Μητροπολιτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ
Αριθ. εἰσ 2680/1962
ΔΩΡΕΑ Αγ Χαΐτα-
μιχαηλου

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE Græco-Latinum.

Α Prima est apud Græcos litera, quam vocant ἄλφα, a prima Hebræorum א Aleph. Interdum est nota numeralis, significans primum; sicut β secundum; γ tertium &c. In compositione vero multiplicem habet usum: aliquando enim est στερητικὸν & vim privandi obtinet: ut βέβαιος stabilis; ἀβέβαιος instabilis, &c. Aliquando est ἐπιτατικὸν, quasi dicas, intensivum, hoc est, vim addit significationi: ut in ἀχανὴς, ἄβιος. Interdum idem valet, ac δύς, ut ἄβατος, pro δύσβατος. Porro in quibusdam dictionibus α modo reperitur, modo non, ac propterea otiosum dici potest, ut ἀβληχρός, βληχρός· ἄτακτος, τάκτος· ἀναιρέτεσα, ναιρέτεσα· ἀσράβηλος, σραβηλος.

Α pro ε Dor. ut ἄπτε, pro ἕπτε, five, utrum.

Α' pro ὅ, Dor. articulus, ᾶ, quo, Dor. pro, ᾧ, adverb. quo, qua, qua parte.

Α pro ω, Dor. in gen. plur. simpl. ων, fine accentu, & ἀν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quint. declinat. simpl. ut Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσάσων, pro χρυσώσων a χρυσόω· βόᾶσι, pro βοῶσι.

Α, quæ, articulus postpos. n. g. pl. num. ab ὅ, quod.

Α, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut & ἄ, ἄ, ah, ah, lamentantis, ab ἆ.

Α', ᾶ, ha, ha, he, tidentis, ut apud Latinos.

Ἀ ἄατος, per duplicem privationem, vel per pleonasmum Ἀ α, valde noxius, & innoxius: ab α, & ἄω, vel ἄτω, βλάπτω. Th. ἀτάω. ἄατος, idem.

Ἀαγής, ἐος, ὁ, ἡ, fractu difficilis, ab α, & ἄγω, frango.

Ἄαδε, molestus fuit, aor. 2. pro ἤδε, solutione η in αα, verbi ἀάδεω. Sic Ἀαδέω, turbare, afficere contumelia; item egere, anxium esse; ἀχλέω, &c. Hesych. Thema idem.

Ἀαδής, Dor. pro ἀηδής, ὁ, injucundus.

Ἀάζω, exhalo, f. σω. p. χα.

Ἀάθω, deceptus fui, pro ἤθω, a. 1. pass. verbi ἀαμαι, quod ab ἄω, seu ἀημι, spiro.

Ἀάθικτον, ι, τὸ, corrumpi contumax, non obnoxius damno; vide ἀθικτος, intactus, cum quo idem est, pleonasmo alterius α.

Ἀάμιτ, ῆτος, ἡ, aucupii instrumentum, ames.

Ἄανης, ἐος, ὁ, ᾗ, ὄν, qui perfici nequit, Hesych. & ἀανὲς, τὸ, nondum absolutum, imperfectum, vel non absolvendum, ex α priv. & ἀνύω, perficio.

Ἀ ἅπτος, ι, ὁ, ἡ, intactus: ex α & ἅπτομαι, tango.

Ἀαρών, ὁ, nomen viri Hebr. ἅλιτον: q. d. montanus.

Ἀασάμην, ω, ασο, offendi; pro ἠσάμην. a. 1. med. verbi ἄτω, vel ἄω, noceo. a. 1. ἄσα, Dor. pro ἦσα, & solutione Ἀ η in duplex breve, ἄασα, & in med. ἀασάμην. Alii malunt ab ἀάσκω, noceo, ab α, & ἄτω, ex ἄω. Sic a. 1. pass. ἀάσθην, ης, η, pro ἠσθην. Th. ἀτάω, noceo.

Ἀᾶσι, flant, 3. plur. ab ἄημι· ut ἴσημι, ἴσασι. Th. ἄω, spiro.

Ἀασίφορος, ι, ὁ, exp. βλάβην φέρων, i. e. nocumentum ferens; ab ἀάτη, f. σω, & φορὸς, ὁ, a Th. φέρω, fero. Sic & ἀασίφρων, ονος, ὁ, demens, insanus; (idem ac βλαβίφρων, seu φρενοβλαβὴς) ab ἀάσαι, lædere, quod ab ἀάτη, & φρὴν, cujus composita pleraque definunt in φρων.

Ἀάσκω, noceo, corrumpo; βλάπτω, φθείρω; idem ac Poet. ἀάτω; unde a. 1. ἄασα, med. ἀασάμην. pass. ἀάσθην; Jonico & Poetico more sine augmento, sæpe apud Homerum.

Ἀασμὸς, ὁ, exhalatio, halitus, calidi effiatio; ab ἀάζω, exhalo.

Ἀάσχετον, τὸ, intolerabile; ex α, & ἔχω, teneo: cujus 3. person. perf. pass. ἔσχηται, unde ἐσχητὸς, ἡ ἄσχητος, &, pleonasmo Ἀ α, ἀάσχητος.

Ἄατοι, saturatur, 3. sing. ab ἄαμαι: Th. ἄημι. Sed ἄασαι, 3. sing. ab ἀάσμαι.

Ἀᾶτος, ι, ὁ, ἡ, innocuus, innoxius, noxæ, seu damni expers; ab α privat. & ἄατ, noxa, calamitas, vel contra, valde noxius, damnosus; ab α epitatico, seu intensivo.

Ἀάτω, per pleonasmum Ἀ α, dicitur Poet. pro ἄτω. idem ac Thema ἀτάω, lædo, offendo.

A B

Ἀβαϊάω, ὁ, nomen Antichristi; Vastatio.

Ἄβακτος, ι, ὁ, taciturnus, mutus, ex α, priv. & βάζω, loquor.

Ἄβαθης, ἐος, ὁ, ἡ, profunditate carens, ἀπὸ βάθους, sine profunditate.

Ἄβαι, tenerae, Dor. pro ἥβαι, ab ἥβη, pubes.

Ἄβαιον, τὸ, paululum, parvum; a βαιὸς, ὁ, parvus, sive βαιὸν, parvum, & pleonasmo literæ α.

Ἀβακέμων, ονος, ὁ, ᾗ, mutus; item stultus. Hesych. Suid. Th. idem.

Ἄβακὴς, ἐος, ὁ, mutus; ab α, & βάζω, loquor: hinc ἀβακέως, quiete.

Ἀβάκησαν, nequierunt, aor. 1. ind. act. Jon. ab ἀβακέω, taceo. Th. βάζω, loquor.

Ἀβακίζω, quietus sum, taceo; idem ac ἀβακέω, taceo; est privativum; & Thema est βάζω, jogubt, dico; inde ἀβακιζόμενος, ὁ, quietus, non tumultuosus.

Ἀβάκιον, ι, τὸ, est idem cum ἄβαξ, κος, ὁ, baculus, tabula, sive mensa, cui vasa quælibet imponebantur: item tabula calculatoria, & tabula Mathematica, in qua lineæ, & figuræ describi solent.

Ἀβακισκὸς, ὁ, ὁ, tessella pavimenti; apud Athen. l. 5. est quasi diminut. a Th. ἄβαξ, ακος, ὁ, abacus.

Ἀβάκχευτος, ι, ὁ ᾗ ὄ, alienus a Baccho, vel Bacchici numinis expers; aut male bacchans: Eurip. in Oreste. Item valde baechans; Nonn. autem, ἀβάκχευτον τράπεζαν, appellat vino carentem; ex α priv. & βακχεύω, f. εύσω, debacchari, furiosum esse: unde βακχευτὴς, & βακχάτωρ, Bacchativus, vel Bacchicus.

Ἄβαλε, utinam, heu: forsan ab Hebraico אבל abal, lugere.

Ἀβάλη, inutilem, languidum Lacones vocant, ἀργεῖον, νωθρὸν. unde ἀβαλὶς, oliva mala: μοχθηρὰ ἐλαία, Hesych.

Ἄβαντα, acc. sing. ab Ἄβας, αντος, ὁ, nomen proprium viri.

Ἀβάπτασις, εως, ἡ, afcensus, ἀναβασις, per metathesin literarum, & epenthesin Ἀ τ.

Ἄβαξ, κος, ὁ, abacus: item tabula, seu mensa.

Ἀβάπτιστος, ι, ὁ ᾗ ὄ, immersabilis: ab α, & βαπτίζω, mergo.

Ἄβαπτος, ι, ὁ ᾗ ὄ, intinctus; ab α, & βάπτω, tingo.

Ἄβαρ, ρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὄ, non onerosus: ex α, & βάρος. Th. βαρὺς, ὁ, gravis.

Ἀβασις, εως, ὁ ᾗ ὄ, continentis habitator, cui non est βάσις, navis, vel navigium.

Ἀβαρὺς, ἐος, ὁ ᾗ ὄ, non gravis; item metaph. non molestus; minime gravans: ex α priv. & βαρὺς, ὁ, gravis.

Ἄβας, Dor. pro ἥβας, gen. sing. ab ἥβη.

Ἀβάσκω, aor. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, præclare ago, extollo; ex α pro ἄγαν, nimis, & βάζω, loquor.

Ἀβασάνιστος, ὁ ᾗ ὄ, inexploratus: ab α, & βασανίζω, torqueo, exploro. Unde

Ἀβασανίστως, adv. re non examinata.

Ἀβασίλευτος, ὁ ᾗ ὄ, unde ἀβασιλεύτως, sine rege; ab α & βασιλεύω, regno.

Ἀβάσκαντος, ι, ὁ ᾗ ὄ, invidia vacuus, verus, ἀφθόνητος. Suid. ex α priv. & βασκαίνω, fascino: item invideo.

Ἀβάσκαντον, ι, τὸ, fascini amuletum; i. e. maleficia & fascinationes avertens: ab α priv. & βασκαίνω, fascino.

Ἄβασκαντον, τὸ, onus; φορτίον. ab α epitatico, & βαστάζω, porto.

Ἀβάστακτος, ος, ον ὁ ἡ, impottabilis, portari impossibilis: ut ἀβάστακτον φορτίον, onus vix portandum; unde adv. ἀβαστάκτως, ita ut portari non possit; Hesych. ex α priv. & βαστάζω, porto, f. Dorice βασταῖζω.

Ἄβατος, ος, ον, invius: hinc ἄβατα, Dor. pro ἄβατος, ατ, ἡ, ex α & βατὸς, pervius, quod a βαίνω, ascendo.

Ἄβαπτος, ος, ον ὁ ἡ, non tinctus; ab α priv. & βάπτω, tingo.

Ἄββᾶ, ὁ, nomen Syriacum ἄκλιτον, Pater.

Ἄββαλε, pro ἀπέβαλε, vel ἀπέβαλε, rejecit, a. 2. ab ἀποβάλλω, rejicio.

Ἀβδέλυκτος, ὁ, apud Æschyl. opponitur (sc. cum α priv.) simplici βδελυκτὸς, execrabilis.

Ἄβέβαιος, αία, ον, infirmus: ex α & βέβαιος, ὁ, firmus.

Ἁβέβηλον, ν, τὸ, mundum, sacrum, non profanum; quod neque contrectare, neque adire fas erat: ex α priv. & βέβηλον, τὸ, profanum.

Ἄβεὶ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Vanitas.

Ἄβέλλω, vel ἀβέλω, circumdo, corono; στέφω, redimio.

Ἀβέλτερος, ὁ, stolidus, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc ἀβελτερία, ἡ, stultitia.

Ἀβέλτερως, dicitur pro ἀβέλτερος, insanus; Eust. ex Herodiano.

Ἀβελτερία, vel potius ἀβελτηρία, ἡ, stoliditas, stultitia, amentia, velania. Plut. & pro ignorantia, quæ prudentiæ opponitur, sæpe occurrit apud Demosth. Item ἀβελτέρως, adv. stolide, stulte: Plut. Omnia ab ἀβέλτερος, ος, ὁ, stultus; vecors. Simplicius in Epictetum ait, ἀβέλτερον appellari quempiam, ὅτι οὐκ ἔχει τὸν σχηκεύόμενος βελτίων φαίνεσθαι, i. e. quum non habet cui collatus melior videri possit; & apud Athen. ἀβέλτερος, & ἔμφρων opponuntur ex α priv. & βέλτερος, præstantior.

Ἀβελτεροκάκουξ, γος, ὁ, ἡ, stolidus, ex ἀβέλτερος, & κόκκυξ, ὁ, cuculus avis.

Ἄβελ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Pater meus est Dominus.

Ἀβιάθαρ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Pater excellens.

Ἄβίαστος, ος, ον ὁ ἡ, non coactus, sine violentia; unde τὸ ἀβίαστον, libertas. ex βιάζω, cogo, cum α priv.

Ἀβιήλ, ηλ, ὁ, nomen regionis.

Ἄβιος, ος, ον, ὁ, ἡ, cui non supperunt ad victum necessaria: ab α priv. & βίος, victus; item dives, longævus, ab α epitatico, & βίος, vita. Est & ἄβιος, valde robustus: item non violentus: a βία, ἡ, vis, robur.

Ἀβιοὺδ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Pater decoris, vel Decus patris.

Ἀβίωτος, ος, ὁ, ἡ, sine vita, non vitalis: a βιόω, vivo. Th. βίος, ὁ, vita.

Ἀβλαβίως, innoxie, ab ἀβλαβὴς, ἐος, ὁ, ἡ, innoxius: ex α & βλάπτω, noceo.

Ἄβλαπτος, ὁ ἡ, noxæ expers, vel innocuus; ab α & βλάπτω, noceo.

Ἀβλαστάω, ῶ, f. ήσω, male germino, non succresco. Th. βλαστάνω, germino.

Ἀβλαστὴς, ὲς, ὁ ἡ, non germinans, sine germine; non pullulans, infœcundus; item ἄβλαστος, & ἀβλάστητος, germinare non valens; Theophr. ex α priv. & βλαστὸς, ὁ, seu βλαστὴ, ἡ, a βλαστάνω, germino; item nascor, originem duco, item produco.

Ἄβλαυτος, ὁ, excalcestus, discalceatus, qui nudis pedibus incedit; Hesych. ex α priv. & βλαῦται, αὶ, calcei, crepidæ.

Ἀβλαυὴς, ὁ, inaudax, ignavus, injucundus, dissolutus; Hesych. ex α priv. & βλαυκάομαι, quod leonum dicitur esse proprium & significare, terrere vel solo aspectu; aut huc, & illuc versis oculis circumspicere.

Ἀβλεννὴς, ὲς, muco carens; sed apud Athen. l. 7. est piscis nomen; ex α priv. & βλέννα, ἡ, frigidus, humidusque succus, quem φλέγμα vocant; vel potius crassior pituita, qualis e cerebro per palatum, & nares descendit.

Ἀβλεπὴς, ὲς, ὁ ἡ, despectus, vilis, nihili, quasi indignus qui videatur: ex α priv. & βλέπω, video.

Ἀβλεπτέω, ῶ, f. ήσω, non video, non intueor, oculos averto; apud Suid. Item executio: pecco, delinquo, atque inde verbale

Ἀβλέτημα, τὸ, peccatum, delictum; ab ἀβλεπτὴς, ὲς, ὁ, peccator.

Ἀβλεψία, ας, ἡ, cæcitas, inconsiderantia. Th. idem.

Ἄβλης, ητος, ὲ, ἡ, nondum jactus, novus. Sed ἄβλητος, nondum ictus. Utrumque ab α, & βάλλω, jacio.

Ἀβληχὴς, ὲς, ὁ ἡ, balatus expers; in Epigr. ex α priv. & βληχάομαι, f. ήσομαι, ovium, & caprarum vox propria; sed Aristophanes in Vespis ad puerulorum vagitum etiam transtulit.

Ἀβληχρὸς, ὸς, ὁ ἡ, imbecillus, invalidus, infirmus; idem ac ἀβληχρὸς, unde ἀβληχρὸν νόσος, morbus non vehemens, seu lentus, aut remissus, & quasi languidus morbus; apud Plut. in Pericle. Sed ἄβληχρος, robustus, validus; Etym. In hac signif. α est privativum; in illa autem supervacaneum.

Ἀβληχρὸς, ὰ, ὸν, debilis, le: ab α orioso, & βληχρὸς, debilis. Apud Pindarum accipitur pro forti.

Ἄβλιὸν, sacrificia, præs. imp. act. verb. ἀβλιέω, sacrifico.

Ἄβλητι, Poet. & Dor. adv. pro comm. ἀβλητὶ, πεπέρεν ἄνευ βλῆς, ἄνευ πτώματος.

Ἀβοήθητος, ὁ, ἡ ὲ, destitutus ope, vel remedio: ab α, & βοηθέω, opitulor.

Ἄβόητος, ος, ὁ ἡ ὲ, tacitus, silens, mutus; q. d. clamore carens; unde adv. ἀβοητὶ, tacite, sine clamore; ex α priv. & βοάω, f. ήσω, unde βοὴ, ἡ, clamor, & βόος, ὁ, clamosus.

Ἄβόλησαν, occurrerunt, Jon. pro ἠβόλησαν, 3. plur. aor. 1. ἀβολέω, sacrifico.

Ἀβολήτωρ, ὁ, & ἄβολις, idem ac ἄβολος, juvenis, ob id, quod dentes nondum amisit; Bud. & Aristot. Suidas autem ait, ita etiam dici pullum, qui nondum habeat dentem γνώμονα; ex α priv. & βόλος, ὁ, seu βολὴ, ἡ, unde βολέω, ῶ, percutio.

Ἄβολος, ος, ὁ, qui nondum amisit dentes ætatis indices. i. e. γνώμονας. Th. βάλλω, jacio.

Ἄβορὸς, ὸν, famelicus, jejunus; ex α priv. & βόσκω, pasco.

Ἄβοτος, ὁ, pascuis carens: vel etiam qui depastus non est. Hesych. ex α priv. & βοτὸς, ὁ, alimentum.

Ἀβούλεω, ῶ, f. ήσω, nolo; Plat. de rep. 4. & Dem. Epist. 3. Unde

Ἀβούλητος, ος, ὁ ἡ, qui non vult: item ἀβούλητον, quod nolumus, seu quod præter voluntatem accidit; involuntarium; cui opponitur βούλητον; apud Plat. de Leg. 5. unde ἀβούλητα πράγματα dicuntur adversæ res; & ἀβούλητος βίος, vita non placens, nec optabilis: atque inde adv.

Ἀβουλήτως, involuntarie; non ex animo; præter voluntatem; cui opponitur ἐκ βουλήσεως, apud Dem. omnia a Th. βούλομαι, f. λήσομαι, unde βουλητὸς, ὁ, sub voluntatem cadens.

Ἀβουλία, ας, ἡ, inopia consilii; ex α, & βουλὴ, ἡ, consilium.

Ἄβουλος, ος, ὁ ἡ, consilio carens, consilii expers, inconsultus, inconsideratus; imprudens, non circumspectus; sed significat & κακόβουλον, i. e. consilio malo utentem, vel præditum; atque inde adv.

Ἀβούλως, idem ac ἀβούλως, imprudenter, stulte, imperite; sine consilio: unde comparat. ἀβουλότερον, inconsultius; imprudentius; & superlat. ἀβουλότατα, inconsultissime; ut & ἀβουλία, ἡ, incogitantia, imprudentia, temeritas, amentia, stultitia: item pro δυσβουλία, seu κακοβουλία, malum consilium apud Soph.

Ἀβουλότατα, adv. inconsultissime.

Ἀβούτου, gen. Jon. pro ἀβούου, ab ἄβουτος, ὁ, bobus carens: ex α, & βοῦς, bos.

Ἄβούτος, ος, ὁ, egenus: non habens unde pascatur; vel non habens pecora; ut ἄβούτος ἀνὴρ, apud Hesiod. ex α priv. & βοτὸς, ὁ, alimentum.

Ἄβρα, ας, ἡ, vel ἄβρη, ancilla: ab ἄβρος, vir

Ἀβραὰμ, nomen viri ἄκλιτον, Pater excelsus, vel multitudinis.

Ἀβραδούλη, ης, ἡ, pellex, seu concubina; ex ἄβρα, ἡ, & δούλη, ἡ, a Th. δοῦλος, ὁ, servus

Ἀβράκησαν, sonuerunt, 3. plur. aor. 1. Jon verbi ἀβράκέω, sono.

Ἄβρακε, Jon. 3. sing. imperf. act. verb ἀβράκω, sono. Poet. pro βράκω, resono

Ἄβρεκτος, ὁ ἡ, idem ac ἄβροχος, siccus

Ἀβρεμὴς, ὲος, ὁ ἡ, fremitus, seu strepitus nullos edens; ex α priv. & Th βρέμω, fremo.

Ἀβρίζομαι, idem ac ἀβρύομαι, ornor nitesco: cultum mihi comparo: item insolesco, magnifice me intero.

Ἀβριθὴς, ὲος, ὁ ἡ, fine pondere: a α, & βρίθω, onero.

Ἄβρικτος, ος, vigil, insomnis: item fur daller, ex α priv. & βρίζω, quiesco, ἴσω, vel ἴξω.

Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίξω, a cib sumpto dormio.

Ἀβροβάται, οἱ, molli incessu utentes; pith. Persarum; ex ἄβρὸς, mollis, & βαίνω, ascendo, f. βήσομαι, a βαω, und βαστὴρ, ῆρος, ὁ, limen, & βαστὸω, va do.

Ἀβροβίοτος, ὁ, mollem & delicaram vitam agens: molliter & delicate vivens.

Ἀβρογόος, ὁ, molles edens gemitus.

Ἀβρογοος, ὁ, molles gemitus, & molli lamenta edens: ab ἄβρος, mollis, & γόος, luctus; a γοάω, gemo.

Ἀβροδαὶς, ὁ, mollibus dapibus instructus ex ἄβρὸς, mollis, & δαὶς, δαιτὸς, ἡ dapes.

Ἀβροδιαιτία, ἡ, vita delicata, vita mollis vitæ mollities, seu lautitia; delicata seu lauta victus ratio; Suid. Unde

Ἀβροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem & delicatam ago, delicata victus ratione uto

Ἀβροδιαίτως, ὁ ὲ ἡ, molliter vivens: a ἄβρὸς, mollis, & διαίτα, vivendi ratio

Ἀβροείματος, ος, ὁ, ὲ ἡ, qui delicatis mollibus, ac splendidis induitur vestibus, Etym. ex ἄβρος, mollis, & ἕμα, ατος, τὸ, vestis.

Ἀβρόκαρπος, ος, ὁ ἡ, molles & delicatos ferens fructus; ex ἄβρος, mollis & καρπὸς, ὁ, fructus.

Ἀβροκομάω, ῶ, capillos otno; delicioseum; inde ἀβροκόμης, molliter comatus, Bacchi epitheton: ab ἄβρὸς, mollis, & κόμη, coma.

Ἀβρομία, ας, ἡ, tenebræ: ab α priv. & βρέμω, strepitus: quod tenebræ strepitu carent.

Ἀβρόμιος, ὁ, absitemius; ἄοινος; ab α priv & βρέμω, ideest Bacchus, a βρέμω, strepo

Ἀβρομίτρας, ου, ὁ, molli redimitus mitra ex ἄβρὸς, mollis, & μίτρα, ἡ, mitra

Ἄβρομος, ὁ, ἡ, strepitum magnum edens q. ἄμα βρόμῳ. Th. βρέμω, strepo.

Ἀβροπέπλων πέπλος, dixit Lycophron mol li & subtilissimo flamine contextos pe plos; ex ἄβρὸς, mollis, & πλωὴ, ἡ, seu πῆσις, ὁ, textura.

Ἀβρόπλουτος χλαῖνα, dicitur cona molli & opulento ornatu decorata; apud Eurip in Iphyg. Taur. ex ἄβρὸς & πλοῦτος, ὁ, divitiæ.

Ἄβρὸς, ὰ, ὸν, mollis, delicatus: hin ἀβρότης, ητος, ἡ, mollities. Dor. ἀβρό τας, ἀβρότητος, ἀ, deliciæ ab אבר vi rens, vel אבר fortis.

Ἀβροσταγὴς, ὲς, ὁ ἡ, mollitie diffu ens; ex ἄβρὸν, & στάζω, stillo.

Ἀβροσύνη, ης, ἡ, mollities, deliciæ, lu xus. Th. ἀβρὸς, ὁ, mollis.

Ἀβροτύζω, f. ξω, quod exp. aberro in via & omnia ab ἄβροτος, ὁ, quod Suidas de ducit παρὰ τὸ ὑπερίστασθαι βροτῶν, i. quod nox privata sit mortalibus.

Ἀβρότυξις, ως, ἡ, aberratio, deflexio d via; Eust. est verbale ab ἀβροτύζω.

Ἄβρότης, ητος, ἡ, nox: ab α, & βροτὸς, ὁ ἡ βροτὸς οὐ πρέσει. nonnunquam νὺξ ad ditur. Hinc ἀβροτύζω, in nocte vagor & ἀβροτίω, noctu occurro. ἀβροτήσαι a. 1. inf. act.

Ἀβρωτέμων, ονος, ὁ, ἡ, peccator, pecca tum:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

tum: item ἀβροπύη, ἡ, peccatrix; utrumque ab ἀβροπέω, ῶ, f. ήσω; quod exponitur etiam pecco.

Ἀβρότης, ητος, ἡ, mollities, deliciæ, luxus; a Th. ἁβρός, ὁ, mollis.

Ἀβροτόνινος, & ἀβροτονίτης, ου, ὁ, confectus ex abrotono; ut ἀβροτόνινον ἔλαιον, sive μύρον, & ἀβροτονίτης οἶνος; Dioſc. ab ἀβρότονον, τὸ, herba, ſeu planta perpetuo virens; & ſic nominata, διὰ τὸ πρὸς ὄψιν φαίνεσθαι ἁβρὰν καὶ ἁπαλὴν, quod aſpectu ſit mollis & tenera.

Ἀβρότονον, ου, τὸ, abrotonum, genus herbæ.

Ἄβροτος, ὁ καὶ ἡ, immortalis: ab α, & βροτὸς, οῦ, ὁ, homo mortalis.

Ἀβροχαίτας, α, ὁ, Dor. & Æol. pro comm. ἀβροχαίτης, ὁ ἁβρὸς τὴν χαίτην ὤν, vel ὁ ἁβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, qui eſt delicata teneraque coma. Anacreon.

Ἀβροχαίτης, ου, ὁ, idem ac ἁβροκόμης, mollem habens jubam, ſeu cæſariem. Epith. Apollinis in Epigr.

Ἀβροχία, ἡ, ſiccitas humoris, aut imbrium penuria: ab ἄβροχος, non madefactus, ſiccus; & interdum ſignificat etiam ἀνομβρον, imbre, ſeu pluvia carentem.

Ἀβροχίτων, ὁ καὶ ἡ, molli indutus tunica; & in malam partem, molliter veſtitus, ex ἁβρὸς & χιτὼν, ὁ, tunica.

Ἄβροχος, immadidus: ex α, & βρέχω.

Ἄβυαξ, τὰ, mora; παρὰ τὴν ἀβρότητα. Heſychio ſunt συκάμινα, μῶρα.

Ἀβυώομαι, f. ώσομαι, delicior, glorior.

Ἀβρύνω, f. υνῶ, orno. Th. ἁβρός, mollis.

Ἀβρυτοί, marinorum echinorum ſpecies. Heſych.

Ἄβρωμος, ὁ, graviter olens, fœtidus, nam βρωμᾶσθαι de leonibus, hircis, atque id genus aliis animantibus graviter olentibus dicitur; & α hic auget. Item non viroſus, nec tetri odoris; atque ſic α privat. Etymol. ſic exp. ἄβρωμοι εἰ ἄγαν βρωμῶντες, ὃ ἔχει ὀχνώντες, παρὰ τὸ βρῶμος, quod τὸν ὀχνον ſignificat; unde ἄβρωμοι ἐχθύες dicuntur apud Athen. i. e. ὄζυλοι, δύσοσμοι; atque his opponuntur βρωμώδεις q. d. ſalſuginem marinam redolentes: ſicut & ipſum mare, apud Dioſc. dicitur ἄβρωμον γίνεσθαι, i. e. virus deponere, & ſalſuginem, ut interpr. Bud.

Ἄβρως, molliter, delicate, feſtive, magnifice, apud Eurip. eſt adv. Th. ἁβρὸς. Sed ἄβρως, ωτος, ὁ, ἡ, non exeſus, non edeſus; in Epigr.

Ἄβρωσία, ἡ, cibi penuria; Poll. ex α priv. & βιβρώσκω, f. ώσω, unde βρῶσις, εως, ἡ, cibus, eſca.

Ἄβρωτος, ου, ὁ, ἡ, non voratus: ex α, & βιβρώσκω. Item eſui ineptus.

Ἄβυδον, ου, τὸ, profundum.

Ἄβυδος, ου, nomen urbis. Ἄβυδόθι, Abydo oriundus, ibidem habitans.

Ἄβυσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundiſſimus; proprie fundo carens; ſicut & ἄβυθος idem ſignificat: ut λίμνη ἄβυσσος; lacus, ſeu palus fundo carens; apud Ariſtoph. Ran. & ἄβυσσον βάθος, immenſa profunditas; ſic & ἄβυσσα χάσματα apud Eurip. & ἄβυσσον πέλαγος, apud Æſch. Quidam tamen non a βυσσὸς deducunt; ſed a βύω, tego, operio, & α intendendi vim habente, ut ſit locus, qui multitudine aquarum operitur: item ſubſtantive poſitum abyſſus, vorago aquarum immenſæ altitudinis. Vide Thema βυθός, οῦ, ὁ, profunditas.

Ἀβύσσοτος δερὴ dicitur non concinnata pellis, ex α priv. & βυσσόω, f. ώσω, corium paro.

Ἀβυρτάκη, ας, ἡ, barbaricum quoddam edulium ex porris, cardamo, granis mali punici, & ejuſmodi aliis, quibus ineſt τὸ ἅγνιμον, apud Athen. l. 3. & Plut. Symp. 4. ἀβυρτάκιον hanc καρυκείαν annumerat.

Ἀβυρτακοποιός, ὁ, qui edulia abyrtacas conficit; Athen. l. 9. ex præced. ἀβυρτάκη, & ποιέω.

Ἄβυσσος, ου, ἡ, infinitæ profunditatis vorago, gehenna: ex α & βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum. Vide ſupra ἄβυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundiſſimus.

Ἄβῶς, qui nullam vocem edit; Heſych. comp. ex α priv. & βῶσαι, Jon. pro βοῆσαι, a Them. βοάω, clamo.

Α Γ

Ἀγάασθαι, obſtupeſcere: ab ἄγεμμαι, per pleonaſm. Poet. Inde etiam

Ἀγάασθε, inviderit.

Ἀγαβος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἀγάγες, ὁ, qui duxit, Jon. pro ἀγαγών, part. a. 2. verbi ἄγω, duco.

Ἄγαγε, ducito, & ἄγαγον, pro ἄγαγε, idem, imper. Attic. verbi ἄγω, duco.

Ἀγαγεῖν, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγεῖσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἄγω.

Ἀγάγοι, ducat, a. 2. opt. act. Att. ἄγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. & Jon. ἀγαγὼν, part. a. 2. Att. pro ἀγὼν. ſub. ἀγάγω, ab ἄγω, duco.

Ἀγάγοντ', pro ἀγάγοντε, part. aor. 2. ab ἤγαγον, pro ἦγε, aor. 2. verbi ἄγω.

Ἀγάζηλος, ὁ, invidus: μαγακέζηλος, φθονερὸς, Etym ex ἄγαν, & ζῆλος.

Ἀγάζομαι, f. σομαι, ſuccenſeo, invideo. admiror. Th. ἀγάω, vel ἀγάομαι, ſtupeo.

Ἀγαθαρχία, ἡ, boni principium: ex ἀγαθὸς, & ἀρχὴ, ἡ, principium.

Ἀγάθεος, Dor. pro ἀγάθεος.

Ἀγαθεωρεῖν, admirabunde intueri, ut ad rem raro viſam: ex ἄγαν, & θεωρέω.

Ἀγαθίζομαι, bona dico: ut δὲ παῖς ἑτοίμας ἀγαθιζομένας λαθὼν, apud Ariſtoph. a Th. ἀγαθὸς, ὁ, bonus.

Ἀγαθικὸς, ὴ, ὸν, probus; unde in neut. plur. ἀγαθικὰ dicuntur proba; i. e. recte & cum virtute facta, vel dicta; itidem ab eod. Th. ἀγαθὸς, ὁ, bonus.

Ἀγαθὶς, ίδος, faſciculus fili, ſeu ſtaminis colligati: unde ἀγαθῶν ἀγαθίδες, i. e. bonorum glomi; apud Poll. proverbium de opibus exſtructis & affatim cumulatis; ſumpta metaph. a glomere textorio, quod ex plurimis filorum convolutorum gyris conſtat; & apud Suid. legitur etiam αὐτ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες; quod proverbium eſſe dicit, ἐπὶ τῶν δι' ὑπερβολὴν αὐξηθέντων ὧν ἐδεήθησαν, πρέπειν; ac ſi ἀγαθίδες eſſent acervi, ſeu cumuli bonorum.

Ἀγαθοδαιμονίσαι, οῦσαι, parce bibentes. i. e. ὀλιγοποτοῦντες, qui parce bibunt, a poculo, quod appellabatur ἀγαθὸς δαίμων; de quo vide Suid. Heſych. & Chiliad. Eraſmi; ex ἀγαθὸς & δαίμων, ονος, unde δαιμονίζομαι.

Ἀγαθοδότης, ου, ὁ, boni, vel bonorum dator: & in fœm. ἀγαθοδότις, bonorum datrix; ex ἀγαθὸς & δότης, ὁ.

Ἀγαθεργία, ας, ἡ, Jon. beneficentia.

Ἀγαθεργὸς, & contracte ἀγαθοεργὸς, ὁ, ὁ, beneficus, ex ἀγαθὸς, & ἔργον. hinc

Ἀγαθοεργέω, ῶ, benefacio, f. ήσω. p. ἠγαθοεργηκα.

Ἀγαθοθέλεια, ἡ, bonorum voluntas; affectus eligendi bona; Suid. ex ἀγαθὸς, & θέλω, f. ήσω.

Ἀγαθοπρεπὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, & ἀγαθόπρεπος, ου, ὁ, beneficus, benignus, qualem eſſe decet inter viros bonos; unde adv. ἀγαθοπρεπῶς, benigne; ut bonum decet; ex ἀγαθὸς, & Th. πρέπω, deceo, congruo.

Ἀγαθοποιέω, ῶ, beneficio afficio, recte ago. f. ήσω. a. 1. inf. ἀγαθοποίησαι. hinc ἀγαθοποιεία, ας, ἡ, benefactum. ἀγαθοποιὸς, ὁ, beneficus: ex ἀγαθὸς, & ποιέω, facio.

Ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis; ab ἄγαν, vel ab α intenſivo, & γαθέω. vel ab ἀγαστὸς, abjecto σ, & τ mutata in θ. vel παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς ἐπ' αὐτόν.

Ἀγαθοτελὴς, ὁ, boni efficiens; perfecte bonus. unde ἀγαθοτέλεια, boni efficientia, perfectio boni; Dion. Areop. ex ἀγαθὸς, & τέλος, εος, τὸ, finis, ſummum.

Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas; idem ac θεότης. Nazian. de Deo.

Ἀγαθυργέω, ῶ, bene operor; idem ac ἀγαθοεργέω, bonum, ſive bona facio: item benefacius ſum, beneficentia proſequor; ſic etiam ἀγαθυργὸς, pro ἀγαθεργὸς; & ἀγαθουργικὸς, idem ac ἀγαθεργὸς, ſeu ἀγαθοεργὸς, beneficus.

Ἀγαθυργία, Jon. per craſin, pro ἀγαθεργία, ἡ, beneficentia.

Ἀγαθυργοὶ, & ἀγαθοεργοὶ, dicebantur, qui ex equitibus exibant quinque quotannis; ut Herodot. narrat, & Suidas ait eſſe, qui ex Ephoris deligebantur ſtrenuitatis ergo; vide Herodot. l. 3. ab eod. ἀγαθοεργὸς, ὁ, beneficus.

Ἀγαθυργὸς, ὁ, benignus; contracte pro ἀγαθοεργὸς. ſic ἀγαθυργία, contracte pro ἀγαθοεργία, beneficium.

Ἀγαθοφυὴς, ὁ, natura, ſive indole bonus: & ἀγαθοφυία, bonitas a natura proveniens.

Ἀγαθωθεὶς, ὁ, gavifus, a. 1. part. paſſ. ab ἀγαθόω, beneficio afficio.

Ἀγαθώω, fut. ωσω, bonum efficio, beneficio afficio; ἀγαθώσομαι, bene affectus ſum: Neh. 2. 2. Dan. 6.

Ἀγαθῶς, valide.

Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, bonitas, probitas; bonum; Rom. 15. (huic opponitur κακία) item pro felicitate & rebus ſecundis ſæpe ponitur: a Th. ἀγαθὸς, ὁ, unde etiam ἀγαθῶς exponitur utiliter.

Ἀγαθωτάτῳ, dat. ſing. ſuperlat. regularis, quaſi ab ἀγαθὸς, ερος, ατος, optimo, præſtantiſſimo.

Ἄγαι, αἱ, litora; vulnera: æmulationes. Eſchyl. ab ἄγω, frango.

Ἀγαίεται, 3. perſon. ind. ἀγαίομαι, iraſcor, invideo. Th. ἀγάω, demitor.

Ἀγαῖος, ου, ὁ, elegans, invidioſus.

Ἀγαίω, ut & ἀγαίομαι, pro θαυμάζω, admiror: item pro ἐπιτάττω, obſtupefacio: vel perterrefacio: item pro μέμφομαι, ſuccenſeo, indignor. Sic etiam ἀγαιὸς, admirabilis; a Th. ἀγάω, admiror, ſtupeo.

Ἀγαίων, ωνος, ὁ, Sol, ἅλιος.

Ἀγακλειτὸς, ὁ, valde celebris. Il. β. ab ἄγαν, & κλειτὸς, a Th. κλέω, ομαι, unde κλέος, τὸ, gloria.

Ἀγακλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀγακλεὴς, valde gloriouſus, idem ac ἀγακλειτὸς.

Ἀγακλυτὸς, ὴ, ὸν, inclytus: ex ἄγαν, & κλυτὸς, celebris, quod a κλύω, audio.

Ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Jon. præclaris. Heſiod.

Ἀγακτιμένην, ſplendide ædificatam, ἄγαν ἢ λαμπρῶς κεκτισμένην. Æol. neglecto augmento, & σ metri cauſa ſublato, κτιμένην, pro κεκτισμένην.

Ἀγακτίμενος, ὁ, valde habitatus, apud Pind. ex ἄγαν & κτίμενος, pro κεκτισμένος, part. præt. paſſ. verbi κτίζω, f. ίσω, quod interdum ponitur pro οἰκίζω, domum ædifico.

Ἀγάλακτοι, ων, οἱ, ex α, ſumpto pro ἅμα, confertim, vel pro ἅμα, ſimul, fratres, quaſi, qui ſint collactanei: aut qui idem lac ſuxerint. Item conſanguinei, æquales, ætate pares.

Ἀγαλακτία, ἡ, lactis penuria, aut etiam lactis abundantia. Sumpto ſibi α privativo, vel intenſivo.

Ἀγάλακτος, ὁ καὶ ἡ, (ex α priv. & γάλα, ακτος, τὸ, lac) carens lacte.

Ἀγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, quaſi collactatio, συγγένεια, ἡ, conſanguinitas.

Ἀγαλὲς, ὁ, pro quo dicitur etiam ἠγαλὲς, mutilus, ruptus, fractus, cavus, qui facile frangi poteſt; a Th. ἄγω, frango.

Ἀγαλλίαμα, ατος, τὸ, exultatio.

Ἀγαλλιάω, ῶ, exultor f. άσω. p. ἠγαλλίακα. a. 1. m. ἠγαλλιάμην, ῶ, ατο. paſſ. ἠγαλλιάθην. hinc ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exultatio. Th. ἀγάλλω, orno, illuſtro.

Ἀγαλλιτὸν, ὁ, τὸ, quo quis mirifice delectatur; vel propter quod aliquis in admiratione habetur. Heſych. ab ἀγάλλω, vel ἀγάλλομαι, exulto.

Ἀγάλλομαι, geſtio, exulto: ab ἄγαν, & ἅλλομαι, ſalio.

Ἀγάλλοχον, lignum Indicum odoratum.

Ἀγάλλω, f. λω, p. κα. orno, facio delectabile.

Ἄγαλμα, ατος, τὸ, ornamentum, oblectamentum, ſimulacrum: item imago picta. hinc ἀγαλματοποιὸς, ὁ, ὁ, ſtatuarius, a ποιέω, & τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω, ſtupeo.

Ἀγαλμάτιον, ου, τὸ, ſtatua parva, imaguncula; apud Luc. eſt diminutivum ab

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἄγαλμα, τὸ, ornamentum : simulacrum.
Ἀγαλματοποιία, ἡ, & ἀγαλματοποιική, scil. τέχνη, ars conficiendi statuas ; & ἀγαλματοποιεῖον, statuas conficio ; omnia ab ἀγαλματοποιός, statuarum, seu simulacrorum fabricator ; Poll. l. 7. Th. ἀγάλλω, orno.
Ἀγαλματοφορέω, ῶ, orno, illustro ; Suid. ex Philone.
Ἀγαλματοφορούμενος, ὁ, qui in seipso fert rerum imagines, quæ animo percipiuntur ; Suid. ex Philone, est part. præs. pass. verbi ἀγαλματοφορέω, ῶ, quod ex ἄγαλμα, ατος, & φορέω, idem ac Them. φέρω, fero.
Ἀγαλματόω, in statuam verto.
Ἀγαλλόμενος, ὁ, splendide, vel magnifice honoratus ; Hesych. est per metathesin literarum, pro ἀγαλλόμενος.
Ἄγαμαι, admiror. f. ἀγάσομαι. a. 1. m. ἠγασάμην. pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.
Ἀγαμένως, mirabiliter, mirifice, cum admiratione ; ut ἀγαμένως λέγω ; cui oppon. ταπεινῶς λέγω : Aristot. Rhet. 3. Item libenter ; est adv. ab ἀγάμενος part. præs. ab ἄγαμαι, quod idem est in prosa, quod in carmine ἀγάσσαμαι, vel ἀγάσσομαι : & exp. etiam laudo, probo ; a Them. ἀγάω.
Ἀγαμήστωρ, valde consultus ; Apollinis epith. ex ἄγαν & μήστωρ, quod a μήδομαι, f. μήσομαι.
Ἄγαμος, ὁ ἡ ἡ, cælebs ; nuptiarum expers, Poll.
Ἀγαμία, ας, ἡ, & Ἀγάμιον, ου, τὸ, cælibatus. Poll.
Ἄγαμος, ου, ὁ, ἡ, cælebs : ex α, & γάμος, ὁ, nuptiæ.
Ἀγαμοι γάμοι, innuptæ nuptiæ.
Ἄγαν, adv. nimis, valde.
Ἀγανακτέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα. doleo, indignor, ægre fero. a. 1. ἠγανάκτησα. part. ἀγανακτήσας, gen. part. præs. ἀγανακτοῦντος. Hinc ἀγανάκτησις, indignatio. ἀγανακτητής, οῦ, ὁ, querulus. Forsan ab ἄγαν, & ἄχθομαι, ægre fero.
Ἀγανάκτησις, εως, ἡ, dolor ; seu doloris sensus ; item ἀγανακτητός, unde ἀγανακτητὸν, indigne ferendum : querendum ; Plut. & ἀγανακτικός, qui facile queritur, & ægre fert casus incommodos. Plut. omnia a Th. ἀγανακτέω, doleo.
Ἀγανής, ἐς, ὁ ἡ ἡ, dulcis, comis, mitis ; ex α epitatico, & γάνυμαι, gaudeo, lætor. Th. γάνος, τὸ, lætitia.
Ἀγανοῖσι, dat. pl. Jon. f. g. pro ἀγανοῖς. ἀγανός, m. g. ab ἀγανὸς mitis, placidus, superl. ἀγανώτατος. Th. γάνος.
Ἀγάννιφος, ὁ, nivosus : ab ἄγαν, & νίφω.
Ἀγαπβλέφαρος, ὁ ἡ ἡ, blanda supercilia, & blandos oculos habens ; Athen. l. 13. Sed ἀγαπβλέφαρον, τὸ, a Cælio l. 7. c. 7. dicitur, quum inter se palpebræ coalescunt, aperitque non potest oculus ; seu quum palpebræ cum albo oculi cohærescunt ; ex ἀγανὸς, ὁ, blandus ; & βλέφαρον, τὸ.
Ἀγανόφρων, ονος, ὁ, ἡ. qui leni est animo : ab ἀγανὸς, & φρὴν. hinc ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, mansuetudo.
Ἀγανωπὸς, ἰδος, & Ἀγανώπις, ι, ὁ, qui blandis est oculis ; placido aspectu intuens ; ex ἀγανὸς, pulcher, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.
Ἀγάομαι, Dor. pro ἀγάσσομαι.
Ἀγάομαι, vide ἀγάω.
Ἀγαπάζε, ama, præs. imperat. ab ἀγαπάζω, Poet. pro ἀγαπάω, diligo.
Ἀγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, diligunt.
Ἀγαπατὰ, Dor. pro ἀγαπητὰ, plur. n. g. ab ἀγαπητὸς, ὁ, dilectus.
Ἀγαπάω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα. diligo, amo, oculor. ἀγάπα, præs. imper. ἀγάπων, inf. ἀγαπήσας, αντος, a. 1. part. ἠγαπημένος, dilectus, perf. part. pass. Hinc ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio. ἀγάπημα, charitas, dilectio. ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, dilectus. ἀγάπαι, convivia Christianorum.
Ἀγάπη, ἡ, παρὰ τὸ ἄγαν τὸ πᾶν, nempe εἰς τὸ ἐμένειν : vel ab ἄγαν, & πάομαι, acquiescere in re amata : vel ab ϝάγ amare.
Ἀγαπήνωρ, fortitudinis, vel virorum amans : ab ἀγαπάω, & ἀνὴρ, ὁ, vir.
Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Plutarch.
Ἀγαπησμὸς, οῦ, ὁ, idem. Suid.
Ἀγαπητὸν, ind. ἐστὶ. Bud. acquiescendum est, contentum esse oportet.
Ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, dilectus, charus ; vel amabilis, gratus, jucundus ; item unicus ; ut παῖς ἀγαπητὸς, παρθένος ἀγαπητὴ. & apud Hom. ἀγαπητὸς υἱός. nam filius, qui unicus est, magis diligitur ; atque inde ἀγαπητικὸς, vim diligendi habens, utrumque a Th. ἀγαπάω, diligo.
Ἀγαπητῶς, grate, amabiliter ; Plato. interdum cupide & libenter. Dem. item satis, sufficienter.
Ἀγαπτῆνε, q. d. valde velociter, celerrime, perniciissime : item prompte, libenter ; ex ἄγαν & πτῆνος ; a Th. πτέρον, τὸ, penna.
Ἀγαπητέος, ὰ, amandus. Plato.
Ἀγαπόω, diligerem, Att. pro ἀγαπῶμι, præs. opt. ab ἀγαπάω, diligo.
Ἀγαπώμενος, & Ἀγαπωμένη, ut ἐσώμενος, & ἐσωμένη, amasius, & amasia : vel amicus, amica. Lucian.
Ἄγαρ, ἡ, nomen servæ Ἄλλητον, peregrina.
Ἀγαρικὸν, ὸ, τὸ, agaricum. Vide Plin. lib. 25. c. 9. Item
Ἀγαρικὸν, τὸ, est radicis, seu potius fungi arboris nomen, apud Medicos : item est & ἀγαρικὸν τὸ μέλαν, lethalem vim habens : vide Dioscor. l. 3 & 6.
Ἀγαρόσια, ἡ, servitus, serviendi necessitas.
Ἀγαρέω, suffero, sustineo.
Ἀγάρροος, ὁ, ἡ, ingratus.
Ἀγάρροος, ὁ, æstuosus : ab ἄγαν, & ῥέω.
Ἀγάσαντο, admirabantur, 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Jon. ἀγασαίμην, opt. ἀγάσασθαι, inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab ἀγάζομαι, admiror.
Ἀγασθαι, præl. inf. ab ἄγαμαι, admiror.
Ἀγασθὲς, ὲ, admiratus, a. 1. part. pass. ἀγασθέω, opt. ab ἄγαμαι, admiror.
Ἀγασθενὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, viribus supra modum pollens, præpotens ; in Epigr. ex ἄγαν & σθένος, εος, τὸ, potentia.
Ἀγάστος, ὸ, ὁ, inclytus, celebris.
Ἄγασμα, ατος, τὸ, res veneratione digna. Soph.
Ἀγασσάμενος, ὁ, lætatus, admiratus, a. 1. m. part. geminat. σσ, Poet. ab ἀγάζομαι, f. ἀσσομαι, admiror.
Ἀγάσσαγος, υος, ὁ ἡ ἡ, prægrandes habens spicas ; vel abundans spicis ; ex ἄγαν & σάγμα, υος, ὁ.
Ἀγάσσατο, ὸ, ὁ ἡ ἡ, valde suspirans ; luctuosus. Hom. Item ἀγάσσονος, multis mixtus gemitibus : item multorum causa gemituum, & multis prosequendus gemitibus : item multum resonans ; Od. μ. ex ἄγαν & σόνος, ὁ, a σέω, gemo, suspiro.
Ἀγασσὲς, ὴ, ὸν, admirandus. Th. ἀγάω.
Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, uterinus frater, quasi ὁμογάστωρ. Th. γαστὴρ, ἐρος, ἡ, venter.
Ἀγασύλλις, ἰδος, ἡ, frutex ; unde Ammoniacum elicitur.
Ἀγατέομαι, lædor ; Poeticum.
Ἄγαυη, & Dor. ᾶ, ῆ, nomen fœminæ splendidæ.
Ἀγαύομαι, admiror. Op.
Ἀγαυὸς, ὸ, nobilis, admirabilis : ab ἀγάω.
Ἀγαυρεύω, ῶ, valde insolesco ; valde me effero ; unde ἀγαυρίαμα, τὸ, insolentia, elatio animi, Hesych.
Ἀγαύρισμα, τὸ, genus luctæ esse tradit Eust. ab ἀγαυρὸς, ὸ, superbus.
Ἀγαυρὸς, ὸ, valde superbus, ferox. Th. γαῦρος. α non est privativum, sed intensivum. Eusth. deducit ab ἀγαυὸς, interjecto ρ.
Ἀγαύσγγος, ος, ὁ, valde sonans. Poet. ab ἄγαν, & φθέγγομαι, loquor, sono.
Ἀγαυφθεγκτὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, valde vocalis, ex ἄγαν & φθεγκτὸς.
Ἀγάω, f. ήσω, p. ηκα. vel ἀγάομαι, demitor, stupeo. Hinc ἄγη, ἀγασὸς, ut & ἀγαυὸς, ἀγαύομαι, ἄγασμα, ατος, τὸ, veneratio, ἀγαστὸς, ὸ, admirandus.
Ἄγγαρα, ων, τὰ, stationes, in quas angari peracto diei pensu divertebant. Hinc ἀγγαρῶν, & Jon. ἀγγαρήιον. Vocabulum Persicum.
Ἀγγαρεία, ἡ, dicitur officii illius præstatio ; h. e. quum quis ad currendum, vel bajulandum aliquid adigitur ; & coacta ac invita servitus, & servitium, quod aliquis vi adactus obit ; & ἀγγαρεῖον, ὸ, τὸ, dicitur ipse cursus angarorum ; pro quo Jon. dicitur ἀγγαρήιον, Herodot. l. 8.
Ἀγγαρεύτης, ὰ, ὁ, qui aliquem angariat, & cogit ad cursum, aut aliquod aliud servitium obeundum. verbale ab ἀγγαρεύω : quod exp. cogere ad currendum, seu ferendum aliquid ; quoniam cursoribus illis Persarum, quos ἄγγαρους vocabant, fas erat cujusvis equos, vel naves, aut ipsos etiam homines rapere ad cursum, ut hodie apud Turcas, item ἀγγάριον dicitur idem cum ἄγγαρος sing. pluralis ἄγγαροι.
Ἀγγαρεύω, μ. εύσω, angario, adigo, compello. Vide in ἀγγαρεύτης.
Ἄγγαροι, ων, οἱ, regum nuncii, seu tabellarii. Hinc ἀγγαρεύω, adigo ad currendum, vel ferendum aliquid. Ἀγγαρος, bajulus. Vide in ἀγγαροφορέω.
Ἀγγαροφορέω, ῶ, bajulo veluti ἄγγαρος ; Suid. Eust. ex Th. ἄγγαρος, & φορέω. Ἄγγαροι autem Persico vocabulo dicebantur οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι, tabellarii, qui ex successione literas perferebant, Persica consuetudine. Solebant enim reges Persarum certis stationibus dispositos habere tabellarios, & nuntios, quorum alter alteri traderet mandata, ut ita celerius perferrentur ; Hesychius etiam ἄγγαρον πῦρ, adjective dixit, pro ignibus, seu facibus nuntiis ; hoc est, pro ignibus, quibus aliquid nuntiatur : atque inde ponitur etiam ἄγγαρος latius pro quovis, qui aliquid bajulat ; & exp. ἀποφέρει, ἐξάγει, ὑπηρέτης, atque inde
Ἄγγη, pro ἄγγεα, τὰ, vasa, nom. pl. ab ἄγγος. ἄγγεσι, dat. pl.
Ἀγγεῖον, ὸ, τὸ, idem quod ἀγγεῖα, τὰ, valculum, concepraculum, i. e. τὸ μικρὸν ἄγγος ; Suid. Sed ἀγγεῖα exp. & vena, quæ est receptaculum sanguinis ; apud Gal. Unde & ἀγγειώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, vasis formam, vel capacitatem habens ; & substantive, τὸ ἀγγειῶδες, exp. capacitas tanquam vasis ; omnia a Them. ἄγγος, εος, τὸ.
Ἀγγειολογέω, ῶ, venas lego : unde ἀγγειολογία, ipse actus legendi venas, Gal. ex ἀγγεῖον, τὸ, & Them. λέγω.
Ἀγγειοσπέρμιτος, vel ἀγγειοσπέρματος, ὁ ἡ ὸ, vasculo, sive vasculis semen inclusum habens : Theophr. ex cod. ἀγγεῖον, & σπέρμα, τὸ.
Ἀγγεῖον, ὸ, τὸ, vas.
Ἀγγελίουσι, pro ἀγγελοῦσι, nuntiabunt : f. 1. ind. diffolut. diphtongi : ab ἀγγέλλω.
Ἀγγελίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀγγελία, præcipua potestas renuntiandi oraculi, quod quis audivit. Th. ἀγγέλλω.
Ἀγγελίουσα, nuntiaturus, fœm. ἀγγελίουσα, nuntiatura, Jonice, pro ἀγγελῶν, & ἀγγελοῦσα. est autem ἀγγελῶν, part. a fut. indic. ἀγγελῶ : id vero ex præsenti ἀγγέλλω. Itidem solent in aliis Jones ω resolvere in εω, & ῶ in ίω.
Ἀγγελιηφόρος, ὁ, ὁ, nuntius, internuntius.
Ἀγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.
Ἀγγέλλω, nuntio, fut. λῶ. p. a. κα, a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. pass. ἀγγελθὲς, εῖσα. p. m. ἤγγελκα. ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελούντων, nuntient. part. pro imperat. unde ἄγγελος, ὸ, ὁ, nuntius, angelus. ἀγγελία, ας, ἡ, nuntium. ἀγγελιοφόρος, ὸ, ὁ, nuntius. ἀγγελικὸς, Angelicus.
Ἄγγελμα, τὸ, nuntiatio, nuntius.
Ἀγγενὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, ἡ τὸ, ἐς. ignobilis : nulla generis nobilitate clarus. 1. Cor. 1. 28. vide ἀγενὴς.
Ἀγγειοκόμος, uva ; σταφυλὴ.
Ἄγγελος, nuntius ; idem quod ἄγγελος.
Ἄγγιον, ὸ, τὸ, Jon. pro ἄγγειον.
Ἀγγοθήκη, capsa, vasorum apotheca. Athen. l. 5. ex ἄγγος, & θήκη, ἡ.
Ἀγγουλώσω, τὸ, & ἀγγυλώσω, vel ἀγκυλώσω,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πλώκες, τὰ, apum favi, seu cellæ; quia in modum relæ structæ sunt, ex ἀγγος, & πλώη, ἡ.
Ἀγγουρᾶς, uva; σαφυλὴ, Hesych. intellige de uva, quæ vase aliquo conditur.
Ἄγγος, εος, τὸ, vas quodlibet: hinc ἀγγίον. ἀγγειώδης, ες, ὁ, ἡ, vasis formam habens. ἀγγεῖδιον, ι, τὸ, vasculum.
Ἀγγούριον, vel ἄγγουρον, cucumis.
Ἄγγουρος, placentæ genus. Hesych.
Ἀγγύζω, irrito, dolore afficio.
Ἄγγυς, ἡ dolor; ὀδύνη.
Ἀγγύλη, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum.
Ἀγγῶνες, tela magnitudinis mediæ. Suid. & Etym.
Ἄγδις, Cretice, idem quod ἄγγος.
Ἄγδιστις, Cybele, Deorum mater.
Ἄγε, age, & ἄγετ' pro ἄγετε, agite, adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.
Ἄγε, Dor. pro ἦγε, duxit, a. 2.
Ἄγεα, τὰ, delubra, & loca religiosa: vide ἄγος.
Ἀγείρας, claudus, mutilus; χωλός.
Ἀγειρατος, fit a γείρας, ὁ ἀσθὺ πηδῆς, ἢ πολύπους. Herodian.
Ἀγείρω, congrego, colligo, f. ερῶ, p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερμαι. ἀγείρατο, a. 1. inf. ἀγείρας; part. ἀγειραν, 3. plur. a. 1. act. Jon. pro ἠγειραν. a. 1. pass. ἠγέρθην, f. 1. ἀγερθήσομαι, ab אגר agar, ejusdem significationis.
Ἀγείρωτος, suggrunda non instructus, vel nulla tectus lorica. Etym. ex α priv. & γείρον, vel γείσσον, suggrunda, &c. vide.
Ἄγειτος, ος, ὁ, injurius. Etym.
Ἄγειτο, Dor. pro ἠγείτο, 3. sing. imperf. verbi ἠγέομαι.
Ἀγείτων, qui vicinum non habet; inaccessus: ex α priv. & γείτων, vicinus.
Ἄγεκτον, durum, non rigatum; in Epigram. pro ἄπηγεκτον.
Ἀγελαδὸν, gregatim; adverb. pro ἀγεληδόν. Th. ἀγέλη.
Ἀγελάζω, congrego; ἀγελάζομαι, congregor; gregatim vivo, gregatim volo: Sic Gaza vertit. Th. ἀγέλη.
Ἀγελαία, ἡ, libertas: Ἀγελαία, Pallas.
Ἀγελαιοκομικὸς, ad armentorum curationem pertinens; ut ἀγελαιοκομικὴ τέχνη, Plat. in Polit. ex ἀγελαῖος, a Th. ἀγέλη, & κομίζω, a Them. κομέω.
Ἀγελαῖος, α, ον, armentalis, qui ex grege; ut βοῦς ἀγελαία; Od. λ. & ἀγελαῖα ζῶα, quæ Cic. congregata & congregabilia vocat, quidam gregalia, alii socialia; quibus opponuntur ἀποδιόπομπα, apud Aristot. Pol. 1. Item trivialis, vilis: ut ἀγελαῖοι ἰχθύες, λίθοι, & ὄρτυγες; sed dicitur & de hominibus; ut Lat. gregarius; ἀγελαῖοι σοφισταὶ, apud Iscr. de Panath.
Ἀγελαιών, ῶνος, ὁ, locus armenti, i. e. in quo pascitur, seu stabulatur armentum; a Th. ἀγέλη, ἡ.
Ἀγελαιοτροφία, q. d. gregaria nutritio, actio nutriendi gregem, vel greges; unde ἀγελαιοτροφικὴ, scil. ἐπιστήμη, scientia nutriendi greges; Plat. in Pol. a Th. ἀγέλη, ἡ, unde ἀγελαῖος, & τροφὴ, ἡ.
Ἀγελάρχης, ου, ὁ, qui gregi, aut armento præest: pectoris magister, armentarius. Plutarch.
Ἀγελαρχῶν, quæ gregi præest, præs. part. act. f. g. verbi ἀγελαρχέω· quod ab ἀγέλη, grex, & ἀρχή.
Ἀγελαρχῶ, præsum armento, vel gregi, Metaphorice apud Plut. in Galb. ἀγελαρχῶν τῶν παλλακίδων, dicitur ea, quæ præest pellicum gregi.
Ἀγελάρχης, armenti præfectus; ut ταῦρος ἀγελάρχης, taurus armenti dux; qui & admissarius; Lus.
Ἀγελάστος, inhonoratus; ἄτιμος.
Ἀγελαυρὶς, anguilla, ἔγχελυς.
Ἀγελαστὶ, adv. citra risum; severe.
Ἀγελαστέω, ῶ, a risu abstineo. Heracl.
Ἀγέλαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, tetricus, severus, non ridens. Ἀγελαστία, ας, ἡ, gestus tetricus: ab α & γελάω.
Ἀγέλαστος, adfert Hesychius pro ἀκακίας.
Ἀγελαυνῶ, ῶ, expello, scelus expio, a nomine ἀγος. Vide ἀγλαυνῶ.
Ἀγελεὴ, Jon. pro ἀγελαία, ας, ἡ, prædatrix: ab ἄγω, & λεία.
Ἀγέλη, ης, ἡ, armentum, grex. ἀγέληδον, ex armento. ἀγεληδὸν, adv. gregatim. ἀγέληφι, in grege. nam φι & φιν est syllaba, quam Poetæ interdum adduntdativis casibus. ἀγελήτης, ου, ὁ, & ἀγελαῖος, α, ον, armentalis, qui est ex grege. ἀγελαιῶν, ῶνος, ὁ, locus armenti. ab עגל vitulus, vel ab ἄγω.
Ἀγέμεν, præs. inf. pro ἄγειν. Jon. ab ἄγω.
Ἀγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, τοῦτον ἡγεμόνα εἶναι.
Ἀγεμών, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.
Ἄγεν, ducebat, imperf. Jon. præs. inf. Dor. ab ἄγω, duco: vel Bœot. pro ἄγησαν, fracti sunt, a. 2. pass. ab ἄγνυμι, seu ἄγω, frango.
Ἀγενεαλόγητος, ος, ὁ, ἡ, sine genere: ex α, & γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, a γενεαλογία, genealogiæ scriptor.
Ἀγένεια, ας, ἡ, vilitas, ignobilitas; ingenerosus animus: Lucian.
Ἀγένειος, α, ον, imberbis. Th. γένειον.
Ἀγένεθλος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui γενέθλη, ης, i. e. genus, ortus, seu origo non est; ex α priv. & γενέθλη, ης.
Ἀγένεια, exp. δυσγένεια. Suid. i. e. innavia; ex α priv. & γένος, ους, τὸ.
Ἀγενὴς, sine prole, ατος; cui γενὴ, i. e. liberi non sunt. Suid. ex Ifeo.
Ἀγενὴς, ές, ὁ, ἡ, cujus genus est obscurum, ignobilis: ex α & γένος.
Ἀγενησία, ας, ἡ, sterilitas. Naz.
Ἀγένητος, ος, infectus: a γένομαι.
Ἀγενὶς, ιος, ἡ, timiditas, imbecillitas, ἀγένεια.
Ἀγένητος, ος, ingenitus: a γενάομαι.
Ἀγενῶς, adverb. imbecilliter, ignaviter, parum viriliter, ἀνανδρῶς.
Ἄγες, & ἄγε, pro ἄγε, duc, Præs. imp. ab ἠγέομαι. Ἄγεο pro ἄγε, præs. imp. verbi ἄγεμαι, ducor.
Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.
Ἀγερμονὴς, Poet. pro ἀγόμενος, qui ducitur. præs. part. pass. ab ἄγω, duco.
Ἀγέρας, ος, ὁ, ἡ, sine munere: ex α, & γέρας.
Ἀγερέθω, Poet. pro ἀγείρω, congrego.
Ἀγερέσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præs. inf. pass. ab ἀγείρω.
Ἀγέρθη, congregatus est, & in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, & ἠγέρθησαν, a. 1. ind. pass. Jon. ab ἀγείρω.
Ἀγερμὸς, ὁ, ὁ. congregatio. Etym. Th. ἀγείρω, congrego.
Ἀγέροντο, congregabantur, a. 1. m. ab ἀγείρω· alii volunt esse imperf. pro ἠγείροντο· nam & Poetæ dicunt ἀγίρω pro ἀγείρω.
Ἀγέρρω, Æol. pro ἀγείρω.
Ἄγερσις, collectio: ab ἀγείρω, ἀγερμὸς, ὁ, ὁ, idem.
Ἀγερώσατο, neglexit, 3. sing. a. 1. med. Jon. verbi ἀγέρομαι.
Ἀγερώσατε, vigilate.
Ἀγέροχος, ος, ὁ, ἡ, superbus, ferox: hinc ἀγεροχόω, superbe. ἀγερωχία, ας, ἡ, superbia: ab ἄγω ἔγκας ἔχω, q. ἀγεράσχος.
Ἄγες pro ἄγε, age, præs. vel a. 2. imp. Poet. ab ἄγω. ἄγεσκεν, Jon. pro ἄγε, ducebat, imperf. & ἄγες, Dor. pro ἦγες, ducebas.
Ἀγεσθαι, præs. inf. pass. ἀγέσθω, ducat, præs. imp. ab ἄγω.
Ἀγεσίλας, α, ὁ, cognomen Plutonis; παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαούς, quoniam mortales universos ad se ducit. Est & nomen propr. viri.
Ἀγεσίλας, vocatur Orcus; idem quod ἀγεσίλαος, & ex iisd. pro eod. dicitur etiam ἀγησίλαος, itidem ex iisd.
Ἀγεσίφρων, ονος, ὁ, supercilia erigens.
Ἄγεσκον, ducebam: pro ἦγον. Vide ἄγες.
Ἄγεσσα, ἡ, machina bellica, nempe a Latino Aggesta.
Ἀγέσσατον, redimiculum; capitis ornamentum, caliendrum, apud Horat.
Ἀγέσσατος, ος, ὁ, ἡ, dux exercitus; ab ἄγω, & στρατὸς.
Ἄγετ' & ἄγετε, agite, adv. hortantis ab ἄγω. vel præs. imperativi.
Ἀγέτης, ου, ὁ, ductor, ab ἄγω.
Ἀγετοὶ, & ἄγητοὶ, οἱ, admirabiles; θαυμασιοὶ, ab ἄγαω.
Ἀγετρὶς, obstetrix; Tarentinis, μαῖα.
Ἀγεύστια, jejunium, inedia.
Ἄγευστος, ος, ὁ, ἡ, qui gustari non potest, vel gustatus non fuit: ex α, & γεύω. Sæpius autem accipitur active, pro jejuno, qui non gustavit.
Ἀγεωμέτρητος, ος, ὁ, Geometriæ ignarus.
Ἀγεωργησία, squalor, agriculturæ contemptus. Theoph.
Ἀγεώργητος, ος, ὁ ἡ, incultus, desertus.
Ἄγη, ης, ἡ, stupor, admiratio: ab ἀγάω. Vel ἄγη pro ἐάγη, Jon. fractus est. a. 2. pass. ἄγνυμι, Att. ἔαγμαι, & Jon. ἄγμαι, ης, ται, ab ἄγω, frango.
Ἀγὴ, ῆς, ἡ, cum accentu in ultima: fractura, contusio: item litus; ab ἄγω, pro ἄγνυμι, rumpo.
Ἀγηγέρατται, Att. & Jon. pro ἠγερμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγείρω.
Ἀγήγερκα, congregavi, perf. Att. pro ἤγερκα· sic ἀγήγερμαι, perf. Att. pro ἠγερμαι, ab ἀγείρω.
Ἀγηλάζω, servo; σώζω. Etym.
Ἀγήλατος, sacratus: ornatus: ab ἀγάλλω, a. 1. ἤγηλα. part. ἀγήλας.
Ἀγήλατος, cum tenui, fugo: cum aspero, expello scelus.
Ἀγηλατίζω, persequor, fugo, abigo, &c. pro ἀγήλατος, Etym.
Ἀγήλατοι, οἱ, fulmina; κεραυνοὶ.
Ἀγήλατος μάστιξ, a Lycophr. fulmen dicitur, quod flagitiosos iciat; vel quia impetuosum. ab ἄγω & ἐλαύνω.
Ἀγήλιος, ος, ὁ, prædaror.
Ἀγηλόμενοι, gaudentes, lætantes; χαίροντες, ἀγαλλόμενοι, Etym.
Ἄγημα, τος, τὸ, agmen, ab ἄγω.
Ἀγήνωρ, acc. sing. ab ἀγήνωρ, ορος, ὁ, strenuus: ex ἄγαν, & ἀνὴρ· hinc ἀγηνορία, superbia, ἀγήνορέσσιν, dat. pl. Jon. Est & Ἀγήνωρ, nomen propr.
Ἀγηνορεύω, ῶ, superbio, insolesco: ἐπιφρονέω.
Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, compositum a nomine ἀνὴρ, vir, & ἄγαν, valde, seu nimis; significat modo superbum, ὑπερήφανον, superbe contumacem: ut apud Hesiodum; modo fortem, inclytum, strenuum: in Hom.
Ἀγήοχα, duxit, perf. pro ἦγε, Att. ἄγαγε, & pleonasmo literæ, ο, ἀγήοχα, verbi ἄγω.
Ἀγήρατος, ος, ὁ, ἡ, senii expers, pro ἀγήρατος, Poet. ex α, & γῆρας.
Ἀγήρατον, ου, τὸ, herbæ nomen, quæ diutissime durat.
Ἀγήρως, ω, ὁ, ἡ, idem quod ἀγήρατος. in acc. ἀγήρω sine ν reperitur.
Ἀγὴς, ῆος, ὁ, ἡ, scelestus, idem scilicet, quod ἀναγὴς.
Ἀγήσανδρος, Pluto; ἅιδης, sic dicitur, ut ab Æschylo ἀγησίλαος.
Ἀγήσασθαι, Dor. pro ἡγήσασθαι; hocque pro ἐξηγήσασθαι, narrare, recensere.
Ἄγητι, 3. sing. ind. ab ἄγημι, insitat. pro ἀγαμαι, admiror. Th. ἀγάω.
Ἀγησίλαος, ου, ὁ, Princeps Lacedæmonius: ex ἄγω & λαὸς.
Ἀγησίχορος, ος, ὁ, Poet. & Dor. pro ἡγησίχορος, ος, ὁ, qui choris præest: ex ἡγεμὼν, & χορὸς.
Ἀγήτης, ητος, ὁ, Dor. pro ἡγήτωρ, comm. ἡγεμὼν, ονος, ὁ, dux, princeps.
Ἀγητὸς, ὴ, ὸν, admirabilis, in pl. ἀγητοὶ. Th. ἀγάω.
Ἁγίαζω, sanctifico, f. σω, p. κα. a. 1. pass. ἡγιάσθην, f. 1. ἁγιασθήσομαι. Vide ἅγιος.
Ἁγίασμα, ατος, τὸ, purificatio, καθαρότης. Suid. pro ναὸς, i. e. templum accipit. in hoc loco, Psalm. David. ἐγενήθη Ἰούδαια ἁγίασμα αὐτοῦ.
Ἁγιασμὸς, ὁ, ὁ, sanctificatio: verbale, ab ἁγιάζω, f. σω. Item ἁγιωσία, sanctitas, sanctimonia; itidem ab eod. ἁγιά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ζω, pro quo dicitur & ἁγίζω, f. ἰσω, &c.
Ἁγιαστειον, ου, τὸ, sanctuarium.
Ἁγίαφτ-ος, βότρυς, uva acinis carens, ὁ ἄκαρπος γιγάντων.
Ἁγίζω, f. ι. σω, purifico: pro ἁγιάζω.
Ἄγιτω, ῶ, Poet. & Jon. idem quod ἄγω, ago, duco. Legitur & ἀγίνω.
Ἁγιόγραφα, τὰ, sancta scripta; pars sanctorum librorum: Damascenus.
Ἁγιόγραφ-ος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. sanctoscriptus, ut ἁγιόγραφοι πτύχες, apud Dion. Areop. sacræ scripturæ libri; ex ἅγι-ος, ὁ, & γραφὴ, ἡ, &c.
Ἅγι-ος, α, ον, sanctus; ab ἅγ-ος. hinc ἁγιότης, ητ-ος, ἡ, sanctitas. ἁγιάω, & ἁγιάζω, sanctifico. ἁγιασμὸς, ὁ, & ἁγιασμα, ατ-ος, τὸ, sanctificatio. ἁγιμωσύνη, ας, ἡ, sanctimonia.
Ἅγιον, τὸ, sanctuarium. ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum secundum & tertium.
Ἁγιστεύω, & ἁγιστεύω, veneratione habeo: ab ἅγ-ος.
Ἁγιστὴς, rixator, contumeliosus; ὑβριστὴς.
Ἁγιστία, seu ἁγιστεία, ας, ἡ, sacrum, cæremonia: ab ἅγ-ος.
Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, sanctimonia.
Ἀγκαὶ, ulnæ, nom. pl. ab ἀγκὴ. hinc ἀγκάλη, ἀγκάλης, ἡ, ulna; & ἀγκαλίζομαι, seu ἀγκαλίζομαι, ulnis complector, & foveo.
Ἀγκάλιν, est Poetice, pro ἀνακαλεῖν, accire, & accersere.
Ἀγκάλιος, etiam vocant Græci anchoras, quas & ἄγκυρας.
Ἀγκαλιδαγωγὸς, ὁ, ὁ, i. e. qui manipulos, seu fasciculos, (proprie φρυγάνων.) vehit navigio, aut super jumento; Poll. Unde
Ἀγκαλιδαγωγῶ, manipulos, seu fasciculos vehere; ex ἀγκαλὶς, ἰδ-ος, & ἀγωγὸς, ὁ, seu ἀγωγὴς, ὁ, &c.
Ἀγκαλιδηφόρ-ος, seu ἀγκαληφόρ-ος, qui manipulos, seu fasciculos portat; & generat. bajulus; Poll. Unde
Ἀγκαλιδωφορῶ, manipulos, seu fasciculos portare; bajulum esse; itidem ab eod. ἀγκαλὶς, ἰδ-ος, ἡ, & φορὸς, ὁ, &c.
Ἀγκαλικὸς, q. d. ulnatim; vel ulnari quadam complexatione; amplexabunde; est adv. ab ἀγκάλη, ἡ, unde &
Ἀγκαλὶς, idem quod ἀγκάλη, ulna: item fasciculus, quem οἱ ἀγκαλίαις gestare possis; Plut. in Rom. &c.
Ἀγκαλίσαι, ῶ, pro ἀγκάλαι, Argivi dicunt.
Ἀγκαλὶς, ἴδος, ἡ, fasciculus, sarcina, hinc ἀγκαλιδαγωγὸς, ὁ, ὁ, bajulus: & ἀγκαλιδηφόρος, ὁ τοὺς ἀγκαλίδας ἄγων, ἢ φέρων.
Ἀγκαλὸν, Varinus Lexicogr. affert, pro ἀνοιξὸν, aperi: forsan scribendum, ἄγκαλον, ab ἀγκάλη, Poetice itidem usurpato, pro ἀνακλῶ, relaxo, & aperio.
Ἄγκαλον, revoca, a. 2. imper. pro ἀνάκαλον, ab ἀγκάλη, Poet. pro ἀνακαλεῖ. ἀγκαλέει, 3. præs. ind. Poet. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.
Ἄγκαλος, ex Homeri hymno in Apollinem adfertur pro fasciculo; ut idem sit, quod ἀγκαλὶς.
Ἀγκαλὶς, ἴδος, ἡ, præcipitium, fovea.
Ἀγκὰς, adv. in ulnis: ab ἀγκὰ.
Ἄγκαι, pl. valles, ab ἄγκος.
Ἀγκεμαι, pro ἀνακεῖμαι, Poet. Syncop. Et sic in reliquis.
Ἀγκεφάλοιο, pro ἀπὸ κεφάλοιο, supra cornua, Poet.
Ἀγκὴ, ῆς, ἡ, ulna: vide ἀγκαὶ.
Ἄγκι, pro ἄγχι, legitur, 13. Euang. Matth. vafr. Vide ἄγχιον.
Ἀγκλεὴς, ἀδικος, innoxius.
Ἄγκλη, reflexus; ἄπαξ.
Ἄγκλια, diminut. ab ἄγκος; vide.
Ἀγκιστρὶς, ἴδος, ἡ, piscatio, quæ fit hamo; hamatilis piscatus; item ἀγκιστροῦντες, hamiota, & ἀγκιστρουκὴ, sub. τέχνη, ars piscandi, ars hamatilis; Poll. Omnia ab ἀγκιστρεύω; quod vide in Th. ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, hamatus, adunctus, in hami modum.
Ἄγκιστρον, ου, τὸ, hamus: hinc ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piscatura: & ἀγκιστρεύω, hamis venor: & ἀγκιστρόω, hamis capio.
Ἀγκιστροπώλης, ου, ὁ, hamorum venditor; ab ἄγκιστρον, τὸ, & πώλης, ὁ, &c.
Ἀγκιστροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, piscis, scil. hamivorus, ut silurus, apud Aristot. damitraga redditur a Gaza. Item, avarus, φιλάργυρος. Etymol.
Ἀγκιστρωτὸς, ὴ, ὸν, hamatus, hamis consertus.
Ἀγκλειστὸς, jactabundus, pro ἀγκλιστὸς.
Ἀγκλόω, servo, σῴζω.
Ἀγκλίσας, pro ἀγκλίνας, a. 1. part. ab ἀγκλίνω, reclino.
Ἀγκλὸν, ὸν, τὸ, obliquum, tortuosum; σκολιὸν.
Ἀγκοίνη, Poet. ulna: ex ἀγκὼν, quasi ἀγκωνὴ: hinc ἀγκοινίζω, ulnis amplector.
Ἀγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, reportare: hinc ἀγκομίζων per Enallagen, pro ἀνακομίσων, præsens pro fut. ἀγκομίσαιτ', 3. sing. a. 1. opt. med.
Ἀγκοσέω, studiose in opere versor; ab ἀγὰ, & κοπέω, festino.
Ἄγκουσος, ἐγκάυσος, δοῦλος, minister, servus; &
Ἀγκουσίδες, αἱ, ministræ; ab ἀγκουσεῖν, quod diligentem esse in actionibus significat. Etym.
Ἄγκυρα, τὸ, inflatibile, ἀέρετον, forsan pleon. ᾗ γ, pro ἀερεῖ.
Ἄγκος, εος, τὸ, vallis: hinc ἄγκιον, ου, τὸ, vallis parva.
Ἀγκόχασι, Macedonice pro ἐδεξάσθαι, 3. pl. perf. med. verbi φέρω.
Ἀγκρεμάσας, pro ἀνακρεμάσας, suspendens, part. aor. 1. ab ἀνακρέμαμαι, suspendo, Antipater Epigram.
Ἀγκρέμω, pro ἀνακρέμω.
Ἀγκρέμομαι, pro ἀνακρέμομαι.
Ἀγκταλιάζω, suffoco, ango; ἄγχω, Varin.
Ἄγκτης, ῆρος, ὁ, vinculum, fibula; ab ἄγχω.
Ἀγκτερεάζω, f. σω, f. anctere constringo; constringo fibula, quæ anctер dicitur, ab ἀγκτὴρ, ῆρος, id quo constringimus aliquid, &c.
Ἀγκυλέομαι, ῆσομαι, f. ήσομαι, præt. ημαι, unde ἔφως κεφαλῆν ἠγκυλημένος, apud Athen. ubi ἠγκυλημένος, a Bud. exp. manu tenens, quasi jam vibraturus, ut διηγκυλημένος, a Them. ἀγκύλη, ἡ.
Ἀγκύλη, ης, ἡ, amentum, jaculi genus, genus poculi; vitium linguæ; hinc ἀγκυλίζομαι, jaculor. ἀγκυλισταὶ, jaculatores, ἀγκυλόγλωσσος, ου, τὸ, linguæ præpedimentum. ἀγκυλοτόμον, ου, τὸ, instrumentum chirurgicum, quo istud linguæ vitium tollitur.
Ἀγκύλια, τὰ, ancilia, peltæ: Plutarch.
Ἀγκυλίδωτὸν, pro ἀγκύλιον ἔχον; apud Hippocr. i. e. ansulatum sive ansulam, vel annulum habens: a Th. ἀγκύλη, ἡ, quod inter alia ansam, seu ansulam etiam significat.
Ἀγκύλιον, ου, τὸ, hamus catenæ; & in neut. plur. ἀγκύλια, τὰ, dicuntur ancilia, peltæ; genus quoddam scutorum, seu pelrarum; Plut. in Numa. Item ἀγκύλιον dicitur vitium quoddam in lingua, quod & ipsum Thema ἀγκύλη, signif.
Ἀγκυλοβλέφαρον, του, ex ἀγκύλη, ἡ, & βλέφαρον, του, apud Cels. idem est quod ἀγκυροβλέφαρον, τὸ. id vide supra.
Ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, est vitium linguæ, quod infantibus adnascitur, filum vulgariter nuncupatur; unde in plur. masc. ἀγκυλόγλωσσοι dicuntur ii, qui hoc vitio laborant; quasi ἀγκύλον, sive ἀγκύλιον ἐν γλώσσῃ ἔχοντες; vide Ægin. & Aetium ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, ἡ.
Ἀγκυλόδειρον, collum habens incurvum, & repandum; ex ἀγκύλος, ὁ, & δειρὴ, idem quod Th. λάρη, ἡ.
Ἀγκυλόμητις, ιος, ὁ, vel ἡ, idem quod ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, qui obliqua agitat consilia, ideoque vafer, versutus; ut προμηθῆος ἀγκυλομήτεω, apud Hesiod. in Erg. & ἀγκυλόμητις λύκος, & γυνὴ, apud Non.
Ἀγκυλόπις, ιτος, fœm. ιτα, neut. ιν. Poet. pro ἀγκύλος, η, ον.
Ἀγκύλομαι, flector, κάμπτομαι.
Ἀγκυλομήτης, gen. Jon. ab ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, versipellis, versutus: ex ἀγκύλ-ος, & μῆτις.
Ἀγκυλομία, ας, unde ἠγκυλωμέν-ος, qui morbo laborat ἀγκύλῃ, & ἀγκύλωσις, dicto; a Them. ἀγκύλη, ἡ.
Ἀγκυλόπους δίφρ-ος, apud Plut. in Mario, dicitur sella curulis, ab operis & figuræ expressione; ex ἀγκύλη, ἡ, vel potius ἀγκύλ-ος, ὁ, & πὲς, ὁ, &c.
Ἀγκύλ-ος, η, ον, uncus, curvus: hinc ἀγκυλόω, incurvo; ἀγκύλωσις, incurvatio, ἀγκύλως, tortuose: hinc forsan Lat. angulus.
Ἀγκυλοτόμιον, ου, τὸ, instrumentum chirurgicum, quo τὸ ἀγκύλιον, vel ἡ ἀγκύλη σκλώσται, vinculum nervosum, quod filum vulgo vocant, in pueris hæsitantibus eximitur, ex ἀγκύλη, ἡ, & τομὸς, ὁ.
Ἀγκυλόντ-ος, η, ον, curvum arcum habens: ab ἀγκύλ-ος, & τόξον.
Ἀγκυλορύγχαι, repandi rostri, pl. ab ἀγκυλορύγχης, ου, ὁ, ex ἀγκύλ-ος, & ῥύγχ-ος. Dicimus & ἀγκυλόρυγχ-ος, ου, ὁ.
Ἀγκυλόχηλ-ος, ὁ, καὶ ἡ, idem quod ἀγκυλοχήλης, ου, ὁ, & exp. curva habens labia, seu qui est labiis inflexis; 11 π. & Od π.
Ἀγκυλοχήλαι, chelis, seu ungulis curvis. nom. pl. a χηλὴ.
Ἀγκυλόω, ῶ, curvo, incurvo, tortuosum reddo: unde in pass. ἀγκυλόομαι, recurvor, incurvor; atque inde in part. præt. pass. apud Aristoph. ἠγκυλωμέν-ος ὄνυχας, curvatos, seu curvos habens ungues.
Ἀγκύλως, aduncе, tortuose, adv.
Ἀγκύλωσις, incurvatio, recurvatio: item peculiariter morbus quidam in articulis; apud Ægin. verbale ab ἀγκυλόω, & omnia a Th. ἀγκύλ-ος, aduncus, incurvus; & σκολιὸς, i. e. tortuosus; ut exp. Hesych. & Metaph. etiam interdum usurpatur, ut Lat. tortuosus; ut ἀγκύλα ἐπιτηδεύματα τῶν σοφιστῶν: apud Luc.
Ἄγκυρα, ας, ἡ, anchora, præsidium: hinc ἀγκυρόω, anchora firmo. ἀγκυρίζω, supplanto.
Ἀγκυρίζει, f. ίσω, supplanto, verbum est palæstricum; unde verbale ἀγκυρισμὸς, τὸ, supplantatio: Suid. utrumque a Th. ἄγκυρα, ἡ.
Ἀγκύριον, ου, τὸ, parva anchora; item urbis Italiæ nomen: Strephanos.
Ἀγκυροβόλιον, τὸ, anchora; Bud. sed Suid. ait esse ferrum navigii; & sunt qui scribant esse instrumentum ad jaciendam, seu tenendam anchoram; ex ἄγκυρα, & βολὴ.
Ἀγκυρομάχη, ἡ, Gal. & Erotian. exp. ἄγκιστρον; apud Hippocr. ex ἄγκυρα, & μάχη, ἡ, vide.
Ἀγκυροσχία, ἡ, anchoræ retentio; i. e. qua anchora retinet navem; apud Æschyl. ex ἄγκυρα, ἡ, & ἔχω, cujus compraria desinunt in ἔχ-ος, vel σχία.
Ἀγκυρωτὸς, anchoris firmatus, fundatus. Et per Metaph. ἀγκυρωτὸς λόγ-ος dicta fuit Oratio Epiphanii, quæ anchoræ vicem præbet, ad fidem Christianam adversus ejus hostes firmandam, & fulciendam. est a Them. ἄγκυρα, ἡ.
Ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, anchora; seu anchoris firmo, aut fundo.
Ἀγκωλιάζω, altero pede salio: dicitur etiam ἀσκωλιάζω, & ἀσκωλιάζω.
Ἀγκὼν, ῶν-ος, ὁ, cubitus. hinc ἀγκωνίσκ-ος, parvus cubitus.
Ἀγκωνίζομαι, sinuo me, vel sinuor; per sinus quosdam quasi flexus me verto; de fluvio dictum ab Eust. in Dionys. de situ orbis; est a Th. ἀγκὼν, ῶν-ος, ὁ.
Ἀγκωνίσκοι, instrumenta tortoria, & carnificinæ.
Ἀγλαίθειρ-ος, ου, ὁ καὶ ἡ, splendidare crinem habens. est ex ἀγλαὸς, ὴ, splendidus, & θείρα, ἡ, coma.
Ἀγλαΐαι, αϊ, voluptates, nom. pl. Æol. gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, præclarum facinus, lætitia. ἀγλαΐαις, dat. Jon. ἀγλαίῃσι, dat. pl. Jon. Th. ἀγλαὸς.
Ἀγλαϊζεσθαι, f. ι. med. Att. pro ἀγλαΐσεσθαι,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σεθαι, ab ἀγλαίζω, orno, illustrem facio. Nam Attici in hujusmodi verbis tollunt σ futuri primi, & ultimam circumflectunt; ut pro ἐσω dicunt ιῶ. Th. ἀγλαός.

Ἀγλαίζομαι, Poet. pro λαμπρύνομαι, splendeo.

Ἀγλαΐσμα, τος, τὸ, nitor, splendor, ornamentum, honor.

Ἀγλαϊσμός, ὁ, ornatus, splendor.

Ἀγλαϊστός, exoptabilis, pretiosus; Hesych. ab ἀγλαίζομαι.

Ἀγλαόγυιος, ε, ὁ, Poet. ὁ γλαὰ τὰ καλὰ γύα ἔχων, ἢ ποιῶν, qui pulchra membra habet, vel facit.

Ἀγλαοδένδρος, ε, ὁ, ἡ, Poet. qui pulchras fert arbores.

Ἀγλαόδωρος, splendidum munus donans, splendide munificus; ex ἀγλαός, & δῶρον, τό.

Ἀγλαοθηλές, τό. Hesychio est tenerum; comp. ex ἀγλαός, & τέθηλα, præt. med. verbi θάλλω, f. θαλῶ.

Ἀγλαόθρονος, ε, ὁ, ἡ, splendidas sedes habens, Musarum epithetum.

Ἀγλαόθωκος, ε, ὁ, ἡ, Poet. idem ac ἀγλαόθρονος, ὁ ἀγλαὸν θῶκον ἔχων, qui pulchram habet sedem, vel solium.

Ἀγλαόκαρπος, ε, ὁ, ἡ, quæ pulchrum habet carpum: per Synecd. pro formosa. Homerus passim, Θέτιν ἀργυρόπεζαν, quam Pindarus vocat ἀργυροκάρπον. Item pulchrum fructum habens.

Ἀγλαόκοιτος, splendidum lectum habens.

Ἀγλαόκουρος, ε, ὁ, ἡ, ὁ ἀγλαοὺς κούρους ἔχων, qui illustres pueros habet.

Ἀγλαόκομος, ε, ὁ, Poet. ὁ ἀγλαὸς περὶ τὴν κόμην, qui decorat & ornat comitatum aliquem.

Ἀγλαομητία, præclarum & illustre consilium; Hesych. ab ἀγλαομήτης, quod ex ἀγλαός, ὁ, & μῆτις, ἡ.

Ἀγλαομήτης, ε, ὁ, consilio clarus; unde

Ἀγλαόμητις, ἡ, consilio clara.

Ἀγλαόμορφος, splendidam formam habens.

Ἀγλαόπαις, δος, qui splendidos habet filios; claros habens liberos, Nonn.

Ἀγλαόπιστος, præclare fidelis; Hesych. ex ἀγλαὸς, & πιστὸς, ὁ, &c.

Ἀγλαός, ὰ, ὸν, splendidus: q. d. magna admiratione dignus, παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, ἤτοι βλέπειν, i. e. vehementer intueri; quod fit, quum res aliquas videmus admiratione & spectatu dignas: hinc ἀγλαά, splendida: hinc ἀγλαία, splendor. ἀγλαΐζω, illustro. ἀγλάϊσμα, τὸ, ornamentum.

Ἀγλαόπτολις, ὁ & ἡ, splendide, vel magnifice honoratus, Orph. ex ἀγλαὸς, ὁ, & πτολὶ, ὁ.

Ἀγλαοτριαινων, τὸν, Epithet. Neptuni: ab ἀγλαοτρίαινα, pro comm. ἀγλαοτρίαινα, ἡ, ὁ, ἀγλαὸς τρίαιναν, inclytus tridente.

Ἀγλαόφωνος, ὁ & ἡ, splendidam vocem & claram mittens.

Ἀγλαφός, ὰ, ὸν, fluitus; μωρὸς, Hesych.

Ἀγλαωπός, ὁ, pulcher.

Ἀγλαώπιον, fallum, ἀλυκόν.

Ἀγλαώρους, adject. pro pulchras aures habens; i. e. ἀγλαὰς ὠὰς ἔχων; pro quo, facta metathesi literarum, dici ἄγραωλος, tradit Schol. Nic. ex ἀγλαὸς, ὁ, & οὖς, ἡ, &c.

Ἀγλαφυρὸς, inelegans, invenustus; unde adv. ἀγλαφύρως, invenuste; Athen. l. 10. ex α priv. & γλαφυρὸς, ὁ.

Ἀγλαώπις, ἡ, idem quod ἀγλαώψ.

Ἀγλαώπτις, ἡ, pulchre oculata; pulchros oculos habens; Plut. ex ἀγλαὸς, & ὤψ, ὠπὸς.

Ἀγλαώς, idem quod ἀγλυκὺς, minime dulcis; proprie, musteam dulcedinem non habens; & Metaph. pro injucundo, &c.

Ἀγλαΰα, ας, ἡ, robur comparatum ex bona cibatione.

Ἀγλαΰδω, ῶτος, ὁ, aspectu splendidus.

Ἀγλαΐτης, ου, ὁ, famulus, ἀκόλουθος, servus.

Ἀγλάδης, ες, ὁ & ἡ, insuavis, insipidus: ab α, & γλάδος, vel γλυκύς.

Ἄγλαυκος, cæcus, expers oculi; ex α priv. & γλαῦξ, pupilla oculi, vel oculus.

Ἀγλίδια, τὰ, spicarum divisiones in allio.

Ἀγλίδιον, τὸ, Dorice, allium.

Ἀγλίη, apud Hippocr. exp. ἡ ὑπὸ ὀφθαλμοῖς ὑπόλευκος ἀλή. i. e. subalba cicatrix in oculis; Gal.

Ἀγλίθες, αἱ, alliorum capita.

Ἀγλιχρὸς, ὰ, ὸν & ἡ, non lentus, non viscosus; ex α priv. & γλίχρος, ὁ.

Ἀγλύσμαι, lædor, atque offendor, βλάπτομαι. Hesych.

Ἀγλυκὴς, ἐος, amarus, expers dulcedinis: Theoph.

Ἀγλωσσεῖν, maledicere; traducere aliquem lingua, atque infamare; δυσφημεῖν.

Ἄγλωσσος, ὰ, ὸν, ἡ, qui nullam habet linguam: Metonym. pro non facundo.

Ἀγλωττος, ὰ, ὸν & ἡ, idem, infans, & elinguis: Aristoph. Vid. ἀγλωττία.

Ἀγλωττία, ἡ, q. d. elinguitas, obmutescens taciturnitas; est ab ἄγλωττος, idem cum ἄγλωσσος, elinguis; item qui loqui non potest, qui obmuruit: item dicendi imperitus: item barbarus; ut apud Soph. in Trach. ἀθ' Ἑλλὰς, ἐτ' ἄγλωσσος, nec Græca, nec barbara. dicitur etiam ἄγλωσσος αὐλὸς, i. e. tibia linguam non habens: ex α privativo, & γλῶσσα, & Attice, γλῶττα, ἡ.

Ἄγμα, τος, τὸ, fragmentum: ab ἄγνυμι.

Ἀγμιόνες, pani, bubones, tumores in inguinibus. βουβῶνες.

Ἀγμὴ, ῆς, ἡ, focus; ἑστία.

Ἀγμηρὸς, ὰ, ὸν, quietus; ἥσυχος.

Ἀγμίζω, f. ίσω; concutio, frango.

Ἀγμὸς, ὰ, ὸν, locus præruptus, litus: ab ἄγνυμι.

Ἀγναὶ ες, ὁ, purus, castus; καθαρὸς.

Ἀγναπαστόλεμος, vel potius ἀγναμπτοπόλεμος, dicuntur in bello nec minis, nec vulneribus flexibiles; Hesych. ex ἄγναμπτος, inflexibilis; qui flecti nequit, rigidus; & πόλεμος, ὁ.

Ἀγναπαστόλεμος, ὁ, homo invicti roboris, bello insuperabilis, ἀνίκητος.

Ἄγναπτος, non flexilis: ab α, & γνάπτω.

Ἀγναπτὸς, idem quod ἄκναπτος. id vide.

Ἄγναφος, ε, ὁ, ἡ, impexus: ex α, & γνάφω.

Ἁγνεία, ας, ἡ, castitas. Th. ἁγνὸς.

Ἁγνεῖμα, τὸ, idem quod ἁγνεία, ἡ, apud Eurip. puritas, castimonia; & in activa signif. expiatio, lustratio; item

Ἁγνευτικὸς, ὴ, ὸν, castitatis aliquid habens, castitatem aliquatenus servans; unde in neut. plur. ἁγνευτικὰ ζῶα, Aristot. opponit τοῖς ἀκρεοδισιαστικοῖς; i. e. casta libidinosis: item ἁγνευτήριον, ε, τὸ, locus religiosus, in quo animi a contagionibus vitæ civilis purgantur. Greg. omnia ab ἁγνεύω, castitatem, sive castimoniam colo, ut faciunt sacerdotes. Hesychius ait significare, purus sum a rebus venereis, & a mortuo: & cum genit. purus sum & impollutus, seu abstineo hac, vel illa re; Plut. & in activa etiam signif. pro ἁγνίζω, purum reddo, expio, lustro; ut ἁγνεύειν τὴν πόλιν; apud Antiph. a Th. ἁγνὸς, ὁ.

Ἁγνευτήριον, ε, τὸ, sanctuarium, sacrarium, pro monasterio, apud Gregor. quod ibi mens expiari debet, ac a contagione vitæ civilis expurgari. Bud. Commenr.

Ἁγνευτικὰ, quæ minus Venere valent; sic Gaza apud Aristot. i. e. minus in Venerem proclivia animalia.

Ἁγνεύω, vide in ἁγνευτικὸς.

Ἁγνέω, accipio. apud Cretenses: λαμβάνω, item, ἄγω, hoc est, duco. Hesych.

Ἁγνήκαμεν, pro ἠγνοήκαμεν, Æol. ignoravimus, perf. act. ab ἀγνοέω.

Ἁγνὴς, ὲς, ὁ & ἡ, castus.

Ἁγνίζω, f. ίσω, p. κα, purifico, expio.

Ἁγνισμὸς, ὰ, ὸν, purificatio. Th. ἁγνὸς.

Ἁγνιστικὸς, ὴ, ὸν, lustrandi, expiandique vim habens.

Ἁγνιστήριον, ε, τὸ, locus, ubi fit expiatio; vel id, quo fit expiatio: item ἁγνιστὴς, ε, ὁ, expiatus a scelere; aut qui expiavit aliquem: Hesych. ut ἁγνίσαι ἅλας, dictum sal. apud Lycophr. verbale ab ἁγνίζω, f. ίσω.

Ἀγνόβιτος, ὁ & ἡ, justum ignorans.

Ἀγνοέω, ῶ, ignoro. imperf. ἠγνόεον, ω. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. part. ἀγνοήτας. hinc ἀγνόημα, ατος, τὸ, errarum: ex α, & νόος.

Ἀγνοέομαι, οῦμαι, ignoror; est pass. ab act. ἀγνοέω, q. d. non intelligo, non cognosco; unde verbale ἀγνόημα signif. peccatum per ignorantiam, aut imprudentiam commissum.

Ἀγνοητέον, ignorandum est, nesciendum: verbale gerundivum, ab eod.

Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia: ab ἀγνοέω.

Ἀγνοιέω, metri causa, pro ἀγνοέω.

Ἀγνοίκην, Jon. & Poet. pro ἀγνοῇ, ignoret, 3. sing. præs. sub. act.

Ἀγνούμενος, latens, occultus; ab ἀγνοέομαι.

Ἄγνοπλος, dicitur, pro simplici ἁγνὸς, sed exp. proprie, qui caste & pure versatur; ex ἁγνὸς, ὁ, & πολέω, cujus comp. varia desinunt in πόλος.

Ἁγνὸς, ὴ, ὸν, castus, purus, ab ἅγος: hinc ἁγνῶς, caste. ἁγνόω, castus sum.

Ἄγνος, ε, ἡ, virex, agnus castus. Vide ἀγνώδης.

Ἀγνοῦν, præs. part. neut. gen. verbi ἀγνοέω.

Ἁγνότης, ητος, ἡ, castitas, sanctitas.

Ἀγνύθες, lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores.

Ἄγνυμι, & ἀγνύω, frango; f. ξω, ἀπὸ τῆς ἄγω (τὸ κλῶ: ex quo ἄγνυ, ἀγνύω, & ἄγνυμι) p. ηχα, ῳ μέσος, ηγμαι: unde, εαγα, Attice, 2or. 1. ἔξ, & ἔκξα. Unde κατέαξα. Herodot. Hesiod.

Ἄγνυτ', pro ἄγνυτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἄγνυμι, vel ἀγνύω.

Ἄγνω, & ἀγνῶ, Poet. pro ἄγω, duco.

Ἀγνώδης, q. d. viticeus, est a Th. ἄγνος, ἡ, frutex quidam in arborem assurgens, qui Lat. virex, ita dictus ab ἁγνὸς, quoniam matronæ in Thesmophoris Athenienfium castitatem custodientes his foliis cubilia sibi sternebant, Dioscor. lib. 1. c. 136. & ex eo Plin.

Ἀγνωμοσυνέω, ῶ, f. ήσω: ignoranter, & imperite ago: inquit Bud.

Ἀγνωμοσύνομαι, iniqua patior; interp. Bud. apud Plut. in Ant. significare dicit & ἀχθεσθόμαι.

Ἀγνωμοσύνως, stulte, remere, improbe, sine ratione, ingrate.

Ἄγνωμος, ε, ὁ & ἡ, stultus, imperitus, malignus, ingratus: τὸ ἄγνωμον, res ingrata, & iniqua.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, inhumanitas, imperitia: ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, mente & judicio carens: ex α & γινώσκω.

Ἀγνωρίζω, ignoro.

Ἀγνώριστος, ε, ὁ, incertus, incognitus; aut qui agnosci non possit.

Ἀγνῶς, caste, a'v. ab ἁγνὸς. Sed ἀγνῶς, cum tenui, inscienter, adv. ex α, & γινώσκω. Ἀγνὼς autem, ῶτος, ὁ & ἡ, ignobilis, ignotus.

Ἀγνώσασκε, Jon. pro ἠγνόησε.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia. Th. γινώσκω.

Ἀγνώσω, ους, ω, ignoro, præf. ind. hinc ἄγνωστος, ε, ὁ, ἡ, ignotus: hinc ἀγνωστάσκω, idem, ex α & γνώσκω.

Ἄγνωτος, ἄγνωστος, incognitus. Aristoph.

Ἀγόγγυστος, qui est citra murmurationem & odium; ex α, & γογγύζω. Cyrill.

Ἀγοήτευτος, qui fascinari non potest: hinc ἀγοητεύτων, citra præstigium & fucum. Th. γόης.

Ἀγοίατο, ducerentur, 3. pl. opt. pass. præs. Jon. pro ἄγοιντο.

Ἀγοιτεύω, turbo, perturbo; ἐγκλῶ. sive ἐχλῶ.

Ἀγοίνης, injurius; ὑβριστὴς.

Ἄγομαι, (passivum ab ἄγω) ducor; capitur & active pro duco, affero.

Ἀγόμαστος, ὰ, ὸν, ἡ, incompactus. Th. γομόω.

Ἄγοντ', imperf. Jon. vel Dor. pro ἄγον, duxi: at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, duco.

Ἀγόνατος, ε, ὁ & ἡ, genu carens, cui non est genu, non geniculatus; ex α priv.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

α priv. & γόνυ, γόνατος, τό.
Ἀγονέω, fum ſterilis, ſterileſco.
Ἀγονία, ας, ἡ, liberorum & generandi expers facultas; ſterilitas, orbitas.
Ἀγονομέχθης, mulus; ἡμίονος; ὁ ἢ ἡ, forſan a ſterilitate ſic appellatus. huic enim hoc animal obnoxium eſt. Heſych. eſt autem compoſitum ex ἄγονος, & μόχθος, ὁ, fatigatio, labor, difficultas.
Ἄγονος, ος, ὁ ἢ ἡ, exp. non natus, cui γονή, vel γόνος non eſt: infœcundus, ſterilis; cui oppon. γόνιμος. Unde etiam ἀγονία, & ἀγονία, ἡ, omnia ex α priv. & γόνος, ὁ, ſeu γονή, ἡ, &c.
Ἀγόνυτος, ος, ὁ, genu carens; non geniculatus; ex α, & γόνυ, genu.
Ἄγουσι, Dor. pro ἄγωσι, ducunt, 3. pl. ind. præſ. ab ἄγω.
Ἄγοος, luctus expers, qui non lugetur, ex α priv. & γόος, ὁ, luctus; a Th. γοάω.
Ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum; item concio, oratio, annona, emptio, &c. quaſi ab ἀγείρω, in p. med. ἤγορα· hinc ἀγορεύω; ἀγοράζω, delibero, ἀγορητής, ἀγοράω.
Ἀγοράασθαι, Poet. pro ἀγορᾶσθαι, ſeu ἀγορᾶσθαι, concionari: ab ἀγορά, Th. ἀγορά.
Ἀγοράζω, emo, f. σω. p. κα. p. paſſ. ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.
Ἀγοραίζω, exp. in foro verſor: atque inde mercor; & ſic eſt ab ἀγορά, forum rerum venalium; ſed ἀγοραίζω, exp. & conſulto, delibero; & ſic eſt ab ἀγορά, forum judiciale. nam proprie dicitur de deliberationibus, quæ fiunt ἐν τῇ ἀγορᾷ, i. e. in foro judiciali.
Ἀγοραῖος, ος, ὁ, circumforaneus, vilis: item forenſis. Sed ἀγόραιος, dies faſtus. Th. ἀγορά. Vide ἀγοραῖοι.
Ἀγοραῖος, q. d. circumforanee, atque inde ſcurriliter, non graviter; Plut. Eſt adv. ab ἀγοραῖος, in foro verſans, ad forum rerum venalium pertinens; ut ἀγοραῖος ὄχλος, exp. turba in foro verſans, ſeu circumforanea; unde Ariſtot. Polit. 4. tertiam urbis partem vocat ἀγοραῖον, quippe quæ in vendendo, & emendo occupata eſt; ſed exp. & forenſis, i. e. ad forum judiciarium pertinens, ut ἐκ τῶν ἀγοραίων διαφορᾶς, apud Herodian. l. 7. & apud Plut. in Fab. ἀγοραίου χάριτος, exp. forenſis gratia: item exp. etiam forenſium rerum peritus; ſive forenſibus rebus aptus: ut ἀγοραῖος ἐς τὰ πολιτικὰ, apud Plut. in Pericle.
Ἀγορανόμος, ος, ὁ, præfectus annonæ: unde ἀγορανομία, & ἀγορανομία· παρὰ τὸ ὃν τὴν ἀγορὰν νέμειν τὸ δίκαιον.
Ἀγοράσιω, Dor. pro ἀγοράζω, emere.
Ἀγορασία, emptio, emere cupio: Bud.
Ἀγόρασις, εως, ἡ, & ἀγορασία, ας, ἡ, emptio, ἀγόρασμα, τό, τὸ, res venalis.
ἀγορασής, ος, ὁ, oblonator: ab ἀγοράζω.
Ἀγόρασος, ος, ὁ, emptio; verbale ab ἀγοράζω, quod vide.
Ἀγορασικός, κὴ, κὸν, ad emptionem pertinens; quod ab ἀγορασία, emptor: verbale itidem ab eod.
Ἀγορεύομαι, εύμαι, idem quod ἀγορεύω; verba facio pro concione; ac proprie, in conſeſſu hominum concionor; unde ἠγορεύοντο, primo verſu Il. ι. videtur eſſe pro conſultabant, aut conſultabant ſimul & concionabantur. vide Euſt.
Ἀγορεύω, f. εύσω, ejuſdem cum ἀγοράομαι eſt ſignificationis; ſed in compoſitione duntaxat uſitatum; niſi quis compoſita, quæ hujus verbi terminationem habent, unde ex ἀγορεύω deducere, cum Euſt. qui ταυτόρρυθμα ex ἀγορεύω format; a Th. ἀγορά, ἡ.
Ἀγορήσασθε, ασθε, & in pl. ἀγορήσατε, emite, a. 1. imperat. act. ἀγορήσωμεν, a. 1. ſub. ab ἀγοράζω.
Ἀγορήσομεν, referre, narrare, præſ. inf. Jon. pro ἀγορεύω. & ἀγόρευ pro ἀγόρευε, imperf. Jon. vel præſ. imperat. ut & ἀγόρευσε, pro ἠγόρευσε, imperf. ab ἀγορεύω, concionor. ἀγόρευσε, nuntiavit, a. 1. Jon. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.
Ἀγορέων, gen. pl. Jon. ab ἀγορά.
Ἀγορή, Jon. pro ἀγορά. ἀγορήνδε, ad forum, adv. ἀγορητής, ὁ, ὁ, orator, ut & ἀγόρητος.
Ἀγορηθείς, ἐντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἀγορεύω, dico. Vel Poet. pro ἠγορεύθη, dictus, vel ab ἀγορέω, pro ἀγορεύω.
Ἀγορήθεν, ex foro, aut e concione. Iliad. β.
Ἀγορήσατο, concionatus eſt, a. 1. m. Jon. pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω. Th. ἀγορά.
Ἀγορητύς, ύος, ἡ, eloquentia.
Ἀγορή, congregatio, exercitus; vel etiam concionator.
Ἄγος, εος, τό, res digna veneratione, piaculum: item ſcelus: inde ἀγίζω, ἀγεσιάω, ἀγιστεία, &c. a Jon. dies feſtus, vel ab ἄζω.
Ἀγός, ὁ ἢ ἡ, dux. ἀγωγός. ab ἄγω.
Ἀγοστέω, exp. immundus ſum, & ſordibus inquinatus; unde τοῦτο ἴσως ἀγοστήσαι ἐστὶ φάτνη; in Il. ζ. eſt a Th. ἄγος, εος, τό, res veneratione digna: item puritas, vel purificatio; & per antiphraſin ſcelus, piaculare crimen.
Ἀγοστός, ὁ, ὁ, manus pars interior, vel vola; aliis cubitus: q. ab ἄγω.
Ἀγρα, ας, ἡ, captura, præda, venatio: inde ἀγρεύω, venor, ἄγρευμα, præda venatu quæſita, ἀγρευτής, ὁ, ὁ, venator.
Ἀγρεύθειν, commiſcere; συμμίγνυμι.
Ἀγρευτής, ὁ, ὁ, prædæ præfectus.
Ἀγράμματος, ος, illiterarus: ab α, & γράμμα. Vide ἀγραμμάτως.
Ἀγραμματία, literarum imperitia.
Ἀγράμμως, ος, ὁ ἢ ἡ, literis carens; ex α priv. & γράμμα, ἡ. Item ἀγράμματα ζῶα, dicuntur animalia, quorum vox nullis exprimi literis valet; inquit Cæl. Rhod. eſt neut. plur. ab ἀγράμματος, literarum rudis, qui ne ipſa quidem literarum elementa novit; item literis carens: literis non conſtans, ut ἀγράμματος ῥῆσις; apud Athen. l. 10.
Ἀγράπτος, non ſcriptus.
Ἀγρωστέω, ῶ, ruri, ſeu in agro pernocto. f. ήσω, p. ηγρώστηκα. Hinc ἀγρωστής, in agro ſtabulans: ab ἄγρος, & αὐλή.
Ἀγρωστής, pernoctans in agro. dicitur etiam pro ἀγλαός, ſplendidus, pulcher: apud Nic. in Ther. ubi tamen quidam legunt ἀγλαωστής; a Th. ἀγλαός, ὁ.
Ἀγρωστικός, ἔος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἀγραυλος; ut ἀγρωστικὴ κοίτη, apud Nic. quæ fit in agro: atque inde ἀγρωστικία, ας, ἡ, ſtabulatio, ſeu pernoctatio in agro.
Ἀγραφα, τά, Judæi vocant quædam, quæ citra librorum monumenta per manus tradebant viva voce; inquit Eraſm. ex Chryſoſt. Item ἄγραφα ἀδικήματα, dicebantur crimina, de quibus lex non eſt ſcripta; Heſych. neut. plur. a ſing. ἄγραπτος.
Ἀγραφος, ος, ὁ ἢ ἡ, non ſcriptus. Th. γράφω.
Ἄγρει, pro ἄγε. & ἄγρει μάν, pro ἄγε δή, adverb. adhortandi: ab ἀγρέω, venor: hinc ἀγρεῦ, pro ἄγρετε.
Ἀγρέμων, ος, ὁ, qui ex venatione, & captura eſt; in Epigr. Item ἄγρεμον, ab Æſchylo dicitur ridica, vel lampas, aut haſta; ἅπερ τ' ἀγρόθεν ἢ λαμβάνων, vel ab ἀγρίμων; & omnia a Them. ἄγρα, ἡ, præda.
Ἄγριος, ος, ὁ, ruſticus; ἀμαθὴς, indoctus.
Ἀγριτάω, ſum violentus; alias ἀγριάω, congrego; συναθροίζω, congrego.
Ἀγρίτρα, & Ἀγρίτρη, ἡ, furcilla: inſtrumentum ruſticum, quo fœnum corraditur, raſtellum. Alcimus, Suidas.
Ἀγρεύων, ονος, ὁ, venator: Heſych.
Ἀγρεσία, ἡ, captura; ἄγρα, venatio; in Epigram.
Ἄγρετα, accumulat; συναθροίζω, congregat.
Ἀγρόθεν, Heſyc. πανταχόθεν, i. e. circumſe.
Ἀγρόθυμος, venatu capior; Iſidor. in Epigram. ἀγρόθυτος δ' ἔγενοντο. i. e. captus cepit; eſt paſſ. ab act. ἀγρόω, f. ώσω, præt. ἄγρωκα, venor ſive feras, ſive aves, ſive piſces venatu capio. Item capio, metaph. ut apud Lat. venor & aucupor; ſic dicitur ἀγρόθυτος ὀδόντα, & ἀγρόθυτος ὕπνον, in Epigram. Atque inde
Ἄγρυμα, ατος, τό, præda; ἄγρωμα, ſpolium; Euripid. in Andromacha.
Ἄγρωτος, ος, ὁ, qui eſt ſuper venationem; i. e. venationi præfectus; Neptuni epith. apud Luc. omnia a Th. ἄγρα, ἡ, præda, venatio. hoc nomine dictus eſt etiam Ariſtæus venator. Interp. Apoll.
Ἄγρωσις, ἡ, inventio, prædatio; εὕρεσις.
Ἀγρώτευω, inferre injuriam; ὑβρίζειν.
Ἀγρωτικός, κὴ, κὸν, venandi peritus, ut Ἄρτεμις ἀγρωτικὴ τῶν θηρίων, Euſt.
Ἀγρέω, ῶ, f. ήσω, idem ac ἀγρεύω, venor, venatu capio; in imperat. ἄγρει, hortandi vim habet, idemque valet apud Poetas, ac age, agedum, agefis; eſtque translatum a celeritate, quæ adhibetur in venatione; Il. ε. Od. γ. & ſic etiam in plur. ἄγρετε; Od. υ. Atque inde etiam ἀγρεσία, ἡ, venatio; itidem ab eod. Th. ἄγρα, ἡ, venatio.
Ἄγρηθεν, ex venatione, Apoll. 2.
Ἀγρωτής, ητος, ὁ, ut & ἀγρωτής, ὦ, ὁ, venator: quod ab ἀγρώω. Vide ἄγρα.
Ἄγρια, Jon. pro ἄγρεια, acc. ſingular. ἄγρα, ἡ, venatio.
Ἄγριον, ος, τό, tete, & veſtis lanea, reti ſimilis; peculiaris tragœdiæ, qua utebantur Bacchantes.
Ἀγριόκομαι, amarefco — μαραίνομαι.
Ἀγρόται, obſequi, aſſentiri, πείθεσθαι, συγκατατίθεσθαι.
Ἀγριάζω, ferus ſum; vel potius ferus fio, ab ἄγριος, ὁ, agreſtis.
Ἀγριαίνω, exaſpero, irrito: ab ἄγριος.
Ἀγριαμπελος, q. d. ἄγρια ἄμπελος; labrulca.
Ἀγρίαι, αἱ, ἡ, agreſtis: ab ἄγριος, ὁ, rus.
Ἀγρίδιον, ος, τό, agellus.
Ἀγρίελαια, ſubſt. itidem pro oliva agreſti, ſeu oleaſtro dicitur; Dioſc. 1. 138.
Ἀγρέλαιος, ὁ, agreſtis oliva; ſed ponitur etiam adjective oliva agreſti confectus; q. d. oleaſtrinus; ut σκυτάλῃ ἀγρελαίῳ, ſcuticam ex oleaſtro confectam, in Epigr.
Ἀγρίζομαι, irritor; factum eſt ἀπὸ τῶν ἀγριζομένων ζώων, inquit Erotian. quæ ἀγριοῦνται: apud Hippocr. exp. ἄγρια γρήζουσι, a Them. ἄγρα, ἡ, unde ἀγρεύω, & ἀγρέω, venor.
Ἄγριμος, ος, ὁ, ferus, ferinus; opponuntur enim ἄγριμα τοῖς τιθασσοῖς, ut oſtendit Euſt. ab ἀγριάζω. Item ἀγρίδιος, ίους, pro ἄγριος, agreſtis: item pro ἀγριοποιός, i. e. ferum, ſeu feros reddens; feritatem inducens; apud Nic.
Ἄγριοι, ruſtici, qui ruſticantur. Item puerarii.
Ἀγριόθυμος, ος, ὁ ἢ ἡ, agreſti & fero animo præditus; Heſych. ab ἄγριος, & θυμός, ὁ, animus.
Ἀγριοκάθαμος, & λιτίδιον, dicitur a quibuſdam ἡ ἰβηρὶς βοτάνη, herba iberis; apud Æginetam quaſi naſturtium agreſte; Aetio καρδαμίνη dicitur; ex ἄγριος, & κάρδαμον, τό. Sic etiam
Ἀγριοκήπιον, ος, τό, hortulus inculti; Strabo lib. 10. ex ἄγριος, & κῆπος, hortus.
Ἀγριοκοκκύμηλα, pruna agreſtia; ex ἄγριος, & κοκκύμηλον, τό. Et
Ἀγριομέλισσα, ἡ, apis agreſtis, ſeu ſylveſtris; ex ἄγριος, & μέλισσα, ἡ, apis.
Ἀγριόμηλα, τά, ſylveſtria mala; τὰ ἄγρια μῆλα. Dioſcorid. lib. 1. Theocrit. vocat ὀρεσιμέλιδας, montana mala.
Ἀγριόμορφος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui agreſti aſpectu eſt, ferinam faciem habens; ex ἄγριος, & μορφή, ἡ, forma, facies.
Ἀγριομυρσίνη, ἡ, agreſtis myrica, Jerem. 17. ex ἄγριος, & μυρίνη, ἡ, myrica.
Ἀγριοπήγανον, τό, ruta ſylveſtris, ſeu ſylveſtris; ex ἄγριος, & πήγανον, τό.
Ἀγριοποιοί, οἱ, carpentarii; fabri plauſtrorum artifices, & ex omnibus agreſtibus lignis opera conficientes; ex ἄγριος, & ποιέω, præt. med. verbi ποιέομαι, f. ήσω.
Ἀγριοποιός, ὁ, ferum reddens, ſeu efferatum: feritatem inducens; unde apud Ariſtophanem in Ranis Æſchylus dicitur ἀγριοποιὸς, quod animos induceret

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

feros & immanes; ex ἄγριος, & ποιέω, facio.
Ἀγριοβήνατος, ὁ, origanum sylvestre, herbæ nomen, quæ alias panace Heracleum; alias cunila nominatur, Dioſc. 1. 34. ex ἄγριος, & ὀρίγανον, τό.
Ἀγριορνιθες, ἡ, feræ gallinæ; ex ἄγριος, & ὄρνις, ιθος, ὁ, Theophylactus in 2. Inſtitutionum.
Ἀγριόῤῥοδον, ου, τὸ, ſaliunca herba, de qua Plin. l. 21. c. 7. ex ἄγριος, & ῥόδον, τό.
Ἄγριος, ου, ὁ, nomen viri.
Ἄγριος, α, ον, agreſtis, ferus. Sic ἄγρια, ruſtice, neut. pl. pro adverb. Th. ἀγρός. ἀγριώτατος, dat. ſing. ſuperlat.
Ἀγριοσέλινον, τὸ, apium ſylveſtre; Dioſc. 3. 78. ex ἄγριος, & σέλινον, τό. Item ἀγριοσταφύλιες, & ἀγριοσταφίδες, uvæ ſylveſtres, ſeu agreſtes; ex ἄγριος, & σταφὶς, ἴδος, ἡ; unde σταφυλὴ, ἡ, & σταφυλὶς, ἴδος, ἡ.
Ἀγριοσταφύλιες, labruſcæ. ἀγριοσταφίδες.
Ἀγριοσωμη, ἡ, idem ac ἀγριότης, ητος, ἡ, feritas, immanitas, cui oppon. πραότης. apud Plat. in Symp. utrumque ab ἄγριος, ου, ὁ, ἡ, agreſtis.
Ἀγριότης, τος, ἡ, ruſticitas. Ἀγριόω, ſævire facio. Th. ἄγριος, ου, ὁ, agreſtis.
Ἀγρόκης, ου, ὁ, agricola.
Ἀγρόφυλλον, του, a quibuſdam dicitur peucedanum herba: ut eſt apud Dioſc. ex ἄγριος, & φύλλον, τό, folium.
Ἀγριόφωνος, ὁ ἡ, ἡ, agreſtem, ſeu ferocem vocem habens: Od. ϑ. ex ἄγριος, & φωνὴ, ἡ, vox.
Ἀγριόφωνος, ου, ὁ, barbarus. Pindarus.
Ἀγριοχοιρεῖα, τὰ, anſerculi feri; ex ἄγριος, & χοῖρος, ου, unde χοιρεῖον, του, anſerculus.
Ἀγριοψωρία, ἡ, ſcabies ſera: ex ἄγριος, & ψώρα, ἡ, ſcabies.
Ἀγριόω, ῶ, f. ώσω, exaſpero, irrito, ſævire facio. Theoph. Xenoph. Item effero, ideſt efferatum reddo: ſed in paſſiva voce, & ſignific. frequentius uſurpatur ἀγριόομαι. eſt ab ἄγρος, ſeu Th. ἀγρὸς, ὁ, rus, ager.
Ἀγρίππας, α, ὁ, Agrippa, viri nomen.
Ἄγριππες, ſeu ἄγριπος, oliva ſylveſtris, oleaſter: Suid. ab ἄγριος, agreſtis.
Ἀγρίφη, ἡ, ligo; σκάφη δίκελλα. Etym.
Ἀγριώδης, εος, ὁ ἡ, ferus: ab ἄγριος.
Ἄγριως, aſpere, dure, ſeu duriter.
Ἀγριωπὸς, ὸς, ὁ, impudens; homo agreſti ferocia, vel agreſti aſpectu, Gellius, ἀγριόφθαλμος, eſt ex ἄγριος, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ.
Ἀγριωτὸς, ὸς, ὁ, efferatus; eſt verbale ab ἀγριόω, agreſte reddo.
Ἀγρόβοτος, ὁ, qui in agris paſcit: Soph.
Ἀγρόβοτος, ὁ, agros habens paſcuis accommodos, eſt, ut & ἀγροβότης, compoſitum ex ἀγρὸς, ὁ, & βοτὸς, ὁ.
Ἀγροδιαιτος, i. e. ὁ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος, in agro vitam agens, aut agreſtem, ſeu ruſticam vivendi rationem ſectans: ſed ponitur etiam pro ruſticus, i. e. inſcitus, illepidus, quod ruſticum vitæ genus tale ſit: ex ἀγρὸς, & δίαιτα, ἡ, vitæ genus.
Ἀγροδότης, ου, ὁ, largitor venationis: Epigram. exponitur etiam agrorum dator, ex ἀγρὸς, ὁ, ager, & δότης, ὁ, dator, a δίδωμι.
Ἀγροείτων, ονος, ὁ, vicinus, finitimus; proprie vicinum agrum habens, ſeu fundum, aut vicinam villam; Plut. ex ἀγρὸς, ὁ, & γείτων, ονος, vicinus.
Ἀγροθεν, rure, ex agro Odyſſ. δ.
Ἀγροῖ, in agro: ruri: Varinius.
Ἀγροικέομαι, ſum ἄγροικος, i. e. ſum ruſticis, & agreſtibus moribus; utrumque ab ἄγροικος, qui in agro vivit; unde
Ἀγροικία, ας, ἡ, villa, domus in agro: ab ἀγρὸς. ἀγροικότατος, ſuperlat. ab ἄγροικος, ruſticus.
Ἀγροικίζομαι, f. ίσομαι, acrius irritor; morioſus ſum. Item ruſtice ago, vel loquor, inepto.
Ἀγροικικὸς, ὸν, ruſticanus.
Ἀγροίκως, inepte, ruſtice: ἀμαθῶς.
Ἀγροίκους, acc. pl. ab ἀγροίκης, ες, ὁ, agreſtis, pro ἀγρίους. Th. ἀγρὸς, ὁ, ager.
Ἀγρομανέρος, ὁ, qui in agris tumultuatur: ab ἀγρὸς, & κυδοιμὸς, ὁ, tumultus.
Ἀγρόμαι, pro ἀγείρομαι; unde ἀγρόμενος, i. e. ἀθροιζόμενος, συναγμένος, συνελϑών, congregatus; Muſæus.
Ἀγρομένης, componitur ex ἀγρὸς, ὁ, & μένω, maneo.
Ἀγρομένοισιν, dat. pl. Jon. pro ἀγειρομένοις, per Sync. ſic ἀγρομένοια, gen. Jon. ἀγρομένων, congregatorum, pro ἀγειρομένων, ab ἀγείρω, congrego.
Ἀγρομένης, ες, ὁ, in agro ſe continens, nec urbem adiens.
Ἀγρόνδε, in agrum.
Ἀγρονόμης, ὁ ἐν ἀγρῷ διατελέων, ὁ ἐν ἀγρῷ, in agro degens. Heſych. μέλπειν ἀγρόνομον μάσαν, canere muſam ruſticam. accentu in antep. in Epigram. at πλάκες ἀγρονόμοι dicuntur planicies, vel æquora campi, aut pratorum, ubi agreſtes, agreſtiave paſcuntur: apud Soph. Item ἀγρονόμος in agro paſcens, ſeu agreſtia paſcens; ut ἀγρονόμοι νύμφαι; apud Hom. Od. ζ. Sed etiam in agro verſans, ſeu commorans; ex ἀγρὸς, & νέμω, νομὸς, ὁ, paſcuum.
Ἀγρονομία, ἡ, agri ſuburbani cultura.
Ἀγρονόμοι, agrorum definitores. Ab ἀγρὸς, & νέμω, diſtribuo.
Ἀγρὸς, ὁ, ὁ, rus, ager: ab ἀρῶ, aro: hinc ἀγρόϑι, ἀγρόϑεν, ἀγρόνδε, adverb. in agro, ex agro, in agrum. Hinc ἀγρόται, ἄγραι, &c.
Ἀγροτέρα, ας, ἡ, Poet. pro ἀγρώτις, venatrix.
Ἀγροτέραις, feræ, gen. ſing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἄγρος, ὁ, ager.
Ἀγρότερος, α, ον, agreſtis, ruſticus: ut ἀγροτέρα ἐλαία, in Epigram. ἄγρια, agreſtis olea. Item ferus. unde Homerus & ἀγρας, capras, & ἡμιόνους, mulas, ἀγροτέρας vocat, ad differentiam cicurum: at ἐλάφους, cervas, idem Hom. dicit ἀγροτέρας, quod natura agros, & ſylvas colant; ſic Diana cognominatur ἀγροτέρα, Il. φ. q. d. ſylvicultrix. Item ἀγροτῆρες, feræ, gen. ſingularis.
Ἀγρότης, ου, ὁ, ruſticus: ab ἀγρὸς, ager.
Ἀγρότης, ητος, ἡ, pro ἀγριότης, ruſticitas.
Ἀγρότις, ὁ, ruſtica mulier; ruri educata; unde & in Epigram. ἀγρότις κόρη, pro Diana: item venatrix: ut ejus maſc. ἀγρότης, vir ruſticus: venator ab Heſychio exponitur.
Ἀγρῶαι, ruſtici. Heſych.
Ἀγροφύλαξ, ακος, ὁ, ſalvarius, cuſtos agri, ſeu ſaltus.
Ἀγρόω, f. ώσω, venor: venatu capio.
Ἀγρυξία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas; ex α priv. & γρύζω, grummio; & per metaphoram ſubmuſſito. ἀγρυξίᾳ δέδενται, vincti ſunt taciturnitate, ut ne γρύζειν mutire quidem audeant. Dicitur de erubeſcentia confuſis.
Ἀγρυπνέοντας, vigilantem; acc. ſing. part. præſ. ab ἀγρυπνέω, vigilo.
Ἀγρυπνητικὸς, ὴ, vigil, inſomnis.
Ἀγρυπνίη, ης, ἡ, Jon. vide in ἀγρυπνος.
Ἀγρυπνῶν, ὁ, pro ἄυπνος, inſomnis. ἀγρυπνοισιν, vigilibus, dat. pl. Jon. hinc ἀγρυπνίη, ας, ἡ, vigilia. ἀγρυπνέω, ῶ, vigilo. p. ἀγρύπνημα. ex α, & ὕπνος, ὁ, ſomnus.
Ἀγρωνόδε, ὲς, ὁ, ruſticus; ἀγρεικὸς. Pollux.
Ἀγρώσσω, ξω. hinc nomen Poet. ἄγρωσσα, ης, ἡ, venatrix. ἀγρώστης, ου, ὁ, & ἀγρωστὴρ, ῆρος, ὁ, venator.
Ἀγρωστῆν, ὁ, venator. Item ruſticus; idem ac ἀγρώστης, & ἀγρώστωρ, quod expon. & operarius; & omnia ab eod. verbo ἀγρώσσω, idem ac ἀγρέω, & ἀγρεύω, & de omni genere venationis dicitur; ut de piſcium venatione; Od. ε. ἰχθῦς ἀγρώσσων, & omnia ab eod. Them. ἄγρα, ἡ, præda.
Ἄγρωστις, ἡ, gramen, quia in ἀγρῷ naſcitur.
Ἀγρώστης, ου, ὁ, Poet. ectaſi pro ἀγρώστης, unde & alterum Poeticum ἀγρωστάτης, agricola. Th. ἀγρὸς, ὁ, ager.
Ἀγχὰ, ᾶς, ἡ, vicus, vicina: ab ἄγω, & γῆα.
Ἀγχάα, ας, ἡ, imbecillitas; ἀϑένεια. Gallen. in Gloſſ. unde ἀγχᾶϑ, imbecillus, infirmus, ibidem.
Ἀγχάτης, ου, ὁ, Apollo dictus, eadem ſignif. qua ἀγχιάτης.
Ἀγχάτης, ιδος, ἡ, Poet. ἡ ἐν τῇ αὐτῇ ἀγχῇ οἰκοῦσα, quæ in eodem vico habitat.
Ἀγχιάτης, ιδος, ὁ; ut ἀγχιάτιδες Ϝεραπαινίδες, aræ pro foribus in gratiam Aglylei Apollinis erectæ, qui ante portas colebatur, ut ἀλεξίκακος, malorum depulſor, inquit Euſt. utrumque ab
Ἀγχίαος, εως, ὁ, ara ſtans pro foribus, formam columnæ habens; vel, ut alii, columna, in ſumma parte acuta, & Apollini ſacra; unde Apollo etiam ipſe ſic nominatur, quaſi viis præpoſitus urbanis: vel quia in viis colitur, q. d. viarchus; in accuſ. pl. facit ἀγχίεις, & ἀγχᾶς per ſynæreſim, vel per ſynalœphen; ut apud Ariſtoph. & Dem. κιονᾶν ἀγχᾶς. omnia, ut & ἀγχὼ, a Them. ἀγχέ, unde in pl. fœm. ἄγχαι, vici, & viæ, ea ſignif. qua dicuntur viæ urbis pro vicis: a Suida autem exponitur αἱ ἐπιμήκεις, ὁδοὶ, i. e. longæ viæ: quod non habeant γύα, i. e. membra, nec κάμψεις flexus, aut anfractus. at ἄγχ- membris truncus & mutilus, manibus præcipue, & pedibus, & ſic eſt ab α priv. & γύιον, τὸ, membrum.
Ἄγχ, ὁ, inarticulatus, carens membris; ἀναϑρ.
Ἀγχὼ, eo. Hoc verbum, & ſimilia in χω finientia, præter præſens & imperfectum, non declinantur, ſic ὀπτὼ, ineo.
Ἀγχώμαχος, ὁ ἡ, ἡ, inexercitatus, a γυμναζω, exerceo.
Ἀγχωμάχως, adv. inexercitate, imperite, Xenophon.
Ἀγωνεὺς, & ἀγωνὸς, & ἄγων, ονος, ὁ, cælebs: ab α, & γωνὴ, ἡ, mulier.
Ἄγυεις, εως, cœtus, congregatio; q. ab ἄγερα, Æol. mutato ε in υ: hinc ἀγυρέω, & ἀγυρίζω, congrego.
Ἀγυερσμὸς, ὁ, congregatio, collectio; verbale ab ἀγυρίζω, idem ac ἀγυρέω, in unum cogo & colligo. Th. ἄγυεις, εως, ἡ, congregatio.
Ἀγυρμὸς, ὁ, turba, ſtrepitus: aliquando pro mendicitate; eſt etiam omnis collectio, vel congregatio.
Ἀγύρτης, ου, ὁ, agyrta; ab ἀγείρω, vel ἄγυρις: hinc ἀγυρτάζω, colligo.
Ἀγυρτία, ας, ἡ, ſive ἀγυρτεία, circulatio; præſtigium; impoſtura; mendicitas: & cœtus, congregatio: ὁμιλία.
Ἀγυρτίζω, congrego. item præſtigias exerceo.
Ἀγυρτικὸς, ὴ, ὸν, idem ac ἀγύρτης, γοητικὸς, futilis; mendax; vanus; præſtigiator: Plutarch.
Ἄγυρτος, ου, ὁ, congregatus, collectus: omnia a Th. ἄγυρις, multitudo collecta; παρὰ τὸ ἀγείρειν, unde ἄγερτος, & ἀγερὶς, atque inde Æolice mutato ε in υ, ἄγυρις, ut tradunt Grammatici.
Ἀγυρτώδης, idem ac ἀγυρτικὸς, pertinens ad ἀγύρτας, vel qualis eſt ἀγυρτὴς; ut ἀγυρτικὸν πλῆϑος, turba & multitudo τῶν ἀγυρτῶν, Plut. & ἀγυρτικαὶ λογοποιίαι, quales ſunt circulatorum; utrumque ab ἀγύρτης, ις, qui congregat, & cogit in unum, ὁ ἀγείρων, & peculiariter, qui populum congregat: Heſych. & Suid. Unde ἀγύρται, αἱ, nominantur etiam circulatores, & præſtigiatores circumforanei, qui, congregata multitudine, pharmaca aliqua oſtentant, eaque prædicantes divendunt, miſere ſimplici populo imponentes, Euſt. Sic etiam nominantur ii, qui oppida circumeunt, & divinandi peritiam jactant; Suid. Sed adjective quoque exponitur pro συμφετώδης, confularneus. Item φιλοκερδὴς: item ἰσόψυχος: Heſych. & Suid. Item τρισκάκης, ἐπαίτης, πτωχὸς, mendicus, qui circumit, & ſtipem petit: apud ſcid. & in Epigram.
Ἄγχαζε, Poet. pro ἀνέχαζε, & ἄγχασται, pro ἀνέχασται, a Th. ἄγχαζω, pro ἀναχωρέω, quod eſt ἀναχωρέω, recedo.
Ἄγχι, pro ἄγχω, prope, adv.
Ἀγχιλάω, Poet. pro ἀναχαλάω, relaxo.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀγχιαδέ, Dor. pro ἄγχιζε.
Ἀγχιαμος, τὸ, crepusculum, diluculum, παρὰ τὸ ἀγχὸ ἔχειν τὸν αὐγάν.
Ἀγχιαν, ᾶ, ὁ, idem ac ἄγχιμον.
Ἀγχιανής, ὁ, propinquus; ab ἄγχι, prope.
Ἀγχιμαχητ, ὁ, idem ac ἀγχιμαχής, quod exponitur etiam pugna stataria præstans: Il. β. Sic ἀγχίμαχα ὅπλα, dicuntur arma, quibus cominus pugnatur: ex ἄγχι, & μάχη, ἡ, pugna.
Ἀγχιμαχής, prope.
Ἄγχι, adv. prope, cum genitivo.
Ἀγχίμολος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, mari vicinus: ab ἄγχι, & ἅλς. Item nomen proprium viri, & urbis.
Ἀγχιβαθής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, profundus: ab ἄγχι, & βάθος, τὸ, profunditas.
Ἀγχιβέβασε, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, prope accessit, p. act. ab ἀγχιβαίνω, f. βήσω, unde ἀγχιβάσις, & ἀγχίβασιν. quod ex ἄγχι, & βαίνω, ascendo.
Ἀγχίγειος, ὁ ἡ ἡ, conterminus; apud Dionys. de situ orbis: proprie exponitur terræ nostræ vicinus. ex ἄγχι, & γαῖα, Poet. γαῖα, cujus varia comp. definunt in ειος, &c. Sic Ἀγχίγειος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, & proprie expon. arvis nostris vicinus, ex ἄγχι, & γύα, ἡ, terra.
Ἀγχίγυιοι, οἱ, πλησίοχοι, γείτονες; vicini, propinqui: Apoll. Rho.
Ἀγχιθάλασσος, seu ἀγχιθάλαττος, ὁ, mari vicinus, maritimus; Poll. ex ἄγχι, & θάλασσα, ἡ, mare.
Ἀγχίθανης, εος, ὁ ἡ ἡ, prope mortuus. Th. θνήσκω, morior.
Ἀγχίθεος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, propinquus Deo.
Ἀγχίθρονος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, sedem propinquam, aut solium propinquum habens; Nonn. ex ἄγχι, & θρόνος, ὁ, solium.
Ἀγχιθύρους, propinquis, dat. pl. ab ἀγχίθυρος, vicinus; ab ἄγχι, & θύρα.
Ἀγχικέλευθος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui prope viam est; Nonn. ex ἄγχι, & κέλευθος, ἡ.
Ἀγχιμαχητής, ᾶ, ὁ, & ἀγχίμαχος, & ἀγχίμαχος, euphoniæ gratia, cominus pugnans. Th. μάχομαι.
Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ᾱ, ὁ, ἡ, a propinquo veniens: ex ἄγχι, & μολεῖν, seu μόλω, venio.
Ἀγχινεφής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, nubibus propinquus; altus; in Epigram.
Ἀγχίνοια, ας, ἡ, solertia; ἀγχίνοος, ος, ὁ ἡ ἡ, solers, ingeniosus: ab ἄγχι, & νόος, mens.
Ἀγχίνους, contracte, pro ἀγχίνοος; quod proprie exponitur, qui in propinquo mentem habet, perspicax; ut & ἀγχίνοια ἡ, ingenii acumen, sive acrimonia, qua cujusque rei causa non longo tempore considerata reddi potest; Aristot. Post. An. l. 1. c. 22. Unde & ἀγχινόως, adv. solerter, sagaciter, ingeniose; apud eundem.
Ἀγχίνους, acute, subtiliter. Bud.
Ἀγχίπλους πέρος, navigatio, qua propinqua tantum loca permeantur, i. e. brevis, & non longinqua; Eurip. in Iphig. Taur. ex ἄγχι, & πλέω, contracte πλῶ, navigatio.
Ἀγχίρροος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ; cujus meatus, sive viæ prope sunt, vel in propinquo; ut ἀγχίρροος γαῖα, apud Non. unde in Epigram. ἀγχίρροοι κόλακες, adulatores semper comitantes eos, quibus adulantur; ex ἄγχι, & ῥόος, ὁ, via, meatus.
Ἀγχίστης, ὁ, proprie prope nos pedem habens, adstans; i. e. ὁ παρεστὼς, ἢ σύγγονος; Hesych. ex Eurip. in Iphig. Taur. (ubi tamen a quibusdam legitur ἀγχίστιος,) ex ἄγχι, & πούς, ὁ, pes.
Ἀγχίστιος, ὁ, lare facilis; adstans; propinquus; Sophocl.
Ἀγχίστονος, urbi propinquus; Nonn. ex ἄγχι, & πόλις, Poet. pro πόλις, urbs.
Ἀγχίτους, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus fluenta prope sunt. Th. ἴτω.
Ἀγχίσιος, gen. Æol. ab Ἀγχίσιος, ᾱ, ὁ.
Ἀγχιστεβάνω, contendere, pugnare, διαμάχεσθαι: sed ἀγχιβάνω, ambigo, dubito, apud Jones.
Ἀγχίσιος, nomen proprium viri.
Ἀγχίσιος, qui nuper aderat, ὁ ἄρτι παρών.
Ἀγχίστροφος, ὁ ἡ ἡ, propinquus, affinis genere; ὁ ἐγγὺς γένος, genitivo jungitur. Proprie exponitur e propinquis, seu propinquo sanguine satus, consanguineus; ex ἄγχι, & στρέφω, ἡ; seu στρόφος, ὁ, semen.
Ἄγχιστ' pro ἄγχιστα, proxime, maxime. superlat. cum genit. & dat. Pro ἄγχιστα, etiam ἀγχιμάλιστα dicimus. Hinc ἀγχιστεύω, sum propinquus; ἀγχιστεύς, ὁ, cognatus; ἄγχιστος, ᾱ, ὁ, proximus: ab ἄγχι, vel ἀγχοῦ, prope.
Ἀγχιστεία, ἡ, affinitas, propinquitas; jus propinquitatis; συγγένεια, gentilitas, jus proximæ, ac legitimæ successionis.
Ἀγχιστεῖον, ᾱ, τὸ, idem ac ἀγχιστεία, ἡ, propinquitas generis, cognatio, sed exponitur etiam jus succedendi ab intestato.
Ἀγχιστεύω, f. εύσω, p. εύκα, sum propinquus; jure propinquitatis hæreditatem cerno, aut peto. Ruth c. 3.
Ἀγχιστικός, ᾱ, ὁ, adject. ad ἀγχιστεῖον, seu cognationem pertinens; omnia ab ἀγχιστεύω, vel ab ἄγχιστα, proxime.
Ἀγχίστιαι, vel ἀγχιστίωσι, nom. pl. f. g. coacervatæ: ab ἄγχι, & ἵστημι, sto.
Ἀγχιστίδην, κατὰ ἀγχιστίαν, Etym. i. e. juxta propinquitatem; ut a nomine ἄρχων fit ἀρχιδόν, ὃ πλάττει, πλουτίδην, juxta divitias.
Ἀγχιστίνος, ᾱ, ὁ, vel ἀγχιστίνος, q. d. prope stans: Il. ε. Eust. admoneт vocis hujus antepenultimam per η scribi, ut ab ἄγχι, & ἑστάναι factam, mutando ε in η; quum cætera derivata ab ἄγχι servent ejus ι: vel est itidem ab ε. d. ἀγχιστα, proxime, maxime.
Ἀγχίστροφος, adv. celeriter; ἀγχίστροφα βαλεῖσθαι, sententiam mutare: ex ἄγχι, prope, & στρέφω, verto.
Ἀγχίστροφος, ὁ ἡ ἡ, versatilis, volubilis, mutabilis: Herodot. ut ἀγχίστροφος μεταβολή, i. e. velox & prompta mutatio.
Ἀγχιτέλεστος χρόνος, Nonn. dicitur tempus propinquum, & quod prope completur.
Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ, conterminus; qui est metæ propinquus. Vocat Pollux σωφρονε, & πρεσβύτης.
Ἀγχίτοκος, ᾱ, ὁ, in propinquo natus.
Ἀγχιφανής, propinquus, prope apparens; Nonn.
Ἀγχιπαλῶν, cunctanter; ἀμβολαδόν, Hesych.
Ἀγχόθεν, ex propiore loco, prope.
Ἀγχόθι, idem ac ἄγχι, vel ἀγχοῦ, prope.
Ἀγχόμενος, ὁ, qui suffocatur, πνιγόμενος; Hippocrat. Potius per ω.
Ἀγχονάω, ω, strangulo; πνίγω, mortem laqueo conscisco.
Ἀγχόνη, ἡ, laqueus, quo aliquid ἀγχονται.
Ἀγχονιμαῖος, ᾱ, ὁ, ad laqueum pertinens; ut ἀγχονιμαῖος θάνατος, mors laqueo illata, ab ἀγχόνη, ἡ, laqueus.
Ἄγχορος, & Jon. ἄγχορος, ὁ, conterminus, vicinus. Suid. ex ἄγχι, & ὅρος, ὁ, terminus.
Ἄγχος, recens; πρόσφατος, ἐγγὺς, prope: item suffocatio, πνίγμα, telum, ὅρυ, ὃ πλησίον.
Ἀγχοτάτω, proxime, adv. Jon. pro ἐγγύτατα. Sic ἀγχοτέρω, Jon. pro ἐγγύτερον. Th. ἄγχι, prope.
Ἀγχοῦ, Poet. idem ac ἄγχι, prope.
Ἄγχυρ, ὁ, vicinus; παρὰ τὸ ἄγχι τῆς ἔρης εἶναι; item diluculum, aurora: sic dicitur Cypriis ὄρθρος, & φωσφόρος. Ἀγχύρης vero idem ac πένης, pauper & inops.
Ἄγχουσα, ἡ, anchusa herba; de qua Dioscor. l. 3. 23. quidam ἀγχοῦσαν vocant, ad differentiam participii ἄγχουσα. dicta videtur παρὰ τὸ ἄγχειν; quod habeat vim suffocatoriam & strangulatoriam; unde ἀγχουσίζω, anchusa inficio, anchusa fuco & coloro.
Ἀγχυλοπαδεῖν, inungi, vel elui; περιαλείφεσθαι, ἢ λούεσθαι, pro ἀνοχρίεσθαι, ab ἀνοχρίω; hoc autem ab ἀνοχέω, perungo, oblino.
Ἄγχω, strangulo, f. ξω. p. χα. ab Hebr. חנק strangulare: hinc ἄγκτης, ancter, id, quo aliquid constringitur.
Ἀγχώμαλος, τὸ, ex æquo, ancipiti Marte; æqua vi, æqualiter; ἴσως. Thucyd.
Ἀγχώμαλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, ferme æqualis: ex ἄγχι, prope, & ὁμαλός, par.
Ἀγχωμάλως, h. e. ἐξ ὅσου, æquo Marte; æqualiter, pariter; ἀμφιβόλως. Bud.
Ἄγω, duco, æstimo, instituo: item proficiscor. f. 1. ἄξω. part. ἄξων, adducturus. præt. ἦχα, Attic. ἤγαγα, & per epenthesim ἤ ε, ἀγήοχα, a. 2. ἤγαγον, Att. ἦγαγον. imper. ἄγαγε, ἄγετε. pl. ἀγάγετε. sub. ἀγάγω, γῃς, γῃ. 3. pl. ἀγάγωσιν. inf. ἀγαγεῖν. p. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. ἀχθήσομαι, ab Hebr. נחג naag, ducere. Hinc
Ἄγω, sed usitatius ἄγνυμι, frango. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἆξα, a. 2. ἆγον, p. m. ἆγα, Attice, ἐάξω, ἐάχα, ἐάγον, ἐάγα.
Ἄγω, veneror, unde ἀγάσσασθαι, res veneratione dignæ. etiam invideo; ἐκπλήττομαι. Iliad. 3.
Ἀγωγή, ῆς, ἡ, vitæ ratio, educatio; ἀγωγεύς, έως, ὁ, ductor; ἀγώγιμος, ος, ὁ, ἡ, duci, aut vehi facilis: ἀγωγός, ὁ, ὁ, ἡ, dux viæ; ἀγώγιον, ᾱ, τὸ, onus, quod curru vehitur: ἄγημα, τος, τὸ, agmen elephantorum.
Ἀγωγεύς, έως, ὁ, qui litem intendit; ὁ ἀνάγων τὴν δίκην, ὁ διώκων. Item lorum, quo ducitur equus: item dux.
Ἀγώγιμος, ᾱ, τὸ, utile, operæ pretium, præstabile, τὸ ὠφέλιμον, utile.
Ἀγώγιος, ὁ, ductor, dux viæ; ὁδηγός, πρόπομπος.
Ἀγωγός, τὸ, lenocinium, advocamentum, illecebra.
Ἀγωγός, ὁ, ᾱ, ὁ, subst. aquæ ductus; ut ἀγωγὸς ὑδραγωγός, aquæ ductus publicus: ab ἀγωγός, ὁ, ὁ ἡ ἡ; idem ac ὁδηγός. Item educendi, eliciendi, aut ciendi, vel adducendi, attrahendi, aut illiciendi vim habens, utrumque ab ἀγωγή, ἡ, ductus, adductio. Item portatio, seu importatio, vectio, vectura, advectio. Omnia ab ἄγω, duco.
Ἀγών, ῶνος, ὁ, certamen, cœtus: ab ἄγω. Item circus, locus certaminis: ab α, & γωνία, ἡ, angulus.
Ἀγῶνα παρέχειν, Esa. 2. 7. pro molestiam exhibere. Grammatici hanc vocem deductam putant ex γωνία, angulus & α priv. ut sit, ὁ γωνίαν οὐκ ἔχων πάσης, & proinde κυκλοτερής; vel a verbo ἄγω, i. e. fero, quod afferat molestiam.
Ἀγωνάρχης, ᾱ, ὁ, qui ludis & certaminibus præerat; ἀγωνοθέτης, ἄρχων τῶν ἀγώνων; dux, vel auctor certaminis, & princeps, Sophocl.
Ἀγώνια, τὰ, quæ ad ludos & certamina spectant: Cæl.
Ἀγωνία, ας, ἡ, angor, anxietas, certamen: ab ἀγών. hinc ἀγωνιάω, certo: ἀγωνίζω, idem. ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certator: ἀγωνιστικὸς, cupidus certandi: ἄγωνισμα, certamen: ἀγώνιος, ος, ὁ, qui ad certamen spectat.
Ἀγωνιάζω, idem ac ἀγωνιάω, & ἀγωνίζομαι, in certamen venio. Item certo judicio; ut qui causam orat apud judices; causam dico, periclitor judicio; Them. ἀγών, ῶνος, certamen.
Ἀγωνιᾶν, Isocrates usurpavit pro ἀγωνίζεσθαι, decertare: alioquin est κινδυνεύεσθαι, ἢ σοβεῖσθαι. Polyb.
Ἀγωνίδαται, Jon. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3. sing. ἀγώνισται, objecto augmento, & correpta penultima, exempro ſc. ε & ejus loco inserta syllaba δα, ut περιβάλλεται pro περιβεβλημένος ἐστὶ.
Ἀγωνιεῦμαι, pugnabo, Dor. pro ἀγωνιοῦμαι, hoc autem fut. 1. med. est Attic. pro ἀγωνίσομαι, ab ἀγωνίζομαι, certo.
Ἀγωνίζομαι, certo, enitor, imperf. ἠγωνιζόμην, ᾱ, ανο, p. pass. ἠγώνισμαι.
Ἀγώνιστ, ὁ ἡ ἡ, molestiam adferens, sollicitus, anxius. Item ὁ ἐν ἀγῶνι, i. e. qui est in certamine. Interdum etiam pro non angulato, & sine angulo; apud Theophrastum; ab α, & γωνία, angulus.
Ἀγώνισαι, a. 1. inf. at ἀγώνισον, certato, 2. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω, certo.

Ἀγώ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀγώνισμα, ατος, τό, concertatio: Thucyd.
Ἀγωνισμα, ατος, τό, certamen. Omnia ab ἀγών, ῶνος, certamen.
Ἀγωνισμός, ῦ, ὁ, contentio, conteſtatio; ἀγωνιστικὴ ἐπιστήμη, Etym.
Ἀγωνιστήρια, τά, athletarum præmia: Etym.
Ἀγωνιστήριον, ου, τό, locus certaminis: Ariſtid.
Ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, qui certat gymnica certamina, athleta, pugil: ut apud Plut. ἵπποι ἀγωνισταί, equi certatores; i. e. ad certamina exercitati; & cum genit. apud eund. Plut. ἀγωνιστὴς ἀληθείας, expon. propugnator veritatis. Item actor ſcenicus, ludio, hiſtrio, atque inde ἀγωνιστικός, ἡ, ὁ, certatorius, ad ἀγωνιστὰς pertinens: ut ἀγωνιστικὴ δύναμις, apta corporis conſtitutio ad obeunda gymnica certamina. Sic etiam dicitur is, qui aptus eſt ad certamina; ab ἀγωνίζομαι, certo.
Ἀγωνιστικῶς, certatim; ἀγωνιστικῶς ἔχω, teneor contendendi, ſeu certandi cupiditate: Bud.
Ἀγωνοδίκης, ὁ, βραβευτὴς, ὁ, Heſych. Deſignatores autem ſunt, inquit Ulpianus, ii, quos Græci βραβευτὰς appellant. Proprie judex certaminum: ex ἀγών, ῶνος, & δίκη, ἡ, judicium, cauſa.
Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, conſtitutio certaminis; munus ipſum, quod edunt agonothetæ.
Ἀγωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certaminibus præſum, certamina, vel ludos inſtituo, edo, conſtituo.
Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, agonotheta: munerarius, deſignator & inſtructor certaminis; agonum præſes & judex: ab ἀγών, certamen, & τίθημι, pono, id eſt, ὁ τὰς ἀγῶνας διὰ τιθέμενος, inquit Euſtathius.
Ἀγωνοθέτης, pro ἀγωνοθέτου, apud Sophocl.
Ἀγωνος, ου, ὁ, certamen, Æolice pro ἀγών. Æſychius.
Ἀγωρεῦν, congregare; συναθροίζειν; unde ἀγωρεῦσι, ἠθροισμένοις.

Α Δ

Ἀδὼ, voluptas; ἡδονή, πηγή, fons.
Ἄδα, Dor. pro ἀΐδη, dativ. ſing. ab ἅδης, ου, ὁ, Orcus, mors.
Ἀδαγμος, pruritus, prurigo; κνησμός. Etym.
Ἄδαδος, ὁ, nullam ingerens tædam: Gaza apud Theophraſtum: ex α priv. & δαίω, uro, unde δαΐς, δαΐδος, tæda, fax.
Ἀδαδεχτοι γαμοι, nuptiæ, quibus fax non eſt prælata; vel, ſine tædis celebratæ; αἱ καθαραὶ μίξεις.
Ἀδαδούχητος, ὁ, cui fax prælata non eſt; cui face nemo præluxit; ex α priv. & δᾳδοῦχος, facem ſeu tædam tenens, unde δαδοῦχέω, facem præfero.
Ἀδαήμων, ονος, ὁ, ἡ, imperitus: hinc ἀδαημοσύνη, ης, ἡ, imperitia, Jon. ἀδαημοσυνίη, ης. ex α & δαίω, diſco.
Ἀδάης, εος, ὁ, ἡ, indoctus. Th. δαίω, diſco.
Ἄδαιστος, ὁ, incognitus: Heſiod. ut & ἄδαης, ignarus, imperitus: ex α priv. & δαίω, diſco.
Ἀδαίδαλτος, ος, ὁ ἡ, non varius, non variegatus; artificio carens: ex α priv. & δαιδάλλω, artificioſa facio. Th. Δαίδαλος, Dædalus, i. e. artificioſus.
Ἄδαιτος, ὁ, non diviſus; ex α priv. & δαίω, divido.
Ἀδαΐζω, exclamo, ingemo: ἀναβοῶ, ἀναστένω.
Ἀδάϊκτος, purus, καθαρός. Heſychius: alioqui ſignificat non dilaceratum; ex α priv. & δαΐζω, dilacero.
Ἄδαιτος, ὁ, largus; non diviſus; ex α priv. & δαίω, divido.
Ἄδαιον, quod ſatiat; τὸ εἰς κόρον ἄγον; ab ἄδω, ſatio, expleo.
Ἄδαϊος, ὁ, inexpugnatus; ἀπολέμητος. ex α priv. & δαΐς pugna: q. d. pugnæ, ſeu bello ineptum, Heſych. qui non poteſt lædi τῇ δαΐ; Etiam injucundum, iguavum exponit.
Ἀδαϊστί, imperite; ἀπαιδεύτως ex α priv. & δαίστης, peritus: Th. δαίω, diſco.
Ἄδαιτος, non diviſus: Apoll. 3. Arg. ex α priv. & δαίω, divido.
Ἀδαιτόμενος, indiviſus: Nonn. ex α priv. & διαιτάω, divido; Th. δαίω, divido.
Ἄδακρυ, τό, non diſtributum, non diviſum: Heſych. ex eodem Th.
Ἄδακρυς, υος, ὁ ἡ, non lachrymans: illachrymabilis; unde ἄδακρυς νίκη, incruenta victoria: ex hac dictione fit alacris, ut ſcribit Donatus: ſic ἄδακρυ πόλεμος, bellum ſine pugna, & ob id non flebile.
Ἀδάκρυτι, ſine lachrymis; ſiccis oculis: ἀκλαυτί; inde
Ἀδάκρυτος, ος, ὁ, ἡ, ſine lachrymis; ex α, & δάκρυ, lachryma.
Ἀδακτῶ, prurio; κνήθομαι.
Ἄδαλτα, τά, non obſcura & incognita; οὐκ ἄδηλα.
Ἀδάμ, ἄκλιτον, Adam nomen primi parentis.
Ἀδαμάντινος, η, ὁ, adamantinus; firmus, conſtans, ſolidus, durus: Æſchines.
Ἀδαμαντόδετος, ος, ὁ ἡ, tenax, adamantinus: Æſchyl. expon. adamante ligatus, ſeu vinctus: q. d. compactus clavis adamantinis; ab ἀδάμας, αντος, ὁ, vel ab ἀδάμας, αντος, ὁ, & δέσμη, unde δετὸς, ὁ, vinctus, disjectus.
Ἀδάμαντον, acc. ſing. ab ἀδάμαντος, ου, ὁ, idem ac ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, q. ἀδάμαστος, indomitus, ob duritiem; ex α pro δύς, & δαμάω, domo.
Ἀδαμαντοπέδιλος, ὁ, adamantina habens calceamenta; Plut. ex ἀδάμας, αντος, adamas, & πέδιλον, τό, calceus, ſoccus.
Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas: ita dictus lapis a duritie quaſi indomita.
Ἀδάμαστος, ὁ, indomitus, qui domari nequit, & interdum qui domitus non eſt: unde metaph. ἀδάμαστος, quæ nondum nupſit: quaſi, quæ nondum ſubacta ſit ad ferendum mariti jugum: ut ἀδάμαστος θεὰ, apud Soph. i. e. Minerva; poteſt etiam exponi non compreſſa, ſicut & ἄδμης, ſic & ἵπποι ἀδμῆτες ἐπ ἠῖ ἄβαστοι, Luc. ex α priv. & δαμάζω, ζομαι, idem ac Them. δαμάω. Sic & ἀδαμής, validus, durus.
Ἀδαμής, fortis, robuſtus; durus: Heſych. ἐχυρὸς, σκληρός.
Ἀδαξάρμαι, idem ac ὀδάξομαι, corrodor.
Ἀδαξέω, pruriginem moveo, ſeu pruritum excito; idem ac ὀδαξέω, corrodo.
Ἀδαξήσαι, prurire. a. 1. inf. act. verbi ἀδαξέω, prutiginem moveo.
Ἀδάξω, prurio, appeto, cupio; & in paſſ. ἀδάξομαι, mordeor, more eorum, qui pruriunt.
Ἀδαπάνητος, ος, ὁ, inexhauſtus, inconſumptus.
Ἀδάπανος, ος, ὁ, & ἀδαπάνως, adv. ſine ſumptu. Th. δαπανάω, conſumo.
Ἄδαπτος, ὁ, qui dilaniatus non eſt, vel dilaniari nequit; Heſychius exponit γυμνὸν, ἄδερμον, nudum, excoriatum, apellam: eſt comp. ex α priv. & δάπτω, vorax, a Them. δάπτω, voro. fut. ψω.
Ἀδάρ, lingua Syriaca dicitur menſis duodecimus, lib. 2. Machabæorum.
Ἀδάρκης, ος, ὁ, adarces, falſugo, quædam gelata, ſeu concreta.
Ἀδάρτος, ὁ, Heſych. flagris non examinatus, ἀμαστίγωτος. alioqui ſignif. non excoriatus: ex α priv. & δέρω, excorio.
Ἄδασαν, valde læſerunt, pro ἄσαν, a. 1. ind. act. Jon. ab ἄδω, ſatio, lædo. Lacones enim utuntur in ſuis compoſitis particula ἀδ, ab ἄδω, ſatis, abunde; quæ auger.
Ἄδασμος, ὁ, non ſolvens tributum; Heſych. ex Heſchylo; ex α priv. & δασμὸς, tributum. Th. δάζομαι, divido, partior.
Ἄδαστος, ος, ὁ, non diviſus. Th. δαΐζω, divido.
Ἀδαχέω, κνήθω, pruriginem excito, ſcabo.
Ἀδαχέω, pruriginem excitare, titillare, vel ſcabere, ſcalpere, idem ac ὀδαξέω, ῶ, corrodo.
Ἄδδαγος, ὁ, ficus, ξηρὸς, Laconice; inde
Ἄδδιγον, τό, aridiſſimum, pro ὄγον Laconice.
Ἄδδεὲς, Poet. pro ἀδεὲς, audax. Vide ἀδηὲς, intrepidus.
Ἄδδεὴς, Poet. eſt pro ἄδεὴς, ἐος, ὁ ἡ, metu carens, metus expers, liber omni metu, qui non timet; ut παῖδες ἄδδεὲς, metu vacui: ex α priv. & δέος, εος, τό, timor.
Ἀδδήσιτος, pro ἀδηκτος, Poet. quod vi-

dc, ut & ἀδηκτος.
Ἄδδιον, ſinus, κόλπος, ὁ, ſinus.
Ἄδδιον, pro ἄδδω, multum, adverb.
Ἀδδηφάγος, ſive ἀδηφάγος, ος, ὁ, vorax, heluo: ab ἄδδω, & φαγομαι, voro. hinc ἀδδηφαγία, ας, ἡ, voracitas.
Ἀδδὶ, nom. viri ἄκλιτον, viator, qui tranſit.
Ἄδδιξ, menſura quatuor chœnicas capiens.
Ἄδδικι, ad ſaturitatem uſque comedunt; heluantur: εἰς κόρον ἐσθίουσι.
Ἄδε ἠ αὐτὰ, Dor. pro ἅδυ δὲ ἠ αὐτὴ, eu eam ipſam. Eſt & ἄδε pro ἦδε, imperf. ab ἄδω, placeo.
Ἄδε, Dor. adv. pro ἦδε, huc, illuc, hoc in loco.
Ἀδάζω, ſuſpiro, ſuccelamo; ἀναβοῶ, ἀναστένω, ingemiſco.
Ἀδεέστερον, ſecurius, tutius, minore metu, Thucyd. ex α priv. & δέος, εος, τὸ, timor. Th. δείδω, timeo.
Ἀδεέστερος, ὁ, metu liberior, ſecurior, minus periculoſus; eſt comparat. ab ἀδεής.
Ἀδέητος, ὁ, nullius indigens.
Ἀδεής, ής, ὁ ἡ, intrepidus, audax, tutus, ſecurus, ἄφοβος; inde τὸ ἀδεὲς, fiducia; unde dicunt, ἀδεὲς δέος δέδοικας, non timenda times: ex α priv. & δέος, timor.
Ἀδέητος, ος, ὁ, non indigus: cui omnia ſuppetunt, quibus opus eſt: Antiphon apud Suidam: μηδενὸς δεόμενος, ἀνενδεὴς. ex α priv. & δέω, & δέομαι, egeo.
Ἄδει, cantat, 3. præſ. ſing. ab ἄδω; canto. 2. pl. ἄδετε. part. f. g. ἄδουσα.
Ἄδεῖ, Dor. pro ἡδεῖ, dativ. ſingul. ab ἡδὺς, ὁ, ἡ, ſuavis.
Ἀδέα, Doricum pro ἡδεῖα, i. e. jucunda, ſuavis: Theocrit.
Ἄδεια, vide in ἀδεής.
Ἀδειής, ὁ, intrepidus, Poet. pro ἀδεής, & ἄδδεὴς, ex α, & δέος, quod a δείδω. Eſt etiam ἀδεὴς, impudens, quaſi, ἄδετος, qui coerceri nequit, a δέω, ligo.
Ἀδείης, gen. ſing. Jon. ab ἀδεία, ἡ, immunitas a metu, ſecuritas: a δέος, timor.
Ἀδέμαστος, ος, ὁ, impavidus: quod ex α, & δάμαι, τό, pavor, timor.
Ἄδεμνος, ος, ὁ ἡ, impavidus, intrepidus; idem ac ἀδεής. & Cypriis, impurus: Heſych. & Suid.
Ἄδεν, placere, præſ. inf. ab ἄδω, placeo.
Ἄδειπνος, ος, ὁ ἡ, incœnatus. Th. ἔαπον, τό, cœna.
Ἀδέκαστος, ος, ὁ μὴ δεκαζόμενος πρόσωπον, ἢ δῶρα, non corruptus muneribus: ἄδωροδόκητος, ut κριτὴς ἀδέκαστος, i. e. judex æquus: ex α priv. & δεκάζεσθαι, quod vide in δεκάζω: hinc ἀδεκάστως, adv. juſte.
Ἀδεκάτιστος, ος, ὁ ἡ, non decimatus: Ariſtoph. ἀδεκατίστου οὐσία, non decimatæ facultates; ἀτελώνητος.
Ἄδεκτος, ος, ὁ, non admiſſus, non acceptus, aut receptus; & activa ſign. qui non accipit: ἄδεκτοι κακὰ, expers mali: item ἄδεκτον, incredibile, ἄπιστον.
Ἀδελφὰ, τά, ſororia, ſimilia, communia, ὁμοῖα, πρέποντα, ἁρμόζοντα.
Ἀδελφειὸς, & ἀδελφιὸς, ὦ, ὁ, pro ἀδελφὸς, frater, Poet. & Jon.
Ἀδελφὴ, ἡ, ſoror, germana: ut ὁμομητρέα ἀδελφὴ, ſoror ex eadem matre: Ariſtoph. in Nub. Item ſimilis, congrua: Plat. eſt fœmin. a Them. maſc. ἀδελφὸς, ὁ, frater.
Ἀδελφίδιον, τό, fraterculus, diminut. ab ἀδελφὸς, frater. Item ἀδελφικῶς, fraterne: adv. ab ἀδελφικὸς, ὁ, fraternus.
Ἀδελφίζω, fratrem meum appello, fratris appellatione voco, fratrem eſſe dico, apud Iſocr. ſed ἀδελφίζεσθαι, expon. etiam εὐεργετεῖσθαι, familiariter uti, apud Hippocr. unde
Ἀδελφίξει, ἡ, fraterna communio, & ſocietas, qualis eſt fratrum; ſeu fraternitas, germanitas; apud Hippocr. a Th. ἀδελφὸς, ὁ, frater.
Ἀδελφιδῆ, ἡ, neptis ex ſorore, vel ex fratre: Xenoph.
Ἀδελφιδέος, & ἀδελφιδεῦς, ῆ, ὁ, filius fratris, vel ſororis, ἀνεψιὸς, i. e. nepos ex

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ex fratre, vel sorore; patruelis, vertitur ab Erasmo, apud Luciauum.

Ἀδελφίζια, ἡ, germanitas, fraternitas, vel fraternitatis affectus, communitas, consociatio. apud Hippocratem vero affinitas, communicatio, consensusque partium inter se, κοινωνία, ἡ, societas, consortium.

Ἀδελφικὸς, ἡ, ὁ, germanus, affinis, fraternus.

Ἀδελφόθεος, ὁ, frater Dei, seu Jesu Christi: ita dictus Divus Jacobus.

Ἀδελφόθεος, ὁ, patruus: πατρὸς ἀδελφὸς, patris frater. Pollux.

Ἀδελφοκτονέω, fratricidium committere.

Ἀδελφοκτονία, ἡ, cædes fratris; Gregor. Nazianzenus.

Ἀδελφοκτόνος, ὁ, fratricida: ex ἀδελφὸς, frater, & κτείνω, occido.

Ἀδελφόπαις, ὁ, nepos, vel nepris ex fratre, vel sorore. Eust.

Ἀδελφός, Æol. pro ἀδελφὸς, frater.

Ἀδελφὸς, ὁ, ὁ, frater. Item cognatus, & consanguineus. ἀδελφὴ, ἧς, ἡ, soror: ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas: ἀδελφικῶς, fraterne: ἀδελφίδιον, ου, τὸ, fraterculus: ἀδελφιδοῦς, οῦς, ὁ, fratris, vel sororis filius: ἀδελφίζω, fratris nomine compello: ab α, id est, ὁμοῦ, simul, & δελφὺς, uterus, q. ὁμοδελφὸς, frater.

Ἄδεμαντος, ὁ, ἡ, ἡ, corpore exutus, mortuus: ex α, & δέμας, τὸ, forma, figura.

Ἀδέμεν, canere, Jon. pro ἄδειν, ab ἄδω.

Ἄδεμνος, ὁ, expers cubilis; qui cubile non habet: Oppian. lib. 3. de venat. ex α priv. & δέμνιον, ου, τὸ, lectus.

Ἄδενδρος, ου, ὁ, ἡ, purus ab arboribus. Th. δένδρον, τὸ, arbor.

Ἀδενώδης, ους, ὁ, ἡ, glanduloſus: ut ἀδενώδεις κάρυα, apud Gal. a Them. ἀδήν, ἀδένος: pro eod. dicitur etiam

Ἀδενοειδὴς, ὁ, ex ἀδὴν, ἐνος, strumæ, & εἶδος, ους, τὸ, species.

Ἄδερμα, idem ac ἄδειν, cum tenui.

Ἀδέξιος, α, ὁ, ἡ, minime, seu parum dexter; incivilis: ex α priv. & δεξιὰ, dextra.

Ἀδεξιώτως, sine dextrarum apprehensione; i. e. sine blanda ulla salutatione: Budæus.

Ἀδερκὴς, ἐος, ὁ, ἡ, non videns; & invisibilis: Hesych. obscurus, qui videri nequit; ἀφανὴς, ὁ, ἡ, latens.

Ἀδέρκτος, ὁ, ἡ, non videns, aut non visus; inde ἀδέρκτως, adverb. apud Sophocl. limis oculis & conniventibus: ex α priv. & δέρκω, video.

Ἄδες, Dor. pro ἄφυλλες, τὸ, copiosum.

Ἄδεσμος, ὁ, ἡ, qui extra vincula est, sine vinculis; ἄδετος; ut ἄδεσμος φυλακὴ, libera custodia; ex α priv. & δεσμὸς, vinculum. Th. δέω, ligo.

Ἀδέσποτος, ὁ, ὁ, sine domino, sine certo auctore: hinc ἀδεσπότως, adv. ab α, & δεσπότης, dominus.

Ἄδετος, ὁ, ὁ, non ligatus, solutus; ἄδεσμος, ex α priv. & δέω, ligo.

Ἄδηκος, ος, ὁ, ἡ, amarus, injucundus, acerbus: ut ἄδηκες θάλασσα, i. e. amara & salsa; sic ἄδηκες ὄλισθος, amarum exitium. ex α priv. & Them. ἥδομαι, ἧσαι, τὸ, dulcedo. Item nulla re indigens; & sic est ex α priv. & δέομαι, indigeo.

Ἀδήμεθα, Hesychius affert pro ἀηδιζόμεθα, quod Doricum est, pro ἀδόμεθα. ex Themate ἄδεμι, idem ac ἄδω, i. e. ἀηδίαν ἔχω, molestia & tædio affectus sum.

Ἄδηστον, τὸ, idem Hesych. affert pro χαλεπὸν, sive οὐ ῥᾴστως ἐπιτελεσθὲν, difficile, & grave, quo aliquis non indigeat; ex α priv. & δέω, vel δέομαι, egeo.

Ἀδήωτος, ὁ, ἡ, ὁ, sicut ἀδήκτος, qui muneribus non corrumpitur, ab α pr. & δήομαι, accipio. Cæl.

Ἄδητος, ὁ, ὁ, ἡ, crudus, ἀκατέργαστος, a δηῶ, coquo, mollio.

Ἄδῆω, placeo, f. ήσω. p. ηκα. Hinc ἄδος, ὁ, ὁ, lætitia.

Ἀδῆω, tædio afficior præ defatigatione, ab ἄδω, satio. f. ήσω. p. ηκα. a. 2. Æol. ἀδῆσται, & geminato δ, ἀδδέσται.

Ἀδῆων, intrepide, secure, audacter, furo, impune, licenter, impudenter: Aristot. 2. Œcon. ἀδῆων ἔχει, impune ferre, ex α priv. & δῆις, ιος, τὸ, metus. Th. δῆω.

Ἄδῃ, placuerit, a. 2. sub. ab ἀδέω.

Ἄδηϊον, Poet. est pro ἀδαὲς, quod ab Hesych. expon. quod devastatum & bello infestatum non est, vel quod devastari, & bello infestari nequit, nec βλάπτεσθαι τῇ δαΐ λυγρῇ. ab eodem expon. etiam injucundum, ignavum; ex α priv. & δῆις, idem quod δαὴς, ὁ, hostilis; a Them. δαίω, uro.

Ἀδηκότες, & metri gratia ἀδδηκότες, perf. parr. Jon. pro ἠδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, laboribus defessus sum. Th. ἄδω, satio.

Ἄδηκτος, ος, ὁ, ἡ, non morsus, omni morsu carens; incorruptus: item active, minime mordax, vel cui nulla inest mordacitas: ab α priv. & δάκνω mordeo; Ἄδηκτα, medicamenta mordacitatis expertia, atque acrimoniæ. inde adv. ἀδήκτως, sine morsu.

Ἀδηκτότατος, superlat. ab ἄδηκτος, ος, ὁ, ἡ, morsui non obnoxius, vel cariem non sentiens: a δάκνω.

Ἀδήλητος, ος, ὁ, ἡ, integer, incolumis: a δηλέω.

Ἀδηλία, incertitudo, anxietas, dubitatio; ἀπορία, ἀφάνεια.

Ἄδηλος, ος, ὁ, ἡ, non apparens, incertus, obscurus; ex α, & δῆλος: hinc ἀδήλως, adverb. obscure, incertum.

Ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo.

Ἀδηλόφλεβος, habens venas obscuras: ex ἄδηλος, & φλὲψ, βός.

Ἀδημέω, admirari, dubitare, idem quod ἀθυμέω.

Ἀδημονιῶ, ῶ, gravissime angor, f. ήσω, p. ηκα. a. 1. ἠδημόνησα: ab ἀδέω, vel ab α, & δαμὸς, q. d. extra populi consortium dego.

Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, tristitia, molestia.

Ἀδημονιάω, idem quod Them. ἀδημονέω, præ dolore, & mœrore deficio; quod Eust. ducit a nomine ἄδης, i. e. satietas: ut sit, quasi nimis dolorum satietate satisco. Item terreor, terreo; paveſco.

Ἀδημονίστερος, expon. pugnacior, contentiosior, apud Suid. est compar. ab eod. Th.

Ἄδημος, ος, ὁ, ἡ, absens a populo, seu patria sua, & peregrinans; ex α priv. & δῆμος, ὁ.

Ἄδην, & ἄδειν, affatim adv.

Ἀδὴν, ἔνος, ὁ, glandula, tonsillæ.

Ἀδήνως, simpliciter, citra dolum, ἁπλῶς, ἀδόλως. Etym. ἀφροντίστως, negligenter, incuriose.

Ἀδηνὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ ἀνὴρ ἀδηνέων ἢ βελέων ὠκυ, ὁ ἀφροντιστος, qui est sine filiis & curis. Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α, & δῆνος, pro βουλήματα, παρὰ τὸ δηῶ ὃ ἐστι δαρῶ, ὅτι πρὸ τῶ πραξαι δεῖ πολλὰ χρόνον βουλεύεσθαι.

Ἄδηρις, non contentiosus, expers litis, in lib. Epigram. Hinc

Ἀδηριτὶ, ος, ὁ, contentionis expers. Th. ἔριδες.

Ἀδηρίτως, sine controversia, sine dubio, ἀμφιλογίως, ἀμάχως.

Ἄδης, ου, Poet. pro ἅιδης, Orcus, mors: in acc. ᾅδην.

Ἀδὴς, ἔος, ὁ, ἡ, injucundus, insuavis, ἀηδὴς. Hesych. dictum pro ἀηδὲς: ex α priv. & ἥδος, suavis; vel potius ἡδὺς, εῖ, τὸ, suavitas.

Ἀδήσεις, gratificaberis, 2. sing. fut. 1. verbi ἀνδάνω.

Ἀδηφαγέω, f. ήσω, ad satietatem usque vescor: Isocrates. inde ἀδηφαγία, ας, ἡ, edacitas, insatiabilitas; ἀπληστία, πολυφαγία, nimius edendi usus, nimia satietas; & ἀδηφάγος, ου, ὁ, vorax, edax, insatiabilis; πολυφάγος, helluo, idem quod ἀδηφάγος.

Ἀδήωτος, ος, ὁ, ἡ, non vastatus: ut apud Xen. τοῦτω τὼ χώραν ἀδήωτον διαφυλάττων, ab ἀδήιος, Poet. pro ἀδάϊος, unde ἀδήϊον pro ἀδάϊον.

Ἄδια, ἡ, dolor, λύπη, ἀδημονία; & tunc esset ab ἄδω, seu pro ἀηδία; est & Hesych. focus, ara, βωμὸς.

Ἀδιάβατος, ος, ὁ, ἡ, inaccessus; qui transiri & trajici nequit: ex α privat. & διαβατὸς, a διαβαίνω, transeo, trajicio: Th. βαίνω, gradior.

Ἀδιάβλητος, & ἀδιαβόλητος, ος, ὁ, ἡ, irreprehensibilis, omnis calumniæ expers; ex α priv. & διαβάλλω, transfigo: item calumnior.

Ἀδιάγλυφος, non sculptus; ex α priv. & διαγλύφω, undique sculpo, vel q. d. persculpo: ex διὰ, & γλύφω.

Ἀδιάδοχος, ος, ὁ, ἡ, jugis, perpetuus; proprie, carens successoribus; ex α priv. & διάδοχος, ος, ὁ, successor; a διαδέχομαι, excipio, succedo: Th. δέχομαι, capio.

Ἀδιάδρατος, ος, ὁ, ἡ, inevitabilis: idem quod ἀναπόδρατος, i. e. qui vel quæ effugi non potest; ἄφυκτος. unde τὸ ἀδιάδρατον, ipsa inevitabilitas, apud Suid. ex α priv. & διαδράσκω, effugio: Th. δρᾶν, fugio.

Ἀδιάθετος, ος, ὁ, qui dispositus non est, indispositus, inordinatus; item, intestatus: apud Plut. in Catone; ex α priv. & διατίθημι, dispono, compono.

Ἀδιάκριτον, indiscretum, ex α & διακρίνω.

Ἀδιάκριτος, individuus, inseparabilis; & interdum, non divisus: ex α priv. & διακριτὸς, ὁ.

Ἀδιάκτορος, ος, ὁ, ἡ, alienus, importunus, insuetus, ἀλλότριος, ος, ὁ, ἡ. ἀήθης, exponitur a Suida; ex α priv. & διακτὴρ, vivendi mos.

Ἀδιάκλειστος, ος, ὁ, ἡ, non intercisus: ex α priv. & διακλείω, discludo. Th. κλῄω, claudo.

Ἀδιάκοπος, indiscretus, individuus, non intercisus, aut diremptus; Hesych ab α priv. & διακόπτω, discindo: Th. κόπτω, scindo.

Ἀδιακόπως, more eorum, quæ interrupta, aut diremptа non sunt, est adv. ab ἀδιάκοπος.

Ἀδιακόσμητος, ος, ὁ, ἡ, inornatus, inexornatus, qui compositе distinctus, & distributus non est, ex α priv. & διακοσμέω, ῶ, ordino, distribuo: Them. κόσμος, ordo.

Ἀδιακρίτως, ος, ὁ, ἡ, non dubitans, non dijudicans, ex α & διακρίνομαι.

Ἀδιακρίτως, non distincte, promiscue, indifferenter, indiscriminatim; ex eod. Th.

Ἀδιάλειπτος, ος, ὁ, ἡ, non intermissus, indefinens: ἀδιαλείπτως, indefinenter, adv. a λείπω.

Ἀδιάλλακτος, ος, ὁ, ἡ, irreconciliabilis: a διαλλάττω. Vid. in seq.

Ἀδιαλλάκτως, q. d. irreconciliabiliter, capitali odio: est adv. ab ἀδιάλλακτος, implacabilis; cum quo rediri in gratiam non potest: ut ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς, & ἐχθρὰ ἀδιάλλακτος, capitalis hostis, & capitalis inimicitia, seu capitale odium.

Ἀδιάλυτος, ος, ὁ, ἡ, indissolubilis: ex α & διαλύω.

Ἀδιαλώβητος, qui non est mutilatus, vel contumelia affectus non est: Hesych. ἀβλαβὴς, illæsus: ex α & διαλωβάω, mutilo. Them. λώβη, ης, ἡ, injuria.

Ἀδιανόητος, cogitatione non comprehensibilis: unde τὰ ἀδιανόητα, dicuntur mysticа, quæ verbis apertis occultos habeant sensus; ex α priv. & διανοέομαι, vide.

Ἄδιανος, ος, ὁ, non aspersus. Ἄδιανον, ου, τὸ, herbæ genus: ex α & διαίνω.

Ἀδιάπλαστος, ος, ὁ, ἡ, informis, rudis, nondum formatus: ex α priv. & διαπλάσσω.

Ἀδιαπνοΐα, ας, ἡ, expon. impedita excrementorum per cutem transpiratio, ob densitatem τῶν πόρων, i. e. spiramentorum: Gal. ex α priv. & διαπνέω, quod ex διὰ, & πνέω. f. πνεύσω.

Ἀδιάπτωτος, ος, ὁ, ἡ, stabilis, firmus, qui non dilabitur: item, in quo error non admittitur: Polyb. Inde adverb.

Ἀδιαπτώτως, sine lapsu, & errore; ex α priv. & διαπίπτω, intercido, elabor.

Ἀδιάρθρος, ος, ὁ, ἡ, inarticulatus; articulis & nodis non distinctus, ut pedes elephantorum, & ἀδιάρθρωτος, idem. Luc. ex α priv. & διαρθρόω, ῶ, articulis distinguo. Thema ἄρθρον, ου, τὸ, articulus.

Ἀδιαφ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀδιαφθορία, quum nihil perfluit; Erot. apud Hippocr. ἡ τῶν διαῤῥεόντων παντελὴς ἐσοχή, quum prorsus retinentur, quæ perfluere & excerni solebant: ex α pr. & διαφθορία, a διαῤῥέω.

Ἀδιάκοσμος, incompositus, inornatus; qui exornatus & politus non est: Suid. ἀκόσμητος; ut ἵππος ἀδιάσκευος, equus, qui suis σκεύεσι, & apparatu instructus non est: ex α priv. & διασκευάζομαι, instruor, adornor.

Ἀδιάπαστος, indistractus, non divisus: ex α priv. & διαπάομαι, distrahor: Th. πάω, traho: inde ἀδιαπάστως, indistracte, sine distractione, aut divulsione: Hesych.

Ἀδιάστατος, dimensione carens: ex α priv. & διαστατός, distans, a διίστημι, sto: unde adv. ἀδιαστάτως, sine intervallo, & distantia: item sine controversia: ἀναμφιλέγως, συνεχῶς, continenter, sine ullo spatio.

Ἀδιάστροφος, ος, ὁ καὶ ἡ, nihil habens obliqui, minime perversus: Plut. ἀδιάστροφος εὐνοια, inconcussa benevolentia: Machab. 3. ex α & διάστροφος, distortus, perversus. Th. στρέφω, verto.

Ἀδιάσχιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, indivisus, qui dissilus non est, ex α priv. & διασχίζομαι, dissindor. Th. σχίζω.

Ἀδιάταστος, ος, ὁ, inordinatus: ex α & διάτασις. Th. τάσσω.

Ἀδιάτιμητος, inæstimabilis, ex α & διατιμάω, æstimo. Th. τίω, honoro.

Ἀδιάτμητος, insecabilis, ex α priv. & διατέμνω, dissecо. ἀδιάτμητος, etiam dicitur, idem.

Ἀδιάτρεπτος, immotus, qui non potest διατρέπεσθαι Eccles. c. 2. ἀδιατρέπτως, immotabiliter, ex α & διατρέπομαι.

Ἀδιάτυπωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, non figuratus, informis: ex α & διατυπόω, informo.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, καὶ ἀδιαφθορσία, incorruptibilitas, ex α priv. & διαφθείρω, corrumpo.

Ἀδιάφθαρτος, ος, ὁ καὶ ἡ, incorruptus: Plato: & ἀδιάφθορος, idem, sincerus, corruptioni non obnoxius, ut ἀδιάφθορος Ψυχή, anima sincera, Dem. ex α priv. & διαφθείρω, corrumpo.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, integritas: ἀδιάφθορος, ος, ὁ, ἡ, incorruptus. Th. φθείρω, p. med. ἔφθορα.

Ἀδιαφορέω, indifferens sum in aliqua re, fusque deque fero, vel habeo: item, negligo, contemno, neglectim transmitto: Chrysostom. ex α & διαφορέω, idem quod διαφέρω, differo.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, ἀμέλεια, q. d. indifferentia, i. e. qualitas rerum, per quam indifferenter habentur: item neglectus, contemptus. utitur Cic. ad Attic. l. 2.

Ἀδιάφορος, ος, ὁ, ἡ, indifferens: a διαφέρω.

Ἀδιάφραστος, ὁ καὶ ἡ, insertus, non septus, non interseptus, Theophr. ex α priv. & διαφράσσω, interscpio. Them. φράσσω, sepio, munio: inde etiam ἀδιαφράκτως, sine sepimento.

Ἀδιάλυτος, ὁ καὶ ἡ, qui non dissolvitur, aut diffunditur, ex α priv. & διαχέω, diffundo. Th. χέω, fundo.

Ἀδιαχώριστος, ος, ὁ καὶ ἡ, inseparabilis: ex α, & διαχωρίζω, separo, disjungo. Th. χωρίς, seorsum, separatim.

Ἀδιάψευστος, qui falli, aut decipi nequit; vel qui non fallit, aut decipit: Athen. lib. 8. ex α priv. & διαψεύδομαι, idem quod ψεύδομαι, fallor, decipior.

Ἀδίδακτος, ος, ὁ, ἡ, indoctus: ex α, & διδάσκω.

Ἀδιάδικητος, ος, ὁ καὶ ἡ, indefensus, ex α priv. & διαδικέω, ῶ, tueor, defendo, ab ἐνδικέω, ῶ, ulciscor. Th. δίκη, ης, ἡ, jus, lis.

Ἀδιάδυτος, sine tergiversatione, ex α pr. & διαδύω, idem quod ἐκδύω, vel ἐκδύω, elabor, evado; Th. δύω, & δέω, subeo.

Ἀδιεξέρευνητος, qui perquiri nequit, inenarrabilis, Eccles. 21. ex α priv. & διεξετάζω, perquiro, idem quod ἐξετάζω, & Thema ipsum ἐτάζω, examino, inquiro.

Ἀδιεξίτητος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui percursus non est, seu qui percurri nequit oratione, & cogitatione, cui opponitur διεξιτητικός, Philopon. & Themist. idem est quod ἄπειρος, ex α priv. & διέξειμι, idem quod διέειμι, transeo: quod vide.

Ἀδιέξοδος, ος, ὁ καὶ ἡ, per quem transiri nequit: vel unde exire non licet: Epigram. impervius, detentus, & ἀδιεξόδευτος, idem, viam non inveniens, inextricabilis, ex α priv. & διέξοδος, ἡ, via, qua transitur aliquo, unde διεξοδόω, exeo per, permeo, ab ὁδός, ὁ, ἡ, via.

Ἀδιέργαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, incultus, ex α priv. & διεργάζομαι, elaboro, excolo.

Ἀδιερεύνητος, ος, ὁ καὶ ἡ, inexploratus, inscrutabilis, & ἀδιερεύνητος, idem, non disputatus: ex α priv. & διερευνάω, ῶ, vestigo. Th. ἐρευνάω, ῶ, vestigo.

Ἀδιόρθωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, indivisibilis, indistinctus, Hermogenes: ex α priv. & διορθόω, ῶ, idem quod ὁρίζω, bene secerno, & seligo. Th. ὁρίνω.

Ἀδιήγητος, ος, ὁ, inenarrabilis, narrando inexplicabilis: Xen. pæd. 8. ex α priv. & διηγέομαι, narro. Th. ἡγέομαι, ἦμαι, duco.

Ἀδικαίαστος, injustus magistratus. Cic. ad Attic. ex α priv. & δικαιαρχία, justum, vel justorum imperium.

Ἀδικαιοπραγέω, inique, vel injuste ago. Plut. inde ἀδικαιοπραγία, injusta actio, ex α priv. & δικαιοπραγέω, ω, juste ago. Th. πράσσω, facio, ago.

Ἀδίκαστος, ος, ὁ ἡ, non judicatus, indemnatus. Nonn. ex α priv. & δικάζομαι, in jus voco.

Ἀδίκεστα, Jon. & Æol. pro ἀδίκησα, a. 1. inf. act. verbi

Ἀδικέω, injuria afficio, lædo, f. ήσω. p. ἠδίκηκα. ἀδικήσαιτο, a. 1. imperat. act. ἀδικουμένοιτο, acc. sing. part. præs. ἀδικέομαι, ημαι, injuriam patior. p. pass. ἠδίκημαι, a. 1. ἠδικήθην. ex α & δίκη.

Ἀδίκημα, ατος, τὸ, injuria: ἀδικήμασι, dat. pl. ἀδικία, ας, ἡ, injustitia: ἄδικος, ος, ὁ, injustus: ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, injuste, adv. a δίκη.

Ἀδικτήριος, ος, ὁ, injurius, injuriosus, qui afficit injuria, aut proclivis est ad injuriam inferendam: Plut. ex ἀδικέω, injuste ago.

Ἀδιοδεύτως, expon. παραλόγως λοιδορία, apud Suid. ex ἄδικος, & ὁδός, ἡ.

Ἀδικοπραγέω, ῶ, injuriam facio; idem quod ἀδικοπραγέω.

Ἄδινες, ἡ, ων, confertus: ab ἄδην.

Ἄδινες, confertim, unde comparativum, ἀδινότερον. Od. π. Eustath. vult significare etiam sensim, paulatim. ἐρέμα, l. τ. ἀδινὸς ἀνοιχθῆναι, ubi tamen quidam exponunt, confertim & miserabiliter.

Ἀδιόδευτος, ος, ὁ καὶ ἡ, invius, vel impervius, ex α priv. & διεξοδεύτης, pervius.

Ἀδιοίκητος, ος, ὁ καὶ ἡ, non administratus, dispensatus, vel distributus, ex α priv. & διοικέομαι, administro.

Ἄδιον, suavius, Dor. pro ἥδιον, compar. ab ἡδύς.

Ἄδιστος, ὁ καὶ ἡ, incustoditus, administratore & rectore carens: Hesych. ex Æschyl. Phrygibus, ex α priv. & δίστωρ, ος, ὁ, rector, διέπω, administro, rego. Th. ἔπω, operor.

Ἀδιόρθωτος, ὁ καὶ ἡ, inemendabilis, qui corrigi & emendari nequit, ex α priv. & διορθόω, emendo.

Ἀδιόριστος, ος, ὁ ἡ, indeterminatus, ex α priv. & διορίζομαι.

Ἀδίσαντος, indubitatus, certus. Ptol. ex α priv. & διστάζω, dubito.

Ἄδιψος, ος, ὁ, non sitiens, vel sitim extinguens. Th. δίψα.

Ἀδμαίνει, valere, sanum esse, ὑγιαίνειν, ζῆν, Hesych. Suidas, & Etymol. ἀδμῖνι, pro ἀδμαίνειν.

Ἄδματος, ος, ὁ, Dor. pro Ἄμητος, nomen viri.

Ἄδμης, idem quod ἄδμητος, indomitus, ex α, & δαμάω.

Ἄδμητα, non in mulieris, q. d. indomita.

Ἄδμητος, ος, ὁ, idem quod ἄδμητος, indomitus, ἀδάμαστος, Suid.

Ἀδμωλί, non fraudulenter, aut serviliter, χωρὶς δόλου, ἢ δουλείας. Suid.

Ἀδμωλίαν, ignorare, ἀγνοεῖν. alii scribunt ἀδμοσλῶν, inde

Ἀδμωλία, ἡ, ignorantia ab α, & ἴδμων, per Sync. & ω in ο verso.

Ἄδοιμι, a. 2. opt. verbi ἄδω, placeo.

Ἄδοκήτως, inopinato, ex α & δοκέω, videor. ἀδόκητος, ignobilis.

Ἀδοκία, insperatus & inopinatus rerum eventus, ἀπροσδοκία: ex α priv. & δοκέω.

Ἀδοκίμαστος, ος, ὁ, obscurus, ignobilis non probatus: ex α priv. & δοκιμάζω.

Ἀδοκιμάστως, abs re, temere, sine examine, inexplorato: ex eodem Th.

Ἄδοκιμος, ος, ὁ, ἡ, judicii expers, reprobus, rejectaneus: ex α & δόκιμος. Th. δοκέω.

Ἀδολεσχής, ὁ, nugator, garrulus, sophista: Aristoph. dicitur etiam Ἀδόλεσχος, ος, ὁ, idem, verbosus.

Ἀδολεσχήσω, a. 1. inf. act.

Ἀδολεσχία, ας, ἡ, loquacitas, loquela; nugatorius sermo. Item in sacris literis dicitur, ἡ πνευματικὴ μελέτη, assidua meditatio: ex eodem Th. scil. ex ἄδος, εος, τὸ, satietas, & λέσχη, sermocinatio.

Ἀδολεσχέω, loquax sum, nugor garrio: compos. ex ἄδος, & λέσχη, sive ab ἄδην λέσχης, satietate confabulationis: sed ἀδολεσχέω, expon. & contemplor, vel oro, & Deum laudo. Item assidue mediror: ut Psal. 118. ἐν τοῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω.

Ἀδόλεσχος, ος, ὁ ἡ, expon. q. d. qui ad satietatem usque sermocinatur; i. e. loquax, garrulus, qui obtectatur in garrulitate; unde

Ἄδολος, ος, ὁ, ἡ, sincerus. Them. δόλος.

Ἀδόλως, nullo dolo, sedulo, accurate, candide; ἀπλῶς. ex eod. Th.

Ἄδον, canebam, imperf. Dor. pro ᾖδον, potest etiam esse part. neut. g. a masc. ἄδων, ab ᾄδω. At ἄδον est a. 2. act. ab ἀνδάνω, vel ἀδέω & ἀδοι, opt.

Ἀδονά, ας, ἡ, Dor. pro ἡδονή, voluptas.

Ἀδόνευτος, ος, ὁ, inconcussus, immobilis: ex α priv. & δονέω, idem quod Th. δονέω, agito.

Ἄδονις, ἰδος, ἡ, q. ἀηδονίς. Vide ἀηδών.

Ἄδοντος, ος, ὁ, ἡ, immobilis. Th. δονέω.

Ἀδόντως, alacri animo ab ἄδω, placeo. a. 2. ἄδον.

Ἄδοξα, τα, dixit Sophocles, τὰ παρὰδοξα, inaudita, incognita, & incogitata, quæ præter hominum opinionem existunt, & Aristot. ἀδόξητα vocat τὰ ἀδύνατα, impossibilia: ex α priv. & δόξα.

Ἀδόκητος, ος, ὁ, insperatus; ἀνέλπιστος, Sophocles. Item nihil opinans; Alex. in Top. ab α priv. & δοκάζω, opinor, sentio: quod a δόξα, sententia, opinio; item expectatio, & gloria. Th. δοκέω, ῶ, videor, sentio.

Ἄδοξος, ος, ὁ ἡ, ingloriosus. Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, ignominia, & ἀδοξέω, gloria careo, a δόξα.

Ἀδόξως, ignominiose, inglorie.

Ἀδραπία, belli vacatio, & armorum cessatio, ut sit in pace sequestra: proprie, quum non gestantur hastæ; ex α priv. & δόρυ, hasta; sumitur etiam pro ignavia, socordia: ἀδραπία, ἀργία.

Ἀδραπί, sine excoriatione: ex α priv. & δέρος, εος, τὸ, idem quod Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium; unde δορά, ἡ, excoriatio; & δέρω, excorio, pellem detraho.

Ἄδρος, ος, ὁ ἡ, non excoriatus; vel pelle minime carens; ἐ δεδαμένος, ex eod. Th. est etiam Hesychio uter, saccus, pera.

Ἀδρύλλητος, ος, ὁ ἡ, invictus, inexpugnabilis; proprie, qui hasta capi nequit; vel hasta non caprus; ex α priv. δόρυ, hasta, & λαπτός, vel λαπτέ, ὸς, ὁ, captus, vel qui capit: Th. λαμβάνω, capio.

Ἀδορυφόρητος, ος, ὁ, satellitibus, proprie, hastis non stipatus: Aristot. ex α priv. & δορυφορέω, stipo, sum satelles, proprie hastatus; ex δόρυ, hasta, & φέρω, fero.

Ἄδος, ος, ὁ, gaudium, ab ἄδω, placeo.

Ἄδος, εος, τὸ, satietas: ab ἄδω, satio.

Ἄδοτος, muneribus non corruptus: Hesych. ex α priv. & δόσις, εως, ἡ, do-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

natio, largitio: Th. δίδωμι, dono.

Ἀδεσπώ, (sed aspirandum potius) idem quod ἡδονή, voluptas.

Ἄδετος, qui indotatus est; cui nil datum est; Hom. in hymno ad Merc. ex α priv. & δίδωμι, do, dono.

Ἄδε, inferni, gen. sing. ab ᾅδης.

Ἀδελεύτος, ον, ὁ, qui servire nequit. Item qui uni domino servivit, non iterum venditus alii, Hesych. ex α priv. & δουλεύω, servio.

Ἄδελος, ον, ὁ καὶ ἡ, servis carens: Plur. ex α, & δοῦλος, servus.

Ἀδάμαστος, ον, ὁ, invictus, servituris impatiens; non redactus in servitutem: ex α & δαμάω, ῶ, in servitutem redigo, Th. δοῦλος, servus.

Ἀδάπητος, ον, ὁ καὶ ἡ, expers strepitus, Nonn. ex α priv. & δάπος, sonitus.

Ἄδρανον, inefficax: Hesych. ἄπρακτον, infectum, non factum; vel etiam, quod nihil efficit: ex α priv. & δράω, ῶ, facio, ago.

Ἀδρανής, ές, ὁ καὶ ἡ, qui visus beneficio destituitur; cæcutiens, parum videns: Hesych. ex α priv. & δέρκω, video.

Ἀδραμυττιώτης, ου, ὁ, Adramyttenus, a, um; ab urbe Adramyttio.

Ἀδρανής, ές, ὁ καὶ ἡ, imbecillis. Hinc ἀδρανέω, infirmus sum, & ἀδρανία, vel ἀδρανίη, ας, ἡ, imbecillitas: ab α, & δράω.

Ἄδρηστος, idem quod ἄδρηστος.

Ἀδράστεια, Jon. Ἀδρήστεια, Nemesis.

Ἄδραστος, ου, ὁ, Adrastus, rex Argivorum. hinc ὁ Ἀδραστίδης νόμος.

Ἀδράχνη, ης, adrachne, arbor quædam, de qua Plin. l. 13. cap. 22. & Theophr. Hist. Pl. lib. 1. cap. 7. & alibi.

Ἀδρέπαστος, ον, ὁ καὶ ἡ, falce carens; ut, ἀδρέπαστος θέρος, æstas expers falcis, Hesiod. interpr. ἀδριπτον, θερὶς ἀκαιρίμενον, ex α priv. & δρέπανον, ν, τὸ, falx. Th. δρέπω, decerpo, carpo, colligo: unde etiam

Ἀδρεπτος, non carptus, vel quem decerpere non licet, Hes. ex Sophocl.

Ἀδρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀδρύω, ῶ, f. ὕσω, ad maturitatem vigoremque perducor, adolesco, augeor. Thema est ἄδρος, α, ον, multus, abundans.

Ἀδρηνία, ας, ἡ, otium, ἀπραξία, quasi ἀδρασία, vel ἀδρησία, vita otiosa: ex α priv. & δράω, facio, ago. expon. & maturitas: & sic est verbale ab ἀδρέω.

Ἀδρηστίνη, Adrasti filia.

Ἄδρηστος, Jon. pro ἄδρυπτος, α, ὁ, minime fugitivus: ex α, & δράω.

Ἀδρίας, ου, ὁ, Adria, sinus Venetus.

Ἄδριμον, minime acerbus, vel acris, ex α priv. & δριμύς, ύ, ὁ, acerbus.

Ἀδρόβατοι, expon. molli incessu utentes: sic cognominati sunt Persæ: ex iisd. cum ἀδρόβατος.

Ἀδρόβατος, vocat Plato animal terrestre, quod tertam, solidum elementum, calcat; alibi ξηρόβατος appellat, ex βαίνω, incedo, & ἄδρος, crassus, solidus.

Ἀδρόβιος, ὁ ἡ, qui crassis, seu grandibus est glebis: vel plenus glebis, Dioscor. ex ἄδρος, crassus, & βῶλος, ου, ἡ, gleba.

Ἀδρομερής, ές, ὁ καὶ ἡ, crassis particulis constans, vel crassam substantiam habens: ex ἄδρος, & μέρος.

Ἄδρος, ᾶ, ὁ, dives, crassus. Hinc

Ἀδρότης, ητος, ἡ, ubertas, copia.

Ἀδρότης, ητος, ἡ, abundantia. Them. ἄδρος.

Ἀδροχώριοι, qui uberes regiones habitant: ex ἄδρος, & χώρος.

Ἀδρόχωρον, sive ἀδροχώρος, ου, ὁ, est sing. unde plural. ἀδροχώροι.

Ἀδρύω, ῶ, f. ὕσω, idem quod ἀδρύνω, f. υνῶ, crassum reddo, ad justam magnitudinem adduco. Theoph. & neutraliter etiam pro ἀδρύνομαι.

Ἀδρύνομαι, crassesco, adolesco: ab ἄδρος. Hinc ἄδρυνσις, ætas adulta.

Ἄδρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, carens arboribus, seu iis vacuus: ex α priv. & δρῦς, υός, ἡ, quercus; item, arbor in communi.

Ἀδρύπαστος, incustoditus, non circumvallatus, cancellis non munitus: ex α priv. & δρύπαστος, sepes, cancelli: ex δρῦς, υός, ἡ, quercus arbor, & φράσσω, ω, ὁ, septus, munitus, a φράσσω, sepio, munio. Item, carens judicio, quia judicii locus Athenis δρυφώτοις quernis tabulis sepiebatur, & quasi δρυσὶ πεπηγμένος, quercubus, seu arboribus septus, & munitus, dicebatur δρύφακτος, seu δρύφακτον.

Ἀδύ, Dor. pro ἡδύ, dulce. V. ἡδύς.

Ἀδύγλωσσος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, dulciloquus: ab ἡδύς, & γλῶσσα.

Ἀδυεπής, ές, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυεπής, suaviloquus: ab ἡδύς, & ἔπω.

Ἀδυλόγος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυλόγος, suaviloquus: ab ἡδύς, & λόγος.

Ἀδυμελής, ές, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυμελής, dulcisonus: ab ἡδύς, & μέλος.

Ἀδύναμαι, idem quod ἀδυνατῶ, non possum. Plato de Rep. 2. ex α priv. & δύναμαι, possum. Inde etiam ἀδυνάτης, impotens, imbecillis, & ἀδυνάτως, impotenter, invalide, vel absque viribus: ut ἀδυνάτως ἔχειν, invalidum esse: Dem. & ἀδυναγεῖ, idem, Hesych.

Ἀδυναμία, ης, Jon. pro ἀδυναμίη, ας, ἡ, impossibilitas: ex α, & δύναμαι. Hinc & ἀδυνασία, impotentia.

Ἄδυνατος, ον, ὁ, in pl neut. ἀδύνατα, in comp. ἀδυνατώτερος, superl. ἀδυνατώτατος. Hinc ἀδυνατέω, impotens sum. f. ήσω. a. 1. ἠδυνάτησα, ex α, & δύναμαι.

Ἀδύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, ον, ὁ, ἡ, suaviter spirans: ex ἡδύ, & πνέω.

Ἀδυσώπητος, ον, ὁ καὶ ἡ, inexorabilis, impudens, qui flecti nequit, seu confundi. Plur. item ἀτροσωπόληπτοι, i. e. rigidus, & severus, & qui nullius personæ habet rationem. inde ἀδυσωπήτως, sine ullo pudore, inverecunde: Plut. item, inexorabilis, qui flecti nequit: ex α priv. & δυσωπέω, pudore afficio: ex δύς, ægre, & ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus.

Ἀδύς, Dor. pro ἡδύς, suavis.

Ἄδυτον, dat. sing. ab ἄδυτος, ον, τὸ, adytum: vel ab ἄδυτος, ον, ὁ, ad quem non patet ingressus: ex α, & δύω, vel δύνω.

Ἀδύφωνος, Dorice pro ἡδύφωνος, cujus vox suavis est, & jucunda. Athen. ex ἡδύς, suavis, & φωνή, vox.

Ἄδω, satio, f. ἄσω. Sed ᾄδω, cano, contracte, pro ἀείδω, f. ἄσω. p. ᾆκα. a. 1. ἦσα. p. pass. ᾆσμαι: a יָדָה jada, vel הוֹדָה hoda, celebrare. Sed ἄδω, placeo, f. 2. ἀδῶ, p. m. ἔαδα (οἶδα Poet.) pro ἥδομαι. part. ἐαδώς. aor. 2. ἔαδον pro ἥδον.

Ἄειμπτος, ον, ὁ ἡ, qui structus non est; ut ἀΐδιμπτον πέτρα, apud Nonn. lapis rudis, & quo ad ædificium nemo usus est: ex α priv. & ἔαμαι, ῶ, extruo, ædifico. Thema ἔαμι, idem.

Ἀεθών, όντος, ὁ, qui placuit, placens: a. 2. part. ab ἄδομαι, vel ἀνδάνω.

Ἀϊδωνεύς, infernalis, Tartareus, ὁ ὑπὸ τὸν ᾅδην, i. e. qui est sub Orco, Suid. & Hesych. Neptuni etiam epitheton est: & derivatur ab ᾅδης, ου, ὁ, Orcus.

Ἄϊδωνα, acc. sing. ab Ἄϊδωνις, ιδος, nom. propr. pueri.

Ἀϊδώρητος, ον, ὁ, ἡ, indonatus: ex α, & δῶρον.

Ἀϊδωροδόκητος, incorruptus, qui munera non accipit: ex δῶρον, δέχομαι, & α.

Ἀϊδωροδοκήτως, adv. incorrupte, integre.

Ἄϊδωρος, ον, ὁ καὶ ἡ, donorum expers; qui munera non accipit; item, qui non dat; qui nihil largitur: item, incorruptus muneribus, ut ἀδωρότατος τῶν χρημάτων, pecunia incorruptus. Thuc. apud Soph. in Ajace, ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, exponitur κακόδωρα, quasi dona ab hostibus accepta dona non sint; aut sint inauspicalia & exitiosa: ex α priv. & δῶρον, donum. inde etiam ἀδώρως, sine munerum acceptione, incorrupte.

Ἀδώτη, dat. sing. ab ἀδώτης, ου, ὁ, qui nihil dat: ex α & δώτης.

A E.

Ἀεί, semper, donec, αἰών, ῶνος.

Ἄεδνος, sine dote: dotis expers: i. e. ἄφερνος; vel multam habens dotem, i. e. πολύφερνος, cum multa dote: ab α priv. vel intens. ἀντὶ τοῦ πολύ, & ἕδνον, dos qua scil. sponsa a sponso donatur. Hesych. α in compositione & περιττὸν est, & ἐπιτατικόν.

Ἀέδνητος, indotatus, proprie de sponsa, aut uxore, quæ a sponso, aut marito nihil accepit: exponitur etiam innuptus, quia nimirum sponsi & mariti solebant ἐδωτιάσθαι suas γυναῖκας: compositione eadem.

Ἀέδων, οντος, placens, ἀρέσκων, tanquam ab ἀδέω, placeo, transpositis literis.

Ἀεθλοῦσιν, colluctantur, 3. pl. præs. sub. ab ἀεθλόω. fut. ώσω. p. κα. ἀεθλώσειεν, a. 1. opt. Æol. Th. ἄεθλος.

Ἀεθλέω, Jon. pro ἀθλέω, certo: hinc ἀεθλητήρ, ῆρος, ὁ, certator.

Ἀεθλητής, ῆρος, certator, ἀγωνιστής, pugil.

Ἀέθλιον, vel ἄεθλον, vel ἄθλον, ου, τὸ, certaminis præmium: ab ἄεθλος, seu ἄθλος, ου, ὁ, certamen. Hinc ἀέθλιος, α, ον, miser, ærumnosus: ἀεθλίος, certator.

Ἀεθλοθέτης, ου, ὁ, certaminis auctor; qui certamina disponit, ex ἄεθλος, certamen, & τίθημι.

Ἀεθλονικία, victoria, quæ ex certaminibus reportatur: ab ἄεθλος, & νίκη.

Ἄεθλος, ου, ὁ, certamen, labor: ab α priv. & ἐθέλω, q. ὃν οὐκ ἂν τις ἐθέλοι. Ἄεθλον vero ab α intens. & ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est τοῦ ἐθελητοῦ. vel ex τλάω, tolero.

Ἀεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, ἀγωνία, idem quod ἄεθλος, unde derivatur. Item miseria.

Ἀεθλοφόρος, ον, ὁ, qui præmium ex certamine reportat: ab ἄεθλον, & φέρω.

Ἀεί, semper, adv. Hinc ἀΐδιος, α, ὁ, ἡ, sempiternus.

Ἄει, spirat, πνεῖ, flat, a verbo ἄω. Item ἄει, pro ἀκούει, audit.

Ἀειβλαστέω, ῶ, semper germino, & ἀειβλαστής, ές, ὁ καὶ ἡ, semper germinans: unde ἀειβλάστησις, εως, ἡ, perpetua germinatio, ex ἀεί, semper, & βλάστη, seu βλαστός, germen. Th. βλαστάνω, germino.

Ἀειβλύω, semper affluo, perpetuo scaturio, ἐπιῤῥέω, Hesych. ex ἀεί, semper, & βρύω, scaturio.

Ἀειβρυής, semper scaturiens, semper germinans: Nicand. in Ther. ex ἀεί, semper, & βρύω, scaturio, pullulo.

Ἀειγενετάων, gen. pl. Æol. ab ἀειγενέτης, ου, ὁ, sempiternus: ex ἀεί, & γένεσις.

Ἀείγενης, ες, ὁ καὶ ἡ, qui semper fuit, & erit, sempiternus: Plato in Symp. ex ἀεί, & γίνομαι: item ἀειγενής, idem, sempiternus, cujus γένος est sempiterna; Plat. 6. de leg. ex ἀεί, & γένος, ὁ.

Ἀείδελος, Poet. pro ἀειδής, inconspicuus, obscurus: ex α, & εἶδος.

Ἀείδω, Dor. pro ᾄδειν, canere, præs. inf.

Ἄειδε, cane, Jon. pro ᾄδε, præs. imper. pass.

Ἀειδής, ές, ὁ καὶ ἡ, obscurus, ἀόρατος, tenebrosus, ἀφανής, nunquam visus. Philo, Bud. item, deformis, ἄμορφος, αἰσχρός, informis, sine forma, δυσειδής. Unde ἀειδία, ας, ἡ, deformitas, ἀμορφία. Hesych. forte scrib. ἀεῖδια: ex α priv. & εἶδος, ους, τὸ, facies, forma, species: Thema εἶδω, video.

Ἀειδίνητος, assidue circumactus, semper volubilis, ἀεὶ στρεφόμενος: unde ἀειδίνητος ἀνάγκη, in Epigr. ex ἀεὶ semper, & δινέω, circumago. Th. δῖνη, vel δῖνος, vortex, gurges.

Ἀείδιστα, Dor. pro ἀείδεσται, præs. patr. f.g.

Ἀείδον, 2. sing. vel 3. pl. imperf. act. Jon. pro ἤειδον. ἀειδομένων, genit. pl. patr. præs. pass. ἀείδων, οντος, præs. part. act. ἀείδοντα, pro ἀείδουσι, Dor. 3. plur. præs. ab ἀείδω.

Ἀειδουλεία, ας, ἡ, perpetua servitus. ex ἀεί, semper, & δουλεία, servitus. Th. est δοῦλος, servus.

Ἀείδρειε, idem quod, ἄϊδρειε, ignari; 2 sing. ἄϊδρεις, εως, inscius.

Ἀείδω, Poet. pro ᾄδω. ἀείδεσθαι, celebrari: ex α intens. & εἴδω. Multarum rerum cognitio Poetis tribuitur: hinc ἀοιδός.

Ἀίδιος, ία, ὁ, sempiternus, ἀΐδιος ἀεὶ, vel ἀεὶδίος. Inde ἀϊδιότης, ητος, ἡ, sempiternitas, æternitas, quod semper in eodem con-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

consistit, το ενί των αυτών ἀεὶ ἑστάναι, permanere in eodem statu, sive in iisdem semper stare. Suid. ex Antiph. est ex ἀεὶ semper, & ἑστὼς, unde etiam fit ἑδράω, quod signif. καθαμαίνειν.

Ἀείζωος, ε, ὁ ἡ ἡ, sempiternus. ἀείζωον, τὸ, sempervivum, plantæ genus: ab ἀεὶ, & ζωὴ.

Ἀειζωΐα, ας, ἡ, perpetua vivacitas; æternitas vitæ. Naz. compositio eadem.

Ἀειθαλέω, semper vireo. Nonn. ab ἀειθαλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, perpetuo virens.

Ἀειθαλέων, semper virens. Nonn. Item, ἀειαλὴς, ἄος, ὁ καὶ ἡ, idem, semper florens, perpetuo vernans: ex ἀεὶ, semper, & θάλλω, seu θαλέω, vireo, pullulo.

Ἀεικαρπος, ε, ὁ καὶ ὴ, semper fructificans. ex ἀεὶ, semper, & καρπὸς, ε, ὁ, fructus.

Ἀεικέα, sævum, acc. sing. ab ἀεικὴς, ἐος, indecens. ἀεικὲς, n. g. ex α, & ἔικω.

Ἀεικείη, Jon. pro ἀείκεια, indignitas, contumelia.

Ἀεικέλιος, ignavus, contemptus: fere idem quod ἀεικὴς, non consentaneus.

Ἀεικὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, non consentaneus, indecens, indecorus. Item fœdus; ut Il. β. ἀεικέσσι πληγῆσιν, fœdis verberibus: sic ἀεικὲς ἔργον appellatur adulterium; sed expon. & indignus: & sic est ab α priv. & ἔικω, similis sum. Item ἀεικὴς, expon. etiam σκληρὸς, id est durus, & asper, ὁ μὴ ἴκων, non cedens: & sic est ab α priv. & ἴκω, cedo.

Ἀεικελίως, indecenter, indigne: Od. γ. adv. ab ἀεικέλιος.

Ἀεικισμὸς, ε, ὁ, expon. idem quod ἀεικία, seu ἀείκεια, & est verbale ab ἀεικίζω.

Ἀεικίζω, Att. ἀεικίζω, f. σω, indecenter aliquem tracto, fœdo: ab ἀεικὴς.

Ἀεικινήτος, ε, ὁ καὶ ἡ, semper motus, qui semper & assidue movetur: Plato. inde adv. ἀεικινήτως, cum perpetuo motu: Philo de mundo: item, ἀεικινησία, sempiternus motus: Dion. Areop. ex ἀεὶ, semper, & κινητὸς, ε, ὁ, qui movetur, mobilis. Thema est κινέω, ῶ, f. ήσω, moveo.

Ἀεικορσώσασθαι, q. d. semper tondere; item, ἀεικορσῶσαι, ab Hesychio exponitur, tondere caput: inde ἀεικόρσωτοι, semper ronsi, seu qui semper, aut crebro ronderi solent: item, ἀεικόρσωστος, ab Hesychio expers, infructuosus, ἀκαρπος. ex ἀεὶ semper, & κορσόω, ῶ, idem quod Thema κείρω, tondeo: unde κόρση, crinis.

Ἀεικῶς, indecenter, turpiter, fœde, indigne: pro quo legitur & ἀεικῶς, cum simplici ι, propter versum: Il. χ. ut & ἀείκεια, dicitur pro ἀείκεια, seu ἀεικεία, quod proprie expon. indecentia: sed accipitur pro turpi, & contumelioso facto in aliquem; ideo expon. indignum facinus: Il. ω. Od. υ. Itidem ab ἀεικὴς.

Ἀείλαλος, semper loquax: ab ἀεὶ, semper, & λαλέω.

Ἀειλαμπὴς, ἔος, ὁ καὶ ἡ, semper lucens, & splendens, ut ἀειλαμπὲς ἄῶς, apud Naz. ex ἀεὶ semper, & λάμπω, lucen.

Ἀείλιβὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, semper distillans, & defluens, ὁ ἀεὶ λειβόμενος: ex ἀεὶ, & λείβω, idem quod λείβω, libo. Apud Nonn. ἀειλιβὴς ἄμφι, vox perennis: metaphorice.

Ἀείλογοι, οἱ, Hesych. ἀεὶ λαλοῦντες, semper loquentes, inde ἀειλογία, ἡ, q. d. semperloquium, loquacitas, multiloquium, πολυλογία, ἢ πωπολογία, verbositas: Suid. & Hesych. & ἀειλογέω, ῶ, semper loquor: ex ἀεὶ, & λόγος. Th. λέγω.

Ἄειλος, ε, ὁ καὶ ἡ, sole carens, opacus, absque solis splendore & calore: item, ἄειλα, τὰ, loca umbrosa, &c. ex α priv. & ἠέλιος, idem quod ἤελος, ὁ ἢ ἡλίου αὐγὴ, splendor, seu calor solis: unde ἄειλος, idem quod ἀήλιος, sine sole.

Ἀείμαργος, semper insanus, & qui perpetuo insanit: ex ἀεὶ, & μάργος, ὁ.

Ἀειμήμων, q. d. semper memor, qui nunquam obliviscitur: ex ἀεὶ, & μήμων.

Ἀείμνηστος, expon. cujus perpetuo durat memoria, sempiternus, semper memorabilis & celebrandus: apud Isocr. & Soph. ex ἀεὶ, & μνήστις.

Ἄείμενναι, Poet. pro Dor. ἄέμεναι, quod pro ἄειν, ab ἄω.

Ἀείμνηστος, ὁ καὶ ἡ, semper memorandus: a μιμνήσκω.

Ἀείναος, pro quo Poetic. dicitur etiam ἀέναος, ε, ὁ, semper & perpetuo fluens.

Ἀεινάοντων, gen. pl. ab ἀεινάων, οντος, perpetuo fluens, ἀέναος. alii legunt ἀενάων, ex ἀεὶ, & ναὼ.

Ἄεινας, αντος, ὁ, idem quod ἀέναος, id est, ἀεὶ ναὼν; perpetuo fluens.

Ἀεινάωται, vide ἀειναῶται.

Ἀεινάως, more eorum, quæ perpetuis aquis fluunt; idest, jugiter, adv. ab ἀέναος, ex ἀεὶ, & ναὼ.

Ἀεινεφὴς, cæcitas, τύφλωσις, legitur & ἀειπερὴς, ἴδος, ἡ, idem, cum alicui oculi nubecula aliqua sunt obducti: Etym. ex ἀεὶ, & νέφος, ους, το, nubes.

Ἀείνοος, ω, ὁ ἡ ὁν, idem quod ἀέναος, perpetuo fluens, qui perpetuo fluit: ex ἀεὶ semper & νάω, quod interdum ponitur pro ῥέω, fluo.

Ἀειπαθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, semper patiens: ex ἀεὶ semper, & πάθος, εος, τὸ, passio: Th. πάσχω, patior: inde etiam ἀειπάθεια, passio perpetua, seu nunquam deficiens affectio. Ocell. de universo.

Ἀείπαλλε, ἰος, ὁ καὶ ἡ, qui semper vibratur, qui perpetuo motu agitatur: cordis epitheton, quod semper vibretur: ex ἀεὶ, semper, & πάλλω, ε, ὁ, vibrario: Th. πάλλω, vibro.

Ἀειπάρθενος, q. d. semper virgo: apud Soph. in Ajace, cum primis vero divinæ matris Mariæ meritissimum attributum ex ἀεὶ, & παρθένος.

Ἀείπλανὴς, ἐος, ὁ καὶ ὴ, errabundus: item, ἀείπλανος, ὁ καὶ ἡ, idem, q. d. semper vagus, perpetuis erroribus jactatus: ex ἀεὶ, semper, & πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagus. Th. πλάνη, error.

Ἄειρα, a. 1. act. Jon. pro ἦειρα: ἀειράμενος, suscipiens, a. 1. part. m. ab ἄειρω, ἀειρόμενος, præs. part. pass. ἄειρον, a. 1. imperat. act.

Ἄειρος, vel ἀείρος, exponitur ἄπειρος, imperitus, pro eodem affertur & ἄνειρος, Hesych. Videtur componi ex α priv. & εἴρω, seu ἔρομαι, significante interrogo: interrogando enim doctiores fimus: rursum oxytonus ἀειρὸς, exponitur δυσευχὴς, difficili utens fortuna, infelix: Suid. Hes. Etym.

Ἀείρροος, ἑ ἀείρρους, item ἀειρρύτης, semper vel jugiter fluens: Suid. Soph. ex ἀεὶ, & ῥέω, fluo.

ἈεἴρΩ, tollo, f. ῥῶ. a. 1. ἦειρα, p. εἰληχα. a. 2. ἄειρον. q. εἰς ἀέρα αἴρω.

Ἀείς, flans, præs. part. ab ἄημι.

Ἀείσατ', pro ἀείσατο, a. 1. m. ἀείσατε, a. 1. imperat. act. ἄεισα, ας, ε, ind. Jon. ἀείσομαι, f. 1. m. ἀείσης, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀείδω.

Ἀείσθενὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, semper viribus potens: ex ἀεὶ semper, & σθένος, εος, τὸ, vis, robur. Thema σθένω, valeo, possum.

Ἄεισαν, Æol. pro ἄεσαν, spirant, 3. pl. verbi ἄημι.

Ἀείσιτος, ὁ ἡ ὁν, qui quotidie victum e publico, seu cibum Athenis in Prytaneo perpetuum capiebat. Hesych. ex ἀεὶ, semper, & σῖτος, ε, ὁ, cibus.

Ἀεισπώπες, sempasiones, aves; apud Aristot. Hist. An. θ. 18. ex ἀεὶ, & σκώψ, ὁπὸς, ὁ, avis nomen, ex genere nocturnarum.

Ἄεισμα, ατος, τὸ, Poet. pro ᾆσμα, cantus. Th. ἀείδω.

Ἀεισάος, ὁ καὶ ἡ, semper servans, Nonn. ex ἀεὶ, semper, & σάω, servo, salvum præsto.

Ἀείσορες, imperiti: Hesych. ex α priv. & εἴδω, scio.

Ἀεισρεφὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, semper volubilis: ex ἀεὶ, semper, & στρέφω, verto.

Ἀείσυρος, semper trahens, vel qui se semper trahit, scil. in incessu: Æsch. ex ἀεὶ, & σύρω, traho.

Ἀείυπνος, ὁ καὶ ἡ, semper dormiens: ex ἀεὶ, & ὕπνος, somnus.

Ἀειφανὴς, semper sublimis, semper apparens: ut ἀειφανεῖς ἀστέρες, stellæ, quæ nunquam occidunt, ut ursa; Basil. ex ἀεὶ, & φαίνω, appareo.

Ἀειφλεγὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, semper ardens: ex ἀεὶ, & φλέγω, uro, incendo.

Ἀειφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, semper vernans, ἀειθαλὴς, proprie semper ferens: & peculiariter, semper ferens fructus. Hesych. Soph. ex ἀεὶ, & φέρω, fero.

Ἀείφρουρος, & ἀειφρούρητος, semper custoditus, seu præsidiis & custodiis semper instructus: Soph. Nonn. ex ἀεὶ, & φρουρέω, ῶ, custodio, a φρουρὰ, ὰ, custodia: vel φρουρὸς, custos.

Ἀειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exilium: Plato: ex ἀεὶ, & φεύγω, fugio.

Ἀείφυλλος, ὁ καὶ ἡ, semper frondens, perpetuo virens; unde ἀείφυλλα φυτὰ, plantæ, quæ perpetuo virent, vel folia semper retinent: Plin. & ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas, & omnia ex ἀεὶ semper, & φύλλον, ε, τὸ, folium.

Ἀείχλωρος, semper virens, vel etiam perpetuo pallore florens, ex ἀεὶ, & χλωρὸν, herbidus, virens. Th. χλόη, ης, ἡ, herba virens.

Ἀείχρηστος, semper utilis, perpetuo bonus; Hesychio est vinum: (subint. οἶνος) ex ἀεὶ, & χρηστὸς, utilis. Th. χράομαι, utor.

Ἀεχθόμενος, invitus, præs. part. pass. ab ἀεχθέω, cogo: ex α, & ἐκὼν.

Ἀεχθία, τὰ, turbulenta, irrequieta, ἀεκούσια, χαλεπὰ, ἃ ἂν ἄν τις ἑκὼν παθοι, justa & involuntaria, gravia, & difficilia, quæ quis non nisi invitus patiatur: Hesych. & Etym. innuentes derivatum esse ab ἀέκων; vel saltem ejusdem esse cum eo originis; vide ἔκηλος. Aliis est ἀχ ἔκηλα, ἀχ ἥσυχα, ἀκ εἰρηναῖα, a privatione quietis & pacis; nam ἔκηλος, est quietus.

Ἀέκης, ητος, ἡ, coactio, ἀβουλία, ἀκουσία, unde sequens ἀέκητι.

Ἀέκητι, invito, adv. ἀέκοντες, inviti, ἀέκοντε, dual. num. ab ἀέκων, οντος, in f. g. ἀέκεσσ', pro ἀέκουσα. Th. ἑκὼν.

Ἀεκήτιος, & ἀέκητος, ε, ὁ καὶ ἡ, invitus, non voluntarius, cui opponitur ἑκήτιος, Herod. Isoc. Luc. ex α priv. & ἑκήτιος, voluntarius, spontaneus, Th. ἑκὼν, idem.

Ἀέκων, οντος, ὁ, ἄκων, idem, invitus, imprudens, μὴ θέλων, μὴ βουλόμενος; coactus, ex α priv. & ἑκὼν, οντος, spontaneus, licet accentus mutetur, ut judicat Urbanus Grammaticus.

Ἀέλιος. Poet. pro ἥλιος, Sol.

Ἄελλα, ης, ἡ, turbo, procella, ἀέλλη, ἐος, ὁ, ἡ, turbidus, procellosus: ἀελλαίος, εος, ὁ, ἡ, idem, quasi ab ἄω.

Ἀελλέω, ῶ, fut. ήσω, convolvo, vario: Hesych. Th. præcedens ἄελλα.

Ἀελλὴς, idem quod ἄελλα, turbinis in morem convolutus: unde in fœm. ἀελλήεσσα, procellosa: ut apud Nonn. ἀελλήεσσα κέλευθος, cita via & velox; ab eodem Them. ἄελλα, ἡ, dicta, ἀπὸ τ ἄω, i. e. spirare, & εἰλεῖν, convolvere, seu intorquere: secundum quam etymologiam ἄελλα est quasi turbo, crispans mare.

Ἀέλλομαι, flo, spiro; ab eodem Themate.

Ἀελλόμαχος, pugnans cum procella; in Epigram. ex ἄελλα, procella, & μάχη, pugna: Th. μάχομαι, pugno.

Ἀελλόθριξ, qui denso est, aut vario capillo, seu pilo, i. e. στιλπνόθριξ, vel qui est crispato & intorto capillo; ἐωικὼς ἔχων τοὺς τρίχας: ex ἄελλα, turbo, & θρὶξ, τριχὸς, pilus, capillus.

Ἀελλόπόδες, nom. pl. ab ἀέλλοπος, οδος, ὁ, ἡ, vel ἀέλλοπους, ὁ, ἡ, velox tanquam procella: ab ἄελλα, & πὸς.

Ἄελλω, nomen mulieris: q. d. procellosa.

Ἄελλω, nomen erat uni ex Harpyis inditum: quod pernicitate sua æquet ἄελλας, & ventos rapidissimos.

Ἀέλπης, insperatus: ab ἔλπις.

Ἀέλπτουσι, desperantes, ἐκ ἐλπίζοντες.

Ἄελπος, ε, ὁ, idem quod ἀέλπης, ἐος, ὁ, ἡ,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡ, ἡ, præter ſpem: unde, ἐλπω, deſpero, non ſpero: pro quo etiam dicitur ἀελπέω, idem.

Ἄελπτ', pro ἄελπτα, non ſperanda, nom. pl. Hinc ἀελπτίη, ας, ἡ, Poet. pro ἀνελπιστία, deſperatio: ex α & ἐλπίς.

Ἀελπτίω, diffidendum. ex ἀελπτέω, deſpero, non ſpero; ὑπ' ἐλπίζω. ex α priv. & ἐλπὶς, ίδ☉, ἡ, ſpes.

Ἀελπτέω, Poet. pro ἀνελπιστέω, deſpero.

Ἄελπτ☉, ὁ ☽ ἡ, inſperatus; præter ſpem objectus, ἀνέλπιστ☉, inſperandus; unde ἐξ ἀέλπτ, ex inſperato: Herod. οὐκ ἔστιν ἄελπτον οὐδέν, nihil eſt inſperabile; i. e. de quo ſpes non ſit habenda. Inde ἀέλπτως, ex inſperato, præter ſpem & expectationem: compoſitio eſt eadem cum præcedente.

Ἄμμενα, & exempto ε, & μ ejus loco inſerto, ἄμμενα, Dor. & Jon. pro ἄεω, præt. int. ex ἀω, pro ἄδω, ſatio.

Ἄμμα, τὸ, nervus arcus; chorda qua intenditur arcus: item, arcus: item, veſtimentum, Callim. dicitur autem quaſi ἅμμα, τὸ, nexus, vinculum, nodus. Th. ἅπτω, necto.

Ἀμετόδεν, expon. admodum ſtabile, admodum firmum: Heſych. ex α ἐπιτατικὸν, & ἱμετὸ☉, ὁ.

Ἀν, Poet. dicitur etiam pro αἰὲν, idem cum ἀεὶ, Poet. pro Them. αὖι ſemper.

Ἀνν☉, ν, Poet. pro ἀείν☉, perpetuo fluens: ut & ἀενάων pro ἀειάων.

Ἀενάσθαι, Poet. pro ἀεναῦσθαι, perfundi, præſ. inf. paſſ. ab ἀενάομαι.

Ἀενν☉, ὁ ☽ ἡ, ſemper fluens, perennibus undis fluens, & ἀενάων, ſeu ἀεναόων, perpetuo fluens; i. e. ἀεὶ ῥέων, Herod. ἀενάοντα ὕδατα. i. e. aquæ perennes, Hom. Odyſſ. unde ἀενάων, jugiter, in perpetuum; more eorum quæ perennibus aquis fluunt; eſt ex ἀεὶ, ſemper, & ναὼ, pro ῥέω, fluo.

Ἄεντες, ſtantes, plur. ἄεστων, gen. ab ἀεὶς, ἐντ☉, ab ἄημι.

Ἄεξε, augebat, Jon. pro ἤεξε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀέξω.

Ἀεξίγν☉, ν, qui membra auget. Epith. certaminum, quæ homines propter exercitium robuſtiores reddunt: ab ἀέξω, & γυῖον.

Ἀεξιτόκος, fœtum augens: ſic apud Nonn. pater dicitur, i. e. prolificus, fœtificus; ex ἀέξω, augeo, & τέκνον, præt. med. verb. τίκτω, gigno.

Ἀεξίφυτος, ὁ ☽ ἡ, plantas augens; plantis dans incrementum; dicitur ſic ἠὼς, aurora, in Anth. Epigram. ex ἀέξω, & φυτὸν, planta.

Ἀέξω, & αὔξω, augeo. f. ἀξήσω, Poet. pro αὐξήσω. ἄεξετο, imperf. paſſ. Jon. ἀεξομένοιο, gen. Jon. part. paſſ. Reliqua tempora vide in αὐξάνω. Quidam derivant ab ἔχω. Inde ἀΰξητος, ἀυξητικὸς, & ἀναΰξητος, qui augeri non poteſt.

Ἄεπτος, ineffabilis, ſortis: ab α, & ἔπω.

Ἀεργέω, ῶ, f. ήσω, ceſſo ab omni opere, otior, otioſus ſum, quieſco: item, ignavus, deſes, piger ſum: ab ἀεργὸς, otioſus, &c. ex α priv. & ἔργον, opus.

Ἀεργήτης, ου, ὁ, idem quod ἀργὸς, & ex eadem origine.

Ἀεργὴς, ές, ὁ ☽ ἡ, qui ab opere ceſſat; & idem quod ſequens ἀεργός.

Ἀεργὸς, & in proſa ἀργὸς, ὴ, ὁ, iners. ἀεργῇ, dat. Hinc ἀεργίη, Jon. pro ἀεργία, ας, ἡ, pro pigritia: ex α & ἔργον.

Ἀεργὶ, adverb. cum portatione, portando, tollendo, ſc. more bajulorum, βαστακτικῶς, ab ἄειρω, tollo, Euſtath. Odyſſ. 3.

Ἀερίθω, attollo; idem quod ἀείρω, & ab eo formatum, (ut ἀγερίθω, ab ἀγείρω) a futuro ſci. iſtius verbi, ἀερῶ, inſerendo ι, & θ.

Ἀερίθομαι, attollo, pendeo, Poet. dicitur & ἠερίθομαι, præſ. ex imperf. ab ἀείρω.

Ἀέριος, ν, ὁ ☽ ἡ, idem quod ἀέρειος, item, multus, immenſus: Heſych. Th. ἀὴρ, aer. hinc in neutro, ἀέριον, aerium: item, ἀμέτρητον.

Ἄερθεν, Bœot. pro ἤρθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab αἴρθω, Jon. pro ἤρθω. hinc ἀερθὲς, elatus, evectus, part. Th. ἀείρω.

Ἀερία, ας, ἡ, caligo, (apud Ætolos, ut inquit Heſychius) aer tenebroſus: Th. ἀὴρ, aer.

Ἀέριος, ν, f. ίσω, aerius ſum; aeria natura, vel aeris colore ſum præditus. Dioſcor. ἀερίζων ὑπνος, i. e. aerius vapor. ab ἀέριος.

Ἄερος, ν, ὁ καὶ ἡ, aerius. Th. ἀὴρ.

Ἀερώδης, & ἀερῶδης, Dioſc. idem quod ἀέριος, aerius, item obſcurus, caliginoſus: Heſych.

Ἄ"ρρητος, non ſeptus, ἄφρακτος. Lyſ. nullo ſepto cinctus: ex α priv. & ἔρκος, εος, τὸ, ſeptum. Th. εἴργω, includo, arceo.

Ἀεροβατέω, incedo per aerem: ab ἀὴρ, & βαίνω.

Ἀεροδρομέω, per aerem curro, Luc. ex ἀὴρ, aer, & antiquo verbo, δρέμω, curro.

Ἀερόεις, εσσα, εν, caliginoſus, profundus. Th. ἀὴρ.

Ἀεροκέλευθος, εος, ὁ ☽ ἡ, ſublimis in dicendo; ſublimiloquus, elato ſermone utens: Heſych. item, qui de rebus inanibus, & in imaginatione tantum poſitis verba facit, ὑψηλὸς ἐν τῷ λέγειν· ex ἀὴρ, aer, & κέλευθος, ης, ἡ, ſermocinatio.

Ἀερομαχέω, aeriam quandam pugnam pugno; vel in aere pugnare; quaſi σκιαμαχέω, unde ἀερομαχία, aeria, i. e. imaginaria quædam & inanis pugna: Lucian. vel pugna in aere: ex ἀὴρ, aer, & μάχη, pugna, vel μάχομαι, pugno.

Ἀερόμελι, ιτος, τὸ, aerium mel, æthereum ac cœleſte. ſacræ literæ Manna vocant. Athen. lib. 11. ex ἀὴρ, & μέλι, ιτος, τὸ, mel.

Ἀερομετρέω, ῶ, f. ήσω, aerem metior: & generaliter, res nimis ſublimes, & humanum captum excedentes inaniter conſector: Socr. apud Zen. ex ἀὴρ, aer, & μετρέω, metior. Them. μέτρον, menſura.

Ἀερομίγνης, ου, ὁ, (permixtus aeri); vel ους, ὁ καὶ ἡ, Cleomedes, lib. 2. ex ἀὴρ, aer, & μίγνυμι, miſceo.

Ἄ"ερον, ſuſtuli, extuli, a. 2. act. ab ἀείρω. ſub. ἀέρτ.

Ἀερονηχὴς, ές, ὁ ☽ ἡ, per aerem natans; eſt epitheton nubium, apud Ariſtoph. ex ἀὴρ, aer, & νήχομαι, vel νηχω, idem quod thema νέω, nato.

Ἀεροπετὴς, ὲς, ὁ, vel, ές, ὁ ☽ ἡ, ex aere delapſus; (ut οὐρανοπετὴς, ex cœlo delapſus); ex ἀὴρ, & πέτω, antiquo verbo, pro πίπτω, cado.

Ἀερόπτης, in aere volans: ex ἀὴρ, aer, & πίτνημι, vel πετάομαι, volo.

Ἀερορόος, ν, ὁ, aerigradus, item, aerivagus: Plato. Unde ἀεροπορέω, in aere gradior: prout apud Baſil. ἀεροπορῶν, de avibus dicitur: ex ἀὴρ, aer: & πόρος, ν, ὁ, tranſitus, via: Th. πέρω, tranſeo.

Ἀεροσκοπία, ἡ, ίδος ἐκ τ῀ μαντικὴ, divinatio, ſc. ex inſpectione aeris, ſeu aeriæ conſtitutionis: ex ἀὴρ, aer, & σκεπτὸς, ὴ, ὁ ☽ ἡ ſpeculator, inſpector. Th. σκέπτομαι, ſpeculor.

Ἀερτόμος, aerem ſecans & findens; inde in neut. plur. ἀερτόμα, τὰ, volatilia & volucria, quia pennis aera ſecant: epitheton avium: ex ἀὴρ, & τμῶδς, ῦ, ὁ, ſcindens, a præt. med. verb. τέμνω, ſeco.

Ἀεροφοίτης, ου, ὁ, aerem frequentans, in aere verſans, proprie ad aerem ventitans: ex ἀὴρ, aer, & φοιτάω, ῶ, ventito ad aliquem.

Ἀεροχρὼς, ωτος, ὁ ☽ ἡ, colorem aeris habens: ex ἀὴρ, aer, & χρόα, ας, ἡ, color.

Ἄ"ερσα, & ἄἴρσακος, ὁ, ros, Dor. pro ἔρση.

Ἀερτίλοφος, ν, ὁ, attollens conum, epith. galeæ: quaſi quæ in altum tollat conum, i. e. conum habeat ſublimem & alte ſublatum: Apol. Argon. lib. 2. λόφος, ν, ὁ, in jumentis eſt cervix, in galea eſt criſta, ſeu conus, ſeu apex galeæ aſſurgens in altum, vide alteram partem compoſitionis in ſeq. dictione.

Ἀερτίνοος, ν, ὁ, attollens mentem, i. e. ſuperbus: ab ἀείρω & νόος, epitheton cacodæmonis apud Non.; compo-

nitur ex Æolico futuro ἀέρσω, verbi ἀείρω, & νόος.

Ἀερσίποδες, celeres, pl. ab ἀερσίπους. ex ἀὴρ, vel ἀείρω, & πὼς.

Ἀερσιπόται, aere volantes, pl. ab ἀερσιπότης, ν, & ἀερσιπότητος, ὁ, in aere ſuſpenſus: ab ἀείρω, & πέτομαι.

Ἀερσίπους, expon. pedes inter currendum agiliter tollens, agilis, celer: Il. γ. ἀερσίποδες.

Ἄερσω, f. 1. Æol. ab ἀείρω, pro ἀείρω.

Ἀερτάζω, tollo. Th. ἀείρω.

Ἀερτάω, idem quod ἀερτάζω, attollo, porto; & utrumque ab ἀείρω.

Ἄεσαι, a. 1. inf. ab inuſit. ἄεω, ſpiro, dormio. Heſychio ἄῆσαι, κοιμηθῆναι.

Ἀεσίμαινα θάλασσα, expon. mare ventis, ſeu ventorum flatibus furens: ab ἀέσαι, ſive ab ἀείς, έντος, & μαίνομαι.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ſtultus, inconſtans, ἀεσίφρονα, acc. ſing. ex ἄω, & φρὴν. ἀεσιφροσύνησιν, dat. pl. Jon. ab ἀεσιφροσύνη, ſtultitia.

Ἄετα, τὰ, quæ eodem anno proveniunt, ſeu horna: ex α ſignificante ὁμοῦ, ſimul, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἀέτιος, aquilinus: Suid. Th. ἀετὸς, aquila.

Ἀετιδεὺς, έος, οῦς, pullus aquilæ pl. ἀετιδέες. ab ἀετὸς.

Ἀετίτης λίθος, Ætites lapis. Dioſc. lib. 7.

Ἀετὸς, οῦ, ὁ, aquila. dat. ἀετῷ, gen. pl. ἀετῶν, dat. ἀετοῖς, Poet. αἰετὸς. Forſan ab ☐"☐ hait, avis, proprie rapax: vel ab α & ἔτος, quia vivax eſt aquila. in ædificiis vocatur τὸ κατὰ τὸν ἄφορον. Heſychio eſt etiam uniuſcujuſque radii in rota ferramentum: ut Poll. quoque lib. 1. tradit; atque inde ἀέτωμα, τὸ, idem quod ἀετὸς, in ædificiis, & peculiariter dictum de faſtigio ædificiorum aquilæ volantis ſpeciem repræſentante: Euſt. Galeno eſt illud quod triangulari forma ſupra tectum elevarum eſt, in Lex. Hippocr.

Ἀετοφόρος, aquilifer, apud Plutarch. Bud. ex ἀετὸς, aquila, & φορὸς, ὁ, ferens. Th. φέω, fero.

Ἀετώδης, ὁ καὶ ἡ, aquilinus: item, τὸ ἀετῶδες, aquilarum genus, & interdum, mos aquilinus. Th. ἀετὸς.

Ἀεχλώες, (Poetice, pro ἀεχλώντες), paupertes, πένητες, παρὰ τὸ ἀεὶ χάσκειν, quod ſemper hiante ore appetant opes. Heſych. (vel παρὰ τὸ οὐδὲν ἔχειν, quod nihil habeant): ex ἀεὶ, ſemper, & χάσκω, inhio, appeto.

Ἀεφανὴς, ſplendidus, clarus, λαμπρὸς. vel eſt idem quod ἀειφανὴς, vel α eſt epitaticum, ſeu intenſivum.

A Z.

Ἄ"ζα, vel ἄ"ζη, ης, ἡ, ariditas, ſitus, ſqualor. propr. expon. fuligo, ſordes ex ignis flammis adhærentes camino, aut vaſi, & etiam nigror ex putredine ortus, apud Nicand. in Ther. a Them. ἄ"ζω, cum tenui.

Ἀ"ζάω, ficco, exſicco, ξηραίνω, idem quod Th. Ἄ"ζω. Etym. & Euſt. derivant ex α priv. & ζῶ, quoniam τὰ ξηρὰ ἐστερῆσθαι τ῀ ζῆν.

Ἀ"ζαλέος, gen. Jon. ab ἄ"ζαλέος, η, ὁ, aridus, torridus. Th. ἄ"ζω.

Ἀ"ζάλεως, ω, ὁ, ἡ ω, aridus. ξηρὸς, idem quod ἀζαλέος.

Ἀ"ζαλη, tranquillitas, malacia temporis, γαλήνη, ex α priv. & ζάλη, ης, ἡ, turbo, procella: fluctuatio, & agitatio maris: hinc

Ἀ"ζαλος, ν, ὁ, ſi α ſit privativum, qui parvi venti eſt, i. e. tranquillus: ſi vero α intenſive ſumatur, eſt, in tempeſtatibus verſatus, multo vento agitatus.

Ἀ"ζάω, exareſco; idem quod ἄ"ζω.

Ἀ"ζηχὴς, & ἄ"ζαχὴς, Heſych. idem quod ἀζηχὴς.

Ἄ"ζει, 3. præſ. ind. ab ἄ"ζω, ficco. Hinc ἄ"ζηται, præſ. ſub. paſſ. triſtetur. Ab ἄ"ζομαι, η, εται, proprie exareſco: per metaph. cura & mœrore conficior.

Ἀ"ζειρον, non variegatum, aut diſtinctum coloribus, ἄχρωτον. nam ζειρὸν, vel ζει-

ῆν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρὸν, idem quod ποικίλιον. ἄζυρον vero a ζυρὰ, est discinctus: si α sit privativum, ἄζωστος: vel contrarium, si α sit intensivum, πολύζωστος, i. e. multum cinctus.

Ἄζω, cole, Jon. pro ἄζου, præs. imperat. ab ἄζομαι. ἀζόμενος, venerans, part. ἄζετο, venerabatur, imperf. Jon.

Ἀζάω, ferveo, idem quod ζέω. α est intensivum.

Ἀζειρέω, Hesychio, idem est quod ἀζαίνω, sicco.

Ἄζυγος, ον, ὁ, injugatus, non conjunctus: idem quod ἄζυξ, & ἄζυγος, vel ἀζυγὴς, ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

Ἄζηχρὴς, Hesychio teste, est σκληρὸς, aridus; vel χαλεπὸς, difficilis, gravis. idem ἀζεχὲς affert pro ἀδιάλειπτον, non intermissum; vide ἀζηχρὴς.

Ἄζη, situs, squalor; est Jonice, pro ἄζος.

Ἀζηλὶς, dicitur lignum quoddam in curru: τὸ ἀπὸ τῆ ἀσπιδίσκης κατὰ τὸν τόνον κεκμηκὸς, ut tradit Poll. lib. 1. pro quo apud Hesych. est ἀζήρεις.

Ἄζηλος, ον, ὁ, ἡ, quem nullus æmulatur, vilis: ex α & ζῆλος.

Ἀζηλοτυπὸς, ον, ὁ ἡ ὁ, luspicione alienus, vacuus zelotypia, invidia, & zelotypia carens: Cic. ad Attic. inde ἀζηλοτύπητος, ον, ὁ ἡ ὁ, quem æmulari, aut cui invidere nemo solet: Plut. ex α priv. & ζηλότυπος, invidia percussus, ὁ ζῆλος τυπεὶς.

Ἄζημος, ον, ὁ, ἡ, nulla mulcta notatus, ex α & ζημία.

Ἀζὼ, ὄνος, barba, ab ἄζω.

Ἀζυξ, idem quod, ἄζυγος.

Ἀζήτητος, indiscussus, Æschines adversus Crestph. ex α priv. & Th. ζητέω, inquiro.

Ἄζηστος, venerandus, σεβαστός. Th. est ἄζω, cum spiritu aspero, veneror, colo, σέβομαι.

Ἀζηχὴς, ὲος, ὁ, ἡ, magnum sonum edens: ex α, & ἠχὸς· hinc ἀζηχέως, adv. Sumitur & pro duro & arido, ab ἄζη, ariditas. Et pro indefinenter, quasi ἀδιηχὴς, & ἀδὸν ἴσχων, non disjunctus, & semper habens.

Ἄζοι, οἱ ϗ αἱ, servi, famuli, vel servæ, famulæ, apud Athen. lib. 2. & apud Eust. Th. ἄζω.

Ἀζοχρωσὶα, squalor, ariditas, ξηρασία, ab ἄζη, Eust. Iliad. ζ.

Ἀζόμενος, idem cum ἄζω, veneror: hinc ἄζονται, pro ἄζονται, præs. ind.

Ἄζομαι, (cum spiritu leni) idem cum ἄζω, ficcesco, arefco, tristor: Hesiod. in Theogn.

Ἀζυγία, ας, & ἀζυγίη, cœlibatus, & ut ita dicam, injugatio, τὸ ἄζυγον, Archil. ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

Ἄζυγος, ον, ὁ, ἡ, cœlebs, injugatus.

Ἀζυγὴς, ὲος, idem, & Ἄζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

Ἄζυμα, ων, τὰ, azyma. Th. ζύμη. fermentum. Inde ἄζυμος, infermentatus.

Ἄζυμίτης ἄρτος, infermentatus panis. Levit. cap. 7. ex α priv. & ζυμίτης, fermentatus. Th. ζύμη, ης, ἡ, fermentum.

Ἀζυμίτης, ου, ὁ, infermentatus.

Ἄζω, ficco, arefacio. Ἄζω, & ἄζομαι, veneror. ἀζητὸς, venerandus.

Ἀζωλία, f. ήσω, irascor, ἀγανακτῶ.

Ἄζωνος, ον, ὁ ϗ ἡ, qui sine zona est, discinctus: α priv. & ζώνη, zona, cingulum. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, f. ζώσω, cingo.

Ἄζωος, ον, ὁ ϗ ἡ, animal seu animans non procreans: unde ἄζωα ἀσπέρματα, i. e. semina, quæ nulla creant animalia: Theophr. lib. 4. de causis plant. & lib. 14. c. 16. ϗ γὰρ τοιαῦτα ἄζωα, i. e. ὰ ζῶντα, animalia quæ non generantur ex aliis: ex α priv. & ζῶον, animal. Th. ζάω, ῶ, vivo.

Ἄζων, nomen propr. viri.

Ἄζωνος, Hesychio, (sub. οἶνος) est ὁ ἀκρατος, οινος, (seu potius οἶνος κεκραμένος) vinum bene temperatum: ex α intens. & ζωρὸς, ὁ, merus, meracus; ut ζωρότερος οἶνος, ζωρὸν μέθυ, vinum meracum seu merum, apud Apoll. & ζωρὸν πῶμα, in Epigr. potus meracus: vide ζωρότερον.

Ἀΐζωστος, discincti pl. ex α & ζωστὸς.

Ἀΐζωστος, ον, ὁ ϗ ἡ, & ἄζωστος, discinctus, qui cinctus non est: Hesiod. Plutarch. ex α priv. & ζωστὸς, ὴ, ὸν, cinctus. Th. ζωννύω. fut. ζώσω, cingo.

Ἀΐζωστος, ου, ἡ, nomen urbis.

A H.

Ἄ᾽Η, spirabat, 3. imperf. act. ab ἄημι.

Ἀηδέστερος, ingratior. comp. ab ἀηδὴς.

Ἀηδήκοντες, perf. part. Poet. pro ἠηδηκότες, ab ἀηδάω, tædio afficior: ab ἠδύς, vel ἀδάω, vel ἄδω.

Ἀηδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, & τὸ ἀηδὲς, injucundus, a, um. ἀηδῶς, adv. molestè, ἀηδία, molestia: ab α & ἡδὺς.

Ἀ᾽ηδίζον, pro ἠνδίζον, imperf. act. ab ἀηδίζω· hinc ἀηδιζόμην, infestabar, impert. pass. Th. ἡδὺς.

Ἀηδόνα, acc. sing. ab ἀηδὼν.

Ἀηδονιαῖος, ία, ον, idem quod & a Them. ἀηδὼν, ὀνος· item ἀηδονιος, ὁ ϗ ἡ, ad luscitiam pertinens: ut ἀηδονιος ᾠδὴ, luscitiæ cantio, & ἀηδόνιον μέλος, pro eod. Item ἀηδὼ, οῦς, & ὦς, per contractionem, idem quod, ut & omnia, a Them. ἀηδὼν, ὀνος, quod quidam ab ἀεὶ, & ἄδω, detivari velint, quod luscinia semper cantet, ubi semel incœperit.

Ἀηδονίδες, ῶν, εἰ, luscinarum pulli: ἀηδονὶς, ἴδος, ἡ, luscitiola.

Ἀηδὼν, όνος, ἡ, luscinia, q. ab ἀείδω, quia canora.

Ἀηδῶς, insuaviter, injucunde: ut ἐσθίειν, ἀηδῶς, apud Xen. Præd. 1. non suaviter edere, id est, nulla cum delectatione: item gravate, illibenter; est adverb. ab ἀηδὴς, insuavis, odiosus: unde etiam ἀηδία, insuavitas, injucunditas: item tædium, & pro cibi fastidio, quod ἀπορεξία proprie vocatur: atque inde

Ἀηδίζομαι, tædio afficior, fastidio; sed expon. & abhorreo: ut apud Aph. ἀηδίζομαι τῷ ξένῳ, i. e. a rei novitate abhorreo.

Ἀηδὼν, idem.

Ἄ᾽ηθ᾽, pro ἄημι, spirabat, ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄημι.

Ἀήθεια, dat. sing. Jon. ab ἀήθεως, insolentia: ex α & ἦθος.

Ἀ᾽ήθεσιν, pro ἠθέσιον, euphoniæ gratia, imperf. act. ab ἀηθέσω, pro ἀηθέω, insuetus sum ab α, & ἦθος.

Ἀήθης, ους, ὁ ϗ ἡ, insolitus.

Ἀήθως, inexperte, præter morem, Thuc. est adver. ab ἀήθης, insuetus.

Ἀήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, aciem non habens, non acutus, cui cote non est facta acies, obtusus, hebes: unde in neut. ἀήκες ξίφος, apud Suid. gladius non acutus, ex α priv. & ἀκὴ, ῆς, ἡ, mucro, cuspis, acies ferri.

Ἄ᾽ημα, ατος, τὸ, spiritus, flatus, spiraculum: Soph. est verbale ab ἄημι, idem quod Th. ἄω, fut. ἥσω, spiro, flo.

Ἄ᾽ημι, pro ἄημι, idem quod Th. ἄω, spiro.

Ἄ᾽ημενοι, flare. præs. inf. Dor., vel Jon. pro ἄϋσαι, ab ἄημι.

Ἀημερὶα, idem quod ἀνημερὶα, immitis, & immansueta animi affectio: Sophocl. in Ajace: ex α priv. & ἥμερος, ον, ὁ ϗ ἡ, mansuetus, mitis.

Ἄ᾽ημι, v. Ἄω.

Ἀήρ, ἀέρος, ὁ. In f. g. significat caliginem, q. ab ἄω.

Ἄ᾽ημ, 3. sing. ab ἄημι, flo. 3. pl. ἄᾶσι.

Ἄησις, εως, ἡ, ventus, flatus, spiritus: Eurip. Th. ἄω, spiro.

Ἀήσυλος, ον, ὁ, molestus, iniquus, dictio Poetica: idem quod ἀπρηκτὸς, παράσημος, molestus, iniquus: vel pro ἄσυλος, ab ἄσυλον· vel ab α & ἠδὺς. v. ἀάσυλος.

Ἀήσυρος, ον, ὁ, levis, tenuis, sublimis: παρὰ τὸ ἄϊσσω σύρεσθαι.

Ἄητας, acc. pl. ἀήτας, sing. ab ἄήτης, ου, ὁ, flatus. nom. pl. ἄητοι, flamina. Dicitur & ἀήτη, ης, idem ab ἄημι.

Ἄ᾽ητη, ἡ, & ἄητος, ου, ὁ, ventus; Od. ι. interdum autem dicitur ἀϋσάμενος ἄητη· ut Iliad. ο.

Ἄ᾽ητοι, flatibus & ventis expositus: ab ἄω, f. ἥσω, flo, spiro, vel ab ἄημι, idem.

Ἄ᾽ητο, imperf. 3. sing. ἄητο, dual. spirant. ab ἄημι. ἄηται, volitant.

Ἀητόρμη, expon. ventis fluens, seu ex quo fluente venti exoriuntur: vox ficta, apud Plat. in Cratylo, differentem ex etymo. nominis ἀήρ, ex præced. ἀήτη, & ῥέω, ἡ, seu ῥοὴ, ὁ, a Them. ῥέω.

Ἄ᾽ητος, vel ἄητος, ventis expositus. ab ἄω, flo. Vel est, insatiabilis: ex α, & ἄω. Sic ἀήτου, Poet. pro ἄστου.

Ἀ᾽ήττητος, ὁ ϗ ἡ, invictus. Th. ἠττάομαι.

Ἄ᾽ητος, ου, ὁ ϗ ἡ, invictus: ut Philo de mundo, φῶς ἄητος, inexpugnabilis, natura: item insaturabilis, inexplebilis, ἄπλητος. Th. idem.

A Θ

Ἄ᾽Θ᾽, pro ἄπ, quippe, tanquam.

Ἀθαμὴς, contumax, suspiciosus. curiosus: Etym.

Ἀθάλαττος, seu ἀθάλαττος, ον, ὁ ϗ ἡ, maris expers: ut οἶνος ἀθάλαττος, vinum non dilutum aqua marina, seu cui aqua marina non admixta est, seu infusa. Galen. ex α & θάλασσα.

Ἀθαλασσήτους, seu ἀθαλάττωτος, ὁ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis: ὁ μὴ ναυτικὸς, insolens navigandi: Aristoph. Th. idem.

Ἀθαλὴς, aridus, non virens. Plut. ex α priv. & θάλλω. f. θαλῶ, vireo.

Ἀθαλπέως, Jonice pro ἀθάλπως, sine calore, seu æstu: Hippocr. ex α priv. & θάλπω. f. ψω, foveo, calefacio.

Ἀθαλπὴς, qui est sine calore, seu æstu: ex α priv. & θάλπος, ους, τὸ, calor, fervor, æstus.

Ἀθαμβὴς, ὲος, ὁ ϗ ἡ, intrepidus: ab α & θάμβος. Ἀθαμβῶς, adverb. impavide.

Ἄθαμβος, ον, ὁ ϗ ἡ, idem, audax. Th. idem.

Ἀθαμβὶη, stupor: Democr. Th. idem.

Ἀθάνα, Dor. pro Ἀθηνὰ, ης, ἡ, Minerva: item Ἀθανὰ, ας, ἡ, & Ἀθανὰα.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas.

Ἀθάνατοι, immortales, pl. f. g. ἀθανάτης, pro ἀθανάτους, Jon. dat. pl. sic & ἀθανάτοισι, pro ἀθανάτοις, gen. sing. ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου, ab ἀθάνατος, ον, ὁ, ἡ. Ἀθανάτων, Dor. pro ἀθανάτων. Ex α, & θάνατος.

Ἀθανατίζω, immortalitate dono.

Ἄθαπτος, ὁ ϗ ἡ, insepultus. Th. θάπτω.

Ἀθάρα, ας, ἡ, pultis genus: quasi ab ἄθηρ, arista, pultis materia.

Ἀθαρίζω. f. ίσω, vel ἀθερίζω, vilipendo, parvipendo, vitupero, violo, propriè contemno tanquam ἄθηρας, aristas, viles, sc. quas agricola metere dedignatur: Eustathius. Th. ἄθηρ, arista.

Ἀθαρσὴς, ὲος, ὁ ϗ ἡ, fiduciæ expers, qui sibi timet, trepidus: Eust. ex α priv. & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Ἀθαυμαστὶ, adverb. citra admirationem: ex α priv. & Th. θαυμάζω, miror.

Ἄ᾽Θε, pro αἴθε, utinam: Suid. forte scrib. αἴθε.

Ἀθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui non spectat. Synes. de insomn. ex α privat. & θεάομαι, specto.

Ἄθεατος, ον, ὁ ϗ ἡ, invisibilis, qui non spectatur, ἀθέατος, invisibilis, qui non visus, qui videri spectarive nequit: Luc. & Plut. item, non visendus, non inspectandus: Plut. in Numa. Item active, qui non vidit, seu spectavit: Luc. Xen. ex α privat. & θεάομαι, specto.

Ἀθέλξεις, pro attractione poni videtur, apud Hippoc. de artic. verbale a Them. ἀθέλγω, fugo, fuctu, vel mulctu detraho, &c.

Ἄθεοι, adverb. sine Deo; idem quod ἀθέως.

Ἀθεὶ, adverb. sine numine Divum, ἄνευ θεῶν.

Ἄθεστα, Poet. pro ἀθέατα, non aspectanda: ex α & θεάομαι.

Ἀθέη, ας, ἡ, impietas in Deum, providentiæ divinæ abnegatio: Dan. cap. 10. Naz.

Ἄθεκτος, ον, ὁ, non divinus: Nomine

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

divino non afflatus : utrumque ex α pr. & Θεὸς, ὁ, Deus.

Ἄθηρᾰς, vel Ἀθηρὴς, vel Ἄθηλῐ, ἀθ-, ὁ ᾗ ἡ, accuratus, item non curans.

Ἀθηλάζω, ἀμέλγω, inf. mulgere.

Ἄθῆλαι, f. ξω. p. χα. mulgeo : q. a θηλή, papilla : α vel otiosum, vel congreg.

Ἀθέλω, nolo : ex α priv. & θέλω, pro ἐθέλω, volo.

Ἀθεμβῶν, est lascivire.

Ἀθεμέλῐος, & Ἀθέμελος, ον, ὁ, ᾗ ἡ, fundamento carens, sine fundamento : Hesych. ex α priv. & θεμέλιον, ν, τὸ, fundamentum.

Ἄθεμῐς, & ἀθεμίστεος, ν, ὁ ἡ, injustus. Dicitur & ἄθεμις. Ex α, & θεμιστός.

Ἀθεμιτουργία, ἡ, facinus nefarium, scelus, ἀθέμιστον ἔργον.

Ἀθέμῐτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, nefarius : τὸ ἀθέμιτον, nefas. ex α, & θεμιτός.

Ἀθεμιτογαμία, illicitæ nuptiæ, seu illegitimæ : unde ἀθεμιτογαμέω, illicitas contraho nuptias : ex ἀθέμιστος, & γαμέω, unde γάμος, ὁ.

Ἄθεος, ὁ, expon. Dei expers : ex α pri. & θεὸς, ὁ. proprie signif. qui sine Deo est, impius : qui vel Deum esse non credit, vel credens non colit : apud Soph. Aristoph. Luc. Plat. &c. seu res etiam dicitur esse ἄθεος, id est, sine Deo, vel impia : ut γῆ ἄθεος, apud Plut. ubi nulli sunt dii, & ἄθεος δεισιδαιμονία, apud Greg.

Ἄθεστος, ον, ὁ, Dei expers : ex α, & Θεὸς.

Ἀθεότης, ητος, ἡ, impietas, Dei carentia, &c. Plato. Th. idem.

Ἀθεραπῠσία, ᾱς, qu. d. cultus carentia : dicitur enim de re, quæ inculta manet, neglectus, incultus, substantive, Plato : ex α priv. & θεραπεύω, famulor, servio. Th. θεράπων, minister, famulus.

Ἀθεράπευτος, ν, ὁ, incurabilis, non serviens : ex α & θεραπεύω.

Ἀθερεγενὴς, seu ἀθερηγενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, spicas, seu aristas habens, vel generans : Nicand. ex ἄθηρ, ἠρος, ὁ, spica, arista, & γείνομαι, gigno, genero, &c.

Ἀθερὴς, inspicatus, exacuminatus, acutus, rigidus : item, contemptus, &c. Viz. ut ἄθηρ arista, pars spicæ acuta, &c. Occurrit etiam ἀθερὴς, accuratus, exquisitus. unde ἀθερέως, accurate, exquisite, ad unguem : Etymol.

Ἀθερίζω, f. ἰσω, sperno, contemno, reprobo. ἀπμαίζω, ἀποδοκιμάζω, parvipendo, ἀπειθῶ, ἀποβάλλω : Hom. Iliad. α. & lib. 7. Epigr. fit ab ἄθηρις, οἱ, aristæ, spicæ degeneres, quæ rejiciuntur, plur. masc. Vide sing. ἄθηρ, ἠρος, ὁ, arista. unde in pl. ἄθερες, in vetusto dictionario sunt spicæ ex area abjectæ. vide etiam supra ἀθερεγενὴς, quod idem significat.

Ἀθερίζων, parvi penderunt, imperfect. Jon. ab ἀθερίζω, f. σω. p. ἠθέρικα. Th. ἄθηρ.

Ἀθερῖνη, ἡ, atherina, piscis : Arista, Gazæ, apud Aristot. Hist. An. 6. 17. Eustath. deducit ab ἀθερίζω.

Ἀθερὶξ, & per pleonasmum literæ ν, ἀνθερὶξ, ικος, ὁ, idem quod ἄθηρ, arista, vel cuspis aristarum, acus, eris. Vide ἀνθερὶξ. Th. est ἄθηρ. Vide.

Ἀθερίσαι, fut. ίξω. præt. χα, idem quod ἀθερίζω, quod vide : i. e. contemno, rejicio : Apol. 2. Argon.

Ἄθερτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, non demessus, qui est adhuc in spica, & neglectus, ἀπρόσκοπος, ut Hesych. exponit. Vide supra ἀθερίζω, vel est ex α priv. & θερτὸς, ὸν, ὁ, messis : Th. θέρος, ους, τὸ, æstas ; item, messis : unde θερίζω, æstivo, item meto, &c.

Ἀθέρμαντος, ν, ὁ ᾗ ἡ, non calefactus, vel qui non calefit : ex α priv. & θερμαντὸς, ὴ, ὁ, calefactus : a θέρμω, vel θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Th. θέρω, f. θερῶ, idem. unde θερμὸς, ὴ, ὁ, vel ἡ, calidus, vel calida.

Ἀθερολέγος, spicilegus, qui spicas, seu aristas colligit. ex ἄθηρ, spica, & λέγω, lego, idest colligo.

Ἀθηρίζει, ους, ὁ ᾗ ἡ, aristatus : ut ἀθηρίζει στάχυι, aristata spica : Gaza.

Ἄθηρμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite nasci solitum, teste Celso, cui sc. subest aliquid pulticulæ simile, unde legendum potius ἀθήρωμα, ἀπὸ τῆς ἄθήρας, pultis genere. Vide Th. ἀθάρα.

Ἀθεσία, ας, ἡ, inconstantia in pactis : vide ἀθετέω.

Ἀθεσμία, ας, ἡ, transgressio legis, παρανομία, iniquitas, scelus. & ἄθεσμος, idem quod ἄθεμις, Nonn. lege carens, exlex, de quo lex posita non est : item illicitus, iniquus, &c. Unde adv. ἀθέσμως, contra leges, inique, nefarie, illicite, παρανόμως, ex α priv. & Th. θεσμὸς, ὸ, ὁ, lex, idem quod νόμος.

Ἀθεσμόβιος, qui exlegem & injustam viram degit, injustus, facinorosus : Non. ex ἄθεσμος, & βίος.

Ἄθεσμος, ν, ὁ, ἡ, nefarius. Th. θεσμὸς.

Ἀθέσφατος, ν, ὁ, ineffabilis : ex α, & θέσφατος, q. θεόσφατος, a Deo pronuntiatus. Sumitur etiam pro nefando. Sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum.

Ἀθετέω, ῶ, abrogo, aboleo, sperno, f. ήσω. p. ἠθέτηκα. a nomine ἄθετος, ν, ὁ, irritus : ἀθέτησις, actio, qua aliquid irritum redditur. Ex α, & θετὸς. Hinc ἀθέτησι, ἡ, abolitio.

Ἀθέτημα, ατος, τὸ, idem quod ἀθέτησις, improbatio, abrogatio : legitur 3. Reg 8. & Hierem. 12.

Ἀθετῶς, adv. scelerate, impie, ἀθέσμως ; Æschylus in Prometheo : ab ἄθετος, ὁ ᾗ ἡ, ineptus vitandus, abdicandus, inutilis, &c. Vide ἀθετέω, ῶ.

Ἀθεωρητὶ, adv. sine contemplatione.

Ἀθεώρητος, ὁ ᾗ ἡ, non spectabilis, sub aspectum non cadens : Aristot. de mundo : item improvisus, a contemplatione alienus, &c. Plutar. in Numa : unde ἀθεωρήτως, adv. q. d. non spectabiliter, aut invisibiliter : apud Greg. item imperite, &c. ex α priv. & θεωρητὸς, spectabilis. Th. θεωρὸς, ὸ, ὁ, spectator, unde θεωρέω, ῶ, specto.

Ἄθεως, impie, sine Deo, adverbium a nomine ἄθεος, Dei expers.

Ἄθεστος, non perspicuus, non visus ; non spectatus, latens, occultus : ex α priv. & θητὸς, spectabilis : vide.

Ἄθηλος, ν, ὁ ᾗ ἡ, uberibus insuetus, ablactatus : qui lac non suxit, vel qui ubera non suxit amplius : ex α priv. & θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla : Mammæ seu uberis apex.

Ἄθηλυς, non fœmineus, minime effœminatus, virilis : item, ἀθήλυντος, idem ; ex α priv. & θῆλυς, εως, ὁ, vel ἡ, fœmineus. vide.

Ἀθήνη, q. ἀθήλη, ex α, & θηλή. Dicitur & Ἀθηνᾶ, gen Ἀθήνας, q. ab Ἀθηνάω. Sic & Ἀθηναίη, ης, ἡ, ut & Ἀθηναία, Minerva. Forsan a תאנה teena, olea, vel a תנא tana, docens, vocali α præposita. Minerva scilicet fuit oleæ inventrix, & Dea doctrinæ. Hinc Ἀθήνιος, ου, αἱ, Athenæ. Ἀθηναῖθεν, adv. Athenis. Ἀθηνάζε, Athenas. Ἀθηναῖος, Athenienſis.

Ἀθηνογέρων, οντος, ὁ, q. d. senex scholasticus, qui in senectute literis navare operam incipit : item, ὑπεραθήν. composita dictio, ex Ἀθήνη, Minerva, quæ studiis præesse dicebatur, & γέρων, senex.

Ἄθηρ, ἠρος, ὁ, arista : hinc ἀθερίζω.

Ἀθὴρ, ῆρος, ὁ, acutus.

Ἀθήρη, ἡ, Æolice, & Attice, ἀθάρη, idem quod ἀθάρα, ας, ἡ, pultis, seu polentæ quoddam genus : Dioscor. l. 2. Athera est sorbitio, seu medicamentum ex Zea minutissime molita confectum, seu puls tritica, aut ex alia fruge. Plinius hanc vocem Ægyptiam esse tradit : alii tamen ab ἄθηρ arista derivant.

Ἀθήρευτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, invenatus, sine feris, ἄθηρος, Xenoph. a venatoribus non indagatus, vel a venatore non captus : ex α priv. & θηρευτὸς, venabilis, a θήρα, ᾶς, venatio : unde θηρεύω, feras venor.

Ἄθηρος, expers venationis, Synes. epist. 105. Item, carens feris, & noxiis belluis : ut ἄθηρος χώρα, regio expers ferarum : Plutarch. ex α priv. & θὴρ, ῥός, ὁ, fera.

Ἀθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum, idem Th. & comp.

Ἀθηρηλοιγός, ὸ, sive ἀθηρολόγος, ν ; τὸ πτύον τὸ τοὺς ἀθέρας διαλέγον καὶ διακρῑνίζον, ventilabrum ; quod ita dicitur, quod sit aristarum pernicies, & exitium : & est pro ἀθηρηλοιγός, κατ' ἔκτασιν. Odyss. λ. ex ἀθὴρ, έρος, & λοιγὸς, ὁ.

Ἀθηρόβρωτον ὄργανον, Sophocles vocavit, quod Hom. ἀθηρηλοιγὸν, ut inquit Eustat. at Hesych. dicit esse cochlear, quo agitatur in olla puls quædam ἀθήρη, sive ἄθηρα dicta : comp. cum βρωτὸς, ὁ, seu βρωτὸν, τὸ, a Th. βιβρώσκω, f. βρώσω.

Ἀθήρωμα, idem quod ἀθέρωμα, scil. pultatio ; seu nervosa tunica, in qua pultaceus humor continetur. Vide supra ἀθέρωμα.

Ἀθησαύριστος, ν, ὁ ᾗ ἡ, prodigus ; qui nihil recondit in crastinum, vel qui recondi, seu reservari nequit : non repositus in thesauro : ex α, & θησαυρὸς.

Ἀθήτευτος, nemini mercenarius, qui nulli servit ob mercedem : ex α priv. & θητεύω, mercede servio. Th. θὴς, ητὸς, ὁ, mercenarius servus.

Ἀθίγανος, ν, ὁ, vel ἀθίγγανος, Etymol. abhorrens a tangendo, ex α priv. & θιγγάνω, idem quod Th. θίγω, tango. item, nihil volens accipere, epitheron sectæ cujusdam accipere recusantis.

Ἄθικτος, ν, vel ἀθιγὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, intactus. Th. θίγω.

Ἀθίκτως, ους, ὁ ᾗ ἡ, idem. intactus : item, integer, illibatus. Th. idem.

Ἄθλ' pro ἄθλα, pl. ab ἄθλος, ν, τὸ, præmium certaminis. Sed ἄθλος, ν, ὁ, est ipsum certamen. Th. ἄεθλος.

Ἀθλάω, pugno, laboro.

Ἀθλέω, ῶ, certo, f. ήσω. p. ἤθληκα. hinc ἄθλησις, εως, ἡ, certamen.

Ἀθλήματα, certamina, pl. ab ἄθλημα, ατος, τὸ.

Ἀθλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητὴς, ῆ, ὁ, luctator. Th. ἄεθλος.

Ἀθλητικὸς, ή, ὁ, Athleticus, ad athletas, seu certatores, vel luctatores pertinens : unde ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, certamina athletarum, ἀθλητικὸν σῶμα, corpus robustum & exercitatum, ἀθλητικὴ ἕξις, corpus habitudine athletica, i. e. firma. Aristot. Inde etiam ἀθλητικῶς, adverb. athletice, athlerarum more. Plaur. pugilice & athlerice valeo, pro optime & firmissime. Th. idem.

Ἄθλιος, ν, ὁ, miser : ἄθλιαι, f. g. pl. ἀθλιωτάτας, acc. pl. superl. Th. ἄεθλιος.

Ἀθλιότης, ητος, ἡ, miseria, ærumna, & ἀθλίως, misere, & infeliciter, æruminose, ut ἀθλίως διάκεισθαι, Demosth. misere me habeo, i. e. δυσχῶς, ab ἄθλιος, miser, κακοδαίμων.

Ἀθλοθέτης, ου, ὁ, munerarius certaminis præses : ab ἄθλος, vel ἄθλον, & τίθημι. Hinc ἀθλοθετέω, ludos præbeo, & ἀθλοθεσία, certaminis cura.

Ἄθλον, ν, τὸ idem quod, ἄεθλον, ν, τὸ, certaminis præmium, quod victori datur, vel de quo reportata est victoria. Th. ἄεθλος, ν, ὁ, certamen, & ejus præmium.

Ἄθλος, ν, ὁ, idem quod ἄεθλος.

Ἀθλοφόρος, ν, ὁ, victor ; ex ἄθλον, & φέρω.

Ἄθολος, ν, ὁ ᾗ ἡ, non turbidus, purus, limpidus. ex α priv. & θολὸς, ὁ, sordes.

Ἀθολωτὸς, ν, ὁ, ἡ, limpidus, illimis ; ex α & θολόω.

Ἀθόρυβος, ν, imperturbatus : ab α & θόρυβος.

Ἀθορύβως, ν, ὁ, imperturbatus, tranquillus, & ἀθορύβων, adv. sine tumultu, tranquille. Th. idem.

Ἀθραγένη, nomen arboris, ex qua optima igniaria fiunt : vide Theoph. Hist. Pl. l. 5. c. ult.

Ἄθραυστος, pro ἀτάραχτος, vel ἀτάραχτος, si ex α priv. & θράσσω compositum esset, significaret non punctus, non affus stimulis ; nam Galen. apud Hippocr. expon. θράσσει, κόπτουσι, κεντοῦσι.

Ἄθρυπτος, ν, ὁ ᾗ ἡ, infractus, i. e. qui fra-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

fractus non est, vel frangi nequit: integer, invulneratus, &c. ex α priv. & θραυστὸς, fragilis: Th. θραύω, frango.

Ἀθρέω, videre cupio: Suid. a Them. ἀθρέω, intueor: Item dispicio, circumspicio, considero, perpendo: deductum esse putatur a verbo θεωρῶ, per syncopen, præfixo α ἐπιτατικῷ, vel a ὁράω, cerno, præfixo itidem α epitatico, & δ verso in θ. Etymol. & Eust.

Ἀθρέω, f. ήσω. p. ηκα. video, cerno, μετ' ἐπιτάσεως θεωρω.

Ἄθρηματα, τὰ, munera a cognatis missa novis nuptis, (apud Lesbios: Hesych.) sponsæ scil. præcipue, cum dempto velo, se primum retegebat sponso conspiciendam, παρὰ τὸ ἀθρεῖν, ab intuendo. vocabantur etiam θεώρητρα, eandem ob rem.

Ἀθρὶ, adverb. absque luctu, vel lachrymis, q. d. illugubriter, Suid. ex α priv. & θρῖνος, luctus.

Ἄθριξ, carens capillis, glaber, lævis, pilorum expers, ἄτριχος, item, ἄκομος, incomatus: Martial. ex α priv. & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus.

Ἀθριπόδεστος, & ἀθριπόδητος, a vermiculis non arrosus, vel exesus, nullo modo sentiens putredinem, ὁ ὑφ' ὑπὸ θριπῶν. ex α priv. & θρίψ, πός, ὁ, vermis, (a τείβω, tero) & ἐδεστὸς, edulis, esculentus: Th. ἔδω, edo, & ἔδομαι, comedor.

Ἀθροίσασα, a. 1. part. f. g. ab ἀθροίζω, congrego. f. σω. ἀθροίσασα, inf. ἀθροίσαι, p. act. Th. ἀθρόος.

Ἀθροισμὸς, ὁ, ἡ, frequens, celebris, confertus, & ἄθροισμα, ατος, τὸ, collectio, acervus, &c. & ἀθροιστικὸς, ὴ, ὁ, congregativus, collectivus, vim habens aggregandi, ab eodem Themate: sicut etiam ἀθροιστὴς, οῦ, ὁ, congregator, collector, & ἀθροιστήριον, ου, τὸ, congregationis locus &c.

Ἀθρόον, idem quod ἀθρόως, confertim, universe, summatim: item, confestim, repente. Th. idem.

Ἄθρος, ον, ὁ, nullam edens vocem, nec ullum strepitum emittens, ἀθόρυβος, vel ἄνευ θρόου, apud Suidam, sine strepitu, vel clamore: ex α priv. & θρόος, ου, ὁ, clamor, proprie cum tumultuum strepitu, a θρέω, vel θρέομαι, tumultuando clamo.

Ἀθρόος, ον, ὁ, confertus, repentinus: hinc ἀθρόως, confertim: ἀθροότης, ητος, ἡ, universitas: ἀθροίζω, congrego: ἀθροισμὸς, οῦ, ὁ, congregatio.

Ἄθρος, idem quod ἀθρόος, confertus, concervatus: item repentinus. Eust. Etym. factum est ex ἀθρόος, per Synæresin.

Ἀθρόως, adv. i. e. ὁμοῦ, ἀφθόνως, vide ἀθρόον.

Ἄθρυπτος, ον, non fractus luxu: ex α & θρύπτω.

Ἀθρύπτως, severe, & dure, seu austere. Th. idem.

Ἀθυμέω, ῶ, animum despondeo, f. ήσω. p. ηθύμηκα. hinc ἄθυμος, non animosus: ἀθυμία, ἀθυμίη, Jon. animi dejectio: ab α, & θυμός.

Ἀθύμως, q. d. absque animo, i. e. animo dejecto, anxie, Xen. Unde ἀθύμως διακεῖσθαι, despondere animum, Isocrat. Th. idem.

Ἀθυρίζομαι, ludo, lusito: item quod sequens ἀθύρω, exponitur & σπαρτῶ, i. e. talsito, nempe ludendo, exultim ludo, proprie de pueris qui foris discurrunt: ab α priv. & θύρα, janua.

Ἄθυρμα, ατος, τὸ, lusus puerilis, ludicrum: ab ἀθύρω.

Ἀθυρμάτιον, ου, τὸ, diminutivum ab ἄθυρμα, Lucian. in Dialog. ferebat in ulnis ejus ursi catulum, ἀθυρμάτιον, oblectamentum suum, vel delicias suas, &c.

Ἀθυρογλωσσος, vel ἀθυρόγλωττος, loquax, garrulus, qui est lingua effræni, blasphemus, cujus lingua nullis quasi foribus cohibetur, & ἀθυρογλωττία, garrulitas, linguæ licentia, & incontinentia, ἀχαλίνωτος γλῶσσα, linguæ effrænis indulgentia, effrænata lingua, a Suida ponitur: ex α priv. θύρα, janua, & γλῶττα, lingua.

Ἀθυροκόμος, ου, ὁ, ἡ, temere & sine delectu utens legibus, qui legibus pro sua libidine abutitur: Hesych. proprie, qui leges ludos facit: ex ἀθύρω, ludo, & νόμος, lex.

Ἄθυρος, & ἀθύρωτος, ου, ὁ, ἡ, patens, sine janua. Th. θύρα.

Ἀθυρόστομος, ου, ὁ, ἡ, qui linguæ temperare non potest, proprie, cujus os nullis foribus cohibetur, aut cohiberi potest: Soph. echo sic nominatur: inde ἀθυροστομία, ἡ, oris incontinentia, loquacitas, garrulitas, &c. in Epigr. ex α, θύρα, & στόμα.

Ἀθύρω, ludo, cano, lusito: hinc ἄθυρε, 3. sing. imperf. Jon. pro ἤθυρε. forsan ab ἄγαν, & θύω, vel a ὑρὰ, quia foris ludi soleant.

Ἄθυρωτος, idem quod ἄθυρος, janua carens, nullo ostio obstructus: ut ἀθύρωτον στόμα, Plut. os effræne, quasi janitoris egens: ἀπύλωτον.

Ἄθυτος, ον, ὁ, ἡ, non sacrificatus, nec immolatus: Athen. Suid. Phil. ex α pr. & tertia pers. præt. verbi θύομαι, sacrificor: hinc dicitur ἄθυτος ἀπῆλθεν, i. e. abiit re divina non peracta.

Ἀθῷος, ον, ὁ, ἡ, impunis, mulctam nullam passus, innocens: ex α & θυή.

Ἀθῳόω, f. ώσω. p. ωκα. absolvo; mulcta sive pœna libero; non mulcto; innoxium facio, &c. Inde in pass. ἀθῳοῦμαι, justificor, impune fero: unde ἀθῳωθεὶς, justificatus, impune ferens, in Salom. Proverb. idem. Th. inde etiam ἀθῴωσις, ου, ὁ, (id quod ἀθῷος) vel ἡ, impunis, impunitus, illæsus, &c. ἄζημίωσις. Et ἀθῴως, citra damnum, & mulctam, adv. item innocenter. Hesych.

Ἀθώπευτος, ον, ὁς, ἡ, immitis; proprie, inadulabilis, qui blanditiis & assentationibus emolliri non potest: Suid. ex Epigram. scribitur & ἀθώπωτος, ut ἀκολάκευτος, & ἀκολάκωτος, apud Hesych. ex α priv. & ἐωπάω, adulor. Thema est θώπτω, idem, assentor.

Ἀθωράκιστος, ὁ, ἡ, qui thoracatus, aut loricatus non est: item inermis. Xen. ex α priv. & θωρακίζομαι, loricor, thorace munior. Thema est θώραξ, ακος, ὁ, thorax, pectus: item pectoris vestimentum, aut armatura, lorica.

Ἀθώρητος, non temulentus, non ebrius: Hipp. ὁ μὴ μεθύων, παρὰ τὸ μὴ θωρήσσεσθαι· ex α priv. & θωρήσσομαι, loricor, armor; (Th. θώραξ,) item poto.

Ἀθῴωσις, εως, ἡ, absolutio, qua quis innocens pronunciatur: ab ἀθῷος.

A I.

Αἰ, art. præpos. ab ἡ, hæc. αἳ, art. postp. ab ἥ, quæ. αἴ, vel αἰ, heu, hei. ᾱἰ, pro ἀί, Dor. si; & Jon. pro ἤθε, utinam.

Αἲ, vel Αἴ, hei, heu, eheu. Αἰ, inquit Eust. est δυσφορικὸν, idest, quo utimur nos aliquid ægre ferre significantes: Item μεμπτικὸν, idest, quo utimur alicui succensentes: ut αἰ τέλαν, hei miser. raro autem solum positum, frequenter autem geminatum reperitur, & interdum terque quaterque repetitur: ut αἰ αἰ αἲ αἰ τῶν κενῶν ἐλπίδων, apud Luc. in dial. philop.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, terra: in prosa, γῆ· in acc. αἶαν.

Αἴανγμα, ατος, τὸ, luctus, gemitus, θρῆνος. Thema est sequens αἰάζω, vide.

Αἰάζω, lugeo, lamentor, f. ξω, vel σω ab αἴ, heu.

Αἰακίδαο, gen. Jon. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, Æacides, nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.

Αἰακίζω, verbero; pro quo supra, ἀεικίζω, & infra αἰκίζω.

Αἰακὸς, οῦ, ὁ, Æacus: ab Αἶαξ, ακος.

Αἰακτὸς, ὴ, ὸν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuosus, ex Aristoph. est verbale ab αἰάζω, f. σω, lugeo, lamentor.

Αἴαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ, Ajax: potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.

Αἰανὴς, ὴ, ὸν, vel εκνὴς, ὲος, ὁ, ἡ, gravis, perpetuus: q. ab αἰάζω, vel ab αἰνὸς, per Synecp.

Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.

Αἴας, αντος, ὁ, Ajax.

Αἰβοῖ, heu, hei, dolentis, adverb. ab Heb. אבוי aboi.

Αἴγα, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, caper, & capra: αἶγαν, Dor. pro αἰγῶν, gen.

Αἰγαγρος, seu αἰγάγρεως, ου, ὁ, vel ἡ, caprea, capra, vel caper sylvestris: Plinio rupicapra: dicitur pro αἴξ ἄγριος.

Αἰγαθὲν, adv. Dor. pro Αἰγόθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς, ex tuo Αἰγῶν, ab Ægis.

Αἰγαίων, pro Αἰγαίωνα, acc. sing. Ægæonem, nom. propr.

Αἰγανέκ, ος, ἡ, vel αἰγανέον, ου, τὸ, jaculum, tragula: ab ἄγαν, & τείνω. vel παρὰ τὸ κατὰ αἰγῶν τείνειν.

Αἰγάν, adv. subito, impetuose: ab αἴσσω.

Αἰγέη, ης, ἡ, Jon. caprina pellis. Th. αἴξ.

Αἰγείδεω, acc. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, Ægides. patronym. ab Αἰγεύς, έος, ὁ nom. propr.

Αἴγειος, ου, ὁ, ἡ, caprinus: dicitur quoque αἴγεος. Th. αἴξ. Sed Αἴγειος, Ægæus, nom. propr.

Αἰγειπυρος, vel αἰγίπυρος, q. d. capræ triticum, herbæ nomen, de qua Theophr. Hist. Pl. l. 2. c. 9. Sic dici putatur, quod capræ ejus esu gaudeant, sed exp. & rufus, apud Schol. Aristoph. quoniam ægipyrus herba florem habet rubeum, teste Demetrio: ex αἴξ, αἰγὸς, & πυρὸς, ὁ.

Αἰγείρεον, τὸ, unguentum populeum, quod ex uva, quæ fructus ejus est, conficitur: Thema est sequens αἴγειρος.

Αἰγειρίται, species fungorum, qui in populi nigræ trunco nascuntur, a Th. αἴγειρος, ἡ.

Αἴγειρος, ου, ἡ, ἡ, populus nigra: ἀπὸ τῆ ἐγέρσεως. procera enim arbor est.

Αἰγειροφόρος, ὁ, ἡ, ἡ, q. d. populifer, qui, vel quæ populis abundat, ex αἴγειρος, ου, ἡ & φορὸς, ὁ.

Αἰγειρων, ῶνος, locus populis consitus arboribus, a Them. αἴγειρος, populus proprie nigra. nam alba, λεύκη dicitur.

Αἰγελάτης, ου, ὁ, caprarius, in Anth. Epigr. q. d. caprarum agitator, qui caprarum agit gregem: ex αἴξ, capra, & tertia præt. pass. verbi ἐλαύνω, f. σω. p. κα. ab ἐλάω, agito.

Αἴγεος, caprinus, hircinus, unde fœm. αἰγέη, quod absolute nonnunquam ponitur pro pelle caprina, subaudito scil. nomine δορὰ, & dicitur etiam αἰγῆ, per contractionem, (ut λευντὴ, κωμῆ, pro λευτέη, κωμέη,) a Th. αἴξ, αἰγὸς.

Αἰγιάλεια, ἡ, Ægialea, nom. prop.

Αἰγιαλεὺς, piscator, litoreus, quasi in litore degens: sic &

Αἰγιαλίτης, idem, litoreus, ut αἰγιαλίτης ἅμμος, & exp. etiam, in litore habitans, unde fœm. αἰγιαλῖτις, ἴδος, litorea, ut αἰγιαλῖτιδα χηλὴν, Archias in Anth. Epigr. a Th. αἰγιαλὸς, ora maritima.

Αἰγιαλὸς, οῦ, ὁ, litus: hinc αἰγιαλίτης, ου, ὁ, litoreus: αἰγιαλεὺς, έος, ὁ, piscator: q. ab ἄγω, frango, & ἅλς, ἁλὸς, mare.

Αἰγιαλώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, idem quod αἰγιαλίτης, & Th. idem: litoreus, vel litoralis, in litore habitans.

Αἰγίβοτος, ου, ὁ, ἡ, capris pascendis aptus, ut Od. ν. αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ κε βάβοτος. item αἰγιβότης, capras pascens, vel caprarum pastor, in Epigr. Utrumque ex αἴξ, αἰγὸς, & βοτὸς, ὁ.

Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα, ab αἰγὶς, pellis caprina, munimentum pectoris.

Αἰγίδιον, ου, τὸ, hœdus; 2. Reg. c. 10. diminutivum ab αἴξ.

Αἰγίζω, & Αἰγίσσω, ponuntur inter themata.

Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, fio vehementius, & interdum διαιρῶ, divello, & tempestate affligo, apud Æschyl. aliquando etiam capras pasco.

Αἰγιθαλὸς, ου, ὁ, parus, avis quædam, quæ apibus nocet: Arist. hist. anim.

est

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

est etiam herba & saltationis genus.

Αἰγιθος, ου, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit salus. Arist. hist. l. 9. c. 1.

Αἰγίκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. capricus: Epitheton Priapi, in Anth. Epig. ex αἴξ capra: & κνήμη, ης, ἡ, crus, sura, tibia.

Αἰγικαρεῖς, caprarii, qui capras saliant, & pascunt; & general. aliorum pecorum pastores; Plut. in Sol. ex αἴξ, αἰγὸς, & καρέω, satio.

Αἰγίλιπος, g. excelsi, ab αἰγίλιψ, capris invius, altus: ab αἴξ, & λείπω. Est & Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelso loco sita.

Αἴγιλωψ, herba quædam capris grata, Theocr. Idyll. 5. a Them. αἴξ, αἰγὸς.

Αἰγίλω, Dor. pro Αἰγίλη. Est autem Αἴγιλος, insula in mari Ligustico, Latine Capraria.

Αἰγίλωψ, & αἴγιλος, abscessus inter nares & oculi majorem angulum: ab αἴξ, & ὤψ, q. d. caprinus oculus; vitium oculi, quod capris fere proprium, & perpetuum est, Celso teste.

Αἰγινῆται, οἱ, Æginenses.

Αἰγινήεις, εντος, ὁ, (adjectivum Poet.) capris abundans: ut αἰγινέεντα ὄρεα, apud Hom. Thema est Αἴξ, capra.

Αἰγίνεσσ, idem quod αἴγιθος, ægithus avis, quæ a Gaza vocatur salus.

Αἰγιόχοιο, gen. Jon. ab αἰγίοχος, ægidem tenens: ex αἰγὶς, & ἔχω.

Αἴγιπαν, ανος, ὁ, q. d. capripan; semica per Pan sic dictus, quod caprino fuerit corpore: fingitur enim fuisse semicaper, & hirci modo libidinosus, iracundus etiam, ut testatur Theocr. Idyll. 1. Plutarchus ait, eum Latine dictum Sylvanum, nom. compositum ex αἴξ, capra, & πάν, Pan.

Αἰγιποδῶν, ῶν, capripes; idem quod sequens

Αἰγίπους, οδος, ὁ, ἡ, pedibus caprinis præditus: ab αἴξ, & πούς.

Αἰγίπυρος, ægipyrus: genus plantæ: vide αἰγίλωψ.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, pellis capræ. Th. αἴξ. exp. etiam procella, atque sic est a Th. αἴσσω, f. ξω.

Αἰγίσιος, ου, ὁ, caper juvenis; qui Latine dicitur hædus; & a Græcis etiam ἔριφος, & forma diminutiva: ab αἴξ, αἰγὸς, ἡ, capra: & interdum ὁ αἴξ, caper.

Αἴγλα, seu αἴγλα μυσίλη, idem quod μυσίλη, i. e. cavata panis offa, in jus aut pulmentum demersa: ut interpretatur Pollux.

Αἰγλάοντα, splendentem, Dor. pro αἰγλήεντα, acc. sing. Sic αἰγλάων pro αἰγλήεις. Th. αἴγλη.

Αἴγλη, ης, ἡ, fulgor. hinc αἰγλήεις, εντος, ὁ, fulgens, splendidus: in acc. αἰγλήοντα, pro αἰγλήεντα.

Αἰγοβόστας, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβόσης, ου, ὁ, qui capras pascit: ab αἴξ, & βόσκω.

Αἰγοβόσιος, idem.

Αἰγοδίωξ, caprisequus; capras persequens: ὁ τὰς αἴγας διώκων, ex αἴξ, & διώκω.

Αἰγοθήλη, ης, ἡ, caprimulgus; avis quædam a capræ uberibus sic dicta, ex αἴξ, & θηλὴ, ἡς, mamma.

Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus. Plut. & apud Arat. legitur gen. αἰγοκερῆτος, tanquam a nom. αἰγοκερής; quidam etiam fœnograecum, seu fœnum græcum ita dici putant: ex αἴξ, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Αἰγοκέφαλος, ου, ὁ, capriceps; i. e. caprinum caput habens; est & nomen avis apud Aristot. de animal. ex αἴξ, & κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput; seu κέφαλος, Cephalus, piscis e mugilum genere.

Αἰγόλεθρος, herba capris noxia & exitiosa: ex αἴξ capra, & ὄλεθρος, ου, ὁ, peteditio: Th. ὄλλυμι, perdo.

Αἰγονόμος, & αἰγονομεύς, caprarum ductor, seu pastor; qui capras pascit: Epigr. item locus capris pascendis accommodatus; inde etiam αἰγονόμιον, τὸ, grex caprarum. omnia ex αἴξ, capra, & νέμω, ου, ὁ, pascuum: Th. νέμω, tribuo, item pasco: inde νομεὺς, pastor.

Αἰγόνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, ungulas habens caprinas: Epigr. ex αἴξ, & ὄνυξ, υχος, ὁ unguis.

Αἰγιπόδης, & αἰγιπόδης, item αἰγίπους, capripes, caprinos pedes habens; epitheton Panis, Faunorum, & Satyrorum, ex αἴξ, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Αἰγοπρόσωπος, caprinam habens faciem: ex αἴξ, & πρόσωπον, facies.

Αἰγὸς, gen. sing. αἰγὸς, gen. pl. ab αἴξ.

Αἰγοφάγος, caprivorus: caprum, seu capros vorans ac edens: sic Juno appellatur, quod capræ ipsi immolarentur: ex αἴξ, & φάγω, edo.

Αἰγόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculos habens caprinos, ex αἴξ, & ὀφθαλμὸς, oculus.

Αἰγυπιὸς, ου, ὁ, vultur: a γύψ.

Αἰγύπτιος, ου, ὁ, Ægyptiacus. gen. pl. αἰγυπτίων. Αἰγύπτιαι, Ægyptiæ, ab Αἴγυπτος, ου, ἡ, Ægyptus.

Αἰγυπτοῦρες, p. d. capræ triticum, herbæ nomen, ita dictum, quod capræ ejus esu gaudeant: exponitur etiam rufus, ob florem istius herbæ rubrum, ex αἴξ, & πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum.

Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor; item, vafre me gero, a moribus Ægyptiorum vaframentis infamatorum: Æsch. item, adurere; ab Αἴγυπτος, Ægyptus.

Αἰγύλιδες, ων, ὁ, ulula.

Αἴγων, ωνος, ὁ, caprile. Αἴγων, ωνος, ὁ, nom. propr. pastoris, apud Theocr. utrumque a Them. αἴξ, αἰγὸς.

Αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἰγώνυχον, τὸ, Ægonychon, genus herbæ, sic dictæ, quod ungulas caprinas duritia referat ejus semen, teste Dioscor. l. 3. c. 158. (dicitur & ob id semen λεπύσπερμον,) est ab αἰγόνυξ, υχος.

Αἰγωπὸς, ὸς, ὁ, habens oculos caprinos, Aristot. ex αἴξ, & ὤψ, oculus.

Ἀΐδαο, gen. Æol. ab ἀΐδης, ου, ὁ, Orcus: q. ex α, & εἴδω, non video.

Αἴδε, quæ, a nom. ἥδε. masc. ὅσδε.

Αἰδεῖσθαι, revereri, præs. inf. αἰδεῖσθε, præs. imperat. pass. ab αἰδέομαι. f. m. ἐσομαι. p. pass. ᾔδεσμαι. Th. αἰδὼς. hinc αἰδέσιμος, venerabilis,

Ἄϊδες, obscurum, n. g. ab ἀϊδὴς, ους· ex α, & εἶδω.

Ἀΐδηθεν, veriti sunt, pro χαίδησαν, ab χαίδω, a. 1. pass. ab αἰδέομαι. hinc αἰδέσσῃ, reverere, a. 1. imperat. αἴδεσθαι, a. 1. imperat. m. Poet. Th. αἰδὼς.

Αἰδέσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, in oratione soluta, dicitur pro Poetico αἰδοῖος, venerabilis; reverentia dignus; apud Greg. est dignus, qui exoret; item inviolatus, intactus; ab αἰδέσμιος, f. ήσομαι.

Αἰδεσιμόσυνη, ης, ἡ, verecundia, veneratio; ab αἰδέσιμος. vide

Αἰδὼς, οῦς, ἡ, veneratio, reverentia; item, ut inquit Bud. venia, & miseri cordia. Verbale ab αἰδέσμαι, veneror.

Αἰδηρὸς, ὰ, ὁ, reverentia dignus, idem quod αἰδέσιμος, sed minus usitatum. ab αἰδέσμαι.

Ἀΐδης, gen. Jon. ab ἀΐδης, acc. ἀΐδεω.

Ἀΐδηλα, arcana, acc. pl. ab ἀΐδηλος, tenebricosus, inexpectatus; ab ἀΐδης, vel ab α, & ἔδηλος,

Ἀϊδήλως, obscure; ἀφανιστῶς, item, ὀλεθρίως. Il. ρ. evanide, fluxim, latenter. Th. idem, ex α priv. & δῆλος.

Αἰδήμων ονος, ὁ ϗ ἡ, verecundus.

Αἰδημόνως, verecunde, reverenter; idem quod αἰδεσίμως, & ab eodem Th. αἰδέσμαι: unde etiam αἰδημονέω, f. ήσω, verecundiam servo.

Ἄϊδης, & in prosa ᾅδης, ου, ὁ, Orcus, inferi; mors: ab α, & ἰδεῖν.

Ἀΐδὴς, ους, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἀΐδὲς, idem quod ἀϊδὴς, obscurus, inspectabilis; ἀφανὴς, ex α pr. & ἴδω, video.

Ἄϊδι, dat. sing. ab ἄϊδις, ἄϊδος, pro ἀΐδῃ.

Αἰδιμος, idem quod αἰδήμων, verecundus, & idem Th. Αἰδέσμαι, scl. ab αἰδὼς, pudor.

Ἀΐδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, perpetuus; ab ἀεὶ. semper.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas; ut apud Arist. 2. de mundo, ἀϊδιότης ψυχῆς, æternitas animæ.

Ἀΐδιος, ad. sempiterne, in perpetuum: utrumque ab ἀΐδιος, sempiternus, æternus; ut ἀΐδιος πόνος; Hesiod. & ἀϊδιος ἄρετη, immortalis gloria, Plut. in Per. Unde τὸ

Ἀΐδιον, substantive ponitur pro æternitas: hinc ἐξ ἀϊδίου, ab æterno, ab ævo: & εἰς ἀΐδιον, in æternum, in ævum; ab ἀεὶ derivari solet, sicut a *semper* fit sempiternus.

Αἰδοῖς, dar. pl. Jon. f. g. ab αἰδοὺς, ὁ, ὁν, tenebricosus: ex α εἶδω.

Αἰδοῖ, reverentiæ, dat. sing. ab αἰδὼς.

Αἰδοιέστατος, ὁ, Poet. pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, ὁ, ἡ, pro σεβαστὸς, maxime venerandus.

Αἰδοικὸς, ὴ, ὁ, ad inguen pertinens; ut αἰδοικὴ φάρμακα, apud Æginet. ab αἰδοῖον, τὸ.

Αἰδοῖος, Poet. pro αἰδοῖος, veneratione dignus, reverendus; & in activa etiam signif. verecundus. Item αἰδοιαίδης, εος, ὁ ϗ ἡ, formam inguinis habens, inguinis speciem referens; Athen. l. 7.

Αἰδοίως, cum reverentia, & observantia; Od. τ. adv. ab αἰδοῖος, quod ab αἶδος, εος, τὸ, idem quod, & a Them. αἰδὼς, οος, verecundia, tam in bonam, quam in malam partem; item reverentia, veneratio, observantia, per quam ærate, sapientia, honore, aut aliqua dignitate antecedentes reveremur & colimus, ut apud Plut. in Solone, αἰδὼ μὲν εἶχε καὶ πάλαι παρὰ πᾶσι, i. e. reverebantur & honorabant eum omnes. Item αἰδὼς, exp. & membrum genitale, inguen, pudenda; Il. β. Etymol. & Eust. τῷ αἰδῶ, dictam volunt a non videndo, ex α priv. & verbo εἶδω, quod pudor cogato oculos avertere: unde proverb. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς, de quo vid Erasm. in Chil.

Αἰδοίταλμος, morbus pudendorum; ut satyriasis & priapismus, ex αἰδοῖον, τὸ, & πάλλω, ὁ, a Them. πάλλω.

Αἰδοῖον, τὸ, inguen, pl. αἰδοῖα, pudenda.

Αἰδοῖος, venerandus, αἰδοίοισι, dat. pl. Jon.

Αἰδοία, veneranda. Th. αἰδὼς.

Αἴδομαι, idem quod αἰδέσμαι, veneror, pro quo ponitur; Od. Σ. & Plut.

Αἰδομένω, reveriti, dual. part. præs. ab αἰδόμαι, pro αἰδέσμαι.

Ἀΐδρείη, & Jon. ἀϊδρείη. vide in ἄϊδρις.

Αἶδος, εος, τὸ, reverentia, pudor; idem quod Th. αἰδὼς, pudor.

Ἄϊδος, gen. sing. ab ἄϊδις, ἡ, Orcus.

Ἀΐδοσδε, ad inferos; adverbium. Th. ἀϊδὴς, Orcus.

Αἴδου, reverere; imperat. ab αἰδέσμαι.

Αἴδως, reverentiæ, sing. gen. ab αἰδὼς.

Ἄϊδος, gen. ab ἄϊδης.

Αἰδοφοίτης, ου, ὁ, qui ad inferos ventitat. Athen. 12. ex ἀΐδης, ου, ὁ, Orcus; & φοιτάω, ῶ, ito, ventito.

Αἰδόφρων, verecundam mentem habens; verecundus; Eur. in Alc. ex αἰδὼς, ὁ pudor, & φρὴν, mens.

Αἰδόομαι, pudefio; idem quod αἰδέσμαι.

Ἀΐδρησι, dat. pl. Jon. pro ἀΐδρασι, ab ἀϊδρείη, ἡ, inscitia. Ab

Ἀΐδρις, ιος, ὁ, ἡ, imperitus. ἀϊδρία, imperitia. dat. ἀϊδρίῃ, Jon. ex α, & ἰδρὼς.

Ἀΐδρομος, ονος, ὁ, inscius, imprudens, Nic. in Alexiph. (idem quod ἀϊδρὼς) inde ἀϊδρόμοντα, inscienter, per ignorantiam; item ἀϊδρομόντως, idem; i. e. ἀπείρως, pro quo dicitur etiam ἀϊδρεῖ, idem; ex α priv. & ἴδρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, sciens, peritus; seu ἰδρὼς, ὼ, ἡ, scientia, peritia. Th. ἴσκω, scio.

Ἀϊδρόδικης, ου, ὁ, Poet. ὁ μὴ ἴδρις ἀϊδρὼς ϗ ἄπειρος, juris ac justitiæ nescius, injustus, perniciosus.

Ἀΐδρυτος, pro ἀϊδρυτος, instabilis, ex α priv. & ἱδρυτὸς, ὴ, ὁ, fundatus, stabilitus, Th. ἱδρύω, colloco.

Αἰδῶ, pro αἰδέω, verecundor. Th. αἰδὼς, pudor; item, αἴδω, idem quod Th. ἀείδω, canto, cano.

Αἰδὼ, acc. sing. ab αἰδὼς. dual. αἰδὼ κηλύσω, pudorem regere.

Ἀΐδωνῆι, dat. sing. ab ἀΐδωνεὺς, ῆος, ὁ, idem quod ἄϊδης, Pluto, Orcus.

Ἀϊδώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, lethalis. Hesych. unde ἀϊδώνια, lethalia, pestilera;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ων. Th. αἴδης, ου, ὁ, Oreus.

Ἀϊδῶς, invisibiliter, item ἀνωπολήπτως, incomprehensibili modo, ab ἀΐδης, idem quod ἀειδής, invisibilis, ex α priv. & εἶδω, video.

Αἰδώς, οῦς, ἡ, pudor: ab α & εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet. Vid. in αἰδοίως.

Αἰεί, & αἰέν, Poet. pro ἀεί, semper, adv. Cret. αἰές.

Αἰεγενετάων, gen. Æol. pro αἰειγενετῶν. αἰεγενετῆσι, dat. Jon. pro αἰειγενέταις, ab αἰειγενέτης, ου, ὁ, sempiternus: ex ἀεὶ & γένομαι.

Αἰεναῦται, idem quod ἀεναῦται, q. d. semper nautæ: magistratus quidam apud Milesios, teste Hesychio, qui, consensis navibus, consilia de maximis rebus agitabat procul a terra; deinde, quum ratam habebat aliquam sententiam, revertebatur, ex ἀεὶ, vel αἰεὶ, semper, & ναύτης, ου, ὁ, nauta. Th. ναῦς, νεὸς, navis.

Αἰέν, poetice, pro ἀεὶ, semper, Iliad. α. θεοὶ αἰὲν ἐόντες. i. e. ἀθάνατοι.

Αἰενοικέω, domus æterna: αἰϊδιοικέω οἰκέω, ἡ ἀδιάλειπτος. ex αἰέν, semper, & οἰκέω, domus.

Αἰενυπνέω, ὁ, ἡ ἡ, æterno perfusus somno; item, æternos afferens somnos; Soph. in Œd. item quod ἀεύπνεω, ex ἀεὶ, & ὕπνος, somnus.

Αἰετὸς, Attice vel Jonice, aquila dicitur pro ἀετὸς, item aquila, piscis nomen, e genere cartilagineo; apud Arist. Hist. an. l. 5. c. 5. Atque inde

Αἰετώδης, ους, ὁ, qui ex aquilarum est genere, seu aquilis similis, a Th. ἀετὸς, ὁ.

Ἀϊζηέω, juvenilis: ab ἀΐζηός.

Ἀϊζηός, οῦ, ὁ, pro quo & ἀζηός, juvenis. gen. pl. ἀϊζηων, q. d. ἀεὶ ζέων; qui juvenili robore viget, παρὰ τὸ ἄγαν ἢ ἀεὶ αἰματιζέειν, facta compositione ex α epitar. & verbo ζέω, quod juvenes ferveant, & calidiores sint, atque animosiores: interdum ponitur pro νέος, seu ἀκμάζων, adjective; ut Il. π. αἰνὲ ἐοικὼς ἀϊζηῷ τε κρατερῷ τε, juveni, & robusto; seu florenti annis, & valenti viribus.

Αἴης, gen. sing. αἴη. dat. Jon. ab αἶα.

Αἰλωός, τὸ, dirum, lamentabile; grave valde, & molestum. Etym. ab αἰ, αἰ, hei, eheu. item est ὠόνιον, quia mors prandii sempiterni vice ponitur, apud eundem Etym.

Αἴνητεω, gen. Æol. pro Αἴνητε, ab Αἴνητος, nomen viri.

Αἴνητος, seu ἄνητος, ventis expositus, flabilis: ab ἄω.

Αἵ, quæ, pro αἵτε, ab ὅς, ἥ, ὅ.

Αἰθαλόεις, ὑ, ὁ, fuliginosus, fumosus; καπνώδης. Etym. a sequente

Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla: est & αἴθαλος, q. ab αἴθω. est enim ab ustione. αἰθαλόων, ονος, ardens; epith. cicadæ, ab αἴθω.

Αἰθαλώεις, εντος, ardens: acc. sing. αἰθαλόεντα· ab αἴθω.

Αἰθαλοκαμπία, ἡ, fumi instar vana jactantia; Suid. inde plur. αἰθαλοκαμπίαι, αἱ, fumi impostura, ψευδολογία. Etym. ab αἰθάλη, fuligo, & κόμπος, ου, ὁ, jactator, a κόμπος, ου, ὁ, crepitus.

Αἰθαλόω, f. ώσω, p. ωκα, uro, combum; Eurip. item, nigrefacio; proprie, fuliginosum reddo, ab αἰθάλη.

Αἰθαλώδης, fuliginosus, fumeus, obscurus. Aristot. in favillas conversus.

Αἰθαυστὴς, οῦ, ὁ, ustus, combustus, Lycoph. utrumque ab αἰθάλη.

Αἴθαι, Dor. pro αἰθῶν, gen. ab αἰθὼς.

Αἴθε, pro αἴθες, Dor. utinam.

Αἰθέων, ουσα, ον, ὁ, urens, ardens ex αἴθω, & ὄψις, εως, ἡ, visus.

Αἴθερα, poetice, interdum pro εἰς αἰθέρα, Hom. Il. σ.

Αἰθερεμβατέω, in Epigr. per ætherem incedo, item quod αἰθερεβατέω, ex αἰθὴρ, & βατέω (inusitato verbo, nisi in compositione) vado. Them. βαίνω, gradior.

Αἰθέρι, in æthere; adverb. ab αἰθὴρ.

Αἰθερικὸς, idem quod αἰθέριος, æthereus; dicitur etiam αἰθερώδης, ὁ ἡ ἥ, τὸ, ες, idem.

Αἰθερομβατέω, idem quod αἰθερεμβατέω.

Αἰθέριος, pure & munde instar τῶν αἰθερίων, quæ terrenis sunt puriora; est adv. ab αἰθέριος, ad ætherem pertinens: ab αἰθὴρ, έρος.

Αἰθεροδρόμος, ου, ὁ, ἡ ἡ, per ætherem currens; in Epigr. ex αἰθὴρ, & δρόμος, ου, ὁ, cursus. Th. inusitatum δρέμω, idem quod τρέχω, curro.

Αἰθήεις, εντος, ὁ, ex ustione niger, vel etiam ruber; Nicand. Th. αἴθω, uro.

Αἰθὴρ, έρος, ἐρι, ὁ, æther; ab αἴθω· hinc αἰθέριος, æthereus: αἰθεροβατέω, per ætherem vagor: αἰθερειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἥ, æthetis speciem referens. v. ὕετός.

Αἴθεινος, η, ὁ ἡ ἥ, aptus comburi; vel, quod facile comburitur; Etym. item, niger.

Αἰθεισπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Αἰθιοπῆας, acc. pl. ab Αἰθιοπεύς, Æthiops: ab αἴθω, & ὤψ.

Αἴθοκες, vel Αἰθόλικες, pustulæ in summa cute, ex igne, vel aliunde; ab αἴθω, uro.

Αἰθομαι, ardeo, accendor: passivum ab αἴθω, uro.

Αἰθομένοιο, gen. Jon. αἰθομένοισι, dat. pl. præs. part. pass. ab αἴθω, ardeo.

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ, ἡ, calidus, niger: q. αἴθων τῶν ὤψιν.

Αἰθὸς, ή, όν, niger, Poet. pro μέλας.

Αἶθος, εος, τὸ, æstus, ambustum, ardor. Hesych. item πῦρ, ἡ φλὸξ, ignis & flamma, ab αἴθω, uro.

Αἰθὸς, ῦ, ὁ, exp. ardens, flagrans; item ambustus; ab Eust. exp ἀπανθρακωμένος, i. e. in carbones redactus; atque inde niger, unde Callim. κασσίτερον αἰθὸν vocat cinerem nigrum; a Th. αἴθω.

Αἰθοῦσα, dat. sing. ab αἴθουσα, ἡ, porticus; ab αἴθω.

Αἴθρα, ας, ἡ, aeris serenitas: q. ab αἰθὴρ, aer. αἴθρες, ων, ὁ, pruina: αἰθρινὸς, η, ὁ, matutinus; αἴθριος, α, ὁ, serenus. αἰθρία, ας, ἡ, serenus aer.

Αἰθρίω, ῶ, conturbo tempestate, seu procella, Hesych. & Suid. tempestatem fero; sub dio versor, χειμάζω, Th. αἴθρα, vel αἴθρη, serenitas.

Αἰθριγενὴς, idem est quod αἰθριγενέτης, frigus & pruinam, vel serenitatem inducens.

Αἰθρηγὴς, ές, ὁ, ἡ, frigus, vel serenitatem inducens: ab αἰθὴρ, & γένομαι.

Αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, idem.

Αἴθριος, serenus, sudus. Oppian. idem quod αἰθρίη. Th. αἴθρη, vel αἴθρα.

Αἰθρία, ἡ, aer sudus & serenus, serenitas, sudum; (huic opponitur ὀμίχλη) exp. & nocturnum serenum; apud Herodot. in Euterpe; item ὁ αἰθρίη exp. sub dio; apud eund. a Th. αἴθρα, ἡ.

Αἰθριάζω, f. άσω, sereno, serenum reddo, illustro. Aristoph. item in cœlo sereno versor; Greg.

Αἰθριάω, nocturno sereno expono; sub dio per noctem expono. Hippocr. utrumque ab αἰθρία, idem quod αἴθρη, serenitas.

Αἰθριοκοιτέω, sub dio dormio: quod ab αἰθρία, & κοίτη.

Αἴθριος, α, ὁ, serenus, sudus; item subdialis, qui est sub dio, seu sub aere, vel sub Jove frigido; ut apud Luc. τὸ αἴθριον ὁ αὐλὴς, exp. subdialis, pars atrii, item αἴθριος ἠχὼ, apud Nonn. periphrastice ponitur pro tonitru; itidem a Th. αἴθρα, ἡ. Sed αἴθριος, exp. & frigidus; & sic fit ab αἶθρος, ὁ.

Αἶθρος, α, ὁ, pruina; frigus matutinum; Od. ξ. a Suida exp. τὸ κάυμα, atque inde αἰθρινὸς, η, ὁ, matutinus, Hesych. Sed αἰθρὸς, α, ὁ, exp. flans a serena cœli parte ventus; apud eund. omnia a Th. αἴθρα, ἡ, Jon. αἴθρη, aer serenus & sudus, cui opponitur, ἀὴρ. ut Il. ρ. ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος ἠδ' ἀχλυος, Ποίησον δ' αἴθρην.

Αἰθυγμὸς, incitamentum, incitabulum Gellio; vel suscitabulum Varroni, fomes, & incentivum; αἴθυσμα, Etym. Suidas ait de igne dici; exponitur κίνησις, θέρμασμα.

Αἰθυκτὴρ, violentus, impetuosus; Oppian. ab αἰθύσσω, splendeo; item suscito, extendo, jacio, concurio.

Αἰθύλικες, idem quod αἰθόλικες, quod vide cum αἴθοκες.

Αἰθυλικώδης, qui refert formam pustularum, quæ αἰθύλικες (videatur) dicuntur.

Αἴθυια, ας, ἡ, mergus.

Αἰθύσσω, calefacio, moveo: ex αἴθω.

Αἴθω, f. σω, p. κα, uro, accendo, fulgeo. hinc αἶθος, εος, τὸ, ardor. αἴθων, ονος, ardens, flagrans: αἰθάλη, fuligo. αἰθαλόω, comburo.

Αἴθω, vel αἰθῶ, expiro. ἔκπνεω. fit ab αἴω, αἴσω, αἰθῶ, αἰθω, Hom.

Αἴκ', pro αἴκα. vel αἰκε, Dor. pro ἐάν, siquidem: & Æol. αἴκε.

Αἰκάζω, f. άσω, voco, καλῶ.

Αἰκάλη, ης, ἡ, blanditia; Th. sequens

Αἰκάλλω, f. αλῶ, blandior, a καλῶ, vel a κάλλος· assentatori enim omnia belle: hinc αἰκαλος, ου, ὁ, adulator.

Αἶκες, (quasi a sing. αἶξ) exp. idem quod αἰκαὶ, i. e. ὁρμαὶ) a sing. αἰκὴ, ἡ, motus alicujus, qui irruit, violentus impetus; Il. ο.

Αἰκὴ, ῆς, ἡ, violentus motus: ab αἴσσω.

Αἰκία, ας, ἡ, plaga, verbera, injuria, quæ fit cædendo; αἴκισμα, ατος, τὸ, idem. q. ab αἰκίζω. Hinc αἰκίζομαι, pulsor: αἰκιζόμενος, præs. part. αἰκισμὸς, ου, ὁ, pulsatio: αἴκισμα, τὸ, plaga.

Αἰκίζω, f. ίσω, cædo, contumelia afficio, crucio, mutilo, verberibus fœdo, ab αἰκία.

Αἰκικὸς, contumeliosus; ὑβριστικὸς. Th. αἰκία.

Αἴκιον, ου, τὸ, læsio, damnum; item αἴκισμα & αἰκισμὸς, flagellatio. Th. αἰκία, ης.

Αἰκιστικὸς, ὴ, όν, ad pulsandum proclivis, contumeliosus, sceleratus, ab αἰκίζω.

Αἰκίσιμα, ὴ, quæ pulsat. Suid. ἡ αἰκίζουσα.

Αἴκλος, ου, ὁ, vespertinus: αἴκλον, cœna, Hesych. αἴκνον· quod ab α, & ἱκνέομαι, quoniam ad cœnam libenter venitur.

Αἴκητος, η, ὁ, exponitur ἀπρόσιτος, inaccessus; ad quem perveniri nequit; item, ingens, inaccessibilis; ex α priv. & ἱκνέομαι, venio.

Αἰκῶς, turpiter, pro αἰσχρῶς.

Αἴλινα, adv. Poet. pro αἰλίνως, lugubriter.

Αἰλινὸς, ὴ, όν, miser, lamentabilis; θρηνητικός.

Αἴλουρος, radix quædam, ira vocata, quod cati, seu feles ea utantur; Hesych. ab αἴλουρος, ὁ, catus.

Αἰλουρόμορφος, æluri (cati, seu felis) formam habens; ex αἴλουρος, felis, & μορφὴ, forma.

Αἴλουρος, ου, ὁ, felis, παρὰ τὸ αἰόλλω τὴν ὁράν.

Αἷμα, & αἷμ', ατος, τὸ, sanguis, cædes, consanguinitas: ab αἴθω, per translationem spiritus: hinc αἱματικὸς, ὴ, όν, sanguineus: αἱματώδης, idem, αἱμαντὴ, ἡ, ensis: αἱματίζω, sanguinem elicio: αἱματόω, cruento.

Αἱμακορία, ας, ἡ, parentatio: & αἱμακρία, inferiæ: ex αἷμα, & κορέω, satio, quasi mortui saturentur sanguine eorum, quæ illis immolantur.

Αἱμακτὸς, ὴ, όν, sanguinolentus, cruentatus; Eurip. cruentus; sic, αἱμαντρὸς, αἱμάσσων, α, ὁ, ἡ ἥ, αἱματόεις, εντος, ὁ, αἱμήεις & αἱμῆρος, idem, vel sanguineus, i. e. constans sanguine, omnia ab αἱμάσσω, cruento, vel Them. αἷμα.

Αἱμάλιος, cruentus; ab αἷμα, τὸ.

Αἱμαλωπὴς, color sanguinem præ se ferens, concrementum sanguinis; Dioscor. &

Αἱμαλώψ, cruenta suffusio, præsertim in oculis; unde αἱμαλωπες dicuntur, quibus oculi cruentati; Gal. ab αἱμάλεος, & ὤψ: Αἱματωπὸς, idem.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, ἡ, sepes, proprie, inquit Suid. quæ spinas habet; sic dicta, quia αἱμάσσοντας earum spinis, qui eas ingrediuntur; item exp. maceria, seu septum murale: apud Herodot. l. 1. Unde

Αἱμα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αἱμασπώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, sepis, vel macerie formam habens; aut ex eadem materia factus, qua αἱμασιαί. sed exp. & macerioſus; apud Plat. de Leg. a Thc. αἷμα, τὸ, unde αἱμάσσω, idem quod αἱματόω, ſed interdum αἱμάσσω ſignif. vellicando ſanguinem elicio; vellico, ita ut ſanguinem eliciam.

Αἱμάσσω, cruento. f. ξω. p. χα. ab eodem Them. Vide in αἱμασπώδης.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, ſanguinis effuſio: ex αἷμα, & ἔκχυσις.

Αἱμάτη, enſis, gladius; item αἱματία, ἡ, jus nigrum, quod uſitatiſſimum Lacedæmoniorum erat edulium; ut ait Poll. Unde αἱματαπάτης χορδή, apud Athen. inteſtinum dicebatur fartum ſanguine.

Αἱματηρός, ſanguinolentus, cruentus: & αἱματίζω, ſanguinem elicio; ut & αἱματικός, ἡ, ὁ, & αἱματώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, ſanguineus, conſtans ſanguine; ut & αἱματοειδής, ες, ὁ, idem quod αἱματηρός, & omnia a Them. αἷμα, ατος, τό.

Αἱμάτιον, ε, τὸ, diminutivum, ſanguis exiguus; ſanguiculus. Th. idem.

Αἱματίτης, ου, ὁ, Hæmatites, lapidis nomen, qui ita dicitur a ſanguineo colore; vel ab effectu, & virtute, quod ſanguinem reprimat, Plin. Dioſc. Th. αἷμα.

Αἱματοβόρος, & αἱμοβόρος, & interdum αἱμαβόρος, ſanguivorus; ex αἷμα, & βορός, ὁ.

Αἱματοίοσαι, cruentæ, pl. num. f. g. ab αἱματόεις, εσσα, εν· ab αἷμα.

Αἱματοποιὸς, ſanguificandi vim habens, & ἡ, αἱματοποιητικὴ δύναμις, dicitur ipſa facultas ſanguifica; ex αἷμα, & ποιέω.

Αἱματοπότης, & αἱματόπους, ου, ὁ, ſanguinipota; unde αἱματοποτέω, ῶ, ſanguinem poto; ex αἷμα, ατος, & πότης, ὁ.

Αἱματόῤῥυτος, ὁ ᾗ ἡ, ſanguine fluens: Eurip. ex αἷμα, τὸ, & ῥυτὸς, fluidus, fluens; ab inuſit. ῥύω, idem quod ῥέω, fluo.

Αἱματοσταλὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, ſanguinem diſtillans; Eurip. ex αἷμα, & στάζω, fut. ξω, ſtillo.

Αἱματοσφαγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, ſanguinolentre jugulatus; ſanguinolentam cædem habens: Æſchyl. ex αἷμα, & σφαγὴ, ῆς, ἡ, jugulatio; a σφάζω, ſeu σφάττω, f. ξω, jugulo.

Αἱματόφυρτος, ὁ ᾗ ἡ, ſanguine permixtus, ſanguinolentus; pro quo dicitur & αἱμαφυρτὸς, idem, ex αἷμα, & φύρω, f. υρῶ, pr. υφα, miſceo, commiſceo.

Αἱματοχαρὴς, & αἱμοχαρὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, ſanguine gaudens, ſanguinarius; Suid. ex αἷμα, & χαίρω, f. χαρῶ, gaudeo.

Αἱματόω, ῶ, fut. ώσω, ſanguinolentum reddo. item, interficio; Heſych. & Etym. vide in Them. αἷμα, ubi etiam αἱματίζω.

Αἱμάττω, f. ξω, p. χα, lanio, cruento, ſanguine perfundo, cædo. Lucian. Th. αἷμα.

Αἱμάτωσις, quaſi ſanguificatio; ſanguinis generandi munus. Gal. verbale ex αἱματόω.

Αἱμαχλιβοις ἄσει, αι, exp. a Gal. & Dioſc. ſuppreſſiones ſupertumeſcentis ſanguinis; alii autem eo nomine intelligunt plenas ſanguine, & tumeſcentes venas; ex αἷμα, ατος, τὸ, φλὶψ, φλεβὸς, ὁ, & φάσις, εως, ἡ.

Αἱμαχλιβὴς, ες, ὁ ᾗ ἡ, ſanguinolentus, ſanguini permixtus; apud Gal. ſanguineus, ſeu ſanguine præditus; ab αἷμα, ατος, τό.

Αἱμαωτὸς, & αἱμαωτὸς, & in fœm. αἱμαώτις, ſanguinem intuens: ſanguineum, & cruentum quendam aſpectum habens, Heſych. ex αἷμα, ατος, τὸ, & ὤψ, ὠπὸς.

Αἱμβλωδὴς, ὁ, ἡ, exp. ſalgamarius, apud Dioſc.

Αἱμερὸς, idem quod αἱματηρὸς, ſanguinolentus: a Th. αἷμα, ατος, τό.

Αἱμὶ, niſi; pro ἢμὶ. Theocr. Idyll. 5.

Αἱμοπότης, ου, ὁ, pro αἱματοπότης, i. e. ſanguinis potor, ſeu ſanguipotor, ex αἷμα, & πότης, ου, ὁ, potor, potator. dicitur etiam αἱματοπότης; idem.

Αἱμὸν, vas quo excipitur ſanguis; αἱματοδόχον ἄγγος.

Αἱμοβαφὴς, ὁ ᾗ ἡ, cruentus, ſanguine tinctus; Sophocl. ex αἷμα, & βάφη, tinctura. Th. βάπτω, tingo.

Αἱμοβόρος, vide ſupra cum αἱματοβόρος.

Αἱμοδόχον ἄγγος, vas ſanguinem recipiens; ſanguinis receptaculum, Suidas ex αἷμα, ſanguis, & δέχομαι, capio, accipio, recipio, ἄγγος, εος, τὸ, vas.

Αἱμοδιψὴς, ſanguinem ſitiens; vel appetens; Luc. ex αἷμα, & δίψος, εος, τὸ, idem quod thema δίψα, ας, ἡ, ſitis.

Αἱμόδωρον, τὸ, hemodorum; genus herbæ, quæ cumino. & fœnogræco innaſcitur; Theoph. Hiſt. Pl. l. 8. c. 8. Ubi numeratur inter morbos, peſteſque aliarum herbarum, quæ ipſas ſuo complexu necant; ut aparine, cuminum. Ex αἷμα, & δῶρον, τό.

Αἱμόκερχνον, ε, τὸ, apud Hippocr. eſt quicquid in ſanguinis profluvio inducit eam ruſſiendi cupiditatem, quam medici κέρχνον appellant: & Erotianus ait αἱμόκερχνα eſſe Hippocrati, quæ ſimul ſanguinolenta ſunt & ſicca: componitur ex αἷμα, & κέγχρος, ου, ὁ, aſperitas quædam gutturis, quæ inſtar granorum milii ſentitur: Gal. nam ſign. etiam milium.

Αἱμομίκτης, ου, ὁ, qui ſuo ſanguine miſcetur; inceſtus, inceſtuoſus, ex αἷμα, & μικτὸς, miſtus, a μίγνυμαι, miſceor.

Αἵμονα, pro δαίμονα, q. δαήμονα, gnarum, acc. ſing. a δάω, diſco.

Αἱμονὶς, ης, ἡ, Hæmonia, Græciæ regio,

Αἱμοπτυϊκὸς, ὴ, ὸν, qui ſanguinem expuit; latius patet, quem ὁ αἷμα ἀναγων, i. e. ſanguinem excreans & rejiciens; Plin. Morbus ipſe dicitur αἷματος πτυσις, ἡ ἀναγωγὴ, ἡ ἀναφορά; ideſt, ſanguinis expuitio, Plin. vel ejectio, excreatio, ex αἷμα, & πτύω, ſpuo.

Αἱμορῥαγέω, f. ήσω, ſanguinem fundo: ab αἷμα, & ῥήγνυμι· hinc αἱμορῥαγία, ας, ἡ, ſanguinis eruptio.

Αἱμορῥαγικὸς, ſanguinis eruptionem patiens, Hippocr. in aphor. compoſitio eadem.

Αἱμόῤῥαντος, ſanguine conſperſus, ſeu aſperſus, Eurip. ex αἷμα, & ῥαντὸς, ὴ, ὸν, aſperſus; perfuſus; a ῥάω, f. ῥανῶ, aſpergo.

Αἱμορῥοέω, ῶ, ſanguinis profluvio laboro. f. ήσω. p. ἡμορῥόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ος, ἡ, mulier, quæ menſtrua patitur: ex αἷμα, & ῥέος· hinc αἱμορῥοῦσα, præſ. part. f. g.

Αἱμορῥοΐς, ας, ἡ, fluxus, ſanguinis, ſeu profluvium; ſanguinis eruptio; Greg. ex αἷμα, & ῥοὴ, ἡ, vel ῥόος, ος, ὁ, idem quod ῥέος, ους, τὸ, fluxus, fluxio. a Th. ῥέω, fluo.

Αἱμορῥοΐς, ίδος, ἡ, Hæmorrhois dicta, quaſi ſanguinis fluxus, ſeu effluvium; ſcil. per venas ani; quem morbum mariſcam, vel mariſcas etiam appellant. Eſt & Hæmorrhois ſerpentis genus, ex eo dictum, quod morſu ſanguinem eliciat: & diſſolutis venarum commerciis, quicquid animæ eſt, evocet per cruorem; teſte Solino: compoſitio eadem cum præcedente.

Αἱμόῤῥους, & contracte αἱμόῤῥους, dicitur mulier, quæ menſtrua patitur: ſed eſt & idem ſerpens cum hæmorrhoide. Vide compoſit. in αἱμορῥοΐς.

Αἱμορῥυγχία, vel αἱμορυγχία, roſtri cruentatio; Heſych. ex αἷμα, & ῥύγχος, ους, τὸ, roſtrum.

Αἷμος, ου, ὁ, locus arboribus denſus, dumus: ab αἷμα.

Αἱμοφόβος, ὁ ᾗ ἡ, ſanguinem metuens; item, metuens ſanguinis miſſionem; Gal. ex αἷμα, & φόβος, ου, ὁ, fuga: item, metus; a φέβομαι, fugio. Item metuo.

Αἱμοφόρυκτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſanguine inquinatus: ab αἷμα, & φορύω.

Αἱμόφυρτος, vide cum αἱματόφυρτος.

Αἱμοχαρὴς, vide cum αἱματοχαρὴς.

Αἱμόχροος, όεσσα, ſanguineo colore infectus; ex αἷμα, & χρόα, ας, ἡ, color.

Αἱμόω, ῶ, idem quod αἱματόω, ῶ.

Αἱμύλα, adverb. blande: Heſiod. ab αἱμύλος, blandus.

Αἱμυλία, ἡ, & αἱμύλλω, vide in Them. αἱμύλος, pro quo etiam dicitur αἱμύλιος, lepidus, affabilis, ut αἱμύλιοι λόγοι, Hom. & Heſiod. Sed Them. αἱμύλος ſumitur etiam in malam partem pro illecebroſus, deceptor, blanditiis decipiens.

Αἱμύλιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod Thema αἱμύλος, blandus, facetus.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, blandiloquus: ab αἱμύλος, & μῆτις.

Αἱμυλομήτης, exp. etiam conſultus, vafri conſilii, Hom. Hymn. in Merc.

Αἱμύλος, ε, ὁ, ἡ, blandus, feſtivus, αἱμυλίοισι, dat. pl. Jon. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, feſtivitas: αἱμύλλω, decipio: quod quidam ab αἷμων deductum volunt.

Αἱμῶ, πις οδόντας ἀλγῶ, dentibus doleo.

Αἱμωδάω, ſeu αἱμωδιάω, obſtupeſco, proprie de dentium ſtupore: q. ex αἷμα, & ὀδὼς.

Αἱμωδὴς, ες, ὁ ᾗ ἡ, idem quod αἱματώδης, ſanguinolentus, ſanguine permixtus; Gal. item, ſanguineus, ſanguine præditus: Ariſt. Th. αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis.

Αἱμωδία, ας, ἡ, dentium (proprie ſanguinantium) dolor, ſtupor; Ariſt. ex αἷμα, & ὀδὼς, όντος, ὁ, dens: dicitur etiam αἱμωδιασμὸς ὀδόντων talis obſtupefactio dentium ob acerbitatem, velut ex immaturo pomo.

Αἵμων, pro δαίμων, ονος, ὁ, peritus: ſed αἵμων, cruentus, ab αἷμα.

Αἱμώνια σῦκα, ficuum genus in Paro inſula, ita dictum ob ruborem, inquit Athen. ab αἵμων, ονος, ὁ, cruentus.

Αἱμωπὸς, ὼ, ὸν, & fœmin. αἱμωῶπις, pro quo dicitur & αἱματωπὸς, ſanguinarius: cruentus: proprie, ſanguinem intuens: i. e. ſanguineum & cruentum quendam aſpectum habens; Heſych. ex αἷμα, ſanguis, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. vide αἱματωπὸς.

Αἰνὰ, infeliciter, pro αἰνῶς, Poet.

Αἰναὶ, pl. f. g. ab αἰνὸς, gravis.

Αἰναρέτης, proprie exp. cujus gravis eſt virtus, perniciosa, qui virtute aburitur, eamque habet ad malos uſus, Il. π. ab αἰνὸς, & ἀρετὴ.

Αἰνείας, & Αἰνείδης, ου, ὁ, Æneas, nom. prop. viri, laudabilis, gen. Æol. Αἰνήαο, Jon. Αἰνείω.

Αἰνέω, Poetice, pro αἰνῶ, laudo, approbo, jota interjecto.

Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio, vel aſſenſio, pro quo etiam dicitur αἰνέσις, idem: atque inde αἰνέσιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, laudabilis, laude dignus: verbalia ab αἰνέομαι, pass. vel medio; ac idem act. αἰνέω.

Αἰνετὸς, ὴ, ὸν, laudabilis, laude dignus; Heſych. & αἰνήτωρ, ορος, ὁ, laudator, deprædicator; verbalia a ſequente αἰνῶ, laudo.

Αἰνῶ, ῶ, laudo, approbo, aſſentior, f. έσω, & ήσω. & p. ηνεκα. p. paſſ. ῆνημαι, a. 1. imperat. act. αἴνησον. αἰνήσας, inf. αἰνέσσας, part. Th. αἶνος· hinc αἴνησις, εως, ἡ, laus.

Αἶνος, ὁ, laus, eſt idem ac Th. αἶνος, ὁ.

Αἰνὸς, ὴ, ὸν, gravis: f. g. ab αἰνὸς. Sed αἶνος, ου, ὁ, laus, honor.

Αἰνοῦμι, pro αἰνημι, & hoc pro αἰνῶ.

Αἴνυσα, vel ἤνυσα, verbi αἰνύω.

Αἰνὼτον, Jon. pro αἰνετὸν, ab αἰνὸς.

Αἰνῶσσαι, Æol. pro αἰνῆσαι, a. 1. opt. act. verbi αἰνῶ.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obſcurus ſermo: ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνίττομαι. f. αἰνίξομαι. p. ῆγμαι. Th. αἰνος.

Αἰνιγματιστὴς, ὴ, ὸν, qui per ænigmata loquitur: ænigmatico ſermone uti ſolitus, & gaudens; eſt verbale ab αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, ſermone obſcuro utor; ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, ænigmaticus, ænigmatice, i. e. obſcure dictus, vel ſcriptus!; Ariſtot. obſcurus, ἀπόκρυφος, tectus; inde etiam αἰνιγματωδῶς, adv.

ani-

Δημοσια Κεντρικη Βιβλιοθηκη Βεροιας

ænigmatice, per ænigmata; obscure, ab eodem Themate.

Αἰνιγμός, οῦ, ὁ, ænigma; Athen. l. 10. sæpe dicitur διὰ αἰνιγμῶν, per ænigmata; obscure, apud Plat. Plut. Aristoph. Th. αἰνίττομαι, obscure loquor.

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, idem quod αἰνέω, ῶ, laudo: exponitur & admiror ab Hesych. Il. ν. 3. Item pro αἰνίσσομαι, pro quo & αἰνίζω, obscure significo; Eust. & Suid.

Αἰνικτός, ή, όν, & αἰνικτήριος; idem quod αἰνιγματώδης, obscurus. Unde αἰνικτηρίως, obscure, ænigmatice. Suid. Soph. Æschyl. Th. idem.

Αἰνίσσομαι, & (Attice) αἰνίττομαι, obscure loquor, innuo, insinuo; occulte significo, ænigmate ostendo, & quasi involucro quodam verborum mentem expono; item, alludo ad aliquid; Plat. Plut. Usurpatur & in passiva signif. apud Aristoph. ut χρησμὸς ἠνιγμένος, oraculum obscure editum, & τὰ δὲ ἠνιγμένα, quæ aptis ænigmatis significata sunt. Thema est αἶνος, ου, ὁ, apologus, oratio obscura & figurata, (quæ & gryphus, & ænigma dicitur) præcipue quæ a brutis animantibus, aut plantis ad hominum admonitionem adducitur; teste Eustathio.

Αἰνοβάκχοντος, graviter bacchans; horribili furore percitus; Lycoph. in Alex. ex αἰνός, ή, όν, gravis, horrendus; & βακχόω, bacchor, furore rapior.

Αἰνοβίαι, ᾱ, ὁ, immani robore, & vi præditus, strenuus; Epigr. ex αἰνός, gravis, horribilis, & βία, ας, ἡ, vis, robur.

Αἰνόγαμος, ου, ὁ ἡ, junctus, vel juncta infelici matrimonio; ex αἰνός, gravis, difficilis, infelix, & γάμος, ου, ὁ, nuptiæ.

Αἰνογένειος, terribiles malas habens, terribilis, sævus, Callim. ex αἰνός, terribilis, & γένειον, ου, τὸ, idem quod Th. γένυς, υος, ἡ, mentum.

Αἰνοδότειρα, dirorum malorum datrix, Orph. in Argon. ex αἰνός, horribilis, & δότειρα, datrix, fœm. a δοτὴρ, dator. Th. δίδωμι.

Αἰνόθεν, adv. a re gravi. Th. αἰνός.

Αἰνοθρύπτους, ὁ ἡ, quem male decent deliciæ, seu perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens, Theocr. ex αἰνός, gravis, & θρύπτομαι, deliciis frangor.

Αἰνόλεκτρος, ου, ὁ ἡ, rorum genialem, seu jugalem infelicem habens, idem quod αἰνόγαμος, Lycoph. in Alex. ex αἰνός, gravis, infelix, & λέκτρον, ου, τὸ, lectus. Th. λέχω, cubare facio, unde λέγομαι, cubo, jaceo.

Αἰνόλεκτος, ου, ὁ, horrendum in modum perditus, vel grave exitium inferens. Orph. Argon. ex αἰνός, horrendus, & ὄλομαι, fut. ὀλέσω, perdo; unde ὀλεσήρ, ῆρος, ὁ, perditor.

Αἰνόλεων, οντος, ὁ, sævus, ac formidabilis leo: ex αἰνός, & λέων.

Αἰνόλυκος, gravis, malus, seu horrendus lupus. Epigr. est pro αἰνὸς λύκος.

Αἰνομανής, gravi furore percitus, ex αἰνός, gravis, & μανία, ἡ, furor. Them. μαίνομαι, insanio.

Αἰνόμορος, ου, ὁ ἡ, infortunatus: ab αἰνός, & μόρος.

Αἰνοπαθής, voc. sing. ab αἰνοπαθής, ές, gravia patiens, mala perpessus, male affectus. ab αἰνός, & πάσχω.

Αἰνοτέλωρος, valde monstrosus, immanis. Oppian. ex αἰνός, gravis, horrendus, & τέλωρος, idem quod Th. τέλωρ, ωρος, τὸ, monstrum.

Αἰνοτύπης, ητος, ὁ ἡ, graviter percutiens, ab αἰνός, & πλήττω.

Αἶνος, ου, ὁ, apologus, orario proverbialis. Item laus, ab ἰαίνω, hinc αἰνίσσομαι, obscure significo: αἴνιγμα, ατος, τὸ, & αἰνίγμα, ænigma: ab αἰνέω, laudo.

Αἰνός, ή, όν, gravis, horribilis: a δεινός, abjecta δ, & ι in α verso. comp. αἰνότερος, superl. αἰνότατος, dat. αἰνοτάτῳ. αἰνότατον, voc. sing.

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas, δεινότης. ab αἰνός, gravis.

Αἰνοτόκεια, ας, Poet. pro αἰνοτόκος, ον, ἡ, quæ duriter peperit: ex αἰνὸς, & τίκτω.

Αἰνότοκος, ου, ὁ, infeliciter natus, seu genitus, male, seu graviter editus in lucem. Hesych. compositio eadem.

Αἰνοτύραννος, gravis tyrannus, ex αἰνὸς, & τύραννος.

Αἴνυμαι, capio: αἴνυτο, Jon pro ἤνυτο, 3. sing. imperf.

Αἰνωμοτεῖ, injurate, citra jusjurandum; est adv. cum ι inserto, ab ἀνώμοτος, injuratus, ex α priv. & ὀμνύω, seu ὄμνυμι, fut. ὀμόσω, juro.

Αἰνών, ῶνος, ἡ, nomen urbis, Ἄλιστον.

Αἰνῶς, graviter, adv. vide in αἰνός.

Αἴξ, αἰγὸς, ἡ, cum gravi, est capra, (sed αἶξ, Doricè cum penacuto, est procella, unde ἄϊκες,) & interdum dicitur ὁ αἴξ, caper: & αἶξ ἄγριος, apud Aristot. caper sylvestris: & αἶξ ἀγρία, Lat. caprea. Eust. vult Attico more in masc. gen. usurpari. fieri ajunt a verbo αἴσσω, ut sit primum αἴξ, deinde per Synæresin ἆξ, vel ab Hebr. עז hez. Hinc αἴγειος, αἰγίς, αἰγοβάσιος, caprarius. αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus.

Αἶξ, capra, signum cœleste: vide Proclum.

Ἄϊξας, irruens, a. 1. part. act. ab ἄϊσσω.

Αἰξίν, dat. pl. ab αἶξ.

Αἰξωνόδε, ἐως, ὁ, caprarum emptor, ὁ τὰς αἶγας ὠνούμενος, auctore Suid. ex αἶξ, capra, & ὠνέομαι, ὤνημαι, fut. ὠνήσομαι, emo, mercor.

Ἀΐοισα, Dor. pro ἀΐουσα, audiens: ab ἀΐω, audio.

Αἰολάω, seu αἰολάσσομαι, vagor, erro, ut exp. Gal. apud Hippocr. Item αἰολέω, ῶ, idem quod αἰόλλω, variego: item verto, volvo: & exp. etiam πλανῶ, & in pass. αἰόλλομαι, varior, variegor: varius fio: ab αἰόλεω autem αἰόλητο, apud Apollon. metaph. exp. curis agitatus erat, & turbatus: item αἰολίας, ὁ, piscis est nomen: apud Athen. l. 1. & omnia a Th. αἰόλος, variegatus: & interdum varius, metaph. i. e. multiplex, implicitus, ambagiosus, Eust. in Od. ω. ait Æolum virum fuisse prudentem: a quo proverbialiter dicatur etiam Αἴολος, qui versurus sit.

Αἰολὴς, ίδος, ἡ, Poet. pro Αἰολὶς. Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολὶς, ίδος, ἡ, Æolia, nomen regionis: Αἰολίδης, ου, ὁ, nomen viri. ab αἰόλος.

Αἰολίζω, expon. ποικίλλω, vario, variegato: item, versute ago; item sermone Æolico utor. Th. idem.

Αἰολλόβολος, varius & versutus in consiliis suis: ex αἰόλος, ου, ὁ, varius, & βουλὴ, consilium.

Αἰόλλονται, 3. pl. præs. pass. ab αἰόλλω, vario, f. λῶ. p. κα. Th. αἰόλος. hinc & αἰολλίω, Poet. pro αἰόλλω.

Αἴολλος, ου, ὁ, nom. prop. Regis ventorum.

Αἰολοβρόντους, ου, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ου, qui velocia tonitrua excitat, Jovis epith. ab αἰόλος, & βροντὴ.

Αἰολόδειρος, ου, ὁ, ὁ ἡ, versicolorem cervicem habens; ex αἰόλος, varius, & δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix.

Αἰολοδέρμας, ου, ὁ ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam, ex αἰόλος, varius; & δέρμα, idem quod δέρας, ατος, τὸ, pellis, cutis, corium.

Αἰολόδωρος, varia donans, unde αἰολόδωρον, ποικίλον δῶρον, donum varium, constans ex multis rebus: ex αἰόλος, varius, & δῶρον, donum.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ, vario thorace indutus: a θώραξ.

Αἰολόμητις, varius consiliis, & αἰολομήτης, ου, ὁ, & Dor. αἰολομήτας, α, ὁ, sapiens, prudens: ab αἰόλος, & μῆτις.

Αἰολομίτρης, ου, ὁ, acc. αἰολομίτρᾱν, qui mitram varie ornatam habet: a μίτρα.

Αἰολόμορφος, varias gerens formas, ex αἰόλος, ὁ, & μορφὴ, ἡ.

Αἰολόπους, ου, ὁ ἡ, ὁ, variegatum tergum habens; Oppian. ex αἰόλος, varius, & ποῦς, ὁ, dorsum.

Αἰολόπωλος, ου, ὁ, ἡ, varios, seu veloces equos habens: ab αἰόλος, & πῶλος.

Αἰόλος, ου, ὁ, varius, velox, ab ἄελλα. inde αἰόλλω.

Αἰολοστόμος, ου, ὁ, habens os varium; ambiguus, & obscurus; perplexa loquens & intricata; sic ab Æschylo oracula vocantur, quippe quæ vario sensu exponi possunt, & ambigue dicta continent: ex αἰόλος, varius, & στόμα, ατος, τὸ, os.

Αἰολότροπος, ὁ ἡ, variis præditus moribus; mores subinde mutans: ex αἰόλος, & τρόπος, ὁ. Item αἰολόφυλος, qui est varii generis: ex αἰόλος, ὁ, & φυλὴ, ἡ.

Αἰολόφωνος, varie sonans, variam vocem, seu cantum habens; philomelæ epitheton. Oppian. ex αἰόλος, & φωνὴ.

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας, a χαίτη.

Ἄϊον, Jon. pro ἤϊον, imperf. ab ἄϊω.

Αἰονάω, f. ήσω, aspergo, perfundo; inde αἰόνησις, perfusio.

Αἰορπάτα, vocabulum Scythicum, Græce sonat, ἀνδροκτόνος, viricidæ.

Αἰπεῖαν, acc. sing. f. g. ab αἰπύς.

Αἰπεινὴ, ῆς, ἡ, alta; etiam ab αἰπύς.

Αἰπεινὸς, ὁ, excellus, in edito loco positus; idem quod αἰπὺς, a quo venit; unde etiam αἰπήεις, εντος, ὁ, idem, altus.

Αἶπερ, Dor. pro ἥπερ, ubi.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum: ab αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius, παρὰ τὰς αἶγας πόλων. hinc αἰπολεύω, capras pascere: αἰπολικὸν, caprario dignum. Th. πολέω, & αἶξ.

Αἶπος, εος, τὸ, exp. altitudo, celsitas: idem quod ὕψος, apud Eurip. πρὸς αἶπος ἔρχεται, exp. in arduum rendit. nam αἶπος exp. & cacumen montis: item κάματος, labor, Hesych. a Th. αἰπὺς, excelsus.

Αἶπος, ή, όν, idem quod αἰπὺς.

Αἰπύδμητος, alte extructus; ab αἰπὺς, altus, & δομέω, idem quod Them. δέμω, extruo, ædifico.

Αἰπύκερως, ω, ὁ ἡ, cornua alta gerens; Etym. ex αἰπὺς, altus, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Αἰπυμήτης, cujus consilia sunt alta & sublimia: item, grandiloquus, apud Æsych. ex αἰπὺς, altus, & μῆτις, ιος, ἡ, consilium.

Αἰπυόεντος, ὁ ἡ, idem quod αἰπὺς, altus, excelsus; item, excelsum tergum habens; ex αἰπὺς, & νῶτος, ου, ὁ, dorsum.

Αἰπὺς, έος, f. αἰπεῖα, n. αἰπὺ, altus, a, um: acc. αἰπὺν. αἰπος, εος, τὸ, altitudo, locus excelsus, mons.

Αἰπύτιος, idem cum αἰπὺς, vel possessivum ab Αἴπυτος, nom. propr.

Αἶρα, ας, ἡ, malleus, securis, ab αἴρω, vel a ῥάω, per metath. unde & ῥαιστὴρ, signif. & semen frumentaceum, ex frumenti corruptione proveniens, quod Latini vocant lolium: denominatum etiam a ῥάω, i. e. φθείρω, ut tradit Etym. Suidæ est frumenti corruptio, Hesych. vero αἶρας, exp. αἰγίλωπα βοτάνας, herbas agrestes, seu sylvestres. Inde αἰρικὸς, & αἰρινος, ου, ὁ, loliaceus.

Αἶρας, tollens, pro αἴρων, per Syncop. a. 1. part. ab αἴρω.

Αἶρεε, Jon. pro ἦρε, & hoc pro ἦρα, capiebar, 3. sing. imperf. verbi αἴρεω.

Αἱρεθέωσι, a. 1. sub. pass. Jon pro αἱρεθῶσι, ab αἱρέομαι. ind. ἑλέσθω.

Αἱρέθη, captus est, a. 1. ind. pass. Jon. pro ἡρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι, αἱρεθῆς, a. 1. part. αἱρεὶς, præs. ind. act. αἱρεῖται, præs. inf. pass. ab αἱρέω.

Αἶρεο, tolle, præs. imperat. Jon. pro αἶρε, ab αἴρω.

Αἵρεσις, εως, ἡ, electio. secta; inde αἱρετικὸς, ὴ, όν, hæreticus, q. ab αἱρέω.

Αἱρεσιάρχαι, ῶν, f. ήσω, sectæ sum auctor, & αἱρεσιάρχης, ου, vel αἱρεσιάρχος, hæresis, seu sectæ auctor, a quo scil. secta quæpiam, vel hæresis initium cepit; ab ἄρχω, & ἀρχὴ.

Αἱρεσιμάχοι, hæresis, i. e. sectæ propugnator; qui pro secta, vel hæresi pugnat; Philo de vita Mos. lib. 1. ex

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ᾱρεσις, & μάχη, pugna.

Αἱρέσιμος, capi aptus; verbale ab αἱρέω, capio.

Αἱρεσιώτης, & fœm. αἱρεσιῶτις, idem quod αἱρετικός, hæreticus. Pand.

Αἵρετης, ου, ὁ, electror, unde αἱρέτις, ἡ, electrix; Sapient. 8. item αἱρετός, ή, όν, eligendus præ aliis; q. d. eligibilis, optabilis. Aristot. Item, electus, delectus, creatus, ut αἱρετοὶ δικασταί. Verbale ab αἱρέω, eligo.

Αἱρετός, eligendus, verbale ab αἱρετός, qui capit, quod ab αἱρέω.

Αἱρετέω, ῶ, pro αἱρέσομαι, οῦμαι, pass. ab αἱρέω.

Αἱρετίζω, deligo, optabile judico, complector: exp. & sectæ hæreticorum adhæreo, Suid. ut & αἱρετίζομαι, eligo, potius duco, malo: unde αἱρετιστής, οῦ, ὁ, exp. qui sectam aliquam suscepit; item sectator, qui partes alicujus sequitur, Polyb. Item αἱρετικός, ή, όν, qui eligit, aut qui aptus est ad eligendum, & passive etiam, qui deligitur, ut αἱρετικὸν συμβόλαιον, sub conditione factum, apud Eccles. Scriptores sic dicitur, qui e recepta sana doctrina aberrat, ut contempto Dei, & Ecclesiæ ipsius judicio, in sententia permaneat, & Ecclesiæ concordiam violet: ab αἵρεσις, quod exp. expugnatio, ut αἵρεσις πόλεως, apud Thuc. Item electio, optio, ut αἵρεσιν δίδόναι, optionem dare: & dicitur etiam αἵρεσις βραχυτέρα, electio, vel creatio Imperatoris. Item conditio, ut καλῆ αἱρέσει, bonis conditionibus, in Pand. Item idem est etiam quod γνώμη, animus, hoc est voluntas, & propositum, apud Polyb. sed exp. & secta, dogma: nonnulli, quum de Philosophis dicitur, exp. opinio de aliquo dogmate firmata, hæresis, ut apud Gal. μιᾷδὲ καὶ αἱρέσει, & ἐμπειρικῇ αἱρέσει. Item apud Eccles. Scriptores αἵρεσις, hæresis, est dogma Orthodoxæ fidei non consonum. Omnia a Them. αἱρέω, ῶμαι.

Αἱρετιστής, οῦ, ὁ, princeps sectæ, seu auctor; vel partium fautor, Verbale ab αἱρετίζω.

Αἱρήτιεν, habitabit, Gen. 30. 20.

Αἱρετίζω, eligo, f. ίσω. p. κα. ab αἱρέω.

Αἱρετώτερον, optabilius, compar. ab αἱρετός. Th. αἱρέω.

Αἱρέω, capio, eligo. f. ήσω. p. ῆρκα. f. 2. ἑλῶ. pass. præt. αἵρεμαι. p. pass. ῆρημαι, σαι, ται. a. 2. m. εἱλόμην. sub. ἕλωμαι. inf. ἑλέσθαι. ἀκέρη, ceperit, 3. præs. sub. αἱρῇσι, ceperat, pro ἤρκει, Jon. αἱρήκασι, 3. pl. perf. act. αἱρήσομεν. f. 1. act. ἑλῶ, a. 2. εἱλόμεθα, 1. pl. αἱρέσονται, 3. pl. præs. pass. αἱρούμενος, η, ον, præs. part.

Αἱρητοτέχνης, vel αἱρεττοτέχνης, ου, ὁ, murorum captor; ex αἱρέομαι, & τεχνος, ὁ, τὸ, murus.

Αἱρικός, ή, ὁ, & αἵρινος, η, ὁ, e lolio confectus. Vide in Them. αἶρα.

Αἱρότινον, τὸ, cribrum tarum, seu incerniculum; sic dictum διὰ τὸ αἴρειν τὸν πίνον, inquit Ety. ab auferendo sordes; ex αἴρω, tollo; & πίνος, η, ὁ, sordes.

Ἄϊρος, ου, ὁ, exp. cui peperam, vel inauspicato nomen Iri inditum est, ut Od. σ. Γρος ἄϊρος, ex α priv. & Γρος, ὁ.

Ἄϊρω, tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo, f. ἀρῶ, p. ἦρκα. a. 1. ἦρα, 2. pl. ἦραμεν. ἄρσω, a. 1. imperat. act. ἄρον, ρε, ρω, a. 1. sub. ἄρας, αντος, part. ἦρμαι, p. pass. ἤρθην, a. 1. ἀρθῆτι, ἦτω, imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.

Αἱρώδης, ους, ὁ & ἡ, lolio plenus, seu permixtus lolio, loliaceus. Theoph. ab αἶρα, lolium.

Ἄϊς, ΐδος, ὁ, Orcus, Pluto, Ἀΐδης; item imbecillis, nam is virtutem significat, ὁ ἄϊς, ὁ μὴ βλεπόμενος. Suid.

Αἷς, quibus, dat. pl. ab ἥ, quæ.

Αἷς, & ὖσα, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicunt τύψαις, τύψασα, & sic in aliis.

Αἶσα, ης, ἡ, fatum, fors, Parca: Cinde αἴσιος, & αἴσιμον, q. ἐπὶ ἶσα, vel ἀπὸ ἶσα. vel a δαίω, divido. Item officium.

Αἴσακος, ramus lauri, vel myrti. Hesych. & Etym. est & avis cujusdam nomen.

Αἰσάλων, ὁ, accipitris species.

Αἰσάμεθα, Dor. pro ἄσομαι, & hoc pro ἀσόμεθα, f. m. verbi ἄδω, cano.

Αἶσηπος, nomen fluvii.

Αἰσθάνομαι, sentio, f. αἰσθήσομαι. p. ἤσθημαι. a. 2. m. ἠσθόμην. sub. αἰσθωμαι. 3. pl. αἰσθωνται. αἰσθοίντο, opt. part. αἰσθόμενος. Hinc αἴσθησις, αἰσθητός, sensibilis: forsan ab αἴσθω.

Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθημα, ατος, τὸ, sensio, ipse sentiendi actus; Aristot. Item, αἰσθητικός, ή, όν, sentiendi vim habens, sensu præditus, sensibilis, & αἰσθητῶς, q. d. sensibiliter, ita ut sensu percipiatur: Plur. omnia ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, sensus: αἰσθητήριον, ου, τὸ, sentiendi instrumentum: metaph. facultas intelligendi: ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, sensus, ut αἴσθησις ἀκουστική, & αἴσθησιν ἀκοῆς, sensus audiendi, exp. & sensio, seu ipsa actio, vel passio sentiendi, ut αἴσθησιν λαμβάνειν, exp. sensu affici alicujus rei, vel rem aliquam sentire, & dicitur διαφέρειν τῇ αἰσθήσει τινος, qui non sentit hoc, vel illud: item αἰσθησιν reddiderunt etiam quidam cognitionem, notitiam, intelligentiam, judicium.

Αἰσθητός, ή, όν, exp. sensilis, sensibilis, sub sensum cadens, qui sensu percipi potest: ut αἰσθητὸς ἀκοῇ, cadens sub sensum aurium: unde neut. plur. αἰσθητά. Cicero interp. sensus moventia; αἰσθητὰ, & νοητὰ, opponi solent: atque inde adv.

Αἰσθήτως, vide in αἴσθημα.

Αἴσιω, pro αἴω, audio: item pro ἀποπνέω, exspiro.

Αἰσιῶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.

Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium, μαντεία: item, καθῆκον, officium, quod decet, Suid. ab αἶσα, Etym.

Αἴσιμος, η, ον, fatalis: ab αἶσα.

Αἰσιμόω, f. ώσω. p. ωκα, insumo, impendo.

Αἴσιος, η, ον, ος, η, faustus: ab αἶσα.

Αἰσιόω, ῶ, fut. ώσω, & αἰσιοῦμαι, οῦμαι, auspicatum, sive faustum reddo, auspicium accipio, boni ominis gratia aliquid ago, &c. inde etiam αἰσίως, fauste, auspicate: item decenter, καλῶς, ἐξίως: Euripid. utrumque ab αἶσα.

Αἰσυήτης, ου, ὁ, filius Æetæ.

Αἴσυνται, carent, f. 1. m. ab αἴω, pro ἀκούω.

Αἴσων, idem quod ἄνισος, inæqualis, impar, &c. ex α privativa & ἴσος, æqualis.

Αἴσωντο, 3. pl. imperf. pass. ab αἴσσω.

Αἴσσω, f. ξω. p. χα, ruo, profilio, cum impetu feror; hinc αἰχθόν, adv. impetuose. αἶξασα, a. 1. part. f. g. ἦιξθον, a. 1. ind. pass.

Αἴσσω, dicitur etiam pro αἴσσω, irruo: unde αἶξω, irruam, & ῆξα, irrui, & μάτην ῆξα, exp. frustra laboravi, apud Eurip.

Αἰστήρ, ῆρος, ὁ, torris, titio; vel incensor, qui incendit. Oppian. ab αἴθω, uro, incendo, unde pass. αἴθομαι, uror, ardeo.

Αἰστός, ή, όν, ὸς, ὴ, ὸν, de quo nihil sciri potest, obscurus, incertus: ex α, & ἴστημι. hinc αἰστόω, deleo: αἰστώθησαι, a. 1. ind. pass. evanuerunt.

Αἰστόω, ῶ, f. ώσω, exp. memoriam alicujus aboleo, facio, ut de aliquo nec sciri quippiam, nec cognosci queat: deleo, extinguo, i. e. ἀφανίζω, ab ἄϊστος, ὁ.

Αἴσυρος, ου, ὁ, imperitus, insciens; ἄπειρος, ἀμαθής, ex α priv. & ἴσως, ος, ὁ, ἡ, sciens, peritus.

Αἰσυτήρ, ῆρος, ὁ, adolescens, valde robustus: ex α epitat. & σύω, ruo. Alii pro decens, moderatus: ab αἶσα, officium; alii ab αἴσσω derivari malunt.

Αἰσυτός, idem quod αἰσυτήρ.

Αἰσυλόεργος, qui nefaria & flagitiosa perpetrat opera, ex αἶσυλος, opus, & seq.

Αἴσυλος, η, ὁ, iniquus, nefarius: ab ἄσυρα, unde & αἴσυλος hoc per epenthesin ῎η, illud ῎ι.

Αἰσυμνάω, ῶ, regno, impero, Eurip. Inde αἰσυμνητικὸς, ὴ, όν, Regia potestas, & αἰσυμνήτις, ιδος, ἡ, Regina; a sequente

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, vel αἰσυμνητήρ, ῆρος, certaminis præses & curator: παρὰ τὸ αἴσιμα νέμειν, vel αἴσιον ὑπνῶν. A משבים magnates quidam αἰσυμνήτας dictos volunt.

Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος.

Αἰσχέω, ῶ, fut. ήσω, dedecoro, infamo: unde αἰσχύνω, dedecoratio, dedecus; &c. utrumque ab αἶσχος, εος, τὸ, probrum.

Αἰσχημοσύνη, idem ac Th. αἶσχος, εος, τὸ, infamia, ignominia, Ezech. 16.

Αἰσχίνης, ου, ὁ, Æschines, orator Græcus.

Αἰσχιστος, turpissimus, vide αἰσχρός, turpis, a quo derivatur. ponitur etiam adverbialiter, αἰσχιστα, turpissime, fœdissime.

Αἰσχίων, ονος, ὁ & ἡ, turpior. Vide αἰσχρός.

Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, probrum: ab α, & ἴσχω. nemo enim αἶσχος habere velit. Hinc αἰσχρός, αἰσχρότης, αἰσχύνη, αἰσχύνω, ἀναίσχυντος.

Αἰσχρήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, turpis. Epigr. ab αἰσχρός.

Αἰσχρηστέω, ῶ, turpia loquor; ex αἰσχρός, & ἔπος, verbum.

Αἰσχρολογέω, turpia loquens.

Αἰσχροκερδέω, turpis lucri comparatio; dicitur & αἰσχροκερδία, sordidi quæstus aviditas; unde αἰσχροκερδέω, turpiter lucrum facio, a sequente

Αἰσχροκερδής, ής, ὁ, ἡ, dedirus turpi lucro. αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρός, & κέρδος.

Αἰσχρολογέω, turpiter loquor; a sequente

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium; ab αἰσχρολόγος, ος, ὁ, turpiloquus: ex αἰσχρός, & λέγω.

Αἰσχροποιός, turpia perpetrans, fœdus; unde αἰσχροποιία, ἡ, turpe & flagitiosum facinus; & αἰσχροποιέω, ago, vel facio turpia. Omnia ex αἰσχρός, & ποιέω.

Αἰσχρορρήμων, turpiloquus, obscœna loquens, Poll. Unde

Αἰσχρορρημοσύνη, turpiloquentia: ex αἰσχρός, & ῥῆμα, τὸ.

Αἰσχρός, ά, όν, turpis, e: dat. pl. Jon. αἰσχρῇσι. compar. αἰσχρότερον, vel αἰσχίων. superl. αἰσχίστατος, vel αἶσχιστος. Hinc αἰσχρότης, ητος, ἡ, obscœnitas: αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, verborum obscœnitas: ab αἶσχος.

Αἰσχουργία, ας, ἡ, fœdum facinus.

Αἰσχουργός, turpiter agens.

Αἰσχουργέω, fœde, vel turpiter ago; omnia ex αἰσχρός, & ἔργον.

Αἰσχύνη, fœde, turpiter; adverbium, ab αἰσχρός, turpis.

Αἰσχύνει, præs. imperat. pass. Jon. ab αἰσχύνομαι, me pudet. Th. αἶσχος.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor. Th. αἶσχος.

Αἰσχυνθείην, a. 1. opt. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθήμεν, Jon. & Dor. αἰσχυνθῆμεν, pro αἰσχυνθείημεν, a. 1. inf. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντέον, verecundandum est. αἰσχύνη, τὰ, quæ parant verecundiam.

Αἰσχυντηλία, ας, ἡ, & αἰσχυντία, ἡ, verecundia, pudor. Omnia ab αἰσχύνω, pudefacio.

Αἰσχυντηλός, verecundus: ab αἶσχος.

Αἰσχυντηρός, verecundus, pudendus; unde compar. αἰσχυντηρότερος, verecundior. Plat. ab αἰσχυντής, vel αἰσχύνω.

Αἰσχυντός, ή, όν, pudendus, ab αἶσχος.

Αἰσχύνω, pudefacio, confundo, f. υνῶ. p. ύγχυκα, p. pass. ῆσχυμμαι. a. 1. ἠσχύνθην, f. 1. αἰσχυνθήσομαι. ab αἶσχος.

Αἴσωπος, ου, ὁ, Æsopus fabulator: hinc

Αἰσώπιος, Æsopicus.

Αἶτα, α, ὁ, Dor. pro αἶτης.

Αἶτε, Dor. pro εἴτε, vel ἤ, sive, vel.

Αἶτει, præs. imperat. 2. sing. ab αἰτέω, αἰτεῖν τινα, rogare aliquem.

Αἰτέω, Dor. & Æol. pro αἰτῶ. hoc vero Att. pro αἴτει, pete. Hinc αἰτήσομαι, pro αἰτήσομαι. Th. αἰτέω.

Αἰτέω, ῶ, peto, postulo, f. ήσω. p. ήτηκα, a. 1. ἤτησα. imperf. pass. ἠτεύμην, ήμην, ῆο, ῶ, εῖτο, ῆντο: p. pass. ἤτημαι. hinc αἴτημα, & αἴτησις, εως, ἡ, petitio: f. 1. pass. αἰτηθήσομαι. Ab α epitatico, & τέω, quæro.

Αἴτημα, ατος, τὸ, & αἴτησις, εως, ἡ, postulatio, postulatum.

Αἴτης, ου, ὁ, mendicus, i. e. [illegible] mo.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

omnia a Th. αἴτω, ῶ, f. ήσω.

Αἶτες, ι, ὁ, ponitur inter Themata.

Αἴτεσμι, pro αἰτῶ; apud Euſt. ex Pind.

Αἴτης, ι. ſing. ſub. act. αἰτέσητε, a. 1. ſub. 2. pl. ab αἰτῶ

Αἰτής, ήτος, ὁ, qui amatur libidinoſe; ab αἴω, ὁ ἐπιθυμῶν τὸν ἐρώντα τῷ ἐρᾶσθαι.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασθε, part. f. g. ab αἰτέω.

Αἰτητής, οῦ, ὁ, petitor, poſtulator. Suid.

Αἰτητός, ή, όν, petendus, qui peti debet, vel poteſt; & αἰτητικός, ή, όν, petax, i. e. propenſus ad petendum; flagitator, & procax, apud Ariſtot. omnia ab αἰτέω, pero.

Αἰτία, ας, Jon. αἰτίη, ἡ, cauſa, ratio, culpa, crimen. Hinc αἰτιῶδ, qui eſt in cauſa: ἀναίτιος, cauſam non habens: quidam ab ἄω ducunt.

Αἰτίαμα, ατος, τό, culpa, crimen, Luc. c. 23. Act. Apoſt. & quod αἰτία, ἧς ἔγκλημα, criminatio, accuſatio; a ſequente

Αἰτιάζω, f. άσω, peto; αἰτιάζομαι, expoſtulo. Xenoph. Αἰτιατέον, accuſandum eſt, cauſa dicenda eſt Theophr.

Αἰτιάομαι, ώμαι, cauſam attribuo, acceptum fero, fut. άσομαι, præſ. inf. αἰτιάσθαι. p. ήτιαμαι. Exp. & accuſo, culpo, criminor; ab αἴτιος, ὁ. Item αἰτιατός, vide in αἰτιάζω. Exp. & culpæ affinis, culpandus, accuſandus, qui culpari debet ob rem aliquam, utpote ejus auctor. Il. γ. ab Euſt. exp. ſons, vel reus, & ſupplicio dignus: & ſic eſt a Th. αἰτία, ἡ. culpa, cauſa.

Αἰτίασις, εως, ἡ, accuſatio, querela contra aliquem, litis principium; ab αἰτιάομαι.

Αἰτιατός, cauſatum; a cauſa, vel ab auctore ortum; Th. αἰτία, quod etiam in maſc. uſurpatur; αἰτιατής, cauſatus; ex alio tanquam a cauſa procedens.

Αἰτιατικός, ή, όν, criminatorius.

Αἰτίζω, f. ίσω, idem quod αἰτιάω, peto, mendico. Hom. Od. ρ. & τ. & ponitur pro αἰτέω.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſæ redditio. Th. λέγω.

Αἰτιολογέω, & αἰτιολογέομαι, cauſor, cauſificor, cauſas ago; cauſam reddo.

Αἰτιολογικός, ή, όν, ής, ὁν, rationalis.

Αἰτιολόγος, qui ſequitur rationem, & utitur probationibus; vel qui rationem reddit; ex αἰτία, & λόγος, ratio.

Αἴτιον, ι, τό, ſubſtant. cauſa, ratio; item, culpa, accuſatio; idem quod Th. αἰτία.

Αἴτιος, α, ὁ, fœm. αἰτία, neut. αἴτιον, qui, vel quæ, vel quod in cauſa eſt; cauſa rei alicujus; auctor. Ariſtoph. in Plut. unde compar. αἰτιώτερος, qui magis eſt cauſa, vel in cauſa, & ſuperl. αἰτιώτατος, qui maxime eſt in cauſa, præcipuus auctor.

Αἰτιῶντο, pro αἰτιῶντο, culparent, præſ. opt. paſſ. 3. pl. vel Jon. pro ήτιώντο, imperf. paſſ. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος, ὁ, ἡ, cauſalis: αἰτιῶδες, n. g.

Αἶτνα, ας, ἡ, Dor. pro Αἴτνη. ὄρος σικελικὸν πυρφοροῦν· παρὰ τὸ αἴθω.

Αἶτος, Dor. pro πάτος, manſio.

Αἰτωλός, ή, όν, Ætolus: Αἰτωλοί, nom. pl. Αἰτωλοῖσι, dat. pl. hinc Αἰτώλιος, α, ον, Ætolus, patronym.

Αἰτωλός, ή, όν, tecto frommate, ponitur pro κάτω, i. e. ἐκκάτω, a Th. αἴτω, ut Euſt. annotat. Od. ξ. alioqui nomen eſt proprium.

Αἰτώμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. ab αἰτῶ.

Αἴφνης, adv. ſubito, repente. ex ἄφνω. per Syncop. pro ἀφανῶς, per Apocopen τῆς σ. ab ἄφανής.

Αἰφνίδιος, adverb. ſubito; pro αἰφνιδίως, nominaliter tamen etiam uſurpatur; τὸ αἰφνίδιον, quod repentinum eſt. Thuc. Plut. in Numa.

Αἰφνίδιος, α, ον, repentinus: hinc αἰφνιδίως, adv. repente: ab αἴφνης.

Αἰχθῆναι, adigi, a. 1. inf. paſſ. ab ἄγω.

Αἰχθήτω, a. 1. paſſ. indic. a verbo ἄγω, ſeu αἴσσω, ex quo infin. αἰχθῆναι, pro ἀχθῆναι, & ἀχθήτω, pro ἀγέσθω, ſcilicet.

Αἰχμάζω, pugno, vibro: ab αἰχμή.

Αἰχμάομαι, idem.

Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, vide in αἰχμάλωτος.

Αἰχμαλωτικός, manciparius, ſervilis: ab eod. αἰχμάλωτος.

Αἰχμάλωτος, ε, ὁ, captivus: & αἰχμαλωτίς, ίδος, ἡ, captiva; q. d. τὴν αἰχμὴ ἁλωτός, quod ab ἁλίσκω. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, captivitas: αἰχμαλωτεύω, captivum duco, f. εύσω. p. ἠχμαλώτευκα. Αἰχμαλωτίζω, captivum abduco, f. ίσω. p. ικα. p. paſſ. ἠχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰχμητάς, ά, Dor. pro αἰχμητής. & αἰχμήτας, gen. Dor. Bœot. & Æol. pro αἰχμητῆ.

Αἰχμή, ῆς, ἡ, cuſpis: αἰχμῇσι, dat. pl. Jon. pro αἰχμαῖς. ab αἴσσω, vel παρὰ τὸ αἶμα χέειν.

Αἰχμητά, voc. ſing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητής, οῦ, ὁ, bellator. acc. αἰχμητάω. Th. αἰχμή.

Αἰχμήτα, bellatrix, haſtæ perita. Th. idem.

Αἰχμίον, haſtile, telum, haſta; τὸ δόρυ. Heſych. Th. idem.

Αἰχμόλεπτος, pro αἰχμάλωτος, Methodius: legitur & Αἰχμόβοτος apud Heſych. & deducunt ex αἰχμὴ, & βέω, quia captivi vinciri ſolent.

Αἰχμοφόρος, ὁ, idem ac δορυφόρος, miles haſtatus; ex αἰχμὴ, & φέρω.

Αἶψα, & αἶψ, adv. ſtatim, celeriter.

Αἰψηροκέλευθος, ε, ὁ, ἡ, celeriter viam conficiens, epitheton Boreæ: ex αἰψηρός, pro ταχυδρόμος, velox, quod ab αἶψα & κέλευθος.

Αἰψηρός, pro quo etiam dicitur ταχυηρός, ά, όν, celer, citus, velox, a Th. ἄινυμι, cito, continuo.

Αἰών, ῶνος, ὁ, ævum, mundus, ſeculum: q. ἀεὶ ὤν. Item in f. g. ἡ αἰών, vita. Hinc αἰώνιος, α, ον, ὁ, ἡ, æternus: αἰωνίζω, æternum reddo: δυσαίων, ων, ονος, ὁ, ἡ, cui ærumnoſa eſt vita. εὐαίων, qui beatam vitam degit.

Αἰών, ῶνος, ὁ, ἡ, Dor. pro εἰών, litus: q. d. p. m. ἴα, verbi εἶμι, eo.

Αἰώρα, exp. ἡ κρεμάθρα, h. e. vas penſile, apud Plat. in Phædone: item geſtatio, vel penſilis exercitamenti genus, ut ſunt lecti penſiles, quibus ægroti utuntur, Plut. oſcillum: item κρέμβη, i. e. ſuſpendium vel ipſe funis, quo quis ad ſuſpendium utitur: item exp. ὕψωσις, ἔπαρσις, i. e. elatio, exaltatio, Suid. & Euſt. eſt a Th. αἰωρέω, ῶ, in ſublime attollo, elevo, eveho, effero, ſubveho: item ſuſpendo. Grammatici autem tradunt, αἰωρῶ fieri ab ἄειρω, interjecto ω.

Αἰώρα, ας, ἡ, exaltatio, oſcillum: ab ἄειρω, per pleonaſmum τῆ ω.

Αἰωρέω, fut. ήσω. p. κα. ſurſum tollo.

Αἰώρημα, ατος, τό, elatio, elevatio: item ſuſpenſio, in Auct. Epigramm. item editur & excellum opus; Antipater in Epigr. & Dion. Sic etiam αἰώρησις, εως, ἡ, idem, vectio: ſuſpenſio, exaltatio, geſtatio: utrumque ab αἰωρέω, in paſſ. αἰωρίσμαι, ισμαι, ſurſum, vel in ſublime attollor, evehor; ſpe ſuſpenſus ſum, & rebus novis immineo, Plut. inde etiam ἀειρος, ος, ον, ὁ, ſublimis.

Α Κ.

Ἀ κᾶ, adv. Poet. & Dor. pro ἀκῇ, vel ἀκέως, tacite, quiete.

Ἀκάδημος, voc. ab Ἀκάδημος, ου, ὁ, Academus, nom. propr. Hinc Ἀκαδήμεια, ſeu Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, Athenis dictus fuit locus quidam publicus.

Ἀκαδημικός, Academicus; dicitur etiam Ἀκαδημαϊκός. unde φιλόσοφοι Ἀκαδημαϊκοί, Academici Philoſophi nominabantur, qui ſeſe exercebant in Academia, (i. e. in loco illo publico Athenis ab Academo quodam conſecrato; qui locus conſitus erat arboribus multis pulcherrimis, & monumentis fortium virorum ornatus; ibidemque erat gymnaſium, in quo ſeſe Philoſophi in primis exercebant, ut & in Lyceo) docendo ſcil. & diſputando. Athen. l. 11. & Luc. in piſcatore. Quidam deducunt nomen Ἀκαδημία ab ἄκη, remedium, & δῆμος, populus, quod inſcitiæ ſuæ remedium populus inde petat.

Ἀκάζω, acuo, f. σω. perf. paſſ. ἤκασμαι, ab ἀκή.

Ἀκαής, ές, ὁ ἡ ὁ, non uſtus, uſtionem non expertus; ex α priv. & καίω, ſ. καύσω, uro, incendo.

Ἀκαθαίρετος, inexpugnabilis, qui everti non poteſt, ἀνατρέπητος, Suid. ex α priv. & καθαιρέω, ῶ, everto, diruo. Th. αἱρέω, capio: item everto.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas: ἀκάθαρτος, ον, ὁ, ἡ, impurus: ἀκαθάρτης, per Sync. pro ἀκαθαρσότης, ητος, impuritas: ex α, & καθαίρω.

Ἀκάθεκτος, ε, ὁ, ἡ, qui non poteſt contineri: ex α, & κατέχω.

Ἀκαθηκέσια διαθήκη, inofficioſum teſtamentum; in Pand. Eſt decompoſitum a καθήκω. vide.

Ἀκαθίστάω, turbor, confundor, ſtare nequeo. eſt decompoſitum a καθίστάω, vel καθιστάω, conſtituo.

Ἀκαθόσιωτον, profanum, injuſtum; ἄνομον; ex α priv. & καθοσιόω, ſanctum reddo; quod vide.

Ἀκαινα, ης, ἡ, ſtimulus. ab ἀκή.

Ἀκαίνη, Jonice dicitur pro ἄκαινα, ἡ, item pro ἄκανθα, teſte Heſychio, & ejuſdem originis: nimirum παρὰ τὸν ἀκέλλω. Item virga paſtoralis aculeo præfixa ſic dicitur.

Ἀκαιρα, intempeſtive, adv. ab ἄκαιρος, ον, quod ex α & καιρός.

Ἀκαιρέομαι, opportunitate temporis deſtituor. imperf. ἀκαιρεόμην, ούμην, ἐῖο, εῖτο, ἔεσθε, ἔεντο, f. ήσομαι, p. paſſ. ἠκαίρημαι. ab ἄκαιρος.

Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, non opportunum tempus. Demoſth. Ol. 1. Ἀκαιρίαι, & καιροὶ opponuntur; item immodicitas in ſermone. Iſocr. ab ἄκαιρος, ον, ὁ ἡ ἡ, intempeſtivus, non opportunus; item immodicus; unde etiam ἀκαίρως, intempeſtive, immodice, ex α priv. & καιρός.

Ἀκαιροβόας, ου, ὁ, loquax, blatero; λάλος, proprie intempeſtive clamans; ex ἀκαίρως, & βοᾶς, ὁ, clamoſus; a βοάω boo, clamo; inde βοή, ἡ, clamor.

Ἀκαιρολογία, intempeſtiva ſermocinatio; ex ἄκαιρος, intempeſtivus, & λογία, vel λόγος, ſermo.

Ἀκακαλίς, ίδος, ἡ, ſemen fruticis, ex Ægypto.

Ἀκακήμφατος, mala fama liberatus, qui male audire definit. Heſych. eſt decomp. ex α priv. & κακήφατος, (in decomp. μ inſeritur ob euphoniam) inglorius, ignobilis; idem ac κακήφημος, quod vide.

Ἀκάκητα, voc. pro ἀκακήτης, ου, ὁ, nihil mali faciens, vel nullo malo dignus; ab α & κακός.

Ἀκακία, ἡ, innocentia, ſimplicitas, εὐσωφροσύνη, mens abhorrens a malitia. Dem. & Plut. Unde ἀκάκως, pure, ſimpliciter, aperte, ſine fraude; & ἀκάκωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non affectus malo, ſeu malis; non vexatus; item ἀκάκητος, idem ac ἀκακήτης, non nocens, nullo malo dignus. omnia ex α priv. & κακός, malus, vel κακία, malitia.

Ἀκακος, ος, ὁ, ἡ, innocens. Th. κακός.

Ἀκακούργητος, a malo intactus, eſt decomp. ex α priv. & κακουργήτης, quod vide.

Ἀκαλανθίς, ίδος, ἡ, dicitur carduelis avis: quæ & ἀκανθυλλὶς vocatur. Heſych. & Suid. Item exp. & celer canis apud eoſdem παρὰ τὸ ἀκάλλεω, quod cauda blandiatur notis.

Ἀκαλαφήτου, gen. Æol. ab ἀκαλαφήτης,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ος, ὁ, quiete fluens; ab ἀκαλὸς, & ῥέω.

Ἀκαλήφη, ης, ἡ, urtica; παρὰ τὸ μὴ ἔχειν καλὴν ὀρῶ. Chald. חרלת.

Ἀκαλλὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, invenustus. Th. καλὸς.

Ἀκαλλιέρητος, ος, ὁ ᾗ ἡ, execrabilis, non litatus. Eschyl. est decomp. ex α priv. & καλλιερέω, ῶ, prospera, seu secunda sacra facio; quod vide.

Ἀκαλλώπιστος, ὁ ᾗ ἡ, non comptus nec ornatus; curam pulchritudinis negligens: est decomp. ex α priv. & καλλωπιστὴς, cultum & ornatus nimium studiosus; a καλλωπέω, pulcher.

Ἀκαλὸς, ὴ, ὸν, quietus; ab ἄκα, quiete.

Ἀκαλύπτου, ος, ὁ ᾗ ἡ, retectus, apertus, non tectus; Luc. ἀκαλύπτου κεφαλὴ, apertum caput; ex α priv. & καλύπτω, tego. vide.

Ἀκαλῶς, quiete, leniter, sine strepitu, adverb. ab ἀκαλὸς, quietus.

Ἀκάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, indefessus: ex α & κάμνω.

Ἀκαμαντολόγχαν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, ου, ὁ, infatigabilis hasta: quod ab ἀκάμας, & λόγχη.

Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, infatigabilis pugnator: ab ἀκάμας, & μάχομαι.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ, qui pedes habet indefessos: ex πούς, & ἀκάμας.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, & ἄκαμος, ου, ὁ, idem ac ἀκάμαντος, ου, ὁ ᾗ ἡ, labore carens; i. e. laborem non sentiens, infatigabilis, indefessus: item ἀκάμαντος, qui non laboravit, apud Nonn. Unde etiam adv. ἀκαμάντως, infatigabiliter, indefesse, Suid. Sed dicitur

Ἀκάμαντος, adverbialiter, a Sophocle, ex α priv. & κάμνω, ὁ; a Th. κάμω, f. κεκμῶ.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, nomen viri.

Ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Jon. f. g. ἀκαμάτοις, gen. sing. Jon. ab ἀκάματος, ος, ὁ, ἡ, indefessus: ex α, & κάμνω.

Ἀκαμαντολόγχας, a Pindaro dicitur potius, quam ἀκαμαντολόγχης: sic & ἀκαμαντομάχας, Pind. pugna indefessus, potius quam ἀκαμαντομάχης: utrumque ex ἀκάμαντος, sive ex α priv. & κάμνω, comp. cum λόγχη, ἡ, & μάχη, ἡ.

Ἀκαμαντοχάμας, ος, ὁ, indefatigabilis bello, epitheton Ajacis, apud Pind. ex ἀκάματος, indefatigabilis & χάρμη, lætitia, (a χαίρω, lætor) item animus ad pugnam promptus; & ipsa pugna, apud Hom. Il. ε & γ.

Ἀκάμπτους, non connivens: est decomp. ex α priv. & καμπύω, per Syncopen, pro καταμπύω, idem ac Th. μύω, conniveo.

Ἀκάμπτος, ος, ὁ, ἡ, idem ac ἀκαμπὴς, ὲς, ὁ, ἡ, inflexibilis, infrangibilis: ex α, & κάμπτω.

Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas. Thema idem.

Ἄκανθα, ης, ἡ, spina; factum ab ἀκὴ, & ἀνθέω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, spineus, a, um. ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, carduelis: ἀκανθώδης, ὁ, ἡ, spinosus: ἀκανθόω, spinosum reddo.

Ἀκανθεών, ῶνος, ὁ, spinetum, senticetum, Eust.

Ἀκάνθιος, εττος, ὁ, spinosus, spinis abundans: item ἀκάνθιος, ου, ὁ, dicitur cicadæ species: cujus Epith. Suid. ait esse ex eo, quod inter spinas canat: atque sic dicitur etiam spina piscis, apud Aristot.

Ἀκανθικὴ, appellatur & lactyma helxines herbæ.

Ἀκανθικὸς, κὴ, κὸν, idem ac ἀκάνθινος, η, ον ᾗ ὴ, spineus: ex spinis factus, seu contextus: ut ἀκάνθινος στέφανος, apud Euang. & ἀκάνθινα ξύλα, apud Dioscor.

Ἀκάνθιον, seu ἄκανθίον, dimin. q. d. spinula; sed est & herba similis albæ spinæ, apud Dioscor. omnia a Th. ἄκανθα, ἡ, spina, vepris, sentis, aculeus; & metaph. dicitur & de aculeis quorundam animalium, ut hystricis, echini, piscium, &c. Apud Athen. & Plut. & est etiam ipsa spina dorsi; denique in plur. ἀκανθαι, dictæ sunt per metaph. ut Lat. spinæ, difficultates, molestiæ, sive salebræ, scrupuli: apud Athen. dicta autem est ἄκανθα, παρὰ τὸ ἀκλὼ, quia spinæ sunt acutæ, seu acuminatæ.

Ἀκανθίζω, spinosum reddo; exponitur & spinosus sum, spinis horreo, ab ἄκανθα, ἡ, spina.

Ἄκανθις, frutex est, qui, ut ait Dioscor. spinæ albæ similis esse creditur: & dicitur Arabica spina, seu Ægyptia: & est etiam avis nomen, apud Aristot. quam alii luscinam esse volunt: alii, carduelem: dicta a spinis, quibus pascitur; eadem dicitur & ἀκανθυλλὶς, teste Schol. Theocr. a Th. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per spinas, seu sentes gradiens, q. d. spinigradus: in fœm. ἀκανθοβάτις, idem; ex ἄκανθα, spina, & βατέω, vado. Th. βαίνω, gradior.

Ἀκανθόβολος, jaciens, vel emittens spinas; Nicand. ex ἄκανθα, & βολὴ, jactus. Th. βάλλω, jacio.

Ἀκανθολέγος, spinas colligens, vel spinarum collector; ex ἄκανθα, & λέγω, colligo.

Ἀκανθόεντος, Hesychio echinus est; dorsum enim ejus spinis horret; κῶνος dorsum est. Sic ex ἄκανθα, spina, hæc varia sequentia componuntur; ἀκανθοπλὴξ, ῆγος, ὁ ᾗ ἡ, a spina vel stimulo ictus; πλὴξ, est (quasi percussor) stimulus boves pungens, a Themate πλήσσω, vel πλήττω, f. ξω, percutio. ἀκανθοστεφὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, spinis coronatus, vel cinctus; Aristot. στέφος, ους, τὸ, est corona, a Th. στέφω, corono. ἀκανθοτάραξ, spinas comedens, spinis victitans, unde ἀκανθοφαγέω, spinis vescor. Th. φάγω, edo. ἀκανθοφέρω, spinas gero; unde ἀκανθόφορος, spiniger, spinas gerens, seu ferens. Th. φέρω, fero. ἀκανθοφύω, spinas produco. Th. φύω, gigno, produco. ἀκανθόφυλλος, spinosa folia habens. Th. φύλλον, ὸ, τὸ, folium. Denique ἀκανθόχοιρος, q. d. porcus spinis horrens, echinus terrestris, Suid. Th. χοῖρος, ὸ, ὁ, porcus, sus.

Ἄκανθος, ου, ὁ, acanthus arbor, de qua Theocr. l. 3. Hist. Pl. c. 4. sic dicta est, quia spinis est plena. sunt, qui fruticem, alii, spinosam esse herbam tradunt: item echinus, seu erinaceus, vel, ut alii, erinacei genus; habet enim erinaceus aculeatum totum fere corpus; idem dicitur & ἀκανθίων, ωνος, ὁ, Gal. Itidem a Them. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθόω, ῶ, f. ώσω, spinosum, seu aculeatum reddo; & in pass. ἀκανθόομαι, spinosus, seu aculeatus sum, vel fio: spinis, seu aculeis horreo, Theophr. a Them. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, spinus avis: vide in ἀκανθὶς.

Ἀκανθώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, spinosus, spinis abundans, vel spinas habens: item dumosus, senticosus; ut apud Herodot. lib. 1. ὧν γάρ τι χώρος ἦν Περσικὴ ἀκανθώδης. Item aculeatus, aculeis horrens; item metaph. difficultatibus & molestiis plenus; ut βίος ἀκανθώδης, a The. ἄκανθα, ἡ. Unde

Ἀκανθών, ῶνος, ὁ, spinetum, senticetum: item ἀκανθὼν, asinus, apud Josephum; quo auctore, Appion Grammaticus calumniabatur Judæos, dicebatque eos colere Ϙ ἀκανθῶνος κεφαλὴν, asini caput; hinc sumpto argumento, atque ex tam insigni mendacio & calumnia, Christum Slvatorem nostrum hostes religionis nostræ detestando titulo ὀνόκλον cognominarunt; itidem ab eod. Them. ἄκανθα.

Ἀκανίζω, acanum imitor; acani seu acanthæ (i. e. spinæ) speciem gero. Theophr. Hist. Plant. ἀκανίζει, acani speciem gerit; ab ἄκανος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem ac ἄκαινα, & ἄκανθα, spina.

Ἀκανικὸς, acanicus, qui acani est, vel qualis est acani. Unde ἀκανικαὶ ἄκανθαι, dicuntur spinæ acanicæ, Theophr. Hist. Pl. 4. 7. i. e. quæ acanum ferunt, ut Sonchus: ab ἄκανος, ὁ, herba quædam, seu frutex spinosus, & aculeatus. Item ἀκάνιον, spinula, Hesyc. diminut. ab eod.

Ἀκανόνιστος, ος, ὁ ᾗ ἡ, non canonicus: ut ἀκανόνιστα βιβλία, libri non canonici; ut e contra καινικὰ βιβλία, sunt canonici libri, h. e. sacri, novi & antiqui Testamenti: comp. ex α priv. & κανὼν, όνος, unde κανονίζομαι.

Ἄκανος, acanus, vide in ἀκανίζω. spinæ genus est.

Ἀκανώδης, q. d. acanaceus; speciem acani gerens, seu qui ex acani genere est; ut quum dicitur planta aliqua esse ἀκανώδης. est ab ἄκανος, ὁ, idem ac ἄκαινα, & ἄκανθα, ejusdemque originis. Hesych. Euripidem ita nominare ait spinas, quibus dorsum piscis horret; addit tamen esse etiam καυθάρου εἶδος, sed sic dicitur etiam illud, quod veluti malum extuberat in carduorum genere, Theoph. Hist. Pl. 6. 4.

Ἀκάπηλος, ος, ὁ ᾗ ἡ, caupone, seu cauponibus carens: item simplex, non adulterus; vel cauponum fraudibus carens; Strab. Item, eodem sensu, dicitur ἀκαπήλευτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, qui non cauponatur; ut ἀκαπήλευτος γνώμη, integer atque sincerus, animus. Cyrill. ἄδολος, καθαρὸς: ex α priv. & κάπηλος, ου, ὁ, institor: item caupo. Vide.

Ἄκαπνος, ος, ὁ ᾗ ἡ, sine fumo. Th. καπνὸς.

Ἀκάρδιος, ος, ὁ, vecors, excors, carens corde; ex α priv. & καρδία, cor.

Ἀκαρεὶ, ἀκαριαῖος, & ἀκαρεῖ, puncto temporis; momento; ὃν ἀτμὸν; quasi in insecabili instanti; ab ἄκαρις, q. d. insecabilis; qui scindi non potest; ut ὃν ἀκαρεῖ χρόνῳ, momento temporis, apud Aristoph. (ex α priv. & κείρω, f. κερῶ, tondeo; item scindo) dicitur etiam ἀκαρῆ, adverbialiter; momento. statim.

Ἄκαρις, ίδος, ὁ ᾗ ἡ, ες, τὸ, exiguus, a, uum Th. κείρω, ἀκαρέσιος, ος, idem.

Ἄκαρος, dicitur animalculum omnium minutissimum, solens innasci ceræ, & caseo invetcratis, & cuti humanæ, maximos ei ingenerans pruritus. Aristot. Hist. an. l. 5. c. 32. ex α priv. & κείρω, sive ab ἀκαρὴς.

Ἀκαρεώδης, & ἀκαρὴς, quasi ita exiguus, ut caput, & principium reperiri non possit; minimus, pauxillus; vel pauxillulus: item brevis, momentaneus. unde τὸ ἀκαρὲς, teste Poll. dicitur exiguum, quod ob exiguitatem non possumus κείρειν, metaph. sumpta a civibus ita exiguis, & quasi curtis, ut tonderi nequeant. Comp. ex α priv. & κάρη, seu κάρη, τὸ. Vide etiam ἀκκεῖ.

Ἀκαρίδιος, minutus, brevis vehementer; idem ac ἀκαρὴς, & ἀκαρεώδης, idemque Thema.

Ἄκαρνα, ἡ, genus plantæ.

Ἀκαρνὰν, nomen piscis apud Athen. lib.

Ἀκαρὲς, cerebrum, vel caput; Etym. cum α præpositivo a κάρη, τὸ, indeclinabile, idem ac κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Ἀκαρπέω, fut. ήσω, sum sterilis, sterilesco.

Ἀκαρπία, sterilitas, frugum privatio.

Ἄκαρπος, ος, ὁ, ἡ, sterilis: ex α & καρπὸς.

Ἀκάρπωτος, ex quo fructus percepti non est.

Ἀκαρτέρητος, ὁ ᾗ ἡ, intolerabilis: qui tolerari, & sustineri nequit. Hesych. ex α priv. & καρτερέω, tolero, patior, patienter fero.

Ἄκαρτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, intonsus: ex α priv. & κάρτος, tonsus: a Th. κείρω, tondeo.

Ἀκάρφης, qui artefactus non est, nec ficco plane privatus. Athen. ex Nicand. ex α priv. & κάρφω, fut. ψω, ficco, arefacio.

Ἀκαρῶς, puncto temporis. vide supra ἀκαρεί.

Ἀκάσκα, vel ἀκασκὶ, quiete, & placide, molliter, leniter: apud Eust. ab ὁ ἄκα, tacite.

Ἀκάτη, ης, nom. mulieris: ab ἀκάτιον.

Ἄκαστος, Acastus, nomen proprium viri.

Ἀκατόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, prudens.

Ἀκαταβλητος, ος, ὁ ᾗ ἡ, qui dejici non potest: ex α priv. & καταβάλλω, dejicio.

Ἀκατάγνωστος, non indictus, seu patefactus per nuntium. Vide κατάγγελτος, indictus.

Ἀκα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀκαταγώνιστος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui damnari nequit: ex α & καταγιγνώσκω.

Ἀκαταγώνιστος, inexpugnabilis. vide καταγωνίζομαι, certamine vinco.

Ἀκατάθυμος, ος, ὁ, qui non est κατὰ ψυχὴν, καὶ θυμὸν, animo ingratus. Vide καταθύμιος, animo gratus.

Ἀκατάκριτος, ος, ὁ, ἡ, non accusabilis, inculpatus. Vide κατακρίνομαι, criminor, accuso.

Ἀκατακάλυπτος, ος, ὁ, ἡ, non velatus, ex α, κατὰ, & καλύπτω.

Ἀκατακόσμητος, inexornatus, indispositus. vide κατακοσμέω, compono.

Ἀκατάκριτος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui indicta causa pœna infligitur. Th. κρίνω.

Ἀκατακρίτως, adv. sine judicio.

Ἀκατάλητος, ος, ὁ, ἡ, cui in fine nihil deest. Th. λήγω.

Ἀκαταλήκτως, assidue, indefinenter: adv. ab ἀκατάληκτος.

Ἀκαταλήπτος, ος, ὁ, ἡ, qui comprehendi, seu percipi non potest, incomprehensibilis.

Ἀκαταλήπτω, non comprehendo.

Ἀκαταληψία, ας, ἡ, incomprehensibilitas. Vide καταληπτὸς, & καταλαμβάνω.

Ἀκατάλλακτος, ος, ὁ, ἡ, qui reconciliari non potest, implacabilis.

Ἀκαταλλάκτως, implacabiliter. Vide καταλλάττομαι, reconcilior.

Ἀκατάλληλος, incongruus, dissentaneus, inconcinnus.

Ἀκαταλλήλως, incongruenter, inconcinne. Vide καταλλήλος, congruus.

Ἀκατάληπτος, ος, ὁ, καὶ ἡ, non absconditus, detectus.

Ἀκατάλυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, indissolubilis, indissolutus: ex α & καταλύω.

Ἀκαταμάχητος, ος, ὁ, ἡ, inexpugnabilis. a καταμάχομαι, expugno.

Ἀκατάμετρητος, immensurabilis. Vide καταμετρέω, dimetior.

Ἀκατανόητος, ος, ὁ καὶ ἡ, non intelligibilis. Vide καταναοέω, intelligo.

Ἀκατανίκητος, ineluctabilis, insuperabilis, luctæ non superandus. Th. πάλη, ης, ἡ, luctæ.

Ἀκατάπαυστος, ος, ὁ καὶ ἡ, cessare nescius; qui nequit cohiberi: ex α, & καταπαύω.

Ἀκατάπαυστος, assidue, indefinenter.

Ἀκατάπληκτος, ὁ, non attonitus, imperturbatus. Vide καταπλήττομαι, percellor, obstupefio.

Ἀκατάπονητος, Hesych. qui labore domari non potest: a καταπονέομαι, labore conficior.

Ἀκατάπτωτος, non potabilis; qui absorberi, aut devorari nequit. Job 20. a καταπίνω, absorbeo. Th. πίνω, bibo, poto.

Ἀκατάπραυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui sedari, & deliniri nequit, implacabilis, ab α & καταπραΰνω, idem ac πραΰνω, demulceo. Th. πρᾶος, mitis, lenis.

Ἀκατάσειστος, ος, ὁ, inconcussus, firmus: a κατασείω, decutio.

Ἀκατασήμαντος, ος, ὁ καὶ ἡ, non obsignatus: a κατασημαίνω observo, obsigno.

Ἀκατασκεύαστος, inconditus, infabricatus: item inelaboratus.

Ἀκατασκευάστως, adv. imparate, inconditè, infabricate: ab ἀκατάσκευος.

Ἀκατάσκευος, ος, ὁ, solutus. incompositus: unde dicitur ἀκατάσκευος λόγος, oratio elocutionis ornatu carens, & artificio: dictio figuris carens, & distinctione troporum. Item ἀκατάσκευος, non confirmatus, argumentis non probatus Hermog. ex α, & κατασκευάζω.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, proprie tumultuatio, agitatio, si qua res in quiete aliqua consistere non potest, seditio.

Ἀκατάστατος, ος, ὁ, certo in loco, seu statu non collocatus non sedatus, sed tumultuans. Plut. ab α, & καθίστημι.

Ἀκατασκάτως, incomposite, confuse; quum res certo loco constituta, aut sedata non est.

Ἀκατάσχετος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui coerceri nequit: ut ἀκατάσχετον κακὸν. Jac. c. 3. ex α, & κατασχετος.

Ἀκατασχέτως, more eorum, quæ contineri, & cohiberi nequeunt.

Ἀκατάφρακτος, qui non est κατάφρακτος, armis munitus. Th. φράσσω, sive φράττω, sepio, munio.

Ἀκαταφρόνητος, non contemptibilis, vel non contemnendus. Plut. ex α priv. & καταφρονέω, f. ήσω.

Ἀκατάψευστος, ος, ὁ καὶ ἡ, non ementitus: ex α, κατὰ, & ψεύδω.

Ἀκατέργαστος, ος, ὁ, ἡ, inelaboratus, impolitus, rudis: ex α priv. & κατεργάζομαι.

Ἀκατάδυαστος, qui sopitus non est, aut sopiri nequit, irrequietus, insomnis. Hesych. ex α priv. & κατδυάζω.

Ἀκατηγόρητος, nulli obnoxius accusationi, irreprehensibilis: ex α priv. & κατηγορέω, ῶ, f. ήσω.

Ἀκατήχητος dicitur, qui prima religionis Christianæ rudimenta non percepit, qui nondum κατήχησιν: ex α priv. & κατηχέω, ῶ, f. ήσω.

Ἀκάτιον, ος, τὸ, parvus acatus. unde apud Theophr. ἀκάτιον ἀμφικλινὲς, Schol. annotat esse navigiolum, quod utrinque remis agatur, in quo unusquisque remigum binos remos ducat. est diminut. a Th. ἄκατος, ὁ.

Ἀκατονόμαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui nominari non potest seu denominari; cui nomen imponi non potest: ex α priv. & κατονομάζω.

Ἄκατος, ος, ὁ, ἡ, genus navigii actuarii: ab ἄγω, quia agitur remis. Bayfius de re navali dicit, genus esse navigii, quod velis potius, quam remis agebatur: ex Thuc. & Luc. Item genus poculi, metaphorice sic dicti a magnitudine, vel concavitate. Eust. scribit esse φιάλῃ πλοιοειδῆ: & tradit Etym. dici quasi ἀκητὸς, (ab ἄγω) pleonasmo π α, ut & Lat. actuaria navis, quæ facile huc illuc agi, & duci potest: vel a nomine ἀκτὴ, utpote quæ ἀπ' ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν περιέχεται.

Ἄκαυλος, ος, ὁ, ἡ, sine caule; caulis expers. Athen. & Aristot. ex α priv. & καυλὸς, caulis.

Ἀκαυτηριάστος, qui cautere inustus non est; qui stigmate notatus non est: ex α priv. & καυτηριάζω.

Ἄκαυστος, ος, ὁ, ἡ, non ustus, inustus, qui aduri nequit. Plut. ex α priv. & καυστὸς, ustus. Th. καίω, uro.

Ἀκαχήατο, & Poet. ἀκαχήατο, Jon. pro ἀκαχίωντο, tristati erant: pluſq. p. verbi ἀκαχέω, per redupl. pro ἀχέω. vel imperf. verbi ἀκάχημαι. Th. ἄχος.

Ἀκαχέω, Ἀκάχημαι, & Ἀκαχίζω, tristitia afficio: ab ἄχος.

Ἀκαχήμενος, ex animo dolens, præſ. part. ab ἀκάχημαι.

Ἀκάχημαι, idem ac ἀκαχέω, quod ab ἀκάχω: & Them. ἄχος.

Ἀκαχίζω, f. ίσω, ango, tristitia afficio: idem ac ἀκαχέω: & Th. idem.

Ἀκαχμένος, acutus part. pass. pro κεκασμένος, ab ἀκάζομαι, f. άσημαι, & ex dialecto ἀκαίζομαι, perf. ἤκαγμαι, unde ἀκαγμένος. Alii ἀκαχμένος, pro κεκαχμένος, abjecto augmento, & syncope facta, perf. part. esse volunt Jon. ab ἀκαχέω. Th. ἀκὴ, vel ἄχος.

Ἀκαχμένω, ῶ, f. ήσω, acuo; idem ac ἀκαινῶ.

Ἀκάχοιντο, 3. præſ. opt. ab ἀκάχω, dolore afficio. part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

Ἀκάχων, tristans.

Ἀκέανες, pisces apud Ampraciotas. Hesych.

Ἀκέανος, leguminis genus rotundum, & durum, frangique, vel dissolvi difficile. Hesych. Suid.

Ἀκέαστος, qui frangi, vel dissolvi nequit, inseparabilis. ex α priv. & κεάζομαι, findor. Th. κέω, findo.

Ἀκέομαι, Jonica epenthesi π: dicitur pro ἀκέομαι. Il. π. unde metaph. Od. ξ. ὀνὰς ἀκεόμενον, refarcientem naves.

Ἀκεόμενος, Jon. & Poet. pro ἀκεόμενος, præſ. part. ab ἀκέομαι.

Ἀκεραιόμαος, α, ὁ, Dor. pro ἀκεραιόμενος, ος, ὁ, idem ac ἀκερσεκόμης, intonsus.

Ἀκαλδαμεῖ, ager sanguinis.

Ἀκέλευθος, ος, ὁ, invius: unde ἀκέλευθα, sub. σήματα, signa, quæ locis parum perviis præfiguntur. Hesych. ex α priv. & κέλευθος, ος, ὁ, ἡ, via.

Ἀκέλευστος, ος, ὁ καὶ ἡ, injussus. Soph. & Epigr. ex α priv. & κελεύστὸς, jussus, a κελεύω, jubeo.

Ἀκέλυφος, ος, ὁ καὶ ἡ, nullo putamine, seu cortice tectus: ex α priv. & κέλυφος, εος, τὸ, cortex. Th. καλύπτω, tego.

Ἀκέλυφος, ος, ὁ καὶ ἡ, nullo cortice tectus.

Ἀκενόδοξος, carens ostentatione, & vana gloriatione: ex α priv. & κενόδοξος.

Ἀκενόσπουδος, qui rebus inanibus non studet, nec vanæ gloriæ. Suid. ex α priv. & κενόσπουδος.

Ἀκένωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, non evacuatus, ex α priv. & κενόω, vacuo.

Ἀκέντητος, indomitus. Th. κεντέω.

Ἀκέντρος, ος, ὁ καὶ ἡ, stimulo, seu aculeo, vel calcaribus carens. Plut. & Athen. ex α priv. & κέντρον.

Ἀκέομαι, medeor. ἀκέσσο, 3. pl. imperf. Jon. f. έσομαι, & ήσομαι.

Ἀκέοντως, adv. tacite, pro ἀκέων: apud Hesych. est idem ac ἀκλῶ, quod ex α priv. & χαίνω, hisco; os in verba resolvo aspirata in tenuem versa.

Ἀκέραιος, ος, ὁ, ἡ, innocens, sincerus, purus, non adulteratus: ex α, & κεράννυμι. Οἶνος ἀκέραιος, vinum purum, Dioſc. l. 5. ἀκέραιος θάλασσα, aqua maris sincera: ex κεράω, & α priv. Item integer, intactus, incolumis, illæsus. Plut. in Alcib. Item metaph. simplex, ut Matth. 10. ἀκέραιοι, ὡς αἱ περιστεραί. In hac autem signif. altera notatio non erit incongrua, scil. ex α pr. & κέρας, τὸ, q. d. sine cornibus, cornibus non feriens, placidus. sic enim ἀκέραιος est epith. animalium, quæ natura nullis armavit cornibus ad depellendam injuriam, aut, si armata sint, non tamen illis utuntur ad invadendos homines. Etym.

Ἀκεραιότης, ητος, ἡ, simplicitas, integritas: ab ἀκέραιος.

Ἀκεραίως, sincere, pure: item integre, incolumiter. adv. ab ἀκέραιος.

Ἄκερατος, ος, ὁ, cornibus vacans: ab α priv. & κέρας.

Ἀκεραύνωτος, non tactus, seu ictus fulmine: ex α priv. & κεραυνόω, fulmine percutio. Th. κεραυνὸς, ῦ, ὁ, fulmen.

Ἀκέρδεια, ἡ, proprie illucrositas, detrimentum: ab ἀκερδὴς.

Ἀκερδὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, non lucrosus; gratuitus. Item damnosus; item lucrum non accipiens: ἀκερδὴς χάρις apud Soph. cujus nullum est lucrum.

Ἀκερδία, ας, ἡ, βλάβη, damnum. Th. κέρδος.

Ἀκερδῶς, gratis, sine lucro.

Ἄκερκος, ος, ὁ καὶ ἡ, cauda carens: ex α priv. & κέρκος, ος, ἡ, cauda.

Ἀκερμία, ας, ἡ, rei pecuniariæ inopia: nam τὸ κέρμα μὴ ἔχειν ἀκερμίαν vocavit Plato, ne teruntium quidem (seu minutissimam monetam) habere. Vide κέρμα.

Ἄκερος, ος, cornuum expers: Sync. pro ἀκέρατος.

Ἀκερσεκόμης, ος, ὁ, dicitur, qui comam non totondit. Epith. Apollinis, & Bacchi. intonsus: ex α, κείρω, & κόμη.

Ἀκερσεκόμος, intonsus.

Ἀκερσὲς, indefletum, sine luctu.

Ἄκερως, & in neut. ἄκερων: monoptoton esse docet Suid. declinatur autem ἄκερος, ος, ὁ καὶ ἡ, cornua non habens. ex α priv. & κέρας, τὸ.

Ἀκέσασθαι, mederi, a. 1. inf. med. ab ἀκέομαι.

Ἀκεσίμβροτος, mortales sanans: ex ἄκεσις, & βροτὸς, ὁ, ὁ.

Ἀκέσιμος, ἀκέσιος, & ἀκέσμιος, medicabilis, sanabilis.

Ἀκεσίπονος, proprie sanans laborem: pro quo, metri gratia, dicitur ἀκεσιπάτρα, medicinalis, mirigatorius, laborem leniens: ab ἄκεσις, ἡ, & πόνος, ὁ, labor.

Ἄκεσις, εως, ἡ, idem ac ἄκεσμα, τὸ, &

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀκεσμὸς, ὁ, medicatio, medela: verbalia ab ἀκέομαι, ὦμαι, f. ἐσομαι, & ἤσομαι.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, Poet. pro ἄκεσις, remedium. Th. ἀκέομαι.

Ἀκεσμὸς, & ἀκέσσις, εως, ἡ, curatio, sanatio, valetudinis recuperatio, medicatio. Th. ἀκέομαι, curo, sano.

Ἀκέσσεται, medicabitur, f. 1. Poet. pro ἀκέσεται, ab ἀκέομαι.

Ἀκεστὴρ, idem ac ἀκεστὴς, medicus; & metaph. sartor.

Ἀκεστὴς, οῦ, ὁ, medicus.

Ἀκεστικὴ, sc. τέχνη, ars medicandi; vel ars farciendi. Plut.

Ἀκεστικὸς, ad medicinam pertinens; vel medicandi peritus: item sartorius, vel ad farciendum aptus, aut farciendi peritus.

Ἀκεστὶς, ίδος, ἡ, fornacis ferreæ genus, in qua καμινεύονται ὁ χαλκὸς, ut habet Dioſc. l. 5. c. 84.

Ἀκεστορία, ας, & ἀκεστορίη, ἡ, medicina.

Ἀκεστορικὸς, ab ἀκέστωρ, ορος, ὁ, medicinalis; ad medicum, vel medicinam pertinens.

Ἀκεστορικῶς, adv. medicinaliter.

Ἀκεστὸς, ὴ, όν, ſanabilis.

Ἀκεσύφρων, prudens, σωφρονῶν. Heſych. cordatus, mentem ſanabilem habens. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus: a verbo ἀκεῖσθαι, i. e. συρράπτειν τὸ διερρηγὸς, ἢ ὀθόνης.

Ἀκεστρὶς, medicatrix.

Ἀκεστρὶς, ίδος, ἡ, obſtetrix.

Ἀκεστρὸν, medicamentum.

Ἀκέστωρ, medicus.

Ἀκεστρὶς, & per Sync. ἀκεστρὶ, medicatrix: ab ἀκέομαι.

Ἀκεσφόρος, remedium afferens, ſalutaris. Th. φέρω, fero.

Ἀκεσωδύνως, ἡ, ὁ, ἡ, doloribus medens, dolores mitigans. Th. ὀδύνη, ἡ, dolor, & ἀκέομαι, medeor.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, medela, ἴαμα.

Ἀκέσμενος, Æol. & Dor. pro ἀκούμενος, audiens, præſ. part. m. verbi ἀκούω.

Ἀκέσω, medeor: unde ἐξακέσομαι, medicans.

Ἀκέφαλος, ὁ, ἡ, capite carens, mutilus. Meraph. qui principio caret: qui ſine auctore certo eſt, & origine: ut ἀκέφαλος ἄδεσις, de cujus auctore non conſtat. Th. κεφαλὴ.

Ἀκεφάλως, ſine capite, ſine exordio: apud Hermog. eſt adv. ab ἀκέφαλος.

Ἀκέω, f. 1. ἀκήσω, medeor, curo, ſarcio. vide ἀκέομαι.

Ἀκέων, tacite; ne hiſcendo quidem: adv. ab ἀκέω. Iliad. δ. Item, ut adjectivum participiale, tacens: unde fœm. ἀκέουσα, tacens.

Ἀκὴ, ῆς, ἡ, acies, cuſpis. hinc ἀκάζω.

Ἀκηδία, ας, ἡ, incuria, contemptus, neglectus. Apollon. ſubſtant. ab ἀκηδὴς.

Ἀκήδεστος, ὁ, ἡ, inhumatus, inſepultus. ab α, & κῆδος, exequiæ. Eſt etiam indefletus, a κῆδος, mœror. & etiam incuratus, a κῆδος, cura. Poteſt etiam eſſe ſuperl. τῶ ἀκηδὴς.

Ἀκηδέστως, ſine cura, negligenter, temere.

Ἀκηδέω, ἀκηδιάω, & ἀκηδιάζω, non curo, negligo, negligens ſum, pigreſco, tædio, vel mœrore afficior.

Ἀκηδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, negligens: acc. ἀκηδέα ab α, & κῆδος.

Ἀκηδία, ας, ἡ, tædium, pigritia, triſtitia.

Ἀκηδιάω, & ἀκηδιάζω, vide ἀκηδέω.

Ἀκηδῶς, & ἀκηδέως, adv. idem ac ἀμελῶς.

Ἄκηκοα, p. m. Att. pro ἤκουα, ſic ἀκηκόεσαν, pluſq. p. pro ἠκούσαν, ſeu ἀκηκόεσαν, audiverant: ἀκηκοέναι, præt. inf. m. ἀκηκοότα, p. part. m. plur. num. ab ἀκούω.

Ἀκήλητος, ὁ, implacabilis: ex α, & κηλέω.

Ἀκηλίδωτος, ὁ, ὁ, ἡ, immaculatus, ſine macula, ἄσπιλος, καθαρός. Th. κηλὶς, ίδος, ἡ, macula. unde κηλιδόω, maculo, & κηλίδωτος, maculatus: α eſt privativum.

Ἄκημα, ατος, τὸ, idem ac ἄκος.

Ἀκὴν, tacite, q. d. ἀκαχὼν, tacite: ab α, & κάω.

Ἀκήνιος, ὁ, ὁ, tacitus, ἡσύχιος: ab ἀκὴν.

Ἀκηράσιος, ὁ, ὁ, ἡ, idem ac

Ἀκήρατος, ὁ, ὁ, purus, incorruptus: ex α, & κεράω: vel ab α, κῆρ, cor, & ἄω. vel a κὴρ, fatum.

Ἀκηρασία, corruptionis expers natura, ἀτρεψία: idem Th. & compoſitio eadem.

Ἀκὴρεῖος, ὁ, ὁ, ἡ, mortuus; proprie exanimis. Item timidus, ignavus, ἄψυχος, ut & Lat. ſocors, qui eſt ſine corde. Il. λ. ſed ἀκήρεον δὲ, Il. ν. metus, qui reddit homines exanimes: ab α, & κὴρ, cor.

Ἀκήρειος item ſine ſorte; ex α priv. & κὴρ, ῥὸς, ſors, fatum. Item immortalis, fato lethifero non obnoxius.

Ἀκηρυκτὶ, adv. citra caduceatorem.

Ἀκήρυκτος, ὁ, ὁ & ἡ, per caduceatorem non denuntiatus; a κηρύσσω.

Ἀκηρύκτως, abſque caduceo. Thuc. l. 1. Eſt adv. ab ἀκήρυκτος: ex α priv. & κηρύσσω, vel κτω, f. ξω.

Ἀκηχέατο, pl. perf. paſſ. Jon. pro ἀκήχεμαι, Attica reduplicatione, ab ἀχέομαι, triſtitia afficior: vel, ut alii volunt, eſt imperf. Jon. verbi ἀκάχημαι.

Ἀκηχέατοι, ſeu ἀκηχέαται, pro ἀκήχεμαι, dolore affecti ſunt, 3. pl. perf. ab ἀκαχὼν, vel ἀκάχημαι, triſtitia afficio. Th. ἄχος.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκήχημαι, triſtor, præſ. ind. hinc ἀκηχεμένη, dolens. Th. ἄχος.

Ἀκίβδηλος, ὁ, ὁ, ἡ, incorruptus, ſincerus: ex α, & κίβδηλος.

Ἀκιβδήλως, pure, ſincere. Th. idem.

Ἀκιδνὸς, ἡ, όν, infirmus, qui ſe vix movere poteſt: comp. ἀκιδνότερος: ab α, & κινέω.

Ἀκίδωτος, mucronatus; in modum cuſpidis: apud Theophraſt. l. 3. hiſt. plant. ubi tamen legitur ἐκίδων; eſt ab ἀκὶς, cuſpis.

Ἀκιδώδης, ὁ, ὁ, ἡ, cuſpidatus, tanquam ab ἀκιδόω, acuminatus in formam cuſpidis ſagittæ: ab ἀκὶς, ίδος, ἡ, cuſpis. Th. ἀκὴ, mucro.

Ἀκίδωτος, ὁ, ὁ, idem ac ἀκιδώδης.

Ἀκίζομαι, acuor: apud Heſych. ab ἀκὶς, cuſpis.

Ἄκικυς, ὁ, impotens, imbecillis, cui nulla eſt κίκυς, infirmus: ex α priv. & κίκυς, υος, ἡ, vis, vires, robur.

Ἀκίναγμα, τὸ, idem ac πίναγμα, ζ concuſſio, complosio) a quo fit per pleonaſmum τῶ α, & mutationem τ in κ. Th. πινάσσω, f. ξω, quatio.

Ἀκίναδος, ὁ, ὁ, pudicus; exponitur ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα, ὁ σώφρων, qui κίναδος, cinædus non eſt: ex α priv. κινέω, & αἰδὼς, οῦς, pudor: item membrum virile.

Ἀκινάκης, acinaces Bud. acinacis Eraſm. Erymologo eſt jaculi Perſici genus, Heſychio, & Suidæ haſta, enſis, ſeu haſta Perſica; Scythis quoque peculiaris fuit hic ἀκινάκης, atque adeo pro Deo eum habuerunt, & per eum juraruntLuc. in Scytha, πρὸς Ἀκινάκει, ᾧ Σκυθῶν ἅπαντες ἡμεῖς θεῶν. apud Herodot. per ω ſcribi ἀκινάκης, annotat Etym. quaſi ὠκέως ἀκὴν, i. e. ὀξέως ἔχων τὴν ἀκὴν. Th. ἀκὴ.

Ἀκινδυνὶ, citra periculum.

Ἀκίνδυνος, ὁ, ὁ, liber, extra periculum: ex α, & κίνδυνος.

Ἀκινδύνως, ſine diſcrimine, aut periculo. Plut. eſt adv. ab ἀκίνδυνος.

Ἀκίνητος, idem ac ἀκίνητος.

Ἀκινησία, ἡ, immobilitas, quies.

Ἀκινητὶ, immobiliter.

Ἀκινητίζω, immotus ſto; caveo, ne moveat.

Ἀκινήτοισι, dat. pl. Jon.

Ἀκίνητος, ὁ, ὁ, ἡ, eſt, qui non movetur, immobilis: unde ἀκίνητα metaph. dicuntur, quæ ſuo loco & ſtatu non moventur, ſeu moveri nequeunt, aut non mutantur: apud Thuc. & Plat. ut & ἀκίνητοι dicuntur etiam, qui immoti in ſententia, & propoſito ſuo perſtant, nec inde demoveri queunt; pertinaces, ſeu obſtinati. Item ἀκίνητος non movendus; ut ἀκίνητα κινεῖν in Proverb. apud Plat. de leg. l. 8.

Ἀκινήτως, immobiliter.

Ἄκινος, ὁ, ὁ, acinus, herbæ genus.

Ἀκινητίνδα ἀμιλλᾶ, ludus, quo inter ſe certabant τῇ ἀκινησίᾳ, ſeu τῷ ἀκινητὶ μένειν. Pol.

Ἄκιος, incorruptus; proprie, vermibus non obnoxius, nec ab iis corroſus: ex α, & κὶς, ὶος, ὁ, cis, vermis.

Ἀκίρρος, ὃ, idem ac ἰσχνρὸς, ὃ, ὁ, debilis: ex α intenſ. & κὶς, & ῥέω: quæ enim a vermibus corroſa, infirma ſunt: vel ab ἄκυρος, quod antiquatum, ac infirmum.

Ἀκὶς, ίδος, ἡ, acies: ut ακὴ.

Ἀκίχητα, adv. pro ἀκιχήτως, incomprehenſibiliter: ab α, & κίχημι.

Ἀκίχητος, ὁ, ὁ, quem non poſſumus aſſequi.

Ἀκίων, nullis fultus columnis; Heſych. ex α priv. & κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna.

Ἀκιώτατοι, firmiſſimi, pl. ſuperl. ab ἄκιος, incorruptus: ex α, & κὶς.

Ἀκκίζομαι, ſimulatione utor. vide in Th. ἀκκάω, quæ ſtulta mulier ſolita fuit ad ſpeculum cum imagine ſua, perinde atque cum alia muliere, confabulari, & recuſare ea, quæ cupiebat: unde quæ inepte, aut ſimulate aliquid agerent, ἀκκίζεω dicebantur, & ἄκκης nomine vulgo compellabantur.

Ἀκκισμὸς, οῦ, ὁ, ficta recuſatio.

Ἀκκοβίζειν, perdere cimices, in Epigram.

Ἄκκω, ους, ἡ, Acco: mulier quædam notæ ſtultitiæ. hinc ἀκκίζομαι, ſimulate recuſo: ἀκκισμὸς, οῦ, ὁ, ficta recuſatio.

Ἀκλαυὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, illacrymabilis: ex α, & κλαίω.

Ἀκλαυστος, pro ἀκλήρωτος, exors: ex α, & κλῆρος.

Ἄκλαδες, peculiariter ſignificat, cui ſarmenta defracta non ſunt, ut ἀκλάδες ἄμπελοι, vites non putatæ. Heſych. Item general. idem quod, & pro ἄκλαστος, ὁ καὶ ἡ, non fractus, vel infractus: in Epigr. ex α, priv. & κλάω, f. σω. unde κλάστης, ὁ.

Ἄκλαστος, ὁ καὶ ἡ, infractus, ideſt, non fractus.

Ἀκλαυτος, vel Ἄκλωτος, ὁ, ὁ, indeploratus: ab α, & κλαίω.

Ἀκλεὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, & Ἀκλὴς, inglorius.

Ἄκλειστος, non clauſus. Thuc. l. 2. ex α priv. & κλείω, f. σω: unde κλειστὸς, ὁ.

Ἄκλεπτος, non furans: ſed exp. etiam qui non aliud in corde occultum habet, aliud in lingua promptum. Heſych. ex Soph. ex α priv. & κλεπτὸς, ὁ.

Ἀκλεῶς, Jon. & Poet. pro ἀδόξως, inglorie: ex α, & κλέος.

Ἀκλήιστος, non clauſus: ex α priv. & κληιστὸς, pro κλειστὸς, a κληίζω, pro κλείω.

Ἀκληΐω, ῶ, exors ſum; non ſortitus ſum; nihil mihi ſorte obtigit. Polyb.

Ἀκλήρημα, & ἀκλήρωμα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. Suid. Item hæreditaris privatio, & promiſſionum divinarum; apud Œcumen. Act. Ap. 38.

Ἀκληρία, ας, ἡ, inopia, egeſtas: item infelicitas.

Ἄκληρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, exors; item pauper, inops, egenus, tenuis, cui nullæ facultates ſorte obtigerunt. Od. λ.

Ἀκλήρωμα, idem ac ἀκλήρημα, calamitas.

Ἀκληρωτὶ, adv. citra ſortem: ex α priv. & κλῆρος, ὁ.

Ἀκλήρωτος, qui ſorte non lectus eſt, inſortitus.

Ἀκλητὶ, ultro, invocato: ut ἀκλητὶ κωμάζουσι ἐπὶ φίλους φίλοι, ideſt, ſine vocatione, aut invitatione: ex α priv. & κλητὸς, ὁ.

Ἄκλητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, invocatus, non vocatus.

Ἀκλήτως, idem ac ἀκλητὶ, adv.

Ἀκλινὲς, τὸ, ſubſt. firmitas, & ſtabilitas, qua res aliqua inclinari nequit: eſt neut. ab ἀκλινὴς.

Ἀκλινὴς, ἐος, ὁ, ἡ, non vacillans: qui non inclinatur, neque huc, neque illuc vergit: & metaph. rigidus: & qui flecti nequit: ex α & κλίνω.

Ἄκλιτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, indeclinabilis: inflexibilis.

Ἀκλόνητος, ὁ, imperturbatus, inconcuſſus: ex α priv. & κλόνος, ὁ. unde κλονέω, f. ήσω.

Ἄκλο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀκλαῦς, ου, ὁ ἡ ἡ, agitationis, & concussionis expers.

Ἄκλοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, furum injuriæ non expositus: item non deceptus: item non furtivus. ex α priv. & κλοπή, ἡ.

Ἀκλυδώνις, ιδος, fluctibus non agitatus; vel non fluctuans; imperturbatus, tranquillus. Hesych. ex α priv. & κλύδων, ωνος, ὁ: unde κλυδωνίζομαι.

Ἄκλυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, non ablutus, non elutus; item undis non agitatus. Plut. ex α priv. & κλύζω, f. σω.

Ἄκλυτος, qui non auditur. Plut. ex α priv. & κλύω. unde κλυτὸς, ὁ.

Ἀκλώαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, ramulis carens. Theophr. ex α priv. & κλὼν, ωνος. Item.

Ἄκλωστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui nendo ductus, tortus, seu connexus non est: ut, ἄκλωστοι σῆμονες, Poll. ex α priv. & κλώθω, f. σω: unde κλωστὸς, ὁ.

Ἀκμαίζω, floreo, matureſco, vigeo, f. άσω. p. ἤκμακα. Th. ακμή.

Ἀκμαῖος, florens ætate.

Ἀκμᾶς, Dor. pro ἀκμῇ. Vide ἀκμή.

Ἄκμασπος, ου, ὁ, ſtrenuus, validus, robuſtus: ut ἀκμάσπον γυναῖκ᾽ τε καὶ ἀσπαστὸν πόσει: Herodian. l. 2. eſt verbale ab ἀκμαίζω, f. σω.

Ἀκμάω, voco.

Ἀκμή, ῆς, ἡ, cuſpis, vigor ætatis, punctum occaſionis: ab ἀκή.

Ἀκμῆ, adverbialiter, adhuc, etiamnum.

Ἄκμηλος, ου, ὁ, ἡ, adultus; item, famelicus: ab ἀκμή.

Ἄκμης, ητος, ὁ, ἡ, non fatigatus, integer: ab α & κάμνω.

Ἀκμητεῖ, vel ἀκμητὶ, adv. citra fatigationem, aut laborem: item, facile. Suid. & Hesych. ἀκμάτως.

Ἀκμήτης, ου, ὁ, infatigatus, indomitus: idem quod ἄκμης, & Th. idem.

Ἄκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀκμήτης.

Ἀκμόθετον, ου, τὸ, lignum, cui incus imponitur, per Syncop. pro ἀκμονόθετον. ab ἄκμων.

Ἄκμονας, acc. pl. ab ἄκμων.

Ἀκμονίδας, α, ὁ, Dor. pro Ἀκμονίδης, ου, ὁ, Acmonis filius.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus: ex α, & κάμνω, quod nullis ictibus fatigetur; q. ἀκάμων.

Ἄκναμπτος, ου, ὁ, ἡ, inflexibilis; Poet. pro ἀγνάμπτος: ex α, & κάμπτω.

Ἄκναπτος, ſeu ἄγναπτος, & ἄγναφος, ου, ὁ, καὶ ἡ, fullonem non expertus, a fullone non purgatus; Poll. Hesych. Plut. item in Marc. 12. & Mat. 9. ex α priv. & κνάπτω, vel γνάπτω, ſeu γνάφω, carmino, carpo; vellicando expolio, fullonem proprium: unde κναφὸς, ſeu γναφὸς, fullo.

Ἄκναφος, idem quod ἄκναπτος.

Ἄκνημος, ου, ὁ ἡ ν, tibiis, ſeu cruribus carens, vel, qui non habet ſuras: ex α priv. & κνήμη, tibia, crus, ſura.

Ἀκνησις, ἡ, ſpina dorſi. ita dicta traditur, quod bruta eam κνῆσαι, i. e. ſcabere, ſeu ſcalpere non poſſunt, ſed opus ſit, ut ab alio tricetur, ſeu diſtringatur: proprie in ſolis quadrupedibus; Od. ν. ſed eſt & herbæ nomen, apud Nicand. in Ther.

Ἄκνιστος, ὁ ἡ ἡ, & ἀκνίστωτος, inſulſus, inſipidus; proprie, nidoris, ſeu pinguedinis expers: Plut. Symp. 3. ex α priv. & κνίσση, ης, ἡ, nidor, pinguedinis incenſæ fumus.

Ἄκνιφος, a quibuſdam nominatur ἡ χαμαιλαία. Dioſc. ex α priv. & κνάω: unde κνήθω, f. σω.

Ἀκοάζω, audio, pro ἀκουάζω, Poeticum.

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, & Dor. ακοά, ᾶς, ᾶ, auditus, fama, ſermo.

Ἀκόλω, a. 2. paſſ. Jon. verbi ἀκέω.

Ἀκόσομαι, audiar, f. 2. paſſ. verbi ἀκέω.

Ἄκοιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cavus non eſt, in quo nihil cavum eſt. cavitatis expers: ex α & κοῖλος.

Ἀκοίμητος, ου, ὁ, ἡ, inſomnis; ex α, & κοιμάω.

Ἀκοίνη, ulna, ἀγκάλη: potius ſcribitur ἀγκοίνη.

Ἄκοινος, non communis, non pollutus, non maculatus.

Ἀκοινωνησία, ας, ἡ, proprietas, communio, & participatio nulla. Ariſt.

Ἀκοινώνητον, ου, τὸ, incommunicabile. ab α, & κοινωνέω.

Ἀκοινώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum altero non communicatur, cujus alter particeps non ſit, inſociabilis.

Ἀκοινωνήτως, idem quod αὐθεκάστως, rigide, ſevere, auſtere: ex α, & κοινὸς, vel κοινέω, & κοινωνία.

Ἀκοινωνία, diſſociatio, diffidium, disjunctio.

Ἀκοίτης, ου, ὁ, dicitur pro ὁμοκοίτης, ideſt, unum & idem cubile habens. Dor. ἀκοίτας, α, ὁ: in acc. ἀκοίτᾱν, maritum.

Ἄκοιτις, ιος, ἡ, marita; ex α pro ἅμα, & κοίτη.

Ἄκοιτον, dicitur mel Plinio l. 11, c. 13. quod non habet retrimentum, ſeu ſedimentum; quod etiam hodie ruſtici vocant lectum, ſtratum, ſeu cubile in vino: ex α priv. & κοίτη, ſeu κοῖτος, cubile, lectus.

Ἄκοιτος, ου, ὁ, ſine cubili, cubili carens.

Ἀκολάδωτος, qui adulationibus capi nequit: inadulabilis. Plut. in Coriol.

Ἀκόλακος, ου, ὁ, alienus ab adulatione, & oſtentatione, Diog. Laert. ex α pr. & κόλαξ, ακος, ὁ, adulator. unde κολακεύω, adulor.

Ἀκολασία, incontinentia: Th. κολάζω.

Ἀκολασταίνω, intemperanter, & proterve me gero, libidinoſe vivo.

Ἀκολαστέω, idem quod ἀκολασταίνω.

Ἀκολάστημα, ατος, τὸ, factum petulans, ſcelus, ſcortatio.

Ἀκόλαστος, ου, ὁ, qui non punitur: ex α, & κολάζω.

Ἀκολάστως, intemperanter, petulanter: ex α priv. & κολάζω, punio: item, coerceo, moderor, fræno.

Ἀκόλλητος, glutinis expers: & metaph. qui coire nequit, incoibilis.

Ἄκολλος, ου, ὁ ἡ ἡ, glutinis expers; item, qui conglutinari nequit. Theophr. ex α priv. & κόλλα, ας, ἡ, gluten, ſive glutinum.

Ἄκολος, ου, ἡ, fruſtum panis, vel fruſtulum minutiſſimum: ex α priv. & κολάω, amputo; quod ob exiguitatem frangi nequit: vel exponitur etiam τροφὴ, idem quod primitivum κόλον, ου, τὸ, cibus.

Ἀκολουθέω, ῶ, ſequor. imperf. ἠκολούθουν, ου, f. ήσω. p. ἠκολούθηκα. ἀπολουθῆσαι, præſ. part. pl. num. f. g.

Ἀκολούθημα, ατος, τὸ, idem quod ἀκολουθία.

Ἀκολούθησις, εως, ἡ, idem quod ἀκολουθία.

Ἀκολουθητέον, ſequendum eſt.

Ἀκολουθητικὸς, ὁ, ſequax.

Ἀκολουθία, ας, ἡ, ſequutio, conſequentia, conſequutio; item conſectatio; & convenientia; ab ἀκόλουθος, comes; item, congruens, conveniens.

Ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pediſſequus, comes: ab α pro ὁμοῦ, & κέλευθος.

Ἀκολούθως, conſequenter. Dioſc. ἀκολούθως πᾶσιν, conſequenter his, poſt hæc, item convenienter, conſentanee. Plut.

Ἀκόλυμβος, ου, ὁ, ἡ, natandi inſcius: ex α, & κολυμβάω.

Ἀκομία, ἡ, comæ, ſeu cæſariei defectus, calvitium. Nazianz.

Ἀκομιδία, ας, ἡ, incuria: ab α, & κομίζω.

Ἀκόμιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, neglectus, ſqualidus, ſine cura in neceſſariis. Nonn. Th. idem.

Ἄκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui comatus non eſt, cui cæſaries nulla eſt, Poll. ex α priv. & κόμη, coma, cæſaries.

Ἀκόμπαστος: vide ἄκομπος.

Ἄκομπος, & ἀκόμπαστος, alienus a jactantia, oſtentatione, & ambitione. Æſchyl. ex α priv. & κομπὸς, ὁ, jactator. Th. κόμπος, ου, ὁ, crepitus.

Ἀκομψος, ου, ὁ ἡ ἡ, inelegans, vilis, ſimplex, non aſtutus: ex α priv. & κομψὸς, ὁ, ſcitus, elegans, bellus.

Ἀκόμψως, inelegante. Plut.

Ἀκονᾶν, præſ. inf. ab ἀκονάω, exacuo. Th. ακή.

Ἀκονάω, & ἀκονέω, acuo.

Ἄκοντος, ingratus.

Ἀκόνυλος, non habens nodos digitorum; item impunis; ſine colaphis, & pugnis: ex α priv. & κόνυλος, digiti junctura, ſeu articulus.

Ἀκονέω, idem quod ἀκονάω.

Ἀκόνη, ης, ἡ, cos: quaſi ab ἀκή, quia ad acuendum adhibetur.

Ἀκόνημα, ατος, τὸ, incitamentum.

Ἀκονίατος, vide ἀκόνητος.

Ἀκόνιον, ου, τὸ, cos, ſeu coricula.

Ἀκονιτὶ, adv. χωρὶς κόνεως, ἄνευ ἐγνου, i. e. facile, ſine labore.

Ἀκονιτικὸς, ex aconito confectus, aliquid aconiti admixtum habens.

Ἀκόνιτον, ου, τὸ, aconitum: ſic dictum volunt, quoniam in cautibus, ſeu ἐν τοῖς ἀκόναις provenit: quod etymon ſequutus Ovid. Metam. l. 7. cecinit;

Quæ quia naſcuntur dura vivacia cautes,
Agreſtes aconita vocant.

Et Plin. l. 27. c. 3. naſcitur, inquit, in nudis cautibus, quas *aconas* nominant, (& ideo aconitum aliqui dixere) nullo juxta ne pulvere quidem nutriente: tunc Them. ſit α privativum, & κόνις, ἡ, pulvis: alii, quoniam vis ejus eadem in morte eſſet, quæ cotibus ad ferri aciem deterendam. Them. ἀκόνη, & ἀκόνημα.

Ἀκόνιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, & ἀκονίατος, pulveris expers, qui ſine pulvere ſit; item, non illitus calce; opere tectorio non obductus; non picatus: ex α priv. & κόνις, εως, ἡ, pulvis, cinis.

Ἀκονίτως, idem quod ἀκονιτὶ, ſine pulvere: & metaph. ſine difficultate.

Ἄκοντος, ου, ὁ, impercuſſus.

Ἄκοντε, inviti, dual. ἄκοντες, pl. ab ἄκων, q. per craſin ab ἀέκων.

Ἀκοντὶ, invito: ex α priv. & ἑκοντὶ, ſponte. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, ſpontaneus.

Ἀκόντιας, ου, ὁ, jaculus; ſerpentis genus: ἀκοντιὰς vero herba eſt, quæ medetur canibus morſis a ſerpentibus. Heſych.

Ἀκοντίζω, jaculor. fut. ίσω, p. ικα. a. 1. ἠκόντισα. Jon. ἀκόντισα, ας, ε. Th. ἄκων, οντος, jaculum.

Ἀκοντικὸν, medicamentum quoddam, a ſanandis ἀκόντων vulneribus ita dictum.

Ἀκοντιὰς, jaculus: ſerpentis genus.

Ἀκόντιον, ου, τὸ, idem quod primitivum ἄκων, οντος, ὁ, jaculum, telum.

Ἄκοντος, ου, ὁ, Acontius, propr. nom.

Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, jaculatio, vulnus, ictus, jaculum, telum.

Ἀκόντισις, jaculatio; jaculi, ſeu teli jactus.

Ἀκοντισμὸς, ου, ὁ, jactatio haſtæ.

Ἀκοντιστὴς, ου, ὁ, jaculator, Dor. ἀκοντιστάς.

Ἀκοντιστικὸς, jaculandi peritus: ab ἄκων, οντος, jaculum.

Ἀκοντιστὺς, ύος, ἡ, jaculatio, jaculandi ars: ab ἄκων.

Ἀκοντοβόλος, jaculi vibrator, jaculator. Th. βάλλω, jacio. unde βολὴ, & βλος, jactus.

Ἀκοντοδόκος, qui jacula obſervat, i. e. eorum ictus, ut eos viter. Etym. Th. eſt δέχομαι, recipio: vel potius δοκέζω, obſervo.

Ἀκοντοφόρος, qui jaculum geſtat Dion. Th. eſt φέρω, fero; quod in compoſitione mutat ε in ο.

Ἄκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, indefeſſus.

Ἀκοπίατος, idem.

Ἀκοπιάτως, ſine labore: ab ἄκοπος.

Ἄκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, indefeſſus: ab α, & κόπος.

Ἀκόπρεσος, ου, ὁ ἡ ἡ, vide ἄκοπρος.

Ἄκοπρος, & ἀκόπρεσος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſtercoratus non eſt; cui fimus non eſt ingeſtus. Theoph. de cauſis plant. ex α priv. & κόπρος, fimus.

Ἀκόπως, & ἀκοπιάως, adv. ſine labore, & laſſitudine.

Ἀκόρεσος, inſatiabilis.

Ἀκορέσως, adv. inſatiabiliter.

Ἀκόρητος, Poet. idem quod ἀκόρεστος, inſatiabilis: ex α priv. & κορέω, ῶ, ſeu κόρος, ὁ. Exp. etiam qui ſcopis munda-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Σέρρες

tus non est. Item, incultus, minime ornatus. Dicitur & ἀκόρητος, pro eod.

Ἀκορία, insatiabilitas: ex α priv. & κορέω, purgo; item, satio.

Ἄκορις οἶνος, apud Diosc. l. 5. dicitur vinum ex acoro confectum, seu acoro conditum: a Them. ἄκορον, τό.

Ἄκορνα, ἡ, nomen plantæ, quæ reponitur inter φυλλάκωνθα a Theoph. Histor. plant. l. 1. 16. aliis dicitur & ἄκμηνα.

Ἄκορνοι, bruchi, locustæ.

Ἄκορον, ὁ, τό, acorum, herba quædam.

Ἄκορος, ὁ, ὁ, ἡ, idem quod ἀκόρητος.

Ἄκόρυμβος, verticem, seu fastigium non habens: apud Hesych. exponitur, innumerus, multus: ex α priv. & κορυφή, ἡ, vertex.

Ἄκος, εος, τό, medela: ab ἀκέομαι.

Ἀκόσμητον, ὁ, τό, inornatum: ex α, & κοσμέω.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, immundities, status rerum perturbatus.

Ἄκοσμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, inordinatus, vel inornatus.

Ἀκόσμως, turpiter; adv. ex α, & κόσμος.

Ἀκοτέω, abundo esu hordei.

Ἄκοτος, ας, ἡ, hordeum, cibus quilibet. Sic dicitur κριθή, quia ἄκος ποιεῖ τοῖς σώμασι πεινῶσιν, vel παρὰ τὸ ἄκος εἶναι τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Ἄκοτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui veteres iras non alit. Hesych. ex α priv. & κότος, ὁ, ἡ, ira vetus.

Ἀκούζω, idem quod ἀκούω.

Ἀκούεσκον, præt. inf. Jon.

Ἀκουή, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή.

Ἀκουέντεσσι, dat. pl. part. Jon. & Poet.

Ἀκούουσι, Dor. pro ἀκούωσι, 3. pl. præs. ind. ab ἀκούω.

Ἄκουρος, intonsus. Th. κείρω.

Ἄκυε, vide ἄκουε.

Ἄκυσα, pro ἤκουσα, a. 1. Jon. ind. ut in perf. ἀκήκοα, pro ἤκουκα, ab ἀκούω, audio.

Ἀκυσία, ας, ἡ, invita, coacta: cujus masculinum est ἄκων.

Ἀκύσομεν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. pro ἀκούσειαν.

Ἀκύσουσι, Æol. pro ἀκούσας, a. 1. part. a verbo ἀκούω, audio.

Ἀκύσαντα, acc. sing. m. g. aor. 1. part. act. ejusdem verbi.

Ἀκύσαντες, nom. pl. m. g. ejusd. temp.

Ἀκύσασα, nom. sing. fœm. ejusd temp.

Ἀκύσευε, Jon. pro ἀκούσῃ, 2. sing. f. m. ab ἀκούω.

Ἄκυρος, ὁ, ὁ, ἡ, non voluntarius: ex α, & ἑκών.

Ἀκυτάζω, cogo & adigo aliquem ad faciendum aliquid ἐχ ἑκόντα. Num. 15. ab ἀκύσιος.

Ἀκυσίθεος, unde ἀκυσίθεον, in Epig. exponitur, a Deo exauditum: ex ἀκούω, & θεός.

Ἀκυσίως, invite, gravate: adv. ab ἀκύσιος.

Ἄκυσμα, ατος, τό, res, quæ auditur, auditio.

Ἀκυσμάτιον, auditiuncula, narratiuncula, sermunculus, cantiuncula. Luc. diminutivum ab ἄκυσμα.

Ἀκυστέον, audiendum est: verbale ab ἀκούω.

Ἀκυστής, οῦ, ὁ, auditor: Isocr. Item discipulus, verbale ab ἀκούω, ὁμοῦ.

Ἀκυστικός, ή, όν, ad auditum, sive sensum audiendi pertinens. Plut. item auditu valens; acri auditu præditus.

Ἀκυστός, ή, όν, audibilis.

Ἀκυτῆς, audire facies, f. 1. Att. pro ἀκυτίτης, ab ἀκυτίζω. Th. ἀκούω.

Ἀκυτίζω, f. ίσω, apud LXX. Interp. audire facio. Ps. 50. & Cant. 2. Item obtempero, apud Arist.

Ἀκυτικός, ή, όν, obtemperans, obediens. Bud. ex Arist.

Ἀκύω, audio, obedio. imperf. ἤκουον, ες, ε, f. 1. m. ἀκύσομαι, ῃ, ται: p. act. ἤκυκα. pass. ἤκυσμαι. a. 1. ἠκύσθην. f. 1. ἀκυσθήσομαι. p. m. ἤκυσμαι, Att. ἀκήκοα. Hinc Gall. ecouter. i. e. auscultare

Ἀκύω, f. 2. unde & a. 2. ἤκυον.

Ἄκρα, ας, ἡ, summitas, extremitas, finis; & pro præmio: ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ος, ὁ, ἡ, imperfectus, irritus: ex α, & κραίνω.

Ἀκραγγής, ους, ὁ ἐ ἡ, ὃ τὸ ὲς, imbecillis, difficilis, durus. Hesych. & Etym. ἀσθενής, σκληρός. sed Etymolog. addit, ἀκραγγὲς etiam dici τὸ ἀεὶ κλαῖον παιδίον, semper vagientem infantem; ut sit ex α epitatico, & κράζω, clamo.

Ἀκραδάαρτος, inconcussus, immotus: Philo. ex α priv. & κραδάσμαι, metu concutior.

Ἀκραής, ὲς, ὁ ὃ ἡ, flans in superficie: ab ἄκρος, & ἄημι.

Ἀκραῖος, ος, ὁ, summus, idem quod ἄκρος; item, qui est in arce, vel qui præest arci.

Ἀκραίταλος, ος, ὁ ὃ ἡ, non sentiens crapulam, alienus a crapula, item, arcens crapulam: ex α priv. & κραιπάλη, crapula.

Ἀκραιφνής, fincerus, purus: dictum est pro ἀκεκραυφανής, per Sync. teste Etym. ex ἀκέραιος, & φαίνω. sic dicitur ἀκραιφνὲς αἷμα, apud Eurip. in Hec. & in superl. ἀκραιφνέστατον ῥᾶν, apud Greg. Item, integer, intactus, illæsus. Thuc. l. 2. Item, alacer.

Ἄκραντος, idem quod ἀκράαντος.

Ἀκραξόνιον, ος, τό, i. e. τὸ ἄκρον τῆ ἄξονος, summa pars axis: apud interpr. Apollonii: ex ἄκρος, ἡ, seu ἄκρον, τό, & & ἄξων, ονος, ὁ.

Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia.

Ἀκράσπος, ος, ὁ ὃ ἡ, intemperans: ab ἀκρασία, incontinentia; ut utrumque ex α priv. & κράω, per Sync. pro κεράω, seu κεράννυμι.

Ἀκράτεια, ας, ἡ, intemperantia, incontinentia: idem quod ἀκρασία,

Ἀκρατέστερος, meracior, compar. ab ἄκρατος, meracus.

Ἀκράτεσμα, ατος, τό, incontinentia, intemperantia.

Ἀκρατεύομαι, incontinenter vivo, seu intemperans sum.

Ἀκρατής, ὲς, ὁ ὃ ἡ, intemperans, imporens; quasi κράτος οὐκ ἔχων: ut ἀκρατὴς θυμῷ, imporens iræ. Item, incontinens, qui contineri, seu retineri non potest: licet etiam usurpetur in alia significatione pro petulans, ex α priv. & κεράννυμι.

Ἀκράτητος, ος, ὁ ηὲ ἡ, qui contineri, & cohiberi non potest.

Ἀκρατίζομαι, jento, proprie offulas meraco imbutas assumo: Athen. l. 11. & cum casu signif. in jentaculum sumo.

Ἀκράτίζω, merum bibo; meraciori haustu præcordia proluo: jentaculum sumo ex panis frustis mero rigatis.

Ἀκράτισμα, ατος, τό, jentaculum, seu jentaculi sumptio.

Ἀκρατισμός, ὃ, ὁ, idem.

Ἀκρατιστῆς, ὃ, ὁ ὃ ἡ, qui sumpsit jentaculum. Item, qui jentare solet, & offulas meraco imbutas assumere; jentaculo non facile carens: ut exp. apud Theocr. Idyl. 1. ab ἄκρατος.

Ἀκρατοπώθων, qui mero se ingurgitat; qui largius merum potat. Athen. Thema (præter ἄκρατος, vel ἄκρατον, merum) est κώθων, ωνος, ὁ, cothon, genus poculi Laconici; item, compotatio ipsa, in tali poculo maxime tunc usitato, Athen. & Plut.

Ἄκρατον, ος, τό, merum non dilutum: ex α, & κεράννυμι.

Ἀκρατοποσία, meracior potus: meracioris vini poratio. Athen. Plut.

Ἀκρατοποτέω, merum bibo; meracius poto. Athen. Thema (cum ἄκρατον) est πίνω, bibo: unde πότος, ος, ὁ, potatio.

Ἀκρατοπότης, qui merum potat.

Ἄκρατος, & Jonice ἄκρητος, ος, ὁ ὃ ἡ, merus, meracus, purus, simplex, impermistus. Item, validus, sumpta metaph. a vino, quod non dilutum aqua integras suas retinet vires.

Ἀκρατοφόρος, ος, τό, urceus, seu urceolus; quasi, merum ferens. Th. φέρω, fero, quod in compositione mutat ε in ο.

Ἀκρατοφόρος, qui meracum fert: vel ad meracum ferendum aptus. Poll.

Ἀκράτωρ, ορος, ὁ ὃ ἡ, impotens: ut vel incontinens: ut ἀκράτωρ θυμοῦ, vel ὀργῆς. Phil. & Soph. ex α priv. & κράτος, εος, τό, robur.

Ἀκράτως, mere, pure, sine admistione: est adverb. ab ἄκρατος, impermistus.

Ἀκρατῶς, expon. impotenter, impotenti animo. Item, incontinenter, intemperanter. Item cum summa contentione, concitate, apud Suid.

Ἀκρατοσύνη, lascivia, intemperantia.

Ἀκραχολία, ἡ, πρόχειρος ὀργή, ira repentina, & levi de causa: est a sequente.

Ἀκράχολος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, ad iram valde proclivis: ab ἄκρος, & χολή.

Ἀκρεμονικός, ὴ, όν, adject. ut ἀκρεμονικαὶ ἀποφύσεις, apud Theophr. l. 4. exponramorum grandium proventus. a Them. ἀκρέμων.

Ἀκρέμων, ονος, ὁ, ramus major, vel prægrandis, virgultum: ὁ ἐκ ἄκρης τῆ δένδρου ὢν. Etym. deducit ab ἄκρος, i. e. summus; quidam vero dictum volunt, quasi ὁ ἐκ ἄκρης μένων.

Ἄκρεος, excarnis, carnis, seu carneæ substantiæ expers: apud Hippocr. & Gal. ex α priv. & κρέας, ατος, τό, caro.

Ἀκρέσπερον, Poet. adv. extremo vespere: ab ἄκρος, & ἕσπερος.

Ἄκρη, ης, ἡ, Jon. pro ἄκρα, summa. Item neut. pl. ab ἄκρος. superl. ἀκρότατον.

Ἀκρήβης, ες, ὁ, idem quod ἀκρηβός, qui est in summo pubertatis: qui est in prima pubertate; vel qui primam habet pubem: ex ἄκρος, ὁ, & ἥβη, ἡ.

Ἀκρηβός, ὴ, όν, ὁ, ἡ, valde juvenis. ὁ ἐν ἄκρῃ ἥβῃ ὤν, qui est in summa pubertate.

Ἀκρητέστερος, & ἀκρητέστατος apud Hipp. Jon. pro ἀκρατέστερος, & ἀκρατέστατος, meracior, & meracissimus: compar. & superl. ab ἄκρατος.

Ἀκρητοποσία, ης, ἡ, Jon. pro ἀκρατοποσία, meri potatio.

Ἀκρητοπώτης, ὴ, όν, meri potator. ab ἄκρητος, & πότος.

Ἄκρητος, ος, ὁ, ἡ, non mixtus: ab α, & κεράννυμι.

Ἀκρητοχόλος, ὁ ὃ ἡ, ὁ ἄκρατον ἀθρόϊζων χόλον, qui merum congerit bilem. Hippocr. ex ἄκρητος, & χόλος.

Ἀκριβάζω, probo, diligenter indago. Ecclesiastic. 46.

Ἀκριβασμός, ὁ, accuratio, exquisita examinatio. Prov. 8. & Jud. 5.

Ἀκριβαστής, diligens explorator, inquisitor. Bud. ab ἀκριβής, diligens.

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accurata diligentia: ab ἀκριβής.

Ἀκριβές, ὲς, τό, n. gen. ab ἀκριβής.

Ἀκριβέστερος, compar. nom. ἀκριβής. ἀκριβέστατος autem est superl. παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βῆσαι.

Ἀκριβής, ὲς, ὁ, ἡ, exquisitus, accuratus.

Ἀκριβοδίκαιον, τό, summum jus: ab ἀκριβὴς, & δίκη.

Ἀκριβολογέομαι, accurate recenseo; præs. inf. ἀκριβολογεῖσθαι: ab ἀκριβὴς, & λέγω.

Ἀκριβολογία, accurata discussio, vel examinatio, aut tractatio. Aristot.

Ἀκριβολόγος, accurato sermone & exquisito utens.

Ἀκριβοῦσθαι, dicitur res aliqua accurate fieri, summa cura, & diligentia elaborari. Item pro penitus cognosci, pernosci. Hinc part. præt. ἠκριβωμένος, accurate elaboratus, exquisitus: est pass. ab act. ἀκριβόω.

Ἀκριβόω, accurate perquiro, diligenter exploro. Item, summa & exquisita diligentia aliquid facio. f. ώσω, præter. ωκα.

Ἀκριβῶς, adv. exquisite: ab ἀκριβὴς.

Ἀκρίδιον, ος, τό, parvula locusta, q. d. locustula: est diminut. ab ἀκρὶς, ίδος, ἡ.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad locustas capiendas. Dicta παρὰ τὸ ἀκρίδων θήραν, locustas venari.

Ἀκριδοφάγος, qui locustas comedit; vel locustis victitat. ex ἀκρὶς, & φάγω.

Ἀκρίζω, f. σω, cacumina, seu summa

loca

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

loca perambulo, Euſt. item neutraliter, ſummis pedibus ambulo. Heſych. ab ἄκρος, ου, ὁ, ἡ, ſummitas.

Ἄκρις, ιδος, ἡ, locuſta, παρὰ τὸ ἄκρα τῶν φυτῶν νέμεσθαι. Sed ἄκρις, ιος, ἡ, ſummitas montis: ab ἄκρος.

Ἀκρισία, ἡ, indiſcretio: non adhibitum judicium, Luc. Item res controverſa, & non judicata, Polib. Iridem judicii inopia, & temeritas; malum judicium. Item confuſio, & turbulentus rerum ſtatus. Xen. ex α priv. & κρίνω.

Ἀκρεῖ, adv. idem ac ἀκρίτοις, injudicate, vel injudicato; indicta cauſa. Item nullo eum judicio, ſine delectu. Item indiſcrete, confuſe, nullo diſcrimine. eſt adv. ab ἄκριτος, ὁ.

Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ, ἡ, qui loquitur inconſiderate: ab ἄκριτος, & μῦθος.

Ἄκριτον, ου, τὸ, neut. ab ἄκριτος, quod in controverſiam non cadit. Iſocr. Item, quod componi, vel diſcerni non poteſt. Il. γ. Item ſine judicio, & ratione factum.

Ἄκριτος, ος, ὁ, ἡ, indiſcretus, confuſus, anceps, indiſtinctus; ut ἄκριτοι μῦθοι, Il. β. Item injudicatus, indemnatus, qui cauſam non dixit: ex α, & κρίνω.

Ἀκριτόφυλλος, ος, ὁ, ἡ, frondes habens indiſcretas, frondoſus: ab ἄκριτος, & φύλλον.

Ἀκριτόφυρτος, confuſus, miſcellaneus. Æſchyl. ex ἄκριτος, & φύρω, f. νῶ, miſceo.

Ἀκριτόφωνος, indiſtinctam & confuſam vocem habens. Heſych. ex ἄκριτος, & φωνή.

Ἀκρίτως, adv. idem ac ἀκρίτοις.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, idem quod ἄκουσμα, id quod auditur, & in bonam, & in malam partem. ſic Xen. dicit, laudem eſſe ἀκρόαμα ἡδίστον, at convicium χλευαζόντων ἀκρόαμα. Item ipſa perſona, quæ auditur, apud Athen. & Plut. Sic & acroama a Cic. uſurpatur pro Sextio, & Verr. 6.

Ἀκροαματικός, auſcultatorius, ad auditionem pertinens; vel in auditione conſiſtens: ut ἀκροαματικοὶ διδασκαλίαι, Plut. quæ Guarino dicuntur diſciplinæ ſpeculativæ. Atque inde ἀκροαματικά, acroamatica vocantur Ariſtot. commentationes, quibus Philoſ. remorior, ſubtiliorque agitabatur, quæque ad naturæ contemplationes, diſceptationeſve dialecticas pertinebant. Gellius l. 20. c. 4. Unde αὐτοπρόσωπα ἀκροαματικὰ etiam dicebantur, auctore Beſſarione, quæ inter homines ejuſdem ſectæ, aut hæreſeos arcana habebantur, nec foras ferebantur.

Ἀκροάομαι, idem ac ἀκούω, audio, pareo. f. ἀούσομαι. p paſſ. ἠκρόαμαι, part. ἀκροώμενος, ώμενος. Item audio, & auſculto diſcendi cauſa. Etym. dicit, ex ἀκούω. f. 2. verbi ἀκλέω, fieri ἀκρόω, pleonaſmo litteræ ρ.

Ἀκροάσει, dat. ſing. ab ἀκρόασις, auditus.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipſa audiendi actio. Item recitatio: ut ἀκρόασιν ποιεῖσθαι, audire, vel recitare. Sumitur etiam interdum pro ipſo loco, ubi fit ἀκρόασις.

Ἀκροατήριον, τὸ, auditorium, locus, in quo audiuntur recitationes; aut in quo auditur præceptor. Plut. de aud.

Ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, auditor.

Ἀκροατικός, ad audiendum pertinens: ut ἀκροατικὸς μισθὸς, apud Luc. dicitur merces, quæ pro auditione datur.

Ἀκροβάζω, idem ac ἀκροβατέω.

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ, ἡ, ſummis pedum digitis ingrediens, erectus: proprie, in ſummos pedum digitos incedens.

Ἀκροβατέω, ῶ, ut & ἀκροβάζω, ſummis pedum digitis gradior, in digitos erigor. Luc. Item ſuperbe incedo. apud Suid.

Ἀκροβατικός, ſcanſorius: ex Virruvio: ex ἄκρος, & βαίνω, f. βάσομαι a βάω, unde varia ejus compoſita definunt in βάσεων, βάτης, & βατέω.

Ἀκροβαφὴς, ſumma parte tinctus, in Epigram. ex ἄκρος, & βαφὴ, ὁ.

Ἀκροβελὶς, ίδος, jaculi genus: ex ἄκρος, ὁ, & βέλος, εος, τὸ.

Ἀκροβηματίζομαι, ſto in ſummo ſuggeſtu, vel tribunali, ex ἄκρος, & βηματίζω.

Ἀκρόβλαστος, germen in cacumine habens: ex ἄκρος, & βλάστη, ἡ, ſeu βλαστὸς, ὁ.

Ἀκροβολὸς, idem ac ἀκροβόλος.

Ἀκροβολίζεσθαι ἔπεσι, Jon. velitari verbis: ab ἄκρος, & βάλλω.

Ἀκροβολίζω, & frequentius ίζομαι, jaculor, proprie ex edito quopiam loco jacula emitto: quaſi ἐξ ἄκρης βάλλω. ad ſummitatem, vel cacumen aliquod verſus jaculor, & jaculationem dirigo; quaſi, εἰς τὸ ἄκρον βάλλω. Item miſſilibus pugno, velitor velitarem pugnam ineo; certaminis præludia facio.

Ἀκροβόλισις, idem ac ἀκροβολισμός.

Ἀκροβολισμὸς, ὁ, jacularis, præludium pugnæ. Item velitatio, velitaris pugna: & metaph. pro velitatione, quæ fit verbis.

Ἀκροβολιστὴς, ὁ, jaculator, veles, ferentarius.

Ἀκροβολιστικὰ, velitum tela, ex ἄκρος, & βόλος, ὁ, ſeu βολὴ, ἡ.

Ἀκρόβολος, ος, ὁ ἡ, jaculator, proprie qui e ſummitate, vel verſus ſummitatem loci alicujus jaculatur.

Ἀκροβυσία, ας, ἡ, præputium: ex ἄκρος, & βύω, rego, quod extremam pudendi partem regat; cui opponitur περιτομή.

Ἀκρόβυστος, ος, ὁ, in extremitate rectus; i. e. extrema colis partem rectam habens, præputiarus, præputium habens.

Ἀκρογένειος, cui longum eſt barbitium. ex ἄκρος, & γένειον, τὸ, barba.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, imus: ex ἄκρος, & γωνία.

Ἀκρογωνιαῖος λίθος, in extremo angulo poſitus lapis; ſummus, vel imus angularis lapis. ad Eph. c. 2. & in 1. Pet. c. 1. ſignificat potius imum angularem, quam ſummum. Pro eod. dicitur &

Ἀκρόγωνος λίθος, i. e. ſummangulus lapis, vel imus angularis lapis; nam ἄκρον extremum utrumque ſignificat.

Ἀκροδακτύλιον, ſummum digiti: ex ἄκρος, & δάκτυλος.

Ἀκρόδετος, in ſummo ligatus, ſeu nexus, in Epigram. ex ἄκρος, & δέω, δέσομαι: unde δετὸς, ὁ.

Ἀκροδίκαιον, expon. τὸ ἄκρον τοῦ δίκης. Heſych. ſummum jus: ex ἄκρος, & δίκη, ἡ: unde δίκαιος.

Ἀκρόδρυα, quæ im ambitu lignoſum putamen habent. Interdum de omni fructu dicitur; & de arboribus etiam. Theoph. & Xen. ex Plut. autem in Alex. pro oſtreis, vel teſtaceis ſumitur, ex ἄκρος, & ἔρυς, υός.

Ἀκρόζεστος, leviter ferveſactus, & quaſi in ſuperficie duntaxat. Item leviter coctus, apud Dioſc. ex ἄκρος, & ζέστος, a Them. ζέω. f. ἑσω.

Ἀκροζύγια, dicuntur τὰ βοεικὰ τὰ μέσα, ὑπὸ τὸν ζεύγλην: Heſych. vel ἀκροζυγία, dicitur pars jugi media, ſcil. ζεύγλη. ex ἄκρος, & ζυγὸς, ὁ.

Ἀκρόθαλπτος, ſumme calefactus & toſtus: ex ἄκρος, & θάλπω. f. ψω.

Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo.

Ἀκροθιγὴς, leviter, ſtrictim, ſummam partem attingendo, & quaſi ſuperficiem: ut ἅπτεσθαι ἀκροθιγῶς, leviter attingere, degustare, ſic ἀκροθιγῶς διεξέρχεσθαι, ſtrictim, ſive curſim commemorare. & ἀκροθιγῶς σκοπεῖν, ſummam rei cognoſcere: ex ἄκρος, vel ἄκρον, & θίγω: unde θιγγάνω.

Ἀκροθίνιον, ου, τὸ, & frequentius in pl. ἀκροθίνια, τὰ, primitiæ: quaſi τὰ ἄκρα θίνος, ſummitates acervi; quod primitiæ ex ſummo acervo, ſive e ſummitate acervi excerpi ſoleant, proprie autem primitiæ frugum ſecundum quoſdam. Item pro primitiis manubiarum, quæ diis offeruntur: Thuc. In epiſt. vero ad Hebr. cap. 7. pro ipſis manubiis ponitur: primitiæ, ſpoliorum decimæ; ex ἄκρον, & θὶς, vel θίν.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ ἡ, leviter ebrius ab ἄκρος, & θωρήσσω, inebrio.

Ἀκροθώρηξ, idem ac ἀκροθώραξ, quod exponitur leviter potus; quaſi pectore tenus vino imbutus, vel cui pectus incaleſcit potu meraciore: ex ἄκρος, & θώρηξ, ηκος, ἡ.

Ἀκροκαρτᾶν, in ſummitate fructum habens, in ſumma ſui parte, ſeu cacumine fructum edens: ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & καρπὸς, ὁ.

Ἀκροκελαινίαν, in ſummo, vel ſuperficie nigrico; ab ἄκρος, & κελαινιάω, nigrico; quod a κελαινὸς.

Ἀκροκέρασα, τὰ, dicuntur extremitates, ſeu, ut Virgil. vocat, cornua antennarum; Poll. lib. 1. ex ἄκρος, & κεραία, ἡ.

Ἀκροκιόνιον, ου, τὸ, ſumma ſeu extrema columnæ pars, faſtigium columnæ. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & κίων, ονος.

Ἀκροκνέφαιος, ος, ὁ, ἡ, veſpertinus: ex ἄκρος, & κνέφας.

Ἀκροκνεφὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, idem cum ἀκροκνεφαῖος.

Ἀκροκόμης, idem ac ἀκρόκομος, qui copioſiore eſt capillo: Iliad. δ.

Ἀκρόκομος, ου, ὁ, comarus in vertice: ab ἄκρος, & κόμη.

Ἀκροκορδὼν, ſeu potius ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, verruca.

Ἀκροκόρινθος, arx Corinthi.

Ἀκροκέρυμβα, τὰ, idem ac ἀκροκέρυμβια. Sic dicuntur navium roſtra; i. e. τὰ ἄκρα τῆς νεὼς: ex ἄκρος, & κόρυμβος, ὁ, ſeu κέρυμβον, τὸ.

Ἀκροκυματῶν, ῶ, ſummis innato fluctibus: Luc. ex ἄκρος, & κῦμα, ατος, τὸ: unde κυματῶ.

Ἀκροκῶλια, τὰ, trunculi, hoc eſt, extrema membrorum ſeu edulia ex truncis extremorum membrorum parata.

Ἀκροκωλία, ἡ, extremitas membrorum, hoc eſt, brachiorum ubi nimirum humeris inſeruntur, ex ἄκρος, & κῶλον, τὸ.

Ἀκρόλιον, ου, τὸ, primitiæ manubiarum, vel prædæ quaſi τὸ ἄκρον τοῦ λείας: apud Suid. ſed expon. & ſimpliciter primitiæ. apud eundem.

Ἀκρόλιθος, in ſummitate, ſeu extremitate lapidis poſitus; vel ſubſtantive, ſummus lapis, ſummitas lapidis. utitur Vitruv. lib. 2. cap. 8. ex ἄκρος, & λίθος, ὁ.

Ἀκρόλινος, qui eſt in ſummo retis, qui pertinet ad retis extremitatem, Oppian. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & λίνον, τὸ.

Ἀκρολίπαρος, per ſumma pinguis; in ſumma parte, ſeu ſuperficie pinguis. Athen l. 9. ex ἄκρος, & λίπαρος.

Ἀκρολογέω, in ſummitate carpo, ſeu lego, vel ſummitatem, ſumma lego: in Epigram. ex ἄκρος, & λέγω, lego, ideſt colligo.

Ἀκρολόγος, qui ſumma tantum colligit, & manu carpit; Athen. l. 10.

Ἀκρολοφία, ἡ, idem ac ἀκρόλοφος.

Ἀκρόλοφος, ος, ὁ, ſummitas collis, cacumen tumuli, ſeu monticuli: Plut. in Publ. ex ἄκρον, & λόφος, ὁ.

Ἀκρόμαλλος, ος, ὁ ἡ, ſumme villoſus: ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & μαλλὸς, ὁ.

Ἀκρομανὴς, ὁ ἡ, ſummo furore correptus, extrema inſania laborans: apud Herod. ex ἄκρος, & μαίνομαι.

Ἀκρομόλιβδον λίνον, rete habens in extrema, ſeu ima ſui parte plumbum, in Epigram. ex ἄκρος, & μόλιβδος, ὁ.

Ἀκρομύλη, Heſychio eſt ἡ γαστὴρ μύλης, vel ipſe μύλος, ex ἄκρον, τὸ, & μύλη, ἡ, mola.

Ἀκρόμφαλον, ου, τὸ, dicitur media umbilici pars & extrema; umbilici meditullium: Poll. l. 2. ex ἄκρον, τὸ, & ὀμφαλὸς, ὁ; unde ὀμφάλιον, τὸ.

Ἄκρον, ου, τὸ, extremum, extremitas: vel extrema pars cujuslibet rei. eſt neutrum ſubſtantive poſitum: ab ἄκρος, extremus.

Ἀκρόνηον, dicitur ſumma, ſeu extrema pars navis: ex ἄκρον, τὸ, & νεὼς, νηὸς.

Ἀκρόνυξ, primæ noctis tempus. Suid.

Ἀκρονυχία, ἡ, prima nox, tempus, quod inter veſperam, & mediam intercedit noctem: ex ἄκρος, & νύξ: unde νύχιος.

Ἀκρόνυχον, τὸ, idem ac ἀκρονυχία.

Ἀκρόνυχος, ος, ὁ, ἡ, veſpertinus; qui eſt, aut fit ἄκρας νυκτὸς, primæ noctis tempore.

Ἀκροπάγης, ες, ὁ ἡ, in ſummo fixus: Nonn. ex ἄκρον, τὸ, & πήγνυμι, aoriſt. πα a Them. πηγνύω, ſeu πήγω, f. ξω, figo.

Ἀκρόπαθος, in ſumma parte affectus: Hip-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Hippocrates; ex ἄκρος, & πάθος, τό.

Ἀκρόπαστος, ὁ ἡ ἡ, per ſumma conſperſus: ex ἄκρον, & πάστος, ὁ: a Them. πάσσω, ſeu πάττω.

Ἀκροπενθὴς, ſumme lugens: ex ἄκρον, & πένθος, εος, τό.

Ἀκρόπλοος τόπος, locus in ſummo lutoſus, intus dutus: ex ἄκρον, & πηλός, ὁ.

Ἄκροπος, vocatur ab Hippocr. Epid. l. 7. lingua. ἡ ἄκρη ἀκοπὸς μὴ διατοπήσαι, τοῦτ' ἔστιν ἡ μικρῶς ὑπὸ δυσκινησίας; i. e. quæ ſui impos eſt, & præ difficultate movendi balbutiens, & inarticulata: ἀκρατὴς γλώσσα: Varinus: in Gloſſ. ἀκρωτὶς ſcribitur: a Th. ἄκρος, ſeu ἄκρον, τό.

Ἀκρόπλοος, ὁ ἡ ἡ, in ſuperficie natans; in ſumma parte innatans: Gal. apud Hippocr. ex ἄκρον, τό, & πλόος, ὁ.

Ἀκροποδητὶ, adv. ſummis pedum digitis. Th. πούς.

Ἀκροποδητὶ, ſummis pedibus inſiſtendo, aut leviter inſiſtendo pedibus: idem ac ἀκροποδητὶ, & ex iiſdem ἄκρος, & πούς, ποδός.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, ſumma urbs; i. e. ſummitas urbis, ſumma pars urbis, & altiſſima; & peculiariter, ac quaſi κατ' ἐξοχὴν, ſic dicebatur arx Athenarum, in qua & ærarium erat: Thuc. ex ἄκρος, & πόλις.

Ἀκρόπολος, ος, ὁ ἡ ὁ, dat. pl. ἀκροπόλοισιν, Jon. ab ἄκρος, & πόλος: altiſſimum habens verticem; cujus ſummitas ipſum polum attingit: excelſus, prælatus: ut ἀκροπόλοι ὄρη, Il. ε.

Ἀκρόπορος, ος, ὁ ἡ ὁ, κατὰ τὸ ἄκρον πέρας, extrema parte acutus; in extrema parte tranſfigens. Od. γ. ex ἄκρος, vel ἄκρον & πόρος, ὁ.

Ἀκροπόρφυρος, in extremitate, vel ſummitate purpuram habens: ex ἄκρον, & πορφύρα, ἡ.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium; item glans ipſa: ab ἄκρος, & πόσθη.

Ἀκροπόσθιον, τὸ, idem ac ἀκροποσθία, ἡ, ſumma ſcil. ſeu præeminentior præputii pars, i. e. τὸ πόσθης πρῶκτον, inquit Poll. l. 2.

Ἀκρόῤῥιζος, ος, ὁ ἡ ὁ, in ſummitate, vel in ſuperficie radicem habens: ſeu longas habens radices. unde τὰ ἀκρόῤῥιζα, quæ non agunt radices in profundum. & Theoph. ἀκρόῤῥιζα δένδρα vocat arbores, quibus radices ſunt per ſumma ceſpitum; ut loquitur Plin. l. 16. c. 31. cujuſmodi olea, malus, cypreſſus, quibus opponuntur βαθύῤῥιζα, ut robora, quæ ſuas radices in profundum agunt: ut ibid. idem Plut. ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & ῥίζα, ἡ.

Ἀκρορρίνιον, τὸ, dicitur tota naſi ſummitas, ſeu torus naſi ambitus: Poll. l. 2. ex ἄκρον, τό, & ῥὶς, ῥινός: unde ῥίνιον, τό.

Ἀκρορρύμιον, τὸ, ſummus temo; extrema temonis pars: Poll. ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & ῥυμὸς, ὁ, a Them. ῥύω.

Ἄκρος, α, ον, ſummus: extremus.

Ἀκροσαπὲς, quod in ſuperficie tantum, & ſumma parte putredinem contraxit, quod leviter putreſcere, & mutari cœpit: ex ἄκρον, τό, & σήπω.

Ἀκρόσοφος, ος, ὁ, ſumme ſapiens: ex ἄκρος, & σοφός.

Ἀκροσπάδια, τὰ, dicuntur ὑποχόνδρια, quod coſtis ſubjiciantur, & velut in earum extremitate poſita ſint. ὀσφῦας autem coſtarum oſſa dicuntur, teſte Poll. vel ipſæ coſtæ: ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & ὀσφύη, ἡ.

Ἀκρόσπελος, avena. Dioſcor.

Ἀκροστέθιον, τὸ, ſumma pectoris pars; ex ἄκρον, & στῆθος, εος, τό.

Ἀκροστιχὶς, ἡ, & ἀρόστιχον, τὸ, initium verſus: Schol. Thuc. ex ἄκρον, & στίχος, ὁ.

Ἀκροστόλιον, τὸ, ſummitas, ſeu ora navis: Athen. l. 5. ex ἄκρον, & στόλος, ὁ.

Ἀκροσφόμια, τὰ, ſunt, quibus, inquit Euſtat. φασιανοὶ οἱ χαλκοῖ, pars quædam ſollium: ex ἄκρον, & σφόμια, τό.

Ἀκροσφαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, proclivis ad lapſum: ut ἴχνος ἀκροσφαλὲς, apud Nic. & metaph. lubricus, periculoſus. ſic etiam dicitur homo, qui ſtatim in hanc, vel in illam partem labitur, cui imminet periculum a re aliqua: Plut. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, ad iram proclivis, iracundus. Item qui cito labitur, & peccat; ut & qui cito periclitatur morbo: apud eund. Plut. ex ἄκρος, & σφάλλω, f. σφαλῶ.

Ἀκρόσφυρον, τὸ, extrema malleoli pars, ſed eſt & genus calceamentorum muliebrium: Heſych. ex ἄκρον, & σφύρον, τό.

Ἀκροσχιδὴς, ἐς, ὁ ἡ ἐς, ſumma, vel extrema ſui parte ſciſſus, aut fiſſus, vel in cacumine diviſus: ex ἄκρον, τό, & σχίδη, ἡ: a Them. σχίζω, f. ἰσω.

Ἀκροτελεύτιον, τὸ, finis, ſeu extremitas carminis: Thuc. l. 2. ex ἄκρον, & τελεύτη, ἡ.

Ἀκροτηριάζειν, extremitates truncare.

Ἀκροτήριον, pro ἀκροατήριον, auditorium.

Ἀκρότης, ητος, ἡ, ſummitas, extremitas. Item metaph. faſtigium, apex; a Th. ἄκρος, ὁ.

Ἀκρότυπτος, non pulſatus, apud Athen. non applauſus; ſeu, nullum merens applauſum: ut ἀκρότυπτα κύμβαλα, non congruentia ad numeros, vel applauſu digna: ex α priv. & κρότος, ου, ὁ, pulſus, ut ætis, remorum, &c. Item plauſus manuum.

Ἀκρότυρος, ος, ὁ, leviter coctus, ſubcrudus.

Ἀκροτυρέω, extremas, ſeu ſummas partes amputo, trunco: ex ἄκρον, τό, & τέμνω, ὁ, ſeu τομὴ, ἡ.

Ἀκρότομος, ὁ ὁ ἡ, cujus ſummæ partes ſectæ ſunt; ut πέτρα ἀκρότομος, rupes adeo prærupta latera habens, ut ferro reſecta eſſe videatur. ſic ἀκρότομοι λίθοι, lapides extremis partibus reſectis complanati, & politi.

Ἀκρότονος, ος, ὁ ὁ ἡ, in ſummo tenſus. Item qui extremas partes, i. e. manus, & brachia ſummis viribus intendit. Athen. l. 12. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & τόνος, ὁ.

Ἄκροτος, ος, ὁ, plauſu carens, cui non applauditur.

Ἄκρυλος, in ſummo criſpus; ex ἄκρον, τό, & οὖλος, ὁ, criſpus.

Ἀκρουρία, ſummitas cœli, vertex cœli: ex ἄκρον, τό, & οὐρανὸς, ὁ.

Ἀκροφανὴς, in ſummo apparens: ut apud Nonn. ἀκροφανὴς ἠὼς, aurora ſummo diluculo apparens; vel quæ ſuperficiariam tantum, & non plenam lucem habet; vel apparere, & exoriri incipiens: ab ἄκρον, τό, & φαίνω, f. φανῶ.

Ἀκρῳὸς, in cacumine proveniens, in ſummitate naſcens. Item ſumma indole præditus: Syneſ. Epiſt. 4. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & φυὴ, ἡ: a Them. φύω, gigno.

Ἀκροφύλαξ, arcis præfectus; ex ἄκρον, τό, & φύλαξ, ὁ.

Ἀκρόφυλλος, in ſummitate, ſeu cacumine folia habens: a Them. φύλλον, τό.

Ἀκροφύσιον, ου, τό, ſollium pars ſumma, ſeu extrema, quæ fornaeis ori immittitur: Thuc. lib. 4. a Them. φυσάω.

Ἀκρόχαλις, ſupra modum laxatus, ſeu ſolutus: Dionyſ. de ſitu orb. ſed Euſtat. expon. etiam, ὁ ἀκράτῳ χαλασθεὶς τῷ φρονεῖν, innuens, per Sync. videri dici pro ἀκρατόχαλις. Heſychio autem eſt dimidia tantum parte ebrius. ſed fortaſſe rectius idem erit cum ἀκροθώρηξ, i. e. ἄκρος μεθύων, a Them. χάλις, ιος, ὁ, merum.

Ἀκρόχανος, ος, ὁ ἡ ὁ, immanis, vaſtus: in extremitatibus, ac ſummitate hians: in Epigram. a Them. χαίνω, f. ανῶ.

Ἀκρόχειρ, ab Hippocr. dictum fuit totum id, quod a cubito ad extremam uſque digitorum aciem eſt: in qua ſignificatione dicitur

Ἀκροχειρὶς, & ἀκρόχειρον (ἀκρόχειρος vero Heſych. eſt ἀνδροφόνος, homicida.)

Ἀκροχειρίζομαι, ſumma manu capio: proprie dicitur de Pancratiaſtis, quorum alter alterum manibus captat, ante ipſam συμπλοκὴν: ut Athen. l. 4. πρὸς ἀλλήλους ἀκροχειρίζονται.

Ἀκροχειρισμὸς, exercitatio Pancratiaſtarum, quum alter alterum manu captat: Luc. (pro eodem dicitur etiam ἀκροχειρία.)

Ἀκροχειρίστης, qui ſe exercet ἀκροχειρισμῷ.

Ἀκροχειρότης, dictus fuit Pancratiaſta quidam Sicyonius: quod ἄκραις χερσὶν adverſarii comprehendere ſoleret, nec prius dimittere, quam illum viribus deficere ſentiret: Pauſan. Eliac. l. 2. a Themat. χείρ, χειρός.

Ἀκροχωίσκοι, dicuntur extremitates ejus partis jugi, quæ dicitur ζεῦγλη: Poll. l. 1. a Them. χώ, χωός.

Ἀκροχλίαρος, ſumma parte tepidus: Dioſc. l. 2. a Them. χλιαίνω, f. ανῶ.

Ἀκροχολέω, ſubito iraſcor, repente ad iram concitor.

Ἀκροχολία, proclivitas ad iram.

Ἀκρόχολος, extreme biliоſus, cui ſubito bilis accenditur, qui repente iraſcitur: a Themat. χολὴ, ἡ; componitur ut reliqua præcedentia, cum Them. ἄκρος, ὁ, vel neut. ἄκρον, τό.

Ἀκροχορδὼν, ονος, ἡ, dicitur verruca, quæ ſub cute coit, durior, & paulo aſperior, calloſa, & plerumque teres, ejuſdem coloris, infra tenuis, ad curem latior, pueros maxime infeſtans; ira autem dicitur, quod ſimilis ſit vertice ſuo reſectæ chordæ ſecundum extremitatem, ut ſcribit Aet. vel quod in imo adeo anguſta ſit, ut pendere videatur: ut vult Celſ.

Ἀκρόχωλος, ὁ ἡ ὁ, aliquantum claudus: Suid. ex ἄκρος, & χωλὸς, ὁ.

Ἀκρόψιλος, ὁ, ἡ, ἡ, in ſummo nudus: Gal. apud Hippocr. ex ἄκρον, & ψιλὸς, ὁ.

Ἀκρόψιλος, qui in ſumma tantum parte recutitus eſt. Schol. Ariſtoph. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & ψιλὸς, ὁ.

Ἄκρυ, vere, ἀληθῶς.

Ἀκρύσταλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, glacie carens: non glaciatus: nihil cryſtallinum habens: ex α priv. & κρύσταλλος, ος, ὁ, glacies, gelu; item cryſtallus lapis.

Ἄκρυ, Dor. pro ἄκρον; gen. ſing.

Ἀκρῶα, Heſychio ſunt viſcera, τὰ σπλάγχνα, ἔντερα.

Ἀκρωβελία, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Euſt. comp. ex ἄκρος, & ὀβελὸς, ὁ, ὁ.

Ἀκρωλένιον, ου, τό, ſummitas, vel extremitas cubiti: Poll. Item metaph. montis cacumen: ex ἄκρα, ας, ἡ, ſummitas, & ὠλένη, cubitus, brachium, ulna; idem ac πῆχυς.

Ἀκρωμία, ὁ, vel ἀκρώμιον, τό, eminentia vel ſummitas humeri; & metaph. montis vertex: ex ὦκρος, extremus, ſummus, & ὦμος, ου, ὁ, humerus.

Ἄκρων, ωνος, extremitas membri: ab ἄκρος, ου, ὁ, ſummus.

Ἀκρωνία, ἡ, partium extremarum amputatio. Æſch. in Eumen. ab ἄκρων, ωνος, ὁ, extremitas membri: idem ac ἄκρον, τό, extremum, extremitas.

Ἀκρώνυξ, υχος, ſummum unguis.

Ἀκρωνυχία, ἡ, unguium extremitas: & metaph. jugum, vel vertex montis: ab ἄκρον, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula.

Ἀκρώνυχος, ὁ, ſummum unguis; ut ἀκρώνυχα ποδῶν ἴχνια, veſtigia quæ aliquis impreſſit terræ ſummis veſtigiis incedens.

Ἄκρωτις, ἡ, idem ac ἄκροτις, quæ ſui impos eſt.

Ἀκρώρεια, ας, ἡ, ſummitas montis. Philo de vita Moſis, ex ἄκρον, & ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ἄκρως, adv. ſumme, perfecte: ab ἄκρος.

Ἀκρωτηριάζω, f. άσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo: metaphorice, imminuere. Chryſoſtomo proprie eſt mutilo aures, i. e. τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀποτέμνω; unde per ω ſcribendum, licet Thema ſit ἄκρος, vel ἄκρον. Derivatur ab ἀκρωτήριον, τό, ſummitas, cacumen.

Ἀκρωτήριον, ου, τό, ſummitas, cacumen, vertex: ἀκρωτήριον νηός, navis fragmentum, ab ἄκρος, ſummus.

Ἀκτάζω, vel ἀκταίζω, alacri ſum animo; gliſco; elevo me. Th. ἀκτὴ, littus. nam Plut. Symp. 4. innuit, ἀκταίειν eſſe, in littore indulgere genio.

Ἀκταία, ης, ἡ, Actæa, Nympha.

Ἀκταίνω, laſcivire, ferocire: item mere in

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

in Venerem mote equorum. Hesych.

Ἀκταῖος, α, ὁ, littoralis, maritimus. Hesych.

Ἀκτᾶς, dat. pl. ab ἀκτή, ἡ, littus.

Ἀκταίων, ονος, & ωνος, ὁ, Actæon.

Ἀκταωρέω, vel ἀκτορέω, littora custodio. Hes. ex ἀκτή, littus, & ὄρος, α, ὁ, custos; mutando ο in ω.

Ἀκταώρης, ου, ὁ, littorum custos: sed scribitur etiam ἀκτορὸς, apud Hesych.

Ἀκτέανος, ὁ, pauper, inops, nulla habens κτέανα. Hesych. ex α priv. & κτέανον, idem ac κτῆμα, possessio: a Th. κτάομαι, possideo.

Ἀκτένιστος, α, ὁ & ἡ, impexus: Poll. ex α priv. & κτείς, ενὸς, ὁ, pecten.

Ἀκτερέιστος, & ἀκτέριστος, infuneratus, cui non parentatum est, nec justa sunt facta, nec latæ sunt inferiæ: item insepultus; ἄτυμβος: in Epigramm. & Hesych. ex α priv. & κτέρεα, τὰ, exequiæ, inferiæ, justa.

Ἀκτή, ῆς, ἡ, littus: fruges: quasi ab ἄγω, frango.

Ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, paupertas, possessionum penuria, inopia.

Ἄκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, inops. Th. κτάομαι, possideo.

Ἀκτησία, ἡ, paupertas, egestas.

Ἄκτητος, ὁ, non possessus; vel qui acquiri non potest; ex α priv. & κτάομαι, possideo, acquiro.

Ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, radius Solis.

Ἀκτίνεσσιν, dat. pl. Jon. & Poet. pro ἀκτῖσι. quasi ab ἄγω, frango.

Ἀκτινοειδὴς, ἐος, ὁ & ἡ, in speciem radiorum formatus, radiatus. εἶδος, ους, τὸ, est species, forma, facies. ab ἀκτὶς, radius Solis.

Ἀκτινόεις, εσσα, εν, radiatus, coruscans: tanquam a verbo ἀκτινόω.

Ἀκτιος, α, ὁ, littoralis: ab ἀκτὴ, ἡ, littus.

Ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, radius, coruscatio; pro ἀκτὶς. Epigr.

Ἄκτιστος, ὁ & ἡ, inædificatus: apud Hom. ex α priv. & κτιστὸς, ὴ, όν, conditus. Th. κτίζω, condo.

Ἄκτιτος, ὁ & ἡ, non creatus, non conditus.

Ἀκτίτης, α, ὁ, littoralis, commorans in littore: Epigr. est ab ἀκτὴ, ἧς, ἡ, littus.

Ἀκτορέω, idem cum ἀκταωρέω, littora custodio.

Ἄκτωρ, ορος, ὁ, ductor. Hesychio est lorum, vel funis, quo ducimus aliquid: est verbale ab ἄγομαι, f. ἄξομαι, ducor.

Ἀκυβέρνητος, non gubernatus: ex α priv. & κυβερνάω, guberno.

Ἀκωκήσιον, τὸ, medicina impediens conceptum.

Ἄκυθος, ἡ, sterilis. κύθος enim est semen.

Ἀκύκλιος, ὁ, indoctus, seu qui orbem disciplinarum non confecit. Hesych. ἀκυκλόδιστος. ex α priv. & κύκλος, circularis. Them. κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis.

Ἀκύλας, ὁ, Aquila, nomen viri.

Ἀκύλιστος, α, ὁ, ὴ, ὸν, qui non volvitur, immotus, rigidus. Athen. ex α priv. & κύλιστος, volutatus. Th. κυλίω, volvo, voluto.

Ἄκυλος, α, ἡ, glans ilicis.

Ἀκύμαντος, ὁ & ἡ, & ἀκύμων, ονος, ὁ, ἡ, fluctibus non agitatus; tranquillus: ex α priv. & κῦμα, ατος, τὸ, fluctus.

Ἄκυμων, ὁ, ἡ, ὁ, fœtu carens: ut ἀκύμων νηδὺς, fœtu carens uterus, & sterilis. Eurip. ex α priv. & κῦμα, τὸ, fœtus, germen, apud Eurip. a Th. κύω, uterum fero, sum gravida.

Ἄκυπρος, ὁ, Veneris expers, ἀμιγὴς, παρθένιος: ex α priv. & Κύπρις, Venus, ab insula Cypro, quæ κύπρος dicitur, in qua nata est, sic vocata.

Ἀκύρημα, & ἄκυρμα, τὸ, infortunium illud, quo nihil acquiritur: ex α priv. & κυρέω, idem ac Th. κύρω, incido.

Ἀκυρὴς, εος, ὁ & ἡ, qui in nihil incidit; i. e. qui nihil acquirit; ideoque infortunatus. Hesych. & Etymol.

Ἀκυρία, ἡ, improprietas. Hermog. ex α priv. & κῦρος, εος, τὸ, auctoritas plena, & propria.

Ἀκυρολογέω, f. ήσω, p. ηκα, improprie loquor: ab ἄκυρος, & λέγω, loquor.

Ἀκυρολογία, ας, ἡ, sermonis improprietas, & absurditas; sermo improprius. Th. idem.

Ἄκυρος, α, ὁ & ἡ, auctoritate privatus: ex α, & κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Ἀκυρόω, ῶ, antiquo, auctoritate spolio. f. ώσω, p. ηκύρωκα.

Ἀκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio.

Ἀκυτήριον, & ἀκυτόκιον, τὸ, medicamentum impediens conceptum: (cui contrarium κυτήριον) Hippocr. Thema est κύω, f. σω, uterum fero; prægnans sum; cum α priv.

Ἄκυτος, ε, ὁ, & ἄκυθος, ὁ, quæ non concipit, sterilis. Hesych.

Ἀκωδώνιστος, α, ὁ & ἡ, qui exploratus non est; sumpta meraph. ab equis, qui κωδώνων, i. e. tintinnabulorum sonitu solebant explorari, an bellicos strepitus generose ferre possent: vel a vasis, aut nummis, quorum integritas tinnitu probatur. ex α priv. & Th. κώδων, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola. unde κωδωνίζω, tinnio, vel tubæ sono exploro.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, acies: idem ac ἀκὶς.

Ἄκωλος, α, ὁ & ἡ, membris truncus; & specialiter, pedibus carens: ex α priv. & κῶλον, ου, τὸ, membrum, pes.

Ἀκώλυτος, α, ὁ & ἡ, qui impeditus, & prohibitus non est.

Ἀκωλύτως, sine impedimento: Lucian. Plat. ex α priv. & κωλυτὸς, ὴ, όν, impeditus. Th. κωλύω, impedio, prohibeo.

Ἄκων, & ἄκαις, ουσα, όν, jaculum: ab ακὴ. Inde ἀκόντιον, idem. ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus, serpentis genus. ἀκοντίζω, ἀκοντιστὴς, ἀκοντιστικὸς, ὴ, όν, jaculandi peritus.

Ἄκων, & ἀέκων, ουσα, ον, invitus: ab α, & ἑκὼν, όν, voluntarius.

Ἀκωνᾶ, ὁ, cono, & fastigio carens: ex α priv. & κῶνος, ου, ὁ, conus, figura ex lato in acutum desinens. Aristot.

Ἀκώπητος, α, ὁ & ἡ, imparatus; ἀπὸ τῶν νεῶν μὴ ἐχουσῶν κώπας, inquit Hesych. a navigiis non habentibus remos: vel a κώπη, i. e. λαβὴ τῆ ψίφου manubrium, vel capulus gladii: utrumque enim (remum scil. & capulum) κώπη sing. & α priv. est.

Ἀκωπᾶ, α, ὁ, ἡ, remo carens.

Α Λ.

Ἄλα, acc. sing. ab ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal.

Ἀλαβα, atramentum.

Ἀλαβαρχὴς, ου, ὁ, magister scripturæ: ab ἀλαβα, atramentum, & ἄρχω, incipio.

Ἀλάβαστος, ὁ, absque ρ invenitur apud Hesych. & Menandrum, pro ἀλάβαστρος. Item

Ἀλαβάστειον, ου, τὸ, diminut. parvus alabaster: Poll.

Ἀλάβαστρίτης, ὁ, sub. λίθος, alabastrites lapis; marmoris genus ita dicti, quod ex eo alabastra conficerentur: Dioic. l. 5. In fœm. ἀλαβαστῖτις, sive ἀλαβαστίτης; ut ἀλαβαστῖτις πέτρα, eadem, quæ ἀλαβαστρίτης λίθος. Athen. l. 5.

Ἀλαβαστροθήκη, ἡ, seu ἀλαβαστοθήκη, vas, in quo alabastra reponuntur: ex ἀλάβαστρον, τὸ, & θήκη, ἡ, theca.

Ἀλάβαστρον, τὸ, alabaster, vasis unguentarii genus, longitudine fastigiara, in pleniorem orbem desinens; vel forma turbinata sine ansulis. sic appellatur, vel quasi ἀ ραβδίσθαι, prehendere, propter lævorem sit ἀδιάληπτον: vel διὰ τὸ μὴ λαβὰς ἔχειν, quod ansas non habeat; Plut. in Alex. & Matth. cap. 26. apud Herodian. l. 3. ἀλάβαστρον accipitur pro lapide alabastrite.

Ἀλάβαστρος, ε, ὁ, alabastrum. ab α & λαβεῖν, vel λαβὴ, quod hujusmodi vasa prehendere sit difficile.

Ἀλαβὴ, ἡ, fuligo; carbo; cinis mistus carbonibus: Hesych.

Ἀλαβὴς, ὲς, ὁ & ἡ, in quo nihil est, quod prehendi queat, ansa, seu manubrio carens; vel qui prehendi nequit: ex α priv. & λαβὴ, ἡ, prehensio; seu id, quo quidpiam apprehendimus. Th. λαμβάνω.

Ἀλαβώδης, εος, ὁ, ἡ, ὸν, fuliginosus, fumosus.

Ἀλαδ', pro ἄλαδε, ad mare. Th. ἅλς, ὁ, sal.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, jactantia.

Ἀλαζόνευμα, τὸ, jactatio, ostentatio, gloriatio propter aliquod facinus, vel de aliquo facinore. Item facinus insolentiæ, insolenter factum: apud Æsch. in Ctesiph verbale ab

Ἀλαζονεύομαι, fut. εύσομαι, vendito, seu ostento me, falsa de me prædico; me jacto; glorior.

Ἀλαζονικὸς, ὴ, όν, ostentatorius, jactatorius; ad ostentationem pertinens. Item ostentationi deditus. Item idem ac ἀλαζών.

Ἀλαζονοχαυνοφλύαρος, qui simul est ostentator, & animo remisso, & nugaci, apud Athen. lib. 1. est compositum ex ἀλαζὼν, jactator; χαῦνος, laxus, fungosus; & φλύαρος, idem ac φλύος, nugæ, ineptiæ. Th. φλέω, & φλυαρῶ, nugor.

Ἀλαζὼν, όνος, jactator, ostentator, ὁ ἐν ἄλη ζῶν. Ab Eustath. expon. ὁ ἀπὸ τῆ ἄλης ζῶν, i. e. vagus, erro, planus, circularor. Errones enim mendaciis instructissimi esse solent, & sese ubique jactando, falsa plurima veris intermiscent. unde fit, ut qui majora de se suisque prædicent, quam veritas patiatur, ἀλαζόνες, dicantur. Suidæ dicitur ἀλαζὼν, quasi ὁ ἄλλος ζῶν, i. e. vane, & inaniter vivens. quidam autem malunt deducere ab α epitatico, & λάζομαι, sumo, ut sic dicatur, qui sibi multum assumit, tribuitque.

Ἀλαθέα, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas.

Ἀλαθὴς, ὲντος, ὁ, part. qui erravit: ab ἠλάθω, a. 1. ind. pass. ab ἄλημι, vel ἀλάω, p. pass. ἤλημαι.

Ἀλαθὴς, Dor. pro ἀληθὴς, ὁ, verus.

Ἀλάθητον, ε, τὸ, quod non latet. ex α, & λανθάνω, lateo.

Ἀλάθητος, ε, ὁ & ἡ, qui latere non potest; vel qui oblivioni mandari non potest: ex α priv. & Them. λήθω. unde λανθάνω, f. λήσω, ut a λήθω.

Ἀλαίνω, idem ac Th. ἀλάομαι, ῶμαι, vagor, erro.

Ἀλαὶς, idem ac ἄλαος, cæcus.

Ἀλαὶς, antiquus, pro πλαὶς. Æschyl.

Ἀλακάτα, ας, ἁ, Dor. pro ἠλακάτη.

Ἀλάκητος, ὁ, strepitum non edens. Hesych. ex α priv. & λακέω, κῶ, sono, strepitum cieo, unde λάκεος, sonus, strepitus.

Ἀλαλαγὴ, ῆς, ἡ, lætus clamor: apud Soph. autem in Trach. ἀλαλαγαὶ: Schol. exponit ταῖς ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὀλολυγαῖς.

Ἀλάλαγμα, τὸ, & ἀλαλαγμὸς, ὁ, dicitur clamor lætus militum. quidam recentiores barritum vocant, alii jubilationem, Cæsar ululatum. Item victorialis hymnus, Suid. & Hesych.

Ἀλαλαγμὸς, ὁ, idem ac ἀλάλαγμα.

Ἀλαλάζω, clamo alala; i. e. fremitum edo inter pugnandum; clamorem lætum tollo in committendo prælio, cum animi scil. alacritate, & exultabunde in signum victoriæ. Interdum autem ejulo, ululo: ut Marci c. 5. & Jerem. c. 4. Item tinnio 1. Cor. cap. 13. κύμβαλον ἀλαλάζον. quam signif. quidam ex Græcis Grammaticis propriam esse putaverunt. Est autem a Them. ἀλαλὴ, alala. Exponitur etiam tumultus cum inarticulata voce; ab ἄλαλε, acculativo nominis ἅλς, ἁλὸς, i. e. mare, quod perpetuo strepitum edit; inde faciendo ἀλαὶ; deinde per reduplicationem ἀλαλαὶ.

Ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, vox inarticulata, quæ a militibus ante pugnam edi solebat.

Dor.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Dor. ἀλαλά.

Ἀλάλημαι, σαι, ται, erravi, vagatus sum, p. pass. ab ἀλάομαι, per reduplicationem literarum initialium. Quidam dicunt esse præsens ab ἄλημαι, reduplicatis itidem initialibus. Inde inf. ἀλάλησθαι, & part. ἀλαλημένος.

Ἀλάλημαι, est per reduplicationem ab ἄλημαι; unde pass. ἀλάλημαι.

Ἀλάλητος, ὄν, ὁ, ἡ, inenarrabilis: ex α, & λαλητὸς, ὁ, loquendi facultatem habens.

Ἀλαλητὸς, οῦ, ῷ, ὁ, Dor. ἀλαλατὸς, clamor militum dicentium ἀλαλή, Gall. alarme. Th. ἀλαλή.

Ἀλαλία, ἡ, infantia, h. e. quum quis mutus est, & fari nequit. Exponitur etiam πονηρία, ἀπαιδία, apud Soph. ab ἄλαλος, qui fari, seu loqui non potest, infans, mutus. Plut.

Ἀλαλκομενὶς, ίδος, ἡ, pro ἀλκιμενὶς, potens auxiliari, epitheton Minervæ: a μένος, & ἀλάλκω, juvo.

Ἄλαλκον, ες, ε, profligabam, arcebam, impers. Jon. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω. vel est a. 2. ind. pro ἤλαλκον, quod pro ἤλκον, ab ἤλκω, vel ab ἀλαλκέω, arceo.

Ἀλαλκτήριον, ου, τὸ, idem ac ἀλεκτήριον, remedium, auxilium, q. d. propulsatorium, seu depulsorium: ab ἀλάλκω, depello, propulso, arceo.

Ἀλάλκω, expello, juvo, fero auxilium, removendo auxilior.

Ἄλαλος, ον, ὁ, ἡ, mutus: ex α & λάλος, ὁ, loquax.

Ἀλαλύσκομαι, erro, molestè fero, metuo, p. pass. Atticam reduplicationem habens, ab ἀλυσκάζομαι, vel ab ἀλύσκω, anxius sum, indignor: quod ab ἀλύω. Quidam vero & præsentis esse temporis volunt (ut ἀλάλημαι, & ἀλάλκημαι) ab ἀλύσκομαι, & per reduplicationem ἀλαλύσκομαι.

Ἀλαμπετος, ὁ, obscurus: ab α priv. & λάμπω, fut. ψω, luceo, splendeo: unde λαμπὰς, ἀδος, ἡ, lampas.

Ἀλαμπὴς, ἐος, ὁ ἡ, splendoris expers, non splendens, obscurus; ὁμοίως λαμπων. Aristot.

Ἀλαξόνες, ων, οἱ, gens Scythiæ proximæ.

Ἀλάομαι, f. ήσομαι, vagor, incertus sum, erro. Inde ἀλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio. ἀλήμων, ονος, ὁ: & ἀλήτης, ου, ὁ, erro, vagus.

Ἀλαὸς, ὸν, ὁ, cæsius; luscus; q. ex α, & λαὸς, video. hinc ἀλαόω, f. ώσω, excæco. ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas.

Ἀλαοσκοπικὰ, ᾶς, ἡ, cæca speculatio: acc. Jon. ἀλαοσκοπικὴν, ex ἀλαὸς, & σκοπὸς, ὁ, ἡ, custos.

Ἀλαοτόκος, cæcum pariens: ex ἀλαὸς, cæcus, & τίκτω, pario; unde τόκος, ὁ, partus.

Ἀλαόω, ῶ, cæcum reddo. Vide in Them. ἀλαὸς, ὸν, ὁ, cæcus.

Ἀλαπαδνὸς, ὴ, ὸν, vastatu facilis, imbecillis: ab ἀλαπάζω, diripio.

Ἀλαπάζοντα, dissipantem, acc. sing. part. præs. ab

Ἀλαπάζω, f. ξω, diripio, exinanio. a. 1. ἠλάπαξα, Jon. ἀλάπαξα, ἀλαπάξαι, inf. Th. λαπάζω, per pleonasm. ᾱ α.

Ἀλάπαξ, pro ἀλάπαξα, vel ε.

Ἄλας, ατος, τὸ, sal. Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ.

Ἀλασαίνω, idem ac ἀλασέω, ῶ, crucior.

Ἀλασέω, ῶ, mœrore afficior: ab ἄλασ-Θ, ες, ε, ἐ, Dor. pro ἄλης-Θ, gravis, non oblivisscendus: ex α, & λη-Θω, idem, ac λαν-Θάνω, lateo.

Ἀλάστορα, acc. sing. ab Ἀλάστωρ, Alastor, nom. proprium.

Ἀλαστορία, ἡ, ultrix conscientia, diræ. Joseph. de antiqu. ab ἀλάστωρ, idem: item pessimus Dæmon, malus genius, & infestus.

Ἄλαστος, ον, ὁ, ἡ, Dorice dicitur pro ἄληστος, cujus oblivisci non possumus.

Ἀλάστωρ, ορ-Θ, ὁ, qui perpetravit ἄλαστα, i. e. non oblivisscenda; execrandus, pl. ἀλάστορες: ex α, & λη-Θω, lateo.

Ἀλάστως, ω, ὁ. Dor. pro Ἀλήτης, ου, ὁ, viri prop. nomen.

Ἀλατεία, Dorice pro ἀλητεία, ας, ἡ, erratio.

Ἄλατο, vagabatur, 3. sing. imperf. Jon. pro ἤλατο, ab ἀλάομαι, vagor.

Ἄλατο, Dor. pro ἤλατο, saliit, 3. sing. a. 1. m. verbi ἄλλομαι, salio.

Ἀλατοπωλία, ἡ, salis venditio, jus, & potestas salis vendendi. Aristot. ex ἅλας, ατος, τὸ, sal, & πωλέω, ῶ: unde πωλὴ, ἡ, venditio.

Ἀλαωπὶς, ἡ, obscura, cæca.

Ἀλαωπὸς, ὁ, erro, proprie, qui est ἀλαὸς τὰς ὤπας, captus oculis, cæcus: ex ἀλαὸς, ὸν, ὁ, cæcus; & ὤψ, ὠπὸς, oculus.

Ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas oculi, seu oculorum privatio, seu orbatio: ab ἀλαὸω, quod a Them. ἀλαὸς, ὁ, cæcus.

Ἄλγε, pro ἄλγεα, nom. pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.

Ἀλγεινῶς, adv. molestè, cum dolore. ab ἄλγος, tristitia, molestia: unde ἀλγέω, doleo.

Ἀλγέω, ῶ, fut. ήσω, doleo: tam ad animum refertur, quam ad corpus cum dativ. ut ἀλγῶ ποὶς χαλεῖς τῶν φίλων: & cum accus. ut ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, dolet mihi caput; & ἀλγῶ τὸν δάκτυλον, dolet mihi digitus: Theocr. sed dicitur & ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς χαλεῖς: apud Demosth. a Th. ἄλγος, ος, τὸ, dolor.

Ἀλγηδὼν, όν-Θ, ὁ, dolor, ab ἄλγος.

Ἄλγημα, τὸ, dolor, ægritudo.

Ἀλγηρὸς, ὴ, ὸν, molestus; dolorem afferens; Hesych. ab ἀλγέω.

Ἀλγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. part. ab ἀλγέω, f. ήσω. p. ἤλγηκα, doleo. Th. ἄλγος, τὸ, dolor.

Ἄλγησις, ὁ, dolor. ægritudo. Suid.

Ἀλγινόεις, εντος, & in fœm. ἀλγινόεσσα, ης, ἡ, molestus, ta.

Ἀλγινόεντα, acc. ab ἀλγινόεις, εντα, ὁ, molestus: ab ἄλγος, τὸ, dolor.

Ἀλγινὸς, ὁ, & ἀλγινὸν, ὴ, ὸ, anxius, tristis, doloris plenus.

Ἀλγίων, ἄλγιστος, molestior, molestissimus, comp. & superlat. ab ἄλγος.

Ἄλγος, εος, τὸ, dolor, mœror: ab ἀλέγω, curo, alicujus rationem habeo.

Ἀλγύεσα, dolens, part. f. g. ab ἀλγύω.

Ἀλγύω, f. υνῶ, dolore, vel mœrore afficio, & in pass. ἀλγύομαι, mœrore afficior: (cui oppon. εὐφραίνομαι) a Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἀλδαίνω, idem ac ἀλδέω, augeo.

Ἀλδέω, vel ἄλδω, f. ήσω, p. κα, augeo.

Ἀλδήσκω, augeor, f. ήσω.

Ἀλέα, ας, ἡ, Jon. ἀλέη, ης, ἡ, calor, seu repor, qui est ex Sole.

Ἀλεάζω, & ἀλεαίνω, tepeo, caleo, calore fruor. Aristot. Item active, calefacio. Hesych. ab ἀλέα, calor.

Ἀλεαίνω, idem ac ἀλεάζω, caleo.

Ἀλέκομαι, fugio, vito, evito: Hesiod. Hom.

Ἀλέασθαι, vitare, a. 1. inf. m. pro ἀλέασθαι, pro quo ἀλέεσθαι, & ἀλέασθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, molo; item vito, caveo: pro quo & ἀλέω. Sunt qui velint dici in præs. inf. ab ἀλέκομαι, fugio, vito.

Ἀλγεσὸς, ὴ, ὸν, curæ plenus, molestus, quod ab ἀλέγω. Alii pro ἀλγεινὸς, gravis, molestus: ab ἄλγος, dolor.

Ἀλεγίζω, ις, ι, curo, f. ίσω. p. ικα.

Ἀλεγύω, accuro, paro, apparo. Od. a. ab ἀλέγω, curo.

Ἀλέγω, f. ξω, curo, rationem habeo alicujus.

Ἀλεεινὸς, calidus, repidus. expon. & vitandus, effugiendus, fugiendus; & ex consequenti, malus, perniciosus.

Ἀλεέω, evito, effugio: ἀλέεσκον, ες, ε, imperf. Jon. Th. ἀλέω, vito.

Ἀλέη, dicitur Jon. pro ἀλέα, proprie calor, seu repor, qui est ex Sole in locis apricis: sed transfertur & ad quemlibet calorem.

Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, fuga, ab ἀλέω, vito.

Ἀλέϊμ, acc. Jon. ab ἀλέα, ἡ, calor, repor.

Ἀλεινὸς, idem ac ἀλεεινὸς, ὁ, calidus.

Ἀλεία, idem ac ἀλιεία, ἡ, piscatio.

Ἀλεῖαντος, ν, ὁ ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non est; seu qui lævigari, aut complanari nequit. sed expon. & non molitus. est ex α priv. & λειόω, lævigo: a Th. λεῖος, ὁ, planus, lævis.

Ἄλευρ, τὸ, farina.

Ἀλεύατα, unxi, præt. Att. pro ἤλειψα, ab ἀλείφω, ungo, f. ψω.

Ἄλειμμα, ατος, τὸ, idem ac ἄλειψις.

Ἀλειμματοθὴς, unguenti formam habens.

Ἀλείμματον, diminut. unguentum.

Ἄλειος, ε, ὁ, Dor. pro Ἤλειος, Eleus.

Ἀλεῖος, sive ἀλέϊος, congregatus, & collectus in unum, confertus: ab ἀλέω, congrego.

Ἀλειπτήριον, ν, τὸ, pars quædam balnei: inquit Poll. ab ἀλείφω, f. ψω, ungo.

Ἀλείπτης, ν, ὁ, unctor.

Ἄλειπτρον, ν, τὸ, vasis unguentarii genus.

Ἀλεὶς, part. præs. ab ἄλημι, contorqueo me, & conglobo: ἀλεὶς vero volunt esse a. 2. part. pass. ab ἀλίσκω, capio.

Ἄλεισον, ν, τὸ, poculum cælatum, q. ν λεῖον, non læve, sed cælaturis asperum.

Ἀλείτης, ν, ὁ, peccator, sceleratus, idem ac ἁλιτήρ. ab ἀλείτω, vel ἁλίτω, pecco.

Ἀλειτουργησία, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus publicis.

Ἀλειτούργητος, ὁ, immunis a muneribus publicis: quasi ab ἀλειτουργέω: ex α priv. & λειτουργέω, ministro.

Ἀλείτω, idem ac Th. ἁλιτέω, ῶ, pecco.

Ἄλειφα, ατος, τὸ, idem ac ἄλειφαρ.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum: pro pice sumitur. Th. ἀλείφω, ungo.

Ἀλειφατόπυρ, ν, ὁ, ut ἀλειφατόπυρος ἄρτος, panis cum adipe commixtus.

Ἀλείφω, ungo, f. ψω. p. ἤλειφα. Deducunt ab ἀλέω, calefacio. a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν, a. 2. ind. ἤλιφον, p. m. ἤλειμμαι. Att. ἀλήλιφα.

Ἄλειψις, ιος, ἡ, & ἄλειμμα, τὸ, unctio, ipsa ungendi actio. Plur. Item id, quo ungimur. Athen. Th. ἀλείφω, ungo.

Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, propulsator. Th. ἀλέξω.

Ἀλεκτόεσσι, & ἀλεκτόεσσιν, τὸ, quod est galli, seu gallinæ: ut ἀλεκτόεσσα ὠά. Synes.

Ἀλεκτόριος, & ἀλεκτόρειος, ον, ὁ ᾗ, ad gallum pertinens; seu qui est galli.

Ἀλεκτορὶς, ίδος, ἡ, ut & ἀλέκτωρ, dicitur gemma quædam, quæ in ventriculo castrati galli quarto anno, a quo eunuchum defecivit, reperitur. Vide Plin. 37. c. 10.

Ἀλεκτορὶς, ίδος, ἡ, gallina.

Ἀλεκτορίλοφος, ὁ, gallinacei cristam habens. Plin. ex ἀλέκτωρ, & λόφος, crista.

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium: ab ἀλέκτωρ, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἄλεκτος, ὁ, qui dici non potest, ineffabilis: ex α priv. & λεκτὸς, a Th. λέγω.

Ἀλεκτρος, ος, ὁ ἐ ἡ, lecto carens; & ex consequenti, somni expers, insomnis. Item tori, seu lecti genialis expers: ex α priv. & λέκτρον τὸ, lectus.

Ἀλεκτρυαινα, gallina: ab ἀλεκτρυών, gallus.

Ἀλεκτρυοπώλης, seu ἀλεκτρυονοπώλης, ὁ, gallinarum venditor.

Ἀλεκτρυοπωλητήριον, seu ἀλεκτρυονοπωλητήριον, τὸ, locus, ubi gallinæ venduntur. Th. πωλέω, vendo.

Ἀλεκτρυοφωνία, ἡ, dicitur tempus, quo gallus gallinaceus canere incipit: Matei c. 13. ab ἀλέκτρυος, υο-Θ, quod ab ἀλέκτωρ, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἀλεκτρυὼν, όν-Θ, ὁ, ἡ, gallus, vel gallina.

Ἀλέκτωρ, ορ-Θ, ὁ, ἡ, conjux: (litera α significante ὁμοῦ) sed de puella dictum significat, innupta: (α privandi vim habente) ἡ μὴ πεπειθῶσα λέκτρα. unde ἀλέκτωρ dicitur Minerva apud Athen.

Ἀλέμματος, Dorice dicitur pro ἀλήμων-Θ.

Ἀλεμμάτως, frustra, adv.

Ἄλεν, pro ἄλασαι, Boeor. conclus. sunt. vide in ἅλη, ab ἀλίσκω, capio.

Ἀλεξανδρεῖον, affertur ex Soph. pro θερμὸν σκέπασμα, tectum calidum, nempe ad arcendum frigus nocturnum: ab ἀλέξω, & οἶδρα, ἡ, aeris serenitas.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandria, urbs.

Ἀλεξανδρεὺς, έως, ὁ, civis Alexandriæ.

Ἀλεξανδρεῖος, ᾱ, ον, Alexandrinus, a, um.

Ἀλέξανδρ-Θ, ος, ὁ, Alexander, qui & rex Ma-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Macedoniæ fuit: ab ἀλέξω, & ἀνὴρ, q. fortis auxiliator.

Ἀλεξάνεμος, ὁ, ἡ, ventos arcens: ab ἀλέξω, & ἄνεμος, ὁ, ventus.

Ἀλέξητηρ, ὁ, ἡ, defensorius: in Epigram. a Them. ἀλέξω, arceo.

Ἀλέξεσθαι, auxiliari, per Syncop. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1. m. ab ἀλεξέω, vel a barytono Attico regularis aoristus ab ἀλέξω, arceo.

Ἀλέξεσκον, auxiliari, Dor. & Jon. pro ἀλέξειν, seu ἀλεξεῖν, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.

Ἀλέξω, f. ήσω, arceo, propulso, opitulor.

Ἀλέξημα, τὸ, id, quod arcet: q. d. propulsans, aut propugnaculum: ut τὸ θέρεος ὥρης ἀλέξημα, æstatis ardorem arcens. verbale ab ἀλεξέω, arceo.

Ἀλιξώνιος, Æsculapii epith. apud Aristoph. q. d. adjuvans viros; ab ἀλέξω, & ἀνὴρ, vir.

Ἀλέξησκε, avertisset, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἀλέξω, arceo.

Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulsatio, defensio, opitulatio: Hesych. verbale ab ἀλεξέω. fut. ήσω. Idem cum ἀλέξω, arceo.

Ἀλεξήτειρα, ἡ, propulsatrix, auxiliatrix: ut ἀλεξήτειρα δὲ πάχνη: in Epigram. ab ἀλεξέω. f. ήσω, arceo.

Ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulsator, depulsor. Item defensor, auxiliator: ut Il. υ. ἀλεξητὴρ μάχης. & Apoll. Arg. 2. λοιμῶν ἀλεξητῆρ, pestis depulsor.

Ἀλεξητήριον, ὁ, τὸ, substant. dicitur munimen: quidam exponunt amuletum, remedium: Xenophon antias equinas ἀλεξητήρια ὑπὲρ τῶν ὀμμάτων vocat; & aures asini ἀλεξητήρια τῶν ὀφθαλμῶν vocat: & apud Nic. ἀλεξητήρια νόσων, remedia morborum.

Ἀλεξητήριος, ος, ον, ὁ, ἡ, defensorius, propulsatorius, depulsorius, remedium præstans; ut ἀλεξητήριος παροιμία. Athen. l. 15. Unde in plur. ἀλεξητήριοι ῥίζαι, dicuntur radices remedia afferentes.

Ἀλεξητικὸς, ὁ, depellendi, arcendique vim habens: ab ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, propulsator.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, imprecationum expultrix, ab ἀλέξω, & ἀρὰ. in bonam, & in malam partem accipitur.

Ἀλεξιάρης, ου, ὁ, & fœmin. ἀλεξιάρη, ἡ, exponitur, quod dicitur depellens imprecationes, & diras: & apud Hesiod. Διὸς ἀλεξιάρη, depellens noxas, vel damna: ab ἀλέξω, & ἀρὰ, ἡ.

Ἀλεξιβέλεμνος, ος, ὁ, ἡ, arcens, seu depellens sagittas: ex ἀλέξω, & βέλεμνον, τὸ. idem ac Th. βέλος, εος, τὸ, telum.

Ἀλεξιβιάδας, ὁ, ὁ Ἀλεξιβίου παῖς Κοθρώτης.

Ἀλεξικακία, ἡ, malorum amolitio, seu depulsio.

Ἀλεξίκακος, ὁ, depulsor mali, seu malorum, qui diras arcet, seu amolitur. & dicitur etiam de rebus, ut ἀλεξίκακα ὕδατα, apud Nonn. salutares aquæ: ab ἀλέξω, & κακὸς, malus.

Ἀλεξίμβροτος, ος, ὁ, ἡ, propulsans ab hominibus mala, ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.

Ἀλέξιμορος, ὁ, depulsor mortis, auxilians adversus mortem: Soph. ex ἀλέξω, & μόρος, ὁ, interitus.

Ἀλέξιος, ὁ, idem ac ἀλεξητήριος.

Ἀλέξιον, ου, τὸ, idem ac ἀλεξητήριον, τὸ.

Ἀλεξιφάρμακον, τὸ, remedium adversus pharmacum, seu venenum, amuletum: metaph. præsidium. Exponunt etiam simpliciter remedium: ut λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον. Sua autem natura est adject. ἀλεξιφάρμακος, ὁ, ἡ, unde ἀλεξιφαρμάκου ἐπῳδαὶ, apud Plut. Sym. 4. & ἀλεξιφάρμακος λόγος, dicitur liber tradens amoliendorum venenorum rationem: apud Dioscor. ab ἀλέξω, & φάρμακον, τὸ, venenum, remedium.

Ἀλέξω, vel ἀλεξέω, f. ήσω. p. κα, arceo propulso, opitulor.

Ἀλεὸς, ὰ, ὸν, calidus, tepidus: Hesych. a Them. ἀλέα, ἡ. Sed interdum dicitur ἀλεὸς Dorice pro ἠλεὸς, stultus, μάταιος, ὁ, vanus.

Ἄλεσις, εως, ἡ, collectio, congeries: ab ἀλέω, congrego.

Ἀλεσίφρων, ονος, ὁ, demens, mente captus: est comp. ex ἀλεὸς, Dor. pro ἠλεὸς, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἀλέπαδνος, ὁ, non habens lora lata, quæ λέπαδνα dicuntur. Hesych. ex α priv. & λέπαδνον, τὸ, a Th. λέπω.

Ἀλεπίδωτος, ος, ὁ, ἡ, non squamatus, squamis carens: ex α priv. & λεπιδωτὸς, ὁ, squamatus.

Ἀλέπιτος, ος, ὁ, ἡ, non desquamatus: ex α priv. & λεπίζω, seu λεπὶς, ίδος, squama. Them. λέπω, decortico.

Ἀλεσέον, molendum est, & ἀλεσσέον, σέα, σέον, molendus, da, dum: Dioscor. verbale gerundivum ab ἀλέω, f. έσω, molo.

Ἀλεσὴ, ἡ, acus, gluma. ab eod. Th. ἀλέω, molo.

Ἀλέστης, ου, ὁ, molitor, molitorius; ut ὄνος ἀλέστης, molas asinarias.

Ἄλεστις, ιος, ὁ, molitio, molitura; ipsa molendi actio. Plut.

Ἀλετρόω, idem ac ἀλέω, molo.

Ἀλετρίβανος, ὁ, pistillus, quo sal teritur; παρὰ τὸ τὰς ἅλας τρίβειν. Scribitur & α, cum spiritu tenui παρὰ τὸ τρίβειν. unde τρίβανον, τὸ, pistillum.

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor. Od. ν. 2 Th. ἀλέω, f. έσω, molo.

Ἀλετὼν, ῶνος, ὁ, pistrinum; apud Athen. a Th. ἀλέω, molo.

Ἀλιάδαι, οἱ, οἱ τῶν Ἀλιὸς παῖδες.

Ἀλιάμενος, ὁ, devitans, a. 1. m. part. per Syncop. pro ἀλιδυσάμενος. Sic ἀλίσσασθαι, inf. ἀλίασο, vitavit, Jon. pro ἀλιδύσατο, ab ἀλιδύω, pro ἀλέω, vito. Vide ἀλιάσθαι.

Ἀλίδμαι, Dor. pro ἀλίμαι, ab ἀλέω, molo.

Ἀλιδύομαι, in voce media, idem ac act. ἀλιδύω, quod est per Epenthesim δ υ, idem ac Th. ἀλέω; & in media voce ἀλίσμαι, vito, caveo.

Ἀλιδύμενος, ἀλιδυσάμενος, part. ab ἀλιδύομαι, vide ἀλιάσθαι.

Ἀλιδύσσιος, ος, ον, ὁ, farinaceus; ex farina constans: ut ἀλιδύσσιοι ἄρτοι, apud Athen.

Ἀλιδυρομαντις, ὁ, dictus fuit Apollo, quod e farina etiam vaticinia daret. Hesych. ex ἄλιδυρον, τὸ, & μάντις, ὁ, ἡ, vates.

Ἄλιδυρον, ου, τὸ, farina. Th. ἀλέω, molo.

Ἀλιδυροποιέω, farinam facio, molo, pinso: ex ἄλιδυρον, τὸ, & ποιέω, ῶ, facio.

Ἀλιδυροτόκιον, ου, τὸ, cribrum, quo farina cribratur. Joann. Grammat. annotat, Atticis esse τηλίον, i. e. cribri circumferentiam. Item farinæ tenuissimum, παξαμάλη, Suidæ. Dicitur autem pro ἀλιδυροσήτιον: ex ἄλιδυρον, τὸ, & σήθω, f. σω. unde σήτις, ἡ, ancilla.

Ἀλίδυρος, destituo.

Ἀλίδωρος, ὁ, lumine cassus; orbarus oculis: ex Soph.

Ἄλιδυτος, ὁ, invisibilis, seu invisus. Hesych. ex α priv. & λιδύτος, video.

Ἀλίδω, unde ἀλιδύεσθαι, in med. pro vitare, cavere. Il. π. & Od. ξ. Vide ἀλιδύομαι.

Ἀλέω, molo, f. έσω, & ήσω. p. κα. Item vito, caveo; congrego: pro quo potius ἀλίσμαι, vito.

Ἀλιήμεθα, vitemus, præs. sub. ab ἀλίσμαι. act. ἀλέω, vito.

Ἀλιήρ, ῆρος, ἡ, tutamen, munimentum: sæpe idem cum ἀλεὴ, evitatio. ab ἀλέω, vito.

Ἀλέος, apud Hippocr. ἀθρόον, confertim: ab ἀλὴς, ἔος, quod a Them. ἄλις, satis.

Ἄλη, ἡς, erratio, vagatio; item metaph. pro anxietate animi, quæ est veluti ejus vagatio: a Th. ἀλάομαι, ῶμαι, erro.

Ἀληθέα, acc. ab ἀληθὴς, verus.

Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas: ἀληθείδω, acc. Jon. Th. ἀληθής. dicta autem traditur ἀλήθεια ex α priv. & λήθη, oblivio; ut sit q. carentia oblivionis. nam oblivio est mendacii comes; unde mendacem oportet esse memorem: vel quasi ἀλαθέα, quod semel erutæ minime latere possit; aut contra, quod veritate nihil sit occultius: ut hic α sit epitaticum, illic vero privativum.

Ἀληθὴς, ἐντος, ὁ, errans; est part. a. 1. ab ἀλάομαι, erro.

Ἀληθὲς, τὸ, cum accentu in ultima exp. τὸ ἐπίθημα τὸ μετέχον τοῦ ἀληθέως, verum: ut τὸ γὰρ ἀληθὲς. Plato de Leg. id quod est; certe, revera: pro quo etiam τῷ ὄντι ἀληθῶς. Item ἄληθες, pro paroxyt. cum accentu in antepenultima, est adv. revera, vere, profecto, Aristoph. Nonnunquam adverbium admirantis: ut apud eund. in Plut. ἄληθες, ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων. utrumque ab ἀληθὴς, ὁ, ἡ, verus, vera.

Ἀληθέστατα, adv. superl. verissime.

Ἀληθεστάτως, dat. plur. superl. ab ἀληθὴς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος, verissimus.

Ἀληθέστατος, ὁ, verissimus, superl. ab ἀληθὴς, ἐος, verus.

Ἀληθέστερος, ὁ, verior, compar. ab ἀληθὴς, verus.

Ἀληθέστερως, verius, adv. comparativum.

Ἀληθευτὴς, ὁ, verax; qui verum dicit.

Ἀληθευτικὸς, ὴ, ὸν, verax; ad veritatem dicendam proclivis. Aristot. verbale ab ἀληθεύομαι, pro ἀληθεύω, verum dico; verus sum: cui opponitur ψευδόμαι, mentior.

Ἀληθεύω, vera loquor, f. εύσω. p. ηὐληθεύκα. a. 1. imperat. ἀληθεύσον.

Ἀληθέως, dicitur Jon. pro ἀληθῶς, vere.

Ἀληθὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀληθὲς, verus, a, um; ab α & λήθη, oblivio.

Ἀληθίζεσθαι, Jonic. pro ἀληθεύειν, vera loqui.

Ἀληθίζω, & ἀληθίζομαι, verax sum, vera dico: ab ἀληθὴς, ἐος, verus.

Ἀληθινὸς, ὴ, ὸν, verus: ab ἀληθὴς.

Ἀληθινῶς, vere, veraciter. Isocr. ab ἀληθινὸς, ὁ, quod ab ἀληθεύω, vera loquor.

Ἀληθογνωσία, ἡ, veri cognitio. Dionys. Areop. Orthodoxam religionem ita vocavit, quam & ἀληθόγνωστα dixit: ex ἀληθὴς, & γνῶσις, εως, ἡ, cognitio.

Ἀληθολογὴς, ὁ, veriloquus. Hesych. ex ἀληθὴς, & ἔπος, εος, τὸ, dictio, loquela.

Ἀληθόμαντις, ὁ, ἡ, verus vates: qui vera vaticinatur: ab ἀληθὴς, & μάντις, ὁ, vates.

Ἀληθοσύνη, ης, ἡ, veritas: ab eodem Th.

Ἀληθότης, ητος, ἡ, veritas, idem, ac ἀλήθεια.

Ἀληθῶ, molo, f. ἀλήσω, p. ἄληκα. Th. ἀλέω, molo.

Ἀληθῶς, vere, adv. ab ἀληθὴς, verus.

Ἀλήϊον πεδίον, apud Hom. campus carens pecoribus: ex α priv. & λεία, præda: item grex pecudum: vel carens segetibus: ex α priv. & λήϊον, ου, τὸ, seges.

Ἀλήϊος, ος, ὁ, pauper, sine præda: ex α, & λεία, vel λεὶς, vel quasi ἐκ ἔχων τὰ λήϊα, segetibus carens: a λήϊον, seges.

Ἀλήϊστος, ὁ, tutus a prædonum, & furum injuria. Hesych. ex α priv. & λῃστὸς, ὴ, ὸν, prædando captus, seu capi prædando facilis. Th. λεία, præda.

Ἀληκτον, adverbial. significat indesinenter, jugiter, Il. β.

Ἀλήκτος, ος, ὁ, ἡ, ut & ἄλληκτος, incessabilis, indesinens. Item qui nondum sorte obtigit; seu ὁ μήπω εἰς λαχὸς ἐληλυθώς, ut Eust. exponit, & sic est ex α priv. & λαγχάνω, a. 2. ἔλαχον, a λήχω, inusitato.

Ἀληκτὼ, ὦ, dicitur una ex furiis, Alecto: quod indesinenter persequi dicebatur improbos.

Ἀλήκτως, idem ac ἄληκτον, adv. & utrumque ab ἄληκτος, indesinens: ex α priv. & λήγω, f. ξω, quiesco.

Ἀλήλεκα, molui, p. Att. pro ἄλεσα, ab ἀλέω: unde p. pass. ἀλήλεσμαι, molitus sum. part. ἀλήλεσμένος.

Ἀλήλεσμένος σῖτος, molitum frumentum: apud Herodor. & Thuc. est part. præt. pass. ab ἀλέω, f. έσω, in pass. ἀλέσμαι, ώμαι, molor: unde ἀλεσθὲς, molitus. & ἀλεσμένος λίθος, lapis, qui molitur, seu mola frangitur, part. præs. & a. 1. pass.

Ἀλήλημαι, pro ἄλημαι, ind. præs. Æol. ab ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἧλημαι, Attice, ab ἀλάω, erro.

Ἀλήλεμμαι, p. pass. Att. pro ἠλεσμαι, facta reduplicatione, & correpta penultima: unde part. ἀλελιμμένος, pro ἠλεσμένος, unctus. & ἀλήλιπται, pro ἤλειπται. Ἀλήλιφα, unxi, pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω, ungo.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio: C idem

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

dem ac πλάνημαι, ut ait Euſt.) eſt verbale ab ἀλάομαι, ῶμαι, erro, vagor.

Ἀλήμονας, congregari, præſ. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι, & hoc ab ἀλάομαι.

Ἄλημι, idem ac ἀλάομαι, quod metaph. ſumitur apud Soph. pro πλανῶμαι τῷ νῷ, incertus ſum, quid agam animi pendeo.

Ἀλήμονες, οἱ, errones, vagabundi: exp. & πτωχοί, l. 1. Epigr. & apud Non. translate ſignificat peccatores. nam qui peccant, errant, & a recta via deflectunt. eſt plur. a ſing. ἀλήμων, ονος, vagus.

Ἀλημοσύνη, ης, ἡ, idem ac ἄλημα, erratio: apud Apollonium autem Scholait ſignificare peritiam locorum.

Ἀλήμων, vide ἀλώμενος, vagor.

Ἁλῶναι, a. 2. inf. paſſ. ab ἁλίσκω, capio.

Ἅλητος, ὁ, ἡ ᾗ, ἡ, qui capi non poteſt; aut captus non eſt.

Ἀλήπτων, adv. more eorum, qui capi, & comprehendi non poſſunt; ex α priv. & λητός, ὁ, captus. Th. λαμβάνω.

Ἅλης, ητος, ὁ, ἡ, congregatus, confertus. Th. ἅλις. Sed Ἅλης, εντος, fluvii nomen.

Ἅλις, ſcribitur etiam ἅλης, ἐος, ὁ, ἡ, condenſus, coacervatus, frequens: ut Il. Ψ. ἁλὶ ὕδωρ, aqua collecta, & coacervata. & in plur. ἅλιες, in unum congregati: apud Herodot. Item conferti, frequentes, denſi. a Them. ἅλις, confertim, coacervatim; & ſine genit. pro affatim, magna copia.

Ἅλιστον, τό, quicquid moli poteſt. Heſych. ab ἁλίσκω, molo.

Ἅλιστος, ος, ὁ, ἡ, Dor. ἅλιστος, cujus erit memoria perpetua: ex α & λανθάνω, lateo.

Ἅλλεται, ſaliat, 3. perſ. a. 2. ſub. m. ab ἅλλομαι, ſalio.

Ἁλτεία, ἡ, & Jon. ἁλητείη, erratio, vagatio: verbale ab ἁλητάω, vagor, erro.

Ἁλητάω, f. σω, vagor.

Ἅλητος, ος, ὁ, vagus, erro: item mendicus: ab ἁλάομαι, vagor.

Ἁλητοβάρης, ου, ὁ, mendicivorus: ab ἁλήτης, mendicus, & βόρος, ὁ, vorax.

Ἁλῆτις, ιδος, ἡ, vaga, errabunda. Suid. eſt fœm. a maſc. ἁλήτης, vagus.

Ἅλιτον, ου, τό, pro ἁλδιτον, τό, & ab eod. Th. ἁλέω, f. ἑσω, molo.

Ἀλθαία, ἡ, dicitur malvæ ſylveſtris genus, ſic dicta ob eam, qua pollet, medendi vim. ſunt qui & ἀγριαλθαίαν dictam tradant. vide Dioſc. & Theoph. Eſt a Th. ἀλθω, ſeu ἀλθέω, ſano.

Ἀλθαίνω, ας, ἡ, Althæa, nomen proprium mulieris.

Ἀλθάνω, & ἀλθέω, medeor, ab ἄλθω.

Ἄλθεξις, ἡ, ſanatio, apud Hippocr.

Ἀλθήσκομαι, ήσομαι, idem ac ἀλθόμενος, ſanor: ut Il. ε. ἀλθηετο χρώς. Eſt paſſ. ab ἄλθω, ſeu ἀλθέω, ſano.

Ἀλθήσκω, idem ac ἀλθέω, ſive ἄλθω, medeor.

Ἀλθετο, ſanata eſt, imperf. Jon. pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, ſanor. Th. ἄλθω, ſano.

Ἀλθήναι, ſanitati conferens; ſaluber, i. e. θεραπευτικός. Nicand.

Ἀλθησίμεον, idem ac ἄλθος, ſanatio.

Ἄλθος, εος, τό, ſanatio, medela, medicamentum, remedium. a. Th. ἄλθω, ſeu ἀλθέω, ſano.

Ἀλθω, ἀλθέω, & ἀλθάνω, f. ήσω, ſano, augeo. Deducunt ab ἄλδω, τὸ γὰρ ὀγκοῖ αὔξει.

Ἅλια, ας, ἡ, cœrus, ab ἅλις, ſaris.

Ἁλία, ἡ, vas, in quo ſal terebatur, aut reponebatur.

Ἁλιεῖδαι, οἱ, proprie piſcatorum filii: ſed ſumitur & pro ipſis piſcatoribus, apud Soph. ab ἁλιεύς, ὁ, piſcator.

Ἁλιδόκοι, αἱ, vaſa buxina ad terendum ſal. Poll. Them. ἅλς, ἁλός, ſal.

Ἁλιαής, ἐος, ὁ ᾗ, ἡ, per mare flans, ab ἅλς, & ἄημι, ſpiro.

Ἅλιαι θεαί, dicuntur marinæ deæ. Il. σ. & υ, eſt plur. fœm. ſing. ἅλιος, marinus.

Ἁλιαίετος, vel ἁλιάετος, ου, ὁ, aquila marina; ab ἅλς, & αἰετός, ὁ, aquila.

Ἁλιάκμων, acc. ab Ἁλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἅλς, & ἀκμή, incrementum.

Ἁλίαρος, ὁ, ſale conditus. Euſt. ab ἅλς, ſal.

Ἁλιάς, άδος, ἡ, navicula, cymba: quidam exp. piſcatoriam naviculam; quaſi ab ἁλιεύς derivatum ſit. Apud Ariſtot. l. 4. anim. c. 37. ἁλιὰς βάτραχος, rana piſcatrix: a Th. ἅλς, ἁλός, ſal.

Ἁλίασος, ος, ὁ, ἡ, inevitabilis, ab α, & λιάζω, jacto, deviro, ſeparo me; quod dicitur per metathel. verbi ἁλίζω, congrego: quod ab ἅλις, ſatis.

Ἀλιβάνωτος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, cui thure accenſo honos non eſt habitus: ex α priv. & λιβανωτός, ὁ, ſeu λβανωτὸν, τό, thus.

Ἀλίβαντος, ὁ, mari immerſus, ſeu ſubmerſus. Nic. in Alexiph. ex ἅλς, ἁλός, & βαπτός, ὁ, tinctus.

Ἀλίβας, αντος, ὁ, dicitur ὁ νεκρός, mortuus, defunctus, utpote ζωτικῆς λιβάδος ἄμοιρος, expers vitalis humoris. Item ἁλίβας οἶνος, apud Callim. eſt ὄξος, acetum, ἀπὸ τῆ μὴ λείβεσθαι, ὅτε γενναιότερός ἐστιν οἶνος ἐστιν, inquit Suid. ut & Euſtathio quoque παρὰ τὸ μὴ λείβεσθαι ἐν ἀποδύσει, quod libari non ſoleret ex α priv. & Th. λείβω: unde λίβω: λίβος, εος, τὸ, & λιβάς, άδος, ἡ, fons.

Ἀλίβατος, ὁ, marigradus, apud Athen. ex ἅλς, ἁλός, & βαίνω, f. βήσομαι, a βάω, unde varia comp. in βατος deſinunt.

Ἀλίβαττος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἁλίβαντος, altus.

Ἀλιβδύω, dicitur per Æolicum litteræ β pleonaſmum, pro ἁλιδύω, ſubmergo.

Ἀλίβρεκτος, mari immerſus, vel aſperſus, aut madefactus: in Epigr. ex ἅλς, ἁλός, & βρέχω, ξω, rigo.

Ἀλίβρεμος, q. d. marifremus: marinum quendam fremitum edens: ex ἅλς, ἁλός, & βρόμος, ὁ. a Th. βρεμω. fremo.

Ἀλίβροχος, ὁ, mari irriguus, qui a mari abluitur. ex ἅλς, ἁλός, & βροχή, ἡ: a Th. βρέχω, rigo.

Ἀλίβρωτος, ὁ, ſal comedens: i. e. ὁ ἅλας ἐδίων: item a mari exeſus: pro quo dicitur & ἁλιβρώς. ex ἅλς, ἁλός, ὁ, ſal; vel ἅλς, ἁλός, ἡ, mare: & βρωτός, ὁ, a Th. βρώσκω, f. ώσω, comedo.

Ἀλίγδουπος, ὁ, undiſonus; in mari ſtrepens: Oppian. 5. Hal. ex ἅλς, ἁλός, & δοῦπος, ὁ, ſonitus. Interponitur autem γ merri cauſa.

Ἀλιγενέτων, ὁ, mari vicinus; ex ἅλς, ἁλός, & γενέτων, vicinus.

Ἀλιγενής, ὁ, e mari ortus, mari genitus: ſic dicitur Venus ἐπιθετικῶς, quia eſt orta mari, ut canunt Poetæ: ex ἅλς, ἁλός, & γίνομαι: unde γένος, τὸ, genus.

Ἀλίγκιος, ος, ὁ, ſimilis. hinc ἀνάλιγκος, ὁ, idem.

Ἀλιδινής, ής, ὁ ᾗ, ἡ, qui in mari verſatur, ſeu qui per mare circumagitur: ex ἅλς, ἁλός, & δίνη, ἡ, unde δῖνος, ὁ, aeris turbo, & vertigo.

Ἀλίδρομος, per mare currens, marivagus: navis epith. apud Poet. ex ἅλς, ἁλός, & δρόμος, ὁ, curſus.

Ἀλιδύω, ſubmergo in mari, pro ἁλὶ δύω: ex ἅλς, ἁλός, & δύω, idem cum Them. δύω, occido, ſubeo.

Ἀλιεία, ἡ, piſcatio, piſcatus: eſt verbale ab ἁλιεύω, piſcor.

Ἀλιεργὴς, ὁ ᾗ, ἡ, in mari operans: ex ἅλς, ἁλός, & ἔργον, τό, opus.

Ἀλιερκὴς, ὁος, ὁ, ἡ, qui mari tanquam ſepto quodam coercetur; ab ἅλς, & ἕρκος, τό, ſeptum, clauſtrum.

Ἀλίευμα, τό, piſcatio.

Ἁλιεύς, έως, ὁ, piſcator.

Ἁλιευτικὴ, ῆς, ἡ, ars piſcandi.

Ἁλιευτικὸν, τό, & in plur. ἁλιευτικὰ, τά, pro tractatu, ſive tractaribus de arte piſcatoria. Athen. 7. ab ἁλιεύω, piſcor.

Ἁλιευτικὸς, ὴ, ὸν, piſcatorius; ad piſcationem, aut ad piſcatorem pertinens.

Ἁλιεύω, piſcor, f. εύσω, p. ἡλίευκα, ab ἅλς, mare.

Ἁλίζω, ſalio, ſale condio, ſale conſpergo, f. ίσω, p. ἥλικα, paſſ. ἥλισμαι. a. 2. ἡλίσθην, f. 1. ἁλισθήσομαι. eſt ab ἅλς, ἁλός, ὁ, ſal. Sed ἁλίζω, congrego, coacervo, eſt ab ἅλις adv. coacervatim. In hac tamen ſignif. uſurpatur potius compoſitum συναλίζω.

Ἁλίζωνες, οἱ, dicuntur Paphlagones, ſeu Bithynii, quoniam mari cinguntur.

Ἁλίζωνος, mari cinctus; Iſthmus: ut ἁλίζωνος κόρινθος, in Epigr. ex ἅλς, ἁλός, & ζώνη, ἡ.

Ἁλιζώνων, gen. pl. Halyzonum, nom. propr.

Ἁλιηρὸς, ός, ὁ ᾗ, ὸν, ut apud Eurip. ἁλιηρὸς κώπη, qua remigant in mari: ex ἅλς, ἁλός, & ἐρέσσω, unde ἐρετὴς, & varia comp. in ήρης deſinentia.

Ἁλιήτωρ, ορος, piſcator: & in plur. ἁλιῆτερες, idem ac ἁλιῆς, piſcatores: in Epigr. ab ἁλιάω, ώσω, ὁ.

Ἁλιηχέω, marisonum, acc. ab ἁλιηχὴς, ές, ὁ, ἡ, Th. ἅλς, & ἠχέω.

Ἁλιηχὴς, ές, ὁ, ἡ, marisonus.

Ἁλίθιος, ος, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, ſtultus, inanis.

Ἁλίθιος, fruſtra.

Ἅλιθος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, lapidum expers; minime lapidoſus: ex α priv. & λίθος, ὁ.

Ἁλιθρόκαβον, dicitur ſolani quoddam genus. Dioſc. ex ἅλς, ἁλός, & κρόκαβος, ὁ, pro κορκόβη, ἡ.

Ἁλικὶς, ίδος, ἡ, ſalſilago: ab ἅλας, ατος, τό, idem ac ἅλς, ἁλός, ὁ, ſal.

Ἁλίκλυστος, qui mari alluitur. Soph. Item, qui circumluitur, vel obruitur mari: ex ἅλς, ἁλός, & κλύζω. f. σω.

Ἁλικός, ή, ὸν, maritimus. ex ἅλς, ἁλός, ὁ.

Ἅλικος, Dor. pro ἡλίκος, quantus.

Ἁλικότης, idem ac ἁλυκότης.

Ἁλίκρας, mari, i. e marinæ ſalſugini commiſtus: ex ἅλς, ἁλός, & κρᾶσις, f. κράσσω, per Syn. pro κεράω, idem cum κεράννυμι.

Ἁλικρήων, maris regnum obtinens; ὁ τὰ ἁλὸς κρείων, regnans in mari: ex ἅλς, ἁλός, & κρείων, οντος, ὁ.

Ἁλικρηπὶς γαῖα apud Nonn. maritima ora, q. d. habens fundamentum ad mare: ex ἅλς, ἁλός, & κρηπὶς, ίδος, baſis, fundamentum.

Ἁλίκτυπος, mari, ſeu undis marinis reſonans, marisonus. in Epigr. apud Eurip. autem in Or. ἁλίκτυποι in plur. dicuntur piſcatores; quod mare remis pulſantes ſtrepitum excitent: ex ἅλς, ἁλός, & κτυπέω, ῶ.

Ἁλικυδὴς, idem ac ἁλυκυδὴς.

Ἁλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans; maris imperator: epith. Neptuni ex ἅλς, ἁλός, & μέδω.

Ἁλίμενα, importuoſitas; i. e. carentia portus.

Ἁλίμενος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, μὴ ἔχων λιμένα, importuoſus.

Ἁλιμενόστης τόπος, portum non habens. Suid.

Ἁλιμένοστος, idem. Heſych. ab ἁλίμενος, portu carens; ex α priv. & λιμὴν, ένος, ὁ.

Ἁλιμήδη, ης, nomen mulieris; q. d. quæ curat mare; ex ἅλς, & μήδος.

Ἁλιμήδης, ους, ὁ ᾗ, ἡ, in mari agitans conſilia, in mari ſolicitus: ut ἁλιμήδης ἐμπορία, apud Dionyſ. de ſitu orb. ex ἅλς, ἁλός, & μήδος, τό.

Ἅλιμος, famem pellens, ſeu arcens, & prohibens. unde ἅλιμος σκόλοπα, apud Procl. & ἅλιμος δύναμις, apud Plut. ex α priv. & λιμὸς, ὁ.

Ἅλιμος, ος, marinus, ſalſus. Eſt & frutex quidam ſic dictus, quod in maritimis naſcitur: ab ἅλς. Scribitur & ἄλιμος, quia admorſo eo fames intenſius non ſentiatur: ab α & λιμὸς.

Ἁλιμυρήεις, εντος, ὁ, ἡ, in mare cum ſonitu fluens: ab ἅλς, & μύρω.

Ἁλιμυρτὴς, ῆος, ὁ, ἡ, idem ac ἁλιμύρης, in mare cum fremitu fluens.

Ἁλινδέω, idem ac ἁλίνω, volvo, voluto.

Ἁλινδήθρα, ας, ἡ, idem ac ἁλίσθρα, locus, ubi ſe volutant animalia, volutabrum.

Ἁλίνδησις, εως, ἡ, voluratio: eſt verbale ab ἁλινδέομαι, ήσομαι, volvor, volutor. Plut. a Them. ἁλίνω, volvo, voluto.

Ἁλινδήσομαι, verſor, pro κυλινδήσομαι.

Ἁλινήκτειρα, eſt fœm. a maſc. ἁλινήκτης, in mari natans: Epigr. ex ἅλς, ἁλός, &

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

& νήχω, ομαι.

Ἁλίνιτρον, vulgo sal-petræ, & barbare salpetram, & salpetrum vocant: ex ἅλς, ἁλὸς, & νίτρον, τό.

Ἅλινος, ὁ, ἡ, ex sale confectus. Th. ἅλς.

Ἅλινος θήρα, in Epigr. venatio reti non capta; q. d. venatio, quæ retibus caruit; ex α priv. & λίνον, τό.

Ἅλιξ, ικος, ὁ, alica Latinis, Græcis χόνδρος dicitur.

Ἅλιξ, ικος, ὁ, Dor. pro ἥλιξ, coævus. Th. ἡλικία.

Ἁλίσιο. gen. Jon. ab ἅλιος, ος, marinus. Est & nom. ab ἅλς, mare.

Ἁλιάκαυστος, Dor. pro ἡλιόκαυστος, ος, ὁ, sole tostus, ex ἥλιος, & καίω.

Ἅλιον, pro ἥλιον, Dor.

Ἅλιον, adverbialiter ponitur pro frustra, incassum. Il. ν.

Ἅλιος, ος, ὁ, Dor. pro ἥλιος, sol.

Ἅλιος, marinus: item irritus, inanis; ducta signif. a mari, quod res quædam vana, & inutilis esse videretur ante inventas naves; vel quod ad potum inutilis sit aqua marina: ut οὐχ ἅλιον βέλος; & οὐχ ἅλιον ἔπος, apud Hom. Il. ω. a Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ.

Ἁλιστρεφὴς, ἐος, ὁ ☧ ἡ, qui in mari aliitur. Th. τρέφω.

Ἁλιόω, vanum, & irritum reddo; & effectum habere non sino: ut Il. π. δὲ ἁλίωσε βέλος, non irritum emisit telum. f. ώσω. p. ἡλίωκα: Ab ἅλιος, ὁ, ἡ. Ἁλιτέω, affertur etiam ex Symmacho pro in salis modum contero: ab ἅλς, ἁλὸς, sal.

Ἁλίταινα, τὰ, quæ constant ex medicamentis non pinguibus. Cels. l. 5. c. 19.

Ἁλιπαρὴς, non pinguis, non nitidus; ab ἁλίπης.

Ἁλίπασος, sale consperſus: ut ἁλίπασον κρέας, apud Eust. Item mari, seu aqua marina aspersus: in Epigr. ex ἅλς, & πασος, ὁ: a Th. πάσσω, seu πάττω.

Ἁλίπεδον, marisolum; i. e. solum, quod aliquando mari cooperrum fuit, tursum autem campus esse cœpit, & aratum fuit. per Catachresin autem sic dicitur quilibet campus: appellatur autem, quasi ἁλὸς πέδον, ex ἅλς, & πέδον, τό.

Ἁλιπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, pinguedine carens; minime pinguis, macilentus: item aridus.

Ἁλίπιτα δένδρα, dicuntur arbores, quæ carent succo, & unguine, apud Theoph. Hist. Pl. l. 5. c. 1. Ex α priv. & λίπος, εος, τό. unde λιπαίνω, λιπαρὸς.

Ἁλίπλαγκτος, ος, ὁ, ἡ, marivagus: ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος. a Th. πλαζω, f. πλαγξω.

Ἁλιπλανὴς, marivagus, pontivagus.

Ἁλιπλαξία, ας, ἡ, erratio, seu vagatio in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & πλανη, ης, unde πλάκτης, ητος. & πλάνος, ος, ὁ.

Ἁλίπλους, ος, ὁ, ἡ, mari natans: ab ἅλς, & πλέω.

Ἁλίπνοος, ος, ὁ, ἡ, mare olens: ex ἅλς, & πνέω.

Ἁλιπόρφυρος, ος, ὁ ☧ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens: ab ἅλς, & πορφύρα.

Ἁλιῤῥόθιον, quasi ἁλὸς ῥόθιον. Suid. ex ἅλς, ἁλὸς, & ῥόθιον, τό.

Ἁλίῤῥοθος, ὁ ☧ ἡ, marisluus: ut πόροι ἁλίῤῥοθοι, fluvii in mare fluentes, seu cum sonitu: & ἁλίῤῥοθον ἀκτὴ, littus, quod fluctibus marinis agitatur. Item legitur & fœm. ἁλιῤῥοθία κόνις, in Epigr. & ἁλίῤῥοθος substantive etiam exp. ἁλὸς ῥόθος, i. e. fluctus maris. Hesych.

Ἅλις, adv. satis, abunde: fieri dicitur ex τῷ ἁλὸς, utpote ὃν ἓν ἁθρόον ἐστὶ τὸ ὕδωρ, inquit Etym. & exp. etiam confertim, coacervatim: & interdum dicitur ἐκ ἅλις, subintellecto ἐστὶ, non sat est; quod exp. etiam, Parum hoc tibi videtur, nisi etiam &c. Il. ρ.

Ἅλις, ἴδος, Dor. pro Ἥλις, Elis, urbs Peloponnesi.

Ἁλὶς, ἡ, muria, salsugo; idem quod ἅλμυρὶς, & ab eod. Th. ἅλς, ἁλὸς, ὁ.

Ἁλισγέω, f. ήσω, p. ηχα, polluo, contamino. Daniel. c. 2. ἁλισγηθῇ, polluatur, contaminetur. Malach. 1. ἠλίσγησα, contaminavi. Et ἠλισγημένος, pollutus.

Ἁλίσγημα, ατος, τό, proprie contaminatio, seu contagio ex cibo vetito; ut quum aliquis se idolothytorum esu polluit. Act. c. 15. verbale ab ἁλισγέω, quod eodem sensu est usitatum Græcis Bibliorum interpretibus.

Ἁλίσκομαι, capior, convincor: ut ἁλίσκεσθαι ψευδομαρτυρίων, convinci falsi testimonii. Aristot. in Rhet. sic ἁλίσκομαι ψευδόμενος, convincor mendacii. Xen. est pass. ab act. ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω, tanquam ab ἁλόω, sed ejus præt. ἥλωκα, & a. 2. ἧλων, (unde part. ἁλὼς, tanquam ab ἅλωμι,) habent signif. pass. ut cum dat. ἁλὼς ἔρωτι, captus amore: apud Luc. & cum genit. ut ἁλῶναι τῆ κόρης, puellæ amore captum fuisse; quasi sub. dat. ἔρωτι. sed interdum ἁλῶναι exp. corripi: ut apud Gal. ἁλῶναι τριταίοις, corripi tertianis febribus: sic ἁλὼς μανίᾳ, correptus insania, apud Soph. Item signif. deprehendo, reum perago. unde ἡλωκὼς, sive ἁλὼς, deprehensus, convictus, damnatus: ut apud Dem. ἀσεβῶν ἥλωκε, convictus est, tenetur, seu damnatus est impietatis. sic apud eund. μιᾷ ἁλῶναι ψήφῳ, unica damnari sententia. Interdum autem huic verbo jungitur præp. ἐπὶ cum dat. ut ἁλόντα ἐπὶ σώμασι, apud Herodian. damnatum seditionum, vel ob seditiones; sic ἐπὶ κακοῖς ἔργοις ἁλὼς, apud Plut. in Pericle.

Ἁλίσω, vel Ἅλωμι, capio, convinco, damno, f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. ἧλων, Att. ἑάλων, præs. inf. pass. ἁλίσκεσθαι, part. ἁλισκόμενος, η, ον. p. pass. ἥλωμαι, σμαι, σται. unde ἅλωτὸς, captus: ut & ἅλωσις, ἁλώσιμος, αἰχμάλωτος.

Ἅλισμα, ατος, τό, plantæ nomen.

Ἁλισμὸς, ῦ, ὁ, salitura: ipse actus saliendi, seu sale condiendi: item maris jactatio. Bud. ex Dioſc. est verbale ab ἁλίζω, ομαι, sale condio.

Ἁλίσπαρτον, in quo sal seminatum est, & sparsum. Hesych. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, & σπαρτὸς, ὁ.

Ἁλισέφανος, ὁ ☧ ἡ, mari, tanquam corona, cinctus; mari circumdatus: ut ἁλισέφανον πτολίεθρον, Hom. hymn. 1. in Appoll. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & στέφανος, ὁ.

Ἁλίσσω, ῶ, ὁ, salitus: in Epigr. verbale ab ἁλίζω, sale condio.

Ἁλίστρα, ἡ, volutabrum, i. e. locus, ubi se volutant animalia. Poll. est a Th. ἁλίω, voluto, idem ac εἰλέω, & forsan ex eo factum.

Ἁλίστρεπτος, idem ac ἁλιστρεφὴς, marivagus.

Ἁλιστρεφέων, gen. pl. ab

Ἁλιστρεφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui in mari versatur: ab ἅλς, & στρέφω.

Ἁλιτάνομαι, idem ac ἁλιταίνω, pecco, erro.

Ἁλιτάνω, & ἁλιτόω, idem ac ἁλιτέω, ῶ, vel ἁλίτω, delinquo.

Ἁλιτεκέλευτος, ος, ὁ ☧ ἡ, cui supplicari non potest; vel qui supplicando exorari non potest; inexorabilis. Epith. Orci, in Epigr. ex α priv. & λιτανεύω.

Ἁλιτενὴς, ὲος, ὁ, ☧ ἡ, ut ἁλιτενὴς πόντος, maritimus, vel mari adjacens locus; q. d. ad mare extensus. sed τὸ ἁλιτενὲς, demissum & humile: Hesych. & Etym. & apud Appian. ἁλιτενῆ θάλασσα, mare vadosum; ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & τείνω, f. τενῶ: unde composita varia desinunt in τενὴς.

Ἁλιτέρμων, mari finitimus, seu conterminus: in Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, & τέρμων, ὁ, idem ac Them. τέρμα, τό.

Ἁλιτόω, vide ἁλιτάνω.

Ἁλιτέω, ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo, scelus admitto; proprie admitto quippiam in Deum, item violo, offendo. Etym. dicit a λιτὸς fieri ἁλίτω; & esse λιτὸς ☧ ἐπείσιος εὐχωλὴ, i. e. precatione, & supplicatione privor; ἡ ἀπὸ τῶν ἁλὸς, i. e. τῶν πλανῶν. Bud. putat exponi etiam posse, decipere, seu fallere. Il. ι. est etiam ἁλίτειν, aberrare, vagari.

Ἁλίτη, deliquerit. a. 2. sub. ab ἁλίτω, vel ἁλείτω.

Ἁλίτημα, τὸ, peccatum, scelus, flagitium, ἁμάρτημα. est verbale ab ἁλιτέσμαι, ῆμαι.

Ἁλιτημένος, η, p. part. pass. Jon. ab ἁλιτέω.

Ἁλιτήμενος, dicitur pro Ἁλιτήμενος, per Metaplasmum; peccans, peccator; vel nocens.

Ἁλιτήμων, ab Eust. qui sponte ab officio aberrat. Bud. autem vertit, qui sciens, prudensque peccat.

Ἁλιτημοσύνη, ης, ὁ ☧ ἡ, mente captus, stultus; παράφρων. Eust. & Suid. ex ἁλιτέω, & μοῦρος, ὁ.

Ἁλιτήρεος, η, ος, ὁ, a Bud. exp. pernicies, internecio, pestis; de homine dictum: ut Æschines de Demosthene, ὦ σ' ἐλλάδος ἁλιτήρε: sic etiam Demosthenes vocaverat Æschinem. sic dicitur etiam, qui piaculum admisit in Deum: ut ἁλιτήριος ☧ θεῶ, apud Thuc. Item erro: Hesych.

Ἁλιτηριώδης, ος, ὁ, ἡ, execrabilis, piacularis, ut οἶστρος ἁλιτηριώδης, apud Plat. de Leg. Item exitialis, pestifer, cum dat. apud eund. ab ἁλιτήριος, ὁ: a Th. ἁλιτέω, ῆσμαι.

Ἁλίτης, peccator, sceleratus, sed exp. etiam ξένος peregrinus ab Hesych. ab α, & λιτὴ.

Ἁλιτόκαρπος, vanam, seu inanem habens prolem. nam ἁλιτόκαρπον Etym. & Hesych. exp. ματαιότεκνον, qui aberravit a spe, quam de prole conceperat: ex ἁλίτω, seu ἁλιτέσμαι, aberro, & καρπὸς, ὁ.

Ἁλιτόμενος, vide ἡλιτόμενος.

Ἁλίτοντο, Jon. pro ἥλιτοντο, offenderunt, 3. pl. imperf. pass verbi ἁλιτέω.

Ἁλιτόξενος, ος, ὁ, ἡ, qui in hospites peccat: ab ἁλιτέω, & ξένος.

Ἁλιτροσύνεται, male agit, 3. præs. pass. ab ἁλιτροσύνω, pecco. Th. ἁλιτέω.

Ἁλιτροσύνω, ομαι, pecco, scelerate ago: ab ἁλιτρὸς, ὁ.

Ἁλιτρεφὴς, ὲος, ὁ ☧ ἡ, qui ex mari alitur; i. e. vel esu piscium marinorum, vel eorum piscatu. Nonn. ex ἅλς, ἁλὸς, & τρέφω.

Ἁλιτρέω, ῶ, peccatum: pro quo dicitur & ἁλιτροσύνη, Hesych. flagitium.

Ἁλιτρήιος, ος, ὁ, peccator, Hesych. ab ἁλιτρὸς, sceleratus.

Ἁλιτρόβιος, sceleratam vitam agens: ex ἁλιτρὸς, sceleratus, & βίος, ὁ.

Ἁλιτρόνοος, efficaciter peccans; animus, vel homo sub potestate peccati: ex ἁλιτρὸς, & νόος, ὁ.

Ἁλίτροπος, ος, ὁ, mari jactatus: ab ἅλς, & τρέπω.

Ἁλιτρὸς, ὸν, ὁ, sceleratus. Hesych. ex ἁλίτημος per Synæresin esse deductum putat, sicut Etymol. per Syncopen. ita ducitur ab ἁλιτέω, ομαι, erro, pecco. Plut. autem vult esse dictum, ὃν ἁλόντα δεῖ διὰ μοχθηρίαν καλῶς ἔχειν, i. e. quem virare ob improbitatem bonum & utile erat. & sic quidam derivant ab ἁλίω, ἴομαι, vito, caveo. ab aliis exponi proprie dicitur, ὁ ἐπιτηδεῖος ἐπὶ τῷ λιμῷ τῶν ἁλόντων, ☧ διαπαλαίων, qui tempore famis eum, qui molit, observat, & farinam diripit: & sic esset ab ἁλέω, molo, & τηρέω, observo, capto.

Ἁλιτρωσύνη, idem ac ἁλιτρία.

Ἁλίτροφος, idem ac ἁλιτρὸς.

Ἁλίτρυτος, ος, ὁ, ἡ, qui in mari est attritus, vel absumptus: ab ἅλς, & τρύω.

Ἁλίτυπος, a mari percussus, ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, & τυπὴ, ὁ. unde τυπέω.

Ἁλίτυρος, caseus sale aspersus: in Epig. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, & τυρὸς, ὁ.

Ἁλιφθόρος, ος, ὁ, prædo marinus: in Epigr. Unde ἁλιφθορίη ναυτῶν, perditio nautarum in mari. ibid. ex ἅλς, ἁλὸς, & φθορὰ, ἡ, seu φθόρος, ὁ.

Ἁλίφλοιος, ος, ὁ, q. d. maricortex, aut salicortex; species roboris, seu quercus; apud Theophr. Hist. Pl. 3. 9. ex ἅλς, ἁλὸς, & φλοιὸς, ὁ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀλίγκλωσος, ex mari lænam habens, purpuratus: ex ἅλς, ἁλὸς, & χλαῖνα, ἡ.

Ἀλίω, volvo. f. ἰόω. p. ἥλιγκα. Ἀλιυδέω, idem.

Ἀλίως, adv. frustra, ab ἄλιος.

Ἀλκά, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἀλκή, robur.

Ἀλκάεις, εντος, & contracte ἀντος, Dor. pro ἀλκήεις, strenuus.

Ἀλκάζω, fortiter agere, pugnare: apud Etym. ab ἀλκή, ῆς, ἡ, robur, vires.

Ἀλκάθοος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἀλκαίη, ας, ἡ, dicitur cauda leonis, ἀπὸ τῆδὶ ὡτινος εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι. quoniam eam quatiendo sibi animos, & robur excitat, ut Homerus quoque docet: ab ἀλκάζω, quod a Them. ἀλκή, ἡ.

Ἀλκαίδης, ου, ὁ, ἢ Ἀλκαίου παῖς.

Ἀλκαῖκος, ου, ὁ, Alcaicus, nomen viri.

Ἀλκαίοιο, gen. Jon. pro Ἀλκαίου: ab Ἀλκαῖος, nomen viri: ab ἀλκή.

Ἀλκανδρος, ου, ὁ, Alcander: nomen proprium.

Ἄλκαρ, ρος, τὸ, auxilium, remedium; munimentum, præsidium, tutamen: a Them. ἀλκή, ἡ.

Ἀλκέα, ἡ, Alcea; sic dicitur herba ex sylvestrium malvarum genere; apud Dioſc. 3. 164. & Plin. 27. c. 4.

Ἀλκείδαο, gen. Æol. ab

Ἀλκείδης, ου, ὁ, nomen viri: ab ἀλκή.

Ἀλκεῖ, ῆϊ, ἡ, robur, vires, auxilium. exp. etiam fortitudo, strenuitas, animi præstantia; item remedium.

Ἀλκιμος, ου, ὁ, ἡ, robustus, strenuus; præditus robore corporis, vel animi: a Th. ἀλκή, ἡ.

Ἀλκής, idem ac ἀλκήεις.

Ἀλκῖ, dat. sing. ab ἄλξ, ἀλκός.

Ἀλκιβιάδειος, sive ἀλκίβιος, anchusæ species, herba, βοτάνη, dici traditur ab Alcibio, sive Alcibiade quodam, qui cum a serpente ictus esset, eo commanducato, & plagæ impositio, sanatus est, Schol. Nic. meminit & Dioſc. l. 4. c. 24. & Plin. l. 26. c. 5. Dicitur autem hæc herba alio nomine τὸ ἴχιον.

Ἀλκιμαχος, strenuus in pugna, vel strenue pugnans: quasi ἀλκὶ μαχόμενος. Anthol. Epigr. ex ἀλκὴ robur, & μάχομαι, pugno, vel μάχη, pugna.

Ἄλκιμος, ου, ὁ, ἡ, robustus: ab ἀλκή.

Ἀλκίφρων, fortis, & prudens: Euſt. ex ἀλκὴ, robur, & φρὴν, ενός, ἡ, mens.

Ἀλκμαιονίδαι, ῶν, οἱ, ab

Ἀλκμαίων, ωνος, ὁ, ἢ Ἀμφιτρύωνος υἱός.

Ἀλκμήνη, Alcmene, nomen fœminæ; q. d. robur Lunæ.

Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defensor, propugnator: acc. ἀλκτῆρα: ab ἀλκή.

Ἀλκτήριον, ου, τὸ, remedium, q. d. propulsatorium, seu depulsorium: Non. ut ἀλκτήρια νόσων, remedia morborum. Th. idem.

Ἀλκυόνιοι, sive ἀλκυονίδες ἡμέραι, dicuntur quatuordecim dies brumali tempore sereni, cum maris eriam tranquillitate, quibus nidificat, & fœtificat hæc avis. unde halcyones dicuntur dies apud Aristot. Hist. anim. l. 5. c. 8.

Ἀλκυονίς, idem ac ἀλκυών, ut tradit Etym. ex ἅλς, ἁλὸς, & Them. κύω: unde κυίω, ῶ.

Ἀλκυών, sive ἀλκυδών, όνος, ἡ, dicitur halcyone, seu halcedo, avis, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν dicta, quod in mari pariat; ut vult Etymologus. & Plut. testatur. vide & Plin. l. 10. c. 32. & Aristot. Hist. anim. l. 9. c. 14.

Ἀλκυώνιον, sive ἀλκυόνιον, τὸ, dicitur spuma matis concreta, admistis sordibus tenuissimis, quod ex ea mari innatante nidos fingunt, & construunt halcedones. vide Dioſc. l. 4. c. 136. & Plin. 32. c. 8. Ubi dicitur ἀλκυόνιον esse spuma concrescens in mari, qua faciei nitor commendatur; & ex hac nidum congerere dicuntur halcyones.

Ἀλκυόνη, ης, ἡ, Alcyone, nom. propr. mulieris.

Ἀλκω, & ἀλάλκω, arceo. f. ἀλξω, vel ἀλκήσω, & ἀλαλκήσω. a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀλκή.

Ἀλλὰ, sed. ἀλλ' pro ἀλλὰ, & pro ἄλλο, ἀλλάγε, at certe, sed tamen.

Ἀλλαγή, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, & ἀλλαξις, εως, ἡ, commutatio. Th. ἀλλάσσω.

Ἀλλακτικὸς, ἡ, ὁ, commercialis, ex contractibus manans.

Ἄλλακτον, ου, τὸ, ligneum, quo gestabantur onera: ita dictum a permutatione gestationis ex uno humero in alterum: Cæl. Rhod.

Ἀλλάλοισιν, Dor. pro ἀλλήλοισιν, dat. pl. a gen. ἀλλήλων.

Ἀλλαλοφονία, ας, ἡ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, mutua cædes: ab ἀλλήλων, & φόνος.

Ἄλλαν, gen. Dor. pro ἄλλων, ab ἄλλος.

Ἀλλαντοποιέω, farcimina, vel lucanicas facio.

Ἀλλαντοποιὸς, qui facit lucanicas, tucetarius, farror: ex ἁλλὰς, ἀντος, & ποιέω.

Ἀλλαντοπωλέω, farcimina, vel lucanicas vendo; lucanicarum fum venditor.

Ἀλλαντοπώλης, lucanicarum venditor, vel farciminum. sed sumitur & pro vili, abjectæque sortis homine: ex ἁλλὰς, ἀντος, & πωλέω.

Ἀλλαντοπῶλις, ίδος, ἡ, farciminum venditrix.

Ἀλλαξ, adv. permutatim, vicissim, mutatis vicibus.

Ἀλλάξατο, permutaret, a. 1. opt. m. ἀλλάξαιθαι: inf. ἀλλάξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω.

Ἄλλαξις, idem ac ἄλλαγμα.

Ἀλλὰς, άντος, ὁ, ponitur inter Themata: & exp. farciminis genus: quibusdam botellus, tucetum alii vertunt; Budæus autem ἀλλάντας vult esse exta, & intestina bubula, & vervecina. fiebat autem ἀλλὰς, ut in Schol. Græcis legitur, ex carnibus & farina subacta, quæ in σύστιλα, i. e. intestinum crassum conjiciebantur. sed videtur & pro ἔντερον generaliter accipi; ex Suid.

Ἀλλάσσω, vel ἀλλάττω, Att. muto: ab ἄλλος. f. ξω. p. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλαγον. p. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι, f. 2. ἀλλαγήσομαι.

Ἀλλάττω, reliqua, pro ἄλλα ἄττα.

Ἀλλάττομαι, f. ξομαι, 1. Cor. c. 15. Reg. 4. c. 15. mutor, immutor: item, ut act. ἀλλάσσω, vel ττω, muto, immuto: item commuto, permuto: item vendo: & interdum exp. redimo: ut apud Luc. dicit tyrannicida, ἀλλαξόμενος τὴν ἐκείνου θεράπαιναν τὴν σφαγὴν τὴν ἐμὴν, redemturus liberratem mea cæde, i. e. cæde a me perperrata. Item pro instauro: citatur ex 3. Reg. c. 21.

Ἀλλαχόθεν, aliunde: ab ἄλλος.

Ἀλλαχῆ, & ἀλλαχοῦ, alibi.

Ἀλλάων, aliarum, gen. Æol. pro ἄλλων, ab ἄλλος, alius.

Ἀλλεγεν, pro ἀνάλεγεν, & hoc Jon. pro ἀνέλεγεν, imperf. ab ἀναλέγω, colligo.

Ἄλλεες, congregati, Poet. pro ἀολλέες, nom. pl. ab ἀόλλης, εος, ὁ, ἡ, confertus.

Ἀλλοθνὴς, έος, ὁ, ἡ, alienigena, peregrinus: ex ἄλλος, & ἔθνος, τὸ, gens.

Ἀλλέξω, Poet. & metri causa pro ἀναλέξω, a. inf. act. ab ἀναλέγω, congrego.

Ἀλλεπαλληλία, ἡ, alternitas: item continuitas, Bud. ex ἄλλος, ἐπὶ, & ἀλλήλων, invicem.

Ἀλλεπάλληλος, ὁ, creber, alternus, pro ἐπάλληλος, alternus.

Ἄλλη, adv. aliter. ἄλλη, ης, alia: ἄλλαις, dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.

Ἀλληγορέω, ῶ, q. ἄλλο ἀγορεύω, vel ἀγορεύω, aliud concionor, vel dico, aliis verbis allegorice aliquid aliud significo.

Ἀλληγόρημα, τὸ, interpretatio allegorica: Bud.

Ἀλληγορητὴς, οῦ, ὁ, interpres allegoriæ.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, mutatio, vel figura, qua aliud dicitur, aliud significatur.

Ἀλληγορικὸς, ὁ, allegoricus, per allegoriam dictus.

Ἀλληγορούμενος, ων, τὸ, per quæ aliud præfiguratur, præs. part. pass. ab ἀλληγορέω: quod ex ἄλλος, alius, & ἀγορεύω, vel potius ἀγοράω, loquor.

Ἄλλητος, ου, ὁ, Æol. pro ἄλητος.

Ἀλληλέγγυοι, οἱ, sunt duo rei pr omittendi, Bud.

Ἀλληλέγγυον, ου, τὸ, mutua fidejussio.

Ἀλληλεγγύως, cum mutua fidejussione, invicem fidejubendo: ex ἀλλήλων, mutuo, & ἐγγύη, ἡ, promissum.

Ἀλλήλεσσι, inter se, dat. pl. Jon. pro ἀλλήλοις, ab ἀλλήλων. ἀλληλοῖϊν, dat. dual. Poet. pro ἀλλήλοιν.

Ἀλληλίζω, aliud atque aliud dicere; aliter atque aliter loqui: inquit Hesych. ab ἀλλήλων, ιος.

Ἀλληλογραφία, ἡ, mutua scriptio: ex ἀλλήλων, & γραφὴ, ἡ, scriptum.

Ἀλληλοκτονέω, mutuo se interficere, mutuis perire vulneribus: ab ἀλλήλων, mutuo, & κτείνω, f. κτενῶ, & in præt. med. ἔκτονα.

Ἀλληλομαχέω, inter se pugnare.

Ἀλληλομαχία, aliud atque aliud dicere; mutua pugna: ex ἀλλήλων, mutuo, & μάχομαι, pugno.

Ἀλληλοτομέω, mutuo se secare: ut ἀλληλοτομούμενοι περίπατοι πρὸς ὀρθὰς γωνίας, i. e. deambulationes in crucis modum ad rectos angulos secantes. Bud. in Epist. priorib. ex ἀλλήλων, & τέμνω, f. τεμῶ, præt. med. τέτμημαι.

Ἀλληλοτυπέω, sese invicem ferire.

Ἀλληλοτυπία, ἡ, mutua conflictio: ex ἀλλήλων, & τυπὴ, ἡ, percussio.

Ἀλληλούϊα, Allelu-jah, h. e. laudate Dominum. Vox Hebraica.

Ἀλληλοχάω, ῶ, connecto, coaduno: ex ἀλλήλων, invicem, & ἔχω, habeo.

Ἀλληλουχία, ἡ, cohærentia mutua, series rerum inter se connexarum: item compages.

Ἀλληλόχθ-, ὁ ἡ, mutuam connexionem habens, sive cohærentiam.

Ἀλληλοφαγέω, mutuo se devorare: ut plurimum de piscibus dicitur; ut apud Aristot. Hist. anim. l. 8. ex ἀλλήλων, mutuo, & φάγω, comedo.

Ἀλληλοφαγία, ἡ, mutua devoratio. Herod.

Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ, Jon. pro γία, mutua depastio: a φαγόμαι, depasci.

Ἀλληλοφάγοι, οἱ, sese invicem devorantes.

Ἀλληλοφθορέω, sese invicem corrumpere & perdere.

Ἀλληλοφθορία, ἡ, mutua perditio, mutua consumptio. Plat. ex ἀλλήλων, & φθείρω.

Ἀλληλοφονία, ἡ, mutua cædes: ex ἀλλήλων, mutuo, & φόνος, ὁ, cædes.

Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ, mutuo se interficientes, mutua cæde perennes.

Ἀλληλοφυὴς, ὲς, ex se invicem enascentes; mutuum ortum habentes: ex ἀλλήλων, mutuo, & φύω, planto.

Ἀλλήλων, gen. pl. caret nominativo, essque triptoton. dat. ἀλλήλοις, ας, ους, acc. ἀλλήλους, ας, α, invicem, mutuo, alius alium. Th. ἄλλος, ὁ, alius.

Ἄλλῃ, acculativus fœm. ab ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, adverbialiter positus reperitur: ut apud Plut. in Euthid. ἄλλῃ κἀλλῃ ἀποβλέποντες εἰς ἡμᾶς, hinc atque illinc in nos respicientes.

Ἀλλαχάλλως, utcunque. a Suid. exp. ὡς ἔτυχεν: ex ἄλλως, & ἄλλως.

Ἀλλογενὴς, έος, ὁ, ἡ, alienigena, ἐξ ἄλλης γένους, ex alia gente.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ ἡ, qui est diversæ linguæ: ab ἄλλος, & γλῶσσα, lingua.

Ἀλλογοέων, seu ἀλλογῶν, όων, ὁ, desipiens, delirans; ὁ παραφρονῶν, οἷον ἄλλα γινώσκων παρὰ τὰ ὄντα. Gal. in Lex. Hippocr.

Ἀλλόγνωτος, ὁ, aliis notus, & ex consequenti nobis ignotus: unde ponitur pro extraneo, sive peregrino: ut ἀλλογνώτῳ ἀνδρὶ δήμου. Od. β. ab ἄλλος, & γινώσκω, cognosco.

Ἀλλοδαπὸς, ὴ, ὁ, extraneus, alienigena: ab ἄλλος, & δᾶπος, vel δᾶ, Dor. pro γᾶ, vel γῆ, & πέλω, terra.

Ἀλλοδοξέω, ῶ, aliud opinor, quam sit revera.

Ἀλλοδοξία, ἡ, opinatio falsa de re aliqua: ex ἄλλος, ὁ, & δόξα, ἡ, opinio.

Ἀλλοθνὴς, ὁ, idem ac ἀλλοθνὴς, alienigena.

Ἀλλοιωτὴς, έος, ὁ, ἡ, formam mutatam lu-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

habens: ab ἄλλος, & εἶδος, forma.
Ἀλλοθεν, aliunde, adv. ἄλλοθεν ἄλλος, aliunde alius.
Ἀλλοθι, alibi, & ἄλλοθε.
Ἀλλόθροος, ον, ὁ ἡ ἡ, alia lingua utens: ab ἄλλος, & ῥόος, vox.
Ἀλλοίη, ης, ἡ, f. g. ab ἄλλοιος, α, ὁ, diverſus, ab ἄλλος, alius
Ἀλλοιονία, ἡ, varietas, & mutatio vini. Plut. Symp. 4. Probl. 1. ex ἄλλος, & οἶνος, ὁ, vinum.
Ἀλλοιόθετα, τὰ, dicuntur varie poſita: ab ἀλλοῖος, & θετὸς, ὁ. a Th. τίθημι, pono, f. θήσω.
Ἀλλοῖος, α, ὁ, alius atque alius; diverſus, varius. Odyſſ. π.
Ἀλλοιοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, diverſam formam, ſeu figuram habens: ab ἀλλοῖος, ὁ, & σχῆμα, τὸ, figura, habitus.
Ἀλλοιότερος, ὁ, dicitur pro ἀλλοῖος, quaſi in compar. apud Thuc. l. 4.
Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diverſitas: item variatio: ab ἄλλος, ὁ, alius.
Ἀλλοιοτροπέω, varie muto; apud Hippocr. Ex ἀλλοῖος, varius, & τροπὴ, ἡ, ſeu τρόπος, ὁ, modus, ratio.
Ἀλλοιότροπος, ὁ, idem ac ἀλλοτρόπος.
Ἀλλοιόω, f. ώσω, præt. ωκα, diverſum reddo, immuto, vario. unde in paſſ. ἀλλοιοῦμαι, immutor; alius atque alius fio: ut apud Thuc. l. 2. ἀλλοιοῦσθαι τὰς γνώμας, mutari animo; non eſſe eodem animo, quo antea.
Ἀλλοίωσις, ιως, ἡ, mutatio, immutatio. Polyb.
Ἀλλοιωτικὸς, ἡ, ὁ, immutatorius, immutativus; ad immutandum aptus; ut ἀλλοιωτικὴ δύναμις. ab ἀλλοῖος, ὁ, diverſus.
Ἀλλοιωτὸς, ἡ, ὁ, mutabilis, mutationis capax, ſeu mutari aptus.
Ἀλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε, alibi.
Ἀλλόκοτος, ὁ, cujus partus alienus, & longe diverſus eſt a cæterorum animalium partibus: prodigioſus; & generaliter abſurdus, inuſitatus; rationi non conſtantaneus: item peregrinis moribus præditus: item externus: extraneus, exterus. Eſt autem per Hypertheſin dictum pro ἀλλότοκος, quod ex ἄλλος, alius, & τόκος, ὁ, partus, fœtus.
Ἄλλομαι, ſalio: ab Hebr. חלל chalal: imperf. ἠλλόμην, ο, ετο. f. m. ἀλοῦμαι. a. 1. ἠλάμην, ω, ατο.
Ἀλλοπρόσαλλος, ος, ὁ, mutabilis, nunc hic nunc illic adhærens; epitheton Martis. voc. ἀλλοπρόσολλε. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος, alius.
Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius, a, ud.
Ἄλλοσε, alio, adverbium.
Ἄλλοτι, alias, interdum, adverbium.
Ἀλλότριος, ὁ, Æol. pro ἀλλότριος, non proprius.
Ἄλλοτι, utrum, nunquid: ut apud Plat. in Critone, ἄλλοτι ἢ ὁμολογοῦμεν; nunquid fateri neceſſe eſt? vel quid aliud quam fateamur? eſt adv. ab ἄλλος, ὁ.
Ἀλλοτριεπίσκοπος, ος, ὁ, curioſus hoſpes alienæ domus; alienarum rerum inſpector: ex ἀλλότριος, & ἐπισκέπτομαι, viſito.
Ἀλλοτριονομέω, ῶ, alieno more vivo, ſeu alienas leges imitor: ex ἀλλότριος, alienus, & νόμος, ὁ, lex.
Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo, alterius ago negotium: item res novas molior. Polyb. l. 5. ἐχθρῶς βουλεύομαι, inimicum capio conſilium: ex ἀλλότριος, alienus, & πρᾶγος, εος, τὸ, res.
Ἀλλοτριοπραγία, ἡ, aliorum negotiorum neſtio.
Ἀλλοτριοπραγμονέω, ῶ, ſum ἀλλοτριοπράγμων: ex ἀλλότριος, & πρᾶγμα, τὸ, res.
Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ἡ, ardelionis virium, quo rebus alienis, quam ſuis, magis eſt intentus, Plat. de Rep. l. 4.
Ἀλλοτριοπράγμων, ὁ, ardelionis inſtar, alienis rebus magis, quam ſuis, intentus.
Ἀλλότριος, ὁ, qui eſt alterius: non proprius; item apud Hom. ἀλλότριος φώς, externus vir; nonnullis hoſtis. Odyſſ. σ. & υ.
Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, diverſitas. ſumitur fere pro alienatione animi: apud Plat. Dem. Plut.
Ἀλλοτριοφαγέω, aliena comedo. Euſt. ex ἀλλότριος, & φάγος, ὁ, helluo.
Ἀλλοτριοφάγος, ὁ, aliena comedens. Athen. l. 4.
Ἀλλοτριοφθονέω, alienis invideo; ab ἀλλότριος, & φθόνος, ὁ, invidia.
Ἀλλοτρόω, ῶ, alieno, abalieno, alienum reddo: & in paſſ. ἀλλοτροῦμαι, alienor, abalienor. Dem. & Thuc.
Ἀλλοτρόως, aliene, alieno animo: ut apud Iſocr. ἀλλοτρόως διακεῖσθαι, vel ἀλλοτρόως ἔχειν πρός τινα, alieno animo eſſe, vel alienum animum habere ab aliquo. eſt adv. ab ἀλλότριος, ὁ, alienus.
Ἀλλοτρίωσις, ἡ, alienatio, abalienatio. Thuc.
Ἀλλοτρωτάτως, ὁ, ſuperl. qui remotiſſimo eſt neceſſitudinis gradu.
Ἀλλοτροπέω, muto, immuto; alio converto. Heſych. ex ἄλλος, & τροπὴ, ἡ, mutatio. a Th. τρέπω, verto.
Ἀλλοφανὴς, ἡ, qui alius & diverſus apparet; apud Nonn. ex ἄλλος, & φαίνω, appareo. f. φανῶ.
Ἀλλοφάσιον, Euſt. dicit ſignificare ἄλλο φάσιον, ſeu φᾶσθαι, i.e. aliud loqui. Eorian. apud Hippocr. exp. ἀπορεῖσθαι, & θορυβεῖσθαι, animo turbato, & anxio eſſe, in anxierate animi conſtitutum eſſe; παρὰ τὸ ἀλλαχῆ τὰ φὰς περαίνειν. Eſt etiam deſipere. Gal. ex ἄλλος, vel ἄλλο, & φάσω, inuſitat. a Them. φάω, dico, luceo.
Ἀλλόφατος, ὁ, ab alio interfectus. Heſych. & ſic eſt ab ἄλλος, & φάω, occido: unde φατὸς, ὁ, occiſus.
Ἀλλοφρονέω, aliud in animo haben; mentem non attendo ad id, quod cerno. Odyſſ. κ. Item mente ſum alienata, inſanio. Il. ψ.
Ἀλλοφρονέων, ὁ, mente alienatus, inſanus: ab ἄλλος, & φρονέω, ſapio.
Ἀλλοφυλίζω, ritibus extraneis, ſeu exoticis addictum eſſe; in alienos mores degenerare.
Ἀλλοφυλισμὸς, ὁ, dicitur eſſe ritus exoticus, ſeu ritus alienigenarum. Machab. l. 2. c. 4. Item in alienos mores degeneratio. Ibid. c. 6.
Ἀλλόφυλος, ὁ, ἡ, qui eſt ex alia tribu. Poll. Item, qui diverſæ eſt gentis, ſeu nationis; externus, peregrinus. Item metaph. qui diverſi eſt generis, ſeu diverſæ naturæ: apud Plut. Symp. l. 4. Ex ἄλλος, ὁ, & φυλὴ, ἡ, tribus.
Ἀλλόφωνος, ὁ, alia, vel peregrina voce utens: ex ἄλλος, alius, & φωνὴ, ἡ, vox.
Ἀλλοχρόω, alium, atque alium colorem induo; colorem muto: ex ἄλλος, & χρόα, ἡ, color.
Ἀλλοχροία, ἡ, mutatio coloris.
Ἀλλόχροος, ὁ, qui eſt alio colore, vel in quo color ſubinde mutatur.
Ἀλλόχροως, ὁ, aliam corporis ſpeciem gerens: apud Eurip. in Androm. ex ἄλλος, & χρώς, ab eod. Them. χρόα, ἡ, cutis, color.
Ἀλλοῦσε, aliorſum, Poet. pro ἄλλοσε, adv ab ἄλλος, alius.
Ἀλλύεσκε, Poet. & Jon. pro ἀνέλυε, reſolvebat, imperf. act. ab ἀλλύω, Poet. pro ἀναλύω, reſolvo.
Ἄλλυτος, ος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄλυτος.
Ἀλλύω, Poeticum eſt, pro ἀναλύω, diſſolvo. tetexo. Odyſſ. β.
Ἀλλωθεν, per ectaſin pro ἄλλοθεν, aliunde.
Ἄλλως, adv. aliter, temere, inconſulto. ab ἄλλος, alius.
Ἀλλωστὶ ἢ, alirer atque.
Ἀλλώτρι, alicui alii; i. e. ἄλλῳ τινί. ab ἄλλος, alirer.
Ἄλμα, ατος, τὸ, ſaltus, ab ἅλλομαι, ſalto.
Ἀλμάδες ἐλαῖναι, in muria conditæ oleæ: quidam exponunt conditaneæ.
Ἀλμάδις, ἡ, idem ac ἅλυη, muria: apud Dioſcor.
Ἄλμενος, ὁ, per Sync. pro ἀλλόμενος, & Æol. tenuis pro aſpirato: ἅλλομαι, ſalto.
Ἄλμη, ης, ἡ, muria, proprie, ipſa actio ſervandi in muria.
Ἁλμεύς, έως, ὁ, qui condituras facit in muria, vel qui in muria ſervat quæpiam; ſalgamarius; qui ſal, aut ſalſamenta vendit: Dioſc.
Ἁλμόω, muria condio, in muria ſervo; & in paſſ. ἁλμοῦμαι, in muria ſervor. unde part. a. 1. ἁλμωθείς, in muria ſervatus.
Ἅλμη, ης, ἡ, ſalſilago, vel aqua ſalſa: item muria, apud Dioſc. & Athen. Item metaph. pro lepore, venuſtate, & urbanitate.
Ἁλμώδης, & ἁλμυρώδης, ὁ, idem ac ἁλμυρὸς, ὁ, ſalſus.
Ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, ſalſilago, vel aqua ſalſa: item muria.
Ἁλμυρὸς, ὸν, ὁ, ſalſus. Th. ἅλς, ſal. Hinc videntur fluxiſſe voces illæ in modernis linguis, quibus ἐκλασσάρχης indigitatur. *Almirante*, *Ammiraglio*. Hinc etiam forte Gall. Saulmure.
Ἁλμυρότης, ητος, ὁ, idem ac ἁλμυρὶς, ἡ, aqua ſalſa: muria.
Ἁλμυρώδης, ὁ ϰαὶ ἡ, ſalſus.
Ἅλξ, ὁ, inuſitatus eſt nominativus, cujus dat. ἅλκι, frequens: ut Il. ν. aper; & Odyſſ. ζ. leo dicitur ἅλκι πεποιθὼς: quidam tamen, ἅλκι, pro ἀλκῇ, ab ἀλκὴ, robur, per metaplaſmum derivant.
Ἄλξις, εως, ἡ, defenſio: apud Polyb. l. 5. inquit Bud. eſt verbale ab ἄλκω, arceo. f. ξω.
Ἁλοιθεὶς, ὁ, tritus, a. 1. part. p. ab ἁλοάω.
Ἁλοάω, trituro, comminuo, f. ήσω, & ώσω, p. ηϰα. ἁλοώσσω, ωντος, ωντι, gen. ſing. part. præſ. act. Dicitur & ἁλοιάω: ab ἅλως. in area enim fit triturario.
Ἄλοβος, ὁ, non habens λοβὸν, imam auris partem. vide λοβός. α eſt priv.
Ἀλογέω, ῶ, aſpernor, contemno, f. ήσω, p. ηϰα: ex α, & λόγος, ratio.
Ἀλογοῦμαι, a ratione aberro; non ſum compos rationis.
Ἀλυγίζω, & ἀλογίζομαι, brutorum animantium ſenſu præditus ſum. Heſych. Euſtat. eadem compoſitio cum præcedenti.
Ἀλογίη, ης, ἡ, contemptio: ab ἀλογέω.
Ἀλόγιος, ος, ὁ, rationis expers.
Ἀλογίσως, inconſiderate: ex α, & λόγος.
Ἄλογος, ος, ὁ, idem ac ἀλόγιος.
Ἄλοη, ης, ἡ, aloe. herba.
Ἀλοηδάριον, τὸ, medicina ad ventrem ſolvendum, aloem habens: ab ἀλόη, aloe.
Ἀλοητὸς, ὸν, ὁ, tritura: item triturandi tempus: Xen. & Suid.
Ἁλόθεν, adv. ex mari: ab ἅλς.
Ἀλοία, pulſabat, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἠλοία, ab ἀλοιάω pro ἀλοάω, tundo.
Ἀλοιάω, ῶ, dicitur pro ἀλοάω, per pleonaſmum literæ ι, percutio, tundo: Il. ε.
Ἀλοιδήητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non obnoxius: ex α priv. & λοιδορέω, convicior, increpo.
Ἀλοίλω, caprus ſim, a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἀλφάω. Th. ἅλωμι, capio.
Ἀλοιητὴρ, ῆρος, ὁ, contuſor, percuſſor, pulſator. Nonn. & Epigr. ab ἀλοάω, trituro: item percutio, tundo.
Ἀλοίμαν, Dor. pro ἠλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi ἅλλομαι, ſalio.
Ἀλοίμματα, unguenta: Sophocl. pro ἀλείμματα: ab ἀλείφω, ungo: unde ἄλειμμα, τὸ, unguentum.
Ἀλοιμὸς, ὸ, ὁ, tectorium parietum: Euſtath.
Ἄλοιπος, ὁ, a quibuſdam dicitur ἀλόη Γαλλικὴ. a Th. ἀλόη, aloe. Sic etiam dicitur ejus ſuccus.
Ἁλοιτὸς, ὸν, peccator: item puer meritorius: apud Lycoph. eſt ab ἀλίσκω, vel ab ἁλιτόω, idem ac Th. ἁλιτέω, pecco, delinquo.
Ἁλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo: quod ab ἀλείφω.
Ἀλοκίζω, idem ac ὠλακίζω, fut. ίσω. ſulco. Ariſtoph. Th. ὠλαξ, & Dor ἄλοξ, ακος, ὁ, ſulcus.
Ἁλόντι, capti, a. 2. part. act. dual. ab ἁλίσκω.
Ἄλοξ, ακος, ὁ, idem cum Αὔλαξ.
Ἁλοπήγια, τὰ, ſalinæ, loca, in quibus ſal concreſcit. Plut. ex ἅλς, ἁλὸς, ſal, & præt. med. πέπηγα, verbi πήγνυμι, & πήττω, f. ξω, compingo, congelo.
Ἁλοπηγὸς, ὸν, ὁ, qui in ſalinis ſalem facit concreſcere, & cogit in glebam;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

salarius, Nic.

Ἀλεπής, ές, ὁ, ἡ, cortice carens; squamarum expers; Hesych. ex α priv. & λοπὸς, ὁ, ἡ, idem ac λέπος, εος, τὸ, cortex. Th. λέπω, decortico.

Ἄλος, Dor. pro ἧλος, ὁ, clavus.

Ἁλοσαχνη, ἡ, ab Arist. & aliis composita voce dicitur, quam Hom. ἁλὸς ἀχνὴν vocat: sed aridam maris spumam intelligunt: ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & ἀχνὰ, sive ἄχνη, ἡ, spuma maris.

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, Epither. Thetidis. Item salum, mare. Item sic dicitur una Nereidum apud Hom. ἀπὸ ᾗ ἐν ἁλὶ σύεσθαι. Apud eundem dicitur etiam de mari, seu aqua marina, quasi ἁλὸς ὕδωρ. Vide Eust. ex ἅλς, ἁλὸς, & σύομαι inusit. pro σεύομαι. 2 Th. σεύω, quatio.

Ἀλοσύνη, ης, ἡ, stultitia, dementia, ἀφροσύνη, ut exp. Nicand. sed Hesychio ἁλοσύνη dicitur voluptas, ἡδονή.

Ἀλύστρον, τριβὸς, ὁ, idem ac ἀλετρίβανος, pistillus, quo sal teritur; πάρα τὸ τὰς ἅλας τρίβειν.

Ἁλουργὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & ἁλουργὸς, ὁ, purpureus, quasi ἁλὸς ἔργον, maris opus, quod ex marina concha fiat: Etym. exponitur etiam violaceus; & est color ruber cum albo nigroque permixtus: Aristot. Plato.

Ἁλουργὶς, ἴδος, ἡ, vestis purpurea; item purpura; quæ dicitur etiam

Ἁλουργὸν, ὁ, τὸ, purpureus color.

Ἁλουργοπώλης, venditor purpuræ. Th. πωλέω, vendo.

Ἁλουργοπωλική, scil. τέχνη, purpuræ venditoria ars; (quæ & πορφυροπωλική, Suid. ex Ifæo) ex ἁλουργὲς, ὁ, sive ἁλουργὸν, τὸ, & πωλέω, vendo.

Ἁλουργοπώλιον, τὸ, locus ubi purpura venditur; purpuraria officina.

Ἁλουργὸς, ὁ, idem ac ἁλουργὴς, purpureus.

Ἁλουργοφόρος, exp. πορφυροφόρος: ab ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, vestis genus, coloris purpurei, seu violacei. Item ponitur & pro phaleris purpureis, & pro strangulo purpureo: apud Luc. ab ἁλουργὴς, seu ἁλουργὸς, purpureus.

Ἁλὰς, ωτος, ὠτι, captus, a. 2. part. act. ab ἁλίσκω, capio.

Ἁλυσία, ἡ, illuvies, scabrities, a non lavando: Athen. quum quis non lavatur.

Ἁλυτέω, ῶ, illotus sum, vel maneo: Hesych. ex α priv. & λύω, f. σω, lavo.

Ἄλυτος, ος, ὁ, ἡ, illotus. Plut.

Ἀλφὸς, ος, ὁ, fine crista. Th. λόφος, ὁ, crista.

Ἀλόχευτος, ὁ, partu non editus: non conceptus, aut genitus: ex α priv. & λοχεύω, ῶ, ἡ, gravida. unde λοχεύω, parturio.

Ἄλοχος, ος, ὁ, ἡ, Platoni ἡ στερέφρων, sterilis; vel virgo, quæ nondum peperit; quasi ἐπὶ πᾶν λέχος ἀπιοῦσα.

Ἄλοχος, ος, ὁ, ἡ, uxor, dat. ἄλοχῳ: ex α pro ἅμα, & λέχος, εος, τὸ, lectus.

Ἀλόωνται, Poet. pro ἁλῶνται, ab ἁλάομαι.

Ἀλόω, capio, inusitatum Th. pro ἁλίσκω. sed ἁλόω, πλανῶ, erro. Varin.

Ἀλόω, erra, 2. sing. imp. ab ἁλάομαι, ἀλάᾳ, ἀλᾶ, Poet. ἀλόω.

Ἄλπεις, αἱ, Alpes, montes, dat. pl. Ἄλπεσι.

Ἄλπις, ιος, vel ιδος, ut alii legunt ἄλπεσι, ὁ, quod a θάλπω, foveo. hinc θαλπὸς, ὄς, ὁ, & θαλπὺς, ὑτερος, ὑτατος, & θαλπνὸς, θάλπνιος, &, sublato θ, ἅλπνιος, quod idem valet ac ἥδιος, jucundissimus. vel a ἥλπος, ους, comp. θαλπίων, θάλπιος, & sublato θ, ἅλπιος, suavissimus.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ab ἅλλομαι, salio.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, sal: inde ἁλὸς ἄνθος, dicitur flos salis, apud Dioscor. sed sæpius usurpatur pluraliter: ut Odyss. λ. & ψ. ᾗ δὲ δ' ἅλεσσι μεμιγμένον ἠέρι εἶδαρ ἔδωσιν. Item ἅλες dicuntur sales; i. e. sermonis lepos, & urbanitas, Plut. in Symp. 5. Item ἅλες, convictus & communio, seu sodalitatis necessitudo: apud Æsch. Unde ἁλῶν κοινωνήτης, dicuntur sodales, convictores.

Ἁλσηΐδες νύμφαι, dicuntur nymphæ nemorum, seu sylvestres. Apoll. Rhod. Varino autem dicuntur ἁλσηΐδες, a sing. ἁλσηΐς, idem ac ἄλσηες, nemorum nympha: Cam. super Soph. Trac.

Ἁλσιεργὸς, ὁ, qui pertinet ad saltuarios.

Ἁλσίνη, ἡ, dicitur alsine; herba ita vocata, quod in lucis nascatur. Dioscor. l. 4. Quibusdam est auricula muris. Vide Theophr. Hist. Pl. l. 9. c. 31. 2 Th. ἄλσος, εος, τὸ, locus omnis consitus arboribus.

Ἅλσος, ος, ὁ, saltus, seu saltatio. exp. & ὠλξησις: a Th. ἄλλομαι, salio.

Ἅλσος, vel ἄλσης, ωος, ἡ, saltatio, palpitatio. Arist. ab ἄλλομαι, f. ἅλμαι, salio.

Ἁλσοκόμος, ε, ὁ, qui luci curam gerit, & custos est; saltuarius. Poll. ab ἄλσος, nemus, & κομέω, unde κομίζω, curam gero.

Ἄλσος, εος, τὸ, locus omnis arboribus consitus, alicui Deo consecratus: ut Odyss. ζ. σχεδίη ἄλσος Ἀθήνης: & apud Plut. in Numa, τὸ ἄλσος θεῶν, ᾗ λειμῶνα ἱερὸν. Sunt etiam, qui ἄλση exponut saltus, vel nemorum saltus. Eust. deducit ab ἄλλομαι, quod stirpes, & arbores ibi sponte saliant, i. e. crescant: ita saltus Latinis.

Ἁλσώδη, τὰ, dicuntur in lucis assurgere solita; seu quæ per lucos melius proveniunt, & quasi lucis accommodara.

Ἁλσώδης, εος, ὁ, ἡ, saltuosus, nemorosus, frondosus: item lucum desiderans, seu qui nemoribus gaudet. unde ἁλσώδεις τόποι, apud Athen. dicuntur loca lucorum amœnitatem imitantia.

Ἅλτηρες, αἱ, halteres; sunt pilæ, sive massulæ plumbeæ, quibus utraque manu se librabant, qui certabant halmate, i. e. saltu, ut certius assilirent, inquit Bud. in Pand. Etymologus ἅλτηρας fuisse dicit κατασκάσματά τι, quo urebantur οἱ σωμασκοῦντες ἐν τοῖς γυμνασίοις, denominatum παρὰ τὸ ἅλλεσθαι, quoniam βαρύζοντες αὐτὰς, ᾗ περιφέροντες ἅλλοντο ἐν τῷ γυμνασίῳ. Vide Gal. & Paul. Ægin.

Ἁλτικὸς, ὁ, homo ad saltationem habilis; saltationi, seu saltui aptus, exercitatus ad saltus; saltator; saltatorius; ad saltum pertinens; agilis.

Ἅλτο, saliit, pro ἥλατο, ab ἄλλομαι, a. 1. m. ἁλάμην, ἅλω, ἅλατο, per Sync. ἅλτο, & Jon. ἅλτο. Alii volunt esse plusquam perf. ab ἅλμαι, ἅλτο, ἅλτο. Æolice tenuis pro adspirato.

Ἅλυγος, ὁ, exp. ὄνος μάστιγος: a λύγος, significante μάστιξ, flagellum. Hesych. α est priv.

Ἁλυδμαίνω, & ἁλύζω, idem cum ἁλύω, & ἁλύσσω, anxius sum, & animo perplexo, dubioque.

Ἄλυη, ης, ἡ, lignum, cui infigitur stiva: q. ab α & λύω, solvo.

Ἁλυκὶς, ίδος, ἡ, idem ac ἁλυκέτης, ητος, ἡ, salsugo, salsedo. Theoph.

Ἁλυκίδαι tamen apud Strabonem, sibi videri appellatas salinas, scribit Bud.

Ἅλυκος, ε, ὁ, ἡ, lupis carens: Hesych. ex α priv. & λύκος, ὁ, lupus.

Ἁλυκὸς, ὴ, ὸν, salsus: unde ἁλυκὸν ὕδωρ, salsa aqua dicitur apud Arist. & ἁλυκὸς τὴν γεῦσιν, salsus gustu apud Dioscor. Th. ἅλς, sal.

Ἁλυκώδης, ητος, ἡ, salsedo.

Ἁλυκρὸς, ὰ, ὸν, tepidus, pro θαλυκρός.

Ἁλυκτάζω, metuo, anxius sum. Bud. exponit animo concido, consternatus sum. Th. ἁλύω, tristor.

Ἁλυκτὸν, idem ac ἁλυκτάω, inquietus sum. ἁλύσκομαι, turbor. perplexo sum animo. Θορυβοῦμαι. Hom. Iliad. κ.

Ἁλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Jon. ab

Ἁλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἅλυκτος πέδη, indissolubilis pedica: ἅλυκτος, merri causa, pro ἄλυτος, ὁ, ἡ, insolubilis.

Ἁλυκταίνω, & ἁλυκτάω. Erotianus apud Hippocr. exp. ἐκ τρέμω, i. e. non sum quietus.

Ἄλυκτος, ὁ, ἡ, inevitabilis, & consequenter insolubilis. male tamen Suidas pleonasmo ᾗ κ, pro ἄλυτος dictum ait, quandoquidem ἀκολύτως factum sit ex ἁλύσκω, evito; quod ad Th. ἁλύω, vito, pertinet.

Ἁλυκτοσύνη, ἡ, Hesych. exp. ἀνωμαλία, i. e. incompositus status, tumultuatio; ab ἁλύζω, quod a Th. ἁλύω, tristor.

Ἁλυκώδης, ες, ὁ, ἡ, apud Theophr. exp. salsus: scribitur & per ι: item plenus humore ἁλυκῷ, apud Hippocr. nam est ab ἁλυκὸς, ὁ, sallus, amarus.

Ἀλύμαντος, ε, ὁ, ἡ, cui detrimentum, & noxa illata non est, aut inferri nequit; cui noceri non potest: ut apud Plut. de educat. liber. (de eruditione loquendo) νόσῳ δ' ἀδιάφθορος, γήρᾳ δ' ἀλύμαντος: ex α priv. & λυμαίνω, ἐμὶν, noceo.

Ἁλύξας, ὁ, a. 1. part. act. ἁλύξαντος, f. 1. m. ab ἁλύσκω, vito. f. ξω. Th. ἁλέω, vito.

Ἁλύξις, εως, ἡ, evitatio: fugium: fuga mali, anxietas: est verbale ab ἁλύσκω, vito, fugio.

Ἁλύσκε, pro ἁλύσκων, part. ab ἁλύω, tristor.

Ἀλύσκων, ε, ὁ, ἡ, qui tristitia affectus non est, seu non afficitur: item qui animi ægritudine, & molestia affici non potest.

Ἀλυσκώνων, ita ut non contristeris, seu dolore afficiaris.

Ἀλυπία, ἡ, indolentia: vacuitas doloris; animus omni molestia, & ægritudine liber, pro quo dicitur etiam

Ἄλυπον, τὸ, quod est & herbæ nomen, quæ & ἀλυπίας, apud Dioscor. l. 4. c. 180.

Ἄλυπος, ὁ, molestiarum expers, nulla animum molestia & ægritudine afficiens: compar. ἀλυπώτερος: ex α priv. & λύπη, dolor, tristitia.

Ἀλύπως, adv. sine dolore, sine animi ægritudine & molestia: unde & superl. ἀλυπώτατα, absque ulla animi molestia.

Ἄλυρος, ε, ὁ, ἡ, qui sine lyra est; qui lyram comitem non habet. Plut. de Orac. Pyth. ex α priv. & λύρα, ἡ, lyra.

Ἄλυς, υος, ἡ, anxietas mentis, exspatiatio: ab ἁλύω, tristor.

Ἀλυσθαίνω, vel ἀλυσθένω, viribus destituor, dolore afficior. ἁλύω σθένει.

Ἀλυσθμαίνω, doleo, vel anhelo: ex ἁλύω, & ἀσθμαίνω, anhelo.

Ἁλυσίδωτος, ὁ, catena ligatus: Hesych. ex ἅλυσις, catena, & δετὸς, ligatus: Th. δέω, ligo.

Ἁλυσίδιον, ε, τὸ, diminut. catenula.

Ἁλυσιδωτὸς, ὁ, catenatus, seu hamatus: ut ἁλυσιδωτὸς θώραξ, thorax hamatus, seu consertus hamis; 1. Reg. 17. & apud Athen.

Ἁλύσιον, ε, τὸ, catenula, seu catella; & proprie ea, quæ est ex auro, & collo circumdatur. itidem diminutiv. ab ἅλυσις, catena: ex α priv. & λύω, quod ἅλυτος sit, ut tradit Etym.

Ἄλυτος, ὁ, idem ac ἄλυς, ὁ, vel ἡ, obertatio, & exspatiatio, quæ temere fit, ut ab iis, qui non habent, quod agant. Plut. Item mentis mœror. utrumque a Th. ἁλύω, f. ὑσω, exspatior.

Ἄλυσις, εως, ἡ, catena: q. ἅλυτος, insolubilis.

Ἀλυσιτελὴς, ὲς, ὁ, ἡ, inutilis: q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, qui non solvit vectigalia.

Ἀλυσκάζοντι, fugienti, dat. part. ab ἀλυσκάζω, evito. Th. ἁλέω, vito.

Ἀλυσκάζω, licet plerumque sit idem ac ἁλύσκω, ut Od. ρ. ὕβριν ἀλυσκάζων; interdum tamen absolute ponitur pro φεύγων, fugere: item exp. & πλανῶμαι ab Hesych. a Th. ἁλέω, vito, caveo.

Ἁλύσκω, deductum quidam tradiderunt ab ἁλύω, sed id negat Etymologus: nam ἁλύσκω, f. ξω, (tanquam ab ἁλύζω) expon. evito, effugio, declino; ut Od. χ. ἁλύσκων κῆρα μέλαιναν; & cum genit. οὐκ ἀλύξετον μόρου κακοῦ, apud Soph. alicubi tamen non significat ullam fugam, ut annorat Eust. seu simpliciter declinare, & esse extra conspectum alicujus propter loci intervallum: ut ἀλλ' ἐσὺ δὲ διὰ ῥηγμῖν ἁλύσκε νέεσθαι, apud Hom. Odyss. μ.

Ἄλυσμὸς, ὁ, anxietas animi, mœror; idem ac ἄλυσις, & ab eod. Th. ἁλύω, tristor.

Ἅλσον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀλυσμώδης, ὁ, dicitur is, qui est in ἀλυσμῷ, i. e. ὁ ἀλύων, Hippocr. tristis.

Ἄλυσσον, ν, τό, alysson, herba, sic dicta, quod λύσσαν, i. e. rabiem arceat. nam a cane commorsos rabiem sentire non patitur, ut testantur Dioscor. & Plin. Item Plut. Symp. l. 3. ejus meminit. ex α priv. & λύσσα, ἡ, rabies, furor.

Ἀλύσσω, anxius sum, vel anxio sum animo, indignor, aut rabie percitus sum, insanio: item cremo. est ab ἄλυς, sive a Them. ἀλύω, tristor.

Ἀλυσκάζω, idem ac Th. ἀλύω, unde & ἀλύσσω, anxius sum.

Ἀλυσσάω, pro quo dicitur & ἀλυσθάω, imbecillus, seu viribus cassus sum.

Ἀλύστης, ου, ὁ, lictor: ab ἄλυσις, εως, ἡ, catena.

Ἄλυτος, ος, ὁ & ἡ, insolutus, insolubilis: ex α & λύω, solvo.

Ἀλυχὴ, ῆς, ἡ, fastidium animi cum crebra oscitatione: q. ab ἀλύω, tristor.

Ἀλύω, f. σω, animo sum inquieto: ab α, & λύω, q. ἀλύω sit λύσιν τῶν κακῶν οὐκ εὑρίσκων, vel ab ἀλᾶ. Hinc Lat. hallucinor.

Ἀλύω, errabunda mente afficior, & incerta, impotentique consilio, ut mœrore confectus, & ob id inquietus oberro: sic Bud. interpretatur. Item oberro, & temere exparior: sic apud Plut. ubi de Antonio loquens, qui in Lybiam autugerat, ait, ἀπολαύων ἐρημίας ἀφθόνου, σὺν ὀυσὶ φίλοις, ἀλύων καὶ πλανώμενος. Etym. deducit ab ἀλᾶ, vagor; quod qui anxii sunt, vagari soleant: & sic signif. animo concido, & languco præ consilii inopia, & mœrore. Item interdum gaudeo, exulto, superbio; ut Od. σ, Ἦ ἀλύεις, ὅτι ἵππον ἐοικήσας τὸν ἀλήτην; an superbis, quod Irum mendicum superaveris? vel an te gaudio effers? sic & Soph. ἐᾶτέ μ' ὦδ' ἀλύειν, permittite me hic lætari. Item significat insanio secundum veteres, ait Eust. Item μηδὲν πράττω, nihil ago, otiosus sum vivo in otio: apud Plut. in Rom. Ἀλύειν quidam, Eustathio teste, aspirandum contenderunt, quum signif. ἐκφέρεσθαι, i. e. efferri; tenuandum autem pro λυπεῖσθαι, mœrore affici. Suidas quoque tradit pro γεγηθέναι aspirari; ἀπὸ τῆς ἅλης, pro ægre ferre, tenuari; alibi scribi solitum cum φ, ἁλφύω, testatur idem Eust.

Ἄλφα, primæ literæ nomen.

Ἀλφάνω, vel ἀλφίω, invenio, f. ήσω, & ύσω. a. 2. ἄλφον, opt. ἄλφοιμι.

Ἀλφάζω, excogito: Varinus.

Ἀλφάνω, ἀλφαίω, ἀλφαδέω, idem ac ἀλφάνω, & ἀλφαίω, invenio.

Ἀλφαῖος, ου, ὁ, nomen viri proprium ab Hebraico חלף dux; Alphæus.

Ἀλφειὸς, οῦ, ὁ, nomen fluvii: alii scribunt, Ἀλφιὸς, οῦ, ὁ.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, virgines sic dicuntur, quæ propter formam sponsos inveniunt. a quibus munera accipiunt, boves potissimum.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, boves invenientes, seu quæ boves (præcipuas scil. antiquorum opes) inveniunt: ex ἀλφίω, & βοῦς, βοός.

Ἀλφίω, invenio, do, inquiro.

Ἄλφη, ης, ἡ, inventio; item honor, δώρου, τιμή. vide interpr. Hom. Iliad. σ. ab ἀλφίω, invenio.

Ἀλφηστὴς, ὁ, excogitator. unde generali Epitheto homines ἀλφησταὶ dicuntur, quod artes, & scientias invenerint. sic etiam dicuntur honorati viri, ut scribunt Etym. & Hesych.

Ἀλφηστῆσι, Jon. pro ἀλφησταὶ, ἀλφηστῆς, οῦ, ὁ, inventor, ab ἀλφίω, invenio. Th. ἄλφα.

Ἄλφι, indeclinabile; per apocopen, pro ἄλφιτον, apud Poetas: vide Hesych. & Suid. farina, hordeacea propria.

Ἄλφιτα, τὰ, plur. victus, & ad victum necessaria: ut τὰ ἄλφιτα ἐκπορίζειν, victum suppeditare. Item reperitur apud Aristoph. ἄλφιτα, pro ἄρτα, in loco quodam, ubi dicit, ἡ τῶν κρίθεα τῶν πατρῴων ἄλφιτα.

Ἀλφιτεμοιβὸς, οῦ, ὁ, permutator farinæ: frumentarius; pistor. ab ἀμοίβω, permuto.

Ἀλφιτεῶν, ῶνος, τό, pistrinum. Bud. ex Poll. locus, in quo cruciabantur mancipia.

Ἀλφιτὸς, ὁ, farinam faciens. Suid.

Ἀλφιτοπώλης, qui e farinis vaticinatur. (μάντις, εως, ὁ, vates.)

Ἄλφιτον, ου, τό, farina, proprie dicitur hordeacea, ut ἄλευρον, triticea, Bud. etiam annotat ex Etym. & Dioscor. ἄλφιτον esse pultem, vel farinam hordeaceam, prius tosto hordeo, ut ὠμήλυτον ex crudo.

Ἀλφιτοποιΐα, ἡ, farinæ confectio Xen. molitura Plinio. Item ars, seu artificium conficiendi pultem.

Ἀλφιτοπώλης, ου, ὁ, & ἀλφιτοπῶλις, ιδος, ἡ, farinæ, seu farinarum venditor, seu venditrix. a πωλέω, vendo.

Ἀλφιτοσιτία, pulte pro pane vescor:

Ἀλφιτοσκόπος, ὁ, farinæ inspector, & ex inspectione farinæ varicinans.

Ἀλφιτόχρως, ὁ, farinæ colorem habens.

Ἀλφὸς, ἡ, ον, albus, a, um.

Ἀλφὸς, ὁ, species vitiliginis albæ.

Ἄλφω, idem ac ἀλφάνω: ab ἄλφα.

Ἀλῶ, a. 2. sub. ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλωὰ, Dor. & ἀλωὴ, ῆς, ἡ, area; locus vitibus, & arboribus consitus; arbustum; campus frumentarius; segetes. ἀλωάων, gen. pl. Æol. ἀλωάς, acc. Th. ἄλων, ω, ὁ, area.

Ἀλωάς, άδος, ἡ, arealis. Th. ἄλως, ὁ, area.

Ἀλώβητος, ὁ, illæsus; nulla injuria affectus: ex α priv. & λωβάω, injuria afficio: Th. λώβη, injuria.

Ἀλωεὺς, ῆος, ὁ, arealis, cujus usus est ad areas. Epipr.

Ἀλωεὺς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit; item vinitor, agricola. Nonn. Th. ἄλως, ω, ὁ, area.

Ἀλῴη, Dor. vel Att. pro ἁλοίη, captus sit, caperetur, a. 2. opt. ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλωΐδης, Aloei: gen. ab Ἄλωεύς, έως, Att. ής, nomen proprium.

Ἄλωσι, capere, seu capiaris, a. 2. imperat. ab ἅλωμι, capio, prehendo.

Ἀλώϊος, ὁ, idem ac ἀλωεύς, arealis.

Ἀλωκα, captus sum, p. act Jon. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλώμαι, idem cum ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἄλωμι. vide Ἁλίσκω, capio.

Ἄλων, ωνος, ἡ, area, in qua trituratur frumentum. Th. ἄλως, ω, ὁ, area.

Ἀλῶσαι, a. 2. inf. ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλώνητος, ος, ὁ, ἡ, sale emptus; mancipium: quoniam Thraces olim mancipia sale emebant. Suid. (unde Eust. exponit ὠνητὸς, i. e. vili emptus) ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal; & ὠνέομαι, ὤμαι, emo. unde ὠνητὸς, ὴ, όν, emptus.

Ἀλωνία, ἡ, idem ac ἄλων, area: Athen. Exponitur & tanquam fœm. ab ἀλώνιος, quæ areæ est, vel ex area.

Ἀλωνίζω, in area versor, sive commoror. Th. ἄλως, & ἄλων, area.

Ἀλωπεκίδης, ὁ, dicitur vafer, versipellis; idem ac ἀλωπεκώδης, ὁ, ἡ, vulpinus.

Ἀλωπεκάω, idem ac ἀλωπεκίζω, decipio, dolis utor.

Ἀλωπεκᾶς, ᾶ, dicitur per contract. pro ἀλωπεκέας, vulpina pellis; & metaph. astutia, seu fraudulentis artibus: apud Plut. a Them. ἀλώπηξ, εκος, ἡ, vulpes.

Ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum.

Ἀλωπεκίας, ου, ὁ, idem ac ἀλωπεκώδης, vulpinus.

Ἀλωπεκίασις, ἡ, idem ac ἀλωπεκία, defluvium pilorum; item vulpis laribulum, seu cavernula. Hesych. & Etym. ex ἀλώπηξ, vulpes.

Ἀλωπεκίζω, πεκίζω, fraudulenter ago.

Ἀλωπέκιον, ου, τό, vulpecula.

Ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis. Item canis e vulpe, & cane progenitus, qui & κυναλώπηξ, teste Xen. Item sic dicitur vitis genus, quæ unde nomen acceperit, indicat Plinius a Them. ἀλώπηξ, εκος, ἡ, vulpes.

Ἀλωπέκορος, ος, ἡ, vulpina cauda: genus herbæ.

Ἀλωπεκώδης, ὁ, ἡ, & ἀλωπεκίας, ου, ὁ, vulpinus, vulpinaris: item vulpem imitans: fraudulentus, more vulpis; dolis, & impostoris utens.

Ἀλώπηξ, εκος, ἡ, vulpes: ab ἁλῶ, & ὤψ, a fallendis oculis: vel ab ἀλῶ, & παίζω, ἡ ἐν τῇ πλοκῇ παίζουσα.

Ἄλωστις, ου, ὁ, ἡ, fraudulentus, astutus.

Ἀλωπόχρως, ὁ, vulpicolor; vulpis colorem habens. Suid. & Eust.

Ἀλωρῆται, οἱ, custodes salinarum, vel arearum. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, sal, vel ἄλων, ω, ἡ, area; & ὄρος, ου, ὁ, custos.

Ἄλως, ω, ὁ, area, in qua teritur, seu trituratur frumentum; ab ἅλις, seu ἁλίζω, παρὰ τὴν τῶν ἀστέρων συναθροισιν. Item circulus & corona syderum. Sic etiam circulus apparens circa Solem, & Lunam, secundum Hesych. Solis, aut Lunæ circumferentia. Item clypei circumferentia, orbis apud Æschylum. Item circulus in oculis inter σφενδόνην, & ἰρίδα. Vide Jul. Poll.

Ἁλώσιμος, ὁ, ἡ, qui capi, vel expugnari potest.

Ἄλωσις, εως, ἡ, captura. Th. ἁλίσκω, capio.

Ἀλωσομένης, expugnandæ. f. 1. part. m. & g.

Ἁλωτὸς, ὴ, όν, idem ac ἁλώσιμος, expugnabilis, comprehensibilis.

Ἀλώστητος, ὁ, ἡ, ὁν, indefinens, jugis, assiduus, non intermittens. ex α priv. & λωτάω, respiro, interquiesco.

Ἀλῶν, pro ἁλῶ. ab ἁλίσκω, capio.

Α Μ.

Ἀ'μ, ex ἀμφὶ, circa.

Ἀ'μα, adverb. una, cum a; ὁῦ him, cum. ἅμα, Dor. pro ἅμα. sed ἁμὰ, Dor. pro ὁμῶ, simul.

Ἀμαδρυάδες, αἱ, (quæ & δρυάδες) Nymphæ dictæ, quod cum quercubus nasci, & cum iisdem interire crederentur. Plut. in Exot. ex ἅμα, simul, & δρῦς, υός, ἡ, quercus.

Ἀμαζόνες, ονων, αἱ, Amazones: ex α, & μαζὸς, ὁ, mamma.

Ἀμαθαίνω, indoctus sum: ab α & μανθάνω, disco.

Ἀμαθέστατος, η, ὁ, superlat. ab ἀμαθὴς, ὲος, ὁ, ἡ, indoctus: ex α, & μανθάνω, disco.

Ἀμαθεῖ, adv. indocte.

Ἀμαθῆ, acc. sing. ab ἀμαθὴς, indoctus.

Ἀμαθὴς, ὲος, ὁ, ἡ, indoctus, qui non didicit literas, literarum rudis: proprie qui non didicit, imperitus, rerum ignarus, seu nullam habens rerum experientiam, & simpliciter expers: item rusticus, ignarus, nescius, rudis: ut ἀμαθὴς Ἑλληνικῶν γραμμάτων, Græcarum literarum rudis. Item pro ἀνηγόμαθος, indoctus, etiam accipi testatur Eust.

Ἀμαθία, & ἀμαθίη, ἡ, inscitia, ignorantia, rerum imperitia: item ruditas, rusticitas, ex α priv. & μανθάνω, disco.

Ἀμαθίνδην χόγχοι, αἱ, dicuntur conchæ gaudentes arena littorea, apud Athen. l. 3. ab ἄμαθος, pro ψάμαθος, arena.

Ἀμαθώνιος, ου, ὁ, arenosus, Jon. ἀμαθώδης, pro ψαμαθώδης: ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος, ἡ, arena.

Ἄμαθος, ου, ὁ, arena.

Ἀμαθόω, ῶ, ῶ, in pulverem redigo, præs. ind. ab ἄμαθος, ὁ, arena.

Ἀμαθώδης, ὁ, pro ψαμαθώδης, idem ac ἀμαθώνιος, ὁ, arenosus.

Ἀμαθῶς, inscite, imperite, indocte, vel more hominis imperiti, seu indocti. Thuc. l. 1. est adv. ab ἀμαθὴς, indoctus.

Ἀμαίευτος, ου, ὁ, ἡ, obstetricis manum non expertus. Nonn.

Ἀμαιμάκητος, ὁ, indomitus, ἀμαιμακήτου, pro ου, g. Jon. Ex α intensivo, & μαιμάω, vel ab α priv. & μάχομαι, cum reduplicatione: ut sit inexpugnabilis. Item immensus: ex μῆκος, ους, τὸ, Dor. μάκος, longitudo.

Ἀμαιμων, ὁ, ἡ, qui vel quæ obstetrice caret. Oppian. ex α priv. & μαῖα, ας, ἡ, obstetrix. unde μαῶν, obstetrix fum.

Ἀμάιμων, ὁ, ἡ, dicitur, qui vel quæ obstetrice caret.

Ἀμάλακτος, & ἀμαλθάκτου, ὁ, qui molliri nequit, durus, rigidus: ex α priv. & μαλάσσω, pro quo dicitur etiam μαλθάσσω, seu μαλάττω, fut. ξω, mollio. unde μαλακτὸς, ὴ, όν, qui molliri potest.

Ἀμαλάττω, vel ἀμαλάσσω, perdo, corrumpo, destruo. ab ἀμαλὸς, ὴ, ὁ, mollis, tener, debilis.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀμαλδύω, corrumpo, consumo, ut molle. ab ἁμαλός. aliquando demolior, q. ὁμαλδύω, ab ὁμαλός, ὁ, planus, lævis.

Ἀμάλθαστος, ὁ, vide ἀμάλθευτος, durus.

Ἀμάλθεια, ας, ἡ, Capra cœlestis, quæ Jovem lactasse fertur: forsan ab ἀμαλθύω, dito, nutrio, multiplico.

Ἀμαλθεῖον, τὸ, vide in ἀμαλθύνειν.

Ἀμαλθύνειν, ditare, propagare, aut nutrire in modum τῆ τῆ ἀμαλθείας κέρατος, Hesych. & Etym. nam ἀμαλθείας, seu capræ istius cœlestis, a qua lactatum fuisse perhibent Poetæ Jovem, cornu omnium rerum copia abundasse fertur. unde a Cicerone ἀμαλθεία, & ἀμαλθεῖον dicitur Bibliotheca omnis generis libris referta, Epist. 25. l. 1. ad Att.

Ἀμαλλα, ης, ἡ, manipulus.

Ἀμαλλεύω, in manipulos colligo. παρὰ τὸ ἁμᾶσθαι, vel παρὰ τὸ ἅμα. ἀλλίζεσθαι χερσὶ τὰς ἀκάνας.

Ἄμαλλιον, ι, τὸ, funis ad ligandas amallas. Eust. a Them. ἄμαλλα, ἡ, manipulus.

Ἀμαλλοδέτης, ἠρος, & ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, manipulorum ligator; ab ἄμαλλα, manipulus, & δέω, ligo.

Ἁμαλός, ή, όν, mollis, tener; pro ἁπαλός, π, mutato in μ, Æol.

Ἀμαλόω, ῶ, aboleo.

Ἁμαλῶς, molliter, ab ἁμαλός, mollis.

Ἀμαμηλίς, ίδος, vel ίδων, ὁ, dicitur genus quoddam pyri, mespili, aut ficus: ex eo, quod cum malo floreat. Eust. ex Paul. & Hippoc. ex ἅμα simul, & μῆλον, τὸ, pomum.

Ἀμάμυξ, υκος, ἡ, uvæ quoddam genus.

Ἄμαν, metere, præs. inf. verbi ἀμάω, meto.

Ἀμανδαλον, τὸ, ab ἀμαλδύω, ex quo primum fit ἀμάλδαινον, evanidum, abolitum; deinde per transpositionem literarum, ἀμάνδαλον, quo utitur Alcæus.

Ἀμανδαλόω, ῶ, aboleo, lædo. Hesych.

Ἀμανίτης, ου, ὁ, fungus, vel fungi species.

Ἀμάντιστος, ὁ ἡ ὁ, non vaticinans: item de quo nemo vaticinatus est, aut vaticinatur: ex α priv. & μαντόω, ὁ.

Ἄμαξα, ης, ἡ, currus; quia ἅμα ἄξονι, cum axe rotæ, circa quem hæc agitur. vel dicitur ἐκ τῆ ἅμα ἄξαι, quia in eo plures simul vehi possint. Item septentriones, a figura plaustri.

Ἀμαξάκι, ή, idem ac Th. ἁμαξα, factum κατὰ παραγωγὴν. Eust.

Ἀμαξάκιον, τὸ, diminutiva voce ἡ ἅμαξα dicitur, teste Hesych.

Ἀμαξέα, ᾶ, dicitur ὁ τῶν ἁμαξῶν φόρτος, onus, quod vehitur curru; farcina, quæ vehitur plaustro. Suid.

Ἀμαξεύω, plaustrum duco, aurigor, plaustris transeo. Plut. & in pass. ἁμαξεύομαι, plaustro vehor; a Them. ἅμαξα, ης, plaustrum.

Ἀμαξήλατος, ε, ὁ ἡ ἡ, vehicularis, seu plaustraria via, subintell. ὁδός. ex ἅμαξα, & ἐλαύνω, f. άσω, præt. κω, ab ἐλάω, agito.

Ἀμαξήτειος, vide ἀμαξόπους.

Ἀμαξήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, plaustrarius, plaustralis. ut ἁμαξήρης τρίβος, apud Eurip. via plaustraria: a Them. ἅμαξ, ης.

Ἀμαξιά, vel potius ἁμαξιά, ᾶ, via, qua plaustrum agitur.

Ἀμαξιαῖος, α, ὁ, plaustralis, plaustrum implens: ut ἁμαξιαῖοι, λίθοι, Xen.

Ἀμαξιάδης, ου, ὁ, aurigator, auriga. Hesych.

Ἀμαξιαδικός, ή, όν, plaustralis, ad plaustrum pertinens. Item plaustrarius, sive carpentarius.

Ἀμάξιον, ι, τὸ, plaustellum.

Ἀμαξίς, ίδος, ἡ, plaustellum.

Ἀμαξίτης, ου, ὁ, plaustralis, curulis: ut ἁμαξίτης φόρτος: in Epigr.

Ἀμαξιτός, ή, όν, via vehicularis, seu plaustraria, per quam agitur, vel agi potest currus: & apud Herodot. spatii quantum opus est ad agendum currus, unde & sic appellata fuit via publica. Il. χ. a Th. ἁμαξα, ης. quod reperitur etiam cum tenui, ἀμαξα, ης, currus.

Ἀμαξόβιος, sive ἁμαξοβίστης, ου, ὁ, in plaustro vivens: ex ἅμαξα, ης, & βίος, ου, vita.

Ἀμαξοκυλισταί, οί, q. d. currus devolutores. sic quidam Megaris appellati sunt: ut colligitur ex historia, quam Plut. in fine κεφ. Ἕλλω, refert. ex ἅμαξα, ης, & κυλίω, verso, devolvo.

Ἀμαξοπηγέω, plaustra fabricor; ex ἅμαξα, ης, & πέπηγα, præt. med. verbi πηγνύω, f. ξω, figo.

Ἀμαξοπηγός, ὁ, curruum fabricator, plaustrorum compactor.

Ἀμαξόπους, οί, plaustripedes. Vitruv. lib. 10. Sic vocari ait arbusculos, in quibus versantur rotarum axes, concluſi laminis ferreis. Ex ἅμαξα, ης, currus, & πούς, ποδός, pes.

Ἁμαξοτροχία, ή, curriculi orbita; ex ἅμαξα, ης, & τροχός, ὁ, rota.

Ἀμαξουργός, ὁ, plaustri fabricator.

Ἀμαξουργία, ή, plaustri fabricatio. ex ἅμαξα, ης, & ἔργον, τὸ, opus.

Ἀμάρμαι, ωμαι, metor: frequentius vero pro ἀμάω, & interdum absolute. Item metaph. fructum, & utilitatem decerpo: ut Plut. τῆ διαίτης τῶν ἐλεύθερίων ἀμώμεθα, fructum liberratis decerpimus, fruimur libertate. Est pass. a Th. in act. ἀμάω, meto.

Ἄμαρ, αρτος, τὸ, Dor. ἦμαρ, dies.

Ἀμάρα, ας, & Jon. ἀμάρη, ἡ, sulcus in prato, vel horto, per quem aqua ducitur, irrigandæ terræ gratia. Item meatus, & fossa: item meatus subterraneus, cloaca. In plur. ἀμάραι dicuntur per metaphoram cavitates illæ, & meatus in auricula: per eas enim, veluti per canales, & rubulos, deferuntur sordes, & retrimenta capitis. Ab ἅμα, & ῥέων, vel ab ἄμη, & αἴρω. ligone enim fiunt sulci. vel ab a חכר fovea.

Ἀμαρίκινος, η, ὁ, amaracinus; ex amaraco confectus, aut amaraco conditus: ut Ἀμαρίκινον ἄνθος, flos amaracinus, seu amaraci; Dioſc. & ἀμαρακίνου μύρου, apud Athen. l. 5. ἀμαράκινον ἔλαιον, Dioſc. 1. 29.

Ἀμαρακώδης, ους, ὁ, amaraco similis. Nicand. in Ther.

Ἀμάρακον, ου, τὸ, idem ac ἀμάρακος, amaracum.

Ἀμάρακος, ου, ὁ, amaracus: herbæ species.

Ἀμαραντος, η, ὁ, ἡ, non marcescens: a μαραίνω, marcesco, tabesco.

Ἀμάραντος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἀμάργαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, margaritis carens: ex α priv. & μάργαρον, τὸ, unio.

Ἀμαρεῖν, sequi, more nimirum aquæ, quæ per aquarium sulcum τῆ ὑγροῦ, irrigatoris ductum sequitur.

Ἀμάρυμα, τὸ, aquæ, aut sordes, quæ per aquarum sulcum defluunt: item cloaca. Hesych.

Ἀμαρύω, permeo more aquarum, quæ per aquarios sulcos derivantur, & deducuntur.

Ἀμαρύη, ἡ, & ἀμαρίς, ίδος, ἡ, idem ac Th. ἀμάρα, sulcus.

Ἀμαρύσιον ὕδωρ, dicitur aqua, quæ per ἀμάραν ducitur; aqua per aquæ ductus influens; cujusmodi sulci aquarii a nonnullis vocantur colliquiæ, incilia, & inciles, seu inlices, & inlicia; quoniam per eos aqua illicitur. Theophr. Hist. Plant. 2. 8.

Ἀμαρτάνω, pecco, f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα. ao. 2. ἥμαρτον: a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ, dat. pl. ἁμαρτήσασι. q. ex α & μάρτω, assequor, attingo scopum. ἔμαρτον, aor. 2. Jon. ἁμάρτη, sub. ἁμαρτών, part. Vir doctus derivatum putat a מרה marà, rebellare.

Ἀμαρτάνω, aberro, i. e. non attingo scopum, aut metam. item dicitur etiam ἁμαρτάνειν τῆ ὁδῆ, aberrare via. & ἁμαρτάνειν τοῦτο ἔκειθεν, aberravisse ab omni æquitate. Od. λ. ἁμαρτάνειν μύθων, errare in verbis, vel circa verba. item exp. ἀποτυγχάνω, frustror, ut ἁμαρτὼν τῆ ἐλπίδος, qui frustratus est sua spe. Item erro, fallor, hallucinor, erratum committo. & apud Plut. absolute ponitur; ut in Lysimachi Apophth. ὃς ἐν τοῖς πολέμοις οὐκ ἁμαρτάνει, in bello hoc licet bis errare. atque inde significat etiam peccatum admitto, delinquo; ut ἁμαρτεῖν εἰς τοὺς γονεῖς, peccare in parentes. & apud Thuc. ἁμαρτάνειν πολλὰ εἰς ἡμᾶς, multa in nos peccat.

Ἁμαρτὰς, ἀδος, ἡ, apud Jones idem dicitur ac ἁμαρτὶς, sive ἁμάρτημα: ut ἁμαρτάδα ἀζήμιον, apud Dionys. Hal. a Them. præced. ἁμαρτάνω, pecco.

Ἁμαρτῆ, simul: ut ὁμαρτῆ, adv.

Ἁμαρτήδην, a. 1. part. pass. n. g. ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, erratum, peccatum, lapsus. Aristot. Rhet. 1. ait, ἁμαρτήματα esse, quæ non committuntur improbitate, & quæ non sunt παράλογα. vide eundem, & Eth. 1. Sic quod nos, inquit Erasmus, errorem vocamus, Græci vocant ἁμάρτημα, quod fere per imprudentiam committimus: nec semper apud Latinos error, ut nec apud Græcos ἁμάρτημα, est in vitio. est verbale ab ἁμαρτάνω, f. ἁμαρτήσω, erro.

Ἁμαρτηρός, ᾶ, ὁ, erroneus; Bud. & ἁμαρτητικός, ή, όν, offensator, qui sæpe offendit in re aliqua; errare solitus in re quapiam: Aristot. Eth. 2.

Ἁμαρτήσῃ, a. 1. sub. ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum; item victima pro peccato; ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἁμαρτινόος, η, όν ὁ ἡ, cujus mens est prava: ex ἁμαρτάνω, & νόος, mens.

Ἁμαρτίνοος, ὁ, dicitur contracte pro ἁμαρτινόος, i. e. κατὰ νοῦν ἁμαρτών, errans, peccans: proprie, cujus mens errat, & fallitur.

Ἁμαρτοεπὴς, ὁ ἡ ἡ, qui dicendo peccat, aut decipit: ab ἁμαρτάνω, & ἔπω, dico.

Ἀμάρτυρος, idem ac ἀμάρτυρος, ὁ, (& Th. idem) non testificatus, carens testibus.

Ἀμάρτυρος, ε, ὁ, ἡ, testimonii expers: ex α, & μάρτυρ, testis.

Ἁμαρτωλὸς, η, όν, ὁ, ἡ, peccator, & peccatrix: ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, & ἀμάρυγμα, ατος, τὸ, micans fulgor. Ab

Ἀμαρύσσω, splendeo, fulgeo, f. ξω, p. χα. ἀμάρυσσα, 3. p. imperf. Jon. q. ex α intensiva & μαίρω, luceo.

Ἀμαῦς, αῦος, ἡ, navis: apud Etym. ex Æschylo.

Ἀμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς, nos.

Ἀμάσας, Dor. pro ἀμήσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἀμάω, meto, a. 1. ἤμασα.

Ἀμᾶσθαι, metere, præs. inf. m. ab ἀμάω.

Ἄμαστος, η, ὁ ἡ ἡ, non manſus, seu non manducatus. Item idem ac ἄμαστος, qui nihil commanducavit, comedit, seu gustavit. ex α priv. & μασάομαι, seu μασσάομαι, mando, manduco, comedo: vel ex μάσσω, pinso.

Ἀμάσητος, idem ac ἀμάστητος, non manſus.

Ἀμαστίγωτος, ὁ, non flagellatus, flagris non examinatus: ex α priv. & μαστίξ, flagrum.

Ἄμαστος, ὁ, qui nihil commanducavit, comedit, seu gustavit.

Ἀμασυκώδεις, αἱ, mala, seu pyra, quæ cum ficis simul florent, & proveniunt: ex ἅμα, simul, & συκῆ, ficus.

Ἀμάσυκον ὀλοῦν, malum una cum ficu florens. Eust. ex Paul.

Ἁματροχάω, simul curro: ab ἅμα, vel ἅμαξ, & τρέχω, curro.

Ἁματροχιὰ, ας, ἡ, q. ἁρματροχιὰ, Poet. rotarum concursus.

Ἀμάτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, qui matre caret: ex α, & μήτηρ, mater.

Ἀμαυρόβιος, ὁ, languide vivens: in Epigr.

Ἀμαυρόχρως, ὁ, nigrum habens fructum: ex ἀμαυρὸς, niger, comp. cum βίος, & χρῶτος, ὁ, fructus.

Ἀμαυρὸς, ά, όν, ὁ, obscurus: q. ab α, & μαύρω. comp. ἀμαυρότερος, ἀτερα, ον, Jon. ἀμαυρότερος. Hinc forsan Maurus.

Ἀμαυρότης, τητος, ὁ, obscuritas.

Ἀμαυρόω, obscuro, obfusco.

Ἀμαυρωθείς, intereat. a. 1. opt. pass. ab ἀμαυρόω, obfusco. Th. ἀμαυρὸς, obscurus.

Ἀμαυρῶς, obscure.

Ἀμαύρωσις, ἡ, obscuratio.

Ἀμαχα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀμαυρωτικός, ή, όν, obscurandi vim habens, seu obscurans, ab ἀμαυρόω, obscurus, & ἀμαυρόω, obscuro.

Ἀμαχανία, ας, ἡ, Dor. pro ἀμηχανία.

Ἀμάχανος, pro ἀμήχανος, ὁ, impotens.

Ἀμαχή, &

Ἀμαχητί, adv. sine prælio.

Ἄμαχος, ή, όν, ἡ, alienus a pugna, vel inexpugnabilis, impossibilis: superl. ἀμαχώτατος. Ex α, & μάχομαι, pugno.

Ἄμαχος, adv. sine prælio.

Ἀμάψωτος, ον, idem ac ἀμάσητος, non mansus.

Ἀμάω, ῶ, meto, f. ήσω, p. ἤμηκα. forsan ab ἅμα, quoniam multa simul colliguntur. Hinc quidam derivant Gall. *Amasser*. Apud Aristoph. in Equit. ἀλλότριον ἀμῶν θέρος, alienam metens messem. Item colligo, accumulo. Item abscindo, demeto.

Ἀμβαίη, pro ἀναβαίη.

Ἀμβαίνειν, Poet. pro ἀναβαίνειν.

Ἀμβάλοῦ, Dor. & Æol. pro ἄμβαλε, a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω, protraho.

Ἀμβάλλομαι, Poet. pro ἀναβάλλομαι, differo, procrastino. 1. pl. ἀμβαλλόμεθα.

Ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω, protraho.

Ἄμβασε, Poet. & Dor. pro ἄμβησε; per syncopen pro ἀνέβησε, & hoc pro ἀνεβίβασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, ascendere facio, impono in. Thema βαίνω, quod fæpe apud Poetas transitive sumitur pro ἀναβιβάζω, impono.

Ἀμβάσῃ, ascendes, f. 1. m. Poet. & Dor. pro ἀναβήσῃ. ab ἀναβαίνω, adscendo.

Ἄμβασις, pro ἀνάβασις, ὁ, ascensio.

Ἀμβάτης, pro ἀναβάτης, ὁ, ascensor.

Ἀμβατός, ὁ, pro ἀναβατός, Poet. ab ἀναβαίνω, ascendo.

Ἄμβη, ης, ἡ, supercilium petræ; crepido: q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Forsan ab ⟨ebn⟩ eben, lapis.

Ἄμβιξ, ικος, ὁ, olla, calix.

Ἀμβλεὶς, ῆ, ὁ, idem ac

Ἀμβλύς, ὁ, obtusus.

Ἀμβλήδην, pro ἀναβλήδην, adv. alte.

Ἀμβλίσκω, abortiri facio.

Ἀμβλόω, hebeto, abortivum pario.

Ἀμβλυγώνιος, ὁ, obtusum angulum habens: ex ἀμβλύς, obtusus, & γωνία, ας, ἡ, angulus.

Ἀμβλυπεδής, ές, ὁ, hebetativus, hebetandi vim habens.

Ἀμβλύνω, hebeto, obtusum reddo. item tardo, impetum frango, & retundo: in pass. ἀμβλύνομαι, obtundor, hebetor; a Th. ἀμβλύς, hebes, obtusus:

Ἀμβλύς, εῖα, ύ, obtusus, hebes.

Ἀμβλύτατα, adv. obtusissime.

Ἀμβλύτης, τητος, ἡ, obtusitas, hebetudo.

Ἀμβλύω, idem ac ἀμβλόω, hebeto.

Ἀμβλυωπεδώδης, ες, hebetudo visus.

Ἀμβλυωπέω, ῶ, cæcutio; sum obtusis, & hebetibus oculis: ex ἀμβλύς, obtusus, & ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus.

Ἀμβλυωπής, ὁ, ἡ ἐς, obtusam habens aciem oculorum, & hebetem: & interdum active, obtusam reddens aciem oculorum.

Ἀμβλυωπία, ἡ, visus obtusus; hebes oculorum acies.

Ἀμβλυωπός, ὁ, idem ac ἀμβλυωπής.

Ἀμβλυώττω, idem ac ἀμβλυώπτω, hebetem habeo aciem oculorum, cæcutio, caligo. Th. ἀμβλύς, obtusus.

Ἀμβλωθῇ, abortiatur, 3. sing. aor. 1. sub pass. verbi ἀμβλόω, abortivum pario.

Ἀμβλωθρίδιον, ου, τό, idem ac ἄμβλωμα, ατος, fœtus abortivus: item medicamentum, quod abortum provocat, vel ad partum abigendum, vel elidendum.

Ἄμβλωμα, τό, obtusio hebetatio. item abortus, partus abortivus.

Ἀμβλωπός, ὁ, idem ac ἀμβλυωπής.

Ἀμβλωπώς, ῆ, idem ac ἀμβλυωπός.

Ἀμβλωπῆ, ους, ἡ, idem ac ἄμβλωμα.

Ἀμβλωσκω, idem ac ἀμβλίσκω, & ἀμβλόω, hebeto.

Ἀμβλώτω, (factum ex ἀμβλυώττω, u syncopato) cæcutio; item abortior, abortivum pario: idem ac ἀμβλύω, vel ἀμβλόω, hebeto.

Ἀμβλωτικά, τὰ, medicamenta, quæ abortum efficiunt, φθόρια.

Ἀμβοάω, pro ἀναβοάω, exclamo.

Ἀμβολάδαν, Dor. pro ἀμβολάδην, cunctanter.

Ἀμβολάδην, pro ἀναβολάδην, quod exp. ἀπὸ προοιμίου, Il. χ. Item procrastinando; cunctanter, & segniter. ab ἀναβάλλω, remoror.

Ἀμβολάς, άδος, ἡ, terra egesta, vel aggesta, ab ἀναβάλλω, protraho.

Ἀμβολή, ῆς, ἡ, præludium: Poet. Sync. pro ἀναβολή, ἡ, mora.

Ἀμβολία, ἡ, vel ἀμβολίη, idem ac ἀμβολή, ἡ, pro ἀναβολή cunctatio, & mora, dilatio: item pro terræ egestione.

Ἀμβολιεργός, ή, όν, dilator operum: ab ἀναβάλλομαι, differo, & ἔργον, opus.

Ἀμβροσία, ἡ, cibus deorum, ut nectar, potus: ut διεπίνω τὴν ἀμβροσίαν, quidam existimarunt fuisse etiam aliquid liquidum, & de potu dici, ut vicissim νέκταρ de cibo alicubi dictum invenitur; & pro quodam suaveolente oleo, seu unguento accipi ab Hom. quidam putarunt. vide Eust. Item flos quidam. unde ἀμβρόσιος, floridus. Vide Eust. Est etiam nomen malagmatis contra febres efficacis; de quo apud Paulum l. 7. c. 18. & antidoti nomen, apud Cels. l. 5. c. 23. Item potionis cujusdam species, de qua vide Gal.

Ἀμβροσιῶν, Dor. pro ἀμβροσίων, gen. pl. Ex α & βροτός, ὁ, homo, mortalis.

Ἀμβροσίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμβροσία, cibus Deorum.

Ἀμβροσιόδμος, ὁ, ἡ, ambrosiæ odorem habens: Athen. ex ἀμβροσία, & ὀδμή, ῆς, ἡ, odor. Th. ὄζω, oleo.

Ἀμβρόσιος, ον, ὁ, immortalis. Item divinus: sumitur & pro dulcis, aut placidus: ut ἀμβρόσιος ὕπνος, dulcis somnus: Il. α. & ἀμβροσίη νύκτα, placidam noctem: Il. β. sic & ἀμβροσία, ἡ, immortalis, divina, apud Hom.

Ἀμβροσιώδης, ὁ, ambrosiam redolens, suavissimus.

Ἀμβροτεῖν, vel ἀμβρότω, aberro, pecco. unde ἀμβροτεῖν exponitur ἁμαρτεῖν, peccare: item ἁμύττειν, apud Hesych. est cum μ inserto, ab ἀβρότη, ης, ἡ, nox: unde ἀβροτάω, ῶ, noctu occurro: item pecco.

Ἄμβροτος, ον, ὁ, inserta littera μ euphoniæ gratia pro ἄβροτος, immortalis, qualis est deorum immortalium; vel diis immortalibus dignus, incorruptus, divinus: item pro sine mortali; nullum mortalem, i. e. nullum hominem habens: ut ἄβροτος ἰφθιμία, apud Æschyl. Item ἄβροτον exp. a Suida, ἄψυχον, ἀναίσθητον, inanimatum, sensu non præditum. & exp. etiam ἀπάνθρωπον, inhumanum.

Ἀμβωμοῖσι, pro ἐπὶ βωμοῖς, ad altaria, vel super: a βωμός, ὁ, altare.

Ἄμβων, ονος, ὁ, umbo, quidquid in plano eminet, ac prominet, rotundam habens figuram ab ἀμβαίνω, ascendo.

Ἄμβων, ονος, ὁ, idem ac ἄμβη, crepido. Hesych. testatur, Æschylum ἀμβώνας vocasse acclivitates, & fastigia montium. sed dicuntur ἄμβωνες etiam τὰ χείλη τῶν λεκανίδων, inquit Ælius Dion. παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι, quasi ἀνάβωνες, inquit Etym. Pro pulpito affertur etiam ex Concilio Laodiceno.

Ἀμβώσας, Jon. pro ἀναβοήσας, edito clamore. Th. βοάω, clamo.

Ἀμέ, Dor. pro ἐμέ, acc. sing. ab ἐγώ.

Ἀμήχαρτος, ον, ὁ, ἡ, immensus: ab α, quæ eadem ac σπω, & μέγας. Aliquando invidia carens: & sic ab α, & μεγαίρω.

Ἀμεγέθης, ες, ὁ ἡ ἡ, magnitudine carens: non magnus; ut quod corporatum non est: item pusillus: ex α pr. & μέγεθος, ους, τό, magnitudo. Th. μέγας, gen. μεγάλου, magnus.

Ἀμέθεκτος, ὁ, qui non participatur; cujus quis particeps non est: ex α priv. & μέθεκτος, qui participatur. Plut.

Ἀμέθοδος, ἡ, via, & compendio carens; ex α priv. & μέθοδος, ἡ, via, methodus, ratio docendi, & discendi, ex μετὰ, cum, & ὁδὸς, ἡ, via.

Ἀμέθυσος, sive ἀμέθυστος, ὁ, ἡ, non ebrius; item ebrietatem arcens: ut apud Dioscor. l. 1. c. 177. de amygdalis: ἔστι δὲ καὶ ἀμέθυστα, προσλαμβανόμενα, ὅσον ἀνὰ ζ': i. e. ebrietatem prohibent, si quinque, aut septem præsumantur. sic ἀμέθυστα φάρμακα, & ἀμέθυστοι πόσεις, quæ inebriari non sinunt.

Ἀμεθυστίζω, refero colore, aut alia similitudine amethystum. utitur Plin. l. 27. c. 7. ex α priv. & μέθυ, τὸ, vinum. unde μέθυσος, μεθύω, & μεθύσκω.

Ἀμέθυστος, ὁ, amethystus, gemmæ nomen, sic dicta traditur, quod ebrietati resistat. ex α & μεθύω, inebrio. vide Plin. l. 37. c. 9. & l. 14. c. 2.

Ἀμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, & tunc τὸ α longum, alias Jon. est breve; 3. sing. imperf. m. verbi ἀμείβω, alterno.

Ἀμείβω, f. ψω, commuto, permuto, alterno, vices reddo, succedo. præterea, p. ἤμειφα, a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι, p. pass. ἠμειμμαι. f. 1. ἀμειφθήσομαι p.m. ἠμείβην.

Ἀμειδής, ές, &

Ἀμείδητος, ον, ὁ ἡ, tristis, tetricus: ab α, & μειδάω, subrideo.

Ἀμείλικτος, ον, ὁ, ἡ, asper, durus: ex α, & μειλίσσω, demulceo.

Ἀμείλιχος, ον, ὁ, ἡ, implacabilis, idem ac ἀμείλικτος: ex α, & μείλιχος, mitis.

Ἀμείνων, ονος, melius, comp. ab ἀγαθός, bonus.

Ἀμείνων, ὁ, melior: acc. sing. m. & f. & in ne. pl. ἀμείνονα, ἀμείνοσι, ἀμείνων. gen. pl. ἀμειόνων. comp. ab ἀγαθός, bonus.

Ἀμείρω, privo aliquem portione: ex α, & μείρω, divido.

Ἀμείρθω, Dor. pro ἠμείρθω, a. 1. ind. pass. ἀμείφθεται, transiverit. f. 1. m. verbi ἀμείβομαι. f. ψομαι Th. ἀμείβω, alterno.

Ἀμείψις, εως, ἡ, permutatio, compensatio. verbale ab ἀμείβω, alterno.

Ἀμείωτος, ον, ὁ ἡ, non imminutus, ideoque integer, qui minor fieri nequit. ex α priv. & μειόω, οους, ὁ, ἡ, minor. unde μειωτός, minor factus.

Ἀμέλγες, Dor. pro ἀμέλγεις, mulges, 2. sing. præs. ind. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀμέλγω, f. ξω, p. ἤμελχα, mulgeo, fructus immaturos carpo.

Ἄμελε, ne cura, ne sis sollicitus. imperat. verbi ἀμέλεω. hinc transit in adv. & significat certe, nimirum, utique: ex α, & μέλει, curæ est.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, neglectus. dicitur & ἀμέλεία ἔνεστί τι, aliquid non curare: apud Eurip.

Ἀμελεῖ, vel ἀμελεῖ, indiligenter, negligenter, incuriose, contemptim.

Ἀμέλεται, impersonaliter dicitur pro cura nulla fuit: ab ἀμελῶμαι, negligor, neglectui habeor, pass. ab act. ἀμελέω, curæ non habeo, contemno: ab ἀμελής.

Ἀμελητής, ὁ, cujus cura non est, qui negligitur. Vel qui curandus non est, qui negligendus est: ex α priv. & μελετάω, curo.

Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Item inexercitatio, vel exercitationis carentia.

Ἀμελέτητος, ον, ὁ, securus, otiosus, immeditatus. Item inexercitatus. Item imperitus, indoctus.

Ἀμελετήτως, inexercitate, absque exercitatione.

Ἀμελέω, ῶ, negligo. f. ήσω. p. ἠμέληκα. a. 1. ἠμέλησα. ἀμεληθῆναι, 3. pl. sub. ἀμεληθεῖντο, gen. sing part. præs. ἀμεληθέντος, Jon. pro ἠμεληκότος, perf. pass. verbi ἀμελέω.

Ἀμελής, ές, ὁ, ἡ, qui curam non gerit, negligentia urens circa quidpiam. unde neutrum τὸ ἀμελές, passive de re dicitur, & exp. quod negligitur, seu quod curæ non est: ex α priv. & μέλει, curæ est.

Ἀμελησία, ας, ἡ, securitas.

Ἀμελητέον, negligendum est.

Ἀμελητός, ή, όν, negligendus: ab ἀμελέω, ex α, & μέλει, impers. curæ est; vel μελετάω, curam gero.

Ἀμελητί, idem ac ἀμελεῖ, negligenter.

Ἀμελία, ας, ἡ, discrepantia; idem ac ἀμέλεια,

Ἀμελγ-

Ἀμελλητί, incunctanter, sine mora, aut procrastinatione; ex α priv. & μέλλω, futurus sum: unde μέλλομαι, differor, tardo procedo.

Ἀμίλλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non futurus, non differendus; qui non differtur, seu procrastinatur; cunctatione carens, seu procrastinatione.

Ἀμέλξης, mulseris, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀμελξις, ἡ, mulsio: Job 20. est verbale ab ἀμέλγω, f. ξω.

Ἀμελῶς, segniter; non adhibita cura, & studio. unde dicimus ἀμελῶς ἔχειν πρός, ἀμελῶς ἔχειν περί τινα, vel περί τι, neglectui habere aliquem, vel aliquid. est adv. ab ἀμελής, negligens.

Ἀμεμέχω, partem habeo cum alio, particeps sum.

Ἀμεμπτος, ος, ὁ, ἡ, inculpatus.

Ἀμέμπτως, inculpate, adv. Ex α priv. & μέμφομαι, conqueror.

Ἀμεμπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem ac ἀμεμπτος, de quo conqueri non potest, irreprehensus: item active, non querulus.

Ἀμεμφία, ἡ, nulla querela, nulla culpa, aut reprehensio, probri, & sceleris immunitas, factum, quod reprehensione vacat.

Ἀμένας, Dor. pro Ἀμήνας, ος, ὁ, nomen fluvii.

Ἀμενηνός, ἡ, ὸν, debilis, qui cito deficit: ab α, & μένω, vel μένος.

Ἀμενηνόω, debilito.

Ἀμενής, ἐος, ὁ, imbecillis, evanidus, idem ac ἀμενηνός, qui cito deficit.

Ἀμενῶ, impatienter, χωρὶς ὑπομένειν. ex α priv & μένω, permaneo: constanter maneo.

Ἀμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ὁ, dies.

Ἀμέρσαι, in diebus, interdiu. Poet. & Dor. pro ἡμέρας.

Ἀμεσβὰς, ἐος, τὸ, nox intempesta. vide ἀμεσβὰς, media nox.

Ἀμέργω, premo, exsugo; proprie, ex oleis amurcam exprimo.

Ἀμείβω, privo, excæco; item obscuro, obtundo. imperf. Jon. ἀμερβε, pro ἠμερδε. Ex α, & μείρω, video. ἀμαρθὴς, a. 1. pass. sub.

Ἀμερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, individuus: a μέρος.

Ἀμερίζω, aliquem portione sua privo.

Ἀμεριμνέω, securus sum; animo sum libero.

Ἀμεριμνία, ἡ, securitas.

Ἀμέριμνος, ος, ὁ, ἡ, securus: ex α, & μέριμνα, ἡ, solicitudo.

Ἀμερίμνως, sine curis, secure.

Ἀμέριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem ac ἀμερὴς, (q. d. parre, seu partibus carens: qui in partes dividi, seu secari non potest) & Th. idem; ex α sc. priv. & μέριστος, divisibilis, a μείρω, divido. unde μερίζω, idem.

Ἀμεριμνὶ, adverb. citra curam, & solicitudinem: ex α priv. & μέριμνα, ἡ, cura; a μεριμνάω, curo.

Ἀμειλος, pro ἤμερος, ὁ, mitis, mansuetus. Dor.

Ἀμείρασα, pro ἠμερίσασα. a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, aliquem portione sua privo. Th. μείρω. Aut ἀμείρασα, Æol. pro ἀμᾶραι, ut κέρσαι pro κᾶραι. Aut regulariter ab ἀμείρω, privo.

Ἀμέρσης, 2. sing. a. 1. sub. ab ἀμείρω.

Ἀμεσόγαμος, ὁ, qui nuptiis privat. Nonn. ex ἀμείρω, privo, q. non impertior; (quod ex α priv. & μείρω, partior) & γάμος, ου, ὁ, vel γάμοι, οἱ, nuptiæ. Th. γαμέω, ῶ, uxorem duco.

Ἀμεσσοος, ὁ, mente privans.

Ἀμεσσήρων, ὁ, idem: ex ἀμείρω, vel potius ex ἀμείβω, idem ac simplex Themείρω, privo; & νόος, νὸς, ὁ, idem ac σὸς, νὸς, ἡ, mens.

Ἀμεύσαι, Æol. pro ἠμεύσασα, a. 1. part. ἠμεύω, manuefacio. Th. ἤμερος, mansuetus.

Ἄμμι, Dor. pro ἡμῖν, nos.

Ἄμεσος, ος, ὁ ἡ ἡ, medio carens.

Ἀμέσως, adv. fine medio, immediate: ex α priv. & μέσος, η, ον, medius, a, um.

Ἀμετάβατα ῥήματα, apud Gramm. dicuntur verba intransitiva: ex α priv. & μεταβαίνω: unde μεταβατικὸς, transitivus.

Ἀμεταβλησία, ἡ, immutabilitas.

Ἀμετάβλητος, ὁ, idem ac

Ἀμετάβολος, ὁ, immutabilis, semper idem: ex α priv. & μεταβάλλω, ομαι: unde μετάβλητος, & μετάβολος, ὁ, negotiator.

Ἀμετανόητος, ὁ, non pœnitendus, pœnitentiæ non obnoxius: ex α priv. & μετανοήσκω: unde μετάνοησις, mutatio sententiæ.

Ἀμετάδοτος, ὁ, qui nihil impertitur, immunificus, avarus.

Ἀμεταδότως, nemini quicquam impertiendo: ex α priv. & μεταδίδωμι: unde μεταδοτικὸς, ὁ, contagiosus.

Ἀμετάθετον, ν, τὸ, immutabilitas. Ex α, μετὰ, & τίθημι, pono.

Ἀμεταθετος, ος, ὁ, ἡ, immutabilis.

Ἀμετακίνητος, ος, ὁ, ἡ, immotus: ex α, μετὰ, & κινέω, moveo.

Ἀμετακινήτως, immutabiliter: ut ἀμετακινήτως ἔχειν, apud Aristot. & Isocr. est adv. ab ἀμετακίνητος, qui transmoveri non potest, immutabilis: ex α priv. & μετακινητὸς, ὁ, mutabilis.

Ἀμετάκλαστος, ὁ, qui non frangitur; qui frangi non potest; constans: ex α priv. cum præp. μετὰ, & Th. κλάω, f. σω: unde κλάστης, ὁ, viniror.

Ἀμετακλητὸς, ὁ, irrevocabilis, qui revocari nequit. Suid. ex α priv. & μετακαλέω; unde μετάκλησις, ἡ, vocatio.

Ἀμετάληπτος, ὁ, qui exponi non potest ex α priv. & μεταλήπτος, ὁ, communicabilis.

Ἀμεταμέλητος, ος, ὁ, ἡ, cujus nos non pœnitet: a μεταμέλομαι, pœnitentia ducor.

Ἀμετανόητος, ος, ὁ, ἡ, respicere nesciens a μετανοέω, pœnitere.

Ἀμετάστατος, ὁ, qui de sententia traduci nequit. unde apud Aristot. ἀμετάστατος ἀπορία, exp. inexorabilis, & indeprecabilis, & in neut. τὸ ἀμετάστατον, nulla persuasione flexibile: item substantive, quod nulla persuasione a semel concepta sententia dimoveri potest.

Ἀμεταστάτως, ita ut a sententia non dimovearis, Plut. ex α priv. & μεταστατὸς, ὁ, qui potest a sententia dimoveri.

Ἀμετασκεύαστος, ὁ, non transformatus; seu qui transfigurari nequit: ex α priv. & μετασκευάζω, seu ἀττω, ομαι, transmuto. unde μετασκευασμὸς, ὁ, metaplasmus.

Ἀμεταπτωτος, ὁ, immutabilis. ex α priv. & μεταπτώσσω, ὁμαι, ἄμαι, commuto.

Ἀμεταπτωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui recidere nequit, immutabilis, constans, certus: ex α priv. cum præp. μετὰ, & Th. πτόω, f. σω, impingo, erro.

Ἀμετάπτυστος, ὁ, qui transire in aliam speciem, & degenerare non potest, immutabilis. Plut. Symp. 4. ex α priv. & μεταπτύστω: unde μεταπτύστως, & μεταπτυστικὸς, ex μετὰ, & inusit. πτύω, pro Th. πίπτω, cado.

Ἀμετάστατος, ὁ, immutabilis, constans; qui de statu in statum traduci non potest. Plut. Pol. 2. ex α priv. & μεθίστημαι unde μετάστασις, & μεταστατικὸς, translatitius.

Ἀμεταστρεπτὶ, sine conversione; ita ut non respicias conversus. Plut. de Leg. l. 10. & Luc. ἀμετάστροφος, conversionis, & mutationis expers, immmutabilis: ex α privat. & μεταστρέφω: unde μεταστροφὴ, ἡ, conversio.

Ἀμετάτρεπτος, ὁ, qui mutari non potest, immutabilis, immotus. Plut.

Ἀμετάτροπος, ὁ, qui verti, mutarique nequit: ex α priv. & μεταστρέπω, ομαι unde μετατρεπτὸς, ὁ, mutabilis, versatilis.

Ἀμετοχίστος, ὁ ἡ ὁ, intractabilis. Item incomprensibilis. Hesych. ex α priv. & μετοχίζω, ομαι, tracto.

Ἀμέτερα, Dor. pro ἡμέτερα, nostra.

Ἀμέτοχος, ὁ, non particeps, expers. Thuc. l. 1. ex α priv. & μέτοχος, ὁ, particeps.

Ἀμετρήτα, ας, ἁ, Dor. pro ἀμετρήτη, ης, ἡ, vel ἀμέτρητος, ος, ὁ, ἡ, immensa: ex α, & μέτρον, τὸ, mensura.

Ἀμέτρητος, ὁ, idem ac ἄμετρος, q. d. immensuratus. Odyss. ψ. & τ.

Ἀμετρὶ, adv. idem ac ἀμέτρως, sine mensura.

Ἀμετρία, ἡ, excessus mensuræ, immoditas, excessus. Luc. Item intemperies, apud Plat.

Ἀμετροβάθης, ὁ, immensa profunditate præditus: ex ἄμετρος, & βάθος, εος, τὸ, profunditas.

Ἀμετροεπὴς, ὁ, ἡ, sine modo loquax: ab α, μέτρον, mensura, & ἔπω, dico.

Ἀμετρόκακος, ὁ, supra modum improbus: ex ἄμετρος, & κακὸς, ὁ, malus.

Ἄμετρον, ν, τὸ, immensum: ex α & μέτρον, τὸ, mensura.

Ἄμετρος, ος, ὁ ἡ ἡ, mensura carens; certam non habens mensuram: item immoderatus, immodicus, immensus, & neut. τὸ ἄμετρον, pro ἀμετρία, excessus, immodicitas, apud Luc. ἄμετρος εἶχος, qui plures habet syllabas, quam par fit. Plut.

Ἀμέτρως, sine mensura, supra modum, immoderate. unde comparat. ἀμετρότερον, vehementius, immoderatius. & in superl. ἀμετρότατα, vehementissime, plus quam par fit. ex α priv. & μέτρον, τὸ.

Ἀμοιβιστὴς, ὁ, respondens verbis, seu sermonibus; mutuos sermones reddens, mutuo compellans: ex ἀμοιβὴ, f. σω, & ἔπος, τὸ, dictio, sermo.

Ἀμοιβιστὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, pertransibilis, pervius: ab ἀμοιβὴ, vado, muto.

Ἀμοιβιστόπους, ος, ὁ, ἡ, gressus alternans: ex ἀμοιβὴ, muto, & πόρος, ὁ, via, transitus.

Ἀμοιβὴ, vado, transeo, muto, vinco, q. ab ἄμα ἰὼ, simul eo.

Ἄμμι, ος, ὁ, falx: ab ἀμάω. Item ligo.

Ἀμὴ ἀμοῦ, & ἀμοῦ, idem quod ἀμῆχθ, ἀμηχέτη, & ἀμηχέτως, sive ἀμωσγέτως, quodam modo, quoquo modo.

Ἀμηχέτοι, quemcumque in locum; ubique; ubivis.

Ἀμηχέτη, ubique, ubivis: ab ἀμὴ, & ἀμὸς, ὁ, unus, aliquis.

Ἀμὴν, vere. ἀμὴν, ἀμὴν, verissime. Hebr. אמן veritas.

Ἀμήνιτος, ν, ὁ ἡ ἡ, nulla ira percitus; non iratus; ira vacuus. Plut.

Ἀμηνίτως, adv. sine ira; animo placido: ex α, & μῆνις, ιος, ὁ, ira permanens.

Ἀμήρυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, colo non deductus. & metaph. infinitus, seu imperfectus. ex α priv. & μηρύω, revolvo, glomero.

Ἄμης, ητος, & ητος, ὁ, placentæ genus lacteæ.

Ἀμήσαι, f. 1. ind. ab ἀμάω, meto.

Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, messor. Il. α. & in fœm. ἀμήτειρα, ἡ, mulier, quæ metit.

Ἀμητήριον, τὸ, instrumentum, quo ad messem utimur.

Ἀμητίσκος, ος, ὁ, parvus ἄμης, placenta. est enim diminutivum ab ἄμης, placenta.

Ἀμητὸς, ὁ, messis, i. e. messis tempus, καιρὸς ἀμήτου, tempus reconditionis frugum.

Ἀμητὸς, οῦ, ὁ, messis, i. e. ea, quæ metuntur, vel collectio frugum: item ipsa metendi actio. a Them. ἀμάω, f. ήσω, meto.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre: ex α, & μήτηρ, ἡ, mater.

Ἀμήχανε, pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, minime cautus.

Ἀμηχανέω, inopia consilii laboro.

Ἀμηχανία, ἡ, difficultas.

Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμηχανία, difficultas: ex α, & μηχανὴ, machina.

Ἀμηχανοποιέομαι, male fabricor machinas: ex α priv. μηχανὴ, machina, artificium, & ποιέω, facio.

Ἀμήχανος, ος, ον, minime cautus, perplexus.

Ἀμία, ας, ἡ, piscis nomen: παρὰ τὸ ἅμα ἐίναι τοῖς πλέουσι: vel ὅτι ἁμαὶ μίαν φέρουσι, ἀλλ' ἀγκιστρόν.

Ἀμίαντος, ος, ὁ, impollutus: ex α, & μιαίνω, f. ανῶ, polluo.

Ἀμιγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, & ἄμικτος, & ἀμιγαῖος, ὁ ἡμὶ ἡ, purus, sincerus, non mixtus.

Ἀμίθεος, Dor. pro ἠμίθεος, ος, ὁ, semideus.

Ἀμιθρεῖν, pro ἀμεθρεῖν, per Metathesin.

Ἀμικτος, ὁ, idem ac ἀμιγὴς, pars.

Ἀμίκτως, adv. absque mistura: ex α priv. & μιγνύω, vel μίγνυμι, misceo.

Ἀμικ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἄμιλλα, ης, ἡ, contentio: item ſtudium contendens ad aliquid: ut ἄμιλλα ἀρετῆς, ſtudium virtutis. & apud Demoſth. ἄμιλλαν τιθέναι ἐπὶ τοῖς παρὰ τῶν δήμου Bud. reddit, certatim contendere.

Ἀμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo: item pro æmulari, i. e. invidere, interdum ponitur; & ἀμιλλᾶσθαι πρός τινα, enitor ad hoc; certatim contendo ad hoc. Iſoc. in Areop.

Ἄμιλλημα, τος, τό, certatio, contentio.

Ἀμιλλητήρ, ῆρος, ὁ, certator.

Ἀμιλλητήριον, ου, τό, locus, in quo certatur.

Ἀμιλλητήριος, ου, ὁ ᾗ ον, certatorius, certator: ut ἀμιλλητήριοι ἵπποι, apud Ariſt. certatores equi.

Ἀμιλλητήρια, ὁ, certativus, certatorius.

Ἀμιλλήτορες, ὁ, contentioſior. Heſych. ab ἄμιλλα, ης, ἡ, contentio.

Ἀμιμητόβιος, ου, ὁ, vita inimitabilis. ex α priv. μίμητος (a μιμέομαι), & βίος.

Ἀμίμητος, ου, ὁ ᾗ ον, inimitabilis. Plut.

Ἄμιν, Dor. pro ἡμῖν, nobis.

Ἀμιναδάβ, nomen viri ἄκλιτον, Aminadab, Populi princeps. Ex Hebraica radice.

Ἀμιξία, ας, ἡ, impermiſcentia; miſturæ defectus; commerciorum penuria; quum res miſturam non admittunt: ex α priv. & μῖξις, εως, ἡ, miſtio, permiſtio, a μίγνυμι, f. ξω, miſceo.

Ἀμιξὶη χρημάτων, ille rerum ſtatus, quo nulla ſunt inter aliquos libera commercia: q. d. rerum immixtio.

Ἄμισυ, τό, ſcyphus argenteus. Etym. Diminutivum eſt ab ἄμη, falx: item ſcyphus, inſtrumentum hauſtorium. Plut.

Ἄμιππος, ου, ὁ ᾗ ον, qui ſimul cum equis eſt; equis adjunctus: ex ἅμα, ſimul, & ἵππος, ὁ, equus.

Ἀμίς, ίδος, ἡ, matula, matella, vas urinarium, Euſt. ab antiquis Atticis aſpiratum fuiſſe air.

Ἀμίσαλλος, ὁ, difficilis, & moroſus, utpote qui ἄλλο τι μίσγεται. unde ἀμίσαλλοι γέροντες, apud Etym. qui ait dictam eſſe hanc vocem κατ' ἐνδειαν τοῦ γ, pro ἀμίσγαλλος: ex ἀμίσγω, & ἄλλος, alius.

Ἄμιστος, ὁ, non mixtus.

Ἀμισής, ὁ ᾗ ές, charus, ſine odio, non odioſus: ex α priv. & μῖσος, εος, τό, odium.

Ἀμισθί, ſine mercede, adv. ab ἄμισθος.

Ἄμισθος, ου, ὁ ᾗ ον, ſtipendio carens, mercedis expers; ſine mercede; gratuitus, non mercenarius: ex α priv. & μισθός, οῦ, ὁ, merces.

Ἀμίσυλλος, ὁ, qui nondum fectus eſt in fruſta: ex α priv. & μισύλλω, in parva fruſta ſeco.

Ἄμιτρος, ου, ὁ ᾗ ον, carens pediculo: ex α priv. & μίτρος, ου, ὁ, pediculus.

Ἄμιτρος, ου, ὁ ᾗ ον, mitram, ſeu cingulum non habens: ex α priv. & μίτρα, ας, ἡ, cingulum, balteus; item faſcia, qua caput obligatur.

Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ, ſpoliatus mitra, ac tunica: ex α, μίτρα, ac χιτών, ῶνος, ὁ, tunica.

Ἀμιχθαλόεις, ὁ, inacceſſus, i. e. ἀπρόσιτος τῇ θαλάσσῃ: ab ἅλς, mare. alii reddunt, ἀπρόσμικτος, ὁ ῥᾳδίως ὑ μίγνυται, quia impetuoſus eſt: alii ὁμιχλώδη, nebuloſum.

Ἀμιχθαλόεσσα, ἡ, dicitur Lemnos inſula, quoniam eſt ἄμικτος, & δυσπρόσιτος τοῖς τῶν ἄλλα πλοίοις: ſeu quia οἱ πλοῖ ἄλλα πλοῖα ei nequeunt μισγόμενα. eſt fœm. a maſc ἀμιχθαλόεις, inacceſſus.

Ἄμμα, ατος, τό, nexus, vinculum, nodus: item illaqueamentum, & ἄμμα κοιτίας, vinculum virginitatis, in Anth. Epigr. Eſt verbale ab ἅπτω, necto.

Ἀμμάδω, Poet. pro ἀναμίδω, pœniteam.

Ἄμμας, Æol. pro ἡμᾶς, nos.

Ἀμματα, τά, nexus, pl. ab ἄμμα, ατος, τό, ab ἅπτω, necto.

Ἀμματίζω, nexibus, & vinculis involvo. Heſych. ab ἄμμα, τό, nexus, vinculum, nodus. Th. idem.

Ἄμμε, nos, acc. pl. Poet. dicitur & in dual. Dor. & Æol. pro νώι, νῶ.

Ἀμμίγα, Poet. pro κατὰ μίγα, permagnum.

Ἀμμένικε, Poet. pro ἀνεμείνατε, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω, expecto.

Ἄμμεσσαι, ſatiatum eſſe, inf. ex ἄω, ἄσω, ἀέμεσσαι, Dor. ſeu Jon. & exempto ε, cujuſque loco inſerto, μ, ἄμμεσσαι.

Ἀμμεσσόμεθα, expectamus, Sync. pro ἀναμεσόμεθα, 1. pl. verbi ἀναμεσόω, expecto.

Ἄμμοϑ-, ι, ὁ, Dor. pro ἥμοϑ-, ſedens. Sed fortaſſe ἄμοϑ- ſcribendum. Nam τὸ α ex η Dorice mutatum eſt longum; nec geminato μμ videtur opus eſſe τῷ μέτρῳ.

Ἀμμόω, Poetice, pro ἀναμόω, expecto.

Ἀμμοῦν, Æol. pro ἡμῶν, noſtrum.

Ἄμμες, Æol. pro Dor. ἄμμε, & com. ἡμεῖς.

Ἀμμεσον, Poet. pro ἀνὰ μέσον, in medio.

Ἄμμι, ως, τό, herba, ſeu nomen ſeminis cujuſdam cumino minoris. & ἄμμι, pro ἡμῖν, Æol. nobis.

Ἀμμιγα, ſimul: q. ἀναμιγα, Poet.

Ἀμμιγδόν, pro ἀναμιγδόν, permixtim: adv. ab ἀνά, & μίγνυμι, miſceo.

Ἄμμιν, ſeu ἄμμι, nobis, dat. pl. Æol. & Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμμίξας, ὁ, Poet. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι, immiſceo.

Ἄμμιον, ου, τό, minimum. Dioſc. lib. 5. c. 110. ubi tamen quidam ἀμμίνιον legunt.

Ἀμμοβάτης, ὁ, per arenam incedens, diplas, ſerpentis genus: ex ἄμμοϑ-, ου, ὁ, idem ac ψάμμοϑ-, ου, ἡ, arena, & βατέω, vado. Th. βαίνω, aſcendo.

Ἀμμοδύτης & ἀμμοδύτας, ὁ, q. d. arenam ſubiens; ſerpens quidam. Epigr. ex ἄμμος, & δύω, δύω, vel δῦμι, ſubeo, ingredior.

Ἀμμοιρία, ἡ, infortunium, calamitas. ex α priv. & μοῖρα, ας, ἡ, idem ac μόρος, ου, τό, pars. portio: item fatum, exitium, mors. Th. μείρω, divido, partior.

Ἀμμοιρος, ὁ, expers: non particeps; item immortalis, lethali fato non obnoxius. Heſych.

Ἀμμόνιτρον, τό, arena nitro immiſta. Plin. ex ἄμμος, ου, ἡ, arena, & νίτρον, ου, τό, nitrum. ſuccus concretus ſali finitimus.

Ἀμμορος, ου, ὁ, ἡ, expers, infelix, pro ἄμοιρος, ex α, & μόρος, ου, ὁ, labor.

Ἄμμος, ου, ἡ, per aphæreſim literæ ψ idem eſt, ac ψάμμος, ου, ἡ, fabulum, arena.

Ἀμμόχρυσος, ὁ, gemma, in qua aurum arenis videtur miſtum eſſe. Plin. ex ἄμμος, & χρυσός, ὁ, aurum.

Ἀμμώδης, idem ac ψαμμώδης, εος, ὁ ᾗ ές, arenoſus, fabuloſus: ab ἄμμος, idem ac ψάμμος, fabulum.

Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon. Ἄμμων vero Æol. pro ἡμῶν, noſtrum.

Ἀμνειός, ου, ὁ, nepos: ab ἀμνός. proprie enim de ovibus dicitur.

Ἀμνάμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων.

Ἀμνάς, άδος, ἡ, idem ac ἀμνή, agna.

Ἀμνάσει, Dor. per ſyncop. pro ἀναμνήσει, 3. ſing. f. 1. v. ἀναμιμνήσκω, recordari facio.

Ἄμνηστος, Dor. pro ἄμνηστος, ου, ὁ, ἡ, ignotus, obſcurus: ex α, & μνάομαι.

Ἀμνικός, ἡ, ὸν, aguinus, a, um. Th. ἀμνός, ὁ, agnus.

Ἀμνή, ῆς, ἡ, agna: ab ἀμνός, ὁ, agnus.

Ἄμνημον, ου, τό, obliviſum.

Ἀμνήμονα, immemorem, acc. ab ἀμνήμων. ex α, & μνάομαι, recordor.

Ἀμνημόνευτος, ου, & ἄμνηστος, ὁ ᾗ ον, immemorabilis, ſilentio præterirus, immemoratus.

Ἀμνημονεύω, & ἀμνημονῶ: item ἀμνηστέω, obliviſcor, ſilentio prætereo, immemor ſum.

Ἀμνήμων, ονος, ὁ ᾗ ον, immemor.

Ἀμνημόνως, ſine recordatione.

Ἀμνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio: ex α priv. & μνάομαι, memor ſum.

Ἀμνηστικακία, ας, ἡ, oblivio malorum, ſeu injuriarum, ἀμνηστία. ex α, μνάομαι, & κακία, malum.

Ἀμνήστευτος, ου, non initis ſponſalibus, adv. ex α, & μνάομαι, ambio.

Ἀμνηστέω, ῶ, memoria non teneo; obliviſcor, ſilentio prætereo, immemor ſum.

Ἀμνηστία, ας, ἡ, præteritorum oblivio. Item oblivio injuriarum, idem ac ἀμνησικακία. Item impunitas, apud Herodian. ex α priv. & μνηστις, ιος, ἡ, memoria.

Ἄμνηστος, ὁ, & Dorice ἄμνηστος, cujus memoria non ſupereſt; oblivione deletus; item ignotus, obſcurus.

Ἀμνίον, ου, τό, membrana fœtum involvens; & vas ad excipiendum ſanguinem, q. ab ἀμνός, τος, τό, ſanguis.

Ἀμνίς, ίδος, ἡ, agnicula: ab ἀμνός, agnus.

Ἀμνοκόπος, ου, ὁ ᾗ ον, paſtor, tonſor ovium. Heſych. ex ἀμνός, agnus, & κόπτω, ſecto. Th. κόπτω, ſeco

Ἀμναῶν, ὁ, agni mentem habens; ſimplex, & ſanus. Ariſtoph. ex ἀμνός, agnus, & νοῦς, ῦ, Jonice pro νοῦς, intelligo. Th. νόος, νοῦς, mens.

Ἀμνός, οῦ, ὁ, agnus; q. ab α, & μενός, τό, vis, quia imbecillus.

Ἀμνοφόρος, ου, ὁ, ovis fœtum in utero ferens. ex ἀμνός, & φέρω, fero.

Ἀμογητί, ſine labore, adv. ab α, & μόγος, ου, ὁ, labor, afflictio.

Ἀμόγητος, ὁ, indefeſſus.

Ἀμόθεν, alicunde, Od. ι. ab ἀμός, ὁ, dignus.

Ἀμοί, in aliquem locum. vide ἀμή.

Ἀμοιβαῖος. Vide ἀμοιβαῖος, ὁ, mutuus.

Ἀμοιβάζειν, alternatum, adverb. ab ἀμείβω, commuto.

Ἀμοιβαδόν. Vide ἀμοιβαῖος, viciſſim.

Ἀμοιβαῖος, ου, ὁ, & ἀμοιβάδιος, mutuus, alternus.

Ἀμοιβαῖως, & ἀμοιβαδὸν, idem ac ἀμοιβαδόις, viciſſim. Th. idem.

Ἀμοιβάς, άδος, ἡ, mutatoria, permutatoria.

Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, retributio: ab ἀμείβω.

Ἀμοιβήδην, viciſſim, alternis vicibus.

Ἀμοιβοί, οἱ, auxiliarii.

Ἀμοιβός, ου, ὁ ᾗ όν, ut ἀμοιβὸς χάρις, gratia mutua: ab ἀμείβω, commuto.

Ἀμοιρέω, expers ſum, careo, portio mihi nulla tribuitur, deſtituor.

Ἀμείρημα, τό, nulla ſors, vel infortunium: ab ἄμοιρος, & Th. idem.

Ἄμοιρος, ου, ὁ ᾗ ον, parte carens: ab α, & μοῖρα, fatum, ſors.

Ἀμολγάζω, ab Heſych. exp. μεσημβρίζω, idem ac μεσημβρέζω, meridior.

Ἀμολγαία, lactea, ab ἀμέλγω, emulgeo.

Ἀμολγάς, άδος, ὁ, mulctra, mulctrale.

Ἀμόλγιον, τό, idem. Th. ἀμέλγω, elicio.

Ἀμολγός, ὁ, tempus mulgendi pecora: quia autem mulgentur veſperi, & extrema nocte, ideo pro utroque tempore ponitur: a Th. ἀμέλγω, emulgeo.

Ἀμόλυντος, ου, ὁ ᾗ ον, impollutus, incontaminatus: ex α priv. & μολύνω, polluo, contamino.

Ἀμόν, Dor. pro ἡμέτερον, noſtrum.

Ἀμόργα, ας, ἡ, ſimilago cum melle cocta, opus piſtorium ex melle. Athen. lib. 14.

Ἀμορβαῖος, & ἀμόρβιος, ὁ, tenebroſus.

Ἀμορβάς, άδος, ἡ, pediſſequa, ſectatrix, comes.

Ἀμορβεύς, ὁ, paſtor, apud Oppian. l. 3. de venat. φωτὸς ἀμορβῆος. Poteſt tamen etiam exponi, ſequaces.

Ἀμορβεύω, ſequor.

Ἀμορβή, & ἀμορβίς, media nox, quaſi ἀμοιρφίς, & ἀμορφής. Etymol. παρὰ τὸ ὀρφνόω, rejecto ν, & mutato φ in β, ſed ſignificat etiam comitem, i. e. τὸν ἅμα τινὶ ὁρμῶντα. Methodius.

Ἀμορβός, οῦ, ὁ, obſcurus, q. ἀμόρφος. item comes, aſſecla: παρὰ τὸ ἅμα τοῦ βοῦσθαι.

Ἀμοργός, οῦ, ὁ, qui exugit oleas; qui amurcam, i. e. olivæ expreſſæ recrementum exprimit.

Ἀμόργη, ης, ἡ, vel potius ἀμοργή, herba quædam purpurei floris, qua tingunt; olivæ expreſſæ recrementum, apud Dioſc. & alios. Item coloris genus eſſe ſcribit Methodius. Eſt & Inſula. Ἀμόργη, ης, ἡ, amurca: Galenus. Ab ἀμέργω, tergo, proprie de olea uſurpatur.

Ἀμοργίδιον, τό, vellimentum ex amorgide, apud Ariſtoph. in Lyſiſtr.

Ἀμόργινος, ου, ὁ ᾗ ον, colorem habens ἀμόρ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μόργνα, purpureus, ruber : ut ἀμόργινον χιτωνίσκον, purpurea tunicula.

Ἀμοργίς, ίδος, ἡ, est χυλάμη quædam, qua fit ὕδυμα, vel ὕφασμα, vel χιτών, Hesychio teste.

Ἀμοργίτης, ου, ὁ, placentæ genus, apud Hesychium, & Athen. a Them. ἀμόργω, exugo oleas. item Eust. exp. κομπολογέω, i. e. fructum decerpere. Pro eodem dicitur etiam μέργω, ut tradit Eust. & sunt etiam qui ἀμέλγω pro ἀμέργω dici velint : & sunt qui contra : nec, utrum ab altero factum sit, satis constat.

Ἀμοργοί, οἱ, ut inquit Eust. dicebantur oratores, qui ad rem publicam pertinentia veluti exugebant : qui iidem & μοργοὶ dicebantur.

Ἀμοργὸς, οῦ, ὁ, qui exugit : item frondator, lignator. Th. est ἀμέργω, exugo : proprie exugo oleas.

Ἀμορία, ας, ἡ, conterminatio, confinium : ex ἅμα, simul, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ἀμορία, ἡ, infortunium, fatum calamitosum. Odyss. υ ex α priv. & μόρος, ὁ.

Ἄμορτος ἄρτος, panis ex similagine cocta cum melle : panis mellitus, dulciarius. Paralip. l. 1. c. 14. a Th. ἀμόρα, ἡ.

Ἀμορμόω, idem ac ἐμπορδόω, sequor, affector. Item ἀμορμώσεσθαι, sequor, comitor, una procifitor. unde in Epigr. ἀμορμώσασα, pro σωμοδιστήσαι : a Th. ἄμορβος, ου, ὁ, comes, assecla.

Ἄμορος, ὁ, non particeps : item infortunatus, calamitosus, expers, infelix. Hesych.

Ἀμορφία, ἡ, informitas, forma nulla : item deformitas, forma indecora, Plut. in Consol. ad uxor.

Ἄμορφος, ὁ, nulla forma præditus, informis, deformis. Item squalidus, incultus. unde comparativum & superlativum irregulare ἀμορφότερος, & ἀμορφέστατος, deformior, deformissimus. Eustath. ex Herodoto.

Ἀμόρφωτος, ὁ, non formatus : ab ἄμορφος, ex α & μορφή, forma.

Ἀμός, ή, όν, unus, aliquis, Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμός. Inde μηδαμός, ή, όν, nullus. μηδαμῶς, nullo modo. οὐδαμός, ή, όν, nullus : ut & οὐδαμοῦ, adv. nullatenus, nequaquam.

Ἄμος, pro ἦμος, quando.

Ἄμοστον, insatiabiliter, adv.

Ἄμοστος, ος, ὁ, ἡ, inexplebilis : ex α, & μοστὸς, ὁ, ὁ, turunda.

Ἀμουσία, ἡ, imperitia : item inelegantia.

Ἀμουσολογία, ας, ἡ, inerudita, & intempestiva oratio : ex ἄμουσος, & λόγος, oratio, sermo.

Ἄμουσος, ὁ, Musis non initiatus, impetitus.

Ἀμόυσως, imperite, inscite, illepide.

Ἀμοχθεί, & ἀμοχθί, adv. citra laborem : ab ἄμοχθος, labore carens.

Ἄμοχθος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, labore carens : a μόχθος, ου, ὁ, labor, fatigatio.

Ἀμπαιάνισα, Poet. pro ἀναπαιάνισα, a. 1. inf. act. verbi ἀναπαιανίζω, Pæana recanto : quod ex ἀνὰ, & Παιάν.

Ἀμπαιδες, οἱ, Laconibus sunt puerorum curatores, quia scil. ἀνὰ παῖδας πολίτας, Pædagogi, nutritii, i. e. οἱ τῶν παίδων ἐπιμελούμενοι. Hesych.

Ἀμπαλίνορσος, & ἀμπαλίνορτος, ὁ, iter repetens. ex ἀμ pro ἀνὰ, & παλίνορσος, seu παλίνορτος, ὁ, redux.

Ἄμπαλος, ὁ, Poet. pro ἀνάπαλος, reciprocatio : πάλος, enim & κλήρωσιν significat. Th. πάλλω, moveo, verto.

Ἀμπαλών, cum quassasset, Poet. pro ἀναπαλών, a. 2. part. ab ἀναπάλλω.

Ἀμπαύστου, Dor. pro ἀναπαύστου.

Ἀμπαυσμα, solatium, pro ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, ab

Ἀμπαύσομαι, pro ἀναπαύσομαι, quiesco.

Ἀμπαυσώμεθα, requiescite, 2. pl. a. 1. imperat. m. Poet. pro ἀναπαύσασθε.

Ἀμπαυστος, pro ἀνάπαυστος.

Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος, Jon. ad quiescendum factus : ab ἀνάπαυσις.

Ἀμπεδίον, per campum, adv. Poet. pro ἀνὰ πεδίον.

Ἄμπειμα, idem quod ἀνάπειμα, experimentum.

Ἀμπείρας, Poet. pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, transeo, transfodio. Th. πείρω, idem.

Ἄμπειρος, ος, ὁ ἡ, expon. idem quod ἔμπειρος, peritus, expertus. Hesych.

Ἀμπείρω, pro ἀναπείρω, idem cum Them. πείρω : ut apud Aristoph. ἵν' ἀναπείρω τοὺς κίχλας, ut transfigam turdos.

Ἀμπέλαγος, per pelagus, pro ἀνὰ πέλαγος.

Ἀμπελεών, ῶνος, ὁ, Poet. pro ἀμπελών.

Ἀμπέλινος, η, ον ὁ ἡ, & ἀμπείνεος, expon. viteus, vitigineus, vinealis.

Ἀμπέλιον, ου, τὸ, viticula, diminut.

Ἀμπελίς, ίδος, ἡ, avis quædam, quæ dicitur & ἀμπελιών, ῶνος, ὁ. Poll. l. 6. c. 9. quidam ἀμπελίδας exponunt συκαλίδας, i. e. ficedulas.

Ἀμπελίτις γῆ, vinealis terra, quæ & φαρμακῖτις, ut citatur ex Diosc. l. 5. cap. 173. sic dicta, quod adversus innascentes vitibus vermes illini soleat. a Them. ἄμπελος, ου, ὁ.

Ἀμπελιών, ῶνος, ὁ, Poet. pro ἀμπελών, ὁ.

Ἀμπελίσιος, ία, ον, viribus confitus.

Ἀμπελόκαρπον, herbæ nomen, quæ & ἀμπελίτις : apud Diosc. l. 3. c. 183. ex ἄμπελος, & καρπός.

Ἀμπελόπασμον, ου, τὸ, potrum in vinea nascens, agreste potum, quod in vinetis nascitur. Diosc. l. 2. ex ἄμπελος, & πάσσον, τὸ.

Ἄμπελος, ου, ἡ, vitis, vinea. q. ab ἅμα, & πέλω, Jon. pro οἶνος. Ἄμπελος, Dor. pro ἀμπέλους, acc. pl.

Ἀμπελουργεῖν, vites putare, vel colere; sarmenta expurgare, quæ vitem onerant.

Ἀμπελούργημα, τὸ, vitium cultura : ab ἀμπελουργός.

Ἀμπελουργία, ας, ἡ, putatio vitium, officium vites amputandi.

Ἀμπελουργική, ῆς, ἡ, ars vitium colendarum.

Ἀμπελουργὸς, οῦ, ὁ, vinitor : ex ἄμπελος, & ἔργον.

Ἀμπελουργῶντες, οἱ, vinitores.

Ἀμπελόφυτος, ὁ ἡ, vitibus confitus : ex ἄμπελος, & Them. φύω, f. σω : unde φυτὸν, τὸ.

Ἀμπελόφυτος γῆ, vitibus confitus ager, vinea.

Ἀμπελοφύτωρ, ορος, vitium sator. Epith. Bacchi, comp. ab ἄμπελος, & φύτωρ, ορος, ὁ, sator, genitor ; a φύω, nascor.

Ἄμπελών, ῶνος, ὁ, vinea. Th. ἄμπελος.

Ἄμπεμψας, remisisti, Poet. pro ἀνέπεμψας, 2. sing. a. 1. verbi ἀναπέμπω.

Ἀμπεταλών, sursum vibrans. a. 2. part. Poet. pro ἀναπαλών, & inserto augmento præteriti, ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.

Ἀμπερές, expon. ab Hesych. διαπαξ, i. e. utrinque, per medium, scil. ab ἀμπείρω, pro ἀναπείρω, quasi dicas, perforando.

Ἀμπέσσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσσαι, ex ἀμπιέννυμι.

Ἀμπέτασον, Poet. pro ἀνάπτυσσε, a. 1. imperat. ab ἀναπετάζω, expando, explico, aperio : ab ἀνὰ, & πετάω, πέζω, & πετάννυμι.

Ἀμπετάω, seu ἀμπετάννυμι, per Sync. dicitur pro ἀναπετάννυμι, idem quod ἀναπετάζω.

Ἀμπέχομαι, induor, Æolic. pro ἀμφὶ ἔχομαι.

Ἀμπέχονη, ἡ, cultus corporis, vestitus, vestimentum.

Ἀμπέχονιον, ου, τὸ, palliolum, tegula : dimin. ab ἀμπέχονον, & Th. idem.

Ἀμπέχονον, ου, τὸ, vestitus : ab ἀμπέχω, circumdo : ex ἀμφὶ, & ἔχω.

Ἀμπέχω, induo, complector.

Ἀμπηδάω, subsilio, sursum salio, pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω.

Ἄμπηρος, mutilus, mutilatus, pro ἀνάπηρος, ὁ ἡ, ἡ, idem quod Th. πηρὸς, ὸν, ὁ, mutilus.

Ἀμπίπλημι, repleo. Plut. pro ἀναπίμπλημι : ex ἀνὰ, & πίμπλημι, idem quod Th. πλήθω, impleo.

Ἀμπιέζειν, induere, præs. inf. verbi ἀμπιέζειν : vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω.

Ἀμπίχομαι, pro quo etiam dicitur ἀμπιέχομαι, idem quod ἀμπέχομαι, induor, ab ἀμπέχω, induo : pro quo etiam legitur ἀμπίχω, idem.

Ἀμπλακέω, pecco, erro.

Ἀμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum.

Ἀμπλάκητος, peccato carens.

Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum.

Ἀμπλακίης, gen. Jon. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum. Th. πλάζω.

Ἀμπλάκιον, & ἀμπλάκημα, idem quod ἀμπλακία, peccatum.

Ἄμπλακίος, & ἀμπλάκητος, peccato carens, justus ; seu qui non abhorret, & frustratur. Sophocl. ex α priv. cum μ inserto, & πλακία, error. Th. idem.

Ἀμπλακίσκω, idem quod ἀμπλακέω, pecco : quod peccatum homines misere involvat ; παρὰ τὸ ἀναπλέκεσθαι ἡμᾶς.

Ἀμπλακὼν, qui erravit, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, pecco, delinquo, f. ήσω. Th. πλάζω.

Ἀμπλέκω, idem quod, & positum poetice pro ἀναπλέκω, implico ; item, amicio. Th. πλέκω, necto.

Ἀμπλίας, ου, nomen viri, Lar. Amplus.

Ἀμπνεύμα, ατος, τὸ, respiratio, Poet. pro ἀνάπνευμα.

Ἀμπνοή, ῆς, ἡ, respiratio, ἀνάψυξις, Poetice pro ἀνάπνοή.

Ἀμπνέω, & ἀμπνείω, respiro, pro ἀναπνέω.

Ἄμπνοη, respiratio, Poet. pro ἀναπνοὴ : ex ἀνὰ, & πνέω, flo, spiro.

Ἀμπνυμαι, respiro.

Ἀμπνύθη, 3. sing. a. 1. ind. Jon. pro ἐμπνύθη, respiravit : ab ἄμπνυμαι, pro ἀναπνυμαι, Poet. ex ἀνὰ, & πνέω.

Ἀμπνύω, idem quod ἀναπνέω, respiro. Il. χ. Item ἄμπνυμαι, idem. Il. ψ. & ω, sed expon. & recipio, ad sanam mentem redeo. Hesych.

Ἀμπολεῖν, animo volutare, Poet. Sync. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω.

Ἀμπόλιν, per urbem, Poet. pro ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπόνον, pro ἀνὰ πόνον, a πόνος.

Ἀμπροσέζω, resorben, ingurgito : ut πέλαγος ἀμπροσέζον, apud Plin. mare refluens. Idem quod ἀναπίνω, q. d. rebibo.

Ἀμπρώω, traho more boum, seu jumentorum ; item bajulo : ab ἄμπρον, funis per juga tentus.

Ἄμπρον, ου, τὸ, funis, quo boves trahuntur.

Ἀμπταίμοσια, revolantia, pro ἀναπταίμοσια, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι, Th. ἵπταμαι.

Ἀμπυκτίζω, religare ; item, frænare, & coronare. Eust.

Ἀμπυκτοῦμαι, acc. ab

Ἀμπυκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ampyci filius.

Ἀμπυκτίζειν, Eust. notat dici, τὸ ἀμπέχειν τὰς τρίχας, vel τὰς ἐμπροσθίους τρίχας ἀνωθεν, h. e. antias, & capronas, (ita enim dicuntur anteriores crines, qui in faciem defluunt) religare, & adstrictos tenere.

Ἀμπυκτὸν, pro διαδήματα.

Ἀμπυκτῆρες, idem quod ἄμπυκες, pl. a sing. ἄμπυξ, υκος.

Ἀμφακίκαι φάλαραι, apud Soph. in Œdipo. Coloneo vocantur phaleræ, vel ipsi ἄμπυκες, seu ἀμπυκτῆρες.

Ἄμπυξ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus sparsæ colligantur. & tribuitur etiam mulieribus, pro vitta, qua fluxi crines constringuntur, vel quæ comis jam colligatis superducebatur : ab ἀμπέχω, circumdo.

Ἄμπωσις, seu ἀμπώσασα, per syncop. pro ἀνάπωσις, reciprocatio æstus : quod ab ἀναπίνω, resorbeo. Th. πίνω.

Ἀμυγδαλία, ας, ἡ, amygdalus ; παρὰ τὸ ὃν τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν ὥσπερ ἀμυχὰς ἔχειν πολλάς.

Ἀμυγδάλη, ἡ, ἀμυγδαλίς, ίδος, ἡ, & ἀμύγδαλον, ου, τὸ, amygdalum, fructus amygdalinæ arboris.

Ἀμυγδάλινος, η, ον, amygdalinus, i. e. confectus ex amygdalis.

Ἀμυγδαλίτης, ου, ὁ, amygdalites, aliquam

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

quam similitudinem habens cum amygdala. Plin.

Ἀμυγδαλοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀμυγδαλώδης: ab εἶδος, ος, τὸ, species: a Th. εἴδω, video.

Ἀμυγδαλοκοπτόκτονος, ου, ὁ, amygdalarum, seu amygdalorum fractor; homo scil. vel instrumentum, quo confringuntur amygdalæ. Th. ἄγω, frango. unde κοπτόκτονος, confringo.

Ἀμυγδαλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ἀμυγδαλώδεις, εντος, ὁ, amygdalæ speciem gerens. Nicander. Ab ἀμυγδαλέη, Jonice, ἀμυγδαλείη, & contracte, ἀμυγδαλῆ, amygdala arbor, quæ & nux Græca dicitur.

Ἄμυγμα, vellicatio, laniatio, scarificatio.

Ἀμυγμός, οῦ, ὁ, idem quod ἄμυγμα, τὸ, laceratio, laniatio. Item pro vulnere ponitur, apud Theocr. ab ἀμύσσω.

Ἄμυδις, Poet. seu Æol. pro ἅμα.

Ἀμυδρόεις, εντος, ὁ, idem quod Them. ἀμυδρός, obscurus, vix apparens. Item, exilis, tenuis. idem quod ἀμαυρός.

Ἀμυδρῶς, & ἀμυδρῶς, obscure, exiliter: ut quum ἀμυδρὸν, seu ἀμυδρῶς βλέπειν dicitur, quod & ἀμαυρὸν, seu ἀμαυρῶς ὁρᾶν.

Ἀμυδρός, ά, όν, subobscurus. Ἀμυδρος, humidus. An ab ἅμα, & ὕδωρ?

Ἀμυδρότης, ητος, ἡ, expon. languidum, ac invalidum esse.

Ἀμυδρόω, ῶ, obscuro, hebero. unde ἀμυδρούμενος, hebescens, deficiens.

Ἀμύδρωσις, εως, ἡ, expon. ἀμαύρωσις, obscuratio, hebetatio.

Ἀμύελος, ος, ὁ ἡ ἡ, carens medulla: ex α priv. & μυελός, οῦ, ὁ, medulla.

Ἀμύζω, fut. ὐσω, fugo. lac premo, ficco: idem quod Th. μύζω.

Ἀμύητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non initiatus: ab α & μυέω.

Ἀμυθάων, ωνος, ὁ, Poet. pro Ἀμυθάων, ωνος, nomen viri.

Ἀμύθητος, dictu perdifficilis, ineffabilis, inexplicabilis; qui dicendo exprimi non potest. Demosth. ex α priv. & μυθέομαι, dico, dictito. Th. μῦθος, ου, ὁ, verbum, sermo, oratio, λόγος: item, fabula.

Ἀμύθητος, fabularum expers: in quo nulla fabulosæ narrationes. Plut.

Ἀμυκαλαί, αἱ, jaculorum spicula, & cuspides, παρὰ τὸ ἀμύσσειν, inquit Hesych.

Ἀμύκητος, ος, ὁ ἡ ἡ, expers mugitus, seu mugituum. Epigr. ex α & μυκάω, mugio.

Ἀμύκλαθεν, adv. ἐκ τῶν ἀμυκλῶν.

Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, Laconici calceamenti genus.

Ἀμυκλαστόειν, Dor. pro Ἀμυκλάζειν, Laconice loqui.

Ἄμυκτος, naribus carens: strabo: ex α priv. & μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, nasus.

Ἀμυκτικός, ή, όν, vim habens dilacerandi, & dilaniandi.

Ἀμυκτιλαῖς, idem quod ἀμυξῖ, adv. q. d. vellicatim, discerptim. Nicand.

Ἄμυλον, τὸ, expon. amylium; & pro placenta accipi putatur, apud Aristot. in Probl. a Th. μύλη, ἡ.

Ἄμυλον, ου, τὸ, subst. (sub. α λούρου) dicitur amylum, farina triticea, aut alia, quæ sine mola facta est. Dioscor. lib. 2. c. 123. est neut. a masc. ἄμυλος, molam non expertus, sed expon. etiam confectus ex amylo, paratus ex farina, quæ sine mola confecta est, ut ἄμυλος ἄρτος, apud Ægin. sic ἄμυλοι μάζαι, & ἄμυλοι πλακοῦντες, mazæ, & placentæ, quæ & simpl. ἄμυλοι interdum dicuntur. Item ἄμυλον, τὸ, expon. rigidum, infractum: a Them. μύλη, ἡ: unde μύλος, ὁ, comp. cum α priv.

Ἄμυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, non molitus: a μύλη. vide ἄμυλον supra.

Ἀμύμονα, acc. sing. ab ἀμύμων.

Ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ, inculpatus: q. d. ἀμώμων, vel ἀνώμαστος, qui nihil commisit τῆ μυγμῆς, hoc est derisione dignum: a μύζω, derideo: per Syncop. τῆ γ, pro ἀμύγμων.

Ἄμυνα, ης, ἡ, propulsatio injuriæ, & ἀμύνη, ης, ἡ, auxilium, ab ἀμύνω.

Ἀμύναι, a. 1. inf. act. ἀμυνάσθαι, a. 1. inf. m. ἄμυναν, antisi. 1. imperat. act. ἀμυνέμεν, inf. Jon. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνῆσαι, Jon. pro ἀμυνῆσθαι, 3. pl. fut. ab ἀμυνῶ.

Ἀμυνίας, ου, ὁ, pro ἀμυντικὸς, ὴ, όν, idem quod ἀμυντήριος, α, ὁ ἡ ἡ, q. d. auxiliatorius, propulsatorius, expulsorius, ad injuriam propulsandam aptus, instructus ad defensionem. Th. ἀμύνω, pro quo Attice dicitur ἀμυνάθω, (ut δυνάμαθω, pro δύναμαι,) auxilior, ut Aristoph. in Nebulis, ἀμυνάθετέ μοι τ πατρμένη, opem ferte mihi vapulanti.

Ἀμύντας, ου, ὁ, Amyntas, pater Philippi regis Maced.

Ἀμυντήρ, ῆρος, ὁ, & ἀμυντῶρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, auxiliator, vel ultor, vel propulsator, expulsor.

Ἀμυντήριος, ultor, præsens auxilium afferens: ut ἀμυντήρια ὅπλα, arma, quibus vis repellitur. ἀμυντήριοι ὀδόντες, exp. dentes exserti, serrative: qui sic dicuntur, quasi ad vim propulsandam apti. Th. ἀμύνω.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀμύνω, f. ὐνῶ, auxilior. p. ἠμυνκα. a. 1. ἤμυνα. a. 2. m. ἠμυνάμην, ω, απο. f. 1. m. ἀμυνάμαι. ἀμύνας, ης, ἡ, a. 1. sub. act.

Ἀμυξ, adv. vellicatim, discerptim.

Ἄμυξ, υκος, ἡ, idem quod

Ἀμυξις, εως, ἡ, ἄμυγμα, & ἀμυγμός, οῦ, ὁ, vellicatio, laniatio, laceratio. Th. ἀμύσσω, vellico, discerpo.

Ἄμυος, musculis carens; vel in quo musculi prorsus non apparent; Gal. apud Hippocr. ex α priv. & μῦς, υός, ὁ, mus; item musculus.

Ἄμυρον, unguentis carens. Plut. ex α priv. & μύρον, ου, τὸ, unguentum. unde μυρίζω, unguentis imbuo, inungo.

Ἀμύσσω, vel ἀμύττω, rado unguibus, lacero, f. ξω. p. ἤμυχα. a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι. ab ἅμα, q. ἀμάσσω.

Ἀμυστί, adv. raptim, & sine respiratione: ab α, & μύω.

Ἀμυστίζω, idem quod ἀμυστὶ πίνω, hiante ore bibo, & largo haustu. Plut. nam ἄμυστις, ιδος, vel ιδος, ὁ, est largus haustus: ab ἀμυστὶ, absque labiorum compressu, hoc est, patente ore.

Ἄμυστις, ιδος, ὁ, potandi genus, cum poculum largius ἀμυστὶ exsiccatur: item, poculi genus: a μύω.

Ἄμυστος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀμύητος, profanus, sacrorum imperitus: ex α priv. & μύστης, ου, ὁ, mysta, qui initiatur sacris, sive sacra discens: a μυέομαι, initior sacris. Th. μυέω, doceo, seu instruo, vel initio in sacris.

Ἀμυχής, ῆ, ὁ, nullo contaminatus scelere, & piaculo; ὁ ὐ μυσαρός; inde enim factum volunt: ex α priv. & μῶσος, εος, τὸ, scelus: unde μυσός, ὐ, ὁ, & μυσαρός, detestandus.

Ἀμυχή, ῆς, ἡ, laceratio, vulnus.

Ἀμυχί, & ἀμυχδόν, adv. vellicatorie, vellicatim, cum vellicatione, seu per vellicationem; discerptim.

Ἀμυχμός, idem quod ἀμυχή.

Ἀμυχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, similis τοῖς ἀμυχοῖς, in quo cutis veluti carpta, ac vellicata unguibus videtur. Hippocr.

Ἀμύω, inclino, cado, καταπίπτω. Apollon. festino, propero, apud Atticos, inquit Suidas.

Ἀμφ, pro ἀμφί.

Ἀμφαγκαλίζω, & ἀμφαγκαλίζομαι, voce media, idem quod ἀμφαγκαλάω, deamo, carissimum habeo: Poeticum est: ex ἀμφί, & ἀγκαλάω.

Ἀμφαγκαλίσσατο, præs. part. pl. ab ἀμφαγκαλάω, valde diligo.

Ἀμφαγνοῶ, contracte, pro ἀμφαγνοέω, ῶ, ex parte ignoro, in quibusdam ambigo: ex ἀμφί, & ἀγνοέω.

Ἀμφάδα, ἀμφάδιον, & ἀμφαδόν, palam, adv. pro καταφανῶς, & καταφανδόν.

Ἀμφαδίως, manifeste, adverb. a φαίνω.

Ἀμφάδιος, manifestus.

Ἀμφάδιος, apertus, idem quod ἀμφάδιος.

Ἀμφαίνω, Poet. pro ἀνέφαινε, 3. sing. imperf. verbi ἀναφαίνω, ostendo.

Ἀμφάκης, Dor. pro ἀμφίκης.

Ἀμφαμιῶται, apud Cretenses vocabantur servi, quorum opera ruri utebantur, indigenæ quidem, sed bello capti. Athen. l. 6. & Eust.

Ἄμφανε, Poet. pro ἀνέφανε, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω.

Ἀμφανίω, idem quod ἀναφαίνω, manifesto, ostendo.

Ἀμφαξονίω, exorbito, cum ἄξων currus in utrumque latus vergit, & non recte hæret.

Ἀμφαραβίω, idem cum ἀμφαραβίζω, circumstrepo.

Ἀμφαράβιζον, circumstrepebant, imperf. Jon. ab

Ἀμφαραβίζω, ex ἀμφί, & ἀραβέω. Sunt qui leg. ἀμφαβάραζον.

Ἀμφασιστερός, ά, όν, lævus utraque manu: qui dextra ut sinistra utitur; q. d. ambisinister; ὁ ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός. Aristoph. exponitur etiam sinister, & infelix: ex ἀμφί, & ἀριστερός.

Ἀμφασίη, ης, ἡ, obmutescentia, Jon. & Poet. metri gratia, pro ἀφασία, ας, ἡ, loqui non posse, stupor, quo vox intercipitur: ex α, & φημί.

Ἀμφιξις, εως, ἡ, dicitur quiddam peculiare abietis, accrescens ad ejus truncum. ἀμφιφὺς etiam dicitur; quia circumnascitur, ut loquitur Plin. ex ἀμφί, & αὔξω: unde αὔξη, ἡ.

Ἀμφαύω, circum sono: ex ἀμφὶ, & αὔω, clamo.

Ἀμφαφᾶσθαι, circumtractari, pro ἀμφαπτᾶσθαι: ab ἀμφί, & ἁπτω.

Ἀμφιάετο, imperf. m. ab ἀμφιάσμαι, foveo, agito, ἀμφιέτης, 3. imperf. Jon. ab ἀμφίημι, persequor. Th. ἵημι.

Ἀμφεκάλυπτον, imperf. cooperiebant. ἀμφεκάλυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, circumtrego. Th. καλύπτω.

Ἀμφεκάρη, circumtruncatus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀμφικείρομαι. Them. κείρω.

Ἀμφελίττω, f. ξω, circumplico: apud Eurip. idem quod ἀμφιελίττω.

Ἀμφέλκω, idem quod περιέλκω, circumquaque traho; q. d. circumtraho: ex ἀμφί, & ἕλκω.

Ἀμφετσκέθη, consumpsit, 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab ἀμφιτσκέομαι.

Ἀμφέτω, idem quod ἀμφιέτω.

Ἀμφέωσθαι, Poet. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, recipere: ab ἀναφέρω.

Ἀμφήκω, a. 2. ind. ab ἀμφίστημι, circumsto. Th. ἵστημι.

Ἀμφόβαγον, Poetice pro ἀπεφύγομεν, effugio, evado.

Ἀμφεβήσθην, utrinque in fugam conjecti sunt, a. 1. Bœot. pro ἀμφὶ ἐφοβήθησαν, a φοβέομαι.

Ἀμφεβώκεις, evasisti, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιβώγω. Th. φοβέω.

Ἀμφέχυτο, pro ἀμφεκέχυτο, circumfusus erat, pluiq. p. pass. Jon. ab ἀμφέχυμι. a. 1. ἀμφεχύθη. Th. χέω.

Ἀμφήκης, ους, ὁ, ἡ, utrinque acutus, aut anceps: ab ἀκή, mucro; q. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

Ἀμφηλίξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, adolescens ad justam ætatem accedens: ex ἀμφί, & ἡλικία, ætas.

Ἀμφημερινός, ή, όν, &

Ἀμφήμερος, ος, ὁ ἡ ἡ, quotidianus: ex ἀμφί, & ἡμερινός, ή, όν, diurnus. Th. ἡμέρα, dies.

Ἀμφημερίου, acc. sing. ab

Ἀμφηρεφής, ους, ὁ, undique tectus: ex ἀμφί, & ἐρέφω.

Ἀμφήρης, utrinque instructus remis; a cujus utraque parte remigari potest: ut ἀμφήρεις νῆες: & metaph. ἀμφήρης σῶμα, utrinque comedens; vel utrinque instructum dentibus.

Ἀμφηρικὸν ἀκάτιον, ambireme acatium; in quo unusquisque remex remis binis remigat: ex ἀμφί, & ἐρέσσω, vel τω, remigo: unde ἐρέτης, ου, ὁ, remex.

Ἀμφήριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, anceps, controver-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

versus; in contentione positus; de quo disceptatur, & est controversia; proprie de quo utrinque est contentio: ex ἀμφὶ, & ἐρίζω, ὁμοῦ: unde ἐρισθὸς, ὁ. Th. ἔρω.

Ἀμφὶ, præpositio, circa: cum genitivo quoque, de, propter, per: cum accus. circa, & circiter: cum dat. circum, circa, de, propter, contra.

Ἀμφιάζομαι, & Ἀμφιάζω, induo. f. ἀσω. p. pass. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, indumentum, vestis: ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίαλος, mari cinctus, circumquaque habens mare. Epithetum insulæ: ex ἀμφὶ, circa, circum; & ἅλς, ἁλὸς, mare.

Ἀμφιάνακτες, dicti dithyrambici Poetæ; quod subinde his verbis uterentur: Ἀμφὶ μοι ὦτε φοίβε, ἄναξ Δήλιε· Suid ex ἀμφὶ, & ἄναξ, ακτος, ὁ.

Ἀμφιάραος, ὁ, peritissimus vates, Oiclei filius, unde & Οἰκλείδης vocatur a Pindaro.

Ἀμφίασις, εως, ἡ, ἀμφίασμα, τὸ, indumentum: verbalia ab ἀμφιάζω, ομαι.

Ἀμφιαχέω, & ἀμφιαχίω, expon. circumdo clamoribus: ex ἀμφὶ, & ἰάχω.

Ἀμφιαχῆσι, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιαχέω, seu ἀμφιαχίω, circumsono.

Ἀμφιβάσω, circumeo, lustro. f. βήσομαι. ex ἀμφὶ, & βαίνω. p. βέβηκα. V. ἀμφιβεβάω.

Ἀμφιβάλῃ, a. 2. sub. ἀμφιβαλῶ, a. 2. imperat. m. ex

Ἀμφιβάλλω, circumjicio, circumdo: ex ἀμφὶ, & βάλλω.

Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασίη, & ἀμφίβασις, expon. circumventio. Il. ε. Item, protectio, defensio. Eustath. Sed expon. etiam, disceptatio, contentio, altercatio, apud Herodot. verbalia ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβαχίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμφισβήτησις, dissensio, disceptatio.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circuitio. acc. ἀμφίβασιν: ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβατέω, f. ήσω, p. ηκα, dubito. ἠμφιβατέω, ἀμφισβητῶν. Hesych. ex ἀμφὶ, & βατέω.

Ἀμφιβεβάω, Poeticum est. Thema ex præt. ἀμφιβέβακα, idem quod ἀμφιβαίνω, circum incedo. Item metaph. protego, tueor, defendo, sumpta metaph. inquit Eustath. a brutis animantibus, quæ suos catulos circumire solent, pro iis propugnantia.

Ἀμφιβέβηκε, p. ex ἀμφιβεβάω.

Ἀμφίβιος, ος, ὁ, ἡ, in utroque elemento vitam habens. pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφὶ, & βίος, vita.

Ἀμφίβλημα, indumentum, tegumentum: ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβληστροδοσκὴ, ἡ, dicitur ars piscatorum, qui utuntur ἀμφιβλήστρῳ. est ab Ἀμφίβληστρον, τὸ, quod expon. omne instrumentum ad circumdandum: peculiariter autem rete, vel retis genus quoddam. quidam autem expon. verriculum, alii fundam. Matth. 4. Item metaph. tunica: apud Soph. in Trach. utrumque ab ἀμφιβάλλω, circumpono. Item complector, induo. Item dubito, ambigo.

Ἀμφίβληστρον, ος, τὸ, rete piscatorium, reticulum: ex ἀμφὶ, & βάλλω. Vide ἀμφιβληστροδοσκὴ.

Ἀμφιβόητος, ος, ὁ, ἡ, circumsonus: ex ἀμφὶ, & βοάω.

Ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, piscator. Isa. cap. 29.

Ἀμφιβολία, ἡ, ambiguitas in sermone. Item incertitudo consilii de re quapiam. ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφίβολος, qui undique ferit: ut apud Thuc. l. 4. οἵτινές τε ἀμφίβολοι ἦλθον ἐκ τῶν ὀπισθίων: i. e. hi, quum undique ferirentur, non jam hosti resistere poterant. Item metaph. anceps, dubius; ut λόγοι ἀμφίβολοι. Isocr. & ἀμφίβολος φήμη, Plut.

Ἀμφίβολος, ambigue.

Ἀμφιβραγχία, τὰ, dicuntur loca circum maxillas. Gal. in Lex. Hipp. ex ἀμφὶ, & βράγχος, unde βράγχια, τὰ.

Ἀμφίβραχυς, utrinque brevis; utraque ex parte brevis. pes est in carmine, sic dictus, quod primam, & ultimam habet brevem, longam autem mediam: cui opponitur ἀμφίμακρος. ex ἀμφὶ, & βραχὺς, ὁ.

Ἀμφίβροτος, ος, circa hominem tegens undique. in masc. vi occurrit: sed inde fœm. ἀμφιβρότη, apud Hom. ut ἀσπὶς ἀμφιβρότη, clypeus circumdans, seu circumtegens hominem, vel undique tegens: ex ἀμφὶ, & βροτὸς.

Ἀμφίβροχος, ος, ὁ καὶ ἡ, undequaque madidus, temulentus: in Epigr. madefactus: ex ἀμφὶ, & βρέχω.

Ἀμφίβωτος, idem ac ἀμφιβόητος, circumquaque celebratus: τερπιβόητος. in Epigr. ex ἀμφὶ, & βοάω.

Ἀμφιγήθησε, circum oblectatus est, 3. sing. p. m. ab ἀμφιγήθω. Them. γηθέω.

Ἀμφίγειος, vicinus, finitimus; circumterraneus. apud Dionys. de situ orbis, ex ἀμφὶ, & γαῖα, terra.

Ἀμφίγυος, Hesych. ἀξίνη, securis, anceps nimirum, & bipennis. Metaph. enim in hoc compos. γύος signif. τὸν ἀκμὴν, aciem; proprie autem genam.

Ἀμφιγυήσω, unde ἀμφιγυήσῃσθα, valde gavisus sum; q. d. circumquaque gavisus sum. Vide ἀμφιγήθησε.

Ἀμφιγνοέω, aliqua ex parte cognosco, dubito, f. ήσω, p. ηκα. Ex ἀμφὶ, & νόος.

Ἀμφίγυος, ὁ, privignus; qui ex priore est uxore. Hesych. Etym. ex ἀμφὶ, & γυνὴ, seu γόος.

Ἀμφίγυον ἔγχεα, Odyss. ω, dicuntur utrinque acutæ hastæ. Vide ἀμφίγυος.

Ἀμφιγυόεις, εντος, ὁ, utroque pede claudus. Vulcani epith. ex ἀμφὶ, & γυῖον.

Ἀμφιγυόω, ῶ; unde ἀμφιγυώσαι, quod exp. ἀκρωτηριάσαι, i. e. extremas partes amputare: item utrinque terræ infigere; utrinque depangere. ex ἀμφὶ, & γυῖον.

Ἀμφίγυος, ος, ὁ καὶ ἡ, utrinque acutus: ab ἀμφὶ, & γυὸς, vel γύον, ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod potest utrinque lædere γύα, vel utrinque γυοῦν, claudos reddere.

Ἀμφιδακὴς, utrinque secans: ut ἀμφιδακὲς μαχαίρα, apud Suid. ex ἀμφὶ, & δάκω, divido.

Ἀμφιδάω, cicumaccendo. Il. ζ. Th. δαίω, uro.

Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, Amphidamas, nomen proprium. a δαμάζω.

Ἀμφιδάσσατο, acc. f. g. ab ἀμφιδάσσω, utrinque hirsutus. Th. δασύς.

Ἀμφιδέδηε, p. m. ἀμφιδεδήει, 3. sing pl. p. m. Jon. ex ἀμφὶ, & δαίω, divido, convivor, fcio, comburo.

Ἀμφιδέται, dicuntur armillæ, h. e. orbiculi, quibus vel manus, vel pedes, brachia, aut tibiæ circumliganter, & circumdantur: idque vel ornatus causa, vel captivi alicujus retinendi gratia. dicuntur & ἀμφιδέαι, & in neut. gen. ἀμφιδέα. ab ἀμφιδέω.

Ἀμφιδέμω, circumædifico. ex ἀμφὶ, & δέμω.

Ἀμφιδέξιος, ος, ὁ, ambidexter, ambiguus. Th. δεξιά. Vide ἀμφιδέξιος.

Ἀμφιδέξιος, admodum dextere, & apte. Athen. l. 15. est adverb. ab ἀμφιδέξιος, quod exponitur, qui sinistra perinde utitur ac dextra; cui sinistra non minus agilis est, quam dextra: idem cum περιδέξιος. Item, qui est fausti auspicii: ut apud Hippocr. Aphor. 7. γυνὴ ἀμφιδέξιος ὑ γίνεται. Item ἀμφιδέξιος σίδηρος, apud Eurip. ferrum dicitur anceps. & ἀμφιδέξιος ὄνος, apud Luc. anceps verbum, ex ἀμφὶ, & δέξιος, ὁ.

Ἀμφιδέχθη, 2. sing. a. 1. ind. pass. Jon. verbi ἀμφιδέκομαι, circumspicio, f. ξομαι. Th. δέκω.

Ἀμφίδετος, utrinque ligatus, circumligatus; verbale ab ἀμφιδέω.

Ἀμφιδόστατος, ος, ὁ, postremus, minutissimus, ab ἀμφὶ, & δόστατος.

Ἀμφιδέω, circumligo: ex ἀμφὶ, & δέω, ligo.

Ἀμφιδεραιόομαι, ώμαι, de re aliqua contendo, decerto.

Ἀμφιδήριτος, victoria, apud Thuc. dicitur anceps victoria, q. d. utrinque contentiosa, ex ἀμφὶ, & δηρόω, ομαι.

Ἀμφιδιαίσω, circumirrigo, & perfundo: in Epigr. ex ἀμφὶ, & διαίω.

Ἀμφιδινέω, circumvolvo: ἀμφιδεδίνημαι, p. pass. a δινέω.

Ἀμφιδοκεύειν, observare capiendi causa. Vide δοκεύων.

Ἀμφιδονέω, ῶ, utrinque commoveo, seu agito. in Epigr. ex ἀμφὶ, & δονέω.

Ἀμφιδοξέομαι, οῦμαι, in controversiam venio. Suid. est pass. ab act. ἀμφιδοξέω, ῶ, dubito, ambigo: ut ἀμφιδοξῶ περὶ τῆ Θαλείης, apud Plut. utrumque ab

Ἀμφίδοξος, de quo duplex est sententia, sive opinio; de quo in utramque partem disceptatur, dubius, anceps: ut ἀμφίδοξος ἀγὼν, apud Suid. & ἀμφίδοξον νίκαι, Plut. in Fab. vocavit victoriam, de qua ambigitur inter partes. unde τὸ ἀμφίδοξον subst. exponitur in controversia positum. Item, quod est inter ἔνδοξον, & ἄδοξον: ex ἀμφὶ, & δόξα, ἡ.

Ἀμφίδρυτος, utrinque excoriatus; seu cui circumquaque detracta pellis est. ex ἀμφὶ, & δέρω, ατος, τὸ, pellis, corium: unde δορὰ, ἡ, excoriatio.

Ἀμφίδυλος, natus utroque parente servo, & ipse servus: ex ἀμφὶ, & δοῦλος.

Ἀμφιδρομία, ἡ, dicebatur quintus a partu infantis dies, quo mulieres, quæ in partu adfuissent, & obstetricando juvissent, manus abluere solebant, ac infantem gestantes, focum circumcursare. Dicitur & in plur. ἀμφιδρομία, τὰ. Athen. l. 9. ex ἀμφὶ, & δρόμος, ὁ.

Ἀμφίδρομος, ὁ, ἡ, circumcurrens, vel circumcursans, seu undique incursans: ut κῦμα ἀμφίδρομον, apud Soph. in Ajace. Sed τὸ ἀμφίδρομον frequentius passive dicitur, quod circumcursari potest, seu quod cursu potest circuiri. Item ἀμφίδρομος exponitur etiam, qui habet ancipitem cursum, ut cancer. Strab. l. 10.

Ἀμφιδρυπτος, ος, ὁ, ἡ, undique laceratus. Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς, & ἀμφίδρυφος, a δρύπτω, lacero.

Ἀμφίδυμος, ος, ὁ ἡ, quod utrinque potest δύεσθαι, i. e. subiri: dicitur quasi ἀμφίδυσος, & expon. geminos aditus & ingressus habens: ut ἀμφίδυμος λιμὴν portus duobus ostiis patens navibus, ipsisque fidam præbens stationem: ex ἀμφὶ, & δύω, seu δύω, vel δῦμι.

Ἀμφιδὺς, indutus, a. 2. part. act. ab ἀμφίδυμι. Th. δῦμι.

Ἀμφιδύω, expon. induo. unde part. ἀμφιδὺς, qui induit: ex ἀμφὶ, & δύω, seu δῦμι, induo.

Ἀμφιεσμένος, indutus, p. part. pass. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιελισσὸς, circumvolubilis, vel circumquaque volubilis: ut ἀμφιέλισσος τροχός.

Ἀμφιελίσσας, utrinque agitatas, acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσα, ης, ὁ, ἡ: ab ἐλίσσω, volvo. Th. ἑλίω.

Ἀμφιέλισσος, exponitur, qui utrinque volvitur, seu agitatur, & pellitur: ut apud Hom. naves ἀμφιέλισσαι dicuntur, quæ remis utrinque aguntur, sive pelluntur. ex ἀμφὶ, & ἑλίσσω, seu ἑλίσσω.

Ἀμφιελίσσω, seu ἀμφιλίττω, circumvolvo, vel circumquaque volvo, aut ab utrinque volvo, circumplico.

Ἀμφίεσμαι, idem ac ἀμφιέννυμι, induor: ab activo ἀμφιεννύω, induo: circuminduo.

Ἀμφιέννυμι, vestio. f. έσω. p. pass. ἠμφίεσμαι, & ἠμφίεσμαι. ex ἀμφὶ, & ἕννυμι.

Ἀμφιέστωτες, gubernantes, præs. part. ex ἀμφὶ, & ἵστω, tracto, ago.

Ἀμφιέστω, & ἀμφίστω, circumtracto; circa quidpiam versor, & occuparus sum: item persequor, ex ἀμφὶ, & ἵστω, cum spirito aspero, operor; ago, tracto: item sequor. at ἵστω cum tenui, dico.

Ἀμφίεσσαι γῆ, dicitur solum, quod dimidia ex parte irrigatur aquis cœlestibus, & dimidia ex parte solaribus incaluit radiis, velut utrumque naturæ opus expertum. Theophr. l. 3. c. 28. ex ἀμφὶ, & ἔργον, τὸ.

Ἀμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀμφιεσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι. ἀμφιέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. ἀμφίεσμαι, Jon. pro ἠμφίεσαι, p. iud. pass. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum: ab eod. Th.

Ἀμφιεσσίς, ίδος, ἡ, penula; amiculum dormitorium, vel stragulum est: ut & ἀμφίεσμα, indumentum: verbale ab ἀμφίεσμαι, pro ἀμφιέννυμαι.

Ἀμφιετάζεσθαι, & ἀμφιετίζεσθαι, quotannis recurrere, & quasi in orbem redire: ex ἀμφί, & ἔτος, ους, τὸ, annus.

Ἀμφιετές, vel ἀμφιετεί, adverb. quotannis.

Ἀμφιετεύω, quotannis sacrifico.

Ἀμφιετηρίς, ίδος, ἡ, festum anniversarium.

Ἀμφιετὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, annuus, anniversarius: ex ἀμφί, & ἔτος, ους, τὸ, annus.

Ἀμφιζάω, ab ἴζάνω, adhæreo, circumsedeo, f. ἴσω. Th. ἵζω.

Ἀμφίζωστος, utrinque junctus: ex ἀμφί, & ζωστὸς, ὁ, ἡ: a Th. ζώννυμι, f. ζώσω, tanquam a ζόω, jungo.

Ἀμφίηκες, anceps, utrinque acutum; idem, & ejusd. Th. & comp. cum ἀμφήκης.

Ἀμφιθάλαμος, amphithalamus: inter partes ædificii Græci numeratur a Vitruv. l. 6. c. 10. ex ἀμφί, & θάλαμος, ὁ.

Ἀμφιθάλαττος, ος, ὁ, ἡ, qui utrinque mari cingitur: ex ἀμφί, & θάλαττα.

Ἀμφιθάλαττος πόλις, urbs, quæ mari circumluitur, mari circumflua; ut Corinthus. Th. θάλαττα, vel θάλαττα.

Ἀμφιθαλὴς, ἐς, ὁ, ἡ, circumfloridus, item patrimus, & matrimus. Them. θάλλω.

Ἀμφιθάλλω, undique vireo & floreo. Th. θάλλω.

Ἀμφιθέατρον, locus ex omni parte spectabilis; amphitheatrum: ex ἀμφί, & θέατρον.

Ἀμφιθέτος, ος, ὁ, ἡ, qui utrinque poni potest: ab ἀμφί, & τίθημι.

Ἀμφιθέω, circumcurro: a θέω.

Ἀμφιθρέπτος, circum concretus, & coagulatus: ut ἀμφιθρέπτον αἷμα: ex ἀμφί, & τρέπω, i. e. πήγνυμι, concrescere facio.

Ἀμφίθυρος, ος, ὁ, ἡ, domus, quæ anticas, & postícas fores habet. Th. θύρα.

Ἀμφικαλύπτω, circumtego. Them. καλύπτω.

Ἀμφικαλύψη, 3. sing. a. 1. sub. ἀμφικαλύψω, 3. sing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω.

Ἀμφικάρηνος, ος, ὁ ἢ ἡ, & per Sync. ἀμφίκρανος, utrinque caput habens, vel biceps; geminum caput habens; ex ἀμφί, & κάρηνον, τὸ.

Ἀμφικαρὴς, ὁ ἢ ἡ, utrinque ansatus, biceps. Th. κάρηνον, vel κρᾶτα.

Ἀμφίκαρπος, utrinque, seu ab utraque parte fructum habens: ex ἀμφί, & καρπὸς, ὁ.

Ἀμφίκεντρις, hordeum montanum: quidam exponunt prima tritici germina. sic dicitur forsan, quod amburente Sole exoriatur: ex ἀμφί, & καίω, f. καύσω: unde καῦσις, ἡ; καυστὸς, ὁ; & καυστὶς, ἡ.

Ἀμφικεκόπαι, circumscindens, dividens, a. 1. part. act. Poet. pro κεκόπαι, verbi

Ἀμφικεάζω, circumscindo, divido.

Ἀμφικείρω, circumtondeo: in Epigram. ex ἀμφί, & Them. κείρω.

Ἀμφικελεύθης, utrinque viam habens: a κέλευθος, ος, ἡ, via.

Ἀμφικεύθω, circumquaque occulo, circumtego. Hesych. ex ἀμφί, & κεύθω.

Ἀμφικέφαλος, ος, ὁ ἢ ἡ, utrinque caput habens; vel biceps; ut ἀμφικέφαλαι ὑποπόδια, apud Eustath. item genus lecti sic dictum, quod utrinque habeat pulvinar. Etym. ex ἀμφί, & κεφαλὴ, ἡ.

Ἀμφικινύρομαι, circumlamentor, vel passim queror: ex ἀμφί, & κινύρομαι.

Ἀμφικίονες, circumcirca columnis suffulti: ex ἀμφί, & κίων, ονος, ὁ, columna.

Ἀμφίκλαστος, ex omni parte fractus: ex ἀμφί, & κλαστὸς, vel κλάω, vel κλάω, frango.

Ἀμφίκλαυστος, qui circumcirca defletur. Th. κλαίω.

Ἀμφίκλυστος, ος, ὁ ἢ ἡ, circumfluus: ἀμφοτέρωθεν κλυστὸς, ἢ κλυζόμενος.

Ἀμφικνεφὴς, undique caliginosus, seu tenebrosus; circumquaque nebulis septus: ex ἀμφί, & κνέφας, τό.

Ἀμφίκοιλος, utrinque cavus. Suid. ex ἀμφί, & κοῖλος, ὁ.

Ἀμφίκοιτος, lectum ambiens: a κοιτή.

Ἀμφίκολλος, utrinque glutinatus, seu undique coagmentatus glutine. Poll. lib. 10. cap. 7. ex ἀμφί, & κόλλα, ἡ.

Ἀμφίκομος, ος, ὁ, ἡ, late comans, undique frondosus: ex ἀμφί, & κόμη.

Ἀμφίκοπον, utrinque scindens. Th. κόπτω, scindo, unde κοπὴ, sectio.

Ἀμφίκορος, medius inter tres fratres. Hesych. Suid. ex ἀμφί, & κόρος, seu κῶρος, puer. Th. κορέω, purgo.

Ἀμφίκουρος, circumquaque rasus. Them. κείρω, unde κῦρα, tonsura, & ἀμφικείρω, circumtondeo.

Ἀμφικραδάαω, & ἀμφικραδάω, circumcirca, & undequaque vibro, seu quatio, undique quasso: ex ἀμφί, & κραδάαω, seu κραδάω, a Them. κραδὴ, ἡ.

Ἀμφίκρανος, ος, ὁ & ἡ, utrinque habens caput; vel circumcirca capitatus, per Sync. pro ἀμφικάρηνος: a Th. κάρηνον, caput: unde κράνον, τὸ, idem.

Ἀμφικρεμάμαι, circumpendeo. Th. κρεμάω.

Ἀμφικρεμὴς, ὲς, ὁ & ἡ, circumpendens, vel utrinque pendens. in Epigrammat. ex ἀμφί, & κρεμάω.

Ἀμφίκρημνος, utrinque præcipitium habens; circumpræceps: a Th. κρημνός.

Ἀμφικτίονες, iidem, qui Homero περικτίονες, i. e. οἱ περιοικοῦντες, qui circumcirca habitant: ex ἀμφί, & κτίζω, i. e. οἰκίζω, habito.

Ἀμφικυλίσας, Æol. & Poet. pro ἀμφικυλίσασα, a. 1. part. Th. κυλίω.

Ἀμφικυλίω, circumvolvo. Pind. ex ἀμφί, & κυλίω.

Ἀμφικύπελλον, ος, τὸ, poculum rotundum, & utrinque ansatum: ex ἀμφί, & κύπελλον, cyathus. Nota δίπας, semper cum ἀμφικύπελλον, adjungi.

Ἀμφίκυρτος, utrinque declivis, seu gibbosus; ut Luna apparet nondum semiplena.

Ἀμφίλαιος, utraque manu lævus: a Th. λαιὸς.

Ἀμφίλαλος, circumquaque loquax; passim loquax. a Th. λαλέω, loquor: unde λάλος, qui loquitur.

Ἀμφιλάφεια, ας, ἡ, amplitudo, copiositas, exuberantia; exponitur etiam auxilium, quod fertur ex utraque parte.

Ἀμφιλαφὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ingens, magnus; q. ἀμφιλαβὴς, παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν λαβεῖν, quod utrinque capi debeat.

Ἀμφιλαφία, anceps ansa; ab ἀμφιλαφὴς.

Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio; a λαχαίνω.

Ἀμφιλέγω, dubito, dubia dico, & obliqua.

Ἀμφίλεκτος, ambiguus, anceps. Them. λέγω.

Ἀμφιλογία, idem ac ἀμφιλέγω, & ejusdem Th. & compositionis.

Ἀμφιλογίη, ας, ἡ, disceptatio. ubi ex utraque parte contenditur: ex ἀμφί, & λέγω.

Ἀμφίλογος, dubius, controversus.

Ἀμφίλοξος, utrinque obliquus: apud Lucian. ex ἀμφί, & λοξὸς, ὁ.

Ἀμφίλοχος, ου, ὁ, Amphilochus. nomen proprium.

Ἀμφίλυκος, ος, ὁ, ἡ, sublustris: a λύκη, lux prima: vel a λύκος, quod sit similis λυκίῃ, lupinæ pelli; quæ est cinerei coloris: vel a λύχνη, tenebræ.

Ἀμφίμακρος, ος, ὁ ἢ ἡ, utrinque longus. nomen est pedis metrici, syllabam longam ab utraque parte habentis: ut τυπτομένων. ex ἀμφί, & μακρὸς.

Ἀμφίμαλλος, utrinque villosus, & hirsutus, ut ἐπιμάλλος, qui tantum una parte villos habet: a Th. μαλλὸς, vellus, lana promissa.

Ἀμφιμάντις, Hesych. est infelici faro mortuus. Item, qui utrumque parentem habet, vel amisit. Idem ἀμφιμάντιν dici scribit farinas melle imbutas.

Ἀμφιμάσσασθαι, ἀπομάξασθε, abstergite. a. 1. m. imper. a μάζω. f. ξω, & σω, purgo.

Ἀμφιμάσχαλος χιτὼν, tunica utrinque manuleata, manicis nimirum ab utraque axilla dependentibus. vestis fuit ingenuorum. Aristoph. in Equit. ex ἀμφί, & μασχάλη, ἡ.

Ἀμφιμάτειος, ω, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀμφιμήτειος, qui est in matrice, seu utero. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμάχητος, ος, ὁ ἢ ἡ, de quo pugnatur, seu pugnandum est; excellens, ut ἀμφιμάχητον ὄμμα νύμφας, apud Soph. in Trach. ex ἀμφί, & μαχέομαι: unde μαχητὸς, ὁ.

Ἀμφιμάχομαι, circumpugno. Th. μάχομαι.

Ἀμφιμέλαινα, utrinque nigræ. Sic dicuntur φρένες, quod ira tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

Ἀμφιμέμυκε, circum mugiit, p. m. ab ἀμφιμυκάω.

Ἀμφιμήτειος, dicitur fundus navis, carina. Poll. l. 1. ex ἀμφί, & μήτρα, ἡ.

Ἀμφιμήτειος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui circum matricem est: apud Hippocr.

Ἀμφιμήτωρ, apud Æschyl. ἐπιμήτωρ, ἀμφίγυος, frater ex patre eodem, alia vero matre. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμιγὴς, ὶς, ὲς & ἡς, undique mixtus. Th. μίγνυμι, misceo.

Ἀμφινεικὴς, ὲς, ὲς ἢ ἡς, idem ac ἀμφίνεικος, ος, ὁ, de quo utrinque est contentio.

Ἀμφινεικὴς, de quo contenditur: h. e. tam excellens, ut de eo contentiones instituantur. apud Soph. in Trachin. ex ἀμφί, & νεῖκος, ους, τὸ, unde νεικέω, ῶ.

Ἀμφίνεικος, de quo contrariis sermonibus pugnatur, a Th. νεῖκος, ους, τὸ, jurgium, contentio.

Ἀμφινέμομαι, circumpascor, incolo: a νέμω.

Ἀμφίνεω, ambigo, idem ac ἀμφιγνοέω.

Ἀμφιξέω, circumrado. f. ξέσω. a. 1. ἀμφέξεσα, a ξέω.

Ἀμφίξυστος, utraque parte radens: ab eodem Them.

Ἀμφίον, indumentum, amictus, pallium: ab ἀμφιέννυμι, induo.

Ἀμφίον, ου, τὸ, indumentum, amictus: ab ἀμφίεσμαι.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præstitum: a Th. ὄρκος, jusjurandum.

Ἀμφίος, ος, ὁ, Amphius, nom. propr.

Ἀμφιπαγὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, circumquaque firmus, vel firmiter hærens. Nonn. a Th. πήγνυμι, compingo.

Ἀμφίπαλτος, ος, ὁ, ἡ, peltis densus: a πάλτη.

Ἀμφίπατωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, qui, vel quæ ex alio patre est, sed eadem matre: ex ἀμφί, & πατὴρ, pater.

Ἀμφίπεδος, ος, ὁ, ἡ, campis undique cinctus: ex ἀμφί, & πέδον.

Ἀμφιπελέκη, ης, ἡ, securis anceps, bipennis.

Ἀμφιπέλεκος, capulus, securis, bipennis, manubrium: ex ἀμφί, & πέλεκυς, εως, ἡ, securis, bipennis.

Ἀμφιπέλομαι, adsum, advenio. Hesych. ex ἀμφί, & πέλομαι.

Ἀμφιπένομαι, farago circa aliquid: a πένομαι.

Ἀμφιπερικλάω, circumvibro: ex ἀμφί, & περικλάω.

Ἀμφιπερικτίοσι, vicinis, dat. pl. ab ἀμφιπερικτίονες. Th. κτίζω.

Ἀμφιπερισκαίω, circum salio: ex ἀμφί, & περισκαίω, salio circum.

Ἀμφιπερίσσινω, circum circa gemo: ex ἀμφί, & περισσίνω.

Ἀμφιπερίστεφω, utrinque corona cingo, circumcirca redimio: ex ἀμφί, & περιστέφω.

Ἀμφιπερστρέφω, est etiam idem, ac περιστρέφω.

Ἀμφιπερστρώφα, imperf. Jon. ab

Ἀμφιπερστρωφάω, circumverto: ex ἀμφί, περί, & στρέφω.

Ἀμφιπερτεΐζω, vel τρίζω, circumfrideo;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ex ἀμφὶ, περὶ, & τείζω, vel τρίζω, ſtrideo.

Ἀμφιτερφθινύθω, circumquaque corrumpor, & pereo. Hom. Hymn. in Ven. ex ἀμφὶ, περὶ, & φθίνω, neut. corrumpor, conſumor, pereo. unde φθινύθω.

Ἀμφιτετᾶσα, amplexa, a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

Ἀμφίτηρ, idem ac Th. πηρὸς, mancus, mutus, cæcus.

Ἀμφιτιάζω, circumcirca premo, vel conſtringo: ex ἀμφὶ, & πιάζω, idem ac Th. πιέζω, premo.

Ἀμφιτίπτω πινά, aliquem amplecti. Th. πίπτω.

Ἀμφιτίπτω, circum cado, circum procumbo. Odyſſ. Θ. ex ἀμφὶ, & πίπτω.

Ἀμφιτιτεύω, idem ac ἀμφιτίπτω, circum cado. ex ἀμφὶ, & πιτνεύω, ſeu πίτνω: idem ac Them. πίπτω.

Ἀμφίπλεκτος, implexus, vel utrinque plexus. Heſych. ab ἀμφιπλέκω, ex ἀμφὶ, & πλέκω.

Ἀμφιπλέκω, circumnecto. in Epigr. Th. πλέκω.

Ἀμφίπληκτος. Vide ſequens ἀμφιπλήξ.

Ἀμφιπλὴξ, & ἀμφίπληκτος, utrinque percuriens, vel feriens: aut utrinque percuſſus: ut ἀμφιπλὴξ γῆ, Iſthmus; q. d. qui utrinque percuritur a maribus. Pollux. a Th. πλάσσω, vel πλήττω, percutio: unde πλῆκτος, percuſſus.

Ἀμφιπλίξ, pedibus alternatim motis.

Ἀμφιπλίσσω, exp. περιβαίνω: & ἀμφιπλίσσομαι, ſeu ἵπταμαι, abſilio; ſaltu me proripio, ſeu aufero: a Th. πλίσσω.

Ἀμφίπλοος, utrinque villoſus: ut ἀμφίπλοκοι πίπτητες, taperes utrinque villoſi, i. e. ἀμφιμάλλοι: a Th. πίλος, vellus.

Ἀμφιπολάω, f. ήσω, obambulo, comitor: a πολέω verſor, Poet. πολάω.

Ἀμφιπολέω, verſor circum, obeo, luſtro. Item miniſtro, famulor, curo.

Ἀμφίπολις, exponitur civitas aquis cincta, nomen urbis Thraciæ: ex ἀμφὶ, & πόλις, ἡ.

Ἀμφίπολος, ὁ, ἡ, miniſter, vel miniſtra: qui, vel quæ circa dominum, dominamve verſatur. Il. ω. Odyſſ. ω. & Ath. l. 6. ἀμφίπολος τάφος, ſepulchrum, quod circumquaque obitur, Euſtath. ex ἀμφὶ, & πολέω, verſor.

Ἀμφιπτύω, ſeu ἀμφιπτύομαι, ſarago circa; occupor circa: item abſumo. Plut. a πονέω, laboro.

Ἀμφιποτάομαι, circumvolito: a ποτάομαι.

Ἀμφίπτεροι, οἱ, dicuntur in veteri acie militari, qui duobus equis una ligatis ſine ephippiis vehuntur; quique ex alio in alium tranſiliunt, ſi uſus requirat: ex ἀμφὶ, & ἵππος.

Ἀμφιπτοτέσθαι, equites, ſeu equeſtres ſagittarii: ex ἀμφὶ, ἵππος, & πέζος.

Ἀμφιπρομάω, undique prominео, ſeu propendeo; ex ἀμφὶ, & προμάω, prominео, propendeo; ex πρὸ, & μάω, innuo: item vergo, inclino, propendeo.

Ἀμφιπρόστυλος, omnia habet, quæ proſtylos, prætereaque habet in poſtico ad eundem modum columnas, & faſtigium. Vitruv. l. 3. c. 1. ex ἀμφὶ, & πρόστυλος, ὁ, quod ex πρὸ, & στύλος, ὁ, columna.

Ἀμφιπρόσωπος, bifrons. Janus ſic dicitur apud Plut. in Numa: ex ἀμφὶ, & πρόσωπον, facies.

Ἀμφίπτυμνον πλοῖον, navigium utrinque puppim habens. Th. πρυμνός.

Ἀμφίπτυμαι, circumvolito; ex ἀμὶ, & ἵπταμαι, volo, volito.

Ἀμφίπυλον, veſtibulum; locus habens duas portas: ex ἀμφὶ, & πύλη.

Ἀμφιπυρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, utrinque ardens. Th. πῦρ.

Ἀμφιρρέπτης, ου, ὁ ᾗ ἡ, utramque in partem inclinans, ſeu vergens: interdum etiam ambiguus, anceps: ex ἀμφὶ, & ῥέπω, vergo, propendeo.

Ἀμφιῤῥήτης, circumquaque aſperſus; circumcirca irrigatus: ex ἀμφὶ, & ῥάζω, idem ac Th. ῥαίνω, perfundo, aſpergo.

Ἀμφιῤῥύτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, circumfluus: ex ἀμφὶ, & ῥέω.

Ἀμφιρρὼξ, ῶγος, ὁ ᾗ ἡ, diruptus. unde ἀμφιρρώγας κλιβάς, in Epigr. ex ἀμφὶ, & ῥωξ, riſſura.

Ἀμφιρώ, q. contract. nomen mul. ex eodem them.

Ἀμφὶς, utrinque, in medio, adv. Eſt & præpoſit. cum gen. ſine, ſeorſum, extra.

Ἀμφίσβαινα, ἡ, eſt ſerpens quædam dicta quaſi utrinquegrada, quæ videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει. dicitur enim antrorſum, & retrorſum incedere.

Ἀμφισβαστὸς, controverſus, ambiguus: q. d. in quo in utramque partem itur. apud Heſych. & Suid. ab ἀμφιβαίνω: ex ἀμφὶ, & βαίνω.

Ἀμφισβητέω, ambigo, dubito, controverſor. ἀμφισβητῆσαι, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς, & βάω, eo.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controverſia, lis; h. e. res, de qua diſceptatur judicio; quæſtio, dubitatio.

Ἀμφισβητήσιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, dubius, contentioſus, ambiguus.

Ἀμφισβήτησις, εως, & ἀμφισβητία, ἡ, diſceptatio, contentio, dubitatio.

Ἀμφισβητικὸς, contentioſus, rixoſus, acer, & argutus in diſceptationibus.

Ἀμφίσγονοι, Heſych. ἑπείσγονοι, diverſo ſemine geniti: ex ἀμφὶ, & γόνος.

Ἀμφίσδαινα, idem apud Etym. quod ἀμφίσβαινα.

Ἀμφίσκιος, utrinque umbram habens: ex ἀμφὶ, & σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἀμφίσκω, induo, induor: idem ac ἀμφιέννυμι, & μαι, quæ vide.

Ἀμφίσκωμοι, qui circumjacentes pagos inhabitant: ex ἀμφὶ, vel ἀμφὶς, & κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus.

Ἀμφίσμαινα, idem ac ἀμφίσβαινα.

Ἀμφίσσκωμος, undique circumſto: ex ἀμφὶ, & ἵσκωμι.

Ἀμφισταμένος, colligatus, a. 1. part. m. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, orno.

Ἀμφιστέλλω, circumcirca amicio, vel orno. Item circumcirca adſtringo, vel cohibeo: ex ἀμφὶ, & στέλλω, orno. Item contraho.

Ἀμφίστερνον, Heſych. exponit ἐπανὼ: ex ἀμφὶ, & στέρνον, τὸ.

Ἀμφιστρὸς, ὁ, ἡ, utrinque coronatus: item undique plenus: ex ἀμφὶ, & στέφω.

Ἀμφίστομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, verſipellis, utrinque acutus. Th. στόμα.

Ἀμφιστρατάομαι, obſideo: ab ἀμφὶ, & στρατὸς.

Ἀμφιστρόγγυλος, undique rotundus, & contractus: a στρόγγυλος, rotundus.

Ἀμφισωπὴς, undique conſpicuus, & patens, ex ἀμφὶ, & ὤψ, ὠπὸς, ἡ, oculus, vultus. Th. ὄσσομαι.

Ἀμφιτανδὸς, circum extenſus, a. 1. part. paſſ. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω.

Ἀμφιτάλαντος, ε, ὁ ᾗ ἡ, utrinque libratus: ex ἀμφὶ, & τάλαντον, libra.

Ἀμφιτάπης, ητος, ὁ, ἀμφίτασις, ιδος, ὁ: & ἀμφίτατος, ε, ὁ, tapes utrinque villoſus. Th. τατός.

Ἀμφιτείνω, circumextendo; ex ἀμφὶ, & τείνω.

Ἀμφιτέμνω, circumcido; a Th. τέμνω, ſeco.

Ἀμφιτίθη, circumpone, præſ. imperat. act. ex ἀμφιτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀμφιτράσιον, utrinque quatio: a Th. τινάσσω.

Ἀμφίτμητος, circumciſus, undequaque amputatus. item utrinque ſcindens, anceps: ab ἀμφιτέμνω, undequaque puto, vel amputo.

Ἀμφίτορνος, utrinque tornatus: item utrinque tornando excavatus: ex ἀμφὶ, & τόρνος, tornus.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ ᾗ ἡ, & ἀμφίτρητος, ὁ ᾗ ἡ, utrinque perforatus; utraque parte pertuſus. Nonn. ex ἀμφὶ, & πιτνάω, vel πίτνημι, (fut. πίσω, ut a πράω) perforo.

Ἀμφιτρίτη, uxor Neptuni; mare: ex ἀμφὶ, & τρίζω, ſtrido.

Ἀμφιτρομάω, tremo ab omni parte: a τρομάω.

Ἀμφιτρυγὴς, vel ἀμφιτρυχὴς, ὁ ᾗ ἡ, attritus undequaque: ex ἀμφὶ, & τρύχω, idem ac Them. τρύω, tero, attero.

Ἀμφιτρύων, nomen viri, Amphitryon: ex ἀμφὶ, & τρύω.

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per epenth. pro Ἀμφιτρυωνίδης, filius Amphitrionis.

Ἀμφιφαάω, circumluceo, ſplendore cingor: ut ἀγλαὸν δέμας ἀμφιφαάων. Hom. Hymn. in Apoll. ex ἀμφὶ, & φαάω.

Ἀμφιφαὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, circumquaque, vel utrinque lucem habens, lucens, vel apparens: ab ἀμφιφάω, circumcirca luceo. Th. φάω, luceo.

Ἀμφίφαλος, ε, ὁ, ἡ, clavis undique diſtinctus: ex ἀμφὶ, & φαλὸς. Item ſplendidus.

Ἀμφιφανὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, idem; undique apparens, & conſpicuus, item, qui ambiguo in utramque partem editu eſt: ex ἀμφὶ, & φανὸς, ὁ, lucidus. Them. φαίνω.

Ἀμφιφαύω, circumcirca luceo, colluceo. igne ſcil. aut facibus accenſis: ex ἀμφὶ, & φαύω.

Ἀμφίφλοξ, dubiæ, & ancipitis flammæ. Eurip. Th. φλὲξ, γός, ἡ, flamma.

Ἀμφιφορεὺς, ἑως, Jon. ῆος, ὁ, amphora, vas utrinque auriculas habens, quibus geſtari poteſt: ab ἀμφὶ, & φέρω.

Ἀμφιφοίτης, ſcil. τροχὸς, dicebatur cerramen apud Ægineas circa Aſopidem fontem, quo hydriis ex fonte repletis, humeroque impoſitis contendebant, quis curſu alterum vinceret, heroes ea in re imitantes: inquit Etymol. ab ἀμφιφορεὺς, ἑως.

Ἀμφιφύη, ἡ, dicitur idem, quod ἄμφωξις, ut tradit Theoph. Hiſt. Pl. l. 3. c. 8. ex ἀμφὶ, & φυὴ, ἡ; a Them. φύω.

Ἀμφιφὼς, qui dubia luce colluſtratur. Athen. ex ἀμφὶ, & φὼς, lux.

Ἀμφιχάνω, abſorbeo: proprie circumhio: a χάσκω.

Ἀμφιχέω, a. 1. inf. ex ἀμφὶ, & χέω.

Ἀμφιχέω, & ἀμφιχύω, circumfundo, fundo, & ſpargo circum: ex ἀμφὶ, & χύω, inuſit. pro Them. χέω: unde χυτὸς, ὁ.

Ἀμφιχλέομαι, traſcor circum, vel propter. Vide χελέομαι.

Ἀμφιχορεύω, circum tripudio. Vide χορεύω.

Ἀμφίχροος, utrinque coloratus. Them. χρόα, ἡ, color.

Ἀμφιχυθέντα, circumfuſa, a. 1. part. paſſ. f. g. ab ἀμφιχέω.

Ἀμφίχυνος, ε, ὁ, ἡ, terra aggeſta utrinque munitus, circumfuſus: ex ἀμφὶ, & χέω.

Ἀμφιχώλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, utroque pede claudus: a χωλὸς.

Ἀμφίδιον, τὸ, parvus vicus, platea parva. Luc.

Ἄμφοδον, ε, τὸ, bivium: q. d. ἄμφω ὁδὸς, ambæ viæ. Item via urbis, vicus, platea.

Ἀμφοδὸς, ὁ, bivium, circuitus. Xen.

Ἀμφόδους, ſeu ἀμφώδους, ους, ὁ ᾗ ἡ, utrinque dentatus. Ariſtot. Item ἀμφώδων, idem: ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & ὀδὼς, ὀδὸς, ὁ, dens.

Ἄμφοιν, gen. & dat. dual. ab ἄμφω.

Ἄμφονον, Poet. pro οὐκ φόνον, per cædem.

Ἀμφορέας, acc. plur. ab ἀμφορεὺς, pro Sync. pro ἀμφορεῶς.

Ἀμφορεαγορεύω, amphoram bajulo, ſeu porto: & metaph. bajulo, veluti amphoram. Ariſtoph. in Heroib. ab ἀμφορεαγόρος.

Ἀμφορεαφόρος, amphoræ gerulus; qui amphoras bajulat, mercede conductus. Menand.

Ἀμφορεῖον, τὸ, unde ἀμφορεύω Heſych. eſt, φορεῖον, pheretro, ſeu lectica, al ἀμφορεὺς, quod per Sync. dicitur pr ἀμφιφορεὺς, eaque propter etiam cer menſuræ nomen eſt, quæ alias κεράμιον amphora dicitur apud Dioſc. l. 5. c. 7

Ἀμφορεύδιον, amphorula: dimin. ab ἀμφορεὺς, ὁ, amphora, ab ἀμφὶ, circum, & φορέω τε φέρω, quod ſit vas geſtatorium portatuque facile huc, & illuc.

Ἀμφοτεράκις, utroque modo.

Ἀμφοτερίζω, in utramque partem ver

go:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

go: item utrinque cingo, vel attingo; Strab. lib. 6.

Ἀμφοτερόγλωσσος, utramque linguam habens; in utramque partem disputans. sic vocatur Zeno apud Plut. ex ἀμφότερος, & γλῶσσα.

Ἀμφοτερόδεξος, ambidexter, Eust. ex ἀμφότερος, & δεξιά, ἡ: unde δεξιός, ὁ.

Ἀμφοτερόπλους, ut γῆ ἀμφοτερόπλους, terra, ad quam ab utraque parte navigari potest. Item ἀμφοτερόπλουν δάνειον, vel ἀργύριον, quod ultro citroque est trajectum. ex ἀμφότερος, & πλόος, contracte πλοῦς, a Them. πλέω, navigo.

Ἀμφότερος, α, ον, uterque, ambo. ἀμφοτέρης, dat. pl. Jon. f. g. pro ἀμφοτέραις: ut & ἀμφοτέροισιν, m. g.

Ἀμφοτέρωθεν, utrinque, adv. ἀμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρος. Th. ἀμφω.

Ἀμφοτέρωθι, utrobique.

Ἀμφοτέρως, utroque modo. Plut. Aristot. pro quo interdum ponitur ἀμφότερον, adverbialiter: ut Iliad. δ. & ν.

Ἀμφοτέρωσε, utroque, in utramque partem.

Ἀμφοῦδις, vel ἀμφοῖδις, adv. idem ac ἀμφίβιος, in terram, humi, Hesych. ἀμφοῖδις ῥίπτων, apud Hesiod. expon. ambabus manibus in terram dejiciens, componitur nimirum ex ἀμφί, & οὖδας, nom. & acc. τό; sed obliq. mutuat ab inusitato οὖδω, nempe οὖδος, & οὖδι, solum, pavimentum, humus.

Ἀμφράσσατο, animadverteret, a. 1. opt. Poet. ab ἀνά, & φράζομαι.

Ἀμφυλάω, circumlatro, circumallatro, oblatro undique: ex ἀμφί, & ὑλάω, latro.

Ἀμφυτὰ, pro ἀνὰ φυτὰ, per plantas.

Ἀμφύω, per syncopen dicitur pro ἀναφύω, renasci facio; rursum produco.

Ἄμφω, ambo, vel ambæ: ἀμφοῖν, gen. & dat.

Ἀμφώβολα, τὰ, vaticinia ex inspectione viscerum, Eustath. ex Soph. sive divinationes ex extis, forsan quum verubus suffixa torrentur: ex ἀμφί, & ὀβελὸς, ὁ.

Ἀμφώδων, ωνος, vel ωντος, bidens. Fest.

Ἀμφώης, duas ansas habens, τὸ ἀμφοτεροδέξιον ἔχον ὠτία πινά.

Ἀμφώνις, ιος, ὁ ἡ ἡ, idem ab ἄμφωτος.

Ἀμφωμοσία, ἡ, juramenti utrinque præstatio; h. e. quum utraque litigantium pars jurat. Hesych. ex ἀμφί, & ὄμνυμι, fut. ὀμόσω.

Ἀμφώνυξ, proprie expon. qui circum ungues est, ungues ambiens. sed Hesychio est γαστρίμαργος, ἀκρατὴς: ex ἀμφί, & ὄνυξ, ὁ.

Ἄμφωπις, aut ἀμφῶπις, vel ἀμφωπὶς, ἴδος, vel ἴδος, ἡ, dicitur poculi genus, habentis binas ansas: & expon. etiam auris, seu ansa vasis, unde proverb. μίσχε τῶν ἀμφωπίδων, apud Suid. Item inauris, aurium ornamentum, vel munimentum: ab ἀμφί, & ὦς, ὠτός.

Ἄμφωτον, ου, τὸ, duas ansas habens.

Ἄμφωτος, ου, ὁ, expon. utrinque auritus, binas aures habens. Item Meraph. utrinque ansatus, seu duas ansas habens: ut κασσίδιον ἄμφωτον, apud Theocr. Idyl. 1. & ἄλεισον ἄμφωτον, Odyss. χ.

Ἀμωγὸς, Ἀμώγης, ὁ, Sacorum rex.

Ἀμώμητος, ου, ὁ, inculpatus: ἀμωμήτοις, gen. Jon.

Ἀμωμήτως, adv. Ex ου, & μωμητὸς, vituperabilis, quod a μωμάομαι. Th. μῶμος.

Ἄμωμις, ιδος, ἡ, herba quædam, ex eo dicta, quod amomo similis sit. Dioscor. l. 1. c. 14. a Them. ἄμωμον, τὸ.

Ἀμωμίτης, ου, ὁ, expon. amomum similitudine aliqua referens. Dioscor.

Ἄμωμον, ου, τὸ, amomum, frutex, & aroma.

Ἄμωμος, ου, ὁ, ἡ, maculæ expers: ex α, & μῶμος.

Ἀμῶν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Fidelis.

Ἀμῶν, Dor. pro ἡμῶν.

Ἀμῶντες, 3. pl. ind. pass. ab ἀμάω.

Ἀμῶντεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poet.

Ἀμῶς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Robustus.

Ἄμῳ, metas, 2. sing. præs. opt. ἀμαίμι, ψμι, ἀμειο ῳο, αοι, ῷ, ab ἀμάω.

Ἀμῶν, vide ἀμὴν, a Th. ἀμοὶ.

Ἀμωσγέπως, quoquo modo, quovis modo: ab ἀμῶς. Th. ἀμὸς, unus.

Ἄμωτα, τὰ, castaneæ.

A N.

Ἄν, ἢ, conjunctio potentialis, vel expletiva. Poetæ pro ea ponunt κε, κεν. Ab ⸗ ejusdem significationis. Est etiam ἀὲ, pro ἀνὰ, Poetis: & ἄϝ' pro ἄνα.

Ἀνὰ, per, præposit. regens acc. & cum ablat. in compositione valet retro, re, sursum: ἀνὰ pro σὺν, Dor. Interdum est distributionis nota.

Ἄνα, surrexit, per Apoc. pro ἀνέστα, quod pro ἀνέστη, Jon. & η mutato in α, a. 2. ind. 3. sing. ab ἀνίστημι. Est & ἀνὰ, surge, pro ἀνάστα, & ἀνάστηθι. a. 2. imperat. act. Est & ἄνα, vocat. sing. ab ἄναξ, rex, vel per apoc. pro ἄνασσα, regina.

Ἀνάβα, pro ἀναβάθι, vel ἀναβηθι, ascende: a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάδιλλον, pedibus in altum exporrectis, sive extensis. Aristoph.

Ἀναβαδὸν, scansim. Aristot. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαθμικὸς, gradualis, gradatim factus.

Ἀναβαθμὶς, ἴδος, ἡ, gradus scalæ: Exod. 20.

Ἀναβαθμὸς, οῦ, ὁ, ascensus, Suid. Item gradus scalæ, pro ἀναβαμὸς. θ euphoniæ gratia inseritur. Interdum sedilia vocantur ἀναβαθμοί. Poll. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάθρα, ας, ἡ, scala navis, apud Lucian.

Ἀναβάθρον, ου, τὸ, scala: exponitur etiam pulpitum. Item subsellium. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαίνω, ascendo, conscendo: ἀναβαίνειν ἄρμα. Odyss. ε. & Xen. Pæd. 6. sicut & dicitur ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, pro conscendere equum, apud eund. Pæd. 7. Item dicitur absolute pro conscendere navem. Il. α. Item ineo. unde οἱ ἀναβαίνοντες τὰς θηλείας ἵππους, admissarii equi. Item pervado, perambulo, incedo per. Od. 3. & apud Matth. c. 13. ἀνέβησαν ἄκανθαι, emerserunt spinæ, vel succrevernnt: ex ἀνὰ, & βαίνω. f. βήσομαι. p. βέβηκα.

Ἀναβακχεύω, f. εύσω, debacchor, Bacchicis furoribus exagitor: ex ἀνὰ, & βακχεύω.

Ἀναβαλλάδην, inf. pass. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβάλλω, procrastino, differo. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀναβαλέμην, ου, ετο. p. m. ἀναβέβολα. Dicitur quasi ἄνω βάλλω, sursum rollo, attollo, erigo. unde ἀναβάλλειν πνὰ ἐπὶ τὸν ἵππον, idem est apud Xenoph. quod ἀναβιβάζειν, tollere in equum. & apud Arist. in Probl. ἀναβάλλειν τὰ ὄμματα, & καταβάλλειν τὰ ὄμματα opponuntur, pro attollere oculos, & demittere oculos. Item apud Xenoph. Pæd. 8. ἀναβάλλειν γῆν, egerere terram fodiendo. & apud eundem dicitur a Callimacho fons aquam ἀναβάλλειν, ejicere aquam quasi subsilientem. Item sterno, & excutio, ut equus sessorem, inquit Bud. apud Xenoph. Denique remoror, protraho: ut τὰς λύγας, οἷς ἀναβάλλεται ἡμᾶς, apud Demosth. Ex ἀνὰ, & βάλλω.

Ἀναβάντες, nom. pl. ab ἀναβὰς, ascendens. a. 2. part. act. ἀναβᾶσα, inf. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαπτιστὴς, ὁ, rebaptizator: ex ἀνὰ, & βαπτιστὴς.

Ἀνάβασις, ἡ, ascensus, ascensio. Xen. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβασμὶς, idem ac ἀναβαθμὶς, ascensus.

Ἀναβάσσομαι, conscendam, f. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.

Ἀναβαστάζω, idem ac simplex Them. βαστάζω, vel potius porto sublatum in altum; seu rollo in altum ad portandum. Luc. in Anach. ἐς ὕψος ἀναβαστάσαι τὸν ἀνάπλεων. ex ἀνὰ, & βαστάζω.

Ἀναβάτης, ου, ὁ, ascensor, conscensor; & peculiariter, qui conscendit equum. Xen. & ἀνάβατος expon. etiam equus admissarius.

Ἀναβατικὸς, ὁ, aptus ad conscendendum equum; peritus conscendendorum equorum. Xen.

Ἀναβατὸς, qui conscendi potest; scansilis: ab ἀναβαίνω.

Ἀναβεβιωκὼς, p. part. act. ab ἀναβιόω. Th. βίος.

Ἀναβέβρυκεν, p. act. quod a βρύω, scateo, scaturio. Alii legunt ἀναβρέβρυχε, resonuit: quod a βρύχω, frendo, strideo; quod dicitur de mari.

Ἀναβῆθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβήσσω, vel ἀναβήττω, extussio; tussiendo expuo, seu excreo; vel simpliciter excreo, unde in pass. ἀναβήττυμαι, extussior, expuor, rejicior. Gal. ex ἀνὰ, & βήττω, tussio; a Th. βῆξ, κὸς, ἡ, tussis. Dioscor.

Ἀναβιβάζω, ascendere facio, impono, subduco. fut. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω.

Ἀναβιβρώσκω, pro ἀναβιβώσκω, corrodo, exedo. ex ἀνὰ, & βιβρώσκω, idem ac Th. βιβώσκω, comedo.

Ἀναβιοίλω, reviviscam, Att. pro ἀναβιῶ, a. 2. opt. act. ab ἀναβιόω, quod ex ἀνὰ, & βιόω, vivo.

Ἀναβιόω, ῶ, revivisco. unde ἀναβεβιωκὼς, part. præt. qui revixit, redivivus.

Ἀναβίωσις, revivisscntia, reditus ad vitam, resurrectio a morte.

Ἀναβιώσκομαι, revivisco. Plat. in Phæd. & interdum signif. reviviscere facio, vitæ restituo, exsuscito, apud eundem. Vide ἀναβιοίλω.

Ἀναβλαστάνω, & σέω, f. ήσω, p. κα, repullulo. Simplex βλαστάνω.

Ἀναβλάστημα, τὸ, quod renascitur. Poll. verbale ab ἀναβλαστάνω, repullulo, regermino, renascor.

Ἀνάβλαστος, ut ἀνάβλαστον ἀφῆκε, germen emittit. Theophrast. ex ἀνὰ, & βλάστη, ἡ, seu βλαστὸς, ὁ.

Ἀναβλέπω, oculos attollo, visum recipio. f. ψω. p. φα. a. 1. ψα.

Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, visus recuperatio. Th. βλέπω.

Ἀναβλῆδὸν, idem ac ἀμβλῆδὸν, & ἀναβολάδὸν, alte.

Ἀναβλῆδὸν, adverb. amictim: ut ἀναβλῆδὸν ἐνδύεσθαι, induere in modum amiculi; amictum circumjacere.

Ἀναβλητὶ, procrastinatio, dilatio, Il. β. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβλύες dicuntur fontes. Hesych. ab ἀναβλύζω, vel ύω, sursum erumpo scaturiendo; scaturio sursum: proprie dicitur de fonte. Athen. Aristoteles tamen de mundo dixit, φλόγες τὰ γῆς ἀναβλύσασαι, flammæ, quæ terra eruperant: ex ἀνὰ, & βλύζω.

Ἀναβλύζω, scaturio: a βλύζω. Vide ἀναβλύες.

Ἀναβλυσις, scaturigo: ut πηγῶν ἀναβλύσεις, apud Aristot. de mundo. verbale ab ἀναβλύζω.

Ἀναβόαμα, pro ἀνάβόημα, idem ac ἀναβόησις, ἡ.

Ἀναβοάω, magna voce clamo; vel elata voce declamo: est enim ἀνὰ epitaticum. Item clamando voco, inclamo, apud Aristoph. Th. βοάω.

Ἀναβόησις, ἡ, exclamatio, vociferatio, vel inclamatio.

Ἀναβοθρέω, effodio; effodiendo egero. ex ἀνὰ, & inusit. βοθρόω, fodio, a Them. βόθρος, ου, ὁ, fcrobs, fovea.

Ἀναβολαδίω, idem quod ἀμβολαδίω. V.

Ἀναβολάδιον, ου, τὸ, diminut. amictorium, quo scil. humeri operiuntur; inde dictum, quod ab inferioribus partibus ad superiores elevetur.

Ἀναβολεῖ, expon. id, in quod imponitur pede conscendimus equum, stapes. Item, homo, cujus ministerio utimur ad hoc ipsum. Plut.

Ἀναβολὴ, exponitur egestio; & capitur etiam pro terra egesta, in prosa frequentissime idem signif. quod ἀναβλημα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

in carmine. unde ἀναβολὰ παιδικὰ, expon. differre. Unde expon. etiam cunctatio, dilatio, ab Eustath. Item, amictum. Synes. Item, proœmium carminis, sive initium. Aristoph. in Pace: a p. m. verbi ἀναβάλλω.

Ἀναβόλιον, ου, τὸ, amictus, pallium.

Ἀναβορβορύζω, exclamo. Aristoph. ex ἀνὰ, & βορβορύζω.

Ἄναβος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄμβων, ονος, ὁ, ἡ, impubes: ex α, & ὄβη.

Ἀναβράζω, & σσω, fervefacio. Th. βράζω.

Ἀνάβρασις, εως, ἡ, æstuatio, seu ebullitio: aquæ æstuantis, seu ferventis subsultatio; h. e. quum aqua fervens ebullit, & subsultat.

Ἀναβρασμὸς, ου, ὁ ἢ ἡ, fervefactus: ut ἀνάβρασμος ὕδωρ, apud Dioscor. & apud Aristoph. in Ran. ἀνάβρασμα κρέα, carnes elixæ. ab ἀναβράζω, bullire, seu fervere facio: ex ἀνὰ, & βράζω.

Ἀναβρέχω, madefacio: ex ἀνὰ, & βρέχω.

Ἀναβροντάω, tono, intono: ex ἀνὰ, & βροντάω.

Ἀναβρόχω, resorbeo. a. 1. Æol. opt. ἀναβρόξειε. a. 1. pass. part. ἀναβροχθὲν. ἀναβρόχω, ut & καταβρόχω, sunt comp. verbi vix usitata: unde tamen ἀναβρόξεις, & καταβρόξεις apud Hom. a Th. itidem inusit. βρόχω, sorbeo, deglutio, voro.

Ἀναβρυχάομαι, infremo; fremitus, seu rugitus edo. Item, cum fremitu, & rugitu defleo: ex ἀνὰ, & βρυχάομαι, Them. βρύχω.

Ἀναβρύχω, expon. idem, quod ἀναβλύω; vel potius idem, quod ἀναβρύω, scaturio, subsilio: ut ὃ θ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ, apud Hom. Il. ρ. ex ἀνὰ, & βρύχω, in signif. Them. βρύω.

Ἀνάβρωσις, corrosio, vel exesio.

Ἀναβρώσκω, pro quo & ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo. & in passiv. ἀναβρώσκομαι, vel ἀναβιβρώσκομαι, exedor, corrodor.

Ἀναβρωτικὸς, corrosivus, exesivus: corrodendi, seu exedendi vim habens: ex ἀνὰ, & βρώσκω, seu βιβρώσκω.

Ἀναβωλεῖς γῆ, terra, quæ, dum aratro proscinditur, glebas in altum mittit. Th. βῶλος.

Ἀναγαλλὶς, ίδος, ἡ, morsus gallinæ, herbæ nomen.

Ἀναγαργαρίζω, expon. gargarizo, fauces colluo, ut ἀναγαργαρίζειν τὸ στόμα ὕδατι, colluere os aqua, & ἀναγαργαρίζειν ὕδωρ ἐν τῷ στόματι, aquam in ore gargarizare. sed dicitur etiam ἀναγαργαρίζεσθαι id, quo fauces colluuntur. Dioscor. l. 2. c. 67. ex ἀνὰ, & γαργαρίζω; a Th. γαργάρεων, ὁ.

Ἀναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.

Ἀνάγγειλον, a. 1. imperat. ab ἀναγγέλλω.

Ἀναγγέλλομαι, nuntior, nuntius de me affertur, Plut. in Per. est passiv. ab activ. ἀναγγέλλω, annuntio, expono, refero.

Ἀναγγέλλω, renuntio, f. λῶ, εις, ει, p. ήγγελκα. a. 1. ειλα. a. 2. ἀνήγγελον. p. pass. ἀναγγέλμαι. a. 2. pass. ἀνηγγέλην, ης, η. Ex ἀνὰ, & ἀγγέλλω.

Ἀναγγέλον, expon. adverbialiter, sine nuntio: ex α priv. & ἄγγελος, ὁ. inseritur autem γ ante vocalem aliam, euphoniæ gratia.

Ἄναγγελος, expon. nuntio carens: ut ἀναγγελος μάχη, dicitur pugna nuntio carens; id est, ex qua ne unus quidem evasit, nuntius cladis futurus.

Ἀναγγέλλω, Dor. pro ἀναγγέλλω, narrare.

Ἀναγελάω, ῶ, expon. rideo; idem quod simplex γελάω.

Ἀναγεννάω, ῶ, regenero, f. ήσω. p. ηγεννηκα. p. pass. ἀναγεγέννημαι. Th. γίνομαι, seu γείνομαι.

Ἀναγέννησις, expon. regeneratio; id est, baptismus. Greg. verbale ab ἀναγεννάω, regigno. 1. Per. 1. ex ἀνὰ, & γεννάω.

Ἀναγεύω, idem quod simplex γεύω, gustum præbeo. apud Aristoph. in Nub. metaphorice dicitur ἀναγεύσω ὑμᾶς, expon. speciem vobis præbere.

Ἀναγὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, impurus, scelestus, immundus. Suid. Item, purus, mundus. Hesych. ex α vel epitat. vel priv. & ἀγὴς, ἐος, ὁ, ἡ.

Ἀναγιγνώσκομαι, agnoscor, dignoscor. Item, persuadeor. Item, legor: ut apud Plut. in Public. ἀναγιγνώσθη τὰ γράμματα, literæ fuerunt lectæ. pass. ab ἀναγιγνώσκω, agnosco. Item pro διαγινώσκω, dignosco, internosco, & interdum pro simpl. γινώσκω: ut Il. ν. μάλιστα δὲ κ' αὐτὸς ἀνήγνω, pro ἔγνω, inquit Eust. item, suadeo, & persuadeo, sæpe apud Herodot. ut ἀναγιγνώσκει βασιλέα στρατεύεσθαι, i. e. suades. idem etiam dicit, ἀνέγνωσε Πυθίλιν λέγειν, i. e. persuasit. Hæc autem significatio apud Jones maxime est usitata. Item expon. lego, ea signif. qua dicitur, lego librum. ex ἀνὰ, & γινώσκω.

Ἀναγινώσκω, lego. f. 1. m. ἀναγνώσομαι. p. act. ἀνέγνωκα. a. 2. ἀνέγνων. p. pass. ἀνέγνωσμαι, σαι, σται. inde ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector. a. 1. pass. ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω. Vide in ἀναγιγνώσκομαι.

Ἀναγκάζω, cogo, imperf. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. ἠνάγκακα, p. pass. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαίη, ης, ἡ, necessitas. Item, necessitudo, affinitas, propinquitas.

Ἀναγκαίη, adv. necessario. Ab

Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, necessario eveniens, coactus. Τὸ ἀναγκαῖον, expon. quod ex necessitate fit, & vitari nequit. Et dicitur etiam ἀναγκαῖόν ἐστι, necesse est. Item ἀναγκαῖος, necessarius, idest, cujus usus est necessarius. Et interdum exp. utilis, fructuosus. Τὰ ἀναγκαῖα dicuntur, quæ præcipue ad rem faciunt; & in aliquo negotio sunt præcipua, maximeque conducunt. Item ἀναγκαῖος, necessarius, i. e. necessitudine conjunctus, amicus. comp. ἀναγκαιότερος, superl. ἀναγκαιότατος. Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, expon. necessitudo, id est, propinquitas generis.

Ἀναγκαίως, adv. necessario.

Ἀναγκαστὴς, οῦ, ὁ, & ἀναγκαστήριος, α, ον, qui cogit, qui necessitatem imponit.

Ἀναγκαστὸς, ὴ, ὸν, coactus, non voluntarius: ab ἀναγκάζω, compello, adigo, urgeo, vexo: quod a Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαστῶς, adv. coacte. ab eod. Th.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, & Dor. ἀνάγκα, necessitas: παρὰ τὸ ἀνάσσω, πάντων γὰρ ἐστὶ κρατεῖ. vel ab α priv. & ἄγω, duci enim, & impelli nequit.

Ἀναγκοτροφίω, ῶ, necessitate coactus me bene nutrio, & alo: necessario corpus bene curo. Item, necessariis vescor. Epicter. ex ἀνάγκη, & τροφὴ, ἡ; unde τροφίω.

Ἀναγκοτροφῶ, coactus comedo, liberaliori victu uti cogor, ut athletæ. Aristot. Polit. 2. c. 3. & Hesych. ex ἀνάγκη, ἡ, & φάγω, ὁ.

Ἀναγκοφαγία, comedendi necessitas, victus athleticus.

Ἀναγκοφάγος, qui necessitate coactus comedit, ut athletæ.

Ἀναγλυκαίνω, expon. iterum dulce reddo: ex ἀνὰ, & γλυκαίνω.

Ἀναγλυκανθῶσι, dulcedinem ceperint, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀναγλυκαίνομαι Th. γλυκύς.

Ἀνάγλυπτος, ον, ὁ ἢ ἡ, sculptus, cælatus, seu sculpturis, cælaturisque asper. ex ἀνὰ, & γλύφω; a Them. γλαφω. fut. ψω.

Ἀναγλυφὴ, ἡ, sculptura.

Ἀνάγλυφον ποτήριον, sculptum poculum, seu asperum sculptura.

Ἀναγλύφω, sculpo.

Ἀναγράμπτω, idem quod γραμπτω, f. ψω, p. φα, a. 1. ψα, a. 1. pass. φθω.

Ἀναγνόντες, a. 2. part. act. pl. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγιγνώσκω.

Ἀναγνωρίζω, f. σω, p. κα, recognosco: a γνωρίζω.

Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio.

Ἀναγνωρισμαγὴ, idem: sed interdum est potius specimen, & documentum, ut esse Bud.

Ἀναγνωρισμὸς, idem quod ἀναγνώρισις: ab ἀναγνωρίζομαι, agnoscor. pass. ab ἀναγνωρίζω, agnosco: ex ἀνὰ, & γνωρίζω.

Ἀναγνωστῆ, expon. qui legi potest, vel qui legi debet; qui aptus, & commodus est ad legendum; legendus.

Ἀνάγνωσις, expon. agnitio. Item, lectio, i. e. ipsa legendi actio. Plut. de præc. san. Item, persuasio. Suid. ex Herodoto.

Ἀνάγνωσμα, τὸ, agnitio. Item, lectio, i. e. quod legitur. Item recitatio.

Ἀναγνωστήριον, q. d. lectorium, i. e. locus, in quo legi solet.

Ἀναγνώστης, cujus munus est legere alicui scriptum quodlibet. Plut. in Alex.

Ἀναγνωστικὸς, ad legendum aptus.

Ἄναγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον, Sic ἀνάγοντο, reducti sunt, imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο: ab ἀνάγω.

Ἀναγορᾶν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγοράν.

Ἀναγόρευσις, expon. proclamatio, prædicatio. Item, renunciatio, declaratio: ex ἀνὰ, & ἀγορεύω.

Ἀναγορεύω, expon. publice pronuntio, proclamo, per præconem declaro: aut denuntio, vel significo, prædico: & pro, appello, palam appello, seu voco, apud Plut. Item, saluto, eo sensu, quo dicitur salutare Imperatorem: & pro declaro, vel renuntio: ut βασιλέα τὸν Γάλβαν ἀναγορεύσαι, apud Plut. in Galba, & apud Herodian. σεβασμὸν τὸ ἀναγορεῦσαι, ᾧ πατὴρ χαίρει: i. e. Augustum illum declarat. χειροτονίαι ἀναγορεύων, suffragia renuntiare, Æsch. init. or. κατὰ Κτησιφῶντος.

Ἀναγραμματίζω, transpositis literis ex una voce aliam efficere; transpositis literis efferre, aut dicere. unde ipsa vox dicitur ἀναγραμματιζόμενα, quæ trajectis literis effertur.

Ἀναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, literarum trajectio, & transpositio: figura apud Grammaticos, qua, vocabuli alicujus literis trajectis, & transpositis, fit alia vox, & diversum significans: ut κλέψ, ὁ κλὲψ: ἀστὴρ, ἠρὸς: φλυαρῶ, φλαῦρος: λιμὸς, λοιμὸς: λάχω, ἔχλω: ὀλίγω, λιγὺς: ὄλιθρος, λοίθορος: χλόη, χολὴ: sic ἄτλας, τάλας: Item πίλος, λέπας: μῦθος, θυμὸς: αὖμα, ἄημα: ἅρπη, ἁφὴ. ex ἀνὰ, & γράμμα, ατος, τὸ: unde γραμματίζω. Th. γράφω.

Ἀναγραπτὸς, ὴ, ὸν ἢ ὰ, perscriptus, literis proditus, memoriæ mandatus; ut ἀναγραπτοι λόγοι. Item perscriptus, i. e. in acta relatus.

Ἀναγραφεὺς, έως, ὁ, perscriptor, scriba: ut ἀναγραφεὺς τῶν νόμων, apud Lys. dicitur magistratus ad leges Solonis exscribendas, & in volumen unum redigendas creatus, ut tradit Bud. ex ἀνὰ, & γράφω.

Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, scriptio, vel perscriptio. Plut. Item, commentarius, breviarium, descriptio, enumeratio: & sæpe pro commemoratione rerum, & historica traditione. Item, perscriptio, i. e. acta, inquit Bud. ex Aristot. ut ἀναγραφαὶ δημόσιαι, acta publica.

Ἀναγράφω, expon. conscribo, perscribo, litteris mando, sive prodo. Item, proscribo, vulgo edo, ut in programmate inquit Bud. Item, perscribo, i. e. in acta refero, ut docet Bud. Item, inscribo: ut apud Thuc. ἀναγράψαι τὰς τριήρεις τὰς πόλει, i. e. in tripode urbem inscribere, sic ἀναγράφειν τὴν κατάλογον, apud Hoer. at ἀναγράφειν κλῆρους, apud Plut. in Pericle exp. educere agri sortitiones. Item, adscribo: ut ἀναγράφειν τινὰ ἐν τοῖς φίλοις. Item pingere, & colores addere formis, vel imaginibus delineatis; ut Bud. expon. Ex Aristot. Eth. 1. & in pass. ἀναγράφομαι, perscribor: passive ut in act.

Ἀναγρία, ἡ, expon. tempus non venandi apud Xen. ex α priv. & ἄγρα, ἡ.

Ἀναγρύζειν, expon. hiscere, mutire, loqui submisse, respondendo mutire: apud Aristoph. & Xen. ex ἀνὰ, & γρύζω.

Ἀναγυμνόω, ῶ, denudo; ex ἀνὰ, & γυμνόω.

Ἀνάγυρις, ιος, ἡ; & ἀνάγυρος, ου, ὁ, ἡ, anagyris, sive anagyrus: nomen dicitur fruticis βαιόσεως, apud Dioscor. l. 3. c. 117. & Plin. l. 27. c. 4.

Ἀνάγω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀναγκαστέον, necessitate equitare, i. e. necessario, necessitatem equitandi habere; μετ' ἀνάγκης ἱππάζειν, apud Suid. ex ἀνάγκη, necessitas, & ἱππάζω, equito. a Th. ἵππος, equus.

Ἀνάγω, augeo. f. ἀνάξω. p. ἀνῆχα. a. 2. ἀνήγαγον, Att. ἀνήγαγον. p. pass. ἀνῆγμαι. a. 1. ἀνήχθην. part. ἀνηχθεὶς, ἐντος, ὁ, provectus. Exponitur quasi ἄνω ἄγω, sustollo, subveho, erigo, sursum veho. & ἀνάγειν τὴν ναῦν, exp. navem subduco, vel subveho, pro e portu solvo, & in altum educo. Item exp. reduco, refero. Et dicitur etiam ἐπὶ τὰς ἀρχοντας ἀνάγειν, eo sensu, quo dicitur referre ad senatum. Sic & ἀνάγειν ἐπὶ πόδα, referre pedem, apud Xenoph. Item pro προσάγω, offero. Act. 7. Et pro ἀπάγω, apud Xenoph. Item, rejicio, emitto: ut ἀνάγειν αἷμα. Gal. & Dioſc. Item, educo, extraho, ejicio. Denique exp. inſtituo, informo, doceo. Xenoph. & Plut. ex ἀνά, & ἄγω.

Ἀναγωγὸς, ὁ, ἡ, expon. quod alligatur alicui rei quaſi ad eam ſuſtollendam. Euſt.

Ἀναγωγὴ, ἡ, ſubductio, ſubvectio, elatio, & peculiariter ſic appellatur a Theologis intellectus noſtri veluti ſubvectio ad inveſtigandum reconditiorem alicujus loci ſenſum. Item ſic dicitur ἔκβασις, exitus, vel q. d. ſolutio e portu, quia rum naves in altum e portu ſubvehuntur: dicitur & ἀναγωγὴ τῶν νεῶν a Dem. Item reductio, relatio. Item, rejectio, emiſſio: ut ἀναγωγὴ αἵματος, Gal. & Dioſc. Item, inſtitutio, educatio, diſciplina: ut ἡ τῶν παίδων ἀναγωγή; Plut. ut & ἀναγωγὴ τῶν φυτῶν, apud Theophr.

Ἀναγωγία, ὁ, defectus diſciplinæ. expon. & diſſoluta vita, & animus juvenis indomitus. Plut.

Ἀναγωγικὸς, ὴ, ὸν, q. d. ſubvectivus, ſubvectitius. arq; inde ἀναγωγικὰ, inquit Bud. dicuntur myſtica, & quæ a ſenſibus nos ἀνάγουσι, i. e. ſubvehunt, vel ſubducunt ad intellectualia. unde τὸ ἀναγωγικὸν apud Theologos dicitur, quum ſenſus literalis, ut vocant, in ſpiritualem vertitur. & ἀναγωγικὴ interpretatio, quæ ſenſus remotiſſimos, atque abſtractiſſimos exquirit. unde adverb.

Ἀναγωγικῶς, myſtice; apud Greg. Naz.

Ἀναγωγὸς ζωὴ, dicta eſt a Dionyſio Theologo vita quaſi ſublimipera, inquit Bud. Item δύναμις ἀναγωγὸς, expon. ſubductrix facultas, ſive potentia: ut apud Athen. l. 1. ἡ πτυάλη ἐστὶν ἀναγωγὸς, id eſt, vim habet extrahendæ, ſeu eliciendæ ſalivæ.

Ἀναγωγὸς, (cum accentu in antepenult.) ὸς, ὁ, ἡ, expon. q. d. ineducatus, qui inſtitutus non fuit, qui caruit inſtitutione. eſt enim comp. ex α priv. & ἀγωγὴ, ἡ. vel etiam, cui non contigit inſtitui, ut decebat; ὁ μὴ τῇ καθηκούσῃ ἀγωγῇ πεπαιδευμένος, male inſtitutus; ut ἀναγωγοι παῖδες, & ἀναγωγοι κύνες, apud Xen. Item, intractabilis, quaſi qui duci nequeat. ut ἀναγωγος ἵππος, equus indomitus, apud eund. atque inde, diſſolutus, intemperans, petulans. Plur. Item pro ἀπαίδευτος, indoctus, imperitus, apud Athen. atque inde expon. & inceptus. unde adverb.

Ἀναγώγως, contumaciter, petulanter, injurioſe, & contumelioſe. Athen. lib. 13. Item expon. citra inductionem, & certam quandam cohærentiam, quæ ſpecies argumentationis dicitur ab Ariſtot. quum ſcil. quis per plura ſingularia progrediens univerſale aliquod probat: id quod Platoni frequentiſſimum eſt.

Ἀναγώνιστος, ὁ, ἡ, qui non certat, qui certamen non experitur, iners: ut ἀναγώνιστος ἀθλητὴς, apud Xenoph. ex α, priv. & ἀγωνιστὴς, certator: a Th. ἀγὼν, certamen.

Ἀναδάζομαι, exponitur iterum divido, rurſus partior: item pro δάζομαι, partior, divido, diſtribuo, apud Plut. & Luc. ἀναδάσασθαι γῆρας, & τὰ γονία, agrum, & terram dividere: ubi tamen Bud. expon. viritim dividere.

Ἀναδαίνω, dividere. Th. δαίω.

Ἀναδαιμονίζω, iterum ſortior: ἐκ δευτέρου κληροῦμαι, apud Heſych.

Ἀναδάσμαι, ut ἀναδασμένη γῆ, expon. ager, qui dividitur: ex ἀνα, & δάσμαι, idem quod Th. δαίω, divido.

Ἀναδάκνω, expon. remordeo, ſeu mordeo, unde verbale ἀνάδηξις, remorſus, remorſio: ex ἀνα, & δάκνω, f. δήξω, vel δήξομαι; ab inuſit. δήκω. unde δῆξις, ἡ.

Ἀναδάσασθαι, dividere, a. 1. inf. m.

Ἀναδασμὸς, ὁ, diviſio: ex ἀνα, & δάζομαι, divido. Th. δαίω.

Ἀναδαστὸς, diviſus, diſtributus: item, viritim, vel æqua portione diviſus, apud Ariſtot. & Plat. & interdum, reſciſſus. ex ἀναδάζομαι.

Ἀναδέδρομα, ας, ε, percurri, p. m. verbi ἀνατρέχω. Ἀναδέδραμεν, ſurſum cucurrimus, 1. pl. p. m. per Sync. pro ἀναδεδράμεμεν.

Ἀναδείγματα, Heſych. ſunt ſigilla, ſeu imagunculæ, quæ in tragicis ſcenis oſtenduntur: item lora, ſeu habenæ circa equorum colla. a ſeq.

Ἀναδείκνυμι, demonſtro; item, conſecro, inſtituo. f. ξω. p. χα. a. 1. ἀνέδειξα. inf. ἀναδεῖξαι. p. paſſ. ἀναδέδειγμαι. a. 1. ἀνεδείχθην. a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, ατο. Th. δείκνυμι.

Ἀνάδειξις, εως, ἡ, oſtenſio: ab ἀναδείκνυμι.

Ἀναδεῖπνια, τὰ, poſtcœnia; ſeu menſa ſecunda, & veluti iterata cœna; quum ſcil. ſublatis carnibus, aut piſcibus, apponuntur menſæ ſecundæ, ſeu bellaria; ex ἀνα, & δεῖπνον, cœna.

Ἀναδέχεσθαι, Jon. pro ἀναδέχεσθαι, recipere, polliceri. Th. δέχομαι.

Ἀνάδελφος, ε, ὁ ἡ, fratre carens. opponitur σωναδέλφῳ, ex α priv. (quod ante α aſſumit ν in compoſitione) & ἀδελφὸς.

Ἀναδέμω, & in med. ἀναδέμομαι, ædificium inſtauro: ex ἀνα, & δέμω.

Ἀναδενδρὰς, άδος, ἡ, vitis arbuſtiva, vel ſurſum ſcandens in arborem: ab ἀνα, pro ἄνω, & δένδρον.

Ἀναδενδρομαλάχη, herba dicitur ſic, eadem quæ & δενδρομαλάχη, q. d. arboreſcens malva, ſeu arborea malva; quæ etiam appellatur ἀλθαία, malvæ agreſtis ſpecies, althæa: ex ἀνα, δένδρον, arbor, & μαλάχη, malache, malva.

Ἀναδέξαι, Jon. pro ἀναδέξασθαι, oſtendiſſe, a. 1. inf. act. ſic ἀναδέξασθαι, pro ἀναδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.

Ἀναδέρκω, ſurſum aſpicio: ex ἀνα, & δέρκω.

Ἀναδέρω, idem quod δέρω, excorio: item metaph. nudo, revelo, aperte dico. Luc. ex ἀνα, & δέρω.

Ἀνάδεσις, religatio; ἀνάδεσις τῶν κόμης. Luc.

Ἀναδεσμέω, religo, idem quod ἀναδέω.

Ἀναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis: ab ἀναδέω, redimio.

Ἀνάδετος, religatus, revinctus: ab ἀναδέω, vincio, religo.

Ἀναδεύω, irrigo, imbuo: ex ἀνα, & δεύω, rigo.

Ἀναδέχομαι, excipio, f. δέξομαι. p. paſſ. ἀναδέδεγμαι, a δέχομαι.

Ἀναδέω, ω, religo, vincio. Item, redimio, corono. Thuc. l. 4. Item, regem facio, vel imperatorem, apud Greg. ex ἀνα, & δέω, ligo.

Ἀνάδημα, τὸ, & Æolica Sync. Ἄνδημα, anadema; id, quo caput redimitur, corona. Eur. verbale a 1. perſ. præt. paſſ. verbi ἀναδέω, religo, vincio.

Ἀνάδησις, vide in ἀναδάσασθαι.

Ἀνάδησαι, genus referre, a. 1. inf. act. ex ἀνα, & δέω, ligo.

Ἀναδηχθεὶς, remorſus, a. 1. part. paſſ. ab ἀναδάκνω, f. δήξομαι, a. 2. ἔδακον.

Ἀναδιδάσκω, valde doceo, vel edoceo, & dedoceo: exp. etiam, iterum doceo; aut perdoceo: ex ἀνα, & διδάσκω.

Ἀναδίδωμι, f. ἀναδώσω. a. 2. part. ἀναδοὺς, ὄντος. Expon. proprie, quaſi ἄνω δίδωμι, ſurſum do, emitto, reddo, i. e. reſtituo. Et ἀναδιδόναι φῆσιν, inquit Bud. ſignif. permittere, ut ſententiam dicant. Sed pertinet etiam ad ferculorum miſſus, pro, convivis apponere. Bud. ex Athen. ἀναδίδωμι, per Sync. penitur pro ἀναδίδομαι, apud Pind. ex ἀνα, & δίδωμι.

Ἀναδικάζω, iterum judico, de iis nimirum, quæ ante judicata fuerunt, ſed irritata, & nulla facta ſunt: ex ἀνα, & δικάζω.

Ἀναδικία, ἡ, lis, ſeu judicium de re, quæ judicata quidem ſit, ſed irrita facta eſt: ex ἀνα, & δίκη, jus, juſtitia.

Ἀναδικος, qui judicatus quidem eſt, ſed, judicio irrito facto, iterum judicandus.

Ἀναδινέω, ω, idem quod δινέω, in vorticem, ſeu gyrum revolvo. Th. δίνη, vortex.

Ἀναδιπλασιάζω, reduplico. unde verbale

Ἀναδιπλασιασμὸς, reduplicatio: ex ἀνα, & διπλασιάζω.

Ἀναδιπλόω, ω, reduplico, unde etiam verbale

Ἀναδίπλωσις, congeminatio. Sed eſt & figura apud Gramm. ejuſdem ſcil. verbi continuati repetitio, replicatio; quæ figura geminatio verborum dicitur a Cicer. 3. de Orat. Item ἀναδίπλωσις dicitur ἐπαναλήψις, i. e. in acceſſione febrili horroris per longiora intervalla ingeminatio, Gal. ab ἀνα, & διπλόω.

Ἀναδοθεὶς, a. 1. part. paſſ. ἀναδοθῆναι, inf. ἀναδῶ, Att. ἀναδοῦσα, redde, a. 2. imp. m. ἀναδόσθαι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι.

Ἀναδουλυγίζω, commiſceo, confundo; proprie, piſtillo in mortario commiſceo. Heſych. ex ἀνα, & δολίυξ, υγος, ὁ, piſtillum, ſeu radius mortarii.

Ἀναδουλυγίζω, idem quod ἀναδουγίζω, & ex iiſd. id vide.

Ἀνάδοσις, productio; item, eruptio, quæ ſurſum verſus fit; item, ſcaturigo, pullulatio; & interdum, diſtributio.

Ἀναδοτικὸς, diſtributus: ab ἀναδίδωμι.

Ἀνάδοτος, ον, ὁ ἡ, redditus.

Ἀναδούλωσις, revocatio in ſervitutem: ex ἀνα, & δουλόω.

Ἀναδοχεῖς, έως, ἡ, idem ac ἀναδέχεσθαι.

Ἀναδοχὴ, receptio. Item ſponſio, repromiſſio. apud Polyb.

Ἀνάδοχος, ε, ὁ ἡ, ſuſceptor, receptor, receptus dans alicui. Item repromiſſor, ſponſor. Ab ἀναδέχομαι, excipio.

Ἀναδραμεῖν, redire, creſcere, a. 2. inf. ἀναδραμεῖσθαι, part. f. g. ἀναδραμοῦν, m. g. ab ἀνατρέχω, recurro.

Ἀναδρομὴ, ἡ, recurſus. Item ſublatio in altum; de re, quæ aſſurgit, & in altum erigitur: aſcenſio. Item germinatio. eſt ab ἀναδρέχω, vel ex ἀνα, & δρόμος, ὁ, curſus.

Ἀναδύομαι, emergo; & Ἀναδύομαι, reſpuo, recuſo; fugio; ab ἀναδύω, exiſto, emergo, recedo. Th. δύω, vel δῦμι, ingredior. a. 2. ἔδυν.

Ἀναδυσις, ἡ, emerſio. Item retroceſſio, fuga. Item perfugium. Item retractatio, & mutatio ejus, quod pactum eſt. verbale ab

Ἀναδύω, ἀναδύομαι, retrocedo, recedo: fugio, detrecto. Item retracto. Item exiſto, emergo.

Ἀνάδωτος, ον, ὁ, ἡ, dote carens, indotata: ex α & δῶτις, ſeu δῶνις, τὸ, dona ſponſalia.

Ἀναείρω, tollo in altum: ab ἀείρω, erigo.

Ἀνάελπτα, τὰ, pl. inſperata: ab ἄελπτος, inſperatus: ex α & ἐλπὶς, ſpes.

Ἀνάελπτος, ὁ, idem ac ἄελπτος inſperatus: ut ἀνάελπτα παθόντες.

Ἀναερτάζω, idem ac ἀναείρω.

Ἀναζάω, ω, revivisco, f. ήσω, p. ἀνέζηκα, a. 1. ἀνέζησα: ex ἀνα, & ζάω, vivo.

Ἀναζεύγνυμι, vel ἀναζεύγνυμι, reverto. Item interdum reduco proprie ſignificare putatur; equos iterum jungo curru ad reditum. pertinet ad bellum; & dicitur ἀναζεύγνυσθαι, qui redit cum exercitu: apud Xen. Pæd. 3. Item moveo, vel caſtra moveo.

Ἀναζέσθαι, movere, diſcedere, a. 1. inf. act.

Ἀναζέξις, ἡ, caſtrorum motio, reditio domum cum exercitu: ex ἀνα, & ζέω,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γνυω, jungo.

Ἀναζέω, & Poet. ἀναζείω, reſerveo, vel efferveo, efferveſco, ebullio. Item active, fervefacio. Et in paſſ. ἀναζέομαι, ferveſio. unde ἀναζεσθεὶς, apud Dioſc. fervefactus. Sed exp. etiam ſcaturio, & effundo: in Epigr. ex ἀνὰ, & ζέω, ferveo.

Ἀναζητέω, ῶ, requiro. f. ήσω. p. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα. a ζητέω, quæro.

Ἀναζυγὴ, ἡ, idem ac ἀναζύξις, eſt, inquit Bud. quum caſtra moventur, & vaſa colliguntur; cui opponitur κατασκευὴ, ſtructura. Plut.

Ἀναζυγόω, ῶ, jugo exolvo: cui opponitur ἐπιζυγόω. Item ἀναζυγῶν, aperire portam. Item arcam, vel ciſtam reſerare, & pandere, ſumpta meraph. a portis, quarum obex, & peſſulus ζύγωθρον nominatur, ἀναζυγοῦσθαι ipſæ dicuntur, quum remoto illo vecte panduntur, ab ἀναζεύγνυω; vel ex ἀνὰ, & ζυγὸς, ὁ: unde ζυγόω, ῶ, jugo ſubmitto.

Ἀναζυμόω, ῶ, fermento: ex ἀνὰ, & ζυμόω, fermenteſco.

Ἀναζωγραφέω, ῶ, delineo, depingo: ex ἀνὰ, & ζωγραφέω, deſcribo.

Ἀναζωπυρέω, in vitam revoco, exſuſcito, inſtauro: ex ἀνὰ, & ζωπυρέω, vegeto.

Ἀναζώννυμι, ſuccingo. f. ζώσω. p. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 2. m. ἀνεζωσάμην, ω, απο. Th. ζώννυμι, armis induor.

Ἀναζωπυρέω, ῶ, exſuſcito. f. ήσω. p. ἀνεζωπύρηκα: ex ἀνὰ, & ζωπυρέω, ignem excito.

Ἀναζωσάμενος, ὁ, a. 1. m. part. ab ἀναζώννυμι, præcingo.

Ἀναζωτικὸς, ὁ, q. d. reſocillativus.

Ἀναζωύσαι, reſocillare, recreare: ex ἀνὰ, & ζωὸς, vivo: item ζωώσαι, vivificare. Th. ζάω, vivo.

Ἀναθάλω, f. ήσω: item ἀναθάλλω, apud Poetas. dicuntur pro ἀναθάλλω, repullulo, regermino; & meraph. vegetor, vigeſco, vires reparo, ſed apud Ezech. c. 17. ἀναθάλλω ξύλον ξηρὸν, exp. germinare, vel regerminare facio lignum aridum. ex ἀνὰ, & θάλλω, vireo.

Ἀναθάλλω, revireſco. f. λῶ. p. ἀναθέθαλκα. a. 2. act. ἀνέθαλον. Th. θάλλω.

Ἀναθάλπω, reſoveo, reſocillo; vel ſimpl. foveo. ex ἀνὰ, & θάλπω, foveo.

Ἀναθαῤῥέω, & ἀναθαρσέω, in ſpem bonam rurſus erigor. Thuc.

Ἀναθαῤῥύνω, & ἀναθαρσύνω, fiduciam alicui reddo; in ſpem repono. ex ἀνὰ, & θάρσος, audacia: unde θαρσέω, & θαρσύνω, hortor.

Ἀνάθεθα, ης, ης, retulerim, a. 2. opt. act. a. 2. ind. ἀνέθην, inf. ἀναθεῖναι. part. ἀνατθείς. Th. τίθημι, pono.

Ἀνάθεμα, ατος, τὸ, anathema, exitio æterno deſtinatus: ab ἀνατίθημι, ſepono. Vide in ἀναθεματισμός.

Ἀναθεματίζω, exſecror, diris devoveo, anathema eſſe declaro. f. ίσω. p. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. p. paſſ. ἀνατεθεμάτισμαι. ab ἀνάθεμα, anathema.

Ἀναθεματισμὸς, ὁ, execratio alicujus, eum pronunciando eſſe anathema. eſt verbale ab ἀναθεματίζω, execrando extremis execrationibus devoveo. Reg. l. 4. c. 19. ab ἀνάθεμα, τὸ, ſacer homo; cujus caput exitio extremo dicatum eſt, & devotum, execrabilis, communione cum aliis hominibus non dignus. ad Galat. c. 1. Item interdum idem ac ἀνάθημα, τὸ, donarium.

Ἀναθεματόω, f. Att. pro ἀναθεματίσω ab ἀναθεματίζω, exſecror.

Ἀνάθεμεν, & ἀνάθεμεναι, Dor. Æol. & Jon. pro ἀναθεῖναι. a. 1. inf. act. verbi ἀνατίθημι, ſepono.

Ἀναθερμαίνω, recalefacio. unde in paſſiva voce ἀναθερμαίνομαι, recalefco, tepeſco. ex ἀνὰ, & θερμαίνω, calefacio.

Ἀνάθεσις, ὁ, dedicatio, conſecratio. Athen. l. 15. item dilatio, cunctatio, apud Suid. ab ἀνατίθημι, ſepono.

Ἀναθέω, recurro, curſito: ex ἀνὰ, & θέω, curro.

Ἀναθεωρέω, ῶ, contemplor. f. ήσω. p. ἀναθεθεώρηκα, Th. θεωρὸς, ſpectator.

Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, contemplatio, conſideratio.

Ἀναθεωρισμὸς, ὁ, recognitio. a præcedente ἀναθεωρέω, recognoſco.

Ἀνάθεσις, ἡ, idem ac ἀνάθεσις, conſecratio. Heſych.

Ἀναθηλέω, Poet. pro ἀναθάλλω. Vide Th. θάλλω, vireo.

Ἀναθηλήσει, repullulabit, f. 1. ab ἀναθηλέω, reflores co.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium, ſeu donum, quod Deo conſecratur: ab ἀνατίθημι, ſepono. Vide in ἀναθήματα.

Ἀναθήματα, τὰ, dicuntur dona dicata, ſeu conſecrata, & parietibus, ſeu columnis templi appenſa: ut ἀναθήματα τοῖς θεοῖς ἀνατεθῆναι, apud Plut. Polit. 2. Item ſic etiam dicuntur ornamenta urbis, ut ſunt templa, baſilicæ, porticus. Strab. l. 5. Item quælibet alia ornamenta: ut ἀναθήματα δεσπότου, ornamenta convivii. Od. α eſt pl. a ſing. ἀνάθημα, τὸ, anathema.

Ἀναθηματικὸς, ὁ, ad dicandum, ſeu conſecrandum comparatus, & aptus; votivus. Item ad ornamentum pertineos: ut ἀναθηματικὰ σκεύη, in Anth. Epigram. ab ἀνάθημα, donarium.

Ἀναθήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. ἀναθήσω, inf. ab ἀνατίθημι, ſepono.

Ἀναθλίβω, exprimo, item elido. in Epigr. ex ἀνὰ, & θλίβω, premo: item elido.

Ἀνάθλιος, ος, ὁ & ἡ, imbellis, certaminibus inhabilis: ex α priv. & ἆθλος, ου, ὁ, certamen.

Ἀναθολόω, interturbo.

Ἀναθόλωσις, ἡ, perturbatio, confuſio, permixtio: ex ἀνὰ, & θολόω, turbo.

Ἀναθορόω, reſilio, proſilio: ex ἀνὰ, & θορόω, ſeu θορέω, ſalio, curro.

Ἀναθορυβέω, valde tumultuor: a θορυβέω, tumultuor.

Ἀναθρέμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα. item alumnus.

Ἀναθρεπτὸς, ὸς, ὁ & ἡ, alumnus. Appian.

Ἀνάθρεψις, εως, ἡ, renutritio, refectio: ab ἀναθρέφω, alo, nutrio, educo. Th. τρέφω, nutrio.

Ἀναθρέω, ῶ, perſpicio, attente conſidero. Thuc. ex α, vel ἀνὰ, epitatico, & ἀθρέω, video.

Ἀναθρώσκω, inſilio, ſaltu conſcendo: a θρώσκω, ſalio.

Ἀναθυάω, rurſum ſubo: apud Ariſt. Hiſt. An. l. 6. c. 18. ex ἀνὰ, & θυάω, ſuffio.

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, vapor.

Ἀναθυμιάω, exhalo. Th. θυμιάω, ſuffio.

Ἀνάθυρμα, τὸ, idem ac κάθυρμα, luſus.

Ἀναθύω, ad opus intermiſſum iterum quaſi impetu feror. reſumo rem quampiam aliquo poſt tempore. ſed ab Heſych. exponitur & exulrim ludo, laſcivio, ex ἀνὰ, & θύω, ſacrifico.

Ἀναθώσσω, exclamo, vociferor. Heſych. ex ἀνὰ, & θώσσω, latro, vociferor.

Ἀναίδεια, ας, Jon. ἀναιδείη, ης, ἡ, impudentia, importunitas: ex α & αἰδὼς. ἀναιδείηφι, dat. ſing. Jon. φι per Paragogen additur: ab ἀναίδεια, impudentia.

Ἀναιδεύομαι, impudentia utor, impudenter me gero: ab ἀναιδὴς, impudens.

Ἀναιδήμονως, abſque ulla reverentia; q. d. irreverenter, impudenter: ex α, ſeu ἀνὰ, priv. & αἰδήμονως, verecunde, pudenter: ab αἰδήμων, quod vide.

Ἀναίδην, & ἀναιδῶς, impudenter, adv. ab ἀναιδὴς, impudens.

Ἀναιδὴς, ὴς, ὁ, impudens.

Ἀναίδητος, ὸς, ὁ & ἡ, accipitur pro ἀναιδὴς.

Ἀναιθύσσω, ſplendeo; item calefacio, & incendo: ex ἀνὰ, & αἰθύσσω, calefacio.

Ἀναίθω, uro, incendo: ex ἀνὰ, & Th. αἴθω, fulgeo.

Ἀναίκια, τὰ, incœnia, ſeu incœnata, apud Heſych. ſcribitur ἀνάϊκλεα, ex α priv. & αἶκλον, ὁ: unde αἴκλον, τὸ, cœna veſpertina.

Ἀναιμακτὶ, non cruente, ſine ſanguine. Heſ. ex ἀνὰ, & αἱμάσσω, cruento.

Ἀναίμακτος, ὁ, non cruentus, non cruentatus, non ſanguinolentus.

Ἀναίμαικτος, ος, ὁ & ἡ, idem ac ἀναίμων, & ἄναιμος, ſanguine carens, exanguis, ex α priv. (inſerto μ ante vocalem euphoniæ ergo) & αἷμα, τὸ: unde ἀναιμ-, & αἱμων, ονος, cruentus.

Ἀναιμεὶ, ſine ſanguine, adv.

Ἀναιμία, ἡ, ſanguinis privatio, q. d. carentia ſanguinis.

Ἀναίμονες, οἱ, exſangues, pl. ab ἀναίμων, ονος.

Ἀνάιμος, ος, ὁ, ſanguine carens, exanguis: quod ab α, & αἷμα, ſanguis.

Ἀναιμόσαρκος, ὁ, cujus caro ſanguinis eſt expers: vel potius ſine carne, & ſine ſanguine. Eſt enim epitheton cicadæ apud Anacreontem. ex ἄναιμος, exanguis, & σάρξ, σαρκὸς, ἡ, caro.

Ἀναιμόχροος, ὁ, qui eſt exangui colore: ex ἀνὰ, ſeu α priv. & αἱμόχροος, ὀχρὸς, ſanguineo colore infectus: ex αἷμα, τὸ, ſanguis, & χρόα, color.

Ἀναίμων, ονος, ὁ, exanguis.

Ἀναιμωτεὶ, & ἀναιμωτὶ, adv. ſine cruore: ab α, & αἷμα, ſanguis.

Ἀναίνεται, recuſat, præſ. ind. ἀναίνομαι, Jon. pro ἀναίνη, 2. ſing. ἀναίνετο, recuſabat, imperf. Jon. pro ἠρνεῖτο. Ab

Ἀναίνομαι, renuo, recuſo. ἀναινόμενοι, præſ. part. f. g. Ab α, & αἶνος, aſſenſio.

Ἀναίξας, ὁ, ſurgens, a. 1. part. ab ἀναίσσω.

Ἀναιρεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἀναιρέσθαι, 3. ſing. præſ. imp. act. ἀναιρέσασα, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω, occido.

Ἀναίρειν, ſuſcipere, ſequi. Th. αἴρω, tollo.

Ἀναίρεσις, ἡ, ablatio, ſublatio, abrogatio, abolitio: item interfectio, ab ἀναιρέω, aufero, tollo.

Ἀναιρετὴς, ὁ, ablator, ſublator, everſor, interfector.

Ἀναιρετικὸς, ὴ, ὸν, exitioſus.

Ἀναιρέω, tollo, aboleo. f. ήσω. p. ἀνῄρηκα, a. 2. act. ἀνεῖλον, ſub. ανέλω, ης, η. q. pl. ἀνέλωμι. a. 2. inf. ἀνελεῖν. a. 2. m. ἀνειλόμην, ω, απο. a. 1. paſſ. ἀνῃρέθην. f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἴρω, capio.

Ἀναίρω, ſuſtollo, ſurſum tollo. Eurip. ex ἀνὰ, & αἴρω, tollo.

Ἀναισθάνομαι, ſentio. f. m. ἀναισθήσομαι, ab ἀνὰ, & αἰσθάνομαι; Potius, non ſentio. Ab α & αἰσθάνομαι, ſentio.

Ἀναισθησία, ας, ἡ, carentia ſenſuum, ſeu eorum ſtupor: item ſtupiditas.

Ἀναισθητέω, ῶ, ſum ſine ſenſu.

Ἀναίσθητος, ος, ὁ & ἡ, carens ſenſu, non ſentiens.

Ἀναισθήτως, ſine ſenſu, ſtupide, ſtolidè.

Ἀναισιμοῦν, præſ. inf. impendere, inſumere. Th. ἀσπάω, inſumo.

Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, ſumptus, impenſa.

Ἀναίστου, ſurſum ruo, ſurgo. f. ξω. Ex ἀνὰ, & αἴστου, irruo.

Ἀναισχυντέω, ῶ, impudenter ago, aut me gero; impudentia utor. jungitur cum præp. πρὸς, & περὶ: ut ἀναισχυντῶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, impudenter reſisto veritati. & apud Iſocr. ἀναισχυντῶ περὶ τούτου, hujus rei me non pudet.

Ἀναισχυντηλία, ἡ, idem ac

Ἀναισχυντία, ἡ, impudentia, invereundia.

Ἀναίσχυντος, ὁ, impudens, inverecundus: dicitur tam de perſona, quam de re, ex α, & αἰσχύνω, dehoneſto.

Ἀναισχύντως, impudenter, inverecunde. Plut. adv.

Ἀναιτιολόγητος, ὁ, cujus ratio reddi non poteſt: ex α priv. & αἰτιολογέω, rationem reddo: ab αἰτιολόγος, ὁ, qui rationem reddit. unde αἰτιολογία, ἡ, ratio cauſæ.

Ἀναίτιος, ος, ὁ & ἡ, cauſam non habens, cujus nulla eſt cauſa, ut ἀναίτιος κίνησις. hoc ſenſu dicitur etiam θεὸς ἀναίτιος, apud Damaſc. & Greg. Naz. Item qui in cauſa non eſt, cur aliquid fiat; qui non eſt auctor, nec cauſa: ut ἀναίτιος τῶν κακῶν, apud Plut. Item a qua culpa rei alicujus abeſt; inſons; culpa vacans; non accuſandus: ut ἀναίτιος ἀφροσυνῆς, apud Xenoph. dementiæ non accuſandus: & ſic eſt ex α priv. & αἰτία, ἡ, culpa, crimen.

Ἀναίτιος, ſine cauſa; nulla præcedente cauſa: ut μηδὲν ἀναίτιος γίνεσθαι, apud Alex. Aphr. ſic a Theologis ἀναίτιος ſolus dicitur eſſe Deus: atque ſic eſt

ex

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ex ἀ priv. & αἰτία, ἡ, unde αἴτιον, τὸ, causa. Item ἀναίτιος, inculpate.

Ἀνακαγχάζω, idem ac Th. καγχάζω, nisi quod præp. ἀνὰ auget significationem.

Ἀνακαθαίρω, & ὄμαι, perpurgo, expurgo: vel simpliciter purgo. Theologicum est verbum, inquit Bud. pro, allegorias anagogicas ad liquidum usque sensum patefacere, & explanare. unde general. exp. plene, & plane explicare. atque inde

Ἀνακάθαρσις, ἡ, expurgatio: item explicatio plena, & plana.

Ἀνακαθαρτικός, ὁ, purgativus, expurgandi, seu perpurgandi vim habens: ex ἀνὰ, & καθαίρω, ὄμαι, purgo.

Ἀνακαθέζομαι, sedeo erectus, recumbo, resideo: ex ἀνὰ, & κάθημαι, sedeo.

Ἀνακαθίζω, resideo. f. ίσω. p. ἀνεκάθικα. a. 1. ἀνεκάθισα. Ex ἀνὰ, & καθίζω, sedeo.

Ἀνακαινίζω, renovo. f. ίσω. p. ἀνακεκαίνικα. Th. καινὸς, novus.

Ἀνακαίνισις, ἡ, renovatio, instauratio. verbale ab ἀνακαινίζω, ex ἀνὰ, & καινίζω, innovo.

Ἀνακαινιστὴς, ὁ, renovator, instaurator. itidem verbale ab ἀνακαινίζω, renovo.

Ἀνακαινόω, renovo. f. ώσω. p. ἀνακεκαίνωκα, a καινὸς, novus.

Ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, renovatio. verbale ab ἀνακαινόω: quod ex ἀνὰ, & καινόω.

Ἀνακαίω, & ὄμαι, accendo, incendo; ex ἀνὰ, & καίω, ὄμαι, uro.

Ἀνακαλέω, & λέομαι, inclamo, revoco: a καλέω, voco.

Ἀνακαλινδέομαι, idem ac καλινδέομαι. unde ἀνακαλινδοῦσθαι βαθὺν σχοῖνον, versari in alto otio, seu alto otio frui.

Ἀνακαλυπτήρια, & per Sync. ἀνακάλυπτρα, τὰ, dicuntur dona, quæ dantur sponsæ a marito, & a propinquis, atque amicis, quum primum retecta in virorum conspectum prodit. Suid. est plur. a sing. ἀνακαλυπτήριον, τὸ.

Ἀνακαλυπτήριον, ου, τὸ, dies quo sponsa facie retecta prodit. ex ἀνὰ, & καλύπτω, tego.

Ἀνακαλυπτὸς, ὁ, retectus: a seq. ἀνακαλύπτω.

Ἀνακαλύπτω, detego. f. ψω. p. ἀνακεκάλυφα. p. pass. λυμμαι. Th. καλύπτω, tego.

Ἀνακάλυψις, εως, ἡ, revelatæ, & retectæ rei cujusvis actio, qualisque revelatio, a præced. ἀνακαλύπτω, detego.

Ἀνακάμπτω, proprie reflecto, revertor. f. ψω. p. φα. a. 1. inf. ἀνακάμψαι· ex ἀνὰ, & κάμπτω, flecto.

Ἀνακαμψίνους, ου, ὁ, vocatur herba a redeunte amore sic dicta, ἀπὸ τῆς ἀνακάμψας τὸν ἔρωτα; quod Plin. declarat, quum eam magicis herbis annumerans, ejus tactu redire amores vel cum odio depositos testatur: ex ἀνάκαμψις, & ἴυγξ, amor.

Ἀνακαμπύλιτος, ὁ, qui reflexis lineis flatur: ut ἀνακαμπύλιτοι ἄνεμοι, venti, qui reflexos, & refractos flatus habent: ut is, qui κριὸς dicitur. alii autem sunt εὐθύπνοοι, qui rectis spirant lineis, ut docet Aristot. lib. de mundo. ab ἀνακάμπτω, reflecto, & πνεῦς, seu πνοὴ, flatus, spiritus: a Th. πνέω, flo, spiro.

Ἀνακαμψὶς, ἡ, reflexio, reciprocatio, reversio, reditus, verbale ab ἀνακάμπτω.

Ἀνάκανθος, ος, ὁ, ἡ, spinis carens: ex ἀ, & ἄκανθα, ης, ἡ, spina.

Ἀνακάπτω, deglutire. Th. κάπτω, flecto.

Ἀνακάπτω, devoro.

Ἀνάκαρσε, sursum versus, in acclive. quidam exponunt, in superiorem partem; (cui opponitur κατάκαρ) apud Hippocr. εἰς τὸ ἄνω μέρος, &c. ex ἀνὰ, & κάρ, pro κάρα, vel κάρη, τὸ, indeclinabile, & Janicum, per apocopen, idem ac Th. κάρηνον, caput.

Ἀνάκαυσις, ἡ, accensio, incensio, verbale ab ἀνακαίω, accendo.

Ἀνακεχλίζω, strepitum edo: ex ἀνὰ, & κεχλίζω, idem.

Ἀνακέψιος, ὁ, devorator: ex ἀνὰ & κάπτω.

Ἀνακεάζω, pro simpl. κεάζω, findo, unde ἀνακεάσω, pro simplic. κεάσω, findere: a Them. κέω, scindo.

Ἀνακεῖνται, Jon. pro ἀνάκεινται, dicati sunt, 3. pl. præs. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἀνάκειον, τὸ, ponitur inter Themata, & exp. festum Dioscurorum, qui dicuntur ἄνακες. Eust. ex Paus. ut & templum Dioscurorum dicitur ἀνάκειον, vel ἀνάκιον. Hesych. Vide ἄνακες.

Ἀνακείμαι, discumbo. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἀνακείρω, tondeo: item abscindo: item disseco, lacero: ex ἀνὰ, & κείρω, tondeo.

Ἀνακεκαλυμμένως, ὁ, part. præt. pass. verbi ἀνακαλύπτομαι, revelor, detegor, patefio: pass. ab act. ἀνακαλύπτω, revelo, retego, patefacio.

Ἀνακεκαλυμμένως, revelate, aperte. Hesych.

Ἀνακέκλομαι, invoco. Hom. hymn. in Pana. ex ἀνὰ, & κέκλομαι, horter.

Ἀνακεκραγὼς, ὁ, exclamans, p. part. m. verbi ἀνακράζω, Th. κράζω, clamo.

Ἀνακεκρασμένως, sive -μαι, commisceo, permisceo: item commisceo temperando, attempero.

Ἀνακεκρᾶσθαι, idem: ex ἀνὰ, & κερνάω, -μαι, sive κεράω, misceo.

Ἀνάκειοι, & Ἀνακοὶ, οἱ, Castor, & Pollux. Ἀνάκειον, eorum templum. Ἀνάκεια, τὰ, eorum festum. Ab ἀνακεῖν, quoniam sedulo consulebant quieti Athenienssium: vel ab ἀνάκειν, impero.

Ἀνάκεστος, ὁ, immedicabilis, insanabilis: ex ἀ priv. & ἄκος, medicabilis.

Ἀνακεφαλαίζω, ω, capita, seu summas repeto; summatim repeto. f. ίσω. p. ἀνακεκεφαλαίκα. præs. med. ἀνακεφαλαίζομαι, ίσομαι, sub unum caput reduco, recolligo. a. 1. m. ἀνεκεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλὴ, caput. Hinc

Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, recapitulatio, redactio in summam.

Ἀνακέρδιος, subfilio, sursum feror: ex ἀνὰ, & κερδίων, salio.

Ἀνακήρυκτος, ὁ, voce præconis renuntiatus, designatus.

Ἀνακήρυξις, εως, ἡ, renuntiatio, præsertim quæ fit voce præconis: promulgatio, quæ per præconem fit.

Ἀνακηρύττω, voce præconis renuntio, promulgo, & proclamo; vel generaliter renuntio, denuntio: item prædico, laudum præconium tribuo: ex ἀνὰ, & κηρύσσω, vel κηρύττω, prædico.

Ἀνακινδυνεύω, iterum periclitari. Them. κίνδυνος, periculum.

Ἀνακινέω, ω, commoveo, impello: item suscito, excito: item excito, i. e. enasci facio. unde verbale

Ἀνακίνησις, ἡ, commotio: item suscitatio: ex ἀνὰ, & κινέω, moveo.

Ἀνακιρνάμαι, idem ac ἀνακεράννυμι, permisceo: ex ἀνὰ, & κεράω, idem ac κεράννυμι, diluo.

Ἀνακλάζω, clango, clamo: ex ἀνὰ, & κλάζω, frango: resono.

Ἀνακλαίω, defleo, vel fleo, vehementer fleo.

Ἀνάκλασις, εως, ἡ, ἐπιστροφὴ, reflexio, repercussio. Est & nomen figuræ, quæ & ἀντανάκλασις dicitur.

Ἀνάκλασος, ὁ, fractio, reflexio.

Ἀνάκλαστος, reflexus. Th. ἀνακλάω, reflecto.

Ἀνακλαυθμὸς, ὁ, fletus: ex ἀνὰ, & κλαυθμὸς, f. κλαίω, fleo.

Ἀνακλάω, refringo, reflecto: a Th. κλάω, frango.

Ἀνακλῆτω, furor. Hom. hymn. in Mer. & ἀνακλίπτομαι, retrocedo, me furor, Hesych. ex ἀνὰ, & κλίπτω, furor.

Ἀνάκλημα, τὸ, &

Ἀνάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio, quæ fit alta voce: item revocatio; & revocatio ab exilio: item imploratio, & invocatio in auxilium, apud Thuc. l. 7. ut evocatio, & invocatio, quæ cantu fit, apud Plut. de Arione. a Suida exp. compellatio, & alloquutio.

Ἀνακλητικὸν, τὸ, subst. signum, quod datur receptui; classicum receptus. est neut. a. masc. ἀνακλητικὸς.

Ἀνακλητικὸς, ὴ, ὸν, excitans, evocans, revocandi vim habens. Plut. ab ἀνακαλέω, revoco.

Ἀνάκλητος, ὁ; revocatus: ab ἀνακαλέω.

Ἀνακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀνακλίνω. ἀνακλιθήσονται, 3. p. f. 1. ἀνακλίνω, reducere, a. 2. inf. act. ab ἀνακλίνω.

Ἀνακλιντήριον, τὸ, accubitum, lectulus, super quo quiescimus interdiu: a seq.

Ἀνακλίνω, repono, facio discumbere; & pro aperio. f. νῶ. p. κέκλικα, a. 1. ἀνέκλινα, a. 1. pass. ἀνακλίθω. f. 1. ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω, inclino.

Ἀνάκλισις, εως, ἡ, discubitus, accubatio.

Ἀνακλιτικὸς, & ἀνάκλιτος, ὁ, discubitorius, reclinatorius; ut discubitorius lectus apud Plin. & reclinatorius thronus apud Plut. ab ἀνακλίνω, reclino.

Ἀνακλονέω, commoveo, conturbo, turbo: ex ἀνὰ, & κλονέω, agito.

Ἀνακλύζω, abluo: ex ἀνὰ, & κλύζω, eluo.

Ἀνακλώθω, filum retorqueo: involutos fusos revolvo, atque explico: item de Parca dictum; retracto mutando factum: ex ἀνὰ, & κλώθω, neo.

Ἀνακογχυλιάζω, sive ἀνακογχυλίζω, Idem ac ἀναγαργαρίζω, ut apud Plat. in Symp. ὕδατι ἀνακογχυλιάσαι, aqua fauces collue, gargariza.

Ἀνακογχυλισμὸς, ὦ, ὁ, gargarizatio; oris collutio. Athen. 5.

Ἀνακογχυλιστὸς, ὴ, ὸν, cui fauces colluuntur; qui gargarizari solet, vel potest: ex ἀνὰ, & κογχύλιον, τὸ, vel κογχύλη, ἡ, a Them. κόγχη, ἡ, concha.

Ἀνάκοιλ, vide Ἀνάκειοι.

Ἀνάκοιλος, ος, ὸν, ἡ, ὴ, cavus; idem ac Th. κοῖλος, ὁ, concavus.

Ἀνακοιμάομαι, ώμαι, exp. dormio, cubo: ex ἀνὰ, & κοιμάομαι, ώμαι, a Th. κείμαι, ῶ, dormio.

Ἀνακοινέω, communica, præs. imp. pass. Jon. pro ἀνακοίνω. ab

Ἀνακοινόω, communico. f. ώσω, p. ωκα. a. 1. inf. m. ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινὸς.

Ἀνακοινώνησις, ἡ, communicatio: tanquam verbale ab ἀνακοινωνέω: ex ἀνὰ, & κοινωνέω, communico.

Ἀνακοίνωσις, ἡ, communicatio. sed est & nomen cujusdam schematis elocutionis Rhetoricæ. verbale ab ἀνακοινόω: ex ἀνὰ, & κοινόω, communem reddo.

Ἀνακομιστὴς, ὁ, administro, obeo: a κομίζω. ὁ, dominus.

Ἀνακολλάω, ω, glutino aliquid fluens lentore quopiam; seu glutine restringo, & contineo: ut ἀνακολλᾶ τείχας, capillos fluentes cohibet, & glutinat. unde verbale

Ἀνακόλλημα, τὸ, glutinamentum, quo aliquid diffluens compescitur, & constringitur.

Ἀνακόλλησις, εως, ἡ, restrictio, quæ fit glutine: ex ἀνὰ, & κολλάω, ω, adglutino.

Ἀνακολουθία, ας, ἡ, q. d. inconsequentia: ut ἀνακολουθία orationis, quum ea, quæ dicuntur, non respondent iis, quæ jam dicta sunt.

Ἀνακόλουθον, τὸ, inquit Erasm. est vitium orationis, quando non redditur, quod superioribus respondeat: ut si in oratione ponatur μὲν, & non sequatur δὲ. ab ἀνακόλουθος. inconsequens.

Ἀνακόλουθος, ος, ὸν, ἡ, inconsequens, non consentaneus, ineptus: ex ἀ, & ἀκόλουθος, ὁ, comes.

Ἀνακολυμβάω, emergo, vel supernato: item transitive, emergens affero. Theophr. Hist. Pl. l. 4. c. 7. ex ἀνὰ, & κολυμβάω, nato.

Ἀνακομάω, iterum, seu denuo comatus sum, seu capillos emitto; ex ἀνὰ, & κομάω, comam nutrio.

Ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, receptio: a κομίζω.

Ἀνακομίζομαι, recupero, redeo.

Ἀνακοντίζω, ejaculor, sursum ebullio, subsilio: ab ἀκοντίζω. f. ίσω. p. ικα.

Ἀνάκοος, ος, ὸν, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄνηκοος, sine auditu, imperitus, cujus nomen ignorum: ex ἀ & ἄκουω, audio.

Ἀνακοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum, repercussio, reciprocatio. Arist. de mundo. a seq.

Ἀνακόπτω, inhibeo, interpello. f. ψω. p. κέκοφα, a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω.

Ἀνάκ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀνήκεστος, ὁ καὶ ἡ, non indigens medela: ex α priv. & ἄκος, εος, τὸ, medela.

Ἀνακεύω, & ἀνάκευσις; vide ἀνακυκάω.

Ἀνακηφίζω, sublevo, allevo, in sublime tollo, extollo, elevo. Unde

Ἀνακήρισις, εως, ἡ, allevatio: ex ἀνὰ, & κηρίζω, levo, erigo.

Ἀνακλάω, idem ac ἀτακέω, inaudio, vel auscultо: ex ἀνὰ, & ἀκούω, audio.

Ἀνακραγγάνειν, idem ac ἀνακράζειν, seu κράζειν, indeque derivatum. Hesiod.

Ἀνακραδάω, & ἀνακραδάω, vibro, concutio, quasso: ex ἀνὰ, & κραδάω, seu κραδαίω, vibro.

Ἀνακράζω, exclamo: a κράζω, clamo.

Ἀνακραθείς, ὁ, permixtus, pro ἀνακερασθείς, a. 1. part. pass. a κεράννυμι, misceo.

Ἀνάκρασις, ἡ, permistio, commistio, temperatio: ab ἀνακεράννυμι, immiscere: commiscere: ex ἀνὰ, & κεράννυμι, miscere.

Ἀνακρεμμανύω, sive ἀνακρεμάννυμι, & ἀνακρέμνημι, in altum suspendo: & metaphor. ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, spe suspendo; idem ac ἀνακρεμάω, suspendo.

Ἀνακρέμασαν, suspenderunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. a κρεμάω. ἀνακρεμασθείς, a. 1. part. pass.

Ἀνακρεμάω, suspendo, seu in altum suspendo: idem ac ἀνακρεμαννύω: ex ἀνὰ, & κρεμάω, κρεμάννυμι, suspendo.

Ἀνακρίνω, quæstionem habeo, scrutor, dijudico. f. νῶ. p. ἀνακέκρικα, a. 1. ἀνέκρινα. præf. pass. ἀνακέκριμαι, dijudicor, inquiro, interrogo. p. ἀνακέκριμαι. a. 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω, judico.

Ἀνάκρισις, εως, ἡ, inquisitio, interrogatio.

Ἀνακριτικὸς, ὴ, ὸν, interrogatorius, interrogativus: ab ἀνακρίνω, ομαι, scrutor.

Ἀνακροτέω, applaudo, edo plausus: ex ἀνὰ, & κροτέω, plaudo.

Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνην, pedetentim recedere. Th. κρόω, pulso.

Ἀνάκρουσις, ἡ, retroactio, inhibitio, quæ fit retrorsum; & peculiariter, remorum, vel navis inhibitio, sive retrocessio, quæ fit navem inhibendo: item pulsatio, videlicet organi cujuspiam: item præludium cantus; sermonis exordium. sed invenitur etiam pro correctione, & castigatione, apud Plut. Est verbale ab ἀνακρούω, ομαι, inhibeo.

Ἀνακρούω, & ἀνακρούομαι, inhibeo, resilio, torqueo, revoco: ut ἀνακρούειν ἵππον, retinere equum: retorqueo, pulso, impello, retraho. ex ἀνὰ, & κρόω, pulso.

Ἄνακτα, regem, acc. ab ἄναξ, rex.

Ἀνακτάομαι, recupero, redipiscor: ex ἀνὰ, & κτάομαι, possideo.

Ἀνακτέον, deducendum est, referendum est: ab ἀνάγω.

Ἄνακτι, dat. Poet. ab ἄναξ, rex.

Ἀνακτίσασθαι, revocari, a. 1. inf. m. ἀνακτήσασθαι, præs. inf. Ex ἀνακτάομαι, recupero.

Ἀνάκτησις, ἡ, reconciliatio, recreatio.

Ἀνακτητικὸς, ὁ, excitans, revocans, restitutus: ab ἀνακτάω, recupero.

Ἀνακτίζω, renovo, rædifico, rursum creo, reformo: ex ἀνὰ, & κτίζω, creo.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium.

Ἀνακτορικὸς, ὴ, ὸν, herilis: ab ἄναξ, rex.

Ἀνάκτορον, ε, τὸ, regia, palatium.

Ἄνακτος, εος, ὁ, Rex: ab ἄναξ, rex.

Ἀνακυίσκω, abortum infero. Aristot. hist. an. l. 6. c. 19. de ovibus. Si a coitu imber accesserit, ἀνακυίσκει, abortum infert. ex ἀνὰ, & κύω, uterum fero, prægnans sum. unde κυίσκω, idem.

Ἀνακυκάω, permisceo, commisceo: ex ἀνὰ, & κυκάω, misceo.

Ἀνακυκλέω, est mente revolvere, iterare, repetere, revolvere, rutare.

Ἀνακύκλησις, ἡ, circuitus.

Ἀνακυκλόω, proprie circumcingo; vel simpliciter, cingo, repero, inculco.

Ἀνακύκλωσις, ἡ, per circuitum regressio, circularis circumductio, circulatio, circinatio. ex ἀνὰ, & κύκλος, circulus.

Ἀνακυλίω, replico, revolvo, rursum volvo: ex ἀνὰ, & κυλίω, volvo.

Ἀνακυμβαλιάζω, cum sonitu evertor, vel ruo: a κυμβαλιάζω, cymbalum pulso. Th. κύμβος, ὁ, fundus ollæ fictilis.

Ἀνακυπτόω, ῶ, subverto; in dorsum reclino, & resupino. In hac signif. apud Nicand. in Ther. fine τ legitur ἀνακυφόω: ex ἀνὰ, & κύφω. unde ἀνακύπτω, existo, emergo. item orior, enascor: item rursum aspicio: suspicio; cœlum aspicio: ut Luc. 21. Item spe erigor, animoque recreor: ut ὅτω δὴ ἀνακύψει ἀνάσσει, Xen. in Œcon.

Ἀνακύπτω, erigo, surrigo: oculos, & caput attollo, ut aves, cum bibunt; ex ἀνὰ pro ἄνω, & κύπτω. Vide etiam in ἀνακυπτόω, subfilio.

Ἀνακυρώσις, ἡ, graviras, & auctoritas: apud Hippocr. ex ἀνὰ, & κύρ-, ῥ-, τὸ, auctoriras. unde κυρόω, ῶ, auctoritatem do.

Ἀνακωκύω, deploro, defleo: ex ἀνὰ, & κωκύω, ploro.

Ἀνάκωλος χιτωνίσκος, brevissima tunica: ex ἀνὰ, & Them. κῶλον, τὸ, membrum.

Ἀνακωλύω, arceo: ex ἀνὰ, & κωλύω.

Ἀνακωμῳδέω, ῶ, comice decanto, vel dico: item taxo: ex ἀνὰ, & κωμῳδέω, mordacibus dictis incesso, & taxo: quod a κωμῳδὸς, comœdus.

Ἀνακῶς, adv. sedulo, regie. Th. ἄναξ, rex.

Ἀνακωφάω, & — φόω, ῶ, exsurdo, i. e. surdum reddo; idem ac κωφόω, & κωφόω, obsurdescere facio: a Th. κωφὸς, surdus.

Ἀνακωχόω, navem in anchoris stare facio, subductis velis.

Ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ, ἡ, intermissio: quod ab ἀνέχω, retineo. Th. ἔχω, habeo.

Ἀναλαβὼν, a. 2. inf. act. ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναλαίζομαι, rursum capio. Theocrit. Idyll. 19. ex ἀνὰ, & λάζομαι, capio.

Ἀναλαμβάνω, recipio. Item resumo, rursum capio. Item resumo, i. e. repeto, itero, revoco. sed exp. etiam, reprehendo, seu reprendo, retineo. Item emendo, sarcio. f. λήψομαι, p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον, part. ἀναλαβών. a. 1. pass. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀναλάμπω, resplendeo, reluceo, illustro. Th. λάμπω, coruscо.

Ἀναλγὴς, ἐος, ὁ, ἡ ὁ, sine dolore. Ἀνάλγητος, ος, ὁ, idem.

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia. Ab α, & ἄλγος.

Ἀνάλγητος, ος, ὁ, idem ac ἀναλγής.

Ἀναλγήτως, inhumaniter, id est, ἀσυμπαθῶς, adverb. ab ἀνάλγητος, sine dolore.

Ἀναλδαίνω, idem ac ἀλδαίνω, augeo, do augmentum, seu incrementum.

Ἀναλδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, non crescens, incrementum non capiens. apud Hippocr. ex α priv. & ἀλδέω, augeo.

Ἀναλδήσκω, idem ac ἀλδήσκω, succresco, augeor. Th. ἀλδέω, augeo.

Ἀναλείσσω, conteto: ex ἀνὰ, & λεσσω.

Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præs. pass. ab ἀναλέγω, colligo. Th. λέγω, colligo.

Ἀναλέγω, ομαι, congrego; item colligo sparsa, & effusa: item lego, recito, item ratiocinor, ratiocinando colligo; item animo verso rem præteritam, & reminiscor: ex ἀνὰ, & λέγω, dico.

Ἀνάλεκτος, ον, ὁ καὶ ἡ, immitis: ex α priv. & ἐλεήμων, ὁ, ἡ, misericors; ab ἐλεέω, misereor; a Th. ἔλεος, ἐο, ὁ, vel ους, τὸ, misericordia.

Ἀναλείφω, non ungi; τὸ κε ἀναλείφεσθαι. Hippocr. de diæta: ex ἀνὰ, & ἀλείφω, ungo.

Ἀναλείχω, lambo, delingo: ex ἀνὰ, & λείχω, lambo.

Ἀνάλεκτα, τὰ, reliquiæ ciborum, quæ sunt sub mensa.

Ἀναλέκτης, ου, ὁ, collector.

Ἀναλεκτίδες, ων, αἱ, quibus, inquit Cæl. Rhod. ex xylino lino, vel quavis materia, tanquam pulvillis, constipant scapulas prominentes puellæ, ut videri habitiores possint.

Ἀναλέκτης, ὁ, καὶ ἡ, collectitius, collectus, collectaneus; quo vocabulo Seneca usus pro libro collectaneorum: ab ἀναλέγω, congrego.

Ἀνάλημμα, τὸ, a Suid. & Hesych. exp. ὕψωμα, quod quidam interp. edita structura, altitudo. item Suid. & στήριγμα. i. e. firmamentum, vel munimen. legitur Eccles. 50. & in Paralip.

Ἀναληπτικὸς, ὴ, ὸν, recuperatorius; item refocillatorius, recreatorius. unde ἀναληπτικὰ φάρμακα dicuntur, quæ recreandis defectis compositа sunt. & ἀγωγὴ ἀναληπτική, apud Gal. exp. educatio, & nutritio virium refocillatrix.

Ἀναληπτικῶς, refocillatorie, apte ad refocillandum corpus morbo confectum.

Ἀνάληψις, ἡ, recuperatio, resumptio: item receptio, schema scil. orationis Rhetoricum: item virium refectio, recreatio, convalescentia: item ἀνάληψις τῶν μαθημάτων dicitur, quum quis aggreditur, seu capessit disciplinas; vel ad eas revertitur intermissas. Item apud Luc. c. 9. ἀνάληψις ἦν ἔμελλε dicebatur de tempore, quo Christus sursum recipiendus erat. verbale ab ἀναλαμβάνω, recipio.

Ἀναλθὴς, ὁ, insanabilis, incurabilis. unde ἀναλθής, & ἄναλθον, quod sanitatem, & incrementum non suscipit. Plin. ex α pr. & ἄλθω, vel ἀλθέω, sano.

Ἀναλίγκιος, dissimilis. Hesych. Unde ἀναλίγκιον, pro ἀνόμοιον, dissimile: ex α priv. & ἀλίγκιος, similis.

Ἀνάλιος, pro ἀνήλιος, Solis expers: ex α priv. & ἥλιος, Sol.

Ἀνάλιπος, ος, ὁ, ἁ, Dor. pro ἀνήλιπτος, discalceatus: ex α, & ἀλείφω, calceus.

Ἀναλίσκομα, ας, ἁ, Dor. pro ἀναλίσκεται, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi

Ἀναλίσκω, consumo, destruo. f. ἀναλώσω. p. ἀνάλωκα. a. 1. ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω, capio.

Ἀναλκείας, & ἀναλκίας, ας, ἡ, ignavia, timiditas: ab ἄναλκις, instrenuus.

Ἀναλκίδας, acc. pl. ab

Ἄναλκις, ιδος, ὁ, ἡ, impotens, instrenuus: ab α, & ἀλκὴ, subsidium.

Ἀναλλάγμα, permutatio. 2. Reg. ult. ex ἀνὰ, & ἄλλαγμα, τος, τὸ, idem. a Th. ἀλλάσσω, vel ἀλλάττω, permuto.

Ἀναλλίξας, pro ἀναλέξας, Poet. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, relego, colligo.

Ἀναλληγόρητος, ὁ, qui citra allegoriam exponitur. Eust. ex α priv. & ἀλληγορέω.

Ἀναλλοίωτος, ος, ὁ, immutabilis; qui segre mutatur; ὁ ἀεὶ αὐτὸς ὤν, μὴ ἐγκείμενος ἀλλοίωσιν. Athenagoras in Apologia, τὸ δὲ θεῖον, καὶ ἀθάνατον, καὶ ἀίδιον, καὶ ἀναλλοίωτον. Ex α priv. & ἀλλοίωσις, mutabilis; ab ἀλλοιόω, diversum reddo, immuto; ab ἄλλος, diversus.

Ἀναλλόμενος, desilio. unde ἀναλλόμενος ἵππου. ex ἀνὰ, & ἅλλομαι, salio.

Ἄναλμα, ατος, τὸ, insulsitas. item, ἀνάλματα, τὰ, quæ non fuerunt in salsuginem immersa; q. d. salsuginis expertia. ab

Ἄναλμος, ος, ὁ, ἡ, in sing. non salsus; idem ac ἄναλτος, insulsus.

Ἀνάλμυρος, insulsus: ex α priv. & ἁλμυρὸς, salsus, salitus: marinus.

Ἀναλογαδέω, adverb. secundum proportionem: ab ἀναλογία, proportio.

Ἀναλογέω, sum similis; quadro; proportione convenio.

Ἀναλογητέον, repetendum est.

Ἀναλογητικὸς, ὴ, ὸν, proportionabilis: ut ὅροι ἀναλογητικοὶ, definitio, quæ secundum proportionem existit. & ἀναλογητικοὶ Philosophi quidam appellabantur, Laert. l. 2. Verbale ab ἀναλογέω, sum similis.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio: ex ἀνὰ, & λόγος, ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æstimo. f. ἰσόμαι. ex ἀνὰ, & λόγος, ratio.

Ἀναλογικὸς, ὁ, in rationum, pro rata parte, comparatione constitutus. Lucian.

Ἀναλογισμὸς, ὁ, ratiocinatio, subductio. Thuc. a præced.

Ἀνάλογος, ὁ, ad proportionem similis, proportione respondens: item respondens ex æquo; æque pollens: item consentaneus, & congruus. unde ἀνάλο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γε esse alicui dicitur res aliqua, quæ ad aliam proportione quadam, & natura constituta, & comparata est. interdum etiam adverbialiter ponitur, & significat, proportione: item instar, & similitudine rationis.

Ἀναλογικῶς, proportionaliter, adv. ab ἀναλογικός, consentaneus.

Ἄναλος, ος, ὁ, ἡ, insulsus: ex α, & ἅλς, sal.

Ἀνάλτος, ος, ὁ, ἡ, non augescens: ab α, & ἄλλω. Item inexplebilis, μηδέποτε ἅλις ἔχων.

Ἀναλύειν, præs. inf. Jon. pro ἀναλύειν, resolvere. Th. λύω, solvo.

Ἀναλύζω, (pro quo etiam legitur, geminato λ, ἀναλλίζω) ingemisco, singultio: ex ἀνά, & λίζω, idem.

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, resolutio: item remigratio.

Ἀναλυτὴρ, ὁ, liberator. Æsch.

Ἀναλυτικὸς, ὁ, resolutorius: a seq.

Ἀναλύω, resolvo: item revertor. f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέλυσα. Th. λύω, solvo.

Ἀναλφάβητος, ος, ὁ, qui nec ἄλφα, nec βῆτα, i. e. elementa noverit; penitus illiteratus. Athen. lib. 4. qui nec elementaris fuit. Senec. ex α priv. & ἄλφα, βῆτα, &c.

Ἀνάλωκα, p. act. pro ἀνήλωκα, Jon. sic & ἀνάλωσα, a. 1. ind. Jon. ἀνάλωτον, Jon. pro ἀνήλωται: ab ἀναλίσκω, consumo.

Ἀνάλωμα, τὸ, impensa: ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωσα, a. 1. inf. act. ἀνάλωσαι, ας, ε, a. 1. Jon. ἀναλωθῆς, ῆτος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀναλίσκω, consumo.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, impensa, consumptio: ab ἀναλίσκω, consumo.

Ἀναλωτέος, ὁ, consumendus.

Ἀναλωτικὸς, ὁ, consumens, sumptuarius, impendiosus.

Ἀναλωτὴς, οῦ, ὁ, consumptor, absumptor, seu impensor: apud Plat.

Ἄνάλωτος, ος, ὁ, invictus; qui capi nequit; inexpugnabilis: ab ἀναλίσκω.

Ἀναμαθεῖν, denuo discere, Hesych. aor. 2. ἀνέμαθον. Thema usitatum ἀναμαθέω, denuo disco.

Ἀναμαίεται, imperu furibundo feror per, a μαιάω, cupio, desidero.

Ἀναμαλάττω, remollio; de integro mollio, aut subigo. & in pass. ἀναμαλάττομαι, remolleſco. Suid. ex ἀνά, & μαλάττω, seu σω, mollio.

Ἀναμανθάνω, denuo disco, de integro disco: ex ἀνά, & μανθάνω, disco.

Ἀναμάξωτος, ος, ὁ, ἡ, qui nullis plaustris permeari potest; ex α, & ἅμαξα, currus.

Ἀναμαρμαίρω, splendorem evibro; reluceo: ex ἀνά, & μαρμαίρω, rutilo.

Ἀναμάρτητος, ος, ὁ, ἡ, peccati expers, innocens: ex α, & ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀναμαρτησία, ἡ, innocentia.

Ἀναμάρτητος, ὁ, qui non peccavit.

Ἀναμαρτητὶ, sine peccato; ita ut non pecces, vel peccare nequeas: recte, & juste.

Ἀναμαρυκάομαι, Dor. pro ἀναμηρυκάομαι, & ἀναμασσάομαι, rumino, remando: & translate pro considerarius aliquid mente verso. Aristoph. ex ἀνά, & μηρυκάομαι, & μασσάομαι, mando, is.

Ἀναμάσσω, vel ττω, eluo. Th. μάσσω.

Ἀναμασῶμαι, idem ac ἀναζητῶ, requiro. vide simplex μασῶμαι, requiro.

Ἀναμάσχαλιστὴρ, ὁ, sub. κόσμος, mundus, & ornamenta axillaria. Poll. l. 5. c. 16. ex ἀνά, & μασχαλιστὴρ, ὁ, lorum.

Ἄναματος, ὁ, fluentis carens. Plut. ex α, & ναέω, fluo.

Ἀναμάττω, idem ac ἀναμάσσω, & simplex μάσσω, pinso, subigo farinam.

Ἀναμάχεσθαι, pugnam instaurare. Th. μάχη, pugna.

Ἀναμβατὸς, ὁ, q. d. inscansilis: ut ἀναμβατὸς ἵππος, pro ἵππος μὴ ἀμβατὸς, equus sessoris expers: seu qui conscendi non potest. ex α priv. & ἀμβατὸς, per Sync. pro ἀναβατὸς, qui conscendi potest, scansilis: ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω, ascendo, conscendo; ex ἀνά, & βαίνω, eo.

Ἀναμέλγητος, ος, ὁ, non emulctus; vel qui nequit mulgeri: ex α priv. & ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀναμέλπω, decanto, hymnum exordior: ex ἀνά, & μέλπω, canto.

Ἀναμεμιγμένως, mistim, promiscue, Hesych. est adv. a part. præt. pass. verbi ἀναμείγνυμι, -υμι, permiscco.

Ἀναμεμίχαται, Jon. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, permixti sunt, 3. pl. pers. pass. ex ἀνά, & μίγνυμι, misceo.

Ἀναμίμνημαι, in animum revoco: unde aor. 1. ἀνεμνήσθην, in animum revocabam: & part. ἀναμνησθεὶς, recordatus, memoria repetens, mentionem faciens. ex ἀνά, & μνάομαι, recordor.

Ἀναμένω, expecto, f. μενῶ, p. ηκα. a. 1. ἀνέμεινα. a. 1. sub ἀναμένω. ἀναμείναι, parr. Th. μένω, maneo.

Ἀναμίᾳ, vicissim, ἀν μέρει: ex ἀνά, & μέρος, pars.

Ἀνάμεσος, ος, ὁ, ἡ, qui est medius in aliquo loco. Th. μέσος, medius.

Ἀνάμεστος, ος, ὁ, ἡ, plenus: a μεστός.

Ἀναμεστόω, ῶ, repleo: ab ἀνάμεστος, refertus; idem ac simplex Th. μεστός: unde μεστόω, impleo.

Ἀναμετρέω, ῶ, & ἤσομαι, ἦσαι, denuo metior, iterum metior, remetior: item metior, demetior: ut ἀνεμέτρει τὸ χωρίον, apud Aristoph. locum metiebatur. Item remetior locum aliquem, i. e. denuo iterpe: locum aliquem facio. Sed ἀναμετρεῖσθαι etiam iterum commemoro, iterum narro. & apud Eurip. ἀναμετρεῖσθαι δάκρυα exp. etiam admeriri lacrymas, i. e. impertiri. ex ἀνά, & μετρέω, metior.

Ἀναμέτρης, ἐος, ὁ, ἡ, immensus; idem ac ἀμέτρητος, & ejusd. compositionis.

Ἀναμετρήσασθαι λόχον, insidias disponere, & q. locum meriri. Th. μετρέω, metio.

Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, demensio, mensura. verbale ab ἀναμετρέω, dimetiri, remetiri.

Ἀναμηρυκάομαι, idem ac μηρυκάομαι, remando.

Ἀναμηρύκομαι, idem ac μηρύω, rumino.

Ἀναμηρύομαι, fila delapsa, seu fluentia, fuso circumacto, recolligo: ex ἀνά, & μηρύω, filum deduco.

Ἀναμηχανάομαι, νῶμαι, contra machinor, recomminiscor. Plut. vel rursus molior: ex ἀνά, & μηχανάω, molior.

Ἀναμίγνυμι, permisse, promiscue.

Ἀναμίλητος, ὁ, non contentiosus, nec litigiosus: ex α privat. & ἀμιλλα, certamen.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco. f. ἀναμνήσω. p. ἀναμέμνηκα. p. pass. ἀναμέμνημαι. a. 1. ἀνεμνήσθην. ex ἀνά, & μιμνήσκω, recordor.

Ἀναμίμνω, idem ac ἀναμένω, expecto.

Ἀναμινυρίζω, cantillo, parva scil. seu querula voce. Athen. l. 4. vide μινυρίζω, cantillo.

Ἀναμὶξ, promiscue: adv. ex ἀναμίγνυμι, misceo.

Ἀναμίξις, ἡ, communis conversatio, commistio, permistio: a præced.

Ἀναμίσγεται, commiscetur, 3. ind. pass. ex ἀνά, & μίσγομαι, misceor.

Ἀναμίσγω, permisceo. Th. μίσγω, misceo.

Ἀναμισθαρνέω, idem ac μισθαρνέω, mercedem capio. una voce pro μισθὸν ἄρνυσθαι, mercedem capere: ex μισθὸς, & ἄρνυμαι, suscipio.

Ἄναμμα, τὸ, quod accensum est, ignitum; id ipsum, quod ἅπτεται, accensum est; fax ardens, seu accensa. Suid. verbale ab ἀνάπτω, incendo.

Ἀναμματὸς, ὁ, enodis; vinculo, seu nodo carens: ex α priv. & ἄμμα, τος, τὸ, nodus, nexus.

Ἀναμπίσχω, Jon. pro ἀναμπέχω, ὁ, vestitus: ex ἀναπτύσσω, circumjicio, induo: ex ἀνά, & ἅπτω, necto.

Ἀναμιμνήσκομαι, seu potius ἀναμιμνήσκομαι, reminiscor, recordor.

Ἀναμνάω, seu potius ἀναμιμνήσκω, reminisci facio, seu recordari: in memoriam revoco: ex ἀνά, & μνάω, ομαι, seu μιμνήσκω, μιμνήσκομαι, commemoro.

Ἀναμνᾶσθαι, Jon. pro ἀναμιμνήσκω, commemorare.

Ἀναμνησθῶμεν, 2. pl. a. 1. sub. pass. ἀναμνησθῆς, part. ab ἀναμιμνήσκω, recordor.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, recordatio: ab eodem Them.

Ἀναμνησικὸς, ὴ, ὸν, facile reminiscens; memoria excellens; memor: ab eod. Th.

Ἀναμονὴ, ῆς, ἡ, remansio, sustentatio, & toleratio: Cicer. patientia: (μακροθυμία) ab ἀναμένω, præstolor.

Ἀναμόργνυμι, vel --μεω, & ἀναπομόργνυμι, vel -μεω, imprimo, inuro; quasi tergendo, premendoque imbuo. Th. μόργνυμι, vel ὁμόργνυμι, exprimo.

Ἀναμορμύρω, cum murmure bullio: a μορμύρω, murmuro.

Ἀναμοχλόω, vectibus submoveo, vel emoveo; vectibus amolior: ut ἀναμοχλοῦν πύλας, vectibus subjectis amoliri, & perfringere fores: apud Eurip. ex ἀνά, & μοχλόω: a μοχλὸς, idem ac ὀχλεῖν. a Them. ὀχλόω.

Ἀναμπέχονος, ος, ὁ, ἡ, non habens ἀμπεχόνην; non togatus, seu lænatus: ex α priv. & ἀμπεχόνη, idem ac ἀμπέχονος, palla muliebris.

Ἀναμπλακὴς, vel ἀναμπλάκητος, ος, ὁ, ἡ, non errans; idem ac ἀμπλάκητος, peccato carens, justus: ex α priv. & πλακία, error.

Ἀνάμπυξ, non habens ἄμπυκα: ex α priv. & ἄμπυξ, υκος, ὁ, vel ἡ, catena aurata, vel funiculus quilibet auratus, vel vitta aurata, qua comæ, seu crines equorum, vel mulierum colligantur.

Ἀναμυχθίζομαι, irrideo: item idem ac μυχθίζω, suspiro. Th. μύζω, fugo.

Ἀναμύω, aperio oculos: cui opponitur συμμύω, unde ἀναμύει Hesych. ἀναβλέπειν. ex ἀνά, & μύω, conniveo, oculos claudo.

Ἀναμφήριστος, ὁ, certus, indubitatus: ex α priv. & ἀμφήριστος, ὁ, dubius.

Ἀναμφίβολος, ος, ὁ, ἡ, mixime dubius, indubitabilis: ex α priv. & ἀμφίβολος.

Ἀναμφιδόξως, ὁ, minime dubius: ex α priv. & ἀμφιδόξως, qui utrolibet referri possit.

Ἀναμφιδόξως, procul dubio, indubie, omnium consensu: adverb. a præced.

Ἀναμφιλεκτος, discceptationem nullam habens, minime dubius. unde

Ἀναμφιλέκτως, sine controversia: ex α priv. & ἀμφιλεκτος, utrinque disceptabilis, in controversia positus: ab ἀμφιλέγω, ab utraque parte dico, seu in utramque partem; vel dubitans dico: ex ἀμφὶ, & λέγω, dico.

Ἀναμφίλογος, ος, ὁ, ἡ, indubius: ab α, & ἀμφίλογος, dubius.

Ἀναμφιλογως, idem ac ἀναμφιλέκτως, & ejusdem comp. cum præced.

Ἀναμφισβήτητος, ος, ὁ, ambiguus.

Ἀναμφισβητήτως, ambigue: adverb. ab ἀμφισβητῶ, dubito.

Ἀναναγκαστος, ὁ, voluntarius, minime coactus: ex α priv. & ἀναγκαστος, coactus.

Ἀνανδρία, ας, ἡ, ignavia: ex α, & ἀνὴρ, fortitudo.

Ἀνανδρόομαι, ῶμαι, ignavum reddi; evirari, virilitatem deponere.

Ἄνανδρος, ος, ὁ, ἡ, parum virilis, minime fortis, instrenuus, ignavus, imbellis, invalidus; item effœminatus: unde neut. τὸ ἄνανδρον, substantive, ignavia. Thuc. l. 3. Item ἄνανδρον dicitur, qui est evinatus: & ἀνάνδρου γυνὴ, innupta mulier; vito, i. e. marito carens mulier: cui oppon. ἀνανδρία ex α priv. & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir.

Ἀνάνδρως, non viriliter, ignave. Isocr.

Ἀνάνδρωτος, ὁ, viro viduata, marito orbata.

Ἀνανεάζω, renovo, muto me in aliam formam. ex ἀνά, & νεάζω, juveneſco.

Ἀνανέμω, recenseo. Item ἀνανεμώσκω, Suid. ex Epigr. Item distribuo. Th. νέμω, distribuo.

Ἀνανεόω, renovo. f. ώσω. p. ενεώκα. Th. νέος, novus, juvenis.

Ἀνάνευτος, ος, ὁ, ἡ, remissionis expers: qui non remittitur. Porphyr. ex α priv. & νεύτος, ος, ὁ, ἡ, laxus remissus,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

sus, solutus: ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνάδυσις, ἡ, repulsus, remotio; recusatio motu facta.

Ἀνανδῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνανδάω, renuo. f. ήσω. p. κα. Th. νάω.

Ἀνάνδυσις, ἡ, repulsa: sed exp. etiam ἀνάστασις, ἀναβίωσις, resurrectio, Hesych.

Ἀνανδάω, nuru significo non esse faciendum aliquid; nuru veto. Odyss. φ. Item nuru offendo me recusare, seu denegare. Il. π. Et apud Nonn. οὐδὲν ἔτι χρὼς ἀνάνδον, nihil se habere nuru ostenderunt. Sed exp. & sursum reflecto caput, vel oculos; resupino me.

Ἀνάνηψις, ἡ, renovatio; item instauratio. Athen. est verbale ab ἀνανεόω, seu ὁρμαι, restauro, & ἀνανεῦμαι τῇ μνήμῃ, in memoriam revoco: apud Luc.

Ἀνανηπιάομαι, & πιέομαι, ῶμαι, repuerasco: ex ἀνά, & νήπιος, infans.

Ἀνανήφω, mentis sanitatem recipio. f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω, sobrius sum.

Ἀνανίχομαι, emergo, enato. Th. νίχω.

Ἀνανθέω, ῶ, refloresco: ex ἀνά, & ἀνθέω, floreo: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνανθής, ές, ὁ ἡ ἡ, flore carens; expers florum: florum infœcundus: ex α priv. & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἀνανίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. Dominus commiseratus fuit.

Ἀνάνεος, seu ἀνώνιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non habens ἀνίαν, mercede carens. Item innocuus, innoxius; ex consequenti scil. nam innocuum tristitiam non adfert. Item exp. superbus ab Hesiod. (sed tunc ab ὠνία, habena, potius deducitur.)

Ἀνανίως, adv. sine dolore, & molestia, indolenter: ex α priv. & ἀνία, mœror, tristitia.

Ἀνανομή, ἡ, distributio, iterata recensio. Verbale ab ἀνανέμω, recenseo.

Ἀνανοσέω, in morbum recido, remorbesco: ex ἀνά, & νοσέω, ægroto.

Ἀνάντα, τὰ, acclivia, Poet. pro ἀνάντη. ex ἀνάντης, εος, ὁ ἡ ἡ, & τὸ ἄναντες, ex ἀνά, & ἄντομαι, obviam eo.

Ἀναντιμάχητος, ου, ὁ ἡ ἡ, inexpugnabilis; cui nullus est æmulus certaminis: ex α priv. & ἀντιμαχήτος, æmulus.

Ἀναντιτόδοτον, ubi aliqua orationis pars non redditur: figura Atticis familiaris: ex α priv. & ἀνταποδίδωμι, retribuo.

Ἀνάντης, εος, ὁ ἡ ἡ, ἡ τὸ ἄναντες, acclivis, arduus, sursum tendens: ut ἀνάντης ὁδὸς, apud Plat. 1. de Rep. vide Ἄνανται, τὰ.

Ἀναντιβλέπτος, contra quem non ausit quisquam oculos attollere; ex α priv. & ἀντιβλέπω, contra aspicio: ex ἀντὶ, & βλέπω, video.

Ἀναπίλεκτος, ὁ, cui contradici non potest: ut ἀναπίλεκτον ἀπόδειξις, demonstratio, quæ refelli nequeat; demonstratio necessaria. ex α priv. & ἀντιλέγω.

Ἀναπλέκτως, sine contradictione.

Ἀναντίῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, cui contradici nequit: ex α, & ἀντίῤῥητος, cui contra dicitur: sed ἀντιῤῥέω non est in usu. Hinc

Ἀναντιῤῥήτως, adv. sine contradictione: ex ἀντὶ, & ῥέω, dico.

Ἀναπιφώνητος, cui nihil respondetur; seu, cui contradici non queat: ex α priv. ἀντὶ, & φωνέω, voco.

Ἀνάνυτα, Dor. pro ἀνώνυτα, irrito conatu. adv. ex ου, & ἀνύτω, vel ἀνύω, expedio.

Ἀναξ, ακτος, ὁ, Rex. Quidam dictum volunt, q. ὁ ἀνω τὰξιν ἔχων, vel ἄνω ἀίσσων, vel παρὰ τὸ ἀναγκες, ὃ ἐστι ἐπιμελὲς.

Ἄναξε, a. 1. Jon. pro ἔναξα. ἀνάξειν, f. 1. inf. ἀναξάσθαι, a. 1. m. inf. ab ἀνάσσω.

Ἀναξαίνω, rursum carmino; vel iterum discerpo: ex ἀνά, & ξαίνω, pecto.

Ἀναξηραίνω, reficco; iterum sicco; vel idem ac ξηραίνω. Diosc. Atque inde verbale

Ἀναξήρανσις, ἡ, reiccatio: ex ἀνά, & ξηραίνω, sicco.

Ἀναξίδωρα, Ceres, ἡ ἀνάγουσα τὰ δῶρα ἐκ γῆς, quæ munera ex terra subministrat.

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, indigna patior: ab ἀνάξιος, & πάσχω, patior.

Ἀνάξιος, α, ον, ος, ου, indignus: ex α, & ἄξιος, dignus.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, hymni regnantes in cithara: ab ἀνάσσω, & φόρμιγξ, cithara.

Ἀναξιφόρμιγξ, ὁ ἡ ἡ, dominans citharæ, potestatem habens in citharam. Vide Ἀναξιφόρμιγγες.

Ἀναξίως, adv. indigne.

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, subligaculum, bracca. ἀναξυρίδες, tibialia. Ex ἀνά, & σύρω, traho.

Ἀναξύω, abrado; ex ἀνά, & ξύω, rado.

Ἀναξω, pro ἀνάγω, erigo, sustollo; sub, vel sursum veho; q. ἄνω ἄγω. Unde Ceres dicitur ἀνηξιδώρα, quæ munera ex terra subvehit: ex ἀνά, & ἄξω, pro ἄγω, formatum e futuro, ut οἴσω, pro φέρω, fero.

Ἀναοίγνισαν, aperiebant, imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἤοιγον, Jon. & Poet. ab ἀνοίγω, aperio.

Ἀναπαίζω, illudo, cum dat. f. ξω. p. χα. a. 1. ξα. Th. παίζω, ludo, jocor.

Ἀνάπαιστος, ὁ, pes carminis, alio nomine ἀντιδάκτυλος, dictus sic ἀπὸ τῆ ἀναπαίστῳ τῷ δακτύλῳ. Constat enim prima, & secunda brevi, ac tertia longa; quum dactylus primam longam habeat, & sequentes duas correptas. Ἀνάπαιστοι etiam dicuntur versus anapæsto pede constantes. ab

Ἀναπαίω, repercutio, referio: ex ἀνὰ, & παίω, percutio, ferio.

Ἀναπαλαίω, luctam redintegro: ex ἀνὰ, & παλαίω, luctor.

Ἀναπάλειπτον, indelebile: ex α priv. & ἀναλείφω, deungo, deleo: ex ἀπὸ, & ἀλείφω, ungo.

Ἀναπάλη, ἡ, genus saltationis, apud Athen. l. 14. ex ἀνὰ, & πάλη, ἡ, pollen.

Ἀνάπαλιν, e contrario. Th. πάλιν, iterum.

Ἀναπαλλενδρομέω, recurro; idem ac παλινδρομέω, remeo.

Ἀναπάλλω, vibro. a. 1. part. ἀναπήλας. a. 2. part. ἀμπεπαλὼν, Jon. & per Syn. pro ἀναπαλών. Th. πάλλω, vibro, moveo.

Ἀνάπαλτος, ου, ἡ, vibratio, quassatio. Aristot. de mundo.

Ἀναπαμειάζειν, mutare sententiam, pactum irritum facere; more Pariorum, qui bello ab Athenienſibus oppressi, civitatem se illis tradituros polliciti sunt, si ab armis discederent, sed iidem prorsus mutaverunt sententiam, nacti aliunde auxilia: ex ἀνὰ, & πάρος, ου, ὁ, qui ex Pario insula est.

Ἀνάπας, αντος, ὁ, idem ac simplex Th. πᾶς, παντος, ὁ, universus, omnis.

Ἀναπάσσειν χάριν τινὶ, aspergere gratiam alicui, pro laudes alicujus carminibus celebrare. Th. πάσσω, spargo.

Ἀναπατάσσω, repulso, iterum pulso. Hesych. a Themate παπάσσω, percutio.

Ἀναπατέω, sursum versus gradior. Budæus interpretatur, adverso flumine progredi. ex ἀνὰ, & πατέω, calco.

Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, cessatio: ab ἀναπαύω.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, requies; ab ἀναπαύω.

Ἀναπαύω, reficio, refocillo, f. σω, p. κα. p. pass. ἀναπέπαυμαι, a. 1. m. ἀνεπαυσάμην. Th. παύω, cesso.

Ἀναπείθω, persuadeo. f. σω. p. κα. Th. πείθω, suadeo.

Ἀναπεινάω, iterum esurio; iterum famem sentio. Athen. ex ἀνὰ, & πεινάω, esurio.

Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum, exercitatio, communis usus: ut ἀνάπειραν λαμβάνειν, capere experimentum, vel facere. Plut. Item simpliciter pro πεῖρα, conatus, inceptum. inde

Ἀναπειράω, & ἀναπειράομαι, iterum experior, iterum tento; & simpliciter idem ac πειράω, conor, nitor.

Ἀναπείρω, idem ac simplex πείρω, transeo.

Ἀνάπειρον, τὸ, funis, quo aliquid religatur; & præsertim naves in litore: qui & πεῖσμα (proprie fiducia aggrediendi aliquid) appellatur. Poll.

Ἀναπειστήριος, ὁ ἡ ἡ, persuasorius, aptus ad persuadendum. Aristoph. in Nub.

Ἀνάπειστος, ὁ, qui in aliam opinionem impellitur; item, palam factus, manifestatus. ex ἀνὰ, & Th. πείθω, suadeo.

Ἀναπεμπάζω, & ἀναπεμπάζομαι, iterum numero, calculum repeto. quidam etiam exp. in memoriam revoco, præterita repuro. Lucian. ex ἀνὰ, & πεμπάζω, per digitos numero; item simpliciter numero.

Ἀναπέμπω, remitto. f. ψω. p. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.

Ἀναπεπλήρωνται, completi sunt, 3. pl. perf. pass. verbi ἀναπληρόω, compenso.

Ἀναπεπταμένος, η, ον, apertus, p. part. a πέπταμαι, pro πεπέτασμαι, per Syncop. a πετάζω, pando, alii a πτάμαι, volo, as.

Ἀναπέπτω, seu ἀναπέττω, iterum coquo, recoquo: ex ἀνὰ, & πέπτω, coquo.

Ἀναπεπτωκὼς, ὁ, qui discubuit, p. part. act. ἀνακεκλιμένη, ης, ἡ, p. part. pass. f. g. ἀνάκεισαι, 2. sing. a. 1. m. imp. accumbe. ἀνακεῖσθαι, a. 2. inf. act. ab ἀνάπτομαι, decido.

Ἀναπεράω, & per Syncopen, ἀνασπάω, penetro, perforo, perterebro. Hippocr. ex ἀνὰ, & περάω, transeo.

Ἀναπετάννυμι, f. άσω, aperio, a. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω, extendo.

Ἀναπετάω, seu ἀναπετάζω, & ἀναπετασσάω, seu υμι, expando, explico: item aperio: ut apud Luc. ἀναπετάσαι τὰς θύρας, aperire fores. Il. α. ἀνὰ δ' ἴσταλο λῶπος πετάσασα, pro ἀνεπέτασσε; i. e. vela explicarunt, vel extenderunt. Est interdum etiam laxo. ex ἀνὰ, & πετάω, πετάζω, vel πεταννύω, πετάννυμι, extendo, elevo, aperio.

Ἀναπέτασις, εως, ἡ, relaxatio: ab ἀναπετάω, idem ac ἀναπετάννυμι, aperio.

Ἀναπέτεσθαι, subvolo, volo: ex ἀνὰ, & πέτομαι, volo, as.

Ἀναπέττω, & ἀναπέσσω, idem ac ἀναπέπτω, recoquo.

Ἀναπέφηνα, visus fui, p. m. ab ἀναφαίνω, demonstro.

Ἀναπηγάζω, emitto in modum fontis, & scaturiginis. Hesych. ex ἀνὰ, & πηγάζω: a Th. πηγὴ, ἡ, fons.

Ἀναπήγνυμι, suffigo, suspendo. Plut. ex ἀνὰ, & πήγνυμι, figo.

Ἀναπηδάω, ῶ, subsilio, sursum salio, ut apud Xen. Hellen. 4. ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον, i.e. quum subsiluisset in equum. Item profilio, exilio. Interdum resilio, i. e. retrorsum salio, ex ἀνὰ, & πηδάω, salto.

Ἀναπηλίζω, fuso circumacto recolligo, vel attrahо, ex ἀνὰ, & πηλίζω, stamina e colo deduco, & devolvo fusi circumactu: a Th. πήλη, textura.

Ἀναπηρία, ἡ, membri cujusvis mutilatio, vitium, sive vitiatio, partis vitiositas: item animi aliqua læsio.

Ἀνάπηρος, ου, ὁ, ἡ, mutilus, oblæsus. Th. πηρὸς, mutilatus.

Ἀναπηρόω, mutilo, oblædo.

Ἀναπηδάω, erumpo e scaturigine, scaturio. Plut. ex ἀνὰ, & πηδάω, idem cum πηδάω, scaturio.

Ἀναπιμπλάναι, præs. infin. a πίμπλημι, impleo.

Ἀναπίμπλημι, repleo, impleo: & in pass. ἀναπίμπλαμαι, impleor, repleor. Suid. ex ἀνὰ, & πίμπλημι, impleo.

Ἀναπίνω, rebibo, reforbeo. Th. πίνω, bibo.

Ἀναπιπράσκω, venditum mihi vicissim vendo: ex ἀνὰ, & πιπράσκω, vendo.

Ἀναπίπτω, discumbo, recumbo, a. 1. ἀνεπεσάμην, ω, ου. imp. ἀνάπεσαι. a. 2. med. ἀνεπεσόμην. Th. πίπτω, cado.

Ἀναπίστωμαι, confido, spero: ex ἀνὰ, & πίστομαι, credo.

Ἀναπίτνημαι, idem ac ἀναπετάννυμαι, expandor, explicor: ab ἀναπετάω, expando, explico. Th. πετάω, extendo.

Ἀναπιτύσκειν, Jon. & Dor. pro ἀναπτύειν, præs. inf. ab ἀναπίτνημι. Th. πτύω, cado.

Ἀναπτοιημένα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναπτοιημένη, supina.

Ἀναπτοίζω, sursum, & deorsum erro facio: aberrare facio: ex ἀνὰ, & πτοάζω, errare facio.

Ἀναπτοκάζομαι, ώμαι, vagabundus oberro: ex ἀνὰ, & πτοκάζομαι, ώμαι, idem.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

idem.

Ἀνάπλασσω, ττω, a. 1. part. act. pl. ab ἀναπλάσσω, fingo, facio. Th. πλάσσω, formo.

Ἀνάπλασις, εως, ἡ, & ἀνάπλασμος, ὁ, reflictio, vel reformatio: item fictio, formatio.

Ἀνάπλασμα, τὸ, figmentum; id, quod fictum, seu formatum est.

Ἀνάπλασμός, ὁ, idem ac ἀνάπλασις, fictio.

Ἀναπλάσσω, vel ττω, fingo, facio.

Ἀναπλέουσι, Dor. pro ἀναπλέωσι, implicant, 3. pl. præs. Th. πλέω, plico.

Ἀναπλέκω, & ομαι, implico, innecto; item redimio; cæsariem colligo reticulo, unde ἀναπλέονται, cincinnis collectos crines habent: ex ἀνὰ, & πλέκω, ομαι, plico.

Ἀναπλώσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀναπλέω, solvo e portu. Th. πλέω, navigo.

Ἀναπλέω, navigando ascendo; provehor in altum; e portu solvo. Item fluito. ex ἀνὰ, & πλέω, navigo.

Ἀνάπλεως, ὁ, ἡ, Jon. & Att. pro ἀνάπλεος, plenus. Th. πλέω, plenus.

Ἀναπλήθω, impleo, expleo: in pass. ἀναπλήθομαι, impleor: ex ἀνὰ, & πλήθω, ομαι, impleo.

Ἀναπλημμυρέω, redundo, exundo: ex ἀνὰ, & πλημμυρέω, sive πλημμύρω, æstu inundo, restagno: a πλημμύρα, seu πλημμυρὶς, æstus maris.

Ἀναπληρόω, ῶ, compleo. f. ώσω. p. ωκα. a. 1. ἀνεπλήρωσα. ex ἀνὰ, & πληρόω, impleo.

Ἀνάπλησμα, ατος, τὸ, supplementum, expletio.

Ἀναπλησματικός, replens. ab ἀναπληρόω, e impleo.

Ἀνάπλησις, ἡ, idem ac ἀνάπλωσις.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. act. ab ἀναπλήθω, impleo. Th. πλήθω, impleo, plenus sum.

Ἀναπληστικός, ὁ, expletivus, implerivus: ab eod. Th.

Ἀνάπλητος, reserio, percutio: ex ἀνὰ, & πλήττω, vel πλάσσω, cædo.

Ἀνάπλοος, ὁ, Jon. pro πλοῦς, navigatio.

Ἀνάπλοω, idem ac ἀπλόω, expando, explico.

Ἀναπλύνω, eluo, vel iterum lavo.

Ἀνάπλυσις, εως, ἡ, ablutio, elotio: ex ἀνὰ, & πλύνω, lavo.

Ἀναπλώω, Jon. idem ac ἀναπλέω, solvere e portu: quod a πλώω, seu πλώομι, Poet. pro πλέω, navigo.

Ἀναπνεύω, respirare, recreari. Th. πνέω.

Ἀνάπνοισις, εως, ἡ, respiratio, relaxatio.

Ἀνάπνοος, ος, ὁ, ἡ, non respirans, ex a, & πνέω, spiro.

Ἀνάπνοια, ης, ἡ, respiratio: ab ἀναπνέω.

Ἀναπόδρατος, ὁ, non rejiciendus: qui amitti, vel rejici non potest, vel debet: ex α priv. & ἀποδιδράσκω, ὁ, vilis.

Ἀνάπογραφος, ος, ὁ, ἡ, a publicano non census, nec scriptus; incensus, vel inscriptus: ex α priv. & ἀπογράφω, ὁ, ad exemplar effictus.

Ἀναποδείκτος, ος, ὁ, ἡ, improbabilis; quasi indemonstrabilis. unde

Ἀναποδείκτως, adverb. sine probatione, absque demonstratione: ex α priv. & ἀποδείκνυμι.

Ἀναπόδεκτος, non recipiendus: ex α priv. & ἀποδέκτος, gratus.

Ἀναποδίζειν, pedem referre; diligenter examinare: quod a ποδίζω, gradior.

Ἀναποδισμός, ὁ, diligens inquisitio, regressus, retrogadus motus, resolutio. a ποδίζω, gradior.

Ἀναπόδοτος, ος, ὁ, ἡ, non redditus: ex α priv. & ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀναπόδρασος, ὁ, inevitabilis. ex α priv. & ἀποδιδράσκω, effugio.

Ἀναπονεί, ὁ, sine pretio: ex α, & ἄποινα, pretium redemptionis.

Ἀναποκρίτος, ὁ, cui non respondetur, vel responsum non est; ex α priv. & ἀποκρίνομαι, respondeo.

Ἀναπόλαυστος, ὁ, ἄωλστος, jejunus, vacans voluptate: item passive, quo frui non licet: ex α priv. & ἀπολαύω, fruor.

Ἀναπόληψις, εως, ἡ, commemoratio, repetitio, animadversio.

Ἀναπολητικός, ὁ, revolvendi facultatem habens, ab ἀναπολέω, verso in animo.

Ἀναπολίζειν, Poet. idem ac ἀναπολεῖν, versari in animo. Th. πολέω.

Ἀναπολόγητος, ος, ὁ, ἡ, inexcusabilis: ex α, & ἀπολογέομαι, defendo.

Ἀνάπολυτος, ὁ, non absolutus, indissolutus, vel indissolubilis: ex α priv. & ἀπολύω, vinculis solvo.

Ἀναπομπή, ἡ, proprie sursum missio: ut ἀναπομπὰ θησαυρῶν, effossionem thesaurorum vertit Budæus: nam qui effodiunt, sursum mittunt terram. ab ἀναπέμπω, remitto, emitto.

Ἀναπέμπιμος, qui remittitur: ab eod. Them.

Ἀναπομπὸς, ὁ, ὁ πέμπων ἄνω, qui mittit ad superos: ab eodem etiam Themate.

Ἀνάπονιπτος, illotus, qui se non abluit: ex α priv. & ἀποννίπτω, abluo; ex ἀπὸ, & νίπτω, lavo.

Ἀναποστατος, ὁ, qui desciscere nequit: ex α priv. & ἀφίστημι, deficio. unde ἀποστάτης, apostata.

Ἀναποτνιασμὸς, ὁ, ὁ, suspirium cum imploratione divini auxilii, vel simpliciter, divini numinis imploratio. Greg. ex ἀνὰ, & ποτνιάω, seu ποτνιάζω, supplicitur oro; a πότνιος, venerandus.

Ἀνάπτιστος, ὁ, indelebilis: ex α priv. & ἀπτρίβω, abstergo.

Ἀναπράσις, εως, ἡ, quasi revenditio. verbale ab ἀναπιπράσκω, revendo: ex ἀνὰ, & πιπράσκω, vendo.

Ἀναπρατὸς, ὁ, ἡ, qui sibi vendita revendit: ab eod. Themate.

Ἀναπράττω, & ἀναπράττομαι, exigo, reposco. ex ἀνὰ, & πράττω, facio.

Ἀναπράω, per Sync pro ἀναπεράω, penetro, perterebro. Th. περάω, penetro.

Ἀναπρήθω. f. σω, a. 1. part. ἀναπρήσας, cum gemitu effundens. Th. πρήθω, inflo.

Ἀναπτεῦσαι, vide ἀναπτέσθαι.

Ἀναπτερόω, animum addere, in spem erigere: ex ἀνὰ, & πτερὸν, penna, ala.

Ἀναπτέσθαι, a. 2. inf. ab ἀνίπταμαι, revolo, subvolo: quod ab ἵπταμαι, volo, as. a. 2. act. ἔπτην, inf. πτῆναι, part. πτὰς, a. 2. m. ἐπτόμην, inf. πτέσθαι, part. πτόμενος.

Ἀναπτοέω, idem ac simplex πτοέω, consterno, perterreo.

Ἀναπτομένοις, accensi, gen. sing. Jon. præt. part. pass. ab ἀνάπτω, incendo.

Ἀνάπτος, ος, ὁ ἡ, non tangendus: ut ἄνακτι χεῖρες, apud Hom. & Hesiod. quas nemo possit attingere, i. e. inaccessas. Exp. etiam quas nemo possit lædere. ex α priv. & ἅπτομαι, tango; vel ab ἰάπτω, maledico, convitior.

Ἀναπτύξας, ὁ, a. 1. part. ab ἀναπτύσσω aperio, explico.

Ἀνάπτυξις, ἡ, expositio, explicatio, declaratio.

Ἀναπτύσσω, explico, expando; item aperio; item derego: item explano, & in pass. ἀναπτύσσομαι, expandor. ex ἀνὰ, & πτύσσω. f. ξω. p. χα.

Ἀνάπτυχὴ, ῆς, ἡ, idem ac ἀνάπτυξις, pro quo etiam per Sync. dicitur ἀνάπτυχη, apud Eurip.

Ἀνάπτυχος, ὁ ος ἡ, apertilis, seu adapertilis: item apertus, sive explicatus.

Ἀναπτύω, expuo, ejicio. Th. πτύω, spuo.

Ἀνάπτω, f. ψω. p. ανῆφα. aor. 1. ἀνῆψα. aor. 1. pass. ἀνήφθην, alligo, religo, appendo, suspendo ad: item circumpono; appono alicui quasi ei alligans; ut in Epigr. l. 1. μάμψιν ἀνάπτειν πνί. item attribuo, tribuo; acceptum fero. unde apud Alex. de fato: ἀνάπτειν εἰς ἑαυτὸν αἰτίαν τῶν γενομένων, i. e. sibi causam vindicare. unde ἀνάπτειν τνί, referre ad aliquem, i. e. referre rem quampiam ad aliquem tanquam ejus auctorem. Est ab α priv. & ἅπτω, necto. Item ἀνάπτω, incendo: & metaph. suscito, exsuscito: & sic est ex α priv. & ἅπτω, accendo.

Ἀνάπτωσις, ἡ, proprie decubitio, accubitio, recubitio: item resupinatio: item ἄνεσις, animus jacens, & remissus: ab ἀνάπτω, Bud. com. abjectio, & debilitatio animi.

Ἀναπυθάνομαι, interrogo: ex ἀνὰ, & πυνθάνομαι, idem.

Ἀναπυρόω, accendo, inflammo: ex ἀνὰ, & πυρόω, accendo.

Ἀνάπυστος, ὁ, ἡ, pervulgatus: quod nobis innotuit. Th. πυνθάνομαι, intelligo.

Ἀνάπω, Dor. pro Ἀνάπη, gen. ab Ἄναπος, ου, ὁ, Siculi fluvii nomen.

Ἀναπωλέω, rursus vendo, revendo. Poll. l. 7. c. 2. ex ἀνὰ, & πωλέω, vendo.

Ἀνάπωσις, εως, ἡ, alii legunt ἀνάπωτις, & per Syncop. ἄμπωσις, maris, & aquarum recessus: cui contrarium πλήμμυρὶς, ίδος, ἡ, maris accessus, & æstus: Pro eodem dicitur & ἀνάπνοις, παρὰ τὸ ἀναπίνειν. Th. πίνω, bibo.

Ἀναρρώζω, convalesco: ex ἀνὰ, & ῥώζω, idem.

Ἀναρπηκώς, ὁ, qui sustulit, Att. pro ἀνηρπακώς, p. part. verbi ἀναιρέω. Th. αἱρέω.

Ἀναράομαι, imprecationem revoco, & absolvo: ex ἀνὰ, & ἀράομαι, precor.

Ἀνάργυρος, ὁ, qui pecunia caret, etiam si aliis facultatibus abundat: ex α priv. & ἄργυρος, argentum.

Ἀναρθρος, ος, ὁ ἡ, minus compactus: ab ἄρθρον, τὸ, articulus.

Ἀναριθμέω, ῶ, enumero, dinumero: ἀναριθμοῦμαι, pro eodem ex Dem. atque inde verbale

Ἀναρίθμητος, ὁ, innumerabilis; item immensus: ut ἀναρίθμητοι χρόνοι, apud Soph. in Ajace.

Ἀνάριθμος, ος, ὁ ἡ, & Poet. ἀνήριθμος, innumerus, non numerabilis. sed accipitur etiam pro homine, qui in nullo est numero, nec pretio, i. e. pro vili: ut apud Soph. in Ajace.

Ἀναρπάζω, ῶ, non prandeo: unde part. præt. ἀναρπακώς, qui prandsus non est. & verbale

Ἀναρίστητος, ὁ, impransus. Aristoph.

Ἄναριστος, ὁ, non prandsus, prandio carens; ex α, & ἄριστον, τὸ, prandium.

Ἀναρύτης, ου, ὁ, piscis de genere conchatum: a quibusdam dici existimatur κατὰ ἔρηστον, quasi ἀνερύστης, quoniam scopulis tantum adhæresat, nec, ut neritæ, innatet. unde dicitur & ἀνηρίτης: & ab Etym. a Νηρεὺς derivatur.

Ἀναρυστῆρας ἵππους, dixit Æschilus in Persis, teste Athen. hoc est altrices, seu nutrices anaritarum cochlearum insulas: ex ἀναρύστης, & τροφὸς, ὁ, vel τροφὴ, ἡ. unde τροφόω, idem cum Th. τρέφω, nutrio.

Ἀνάρχητος, ος, ὁ ἡ, nullius imperio subjectus: ex α priv. & ἀρχὴ, principatus.

Ἀναρμόδιος, ος, ὁ ἡ, non idoneus, inconveniens, & incongruus: ex α priv. & ἁρμόδιος, ὁ, congruus.

Ἀναρμόζω, seu ἀναρμόττω, adapto, copulo, congruo: ut apud Halicarn. l. 4. πρεσβυτέρῳ τῷ πρεσβυτέρων ἀναρμόσας, i. e. seniori seniorem locans. ex ἀνὰ, & ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, congruo.

Ἀναρμοστέω, ῶ, exp. sum ἀνάρμοστος, ος, ὁ, i. e. non congruo, non convenio, nec quadro. Plato de Leg. 4.

Ἀναρμοστία, ἡ, incongruentia, inconvenientia: apud Plat. & Plut. & apud Luc. ponitur pro ineptia, Budæo teste.

Ἀνάρμοστος, ὁ, ος ἡ, inconveniens, inconcinnus, non quadrans, nec habilis. unde apud Xen. scutum inhabile vocatur ἀνάρμοστον, ut ait Bud. Sed exp. & incompositus, ineptus, apud Aristoph. in Nub. Atque inde adv.

Ἀναρμόστως, incongrue, inconcinne, inepte. ex α priv. & ἁρμοστὸς, ὁ, conveniens.

Ἀναρροιβδέω, resorbeo, aut absorbeo, Od. μ. Unde verbale.

Ἀναρροίβδησις, ἡ, absorptio aquarum, vel ejaculatio. ex ἀνὰ, & ῥοιβδέω: unde ῥοίβδησις, ἡ, stridor.

Ἀναρπαγδὴν, adv. raptim, transversim rapiendo. Eurip.

Ἀναρπάζω, abripio, sursum rapio. Il. ι. & interdum subito e medio tollo; item ad pœnam rapio; sedibus evello.

Ἀναρπάσαι, ὁ, a. 1. part. ab ἀναρπάζω, sur-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

sursum rapio.

Ἀναρπαγος, ος, ὁ ἡ ὁ, abreptus, sursum raptus: item repente raptus; apud Luc. ex ἀνὰ, & ἁρπάζω, rapio.

Ἀναρραγησεσθαι, eruptурum esse, f. 2. infin. pass. ab ἀναρρήγνυμι, erumpo.

Ἀναρραιρητὴς, ὄτος, ὁ, Jon. pro ἀναιρητὴς, qui asportavit aliquid. Th. αἴρω, tollo, aufero.

Ἀναρράπτω, consuo, consarcino: item resarcio, ex ἀνὰ, & ῥάπτω, suo.

Ἀναρρέω, refluo, vel sursum fluo: item scateo, scaturio, quasi sursum fluendo: ex ἀνὰ, & ῥέω, fluo.

Ἀναρρηγνύω, vel υμι, seu ἀναῤῥήσσω, diffringo, disrumpo, dissecо, diffindo; item erumpere facio: emitto cum eruptione: ex ἀνὰ, & ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀνάῤῥημα, τὸ, edictum voce præconis enunciatum. Suid. ex ἀνὰ, & ῥέω, dico.

Ἀναῤῥῆξαι, f. 1. inf. ἀναῤῥῆξαι, a. 1. inf. ab ἀναῤῥήσσω, vel ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀνάῤῥηξις, εως, ἡ, disruptio, dissiliо: ab eod. Th.

Ἀνάῤῥησις, εως, ἡ, præconium proprie in athletico certamine: ejusd. Th. & comp. cum ἀνάῤῥημα, τὸ, eruptio.

Ἀνάῤῥινον, τὸ, per nares rediens. Gal. apud Hippocr. sic etiam dicitur ea herba, quæ alias ἀνηβίνον, ex eo nomen sortita, quod semine sit vituli narium similis. ex ἀνὰ, & ῥὶς, vel ῥὶν, ῥινὸς, nares.

Ἀναῤῥιπίζω, proprie ignem prope extinctum flatu excusсito, & reaccendo: & genetal. ac metaph. accendo, excito, refocillo, inflammo, sublevo, suscito, refoveo, augeo. ex ἀνὰ, & ῥιπίζω, sufflo.

Ἀναῤῥιπισμὸς, ὁ, suscitatio, exsuscitatio. est verbale ab ἀναῤῥιπίζω, excito.

Ἀναῤῥιπτέω, sive ἀναῤῥίπτω, sursum jacio. f. ψω. a. 1. ἀνέῤῥιψα. Th. ῥίπτω, projicio.

Ἀναῤῥιψις, ἡ, ipsa actio jaciendi sursum.

Ἀναῤριχάομαι, & ἀναῤῥιχάομαι, scando, perrepto.

Ἀναῤρόια, ας, ἡ, refluxus undarum: ex ἀνὰ, & ῥέω, fluo.

Ἀναῤρυβδέω, f. ήσω, resorbeo cum sonitu. Th. ῥοιζῶ, ὁ, vel ή, Jon. stridor.

Ἀναῤροπία, ἡ, acclivitas. ab ἀναῤροπῶ, sursum vergens.

Ἀναῤροπῶ, & ἀναῤρόπω, ὁ, sursum vergens, ὁ ἄνω ῥέπων. ex ἀνὰ, vel ἄνω, & ῥέπω, repo.

Ἀναῤροφάω, vel ἀναῤῥοφέω, resorbeo, absorbeo, ex ἀνὰ, & ῥοφέω vel ἀω.

Ἀναῤῦσις, ἡ, redemptio: item sacrificium: ex ἀνὰ, & ῥύω. unde ῥῦσις, ἡ, fluor.

Ἀναῤύω, vel ύομαι, redimo, libero captivum. unde ἀνερρύσθη, redemptus est. Item reparo, sarcio. Item jugulo, macto, sacrifico.

Ἀναῤῥηγὼς, ὁ, apertus, hians, p. part. m. pro ἀνερρηγὼς, ὁ, hians.

Ἀναῤῥωννύω, & ἀναῤῥώνυμι, robur pristinum reddo. Suid. ὁ Θεὸς ἀνέῤῥωσεν αὐτὸν, i. e. Deus ipsi pristinas vires reddidit, seu convalescere fecit. Et in pass. ἀναῤῥώνυμαι, refocillor, vel convalesco. unde ἀναῤῥώσεις, apud Synes. Epist. 67. ubi convaluerit. ex ἀνὰ, & ῥώννυω, vel ῥώνυμι, confirmo, roboro.

Ἀναῤῥωσθέντες, ἡ, revalescentes, a. 1. part. pass. a ῥώννυμι, roboro.

Ἀνάρσιος, ος, ὁ, implacabilis; qui cum altero non convenit: ex ἀ, & ἄρω, apto.

Ἀναρτάω, suspendo: idem ac ἀείρτάω.

Ἀνάρτησις, εως, ἡ, suspensio: item metaph. obstrictio, devinctio, quæ fit bene merendo de aliquo. est verbale ab ἀναρτάομαι, ῶμαι, suspendo, pass. ab ἀναρτάω: ex ἀνὰ, & ἀείρτάω, suspendo.

Ἄναρτος, ος, ὁ, impar. ex ἀ priv. & ἄρτιος, par.

Ἀναρτύω, adorno, struo, molior: ex ἀνὰ, & ἀρτύω, instruo, apparo.

Ἀναρυτὴρ, ῆρος, ὁ, vas, in quo vinum hauritur. Hesych. ex ἀνὰ, & ἀρύω, seu ἀρύτω. f. ύσω, haurio.

Ἀναρύτω, haurio, exhaurio.

Ἀναρχία, ἡ, status eorum, qui principe, seu dominatore carent. item contumacia adversus eos, qui nobis præesse debent; detrectatio imperii: item soluta licentia, qua unusquisque pro libidine omnia agit. Bud. ex Aristot. ex ἀ, & ἀρχὴ, imperium.

Ἄναρχος, ὁ, principio carens. de Deo solo dicitur. unde exp. etiam æternus. Greg. Item ἄνευ ἀρχῆς exp. etiam, principe, seu duce, vel dominatore carens; qui nullius dominatui subest. Il. β.

Ἀνασαλόω, concutio, quasso, exagito: ex ἀνὰ, & σαλόω, agito.

Ἀνασειράζω, retraho, revoco: proprie, retraho catena: ex ἀνὰ, & σειρὰ, catena.

Ἀνασεισιφάλλοι, αἱ, obscœno epitheto sic appellantur meretrices, tanquam quatientes τὸν φαλλόν. Suid. ex ἀνασείω, & φαλλός.

Ἀνασεισμὸς, ὁ, conquassatio: ab ἀνασείω, quatio.

Ἀνασείω, quatio, concutio. Hesiod. in Asp. Αἰγίδ' ἀνασεισάσα. Sed exp. & persuadeo, concito. Unde apud Luc. & Marc. ἀνασείει τὸν λαὸν, exp. concitat populum, i. e. ad seditionem incitat. Et apud Demosth. ἀνασείσας, exp. minatus, ex ἀνὰ, & σείω, f. σω. p. κα.

Ἀνασελγαίνομαι, petulanti injuria afficior; petulanter & lascive in me agitur: idem ac ἀσελγεύω, lascivus sum.

Ἀνασπλαδοῦσθαι, habere coronam crinibus impositam: ex ἀνὰ, & σπλὸς, οῦ, sales, dicacitates.

Ἀνασεσυρμένος, η, ον, obscœnus: p. part. pass. ab ἀνασύρομαι. vide ἀνασύρω.

Ἀνασκεύω, ῶ, addo, quod deest: item ad æquabilitatem libro: ex ἀνὰ, & σκεύω, libro.

Ἀνάσπλος, ου, ὁ, corona, sertum.

Ἀνάσιμος, ος, ὁ, ἡ, resimus, repandus: item informis, deformis.

Ἀνασιμόω, resimo, resimum facio. sed exp. & animantia ad coitum ruentia olfacio, atque odoror, ut Carullitionis tempore canes suas fœminas olfactant. Hesych. Item impendo, insumo, apud. eund. ex ἀνὰ, & σιμὸς, ὁ, unde σιμόω, ῶ, reprehendo.

Ἀνασκληδεύω, sarculo laxo; instrumento quo ignis & prunæ fodicantur, exsuscito. sed exp. & scrutor, indago, more eorum, qui investigantes aliquid effodiunt, & eruunt. ex ἀνὰ, & σκληδεύω, sarrio, fodio.

Ἀνασκήπτω, resodio, resodiendo eruo, & egero, effodio; ex ἀνὰ, & σκήπτω, fodio.

Ἀνασκέπτομαι, considero diligenter; accurate perpendo; sursum deorsumque rem animo voluto: ex ἀνὰ, & σκέπτομαι, considero.

Ἀνασκευάζω, f. άσω, p. ακα, rursus struo, restauro, reædifico: item diruo, demolior, aboleo; tollo: item labefacto dicta alicujus refello, refuto. Et in pass. ἀνασκευάζομαι, absolute positum exp. collectis vasis migro; patria facesso. & exercitus dicitur etiam ἀνασκευάζεσθαι, qui collectis vasis castra movet.

Ἀνασκευαστικὸς, ὁ, ad instaurandum aptus, instaurandi vim habens: item destruendi facultate præditus.

Ἀνασκευαστικῶς, refutantium more.

Ἀνασκευὴ, ἡ, reædificatio, instauratio: item eversio, refutatio: item sic dicitur, quum castra moventur, & vasa colliguntur ab exercitu. & sic κτησασκευὴ ei oppon. ex ἀνὰ, & σκευάζω. Th. σκεύη, τὰ, vas.

Ἀνασκήπτω, delabor, irruo. Th. σκήπτω, innitor, hæreo.

Ἀνασκησία, ἡ, inertia, imperitia, ἀγυμνασία.

Ἀνάσκητος, ος, ὁ, ἡ, inexercitatus, inexercitus.

Ἀνασκήτως, sine exercitio. ex ἀ priv. & ἀσκέω, exerceo.

Ἀνασκίδνημαι, sursum, deorsumque dissipor; huc illuc dispergor. ex ἀνὰ, & σκεδάννυμαι, idem ac σκεδάννυμαι, dissipor, dispergor: pass. a σκεδάννυμι, idem ac Th. σκεδάω, seu σκεδάζω, dispergo.

Ἀνασκινδυλεύεσθαι, idem ac ἀνασκινδυλεύσθαι, suspendere.

Ἀνασκιρτάω, exsilio, exsultim ludo, lascivio exsiliendo: item prosilio, vel resilio.

Hesych. ex ἀνὰ, & σκιρτάω, salio.

Ἀνασκολοπίζω, palo affixum tollo. Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, præacutus palus.

Ἀνασκολύπτω, nudo. Hesych. proprie, glandem pudendi denudo, retracta pelle. ex ἀνὰ, & σκολύπτω, evello.

Ἀνασκοπέω, accurate perpendo, meditor, considero, respicio: idem ac ἀνασκέπτομαι: ex ἀνὰ, & σκοπέω, considero.

Ἀνασοβέω, excutio, expello, proprie, sursum rejiciendo, seu retrorsum: item conturbo, perturbo aliquem. unde verbale

Ἀνασόβησις, ἡ, excussio, ejectio sursum, aut retrorsum: item conturbatio: ex ἀνὰ, & σοβέω, expello.

Ἀνασπαράσσω, lacerando evello, & revello: ex ἀνὰ, & σπαράσσω, dilanio.

Ἀνάσπαστος, ὁ, ἡ, qui extrahitur. Th. σπάω, attraho.

Ἀνασπάω, sursum retraho. f. άσω p. ἀνέσπακα. a. 1. pass. ἀνεσπάσθην.

Ἀνασπείρω, hinc ἐπαναστείρω, idem ac ἐπισπείρω, iterum semino.

Ἄνασσα, ης, ἡ, regina: ab ἄναξ, rex.

Ἀνάσσασθαι, Dor. pro ἀνήσασθαι, invicti. Th. ἄσσω, minor.

Ἀνάσσει, præs. ind. ab ἀνάσσω, impero.

Ἀνασταίσασα, quatiens, a. 1. part. f. g. Poet. ab ἀνασείω, quatio. Th. σείω, quatio.

Ἀνάστα, præs. imp. ἀνάστω, Jon. & Poet. pro ἀνάστηθι, imperf. ab ἀνίστημι, ης, η.

Ἀνασσέμεν, præs. inf. Jon. pro ἀνάσσειν.

Ἀνασσυτῶ, Ion. apud Hippocr. exp. ἀνορμῶ, ex ἀνὰ, & σύω, σύρομαι, incitor. pro σεύω, σεύομαι, fugo, pello.

Ἀνάσσω, f. ἀνάξω, p. ἄωχα, impero, βασιλεύω. gen. aut dativo jungitur. ab ἄναξ, ὁ, rex.

Ἀνάστα, surge: vide ἀνίστημι, erigo.

Ἀναστὰν, stando desuper. adv. ab ἀνίστημι, erigo.

Ἀναστελεῖν, ὁ, Jon. pro ἀναστολεύς, sublatus. p. part. pass. ab ἀναστέλλω. Th. στέλλω, mitto.

Ἀναστελτὸς, ὁ, reprimendi, & cohibendi vim habens. verbale ab ἀναστέλλω, ομαι, reprimo.

Ἀναστηλύζειν, (si codices mendo carent) apud Anacreontem, pro ἀναστηλίζειν.

Ἀναστὰς, άντος, ὁ, f. g. ἀναστήσας, exsurgens, a. 2. part. ab ἀνίστημι, exsurgo.

Ἀναστασιμώτατος, η, ον, ἡ, resurrectivus, resurrectorius, pertinens ad resurrectionem: ut ἀναστάσιμον μυστήριον. Synes. & ἀναστάσιμος ἡμέρα, dicitur dies resurrectionis, apud Naz

Ἀνάστασις, ἡ, surrectio, proprie a sedili, vel a cubili, sive a somno. Soph. in Philoct. Unde in N. Test. frequenter ponitur pro resurrectione a morte in vitam: ut Marth. c. 22. & Joan. c. 11. & dicitur etiam ἀνάστασις νεκρῶν, Act. cap. 23. & 24. & alibi. & pro resurrectione a lapsu, Luc. c. 2. Item eversio, e sedibus expulsio, vel evocatio. Dem. Olynth. 1. Item erectio, exstructio: ut ἀνάστασις τῆς ἐκείνου τυχῶν. ex ἀνὰ, & στάσις, ἡ, seditio.

Ἀναστατὴρ, ῆρος, ὁ, eversor, vastator, populator.

Ἀναστατήριοι θυσίαι, sacrificia, quæ fiebant ad refurgendum e morte.

Ἀναστατήριος, ος, ὁ, ἡ, resurrectorius.

Ἀναστατικὰ ὄργια, sacra, quæ fiunt in resurrectionis memoriam.

Ἀναστατικὸς, ὴ, ὁ, exsuscitativus.

Ἀναστατικῶς, insolenter, seditiose.

Ἀνάστατος, ὁ, eversus, vel vastatus, e suis sedibus expulsus.

Ἀναστάτω, ῶ, statum subverto, ad seditionem concito. f. ώσω. p. ἀνεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα. Ab ἀνίστημι, erigo.

Ἀναστάτωσις, ἡ, eversio: item conturbatio. verbale ab ἀναστατῶ, labefacto.

Ἀναστενάζω, &

Ἀναστενῶ, ῶ, de novo crucifigo. f. ώσω. p. ωκα. Th. σταυρὸς, ὁ, crux.

Ἀναστεφάω, sursum evergo, seu exsilio in modum spicarum: ex ἀνὰ, & στάχυς, υος, ὁ, spica.

Ἀνάστηθι, per Syncopen ex ἀνάστα factum junt, 2. pl. a. 2. imp. ab ἀνίστημι, exsurgo.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀναγεγύω, idem ac γηγύω, & Th. γίγνω, rego, operio: item adſtringo.

Ἀναγλάσσα, contrahens, a. 1. part. fœm. gen. ab ἀναγέλλω, inhibeo: ex ἀνὰ, & γέλλω, mitto.

Ἀναγομάζω, alte ingemiſco. f. άξω. p. ακα. a. 1. αξα. Ex ἀνὰ, pro ἄνω, & γεμάζω, ingemiſco.

Ἀναγοναχίζω, vehementer ſuſpiro, vel ingemiſco: a γοναχίζω, idem ac γόω, gemo.

Ἀναγοναίχω, graviter ſuſpiro: a γοναίχω, Poet. pro γοναίζω, ingemiſco.

Ἀναγόω, ingemo, ingemiſco: ex ἀνὰ, & γόω, gemo.

Ἀνάγριος, pro ἄναστρος, ὁ, obſcurus: ex α priv. & ἄστρον, τὸ, aſtrum, ſydus. a Th. ἀστὴρ, ἔρος, ὁ, ſtella.

Ἀναγυίω, redimio. Ex ἀνὰ, & γύρω, corono.

Ἀνάγω, a. 2. ſub. ab ἀναγῶ. ἀνάγω, Jon. pro ἀνέγω, a. 2. ind. ab ἀνίστημι, exſurgo. f. ἀναγήσω, εις, ει.

Ἀναγλύω, erigo, ſeu ſtatuo ſuper cippum. Plut. ex ἀνὰ, & γλύω, erigo.

Ἀνάγημα, ατος, τὸ, erectio, aſſurrectio, vel potius id, quod aſſurgit, & in altum tendit; ut ἀνάγημα γῆς, terræ eminentia, locus editus. Item ſtatura, proceritas. Theoph. & Suid. Item ſubſtantia.

Ἀναγῶσα, a. 2. inf. act. ἀναγήσασα, a. 1. part. fœm. gen. ἀναγήσαιο, dimoveret, opt. Æol. ἀνάγητε, 2. pl. a. 2. imp. act ἀνάγητω, 3. ſing. a. 1. imp. ab ἀνίστημι, exſurgo.

Ἀναγίζω, rurſum compungo notis: & interdum idem ac γίζω, pungo.

Ἀναγοιχειόομαι, f. ώσομαι, reſolvor in elementa.

Ἀναγοιχειόω, informo, quaſi ab elementis incipiendo. Suid. Item in elementa reſolvo.

Ἀναγοιχείωσις, εως, ἡ, ἀνάπλασις, reformatio; informatio, quæ fit quaſi ab elementis incipiendo; corporum reſolutio in principia, & elementa, ἀνάλυσις. Ex ἀνὰ, & στοιχεῖον, elementum.

Ἀναγομωσις, ἡ, laxatio, relaxatio: item arctatio, compreſſio in fauces: item vis, quæ palatum exacuit, irritatio palati, de cibis dictum.

Ἀνάγομος, ὁ, apertus, laxus, dehiſcens.

Ἀναγομόω, facio os laxius, & apertius; laxo, relaxo, aperio. Item arcto, anguſtio, in fauces comprimo. Item exacuo.

Ἀναγομωτήριος, & ἀναγομωτικὸς, ὁ, aperiendi vim habens, & oris patefaciendi: item exacuendi palati vi pollens. ex ἀνὰ, & γομόω, roboro.

Ἀναγοναχίζω, idem ac ἀναγοναχίζω. Ex ἀνὰ, & γοναχίζω, ſuſpiro, gemo.

Ἀναγραγαλος, ε, ὁ ἡ, ἡ, rälo, ſeu talis carens: ex α priv. & ἀγράγαλος, talus, i. e. officulum prope quadratum, intra infirmos tibiæ, & ſuræ proceſſus comprehenſum, ut neque videri, neque tangi poſſit.

Ἀναγρατοπεδεύω, caſtra moveo; revertor cum exercitu: item contineo me in caſtris: ex ἀνὰ, & στρατοπεδεύω, caſtra metor.

Ἀναγρέφω, revertor, ſubverto, converſor. f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέγραφον. p. paſſ. ἀνέγραμμαι. a. 2. paſſ. ἀνεγράφην. p. m. ἀνέγροφα. Item inverto; inverſio, ſeu præpoſtero ordine colloco. Item in contrariam partem verto: ut ὁ θεὸς πάντ' ἀναγρέφει πάλιν, omnia vice verſa diſponit. Item converto retrorſum: reverti cogo. Item retro vertor, redeo. Item terga verto. Interdum in hoſtem inſequentem convertor: ut οἱ μὲν ἔφυγον, οἱ δὲ ἀνέστρεφαν, apud Xenoph.

Ἄναγρος, α, ὁ & ἡ, aſtris carens, obſcurus: ut ἀναγρος σφαῖρα, apud Damaſc. non ſtellatus. Vide ἀνάγριος, obſcurus.

Ἀναγροφάλλω, per converſionem, vice verſa. & quaſi converſim.

Ἀναγροφὴ, ἡ, inverſio; præpoſtera rerum, ſeu verborum collocatio: figura Gramm. & Poet. quum verbum, quod præcedere deberet, ſequitur: ut λέων ὡς, pro ὡς λέων: ſic ὄρνιθος ὣς, pro ὣς ὄρνιθος: & ὦ ἐπὶ, πολλ' ἰμείρετα, apud Hom. pro ἐφ' ᾧ. Sic apud Terent. in Andria: I præ, ſequar, pro præi. Item converſio retrorſum, ſeu in contrariam partem reciprocatio: reverſio, reditus. Item converſatio, aut commoratio apud aliquos. 1. Pet. c. 2. eſt verbale ab ἀναγρέφω, reverror.

Ἀναγρωφάω, convertere, præſ. inf. act. pro imp. ab

Ἀναγρωφάω, a γρωφάω, verſo, Poet. γρωφάω. Th. γρέφω, verto.

Ἀναγύφω, triſtor. Heſych. Suid. ex ἀνὰ, & γύφω, aſtringo.

Ἀναγωτήξις, ἡ, recenſio, cenſus recognitio, cenſus iterum habitus. verbale ab ἀναγωτάομαι, a γωτάομαι, conſcribo.

Ἀναγωτάομαι, recognoſco cenſus; iterum conſtituo cenſus: ex ἀνὰ, & γωτάομαι, conſcribo.

Ἀνάγυρεω, veſtes ſurſum tollere, ac pudenda revelare. Th. γύρω, traho.

Ἀνάγυρμα, τὸ, quod ἡ ἀναγεσυρμένη τῷ ἀναγύρεσθαι ſibi acquiſivit. hinc λωβείδιον γύρημα Bubulus Comicus per jocum ſic vocavit, i. e. furtivum conceptum. ut ſcribit Poll. eſt verbale ab

Ἀναγύρομαι, ſurſum retrahor, paſſ. ab ἀναγύρειν; ex ἀνὰ, & γύρω: unde γύρμα, τὸ, genus veſtis Tragicorum.

Ἀναγραβίζω, reſilio, recalcitro, exilio: ex ἀνὰ, & γραβίζω, male habeo.

Ἀναγραύλλω, reſurgo ex lapſu, vel morbo. f. αλῶ. a. 1. ἀνέγραλα. Th. γραύλλω, proſterno.

Ἀναγραγίζω, reſigno, ſignum tollo. Vide σφραγίζω, ſigno.

Ἀναγαζεῖν, repellere. vide Σκαδεῖλλω.

Ἀναγχέθω, Poet. pro ἀνέχω, erigo. Th. ἔχω, habeo.

Ἀνάγχω, ſuffer, imper. Jon. pro ἀνάσχου, verbi ἀναγχέω, vel ἀνέγχω· ἀναγχῶν, a. 2. part. Th. ἔχω, habeo.

Ἀνάγχεσις, εως, ἡ, toleratio, ſeu tolerantia. Plut. exp. & emerſio, exortus, ortus: ut ἀνάγχεσις ἡλίου, ortus Solis. Ab ἀναγχέω, fero.

Ἀναγχετός, ὴ, ὸν, tolerabilis, ferendus. Plut.

Ἀνάγχετος, ε, ὁ, tolerabilis. unde τόλμημα οὐκ ἀνάγχετον, Plut. in Numa. & οὐκ ἀνάγχετον ἡγεῖσθαι, indignum ducebant, Herodot. οὐκ ἀνάγχετον ποιησάμενος, intolerandum ratus.

Ἀναγχέω, f. ήσω, tollo, fero, tolero; idem ac ἀνέχω, tolero.

Ἀναγχίζω, divido, findo. Th. γχίζω, findo.

Ἀναγχυλοδυεσθαι, in palum, ſeu in crucem tolli. Plut. de Rep. l. 7. ex ἀνὰ, & γχυλοδύομαι, inuſit. a Th. γχίζω, ομαι, findo.

Ἀναγχόμενος, a. 2. opt. m. ἀναγχοίμεσθα, part. ἀναγχών, part. a. 2. ab ἀνέγχω, tolero. Th. ἔχω, habeo.

Ἀναγώζω, reſtituo priſtinæ incolumitati: facio, ut quis ſalvus evadat: ut ἀναγώζει φόνου. Item ſarcio, recupero. In paſſ. ἀναγώζομαι, ſervor, incolumitati reſtituor; ut ἀναγωθῆς εἰς τὸν πατρῷον, apud Diod. Siculum ex ἀνὰ, & γώζω, ſervo.

Ἀναγώσασθαι, recuperare, a. 1. inf. m. quod a γώζω, ſervo.

Ἀναγωφρόνησις, ἡ, reſipiſcentia: ex ἀνὰ, & γωφρονέω, ſana ſum mente.

Ἀναγαράττω, conturbo, perturbo, commiſceo: item commoveo, agito: ex ἀνὰ, & ταράττω, vel αρω, turbo.

Ἀνάτασις, εως, ἡ, extenſio in altum, erectio, porrectio. Item comminatio, peculiariter quæ fit cum acerbitate animi, & audacia: Plut. & Polyb. Eſt verbale ab ἀνατείνω, ομαι, attollo.

Ἀνατάσσομαι, compono. f. άξομαι. p. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην. ex τάσσω, ordino.

Ἀνατάσσω, ſeu ἀνατάττω, & ἀνατάττομαι, f. άξω, άξομαι, inſtruo, præparo: item compono, & literis mando. Lucæ 1. apud Plut. de ſolert. anim. (de elephante) ὥρθρου γοῦτός αὐτοὺς ἀφ' ἑσπέρας πρὸς φῶς σταλείσας, ἀναταττόμενος τὰ μαθήματα, καὶ μελετῶν, viſus eſt recolere ſecum, & velut in ordinem digerere ea, quæ edoctus erat. Ex ἀνὰ, & τάσσω, vel τάττω, ομαι, ordino.

Ἀνατατὸς, ὴ, ὸν, extenſus. aptus ad extendendum. unde

Ἀνατατικῶς, imperioſe, minaciter. ab ἀνατείνω, extendo. Item ἀπειλῶ, minari.

Ἀνατεί, vel ἀνατὶ, impune, ſine damno: ex α priv. & ὠτὴ, damnum: ab ἀτάω, lædo.

Ἀνατείνω, proprie ſurſum extendo; ſurſum extendes erigo, attollo, tollo: ut apud Ariſtot. de mundo. πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀνατείνουσι τὰς χεῖρας εἰς τὸ ὕφρανον, ὄγκοι ποιούμενοι, manus in cœlum tollimus. Et apud Xen. τὰς δεξιὰς ἀνατείναντες, dextras porrigentes; quod erat amicitiæ ſignum. Ex ἀνὰ, & τείνω, extendo.

Ἀνατειχίζω, reædifico muros; communio: inſtauro mœnia. ex ἀνὰ, & τειχίζω, muro cingo.

Ἀνατειχισμὸς, ὁ, inſtauratio, & refectio murorum. verbale ab ἀνατειχίζω.

Ἀνατελεῖ, germinabit, 3. ſing. f. ab

Ἀνατέλλω, facio oriri: exorior. f. τελῶ, a. 1. ἀνέτειλα, ſub. ἀνατείλω, ης, η. p. m. ἀνατέτολα. p. act. ἀνατέταλκα, ας, ε.

Ἀνατέμνω, diſſeco, incido, a partibus ſcil. inferioribus ad ſuperiores progrediendo: ut τῶν αὐτῶν χειρῶν ἀνέτεμε ἡ ἄνθρωπον, apud Athen. l. 12. ex ἀνὰ, & τέμνω, ſeco.

Ἀνατετμημένος, η, ον, diſſectus, reſectus, part. præt. paſſ. ab ἀνατέμνομαι.

Ἀνατήκειν σώματα ἡδυσμοῖς, remolleſcere corpora voluptatibus. a τήκω, mollio.

Ἀνατὶ, vide ἀνατεί.

Ἀνατιθέασι, transferunt, 3. pl. ind. præſ. pro τιθέσι. f. θήσω. a. 2. ἔθηκα.

Ἀνατιθέμενοι, repono, expono. ἀνατιθέμενοι, 3. pl. ind. paſſ. ἀνατιθέμην, σο, το, a. 2. m. ἀνατιθέτο, præſ. imp. act. ab ἀνατίθημι, impono.

Ἀνατίθημι, ſurſum pono: in altum pono, ſuſtollo: item impono alicui quidpiam portandum: & metaph. impono, i. e. injungo: item attribuo, acceptum fero, adſcribo; imputo: & interdum, tribuo, i. e. faveo, propenſus ſum: item ſuſpendo, vel ſuſpenſum dico: & ſimpliciter dico, conſecro: item transfero, traduco: & interdum differo, prorogo, cum genit. Soph. in Ajace. Ex ἀνὰ, & τίθημι, pono.

Ἀνατιμάω, pretium augere: a τιμή.

Ἀνατινασμὸς, ὁ, concuſſio, emotio a loco ſuo in alium, tranſmutatio, tranſitus. verbale ab

Ἀνατινάσσω, concutio, vel vehementer quatio. ex ἀνὰ, & τινάσσω, quatio.

Ἀνατιτάω, idem ac ἀνατείνω, vel cum ſimplici Th. τείνω, tendo, extendo, protendo.

Ἀνατιτράω, ſeu ἀνατιτράω, idem ac Th. τιτράω, perforo, terebro.

Ἀνατλὰς, ασα, αν, a. 2. part. act. ab ἀνατλήμι, perfero. ἀνατλάσας, a. 1. part. Th. τλάω, ſuffero.

Ἀνάτλημα, τὸ, tolerantia, perpeſſio. verbale ab ἀνατλάω, ſeu

Ἀνάτλημι, tolero, patior, ſuſtineo. Th. τλάω, ſeu τλάω, ſuſtineo.

Ἀνατμητὸς, ὸν, ſectione apertus, a. 1. part. paſſ. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω, ſeco.

Ἀνατοιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor, ut ſit in tempeſtate. Poll. l. 1. ἀνατοιχῶ vero Attice non dicitur; ſed διατοιχῶ. a Th. τοῖχος, ε, ὁ, paries.

Ἀνατοκίζω, uſuram renovo. unde

Ἀνατοκισμὸς, ὁ, uſuræ renovatio anniverſaria; ex ἀνὰ, & τοκίζω, fœneror, fœnori do; a τόκος, fœnus, uſura.

Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, oriens: a p. m. ἀνατέτολα verbi ἀνατέλλω, orior.

Ἀνατολικὸς, ὴ, ὸν, Eous, Orientalis, unde ὁ ἀνατολικὸς ἀέρ, a præced. ἀνατολὴ, oriens.

Ἀνατολμάω, audeo. Eurip. ex ἀνὰ & τολμάω, idem.

Ἀνατομὴ, ῆς, & Ἀνατομία, ας, ἡ, diſſectio, præcipue corporis humani. Unde

Ἀνατομικοὶ, οἱ, proſectores. Th. τέμνω, ſeco.

Ἀνατομικὸς, ὴ, ὸν, ad Anatomen pertinens;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

& ἀνατομική, scil. τέχνη, dicitur ars anatomica, ars membra incidendi. Item ἀνατομικὸς, qui Anatomen tractirat, vel dissectionis corporum peritus: apud Gal. ab ἀνατομὴ, ἡ, anatome, dissectio.

Ἀνάτονος, ὁ, sursum tendens. ab ἀνατείνω, sursum extendo.

Ἄνατος, ὁ ἀβαθὴς, illæsus, innocuus, incolumis; idem ac ἄατος, & Th. idem.

Ἀνατρεπτικὸς, ὁ, subversorius, evertendi vim habens: ab ἀνατρέπω, ὁμοῦ, subverto.

Ἀνάτρεπτος, ὁ, ἡ, prostratus: immutabilis.

Ἀνατρέπω, subverto, everto, prosterno, supplanto. ὁδὸν ἀνατρέπω, iter interrumpo. ἀνατρέπομαι, prosternor. ἀνατρέπεσθαι dicitur mare, cum id, quod in imo est, sursum fertur. Th. τρέπω, verto.

Ἀνατρέφω, nutrio, alo. f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. τέτροφα. p. pass. ἀνατέθραμμαι, educatus fui. a. 2. pass. ἀνετράφην. a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέφω, p. m. τέτροφα.

Ἀνατρίχω, erigor in altum, cresco, recurro. f. θρέξω. p. διδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω, curro.

Ἀνάτρησις, ἡ, perforatio, perfossio: ab ἀνατιτράω, terebro, perfodio.

Ἀνατρητὸς, ὁ, ὑ ᾗ ἡ, perforatus, pertusus.

Ἀνατρίβω, detero, attero, refrico, confrico, misceo, infrico.

Ἀνατριπτὸς, ὁ, detritus, attritus: ut ἀνάτριπτα ἱμάτια, detritæ vestes.

Ἀνάτριψις, εως, ἡ, frictio. τρίψις de omni frictionis genere dicitur.

Ἀνατροπεὺς, έως, ὁ, subversor, eversor: ab ἀνατροπὴ, ἡ, subversio.

Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, eversio, destructio, mutatio, conversio, subversio: ab ἀνατρέπω.

Ἀνατροφὸς, ὁ, nutritor, educator: ab ἀνατροφὴ, ἡ, educatio.

Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, educatio: ab ἀνατρέφω.

Ἀνατρέχω, recurro. vide τρέχω.

Ἀνατυλίττω, repeto, revolvo animo: refrico, verso, reglomero. vide τυλίττω.

Ἀνατυπόω, & ἀνατυπόομαι, reformo, iterum formo, & metaph. informo aliquid in animo, imaginor. Unde

Ἀνατύπωσις, ἡ, forma iterum expressa, reformatio: item formatio: & imaginatio: ex ἀνὰ, & τυπόω, figuro.

Ἀνατυρβάζω, conturbo, perturbo: ex ἀνὰ, & τυρβάζω, lutum subigo.

Ἀναίγητος, ὁ, obscurus, ater, non splendens: ex α priv. & αὐγὴ, lux, splendor.

Ἀναύδης, ες, ὁ ἡ, & ἀναυδητος, ὁ ἡ, mutus, non vocalis; item ineffabilis, aut non fandus. ejusd. Them. & compositionis cum sequente.

Ἀναυδος, ος, ὁ, ἡ, mutus, idem ac ἄφωνος. Ex α, & αὐδὴ, ἡ, vox, oratio.

Ἄναυλα, sine tibiis; adverbium ab ἄναυλος, ὁ, sine tibiis.

Ἀναυλεῖ, sine naulo: ex α priv. & ναῦλον, τὸ, naulum, merces pro navigatione.

Ἄναυλος, ος, ὁ ᾗ ἡ, sine tibiis, imperitus ludendis tibiis; ex α priv. & αὐλὸς, tibia.

Ἀναυμάχιον, τὸ, desertio pugnæ navalis; quum quis ad navale prælium non venerat, ut debebat. Poll. ex α priv. & ναυμάχιον, τὸ, pœna navalem pugnam deserentis.

Ἀναύξας, ὁ, Dor. pro ἀναύσας, a. 1. part. Th. αὔω.

Ἀναυξὴς, ές, ὁ ἡ, & ἀναύξητος, ος, ὁ ἡ, incremento carens.

Ἀναυξησία, ἡ, cum quid alimentum, & augmentum non capit. ex α priv. & αὐξάνω, f. αὐξήσω, cresco.

Ἀναύξω, increscо, multum augeo: ex ἀνὰ, vel α intensivo, & αὔξω, cresco.

Ἄναυος, ος, ὁ, ἡ, vocis expers: ab α, & αὔω, clamo, reboo.

Ἄναυρος, ὁ, nomen viri. Sine aura. Th. αὖρα. Item torrens; & rum est ex α, & ναέω, fluo.

Ἀναύσαν, Dor. pro ἀνήυσαν, acclamarunt, 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναύω, accendo.

Ἀναυσία, ας, ἡ, nausea nulla. Suid. ex α priv. & ναυσία idem ac ναυτία, ἡ, nausea, proprie qua navigantes in mari corripiuntur. a Th. ναῦς, navis.

Ἄναυτα, τὰ, nautis carentia, vel navibus impervia: apud Hesych. ex α priv. & ναῦται, ὁ, ἡ, nauta. ab end. Th.

Ἀναυτάω, acclamo, alloquor.

Ἀναύχην, ενος, ὁ ᾗ ἡ, cervice carens, sine collo: ex α priv. & αὐχὴν, ἔνος, ἡ, cervix.

Ἀναύω, accendo; ex ἀνὰ, & αὔω, ficco. Item ἀναύω, exclamo: unde ἀναύσαν, apud Theocr.

Ἀναφαίνω, ostendo. præs. imp. ἀνάφαινε. f. φανῶ. p. πέφαγκα. præs. pass. ἀναφαίνομαι, ῃ, εται, p. ἀναπέφαμμαι. a. 2. ἀνεφάνην, apparui. Th. φαίνω, appareo.

Ἀναφαίρετον, τὸ, quod auferri non potest: ab ἀφαίρετος, auferendus: ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

Ἀναφαίρετος, ος, ὁ ᾗ ἡ, qui, vel quæ auferri non potest: ut ἀναφαίρετον κτῆμα, virtus. ex α priv. & ἀφαίρετος.

Ἀναφαλαντίας, ου, ὁ, idem ac ἀναφάλαντος, ὁ, calvus.

Ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvitium in superciliis, sive superciliorum lævitas, quæ salitium vocatur: calvitium autem in capite vocatur φαλακρότης.

Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, superciliorum nuditas, vel glabritas.

Ἀναφάλαντος, ὁ, proprie cui a fronte, vel superciliis pili deciderunt: calvus, recalvus. Lev. 13.

Ἀναφανδὰ, idem ac ἀναφανδὸν, manifesto, propalam. Od. γ. & λ. Item Plut. & Luc. adv. ab ἀναφαίνω, ostendo.

Ἀναφανδὸν. Jon. pro φανερῶς, palam: ab ἀναφαίνω, demonstro.

Ἀναφάντες, οἱ, a. 2. part. pass. ab ἀναφαίνω, ostendo.

Ἀναφαντάζω, apparere facio, & phantasiam affricio: idem ac φαντάζω.

Ἀναφέρω, offero, subduco. f. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα, part. ἀνενεγκὰς, a. 2. ἀνήνεγκον, inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ἀναφεύγω, refugio, confugio. Th. φεύγω, fugio.

Ἀναφὴς, ὁ ᾗ ἡ, intactilis. ex α priv. & ἁφὴ, ἡ, tactus.

Ἀναφθέγγομαι, exclamo, respondeo. Th. φθέγγομαι, loquor.

Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor, seu intereo: ex ἀνὰ, & φθείρω, corrumpo.

Ἀναφθὲς, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω, incendo.

Ἀναφλασμὸς, ὁ, masturbatio, vel masturpratio, Suid. ex ἀνὰ, & φλάω, frango.

Ἀναφλάω, ῶ, obscœnam significationem habet, de masturbante dictum. Luc. idem ac ἀναπλᾶν τὴν ψωλὴν, μαλάσσειν, χειροτεβεῖν, σύειν, masturpare.

Ἀναφλιμώνω, &

Ἀναφλέγω, rursus ardeo, vel æstuo, reardesco, vel rursus intumesco: item exardere ira. Plut. vide φλέγω, & φλεγμαίνω, inflammo.

Ἀναφλεξις, ἡ, incendium. Plut. Verbale ab ἀναφλέγω: ex ἀνὰ, & φλέγω, incendo.

Ἀναφλεχθῆναι, excandescere. a. 1. int. pass. ab ἀναφλέγω. Th φλέγω, incendo.

Ἀναφλύζω, idem ac Th. φλύω, ferveo. Il. φ.

Ἀναφλυκταίνωτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, ex quo pustulæ non emperunt, nec erumpunt: idem ac ἀφλυκτάνωτος: ex α priv. & φλύκταινα, pustula ex fervore.

Ἀναφλύω, idem ac ἀναφλύζω, ferveo.

Ἀναφοιβάζω, repurgo. a φοιβάζω, vaticinor.

Ἀναφοιτάω, redeo, rursum eo, repeto. a φοιτάω, eo.

Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio: ab ἀναφέρω, offero.

Ἀναφορεύω, egero, comporto: ex ἀνὰ, & φορτύω, gesto.

Ἀναφορικὸς, ὁ, relativus: ab ἀναφορὰ, relatio.

Ἀναφορτίζω, onus in humeros rollo. a φορτίζω, onero.

Ἀναφορύσσω, subigo in modum farinæ: item commisceo. a φορύσσω, pinso.

Ἀναφράσσω, aperio, & explico, quod septo clausum erat. Hesych. a Them. φράσσω, condenso.

Ἀναφρίσσω, horreo; vel horreo pilis. a φρίσσω, horreo.

Ἀναφροδισία, ἡ, rerum venerearum nulla cupido; item invenustas, ineleganti

Ἀναφρόδιτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, non venereus; venere alienus: item invenustus. ex priv. & ἀφροδίτη, Venus.

Ἀναφρονίω, resipisco: ex ἀνὰ, & φρονέω

Ἀναφρονίζω, aliquid animo sæpe volve re. a φρονίζω, curo.

Ἄναφρος, ὁ, spumæ expers; non spu meus, seu spumosus: ex α priv. & φρὸς, spuma.

Ἀναφύξις, ἡ, effugium. Plato. ab ἀναφεύγω

Ἀναφύομαι, renascor: a φύω, gigno.

Ἀναφυράω, commisceo, permisceo, confun do; item inquino, fœdo; idem ac ἀναφυ ρω: ex ἀνὰ, & φυράω: a Th. φύρω, misceo

Ἀναφύρω, idem ac φύρω, misceo.

Ἀναφυσάω, effio, sursum flo.

Ἀναφύσημα, ατος, τὸ, evaporatio.

Ἀναφύσησις, ἡ, spiraculum terræ, ex qu ignis, vel ventus erumpit. Aristot.

Ἀναφυσάω, efflo. Th. φυσάω, flo, sufflo

Ἀναφυσίω, anhelo: ex ἀνὰ, & φυσίω, idem

Ἀναφυσίωντες, οἱ, præs. part. Poet. pro ἀ ναφυσῶντες, ab ἀναφυσίω, efflo.

Ἀναφύω, renasci facio, rursum produco gigno. Th. φύω, gigno.

Ἀναφωνέω, ῶ, exclamo. f. ήσω. p. ἀνα φώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνή, vox

Ἀναχαΐζομαι, retrocedo, præs. ind.

Ἀναχαίνω, idem cum Th. χαίνω, dehisco sed exponitur etiam oscitor.

Ἀναχαιτίζω, ferocio; (neutraliter de equ dicitur mordente frænum, seque jub erectis efferente) contumaciter efferor in licentiam erumpo; & active, inh beo, contra retrahens, retrorsus inh beo; retro ago; reprimo. a Th. χα τη, juba, proprie equi.

Ἀναχαλάω, vel ἀναχαλάω, remitto, rel xo: vel idem ac Th. χαλάω, laxo.

Ἀναχαλασμὸς, ὁ, relaxatio.

Ἀναχαλαστικὸς, ὁ, relaxativus, relaxan vim habens.

Ἀναχαράσσω, denuo sculpo, rursus inc do. Plut. ex ἀνὰ, & χαράσσω, sculpo

Ἀναχάσκω, idem cum ἀναχαίνω, & ab e dem Th.

Ἀναχάσσασθαι, a. 1. inf. m. Poet. pro ἀνα χάσασθαι: ab ἀναχάζω, recedo. Th χάζω, devito.

Ἀναχεύσσομαι, idem cum χεύσσομαι.

Ἀναχέω, refundo, infundo, conturbo moveo. Th. χέω, fundo.

Ἀναχλώω, hio. 2. Machab. 6. pro ἀνα χανέω, ex ἀνὰ, & χαίνω, idem ac Th χάσκω, inhio.

Ἀναχὲ, pro ἄνακτα, regem, acc. sing. f quente aspiratione, ab ἄναξ, rex.

Ἀναχίτης, gemma, eadem cum adamante quasi tristitiam auferens, & dolorem Plin. ex α priv. & ἄχος, εος, τὸ, dolo

Ἀναχλαΐζω, induo, vestio, a Th. χλα να, læna.

Ἀναχλιαίνω, idem ac χλιαίνω, tepefacio calefacio.

Ἀναχνοάω, lanugine obsitum esse, v primam lanuginem emittere: ex ἀνὰ, χνόος, ὁ, lanugo, rasio: item pube a Th. κνάω, carpo, vellico.

Ἀναχοὴ, ἡ, refusio: item meatus: ἀναχέω, fundo.

Ἀναχορεύω, tripudio, assilio in morem pe sultoris: ex ἀνὰ, & χορεύω, choreas duco

Ἀναχόω, aggero, e terra aggesta extruo ut apud Demosth. τῷ ὄδον ἀνακεχωκ τες, aggeribus lapidum, & ruderum v obstructa. & ἀνακεχωσμένος, obruu apud Synes. ex ἀνὰ, & χόω: unde χω νύω, & χώννυμι, aggero.

Ἀναχρέμπτω, vel potius ἀναχρέμπτομαι excreo, screatu egero.

Ἀνάχρεμψις, ἡ, excreatio, aut cum screa egestio: item extussitio. Gal. ex ἀνὰ, χρέμπτομαι: unde χρέμψις, ἡ, screatu

Ἀναχρονισμὸς, ὁ, tropus, seu figura, qu temporis retractatio: ex ἀνὰ, & χρον ζω, ομαι: unde χρονισμὸς, ὁ, mora

Ἀναχρωννύω, vel ἀναχρώννυμι, ungo, infi coloro, inficio, & denigro. unde

Ἀνάχρωσις, ἡ, infectio, inunctio, tinct ra. vide χρώννυμι, aggero.

Ἀναχυδὴς, ὁ, redundans. a. 1. part. pa vel-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

verbi ἀναχέω, Th. χέω, fundo.

Ἀναχύμπτος, ὁ, non palearus; ut ἀναχύμπτος πηλός, lutum aceribus, seu paleis non subactum; sive lutum non aceratum, seu paleatum: ex α priv. & ἀχυμέω, paleas admisceo: a Th. ἄχυρον, τό, palea.

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, refusio, profusio: unde ἀναχύσεις, dicuntur maris æstuaria navigabilia. Straboni ἀνάχυσις est etiam confusio. Item animi, viriumque exsolutio, mollities. ab ἀναχύω, pro ἀναχέω: ex ἀνά, & χέω: unde χύω, f. χύσω, fundo.

Ἀναχύω, refundo; idem ac ἀναχέω: utrumque ex ἀνα, & χέω, vel χύω, fundo.

Ἀναχωνεύω, rursus conflo, refundo, reconflo, reformo: ex ἀνα, & χωνεύω, in fornacem conflatoriam conjicio, vel in fornace fusoria fabrico: a χώνη, idem ac χοάνη, vas argillaceum, in quo metalla funduntur, & liquefiunt: quod a Th. χέω, liquefaciendo diffundo.

Ἀναχωννύω, & ἀναχώννυμι, idem ac ἀναχόω, aggero, e terra aggesta extruo. vide χωννύω, aggero.

Ἀναχωρέω, ῶ, recedo, secedo. f. ήσω. p. ηκω. a. 1. ἀνεχώρησα.

Ἀναχώρημα, τό, idem ac ἀναχώρησις, ἡ, recessus, receptus, refugium. Item reversio, abitio.

Ἀναχώρησις, ἡ, reditus. Th. χωρέω, procedo.

Ἀναχωρίζω, facio revertì, aut recedere; in locum reduco, suæ terræ restituo: τὸ ἀναχωρεῖν ποιέω, recedere facio. ex ἀνά, & χωρίζω, separo: vel a χώρα, locus, sedes.

Ἀναχωρητής, οῦ, ὁ, anachorita; qui in solitudinem, aut alio quopiam secedit: quos eremitas vocamus.

Ἀνάψαι, idem ac Th. ψάω, tergo, vel tergendo demulceo: item detergendo colligo, & recipio, frico.

Ἀνάψης, affigas, a. 1. sub. ab ἀνάπτω, f. ψω. a. 1. ἀνῆψα, part. ἀνάψας, αντος. ex ἅπτω, accendo: necto.

Ἀναψηφίζω, a suffragio revoco, abrogo, rogo iterum sententiam, unde

Ἀναψήφισις, ἡ, revocatio a suffragio: ex ἀνά, & ψηφίζω, computo.

Ἀναψῦξαι, idem ac ἀναψύχω, tergo. ex ἀνά & ψήχω, demulceo.

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, reaccensio, excitatio ignis extincti: ab ἀνάπτω, incendo.

Ἀναψυκτικὴ δύναμις, vis refrigeratrix.

Ἀνέψυξα, a. 1. inf. ab ἀναψύχω, refrigero.

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, &

Ἀναψυχή, ἡ, refrigeratio, recreatio.

Ἀναψύχω, refrigero, recreo. f. ξω. p. ἀνέψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνά, & ψύχω, refrigero.

Ἀνγνοῖη, Dor. syncop. pro ἀναγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. Th. γινώσκω, cognosco.

Ἄνδανον, imp. ἥδανον, f. ἀδήσω: q. ab ἄνδω. p. m. ἧδα. Att. ἔαδα. Exp. placeo. Annotat Eust. fieri ab ἥδω, eodem modo, quo λαθεῖν ex λήθω, & μανθάνω ex μάθω. Alibi tamen annotat, ex Heraclidis Grammatici sententia, esse ab ἄδω, ut λαμβάνω a λίβω.

Ἀνδεισθαι, Poet. pro ἀναδεῖσθαι, coronari. Th. δέω, ligo. sic ἀνδησάμενος, a. 1. part. m. pro ἀναδησάμενος.

Ἄνδεμα, τό, vitta. Poet. pro ἀνάδεμα. Th. δέω, ligo.

Ἄνδηκον, ος, τό, summitas, cacumen, ager fluvii. παρὰ τὸ ἄκρου εἶναι τῶν διερῶν.

Ἀνδησάμενος, ὁ, vide in ἀνδεισθαι.

Ἀνδίεντες, ὁ, laquei genus, Poet. pro ἀναδίεντες: q. ab ἀνά, & δίεω, jacio.

Ἄνδιεν, Æolica syncope, pro ἀναδίεναι, fusum jacio. Hesiod. Ejusdem Them. & compositionis.

Ἄνδιχα, pro ἀνάδιχα, divisim: adv. a δίχα, dupliciter.

Ἀνδιχαδὸν, pro ἀναδιχαδὸν, per successionem, alternis, mutatis vicibus. Hesiod. ab ἀναδέχομαι, suscipio, recipio: unde ἀναδοχή, receptio.

Ἄνδρ', pro ἄνδρα, acc. sing. ἄνδρε, dual. ἀνδροῖν, & ἀνδροῖϊν. dat. plur. Poet. & Jon. ab ἀνήρ, ὁ, vir.

Ἀνδραγαθέω, virum me præbeo, q. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργον.

Ἀνδραγάθημα, ατος, τό, virile facinus.

Ἀνδραγαθὴς, ὴ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna: fortiter se gerens.

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, strenuitas.

Ἀνδραγαθίζομαι, idem ac ἀνδραγαθέω, fortem virum me præsto. ejusdem Th. & compositionis.

Ἀνδράγρια, τὰ, spolia homini detracta: ab ἀνὴρ, & ἄγρα, ἡ, præda.

Ἀνδραγχὼν, ὁ, exp. ὁ τὰς ἄνδρας ἄγχων, virorum strangulator, carnifex, torror; ut & ἀνδραγχωνὶς, idem, ut vult Eust. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἄγχω, a Th. ἄγχω, strangulo.

Ἀνδράδελφος, ὁ, lævir, mariti frater: ex ἀνὴρ, & ἀδελφὸς, ὁ, frater.

Ἀνδρακὰς, adv. Poet. pro κατ' ἄνδρα viritim: ab ἀνὴρ, ὁ, vir.

Ἀνδρὰξ, idem, & ejusdem Them. cum præced.

Ἀνδραποδίσασι, per metaplasm. pro ἀνδραποδίσεσι.

Ἀνδραποδιζόντων, f. m. Jon. pro ἀνδραποδιζόντων, Attice pro ἀνδραποδίσοντων, mancipabuntur, seu in servitutem rapientur: ab ἀνδραποδίζω, mancipio.

Ἀνδραποδίζω, ομαι, mancipio: mancipium esse facio; vel in captivitatem abduco: & generaliter vim alicui infero. Hesych. Et dicitur etiam de urbibus, quas subigimus, & in servitutem nostram redigimus. Item ἀνδραποδίζομαι passive in servitutem redigor, in captivitatem abducor: ut ἀνδραποδισμένη πόλις, apud Demosth.

Ἀνδραποδίου, τὸ, mancipiolum. Athen. diminut. ab ἀνδράποδον: ex ἀνὴρ, & πούς, ὁ, pes.

Ἀνδραποδισμὸς, ὁ, mancipatio, in servitutem redactio, sive hominis, sive urbium; item plagium, plagiarium crimen, Plat. de Leg. l. 9.

Ἀνδραποδιστὴς, οῦ, ὁ, plagiarius; item, mancipator, qui alium in servitutem redigit: Xen. & specialiter, qui liberum hominem in servitutem redigit; qui furatur hominem e libero suo statu, vel ab heri dominio. Eust.

Ἀνδραποδοκάπηλος, q. d. caupo mancipiorum, mango, venalitius, seu venalitiarius: ζ plagiarius, qui liberum hominem pro servo vendit; vel servum alienum tanquam suum) ex ἀνδράποδον, mancipium, & κάπηλος, institor, venditor, caupo.

Ἀνδράποδον, τὸ, q. d. hominis pes, mancipium; sunt enim mancipia, quasi pedes dominorum suorum, & eos pro capitibus agnoscunt, teste Eust. in Il. η. Item general. sic dicitur homo in bello captus, & servituti mancipatus, sive servus sit natura, sive liber, & ingenuus. apud Xen. Hel. 1.

Ἀνδραποδώδης, εσ, ὁ ἡ ἡ, mancipialis, ad mancipium pertinens; item, mancipio conveniens, servilis, item, minime ingenuus, servili ingenio præditus. unde

Ἀνδραποδωδία, ἡ, q. d. mancipialitas, servilitas, contraria ingenuitati. Aristot. Polit. 7.

Ἀνδραποδωδῶς, mancipiorum more, serviliter, illiberaliter. Plat. in Symp. ab ἀνδράποδον, τὸ, quod ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & πούς, ποδὸς.

Ἀνδρεῖον, idem quod ἀνδρεῖον, ου, τὸ, homuncio, homunculus, homulus. dimin. ab ἀνὴρ.

Ἀνδροβαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, viro ponderosus: ab ἀνὴρ, & ἄχθος.

Ἀνδράχθος, ου, ὁ ἡ ἡ, exp. gravis portantibus, i. e. δυνάμενος ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι, vel ὁ δυνάμενος ἄνδρα βαρῦναι διὰ μέγεθος.

Ἀνδράχνη, ἡ, dicitur scabellum muliebre, foramen habens, & subjectos carbones: ζ ἀνθρακες etiam, seu ἄνθρακος dictum Eust. & Suid.) est euphoniæ gratia, quasi pro ἀνδράχλη, a Th. ἀνδραξ, ακος, ὁ.

Ἀνδρεικέλιος, dicitur herba quædam, quod sit viro similis, quasi ἀνδρείκελος, facta Syncope, & tenui in aspiratam mutata quasi ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & εἰκελος, ὁ.

Ἀνδράχνη, ης, ἡ, portulaca.

Ἀνδρέας, ου, ὁ, Andreas, nomen viri. Gr. h. e. Animosus.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, fortitudo: ab ἀνὴρ. τὰ ἀνδρεῖα, absolute, exp. virilia.

Ἀνδρείκελον, subst. simulacrum, statua. Epigr. Item coloris genus: quidam exp. purpurissum. Xen. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & εἰκελος, ου, ὁ, similis; ab ἔοικω, fut. ξω, similis sum.

Ἀνδρείκελος, viro similis.

Ἀνδρεῖος, ου, & ἀνδρέιος, ὁ, virilis, ad virum pertinens: item, strenuus, virum se præbens. interdum dicitur & ἀνδρεῖος πρὸς π. Comp. ἀνδρειότερος. Superl. ἀνδρειότατος, η, ον. ab ἀνὴρ.

Ἀνδρεκτόνος, ου, ὁ, viricida, epithetum Martis: ab ἀνὴρ, & φένω.

Ἀνδρεῶν, ῶνος, conclave, domicilium, porticus, locus in domo, ubi viri degunt.

Ἀνδρήϊος, viriliter & magno animo.

Ἀνδρηϊάσσομαι, ἡ, virorum amatrix. Poll. ex Atisthoph. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & ἐραστὴς, οῦ, ὁ, amator: unde ἐρᾶστρια, amatrix. Th. ἐράω, fut. ἀσω, amo.

Ἀνδρίζομενος, Dor. pro ἀνδριζόμενος, vir factus, præs. part. pass. ab ἀνδρίζομαι. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρεωθέωσι, Jon. pro ἀνδρωθῶσι, 3. p. a. 1. sub. pass. verbi ἀνδρόομαι, vir fio.

Ἀνδρεών, & ἀνδρεών, ῶνος, ὁ, & ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem quod supra ἀνδρεῶν, domus scil. pars, in quam viri seorsum a mulieribus se recipiunt. Th. idem.

Ἀνδρέων, Jon. pro ἀνδρῶν.

Ἀνδρέων, pro ἀνδρῶν, quod vide.

Ἀνδρηλατέω, ῶ, exp. q. d. virum, seu viros expello, in exilium pello, seu mitto: Plat. Pol. 8. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἐλάω. f. άσω, idem quod, & Poet. pro Th. ἐλαύνω.

Ἀνδρία, ἡ, idem quod ἀνδρεία, q. d. virilitas, i. e. strenuitas, animi robur, & præstantia; item virilitas, i. e. virilis ætas.

Ἄνδρια, vel ἀνδρῖα, τὰ, dicta apud Cretenses fuere συνήϊα, seu convivia quædam publica, ad quæ soli viri conveniebant. Aristot. Polit. l. 2. c. 8. ab ἀνδρεῖος, ὁ.

Ἀνδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριάς, αντος, ὁ, statua: ab ἀνὴρ.

Ἀνδριαντίσκος, ου, ὁ, parva statua, parvum simulachrum: diminut. ab ἀνδριάς.

Ἀνδριαντοπλάστης, ου, ὁ, exp. statuarum fictor. unde

Ἀνδριαντοπλαστικὴ, scil. τέχνη, exp. ars fingendi statuas: ex ἀνδριάς, άντος, & πλάστης, ου.

Ἀνδριαντοποιέω, ῶ, statuas facio. unde

Ἀνδριαντοποιητικὴ, scil. τέχνη, ars statuaria. item

Ἀνδριαντοποιία, statuarum confectio: actio ipsa faciendi statuas, sed exp. & ars ipsa statuas faciendi.

Ἀνδριαντοποιὸς, statuarius, statuarum artifex. Athen. l. 11. ab ἀνδριάς, & ποιέω.

Ἀνδριάς, άντος, ὁ, ultima producta, statua, maxime viri, simulachrum: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir.

Ἀνδρίζω, exp. virile quippiam ago. Suid.

Ἀνδρίζομαι, exp. virilem ætatem ingredior; ad firmam, & robustam ætatem pervenio. Bud. ex Poll. exp. vir fum: item, ad fortitudinem me comparo; viriliter & fortiter ago, seu me gero. Est, inquit Bud. ἀνδρίζομαι, ago more viri, ut ἀνθρωποδέομαι, ago more hominis, vel more humano. Item dicuntur mulieres ἀδρίζόμενοι, naturam muliebrem fortibus suis superantes factis, quales a Latinis appellantur viragines. ab ἀνὴρ.

Ἀνδρικὸς, ad virum, seu viros pertinens, tradit autem Eust. quamvis ἀνδρεῖος, & ἀνδρεικὸς, idem valeant, dici tamen ἀνδρεῖος γυνὴ, non ἀνδρεία γυνὴ: item ἀνδρεῖος πόνος, exp. labor virilis, i. e. virum fortem decens, seu viro dignus, apud Luc. & general. ἀνδρεῖον dicitur, quicquid est viro forti dignum.

Ἀνδρικῶς, viriliter, strenue, fortiter; item interdum valide, robuste; & ali-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

quando vehementer.

Ἀνδρίον, ν, τὸ, homuncio: ab ἀνὴρ.

Ἀνδρίσκος, υ, ὁ, homuncio: diminut. ab ἀνὴρ, ἀνδρός.

Ἀνδριστὶ, virorum more. Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρόφιλοι, viri amans, viri amicus: ex ἀνὴρ, & φίλος, amicus.

Ἀνδροφόνης, ε, ὁ, homicida: ἄνδρας φονεύων, Hom. Il. β. vide ἀνδροκτόνος.

Ἀνδρόβασμος, στενὴ ὁδὸς, angusta via. Hesych. proprie, qui uni tantum viro sufficit: dicitur enim quasi ἀνδρὸς βασμός.

Ἀνδροβόρος, qui viros vorat, telisque suis interficit. Est comp. ex ἀνὴρ, & βόρος, ὁ, a Th. βορά.

Ἀνδροβόλος, virili, & generoso consilio utens: ex ἀνὴρ, & βολή.

Ἀνδροβρώς, ῶτος, ὁ, idem. Ex ἀνὴρ, & βεύσασθαι, f. βρώσω.

Ἀνδρογένεια, per viros successio generis: ex ἀνὴρ, & γένος.

Ἀνδρογόνος, ἡ, viripara, quæ parit masculum: ab ἀνὴρ, & γείνομαι.

Ἀνδρογυίης, ε, ὁ, idem quod ἀνδρόγυως, expon. q. d. marifœmina: vir pariter & fœmina; utrumque habens sexum; vel utriusque naturæ. Plat. in Symp.

Ἀνδρόγυοι, vocantur etiam illi, quibus excisa sunt virilia.

Ἀνδρόγυως, ab Hesych. exp. debilis, & imbecillis; invalidus; item, effœminatus: muliebri, & molli animo præditus; semivir, Suid. Et in Parab. Salom. capitur pro socorde, & parum strenuo, ut scribit Bud. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & γυνὴ, ἡ.

Ἀνδροδαίκτης, ε, ὁ, viros perimens. Schol. Aristoph. nisi potius sit, in qua viri perimuntur: ex ἀνὴρ, & δαΐζω.

Ἀνδροδάμαν, mariti domitricem, acc. sing. ab ἀνδροδάμας, αος, ὁ, Dor. pro ἀνδροδαμὴς. Ex ἀνὴρ, & δαμάω.

Ἀνδροδάμας, ε, ὁ, qui viros domat.

Ἀνδροδάμη, ε, ὁ, vocatur gemma quædam, sic dicta, quod impetus hominum domet. Plin. Vide ἀνδροδάμαν.

Ἀνδροδημὶς, ἡ, Hesychio est ἡ ὑπανδρος γυνὴ, subjecta viro mulier.

Ἀνδρόδομοι, exp. q. d. ἀνδρὸς δόμος, triclinium. Hesych. & Suid.

Ἀνδροθεὰ Ἀθήνη, fortissima Minerva.

Ἀνδροθόη, ex viro. in Epigr. ab ἀνὴρ.

Ἀνδροκμὴς, exp. a viro interfectus; & apud Eurip. ἀνδροκμῆτες ἀγωνίαι, sunt certamina, in quibus viri laborant. Est idem cum ἀνδρόκμητος.

Ἀνδρόκμητος, ε, ὁ, ab homine laboratus: ab ἀνὴρ, & κάμνω, p κεκμηκα.

Ἀνδροκόβηλος, ε, ὁ, exp. nequam, improbus, veterator. Suid. & Hesych. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & κόβηλος, ὁ.

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, cædes virorum, ἀνδροκτασίη, dat. sing. ἀνδροκτασίαων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ, & κτείνω.

Ἀνδροκτονία, ἡ, homicidium: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἔκτονα, præt. med. verbi κτείνω, κτενῶ, ut & ἀνδροκτασία, est ex 2. perf. præt. pass. ejusdem Th. κτείνω, præt. ἔκτακα.

Ἀνδροκτόνος, homicida. Plut.

Ἀνδρολέτειρα, exp. virorum perditrix. Æschines. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ὄλλυμι, f. ὀλῶ, ab inusit. ὀλέω: unde ὀλετὴρ, ὁ, & ὀλέτειρα, ἡ.

Ἀνδρολήμη, ἡ, exp. virilem habens animi elationem, i. e. ἀνδρὸς ἔχουσα λῆμα. Hesych.

Ἀνδρολῳὰ, &

Ἀνδρολῴη, corporum pigneratio, quæ dabatur contra eos, apud quos homicidium perpetratum fuerat: ex ἀνὴρ, & λαμβάνω, capio: unde λῆψις, acceptio.

Ἀνδρολογέω, ῶ, & ἀνδρολογίζω, milites conquiro; delectum habeo; viritim lego, vel deligo.

Ἀνδρολογία, virorum delectio; ex ἀνὴρ, & λέγω, lego, deligo.

Ἀνδρομανεῖς, appellant Poetæ mulieres Spartanas: Plut. in Numa: quod viros furere faciant. ex ἀνὴρ, & μανία, furor.

Ἀνδρομανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, insaniens ob viros; viros insane amans, vel appetens: de muliere dicitur; ut contra vir dicitur γυναικομανὴς.

Ἀνδρομανία, ἡ, exp. virorum insanus amor, qualis est impudicarum mulierum.

Ἀνδρομάχη, exp. cum viris, vel cum viro decertans: in Epigr. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & μάχη, ἡ.

Ἀνδρόμεος, ἐη, ὁ, virilis, humanus, idem quod ἀνθρώπινος. Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρομήκης, ες, ὁ, ἡ, ad staturam, & altitudinem viri assurgens: ex ἀνὴρ, & μῆκος.

Ἀνδρόνικος, ε, ὁ, nomen viri. Gr. Victor.

Ἀνδρόομαι, ωμαι, exp. virile robur, vel ætatem virilem assumo; ad virilem ætatem pervenio; vir fio, togam virilem sumo: est pass. ab ἀνδρόω.

Ἀνδρόπαις, puer virilitatem præ se ferens, vel qui jam ad virilem ætatem tendit: ex ἀνὴρ, & παῖς.

Ἀνδροπλήθεια, hominum multitudo, seu conventus ex ἀνὴρ, & πλῆθος.

Ἀνδροπρεπὴς, viro convenies, virum decens: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & Th. πρέπω.

Ἀνδρόπωπον, dicitur pro ἀνδροπρόσωπον, hominis facies. Soph. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & πρόσωπον, ἡ, vel πρόσωπον, τὸ: pro quo per metaph. πρώρα, interdum sumitur.

Ἀνδρὸς, gen. sing. ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνδροσάθης, & ἀνδροσάθων, exp. virilia grandiora habens, membrosus; item, mutonatus: (inhoneste) Suid. & Hesych. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & σάθη, ἡ.

Ἀνδρόσαμον, ν, τὸ, vel

Ἀνδρόσαμος, ν, ὁ, dicitur ruta sylvestris: & sic dicta est, quod ejus flores, si digitis terantur, sanguineo succo madent. Dioscor. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & αἷμα, τὸ.

Ἀνδρόσινος, exp. hominibus noxius: ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & Th. σίνω: unde σῖνος, τὸ, & σίνις, ιδος, ὁ, ἡ.

Ἀνδροσφίγξ, γγος, ὁ, statua, quæ viri, & sphingis figuram habet.

Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo, ανδρεία.

Ἀνδρόω, virum fieri. ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνὴρ.

Ἀνδροφαγέω, ῶ, humana carne vescor: ex ἀνὴρ, & φαγω.

Ἀνδροφάγος, exp. hominivorus, seu homivorus; humana carne vescens.

Ἀνδροφθόρος, homines corrumpens, & occidens, ex ἀνὴρ, & φθορά.

Ἀνδρόφιλος, viri amicus. V. φίλος.

Ἀνδροφονέω, furo homicida; & interdum simpliciter, occido.

Ἀνδροφονία, ἡ, homicidium.

Ἀνδροφόνιος, gen. Jon. ab ἀνδροφόνος, ε, ὁ, homicida: ab ἀνὴρ, & φένω.

Ἀνδροφόνος, ὁ, homicida. Il. ω. Item specialiter, viros interficiens: ut ἀνδροφόνοι Λαναοὶ, apud Eurip. in Hec. a φόνος, ὁ.

Ἀνδρόφωνος, virilem vocem habens: a φωνὴ.

Ἀνδρόω, ῶ, exp. virilem reddo, virile robur ministro: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ.

Ἀνδρωδὲς, τὸ, pro ἀνδρεῖον, ἡ, virilitas, virile robur.

Ἀνδρώδη, virilem, acc. sing. ab ἀνδρώδης, εος, ες, ὁ, ἡ, ab ἀνὴρ.

Ἀνδρώδης, εστ, ὁ, ἡ, virilis: virum decens; viro forti dignus, seu forti animo præditus; magnanimus.

Ἀνδρωδῶς, viriliter, fortiter, ut virum fortem decet. ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς.

Ἀνδρωθὶς, ὁ, vir factus, a. 1. pass. part. ab ἀνδρόομαι. Ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρωθεῖσα, ἡ, dicitur, quæ cum viro consuevit; cui vir virginitatem eripuit. est f. a masc. ἀνδρωθείς.

Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, locus, ubi viri versantur; virorum diversorium. a Th. ἀνὴρ.

Ἀνδρωπὶς, ιδος, ἡ, idem quod, & ab ἀνδρὼν, ῶνος, domus pars, in quam viri seorsum a mulieribus se recipiunt.

Ἀνδρῶσε, virilis, ἀνδρεῖος: ab ἀνὴρ.

Ἀνδύεται, pro ἀναδύεται.

Ἀνδύομαι, pro ἀναδύομαι, emergo, exisio.

Ἄνδωκε, Dor. & Poet. pro ἀνέδωκε, porrexit, 3. sing. a. 1. act. Th. δίδωμι.

Ἀνεβάλλοντο, 3. sing. imperf. ἀνεβάλλοντο,

3. pl. ab ἀναβ

Ἀνέβη, conscendi

σαι. 3. pl. ἀνέβ

Ἀνεβαρβάρυξαν, ex

βαρβαρύζω.

Ἀνέβασον, Jon. p

1. verbi ἀναβαι

Ἀνεβραχε, insonu

Ἀνεγγυάω, ῶ, ex

ἐγγυάω.

Ἀνέγγυος, ὁ ἡ

lis, indotata,

sine sponsione

ἐγγυὴ, sponsio.

Ἀνεγείρω, experge

ρω, sed exp. &

inde

Ἀνέγειρτε, experg

Ἀνέγερτος, inexp

ctus, ex ἀνὰ

Ἀνέγκλητος, ε, ὁ

nequit, inculp

accusatus; ab

Ἀνεγκλήτως, irrep

ab ἀνέγκλητος.

Ἀνέγκυος, quæ ut

est gravida: e

Ἀνεγκωμίαστος, ε

laude affectus

μιάζω.

Ἀνεγνάμπτουτο, fl

a γναμπτω, pr

νεγνάμπτω.

Ἀνεγνωσθη, aga

ἀναγνωσθῆναι, f.

Ἀνέγνωσμαι, p. pa

γνωτε, 2. pl. a.

Ἀνέγρετο, concita

Ἀνέγρομαι, pro ἀ

ρος, pro ἀνεγερ

Ἀνεγχωρεστον, qu

impossibile: ex

Ἀνεδάφιστος, ε, ὁ

est: qui solo æq

ex α priv. & ἐδά

Ἀνεδέγμεθα, plu

χόμαι, pro ἀν

Ἀνεδέξην, a. 1. a

Ἀνεδέξατο, suscep

χομαι. ex ἀνὰ

Ἀνεδόλη, licenter,

νέομαι, laxo, re

Ἀνεδόκησον, subpex

Ἀνεδράμομεν, ες, ε

Ἀνεδῦ, prodiit,

δῦμαι. Th. δύω

Ἀνεδῦσαν, impert.

ex ἀνὰ, & δύω

Ἀνεδύσατο, emersi

Ἀνεδώκατο, reddidi

νεδίδωμι.

Ἀνεέργω, cohibeo

Ἀνεζύξατο, discessi

γνυμι. Th. ζεύ

Ἀνεζω, sublatum

colloco, & po

ζω, sedere faci

Ἀνεξαπύρησεν, revi

ναζωπυρέω, qu

πυρον.

Ἀνεῖκαν, pro ἀνῆκ

ab ἀείρω.

Ἀνεῖλατε, 2. pl.

ἀναθαλλω, revi

Ἀνειλὶς, ὁ, remi

ἀνείλω.

Ἀνειλόμητος, ε, ὁ

ε, & εἰλέω.

Ἀνείμενος, αι, ον,

pono, impono

Ἀνείλω, ις, ι, a

Item a. 2. ab

Ἀνειρεψάμην, ω,

ab ἀνατρέχω. T

Ἀνείδεος, ε, ὁ ἡ

mis, ut ἀνειδ

ctum. Philopo

ν post α euphon

τὸ, forma, fa

δω, video.

Ἀνειδωλοποιέω, ῶ,

ῶ, imaginem, v

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλος

repræsento: ex ἀνὰ, εἴδωλον, & ποιέω.

Ἀνεικαλόπτης, (est cum α priv. ante) cui contrarium est εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem quod εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, temeritas, futilitas, vanitas: ab εἰκαῖος, temerarius. Th. εἰκῆ, temere.

Ἀνίκαστος, ος, ὁ ᾗ ἡ, incomparabilis; nulli assimilandus; qui nulla imagine adumbrari potest; item, quem nulla conjectura assequi possis. Suid. ex α priv. & εἰκάζω, assimilo, comparo. Th. ἔοικα, similis, sum: unde εἰκώς, ότος, ὁ, similis.

Ἀνειλειθυία, vel ἀνειλήθυια, Lucinæ labores nondum experta; quæ nondum peperit: apud Eurip. ex α priv. (cum ν inserto ante vocalem, ut solet, euphoniæ gratia) & Εἰλειθυία, Lucina, dea, quæ parturientibus opitulatur; & pro ipso partu etiam ponitur.

Ἀνειλέω, ῶ, evolvo, i. e. involutum explico; vel pro Th. εἰλέω, volvo, voluto. Inde etiam verbale

Ἀνείλημα, τὸ, evolutio; vel involutio, & involucrum. unde ἀνειλήματα dicuntur σάφοι, i. e. formina, ab Hippocrate.

Ἀνείλημται, contractum est, p. pass. 3. sing. ἀνειληφώς, ὁ, p. part. act. ab ἀναλαμβάνω, contraho.

Ἀνειλίττω, revolvo; item ἀνειλίττω, idem quod ἀνειλέω. ex ἀνὰ, & εἰλίττω.

Ἀνείλλω, idem cum ἀνειλέω: ex ἀνὰ, & εἴλλω, idem quod Th. εἰλέω.

Ἀνεῖλον, ες, ε, sustuli, interemi, a. 2. act. ἀνελόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

Ἀνειμένη, p. part. pass. f. g. ab ἀνίημι.

Ἀνειμένος, η, ὁ, (partic. ab ἀνίημι) remissus, solutus, liber, curis solutus: item, dissolutus, diffusus, tam in bonam, quam in malam partem sumpto vocabulo.

Ἀνειμένως, remisse, solute, licenter, negligenter; adverb.

Ἄνειμι, redeo. Th. εἶμι, eo.

Ἀνείμων, ὁ ἐκ ἔχων εἵματα, non vestitus, vel male vestitus.

Ἀνεῖν, Jon. pro αὐδᾶν, conficere, finire.

Ἀνεῖσα, remisisse, vel omisisse, infin. ab a. 2. ind. act. ἄνῆλα. inde part. ἀνεῖς, fœm. ἀνεῖσα. a. 2. infin. m. ἀνεῖσθαι. Sed ἀνεῖσθαι, est p. inf. pass. ab ἀνίημι, emergo.

Ἀνεκεῖν, edicere, proclamare, publice pronunciare: item, referre, renunciare, est infin. ab ἀνεῖπον, ex alto, vel publice dixi, publicavi, respondi. ex ἀνὰ, & εἶπον, dixi, aor. 2. ind. verbi ἔπω, dico.

Ἀνέργω, arceo, propello, repello, inhibeo. Idem quod ἀνείργω: ex ἀνὰ, & εἴργω, cohibeo.

Ἀνείρειν, Jon. pro πλεῖν, nectere. Th. εἴρω.

Ἀνειρξις, inhibitio. Plut. de Socr.

Ἀνείσυσαν, 3. pl. a. 1. act. subduxerunt. Th. εἴω.

Ἀνείρω, Jonica, & Poetica epenthesi ρ, dicitur pro ἀνέρω, interrogo; vel potius ἀνείρομαι frequentius ponitur pro ἀνέρομαι, in passiv. interrogo, rogo. ex ἀνὰ, & εἴρω, dico.

Ἀνειρωτάω, apud Poetas, & Jonas. Item

Ἀνειρωτίζω, apud Suid. idem quod Th. ἐρωτάω, ῶ, interrogo, percontor.

Ἄνεισαν, 3. plur. aor. 1. ἀνεῖσα, ab ἄνειμι, ascendo, redeo: ex ἀνὰ, & εἶμι, eo.

Ἀνεῖσθαι, remissum esse, præt. perfect. infin. passiv. ab ind. ἀνεῖμαι. vide ἀνίημι.

Ἀνεισόδως, inaccessus; ad quem non patet ingressus. Plut. ex α priv. & εἴσοδος.

Ἀνεισφόρως, η, ὁ ᾗ ἡ, immunis; qui tributum non solvit: ex α priv. & εἰσφορά.

Ἄνεκε, 3. singular. imperf. act. ἀνεῖχε, μεν, passf. ab ἀνέχω, sustineo: ab ἀνὰ, & ἔχω.

Ἀνέω, Poet. pro ἀνέω, vel ἀνήω, Jon. vel Attice pro ἀνῶ, a. 2. sub. act. ab ἀνίημι.

Ἄνεωθεν, adverb. ab origine, desuper. Thema ἐνώς.

Ἄνεως, Poet. interdum idem quod ἄνωθεν, ὑπερθεν, superne, eminus. Th. ἐκὰς procul.

Ἀνεφάβατος, ex quo non est egressus; invius: ex α priv. & ἐκβαίνω, exeo.

Ἀνεφιάστως, qui vi compelli nequit; inviolabilis. Plut. unde

Ἀνεφιάστως, inviolabiliter: ex α priv. & ἐφιάζω, vi exturbo; ex ἐκ, & βιάζω.

Ἀνεφοίτητος, qui non peregrinatur; peregrinationibus carens: ut ἀνεφοίτητος ἡμέρα, dies, qua peregrinari fas non est, ex α priv. & ἐφοιτάω.

Ἀνεφόρητος, η, ὁ, ἡ, inenarrabilis: ab α, ἐκ, & διηγέομαι.

Ἀνεφορήτως, inenarrabiliter: adv. ab ἀνεφορήτος.

Ἀνεφύλακτος, η, ὁ ᾗ ἡ, inultus; ex α priv. & ἐφυλάκω.

Ἀνέφυστος, non editus, non vulgatus: ut liber ἀνέφυστος, ἀνέφυστος θυγάτηρ, Dem. filia nondum elocata, sed indotata, & innupta: ex α priv. & ἐφύστος.

Ἀνέφοδος, excursum, & effugium non habens: Epigr. impervius: ex α priv. & ἔφοδος, excursio: item, pervius. ab ἐστρέχω.

Ἀνεφθέρματος, qui calefieri non potest: caloris expers: ex α priv. & ἐκθερμαίνω, excalefacio, quod ex ἐκ, & θερμαίνω.

Ἀνέχθιστον μίασμα, inexpiabile scelus: ab α priv. & ἐκθύομαι, placo, expio.

Ἀνέχλαγον, vocem in altum sustulerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω.

Ἀνεχλάλητος, η, ὁ, ἡ, ineffabilis, ex α, ἐκ, & κλαλέω.

Ἀνέχλειπτος, η, ὁ, ἡ, non cessans, perpetuus: ab α, ἐκ, & λείπω.

Ἀνεχλιπής, indeficiens, indefinitus: ex α priv. & ἐκλείπω.

Ἀνεχλύστως, a quo rationes non petuntur; cujus rationes subduci non possunt: ex α priv. & ἐκλογίζομαι.

Ἀνέχομαι, 3. sing. a. 1. ind. ab ἀναχομίζω, adfero. f. ἐσω. Th. κομέω.

Ἀνέχτη, percussus est, 3. sing. a. 2. pass. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω.

Ἀνέχπλυτα, τὰ, Hesych. sunt manifesta, exaudita: item, ineffabilia, infanda: ex α priv. & ἐκπύω, exauditus.

Ἀνεχπίμπλημι, repleo: ex ἀνὰ & ἐκπίμπλημι, expleo; quod ex ἐκ, & πίμπλημι.

Ἀνέχπληκτος, imperterritus, impavidus: ex α priv. & ἐκπλήσσω. unde adv.

Ἀνεχπλήκτως, intrepide, secure, constanter.

Ἀνέχπλυτος, indelebilis, non elutus: ex α priv. & ἐκπλύνω.

Ἀνεχποίητος, qui non potest educi, extrahi, aut expelli: ut ὀδὼν ἀνεκποίητος, apud Hippocr. in Aphor. ex α priv. & ἐκποίητος.

Ἀνεκπύητος, η, ὁ ᾗ ἡ, insuppurabilis; qui ad suppurationem perduci non potest: ex α priv. & ἐκπυέω, idem quod ἐκπυέω, suppuro; ad suppurationem perduco; quod ex ἐκ, & πυέω, idem; a πύω.

Ἀνέχραγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, clamo.

Ἀνεκτός, ὸν, ὁ, ἡ, tolerabilis: ab ἀνέχω: hinc ἀνεκτότερον, tolerabilius, comp.

Ἀνεκτῶς, adv. tolerabiliter.

Ἀνεκφύκτως, quem nemo effugere potest; item, cui non licet effugere: ex α priv. & ἐκφεύγω.

Ἀνεκφοίτητος, non prodiens: ex α priv. & ἐκφοιτάω, exeo, prodeo; quod ex ἐκ, & φοιτάω.

Ἀνέκφορος, quem efferre non licet, i. e. evulgare. Eust. ex α priv. & ἔκφορος.

Ἀνέκφραστος, η, ὁ ᾗ ἡ, ineffabilis: ex α priv. & ἐκφράζω.

Ἀνεκφώνητος, ineffabilis, non expressus: ex α priv. & ἐκφωνέω.

Ἄνελαιος, sine oleo: ex α priv. & ἔλαιον, ου, τὸ, oleum.

Ἀνέλεγκτος, certior, quam qui redargui possit, confessus, manifestus: Plat. invictus, inexpugnabilis; item, non convictus, irrefutatus: ex α priv. & ἔλεγκτος.

Ἀνελεγκτος, sine reprehensione, sine argumento, & probatione.

Ἀνελεημόνως, crudeliter, immisericorditer.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ, ἡ, immisericors: ex α & ἐλεήμων.

Ἀνελεῖν, a. 2. inf. ἀνέλη, 2. sing. sub. ἀνελοῖν, part. ἀνελόσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀναιρέω, tollo.

Ἀνελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis morositas.

Ἀνελευθεριότης, idem; avaritia, sordida parsimonia. a sequente ἀνελεύθερος.

Ἀνελεύθερος, α, ὁ, illiberalis: ex α & ἐλεύθερος.

Ἀνελίφθω. vide ἀναλαμβάνω.

Ἀνελινύω, tempus tero, otior: fere idem cum simplici Th. ἐλινύω, quiesco, otior.

Ἀνέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio; item, explicatio.

Ἀνέλιπτος, apud Schol. Theocr. expon. ἐ μὴ ἑλίσσων τὸν πόδα, non torquens, trahens, seu volvens pedem, i. e. non incedens: ex α priv. ἑλίσσω, & πέλ.

Ἀνελίσσω, vel ἀνειλίττω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verso, apetio, explico: ex ἀνὰ, & ἑλίσσω.

Ἀνελκύω, attollo, sursum traho, retraho, subduco: ex ἀνὰ, & ἑλκύω.

Ἄνελκον, imperf. ἀνεῖλκον, sursum trahio: ab ἕλκω.

Ἀνέλκωτος, η, ὁ, non ulceratus; qui ulcus non sensit: ex α priv. & ἑλκόω, ulcero, exulcero: unde ἕλκωτος, q. vide.

Ἀνελλήνιστος, hellenismum non recipiens; alienus a Græca consuetudine: ut ἀνελλήνιστος σωτυξις, de barbara, & incongruente constructione: ex α priv. & ἑλληνίζω, quod vide.

Ἀνελλιπής, ὁ ᾗ ἡ, cui nihil detrahi potest; cui nil deest, non deficiens: ex α priv. & ἐλλιπής, quod vide.

Ἀνέλλιπτος, ὁ, claudus, χωλός. Hesych. ὁ τοῖς ποσὶ μὴ ἀλλόμενος, qui pedibus non saltat: ex α priv. ἅλλομαι, & πούς.

Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, aufero.

Ἄνελοντο, sumpserunt, a. 2. m. Jon. pro ἀνείλοντο, ab ἀναιρέω.

Ἀνελπίζω, despero.

Ἀνέλπισις, desperes, a. 1. sub. ab ἀνελπίζω. f. ἐσω. p. κα. Th. ἐλπίς.

Ἀνελπισία, ας, ἡ, desperatio.

Ἀνέλπιστος, ὁ, desperatus: ab ἀνελπίζω.

Ἀνέλυτρος, ὁ ᾗ ἡ, detectus, non involutus: ex α priv. & ἔλυτρον.

Ἀνελών, όντος, ὁ, a. 2. part. ἀνέλωμι: 3. pl. a. 2. sub. ab ἀναιρέω.

Ἀνέμβατος, inaccessus, avius, &c. ex α priv. & ἐμβαίνω. vide.

Ἀνέμεινε, a. 1. ind. act. ἀνεμείνατε, 2. pl. verbi ἀναμένω.

Ἀνεμέσητος, carens invidia; non invisus.

Ἀνεμεσήτως, citra invidiam: ex α priv. & νεμέσητος.

Ἀνεμέω, ῶ, revomo: ab ἐμέω.

Ἀνέμητος, indivisus, individuus, non distributus, ἀμέριστος; ex α priv. & νέμω.

Ἀνεμίδιος, ἀνεμιώδης, & ἀνέμιος, α, ὁ ᾗ ἡ, vento plenus, vanus, evanidus, subventaneus: ut ἀνεμιώδη πνήματα, expon. fœrus evanidus; item metaphorice ἀνεμιώδης ἀνθρωπος, homo levis, inconstans. Item ἀνεμίδιον, diminut. q. d. ventulus. Plat. omnia ab ἄνεμος.

Ἀνεμίζω, ventis agito. f. ἐσω, p. ἀνέμικα, parr. præs. pass. ἀνεμιζόμενος, ventis agitatus. Th. ἄνεμος.

Ἀνέμιμνε, expectabat, imperf. ab ἀναμίμνω, Poet. pro μένω.

Ἀνεμνήθη, recordatus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi μνάομαι.

Ἀνεμοδρομος, cursor, qui a ventis impellitur; vel cursor, qui cum ventis currit: ex ἄνεμος, & δρόμος.

Ἀνεμόεις, εντος, ὁ, ventosus: ἀνεμόεν ἱστίον, ventosum velum.

Ἀνεμοκοίτας, dicebantur quidam apud Corinthum incantamentis quibusdam ventorum tempestates sedantes, teste Eust. q. venti sopitores: ex ἄνεμος, ventus, & κοῖτος, ου, ὁ, idem quod Th. κοίτη, ἡ, cubile, lectus; item dormitio, somnus.

Ἄνεμος, υ, ὁ, ventus, gen. ἀνέμοιο, Jon. dat. pl. ἀνεμέσσι, q. ab ἄημι.

Ἀνεμοσκεπης, ες, ὁ, ἡ, a vento tegens: a σκέπω, & ἄνεμος.

Ἀνεμοσπάραγος, ὁ, ἡ, vento perstrepens: ab ἄνεμος, & σπαράσσω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀνεμοτροφής, & ἀνεμοτρεφής, ές, ὁ, ἡ, a vento nutritus, & auctus, seu corroboratus: ab ἄνεμος, & τρέφω.

Ἀνεμοτρόπος, ος, ὁ, ἡ, qui a vento versatur. Th. τρέπω.

Ἀνεμοφθορία, exp. corruptio, quæ fit a vento. Suid. ex ἀνεμόφθορος, a vento disperditus, seu a vento periens. Ofee c. 8.

Ἀνεμόφθορος, ος, ὁ, ἡ, arefactus: ex ἄνεμος, & φθείρω.

Ἀνεμοφόρητος, a ventis disjectus; a ventis in diversas partes latus: ex ἄνεμος, & φορέω.

Ἀνεμόω, ventilo.

Ἀνεμπλήκτως, idem quod ἀνεκπλήκτως, audacter, imperterrite, intrepide: ex α priv. & ἐμπλήκτος.

Ἀνέμπλοος νοῦς, navis non navigans, i. e. stans, seu quiescens. Non. ex α priv. & ἐμπλέω.

Ἀνεμπόδιστος, non impeditus, liber: ex α priv. & ἐμποδίζω, unde adv.

Ἀνεμποδίστως, nullo negotio; sine impedimento: libere, absque offendiculo.

Ἀνέμπτωτος, qui incidere non potest. Laert. in Zen. item, irreprehensus, inculpatus: ex α priv. & ἐμπίπτω, incido, illabor: unde ἔμπτωσις, ipsa actio incidendi, casus, lapsus.

Ἀνεμφάντος, non demonstratus: ex α priv. & ἐμφαίνω.

Ἀνεμφατος, ὁ, ἡ, carens efficacia: sine emphasi, seu significatione expressa; luculentam speciem non præbens. unde adv.

Ἀνεμφάτως, sine efficacia, vel non expresse.

Ἀνεμώδης, ες, ὁ, ἡ, ventosus.

Ἀνεμώκης, ες, ὁ, ἡ, venti celeritatem habens: ex ἄνεμος, & ὠκύς.

Ἀνεμώλια, nomen herbæ apud Theophr. Hist. Pl. l. 7. c. 10. quæ eadem esse creditur cum τῇ ἀνεμώνῃ, papavere.

Ἀνεμώλιος, ὁ, ἡ, ventosus, vanus, inanis. exp. etiam q. d. qui vento rapitur, & ita perditur. Il. φ. Od. δ. & λ. & sic componi potest ex ἄνεμος, ὁ, & inusit. ὤλιος, f. ὀλέσω, pro Th. ὄλλυμι. Etymologus tamen compositum esse negat: quo sensu ad ἄνεμος, voce derivata, pertinebit. Hinc ἀνεμώλια βάζειν.

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod spirante vento aperiatur.

Ἀνεμώτις, fuit cognominata Minerva in quodam Peloponnesi loco, quod ibi ventum sedaret pernicioſum. a Th. ἄνεμος, ὁ.

Ἀνενδεής, ἐος, ὁ, ἡ, non indigus: ab α, & ἐνδεής.

Ἀνεπιδείκτως, qui sine ostentatione est, non ostentator: ex α priv. & ἐπιδείκνυμι. Unde ἐπίδειξις.

Ἀνεπίδεκτον, κ, τὸ, quod fieri nequit: ab α, & ἐπιδέχεται, fieri potest.

Ἀνεπίδεκτος, exp. qui non ἐπιδέχεται, i. e. non contingens, seu accidens, vel nunquam contingens, ideoque ἀδύνατος, & ἀνεγκλήτος. Hesych. ἀνέπιδεκτον exp. ἀπαράδεκτον.

Ἀνεπιδόξως, citra indigentiam: ab ἀνεπιδεής.

Ἀνεπιδοίαστος, ος, ὁ, ἡ, indubitatus, & indubitabilis. unde

Ἀνεπιδοιάστως, dubio procul, sine dubio, indubitanter: ex α priv. & ἐπιδοιάζω.

Ἀνεπίδοτος, non remissus, nec languidus, vel in quo non est remissio, nec languor; item, rigidus, non exorabilis. ex α priv. & ἐπιδίδωμι. unde etiam

Ἀνεπιδότως, non remisse, non languide, nec perfunctorie, bona fide.

Ἀνεπιεγκεῖν, a. 2. inf. ἀνεπιένεγκε, part. ἀνεπιενεγκών, a. 2. inf. ἀνεπιενεγκεῖν, part. ab ἀναφέρω, subduco.

Ἀνεπίεκτο, emisit, 3. pers. sing. a. 1. m. Jon. & Poet. pro ἀνῆκατο. Hinc ἀνεπιεκάμενος, part. ἀνεπιένης, a. 1. part. act. ab ἀναφέρω, sustollo, emitto.

Ἀνεπιεργής, effectu carens, iners.

Ἀνεπίεργος, idem: ex α priv. & ἐνεργής.

Ἀνεπίδτεν, respiravit, a. 1. ex ἀνεπίθω, quod a πέθω.

Ἀνεπιθυμίη, ἡ, erumpens, p. m. Att. part. f. g. verbi ἀναφέρω. Gen. 40. 10.

Ἀνεπιθυσίαστος, non afflatus divino numine; non fanaticus, non vesanus: ut ἀνεπιθυσίαστος ἔρως, non insanus amor; qui fanaticos non facit, Plut. in Amatoriis. ex α priv. & ἐνθυσιάζω.

Ἀνεπιόητος, indoctus, inexercitatus, inexpertus: item passive, inexcogitatus, imperceptus: ex α priv. & ἐπινοέω.

Ἀνεπιόχλητος, non perturbatus, placatus, quietus: ab ἐνοχλέω.

Ἀνέπιπτες, remittentes, nom. pl. a. 2. part. ἀνίημι, ἐντος: ab ἀνίημι.

Ἀνεπίπτοκτος, ος, ὁ, ἡ, non affabilis: hominum congressus refugiens: insociabilis: ex α priv. & ἐμπυγχάνω.

Ἀνεπίπτωτος, exp. indelebilis: ex α pr. & ἐξαλείφω, quod interdum idem signif. cum Th. ἀλείφω, ungo.

Ἀνεπίπτωτος, exp. qui falli non potest, seu decipi; & ex Aristot. Pol. 8. pro eo, qui non decipitur: ex α priv. & ἐξαπατάω, f. ήσω.

Ἀνεπίλεγκτος, qui refutari, & coargui non potest: ex α priv. & ἐξελέγχω.

Ἀνεπιπόητος, ος, ὁ, ἡ, imperscrutabilis: ex α & ἐξερεύνάω.

Ἀνεπίπτωτον, inquisitum, indicta causa: ex α, & ἐξετάζω.

Ἀνεπίπτωτος, non examinatus: non exploratus; diligenti examine non cognitus, seu perquisitus, ut ἀνεπίπτωτος βίος, vita, in qua non inquiritur. Unde adv.

Ἀνεπίπτως, sine examine, inexplorato, sine delectu, vel discrimine.

Ἀνεπίπτωτος, qui inveniri nequit, non inventus, incompertus, incomprehensibilis: ex α priv. & ἐξευρίσκω.

Ἀνεπίπτωτος, non expositus, non enarratus, aut explicatus: ex α priv. & ἐξηγέομαι.

Ἀνεπίπτω, tolerantia. Verbale ab ἀνέχω.

Ἀνεπίπτεια, clementia, patientia, malorum tolerantia.

Ἀνεπίπτεκες, κ, ὁ, ἡ, tolerans malorum: ab ἀνέχομαι, & κακόν.

Ἀνεπίπτω, patientiam accommodo in tolerandis malis.

Ἀνεπίπτως φέρειν, æquo animo ferre.

Ἀνεπίπτηρος, ος, ὁ, ἡ, proprie, qui exsiccari non potest; vel qui exsiccatus non est; item, non exsuccus, seu succosus: ex α priv. & ἐκμαίζω, humecto, humefacio: a Th. ἐκμάς, άδος, ἡ, humor, vapor.

Ἀνεπίπτωτος, implacabilis; qui placari nequit: ex α priv. & ἐξιλάσομαι.

Ἀνεπίπτωτος, exitum non habens, impervius. Hesych. ex α priv. & ἔξιτος, egrediens, ab ἔξειμι, vel ἐξέρχομαι.

Ἀνεπιχείρητος, ος, ὁ, ἡ, impervestigabilis: ex α, & ἐξιχνιάζω, investigo. f. άσω. p. act. Th. ἴχνος.

Ἀνεπίπτωτος, ος, ὁ, ἡ, qui nullum habet exitum: ab α, & ἔξοδος.

Ἀνέπτομαι, tolerabo, f. 1. m. ab ἀνέχω.

Ἀνέπτονται, Jon. pro ἀνέπτανται, 3. pl. præs. ab ἀνίημι, laxo.

Ἀνέπτυστος, incultus, incelebris, non feriatus, non hilariter transactus: ex α priv. & ἑορτή.

Ἄνεως, & ἄνεος, Attice, mutus, tacitus, vocis expers: item, impos animi; ἄφρων, & τῷ νοῦ ἐκπεπληγμένος; apud Hipporr. Est ejusd. Th. & comp. cum ἄνους.

Ἀνεψιαπή, vel ἀνεψιαπία, Hesych. est stupor, quo aliquis stat ἄνεως, & velut attonitus: ex ἄνεως, & ἵσταμαι.

Ἀνεπάγγελτος, non vocatus, vel invocatus, ἄκλητος, non denuntiatus, non indictus. Polyb. ex α priv. & ἐπαγγέλλω.

Ἀνεπαίσθητος, qui non sentitur; ὃ οὐκ ἔστιν αἰσθησις, insensibilis: ex α priv. & ἐπαισθάνομαι, quod vide.

Ἀνεπαίσθητως, ita ut non sentiatur: est adv. ab ἀνεπαίσθητος.

Ἀνεπάϊστος, ος, ὁ, ἡ, non auditus; vel qui audiri nequit. Athen. l. 9. non denuntiatus; non indictus. Exp. & ἄγνωστος ab Eust. ex α priv. & ἐπάϊστος, is, de quo auditum est; qui innotuit. verbale ab ἐπαΐω, idem quod Th. ἀΐω, audio, inaudio: item, intelligo, sentio.

Ἀνεπαίσχυντος, ος, ὁ, ἡ, inverecundus, impudens: ex α & ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπαισχύντως, inverecunde, impudenter; adv. ab ἀνεπαίσχυντος.

Ἀνεπάλλακτος, non alternans; seriem continuam habens, Aristot. de animal. l. 2. de dentibus loquens ζῶα ἀνεπάλλακτα vocat, quibus sunt dentes continui; ut est bos, equus.

Ἀνεπάλμενος, Poet. pro ἀνεφαλλόμενος, ex ἀνεφάλλομαι, resilio: ex ἀνά, ἐπί, & ἅλλομαι.

Ἀνέπαλτο, resiliit, erectus est: ab ἀνά, pro ἄνω, sursum, ἐπί, & ἅλτο.

Ἀνεπανόρθωτον, ος, τὸ, non emendabile ex α, & ἐπανορθόω, hoc ab ἀνορθόω, rursus erigo, corrigo.

Ἀνεπανόρθωτος, exp. qui emendari, & corrigi nequit: ut Philo de mundo, ἀνεπανόρθωτα ὑπὸ Θεοῦ, exp. perfecta, & consummata Dei. vide sing. neutr. ἀνεπανόρθωτον.

Ἀνέπαφος, intactus, liber: quem attingere nequeas; idem quod ἀνέφαπτος: item, sincerus, purus: ut ἀνέπαφος ὑπόθηκη, intactum pignus, & nemini oppignoratum: ex α priv. & ἐπαφάομαι.

Ἀνεπαφρόδιτος, qui sine Venere, & gratia est, invenustus, illepidus: ex α priv. & ἐπαφρόδιτος, seu ἐπαφρόδητος, venustus: ex ἐπί, & ἀφρόδιτη, Venus.

Ἀνεπαχθής, ἐος, ὁ, ἡ, odio, & invidia carens, non molestus, quietus: ex α priv. & ἐπαχθής.

Ἀνεπαχθῶς, non molestè, non gravate: ut ἀνεπαχθῶς φέρω, non gravate fero. Thuc. Item, non invidiose, apud Hermog. est adv. ab ἀνεπαχθής.

Ἀνέπεισα, persuasi, a. 1. ab ἀνεπείθω.

Ἀνέπεμψα, remisi, a. 1 ab ἀναπέμπω.

Ἀνέπεσα, ας, ε, discubui, a. 2. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ab ἀναπίπτω.

Ἀνεπήδησε, saltavit, 3. sing. a. 1. ab ἀνεπηδάω, f. ήσω. Th. πηδάω, salio.

Ἀνεπηρίαστος, ος, ὁ, ἡ, inoffensus, injuriæ immunis: ex α priv. & ἐπηρεάζω.

Ἀνεπεί, nihil dicens, mutus, taciturnus: ex α priv. & ἔπος.

Ἀνεπίβατος, inaccessus, impervius: ex α priv. & ἐπίβατος.

Ἀνεπιβούλευτος, cui insidiari nemo potest, insidiis non obnoxius; ab insidiis rutus. Unde τὸ ἀνεπιβούλευτον, insidiarum securitas, tranquillitas: ex α priv. & ἐπιβούλευτος.

Ἀνεπίγραφος, ος, ὁ, ἡ, titulo carens. Th. γράφω.

Ἀνεπίδεης, non indigens: minime, vel nulla re indigens: ex α pr. & ἐπιδέομαι.

Ἀνεπίδειπτος, qui est sine ostentatione, non ostentator, ex α priv. & ἐπιδείκνυμι.

Ἀνεπίδεκτος, non capax; non admittens, qui recipere non potest: item, impossibilis. ex α priv. & ἐπιδέχομαι.

Ἀνεπίδετος, ος, ὁ, ἡ, non obligatus: ex α priv. & ἐπίδετος, obligatus; ab ἐπιδέω, obligo; quod ex ἐπί, & δέω, ligo.

Ἀνεπίδηκτος, minime mordens, qui sine erosione: ex α priv. ἐπί, & δάκνω, δήξω, mordeo.

Ἀνεπίδικος, purus, & controversia vacuus, de quo nulla est controversia: ut καθαρὰ ἀνεπίδικος. ex α priv. & ἐπίδικος.

Ἀνεπιδόκητος, non expectatus, qui non expectatus venit: ex α priv. ἐπί, & δοκάζω, expecto.

Ἀνεπίδοτος, ον, ὁ, nihil proficiens; qui proficere nequit: ex α priv. & ἐπιδίδωμι.

Ἀνεπιείκής, ἐος, ὁ, ἡ, durus, immitis, iniquus, sævus, unde

Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas.

Ἀνεπιεικῶς, inique. ἀνεπιεικέστερον, iniquius, inhumanius. ex α priv. & ἐπιεικής.

Ἀνεπίκριτος, & ἀνεπίκριτος, ος, ὁ, ἡ, adhæsione carens: ex α priv. & ἐπικρίνω.

Ἀνεπίκλητος, nulli criminationi obnoxius, nec reprehensioni, irreprehensus; inculpatus. Xen. Unde adv.

Ἀνεπικλήτως, citra reprensionem, irreprehense; ex α priv. & ἐπίκλητος.

Ἀνεπικούρητος, auxilio destitutus; cui opem nemo tulit: ex α priv. & ἐπικουρέω.

Ἀνεπίκριτος, de quo statui, aut decerni non

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

non potest: ex α priv. & ἐπιτρέπω, item, imbecillis; qui nec sensibili, nec intelligibili judicio utitur.

Ἀνεπίληπτος, ον, ὁ, ἡ, qui reprehendi non potest, reprehensioni non obnoxius, inculpatus: ἀνεπίληπτος τὸν βίον: & ἀνεπίληπτος τοῖς τρόποις, ex α, & ἐπιλήπτης, reprehensus. Th. λαμβάνω.

Ἀνεπιλήπτως, irreprehense, inculpate, ita ut quis non meretur reprehensionem.

Ἀνεπίλησος, α, ὁ ☞ ἡ, inoblitus; sine oblivione; non absconditus: ex α priv. & ἐπιλανθάνομαι.

Ἀνεπιλογίστως, inconsiderate; ex α priv. & ἐπιλογίζομαι, computo; item, perpendo, considero; quod ex ἐπὶ, & λογίζομαι.

Ἀνεπιμέλητος, incuriosus, qui nullam curam habent: ex α priv. & ἐπιμέλητος.

Ἀνεπίμικτος, exp. commercia cum cæteris non exercens: & ἀνεπίμικτος πόλεμος dicitur bellum, cujus tempore nulla ultro citroque commercia exercentur. & ἀνεπίμικτος ῥυπαρίας, exp. sordes nullas mixtas habens: atque inde adv.

Ἀνεπιμίκτως, non admittendo permistionem: ex α priv. & ἐπίμικτος.

Ἀνεπίμονος, ον, ὁ & ἡ, non permanens, non durabilis. Plut. de Educ. ex α priv. & ἐπιμένω.

Ἀνεπινόητος, inconsideratus, improvisus, incogitabilis. ex α priv. & ἐπινοέω. unde ἀνεπινόητον, quod mente concipi non potest, quod comminisci non possumus.

Ἀνεπιξεστος, ον, ὁ, ἡ, impolitus, imperfectus: ab ἐπιξέω, in superficie rado. Th. ξέω.

Ἀνεπίπλαστος, ον, ὁ & ἡ, nulla simulatione fucatus; non fictus; non fucatus: ex α priv. & ἐπιπλάσσω, vel ττω, illino, inspergo; quod ex ἐπὶ, & πλάσσω.

Ἀνεπίπλεκτος, qui aliis non permiscetur: ex α priv. & ἐπιπλέκω.

Ἀνεπίπληκτος, inculpatus, irreprehensus.

Ἀνεπιπλήκτως, adv. irreprehense, inculpate.

Ἀνεπιπληξία, reprehensionis carentia: ex α priv. & ἐπιπλήσσω, vel ττω, objurgo, increpo, castigo verbis, quod ex ἐπὶ, & πλήσσω, percutio.

Ἀνεπίῤῥεκτος, ον, ὁ, ἡ, nondum consectus, vel libatus: ab ἐπιῤῥέζω, sacrificio. Th. ῥέζω, sacrifico.

Ἀνεπισήμαντος, ὁ, non notabilis, nullo notabilis indicio, inobservabilis: item inglorius, & obscurus, ex α priv. & ἐπισημαίνω, indico.

Ἀνεπισκέπτως, inexplorate, inconsiderate: ex α priv. & ἐπισκέπτομαι, considero.

Ἀνεπισκεύαστος, ὁ, qui talis est, ut instaurari non possit, irreparabilis: ex α priv. & ἐπισκευάζω, instauro.

Ἀνεπισκήνωτος, ὁ, immunis ab hospitiis præbendis exercitui in transitu, vel principis commeatui; qui copiarii, & parochi fungi munere non obstringitur. ex α priv. & ἐπισκηνόω, diversor.

Ἀνεπισκεψία, ἡ, inconsiderantia, incogitantia: ex α priv. & ἐφίσταμαι, mentem adhibeo ad aliquid.

Ἀνεπίσκοπτος, ὁ, incultoditus, inobservatus, qui sine curatore est: ex α priv. & ἐπισκοπέω, præsum.

Ἀνεπίστατος, ὁ, incognitus, inobservabilis; proprie, cui animum non advertimus: qui nulla animadversione consideratur.

Ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, ignorantia, imperitia, inscientia: (cui opponitur ἐπιστήμη) a sequente

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, imperitus: ab ἐπιστήμων, sciens.

Ἀνεπιστρεπτί, sine reditu.

Ἀνεπίστρεπτος, ὁ μὴ ἐπιστρέφων, Hesych. qui non muratur, qui non convertitur. ex α priv. & ἐπιστρέφω, converto.

Ἀνεπιστρεπτής, ὁ, securus, non curans, inexorabilis, qui mutari nescit.

Ἀνεπιστρέφως, more eorum, qui non curant.

Ἀνεπίστροφος, ὁ, incuriosus.

Ἀνεπίσχετος, ον, qui inhibitus, aut repressus non est; qui inhiberi, seu reprimi non potest: ut ἀνεπίσχετος ὁρμὴ, effrænatus impetus, ex α priv. & ἐπίσχω, idem ac ἐπέχω, contineo, cohibeo, reprimo.

Ἀνεπίτακτος, ὁ, injussu aliquid agens; item invictus, fortis: ex α priv. & ἐπιτάσσω, jubeo.

Ἀνεπίτατος, ὁ, expers intensionis, qui intendi non potest. ex α priv. & ἐπιτείνω, vehementius intendo.

Ἀνεπιτεχνήτως, inartificialiter, non consulto, ex industria, citra artem. ex α priv. & ἐπιτέχνητος, arte factus, artificialis; ab ἐπιτεχνάομαι, insuper machinor, & molior. vel simpliciter, machinor, molior,

Ἀνεπιτήδειος, ον, ὁ ☞ ἡ, non idoneus, incommodus: ut ἀνεπιτήδειοι βρῶσεις. item dissentaneus, apud Plut. Item ἐχθρὸς, inimicus.

Ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas: Synes. Ep. 142.

Ἀνεπιτηδείως, non apte: adv. Vide sequens ἀνεπιτήδειος.

Ἀνεπιτήδευτος, Jon. pro ἀνεπιτήδειος, ὁ, ineptus: ab α & ἐπιτήδευσις, idoneus.

Ἀνεπιτίμητος, i. e. ἀμελέτητος, non accuratus: ut ἀνεπιτίμητος βάδισις, incompositus incessus, vel inartificialis: ex α priv. & ἐπιτιμάω, do operam.

Ἀνεπιτηδεύτως, sine affectatione, non accurate: adv. ab ἀνεπιτήδευτος, non accuratus.

Ἀνεπίτιμητος, ὁ, irreprehensus, non increpandus: ex α priv. & ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἀνεπίτροπος, ὁ, tutoribus carens: ex α pr. & ἐπιτρέπω, permitto, curæ trado.

Ἀνεπίφατος, ον, ὁ ☞ ἡ, non apparens. Quintil. l. 4. c. 1. oratio remissa, ac sine ostentatione, modesta, sine ullo timore, ἀπροσδόκητος, ἀμιγὴς. Hesych. ex α priv. & ἐπιφαίνω, ostendo.

Ἀνεπιφάτως, ex insperato, inopinanter, seu inopinato, repente, secreto: a præced. ἀνεπίφατος, dissimulatus.

Ἀνεπίφθονος, ὁ, minime invidiosus, ab invidia alienus: ut ἀνεπίφθονος ἐπωνυμία, Plut. in Cic. Item non reprehensus, reprehensioni non obnoxius, unde adv.

Ἀνεπιφθόνως, non invidiose. Item inculpate, citra reprehensionem. Thuc. ex α priv. & ἐπίφθονος, ὁ, obnoxius invidiæ.

Ἀνεπίφραστος, ὁ, qui excogitari non potest; quem comminisci non licet: ex α priv. & ἐπιφράζω, ὑμαι, intelligo.

Ἀνεπίφραστος, ον, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀπροσδόκητος, improvisus: ex ἐπιφράζομαι, intelligo.

Ἀνεπιχάλιν, nihil cedendo. Hesych. ex α priv. & χάζω, cedo, do locum, recedo, retrocedo.

Ἀνεπιχείρητος, ὁ, qui talis est, ut invadi non possit.

Ἀνεπιχείρητος, ὁ, insuperabilis, inaccessus, quem conatu nullo assequaris: ex α pr. & ἐπιχειρέω, conor, aggredior.

Ἀνεπόπτευτος, ὁ, qui non inspexit. ita diceba tur is, cui jus non erat spectare τὰ μυστήρια, arcana, nimirum Cereris sacra. Hyperid. Suid. ex α priv. & ἐποπτεύω, inspicio, specto.

Ἀνεπόψιος, ὁ, qui non videt, vel non videtur, invisus, ἀθεώρητος: ex α priv. & ἐπόψιος, aspectabilis.

Ἀνεπτάμαν, sursum volavi; Dor. pro ἀνεπτόμην, 2. 2. m. verbi ἀνίπταμαι, Th. πτάμαι, volo, as.

Ἀνεπτοίητο, stupescebat, 3. sing. pluſq. p. pass. ab ἀναπτοέω, f. ήσω. p. ἀνεπτόημαι. Ex ἀνὰ, & πτοέω, ω, terrefacio.

Ἀνέρ, pro ἀνέρα, acc. sing. ἄνερες, nom. pl. ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνέρατος, ον, ὁ, ἡ, inamabilis, & ab amore alienus, invisus: ab α & ἐράω.

Ἀνέργαστος, ον, ὁ ☞ ἡ, inelaboratus, incultus, rudis: item qui factus, seu fabrefactus non fuit: ex α priv. & ἐργάζομαι, operor.

Ἀνερεθίζω, & ἀνερεθίζομαι, instigo, irrito: ex ἀνὰ, & ἐρεθίζω, lacesso.

Ἀνέρυστος, sive ἀνέρκτος, dicitur ὁ μὴ ἐρυστὸς, sive ἐρυγμένος, qui fractus non est, mola nimirum, aut pistillo; item non cribratus; vel, qui cribrari nequit. ex α priv. & ἐρυστός.

Ἀνερείπτω, & ἀνερείπτομαι, vel ἀνερέπτομαι, rapio, corripio: item passive corripior, rapior, ex ἀνὰ, & ἐρέπτω, edo; proprie, raptim, sive affatim edo, ut bruta animantia: ἀπὸ τ ἔρας, a terra, in quam inclinata edunt; quasi ἔραν κύπτειν.

Ἀνερειψακώτη, abripiens, a. 1. m. part. ab ἀναρέπτομαι. Th. ἤρετο, everto.

Ἀνερόζω, (cum ἀνὰ præfixo) idem ac simplex thema ἐρόζω, eructo, emitto.

Ἀνερυνάομαι, & ἀνερυνάω, idem ac simplex ἐρυνάω, investigo, invenio: & ἀνερύζομαι: Apollon. 2. ἀνερύζεται εἰς ἅλα βάλλων, influit in mare, i. e. χειμαῤῥεῖ ἐς ἅλα.

Ἀνερώω, idem ac ἀνέρομαι, interrogo, rogo: item idem ac ἀναγορεύω, proclamo, prædico, ex ἀνὰ, & ἔρω, dico, interrogo.

Ἀνεψιός, ὁ, μικαιὸς, ἄγονος, i. e. incaprificatus; proprie de ficu, cui non sunt adhibiti ἐρινοί, h. e. caprifici fructus, ut ad maturitatem perveniat. unde ἀνεψιὰ συκῆ, ficus non caprificatæ. Proverbio dici solet in inutiles, & a quibus nihil frugis expectandum sit. ex α priv. & ἐρινεὸς, seu ἐρινὸς, caprificus arbor, seu fructus, ficus sylvestris.

Ἀνέρως, vel ἀνήρως, ὁ, de quo non contenditur; ex α priv. & ἐρίζω.

Ἀνερμάτιστος, ον, ὁ ☞ ἡ, non saburratus, saburra, seu fulcro non stabilitus; & meraph. apud Plut. de homine animi fluctibus agitato, minime confirmatus. ex α priv. & ἐρματίζω, idem ac ἐρμαίζω, fulcio, stabilio.

Ἀνερμήνευτος, ὁ, ineffabilis, inexplicabilis; ex α priv. & ἑρμηνεύω, interpretor.

Ἀνέρομαι, vide supra in ἀνείρω, interrogo.

Ἀνερπύζω, subrepo. Item

Ἀνέρπω, sursum serpo, seu repo. ex ἀνὰ, & ἕρπω, a Th. ἕρπω, repto.

Ἀνερράγην, ης, ἡ, erupi, a. 2. ind. pass. verbi ἀναῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀνερραμμένος, ον, ὁ, consutus, p. part. pass. ab ἀναῤῥάπτομαι. Them. ῥάπτω, suo.

Ἀνερρίφθω ὕπατος, renuntiatus sum consul. Plut. & inde ἀνερρίφθαι, renuntiatus, ut ἀνερρίφθαι στέφανος, proclamata corona, apud Demost. est aor. 1. pass. & ejus part. ex ἀνὰ, & ἐρρίφθω, quod vide cum ἐρίφθω.

Ἀνέρρωγα, rescissum est, p. m. ab ἀναῤῥήγνυμι. Vide ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀνερύω idem ac ἀνέλκω, sursum traho: item retraho, quasi retro traho; abstraho: ex ἀνὰ, & ἐρύω, traho.

Ἀνέρχομαι, subeo; redeo. f. ἀνελεύσομαι. a. 2. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀνερωτάω, & ἀνερωτίζω, interrogo; sæpe rogo: ex ἀνὰ, & ἐρωτάω, interrogo.

Ἄνες, remitte, omitte, imp. ab ἀνίημι.

Ἀνέσαμι, reduxero, persuadero, ab ἀνίζω, a. 1. opt. Th. ἵζω, vel ἕω, pono, colloco.

Ἄνεσαν, 3. pl. ab ἀνίημι.

Ἀνεσείω, exedo, erodo: ex ἀνὰ, & ἰσθίω, edo.

Ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio: ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνέσπερος, ὁ, vespere carens: ut ἀνέσπερος ἡμέρα, Naz. ex α priv. & ἕσπερος, vesper.

Ἀνέστυτο, exsiliebat, pluſq. p. pass. verbi ἀναστύω. Vide ἔστυμαι, moveor.

Ἄνεσχαν, Æol. Syncop. pro ἀνέσχασαν, 3. pl. a. 2. ind. ἀνέχω, Dor. pro ἄνεσχ, 3. sing. ab ἀνίσχημι, surgo.

Ἀνεσχόασι, Jon. pro ἀνεσχήκασι, resutrexerunt, 3. pl. p. verbi ἀνίσχημι. Sic ἀνεσχεώς, Jon. pro ἀνεσκεώς, parr.

Ἀνέσχε, surrexi, a. 2. ab ἀνίσχημι, surgo.

Ἀνέστιος, ον, ὁ, domo carens; quasi ἐστίαν μὴ ἔχων, qui incertis sedibus vagatur: ex α & ἑστία, ἡ, focus.

Ἀνεταμιεύη, ἡ, perturbata, apud Hippocr. Dicitur autem de urinis.

Ἀνεταμιεύως, perverse, præposlere. ab

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ωκαρίφω, converto.

Ἀνέσχετο, sustulit, 3. sing. a. 2. m. ἀνατρέχω, ἀνδρ, ab ἀνέχω, tolero.

Ἀνετάζω, inquiro, quæstioni subjicio. f. άσω, p. ἀνήτακα. Ex ἀνά, & ἐτάζω, scrutor.

Ἀνέταιρος, ος, ὁ, qui nullos habet amicos; proprie, carens sodalibus. Plut. ex α priv. & ἑταῖρος, socius, sodalis.

Ἀνέτειλε, producebat, a. 1. ab ἀνατέλλω.

Ἀνετέος, ὁ, remittendus, laxandus.

Ἀνετεροίωτος, ος, ὁ, ἡ, qui alteratus non est, vel alterari nequit; in aliam, atque aliam conversionis speciem non mutabilis. Aristot. de mundo. ex α priv. & ἑτεροιόω, altero, immuto.

Ἀνέτιθετο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνατίθημι, impono.

Ἀνετικός, ή, όν, vim habens remittendi, resolvens: item remissionem indicans. ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνέτοιμος, ος, ὁ, imparatus: ex α priv. & ἕτοιμος, ὁ, ἡ, paratus.

Ἄνετος, ος, ὁ, ἡ, laxus: item patens, omnibus apertus; expertus: item remissus, dissolutus, licentius habitus, solutus omni imperio: item Deo cuipiam dicatus. Unde

Ἀνέτως, solute, laxe, remisse, licenter. ab ἀνίημι, remitto.

Ἄνευ, absque, sine: adv. regit genit. ἄνευθεν procul. ἄνευθεν ἐμεῖο, sine me.

Ἀνευάζω, idem ac simplex εὐάζω, evan clamo, evo, i. e. ovo; vel generalius, ovando celebro. Nonn. ab εὐοῖ, idem cum εὐοῖ, evoe.

Ἀνεύθετος, ος, ὁ, ἡ, non appositus: ex α priv. & εὔθετος, ὁ, ἡ, aptus.

Ἀνεύθυνος, incomplanata, nom. pl. ab ἀνεύθυνος, ὁ, ἡ, crimine carens.

Ἀνευθυνία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione.

Ἀνεύθυνος, ος, ὁ, ἡ, crimine carens, sine pœna, non obnoxius, noxa solutus, seu qui in judicium vocari nequit.

Ἀνευθύνως, adv. de illis dicitur, qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii, ut sunt tyranni. Th. εὔθυς, εος, ὁ, rectus.

Ἀνεύκτος, ὁ, non optabilis; non optandus: item non optans, in Epigr. ex α priv. & εὐκτός, ὁ, optabilis.

Ἀνευλαβής, ὁ, ἡ, incautus, irreligiosus, impius: ex α priv. & εὐλαβής.

Ἀνευρών, a. 2. inf. ab ἀνευρίσκω, invenio. Th. εὑρίσκω, invenio.

Ἀνεύρεσις, ὁ, inventio, adinventio: ex ἀνά, & εὕρεσις: unde εὑρετής, ὁ, inventio.

Ἀνεύρετος, ος, ὁ, non inventus, incompertus, irrepertus.

Ἀνεύρησις, εως, ἡ, inventum: ab ἀνευρίσκω, invenio.

Ἀνευρίσκω, f. ἀνεύρήσω, p. ἀνεύρηκα, a. 2. ἀνεῦρον, ος, ὁ, reperio, invenio, comperio, apud Plat. Thuc. Exp. etiam comminiscor, excogito, adinvenio: apud Athen. l. 2.

Ἀνευρισμός, & ἀνεύρυσμός, ὁ, dilatatio, laxatio: ab ἀνευρύω, idem ac εὐρύω.

Ἀνευρος, ος, ὁ, ἡ, enervis, non nervosus, debilis. Aristot. ex α pr. & νεῦρον, τὸ, nervus.

Ἀνευφημέω, celebro, faustis ominibus prosequens: item lamenta edo, seu clamorem cum ejulatu. Plat. in Phæd. & Soph. in Trachin. ex ἀνά, & εὐφημέω.

Ἀνεύφρωτος, ὁ, expers lætitiæ, & oblectationis: ex α priv. & εὐφραίνω, lætor.

Ἀνευφωνέω, cum planctu, & gemitu exclamio. Soph. ex α priv. & εὔφωνος, conciunus.

Ἀνεύχεσθαι, deprecari ea, quæ ante sumus precati, Plato. παλινῳδεῖν ἐν τῇ εὐχῇ, Plato. ex ἀνά, & εὔχομαι, precor.

Ἀνεφαίνετο, imperf. pass. ἀνέφηνε, act. ab ἀναφαίνω, appareo. Th. φαίνω, appareo.

Ἀνεφάνετο, 3. sing. a. 1. m. ἀνέφηνε, a. 1. act.

Ἀνέφαπτος, ὁ, intactus; idem cum ἀνέπαφος, ὁ, intactus.

Ἀνέφελος, ὁ, non nubilus, innubis, serenus: ut ἀνέφελος ἀήρ, apud Aristot. de mundo. Pro eodem dicitur & Poet. ἀτίφελος, metri gratia: ex α priv. & νεφέλη, ἡ, nubes.

Ἀνέχμωτος, ὁ, ad quem pertingere, aut pervenire non possumus; i. e. viribus nostris major. ex α priv. & χμωτός, ὁ.

Ἀνεωίγησε, 3. sing. aor. 1. act. ab ἀναφωνέω, ῶ, exclamo. f. ήσω. p. ἀνατεφώνηκα. Th. φωνή, ἡ, vox.

Ἀνεχάζετο, recedebat, imperf. pass. ex ἀνακάζω, cedo.

Ἀνεχέγγυος, ὁ, incredibilis. ἄπιστος: ex α priv. & ἐχέγγυος, ὁ, fide dignus.

Ἀνεχθέντος, attracti, a. 1. part. pass. ab ἀνέγκω, quod ab ἀνά, & ἕλκω. Alii pro ἀνενεχθέντος, ab ἀναφέρω, refero.

Ἀνεχείμαν, Dor. pro ἀνεχείμων, sustinerent. Ἀνέχοιτ', pro ἀνέχοιτο, ferret, præs. opt. ab

Ἀνέχομαι, tolero. imperf. ἀνειχόμην, & ἀνεσχόμην, ος, ετο. f. ἀνέξομαι, a. 2. m. ἐσχόμην, ες, ετο, toleravi. Th. ἔχω, habeo.

Ἀνέχω, sustollo, tollo, sursum attollo; erigo in altum: ut Il. η. χεῖρας ἀνέσχον, manus sustulerunt. Interdum pro in prerio habeo, honoro: ut Od. τ. θεοὺς ἀνέχοντα, pro τιμῶντα. Item retineo, inhibeo, ut ἐπέχω: ut ἀνέσχε τὰς ἑαυτοῦ νῦας. Plur. Item neutraliter, cesso, desino. Item promineo, emineo, existo; attollor, exsto, i. e. extra appareo, apud Plut. & aliquando pro erumpo, seu orior. unde dicitur & Sol ἀνέχειν, apud Xen. & apud Thuc. l. 7. ἀνέχοντα ἄκρα, promontoria excelsa: ex ἀνά, & ἔχω, habeo.

Ἀνέχων, ὁ, sustinens, præs. part. ab ἀνέχω, tolero, extollo.

Ἀνεχώρησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω, revertor, me recipio.

Ἀνέψιατος, ος, ὁ, ἡ, incoctilis præ duritie.

Ἀνέψητος, ὁ, non coctus, non elixatus: ex α priv. & ἕψω, elixo, coquo.

Ἀνεψιά, ᾶς, ἡ, consobrina: q. ab ἀνάπτω, annecto, vel ab ἑψία, colloquium, ut inter familiares.

Ἀνεψιαδῆ, ἡ, filia consobrini.

Ἀνεψιάδης, & ἀνεψιαδῆς, ὁ, filius ex consobrino, patruelis, vel amitini filius.

Ἀνεψιός, ὁ, ὁ, fratris, aut sororis filius, consobrinus, patruelis.

Ἀνεψιότης, ητος, ἡ, cognatio patruelium, & consobrinorum. Plato in legibus.

Ἀνέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναψύχω, refrigero. f. ξω. Th. ψύχω, frigefacio.

Ἄνευ, muti, nom. pl. ab ἄνευς, ως, ὁ, tacitus.

Ἀνεύ, adv. mute, vel tacite; itidem ab ἄνευς, ως, ὁ, tacitus.

Ἀνεύ, signif. idem ac ἀνά, prout exp. subigo hordea maldefaciens aqua.

Ἀνεῦγμα, p. m. Att. ab ἀνοίγω, aperio.

Ἀνεῳγμένος, ὁ, apertus, p. part. pass.

Ἀνεῶνται, dimissi sunt, pro ἀνεῖνται, p. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. subj. m. pro ὠνῶνται, ut ἀφέωνται pro ἀφῶνται.

Ἀνέῳξα, ας, ε, aperui, a. 1. ab ἀνοίγω.

Ἄνεως, ω, ὁ, silens, mutus, 4. simpl. q. ab α, & ἄημι, clamo.

Ἀνέωχα, p. Att. ἀνέῳγθα, & in 3. pl. ἀνέῳχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω, aperio.

Ἄνη, ης, ἡ, perfectio, absolutio, factum: (idem quod ἄνυσις) est ab ἄνω, idem ac & Poetice pro ἀνύω, perficio.

Ἀνῆ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνηβάω, præs. inf. ab

Ἀνηβάω, ῶ, repubesco, f. ήσω. Th. ἥβη.

Ἀνηβώντεσσι, ὁ, repubescens, revigescens. ab eod. Th.

Ἄνηβος, ὁ, ἡ, impubes; qui nondum debitam attigit ætatem: ex α priv. & ἥβη, pubes.

Ἀνήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἀνήγαγον, subduxi, vel subduxerunt: ab ἀνάγω.

Ἀνήγγειλαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἀναγγέλλω. ἀνήγγελμι, ης, ῃ, a. 2. pass.

Ἀνηγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι, narrare. Th. ἡγέομαι, ὁ, præeo, duco.

Ἀνήγεμόνευτος, ὁ, duce, & rectore carens: ex α priv. & ἡγεμονεύω, dux sum.

Ἀνήγερτος ὕπνος ὀλέθρου, somnus exitii, i. e. mors ipsa, apud Nonn. ex α priv. & ἔγειρομαι, surgo.

Ἀνήδονος, ὁ, illætabilis, gravis & molestus: ex α priv. & ἡδονή, ἡ, voluptas.

Ἀνήδυντος, ος, ὁ, ἡ, insuavis, insulsus ex α priv. & ἡδύνω, oblecto.

Ἀνήδυτος, ος, ὁ, non conditus, nulla suavitate jucundus. Idem ac ἀνήδυντος, ὁ, ἡ, insuavis.

Ἀνηδῶς, molestè: adv. ab α, & ἡδύς, dulcis.

Ἀνήεσαν, redierant, Att. pro ἀνῆσαν, pl. pluſq. perf. m. ab ἄνειμι, redeo.

Ἀνῆκα, pro ἀνῆκε, dimisisset, a. 2. sub. ἀνίημι. Forte etiam in pl. perf. m. pro ἀνεῖκει, Att. ἀνῆκε.

Ἀνήθινος, ος, ὁ, ἡ, anethinus. ex anetho confectus, seu constans: ut ἀνήθινος στέφανος, apud Theocr. & ἀνήθινον μύρον, apud Dioſc. l. 1. c. 62. Item ἀνήθινος οἶνος: ex ejusdem l. 5. c. 6. a Th. ἄνηθον, τὸ, anethum.

Ἄνηθον, ος, τὸ, anethum, herba: παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quod cito crescat.

Ἀνηθοποίητος, ὁ, non moratus, citraque decorum; bonis non instructus moribus. ex α priv. & ἠθοποιέω, mores formo.

Ἀνήϊξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, prosilio, exsurgo cum impetu. Th. αἴσσω, irruo.

Ἀνήϊον, sursum, vel rursum ibam: ab ἀνά, & ἤϊον.

Ἀνῆκε, remisit, 3. sing. a. 1. ab ἀνίημι, remitto. ἀνηκάλιμι, a. 1. m.

Ἀνήκεστος, ος, ὁ, ἡ, insanabilis. Hinc

Ἀνηκέστως, adv. Ex α. & ἀκέσσω, quod ἀκέομαι, curo, medeor.

Ἀνηκόατος, ὁ, qui non exauditur; qui contemnitur.

Ἀνηκοΐα, ἡ, imperitia, surditas, & contumacia.

Ἀνηκόντιζε, resiliit, imperf. act. ab ἀναπηδάω, f. ήσω. Th. ἄομαι, jaculum.

Ἀνήκοος, ος, ὁ, qui non audit, ignarus, ex α priv. & ἀκούω, vel ἀκοή, ἡ, auditio.

Ἀνηκουστέω, ῶ, f. ήσω, proprie quidem non audio; sed capitur pro non auscultato, non obrempero, non sum dicto obediens. pro quo Poetæ dicunt etiam ἀνηκουστέω, ῶ. Th. ἀκούω, audio.

Ἀνηκουστία, ἡ, contumacia, q. d. pervicacia, contemptus, seu dedignatio aurem præbendi.

Ἀνήκουστος, ὁ, non exaudibilis, qui audiri non potest. unde ἀνήκουστον, τὸ, proprie non auscultandum: sed idem fere est quod ἀπόρρητον, non perficiendum, non concedendum. citatur & ex Epigr.

ἀνήκουστα πάσθη, pro inobedientia.

Ἀνήκω, convenio. f. ἥξω. p. ἧκα. part. præs. ἀνήκων, ουσα, ον, ascendens, perveniens, elatus. Ex ἀνά, & ἥκω, venio.

Ἀνηλέκαστος, ος, ὁ, destituta colo, vel etiam colum non tractans; ex α priv. & ἠλακάτη, ἡ, colus.

Ἀνήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἄλλομαι, salio.

Ἀνήλατος, ὁ, indomitus, inobsequens, contumax, παρὰ τὸ ἐλάω, τὸ ἐλαύνω, ἐλάσω, ἤλακον, ἐλάσμαι, ἤλασμαι, ἠλάσθην, ἐλάσθην, ἐλάσθαι, detractione τ σ: Etym. ut ἀνήλατος ἄκμων, incus indomita, Job. cap. 41.

Ἀνηλεγέω, contremno: ex α priv. & ἀλγέω, curo.

Ἀνηλεγέως, contemptim.

Ἀνηλεής, ὁ, immisericors, crudelis. etiam pro ἠλεής, prefixo ν pleonastico.

Ἀνήλειπτον, τὸ, indelebile, & pro eodem dicitur ἐπανήλειπτον, apud Eust. ex α priv. & ἀλείφω, vel ἐπανηλείφω: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἀλείφω, ungo.

Ἀνηλεώδια, ας, ἡ, squalor, qui contrahitur propter diutius omissa balnea, & unguenta. Est ab ἀνηλιφής, ὁ, ἡ, unctus.

Ἀνηλεῶς, immisericorditer, crudeliter.

Ἀνηλεγής, i. e. ἀμέριμνος, ὁ, non curans, neglectus.

Ἀνηλήτος, ὁ, non commiserandus, misericordia indignus. Æschin.

Ἀνῆλθεν, rediit, a. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀνηλιάζω, insolo, Soli expono; ex ἀνά, & ἡλιάζομαι, ad Solem expandere.

Ἀνήλιος, ος, ὁ, ἡ, opacus, sine Sole: ex α priv. & ἥλιος, Sol.

Ἀνήλιπος, ος, ὁ, excalceatus, non calceatus, sine calceis, ἀνυπόδητος: ἥλι-

γάρ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γὰρ ὑποδήμα, παρὰ τὸ ἑλίσσειν τὸν πόδα. Ex ω priv. & ἥλιψ, calceus.

Ἀνήκιστος, ἔστ, ὁ ἡ ἥ, non unctus, non illitus: ex α priv. & ἀλείφω, ungo.

Ἄνηλυσι, ως, ἡ, ascensus, ἀνοδος: ab ἀνέρχομαι, redeo.

Ἀνηλώθην, ης, ῃ, absumptus sum, 2. 1. pass.

Ἀνήλωκα, p. act. ἀνήλωσα, insumpsi, 2. 1. ab ἀναλίσκω, insumo, expendo.

Ἀνημελκτος, ν, ἡ, quæ non mulgetur. Th. ἀμέλγω, mulgeo.

Ἄνημον, pro ἀνέμαν, dimisimus, 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Syncop. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejusdem verbi. At ἀνῆμον est imperf. ab ἄνειμι significante ἀνέρχομαι, redeo.

Ἀνήμερος, ν, ὁ, ἡ, immitis: ex α & ἥμερος, mansuetus.

Ἀνημιοβολιαῖον, τὸ, semiobolare, valens pretium semioboli, τὸ ἡμιοβόλιον ἄξιον, est ex ἀνά, & ἡμιοβέλιον, semiobolus; quod ex ἥμισυς, dimidius, & ὀβολός, obolus.

Ἀνημιοβέλιον, ν, τὸ, semiobolus.

Ἀνήμωτος, ὁ, qui unguibus carpitur, fissusque non est: ὁ οὐκ ἠμυγμένος: ex α priv. & ἀμύσσω, lanio, vellico, scarifico.

Ἀνῆν, a. 2. act. ab ἀνίημι, relaxo.

Ἀνήνασθαι, a. 1. inf. m. recusasse, ab ἀνηνάομαι: ex ἀνανέομαι, p. ἀνήνημαι, σαι, ται.

Ἀνήνεικα, & Jon. ἀνήνοχα, a. 1. ab ἀναφέρω, offero. a. 1. pass. ἀνηνείχθην.

Ἀνήνεμος, ὁ, ab ἀναφίρομαι; ut ἀνήνεμος καπνός, subvolans fumus.

Ἀνηνείχθησαν, relati fuerunt, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναφέρω, refero.

Ἀνηνεμία, ἡ, ventorum vacuitas; tranquillitas. Aristot. a sequente

Ἄνηνεμος, ν, ὁ ἡ ἥ, sine ventis, tranquillus: ut ἀνήνεμος γαλήνη, in Epigr. ex α priv. & ἄνεμος, ventus.

Ἀνήνηται, repudiavit, p. pass. ab ἀναίνομαι, vel 3. sing. a. 1. m. sub. ab ἀναίνομαι, renuo.

Ἀνήνιος, ν, ὁ, idem ac ἀναίνιος, ὁ, innocuus.

Ἀνήνυθα, ας, ε, florui, p. m. ab ἀνθέω, floreo. f. ήσω, p. ἠνθηκα. p. m. ἠνθα, & per Epenth. ϖ ο, & Att. reduplicationem ἀνήνυθα. Th. ἄνθος, τὸ, flos.

Ἀνήνυορα, acc. ab ἀνήνωρ, ορος, ὁ, iners: ex α, & ἀνήρ, ὁ, vir.

Ἀνήνυστος, vel ἀνήνυτος, ν, ὁ ἡ ἥ, qui perfici nequit. Th. ἀνύω, perficio.

Ἀνήνωρ, ὁ, idem ac ἀνανδρος, qui non præstat se virum, minime fortis. ab ἀνανδρος, ignavus.

Ἀνήπται, dicatus est, p. pass. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω, accendo.

Ἀνηπύστης, ὁ, idem ac ἀκάπυστος, pervulgatus: ab ἀναπυνθάνομαι. Item τὰ ἀνήπυστα, Hesych. sunt ineffabilia, inaudita, ἀνάκουστα, inauscultabilia.

Ἀνηυτάω, sono, clamo: apud Mosc. Idyll. 2. ex ἀνά, & ἠυτάω; idem ac Th. αὐτάω, sono.

Ἀνήρ, ὁ, vir, ἀνδρός, ἀνδρί, ἄνδρα, ὦ ἄνερ. pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας. Ab ἀνω pro αὐω, sono.

Ἀνηρείθη, interemptus est, a. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω, occido, interimo.

Ἀνήρεκτος, ὁ, non fractus: idem cum ἀνάρεκτος, non fractus.

Ἀνηρείψαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀνερείπτομαι, rapio, corripio, pleonasm. ϖ ι, pro ἀνερέπτω. Ab ἕρεπτω, edo.

Ἀνήρεφής, ὁ, altus, vel alte tectus; sed proprie est tecto carens: ex ἀνά, vel α priv. & ἐρέφω, tego.

Ἀνηρκώς, ότος, ὁ, qui sustulit, Att. ἀνηρκαικώς, Jon. ἀναρρωικηκώς, part. præt. act. verbi ἀναιρέω, occido, interimo.

Ἀνήρ, ὁ, virilis. Etym. & Suid. dicunt ἀνήρ esse ἀνέυθρος, ἢ χήρας, ἢ παρθένος; derivantes ab ἄνω, i. e. πράττω: sed potius est ab ἀνήρ, ὁ, vir.

Ἀνηριθμησάμην, a. 1. m. ab ἀναριθμέω, enumero, f. ήσω. Th. ἀριθμός, ὁ, numerus.

Ἀνήριθμος, ν, ὁ ἡ ἥ, idem cum ἀναρίθμητος, innumerus, ἄμετρος. Item abjectus, vilis, qui in nullo habetur numero: ex α priv. & ἀριθμός, ὁ, numerus.

Ἀνήρικτος, ὁ, non divisus in minuta, idem cum ἀνήρεστος, non fractus.

Ἀνηρώας, ὁ, idem cum ἀνερώησος, incapricatus.

Ἀνήρισος, ὁ, idem cum ἀνέρισος, sine lite. ex α priv. & ἐρίζω, litigo, certo.

Ἀνηρός, ὁ, per Syncopen dicitur pro ἀνηρός, idem cum ἀνιαρός, tristis, mœstus, molestus: ab ἀνία, mœror.

Ἀνήροτος, ν, ὁ ἡ ἥ, inaratus. Th. ἀρόω, aro.

Ἀνήρπασε, rapuit, a. 1. ab ἀναρπάζω. Th. ἁρπάζω, rapio.

Ἀνηρώτευν, Jon. & Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. verbi ἀνερωτέω, Jon. & Dor. pro ἀνερωτάω, interrogo.

Ἀνησίδωρος, vel ἀνησιδώρα, ἡ, terræ epitheton: quasi munera elargiens: δῶρα enim, & δῶρον, munus est; & componitur cum ἀνίημι, fut. ἀνήσω, dimitto, relinquo.

Ἀνήστης, & ἀνήττητος, ὁ, & Dorice ἀνάστατος, idem ac ἀνίκητος, invictus, insuperabilis, non victus: ex α priv. & ἡττάομαι, vel ἥττημαι, vincor, superor, inferior evado, ab ἧσσων, vel ἥττων, minor, inferior.

Ἄνηστις, ὁ, idem ac νήστις, jejunus, per pleonasmum ϖ α. Athen. ex Cratino. Sed exponitur etiam, qui jejunus non est; ut sit α privans.

Ἀνήσω, ις, ι, f. 1. ab ἀνίημι, dimitto, relinquo: ἀνήσειν, inf.

Ἀνήφθην, a. 1. pass. ab ἀνάπτω, accendo.

Ἀνηχέω, resono: ex ἀνά, & ἠχέω, sono.

Ἀνηχθέω, a. 1. pass. ab ἀνάγω, subduco.

Ἄνθω, Att. pro ἀνέω, Poet. pro ἀνέω, Jon. pro ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι, relaxo.

Ἀνθαιρέσομαι, ήσομαι, sufficio in locum alicujus: item antefero, antepono: præeligo. ex ἀντί, præ, vel pro, & αἱρέομαι, ab αἱρέω, capio, eligo.

Ἀνθάμιλλος, ν, ὁ, æmulus, qui alicui in certamine, seu contentione est adversarius, ἀνταγωνιστής: ex ἀντί, contra, & ἅμιλλα, ἡ, contentio.

Ἀνθάπτομαι, fut. ψομαι, contra manus injicio; e contrario attingo: vicissim aliquid aggredior: item præsto, efficio, capesso. Interdum increpo, reprehendo. ex ἀντί, & ἅπτομαι, tango.

Ἄνθεα, flores, nom. pl. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθεῖ, floret, 3. sing. præs. ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω, p. ἠνθηκα. Ab ἄνθος, flos.

Ἄνθεια, ας, ἡ, nomen proprium loci.

Ἀνθείλοντο, in alterius locum delegerunt, 3. pl. a. 2. m. quod ab ἀναιρέομαι: quod ab ἀντί, pro, & αἱρέω, eligo. a. 2. εἷλον.

Ἀνθεικός, ὁ, ἡ, floridus, pro ἀνθινός.

Ἀνθέκαστον, ex contrario singuli: ex ἀντί, & ἕκαστος, unusquisque, quilibet.

Ἀνθεκτέον, inhærendum, amplectendum, vel adhærendum est, consequendum est, vendicandum est, vel resistendum: a Verbo ἀντέχομαι, resisto.

Ἀνθελιγμός, ὁ, pro quo Jonice est ἀντιλιγμός, voluratio, seu convolutio contraria: contrarius vortex: ex ἀντί, & εἱλίσσω, implico, volvo, agglomero.

Ἀνθέλιξ, ικος, pars auris, de qua ita Pollux l. 2. ἡ δὲ πᾶσα περιωγὴ ϖ ὠτός, ὑπὸ τὸ πτερύγιον, ἕλιξ, ἣ τὸ ἀνθερικὸς αὐτῆς, ἀνθέλιξ: ita ut ἕλιξ, sive ἕλιξ sit extrema auriculæ ora, & ἀνθέλιξ appelletur opposita illi pars, in cujus medio cavitas est, quam κοχλίαν appellant. ex ἀντί, contra, & ἕλιξ, sive ἕλιξ, auris ambitus, & circuitus.

Ἀνθελκόντων, ut ἀνθελκόντων ἔχειν πασι, adversari, vel resistere aliis, quasi in contrariam partem trahendo. Bud. ex ἀντί, & ἕλκω, traho.

Ἀνθέλκω, contra traho; in diversum traho; ad me vicissim traho. Dicuntur etiam ἀνθέλκειν, inquit Bud. qui certatim in diversum trahunt: manum distineo, apud Plut. Item distinere, seu remorari; & neutraliter resistere, quasi contra trahendo. Et sic in pass. ἀνθέλκομαι, contra trahor; in diversum trahor; item distineor, revocor.

Ἄνθεμα, τὸ, idem ac ἀνάθημα, pro ἀνάθημα, execratio, quæ vide. Item saltatio quædam idiotarum erat; & Mazæ etiam species, Hesych.

Ἀνθέμεσσι, ὁ, Poet. pro ἀνθέμοσι, a. 2. part. m. Ex ἀνά, & τίθημι, pono.

Ἀνθέμιον, ν, τὸ, nigella: a floris decore.

Ἀνθεμίς, ίδος, ἡ, artemona, hodie chamomila. Vide Dioscor. l. 3. c. 154. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, floridus: ab ἄνθεμον, herba, de qua Theophr. lib. 7. cap. 13.

Ἄνθεμον, ν, τὸ, flos: ab ἀνθέω, floreo.

Ἀνθεμόρρυτος, ὁ, a flore fluens: ut ἀνθεμόρρυτον γάνος, liquor a flore fluens, pro melle. Eurip. ex ἄνθεμον, & ῥυτός, fluidus, fluens; a ῥύω, traho.

Ἄνθεμος, ν, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poet. floridus.

Ἀνθεμουργός, ὁ, apis, quæ ex floribus opus suum, i. e. mel conficit: ex ἄνθεμον, & ἔργον, opus.

Ἀνθεμώδης, εος, ὁ ἡ ἥ, floridus, florens; idem ac ἀνθεμόεις; & ab eodem Th.

Ἄνθεξις, εως, ἡ, rerentio, complexus mutuus. verbale ab ἀντέχομαι, fut. ἀνθέξομαι, adhæreo, amplector.

Ἀνθέξομαι, ῃ, ἔξεται, f. 1. m. ἀνθέξομαι, a. 1. m. sub. ab ἀντίχομαι, adhæreo.

Ἀνθερεών, ῶνος, ὁ, mentum. Dicitur ἀπὸ ϖ ἀνθέω, quod in mento barba efflorescat: unde & genæ ἄνθεσι παρειαὶ dicuntur, & ἄνθεις, apud Nonn. Ponitur etiam ἀνθερεών, pro ore, sed καταχρηστικώς, ubi dicit, ἐπέτεινεν ἀνθερεῶνα. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνθέριξ, ικος, ὁ, albucum, caulis asphodeli. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθέρικος, genit. ab ἀνθέριξ, ὁ, per pleonasm. ϖ ι, pro ἀθέρικος, idem ac ἀθήρ, arista.

Ἀνθερικοῦς, οῦ, ὁ ἡ ἥ, antherici formam referens: ab ἀνθέρικος, asphodeli fructus, vel caulis.

Ἄνθεσαν, Poet. pro ἀνέθεσαν, deposuerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀναθήκη, narro.

Ἄνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθέστηκα, p. act. ab ἀνθίστημι, resisto.

Ἀνθεστήρια, τὰ, Floralia: sic universim vocabantur festa Bacchi. Hesych. τὰ Διονύσια, Bacchanalia.

Ἀνθεστήριον, τὸ, secundum plerosque mensis censebatur fuisse Aprilis; sic dictus ἀπὸ ϖ ἀνθέω, quod tunc terra magna ex parte floreat, vel florere incipiat; & quod ἀνθεστήρια in eo octavo mense celebrabantur. Gaza tamen hunc octavum mensem Novembrem esse censuit.

Ἀνθεστηριών, ὁ, octavus erat anni mensis, Dionysio dicatus. ab ἄνθος, τὸ, flos.

Ἀνθεστιάω, vicissim, & mutuo accipere convivio sæpius. Plut. ex ἀντί, & ἑστιάω, epulor, convivium agito.

Ἀνθεσφόρια, τὰ, festa Proserpinæ; q. d. floriferta; quod eam Pluto legendis floribus occupatam rapuerit: ex ἄνθος, flos, & φέρω, fero.

Ἄνθετο, superposuit, pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνατίθημι, σ ο, τ ο: Ex ἀνατίθημι, impono.

Ἀνθέωσαν, Dor. pro ἀνθέσαν, acc. sing. f. g. præs. part. verbi ἀνθέω, floreo.

Ἀνθέωσι, 3. pl. Dor. pro ἀνθοῦσι, & hoc pro ἀνθέουσι: ab ἀνθέω, floreo. f. ήσω. Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθέω, ῶ, floreo, splendesco, niteo: item inclaresco, celebror; & illustris, seu in pretio, & honore sum: item cum dat. fcateo, exubero. a Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἄνθη, ης, ἡ, flos.

Ἄνθη, ης, ἡ, nomen urbis. quidam scribunt Ἄνθη.

Ἀνθηδών, όνος, ὁ, apis: παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.

Ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula: sic dixerunt in frugibus aliquot, ut in panico, & milio, & in plantis quibusdam, lanosum florem, qualis in summa arundine per auruminum floret. idem & πάππος dicitur. ἀνθήλη καλάμων, Dioscor. l. 1. c. 114. paniculæ flos, vel lanugo vertitur. Unde

Ἀνθήλιον, ν, τὸ, flosculus: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθήλιος, ὁ ἡ ἥ, Soli oppositus, orienti Soli obversus. Unde dicitur ἀνθήλιος σελήνη. Item ἀνθήλιοι dicuntur gemini Soles. Bud. & Suid. & nebulæ etiam, quæ Solem obscurant, ἀνθήλια vocantur. ex ἀντί, contra, & ἥλιος, Sol.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἄνθημα, ατος, τὸ, vel ἄνθησις, εως, ἡ, florum productio, quasi efflorescentia: ipsa florendi actio. At ἀνθήματα potius usurpatur plur. num. pro ἐξανθήματα, exanthemata, pustulæ, vitiligo.

Ἄνθημων, ὁ, floridus.

Ἀνθηρογραφεῖσθαι, floride scribi: ex ἀνθηρὸς, floridus, & γραφέσμαι, a γραφὴ, scriptura.

Ἀνθηρὸς, ὁ, florulentus, floridus. Sed dicuntur ἀνθηραὶ non solum herbæ, & stipites, sed aliæ etiam res metaphorice, ut colores. Item ἀνθηρὸν dicitur etiam, quicquid amœnum est, & jucundum aspectu. Unde ἀνθηρὸν, & τερπνὸν nonnunquam copulantur. Interdum etiam quod est jucundum auribus. Unde ἀνθηρότερον, ἢ χαριέστερον λέγοντας, apud Isocr. & Plut. hominem quoque ἀνθηρὸν dixit. a Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἀνθηρῷ, dat. sing. ab ἀνθηρὸς, ὰ, ὸν, floridus. Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθηρῶς, floride: item amœne, jucunde: ut ἀνθηρῶς λέγειν, apud Isocr.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum emissio, & editio: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθησυκάσμαι, ῶμαι, vicissim vincor, seu succumbo: ex ἀντὶ, & ἡσυκάσμαι, vincor.

Ἀνθητικὸς, ὴ, ὸν, ad florendum aptus, florendi vim habens; & floribus etiam fœcundus. a Th. ἄνθος, flos, & ἀνθέω, floreo.

Ἀνθηφόρος, floriger, in Epigr. ex ἄνθος, flos, & φέρω, fero.

Ἄνθιας, ου, ὁ, vocatur piscis quidam, a floriditate dictus. Aristot. l. 6. anim. c. 17. Vide Athenæum.

Ἀνθιερόω, ῶ, vicissim consecro: ex ἀντὶ, & ἱερόω, ab ἱερὸς, sacer, divinus.

Ἀνθίζω, facio florere; floridum reddo; floribus conspergo; varietate distinguo; multiplici materia, & venustate exorno: ut in Isocr. ἀνθίσαι βουλόμενοι τὸν λέξιν, concinnitatem, & nitorem orationi addere volentes. a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθινὸς, vel Ἀνθεινὸς, ὴ, ὸν, floridus; ab ἄνθος, flos.

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro; contra aliquem equo invehor. unde

Ἀνθιππασία, ἡ, decursio equestris: a Suida exponitur equestre certamen.

Ἀνθιππόω, idem ac ἀνθιππάζομαι, nam ἀνθιππόω ἀλλήλοις dicuntur a Xen. duo equites inter se contendentes. ex ἀντὶ, & ἵππος, equito.

Ἀνθεστάμενος, ὁ, præf. part. pass. ἀνθέστατο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνθίστημι, resisto. f. ἀντιστήσω: p. ἀνθέστηκα. a. 1. ἀντέστησα. 2. ἀντέστην. imperf. pass. ἀνθεστάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ, & ἵστημι, sto.

Ἀνθίστημι, contra statuo, oppono, ex adverso pono, adversarium statuo: ex ἀντὶ, & ἵστημι, sto. Sic & in pass. ἀνθίσταμαι, resisto, repugno, obsisto, reluctor, renitor, adversor: ut apud Thuc. l. 5. ἀνθισάντος αὐτῷ πράγματος, quum ei res non succederet.

Ἀνθεβάφος, ὁ, tinctor: ex ἄνθος, flos, & βάπτω, immergo: item tingo.

Ἀνθοβολέω, flores jacio, spargo flores, active: item fragro, redoleo.

Ἀνθοβόλος, ὁ, flores jaciens, vel emittens: item fragrans, florulentus: ex ἄνθος, flos, & βολέω, idem ac Th. βάλλω, jacio.

Ἀνθοβόσκων, flores alens: ex ἄνθος, & βόσκω, idem ac Th. βόω, pasco.

Ἄνθοδμὴν ἔχων, habens florem odoratum: ex ἄνθος, flos, & ὄζω, odorem reddo.

Ἀνθοδόκος, ὁ, ἡ, canistrum: παρὰ τὸ ἀνθη δέχεσθαι.

Ἀνθοκάρηνος, ὁ, caput floridum, seu floribus redimitum caput habens: ex ἄνθος, flos, & κάρηνον, caput, vertex.

Ἀνθοκρήπις πλωὴ, textum floridum; chordula filo floridulo contexta, limbus textilis; texta tænia; fasciola; vitta: ex ἄνθος, flos, & ἁρπὴ, trama.

Ἀνθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, libramentum, hæsitantia.

Ἀνθολκὸν, in contrarium vergens. ab ἀνθέλκω, retraho, contra traho, impedio; ex ἀντὶ, & ἕλκω, traho?

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florigera messis. Lucian.

Ἀνθολόγος, ὁ, ἡ, florilegus.

Ἀνθολογέμαι, flores decerpo, seu colligo. unde ἀνθολογέμενος, flores colligens, floribus vivens.

Ἀνθολόγιον, ὁ, florilegium; liber collectaneorum apud Suid. Anthologicon libri apud Plin. l. 21. c. 3.

Ἀνθομιλέω, vicissim conversor: ex ἀντὶ, & ὁμιλέω, versor.

Ἀνθομολογέω, vel ἐομαι, ῆμαι, constituo, pacisor, conventum, & pactum ineo: & interdum pro rem exponere: item vicissim gratias ago, vel confiteor. Ab ἀντὶ, & ὁμολογέω, confiteor.

Ἀνθομολόγησις, ἡ, pro quo dicitur ἀνθομολογία, in sacris scriptis confessio.

Ἀνθοπλίζω, contra armo: ex ἀντὶ, & ὁπλίζω, armo, paro.

Ἀνθοποιὸς, florificus, flores procreans: ex ἄνθος, & ποιέω, facio.

Ἀνθοπωλέω, flores vendo: ex ἄνθος, & πωλέω, vendo.

Ἄνθορε, exfiliit, Poet. pro ἀνέθορε, 3. sing. a. 2. ab ἀναθορέω. Th. θορέω, salio.

Ἀνθορίζω, contrariam definitionem facio; contrario modo definio. unde

Ἀνθορισμὸς, ὁ, definitio definitioni opposita: ex ἀντὶ, & ὁρίζω, definio.

Ἀνθορμέω, ῶ, sto contra in statione: proprie dicitur de navibus in statione ad resistendum hostibus, & ineundum prælium paratis. ex ἀντὶ, & ὁρμέω, sto in statione. Th. ὅρμος, portus, navium statio.

Ἄνθος, εος, τὸ, flos: πυρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι.

Ἀνθοσμίας, ου, ὁ, ut ἀνθοσμίας οἶνος, vinum habens florum odorem; odoriferum vinum. sic ἀνθοσμίαι λειμῶνες, prata floribus variis fragrantia. ex ἄνθος, & ὄζω, oleo: unde ὀσμὴ, odor.

Ἀνθοσύνη, ης, ἡ, Poet. floriditas. Citatur ex Anthol. Epigr. pro herbis luxuriantibus: a Th. ἄνθος, flos.

Ἄνθ' ὅτου, quare: interrogativum, & sine interrogatione.

Ἀνθοφορέω, flores fero, vel gero item flores comporto, seu conveho. ab ἄνθος, εος, τὸ, flos, & φορὸς, ὁ, fertilis, unde φορέω, produco.

Ἀνθοφόρια, & ἀνθοσφόρια, τὰ, idem ac ἀνθεστήρια, τὰ, festa Proserpinæ.

Ἀνθοφόρος, ὁ, idem ac ἀνθηφόρος, florigerus: ut & ἀνθοσφόρος dicitur pro eodem.

Ἀνθρηνὶς, ῖδος, ἡ, ἐ, florulentus, producens flores: in Epigramm. ἀνθρηνὶς πτέρυξι, ala florulenta: ex ἄνθος, flos, & φύω, produco.

Ἀνθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius; sic dictus eadem forma, qua κεραμεὺς dicitur pro laterario.

Ἀνθρακεύω, carbones conficio: item titiones facio.

Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum, seu prunarum strues. Item carbonaria fornax.

Ἀνθρακικὸς, ὴ, ὸν, ater, ut carbonarius; titionarii faciem habens.

Ἀνθρακίζω, idem ac ἀνθρακεύω. Et ἀνθρακίζον, carbonis, seu carbunculi speciem præ se ferens, aut colorem habens.

Ἀνθράκιον, ου, τὸ, diminut. carbunculus, parvus carbo. Interdum gemma. Item parvus caminus. Item μικρὸν τερπνὸν, ut & χυτροπόδιον, Hesych.

Ἀνθρακίτης, ου, ὁ, ἡ, niger ut carbo, colorem carbonis habens.

Ἀνθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna, ignis ex congestis carbonibus. Item Suidas ait, ἀνθρακίδας dici etiam pisces minutulos super carbonibus assari solitos.

Ἀνθρακόεις, Poeticum, ut ἀνθρακόεις πυρσὸς, apud Nonn. ignis ex carbonibus factus. Th. ἄνθραξ, ὁ, carbo.

Ἀνθρακοπώλης, ὁ, qui carbones vendit, carbonarius. Poll. l. 7. ex ἄνθραξ, ακος, carbo, & πώλης, ὁ, venditor.

Ἀνθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, seu converto, torreo, asso. & in pass.

Ομηρου κειμηλιον Β Βιβλιοθηκη Βερους

Ἀνθρωπομορφέω, hominem formo, a μορφὴ, forma.

Ἀνθρωπονομικὸς, ὁ, qui ad homines pascendos pertinet: ut ἀνθρωπονομικὸς ἐπιστήμη. Plat. in Polit. Th. νέμω, pasco; unde νομὴ & νομὸς, pascuum.

Ἀνθρωποπαθέω, humanum quippiam patior; humano more afficior, ago, loquor. ex ἄνθρωπος, & πάθος, passio.

Ἀνθρωποπάθεια, ἡ, humanus affectus; affectionibus humanæ naturæ se accommodans conditio.

Ἀνθρωποπαθὴς, ὁ, humanis passionibus, sive affectionibus obnoxius; item humano affectu præditus; seu humano affectu agens, loquens.

Ἀνθρωποπαθῶς, humano affectu, & more.

Ἀνθρωποποιία, ἡ, statuarum humana specie fictio, seu formatio, Componitur a ποιέω, facio, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωποποιὸς, ὁ, hominum fabricator, seu factor humanarum formarum; statuarius.

Ἀνθρωποπρεπὴς, ὁ, homini conveniens, hominem decens.

Ἀνθρωποπρέπως, humanæ naturæ convenienter: ex ἄνθρωπος, homo, & πρέπω, convenio.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, homo. sed ἀνθρώπους, Dor. pro ἄνθρωπας: παρὰ τὸ ἀναθρεῖν ἃ ὄπωπε: vel παρὰ τὸ ἄνω ὀρᾶν, vel ἄνω ῥέπειν.

Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura. a præced. ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωποφαγία, ἡ, esus hominum, vel humanæ carnis: a sequente

Ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, ἡ, humana carne vescens: ex ἄνθρωπος, & φάγω, comedo.

Ἀνθρωποφυὴς, ὲς, ὁ, ἡ, hominis naturam habens. Th. φύω, planto, gigno.

Ἀνθρωπώδης, ὁ, humanus. unde τὸ ἀνθρωπῶδες, humanum: ab Ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρώσκω, Poet. pro ἀναθρώσκω (quod vide) in Epigram.

Ἀνθυβρίζω, vicissim contumelia persequor. Plut. ex ἀντὶ, & ὑβρίζω, contumelia afficio.

Ἄνθυλλον, ου, τὸ, Plinio dicitur ἀνθυλλὶς, ίδος, ἡ, anthyllis, seu anthyllion, herba, quam falsulam vocat Ruellius; & Dioscorides atque ex eo Plin. dicunt, unam ejus speciem lenti esse simillimam, & dictam proprie anthyllion, alteram vero ejus speciem esse anthyllida, flore purpureo, odore gravi. Et hanc volunt esse, ex qua conficitur sal alkaly. Est autem a Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἀνθυπάγω, recriminor, respondeo. Apoll. Grammar. ἀνθυπάγω εἰς δίκην, e diverso in judicium voco. ex ἀντὶ, & ὑπάγω, subduco.

Ἀνθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio. ex ἀντὶ, & ὑπαλλαγὴ, hypallage.

Ἀνθυπάρχω, ex diverso existo. ex ἀντὶ, & ὑπάρχω, existo, sum.

Ἀνθυπατεία, ἡ, proconsulatus.

Ἀνθυπατεύω, proconsul sum. f. εύσω. p. ἀνθυπατεύκα.

Ἀνθύπατικὸς, ὴ, ὸν, proconsularis, ab ἀνθύπατος, proconsul.

Ἄνθυπατος, ου, ὁ, proconsul: ex ἀντὶ, pro, vice, & ὕπατος, consul.

Ἀνθυπείκω, cedo, vicissim do locum. unde

Ἀνθύπειξις, ἡ, ipsa & ἀνθυπείκειν, actio, qua alicui vicissim cedimus. Item submissio, obsequium: item modestia. ex ἀντὶ, & ὑπείκω, cedo.

Ἀνθυπηρετέω, ei, qui mihi obsecutus est, operam vicissim navo; rependo obsequium. Aristot. ex ἀντὶ, & ὑπηρετέω, ministro.

Ἀνθυποβάλλω, suggero contra, objicio loquenti. ex ἀντὶ, & ὑποβάλλω, subdo.

Ἀνθυποκαθίστημι, in locum alicujus substituo, loco alicujus abrogo. unde ἀνθυποκατασταθεὶς, apud Plut. in locum demortui, vel abeuntis magistratu suffectus. ex ἀντὶ, & ὑποκαθίστημι, substituo, sufficio; quod ex ὑπὸ, & καθίστημι, constituo.

Ἀνθυποκίνομαι, contra simulo: ex ἀντὶ, & ὑποκίνομαι, falso accuso.

Ἀνθυπόμνυμαι, litem, aut creationem differre, præstito juramento. Hesych. ex ἀντὶ, & ὑπόμνυμαι, vel ὑπόμνυμαι, prorogo rem jurejurando, vel excusans me cum jurejurando dilationem peto. ex ὑπὸ, & ὄμνυμι, juro.

Ἀνθυποπτεύω vicissim suspicor, seu suspectum habeo. & ἀνθυποπτεύομαι, vicissim de me suspicio est. Thucyd. l. 1. ex ἀντὶ, & ὑποπτεύω, suspicor.

Ἀνθυποστρέφομαι, denuo revertor: iterum redeo. In Novell. Constit. ex ἀντὶ, & ὑποστρέφω, converto.

Ἀνθυπουργῆσαι, pensare beneficium; remunerare.

Ἀνθυπούργησις, ἡ, mutuum officium: ex ἀντὶ, pro, vice, & ὑπουργέω, subservio.

Ἀνθυποφέρω, per sermonis exceptionem objicio, refero, replico: ut ἀνθυποφέρομεν αὐτοῖς, objicimus ipsis.

Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, recessus, regressus: ex ἀντὶ, & ὑποχωρέω, cedo.

Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, spoliatio, subductio, quum quid vicissim subducitur, & auferetur. Est etiam assumptio, quæ opponitur προλήψει, Nazianz. ex ἀντὶ, & ὑφαιρέω, surripio, suffuror.

Ἀνθώδης, ες, ὁ, ἡ, flore plenus; florulentus: ab ἄνθος, τὸ, flos.

Ἀνθωπίζομαι, vicissim decorem ostento; æmula pulchritudine certo. Nazianz. ex ἀντὶ, pro, vice, & ὡραΐζομαι, excolo, seu exorno me; vel exornor, ab activ. ὡραΐζω, idem ac ὡραίω, decoro, venusto: a Th. ὥρα, venustas, species.

Ἀνθ' ὧν, quapropter: ex ἀντὶ, & ὅ.

Ἄνια, ας, ἡ, tristitia, mœror: ab α priv. & ἴαω, θεραπεύω: vel ab α, & ἵημι, vel potius ab Heb. אניה anijah, mœstitia.

Ἀνιαρὸς, ὰ, ὸν, tristis, comp. ἀνιαρώτερος, superl. ἀνιαρώτατος, & ἀνιαρέστερος pro ἀνιαρότερος. Ab ἄνια, tristitia.

Ἀνιαρῶς, molestè, acerbe, cum mœrore, misere; ut ἀνιαρῶς ζῆν, misere vivere: a precedente ἀνιαρὸς, tristis.

Ἀνιᾶσι, sursum jaciunt, Att. pro ἀνιῆσι, 3. pl. ab ἀνίημι remitto. Sed ἀνίασι, ascendunt, Jon. pro ἀνῆσι, 3. pl. præs. ab ἄνειμι, ascendo, redeo.

Ἀνίατος, ὴ, ὸν, insanabilis, immedicabilis.

Ἀνιατρόκτος, ὴ, ὸν, non curatus, non sanatus. item insanabilis: ex α priv. & ἰατρεύω, ομαι, medeor, curo.

Ἀνιατρολόγητος, ὁ, ignarus eorum, quæ de medicina disseruntur; rationis medicinæ imperitus. ex α priv. & ἰατρολογέω, de medicina differo: ex ἰατρὸς, medicus, & λόγος, sermo, verbum.

Ἀνιάτως, adv. insanabiliter. Ab α, & ἰάομαι, sano, curo.

Ἀνιαχίω, idem ac ἀνιάχω, exclamo, clamorem tollo.

Ἀνιαχὴς, ὁ, streperus: ab α intens. & ἰαχέω, clamo: vel pro ἀϊαχὴς, ὁ, clamosus.

Ἀνιάχω, fut. ξω, pr. χα, resono, clamo, reclamo, respondeo: ex ἀνὰ, vel α intensivo, & ἰάχω, resono.

Ἀνιάω, ῶ, tristitiam affero: item lædo, & dolorem infero corpori, apud Galen. ut ait Bud. & in pass. ἀνιάομαι, ῶμαι, mœrore afficior, contristor, doleo. pro quo dicitur & ἀνιαίζω, ομαι, a Th. ἄνια, ἡ. quod Etym. deducit ab ἴαω, sano: unde fit ἴα, & præfixo α priv. interjectoque ν, ἄνια, tristitia.

Ἀνιγρὸς, ὰ, ὸν, molestus, contristans, malus, per syncopen, & pleonasmum τ γ, pro ἀνιαρὸς, tristis.

Ἄνιδρις, ιδος, nihil habens suum. Basil. de vita solitaria: ex α priv. & ἴδιος, propriis.

Ἀνιδρεῖ, pro ἀνιδρωτὶ: sed dicitur etiam ἀνιδρεῖ, citra sudorem, & laborem. ex α priv. & ἰδίω, sudo, labore.

Ἀνιδρόω, resudo, denuo sudorem emitto: ex ἀνὰ, & ἱδρόω, sudo.

Ἀνίδρυτος, ὁ, non fixus, instabilis, sine fundamento: ex α priv. & ἱδρύω, sedere facio.

Ἀνιδρωτὶ, adv. sine sudore, vel labore: ab α & ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor.

Ἀνίει, solvebat, remittebat: ab ἀνιά, & ἴω.

Ἀνιείλων, ης, ῃ, præs. opt. ab ἀνίημι, incito.

Ἀνιεὶς, imperf. ab ἀνίημι, relaxo.

Ἀνιεὶς, έντος, ὁ, & in f. g. ἀνιεῖσα, præs. part. ἀνιέναι, præs. inf. Hinc ἀνίεω, Jon. pro ἀνιέναι, laxare. Ab ἀνίημι, relaxo, remitto.

Ἀνίεμαι, permittor, laxor, dissolvor: ab activ. ἀνίημι, relaxo.

Ἀνιερεύς, ὰ, ὁ, ἡ, cui sacra non fiunt, seu cui non sacrificator. Suid.

Ἀνιερὸς, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ, profanus, pollutus, qui sacer non est; item, qui sacrorum particeps non est. Suid. ex α priv. & ἱερὸς, ὁ, sacer.

Ἀνιερόω, ῶ, sacrum facio, voveo, consecro, dedico, ut sacrum repono: unde in pass. ἀνιέρωται, dicatus est, sacratus est.

Ἀνιέρωσις, ἡ, consecratio, dedicatio; ut ἀνιέρωσις ἢ ἱερὸν, dedicatio templi. ex ἀνὰ, & ἱερόω, ῶ, & in pass. ἱερόομαι, ῶμαι: a Th. ἱερὸς, ὁ, sacer.

Ἀνιεσκε, Poet. pro ἀνίη, 3. imperf. ἀνίω, ης, ῃ, Poet. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνιεῦνται, Dor. & Jon. pro ἀνιεῶνται, 3. pl. verbi ἀνιέομαι, quod ab ἀνιέω, pro ἀνίημι remitto.

Ἀνιζω, unde decomp. ὑφανίζω, subsido: ex ἀνὰ, vel ex ὑπὸ, & ἀνὰ, comp. cum Them. ἵζω, resideo.

Ἀνιηθὴς, a. 1. part. pass. ab ἀνιάω, lædo.

Ἀνίημι, relaxo, remitto, dimitto. f. ἀνίσω. p. ἀνῆκα. a. 2. ανιῶ. sub. ἀνῶ, deseram. part. præs. ἀνιεὶς, έντος, a. 2. part. ανεὶς, εντος. præs. part. pass ἀνιέμενος. a. 1. ἀνέθην, ῃς, ῃ, laxatus fui. Th. ἵημι, mitto.

Ἀνίλιν, acc. Jon. ab ἀνία, mœror.

Ἀνιηρὰ, molesta, pl. n. g. ab ἀνιηρὸς.

Ἀνιηρότατον, τὸ, difficillimum, superl. Jon. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρὸς, tristis.

Ἀνίησεαι, f. 1. m. 2. sing. pro ἀνιήσῃ. ἀνιήσειε, a. 1. opt. Æol. ἀνίησον, molestet, a. 1. sub. act. ab ἀνιάω, lædo.

Ἀνίκα, remittit, 3. sing. ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνίκα, Dor. pro ἡνίκα, quando.

Ἀνίκατος, Dor. pro ἀνίκητος, invictus.

Ἀνικέτευτος, ὰ, ὁ, ἡ, non supplex; sed proprie, cui supplicatum non est, vel cui supplicari non potest ex α priv. & ἱκετεύω, supplico.

Ἀνίκητος, ου, ὁ, ἡ, invictus: ex α, & νικάω, vinco.

Ἀνικμάζω, humecto; item exsicco: ex α priv. vel intens. & ἰκμάζω, humecto.

Ἄνικμος, ὸν, ὁ, siccus, humore carens, aridus: ex α priv. & ἰκμὰς, humor.

Ἀνίλεως, ω, ὁ, ἡ, immitericors: ex α, & ἵλαος, placidus. Att. ἵλεως.

Ἀνίλλομαι, dedignor, despicio: ex ἀνὰ, & ἴλλω. vide in Th. ἴλλω, oculus.

Ἀνίλλωμα, τὸ, aspectus, (tanquam ab ἀνιλλόω, inusit.) ἀνάβλεμμα, ut Poll. exp. intuitus scil. ejus, qui oculos cœlum versus attollit, ab eod. Th.

Ἀνίμαστος, ὁ, loro non cæsus: Nonn.: ex α priv. & ἱμάσσω, loro, seu flagris cædo.

Ἀνιμάω, ῶ loreo fune sursum traho, extraho, haurio: item elevo, eveho, erigo, sustollo. inde

Ἀνίμαστις, ἡ, extractio, quæ fit fune, loro, aut haustro, extractio in altum: ex α, & ἱμάω, haurio, fune attraho.

Ἄνιον, ου, τὸ, Dor. pro ἡνίον, vel ἡνία, habenæ.

Ἀνιόντα, orientem, a. 2. part. m. g. ab ἀνίημι: quod ex ἀνὰ, & ἴημι, seu εἶμι, eo. ἀνιόσαν, redeuntem, part. f. g.

Ἀνίκλος, ου, ὁ, ἡ, impubes: ex α priv. & ἴκλος, lanugo, prima barba.

Ἀνίοχος, Dor. pro ἡνίοχος, auriga.

Ἄνιππος, ου, ὁ, ἡ, qui est sine equis, ex α, & ἵππος, equus.

Ἀνίπτομαι, & ἀνίπτομαι, sursum volo: ex ἀνὰ, & ἵπτομαι, volo, volas.

Ἀνίπτοισιν, dat. pl. Jon. ab ἄνιπτος, illotus.

Ἀνιπόποδες, οἱ, illotos pedes habentes.

Ἀνιπτόπους, οδος, ὁ, ἡ, illotus pedes, qui propter puritatem non eget lotione: ex α priv. νίπτω, lavo, & πούς, pes.

Ἄνιπτος, ὰ, ὸν, illotus; ex α & νίπτω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἄνευ, pro ἀνεὺ, sine, absque.

Ἀνισάζω, compenso, & moderor, adæquo: ex ἀνὰ, & ἰσάζω, adæquo.

Ἀνισαριθμὸς, ὁ, inæqualis, qui non est par numero. Xen. ex α priv. & ἰσαριθμὸς, ὁ, par numero.

Ἀνίσιτος οἶνος, vinum ex aniso factum: a sequente ἄνισον, τὸ, anisum.

Ἄνισον, ου, τὸ, anisum. An quod flatus ἀνίσων, i. e. lasat? An quia habet folia ἄνισα, inæqualia?

Ἄνισος, ου, ὁ ἧ ἡ, inæqualis, iniquus, diversus, impar: superior. τὸ ἄνισον, inæquale; impar portio: ex α priv. & ἴσος, æqualis.

Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, dissimilitudo.

Ἀνισόπους, ὁ, inæqualis dignitatis: ex α priv. & ἰσόπους, æqualis, par dignitate.

Ἀνισόφυὴς, ὁ, naturæ dissimilis: ex α priv. & ἰσόφυὴς, æqualis, seu paris naturæ: ex ἴσος, & φυὴ, indoles.

Ἀνισόω, idem ac ἀνισάζω, compesco, moderor.

Ἀνισάμενος, ὁ, præs. part. pass. ἀνίσασθαι, præs. inf. ἀνίσῃ, 3. sing. imperf. ab

Ἀνίστημι, f. ἀναστήσω. p. ἀνέστηκα. a. 1. ἀνέστησα. a. 2. ἀνέστην, imp. ἀνάστα, & ἀνάστηθι. sub. ἀναστῶ. inf. ἀναστῆναι. part. ἀναστὰς, ἄσα, ὰς. f. 1. m. ἀναστήσομαι. Surgere facio, erigo, excito jacentem: item excito, i. e. revivisco re facio, excito mortuum: ut Od. ω. ἀδόμενον ἀνιστήσῃς. Item erigo, extruo; ut ἀνίστασθαι τεῖχος, & σχῆλος, apud Herodot. & apud Nonn. ἀνεστῆσαι βασιλῆα, pro τεθῆναι, i. e. efficere, seu excitare regem, seu evehere ad regiæ dignitatis fastigium. Item moveo: ut ἀνίστασθαι τὸ στρατόπεδον, Thuc. movere castra. Item migrare cogo, sedibus pello, vel excio; submoveo. Item everto, subverto. ut apud Plut. πόλεις ἐκ βάθρων ἀναστήσας, quum urbes funditus evertisset. Sic in pass. ἀνίστασθαι, exurgo, surgo. ἀναστῆναι ἐκ τῆ νόσε, resurgere a morbo; i. e. convalescere. Item evertor: ut ἀνεστηκυῖα πόλις, eversa civitas; & ἀνίστη πόλις, civitas eversa est. Ex ἀνὰ, & ἵστημι, sto.

Ἀνιστορέω, ῶ, interrogo, scisciter: item commentor. Eurip. ex ἀνὰ, & ἱστορέω, idem; memoriæ trado; quæro: item cognosco. a Th. ἴστωρ, sciens, testis.

Ἀνιστορία, ἡ, historiarum ignoratio.

Ἀνίστορητος, ὁ, qui historias non novit: item pass. cujus nulla in historia mentio fit, nec memoria.

Ἀνιστορήτως ἔχειν, nescire historias, Plut. ex α priv. & ἱστορία, historia, commentatio.

Ἀνίσω, pro ἀνίσασο, surge, Att. imp. præs. pass. ab ἀνίσταμαι. Th. ἵστημι, sto.

Ἀνίσχαδον, τὸ, quod non peperit, nec fugi potest; ex α priv. & σχαδίσαι. quod est θηλάσαι, lactare. est igitur ι epentheticum, pro ἄσχαδον, a Them. σχαδὼν, animal pennis, & pedibus carens.

Ἄνισχιος, ὁ, clunium tumore vacans. Aristot. de part. l. 4. ex α priv & ἰσχίς, lumbus.

Ἀνίσχομαι, est pass. pro ἀνέχομαι. ut Il. η. ἀνὰ δ' ἴσχεν: ubi tamen quidam exp. te cohibe: ab act. ἀνίσχω, pro ἀνίσχω, fustollo, erigo. Item emitto, submitto, produco. Nam quod terra producit, id velut in altum erigit. Item emergo, existo. ex ἀνὰ & ἴσχω, pro Th. ἔχω, habeo.

Ἀνίσχυες, οἱ, infirmi. cap. 42. Isaiæ.

Ἀνίσχυρος, ὁ, minime robustus, invalidus; h. e. μὴ ἰσχύων. ex α pri. & ἰσχὺς, unde ἰσχυρὸς, fortis, robustus. Reperitur etiam

Ἀνισχυρὸς, idem & ejusd. Th. & composit

Ἀνίσχω, attollo, orior, part. ἀνίσχων, οντος, ὁ, præs. imp. pass. ἀνίσχω, Jon. ἀνίσχεο, te contine. ab ἴσχω pro ἔχω. Vide etiam ἀνίσχομαι.

Ἀνισῶς, inæqualiter ab ἄνισος, inæqualis.

Ἀνίσωσις, adæquatio, exæquatio: ab ἀνισόω, compenso, moderor.

Ἀνιχθὺς, ὁ, qui est sine piscibus, qui caret piscibus. ex α priv. & ἰχθὺς, piscis.

Ἀνιχνευτὴς, οῦ, ὁ, pervestigator, indagator, perscrutator ab ἀνιχνεύω, investigo.

Ἀνιχνεύω, diligenter investigo, indago, persequor. unde ἀνιχνεύεσθαι dicitur fera, cum a vestigantibus venatoribus quæritur, i. e. vestigiis suis indagatur. Item metaph. perscrutor, ex α priv. & ἰχνεύω, ἰχνεύομαι, indago, sector.

Ἀνιχνίαστος, ὁ, idem ac ἀνεξιχνίαστος, qui investigari nequit, impervestigabilis: ex α priv. & inusit. ἐχνιάζω, idem cum ἰχνεύω, & Th. idem.

Ἀνιώδης, ες, ὁ ἧ ἡ, molestus, injucundus: ab ἀνία, ἄ, tristitia, mœror.

Ἀνιάομεθα, mœremus, 1. pl. ind. pass. ab ἀνιάω. præs. opt. pass. ἀνιαοίμεν, ὤμεν, οῖο, ῷς, οῖτο, ῷτο. Th. ἀνία, mœror.

Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, tristitia. ἀνιῶν, ὄντος, ὁ, a. 2. part. ab ἄνειμι, redeo.

Ἀνιώντο. Vide ἀνιάομεθα.

Ἀνιώντες, ες, ὁ ἧ ἡ, rubiginem non sentiens, æruginem, aut ferruginem non contrahens: ex α priv. & ἰὸς, ὁ, rubigo.

Ἄννα, ὁ, Anna, nom. mulieris. Hebr. Gratiosa.

Ἄννας, α, ὁ, nomen viri. Hebr. Gratiosus.

Ἄννεω, Poet. pro ἀνέω. Nam ἄνω dicimus, & ἀνῶ. Hinc metri causa pro ἄνω, ἄννω, facio, perficio.

Ἀννέομαι, pro ἀνανέομαι, exorior. Od. κ.

Ἀννέφελος, ὁ, Poet. pro ἀνέφελος, sine nubibus: ab α & νεφέλη, ἡ, nubes.

Ἄννισον, idem ac ἄνισον, τὸ, anisum.

Ἀνξηράνω, pro ἀναξηράνω, inarefacio, exsicco: ex ἀνὰ, & ξηράνω, sicco.

Ἀνοδία, ας, ἡ, locus invius: ab ἄνοδος, ascensus.

Ἄνοδμος, ὁ, odore carens, inodorus: ex α priv. & ὀδμὴ, ἡ, odor.

Ἄνοδος, ου, ὁ, ἡ, via sursum ferens. Item adject. ὁ ἧ ἡ, invius. Ex α & ὁδὸς, via.

Ἄνοδους, οντος, ὁ, edentulus, cui dentes sunt rari, aut nulli. dicunt etiam ἀνόδοντος. ex α priv. & ὀδὼς, ὁ, dens.

Ἀνοδύρομαι, sublata voce lamentor: ingemisco: ex ἀνὰ, & ὀδύρομαι, lamentor.

Ἄνοζος, ὁ, enodis, sine nodis, ex α priv. & ὄζος, ὁ, nodus in arboribus.

Ἀνοήμων, ονος, ὁ ἧ, non compos mentis: stultus. ab α & νοήμων, ὁ, intelligens.

Ἀνοησία, ἡ, insipientia: ab ἄνους, amens.

Ἀνοηταίνω, & ἀνοητάω, desipio; insipiens fum; imprudenter, & temere ago, vel aggredior.

Ἀνόητος, ου, ὁ, ἡ, demens, hinc adv.

Ἀνόητως, imprudenter: ex α & νοέω, cogito.

Ἀνόθευτος, ὁ, germanus, non fictus, legitimus, non spurius: ex α priv. & νοθεύω, adultero, corrumpo.

Ἀνόθως, γνησίως, vere, non fucate, legitime.

Ἄνοια, ας, ἡ, amentia: ab ἄνους, ους, ὁ, ἡ, amens: ex α & νόος, mens.

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reseratio: ab ἀνέῳγμαι, 1. sing. perf. pass. verbi

Ἀνοίγω, ἀνοιχάω, & ἀνοίγνυμι, aperio. part. præs. ἀνοίγων, οντος. f. ἀνοίξω. p. ἀνέῳχα, Att. pro ἀνοῖχα. a. 1. ἀνέῳξα, & ἠνοίξα. inf. ἀνοῖξαι. p. pass. ἀνέῳγμαι, & ἠνέῳγμαι. a. 1. ἀνοίχθην, & ἀνεῴχθη, 3. pl. ἀνεῴχθησαν. f. 2. pass. ἀνοιχήσομαι. p. m. ἀνέῳκα. part. ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, apertus. Them. οἴγω, aperio.

Ἀνοιδαίνω, ἀνοιδέω, & ἀνοιδύω, tumefacio, turgeo, exacerbor. unde

Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Aristot. de mundo. ex ἀνὰ, & οἰδέω, tumeo.

Ἀνοίη, gen. Jon. ab ἄνοια, ἡ, amentia.

Ἀνοίκειος, ὁ, inconveniens; ut ἀνοίκειον ἔῶ, non erat operæ pretium; erat alienum. Item non propinquus, alienus. Unde

Ἀνοικειότης, ὁ, nulla familiaritas; seu mores a familiaritate alieni: ex α priv. & οἰκειότης, ὁ, domesticus, familiaris.

Ἀνοικῆ, Etym. exponit, τὸν παρὰ τὸ οἰκεῖος εἰρημένον, non verisimile, & consentaneum: ex α priv. & οἰκεῖος, assimilor. Dicitur ἀνοίκειος etiam hoc significatu.

Ἀνοίκητος, ὁ, ἡ, inhabitabilis.

Ἀνοικίζω, & ἀνοικίζομαι, instauro, reædifico: item migrare, habitationem transferre. Unde

Ἀνοικισμὸς, ὁ, instauratio: ab ἄνοικος, extorris.

Ἀνοικοδομέω, ῶ, restauro: f. ήσω. p. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνὰ, οἶκος, domus, & δέμω, ædifico.

Ἀνοικόμητος, ὁ, ἡ, ος, ὁ ἧ ἡ, prodigus, ma… dispositus. In neutro gen. est viri… orationis apud Quintil. l. 8. quod m… dispositum est, ἀνοικονόμητον; quod m… le figuratum, ἀσχημάτιστον; & quod m… le collocatum, ἀσυνθέτον, ex α priv. οἰκονόμος, dispensator rei familiaris.

Ἄνοικος, ὁ, ἡ, extorris: ex α & οἶκος, domu…

Ἀνοίκτες, ὁ, apertus; ab ἀνέῳκται, sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνοικτίστος, ὁ, ἡ, ος, ὁ ἧ ἡ, immisericors.

Ἀνοικτίτος, ὁ, non miserandus.

Ἀνοίκτως, immisericorditer, sine misericordione: ex α priv & οἰκτρὸς, miserandus.

Ἀνοιμώζω, f. ώξω, ingemisco, fleo, e… gemitum. Unde

Ἀνοιμωκτὶ, vel ἀνοιμωκτεὶ, sine fletu: … ἀνὰ, vel α priv. & οἰμώζω, ploro.

Ἀνοίξω, a. 1. inf. ἀνοῖξαι, αντος, ὁ, pa… ἀνοιξον, imp. ἀνοιχθῶσι, 3. pl. a. 1. fu… pass. ab ἀνοίγω, aperio.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reseratio: ite… ostium: ab ἀνοῖξαι, a. sing. perf. pa… verbi ἀνοίγομαι.

Ἄνοισις, ἡ, revectio.

Ἀνοιστέον, -referendum est.

Ἀνοιστὸν, relatum, conducens: ab ἀναφέρομαι.

Ἀνοιστρέω, incito, stimulo: ex ἀνὰ, & οἰστρέω, insanio, concitor.

Ἀνοίσω, referam, f. 1. act. ab ἀναφέρω, refer…

Ἄνοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. ab ἄνειμαι, Poet. perficior.

Ἀνολβία, ἡ, miseria, infelicitas, vel i… opia. apud Hesiod. in Oper. ex α pri… & ὄλβος, opes. unde ἀνόλβιος, ὁ, feli…

Ἀνολβίη, dat. Jon. ab ἀνολβία, miseria.

Ἀνόλβιος, idem ac ἄνολβος, miser.

Ἄνολβος, ου, ὁ ἧ ἡ, & ἀνόλβιος, pa… per, infelix, miser. Hesych. Item stu… tus, demens, apud Soph. in Ajace.

Ἀνολβότερος, ὁ, infelicior, comp. ab ἄνολβος, infelix. Th. ὄλβος, beatitudo opes.

Ἀνόλεθρος, & ἀνωλεθρος, ε, ὁ ἧ ἡ, exitio, & damno immunis: ab α & ὄλεθρος, ὁ, strages, cædes, jactura.

Ἀνολκὴ, ἡ, tractio, quæ fit sursum ver… sus. Thuc. Unde

Ἀνόλκιον, τὸ, id, quo aliud sursum tr… hitur: ex ἀνέλκω, sursum traho: … ἀνὰ, & ἕλκω, traho.

Ἀνολολύζω, cum clamore ploro, ejul… exclamo: ex ἀνὰ, & ὀλολύζω, clamit…

Ἀνολοφύρομαι, vehementer deploro: … ἀνὰ, & ὀλοφύρομαι, lugeo, defleo.

Ἄνομαι, Poet. pro ἀνοῦμαι, perficior.

Ἀνομβρέω, ῶ, more imbris effundo, pluo pluendo emitto tanquam pluviam: … Ecclesiast. c. 16. ἀνώμβρησεν ταμιεῖα ἀκρεμβῆς.

Ἀνομβρὴς, εντος, ὁ, pluvialis: ex ἀνὰ & ὄμβρος, ὁ, pluvia, imber.

Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviæ, seu aquarum penuria: ex α priv. & ὄμβρος, imber.

Ἄνομβρος, ὁ, ἡ, imbribus carens: … α, & ὄμβρος, imber.

Ἀνομέω, inique ago: legem transgredior dicitur & ἀνομεῖν. unde

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, flagitium, iniquitas ejusd. Th. & comp. cum seq.

Ἀνομία, ας, ἡ, discrepantia a lege, in… quitas: ex α & νόμος, lex.

Ἀνομίλητος, ὁ, insociabilis: ex α priv. ὁμιλέω, conversor.

Ἄνομος, illegitimus. Plato. ab ἄν… μος, ὁ, iniquus, sceleratus.

Ἀνόμφαλος, ὁ, innubilus, innubis, n… bula vacuus: ut ἀνόμφαλος ἀὴρ, … nebulæ expers, i. e. serenus. ex… priv. & ὀμφαλὴ, ἡ, nebula.

Ἀνόμματος, ὁ, oculorum expers. Nonnu… ex α priv. & ὄμμα, τος, τὸ, oculus.

Ἀνομοειδὴς, & ἀνομοιοειδὴς, ος, ὁ ἧ … diversæ speciei: specie dissimilis. ex… priv. & ὁμοειδὴς, vel ὁμοιοειδὴς, eju… dem speciei, seu generis; ex ὁμὸς, … milis, & εἶδος, τὸ, species.

Ἀνομοθέτητος, ὁ ἧ ἡ, lege male ordin… tus; nullis legibus constitutus. Plat…

ex

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ex α priv. & νομοθετέω, sancio, ordino.

Ἀνομοιομερῆ, τὰ, partes dissimilares, seu partes sibi dissimiles, & dissimili strue compactæ. ex α priv. & ὁμοιομερὴς, qui constat partibus inter se similibus: ex ὅμοιος, similis, & μέρος, τὸ, pars.

Ἀνομοιομερὴς, ὁ, partibus dissimilibus constans.

Ἀνόμοιος, ου, ὁ, dissimilis: ex α & ὅμοιος, similis.

Ἀνομοιόστροφα συστήματα, vel ἔπη, dicuntur, quæ dissimiles strophas habent. (hæc in ἐπιρόστροφα dividuntur, & ἀλλοιόστροφα, de quibus vide Scholiast. Aristoph.) Ex ἀνόμοιος, dissimilis, & στροφὴ, ἡ, versio, flexus.

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, dissimilitudo, diversitas.

Ἀνομοιόω, dissimilem facio. ἀνομοιόμενος, ὁ, dissimilis factus. Plato in Timæo.

Ἀνομοίως, inæqualiter, non perinde, non ex æquo: ex α priv. & ἀνόμοιος, dissimilis.

Ἀνομοίωσις, ἡ, idem ac ἀνομοιότης, diversitas.

Ἀνομολογέω, & ἀνομολογέομαι, fateor, assentior, concedo, constituo. i. e. quippiam ut confessum inter differentes pono. Plat. ex α priv. & ὁμολογέω, fateor.

Ἀνομολογία, ἡ, inæqualitas, diffidentia; item assensio.

Ἀνομόλογος, ὁ, dissentaneus: ex α priv. & ὁμόλογος, consentiens, consentaneus.

Ἄνομος, ου, ὁ, iniquus, sceleratus. hinc

Ἀνόμως, adv. sine lege: a νέμω, distribuo.

Ἀνόνητος, ὁ, inutilis, futilis, injucundus: ex α priv. & ὄνημι, juvo.

Ἄνοος, ἄνους, ὁ καὶ ἡ, amens: ab α & νόος, mens.

Ἀνόπαια, seu ἀνοπαῖα, Ænopæa, avis species. ab α, & ὄπτομαι, video, ni potius ab Hebr. אנפה anapha.

Ἄνοπιν, εἰς τοὐπίσω, retro, retrorsum. Hesych. ex ἀνὰ, & ὀπίσω, retro.

Ἄνοπλος, sive ἄοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inermis, armis nullis indutus. Herodot. ex α priv. & ὅπλον, τὸ, arma.

Ἀνόπτος, ὁ, non visibilis: ex α priv. & ὀπτὸς, ὁ, a Them. ὄπτομαι, video.

Ἀνοργάζειν, commovere, exilire, ἀνακινεῖν, ἀναπάλλεσθαι, & pueros inter manus jactare, atque agitare: ex ἀνὰ & ὀργάζω, mollio: lascivio: impetu feror.

Ἀνόργανος, ου, ὁ καὶ ἡ, instrumentorum expers, Plut. ex α priv. & ὄργανον, τὸ, organum, instrumentum.

Ἀνοργία, ἡ, idem ac ἀμυησία (nam ὄργια sunt μυστήρια) sacris, seu Orgiis non initiatum esse. unde

Ἀνοργίαστος, ὁ, non initiatus, τῶν μυστηρίων ἄπειρος, qui ad Orgia non admittitur: ex α priv. & ὄργια, Orgia, Bacchi sacra.

Ἀνορέα, ας, ἡ, Dor. pro Jon. ἠνορέη, ης, ἡ, fortitudo, strenuitas: quod ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνορεκτέω, fastidio cibos. ex α priv. & ὀρέγομαι, concupisco.

Ἀνόρεκτος, ὁ, cibum fastidiens, cujus stomachus omnia respuit. Plut.

Ἀνορεξία, ας, ἡ, morbus, quum omnia respuit stomachus; cibi fastidium.

Ἀνόρεος, ὁ, virilis: ab ἀνορέα, strenuitas.

Ἀνορθιάζω, voce sublata, & intenta profero. apud Æschin. ex ἀνὰ, & ὀρθιάζω, erigo.

Ἀνορθόω, ῶ, surrigo, rursus erigo. f. ώσω. p. ἀνώρθωκα. aor. 1. ἀνώρθωσα. imp. ἀνόρθωσον, ώτω. a. 1. pass. ἀνωρθώθην. Ex ἀνὰ pro ἄνω, & ὀρθόω, erigo.

Ἀνορμάω, animo incitor; commoveor; magno impetu feror ad aliquid. Hesych. ex ἀνὰ, & ὁρμάω, irruo.

Ἄνορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, stationem navium non habens: stationi navium incommodus: ex α priv. & ὅρμος, portus.

Ἀνόρνυμι, excito: ex ἀνὰ, & ὄρνυμι, incito.

Ἀνόρουσα, surrexi, a. 1. Jon. verbi

Ἀνορούω, f. ούσω. p. ἀνώρουκα, quod ab ὀρούω, impetum facio, ruo.

Ἀνορροπύγιος, ὁ καὶ ἡ, cui cauda deest, qui inter volandum non regitur cauda: ut ἀνορροπύγιος πτῆσις, volatus nullo caudæ gubernaculo rectus; ut in insectis. Aristot. 4. anim. ex α priv. & ὀρροπύγιον, τὸ, ultima pars spinæ, in quam vertebræ desinunt.

Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri; idem ac ὀρταλίζω.

Ἀνορύξας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἀνορύξης, refodias, a. 1. sub. ab ἀνὰ, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀνορύσσω, sive ἀνορύττω, effodio: ex ἀνὰ, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀνορχέομαι, in altum salto, exulto; vel simpliciter salto: ex ἀνὰ, & ὀρχέομαι, salto.

Ἀνόρω, excito. unde ἀνῶρτο, excitatus erat, seu exsurrexit: apud Poli. ex ἀνὰ, & ὄρω, elevo, moveo.

Ἀνόσηος, & ἀνόσητος, ὁ, salubris, non ægrotus. vide ἄνοσος, ὁ, immunis a morbis.

Ἀνόσιος, ου, ὁ, ἡ, non sanctus: impius. Item coram quo non fiebant τὰ ὅσια. In neut. τὸ ἀνόσιον, piaculum, nefas. compar. ἀνοσιώτερος, superl. ἀνοσιώτατος. Ex α, & ὅσιος, sanctus.

Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, dicitur impietas: apud Isocr.

Ἀνοσιουργέω, impie ago.

Ἀνοσιουργία, impietas, opus impium: ex ἀνόσιος, impius, & ἔργον, opus.

Ἀνοσιουργὸς, ὁ, impius, nefandus, impurus.

Ἀνοσίως, impie, scelerate, nefarie.

Ἄνοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine odore; inodorus: ex α priv. & ὀσμὴ, ἡ, odor.

Ἄνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis a morbis, ab α & νόσος, ὁ, morbus, ægrotatio.

Ἀνόστεος, ὁ καὶ ἡ, inossis, sine osse: ex α, & ὀστέον, τὸ, os, ossis.

Ἀνόστιμος, idem ac ἀνόστιμος, ὁ, reditu carens.

Ἀνόστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ νόστιμος, non rediturus.

Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, reditus expers: ab α, & νόστος, ου, ὁ, reditus, via.

Ἀνότιστος, ὁ, siccus, non humidus: ex α priv. & νοτίζω, madefacio, humecto.

Ἄνουατος, ου, ὁ, ἡ, qui est sine auribus: Poet. ὁ ἄνευ οὔατος. Th. οὖας, ατος, τὸ, auris.

Ἀνουθέτητος, ου, ὁ, ἡ, repudians admonitionem: ex α & νουθετέω, admoneo.

Ἄνους, ὁ, amens: ex α & νόος, νοῦς, mens.

Ἀνούσιος, ὁ, carens substantia: ex α priv. & οὐσία, ἡ, substantia.

Ἄνουσος, pro ἄνοσος, immunis a morbis.

Ἀνούτατος, ου, ὁ & ἡ, non vulneratus.

Ἀνουτητὶ, adv. sine vulnere. Th. οὐτάω, cominus vulnero.

Ἀνόχευτος, ὁ, expers coitus; qui non coit: ex α priv. & ὀχεύω, coeo, ineo.

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia: ab ἀνέχομαι, tolero.

Ἀνοχλίζω, vecte submoveo, vel elevo: ex ἀνὰ, & ὀχλίζω, idem ac Th. ὀχλεύω, moveo: item vecte impello.

Ἀνοχλησία, ἡ, vacuitas a turbis, & molestiis: ex α priv. & ὄχλος, ὁ, turba, unde ὀχλέω, & ὄχλησις, strepitus.

Ἄνοχλος, ὁ, turba, seu hominum multitudine carens. Item inoffensus, nulla molestia affectus.

Ἀνοχμάζω, in altum tollo. in Epigr. ex ἀνὰ, & ὀχμάζω, porto.

Ἀνοψεῖν, cæcutire, μὴ βλέπειν: ex α priv. & ὄπτομαι, unde ὄψις, ἡ, visus.

Ἀνοψία, ἡ, obsonii penuria: ab

Ἄνοψος, ου, ὁ καὶ ἡ, obsonio carens, elixus, insipidus: ex α priv. & ὄψον, obsonium.

Ἄνπερ, siquidem, si. ἄνπερ ἄλλο μὴ, nisi, alioquin.

Ἀνστα, & Ἀνσταθι, Dor. pro ἀνάστηθι, surge, a. 2. imp. ἀνστάς, qui surrexit, Poet. pro ἀναστάς, part. ab ἀνέστην, a. 2. ind. ἀνστήμεναι, Att. & Dor. pro ἀναστῆναι. a. 2. inf. act. sic ἀνστήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m. ἄνστησον, a. 1. imp. ab ἀνίστημι, erigo, excito.

Ἀνστήτην, surrexerunt, pro ἀνεστήτην, aor. 2. ind. dual. ab ἀνίστημι, erigo, excito.

Ἀνστρέφεται, percurrit, pro ἀναστρέφεται, præs. ind. a στρέφω, verto.

Ἀνστρέφω, pro ἀναστρέφω, revertor, subverto.

Ἀνσχεθέειν, inf. ab

Ἀνσχεθέω, Poet. pro ἀνέχω, emergo.

Ἄνσχεο, tolera, Poet. pro ἀνάσχεο, Jon. pro ἀνάσχου, a. 2. imp. m. ab ἀνέχω, tolero.

Ἀνσχετὸς, Poet. pro ἀνασχετὸς, tolerabilis.

Ἀνσχήσεσθαι, toleraturus, pro, ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνὰ, & σχέω, vel ἔχω, habeo.

Ἄνσχοιτο, toleraret, pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. sing. ἀνεσχόμην. a. 2. m. ab ἀνέχω, tolero.

Ἀντ', pro ἀντὶ, e regione.

Ἄντα, coram, e regione. hinc ἀντάω, obviam venio: q. ab ἀντὶ, contra.

Ἀνταγοράζω, vicissim emo, permuto: ex ἀντὶ, & ἀγοράζω, vendo, emo, mercor.

Ἀνταγορεύω, adversarium me gero; liti me offero; obloquor: ex ἀντὶ, & ἀγορεύω, loquor, concionor.

Ἀνταγωνίζομαι, decerto, repugno. f. ίσομαι. p. ἀνηγώνισμαι. a. 1. m. ἀνηγωνισάμην. Ex ἀντὶ, & ἀγωνίζομαι, certo. Hinc

Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo certat: acc. pl. ἀνταγωνιστάς.

Ἀνταγώνιστος, ου, ὁ, æmulus, certator.

Ἀντάδελφος, qui est loco fratris: ex ἀντὶ, & ἀδελφὸς, ὁ, frater.

Ἀνταδικέω, injuriam illatam ulciscor; seu vicissim injuria afficio: ex ἀντὶ, & ἀδικέω, noceo, injuria afficio.

Ἀντᾴδω, occino, Liv. occano, Tacit. cantu provoco: ex ἀντὶ, & ᾄδω, cano.

Ἀνταείρειν, Jon. pro ἀνταίρειν, adversus aliquem quid tollere, se ei opponere: ex ἀντὶ, & αἴρω, tollo.

Ἀντάης, εντος, ὁ, Dor. pro ἀντήεις, contrarius, inimicus: ab ἀντάω, contra.

Ἀνταῖος, ὁ, adversus. Item adversarius, hostis: ut ἀνταία πληγὴ, apud Eurip. & ἀνταίη δαίμων, apud Apoll. Rhod. ab ἀντάω, pro ἀντὶ, contra.

Ἀνταίρειν. Vide ἀνταείρειν.

Ἀνταιτέω, contra peto, vicissim peto, reposco. Plut. ex ἀντὶ, & αἰτέω, peto.

Ἀντακαῖοι, ων, οἱ. Jon. κήτεος γένος, balenę genus.

Ἀντακολουθέω, ῶ, vicissim sequor: ex ἀντὶ, & ἀκολουθέω, sequor.

Ἀντακούω, vicissim audio, ex ἀντὶ, & ἀκούω, audio.

Ἀνταλαλάζω, reclamo; vicissim, vel contra clamorem attollo: ex ἀντὶ, & ἀλαλάζω, ejulo.

Ἀνταλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio commutatio. Item conventio.

Ἀντάλλαγμα, τὸ, commutatio, permutatio, compensatio, & id, quod pro alio datur in permutationem: & exponitur etiam id, quo dato aliquid redimitur. Matth. cap. 16. & Marc. c. 8. τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Item pro reconciliatione sumitur: ut Νῶε ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα. Ecclesiast. cap. 44.

Ἀνταλλαγματικὸς, ὁ, permutatorius, vel permutativus, ad permutationem pertinens: ut apud Gazam ἀνταλλαγματικὰ verba sunt ὠνέομαι, πωλῶ, ἀλλάττω, & alia hujusmodi.

Ἀντάλλαγος, ου, ὁ & ἡ, pro alio permutatus.

Ἀνταλλάσσω, -ομαι, sed sæpius in usu est ἀνταλλάττω, -ομαι, immuto, commuto. & ἀνταλλάσσεσθαι sumitur etiam pro compensare, sicut & ἀντικαταλλάσσεσθαι, inquit Budæus. ex ἀντὶ, & ἀλλάσσω, seu -άττω, ομαι, commercia exerceo, muto.

Ἀνταμείβετο, Dor. pro ἀντημείβετο, 3. sing. imp. ab ἀμείβομαι, rependo.

Ἀνταμείβομαι, gratiam rependo, compenso. unde

Ἀντάμειψις, ἡ, compensatio.

Ἀνταμοιβὴ, ἡ, compensatio.

Ἀνταμοιβὸς, ὁ, remuneratorius. ex ἀντὶ, & ἀμείβομαι. unde ἄμειψις, ἀμοιβὴ, & ἀμοιβός.

Ἀνταμύνομαι, vicissim auxilior; obsisto rursum; me ulciscor: ex ἀντὶ, & ἀμύνω, ulciscor.

Ἀνταμφοδέω, de duobus dicitur, cum obviam sibi euntes oberrant: ex ἀντὶ, & ἄμφοδον, τὸ, via urbis; vel ἄμφοδος, ἡ, bivium, circuitus.

Ἀντᾶν τι ὑπό τινος, aliquid ab aliquo pati: & ἀντᾶν τινος, Jon. pro obtinere aliquid: ab ἀντάω, occurro.

Ἀνταναγινώσκω, vicissim lego. unde

Ἀνταναγνώστης, ὁ, qui vicissim legit: exp. & qui relegit, recognitor. ex ἀντὶ, & ἀναγινώσκω, recognosco, lego.

Ἀντανάγω, ex adverso produco; obviam pro-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

prodeo, vel educo: ex ἀντὶ, & ἄγω, reduco.

Ἀντιαίρομαι, unde ἀντιαιρεῖσθαι, vicissim sumere, seu accipere: ex ἀντὶ, & αἴρομαι, surripio.

Ἀντιαίρω, contra attollo, sustollo, erigo; item contra destruo. ex ἀντὶ, & αἴρω, tollo, sustollo.

Ἀντιακλᾶσθαι, reflecti, refringi, repercuti. unde

Ἀντιανάκλασις, εως, ἡ, repulsus, repercussio, motio reciproca, & refracta, ut in ludo pilæ, quæ expulsim, & datatim rejicitur. Item figura, quæ est ejusdem verbi contraria significatio, apud Quintil. l. 9. c. 3.

Ἀντιανακλαστικὸς, ὁ, reciprocus.

Ἀντιανακλάω, refringo, reflecto, repercutio: ab ἀντὶ, & ἀνακλάω, idem: ab ἀνὰ, & κλάω, frango.

Ἀντιανακοπὴ, ἡ, repercussio, reciprocatio.

Ἀντιανακόπτω, repercutio: ex ἀντὶ, & ἀνακόπτω, arceo, impedio, retundo.

Ἀντιαναμένω, vicissim expecto: ex ἀντὶ, & ἀναμένω, præstolor, opperior.

Ἀντιαναπληρόω, ῶ, vicissim expleo. f. ώσω. p. ἀντιαναπεπλήρωκα. ab ἀντὶ, ἀνὰ, & πληρόω, impleo.

Ἀντιανατεῖναι, contra excitare, a. 1. inf. ab ἀντιανίστημι. ab ἀντὶ, ἀνὰ, & ἵστημι, sto.

Ἀντιανενέγκω, vicissim refero: ex ἀντὶ, & ἀνενέγκω, refero.

Ἀντιανδρος, in alius viri locum substitutus, succedaneus: ex ἀντὶ, & ἀνὴρ, vir.

Ἀντιανίσταμαι, ex adverso insurgo, seu contra surgo: ex ἀντὶ, & ἀνίσταμαι, redeo: item sursum eo, ascendo.

Ἀντανίσταμαι, contra insurgo; adversus quempiam insurgo, resisto, repugno, reluctor: ex ἀντὶ, & ἀνίσταμαι, pass. ab ἀνίστημι, excito, erigo.

Ἀντανάστασις, ἡ, insurrectio. ab ἀντανίστημι, contra attollo. Item reluctor, renitor.

Ἀντάρτης, ου, ὁ, Hesych. tyrannus, rebellis, qui insurgit contra regem.

Ἀντασπάζομαι, resaluto, contra complector, vicissim amplector. Plut. unde

Ἀντασπασταὶ, οἱ, quibus successor mittitur, exanthorati: ex ἀντὶ, & ἀσπάζομαι, saluto: osculor, amplector.

Ἀντασπράπτω, & ἀντασπαράπτω, contra fulguro; fulguro adversus fulgurantem: ex ἀντὶ, & ἀστράπτω, fulguro, vel ἀπαστράπτω, (cum ἀπὸ præfixo) coruisco, vel circumquaque fulguro: item fulgorem ejaculor.

Ἀντασπὶς, ίδος, ἡ, splendor, fulgoris repulsus, luminis repercussio; simulachrum reflexum, seu repercussum; elisus, & emissus lucis radius.

Ἀντασπάω, reniteo.

Ἀντασπὴς, ῆος, ὁ & ἡ, coruscus, refulgens, ex ἀντὶ, & ἀσπὶς, splendor.

Ἀντασπάω, respondeo, obloquor. ex ἀντὶ, & ᾄδω, loquor.

Ἀντασπάω, f. ήσω, a. 1. ἀντάσπησα, vicissim vociferor, vel strepitum edo: ab ἀντὶ, & ἀάω, clamo.

Ἀντασφέρω, vicissim refero; ex ἀντὶ, & ἀφαιρέω, aufero.

Ἀντασφίημι, vicissim dimitto, aut emitto. Eurip. ex ἀντὶ, & ἀφίημι, dimitto.

Ἀντατιχάτης, ου, ὁ, dicitur lapis, seu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens: vel est succinum, vel succini species bituminosa: ex ἀντὶ, & ἀχάτης, ὁ, achates, gemmæ nomen.

Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, p. ἤντηκα, occurro, obvius fio. Item consequor, nanciscor: Odyss. ρ. ab ἄντα, vel ἀντὶ, contra.

Ἀντβόλησα, ας, ε, nactus, vel assequutus sum, aor. 1. act. ab ἀντιβολέω, ῶ, quæro: aggredior; occurro.

Ἀντεγκαλέω, ῶ, vicissim criminor, recriminor, recriminando objicio; cum dat. pers. Item accuso culpam alicujus. ex ἀντὶ, & ἐγκαλέω, accuso.

Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recrimination.

Ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, recriminatorius. Ab ἀντὶ, ὸς, & κηλέω, voco.

Ἀντείλαε, Poet. pro ἀντέτειλε, oriri fecisti, a. 1. verbi ἀνατέλλω, exorior.

Ἀντείνω, extende, Dor. pro ἀντάω, aor. 1. imperat. verbi ἀντατείνω. ἀντεῖναι, pro ἀνατεῖναι, inf. Poet. Th. τείνω, tendo.

Ἀντέω, pro ἀνατέω, Dorice.

—ἀντης, terminatio Patronymicorum a nominibus propriis in ας, ut Δαϊάντης, a Δαΐας.

Ἀντιπεῖν, contradicere: item loqui vicissim: aor. 2. infin. act. ab ἀντέπω, a. 2. ἀντέσπον, a. 1. ἀντεῖπα. Ex ἀντὶ, & ἔπω, dico.

Ἀντέρωμαι, vicissim interrogare. Th. ἔρω, dico.

Ἀντεσάγω, vicissim introduco, ex adverso introduco. ex ἀντὶ, & εἰσάγω, introduco: instituo. unde εἰσαγωγὴ, ἡ, introductio: rudimentum.

Ἀντεισαγωγὴ, introductio, quæ fit vicissim, vel in alterius locum: sed est & figura quædam apud Aq. Rom.

Ἀντεισέρχομαι, vicissim ingredior, in prioris locum subeo, succedo: ex ἀντὶ, & εἰσέρχομαι, ingredior.

Ἀντεισφέρειν νόμον, legi latæ legem contrariam ferre, legem lege abrogare. nam εἰσφέρειν τὸν νόμον, est legem ferre, & rogare: ex ἀντὶ, εἰς, & φέρω, fero.

Ἀντεισφέρω, contra infero; seu in locum alius infero: ut ἀντεισφέρω τῷ θελήματι τὸ θέλημα, voluntari voluntatem opponere: Naz. ex ἀντὶ, & εἰσφέρω, contero.

Ἀντεκδρομέοντες, contra occurrentes, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω, quod ab ἀντὶ, ἐκ, & τρέχω, curro.

Ἀντεκκόπτω, vicissim excindo: ex ἀντὶ, & ἐκκόπτω, excido, penitus extirpo.

Ἀντεκλίνω, ex adverso innuit, imperf. ab ἀντικλίνω, ex ἀντὶ, & κλίνω, inclino.

Ἀντεκπλέω, fut. ὕσω, classe exeo, obviam navigantibus obnato: ex ἀντὶ, & ἐκπλέω, enavigo.

Ἀντέκτασις, ἡ, contentio, collatio, comparatio: ex ἀντὶ, & ἔκτασις, extendo.

Ἀντεκτείνω, contendo, confero, compare.

Ἀντεκτίθημι, contra expono, vel vicissim expono: ex ἀντὶ, & ἐκτίθημι, expono.

Ἀντεκτίνω, idem ac ἀντεκτίω, vicissim luo.

Ἀντέκτισις, εως, ἡ, repensio, mulcta. Th. τίω, punio.

Ἀντεκτίω, vicissim luo, rependo.

Ἀντεκτρέφω, vicissim enutrio, & educo: ex ἀντὶ, & ἐκτρέφω, enutrio.

Ἀντεκφέρω, vicissim effero, seu exporto: ex ἀντὶ, & ἐκφέρω, educo, effero.

Ἀντέλεγον, 3. sing. imp. ab ἀντιλέγω, contradico.

Ἀντέλιγμος, ὁ, conversio, & replicatio contraria: Jonice est pro ἀνθέλιγμος: ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, verto, circumago.

Ἀντέλλουσα, Dor. & per Sync. pro ἀνατέλλουσα, exoriens, præt. part. a τέλλω, orior.

Ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, oriuntur, 3. pl. præs. act.

Ἀντελπίζω, novam spem concipio; contra spero: ex ἀντὶ, & ἐλπίζω, spero.

Ἀντεμβάλλω, vicissim injicio, vel in locum alterius injicio, seu repono, rependo, refundo, vicissim repono. Item contra irruo, contra facio impetum.

Ἀντεμβαίζω, substituo, addo supplementum; vicissim impono: ex ἀντὶ, & ἐμβαίζω, induco, ingredi facio.

Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. Item incursus, seu incursio, quæ fit vicissim: impetus, qui fit ex adverso. Item in pl. ἀντεμβολαὶ dicuntur summæ cardinis partes, quæ in cavum induntur; vel ea partes ossium, quæ in vertebras prominent: inquit Bud. ex ἀντὶ, & ἐμβάλλω, immitto. unde ἔμβολὴ, ἡ, incursio, impetus.

Ἀντεμπίμπλημι, vicissim repleo: ex ἀντὶ, & ἐμπίμπλημι, impleo.

Ἀντεμπλέκω, mutuo implico, seu amplector.

Ἀντεμπλῆσαι, vicissim implere, a. 1. inf. ac ἀντὶ, & ἐμπλήθω, impleo.

Ἀντεμπλοκὴ, ἡ, mutuus amplexus, ex ἀντὶ, & ἐμπλέκω, implico. unde ἐμπλεκὴ, ἡ, nodus, implicatio.

Ἀντενεγκονγὴ, ῆς, ἡ, compensatio, & mutua accusatio, quum ἀντενεγκὴ fit, auctore Suida, ἐγκλήσει, expostulatio, ex

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ex ἀντὶ, & ϰαλέω, accuso, defero.

Ἀντίϑεσις, ἡ, figuræ est nomen, quum negationis oppositione, atque per contrarium dicimus, quod velut per affirmationem dictum volumus intelligi: ex ἀντὶ, & ϰατάϑεσις, repugnantia: ab ἀντιτίϑεμαι, resisto.

Ἀντοδείϰνυμαι, contra indico, contrariam indicationem habeo: apud Medicos.

Ἀντοϰήρυξις, ἡ, obnuntiatio, rei apparatæ discussio; consilii capti, & agitati diremptio: ut comitia olim dirimebantur obnuntiatione augurum, & auspicia occentu foricum. Bud. comm. ex ἀντὶ, & ϰηρύσσομαι, defero, postulo in judicio.

Ἀντοϰύομαι, vicissim induor, seu induo me: ex ἀντὶ, & ϰύομαι, induor.

Ἀντένεδρα, αἱ, mutuæ insidiæ, quibus nimirum ei, qui nobis insidiatur, vicissim insidiamur: ex ἀντὶ, & ἐνέδρα, insidiæ.

Ἀντοεργέω, resisto; ut ἀντοεργεῖν θανασίμοις, venenis resistere, seu adversari. ex ἀντὶ, & ἔοργεν, ago, operor.

Ἀντεξάγω, vicissim educo, e contrario educo, subint. milites: ut ἀντεξᾶγον τὸν Ῥωμαίων εἰ ὕπαιτοι; apud Plut. in Publ. ex ἀντὶ, & ἐξάγω, educo.

Ἀντεξαιτέω, ῶ, contra, seu vicissim exposco: ex ἀντὶ, & ἐξαιτέω, depoſco aliquem ad pœnam.

Ἀντεξελαύνω, invado, repello: ex ἀντὶ, & ἐξελαύνω, abigo.

Ἀντεξετάζω, contra, vel ex adverso examino: vicissim examino. Item confero, vel comparo aliquem, vel aliquid cum aliquo. ex ἀντὶ, & ἐξετάζω, excutio, examino.

Ἀντεξέτασις, ἡ, &

Ἀντεξετασμὸς, ὁ, collatio, comparatio. verbalia ab ἀντεξετάζομαι, pass. ab act. ἀντεξετάζω, vicissim examino.

Ἀντεξεταστὴς, οῦ, ὁ, contra-quæsitor.

Ἀντεξίσταμαι, contra insurgo: idem ac ϰαταξανίσταμαι, ex ἀντὶ, & ἐξίσταμαι, decedo.

Ἀντεξορμάω, contra irruo, & impetum facio. unde verbale

Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo congressu: apud Plut. Item contrarius, seu adversarius incursus, ut sese invadentium navium. Thuc. ex ἀντὶ, & ἐξορμάω, irruo, invado. unde ἐξόρμησις, ἡ, impetus.

Ἀντεπαινέω, vicissim laudo. Xen. ex ἀντὶ, & ἐπαινέω, ῶ, laudo.

Ἀντεπανάγω, vicissim, seu e contrario reduco, & reveho: ex ἀντὶ, & ἐπανάγω, reduco.

Ἀντεπαφίημι, vicissim, vel contra immitto: ex ἀντὶ, & ἐπαφίημι, immitto.

Ἀντεπείμι, invadenti hostiliter occurro: ex ἀντὶ, & ἔπειμι, ingredior.

Ἀντεπεισάγω, vicissim, seu e contrario introduco: ex ἀντὶ, & ἐπεισάγω, superinduco.

Ἀντείσοδος, ὁ, aditus alternus. Plut. de placitis. ex ἀντὶ, ἐπὶ, & εἴσοδος, ingressus.

Ἀντεπεξάγω, ex adverso progredior. Thuc. l. 8. ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἐξάγω, educo.

Ἀντεπέξειμι, idem: ex ἀντὶ, & ἐπέξειμι, irruo, irrumpo.

Ἀντεπεξελαύνω, ex adverso progredior: contra equito: ex ἀντὶ, & ἐπεξελαύνω, progredior, seu provehor equo: ex ἐπὶ, & ἐξελαύνω, abigo, expello.

Ἀντεπεξέρχομαι, obviam prodeo: ex ἀντὶ, & ἐπεξέρχομαι, irruo.

Ἀντεπεξήεσαν, Att. pro ἀντεπεξῆσαν, in occursum ierant, 3. pl. pluſq. perf. m. ab ἀντεπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, eo.

Ἀντεπηχέω, ῶ, obstrepo, obturbo: ex ἀντὶ, & ἐπηχέω, obstrepo.

Ἀντεπιβαίνω, adverſor, contra ascendo: ex ἀντὶ, & ἐπιβαίνω, invado.

Ἀντεπιβουλεύω, insidiantibus e diverso insidior; contra insidias tendo: ex ἀντὶ, & ἐπιβουλεύω, cogito, molior.

Ἀντεπιγράφω, vicissim, seu loco alterius inscribo: ex ἀντὶ, & ἐπιγράφω, inscribo.

Ἀντεπιδείϰνυμι, vel -μαι, vicissim ostendo, vel ostento: ex ἀντὶ, & ἐπιδείϰνυμι, vel -μαι, ostendo, ostento.

Ἀντεπιθυμῶ, contra cupio: ut ἀντεπιθυμῶ σοι τᾶτα, hac in re tum tibi competitor. Unde

Ἀντεπιθυμητὴς, ὁ, æmulus, rivalis: ex ἀντὶ, & ἐπιθυμέω, concupiſco.

Ἀντεπιϰουρέω, vicissim, vel contra auxilior: ex ἀντὶ, & ἐπιϰουρέω, auxilior.

Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo: ex ἀντὶ, & ἐπιλαμβάνομαι, apprehendo.

Ἀντεπιμελέομαι, vicissim curam gero: ex ἀντὶ, & ἐπιμελέομαι, curo.

Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in aliqua re, seu vicissim cunctor. Thuc. l. 3. ex ἀντὶ, & ἐπιμέλλω, cunctor. ex ἐπὶ, & μέλλω, debeo, futurus sum.

Ἀντεπιμετρέω, eadem mensura retribuo, remetior: ex ἀντὶ, & ἐπιμετρέω, addo.

Ἀντεπινοέω, ῶ, vicissim, seu contra alium excogito, & comminiſcor: ex ἀντὶ, & ἐπινοέω, animadverto.

Ἀντεπιτείνω, contra tendo, obnato: ex ἀντὶ, ἐπὶ, & πλέω, navigo.

Ἀντεπίῤῥημα, in comicis fabulis dicitur ultima pars τῆ παραβάσεως, transitus, quæ respondet τῷ ἐπιῤῥήματι, Poll. l. 4. c. 16. & Etym. ex ἀντὶ, & ἐπίῤῥημα, comœdiæ pars, in qua chorus ad spectatores respiciens utilia quædam suader. aut improbos reprehendit, ac notat. Aristoph. Comment. in Neb. ac Ran.

Ἀντεπιστέλλω, per epistolam respondeo, rescribo: ex ἀντὶ, & ἐπιστέλλω, scribo.

Ἀντεπιστρέφω, vicissim, vel contra converto. unde

Ἀντεπιστροφὴ, ἡ, mutua, vel contraria conversio: ex ἀντὶ, & ἐπιστρέφω, flecto.

Ἀντεπιτάττω, contra injungo, seu impono; vicissim impero: ex ἀντὶ, & ἐπιτάττω, jubeo, impero.

Ἀντεπιτείνω, in contrarium tendo. Plut. ex ἀντὶ, & ἐπιτείνω, vehementius intendo.

Ἀντεπιτειχίζω, vicissim munitionem excito adversum eum, qui munimento obstructo me infestat: ex ἀντὶ, & ἐπιτειχίζω, muro cingo, murum addo.

Ἀντεπιτίθημι, vicissim, vel contra impono. Thuc. ex ἀντὶ, & ἐπιτίθημι, impono.

Ἀντεπιχειρέω, contra, vel vicissim occurro, insto, aggredior, vel invado: ex ἀντὶ, & ἐπιχειρέω, conor.

Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverso aggressio: ex ἀντὶ, & ἐπιχείρησις, aggredior.

Ἀντέπνεον, contra spirabat, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω: ex ἀντὶ, & πνέω, flo, spiro.

Ἀντεραυίζω, vel ἀντεραυίζομαι, compenso, retribuo. ἀντεραυιζόμενος, repensus, relatus: ab ἐραυίζω, præmium accipio.

Ἀντεραστὴς, οῦ, ὁ, rivalis: ab

Ἀντεράω, ῶ, redamio, sum rivalis, part. præs. pass ἀντεραώμενος. Ab ἀντὶ, & ἐράω, amo.

Ἀντεργολαβέω, ῶ, cum alio contendens ἐργολαβεῖν; æmulus alicui sum in operis faciendi redemptura. apud Athen. l. 14. ex ἀντὶ, & ἐργολαβέω, operam meam loco.

Ἀντερείδω, renitor, innitor, inhæreo, resisto, arceo.

Ἀντερεῶ, præs. inf. ab ἀντερέω, contradico: ex ἀντὶ, & ἐρέω, interrogo.

Ἀντερέωσας, Æol. pro ἀντερέωσαι, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, vicissim firmo. Th. ἐρείδω, firmo.

Ἀντέρεισις, εως, ἡ, &

Ἀντέρεισμα, τὸ, renixus, luctamen: ex ἀντὶ, & ἐρείδω, firmo.

Ἀντερετέω, cum alio remigare.

Ἀντερέτης, ὁ, qui juxta alium remigem sedet, & remigat, contendens remigando: ex ἀντὶ, & ἐρέτης, ὁ, remex.

Ἀντερέω, aliquando fut. est Jonicam habens resolutionem vocalis circumflexæ, pro ἀντερῶ, vicissim dicam, contradicam, respondebo contradicens: aliquando præsens, sed inusitatius; ex quo præt. perf. ἀντείρηϰα, contradixi.

Ἀντερίζω, contra contendo: ex ἀντὶ, & ἐρίζω, idem ac ἔριζω, a Th. ἔρις, ἐδος, lis, contentio.

Ἀντερίζω, contendo cum aliquo; certo cum aliquo per æmulationem: ex ἀντὶ, & ἐρίζω, contendo.

Ἀντερις, ιδος, ὁ, obluctatio: ex ἀντὶ, & ἔρις, ἡ, lis, contentio.

Ἀντερόμαι, & ἀντερέομαι, vicissim interrogo.

Ἀντερύσασθαι, rependi, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ, & ἐρύω, libero, traho.

Ἀντερύω, vicissim redimo, pro aliquo redimo: ex ἀντὶ, & ἐρύω, libero.

Ἀντεραμένος, η, ον, qui redamatur, part. præs. pass. ab ἀντεράω, sum rivalis.

Ἀντέρως, ὁ, Cupido Cupidim contrarius; de quo Cic. Item deus ultor eorum, qui amantes spernunt: ex Pausania: ex ἀντὶ, & ἔρως, amor, cupido.

Ἀντερωτάω, ῶ, vicissim interrogo, vicissim percontor. unde verbale

Ἀντερώτησις, ἡ, interrogatio, quæ fit vicissim; mutua interrogatio: ex ἀντὶ, & ἐρώτησις, interrogo. unde ἐρώτησις, ἡ, interrogatio.

Ἀντεσθαι, supplicare, obviam ire: præs. inf. ab ἄντομαι, occurro.

Ἀντέω, & in 3. pl. ἀντέωσαν, a. 2. ind. ab ἀνθίστημι, resisto.

Ἀντεστραμμένως, η, ον, in contrarium versus, part. præt. pass. verbi ἀντιστρέφομαι, inverto.

Ἀντεστραμμένως, adv. vice versa.

Ἀντέτυται, Poet. pro ἀνατέτυται, circumjectus est, 3. sing. præt. pass. ἀντέτυσε, 3. sing. imp. vel a. 1. ab ἀντετύω, contra intendo. Th. τύω, extendo.

Ἀντέτυχε, similis eras, 2. pers. pluſq. p. pass. ex ἀντὶ, æque, & τέτυγμαι, p. a τεύχω, fum.

Ἀντετόρησα, ας, transfixi, a. 1. ind. ab ἀντὶ, & τορέω, penetro, trajicio.

Ἀντετῶς, ejusdem anni: Lacon. pro τῷ αὐτῷ ἔτει.

Ἀντεύεργετέω, ῶ, beneficium reddo, seu compenso, vicissim benefacio.

Ἀντευεργετικὸς, ὁ, ad beneficium reddendum pronus: qui vicissim promptus est ad benefaciendum: ex ἀντὶ, & εὐεργετέω, benefacio, seu εὐεργετικὸς, ὁ, beneficus.

Ἀντεύκρατος ζώνη, zona temperatæ opposita: apud Laert. Ab ἀντὶ, & εὔκρατος, ὁ, bene constitutus. Th. κεράννυμι, misceo, tempero.

Ἀντεύνοέω, vicissim benevolus sum: ex ἀντὶ, & εὐνοέω, benevolus sum.

Ἀντεύποιέω, vicissim beneficium accipio: ex ἀντὶ, & εὐποιέω, beneficio afficior.

Ἀντευποιέω, vicissim beneficentia utor, beneficium rependo: ex ἀντὶ, & εὐποιέω, beneficium confero.

Ἀντεύφραίνομαι, vicissim delector.

Ἀντεύφρασμα, τὸ, mutua delectatio: ex ἀντὶ, & εὐφραίνω, delecto, lætifico. ἀντεφέροντο, ferebantur, 3. pl. imp. pass. ex ἀντὶ, & φέρω, fero.

Ἀντεφιστάω, ῶ, vicissim convivio accipio. Plut. ex ἀντὶ, & ἑφέστιος: vel ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἑστιάω, ῶ, convivio excipio.

Ἀντεφίλασε, Dor. pro ἀντεφίλησε, redamavit, 3. sing. a. 1. a φιλέω, amo.

Ἀντεφορμέω, ῶ, naves in statione habeo ad prælium paratas; ex ἀντὶ, & ἐφορμέω, maneo in portu.

Ἀντέχομαι, adhæreo, sublevo, cum gen. imp. ἀντεχέσθω. f. ἀνθέξομαι, ῃ, εται. Ex ἀντὶ, & ἔχω, habeo.

Ἀντέχρησε, suffecit, a. 1. ind. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, do mutuo.

Ἀντέχω, retineo. Item sustineo, cum dat. ut Xen. ἀντέχειν τῷ πόνῳ, sustinere laborem, vel tolerare, aut sufferre. Item resisto: & aliquando ϰὲ ἀντέχω, cedo, succumbo: ut ϰὲ ἀντέχειν ταῖς ἐπιθυμίαις, apud Suid. Item possum, cum infin. Item duro, i. e. διαμένω, apud Dem. ex ἀντὶ, & ἔχω, habeo.

Ἀντέω, Jon. pro ἀντάω, in occursum eo.

Ἀντήδλω, suppliciter, adv. ab ἄντομαι, occurro.

Ἀντήλιος, ὁ, Jonice pro ἀνθήλιος, Soli obversus.

Ἀντημείβετο, Dor. ἀντεμείβετο, respondit, 3. sing. imp. ab ἀντὶ, & ἀμείβομαι, respondeo.

Ἄντην, adv. coram, ex adverso.

Ἀντήνωρ, ορος, ὁ, Antenor, nom. propr. viri. Hinc Ἀντηνορίδαι, Antenoridæ.

Ἀντήρης, ὁ ϰαὶ ὁ, qui vicissim remigat;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

qui juxta alium remigem sedet, & remigat, contendens remigando: & sic est ex ἀντὶ, & ἐρέσσω, remigo, cujus comp. varia definunt in ῆρα. Item metaph. quidquid vicissim datur. Item ἀντέρης πληγὴ, dicitur plaga, quæ alicui infligitur firmata manu adversus eum: & sic est ab ἀντὶ, & ἐρείδω, fut. ίσω, &c. Sic & in plur. ἀντέρεις πληγαὶ, apud Soph. in Electra: sunt qui dictas putent a remigibus æquali connixu navem impellentibus.

Ἀντήρεις, ὁ, dicitur stamen, & regula, quæ a tergo ostii posita ipsum apertum renixu suo repellit, & claudit: ab ἀντερείδω, ex adverso fulcio. Item obnitor.

Ἀντηρίδες, ἰδ@, ἡ, structura lapidea, utrinque editiora ædificia fulciens; lignum, vel pila structuram inclinatam fulciens, tibicen. in pl. ἀντηρίδες, dicuntur tales structuræ lapideæ, ædificiis altioribus appositæ, ut fulcimenta.

Ἀντήρισα, ας, ε, cerravi, a. 1. ind. act. ab ἀντερίζω. Th. ἔρις, ἰδος, ἡ, lis.

Ἀντησις, ἡ, occursus: & in pl. ἀντήσεις, dicuntur supplicationes, seu supplices preces. verbale ab ἀντάω, seu ἀντάω, in occursum eo.

Ἀντηχέω, contra sono, vel ex adverso sono, vel resono, & sunt etiam loci quidam ἀνηχοῦντες, resonantes, Vitruv. ex ἀντὶ, & ἠχέω, sono.

Ἀντήχησις gen. præs. part. f. g. ab ἀντηχέω, resono: ex ἀντὶ, & ἦχος, sonus.

Ἀντὶ, pro, contra. in compos. sæpe comparationem significat. Hinc ἀντίος, α, ὁ, adversus: ἀντίον, adverb. ex adverso: ἀντάω, vel ἀνταζω, occurro: ἄντημαι, idem: ἄντησις, εως, ἡ, occursus: ἀνταῖος, ὁ, adversus, adversarius, hostis: ἀνταίως, contrarie: ἀνταποδόμαι, ῶμαι, adversor, repugno: ἀπαντάω, obviam venio: ἀπάντησις, εως, ἡ, occursus.

Ἀντία, idem ac ἀντίον, adv. ex adverso, contra. Th. ἀντὶ, pro, contra.

Ἀνπάγχη, ἡ, præfocatio oblectans, & obsistens: sic appellantur inveterati faucium tumores, qui discuti non possunt: ex Ulp. ex ἀντὶ, & ἄγχω, suffocatio: a Th. ἄγχω, strangulo.

Ἀνπάζω, idem ac ἀντάω, obviam prodeo: ut ἀνπάζει εἰς πέλαγος, in pelagus obviam contendit. Item ἀνπάζω, oro, supplico: apud Eurip. in Alcest.

Ἀνπάξει, Dor. pro ἀντήσει, 3. sing. f. 1. ab ἀντάω, occurro.

Ἀνπάξων, ον@, ὁ, axis, seu polus, qui nostro oppositus est, qui ἀνταρκτικὸς quoque dicitur, Budæo ora australis nobis ignota. ex ἀντὶ, & ἄξων, ὁ, axis.

Ἀνπάνειρα, ἡ, virago, viris æquiparanda. ab ἀντὶ, & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ.

Ἀνπάνειραι, αἱ, Amazonum epithetum, quod viris aut pares essent, aut æquiparandæ, aut adversariæ, eorumque consuetudinem abnuerent: Latini viragines dicunt, a sing. ἀνπάνειρα, virago.

Ἀνπάομαι, præs. ind. interfum, occurro. vide in ἀνπάω, occurro.

Ἀνπάς, άδ@, ἡ, & in pl. ἀνπάδες, tonsillæ, ut Celsus vocat, quæ & παρίσθμια dicuntur: esse tamen partem corporis proprie, & non morbum, asserit Ruffus. deducitur ab ἀντὸς, ὁ, obvius.

Ἀνπάσας, αντ@, ὁ, aor. 1. part. ἀνπάσασα, Æol. ἀνπάσασα, occursurum, f. 1. inf. act. ab ἀνπάω, ῶ, occurro.

Ἀνπαχόσι, Dor. & Æol. pro ἀνπαχοῦσι, ex adverso respondent: ex ἀντὶ, & ἰάχω, resono.

Ἀνπάω, ῶ, occurro, obviam venio. f. άσω. p. ἠνπακα. Ab ἀντὶ, contra.

Ἀνπεδάδω, in contrariam partem gradiendo, adversanter. Plut. Est adverb. ab ἀνπεδάω, contra tendo.

Ἀνπεδάω, contra eo; in contrariam partem gradior; contra tendo. Item renitor, refragor, resisto, adversor. Item dicitur etiam res aliqua nobis ἀνπεδάουσα, i. e. obstare, vel male cedere, resiste Bud. Ab ἀντὶ, & βαδάω, eo.

Ἀνπελλαιος, ὁ, Hesychio est ὁ κοιλὸς, gala, quoniam eam fert ἡ δρῦς ἀντὶ βαλάνου, i. e. loco glandis. vide Plin. l. 6. c. 6. & 7. ex ἀντὶ, & βάλανος, ἡ, glans.

Ἀνπεβάλλω, f. αλῶ, p. ἀνπεβέβληκα, contra jacio: ex adverso jacio; unum pro alio jacio. ut ἀνπεβάλλειν λίγας πρὸς ἀλλήλας, Luc. conferre sermones inter se. Ab ἀντὶ, & βάλλω, jacio.

Ἀνπεβασιλεύς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet: ex ἀντὶ, & βασιλεύς, rex.

Ἀνπέβασις, ἡ, contra itio, vel ex adverso itio: unde etiam occursus exp. & capitur etiam pro refragatione.

Ἀνπέβασις, ὁ, capitur pro repagulo januæ, quod veluti renititur, & obsistit. unde

Ἀνπεβατικὸς, ἡ, obvius: ab ἀνπεβαίνω, contra tendo.

Ἀνπεβέβληκα, p. ab ἀνπεβολέω, occurro.

Ἀνπεβαίνω, repugnare, a. 2. inf. act. ab ἀνπεβαίνω, contra tendo.

Ἀνπέβια, ἀνπεβίως, & ἀνπέβιον, contra, obviam, e contrario, ex oppositio: item ex adverso, e regione, coram, in conspectu.

Ἀνπεβιόομαι, reluctor vim adhibens, vi obsisto: ab ἀνπέβια, adversum.

Ἀνπέβιος, α, ὁ, contrarius, adversarius, quasi ἀνπεβίαν βίαν ἔχων, vel ὁ ἀνπεβιάζομενος τῇ βίᾳ, i. e. ἀνπάζων, ut vult Etym. Sic dicitur ἀνπέβιοι ἔπειτα μάχεσθαι. Il. α & β.

Ἀνπεβλάπτω, vicissim lædo, seu noceo, læsus lædo: ex ἀντὶ, & βλάπτω, noceo.

Ἀνπεβλέπω, obtueor, contra aspicio, ex adverso intueor: quidam exponunt adversis oculis intueor: ut ἀνπεβλέπειν τῷ φωτὶ, contra lumen aspicere, apud Luc. unde

Ἀνπέβλεψις, ἡ, obtutus: ex ἀντὶ, & βλέπω, video.

Ἀνπεδοάω, ῶ, contra clamorem edo, clamando respondeo, vicissim clamo. Item reclamo. ex ἀντὶ, & βοάω, clamo.

Ἀνπεβοήθω, vicissim auxilium fero: ut ἀνπεβοήθησε δ' αὐτοῖς ἀθάς, apud Xen. Hel. 7. ex ἀντὶ, & βοηθέω, auxilior.

Ἀνπέβοιον, Soph. i. e. ἰσόβοειον, vel ἀντὶ βοὸς καθαγιαζόμενον, bovis pretium æquans: ex ἀντὶ, & βοῦς, βοὸς, bos.

Ἀνπεβολέω, ῶ, occurro: item nancisor, cum gen. f. ήσω. p. ἀνπεβέβληκα. infin. act. præs. ἀνπεβολεῖν. a. 1. ἀνπεβολήσαι. Item supplico, oro, obsecro: παρὰ τὸ ἄνπολω πολλάκις βάλλεσθαι τὰς λιτανεύοντας, i. e. λίπτεσθαι, inquit Eust.

Ἀνπεβολὴ, ἡ, occursus, conflictus; collatio, comparatio: ut ἀνπεβολὴ λόγων: citatur etiam pro ἀνπεπροβολὴ, ex Plat. ex ἀντὶ, & βολὴ, jactus; a præt. med. βέβολα, verbi βάλλω, jacio.

Ἀνπεβόλησις, εως, ἡ, & ἀνπεβολία, ἡ, supplicatio, adhortatio, deprecatio: ab ἀνπεβολέω, quod etiam significat supplicare, orare, obsecrare.

Ἀνπεβροντάω, contra, vel vicissim tono, retono: ex ἀντὶ, & βροντάω, tono. Luciau.

Ἀνπεγγυάω, reclamo: in Epigr. ab ἀντὶ, & γεγωνέω, vociferor.

Ἀνπεγενεαλογέω, e diverso progeniem recenseo; in reperenda progenie occupor: ex ἀντὶ, & γενεαλογέω, genus censeo.

Ἀνπεγενίδαι, ων, ὁ, Antigenides, nomen proprium.

Ἀνπεγηροτροφέω, ῶ, vicissim in senectute alo: ab ἀντὶ, & γηροτροφέω, quod a γῆρας, senectus, & τρέφω, nutrio.

Ἀνπεγνωμονέω, ῶ, contra sentio, dissentio, refragor. ab ἀντὶ, & γνώμων, cognitor. Th. γινώσκω, cognosco.

Ἀνπεγνώμων, qui contrariæ est sententiæ, seu opinionis.

Ἀνπέγραμμα, τὸ, contrarium scriptum, contrascriptum, contraria scriptio.

Ἀνπεγραφεὺς, ὁ, dicebatur observator coactorum, i. e. eorum, qui pecuniam cogunt ad principem, aut ad rempublicam pertinentem, qui a Græcis ἀνπεδέκται, vulgo receptores, vel collectores appellantur, vel receptores particulares, & horum observatores, qui a Græcis ἀνπεγραφεῖς vocantur; & ἀνπέγραφα dicebantur eorum scripta, quasi contrascripta. Ex ἀντὶ, & γράφω, scribo.

Ἀνπεγραφὴ, ἡ, ipse actus rescribendi, rescriptio; responsum, quod datur per scriptum: Athen. 14. Item rescriptio, id est, quasi contrascriptio, refutatio scripti: sic enim Plut. in Cæs. appellat Anticatonem Cæsaris. & ἀνπεγραφαὶ in pl. appellari solitæ sunt lites omnes, propter oppositiones eorum, quæ objiciebantur.

Ἀνπέγραφον, ου, τὸ, exemplar, rescriptum, exemplum.

Ἀνπέγραφος, ὁ ☞ ἡ, e contrario scriptus; transcriptus, descriptus, ex exemplari scriptus: ab ἀνπεγράφω, rescribo. ex ἀντὶ, & γράφω, scribo.

Ἀνπεγράφω, vicissim scribo ad eum, qui ad me scripsit, scripto respondeo.

Ἀνπεδάκνω, vicissim mordeo, remordeo: ex ἀντὶ, & δάκνω, mordeo.

Ἀνπέδειξις, ἡ, contraria demonstratio, adversa ratio: ex ἀντὶ, & δεῖξις, εως, ἡ, demonstratio. a Them. δείκνυμι, f. δείξω, demonstro.

Ἀνπέδειπνος, ου, ὁ, alterius loco in cœna suffectus: ab ἀντὶ, & δεῖπνον, cœna.

Ἀνπεδεξιόομαι, vicissim amice excipio; vicissim dextras porrigo: ex α priv. & δεξιόομαι, comiter excipere.

Ἀνπεδέχομαι, vicissim accipio: ex ἀντὶ, & δέχομαι, excipio.

Ἀνπεδημαγωγέω, ῶ, vicissim mihi populum concilio: ex ἀντὶ, & δημαγωγέω, sum popularis.

Ἀνπεδιαβαίνω, contra, vel adversus aliquem trajicio: ex ἀντὶ, & διαβαίνω, transeo.

Ἀνπεδιαιρέομαι, ῶμαι, distinguo.

Ἀνπεδιαίρεσις, ἡ, adversa divisio.

Ἀνπεδιαιρέω, ex opposito divido; in divisione oppono, ex ἀντὶ, & διαιρέω, divido.

Ἀνπεδιακονέω, vicissim ferviens: ex ἀντὶ, & διάκονος, ὁ, minister.

Ἀνπεδιαλλάττω, contra permuto, muto in contrarium modum: & in pass. ἀνπεδιαλλάττεσθαι, quidam exponunt variare, in neutra significatione. ex ἀντὶ, & διαλλάττω, -ομαι.

Ἀνπεδιαπλέκω, contra involvo, replico, oppono, reclamo, obtexo, & commiscor, quod respondeam: ex ἀντὶ, διὰ, & πλέκω, plico, texo, concinno.

Ἀνπεδιαστέλλω, contra distinguo. unde

Ἀνπεδιαστολὴ, discrimen, differentia, distinctio: ex ἀντὶ, & διαστέλλω, distinguo.

Ἀνπεδιατίθημι, contra statuo, seu discerno: ex ἀντὶ, & διατίθημι, colloco.

Ἀνπεδιατιθέμενος, ου, ὁ, ἡ, contrario animo affectus, præt. part. pass. ab ἀνπεδιατίθημι. Th. τίθημι, pono.

Ἀνπεδιατίθημι, oppono: 2. Tim. c. 2. ex ἀντὶ, & διατίθημι, afficio.

Ἀνπεδίδοται, 3. sing. ind. pass. præs. ab

Ἀνπεδίδωμι, do vicissim, rependo.

Ἀνπεδικάζομαι, contra judicio contendo, ex ἀντὶ, & δικάζω, -μαι, discepto.

Ἀνπεδικέω, ad caulam occurro; judicio me sisto; lite me offero; ago adversarium.

Ἀνπεδικία, ἡ, defensio: ab ἀνπέδικος, adversarius.

Ἀνπέδικος, ου, ὁ, adversarius: ex ἀντὶ, & δίκη, causa, quæ agitur apud judicem.

Ἀνπεδογματίζω, contraria dogmata introduco, vel tueor: ex ἀντὶ, & δογματίζω, decerno.

Ἀνπεδοκέω, ῶ, contra censeo, contrariam sententiam habeo; ex ἀντὶ, & δοκέω, existimo.

Ἀνπέδοξος, ὁ, qui est contrariæ sectæ, vel opinionis. Item ἀνπεδοξῶν σοι, resistens tuæ voluntati. ex ἀντὶ, & δόξα, opinio.

Ἀνπέδορον, ου, τὸ, est cuticula, quæ subjicitur, & opponitur tergori, & pelli; vel pellis ipsa. Suid. in Epigr. ex ἀντὶ, & δέρας, τὸ, pellis.

Ἀνπέδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio. Capitur & in bonam, & in malam partem.

Ἀνπέδοτον, τὸ, idem ac ἀνπίδοτος, ἡ, remedium; compositio ex variis medicinis, quæ datur contra venena; q. d. contra datum: ex ἀντὶ, & δίδωμι, do.

Ἀνπέδοτος, ου, ὁ ☞ ἡ, vicissim, vel contra datus. Item antidotum, ὁ ☞ ἡ, remedium adversus mala corporis datum.

Δημοσια Κεντρικη Βιβλιοθηκη Βεροιας

rum. Th. δίδωμι, do.

Ἀντῆχος, ὁ, ex adverso sonans: ex ἀντί, & ἦχος, ὁ, sonitus, fragor.

Ἀντίδουλος, ὁ, qui loco servi est. Plut. ex ἀντί, & δοῦλος, servus.

Ἀντιδράω, vicissim facio, rependo. Plat. ex ἀντί, & δράω, facio.

Ἀντιδωρεά, ᾶς, ἡ, & ἀντίδωρον, τὸ, remuneratio, compensatio: ex ἀντί, & δῶρον, munus; unde δωρέομαι, dono.

Ἀντιζέσθαι, Jon. pro ἀνθίζεσθαι, castra castris opposita habere. Th. ἴζω. Est & ἀνθίζω, floridum reddo. Th. ἄνθος, flos.

Ἀντίζηλος, ὁ, æmulus, zelotypus. ex ἀντί, & ζῆλος, ἡ, invidia.

Ἀντίζυγος, ὁ, oppositus, adversus; proprie ex adverso respondens; ex ἀντί, & ζυγός, ὁ, jugum.

Ἀντί, Jon pro ἀντία, contra. ex ἀντίος, contrarius, obvius.

Ἀντίθημαι, Poet. pro ἀνατίθεμαι, impono.

Ἀντίθεος, ε, ὁ, ἡ, semideus, eximius, æquiparandus Deo, augustus, divinus, ἰσόθεος: ut ἀντίθεος Σαρπηδών, apud Hom. Iliad. ζ. & ἀντίθεος ἄναξ, Od. ξ. divinis præditus virtutibus. Item contrarius Deo, adversarius Deo: ut ἀντίθεοι μνηστῆρες, apud Hom. unde in neut. ἀντίθεον δόγμα, opinio Deo contraria. Ex ἀντί, & θεός, Deus.

Ἀντιθεραπεύω, vicissim colo, & observo; mutua observantia colo. ex ἀντί, & θεραπεύω, famulor.

Ἀντιθερμαίνω, contra calefacio: ex ἀντί, & θερμαίνω, calefacio.

Ἀντίθεσις, ὁ, herba, quæ & ξάνθιον. vide de Dioscor. 4. 228.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppositio, contrapositio, antithesis: & in pl. αἱ ἀντίθεσις, dicuntur oppositiones, & objectiones adversariorum contra disputantium, & dicitur etiam ἀντίθεσις, usus antitheterum, vel oratio constans antitheris; ab ἀντίθημι, repono.

Ἀντιθετικός, ὁ, habens ἀντιθέτους, ut σῶσαι ἀντιθετικὴ, status assumptivi. Hermog.

Ἀντίθετον, τὸ, contra positum, Quintil. vel, ut quidam vocant, contentio. Figura est, qua singula singulis opponuntur; vel bina binis; vel sententiæ sententiis; dupliciterque fit: Nam vel dictiones inter se, vel affirmatio, & negatio opponuntur.

Ἀντίθετος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, oppositus, contra positus: ab ἀντιτίθημι, repono.

Ἀντιθέτως, adverb. ut ἀντιθέτως λέγειν, uti oratione habente ἀνθίθετα. ab ἀντίθετος, oppositus.

Ἀντιθεόσμενος, η, ον, qui contra aliquem est cursurus, f. 1. part. m. a θέω, curro.

Ἀντιθέω, contra currentem curro, occurro: ex ἀντί, & θέω, curro.

Ἀντιθήμι, pro ἀνατίθημι, repono.

Ἀντιθλίβω, vicissim premo, vel contra premo: ex ἀντί, & θλίβω, curro.

Ἀντίθρονος, ὁ, ex opposito sedens; ἀντικαθήμενος, ᾗ ὁ ἀντιπαιμαίνων: ex ἀντί, & θρόνος, thronus.

Ἀντίθροος, ὁ ἡ ὁ, vicissim, vel contra sonans: ab ἀντί, & θρόος, rumor tumultuarius.

Ἀντιθύρετος, ε, ὁ ἡ ὁ, vicem januæ præstans; ut ἀντιθύρετος λίθος, apud Nonn. est ab ἀντίθυρος, januæ obversus.

Ἀντίθυρος, ε, ὁ ἡ ὁ, januæ oppositus: ex ἀντί, & θύρα, ἡ, porta.

Ἀντικαθίζομαι, ex adverso sedeo, seu considεo; oppositus alicui sedeo. Item ex adverso castra habeo, e regione adversarii castra meror, vel metata castra habeo. Item ex adverso aciem instruo: apud Thuc. ex ἀντί, & καθίζομαι, sedeo.

Ἀντικαθεύδω, vicissim dormio, vel redormio: in Epigr. ex ἀντί, & καθεύδω, dormio.

Ἀντικάθημαι, idem ac ἀντικαθίζομαι, in conspectu hostium castra meror. Dicitur etiam ἀντικαθήμενος στρατόπεδον. & apud Herodot. scribitur ἀντικατήμενος, pro ἀντικαθήμενος, Jonice. ex ἀντί, & κάθημαι, sedeo.

Ἀντικαθίζω, ex adverso sedere facio, & colloco, vel ex adverso sedeo: pro quo dicitur & ἀντικαθίζομαι, quod apud Herodot. etiam expon. statuor ad obsistendum: ex ἀντί, & καθίζω, sedeo.

Ἀντικαθίστημι, contra statuo, adversus aliquem statuo, seu constituo, oppono. Item resisto. Item substituo; quasi statuo præ alio, sufficio in locum alterius. Plut. ex ἀντί, & καθίστημι, constituo.

Ἀντικαινόν, τὸ, novo simile, par novo; Hesych. i. e. ἀσύγκριτον: ex ἀντί, & καινός, novus, recens.

Ἀντικαλέω, ῶ, vicissim voco; seu invito: ex ἀντί, & καλέω, voco.

Ἀντικαρά, in animantibus pars ea sic dicitur, quæ ad κληῖδας, medici vocant claviculas, pertinet, sive locus, qui post claviculam est. Hesych. ex ἀντί, & κάρα, sive κάρη, ἡ, caput.

Ἀντικάρδιον, ἡ, cavum illud, quod sub pectore est, carneum molleque ad os ventris, quod dicitur etiam σφαγή: ex ἀντί, & καρδία.

Ἀντικαταλλαγή, ἡ, commutatio. Item commercium, emptio, mercatio. est verbale ab

Ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto; & interdum passive commutor. Item rependor, compensor. ex ἀντί, & καταλλάττομαι, muto.

Ἀντικατάχεσις, εως, ἡ, retentio: ab ἀντί, κατά, & ἔχω. Th. ἔχω, habeo.

Ἀντικατατείνω, contra contendo; ex adverso comparo: ex ἀντί, & κατατείνω, intendo.

Ἀντικατηγορία, mutua, vel contraria accusatio: ex ἀντί, & κατηγορέω, accuso.

Ἀντικατηγορῶ, provocatus accuso. Item ἀντικατηγορεῖσθαι, vicissim prædicari, ut proprium, & differentia; reciprocari.

Ἀντικαθῆσθαι, Jon. pro ἀντικάθησθαι, e regione alicujus sedere: ex ἀντί, & κάθημαι. Th. ἧμαι, sedeo.

Ἀντικαθίζεσθαι, Jon. pro ἀντικαθίζεσθαι, castra castris opposita habere.

Ἀντικαπζάμενος, Jon. pro ἀμενος, & hoc pro ἁμενος, præs. part. m. a καθίζω, sedeo.

Ἀντικεῖμαι, opponor. f. ἀντικείσομαι. præs. part. ἀντικείμενος, ε, ὁ, adversarius. Ex ἀντί, & κεῖμαι, jaceo, cubo.

Ἀντικείμενος, ὁ, part. ab ἀντίκειμαι, oppositus sum; ex adverso situs, seu positus sum; ut apud Herodian. l. 4. τῷ ἀντικειμένῳ ἤπειρον Εὐρώπῃ, Europæ oppositam continentem.

Ἀντικειμένως, more eorum, quæ opposita sunt; ex opposito. unde ἀντικειμένως ἔχειν dicuntur res aliquæ, pro opponi sibi, & adversari.

Ἀντικέλευθος, ὁ ἡ ὁ, obvius, adversus; Nonn. ex ἀντί, & κέλευθος, via.

Ἀντικελεύω, contra, vel contraria, vel vicissim jubeo: ex ἀντί, & κελεύω, jubeo.

Ἀντικίνεω, ῶ, contra, ex adverso, vel contra aliquem moveo.

Ἀντικίνησις, ἡ, motus contrarius, resistentia; ex ἀντί, & κινέω; unde κίνησις, ἡ, motus.

Ἀντικιχρῶ, ῶ, vicissim commodo: ab ἀντί, & κιχράω, commodo, do utendum, hinc ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus usus.

Ἀντικέλλω, reboo; boatum, seu clangorem vicissim edo; seu contra edo: ex ἀντί, & κελλάζω, frango, flecto.

Ἀντικλεῖδι, αἱ, idem ac δικλεῖδες, pro δικλίδες, a sing. δικλίς, ίδος, ἡ, valva biforis. ex ἀντί, & κλείω, unde κλείς, ἰδὸς, ἡ, clavis.

Ἀντικλυμα, τὸ, revocatio. verbale a verbo ἀντικαλέω, vicissim voco, invoco: ex ἀντί, & καλέω, voco.

Ἀντικλίνω, contra declino, & dejicio. Item ex adverso annuo. ex ἀντί, & κλίνω, inclino, demitto.

Ἀντικνήμιον, ν, τὸ, pars suræ opposita cruris universi pars anterior: cui opponitur κατακνημία: quidam tamen contra accipiunt, Poll. l. 2. ex ἀντί, & κνημὴ, tibia.

Ἀντικολάζω, vicissim punio; vel contra supplicio afficio: ut si loco præmii, quod promeruit, aliquis puniatur. ex ἀντί, & κολάζω, punio.

Ἀντικολακεύω, vicissim adulor; assentando par pari refero. Plut. in Alcib. ex ἀντί, & κολακεύω, assentior, adulor.

Ἀντικομίζομαι, vicissim reporto, vicissim recipio: ex ἀντί, & κομίζω, ομαι, porto.

Ἀντικομπάζω, contra jactabunde me effero. Plut. in Ant. ex ἀντί, & κομπάζω, magnifice jacto, glorior.

Ἀντικόντωσις, ἡ, repulsus, & renixus, qui fit conto; h. e. conto inniti, & fulcire gradum, quum scil. aliquis loco cruris conto corpus fulcit: ex ἀντί, & κοντός, ὁ, contus, remus.

Ἀντικοπή, ἡ, repulsus, ipse repellendi actus; item conflictatio, collisio.

Ἀντικόπτω, retundo, refero, repercutio; item propulso: ex ἀντί, & κόπτω, pulso.

Ἀντικορύσσομαι, oppugno; ad prælium me comparo: ex Athen. ex ἀντί, & κορύσσομαι, armo, turbo, concito.

Ἀντικοσμέω, vicissim, seu contra orno: ex ἀντί, & κοσμέω, orno.

Ἀντικρίνομαι, respondeo. Job 11. unde verbale

Ἀντίκρισις, ἡ, responsio: ex ἀντί, & κρίνομαι, vocor ad judicium.

Ἀντίκρουσις, εως, ἡ, recessus, & repulsus; contrarius impetus.

Ἀντικρούω, retundo, repello; item incurro, offendo: ex ἀντί, & κρόω, pulso.

Ἀντικρύ, ἀντικρύς, e regione, contra, cum gen. adv. Th. ἀντί, contra.

Ἀντικτάομαι, emo pecunia; vel alterius rei commutatione comparo; ex ἀντί, & κτάομαι, possideo.

Ἀντικτερίζω, f. σω, p. κα, contra, vel vicissim funero: ex ἀντί, & κτερίζω, justa facio, parento. Th. κτέρεα, τὰ, monumenta.

Ἀντίκτυπος, ὁ, obstrepens, contra sonans, ex ἀντί, & κτύπος, sonitus, fragor.

Ἀντικυμαίνομαι, undabundus jactor contra aliquid: ex ἀντί, & κυμαίνω, fluctuo.

Ἀντικυρία, ἡ, potestas opposita, apud Suid. ex ἀντί, & κῦρος, τὸ, auctoritas.

Ἀντίκυρον, ν, τὸ, helleborus, sic dictus ab urbe Anticyra.

Ἀντικύρσας, αντος, ὁ, consequutus, vel nactus sum, pro ἀντικύρησας, a. 1. part. act. verbi κυρέω, adipiscor.

Ἀντικύρω, incido in aliquem, nanciscor, offendo: ex ἀντί, & κύρω, nanciscor.

Ἀντικύων, ὁ, vulpes, κλώπη: ex ἀντί, & κύων, κυνὸς, ὁ, canis.

Ἀντικλασθής, εως, ἡ, dicitur scuti fibula, vel uncus fibulam scuti excipiens. Hesych. ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαβή, ῆς, ἡ, apprehensio, metaph. expon. & ansa reprehensionis; apud Plat. in Phædone. Item ἀντιλαβαὶ dicuntur sententiæ quædam breves, utpote singulæ singulis hemistichiis comprehensæ, apud Tragicos, Hesych.

Ἀντιλάβοις, vicissim accipias, 2. pers. a. 2. opt. act. ab ἀντιλαμβάνω, apprehendo.

Ἀντιλαγχάνω, resortior, vel vicissim sortior: ut ἀντιλαγχάνειν δίκην, apud Dem. contra Mid. resortiri judicium; h. e. ab arbitris ad judices provocatione facta, causam denuo disceptare. ex ἀντί, & λαγχάνω, sortior, adipiscor.

Ἀντιλάζομαι, & ἀντιλύζομαι, pro ἀντιλαμβάνομαι, apprehendo, vel capesso, suscipio: ex ἀντί, & λάζομαι, capio.

Ἀντιλακτίζω, recalcitro, calcitrantem vicissim calcibus peto: ex ἀντί, & λακτίζω, calcitro, jacto calces.

Ἀντιλαμβάνω, vicissim accipio. ἀντιλαμβάνομαι, suscipio, libero, juvo, cum gen. opitulor. f. λήψομαι. a. 2. m. ἀντελαβόμην, ε, ετο. Ab ἀντί, & λαμβάνω, capio.

Ἀντιλάμπω, e contrario splendeo, seu fulgeo: splendorem, seu fulgorem reflecto.

Ἀντιλαμψις, ἡ, luminis reciprocatio. Plut. ex ἀντί, & λάμπω, f. ψω; unde λάμψις, ἡ, splendor.

Ἀντιλεγόμενα, τὰ, controversa, de quibus inter partes non convenit: opponuntur τοῖς ὁμολογουμένοις, Demosth.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀντιλέγω, contradico. f. ξω. p. χα. imperf. ἀντέλεγον. p. m. ἀντείλεγμαι, cum dat. Ex ἀντὶ, & λέγω, dico.

Ἀντιλεκτέος, ὁ, in contradictione positus, controversus, dubius.

Ἀντίλεξις, ὁ, contradictio: ex ἀντὶ, & λέγω, dico.

Ἀντίληξις, ἡ, apud Athenienses veluti κωλακρεία quædam erat, de qua vide Bud. ex auctoribus de ea differentem. ex ἀντὶ, & λῆξις, ἡ, sors, hereditas: a Them. λαγχάνω, sortior, adipiscor.

Ἀντιληπτέον, suscipiendum, adject. verbale ab ἀντιλαμβάνω, vicissim accipio.

Ἀντιληπτικὸς, ὁ, ad percipiendum aptus; comprehensibilis.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor, adjutor; & propugnator. ab ἀντιλαμβάνω, vicissim accipio.

Ἀντίλημψις, εως, ἡ, opitulatio, subsidium: a. 2. sing. præt. pass. verbi ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλίβανος, ὁ, qui est ex adverso Libani montis, vel oppositus monti Libano; mons est excelsus ad septentrionem Judææ, ex adverso Libani. ex ἀντὶ, & λίβανος, ὁ, mons Judææ; a λίβανος, ὁ, thus.

Ἀντιλιτανεύω, vicissim supplico. Plut. ex ἀντὶ, & λιτανεύω, supplico.

Ἀντιλοβία, ἡ, & ἀντιλόβιον, pars autis contraposita lobo; ut προλόβιον, lobi pars eminentior. Pollux l. 2. ex ἀντὶ, & λοβὸς, ὁ, omnis folliculus, in quo continetur semen. Item infima pars, vel suprema auris.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, in jure disceptatio, & causæ dictio: ex ἀντὶ, & λέγω, dico.

Ἀντιλογίζομαι, vicissim, vel rursus cogito; ex adverso reputo: ex ἀντὶ, & λογίζομαι, cogito.

Ἀντιλογικὴ, ἡ, ita vocata est a Platone in Sophista ars contentiosa, & concertatoria Sophistarum, quæ & ἐριστικὴ, & περὶ λόγους ἀγωνιστικὴ, dicitur.

Ἀντιλογικὸς, ὁ, contradictorius; refutandi peritus. Aristoph. argutus; qui & ἀντιλογητικὸς, dicitur; ut ἀντιλέγω est argute dissero.

Ἀντιλογος, ὁ ἡ ὁ, qui, vel quæ contradicit.

Ἀντιλοιδορέω, ῶ, convitium regero. imp. ἀντελοιδόρουν, ων. f. ήσω. p. ἀντιλελοιδόρηκα. Th. λοιδορέω, convitior, increpo.

Ἀντίλοχος, ου, ὁ, Antilochus, nom. pr.

Ἀντιλυπέω, ῶ, vicissim lædo: ex ἀντὶ, & λύπη, dolor, molestia.

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, molestia vicissim exhibita.

Ἀντίλυρος, ὁ, lyræ respondens; lyræ consonans: ut αὐλὸς ἀντίλυρος, Soph. ex ἀντὶ, & λύρα, lyra.

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium. Th. λύω, solvo.

Ἀντιλυτρόω, redimo vicissim.

Ἀντιλυτρωτέον, vicissim redimere oportet; persolvendo scil. ἀντίλυτρον, i. e. pretium, quo redimuntur captivi ab hostibus; aut quum caput capite, seu vita redimitur vita; ex ἀντὶ, & λύω, solvo.

Ἀντιμανθάνω, contra, contraria, vel vicissim disco: ex ἀντὶ, & μανθάνω, disco.

Ἀντιμαρτυρέω, & ἀντιμαρτύρομαι, reclamo, contrarium testor; palam attestor: ex ἀντὶ, & μαρτυρέω, vel μαρτύρομαι, testor.

Ἀντιμαχητὴς, οῦ, ὁ, oppugnans, vel qui pugnat contra aliquem: ex ἀντὶ, & μάχομαι, pugno.

Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, repugnatio, vel depugnatio adversus aliquem.

Ἀντιμάχομαι, pugno adversus aliquem. Item repugno, adversor: ex ἀντὶ, & μάχομαι, f. μαχέσομαι, a μαχέομαι, pugno.

Ἀντιμεθέλκω, in contrariam partem traho; ex ἀντὶ, & μεθέλκω, retraho; retrorsum traho; trahendo traduco: ex μετὰ, & ἕλκω, traho.

Ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero; vel vicissim loco moveo: & Ἀντιμεθίσταμαι, in locum discedentis subeo.

Ἀντιμειρακιεύομαι, adversus aliquem adolescentis more, aut juveniliter me gero; vel vicissim juveniliter ago: ex ἀντὶ, & μειρακιεύομαι, vel μειρακεύομαι, adolescentis more ago: a Th. μειρὰξ, ακος, ὁ vel ἡ, adolescens, puer, vel puella.

Ἀντιμελίζω, contra modulor: ab ἀντὶ, & μέλος, εος, τὸ, cantus, carmen, cantilena.

Ἀντιμέλλω, contra cunctor; vel vicissim cunctor: ex ἀντὶ, & μέλλω, cunctor.

Ἀντιμέμφομαι, vicissim queror, & expostulo: ex ἀντὶ, & μέμφομαι, conqueror.

Ἀντιμένω, contra perduro; permaneo resistendo: ex ἀντὶ, & μένω, maneo.

Ἀντιμέρεια, partis unius pro alia positio, scribitur & ἀντιμερία; & est nomen etiam figuræ apud Grammaticos, quum pars orationis una pro alia ponitur: ut τεῦχε δὲ κῶας, pro κώεα, ex ἀντὶ, & μέρος, εος, τὸ, pars.

Ἀντιμεσαίτερος, in oppositi cœli umbilico sum. Plut. ex ἀντὶ, & μεσαίτερος, sum in medio cœlo.

Ἀντιμεταβασις, ἡ, oblocutatio in transitu: Plut. ex ἀντὶ, & μεταίβασις, loci mutatio.

Ἀντιμεταβολὴ, ἡ, ex adverso mutatio: ex ἀντὶ, & μεταβολὴ, mutatio.

Ἀντιμεταλαμβάνω, contra, aut vicissim particeps fio, aut contra accipio. atque inde verbale

Ἀντιμετάληψις, ἡ, commutatio, quum vices redduntur: ex ἀντὶ, & μεταλαμβάνω, suscipio. unde μετάληψις, sumptio.

Ἀντιμετεμφιέσασθαι, contra, seu loco alterius induo, apud Athen. l. 8. ex ἀντὶ, & μετεμφιέζομαι, idem ac μεταμφιέζομαι; ex μετὰ, & ἀμφίννυμι; quod ex ἀμφὶ, & ἕω, seu ἕννυμι, induo.

Ἀντιμετατρέω, refluo: ex ἀντὶ, & μετατρέω, meo.

Ἀντιμετάστασις, ἡ, in contrariam partem translatio, seu transmutatio: ex ἀντὶ, & μεθίστημι, transmuto, loco moveo.

Ἀντιμέτειμι, contra ambio magistratum: ex ἀντὶ, & μέτειμι, aggredior.

Ἀντιμετέρχομαι, vicissim, seu contra ambio: ex ἀντὶ, & μετέρχομαι, consequi studeo.

Ἀντιμετρέω, ῶ, vicissim metior, rependo. f. ήσω. p. ἀντιμεμέτρηκα. a. 1. ἀντεμέτρησα. f. 1. pass. ἀντιμετρηθήσομαι. Ex ἀντὶ, & μέτρον, τὸ, mensura, dimensio.

Ἀντιμετωπος, ὁ, oppositam frontem habens. Xen. Item suarum navium frontes aliis oppositas habens: apud eund. Hell. 4. ex ἀντὶ, & μέτωπον, τὸ, frons, frontis.

Ἀντιμωκάομαι, vicissim irascor ob illatam injuriam. Suid. Ex ἀντὶ, & μωάω, irascor.

Ἀντιμηχανάομαι, machinas machinis opposno, aut fraudes fraudibus: ex ἀντὶ, & μηχανάομαι, metior, struo.

Ἀντιμιμος, ὁ, qui aliquem imitatur per æmulationem: ex ἀντὶ, & μῖμος, ὁ, mimus, imitator.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, compensatio, remuneratio: ex ἀντὶ, & μισθὸς, merces, stipendium.

Ἀντιμισθωτὸς, ὁ, qui est vice mercenarii: qui pro alio mercede est conductus, Hesych. ab ἀντιμισθία, ἡ, merces meritis respondens.

Ἀντιμολέω, obvio, vel contra aliquem eo; ex ἀντὶ, & μολέω, eo, venio, redeo.

Ἀντίμολπος, ὁ, apud Schol. Eurip. est ἀπηρθρογμένος, & ἐναντίος τῇ μολπῇ; i. e. diversi cantus, seu contrarius in cantu: ex ἀντὶ, & μολπὴ, ἡ, cantus, hymnus.

Ἀντιμορφος, ὁ, contrariam, seu adversam formam reddens. Luc. ex ἀντὶ, & μορφὴ, ἡ, forma, species.

Ἀντιμυκτηρίζω, vicissim subsanno, seu irrideo; vicissim naso suspendo: ex ἀντὶ, & μυκτηρίζω, naso suspendo, irrideo.

Ἀντιναυπηγήσαι, contra, seu vicissim naves fabricari. Item contra machinari in navium fabricatione, & constructione. Thuc. l. 7. ex ἀντὶ, & ναυπηγέω, navem fabrico.

Ἀντινήχομαι, nato contra, seu adversum. Plut. ex ἀντὶ, & νήχω, νήχομαι, nato.

Ἀντινικάω, vicissim vinco, ex ἀντὶ, & νικάω, vinco, supero.

Ἀντινομία, ἡ, legum inter se repugnantia; legum contrarietas; seu leges contrariæ, Hermog. unde

Ἀντινομικὸς, ὁ, pertinens ad ἀντινομίαν, (c ἀντινομίαν habens: ut ἀντινομικὸν ζήτημα apud Plut. Symp. 9. ex ἀντὶ, & νόμος, ὁ lex. unde νομικὸς, ὁ, legis peritus.

Ἀντινομοθετέω, legem fero adversum. Plu ex ἀντὶ, & νομοθετέω, sancio, lege caveo

Ἀντινουθετέω, vicissim admoneo: ex ἀν & νουθετέω, admoneo, instituo.

Ἀντίνωτος, ὁ, oppositum tergum habens ex ἀντὶ, & νῶτος, ὁ, humerus, armus

Ἀντιξέω, repugnare, Poet. pro ἀντικόπτω

Ἀντίξοος, ὁ ἡ ὁν, & ἀντίξους, ita politus ut alteri commissus ei ex opposito re pondeat. Item oppositus, adversus, con trarius. Aristot. Eth. 8. atque inde ἀν τίξοον, contrarium esse, oppositum esse ex ἀντὶ, & Them. ξέω, polio, rado dolo, sculpo, cujus comp. varia desi nunt in ξοος.

Ἀντιξύω, vicissim scalpo, seu distringo mutuum scabo: ut ἂν τις τὸν ξύοντα ἀν τιξύῃ. Suid. ex Soph. ex ἀντὶ, & ξύω ab eod. Them. ξέω, polio, scalpo.

Ἀντίον, ex adverso, e regione: sed ca pitur & pro contra, adversus: adv. a ἀντίος. Sed ἀντίον significat etiam li gnum teres, quo circumacto textores l cium intendunt, ut Poll. docet: & f pro liciatorio legitur lib. 2. Reg. c. 2 & Paral. 1. c. 11.

Ἀντίος, α, ὁ, adversus; ex adverso stans e regione, vel ex adverso positus; qu est in conspectu. Item obvius. Ab ἀντὶ contra.

Ἀντιοστατέω, idem ac ἀντιστατέω, ῶ, obs sto, resisto, reluctor, obluctor. Ite factiosus sum: ex Herodot. ab ἀνθίστα μαι, pass. ab ἀνθίστημι, contra statuo

Ἀντιπάθια, adversari, inf. verbi ἀντιπάθομα sto contra, rendo adversus.

Ἀντιπάθρων, ὁ, contraria sentiens: Hesych ex ἀντίος, & φρὴν, mens, cujus comp plur. in φρων desinunt.

Ἀντιόχεια, ας, ἡ, Antiochia, nomen urbis

Ἀντιοχεὺς, έως, ὁ, Antiochensis.

Ἀντείω, ῶ, idem ac ἀντιάσομαι, -ῶμαι, fu contra, rendo adversus: ut apud He rodot. ἀντιῶσαι τὸν βάρβαρον, rendo ad versus barbarum. ab ἀντίος, contrarius

Ἀντίον, & in f. g. ἀντιόωσα, occurrens, Poe pro ἀντιὼν, & ἀντιοῦσα, præs. part. ac contr. ab ἀντιάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra

Ἀντιόωντο, pro ἀντικόπτοντο, & ἀντιόων, pr ἀντίοιτο, præs. opt. pass. ab ἀντιόομαι occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντιπαγὴς, ὁ, e contrario compactus, ve ex adverso fixus. unde in neut. ἀντι παγὲς, contrarie constitutum: ex ἀν τὶ, & πήγνυμι, f. ξω; unde πηγὸς, pin guis, bene compactus.

Ἀντιπάθεια, ἡ, naturalis rerum differen tia: repugnantia, & discordia; ut in ter aquam, & ignem: talis temperatu ra antipathia dicitur: cui opponitu συμπάθεια, quæ mutuam quandam re rum inter se cognationem significat.

Ἀντιπαθέω, contrario modo afficior; i diversum rendo; dissideo, obsisto.

Ἀντιπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑ, contraria passus resistens; diversæ affectionis: ex ἀντὶ & πάθος, passio, affectus.

Ἀντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas.

Ἀντιπαίζω, obludo; ludo contra lude item: vel vicissim jocor: ex ἀντὶ, παίζω, ludo.

Ἀντίπαις, ᾶδος, ὁ, puer jam adultus puer, qui pubertati est proximus. Plu Item egressus puerilem ætatem, puber pubes, adolescens, ephebus. ex ἀντὶ & παὶς, δὸς, ὁ, puer.

Ἀντιπαιστὶ, ας, ἡ, ætas ejus, qui puberti est proximus: item pubertas.

Ἀντιπάω, contra percutio; vicissim pe cutio; repercutio: ex ἀντὶ, & πάω cædo.

Ἀντιπαλαιστὴς, ὁ, qui contra luctatur. a versarius.

Ἀντιπαλαίω, reluctor, obluctor, resisto; ἀντίπαλος, ὁ, adversarius in lucta, æmulus

Ἀντιπάλλω, revibro, remitto, & regero; λιν ἀνακτίπαλλε, & ἀντιπάλλομαι, resili resulto: ex ἀντὶ, & πάλλω, vibro, moveo

Ἀντι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀντίπαλος, ὁ, ἡ, adversarius in lucta, æmulus: ex ἀντὶ, & πάλη, lucta.

Ἀντίπαλος, i. e. ἰσοπάλως, æquis viribus in lucta; & generaliter, æquis viribus, æquo Marte. Thucyd. a præced. ἀντίπαλος, adversarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπαραβάλλω, expon. confero inter se: & in pass. ἀντιπαραβάλλομαι, comparor, confero. ex ἀντὶ, & παραβάλλω, -ομαι, assimilo, confero, comparo.

Ἀντιπαραβάλλωμεν, conferemus, 1. plur. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω; quod ex ἀντὶ, παρὰ, & βάλλω, jacio.

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, comparatio, collatio.

Ἀντιπαρογγέλλειν, in pandectis Græcis, mulier prægnans post divortium παραγγέλλειν τῷ ἀνδρὶ dicitur, cum marito denunciat se prægnantem esse ex eo; & maritus ἀντιπαραγγέλλειν, cum agnoscere non vult; sed negat ex se prægnantem esse, quod est quasi obnuntiare. Sed figu. etiam, competitorem esse alicui magistratum petenti.

Ἀντιπαραγγελία, ἡ, est ipse actus τὸ ἀντιπαραγγέλλειν, sive de marito dicatur, sive de competitore; contraria petitio magistratus: ex ἀντὶ, & παραγγέλλω, admoneo.

Ἀντιπαραγραφὴ, ἡ, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio vulgo dicitur. Bud. ex ἀντὶ, & παραγράφω, præscribo, excipio: ex παρὰ, & γράφω, scribo.

Ἀντιπαραγράφομαι, exceptione utenti occurro.

Ἀντιπαράγω, retribuo, resisto. ἀντιπαρῆγεν αὐτῷ εἰς πάντα τόπον, ἐ ἂν ἐπορεύετο, ibat in omnem locum, quocunque ille tendebat: cap. 12. libri Machabæorum. ἀντιπαράγειν, est hostium exercitum captare, cum exercitu adequitando, & circumeundo; copiis hostium suas copias opponere; ut Fabius ille cunctator, qui e superiori loco Annibali semper imminebat, simul cum eo castrametans & movens, exercitum ejus pabulatione prohibendo, & occasiones quascunque eum infestandi captando: ex ἀντὶ & παράγω, transeo, prætereo.

Ἀντιπαραγωγὴ, ἡ, copiarum suarum copiis hostium oppositio; apud Polyb. Ab ἀντιπαράγω, quod expon. hostium exercitum captans, cum exercitu ipse adequito; apud eund. Polyb. ex ἀντὶ, & παράγω, prætereo.

Ἀντιπαραδίδωμι, vicissim trado, seu reddo: ex ἀντὶ, & παραδίδωμι, trado.

Ἀντιπαράθεσις, ἡ, oppositio, seu collatio: ex ἀντὶ, & παράθημι, contendo, comparo.

Ἀντιπαραθεωρέω, duas res specto, componendi & conferendi inter se gratia; ex ἀντὶ, παρὰ, & θεωρέω, contemplor.

Ἀντιπαραιτέομαι, deprecor, in diversum horror; contra exhorror, dissuadeo: ex ἀντὶ, & παραιτέομαι, hortor, consolor.

Ἀντιπαρακελεύομαι, e contrario jubeo. Vide παρακελεύομαι.

Ἀντιπαρακλύζω, invicem ango; vicissim molestia afficio: ex ἀντὶ, παρὰ, & κλύζω, molestia afficio, tristitiam affero.

Ἀντιπαρακλέω, e regione navigo, obnavigo. Vide παραπλέω, præternavigo.

Ἀντιπαρασκευάζομαι, do operam, ut parsim.

Ἀντιπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, ἀνθόπλισις, opposita instructio, apparatus: ex ἀντὶ, & παρασκευάζω, præparo, dispono.

Ἀντιπαράστασις, ἡ, apud Rhetoricæ præceptores similis est ἐπιτάσει, & quasi ἔντασις, secundaria; obsistentia vertitur a Trapezuntio; depulsio verti potest. unde

Ἀντιπαραστατικὸν κεφάλαιον, quum quid negatur, non simpliciter, sed addita circumstantia. ex ἀντὶ, & παρίστημι, adsum.

Ἀντιπαρατροπεύω, contra castra pono: ex ἀντὶ, παρὰ, & στρατοπεδεύω, castrametor.

Ἀντιπαρέχω, retribuere, a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω, habeo.

Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra instructa: ab

Ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie; aciem contra instruo: ab ἀντὶ, παρὰ, & τάττω, ordino, instruo.

Ἀντιπαράτασις, & ἀντιπαρέτασις, ἡ, idem ac ἀντιπάτασις, idque idem ac ἀντέτασις, contentio, comparatio, collatio. ab

Ἀντιπαρατείνω, sive ἀντιπαρετείνω, contendo; i. e. compono, comparo, prætendo: ex ἀντὶ, & παρατείνω, vel παρατείνω, porrigo, extendo, produco.

Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono, confero. vide παραπίθημι, comparo.

Ἀντιπαρεκχωρέω, dicuntur, quæ sibi invicem cedunt. vide παρεκχωρέω, secedo.

Ἀντιπαρέτασις, εως, ἡ, contentio, collatio.

Ἀντιπαρεξάγω, idem ac παρεξάγω, f. ἄξω, p. χα, contra duco exercitum in hostes; infesto exercitu eo in hostes; ex ἀντὶ, παρὰ, & ἐξάγω, educo.

Ἀντιπαρέξειμι, hostium exercitum captans cum exercitu adequito. Plut. item ἀντιπαρεξέναι, invicem decedere via, apud Plut. ἀντιπαρεξιόντες, οἱ, adversantes, & ἀντιπαρεξιών, ὁντος, ὁ, persequens, sese subinde opponens, a latere egressus. ex ἀντὶ, & παρέξειμι, prætereo, percurro.

Ἀντιπαρεξετάζω, contra disquiro, & perscrutor; oppono; vicissim comparo; vel ex adverso comparo: ex ἀντὶ, & παρεξετάζω, comparo; ex παρὰ, & ἐξετάζω, excutio, exploro, perpendo.

Ἀντιπαρέρχομαι, ex adverso prætereo. f. ἀντιπαρελεύσομαι. a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον. Ex ἀντὶ, & ἔρχομαι, venio.

Ἀντιπαρέχω, refero, retribuo. Vide παρέχω, præbeo, constituo.

Ἀντιπαρηγορέω, consolor; allocutionibus contrariis obsto ad consolandum. Vide παρηγορέω, consolor, mitigo, lenio.

Ἀντιπαρήκω, contrario gradu incedo; contra venio; me contra infero. Vide παρήκω, pertranseo, prætereo.

Ἀντιπαρρησιάζομαι, vicissim admoneo: & libertatem libertati oppono. Vide παρρησιάζομαι, audacter, ingenue, & plane dico.

Ἀντίπας, α, ὁ, nomen viri, Gr. q. d. Vice omnium.

Ἀντιπάσχω, contra patior; talionem accipio; vicissim, vel mutuo afficior. Vide πάσχω, patior.

Ἀντιπατάσσω, ω, contra, vel vicissim strepo, seu fragorem edo, obstrepo. ex ἀντὶ, & πατάσσω, strepo, fragorem edo, a πάταγος, ὁ, crepitus, fragor tonitrui.

Ἀντιπατέω, vicissim, vel contra calco, seu conculco. Vide πατέω, calco, pesumdo

Ἀντίπατρις, ιδος, ἡ, nomen urbis, ab Antipatro sic dicta.

Ἀντίπατρος, ου, ὁ, qui patri adversatur: ex ἀντὶ, & πατὴρ, ὁ, pater.

Ἀντιπείθω, contra persuadeo, contrarium suadeo.

Ἀντιπειστικὸς, ἡ, vim habens persuadendi contrarium, ex ἀντὶ, & πείθω, unde πειστικὸς, qui facile persuader: obediens.

Ἀντιπελαργέω, proverbiali figura est promerentibus gratiam in tempore referre, vicem rependere; a ciconiæ natura sumptum, quæ πελαργὸς Græce dicitur, quæque eundem nidum reperit, & genitricis senectam educat. Eraſm. in Chiliad.

Ἀντιπελάργωσις, vel γωσι, idem ac ἀντιπελαργία, ἡ, beneficii relatio. Vide in Th. πελαργὸς, ὁ, ciconia.

Ἀντιπέμπω, remitto. Plut. ut ἀντιπέμπειν τοῖς φωσὶ δοκεῖ ἦχον. ex ἀντὶ, & πέμπω, mitto.

Ἀντιπερᾶν, opposite, ἀντιπέρας: ex ἀντὶ, & περᾶν.

Ἀντιπερατοῦς, talio, lex talionis, de qua Aristot. Ethic. l. 5.

Ἀντιπέρατος, ὁ, ex adverso situs. Ἀντιπέρατα, τὰ, loca ex adverso sita.

Ἀντιπέραν, adv. e regione, cum gen. ex ἀντὶ, & πέραν, trans, ultra.

Ἀντιπέρην idem ac ἀντιπέραν, pro quo Jonice dicitur ἀντιπέρηθεν, ex adverso.

Ἀντιπέρθω, ex ulteriori parte; ex opposita regione. ex ἀντὶ, & περθῶ, ultra.

Ἀντιπερικάμπτω, est in diversum circumagere. Synesius. Ἀνδρώνιος ἀντιπεριέτραψε, καὶ πρὸς τοῦτο κοινωνὸς συμπορείας τὸν νοῦν ἔσχεν ἐπεῖνος, cogitationem meam in diversum circumegit, & me mihi reddidit. ex ἀντὶ, & περικάμπτω, circumago, circumduco.

Ἀντιπερίειμι, comprimo, coarcto. Item ἀντιπερίειμαι, comprimor, cohibeor, coerceor undique: resisto contrario modo: item circumobsisto. Unde etiam ἀντιπερίεσις, cohibitio, & compressio undique circumfusa. Arist. Theophr. ex ἀντὶ, & περίειμι, circumsisto.

Ἀντιπεριλαμβάνω, vicissim amplexor: ex ἀντὶ, & περιλαμβάνω, circumplector.

Ἀντιπερίπλεω, contra circumnavigo; ex ἀντὶ, & περίπλεω, circumnavigo.

Ἀντιπεριστέλλω, retraho, revoco. vocabulum est castrense, apud Polyb. ut ὡς ἂν ἐμβαλόντες εἰς τὴν τῶν Βοίων χώραν ἀντιπεριστείλωσι τοὺς ἐξελθόντας; i. e. ut progressos retraherent. Sed dicitur etiam ἀντιπεριστέλλειν τοὺς λόγους, quod expon. sua verba retractare.

Ἀντιπερίσπασμα, τὸ, dicitur stratagema, quum hostes alibi distinentur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. ex ἀντὶ, & περισπάω, flecto, contraho.

Ἀντιπερίστασις, ἡ, in humano corpore dicitur, quum e loco superiore spiritus infra coercetur, & vice versa; idque fit per consensum, & cognationem partium, i. e. per συμπάθειαν: ut apud Theophr. διὰ τὴν ἀντιπερίστασιν συγκαταλήγεται ὑπὸ τοῦ θερμοῦ, calore sufferveſit; qui fugarus injuria frigoris se ad ima recepit. nam antiperistasis proprie verbum est τῶν φυσιολόγων, pro illa coarctatione, & cohibitione, quæ præsertim fit a frigore. tum etiam a calore. Aristot. in 1. Meteor. Dicitur & ἀντιπερίωσις, apud Plut.

Ἀντιπερισφέρω, e contrario circumverto, vel circumagendo verto in contrariam partem. unde

Ἀντιπερισφορὴ, circumactio e contrario, vel in contrariam partem, circumactio relisu facta: ex ἀντὶ, & περισφέρω, obrorqueo.

Ἀντιπερισχωρέω, contra aliquem circuitu redeo; vel hostiliter moveo: ex ἀντὶ, & περισχωρέω, tandem cedo. Item circuitu redeo: ex περὶ, & χωρέω, capio.

Ἀντιπεριψύχω, vicissim perfrigero, seu refrigero. Plut. ex ἀντὶ & περιψύχω, perfrigero, refrigero: ex περὶ, & ψύχω, frigefacio.

Ἀντιπερωθέω, comprimo, coarcto, cohibeo intro, obnitens scil. & repellens. unde verbale

Ἀντιπερώσις, ἡ, ejusmodi obnixus, & compressio. apud Plut. in quæst. Plat. ex ἀντὶ, & περωθέω, obtrudo, injuria afficio.

Ἀντιπεφάσθαι, contra, vel loco alterius occidi, præt. inf. pass. ab ἀντὶ, & πέφαμαι, perf. verbi inusit. φάομαι.

Ἀντιπηδάω, vicissim & ipse salio: ex ἀντὶ, & πηδάω, salio, lascivio.

Ἀντίπηξ, ηγος, ἡ, arca lignea, παρὰ τὸ ἀντὶ, & τὸ πήγω, cogo. Hesych. & ἀντίπηγα, vocavit Euripides τὴν κίστην, ἣν ἀγγεῖον.

Ἀντιπηρόω, vicissim mutilo, vicissim oblædo partem aliquam corporis: ex ἀντὶ, & πηρόω, mutilo, derrunco.

Ἀντιπιέζω, vicissim premo; prementem vicissim premo: ex ἀντὶ, & πιέζω, premo.

Ἀντιπίμπρημι, vicissim incendo, vel uro: ex ἀντὶ, & πίμπρημι, uro, comburo.

Ἀντίπλαστος, ὁ, i. e. ἰσοπλάσιος, similiter factus; seu e simili materia fictus: vel ad exemplar alterius fictus. Soph. ex ἀντὶ, & πλάσις, ὁ, fictus, fictitius.

Ἀντίπλους, ὁ, qui est contra latus, qui ex adverso est latere. Strabo ex ἀντὶ, & πλοῦς, οὐς, ἡ, latus, costa.

Ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro; ex ἀντὶ, & πλέω, navigo.

Ἀντιπληρόω, ω, e contrario repleo; vicissim repleo; vires exhaustas repleo. Item, suppleo, quod deest. ex ἀντὶ, & πληρόω, impleo.

Ἀντιπίπτω, contra ruo: item occurro, scil.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ſcil. objectioni adverſarii: item occupo, occupatione utor. Item obſiſto, adverſor, renitor. unde τὰ ἀντιπίπτοντα πράγματα, adverſæ res, quaſi contra cadentes. Greg. in Jul. Exponitur etiam intercedo, apud Plut. ex ἀντὶ, & πίπτω, cado.

Ἀντιπλήκτη, repercutio, referio: ex ἀντὶ, & πλήκτω, percutio, cædo.

Ἀντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averſo utrinque remorum actu, & impulſu. & metaph. pro æquabilitate, aut paritate ſumitur. ex ἀντὶ, & πλέω, navigo.

Ἀντιπνεῖ, Poet. & Jonice ἀντιπνέει, contrarium flatum emitto; contra ſpiro: ut ἀντιπνέον ἀνέμοιϲι, apud Phocy. & metaph. reflo, i. e. adverſus ſum. ex ἀντὶ, & πνέω, ſpiro.

Ἀντιπνοία, ἡ, flatus adverſus, ventus contrarius.

Ἀντιπνοῦϲ, & ἀντίπνουϲ, ὁ, ſpirans adverſus, reflans.

Ἀντιποθέω, viciſſim deſidero: ex ἀντὶ, & ποθέω, deſidero.

Ἀντιποιέω, ῶ, e contrario facio; viciſſim facio; par pari reddo. Item beneficium rependo. In paſſ. ἀντιποιέομαι, οῦμαι, vendico, attribuo mihi: item affecto; occupare contendo; aſſequi conor. Item capeſſo. Ex ἀντὶ, & ποιέω, ἐοῦμαι, facio.

Ἀντοτιϲον, ϲ, τὸ, pœna pro delicto, ἐκδίκηϲις: ex ἀντὶ, & ποινὴ, pœna.

Ἀντιποιούμενοϲ, ου, ὁ, contra faciens, præſ. part. paſſ. ab ἀντιποιέω, contra facio. Them. ποιέω, facio.

Ἀντιπολεμέω, belligero adverſus; bello laceſſitus viciſſim bello inſeſto. Thuc. l. 1. ab ἀντιπόλεμοϲ, bellum contra aliquem gerens.

Ἀντιπολέμιοϲ, & ἀντιπόλεμοϲ, ὁ, hoſtis, in bello adverſarius. Th. πόλεμοϲ, bellum.

Ἀντιπολιορκέω, ῶ, viciſſim obſideo; obſeſſorem obſidione cingo, premoque; obſideo eum, a quo obſidebar antea: ex ἀντὶ, & πολιορκέω, obſideo, oppugno.

Ἀντιπολιτεύομαι, adverſor alicui in adminiſtranda republica. Item contrariam factionem ſequor in republica. Item contrario modo rempublicam, ſeu civitatem adminiſtro. Et ſimpliciter reclamo, refragor, intercedo.

Ἀντιπολιτεία, ἡ, contraria factio in reipublicæ adminiſtratione. Plut. in Cæſ. ex ἀντὶ, & πολιτεύω, ομαι, remp. adminiſtro.

Ἀντιπορεύομαι, contra eo; vado in contrariam partem. Item metaph. reſiſto, refragor. Ex ἀντὶ, & πορεύομαι, eo. Unde & ἀντίπορος, ὁ ϗ ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens.

Ἀντιπορθέω, viciſſim vaſto: ut κεινὸϲ γὰρ αὐτὸν, ἀντιπορθήσω δόμους, apud Eurip. in Troade. Ex ἀντὶ, & πορθέω, vaſto, populor.

Ἀντίπορθμοϲ, ϲ, ὁ ϗ ἡ, e regione oppoſitus interjecto freto; ex ulteriore freti parte oppoſitus: ex ἀντὶ, & πορθμὸϲ, ὁ, fretum.

Ἀντίποροϲ, ϲ, ὁ, oppoſitus, e regione poſitus. ἀντιπόροιϲι, gen. Jon. ab ἀντιπέρα, p. m. verbi ἀντικέρομαι. Vide ἀντιπεροῦμαι, contra eo.

Ἀντίπουϲ, οδοϲ, ὁ, adverſa veſtigia figens: nom. pl. ἀντίποδεϲ, Antipodes: ab ἀντὶ, & πούϲ, ὁδὸϲ, ὁ, pes.

Ἀντίπραξιϲ, ἡ, refragatio, reſiſtentia, obſiſtentia.

Ἀντιπράσσω, vel ἀττω, ἀττομαι, contra facio, ſeu contraria: in contrarium laboro, & contendo; repugno, & renitor.

Ἀντιπρεσβεύομαι, e contrario legatos mitto. Vide πρεσβεύομαι, mitto legatos.

Ἀντιπρήσσω, Jon. pro ἀντιπράσσω, adverſari. Th. πράσσω, facio.

Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono, & nomino deſignandum.

Ἀντιπροβολὴ, ἡ, comparatio in nominando, quæ & ἀντιβολὴ dicitur: ex ἀντὶ, & προβάλλω, --άλλομαι, profero, promo.

Ἀντιπρόειμι, ex adverſo prodeo, ſeu progredior: ex ἀντὶ, & πρόειμι, procedo.

Ἀντιπροΐϲταν, obviam prodierant, Att. pro ἔϲταν, 3. plur. pl. perf. m. ab ἀντιπρόειμι. Th. εἶμι, ſeu ἴω, eo.

Ἀντίπρωιρα, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Item ſimilia. Vide πρῶιρα, gratis, gratuito.

Ἀντιπροίσχω, Heſych. ἀνταδίδωμι, viciſſim dare, retribuere, remunerare: ex ἀντὶ, & προίσχω, idem ac πρόϊκα, ante teneo.

Ἀντιπροκαλέομαι, οῦμαι, viciſſim provoco. Item optione provoco; viciſſim conditionem fero, vel offero; viciſſim conditionem ſtipulor.

Ἀντιπρόκλητιϲ, ἡ, mutua provocatio; ſtipulatio viciſſim facta conditionem ferenti. ex ἀντὶ, & προκαλέομαι, provoco. unde πρόκλητιϲ, ἡ, provocatio, i. e. appellatio.

Ἀντιπροπίνω, viciſſim propino, & ἀντιπροπίνομαι, viciſſim mihi propinatur. Vide πρόπινα, poculo invito.

Ἀντιπροσαγορεύω, reſaluto: ex ἀντὶ, & προσαγορεύω, alloquor, appello, compello.

Ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, e contrario aggero: ex ἀντὶ, & προσαμάομαι, inſuper aggero, vel accumulo: ex πρὸϲ, & ἀμάω, meto: item accumulo.

Ἀντιπροσκυνῶ, viciſſim adoro. Vide προσκυνέω, ῶ, veneror.

Ἀντιπρόϲωποϲ, ὁ, oppoſitam faciem habens, ſeu obverſam. unde in plur. ἀντιπρόσωποι, οἱ, contrariis frontibus ſemet aſpicientes; qui adverſa ſunt facie. Vide πρόσωπον, facies, vultus.

Ἀντιπρόϲταϲιϲ, ιωϲ, ἡ, oppoſita propoſitio. ab ἀντιπροτείνω, viciſſim, ſeu ex altera parte protendo: item contra propono. Vide προτείνω, protendo, porrigo.

Ἀντίπρωρα, ων, ὁ, ἡ, qui proram habet in aliquem converſam: ex ἀντὶ, & πρῶρα, ας, ἡ, prora, frons navis.

Ἀντίπτωμα, τὸ, ruina.

Ἀντίπτωϲιϲ, ιωϲ, ἡ, figura eſt, quum caſus pro caſu ponitur: ab ἀντιπίπτω, reſiſto

Ἀντίπυγοι, ὁ, averſas clunes habens: ut ἀντίπυγοι ὀχοῦϲι, averſus coit. & ἀντίπυγοι συμπλέκοντεϲ, averſis clunibus copulantur: ex ἀντὶ, & πυγὴ, ἡ, nates.

Ἀντίπυλοϲ, ϲ, ὁ ϗ ἡ, oppoſitam januam habens: ex ἀντὶ, & πύλη, ἡ, janua.

Ἀντίπυργοϲ, ὁ, i. e. ἰϲόπυργοϲ, par ſublimitas, & æqualis altitudo. Heſych. (ex ἀντὶ, & πύργοϲ) proprie, qui turri opponi, & comparari poteſt altitudine: ut ἀντίπυργοϲ πέτρα.

Ἀντιῤῥέπω, in contrariam partem vergo. unde ἀντίῤῥοποϲ, in contrarium, ſeu in contrariam partem vergens. ſed ſæpius idem ac ἰϲόῤῥοποϲ, æquipollens, æquale pondus, ſeu momentum habens.

Ἀντίῤῥηϲιϲ, ιωϲ, ἡ, contradictio. Item refutatio. ab ἀντειρέω, contradico, quod ex ἀντὶ, & ῥέω, dico.

Ἀντιῤῥητόω, contra alium theoricor, & declamo: contra verbigero.

Ἀντιῤῥητικὸϲ λόγοϲ, dicitur oratio, qua objectionibus reſpondetur, oratio refutatoria. & in plur. neut. τὰ ἀντιῤῥητικά, libri Joſephi contra Appionem ſic dicti.

Ἀντίῤῥινοϲ, per nares rediens.

Ἀντίῤῥοποϲ, ϲ, ὁ ϗ ἡ, proprie de rebus dicitur, quæ in trutina penduntur, ſeu pendi poſſunt; metaphorice autem de aliis: ut ἀντίῤῥοποϲ ϲυμμαχία, apud Dem. & τὸ ἀντίῤῥοπον, exponitur æquilibrium, ſeu æquilibritas. Vide in ἀντιῤῥέπω, in contrariam partem vergo.

Ἀντιῤῥόπωϲ, æquipollenter: ex ἀντὶ, & ῥέπω, vergo, propendeo.

Ἀντιϲάζω, contra æquo, oppono adæquando: ex ἀντὶ, & ἰϲάζω, adæquo.

Ἀντιϲβαρύνομαι, gravitari gravitatem oppono, liberaque contumacia reſpondeo; vel gravitatem præ ſe ferenti pari gravitate occurro, ad frangendum ejus animos, & ſpiritus; viciſſim glorior, & me jactito. Ariſtot. in Polit. ex ἀντὶ, & ϲβαρύνομαι, ad gravitatem me compono.

Ἀντιϲικῶ, quaſi ad æquilibrium rependo; ex æquo retribuo. Bud. comm. ἀπὸ τοῦ ἴϲκω fit ἰϲῶ, ἰϲώϲω, ἰϲωκῶ, & mutatione longæ vocalis in longam ἰϲηκῶ, i. e. ἀνταξιάζω, vel ſecundum alios, παρὰ τὸ σκέω, τὸ βοηθῶ, ϗ ἰϲχύω.

Ἀντιϲκεϲιϲ, ιωϲ, ἡ, compenſatio. Th. σκεῖϲ, ἐϲ, ὁ, pondus; caula, ſtabulum.

Ἀντιϲημαίνω, contra ſignifico; ſignifico tionem do in contrarium. Item prodi gium emitto; contrarium, & adverſum futuri præſagium edo. Paul. in Phoc ex ἀντὶ, & ϲημαίνω, ſignifico.

Ἀντιϲθένηϲ, ους, ὁ, Antiſthenes, nom. pr

Ἀντιϲκόροδον, ου, τὸ, allium prægrande. quod & allium vulpicam appellatur Th. ϲκόροδον, ου, τὸ, allium, cæpe.

Ἀντιϲκώπτω, viciſſim dicteriis mordacibus inceſſo: ex ἀντὶ, & ϲκώπτω, cavillor, irrideo.

Ἀντιϲοφίζομαι, ſophiſmatis certo contra, ſophiſmatis contra Sophiſtam, & argutatorem ago.

Ἀντιϲοφιϲτὴϲ, ὁ, qui ſophiſmatis certat contra. Item qui ingeniolis commentis utitur ad aliquid evertendum; qui ſapienter oppugnat. ex ἀντὶ, & ϲοφίζομαι, arte utor, unde ϲοφιϲτὴϲ, ὁ, caprionum artifex

Ἀντιϲτῶ, æquo, comparo; item permuto: ex ἀντὶ, & ἵϲτω, æquo.

Ἀντιϲπάω, in contrariam partem traho ſeu vello; in diverſum abſtraho, ve averto: & metaph. contrarius ſum, re pugno, refragor.

Ἀντίϲπαϲιϲ, ἡ, &

Ἀντίϲπαϲμα, τὸ, tractio in contrariam partem; abſtractio in diverſum. Item idem ac ἀντιπερίϲπαϲμα, τὸ, ſtratage ma, quo diſtinentur hoſtium copiæ.

Ἀντίϲπαϲτοϲ, ὁ ϗ ἡ, in contrarium abſtractus. Item contra nitens. Eſt & pe dis nomen apud Gramm. quatuor con ſtans ſyllabis, prima ſcil. & ultima bre vi, ſecunda & tertia longis: unde ἀ τιϲπαϲτὸν μέτρον, conſtans ex pedibu antiſpaſtis, ab ἀντιϲπάω, quod ex ἀντὶ & ϲπάω, traho, ſtringo.

Ἀντιϲπεύδω, contra contendo; contrarium efficere nitor; repugno, obſiſto. Th. ϲπεύδω, feſtino, propero.

Ἀντίϲποδοϲ, ὁ, cineris, ſeu ſpodii vicem præſtans, qui eſt pro cinerula, qu ſpodium dicitur: antiſpodon vocant ci nerem fici arboris, vel caprifici; qui ſc. vice ſpodii uſurpatur. Unde ἀντίϲπο δα, τὰ, quæ ſpodii vicem præſtant Th. ϲπόδοϲ, cinis.

Ἀντιϲταθμίζω, & ἀντιϲταθμῶ, rependo, ve pari pondere retribuo. Item in æquili brio pono; vel e contrario pondero.

Ἀντιϲτάθμιοϲ, ου, ὁ ϗ ἡ, æquale pondus ha bens; æqualis ponderis: & metaphori ce, æquipollens, æquivalens, æqualis ſeu parismomenti: ex ἀντὶ, & ϲτάθμη ſtatera.

Ἀντιϲτάϲ, άντοϲ, ὁ, ex adverſo ſtans, a. part. act. ab ἀνθίϲτημι, oppono. Them ἵϲτημι, ſto.

Ἀντιϲτασιάζω, contrariam factionem moveo vel ſequor; contrariam partem ſequo in ſeditione: diverſas partes ſequor.

Ἀντιϲτασιώτηϲ, ου, ὁ, qui ſequitur contra riam partem in ſeditione, ſeu factione idem ac ἀντιϲτασιώτηϲ: ex ἀντὶ, & ϲτα ϲις, εως, ἡ. ſtatio, item factio: und ϲτασιάζω, factionibus contendo; vel ſe ditione diſſideo.

Ἀντίϲτασιϲ, εως, ἡ, reſiſtentia, reluctatio repugnantia, oppoſitio.

Ἀντιϲτάϲιοϲ, ὁ, adverſus.

Ἀντιϲτασιώτηϲ, ου, ὁ, adverſæ factionis homo

Ἀντίϲτατόν, reſiſtendum eſt.

Ἀντιϲτατέω, ῶ, obſiſto, reſiſto, reluctor obluctor: item obſiſto, i. e. partes fa cio, ſeu cogo; factioſus ſum. ab ἀν θίϲταμαι, paſſ. ab ἀνθίϲτημι, oppono quod ex ἀντὶ, & ἵϲτημι, ſto.

Ἀντιϲτάτηϲ, ὁ, reluctator.

Ἀντιϲτατικὸϲ, ὁ, reluctativus; reſiſtendi vi habens; repugnans, ab ἀνθίϲτημι, oppono

Ἀντίϲτερνον, ου, τὸ, ſpina dorſi, quæ pu ctori opponitur. vide Pollucem lib. ὤτων. ex ἀντὶ, & ϲτέρνον, ου, pectus

Ἀντιϲτήριγμα, τὸ, fulcimentum, ſeu fu mamentum adverſus quippiam: ſed ex pon. & protectio. Pſal. 17. ex ἀντὶ, & ϲτηρίζω, firmo, fulcio. unde τὸ ϲτήριγμα τὸ, fulcimentum.

Ἀντιϲτηρίζω, contra fulcio, protego qua fulciendo. Pſal. 37.

Ἀντιϲ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀντικεῖμαι, οῦμαι, oppositus sum e regione.
Ἀντικειμένη, ας, ἡ, duarum rerum inter se opposita collocatio.
Ἀντικεῖος, α, ον, ὁ, ἡ, e regione oppositus: item æqualis.
Ἀντικέλευθος, opposita sede. ab ἀντὶ, & κέλευθος. Th. κέλευθος, accedo, advenio.
Ἀντίκρουσ, ουν, ὁ, ἡ, adversam frontem habens: ex ἀντὶ, & κέρας, τὸ, os, oris.
Ἀντικαθορμαι, repugno. l. ἀθυρμαι. p. pass. ἀντικαθόρμαι. Th. κρατὸς, ὁ, vel ἡ, exercitus.
Ἀντικαθόω, -ομαι, expeditionem suscipio adversus aliquem: bellum infero alicui: adversor: ex ἀντὶ, & κρατόω, -ομαι, milito.
Ἀντικρατηγέω, ῶ, vicem, seu locum imperatoris obtineo. Item sum hostium imperator. ex ἀντὶ, & κρατηγὸς, ὁ, dux exercitus. unde κρατηγέω, ῶ, ducem rei bellicæ ago.
Ἀντικρατήγων, ονος, ὁ, qui est loco imperatoris: vicem gerens imperatoris; proprætor; legatus prætoris, seu consulis. Item hostium imperator. Thuc. & Plut.
Ἀντικρατοπεδόω, seu -ομαι, ex adverso castra metor, seu habeo: ex ἀντὶ, & στρατοπεδόω, castra metor.
Ἀντιστρέφω, f. ψω, pr. m. ἀντίστροφα, inverto, obverto, retorqueo, reciprocor. unde
Ἀντιστροφὴ, ἡς, vicissitudo, conversio, revocatio, reversio. Item figura contraria epanaphoræ. Nam per antistrophen in membris orationis eadem dictio in fine repetitur; per epanaphoram vero in principio.
Ἀντίστροφος, ὁ, ἡ, ὸν, oppositus, e regione situs, obversus, contrarius: item ex adverso respondens, i. e. æquipollens. Unde adv.
Ἀντιστρόφως, e converso, vice versa, reciproce: ex ἀντὶ, & στρέφω, verto.
Ἀντισυγγραφὴ, ἡς, ὁ, per mutuam stipulationem, seu cautionem factus, vel celebratus. ex ἀντὶ, & συγγράφω, conscribo.
Ἀντισυλλογίζομαι, contrario syllogismo refuto; syllogismum syllogismo oppono; aliud oppono. Unde
Ἀντισυλλογιζόμενος, ὁ, confutatus: ex ἀντὶ, & συλλογίζομαι, computo, ratiocinor.
Ἀντισυμφωνέω, vicissim consentio: ex ἀντὶ, & συμφωνέω, conspiro, consentio.
Ἀντίσχω, idem ac ἀνθέχω. ἀντίσχετε, opponite, a. 2. m. imp. verbi ἀντέχω, oppono.
Ἀντισχυρίζω, e contrario firmo, seu munio, aut corroboro, obfirmo: & in pass. ἀντισχυρίζομαι, e contrario firmor. Item obnitor. Item e contrario affirmo, seu assevero; vel contra contendo. apud Thuc. l. 3. ex ἀντὶ, & ἰσχυρίζω, -ομαι, roboro, affirmo, confirmo.
Ἀντίσχω, obnitor viribus, seu contra nitor, reluctor, resisto, quasi vires viribus opponendo: ex ἀντὶ, & ἴσχω, valeo, possum.
Ἀντίσχω, -ομαι, teneo ante, oppono. Od. χ. est pro ἀντέσχω, seu ex ἀντὶ, & ἴσχω, habeo, pro Theni. ἔχω, habeo.
Ἀντισώζω, vicissim servo: item instauro. ex ἀντὶ, & σώζω, servo.
Ἀντίταγμα, ατος, τὸ, acies instructa contra hostem.
Ἀντιτακτικὸς, ὴ, ὸν, vim repugnandi habens; qui aciem contra hostem ordinat.
Ἀντιτλαντόω, rependo: æquali pondere tribuo; ex ἀντὶ, & τάλαντον, τὸ, libra. unde τλαντόω, libro, pondero, appendo.
Ἀντίτλαντος, ὁ, qui paris est ponderis, æquilibrium faciens; & metaph. qui paris est momenti, aut ponderis. Item æqualis.
Ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei instructio contra hostem: item repugnantia.
Ἀντιτάραττω, contra turbo: ex ἀντὶ, & ταράττω, turbo.
Ἀντίτασις, ἡ, reluctatio, resistentia.
Ἀντιτάσσομαι, ξομαι, ττομαι, ordini me opponо, obedire recuso, resisto. f. ἐξομαι. p. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντὶ, & τάσσω, ordino.

Ἀντιτείνω, in contrariam partem tendo, seu traho; interdum vicissim tendo, obtendo, oppono. Item neutr. renitor, repugno, refragor, non assentior: ut apud Eurip. in Herc. fur. τῷ δ' ἀνεγκλήτῳ τρόπῳ οὐκ ἀντιτείνει σκηπτὸν ἡγεμὼν βίστου, i. e. qui renititur moribus necessario usurpandis. & ἀντιτείνων πρὸς ἀδόξᾳ. Item exp. etiam, oppositus sum, apud Plut. in Themist. ex ἀντὶ, & τείνω, tendo.
Ἀντιτειχίζω, contra mœnibus munio: munitionem oppono. unde
Ἀντιτείχισμα, τὸ, munitio alteri oppositа: Athen. l. 13. ex ἀντὶ, & τειχίζω, murio munio. unde τείχισμα, τὸ, murorum extructio.
Ἀντιτέμνω, auxilior; dato pharmaco opem fero; Eurip. ex ἀντὶ, & τέμνω, scindo.
Ἀντιτέρπω, vicissim delectationem affero: Plut. de fort. Alex. ex ἀντὶ, & τέρπω, delecto.
Ἀντιτεχνάομαι, invicem excogito; e contrario machinor. Unde
Ἀντιτέχνησις, ἡ, contraria artis advocatio; artis æmulatio. Thucyd.
Ἀντίτεχνος, ὁ, ἡ, ejusdem artis professor, vel æmulus; qui certat de arte sua cum aliquo. ex ἀντὶ, & τέχνη, ars.
Ἀντιτίθημι, contra, seu ex adverso pono; oppono. Item confero, comparo. Item idem ac ἀντιθέτως λέγω, per antitheta loquor, & simpl. pono, ut Levit. 14. ἀντιθήσουσι λίθους ἀντὶ τῶν λίθων, lapides ponent loco lapidum. ex ἀντὶ, & τίθημι, pono.
Ἀντιτιμάω, -άομαι, vicissim honoro. Item contra æstimo. unde verbalia
Ἀντίτιμος, τὸ, & ἀντίτιμησις, ἡ, æstimatio litis, quam reus actoris æstimationi opponit; mulcta, quam reus sibi contra actorem statuit. ex ἀντὶ, & τιμάω, -ομαι; unde τίμημα, pretium, & τίμησις, litis, vel supplicii æstimatio.
Ἀντίτιμος, ὁ, ἡ, quem aliquis ἀντίτιμα: & ἀντίτιμα, τὰ, dicuntur, quæ aliquis loco mulctæ persolvit: Hesych.
Ἀντιτιμωρέω, vicissim punio; pœnas reposco: ex ἀντὶ, & τιμωρέω, punio.
Ἀντίτισις, ἡ, mutua pœnæ luitio.
Ἀντίτιτος, ὁ, vicissim punitus; vicissim pœnam passus.
Ἀντίτω, vicissim luo; vicissim pendo. ex ἀντὶ, & τίω, solvo, ulciscor.
Ἀντολὴ, ἡς, ortus, oriens.
Ἀντολμάω, contra audeo; adversor alicui sumpta audacia, audacter obsisto. Thuc. l. 7. ex ἀντὶ, & τολμάω, audeo.
Ἀντίτομον φάρμακον est remedium, quod secatur, & paratur adversus morbi dolores, & vim. Ex ἀντὶ, & τέμνω, p. m. verbi τέμνω, seco, scindo.
Ἀντίτομος, ὁ, repercutiens, rerundens, ex adverso extentus: in Epigr. sic dicitur arcus, qui in utramque partem flectitur. verbale ab ἀντιτείνω, oppono.
Ἀντιτορέω, idem ac τορέω, perfodio, perforo; i. e. τῷ περέτρῳ ξύλα τιτρῶ.
Ἄντιτος, pro ἀντίτιτος, ὁ, per Sync. vicissim punitus: ex ἀντὶ, & τίω, ulciscor.
Ἀντίτραγος, ὁ, pars opposita τῷ τράγῳ in aure: nam τράγος inter alias significationes dicitur ea pars, quæ sub extremitate temporum in cavitate auris superascendit, seu assurgit in interiorem nervum. Poll. lib. 2.
Ἀντιτρέφω, vicissim alo; alimenta reddo: ex ἀντὶ, & τρέφω, nutrio.
Ἀντιτρέχω, curro contra, seu in contrariam partem: ex ἀντὶ, & τρέχω, curro.
Ἀντιτυγχάνω, vicissim adipiscor, assequor, consequor, vel nancisсor: ut πάσαν ἀντιτύχοιμι θεῶν πάσαν, talia vicissim consequar a diis. ex ἀντὶ, & τυγχάνω, sum compos, assequor, obtineo.
Ἀντιτυπὴς, sum ἀντίτυπος, repercutio, reflido, renitor, resisto, refragor.
Ἀντιτυπία, ἡ, renixus & ἀντίτυπος, duritiеs, asperitas: item dissidentia, & contrarietas.
Ἀντίτυπος, ος, ον, τὸ, typus alii typo respondens ex ἀντὶ, & τύπος, typus, forma, species. Th. τύπτω, verbero, percutio.
Ἀντίτυπος, ὁ, & ἀντιτυπὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ictum repellens, repercutiens; vel qui pedum illisui non cedit, nec rumpitur; durus, asper: item metaph. de homine ἀντίτυπος dicitur, qui monentis verba non admittit, sed instar duræ incudis repercutit, renitens, refractarius: & interdum contrarius, repugnans. Interdum etiam ἀντίτυπος dicitur respondens ex adverso, compar, similis, ejusdem formæ: item substantive. & idem est, ac ἀντίτυπον, typus, figura, exemplum, sive exemplar, ἀντίγραφον.
Ἀντιτύπτω, reverbero; vicissim verbero; repercutio.
Ἀντιτύπως, repercutiendo, cum repercussione, & renixu: item dure, aspere.
Ἀντύχοις, consequaris, a. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ, & τυγχάνω, assequor, nancisсor.
Ἀντιφάρμακον, ὸς, resistens venenis; antidorum, seu remedium, quod venenis resistit. Th. φάρμακον, τὸ, remedium.
Ἀντίφασις, ἡ, contradictio.
Ἀντιφατικὸς, ὁ, contradictorius: ut ἀντιφατικὸς λόγος, apud Aristotelem.
Ἀντιφέρω, obvium se offerre, contendere, præs. inf. act. Ex ἀντὶ, & φέρω, fero.
Ἀντιφέρω, obviam se obtulisse, contendisse, Poet. & Dor. pro ἀντιφέρασθαι, a. 1. inf. act. ab ἀντιφέρω.
Ἀντίφερνα, τὰ, dicuntur esse, quæ vicissim a marito sponsæ dantur loco doris; ex ἀντὶ, & φέρνη, ἡ, dos.
Ἀντιφέρομαι, resisto, obvium me fero, repugno. præs. inf. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω, fero.
Ἀντιφέρω, refero, vel reddo. unde ἀντιφέρεσμεν Hesych. exponit ἀντιδώσομεν. Ex ἀντὶ, & φέρω, fero.
Ἀντίφημι, contradico, refragor, nego: ex ἀντὶ, & φημὶ, pro Them. φάω, dico.
Ἀντιφθέγγομαι, respondeo, contra loquor: ex ἀντὶ, & φθέγγομαι, loquor, sono.
Ἀντιφθογγος, ὁ, ἡ, ὸν, resonabilis: ex ἀντὶ, & φθόγγος, ὁ, sonitus, vox.
Ἀντιφιλέω, redamo, mutuo diligo. Unde
Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, mutua dilectio, amor reciprocus: ex ἀντὶ, & φιλέω, amo.
Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, gloriæ cupiditate certo cum aliquo. Polyb. in primo. ex ἀντὶ, & φιλοδοξέω, ῶ, gloriæ sum cupidus: item gloriæ servio: a φιλόδοξος, ὁ, gloriæ cupidus, ambitiosus.
Ἀντιφιλονεικέω, ῶ, ex adverso contendere; pertinaciter, & contentiose repugnare: ex ἀντὶ, & φιλονεικέω, contendo, obnitor.
Ἀντίφιλος, ὁ, ὁ, Antiphilus, nom. pr.
Ἀντιφιλόσοφος, ὁ, Philosophus, seu Philosophiæ contrarius. unde
Ἀντιφιλοσοφία, studium Philosophiæ contractum, a Budæo sic dicta est aulica conversatio, quæ ex diametro opposita est, & contraria Philosophiæ; in Epist. Post. ex ἀντὶ, & φιλόσοφος, Philosophus, sapientiæ studiosus.
Ἀντιφιλοτιμέομαι, invicem certo, seu contendo. Plut. in Pericl. Item ex adverso largior; seu munificentia cum aliquo certo: ex ἀντὶ, & φιλοτιμέομαι, ambitor, obnixe contendo.
Ἀντιφιλοφρονέομαι, vicissim amanter complector. Plut. ex ἀντὶ, & φιλοφρονέομαι, amanter complector: a φιλόφρων, affabilis, humanus.
Ἀντιφλέγω, contra illustro. Find. ex ἀντὶ, & φλέγω, comburo, accendo, inflammo.
Ἀντίφονος, ὁ, patiens cædem pro illata cæde; cædem compensans: ut ἀντίφονος δίκας, dicit Sophocles, i. e. pœnas pro cæde admissa. ex ἀντὶ, & φόνος, cædes, occisio.
Ἀντιφορτίζομαι, vicissim onus alporto, mercium scil. i. e. ex pretio rerum venditarum alias merces emo, & mecum in patriam reporto. Demosth. ex ἀντὶ, & φορτίζω, onero.
Ἀντίφραγμα, τὸ, obstaculum, obstructio.
Ἀντιφράζω, per contrarium loquor; contraria appellatione nomino.
Ἀντίφραξις, ἡ, obstructio, quæ fit contra; oppositio alicujus, quod obstruat: item interpositio: ut πολέμιοι δ' οὐ κα-

λύπτει

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λώμη, dicitur fieri δι' ἀντιρρήξεως ὑπὸ χηλῆς: Aristot. Post. Anal. l. 1. c. 7. ex ἀντὶ, & ῥήσσω, stipo, condenso.

Ἀντίφασις, εως, ἡ, oppositio, objectio, contraria locutio: & sic est figura Gramm. ut qua bellum dicitur, quod minime sit bellum. Th. φράζω, dico, loquor.

Ἀντιφράσσω, vel -ττω, contra obstruo, item opponor, apud Alexand. Aphr. ἐκλείπει ἡ στολὴ διὰ τὸ ἀντιφράττειν τὴν γῆν αὐτῇ.

Ἀντίφρουρος, ὁ, qui est loco custodis; vel contrariam custodiam habens, aut æqualem: ex ἀντὶ, & φρουρὸς, ὁ, custos.

Ἀντιφυλάσσω, seu ἄττω, vicissim custodio, seu observo. & in pass. ἀντημαι, vicissim caveo: ut ἡμεῖς ὁρῶντες ταῦτα ἀντιφυλαττόμεθα: Xen. Anab. l. 2. ex ἀντὶ, & φυλάσσω, ἄττω, ἀφαι, custodio.

Ἀντιφυτεύω, vicissim gigno, f. εύσω. p. κα. ex ἀντὶ, & φυτεύω. Th. φύω, planto.

Ἀντιφωνέω, contradico, contra clamo, proclamo, reclamo. Unde

Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio, qua veluti contrarius sonus editur: item expromissio, apud Justin.

Ἀντιφωνία, ἡ, cujus oppositum est συμφωνία.

Ἀντίφωνος, ὁ, contra sonans, respondens, contrariæ vocis, ἀναντίφωνος, dissonus, reclamans, contrarius. Plut. Aristot. obsonus.

Ἀντιφωτισμὸς, ὁ, oppositus splendor, vel oppositum lumen: ex ἀντὶ, & φωτισμὸς, ὁ, splendor, fulgoris illustratio.

Ἀντιχαλεπαίνω, obsævio, contra sævio: vicissim succenseo. Th. χαλεπαίνω, indignor.

Ἀντιχαρίζομαι, gratiam repono, beneficium rependo; mutuam gratiam refero. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Ἀντίχαρις, ιτος, ὁ, ἡ, beneficii remunerator.

Ἀντιχασμαομαι, vicissim oscito. Aristot. Probl. ἀντιχασμῶντες χασμωμένοις, oscitantibus oscitando respondent. Them. χασμάομαι, cunctari.

Ἀντίχειρ, ειρος, ὁ ἡ ἡ, pollex; sic dictus, quod solus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, teste Gal. seu quod quasi manus altera sit: quippe quo dempto, manca futura sit manus, & mancus ejus usus: vel denique, quod digitis oppositus sit, & ex adverso situs. Th. χείρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἀντιχειροτονία, suffragia ferendo contraria scisco, seu decerno, refragor. Thuc. l. 2. unde

Ἀντιχειροτονία, refragatio, suffragatio contraria. Th. χειροτονία, suffragiis creo.

Ἀντίχθων, opposita pedibus nostris terra; Antipodum terra opposita nobis: ex ἀντὶ, & χθὼν, ὀνὸς, ἡ, terra, solum.

Ἀντίχορδος, ὁ ἡ ἡ, contrarias chordas habens; vel contrarium sonum chordis emittens. sed exponitur & ἰσόχορδος, & σύγχορδος, consonus. Hesych. a Th. χορδὴ, ἡ, chorda, fides.

Ἀντίχορος, ὁ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui ἐν τῇ χορηγίᾳ certat cum alio chorago splendore, & magnificentia choragii. Item qui contra suppeditat. Unde

Ἀντιχορηγέω, ῶ, fum antichoragus, in choragio certo. Th. χορηγέω, suggero expensas.

Ἀντιχορία, ἡ, quod alternis in choro recinitur. sic vero tradit Julius Poll. l. 4. quum chorus dividitur in partes duas, hoc διχορία dicitur, & utraque pars ἡμιχόριον, quæ vero accinunt respondentes, ἀντιχορία, a Th. χορὸς, ὁ, stipudium, saltratio.

Ἀντιχρῆν, sufficere, præs. inf. ex ἀντὶ, & χράω, accommodo, commodo, do utendum.

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus usus: ut cum ei, a quo res aliqua utenda accipitur, alia vicissim utenda datur: ex ἀντὶ, & χράω, mutuo.

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, Antichristus, Christi adversarius.

Ἀντιχρονισμὸς, ὁ, & ἀντιχρόνισμα, τὸ, temporis pro tempore positio, apud Gramm. ut Schol. Eurip. ex ἀντὶ, & χρόνος, ὁ, tempus.

Ἀντιψάλλω, plaudo vicissim, ἀνακρούω, vicissim psallo, alteri in psallendo respondeo. Unde

Ἀντίψαλμος, ὁδὴ, cantilena, quæ vicissim canitur: carmen ex adverso respondens, vel reciprocum. Arisoph. Eurip. Th. ψάλλω, canto, citharam pulso.

Ἀντιψηφίζομαι, contra decerno; contra statuo, seu scisco. Th. ψηφίζω, computo.

Ἀντίψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, vicem animæ præstans, devotus; (ut illi Soldurii apud Cæsarem, & Athen.) qui pro altero se devovet, & mori cupit; ut Decii apud Romanos. Talem etiam se præstitit Christus communis salutis auctor, qui animam pro nobis devovit, atque exposuit. Unde in neut. gen. τὸ ἀντίψυχον, quod pro anima datur. Chrysost. in Epist. ad Coloss. Ex ἀντὶ, & ψυχὴ, ἡ, anima.

Ἀντιψύχω, contra, vel vicissim refrigero. Th. ψύχω, refrigero.

Ἀντιῳθῶμαι, a. 1. inf. pass. verbi ἀντιόομαι, contrarius fum, prælio occurro.

Ἀντλάω, per Sync. dicitur pro ἀνατλάω, perfero, perpetior: ex ἀνὰ, & τλάω, per Sync. pro ταλάω, suffero.

Ἀντλάω, f. ήσω, exhaurio; idem ac sequens ἀντλέω, sentinam exhaurio; aquam hausiam importo, infundo. Jo. Euang. c. 2. Meraph. exhaurire laborem. Inde exantlare, quod vulgo exanclare dicitur, sed perperam. Th.

Ἄντλος, ου, ὁ, sentina.

Ἀντλέω, ῶ, haurio, præs. inf. ἀντλεῖν, f. ήσω, p. ἤντληκα, a. 1. ἤντλησα. Th. ἄντλος, ὁ, sentina.

Ἄντλη, ης, ἡ, Poet. pro ἄντλος, ὁ, sentina.

Ἀντλημα, ατος, τὸ, haustrum, vas ad hauriendum. Th. ἄντλος, ὁ, sentina.

Ἀντλῆσαι, hausisse, a. 1. inf. & ἀντλήσω, ἄτω, hauriro, a. 1. imp. verbi ἀντλέω, haurio.

Ἀντλητὴρ, ὁ, & Ἀντλητήριον, τὸ, haustrum.

Ἀντλητὴς, οῦ, οῦ, hausior.

Ἀντλία, ας, ἡ, a Bud. expon. ministerium & pœna exhauriendæ sentinæ: ut ὡς ἀντλίαν καταδικασθῶσι, apud Artemid. a Th. ἄντλος, ου, ὁ, sentina.

Ἀντλιαντλητὴρ, ὁ, idem ac ἀντλίον.

Ἀντλίον, ου, τὸ, vas, quo aqua sentinæ exhauritur: ab ἀντλέω, ῶ, haurio.

Ἄντλος, ου, ὁ, sentina.

Ἄντοικος, ὁ, ex adverso habitans: ex ἀντὶ, & οἶκος, ὁ, domus.

Ἀντοικτείρω, idem ac ἀντοικτίζω, vicissim miseror, seu commiseror: ex ἀντὶ, & οἰκτείρω, misereor, lugeo.

Ἀντοικτίζω, f. ιῶ, Attic. e diverso, vel vicissim misereor: ex ἀντὶ, & οἰκτίζω, misereor.

Ἀντοίσομεν, Hesych. exponit ἀντιδώσομεν, reddemus, tanquam ab ἀντοίω, inusit. præs. est ἀντιφέρω, refero, reddo.

Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, Poet. pro ἀνατολὴ, ortus.

Ἀντόλιος, ὁ, orientalis. unde ἀντολία, interdum substantive usurpatur pro ἀνατολὴ, ortus, oriens, in Epigr. l. 5.

Ἄντομαι, occurro, obvius fio: item supplico. Inde ἄντισις, εως, ἡ, supplicatio. ἀντίδην, suppliciter. Item ἀντομαι est pass. & magis in usu, quam act. ἄντω.

Ἀντόμνυμι, seu ἀντομνύω, contra, vel vicissim juro. & ἀντόμνυμαι, idem: utrumque sign. juramentum calumniæ vicissim præstare: ex ἀντὶ, & ὄμνυμι, juro.

Ἀντομόω, f. όσω, idem, contra juro: item adjuro vicissim, adhorror, παρακαλῶ.

Ἀντομοσία, ἡ, dicitur esse jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accusati, Plato in apolog. (at a parte actoris διωμοσία) ex ἀντὶ, & ὀμόω, juro.

Ἀντονομάζω, commuto nomen, transnomino: item contra alium nomino, i. e. ex adverso. Unde

Ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua loco proprii nominis aliud ponitur, sive epitheton, sive patronymicum: ut Ἀντίθεον, pro Polyphemo; & Πηλείδης, pro Achille. ex ἀντὶ, & ὀνομάζω, nomino.

Ἀντορύσσω, vel -ύττω, contra fodio: e diverso, vel contrario fodio: hostium cuniculos transversis cuniculis excipio. ex ἀντὶ, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀντορχέομαι, ὄμαι, vicissim, vel contra salto. part. præl. ἀντορχούμενος. Ab ἀντὶ, & ὀρχέομαι, salto, tripudio.

Ἀντοφείλω, vicissim debeo; debitor sum alicui ob acceptum aliquod beneficium. unde part. præl. ἀντοφειλῶν, i. e. ὁ ἀντίσχων, cui benefit, qui beneficium accepit, qui gratiam debet. Ex ἀντὶ, & ὀφείλω, debeo.

Ἀντοφθαλμέω, ῶ, cum dat. obnitor, obluctor. f. ήσω. ἀντοφθάλμηκα. Ex ἀντὶ, & ὀφθαλμὸς, oculus. Vide seq. ἀντοφθαλμος.

Ἀντόφθαλμος, ὁ, adversis oculis intuens, obtuens, oppositus oculis. in Epigr. Unde præcedens ἀντοφθαλμέω, intuentem obtueor: & metaph. obnitor, reluctor: Polyb. ut navis dicitur ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, obluctari vento: Act. cap. 27.

Ἀντοχὴ, ἡ, mutua retentio, συμπλοκὴ, cohærentia, comprehensio: verbale ab ἀντέχω, retineo: ex ἀντὶ, & ἔχω, habeo.

Ἀντροχύτου, e contrario munio: ex ἀντὶ, & σκυρόω, munio, in turo colloco.

Ἀντρεὺς, cavernosus, & fœm. ἀντρεία, Th. ἄντρον, τὸ, antrum, cuniculi.

Ἀντριὰς, άδος, ἡ, quæ libenter in antris versatur: Suid. a Them. ἄντρον, τὸ, antrum, unde &

Ἀντρίτης, ὁ, idem ac ἀντρῶδης, & ἀντρώδης, cavernosus.

Ἀντρόθεν, ex antro, Poet. adv. ab

Ἄντρον, ου, τὸ, antrum. in dat. ἄντρῳ: παρὰ τὸ ἄνω τετρῦφθαι, ἤγουν τετρυπῆσθαι, quia sursum perforatur.

Ἀντροφοῖς, ὁ, qui in antris nascitur, degit, adhæresci. Oppian. ex ἄντρον, antrum, & φύω, planto, produco.

Ἄντρου, gen. Dor. pro Ἄντρου.

Ἀντρώδης, εος, ὁ χώ ἡ, antris plenus, cavernosus.

Ἄντυγες, αἱ, habenæ, nom. pl. ab ἄντυξ, ambitus.

Ἀντυγωτὸς, οῦ, ὁ, expon. colligatus in modum τῶν ἀντύγων.

Ἄντυξ, υγος, ἡ, ambitus, & circumferentia cursus: in dat. pl. ἄντυξι παρὰ τὸ ἄνω τετύχθαι, quia sursum extenditur. Interdum pro toto ponitur curru, & in circumferentiæ signif. ad varia transfertur. Dicitur enim ἄντυξ ἀσπίδων, orbis clypei. Il. ζ. Et ἄντυγι μαρῶν, in Epigr. occurrit pro circumferentia, vel rotunditate femorum. Sic & οὐρανοῦ ἄντυξ, sicut & οὐρανοῦ ἄξων, axis cœli. Item temporis ἄντυγα dixit Non. quasi gyrum temporis, seu circulum.

Ἄντυπος, ου, ὁ, ejusdem figuræ, similis, contrarius. est per Syncopen, pro ἀντίτυπος, ictum repellens.

Ἀντυπουργέω, Jon. pro ἀνθυπουργέω, vicissim inservire: ex ἀντὶ, & ὑπουργὸς, artifex, minister.

Ἀντω, idem ac ἀντάω, occurro, obvius fio: item supplico. sed magis in usu est ἄντομαι; quod vide. Th. est ἀντὶ, contra.

Ἀντῳδὴ, ἡ, cantus, quo alteri occinitur, cantus alteri respondens.

Ἀντῳδὸς, ὁ, qui cantu mutuo respondet. qui occinit. Suid. ex Epigram. ab ἀντῳδέω, occino: sive ex ἀντὶ, & ᾠδὴ, ἡ, cantus.

Ἀντωθέω, ῶ, repello, renitor, obnitor. ἀντωθεῖσθαι, præs. inf. pass. Inde ἄντωσις, εως, ἡ, repulsio, renixus. Ab ἀντὶ, & ὠθέω, pello, impello.

Ἀντωμοσία, ἡ, jusjurandum utriusque partis. est verbale ab ἀντομνύω, vel ab ἀντομόω, contra juro, adhortor.

Ἀντωνέομαι, vicissim, vel contra emo: in auctione mercor, liceor; emo loco alterius, ex ἀντὶ, & ὠνέομαι, emo, mercor.

Ἀντωνομασία, ας, ἡ, figura, qua loco proprii nominis ponitur aliud; vide ἀντονομασία, ἡ, pronominatio.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, pronomen; pars orationis, quæ pro nomine ponitur. Unde

Ἀντωνυμικὸς, ὁ, ad pronomen pertinens, pronominalis: ex ἀντὶ, & ὄνυμα, nomen.

Ἀντω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor: ex ἀντί, & ὤψ, oculus.

Ἀντωπός, ὁ, obtuens adverſus.

Ἀντωπόν, adv. coram, e regione, ex adverſo.

Ἀντωπός, adverſis oculis intuens. Non. exponitur etiam λαμπρός. Heſych.

Ἀντωσις, εως, ἡ, ἀνάπτωσις, occurſus. Plin. a verbo ἄντω, obvio. Sed ἄντωσις, repulſio, vide ſupra in ἀντωθέω, repello.

Ἀντωφελέω, viciſſim adjuvare, referre gratiam, beneficium rependere. Xenoph. ὠφελῆντα ἀντωφελεῖσθαι, utilitatem afferentem commodum viciſſim capere, ἀντωφελεῖν. ex ἀντί, & ὠφελέω, juvo, proſum.

Ἀνύβριστος, ος, ὁ, ἡ, contumeliæ expers: ex ἄνομ, & ὕβρις, ἡ, contumelia.

Ἀνυγραίνω, idem ac ὑγραίνω, humecto, madefacio.

Ἀνυδρόομαι, ex fonte haurio, exhaurio, ex ἀνά, & ὑδρόω, aquor.

Ἀνύδρωτος, ὁ, non rigatus: contrarium eſt ὑδρούμενος, irriguus.

Ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, & penuria, ariditas, ab ἄνυδρος, aridus.

Ἄνυδρος, ος, ὁ, ἡ, aridus, aqua carens: ex α, & ὕδωρ, aqua, ν inſerto euphoniæ gratia.

Ἄνυε, perficiebat, 3. ſing. imp. Dor. vel Jon. verbi ἀνύω, perficio.

Ἄνυλος, ὁ ἡ ἡ, carens ſylva; non ſylveſtis, ſeu nemoroſus: & ἀνυλήεις, idem, carens arboribus. Item expers materiæ, incorporeus: ex α priv. & ὕλη, materies, ſylva.

Ἀνυμέναιος, ος, ὁ, ἡ, i. e. ἄγαμος, carens honoribus nuptialibus, ἡ μὴ ἔχουσα ὕμεναιον, hymenæi expers, juſtos hymenæos non paſſa. ex α priv. & ὑμέναιος, hymenæus.

Ἄνυμεν, perficiebamus, Dor. Sync. pro ἀνύομεν, 1. plur. impe ſ. act. verbi ἀνύω, perficio.

Ἄνυμι, idem ac ἀνύω, perficio.

Ἀνυμνέω, celebro, laudo, decanto; idem ac ὑμνέω, dico hymnos, decanto.

Ἀνύμφευτος, ὁ, cælebs, innuba, innupta.

Ἄνυμφος, ος, ὁ, i. e. ἄγαμος, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα, expers connubii, qui ſponſam non habet: item ἡ ἄνυμφος, illocabilis, quæ nuptum dari nequit. Exponitur & κακόνυμφος, infelix nupta, infauſta ſponſa. unde ἄνυμφος γάμος, ſceleratæ nuptiæ, & contra fas contractæ. Ex α priv. & νύμφη, ſponſa.

Ἄνυσις, ἡ, quæ perficit, præſ. part. ſ. g. ab ἀνύω, perficio.

Ἀνυστοίπους, ὁ ἡ ὁ, inſons, innocens: ex α priv. & ὑπαίτιος, reus, conſcius.

Ἀνυπαντιάω, occurro; idem ac ὑπαντάω, obviam procedo.

Ἀνύπαρκτος, ὁ, non exiſtens, in rerum natura eſſe non potens, nec in earum numero. unde τὸ ἀνύπαρκτον, apud Philonem pro internecione, & interitu.

Ἀνυπαξία, ας, ἡ, interitus, eſſentiæ privatio. ex α priv. & ὑπάρχω, ſum.

Ἀνύπειτος, ὁ, immitis, non cedens: ex α priv. & ὑπείκω, obedio, cedo.

Ἀνυπέρβλητος, ὁ ἡ ὁ, idem ac ἀνυπέρβατος, ab ὑπερβαίνω, inſuperabilis, incredibilis, eximius. unde adverb.

Ἀνυπερβλήτως, magnopere, vehementiſſime, ſummopere: ex α priv. & ὑπερβάλλω, excello, ſupero.

Ἀνυπερήφανος, ὁ, minime ſuperbus. ex α priv. & ὑπερήφανος, ſuperbus, elatus.

Ἀνυπέρθετος, ὁ, qui differri, & procraſtinari nequit: item citus, ſubitus, certus. unde adv.

Ἀνυπερθέτως, ſine mora, abſque dilatione, & cunctatione. ex α priv. & ὑπερτίθημι, ſuperimpono, & in paſſ. ὑπερτίθεμαι, differo, procraſtino.

Ἀνυπεύθυνος, ος, ὁ, ἡ, innoxius, non mulctandus, inculparus, reddendis rationibus non obnoxius: ex α priv. & ὑπεύθυνος, ſubditus, obnoxius, reus.

Ἀνυπευθύνως, ita ut cauſæ dicendæ obnoxius non ſis. Item cum libertate, qualis eſt eorum, qui legibus ſoluti ſunt. Eſt adverb. ab ἀνυπεύθυνος, innoxius.

Ἀνυπήκοος, ὁ, non obtemperans: ut ἀνυπήκοος τῷ λόγῳ, non obſequens rationi: ex α priv. & ὑπήκοος, obediens.

Ἀνύπλωτος, imberbis, ἀγένειος: ex α pr. & ὑπλόη, ἡ, barba, pili circa labia.

Ἀνυπηρέτητος, ὁ, miniſtris carens, ex α pr. & ὑπηρετέομαι, mihi miniſtratur. vide activ. ὑπηρετέω, miniſtro.

Ἀνυποδήτους, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνυποδέτους, diſcalceatus, ſine calceis: ab α, & ὑποδέω. Th. δέω, ligo.

Ἀνύποδες, οἱ, ſic appellati ſunt Philoſophi apud Ariſtoph. quaſi nudipedes.

Ἀνυποδετέω, ſum ſine calceis; ſine calceis ingredior. ἀνυποδητέω, idem.

Ἀνυπόδητος, ος, ὁ ἡ ἡ, pedum nuditas. ab α, & ὑποδέω, induo calceos, vel caligas.

Ἀνυποδήτους, ὁ, qui juri obnoxius non eſt, ſeu qui juri non congruit: ex α priv. & ὑποδέκομαι, ὁ, reus, obnoxius.

Ἀνυπόθετος, ος, ὁ καὶ ἡ, non ſuggeſtus, non ſuppoſititius, & ſubditicius. ἄνευ ὑποθέσεως, ſine ſuppoſitione: ut apud Plat. in 6. de Repub. νόησις ἢ νοητὰ ἀνυποθέτου; h. e. τὸ ἀρχῆς ἀνυποθέτου. i. e. quæ ſine ſuppoſitionibus ab intellectu apprehenditur: ἃ γὰρ νῷ illarum non indiget, ut ad apprehenſionem ἢ ὄντος καὶ νοητοῦ. ex α priv. & ὑποτίθημι, ſuppono.

Ἀνυπόιστος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, intolerabilis, non ferendus: ab α, ὑπό, & οἶστος, ſagitta, jaculum, ab οἴω, pro φέρω, fero.

Ἀνυποίστως, ita ut ſufferri, & tolerari non poſſit, intolerabiliter. Poll. Eſt adv. ab ἀνύποιστος, qui ſufferri nequit: ex α priv. & ὑποιστός, ὁ, tolerabilis.

Ἀνυπόκριτος, ος, ὁ, ἡ, minime ſimulatus, non fucatus: ex α, & ὑποκρίνομαι, ſimulo, fingo, mentior.

Ἀνυπομόνητος, ὁ, non ſuſtinendus, intolerabilis: ex α priv. & ὑπομένω, ſuſtineo.

Ἀνυπονόητος, ος, ὁ καὶ ἡ, non ſuſpectus, improviſus, quem ſuſpectum non habuiſſemus. Polyb. Et active, non ſuſpicans. Polyb. lib. 4. τοὺς μέλλοντας ἀνυπονοήτους, non ſuſpicantibus, quod eventurum erat. Unde adv.

Ἀνυποπτήτως, non ſuſpicioſe, vel ſuſpecte, inopinato, & inſperato, ita ut non ſuſpiceris, vel ſuſpectus habeatis: ex α priv. & ὑποπτεύω, ſuſpicor, ſuſpectum habeo.

Ἀνύποπτος, ὁ, & ἀνυπόπτωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, non ſuſpectus, ſuſpicione vacans.

Ἀνυπόπτως adv. citra ſuſpicionem. Ex ἀνά, ὑπό, & ὄπτομαι, video: appareo.

Ἀνυποστατος, ὁ, qui non poteſt ſubſiſtere, ſubſiſtentiam non habens, μὴ ἔχων ὕπαρξιν, ἤτοι οὐσίαν. ut ſomnium, & id genus, ἀνύπαρκτος, καὶ ἀνύπαρκτος, cui opponitur ἐνυπόστατος. Item intolerabilis, cujus impetus ſuſtineri nequit, cui reſiſti non poteſt. Polyb. ex α priv. & ὑπόστασις, ſubſtantia.

Ἀνυποτρόλος, ος, ὁ, interritus, imperterritus. Item non prævaricans: qui in dicendo nihil timet, aut veretur; qui libere loquitur. Ex α priv. & ὑποτρέλλω, cohibeo, ſubtraho, ſubduco.

Ἀνυποτρόλως, adv. ſine prævaricatione, nihil remittendo. Th. idem.

Ἀνυπότακτος, ος, ὁ, ἡ, refractarius: ex α, & ὑπότακτος.

Ἀνυποτίμητος, ὁ, non cenſus, non æſtimatus; & peculiariter, cui lis æſtimata non eſt. unde adv.

Ἀνυποτιμήτως, impune: ex α priv. & ὑποτιμάω, irrogo pœnam, condemno.

Ἀνύπουλος, ὁ, non ſimulatus, ſincerus. Proprie eſt is, ſub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α priv. & ὕπουλος, latens, occultus.

Ἄνυσις, qui pedibus celeriter confecit iter: ἀπὸ τοῦ τοῖς ποσὶν ἀνύειν. Heſych.

Ἀνυσάμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, confeci, acquiſivi, a 1. m. verbi ἀνύω, perficio.

Ἄνυσας, ὁ, qui perfecit, a. 1. part. ab ἀνύω, perficio.

Ἀνυσίεργος, ος, ὁ, ἡ, operis conficiendi ſtudioſus, laborioſus: ab ἀνύω, perficio, & ἔργον, opus.

Ἀνύσιμος, ος, ὁ, καὶ ἡ, expeditus, efficax ad tranſigendum, utilis. unde

Ἀνυσίμως, adv. efficienter, abſolute, perfecte, ἐνεργῶς, τελικῶς, πλέως: ab ἀνύσιμος. Th. ἀνύω, perficio.

Ἄνυσις, εως, ἡ, effectio, perfectio: item profectus, commodum ab ἀνύω, perficio.

Ἀνύσσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, Poet.

Ἀνυστικός, ὴ, όν, ἡ, vel ἀνυτικός, efficax. ab ἀνύομαι, perficior.

Ἀνυστός, ὴ, όν καὶ ἡ, quod effici poteſt; item promptum, facile. ὡς ἀνυστὸν ἦτι, quoad fieri poteſt. pro viribus.

Ἄνυτο, perficiebatur, Dor. pro ἤνυτο, imp. verbi ἄνυμαι, vel eſt 3. pluſq. perf. paſſ. ἀνύω, perficio.

Ἀνύτω, per unicum τ, Attice, & ἀνύττω, vel ἀνύσσω, pro Th. ἀνύω, perficio, expedio.

Ἀνύφαμμος γῆ, non arenoſa terra; vel ager minime arenoſus: ex α priv. & ὕφαμμος, idem ac ὑπόψαμμος, arenoſus, ſubtus arenam habens: ex ὑπό, & ψάμμος, vel, detracta litera ψ, ἄμμος, ου, ἡ, arena.

Ἀνυψόω, f. ώσω, erigo, ſublevo, extollo, exalto ex ἄνω, & ὑψόω, erigo.

Ἀνύω, perficio, proſum, impleo, conſumo, imperto, feſtino. f. σω, p. ἤνυκα.

Ἄνω, Poeticum eſt, pro ἀνύω, perficio.

Ἄνω, ſurſum, adv. ὁ ἄνω, ſc. ὤν, ſupernus: ἡ ἄνω, ſc. κατὰ ſuperna: τὰ ἄνω, ſc. ὄντα, quæ ſurſum ſunt. comparat. ἀνώτερον, ſuperius, altius.

Ἀνῶ, deſeram, a. 2. ſub. act. ab ἀνίημι, remitto. a. 2. ἀνῶ.

Ἄνωγα, præt. m. Jon. pro ἄνωκα, juſſi: ab ἀνώγω, & ἀνωγέω, jubeo, mando.

Ἄνωγεν, imp. vel a. 2. Jon. pro ἄνωγεν, ἀνώγη, a. 2. ſub ab ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγεων, ω, τὸ, cœnaculum, & Att. ἀνώγαιον, ου, τὸ, exp. ὑπερῷον, Marc. 14. Luc. 22. Dictum ſic volunt, tanquam partem domus non infimam, ſed ſupra ſolum eminentem, quod vereres in ſuperiori ædium parte cibum ſumerent. quidam vero, quod ſubductio ſit a ſolo: ab ἀνώγεως. Scribitur & ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, ſupra terram.

Ἀνωγέω, pro Th. ἀνώγω, ſuadeo.

Ἀνώγεως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra terram eſt, ὁ ἄνω τῆς γῆς: ex ἄνω ſupra, & γῆ terra.

Ἀνωγή, ῆς, ἡ, & ἀνωξις, εως, ἡ, juſſum, adhortatio: eſt verbale a Them. ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγηθι, & per Sync. ἄνωχθι, jube, præſ. imp. ab

Ἀνώγημι, idem ac ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγμαι, ξαι, κται, apertus ſum, perf. paſſ. verbi ἀνοίγνυμι, part. ἀνεῳγμένος, η, ον. Inde ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reſeratio: ἄνοιξις, εως, ἡ, idem. Item oſtium: ἀνοικτός, ὴ, όν, apertus, apertilis. Th. οἴγω, aperio.

Ἀνώγαον, jubebam, pro ἄνωγον, imp. Jon. ab ἀνωγέω, ſeu ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγω, jubeo, hortor, f. ξω, p. ἄνωγα, a. 1. ἄνωξα.

Ἀνωδίνως, adv. proprie ſine dolore; & quidem peculiariter in parta.

Ἀνωδινία, ας, ἡ, indolentia: ut ἀνωδινίαν ποιεῖ, finit dolorem, Dioſc. i. e. levamentum doloris affert.

Ἀνώδινος, ος, ὁ, ἡ, quæ partus dolores non ſentit; vel quæ ſine dolore parit: ex α, & ὠδίν, ῖνος, ἡ, dolor partus.

Ἄνοδος, οἱ, non oſcines aves. Ariſtot. Hiſt. An. l. 1. ſed legitur & τὰ ἀνωδικὰ, pro eod. ex α priv. & ᾠδή, ἡ, ſeu ᾠδός, ὁ, cantus, cantilena.

Ἀνωδυσία, ας, ἡ, Poet. pro quo & νωδυσία, indolentia, doloris vacuitas.

Ἀνώδυνος, ος, ὁ, ἡ, dolorem nullum ſentiens. & ἀνώδυνον φάρμακον, quod dolorem ſedat.

Ἀνωδύνως, adv. ſine dolore. Th. ὀδύνη, dolor.

Ἄνωθεν, ſuperne, deſuper.

Ἀνωθέω, ῶ, propulſo, repello, ſurſum impello. f. ήσω, & ώσω. 2. 1. inf. act. ἀνωσαι, med. ἀνώσασθαι, part. ἀνωσάμενος. Inde

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulſio ſurſum verſus, vel repulſio. Th. ὠθέω, pello, trudo.

Ἀνω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀνώϊστος, ον, ὁ, ἡ, inopinatus, improvisus, hinc

Ἀνωϊστί, inopinato. Ex α, & οἶω, puto.

Ἀνωίχθω, resoluta diphthongo, pro ἀνοίχθω.

Ἀνωτισμένος, superne, vel in alto habitans: ex ἄνω, & οἰκίζομαι. vide act. οἰκίζω, habito.

Ἀνῶχθαι, apertus est, 3. sing. perf. pass. ἀνῴγμαι, verbi ἀνοίγω, aperio.

Ἀνώλεθρος, ον, ὁ, ἡ, interitui non obnoxius: ex α, & ὄλεθρος, strages, clades.

Ἀνώμαλον, τὸ, inæquale. Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas. Ex α, & ὁμαλός, planus, lævis, æqualis.

Ἀνώμαλος, ον, & ἀνωμαλής, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, inæqualis, dispar, irregularis, varius, asper, non planus.

Ἀνωμαλότης, ητος, ἡ, & ἀνωμαλώτης, ωτος, ἡ, inæqualitas, asperitas.

Ἀνώμοτος, ὁ, humero carens. ex α priv. & ὦμος, humerus.

Ἀνωμοτί, sine jurejurando: adv. ex α, & ὄμνυμι, juro.

Ἀνώμοτος, ον, ὁ ᾗ ἡ, injuratus; non addictus juramento; citra jusjurandum; ut ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος, juravi lingua, mentem injuratam gero, Eurip. ejusdem Th. & compositi.

Ἀνύων, ουσα, ὁ, expediens, præs. part. ab ἄνω, pro ἀνύω, perficio.

Ἀνώνυμος, ον, ὁ ᾗ ἡ, non nominatus, nomen non habens: ex α pr. & ὄνομα, τὸ, clarus, nominatus, illustris.

Ἀνωνύμαστος, ὁ, quasi innominabilis, nefandus; vel qui sine nomine.

Ἀνωνυμεί, & ἀνωνύμως, absque nomine. Item ignobiliter, absque celebritate. adv. ab ἀνώνυμος, ὁ, sine nomine, obscurus.

Ἀνωνυμί, sine nomine, adv.

Ἄνωρος, ον, ὁ ᾗ ἡ, expers nominis; sine nomine: non nominatus; incelebris: ex α priv. comp. cum ὄνομα, nomen, & ὀνομάζω, nomino.

Ἄνωϊς, ϊδος, ἡ, consultatio. Vide in ἀνωγὴ, jussum.

Ἄνωτιον, ον, τὸ, locus editior, & a conspectu semotus: τὰ ἄνω ἀπὸ τῶν ὤτων: ex α priv. & ὠψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.

Ἀνωρθώθη, ης, ἡ, 2. 1. ind. pass. ab ἀνορθόω, corrigo, instauro.

Ἀνωρία, ας, & Jon. ης, ἡ, intempestivitas: ex α & ὥρα, hora.

Ἄνωρος, ον, ὁ ᾗ ἡ, intempestivus. Item immaturus, præcox: ejusdem Them. & compositionis.

Ἀνώρουθία, ας, ἡ, unda, quæ ad summam marginem navis tollitur. Poll. l. 2. ex ἄνω, & ῥόθος, undarum strepitus.

Ἀνώρουπος, ὁ ᾗ ἡ, & ἀναώρουπος, sursum vergens, resupinus; ὁ ἄνω ῥέπων: ut ἀνωρούπῳ σχήματι, figuræ resupinæ, in sublime erectæ. ex ἄνω, & ῥέπω, declino. unde ῥοπὴ, inclinatio.

Ἀνωρυόμαι, magno cum ululatu exclamo; item graviter ejulo, ac lamentor: ex ἀνὰ, vel ἄνω, & ὠρύω, vel ὠρύομαι, latro.

Ἀνωσάμενος, ὁ, a. 1. part. m. verbi ἀνωθέω. Th. ὠθέω, pello, trudo.

Ἄνωσαν, repulisse, Jon. pro ἄνοῖσαι, vel ἀνενεῖκαι, & ἀνενεγκεῖν, a. 1. inf. activ. verbi ἀναφέρω. Vel ἀνῶσαι, repulisse, est a. 1. inf. ab ἀνωθέω, repello.

Ἀνώσθαι, repulsum fuisse, a. 1. inf. m. verbi ἀνωθέω, repello.

Ἀνωτάτω, in supremo loco, & ὁ ἀνωτάτω, summus. est superlativus gradus ab

Ἀνώτερος, ὁ, in comparativo, superior. Th. ἄνω, supra.

Ἀνωτερικός, ἡ, ὸν, superior. Ex ἄνω est ἀνώτερος. hinc ἀνωτερικός.

Ἀνωφελέω, ῶ, contrarium ὠφελέω. Laert.

Ἀνωφελής, ές, ὁ, ἡ, inutilis: ex α, & ὠφελος, τὸ, utilitas, emolumentum.

Ἀνωφέλητος, ὁ, non adjutus, nullo commodo affectus: ex α priv. & ὠφελέω, f. ήσω, unde ὠφέλεια, ἡ, utilitas.

Ἀνωφελῶς, inutiliter, nullo commodo: est adv. ab ἀνωφελής, inutilis; quod itidem ex α priv. & ὠφελέω, sum utilis.

Ἄνωφερια, ἡ, ascensus, acclivitas.

Ἀνωφερὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, ad superna tendens, sublimis, sursum ferens: ex ἄνω, & φέρω, fero.

Ἀνώφορος, ὁ, ad superna tendens, ut ἀνώφορος θερμότης, calor, qui sponte sua in sublime tollitur. ex ἄνω, & φορτάω, vado, frequento.

Ἀνώφορος, ὁ, idem ac ἀνωφερὴς, sublimis.

Ἀνῷξα, aperui, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω, aperio.

Ἀνῴχθη, ης, ἡ, apertus fui, a. 1. ind. pass. verbi ἀνοίγομαι, aperior.

Ἄνωχθι, pro ἄνωγε, aperi, præs. vel a. 2. imp. act. vel ἄνωχθε, jube, est imperativus concisus pro ἀνώγηθι, ab ἀνώγημι.

Ἀνώχθω, pro ἀνωγέτω, jubeat, ut etiam ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplasm. ab ἀνώγω, jubeo.

Ἀνωγμὸν, Hesych. τὸ κελευστικὸν, sive παρακελευστικὸν, hortatorium, seu adhortatorium, ab ἀνώγω, hortor.

Ἀνώχυρος, ὁ, indefensus, non munitus: ex α priv. & ὀχυρὸς, rutus, munitus.

A Ξ.

Ἄξαμαι, ασθε, ασθω, fregerim, & in 3. pl. ἄξαιντο, a. 1. opt. act. ab ἄγνυμι, frango, seu ἀγω, f. ἄξω, a. 1. ἦξα.

Ἄξας, ducens, a. 1. part. ab ἄγω, duco. fut. ἄξω.

Ἄξε, vel est præs. imp. futuri formam habens, ab ἄξω, quod Poetæ formant a f. 1. verbi ἄγω, duco: vel dictum est pro ἄξον in a. 1. ut vicissim in a. 2. reperitur λάβου pro λαβέ.

Ἄξια, ας, ε, & in 3. pl. ἄξιεσαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, seu ἄγω, frango.

Ἄξενος, ὁ, inhospitalis; idem ac ἄξεινος, sine hospite.

Ἀξεναγώγητος, ὁ, non ductus ab hospite, vel non susceptus: ex α priv. & ξεναγωγέω, hospites duco.

Ἀξενία, ἡ, inhospitalitas: itidem ab ἄξενος.

Ἄξενος, ον, ὁ, Poet. ἄξεινος, sine hospite: ex α, & ξένος, hospes.

Ἄξεστος, ον, ὁ ᾗ ἡ, radendo non politus; ab α & ξέστὸς, politus. Th. ξέω, polio.

Ἀξία, ας, & Jon. ης, ἡ, dignitas, meritum: ab ἄξιος, dignus.

Ἀξιάγαστος, ον, ὁ ᾗ ἡ, admiratione dignus, admirabilis: ab ἄξιος, dignus, & ἀγαστὸς, gratus, admirabilis.

Ἀξιάκουστος, ον, ὁ ᾗ ἡ, auditu dignus; item memorabilis: ab ἄξιος, & ἀκούω.

Ἀξιακροάτος, ον, ὁ ᾗ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι, audio.

Ἀξιαπήγητος, ὁ, Jon. pro ἀξιαφήγητος, ὁ ᾗ ἡ, memorabilis: superlat. ἀξιαπηγητότατος, & ἀξιαφηγητότατος, memoratu dignissimus. Ab ἄξιος, & ἀφήγησις, narratio. Th. ἡγέομαι, præeo, duco.

Ἀξιέπαινος, ὁ, vel ἀξιεπαίνετος, ὁ, laude dignus, laudabilis, prædicandus, commendabilis: ex ἄξιος, & ἔπαινος, laus.

Ἀξιεπιθύμητος, ὁ, dignus, qui expetatur: ex ἄξιος, & ἐπιθυμητὸς, cupitus.

Ἀξιέρατος, ὁ, amari dignus, ex ἄξιος, dignus, & ἐρατὸς, ὁ, amabilis, blandus. Sic dicitur τέκνα ἀξιέρατα, apud Xen.

Ἀξιόμαι, dignum censeo, Dor. pro ἀξιοῦμαι, præs. ind. ab ἀξιόω, dignum censeo.

Ἀξινάριον, & ἀξινίδιον, ον, τὸ, parva dolabra, dolabella, asciola: diminut. ab ἀξίνη, ascia, securis.

Ἀξίνη, ης, ἡ, ascia, dolabra.

Ἀξινομαντεία, vel ἀξινομαντία, ἡ, divinatio per secures. Plin. l. 30. c. 19. ex ἀξίνη, securis, & μαντεία, ἡ, divinatio.

Ἀξιοβίοτον, ου, τὸ, dignum vita: ex ἄξιος, dignus, & βιωτὸν, ὁ, vitalis.

Ἀξιόζηλος, ὁ, & ἀξιοζήλωτος, ον, ὁ, dignus quem æmulemur, dignus æmulatione, optabilis, æmulandus. unde

Ἀξιοζήλως, adv. laudabiliter: ex ἄξιος, dignus, & ζῆλος, æmulatio.

Ἀξιοθαύμαστος, ὁ, admiratione dignus; ex ἄξιος, dignus & θαυμαστὸς, ὁ, admirabilis.

Ἀξιοθέατος, Jon. pro ἀξιοθέατος, ὁ, spectatu dignus: ab ἄξιος, dignus, & θεάομαι, spectо.

Ἀξιόθρηνος, ον, ὁ ᾗ ἡ, luctu, seu lamentatione dignus, sive dignus qui lugeatur. Eurip. ex ἄξιος, dignus, & θρῆνος, ὁ, luctus.

Ἀξιοκοινώνητος, ὁ, dignus quicum communicemus; ex ἄξιος, dignus, & κοινωνέω, ῶ, f. ήσω, communico, sum particeps.

Ἀξιόκτητος, ὁ, dignus, qui quæratur, & possideatur: digno, vel justo pretio quæsitus, vel quærendus. unde neut. ἀξιόκτητον, dignum quod quæratur, & possideatur. ex ἄξιος, dignus, & κτάομαι, possideo.

Ἀξιόλεκτος, ὁ, dictu dignus, laudabilis.

Ἀξιόλογον, τὸ, operæ pretium.

Ἀξιόλογος, ὁ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis.

Ἀξιολόγως, egregie, præstanter, ita ut mentione sit dignum: ex ἄξιος, dignus, & λόγος, ὁ, sermo.

Ἀξιομακάριστος, ὁ, dignus quem beatum omnes prædicent. Xen. in Apol. Socr.

Ἀξιομάχητος, ὁ, auctoritate præditus, augustus.

Ἀξιόμαχος, ον, ὁ, ἡ, qui alicui resistere potest pugnando: ab ἄξιος, dignus, & μάχομαι, pugno, resisto.

Ἀξιομίσητος, ὁ, odio dignus: ex ἄξιος, dignus, & μισητὸς, ὁ, odio dignus.

Ἀξιομνημόνευτος, ὁ, dignus commemoratione, memorabilis. Xen. Hell. 4. ex ἄξιος, dignus, & μνημονεύω, memini.

Ἀξιόνικος, ον, ὁ, ἡ, victoria dignus: ab ἄξιος, dignus, & νίκη, ἡ, victoria.

Ἀξιόομαι, ώμεν, dignus habeor: pass. ab act. ἀξιόω, dignum censeo.

Ἀξιοπενθὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, dignus luctu: ex ἄξιος, dignus, & πένθος, τὸ, luctus.

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, verisimilitudo, auctoritas fide digna, πίστις fidei sufficientia, seu fides idonea. Item adv. fideliter, ita ut fide sit dignum.

Ἀξιόπιστος, ον, ὁ ᾗ ἡ, fide dignus, dignus cui credatur, gravis, verisimilis, certus, haud impar fidei. Exponitur etiam ἱκανὸς, & ἀρκῶν, idoneus, sufficiens. Ex ἄξιος, dignus, & πίστις, ὁ, fidelis.

Ἀξιοπίστως, adv. fideliter, cum fide sufficiente. unde in Pandect. ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι, expon. idoneis sponsoribus cavere. ab ἀξιόπιστος, ὁ, ἡ, fide dignus.

Ἀξιοποινος, ον, ὁ, qui meritas pœnas accipit.

Ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas.

Ἀξιοπρεπὴς, ὁ, dignus decore, laude dignus. Th. πρέπω, congruo, convenio.

Ἀξιοράατος, ὁ, ἡ, visu, vel videri dignus: ex ἄξιος, dignus, & ὁράω, ῶ, video.

Ἄξιος, α, ὁ, dignus: cum gen. Hinc

Ἀνάξιος, ον, ὁ, ἡ, indignus. ἴσαξιος, ον, ὁ, ἡ, æqualis pretii.

Ἀξιόσκεπτος, ὁ, dignus consideratione, seu animadversione; considerandus. Th. σκέπτω, speculor, meditor.

Ἀξιοσπούδαστος, ὁ, dignus studiis; dignus quem studiose sectemur: ex ἄξιος, dignus, & σπουδάζω, studio do operam, serio ago.

Ἀξιοστράπτης, ὁ, imperio dignus, dignus qui imperet: ex ἄξιος, dignus, & στρατηγὸς, ὁ, dux exercitus.

Ἀξιοτέκμαρτος, ὁ, probatus sufficientibus argumentis: a τεκμαίρω, conjicio.

Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas, dignatio: ab ἄξιος, ὁ, dignus.

Ἀξιοτιμῆτος, ὁ, honore dignus, pretiosus: a τιμὴ, ἡ, honor.

Ἀξιοφίλητος, ὁ, dignus qui ametur: ex ἄξιος, dignus, & φιλητὸς, ὁ, amabilis, amore dignus.

Ἀξιόχρεως, Jon. & Attr. qui est solvendo, ac proinde fide dignus, ab ἄξιος, dignus, & χρέος, τὸ χρέω, ὁ, debitum.

Ἀξιόω, ῶ, imp. ἠξίουν, ουν, f. ώσω, p. ἠξίωκα, a. 1. ἠξίωσα, a. 1. sub. ἀξιώσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἀξιῶσαι: dignor, cum gen. æquum censeo; dignum esse censeo; & sæpius cum inf. pro æquum esse censeo. Item operæ pretium esse existimo: peto, postulo: existimo, puto: ut & pro δοκάζω, κρὶ δογματίζω, & quasi axioma constituo, apud Aristot.

Ἀξίωμα, ατος, τὸ, dignitas, auctoritas, item enuntiatio.

Ἀξίω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀξιωμα τικόν, τὸ, auctoritas, dignitas.
Ἀξιωματικός, ὁ, habens auctoritatem. Item plenus majestatis; dignatione, & majestate venerandus: dignitate oris præditus. cujus neutrum τὸ ἀξιωματικόν, substantive ponitur pro amplitudine, & dignitate. & in pl. masc. ἀξιωματικοὶ dicuntur, qui in dignitatibus sunt constituti. Bud. ex Pand.
Ἀξιωματικῶς, cum auctoritate, cum dignitate. Item apud Dialecticos ἀξιωματικῶς τι λέγω, aliquid ut axioma ponere.
Ἄξιος, merito: prout dignum est; ut decet: ab ἄξιος, ὁ, dignus.
Ἀξιώσω, ας, ε, dignatus fuerim, a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω, dignum censeo.
Ἀξίωσις, εως, ἡ, auctoritas, dignitas, amplitudo. Est verbale ab ἀξιόω, dignor. Ἀξιωτέον, censendum est.
Ἀξόανον, ὁ, sculptili simulachro carens: ex α priv. & ξόανον, τὸ, politum, sculptum, sculptile: a Th. ξέω, polio.
Ἄξομαι, abducam, f. 1. verbi ἄγω, duco.
Ἄξον, a. 1. imp. act. duc, vel frange: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, f. ἄξω, duco; frango.
Ἄξονα, acc. sing. ἄξων, dat. ab ἄξων, ὁ, axis.
Ἀξόνιος, ὁ, ἡ, ὁ, ad axim pertinens. ut ἀξονίοις δεσμοῖς, vinculis axis alligatis. in Epigr. ab ἄξων, ὁ, axis rotæ.
Ἄξοος, ὁ, idem ac ἄξεστος, qui radendo scalpendoque politus non est: in Epigr. ex α priv. & ξέω, polio, cujus comp. varia definunt in ξόος.
Ἀξύγγενες, genere diversum.
Ἄξυγκρότητος, ὁ, idem ac ἀσυγκρότητος, qui conflatus, seu coactus non est, seu qui conflari & cogi non potest: ex α priv. & συγκροτέω, committo, comporto.
Ἀξυλία, ἡ, lignorum inopia.
Ἄξύλιστος, & ἀξύλωτος, ὁ, idem ac ἄξυλος, unde, vel ex quo nemo ligna petit; ejusd. Th. & compos. cum seq.
Ἄξυλος, ε, ὁ, ἡ, ligno carens, vel plenus ligno ab α vel priv. vel epitat. & ξύλον, τὸ, lignum.
Ἀξύμμετρον, pro ἀσύμμετρον, immensum, immodicum: ex α priv. & σύμμετρος, moderatus.
Ἀξύμφορος, pro ἀσύμφορος, ὁ, incommodus: ex α priv. & σύμφορος, conveniens, decens.
Ἀξύνετος, pro ἀσύνετος, ε, ὁ ἡ, intelligentia carens, stultus, insipiens: ex α priv. & συνετός, ὁ, intelligens.
Ἀξυστακτος, pro ἀσυστακτος, ὁ, inordinatus: ex α priv. & συστάσσω, vel -άττω, colloco, compono.
Ἄξυρος, seu ἀξυρὸς, ὁ, retusus, hebes: ex α priv. & ξυρὸς, novacula.
Ἄξω, pro ἄγω, duco, formatum e futuro; ut εἴσω, pro φέρω, fero.
Ἄξω, Dor. ἀξῶ, f. 1. act. ducam, vel frangam: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, duco.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis, asser: q. ab ἄγω, quia circa axem rota agitur. Item spondylorum fecundus; qui est immobilis. Poll. Et apud Athenienses ἄξονες, erant tabulæ, in quibus leges Solonis erant inciſæ. Bud. in comm. Item trames, & orbita. Dicitur autem ab ἄξω, a. 1. inf. verbi ἄγω, duco.

Α Ο

-ασ, Æol. & Boeot. in gen. sing. 1. decl. simpl. pro ου: ut Αἰνείας, pro Αἰνέου. Est & Jon. & Poet. pro ω in 2. pers. sing. a. 1. med. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.
Ἄοδμος, ὁ, ἡ, odore carens, inodorus: idem ac ἄνοδμος, ex α priv. & ὀδμὴ, odor.
Ἄοζοι, & ἄοζόι. Vide cum ἄξοι, & ἀξόων.
Ἄοζος, idem ac ἄνοζος, qui ramosus non est, in nullos dispersus ramos, vel enodis, non nodosus. Item ramosus, πολύοζος, ex α priv. vel intens. & ὄζος, ὁ, nodus in arboribus.
Ἀοιδάων, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab ἀοιδὸς, vel ἀοιδός.
Ἀοιδὴ, ῆς, & Dor. ἀοιδὰ, ᾶς, ἡ, cantus. dat. pl. Jon. ἀοιδῇσι, pro ἀοιδαῖς. A præt. m. ἠοίδησα verbi ἀείδω, canto.
Ἀοιδίω, ῶ, cano, canto, idem ac Th. ἀείδω, canto.
Ἀοίδιμος, ον, ὁ ἡ, celebris, decantatus.
Ἀοιδοθέτης, Poeta, qui componit cantilenas, ex ἀοιδὴ, cantus, & θετὸς, adoptatus.
Ἀοιδοπόλος, ὁ, Poeta, qui versatur circa carmina; ex ἀοιδὴ, cantus: & πολέω, versor.
Ἀοιδὸς, ὁ, cantor, Poeta. Th. ἀείδω, canto.
Ἀοίδυμος, ἡ, cantio, cantilena; idem ac ἀοιδὴ.
Ἀοιδοτάτη, ης, ἡ, canendi peritissima, cantu suavissima, superl. ab ἀοιδὸς, cantor.
Ἀοίκητος, ε, ὁ, ἡ, inhabitatus.
Ἄοικος, ε, ὁ, ἡ, domo carens. Ex α, & οἶκος, ὁ, domus.
Ἄοιμος, ὁ, invius, vagus; ex α priv. & οἶμη, ης, ἡ, cantilena.
Ἄοινος, ὁ, vino carens, abstemius: ex α priv. & οἶνος, ὁ, vinum.
Ἀοκνία πόνων, alacritas laborum.
Ἄοκνος, ε, ὁ, ἡ, impiger: item intrepidus: ex α & ὄκνος, ignavia, segnities.
Ἀοκνότατα, impigerrime.
Ἀόκνως, impigre, adv. ab ἄοκνος, impiger.
Ἀολλίδω, confertim, simul: adv. Poet. ab
Ἀολλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, confertus, congregatus, ἀόλλεες, ας, nom. plur.
Ἀολλίζω, & ἀολλίω, congrego.
---άοντι, --ῶντι, terminatio Dor. 3. pers. plur. præs. ind. 2. contract. pro άουσι, vel ῶσι, ut βοάοντι, pro βοάουσι, βοῶσι,
Ἀοξέω, pro ἀοζέω, ministro. Hesych. & Suid.
Ἄοξοι pro ἄοζοι, a Suida exponitur πολύζωοι, ramosi, nodosi: item qui multa ligna comburunt, i. e. coqui, μάγειροι, vel servi, famuli, ὑπηρέται, & θεραπόντες. Item assectlæ, & assectatores, ἀκόλουθοι. a Th. ὄζος, ὁ, nodus in arboribus.
Ἄοπλος, ὁ, idem ac ἄνοπλος, inermis.
Ἄοπος, ὁ ἡ, mutus: & ab Hesych. exponitur etiam ἄόρατος, invisibilis; ab ὄπτομαι. ex α priv. & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox: item oculus, sed tunc est masc. gen.
Ἄοπτος, ε, ὁ ἡ, idem ac ἄνοπτος, non visibilis ex α priv. & ὄπτομαι, video.
Ἄορ, & ἄορ, ρος, τὸ, ensis: q. ab ἀείρω, quia suspenditur. Item ἄορες Hesych. dicuntur γωμφίαι. Item tripodes quidam, Od. ρ, sc. ἔχοντες ὦπα, ἐξ ὧν αἰρέσθαι δύνανται. Etym.
Ἀοράσία, ας, ἡ, cæcitas. Ex α & ὁράω, video.
Ἄόρατος, ε, ὁ, ἡ, invisibilis.
Ἀοράτως, invisibiliter, adv.
Ἀοργησία, ας, ἡ, q. d. inirascentia, lenitas.
Ἄοργητος, & ἄοργος, ὁ ἡ, qui non irascitur, aut irasci solet. Unde in neutr. gen. τὸ ἄοργητον, idem ac ἀοργησία.
Ἀοργήτως, sine ira, leniter: ex α priv. & ὀργὴ, ῆς, ira.
Ἀορεσαίνω, hæsito: ab α, & ὄρος.
Ἀορεσίων, indefinite accipi.
Ἀορίστομαι, ὑμαι, indefinitus sum.
Ἀορισία, ας, ἡ, infinitas.
Ἀοριστικὸς, ὴ, ὸν, ἡ, indefinitus.
Ἄορίστος, ε, ὁ ἡ, indefinitus, indeterminatus.
Ἀορίστωμενα, τὰ, quæ indefinite capiuntur.
Ἀορίστως, indefinite, indeterminate.
Ἄορνος, ε, ὁ, ἡ, avibus carens. Item nomen fluvii, Avernus. Th. ὄρνις, ιθος, ἡ, avis, ales.
Ἀορτὴ, ῆς, ἡ, dicitur arteria omnium maxima, quæ ex sinistro cordis ventriculo exoritur, & spiritum vitalem in totum animantis corpus defert, nativumque calorem per diastolen & systolen temperat. Sic appellata fuit, quod ἀείρῃ, significet ἀγγεῖον, i. e. vas: est enim sanguinis conceptaculum, ut scribit Aristot. Item ἀορταὶ sunt etiam vestium conditoria, & arculæ. i. e. χιτωνοὶ κιβωτοὶ, κίστας, Poll.
Ἀορτηθὲν, ὁ, in Epigr appensus loro, affixus, pendens: a Th. ἀορτὴρ, lorum.
Ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, quo ensis, clypeus, aut pera appenditur. dat. pl. ἀορτέρεσσι, Poet. qu abεἴρω e ge, vel quasi ἄορα τηρέω; ab ἄωρ, ensis, & τηρέω, servo, asservo.
Ἄορτο, sublatus erat, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἄορμαι, pro ἤορμαι, perf. pass. verbi ἀείρω, erigo. Quidam tamen ex ἦρτο factum volunt, η in α converso, & inserto ω plusq. perf. pass ἄρτω, ἄωρτο.
Ἄορτρον appellatur ab Hippocrate pars pulmonis utrinque suspensa, & separata; quam & ἀορτεῖον dictam fuisse discimus ex Dioscor. ab eod. Th.
Ἄοσμος, ε, ὁ ἡ, odoris omnis expers; idem ac ἄνοσμος, nihil olens, inodorus; vel odore gravis, & fœtidus. nam ἄοσμον opponitur τῷ εὐόσμῳ.
Ἀοσμία, ας, ἡ, (pro quo interdum reperitur substantive ἄοσμος, ε, ὁ,) odoris carentia, odor nullus, vel malus odor: fœtor: ex α priv. & ὀσμὴ, odor.
Ἀουτέω, ῶ, auxilior, opem fero, adjuvo. Hinc
Ἀουτήρ, ὁ, adjutor, ὦνδ' ἄορ τῆς βοηθῶν, qui non vocatus alteri opitulatur. Ab
Ἀοσσα, ης, ἡ, fama, vox.
Ἄοστος, ε, ὁ, ἡ, illæsus: ex α, & ὀστέον, cominus vulnero.
Ἀόχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis.
Ἀόχλητος, ε, ὁ ἡ, qui molestia vacat. Ab α, & ὄχλος, ὁ, turba.
Ἄοψ, οπος, ὁ ἡ, visus expers, cæcus; ab α & ὄπτομαι, video.

Α Π.

Ἀπ', pro ἀπὸ, ab.
Ἀπαγγείλαι, renuntiasse, a. 1. inf. act. ἀπάγγελλον, ἀτω, renuntiato, & in 2. pl. ἀπαγγείλατε, renuntiate, imp. ἀπαγγείλας, αντος, ὁ, renuntians, part. ab ἀπαγγέλλω, renuntio.
Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio: ab ἀπαγγέλλω, refero.
Ἀπαγγέλλω, refero, f. ἀπαγγελῶ. p. ἀπήγγελκα. a. 1. ἀπήγγειλα. a. 1. inf. ἀπαγγεῖλαι. præs. part. act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, pass. ἀπαγγελλόμενος. Exp. idem ac ἀναγγέλλω. Item renuntio, ut legati faciunt a legatione redeuntes. Plut. Et pro denuntio: ut ἀπαγγέλλω σοι κἀγώνα, denuntio tibi litem. Item pronuntio, enuntio, i. e. cœptum mentis eloquor. Item memoriter recito. Bud. ex Synes. Ex ἀπὸ, & ἀγγέλλω, nuntio.
Ἀπαγγελτέον, pro- vel re-nuntiandum est.
Ἀπαγγελτὴρ, ὁ, index renuntius.
Ἀπαγγελτικὸς, re- vel e-nuntiativus. unde in neut. gen. τὸ ἀπαγγελτικὸν, enunciatio.
Ἄπαγε, apage, apagesis, auser, absit, ne feceris: adverbium est reprobantis, & abominantis: a verbo ἀπάγω, ut ἄπαγ' ἐὶς μακηρίαν, proverbium apud Aristoph. i. e. εἰς ὄλεθρον, nam mortui μακηρίται dicuntur κατὰ εὐφημισμὸν, ne verba innominata fiat.
Ἀπαείρω, excito: ex ἀπὸ, & ἀείρω, cogo.
Ἀπαγὴς, ὁ, ἡ, impenetrabilis: ex ἀπὸ, pro α priv. & ἄγω: vel ut alii volunt, ex α intensivo, & πάγον, a. 2. verbi πήγνυμι, figo, denso, coagulo.
Ἀπαγινέειν, Jon. pro ἀπάγειν, auferre, abducere. Th. ἄγω, duco.
Ἀπαγκωνίζομαι, cubitos intendo. Hes. ex ἀπὸ, & ἀγκωνίζομαι, sinuo me, vel sinuor, per sinus quosdam quasi flexus me verto; de fluvio dictum ab ἄγκων, cubitus.
Ἀπαγλαΐζω, deturbo, dehonesto. ex ἀπὸ, & ἀγλαΐζω, illustro, a Th. ἀγλαὸς, splendidus.
Ἀπαγξάμενε, ης, η, me strangularem, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω, suffoco.
Ἀπαγορεύω, τῶ, abductam, acc. sing. præs. part. pass. f. g. ab ἀπάγω, abduco.
Ἀπαγόρευμα, τὸ, apud Plutarch. opponitur τῷ προστάγματι, vetitum & interdictum magistratus, edictum prohibitorium.
Ἀπαγόρευσις, ἡ, prohibitio.
Ἀπαγορευτικὸς, prohibitorius: a verbo ἀπαγορεύω, prohibeo, vito.
Ἀπαγορεύων, οντος, ὁ, prohibens, præs. part. ab
Ἀπαγορεύω, prohiben, interdico, recuso, nego. Item animum despondeo. D. Basil. in fragm. ex ἀπὸ, & ἀγορεύω, loquor.
Ἀπαγρεύω, spolio. unde ἀπαγρεύσει, Hesych.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

lyth. exponit ἀφαιρεθῆς, ex ἀπό, & ἀγρεύω, venor, capto.

Ἀπαγρεύω, ω, agreſte reddo, effero, exaſpero: ex ἀπό, & ἀγρός, ὁ, ager.

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exaſperatio; ipſa actio, qua aliquid ſylveſtreſcit; mutatio in ſylveſtrem naturam. Ex ἀπό, & ἀγρεύω, exaſpero.

Ἀπαγροικίζομαι, ad mores ruſticos redigor, eſt paſſ. ab ἀπαγροικίζω, ad mores ruſticos redigo.

Ἀπαγροικίζω, ad mores ruſticos redigo.

Ἀπαγρος, ὁ, infelix venator, ἀτυχὴς περὶ τὰς ἄγρας, infelix circa venationes: ex ἀπό, & ἄγρα, captura, venatio.

Ἀπαγχονάω, idem ac ἀπαγχονίζω, & ἀπάγχω, ſuffoco, ſtrangulo.

Ἀπαγχονίζω, idem ac ἀπάγχω, ſuffoco.

Ἀπάγχω, ſtrangulo, ſuffoco, f. ἀπάγξω, p. ἀπῆγχα. præſ. paſſ. ἀπάγχομαι, ſtrangulor, f. 1. m. ἀπαγξήσομαι, a. 1. ἀπηγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπό, & ἄχω, ango.

Ἀπάγω, abduco, f. ξω, p. ἀπήχα, a. 2. ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, imp. ἀπάγαγε, part. ἀπαγαγών, ὄντος, ὁ, perf. paſſ. ἀπῆγμαι, ξαι, κται. a. 1. ἀπήχθην, inf. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω, duco.

Ἀπαγωγή, ἡ, abductio; & peculiariter abductio, ſeu conjectio in carcerem, apud Polyb. & Eſaiam, cap. 4. Item reductio, & tributi penſio. Item ἀπαγωγὴ, vocatur etiam ſyllogiſmus apud Ariſtotelem, in quo de minoris certitudine propoſitionis dubitatur, quæ tamen æque, aut magis credibilis eſt ipſa concluſione. 1. Anal. lib. 2. c. 18. Itemque dicitur εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ, reductio ad impoſſibile; quam Chryſoſtom. 1. ad Cor. 15. εἰς ἄτοπον ἀπαγωγὴν vocat.

Ἀπαγωγεύς, έως, ὁ, abductor, expulſor, expellendi vim habens: cui oppponitur ἐπαγωγεύς: a verbo ἀπάγω, abduco.

Ἀπαδέω, Jon. & Poet. diſplicere: ex ἀ, & ἅδω, ſeu ἁνδάνω, placeo.

Ἀπάδεις, ἴδος, ἡ, cogitatio, in acc. pl. ἀπάδειας, & per craſin ἀπάδεις. Dicta qu. ἀπ' εἴδεις, ab ἀπό, pro ἀπὸ τοῦ, ἐξ ὑπόψεως ἰδεῖν, quod mens, & cogitatio res eminus, & ante quam acciderint, videat, & prævideat.

Ἀπάδω, in cantu diſcrepo, diſſono, fum ablonus: & Metaph. diſcrepo, diſſentio: ex ἀπό & ᾄδω, canto.

Ἀπαειρόμενος, η, ον, diſcedens, præſ. part. ex ἀπό, & ἀείρω, erigo, attollo.

Ἀπαθανατίζω, reddo immortalem: item mactio: ex ἀπό, & ἀθανατίζω, idem.

Ἀπάθεια, ας, ἡ, immobilitas, circa paſſiones æquanimitas; affectuum vacuitas, indolentia, ſtupor.

Ἀπαθής, ἐς, ὁ, ἡ, impatiens; qui non eſt paſſus; ex α, & παθεῖν, a. 2. verbi πάσχω, patior. Vide etiam in ἀπαθῶν.

Ἀπάθητος, ὁ, ἡ, q. d. imparibilis, patiendi neceſſitati minime obnoxius.

Ἀπαθῶς, quiete, æquanimiter, ſedato animo: ab ἀπαθής, non obnoxius affectionibus animi; cateris primis motibus: rigidus, illæſus.

Ἀπαί, præpoſ. Poet. pro ἀπό.

Ἀπαιδαγώγητος, ὁ, qui regi nequit, indocilis, intractabilis: ex α priv. & παιδαγωγέω, ſequor pueros: moderor, rego.

Ἀπαιδία, ας, ἡ, inſcitia, imperitia: ex α, & παιδεύω. Th. παῖς, δός, ὁ, puer.

Ἀπαίδευτος, ος, ὁ, ἡ, ineruditus, illiteratus. Ex α, & παιδεύω. Th. παῖς, puer.

Ἀπαιδεύτως, inerudite, indocte, imperite. eſt adv. ab ἀπαίδευτος; quod ab ἀπαιδευσία, ἡ, quæ ineſt ei, qui non eſt doctus, ſeu eruditus.

Ἀπαιδία, ας, ἡ, orbitas liberorum: ab ἄπαις, ὁ, liberis cateus.

Ἀπαιδεύω, ῶ, pudenda mutilo; præputium ſeco, circumcido. Poll. lib. 2. ex ἀπό, & αἰδεῖον, inguen: in plur. αἰδοῖα, pudenda.

Ἀπαίδευτος, ος, ὁ, ἡ, ſub magiſtro non exercitatus: item inexercitatus; ab ἀπό, παῖς, puer, & τρίβω, tero.

Ἀπαιθαλόω, terrefacio: ex ἀπό, & αἰθαλόω, comburo: Th. αἴθω, fulgeo, ardeo.

Ἀπαιθρίαζω, ſub dio ago, ſereno, ſerenum reddo: ex ἀπό, & αἴθριος, ſerenus. Th. a αἴθω, a quo etiam αἰθριάζω, illuſtro, ſerenum reddo.

Ἀπαίνυμαι, aufero: ἀφαιροῦμαι, ex ἀπό, & αἴνυμαι, capio.

Ἀπαιτεδέω, privater, Jon. pro ἀφαιρεδέω, a. 1. ſub. paſſ. ab ἀφαιρέομαι, privor.

Ἀπαιτιδόω, Jon. pro ἀφαιρεδόω, privari, ſpoliari: ex ἀπό, & αἱρέω, capio.

Ἀπαιτρεμίνοι, οἱ, fraudati, Jon. reduppl. atque Art. pro ἀφῃρημένοι, p. part. paſſ. ab ἀφαιρέω, fraudo, aufero.

Ἀπαίρεμαι, auferor. ut ὅπως ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος: apud Euangeliſtas. eſt paſſ. ab ἀπαίρω, quod expon. proficiſcor navi, ſolvo; & aliquando ſimpl. abeo, proficiſcor. Item interdum ἀπαίρω τῷ νηΐ dicitur, ut Lat. ſolvo navem. Item aufero, detraho.

Ἀπαίρω, tollo, diſcedo: f. ἀρῶ. p. ἀπῆρκα. a. 1. ἀπῆρα, imp. ἀπάρον, ατω, inf. ἀπάρειν. p. paſſ. ἀπῆρμαι, a. 1. ἀπήρθην, ſub. ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ. Ex ἀπό, & αἴρω, tollo. Vide etiam in ἀπαίρομαι.

Ἄπαις, ὁ liberis carens: ex α, & παῖς, puer.

Ἀπαίσιος, ος, ὁ ἡ, infauſtus, inauſpicatus, mali augurii: ab ἀπό, & αἴσιος, ὁ, ἡ, auſpicatus, lætus.

Ἀπαίσσω, f. ξω, proſilio, cum impetu abeo. a. 1. part. ἀπαίξας. Th. αἴσσω, irruo.

Ἀπαιτῶ, repetit, 3. ſing. præſ. ind. ἀπαιτεῖ, repetito, 2. ſing. imp. act. præſ. ἀπαιτίσασον, 3. pl. 2. 1. ſub. ab

Ἀπαιτέω, ῶ, repeto: ab ἀπό & αἰτέω, peto.

Ἀπαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.

Ἀπαισκέτεον, repetendum, efflagirandum.

Ἀπαιτητικός, ὴ, repetens, & agens repetitorem. a verbo ἀπαιτῶ, repeto.

Ἀπαιτίζω, f. ίσω, repeto.

Ἀπαιωρέω, & ἀπαιωρέομαι, ῶμαι, immineo, impendeo, attollo; dependeo: ex ᾗ αἴρω, per pleonaſmum ᾗ ω; vel ex ἀπό & αἰωρέω, attollo, effero.

Ἀπαώρησις, ἡ, ſuſpenſio, qua aliquid ſuſpenditur, & dependere finitur. verbale ab ἀπαωρέω, ῶμαι, in ſublimi protendor, vel pendeo; ſuſpenſus ſum.

Ἀπακοντίζω, jaculor; idem ac ἀκοντίζω, jaculor.

Ἀπακριβόω, elaboro; diligenter aliquid facio: ſtudioſe exquiro: item exacte reſpondeo, i. e. ſtaturis horis evenio: ex ἀπό & ἀκριβόω, accurate ago, vel ſcruto.

Ἀπακτέον, retrahendum eſt, vel abducendum.

Ἀπακτος, ablatus: ab ἀπάγω, aufero.

Ἀπαλά, τὰ, mollia, h. e. juvenilia. ἀπαλὰ, τὰ, teneras, acc. pl. f. g. ab ἁπαλὸς, ὴ, ὸν, tener, a, um.

Ἀπάλαιστος, ος, ὁ, ἡ, qui luctæ eſt invictus, inſuperabilis, Poet. pro ἀκατάπαλαστος. Th. παλαιστὴ, ἡ, menſura.

Ἀπαλαιστρος, ος, ὁ ἡ, palæſtræ imperitus: ab α, & παλαίστρα. Th. πάλη, luctæ.

Ἀπαλαλήσω, arcere, repellere, Dor. pro ἀπαλάλκω, præſ. inf. ἀπαλάλκειν, arceat, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi

Ἀπαλάλκω, arceo, repello. Th. ἀλκὴ, ſubſidium.

Ἀπάλαμνος, pro ἀπάλαμος, ος, ὁ, ἡ, conſilii inops, induſtria carens, difficilis. Ex α & παλάμη, palma manus.

Ἀπάλαμον βίον, vita miſerrima, cui nullus παλαίειν, i. e. artem, ſeu auxilium reperire poteſt, ut eam libeat. Sic ἀπάλαμον κακὸν, malum, unde quis eluctari nequit. Th. παλάμη, ἡ, ars.

Ἀπαλάομαι, ῶμαι, deerro, vagor: ab ἀπό, & ἀλάομαι, erro.

Ἀπαλγέω, ῶ, dedoleo, occalleſco. fut. ήσω. p. ἀπήλγηκα. Ex ἀπό, & ἀλγέω, doleo.

Ἀπάλειφον, dele, a. 1. imperat. act. ab

Ἀπαλείφω, f. ψω, p. φω, deungo: item deleo. Th. ἀλείφω, ungo.

Ἀπαλέξω, ῶ, idem ac ἀπαλέξω, ῶμαι, propulſo, depello.

Ἀπαλεξίκακον, ου, τὸ, immedicabile, a quo malum depelli nequit; ab ἀπό, ἀλέξω, arceo, & κακὸς, malus.

Ἀπαλέξω, propulſo, repello: item auxilior. ἀπαλέξομαι, idem ex ἀπό, & ἀλέξω, arceo.

Ἀπαλεύομαι, devito, evito, effugio: ἀπό, & ἀλέω, vito.

Ἀπαλέω, negligo, per ſyncopen, pro ἀπαμελέω, negligo, ex ἀπό, & μέλω, curæ eſt.

Ἀπαληθόω, f. ου, p. ωκα, vera prædico ab ἀπό, & ἀληθόω, verum dico. Th. ἀληθὴς, verus.

Ἀπαλημμένος, η, ον, obliteratus, pro præt. paſſ. ab ἀπαλείφομαι, obliteror.

Ἀπαλήσεται, vagabitur, f. m. ex ἀπό, & ἄλημι, vel ἀλάομαι, erro, vagor.

Ἀπαλθήσομαι, ήσομαι, curo. vide in ἀλθήω, & ἀλθαίνω, medeor.

Ἀπαλίας, α, ὁ, hœdus tenellus, ſeu de licatus. Th. ἁπαλὸς, tener, delicatus.

Ἀπάλιον θῦμα, Heſych. ἁπαλὸν, ἀνεμέλητον, porcellus, porcus delicatus, tenerve hœdi ætatis, & mollis. Ea enim eſt victima tenerrima, & delicatiſſima: ab eodem Themate ἁπαλὸς, tener, delicatus.

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, diſceſſus, migratio ut ἀπαλλαγὴ πεποιῆσθαι, migrare, ſolvertere: & ἡ βίου ἀπαλλαγὴ, diſceſſus e vita; quod & ἡ ζῆν ἀπαλλαγὴ, dicitur a Plat. Item liberatio, exitus, apud Iſocr. verbale ab ἀπαλλάσσω, demigro, diſcedo.

Ἀπαλλαγήσεσθαι, libertatem conſequi: ἀπαλλάττομαι, dimittor.

Ἀπαλλακτικός, ὴ, ὸν, liberandi vim habens, ſalutaris, abſolutorius.

Ἀπαλλακτικῶς, liberatorie, abſolutorie eſt adv. ab ἀπαλλακτικὸς, abſolutorius.

Ἀπαλλαξῆ, viciſſim.

Ἀπαλλαξίω, liberari cupio: ab ἀπαλλάττω, f. ξω, libero, dimitto.

Ἀπαλλαξείω, liberare cupio; volo diſcedere; defungi cupio; ἀπαλλαξείω, adjuvando removeo: ab ἀπαλλάττω, libero, ex ἀπό, & ἀλλάσσω, muto.

Ἀπαλλαξις, εως, ἡ, diſcedendi facultas ab ἀπαλλάσσω, dimitto.

Ἀπαλλάσσω, vel Att. ἀττω, dimitto, abire jubeo, libero. f. ξω. p. ἀπήλλαχα. a. 1. ἀπήλλαξα. 3. ſing. a. 1. ſub. ἀπαλλαξῃ. præt. paſſ. ἀπήλλαγμαι. inf. ἀπηλλάχθαι. Interdum ponitur pro ἀπαλλάπτομαι, evado, defungor, liberor & aliquando exp. intereo, morior. Ex ἀπό, & ἀλλάσσω, muto.

Ἄπαλλος, η, ὁ ἡ, alius poſt alium. Ariſtot. de Anim. l. 9. ex ἀπό, & ἄλλος, alius.

Ἀπαλλοτριόω, ῶ, abalieno. ἀπαλλοτριῶ, 3. ſing. præſ. opt. fut. ώσω. p. ἀπηλλοτρίωκα. p. paſſ. ἀπαλλοτρίωμαι, part. ἀπηλλοτριωμένος, abalienatus. Ex ἀπό, & ἀλλοτριόω, alieno. Th. ἄλλος, alius.

Ἀπαλοιάω, ῶ, contero, confringo: item idem ac ſimplex Th. ἀλοιάω, ῶ, percutio. Item ἀπολοιάω, idem: ex ἀπό, & ἀλοιάω, pro quo interdum etiam ἀλωάω, per pleonaſmum literæ ι, tundo, percutio.

Ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ, litura: ab ἀπαλείφω, oblitero.

Ἀπαλὸω, ῶ, teneri. mollis, gen. Jon. pro ἁπαλὸς. ab ἁπαλὸς, tener, delicatus.

Ἀπαλὸς, ὴ, ὸν, tener, mollis, delicatus, qu. ἁφαλὸς, ab ἅπτω, q. d. tactui cedens.

Ἀπαλόσαρκος, ος, ὁ ἡ, carne mollis; ἁπαλὸς, tener, & σαρξ, κὸς, ἡ, caro.

Ἀπαλότης, τητος, ἡ, teneritudo, mollities.

Ἀπαλοτροφηθὶς, ίσα, ὸν, ἡ, delicate nutritus, ſaginatus. Th. τρέφω, nutrio.

Ἀπαλόχροος, gen. ab ἁπαλόχρως, ωτος, ὁ ἡ, qui tenellum, ſeu molle corpus habet. Ex ἁπαλὸς, tener, & χρὼς, corpus, cutis. Them. χροὰ, ᾶς, color.

Ἀπαλόχρως, ωτος, ὁ ἡ, idem ac ἀπαλόχροος, qui tenera, ſeu delicata eſt cute.

Ἀπαλόψυχος, ὁ, qui eſt animo mollis effœminatus, puſillanimis: ex ἁπαλὸς, ὴ, ὸν, tener, & ψυχὴ, ἡ, anima.

Ἀπαλὼσω, tenerum reddo, mollio, emollio: item delicate attingo. f. ώσω. Th. ἁπαλὸς, tener, delicatus.

Ἀπαλῶς, molliter. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἀπαμαλδύω, idem ac ἀμαλδύνω, perdo, corrumpo, proprie, veluti teneru quid-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

quiddam, & molle: item deleo, obliteto: item demolior, everto, solo æquo. ex ἀπὸ, & ἁμαλδύνω, demolior, idem ac ἁμαλύττω. a Th. ἁμαλὸς, mollis.

Ἀπαμάω, ῶ, vel potius ἀπαμάομαι, ῶμαι, meto. ex ἀπὸ, & ἀμάω, meto.

Ἀπαμβλύνω, idem ac ἀμβλύνω, hebeto, obtundo. Th. ἄμβλυς, ἐος, ὁ, obtusus.

Ἀπαμβλόω, obtundo, hebeto. Item abortior, abortivum facio. ex ἀπὸ, & ἀμβλόω, abortum facio.

Ἀπαμβρότω, aberro, decrro; ex ἀπὸ, & ἀμβρότω, aberro: quod est, assumpto ε, pro ἀβροτέω, ῶ, noctu occurro, a Th. ἀβρότη, nox.

Ἀπαμείβετο, respondebat, 3. imp. ἀπαμειβόμενος, præs. part. ab

Ἀπαμείβομαι, respondeo: ex ἀπὸ, & ἀμείβω, rependo, respondeo.

Ἀπαμείρω, separo; partem, seu portionem suam alicui aufero, privo; idem ac ἀμείρω: παρὰ τὸ μείρω, τὸ μερίζω. Sed exp. & contraria signif. imperrior. fic in pass. -ομαι, privor: item privo, item impertior. Ex ἀπὸ, & μείρω, vel ἀμείρω, privo aliquem portione.

Ἀπαμελέω, negligo, unde ἀπημελημένος, pro derelicto habitus; pro neglecto relictus: ex ἀπὸ, & ἀμελέω, negligo.

Ἀπαμέργω, decerpo: ex ἀπὸ, & ἀμέργω, exfugo.

Ἀπαμέρδω, privo: ex ἀπὸ, & ἀμέρδω, privo portione aliquem.

Ἀπαμμένος, ὁ, pendens, suspensus, Jon. pro ἀφημμένος, sublata aspiratione, & augmento: ab ἀφάπτομαι. Them. ἅπτομαι, tango, apprehendo.

Ἀπαμύνω, propello, arceo. f. υνῶ. Ex ἀπὸ, & ἀμύνω, succurro, opem fero.

Ἀπαμφιέζω, ἀπαμφιέννυμι, & ἀπαμφίσκω, idem ac ἀμπισχόω, vestimenta derraho, exuo, nudo, spolio: ex ἀπὸ, & ἀμφιέζω, vel ἀμφιέννυμι, induo.

Ἅπαν, τὸ, omne, n. g. adject. ἅπας, ab ἅμα, simul, & πᾶς, omnis.

Ἀπαναβαίνω, idem ac ἐπαναβαίνω, ascendo, supervenio.

Ἀπανείσατο, respuit, 3. sing. præs. ind. ex

Ἀπανώομαι, renuo, respuo, recuso, rejicio, cum acc. Ab ἀπὸ, & ἀνώομαι, renuo.

Ἀπανδισχυρίζομαι, impudenter attento.

Ἀπανδισχυρίτω, ῶ, impudenter me gero; impudentia utor: ex ἀπὸ, & ἀναισχυντῶ, sum impudens.

Ἀπανδρίσκω, absumo, derero, erogo: ex ἀπὸ, & ἀναλίσκω, expendo.

Ἀπανήνατο, respuit, Poet. & Dor. pro ἀπανήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπαναίομαι, renuo, respuo.

Ἀπανάστη, ἡ, migratio, transmigratio, ἀποικία, μετάστασις. verbale ab ἀπανίστημαι, discedo, commigro.

Ἀπανδρόω, virilitarem, seu viriles annos assumo: ex ἀπὸ, & ἀνδρόω, virilem reddo; virile robur ministro.

Ἀπάνευθε, seorsum: adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνω, sine.

Ἀπανήνασθαι, recusare, a. 1. inf. m. & a. 1. ind. m. ἀπήνηνάμην, recusavi, renui. Ab ἀπαναίνομαι, renuo, respuo.

Ἀπανθέω, f. ήσω, p. κα, defloreo, emarcesco, flore exuor.

Ἀπάνθησις, εως, ἡ, defloriscendi actio, q. defloratio; florum marcor, & fluxus.

Ἀπανθίζω, decerpo, defloro.

Ἀπάνθισμος, ὁ, linea exilis, & visum fugiens, a pictoribus ita dicitur, Galeno teste, ut lineamenta illa Apellis, & Protogen. apud Plin. l. 35. ex ἀπὸ, & ἀνθέω, floreo, vel ἀνθίζω, facio florere, tingo.

Ἀπανθρακίζω, carbones accendo, torreo, asso: vel τὸν ἄνθρακα, i. e. piscis genus comedo: quod nimirum illud piscium genus assum comeditur.

Ἀπανθρακίς, ίδος, ἡ, est piscis, cui convenit assatio: item placenta, seu lagani genus; παρὰ τὸ ἐπ' ἀνθράκων γίνεσθαι.

Ἀπανθράκισμα, τὸ, est in genere quidvis tostum in prunis.

Ἀπανθρακόω, ῶ, in carbones verto, seu redigo, exuro: a Th. ἄνθραξ, carbo; unde ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, pruna, ignis ex carbonibus.

Ἀπάνθρωπος, ὁ, inhumanus, hominum expers, vacuus hominibus.

Ἀπανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas.

Ἀπανθρώπως, inhumaniter: ex ἀπὸ, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀπανισταμένης, τὴ, discedentis, gen. sing. part. præs. f. g. ab ἀπανίσταμαι, exurgo, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, & ἵστημι, sto.

Ἀπανίσω, & ἀπανίστημι, excito alicunde, vel exurgere facio. Item erigo ad viram. Exponitur etiam submoveo, sedibus pello. Et apud Herodot. in Thalia, ἀπανιστάναι τὸν στρατὸν, abducere exercitum. Et in pass. ἀπανίσταμαι, surgo ex aliquo loco, exurgo: ut ἡ κλίνης ἀπανισταμένης, de lecto surgentes. Item sedibus pellor, emigro, commigro. Sed ex Reg. l. 1. c. 4. ἀπανίστησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, expon. caligaverant oculi ejus. Ex ἀπὸ, & ἀνίστημι, -αμαι, excito, erigo.

Ἅπαντε, τὼ, omnem, acc. sing. ab ἅπας, gen. ἅπαντος, quod ex ἅμα, simul, & πᾶς, omnis.

Ἀπαντάω, occurrere, præs. inf. & ἀπαντᾶντες, τὲς, occurrentes, accus. pl. part. præs. ab ἀπαντάω, occurro.

Ἀπαντάχῃ, & ἀπαντοχῇ, ubique, passim.

Ἀπαντάχόθεν, & ἀπαντοχόσε, undique, undequaque, quaqua versum: ab ἅπας, omnis.

Ἀπαντάω, ῶ, occurro, ab ἀπὸ, & ἀντάω, in occursum eo. Th. ἀντὶ, contra, adversus.

Ἀπαντέλλω, produco, emitto; idem ac ἀνατέλλω, (cum ἀπὸ præfixo) pro ἀνατέλλω, oriri facio.

Ἀπαντῆ, ubique: adv. Th. πᾶς, omnis.

Ἀπάντημα, ατος, τὸ, idem ac ἀπάντησις, occursus, casus, eventus.

Ἀπάντησις, ιος, ἡ, occursus: ab ἀπαντάω, occurro.

Ἀπαντέον, occurrendum est: ab ἀπαντέω, occurro.

Ἀπαντίον, ex adverso, idem ac ἀπαντίον, e regione: ex ἀπὸ, & ἀντὶ, contra.

Ἀπαντίζω, unde συναπαντίζω, concurro: ex ἀπὸ, vel ex συὶ, ἀπὸ, & ἀντίζω, insist. pro ἀντέω, vel ἀντάω, occurro.

Ἀπαντικρύ, contra, e regione; idem ac ἀντικρύ, contra.

Ἀπαντίον, Jon. e regione. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀπαντλέω, exhaurio. unde

Ἀπάντλησις, εως, ἡ, exhaustio, evacuatio. ex ἀπὸ, & ἀντλέω, haurio.

Ἀπάντομαι, resilio: ab ἀπαντάω, occurro.

Ἅπαξ, adv. semel.

Ἁπαξάπας, αντος, ἁ, universus, cunctus, omnis semel; ex ἅπαξ, semel, & ἅπας, omnis.

Ἁπαξαπλῶς, universaliter: ex ἅπαξ, semel, & ἁπλῶς, simpliciter. Th. ἁπλὸς, simplex.

Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas.

Ἀπάξιος, ος, ον, præter morem; & subinde pro ἄξιος, dignus.

Ἀπάορος, ος, ον, Poet. pro ἀπόρρητος, remotus: quasi ab ἄειρω, p. m. ἠορα, &, neglecto augmento, ἄορα.

Ἀπαράβατος, ος, ον, ὁ, non transitorius, perpetuus: ex α, & παραβαίνω, præteco, transgredior.

Ἀπαράβλαστος, ὁ, nullam sobolem proferens; non renascens; a radice non germinans: ex α priv. & παραβλαστάνω, circumpullulo, & renascor, vel, ut alii, adnata emitto. unde παραβλαστὸς, ἡ, ramulus: nepos: vel adnatum, ramulus qui justo germini adnascitur: ex παρὰ, & βλαστάνω, germino.

Ἀπαράβλητος, ὁ, incomparabilis, dissimilis, insociabilis: ex α priv. & παραβάλλω, assimilo, comparo. unde παράβλητος, & παραβλητικὸς, adjectitius, comparabilis.

Ἀπαραγγέλτως, injussu; ἀπροστάτως. Polyb. ex α priv. & παραγγέλλω, admoneo.

Ἀπαράδεκτος, ὁ, non receptus; qui accipi nequit; aliquando non recipiens: ex α priv. & παραδέχομαι, suscipio, recipio.

Ἀπᾶραι, sustuliſſe, discessisse, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω, discedo, proficiscor.

Ἀπαραιρημένος, ὁ, spoliatus, privatus, Jon. redupl. pro ἀφῃρημένος, perf. part. pass. verbi

Ἀπαρείρομαι, ῆμαι, pro ἀφαιρέομαι, aufero, vel auferor.

Ἀπαραίτητος, ὁ, inexcusabilis, implacabilis, indeprecabilis, inexorabilis, severus, qui nec precibus, nec pretio flecti potest: ex α priv. & παραιτέομαι, deprecor. unde παραίτησις, deprecatio.

Ἀπαρακάλυπτος, ὁ, non obtectus, non occultatus, manifestus: ex α priv. & παρακαλύπτω, velo obtectus.

Ἀπαρακαλύπτως, aperte: adv. ab α, παρὰ, & καλύπτω, abscondo.

Ἀπαράκλητος, ὁ, inconsolabilis, non vocatus se offerens, spontaneus, voluntarius. ex α priv. & παρακαλέω, invoco.

Ἀπαράλλακτος, ὁ, immutabilis, non differens per omnia similis, ut ἡ ἀπαράλλακτος ἰδέων, similitudo incommutabilis, Christus dicitur apud Greg. Ex α priv. & παραλλάττω, alterno, vario.

Ἀπαραλλάκτως, absque ulla differentia, similiter, per omnia. est adv. ab ἀπαράλλακτος, immutabilis.

Ἀπαραλλαξία, ἡ, immutabilitas, constantia.

Ἀπαράλογιστος, ος, ον, infallibilis, qui decipi nequit. Item active, non decipiens, non conflictos ad decipiendum. Ex α, & παραλογίζομαι, illudo.

Ἀπαραλογίστως, ita ut non decipiaris, vel decipi possis, est adv. ab ἀπαραλόγιστος, infallibilis.

Ἀπαραμύθητον, τὸ, dicitur id, in quo figura illa, quæ παραμυθία dicitur, non adhibetur. Hæc autem figura orationis est, molliens quod asperius dictum est, Hermog. nam παραμυθία exp. etiam demulcentia.

Ἀπαραμύθητος, ὁ, solatium non admittens.

Ἀπαραμύθητως, ita ut flecti verbis nequeat. Item insolubiliter.

Ἀπαράμυθος, & ἀπαραμύθητος, ὁ, qui verbis flecti, vel persuaderi nequit, ferox. Nam & de brutis dicitur. Item inconsolabilis. ex α priv. & παραμυθέομαι, consolor, consilium do.

Ἀπαραπόδιστος, ὁ, non præpeditus; liber ab impedimentis; non intricatus, & implicatus. ex α priv. & παραποδίζω, idem ac ἐμποδίζω, pedes implico; impedimento, & obstaculo sum: ex παρὰ, & ποδίζω, ligo pedes, metior pedibus.

Ἀπαραποίητος, ὁ ἡ, verus, germanus, non adulteratus: ex α priv. & παραποιέω, adultero, fallo assimulo.

Ἀπαραποιήτως, non adulterate, germane, genuine, adv. ab ἀπαραποίητος, verus.

Ἄπαρας, αντος, ὁ, tollens, a. 1. part. act. ab ἀπαίρω, tollo, aufero.

Ἀπαρασάλευτος, inconcussus, immotus, firmus: ex α priv. & παρασαλεύω, concutio ex παρὰ, & σαλεύω, quatio, agito.

Ἀπαρασήμαντος, ὁ, non designatus, non illustratus.

Ἀπαρασημείωτος, ὁ, non insignitus, non adnotatus.

Ἀπαράσημος, ὁ, nullo insigni notus, & conspicuus: ex α priv. & παράσημος insignis.

Ἀπαρασκεύαστος, ος, ον, ὁ, ἡ, imparatus: ex α, & 3. perf. sing. præt. ind. pass. verbi παρασκευάζομαι, apparo. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Ἀπαρασκεύος, ὁ, idem ac ἀπαρασκεύαστος, imparatus.

Ἀπαρασκεύως, immediate, sine præmeditatione. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Ἀπαράσσω, abscindo, amputo; item depello, deturbo: ex ἀπὸ, & ἀράσσω, ferio seco.

Ἀπαρατήρητος, ὁ, non observatus, vel qui observari nequit.

Ἀπαρατήρητως, ita ut observari nequeat: ex α priv. & παρατηρέω, f. ήσω, observo.

Ἀπαράπλητος, ὁ, hirsutus, non comptus capillis, non vulsus: ex α priv. & παραπλήσσω, avello, vello.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀπάατος, ὁ, execrabilis, execrandus; vel deprecandus. Plut. ex ἀπό, & ἀράομαι, precor. Item imprecor, maledico.

Ἀπαράτρεπτος, ὁ, indeclinatus, vel indeclinabilis, non declinans, nec oblique faciens: ex α priv. & παρατρέπτω, averto.

Ἀπαρακύπτως, recta, nullo diverticulo.

Ἀπαρακυλίστως, incaute: ex α & παραφυλάσσω, observo. Th. φυλάσσω, custodio.

Ἀπαράχυτος, ὁ, effusione carens. οἶνος ἀπαράχυτος, peculiariter dicitur vinum, cui aqua marina non est affusa, seu admixta, quod etiam dicitur ἀθάλαττος οἶνος, ut ejus contrarium οἶνος θαλάττιος, ἢ τεθαλαττωμένος, vinum salsum, ut Celsus vocat. ex α priv. & παραχύω, idem ac παραχέω, effundo: ex παρά, & χύω, idem ac Th. χέω, fundo.

Ἀπαραχώρητος, ος, ὁ, pertinax, nulli cedens: ex α priv. & παραχωρέω, do locum.

Ἀπαραχώρητος, ος, ὁ, pertinax, nihil cedens.

Ἀπαργία, ας, ἡ, apargia, herbae nomen: inter ἐπιγειόφυλλα, numeratur, apud Teoph. plant. l. 7. c. 9.

Ἀπαρχμα, ατος, τὸ, primitiae: ab ἀπὸ, & ἀπαρχή, initiatio, primitiae tributum.

Ἀπαργυρίζω, ære muto, vendo.

Ἀπαργυρισμός, ὁ, æstimatio rei in pecunia numerata.

Ἀπαργυρόω, ῶ, in argentum verto; h. e. argento muto. ex ἀπό, & ἄργυρος, argentum.

Ἀπαρεμπέδητος, ος, ὁ, ἡ, minime implicitus; non impeditus, qui impediri non potest. ex α priv. παρά, & ἐμποδίζω, impedio, intercedo.

Ἀπαρέμφατος, ὁ, minime declarativus; cui nulla subest declaratio, indefinitus, ut ἀπαρέμφατος ἔγκλισις, apud Grammaticos modus infinitivus; quasi, μὴ δὲν παρεμφαίνοντα καθ' ἑαυτὸ, nihil per se declarans.

Ἀπαρεμφάτως, absque declaratione, indefinite, per modum infinitivum. ex α priv. & παρεμφαίνω, praeterea, vel simul ostendo: ex πα, & ἐμφαίνω, patefacio.

Ἀπαρεμποδίστως, ὁ, minime perturbatus: ex α, & παρεμποδίζω, obturbo, interpello.

Ἀπαρέσκω, non placeo, improbor. in pass. ἀπαρέσκομαι, ægre, vel implacide fero. Item improbo, cum dat. & placo, demereor, cum acc. Iliad. τ. ex ἀπό priv. & ἀρέσκω, ομαι, placeo. unde ἀρτὸς, ὁ, placens, gratus.

Ἀπάρεστος, ος, ὁ, ἡ, ingratus, injucundus, talis ut placere non possit.

Ἀπαρηγόρητος, ὁ, qui consolatione flecti non potest, ex α priv. & παρηγόρητος, consolabilis.

Ἀπαρηγορήτως, inconsolabiliter.

Ἀπαρήγω, fut. ξω, juvo, auxiliando propulso: ex ἀπό, & ἀρήγω, adjuvo.

Ἀπαρθενόευτος, ὁ, non devirginata, pura & intacta. Item non decens virginem, a virgine alienus, non decorus virgini.

Ἀπαρθενόω, non congruo virginibus: ex α priv. & παρθενόω, virginitatem servo. Item virginem custodio.

Ἀπάρθενος, ος, ὁ, ἡ, qui, quæve non est virgo. ex α, & παρθένος, ἡ, virgo.

Ἀπαρῶ, ῆς, ῆ, ablatus fuero, a. 1. subpass. ab ἀπαίρω, aufero.

Ἀπαριθμέω, ῶ, pernumero, percenseo; numero, enumero, recenseo.

Ἀπαριθμήσας, αντος, ὁ, qui recensuit, vel numeravit, a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμός, ὁ, numerus.

Ἀπαρίθμησις, ἡ, numeratio, enumeratio, recensio. ex ἀπό, & ἀριθμέω, numero.

Ἀπαρίνη, ης, ἡ, herba quædam, lappa.

Ἀπαρκίας, seu ἀπαρκίης, ου, ὁ, ventus septentrionalis. Th. ἄρκτος, ος, ὁ, ursus, utia. septentrio.

Ἀπαρκέω, ῶ, sufficio. ἀπαρκεῖ, sufficit. ἀπαρκὴς, contentus, congruens. Ex ἀπό, & ἀρκέω, sufficio, par sum.

Ἀπαρνέομαι, ἀπαρνοῦμαι, abnego, f. ήσομαι, ἐσχ. p. ἀπηρνημαι. f. 1. pass. ἀπαρνηθήσομαι. a. 1. m. ἀπηρνησάμην. a. 2. imp. ἀπάρνησαι, ἀπάρνω. inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπό, & ἀρνέομαι, nego, recuso.

Ἀπάρνησις, ος, ὁ, ἡ, qui pernegat: ab ἀπαρνέομαι, abnego.

Ἀπάρνυμαι, aufero, ἀφαιροῦμαι: ex ἀπό, & ἄρνυμαι, suscipio, assequor, recipio.

Ἀπάρον, άτω, tollito, discedito, a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω, aufero.

Ἀπάρόρμητος, ὁ, qui nulla re incitatus, immotus, languidus, stupidus: ex α priv. & παρορμάω, incito; ex παρά, & ὁρμάω, erumpo, impetum facio, irruo.

Ἀπάρρᾱτος, ος, ὁ, ἡ, qui nulla re incitatus, immotus, languidus, stupidus: ex α priv. & παρορμάω, incito; ex παρά, & ὁρμάω, erumpo, impetum facio, irruo.

Ἀπάρρᾱτος, ος, ὁ, ἡ, qui nulla re incitatus, immotus, languidus, stupidus: ex α priv. & παρορμάω, incito; ex παρά, & ὁρμάω, erumpo, impetum facio, irruo.

Ἀπαρρήσσω, dejicio, deturbo, f. ξω. Ex ἀπό, & ἀράσσω, ferro seco, abscindo.

Ἀπαρρενόω, idem ac ἀρρενόω, masculum reddo. unde ἀπαρρενοῦσθαι, est masculescere. Plin. ex ἀπό, & ἄρρενόω, masculum reddo; quod ab ἄρρην, ενος, ὁ, καὶ ἡ, masculus, mas.

Ἀπαρρήτως, ος, ὁ, ἡ, qui libere loqui non audet; vel in quo libere dici non licet: ex α priv. & παρρησιάζομαι, audacter, ingenue, & plane dico.

Ἀπαρρησίως, ὁ, sine libertate loquendi, sine libera oratione. est adv. ab ἀπαρρησίας, qui libere loqui non audet.

Ἀπαρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, discessus; ab ἀπό, & αἴρω, tollo.

Ἀπαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo, dirimo, quasi seorsum suspendo. Ex ἀπό, & ἀρτάω, pendo, alligo.

Ἀπαρτάω, Jon. pro ἀπαρτάω, suspendo, dirimo. unde ἀπάρτησις, εως, ἡ, appendix.

Ἀπάρτησις, εως, ἡ, appendix. verbale ab ἀπαρτάω, pro ἀπαρτάω, f. ήσω, suspendo, dirimo.

Ἀπάρτι, adv. ab hoc tempore; ex ἀπό, & ἄρτι, nuper, novissime. Alii legendum censent ἀπαρτὶ, plane, omnino: ab ἄρτιος, perfectus.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, supellex, qua se instruunt οἱ ἀποδημοῦντες, proficiscentes; sarcina. Item protectio. Th. αἴρω, tollo.

Ἀπαρτίζοντως, absolute, & perfecte.

Ἀπαρτίζω, perfectum & absolutum reddo: æquiparo, adæquo, ἄρτιον, i. e. ἀναμίσως συμπληρῶ. ex ἀπό, & ἀρτίζω, perficio, compono.

Ἀπαρτισὲς, ὁ, paratus itineri, ὁ πρὸς ἄπαρτον καὶ ἀποδημίαν ἕτοιμος: ab ἀπαρτία sarcina.

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, integra summa, rotunda ratio: ab ἀπό, ἄρτιος, perfectus, & λέγω, dico.

Ἀπάρτιον ὑπογράφειν, Plut. auctionem bonorum facere, auctionari. supellectilem proscribere: ab ἀπαρτία, supellex, sarcina.

Ἀπάρτισις, ἡ, perfectio, consummatio. in Nov. Const. I. Imp. ab ἀπαρτίζω, perficio.

Ἀπαρτισμὸς, ὁ, perfectio, absolutio: ab ἀπαρτίσομαι, 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος, perfectus.

Ἀπαρτιστὲς, ὁ, absolutorius, ad perfectionem & absolutionem rei alicujus conducens: ab ἀπαρτίζομαι, perficior, absolvor.

Ἀπαρτισμένως, & ἀπαρτίως, exponitur ἀκριβῶς, accurate, perfecte, q. d. explete; idem ac ἀπαρτὶ, posthac, confestim, affatim, & ἀπαρτιζόντως, absolute, perfecte.

Ἀπαύειν, exhaurire: ab ἀπό, & ἀρύω, haurio.

Ἀπαύρω, idem cum ἀπαρύω, exhaurio.

Ἀπαύρω, f. ήξω, detraho: ex ἀπό, & ἀρύω, haurio.

Ἀπαρχαιόω, ῶ, antiquum reddo, obsolescere facio: & in passiv. ἀπαρχαιόομαι, antiquor, obsolesco: ut ἀπηρχαιωμένη φιλία, & λέξις, vetus, antiquata, vel obsolera amicitia, vel dictio. ex ἀπό & ἀρχαῖος, vetus, priscus.

Ἀπαρχαΐζω, antiquum reddo, antiquo nomine appello: item antiquitatis formam tribuo: ex ἀπό, & ἀρχαΐζω, antiquitatem imitor.

Ἀπάρχειν, Poet. pro ἄρχειν, imperare.

Ἀπαρχιδόω, primitias offerre: ab ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentius in pl. ἀπαρχαὶ, ἀῶν, primitiæ. q. d. ἀπ' ἀρχῆς, scil. γενημάτων τῆς γῆς, de principio frugum.

Ἀπάρχημα, ατος, τὸ, idem ac ἀπαρχὴ, primitiæ.

Ἀπαρχῆς, statim, ab initio.

Ἀπάρχομαι, primitias solvo, & decerpo, cum gen. Item libamenta facio. Th. ἀρχὴ, principium.

Ἀπάρχος, & ἀπάρχων, ὁ, idem ac ἀρχὸς, dux, ἀπάρχων στρατιώτων, præfectus militiæ.

Ἀπάρχω, idem ac ἄρχω, impero!

Ἀπαρωγὸς, ὁ, opitulator: ab ἀπαρήγω, auxiliando propulso. ex ἀπό, & ἀρήγω, auxilior.

Ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis. gen. ἅπαντος. Ex α pro ἅμα, simul, & πᾶς, omnis.

Ἀπασβολόομαι, fuliginem excutio. Dioscor. ex ἀπό, & ἀσβολόω, fuligine inficio, polluo.

Ἁπασέων, omnium, gen. pl. Jon. pro ἁπασῶν, ab ἅπας, omnis.

Ἀπασκηρίζω, desilio, desulto; item interdum sumitur pro exilire gaudio, risuque emori. ex ἀπό, & σκηρίζω, salto.

Ἀπασσάλω, idem ac ἀσσάλω, tremo, palpito. Th. σπάω, palpito, vibro, tremo.

Ἄπαστος, ος, ὁ, ἡ, qui libere loqui non audet; vel in quo libere dici non licet: ex ω priv. & παῤῥησιάζομαι, audacter, ingenue, & plane dico.

Ἀπαῤῥησίως, ὁ, sine libertate loquendi, sine libera oratione. est adv. ab ἀπαῤῥησίας, qui libere loqui non audet.

Ἄπαστος, εως, ἡ, profectio, abitio, discessus; ab ἀπό, & ἄω, tollo.

Ἀπαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo, dirimo, quasi seorsum suspendo. Ex ἀπό, & ἀρτάω, pendo, alligo.

Ἀπαρτάω, Jon. pro ἀπαρτάω, suspendo, dirimo. unde ἀπάρτησις, εως, ἡ, appendix.

Ἀπάρτησις, εως, ἡ, appendix. verbale ab ἀπαρτάω, pro ἀπαρτάω, f. ήσω, suspendo, dirimo.

Ἀπάρτι, adv. ab hoc tempore; ex ἀπό, & ἄρτι, nuper, novissime. Alii legendum censent ἀπαρτὶ, plane, omnino: ab ἄρτιος, perfectus.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, supellex, qua se instruunt οἱ ἀποδημοῦντες, proficiscentes; sarcina. Item protectio. Th. αἴρω, tollo.

Ἀπαρτίζοντως, absolute, & perfecte.

Ἀπαρτίζω, perfectum & absolutum reddo: æquiparo, adæquo, ἄρτιον, i. e. ἀναμίσως συμπληρῶ. ex ἀπό, & ἀρτίζω, perficio, compono.

Ἀπαρτισὲς, ὁ, paratus itineri, ὁ πρὸς ἄπαρτον καὶ ἀποδημίαν ἕτοιμος: ab ἀπαρτία sarcina.

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, integra summa, rotunda ratio: ab ἀπό, ἄρτιος, perfectus, & λέγω, dico.

Ἀπάρτιον ὑπογράφειν, Plut. auctionem bonorum facere, auctionari. supellectilem proscribere: ab ἀπαρτία, supellex, sarcina.

Ἀπάρτισις, ἡ, perfectio, consummatio. in Nov. Const. I. Imp. ab ἀπαρτίζω, perficio.

Ἀπαρτισμὸς, ὁ, perfectio, absolutio: ab ἀπαρτίσομαι, 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος, perfectus.

Ἀπαρτιστὲς, ὁ, absolutorius, ad perfectionem & absolutionem rei alicujus conducens: ab ἀπαρτίζομαι, perficior, absolvor.

Ἀπαρτισμένως, & ἀπαρτίως, exponitur ἀκριβῶς, accurate, perfecte, q. d. explete; idem ac ἀπαρτὶ, posthac, confestim, affatim, & ἀπαρτιζόντως, absolute, perfecte.

Ἀπαύειν, exhaurire: ab ἀπό, & ἀρύω, haurio.

Ἀπαύρω, idem cum ἀπαρύω, exhaurio.

Ἀπαύρω, f. ήξω, detraho: ex ἀπό, & ἀρύω, haurio.

Ἀπαρχαιόω, ῶ, antiquum reddo, obsolescere facio: & in passiv. ἀπαρχαιόομαι, antiquor, obsolesco: ut ἀπηρχαιωμένη φιλία, & λέξις, vetus, antiquata, vel obsolera amicitia, vel dictio. ex ἀπό & ἀρχαῖος, vetus, priscus.

Ἀπαρχαΐζω, antiquum reddo, antiquo nomine appello: item antiquitatis formam tribuo: ex ἀπό, & ἀρχαΐζω, antiquitatem imitor.

Ἀπάρχειν, Poet. pro ἄρχειν, imperare.

Ἀπαρχιδόω, primitias offerre: ab ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentius in pl. ἀπαρχαὶ, ἀῶν, primitiæ. q. d. ἀπ' ἀρχῆς, scil. γενημάτων τῆς γῆς, de principio frugum.

Ἀπάρχημα, ατος, τὸ, idem ac ἀπαρχὴ, primitiæ.

Ἀπαρχῆς, statim, ab initio.

Ἀπάρχομαι, primitias solvo, & decerpo, cum gen. Item libamenta facio. Th. ἀρχὴ, principium.

Ἀπάρχος, & ἀπάρχων, ὁ, idem ac ἀρχὸς, dux, ἀπάρχων στρατιώτων, præfectus militiæ.

Ἀπάρχω, idem ac ἄρχω, impero!

Ἀπαρωγὸς, ὁ, opitulator: ab ἀπαρήγω, auxiliando propulso. ex ἀπό, & ἀρήγω, auxilior.

Ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis. gen. ἅπαντος. Ex α pro ἅμα, simul, & πᾶς, omnis.

Ἀπασβολόομαι, fuliginem excutio. Dioscor. ex ἀπό, & ἀσβολόω, fuligine inficio, polluo.

Ἁπασέων, omnium, gen. pl. Jon. pro ἁπασῶν, ab ἅπας, omnis.

Ἀπασκηρίζω, desilio, desulto; item interdum sumitur pro exilire gaudio, risuque emori. ex ἀπό, & σκηρίζω, salto.

Ἀπασσάλω, idem ac ἀσσάλω, tremo, palpito. Th. σπάω, palpito, vibro, tremo.

Ἄπαστος, ος, ὁ, ἡ, jejune.

Ἀπαστία, ἡ, jejunium: ab ἄπαστος, jejunus.

Ἄπαστος, ος, ὁ, ἡ, qui non gustavit, jejunus: ex α & πάω, vescor.

Ἀπαστράπτουσα, ἡ, emittens fulgur, præs. part. f. g. ex ἀπό, & ἀστράπτω, fulguro.

Ἀπαστράπτω, fulguro, coruscо, vel circumquaque fulguro: neutrum; sed interdum activum fit, sicut ἀπολάμπω, fulgorem ejaculor.

Ἀπασχολέω, negotium facessens avoco; occupans & impediens abstraho; a studio deduco. ex ἀπό, & ἀσχολέω, exerceo.

Ἀπασχολία, occupatio, abstractio, qua scil. quis ab aliqua re avocatur. ab ἀπασχολέω, a studio deduco.

Ἀπάτα, Dor. pro ἀπάτη, ἡ, fraus.

Ἀπατᾶ, decipit, 3. sing. ind. præs. ab ἀπατάω, decipio.

Ἀπατεωνὶ, fine strepitu, fine crepitu, qui κάπνος dicitur: ex α priv. & πατέω, strepo: a πάτος, crepitus, fragor tonitrui.

Ἀπατάω, ῶ, decipio, fallo, f. ήσω, p. ἠπάτηκα, a. 1. ἠπάτησα, & Jon. ἀπάτησα, ας, ε, præs. inf. act. ἀπατᾶν. a. 1. ind. pass. ἠπατήθην, part. ἀπατηθεὶς, εῖσα, ἐν, quasi ἀπὸ τῆ πάτῃ ἀπάγω, a via abduco.

Ἀπατηλὲς ὲ, ὁ, ἡ, fallax: ab ἀπατάω, fallo.

Ἀπατηδὲ, seorsim; adverb. ab ἄπερθε, absque, seu ἄτερ, fine, seorsum.

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, deceptor, ψεύστης, impostor: ab ἀπατάω, decipio.

Ἀπάτη, ης, ἡ, Dor. ἀπάτα, fraus: ab ἀπατάω, fallo, decipio.

Ἀπατηθῆναι, decipi, a. 1. inf. pass. ab ἀπατάω, circumvenio, decipio.

Ἀπατηλὸς, ὁ, idem ac ἀπατηλὲς, fallax.

Ἀπατηλὲς, ὁ, fallax, deceptorius, fraudulentus, dolosus. Th. ἀπατάω, decipio.

Ἀπάτημα, ατος, τὸ, fraus, captio.

Ἀπατίωρ, ορος, ὁ, virum, seu hominem seducens. Nonn. ex ἀπατάω, fallo, & ἀνὴρ, vir.

Ἀπατήσει, fallet, 3. pers. f. 1. ind. ἀπάτησε, fefellit, a. 1. Jon. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω, fallo.

Ἀπάτησις, ἡ, deceptio, fallacia, idem ac ἀπάτημα, impostura. Th. ἀπατάω, fallo.

Ἀπατητικὸς, ὴ, ὸν, fraudulentus, captiosus. Th. ἀπατάω, fallo.

Ἀπάτητος, ὁ, incalcatus; i. e. non conculcatus; q. d. incalcabilis, qui calcari non potest: ex α priv. & πατέω, calco.

Ἀπατιφρων, ὁ, idem ac δολιόφρων, dolosa cogitans, fraudulentus: ex ἀπατάω, fallo, & φρὴν, φρενὸς, ἡ, mens.

Ἀπατμίζω, evaporo; exhalo, emitto vaporem: ex ἀπό, & ἀτμίζω, vapore, exhalo.

Ἀπατήρια, τὰ, fallaciarum solemnitas, inquit Bud. Vide Suid. & Schol. Aristoph. a Th. ἀπατάω, fallo.

Ἀπατῶντες, οἱ, fallentes, præs. part. act. plur. ab ἀπατάω, decipio.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, sine patre: ex α, & πατὴρ, pater.

Ἀπαυγάζω, lucem edo; splendorem reddo, ut corpus splendidum: ab ἀπαυγὴ, ἡ, splendor, lucis effulgentia; ex ἀπό, & αὐγὴ, splendor, lux. unde αὐγάζω, illustro.

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, effulgentia, splendor: a 1. pers. perf. pass. verbi ἀπαυγάζω, lucem edo. Th. αὐγὴ, ῆς, ἡ, tadius,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

dius, splendor.

Ἀπαυγασμὸς, ὁ, Plut. idem ac ἀπαύγασμα, splendor.

Ἀπαυγὴς, ες, ὁ ᾗ ἡ, fulgidus, lucidus: ab ἀπαυγάζω, lucem edo.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, splendor, lucis effulgentia: ab ἀπαυγάζω, lucem edo.

Ἀπαυδᾶν, renunciare. ἀπαυδήσαντες, οἱ, aor. 1. part. pl. num. ab ἀπαυδάω, ῶ, renuncio.

Ἀπαυδάω, ῶ, renuncio: item veto, interdico, prohibeo, f. ήσω. Ab ἀπὸ, & αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, oratio.

Ἀπαυθαδιάζομαι, idem ac αὐθαδιάζομαι, arroganter me gero, & superbe; pertinaci contumacia utor, ut qui supplicare judicibus non potest. αὐθαδιάζομαι, idem: ab αὐθάδης, ὁ ᾗ ἡ, sibi placens.

Ἀπαυθαδιεῖσθαι, ausurum esse, Att. pro ἀπαυθαδιεῖσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδίζομαι, audeo.

Ἀπαυριαζίζω, idem ac αὐριαζίζω, eodem ipso die redeo: ex ἀπὸ, & αὐθήμερος, per unum diem durans.

Ἀπαύλια, τὰ, dies, quo sponsus apud socerum seorsum a sponsa pernoctat. Item dona, quæ sponsæ dantur; teste Polluce; sed Acron dicit fuisse diem, quo nupta ad parentes redire solebat.

Ἀπαυλίζομαι, seorsim stabulor, seu pernocto.

Ἀπαυλιστηρία χλανὶς, apud Poll. exp. læna, quam sponsa mittit ad sponsum eo die, qui ἀπαύλια dicitur, ab ἀπαυλίζομαι, seorsum pernocto. a Th. αὐλὴ, stabulum. unde αὐλίζομαι, diversor, stabulor.

Ἀπαυλιστὴς, ῆ, ὁ, ἡ, seorsim stabulans, seu pernoctans. Ab ἀπὸ, & αὐλὴ, stabulum.

Ἀπαυράω, ῶ, eripio, aufero. imperf. ἀπηύρων, ἀπηύρων. quidam ab αὖρα deducunt, ut soleat ἀναπνοὴν ἀφαιρεῖσθαι: alii ab αἴρω. Hinc ἀπαύρα, Jon pro ἀπήυρα; ex ἀπὸ, & αὖρα, ἡ, ventus levior.

Ἄπαυστος, ον, ὁ ᾗ ἡ, indesinens, non cessans, irrequietus; item sine carens perpetuus: ἄπαυστος δίψα, sitis, quæ sedari non potest.

Ἀπαύστως, & ἀπαυστὶ, indesinenter, incessanter, irrequiete: adv. ab ἀποπαύω, cessare, seu desistere facio; item compesco. præs. pass. ἀποπαύομαι, cesso, desisto, finem facio. Ab ἀπὸ, & παύω, sedo, cessare facio.

Ἀπαυτομολίζω, sponte submissario: Philo. ex ἀπὸ, & αὐτόματος, spontaneus.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, transfugio; fum perfuga: ab ἀπὸ, & αὐτόμολος, ὁ, transfuga. Them. μολέω, eo, venio, redeo.

Ἀπαυτῶρι, per se, sponte sua; idem ac ἀπ' αὐτοῦ, ex se. Homer.

Ἀπαυχενίζω, idem ac αὐχενίζω, cervicem incido, vel frango. unde ἀπαυχενίσαι ταῦρον, quidam expon. frænare taurum, item pro contumaciter reluctari. Th. αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Ἀπαφρίζω, despumo. Th. ἀφρὸς, ὁ, spuma, saliva.

Ἄπαφε, & ἀπαφὼ, & ἀπαφίσκω, fallo, decipio, Poet. idem, ac ἀπατάω, circumvenio. Vox Æolica, dicta παρὰ τὸ δὶς ἀφῆς ἀπατᾶσθαι. ἐξαπαφὼν, idem.

Ἀπαχθὶς, ὁ, abactus, a. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι, abducor: ex ἀπὸ, & ἄγω duco.

Ἀπαχθὴς, ες, ὁ ᾗ ἡ, gravis, molestus.

Ἀπαχθίζω, gravo. Th. ἄχθος, εος, τὸ, sarcina, pondus.

Ἀπάψας, ὁ, Jon. pro ἁψάμενος, qui nexuit: a. 1. part. Th. ἅπτω, necto.

Ἀπέβα, Dor. pro ἀπέβη, discessit, 3. sing. a. 2. act. ab ἀποβαίνω, discedo. Th. βαίνω, eo, vado.

Ἀπέβαλον, ες, ε, abjeci, a. 2. act. ab ἀποβάλλω, abjicio. Th. βάλλω, jacio.

Ἀπέβᾱ, ης, ἡ, discessi, a. 2. ind. ἀποβήσομαι, ῶ, ατο, idem, a. 1. m. ab ἀποβαίνω, desecendo, cedo. Th. βαίνω, eo, vado.

Ἀπεγαλακτίσθη, ης, ἡ, ablactatus fum, aor. 1. ind. pass. verbi ἀπογαλακτίζω, ablacto. quod ex ἀπὸ, & γαλακτίζω, fum lactens. Them. γάλα, ακτος, τὸ, lac.

Ἀπέγγονος, ε, ὁ, pronepos: ab ἀπὸ, & ἔγγονος, nepos, oriundus. Th. γίνομαι, nascor.

Ἀπεγγυαλίζω, idem ac ἐγγυαλίζω, insero.

Ἀπεγκρούω, idem ac ἀποκρούω, excutio, ex ἀπὸ, & ἐγκρούω, pulsando introrsum adigo, infigo: ex ἐν, & κρούω, pulso.

Ἀπεγλυκάνθη, dulcis evasit, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκάνομαι, dulcis evado. Th. γλυκὺς, dulcis.

Ἀπεγνώσθη, ης, ἡ, rejectus fum, a. 1. pass. ἀπεγνωσὸς, ὴ, ὸν, ejectus, perf. part. act. ab ἀπογινώσκω, pernego, improbo. Them. γινώσκω, cognosco.

Ἀπεγνωκότως, desperate, per desperationem: ut ἀπεγνωκότως ἔχειν, spem omnem abjicere.

Ἀπέδανος, ε, ὁ, ἡ, claudus, sensibus captus, infirmus: ab α & πέδανος, per terram serpens, quod a πέδον, τὸ, solum.

Ἀπεδάσατο, divisti, Jon. & Poet. pro ἀπεδάσω, 2. sing. a. 1. m. verb. ἀποδάζομαι, impertior, divido. Th. δαίω, divido.

Ἀπέδειξα, ας, ε, exposui, designavi, a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι, expono. a. 1. pass. ἀπεδείχθην. Th. δείκνυω, ostendo.

Ἀπεδειροτόμησα, ας, ε, caput amputassem, a. 1. ind. act. ab ἀπὸ, & δειροτομέω, obtrunco caput. Ex δέρη, seu δειρὴ, collum, cervix, & τέμνω, p. m. τετμα, seco.

Ἀπεδέξατ', per apocopen pro ἀπεδέξατο, recepit, 3. sing. a. 1. m. ab ἀποδέχομαι, excipio. Th. δέχομαι, capio. Et ἀπεδέξατο, demonstravit, Jon. pro ἀπέδειξατο, quod a δείκνυμι, ostendo.

Ἀπεδήμασα, ας, ε, peregre profectus fum, a. 1. act. ab ἀποδημέω, peregrinor. ex ἀπὸ, & δῆμος, populus.

Ἀπέδιδυ, 2. sing. imperf. pass. ab ἀπεδίδουν, reddo. Th. δίδωμι, do.

Ἀπεδίδουν, pro ἀπεδίδοσαν, 3. plur. imp. act. ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀπεδίζω, æquo, exæquo, complano, ὁμαλίζω: ab ἄπεδος, ε, ὁ ᾗ ἡ, planus.

Ἀπέδιλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, calceis carens.

Ἀπεδίλωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, excalceatus. Ab α, & πέδιλον, τὸ, calceus.

Ἀπεδοκίμασα, ας, ε, reprobavi, aor. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω, reprobo. f. άσω, perf. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ, & δοκέω, videor, existimo, puto.

Ἀπεδόμην, σο, στο, vendidit, sursum dedit, a. 2. m. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἄπεδον, ε, τὸ, Jon. & Poet. pro πεδίον, planities, campus.

Ἀπέδοντο, vendiderunt, 3. pl. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι, vendo.

Ἄπεδος, ε, ὁ ᾗ ἡ, planus: ut ἄπεδος χώρη, plana regio. Th. πέδον, τὸ, solum.

Ἀπέδρᾱ, per apocopen pro ἀπέδρασα, ας, ε, aufugi, a. 1. Att. ab ἀποδιδράσκω, aufugio. unde 1. pl. ἀπέδραμεν, & ἀπέδρων, aufugerunt. Alii ἔδραν, seu ἔδρᾱν a δέρκω, fugio, ducunt.

Ἀπεδυσάμην, ω, ατο, exui, a. 1. m. ab ἀποδύομαι, exuo. ex ἀπὸ, & δύω, ingredior.

Ἀπέδω, abedo. a. 1. pass. ἀποδιδόμην, ης, ε. Ab ἀπὸ, & ἔδω, edo.

Ἀπέδως, per apocopen pro ἀπέδωκε, restituit, aor. 1. act. ex ἀπὸ, & δίδωμι, do.

Ἀπέεστον, ες, ε, negabam, imperf. vel 2. 2. Att. per prosthesin Poet. ab ἀπὸ, & ἔπω, dico.

Ἀπεζωμοῦσ', ης, ου, exauctoratus, perfect. part. pass. ab ἀποζώννυμι, discingo. Them. ζώννυμι, cingo.

Ἀπέθω, Poet. pro ἀπῶ, aberat, imperf. ab ἄπειμι, absum; quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.

Ἀπέθανον, ες, ε, mortuus est, a. 2. act. ab ἀποθνήσκω, morior; quod ex ἀπὸ, & θνήσκω, morior.

Ἀπέθεμεν, σο, στο, deposui, distuli, a. 2. ind. m. ἀποθησόμεθα, ῶ, ατο, aor. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι, depono. Them. τίθημι, pono.

Ἀπέθλα, ας, ε, deflorui, a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω, defloresco. Th. θάλλω, floreo.

Ἀπεθίζω, desuefacio; ab ἀπὸ, & ἐθίζω, assuefacio. Th. ἔθος, εσι, τὸ, mos, consuetudo.

Ἄπει, pro ἄπιθι, abi, imper. verbi ἄπειμι, abeo: ex ἀπὸ, & εἰμὶ, eo.

Ἄπεῖ, abes, 2. pers. præs. ind. verbi ἄπειμι, absum: ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.

Ἀπεῖδον, video, f. ἀπόψομαι, a. 2. ἀπέιδον, ες, ε, a. 2. sub. ἀπείδω, ης, η. Ex ἀπὸ, & εἶδον, video.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia, inobedientia: ab ἀπειθὴς, contumax. Th. πείθω, persuadeo.

Ἀπειθέω, ῶ, non pareo, incredulus fum. f. ήσω. p. ἠπείθηκα. a. 2. ἠπείθησα. a. 2. ἀπέπιθον. Ex α, & πείθω, suadeo.

Ἀπείλᾱ, ης, ἡ, Jon. pro ἀφείλᾱ, dimissus fum, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπειθὴς, ῆος, ὁ ᾗ ἡ, contumax, inobediens: item incredulus: ex α, & πείθω, suadeo, oratione flecto.

Ἀπειθία, ας, ἡ, idem cum ἀπείθεια, persuasioni obedientiæque contraria contumacia, diffidentia, incredulitas. Paul. ad Coloss. 3. ὑοὶ ἀπειθίας, filii intractabiles, ab ἀπειθὴς, contumax.

Ἀπεικάζω, assimilo: item comparo, f. άσω.

Ἀπεικασία, ας, ἡ, assimilata, & expressa figura.

Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, simulacrum, imago. Ex ἀπὸ, & εἰκάζω, assimilo. Th. εἴκω, assimilo.

Ἀπεικονίζω, ad imaginem, seu exemplar fingo.

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effigies.

Ἀπείκως, idem ac ἀπρεπῶς, absurde.

Ἀπεικότως, idem ac ἀπεικότως, ab re, præter fidem, immerito.

Ἀπειλὰς, τὰς, minas, acc. pl. ab ἀπειλὰ, ἡ, minæ.

Ἀπειλείσσα, ὁ, minans, Poet. pro ἀπειλέουσα, præl. part. f. g.

Ἀπειλῆες, minaris, 2. pers. præs. ind. ab ἀπειλέω, Poet. pro

Ἀπειλέω, ῶ, Æol. ἀπείλλω, minitor. Item glorior. imperf. ἠπείλεον, ες. f. ήσω. p. ἠπείληκα. a. 1. ἠπείλησα. a. 1. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο. aor. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται. Vel ab ἀπὸ, & εἴλω, quia minæ a delinquendo avertunt. Vel παρὰ τὸ ἄπεθεν εἶναι ἐλάας, quia minitati a misericordia procul sint.

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, minæ: ab ἀπειλέω, minor.

Ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, a. 1. m. sub. verbi ἀπειλέω, minitor.

Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, minans, vel minabunda: ut ἀπειλήτειρα φωνὴ, vox minax. Nonn. ab ἀπειλέω, minitor.

Ἀπειλήτω, per Sync. Jon. pro ἀπειλησάτω, dual. a. 1. act. ab ἀπειλέω minor.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, minax, jactaror; cujus f. ἀπειλήτειρα, minatrix.

Ἀπειλητήριοι λόγοι, minacia verba. Th. ἀπειλέω, minitor.

Ἀπειληπικὸς, ὁ, minax: ut ἀπειληπικὸς νόμιμα, apud Plat. de legib. minaces leges, vel plenæ minarum: ἀπειληπικὸν τι, ἢ χολωδὲς ὑποβλέπει, Luc. minaciter frementi, & irato similis apparet. ab eod. Themate.

Ἀπείληφα, ας, ε, recepi, in 3. pers. plur. ἀπειλήφασι, præt. act. cujus part. ἀπειληφὼς, υῖα, ὸς, Att. pro ἀπολήφα, & ἀπολειληφὼς, ab ἀπολαμβάνω, recipio. Th. λαμβάνω, capio.

Ἄπειμι, absum. imperf. ἀπῆν, aberam. f. ἀπέσσομαι. præs. inf. ἀπέεναι. part. ἀπὼν, οῦσα, όν, absens. Ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.

Ἄπειμι, vel ἀπίειμι, abeo. f. ἀπεισομαι. a. 2. ἄπιον. a. 1. act. ἄπεισα, & Att. ἀπῆσα. sic ἀπήσαν, abierunt, 3. pl. a. 1. act. vel pluiq. perf. med. Ex ἀπὸ, & εἶμι, vel ἵημι, eo.

Ἀπεικάμην, ω, ατο, abdicavi, a. 1. m. & in 1. plur. ἀπειπάμεθα.

Ἀπεῖπαι, abdicavisse, a. 1. inf. act.

Ἀπεῖπε, interdixit, 3. sing. a. 1. vel 2. act. ἀπείπειν, interdicere, recusare, præl. inf. act. ab ἀπείπω, prohibeo.

Ἀπείπω, interdico, recuso, veto: item retracto, denego. Poet. pro ἀποείπω: quod ex ἀπὸ, & ἔπω, dico.

Ἀπειρέκεσι, infinite: adv. ab ἄπειρος, infinitus. Th. πέρας, τος, τὸ, finis, terminus.

Ἀπείραντος, ε, ὁ, ἡ, infinitus, Poet. pro ἄπειρος, quod a πειράω pro περάω, termino. Th. πέρας, τος, τὸ, finis.

Ἀπείρας, ε, ὁ, ἡ, intentatus, qui ten-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

tari nequit: ex α, & πειράζω, tento. Th. πεῖρα, ἡ, experientia.

Ἀπείρατος, ον, ὁ, ἡ, inexpertus, Poet. pro ἄπειρος, Ab eodem Themate.

Ἀπειρεσίαις, infinitis modis: est adv. idem ac ἀπειράκις, ab ἄπειρος, infinitus, quod ex α priv. & πέρας, ατος, finis. Vel ab ἀπό, & πεῖρα, experientia.

Ἀπείργω, idem fere ac εἴργω, arcere.

Ἀπείρων, ὁ, arcens, prohibens, part. præs. ab

Ἀπείρω, arceo, inhibeo, prohibeo. f. ξω. a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. p. χα. Ab ἀπό, & εἴργω, in carcerem conjicio, coerceo.

Ἀπειρέσιος, α, ὁ, ἡ, ingens, infinitus. ex α, & πεῖρας, pro πέρας, finis.

Ἀπειρεσίως, ία, ός, fessus, part. ab ἀπείρω, præt. ind. act. verbi ἀπερέω; ab ἀπό, & ἐρέω; quod ab ἄρω, necto, dico.

Ἀπείρητος, ος, ὁ, ἡ, inexpertus: ex α, & πεῖρα, experientia.

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia: ab eodem Th.

Ἀπειρίδεος, ὁ, interminatus.

Ἀπείρατος, ον, ὁ, ἡ, infinitus: ex α, & πέρας, finis.

Ἀπεύγαμος, ος, ὁ ☾ ἡ, nuptiarum expers, cœlebs: ab ἄπειρος, imperitus. & γαμέω, nuptiæ. Th. γαμέω, uxorem duco.

Ἀπέῤῥιξε, ας, ε, exclusi, prohibui. in 3. pl. ἀπέῤῥιξαν, a. 1. ind. ab ἀπείργω, arceo, cohibeo.

Ἀπερίδακρυν, qui lacrymari non didicit; qui fletum & lacrymas non est expertus: ex ἄπειρος, imperitus, & δάκρυ, lacryma.

Ἀπειροθάλασσος, & ἀπειροθάλαττος, ος, ὁ ☾ ἡ, maris, seu navigandi inexpertus. ab, ἄπειρος, imperitus, & θάλασσα, mare.

Ἀπειροκακίας, ος, ὁ ☾ ἡ, malorum inexpertus: item minime malus, simplex. inde

Ἀπειροκακέω, ῶ, simplicitate utor; malitia non utor. Ab ἄπειρος, imperitus, & κακός, malus.

Ἀπειρόκαλος, ος, ὁ, ἡ, honesti expers: ex ἄπειρος, imperitus, & καλός, bonus.

Ἀπειρομάλως, inepte, præter decorum, insolentet: a præcedente.

Ἀπειρολεχής, ές, ὁ ☾ ἡ, expers tori, cœlebs: ab ἄπειρος, imperitus, & λέχος, lectus; quod a λέγω, cubare facio.

Ἀπειρομάχας, α, ὁ, Dor. pro ἀπειρομάχης, ος, ὁ. ἄπειρος & μάχη, imperitus prælii. Ab α, πεῖρα, experientia, & μάχη, pugna.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἄπειρων, ονος, ὁ, ἡ, infinitus. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Ἀπειρονίκης, ὁ, vincendi imperitus; vel qui victoriam nondum expertus est: ex ἄπειρος, imperitus, & νίκη, ἡ, victoria.

Ἀπειρπεθής, ὁ, perturbationibus, seu affectionibus vehementer obnoxius.

Ἀπειροπαθεία, ας, ἡ, affectuum immoderatio; τῶν παθῶν ἀκατεσία, quæ semper vitiosa est. ex ἄπειρος, immensus, & πάθος, εος, τὸ, passio, affectus.

Ἀπειροπλάσιος, ος, ὁ, multiplex; ab ἄπειρος, infinitus.

Ἀπειρόπλους, ὁ, qui navigationem non est expertus: ex ἄπειρος, inexpertus, & πλέω, navigo.

Ἀπειροπόλεμος, ὁ, belli imperitus, vel expers. Unde adv. ἀπειροπολέμως, sine belli experientia: ex ἄπειρος, imperitus, & πόλεμος, bellum.

Ἄπειρος, ος, ὁ, imperitus. ab α, & πεῖρα, experientia. Et ἄπειρος, ος, ἡ, Dor. pro ἤπειρος, terra continens. Item ἄπειρος, ος, ὁ ☾ ἡ, interminatus, infinitus, immensus: ab α, & πέρας, ατος, τὸ, finis.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia: ab ἄπειρος, imperitus. Th. πεῖρα, ἡ, experientia.

Ἀπειρώδινες, ίνος, ὁ ☾ ἡ, partus dolores non expertus: ab ἄπειρος, imperitus, & ὠδίνω, dolor.

Ἄπειρων, ονος, ὁ ☾ ἡ, infinitus, interminatus. Ἀπείρων γαῖα, Homero, & Hesiodo est terra rotunda. Th. πέρας, ατος, finis.

Ἀπέρως, inexperte, imperite.

Ἄπεσσα, ας, ε, abii, Att. ἀπῆεσα, a. 1. ind. act. ab ἄπειμι, absum.

Ἀπεσσαγγελίας, ὁ, unde ἀπεσσαγγελίας φεύγων δίκαι, læsæ majestatis crimen deprecans, seu læsæ majestatis criminis reus: citatur ex Plur. in moral. ex ἀπό, & ἐσσαγγελία, crimen læsæ majestatis.

Ἀπιστος, ος, ὁ ☾ ἡ, nulla persuasione flexibilis, contumax. inde ἀπιστον, ου, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab α, & 3. perf. fing. præt. pass. verbi πείθω, suadeo.

Ἀπιστέω, idem ac ἀπειθέω, ῶ, incredulus sum.

Ἀπίσχον, ες, ε, abstinebam, imp. act. ἀπεισχόμην, ου, ετο, imp. pass. ab ἀπέχω, abstineo.

Ἀπεκάλει, nominabat, 3. sing. imp. ab ἀπεκαλέω, nomino. ex ἀπό, & καλέω, voco.

Ἀπεκάλυψα, ας, ε, retexi, revelavi, a. 1. act. ab ἀποκαλύπτω, revelo.

Ἀπέκγονος, ὁ, abnepos: ab ἀπό, & ἔκγονος, ὁ ☾ ἡ, filius, soboles. Th. γένομαι, nascor.

Ἀπεκδέχομαι, exspecto. f. ἀπεκδέξομαι. perf. pass. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπό, ἐκ, & δέχομαι, capio, suscipio.

Ἀπεκδοχή, ἡ, expectatio.

Ἀπεκδύομαι, exuo, f. ἀπεκδύσομαι, a. 1. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, ου, ὁ, exutus.

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, exutio, ipse exuendi actus. Ab ἀπό, ἐκ, & δύω, induo.

Ἀπεκλαίομεν, ου, ετο, deflebar, & in 3. pl. ἀπεκλαίοντο, imp. pass. ab ἀποκλαίω deflco. Th. κλαίω, fleo.

Ἀπεκλανθάνω, obliviscor. a. 2. m. ἀπεξελαθόμην, & Poet. per reduplicationem Jon. ἀπεκελαθόμην. Ab ἀπό, ἐκ, & λανθάνω, lateo. Th. λήθω, lateo.

Ἀπέκλασα, ας, ε, fregi, a. 1. ind. act. ab ἀποκλάω, effringo. quod ab ἀπό, & κλάω, frango.

Ἀπεκλέγομαι, in electione reprobo, non eligo: ab ἀπό, ἐκ, & λέγομαι, legor.

Ἀπέκλεισα, ας, ε, occlusi, & in 3. plur. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω, occludo.

Ἀπεκλελαθόμην, ου, ετο, oblitus sum, Poet. per reduplicationem Jon. pro ἀπεξελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω, obliviscor. Th. λήθω, lateo.

Ἀπεκλύω, idem ac ἐκλύω, eluo, abluo, vel etiam eluendo abstergo: ex ἀπό, ἐκ, & λύω, lavo.

Ἀπεκλύω, idem ac ἐκλύω, resolvo. debilito; exsolvo, dissolvo, libero: ex ἀπό, ἐκ, & λύω, solvo.

Ἀπέκοψα, ας, ε, amputavi, a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω, amputo, abrumpo.

Ἀπεκρινάμην, ώμην, ατο, respondi, a. 1. m. ab ἀποκρίνομαι, respondeo. Th. κρίνω, judico.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, occultavi, a. 1. m. ἀπεκρυψα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀποκρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, abscondo.

Ἀπέκτανον, ες, ε, occidi, a. 2. ind. act.

Ἀπέκτεινα, ας, ε, occidi, a. 1. ind. act.

Ἀπεκτείνομαι, idem ac ἐκτείνομαι, extendor, diffundor, prolator: ex ἀπό, & ἐκτείνω, produco, extendo.

Ἀπέκτονα, ας, ε, p. m. ab ἀποκτείνω, occido. Th. κτείνω, occido.

Ἄπεκτος, ος, ἡ ☾ ἡ, impexus.

Ἀπέκτους, ος, ὁ ☾ ἡ, impexus. Ab ἀπό, & πέκω, pecto.

Ἀπελάζω, concionor: Laconicum est pro ἐκκλησιάζω, apud Plutarch. duplici λ scriptum est in Lycurgo sic, ἀπελλάζειν.

Ἀπελαμπόμην, ου, ετο, resplendebar, impers. pass. ἀπελαμψα, ας, ε, resplendui, emicui, a. 1. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω, splendeo.

Ἀπελασία, ας, ἡ, abactio: ab ἀπελαύνω, expello, abigo.

Ἀπέλαστος, & ἄπλαστος, ος, ὁ ☾ ἡ, inaccessus; cui propinquare tutum non est: ab α, & πέλας, prope.

Ἀπελάτης, ὁ, abigens. Vet. Glossæ. ab ἀπελαύνω, expello, abigo.

Ἀπελαύνω, abigo, expello, arceo, f. ἀπελάσω, a. 1. ἀπέλασα, p. ἀπέλακα. Ex ἀπό, & ἐλαύνω, impello, ago.

Ἀπέλαυσα, & Jon. ἀπήλαυσα, ας, ε, fructum cepi, a. 1. ab ἀπολαύω, fruor, fructum capio. Th. λάω, volo, vis: video.

Ἀπελαφρύω, sublevo. f. ύσω. Ab ἀπό, & ἐλαφρύνω, allevo. Th. ἐλαφρός, cervus, cerva.

Ἀπελάω, Poet. pro ἀπελαύνω, arceo.

Ἀπέλεγμα, ατος, τὸ, & ἀπέλεγξις, εως, ἡ, refutatio, confutatio.

Ἀπελεγμός, ὁ, ἡ, refutatio, redargutio probrum: ab ἀπέλεγμαι, 1. perf. fing. præt. pass. ind. verbi

Ἀπελέγχω, redarguo, f. ξω, a. 1. ἀπήλεγξα, præt. act. ἀπήλεγχα, præt. pass. ἀπήλεγμαι, a. 1. pass. ἀπηλέγχθην, a. 1. m. ἀπηλεγξάμην. Ex ἀπό, & ἐλέγχω, arguo, corripio.

Ἀπέλθρος, ος, ὁ, ἡ, immensus: ex α, & πέλθρον, seu πλέθρον, τὸ, jugerum.

Ἀπελείβετ, per Apocopen pro ἀπελείβετο, distillabat, 3. sing. imperf. m. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω, stillo, rigo.

Ἀπέλεκτος, ος, ὁ ☾ ἡ, non dedolatus, vel securi complanatus; ab α, & πέλεκυς, υος, ὁ, securis, bipennis.

Ἀπελίσθαι, abstulisse, Jon. pro ἀφελέσθαι, a 2. inf. m. ab ἀφελόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἴρω, tollo.

Ἀπελλεύθερος, ος, ὁ, ἡ, libertus, libertate donatus: ex ἀπό, & ἐλεύθερος, liber.

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumissio, assertio in libertatem.

Ἀπελευθερικός, ος, ὁ ☾ ἡ, libertinus.

Ἀπελευθερόμυστος, ὁ, manumittens.

Ἀπελευθερόω, libero, manumitto. unde

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumissio, vindicta, ab ἀπελεύθερος, libertus.

Ἀπελήσομαι, σῃ, εται, recedam, & in 3. plur. ἀπελήσονται, f. 1. ab ἀπέρχομαι, abeo, recedo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀπέληγεν, cessavit, 3. sing. imp. act. ab ἀπολήγω, desino: quod ex ἀπό, & λήγω, quiesco.

Ἀπελήλακα, ας, ε, abegi, Att. pro ἀπήλακα, perf. ind. act. ἀπελήλατο, abactus fuerat 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi ἀπελαύνω, arceo. Th. ἐλαύνω, impello, ago.

Ἀπελθέ, recedito, abito, a. 2. imperat. act. ἀπελθεῖν, abiisse, recessisse, a. 2. inf. ἀπελθών, οῦσα, όν, qui recessit, a. 2. part. ab ἀπέρχομαι: quod ex ἀπό & ἔρχομαι, venio.

Ἀπέλιπον, ες, ε, reliqui, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo.

Ἀπέλλαι, ῶν, αἱ, fana, conciones. q. a ἀπέλλω, Æol. pro ἀπειλέω, arceo. Hinc forsan Latino-barbarum Capella pro æde.

Ἀπελλάζειν, Laconibus ἐκκλησιάζειν, concionari. Plut. in Lycurgo. Unde

Ἀπέλλαιες, οἱ, qui sacrorum participes sunt Hesych. Th. ἀπέλλω, sacraria, cœtus.

Ἀπελλῆς, ου, ὁ, Apelles, nomen viri. Latinis Apella.

Ἀπελόμενος, Jon. pro ἀφελόμενος, οι, cum eripuisset, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω. Th. αἴρω, tollo.

Ἄπελος, ος, ὁ, ulcus, vulnus. Dicitur ve παρὰ τὸ μὴ προσπελάζειν τῷ σάρκα, qui caro non sibimet appropinquat: vel ἀπὸ τ ἀπελόμενος, ϕ Jon. verso in π quia exciditur aliquid, & aufertur.

Ἀπελπίζω, f. ίσω, p. ἀπήλπικα, aor. 1. ἀπήλπισα, a. 1. pass. ἀπελπίσθην, aor. 1. m. ἀπελπισάμην, a. 1. pass. ἀπελπίσθη, ὁ desperatio, cum gen. ut ἀπελπίζω τ τυγχάνειν τ ἐρωμένης. Et cum acc. ut ἀπελπίζειν τ νοσοῦντα, omnem de ægroto spem abjicere. Et ταῦτα ἀπελπίζειν, de his desperare. Interdum in desperationem adduco Item spero ex aliquo, vel spero alicunde ut Luc. 6. ☾ δανείζετε, ὧν ἀπελπίζοντες i. e. nihil inde sperantes. Ex ἀπό, & ἐλπίζω, Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, spes.

Ἀπελπισμός, ὁ, desperatio: verbal ab ἀπελπίζω, desperο.

Ἀπελύθην, ης, η, absolutus fui, a. 1. pass. ab ἀπολύομαι: ex ἀπό, & λύω, solvo.

Ἀπελυμαινόμην, ω, ετο, purgatus sum imp. pass. ab ἀπολυμαίνομαι, purgor. Ex ἀπό, & λύμη, noxa; vel potius λῦμα, τὸ, sordes.

Ἀπέλυσα, ας, ε, dimisi, a. 1. act. ab ἀπολύω: quod ex ἀπό, & λύω, solvo.

Ἀπελωβήθην, ης, η, contumeliam accepi aor. 1. ind. pass. ab ἀπελωβάομαι, contumelia afficior. Th. λώβη, ἡ, contumelia.

Ἀπέμαθον, ες, ε, didici, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω, dedisco, dedoceor.

Ἀπεμαράνθην, ης, η, emarcui, aor. 1. ind. pass.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

pass. ab ἀπομαραίνομαι, emarcesco. Th. μαραίνομαι, marcesco, tabesco.

Ἀπέμεσα, ας, ε, evomui, a. 1. act. Poet. pro ἀπέμεσα, ab ἀποιέω, evomo; quod ex ἀπό, & ἐμέω, vomo.

Ἀπεμέω, fut. ήσω, revomo, evomo, vomito rejicio: ex ἀπό, & ἐμέω, vomo.

Ἀπεμνησάμην, ω, ατο, recordatus sum, a. 1. m. cujus 3. plur. ἀπεμνήσαντο, & inf. ἀπομνήσασθαι. Ab ἀπομεμνήσκομαι, recordor. quod ex ἀπό, & μεμνήσκομαι, vel μνάομαι, recordor.

Ἀπεμόργνυ, υς, υ, abstergebam, imperf. act.

Ἀπεμορξάμην, ω, ατο, abstersi, a. 1. m. & in 3. pl. ἀπεμόρξαντο, ab ἀπομόργνυμι, exprimo, insomo. Th. ὀμόργνυμι, abstergo.

Ἀπεμπολάω, vendo, divendo, commuto: idem ac ἀπεμπολέω, vendo.

Ἀπεμπολᾶται, venditur, venum datur, 3. sing. præs. pass. ἀπεμπολήθωσι, a. 1. inf. pass. ἀπεμπολήσας, ὁ, a. 1. part. act. verbi Ἀπεμπολέω, ῶ, vendo, quod ex ἀπό, & ἐμπολάω. Scribitur & ἐμπολέω, ab ὁν, & πωλέω, vendo.

Ἀπεμπολή, ῆς, ἡ, mercatus, venditio.

Ἀπεμπόλησις, ιος, ἡ, idem.

Ἀπεμπολητής, οῦ, ὁ, venditor: ab ἀπεμπολέω, vendo.

Ἀπεμυθέμην, ω, ετο, diffuasi, imperf. pass. ab ἀπομυθέω, denego. Th. μῦθος, fabula, verbum.

Ἀπεμφαίνω, non convenio, dissimilis sum,

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expositio. Ab ἀπό, & ἐμφαίνω, patefacio, commonstro.

Ἀπεμφερής, ἐς, ὁ & ἡ, dissimilis, absimilis: ab ἀπό, & ἐμφερής, similis. Them. φέρω, fero.

Ἀπένανθ, & ἀπεναντίον, coram, e regione, cum gen. Item contra: ex ἀπό, & ἐναντι, coram; quod ex ὁν, & ἀντί, contra.

Ἀπενεγκεῖσθαι, abstulisse, a. 1. inf. m.

Ἀπενεγκών, ὄντα, ὄν, qui abstulit, a. 2. part.

Ἀπενεῖκαι, abstulisse, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω, tollo, asporto. Th. φέρω, fero.

Ἀπενιχθείς, ἐντος, ὁ, Jon. pro ἀπενεχθείς, delatus, a. 1. part. pass ἀπενείχθην, ης, η, delatus sum, Jon. pro ἀπενέχθην, a 1. ind. pass. ab ἀποφέρω, tollo, asporto. Th. φέρω, fero.

Ἀπεύπω, & ἀπευπέω, interdico, averfor: ab ἀπό, ὁν, & εὔπω, dico.

Ἀπεῴχθων Dor. pro ἀπελθών, a. 2. inf. verbi ἀπέρχομαι, abeo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀπευθής, ἐος, ὁ & ἡ, luctu carens.

Ἀπένθητος, ος, ὁ & ἡ, luctu carens. Ab ἀ, & πένθος, τό, luctus.

Ἀπενιαυτίζω, per annum absum, vel cesso ab: ex ἀπό, & ἐνιαυτός, ὁ, annus.

Ἀπενιαυτισμός, ὁ, exilium unius anni, seu annuum; absentia in annum; a præced. ἀπενιαυτίζω, per annum absum.

Ἀπενόσφισα, ας, ε, separavi, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω, separo, adimo. Th. νόσφι, seorsim, adv.

Ἀπέντες, -οἱ, qui dimiserunt, Jon. pro ἀφέντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco: ab ἀπό, ἐξ, & ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀπεξυσάμην, ω, ατο, exui, a. 1. m. verbi ἀπεξύομαι, exuo. Th. δύω, induo.

Ἀπεξελαθόμην, η, ετο, oblitus sum; & Poet. per reduplicationem Jon. ἀπεπελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεπλαθέω, obliviscor. Th. λήθω, lateo.

Ἀπεξηραμμένος, η, ον, Jon. pro ἀπεξηραμένος, exsiccatus, part. ab ἀπεξήραμαι, præt. pass. verbi ἀποξηραίνω, desicco, quod ab ἀπό, & ξηραίνω, exsicco. Th. ξηρός, ά, aridus.

Ἀπέοικα, ας, ε, absimilis sum, præt. act.

Ἀπέοικε, impersonaliter, dissentaneum est, non decet, non par est.

Ἀπεοικότως, absimili modo, non verisimiliter, absurde, immerito.

Ἀπεοικώς, υῖα, ὸς, absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus: part. præt. verbi ἀπείκω, deceo. Th. εἴκω, assimilor.

Ἀπέοντα, τος, absentem, acc. sing. ἀπέοντ, gen. sing. Jon. vel Poet. pro ἀπόντος, ab ἄπων, ὄντα, ὄν, præs. part. ab ἄπειμι, absum: quod ex ἀπό, & εἰμί, sum.

Ἀπέπωτος, ος, ὁ & ἡ, ad maturitatem non peductus. Est comp. ex α priv & πεπαίνω, f. ανῶ, pass. πεπάνομαι, excoquor.

Ἀπεπτής, ος, ὁ & ἡ, ad maturitatem non perductus. Est comp. ex α priv. & πέπτος, ὁ, ἡ, idem ac πεπτός, ὸν, coctus.

Ἀπέπλαγξα, ας, ε, aberrare feci, a. 1. ind. act. ἀπεπλάγχθην, ης, η, refilii, aberravi, a. 1. ind. pass. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο, a. 1. m. ab ἀποπλάζω, aberrare facio. Th. πλαζω.

Ἀπέπλωσα, ας, ε, navigavi, & in 3. plur. ἀπέπλωσαν, a. 1. act. ab ἀποπλέω, renavigo. Th. πλέω, navigo.

Ἀπέπλος, ος, ὁ, ἡ, peplo carens: ab α, & πέπλος, peplum, pallium, amictus.

Ἀπέπνει, reflabat, exspirabat, 3. sing. imperf. act. ἀπεπνέοσα, ας, ε, exspiravi, a. 1. indic. ἀπεπνεύσαμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀποπνέω, reflo. Th. πνέω, flo, spiro.

Ἀπέπνιξα, ας, ε, suffocavi, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω, suffoco. Th. πνίγω, suffoco.

Ἀπεπτάμην, a. 2. ind. m. avolavi: inf. ἀποπτάσθαι. part. ἀποπτάμενος. Et ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. plur. ἀπέπτησαν. inf. ἀποπτῆναι. part. ἀποπτάς, ᾶσα, ἄν. Ab ἀφίπταμαι, & ἀφίπτημαι, volo: ex ἀπό, & ἵπταμαι, volo, as.

Ἀπεπτος, ος, ὁ ἡ, non coctus, qui coqui nequit. inde

Ἀπέπτω, non coquo, crudus sum. Ab α, & πέπτω, pinso, digero, coquo.

Ἀπερ, pro ὅπερ, quæ.

Ἀπεραντολεγος, ος, ὁ ἡ, nullum finem loquendi faciens, verbosus. Inde

Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verbosa oratio, loquacitas: ab ἀπέραντος, & λόγος, verbum. Th. λέγω, dico.

Ἀπέραντος, ος, ὁ, ἡ, infinitus. Inde

Ἀπεράντως, adv. Ex α & πέραντος, quod a περαίνω, termino. Th. πέρας, τό, terminus.

Ἀπέρατος, vel ἀπέρωτος, ος, ὁ & ἡ, infinitus, non habens exitum. & ἀπεράτωτος, pro eodem. Item ἀπέρατος, qui transiri nequit, impervius. priori sensu est ab ἄπειρος, infinitus: posteriore vero est ex α priv. & περάω, transeo.

Ἀπεργάζομαι, ῃ, εται, efficio, operor, f. άσομαι. p. ἀπήργασμαι. inf. ἀπεργάζεσθαι. Ex ἀπό, & ἐργάζομαι, operor. Them. ἔργον, τό, opus.

Ἀπεργασία, ας, ἡ, peractio, ut μύθου ἀπεργασία, fabulæ peractio, absolutio.

Ἀπεργαστέον, τό, peragendum est.

Ἀπεργαστέος, ος, ον, peragendus.

Ἀπεργαστικός, ος, ον, efficiens: ab ἀπεργάζομαι, efficio, operor.

Ἀπεργάω, & ἀπειργάω, idem ac ἀπείργω, seu ἀπέργω, excludo.

Ἀπέργνω, Jon. pro ἀπείργω, disjungere, radere, concludere: ex ἀπό, & ἔργω, coerceo, custodiæ trado.

Ἀπέργμαι, præclusus sum, perf. pass. hinc

Ἀπεργμένος, η, ον, præclusus, Jon. pro ἀπειργμένος: ab

Ἀπέργω, abarceo, excludo, præcludo, prohibeo, pro ἀπείργω: quod ex ἀπό, & ἔργω, coerceo.

Ἀπερείδω, & ἀπερείδομαι, firmiter figo, ἀπερείδοντο, incumbebant, 3. plur. imperf. pass. ἀπερείσασθαι, effundere, projicere, a. 1. inf. med. Ex ἀπό, & ἐρείδω, firmo, figo, admoveo.

Ἀπέρειτος, ος, ὁ, innixus, actio innitendi: a 2. p. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπερείδω, innitor, incumbo.

Ἀπερείσι, pro ἀπερείσιοι, ὁ, & per Merathesin ἀπειρίσιοι, infinita: ex α, & πέρας, finis.

Ἀπερεύγω, & ἀπερεύγομαι, idem ac ἀνερεύγω, eructo, proprie sursum eructo: metaph. de fluviis, pro emitto, quasi eructando. ex ἀπό, & ἐρεύγω, eructo.

Ἀπερέω, ῶ, in fut. 2. act. ἀπερῶ, & præt. act. ἀπείρηκα, & pass. ἀπείρημαι, (quæ sunt tempora præcipue usitata) denuntio, indico; item vero: ut τὰ ἀπειρημένα, prohibita. ex ἀπό, & ἔρω, dico.

Ἀπερημόω, ῶ, desolo; idem ac ἐρημόω, desero, desolo.

Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo: ex ἀπό, & ἐρητύω, sedo, derineo, reprimo.

Ἀπερίβλεπτος, ὁ, non circumspectus: passive, cujus non facilis circumspectus. & ἀπερίβλεπτον, incogitatum, insperatum. ex α & περίβλεπτος, conspicuus.

Ἀπερίβλητος λόγος, i. e. ὁ καθαρός, oratio, cui περίβολαὶ non sunt adhibitæ, (vide περίβολή) i. e. nuda, & pura, nec circumvestita. ex α priv. & περιβάλλω, ambitu cingo, circumdo.

Ἀπερίγραπτος, ὁ, non circumscriptus; incomprehensibilis: ex α priv. & περιγράφω, circumscribo; ex περί, & γράφω, scribo.

Ἀπερίεργος, ὁ, non exsquisitus; non supervacaneus; minime curiosus: ex α priv. & περίεργος, ὁ, curiosus, laboriosus.

Ἀπερίγητος, ὁ, inenarrabilis, inexplicabilis, non circumscriptus; ex α priv. & περιγνέομαι, circumduco.

Ἀπερίεχθαρτος, ὁ, non circumundatus, nec circumquaque expurgatus: ex α priv. & περιεχθαίρω, lustro, purgo.

Ἀπερίηχητος, ὁ, non circumsonus, vel obstreperus: ex α priv. & περιηχητέω, circumsono, circumstrepo; ex περί, & ἠχητέω, (factum ex τυπτέω, idem ac τύπτω) pulsu sonum cieo, qualis est tympani; strepo, resono. a Th. τύπτω, cædo, percutio.

Ἀπεριλάλητος, ὁ, infans, fandi nescius; vel quem non facile verbis compescas: qui blaterandi finem non facit, garrulus: ut ἄνθρωπον ἀπεριλάλητον, i. e. ἀκαθέκτου λαλιᾶς. ex α priv. & περιλαλέω, garritu circumstrepo: ex περί, & λαλέω, loquor.

Ἀπερίληπτος, ος, ὁ, ἡ, amplissimus; nullo tempore, vel loco circumscriptus, nec comprehensus: ut ἀπερίληπτος πρεσβεία, libera legatio: nullo tempore, nec loco circumscripta, nec rationibus reddendis obnoxia. ex α priv. & περιληπτός, ὁ, comprehensibilis.

Ἀπερίμαχητος, ὁ, expers belli, vel pugnæ, non expetitus pugna, vel contentione: ex α priv. & περιμάχητος, de quo aliqui inter se pugnant, vel certant; qui magna contentione expetitur. ex περί, & μάχομαι, pugno.

Ἀπερίμεριμνητος, ὁ, qui nullas animo curas versat; inconsideratus.

Ἀπερίμερμνος, ὁ, qui nullas animo curas versat, inconsideratus.

Ἀπερίμερμνως, adv. inconsiderate, temere, inscite: ex α priv. & περιμέρμνος, diligens, scitus, cum cura rem agens: ex περί, & μερίμνη, ἡ, cura.

Ἀπερινόητος, ὁ, qui mente & cogitatione comprehendi nequit, passive. Item active: ut ἀπερινόητος ψυχὴ Θεῦ, mens, quæ Deum cogitatione complexa non est. ex α priv. & περινοέω, mente complector, & concipio; ex περί, & νοέω, cogito, considero.

Ἀπερίοπτος, ὁ, qui circumspectus non est; incogitans; negligens; ut ἀπερίοπτος πάντων, omnia curare omittens, ex α priv. & περιόπτομαι, circumspicio.

Ἀπερίορισος, ὁ, non circumscriptus, nec definitus, non circumfinitus: ex α priv. & περιορίζω.

Ἀπερίπτωτος, ὁ, qui talis est, ut non incidat; cui periculum non est, ne incidat; ex α priv. & περιπίπτω, decido.

Ἀπερισάλπιγκτος, ὁ, qui tubarum clangore non circumsonatur, seu non circumsonat: & generaliter, quem nihil circumsonat: ex α priv. & περισαλπίζομαι, tubæ sonitu excitor; vel tubam sonantem audio; ex περί & σαλπίγγω, vel σαλπίζω, buccina cano.

Ἀπερίσκεπτος, ὁ, non circumspectus, inconsideratus. unde

Ἀπερισκέπτως, inconsiderate, imprudenter: ex α priv. & περισκέπτομαι, circumspicio. unde περίσκεπτος, qui circumcirca oculis lustrari potest.

Ἀπερίσπαστος, ος, ὁ, ἡ, inconcussus, non distractus: ex α & περισπάστος, quod

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

a 3. perf. fing. præt. paſſ. ind. verbi περισσάω. Th. σπάω, traho, ſtringo.

Ἀπερισπάστως, abſque ulla diſtractione.

Ἀπερισσεία, ας, ἡ, natura ſuperfluitatis immunis, & a rerrimentis, ſeu recrementis pura & ſincera: ex α priv. & περισσεία, ἡ, ſuperfluitas.

Ἀπερισσέχρονος, ὁ, ἡ, ſuppar ætate; qui non excedit alium tempore; qui tempore, ſeu annis impar non eſt: ex α priv. περισσὸς, ſuperfluus, & χρόνος, tempus.

Ἀπερίστατος, ὁ, ἡ, quem nihil circumſtat: ex α, περὶ, circum, & ἵστημι, ſto.

Ἀπερίστροφος, ὁ, qui non circumvertitur; vel qui circumagi nequit: ex α priv. & περιστρέφω, obtorqueo.

Ἀπερίτμητος, ὁ, ἡ, incircumciſus: ex α, & περιτέμνω. Th. τέμνω, ſeco.

Ἀπερίτρεπτος, ὁ, non volubilis & verſatilis; circumverſari ineptus: ex α priv. & περιτρέπω, circumago.

Ἀπερίτροπος, ὁ, idem; vel non revertens, non redux. Item præfractis & obſtinatis moribus; vel incurioſus. ejuſd. comp. & Thematis.

Ἀπερίττος, ὁ, ἡ, ſupervacaneum nihil habens; item luxu carens: e α, & περισσὸς, ſuperfluus. Th. περὶ, circa.

Ἀπεριττωτος, ὁ, ἡ, excrementis carens. Th. idem.

Ἀπερίφορος, ὁ, ἡ, non orbiculatus: ex α, περὶ, & φέρω, fero.

Ἀπέρξας, αντος, ὁ, qui confecit, a. 1. part. act. ab ἀπορρέζω. Th. ῥίζω, facio.

Ἄπερρε, abi in malam rem, imperat. verbi ἀπέρρω, Æol. pro ἀπέρω. Ex ἀπὸ, & ἔρρω pro εἴρω, dico.

Ἀπερρηγὼς, ὁτος, ὁ, abruptus, perf. part. m. ab ἀπορρήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀπερυθριάω, non erubeſco; pudorem depono; impudenter ago: ex ἀπὸ, & ἐρυθρὸς, ὁ, rubicundus, ruber.

Ἄπερυκε, arce, præſ. imperat. ἀπερυκόμενος, η, ον, prohibens, præſ. part. paſſ. ab

Ἀπερύκω, arceo, repello, propulſo, abigo. f. ξω. p. κα. Ex ἀπὸ, & ἐρύκω, detineo, arceo.

Ἀπερυσιβόω, ῶ, rubiginem ingenero; vel rubigine conſumo; rubiginem procreo, vel ſentio: ex ἀπὸ, & ἐρυσιβὴ, rubigini obnoxius ſum, vel rubigine laboro: ab ἐρυσιβὴ, rubigo.

Ἀπερύω, abſtraho, detrahо: ex ἀπὸ, & ἐρύω, traho.

Ἀπέρχομαι, abeo, exeo, f. ἀπελεύσομαι, a. 2. ἀπῆλθον, ες, ε, a. 2. ſub. απέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἀπελθεῖν, a. 2. part. ἀπελθὼν, ὠσα, ὸν, cujus nom. pl. f. ἀπελθοῦσα. p. m. ἀπεληλυθα. Ex ἀπὶ, & ἔρχομαι, venio.

Ἄπερω. Vide in ἀπερέω, indico.

Ἀπερωδὸς, ὁ, qui impetum alicujus impedit: ab ἀπερωέω. Th. ἐρωέω, fluo, moveor.

Ἀπερωέω, diſcedo: Iliad. Υ. ex ἀπὸ, & ἐρωέω, fluo.

Ἄπες, Jon. pro ἄφες, dimitte, a. 2. imperat. ab a. 2. ἄφλον, verbi ἀφίημι: ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀπέσαντος, ᾧ, gen. ſing. ab ἀπέσας, αντος, ὁ, nomen viri: q. d. qui non cecidit.

Ἀπέσαξα, ας, ε, onus, vel clitellas depoſui, a. 1. ind. act. Th. σάττω, onero.

Ἀπέσβεσ, extincta es, Dor. pro ἀπέσβης, 2. ſing. a. 2. ἀπέσβεσα, ας, ε, exſtinxi, a. 1. ind. act.

Ἀποσβεκὼς, ὁτος, ὁ, perf. part. ex ἀποσβέννυμι, & ἀποσβεννύω, extinguo; item aboleo, perdo. f. ἀποσβέσω. p. ἀπέσβηκα. a. 2. ἀπέσβην, qu. ab ἀποσβήμι, extinguo.

Ἀπεσθίω, peredo, exedo, abſumo, devoro: ex ἀπὸ, & ἐσθίω, comedo.

Ἀπεσκιμφθαι, perf. inf. paſſ. ab ἀποσκίπτομαι, quod a σκίπτω, incumbo. Th. σκήπτω, fulmino, irruo.

Ἀπεσκολυμμενος, η, ον, excoriatus, perf. part. paſſ. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω, lacero, lancino.

Ἄπεσμαι, abero, f. 1. verbi ἄπειμι: ex ἀπὸ, & εἰμὶ, ſum.

Ἀπέσπασα, ας, ε, abſtraxi, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω, traho.

Ἀπέσυθεν, 3. plur. a. 1. paſſ. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσύθησαν, proruperunt; ut ἔτυφθεν, pro ἐτύφθησαν. Æol. ex ἀπὸ, & σύω, vel σεύω, fugo, pello. f. σω, a. 1. ἔσυσα, p. κε.

Ἀπέσυντο, excuſſus, vel repulſus erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. pro ἀπεσείσθη, a σείω, pello. imperf. paſſ. σείομαι, Poet. ἔσυμαι: item ἔσυμαι.

Ἀπεσταλὼ, ης, ἡ, miſſus ſum, 3. ſing. a. 2. paſſ. ἀπεσταλθὼ, ῆ, ἡ, idem, a. 1. paſſ. ἀπέσταλμαι, ας, ε, miſi, perf. act. ἀπέσταλκα, ας, ε, a. 2. act. ἀπέσταλμαι, perf. paſſ. ἀπέσταλον, ες, ε, 2. 2. act. ἀπέστολα, ας, ε, perf. med. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω, mitto.

Ἀπέστασαν, abſuerunt, Jon. pro ἀπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. Vide ἀπίστω.

Ἀπέστειλα, ας, ε, miſi, a. 1. act. ἀποστέλλω, mittite, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω, mitto.

Ἀπέστερησα, ας, ε, privavi, a. 1. ind. act. ab ἀποστερέω, privo. Th. στερέω, orbo.

Ἀπέστω, & in 3. pl. ἀπέστωσαν, a. 2. ind. act. ἀπέστησα, ας, ε, abſui, a. 1. ind. act. ab ἀφίστημι, depello. Th. ἵστημι, ſto.

Ἀπέστιχον, ες, ε, abii, removi, a. 2. ind. act. ab ἀποστείχω, abeo, diſcedo. Th. στείχω, incedo, accedo, advento.

Ἀπέστολα, ας, ἡ, miſi, præt. med. verbi ἀποστέλλω, ablego, mitto. Th. στέλλω, mitto.

Ἀπεστραμμένος, η, ον, averſus, perf. part. paſſ. ab ἀποστρέφω, averto.

Ἀπέστραφον, ες, ε, averti, a. 2. act. ἀπεστράφην, ης, ε, averſus ſum, a. 2. ind. paſſ. ἀπέστροφα, ας, ε, averti, aor. 1. ind. act. ab ἀποστρέφω, averto. Th. στρέφω, verro.

Ἄπεστω, ὄντος, ὄντι, ἄν, abſentia: ab ἀπείμι, diſcedo, deficio.

Ἀπέστω, abſit, imperat. ab ἄπειμι, abſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἀπεσφάλλω, ης, η, aberravi, a. 2. ind. paſſ. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω, erro.

Ἀπεχαρίσμαι, ᾶμαι, unde ἀπεχαρῶδαι, de ulceribus dicitur, quibus cruſtæ detrahuntur: ex ἀπὸ, & ἐχαρόω, ῶ, cruſtas obduco. unde ἐχαρισμένα ἕλκη, Dioſc. l. 4. ulcera, quæ vulnus contraxerunt: ab ἐχάρα, ἡ, ignis, focus.

Ἀπέχηκα, ας, ε, abfui, præt. ind. act. ἀπέχην, ης, ε, abſtinui, a. 2. ind. act. ἀπεχήκω, a. 2. m. verbi ἀπέχω, abſum.

Ἀπέτεμον, ες, ε, præcidi, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω, abſcindo.

Ἀπετέθη, ης, ἡ, depoſitus eſt, a. 1. paſſ. verbi ἀποτίθημι, amoveo, dimitto. Th. τίθημι, pono.

Ἀπέτηλος, ὁ, ſine foliis: in Epigr. Unde ἀπετηλοτέρη, minus frondoſa: ibidem. ex α priv. & πέταλον, τὸ, folium.

Ἀπέτινυν, pœnas luebant, 3. plur. imperf. act. verbi ἀποτίνυω, rependo, remunero. Th. τίω, punio.

Ἀπέτρωγον, ες, ε, devoravi, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω, devoro. Th. τρώγω, comedo.

Ἀπετρωπωντο, non audebant, averſi fuerunt in fugam, 3. plur. imperf. paſſ. ab ἀποτρωπώω, averto: quod ab ἀπὸ, & τέτροπα, p. m. verbi τρέπω, verto.

Ἀπεθνηκαζόμην, honeſta morte perfungor. ſic cap. 6. l. 2. Machab. ex ἀπὸ, εὖ, bene, & θάνατος, ὁ, mors.

Ἀπεύθὴς, ἐος, & ἀπευθὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, fama inauditus: item imperitus: ab α, & πυνθάνομαι, audio, intelligo.

Ἀπεύθω, adæquo, rego, diſpono, dirigo, do judicium cum pœna: ex ἀπὸ, & εὐθύω, dirigo.

Ἀπευθυσμένον ἔντερον, inteſtinum rectum, per quod flatus alvi extenditur ſæpe, cum urinam reddimus, inquit Alex. Aphrod. l. 1. problem. 2 præced. ἀπευθύω, υσω, adæquo.

Ἄπευκτος, ὁ, ἡ, taedis inutilis, ex quo taedæ fieri nequeunt. Ita vocat Theophraſt. arbores, quæ reſinam non exudant. ex α priv. & πεύκη, picea arbor.

Ἀπεύκτος, ὁ, idem ac ἀπόκτος, abominandus.

Ἀπεύκτὸς, & ἀπευκτὸς, ὁ, abominandus, execrandus: item vitandus, averſandus: & in neutro ἀπεύκτὸν, id, quod deprecantur. Unde ἀπευκτὸς, abominande. & ἀπευκτικοὶ hymni, quibus aliquid deprecamur. Omnia ab ἀπεύχομαι, deprecor, precor, ſeu opto non evenire: item abominor, execror. ex ἀπὸ, & εὔχομαι, precor.

Ἀπεύρίζω, ſopio; idem ac εὐρίζω, cum ἀπὸ præfixo.

Ἄπευτος, ὁ, inauditus: idem ac ἀπεύθὴς, vel ἄπευθος.

Ἀπέχομαι, abſtineo.

Ἀπευωρίζω, vilem reddo: ex ἀπὸ, & εὐωρος, ὁ, vilis pretio, contemptus.

Ἀπέφευγον, ες, ε, effugiebam, imperf. act. ab ἀποφεύγω, evado, effugio.

Ἀπέφηνα, ας, ε, oſtendi, a. 1. act. ἀποφαίνω, ω, ανῶ, a. 1. m. idem: ab ἀποφαίνομαι, quod ex ἀπὸ, & φαίνω, appareo.

Ἀπεφθαρμένος, η, ον, corruptus, perf. part. paſſ. ab ἀποφθείρομαι, corrumpor. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο, loquutus ſum, a. 1. m. ab ἀποφθέγγομαι, loquor. Th. φθέγγομαι, loquor.

Ἀπέφθιτο, interierat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἀποφθίνω, intereo, pereo. Th. φθίω, prævenio, ſeu φέω, conſumo.

Ἀπεφθὸς, ὸν, ὁ, ἡ, incoctus: ex α, & ἐφθὸς, coctus. Th. ἕψω, elixo, coquo.

Ἀπέφυγον, ες, ε, aufugi, a. 2. act. ab ἀποφεύγω, aufugio. Th. φεύγω, fugio.

Ἀπέχει, ſufficit, perſonal. ab ἀπέχω, refero, abſumo.

Ἀπέχιθον, p. inf. ab ἀπέχω, refero, abſumo,

Ἀπεχθαίρω, & ἀπεχθάνομαι, ὁ, inimicum & odioſum reddens.

Ἀπεχθάω, odio proſequor. f. ἀπεχθῶ. a. 2. ἀπέχθην, ab ἐχθάω, odi. Th. ἔχθος, τὸ, odium, inimicitiæ.

Ἀπεχθάνομαι, invifus ſum, præſ. ind. f. ἀπεχθήσομαι. ἀπεχθάνη, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. ἀπεχθάμην, a. 2. m. Th. ἔχθος, τὸ, odium, inimicitiæ.

Ἀπεχθήμεναι, inviſum eſſe, & Jon. ἀπεχθέμεν, Att. & Dor. pro ἀπεχθεῖν, præſ. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι, in odium venio, diſpliceo.

Ἀπέχθεια, ας, ἡ, inimicitiæ, odium, & multas: ab ἀπεχθὴς, ὁ, inviſus.

Ἀπεχθήμαι, odio ſis, præſ. ſub. Jon. pro ἀπεχθῇ, ab ἀπέχθομαι, ſive ἀπεχθάνομαι, in odium venio, diſpliceo.

Ἀπεχθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, inviſus: ex ἀπὸ, & ἔχθος, τὸ, odium, inimicitiæ.

Ἀπεχθήσομαι, inviſus ero, fut. 1. m. ἀπεχθήσομαι, a. 2. ind. Jon. ἀπέχθεσσο, 3. ſing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι, in odium venio, diſpliceo.

Ἀπεχθητικὸς, ὴ, ὸν, qui in hominum odia ſolet incurrere.

Ἀπέχθομαι, idem ac ἀπεχθάνομαι, offendor, ſum hoſtis, inimicor, triſtor. in odium & offenſionem incurro. ab ἀπεχθὴς, inviſus.

Ἀπεχθῶς, & ἀπεχθωδῶς, inimice, hoſtiliter. ab ἀπεχθὴς, inviſus.

Ἀπεχθῶς, abſtinenter; adv. ab ἀπέχω, abſtineo.

Ἀπεχθῶς, inviſe, odioſe, ut ἀπεχθῶς ἔχων, vel διακείμενος πρός τινα, expon. qui odit, perofus, exoſus. nam eſt adv. ab ἀπεχθὴς, odioſus.

Ἀπεχρέετο, impersonaliter poſitum pro

Ἀπέχρη, ſatis erat, imperf. impersonal. verbi ἀπόχρη, ſufficit: ex ἀπὸ, & χρὴ, oportet, convenit, decet, par eſt.

Ἀπεχυρόω, & ἀποχυρόω, ῶ, munio: ex ἀπὸ, & ἔχυρος, ὁ, loco firmus, munitus, tutus.

Ἀπέχω, ει, ω, refero, abſum. f. ἀφέξω. p. ἀπέχηκα. a. 2. ἀπέσχον, cum acc. Et in paſſ. ἀπέχομαι, abſtineo, cum gen. imperf. ἀπεχόμην, a. 2. m. ἀπεσχόμην. a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Item averto. Odyſ. ο. vel ut alii, retraho, ſeu abſtrabo. Et apud Plur. de def. Orac. οὐδὲν ἀπέχει, nihil prohibet, quin. Item abſum, Xen. & diſto, i. e. differo, Herodian. Item recipio, reporto. Plur. ab ἔχω, habeo.

Ἀπεψία, ας, ἡ, indigeſtio: ab α & πέψις, coctio, quod a 2. ſing. præt. ind. paſſ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

pass. verbi πέπτω, coquo.

Ἀπεψύχοντο, abstergebant, imperf. m. ab ἀποψύχω, frigeo. ex ἀπὸ, & ψύχω, frigefacio.

Ἀπέψω, reperitur pro magis usitato ἀφέψω, decoquo, recoquo.

Ἀπέων, Poet. pro ἀπὼν, ὁ, absens, præs. part. ἄπειμι, εσσα, εν, aberam, imperf. ind. ἄπην, abfui, 3. sing. præs. sub. ab ἄπειμι, absum: quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.

Ἀπηβολῶ, ὁ, puberratem egressus, ex ἀπὸ, & ἡβάσκω, adultus.

Ἀπήγαγον, εἰ, ε, abduxi, a. 2. Att. pro ἀπῆγον, ab ἀπάγω, abduco.

Ἀπηγγειλα, ας, ε, renuntiavi, a. 1. ind. act. ἀπαγγέλλω, εις, ει, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγγέλλω, renuntio. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀπηγημαι, narro, pro ἀφήγημαι.

Ἀπήγημα, ατος, τὸ, Jon. pro ἀφήγημα, τὸ, narratio.

Ἀπηγέσθαι, Jon. pro ἀφηγήσασθαι, narrare.

Ἀπήγησις, ἡ, memoria: item narratio.

Ἀπηγξάμην, ω, ατο, strangulavi, a. 1. m. ab ἀπάγχω, f. ξω, strangulo.

Ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, duxi, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπηγορῶ, & media voce ἀπηγορέομαι, accusationi respondeo; ἀπολογοῦμαι.

Ἀπηγόρημα, τὸ, responsio ad accusationem, narratio, relatio, ζ ἀπήγησις, item) defensio, ἀπολογία, ex ἀπὸ, & ἀγορεύω, concionor.

Ἀπηγορία, ἡ, & ἀπηγόρημα, τὸ, negatio, refutatio, accusationis defensio.

Ἀπῆγμαι, ξαι, κται, abductus sum, præt. ind. pass. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπήγχα, ας, ε, strangulavi, suffocavi, præt. ind. act. ab ἀπάγχω, strangulo.

Ἀπήδαλος, ὁ, unde ἀπήδαλον πλοῖον, gubernaculo carens navis: ex α priv. & πηδάλιον, ὁ, gubernaculum: remus. unde πηδάλιον, clavus navis.

Ἀπηδήσω, ης, η, obesus sum, a. 1. ind. pass. ab ἀπέδω, abedo. Th. ἔδω, edo.

Ἀπῆεν, ησαν, ηει, pluſq. perf. med. & in 3. plur. ἀπήεισαν, & Att. ἀπῆσαν; ab ἄπειμι, abeo; ex ἀπὸ, & εἶμι, eo.

Ἀπῆεσαν, ας, ε, abii, Att. pro ἀπῆσαν, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι, abeo.

Ἀπηθέω, excolo, percolo, per colum trajicio, deliquo. Unde

Ἀπήθημα, τὸ, cremor percolatus; ex ἀπὸ, & ἠθέω, colo.

Ἀπῆκε, a. 1. Jon. pro ἀφῆκε, dimisit: ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀπήκοος, ον, ὁ ἡμὶ ἡ, inobediens; idem etiam ac ἀνήκοος, qui non audit: imperitus. ab α, & ἀκοὴ, quod a p. m. verbi ἀκούω, audio.

Ἀπηκριβωμένος, η, ον, ad amussim, vel ad unguem factus, part. præt. pass. Unde adv.

Ἀπηκριβωμένως, absolute, ad amussim. ab ἀποκριβόομαι, ῶμαι. Th. ἀκριβὴς, exquisitus.

Ἀπηκτος, ον, ὁ ἡμὶ ἡ, incompactus: item non concretus: ex α, & πηκτὸς, fixus, infixus; quod a 3. pers. sing. præt ind. pass. verbi πήγνυω, seu πήγνυμι, figo. At Λ πηκτὸς, ὁ, Suidæ est πορδοσμυνος, proficiscens.

Ἀπήλαιστος, ὁ, insuperabilis. ex α priv. & πάλαιστρα, palæstra, lucta.

Ἀπήλασα, ας, ε, abegit, perf. act. ἀπήλασα, ας, ε, idem, a. 1. act. ab ἀπελαύνω, ago, impello.

Ἀπήλαυον, εν, ε, & ἀπέλαυον, fructum capiebam, imperf. Sic ἀπήλαυσα, & ἀπέλαυσα, a. 1. ab ἀπολαύω, fruor.

Ἀπήλγησα, ας, ε, dedolui; item animum deiponi, perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω, ῶ. Th. ἄλγος, τὸ, dolor.

Ἀπηλγηκὼς, ὁ, qui dedoluit, sive perdoluit; quique eo duritiæ pervenit, ut ad omnem doloris sensum obsurduerit. est autem particip. perf. ἀπὸ τοῦ ἀπαλγέω, quod dicitur quum quis vacat dolore & sensu sui mali. Erasm. in Epist. ad Ephes. cap. 3.

Ἀπήλγηκα, non curo, contemno: a sequente ἀπήλγης, ἐος, ὁ, ἡ, sævus.

Ἀπήλγης, ἐος, ὁ, ἡ, sævus, quasi nullius curam gerens. Hinc adverb.

Ἀπηλγέως, sæve, intrepide. Ab ἀπὸ, & ἀλίγω, curo; quia nihil curat, modo iræ suæ pareat.

Ἀπήλεγξα, ας, ε, redargui, a. 1. ind. act. ἀπηλεγξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω, redarguo.

Ἀπηλέγχθην, ης, η, redargutus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἀπελέγχω, increpo.

Ἀπῆλθον, ες, ε, abii, a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι, abeo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀπηλιαστὴς, ὁ, alienus a judiciis, & litibus, seu causis judiciariis, quæ in Heliæa (foro scil. Athenienſi subsolano) agitabantur: alienus a foro; ex ἀπὸ, & ἡλιαία, ἡ, magistratus, & forum Athenis, cujus judices ἡλιασταὶ, quia sub dio apricantes sedebant. Arist. 5. Politicorum.

Ἀπηλιθιόω, ῶ, facio fatuum; ad fatuitatem redigo. Unde ἀπηλιθιωμένος, ον, mente capti: Marcel. vertit, vitio concrescentium in vesica calculorum laborantes. Dioſc. l. 5. c. 27. ex ἀπὸ, & ἠλιθιόω, stultum reddo.

Ἀπήλιτται, minatur. Gen. 27. 42. credo legend. ἀπειλᾶται, verbi ἀπειλέω, ῶ, minor.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus Subsolanus: ab ἀπὸ, & ἥλιος, ὁ, Sol.

Ἀπηλλάγμην, ξομαι, κται, dimissus sum, perf. ind. pass. ἀπηλλαξα, ας, ε, dimisi, liberavi, a. 1. ind. act. & ἀπήλλακα, ας, ε, perf. ind. act. ἀπηλλάχθαι, dimissum esse, perf. inf. pass. verbi ἀπαλλάττω, dimitto. Th. ἀλλάττω, muto.

Ἀπηλλοτρίωσα, ας, ε, abalienavi, perf. ind. act. ἀπηλλοτρίωμαι, σαι, ται, abalienatus sum, perf. ind. pass. cujus part. ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, a verbo ἀπαλλοτριόω, ῶ, alieno. Th. ἄλλος, alius.

Ἀπηλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio; a 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαλλοτριόω, ῶ, alieno. Th. ἄλλος, alius.

Ἀπηλόησα, ας, ε, contrivi, a. 1. act. ab ἀπαλοάω, contundo, confringo. ab ἀπὸ, & ἀλοάω, pro ἀλοάω, verbero, flagris cædo. Th. ἄλως, ω, ἡ, area, in qua triturantur frumentum.

Ἀπήλπισα, ας, ε, inde speravi: item desperavi: præt. ind. act. ἀπήλπισμαι, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. cujus part. ἀπελπίσας, αντος, ὁ, qui desperavit: a verbo ἀπελπίζω, despero. Th. ἐλπὶς, ἰδος, ἡ, spes.

Ἀπήμαντος, ον, ὁ, ἡ, illæsus. Th. πῆμα, τος, τὸ, clades, jactura, calamitas, noxa.

Ἀπήμβροτον, aberravi, Poet. pro ἀφήμαρτον, a. 2. verbi ἁμαρτάνω, aberro. Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀπημελημένος, η, ον, neglectus, perf. part. pass. Unde adv.

Ἀπημελημένως, neglectim. Ab ἀπαμελέομαι, ῶμαι: ex ἀπὸ, & ἀμελέω, negligo. Th. μέλω, curæ est.

Ἀπήμεν, abiimus, per Sync. pro ἀπήειμεν, 1. plur. pluſq. perf. m. ab ἄπειμι, abſum. Th. εἰμὶ, eo.

Ἀπήμονα, τὸν, acc. sing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, innocuus, illæsus. Th. πῆμα, clades.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas: ab ἀπήμων; quod a πῆμα, τὸ, clades, jactura.

Ἀπήμυνεν, adjuvit, imperf. vel a. 1. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω, succurro.

Ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæsus. Th. πῆμα, τὸ, clades, jactura, noxa.

Ἀπῆν, aberam, imperf. verbi ἄπειμι, abſum: ab εἰμὶ, sum.

Ἀπηνέως, ὁ, crudelis, inhumanus: ab ἀπηνὴς, crudelis, sævus.

Ἀπήνηκα, ας, ε, abduxi, a. 1. ind. act. ἀπήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. verbi ἀποφέρω, abduco.

Ἀπήνεμος, ον, ὁ ἡ ἡ, carens vento: ex ἀπὸ, & ἄνεμος, ὁ, ventus.

Ἀπηνέως, ον, crudelis, gen. sing. ab ἀπηνὴς, crudelis, immitis, sævus.

Ἀπηνεια, ας, ἡ, crudelitas, inhumanitas: ab ἀπηνὴς, sævus, crudelis, immitis. ab ἀπὸ, & ἠνὴ, i. e. πρᾶος, mansuetus.

Ἀπηνέω, ῶ, unde ἀπηνεώθη, quod Suidas affert, & exp. ὠμὸς ἐγενήθη, immitis, & crudelis factus erat. ab ἀπηνὴς, immitis, sævus, crudelis.

Ἀπηνεώθη, ης, η, obstupefactus sum, obmutui, a. 1. ind. pass. ab ἀπηνέομαι, ex ἀπὸ, & ἐνεὸς, stupidus, mutus. Th. αὔω, clamo.

Ἀπήνη, ης, ἡ, & Dor. ἀπᾶνα, ας, ἡ, vehiculum mulare, quod muli juncti trahebant, ut Pausan. docet: rheda. Homerus quoque eam vocat ἡμιονείην ἄμαξαν, Odyss. ζ. unde ἀπήνιον ἀγώνισμα dictum fuit certamen, quod fit τῇ ἀπήνῃ, rheda.

Ἀπηνήναμεν, ω, ατο, renui, a. 1. m. verbi ἀπανέομαι. Th. ἀνένημαι, renuo.

Ἀπηνὴς, ἐος, ὁ, ἡ, crudelis, immitis, sævus.

Ἀπήνιστος, ὁ, unde ἀπήνιον ἀγώνισμα, certamen, quod fit τῇ ἀπήνῃ, quum mulis rhedæ junctis certatur; seu concertatur vehiculo mulari. a Th. ἀπήνη, ἡ, rheda.

Ἀπῆνθον, abii, Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. verbi ἀπέρχομαι, abeo: ex ἀπὸ & ἔρχομαι, venio.

Ἀπήντησα, ας, ε, occurri, a. 1. verbi ἀπαντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀπηορῶ, & ἀπεάρω, ὁ, ex alto dependens: item altus, sublimis, in alto fitus: ex ἀπὸ, & ἀείρω, erigo, attollo.

Ἀπῆρα, ας, ε, recessi, a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω, recedo, proficiscor.

Ἀπηρεισάμην, ω, ατο, intendi, a. 1. m. ab ἀπερείδω, incumbo, inclino.

Ἀπηρὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, item ἄπηρος, & ἀπήωτος, nullo membro mutilatus, nec captus; ex α priv. & πηρὸς, ὁ, ἡ, mutilus.

Ἀπήρθην, ης, η, sublatus fui, aor. 1. ind. pass. ἀπῆρκα, ας, ε, sustuli, discessi, perf. ind. act. ἀπῆρμαι, σαι, ται, sublatus sum, perf. ind. pass. verbi ἀπαίρω, proficiscor, discedo.

Ἀπήρη, ὁ, pera carens, sacco destitutus: ex α priv. & πήρα, pera.

Ἀπήρτημαι, σαι, ται, suspensus, vel remotus fui, perf. ind. pass. cujus part. ἀπηρτημένος, η, ον, suspensus, remotus: ab ἀπαρτάομαι, disto, aberro.

Ἀπήρτισμαι, perfectus reddor, absolutus sum, præt. ind. pass. cujus part. ἀπηρτισμένος, η, ον, perfectus, absolutus, unde adv.

Ἀπηρτισμένως, perfecte, absolute. Ab ἀπαρτίζομαι, perficior. Th. ἄρτιος, integer, æqualis.

Ἀπηρυθριασμένως, & ἀπηρυθριασμένως, impudenter, deposito pudore, perfricta fronte: ab ἀπηρυθριάω, non erubesco.

Ἀπήωτος, ὁ, non mutilatus, integer, illæsus. Vide supra in ἀπηρὴς.

Ἀπῆς, absueris, 2. sing. a. 2. sub. ab ἄπειμι, abſum. Th. εἰμὶ, sum.

Ἀπήσων, οντος, ὁ, Jon. pro ἀφήσων, emissurus, part. f. 1. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀπήυρα, auferebat, 3. sing. imperf. act. Sic ἀπήυρα, per Sync. pro ἀπήυρησα, a. 1. ind. act. ἀπηύρων, a. 2. ind. act. ἀπηύρων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. ab ἀπαυράω, eripio. ex ἀπὸ, & αὔρα, ventus lenior.

Ἀπῆχα, ας, ε, abduxi, duxi, perf. act. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπήχεια, ἡ, odium, ἀντὶ τῆ ἀπέχθεια, Lysias, μῖσος, τὸ, odium.

Ἀπηχέω, ῶ, dissono, absono. part. præs. act. ἀπηχῶν, οῦσα, ῶν. Ab ἀπὸ, & ἠχὼ, ὁ, sonus, vox.

Ἀπηχήματα, τὰ, resonantia, nom. plur. ab ἀπήχημα, ατος, τὸ, extremi soni, vel vocis pulsus. Th. ἠχέω, sonus, vox.

Ἀπηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, absonus: item odiosus: ab ἀπὸ, & ἠχὼ, ὁ, sonus, vox.

Ἀπήχθετο, invisus erat, imperf. vel a. 2. med. ἀπήχθημαι, perf. pass. ab ἀπέχθομαι, vel quod usitatius, ἀπηχθάρμαι, odio sum. Th. ἄχθος, εος, τὸ, molestia, angor, dolor.

Ἀπηχθημένος, ὁ, iratus, infestus: a præced. ἀπήχθεμαι, invisus sum.

Ἀπήχθην, ης, η, abductus fui, a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπήχθημαι, odio prosequutus sum, a. 1. ind. act. ab ἀπεχθάνω, odio habeo. Th.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἦχθος, εος, τὸ, odium, inimicitiæ.
Ἀπεχήμενος, η, ον, resonans, pro ἀπηχούμενος, part. præs. pass. ab ἀπηχέω, ω, dissono. Th. ἠχος, ε, ὁ, sonus, vox.
Ἀπημῴδυντ', pro ἀπηωρεῦντο, suspensi erant, 3. plur. imperf. med. Dor. pro ἀπηωρεῦντο. ἀπηωρήσα, ας, ε, ex sublimi dependi, a. 1. act. ἀπηωρημένος, η, ον, suspensus, part. præt. pass. ab ἀπαωρέομαι, οῦμαι, immineo, attollo. Th. αἴω, ῶ, attollo, effero, suspendo. Ab ἀπαωρέω, ῶ: ex ἀπὸ, & αἰωρέω, ῶ.
Ἀπημῴθ', ε, ὁ, idem ac ἀπηωρημένος, suspensus.
Ἀπῖασι, abeunt, Jon. pro ἄπεισι, 3. pl. ind. verbi ἄπειμι, abeo. Th. εἶμι, eo.
Ἀπίδω, ῳς, ῃ, a. 2. sub. act. ab ἀπείδω, video. Th. εἶδω, video.
Ἀπίεμεν, emittimus, 1. plur. præs. ind. & part. m. ἀπιέμενος, η, ον, emittens, Jon. pro ἀφιεμεν, & ἀφιέμενος, ab ἀφίημι, dimitto.
Ἀπῖεναι, abire, præs. inf. ab ἄπειμι, abeo. Th. εἶμι, eo. Et ἀπίεναι, emittere, Jon. pro ἀφίεναι, ab ἀφίημι, remitto.
Ἀπίεντει, Jon. pro ἀφίεντει, emittunt, 3. pl. præs. ind. pass. ab ἀφίεμαι, emitto. Th. ἵημι, mitto.
Ἀπίεσθαι, Jon. pro ἀφίεσθαι. Th. idem.
Ἀπῖσαν, 3. pl. imperf. q. ab ἀπιέω, abeo, pro ἀπίω, vel ἀπέω; unde Lat. abeo.
Ἀπίσσωσι, Jon. pro ἀφιῶσι, emiserint, 3. plur. sub. verbi ἀφίημι, emitto.
Ἀπῖτης, abeas, a. 2. sub. ab ἄπειμι, absum, ab ἀπὸ, & εἶμι, eo, a. 2. ἴσθι.
Ἀπίσω γαίης, longinquæ terræ, gen. sing. a masc. ἄπισθ', ab ἀπὸ, remotionis vox.
Ἀπίθανθ', ος, ὁ, ἡ, improbabilis: ex α, & πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. verbi πείθω, persuadeo.
Ἀπεθάνως, inscite, absurde, non probabiliter: a præcedente ἀπίθανθ', improbabilis.
Ἀπιθέω, inobedientem esse, inf. act. ἀπιθήσω, ας, ε, inobediens fum, a. 1. ind. act. Jon. pro ἠπείθησα, ab
Ἀπιθέω, ῶ, non obtempero, morem non gero, imperium detrecto: ex α & πείθω, elifo ι.
Ἀπιθής, ὁ, non credens, morosus; non parens, refractarius: ejusd. Th. & comp.
Ἀπίεσαται, Jon. pro ἀφίεσται; & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, venerunt. sic ἀπίγμαι, pro ἀφιγμένος ἦσαν: Illud 3. pl. perf. pass. hoc 3. plur. pluſq. perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι, advenio, pervenio.
Ἀπῖεῖ, Jon. pro ἀφίεῖ, 2. sing. a. 2. sub. med. ἀπικνεῖσθαι, Jon. pro ἀφικνεῖσθαι, præf. inf. ἀπικόμενθ', Jon. pro ἀφικόμενος, progressus, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι, pervenio: ex ἀπὸ, & ἱκνέομαι, pervenio.
Ἄπικρος, ος, ὁ, ἡ, non amarus, amaritudinis expers: ex α, & πικρὸς, amarus.
Ἀπικρόχολος, non biliosus: ex α priv. πικρὸς, amarus, & χολὴ, fel, bilis.
Ἀπιλλήθω, ῃς, ῃ, clausus sum, a. 1. ind. pass. ab ἀπιλλάω, ῶ, arceo. Th. ἴλλος, ε, ὁ, oculus.
Ἀπίλλεω, pro ἀποκλέω, verbum antiquarum legum; Lysi. excludo, arceo. Th. ἴλλος, ε, ὁ, oculus.
Ἀπίμελος, ε, & ἀπιμελὲς, ἐος, ὁ, ἡ, pinguedinis expers: ex α & πιμελὴ, pinguedo.
Ἄπινής, ἐος, ὁ, ἡ, purus a sordibus: ex α & πίνος, ε, ὁ, sordes.
Ἀπινύσω, desipio: item effluo, a πεύμι, sapio.
Ἄπίνυτος, ὁ, amens, qui desipit.
Ἀπινύτως, amenter, desipienter: ab ἀπινύσω, desipio, vel ex α priv. & πινυτὸς, prudens, unde πινυτῶς, prudenter. a πινύω, unde πινύσω, monen, sapere facio.
Ἀπίξεται, perveniet, Jon. pro ἀφίξεται, 3. sing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι: ex ἀπὸ, & ἱκνέομαι pervenio.
Ἄπιξις, pro ἄφιξις, εως, ἡ, adventus: item incursus: a 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι, pervenio.
Ἄπιον, ες, ε, abii, a 2. ind. act. verbi ἄπειμι, absum. Th. εἶμι, eo.
Ἄπιος, ος, ἡ, pyrus, arbor. Ἄπιον, ε, τὸ, pyrum. Dici volunt ab Apia regione, id est, Peloponneso: vel forsan ab ὑπὸ, liquor, succus, quia est succulentus fructus.
Ἄπιος, α, ὁ, longinquus: quasi ab ἀπὸ, remotionis particula.
Ἀπιόω, fut. ώσω, adæquo, exæquo: ex ἀπὸ, & ἰσόω, adæquo.
Ἀπίστωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem ac ἀπίστως, non picatus; ex α priv. & πίσσα, ης, pix, resina.
Ἀπῖσάσθαι, discedere, Jon. pro ἀφίσασθαι, præf. inf. ab ἀφίστημι, discedo.
Ἀπῖστέασι, Jon. pro ἀφίστανται, deficiunt, 3. pl. præf. pass. Sic ἀπίστεατο, Jon. pro ἀφίστατο, 3. plur. imperf.
Ἀπίστεω, ω, diffido, imp. ἠπίστεον, ην. f. ήσω. Hinc ἀπιστέμενος, præf. part. pass. Ex α, & πίστις, quod a 2. perf. sing. præt. ind pass. verbi πείθω, suadeo.
Ἀπίστημα, Jon. pro ἀφίστημι, discedo.
Ἀπιστία, ας, ἡ, diffidentia.
Ἄπιστος, ε, ὁ, ἡ, infidus: in comp. ἀπιστότερος, f. g. ἀπιστοτέρα. Ex α, & πίστις, fides, quod a 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω, suadeo, oratione flecto.
Ἀπιστοσύνη, ης, perfidia.
Ἀπίστως, fraudulenter, perfide, incredibiliter, infideliter; ab ἄπιστος, infidelis.
Ἀπισχαίνω, emacio; & in pass. ἀπισχαίνομαι, extenuor, reddor tenuis: ex ἀπὸ, & ἰσχνὸς, macer; unde ἰσχναίνω, macilentum reddo.
Ἀπισχημέζομαι, obnitor; ad fortitudinem me compono; omni ope resisto, vel conatu efficio: item acriter denego, abnuo, pernego: ex ἀπὸ, & ἰσχυρὸς, fortis. unde ἰσχυρίζομαι, nitor, persto.
Ἀπίσχω, idem ac ἀπέχω, abstineo.
Ἀπίσωσις, ἡ, adæquandi actio; ab ἀπισόω, adæquo.
Ἄπῖτος, ὁ, ut ἄπῖτος οἶνος, vinum ex pyris factum. Dioſc. l. 5. c. 32. ab ἄπιος, longinquus.
Ἀπίττωτος, ὁ, non picatus: ut ἀπίττωτα ἀγγεῖα. apud Strab. Idem ac ἀπίστωτος, non picatus.
Ἀπῖχθυς, ὁ, qui non vescitur piscibus; ex ἀπὸ, & ἰχθὺς, ύος, ὁ, piscis.
Ἀπιὼν, όντος, ὁ, abiens, prodiens, particip. præf. ab ἀπέω, pro ἀπίω, abeo.
Ἄπίων, ονος, ὁ, ἡ, non pinguis: ex α priv & πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis.
Ἀπλανέα, ας, ἡ, stabilitas; non errare, nec vagari. ab ἀπλανὴς, non vagabundus.
Ἀπλανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, non erraticus, vel vagabundus: ab α, & πλάνη, ἡ, error.
Ἄπλαστος, ὁ, pro ἀπέλαστος, cui appropinquare rutum non est. ex α. & πέλαι, adv. prope. Alii vertunt informis, inelegiatus, simplex; ex α, & πλαστὸς, ἡ, fictus. a 3. perf. sing. præt. ind. pass. verbi πλάσσω, vel ἄττω, fingo.
Ἀπλάστως, simpliciter, non ficte, non dissimulanter: ab ἄπλαστος, informis.
Ἀπλατὴς, ἐος, ὁ, ἡ, latitudine carens: ex α, & πλατὺς, ὁ, latus.
Ἄπλατος, ὁ, Dor pro ἄπλητος, & hoc pro ἄπλησος, magnitudine immensus, inaccessus, per Sync. Ρσ, a πλήθω, impleo. Th. πλέος, ὁ, plenus. Quidam ἄπλατος idem esse dicunt cum ἄπλαστος, a πελάζω, accedo, pertingo, admoveo.
Ἀπλάτως, ex edo legendum ἐπλάτως, 3. sing. imperf. vel a. 1. verbi πλατύω, dilato, Genes. 26. 22.
Ἀπλεονεκτὲς, ὁ, inexplebilis. Merc. T ism ex α priv. & πλεονεκτέω, plus possideo.
Ἄπλετος, Poet. pro Ἄπλητος, ε, ὁ, ἡ, (Dor. ἄπλατος) pro ἄπλησος, non impleri potens, infinitus, grandis, immensus, arduus. ab α priv. & πλήθω, quod a πλέος. Item ἄπλητος pro ἄπλατος, quod ab ἀπέλαστος, ε, ὁ, ἡ, inaccessus. cui appropinquare rutum non est, ab α, & πέλασος; quod a 3. sing. præt. ind. pass. verbi πελάζω accedo. Th. πέλας, prope.
Ἀπλόπους, ε, ὁ, ἡ, cui latus non stipatum est: ab α, & πλόπα, ἡ, latus.
Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, vestis simplex apud Sophoclem, quæ Homero est ἁπλοΐς: ab ἁπλὸς, (pro ἁπλόη) enim fit ἁπληΐς, & Epenthesi Ρ γ, ἀπληγὶς. Hinc
Ἄπληγος, ε, ὁ, ἡ, simplex, incircumscriptus, innocuus. Th. ἁπλόος, simplex.
Ἄπλητος, ε, ὁ, ἡ, non plenus, strigosus: ex α priv. & πλήθω, plenus sum.
Ἄπλητος, ε, ὁ, ἡ, impercussus: ex α priv. & πλήττω, vel πλάσσω, cædo, percutio.
Ἀπλήμων, ὁ, inexplebilis; idem ac ἄπληστος; & ejusd. Th. & compositionis.
Ἄπληξ, κτος, ὁ καὶ ἡ, non percussus.
Ἀπλήρωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inexpletus, non completus: ex α & πληρόω, ω, impleo. Th. πλέος, ὁ, plenus.
Ἀπλησίεμαι, sum insatiabilis; sum avidus: ab ἄπλησ-θ', insatiabilis.
Ἀπλησία, ας, ἡ, inexplebilitas, insatiabilitas, immensitas.
Ἄπλησ-θ', ε, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, insatiabilis, immensus. Inde adv.
Ἀπλήσως, inexplebiliter, insatiabiliter, immense. Ex α & 3. sing. præt. ind. pass. verbi πλήθω, plenus sum. Th. πλέος, ὁ plenus.
Ἄπλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, immensus.
Ἄπλητος, pro ἄπλησ-θ', ὁ, qui non impleri potest.
Ἁπλόη, ης, ἡ, simplicitas, candor, ab ἁπλόος, simplex.
Ἁπλόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, qui promissum, vel porrectum habet capillum: item, qui raro est capillitio: ab ἁπλόος, simplex, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus, villus.
Ἁπλοια, ας, ἡ, tempus navigationi inopportunum.
Ἁπλοίζομαι, simplicem & candidum me exhibeo, simplicitate utor. Xen. ab ἁπλοῦς, ῆ, vel a Th. ἁπλό-θ', simplex.
Ἁπλοϊκὸς, ὴ, ὸν, simplex, non vestitus, inaffectatus, cui opponitur πανοῦργος. unde adv.
Ἁπλοϊκῶς, simpliciter, citra dolum: ab ἁπλόος, simplex.
Ἄπλοος, ὁ, qui non potest navigare: ab ἄπλοος, quod ex α priv. & πλόος, & contracte πλοῦς, ὁ, navigatio, cursus. a Them. πλέω, navigo.
Ἁπλοῦς, ῆδος, ἡ, vestis simplex: in acc. pl. ἁπλοῖδας, cui opponitur διπλοῖς. In Homero jungitur substantivo χλαῖνα tanquam adject. Th. ἁπλόος, simplex.
Ἄπλοκος, ε, ὁ καὶ ἡ, non plicatus; ab α, & πέπλοκα, præt. m. verbi πλέκω, plico.
Ἀπλοκύων, ὁ, cognomen Antisthenis apud Laertium, qu. Cynicus simplici veste utens: ab ἁπλόος, simplex, & κύων, κυνὸς, ὁ καὶ ἡ, canis.
Ἁπλόος, η, ος, ὁ, ἁπλῆ, ἡ, ἁπλοῦν, ὃν, τὸ, simplex. compar. ἁπλούστερος, superl. ἁπλούστατος. Derivatur ab α unitatem significante, & πέλω, sum, tanquam ἓπελος, quia unicum est, quod simplex est. Vel ab α priv. & πλόος, multus, quia quod simplex est, non est e multis. Est &
Ἄπλοος, ἄπλοε, ὁ καὶ ἡ, navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis: ab α, & πλόος, navigatio. Th. πλέω, navigo.
Ἁπλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor: ab ἁπλόος simplex.
Ἁπλοτρίχες, οἱ, qui capillo simplici sunt, porrecto, & promisso; a nominativo sing. ἁπλόθριξ, τριχος, ὁ & ἡ.
Ἄπλουτος, ε, ὁ καὶ ἡ, divitiis carens: ab α, & πλοῦτος, divitiæ.
Ἁπλόω, ῶ, expandor, explico, extendo. f. σω, p. κα. imperf. ind. ἥπλοον, ἥπλουν. a. 1. inf. ἁπλῶσαι. Ἁπλόομαι, ῶμαι, expandor. pr. ἥπλωσμαι, cujus part. ἡπλωσμένος, η, ον, expansus, simplex. Th. ἁπλόος, simplex.
Ἁπλυσία, ας, ἡ, immundities, illotio: in plur. ἁπλυσίαι, αἱ, spongiæ, quæ elui nequeunt.
Ἄπλυτος, ε, ὁ καὶ ὁ, illotus, proprie de vestimento. Ex α & πλύνω, lavo.
Ἁπλῶς, simpliciter, benigne: adv. ab ἁπλόος, simplex.
Ἄπλωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, innavigabilis. Th. πλέω, navigo.
Ἄπνευ, ὁος, ὁ καὶ ἡ, valde spirans: ab α epitat. & πνέω, flo. vel non spirans, flatu destitutus; ab α priv. & Th. eodem.
Ἀπνεύματος, ε, ὁ καὶ ἡ, a vento non perflatus.

Ἀπνεύ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀ˙πνευστί, adv. ſine reſpiratione, ſine interpellatione, confertim.
Ἀ˙πνοΐα, ας, ἡ, ſpiritus repreſſio.
Ἀ˙πνοΐζω, ſpiritum reprimo, & contineo. ex α priv. & præt. ind. paſſ. verbi πνέω, flo, ſpiro.
Ἄ˙πνοος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui reſpirare non poteſt, ſine anhelitu, exanimis.
Ἀ˙πνόστατος, ab omni flatu penitus ſilens, Theophr. l. 2. hiſtor. ab ἄπνοος, ου, deſtitutus facultate reſpirandi.
Ἀ˙πνοια, ας, ἡ, carentia flatus: item ſedata tempeſtas, tranquillitas a ventis. Ab α priv. & πνοή, ſpiritus. Th. πνέω, ſpiro.
Ἄ˙πνοος, ἄπνους, ὁ ἡ ὁ, in acc. ſing. ἄπνοον, ἄπνουν, flatu, ſeu reſpiratione carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis.
Ἀ˙πό, præpoſitio: regit gen. a, ab, poſt, ante, præ, propter, per: item ex, de, abſque. Inde Lat. ab. Eſt autem ab Hebr. אב ab, id eſt auctor, vel principium cujuſvis rei.
Ἀ˙πό, adv. longe, procul. Et Ἄ˙πο pro ἄπειρ, abeſt, ab ἄπειμι. Th. εἰμί, ſum. Et Ἄ˙πο pro ἄπιθι, abi, apage: ab ἄπειμι, abeo. Th. εἶμι, eo.
Ἀ˙πὸ τοῦ, ab illo tempore.
Ἀ˙ποαίνυμαι, σαι, σται, idem ac ἀπαίνυμαι, auſero, detraho, adimo, imperf. ind. ἀπῳαινύμην, Jon. pro ἀπῃρούμην, ου, το, auferebam: ab ἀπὸ, & αἴνυμαι, auferо, capio.
Ἀ˙ποαιρεῖσθαι, auferri, præſ. inf. paſſ. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poet. & Jon. ab ἀπὸ, & αἱρέω, capio.
Ἀ˙ποαίρεο, ablatus eſto, Jon. pro ἀφαιροῦ, præſ. imperat. paſſ. ab eod. Th. vel
Ἀ˙ποαίρῃ, auferas, Jon. pro ἀποαίρῃς, quod pro ἀφαιρῇς, præſ. imperat. verbi ἀφαιρέω, ῶ, auferо.
Ἀ˙ποαιρέομαι, ῆμαι, Jon. & Poet. in Homero, & Herodoto pro ἀφαιρέομαι, ῶμαι, auferо, vel auferor.
Ἀ˙ποβαθίζω, abeo, diſcedo: ab ἀπὸ, & βαθίζω, eo. Th. βαίνω, vado, aſcendo.
Ἀ˙ποβαθρα, ας, ἡ, ſcala, qua e navi deſcenditur: ab ἀποβαίνω, deſcendo.
Ἀ˙ποβαίνω, deſcendo, cedo. f. ἀποβήσομαι. p. ἀποβέβηκα. part. ἀποβεβηκώς, υῖα, ός. a. 2. ἀπέβην, ες, ε, & in 3. plur. ἀπέβησαν. a. 2. ſub. ἀποβάν, ντος, ντι, inf. ἀποβάναι, part. ἀποβάς, άντος, ὁ. Ab ἀπὸ, & βαίνω, vado.
Ἀ˙ποβάλητε, abjiceritis, 2. plur. a. 2. ſub. act. ἀποβαλών, όντος, ὁ, qui abjecit, a. 2. part. act. ab
Ἀ˙ποβάλλω, abjicio, amitto. f. ἀποβαλῶ. p. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον, ες, ε, a. 2. ſub. ἀποβάλω. præt. paſſ. ἀποβέβλημαι. a. 1. paſſ. ind. ἀπεβλήθην, ης, η, cujus part. ἀποβληθείς, εισα, έν. p. m. ἀποβέβολα. hinc Ἀ˙ποβολή, ῆς, ἡ, jactura. Th. βάλλω, jacio.
Ἀ˙ποβάπτω, intingo, immergo leniter; ab ἀπὸ, & βάπτω, tingo.
Ἀ˙ποβάς, άντος, ὁ, qui deſcendit, vel ceſſit; nom. plur. ἀποβάντες, deſcendentes, egreſſi: a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω, deſcendo, cedo.
Ἀ˙πόβασις, εως, ἡ, deſcenſus: item eventus: exitus: ab ἀποβαίνω, deſcendo.
Ἀ˙ποβάτης, ου, ὁ, certaminis equeſtris genus, qu. deſcenſor, dictum: qui enim certabat, dicebatur ἀποβαίνειν. Inde Ἀ˙ποβάται τροχοὶ dicebantur. Ab ἀποβαίνω, deſcendo.
Ἀ˙ποβατήριος ζεύς, cognomentum Jovis; quaſi deſcenſor Jupiter dictus: a ſequen. ἀποβάτης, ου, deſcenſor.
Ἀ˙ποβῆναι, ναι, ναις, deſcendi, ceſſi, præt. ind. act. cujus part. ἀποβεβηκώς υῖα, ός, firmatus, conſtans: a verbo ἀποβαίνω, deſcendo.
Ἀ˙ποβλήκων, υια, ος, qui abjecit: in gen. pl. ἀποβλήκοντων: part. præt. act. ab ἀποβάλλω, abjicio.
Ἀ˙ποβῶμαι, deſcendere, a. 2. inf. ἀποβήσομαι, ῆ, ῆται, deſcendam, f. 1. m. verbi ἀποβαίνω, deſcendo.
Ἀ˙ποβύσσω, & ττω, exuſſio: tuſſiendo ejicio: ab ἀπὸ, & βύσσω, ſeu βήττω, tuſſio. Th. βὴξ, βηχὸς, ὁ ῆχ ὁ, tuſſis.
Ἀ˙ποβιάζομαι, vim affero, vi cogo: item enitor, ut mulier in partu; & paſſ. vi cogor: ex ἀπὸ, & βιάζομαι, vim infero. Th. βία, ἡ, vis.
Ἀ˙ποβιβάζω, & Ἀ˙ποβιβάζομαι, jubeo, vel facio aliquem deſcendere: item trajicio, præſ. inf. act. ἀποβιβάζειν, paſſ. ἀποβιβάζεσθαι, a. 1. m. ἀπεβιβασάμην, ω, ασθαι. Ex ἀπὸ, & βιβάζω, eo. Th. βαίνω, vado.
Ἀ˙ποβιόω, ῶ, de vita decedo, morior. a. 2. ind. ἀπεβίων, ως, ω. præſ. inf. ἀποβιῶναι. Ex ἀπὸ, & βιόω, ῶ, vivo. Th. βίος, vita.
Ἀ˙ποβίωσις, εως, ἡ, obitus, interitus, mors: ex ἀπὸ, & βίωσις, ipſa vivendi actio. Inde
Ἀ˙ποβιώσιμος, adject. ut ἀποβιώσιμος διάθεσις, teſtamentum. Th. βίος, vita.
Ἀ˙ποβλάπτω, lædo, oblædo. Ἀ˙ποβλάπτομαι, lædor, privor, jacturam facio. Ex ἀπὸ, & βλάπτω, noceo.
Ἀ˙ποβλαστάνω, germino, egermino: ex ἀπὸ, & βλαστάνω, germino.
Ἀ˙ποβλάστημα, ατος, τὸ, germen: item proles.
Ἀ˙ποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. A præt. ind. paſſ. verbi ἀποβλαστάνω, germino.
Ἀ˙ποβλαφθείς, είσα, έν, privatus, a. 1. part. paſſ. verbi βλάπτω, noceo.
Ἀ˙πόβλεμμα, τὸ, aſpectus, βλέμμα, vel oculorum contorſio; ut quum quis non irretorto oculo aliquid ſpectat, ut dixit Horatius, ſed detorquet oculorum aciem; quod indignationis, invidentiæ & deſpicientiæ ſignum eſt.
Ἀ˙πόβλεπτος, ὁ, i. e. ἔνδοξος, videndus, venerandus, θαυμαστὸς, ſpectabilis. a ſequente
Ἀ˙ποβλέπω, intueor, reſpicio, oculos converto ad. f. ψω. p. ἀποβέβλεφα. a. 1. ἀπέβλεψα, a. 1. imperat. ἀπόβλεψον, άτω, & in 2. pl. ἀποβλέψατε. 3. pl. a. 1. ſub. ἀποβλέψωσιν, a. 1. m. ἀπεβλεψάμην, ω, ασθαι.
Ἀ˙ποβληθείς, είσα, έν, abjectus, a. 1. part. paſſ. verbi ἀποβάλλω, abjicio.
Ἀ˙πόβλημα, ατος, τὸ, ejectamentum, quod abjicitur, ſeu rejicitur: a 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποβάλλω, abjicio.
Ἀ˙πόβλητ', per Syncop. pro ἀπόβλητα, τὰ, abjicienda, rejicienda, reſpuenda, nom. neut. plur.
Ἀ˙ποβλητικὸς, ὁ ῆ όν, qui abjecit, vel amiſit; vel abjiciendo, vel amittendo eſt. Ex ἀπὸ, & 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi βάλλω, jacio.
Ἀ˙πόβλητος, η, ον, abjectus, abjiciendus, rejiciendus, reſpuendus. ἀπόβλητον, ου, τὸ, abjectum, abjiciendum, rejiciendum, reſpuendum.
Ἀ˙ποβλίττω, exprimendo aufero, ut e favis mel: ex ἀπὸ, & βλίττω, mel exprimo.
Ἀ˙ποβλύζω, ſcaturio, emitto aquas; item evomo. præſ. part. ἀποβλύζων. Ex ἀπὸ, & βλύζω, ſcaturio, abundo.
Ἀ˙ποβλώσκω, diſcedo: ex ἀπὸ, & βλώσκω, vado, ſerpo.
Ἀ˙ποβολεύς, έως, ὁ, abjector, rejector; ut ἀποβολεὺς ὅπλων, apud Plar.
Ἀ˙ποβολή, ῆς, ἡ, abjectio, amiſſio, jactura: ab ἀποβέβολα, p. m. verbi ἀποβάλλω, abjicio.
Ἀ˙ποβολιμαῖος, α, ον, ὁ ἡ ὁ, pro ἀποβολεύς, ὁ, rejector.
Ἀ˙ποβόσκομαι, depaſco: ex ἀπὸ, & βόσκω, paſco. Th. βόω, paſco.
Ἀ˙ποβουκολέω, ῶ, a grege abduco, a grege aberrare facio: item ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio. f. ήσω. p. κα. a. 1. ἀπεβουκόλησα, ας, ε.
Ἀ˙ποβουκολίομαι, ῶμαι, abducor a grege, a grege aberro: a cujus 1. ſing. præt. ind. fit
Ἀ˙ποβουκόλημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductio; deceptio.
Ἀ˙ποβουκολίζω, idem ac ἀποβουκολέω, ex ἀπὸ, βους, οὐς, ὁ, ἡ, bos, vacca, & κόλον, cibus.
Ἀ˙ποβράζω, Ἀ˙ποβράσσω, & Ἀ˙ποβράττω, fervendo, ſeu æſtuando exſpuo, ſive ejecto: item exæſtuo, deferveſco. Ἀ˙ποβράζομαι, per æſtum exſpuor, aut ejicior; a cujus 1. ſing. præt. ind. fit
Ἀ˙πόβρασμα, ατος, τὸ, ſpuma: item furfur tritici. Ex ἀπὸ, & βράζω, ferveo.
Ἀ˙πόβραγμα, ατος, τὸ, dilutum: item aqua, qua quid perfuſum, vel prolutum eſt. a 1. ſing. p. ind. ſequentis
Ἀ˙ποβρέχω, perfundo, madefacio, intingo. fut. ξω. Ἀ˙ποβρέχομαι, perfundor, madefio; ax ἀπὸ, & βρέχω, rigo.
Ἀ˙ποβρίζω, crapulam edormio, dormio. f. ίσω, & ίξω. a. 1. ἀπέβριξα, ας, ε, cujus part. ἀποβρίξας, αντος, ὁ, in nom. pl. ἀποβρίξαντες. Ex ἀπὸ, & βρίζω, dormito.
Ἀ˙ποβρίθω, act. degravo, vel neut. præ pondere devergo. ex ἀπὸ, & βρίθω, onero.
Ἀ˙ποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio, madefactio: ab ἀποβρέχω, perfundo, madefacio.
Ἀ˙ποβρυχθίζω, ſorbeo, glutino, voro: ex ἀπὸ, & βρυχθίζω, voro. Th. βρυγχὼν, guttur.
Ἀ˙ποβρυχίζω, illaqueo, laqueis implico: ex ἀπὸ, & βρόχος, laqueus, reſtis.
Ἀ˙ποβρύχω, demordeo. ex ἀπὸ, & βρύχω, fremo, ſtrideo.
Ἀ˙ποβρωθείς, είσα, έν, exeſus, a. 1. paſſ. part. ab
Ἀ˙ποβρώσκω, comedendo conſumo. f. σω, p. βέβρωκα. præt. paſſ. βέβρωμαι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεβρώθην, ης, η. Ex ἀπὸ, & βρώσκω, comedo.
Ἀ˙ποβύω, obturo, obſtruo. f. σω. Ex ἀπὸ, & βύω, obturo, occulto.
Ἀ˙ποβώμια ἱερὰ, dicuntur ſacra, quæ non in altari peraguntur, ſed in pavimento, vel ſolo: a ſeq. ἀπόβωμος, profanus.
Ἀ˙πόβωμος, ον, ὁ ἡ όν, profanus, ab aris alienus: ex ἀπὸ, & βωμὸς, ara.
Ἀ˙πόγαιος, ου, ὁ ἡ ὁ, a terra remotus; ut & ἀπόγειος: ab eodem Th.
Ἀ˙πογαλακτίζω, ablacto, a lacte depello.
Ἀ˙πογαλακτισμὸς, ablactatio. Ex ἀπὸ, & γαλακτίζω. Th. γάλα, τος, τὸ, lac.
Ἀ˙πογεία, ας, ἡ, ventus: qui e terra exortus in mare fertur; cui contrarius eſt qui dicitur τροπαία.
Ἀ˙πόγεια, τὰ, retinacula navium, funes, quibus navis alligatur in littore: unde ἀπόγεια λύω, oram ſolvere.
Ἀ˙πόγειον, ου, τὸ, vox Mathematica, qua denotatur ſumma Planetæ altitudo: opponitur τῷ ἐπιγείῳ.
Ἀ˙πόγειος, ου, ὁ ἡ ὁ, a terra remotus, ut & ἀπόγαιος, ex ἀπὸ, & γαῖα, terra.
Ἀ˙πογειόω, fundamenta deſtruo: (ἀποθεμελιόω) a præced. ἀπόγειος.
Ἀ˙πογειροτονέω, imbrico, imbricatim (vel ſuggrundiorum modo) facio, vel tego. Ex ἀπὸ, & χειροτονέω, ῶ. Th. χεὶρ, ſuggrundium.
Ἀ˙πογεμίω, depleo, demo ei, quod plenum eſt.
Ἀ˙πογεμίζω, idem ac γεμίζω, impleo. Ex ἀπὸ, & γέμω, plenus ſum.
Ἀ˙πογεννάω, ῶ, genero, produco: ex ἀπὸ, & γεννάω, ῶ, gigno. Th. γίνομαι, naſcor.
Ἀ˙πογεύομαι, deguſto: ex ἀπὸ, & γεύομαι, guſto: experior.
Ἀ˙πογεφυρόω, ῶ, ponte jungo, pontem impono, ex ἀπὸ, & γεφυρόω, ῶ. Th. γέφυρα, ας, ἡ, pons.
Ἀ˙πογηράσκω, conſeneſco. f. ἀπογηράσω. p. ἀπογεγήρακα. a. 1. ind. ἀπεγήρασα, a. 1. ſub. ἀπογήρασω, ῃς, ῃ. Ab ἀπὸ, & γηράσκω, ſeneſco. Th. γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.
Ἀ˙πογηράσκων, οντος, ὁ, conſeneſcens, in acc. pl. ἀπογηράσκοντας, præſ. part.
Ἀ˙πογίγνεμαι, & Ἀ˙πογίνομαι, abſum, decedo; item morior. f. ἀπογενήσομαι. p. ἀπογέγονα. a. 1. paſſ. ἀπογενήθω, ῃς, ῃ. a. 2. m. ἀπεγενόμην. a. 2. part. ἀπογενόμενος, η, ον, mortuus. Ex ἀπὸ, & γίνομαι, ſum.
Ἀ˙πογινώσκω, rejicio, non agnoſco, abnuo, improbo; item abſolvo, remuntio, deſpero. f. ἀπογνώσομαι. p. ἀπέγνωκα. pluſq. perf. ἀπεγνώκειν, a. 2. ἀ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀπέγνων, ως, ω, qu. a γνέω, ῶ, & in 3. pl. ἀπέγνωσαν. a. 2. imperat. ἀπόγνωθι. a. 2. sub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ. a. 1. inf. ἀπογνῶναι. a. 2. part. ἀπογνούς, οῦσα, όν. perf. pass. ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἀπεγνώσθην, ης, η. f. 1. pass. ἀπογνωσθήσομαι. præt. part. act. ἀπεγνωκώς, υῖα, ὸς, qui rejecit. præt. pass. part. ἀπεγνωσμένος, ης, ον, rejectus. ex ἀπό, & γινώσκω, cognosco.

Ἀπεγλαυκόω, ῶ, cæsium reddo.

Ἀπεγλαύκωμα, ατος, τὸ, & Ἀπεγλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo: a præt. ind. pass. Th. γλαυκὸς, ὁ, cæsius.

Ἀπέγλυτοι, οἱ, qui exilibus sunt clunibus, depyges. Th. γλουτὸς, ὁ, clunis, nates.

Ἀπεγλυκαίνω, dulce reddo, edulco: ex ἀπὸ, & γλυκαίνω. Th. γλυκὺς, ὁ, dulcis.

Ἀπέγνοια, ας, ἡ, desperatio: a præt. m. verbi ἀπεγνώσκω, non agnosco, abnuo.

Ἀπεγνὼς, ὁ, desperatus; reprobatus calculo; liberatus in judicio: ab eod. Th.

Ἀπεγνῶ, ῷς, ῷ, rejecerim, a. 2. sub. act.

Ἀπεγνὼς, ῶσα, ὸν, qui rejecit, a. 2. part. act. ab ἀπεγνώσκω, rejicio, quasi ab ἀπεγνόω, ῶ, vel ἀπόγνωμι.

Ἀπεγνόμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui dentes ætatis indices amisit, ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐγνώσθη. a. 1. sing. præt. pass. verbi ἀπογινώσκω, rejicio.

Ἀπέγνωσις, εως, ἡ, desperatio.

Ἀπεγνώστης, ου, ὁ, desperator.

Ἀπογονᾶ, Dor. pro -νὴ, ῆς, ἡ, posteritas.

Ἀπόγονα, τὰ, fœcunda, orta, oriunda, nom. pl.

Ἀπογονὴ, ῆς, ἡ, propago: ab

Ἀπόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ortus, oriundus; & subst. nepos, posterus. Ex ἀπὸ, & γίγνομαι, præt. m. verbi γινόμαι, nascor.

Ἀπεγραΐζω, senectutem aufero, juvenilem reddo. Th. γραῖα, ας, ἡ, anus, vetula.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio, conscriptio, recensio, enumeratio.

Ἀπογράφομαι, describor: item nomen profiteor: perf. p. ἀπογέγραμμαι, conscriptus fui. a. 1. ἀπεγράφθην, ης, η. a. 1. m. ἀπεγραψάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, exemplum libri, vel tabulæ, descriptum, exscriptum, descriptio, imago. ex ἀπογράφω, describo.

Ἀπόγραφος, ου, ὁ ἢ ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar effictus.

Ἀπογράφω, in tabulas refero, describo, imperf. ἀπέγραφον. f. ψω. p. ἀπογέγραφα. a. 1. ἀπέγραψα. a. 1. sub. ἀπογράψω, ῃς, ῃ.

Ἀπογυόω, ῶ, enervo, membra debilito, dearruo, delumbo. f. ώσω. p. ἀπογεγύωκα. a. 1. sub. ἀπογυώσω, ῃς, ῳ. Ex ἀπὸ, & γυῖον, ῶ, frango membra. Th. γυῖον, τὸ, membrum.

Ἀπογυμνάζομαι, exerceor, me exerceo: ab ἀπὸ, & γυμνάζομαι. Them. γυμνὸς, ὁ, nudus.

Ἀπογυμνόω, ῶ, nudo, denudo. f. σω. a. 1. part. pass. ἀπογυμνωθὲὶς, εῖσα, ἐν, denudatus. Ab ἀπὸ, & γυμνόω, ῶ, denudo. Th. γυμνὸς, ὁ, nudus.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio: a. 2. sing. præt. pass. verbi ἀπογυμνόω, ῶ, denudo.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effœminatio. Th. γυνὴ, ἡ, mulier, fœmina.

Ἀπογωνιόομαι, ῶμαι, in angulum me colligo. inf. præs. ἀπογωνιοῦσθαι. ex ἀπὸ, & γωνιόομαι, ῶμαι. Th. γωνία, ἡ, angulus.

Ἀπόδα, τὸν, pedibus carentem: acc. sing. ab ἄπους. Th. πούς, pes. Est & ἄποδα, nom. neut. plur.

Ἀποδαίζομαι, divido, distribuo, partior, impertio. f. 1. δάσομαι. & Poet. δάσσομαι. f. 1. inf. ἀποδάσασθαι, & ἀποδάσσασθαι, distributum esse. Th. δαίω, divido.

Ἀποδαιμονίζω, ab Hesych. furo, insanio: ex ἀπὸ, & δαίμων, unde δαιμονίζομαι, a Dæmonio vexor.

Ἀποδαίω, comburo: ex ἀπὸ, & δαίω, uro.

Ἀποδάκνω, demordeo, præmordeo, ex ἀπὸ, & δάκνω, mordeo.

Ἀποδάκρυ, idem ac δάκρυον, lacryma.

Ἀποδακρυτικὸν, τὸ, medicamenta lacrymas moventia. Ex ἀπὸ, & δακρύω, lacrymor. Th. δάκρυ, τὸ, lacryma.

Ἀποδακρύω, lacrymis prodo, illacrymo. f. ύσω. p. κα. a. 1. ἀπεδάκρυσα, ας, ε.

Ἀποδαμεῖν, Dor. pro ἀποδημεῖν, peregre proficisci.

Ἀπόδαμος, ὁ, Dor. pro ἀπόδημος, peregre agens.

Ἀποδαρθεῖν, idem ac δαρθεῖν· vide ἀποδραθεῖν, dormisse.

Ἀποδάσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tributum pendit; & tributum, cujus fit divisio: item, quod pro parte, seu portione, alicui cedit.

Ἀποδασμὸς, ὁ, divisio, partitio, pars, portio. a. 1. sing. præt. ind. verbi ἀποδάζομαι, impertior, divido.

Ἀποδάσσασθαι, & ἀποδάσσεσθαι, distributurum esse, Poet. pro ἀποδάσασθαι, vel εσθαι, f. 1. & a. 1. inf. verbi ἀποδαίζομαι, divido.

Ἀποδαυλίζω, titione dedolo, vel contundo: item contundo: ex ἀπὸ, & δαυλὸς, Æol. pro δαλὸς, ὁ, titio. Th. δαίω, uro.

Ἀποδαυλίζω ξύλῳ, Eurip. dixit profuse tundo, vel contundo; i. e. percutio.

Ἀποδέδεγμαι, exceptus sum, perf. pass. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι, excipio.

Ἀποδεδεγμαι, demonstratus, approbatus sum, perf. pass. & part. ἀποδεδεγμένος, η, ον, demonstratus, approbatus: ab ἀποδείκνυμι, ascendo.

Ἀποδεδειλιακότως, timide, meticulose, eorum more, qui conciderunt animo: adv. ab

Ἀποδεδειλιακὼς, ῶς, ὸς, timidus, part. præt. act. verbi ἀποδειλιάω, ῶ. Th. δειλὸς, ὁ, miser, timidus, ignavus.

Ἀποδέδεκται, æstimatur, censetur, 3. sing. præt. ind. verbi ἀποδέχομαι, excipio.

Ἀποδεδοκιλασμένοι, οἱ, rejecti; e Senatu, vel ordine moti; præteriti, οἱ ἀμνημόνευτοι dicuntur; ut præteriti Senatores a censoribus, quorum meminit Festus. In exercitu quasi rejectanei; Xen. l. 6. Pæd. ab ἀποδοκιμάζω, reprobo.

Ἀπόδεδομαι, redditus sum, præt. pass. & ἀποδέδωκα, reddidi, præt. act. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδέδρακα, ας, ε, aufugi, & in 3. plur. ἀποδεδράκασι, præter. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, aufugio. Th. δράω, facio.

Ἀποδεής, έος, ὁ ἢ ἡ, inferior, vacuus, cui aliquid deest: ex ἀποδέω, absum. Th. δέω, egeo.

Ἀποδεῖ, deest, deficit, abest; impers. ab eodem Th.

Ἀποδειδίττω, ίσσω, & Ἀποδειδίσσομαι, ίσσομαι, deterreo. imperf. ἀπεδειδισσόμην, ου, ετο. Ab ἀπὸ, & δειδίττω, terreo. Th. δείδω, rimeo.

Ἀποδείκνυμι, ostendo, ostento, demonstro, probo. præs. part. act. ἀποδεικνὺς, ῦσα, ὺν, præ se ferens. præs. inf. ἀποδεικνύσθαι. a. 1. act. ἀπέδειξα, ας, ε. a. 2. inf. act. ἀποδεῖξαι, Jon. ἀπόδειξαι. perf. ind. pass. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, approbatus. Th. δείκνυμι, vel δεικνύω, ostendo.

Ἀποδεικτικὸς, ὴ, ὸν, demonstrativus.

Ἀποδεικτικῶς, demonstrative.

Ἀποδεικτὸς, ὴ, ὸν, ἡ, demonstrabilis, probabilis, a 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι, ostendo.

Ἀποδειλιάζω, reformido.

Ἀποδειλίασις, εως, ἡ, ignavia. Ex ἀπὸ, & δειλιάω, ῶ. Th. δειλὸς, timidus, ignavus.

Ἀποδειλιάω, ῶ, præ timore refugio, reformido. f. άσω. p. ἀποδεδειλίακα, cujus part. ἀποδεδειλιακὼς, υῖα, ὸς. unde adv. Ἀποδεδειλιακότως, timide.

Ἀποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαν, f. 1. inf. act. ab eodem Th.

Ἀποδεῖν (i. e. ἀπολείπεσθαι) deficere, derelinqui, inferiorem esse: ab ἀποδεῖ, deficit.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, Jon. ἀπόδειξις, demonstratio, declaratio, probatio: item specimen: a. 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι, ostendo.

Ἀποδειπνέω, ῶ, cœnam finio. Athen. l. 14. ab ἀποδειπνῶν, qui cœnas finiit.

Ἀποδειπνῶν, ῶσα, ὸ καὶ ἡ, qui cœnam finiit, qui cœnatus est; qu. ὁ ὧν ἀπὸ τοῦ δείπνου; vel incœnatus. ex ἀπὸ pro ἀ priv. & δεῖπνον, τὸ, cœna.

Ἀποδείρειν, Jon. pro ἀποδέρειν, excoriare, inf. præs. verbi ἀποδέρω, excorio.

Ἀποδειροτομέω, ῶ, obtrunco, cervicem abscindo, decollo; item abscindo a cervice. f. ήσω. p. κα. a. 1. ἀπεδειροτόμησα, ας, ε, f. 1. inf. ἀποδειροτομῆσαι, ab ἀπὸ, δειρὴ, Jon. pro δέρη, & τέτμω, præt. m. verbi τέμνω, seco.

Ἀποδεικνύμενος, ἐίσα, ἐν, demonstratus, approbatus, a. 1. part. pass. ἀποδειχθήσεσθαι, f. 1. inf. pass. verbi ἀποδείκνυμι, ostendo.

Ἀποδεκατόω, ῶ, decimo, decimas accipio; item decimas do. f. ώσω. perf. ἀποδεδεκάτωκα. Ex ἀπὸ, & δεκατόω, ῶ. Th. δέκα, decem.

Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio; a 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδεκατόω, ῶ, decimo.

Ἀποδέκεσθαι, Jon. pro ἀποδέχεσθαι, recipere, præs. inf. verbi ἀποδέχομαι, excipio.

Ἀποδεκτέος, α, ον, ὁ ἢ ἡ, recipiendus, admittendus.

Ἀποδέκτης, ου, ὁ, vel ἀποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, receptor. in nom. pl. ἀποδέκται, & ἀποδεκτῆρες, οἱ, coactores tributorum & vectigalium.

Ἀποδεκτὸς, ὴ, ὸν, dignus, qui admittatur & recipiatur, acceptus, acceptabilis, gratus, probatus. a 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι, excipio.

Ἀποδενδρόομαι, ῶμαι, arboresco. inf. præs. ἀποδενδροῦσθαι. a. 2. ind. ἀπεδενδρώθην, ης, η, cujus part. ἀποδενδρωθεὶς, εῖσα, έν. Ab ἀπὸ, & δενδρόομαι, ῶμαι. Th. δένδρον, τὸ, arbor.

Ἀποδεῖξαι, Jon. pro ἀποδεῖξαι, edere, demonstrare, a. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι. Sic ἀποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος, a. 1. part. m. & sic in aliis.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, Jon. pro ἀπόδειξις, demonstratio.

Ἀποδέομαι, οῦμαι, religor, illigor, præligor, pass. verbi ἀποδέω, Th. δέω ligo.

Ἀποδεῦ βραχύ, paulo minus; ut in Aristot. de mundo, ἡ οἰκουμένη πλάτος μὲν ἐστι βραχὺ ἀποδεῦν τετρακισμυρίων σταδίων, orbis terrarum latitudo paulo minus quadraginta millia stadiorum patet, ab ἀποδεῖ, deest, deficit. Vide ἀποδέω, religo, illigo.

Ἀπόδερμα, ατος, τὸ, cutis, seu pellis detracta, spolium.

Ἀποδερματόω, ῶ, idem ac ἀποδέρω, excorio.

Ἀποδέρω, Jon. ἀποδείρω, excorio. est comp. ex ἀπὸ, & δέρω, excorio. a Th. δέρος, ατος, τὸ, pellis ovina, corium.

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, religatio, a. 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέω, religo. Th. δέω, ligo.

Ἀποδεσμέω, Ἀποδεσμίω, ῶ, & Ἀποδεσμόω, colligo, religo. Ex ἀπὸ, & δεσμὸς, vinculum, quod a 1. sing. præt. ind. pass. verbi δέω, ligo.

Ἀποδεσμὸς, ὦ, ὁ, fasciculus, linteum: item fascia circa caput mulierum, vel earum mammas continens.

Ἀποδεχθεὶς, εῖσα, ἐν, exceptus, a. 1. part. pass. ab

Ἀποδέχομαι, excipio, recipio, admitto: item probo. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι: a. 1. ind. pass. ἀπεδέχθην, ης, η, & in 3. plur. ἀπεδέχθησαν, a. 1. m. ἀποδεξάμην, ω, ατο. a. 2. inf. m. ἀποδέξασθαι. Ex ἀπὸ, & δέχομαι, suscipio, capio.

Ἀποδεχόμενος, η, ον, acceptus, præs. part. ἀποδέχου, accipe, præs. imperat. pass. ab eodem Them.

Ἀποδέω, ῶ, religo, illigo, præligo. in pass. ἀποδέομαι, οῦμαι. Ab ἀπὸ, & δέω, ligo. Et ἀποδέω, ῶ, absum, inferior sum. Unde ἀποδεῖ, abest, deest, deficit. Et ἀποδεὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, inferior, cui deest, vacuus. ex ἀπὸ, & δέω, ego.

Ἀποδήκω, f. ξω, admordeo. insstratum est Thema, ex quo ἀποδάκνω, præmordeo,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερ

deo, sua mutuatur tempora.

Ἀποδηλόω, ῶ, manifestum reddo, declaro: ab ἀπὸ, & δηλόω, ῶ, manifesto. Th. δῆλος, ὁ, manifestus.

Ἀποδημέω, ῶ, absum domo, seu patria, peregrinor, peregre proficiscor. f. ήσω. p. ἀποδεδημηκώ, ας, ε. a. 2. ἀπεδήμησα, ας, ε. a. 1. part. act. ἀποδημήσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ, & δῆμος, ὁ, populus.

Ἀποδημία, ας, peregrinantis absentia, peregrinatio.

Ἀποδημητής, οῦ, ὁ, peregrinator.

Ἀποδημητικός, ὴ, ὸν & ός, ὴ, ὸν & ός, ὁ & ἡ, peregrinari solitus.

Ἀπόδημος, ος, ὁ & ἡ, peregre agens, absens a domo, vel patria. ex ἀπὸ, & δῆμος, ὁ, populus, plebs, vulgus.

Ἀποδημῶν, οντος, ὁ, absens: ab ἀποδημέω, peregrinor.

Ἀπόδια, ας, ἡ, pedum carentia: ab ἄπους: Th. πούς, ποδός, ὁ, pes.

Ἀποδιαιτάω, τῶ, absolvere. a. 1. ἀπεδιαίτησα, ας, ε. Ex ἀπὸ, & διαιτάω, ῶ, vivo, victus ratione utor. Th. δίαιτα, arbitrium.

Ἀποδιασκίλλω, dispesco, arceo, interscpio, divido: ex ἀπὸ, διὰ, & σκίλλω, mitto.

Ἀποδιατρίβω, immoror, tempus consumo: ex ἀπὸ, διὰ, & τρίβω, tero.

Ἀποδιδάσκω, dedoceo: ex ἀπὸ, & διδάσκω, doceo.

Ἀποδιδόειν, ὀῦν, reddere, præs. inf. pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδίδομαι, reddor, retribuor, referor: pass. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδιδρασκίνδα, nomen lusus puerilis, ab aufugiendo ei impositum. In eo enim lusu puerorum unus, clausis oculis, conniver, dum cæteri absistunt & subterfugiunt. Poll. lib. 9. ab ἀποδιδράσκω, aufugio. ex ἀπὸ, & διδράσκω, fugio.

Ἀποδιδράσκω, aufugio. vide in ἀπέδρα. Th. διδράσκω, fugio.

Ἀποδίδωμι, reddo, retribuo, persolvo, do: item interpretor. præs. imperat. ἀποδίδοθι, ότω. præs. infin. ἀποδιδόναι. præs. part. ἀποδιδούς, οῦσα, όν. f. ἀποδώσω, εις, ει. p. ἀποδέδωκα, ας, ε. a. 1. ἀπέδωκα, ας, ε. a. 2. ἀπέδων, ως, ω. a. 2. imperat. ἀπόδος, ἀποδότω, solve, 2. pl. ἀπόδοτε. præs. opt. ἀπ. διδοίην, ης, η. a. 2. opt. ἀποδοίμι, ης, η, (Att. ἀποδοίην) & in pl. per Sync. ἀποδοῖμεν, οιτε, οιεν. præs. sub. ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. sub. ἀποδῶ, ῷς, ῷ, præs. inf. ἀποδιδόμεν, & ἀποδιδόεν, ὸν. a. 2. inf. ἀποδοῦναι, & ἀποδόμεναι, præs. part. ἀποδιδούς, οῦσα, όν. aor. 2. part. ἀπόδους, οῦσα, όν. præs. passiv. Ἀποδίδομαι, reddor, retribuor. impers. ἀποδιδόμην, σο, το. perf. pass. ἀποδέδομαι. plusq. perf. ἀπεδεδόμην. a. 1. ἀποδοθῶ. f. 1. ἀποδοθήσομαι. paulo post fut. ἀποδεδόσομαι. præs. imperat. ἀποδίδοσο, ὀσθω. præs. opt. ἀποδιδοίμην, οιο, οιτο. præs. sub. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται. perf. sub. ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται. præs. inf. ἀποδιδόσθαι. a. 1. inf. ἀποδοθῆναι. præs. part. ἀποδιδόμενος, η, ον. a. 1. m. ἀποδόμενος. a. 2. med. ἀποδόμην, ορο, οτο, vendidi. a. 1. imperat. m. ἀπόδοσο, όσθω. a. 2. opt. m. ἀποδοίμην, οιο, οιτο. a. 2. sub. m. ἀποδώμαι, ῷ, ῶται. a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι. a. 1. part. m. ἀποδόμενος, η, ον. Th. δίδωμι, do.

Ἀποδίεσμαι, separor: idem significat, ac χωρίζομαι, & est pass. ab act. sequente

Ἀποδίεσμι, & Ἀποδιέω, dirimo, distinguo; item intervallo sejungor: ex ἀπὸ, διὰ, & ἵεσμι, sto.

Ἀποδικάζω, absolvo: oppon. κατηδικάζω. Ab ἀπὸ, & δικάζω, discepto. Th. δίκη, judicium.

Ἀποδικέω, ῶ, causam meam defendo: ex ἀπὸ, & δίκη, causa.

Ἀποδινέω, ῶ, devolvo: ex ἀπὸ, & δινέω, ῶ. Th. δίνη, ἡ, vortex.

Ἀποδίομαι, idem ac Ἀποδίω, expello.

Ἀποδιοπομπέω, -ῶ, & Ἀποδιοπομπεύομαι, -οῦμαι, ablego, procul amando, depello, expio. præs. inf. ἀποδιοπομπεύειν, h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τῶν ἀποτροπαίων Διός. Ex ἀπὸ, & διοδομέω, ῶ, quod a Διὸς, & πομπὴ, a πέμπω, mitto.

Ἀποδιοπόμπησις, ἐως, ἡ, piaculare sacrificium a præced.

Ἀποδιορίζω, segrego suis limitibus, finium separo. f. ίσω. p. ἀποδιώρικα. Ex ἀπὸ, διὰ, & ὁρίζω, termino. Th. ὅρος, terminus.

Ἀποδισκεύω, discum dejicio, in disci morem dejicio: ex ἀπὸ, & δίσκος, discus.

Ἀποδιφθογγόω, ῶ, in dipthongum conflo. inde

Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, in dipthongum conflatio: ex ἀπὸ, & διφθογγος, diphthongus, duarum vocum sonus. Th. φθόγγομαι, loquor, sono.

Ἀποδίω, expello: a δίω, pro διώκω, persequor.

Ἀποδιώκω, alicunde expello. inde

Ἀποδίωξις, εως, ἡ, expulsio: ab ἀπὸ, & διώκω, persequor.

Ἀποδοθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. ἀποδοθῆναι, a. 1. pass. inf. ἀποδοθήσεσθαι, f. 1. inf. pass. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδοκέω, displicere. Ἀποδοκῶ res Herodoto dicitur, quæ censetur non facienda. Th. δοκέω, existimo.

Ἀποδοκιμάζω, vel Ἀποδοκιμέω, ῶ, improbo, non approbo, reprobo, rejicio. f. άσω. præs. ἀποδεδοκίμακα. aor. 1. ἀπεδοκίμασα. Ἀποδοκιμάζομαι, improbor, rejicior. pers. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. a. 1. pass. ἀπεδοκιμάσθη. a. 1. inf. pass. ἀποδοκιμασθῆναι. a 2. sing. præt. ind. fit

Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio.

Ἀποδόκιμος, ος, ὁ & ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus. ex ἀπὸ, & δόκιμος. Th. δοκέω, existimo.

Ἀποδοκιμασμένοι, οἱ, erant in exercitu quasi rejectanei. Xenoph. l. 6. Pædiæ.

Ἀποδοκιμαστέος, ὁ, reprobandus. ab ἀποδοκιμαζω, reprobo, rejicio.

Ἀποδόμεναι, reddere, a. 2. inf. Æol. pro ἀποδοῦναι. ἀποδόμενος, η, ον, aor. 2. part. m. ἀπόδυναι. a. 2. inf. ἀπόδυ, ἀποδύτω, in plur. ἀπόδυτε, a. 2. imperat. act. ἀποδύσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδύντωσις, εως, ἡ, sordium circa dentes purgatio: ex ἀπὸ, & ὀδὰς, dens.

Ἀπόδυτε, ἀποδύτω, reddite, a. 2. imperat. & in plur. ἀπόδυτε. ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδύς, ὑ, ἡ, Jon. pro ἀφοδος, abitus, discessus, digressus, reditus. Th. ὁδὸς, via.

Ἀποδὼς, ῶ, pedibus carentis, gen. sing. ab ἄπους. Th. πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ἀποδώσιμος, ος, ὁ & ἡ, qui reddi, aut restitui debet: ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀπόδωσις, εως, ἡ, redditio, retributio, persolutio. a 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι, do.

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor.

Ἀποδοτικὸς, ὴ, ὸν, retributorius.

Ἀπόδυκος, ος, ὁ & ἡ, ex servo genitus: ex ἀπὸ, & δοῦλος, servus.

Ἀποδοῦναι, reddidisse, a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium.

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admissio, approbatio, commendatio: ab ἀποδέχομαι, recipio.

Ἀποδοχμόω, ῶ, obliquo, incurvo. a. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, inflectens, incurvans. a. 1. inf. ἀποδοχμώσαι, inflexisse, incurvasse. ex ἀπὸ, & δοχμόω, ῶ, flecto. Th. δόχμος, ου, ὁ, obliquus.

Ἀπόδρεγμα, ατος, τὸ, quod manu alicunde carpitur: a 1. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπω, vel τω, decerpo.

Ἀποδραθεῖν, per Metaplasmum pro ἀποδαρθεῖν, dormisse, a. 2. inf. verbi ἀποδαρθάνω, dormio.

Ἄποδραθι, aufuge, a. 2. imperat. act.

Ἀποδράθω, ης, η, aufugerim, a. 2. opt.

Ἀποδρὰς, ἄσα, ἄν, qui, vel quæ aufugit, part. a. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπέδρα per Sync. pro ἀπέδρασα, ab ἀποδράω, aufugio.

Ἀπόδρασα, ας, ε, aufugerim. a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω, aufugio.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, desertio: a 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράω, aufugio.

Ἀπόδρασις στρατεύειν, desertio aciei, detrectatio militiæ.

Ἀποδρέπτω, vel ττω, & ἀποδρέπτομαι, vel -ττομαι, decerpo: ab ἀπὸ, & δρέπτω, vel ττω, prehendo, pugnis urgeo.

Ἀποδρὰς, ῶ, fugio, effugio, aufugio. f. ἀποδράσω. p. ἀποδέδρακα. a. 1. ἀπέδρασα. & per Sync. ἀπέδρα, unde part. ἀποδρὰς, ἄσα, ἄν, qu. ab ἀπυδράμε. a. 1. opt. Æol. ἀποδράσειε, ας, ε. a. 2. ind. ἀπέδρᾱν, & opt. ἀποδραίην. aor. 2. imperat. ἀπέδρατε. a. 2. inf. ἀποδρᾶναι. Ab ἀπὸ, & δρᾶω, facio, perpetro.

Ἄποδρεπε, decerpe, præs. imperat. act. ab ἀποδρέπω, decerpo. f. ψω, p. φα. præs. pass. ἀποδρέπομαι. Ex ἀπὸ, & δρέπω, decerpo, colligo, vindemio.

Ἀποδρῳὰς, ως, ἡ, decerptio, collectio fructuum: a 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπω, decerpo.

Ἀποδρᾶναι, Jon. pro ἀποδρᾶναι, aufugisse. a 2. inf. verbi ἀποδράω, aufugio.

Ἀπόδρασις, ἡ, Jon. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga.

Ἀποδρομεῖν, ε, ἐ & ἡ, qui recurrit, cursu revertens; item cursu inferior: a præt. m. verbi ἀποτρέχω, recurro.

Ἀπὸ δρυὸς, ἡ ἀπὸ πέτρης, adagium erat in ignobiles, & genere obscuros, quos terra natos vocat Cicero. Antiqui in sylvis degebant glande vescentes, sæpeque infantes in speluncis, & sub quercubus exponentes. Hom. Odyss. τ.

Ἀποδρύπτω, dilacero, dilanio, discerpo. excorio. præs. inf. act. ἀποδρύπτειν. ex ἀπὸ, & δρύπτω, lacero unguibus.

Ἀποδρύω, idem ac ἀποδρύπτω. præs. inf. act. ἀποδρύφειν. præs. opt. ἀποδρύφοιμι, οις, οι. a. 1. sub. ἀποδρύψω, in 3. plur. ἀποδρύψωσι, a. 1. ind. pass. ἀπεδρύθη, ης, η. Th. idem.

Ἀποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, fugio.

Ἀποδρώην, præs. opt. Att. pro ἀποδραίην, aufugerem: ab eod. Th.

Ἀποδύομαι, f. ύσομαι, exuo: ut ἀποδύεσθαι τὸ γῆρας, exuere senectutem: item excutio; ut latine dicimus exuere pudorem, obsequium: item suscipio, & aggredior, instituoque agere. Aristoph. etiam passive dixit in Plur. ἀποδύεσθαι μεθ' ἡμέραν, exuor interdiu. ab activ. ἀποδύω, exuo.

Ἀποδύρομαι, lamentor, graviter conqueror: ex ἀπὸ, & δύρομαι, lugeo, lamentor.

Ἀποδύς, ῦσα, ὰν, exutus, part. præs. ἀποδῦσαι, exuere, spoliare, a. 1. act. inf. ἀποδυσάμενος, η, ον, resolvens, a. 1. part. m. ab ἀποδύω, exuo.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipia actio exuendi, vestimentorum depositio: a 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδύω, exuo.

Ἀποδυσπετέω, ῶ, stomachor, ægre fero, impatienter agitor: item renitor, resisto: ex ἀπὸ, δὺς, & πέτω. Them. πίπτω, cado.

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia: a 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδυσπετέω, ῶ, stomachor, ægre fero.

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus, ubi vestimenta exuuntur: ab ἀποδύομαι, exuor.

Ἀποδύω, vel Ἀπόδυμι, exuo. f. ἀποδύσω. p. κα. præs. pass. Ἀποδύομαι. plusq. perf. ἀποδεδύμην, & in 3. plur. ἀποδέδυντο. Ex ἀπὸ, & δύω, induo.

Ἀποδῶ, ῷς, ῷ, reddidero, aor. 2. subj. act. & ἀποδώσω, εις, ει, reddam, retribuam, in 1. plur. ἀποδώσομεν, fut. 1. ind. &

Ἀποδῶ, ῷς, ῷ, reddidero, retribuero, 2. 2. opt. Att. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀπόδων, ῶν, pedibus carentium, gen. plur. ab ἄπους. Th. πούς, ποδὸς, pes.

Ἄποιμι, dicitur Poetice pro ἄπειμι, absum.

Ἄπολλε, pro ἀπόλεσε, a. 2. imperat. act.

Ἀπολαθεῖν, refutare, a. 2. inf. act. sic ἀπέπιθον, Poet. a. 2. ind. pro ἀπέπιον.

ἀποκτείνω, a. 2. sub. act. ab ἀπό, & κτείνω, dico.
Ἀποκύνυμι, exuo, spolio: ex ἀπό, & ἔνυμι, induo.
Ἀπολογέω, separo, prohibeo, coerceo: apud Poetas est pro seq. ἀποείργω, & ἀπείργω, arceo, dirimo.
Ἀποείργω, Poet. pro ἀπείργω, ab ἀπέργω, arceo, dirimo. Th. ἔργω, coerceo.
Ἀποέρσω, abreptum, aut deglutitum perdo: ex ἀπό, & ἔρσω, pereo.
Ἀπόερσα, ας, ε, corrupit, a. 1. Æol. fine augmento, ab ἀποέρσω. Th. ἔρσω, perdo. f. 1. Æol. ἔρσω. Hinc ἀποίρσω, pro ἀπόρσω, f. 1. Æol.
Ἀποζάω, ῶ, vitam quoquomodo ago, & per inopiam traduco & prorogo; parce ac tenuiter vivo: ut in Hom. ὅσσον ἀποζῆν, quantum victui supperteret: (dicitur & hoc διαζῆν, apud Platonem) & in Luciano, ἀποζῶντες ἐκ τῆς μισθαρνίας, mercede viventes. ex ἀπό, & ζάω, vivo.
Ἀπόζεμα, τό, decoctum: ut apud Dioscoridem ἀπόζεμα ὀριγάνου, origani decoctum; origani cocti, seu fervefacti succus, vel jus. ab ἀποζέω, fervefacio. Th. ζέω, ferveo.
Ἀποζέννυμι, idem ac ἀποζέω, fervefacio.
Ἀποζέννυμαι, fervefio: unde ἀποζεσθεὶς, fervefactus. est pass. ab act. ἀποζέω, fervefacio: ex ἀπό, & ζέω, ferveo.
Ἀποζεύγνυμι, f. ξω, ἐξ ἀποζέυγνυ, disjungo, fejungo, divido: ex ἀπό, & ζεύγνυμι, jungo.
Ἀπόζω, parce, ac tenuiter vivere.
Ἀποζέω, redoleo: ex ἀπό, & ὄζω, oleo.
Ἀποζωγραφέω, effingo, depingo: ex ἀπό, & ζωγραφέω, ad vivum exprimo, describo.
Ἀποζωστίω, recinctum, exarmatum, exauctoratum esse, aor. 1. infin. pass. ab
Ἀποζωστόω, vel ἀποζώννυμι, discingo, zona privo ex ἀπό, & ζώνυμι, cingo.
Ἀποθάλλω, defloresco. f. 1. ind. act. ἀποθαλῶ. aor. 1. ind. ἀπέθηλα. ας, ε. præt. ind. act ἀποτέθηλκα. p. pass. ἀποτέθηλμαι. Ex ἀπό, & θάλλω, floreo.
Ἀποθανέω, a. 2. inf. ἀποθανεῖν, ης, η, a. 2. sub. act. ἀποθανόντος, & in f. g. ἀποθανόσης, gen. fing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, morior.
Ἀποθανέομαι, Jon. pro ἀποθανοῦμαι, vel Att. ἀποθανοῦμαι, 2. fing. f. 2. m. verbi ἀποθνήσκω, morior.
Ἀποθανεῖσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, mortua, a. 2. part. act. f. g. vide ἀποθανέω.
Ἀποθαρσέω, & Ἀποθαρσύω, confido, magnopere fido: ex ἀπό, & θαρσέω, audeo.
Ἀποθωμαίζω, demiror, fuspicio. Herodot. ἀποθωμαίζω τὰ λεγόμενα, ad verba ftupefio. ex ἀπό, & θωμαίζω, miror.
Ἀποθεάομαι, despicio: ex ἀπό, & θεάομαι, video.
Ἀποθεάζω, numine divino afflor: Philo. ex ἀπό, & θεάζω, divinum quendam inftinctum immitto: a θεός, divinus.
Ἀποθεμελιόω, fundamenta deftruo: ex ἀπό, & θεμελιόω, jacio fundamentum, ftabilio.
Ἀποθέμενος, η, ον, depofitus, a. 2. part. m. ἀποθέσθαι, deponere, rejicere, a. 2. inf. m. ab ἀποτίθημι. ex ἀπό, & τίθημι, pono.
Ἄποθεν, longe, feorfum, eminus, extra, procul. Unde ὁ ἄποθεν, remotus: adv. ab ἄπο, longe, procul.
Ἄποθεος, ὁ, qui fine Deo eft, impius, ἄθεος, ἐκτὸς θεοῦ. Sophocl. in Thyeft. ex ἀπό, & θεός, Deus.
Ἀποθεόω, ῶ, ex homine Deum facio; in Deos, feu Divos refero; homini divinos honores tribuo. Plut. & ἀποθεοῦσθαι inter Deos referri. ἀποθέωσις, ἡ, inter Deos relatio; divinorum honorum attributio; confecratio. ex ἀπό, & θεόω, Deum facio; a θεός, Deus.
Ἀποθεραπεία, ἡ, cultus, veneratio; item cura poft remedia vehementiora; vel curatio poft exercitationem adhibita.
Ἀποθεραπεύω, curo, fano, colo: ex ἀπό, & θεραπεύω, delinio: fervio, colo.
Ἀποθερίζω, fpicas decutio, demeto: ex ἀπό, & θερίζω, meffem facio, meto.
Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depofitio, a. 2. pert. fing. præt. ind. paff. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, pono.
Ἀποθεσπίζω, vaticinor: ex ἀπό, & θεσπίζω, divino, vaticinor.
Ἀπόθεστος, ος, ὁ, ἡ, abjectus, neglectus, cujus defiderio non tenemur, ex α & ποθεστὸς, quod a ποθέω, ῶ, defidero. Th. πόθος, ὁ, defiderium.
Ἀποθέτου, οἱ, vel οἳ, in Laconico agro prope Taygetum montem, qui Spartam terræ motu oppreffit, erat locus quidam præruptus & profundus, in quo exponebant parrus informes & degeneres. Plut. in Lyc.
Ἀποθεσπικὸν, ὁ, deponendi vim habens, deponens: ut ἀποθεσπικὸν ῥῆμα, apud Grammaticos, deponentia verba & ἀποθεσπικὸν ἐπίρρημα, adverbium deponendi, id eft, concedendi: quum conceditur, & quafi deponitur id, quod nil obftat: ut ἔστω, Gaza l. 4. ab ἀποτίθημι, amoveo, dimitto.
Ἀπόθετος, ος, ὁ, ἡ, idem ac πρόθετος, repofititius: qui reponi & recondi foleat in apothecis: ut καρπὸς ἀπόθετος. Poll. l. 1 Item repoftus, reconditus; Plut.
Ἀποθησόμενος, η, ον, curfu difceffurus, f. 1. part. m. ex
Ἀποθέω, curro, f. θεύσομαι: ex ἀπό, & θέω, curro.
Ἀποθεωρέω, longe profpecto, fpeculor: ex ploro; diligenter animadverto. ex ἀπό, & θεωρέω, contemplor, animadverto.
Ἀποθίωσις, εως, ἡ, confecratio, relatio inter Deos, ab ἀποθεόω, inter Deos refero.
Ἀποθήκη, ης, ἡ, horreum. nomin. pl. ἀποθῆκαι, ὦν. ab ἀποτίθημι, depono, in a. 2. act. ἀπέθηκα, depolui; quod in horreo deponantur fruges.
Ἀποθηλασμὸς, ὁ, exuctio, feu fuctus, ex ἀπό, & θηλασμὸς, ὁ, lactatio, vel lactis hauftus; a θηλάζω, lacto, ubera fugo.
Ἀποθηλύνω, f. υνῶ, effœmino, emollio: ex ἀπό, & θηλύνω, effœmino. a Th. θῆλυς, εος, ἡ, fœmina.
Ἀποθηριόω, ῶ, effero; efferatum reddo. Item ad feritatem, feu erudelitatem incito. ex ἀπό, & θηρίον, a fenam naturam verto. a θηρίον, τὸ, fera, beftia.
Ἀποθηρίωσις, ἡ, efferatio, feritas: verbale ab ἀποθηριόω, effero.
Ἀποθησαυρίζω, recondo, congero pro thefauro. f. ίσω. p. ἀποτεθησαύρικα. a θησαυρίζω, condo thefaurum; quod a θησαυρὸς, thefaurus.
Ἀποθήσομαι, feponam, f. 1. m. ex ἀποτίθημι, fepono.
Ἀπόθητος, ος, ὁ, non concupitus; ὁ μὴ ποθούμενος, ὃς μὴ φιλεῖται. ex α priv. & ποθέω, concupifco.
Ἀποθινόω, ῶ, cumulo; feu aggere obftruo; exaggero; ex ἀπό, & θὶς, aut θὶς, ινός, acervus, cumulus, agger. Unde θινώδης, aggere obftrui.
Ἀπόθλασμὸς, ὁ, fractio, defractio, fractura: ex ἀπό, & θλάω, frango, collido.
Ἀποθλίβω, opprimo, exprimo: item elido: & interdum fignificat affligo vehementer. f. ψω, p. ἀποτέθλιφα. Ex ἀπό, & θλίβω, ftringo, comprimo, frango.
Ἀπόθλιμμα, τος, τὸ, fuccus expreffus.
Ἀπόθλιψις, ἡ, elifio, expreffio. Item afflictio, calamitas. ab ἀποθλίβω, exprimo.
Ἀποθνήσκοι, 3. fing. opt. præf. ἀποθνήσκοντα, τὸν, acc. fing. part. præf. ab
Ἀποθνήσκω, morior. f. 2. m. ἀποθανοῦμαι. p. ἀποτέθνηκα. a. 2. ἀπέθανον. a. 2. fub. ἀποθανὼν, ὄντος, ὄντι, ὄντα, ὄντε, ὄντοιν, ὄντων, ὄντοις, ὄντας, ὄντε, ὄντοιν. a. 2. part. ἀποθανὼν, οῦσα, ὸν. Th. θνήσκω, morior.
Ἀποθορεῖν, defilire. Th. θόρω, falio, infilio.
Ἀποθρῶσκω, 3. plur. præf. ind. ab ἀποθρώσκω, ponor.
Ἀποθρασύνομαι, audax fio: ex ἀπό, & θρασύνομαι, audeo, ferocio.
Ἀπόθρυμμα, τος, τὸ, fractura, perfractio. Item friatura, & comminutio, apud Ariftot. ex ἀπό, & θρύω, fut. ύσω, frango, collido, frio.
Ἀποθρύω, contringo, effringo, perfringo, difrumpo.
Ἀποθρηνέω, ῶ, vehementer lugeo, feu lamentor: ex ἀπό, & θρηνέω, lamentor.
Ἀποθριδίζω, idem ac θριδίζω, folia fici arboris colligo: quod a θρίδιον, τὸ, folium fici.
Ἀποθρίζω, pro ἀποθερίζω, demeto.
Ἀπόθριξ, ὁ, impubes, ἀνήβος; vel depilis, carens pilis; ἄθριξ. Unde ἀποτριχάω, ῶ, οῖ, impuberes. ex ἀπό priv. & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.
Ἀπόθρονος, ὁ, a throno veniens: ut ἀπόθρονον ἀγγέλου, apud Nazianz. a fedibus gloria emanans. ex ἀπό, & θρόνος, ὁ, thronus.
Ἀποθρύπτω, frango deliciis, & luxu: ex ἀπό, & θρύπτω, comminuo, mollio.
Ἀποθρώσκωσιν, defiliant, 3. plur. præf. fub. ab
Ἀποθρώσκω, defilio, refilio, exfilio: ex ἀπό, & θρώσκω, fallio, curro, cado.
Ἀποθυμόω, ῶ, idem ac ἀθυμέω, exanimor, difcrucior.
Ἀποθυμίασις, ἡ, evaporatio, exhalatio: ex ἀπό, & θυμιάω, vapore.
Ἀποθυμιάω, ῶ, evaporo, exhalo, vel odorem cieo.
Ἀποθύμιος, ος, ὁ, ἡ, ingratus animo, invifus; ab ἀπό, & θυμὸς, ὁ, mens, quafi diverfus a mente.
Ἀποθωυτίζω, expugno, repudio, decipio: ex ἀπό, & θωυτίζω, pugno ftimulo; fcil. ut pifcator thunnum tridente; a θυννος, thynnus, nomen pifcis prægrandis.
Ἀποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio. Heſych. ex ἀπό, & θυρόω, foribus munio.
Ἀποθυσάνιον, τὸ, dicebatur genus quoddam poculi, fic dictum, vel quod aliquem ufum haberet ἐν τοῖς θυσίαις, in facrificiis, vel a nomine θύσανος, ὁ, vel θύσανον, τὸ, fimbria, nodus.
Ἀποθύω, polluceo, in facrificia abfumo. Item dico, confecro: ex ἀπό, & θύω, facrifico.
Ἀποίητος, ος, ὁ, fine arte factus: ex α priv. & ποιέω, facio.
Ἀποικέω, ῶ, aliunde habitatum venio; migro in coloniam. f. ήσω.
Ἀποικία, ας, ἡ, colonia.
Ἀποικίζω, in coloniam deduco: paff. ἀποικίζομαι, in coloniam deducor. præt. paff. ἀφοίκισμαι, a cujus 1. perf. fing. fit ἀποικισμὸς, ὁ, ὁ, coloniæ deductio. part. præt. paff. ἀποικισμένος, η, ον, in coloniam deductus. a. 1. ind. paff. ἀπῳκίσθην, ης, η, cujus part. ἀποικισθεὶς, ῆσα, ἐν. ab ἀπό, & οἶκος, domus.
Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, & ἄποικος, ὁ, colonus, in coloniam aliquam miſſus: ex ἀπό, & οἶκος, domus. Hinc ἀποικίσω, colonos aliquo mittere, a. 1. inf. verbi ἀποικίζω, in coloniam deduco.
Ἀποικοδομέω, devaſto, demolior, diruo: ex ἀπό, & οἰκοδομέω, ædifico, extruo.
Ἀποικονομέω, res domeſticas diſpenſo, adminiſtro: ex ἀπό, & οἰκονομέω, curam habeo rei domeſticæ.
Ἀποικονόμησις, ἡ, diſpenſatio. ἀποικονομία, idem; ſed interdum τῇ οἰκονομίᾳ oppoſitur.
Ἀποικτίζω, five οἰκτω, miſereor, & defleo, five defleo miſerabiliter. Item conqueror. ex ἀπό, & οἰκτίζω, -ομαι, miſereor.
Ἀποιμώζω, ejulo, lamentor. Item defleo, deploro. ex ἀπό, & οἰμώζω, ploro.
Ἀποινᾶν, redimere, præſ. inf. ab ἀποινάω, ῶ. Th. ἄποινα, τὰ, pretium redemptionis.
Ἀποίνασθαι, præmium pro re aliqua reportare & aſſequi: apud Eurip. ſed expoſ. etiam, pecuniam exigere pro re quadam, pecuniam colligere, i. e. χρήματίζεσθαι; quo ſenſu dicitur etiam ἀποινᾶσθαι, quaſi ab act. ἀποινάω, i. q. ἀποινάω pro ἀποινάω, redimo.
Ἀποινάω, pœnæ debitæ eximo, redimo; pecuniam exigo. apud Demoſt. ἄποινα, ὦν, pœnæ; apud Plat. de leg. ſic autem erit quaſi ab ἀπὶ; unde σφηκὶ ἀπιὼν, i.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ε. ποινὰι ἀντὶ σφαχῆς. Item veteres quoque pecuniam sic vocabant, cujus usus est & in compensatione rerum, quemadmodum pœna in compensatione delicti: vel ἄποινα, quasi ἄφοινα, munera, quæ dantur ἕνεκα φόνου, causa necis.

Ἄποινον, τὸ, pretium, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, ne sit ferenda; seu quo pœna debita luitur, aut pensatur. Iliad. φ. Item pretium liberationis. Iliad. α, & ω. atque sic erit ab α priv. & ποινὴ, ἡ, pœna.

Ἄποινος, ον, ὁ, sine qualitate, qualitatis expers: ex α priv. & ποῖος, quis, qualis.

Ἀποίσετον, f. 1. dual. auferent, ab ἀποφέρω, aufero. f. ἀποίσω. a. 1. ἀπενεγκα. Th. φέρω, fero.

Ἀποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, auferam, f. 1. verbi ἀποφέρω, aufero. Th. φέρω, fero.

Ἀποίχρεται, abeo, abfisto, decedo; & in Epigr. l. 1. ἀποιχόμενος βιότοιο, exp. qui excessit a vita. Item absum, peregre scil. profectus: aut simpliciter absum. sed part. ἀποιχόμενος, absens, Odyss. κ, ξ, & φ. exponitur etiam defunctus, mortuus: Plut. in Anton. ex ἀπὸ, & οἴχομαι, abeo, discedo.

Ἀποιχόμενος, η, ον, præs. part. Ex ἀπὸ, & οἴχομαι, abeo.

Ἀποκαθαίρω, expurgo, repurgo, abstergo. Item lustro, expio.

Ἀποκάθαρμα, τὸ, expurgamentum, repurgamentum, purgamentum, excrementum. Item piaculum, piamentum.

Ἀποκάθαρσις, ἡ, expurgatio, repurgatio, purgatio. Item expiatio, lustratio.

Ἀποκαθαρτικὸς, ὁ, expurgatorius, vel expurgativus, expurgandi vim habens, seu ad expurgandum aptus. Item expiativus. ab ἀποκαθαίρομαι, expurgor. Item lustro: ex ἀπὸ, & καθαίρω, ὁμαι, purgo.

Ἀποκαθεύδω, seorsim dormio; secubo; ἀποκοιτῶ. item obdormio. ex ἀπὸ, & καθεύδω, dormio.

Ἀποκαθέλκω, refigo. unde

Ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, quasi refixio: ex ἀπὸ, & καθηλόω, configo clavis.

Ἀποκάθημαι, deses sum; desideo; sum languidus. Unde

Ἀποκαθημένη, ἡ, mulier menstruata; ἀπεζοῦσα, Levit. c. 15. & Ezech. c. 22. ex ἀπὸ, & κάθημαι, sedeo.

Ἀποκαθίζω, sedem repeto, sedeo seorsum: ex ἀπὸ, & καθίζω, sedeo.

Ἀποκαθιστᾷ, restituit, 3. sing. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, ῶ, restituo.

Ἀποκαθίστημι, & ἀποκαθιστάω, ῶ, & ἀποκαθιστάνω, restituo. f. ἀποκατασήσω. perf. ἀποκατέστηκα. a. 1. ἀποκατέστησα. a. 1. pass. ἀποκατεστάθην, restitutus fui. a. 1. sub. ἀποκατασταίω, restituar. Ex ἀπὸ, & καθίστημι, quod ex κατὰ, & ἵστημι, sto.

Ἀποκάθιστον, 2. vel 3. pl. imperf. act. ex ἀπὸ, κατὰ, & ἵστημι, sto.

Ἀποκάϊνυμαι, vinco: ex ἀπὸ, & καίνυμαι, idem; a Th. καίω, occido.

Ἀποκαίριος, intempestivus; item ἄκαιρος, absurdus: in Epigr. ex ἀπὸ, & καιρὸς, occasio, temporis opportunitas.

Ἀποκαίω, & ἀποκείω, aduro, exuro: ex ἀπὸ, & καίω, uro.

Ἀποκάκεω, ῶ, pro malo deficio; succumbo malo, seu malis: vincor malo, ut Hierem. c. 15. ἀπεκάκησεν ἡ ψυχήμου, defecit anima mea. Item generaliter succumbo.

Ἀποκακίζω, malus fio, degenero: unde ἀπεκάκησε, Hesych. expon. factus est amarus. ex ἀπὸ, & Them. κακὸς, ὁ, malus. unde κακίζω, male accipio, objurgo.

Ἀποκαλῶ, ῶ, voco, appello, nomino. Item revoco: etiam interdico, veto. ex ἀπὸ, & καλέω, voco.

Ἀποκαλύπτω, detego, revelo, f. ψω. p. ἀποκεκαλυφα. a. 1. ἀπεκάλυψα. a. 1. inf. ἀποκαλύψαι. perf. pass. ἀποκεκάλυμμαι. a. 1. pass. ἀπεκαλύφθην. a. 1. sub. ἀποκαλυφθῶ, revelatus fuero. a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι. f. 1. pass. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ, & καλύπτω, tego, abscondo.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, patefactio. a 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκαλύπτω, detego, revelo.

Ἀποκάμω, defatigor. Item deficio, debilitor, fatisco. ex ἀπὸ, & κάμνω, laboro, deficio.

Ἀποκάμπτω, deflecto. Item deflecto me a recto cursu.

Ἀπόκαμψις, ἡ, deflexus: substantiv. ex ἀπὸ, & κάμπτω, flecto, deflecto.

Ἀποκαπνίζω, fumigo, suffumigo, suffio.

Ἀποκαπνισμὸς, ὁ, apud medicos dicitur, quum rei suffitæ nidor per infundibulum imbibitur; vel per arundinem fumus haustus & devoratus excipitur. ex ἀπὸ, & καπνίζω, fumo inficio, suffio. a Th. καπὸς, ὁ, fumus, vapor, nidor.

Ἀποκαπύω, idem ac ἀποκαπύω, efflo, expiro. unde Iliad. χ. ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσε, i. e. efflavit animam.

Ἀποκαπύω, efflo, expiro; ab ἀπὸ, & καπύω, flo; quod a κάπτω, flo, spiro.

Ἀποκαραδόκεω, ῶ, exspecto solicite, scil. cum anxietate animi, & magna solicitudine. ex ἀπὸ, & καραδοκέω, expecto.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, attenta exspectatio. Ex ἀπὸ, κάρα, & δοκάω, quod non est usitatum, nisi in compositis.

Ἀπόκαρμα, τὸ, quod rondendo resecatur.

Ἀποκαρπόω, ῶ, fructum edo, seu emitto. Item genero, pullulo. ex ἀπὸ, & καρπόω.

Ἀπόκαρσις, ἡ, tonsura: ab ἀποκείρω, derondeo.

Ἀποκαρτερέω, ῶ, inediam perpetior, ut ea vitam finiam; inedia mortem mihi conscisco. Item non sustineo; animo deficio, impar sum dolori.

Ἀποκαρτέρησις, ἡ, mortis oppetitio per inediam. Item tolerantia dolore victa, abruptio patientiæ præ dolore: ex ἀπὸ, & καρτερέω, tolero, patienter sustineo.

Ἀποκαρφολογέω, ῶ, paleas, seu festucas alicunde lego: ex ἀπὸ, & καρφολογέω, ῶ, paleas, seu festucas lego; ex κάρφος, palea, & λέγω, colligo.

Ἀποκατιβαίνω, descendo, ex ἀπὸ, & κατιβαίνω, idem.

Ἀποκατάλλαττω, reconcilio. f. ξω. perf. ἀποκατήλλαχα. a. 1. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ, & καταλλάττω, concilio, reconcilio.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, restitutio: ab ἀποκαθίστημι, restituo.

Ἀποκατατίθημι, depono, repono: ex ἀπὸ, & κατατίθημι, pono, depono, amoveo.

Ἀποκατέκειται, Jon. pro ἀποκάθηται, resident: quod ex κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, sedeo.

Ἀποκατεστάθην, restitutus fui, a. 1. ind. pass. ab ἀποκαθίστημι, restituo.

Ἀπόκαυμα, ὁ, caule recisio non regerminans. unde

Ἀπόκαυμα, τὸ, quæ caule recisa non regerminant.

Ἀποκαυλέω, decauleseo, i. e. caulem amitto, seu deperdo.

Ἀποκαύλησις, ἡ, caulis amissio & abjectio, extirpatio. Usurpatur de caule. Item decurtatio.

Ἀπόκαυλις, ἡ, idem.

Ἀποκαυλίζω, decutio, decurto; proprie revello, seu excindo una cum ipso caule. ex ἀπὸ, & καυλὸς, ὁ, caulis.

Ἀπόκαυσις, ἡ, adustio, deustio, exustio: ex ἀπὸ, & καύω, f. καύσω, unde κάω, uro, & κεκαυσις, ἡ, ustio.

Ἀπόκειμαι, σαι, ται, seponor, reponor. ἀπόκειται, statutum est. præs. part. ἀποκείμενος, η, ον, sepositus, a, um, f. ἀποκείσομαι. imperf. ἀπεκείμην, σο, το, præt. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ, & κεῖμαι, jaceo, cubo.

Ἀποκείρω, derondeo, incido. Item decutio, spolio. f. ἀποκερῶ, & Æol. ἀποκέρσω. a. 1. ἀπέκειρα, & ἀπέκερσα, ως, ε. Ab ἀπὸ, & κείρω, tondeo.

Ἀποκεκαλυμμένως, aperte, palam, Ionice est adv. ab ἀποκαλύπτω, detego, revelo.

Ἀποκεκλέατο, Jon. pro ἀπεκλείσθησαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ἀποκλείω, excludo.

Ἀποκεκλεισμένος, η, ον, inclusus, part. perf. ab ἀποκλείω. Th. κλείω, claudo.

Ἀποκεκρυμμένως, adv. ab ἀποκρύπτω, occulto. Them. κρύπτω, abscondo.

Ἀποκέλλω, deflecto, & declino a via, quæ ad portum rendit; declino a recta via. ex ἀπὸ, & κέλλω, appello in portum, venio in terram; vel ὀκέλλω, appello ad littus.

Ἀπόκενος, & ἀποκενόω, vacuus, & evacuo. Idem ac κενὸς, vacuus, & κενόω, evacuo.

Ἀποκεντέω, transfigo, transfodio: ex ἀπὸ, & κεντέω, stimulo, pungo.

Ἀποκερδαίνω, & ἀποκερδέω, ῶ, lucror ex aliqua re: & interdum idem ac κερδαίνω, & κερδέω, lucror.

Ἀποκερματίζω, facultates dissipo; in æris minutulos numos redigo; idem ac κερματίζω, in minutos numulos comminuo; & generaliter in minuta scindo, seu comminuo. a κέρμα, τος, τὸ, moneta. Unde κερμάτιον, τὸ, numulus minutus.

Ἀποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, derondebo, f. 1. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω, tondeo.

Ἀποκεφαλίζω, amputo caput, decollo. f. ίσω. perf. ἀποκεκεφάλικα. a. 1. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ, & κεφαλὴ, caput.

Ἀποκεφάλισμα, τὸ, capitis ampuratio; item sordes, quibus caput repurgatum fuit. Poll.

Ἀποκεφαλισμὸς, ὁ, capitis amputatio. Plut.

Ἀποκεφαλιστὴς, ὁ, capitis truncator, decapitator. ab ἀποκεφαλίζω, capite privo.

Ἀποκηδέω, negligo, solicitus non sum; ἀκηδέω, ἀφροντίζω: ex ἀπὸ priv. & κηδος, εος, cura, labor, molestia, dolor. Unde significat etiam lugeo.

Ἀποκηρυκτὸς, ὁ, abdicatus; qui propter delicta domo paterna ejectus fuit; & apud Synes. ἀποκηρύκτως τῆς ἐκκλησίας διέχεσθαι, exp. excommunicatos ab Ecclesia. ab ἀποκηρύττομαι, in auctione vendor, abdicor: item per præconem interdicitur mihi. ex ἀπὸ, & κηρύσσω, vel κηρύττω, ομαι, per præconem jubeo.

Ἀποκήρυξις, ἡ, venditio per præconem, proscriptio, venditio in auctione; item abdicatio; & a Synesio usurpatur pro excommunicatione. Item interdictum, prohibitio.

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, per præconem vendo, proscribo, auctione, & in auctione vendo. Item abdico, ejicio, expello alicunde, proprie tanquam a domo paterna, finibus expello; item per præconem interdico.

Ἀποκιδαρόω, cidari denudo: ex ἀπὸ, & κίδαρις, ἡ, cidaris, insigne capitis regium apud Persas.

Ἀποκίδνημι, idem ac ἀποσκίδνημι, dissipo, dispergo.

Ἀποκικλήσκω, idem ac ἀποκαλέω, avoco.

Ἀποκινδυνόω, periculum facio, periclitor. Item periculo succedo. & in pass. ἀποκινδυνόομαι, in discrimen venio. ex ἀπὸ, & κινδυνόω, ομαι, periclitor.

Ἀποκινέω, ῶ, amoveo, removeo: ex ἀπὸ, & κινέω, ῶ, moveo.

Ἀπόκλινος, η, ὁ, recessus, discessus, fuga: ab eodem Themate.

Ἀποκιστάθαι, seu ἀποκιττάθαι, in hederam verti, seu abire; in hederam degenerare, seu fieri hederam; & q. d. hederascere. ex ἀπὸ, & κισσὸς, ὁ, hedera.

Ἀποκλάζω, clango, clangorem edo, interdum est cano veluti cum clangore quodam. in Epigr. ex ἀπὸ, & κλάζω, clango.

Ἀποκλαίω, αι, αι, lugeo, f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ, & κλαίω, lugeo.

Ἀποκλάξαι, Dor. pro ἀποκλεῖσαι. vide ἀποκλαξον.

Ἀποκλάξω, exclude, Dor. pro ἀποκλείσω, a. 1. imperat. a κλείω, claudo. f. κλείσω, & Dor. κλάξω, verso σ in κ. hinc a. 1. ἔκλαξα. a. 1. imperat. κλάξον.

Ἀπόκληρος, ος, ὁ, Poet. & Dor. pro ἀπόκληρος, exsors. Ex ἀπὸ, & κλῆρος, ὁ, sors, conditio, hæreditas.

Ἀπόκλασμα, τὸ, abruptio, Galen. & Theocr. ex ἀπὸ, & κλάω, frango. unde κλάσμα, τὸ, fragmentum.

Ἀποκλάω, detringo.

Ἀπόκλεισις, ἡ, exclusio, interclusio.

Α'πόκλισμα, τὸ, dicitur locus, quo aliquid includitur: aut res, qua quid includitur. Ponitur etiam pro carcere. Hesych.

Α'πόκλιστος, ὁ, incluſus: ab ἀποκλείω, includo.

Α'ποκλείω, excludo, intercludo, arceo, prohibeo; item includo; & ſimpl. interdum claudo. f. ἀποκλείσω. p. ἀποκέκλεικα. a. 1. ἀπέκλεισα. a. 1. ſub. ἀποκλείσω, κός, ἡ. Ex ἀπὸ, & κλείω, claudo.

Α'ποκλείστω, furor, furripio, f. 1. ῶ. Ex ἀπὸ, & κλέπτω, furor.

Α'ποκληΐζω, & ἀποκληΐω, Jon. & Poet. pro ἀποκλείω, occludo.

Α'πόκληρος, ſine ſorte, exhæres. vide in ἀπόκληρος, exſors.

Α'ποκληρόω, allego; exſortem facio; ſorte diſtribuo; exhæredo; ad ſortes rem traduco. a quo

Α'ποκλήρωσις, ἡ, attributio munerum ſigillatim unicuique facta: vicetque fungendi officii attributæ. ἀποκληρώσεις etiam dicuntur fatales hominum ſortes apud Genethliologos.

Α'πόκλητος, ὁ, vocatus, vel evocatus. Polyb. verbale ab ἀποκαλέω, evoco.

Α'πόκλιμα, ατος, τὸ, acclivitas: a. 1. perf. ſing. præt. paſſ. verbi ἀποκλίνω, inclino.

Α'ποκλινθείς, εισα, έν, reclinatus, a 1. part. paſſ. Poet. pro ἀποκλιθείς, verbi ἀποκλίνω, reclino. Th. κλίνω, inclino, demitto.

Α'ποκλίνω, inclino, vergo, f. νῶ. Ex ἀπὸ, & κλίνω, inclino, demitto.

Α'πόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. a 2. perf. ſing. præt. paſſ. verbi ἀποκλίνω, inclino.

Α'πκλύζω, eluo, abluo; item abſtergo: ex ἀπὸ, & κλύζω, abluo, eluo.

Α'ποκναίσμαι, tædio afficior, affligor, obtundor, paſſ. ab ἀποκναίω, ſcalpo, abrado.

Α'πόκνωσις, ἡ, moleſtatio, vexatio: verbale ab

Α'ποκναίω, tædio afficio, & moleſtia; male habeo, affligo, vexo. Item obtundo, eneco, loquacitare ſcil. Item exhaurio. Denique abrado, erado. Sed id potius ſign. ἀποκνάω: ex ἀπό, & κνάω, ſcalpo, ſcabo.

Α'ποκνάω, ῶ, ſcalpo, abrado, erado: ex ἀπό, & κνάω, ſcalpo, ſcabo.

Α'ποκνέω, torpeo, pigreſco; ſubterfugio; reformido; me piget; rejicio. Unde

Α'πόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus laboris, aut officii ex pigritia, aut metu.

Α'ποκνηκός, ὁ, fugiens laboris, piger, ignavus: ex ἀπὸ, & ὀκνέω, ſum tardus.

Α'ποκνίζω, vellico, amputo, evello.

Α'πόκνισις, εως, ἡ, amputatio, contortio: ut ἀποκνίσεις τῶν οἴνων, Theoph. contortiones foliorum vitis: ex ἀπὸ, & κνίζω, mordeo.

Α'πόκνισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei alicujus proprie ungue abſciſſum, ſeu abruptum.

Α'ποκογχίζω, vel ἀποκωγχίζω, (quod & ἀποκεγχίζω dicitur) concha, aut teſta excipio: aut in ipſam diffundo, ac repono: ex ἀπὸ, & κόγχη, concha, oſtreum.

Α'ποκοιμάομαι, ſeorſum dormio, ſecubo: ſeorſum cubo: ex ἀπὸ, & κοιμάω, ομαι, dormio.

Α'ποκοιτέω, foris cubo; ſecubo: pernocto.

Α'πόκοιτος, ὁ, ſeorſum cubans; adulter: ex ἀπὸ, & κοίτη, cubile, lectus.

Α'ποκολάπτω, tundendo aufero, vel pertundo; inſculpo: ex ἀπὸ, & κολάπτω, tundo, ſcalpo.

Α'ποκολόω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo: ex ἀπὸ, & κολόω, turbo, arceo

Α'ποκολπόω, idem ac κολπόω, in ſinus contraho, ſinuo. a Th. κόλπος, ſinus.

Α'ποκολυμβάω, elabor natando; natando aufugio: ex ἀπὸ, & κολυμβάω, nato.

Α'ποκομάω, ῶ, comis nudo, tondeo: ex ἀπὸ, & κομάω, comam nutrio.

Α'ποκομιδή, ἡ, aſportatio, deportatio; item reditus; ex ἀπὸ, & κομίζω, ομαι, geſto.

Α'ποκομίζω, aſporto, defero, porto: item deporto. ſicut dicitur deporto captivos, aut exercitum. in paſſ. ἀποκομίζομαι, aſportor, deportor: item referor, vel me refero, recipio me.

Α'πόκομμα, ατος, τὸ, fruſtum, fragmentum: a 1. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποκόπτω, abſcindo.

Α'ποκομπάζω, inſolentius me effero, vel me jacto. in Epigr. ex ἀπὸ, & κομπάζω, magnifice jacto, glorior.

Α'ποκοπίσης, ὁ, abſciſſæ, gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. ab ἀποκόπτω, abſcindo.

Α'ποκοπή, ῆς, ἡ, abſciſſio.

Α'ποκοπῶσι, a. 2. inf. paſſ. ab

Α'ποκόπτω, abſcindo, f. ψω. p. ἀποκέκοφα. a. 1. ἀπέκοψα. a. 2. paſſ. ἀπεκόπην. a. 2. inf. paſſ. κοπῶσι. part. a. 2. paſſ. κοπείς, εῖσα, έν. Th. κόπτω, ſcindo.

Α'ποκορδόω, detondeo: ex ἀπὸ, & κορδόω, tondeo; a κόρση, ἡ, crinis, quia κείρεται, tonditur.

Α'ποκορυφῶσι, paucis aliquid expedire, præſ. inf. a κορυφόω, ῶ, impleo. Th. κορυφή, ἡ, vertex, ſummara pars capitis.

Α'ποκορυφόω, in verticem conformo: apud Polib. & apud Herodot. ἀποκορύφωσε τὰδε, quidam exp. (amicitiam regiam) verbis exroliebat, vel glorioſe reſpondebat; alii, ſummatim hæc reſpondit. ex ἀπὸ, & κορυφόω, erigo, attollo.

Α'ποκος, ὁ, ὁ ἡ, vellere carens: ab ἀ, & πόκος, pecto: tondeo.

Α'ποκοσμέω, ῶ, autero, amoveo, recondo, quæ ordine collocata erant. Odyſſ. η. Item ornatum adimo, ornatu privo.

Α'ποκόσμητος, ὁ, ὁ ἡ, qui procul a mundo degit; qui in ſeceſſu & monaſterio vivit: ex ἀπὸ, & κόσμος, mundus; unde κοσμέω, orno, & κόσμησις, mundities, ornatus.

Α'ποκοτταβίζω, quod a potu in poculo vini relictum eſt, effundere, ut ſonitum edat: in κότταβον, æneam phialam effundo, ira ut ſonitum reddat.

Α'ποκοτταβισμός, dicitur certamen illud, ſeu ludus potorum, quo poſtquam biberunt, reliquum ſic e poculo ejiciunt, ut reſonet. Cicero Tuſcul. 1. ex Xenoph. Ἑλλήνικ. li. 2. ex ἀπὸ, & κοττυβίζω, cottabo ludo, vel certo; item pro vomere, evomere: ἀκόττυβος, ὁ, ænea phiala.

Α'ποκουφίζω, levo, ſublevo, exonero: ex ἀπὸ, & κουφίζω, levo, levem facio, erigo.

Α'ποκόψιον, abſciſſurum eſſe, f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω, abſcindo.

Α'ποκραδίζω, e ramo ficulneo, qui κράδη dicitur, aufero: ſeu ramum ficulneum amputo: ex ἀπὸ, & Th. κράδη, ἡ, furculus ficulneus.

Α'ποκραιπαλίζομαι, & ἀποκρωπαλόω, crapulam edormio, ſeu exhalo; vel expergiſcor e crapula.

Α'ποκραιπαλισμός, ὁ, ὁ, crapulæ evhalatio, reditio ad ſobrietatem, exhalato veterno & crapula, ex ἀπὸ, & κραιπάλη, crapula, unde κραιπαλάω, ῶ, crapulam ſentio, dolore capitis laboro ex nimio potu: item deſipio, ſeu deliro per crapulam; vino demenror.

Α'ποκρανίζω, Poetice, caput amputo, ex ἀπὸ, & κράνιον, cranium.

Α'ποκρατέω, cohibeo, compeſco; item retineo: ex ἀπὸ, & κρατέω, teneo.

Α'ποκρεμάω, ſuſpendo ex: ut ἀποκρεμάσας ἀπ' οὔτε, cum ſuſpendiſſet ex aure. in paſſ. ἀποκρεμάσμαι, pro quo & ἀπαιρίμμαι, ſuſpendor, dependeo: ex ἀπὸ, & κρεμάω, ſuſpendo.

Α'πόκρεως, carniſprivium vocant; i. e. tempus, quo a carnibus abſtinetur; ex ἀπὸ, & κρέας, τὸ, caro.

Α'ποκρημνος, ὁ, ἡ, ὁ, præruptus. Th. κρημνός, ὁ, præcipitium.

Α'ποκριδόν, ſelectim, ſeparatim, ſeorſum: eſt adv. ab ἀποκρίνω, ſecerno, ſeparo.

Α'ποκρίθῆναι, a. 1. inf. paſſ. vide ἀποκρίνομαι, reſpondeo.

Α'ποκρίθω, ſecerno, excerno; idem ac ἀποκρίνω, ſeparo.

Α'πόκριμα, ατος, τὸ, reſponſum, decretum: a 1. perf. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποκρίνομαι, reſpondeo. Th. κρίνω, judico.

Α'ποκρινάμενος, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι, reſpondeo. Th. κρίνω, judico.

Α'ποκρινθέντε, ſemoti, dual. num. a. 1. part. paſſ. Poet. ab ἀποκρίνομαι, reſpondeo.

Α'ποκρίνομαι, reſpondeo. f. 1. paſſ. ἀποκριθήσομαι. perf. paſſ. ἀποκέκριμαι. a. 1. paſſ. ἀπεκρίθην, ης, η, reſpondi. a. 1. imperat. paſſ. ἀποκρίθητι, ήτω, & ἀπόκριθι, plur. ἀπόκριθτε, reſpondete. a. 1. part. paſſ. ἀποκριθείς, εῖσα, έν. a. 1. m. ἀπεκρινάμην, ω, ατο, reſpondi. Th. κρίνω, judico.

Α'ποκρίνω, ſecerno, excerno, ſeparo. Item deligo, eligo, ſeligo. Item rejicio, improbo, reprobo, abjudico. Cui opponitur ἐγκρίνω, admitto: ex ἀπὸ, & κρίνω, judico.

Α'πόκρισις, εως, ἡ, reſponſio. ἀπόκρισιν διδόναι, reſponſum dare. In nom. pl.

Α'ποκρίσεις, αἱ, a 2. perf. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποκρίνομαι, reſpondeo. Th. κρίνω, judico.

Α'ποκριτικός, ἡ, όν, judicialis: ab eodem Th.

Α'πόκριτος, ὁ, ſelectus; ἔκκριτος. ſic dicuntur, quæ Deo dicata ſunt, ut eximia, & ἐξαίρετα, ab ἀποκρίνω, ſeparo.

Α'ποκρότω, crepito, plaudo; ut ἀποκροτῶν τοῖς δακτύλοις, apud Strabonem.

Α'ποκρότημα, τος, τὸ, digitorum concrepatio, ſeu crepitus; δακτύλων ἀποκρότημα, quod dicitur de re nihili, atque ſpernenda. ex ἀπὸ, & κροτέω, plaudo.

Α'πόκροτος, ος, ὁ ἡ, durus, aſper, rigidus; τραχὺς, σκληρός: ex ἀπὸ, & κρότος, applauſus.

Α'ποκρουίζω, inſtar ſalientis aquæ proſilio, Plut. Symp. 7. quæſt. 1. ex ἀπὸ, & κρουίζω, in ſalientis modum effluo: a Th. κρουὸς, ſcatebra, & ſcaturigo fontium, & fluviorum.

Α'πόκρουσις, ἡ, repulſio, depulſio, propulſatio. & ἀπόκρουσι τὴ σελήνης dicitur, quum Luna decreſcit, ſeu ſeneſcit: apud Alex. Aphrod. Probl. l. 1.

Α'ποκρουστικός, ὴ, όν, vim habens repellendi, depellendi, vel propulſandi. Galen. Dioſcor. & ἀπὸ, & κρούω, pulſo: unde κρῦσις, ἡ, pulſatio, κρουτικὸς, ὁ, vim pulſandi obtinens.

Α'πόκρυος, ος, ὁ ἡ, qui repellitur, ſeu rejicitur.

Α'ποκρύω, vel ομαι, repello, depello, propulſo, reprimo: item excutio, ut equus ſeſſorem; item refello. in paſſ. ομαι, repellor, excutior; ut ἀποκρυσθεὶς τὴ πόλεως, urbe depulſus. Et ἀποκρύεσθαι τῆ πνὸς, Xen. in Hipparch. Item relidor, repercutior. Greg.

Α'ποκρύπτεσκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. ſing. imperf. act. ab

Α'ποκρύπτω, abſcondo. f. ψω. p. ἀποκέκρυφα. a. 1. ἀπέκρυψα. a. 2. ἀπέκρυβον. perf. paſſ. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω, abſcondo.

Α'πόκρυφη, ῆς, ἡ, latebra.

Α'πόκρυφος, ος, ὁ, ἡ, abſconditus.

Α'πόκρυψις, εως, ἡ, abſconſio, occultatio; a 2. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποκρύπτω, abſcondo.

Α'ποκτάμεν, interficere, a. 1. inf. Jon. ut & ἀποκτάμενος, a. 1. inf. Dor. pro ἀποκτείνω. ἀποκταθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἀποκταθῶ, a. 1. ſub. ἀποκτείνω, a. 1. inf. ἀποκτάναι, ασα, αν, a. 1 part. act. verbi ἀποκτείνω, interficio.

Α'ποκτάομαι, poſſeſſionem amitto rei alicujus: alieno; a dominio meo amitto, emancipo: ex ἀπὸ, & κτάομαι, poſſideo.

Α'ποκτείνω, occido, aboleo, f. ἀποκτενῶ. perf. ἀπέκτονα. a. 1. act. ἀπέκτεινα. a. 1. ſub. ἀποκτείνω, ῃς, η. a. 1. inf. ἀποκτεῖναι. part. a. 1. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. ἀπέκτανον. præt. m. ἀπέκτονα. perf. paſſ. ἀπέκτασμαι, & ἀπέκταμαι, ασαι, αται, tanquam a perf. act ἀπέκταγμαι. a. 1. paſſ. ἀπεκτάνθην. occiſus fui. a. 1. inf. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω, occido.

Α'ποκτένετε, 2. plur. ἀποκτένετ', 2. ſing. f. 1. ut ἀποκτενεῖ, 3. plur. ejuſdem temp. ab ἀποκτείνω, occido.

Α'ποκτένω, ἀποκτείνω, & ἀποκτονέω, interficio, occido, idem ac ἀποκτείνω, occido.

Α'ποκτιννύναι, occidere, necem inferre, præſ. inf. act. ἀποκτιννύντα, occidentem, acc. ſing. præſ. part. ex ἀπὸ, & κτίννυμι, interficio. Th. κτείνω, occido.

Α'ποκτυπέω, idem ac κτυπέω, ſonum edo vel cieo; pulſu ſonitum excito.

Α'ποκυέω, ῶ, gigno. f. ήσω, p. ἀποκεκύη-

κα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κω. a. 2. ἀπεγέννησα, progenui. Ex ἀπό, & κύω, ῶ, sum gravida; quod idem cum κυέω, prægnans sum; in utero gesto, item osculor.

Ἀποκύησις, εως, ἡ, puerperium: conceptus, conceptio. Verbale a præced. ἀποκυέω, gigno, pro quo dicitur etiam ἀποτεκνόω, idem. Item pario; q. d. defœto; i. e. fœtum depono.

Ἀποκυλίζω, & ἀποκυλινδέω, devolvo, seu volvendo amoveo; volvendo amolior: idem ac sequens ἀποκυλίω, ex ἀπό, & κυλίζω, κυλίνδω, vel κυλινδέω, idem ac Th. κυλίω, volvo, voluto.

Ἀποκυλίω, devolvo, amoveo, f. ίσω. p. ἀποκεκύλικα. a. 1. ἀπεκύλισα. perf. pass. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω, volvo.

Ἀποκυμαΐζω, undis agito. Plut. ex ἀπό, & κυμαΐζω, fluctibus jactor.

Ἀποκύων, ωνος, τό, dicitur frutex quidam, qui canes, & omnes quadrupedes necare traditur in cibo datus. Plin. l. 24. c. 12. Dioſc. 4. 81. ex ἀπό, & κύων, κύνος, ὁ, canis.

Ἀποκυρσαίζω, fugitivus ſum a domino. exp. ἀποσκάω, item ἀποφεύγω, & ἀποσκιρτῶ. Helych. ex ἀπό, & κυρσαίζω, inuſit. a κύριος, ὁ, dominus.

Ἀποκυρόω, abrogo, auctoritate privo; irritum facio: ex ἀπό, & κυρόω, ῶ, auctoritatem do.

Ἀποκωλύω, idem ac κωλύω, impedio.

Ἀποκωφόω, mutum reddo; item exſurdo; ex ἀπό, & κωφόω, ſurdum reddo; ſurdeſco.

Ἀπολαγχάνω, idem fere ac λαγχάνω, ſortior.

Ἀπολακέω, idem ac ἀπολικέω, quod idem ſignif. cum ἀποκροτέω, crepo, crepito, crepitum do.

Ἀπολάκημα, τό, crepitus; item ῥάπισμα, ictus flagelli, colaphus: ex ἀπό, & λακέω, clamo, increpo.

Ἀπολακτίζω, f. ίσω, p. ικα, calce ferio; recalcitro, reſilio, repello, calce repello: item deſpicor, ſperno, tanquam calce repellens. ex ἀπό, & λακτίζω, jacto calces.

Ἀπολακτισμός, ὁ, calcitratio. Plut. eſt verbale ab ἀπολακτίζω, calce ferio.

Ἀπολαλέω, garrio, effutio; item renuo, fermone recuſo: ex ἀπό, & λαλέω, loquor.

Ἀπολαμβάνω, recipio. f. ἀπολήψομαι. a. 2. ἀπέλαβον. a. 2. ſub. ἀπολάβω, ης, η. perf. ἀπειληφα. & Att. ἀπείληφα, cujus part. ἀπειληφώς, υῖα, ὸς, & Att. ἀπειληφώς. a. 2. m. ἀπελαβόμην, ου, ετο, abduxi. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀπολάμπω, emico, effulgeo, reſplendeo; item ejaculor, emitto. f. ψω. p. φα. a. 1. ἀπέλαμψα. ab ἀπό, & λάμπω, ſplendeo.

Ἀπολαμπρύνω, idem ac λαμπρύνω, clarum reddo. Th. λάμπω, luceo.

Ἀπολαφθέντες, οἱ, intercluſi, a. 1. part. paſſ. Dor. vel Jon. pro ἀπολῃφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λύω, ſed λάμψω, tanquam a λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένους dicunt, pro ἀπολελημμένους, ſeu ἀπειλημμένους, perf. part. paſſ. Ambo apud Herodotum frequenti in uſu.

Ἀπολάπτω, lambendo abſorbeo. Th. λάπτω, lambo, canis in morem poto.

Ἀπόλαυσμα, τό, oblectamentum.

Ἀπολαυστά, τά, ad fruendum idonea.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio.

Ἀπολαυστός, & ἀπολαυστικός, ή, όν, ἡδύς, in voluptate vivens. ab ἀπολαύω, fruor.

Ἀπολαύω, fruor, cum gen. præt. ἀπολέλαυκα. ἀπόλαυε, præſ. imperat. ἀπολαύωμεν, 1. plur. a. 1. ſub. ex ἀπό, & λαύω, pro λάω, video; item fruor.

Ἀπολαφθέντες, οἱ, Dor. pro ἀπολῃφθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ. ab ἀπολαμβάνω, recipio.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω, ſortior, adipiſcor.

Ἀπολαχνόω, in λαχνάω abſumo. Heſych. enim ἀπολελαχνῶσται, affert, pro εἰς λαχνάω κατέλυσται.

Ἀπολάω, lapido, ἀπολιθόω, in lapidem verto, ſeu commuto: ex ἀπό, & λᾶας, ὁ, lapis.

Ἀπολεαίνω, f. ανῶ, lævigo: complano: item contero, comminuo: ex ἀπό, & λεαίνω, deleo, detergo, tero.

Ἀπολεγῶ, deligo, ſeligo: item decerpo. f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλιξα. ex ἀπό, & λέγω, colligo. Eſt & ἀπολέγω, interdico, veto: ex ἀπό, & λέγω, dico.

Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, peribis, f. 2. m. ἀπολεῖσθαι, ῆναι. Ab ἀπόλλυμι: quod ab ἀπό, & ὄλλυμι, pereo. f. ὀλέσω.

Ἀπολείβω, & ἀπολείβομαι, diſtillo, fundo: ex ἀπό, & λείβω, libo, ſtillo, rigo.

Ἀπολείπω, εις, ει, derelinquo, relinquo. præſ. imperat. ἀπόλειπε. præſ. inf. ἀπολείπειν. f. ψω. p. ἀπολέλοιφα. a. 2. ἀπέλιπον. a. 2. part. act. ἀπολιπών, όντος, ὁ, præſ. paſſ. ἀπολείπομαι, ῃ, ετται, reliquus ſum. præt. paſſ. ἀπολέλειμμαι. præt. m. ἀπολέλειπτο, cujus part. ἀπολελοιπώς, ῦῖα, ὸς. Ex ἀπό, & λείπω, linquo.

Ἀπολεῖς, perdes, f. 2. act. ἀπολεῖσθαι, f. 2. inf. m. ἀπολεῖσθε, 2. plur. f. 2. m. ut & ἀπολέεσθαι, 3. ſing. ejuſdem temp. ἀπολεῖται. Ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολειτουργέω, ῶ, ſubminiſtro. Laert. ex ἀπό, & λειτουργέω, publicum munus obeo.

Ἀπολείχω, lingo, lambendo aufero. imperf. ἀπέλειχον, ες, ε. f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα. a. 1. ἀπέλειξα. Th. λείχω, lambo.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπολείπω, derelinquo.

Ἀπόλειψις τῆς Σελήνης, defectus Lunæ.

Ἀπόλεκτος, ε, ὁ, ἡ, electus, eximius; ab ἀπολέγω, deligo, ſeligo.

Ἀπολελαμμένους, Dor. pro ἀπολελημμένους, ης, ου. perf. part. paſſ. vide in ἀπολαμφθέντες, intercluſi.

Ἀπολέλασκε, ας, ε, perf. act. ab ἀπολαύω, fruor.

Ἀπολελειπότες, οἱ, nom. plur. perf. part. m. ab ἀπολείπω, relinquo.

Ἀπολελυμένως, libere, abſolute: adv. a 1. perf. præt. paſſ. verbi ἀπολύω, abſolvo.

Ἀπολέμητος, ε, ὁ, bello non vexatus.

Ἀπολέμιος, ὁ, imbellis; expers belli, item idem ac ἀπολέμητος, non laceſſitus bello.

Ἀπολεμος, ε, ὁ, ἡ, Poet. pro εἰρηνικός, ὴ, όν, pacificus.

Ἀπολέμως, non pugnaciter, & inſtanter: ex α priv. & πόλεμος, ὁ, bellum.

Ἀπολεσόμενος, Jon. pro ἀπολούμενος, ὁ, periturus, f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι, pereo. Sic ἀπολέσσαι, pro ἀπολέσαι, perdituri, f. act. part.

Ἀπολεπίζω, idem ac ἀπολέπω, decortico.

Ἀπολεπτύνω, in mucronem colligo; extenuo: ex ἀπό, & λεπτύνω, attenuo: comminuo.

Ἀπολέπω, & ἀπολέπομαι, decortico; ex ἀπό, & λέπω, decortico, deglabro.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. ἀπολέσαι, 3. ſing. f. 1. ἀπολέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολέσθαι, perire, a. 2. inf. m. ἀπόλεσαν, interfecerunt, 3. pl. a. 1. act. Jon. & Poet. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολέσκω, Poet. dicitur pro ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολετήρ, ὁ, perditor. Ex ἀπό, & ὀλεσ-ῶρ, occiſor, perditor. a Th. ὄλλυμι, pereo. f. ὀλέσω, ab inuſit. ὀλέω, perdo, amitto, deleo.

Ἀπολευκάνω, dealbo, candefacio.

Ἀπολέω, f. έσω, p. ἀπόλεκα, & Attice ἀπολώλεκα: vel ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα, & Attice ἀπόλωλα, ſignificat τὸ ἀπολλύω, eneco, perdo. Item pereo: ut ἀπολοίμαν κάκιστα, peream peſſime; genus eſt jurisjurandi apud Ariſtoph. ex ἀπό, & ὀλέω, inuſit. pro quo ὄλλυμι, pereo.

Ἀπολήγοι, 3. ſing. præſ. opt. ab

Ἀπολήγω, deſino. f. ξω. Th. λήγω, ceſſare facio.

Ἀπολῃΐζεσθαι, per latrocinium eripere quod a λῃΐζομαι, ſortior. Th. λεία, ας, ἡ, præda.

Ἀπολῃκέω, ῶ, crepo.

Ἀπολῃκυθίζω, detraho ληκύθιον, carminis genus throchaicum occidendo. unde ληκύθιον ἀπώλεσε, apud Schol. Ariſtoph. ληκύθιον autem diminut. a λήκυθος, dicitur etiam metrum τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς, quod & Euripideum appellatur, ut Schol. Ariſtoph. annotat. ex ἀπό, & ληκυθίζω, pigmentis oratoriis exorno.

Ἀπόληψις, Jon. pro ἀπόλειψις, ἡ, retentio.

Ἀπολήρέω, nugas nugor; deliro.

Ἀπόλητον, 3. ſing. a. 2. ſub. m. ἀπολώμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολῃφθείς, εῖσα, έν, a. 1. part. paſſ. ἀπολήψομαι, f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω, recipio. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀπόληψις, ἡ, retentio, receptio. Verbale ab ἀπολαμβάνω, recipio.

Ἀπολιβάζω, celeriter recedo. Them. λείβω, libo, ſtillo, rigo.

Ἀπολιθόω, ῶ, in lapidem verto; lapideſcere facio. ἀπολιθόομαι, ῶμαι, in lapidis modum rigeo; ſeu induror ut lapis.

Ἀπολίθωσις, ἡ, in lapidem mutatio: ex ἀπό, & λιθόω, lapidem facio. Them. λίθος, ε, ὁ, lapis, petra.

Ἀπολιμπάνω, idem ac ἀπολείπω, derelinquo. paſſ. ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω, relinquo.

Ἀπολινόω, idem ac λινόω, ligo, vincio.

Ἀπολίνωσις, ἡ, idem ac λίνωσις, ligatio: a Th. λίνον, linum, lineum filum.

Ἄπολις, ιδος, ὁ, ἡ, extortis, patria pulſus. Th. πόλις, civitas, urbs.

Ἀπολισθάνω, delabor: ex ἀπό, & ὀλισθάνω, cado. Th. ὄλισθος, ε, ὁ, lubricitas, caſus lubricus.

Ἀπολισθέω, ῶ, idem ac ἀπολισθάνω, delabor, lapſante greſſu, ut in loco lubrico, aberro ab eo, quod petebam: ideoque etiam exp. non attingo, vel non adhæreſco: labor: in Epigr. ἀπωλίσθησε πέσημα, lapſum lapſa eſt; ut dicimus, ludo ludum. ex ἀπό, & ὀλισθέω, idem ac ὀλισθάνω, labor, prolabor, cado. a Th. ὄλισθος, lubricitas.

Ἀπολιταργίζω, celeri gradu a foribus me propripio; celeriter aufugio; ἀποδιδράσκω, me abripio; item ἀποσκιρτῶ. nam λιταργισμὸς, ſaltationes vocant; quoniam λίτη januam ſignif. & ἀργὸς, celer. Vel παρὰ τὸ λίαν, & τὸ ἀργὸς, i. e. ταχύ, pleonaſmo ρ τ. Etym. (ex ἀπό, & λιταργίζω, feſtino) dicitur etiam ἀπολιταργέω, eodem ſenſu.

Ἀπολίτευτος, ε, ὁ, nequaquam civilis; non urbanus, ſine politia.

Ἀπολιτεύω, idem: ex α priv. & πολιτεύω, civiliter negotior.

Ἄπολις, pro ἄπολις, apud Theopompum, civitate carens, extorris.

Ἀπολιχμάω, ῶ, lambendo aufero, f. ήσω. ab ἀπό, & λιχμάω, ventilo, cribro, ſeu λιχμάζω. Th. λείχω, lingo, fello.

Ἀπολλήγω, Poet. pro ἀπολήγω, deſino.

Ἀπολλίξω, pro ἀπολήξω, ab ἀπολήγω, deſino.

Ἀπολλόδωρος, ε, ὁ, Apollodorus, nomen proprium.

Ἄπολλον, per Apollinem; juramenti formula.

Ἀπόλλυμι, ſeu ἀπολλύω, aboleo, perdo. præſ. part. ἀπολλύων, ωντος, ὁ, vaſtator. f. 1. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ. a. 1. ἀπώλεσα. perf. ἀπώλεκα, & Att. ἀπολώλεκα, & in inf. ἀπολωλεκέναι. præſ. paſſ. ἀπόλλυμαι, pereo, perdor. f. 2. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. aor. 2. part. m. ἀπολόμενος. præt. m. ἄπολα, Att. ἀπόλωλα, & in inf. ἀπολωλέναι, & part. ἀπολωλώς, ῶῖα, ὸς. Th. ὄλλυμι, pereo.

Ἀπόλλυται, deperit, 3. ſing. præſ. paſſ. ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, & in acc. Ἀπόλλωνα, τὸν, Apollo, Jovis & Latonæ filius. Sol eo notatur, cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius, bene igitur ſic dictus ab ἀπολλύω, perdo. Alii ducunt a Syr. אבדון perditio. Platoni in Cratylo Ἀπόλλων dictus eſt, quia a malis ἀπολύει, vel ἀπολύει, liberat, vel quia ἁπλοῦς, ſimplex in divi-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

nando, vel ἀεὶ βάλλων, semper collimans.
Ἀπολλωνία, ας, ἡ, Apollonia, nomen urbis.
Ἀπολλωνιάς, άδος, ἡ, Apollini sacra.
Ἀπολλώνιος Ῥόδιος, Apollonius Rhodius.
Ἀπολλωνόβλητος, ν, ὁ, lunaticus, lymphaticus: ab Ἀπόλλων, & βλητός, a βάλλω, jacio. quasi ab Apolline ictus.
Ἀπόλλως, ω, ὁ, nomen viri, in acc. τὸν Ἀπόλλω, pro τὸν Ἀπόλλωνα. Excipitur a regula.
Ἀπολογαριάζω, idem ac ἀπολογίζομαι, rationes reddo, seu refero: item rationem ineo, seu computo.
Ἀπολογαρισμός, ὁ, idem ac ἀπολογισμός, rationis redditio, seu relatio. ab ἀπόλογος, ὁ, narratio fabulosa, fabula moralis.
Ἀπολογεῖται, 3. sing. præs. pass. ἀπολογεῖσθαι, præs. inf. ἀπολογήμενος, η, ον, præs. part. ab
Ἀπολογέομαι, οῦμαι, defendo sermone, loquor pro alicujus defensione. imperf. ἀπελογεόμην, ούμην, εῖο, εῖτο, οῦντο. f. ήσομαι. perf. ἀπολελόγημαι. aor. 1. med. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m. ἀπολογήσωμαι. a. 1. part. m. dat. cas. ἀπολογησαμένῳ. a. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Ex ἀπό, & λόγος, sermo, ratio.
Ἀπολογησαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, οῦμαι, defendo sermone.
Ἀπόλογημα, ατος, τό, excusatio, refutatio.
Ἀπολογητικός, ὁ, apologeticus; liber, quo quis objecta diluit.
Ἀπολογία, ας, ἡ, defensio, excusatio: gen. plur. ἀπολογιῶν. Th. ἀπολογέομαι, οῦμαι, loquor pro alicujus defensione, defendo sermone.
Ἀπολογίζομαι, enarro, percenseo, commemoro. Item refero in rationem; supputo: rationem ineo. Item ἀποκαθαίρομαι, perpurgor.
Ἀπολογισμός, ὁ, enumeratio, rationis redditio, seu relatio. Item rationes ipsæ, seu rationum codex.
Ἀπόλογος, ε, ὁ, narratio longa, & verbosa, seu fabulosa: item fabula moralis.
Ἀπόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. sing. aor. 2. opt. m. ἀπολόμην, f. 2. m. ab ἀπόλλυμι, pereo.
Ἀπολολύζω, clamore & vociferatione lætitiam præ me fero: apud Æsch. ex ἀπό, & ὀλολύζω, cum clamore ejulo; plaudo.
Ἀπολούω, abluo. f. ἀπολούσω. perf. ἀπολέλουκα. a. 1. ἀπέλουσα. a. 1. m. ἀπελουσάμην, ablutus fui. ἀπόλουσαι, abluitor, 2. sing. a. 1. imperat. m. Th. λούω, lavo.
Ἀπολοφύρομαι, ejulatibus prosequor, deploro. ex ἀπό, & ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo.
Ἀπολοχμόομαι, ῶμαι, frutico, fruticor, fruticesco, densis fruticibus silvesco. Th. λόχος, insidiæ.
Ἀπολυμαίνεσθαι, lustrati, præs. inf. ab ἀπολυμαίνομαι, purgor.
Ἀπολυμαίνομαι, purgor. f. 1. m. ἀπολυμανέομαι. Item corrumpo, noceo, damnum infero. Ex ἀπό, & λύμη, ης, ἡ, noxa: vel potius a λῦμα, ατος, τό, sordes.
Ἀπολυμαντήρ, ὁ, corruptor, perniciem afferens, pernicies. Odyss. ρ.
Ἀπολύματα, τά, apud Nic. in Ther. exp. excrementa, sordes: ab ἀπολυμαίνομαι, purgor: & sic est ex ἀπό, & λυμαίνω, purgo, a Th. λῦμα, τό, sordes.
Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. ἀπολύσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. ἀπολυθῆς, ῆσα, ῇ, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω, libero.
Ἀπολυτήριος, ὁ, ad absolutionem conducens, & incitans.
Ἀπόλυσις, εως, ὁ, absolutio, disjunctio, & dissolutio.
Ἀπόλυτος, ἡ, absolutus, liber.
Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio captivi. ab ἀπολυτρόω, quod a λυτρόω, redimo. Th. λύω, solvo.
Ἀπολύτως, adv. absolute.
Ἀπολύω, dimitto, absolvo, libero. imperf. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω. p. απολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα, ας, ε. a. 1. imperat. ἀπόλυσον. a. 1. sub. ἀπολύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀπολύσαι. a. 1. part. ἀπολύσας, ασα, αν, gen. ἀπολύσαντος, ης, ος, ὁ. ἀπελύθην, 3. pl. imperf. pass. digressi sunt. ἀπολέλυμαι, perf. pass. ἀπελύθω, a. 1. pass. & in 3. plur. ἀπελύθησαν. a. 1. sub. ἀπολυθῶ, ῆς, ῇ. & in 2. plur. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. pass. ἀπολυθείς, εῖσα, έν. Th. λύω, solvo.
Ἀπολωβάω, ῶ, & ἀπολωβάομαι, ῶμαι, injuria, vel contumelia afficio. Ex ἀπό, & λωβάω, ῶ, contumelia afficio. Th. λώβη, contumelia.
Ἀπόλωλα, κας, κε, perii, perf. m. & in 1. pl. ἀπολόλαμεν, periimus. ἀπολωλεκέναι, perdidisse, perf. inf. act. & ἀπολωλένναι, periisse, perf. inf. m. ἀπολωλώς, quod perierat, perf. part. m. n. g. ab ἀπόλλυμι, pereo.
Ἀπολωπίζω, idem ac λωπίζω, exuo, denudo. Them. λέπω, decortico.
Ἀπολωπίζω, separo, detraho, avello, modo eorum, qui lorum carpunt, ex ἀπό, & λωπίζω, flores decerpo.
Ἀπολωφάω, vel φέω, ῶ, sedo, cessare facio. ex ἀπό, & λωφάω, ῶ, cesso, recreor.
Ἀπομαγδαλία, sive λιά, ἡ, buccea, quam manibus in eam absterris, canibus projiciebant: dicitur & ἀπομαγδαλίς: ex ἀπό, & μαγδαλιά, ἡ, purgamentum manuum.
Ἀπόμαγμα, τό, purgamentum. id, quod ex absterione colligitur: verbale ab ἀπομάσσω, vel ἄττω, ομαι, abstergo.
Ἀπομαθησις, ἡ, doctrinæ oblivio. Vide verbum ἀπομανθάνω, dedisco.
Ἀπομαίνομαι, furo, insanio, vel furere & insanire desino: ex ἀπό, & μαίνομαι, insanio.
Ἀπομακρόθεν, eminus, a longe: ut εἰς ἀπομακρόθεν, ab initio l. 4. Reg. ex ἀπό, & μακρόθεν, procul.
Ἀπομακρύνω, elongo, seu longum facio. in Nov. Const. ex ἀπό, & μακρύνω, elongo.
Ἀπομάκτης, ε, ὁ, quasi absterior, ἀποκαθάρτης, purgator.
Ἀπομάκτρα, ν, vel ἀπόμακτρον, τό, dicitur lignum quoddam, quo premimus, & velut deradimus id, quod mensuram certam, & legitimam excedit; Latine, radius, & hostorium. Poll. Hesych. Eust. ab ἀπομάσσω, f. ξω, abstergo.
Ἀπομαλακίζομαι, effœminatus sum; ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus sum. Plut. a μαλακίζω, mollio.
Ἀπομαλθακίζομαι, idem ac præcedens verbum ἀπομαλακίζομαι, ob mollitiem parum animor: ex ἀπό, & μαλθακίζω, emollio; quod a μαλθακός, mollis, delicatus.
Ἀπομανεῖσα, ἡ, furore incitata, a. 2. part. pass. f. g. ab ἀπομαίνομαι, insanio.
Ἀπομανθάνω, dedisco. f. ἀπομαθήσομαι. a. 2. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. perf. pass. ἀπομεμάθημαι, a cujus 2. perf. ἀπομέμαθησι, ως, ὁ, eorum, quæ didicimus, oblivio.
Ἀπομαντεύομαι, divino. a μαντεύομαι, vaticinor.
Ἀπόμαξις, ἡ, absterso: ab ἀπομάσσω, abstergo.
Ἀπομαραίνω, vide μαραίνω, tabefacio.
Ἀπομαρτυρέω, & ἀπομαρτύρομαι, attestor, testor, testificor: ex ἀπό, & μαρτυρέω, sive μαρτύρομαι, testimonio comprobo.
Ἀπομάσσω, abstergo, f. ἀπομάξω. Ex ἀπό, & μάσσω, pinso.
Ἀπομαστιγόω, flagello, vel vehementer flagello; ex ἀπό, & μαστιγόω, flagello, cædo.
Ἀποματαίζω, crepitum ventris emittere: quod a ματαίζω, ineptio: hoc a μάταιος, vanus. Them. μάτην, adv. fruftra.
Ἀπομάχεσθαι, repugnare: ex ἀπό, & μάχομαι, pugno.
Ἀπόμαχος, ὁ, pugnæ expers. ὁ ἐκτὸς πολέμου γεγονώς. Sic vocantur ab Ælian, qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti sunt. ex ἀπό priv. & μάχη, ἡ, pugna.
Ἀπομεθύσκομαι, exinebrior; i. e. ebrius esse desino; ebrietate liberor. Etym. ex ἀπό, & μεθύσκω, inebrio.
Ἀπομειλίσσω, & ἀπομειλισσομαι, demulceo, delinio, placo: ex ἀπό, & μειλίσσω, palpo, demulceo, placo.
Ἀπομείρεται, sortitur, 3. præs. ind. ex ἀπό, & μείρω, seu potius μείρομαι, partior. præt. pass. μέμαρμαι, & Att. ἦμαρμαι. præt. m. ἤμορτο, pro μέμορτο.
Ἀπομείρομαι, distribuo, præbeo; proprie, partitione demptum alicunde tribuo: ex ἀπό, & μείρω, ρομαι, partior.
Ἀπομείωσις, ἡ, diminutio: in Anth. idem ac μείωσις, ὁ, diminutio, imminutio.
Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo: ex ἀπό, & μελαίνω, nigrum reddo. Th. μέλας, αινα, ον, ater, niger, pullus.
Ἀπόμελι, est idem ac ἐξόγλυκυ, eremor scil. & decoctum dulcissimorum favorum aceto mixtorum. Galen. Item aqua ea, quæ elotis favis paratur & reponitur; quod & ὑδρόμελι dicitur. Dioscor. ex ἀπό, & μέλι, τος, τό, mel.
Ἀπομείρασθαι, vide in Ἀπομείρεται, sortitur.
Ἀπομήκυα, ας, ε, absterfi, præt. ind. act. verbi ἀπομάσσω, abstergo.
Ἀπομήκομαι, accuso, incuso, succenseo: ex ἀπό, & μέμφομαι, conqueror, accuso.
Ἀπομένω, remaneo, permaneo; vel simpliciter maneo: ex ἀπό, & μένω, maneo.
Ἀπομερίζω, dispertio, divido, separo: ex ἀπό, & μερίζω, partior.
Ἀπομερμηρίζω, depositis curis dormio. Aristoph. in Vesp. ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι. ex ἀπό, & μερμηρίζω, follicite ago, delibero, consulo.
Ἀπομετρέω, dimetior, metior: ex ἀπό, & μετρέω, metior.
Ἀπομηκύνω, prolongo, f. ὕνῶ, p. γκα. Ex ἀπό, & μῆκος, ους, τό, longitudo, prolixitas.
Ἀπομηνίσας, ασα, αν, iratus, a. 1. part. act. ab
Ἀπομηνίω, iracor. f. ίσω. p. κα. Ex ἀπό, & μῆνις, ιδος, ἡ, iracundia.
Ἀπόμνυμι, permisceo.
Ἀπομιμεῖσθαι, imitari, præs. inf. ab ἀπομιμέομαι, οῦμαι. part. præs. ἀπομιμεύμενος. perf. part. pass. ἀπομεμιμημένος. Th. μιμέομαι, imitor.
Ἀπομιμέομαι, οῦμαι, imitor, effingo: ut τοῖς ἀπομεμιμημένοις βρότεια, & κερωτὸς: apud Plut. sed usurpatur & passive; unde part. præt. ἀπομεμιμημένος, ad imitationem factus, seu expressus. Athen. Ex ἀπό, & μιμέομαι, imitor.
Ἀπομίμησις, ἡ, imitatio, expressio ab exemplari rei alicujus; vel ad exemplar: est verbale ab ἀπομιμέομαι, imitor.
Ἀπομιμνήσκομαι, idem cum ἀπομνάομαι, recordor.
Ἀπόμιξις, ἡ, permistio: ex ἀπό, & μίγνυμι, misceo. f. μίξω; unde μίξις, ἡ, mistio.
Ἀπόμισθος, ὁ, mercede aliquid faciens, mercenarius: apud Lysiam. Interdum, qui non recipit mercedem: & tunc ἀπό est priv. ἄμισθος, stipendio carens, gratuitus. Dem. vide Th. μισθός, merces, stipendium.
Ἀπομισθόω, conduco, vel loco mercede.
Ἀπομισθώματα, οἱ δυμοσίου ὠσίαι, Hesych. reditus annui alicui numini consecrati.
Ἀπομνάομαι, seu ἀπομιμνήσκομαι, recordor. f. 1. ἀπομνήσομαι. a. 1, m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, ωτο. a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι. perf. ἀπομέμνημαι. a. 1. pass. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπό, & μνάομαι, recordor. seu μιμνήσκομαι, reminiscor, commemoro.
Ἀπομνημόνευμα, ατος, τό, dictum memorabile, gen. pl. ἀπομνημονευμάτων, τῶν, a 1. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπομνημονεύω. Th. μνάομαι, recordor.
Ἀπομνημόνευσις, ἡ, idem ac ἀπομνημόνευμα, ὁ, commemoratio, narratio, vel potius res, quæ commemoratur, historia: ex ἀπό, & μνημονεύω, memini.
Ἀπομνημονεύω, in memoriam revoco, reminisci facio. Item commemoro, recenseo. Quidam autem tradunt significare etiam oblivioni mando.
Ἀπόμνησται, repende, a. 1. imperat. ab ἀπομιμνήσκω, rependo.
Ἀπομνησικακεῖν, memoriam injuriarum acceptarum servare; ex ἀπό, μνάομαι, recordor, & κακός, malus.
Ἀπομνύειν, Poet. pro ἐπομνύειν, interposito jurejurando aliquid affirmare. Th. ὄμνυμι, juro.
Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio; a μοῖρα, ρας, τό, pars.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀπο-

Ἀπαμαλέω, advenio. Soph. a μαλέω, eo, venio.
Ἀπαμαυρόω, derelinquo, defero, solum facio, privo, separo: ex ἀπό, & μαυρόω, defero, destituo.
Ἀπαμάργυμι, vel ἀπομαργύμαω, abstergo. 2. t. m. ἀπεμαρξάμην, Jon. quod ex ἀπό & μάργυμι, exprimo, pro ἀμέργυμι: hoc autem ab ἀμέργω, premo, exsugo, mutato α in α.
Ἀπαμόσαι, aor. 1. inf. act. vide ἀπομόνναι, interposito juramento aliquid affirmare.
Ἀπάμουσος, ὁ, a Musis alienus: ἄμουσος, inelegans, indoctus. ex ἀπό, & μοῦσα, Musa.
Ἀπαμύλεκτρις, ἡ, fellatrix, caudam, i. e. penem fugens.
Ἀπαμυθέω, ῶ, dissuadeo, prohibeo. imperf. pass. ἀπεμυθεόμην. Th. μῦθος, fabula, verbum, disputatio.
Ἀπάμυκτος, ὁ, apud Paus. in Eliacis; ita fuit Jupiter dictus quasi abactor muscarum: tradunt enim, Herculem in Olympia rem divinam obeuntem, quum muscarum multitudine infestaretur, Jovi sacrificasse ἀπομύῳ, protinusque ultra Alpheum esse muscas abactas. ex ἀπό, & μυῖα, ἡ, musca.
Ἀπαμυκάομαι, mugio: ex ἀπό, & μυκάομαι, mugio.
Ἀπαμυλλαίνω, introrqueo, incurvo; apud Hippocr. ex ἀπό, & μυλλός, curvus.
Ἀπαμυξία, ἡ, id, quod emungendo detrahimus; sordes. Hesych. ex ἀπό, & μύσσω, vel ὕττω, in frusta seco, comminuo.
Ἀπαμύττω, seu ὕττω, mungo, emungo. Epigr. l. 3. Item metaph. decipio. Poll. & Hesych. in pass. ἀπομύττομαι, emungor, mungo me.
Ἀπαμύω, claudo, tego: ex ἀπό, & μύω, claudo, occludo.
Ἀπαμφολύγωτος, ὁ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Dioscor. ex α priv. & παμφολυγόω, vel παμφολυγέω, bullas emitto. παμφόλυξ, υγος, ἡ, aquarum bulla.
Ἀπαμωρᾶν, dementare, sive fatuum reddere, μωρώσειν, fatuitatem inducere, infatuare: ex ἀπό, & μωρός, ὁ, fatuus.
Ἀπάμωσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio; ἀπομωσία, inficiatio per jusjurandum.
Ἀπαμωτικός, ή, όν, abjurativus, inficialis; cicer.
Ἀπάμωτος, ὁ, abjuratus, fugiendus ob crudelitatem, Hesych. ab ἀπομνύω, dejero, jurejurando affirmo.
Ἀπανδίω, migro, sedem muto: ex ἀπό, & ναίω, habito. quædam etiam tempora infunt ab ἀπονάω, commigro, ad habitandum me confero; item migrare facio.
Ἀπάνασθαι, seu ἀπόνημαι, fruor: ex ἀπό, & ὄνημι, juvo, utilitatem affero.
Ἀπάνηνται, potiti sunt, freti sunt; imperf. pass. ab ἀπάναμαι, utilitatem capio, fruor.
Ἀπαναρκάω, & κέω, ῶ, idem ac ναρκάω, obtorpesco. & ναρκόω, torpore afficio.
Ἀπανάρκησις, ἡ, & ἀπανάρκωσις, obtorpefactio; item obstupefactio.
Ἀπαναρκόομαι, ώμην, obtorpefio: ex ἀπό, & ναρκάω, seu κόω, ομαι, obtorpesco.
Ἀπανάσσωσιν, Poet. gem. ωσι, pro ἀπονάσσωσι, a. 1. sub. ab
Ἀπανάω, ῶ, ad habitandum me confero, migrare facio. Th. νάω, fluo, innato.
Ἀπανέεσθαι, redire, præs. inf. ab ἀπονέομαι. Th. νέω, nato.
Ἀπανθίστος, ὁ, probrosus: qui probris & contumeliis afficitur, aut dignus est. ex ἀπό, & ἀνείδιστος, probrosus: ab ἀνειδίζω, convitiando exprobro, increpo.
Ἀπανθμησις, εως, ἡ, est λῆξις, ἡ ἀπολήμψις, attributio munerum sigillatim unicuique facta. Unde in plur. ἀπονεμήσεις sunt vices fungendi officii attributæ; descriptæ officiorum ministeriorumque vices; vocationes vulgo appellant.
Ἀπανθμητέον, τό, tribuendum.
Ἀπανθμῶ, tribuo. f. 1. ἀπονεμῶ. perf. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω, distribuo.
Ἀπανενισμένος, ὁ, desperatus, perf. pass. verbi ἀπονοέω, prævenio, utilitatem capio. Th. νόος, ὁ, mens.
Ἀπανέομαι, abeo, redeo, revertor. Il. β. ex ἀπό, & νέομαι, eo.
Ἀπανεοττεύω, nidifico; item nidificationem relinquo: ex ἀπό, & νεοττεύω, nidulor.
Ἀπανέστερος, α, ον, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀπονώτερος, η, ον, minus laboriosus. ex α, & πόνος, labor. Th. πεύομαι, pauper sum.
Ἀπανεύρωσις, ἡ, nervorum abscissio, vel incisio, enervatio: & apud Galen. pro coitione multorum nervorum usurpatur. Item pro tendone, quo digitus movetur, apud Hippocr. ex ἀπό, & νεῦρον, nervos adhibeo alicui; i. e. confirmo, roboro: a Th. νεῦρον, τό, nervus.
Ἀπανεύω, abnuo, respuo, aversor, quasi respuendo; item nuto, ad ruinam inclino, in Epigr. Item vergo, inclino declino, deflecto. ex ἀπό, & νεύω, annuo, inclinor.
Ἀπάνημι, fruor, præs. ind. quod ex ἀπό, & ὄνημι, fruor, utilitatem affero.
Ἀπάνηρος, ὁ, non depravatus, minime malus, noxa carens, ἄκακος, purus, simplex. ex α priv. & πανηρός, improbus, malus.
Ἀπανηῦ, sine labore. hinc superl. ἀπανηΰτατος, facillime: adv. ex α, & πόνος. Th. πένομαι, pauper sum.
Ἀπάνηυτος, ὁ, illaboratus; vel idem cum ἄπονος, labore carens. ex α priv. & πονέω, f. έσω, laboro.
Ἀπανήχομαι, nato; item adnato, natando pervenio: ex ἀπό, & νήχω, ομαι, nato. Hesiod.
Ἀπανία, ἡ, laboris, vel doloris vacuitas, dolorum fuga, inertia: ex α priv. & πένος, ὁ, labor.
Ἀπανίζω, quod a νίζω, lingua Tarentinorum pro νίπτω, lavo: proprie de manibus.
Ἀπανικάω, vinco, supero: ex ἀπό, & νικάω, vinco.
Ἀπανίκησα, a. 1. inf. act. verbi ἀπανικάω, ῶ, vinco. Th. νίκη, ἡ, victoria.
Ἀπάνιμμα, ατος, τό, & ἀπάνιπτρον, ου, τό, malluvium, i. e. pelvis, in qua manus post cœnam abluebantur. ab ἀπανίπτω, abstergo, abluo; post mensam proprie dicitur.
Ἀπανοέομαι, ούμην, mentem & intellectum abjicio: nullam mei rationem habeo, perinde ac si mentem amiserim: item insolesco; vesana quadam insolentia efferor.
Ἀπάνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia, cæcitas mentis: item vesana quædam confidentia; insolentia, & animi elatio: ex ἀπό, & νοέω, cogito, confidero.
Ἀπανομάζω, denomino, appello. Plut. ex ἀπό, & ὀνομάζω, nomino.
Ἀπανορμή, ῆς, ἡ, partitio & distributio, idem ac ἀπόμερισις, & ἀπομερισμός, ab ἀπονέμω, distribuo.
Ἀπάνος, ὁ, labore carens; minime impeditus; lenis, non dolens, facilis.
Ἀπάνος ἀσιν, Dor. pro ἀπανοῦσιν, αντοῖς, ὁ, a. 1. part. act. ἀπονοήσων, f. 1. inf. verbi.
Ἀπανοῦσθαι, redeo alicunde. Them. νοστέω, ῶ, redeo, eo.
Ἀπανόσφι, seorsim ab: adv.
Ἀπανοσφίζω, separo, sejungo; item privo. ἀπανόσφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ab ἀπό, & νόσφι, seorsim.
Ἀπανυκτερεύω, pernocto foris, abnocto: ex ἀπό, & νυκτερεύω, noctu quid facio: item pernocto: a νύκτερος, nocturnus. Th. νύξ, κτός, ἡ, nox.
Ἀπάνυμφος, sive ἀπανύμφευτος, ον, ὁ, qui a contrahendis sponsalibus, i. e. a ducenda uxore abhorret; vel qui mulieris commercio non delectatur; μισογυνής, & φιλόπαις. Poll. lib. 3. ex ἀπό, & νύμφη, ἡ, sponsa.
Ἀπανυσάζω, obdormisco, dormito; item negligenter aliquid facio; item fecubo, foris cubo: ex ἀπό, & νυσάζω, dormito.
Ἀπανυχίζω, rapio ungulis, extorqueo, aufero; item idem ac ὀνυχίζω, ungues præcido.
Ἀπανυχίσματα, τά, dicuntur unguium resegmina: verbale ab ἀπανυχίζω: ex ἀπό, & ὀνυχίζω, præcido ungues.
Ἀπάνως, sine labore; idem ac ἀπονητί.
Ἀπανωτίζω, idem ac νωτίζω, terga do, seu verto; a tergo relinquo; item facio, ut adversarius terga vertat, abigo, persequor; item tego. Th. νῶτος, ὁ, humerus.
Ἀπαύξω, cædo flagris, dilanio, discerpo: Joseph. ex ἀπό, & ξάω, cædo, pecto, texo.
Ἀπάξενος, ος, ον, ὁ, ἡ, inhospitalis, inhospitus: ex ἀπό, & ξένος, ὁ, hospes.
Ἀπαξενόω, peregre abigo, seu expello; facio exulem; in exilium ablego. Item alieno, abalieno.
Ἀπαξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio: ex ἀπό, & ξενόω, hospitio excipio. Th. ξένος, hospes.
Ἀπαξέω, abrado, rado; item facile abscindo, quasi abradens; item expolio, proprie abradendo; & generaliter polio. fic in pass. ἀπαξέομαι, rador, abrador. Item expolior per abrasionem: unde metaph. ἀπαξεσμένον ἦθος, mores expoliti, limati, exacti, & in quibus nihil est reprehensionis. ex ἀπό, & ξέω, ομαι, polio, rado, sculpo.
Ἀπαξηραίνω, desicco, exsicco; item arefacio: ex ἀπό, & ξηρός, siccus; unde ξηραίνω, exsicco.
Ἀπάξηρος, ὁ, desiccatus, aridus.
Ἀπαξιφίζω, desino ξιφίζειν, vel idem ac ξιφίζω, manu in altum sublata salto; vel manibus protensis gladii figuram facio: a ξίφος, εος, τό, ensis, gladius.
Ἀπαξυλίζω, lignum, seu quod est ligneum, detraho; ligno spolio: ex ἀπό, & ξύλον, τό, lignum.
Ἀπαξιόω, acidum reddo; in acorem corrumpo: apud Galen. Item exacuo; idem ac ὀξιόω, acuo.
Ἀπαξυράω, vel ῥάω, vel ύρω, novacula abrado: & pass. ἀπαξυράσμαι, sive ῥέσμαι vel ύρεσμαι, novacula rador, ad cutem tondeor.
Ἀπάξυρος, ὁ, abrasus, ad cutem rasus: & metaph. apud Luc. ἀπάξυροι πέτραι, exp. scopuli exesi: ex ἀπό, & ξυρόω, ομαι, rado.
Ἀπαξυς, ὁ, acuminatus, mucronatus, in mucronem fastigiatus: ex ἀπό, & ὀξύς, acutus.
Ἀπαξύσας, αντος, ὁ, abradens, a. 1. part. verbi ἀποξύω, abrado.
Ἀπάξυσμα, ατος, τό, ramentum, id, quod abrasum est. Verbale ab ἀποξύω, abrado.
Ἀπαξυστάω, hebeto, proprie aciem auferendo, ne radere possit: ab ἀποξύω, abrado.
Ἀπαξύω, abrado. f. ύσω. Th. ξέω, polio, rado.
Ἀπαπαγήσομαι, concrescam, f. 2. pass. ab ἀποπήγνυμι, frigore cogo, & adstringo. Th. πήγνυμι, figo, conglutino.
Ἀπαπαίζω, ludo, lusito: ex ἀπό & παίζω, ludo.
Ἀπαπαλαιόω, ῶ, antiquo, abrogo: ex ἀπό, & παλαιός, ὁ, antiquus.
Ἀπαπάλλω, & ἀποπαλίω, ῶ, evibro, ejaculor: unde ἀποπάλλισμα, evibror.
Ἀπαπαλισμός, ὁ, evibratio, concussio, agitatio.
Ἀπάπαλοι, ὁ, evibratio, ejaculatio: ex ἀπό, & πάλλω, ομαι, titubo, salio, tremo.
Ἀπαπαππόομαι, ώμην, marcesco lanugine pappo dicta; vel vertor, seu abeo in pappos: ab activo ἀπαππόω, in pappos verto: apud Theophr. ex ἀπό, & πάππος, lanugo, seu flos herbarum lanuginosus: item lanugo barbæ, quæ inferiori labro adnascitur; ut μύσαξ, seu μάσαξ, ea, quæ superiori.
Ἀπάπαππος, ὁ, abavus: ex ἀπό, & πάππος, avus.
Ἀπαπαρθενόω, seu ἀποπαρθενέω, devirgino, virginitate privo: ex ἀπό, & παρθενόω, in virginitate dego, vel custodio, i. e. virginitatem manere cogo. Th. παρθένος, ἡ, virgo.
Ἀπάπαστος, ὁ, idem ac ἄπαστος, qui non gustavit; jejunus: ex ἀπό, vel α priv. & πάω, gusto, vescor.
Ἀπαπατέω, ῶ, a via recedo; item ventrem exonero, caco. Tum enim a via receditur.
Ἀπαπάτημα, ατος, τό, excrementum.
Ἀπάπατος, ὁ, idem; ut & secessus ad ventrem levandum petitus. Th. πατέω, ambulo.
Ἀπαπαύω, abstine, præs. imperat. Jon. pro ἀποπαύων. ἀποπαύσασθαι, f. 1. inf. m. ab ἀποπαύομαι, cesso. Th. παύω, sedo.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλος

Ἀποπαύω, facio ceſſare, ſeu deſiſtere: item compeſco, inhibeo. Od. σ. & Il. σ. & ἀποπαύομαι, ceſſo, deſiſto, finem facio. Il. α. & π. ſed exp. & quieſco. morior: apud Theocr. Idyl. 1. ex ἀπὸ, & παύω, ὁμαι, ſedo, ſedare facio.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experientia. hinc ἀποπειρᾶσθαι, experiri. Th. πεῖρα, experientia.

Ἀπυπειράω, ῶ, & ἀόμαι, ῶμαι, ut & ἀποπειρίζω, experior: periclitor; periculum facio: omnia ab ἀπόπειρα, vel ex ἀπὸ, & πειράω, πειρίζω, ὁμαι, experior, conor.

Ἀποπέκω, detondeo. a πέκω, tondeo, pecto.

Ἀποπελεκάω, ſecuri aufero; item ſecuri dolo, & complano: ex ἀπὸ, & πελεκάω, ſecuri cædo.

Ἀποπέμπω, remittere, præſ. inſ. ἀποπεμπέμεν, Dor. pro ἀποπέμψαι, remittet, f. 1. verbi ἀποπέμπω, rejicio, ablego. Th. πέμπω, mitto.

Ἀποπεμπτόω, quintam partem perſolvo, Gen. cap. 47. ex ἀπὸ, & πεμπτὸς (ſc. μοῖρα) quinta pars; a πέμπτος, ὁ, quintus.

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, dimiſſio: a 2. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποπέμπω, rejicio, ablego.

Ἀποπενθέω, lugeo, elugeo: ex ἀπὸ, & πενθέω, lugeo.

Ἀποπεπλάνηκα, ας, ε, ſeduxi, præt. ind. act. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται, ſeductus ſum, præt. ind. paſſ. verbi ἀποπλανάω, ῶ, ſeduco.

Ἀποπέπλευκα, ας, ε, navi diſceſſi, ſolvi, præt. ind. act. verbi ἀποπλέω, renavigo.

Ἀποπέπλυκα, ας, ε, ablui, præt. ind. act. verbi ἀποπλύω, abluo.

Ἀποπέπνιγα, ας, ε, ſuffocavi, præt. ind. act. ἀποπέπνιγμαι, ξαι, ται, ſuffocatus ſum, præt. ind. paſſ. verbi ἀποπνίγω, ſuffoco, ſtrangulo.

Ἀποπέπτωκα, ας, ε, decidi, præt. ind. act. verbi ἀποπίπτω, decido, delabor.

Ἀποπεραίνω, ad finem perduco, efficio, perago: ex ἀπὸ, & περαίνω, termino.

Ἀποπερατόω, idem: ex ἀπὸ, & περατόω, termino, finio.

Ἀποπεράω, trajicio alicunde: ex ἀπὸ, & περάω, tranſigo, penetro.

Ἀποπέρδω, pedo: ex ἀπὸ, & πέρδω, idem.

Ἀποπερικάμπτω, verto, vel circumductum, abſtraho: ex ἀπὸ, & περικάμπτω, flecto, contraho.

Ἀποπέτομαι, avolo, revolo: ex ἀπὸ, & πέτομαι, volo, volas.

Ἀποπεφασμένος, palam, manifeſte: ex ἀπὸ, & πεφασμένος, manifeſtus.

Ἀποπήγνυμι, frigore cogo, & adſtringo, concreſcere facio. & in paſſ. ἀποπήγνυμαι, penitus gelu adſtringor, & coeo: Athen. l. 2. ex ἀπὸ, & πήγνυμι, conglutino, coagulo, adſtringo.

Ἀποπηδάω, deſilio, reſilio; item aufugio, refugio, celeriter & cupide abſcedo: ex ἀπὸ, & πηδάω, ſalto, laſcivio.

Ἀποπιέζω, expello, exprimo: ex ἀπὸ, & πιέζω, premo.

Ἀπόπιεσμα, ατος, τὸ, quod expreſſum remanet, ut ſunt vinacea, ſuccus expreſſus, vel poſt expreſſionem, ſtrigmenta, & μαγμάτα, recrementa, fæces.

Ἀποπιμπλάω, vel ἀποπίμπλημι, impleo, expleo; item ſatio, ſaturo: ex ἀπὸ, & πίμπλημι, impleo.

Ἀποπινόω, ſordibus emaculo; idem ac πινόω, ſordibus inquino: a πίνος, ους, ὁ, ſordes, ſqualor.

Ἀποπίνω, ebibo, abſorbeo: ex ἀπὸ, & πίνω, bibo.

Ἀποπίπτω, decido. f. ἀποπεσοῦμαι. p. ἀποπέπτωκα. a. 2. ἀπέπεσον. Th. πίπτω, cado.

Ἀποπίσω, idem ac πείθω, fido, credo.

Ἀποπλάζω, aberrare, vel evagari facio. f. 1. ind. γξω. a. 1. ind. ἀπέπλαγξα. ας, ε. p. χα. præſ. paſſ. ἀποπλάζομαι, aberro, evagor, ſeu vagor. a. 1. paſſ. ἀπεπλάχθην, ης, η. a. 1. m. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο. Ab ἀπὸ, & πλάζω, errare facio.

Ἀποπλανάω, ῶ, ſeduco. f. ήσω. p. ἀποπεπλάνημαι. præſ. paſſ. ἀποπλανάομαι, aberro. perf. paſſ. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἀπεπλανήθην, erravi. Th. πλάνη, ἡ, error.

Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, error, pravitas.

Ἀπόπλανος, ὁ, improbus, præſtigiator, γόης: ex ἀπὸ, & πλάνη, error.

Ἀποπλάσσω, vel ἀττω, effingo, fingo: ex ἀπὸ, & πλάσσω, fingo.

Ἀποπλέω, remeare, renavigare, præſ. infin. Poet. pro ἀποπλεῖν, verbi ἀποπλέω. Th. πλέω, navigo.

Ἀποπλέω, navi diſcedo, ſolvo. f. ἀποπλεύσω. perf. ἀποπέπλευκα. a. 1. ἀπέπλευσα. Th. πλέω, navigo.

Ἀποπλήθω, ex ἀπὸ, & πλήθω, idem ac ἀποπίμπλημι, impleo.

Ἀποπληκτικός, ἡ, ὸν, attonitus: ad apoplexiam pertinens: ut ἀποπληκτικὸν νόσημα, morbus, quo quis fit attonitus: item idem ac ἀπόπληκτος, ὁ ἡ, qui apoplexia laborat, ſtolidus, ſtupidus, ἀναίσθητος, nihil ſentiens, attonitus, inſanus, amens: item admirabilis: & interdum, qui vehementi admiratione eſt veluti perculſus.

Ἀπόπληκτος, ὁ ἡ, qui apoplexia laborat.

Ἀποπλήκτως, inſane, ſtupide, ſtolide.

Ἀποπληξία, ας, ἡ, ſtupor corporis totius, mentiſque languor, apoplexia, ſtupor attonitus, omnium membrorum reſolutio. Definitur autem ſic a Galeno, Ἀποπληξία ἐστὶ κατοχὴ (alibi καταφορὰ) διανοίας, μετὰ ἀναισθησίας, καὶ παρέσεως τῶν μυῶν. Hieronym. in Chronicis Valentinianum ſubiti ſanguinis eruptione mortuum ſcribit, quæ Græce inquit apoplexis vocatur, &c. Perſuaſum autem vulgo eſt, quum quis repentina morte corruit, evenire id, gutta ſanguinis in cor delata; quod quidem Capitolinus in hiſtoriis ſuis jam tum paſſim credi demonſtrat. vide παράλυσις, remiſſio, laxatio, reſolutio.

Ἀποπληρόω, ῶ, impleo, compleo: ex ἀπὸ, & πληρόω, ῶ. Th. πλέω, plenus.

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio: a 2. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποπληρόω, ῶ, impleo.

Ἀποπληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid complevit, executor: ab eodem Themate.

Ἀποπλήσσω, vel -ήττω, percutio, vel repercutio, retorqueo. & in paſſ. ἀποπλήσσομαι, vel -ττομαι, percutior, repercurior, tetorqueor: item perterrefio, obſtupefio. attonitus reddor. ex ἀπὸ, & πλήσσω, percutio, illido, cædo.

Ἀποπλίσσομαι, ſeu ίττομαι, abſilio, ſaltu me proripio, ſeu aufugio: ex ἀπὸ, & πλίσσω, ομαι, greſſus glomero.

Ἀπόπλους, ου, ὁ, Jon. pro ἀπόπλους, diſceſſus, quod ab ἀποπλέω, renavigo.

Ἀποπλουτέω, divitias amitto, divitias abſumo, vel profundo: ex ἀπὸ, & πλοῦτος, dives ſum, dives evado.

Ἀπόπλυμα, τὸ, aqua ſordida, in qua quid lavimus: eſt verbale ab ἀποπλύνω, abluo.

Ἀποπλυνῶ, abluo, f. υνῶ, perf. ἀποπέπλυκα, a. 1. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω, lavo.

Ἀποπλώω, Jon. pro ἀποπλέω, navi diſcedere, ſolvere, infin. act. verbi ἀποπλέω, renavigo.

Ἀποπνέουσα, ἡ, efflans, exhalans, exſpirans, pro ἀποπνέουσα, præſ. part. f. g. Poet. ab ἀποπνέω, efflo, exſpiro.

Ἀποπνέω, & Poet. ἀποπνείω, efflo, exhalo, exſpiro. f. 1. ind. ἀποπνεύσω. a. 1. ἀπέπνευσα. a. 1. m. ἀπεπνευσάμην, ω, ατο. pr. ἀποπέπνυμαι. præt. paſſ. ἀποπέπνυσμαι, a cujus 2. perf. ſing. ind. eſt

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, exhalatio, efflatio, exſpiratio; a præt. m. verbi ἀποπνέω, efflo.

Ἀπόπνοος, ὁ, ἡ, flatus: ab ἀποπνέω, efflo, exhalo.

Ἀποποιέομαι, abduco, rejicio, alienum a me facio, improbo, non admitto: item renuntio alicui amicitiam. Plut. in convivio ſept. ſapientum.

Ἀποποίησις, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio; item figuræ genus, ſpecies μιτιθέσεως. Dicitur enim etiam in activ. ἀποποιεῖν, ſubmoveo. ex ἀπὸ, & ποιέω, facio.

Ἀποπομπαῖος, i. e. ἀλεξίκακος, depulſor malorum, & averſor, defenſorque peſtium, & calamitatum: ut ἀποπομπαῖος θεοί, qui & ἀλεξίκακοι, & ἀποτρόπαιοι, λύσιοι, φύξιοι, &c. Pollux lib. 5. item ἀποπομπαῖος τράγος, Lev. 16. hircus emiſſarius.

Ἀποπομπεύω, depellere.

Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀποτροπὴ, depulſio, profligatio: quod ab ἀποπέμπω, rejicio.

Ἀπόπονος, finem laborandi facio; laborare deſino: ex ἀπὸ, & πονέω, laboro.

Ἀποπορδὴ, ἡ, crepitus ventris: ab ἀποπέρδω, pedo; ex ἀπὸ, & πέρδω, pedo.

Ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, diſceſſus, reditus, reverſio.

Ἀποπορεύομαι, diſcedo, abeo, tranſeo.

Ἀποπορεύτεον, redeundum: ex ἀπὸ, & πορεύομαι, proficiſcor.

Ἀποπραπίζομαι, vendo. Tob. c. 1. ex ἀπὸ, & πιπράσκω, f. πράσω. unde πρατὴς, ὁ, venditor. unde inuſit. πρατίζω.

Ἀπόπρεμνα φυτότμησια, dicuntur planæ particula ſtipitis ſuffultæ. Theophr. Pl. c. 7. ex ἀπὸ, & πρέμνον, τὸ, caudex, truncus arboris.

Ἀποπρεσβεύω, legationem renuntio; legationis abſolutæ publice rationem reddo. Plut. a πρεσβεύω, ago legatum.

Ἀποπρίαμαι, idem cum Th. πρίαμαι, emo.

Ἀποπρίω, ſerra deſeco, ſerra abſcindo, ſeu amputo: ex ἀπὸ, & πρίω, ſerra.

Ἀποπρὸ, procul: præpoſitioni πρὸ apud Poetas interdum præponitur ἀπὸ (ut etiam ἐπὶ, διὰ, περὶ) vel diviſim, vel conjunctim. ut ἀπὸ πρὸ οἴκου, procul ab ædibus: in Hom. ſic ἀποπρὸ νηῶν, Il. υ. & νηὸς ἀποπρὸ μιθέντες, ex nave procul dimittentes: Apollon. 2. Argonaut.

Ἀποπροβαίνω, longe progredior, & abeo, Eurip. ex ἀπὸ, & προβαίνω.

Ἀποπροβάλλω, projicio, dejicio, abjicio: ex ἀπὸ, & προβάλλω, procedo, prodeo.

Ἀπόπροθι, ἀποπροθὶ, & ἀποπροθὶν, adverb. procul. Th. πρὸ, ante.

Ἀποπρολέμει, emitto. Od. χ. ἰὸν ἀποπρολέμεν. ex ἀπὸ, & προΐημι, præmitto.

Ἀποπρολείπω, relinquo longe: ex ἀπὸ, & προλείπω, deſero, prodo.

Ἀποπροσφίζω, ſeparo a: ut in Eurip. ἀποπροσφίσαι μητρὸς, a matre ſeparus. ex ἀπὸ, & προσφίζω, idem; quod ex πρὸ, & νοσφίζω, ſeparo, ſejungo.

Ἀποπροσωπίζομαι, faciem purgo, ſordes faciei abſtergo: ex ἀπὸ, & πρόσωπον, facies.

Ἀποπτάμενος, η, ον, a. 2. patt. m. ab ἀφίπταμαι, avolo: quod ex ἀπὸ, & ἵπταμαι, volo, volas.

Ἀποπτανέουσι, reſpiciunt ad, 3. pl. præſ. ind. ἀποπτανῶ, quod ab ἀπὸ, rurſum, & ὀπτάνω, conſpicio. Th. ὄπτομαι, video.

Ἀποπτερνίζω, calce peto; idem ac πτερνίζω: a Th. πτέρνα ας, ἡ, calcaneum.

Ἀποπτερύσσομαι, alas pando, & quatio ex ἀπὸ, & πτερύσσομαι, alas concutio.

Ἀποπτῶσι, a. 2. inf. act. ab ἀποπτάω, a. 2. ἀποπτήσομαι, f. 1. m. ab ἀφίπταμαι, avolo.

Ἀπόπτης, ου, ὁ, ſpectator; qui ex editiore loco aliquid ſpectat.

Ἀποπτήσσω, ῶ, exterrefacio, vel obſtupefacio. ἀποπτηχθέντες, apud Polyb. ex ἀπὸ, & πτήσσω, terreo, terrorem incutio.

Ἀπόπτολις, ἴδος, ὁ ἡ, exterris, exul, ἔρημος, ἄπολις: ex ἀπὸ, & πόλις, ως, ἡ, civitas.

Ἀποπτύομαι, deſpicio, deſpecto, ex altiore loco aſpicio.

Ἀπόπτυος, ὁ, qui ſpectari ex alto poteſt; vel

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

vel qui videri alicunde potest ; vel qui procul , seu eminus conspicitur : aliquando etiam , qui non videtur ; & tunc ἀπὸ est priv. Soph. in Ajace . ex ἀπὸ, & ὄπτομαι, video .

Α᾽πόπτυσται, respuunt, 3. plur. præs. ex ἀποπτύω, spuo, quod ex ἀπὸ, & πτύω, excreo.

Α᾽ποπτυστὴρ, ῆρος, ὁ, aspernator, contemptor .

Α᾽πόπτυστος, ὁ ἡ ἡ, aspernandus , aversandus, detestandus : ut ἀποπτυστὸς ἀρὼ, Eurip. Ab ἀποπτύομαι, exspuor, spuor : ex ἀπὸ, & πτύω, f. ύσω, excreo .

Α᾽ποπτύω, spuo, expuo ; item respuo, averor, aspernor .

Α᾽πόπτωσις, εως, ἡ, casus, lapsus, prolapsio : ex ἀπὸ, & πτῶσις, casus .

Α᾽ποπεπάνω, εις, ει, decidam, f. 1. ind. act. verbi ἀποπίπτω, decido .

Α᾽ποπυθάνομαι, interrogo, scisciter ex aliquo ; ex ἀπὸ, & πυθάνομαι, audio, intelligo, cognosco .

Α᾽ποπυρίας, ου, ὁ, qui super carbonibus coquitur : ut ἀποπυρίας ἄρτος . Athen. lib. 7.

Α᾽ποπυρίδες, οἱ, dicuntur pisces quidam, de quibus Athen. l. 8.

Α᾽ποπυρίζω, ex igne edo ; seu edo ex igne captum . Hesych. ex ἀπὸ, & πῦρ, ὸς, τὸ, ignis .

Α᾽ποπυρόω, igne infesto, inflammio . ex ἀπὸ, & πυρόω, a Them. πῦρ, ῥὸς, τὸ, ignis .

Α᾽ποπυτίζω, spuendo ejicio, vel eructo ; respuo ; ex ἀπὸ, & πυτίζω, sparo irroro, spuo .

Α᾽πορα, pro ἄπορον, ἀδύνατον, impossibile .

Α᾽πορραφανίδωσις, ἡ, raphani in podice intrusio ; seu raphani per podicem trajectio : pœna erat olim, quæ infligebatur mœchis, quibus podex depilatus trajiciebatur raphano . vide Schol. seu interp. Aristoph. in Plut. ex ἀπὸ, & ῥαφανίδωσαι, raphano in anum immisso cruciari : a Th. ῥάφανος, ὁ, raphanus .

Α᾽ποργὴς, ὁ, iracundus .

Α᾽πόργισμα, iracor : ex ἀπὸ, & ὀργὴ, ira . unde ὀργίζω, ad iram provoco .

Α᾽πορίζω, irrito : ab ἀπόργητ, ὁ, iracundus .

Α᾽πορέω, præbeo, seu partem alicunde do : extendo, protendo : ex ἀπὸ, & ὀρέγω, porrigo, præbeo .

Α᾽πορίγω, desterto : ex ἀπὸ, & ῥίγχω, sterto .

Α᾽πορεῖ, 3. sing. præs. ab ἀπορέω, dubito, destitutus sum . præs. part. ἀπορῶν, ῶντος, ὁ. Th. πόρω, transeo .

Α᾽πορέομαι, dubito, perplexus sum . f. ήσομαι. p. ἠπόρημαι : a πόρω, meatus, quod a πόρω, transeo, penetro .

Α᾽πόρευτος, ὁ, invius, inaccessus, per quem iter haberi nequit : ut ἀπόρευτος ὁδός. Ex α priv. & πορεύομαι, proficiscor .

Α᾽πορέω, ad angustias detrusus inexplicabiles hæsito . Item dubito, æstuo, nescio quo me vertam ; & cum genit. egeo, destitutus sum . Et ἀπορέομαι, idem ; nescio, ambigo . Item egeo, indigeo . Interdum ἀπορεῖσθαι, in pass. significare dicitur id, de quo dubitatur, seu quæritur, seu quod in dubio manet . unde τὸ ἀπορούμενον, exp. id, quod controversum est, seu de quo quæstio est .

Α᾽πόρημα, ατος, τὸ, quæstio : dubitatio : res, de qua dubitatur .

Α᾽πορηματικὸν ἐπίῤῥημα, dicitur adverbium dubitativum, apud Grammaticos .

Α᾽πορητὴς, οῦ, ὁ, qui dubitare solet, dubitator, hæsitator : ut ἀπορητικοὶ φιλόσοφοι, qui de omnibus rebus dubitabant, quales Pyrrhonii, & aliter σκεπτικοὶ fuere nuncupati : ab ἄπορ⊖, ὁ, ἡ, consilii inops . unde ἀπορία, ἡ, inopia consilii .

Α᾽πόρθητος, ὁ, ὁ, ἡ, inexpugnabilis : incolumis ; ex α priv. & πόρθω, diripio .

Α᾽πορθόω, erigo ; item dirigo, directum reddo : ex ἀπὸ, & ὀρθόω, dirigo, atrollo .

Α᾽πορία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, inopia consilii ; res intricatæ, & perplexæ, ex quibus explicare nos non possumus : anxietas, angustia . Item schema Rhetoricum, quo simulamus nos nescire quid dicendum nobis, aut quid omittendum sit : quæstio, de qua dubitatur : difficultas : periculum . Interdum ἀδυναμία : item inopia, indigentia, paupertas . Thuc. l. 1. Ab ἄπορ⊖, pauper .

Α᾽πορνεόω, & ἀπορνέω, in avem transformo .

Α᾽πορνίθωσις, εως, ἡ, conversio, seu transformatio in avem : ex ἀπὸ, & ὄρνις, ιθ⊖, ὁ, ἡ, avis ; unde ὄρνεον, τὸ, idem ; a quo ὀρνεόω, in avem muto .

Α᾽πορνύμενοι, αἱ, concitatæ, præs. part. pass. f. g. pl. num. in m. g. ἀπορνύμενος . Ex ἀπὸ, & ὄρνυμι, seu ὄρνυμαι, incito, pro ὄρω, concito .

Α᾽πόρνυμαι, excito, seu concito alicunde . unde ἀπόρνυμαι, concitus alicunde fertor ; prodeo cum impetu : ex ἀπὸ, & ὄρνυμαι, incito .

Α᾽πορ⊖, ε, ὁ, ἡ, ὁν, invius : item hebes, consilii inops, pauper . Item meatum non habens, per quem transitus nobis non patet . unde ἄπορα πράγματα, res inusitatæ . Nam res ἄπορος est, ex qua nos explicare non possumus . ἄπορ⊖ ζήτησις, quæstio insolubilis . ἄπορ⊖ αἰσχύνη, summum dedecus . Absolute τὸ ἄπορον, seu τὰ ἄπορα dicuntur res dubiæ, ex quibus evadendi rationem non reperimus . Res ἄπορ⊖ etiam dicitur homo, qui in difficultatibus summis positus est : unde ἄπορος exponitur etiam difficilis . Ex α priv. & πόρ⊖ meatus .

Α᾽πόρσε, irruit, a. 1. ind. act. ab ἀπορόω, erumpo .

Α᾽πορῶ, erumpo, exilio . f. ὦσω . p. ἀπόρμαι . Ex ἀπὸ, & ὄρω, excito .

Α᾽πορραγείης, ης, ἡ, a. 2. opt pass. verbi ἀπορρήγνυμι, dirumpo .

Α᾽πορραθυμέω, pigresco, desideo : ex ἀπὸ, & ῥαθυμέω, desidiæ me dedo, torpeo :

Α᾽πορραίνω, spargo . Th. ῥαίνω, perfundo .

Α᾽πορραίσσω, f. 1. inf. act. ab ἀπορρᾴω, destruo .

Α᾽πορρᾴω, f. σω, p. κα, destruo ; item careo . Th. ῥαίω, profligo .

Α᾽πορρᾶξ, derivatio, pars abstracta, i. e. ἀπόσπασμα, ἀπότμημα . Hesych.

Α᾽πόρραξις, ἡ, dicebatur modus pila ludendi, quo pila fortiter ad solum allisa ei, qui miserat, remittebatur, monstrato prius saltu ejus . Saltus enim numerari solebant . Poll. lib. 9. ab ἀπορράπτω, farcio, refuo . Herod.

Α᾽πορράπτω, farcio, refuo . hinc a. 1. part. ἀπορράψαι . Th. ῥάπτω, suo, consuo .

Α᾽πορράσσω, seu ἀπορρήσσω, amputo, avello : ex ἀπὸ, & ῥάσσω, pulso, tundo .

Α᾽πορραψῳδέω, metro dico, recito, canto ; ex ἀπὸ, & ῥαψῳδέω, versus contexo .

Α᾽πορρέω, f. εύσω, defluo : a ῥέω, fluo .

Α᾽πορρήγνυμι, f. ήξω, p. ηχα, dirumpo . Th. ῥήγνυμι, frango .

Α᾽πορρῆθεν, vetitum, a. 1. part. pass. n. g. ex ἀπὸ, & ῥέω, dico .

Α᾽πορρῆθη, veritum est, interdictum est . unde ἀπορρήθεις, vetitus, & apud Plat. de Leg. 11. ὑπὸ γένους παντὸς ἀπορρηθῆναι, exp. quasi a toto genere abdicari . a verbo ἀπορρέω, defluo : ex ἀπὸ, & ῥέω, dico .

Α᾽πόρρημα, ατ⊖, τὸ, interdictum magistratus .

Α᾽πορρήξας, ὁ, & in fœm. g. ἀποῤῥήξασα, abrumpens, a. 1. part. act. ex ἀπὸ, & ῥήγνυμι, rumpo .

Α᾽πορρησία, ἡ, idem ac ἀπόῤῥησις, ἡ, interdictio, item renuntiatio . Item defatigatio . & defectio virium, & animi .

Α᾽πόῤῥησις, εως, ἡ, defectio ; item interdictum magistratus, sicut ἀπόρρημα, abdicatio, ex eod. Themate .

Α᾽πορρώγνυμι, & ἀπορρήγνυμι, abrumpo, frango : ex ἀπὸ, & ῥήσσω, lanio, scindo .

Α᾽πόῤῥητον, τὸ, arcanum, secretum .

Α᾽πόῤῥητος, ὁ ἡ ὁν, ἡ, arcanus, silentio suppressus, vetitus, interdictus : inenarrabilis, ineffabilis : indignus dictu, seu narratu . ἀπόῤῥητα ποιεῖσθαι, interdicere, silentio supprimere . a ῥέω, dico .

Α᾽πορρήτως, secreto, clam ; item ita ut dici nequeat . Hesych. est adv. ab ἀπόῤῥητ⊖, arcanus, silentio suppressus .

Α᾽πορρίγω, ῶ, exhorreo, extimesco . a ῥιγέω, rigeo, algeo, rimeo .

Α᾽πορριζόω, ῶ, radicitus evello, a ῥιζόω, radices figo, fulcio, firmo .

Α᾽πορρινάω, lima autero, limo : ex ἀπὸ, & ῥίνη, lima .

Α᾽πορριπίζω, flatu discutio, abigo, depello . a ῥιπίζω, ventilo, follibus accendo .

Α᾽πορρίπτω, abjicio . f. ψω . p. ἀπέῤῥιφα . a. 1. ἀπερρίψα . a. 2. ἀπερρίπην . a. 1. part. ἀπορρίψας . ex ἀπὸ, & ῥίπτω, projicio, disjicio, jacto .

Α᾽πόῤῥιψις, εως, ἡ, projectio .

Α᾽ποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, profluvium .

Α᾽πόῤῥοια, ας, ἡ. & ἀπόῤῥυξις, fluxus .

Α᾽πορριβδέω, cum sonitu eructo, seu emitto : Nonn. ex ἀπὸ, & ῥιβδέω stridoreo, a ῥοιβδ⊖, idem ac Th. ῥοιζ⊖, stridor .

Α᾽πόῤῥους, ὁ ἡ ὁν, profluens, manans, emanans . ab ἀποῤῥέω, defluo .

Α᾽πορροφάω, vel ἀπορροφέω, absorbeo, exhaurio, vel sorbillo .

Α᾽πορρύπτω, abluo, sordibus expurgo . Th. ῥύπτω, detergo, purgo .

Α᾽πορρύσσω, vel -ύττω, defodio . Th. ὀρύσσω, fodio .

Α᾽πόῤῥυτ⊖, ν, ὁ, deorsum fluens : ab

Α᾽ποῤῥύω, defluo . Th. ῥύω, idem ac ῥέω, fluo .

Α᾽πορραγὰς, άδος, ἡ, abrupta, seu devulsa : ut πέτρας ἀπορραγάδ⊖, Machab. l. 2. c. 14.

Α᾽πορρώξ, ῶγ⊖, ὁ, ἡ, substantive, rivus : stilla, propago . adjective, abruptus, derivatus . ab ἀποῤῥέω, defluo . alii ab ἀπορρήσσω, erumpo .

Α᾽πόῤῥωξ, ωγ⊖, ὁ ἡ ἡ, abruptus, præruptus . Item substantive fragmentum avulsum, seu pars avulsa . Hesych. pars, portio .

Α᾽πόρυξ, ab Hesych. exp. scissura, seu fissura : canalis sub terra defossus ad aquam ducendam . ab ἀπορύσσω, seu ἀπορύττω, defodio ; ex ἀπὸ, & ὀρύσσω, fodio .

Α᾽πορφανίζω, orphanum reddo . f. ίσω . p. ἀπωρφάνικα . a. 1. ἀπωρφάνισα . præt. pass. ἀπωρφάνισμαι . a. 1. pass. ἀπορφανίσθαι . a. 1. part. pass. ἀπορφανισθείς . Ex ἀπὸ, & ὀρφανὸς, orphanus, pupillus .

Α᾽πόρφυρος, ὁ, nulla purpura insignis : ut ἀπόρφυρον ἱμάτιον . Pl. toga pura, nulla accessione purpuræ . ex α priv. & πορφύρα, ἡ, purpura .

Α᾽πορχέομαι, desalto, i. e. imperite saltando perdo, quod optabam : ut ἀπορχήσαι τὸν γάμον, desaltasti matrimonium ; i. e. saltando excidisti a nuptiis . ex ἀπὸ, & ὀρχέομαι, salto .

Α᾽πόρως, perplexe, ita ut extricare te nequeas : item tenuiter : sic ἀπόρως ἔχειν, seu ἐν ἀπόρῳ γίνεσθαι, vel ἔχειν, animo anxio, & perplexo esse . Thuc. & Polyb. ἀπόρως κεῖσθαι, inopem esse . Est adv. ab ἄπορος, pauper .

Α᾽πος, εος, τὸ, labor ; item altitudo ; ab ἀπὸ, remotionem notante .

Α᾽ποσαλεύω, idem ac σαλεύω, sto in salo, fluito in salo . procul a portu, jactis anchoris, navem esse, significatur hoc verbo, ut Latini dicunt, in salo & in anchoris commorari . Hinc me stabilio, anchoris innitor, a σαλεύω, quatio, agito, moveo .

Α᾽ποσαρκόω, in carnem concrescere facio . unde apud Aristot. in Probl. ἀποσαρκῶται σάρξ, caro coalescit, & consolidatur . ex ἀπὸ, & σαρκόω, carne expleo .

Α᾽ποσάττω, f. άξω, deonero . Th. σαττω, onero .

Α᾽ποσαφέω, declaro, exprimo : ex ἀπὸ, & σαφὴς, ὲς, manifestus .

Α᾽ποσβεννύω, νυμι, f. έσω, p. εσα, exstinguo, cessare facio .

Α᾽ποσβέσασα, exstinguant, a. 1. sub. act. Poet. ab ἀπὸ, & σβέννυμι, extinguo .

Α᾽ποσεσῳσμένος, & ἀποσεσῶσθαι legitur apud Herodor. Sed an non legendum, ἀποσεσῳσμένος, pro ἀφοσιωμένος, sancte & religiose perficiens ? Sic ἀποσεσῶσθαι pro ἀφοσιῶσθαι, Jon. quod ab ὅσιος, sanctus .

Α᾽ποσκυλόμενος, spoliatus, a. 1. part. med.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ex ἀπό, & σείω, quatio, agito.
Α'ποσεισις, ἡ, excussio; item impudica quædam saltatio: de qua Poll. l. 4. c. 14.
Α'ποσείω, excutio, propulso, rejicio, depello. ejusd. Th. & compositionis.
Α'ποσεμνύνω, magnifice celebro; item vendito, ostento. Th. σεμνύνω, honesto, orno.
Α'ποσεσημασμένα, regesta, perf. part. pass. ab ἀποσεμαίνω. Th. σῆμα, τό, monumentum.
Α'ποσεύω, seu ἀποσύω, idem ac ἀφορμῶ, amoveo, ex ἀπό, & σεύω, vel inusit. σύω, pro Th. σείω, quatio, vibro, agito.
Α'ποσήθω, cribro, vel cribro excutio: ex ἀπό, & σήθω, excutio, cribro.
Α'ποσηκόω, in stabulo includo: includo tanquam stabulo, aut ovili. Th. σηκόω.
Α'ποσημαίνομαι, obsigno, designo. Th. σῆμα, τό, monumentum.
Α'ποσημαίνω, f. ανῶ, indico, significo.
Α'ποσήπομαι, f. ἠψομαι, p. ημαι. Et ἀποσήπω, f. ἤψω, marcesco, putrefacio. Th. σήπω, putrefacio, corrumpo.
Α'ποσιμόω, simum, vel pandum reddo; item a loco cavo & pando elevo sursum, & metaph. extollo sursum, effero; ex ἀπό, & σιμόω, reprehendo; a σιμός, simus, pressis naribus.
Α'ποσιτέω, ῶ, f. ήσω, a cibis abstineo.
Α'πόσιτος, ος, ὁ, jejunus. a Th. σῖτος, ὁ cibus, panis.
Α'ποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, obticeo.
Α'ποσιώπησις, ἡ, reticentia. Item figura precisionem denotans. a Th. σιωπάω, taceo.
Α'ποσκάπτω, defodio, seu defodiendo detraho: ex ἀπό, & σκάπτω, fodio.
Α'ποσκαρίζω, palpitans pedes in aversum jacto; palpitans animam exhalo: Jud. cap. 4. Item desuo. a σκαρίζω, salto, palpito.
Α'ποσκεδαζω, vel ἀποσκεδάω, item ἀποσκιδνάω, vel ημι, dissipo, dispello: ex ἀπό, & σκεδάω, σκεδάζω, vel σκεδάννυμι, dissipo, dispergo, conturbo.
Α'ποσκεδάννυμι, f. άσω, p. ανκα, dissipo. Th. σκεδάω, σκεδάννυμι, dispergo.
Α'ποσκελίσαι, Hesych. exp. παιδικὸν ὄρχησιν ὀρχήσασθαι, puerilem, seu ludicram saltationem saltare. ex ἀπό, & σκέλος, ους, τό, crus, femur cum tibia, & pede.
Α'ποσκεπάζω, idem ac ἀποσκέπω, detego: ex ἀπό, & σκεπάζω, tego, abscondo.
Α'ποσκεπαρισμός, ὁ, ὁ, una species est fracturæ cranii; de qua Galen. ex ἀπό, & σκέπαρνον, τό, ascia, dolabra. unde σκεπαρνίζω, fecuri percutio.
Α'ποσκέπτομαι, ex alto specular: ex ἀπό, & σκέπτομαι, specular, meditor.
Α'ποσκέπω, detego: ex ἀπό, & σκέπω, tego.
Α'ποσκευάζομαι, vasa aufero, removeo, farcinas colligo, depono: item destruo. f. 1. med. άσομαι. præt. pass. ἀπεσκεύασμαι. a. 1. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπό, & σκεύάζω, quod a σκεῦος, vas.
Α'ποσκευάζω, f. άσω, p. ακα, repono, reparo: item aufero. ab eod. Them.
Α'ποσκευή, ῆς, ἡ, farcina, apparatus, exercitus impedimenta. Th. σκεῦος, vas.
Α'ποσκήπτω, idem ac ἀποσκήπτω, incumbo, innitor: ex ἀπό, & σκήπτω, idem cum Th. σκάπτω, nitor, incumbo. Item cado, ruo.
Α'πόσκημμα, τό, firmamentum, seu fundamentum, in quod aliquid inclinatum recumbit.
Α'ποσκηνος, ον, ὁ ἡ, femotum ab aliis tentorium, seu tabernaculum habens: & generaliter qui procul ab alio habitat: opponitur conturbenali, ac sodali, apud Xenoph. l. 8. ex ἀπό, & σκηνή, tentorium.
Α'ποσκηνόω, f. ώσω, longius habito, vel remotius tendo. Th. σκηνή, tabernaculum.
Α'ποσκήπτω, f. ψω, p. φα, incumbo, innitor, incumbo in: ex ἀπό, & σκήπτω, nitor. Item decumbo, decido, allidor. Item desino, tendo: ut ἀποσκήπτειν εἰς ὄλεθρον, in exitium tendere, seu desinere, apud Alciphron. Sed exp. & transitive; ut apud Dionys. Halic. l. 6. ἀποσκήπτειν τὴν ὀργὴν ἐπί τινας, exp. iram in auctores effundere & quasi de-

turbare. Item erumpo, evado. ex ἀπό, & σκήπτω, decido.
Α'ποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. ab ἀποσκήπτω, incumbo, innitor.
Α'πόσκηψις, εως, ἡ, exponitur scarificatio: apud Hippocr. de morb. l. 1.
Α'ποσκιάζω, obumbro. f. άσω. p. ἀπεσκίακα. p. pass. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά, umbra.
Α'ποσκίασμα, ατος, τό, obumbratio.
Α'ποσκίδνημι, seu ἀποσκίδνημι, dissipo. & in pass. ἀποσκίδναμαι, dissipor, seu dispergor alicunde. Il. ψ. ex ἀπό, & σκίδνημι, idem ac σκεδάννυμι, pro Th. σκεδάω, seu σκεδάζω, dispergo, dissipo.
Α'ποσκιρρόω, ῶ, in scirrhum induro; & generaliter induro: item obduresco.
Α'ποσκίρρωμα, τό, durities, quæ in σκίρρον, scirrhum abiit: ex ἀπό, & σκιρρόω, induro in scirrhum; seu tumefactum in duro, a σκίρρος, scirrhus, duities, rumor.
Α'ποσκιρτάω, resilio, vel resilire conor: Luc. ex ἀπό, & σκιρτάω, salio.
Α'ποσκλέω, exaresco: item morior: unde ἀποσκλέει, apud Hesych. & Suid. exp. ἀποθνήσκει, moriatur; apud quos tamen scribitur ἀποσκλαίει.
Α'ποσκλήμι, exaresco: item emacior, & tabeo, seu contabesco; ut apud Alciphron. ἀποσκλῆναι κινδυνῶ λιμῷ, periculum est mihi, ne fame tabefiam. hinc particip. ἀποσκληκώς, apud Luc. tabidus, aridus. & apud Chrysost. de sacerdotio, ἀποσκληκυῖα ψυχὴ τὸ σῶφρονιστὸν ὑποτρέφουσα, anima, quæ obduruit, seu quæ callum obduxit. ex ἀπό, & σκλέω, quod per Sync. fit ex σκελίω, idem cum Th. σκέλλω, attenuo.
Α'ποσκληναι, emori, a. 2. inf. a σκλάω, a. 2. ἔσκλην: alii a σκλῆμι. Th. σκέλλω, attenuo, exsicco.
Α'ποσκληρόω, induresco: item idem ac σκληρόω, & σκληρύνω, induro, obduro; a σκληρός, durus, rigidus.
Α'ποσκληρύνω, idem ac ἀποσκληρόω, obduresco.
Α'ποσκολύπτω, excorio; præputium detraho; circumcido: (unde ἀπεσκολυμμένος, cui penis circumcisus est) item decortico, detrunco, mutilo: ex ἀπό, & σκολύπτω, lacero.
Α'ποσκοπέω, f. ήσω, p. ηκα, & ἀποσκοπέω, scopum intueor. Item idem ac ἀποσκέπτομαι, ex alto specular.
Α'πόσκοπος, ος, ὁ, absurdus. exp. etiam ἄποθεν σκοπῶν, i. e. eminus intuens. Hesych. Item a scopo procul remotus. Et metaph. a proposito alienus. Ex ἀπό, & σκοπός, scopus, propositum. quod a σκέπτομαι, considero, specular, meditor.
Α'ποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, relinquo, increpo, reprobo.
Α'ποσκορακισμός, ὁ, ὁ, contemptio, increpatio: ex ἀπό, & σκορακίζω, ad corvos abire jubeo; cujus th. κόραξ, corvus.
Α'ποσκορπίζω, dispergo: ex ἀπό, & σκορπίζω, spargo, dissipo.
Α'ποσκοτίζω, obtenebro, obscuro: item tenebras submoveo; corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.
Α'ποσκοτόω, obtenebro: unde ἀποσκοτωθέμενος, tenebris involvi & obrui, apud Polyb. l. 1. sed exp. etiam adumbro, vel umbris picturam decoro: unde ἀπεσκοτωμένον, in part. præt. a Them. σκότος, εος, τό, umbra; unde σκοτίζω, & σκοτόω, obscuro, caligare facio.
Α'ποσκυβαλίζω, idem ac σκυβαλίζω, rejicio, & repudio, tanquam σκύβαλον, seu rem contemnendam: vilipendo. aspernor. Th. σκύβαλον, τό, quisquiliæ.
Α'ποσκυθρωάω, succenseo: ex ἀπό, & σκυθρωάω, tristor, irascor.
Α'ποσκίζομαι, ad iram provocor: ex ἀπό, & σκύζομαι, irascor.
Α'ποσκυθίζω, Scythico more tondere; i. e. turpi, & contumeliosa tonsura alicui illudere, alicui crines evellere. Suid. proprie esse dicit cutem capitis una cum pilis detrahere. ex ἀπό, & σκυθίζω, Scythas imitor: a σκύθης, Scytha.
Α'ποσκυλάω, Poet. idem ac ἀποσυλάω, despolio.
Α'ποσκυλλω, idem ac præcedens ἀποσυλάω, deprædor, eripio spoliando. Ex ἀπό, & σκυλλω, idem ac συλάω, diripio. a Th. σύλη, ἡ, compilatio.
Α'ποσκυλμάτα, τά, dicteria, fannæ, id est ἀπομυκτηρίσματα, Hesych. a sequente.
Α'ποσκώπτω, f. ψω, dicteria jacio, derideo. Th. σκώπτω, cavillor, irrideo.
Α'ποσμάω, ῶ, f. ήσω, &
Α'ποσμήχω, f. ήξω, p. ηχα, abstergo, purgo. Th. σμάω, & σμήχω, ἰσοδυναμοῦντα.
Α'ποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, vel paucitatem; imminuo: ex ἀπό, & μικρύνω, vel σμικρύνω, parvum reddo, imminuo. a Th. μικρός, vel σμικρός, parvus.
Α'ποσμίλυσμα, τό, segmen scalpello, seu scalpro amputatum, id, quod scalpello undique reciditur: idem ac σμίλυσμα, τό, ramentum, rasura, quisquiliæ. a Them. σμίλη, scalpellum, scalprum.
Α'ποσμιλόω, idem ac σμιλόω, scalpello amputo, seu reseco; scalpro repurgo; & general. polio, seu expolio, quasi ad vivum resecans scalpello.
Α'ποσμυγής, ῆτος, ὁ, qui exarsit, contabescens: ab ἀποσμύχω, exuro.
Α'ποσμύχω, exuro. Th. σμύχω, comburo.
Α'ποσοβέω, f. ήσω, abigo, repello. Item excutio. Sed exp. & neutraliter abeo citato gradu, i. e. ἀποτρέχω. Ex ἀπό, & σοβέω, abigo, expello.
Α'ποσοβητής, ὁ, qui insolenter aliquem submovet, & repellit; verbale ab ἀποσοβέω, arceo.
Α'ποσος, ὁ, quantitatis expers: est comp. ex α priv. & ποσός, unde τὸ ποσὸν, quantitas.
Α'ποσπάδιον, τό, decerptum, substantive.
Α'ποσπάδων, οντος, ὁ, & ἀποσπάς, άδος, cui testiculi avulsi sunt, & exsecti.
Α'ποσπαράσσω, avello lacerando; ex ἀπό, & σπαράσσω, unguibus lacero.
Α'ποσπαργανόω, fascio, quibus obvolutus eram, exsolvor; fasciis me exsolvo: ab act. σπαργανόω, fasciis involvo.
Α'ποσπαργανόω, ῶ, fasciis exsolvo; fascia, qua quis obvolutus erat, exsolvo: ex ἀπό, & σπαργανόω, fasciis involvo.
Α'ποσπαρθάζω, seu ἀποσπαρταίζω, idem ac ἀποσπαίρω, ἀσπαίρω, & Th. σπαίρω, palpito, vibro, tremo.
Α'πόσπασμα, ατος, τό, est pars rei avulsa, particula avulsa: ab ἀποσπάω, avello.
Α'ποσπασμάτιον, τό, particula avulsa. ἀποσπασμάτια, τά, reliquiæ: ab ἀποσπάω, avello.
Α'πόσπαστος, ὁ, qui avelli, vel abstrahi potest: ab ἀποσπάω, avello.
Α'ποσπάω, abstraho, educo, avello. f. άσω. p. ἀπέσπασα. a. 1. pass. ἀπεσπάσθην. a. 1. part. ἀποσπασθείς. Th. σπάω, traho.
Α'ποσπείρω, f. ερῶ, p. αρκα, dissemino. pr. m. ἀπέσπορα.
Α'ποσπένδω, libo; libamina, seu libamenta perago: ex ἀπό, & σπένδω, libo, sacrifico.
Α'ποσπερμαίνω, idem ac σπερμαίνω, & Th. σπείρω, f. ερῶ. unde σπέρμα, τό, semen.
Α'ποσπερματίζω, semen emitto; semine genitali polluor. Aristoph. & Aristot. de gen. animal. l. 2. ex ἀπό, & σπερματίζω, semen efficio.
Α'ποσποδέω, dehortor, dissuadeo, distineo: ex ἀπό, & Th. σποδέω, festino.
Α'ποσπογγίζω, spongia abstergo, seu detergo.
Α'ποσπόγγισμα, τό, idem ac σπόγγισμα, purgamentum, sordes spongia detersæ: a Them. σπόγγος, & σπογγίω, spongio.
Α'ποσποδέω, ῶ, cinerem detergo: item igne decutio: in cinerem redigo; e medio tollo: ex ἀπό, & σποδέω, aras cinere expurgo: cædo.
Α'πόσποδος, ὁ, alienus, & excludendus ἀπὸ τῶν σποδῶν, qui ad τὰς σποδὰς libationes, non debet admitti. ab ἀποσπένδω, libo.
Α'πόσπορος, ὁ, sarus ab aliquo, genus, & originem ab aliquo ducens: ex ἀπό, & σπόρος, ὁ, semen.
Α'ποσπυδάζω, desino studium ponere.

Α'ποσ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀποσπᾰδάζων, ὁ, negligens: ex ἀπό, & σπᾰδή, festinatio, quod a σπεύδω, festino.
Ἀποσύρομαι, erumpo, prosilio, exilio: ex ἀπό, & σύρομαι, inusit. idem ac σεύομαι, cieo, concito. Th. σείω, quatio.
Ἀποσυτος, ὁ, excitatus. Nonn.
Ἄποσω, pro ἀπόσωθι, vel ἀποσῆθι, absiste, a. 2. impera. ab a. 2. ind. ἀπέστην; ab ἀφίστημι, absisto. Th. ἵστημι, sto.
Ἀποτάγμα, τό, liquor defluens, distillatio, stiria, stilla: ab ἀποτάζω, distillo.
Ἀποταδά, & ἀποταδόν, eminus: adv. ex ἀπό, & ἵστημι, sto.
Ἀποτᾰλάσσα, stillans, præt. part. f. g. ab Ἀποτάζω, f. ξω, distillo. Th. τάζω, stillo.
Ἀποτᾰμάω, dependo, appensum trado; ταμίᾳ ἀποτᾰμιόω, Eust. Vide ταμάω, pondero, examino.
Ἀποτᾰλάω, & ἀποταλάω, idem cum præced. ἀποτάζω, distillo, exstillo; & ab eo formatum, inserto λ.
Ἀπότᾰξις, ἡ, distillatio: verbale itidem ab ἀποτάζω, distillo.
Ἀποτᾰί, ἀντ-, ὁ, fugiens, a. 2. part. act. ab ἀφίστημι, avoco, depello.
Ἀποτᾰσία, ας, ἡ, defectio.
Ἀποτάσιον, ου, τό, repudium, discessio, libellus repudii.
Ἀπόστᾰσις, εως, ἡ, abscessio, defectio. a 2. perf. præt. pass. verbi ἀφίστημι, abscedo. Th. ἵστημι, sto.
Ἀποστᾰτέον, desistendum est: ab ἀφίσταμαι, abscedo, abjungor.
Ἀποστᾰτέω, f. ήσω, p. ηκα, absisto, deficio.
Ἀποστᾰτήρ, ῆρος, ὁ, qui deficit; qui secessionem facit, quasi retractator, faciens desistere: & in plur. ἀποστᾰτῆρες, οἱ, retractatores. Plut. in Lycurgo.
Ἀπόστᾰτης, ου, ὁ, defector, desertor.
Ἀποστᾰτικός, ὴ, όν, rebellis, contumax.
Ἀποστᾰτικῶς, deficientium more. ex ἀπό, & ἵστημι, sto. quod a στάω, inusitato.
Ἀποσταυρόω, vallis, seu palis ligneis in terram depactis munio, seu cingo. Thuc. l. 4. item affigo cruci, crucifigo. Vide σταυόω, crucifigo.
Ἀποσταφιδόω, in uvam passam converto, seu muto. Theophr. l. 2. ex ἀπό, & σταφίς, ίδος, ἡ, uva passa.
Ἀποστεγάζω, tectum removeo, derego. fut. άσω. p. ἀπεστέγακα. a. 1. ἀπεστέγασα. a στέγη, ἡ, tectum. Th. στέγω, tego, operio.
Ἀπόστεγασμα, ατος, τό, operculum, integumentum: ab eodem Themate.
Ἀποστέγω, intus coerceo, & cohibeo: item arceo, propulso. Th. στέγω, tego.
Ἀποστεγνόω, idem ac στεγνόω, & Th. στέγω, tego, operio: item adstringo.
Ἀπόσταλκα, misi, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω, mitto, ablego.
Ἀποστείχω, abeo, revertor: ex ἀπό, & στείχω, accedo, advento.
Ἀποστεληγίζω, & ἀποστληγίζω, destringo, abrado; idem ac στληγίζω, rado strigili, distringo.
Ἀποστέλλω, ablego, mitto. f. ελῶ. p. ἀπέσταλκα. a. 1. ἀπέστειλα. a. 2. ἀπέστᾰλον. p. pass. ἀπέσταλμαι. a. 1. pass. ἀπεστάλθην. a. 2. sub. pass. ἀποστᾰλῶ. a. 2. part. pass. ἀποστᾰλείς. p. med. ἀπέσταλα. unde ἀποστόλ-. Th. στέλλω, mitto.
Ἀποστενόω, angustum reddo, f. ώσω, a στενός. Th. στενός, angustus, arctus.
Ἀποστεπτικὸν ᾆσμα, cantilena, quæ canebatur, quum corona capiti adimeretur. Etym. ab ἀποστέφω, coronam aufero.
Ἀποστέργω, non amo, odio prosequor: ex ἀπό priv. & στέργω, amo.
Ἀποστερέω, ῶ, damno afficio, privo. f. ήσω. p. ἀπεστέρηκα. a. 1. ἀπεστέρησα. a. 1. sub. ἀποστερήσω. perf. pass. ἀπεστέρημαι. part. ἀπεστερημένος. Th. στερέω, privo.
Ἀποστέρησις, εως, ἡ, ablatio, privatio: a a. perf. p. pass. verbi ἀποστερέω, privo.
Ἀποστερητής, οῦ, ὁ, fraudator: a 3. perf. perf. ejusdem verbi.
Ἀποστρᾰπικός, ὴ, όν, fraudarivus, i. e. fraudandi vim habens, ad fraudandum valens
Ἀποστρᾰτής, ἡ, fraudatrix: ut apud Aristoph. in Nub. γνώμῃσι ἀποστρᾰτῇσι, sententiam inficiatoriam, & defraudatricem.
Ἀποστεφανόομαι, corona privor: ex ἀπό, & στέφω. unde στεφανόω, corono.
Ἀποστεφανώσασθαι, deponere coronam.
Ἀποστέφω, coronam aufero; coronam depono.
Ἀποστηθίζω, expectoro; i. e. ex pectore depromo, aut eloquor, expromo: ex ἀπό, & στῆθος, ους, τό, pectus.
Ἀπόστημα, τό, abscessus, apostema, i. e. humor in suppurationem conversus, suppuratio, ulcus. Galen. dicit, esse mutationem, seu transitum corporis ex inflammatione ad pus: item spatium, & intervallum, quo absistimus, seu absumus: item locus remotior, ac secretior.
Ἀποστηματίας, ου, ὁ, qui abscessu laborat, seu apostemate.
Ἀποστηματίζω, resisto, seu subsisto.
Ἀποστηματικός, ὴ, όν, separativus: ut ἀποστηματικὸ ῥήματα.
Ἀποστημάτιον, τό, parvum apostema, modicus abscessus.
Ἀποστηματώδης, ὁ, apostematis, seu abscessus naturam habens: ab ἀφίστημι, absistere facio, separo; unde ἀφίσταμαι, absisto, absum, abscedo, secedo, deficio, discedo a fide.
Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, discedo, deficio. Th. ἵστημι, sto.
Ἀποστηρίζω, confirmo. Th. στηρίζω.
Ἀποστῆσαι, abduxisse, a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι, abduco.
Ἀποστῆσόμεθα, 1. pl. f. 1. med. ejusdem verbi.
Ἀποστῆτης, ἐντ-, ὁ ἡ, ἡ, qui abscessit, seu discessit; vel qui non eandem viam calcat: ex ἀπό, & στίβω, idem ac Th. στείβω, tero, calco; unde στιβέω, peragro, pervado terram calcando.
Ἀποστιλβόω, luceo: ex ἀπό, & στιλβόω, luceo.
Ἀποστίλβω, splendeo. f. ψω. p. ἀπέστιλφα. Th. στίλβω, corusco.
Ἀπόστιχε, abi, a. 2. imperat. ab ἀποστείχω. quod a στέχω, prodeo, eo.
Ἀποστλεγγίζω, vide supra in ἀποστεληγίζω, strigili derado.
Ἀποστλεγγίσματα, τά, strigmenta, ea, quæ a strigilibus abraduntur, dum distringuntur corpora.
Ἀποστολεύς, έως, ὁ, qui classi præest.
Ἀποστολή, ῆς, ἡ, Apostolatus.
Ἀποστολικός, ὴ, όν, Apostolicus. ab ἀποστολή.
Ἀποστολιμαῖος, ὁ, missitius, emissitius: ab ἀποστέλλω, mitto.
Ἀπόστολος, ου, τό, pro navigio, apud Herodot.
Ἀπόστολος, ου, ὁ, Apostolus, legatus: a p. m. verbi ἀποστέλλω, mitto.
Ἀποστοματίζω, proprie memoriter recito. Item allicio ad loquendum. fut. ίσω. perf. ἀπεστομάτικα. a. 1. ἀπεστομάτισα. ex ἀπό, & στόμα, τος, τό, os, oris.
Ἀποστομίζω, idem ac Ἀποστοματίζω. Item idem ac
Ἀποστομόω, os obturo, os occludo; & de ferro dictum, aciem ejus hebeto, & rotundo. (contrarium ipsius στομόω, quod a Th. στόμα.) Item, ore facto aperio.
Ἀποστόμωσις, εως, ἡ, apertio facto ostio, apertura, patefactio.
Ἀπόστοργος, ὴ, όν, inimicus, amoris expers: a præt. m. verbi ἀποστέργω, odio prosequor. Th. στέργω, amo.
Ἀποστρακίζομαι, relegor; in exilium mittor: est pass. ab act. seq. ἀποστρακίζω, idem ac ὀστρακίζω, testulis (scil. vel piscium, vel figulinis) in urnam conjectis damno, relego.
Ἀποστρακίζω, f. ίσω, mitto in exilium: ab ἀπό, & ὄστρακον, testa: quod in testulis scripta fuerint olim suffragia.
Ἀποστρωτόω, ῶ, idem ac ὀστρακόω, in testam, seu testaceam duritiem verto, testacea duritie obduro; induro in testæ modum: ab ὄστρακον, τό, testa.
Ἀποστρατίζω, vel ἀποστρατεύομαι, a militia mittor, vel dimittor, exauctoror.
Ἀποστράτευτος, ὴ, όν, exauctoratus: imperatoris, vel ducis loco motus; cui imperium est abrogatum: ex ἀπό & στρατηγός, dux exercitus, præfectus bello, imperator.
Ἀποστρατοπεδόω, & -εύομαι, idem ac ἀποστρατοπεδεύω, castra moveo, seu castris motis revertor. Machab. l. 2. c. 3. ex ἀπό, & στρατοπεδόω, castrametor.
Ἀποστρεφέως, ῆ, ῆν, a. 2. opt. pass. ἀποστραφείς, a. 2. part. pass. ἀπεστράφης, aversus, a. 2. sub. pass. ab ἀποστρέφω, averto.
Ἀποστραφήσομαι, f. 2. ind. pass. ἀποστράφητι, a. 2. imp. pass. verbi ἀποστρέφω, averto.
Ἀποστρεβλόω, idem ac στρεβλόω, torqueo, distraho: item distorqueo, perverto, depravo: unde in pass. ἀποστρεβλοῦσθαι, torqueri, tormento distrahi; item collidi.
Ἀποστρέφω, averto, refero. f. ψω. p. ἀπέστρεφα. a. 1. ἀπέστρεψα. aor. 1. imp. ἀπόστρεψον, άτω. a. 2. ἀπέστραφον. in pass. præs. ἀποστρέφομαι, η, εται, aversor. a. 2. pass. ἀπεστράφην; & in 3. pl. ἀπεστρέφησαν. a. 2. sub. pass. ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, verto.
Ἀποστρέψας, αντ-, ὁ, avertens, aor. 1. part. act. ab ἀποστρέφω, averto.
Ἀποστροφή, ῆς, ἡ, aversio, refugium: ab ἀποστρέφω, averto.
Ἀπόστροφος, ου, ὁ, apostrophus, nota apud Græcos rejectæ vocalis ob sequentem: &
Ἀπόστροφος, ὁ ἡ, ὁ, aversus: ab aod. ἀποστρέφω, averto.
Ἀποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, aversor: cum accus. ex ἀπό, & στυγέω, odi.
Ἀποστυπάζω idem quod στυπάζω, stipite pello, depello, aut persequor: a Th. στύπη, ἡ, stipes.
Ἀποστυφελίζω, depello, deturbo. Il. σ. Ἕκτορα ἀπεστυφέλιξαν, Hectora deturbarunt. ex ἀπό, & στυφελίζω, everto, quatio.
Ἀποστύφω, adstringo: ex ἀπό, & στύφω, adstringo.
Ἀποσῶ, ῇς, ῇ, a. 2. sub. act. ab ἀφίστημι, discedo, deficio.
Ἀποσυκάζω, idem ac συκάζω, ficus colligo, seu decerpo: item exploro more eorum, qui ficus carpunt; significat etiam ficus decerptas comedo. a Th. σύκη, ης, ἡ, ficus.
Ἀποσυλᾶσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, prædari, & auferre ab aliquo quid: a. 1. inf. verbi συλάω, prædor. Th. σύλη, ἡ, præda.
Ἀποσυλάω, despolio, deprædor, depeculor: item spoliando aufero, seu eripio: ex ἀπό & συλάω, prædor.
Ἀποσυμβολάω, abundante præpositione, ponitur pro concurro, occurro, συμβάλλω, συναντάω. Hesych.
Ἀποσυμβουλεύω, dehortor, dissuadeo: ex ἀπό, & συμβουλεύω, consilium do, suadeo.
Ἀποσυνάγω, disgrego, dispello. 4. Reg. 5. ex ἀπό, & συνάγω, congrego.
Ἀποσυναγωγός, ὴ, όν, synagoga motus: ex α priv. & συναγωγή; quod a συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco.
Ἀποσύρομαι, erumpo, prosilio, exilio. Vide supra ἀποσυτος, excitus, excitatus.
Ἀποσυρίγγόω, in fistulam converto. Hippocr. ex ἀπό, & συρίγγόω, in fistulam excavo. unde συρίγγωθαι, in fistulam excavari: a σύριγξ, γγος, ἡ, fistula.
Ἀποσυρίζω, sibilo, cum sibilo emitto, exsibilo. a συρίζω, fistula cano.
Ἀποσυρίττω, idem ac συρίττω, exsibilo; sibilis ejicio. a συρίσσω, sibilo, explodo.
Ἀποσύρω, detraho: item retraho; unde verbale
Ἀπόσυρμα, τό, id, quod detractum, seu abraſum est; frustum alicunde abrasum, seu excussum, vel evulsum. Exponitur etiam locus desquamatus; vel quasi desquamatio: apud Galen. & Dioscor. ex ἀπό, & σύρω, traho.
Ἀποσωσιτέω, desim sodalitati; absum a sodalitio, seu convivio: ex ἀπό, & συσσιτέω, una cibum capio, convictor sum. Item contubernalis sum; in contubernio alicujus sum.
Ἀποσύσσιτος, ὁ, sodalis, conviva.
Ἀποσύω, vel ἀποσσύω, idem ac ἀποσεύω, erumpo, prosilio. Vide ἀποσυτος, excitatus.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀποσφαγεύς, έως, ὁ, obtruncatus, a. 1. part. paſſ. ab ἀποσφάζω, jugulo.

Ἀπόσφαγμα, τὸ, Galen. apud Hippocr. exp. τρυγώδες παρήθημα, fæculentum, quod per colum tranſmiſſum eſt: verbale ab ἀποσφάττω, macto.

Ἀποσφάζω, jugulo. Th. σφάζω.

Ἀποσφενίζω, ejaculor, & relido pilam; pilam repello, ſeu reſilire facio: item retorqueo & relido in modum pilæ. a σφαιρίζω, ludo pila.

Ἀποσφακελίζειν, putrefacere. Th. σφάκελος, gangræna.

Ἀποσφαλείς, οῖς, ſpe falſus, a. 2. part. paſſ. ab

Ἀποσφάλλω, f. λῶ. p. κα, aberrare facio, ſubverto, ſeduco. a. 2. paſſ. ἐσφάλην. Th. σφάλλω, erro.

Ἀποσφαλμόω, idem ac σφαλμόω, collabor, concido: a σφάλμα, τὸ, error.

Ἀποσφαῖρ, ᾶρος, ἡ, exponitur excelſum præcipitium; præcipitium in rupibus a ſe divulſis: ab ἀποσφάζω, vel ἀποσφάττω, macto.

Ἀποσφάττω, f. ξω, p. χα, macto: idem ac ἀποσφάζω, jugulo.

Ἀποσφίγγω, ſtringo, adſtringo, comprimo, coarcto; proprie, alicunde abſtractum ſtringo: ex ἀπὸ, & σφίγγω, ſtringo.

Ἀποσφενδονάω, & ἀποσφενδονέω, funda torqueo; funda rotatum emitto.

Ἀποσφενδόνησις, ὁ, ἡ, funda emiſſus: item funda repulſus. Plut.

Ἀποσφενδονίζω, funda ejaculor. Joſeph. a σφενδονάω, vel σφενδονίζω, agito fundam.

Ἀποσφήλειε, aberrare faceret, a. 1. opt. Æol. verbi ἀποσφάλλω, ſubverto.

Ἀποσφήλωσις, ἡ, caſus, prolapſus, aberratio: verbale ab ἀποσφάλλω, ſubverto.

Ἀποσφραγίζω, reſigno, ſignum tollo; interdum idem ac σφραγίζω, ſigillo ſigno, confirmo. unde in paſſ. apud Eurip. in Oreſt. (de Helena) ᾗ δόμοι πάντ' ἀποσφραγίζεται, i. e. omnia mea ſignis notat: Schol. exp. σφραγίδας, ἐπιτίθησι, ὡς δὴ πάντα κληρονομήσασα τὰ ἐμά.

Ἀποσφράγισμα, τὸ, idem cum σφράγισμα, ſignaculum, ſeu ſigillum, ſeu id, quo aliquid obſignatur. Athen. l. 13. ex ἀπὸ, & σφραγίζω; unde σφράγισμα, τὸ, ſigillum, ſignaculum.

Ἀποσφραίνομαι, idem ac ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio: item paſſive, naribus admoveor.

Ἀποσχάζω, f. σω, diffringo, venam ſeco: ex ἀπὸ, & σχάζω, ſcarifico.

Ἀποσχαλίδω, ω, idem ac σχαλιδεύω, plagas, ſeu retia erigo, & furcis fulcio.

Ἀποσχαλίδωμα, τὸ, idem ac σκαλίδωμα, & Th. σκαλίς, varus, ſcil. paxillus, ſeu furcula, qua attolluntur ſuſtentanturque retia.

Ἀποσχάω, idem ac ἀποσχάζω, ſcarifico.

Ἀποσχεδιάζω, ex tempore dico; temere & inconſulte facio. σχεδιάζω, ex tempore aliquid facio.

Ἀποσχέω, abſtinere, a. 2. inf. act. & ἀπεσχέμην, a. 2. m. ind. ab ἀτέχω, diſco: attineo. Th. ἔχω, habeo.

Ἀπόσχες, abſtine, Jon. pro ἀπόσχου, a. 2. imper. med. ab ἀτέχω, abſtineo.

Ἀποσχεσίη, ης, ἡ, abſtinentia, temperantia: ab eod. Themate.

Ἀποσχήσουσι, arcebunt, 3. pl. f. 1. ind.

Ἀποσχίζω, f. σω, abſcindo, ſeparo. a. 1. ἀπέσχισα, ας, α.

Ἀπόσχισις, ἡ, ramus, propago: ab ἀπὸ, & σχίζω, ſcindo, ſeco.

Ἀποσχοινίζω, ſeparo tanquam funiculo, privo. Th. σκοῖνος, ὁ, juncus, funis e junco.

Ἀποσχολάζειν, vacare rei alicui: quod a σχολάζω, otior. Th. σχολή, ἡ, otium, vacatio.

Ἀποσχολέομαι, οῦμαι, occupor. ἀποσχολέρμενος, occupatus. ex ἀπὸ, & σχολέω vaco. Th. σχολή, ἡ, otium, vacatio.

Ἀποσχόμενος, ὁ, a. 2. part. m. ἀπόσχωμαι, a. 2. ſub. m. ἀποσχών, a. 2. part. act. ab ἀτέχω, diſto, abſum; averto.

Ἀποσώζω, f. ώσω, p. ωκα, randem ſervo, ſanitati reſtituo.

Ἀποσώζεσθαι, aufugere: apud Xenoph. &

Ἀποσωθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ab ἀποσώζω, ſervo. Th. σῶος, ὁ, ſalvus, ſanus.

Ἀποσωρόω, idem dicitur eſſe, ac ἀποσηπάζεσθαι: (at neutrum neutrobi explicatum eſt) ex ἀπὸ, & σωρόω, congrego. Ex hac autem compoſitione videtur ἀποσωρόω ſignificare, alicunde abſtractum coacervo.

Ἀποταγή, ῆς, & ἀποτάξις, εως, ἡ, renuntiatio: opponitur etiam τῇ συντάξει. ab ἀπὸ, & τάσσω, vel τάττω, ordino.

Ἀποτεκνόω, prolixe.

Ἀποτενής, ὁ, porrectus, a. 1. part. paſſ. ab ἀποτείνω, extendo. Th. τείνω, tendo.

Ἀποτεκής, ὁ, liquefactus, a. 2. part. paſſ. ab ἀποτήκω, liquefacio. Th. τήκω, mollio.

Ἀποτέρτερος, ὁ, ἡ, ad certum uſum ſeporſus. Th. τόρνος, ordino.

Ἀποταμιεύω, recondo. a ταμιεύω, quæſturam gero. Th. ταμίας, ὁ, quæſtor.

Ἀποτάμνω, idem cum ἀποτέμνω, abſcindo.

Ἀπότασις, ὁ, renuntiatio.

Ἀπότασις, εως, ἡ, extenſio. item ſcopus auctoris: ab ἀποτείνω, extendo.

Ἀποτάσσομαι, vel Att. -τάττομαι, proprie dimitto cum mandatis, cum dat. Item valedico: interdum collocor. f. 1. m. ἀξομαι. p. paſſ. ἀποτέταγμαι. a. 1. m. ἀπετάξάμην, vale dixi. a. 2. inf. m. ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω, vel τάττω, ordino. τῷ ἀποτασσομένῳ, opponitur ὁ συντασσόμενος.

Ἀποτάττω, f. ξω, p. αχα, renuntio: item ſecerno; attribuo: ab eod. Th.

Ἀπότατος, longiſſime: adv. ſuperl. ἀπό, procul, adv. Poet.

Ἀπότομος, ον, ὁ ᾗ, tauro carens; ut ἀποταυρίσκος, bos a tauro ſemota, apud Ariſtot.

Ἀποταυρόω, idem ac ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto. & ἀποταυρόομαι, ῶμαι, taurinas iras concipio; tauri in modum efferor, & exaſperor: ex ἀπὸ, & ταυρόομαι, ῶμαι, taurus fio, taurinam naturam induo; a Th. ταῦρος, ὁ, taurus.

Ἀπόταφος, ὁ, privatus ſepulchro: item ſeorſim ab aliis ſepultus: ex ἀπὸ, & τάφος, ſepulchrum, a θάπτω, ſepelio.

Ἀποταφρόω, circumdo foſſa, muro includo, murum duco, circumvallo, munio.

Ἀποτάφρωσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallatio: ex ἀπὸ, & τάφρος, fodio, vel foſſam duco; a τάφρος, ὁ, foſſa, vallum, agger.

Ἀποτεθεῖεν, referrentur, per ſyncop. pro ἀποτεθείησαν, 3. pl. a 1. opt. paſſ. a τίθημι, pono.

Ἀποτείνω, f. ινω, p. αγκα, extendo.

Ἀποτείνει, ſpectat, & ἀποτείνομαι, paſſ. contendo, invehor. Th. τείνω, tendo.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, p. ἀποτετείχικα, a. 1. ἀπετείχισα, vallo: a τοιχίζω, muro munio, muro cingo, quod a τεῖχος, ους, τὸ, murus.

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, & ἀποτειχισμός, οῦ, ὁ, munitio.

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus: ab eod. Th.

Ἀποτεκνωθῶ, orbabor, a. 1. ſub. paſſ. verbi ἀποτεκνόω: quod a τέκνον, τὸ, filius. Th. τίκτω, pario, gigno.

Ἀποτελεύω, ſeu ἀποτελέω, idem cum τελεύω, ſeu τελέω, conſecro, ſacro, initio.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus, item eventus. nom. pl. ἀποτελέσματα, τα, effectus ſtellarum: imagines ſub certo ſidere factæ ad ejus vim detinendam.

Ἀποτελεσματική, ῆς, ἡ, ſcientia imaginum ſub certo ſidere factarum uſum, & modum conficiendi docens.

Ἀποτελεσματικός, ἡ, όν, effectivus, effectus præſtans.

Ἀποτελεσμός, οῦ, ὁ, effectio, effectus. a. 1. perf. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποτελέω, ῶ, efficio. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελεστικός, ἡ, όν, ὁ ᾗ ἡ, effectivus, effectus præſtans: a 3. perf. ſing. præt. paſſ. ind. ejuſdem verbi.

Ἀποτελούτων, ῶ, finem facio, defino: a cujus 2. perf. ſing. præt. paſſ. ind. fit

Ἀποτελούσησις, εως, ἡ, mors. Ab ἀπὸ, & τελούτων, finio, perficio. Th. τέλος, τὸ, finis.

Ἀποτελῶ, efficio, perficio, præſto. f. ίσω, & έσω. p. ἀποτετέλεκα. præſ. paſſ. ἀποτελέομαι, οῦμαι, perficior: item convaleſco. perf. paſſ. ἀποτέτελεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθείς, εῖσα, έν, conſummatus. Ab ἀπὸ, & τελέω, ῶ. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελῶ, ῶ, pendo, ſolvo tributi nomine: item perſolvo. Th. τέλος, τὸ, vectigal.

Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, abſcindo.

Ἀποτεμῶν, ὁ, part. ejuſdem futuri. Th. τέμνω, ſeco.

Ἀποτέκεσθαι, enixuram eſſe, f. 1. inf. m. ab ἀποτέκτομαι. Th. τίκτω, pario.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus: ab eod. Th.

Ἀποτερματίζω, determino, definio; item extermino, excludo.

Ἀποτερματισμός, ὁ, definitio, determinatio, deſcriptio.

Ἀποτερμίζω, definio, ſeu finio: ex ἀπὸ, & τερματίζω, termino, finio. a Th. τέρμα, τος, τὸ, extremum, terminus.

Ἀπότερος, ὁ, longinquus: ab ἄπω, procul, adv. Poet.

Ἀποτέρω, longius; adv. ab eodem Th.

Ἀποτεταμένος, ὁ, dependens, perf. part. paſſ. ab ἀποτείνομαι, ἀποτέτανται, 3. pl. perf. paſſ. Th. τείνω, tendo.

Ἀποτετελεσμένος, η, ον, perfectus, conſummatus, abſolutus, part. præt. paſſ. verbi ἀποτελέομαι, οῦμαι, abſolvor. Th. τέλος, τὸ, finis.

Ἀποτέτμητο, detruncatus erat, Poet. pro ἀπετέτμητο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἀποτέμνομαι, detruncor. hinc a. 1. opt. paſſ. ἀποτμηθείμι. Th. τέμνω, ſeco.

Ἀπότοθ', pro ἀφ' ὅτου, vel ἀπὸ τοῦ, Jon. a quo

Ἀπότολμα, ατος, τὸ, damnum; res, quæ male, & præter animi ſententiam ſucceſſit: opponitur τῷ ἐπιτόλμημα.

Ἀπότολξις, εως, ἡ, res male geſta, ſiniſter ſucceſſus, item repulſa: a Th. τολύχω, paro.

Ἀποτολπικός, qui ſolet aberrare & fruſtrari. unde ἀποτολπικὸν φάρμακον dicitur, quod infelix eſſe, & ſucceſſu carere compertum eſt: cui opponitur ἐπιτολπικόν, apud Galen. verbale ab ἀποτυγχάνω, ομαι, fruſtror.

Ἀποτεφρόω, in cinerem redigo: ex ἀπὸ, & τεφρόω, redigo in cinerem.

Ἀποτηγανίζω, appoſita patella (quæ Græcis τήγανον, vel τάγηνον dicitur) obſonium comedo; e ſartagine comedo: ex ἀπὸ, & τηγανίζω, in ſartagine coquo, ſeu torreo; a τήγανον, τὸ, ſartago, patella.

Ἀποτήκω, idem ac Th. τήκω, liquo: item macero, tabefacio, conſumo.

Ἀποτηλε, idem ac Th. τηλε, procul a: ut ἀποτῆλε θεᾶς, procul a Deo. in Epigramm.

Ἀποτηλοῦ, idem, Od. ι. verſ. 116. ex ἀπὸ, & τῆλε, procul a.

Ἀποτηξις, ἡ, diſtillatio, quæ fit humore liquefacto.

Ἀποτίθημι, depono, expono, differo, confero. f. ἀποθήσω. p. ἀποτέθεικα, Bœot. pro ἀποτέθηκα. a. 1. act. ἀπέθηκα. a. 1. paſſ. ἀπετέθην. a. 1. m. ἀποθέμην, ω, ωτο. a. 2. part. m. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. ἀποθεῖναι. Reliqua tempora vide in Th. τίθημι, pono. Hinc ἀπόθεσις, εως, ἡ, depoſitio: & ἀποθήκη, ης, ἡ, horreum.

Ἀποτίκτω, partum emitto, gigno, pario. Th. τίκτω, pario, gigno.

Ἀποτίλλω, f. λω, evello, depilo.

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, lacramentum, fruſtum. Th. τίλλω, vello.

Ἀποτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, æſtimo, mulcto, æſtimatum do. unde in paſſ. ἀποτιμάομαι, æſtimatum accipio. Heſychio autem ἀποτιμήσασθαι eſt pignori accipere, indicato ſimul pretio, quo pignus ipſum æſtimatur. Ex ἀπὸ, & τιμάω, ῶμαι, habeo in pretio. Th. τίω, honoro: punio.

Ἀπότιμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur. Heſych. & Poll. l. 3.

Ἀποτίμησις, ἡ, deſcriptio cenſus.

Ἀπο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀποτιμητοί, οἱ, dicuntur ii, qui pignus certo pretio æstimatum accipiunt. Est verbale ab ἀποτιμάω, æstimatum do.

Ἀπότιμον, τὸ, pretium, pignus.

Ἀπότιμος, ὁ, inglorius, honore carens, inhonorus, seu inhonoratus; interdum oppigneratus. Ἀπότιμα χρήματα dicuntur, quæ aliquis æstimata accipit, seu quæ suo æstimata pretio oppignerata ei sunt, donec pecunia restituatur. Demosth. Est ex ἀπὸ priv. & τιμὴ, ἡ, pretium.

Ἀποτίμημα, τὸ, id, quod decutitur, seu excutitur. Symmach. Esa. 1. verbale ab ἀποτινάσσω, excutio, decutio.

Ἀποτινάσσω, excutio. f. ἀξω. p. ἀπετίναχα. a. 1. ἀπετίναξα. a. 1. imper. ἀποτίναξον, ἀτω. a. 1. part. ἀποτιναξας, αντος, ὁ, a. 1. inf. med. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω, agitto.

Ἀποτινύμενος, η, ὁ, ulciscens, præs. part. m. ab ἀποτίνυμαι, vel -τίνυμι, idem ac Thema τίω, punio.

Ἀποτίνω, pendo, solvo. f. ἀποτίσω. p. ἀποτέτικα. a. 1. ἀπέτισα. ex ἀπὸ, & τίω, pro τίω, persolvo.

Ἀπόπλοος, ὁ, inaccessus; cui appropinquare nemo potest: Poeticum est, ex ἀπὸ, & πελάω, seu πλάζω, ὁμοιω, f. ἀσω, accedo, propinquo.

Ἀποπεσόμενος, ὁ, a. 1. part. m. ἀποπέσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω, remunero. Th. τίω, persolvo.

Ἀποπέσει, luet, f. 1. ind. ἀποτίση, luat, 3. pers. sing. a. 1. sub. act. ἀποτίσομεν, 1. pl. f. 1. act. ab eod. verbo ἀποτίω, luo, persolvo. & Th. τίω, punio.

Ἀπόπροθι, ὁ, a matris uberibus amotus. Plut. de vita mil. 1. ex ἀπὸ, & προθὸς, mamma.

Ἀποτίω, punio: item persolvo, luo; rependo, seu reddo, quod accepi. Il. α. ex ἀπὸ, & τίω, persolvo.

Ἀποτμήγω, seu ἀποτμήγω, abscindo. fut. ξω. a. 1. part. ἀποτμήξας. aor. 2. pass. ἀποτμάγω. quod ex ἀπὸ, & τμήσσω, idem cum τμάω, seco. Th. τέμνω, seco.

Ἀπότμημα, τὸ, quod alicunde abscissum est: est verbale, quasi ab ἀποτμάω: ex ἀπὸ, & τμάω, pro τέμνω, seco.

Ἀπότμηξ, ηγος, ὁ ἡ ὁ, abscissus, abruptus, ab ἀποτμήγω, abscindo, amputo.

Ἄποτμος, ὁ, miser. unde ἀποτμότατος, infelicissimus. ex α priv. & πότμος, fors, fatum. ἄποτμος πότμος, fors miserrima.

Ἀποτολμάω, f. ήσω, p. ἀποτετόλμηκα, audacia utor. ἀποτολμᾶσθαι dicitur, quod cum confidentia & audacia suscipitur. unde ἀποτετολμημένον, audacter cœptum, est pass. ab ἀποτολμάω, confidenter, & interdum facinorose audeo, & aggredior. Ex ἀπὸ, & τολμάω, audeo. Th. τόλμα, ἡ, audacia, fiducia.

Ἀπότολμος, ὁ, ἡ, non audax; & in superl. ἀποτολμότατος, minime audax omnium. Luc. ex ἀπὸ, & τόλμα, ἡ, audacia.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abscissio.

Ἀποτομία, ας, ἡ, severitas.

Ἀπότομος, ν, ὁ, ἡ, abruptus: sic πέτρα ἀπότομος, rupes prærupta: per metaph. severus. hinc

Ἀποτόμως, severe, præcise; a Th. τέμνω, seco, scindo.

Ἀποτοξάζω, arcu propulso sagittis emissis; sagitta arceo, seu propello: item sagitta appeto. unde ἀποτοξάζεσθαι, sagittis appeti, seu arceri, & propelli. unde metaph. apud Luc. πάνυ ἀκριβῶς ἀποτετοξάσται, apte & scite probatum est, & velut sagitta tactum. ex ἀπὸ, & τοξάζω, jaculor.

Ἀποτορνόω, deforno: item expolio, elaboro, exorno; item in orbem redigo, rotundum facio: ex ἀπὸ, & τορνόω, idem ac τορνάω, torno circino.

Ἄποτος, ν, ὁ, ἡ, qui sine potu vivit. ὕδωρ ἄποτον, aqua ad potandum minime bona: ex α priv. & πίνω, bibo. ἄποτος ἀνὴρ, καὶ ἄποτος. Soph.

Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, comedo. Th. τρώγω, comedo.

Ἀποτράγημα, τὸ, cibus, reliquiæ; a τρώγω, comedo.

Ἀποτραχηλίζω, strangulo, frango collum: ex ἀπὸ, & τραχηλίζω, cervicem ferio.

Ἀποτραχύνω, idem ac τραχύνω, exaspero: item audeo.

Ἀποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, diffuasorius: a seq.

Ἀποτρέπω, averto, dehortor. f. ψω. p. ἀποτέτροφα. a. 1. ἀπέτρεψα. a. 2. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, aversor. repudio, cum accus. Th. τρέπω, verto.

Ἀποτρέχω, recurro, fugio. Th. τρέχω, curro.

Ἀποτρεισάσω, & ἀποτρεισίζω, tres ictus infligo, vinco; idem ac τρισσόω, supero, vinco. Verbum ab athletis sumptum, apud quos victoria in triplici certamine sita erat. a Th. τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres.

Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, &

Ἀποτρίβω, f. ίψω, abstergo: a cujus præt. pass.

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, res, quæ deterendo decidit, ramentum. Th. τρίβω, tero.

Ἀποτριτάω, ad tertiam partem redigo: ex ἀπὸ, & τριτόω, tertio facio: item in tres partes divido; a τρίτος, tertius.

Ἀπότριχες, ων, οἱ, impuberes, apud Callim. teste Eust. ex ἀπὸ, priv. & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus, villus.

Ἀποτροπάσθαι, præs. inf. Poet. pro ἀποτρέπεσθαι, ab

Ἀποτροπάομαι, aversor, declino: quod a τροπάω, pro τρέπω, verto.

Ἀποτρόπαιος, ὁ, malorum depulsor.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, avocatio, prohibitio, inhibitio, sanctio minax ad avertendum sceleratos, & deterrendum. Th. τρέπω, verto.

Ἀποτροπία, & Jon. -πίη, ἡ, depulsio, aversio, idem ac ἀποτροπὴ, prohibitio.

Ἀποτροπιάζομαι, aversor, abominor, pero, ut dii averruncent: item placo, expio.

Ἀποτροπίασμα, τὸ, sacrificium, quod fit malorum avertendorum gratia, piaculum, piamen, piamentum.

Ἀποτροπιασμὸς, ὁ, aversatio.

Ἀπότροπος, ὁ, ἡ, aversandus, injucundus, & declinatione dignus: quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω, verto.

Ἀπότροφος, ν, ὁ, qui procul a parentibus nutritus fuit, peregrinus. Th. τρέφω, nutrio.

Ἀποτρύχω, f. ύξω, domo: &

Ἀποτρύω, labefacto. ἀποτρύομαι, lassesco: a Them. τρύω, & inde τρύχω, tero.

Ἀποτρώγω, abrodo, avello, seu abscindo morsu, dentibus exscindo. vide Them. τρώγω, comedo.

Ἀπότρωτος, ὁ, abesus, abrosus.

Ἀποτρωπάω, ῶ, idem ac ἀποτρέπω, avoco.

Ἀποτυγχανόμενα, τὰ, infortunia: a seq.

Ἀποτυγχάνω, aberro, f. τεύξομαι, a. 2. ἀπέτυχον, inde a. 2. part. ἀποτυχών. Ex ἀπὸ, & τυγχάνω, adipiscor; cum genit.

Ἀποτυλόω, manu glandem denudo; præputium reseco: Hesychio exp. ἀπάρμαι τὸ αἰδοῖον. ex ἀπὸ, & τυλόω, a τύλος, obcallesco, quod a Them. τύλος, quod interdum signif. τὸ αἰδοῖον, pudendum.

Ἀποτυμπανίζω, fustibus concido: item tympanis, & fidiculis extendo: ex ἀπὸ, & τυμπανίζω, tympanum fustibus percutio. Apud Aristot. Rhet. l. 2. c. 160. ἀποτυμπανιζόμενοι dicuntur, qui jam extensi sunt & ad supplicium parati.

Ἀποτυπόω, ῶ, & -ῶμαι, effingo, exprimo: a τύπος, figura. quod a τύπτω, percutio.

Ἀποτύπτεσθαι, verberandi finem facere. Th. τύπτω, verbero.

Ἀποτύπτω, verberare desino: ex ἀπὸ, & τύπτω, verbero.

Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, effigies.

Ἀποτυφλόω, ῶ, excæco, seu obcæco: ex ἀπὸ, & τυφλόω, excæco.

Ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium.

Ἀποτυχία, ας, ἡ, spei frustratio, repulsa: ab ἀποτυγχάνομαι, frustror. Th. τυγχάνω, assequor, compos sum.

Ἀποτυχίζω, unde ἀποτυχίσας λίθον, Eustathio est, a lapide asperas, & cæmenta malleo rostrato decutere, ad eum complanandum. ex ἀπὸ, & τυχίζω, seu τυκίζω, paro, seu polio τῷ τύχῳ. est enim a τύκος, sive τύχος, ου, ὁ, instrumentum ferreum, quo lapicidiæ utuntur in poliendis lapidibus: a Th. τεύχω, fabricor, struo, paro.

Ἀποτυχόντων, i. e. ἀτυχῶν, præter votum.

Ἀποτυχὼν, ὁ, a. 2. part. act. ἀποτυχεῖν, a. 2. inf. act. vide in ἀποτυγχάνω, frustror.

Ἀπουλόω, cicatrice obduco; ad cicatricem perduco.

Ἀπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio; vel cum vulneris cicatrix contrahitur.

Ἀπουλωτικὸς, ὁ, cui vis inest cicatricem obducendi.

Ἀπουλώσας, ὁ, cicatrice eductus, sanus: ex ἀπὸ, & οὐλόω, ad cicatricem perduco; quod ab οὐλὴ, ἡ, cicatrix, ulcus, vomica.

Ἀπουραγέω, ῶ, idem ac οὐραγέω, extremum agmen duco; quod ab οὐραγὸς, ὁ, extremi agminis ductor. Item cauda.

Ἀπουράμενος, ὁ, privatus, per Sync. pro ἀπηερσάμενος, a. 1. part. m. ab ἀπαυρίζω, Jon. pro ἀφαιρίζω, extermino: ab οὖρος, ν, ὁ, terminus, meta.

Ἀπόρας, ὁ, auferens, a. 1. part. pro ἀπήρασι, per Sync. Æol. ab ἀπαείρω, pro ἀφαιρίζω, segrego.

Ἀπουρέω, ῶ, urinam reddendo ejicio; in urina dejicio; cum urina excerno: ex ἀπὸ, & οὐρέω, mingo, urinam facio.

Ἄπουρος, qui abest a terminis. Soph. ex ἀπὸ & οὖρος, ὁ, terminus.

Ἀπουρόω, destituor vento secundo, qui οὖρος nominatur.

Ἄπους, οδος, ὁ ἡ, pedibus carens: ex α priv. & πους, οδὸς, ὁ, pes.

Ἀπόφασα, abiens, f. g. ab ἀπάω, præs. part. ἀπήμι, abeo. ἡ ἀπόφασα, terra peregrina.

Ἀπουσία, ας, ἡ, absentia.

Ἀποφάζω, partem substantiæ meæ, seu bonorum do: ut pater filiæ, quum nubit: ex ἀπὸ, & οὐσία, substantia.

Ἀποφαίνω, ostendo, in lucem profero. hinc ἀποφαίνεσθαι, præs. inf. pass. ἀποφαινόμενος, ν, & in pl. n. g. ἀποφαινόμενα, part. Th. φαίνω, appareo.

Ἀποφάνθεν, 1. pl. f. 1. ind. ab ἀποφαίνω, ostendo.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, asseveratio: cui opponitur ἐνδοιασμὸς, ὁ, dubitatio.

Ἀποφαντικὸς, ὁ, enuntians: adject. verb. ab ἀποφαίνω, enuntio, ostendo.

Ἀποφαντικῶς, sententiose.

Ἀποφαντὸν, τὸ, enunciatum.

Ἀποφαντὸς, ὁ, enuntiatus, pronuntiatus: item idem cum ἀποφατικὸς, negativus, negandus: est enim κατ' ἐνέλειαν, οὐκ ἢ ἀποφατὸς: ab ἀποφάσκω, renuntiare, declarare; ex ἀπὸ, & φάω, seu φημὶ, dico.

Ἀπόφασθε, renuntiate, a. 2. imper. m. ab a. 2. m. ἐφάμην, verbi φημὶ, dico.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, dictio, sententia, enuntiatio, pronuntiatio. in dat. pl. ἀποφάσεσι. ab ἀποφάω, ostendo. Exp. etiam negatio passim apud Aristot. Et sic est ab ἀπόφημι, nego, contradico.

Ἀποφάσκω, idem ac ἀπόφημι, nego, inficior: ex ἀπὸ, & φάσκω, dico, profiteor.

Ἀποφασμένως, palam, manifeste: ab ἀποφάω, ostendo.

Ἀποφατικὸς, ὴ, negativus: ut ἀποφατικὸς λόγος, negativa oratio. ab ἀπόφημι, nego, inficior, ex ἀπὸ, & φημὶ, dico.

Ἀποφαυλίζω, pro vili habeo, elevo, flocci facio, contemno: ex ἀπὸ, & φαυλίζω, subsanno.

Ἀποφέβομαι, pascor, seu alor; vel pasco, seu alo me. Th. φέβω, paleo, foveo, do.

Ἀποφερούντα, reportent, Jon. pro ἀποφέρωντο, 3. plur. præs. opt. m. ab ἀποφέρω, tollo.

Ἀποφέρω, abduco, asporto, tollo. f. ἀποίσω. a. 2. ἀπήνεγκα. a. 2. ἀπήνεγκον. a. 2. pass. ἀπηνέχθην. aor. 1. inf. pass. ἀπενεχθῆναι, asporrari. a. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, perferre. Th. φέρω, fero.

Ἀποφεύγω, effugio. f. ἀποφεύξομαι. a. 2. ἀπέφυγον. a. 2. opt. ἀποφύγοιμι, οις, οι. part. ἀποφυγών. inf. ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω, fugio.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀποφόλεις, ὁ, effugium, declinatio.
Ἀποφόλιος, effugiendi, & vitandi peritus: ab ἀποφεύγω, effugio.
Ἀποφλακίζω, proprie ficus immaturas decerpo, seu deligo: item metaph. vim affero. ex ἀπὸ, & φλήξ, ηκος, ὁ, impostor. Item grossus, seu ficus nondum matura, speciem tamen maturitatis præ se ferens: Aristoph. in Pace.
Ἀπόφημι, nego, contradico, inficior; cui opponitur σύμφημι, concedo. item idem ac ἀποφαίνομαι, profiteor, edico: item censeo, autumo. Ex ἀπὸ, & φημὶ, seu φάω, dico.
Ἀπόφημος, ος, ὁ, ἡ, infaustus, innominatus: ab ἀπὸ, & φημὶ, dico.
Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω, ascendo. Th. φαίνω, appareo.
Ἀπόφησις, ἡ, idem ac ἀπόφασις, ἡ, dictio, sententia: ab ἀπόφημι, nego. in comp. ex φάω, dico.
Ἀποφθαρακίσθαι, exp. τοῖς μυκτῆρσιν, εἰς τὸ ἔξω ἦχον προεῖσθαι, Hesych. naribus stertere, & roncos educere; seu naribus sonitum, seu sonum foris reddere.
Ἀπόφθαρμα, τὸ, pharmacum abortum faciens. Hippocr. verbale ab ἀποφθείρω, idem ac φθείρω, corrumpo.
Ἀποφθέγγομαι, eloquor, sententiose dico. f. ξομαι, a. 1. med. ἀπεφθεξάμην, ξω, αστ. Ex ἀπὸ, & φθέγγομαι, loquor.
Ἀπόφθεγκτος, ὁ, sermone semotus, & separatus. Eurip. ex ἀπὸ, & φθέγγομαι, loquor. f. γξομαι, præt. ἔφθεγμαι; unde φθεγκτὸς, ὁ, vocalis.
Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, apophthegma, sententia breviter & scite dicta: ab ἀποφθέγγομαι, sententiose dico.
Ἀποφθεγματικὸς, ὁ, peritus apophthegmata loquendi, & ad id prompto ingenio præditus; vel qui apophthegmatis loquendis gaudet: ab ἀπόφθεγμα, apophthegma.
Ἀποφθείρω, corrumpo, perdo, & peculiariter corruptum edo fœtum; abortum pario, pro ἀποφθείρω τὸ ἔμβρυον. ex ἀπὸ, & φθείρω, corrumpo.
Ἀποφθίμενος, ὁ, peremptus, præs. part. per Sync. pro ἀποφθιόμενος. ἀποφθίμην, pro ἀποφθιμένην εἶναι, perf. & pluſq. perf. opt. pass. ab ἀποφθίω, perdo. Th. φθίω, vel φθείω, corrumpo.
Ἀποφθινύθουσι, dispereunt, 3. pl. ind. act. a φθινύθω. Th. φθίω, corrumpo.
Ἀποφθινύθω, ἀποφθίνω, & ἀποφθέω, perdo, interficio, interimo: item neutral. intereo, pereo. unde ἀποφθίμενος, perditus, interfectus, mortuus. ex ἀπὸ, & φθινύθω, φθίνω, seu φθίω, a Th. φθίω, corrumpo.
Ἀποφθίσαι, perdiderit, 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι; a φθίω, seu φθέω, corrumpo.
Ἀποφθίσθω, pro ἀποφθιέσθω, præs. imper. ab ἀποφθίομαι, perdor.
Ἀποφθορὰ, ἡ, abortus editi fœtus in utero corrupti: ab ἀποφθείρω, idem ac φθείρω, corrumpo.
Ἀποφιμόω, ῶ, fiscella capistro: ex ἀπὸ, & φιμόω, camo os obduco.
Ἀποφλαυζίζω, floccifacio: a φλαυζίζω, Att. pro φαυλίζω, subsanno. Th. φαῦλος, vilis.
Ἀποφλαυρίσασα, Dor. pro ἀποφλαυρίσασα, a. 1. part. act. fœm. g. præced. verbi.
Ἀποφλεγμαίνω, ardere, seu æstuare desino; inflammari tumore, seu tumere desino; tumorem depono.
Ἀποφλεγματίζω, pituita purgo, pituitam elicio.
Ἀποφλεγματισμὸς, ὁ, purgatio, vel repurgatio a pituita; vel id, quod facit ad eliciendum pituitam, & ab ea repurgandum. ex ἀπὸ, & φλεγμαίνω pituita redundo. quod a φλέγμα, ατος, τὸ, pituita.
Ἀποφλογόω, idem ac φλογόω, inflammo; a φλὸξ, γος, ἡ, flamma.
Ἀποφλοιόω, decortico; idem ac φλοιάω, decortico, a φλοιὸς, ὁ, cortex.
Ἀποφοιβάζω, repurgo: ex ἀπὸ, & φοιβάζω, insanio, divino, vaticinor.
Ἀποφοιτάω, abeo, discedo: averſor, me subtraho; item morior.
Ἀποφοίτησις, ἡ, discessus, separatio. Th. φοιτάω, vado, me confero.
Ἀπόφονος φόνος, injusta cædes, & non conveniens. Eur. Oreſt. ex ἀπὸ, & φόνος, occisio, cædes.
Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, vectigal, tributum: item reditus, proventus.
Ἀποφορὴ, ῆς, ἡ, vectigal, pro ἀποφορά. Th. φέρω, fero.
Ἀπόφορτος, ὁ, Hesychio, & ἀσθενέστερος, ὁ, infirmior, imbecillior, quasi oneri ferendo non sufficiens. idem ἀπόφορα δένδρα dici scribit, τὰ μὴ φέροντα κόμπον, cum ἄκαρπα pro ἄκαρπα. item ἀποφορ-, ὁ, non ferendus, averſandus: ab ἀποφορὰ, ἡ, vectigal, tributum.
Ἀποφορτίζομαι, f. ισομαι, exonero.
Ἀποφορτὸς, idem. Th. φόρτος, onus.
Ἀποφραγνύμι, seu ἀποφρακνύω, idem cum ἀποφράττω, obstruo: abjicio.
Ἀπόφραξις, ἡ, obstructio, obturatio. Th. idem.
Ἀποφρὰς, ἀδ-, ἡ, nefandus, inauspicatus. ἀποφράδες ἡμέραι, dies nefasti. Th. φράζω, dico.
Ἀποφράττω, sive ἀορ. 1. ἄξω, obstruo, obturo: item abjicio. Th. φράττω, sive φράσσω, obstruo.
Ἀπόφρων, ὁ, exterritus: ex ἀπὸ, & φρίσσω, horreo, inhorresco.
Ἀποφυὰς, άδος, ἡ, appendix; ramulus adnascens ramis majoribus.
Ἀποφυγὼν, a. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω, effugio.
Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium: ab eod. them.
Ἀπόφυλ-, ὁ, qui nullam habet tribum, advena: ex ἀπὸ priv. & φυλὴ, tribus.
Ἀποφυλλίζω, folia, seu frondes amputo.
Ἀποφύλλισις, ἡ, foliorum amputatio, frondatio: ex ἀπὸ, & φύλλον, folium.
Ἀποφυσάω, perflo; flatu dejicio; respuo, ut ventus nubes; effio. a φυσάω, spiro.
Ἀποφυσὰω, ᾶ, bulla. eminentia.
Ἀπόφυσις, ἡ, pars ossis exuberans; pars ab alia enata: ob id processus dicitur. Ab ἀποφύω, adnascor.
Ἀποφυτεία, ἡ, transplantatio: a φυτεύω, planto.
Ἀποφυτεύω, stolonem evulsum fero, transplanto.
Ἀποφύω, abnascor: exp. tamen adnascor, seu agnascor: item surculum emitto. Th. φύω, planto, produco, gigno.
Ἀποφώλιον, ε, τὸ, monstrum abortivum.
Ἀποφώλιος, α, irritus, vanus, monstrosus: ab ἀπὸ, & φωλεὸς, ὁ, seu φωλεὰ, ἡ, lustrum, latebra, antrum.
Ἀποχάζω, ομαι, abscedo, recedo: ex ἀπὸ, & χάζω, concedo, devito.
Ἀποχαλάω, relaxo, remitto, resolvo, seu laxarum emitto: ex ἀπὸ, & χαλάω, laxo, relaxo, remitto.
Ἀποχαλινόω, frænum exuo: ex ἀπὸ, & χαλινόω, fræno.
Ἀποχαλκεύω, fabrico; item ære munio: ex ἀπὸ, & χαλκεύω, cudo.
Ἀποχαλκίζω, ære spolio, & pecunia: ex ἀπὸ, & χαλκὸς, ὁ, æs, ahenum.
Ἀποχαρακόω, ῶ, vallo, seu aggere occludo, vel includo: ut ποταμὸς ἀποχεχαρωμωμένος, apud Plut. ex ἀπὸ, & χαρακόω, vallo communio; circumvallo. Th. χάραξ, κος, vallum, fossa, fovea.
Ἀποχάραξις, vestigii, & notæ impressio: ex ἀπὸ, & χαράσσω, seu ττω, f. ξω, sculpo, signo, imprimo.
Ἀποχαράσσω, scarifico; derado; item impresso vestigio signo, & noto.
Ἀποχειρίζομαι, elargior: ex ἀπὸ, & χειρίζομαι, gratificor, obsequor.
Ἀποχειμάζω; unde ἀποχειμάζει, hyems desistit; quum desævit hyems. Arist. ex ἀπὸ, & χειμάζω, hyemo.
Ἀποχειρίζω, manum amputo; manu privo. unde pass. apud Suid. ἀποχειρίσθη τὴν δεξιὰν: ex ἀπὸ, & χειρίζω, manu tracto, manibus curationem exequor: apud Hippocr. Item administro, tracto. Polyb. l. 2. a Th. χεὶρ, ἡ, manus.
Ἀποχειροβίωτ-, χειρώνακτ-, ἐγχειροσιτέωρ, & Ἀποχειροβιωτ-, ὁ, ἡ, qui manibus propriis victum sibi parat: ex ἀπὸ, χεὶρ, manus, & βίοτ-, ὁ, vita.
Ἀποχειροτονέω, f. ήσω, improbo, rejicio. & Ἀποχειροτονίσθαι, abdicari, exauctorari: plebiscito absolvi. item
Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, rejectio a magistratu, abrogatio: ex ἀπὸ, χεὶρ, manus, & τείνω, extendo.
Ἀποχετεύω, derivo: ex ἀπὸ, & ὀχετεύω, duco rivos, derivo.
Ἀποχέομαι, & ἀποχύω, profundo.
Ἀποχέω, f. έσω, ήσω, & εύσω, p. ἀποκέχυκα, effundo. Th. χέω, fundo.
Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, distantia. Th. ἔχω, habeo.
Ἀποχλωάσας, α, ὁ, cui color facici mutatur ex pudore, aut insania, proprie in pallorem. Hesych. ex ἀπὸ, & χλωρὸς, ὁ, viridis.
Ἀποχόω, ἀποχώννυμι, seu ἀποχωννύω, terra aggesta averto; vel aggere circummunio: ex ἀπὸ, & χόω, seu χωννύω, ῦμι, aggero.
Ἀποχραίνω, colorem do; vel floribus orno: ex ἀπὸ, & χραίνω, polluo, fœdo.
Ἀποχρᾶν, Jon. pro ἀποχρῶν, satis esse. ἀποχρᾶμαι, mihi sufficit: ab ἀπόχρη, oraculo edo.
Ἀποχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ἀπακέχρημαι, abutor, liberius utor: item utendo consumo. Th. χράω, oracula edo.
Ἀποχρᾶν, idem ac χράω, oracula edo.
Ἀποχρώμεν-, ὁ, Jon. pro ἀποχρώμεν-, contentus: ut & ἀποχρῆσθαι, contentum esse.
Ἀπόχρεμμα, τὸ, id, quod screatu ejectum est, sputum.
Ἀποχρεμπτικὸς, ὁ, exscreabilis: ex ἀπὸ, & χρέμπτομαι, screo.
Ἀποχρέμπτομαι, exscreo, screatu ejicio.
Ἀπόχρεμψις, ἡ, exscreatio.
Ἀπόχρη, sufficit, imperf. ab inus. ἀπόχρημι, ης, ησι, & per apocopen, ἀπόχρη: unde inf. ἀποχρῆναι, pro ἀποχρῆναι, satis esse. f. ἀποχρήσει, satis erit, par. ἀποχρῶν, & in fœm. ἀποχρῶσα: a χράω, commodo.
Ἀπόχρησις, εως, ἡ, proprie consumptio rei per usum; item usus: ab ἀποχράομαι, abutor, liberius utor.
Ἀποχρίω, derraho, seu derado, quod inunctum fuit; & simpliciter derado: apud Dioſc. Th. χρίω, lino, ungo.
Ἀποχρυσάω, inauro, idem ac χρυσόω, inauro.
Ἀποχρώντως, sufficienter: adv. ab ἀποχρῶν, quod a χράω, commodo.
Ἀπόχρωσις, ἡ, idem ac χρωσις, coloratio, tinctura, quod a χρόα, χρωννύω, & χρώννυμι, coloro.
Ἀποχυθὲς, ὁ, effusus, a. 1. part. pass. ab ἀποχέω, effundo. Th. χέω, fundo.
Ἀποχυλίζω, succum extraho: ex ἀπὸ, & χυλίζω, succum elicio.
Ἀπόχυμα, τὸ, id, quod effusum est alicunde. apud Medicos est zopissæ genus, quod fit derasa a navibus resina, una cum cera. Dioſc. l. 1. c. 99. Est verbale ab ἀποχύω, profundo.
Ἀποχυρόω, idem ac ἀπεχυρόω, munio: ex ἀπὸ, & ἔχυρὸς, locus natura munitus. unde ἐχυρόω, & ὀχυρόω, ὀχυρώω.
Ἀπόχυσις, ἡ, effusio; item spicæ emissio in frumento. Theophr. Pl. l. 8. ex ἀπὸ, & χύω, inusit. pro Th. χέω, fundo.
Ἀποχύω idem ac ἀποχέω, profundo.
Ἀποχωλόω, & ἀποχωλάω, claudum reddo. ex ἀπὸ, & χωλόω; vel χωλάω, claudico.
Ἀποχωννύω, & ἀποχώννυμι, terra aggesta averto.
Ἀποχωρέω, secedo, abscedo, discedo. f. ήσω. p. ἀπεκεχώρηκα. a. 1. ἀπεχώρησα. part. ἀποχωρήσας. Τὰ ἀποχωρήματα, excrementa, quæ e corpore ejiciuntur. Ex ἀπὸ, & χωρέω, cedo.
Ἀποχώρημα, τὸ, unde ἀποχωρήματα, retrimenta: ab ἀποχωρέω, secedo.
Ἀποχώρησις, εως, ἡ, discessus: a 2. perf. præt. pass. verbi ἀποχωρέω, secedo.
Ἀποχωρίζω, idem ac χωρίζω, separo. f. ίσω. p. ἀπεκεχώρικα. a. 1. pass. ἀπεχωρίσθην. discessi. a. 1. inf. ἀποχωρισθῆναι. ex ἀπὸ, & χωρὶς, seorsim, separatim.
Ἀπόχωσις, ἡ, terra aggesta ad arcendum flumen intra ripas. Plut. verbale ab ἀποχόω, terra aggesta averto.

Ἀπρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀπυξαλίζω, forcipe resecо, seu abscindo: ex ἀπό, & ψαλίζω, forcipibus resecare.
Ἀπυλέλω, perstringendo evello; ducta metaphora a psallentibus. Th. Ψάλλω, psallo.
Ἀπυλέω, f. ήσω, & ἀπυλέομαι, abstergo. Th. Ψάω, tergo, rado.
Ἀπυλλίομαι, mentior, fingo, confingo: ex ἀπό, & ψελλίω, ομαι, mentior.
Ἀπύλωγμα, τό, ramentum, strigmentum, purgamentum.
Ἀπύλωμα, τό, quod abstergendo, seu radendo detractum est; ramentum.
Ἀπύλωτός, ὁ, detersus, derasus. Unde τὸ ἀπύλωτον, substantive dicitur hostiorium; lignum, quo mensuræ deraduntur. ab ἀπυλόω, abstergo.
Ἀπυλφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, suffragio absolvo, abrogo. Th. Ψῆφος, ἡ, calculus, decretum.
Ἀπυλφισις, ἡ, absolutio, actio absolvendi reum. Item e tribu motio, & ejectio; judicium, quo quis peregrinitatis arcessitus, quasi in tribus suæ tabulas obrepserit, judicum sententia damnatur. Est verbale ab ἀπυλφίζομαι, suffragio absolvo, abrogo.
Ἀπύχω, derado, destringo, detergo. Dioscor. Th. Ψύχω, rado, stringo.
Ἀπυλέω, denudo, deprivo; item depilo, deglabro.
Ἀπυλίωσις, ἡ, denudatio, deglabratio: ex ἀπό, & ψιλόω, nudo, denudo.
Ἀπυις, εως, ἡ, aspectus. Th. ὄπτομαι, video.
Ἀπυρρῶ, strepitum, seu magnum strepitum, vel crepitum ventris edo. ex ἀπό, & ψοφέω, ῶ, strepo, obstrepo.
Ἀπύωγμα, τό, id, quod excernitur; stercus. Hesych.
Ἀπύωσις, ἡ, ventris exoneratio.
Ἀπυωύομαι, refrigeror, frigefio; item consumor. Idem etiam ac act. ἀπυωύω, frigefacio. Item restinguo. Item exsicco, vel depurgo. Item excerno, vel alvum exonero: ex ἀπό, & ψύχω, frigefacio, refrigero.
Ἀπυωύχω, exanimor, exspiro, animo concido. f. ξω. p. ἀπέψυχα. a. 1. ἀπέψυξα. Th. Ψύχω, frigefacio, refrigero.
Ἀπωλέω, ῶ, præputium detraho; glandem nudo; vel apellam, & verpum facio. unde ἀπεψωλισμός, cui præputium detractum est; recutitus. Arist. in Plut. ex ἀπό, & Ψωλός, ὁ, apella.
Ἀπώμυος, abjurabas, imperf. Poet. pro ἀπώμνυς; ab imperf. ἀπώμυον, verbi ἀπόμνυμι; quod ex ἀπό, & ὄμνυμι, juro.
Ἀπωπαῖ, Suid. ait esse συγκαταθετικὸν ἐπίρρημα, adverbium syncatatheticon, apud Aristophanem.
Ἀπραγματοσύνη, ὁ ἡ, nullo negotio paratus; improvidus; cui labor impensus non est: ex α priv. & πραγματεύομαι, negotium gero.
Ἀπραγμόνως, sine negotio. adv.
Ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ, & ἀπραξία, ας, ἡ, otium, tranquillitas, inertia, incuria.
Ἀπράγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, quietus, otiosus, segnis, iners.
Ἀπραγόπολις, ἡ, urbs negotiis vacua; urbs otii altrix; ex α priv. πράττω, facio, ago, & πόλις, civitas, urbs.
Ἀπρακτέω, ῶ, otior.
Ἀπρακτος, ος, ον, non factus; & active, nihil agens, inutilis.
Ἀπράκτως, re infecta. ex α priv. & πράττω, facio.
Ἀπραξία, ἡ, cessatio a rebus agendis, otium; inertia; & ponitur etiam pro justitio, apud Plut. in Sylla. ex α priv. & πρᾶξις, εως, actio.
Ἀπρίαμος, ὁ, ἡ, emptorum penuria, quum nihil vendere possumus.
Ἀπρατος, ὁ ἡ ἡ, qui nondum venditus est; vel qui non venditur; sive non vendibilis; qui vendi non debet; gratuitus. Item innocens, integer, vel testis, vel judex, qui conscientiam addicere pecuniæ non didicit; & in neutro plur. ἄπρατα, non vendita; τὰ μὴ πεπραμένα, Pollux lib. 7. ex α priv. & πρᾶσις, venditio.
Ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum.
Ἀπρεπὲς, ὁ, ἡ, & τὸ ἀπρεπὲς, ἐος, ους, indecorus: ex α & πρέπει, vel πρέπω, deceo, congruo.
Ἀπρεπῶς, indecore: adv.
Ἀπρηκτος, pro ἄπρακτος, ος, ον, infectus. ἀπρήκτοισι, dat. pl. Jon. ex α & πρήσσω, facio.
Ἀπρηστος, ὁ, non incensus, aut inflammatus: apud Hesych. ex α priv. & πρήθω, incendo.
Ἀπρίατος, adv. non redempte, sine pretio, graris: vel est adject. acc. sing. ab α, & πρίαμαι, emo.
Ἀπρίξ, tenaciter, ut velut serra defecari nequeat: ab α, & πρίω, seco.
Ἀπροαιρεσία, ἡ, temeritas, inconsiderantia.
Ἀπροαίρετος, ὁ, involuntarius.
Ἀπροαιρέτως, non consulto: adv. ex α, πρὸ, & αἱρετὸς, optabilis, eligendus.
Ἀπροβούλευτος, & ἀπροσβούλευτος, ος, ον, temerarius, inconsultus: &
Ἀπροβουλεύτως, & ἀπροσβουλεύτως, inconsulto, adv.
Ἀπροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex α, πρὸ, & βουλὴ, consilium.
Ἀπροβούλως, sine deliberatione, ἄνευ προβουλεύσεως: ex α priv. & προβουλεύω, præpositio.
Ἀπρόθυμος, ὁ, ἡ, non promptus: Ex α & πρόθυμος, promptus. Th. θυμὸς, animus.
Ἀπροθύμως, invite: adv. ab eodem Th.
Ἀπροϊδὴς, ὁ ἡ, ἐος, improvisus, inopinus; ex α priv. & προοράω, prævideo.
Ἀπρόικος, ος, ον, ὁ, ἡ, doris expers, indotata: ex α, & προῖξ, dos, quam affert uxor, & per Synæresin προῖξ.
Ἀπρόιστος, ὁ, non prodiens.
Ἀπρόϊτος, non excellenter, non magnos faciendo progressus: ex α priv. & πρόειμι, procedo, proficiscor.
Ἀπροκαλύπτως, sine velamento & colore quæsito; prætextu nullo: aperte & palam. ex α priv. & προκαλύπτομαι, prætendo ad me legendum; & metaph. prætendo, obtendo, prætexo: ex πρὸ, & καλύπτω, tego.
Ἀπρονοησία, ας, ἡ, imprudentia.
Ἀπρουλευτος, ος, ον, ὁ, ἡ, inconsultus, temerarius. Et inde
Ἀπρουλεύτως, inconsulto, improvide: adv. Ex α, πρὸ, & νόος, mens.
Ἀπροπάσσων, ὁ, non prædatus; ante non pastus: ex α priv. & προνομεύω, pabulor.
Ἀπρόξενος, ὁ, qui proxeno caret, vel proxeno non utitur; cui non est hospes, a quo recipiatur, ex α priv. & πρόξενος, ὁ, hospes publicus, qui legatos civitatum honoris causa suscipit.
Ἀπρόοπτος, ος, & ἀπροόρατος, ος, ὁ, improvisus. Et inde
Ἀπροόπτως, & ἀπροοράτως, de improviso. Ex α, πρὸ, ὄπτομαι, & ὁράω, video.
Ἀπροπον, τό, indecens, absurdum: ab α, & πρέπω, deceo, congruo.
Ἀπροσαύδητος, ὁ, insalutatus; colloquii expers: ut ἐς κυπαλλάσσασθαι ἀπροσαύδητοι, commercia habent citra colloquii usum. ex α priv. & προσαυδάω, alloquor, saluto.
Ἀπρόσβατος, ὁ, inaccessus: ut apud Luc. in Cauc. ἀπίστημοι πέτρας, ἐς ἀπρόσβατοι. ex α priv. & πρόσβατος, ὁ, pervius.
Ἀπροσβλητος, ὁ, strenuus: item ἐκ ἔχων λόγου μεθυστικὸν, Suid. ex α priv. & προσβλητὸς, ὁ, adhærens, agglutinans.
Ἀπροσδεὴς, ὁ, non insuper indigus; ex α priv. & προσδεὴς, ὁ, indigens.
Ἀπροσδεκτος, ὁ, qui admittendus, seu admissibilis non est: ex α priv. & προσδέκτος, acceptus, gratus; a προσδέχομαι, excipio.
Ἀπροσδιόνυσον, τό, absurdum, nihil ad rem faciens. ἀπροσδιόνυσα λέγειν, absurda loqui. Vox manavit ex proverbio, οὐδὲν πρὸς Διόνυσον, cum aliquid ad rem propositam non quadraret. est ex α priv. πρὸς, & Διόνυσος, ὁ, Bacchus.
Ἀπροσδιόριστος, ὁ, dicitur propositio illa, in qua prædicati modus, quo subjecto competit, non est positus; seu quæ caret additamento limitante prædicatum subjecto conveniens. ex α priv. & προσδιορίζω, ομαι, amplius distinguo.
Ἀπροσδόκητον, improviso, & ἀπροσδοκήτως, idem: adv. ab
Ἀπροσδόκητος, ος, ὁ, inexpectatus, inopinus: ex α, πρὸς, & δοκάζω, observo, exspecto.
Ἀπροσέλευστος, ὁ, inaccessus; ad quem veniri nequit. Hesych. & Suid. ex α priv. & προσέρχομαι, accedo. f. προσελεύσομαι; unde προσέλευσις, ἡ, accessus.
Ἀπροσεξία, ας, ἡ, negligentia, segnities. ex α priv. & προσέχω, adverto. unde πρόσεξις, attentio.
Ἀπροσηγόρευτος, ὁ, insalutatus. Cicero ad Atticum de Pompejo fugiente urbem: omnes nos ἀπροσηγορήτους, expertes sui consilii reliquit.
Ἀπροσηγορία, ἡ, silentium, taciturnitas; proprie, in officio salutandi negligendo; q. d. insalutatio.
Ἀπροσήγορος, ὁ, quem nemo appellare audet, nec salutare ob morum severitatem; vel active, qui non libenter compellat, seu salutat. ex α priv. & προσηγορέω, compello, saluto; ex πρὸς, & ἀγορέω, idem ac ἀγοράω, loquor.
Ἀπροσθετέω, nihil pono, hæreo, dubito, nihil definio: ex α priv. & προσθετέω, inusit. a πρόσθετος, additus, appositus.
Ἀπρόσικτος, ος, ὁ, inaccessus: ex α, πρὸς, & ἵκομαι, seu ἱκνέομαι, venio.
Ἀπρόσιτος, ος, ὁ, ἡ, inaccessus: ex α, & προσιτὸς, accessu facilis: a πρόσειμι, vado. quod ex πρὸς, & εἶμι, eo.
Ἀπροσκεπτος, ὁ, improvisus, inconsideratus.
Ἀπροσκέπτως, inconsiderate: apud Athen. l. 6. ex α priv. & προσκέπτομαι, considero.
Ἀπρόσκλητος δίκη, dicitur lis, quæ contra eum intenditur, qui in judicium vocatus non est, aut qui recte vocatus non est. ex α priv. & προσκλέω, ῶ, advoco, rapio in jus. in pass. ὄμαι, ὄμαι. unde πρόσκλησις, vocatio in judicium.
Ἀπρόσκοπος, ος, ὁ, ἡ, sine offendiculo, inoffensus.
Ἀπροσκόπως, adv. ex α & προσκοπὴ, offensio. quod a προσκόπτω, offendo. Th. κόπτω, percutio.
Ἀπρόσμαχος, & ἀπροτίμαχος, ὁ, intractabilis: qui tangi nequit; vel intractus. Il. τ. ex α priv. & προσμάσσω (pro quo Poetice dicitur προτιμάσσω) attingo; ex πρὸς, & μάσσω, pinso.
Ἀπρόσμαχος, ὁ, adversus quem pugnare tutum non est, inexpugnabilis, invictus in certamine: ex α priv. & προσμάχομαι, depugno, decerto.
Ἀπροσμήχανος, ὁ, contra quem nullæ valent machinæ: ex α priv. & προσμηχανάω, machinas admoveo.
Ἀπρόσμικτος, ὁ, insociabilis: ex α, πρὸς, & μίγνυμι, misceo.
Ἀπροσοδοῦντος, ὁ, qui nullis adiri viis potest; inaccessus; ex α priv. & προσοδεύομαι, percipio.
Ἀπρόσοιστος, ὁ, intolerandus, non ferendus.
Ἀπροσοίστως, intolerabiliter, ita ut sufferri nequeat: ex α priv. & προσφέρω, offero, profero. f. προσοίσω.
Ἀπροσόπτος, ος, ὁ, aspectu horrendus. Ex α, πρὸς, & ὁράω, video, aspicio.
Ἀπροσπέλαστος, ὁ, inaccessus, cui appropinquare nemo potest: ex α priv. & προσπελάω, seu προσπελάζω, per Sync. προσπλάζω, appropinquo. unde πρόσπλαστος, ὁ, facilis, affabilis.
Ἀπροσπόρισα, τά, dicuntur, quæ patrifamilias per filium non acquiruntur, ut bona adventitia: in Pand. ex α priv. & προσπορίζω, f. ίσω, acquiro.
Ἀπροσπταιστος, ὁ, inoffensus, a lapsu immunis: ex α priv. & προσπταίω, offendo.
Ἀπροσπτωσία, ας, methodus certa, & errore carens, qua viramus, ne intempestiva assensione impingamus, aut peccemus. Laert. in Zen.
Ἀπρόσπτωτος, ὁ, in quem impetus fieri nequit; quem adoriri tutum non est. Mach. l. 3. ex α priv. & προσπίπτω, irruo, impingo. quod ex πρὸς, & πίπτω, cado, in præt. πέπτωκα, ab inusit. πτάω, f. πτώσω.
Ἀπρόσρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui, vel quæ non est affabilis ulli: apud Poll. l. 5. c. 31. ἀπρόσρητος ἡμέρα est, in qua

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

salutationibus superfedetur. ex α priv. & προσρητός, ὁ, salutatus.

Α προσώπιον, ι, τὸ, dicitur quum quis patronum, & tutorem non habet. dicebatur Athenis de incolis, qui sibi e civibus nullum adoptarant patronum, unde ἀπροσωπίας δίκη, actio in incolas, qui tutorem sibi non quæsierant. Poll. ex α priv. & προσωπία, ἡ, patrocinium.

Α προστάτητος, ὁ, cui nemo præest: vel cui tutor & patronus non est. Hesych. ex α priv. & προστατέω, seu προστατόω, præsum, præsideo.

Α προστίμητος, ὁ, pœnam, seu mulctam non habens; in quo pœna adjecta non est. ex α priv. & προστιμάω, f. ήσω, mulcto.

Α πρόσυμος, ὁ, qui acuta cuspide præfixus non est: ex α priv. & πρόσυμος, ὁ, acutus.

Α πρόσφορος, ὁ, incommodus, non conveniens: apud Eur. in Iph. Aul. νῆσοι πωλβάτιδες ἀπρόσφορος, dicuntur insulæ, ad quas non sine periculo nautæ appellere possunt: ex α priv. & πρόσφορος, ὁ, aptus, accommodus.

Α προσφώνητος, ὁ, non compellatus; qui in colloquium non venit: ex α priv. & προσφωνέω, alloquor, appello.

Α πρωτοκολλήτως, adv. sine facie seu personarum respectu: ab α & προσωπόληπτος; quod a πρόσωπον, facies, (ex πρός, & ὄπτομαι) & λαμβάνω, capio.

Α πρόσωπος, ὁ, ἡ, ὁ, qui faciem pulchram non habet; δυσειδής, κακόμορφος. Item, qui personam, i. e. larvam non habet. ex α priv. & πρόσωπον, facies.

Α προσώπως, adv. sine persona: ab α & πρόσωπον, persona, facies.

Α πρότιμος, ος, ὁ, ἡ, intactus, incontaminatus: ex α & προτιμάσω, pro προσμάσσω, tango. Th. μάσσω, pinso.

Α προτόπαστος, ὁ, Poetice pro ἀπρόσοπτος, quem aspicere, & intueri non licet; invisibilis. Hesych. ex α priv. & προσόπτομαι, aspicio, intueor. Them. ὄπτομαι, video.

Α πρόφασις, ι, ὁ, prætextu carens, inexcusabilis. Et

Α προφάσιστος, & ἀπροφάτως, sine prætextu, & excusatione; nullo allato prætextu: sunt adv. ab ἀπρόφαστος, inexcusabilis. & ἀπρόφατος, ex improviso accidens.

Α πρόφατος, ὁ, non prædictus, ex improviso accidens. Ab α, προ, & φάω, dico.

Α προφύλακτος, ὁ, incustoditus, vel nulla cautione prævisus: ex α priv. & προφυλάσσω, vel πρόσσω, ομαι, caute custodio, prospicio.

Α πταισία, ἡ, non labi, nec impingere: tarditas.

Α πταιστος, ι, ὁ, ἡ, immunis a lapsu, vel peccato; irreprehensibilis; ex α & πταιστὸς, quod a πταίω, impingo, erro, offendo.

Α πταίστως, sine offensione, ita ut non impingas. ab ἄπταιστος, ὁ, a peccato immunis.

Α πτερος, ος, ὁ, ἡ, implumis; alis non habens; pennis, seu pinnis destitutus.

Α πτερος μῦθος, verba, quæ non avolant, sed audientis infixa sunt animo.

Α πτέρωτος, & ἀπτέρυγος, ος, ὁ, ἡ, idem ac ἄπτερος, deplumis. Omnia ab α, & πτερὸν, penna, ala, pinna.

Α πτεσθον, in dual. præs. imperat. ab ἄπτομαι, tango.

Α πτιλώ, ὦος, ὁ, ἡ, involucris, implumis: ex α & πτιλὸς, quod ab ἵπταμαι, volo, as.

Α πτικός, ὴ, ὁ, tangendi vim habens. τὸ ἁπτικὸν, tangendi facultas. ἁπτικὴ αἴσθησις, -δύναμις, tangendi sensus, potentia: ab ἄπτομαι, tango. Th. ἅπτω, necto.

Α πτιλος, ὁ, ἡ, ὁ, implumis, non volucris. Suid. ex α priv. & πτίλον, τὸ, pluma.

Α πτισος, ὁ, qui pinsus & rusus non est, integer: indivisus: ex α priv. & πτίσσω, pinso.

Α πτυστὴς, ὴτος, ὁ, ἡ, in dicendo intrepidus: vel ἀπτυστικὸς, mordax in verbis, audax: ab ἄπτομαι, tango, & ἔπος, τὸ, dictum.

Α πτώητος, sive ἀπτοίητος, ος, ὁ, intrepidus: ab α, & πτοέω, terreo.

Α πτολεμος, ος, ὁ, ἡ, imbellis: ex α & πτόλεμος, idem ac πόλεμος, bellum.

Α πτομαι, ῆ, ηται, tango; item invado, capesso; cum genit. & Poet. dat. aliquando appropinquo, adeo, imperf. ἡπτόμην, ου, ετο. f. ἅψομαι. a. 1. m. ἁψάμην, ω, ωτο. sub. ἅψωμαι, ῃ, ηται.

Α πτὸς, ὴ, ὁ, sub tactum cadens; tractabilis. Item combustus: ut ἀπτὸς ἀπὸ τοῦ φλογὸς, accensus a flamma. Plato in Timæo. ab ἅπτομαι, tango, & ἅπτω, necto.

Α πτω, necto, accendo, cum accus. f. ἅψω, p. ἧφα. a. 1. ἦψα. part. ἅψας. a. 2. ἆφον. pass. ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος, annexus, aptus. præt. pass. ἧμμαι, ψαι. a. 1. ἤφθην.

Α πτὼς, ὥτος, ὁ, ἡ, lapsus expers, stabilis: ex α & πτῶσις, ἡ, casus. Th. πίπτω, cado.

Α πτωτος, ὁ, idem: item ὁ ἄκλιτος, indeclinabilis: ad verbum sine casu.

Α πυγοι, ὁ, nates non habens, vel perexiles nates habens; ex α priv. & πυγὴ, ἡ, nates.

Α πυθμενὼ, fundo carens: ex α priv. & πυθμένος, ους, ὁ, fundum, pars ima.

Α πυκνος, ὁ, qui densus, seu creber non est; ex α priv. & πυκνὸς, ὁ, creber.

Α πύλωτος, ὁ, nulla porta clausus, vel munitus; qui muniri, vel strui nequit: ex α priv. & πυλόω, ὦ, portis munio, seu claudo. Th. πύλη, ἡ, porta.

Α πωδάκωτος, ὁ, fundo carens: ex α priv. & πωδάξ, ακος, ὁ, manubrium, gladii basis.

Α πως, ὁ, invulneratus, sine vulnere. ex α priv. & πῶν, τὸ, pus.

Α πῦργος, & ἀπύργωτος, ὁ, turres non habens, turribus non munitus: apud Eurip. & in Odyss. λ. ex α priv. & πύργος, ὁ, turris.

Α πύρεκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non febricitans; integer; sanus.

Α πυρεξία, ας, ἡ, spatium, quo paroxysmus cessat; febris absentia; remissio febris & integritas: a sequente

Α πύρετος, ος, ὁ, carens febri, non febricitans.

Α πύρωτος, & ἀπύρηνος, ὁ, enucleatus; carens nucleo; ἀπύρωτος καρπὸς, fructus nullo intus ligno, seu osse: item spinis carens, de piscibus dictum. ex α priv. & πυρὸν, οὖ, ὁ, olivarum officulum.

Α πυρηνίλη, pro ἀπυρηνωμένη, ἡ, apud Hippocr. exp. specillum, quod nucleum, i. e. acumen non habet; hoc est ωλωτὴρ, sive auricularum specillum: ex α priv. & πυρὸν, οὖ, compositur cum μήλη, ἡ; sive ex ἀπύρωτος, ὁ, & μήλη, ἡ, specillum.

Α πυρος, ος, ὁ, ἡ, ignis expers, crudus; item qui igni non admovetur: ex α priv. & πῦρ, πυρὸς, ὁ, ignis.

Α πύρωτος, ος, ὁ, ἡ, igni nunquam admotus, novus.

Α πυστος, ος, ὁ, fando inauditus; fama ignotus: ab α, & πυνθάνομαι, audio, intelligo.

Α πύτης, ου, ὁ, a verere quodam ἐπιθετικῶς dictus est præco, utpote cujus proprium sit clamare. vide Eust. Il. ν. Est verbale ab ἀπύω, f. ὑσω, clamo.

Α πύω, sono, sonitum reddo: item clamo. fut. ὑσω. p. ἤπυκα. ἠπύω, idem, q. ἐπύω, ab ἔπος, vel ab ἀπὸ, & ὕω, pluo, madefacio.

Α πφὼ, teste Suida, est sororis, & fratris ὑποκόρισμα, appellatio blandiens.

Α πφάσκων, Eust. dicit esse ὑποκόρισμα τῆ ἐρωμένῃ, apud Athen. l. 13.

Α πφὶξ, ικος, ἡ, nomen Hebr. pistrix.

Α πφὶον, Eust. dicit esse ὑποκόρισμα τῆς ἐρωμένης.

Α πφὸς, vel ἀπφῦς, ὑος, ὁ, a pueris dicitur per ὑποκόρισμον pater, ἀφ' οὗ πε πίφυκον, ut annotat Schol. Theoph. Idyl. 15. Vide & Eust. Il. ν. Ab ἀπέφυω, emitto furculum, fero.

Α πφὼ, pro patre accipit Hesych. l. 4. Reg. c. 2. quod tamen non est Græcum vocabulum, sed retentum ex textu Hebraico, in cujus versione exp. etiamnum. a Th. ἀπφὺς, ὑος, ὁ, pater.

Α πώγων, ωνος, ὁ & ἡ, imberbis: ex α priv. & πώγων, ωνος, ὁ, barba.

Α πωλέω, ῶ, idem ac ἀπαλέω, in cantu discrepo; dissono; sum absonus: ex α πω, & ἀλέω, idem cum Th. ἀείδω, cano.

Α πώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, absonus; dissonus; item abhorrens, non placens; qui malum sonum edit.

Α πωδύρετο, 3. sing. imperf. ab ἀποδύρομαι, lamentor. Th. ὀδύρομαι, lamentor.

Α πωθεν, adv. Poet. procul, eminus: pro ἄποθεν; quod ab ἀπὸ, procul, adv. Poet.

Α πωθέομαι, ὄμμαι, in media forma, repello, abjicio, detrudo. ἀπωθώμεθα, pro ἀπωθεώμεθα, abjiciamus, 1. plur. præs. ind. a. 2. ind. ἀπωσάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, & ὠθέω, pello, impello, trudo.

Α πωθέω, detrudo. f. ἀπώσω. p. ἄπωκα. præt. pass. ἄπωσμαι. Th. ὠθέω, trudo.

Α πωικεσμένος, ὴ, ον, in coloniam deductus: part. præt. ab ἀποικίζομαι, in coloniam deducor.

Α πώλεια, ας, ἡ, exitium: ab ἀπόλλυμι; quod ex ἀπὸ, & ὄλλυμι, pereo.

Α πώλεστος, ὁ, non domitus eruditusque, ut pulli domari, & erudiri solent: ex α priv. & πωλόω, pullos equinos domo, & erudio; a Th. πῶλος, pullus equinus.

Α πώλεσα, ας, ε, perdidi, a. 1. act. ab ἀπόλλυμι, perdo: pereo.

Α πωλόμην, ου, ετο, perii, a. 2. m. ejusdem verbi.

Α πολόλων, perieram, plusq. p. m. Att. ab ἀπώλε, p. m. & Att. ἀπόλωλα. ab eod. Themate.

Α πωμοσία, & ἀπώμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum.

Α πωμοτικὸς, ὁ, abjurativus. &

Α πώμοτον, τὸ, vitandum, lege interdictum, quod quis factum abjuraverit: ab ἀπόμνυμι, vel ἀπομνύω, abjuro, jurejurando nego: ex ἀπὸ, & ὄμνυμι, juro.

Α πώμοτος, ὁ, adjurabilis: item vitandus, fugiendus, sive ejusmodi, ut quis jure jurejurando neget: apud Suid. & Hesych. Est verbale ab ἀπόμνυμι. ex ὑπὸ, & ὄμνυμι, f. ὀμόσω, juro.

Α πὼν, οὖσα, ὄν, absens, Jon. ἀπέων, præs. part. ab ἄπειμι, absum. Th. εἰμὶ, sum.

Α πώρυξ, ὁ, canalis sub terra ffossus ad ducendam aquam; item propago in vite, i. e. palmes viris verulus, qui in terram defoditur, ultima tantum sui parte extante, ut nova inde viris pullulet. Ezech. cap. 17. Ab Hesychio autem exponitur scissura, fissura. ab ἀποράσσω, seu ἀπορύττω, defodio, ex ἀπὸ, & ὀρύσσω, fodio.

Α πορχήσασο, saltando amovisti, 2. sing. a. 1. m. Jon. ασ, pro ω, verbi ὀρχέομαι, salto.

Α πώρωτοι, ος, ὁ ἡ ὁ, ut apud Dioscor. ἀπώρωτα ὀστέα, ossa, quæ non coierunt, & callum obduxerunt; seu ossa, quæ non conferbuerunt: ex α priv. & πῶρος, ὁ, callosa concretio. unde πωρόω, f. ώσω, obduro.

Α πωσάμην, ω, ατο, repuli, a. 1. m. ab ἀπωθέομαι, repello.

Α πωσις, εως, ἡ, & ἀπωσμὸς, οῦ, ὁ, repulsio, rejectio: a præt. pass. ἀπώσθην, detrudo, repello.

Α πωσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ἀπώσαι, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω, repello.

Α πωτικὸς, ὴ, ὁ, vim habens expellendi: et

Α πωτὸς, ὴ, ὁ, qui propulsari potest, expulsus: a præt. pass. ejusdem verbi.

Α πώτερος, ὁ, remotior: ἀπώτατος, remotissimus: ab ἀπὸ, procul, adv. Poet. fic

Α πωτέρω, remotius: & ἀπωτάτω, remotissime: adv.

Α πωφελέω, idem ac ὠφελέω, juvo, profum.

Α πώχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἀπείχομαι, abeo. Th. εἴχομαι, abeo, discedo.

A P.

Α ρ, per metathesin pro ἄρα, particula expletiva, certe, utique.

Α ρ', & ῥά, ablato α in fine, vel principio, Poet. pro ἄρα, utique, igitur.

Α ρα, utique, nempe, igitur. τί ἄρα; quisnam? τί ἄρα; quidnam? ἐπεὶ ἄρα, alioquin: ἄρα δὲ, aut ἄραγε, igitur, ergo: sæpe etiam redundat. Ponitur inter themata.

Α ρα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

α (interrogativum) an, utrum? ἆρα-ι, & ἆρ' ἀν, utrum? ἀρα μὴ, nunquid? ἆρα μὴ τοῦτο, hæccine?

ἀ, ας, ἡ, preces; item diræ, noxa: quasi ab ἄημι, vel ἄρω. hinc ἀράομαι, ἀρατός, κατάρατος, de quibus in suis ocis.

ἀβδος, seu ἄῤῥαβδος, ὁ & ἡ, qui est sine virga, seu baculo: ex α priv. & ῥάβδος, virga.

ἀραβδοῦσαι, Dor. pro ἀράβδουσαι, concutientes non sine stridore, præl. part. f. g. plur. num. ab

ἀραβέω, strepitum, seu fragorem edo. f. ήσω. p. ἠράβηκα. Th. ἄραβος, strepitus. ἄραβητε, insonuit, a. 1. Jon. præcedentis verbi ἀραβέω, strepitum edo.

ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, nomen regionis, Hebr. eremus. Hinc Ἀράβιος, pro Ἄραψ, & Ἀραβικός, Arabicus.

ἀράβιος, αἱ μετὰ ἐσνεφρὰ πνοαὶ, Hesych. i. e. venti pulverem excitantes.

ἀραβικὸς, ἡ, ὁ, ut ἀραβικὴ πνοὴ, Hesych. ex τυφωνική, ut sit ventus repentinus, & procellosus: a Th. ἄραβος, ὁ, stridor dentium, strepitus.

ἀραβίζω, Arabice loquor. Suid.

ἄραβος, ου, ὁ, stridor dentium, strepitus, proprie armorum in terram cadentium; qu. ἐκ ἄρω βοή.

ἀρά, nempe, forte.

ἀραγμὸς, ὁ, collisio, pulsatio, strepitus. Th. ἀράττω, amputo, abscindo. ἀρᾴσσω, turbo, conturbo, commoveo. Hesych. ab ἄραβος, pulsus cordis.

ἀραδεῖν, ῶ, turbo. a Th. ἄραδος, quod videtur ab ἀράομαι, derivari, & significare crepitum, seu strepitum eorum, quæ inter se colliduntur.

ἄραδος, ου, ὁ, cordis pulsus post vehemens exercitium.

ἀρᾶν, a. 1. inf. act. ab ἄρω, tollo.

ἀραιὰ, ᾶς, ἡ, venter, & intestina; ubi est multa ἀραιότης, raritas. Hinc μεσαράριον, membrana venis, arteriis, nervisque contexta, per cujus vasa alimentum e ventriculo in hepar distribuitur. Dicitur & μεσεντέριον, & μεσάχολον, Hippocr.

ἀραιπόρος, ὁ, meatus seu foramina rara habens, laxus; ex ἀραιὸς, rarus, tenuis, & πόρος, ὁ, meatus.

ἀρᾶς, ου, ὁ, diris devotus; item diris devovens. Th. ἀρὰ, imprecatio, execratio.

ἀραὸς, ὰ, ὸν, rarus, tenuis, angustus: cui opponitur πυκνὸς, densus, creber.

ἀραιόσαρκος, ὁ, raram, seu laxam carnem habens. Athen. l. 7. ex ἀραιὸς, rarus, laxus, & σάρξ, κός, ἡ, caro.

ἀραιόστυλος, ὁ ἡ, raras columnas habens. Virruv. l. 3. c. 2. ex στύλος, ου, ὁ, columna, & ἀραιὸς, rarus.

ἀραιόσυγκριτος, ὁ, cui corpus est laxe concretum; & proinde cui libera corporis transpiratio est: sic dictus a corporis raritate, quæ plurimum valet ad transpirationem. ex ἀραιὸς, rarus, & συγκρίνομαι, coagmentor, concresco.

ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa: a præc. Themate.

ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio, unde ἀραίωμα, rarefacio.

ἀρακηρεύς, ὁ, Att. & Jon. simul pro ἀρημένος, sublatus, perf. part. pass. vel pro ἠρημένος, captus, perf. part. ab αἱρέω, capio.

ἀρακτο, captus, delectus erat, pro ἤρητο, ab ἀράρισκω, pluſq. p. Att. verbi ἀείρομαι, cum reduplicatione. Alii ab ἀλέω, capio, malunt derivari.

ἄρακμα, τὸ, interstitium, rima, hiatus, raritas.

ἀρακὼν, rate, ratis intervallis, leviter.

ἀράκωσις, ως, ἡ, laxatio. Th. ἀραιὸς, rarus.

ἀρακωτικὸς, ὁ, rarefaciendi vim habens. ab ἀραιὸς, rarus.

ἄρακος, ου, ὁ, & ἄρακις, ἰδος, ἡ, species leguminis: pro quo dicitur etiam ῥάκιον, τὸ, & ἀράκισκος, ὁ, apud Gallen. idem ac ἄραβος, legumen.

ἄραβος, ου, ὁ, leguminis species.

ἀρακοτὸν, ου, τὸ, atramentum sutorium.

ἄραμα, τὸ, lutum, cœnum, βόρβορος. Hesych.

Ἀράμενος, qui successit, a. 1. part. m. ab αἴρω, tollo.

Ἀρὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. altus.

Ἄραξα, a. 1. Jon. pro ἦραξα: & ἄραξεν pro ἤραξεν, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀράσσω, amputo.

Ἄραξεν, Dor. pro ἄραξε, 3. sing. fut. 1. ab ἀράσσω, amputo.

Ἄραο, 2. sing. imperf. ab ἔραμαι, amo. imperf. ἠράμην, ἤραντο, & Jon. ἄραο, & Dor. ἄρατο. Alii formari volunt ab a. 1. med. ἠρασάμην, & per Syncop. ἠράμην.

Ἀράομαι, ώμαι, f. άσομαι, precor, vota facio; item imprecor, maledico. ἀρᾶσθαι ἀρὰς, imprecari diras. Them. ἀράω, ῶ, imprecatio, diræ.

Ἄραρα, ας, ε, me accommodavi, placui, p. m. Sic ἄρηρα, 3. sing. sub. præt. med. verbi ἄρω, apto. p. m. ηρα, & facta reduplicatione ἄρηρα, Poet. ἄραρα. Hinc part. p. m. ἀραρὼς, ἀρηρὼς, adoptatus, adoptata.

Ἀραρίσκω, seu ἀράσσω, (ut est apud Poll.) latrare, Attice: ἀπὸ τῆ φωνῆς, voce. nam proprie dicitur de canibus, quum irritati ὸ ἀρ lonant.

Ἀράρισκε, adoptavit, 3. singul. imperf. Jon. verbi ἀραρίσκω, idem ac ἀράρω, apto: quod a præt. m. verbi ἄρω. vide ἄραρα.

Ἀραρίσκοντο, Jon. pro ἀράρισκοντο, convenissent, 3. pl. a. 2. opt. m. per Att. reduplic. verbi ἄρω, apto.

Ἄραρον, per reduplic. pro ἔρον, a. 2. act. sic ἀραρὼν, pro ἀρὼν, a. 2. part. ab ἄρω, apto.

Ἀραρὼν, præt. m. part. vide in ἄραρα.

Ἆρας, a. 1. part. act. ab αἴρω, tollo.

Ἀράσσατο, fulvisse, a. 1. inf. m. ab ἠράμην, a. 1. m. verbi αἴρω, tollo.

Ἀρασμὸς, ὁ, ὁ, execrandus, detestabilis: κατηρασμὸς. Suid. est ab ἀράομαι, precor; item imprecor.

Ἄρασσω, seu ἀράττω, f. ξω, a. 1. ἤραξα, & ἦραξα, amputo, abscindo, proprie ferra; item pulso.

Ἀρᾶται, precatur, 3. sing. præs. verbi ἀράομαι, precor.

Ἀρατροφόρον, aratrum fero. Est compositum ex ἄροτρον, τὸ, aratrum, & φορέω, idem ac φέρω, fero.

Ἄρατε, 3. sing. a. 1. imperat. act. ἄρον, ἄτω, & in pl. ἄρατε. Ab αἴρω, tollo.

Ἄραφος, ὁ, adject. sine sutura; non sutilis; ὁ ἄνευ ῥαφῆς, Joan. cap. 19.

Ἀραχίδνα, ης, ἡ, planta quædam ἁμαδρύοφος, utrinque fructifera: ab ἄραιος, leguminis species, cui similis semine.

Ἀραχναῖος, α, ὸν ἀπόχρησις, ος, ὁ, ad araneam pertinens, aut ab aranea factus.

Ἀράχνης, ου, ὁ, araneus: & ἀράχνη, ης, ἡ, aranea, & araneæ tela. Dici volunt, aut παρὰ τὸ ἄραιον ἔχειν ἔχειν, aut παρὰ τὸ ὡς αἶρα ἀείρειν τὸν ἶχνη.

Ἀραχνέης, ὁ, araneolus, sive araneæ formam habens.

Ἀράχνιον, ου, τὸ, araneæ tela; item aranea: & vitium olivis, & vitibus peculiare, quod araneum dicitur.

Ἀραχνιῶ, fut. ώσω, speciem aranei refero, aranearum telis plenus sum: & neut. absol. ἀραχνιῶσθαι, ex aranea vitiari, araneari. Gaza lib. 9. animal.

Ἀραχνιώδης, ες, ὁ ἡ, idem ac ἀραχνώδης, araneosus. a Th. ἀράχνης, araneus.

Ἀραχνουφὴς, ες, ab aranea textus. Th. ὑφάω, texo.

Ἀραχνώδης, & ἀραχνοειδὴς, ὁ, araneosus, araneæ specie apparens, seu speciem ejus præbens: ab ἀράχνης, araneus.

Ἄρβη, βος, ὁ, nomen Gentile, q. d. desertum incolens.

Ἄρβω, f. ὄσω, juro; item compono, apto, congruo. unde ἄρβαρα, placui, congrui.

Ἄρβηλος, ου, ὁ, scalprum, culter sutorius.

Ἀρβύλη, ης, ἡ, calceus quidam cavus & profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπάτης, seu πηλοβάτης, qui per lutum graditur.

Ἀρβυλὶς, ίδος, ἡ, in Epigr. calceamenti genus ad venandum; ab ἀρβύλη, calceus.

Ἀρβυλόπτερος, ὁ, Perseus; inde dictus, quod suis ἀρβύλαις, calceis habebat affixas alas. Th. πτερὸν, ὸ, τὸ, ala.

Ἀργάνω, f. ανῶ, albico, albesco: Eust. ex Eurip. ab ἀργὸς, albus.

Ἀργᾶνος, ου, ὁ, Argæus: ab Ἄργος, ους, ἡ, nomen urbis in Peloponneso.

Ἀργαλεῖ, pro ἀργαλέῳ. Ab

Ἀργαλέος, ου, molestus, difficilis, gravis; pro ἀλγαλέος, euphoniæ gratia, γ pro λ Attice, ab ἄλγος, dolor; vel quasi ἐργαλέος, ab ἔργον, opus.

Ἀργαλέως, difficulter. Th. idem.

Ἀργάντες ταῦροι, albicantes tauri. Pind. Th. ἀργὸς, albus.

Ἀργὰς, άντος, & ἀργὴς, ἄργης, & ἄργας, serpentis species.

Ἄργει, Argis, dat. sing. ab Ἄργος, Argi.

Ἄργεια, pretiosi calceamenti muliebris genus, Hesych. sic dicti, quæ Argis confici solebat.

Ἀργείη, ης, ἡ, Argiva. Ἀργείοισι, dat. pl. m. g. Ἀργείων, gen. pl.

Ἀργὴς, ὁ, albus, λεύκος: ab ἀργὸς, idem.

Ἀργῖνος, ὁ, Argivus. Et

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Argi occisor, Argicida: epitheton Mercurii: ex Ἄργος, & φόντης, pro φονεὺς, occisor. Th. φένω, occido, interficio.

Ἀργεμώνη, ἡ, argemone herba; sic dicta, quod argema, & nubeculas in oculo sanare dicitur. Dioscor. 2. 208. & Plin. l. 25. c. 9. ab ἄργεμον, τὸ, albugo.

Ἄργεμος, ου, ὁ, ἄργεμον, τὸ, & ἄργεμις, ιος, τὸ, albugo, albor, seu exulceratio alba in oculi nigra parte, & in candida rubescens. Poll. Unde ἐπάργεμος dicitur, qui eo vitio laborat: dicitur etiam de unguibus, & de iride, ab ἄργης, ου, ὁ, albus.

Ἀργεννὸς, seu ἀργεννὸς, ὁ, candidus, albus. Th. ἀργὸς, idem.

Ἄργει, έτος, ἔτι, per μεταβολὴν, & συστολὴν pro

Ἀργεστὴς, ὁ, & Æol. ωῦ, ὁ, albus, velox: ab eod. Themate.

Ἀργέομαι, idem ac ἀργέω, in otio vivo.

Ἀργέω, ῶ, otior, f. ήσω. p. ἤργηκα. a. 1. ἤργησα, ab ἄργος, otiosus.

Ἀργῆεις, ἀργήεντος, & ἀργήτης, ὁ, candens, luculentus; idem ac ἀργὴς, ητος, ὁ, albus: & Th. idem.

Ἀργῆν, acc. sing. ab ἄργης.

Ἄργης, ου, ὁ, nomen proprium Cyclopis.

Ἀργὴς, έος, ὁ ἡ, otiosus, feriatus. Th. idem.

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus. Th. ἀργὸς, albus.

Ἀργῆτης, ου, ὁ, albus, splendidus.

Ἀργητὴς, ὁ, ἡ, Poet. idem ac ἀργὴς, seu ἀργὸς, otiosus.

Ἀργία, ἡ, otium: item festivitas, qua Deo otiamur: ab ἄργος, otiosus.

Ἀργίαι, αἱ χθόνιαι, feriæ: q. ἀεργίαι: ex α & ἔργον, opus.

Ἀργίας, ὁ, albus.

Ἀργικέραυνος, ὁ, epith. Jovis; quod albicante fulmine gaudeat: ex ἀργὴς, albus, & κεραυνὸς, fulmen. Hom.

Ἀργίλεψ, idem ac ἀργὴς, candidus. Nicand.

Ἄργιλλος, seu ἄργιλλος, ου, ὁ, ἡ, argilla, terra alba, & pura: q. ab ἀργὸς, albus.

Ἀργιλλώδης, ὁ ἡ, argillosus, argillaceus, Th. idem.

Ἀργινόεις, εντος, ὁ, albus, splendidus: ab eod. Themate.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ, albos dentes habens: ab ἀργὸς, albus, & ὀδὼς, όντος, ὁ, dens.

Ἀργιόδων, idem ac ἀργιόδους, ὁ, albos dentes habens. Apoll.

Ἀργίστας, Macedonibus ὁ ἀετὸς, aquila, teste Hesychio: proprie celeripes, ab ἄργιστος, idem ac ἀργὸς, albus, λεύκος. item τάχος, celer, velox, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ἄργιστος, ὁ, albus, celer.

Ἀργίστους, οδος, ὁ, albipes: & celer.

Ἄργμα, ατος, τὸ, vel potius ἄργματα, ων, τὰ, primitiæ sicut ἀπάργμα, vel

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀπάρχομαι, idem. Th. ἀρχή, initium.
Ἀ᾽ρχμένος, Jon. pro ἀρχόμενος, ὁ, qui cœpit: perf. part. pass. ab ἄρχομαι, incipio.
Ἄ᾽ργει, Argivi. Sic Ἄ᾽ργος pro Σπάρτη. Et Ἀ᾽ργεῖοι, pro Σπαρτιᾶται.
Ἀργολογέω, verba supervacanea dicere, vel scribere: &
Ἀ᾽ργολογία, ας, ἡ, otiosus sermo.
Ἀργονάυτης, ὁ, Argonaura; qui in navi, quæ Ἄ᾽ργω dicitur, Jasonem est comitatus. Th. ναῦς, ναός, navis.
Ἀ᾽ργοποιός, ὄν, ὁ, iners; seu potius inertiam ingenerans, & afferens; inertem reddens: ex ἀργός, otiosus, & ποιέω, facio.
Ἄ᾽ργος, ε, ὁ, nomen propr. Argus, ἑκατοντόφθαλμος, centum oculos habens.
Ἄ᾽ργος, τὸ, oppidum Thessaliæ, urbs in Peloponneso; item pro tota Peloponneso, & sæpe pro Græcia universa: unde Ἄ᾽ργοι, Argivi.
Ἀ᾽ργός, ὴ, ὸν, albus; item otiosus, piger: q. ab ἀεργός, ab α, & ἔργον, opus.
Ἀ᾽ργυράγχη, ης, ἡ, fictitia vox, q. d. argentangina; dici solet, ubi quis muneribus corruptus tacet, & nihil contradicit. Plut. ex ἄργυρος, argentum, & ἄγχω, suffocatio, strangulatio, a Th. ἄγχω, strangulo, suffoco: item coerceo.
Ἀ᾽ργυραμοιβικῶς, more nummularii, adverb. ex ἄργυρος, argentum, & ἀμείβω, permuto.
Ἀ᾽ργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, argentarius, nummularius, τραπεζίτης, καλλυβιστὴς, trapezita, Plaut. mensarius, Cic.
Ἀ᾽ργύρασπις, ιδος, ὁ ἡ ἄ, argenteum clypeum gestans. Athen. Unde ἀργυράσπιδες dicebatur Macedonica quædam legio a clypeis argenteis; ex ἄργυρος, argentum, & ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.
Ἀ᾽ργυρεῖον, ε, τὸ, officina argentarii. Th. ἄργυρος, ὁ, argentum.
Ἀ᾽ργύρειος, ε, & ἀργύρεος, έη, εον, & contract. ἀργυρᾶς, ρῆ, ρᾶν, argenteus, ἀργυρέῃς, dat. pl. Jon. pro ἀργυρέαις, ab ἄργυρος, ὁ, argentum.
Ἀ᾽ργυρέω, argentum effodio, μεταλλεύω. Strabo.
Ἀ᾽ργυρηλάτης, ὁ, argenti cusor. Hesych. ex ἄργυρος, & ἐλάω, f. άσω, p. κα, ab ἐλαύω, agito: item pulso, ferio.
Ἀ᾽ργυρίδιον, ε, τὸ, parvum argentum, pecuniola: dim. ab ἀργύριον, τὸ, argentum.
Ἀ᾽ργυρίζομαι, capturas facio, nundinor, lucror. Bud. ex Demosth.
Ἀ᾽ργυρίζω, flagito, vel aufero argentum, exponitur & concutio.
Ἀ᾽ργυρικὸς, ὴ, ὸν, argenteus, pecuniarius.
Ἀ᾽ργυροθήκη, & ἀργυροθήκη, ἡ, arcula: argenti & pecuniæ theca. Poll. ex ἄργυρος, argentum, & θήκη, theca, seu repositorium. Th. τίθημι, pono.
Ἀ᾽ργυροκόπος, ὁ, argentarius. Regum l. 4. c. 12.
Ἀ᾽ργύριον, ε, τὸ, nummi argentei: Matth. c. 26. Et general. pecunia, ex quocunque sit metallo. ab ἄργυρος, ο, argentum.
Ἀ᾽ργυρὶς, ίδος, ἡ, Poet. & Att. pro ἀργυρᾶ, argentea phiala. Athen.
Ἀ᾽ργυρισμὸς, ὁ, exactio pecuniæ, capturarum consectatio. Bud.
Ἀ᾽ργυρῖτις, qui pecunia abundat, ἀργυρῖτις, terra, ex qua foditur argentum: ut ἀργυρῖτις Ψάμμος, argentea arena. Dioscor.
Ἀ᾽ργυρόβιος, ὁ, nervum arcus habens argenteum: ex ἄργυρος, argentum, & βιὸς, ὁ, nervus arcus.
Ἀ᾽ργυρογνώμων, ὁ, argenti spectator, argentarius, nummularius: quasi pecuniæ speculator; qui argentum ad Lydium lapidem probat: ex ἄργυρος, argentum, & γνώμων, ονος, ὁ ἡ, cognitor, explorator. Th. γινώσκω, cognosco.
Ἀ᾽ργυρόδινος, ὁ, ἡ, argenteos habens vortices: ab ἄργυρος, argentum, & δίνη, vortex.
Ἀ᾽ργυρεόδετ, ίος, ὁ ἡ ὁ, & ἀργυρώδης, argenteus: ab ἄργυρος, argentum.
Ἀ᾽ργυρόηλος, ὁ, ἡ, argenteos habens clavos: ab ἄργυρος, & ἧλος, clavus.
Ἀ᾽ργυροθήκη, ἡ, loculus, in quo servatur pecunia.
Ἀ᾽ργυροκοπεῖον, τὸ, locus cudendo argento destinatus, signandæ pecuniæ officina. Athen. l. 5.
Ἀ᾽ργυροκοπῶ, argenteos nummos cudo; vel argentum signo.
Ἀ᾽ργυροκοπῶ λόγων, dicuntur metaphorice, qui verba, aut orationes cudunt. Poll. ex ἄργυρος, argentum, & κόπη, ἡ, sectio, incisio; a κόπτω, scindo, seco.
Ἀ᾽ργυροκόπος, ε, ὁ, pro quo dicitur & ἀργυροκοπός, argentarius, qui argentum, seu argenteos nummos cudit; argenti signator; qui pecuniam signat. Ex ἄργυρος, argentum, & κόπος, ὁ, labor.
Ἀ᾽ργυρολογέω, ῶ, pecunias posco, & exigo; argentum colligo. Thuc. Polyb.
Ἀ᾽ργυρολόγητος, ὁ, ad pecuniam colligendam institutus. 2. Mach. 11. ex ἄργυρος, argentum, & λέγω, lego, colligo.
Ἀ᾽ργυρολογία, ἡ, argenti, i. e. pecuniæ coactio, & exactio.
Ἀ᾽ργυρολόγος, ε, ὁ, qui argentum, i. e. pecuniam, colligit, coactor, quæstor, pecuniæ legendæ destinatus.
Ἀ᾽ργυρομιγὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, argento mixtus, Th. μίγνυμι, misceo.
Ἀ᾽ργυρομοιβὸς, ε, ὁ, argentarius, trapezita: παρὰ τὸ τὸν ἄργυρον ἀμείβειν.
Ἀ᾽ργυρόομαι, argentum recipio, argento donor. Pind.
Ἀ᾽ργυρόπεζα, ης, ἡ, argenteos pedes habens, ideft argentei coloris, candidos, Iliad. α. ex ἄργυρος, argentum, & πέζα, ἡ, Dor. pes, malleolus pedis: vel a πέζα, fimbria.
Ἀ᾽ργυρόπεζος, ὁ, idem ac ἀργυρόπεζα, Epith. Thetidis, apud Hom. Il. α & Veneris, apud Pind. quod exp. etiam, argenteas fimbrias habens, i. e. ἡ κάσμον λιμπτρὸν περὶ τοὺς ἄκρους τῶν ἱματίων ἔχουσα, inquit Eust. & sic est ex ἄργυρος, argentum, & πέζα, ἡ, fimbria.
Ἀ᾽ργυροπεῖον, ε, τὸ, locus, ubi argentum & numismata cuduntur. Th. ποιέω, facio.
Ἀ᾽ργυρόπους, εδος, ὁ, qui est argenteis pedibus.
Ἀ᾽ργυροπράκται, οἱ, nummularii, ab exigendis pecuniis ita dicti: in Pand. Græc.
Ἀ᾽ργυροπρατικὴ, scil. τέχνη, argentaria: ab ἀργυροπρακτικὸς, ad argentum elaborandum faciens.
Ἀ᾽ργυροπρακτικὸς, ὴ, ὸν, ad argentum elaborandum faciens. unde ἀργυροπρακτικὴ ἐργαστήριον, argentariæ officinæ, argentaria. Th. πράττω, ago, facio; unde πρακτὸς, ὁ, qui agi potest, sub actionem cadens; & πρακτικὸς, aptus ad agendum, qui agere potest.
Ἀ᾽ργυρωνῶ, ῶ, pecunia numerata vendo. Polyb. Th. πωλέω, vendo.
Ἀ᾽ργυρόριζος, ab ἄργυρος, argentum, & ῥίζα, radix.
Ἀ᾽ργυροῤῥύτης, ου, ὁ, argentifluus; fluenta habens argentum vehentia: ut ἀργυροῤῥύτης Ἔβρος, Eurip. in Here. Fur. ex ἄργυρος, argentum, & ῥέω, f. ύσω, inusit. pro Th. ῥύω, fluo.
Ἄ᾽ργυρος, ε, ὁ, argentum: sic dicitur a candore, ab ἀργὸς, albus. hinc ἀργυρόω, argento obduco, pecunia dono: ἀργύριον, τὸ, argentum.
Ἀ᾽ργυρόστεξ, pro ἀργυρόστεξις, vocat. ab
Ἀ᾽ργυρόστεξος, ε, ὁ, argenteo arcu decorus: ab ἄργυρος, & τόξον, τὸ, arcus, telum.
Ἀ᾽ργυροτράπεζα, ἡ, argentaria mensa in Edict. Justin. item mensa argentea. Th. τράπεζα, mensa.
Ἀ᾽ργυροῦν, & ἀργυροῦς, contracte ab ἀργύρεος, ὁ, argenteus.
Ἀ᾽ργυροφάλαρος, ὁ, argenteis phaleris ornatus. Athen. Th. φάλος, ὁ, apex, conus galeæ. unde φάλαρα, τὰ, phaleræ.
Ἀ᾽ργυροφεγγὴς, ὁ, argento splendens. Non. Th. φέγγος, εος, τὸ, splendor.
Ἀ᾽ργυροχάλινος, ὁ, argenteis exornatus frænis. Th. χαλινὸς, ὁ, ὁ, frænum.
Ἀ᾽ργυροχόος, ὁ, argenti fusor, faber argentarius. Th. χέω, fundo.
Ἀργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento, deargento. Plut.
Ἀ᾽ργυρῷ, dat. sing. contracte pro ἀργυρέῳ, ab ἀργύρεος, ὁ, argenteus.
Ἀ᾽ργυρώνητος, ὁ, argentatus. Xen.
Ἀργυρώνητος, ὄνων, τὸ, vasa argentea, ornatus, vel supellex argentea. Th. ἄργυρος, ὁ, argentum.
Ἀ᾽ργυρώνητος, ὴ, ὸν, ἡ, argento emptus: ab ἄργυρος, argentum, & ὠνέομαι, emo.
Ἀ᾽ργύφεος, & ἄργυφος, ε, ὁ, ἡ, alba textura constans; item albus: ex ἀργὸς, albus, & ὕφος, textile; quod ab ὑφαίνω, texo.
Ἀ᾽ργυφὴς, έος, έι, alba textura constans.
Ἀ᾽ργὼ, όος, ἡ, Argo, navis Jasonis sic dicta, quod in Argo fabricata: item sydus.
Ἀ᾽ργῶς, adv. otiose, segniter; item temere, frustra. q. ἀεργῶς, sine opere.
Ἄ᾽ρδα, ἡ, inquinamentum: quia solet ἀπορρίπτεσθαι, tolli. unde ἄρδαλος, immundus.
Ἄ᾽ρδαλος, ὁ, qui munde non vivit.
Ἀ᾽ρδαλόω, f. ωσω, inquino.
Ἀ᾽ρδάνιον, ε, τὸ, dicitur vas, in quo pecudes adaquantur; vel potius certa pars vasis, quod κεραμίον appellabatur, apud Polyb.
Ἀ᾽ρδεία, ἡ, & ἄρδευσις, ἡ, irrigatio, vel adaquatio. a Th. ἄρδω, aquatum duco.
Ἀ᾽ρδέω, Att. & Dor. pro ἄρδω, irrigare: verbi ἄρδω, aquatum duco.
Ἀ᾽ρδύω, Jon. & Poet. idem ac ἄρδω, irrigo, adaquo, aquatum duco.
Ἀ᾽ρδῳμὸς, ὁ, idem ac ἀρδμὸς, irrigatio.
Ἀ᾽ρδῶν, alte, funditus, plane, omnino. adv. ab ἄρδω, tollo.
Ἄ᾽ρδηττος, ε, ὁ, nomen fluvii.
Ἄ᾽ρδις, ιος, ἡ, cuspis teli: q. ab ἄρδω, vel ab ἄρω, tollo.
Ἀ᾽ρδμὸς, ὁ, irrigatio, adaquatio, potus. Th. ἄρδω, aquatum duco.
Ἄ᾽ρδουσι, Dor. pro ἄρδουσι, rigant, 3. pl. fut.
Ἄ᾽ρδω, f. σω, irrigo, potum præbeo. ἄρδομαι, irrigor. ἀρδόμενος, madens.
Ἀ᾽ρέθουσα, Dor. pro Ἀρέθουσα, ἡ, Arethusa, fons Ithacæ, aut Siciliæ, de quo Ovid. Metam. lib. 5.
Ἀ᾽ρὴ, ῆς, ἡ, minæ: ab ἀρά, imprecatio; maledictionis denuntiatio.
Ἀ᾽ρὴς πόρος, Areæ trajectus. vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.
Ἀ᾽ρημένος, η, ον, ἀρεμανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, bellicosus: ad verbum, Marte furens: ab Ἄ᾽ρης, Mars, & μαίνομαι, insanio.
Ἀ᾽ρειμανὴς, ὁ, in Eccl. Hist. exp. Arianus, insaniens in Arianismo.
Ἀ᾽ρειμανίτης, ὁ, Arianus.
Ἄ᾽ρειον, τὸ, melius, præstantius: est neutrum genus ab ἄρειων (pro quo & ἀρείστερος) melior, præstantior; proprie Marte, & armis præstantior; ut ejus superl. ἄριστος, ὁ, optimus; proprie, Marte, seu armis præstantissimus: seu maxime bellicosus. Nam them. est Ἄρης, εος, ὁ, Mars.
Ἀ᾽ρειοπαγίτης, vel Ἀ᾽ρειπαγίτης, seu Ἀ᾽ρειπαγίτης, ου, ὁ, Areopagita, senator, vel judex Athenensis, qui de rebus capitalibus judicabat.
Ἀ᾽ρειοπάγος, ὁ, seu Ἄ᾽ρειος πάγος, curia Athenensis sic dicta: ad verbum, Martius collis.
Ἄ᾽ρειος, & Ἀ᾽ρήϊος, ὁ, Martius. ab Ἄ᾽ρης, εος, ὁ, Mars.
Ἀ᾽ρείστερος, ὁ, melior, compar. pro ἀρείων.
Ἀ᾽ρείτας, 3. sing. f. 2. m. ab ἀρήμενος, verbi ἄω, tollo.
Ἀ᾽ρειτάων, ὁ, a Marte audaciam sumens; i. e. Martius, bellicosus. Epigr. ex Ἄ᾽ρης, Mars, & τόλμα, ης, ἡ, audacia.
Ἀ᾽ρήϊος, ὁ, Martius, bellicosus, fortis Ἄ᾽ρηι ἐοικὼς, idem ac ἀρηΐφατος, Marte seu in prælio peremptus, quasi ἀρηϊφόντος. Ab ἄρης, Mars, & φάω, occido.
Ἀ᾽ρηϊὼν, pro ἀπείλων, minor. Etym. ab ἀ privat. & ἠΐ, minus.
Ἀ᾽ρίων, ὁ, ἡ, & in n. g. ἄριον, ονος: præstantior, proprie armis, melior: irreg. compar. ab ἀγαθὸς, bonus, & Ἄ᾽ρης Mars.
Ἄ᾽ρρος, gen. sing. ab Ἄ᾽ρς, ος, ὁ, Mars.
Ἀ᾽ρσάω, 2. 2. inf. act. ab ἀρσάω, placeo.

Ἀ᾽ρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀ῾ρεσάμην, Dor pro ἀρεσαίμην, a. 1. opt. m. verbi ἀρέσκω, placeo.

Ἀ῾ρέσαντο, Jon. pro ἤρεσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀ῾ρέσια, ας, ὰ, a. 1. opt. Æol. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀ῾ρέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἴρω, tollo.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, placitum. Item facetiæ, lepos in sermone.

Ἀρεσκείμαι, τὸ, blanda appellatio, & adulatoria. Plut.

Ἀρεσκεύομαι, f. εὐσομαι, comiter appello, vel apo; blandior. Plut. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρεσκόντως, adv. grate, Eurip. ἀρεσκόντως σοι, ex animi tui sententia.

Ἀρεστής, οῦ, ὁ, blandus: ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρέσκω, placeo, placo. imperf. ἤρεσκον. præf. imperat. ἄρεσκε, έτω. f. ἀρέσω, p. ἤρεκα. a. 1. ἤρεσα, infin. ἀρέσαι, part. ἀρέσας. ἀρέσκομαι in media forma cum dativo, acquiesco. a. 1. m. ἠρεσάμην, & Jon. ἀρεσάμεν, ῳ, ατο. præf. inf. pass. ἀρέσκεσθαι. Hinc ἄρεστός, ἀνθρωπάρεστος, ἀπαρέσκω, διάρεσκος, διάρεστος, ὑπαρεστέω, de quibus in suis locis.

Ἀρέσομαι, f. 1. m. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρεσσάμενος, ὁ, placens, a. 1. part. m. Poet. pro ἀρεσάμενος, ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρεστός, ὴ, όν, ὁ, libum; genus placentæ Diis consecratum, & acceptum. Etym. Eustath.

Ἀρεστήριον, ὰ, τὸ, sacrificium, gratum propriè, & acceptum.

Ἀρετόν, τὸ, Bud. idem esse ait, ac Latinis decretum, & placitum: ab ἀρεστός, ὁ, placitus, gratus.

Ἀρεστός, ὴ, όν, gratus, a, um. ἀρεστὸν ἐστιν, æquum est. a 3. perf. ἤρεσται, ab ἀρέσκω, placeo. Hinc & ἀρεστὰ, ῶν, τὰ, placita.

Ἀρεστῶς, adverb. grate: ab ἀρεστός, ὁ, gratus.

Ἄρετ, pro ἄρετο, ceperat, imperf. Jon. vel, ut alii, a. 2. m. pro ἤρατο, verbi αἴρω, tollo.

Ἄρεται, 3. sing. ab ἄρομαι, aptor. Thema ἄω, apto.

Ἀρετῶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab ἀρετὴ, ἡ, virtus.

Ἀρέτας, α, ὁ, Aretas, æ, nomen viri.

Ἀρετάω, ῶ, & ἀρεταίνω, virtutis felicitatem assequor, i. e. quæ virtutem comitantur; vel, ut alii, feliciter procedere, vel rectè succedere. Odyss. Θ. ἐκ ἄρετον κακῷ ἔργα, non reddunt beatum mala opera. ab ἀρετὴ, ἡ, virtus.

Ἀρετὴ, ῆς, ἡ, virtus: q. ab ἀρέσκω, placeo, quia per virtutem placemus.

Ἀρετίζω, placo: q. ab ἀρέτω, placeo.

Ἄρευς, Dor. pro Ἄρης, gen. singul. ab Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἀρεύων, imprecationum, gen. pl. Jon. pro ἀράων, ab ἀρὰ, ἡ, preces, diræ.

Ἀρὴ, pro Ἄρηα, acc. sing. ab Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἄρηαι, auferas, Jon. pro ἄρῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται, ab αἴρω, tollo.

Ἀρήγεται, præf. inf. Jon. pro ἀρήγειν, imperf. Jon. ἄρηγεν, pro ἤρηγεν: ab ἀρήγω, auxilior.

Ἀρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα, præf. part. f. g. ab ἀρήγω, auxilior.

Ἀρηγόνες, οἱ, auxiliatores, pl. num. ab ἀρηγὼν, όνος, ὁ, adjutor, tutor.

Ἀρήγω, f. ξω, auxilior, opem fero, proprie in bello. nam ab Ἄρης, Mars, deducitur.

Ἀρήγων, ονος, ὁ ἡ ὁ, defensor, tutor, & tutrix: part. præc. Th.

Ἀρήϊα, pl. Mavortia. Ab ἀρήϊος, Martius.

Ἄρηϊς, seu ἄρειος, ὁ, Martius. Th. Ἄρης.

Ἀρήϊθος, ὁ, bellicosus: ab Ἄρης, Mars, & θοὸς, velox. Est & Ἀρηΐθοος, nomen proprium.

Ἀρήϊφατος, ὁ, nec non ἀρήφατος, ἐν τῷ ἀρεϊ φαεμένος, in prælio occisus: ab Ἄρης, Mars, & φάω, occido.

Ἀρηϊφίλος, ὴ, ὁ Marti charus, aut cui Mars charus, bellator. ab Ἄρης, Mars, & φίλος, amicus.

Ἀρήμενος, ὁ, læsus, damnum passus, detentus: ab ἀρήσομαι; quod ab ἀρὰ, damnum, diræ.

Ἄρης, pro Ἄρηα, acc. singul. ab Ἄρης, ηος, ὁ, Mars.

Ἄ῾ρῑ, ὁ, ἡ, agnus. gen. ἀρνός, & per Syncop. ἀρός. q. ab ἄρις, νὸς, ὁ, ἡ, agnus, agna.

Ἀρὶ, pro ἀραὶ, acc. Jon. ab ἀρὰ, damnum, diræ.

Ἄρῖξεμεν, a. 1. inf. ἀρῖξεν, f. 1. inf. verbi ἀρήγω, auxilior.

Ἄρῖξις, ιος, ἡ, auxilium, βοήθησις: ab ἀρήγω, auxilior.

Ἄρηρα, Attica reduplicatione pro ἄρα, compactus sum, congrui, præt. m. verbi ἄρω, apto. Vel ab ἀίρω tollo: ubi discriminis causa ι subscribitur.

Ἀρήρεν, εις, ει, compegeram, plusq. p. m. ἀρηρώς, p. m. part. Vide ἄρηρα.

Ἄρης, εος, vel ι, ως, ηος, ητος, ὁ, & vocat. Ἄρες, Mars, prælium, vulnus, ferrum. dicitur & Ἄρης, ι, Jon. ευ, & proprie est ferrum. Ponitur inter themata. Hinc ἄρειος, & ἀρήϊος, ἀρείων, ἄρειστος. ἀρειδῶ, ἀρειτὰ, & ἀρειτῶον, de quibus in suis locis.

Ἄρης, gen. Jon. ab ἀρὰ, ρᾶς, diræ.

Ἀρησόμεθα, supplicemus, pro ἀρεσόμεθα, f. 1. m. ab ἀράομαι, f. ἀσομαι, vel ab ἀρέσκω, placeo. f. ἐσω.

Ἄρηται, a. 2. sub. m. 3. sing. ab ἄρω, tollo.

Ἀρήτειρα, μας, ἡ, &

Ἄρητήρ, ηρος, ὁ, sacerdos: in acc. ἀρητῆρα: ab ἀρὰ, preces.

Ἀρηϊάδης, ὰ, ὁ, nomen patronymicum in acc. Ἀρηϊάδην.

Ἀρηϊάς, άδος, ἡ, Martia, bellicosa: ut ἀρηϊάδα Μενελίππην, bellicosam Menalippen. est a Th. ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἄρῃτος, ὁ, funestus, perniciosus: παρὰ τὴν ἀρὴν, ideft, βλάβην. vel pro ἄρρητος, inenarrabilis: ab α, & ῥέω, dico.

Ἀρηφάων, ὁ, præl. part. Martem præ se ferens: ex Ἄρης, Mars, & φαίνω, appareo.

Ἀρθείς, ὁ, sublatus, elevatus; evectus: a. 1. part. pass. ab αἴρω, tollo. a. 1. pass. ἤρθην.

Ἄρθεν, pro ἄρθησαν, 3. pl. Jon. a. 1. pass. ab ἤρθην, verbi αρω, apto, compono.

Ἄρθην, ης, ην, Jon. pro ἤθην. hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass ab αἴρω, tollo.

Ἀρθήτω, a. 1. imperat. pass. ἀρθήτωσαν, a. 1. inf. ἀρθήσεσθαι, tolletur, 3. f. 1. pass. ab ἄρω, apto, vel αἴρω, tollo.

Ἀρθμέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, amo, concordiæ vinculo jungor.

Ἀρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia.

Ἀρθμιος, ι, ὁ, amicus, confœderatus.

Ἀρθμὸς, ὸ, ὁ, amicitia, concordia: ab ἄρω, apto, & θυμὸς, animus.

Ἀρθρικὸς, ὴ, articularis: idem ac

Ἀρθριτικὸς, ὴ, articulari morbo laborans, podagricus, articularius.

Ἀρθρίτις, ίδος, ἡ, morbus articularis, articulorum dolor.

Ἄρθρον, ν, τὸ, artus, articulus: item vox Grammaticorum: q. ab ἄρω, apto.

Ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, articulo, fingo, formo: ut ἀρθροῦν τὴν φωνὴν, vocem articulatam edere.

Ἀρθρώδης, εως, ὁ ἡ ὁ, articulosus. unde ἀρθρώδεις, οἱ, articulosi. Plin. Arist. de leone: κατὰ ὅλον τὸ σῶμα ἀρθρῶδες. a præc. Th. ἀρθρόω, articulo, fingo, formo.

Ἀρθρώσας, 3. singul. a. 1. opt. act. verbi ἀρθρόω, articulo, fingo, formo.

Ἄρι, vocula præfixa vocabulis apud Poetas, significationem auget, ut in ἀρίδηλος, &c.

Ἄρια, ας, ὁ, arbor inter eas, quæ maxime serotino germinatu florent, (Plin. l. 16. c. 25.) apud Theophrastum l. 3. c. 6. hist. plant. hyemis initio fructus profert.

Ἀριάδνη, ης, ἡ, Ariadne, Minois filia.

Ἀρικύμων, ὁ, quæ statim gravida est facta. seu ἀρικύμων, fœcunda: ex ἄρι, quod Δωρικῶν est περὶ, (& nihil nisi in compositione significat; sic autem est particula augens dictiones: ut ἀρικικὸς, valde amarus) & κύω, in utero fero.

Ἀ῾ρίγνωτος, ὁ, idem ac ἀείγνωτος, valde notus.

Ἀ῾ρίγνωτος, manifestus. ab ἀείγνωτος, manifestus.

Ἀείγνωτος, ὰ, ὁ, clarissimus, valde notus. ἀείγνωτοι, οἱ, Poet. pro ἀείγνωστοι, valde noti: ex ἄει, valde, & γινώσκω, cognosco.

Ἄ῾ριγος, ὰ, ὁ, a frigore tutus: ex α priv. & ῥῖγος, εος, τὸ, frigus.

Ἀ῾ριδάκρυος, ὰ, ὸν, ὁ ἡ ὁ, multum lacrymans; ad lacrymas propensus: ab ἄει, & δάκρυ, τὸ, lacryma.

Ἀ῾ριδάκρυτος, ὰ, ὁ, multum lacrymabilis; item idem ac ἀείδακρυς, υος, ὁ, multum lacrymans: a δάκρυ, τὸ, lacryma.

Ἀ῾ριδείκετ, pro ἀειδείκετε, vocat. ab

Ἀ῾ριδείκετος, ὰ, præclarus, inclytus: ex ἄει, & δεικετὸς, pro δεικτὸς, demonstrativus. a δείκνυμι, ostendo.

Ἀ῾ρίδηλος, ὰ, ὁ, clarus, præclarus: ex ἄει, & δῆλος, manifestus.

Ἀ῾ριδήλως, manifeste, adv. φανερῶς: ab ἀρίδηλος, clarus.

Ἀ῾ριζήλως, ὰ, ὁ ἡ, multum æmulandus: ex ἄει, & ζῆλος, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere. verso ὸ in ζ. Hinc

Ἀ῾ριζήλως, adv. clare, manifeste, studiose, magna cum æmulatione.

Ἀ῾ριζήλωτος, ὰ, ὁ, valde æmulandus.

Ἀ῾ρίηκοος, ὁ, obediens, acute audiens. ἀξυήκοος, ὀξυθυμὸς, Nonn. valde attente audiens: ex ἄει, & ἀκοὴ, auditus; vel ex aor. 2. ἤκουον, verbi ἀκούω, audio.

Ἀ῾ριθμοῦνται, Dor. pro ἀριθμοῦνται, 3. pl. præs. pass. & ἀριθμοῦσι, pro ἀριθμοῦσι, 3. pl. ind. act. verbi ἀριθμῶ, numero.

Ἀ῾ριθμέω, ῶ, numero. f. ήσω, p. ἠρίθμηκα. a. 1. ἠρίθμησα, inf. ἠριθμῆσαι. præt. pass. ἠρίθμημαι, σαι, ται, & in 3. pl. ἠρίθμηνται, part. ἠριθμημένος, η, ον, numeratus, a, um. ἀριθμηθήσομαι, f. 1. Th. ἀριθμὸς, ὁ, numerus.

Ἀ῾ριθμηθήμεναι, Poet. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀριθμέω, numero.

Ἀ῾ριθμητὴς, ὁ, adnumerator: in Anth. Epigr. Th. idem.

Ἀ῾ρίθμημα, ατος, τὸ, quod numeratur, numeratum.

Ἀ῾ρίθμησις, εως, ἡ, numeratio.

Ἀ῾ριθμητικὸς, κὴ, κὸν, ad numeros, seu artem numerandi pertinens.

Ἀ῾ριθμητικὸς, ὁ, numerandi peritus.

Ἀ῾ριθμητικὴ, (sub. τέχνη) numerandi ars, Arithmetica.

Ἀ῾ριθμητὸς, ὴ, numerabilis: a præt. pass. verbi ἀριθμέω, quod ab ἀριθμὸς, numerus.

Ἀ῾ριθμὸς, ὸ, ὁ, numerus.

Ἀ῾ρίκυμων, ὁ, ἡ, mulier, quæ cito fit gravida, seu prægnans. Hippocr. Exponitur & quæ facile concipit: Hesych. item fœcunda; ἡ ταχέως ἐγκύμων γενομένη, Galen. ex ἄει, & κύω, cito impleta, & gravida facta.

Ἀ῾ριμάζειν, aptare, quadrare; idem ac ἁρμόζειν. Hesych.

Ἀ῾ριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis, Arimathæa. Hebr. leo mortuus.

Ἀ῾ριμασποὶ, οἱ, Arimaspi: homines vocantur Scythice, qui unicum habent oculum.

Ἀ῾ρίμοισιν, dat. pl. Jonic. ab Ἄ῾ριμοι, nomen loci.

Ἄ῾ριν, ινος, ὁ ἡ, (pro quo etiam dicitur ἄριν) & ἄρινος, naso, aut naribus carens; q. d. malum habens nasum; non sagax. unde ἄρινες, οἱ, ut κύνες κωφοὶ, non sagaces canes: (cujus contrarium εὐρίνες, Pol.) idem ac ἄρρις, vel ἄρρις, ινος, ὁ ἡ: ex α priv. & ῥὶς, vel ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, nasus.

Ἀ῾ρινὸς, pro ἐαρινὸς, ὴ, ὸν, vernus; ab ἦρ, ρος, τὸ, ver: occurrit in Epigr.

Ἀ῾ριοβαρζάνιον, ὰ, ὸ, nomen emplastri, ab Ariobarzane ita dicti.

Ἀ῾ριπρεπὲς, οῦς, decori, nom. pl. ab ἀριπρεπὴς, ὁ, ἡ, ὸ, decorus.

Ἀ῾ριπρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὸ, decorus. Ex ἄρι, valde, & πρέπω, decorus sum.

Ἀ῾ριπρέπεια, ας, ἡ, eximium decus, decor.

Ἀ῾ριπρεπῶς, & ἀριπρεπέως, admodum decenter.

Ἄ῾ρις,

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἄρις, vel ἄρεως, ἄρεϊς, vel ἀρῆν, εως, ὁ ἡ, naſo, vel naribus careus; non ſagax: ab α, & ῥὶς, vel ῥὶν, naſus.

Ἀρίδ, ἴδος, ἡ, fabrile inſtrumentum, ſcobina.

Ἄρις, Heſych. herba, quæ & ἀρίσαρον.

Ἀρίσαμος, Doric. pro ἀρίσημος, ε, ὁ, bello clarus: ex ἄρις, valde, & σῆμα, ſignum.

Ἄρισαρον, herba puſilla, ejuſdem fere generis cum primitivo nomine ἄρον, ε, τὸ, arum, herba ex dracunculi generibus.

Ἀρισάρματος, ε, ὁ, qui præſtantiſſimum currum habet: quod ab ἄριστος, optimus, & ἅρμα, currus.

Ἀρισκύδης, ἐϑ, ὁ, καὶ ἡ, valde indignans, vel iracundus, ὁ ἄγαν σκυζόμενϑ. Etym. σκύζω γὰρ τὸ ὀργίζομαι: ſic Artemidorus.

Ἄριστα, optima, pl. n. g. ab ἄριστϑ, η, ον, ſuperl. ab ἀγαϑὸς, bonus: comp. ἄρειων, melior. interdum eſt adv. præſtantiſſime, optime.

Ἀριστάγορας, ε, ὁ, Ariſtagoras, nomen viri.

Ἀριστάϑλϑ, ὁ, optime decertans, præſtantiſſimus in certaminibus. Epigr. de Hercule, ex ἄριστϑ, optimus, & ἆϑλϑ, ε, ὁ, idem ac ἀεϑλϑ, certamen.

Ἀρισαῖϑ, ε, ὁ, Ariſtæus, nomen viri.

Ἀρισαρχεῖον, τὸ, dicebatur templum quoddam Dianæ ſacrum: ab ἀριστάρχω, optime impero.

Ἀριστάρχω, ήσω, optime impero, ſeu magiſtratum gero: ab ἄριστος, optimus, & ἀρχὴ, principatus.

Ἀρίσταρχος, ε, ὁ, Ariſtarchus, nomen viri, Gr. optimus princeps.

Ἀρίστω, ῶ, prandeo, f. ήσω, p. ἠρίστηκα. a. 1. ἠρίστησα, a. 1. imperat. ἄριστησον, ήτω. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀριστεία, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. Th. Ἄρης, Mars, prælium, vulnus.

Ἀριστέας, ε, ὁ, proprium nomen viri.

Ἀριστεῖον, ε, τὸ, præmium, proprie fortitudinis ergo. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ, ſcil. χὲρ, ſiniſtra manus.

Ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, ſiniſter, infauſtus: q. ab ἄριστος, optimus, per Euphemiſmum.

Ἀριστεροστάτης, ε, ὁ, qui a ſiniſtra ſtat. Poll. ex ἀριστερὰ, ſiniſtra, & ἵστημι, ſto; unde ςατὸς, ε, ὁ, qui ſterit, aut ſtat. Sic δεξιοστάτης, qui ſtat a dextra.

Ἀριστερόχειρ, ρος, ὁ, qui tantum ſiniſtram habet, aut ea ſola utitur; quaſi ſiniſtrarius: ex ἀριστερὰ, ſiniſtra, & χὲρ, manus.

Ἀριστεύσκε, excellebat, imp. Jon. (Nam Jones in imper. & a. 1. & 2. formant 3. perſ. ſingularem a 2. remoto augmento, addita ſyllaba κε) verbi ἀριστεύω, excello. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστεύσασα, Dor. pro ἀριστεύσασα, præſ. part. f. g. verbi ἀριστεύω, fortiter me gero.

Ἄριστος, ε, ὁ, princeps, omnium fortiſſimus: ab ἄριστος, optimus. Thema Ἄρης, Mars.

Ἀριστεύσασα, ἡ, antecellens, a. 1. part. act. f. g. ab ἀριστεύω, fortiter me gero.

Ἀριστευτικὸς, ὴ, ὸν, ſtrenuus. ab ἀριστεύω, fortiter me gero.

Ἀριστεύω, f. εύσω, p. ἠρίστευκα, excello, fortiſſime me gero. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστῆες, ήων, Jon. fortiſſimi: item optimates, ſeu proceres.

Ἀριστήσιν, dat. pl. Jon. pro ἀριστεῦσιν, ab ἀριστεὺς, ῆος, princeps.

Ἀριστητικὸς, ὴ, ὸν, ἦϑος ἔχων ἀριστῶν, conſuetudinem habens convivandi, & prandendi. Etym. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀριστίζω, f. ίσω, p. ικα, prandium præbeo, prandium excipio. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀριστίνδα, adv. optimos quoſque deligendo. ἀριστίνδης, ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος, de optimis electus. Heſych.

Ἀριστόβολος, ε, ὁ, nomen viri, Ariſtobulus. Gr. optimus conſiliarius.

Ἀριστογένης, εος, ὁ, nomen proprium viri.

Ἀριστογένεϑλος χῶρος, locus, ubi optimi naſcuntur, ſeu locus, qui optimos generat: ex ἄριστος, optimus, & γένομαι, gignor, naſcor; unde γένος, genus; & γενέϑλη, ortus, origo.

Ἀριστογόνος, ε, ὁ, ἡ, parens optimæ prolis: ab ἄριστος, optimus, & γόνος, ſoboles. Th. γένομαι, naſcor.

Ἀριστόδειπνον, ε, τὸ, prandium cœnæ conjunctum; Iſæus. ex ἄριστον, ε, τὸ, prandium, & δεῖπνον, ε, τὸ, cœna.

Ἀριστόδημος, ε, ὁ, quaſi populi princeps: ex ἄριστος, optimus, & δῆμος, ὁ, populus.

Ἄριστοι, οἱ, optimates, primores Livio; ſummates Plauto, proceres; viri præcipui; præſtantiſſimi: eſt plur. maſc. a ſing. ἄριστος, ὁ, optimus.

Ἀριστοκράτεια, ας, ἡ, ſtatus reip. quæ ab optimatibus gubernatur: cui opponitur δημοκράτεια, principatus populi, ſtatus popularis.

Ἀριστοκρατῶ, f. ήσω, optime impero.

Ἀριστοκρατικὸς, pro ſtatu optimatum. ab ἄριστος, optimus, & κρατέω, impero. quod a κράτος, τὸ, imperium.

Ἀριστοκρατούμαι, ſub optimatum regimine vivo.

Ἀριστοκράτης, εος, ους, ὁ, Ariſtocrates, nomen proprium.

Ἀριστοκρατία, idem ac ἀριστοκράτεια.

Ἀριστοκρατικὸς, ὴ, ὸν, ad ariſtocratiam pertinens: item ariſtocratiæ ſtudioſus.

Ἀριστολοχία, ας, ἡ, herba quædam; ſic dicta ἀπὸ τῆ δοκεῖν ἄριστα βοηθεῖν τοῖς λοχείαις, quod exiſtimetur optime puerperis opitulari. Dioſc. Plin. Scribitur & ἀριστολόχεια, apud Nicand. ex ἄριστος, optimus, & λοχὸς, ε, ἡ, gravida; a λέγομαι, cubo, ſeu λέχος, εος, τὸ, lectus.

Ἀριστόμαντις, ὁ καὶ ἡ, optimus, ſeu præſtantiſſimus vates. Soph. ex ἄριστος, optimus, & μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, vates.

Ἀριστόμαχος, ε, ὁ, ὁ τὰς μάχας ἄριστος, in prælliis præſtantiſſimus.

Ἄριστον, ε, τὸ, prandium. Volunt dici, quaſi ἀόριστον, quod tempus ei non eſſet definitum. Alii ab ἦρι, mane. ἄριστον δειλινὸν, merenda.

Ἀριστοπολία, ἡ, optimatum regimen, ſeu imperium. Heſych. & Suid. ex ἄριστος, optimus, & νομὸς, ε, ὁ, præfectura: a Th. νέμω, rego, regno.

Ἀριστόφιλος, ε, ὁ, benevolus, optima mente præditus: ex ἄριστος, optimus, & νόος, mens.

Ἀριστοποιέω, prandium facio, cibum apparo.

Ἀριστοποιέμαι, prandeo; & participium paſſ. ἀριστοποιέμενα, ea, quæ parantur in prandium: ex ἄριστον, prandium, & ποιέω, facio.

Ἀριστοπόνος, ε, ὁ, ἡ, optime laborans: ab ἄριστος, optimus, & πόνος, labor. quod a p. m. πέπονα, verbi πέπομαι, laboro.

Ἄριστος, ὁ, optimus. ἄριστοι, οἱ, optimates, primores, proceres: ſuperl. ab ἀγαϑὸς, bonus: comp. ἄρειων, melior. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστοσαλπιγκτὴς, ὁ, præſtantiſſimus tubicen. Poll. ex ἄριστος, optimus, & σαλπιγκτὴς, ε, ὁ, buccinator: a Th. σάλπιγξ, γγος, ἡ, tuba, buccina.

Ἀριστοτέλης, εος, ους, ὁ, Ariſtoteles, princeps Philoſophorum.

Ἀριστότεχνης, ε, ὁ, optimus, & præſtantiſſimus artifex: ex ἄριστος, optimus, & τέχνη, ars.

Ἀριστότοκος, ε, qui optimos parit. ἀριστότοκος, ε, optimo partu editus, præſtantiſſimus. & ἀριστοτόκεια, quæ &c. ab ἄριστος, optimus, & τίκτω, pario.

Ἀριστοφάνους, gen. Æol. & Dor. pro Ἀριστοφάνου, ab Ἀριστοφάνης, Ariſtophanes.

Ἀριστοφάνης, ὁ, Ariſtophanes, Poeta comicus.

Ἀριστόχειρ, ιρος, ὁ καὶ ἡ, manibus ſtrenuus, fortiſſimus. Ab ἄριστος, optimus, & χὲρ, ὸς, ἡ, manus.

Ἀριστῶδινες dicebantur Athenæ, ut quæ parerent optimos, & præſtantiſſimos: ex ἄριστος, optimus, & ὠδὶν, ſeu ὠδὶς, ῖνος, dolor parturientis, & ὠδίνω, parturio.

Ἀριστῶν, prandens: ab ἀριστάω, prandeo.

Ἀριστωτὸς, ὼ, ὁ, tempus prandii, ἀρίστου ὥρα. Heſych.

Ἀσφαλὴς, ὁ, valde lubricus, fallax. ἀσφαλεῖς, οἱ, dubii. Et

Ἀσφαλεῖ, οἱ, facile decepti: ab ἄφι, & σφάλλω, ſeduco.

Ἀφραδὴς, εος, ὁ ἡ, valde manifeſtus, inſignis.

Ἀφραδέως, adv. valde manifeſte: ab ἄφι, valde, & φραδὴς, prudens. Th. φράζω, dico, oſtendo.

Ἄφρων, cui eſt mala mens; male animatus: ὁ κακῶς φρονῶν. Suid. Heſych.

Ἄρων, ωνος, ὁ, nomen viri, Arion.

Ἀρκαδία, ἡ, Arcadia, nomen regionis.

Ἀρκεῖ, ſufficit, imperſon. ab ἀρκέω, a. 1. ἤρκεσα, Jon. ἀρκείσϑαι, contentus eſto, præſ. inf. paſſ. pro imperat.

Ἄρκιον, τὸ, herba quædam paluſtris. Dioſc. ſcribitur a plerisque ἄρκτιον.

Ἄρκος, ε, ὁ, idem ac ἄρκτος, urſinus, ut ἐκ λίπος ἀρκείε, ex adipe urſino.

Ἀρκέομαι, έομαι, ſufficio, par ſum. Thuc. frequentius eſt pro contentus ſum, acquieſco. nam qui contentus eſt aliquibus rebus, & acquieſcit, illæ ei ſufficiunt. hinc ἀρκεϑεὶς πίστις, apud Plut. eſt paſſ. ab ἀρκέω, ſufficio, par ſum.

Ἀρκίοντως, Jon. pro ἀρκούντως, ſufficienter. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ἀρκέσει, arcebit, f. 1. verbi ἀρκέω, propulſo.

Ἀρκεσθησόμεϑα, 1. plur. f. 1. ind. paſſ. ab ἀρκέομαι, ſufficio, par ſum.

Ἀρκεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Ἀρκεσίλαος, Arceſilaus.

Ἀρκεσίλαος, ε, ὁ, Arceſilaus, nomen proprium.

Ἄρκεσις, εως, ἡ, utilitas, auxilium.

Ἄρκεσμα, τὸ, auxilium: ab ἀρκέω, juvo.

Ἀρκετὸς, ὴ, ὸν, ſufficiens. Ex ἄρκετον ἐστὶ, ſufficit, pro ἀρκετόν ἐστι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ἀρκετῶς, ſufficienter.

Ἀρκεύθις, ίδος, ἡ, bacca juniperi, quæ maturitate nigreſcit. Et Dioſcor. etiam ipſam arborem ἀρκεύθιδα vocat.

Ἀρκεύθινος, juniperus: ab ἄρκευθος, juniperus.

Ἄρκευθος, ε, juniperus: παρὰ τὸ τὴν ἀρὰν κεύθειν, ideſt, quod maledictionem arceat. Ejus odorem omnia ſc. reptilia averſantur. Itaque velim ab ἀρκέω κεύθω.

Ἀρκέω, ſufficio, arceo, opitulor, propulſo. Item ſatis, vel par ſum, ſatisfacio. f. έσω. p. ἠρκεκα. a. 1. ἤρκεσα, & Jon. ἄρκεσα. præſ. paſſ. ἀρκέομαι. perf. paſſ. ἤρκεσμαι. a. 1. paſſ. ἠρκέϑην. f. 1. paſſ. ἀρκεϑήσομαι, cum dativo.

Ἄρκιοι, οἱ, urſorum catuli. Euſt. Th. ἄρκτος, vel ἄρκος, urſus.

Ἄρκιος, ος, ὴ, & ἄρκιον, Poet. pro ἀρκετὸς, ſufficiens, ſatis dignus, adjuvans, utilis; item propulſatorius, propulſandi vim habens. Exp. etiam ſeptentrionalis: ut ἄρκιος πνοὴ, Euſt. & ſic eſt pro ἀρκτικὸς: ut ἄρκιος πνοὴ pro ἀρκτίου, urſinus. a Th. ἄρκτος, ὁ, ἡ, urſus, urſa.

Ἀρκὸς, ὰ, ὸν, idem ac ἄρκεσμα, τὸ, & ἄρκεσις, ἡ, auxilium. Them. idem.

Ἀρκούντως, adv. idem ac ἀρκετῶς, ſufficienter, ſatis, abunde. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ἀρκτεῖος, ε, ὁ, urſinus.

Ἄρκτειον, incipiendum: verbale ab ἄρχω ordior.

Ἀρκτεῦω, in urſæ occiſæ honorem virgines Dianæ conſecro. Suid. Poll. Unde ἀρκτεία, illa conſecratio virginum Dianæ.

Ἄρκτη, ης, ἡ, (ſub. δορὰ) urſina, ſeu pellis. Th. ἄρκτος, ὁ, καὶ ἡ, urſus, urſa.

Ἀρκτικὸς, ὴ, ὸν, ſeptentrionalis. Them. ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ, urſus, urſa.

Ἄρκτιον, τὸ, dicitur herba quædam, de qua Dioſc. 4. 106. & Galen. ſimpl. 6. & Plin. 27. 6. Th. ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ, urſus, urſa.

Ἀρκτομῦς, ὸς, ὁ, mus urſinus: ſic dictus, quod incedit bipes, & prioribus pedibus ramquam manibus utitur, quo urſorum proprium. Vox Helleniſtica.

Ex

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ex ἄρκτος, ursus, & μῦς, mus.

Ἄρκτος, ου, ἡ, ursus, ursa: item signum coelestе.

Ἀρκτοῦρος, ὁ, Arcturus; stella post ἄρκτον ὑράν, ursi caudam. nam οὐρά, ᾶς, ἡ, cauda.

Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, custos ursæ, sydus, quod & Bootes; astrum arctophylax: ex ἄρκτος, ursus, & φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, custos. Th. φυλάσσω, custodio.

Ἀρκτῶος, α, ον, Arctous, septentrionalis. Herod.

Ἀρκυοστάσια, ας, ἡ, & ἀρκυοστάσιον, τὸ, retium statio, seu tensio. Item locus, ubi tenduntur retia, seu in quo stant plagæ.

Ἄρκυς, υος, ἡ, rete, reticulum, vitta.

Ἀρκυστάσιον, idem ac ἀρκυοστάσια, & ἀρκυοστάσιον, retium statio, seu tensio.

Ἀρκύσατος, α, ον, retium tensivus. & ἀρκύσατα, τά, loca, ubi retia figuntur: item ipsa retia. ab ἄρκυς, rete, & ἵστημι, sto, unde στάσις, statio; & στατὸς, qui stat.

Ἀρκυωρέω, retia custodio; sto ad retia, & indaginem. Eust. ex ἄρκυς, rete, & ὄρος, custos, unde ὁράω, & mutato ο in ω, ὡρέω, custodio.

Ἀρκυωρός, ὁ, custos retis, seu retiarius; qui stat ad retia, & indaginem.

Ἅρμα, ατος, τὸ, currus, vehiculum: a præt. pass. ἄρω, apto, mutato spiritu.

Ἀρμαγεδών, τὸ ἄκλιτον, Hebr. q. d. exercitus maledictus.

Ἀρμαλιά, ᾶς, ἡ, cibus, demensum. Th. ἄρω, adapto: παρὰ τὸ ἁρμόζειν καὶ ἰσοχρονοτομεῖν τὰ μέλη. Hesych.

Ἁρμαλιᾶς ὄχος, vehiculum, quod exercitui commeatum circumvehebat. nam ὄχος, ου, ὁ, & εος, τὸ, est currus, vehiculum.

Ἁρμαλιὰν, acc. sing. Jon. ab ἁρμαλιά, cibus.

Ἁρμαμαξα, ης, ἡ, currus, rheda. Th. ἅρμα, idem.

Ἁρμαξοτροχία, idem ac ἁρματροχία, & χιή, ἡ, curriculi orbita; quod est pro ἁρματοτροχία: ex ἅρμα, τὸ, currus, & τρόχος, rota. Th. τρίχω, curro.

Ἁρμάτειος, & ἁρμάτιος, α, ον, ad currum pertinens, curulis; ab eod. Th.

Ἁρματόω, f. ώσω, aurigo, vel aurigor. Eurip. ab ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus.

Ἁρματηλάτικος, α, ον, Dor. pro

Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, currus agitator. Ex ἅρμα, currus & ἐλαύνω, agito.

Ἁρματηλατέω, curru, seu curribus vehi, seu agitari. ejusdem Them. & compositionis.

Ἁρματονίκη, & Dor. ᾱ, ἡ, victoria curulis. ex ἅρμα, currus, & νίκη, victoria.

Ἅρμαπτον, ου, τὸ, curriculum. Th. ἅρμα, currus.

Ἅρμαπτοι, οἱ, bigales, bigarii. Th. idem.

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, curule certamen. ab ἅρμα, currus, & δρόμος, cursus: quod a τρίχω, curro.

Ἁρματόεις, εντος, ὁ, curulis: ab ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Ἁρματομαχέω, ex curru pugno. Eust. ex ἅρμα, currus, & μαχέω, pugno.

Ἁρματοπηγέω, currus fabricor. ab ἅρμα, currus, & πήγνυμι, fabricor.

Ἁρματοπηκτὴς, ὁ, ἡ, qui currum fabricatur: ab ἅρμα, currus, & πήγνυμι, fabricor.

Ἁρματοποιέω, currus facio, vel fabricor: ex ἅρμα, currus, & ποιέω, facio.

Ἁρματοποιὸς, ὁ, carpentarius, seu qui currus facit, aut fabricatur.

Ἁρματοτροφέω, curules equos alo, seu nutrio.

Ἁρματοτροφία, ἡ, curulium equorum nutritio: ex ἅρμα, currus, & τροφέω, idem ac τρέφω, alo, nutrio.

Ἁρματοτροχία, ἡ, curriculi orbita.

Ἁρμοσα, τὸ, apta, congrua, per syncop. pro ἁρόμοσα, pl. ab ἁρόμοσθαι.

Ἁρμοστὸν, ου, τὸ, instrumentum, ut congruum, & necessarium opifici: ab ἅρω, apto.

Ἁρμόω, pro ἁρόμοσθαι, ὁ, præt. part. pass. ab ἅρω, apto. Sic ἐκμοῶ, pro ἐκόμενος, ubi est syncope, & spiritus mutatio Æolica.

Ἅρμος, ου, ὁ, Hippocrati dicitur πᾶσα σώματος τραυματων, compages, commissura, compago: Galenus exp. futuram in capite: idem ac ἁρμονὶ, & Thema idem.

Ἁρμηλατέω, aurigor; certo aurigatione in curuli certamine. Et per syncopen pro ἁρματηλατέω.

Ἁρμηλάτης, & ατος, ὁ, auriga; per quem currus agi potest.

Ἁρμῆν, confestim: Hippocr. παραχρῆμα: dictio Dorica.

Ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, idem ac ἁρμονὶ, apta junctura, seu commissura, compages, coagmentatio.

Ἁρμόδιος, ία, ιον, congruus, familiaris. Th. ἅρω, apto. Est & ἁρμόδιος, ου, ὁ, nomen proprium.

Ἁρμόζουσα, Dor. pro ἁρμόζουσα, ης, ἡ, conveniens, præs. part. f. g. ab ἁρμόζω.

Ἁρμόζοντως, congruenter, convenienter. ut ἁρμοζόντως ἔχει, convenienter se habet: ab ἁρμόζω, apto, ordino.

Ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, apte connecto: apto, quadro, convenio, & pro ordino. f. όσω. p. ἥρμοσα. a. 1. m. ἡρμοσάμην, ab ἅρω, apto.

Ἁρμοῖ, modo, nuper; adv. sed ἁρμοῖ, congruenter: ab ἅρμος, ὁ, compages.

Ἁρμολογέω, ῶ, congruenter coagmento; apte concinno, & compingo: ut ἡρμολόγησε τύφον, in Epigr. convenienter composuit sepulchrum. ex ἅρμος, compages, & λόγος, sermo.

Ἁρμονία, ας, ἡ, compages; apud Musicos concentus: ἁρμονὴ, Jon.

Ἁρμονίδεω, gen. Æol. pro ου, ab

Ἁρμονίδης, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ἁρμονικὸς, ὴ, ὸν, ad harmoniam pertinens, harmoniam habens: item musicus. Th. ἅρω, apto, adapto.

Ἁρμὸς, οῦ, ὁ, commissura, articulus, compages: a præt. pass. ἅρω, mutato spiritu.

Ἁρμοσία, ας, ἡ, gubernatio.

Ἅρμοσαι, adaptatus est, Jon. pro ἥρμοσται, ab ἥρμοσμαι, perf. pass. verbi ἁρμόζω, apto.

Ἁρμοστὴς, οῦ, ὁ, ἁρμοστὴρ, & ἁρμόστωρ, moderator, magistratus, gubernator.

Ἁρμοστὸς, ὴ, ὸν, conveniens, congruens: ab ἁρμόζω, apto, apte connecto.

Ἁρμόττουσι, 3. pl. præs. opt. ab

Ἁρμόττω, idem ac ἁρμόζω, f. όσω. præs. part. ἁρμόττων, οντος, & in f. g. ἁρμόττουσα.

Ἁρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina: q. ab ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus.

Ἄρνας, acc. plur. ἀρνάσι, dat. & ἄρνες, nom. plur. ab ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus.

Ἀρνεῖον, ου, τὸ, locus, ubi agninæ carnes venduntur, macellum: ab

Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus adultus. At

Ἄρνειος, ου, agninus. Th. ἀρὴν, νὸς, ὁ, agnus.

Ἀρνεῖσθαι, negare, præs. inf. ab ἀρνέομαι.

Ἀρνεοθοίνης, ου, agnis vescens. Epigr. ex ἀρὴν, ἀρνὸς, agnus, & θοίνη, convivium; unde θοινάω, epulor.

Ἀρνέομαι, recuso, nego, abnego. imperf. ἠρνεόμην, οῦμην, negabam. f. ήσομαι. p. ἤρνημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο, renuit, & in pl. ἠρνησάμεθα, σασθε, αντο. sub. ἀρνήσωμαι, η, ηται, inf. ἀρνήσασθαι. part. ἀρνησάμενος, η, ον.

Ἀρνοῦτρα, ὁρος, ὁ, urinator: παρὰ τὰς ἄρνας, agnos, qui solent in caput desilire, velut aetem cornibus impetentes: eodem modo urinatores prono capite se immittunt in aquas.

Ἀρνουτάσια, τὰ, utinatorum exercitia; ab ἀρνούτης, ὁ, urinator.

Ἀρνοῦτις, hipparus piscis.

Ἄρνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ nutricis Neptuni.

Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀρνέομαι, nego.

Ἀρνησίθεος, ος, ὁ, Deum negans; ὁ τὸν θεὸν ἀρνούμενος, ὁ ἄπιστος, infidelis. Chrysost. ex ἀρνέομαι, nego, & Θεὸς, Deus.

Ἄρνησις, εως, ἡ, recusatio, negatio.

Ἄρνηται, pro ἀρνεῖται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἀρνέομαι, nego.

Ἀρνητὸς, ὴ, negativus: a præt. pass. Th. ἀρνέομαι, nego.

Ἀρνηφόρος, ὁ, ἡ, apud Athen. l. 3. agnifera esse videtur.

Ἀρνίον, ου, τὸ, agnus, agnellus: diminut. ab ἄρς, ἄρνος, agnus.

Ἀρνόγλωσσον, τὸ, & ἀρνόγλωσσος, ος, ὁ, plantago, agnina lingua. Dioscor. ex ἄρς, ἄρνος, agnus, & γλῶσσα, lingua.

Ἀρνορκία, seu ἀρνορκίη, ἡ, apud Hesych. jusjurandum, & fœdus conceptum cæso agno; cujus exemplum apud Hom. Il. 3. & Virgil. Æn. 12. ex ἄρς, ἀρνὸς, agnus, & ὅρκος, ὁ, jusjurandum: unde ὅρκιον, τὸ, fœdus.

Ἀρνὸς, agni, gen. sing. ab ἄρς, agnus. Sunt qui legunt ἄρνος, ου, ὁ, idem.

Ἀροφάγος, ος, ὁ, qui agnum devorat, comedit, & absumit: ex ἄρς, agnus, & φάγω, comedo.

Ἀρόφυλλον, τὸ, agni folium: cytisus; herba, qua agni delectantur: ex ἄρς, agnus, & φύλλον, folium.

Ἄρυμαι, capio, consequor; commuto, comparo. ἀρυμένω, nom. dual ab ἀρυόμην, præs. part.

Ἀρῳδοὶ, οἱ, dicti sic οἱ ῥαψῳδοὶ, rhapsodi, qui carmina apud antiquos recitabant; utpote quibus agnus proponeretur pretium recitationis versuum. Eust. ex ἄρς, agnus, & ᾄδω, cano; unde ᾠδὴ, idem, a quo ᾄσμα, τὸ, canticum, & ᾠδὸς, ὁ, cantor.

Ἀρνῶν, gen. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς, agnus.

Ἄρξάμενος, ὁ, a. 1. part. ἄρξασθαι, a. 1. inf. m. ab ἄρχω, incipio.

Ἄρξωμαι, Dor. & Æol. pro ἄρξομαι, & Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ab ἄρχομαι, incipio.

Ἄρξομαι, η, εται, f. 1. m. ab eodem ἄρχομαι, incipio.

Ἄρσῃ, ῃς, 2. sing. præs. sub. act. ab ἀρόω, aro.

Ἀροίμαν, Dor. pro ἀροίμην, susciperem, perferrem, aor. 2. opt. m. verbi αἴρω, tollo: a. 2. m. ἠράμην.

Ἀροίμεθα, retulerimus, 1. pl. a. 2. opt. m. ejusdem verbi.

Ἄροιτο, ἄροιντο, tuleris, rit, 2. & 3. pers. a. 2. opt. med. ejusd. verbi.

Ἄρομα, τὸ, aratio: (ἀροτρίασμα, Hesych.) est verbale ab ἀρόω, ῶ, aro.

Ἁρμαῖ, aptor, adaptor; pass. ab ἅρω, apto.

Ἁρμμένων, Poet. pro ἁρμένων, quod Dor. pro ἀρέων, arare: præs. inf. ab ἀρόω, aro.

Ἄρον, ου, τὸ, arum, herbæ species. Est & Ἄρον, a. 1. imper. verbi αἴρω, tollo.

Ἄροντο, pro ἤροντο, Jon. a. 2. ind. m. ejusdem verbi.

Ἄρος, utilitas, apud Æschyl. a Th. ἅρω congruo, apto.

Ἄρός, ὁ, locus irriguus, pratum: item guttula. Hesych. enim ἔρσις affert pro τὰ λιβάδια, quod illas habet.

Ἄρσῃς, 2. pers. a. 1. sub. act. ἀρόσω, a. 1. inf. ab ἀρόω, aro.

Ἄρσιμος, ὁ, arabilis; item cultus.

Ἄροσις, vel Ἄρωσις, & Ἀροτρίωσις, εως, ἡ, aratio, agricultura; interdum aget frumentarius: ab ἀρόω, aro.

Ἀρόσσειν, legitur apud Gregor. pro ἀρῆν, arare: a Th. ἀρόω, ῶ, f. ώσω, aro.

Ἄρστα, nom. pl. ab ἄροσις, arator.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. Epitheton bovis, vox Poetica; ab ἀρόω, aro.

Ἀρότης, ου, ὁ, idem: ab ἀρόω, aro.

Ἀροτήσιμος, ος, ον, ἡ, arabilis.

Ἀροτήσιος, ος, ον, ἡ, ad arationem pertinens, unde apud Aratum ἀροτήσιος ὥρη, est ἀροτὸς, arationis tempus, vel seminandi tempestas, i. e. sementis: ab ἀρόω, aro.

Ἀρότοιο, genit. Poet. pro ἄροτος, ab

Ἄροτος, ου, ὁ, aratio. Sed ἄροτος, ου, ὁ, tempus arandi. Et ἄροτος, τὸ, τὸ, arabilis. Th. ἀρόω, aro.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, aratrum: ab eod. Themate.

Ἀροτρικὸς, ὴ, ὸν, ad aratores pertinens, rusticus, agrestis.

Ἀροτρῶν, ῶσα, Poet. pro quo & ἀρότης;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὁ, & ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, aratot, agricola.
Ἀροτρόυτὴρ, ὁ, arator.
Ἀροτρᾶω, & ἀροτρεύω, aro, aratro findo.
Ἀροτρίασις, ἡ, aratio.
Ἀροτριάω, ῶ, & ἀροτριάζω, aro, f. ἄσω. p. ἠροτρίακα.
Ἄροτρίωσις, ἡ, idem ac ἀροτρίασις.
Ἄροτρον, ὄ, τὸ, aratrum. Th. ἀρόω, aro.
Ἀροτρόπες, ὁδος, vomer, ab ἄροτρον, aratrum, & πούς, ποδὸς, pes.
Ἄρουν, & ἀρόσεων, præs. inf. pro ἀρόειν: ab ἀρόω, aro.
Ἄρουρα, ας, & Jon. ἄρούρης, ἡ, arvum, terra arata, & terra: in nom. pl. ἄρουραι. ab
Ἄρουρεῖος, ὁ, agrestis, arvalis, campestris.
Ἄρουραῖον, ὄ, τὸ, agellus: ab ἄρουρα, arvum, quod ab ἀρόω, aro.
Ἀρουρηπόνος, ὁ, in arvo laborans; agricola: ex ἄρουρα, arvum, terra arabilis, & πόνος, ὄ, ὁ, labor; unde πονέω, laboro.
Ἀρόω, ῶ, aro, f. ἀρόσω. a. 1. ἤροσα. p. ἄροκα. p. pass. ἤρομαι, σαι, ται. unde est ἄεσσι, ἄροτος, ἀροτὴρ, ἄροτρος, ἄρουρα, de quibus supra.
Ἄρόωσις, ἡ, idem ac ἀροτρίωσις, & ἀροτρίασις, aratio: ab ἀρόω, aro.
Ἁρπαγδὸν, raptim.
Ἁρπαγεῖον, τὸ, locus dicitur juxta Cyzicum, unde raptum memorant Ganymedem. Th. ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπαγή, ῆς, ἡ, rapina, raptus: & ἁρπαγμὸς, ὄ, ὁ, idem: ab ἁρπάζω, rapio.
Ἅρπαγη, ης, ἡ, harpago; instrumentum uncos habens, quo ex puteis vasa retrahuntur. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπάγιμος, ὁ, rapto quæsitus: item abreptus: ut ψυχὴ ἁρπάγιμη, Epigr.
Ἁρπάγιον ἀγγεῖον, vas, quod a rapiendo harpagium dicitur.
Ἅρπαγμα, & ἅρπασμα, ατος, τὸ, præda rapta, rapina: a præt. pass. verbi ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπάζοντε, rapientes, præs. part. dual. num. ab
Ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ἁρπάξω. p. ἥρπαχα. p. pass. ἥρπασμαι. a. 1. pass. ἡρπάσθην. a. 2. pass. ἥρπαγον. p. m. ἥρπαγα. hinc ἅρπασμα, & ἅρπαγμα. ἁρπαγὴ, ἅρπαξ, ἅρπη, ἁρπελὼν, ἁρπεδόνη, de quibus alibi.
Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poet. & ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, raptor.
Ἁρπακτικὸς, ὴ, ὸν, rapiendi peritus, rapax.
Ἁρπακτικῶς, adv. rapaciter: item raptim.
Ἁρπακτὸς, ὴ, ὸν, ereptus: a præt. pass. verbi ἁρπάζω, rapio.
Ἅρπακτυς, ύος, ἡ, raptus, direptio. Th. idem.
Ἁρπάλαγον, τὸ, telum leporarium, cujus meminit Oppianus. ab ἁρπάζω, rapio. unde ἅρπη, ἡ, falx, & λαγωὸς, ὁ, lepus.
Ἁρπαλέος, α, ον, rapidus, a, um, celer; ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπαλέως, & ἁρπαλέως, idem ac ἁρπακτικῶς, rapaciter: ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπάλιμος, Hesych. idem cum ἁρπαλέος, ὁ, desideratus. Item qui rapitur.
Ἁρπαλίζω, arripio, accipio. ἁρπαλίζομαι, & ἁρπαλίσσομαι, libens suscipio; libenter accipio. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἅρπαξ, ἁγος, ὁ, rapax, raptor: in pl. ἅρπαγες. ab eod. Themate.
Ἁρπάξας, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. m. g. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπάξασα, a. 1. part. f. g. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπαξῶ, rapiam, Dor. pro ἁρπάξω, f. 1. act. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπαξίβιος, ὁ, ὁ & ἡ, rapto vivens. apud Athen. ex ἅρπαξ, rapax, & βίος, ὁ, vita.
Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, falx.
Ἁρπάσας, ἁσασα, a. 1. part. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπασμὸς, idem ac ἁρπαγὴ, & ἁρπαγμὸς, raptus, direptio. ipsa rapiendi actio.
Ἁρπαστικὸς, ὁ, rapax. Aristot. Physiogn.
Ἁρπαστὴ, ἡ, harpastum; genus pilæ grandioris; dictum, quod quisque arripere nitatur. unde Martial. Sive harpasta manu pulverulenta rapis.
Ἁρπαστὸς, ὴ, ὸν, raptitius.
Ἁρπάω, rapio, furor. Steph. refert ad ἅρπη, ut sit proprie, falce abripere.
Ἁρπεδὲς, τὸ, latum, planum: pro livido accepisse videtur Nicander.
Ἁρπεδὴς, ἐς, solo æqualis: quia ἅρει πέδῳ, solo congruit.
Ἁρπεδίζω, solo æquo, complano. Hesych.
Ἁρπεδίης, εντος, ὁ, idem ac ἁρπεδὴς, humo æqualis, planus; vel ὁ ἄγαν πελιδνὸς, valde lividus, & pallidus: παρὰ τὸ ἅμα καὶ πέδον: sic Herodianus, & Didymus, & Etym. Hesych. vero ὁμαλὸς, planus, lævis, æqualis. ἰσόπεδος, planus, æquatus.
Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis.
Ἁρπεδονίζω, prædo, illaqueo. Hesych. ab ἁρπεδόνη, laqueus, funis.
Ἁρπεδὼν, όνος, ἡ, funiculus: ab ἁρπάζω, rapio.
Ἅρπεζα, quasi ἑρπέζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis, tanquam ὄρους πέζα.
Ἁρπετὸς, ὁ, apud Cretenses dicitur milvus, a raptu.
Ἅρπη, ης, ἡ, falx: item ensis falcatus: & harpa avis: ab ἁρπάζω, rapio.
Ἅρπης, seu ἁρπὶς, ἴδος, ἡ, crepidæ, aut calcei genus; dicitur per metathesin pro ῥαπὶς, a ῥάπτω, suo, consuo, teste Etym.
Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia: derivatur a Th. ἁρπάζω, rapio.
Ἅρπυιαι, αἱ, rapaces quædam Deæ, Harpyiæ. gen. pl. ἁρπυιῶν.
Ἅρπυς, ὁ, amor: quia falcatus ad resecanda impedimenta: aut quia animos ἁρπᾷ, rapit.
Ἄῤῥαβδος, ὁ & ἡ, seu ἄραβδος, carens virga, seu baculo: ex α priv. & ῥάβδος, ου, ἡ, virga, baculus.
Ἀῤῥάβωτα, τα vel τοι, αἱ, non striata: sunt inter ostrea: q. d. minime virgata; (quibus opponuntur ῥάβδωτα, quæ pectinatim divisa interpretatur Gaza apud Aristot.) conchæ dicuntur non pectinatim divisæ, seu non striatæ, aut virgatæ.
Ἀῤῥαβὼν, ῶνος, ὁ, arrhabo, pars solutionis, quæ fidem facit totius summæ persolvendæ. Hebræi, a quibus Græci hoc vocabulum sumpserunt, ערבון, arrhabon vocant id omne, quo dato confirmatur promissio: ideo quidam exponunt pignus: arrhabo tamen, inquit Hieron. futuræ emptionis quasi quoddam testimonium, & obligamentum datur; pignus vero (hoc est ἐνέχυρον) pro mutua pecunia opponitur, ut quum illa reddita fuerit, reddenti debitum pignus a creditore reddatur. utitur Paulus ad Eph. c. 1. & 2. Cor. c. 1. & 5. Item Plut. in Galba.
Ἀῤῥαβωνίζω, arrhabone confirmo contractum emptionis. Hesych. Th. ἀῤῥαβὼν, ῶνος, ὁ, arrhabo, pignus.
Ἄῤῥηγμος, ὁ & ἡ, infractus, infragilis, firmus: ab α & ῥήσσω, frango.
Ἀῤῥηδιούργητος, ὁ, non temeratus: ex α priv. & ῥᾳδιουργέω, f. ήσω, otior.
Ἄῤῥηκτος, ὁ, non corruptus, incorruptus. sed ponitur & ἄῤῥωστος pro eodem. ex α priv. & ῥαίω; f. ῥαίσω; unde ῥαιστὸς, ὁ, corruptus.
Ἀῤῥήξεσκε, Jon. & Poet. pro ἤῤῥηξεν, & hoc pro ἤραξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, amputo.
Ἄῤῥαπος, ὁ, ὁ, ἡ, insutilis: ex α priv. & ῥαπὴ, futura. Th. ῥάπτω, consuo.
Ἄῤῥεκτος, seu ἄρρεκτος, ὁ, infectus, imperfectus: ut ἔργον ἄρρεκτον, opus imperfectum. Iliad. τ. ex α priv. & ῥέζω, f. ῥέξω, facio, sacrifico.
Ἄῤῥενα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. ἄῤῥενος, & ἄῤῥενων, gen. sing. & pl. ab ἄῤῥην, mas, strenuus.
Ἀῤῥενικὸς, vel ἀρσενικὸς, ὴ, masculinus: ab ἄῤῥην, vel ἄρσην, mas.
Ἀῤῥενικῶς, vel ἀρσενικῶς, masculino genere, Athen. Est adv. ab ἀῤῥενικὸς, seu ἀρσενικὸς, masculinus.
Ἀῤῥενογονία, ἡ, masculorum generatio, seu procreatio: ab ἀῤῥενογόνος, mares generans.
Ἀῤῥενογόνος, ὁ, ὁ, ἡ, masculos procreans: ab ἄῤῥην, mas, & γονεύω, q. a γόνομαι, nascor, gignor.
Ἀῤῥενόθηλυς, & ἀρσενόθηλυς, ὁ, promiscui generis.
Ἀῤῥενοκοίτης, & ἀρσενοκοίτης, ὁ, qui cum masculis concumbit, vel masculorum concubitor. 1. Cor. c. 6. & in Anth. Epigr. ex ἄῤῥην, seu ἄρσην, ενος, mas, & κοίτη, seu κοίτος, ὁ, cubile.
Ἀῤῥενομυέω, marem in utero gesto: ex ἄῤῥην, ενος, mas, & μυέω, concipio, uterum fero.
Ἀῤῥενόπαις, sive ἀρσενόπαις, ὁ, cui est filius mas. Nonn. ex ἄῤῥην, vel ἄρσην, ενος, & παῖς, puer.
Ἀῤῥενοτοκέω, virilis sexus partum edo: ex ἄῤῥην, ενος, mas, & τόκος, ὁ, partus, fetura.
Ἀῤῥενότοκος, mares pariens.
Ἀῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo. in pass. ἀῤῥενοῦσθαι, masculescere.
Ἀῤῥενωδὴς, ες, ὁ & ἡ, virilis, fortis: unde adv.
Ἀῤῥενωδῶς, masculo, fortiter. Th. ἄῤῥην, ενος, mas.
Ἀῤῥενωπάθεια, exp. ἀνδρόγυνοι, semimares quarum facies aliquid virilitatis præ se ferunt. Hesych. ab ἀῤῥενωπὸς, aspectu masculus, virilis.
Ἀῤῥενωπεῖον, τὸ, & ἀῤῥενωπία, ἡ, masculus seu virilis facies; interdum animus virilis, fortisque, qui sub mascula facie lateret. Plut. Plur. de fort. Alex. ἀῤῥενωλῶ, & ἀῤῥενώπαις, Eust. tradi malam partem usurpari.
Ἀῤῥενωπὸς, & ἀῤῥώπωπος, ὁ, ὁ, aspectu masculus, virilis: ex ἄῤῥην, mas, & ὤψ, facies.
Ἄῤῥητος, ὁ, ὁ, & ἄῤῥητος, ὁ, non verbo quoquam, non declinans.
Ἀῤῥῆψις, εως, ἡ, sententia neutram in partem propensius inclinans; ab α & ῥέπω, verso.
Ἀῤῥίδως, exp. ita ut non collocetur in oratione. Hesych. est adv. ab ἄῤῥητος, non dicendus, nefandus.
Ἀῤῥήκτοισι, infractis, dat. pl. Jon. ab
Ἄῤῥηκτος, idem ac ἀῤῥηγὴς, infractus. α priv. & ῥήσσω, frango.
Ἀῤῥημοσύνη, taciturnitas, silentium: α priv. & ῥῆμα, τὸ, dictum.
Ἄῤῥημων, ὁ, tacitus.
Ἄῤῥην, vel ἄρσην, ενος, ὁ, mas: item active, ὁ, ἡ, masculus: meraph. fortis, strenuus; & in neutr. gen. ἄῤῥεν, vel σεν, substantive mas. Th. ἀρῶ, irrigo.
Ἀῤῥήνης, εος, ὁ, ἡ, Poet. ἄγριος, ὑσμὴ, molestus, difficilis. Deductum videtur ab ἄῤῥήνεω pro λοιδορέω, convitiari γυναικὶ πρὸς τὸν ἄῤῥητα διαφέρεσθαι, Hesych. adversus maritum contendere.
Ἀῤῥηνωπὸς, ἀῤῥενωπὸς, virilis facie.
Ἀῤῥησία, ἡ, silentium: ex α priv. & σις, εως, ἡ, dictum.
Ἀῤῥητοποιία, ας, ἡ, nefandum facinus obscene perpetratum.
Ἀῤῥητοποιὸς, ὁ, ὁ, nefanda perpetrans obscœnus: ab ἄῤῥητος, nefandus, & ποιέω, facio.
Ἄῤῥητος, ὁ, ὁ, ἡ, ineffabilis, obscurus: item nefandus; ex α & ῥητὸς, dictus, dictus, a ῥέω, dico.
Ἀῤῥητουργία, ἡ, nefandum facinus: ex ῥητὸς, ὁ, ὁ, nefandus, & ἔργον, τὸ, opus.
Ἀῤῥήτως, adv. arcane: ab eod. Themate.
Ἀῤῥητοφορέω, secreta & arcana gestare. etym. & Suid. ex ἄῤῥητος, nefandus, φορὸς, ὁ, ferax, fertilis; unde φορέω, fero.
Ἀῤῥητοφόρια, quasi ἀῤῥητοφορέω, ἡ, gestatio arcanorum: nomen festi apud Athenienses, quod ex arcanis sacris constabat.
Ἀῤῥητοφόρος, qui nefanda & arcana gestat, si ἄῤῥητα φέρων, teste Hesych. & Etym.
Ἄῤῥηχος, sepibus idoneus, (quod culter frangatur) Nic. in Ther. priv. & ῥήγνυμι, frango, f. ῥήξω, ῥηχὸς, ὁ, sepes, vallum sepis.
Ἀῤῥίγητος, ὁ, exhorrere nescius; non horrescens, impavidus. in Epigr. priv. & ῥίγος, εος, τὸ; unde ῥιγῶ, ῶσω, rigeo, algeo, exhorreo.
Ἄῤῥιγος, ὁ, ἡ, ἡ, non frigens, frigori obnoxius.

Ἄῤῥ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀ῾ρίζητος, & ἀῤῥίζωτος, ὁ, radice carens, radices nullas agens. ex α priv. & ῥίζα, ἡ, radix. unde ῥιζόω, radices figo.

Ἀ῾ρὴν, vel ἄῤῥην, ενος, ὁ & ἡ. vide supra ἄρσην, ενος, naso, aut naribus carens.

Ἀ῾ρίχασθαι, manibus, & pedibus sursum tendere.

Ἄῤῥιχος, ἄσκος, vel ἄρτυς, ὁ, ἡ, cophinus, vas vimineum.

Ἀ῾ρόη, ἡ, retentio menstruorum; vel retardari, & commorari menses: apud Hippocr. ex α priv. & ῥοὴ, ἡ, fluxus.

Ἀ῾ρυθμέω, dissono, discordo. Gal.

Ἀ῾ρυθμία, ἡ, inconcinnitas, qualis est eorum, quæ numerosa non sunt. Item dissonantia. Gal.

Ἀ῾ρύθμοπότης, ὁ, qui non bibit ad rhythmum, seu certam mensuram, sed plenis poculis merum in se ingurgitat; ex α priv. & ῥυθμὸς, mensura. & πότης, ὁ, bibax.

Ἄ῾ρυθμος, ὁ, ἡ ἡ, numeris carens; nullam concinnitatem, seu modulationem, qualis numerorum, habens: interdum inconcinnus, incompositus. unde

Ἀ῾ρύθμως, absque numeris; absque concinnitate ea, quam afferant rhythmi, inconcinne.

Ἀ῾ρύπαντος, ὁ, non sordidatus, non contaminatus.

Ἀ῾ρύπαρος, ὁ, non sordidus: ex α priv. & Th. ῥύπος, ὁ, sordes, strigmenta; unde ῥυπαίνω, sædo, maculo. & ῥυπαρὸς, ὁ, sordidus.

Ἀ῾ρυσάμενος, ὁ, qui pignori opponi non potest: ex α priv. & ῥυσιάζω, ομαι, f. άσω, capio pignus.

Ἀ῾ρύσονται, pro ἀναρύσονται, & hoc per enallagen pro ἀναρύονται, haurient. Th. ἀρύω, haurio.

Ἀ῾ρυτίδωτος, qui rugas non habet. ex α priv. & ῥυτὶς, ίδος, ruga. unde ῥυτιδόω, f. ώσω, rugo.

Ἀ῾ρωδέω, Jon. pro ὀῤῥωδέω, timeo. Hinc

Ἀ῾ρωδία, ας, ἡ, pro ὀῤῥωδία, ἡ, metus. Th. ὀρρὸς, ου, ὁ, serum lactis.

Ἀ῾ρώξ, ῶγος, ὁ, infractus.

Ἀ῾ρωπὸς, ὁ, idem ac ἀῤῥαιτὴς, stabilis, permanens. ex α priv. & Them. ῥέπω, declino, inclino. f. ψω; unde ῥοπὴ, inclinatio, propensio.

Ἀ῾ρώστεω, f. ήσω. p. ηκα, infirmus sum, adversa valetudine laboro. de κακοξέναις dicitur: neutrum absolut. ab α, & ῥώννυμι, confirmo, corroboro.

Ἀ῾ρώστημα, τὸ, languor, ægritudo: est νόσημα μετὰ ἀσθενείας.

Ἀ῾ρωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus. Ab

Ἄ῾ρωστος, ου, ὁ, ἡ, infirmus, ægrotus: ex α & ῥώννυμι, confirmo, corroboro.

Ἀ῾ρώστως διακεῖσθαι, vel, ἔχειν, ægrotare.

Ἄρτι, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus: dat. pl. ἀρνάσι.

Ἀ῾ρσάμενος, Æol. pro ἀραμένος, ὁ, a. 1. part. m. ab αἴρω, apto, f. ρῶ, & Æol. ἄῤῥω.

Ἄρσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἦρσα, a. 1. act. ab ἄῤῥω, apto.

Ἄρσενα, acc. sing. ἄρσενες, masculos, in dual. ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, mas.

Ἀρσενικὸς, masculinus: ab eod. Themate,

Ἀρσενικῶς, vel ἀῤῥενικῶς, masculè, vel masculino genere. Athen. ab ἄρσην, mas.

Ἀρσενόθηλυς, & ἀῤῥενόθηλυς, ὁ, promiscui generis, feminei nimirum, & masculi: sic vocantur animalia, quæ ipsa se incunt. ex ἄρσην, masculus, & θῆλυς, εως, ὁ, vel ἡ, femineus.

Ἀρσενοκοίτης, ου, ὁ, cinædus: ex ἄρσην, mas, & κοίτη, cubile.

Ἀρσενόκοτος, ὁ, cui est mas filius. Nonn. ex ἄρσην, mas, & πατὴρ, puer.

Ἀρσενοπληθὴς, ὁ, viris plenus: apud Æschil. ex ἄρσην, mas, & πλῆθος, τὸ, multitudo.

Ἄρσην, ενος, ὁ, ἡ, & τὸ ἄρσεν, mas, masculus.

Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio: item & ablatio: & apud LXX. onus. Th. αἴρω, tollo.

Ἄρσιχος, ὁ, loculus, apud Diod. Item cista lignea, & arcula, seu capsula; vel idem ac Th. ἄῤῥιχος, cophinus, vas vimineum.

Ἄρσω, adapta, a. 1. imperat. a f Æolico verbi ἄρω, apto.

Ἄρσω, coaptabo, f. 1. Æol. verbi ἄρω, apto. f. ρῶ, & Æol. σω. a. 2. ἦρα. & Æol. ἦρσα.

Ἀ῾ρτάβη, ης, ἡ, artaba, mensura dicebatur Persica, tribus chœnicibus Atticis capacior, quam Atticus medimnus, teste Herodoto l. 1. Apud Ægyptios autem artabam facere modios viginti, scribit Hieron. in c. 5. Isaiæ.

Ἀ῾ρτάμεω, ῶ, concido in frusta: item trucido; a Th. ἄρταμος, ὁ, lanius, coquus.

Ἄ῾ρταμις, ιδος, Dor. pro Ἄρτεμις, Diana.

Ἄ῾ρταμος, ου, ὁ, lanius, coquus: παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν.

Ἀ῾ρτάνη, ης, ἡ, laqueus: item suspendium: ab ἀρτάω, suspendo, appendo.

Ἀ῾ρταξέρξης, ου, ὁ, nomen proprium Regis Persarum, Artaxerses, magnus bellator.

Ἀ῾ρτάω, (& ἀρτέω, Jon.) f. ήσω, p. κα. suspendo, appendo: q. ab αἴρω, attollo.

Ἀ῾ρτεμᾶς, ᾶ, ὁ, Artemas, nomen proprium viri, Gr. incolumis.

Ἀ῾ρτεμίν, acc. sing. ab ἀρτεμὶς.

Ἀ῾ρτεμέω, ῶ, incolumis sum; valeo, sum integris viribus. Nonn. ab ἀρτεμὴς, integer.

Ἀ῾ρτεμὴς, ἐος, ὁ, ἡ, integer, incolumis: q. ab ἄρτιος, integer: vel pleonasmo τ῀ ρ, quasi ἀτεμὴς, a τέμνω, seco.

Ἀ῾ρτεμίη, ἡ, incolumitas, salus, sanitas.

Ἀ῾ρτεμιδόβλητος, ὁ, (q. d. a Diana, i. e. Luna percussus, idem ac σεληνόβλητος) Lunaticus, Lymphaticus: (nam de mulieribus dicitur σεληνόβλητος, & ἀρτεμιδόβλητος, ut ἀπολωνόβλητος, & ἡλιόβλητος de viris) ex Ἄρτεμις, Diana, & βλητὸς, ictus; a βάλλω, quod inter alia significat figo, ferio, saucio.

Ἄ῾ρτεμις, ιος, & ιδος, ἡ, Diana, acc. ιν, & ιδα; voc. ῶ Ἄρτεμι. q. ab ἀρτεμὴς, perfectus: vel, ut alii volunt, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν. nam venationi præesse fingebant: unde venatrix dicitur.

Ἀ῾ρτεμισία, ας, ἡ, artemisia, herba.

Ἀ῾ρτεμίσιον, τὸ, Dianæ festum, templum, aut statua: ab Ἄρτεμις, ἡ, Diana.

Ἀ῾ρτέμων, ονος, ὁ, artemo, velum navis majus, antemna. ab ἀρτάω, suspendo.

Ἀ῾ρτέμων, ονος, ὁ, nomen proprium viri, qui περιφόρητος, cognominatus est, quod ob mollitiem lectica circumferretur.

Ἀ῾ρτέομαι, paro, appato: quasi ab ἄρω, apto.

Ἀ῾ρτεπίβουλος, ὁ, nomen muris: ab ἄρτος, panis, & ἐπίβουλος, insidiator: ex ἐπὶ, & βουλὴ, consilium.

Ἀ῾ρτέω, Jon. idem ac ἀρτάω, suspendo.

Ἄρτημα, ατος, τὸ, suspensum, appensum. ἀρτήματα vocantur omnia, quæ pendent ex aliquo loco: a præt. pass. verbi ἄρταω, suspendo.

Ἀ῾ρτὴρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum, sublator, quasi ab ἄρω, attollo: vel humerus, quo onus sublatum fertur. Item genus calceamenti. Sed in Nehemia sumitur pro instrumento κωπηφόρων, i. e. bajulatorum. Ex ἀρτὴρ, pleonasm. τ῀ ο, fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, seu funis, quo ensis appenditur, seu theca, in qua reconditur, quasi ἄορα τηρῶν: ab ἄορ, ensis, & τηρέω, servo.

Ἀ῾ρτῆρες, οἱ, arteres; massæ lapideæ, vel metallicæ, ansa, vel manubrio addito, quo commode levari possint ab athletis. Arthem. lib. 1. (vide ἁλτῆρες) ab ἄρω, tollo.

Ἀ῾ρτηρία, ας, ἡ, arteria, spiritus receptaculum: παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν.

Ἀ῾ρτηριακὸς, ὁ, ad arteriam pertinens.

Ἀ῾ρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ dissectio: a τομὴ, ἡ, sectio, quod a τέμνω, seco.

Ἀ῾ρτηριώδης, ους, ὁ, ἡ, arteriosus.

Ἄρτι, modo, nuper, nunc. ἕως ἄρτι, huc usque. ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, ex hoc tempore. & ἀπ' ἄρτι, jam nunc. ἀρτι in compositione interdum significat integritatem, seu perfectionem: ex ἄρτιος, perfectus: interdum novitatem.

Ἀ῾ρτιάζω, ludo par impar; interdum præparo.

Ἀ῾ρτιάκις, adv. paritet, i. e. pari numero.

Ἀ῾ρτιασμὸς, ὁ, ludus eorum, qui ludunt par impar: ab ἄρτιος, par, æqualis.

Ἀ῾ρτιβλαστὴς, ὁ, recens germinans. Th. βλαστάνω, germino.

Ἀ῾ρτιβρεχὴς, ὁ, nuper madefactus, nuper irrigatus: in Epigr. ex ἄρτι, nuper, & βρέχω, rigo.

Ἀ῾ρτιγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit: ab ἄρτι, nuper, & γάμος, nuptiæ; quod a γαμέω, uxorem duco.

Ἀ῾ρτιγένθλος, idem ac

Ἀ῾ρτιγένειος, ὁ, Poetic. ἀρτιγενὴς, qui nudiustertius barbam emittere cœpit: & ἀρτιγένειος χνόος, in Epigr. exp. lanugo barbæ nuper enatæ. ex ἄρτι nuper, & γένειον, τὸ, barba, mentum.

Ἀ῾ρτιγένητος, ος, ὁ, ἡ, recens genitus; modo natus: ex ἄρτι, modo, & γενητὸς, genitus; quod a γίνομαι, nascor.

Ἀ῾ρτιγλυφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, recens sculptus: ut ἀρτιγλυφὲς ξόανον, Theocr. in Oper. ex ἄρτι, nuper, & γλύφω, scalpo, polio.

Ἀ῾ρτίγονος, ὁ, modo genitus, seu natus: ex ἄρτι, modo, & γονὴ, ἡ, fœtus, semen, seu γονὸς, ὁ, fœcundus.

Ἀ῾ρτιγραφὴς, ὁ, recens scriptus: a γραφὴ, ἡ, scriptura.

Ἀ῾ρτιδαὴς, ὁ, qui didicit: qui nuper mente perceptus est. apud Suid. a Them. δάω, disco.

Ἀ῾ρτιδάκρυς, ὁ, qui recens lacrymavit. Eurip. a Th. δάκρυ, τὸ, lacryma.

Ἀ῾ρτιδίδακτος, ὁ, non ita pridem doctus, seu edoctus; qui nuper, seu recens didicit: a διδακτὸς, ὁ, doctus, & ἄρτι, nuper, recens.

Ἀ῾ρτίδιον, τὸ, parvus panis: est diminut. a Th. ἄρτος, ὁ, panis.

Ἀ῾ρτιδόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, recens exstructus. Nonn. ex ἄρτι, recens, & δομὴ, ἡ, ædificium; unde δομέω, ædifico.

Ἀ῾ρτιδρεπτος, ὁ, recenter decerptus: ex ἄρτι, nuper, recens, & δρέπω, f. ψω, decerpo, colligo.

Ἀ῾ρτιέπειαι, οἱ, veridicæ, nom. pl. ab ἀρτιέπεια, f. g. pro ἀρτιεπὴς, ὁ, ἡ ἡ, veridicus, a.

Ἀ῾ρτιεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, loquax, non mutilans verba, verborum concinnator: item veridicus: ab ἄρτιος, perfectus, & ἔπω, dico.

Ἀ῾ρτίζυγία, ἡ, nuper facta conjunctio: ex ἄρτι, nuper, & ζυγὸς, ὁ, jugum, conjunctio.

Ἀ῾ρτίζω, compono, perficio: cujus composita sunt usitatiora. Ab ἄρτιος, perfectus.

Ἀ῾ρτίζωιος, ὁ, qui est brevis vitæ: ex ἄρτι, modo, & ζωὴ, ἡ, vita; seu ζωὸς, ὁ, vivus.

Ἀ῾ρτιθαλὴς, ὁ, recens florens. Th. θάλλω.

Ἀ῾ρτιθανὴς, ὁ, modo, seu recens mortuus, Nonn. ex ἄρτι, modo, & θνήσκω, f. θανέομαι, morior.

Ἀ῾ρτίκολλα, τὰ, aptata, compacta.

Ἀ῾ρτικροτέω, idem ac συμφωνέω, consentio. Hesych. ex ἄρτι, nuper, & κροτέω, pulso.

Ἀ῾ρτιλόχμοτος, ὁ, recens partu editus, nuper natus: ex ἄρτι, nuper, & λόχμος, ἡ, puerpera; unde λοχμόω, ομαι, enitor, pario, fœtifico.

Ἀ῾ρτιμαθὴς, ὁ, qui nuper discere cepit; seu qui nuper didicit. ut ἀρτιμαθὴς κιθαρίζειν, apud Eurip. in Hecuba. ex ἄρτι, nuper, & μανθάνω, f. μαθήσομαι, disco.

Ἀ῾ρτιμελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui membris est integris, & absolutis; nulla parte mutilus, aut distortus: ex ἄρτιος, perfectus, & μέλος, εος, τὸ, membrum.

Ἀ῾ρτιπέριττος, ὁ, par-impar: ab ἄρτιος, par, & περισσὸς, ὁ, impar.

Ἄρτιος, α, ὁ, ἡ, par, integer, perfectus.

Ἀ῾ρτιότης, ἡ, integritas: a Th. ἄρτιος, ὁ, integer.

Ἀ῾ρτιπαγὴς, ὁ, recens compactus, & coagmentatus, ut σάλικες ἀρτιπαγεῖς, apud Theocr. Epigr. 3. ex ἄρτι, & πήγνυμι, compingo. f. πήξω, a. 2. ἔπαγον: unde multa ejus composita in παγὴς desinunt.

Ἀ῾ρτίπαις, ὁ, puer adultus: ab ἄρτιος, perfectus, & παῖς, ὁ, ὁ, puer.

Ἀ῾ρτίπλουτος, ὁ, qui nuper dives est factus; recens locupletatus: unde apud Eurip. in Supplic. ἀρτίπλουτα χρήματα, bona novis, & subitis aucta divitiis. ex ἄρτι, recens, & πλοῦτος, ὁ, divitiæ.

Ἄρτιπος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀρτίπους, pedibus

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

bus integer, & valens: ab ἄρτιος, integer, & πούς, οδος, ὁ, pes.

Ἀρτίσκαπτος, ὁ, ἡ, recens foſſus, ſeu effoſſus: nuper defoſſus: in Epigr. ex ἄρτι, nuper, & σκάπτω, f. ψω, fodio. unde σκάπτης, ὁ, foſſus.

Ἀρτίσκος, ὁ, parvus panis; alii paſtillus. Athen. l. 4. diminut. ab ἄρτος, ὁ, panis.

Ἀρτιτομέω, integra, & perfecta verba pronuntio: ab ἄρτιος, integer, & τόμα, ατος, τὸ, os, oris.

Ἀρτίτομος, ὁ, cui eſt τόμα ἄρτιον, os integrum; qui integra verba, ita ut intelligi poſſint, pronuntiat. ſeu qui verba ſecundum idioma linguæ pronunciat integra, & perfecta. Item undique planus.

Ἀρτιτελής, ὁ, recens initiatus. Plat. in Phæd. ex ἄρτι, & τέλη, τὰ, myſteria ſacra: a τέλος, εος, τὸ, myſterium.

Ἀρτίτοκος, recenti partu editus. unde metaph. ἀρτίτοκος σελήνη, dicitur nova Luna. Sed ἀρτίτοκος exponitur, quæ nuper peperit; quæ recentem edidit partum: ex ἄρτι, nuper, & τόκος, ὁ, partus, ſeu τοκάς, ἡ, puerpera.

Ἀρτίτομος, ὁ, nuper cæſus, ſeu nuper ſectus. ſed ἀρτίτομος, nuper ſecans; qui nuper ſecuit, ſeu incidit. ex ἄρτι, nuper, & τόμος, ſectio.

Ἀρτίτροπος, ὁ, recenter mutatus: ex ἄρτι, nuper, & τροπή, ἡ, ſeu τρόπος, ὁ, mutatio.

Ἀρτιφανής, ὁ, qui modo viſum recuperavit. Nonn. ex ἄρτι, nuper, & φάω, luceo; cujus compoſita varia deſinunt in φανής.

Ἀρτιφανής, ὁ, nuper in lucem editus, qui nuper apparere incepit. in Epigr. ex ἄρτι, nuper, & φαίνω, appareo, f. φανῶ: unde compoſita varia in φανής.

Ἀρτίφθιτος, ὁ, ἡ, recens peremptus; ab ἄρτι, recens, & φάω, occido.

Ἀρτίφρων, ὁ, qui mente eſt integra, minimeque læſa; integræ mentis; ex ἄρτι, & φρήν, mens.

Ἀρτιφυής, ὁ, recens natus; a Them. φύω, gigno.

Ἀρτίφυτος, ὁ, nuper plantatus, vel natus. ab eod. Them. φύω, planto; unde φυτόν, τὸ, plantа.

Ἀρτίφωνος, ὁ, cui vox eſt integra, & perfecta; quique verba ἀρτίως, integre, & perfecte pronuntiat: ex ἄρτι, ab ἄρτιος, integer, & φωνή, ἡ, vox.

Ἀρτιχάρακτος, ὁ, ἡ, recenter ſculptus, ſeu inſculptus: ut ἀρτιχάρακτον γράμμα, apud Athen. lib. 5. a Th. χαράσσω, ſeu ττω, f. ξω, inſculpo.

Ἀρτίχειρ, cui manus ſunt perfectæ, nec ullo laborant vitio, ſeu qui utraque manu æque utitur: a Them. χείρ, ἡ, manus.

Ἀρτιχόρευτος, ὁ, recens choreis celebratus, ut ἀρτιχόρευτος ἑορτή, Nonn. a χορεύω, ευσα, f. εύσω, ſalto, choreas duco.

Ἀρτίχυτος, ὁ, ἡ, nuper, ſeu modo fuſus. a χυτός, ὁ, fuſus. Componitur, ut reliqua præcedentia, cum Th. ἄρτι, vel ἄρτιος, ὁ, perfectus.

Ἄρτιως, adv. nuper, paulo ante. Attici diſtinguunt ἄρτιως, πρὸ ὀλίγου; & ἄρτι, αὐτὸ τοῦτο. Item integre, perfecte, item cohærenter, & apte; & ſic eſt adv. a Th. ἄρτιος, ὁ, ἡ, perfectus.

Ἀρτόδειγμα, ſive ἀρτοδείγμα, τὸ, ſpecimen panis, i. e. ſpecimen frumenti in pane confecto ex eo. Poll. ex ἄρτος, ὁ, panis, & δεῖγμα, τὸ, ſpecimen.

Ἀρτοδοτέω, ῶ, panem do. i. e. panem aliquibus diſtribuo: ex ἄρτος, panis, & δότης, ὁ, dator.

Ἀρτοθήκη, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium: ex ἄρτος, panis, & θήκη, ἡ, theca, repoſitorium.

Ἀρτοκοπεῖον, τὸ, piſtrinum.

Ἀρτοκοπέω, piſtrinam exerceo.

Ἀρτοκοπικός, ὁ, libor, apud Athenæum.

Ἀρτοκόπος, ὁ, ἡ, piſtrix, & piſtor: ex ἄρτος, panis, & κόπτω, ſcindo.

Ἀρτόκρεας, τὸ, panis carni miſtus: caro pani inclusa; cibus pane, & carne conſtans: ex ἄρτος, ὁ, panis, & κρέας, τὸ, caro.

Ἀρτολάγανον, panis genus delicatum, apud Athen.

Ἀρτολάγανος πάρα, panem, & lagenam habens pera. ex ἄρτος, ὁ, panis, & λάγανον, τὸ, vel λάγηνος, ἡ, lagena.

Ἀρτοξέρξης, idem ac Ἀρτοξέρξης, Artaxerſes.

Ἀρτοποιέω, Panem conficio, piſturiam artem exerceo. Item in panem, vel panes formo. unde in paſſ. (de papavere ſativo) ἧς τὸ σπέρμα ἀρτοποιεῖται εἰς τὴν ἐν ὑγιείᾳ χρῆσιν, apud Dioſc. l. 4. c. 72.

Ἀρτοποιΐα, ἡ, Panificium, piſtura. Xen.

Ἀρτοποιϊκός, ſcil. λόγος, liber de panificio, apud Athen. ex ἄρτος, ὁ, panis, & ποιέω, ῶ, facio.

Ἀρτοποιός, ὁ, panifex, piſtor: ſed ponitur & adjective: ut ἀρτοποιὸς ζύμη, fermentum, ex quo panis conficitur.

Ἀρτοπτήιον, τὸ, officina, vel vas, in quo panes coquuntur; Poll.

Ἀρτόπτης, ὁ, & ἀρτόπτη, ἡ, Panes, & placentas coquens, ſeu vas, ſeu homo.

Ἀρτοπύκιος ἄρτος, dicitur panis in artopta coctus. Athen. l. 3. ex ἄρτος, ὁ, panis, & ὀπτάω, ῶ, aſſo, coquo.

Ἀρτοπωλέω, Panes vendere: ex ἄρτος, ὁ, Panis, & πωλέω, ῶ, vendo.

Ἀρτοπώλειον, τὸ, dicitur eſſe piſtrinum. Suid.

Ἀρτοπώλης, ὁ, qui panem vendit.

Ἀρτοπώλιον, τὸ, locus, in quo venduntur Panes.

Ἀρτοπωλὶς, ἴδος, ἡ, quæ panem vendit.

Ἄρτος, ὁ, panis; cibus. derivari dicitur ab αἴρω, ſignificante προσφέρω. quaſi ὁ καθ' ἑκάστην τῷ σώματι ἡμῶν προσφερόμενος, inquit Etym. & aliam addit etiam rationem, vid. διὰ τὸ αἴρειν, ἢ καθαίρειν τὴν ἐπιθυμίαν. Sed videtur etiam ab ἄρω deduci poſſe; ut ſit ἄρτος, cibus corpori congruus; ſicut ab eodem ἄρω deducitur ἁρμαλιά, ἡ, cibus.

Ἀρτοσιτέω, pane veſcor; item ſimpliciter veſcor; ex ἄρτος, panis, & σιτέω, nutrio, paſco.

Ἀρτοτροφέω, pane alo. Poll. ex ἄρτος, panis, & τροφέω, nutrio.

Ἀρτοφάγος, ος, ὁ, panivorus: nomen muris, apud Hom. Ex ἄρτος, panis, & φάγω, comedo.

Ἀρτοφόρον, ου, τὸ, vas quo panis fertur, panarium. Athen. l. 4. ex ἄρτος, panis, & φορός, ὁ, ferax, fertilis.

Ἀρτοχάρεττες, placentarum quoddam genus; panes rotundi, & lati, tenuesque: popana, quæ dono dantur, Heſych. ex ἄρτος, panis, & χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum.

Ἀρτυματώδης, εος, vel ως, ὁ, ἡ, in condiendis cibis uſum habens; ad condiendos cibos accommodatus.

Ἀρτύς, ὑος, ἡ, amicitia; item σωτηρία, pactum: ab ἀρτύω, apparo, inſtruo.

Ἄρτυσις, εως, ἡ, idem ac ἄρτημα, condimentum; ſive ipſa actio condiendi.

Ἀρτυτής, ὁ, condimentarius, ſeu conditaneus. Dioſc. l. 2. ab ἀρτύω, condio. Unde etiam ἀρτυτικὸν, τὸ, apud Alex. Tral. fructus cinaræ.

Ἀρτύω, vel ἀρτύνω, Dor. f. σω, p. ἤρτυκα, apparo, inſtruo, condio: q. ab ἄρω, a. 1. ἤρτυσα, part. præſ. paſſ. ἀρτυόμενος, η, ον, conditus. præt. paſſ. ἤρτυμαι. part. ἠρτυμένος, conditus. a. 1. paſſ. ἠρτύθην, f. 1. ἀρτυθήσομαι.

Ἀρύβαλλος, ὁ, marſupium: ab ἀρύω, & βάλλω: ſive παρὰ τὸ ἀρύειν, & βάλλειν εἰς αὐτόν. Heſych.

Ἀρυσάμενος, ὁ, part. a. 1. m. ab ἀρύω, haurio.

Ἀρυσάνη, ἡ, & ἀρύταινα, ἡ, cyathus; vel cyathorum, aut poculorum genus quoddam, ab ἀρύω, haurio.

Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, quoddam menſuræ genus, cyathus, hauſtrum.

Ἄρυτις, & ἀρύτιχος, idem ac ἀρυτὴρ, quod apud Schol. Ariſtoph. eſt vaſculum aptum ad hauriendum; ut cotyla, cyathus, calix. Athen. l. 2. Th. ἀρύω, haurio.

Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, dicitur eſſe inſtrumentum coquinarium, quo ex aheno hauritur aliquid, cochlear. Item concha.

Ἀρύω, & ἀρύτω, f. σω, p. ἤρυκα, hautio, ex profundo traho. hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear, hauſtrum. q. ab ἄρω, tollo.

Ἀρφαξάδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Arphaxad. Hebr. ſanans vaſtationem.

Ἀρχάγγελος, ου, ὁ, Archangelus: ἄρχων ἀγγέλων, princeps Angelorum: ἄρχω vero impero, ab ἀρχὴ, principatus: ἄγγελος vero ab ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ, dux.

Ἀρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, dux. Ex ἀρχὴ, principatus, & ἡγέομαι, duco.

Ἀρχαθεν, Dor. pro ἀρχηθὲν, adv. ab initio, antiquitus. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἀρχαὶ, αἱ, primitiæ; pl. ab ἀρχὴ, initium.

Ἀρχαΐζω, antiquitatem, ſeu antiquos imitor; ab ἀρχαῖος, ſeu ἀρχαϊκὸς, antiquus.

Ἀρχαϊκὸς, ὴ, & Att. ἀρχαικὸς, vetuſtus.

Ἀρχαίκως, adv. priſco more. Them. ἀρχὴ, initium.

Ἀρχαιογονία, antiquitas: ex ἀρχαῖος, antiquus, & γονὴ, ἡ, fœtus, ſemen, genitura. ſeu γόνος, ὁ, filius, ſemen, partus.

Ἀρχαιόγονος, pro quo & ἀρχέγονος, antiquus, apud Ariſtot.

Ἀρχαιολογέω, antiqua memoro; de antiquis diſſero, ſeu ſcribo. Luc. Thuc. l. 7. Item, antiquis verbis utor. ex ἀρχαῖος, antiquus, & λόγος, ὁ, ſermo.

Ἀρχαιολογία, ἡ, dicitur ſermo, aut hiſtoria de rebus antiquis. Plut. de Herod. ſed in diſciplinis literatæ humanitatis ea eſt ἀρχαιολογία, quæ diſciplinarum communia principia prægnovit.

Ἀρχαῖον, ου, τὸ, ſors uſurarum, ſed ſubauditur ſubſtantivum δάνειον, ſive δάνεισμα, fœnus; quod aliquando additur. Item dicitur ἀρχαῖον etiam de bonis alicujus pro ſorte, & capite, unde fructus & reditus manat; adeo ut τὰ ἀρχαῖα vocet Demoſth. τὰ πατρῷα, avita bona. eſt neut. ſing. & plur. a ſing. maſc. ἀρχαῖος, ὁ, antiquus.

Ἀρχαιόπλουτος, cui priſcæ ſunt divitiæ, jam inde a majoribus ſuis dives, ex eoque nobilis: ex ἀρχαῖος, antiquus, & πλοῦτος, ὁ, divitiæ.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, antiquus, a, um, & ἀρχαΐα, Jon. pro ἀρχαία: ab ἀρχὴ, initium. ἀρχαῖοι, οἱ, majores, veteres.

Ἀρχαιότερος, ὁ, compar. & ἀρχαιότατος, ſuperl. antiquior, antiquiſſimus: ab ἀρχαῖος, antiquus.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas, antiquitas: ab eod. Themate.

Ἀρχαιοτροπία, ἡ, antiqui mores; priſca vivendi forma.

Ἀρχαιότροπος, ὁ, antiquis moribus prædītus; antiquos mores recipiens; ut ἀρχαιότροπα ἐπιτηδεύματα, apud Thucyd. l. 1.

Ἀρχαιοτρόπως, adv. antiquis moribus, antiqua morum ſimplicitate: ex ἀρχαῖος, antiquus, & τρόπος, ὁ, mos, conſuetudo.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magiſtratuum electio: ex ἀρχὴ, imperium, & αἱρέω, eligo.

Ἀρχαιρέσια, τὰ, comitia.

Ἀρχαιρεσιάζω, magiſtratum creo, aut ambio.

Ἀρχαϊσμὸς, ὁ, priſcorum imitatio, maxime in ſermone: unde nomen eſt figuræ apud Grammaticos. ab ἀρχὴ, initium.

Ἀρχαίως, antique: adv. ab ἀρχὴ, initium.

Ἀρχέγονος, ὁ, idem ac ἀρχαιόγονος, primigenius, primus, primitivus, prior natus, auctor generis, ex quo omnia genita ſunt: ut ἀρχέγονος ὕλη, primigenia materia: ex ἀρχὴ, initium, vel ἀρχαῖος, antiquus, & γόνος, ſemen, partus.

Ἀρχέδημος, ου, ὁ, nomen propr. viri, Archedemus. Gr. princeps populi.

Ἀρχέδικος, ου, ὁ, qui juſte imperat; ὁ, ἄρχων ἐν δίκῃ.

Ἄρχει, 3. ſing. ind. præſ. ἄρχειν, præſ. inf. act. ἄρχηθαι, præſ. inf. paſſ. ἄρχηται, 3. ſing. ind. paſſ. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, impero.

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, domus principis, aut magiſtratuum curia, ab ἀρχὴ, principatus. Item archivium, tabularium. Item in caſtris Prætorium, & principia ſignificat.

Ἀρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀρχαῖος, α, ον, idem ac ἀρχαῖος, antiquus.
Ἀρχέβουλος, ὁ, ἡ, auctor, seu origo malorum: ab ἀρχή, initium, & κακός, malus.
Ἀρχέλαος, ὁ, Archelaus, nom. viri, Gr. princeps populi.
Ἀρχέλαος, ὁ καὶ ἡ, populi rector: pro quo dicitur etiam ἀρχέλας, ex ἀρχή, initium, vel ἄρχω, princeps, & λαός, populus.
Ἀρχίναυς, ὁ, qui nunc primum navigat: vel qui navi imperat: apud Suid. ex ἀρχή, initium, vel ἄρχος, princeps, & ναῦς, navis; unde ναυσ, navalis.
Ἀρχίπλοτος, ὁ, penes quem administrandarum, & dispensandarum divitiarum potestas est: ex ἀρχός, ὁ, princeps, vel ἀρχή, ἡ, initium, & πλοῦτος, ὁ, divitiæ.
Ἀρχίπολις, εως, ὁ, ἡ, imperans civitati; ὁ ἄρχων τῆ πόλεως.
Ἄρχεσθ', pro ἄρχεσθαι, incipe, inf. pro imperat. ab ἄρχομαι, incipio.
Ἄρχεσθαι, infin. sæpe parere, imperium ferre.
Ἀρχέμολπον μοῦσα, dicitur Musa, quæ cantui præest, seu quæ cantum incipit. Athen. l. 4. ex ἄρχω, impero, vel ἀρχή, ἡ, initium, & μολπή, ἡ, cantus, hymnus.
Ἀρχέσπερος, ὁ, vesper principium habens, ut ἀρχέσπερος νύξ, apud Homerum: ex ἀρχή, initium, & ἕσπερος, vesper.
Ἀρχετεύειν, & ἀρχηγετεύειν, principatum tenere.
Ἄρχετο, Dor. pro ἤρχετο, 3. sing. imperf. verbi ἄρχομαι, incipio.
Ἀρχετυπία, ἡ, dicitur exemplar, idea.
Ἀρχέτυπον, τὸ, forma primigenia; typus initio factus, & omnium primus.
Ἀρχέτυπος, ὁ, archetypus, in neutro τὸ ἀρχέτυπον, exemplar primigenium: ab ἀρχή, initium, & τύπος, exemplar, figura.
Ἀρχέτυπος γραφή, legitur apud Philonem de vita Mosis l. 3. Hujus autem vocis proprius usus est in imaginibus; metaphoricus in aliis rebus.
Ἄρχθ', Dor. pro ἄρχη, præs. imperat. pass. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχή, initium.
Ἄρχω, idem ac ἄρχομαι, impero.
Ἀρχήτης, ὁ, qui præest choro, choragus, seu qui choros inchoat, in Epigr. ex ἄρχω, ἀρχή, initium, vel ἄρχος, princeps, & χορός, chorus.
Ἀρχή, ῆς, ἡ, principium, principatus, imperium, extremum. Ab ἀρχή vero est ἄρχιμος, ἄρχω, & ἄρχομαι, ἡμιάρχης, ἑξάρχης, ἑπτάρχης, ἕπταρχος, & ἱππάρχης, μυριάρχης, vel μυριάρχης, πολυάρχης, ὁλιγαρχία, πανάρχεια, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi.
Ἀρχηγετεῦειν, idem est ac ἀρχηγετεύειν, imperare.
Ἀρχηγετεῦω, ῶ, incipio, auspicor.
Ἀρχηγέτης, & Dor. ἀρχαγέτης, ου, ὁ, dux, præles, princeps.
Ἀρχήγετις, ιδος, ἡ, præses, ductrix, patrona.
Ἀρχηγός, οῦ, ὁ, ἡ, dux, princeps, auctor: in vocat. ἀρχηγέ. ex ἀρχή, initium, & ἡγέομαι, duco.
Ἀρχήθεν, Jon. pro ἐξ ἀρχῆς, ab initio. antiquitus. Th. ἀρχή, initium.
Ἀρχῆ, & τῆ ἀρχῆ, adverbialiter, primum, primitus, principio: & interdum omnino, ante omnia.
Ἀρχθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, impero.
Ἀρχιλῃστής, & ἀρχιλῃστής, princeps latronum. ex ἀρχή, unde ἀρχός, vel ἄρχω, & λῃστής, latro.
Ἀρχίατρος, ου, ὁ, medicorum princeps, vel inter medicos primarius: ab ἀρχός, princeps, & ἰατρός, medicus, quod ab ἰάομαι, sano, medeor.
Ἀρχιβούκολος, ὁ, bubulcorum princeps; ex ἀρχή, ἡ, initium; vel ἀρχός, ὁ, princeps, & βούκολος, ὁ, bubulcus.
Ἀρχιγενέθλιος, ὁ, princeps seu genetis, seu gentis, vel antiquæ originis, seu generationis; priscus. Nonn. ex ἀρχή, ἡ, initium, & γενέθλη, ἡ, genus, progenies.
Ἀρχιγραμματεύς, έως, ὁ, scribarum præfectus: ab ἀρχός, princeps, & γραμματεύς, scriba. quod a γράφω, scribo.
Ἀρχίδαμος, ου, ὁ, Archidamus, nomen proprium.
Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, custos, & princeps carceris. Th. φυλάττω, custodio.
Ἀρχιδικαστής, οῦ, ὁ, judicum præfectus.
Ἀρχίδικος, ὁ, qui præest causis, & judiciis. ex ἀρχός, princeps, & δίκη, judicium, vel δικαστής, judex.
Ἀρχίδιον, τὸ, parvum imperium; item parvus magistratus, & pedarius: dimin. ab ἀρχή, principatus.
Ἀρχιερεσία, exp. a Suid. κωπηλασία, a κώπη, remus, i. e. remigatio. Item principatus inter remiges. ab ἀρχή, principatus, & ἐρέσσω, seu ἐρεσία, remigatio: ab ἐρέσσω, remigo.
Ἀρχιεράομαι, & ἀρχιερατεύω, summus sacerdos fungor, vel summo sacerdotio fungor.
Ἀρχιερατικός, ἡ, όν, Pontificius.
Ἀρχιερεύς, έως, & Attice έως, ὁ, Pontifex, summus sacerdos; ἄρχων τῶν ἱερέων, princeps sacerdotum: quod ab ἀρχή, principatus, & ἱερεύς, sacerdos; quod ab ἱερός, sanctus.
Ἀρχιερωσύνη, ἡ, summum sacerdotium, Pontificatus maximus: ab ἀρχιερεύς, ὁ, Pontifex.
Ἀρχιεταῖρος, ὁ, sodalium princeps; qui principem inter sodales locum obtinet; ut Chusi dicitur ἀρχιεταῖρος Davidis, 2. Reg. c. 16. ex ἀρχός, ὁ, princeps, vel ἀρχή, ἡ, & ἑταῖρος, ὁ, socius.
Ἀρχιεύνουχος, ὁ, eunuchorum præfectus, seu princeps; ex ἀρχή, initium, & εὐνοῦχος, ὁ, eunuchus.
Ἀρχίζωος, ὁ, vitæ initium præbens; vitæ auctor, ex ἀρχή, initium, & ζωή, ἡ, vita.
Ἀρχιθέωρος, ὁ, præfectus ludorum, & spectaculorum: præfectus eorum, qui theori dicebantur; hoc est, qui scisciatum oracula mittebantur. Item præfectus sacrorum, apud Demosth. ex ἀρχός, princeps, & θεωρός, spectator: oraculi consultor.
Ἀρχίκλοπος, ὁ, antiquus fur, princeps furum; qui furum turbæ præest. Suid. Pro eod. dicitur & ἀρχίκλωψ. ex ἀρχή, initium, & κλοπή, furtum, vel κλώψ, ὁ, fur.
Ἀρχικός, ή, όν, principalis, primarius, aptus ad regendum: ab ἄρχω, impero.
Ἀρχικυβερνήτης, ου, ὁ, qui præest navi, navis præfectus, nauclerus: ex ἀρχή, initium, & κυβερνήτης, ου, gubernator.
Ἀρχιλῃστής, idem ac ἀρχιλῃστής, princeps latronum.
Ἀρχίλοχος, ὁ, ου, Archilochus, Poeta Jambici carminis inventor.
Ἀρχιμάγειρος, ὁ, ου, præfectus coquorum: ab ἀρχή, imperium, & μάγειρος, coquus.
Ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ, qui pluribus Monachis præest, Abbas: ex ἀρχός, princeps, & μάνδρα, ἡ, cubile, stabulum.
Ἀρχίμιμος, ὁ, ου, mimorum princeps; item princeps histrionum: ex ἀρχή, ἡ, initium, & μῖμος, ὁ, mimus.
Ἀρχιοινοχοΐα, ἡ, dignitas τῆ ἀρχιοινοχόου, pincernæ.
Ἀρχιοινοχόος, ὁ, pincerna, poculorum magister. Ex ἄρχω, impero, οἶνος, vinum, & χέω, fundo.
Ἀρχιοινοχόος, ὁ, qui principem locum inter pocillatores tenet.
Ἀρχιπατρεώτης, ου, ὁ, princeps familiarum. Josue c. 21. ex ἀρχός, ὁ, princeps, & πατρεώτης, ου, ὁ, conterraneus.
Ἀρχιπειρατής, οῦ, ὁ, archipirata, piratarum princeps: ex ἄρχω, impero, & πειρατής, ὁ, pirata.
Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, pastorum princeps: ab ἀρχή, principatus, & ποιμήν, pastor.
Ἀρχιποσία, ἡ, principatus bibendi; primus bibendi locus: ex ἀρχή, ἡ, initium, & πόσις, εως, ἡ, potus.
Ἄρχιππος, ου, ὁ, proprium nomen viri, Archippus. Gr. magister equorum. Th. ἵππος, equus.
Ἀρχιρεύς, idem ac ἀρχιερεύς, summus Sacerdos.
Ἀρχισπουδοδός, οῦ, ὁ, pistor; pistorum princeps: ex ἄρχω, impero, σπουδή, frumentum, panis, & ποιέω, facio.
Ἀρχιστράτηγος, ὁ, ου, imperator exercitus.
Ἀρχισυνάγωγος, ὁ, ου, præfectus, vel rector synagogæ.
Ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ, præcipuus custos corporis. Regum l. 1. cap. 28. ex ἀρχή, σῶμα, corpus, & φύλαξ, ακος, ὁ, custos.
Ἀρχιτεκτονική, sub. τέχνη, architectura.
Ἀρχιτεκτονικός, ὁ, ad architectos pertinens, peritus architecturæ.
Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps. Item metaphorice structor, machinator. ex ἄρχων, princeps, & τέκτων, faber; quod a τεύχω, fabricor.
Ἀρχιτελώνης, ου, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, magister publicanorum.
Ἀρχιτρίκλινος, ὁ, ου, architriclinus, symposiarcha, qui præest apparando convivio: ab ἀρχή, principatus, & τρίκλινον, seu τρίκλινος, triclinium, idest, locus tribus constratus lectis ad discumbendum; quod ex τρεῖς, tres, & κλίνω, reclino.
Ἀρχιυπασπιστής, οῦ, ὁ, primarius, & princeps inter ὑπασπιστάς. Plut. in Eumen. ex ἀρχός, princeps, & ὑπασπιστής, clypeatus satelles.
Ἀρχίφυλος, ὁ, ου, præfectus tribus. ἀρχίφυλοι, οἱ, principes tribuum. Th. φυλή, tribus.
Ἀρχίφωτος, ὁ, initium, & auctor luminis. Sic dicitur Baptismus, quoniam post eum animæ illuminantur. Dionys. Areop. ex ἀρχή, ἡ, initium, & φῶς, φωτός, τό, lux.
Ἀρχμεῦ, per Sync. pro ἀρχόμενος, ὁ, subditus: præs. part. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχή, imperium. Vel pro ἡγεμών, ut fit Jonicum præt. translato accentu.
Ἀρχιλιπαπᾶς, ὁ, magistratus ambiens, quasi ὁ τὰς ἀρχὰς γλύφων: Etym. & Eust. ex ἀρχός, ἡ, initium, & γλύφω, scalpo, f. ψω, unde γλύπτης, ὁ, insculptor,
Ἀρχιλαβέτης, ὁ, magistratuum susceptor: ex ἀρχός, princeps, & λαβή, ἡ, captio, prehensio.
Ἀρχιλιπαρής, οῦς, ὁ, magistratum ambiens; i. e. ὁ λιπαρῶν τὴν ἀρχήν. Etym. & Eust. & sic est ex ἀρχή, ἡ, & λιπαρής, οῦς, ὁ, ἡ, supplex: unde λιπαρέω, ῶ, oblecto. Item ὁ ἐπὶ τῇ ἀρχῇ λιπαυγούμενος, i. e. propter magistratum splendescens: Etym. & Eust. Atque sic est ex ἀρχή, ἡ, initium, & λιπαρός, ὁ, ἡ, splendidus, a Th. λίπος, ους, τό, pinguedo; unde λιπαίνω, ὁμαι, pinguem reddo.
Ἄρχομαι, initium facio, vel sumo. Item pro ἀπάρχομαι, auspicor. Odyss. ξ. Item jubium imperio; pareo, obtempero: ut ἄρχομαι ὑπὸ τῶν νόμων, obtempero legibus: Plut. in Apoph. & ἄρχομαι τούτῳ, in his pareo. unde ἀρχόμενοι, qui sub imperio alicujus sunt, subditi: qui & ὑπήκοοι, Xenoph. est pass. ab ἄρχω, impero.
Ἀρχοπάσσος, ὁ, imperiosus, i. e. ἀρχικός, a Th. ἄρχω, impero.
Ἀρχός, ὁ, ἡ, qui imperium obtinet, dux: item podex: item intestinum rectum, apud Aristot. in 4. de gen. anim.
Ἄρχω, incipio, initium facio: item sum principium, seu origo, vel auctor sum: item priores partes occupo: ut apud Thuc. ἄρχω τῆ μάχης, prior pugnam capesso: sic ἄρχειν πολέμου, apud eundem. Exponitur etiam impero, cum genit. principarum obtineo, dominor, magistratum gero. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἐξα. a. 1. part. ἄρξας, αντος. præl. med. ἄρχομαι, incipio, impero. imperf. ἠρχόμην, ἄμην, εσο. præs. par. ἀρχόμενος. ἀρχώμεθ' pro ἀρχώμεθα, præl. sub. med. f. 1. m. ἄρξομαι, ῇ, εται. a. 1. med. ἠρξάμην, ω, ατο. a. 1. med. sub. ἄρξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. ἄρξασθαι. Th. ἀρχή, principium, imperium.
Ἄρχωμεσθα, ordiamur, Poet. pro ἀρχώμεθα, præs. sub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, incipio, ordior.
Ἄρχων, οντος, ὁ, princeps. ἀρχόμενος, subditus. ab ἄρχομαι, impero.
Ἀρχώνης, ου, ὁ, qui præest emptionibus. Etym.

tym. Ex ἀρχὴ, seu Th. ἄρχω, impero, & ὠνέομαι, emo, mercor.

Ἄρω, apto, adapto, congruo. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. & Æol. ἄρσω, & ἤρσα. part. ἄρσας, αντος. p. m. ἦρκα, & facta reduplicatione, ἄρηρα, & Poet. ἄραρα. Et ἄρω potest etiam esse a. 1. sub. verbi ἄρω, tollo.

Ἀρωγή, ῆς, ἡ, auxilium, remedium.

Ἀρωγός, ὁ, ἡ, auxiliator, vindex, defensor: ab ἀρήγω, auxilior, verso η in ω.

Ἀρωγοναῦται, ὁ, unde ἀρωγοναῦται θεὸς μόνες, Dii nautarum fautores, seu defensores, Dii faventes, & propitii nautis: Epigr. ex ἀρωγὸς, auxiliator, & ναύτης, nauta; a Th. ναῦς, navis.

Ἄρωμα, ατος, τὸ, aroma, odoramentum. ἀρώματα, ων, τὰ, aromata: ab ἄρω, & ὄζω, oleo.

Ἀρωματίζω, aromata redoleo; sum odoratus; odorem suavem spiro: item active, aromatis, odoribus, seu odoramentis imbuo: Dioſc.

Ἀρωματικὸς, ἡ, odoratus: & ἀρωματώδης, ους, ὁ, ἡ, aromata redolens.

Ἀρωματίτης, ου, ὁ, aromatites. unde ἀρωματίτης οἶνος, aromatites vinum, i. e aromatis confectum. Dioſc. Th. ἄρωμα, aroma, odoramentum.

Ἀρωματοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, odorifer, aromatarius, qui aromata fert: ex ἄρωμα, aroma, & φέρω, fero.

Ἄρωνία, ας, ἡ, mespilus arbor.

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, heros.

Α Σ.

Ἄς, adv. usquequo.

Ἅς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ. qui, quæ, quod. Articulus subjunctivus.

Ἀσά, ὁ, nomen viri ἀκλίτου. Syr. Medicus.

Ἄσα, Dor. pro ἧσα, & in 2. sing. ἄσαις, Dor. pro ἄσω, a. 1. act. verbi ἀείδω, cano, & ἄδω, per contractionem ᾆδον, imperf. & Dor. ἄειδον.

Ἀσάω, & ἀσάομαι, idem ac ἀσάομαι, (& ex eadem origine derivata, vid. ab ἄσα, ἡ, fastidium, Hesych.) tristor; λυπέομαι: sed proprie significat fastidio laboro: ab ἄδω, satio; und ἄση, ης, ἡ, fastidium, nausea, sæpe scil. consequens satietatem.

Ἄσαι, a. 1. inf. verbi ἄδω, satio, f. ἄσω. At ᾄδω, ᾄσω, subscripto, cano.

Ἄσακτος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, non conculcatus: ut ἄσακτος γῆ, terra non conculcata, & constipata. Xen. ex α priv. & σάττω, onero; item conculco.

Ἀσαλαμινιος, ου, ὁ, expers rei nauticæ; imperitus maris, (fuere Salaminii rei nauticæ peritissimi) vel a triremi quadam miræ velocitatis apud Athenienses, quæ Salaminia dicebatur. α est privativum.

Ἀσάλεια, ἡ, securitas, ἀμεριμνία: item inconsiderantia, incogitantia, ἀλογισία, Etym.

Ἀσάλευτος, ου, ὁ, ἡ, inconcussus, immotus: ex α, & σαλεύω, agito. Th. σάλος, ου, ὁ, salum.

Ἀσαλὴς, ὁ καὶ ἡ, tranquillus, cura vacuus: σάλα γὰρ ἡ φροντίς. Æschyl.

Ἀσάλλειν, ἀφροντιστεῖν, apud Hesychium incuriosum esse.

Ἀσάλπιγκτος, seu ἀσάλπιστος, ὁ ἡ, tuba non proclamatus: ἀσάλπιγκτος ὥρα, μεσονύκτιον, Hesych. quod mane solum, & vespere tuba canere solerent: ab α, & σάλπιγξ, tuba.

Ἀσάμενος, ου, ὁ, Poet. pro λυσάμενος, dolens, mœstus: ab ἄδω, satio; vel ἄω, lædo.

Ἀσάμινθος, ου, ἡ, pelvis, solium balneatorum: παρὰ τὸ ἄσαν μινύθειν, a sordibus minuendis, i. e. eluendis.

Ἀσάω, fastidio afficere, præs. inf. ab ἀσάω. Th. ἄδω, satio.

Ἀσάνδαλος, ου, ὁ, sandaliis carens: ab α, & σανδάλιον, sandalium.

Ἄσαντος, ὁ, non adblandiens, ἀ σαίνων. Hesych. proprium est canum, qui blandas alioqui caudas movent. ex α priv. & σαίνω, idem ac σείω, quatio, agito: item adulor, blandior; metaphorice a canibus caudæ agitatione adblandientibus.

Ἀσάομαι, ὦμαι, futur. ἀσήσομαι, nauseo, fastidio, ab ἀσάζω, fastidio.

Ἄσαπὴς, ἐος, & ἄσηπτος, ος, ὁ, ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius: ab α, & σήπω, putrefacio.

Ἀσαρίτης οἶνος, asarites vinum, i. e. ex asaro he ba confectum, & conditum, Dioscor. ἀβάσαρον.

Ἄσαρκος, ος, ὁ, carnis expers: item gracilis, macilentus.

Ἀσαρκία, ας, ἡ, gracilitas, macies, carnis privatio: ab α, & σάρξ, κός, caro.

Ἄσαρον, ου, τὸ, asarum, nardus sylvestris.

Ἄσαρος, ὁ, non ornatus, non versus. unde ἄσαρον, τὸ, scopis non mundatum; seu quod scopis mundari nequit. Hesych. ex α priv. & σαίρω, scopis purgo.

Ἄσας, Jon. pro ἦσας, cecinisti, 2. sing. a. 1. ind. verbi ᾄδω, cano.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obscuritas.

Ἀσαφὴς, ἐος, ἐς, ὁ, ἡ, obscurus; ex α, & σαφὴς, manifestus.

Ἀσαφῶς, incertis causis, ἀδήλως, ἀσαφῶς αἰτίας, non certo, & liquido, obscure: adv. ab ἀσαφὴς, obscurus.

Ἄσβεστος, ος, ὁ, ἡ, inextinguibilis, ἀσβέστη, in f. gen. pro ἄσβεστος, apud Hom. ex α, & σβεστὸς, quod a σβέννυμι, exstinguo.

Ἀσβόλη, ης, & ἄσβολος, ος, ἡ, fuligo, macula, favilla; q. ab ἄσαι, sumus, sordes, & βάλλω, jacio.

Ἄσβολος, ὁ, nomen proprium auguris.

Ἀσβολόεις, οντος, ὁ, fuliginosus: Poet. & Ἀσβολώδης, εος, ὁ, ἡ, idem: apud Oratores.

Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, & ἀσβολώω, fuligine inficio, polluo: a Them. ἀσβόλη, fuligo, macula.

Ἀσδρούβας, Asdrubal, dux Carthaginensis.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, impietas: ab ἀσεβὴς, impius.

Ἀσεβέω, impie ago. f. ήσω. p. ἠσέβηκα. aor. 1. inf. ἀσεβῆσαι. ex α, & σέβω, colo.

Ἀσεβῆ, impia, nom. pl. neut. gen. ab ἀσεβὴς, impius.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, impietas, piaculum.

Ἀσεβὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀσεβὲς, impius, a, um: ex α, & σέβω, colo.

Ἀσέβημα, ἡ, actio impia, & nefaria: Plut. est verbale ab ἀσεβέω, irreligiosus sum; quod ab ἀσεβὴς, qui non colit, nec veneratur cœleste numen; ideoque irreligiosus, & impius.

Ἄσειρος, ος, ὁ καὶ ἡ. & ἀσείρωτος, habenis carens, absque habenis; & generaliter non vinctus; Hesych. seu non alligatus: ex α priv. & σειρὰ, catena, habena.

Ἄσεισος, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, non quassatus.

Ἀσείσως, immobiliter: adv. ex α priv. & σεισὸς, concussus; a Them. σείω, quatio, agito.

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, lascivia, obscœnitas, petulantia.

Ἀσελγέω, ῶ, & ἀσελγαίνω, petulanter ago, lascivio.

Ἀσελγέως, seu ἀσελγῶς, petulanter, lascive, immodice, insolenter.

Ἀσελγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, petulans, protervus, lascivus, impudicus: ex α priv. & Σέλγη, nomen urbis, cujus cives probi erant: Eustath. vel ex α intens. & Σέλγη, quod cives petulantes fuerint: Suidas.

Ἀσελγοκέρας, ατος, ὁ, cornibus lasciviens: ex ἀσελγὴς, lascivus, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Ἀσελγομανέω, per lasciviam insanio: insana impudicitia teneor, vel prurio: ex ἀσελγὴς, & μαίνομαι, furo, insanio, abjecto ι in compositione.

Ἀσελγῶς, petulanter, lascive, immodice.

Ἀσέλῆνος, ος, ὁ, obscurus: ex α priv. & σελήνη, Luna; quasi sine Luna.

Ἄσεμνος, ος, ὁ, ἡ, minime venerandus, inhonestus, incastus, fœdus: ab α, & σεμνὸς, honestus.

Ἄσεπτος, ος, ὁ, ἡ, idem ac ἀσεβὴς, impius.

Ἀσεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, impius. Gen. 18. 25.

Ἀσέρομαι, Dor. pro ἀσόρμαι. f. 1. m. ab ᾄδω, cano.

Ἄση, ης, ἡ, fastidium, nausea, item molestia animi. ab ἄδω, satio.

Ἄσῃ, cantabis, 2. sing. f. 1. m. Dor. pro ἄσομαι, η. Th. ᾄδω, cano.

Ἀσηθέω, molestia afficiar, aor. 1. opt. pass. ab a. 1. ind. pass. ἠσήθω. Vide ἀσηθὴς.

Ἀσηθῆς, mœstus fueris, a. 1. sub. pass. ab ἀσάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, fastidio laboro. Th. ἄδω, satio.

Ἀσήμαντος, ος, ὁ, ἡ, incustoditus, incertus, non signatus, rectore carens: ut ἀσήμαλτα μηλα, oves carentes signo, i. e. non custoditæ.

Ἀσημάντος, ὁ, non notatus, aut insignitus: Philo de vita Mos. l. 2.

Ἄσημος, ος, ὁ, ἡ, cui signum, seu nota non est impressa; per consequens obscurus, ignobilis: ex α priv. & σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Ἀσήμων, ὁ, idem ac ἄσημος, non signatus; item obscurus.

Ἄσημος, obscure: Hesych. item ignobiliter: Herodian.

Ἄσηπτος, ὁ, incorruptus; idem ac ἀσαπὴς: ab α, & σήπω, putrefacio, corrumpo.

Ἀσηρὸς, ὁ, ἡ, fastidium afferens, molestus.

Ἀσηρῶς, molestè: ab ἄση, fastidium. Th. ἄδω, satio.

Ἀσήσῃ, 2. persona a. 1. sub. med. verbi ἀσάομαι, fastidio laboro.

Ἀσθεὶς, σθέντος, cantatus, a. 1. part. pass. ex a. 1. ἤσθω, verbi ᾄδω, canto.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, infirmitas, adversa valetudo, inopia. ab ἀσθενὴς, ægroto, langueo.

Ἀσθενέστερος, ὁ, imbecillior: compar. ab ἀσθενὴς, ægrotus, infirmus.

Ἀσθενέω, ῶ, ægroto, langueo, infirmus sum, item infirmor. imperf. ἠσθένουν, ων. f. ήσω. p. ἠσθένηκα. a. 1. ἠσθένησα. præs. part. ἀσθενέων, ῶν, ἐοντος, ἔντος, ægrotus, rudis: & in f. gen. ἀσθενέουσα, ἔσσα, ης, infirma. ἀσθενέουσαι, αντων, & in f. g. ἀσθενείουσα, a. 1. part. act. ex α, & σθένος, robur.

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, imbecillitas, morbus: ex eodem themate.

Ἀσθενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, infirmus, imporens, ægrotus, pauper; ex α & σθένος, robur.

Ἀσθενία, pro ἀσθένεια, Jon. infirmitas.

Ἀσθενικὸς, ὁ, imbecillis, valetudinarius: pauper: ab α, & σθένος, robur.

Ἀσθενόῤῥιζος, ὁ, imbecilla radice hæreus ab ἀσθενὴς, infirmus, & ῥίζα, radix.

Ἀσθενόψυχος, ὁ, debilis animo: infirmus animus: Josephus. ex ἀσθενὴς, infirmus, & ψυχὴ, anima.

Ἀσθενόω, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, ἀσθενῆ ποιῶ, ab ἀσθενὴς, infirmus.

Ἄσθμα, ατος, τὸ, detrimentum passus est, Jon. pro ἔσθη, a. 1. verbi ἄσω, vel ἄω, lædo: pro quo tamen potius ἀάω dicitur.

Ἄσθμα, ατος, τὸ, anhelatio, spirandi difficultas: ab ἄω, lædo.

Ἀσθμαίνοντα, anhelantem, acc. sing. præs. part. ab ἀσθμαίνω, spiritum ægre traho.

Ἀσθμαίνω, f. ανῶ, p. ἤσθμαγκα, anhelo, spiritum difficulter traho. ἀσθμάζω, idem.

Ἀσθμαντικὸς, ὁ, difficulter spirans. Th. ἄσθμα, spirandi difficultas.

Ἀσία, ας, ἡ, Asia, nomen regionis, Gr. limosa.

Ἀσιανὸς, ὁ, ἡ, Asianus.

Ἀσίαρχης, ου, ὁ, Asiæ princeps: quasi ἄρχων τῆς Ἀσίας.

Ἀσιγησία, ὁ, tacendi impotentia.

Ἀσίγητος, ὁ καὶ ἡ, non tacens, aut silens: Nonn. ex α priv. & σιγάω, taceo.

Ἄσιγμος, ος, ὁ καὶ ἡ, carens stridore; item carens litera Sigma: ut ἄσιγμος φθὴ, apud Athen. ex α pr. & σιγμὸς, stridor; a σίζω, sibilo.

Ἀσίδηρος, ὁ καὶ ἡ, qui sine ferro est; ferrum non habens: in Epigr. ex α priv. & σίδηρος, ferrum.

Ἀσίη, ης, ἡ, limosa, Jon. pro ἀσία, ας, ἡ, 2b

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡ, ab ἄσις, limus.

Ἄσιτος, ον, ὁ, qui non eſt σιτοχόος, ſeu ἀψὸς, i. e. delicatioris cibi minime appetens: Plut. Item non injucundus. unde τὸ ἀσιτοχώτατον, quam minime noxium, ex α priv. & σιτοχόος, ον, ὁ, injucundus, moleſtus, ἀηδής.

Ἄσιμος, ον, ὁ, argentum. Heſych. ἄσιμος ἀργυρος.

Ἄσινη, ης, ἡ, aſine, apud Theoph. l. 2. c. 25. herba eſt, quæ aliis ſeſe implicat; quidam vocant clematitidem, & convolvulum.

Ἄσινη, ἡ, eſt etiam nomen proprium urbis Græciæ. Iliad. β.

Ἄσινης, ἔος, ὁ, ἡ, illæſus, nullo malo affectus, innocuus. Th. σίνω, noceo.

Ἀσινῶς, ſine noxa, innoxie: ex α priv. cum eodem Themate.

Ἄσιος, α, ὁ, limoſus, ἰλυώδης, ut Euſtin Il. β. exponit: ab ἄσις, limus, cœnum.

Ἀσπαλος, ου, ὁ, locuſtæ genus, pinnis carens, & prælonga habens crura.

Ἄσις, εως, ἡ, limus, ſordes, cœnum: quaſi ab ἄζω, ſicco. Ἄσις, cantio: ab ἄδω, cano.

Ἄσιτέω, cibum non capio; a cibo abſtineo: utor inedia. Galen. ab ἄσιτος, jejunus.

Ἄσιτια, & ἀσιτίη, ας, ἡ, inedia, eſuries.

Ἄσιτος, ου, ὁ, ἡ, jejunus, impaſtus: ex α & σῖτος, cibus.

Ἀσκαλαβώτης, ſive ἀσκηλαβώτης, ου, ὁ, ſtellio, animalculum ſimile lacertæ, & per aphæreſin σκαλαβώτης.

Ἀσκάλαφος, ου, ὁ, avis nomen. Eſt & nomen proprium viri.

Ἀσκάλευτος, & ἄσκηλτος, ὁ, ἡ, non foſſus, aut circumfoſſus, nec farritus: Heſych. idem ac ἄσκηλος, & ejuſdem compoſitionis.

Ἄσκαλος, ου, ὁ, ἡ, incultus: ex α, & σκάλλω, fodio.

Ἀσκαλώπας, gallinago, avis gallinæ magnitudine: recte ſcribitur σκολόπας.

Ἀσκάμπης, ου, ὁ, vilis lectus; ſcamnum; grabatulus: q. ab α priv. & σκιὰ, umbraculum, tentorium.

Ἀσκαρδαμυκτὶ, ἀσκαρδαμυκτὶ & ἀσκαρδάμυκτος, ου, oculis inconniventibus, fixis, & immotis, ita ut non nicteris. Luc. Xen. ex α priv. & σκαρδαμύσσω, vel -ύττω, oculis crebro ſalientibus conniveo; ſeu oculos frequenter claudo, & aperio: quod compoſitum putatur a σκαίρω, ſalio, & μύω, claudo: item conniveo, nicto.

Ἀσκαρδαμυκτέω, ῶ, non nicto; fixis, & inconniventibus oculis aſpicio.

Ἀσκαρδάμυκτος, ον, ὁ, inconnivens; non nictans non claudens oculos; qui fixis eſt oculis, & non conniventibus Ariſtoph.

Ἄσκαρμος, ου, ὁ, ἡ, ἄσκαρμος, & ἀσκάρμονος, non ſaliens, non exultans, non palpitans: ex α priv. & σκαρίζω, (pro quo etiam dicitur ἀσκαρίζω, cum α non privante) idem ac Th. σκαίρω, ſalio, ſaltito.

Ἀσκαρίδωδες, ὁ, ſcatens aſcaridibus, ſeu vermibus ſic appellatis: ab ἀσκαρὶς.

Ἀσκαρίζω, ſalio: & ἀσκάριστος, ὁ, non ſaliens.

Ἀσκαρὶς, ίδος, ἡ, genus vermis.

Ἄσκαρσοι, οἱ, calceorum, ſeu ſandaliorum genus quoddam, Heſych. aut crepitaculi quoddam genus, Poll. unde

Ἀσκαρσοφόρος, ὁ, qui geſtat ἀσκάρσες, calceos, ſed Heſych. exp. φορτηγὸν, bajulum. Thema volunt eſſe ἄσκος, ου, ὁ, uter, tris.

Ἄσκαφος, ὁ, ἡ, qui foſſus non eſt: ex α priv. & σκάπτω, fodio.

Ἀσκεδὴς, ὁ, ἡ, illæſus, incolumis. Scribitur & ἀσχεδὴς, & ἀσκηδὴς. ab ἄσκετος, quem nemo prohibeat ab agendo. Th. ἀσκέω, exerceo.

Ἀσκελέως, adv. dure, aſſidue, graviter: ab α, & σκέλλω, exſicco.

Ἀσκελὴς, & ἀσκελὲς, adv. ſine cruribus, ἀμετακίνητως; item pari menſura, ut α ponatur pro ἴσον, æqualitas. ex α priv. & σκέλος, εος, τὸ, crus.

Ἀσκελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui non obduruit, nec exaruit: item qui ſupra modum exaruit. Odyſſ. κ. ejuſdem Th. & compoſitionis.

Ἀσκελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, cruribus carens, immobilis. Plato in Timeo.

Ἀσκέπαρνος, ον, ὁ, impolitus; non elaboratus, nec exaſciatus; a ſecuri intactus; ſecuri non politus. Soph. ex α priv. & σκέπαρνον, τὸ, aſcia, ſeu dolabra, qua materies dedolatur.

Ἀσκέπαστος, ἀσκέπαστος, & ἄσκεπος, qui rectus opertuſque non eſt, operimento carens: omnia ex α priv. & σκέπω, tego; unde σκεπαστὸς, rectus.

Ἄσκεπτος, ον, ὁ, inconſideratus, non circumſpectus.

Ἀσκέπτως, adv. temerarie, inconſulto: ab α, & σκέπτομαι, conſidero, meditor.

Ἀσκέρα, ας, ὁ, Attici calceamenti genus. Calceamentum tradunt fuiſſe hirſutum, utile hiemali tempore.

Ἀσκεύης, ὁ, ἡ, pro quo & ἄσκευος, qui caret inſtrumentis, imparatus. Them. σκεῦος, vas.

Ἀσκεύωρητος, ον, ὁ, ἡ, ſagaci curioſaque perſcrutatione non excuſſus, non perſcrutatus: ex α priv. & σκευωρέω, ῶ, perſcrutor, & excurio omnia curioſe; proprie, vaſa cuſtodio. ex σκεῦος, vas, & ὄρος, ου, ὁ, cuſtos; vel ex οὖρα, ρας, ἡ, cura.

Ἀσκέω, exerceo, doceo, orno. f. ἀσέω, p. ἤσκηκα. a. 1. ἤσκησα. part. ἀσκήσας, αντος.

Ἄσκηδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & ἀσκεδὴς, illæſus, ſanus, incolumis, ὁλόκληρος, ὑγιὴς. Hom ex α priv. & σχέθω, idem ac Th. ἴσχω, habeo, teneo: item impedio, inhibeo, detineo, reprimo.

Ἄσκημα, τὸ, id, in quo nos exercemus. Xen. ab ἀσκέω, exerceo.

Ἀσκηνὸς, ὁ, tentorio, ſeu tabernaculo carens: ut ἀσκηνὸς διαιτᾶσθαι, vita ſub dio. Item non fictus. unde

Ἀσκηνῶς, non ficte: Syneſ. Ep. 138. ex α priv. & σκηνὴ, ἡ, tabernaculum; unde etiam & σκηνὸς, ους, τὸ, idem.

Ἄσκησις, εως, ἡ, exercitatio, ſtudium; aſſuetudo.

Ἀσκητέος, ὁ, exercendus. unde ἀσκητέον, τὸ, exercendum eſt.

Ἀσκητήριον, ου, τὸ, locus exercitationis, gymnaſium.

Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, exercitator.

Ἀσκητικὸς, ὴ, ὸν, ad exercitationem comparatus, exercitationi vacans: & ſpecialiter de exercitatione animi, ſeu meditatione rerum divinarum: ut ἀσκητικὸς βίος, apud Theod.

Ἀσκητὸς, ὴ, ὸν, exercitatus, a, um, elaboratus, ornatus: ab ἀσκέω, exerceo.

Ἀσκήτρια, ἡ, puella, aut quævis mulier, quæ meditationi rerum divinarum ſe dicavit, monialis. ab ἀσκέω, unde paſſ. ἀσκέομαι, exerceor; item doceor, ſtudeo.

Ἀσκίδιον, τὸ, utriculus, diminut. ab ἀσκὸς, οῦ, uter, utris.

Ἀσκίον, τὸ, utriculus, parvus uter, Pluti

Ἄσκιος, ία, ον, umbroſus, opacus, qui denſam habet umbram; ex α intenſiva particula, & σκιὰ, umbra. Item umbra carens: ἄσκιον μὴ ἔχον σκιάν. Heſych. ab α priv. & σκιὰ, umbra.

Ἀσκίπων, ὁ, ſcipione non nitens; qui ſine baculo incedit; & per conſequens qui adhuc viridi eſt ſenecta: ex α priv. & σκίπων, pro σκήπτων, idem ac σκῆπτων, ωνος, ὁ, & σκῆπτρον, τὸ, baculus, ſcipio, cui innitimur; a Th. σκήπτω, nitor, innitor.

Ἀσκίρης, ὁ, ſpecies aquæ intercutis, cui opponitur τυμπανίτης. nam ἀσκίτης ὕδρωψ, eſt hydropis ſpecies, in quo humoris aquoſi copia cum pauciſſimo ſpiritu, in membrana abdominis inferiore, inter peritonæum & inteſtina, veluti in utre quodam continetur.

Ἀσκληπιὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro ἀσκλήπιος, ου, ὁ, Æſculapius.

Ἀσκληπιάδης, ου, ὁ, Aſclepiades, nomen proprium.

Ἀσκοπήρα, ας, ἡ, marſupium. ex ἄσκος, quod utrem, & πήρα, quod peram, ſeu ſaculum ſignificat; τὸ μαρσύπιον. Suid.

Ἄσκοπος, ον, idem ac ἀσκέπτος, ὁ, inconſideratus. Item ſcopum, ad quem tendat, non habens, ſeu ad nullum certum ſcopum tendens, cujus nulla eſt effigies.

Ἀσκόπως, inconſiderate, inconſulto, temere: ita ut aberres a ſcopo: Poll. & ſic eſt ex α priv. & σκοπὸς, ὁ, ſcopus.

Ἀσκρεβίνωτος, ον, ὁ, inconcuſſus, ἀσάλευτος, ſed proprie exponitur, non movens, ſeu pandiculans membra. nam σκορδινᾶσθαι, ſignificat pandiculari, & membra extendere; ut qui a ſomno excitantur. a σκορδινάομαι, membra protendo cum oſcitatione.

Ἄσκος, ου, ὁ, uter, utris: q. ab α epitatico, & σκῶ, contineo.

Ἀσκοφλωμῴζω, pro ἀσκῶ φλωμῴζω, apud Euſt. vel ἀσκοφλωμῴζειν exp. οὐδενὶ κρότῳ πλήττεσθαι, i. e. inani metu terrere. Lege proverbium, utre territas: ſimile eſt ἀσκῷ μορμολύττεσθαι. ex ἄσκος, uter, & φλωμῴζω, contemno.

Ἀσκόω, 1. pl. præſ. ind. ab ἀσκέω, exerceo.

Ἀσκοφόρος, ὁ, utres ferens. unde ἀσκοφορῶν, ὁ, utres ferens. unde ἀσκοφορέω, utres ferre: ex ἄσκος, uter, & φέρω, fero.

Ἄσκρα, ας, ἡ, quercus ſterilis apud Heſych.

Ἄσκρη, dat. ſing. Jon. pro Ἄσκρᾳ, nomen proprium pagi.

Ἀσκύλτως, ita ut non vexeris, aut fatigeris; i. e. δίχα τοῦ σκύλλεσθαι: ex α priv. & σκύλλω, ομαι; unde σκυλμὸς, ὁ, vexatio.

Ἄσκυρον, ου, τὸ, ſive ἀσκυροειδὲς, hyperici genus eſt, cauliculis majoribus, & magis rubentibus. de quo vide Dioſc. & Plin. Ponitur inter themata.

Ἀσκώλια, τὰ, feſtum dicebatur Bacchi Athenis; in quo ſuper ἀσκοὺς, utres inflatos, & unctos unico pede ſaltabant, ut delabentes riſum excitarent. ſunt qui derivant ab ἀσκὸς, & ἅλλομαι: ſed refertur ſimpliciter ad Th. ἀσκὸς, ὁ, uter, utris, urna.

Ἀσκωλιάζειν, ſuper utrem ſalire; item ſaltare unico innitendo pedi claudicare.

Ἀσκωλιασμὸς, ὁ, ſaltatio illa τῶν ἀσκωλιαζόντων: a præced. ἀσκώλια.

Ἄσμα, τὸ, dicitur pellis muniens remos, qua parte ſcalmo incumbunt: item lorum, quo remus ſcalmo alligatur: a Th. ἀσκὸς, ὁ, uter, utris.

Ἆσμα, ατος, τὸ, canticum, cantilena, carmen. ἄσμος, cantus.

Ἀσμάτιον, τὸ, cantilena: ab ᾄδω, cano.

Ἀσματοκάμπτης, ου, ὁ, cantuum, ſeu carminum inflexor: qui variis carminum flexibus, & quaſi anfractibus utitur, vel flexuoſis carminibus: de dithyrambicis dicitur Poetis. apud Ariſtoph. in Nub. ex ἆσμα, ατος, & κάμπτω, f. ψω, unde καμπτὴς, ὁ, flexilis.

Ἀσμάχ, vel ut alii legunt ἀσχάμ, nomen Æthiopicum Græcorum lingua valet, qui a ſiniſtra manu Regi adſtant.

Ἀσμενέστερον, τὸ, gratius, lubentius: & ἀσμενέστατα, libentiſſime: adv. ab ἄσμενος, ὁ, libens.

Ἀσμενίσαι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab

Ἀσμενίζω, comiter excipio. f. ίσω.

Ἄσμενος, ὁ, gaudens, gratus, libens: ab ἄδω, delecto. perf. paſſ. ᾆσμαι. part. ᾆσμενος, & Jon. ἄσμενος, deinde ἄσμενος, aſpiratione mutata, itemque translato accentu Æolice; quod in comparat. habet ἀσμενέστερος, ſuperl. ἀσμενέστατος, pro ἀσμενώτερος, & ὠτατος.

Ἀσμένως, adv. libenter, cum gaudio.

Ἀσμὸς, ὁ, idem ac ἆσμα, ατος, τὸ, canticum, cantilena.

Ἄσολικος, ὁ, vitio carens, non ſolœcus, ſeu non barbarus: ut ἀσόλικον

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λόγος, oratio vitio carens: cui opponitur σόλοικος, cujus plurale, σόλοικοι, qui certæ alicui culpæ hærent. Item barbare loquentes. unde σολοικίζω, barbare loquor & vitiose.

Ἀσολοίκως, Suid. exp. ἁφελῶς, simpliciter.

Ἀσοφία, ας, ἡ, insipientia, stultitia, imperitia: ex α & σοφία, sapientia.

Ἄσοφος, ος, ὁ, ἡ, insipiens, imperitus: ex α priv. & σοφὸς, sapiens.

Ἀσόφως, stulte, imperite.

Ἀσπάζομαι, saluto, amplector, osculor, blandior, amice & familiariter excipio. imperf. ἠσπαζόμην. f. ἀσομαι. a. 2. m. ἠσπασάμην, ω, ασο. imperat. ἄσπασαι, άσθω. sub. ἀσπάσωμαι, ῃ, ηται. part. ἀσπασάμενος. præt. pass. ἔσπασμαι. Ex α, quod est ἅμα, simul, & σπάω, traho.

Ἀσπάθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non ἐσπάθητο: ut ἀσπάθητα ἱμάτια, quibus lusum est σπάθῃ inculcatum non est, apud Hesych. & ἀσπάθητον χλωῦνα, vocatur pellis, seu exuvium. ex α priv. & σπαθάω, f. ήσω, dissipo, dilapido. unde σπάθητος, ὁ, textus.

Ἀσπαίρω, & ἀσπαρίζω, f. αρῶ, tremo, singultio, palpito: Attice pro σπαίρω, proprie de iis, qui morti obluctando animam efflant: a σπάω, traho.

Ἀσπάλαθος, ου, ὁ, frutex multis spinis horrens.

Ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, talpa, animal oculis carens. hinc ἀσπάλακος τυφλότερος, prov. talpa cæcior: q. a σπάω, traho: ἀπὸ τοῦ γῆν σπᾶν.

Ἀσπαλία, ας, ἡ, piscatio.

Ἀσπαλιεύς, έως, ὁ, piscator: ab ἄσπαλος, piscis: quod a σπάω, & ἅλς, mare, vel λίνον, linum, quia ex mari trahitur lino.

Ἀσπαλιευτὴς, οῦ, ὁ, piscator.

Ἀσπαραγία, ἡ, dicitur asparagi plantarium. Theophr. Pl. 6. 3.

Ἀσπάραγος, ου, ὁ, vel ἀσφάραγος, Att. asparagus, planta turionibus nobilis. verum Græci omnes ferme teneros cauliculos, quum augescunt ad fructus, & seminis emissionem, ἀσπαράγους vocant, si qua Galeno fides in lib. 2. de Alimentis. Vide etiam in ἀσπαραγωνία.

Ἀσπαραγωνία, ἡ, dicitur ramusculus, aut frons ex asparago spinoso; a Them. ἀσπάραγος, quod ita dicitur, quia primum in lucem prodit oleris germen, priusquam in folia explicetur: recentissimus est turio, qui edendo est: sed est & planta quædam, cujus meminit Dioscor. l. 2. c. 153. meminit etiam Theoph. alius asparagi, quem in censu τῶν ἀχρηστῶν ponit Hist. pl. 1. 16.

Ἀσπαρίζω, tremo.

Ἄσπαρτος, ὁ ἡ ἡ, non satus. Item qui non seminatur: ut ἄσπαρτος γῆ, Od. ι.

Ἀσπάρτως, semente non facta; citra sationem: ex α priv. & σπαρτὸς, ὸν, ὁ, seminatus; a Th. σπείρω, semino.

Ἀσπασαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι, saluto.

Ἀσπάσασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπάσησθε, 2. pl. a 1. sub. m. ab ἀσπάζομαι, saluto.

Ἀσπαστὸς, ὴ, ὸν, amplectendus, acceptus: Poet. inde

Ἀσπασίως, adv. lubenter.

Ἄσπασμα, τὸ, dicitur res, quam amplexamur. Plut. verbale ab ἀσπάζομαι, amplector.

Ἀσπασμὸς, οῦ, ὁ, salutatio, amplexatio.

Ἀσπαστὸς, ὴ, ὸν, idem ac ἀσπάσιος, acceptus.

Ἀσπαυὸς, ὑος, ἡ, salutatio, amicitia: apud Callimach. Th. idem.

Ἀσπαῶς, idem ac ἀσπασίως, libenter. a præt. pass. præced. ἀσπάζομαι, amplector.

Ἄσπεισος, ος, ὁ, nullas σπονδὰς admittens, irreconciliabilis; Suid. ex α priv. & σπένδω, fut. σπείσω, ut ἀσπονδὶ, libo. item paciscor, fœdus ineo; unde σπονδὴ, libatio, item fœdus.

Ἀσπερμὸς, ὴ, ὸν, sine semine & prole; ab α, & σπέρμα, semen. Th. σπείρω, fero.

Ἀσπερχὲς, adv. studiose, sedulo, ex α epitatico, & σπερχω, urgeo.

Ἄσπετος, η, ὸν, ὴ, immensus. ex α, & ἔσπομαι, vel ἔπω, sequor.

Ἀσπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui clypeum abjicit, desertor militiæ. Aristoph. ex ἀσπὶς, ἴδος, ἡ, clypeus, scutum, & ἀποβάλλω, abjicio.

Ἀσπιδὴς, ὁ, in clypei modum rotundus. Th. ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπιδηφόρος, & ἀσπιδοφόρος, ος, ὁ, scutatus, scutigerulus: ex ἀσπὶς, clypeus, & φέρω, fero.

Ἀσπίδιον, & ἀσπιδίσκιον, ου, τὸ. Item ἀσπιδίσκος, ὁ, & ἀσπιδίσκη, parvus clypeus, vel umbo; clypeolus. Legitur etiam οἱ ἀσπιδίσκοι, pro brevibus scutis, & scutularis ornamentis: omnia diminutiva ab ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro ἀσπιδιώτης.

Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, scutatus, clypeum gerens, bellator. Th. ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπιδόδηκτος, ὁ, ab aspide ictus: a Th. δάκνω, fut. δήξω, ab inusitato δήκω, mordeo; unde δήκτης, ου, ὁ, mordens.

Ἀσπιδόδυπος, ου, ὁ, ἡ, qui scuto strepitum edit. Ex ἀσπὶς, clypeus, & δοῦπος, sonitus.

Ἀσπιδοὲς, idem ac ἀσπιδὴς, ὁ, scutatus, vel in clypei formam factus.

Ἀσπιδὸν, clypeatim, testudine facta; est adv. ab ἀσπὶς, ίδος, clypeus.

Ἀσπιδοπήγιον, τὸ, locus, ubi clypei compinguntur, vel ἀσπιδοπηγεῖον, in quo clypeus defigitur. Poll. & Suid. a Th. πηγνύω, vel πήσσω, fut. ξω, compingo; fabricor compingendo.

Ἀσπιδοπηγὸς, ὁ, clypeorum compactor, seu fabricator.

Ἀσπιδοποιία, ἡ, clypeorum fabricatio. Th. ποιέω, ῶ, facio, fabrico.

Ἀσπιδοποιὸς, ὁ, clypeorum fabricator.

Ἀσπιδότροφος, ὁ, qui vescitur aspidibus, serpentibus. Gal. Th. τρέφω, nutrio; unde τροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio.

Ἀσπιδοῦχος, ὁ, clypeum tenens, clypeatus, scutum habens. Th. ἔχω, habeo.

Ἀσπιδοφίλμων, ονος, ὁ ἡ, qui clypeo se alit, & per consequens qui ex bello vivit, bellicosus. Eur. Th. φίρβω, f. ψω, pasco, nutrio.

Ἀσπιδοφόρος, ος, ὁ, scutatus. vide ἀσπιδηφόρος, ὁ, scutigerulus.

Ἀσπίζω, f. ίσω, p. ιχα, defendo; proprie clypeo meipsum protego, & defendo. Th. ἀσπὶς, clypeus.

Ἄσπιλος, ος, ὁ, ἡ, immaculatus, intemeratus: ex α & σπῖλος, macula.

Ἀσπίλωτος, ος, ὁ, maculæ expers. Th. idem.

Ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus, item aspis, genus serpentis. ἀσπίδι utebantur Lacedæmonii, πέλτῃ Thraces.

Ἀσπισταὶ, bellicosorum, gen. pl. Æol. ab ἀσπιστὴς, miles, bellicosus.

Ἀσπιστὴρ, ῆρος, ὁ, & ἀσπίστωρ, idem ac ἀσπιστὴς.

Ἀσπιστὴς, οῦ, ὁ clypeatus, miles. Them. ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπλαγχνος, ος, ὁ, ὴ, non habens eor, timidus, immitis, crudelis, inhumanus: ex α priv. & σπλάγχνον, viscera.

Ἄσπλωτον, ου, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia. item herba sic dicta, quod splenetici curandis conducit. Ab α, & σπλὴν, ηνὸς, ὁ, splen, lien.

Ἄσπληνος, ος, ὁ, ὴ lienis expers.

Ἀσπονδὶ, adv. sine fœdere, aut libatione.

Ἀσπονδία, fœdus non servo, aut non admitto.

Ἄσπονδος, ος, ὁ, ὴ, implacabilis, infidus, fœdifragus; ex a priv. & σπονδὴ, libatio, fœdus; quod a σπένδω, libo, p. m. ἔσπονδα; unde σπονδὴ, ῆς, libamen.

Ἄσπορος, ος, ὁ, ὴ, idem ac ἄσπαρτος, non satus; item seminis expers: ab α & σπόρος, semen, quod a σπείρω, semino.

Ἀσπουδὴς, ος, ὁ, neglectus.

Ἀσπουδὶ, adv. sine cura, negligenter; item sine labore: ex α, & σπουδὴ, studium, quod a σπεύδω, festino.

Ἀστερὲς, ος, ὁ, certus, species quercus. Theophr.

Ἄστε, & ἄστα, Attice ἄττε, pro ἅτις, & ἅττα, quæcunque, quæ: ex ἅ, & τε. Megarensium lingua significante τις. ἄστα, vel ἄττα significat τινὰ, aliqua, quædam. Ἄττα etiam est vox, qua juniores compellant senes.

Ἀστάθμητον, ου, τὸ, affatus, quarta pars unciæ: a Latina voce, as, assis.

Ἄστατα, pro ἐγγὺς, proxime. Hesych.

Ἄσσον, adverb. proprie idem ac ἐγγὺς, cum dat. & genit. in compar. ἐγγίων, & ἔσσων, quod etiam dicitur ἄσσων. & in neut. gen. ἔσσον, & ἄσσον. Hinc ἀσσοτέρω, & ἀσσοτάτω, propius, proxime. ἐπασσύτεροι, ων, οἱ, continua serie sequentes.

Ἄσσος, ου, ἡ, nomen urbis, Assus.

Ἀσσυρία, ας, ἡ, Assyria, quæ & Babylonia, & Chaldæa vocabatur.

Ἀσσύτερος, propius, Æol. pro ἀσσότερος. Th. ἄσσον, propius.

Ἄσσω, pro ἄσσω, irruo. Eurip.

Ἀσταγὴς, ὁ, ὴ, τὸ ἐς, idem ac ἄσταγτος, non stillatus, vel stillatitius; non distillans, sed copiose fluens. Eurip.

Ἀσταθὴς, ἐσι, ὁ ἡ, ἡ, instabilis: idem ac ἄστατος, instabilis.

Ἀστάθμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, immunitatem habens ἀπὸ τῶν ἐπισταθμιῶν, Plut. i. e. a necessitate hospitio recipiendi comites principis, aut legati, seu a necessitate recipiendi hospites quoslibet. ex α priv. & σταθμὸς, ὁ, stabulum. unde σταθμόω, stativa habeo.

Ἀστάθμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, inconsideratus, improvidus, qui res perpendere non didicit, sed temere agit: Plut. Item instabilis, incertus, i. e. ἄστατος: Thuc. l. 4. ex α priv. & σταθμάω, ὁμαι, pondero, examino. unde σταθμητὸς, ad amussim exactus.

Ἀστακὸς, οῦ, ὁ, astacus, cancer marinus.

Ἀστακτὶ, adverb. non stillatim, affatim, Soph. effusim.

Ἀσταλαγὴς, ὁ, idem ac ἀσταγὴς: ex α priv. & σταλάσσω, stillatitius, liquidus. Th. στάζω, stillo.

Ἀσταλὴς, ἐσι, ὁ ἡ ἡ, qui instructus non est vestimentis, non amictus. Hesych. est idem ac ἄστολος: ex α pr. & στέλλω, exorno, unde στολὴ, ὴ, stola amictus, & στόλος, ὁ, classis.

Ἀστάνδης, ου, ὁ, nuntius: q. ab α priv. & στάω, quod non stet, sed ambulet; Persicum vocabulum.

Ἀστασία, ἡ, instabilitas, inconstantia: ex α priv. & στάσις, εως, ἡ, stabilitas.

Ἀστασιαστος, ὁ, seditione carens, seditionibus nullis turbatus. Hesych. populi quoque, seu cives urbis alicujus ἀστασίαστοι dicuntur, qui nulla dissident seditione, seu qui nullas movent seditiones: apud Isocr. in Paneg. ex α priv. & στάσις, εως, seditio. unde στασιάζω, f. άσω, res novas molior.

Ἀστατέω, ῶ, instabilis, & inconstans sum, vacillo, titubo.

Ἀστατίω, ῶ, incertis sedibus vagor. f. ήσω. p. ηστακηκα, a. 1. ἠστάτησα.

Ἄστατος, ὁ, instabilis: quod ex α priv & στατὸς, qui stat. Th. ἵστημι, flo.

Ἀστάτως, inconstanter, non firmiter; est adv. ab ἄστατος, instabilis, unde neut. τὸ ἄστατον, exp. substantive, instabilitas, inconstantia.

Ἀσταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa, Attice dicitur pro σταφὶς, ut & ἀσταφὶς ἀγρία dicitur pro σταφὶς ἀγρία.

Ἀσταφυλίνος, ὁ, Attico pleonasmo dicitur pro σταφυλίνος, pastinaca herba.

Ἄστάχυς, υος, ὁ, spica, arista, pro στάχυς, spica, addito α, quod a στέγω, tego, hoc a στέχω, eo.

Ἀστέγαστος, ὁ, non tectus, seu opertus ex α priv. & στεγαστὸς, ὁ, tectus, opertus.

Ἀστεγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, non tectus: exponi etiam, multis tectis clausus, ben contectus: & sic α est epitat. alic

quin

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

quin ἄστεγος est idem ac ἄστεγος, tecto ædibusque destitutus. Item loquax: Suid. Proverb. 10. Item intolerabilis. Hesych. & Suid. in qua signif. pro ἄστεγος dicitur & ἄστεγνος, apud Diosc. l. 7. c. 14.

Ἄστεγος, ου, ὁ, exul, peregrinus, ad verbum, qui est sine tecto: ex α, & στέγω, tego.

Ἀστεΐζομαι, urbanitate sermonis utor, facetus sum: Plut. est ab ἀστεῖος.

Ἀστειολογία, ἡ, facetiæ, urbanitas sermonis. Luc. ab ἀστεῖος, urbanus, festivus, & λόγος, ὁ, sermo.

Ἀστειοῤῥημονέω, facete loquor, seu festive; festivo sermone utor.

Ἀστειοῤῥημοσύνη, ἡ, urbanitas, festivitas, festivus sermo: ab ἀστεῖος, festivus, & ῥῆμα, τὸ, verbum.

Ἀστειος, εια, ειον, venustus, a, um, urbanus. Item metaph. festivus, lepidus, comis. Item elegans, honestus. Act. Apost. c. 7. ab ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἀστειότης, ητος, ἡ, & ἀστειοσύνη, ἡ, urbanitas, festivitas: utrumque ab ἀστεῖος, urbanus, festivus.

Ἄστεπτος, ὁ ᾗ ἡ, nullis calcatus pedibus: ideoque vel non frequentatus, vel invius & inaccessus: ex α priv. & στέβω, ομαι, calco, tero. fut. ψω. Unde στεπτὸς, ὁ, pervius.

Ἀστεισμός, οῦ, ὁ, urbanitas, festivitas: est verbale ab ἀστεΐζομαι, urbane ago, jocor.

Ἀστείως, adv. urbane, festive. Them. ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἄστεκτος, ὁ, idem ac ἄστεγος, exul. Hesych.

Ἀστέκτως, intolerabiliter.

Ἀστέλεχος, seu ἀστέλιχης, ὁ, caudicem non habens, trunco carens: ex α priv. & στέλεχος, ους, τὸ, caudex.

Ἀστέμβακτα, lamentabiliter. Lycoph. flebiliter. est adv. ab ἀστέμβακτος: sed videtur α in adverb. potius esse epitaticum, quam privativum.

Ἀστέμβακτος, ὁ ᾗ ἡ, contumeliis probrisque carens. Item immotus, firmus, stabilis: ut κλίνος ἀστέμβακτον, Eusth. ex α priv. & στέμβω, convitior.

Ἀστεμβὴς, ὁ, firmus. Item non perturbatus, stupore non attonitus, nec metu perculsus.

Ἀστεμφέως, adv. firmiter: ex α, & στέμφω, assidue moveo.

Ἀστεμφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, pro ἀστεμβὴς, immotus.

Ἀστεμφῶς, idem ac ἀστεμφέως, immote.

Ἀστενακτεὶ, & ἀστενάκτως, sine gemitu; ita ut non ingemiscas: ex α priv. & στενακτὸς, ὁ, gemebundus.

Ἀστενακτος, ὁ, non gemebundus; & active, qui non gemit, qui sine gemitu aliquid agit.

Ἀστεργὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, inamabilis; vel inexorabilis, implacidus: ex α priv. & στέργω, amore prosequor.

Ἀστέριος, α, ὁ, sidereus: Suid.

Ἀστερίας, ου, ὁ, stellaris; ut ἀστερίας ἱρωδιὸς, avis, de qua Aristot. Anim. l. 9. c. 1.

Ἀστερίζω, reperitur pro κατασκοπέω, quod est usitatius, in stellam vertere: unde ἀστερισθεὶς, apud Plut.

Ἀστερίη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. d. Stellata.

Ἀστέριον, τὸ, phalangium: apud Nic. in Ther. a Th. ἀστὴρ, ἔρος, ὁ, stella.

Ἀστέριος, α, ὁ, stellans: ut ἀστέριος λίθος, asteria gemma; de qua vide Plin. 379.

Ἀστερίσκος, ου, ὁ, stellula, asteriscus. Erat nota (ut refert Eust.) literæ X similis, quatuor punctis distincta, singulis in singulis angulis: solebat addi locis insignibus, quemadmodum contra τοῖς ἀθετουμένοις obelus: Sed est & herbæ nomen, apud Theophr. 4. 13. Th. ἀστὴρ, ἔρος, ὁ, stella.

Ἀστερόεν' pro ἀστερόεντα, acc. fing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, stellis plenus. Th. ἀστὴρ, ἔρος, ὁ, stella.

Ἀστεροθεν, ex stellis, ex astris: est adv. ab ἀστὴρ, ἔρος, ὁ, stella.

Ἀστεροπαὶ, apud Hom. ἀντὶ τῦ ἀμφιδέξιος.

Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, Poetis idem ac ἀστραπὴ ab ἀστράπτω, fulguro.

Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator: ab ἀστεροπὴ, fulgur.

Ἀστεροσκοπος, ὁ, stellarum contemplator: ex ἀστὴρ, ἔρος, stella, & σκοπὸς, ὁ, speculator.

Ἀστεροῦσθαι, idem ac ἀστερίζω, constello, stellis distinguo. Aratus.

Ἀστερωπὸς, ὁ, stellarum faciem habens, stellatus: ex ἀστὴρ, ἔρος, stella, & ὤψ, ὠπὸς, facies.

Ἀστέφανος, & ἀστεφάνωτος, ὁ, coronam non habens, corona non redimitus: ex α priv. & στέφανος, corona. unde στεφανόω, fut. ώσω, corono.

Ἄστη, ης, ἡ, civis, & in m. g. ἀστὸς, οῦ, ὁ, idem: ab ἄστυ, urbs.

Ἄστηλος, ὁ ᾗ ἡ, stelen, seu cippum non habens; aut cui cippus non est erectus: ex α priv. & στήλη, ἡ, cippus, columna.

Ἀστὶλὼ, ὦσα, & ἄστιλωτος, ὁ ᾗ ἡ, infortunatus, infelix, æruminosus, calamitosus: παρὰ τὸ φάσιν μὴ ἔχειν, μήτε οἴκησιν, ut tradunt Etym. & Suid. derivantes παρὰ τὸ στίλωσα, cum α priv. præfixo. Item ἀστὶλὼ, & ἄστιλωτος, miser, calamitosus: qui multum ingemiscit. Comp. ex α epitat. & στένω, gemo. Th. στυὸς, ὁ, angustus.

Ἀστὴρ, ἔρος, ὁ, stella. hinc ἀστηρίσκος, ἄστρον, &c.

Ἀστήρικτος, ου, ὁ, ἡ, instabilis, infirmus: ex α, & στηρίζω, stabilio.

Ἀστιακὸς, ὁ, idem ac ἀστικὸς, urbanus. ut ἀστιακὸς παιδάριον, ex Sozomeno.

Ἀστιβὴς, ἐος, ὁ, ἡ, non calcatus, non tritus: ex α, & στίβω, calco.

Ἄστιβος, ου, ὁ, ἡ, non calcatus.

Ἀστικὸς, ὴ, & aliquando ἀστυκὸς, urbis incola; & opponitur τῷ ἀγροίκῳ. Item urbanus, festivus; prudens.

Ἄστικτος, ὁ ᾗ ἡ, qui punctus non est, nullis compunctus notis, nullo stigmate signatus; ut & ἄστικτον χωρίον dicebatur ager creditoribus non obnoxius; eo quod, qui obnoxii erant, lapidibus, vel columna signabantur. Poll. l. 3. ex α priv. & στικτὸς, ὁ, pictus, signatus.

Ἀστικῶς, adv. sapienter, festive. Them. ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἀστὸχι, ὁ, vas rotundum, quod infusa pice, sulphure, & stuppa, injectoque igne, ejaculabatur. Item lapidis genus, lignique aridi pice infecti. Hesych.

Ἀστοῖσιν, civibus, dat. pl. ab ἄστὸς, civis. Th. ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἄστοιχος, ὁ, in quo versus, seu ordines nulli sunt: ex α priv. & στοῖχος, versus.

Ἄστολος, ὁ ᾗ ἡ, vestibus carens, vel non stolatus. Plut. in Num. ex α priv. & στολὴ, ἡ, amictus, seu στόλος, ὁ, classis.

Ἄστομος, ὁ, qui os non habet, ideoque loquendi facultate destitutus: sed expon. & cui parvum os est: & ἄστομος ἵππος, dicitur equus durioris oris, qui frænis cohiberi nequit ob contumaciam. Item ἄστομον cibariis tributum significat ori ingratum, & insuave, seu quod sapore est ingrato: Athen. l. 7. unde ἄστομοι dicuntur & populi quidam, qui ore carere finguntur. Plin. l. 7. c. 2.

Ἀστόμωτος, ὁ, qui acie non temperatus, aut roboratus est; qui non tinctus est, aut immersus, postquam candefactus fuit: ex α priv. & στόμα, τὸ, acies gladii.

Ἀστόξενος, ου, ὁ, ἡ, ἀστὸς ᾗ ξένος, cujus scil. majores fuere cives, quum ipse sit peregrinus: ex ἀστὸς, oppidanus, & ξένος, ὁ, hospes.

Ἄστοργος, ου, ὁ, ἡ, naturalis amoris expers; in quo στοργὴ, h. e. naturalis amor plane extinctus est. Ex α priv. & στέργω, diligo, p. m. ἔστοργα, unde στοργὴ, ἡ, affectio amoris.

Ἄστὸς, οῦ, ὁ, & in f. g. ἀστὸ, ἡ, civis, popularis. Th. ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἀστοχέω, ῶ, a scopo aberro. f. ήσω. p. ηστόχηκα. aor. 1. ἐστόχησα. Ex α, & στοχάζομαι, collimo, ad scopum tendo.

Ἀστόχημα, τὸ, erratum, proprie ejus, qui non recta ad scopum tendit, ideoque eum non attingit. est verbale ab

Ἀστοχία, ἡ, quum quis non bene collimat, nec conjicit, sed aberrat a scopo. Item opinionis & spei frustratio.

Ἄστοχος, ὁ ᾗ ἡ, qui non bene collimat, nec tangere potest scopum. Item, qui non bene conjicit, nec rationem ad veritatem dirigit.

Ἀστόχως, more eorum, qui non bene conjiciunt. Polyb.

Ἄστρα, τὰ, nom. pl. ab ἄστρον, τὸ, astrum.

Ἀστραβαλίζω, corrigere, dirigere, complanare, i. e. ἀστραβῆ ποιεῖν: Hes. ab ἀστραβὴς, ὁ, non detortus.

Ἀστραβόω, verbum est mulionum proprium, qui jumenta agunt dossuaria: Poll. a Them. ἀστράβη, ἡ, sella.

Ἀστράβη, ἡ, sella, ephippium ligneum.

Ἀστραβηλάτης, ὁ, unde ἀστραβηλάτας, i. e. οἱ τὰς ἀστράβας ἐλαύνοντες, agasones, muliones: Luc. ex ἀστράβη, ἡ, sella, & ἐλαύνω, ago. fut. ελάσω, præt. ἐλακα.

Ἀστραβὴς, ὁ, ἡ, non detortus: ex α, & στρέφομαι, vertor.

Ἀστραβοστὴρ, instrumentum Astrologorum, ut dioptra.

Ἀστραγαλίζω, taxillis ludo.

Ἀστραγάλιον, ου, τὸ, & ἀστραγαλισκὸς, ὁ, taxillus, parvus talus: diminut. ab ἀστράγαλος, ὁ, talus, talorum usus.

Ἀστραγαλισις, ἡ, lusus taxillorum.

Ἀστραγαλίτης, ου, ὁ, astragalo similis, astragalum similitudine referens. Unde in fœm. gen. ἀστραγαλῖτις dicitur a quibusdam ἡ ἶρις, quam aliqui ἰλλυρίδα appellant. ex Gal.

Ἀστράγαλος, ου, ὁ, vertebra, spondylus. Item talus, i. e. officulum prope quadratum intra infimos tibiæ & surræ processus comprehensum, ut neque videri, neque tangi possit. Pro tormenti etiam genere quæstionibus peculiari accipitur, apud Diod. ἀστράγαλοι, ων, οἱ, tali Iusorii. ἀστράγαλοι πόδες, lucidi pedes.

Ἀστραγαλωτὸς, ὴ, ὸν, talos implicitos habens: ut ἀστραγαλωτὸν μάστιξ, flagellum, cui officula ejusmodi implicita sunt, ad duriores incutiendas plagas. Plut. a Th. ἀστράγαλος, talus.

Ἀστράϊος, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ἀστραπαῖος, ὁ, fulgurator: ut ἀστραπαῖα ὕδατα, Plut. in Symp. aquæ fulgurales, i. e. quæ cadunt, quum fulgurat: & ἀστραπαῖος ἄγκυρα, apud Aristot. Meteor. 2. ventus, qui fulgura ciet: & ἀστραπαῖος Ζεὺς, fulgurator Juppiter. est ab ἀστραπὴ, ἡ, fulgetra, seu fulgetrum; & metaph. fulgor, splendor: ut ὅπλων ἀστραπὴ, armorum fulgor.

Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, idem.

Ἀστραπηφόρος, ὁ, fulgura ferens: ut apud Eurip. in Bacchis, vers. 3. Semele dicitur λοχεύσασ' ἀστραπηφόρῳ πυρὶ, i. e. igne fulgureo: ex ἀστραπὴ, ἡ, fulgur, & φορὸς, ὁ, ferax, fertilis.

Ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. p. ἔστραφα, a. 2. ἔστραπον. p. m. ἔστραμμαι, q. ab ἀστρα ἵστημι, astra mitto.

Ἀστρατία, ας, ἡ, vacatio militiæ, militiæ desertio.

Ἀστράτωτος, ὁ, immunis a militia: ab α, & στρατὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, exercitus.

Ἀστρατηγία, ἡ, imperatoriæ artis imperitia, seu ductandi exercitum imperitia: ex α priv. & στρατηγέω, ducem rei bellicæ ago.

Ἀστρατήγητος, ὁ, artis imperatoriæ imperitus, imperitus ducendi exercitum. Item duce carens.

Ἀστρατηγικὸς, ὴ, ὸν, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator: unde superl. ἀστρατηγικώτατος, imperatoriæ artis imperitissimus.

Ἄστρεπτος, ὁ, qui flecti nequit; & ex consequenti durus, immobilis: ex α priv. & στρέφω, verto, flecto, cujus comp. quædam definunt in στραφὴς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀστρεπτος, ον, ὁ, ἡ, qui se non convertit, immobilis; non respiciens: ex α, & στρέφω, verto.

Ἀστριώτις, ιδος, ὁ ☽ ἡ, idem ac στριωτὸς, acutus, ὀξύς. Hesych. sed expon. etiam σκαιὸς, δύσκριτος. est ex α epitat. potius quam priv. & στριωτὸς, ὁ, ἡ, acutus.

Ἀστρίσκα, five ἄστριξ, taxilli, tali. Eust. Etym. scribit ἄστριξ ex ἀστράγαλος dictum esse, ut λάστριξ a λάσταυρος, falax.

Ἀστρίζειν, dicitur pro ἀστραγαλίζειν, taxillis ludere.

Ἀστρικὸς, ἡ, ὁ, sideralis: ab ἀστὴρ, ἐρος, stella, unde ἄστρον, τὸ, astrum, sidus.

Ἀστριςκος, ὁ, idem ac Them. ἀστράγαλος, ὁ, talus, taxillus.

Ἀστρόβακος, ὁ, astronomus, qui de astris loquitur: apud Suid. ex ἄστρον, τὸ, astrum, & βάζω, vado. fut. ξω, præt. χα.

Ἀστροβλὴς, & ἀστρόβλητος, ὁ, sidere caniculæ percussus; proprie dicitur de plantis novellis, quum siccata tellure humorem trahere nequeunt, aut sidere quocunque modo afflantur, unde homines arescente corpore ἀστροβλῆτες, i. e. siderati dicuntur, ut Bud. in Pand. docet. ex ἄστρον, τὸ, sidus, & βλητὸς, ὁ, attonitus.

Ἀστροβολέομαι, οῦμαι, sidere caniculæ percellor.

Ἀστροβολησία, ἡ, idem ac ἀστροβολία, sideratio.

Ἀστροβόλητος, ὁ, sideratus.

Ἀστροβολία, ἡ, sideris percussio, sideratio.

Ἀστροβολισμὸς, ὁ, sideris percussio, sideratio; morbus arborum afflatarum sidere, quocunque modo id acciderit. est verbale ab ἀστροβολίζω: ab ἄστρον, τὸ, sidus, & βολὴ, ἡ, seu βόλος, ὁ, jactus. unde βολέω, ῶ, percutio.

Ἀστροχέτων, ὁ, ita editus, ut videatur astris vicinus: ex ἄστρον, τὸ, astrum, & χείτων, ὁ, vicinus.

Ἀστροθεσία, ἡ, plures stellæ simul positæ; quidam constellationem vocant.

Ἀστρόθυμον, τὸ, idem ac ἄστρον, astrum. Didym. in Il. Δ.

Ἀστρίδετος, ὁ, ad stellarum positum pertinens: in Epigr. ex ἄστρον, τὸ, astrum, & θέσις, εως, ἡ, situs, vel θετὸς, ὁ, adoptivus.

Ἀστροθύτης, ου, ὁ, qui astris sacrificat, astrorum cultor: ex ἄστρον, τὸ, astrum, & θύτης, ὁ, sacerdos, sacrificus.

Ἀστρόκυων, canis sidus, quem Ægyptii solechin vocant, ut tradit Cæl. Rhod. ex ἄστρον, τὸ, sidus, & κύων, κύνος, canis.

Ἀστρολογία, circa astrologiam versor, astrologiam tracto, Athen. l. 9. ab ἀστρολόγος, ὁ, Astrologus.

Ἀστρολογία, ας, ἡ, Astrologorum scientia, γενεθλιαλογία, divinatio ex hominis nativitate.

Ἀστρολογικὸς, ἡ, ὁ, ad Astrologiam, seu Astrologos pertinens.

Ἀστρολόγος, ου, antiquioribus idem ac ἀστρονόμος: citerioribus vero, qui effectus syderum prædicit; γενεθλιακὸς. Ab ἄστρον, cujus Th. ἀστὴρ, & λόγος.

Ἀστρόμαντις, ὁ ☽ ἡ, qui, vel quæ ex astrorum contemplatione futura prædicit; Poll. 7. 30 ex ἄστρον, τὸ, sidus, & μάντις, ὁ, ἡ, vates.

Ἀστρομύων, ὁ, dicitur stella, quæ Ægyptiis Isis, & Sothis dicitur, ut tradit Horus Apollo: ex ἄστρον, sidus, & μύω, claudo.

Ἄστρον, ου, τὸ, astrum, sidus: signum scil. cœleste multis stellis constans: & interdum stella. Th. ἀστὴρ, ἐρος, ὁ, stella.

Ἀστρονομέω, ῶ, astronomiam tracto: ab ἀστρονόμος, ὁ, astronomus.

Ἀστρονομία, ας, ἡ, astrorum scientia, astronomia.

Ἀστρονομικὸς, ἡ, ὁ, ad astronomiam pertinens. Item idem ac

Ἀστρονόμος, ου, ὁ, astrorum scientiæ peritus, astronomus: ab ἄστρον, sidus, quod ab ἀστὴρ, stella, & νόμος, lex, quod a νέμω, distribuo.

Ἀστροπολέω, circa astra, seu astrorum scientiam versor: ab ἄστρον, sidus, & πολέω, versor.

Ἀστρόδισος, ὁ, qui radiculæ succo elotus, purgatusque non est: ex α pr. & στρωθίζω, strideo.

Ἀστροφὴς, ὁ, stellis resplendens, aut in modum stellarum: ex ἄστρον, sidus, & φαίνω, luceo.

Ἀστροχίτων, ὁ, stellis velut tunica indutus, stellis amictus: Orph. in Arg. ex ἄστρον, sidus, & χιτὼν, ὄνος, tunica.

Ἀστρῶος, ὁ, sidereus: ut ἀστρῶα σώματα, apud Alex. Aphr. in Probl. ex ἄστρον, τὸ, sidus.

Ἀστρωσία, ἡ, cubatio sine stragulis, sine lecto, Plat. de leg. l. 1.

Ἄστρωτος, ὁ, qui stratus, seu instratus non est; stragula non injectus: ut ἄστρωτον πέδον, Eurip. in Here. fur. ex α priv. & στρωσις, ἡ, lecti structura, vel στρωτὸς, ὁ, stratus.

Ἄστυ, εος, τὸ, urbs: q. a σταῶ. Hinc ἀστῖος, urbanus, & ἀστειότης, urbanitas.

Ἀστυάναξ, ὁ, nomen proprium filii Hectoris: ab ἄστυ, urbs, & ἄναξ, Rex: quia Hector pater, & princeps civitatis Trojæ fuit.

Ἀστυβώτης, ου, ὁ, ὁν ἄστει βοᾶν, in urbe clamans: epitheton præconis.

Ἀστυγειτονικὸς, ὴ, &

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ, ἡ, suburbanus, urbi vicinus. Item finitimus, propinquus: ab ἄστυ, urbs, & γείτων, vicinus.

Ἀστυῖος, ου, ὁ, urbanus: ab ἄστυ, urbs.

Ἄστυλος, ὁ, columnis carens: ex α priv. & στῦλος, ὁ, columna.

Ἀστυμένης, ὁ, in urbe commorans: ex ἄστυ, urbs, & μένω, maneo.

Ἀστυνομία, ὁ, viarum ædificiorumque curam gerendi munus.

Ἀστυνομικὸς, ὁ, ad astynomos, seu ædiles pertinens, ædilitius. Aristot. Polit. 2. ab ἀστυνόμος, urbanus, civilis.

Ἀστυνόμοι, οἱ, inferiores magistratus; curatores sc. decoris urbium. Ex τὸ ἄστυ, εος, urbs, & ex verbo νέμομαι, τὸ διέχω, & οἰκῶ.

Ἀστυνόμος, ου, ὁ, urbanus, civilis: item qui viarum, ædificiorumque curam gerit, & prospicit, tam in urbe, quam in suburbiis.

Ἀστύοος, ου, ὁ, Astynous. nomen proprium.

Ἀστύοχος, ου, ὁ ☽ ἡ, urbem tuens, seu protegens: in Epigr. ex ἄστυ, urbs, & ἔχω, habeo, cujus comp. desinunt in οχος.

Ἀστυτελεῖν, per urbem incedo; Athen. ex ἄστυ, urbs, & τελέω, verto.

Ἄστυφον, τὸ, oppidum: Hesych. Scribitur ασυφὸν apud Etym. qui diminut. esse ait ab ἄσυ, urbs, ut apud Callimach. ἀσυφον ἀσαινεβάσιν.

Ἄστυτος οἶκος, expon. ἄγονος, ἄκαρπος, apud Eustat. Apud eund. etiam dicitur ἄστυτος θρίξαι, & ἄστυτα τρίχα: ita ut ἄστυτος, ου, dicatur qui σύειν nequit; ut ἄστυτος χέρων, apud Eust. ex α priv. & σύω, fut. ύσω.

Ἀστυφέλικτος, ὁ, non disturbatus, inconcussus, immotus, Non. & in Epigram. ἀσυφέλικτος ἄγω χάριν, expon. non dissectus: ex α priv. & συφελίζω, fut. ξω, everto, quatio, agito.

Ἀστυφελὴς, ὴς, ου, minime durus. ex α, & συφελὸς, durus. Th. στύφω, adstringo.

Ἀστυφὴ, & ἀστυφία, ἡ, adstrictionis vacuitas, adstrictionis expertem esse: utrumque ex α priv. & στύφω, adstringo. fut. ψω; unde στύψις, εως, ἡ, adstrictio.

Ἀσυγγενὴς, ὁ, nihil affinitatis habens. & in neut. ἀσυγγενὲς, alienum genere. ex α priv. & συγγενὴς, cognatus.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ, incomparabilis, dissimilis; item, qui concrescere, seu coalescere nequit. Item qui cum alio non habet commercium. Est etiam proprium nomen viri. Gr. incomparabilis. Th. κρίνω, judico.

Ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ, qui non est ad ignoscendum propensus, ut etiam qui veniam non dat, immitis, immisericors.

Ἀσύγγνωστος, ὁ, indignus venia, indignus, cui ignoscatur.

Ἀσυγγνώστως, ita ut ignosci non possit, aut non debeat: ex α priv. & συγγνώμων, mitis, misericors. vel συγγνωστὸς, ὁ, dignus venia.

Ἀσυγχύμαστος, ὁ, qui simul non exercetur, vel qui non exercetur: ex α priv. & συγχυμαστὴς, ὁ, socius exercitationum.

Ἀσυγκατάθετος, citra assensionem: est adv. ex α priv. & συγκατάθεμαι, assentior, approbo, annuo. unde συγκατάθεσις, ἡ, comprobatio, suffragium.

Ἀσύγκλειστος, ὁ, non conclusus; aut etiam qui concludi nequit; ex α priv. & συγκλείω, fut. σω, concludo.

Ἀσύγκλωστος, ὁ, qui nendo contextus non est, aut connecti nequit: ex α priv. & συγκλώθω, fut. σω, stamina necto.

Ἀσυγκόμιστος, ὁ, qui comportatus, seu collectus non est: ex α priv. & συγκόμιστος, ὁ, comportatus.

Ἀσύγκριτος, ὁ, qui commisceri nequit: ex α priv. & σύγκρατος, ὁ, commixtus.

Ἀσυγκρίτως, citra concretionem, seu more eorum, quæ concreta non sunt: est adv. ab ἀσύγκριτος; quod ex α priv. & σύγκρετος, ὁ, concretus.

Ἀσυγκρότητος, idem ac ἀξυγκρότητος, ὁ, non conflatus, non coactus.

Ἀσύγχυτος, ὁ ☽ ἡ, non confusus, non permixtus, distinctus.

Ἀσυγχύτως, citra confusionem, distincte: ex α priv. & σύγχυτος, ὁ, confusus.

Ἀσυγχώρητος, ὁ, non concedendus, seu permittendus. Item venia non dignus; cui non est ignoscendum; ut ἀσυγχώρητος βλασφημία ἐς τὸ πνεῦμα. Item active, qui ad veniam dandam propensus non est, nimium severus, inclemens: ut καταγνῶσις ἀσυγχώρητος, apud Greg.

Ἀσυγχωρήτως, ita ut venia dari non possit, citra spem veniæ: ex α priv. & συγχωρέω, fut. ήσω, condono, ignosco.

Ἀσυκοφάντητος, ὁ, qui sycophantæ delatus non est; vel qui sycophantæ & calumniæ deferri nequit: ex α priv. & συκοφαντέω, fut. ήσω, calumnior.

Ἀσύλαιος Θεὸς, Deus asyli: Plut. in Rom. est ab ἄσυλος, vel ἄσυλον, asylum.

Ἀσυλάρχης, ου, ὁ, inviolabilis, & facer magistratus; ἄσυλος ἄρχω, quem spoliare, aut violare nefas est: ex ἄσυλος, intactus, inviolatus, & ἀρχὸς, princeps.

Ἀσυλεὶ, adv. ruto.

Ἄσυλητος, ὁ, idem ac ἄσυλος, inspoliatus. Item, qui non nisi per summum scelus violari potest, inviolabilis: ab ἄσυλος, inviolatus, vel ἀσυλία, ἡ, immunitas.

Ἀσυλία, ας, ἡ, sanctitas loci: item jus apud aras olim consequutum, hodie immunitas Ecclesiæ. Th. σύλη, compilatio.

Ἀσύλλητος, ὁ, quæ concipere nequit. Item, qui comprehendi non potest.

Ἀσυλλήπτων, more τῶν ἀσυλλήπτων, seu eorum quæ comprehendi non possunt.

Ἀσυλληψία, ἡ, privatio facultatis concipiendi: ζ de ea, quæ concipere nequit) Dioscor. ex α priv. & συλλαμβάνω, concipio. fut. συλλήψομαι; unde σύλληψις, conceptio, & συλληπτικὸς, qui concipere potest.

Ἀσυλλόγιστος, ου, ὁ, non probe colligens, aut collectus; rationis expers; imprudens.

Ἀσυλλογίστως, sine ratiocinatione: ab α, & συλλογίζομαι, ratiocinor; quod a σὺν, & λόγος, dico.

Ἄσυλον, τὸ, asylum: ab α, & σύλη, spolium, compilatio.

Ἄσυλος, ου, ὁ, ἡ, & ἀσύλητος, inviolabilis, inspoliatus: ab eod Themate.

Ἀσύμβατος, ὁ, qui compositionem non admittit, qui a pacificatione est alienus. Plut. unde τὰ ἀσύμβατα, quæ dissident. Item non conveniens, non congruens, non cohærens:

Ἀσυμβάτως, alieno a compositione animo: Plut. ex α priv. & συμβαίνω, consentio: unde σύμβασις, ἡ, concordia, & συμβατικὸς, conveniens ad pacta.

Ἀσύμβλητος, ὁ, non conferendus; non comparandus, non æquus, impar: ex α pr. & συμβλητὸς, ὁ, conferendus.

Ἀσύμβολος, ου, ὁ, ἡ, immunis, qui nihil symboli affert; qui symbola non confert: sic ἀσύμβολον δεῖπνον in quo convivæ symbola non conferunt. unde metaph. pro inerti, & inutili, & qui nihil in medium attulit. Bud. ex Plut. in

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ter Cor. Ab α, & σύμβολον, symbolum tessera, quod a συὼ, & βάλλω, jacio.

Ἀσυμβόλως, sine symbolo: ut ἀσυμβόλως διεπεῖν: est adv. ab ἀσύμβολος, immunis.

Ἀσύμβολος, ὁ, expers consilii, consultus. Th. βουλὴ, ἡ, consilium.

Ἀσυμματρία, ας, ἡ, proportionis carentia: apud Mathemat. chorda.

Ἀσύμμετρος, ος, ὁ, ἡ, inconcinnus, incongruus, immoderatus, ab α, συὼ, & μέτρον, τὸ, mensura.

Ἀσύμπαγὴς, ὁ, qui compactus, & coagmentatus non est: ex α priv. & συμπήγνυμι, fut. συμπήξω, compingo.

Ἀσυμπαθὴς, ὁ, affectu, seu naturæ consensu carens: cui nullus est consensus affectuum cum alio. Item, qui commiseratione alieni mali non tangitur.

Ἀσυμπάθεια, ἡ, affectus carentia, inclementia, nulla commiseratio: ex α priv. & συμπαθὴς, ὁ, ἡ, qui simul afficitur, unde συμπάθεια, ἡ, rerum consensus.

Ἀσύμπλεκτος, ὁ, qui copulatus non est, vel non consertus. Item qui complicari, & connecti nequit. ex α priv. & συμπλέω, ομαι, fut. ξω, connecto; unde συμπλεκτικὸς, ὁ, copulativus.

Ἀσυμπλήρωτος, ὁ, non completus, vel qui compleri non potest: ex α priv. & συμπληρόω, fut. ώσω, compleo, unde συμπληρωτικὸς, ὁ, qui complet.

Ἀσύμφανὴς, ὁ, non conspicuus, non perspicuus.

Ἀσυμφανῶς, obscure, ænigmatice, recte. ex α priv. & συμφανὴς, ὁ, manifestus.

Ἀσύμφορος, ος, ὁ, ἡ, incommodus, noxius; ex α, & σύμφορος, commodus. Th. φέρω, fero.

Ἀσυμφόρως, inutiliter, damnose: adv. ab ἀσύμφορος, incommodus, noxius.

Ἀσύμφυὴς, ὁ, non coalescens: apud Suid. ex α priv. & συμφυὴς, cognatus, ejusdem naturæ.

Ἀσύμφυλος, ὁ, nullam cognationem habens, alienus, abhorrens: non quadrans: Luc. & Plut. ex α priv. & σύμφυλος, contribulis.

Ἀσύμφυρτος, non commixtus non confusus: ex α priv. & σύμφυρτος, commixtus.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, discrepantia.

Ἀσύμφωνος, ος, ὁ, ἡ, absonus, discors: ab α, συὼ, & φωνὴ, vox.

Ἀσυμφώνως, discrepanter, inconcinniter: est adverb. ab ἀσύμφωνος, absonus, discors.

Ἀσυναγωγὸς, ὁ, a synagoga alienus, a synagoga exclusus: ex α priv. & συναγωγὴ, ἡ, synagoga, cœtus, Ecclesia.

Ἀσυναιτίστως, absque contractione: est adv. ex α priv. & συναιτίω, έσομαι, contraho, & contrahor. unde συναίρησις, ἡ, contractio.

Ἀσύναυτος, ὁ, qui, vel quæ congregari non potest, insociabilis: ex α pr. & συνάγω, congrego. unde συναικὸς, sociabilis, collectivus.

Ἀσυναλλάκτως, ὁ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non potest. Interdum insociabilis. Dicitur etiam cui nihil est commercii cum vita civili, quales decet esse τὺς μοναχὺς, Monachos, ut inquit Bud. ex Basilio. Item implacabilis. ex α priv. & συναλλάττω, commuto. fut. ξω. unde συναλλακτικὸς, ὁ, conciliativus.

Ἀσύναπτος, ὁ, non conjunctus, non cohærens, insociabilis: ex α priv. & συνάπτω, ὁ, conjungens, & συναπτὸς, conjunctivus.

Ἀσυνάρθρως, inarticulate: est adv. ex α priv. & συνάρθρος, ὁ, articulatus.

Ἀσυνάρτητος, ὁ, non connexus, non cohærens, seu qui connecti & cohærescere nequit, non consentaneus, non conveniens, ineptus: ex α priv. & συναρτάω, fut. ήσω, annecto, conjungo.

Ἀσυνδετον, τὸ, figura, quæ dissolutio dicitur; cui πολυσυνδετον, opponitur: ab α, & συνδετος, alligatus, quod a συνδέω, connecto, ex συὼ, & δέω, ligo.

Ἀσύνδετος, ος, ὁ, ἡ, irreligatus, solutus, dissociatus, conjunctione carens.

Ἀσυνδήλως, ὁ, non manifestus, nec cognitus: ut ἀσυνδήλως τόπος, apud Plut. in Lyc. loca incognita: ex α priv. & συνδήλος, ὁ, cognitus, manifestus.

Ἀσυνδυάστος, ος, ὁ, ἡ, nulla copula, aut conjunctione quasi annexus; aut qui copulari & conjungi cum alio nequit. ex α priv. & συνδυάζω, copulo. fut. άσω; unde συνδυαστικὸς, ὁ, conjugalis.

Ἀσυνειδότως τοῖς ἄλλοις, aliis inconsciis: Plut. in Apoph. ex α priv. & συνοίδα, conscius sum. unde συνειδησις, ἡ, conscientia.

Ἀσυνεσία, ἡ, & ἀσυνεσις, ἡ, stultitia.

Ἀσυνετέω, ω, decipio. Item non intelligo, non calleo: ab ἀσυνέτος, amens.

Ἀσύνετος, ος, ὁ, ἡ, desipiens, amens: ex α, & συνετὸς, intelligens, quod a συνίημι, intelligo, Th. ἵσημι, scio.

Ἀσυνηγόρητος, ὁ, patrocinio destitutus: Basil. ex α priv. & συνηγορέω, fut. ήσω, juvo, patrocinor.

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, insolentia.

Ἀσυνήθης, ες, ὁ, ἡ, insuetus, insolens: ex α, συὼ, & ἦθος, mos, consuetudo.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, violatio fœderis.

Ἀσυνθετέω, non flo pactis, & inito fœderi. Esdræ 2.

Ἀσύνθετος, ὁ, non compositus, aut concretus, simplex. Item qui fœdera non servat, quæ cum aliis pepigit. Item qui pactus non est: qui fœdus non iniit. Ex α, & συντίθημι, paciscor. Th. τίθημι, pono.

Ἀσυόπτος, ὁ, qui conspici & cerni non potest: ex α priv. συόπτος, ὁ, visibilis.

Ἀσυοσίαστος, ὁ, cum nemine versans, cum nemine consuetudinem habens: ex α priv. συοσιάζω, coeo. fut. άσω; unde συοσιαστικὸς, libidinosus.

Ἀσυντάκτως, ος, ὁ, inordinatus: item immunis a muneribus: nulli ordini adscriptus; ex α, συὼ, & τάσσω, ordino.

Ἀσυντάξια, ἡ, ordinis perturbatio: ex α priv. & σύνταξις, ἡ, ordo, series.

Ἀσυντέλεστος, ος, ὁ, ἡ, ad finem non perductus.

Ἀσυντελὴς, ὲς, ὁ, ἡ, imperfectus: ex α, συὼ, & τελὼ, perficio. Th. τέλος, finis.

Ἀσύντονος, ὁ, non contentus, laxus, remissus, languidus: ex α priv. & σύντονος, ὁ, contentus, rigidus.

Ἀσυρὴς, ὁ, pro scelerato, aut temerario ponitur: vel pro homine infimæ sortis, & abjecto: apud Polyb. l. 4. (est idem ac βδελυρὸς, in malam partem) ex α, & Them. σύρω, traho: evagino.

Ἀσύρικτος, ὁ, ἡ, qui exsibilatus non est, intactus a sibilo. ex α priv. & συρίττω, vel ίττω, f. ξω, sibilo: unde συριακτὴς, ὁ, fistulator. Ciceroni, & Gellio.

Ἀσυσκεύαστον, τὸ, non complicatum, ut farcina, incondirum, non digestum; ex α priv. & συσκευάζω, ομαι, colligo in unum fasciculum.

Ἀσυστασία, ἡ, dicitur τὸ ἀσύστατον εἶναι, stare non posse: inconstantia. est ab ἀσύστατος, inconstans.

Ἀσύστατος, ὁ, qui consistere nequit, inconstans. Apud Rhetores ἀσύστατα sunt, quæ non veniunt in disceptationem, vel ubi causa non potest explicari; ut si fur furem furti accusat. Et τὸ ἀσύστατον refertur etiam inter vitia orationis. Ab α, & συνίσταμαι, consisto. Th. ἵστημι, sto.

Ἀσυσόλως, citra συσολὼ, i. e. correptionem: ex α priv. & συσολὴ, ἡ, contractio, correptio.

Ἀσύφηλος, ος, ὁ, ἡ, vilis, abjectus: ab ἄτω, noceo, & φηλὸς, impostor. Aliis flolidus: & derivari posse credunt a σφὸς, sapiens, ο in υ verso Æol.

Ἄσυχα, Dor. pro ἥσυχα, adv. pro ἡσύχως, quiete. Th. ἥσυχος, quietus.

Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, quies.

Ἄσυχμος, ω, ὁ, Dor. pro ἥσυχος; unde ἠσύχιος, ος, ὁ, quietus.

Ἄσυχος, Dor. pro ἡσύχιος, ὁ, quietus.

Ἀσφάδαστος, ὁ & ἡ, expers σφαδασμὺ, qui sit sine contractione, convulsione, & jactatione pedum, ἀσκάριστος, dicitur de occiso placide moriente. Soph.

Ἀσφαδάστως, sine palpitatione, ita ut non convellaris, nec pedibus terram pulses: ex α priv. & σφαδάζω, pedes jacto, ut in convulsionibus; pedibus terram quatio, seu pulso.

Ἀσφαλείστος, ὁ, exponitur ὁ μὴ ἐσφακελισμένος, non infestatus σφακέλῳ, sphacelo. ex α priv. & σφακελίζω, ομαι, futur. ίσω, exedi carie, atque rabe, contabescere. unde σφακελισμὸς, ὁ, amissio sensus, & motus.

Ἀσφάλαξ, ακτος, pro ἀσπάλαξ, ὁ. π verso in φ, ὁ, talpa: a σπάω, traho.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, securitas, firmitas, veritas. ab ἀσφαλὴς, securus, quod ab α, & σφάλλω, fallo, seduco.

Ἀσφαλὲς, n. g. securum. ἀσφαλὲς, έι, nom. pl. m. g. securi.

Ἀσφαλέστατος, ὁ, certissimus, superl. ἀσφαλέστερος, compar. ab ἀσφαλὴς, securus.

Ἀσφαλίᾳ, Jon. tuto. facile, secure, sine periculo; idem ac ex eo contractum ἀσφαλῶς, certe, tuto.

Ἀσφαλὴς, ὁ, ἡ, certus; minime lubricus; tutus a lapsu, tam firmus, ut subverti nequeat: ut ἀσφαλὲς ἔδος, pavimentum, sedes firma, apud Plut. in Per. Item & qui tutus est adversus fortunam; cui rutum esse solet consilium: ut apud eund. ibid. Pericles dicitur ἀσφαλὴ, καὶ βεβαίους τοῖς πολίταις, civibus fidi loco præsidii. unde in neutro genere τὸ ἀσφαλὲς, securitas. Luc.

Ἀσφαλίζομαι, idem ac act. ἀσφαλίζω, munio, stabilio. Item affirmo. & passive etiam munior, tutus reddor; affirmor, confirmor.

Ἀσφαλίζω, munio, stabilio. f. ίσω. p. ἠσφάλικα. p. pass. ἠσφάλισμαι. a. 1. pass. ἠσφαλίσθην. inf. ἀσφαλισθῆναι. a. 1. m. ἠσφαλισάμην, ω, απο, adstrinxit, & in 3. pl. ἠσφάλισαντο. a. 1. imperat. m. ἀσφαλίσαι, άσθω, & in pl. ἀσφαλίσασθε, munite.

Ἀσφάλιος, ὁ, & ἀσφάλειος, ὁ, tutelaris; aut stabilitor, cognomen Neptuni, apud Plut. quippe qui fundamenta terræ inconcussa custodire dicitur a gentibus, teste Oppiano.

Ἀσφάλισμα, τὸ, id quo aliquem securum reddimus, & certum, pignus. Item turamen, munimentum.

Ἄσφαλος, ὁ, qui labefactari nequit, immobilis: Hesych. idem ac ἀσφαλὴς, firmus.

Ἀσφαλτίζω, bitumen redoleo. Dioscor.

Ἀσφάλτιον, τὸ, dicitur quoddam τρίφυλλον, seu ἑξατρίφυλλον, quoniam ejus folia ubi adoleverunt, ἀσφάλτου ὀσμὴν ἔσχε, teste Dioscor. l. 3. c. 123.

Ἀσφαλτίτης, ος, ὁ, extrema vertebra.

Ἀσφαλτίτις λίμνη, mare mortuum bitumen fundens.

Ἄσφαλτος, ος, ἡ, pinguis, & oleosus succus, plurima aerea & ignea substantia temperatus, ideoque flammam promptissime concipiens. Vide Dioscor. l. 1. c. 110. & Plin. c. 35. Dicitur etiam interdum ἄσφαλτον in neutro genere.

Ἀσφαλτόω, bitumine illino.

Ἀσφαλτώδης, ὁ, bituminosus, bitumen ferens.

Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, quasi bituminatio, picatio.

Ἀσφαλῶ, tuto, certe, ex α, & σφάλλω, supplanto. f. σφαλῶ. p. ἐσφάλκα. p. pass. ἔσφαλμαι. hinc σφάλμα, ατος, τὸ, lapsus, erratum.

Ἀσφαραγῶν, Poet. valde strepere: ex α intens. & σφαραγία, gutturis sonum edo, quod a σφάραγος, sonus, qui gutture emittitur.

Ἀσφάραγος, ος, ὁ, guttur: ἀπὸ σφαραγῶν, i. e. ἠχῶ, sonare, quoniam δι' αὐτὸ ἡ φωνὴ φέρεται. Il. χ. sed tunc videtur poni pro σφάραγος, gutturis sonus.

Ἄσφηλος, ὁ, qui labefactari nequit, immobilis: Hesych. est ab ἀσφαλὴς, firmus.

Ἄσφιγκτος, ος, ὁ, ἡ, vel ἄσφιγκτος, ος, ὁ, ἡ, qui difficulter astringitur; non constrictus, sed dissolutus, divulsusque. ex α priv. & σφιγκτὸς, constrictus; a σφίγγω, stringo, complector.

Ἀσφοδέλιος, ex asphodelo: Luc. ver. Hist. l. 2. a. Them. ἀσφόδελος, asphodelus.

Ἀσφο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Β'σφοδελ@ς, ε, ὁ, asphodelus, planta ex genere τῶν βολβωδῶν. Dioſc. 2. c. 199.

Α'σφοδελός, eſt adject. q.d. aſphodeloſus: idem ac ἀσφοδελώδης: Didym. in Odyſ. a. aſphodelo ſimilis, ſeu qui de aſphodeli genere eſt. Eſt item ἀσφοδελός, oxyton. prati epitheton, apud Hom. ut Odyſ. λ, & ω, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα, vid. ubi aſphodeli proveniunt.

Α'σφράγις@, ὁ ᾗ ἡ, non ſignatus, cui nulla nota impreſſa eſt: item paſtore carens: Etym. & non baptizatus, Nazian. ex α priv. & σφραγίζομαι, ſignor: a σφραγὶς, ſignum.

Α'σφηκτέω, pulſu deſtitutus ſum; venæ mihi conciderunt. Dioſc.

Α'σφυκτ@ς, ὁ, non pulſans; pulſu omnino deſtitutus, vel exili præditus.

Α'σφυξία, ἡ, privatio, ſeu defectio pulſus in tono animali; Gal. ex α priv. & σφύξις, idem ac σφυγμὸς, ὁ, pulſus, a Th. σφύζω, ſalio, pulſo.

Α'σχαλάᾳ, Poet. pro ἀσχαλᾷ, ab ἀσχαλάω, idem ac

Α'σχάλλω, quod & ἀσχαλάω, mœreo, doleo, ſuccenſeo. ἄσχαλλε, præſ. imper. q. ab ἄχος, interjectio σ, ut ἄσχαλλεν ſit ἄχος ἄλις ἔχειν, affatim doloris habere.

Α'σχετ@ς, ε, ὁ, ἡ, intolerabilis, qui cohiberi nequit. dicitur & ἀάσχετ@ς, ex α, & σχέω, ſeu ἔχω, coerceo.

Α'σχήματος, ε, ὁ ᾗ ἡ, & ἀσχημάτι@ς, figura carens; figuras, ſeu ſchemata non habens; non figuratus, aut male. ejuſdem Them. & compoſitionis cum ſequentibus.

Α'σχημονέω, indecore ago. f. ήσω. p. ἠσχημόνηκα. a. 1. ἠσχημόνησα. a. 2. inſ. ἀσχημονῆσαι.

Α'σχημόνως, adv. indecore.

Α'σχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio, cum turpiſſimis geſtibus.

Α'σχήμων, ον@ς, ὁ, ἡ, indecorus: ex α, & σχῆμα, habitus. Th. ἴσχω, habeo.

Α'σχιδὴς, & ἀσχιζὴς, ὁ, non fiſſus, fiſſura carens, indiviſus, vel individuus.

Α'σχιστος, idem, vel qui ſcindi nequit. Plat. ex α priv. & σχίζω, ſcindo.

Α'σχίον, tuber terræ a quibuſdam dicitur, ut docet Theophr. Hiſt. Pl. l. 1. c. 10.

Α'σχολέομαι, ήσομαι, occupor. ἀσχολείσθω, 1. pl. præſ. opt. paſſ.

Α'σχολία, ας, ἡ, occupatio: ex α, & σχολὴ, otium.

Α'σχόλιαζ, ε, ὁ, ἡ, occupatus: ex α priv. & σχολὴ, otium.

Α'σχόλημα, ατος, τὸ, occupatio; negotium, Th. idem.

Α'σχολος, ε, ὁ, ἡ, qui non habet otium, occupatus: ex α, & σχολὴ, otium.

Α'τᾶ, contriſteris, ab ἀσάω, ῶ, præſ. imperat. paſſ. (vel Dor. pro ᾶσαι, f. 1. ab ἄδω, cano) ἀσάομαι, nauſeo. Th. ἄδω, ſatio.

Α'σθὲς, ους, τὸ ᾗ ἡ, faſtidio, nauſea laborans; ex repletione cibum faſtidiens: Gal. ab ἄση, ης, ἡ, faſtidium; a Th. ἄδω, ſatio, expleo.

Α'σωμάτως, ſine corporis interventu.

Α'σωμος, ὁ ᾗ ἡ, & ἀσώματος, incorporeus: ex α priv. & σῶμα, τὸ, corpus.

Α'σωτος, ſeu ἄσωτος, ὁ ᾗ ἡ, qui ſervari, ſeu ſoſpitari nequit: ex α priv. & σώζω, ſalvo. Vide etiam in ἄσωτος.

Α'σωτεῖον, ε, τὸ, dicitur locus in quo luxurioſi epulantur, & comeſſantur, aut ſuas libidines exercent, ganea, popina: Poll. l. 8. & Athen.

Α'σωτεύομαι, luxurioſe vivo; omnia per luxum, ſeu in luxum profundo: Athen. l. 8.

Α'σωτία, ας, ἡ, profuſio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita diſſoluta.

Α'σωτοδιδάσκαλος, ὁ, luxurioſorum magiſter: Athen. ex ἄσωτος, luxurioſus, & διδάσκαλος, magiſter.

Α'σωτοποσία, ἡ, luxurioſorum potatio; vel luxurioſa potatio: ex ἄσωτος, luxurioſus, & πόσις, ιος, ἡ, idem ac πόμα τὸ, potio: a πίνω, bibo.

Α'σωτος, ε, ὁ, ὁ, luxurioſus, perditus. Item, idem ac ἄσωτος, de cujus ſalute ſpes nulla eſt, profligatus, calamitoſus: item indignus ſalute: item, qui per ſe, ſuaque opera perit, apud Ariſt. Eth. 4. c. 1. Item luxurioſus, nequam: luxu, & ganeæ ſtudio perditus, apud eund. ibid. Ex α, & σώζω, conſervo; q. d. non ſervatus. Vide etiam ἄσως@ς.

Α'σώτως, adv. profuſe, perdite.

Α'σωφρόνι@ς, ε, ὁ ᾗ ἡ, non caſtigatus, & emendatus; & active, qui non emendat, ſeu corrigit. Greg. ex α priv. & σωφρονίζω, ad ſanam mentem reduco.

A T.

Α'ταισι, dat. pl. Jon. pro ἄτεκ, ab ἄτη, ης, ἡ, damnum: ab ἀτάω, lædo.

Α'τάω, ſtupeo, obſtupeſco, cum ſtupore admiror: ut ἀτασμένη κακῷ ἔργα, apud Etymol. Eſt a Them. ἀτάω, lædo, noceo.

Α'τασθάω, ῶ, inordinate me gero. f. ήσω. p. ἠτάσθηκα. a. 1. ἠτάσθησα. ἀτασθῆναι, præſ. part. act. n. g. ex α, & τάσσω, ordino.

Α'τασπδακρύω, intempeſtive, immodice lacrymor. unde ἀτασπδακρύει, affatim lacrymatur. ex α priv. τάσσω, vel τάττω, ordino, & δακρύω, lacrymor.

Α'τασσος, ε, ὁ, ἡ, inordinatus, confuſione gaudens.

Α'τάσσως, adv. inordinate, incompoſite.

Α'ταλαίπωρ@ς, ε, ὁ, ἡ, moleſtiis carens: item iners: ab α, & ταλαίπωρ@ς, q. τλαῶν πῶρον, luctum ferens.

Α'ταλαντώρως, facile, feliciter, citra laborem: adv. ejuſdem Th. & compoſit.

Α'ταλάντη, ης, ἡ, Atalanta, nomen proprium mulieris.

Α'τάλαντ@ς, ε, ὁ, ἡ, par, æqualis; quaſi ἀνταλαντος, qui paris eſt ponderis. Th. τάλαντον, ſtatera.

Α'ταλαίφρων, ὁ, ἡ, infans, puerilia ſapiens, tenellus: ab α, & ταλάω, patior, & φρὴν, animus; vel potius ab ἀτηλὸς, tener.

Α'τάλλω, ſeu ἀττάλλω, creſco, adoleſco, delicate more pueri alor, luſito, exulto. Dicitur & ἀπτάλλω, alo, nutrio.

Α'τάλμητα, τὰ, dicuntur pueriles luſus, ſaltus pueriles: Heſych. verbale ab ἀτάλλω, luſito.

Α'ταλὸς, ῆ, ὁ, tener, mollis, juvenilis: q. ab α, & ταλάω, perfero; q. nondum potens ferre multa.

Α'ταλώσιων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, impotens, tener, ſimplex, ſapiens puerilia; idem cum ἀτηλαίφρων, infans, puerilia ſapiens.

Α'ταλόψυχ@ς, ε, ὁ ᾗ ἡ, puſilli, & anguſti animi; qui eſt animo molli, & renero; qui nondum reliquit nuces. in Epigr. ex ἀτηλὸς, mollis; & ψυχὴ, anima.

Α'ταμίευτος, ὁ ᾗ ἡ, qui reconditus non eſt, aut reconditur, Philo. Item qui nihil recondit, non providens res in futurum neceſſarias.

Α'ταμιεύτως, more eorum, quæ non reconduntur; Plat. de leg. ex α priv. & ταμιεύω, condo, recondo, in penuaria cella aſſervo: a Th. ταμίης, Jonice ταμίας, ε, ὁ, promus, condus: diſpenſator rerum condendarum, & promendarum.

Α'ταξία, ας, ἡ, confuſio: item incontinentia, ordinis deſertio: ab, α & τάξις, ordo, quod a τάττω, ordino.

Α'τέομαι, patior damnum: ab ἀτάω, lædo, noceo.

Α'ταπείνωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, celſus: minime abjectus: ex α & ταπεινὸς, ὴ, ὸν, humilis, e; unde ταπεινόω, humilem reddo.

Α'τὰρ, ſed, ut, verum, cæterum, propterea; Poet. pro quo aliquando αὐτὰρ, ἀτὰρ δὲ, quamobrem.

Α'ταραξοποτησία, ας, ἡ, actio imperturbata, Hippocr. ex ἀτάραχος, imperturbatus, & ποιέω, facio.

Α'τάραστος, ὁ, quietus, quieſcens, tranquillus, imperturbatus. Plin.

Α'ταραξία, ας, ἡ, tranquillitas, imperturbatus ſtatus.

Α'τάραχος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ſedatus, ac deſe-catus, intrepidus.

Α'ταράχως, ſine moleſtia, ſine vexatione, abſ. que perturbatione; ex α priv. & ταράσσω, fut. ξω, commoveo, perturbo; unde τα-ραχὴ, ῆς, ἡ, perturbatio, tumultus.

Α'τάρβατος, ω, vel ειο, ὁ, Dor. pro

Α'τάρβητος, ſeu ἀταρβὴς, ὁ, ἡ, intrepidus, imperterritus: quod ex α, & ταρ-βέω, timeo. Th. τάρβ@ς, terror.

Α'τάρβητα, adv. intrepide: Sophoc. ejuſ dem Th. & compoſitionis.

Α'ταρίχευτος, ο, non conditus, aut mace ratus ſale: ex α priv. & τάριχος, ε, ὁ ſalſamentum; caro ſale condita, & ex ſiccata; unde ταριχόω, ſale condio.

Α'τάρμυστον, τὸ, intrepidum: q. ab α, & ταρμύσσω, terreo: vel ab ἄπαρ, ſine ſeorſum, & μύειν, claudere, occludere

Α'ταρνον, ε, τὸ, ferrum in modiolo ro tæ: ab α priv. & τείρω, tero: τρίβο τὸν ἄξονα, terit axem.

Α'ταρπίτος, ὁ & ἀταρτὸς, ὁ, via trita

Α'ταρτηρὸς, ὰ, ὁ, noxius, contumelioſus Pro ἀπηρὸς, ὰ, ὁ, per Pleonaſm. ſylla bæ τάρ. Th. ἄτη, damnum; quod a ἀτάω, lædo, noceo.

Α'ταρχυτος, ε, ὁ, ἡ, inſepultus: ex α & ταρχύω, τὰ, inferiæ, juſta.

Α'ταυθαλία, ας, ἡ, improbitas, vecordia petulantia: ἀταυθαλίη, dat. ſing. Jon q. ἄτη θαλίης, calamitas convivii.

Α'ταυθαλλω, f. αλῶ, p. κα, & ἀταυθα λέω, f. ήσω, inepte ago, proterve m gero: neut. abſ. ab.

Α'ταύθελος, ε, ὁ, ἡ, perniciouſus, malo rum auctor: q. ἀτασις θάλλων, a qu quaſi mala germinant.

Α'ταυροι βόες, boves quædam in Epiro mare intactæ, ut incrementum, & am plitudinem corporis ingentem accipe tent, unde

Α'ταύρωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, expers conjugii virgo quaſi tauri expers: ſeu dicitu etiam de puella virilem ταῦρον nondu experta: Ariſtoph. ex α priv. & ταῦρο ε, ὁ, taurus; item membrum virile

Α'ταυρία, ας, ἡ, ſepulchri carentia, v jactura. Plur. ejuſdem Th. & comp cum ſequente.

Α'ταφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inſepultus, inhume tus; ex α, & τάφος, ſepulchrum; quo a θάπτω, ſepelio.

Α'τάχος, Dor. pro ἦ τάχος, quam c lerrime.

Α'τάω, lædo, noceo. f. ήσω, p. ἀτηκ hinc ἄτε, ἄτης, de quibus infra.

Α'τε, utpote, quippe, quia, quaſi: Dor. pro ὅτε, quum; ſed ἦτε, D pro ἦπε, ubi.

Α'τειρητος, ε, ὁ, ἡ, durus, rigidus. T τήκω, irrigo, mollio, macero, humecto

Α'τειρητως, adv. duriter, rigide: Suid. p meraph. ſcil. nam proprie ſignificat ut humectari & aqua molliri nequea ex α priv. & τήκω, f. ξω, rigo, h mecto.

Α'τέκν, Jon. pro ἀτέκνω, ab ἀτάω, læd

Α'τειρὴς, ὁ, ἡ, indomitus: ex α, τείρω, affligo, domo.

Α'τείχιστος, ε, ὁ, ἡ, ſine muris: ex & τεῖχος, murus.

Α'τέλεστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ad finem, exitum perduci nequit: Heſych. Suid. Item, de quo nulla certa conj ctura fieri poteſt: Thucyd. Plut. Ite active, inconſideratus; nullas conjec ras, aut ſigna ſequens in re aliqua Ariſtoph. Unde

Α'τέκμαρτ@ς, & ἀτεκμάρτως, nullam ſeque do conjecturam, abſque conjectura: α priv. & τέκμαρ, τὸ, finis, exitus re item ſignum; unde τεκμαίρω, certis gnis oſtendo.

Α'τεκνος, ε, ὁ, ἡ, liberis carens, ſ ſterilis, ſive orbus: ex α, & τέκν proles. Th. τίκτω, pario.

Α'τεκνόω, f. ώσω, liberis orbo. a τέκ pario.

Α'τέλεια, ας, & ἀτελία, Jon. imperfecti item immunitas: ab α, & τέλος, finis, vectigal.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀτελεύτητος, idem ac ἀτέλεστος, & ejusdem Th. & comp. imperfectus; vel qui effici nequit: sed ἀτέλεστος, est etiam profanus, non initiatus sacris: ex α priv. & τὰ τέλη, mysteria, sacra: Plat. quod est neut. plur. a sing. τέλος, τὸ, finis, extremum, summum.

Ἀτέλεστα, adv. frustra, sine fine: ab α, & τέλος, τὸ, finis.

Ἀτέλεστος, ος, ὁ, ἡ, infectus. Th. τέλος, τὸ, finis.

Ἀτελεσφόρητος, ὁ, ad maturitatem non perductus: Dioscor. ex α priv. & τελεσφορέω, ad finem & maturitatem perduco; ex τέλος, τὸ, finis; & φέρω, fero.

Ἀτελόωτος, ὁ, ἡ, imperfectibilis, interminatus: ex α, & τελόω, finio. Th. τέλος, finis.

Ἀτελείη, ης, ἡ, Jon. pro ἀτέλεια, imperfectio.

Ἄτελλος, ος, ὁ, ἡ, irritus, inanis, imperfectus. Sic Pindarus ἄτελῆ νόον appellat mentem, quæ nihil eorum perficit, quæ sibi peragenda proposuit. ab α, & τέλος, finis. Item a pendendo vectigali immunis: ab α, & τέλος, vectigal.

Ἀτελώνητος, ος, ὁ, ex quo, vel pro quo aut cujus nomine vectigal non penditur: ex α priv. & τελωνέω, vectigal exigo; a τελώνης, tributorum, seu vectigalium emptor, seu redemptor: publicanus; ex τέλος, εος, τὸ, finis, item tributum, vectigal, & ὠνέομαι, emo.

Ἀτέμβιστος, ὁ, querulus, miser: Etym. a sequente

Ἀτέμβω, f. ψω, p. φα, contristo, privo: q. ab ἄτη, & τέμβω, in cladem quasi incido.

Ἀτενής, ἐος, ὁ, ἡ, fixus, intentus: ex α intens. pro ἄγαν, valde, & τείνω, tendo. Hinc

Ἀτενίζω, oculos in aliquem defigo. f. ίσω. p. κτένικα. a. 1. inf. ἀτενίσαι. part. ἀτενίσας, αντος.

Ἀτενὲς, & ἀτενὲς, intentis, seu attentis, & defixis oculis: Plut. ejusdem Th. & comp. cum ἀτενὴς. unde etiam

Ἀτενισμὸς, ὁ, intuitus continuus, & inconnivens, cum defixis oculis aliquid aspicitur.

Ἄτερ, ἄτερθε, & ἄτερθεν, sine, citra, absque, cum genit. idem ac ἄνευ, χωρὶς. hinc ἀπατερθε, seorsum.

Ἀτεραμνία, ἡ, incoctilis natura, apud Hippocr. de vulneribus capitis.

Ἀτέραμνος, ος, ὁ, ἡ, durus, incoctilis, insuperabilis: ex α, & τέραμνος, coctu facilis. Th. τείρω, tero.

Ἀτεραμνοσύνη, ης, ἡ, durities: a τέραμνος, tero.

Ἀτεράμων, Dor. pro ἀτέραμνος.

Ἀτεραμονίη, ης, ὁ, ἡ, natura incoctilis: Gal.

Ἀτράμων, idem ac ἀτέραμνος; ab α, & τράμων, idem ac τέραμνος, & ab eod. Th. qui non est τράμων, i. e. incoctilis: & metaph. dicitur ἀτράμων ἀνὴρ, apud Plat. Symp. 7. Probl. 2. ut & apud Plut. ἀτράμονι φύσει χρώμενοι, dicuntur, qui natura sunt indomita, qui ingenio sunt refractario, & quod emolliri nequit: unde quidam exponunt durus, præfractus, indomitus, immitis, intolerabilis.

Ἀτερηδόνητος, ος, ὁ, ἡ, a teredinibus non erosus; vel teredinum injuriæ non obnoxius: Dioscor. ex α priv. & τερηδονίζομαι, a teredine infestor; quod a τερηδὼν, ὄνος, ὁ, teredo; vermis ligna terebrans. a Th. τερέω, ῶ, fut. ήσω, terebro.

Ἄτερθε, Æol. pro ἄτερθεν, sine. Them. ἄτερ, sine, citra, absque.

Ἀτέρμων, ονος, ὁ, ἡ, & ἀτέρμονος, interminatus, infinitus. Item infirmus, instabilis, fundamento carens: ex α pr. & τέρμα, ατος, τὸ, terminus, meta, finis: unde τερματίζω, termino, finio.

Ἄτερος, ὁ, alter, Att. pro ὁ ἕτερος, in genit. θατέρου: & sic porro ἄτερον, pro οὐ ἕτερον.

Ἄτερτε, acc. sing. ab

Ἀτερπὴς, ὲος, ὁ, ἡ, injucundus, ingratus.

Ἀτερπία, ἡ, idem est ac ἀτηρία, molestia.

Ἄτερπος, injucundus: ex α, & τέρπω, delecto.

Ἀτηρία, ας, ἡ, & ἀτηρίη, molestia: ab eod. Themate.

Ἀτήρ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, noxius, contumeliosus: in acc. pl. f. g. ἀτηρὰς, perversas: ab ἀτάω, lædo.

Ἀτθὶς, ίδος, Atthæ, Orythia, nomen proprium.

Ἄτιε, contemnit, 3. sing. ind. præs. act. ab ἀτίω, negligo, contemno: quod ex α, & τίω, honoro.

Ἄτιετος, ὁ, ἡ, qui non ulciscitur; qui non sumit pœnas: Æschin. ex α priv. & τίω, honoro: item punio.

Ἀτίζω, f. ίσω, p. ικα, vilipendo: ex α priv. & τίω, honoro.

Ἀτιθασεύτος, ος, ὁ, ἡ, qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus: ex α priv. & τιθασεύτος, mansuetus.

Ἀτίθασος, ος, ὁ, ἡ, asper, intractabilis.

Ἀτιμαγέλας, Dor. pro ἀπιμαγέλης, qui spernit gregem, & abgregat. hinc

Ἀτιμαγελέω, gregem contemnere, &

Ἀτιμαγελοῦντες, pro ὄντες, Dor. ab ἀτιμάω ἀγέλην, contemnere gregem.

Ἀτιμάζεσκε, imperf. Jon. & Poet. pro ἠτίμαζε, ab ἀτιμάζω, contumelia afficio.

Ἀτιμάζω, contumelia afficio. f. άσω. p. ἠτίμακα: p. passi. ἠτίμασμαι. a. 1. pass. ἠτιμάσθην. a. 1. inf. ἀτιμασθῆναι. idem ac ἀτιμάω, & ἀτιμόω. ex α, & τίω, honoro.

Ἀτιμασμὸς, ὁ, ignominiosa damnatio, dedecus, ignominia.

Ἀτιμαστὸν, adject. verbale: contemptibile. ab ἀτιμάω, contemno.

Ἀτιμαστὴρ, ὁ, qui dedecore afficit.

Ἄτιμαστος, ὁ, non lectus; cui nullus honor tribuitur. est verbale ab ἀτιμάζω, contumelia afficio.

Ἀτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, nullum honorem habeo, nullo honore afficio: item negligo, aspernor, despicio: ut apud Soph. ἐμὴ γνώμη ἀτίμα θεούς. Item vitupero, dehonesto. Item indignitate, seu contumelia, & ignominia afficio; infamiæ noto. Ab ἄτιμος, inglorius: quod a τίω, honoro.

Ἄτιμητος, ος, ὁ, ἡ, immunis, contemptus: item inæstimabilis.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, dedecus.

Ἄτιμος, ος, ὁ, ἡ, ignominiosus, inhonoratus.

Ἀτιμόπαστος, ὁ, inhonoratissimus, superl. ab ἄτιμος, inhonoratus. comp. ἀτιμότερος. ab α, & τίω, honoro.

Ἀτιμόω, idem ac ἀτιμάω, & ἀτιμάζω, dedecoro. f. ώσω. p. ἠτίμωκα. perf. pass. ἠτίμωμαι. part. ἠτιμωμένος. ab eod. Themate.

Ἀτιμώρητος, ος, ὁ, ἡ, inultus, impunitus.

Ἀτιμωρήτως, & Ἀτιμωρητὶ, adv. impune: ab α, & τιμωρέω, quod ab ὁράω, animadverto.

Ἀτίμως, ignominiose, sine honore: Plut.

Ἀτίμωσις, ἡ, ignominiosa damnatio: Demosth. gravioris supplicii instar erat; Bud. Comm.

Ἀτιμωτὴς, ὁ, ignominiosum reddens.

Ἀτιμωτικῶς, adv. idem ac ἀτίμως; ignominiose: ab ἄτιμος, ignominiosus, & ἀτιμόω, dedecoro.

Ἄτιν, pro ἄτινα, nom. pl. ex ὅ, & τι, quid.

Ἀτίναχτος, ὁ, inconcussus, immotus, non agitatus: Nonn. ex α priv. & τινάσσω, fut. ξω, quatio, concutio.

Ἄτις, pro ἥτις, Dor. quæ.

Ἀτισυδρέω, Hesych. despicari, & fastidire virum, ἀτιμάζειν ἄνδρα, ὑπερφαίνω: ex ἀτίζω, contemno, & ἀνὴρ, vir.

Ἀτιτάλλ', pro ἠτίταλλε, imperf. Jon. ab ἀτιτάλλω, alo.

Ἀτιτάλλεμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτιτάλλειν, ab

Ἀτιτάλλω, idem ac ἀτίτυλλω, per epenthesin τ, delicate nutrio, curo; vel augeo. Th. ἀταλὸς, mollis.

Ἄτιτος, ος, ὁ, inultus, impunitus: ex α & τίω, punio.

Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab ἀτλαγενὴς sequente.

Ἀτλαγενὴς, ὲος, ὁ, ἡ, Atlante genitus, ab Ἄτλας, Atlas, & γένομαι, procreo, gigno.

Ἀτλαντὶς, ίδος, ἡ, filia Atlantis.

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas. Item expon. idem ac τάλας (& τάλαις, miser, ærumnosus, cui multæ ærumnæ sunt tolerandæ) ab eoque factum transpositis literis, ut docet Eust. Alibi tamen scribit, ἄτλας dictum esse, vel παρὰ τὸ μὴ τάλας εἶναι, vel ἐπιτατικῶς, quasi πολύτλας. fingitur enim quidam Rex Mauritaniæ, Atlas nomine, cœlum humeris suis sustinuisse, propterea quod firmamenti, siderum, cœli omnem rationem primus deprehendisset. unde ἄτλαντες dicuntur etiam statuæ Atlantis, seu quæ Atlantis modo cœlum, aut aliud quiddam sustinent, apud architectos: ut ἄτλαντες περιστύχου τοῦ ναοῦ ἐκτὸς ἑξαπήχεις. Item nominatur & ἄτλας extrema colli vertebra ipsum pondus colli sustinens: Poll. l. 2. Sic qui humeris aliquid bajulat in modum Atlantis cœliferi. Item qui non est audax. ex α priv. Hesych.

Ἄτλαστος, ω, ὁ, Dor. pro ἄτλητος, ὁ, intolerabilis.

Ἀτλησία, ἡ, impatientia, intolerantia.

Ἄτλητα, nom. pl. n. g. intolerabilia: ἀτλήτῳ, dat. sing. ab ἄτλητος, intolerabilis.

Ἀτλητίω, pro quo etiam dicitur ἀτλητέω, f. ήσω, tolerare non possum, seu perpeti: item sum intolerabilis: item metuo; animo sum abjecto.

Ἄτλητος, & Dor. ἄτλαστος, ος, ὁ, ἡ, intolerabilis, intolerandus: ab α, & τλάω, seu τλῆμι, perfero.

Ἀτμενία, ἡ, servitus, administratio.

Ἀτμένιος, laboriosus, ab ἄτμενος, servus.

Ἄτμενος, ος, ὁ, & ἀτμενὶς, ίδος, ἡ, famulus, servus: quia ἄτιμος, inhonorarus præ domino suo.

Ἀτ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀτμεύω, servio.
Ἀτμή, ῆς, ἡ, vapor.
Ἄτμητος, ος, ον ὁ ἡ, qui sectus non est; sectionem non passus, nec expertus, ἀμέστητος: item non exsectus, seu non castratus. ex α priv. & τμητός, sectus; a Th. τέμνω, scindo.
Ἀτμιάω, ῶ, idem ac ἀτμίζω.
Ἀτμιδαχος, ὁ, vapores habens. ὁ ἀτμίδα ἔχων. Hesych.
Ἀτμίζω, f. ίσω, p. ικα, vaporo, exhalo. Th. ἀτμός, ὁ, vapor.
Ἄτμις, ίδος, ἡ, vapor. Th. ἀτμός, vapor.
Ἄτμισις, εως, ἡ, & ἀτμισμός, ὁ, vaporatio: ab ατμίζω, exhalo.
Ἀτμοειδής, ὁ, vaporis speciem gerens: ex ἀτμός, vapor, & εἶδος, ους, τὸ, species.
Ἀτμός, ὁ, flatus, vapor, halitus; q. ab ἄω, spiro: hinc ἀτμή, & ἀτμίς, ἀτμίζω; de quibus supra.
Ἀτμώδης, ὁ, plenus vaporis, vaporiferus: ab ἀτμός, ὁ, vapor.
Ἄτοιχος, ὁ, parietem non habens: Eurip. ex α priv. & τοῖχος, ου, ὁ, murus, paries.
Ἄτοκος, ὁ, ἡ ὁ, sterilis, aut quæ nondum peperit.
Ἀτόκιον, τὸ, atocium: Plin. medicamen omne, quod sterilitatem inducit, & vim concipiendi adimit: ex α priv. & τίκτω, pario; unde τόκος, ου, ὁ, partus.
Ἀτόλμητος, ος, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, ος, ὁ, non audendus. Ex α, & τόλμα, της, τὸ, audacia.
Ἄτολμος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem ac ἀπότολμος, inaudax, imbellis, formidolosus.
Ἀτολμία, ας, ἡ, ignavia, formido.
Ἄτομος, ος, ὁ, ἡ, infectilis, individuus. ἄτομοι, minuta corpuscula. ἐν ἀτόμῳ, in momento, illico: ex α, & τέμνω, seco, p. m. τέτομα.
Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, deficio, infirmus sum, & imbecillus: ab α, & τόνος, tonus, quod a τείνω, tendo.
Ἀτονία, ας, ἡ, defectus, infirmitas: ab eod. them.
Ἄτονος, ος, ὁ ἡ ὁ, incontentus, inefficax, infirmus. Unde
Ἀτόνως, leviter, remisse.
Ἄτοξος, ος, ὁ, sine arcu; vel arcu uti non valens: Lucian.
Ἀτόξευτος, ὁ ἡ ὁ, quem sagitta non possis attingere; qui sagitta ictus non est: ex α priv. & τοξεύτης, sagitta percussus. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus; unde τοξεύω, ex arcu sagittam emitto, jaculor: item sagittis peto, seu impero.
Ἀτόπαστον, τὸ, quod conjectura non licet assequi. ἀνέλπιστον: nam πτοέω est εἰκάζω, Æsch. conjicere.
Ἀτόπαστος, ὁ, quem conjectura assequi non licet: Hesych.
Ἄτοπημα, τὸ, factum, aut dictum absurdum, & inconveniens. ab ἄτοπος, ὁ, absurdum.
Ἀτοπία, ας, ἡ, absurditas, inconvenientia, obscuritas: item insolentia, inusitata novitas.
Ἄτοπος, ὁ, proprie locum non habens; nulli loco conveniens: atque inde metaph. rationi minime consentaneus. Item inusitatus, novus, insolens. Item inconveniens, importunus, absurdus, improbus. Interdum ineptus, stolidus. Ex α, & τόπος, locus.
Ἀτόπως, adv. absurde, inconvenienter.
Ἄτος, ος, ὁ, insatiabilis, per crasin pro ἄατος. ex α, & ἄω, satio.
Ἀτραγῴδης, ὁ, tragœdiæ non similis, indecens.
Ἀτραγῴδητος, ὁ, tragico fastu, & ostentatione carens; qui tragice decantatus, aut exaggeratus non est: Luc. ex α pr. & τραγῳδέω, qui cantando caprum metetur: erat enim tragœdiæ præmium caper, qui τράγος dicitur, usurpatur tam de Poeta, quam de actore tragœdiæ. ex τράγος, & ᾠδή, cantilena, canticum; ab ἀείδω, cano.
Ἄτρακτος, ος, ὁ, ἡ, fusus, colus, sagitta.
Ἀτρακτυλίς, &---λλίς, ίδος, ἡ, spinæ genus: ab ἄτρακτος, fusus, colus.
Ἀτρακτοειδής, ὁ, ἡ, fuso similis: ex ἄτρακτος, fusus, & εἶδος, species.
Ἀτράνωτος, ὁ, qui declaratus non est, nec manifestus, obscurus. Dionys. Areop. Bud. Comm. ex α priv. & τρανός, ή, όν, perspicuus, manifestus. unde τρανόω, clarum reddo, declaro.
Ἀτράπελος, ὁ, idem ac δύστροπος, morosus; qui difficulter moveri, & flecti potest.
Ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, seu iter facio; Hesych. a nomine ἀτραπός, via.
Ἀτραπός, ῆ, ἡ, vel ἀταρπός, via trita, callis, semita. legitur & ἀτραπιτός, & ἀταρπιτός: ex α epitat. & τραπέω, calco.
Ἀτραυμάτιστος, ὁ, invulneratus; qui vulnus non habet: item invulnerabilis. Lucian. ex α priv. & τραυματίζω, vulnero.
Ἀτραξάξις, εως, & ἀτραξαξύς, ύος, ἡ, atriplex, oleris genus.
Ἀτρεΐδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀτρείδαι, Atridæ.
Ἀτρείδα, dual. num. ab
Ἀτρείδης, ου, ὁ, Ἀτρέως παῖς, Atrei filius, Atrides, ut Agamemnon, & Menelaus. ἀτρείδαις, dat. pl. Jon.
Ἀτρειδών, ωνος, ὁ, i. e. Ἀτρείδης, Atrides, nomen proprium.
Ἀτρείη, ας, ἡ, & Ἀτρεία, Jon. veritas: ab ἀτρεκής, ὁ, ἡ, verus.
Ἀτρεκέστατα, superl. ab ἀτρεκής, verus.
Ἀτρεκής, ίος, ὁ, ἡ, verus, certus: q. ab α, & τρέω, quia verax intrepidus esse potest. Hinc adv.
Ἀτρεκέως, & Jon. ἀτρεκείως, vere.
Ἀτρέμα, & Ἀτρέμας, adv. quiete, sine aliquo motu: ab ἄτρεμος, intrepidus, quod ab α, & τρέω, tremo: terebro, pertundo.
Ἀτρεμαῖος, ὁ, placidus, remissus: item quietus. Eurip. Plut.
Ἀτρεμίεσθαι, præs. inf. pass. ἀτρεμίεσθαι, 3. pl. sub. act. ab
Ἀτρεμέω, immotus maneo, f. ήσω, p. ἠτρέμηκα.
Ἀτρέμητον, τὸ, quod immotum manet. Hesych. ejusdem Th. & comp. cum præced.
Ἀτρεμία, ας, ἡ, audacia, quies, q. non trepidatio: ex eod. Themate.
Ἀτρεμίζω, idem ac ἀτρεμέω, immotus maneo.
Ἄτρεπτος, ος, ὁ, ἡ, immotus, immutabilis, rectus.
Ἀτρέπτως, adv. immutabiliter, recte. Th. τρέπω.
Ἄτρεστος, ος, ὁ, & ἡ, intrepidus.
Ἀτρέστως, intrepide: adv. ex α priv. & τρέω, tremo.
Ἀτρεύς, έως, ὁ, Atreus, propr. nomen.
Ἄτρητος, ὁ, non cavus, non perrusus. Aristot. hist. Anim. peculiariter dicitur de eo, cui meatus ani coaluit.
Ἀτρήτως, adv. sine foramine, more eorum, qui foramine carent. ex α priv. & τρητός, perforatus; a Them. πτράω, seu πτρημι, fut. τρήσω, ut a τράω, perforo, terebro: idem ac τερέω, perterebro. Sed apud Josephum occurrit etiam ἀτρήτως, intrepide; idem ac ἄτρεστα, vel ἀτρέσως: ex α priv. & τρέω, tremo.
Ἀτρίαστος, ὁ, invictus: Æschyl. ex α pr. & τριάστος, devictus, superabilis; a verbo τριάσσω, f. ξω, vinco, supero.
Ἀτριβής, ές, ὁ, ἡ, non tritus, integer, inviolatus, non attritus, inusitatus: item inexercitatus, imperitus: in qua signif. dicitur & ἀτρίβ apud Suid. & ἀτρίβαστος, apud Xen. in Hipparch. Th. τρίβω, tero.
Ἀτριβεί, sine detrimento, sine mora.
Ἀτρίβων, ὁ, non palliatus: & metaph. pro simplici, & minime fucato: apud Laert. ab ἀτριβής, impetitus.
Ἄτριπτος, ος, ὁ, ἡ, idem ac ἀτριβής, imperitus: item qui teri nequit, indomitus: ut ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις, apud Theocr. exp. spinis indomitis, & calcatu difficillimis. Item non subactus; ἄτριπτος ἄρτος, apud Arist. Item l
ris insuetus, & inexpertus, delicat
ut χῶρος ἄτριπτος, Od. φ. Ex α
& τρίβω, unde τριβή, ἡ, τρίβων
τρίψις, ἡ, &c.
Ἄτριχος, ὁ, sine capillis. ἄτριχα, n
p. ex α, & θρίξ, τριχός, pilus.
Ἀτριψία, ἡ, inexperientia, imperitia
ἄτριπτος, imperitus.
Ἀτρομέω, non tremo.
Ἄτρομος, ος, ὁ, intrepidus: ex α, & τρομ
idem ac τρέμω, seu τρέω, trepido
Ἀτρόμως, intrepide: est adverb. ab ἄ
μος, intrepidus.
Ἀτροπία, ἡ, male morata natura, imp
bitas, temeritas: posset etiam expo
verti, flectique non posse, immutab
tas, rigiditas. pro eo Jonice dic
ἀτροπίη. quod expon. nox intempe
media nox: apud Hesych. Est ab ἄ
πος, ὁ, asper, durus.
Ἄτροπος, nomen proprium Parcæ, A
pos; ex α pr. & τρέπω, verto, q
non possit verti, & averti. Sumit
pro duro, aspero, immutabili.
Ἀτρυφέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, tabesco,
nutrior.
Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; i
tabes, morbus.
Ἄτροφος, ος, ὁ, ἡ, impastus; item
alens: ex α, & τροφή, alimonia.
τρέφω, nutrio.
Ἄτροφος, ὁ, Laconibus dicitur τυρὸς
πηρόμενος, caseus, qui non coagula
Hesych. & sic est ab α priv. & τρ
-ομαι, prout significat πήγνυμι, i
coagulo, vel coagulor, concresco
Ἀτρύγετος, ος, ὁ, & Jon. ἀτρυγέτος, ster
infructuosus: ex α, & τρύγη, tritic
Ἀτρυγής, ές, ὁ ἡ ὁ, τὸ ές, qui vi
miari non potest, ineptus vindem
Epigr. ex α priv. & τρύγη, tritic
item vindemia.
Ἄτρυγος, ος, ὁ, ἡ, fæce carens, pu
ex α priv. & τρύξ, υγός, ἡ, vinum
cens: item fæx vini.
Ἀτρύπητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non perfora
nullo foramine pervius, solidus,
priv. & τρύπα, ας, ἡ, foramen
τρύω, terebro. Unde τρυπάω, tere
perforo.
Ἀτρύπονος, ὁ, arumnosus, πολύπονος,
sych. ἀτρύτους (inexhaustos) labore
ferens: item qui multos subit labo
nec iis frangitur. ex ἄτρυτος, indo
tus, & πόνος, ου, ὁ, labor.
Ἄτρυτος, ος, ὁ, ἡ, indefessus, ingens
α, & τρύω, tero.
Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ,
ac ἀτρυτής, ἡ ἄτρυτος, indomita: ab
dem Themate.
Ἀτρυφερός, ὁ, minime mollis, non
carus.
Ἀτρύφητος, ὁ, a deliciis seu delicata
ta alienus, & abhorrens: ex α pri
τρυφή, ἡ, deliciæ, mollities: a
θρύπτω, frango, confringo: item
go deliciis, aut luxu. Unde τρυ
delicate vivo, & τρυφερός, delicat
Ἀτρώς, ῶτος, ὁ, idem ac ἄτρωτος.
Ἄτρωτος, ος, ὁ, ἡ, invulneratus, illæ
inoffensus, ex α, & πτρώσκω, voln
Ἀτρώτως, sine vulnere, vel invicte:
ejusdem Th. & comp. cum præce
Ἄττα, ὁ, pater. Est vocabulum, qu
niores compellant senes.
Ἄττα, Atticum pro ἄσσα, ων, τὰ
ἄσσα, aliqua, quædam: ex ἄ, &
Megarensium lingua πά. vel ab ὅ
Nonnulli ἄπτα. Et ἀπτά, pro π
Ἀττάγᾶς, ᾶ, ὁ, & Attice ἀττα
seu ἀττάγας, avis picto dorso: e
nitur & gallinago, & rusticula, &
turnix.
Ἀττάκης, ος, ὁ, vel ἀττακός, ῶ, ὁ, rep
quod quatuor ingrediens pedibus salt
Ἀττάλεια, ας, ἡ, Attalea, nomen u
Hebr. tempus Domini.
Ἀττάλλω, delicate nutrio. Vide i
ταλλω, ab ἄτταλος, tener.
Ἀττανίσκος, ος, ὁ, & ἀττανίσκης, & ἄτ
ος τὸ, placenta in sartagine fricta

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀτταγῆνες, ων, οἱ, pustulæ, fragmenta ex pane cocto decidentia.

Ἀττατᾶ, at at: interjectio.

Ἀττέλαβος, sive ἀττάλαβος, ου, ὁ, locustæ species, bruchus.

Ἀττικίζω, f. ίσω, partes Athenienſium ſequor, Atticorum dicendi genus imitor.

Ἀττικισμὸς, ου, ὁ, ſermo Atticus, Attica dialectus.

Ἀττικὸς, ὴ, Atticus, & in f. g. Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, ager Atticus. Ἀττικὴ πίστις, proverb. de iis, qui inviolate fidem ſervant.

Ἀττικουργὲς, τὸ, ad modum Atticorum factum: Bud. in Epiſt. ex Ἀττικὸς, Atticus, & ἔργον, opus.

Ἄττικον, Attice pro ἄσσον, propius; idem ac ἐγγὺς, prope, in propinquo.

Ἄττω, proſilio: q. ex ἄϊσσω, irruo.

Ἀτυζηλὸς, ὴ, ὁ, terribilis, terrificus, horribilis, Apollon. Rhod. eſt a ſequente verbo

Ἀτύζω, terreo, perturbo. fut. ύξω. p. χα. præſ. paſſ. ἀτύζομαι, timeo, conſternor. part. ἀτυζόμενος, η, ον, turbatus, timens.

Ἄτυκτον, ου, τὸ, infectum: ex α, & τεύχω, fabricor, fio. perf. paſſ. πέτυγμαι, ξαι, κται.

Ἀτύμβευτος, & ἄτυμβος, ὁ ἢ ἡ, carens tumulo, vel buſto; inſepultus, non humatus: ex α priv. & τύμβος, ου, ὁ, buſtum, ſepulchrum.

Ἀτυμνάδης, ου, ὁ, Atumnades, nomen proprium.

Ἄτυπος, ὁ, unde ἄτυπα dicuntur, qui non ſatis expedite lingua utuntur; tanquam aerem non recte ferientes, non ſatis verba exprimentes, conformanteſque. Item, qui decenti, & juſta membrorum forma deſtituti, quaſi monſtroſi ſunt; Therſites deſcribitur Il. β.

Ἀτύπωτος, ὁ, non formatus, non effictus, ſeu expreſſus, rudis: a τύπος, ου, ὁ, nota percutiendo impreſſa: a Th. τύπτω, percutio, pulſo, &c. Item figura, forma: unde τυπόω, informo, & τυπωτὸς, informatus, effictus.

Ἀτυράννευτος, ὁ, ἡ, liber a tyrannis, ſeu a tyrannico dominatu: Thuc. ex α priv. & τύραννος, tyrannus: unde τυραννεύω, ſum tyrannus, regno, impero.

Ἄτύρωτος, ὁ ᾗ ἡ, qui in caſeum denſatus & conglutinatus non eſt: Dioſc. de mentha, quæ non ſinit lac coagulari in caſeum. ex α priv. & τυρὸς, ὦ, ὁ, caſeus: unde τυρόω, coagulo, cogo in caſeum.

Ἄτυφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, minime faſtuoſus. Plut.

Ἀτύφως, ſine faſtu, modeſte, quaſi ſine jactantiæ fumo: ex α priv. & τύφος, fumus; item jactantia; a Th. τύφω, fut. θύψω, fumum exciro. Unde etiam ἀτυφία, humilitas, abſque jactantia. Plut.

Ἀτυχέστατος, η, infeliciſſimus, ſuperl. in compar. ἀτυχέστερος: ab ἄτυχὴς, infelix.

Ἀτυχέω, ῶ, ήσεις, ῆσι, miſer ſum; adverſa fortuna utor; infortunatus ſum; infeliciter rem gero: item voti compos non fio, fruſtror, non aſſequor. Ex α priv. & τύχη, ἡ, ſors, fortuna.

Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miſeria, dat. pl. ἀτυχήμασι.

Ἀτυχὴς, ὲς, ὁ, ἡ, infelix: item impos voti.

Ἀτύχησις, ἡ, infortunium, voti fruſtratio: idem ac ἀτύχημα. verbale ab ἀτυχέω, infelix ſum.

Ἀτυχία, ας, ἡ, miſeria, infortunium: ab ἄτυχὴς, quod a τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum compos, aſſequor.

Ἀτυχὼς, ῆς, ἡ, præſ. part. f. g. ab ἀτυχέω, miſer ſum.

Ἀτυχῶς, adverb. infeliciter, præter votum. Th. idem.

Ἄτω, & per pleonaſmum πω α, ἄασω, idem ac Th. ἀάω, lædo, noceo.

Α Υ.

Αὖ, rurſum, retro, vice verſa. αὖτε, & αὖθις, idem.

Αὖ, apud Cretenſes pro ἀλ· ut ὠγὼ, pro ἀλγὼ.

Αὐαίνω, ſicco. vide in αὐαλέος.

Αὐαλέος, η, ὁ, ſiccus; idem ac αὖος. Th. αὖω, ſicco.

Αὐάνθω, arefactus ſum, Jon. a. 1. ind. paſſ. ὠαὐάνθεις, a. 1. part. paſſ. ab ὠαύω, arefacio. Th. αὖω, ſive αὔω, arefacio.

Αὔανσις, εως, ἡ, ariditas, tabes plantarum. Eſt in ſtirpibus, quod in animalibus γῆρας, effœta ætas.

Αὐαντικὸς, ὁ, unde αὐαντικὴ νόσος, morbus exſiccans corpus, ut tabes, & phthiſis. ab αὐαίνω, ſicco. unde etiam

Αὐασμὸς, ὁ, exſiccatio: item ſiccitas.

Αὐάτη, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, damnum, calamitas.

Αὐγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, reſpicio, contemplor.

Αὐγάζω, illuſtro, illuceſco. f. άσω. p. ύγαχα. a. 1. ὔγμσα. præſ. paſſ. αὐγάζομαι, illuſtror. p. paſſ. ὔγασμαι.

Αὐγαὶς, dat. pl. ab αὐγὴ, ſplendor.

Αὐγάσεσσι, Dor. pro αὐγάζει, & hoc Jon. pro αὐγάζῃ, inſpice, præſ. imperat. paſſ. verbi αὐγάζομαι, video. Th. αὐγὴ, ἡ, ſplendor, lux.

Αὐγάσιαι, reſpicies, Jon. pro αὐγάσῃ, 2. perſ. f. 1. m. ab αὐγάζομαι, video.

Αὔγασμα, ατος, τὸ, ſplendor. Th. αὐγὴ, idem.

Αὐγασμὸς, ου, ὁ, idem: & ab eod. Th.

Αὐγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor, lux, radius, diluculum: q. ab αὔω, ſplendeo.

Αὐγῆεις, εντ᾽, ὁ ᾗ αὐγὲς, itemque αὐγοειδὴς, ὁ ᾗ ές, τὸ ές, perſpicuus, diluciduſ, ſplendidus: ſed αὐγὲς eſt potius perſpicax; qui valet acie oculorum, omnia ab eod. Th.

Αὐγὲστες, ὁ, Auguſtus: Lat. augens. Σεβαστὸς.

Αὐδᾶξασθαι, Jon. pro αὐδήσασθαι, a. 1. infin. m. verbi αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, vox.

Αὐδάσομαι, Dor. pro αὐδήσομαι, fut. 1. med. verbi αὐδάομαι, loquor. Sic αὐδάσας, ασα, Dor. pro αὐδήσας, ασα, a. 1. part. act. ab αὐδάω, loquor.

Αὐδάω, f. ήσω, p. ηὔδηκα, loquor: item alloquor.

Αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, oratio: q. ab αὔω, clamo.

Αὐδήεις, εντος, ὁ, loquens, loquax, λάλος: item ἀνομαστὸς, clarus, celebris, glorioſus. ab eod. Themate.

Αὐδήσασκε, pro αὐδύσασκε, pro ἤυδσκε, vociferabatur, a. 1. Jon. per epenthenſin ϰ ασκε. ab αὐδάω, loquor.

Ἀὐδεία, ὁ, idem ac ἀνυδρία, aquæ inopia, vel penuria. Thuc.

Ἄὔδρος, ὁ, idem ac ἄνυδρος, ὁ ᾗ ἡ, carens aqua, aquarum penuria laborans: ex α priv. & ὕδωρ, τὸ, aqua.

Αὖος, acc. ſing. f. g. ab αὖος, η, ον, ſiccus. Th. αὖω, ſicco.

Αὖθ᾽, pro αὖθι, vel αὖθις, rurſus; & pro ἔπειτα, deinde: ab αὖ, idem. Attice ſcribitur per θ, Jonice vero per τ.

Αὐθάδεια, & Αὐθαδία, ας, ἡ, arrogantia, moroſitas, amor ſui, pertinacia.

Αὐθάδης, ους, ὁ, ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἀδὼν, ſibi placens, qui ſeipſum admiratur, ſuperbus, contumax: ex αὐτὸς, ipſe, & ἄδω, placeo, τ mutato in θ, ob ſequentem aſpiratam.

Αὐθαδιάζω, contumacem reddo: & αὐθαδιάζομαι, pertinaciter reſiſto; ſive αὐτοδιαίζομαι, ὑπερφανεύομαι. depon. abſol. pertinaci ſuperbia utor: Plato.

Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia.

Αὐθαδίσμος, ου, ὁ, contumaci ore, & temerario: ex αὐθάδης, contumax, & στόμα, τος, τὸ, os, oris.

Αὐθαδῶς, adverb. contumaciter, pertinaciter: ab αὐθάδης, ὁ ᾗ ἡ, ſibi placens.

Αὔθαιμος, & αὐθαίμων, qui eſt ejuſdem ſanguinis, ϰ αὖθ᾽ αἵματος ὤν. unde αὔθαιμοι, fratres, Heſychio. ex αὐτὸς, & αἷμα, τὸ, ſanguis.

Αὐθαίρετος, ος, ὁ, ἡ, voluntarius: ex αὐτὸς, & αἱρετὸς, eligendus, optabilis, quod ab αἱρέομαι, ſeu αἱρέω, eligo.

Αὐθαιρέτως, ſponte, ultro.

Αὐθένης, ου, ὁ, a Bud. exp. ſeverus, natura rigidus, juſtus, exacte rectum verumque perſequens. Ariſtot. Ethic. 4. Plato etiam paſſim, præſertim in lib. de rep. αὐτοέκαστον vocat cujuſque rei notionem, & formam, quam ideam appellant: nam αὐτοέκαστος, expon. etiam, pro ſe quiſque. ex αὐτὸς, & ἕκαστος, quilibet.

Αὐθεκάστως, rigide, ſevere. Plut. in Lyſ.

Αὐθεντέω, ῶ, auctoritatem uſurpo in aliquem, cum genit. auctorem me præbeo: f. ήσω, p. ηὐθεντήκα.

Αὐθέντης, ου, ὁ, qui ſua manu ſe perimit: q. αὐτοέντης. idem ac αὐτοφόνος, qui ſua manu cædem infert; auctor cædis; & auctor quilibet. ex αὐτὸς, ipſe, & ἔντεα, τὰ, arma. Item dominus: ab αὐτὸς, & ἔσθω, q. αὐτὸν ἔς, ἔντος, ſe mittentis, qui ſeipſum mittit ad negotia, qui libera eſt poteſtate.

Αὐθεντία, ας, ἡ, poteſtas, auctoritas: ab αὐθέντης, auctor, qui eſt propriæ poteſtatis.

Αὐθεντικὸς, ὴ, ὁ, authenticus.

Αὐθεντικῶς, cum auctoritate: adv.

Αὐθήμερον, adv. eo ipſo die.

Αὐθήμερος, ος, ὁ, ἡ, eodem die factus, qui eſt ejuſdem diei. Th. ἡμέρα, dies.

Αὖθι, per Syncop. ab αὐτόθι, illic, iſtic, ibi, hic: item huc. Interdum pro ἔπειτα, deinde.

Αὐθιγενὴς, ὁ, ἡ, indigena, in aliquo loco natus. Th. γίνομαι, naſcor.

Αὐθιμοίης, ου, ὁ ᾗ ἡ, indigena, nativus: Philo de mundo. αὐθιμοίης ποτομός. Th. μοίω, maneo.

Αὖθις, Jon. αὖπις, & αὖθι, tum αὖτε, rurſus, pro αὖ.

Αὐθόαιμος, ος, ὁ ᾗ ἡ, conſanguineus, frater: ex αὐτὸς, & αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis.

Αὐθομολογέομαι, ήσομαι, ultro profiteor, mea ſponte ſignifico: ex αὐτὸς, ipſe, & ὁμολογέομαι, confiteor.

Αὐθυπαρκτὸν, τὸ, per ſeſe ſubſiſtens, αὐθυπόστατον: ex αὐτὸς, ipſe, & ὑπάρχω, ſum, ſubſiſto.

Αὐθυποστατὸς, ὁ, unde αὐθυπόστατον ῥῆμα, verbum, quod per ſe eſt ſubjunctivi modi.

Αὐθυπουτάκτως, tanquam αὐθυπόστατον: ex αὐτὸς, ipſe, & ὑποτάσσω, ſubjicio.

Αὐθωρὸν, adv. eadem hora, eodem momento; ex αὐτὸς, ipſe, idem; & ὥρα, hora.

Αὐϊκτὼν, ων, ὁ, ἡ, clamoſus, vel clamans, ut canes latrantes, αὐ, αὖ, & ἰάχω, clamo.

Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina; ab αὐλὴ, ῆς, aula, domus regia.

Αὐλακεργὸς, ὁ, ſulcorum efficiens, qui ſulcos facit, ſeu efficit: ex αὖλαξ, ακος, ἡ, ſulcus, & ἐργάτης, operatius, ab ἔργον, τὸ, opus.

Αὐλακίζω, ſulco.

Αὐλάων, pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλὸς, tibia.

Αὖλαξ, ακες, ἡ, ſulcus, acc. ſing. αὖλακ᾽, pro αὖλακα.

Αὐλεία, ας, ἡ, aulæ janua. Them. αὐλὴ, aula.

Αὔλειον, ου, τὸ, & αὐλεῖος, ος, ὁ, veſtibulum, atrium.

Αὐλειῶτις, ος, ὁ ᾗ ἡ, & αὐλειῶτις θύρα, janua veſtibularis, & atrialis, ſeu janua veſtibuli, & atrii: ex αὐλεῖος, ου, ὁ, villicus.

Αὐλέω, tibia cano. f. ήσω. p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia.

Αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, domus regia, locus ſubdialis, atrium, ſtabulum.

Αὔλημα, τὸ, carmen ad tibiarum ſonum. Poll.

Αὐλησάντων, Dor. pro αὐλησάντων, tibia ludent, 3. pl. f. verbi αὐλέω, tibia cano.

Αὔλησις, ἡ, ipſa tibiæ inflandæ actio. Ariſtot.

Αὐλη-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αὐλήσων, aor. 1. imperat. act. ab αὐλέω.
Αὐλητὴς, οῦ, ὁ, tibicen: ut & αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem: & in f. gen. αὐλητέος, ἰδος, & αὐλήτης, ἰδος, ὁ. Th. αὐλὸς, tibia.
Αὐλητικὸς, ἡ, tibiarum peritus. Them. αὐλὸς, tibia.
Αὐλητικῶς, more tibicinum.
Αὐλητρὶς, ίδος, ἡ, theca tibiarum.
Αὐλητρίδιον, τὸ, q. d. tibicinula.
Αὐλιάδες νύμφαι, dicuntur in Epigram. nymphæ incolæ, seu inhabitantes: a Th. αὐλὴ, ἡ, unde αὐλὶς, ίδος, ἡ, domicilium, locus, ubi pernoctatur.
Αὐλίδος, gen. sing. ab αὐλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.
Αὐλίζομαι, diversor, stabulor. imperf. ἠυλιζόμην, ου, ετο: item pernocto. f. ισομαι. p. ἠυλισμαι. a. 1. pass. ἠυλίσθην. Th. αὐλὴ, aula, stabulum.
Αὐλικὸς, ἡ, ὁ, fistularis, tibialis: & in plur. αὐλικοὶ, tibicines, citharœdi. ab αὐλὸς, tibia.
Αὐλικὸς, ἡ, ὁ, aulicus, qui est ex alicujus principis aula; ut οἱ μὲν ἦν αὐλικοὶ κόλακες, apud Plur. in Polit. præc. aliquando in malam partem: ut δὲ φοβηθέστατα τὸ αὐλικὸς καλεῖσθαι καὶ θεατρικὸς, apud eund. Plur. Th. αὐλὴ, ἡ, aula.
Αὐλὶν, acc. sing. ab αὐλὶς, ίδος, ἡ, castra.
Αὐλιον, ου, τὸ, stabulum. Th. αὐλὴ, aula.
Αὐλιος ἀστὴρ, ὁ, qui ad αὐλὶν ducit animalia, vesper. Th. idem.
Αὐλὶς, ίδος, ἡ, castra, tentorium. Th. αὐλὴ, aula.
Αὐλὶς, ίδος, ἡ, domicilium, locus, ubi pernoctatur.
Αὐλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.
Αὐλίσκοισι, dat. pl. Jon. ab αὐλίσκος.
Αὐλίσκος, ου, ὁ, parva tibia.
Αὐλισμὸς, οῦ, ὁ, pernoctatio: Hesych. verbale ab αὐλίζομαι.
Αὐλοθετέω, fistulas compingo, seu facio: ex αὐλὸς tibia, & θέτης, ου, ὁ, qui aliquid ponit, vel componit. Th. τίθημι, pono.
Αὐλομελῳδία, ἡ, tibiæ modulatio: ex αὐλὸς, & μελῳδία, cantus dulcis, melodia.
Αὐλοποιία, & αὐλοποικὴ, sc. τέχνη, ars fabricandi tibias: Poll. 7. 39. ab αὐλοποιὸς, ὁ, tibicen.
Αὐλοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, tibicen, & qui facit tibias; tibiarum artifex; ex αὐλὸς, tibia, & ποιέω, facio.
Αὐλοστρώτης, ου, ὁ, ἡ, aulæ conveniens: ex αὐλὴ, aula, & πρέπω, convenio.
Αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia, fistula: item piscis, qui onax, sive dactylus dicitur: quod ab αὔω, vel ἄω, flo. Hinc αὐλέω, tibia cano, αὐλητὴρ, ὁ, auletes, tibicen.
Αὔλος, ὁ, i. e. ἀσώματος, ὁ, materiæ expers; sine materia: ab α priv. & ὕλη, ης, ἡ, materia.
Αὐλοστρύπης, ου, ὁ, qui tibias perforat: Poll. ex αὐλὸς, tibia. & τρυπάω, futur. ήσω, perforo.
Αὐλῳδία, ἡ, tibiæ cantus, tibiarum sonus.
Αὐλῳδικὸς, tibialis: ex αὐλὸς, tibia, & ᾠδὴ, cantus.
Αὐλῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, auletes, tibicen.
Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, vallis, convallis: dicitur a figura ἅπ. αὐλὸς, tibiæ, arcta sc. & oblonga.
Αὐλωνίζω, in valle dego.
Αὐλωνίσκος, ὁ, parva vallis.
Αὐλωνοειδὴς, ὁ, habens figuram ἅπ. αὐλὼνος. quidam exp. anfractuolus; Diod. Sic ex αὐλὼν, ῶνος, & εἶδος, εος, τὸ, figura.
Αὐλῶπιδι, dat. sing. ab αὐλῶπις, ίδος, galea.
Αὐλῶπις, ίδος, ἡ, galea.
Αὐλωπὸς, ὁ, fistulæ instar: ex αὐλὸς, tibia, vel quicquid oblongum est, & ὤψ, oculus; quod ab ὄπτομαι, video.
Αὐλωτὴς, ὁ, tibiatus, instructus fistulis.
Αὐξάνω, augeo, cresco. f. αὐξήσω. p. ηὔξηκα. a. 2. ηὔξησον. perf. pass. ηὔξημαι. a. 2. pass. ηὐξήθην. a. 1. pass. sub. αὐξηθῶ, ῆς, ῆ. a. 1. inf. pass. αὐξηθῆναι. Th. αὔξω, augeo.
Αὔξε, adjuva, præs. imperat. act. αὔξει, 3. sing. præs. ab αὔξω, augeo. αὔξεται, augetur. 3. sing. præs. pass. ab αὔξομαι: ab eod. Th.
Αὐξηθεὶς, ὁ, a. 1. part. pass. vide in αὐξάνω.
Αὐξήσαι, a. 1. inf. act. αὐξήσω, ῆς, ῆ, aor. 1. sub. pass. αὐξηθέντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. ab αὐξάνω. Them. αὐξω, augeo.
Αὐξησι, εως, ἡ, incrementum: in dat. pl. αὐξήσεσι. ab αὐξάνω, augeo. Th. αὐξω, augeo.
Αὔξηται, crevit, Jon. pro ηὐξηται, 3. sing. perf. pass. ab αὐξάνω, cresco.
Αὐξητικὸς, ἡ, ὁ, ἡ, qui augetur; item augens, ab eod. rhem.
Αὔξιμος, ὁ, ad auctum & incrementum accommodatus: ab αὐξάνω, augeo.
Αὔξις, & αὐξη, ἡ, auctus, incrementum, augmentum.
Αὐξόμενος, ὁ, crescens, præs. part. masc. ab αὔξω, augeo.
Αὔξω, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, augeo, amplifico, cumulo: idem ac Them. αὐξω, augeo.
Αὐσηρὸς, ἡ, ὁν, clamor: item siccitas: ab αὔω, clamo, vel ficco.
Αὖσι, ὡ, ὁ, aridus: ab αὔω, ficco.
Αὐστηρὸς, ὁ, siccior, comp. ab αὖος, aridus.
Αὐστηρὸς, ὁ, ἡ, siccitas, ariditas: ab αὖος, siccus.
Ἀϋπνία, ἡ, insomnia, vigiliæ, pervigilatio: est ab ἄϋπνος, insomnis.
Ἄϋπνος, ὁ, ἡ, insomnis, somnum non capiens, vigil, pervigil: q. ἀεὶ ὕπνου. vel ξ ἀϋπνος, dicitur nox, in qua somnus non capitur. Ex α, & ὕπνος, somnus.
Αὔρα, vel αὖρα, ας, ἡ, ventus levior: aura: dat. plur. αὔρῃσιν. Hinc ἀπαυράω, eripio, aufero: ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, ἐπαύρομαι, fruor.
Αὐρίζω, est procrastinare, in crastinum diem differre: item algere: Etym.
Αὐρομυρίκη, ἡ, dicitur agrestis myrica: Jerem. 17. ab αὔω, & αὖρα, & μυρίκη, ἡ.
Αὔριον, cras, crastino die: adverb. q. ab αὔω, luceo. Est lux sequentis diei.
Αὔσαι, a. 1. infin. act. verbi αὔω, clamo.
Αὖτε, a. 2. Jon. verbi αὔω, per dialysin pro αὖω, clamo. Sic ἄυσαν, pro ηὔσαν, 3. pl. a. 1.
Αὐσταλέη, ης, ἡ, ficca, squalida; idem ac αὖη, ης, ἡ. Th. αὔω, sicco.
Αὐσταλέος, ὁ, siccus, aridus, idem ac αὖος, & a Th. αὔω, ficco, arefacio.
Αὐστηρὸς, ὁ, austerus, severus; in f. g. ά, in neut. g. όν: ab αὔω, ficco. nam austera solent linguam arefacere, & exsiccare.
Αὐστηρότης, ητος, ἡ, austeritas: item severitas.
Αὐστηρῶς, austere, severe; item tenuiter. Plut.
Αὖτ, pro αὖτε, rursus.
Αὐτὰ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro αὐτὴ, ῆς, ἡ, pugna. At αὐτὰ, illa, ipsa, pro ἐκεῖνα.
Αὐτάγγελος, ὁ, qui sibi nuntius: ex αὐτὸς, ipse, & ἄγγελλω, nuntio.
Αὐτάγγελτος, ὁ, nuntius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuntio. ejusd. Th. & comp.
Αὐτάγητος, ὁ, vel αὐτάγαστος, ὁ, sui ipsius admirator; seipsum ἀγάμενος, id est, mirans.
Αὐτάγρετος, ὁ, ἡ, ὁν, a seipso collectus, sumptus, & electus: αὐτάγρετα, τὰ, ultro oblata: αὐθαίρετος, sponte collectus. Ex αὐτὸς, & ἀγείρω, congrego.
Αὐταδέλφος, ὁ, ὁ, frater germanus; frater ex utroque parente: ex αὐτὸς, & ἀδελφὸς, frater.
Αὖται, pl. num. fœm. gen. ab αὗτη, αὕτη, ταυτο.
Αὐταιώρητος, ὁ, qui per se in altum fertur: Hesych. ex αὐτὸς, ἀὴρ, & αἰωρέω, fut. ήσω, attollo, effero, suspendo.
Αὐτὰν, Dor. pro αὐτὸν, ipsum.
Αὐτανδρος, ὁ, ut navis capta αὐτανδρος, i. e. cum ipsis hominibus. sic αὐτανδρὶ, & αὐτάνδρων, inquit Hesychius, σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι, una cum ipsis viris. sic αὐτάνδρας τὰς γυναῖκας, cum viris uxores.
Αὐτανεψιὸς, ὁ, pro ἀνεψιὸς, Bud. putat poni apud Plat. in Euthyd. ab Eust. dicitur Glaucus αὐτανεψιὸς, Sarpedoni, quorum Glaucus ex Hippolocho, Sarpedon vero ex Laodamia Hippolochi sorore natus erat. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & ἀνεψιὸς, ὁ, filius fratris, vel sororis.
Αὐτὰρ, sed, dein, autem, cæterum.
Αὐτάρεστος, ὁ, sibi ipsi placens; Hesych. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & ἀρέσκω, fut. έσω, præt. ηκα, placeo.
Αὐτάρκης, ους, ὁ, ἡ, contentus, sibi sufficiens.
Αὐταρκία, ας, ἡ, sufficientia, suis esse contentum. Polyb.
Αὐταρκῶς, satis. ex αὐτὸς, ipse, & ἀρκέω, sufficio.
Αὐτὰς, Dor. pro αὐτὰς.
Αὐτάων, Dor. pro αὐτῶν gen. pl. ab αὐτὸς, ipse.
Αὖτε, adv. rursus, iterum, porro. Th. αὖ, rursum.
Αὐτὴ, ῆς, Jon. pro αὐτὴ, ῆς, ipsa: ab αὐτὸς, ipse.
Αὐτηνεργετικὸν, τὸ, verbum, quod passivam vocem, & activam significat, ut μάχομαι: ex αὐτὸς, τὸ, τὸ, & ἐνεργέω, operor, fut. ήσω. unde ἐνεργητικὸς, efficax.
Αὐτενεργὸς, ὁ, ipse per se operans, seu efficiens: Dionys. Areop.
Αὐτεξούσιος, α, ὁ, ἡ, qui sui juris, vel sui est potestatis: ex αὐτὸς, & ἐξουσία, potestas, quod ab ἔξεστι, licet.
Αὐτεξουσιότης, ότητος, ἡ, libera potestas.
Αὐτεπάγγελτος, α, ὁ, ipse indicans, sponte pollicens, non rogatus: ex αὐτὸς, & ἐπαγγέλλω, annuntio. Them. ἀγγέλλω, nuntio.
Αὐτεπίβουλος, ὁ, suis ipsius captus insidiis; ex αὐτὸς, & ἐπιβουλὴ, ἡ, insidiæ; vel ἐπίβουλος, ὁ, insidiator.
Αὐτεπισπάκτης, ου, ὁ, quem quis ipse sibi accersivit, & attraxit: ut αὐτεπίσπακτον κακὸν. ex αὐτὸς, & ἐπισπάκτης, ὁ, accersitus.
Αὐτεπιτάκτης, ου, ὁ, qui ipse per se aliquid injungit, qui jure suo imponit, Plat. in Polit.
Αὐτεπιτακτικὴ, unde αὐτεπιτακτικὴ, sc. τέχνη, ars pertinens ad αὐτεπιτάκτας, seu ars mero imperio recte aliquid agendi.
Αὐτεπιτακτικῶς, more eorum, qui per se jubendi potestatem habent: ex αὐτὸς, & ἐπιτάττω, ομαι, jubeo. fut. ξω, unde ἐπιτακτικὸς, ὁ, imperatorius.
Αὐτεπώνυμος, ὁ, cui idem nomen, vel cognomen est impositum; Eurip. ex αὐτὸς, & ἐπώνυμος, ὁ, gentilis, ejusdem nominis.
Αὐτερέτης, ου, ὁ, miles, qui ipsemet remigat. Thuc. ex αὐτὸς, & ἐρέτης, ὁ, remex.
Αὐτὸν, Dor. pro ηὐτων, resonabant, 3. pl. imperf. act. ab
Αὐτέω, clamo. fut. ήσω. p. ηὐτηκα. ab αὔω, idem.
Αὐτέων, Jon. pro αὐτῶν, in f. g. pl. num. ab αὐτὸς, ipse.
Αὐτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commissæ; & ex consequenti pro pugna. ab αὔω, clamo.
Αὐτήγε, pro αὐτὴ, ipsa: Attic. ab αὐτὸς, ipse.
Αὐτήκοος, ὁ, ἡ, qui suis auribus quid audivit: interdum, qui sui est juris. Ex αὐτὸς, & ἀκοὴ, præt. m. verbi ἀκούω, audio.
Αὐτημαρ, eodem die: ab αὐτὸς, & ἡμαρ, τὸ, pro ἡμέρα, dies.
Αὐτῆς, Jon. pro αὐτοῦ, dat. pl. f. g. ab αὐτὸς.
Αὐτὶ, pro αὐτοῦτοῦ, illic.
Αὐτὶκ, & αὐτίχ, pro
Αὐτίκα, statim, actutum: adv. ab αὐτὸς, ὁ αὐτίκα, præsens, momentaneus, subitus. τὸ αὐτίκα, in præsentia. αὐτίκα νυκτὸς, statim nocte, i. e. quum advesperasceret. ὡς αὐτίκα, quam celerrime. αὐτίκα ἐξ, & αὐτίκα γοῦν, principio, vel jamprimum. αὐτίκα μάλα, & ἤδη μάλα, quamprimum, confestim, brevi admodum, propediem.
Αὐτις, Dor. pro αὖθις, adv. rursum, post, deinceps. Th. αὖ, rursus.
Αὐτίνας οἴνους, pro αὐτοστάτους, Gal. apud Hippocr. vinum hornum, seu ejusdem anni: (sed a Poll. exp. ὁ ἐπιχώριος, vinum vernaculum) ab αὐτόπους, ὁ, ἡ, qui unius

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

unius & ejusdem est anni; in, vel ex eodem anno. Vide αὐτοετεὶ, eodem anno.

Αὐτμή, ῆς, ἡ, halitus, spiritus, vapor: q. ab αὔω, spiro.

Αὐτμώδης, ους, ὁ, flatus, spiritus.

Αὐτό, τό, ipsum, absque ν Attic. εἰς τὸ αὐτὸ, in unum, in idem, pariter. κατὰ τὸ αὐτὸ, simul. ἐπὶ τὸ αὐτὸ, in eundem. vel in unum locum. αὐτὸ μόνον, duntaxat. ᾧ αὐτὸ τοῦτ' ἔστι, id ipsum est ficque res habet.

Αὐτοάγαθος, ὁ, ipse per se bonus: Greg. Naz. de Deo. ex αὐτὸς, & ἀγαθὸς, bonus.

Αὐτοαλήθεια, ἡ, ipsa veritas: de Deo dicitur apud Plat. in Phædr. & apud Greg. ex αὐτὸς, τὸ, & ἀλήθεια, ἡ, veritas.

Αὐτοάνθρωπος, ν, ὁ, homo ipse; per se hominis idea: Aristot. Eth. 1. ex αὐτὸς, & ἄνθρωπος, homo.

Αὐτοβοᾶν, testari de seipso, sua voce seipsum prædicare. Th. βοάω, clamo.

Αὐτοβοάω, ipse me mea voce prædico: ipse mei præconem ago; Erasm. in Chil. ex αὐτὸς, & βοάω, clamo.

Αὐτοβοεί, adv. statim, τὸ μετὰ βοᾶς, q. d. cum ipso clamore. urbem dicunt capi αὐτοβοεί, quæ statim capitur, & quasi primo incursu. Thuc. 3.

Αὐτοβόητος, ὁ, qui ipse sua voce de se testatur. & αὐτοβόητος δακτύλος, apud Nonn. exponitur vocalis.

Αὐτοβορέας, ὁ, ipse Boreas. ex αὐτὸς, & βορέας, ὁ, Boreas.

Αὐτόβουλος, ὁ, sua sponte, suo instinctu, ipse nimirum per se volens, non ab alio scil. ut id vellet, instigatus: ex αὐτὸς, & βουλὴ, ἡ, consilium.

Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, ad eundem locum.

Αὐτογενέθλιος, & αὐτογένετος, & αὐτόγονος, ὁ, ipse per se genitus, a se ipso ortum habens, ingenitus, i. e. æternus. Th. γένομαι, gigno.

Αὐτογνωμονέω, ῶ, ex animi mei sententia facio, vel judico; ex αὐτὸς, & γνώμη, sententia.

Αὐτογνώμων, ὁ, qui suæ est sententiæ; i. e. qui suam duntaxat sequitur sententiam. A Bud. exponitur, qui ex sui animi sententia judicat, vel ex sua conscientia: ex Aristot. Polit. 2.

Αὐτόγνωτος, sive αὐτόγνωστος, ὁ, spontaneus: ut σὲ δ' αὐτόγνωτος ἄλιος ὀργὰ, ubi exponitur αὐθαίρετος, καὶ ἰδιογνώμων πρᾶσις, apud Soph. in Antig. ex αὐτὸς, & γνωτὸς, seu γνωστὸς, cognitus.

Αὐτογραμμή, ἡ, linea mathematica, vel ἁπλῆ γραμμή: ex αὐτὸς, αὐτὸ, & γράμμα, τὸ, littera.

Αὐτόγραφον, ν, τὸ, manu propria scriptum. Th. γράφω, scribo.

Αὐτόγυον, ν, τὸ, pars aratri, quod dentale vocatur; lignum scil. cui vomer includitur. Ex αὐτὸς, & γύα, seu γύη, arvum.

Αὐτοδαής, ὁ, qui ex seipso, & sine magistro didicit: & passive αὐτοδαῆ ἐπιχειρήματα, apud Soph. in Ajace. quorum scientia sine magistro percepta est. ex αὐτὸς, & δαῶ, disco; unde δαΐων, ὁ, hostis.

Αὐτοδάϊκτος, ὁ, a seipso interfectus: ex αὐτὸς, & δαΐζω, fut. ξω, divido.

Αὐτοδάξ, mordicus, ipsis dentibus. Aristoph. est adverb. ex αὐτὸς, & ὀδὰξ, mordicus. a Th. ὀδὼν, όντος, ὁ, dens.

Αὐτοδεής, ὁ, suapte natura indigus, qui per se indiget, Merc. Trism. ex αὐτὸς, & δέω, seu δέομαι, egeo.

Αὐτοδεπνέω, ὁ, qui vocatus secum ipse affert, quæ cœnet: Hesych. ex αὐτὸς, & δεῖπνον, τὸ, cœna.

Αὐτοδεκαετῶν, apud Thuc. expon. ὁλοκλήρων δέκα ἐτῶν, solidis decem annis. ex αὐτὸς, & δεκαετὴς, decennis.

Αὐτοδέσποτος, ὁ, per se dominus: ex αὐτὸς, & δεσπότης, dominus.

Αὐτόδετος, ὁ, sponte vinctus, qui sponte vinciri se permittit: ex αὐτὸς, & δετὸς, ὁ, vinctus, ligatus.

Αὐτόδηλος, ὁ, per se manifestus; ex αὐτὸς, & δῆλος, manifestus;

Αὐτοδιακονία, ἡ, sui ipsius famulitium. ex αὐτὸς, & διάκονος ministet; quod a διὰ, & κονέω, festino.

Αὐτοδιάκονος, ὁ, qui ipse sibi ministrat, & famulatur: Eust. ex αὐτὸς, & διάκονος, ὁ, minister.

Αὐτοδίδακτος, ν, ὁ, ἡ, a seipso doctus, suapte natura aliquid faciens, qui sua ipsius industria aliquid didicit. Th. διδάσκω, doceo.

Αὐτοδιδάκτως, Bud. expon. naturæ instinctu: adverb. ab αὐτοδίδακτος, a se ipso doctus.

Αὐτοδιηγητός, ὁ, ab ipso seu per se narratus; ab ipso auctore commemoratus; nullis aliis interloquentibus: ex αὐτὸς, & διηγέομαι, ῆμαι, narro, commemoro.

Αὐτοδιηγούμενος, ὁ, ipse ex sua persona narrans; seu commemorans; h. e. αὐτοπροσώπως διηγούμενος, ut in μανυπροσώπῳ ποιήσει fit; Diog. Laert. in Tim.

Αὐτοδικεῖν, per se judicare, pro ἰσχυρῶς τὸ δίκαια ἐρίζειν, Suid. ex αὐτὸς, & δίκη, ἡ, judicium.

Αὐτοδικος, ὁ, qui seipso judice utitur; ut populus aliquis, aut civitas, quæ ipsa de controversia aliqua decernit, nec alius judicio stare cogitur; ut ᾧ Διληρὼς αὐτονόμως εἶναι, ᾗ αὐτοτελεῖς, ᾗ αὐτοδίκους, Thuc. l. 5.

Αὐτόδιον, τό, Hesych. exponit ἐξ αὐτοῦ ἐλαυνόμενα, ex ipso itinere appulsum; i. e. statim, extemplo: ex αὐτὸς, αὐτὸ, & ὁδὸς, ἡ, via.

Αὐτοδρομος, ὁ, quod simul est cum ipsa pelle, Plut. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & δέρας, seu δέρος, τὸ, pellis, exuviæ.

Αὐτόδρομος, per se suapte natura currens: & generaliter quod per se, & sua natura movetur; Gal. apud Hippocr. ex αὐτὸς, & δρόμος, ὁ, cursus.

Αὐτοδυάμας, ὁ, per se potens, ut Deus; Greg. ex αὐτὸς, & δυάμαι, possum.

Αὐτεῖναι, ipsum esse, vel per se esse, de Deo dicitur apud Dion. Areop. ex αὐτὸς, & εἶναι, infin. ab εἰμὶ, sum.

Αὐτοέκαστος, ν, quisque pro se.

Αὐτοέλικτος, ν, ὁ ἡ, qui sponte sua vorticibus circumagitur; sua sponte volutatus; qui per se convolvitur, & conglomeratur, Nonn. ex αὐτὸς, & ἑλικτὸς, ὁ, volubilis, se volvens.

Αὐτοενεργητικὸν, τὸ, per se efficacia, & vi præditus.

Αὐτοέντης, ὁ, idem ac αὐθέντης, qui sua manu perimit, qui sua ipsius manu cædem infert, i. e. interfector, percussor; videlicet ὁ ἐξ αὐτῆ ἐπὶ τινος φόνον ἕρμενος. Item qui ipse sibi manus infert; i. e. ὁ δὲ αὐτ' ἐὼν τὸ ξίφος, Soph. in Œd. Tyr.

Αὐτοεντεῖ, adv. suis ipsius manibus; propria manu, seu sibi ipsi illatis manibus; ut quum Dion. Coccejus dicit, Ἀνέκαλλον οἱ προσήκοντες αὐτοεντεῖ ἀπολέσθαι, coegit reum, ut sibi manus inferret. Vide αὐθέντης, ὁ, cædis auctor.

Αὐτοετεὶ, adverb. τῷ αὐτῷ ἔτει, eodem anno.

Αὐτοετὴς, ους, ὁ, ἡ, ut αὐτοετὴς ἀναίνεται, eodem anno marcescit; Theophr. Sic & αὐτοετὴς, eodem anno; Od. γ. Eust. exp. per totum annum. ex αὐτὸς, & ἔτος, τὸ, annus.

Αὐτόζωος, & αὐτόζως, ὁ, per se vivens.

Αὐτοζωὴ, ἡ, ipsa vita: ita Deus nominatur a Dion. Areop. quoniam ipse per se vivit, & aliis auctor est vivendi. ex αὐτὸς, & ζωὴ, ἡ, vita.

Αὐτοθάνατος, ὁ, qui ipse sibi mortem infert; Plut. ex αὐτὸς, & θάνατος, mors.

Αὐτόθι, vel αὐτόθεν, adverb. ex hoc ipso loco, vel tempore; hinc, inde, illico. οἱ αὐτόθεν, illic habitantes: q. ἐξ αὐτῆ τόπου, ἢ χρόνου.

Αὐτοθελής, ὁ, quem ipse quis vult; voluntarius; ut αὐτοθελὲς δῶρον ἀεὶ πάτος, in Epigr. l. 2. ex αὐτὸς, & θέλω, volo.

Αὐτοθεμέθλιον, ὁ, per se habens fundamentum: Nonn. ex αὐτὸς, & θεμέθλιον, τὸ, fundamentum.

Αὐτόθι, ibi, illic: adv. ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτόθροος μαρτυρία, testimonium, quod quis de se dicit: Nonn. ex αὐτὸς, & θρόος ὁ, rumor tumultuarius.

Αὐτοῖο, gen. Jon. pro αὐτῆς, ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτοκαβδάλου, farina ureumque subacta; Suid. Item genus dicitur rudis, & parum castæ mufices. Et metaph. αὐτοκαβδάλου ναῦς, seu αὐτοκαβδάλου σκάφος, dicitur ratis tumultuarie, & ex tempore facta; itidemque αὐτοκαβδάλου πεζῆ ἦμαι, Hesych. vide Athen. l. 14.

Αὐτοκάθαρσις, ἡ, ipsamet purgatio; ex αὐτὸς, & κάθαρσις, ἡ, purgatio.

Αὐτοκασίγνητος, ν, ὁ, frater germanus, ex utroque parente natus. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana. Ab αὐτὸς, κάσις, & γνητὸς, pro γενητὸς, quod a γίνομαι, nascor.

Αὐτοκατάκριτος, ν, ὁ, ἡ, suopte judicio condemnatus; ex αὐτὸς, & κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico.

Αὐτοκέλευθος, ὁ, qui per se iter facit: in Epigr. ex αὐτὸς, & κέλευθος, ἡ, via.

Αὐτοκελεύστως, ν, ὁ, ἡ, injussus, sua sponte.

Αὐτοκελὴς, ές, ὁ, ἡ, qui sponte sua quid facit: ex αὐτὸς, & κέλω, seu κέλομαι, jubeo.

Αὐτοκέρας, ὁ, ipse per se mixtus, & temperatus: pro quo dicitur & αὐτόκρας. Th. κεράννυμι, misceo.

Αὐτοκέφαλον, ipsum caput; Aristot. l. 4. de anim. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & κεφαλὴ, ἡ, caput.

Αὐτοκινησία, ἡ, motus ultroneus, motus, quo res aliqua sua sponte & suopte impulsu movetur, aut moveri potest.

Αὐτοκίνητος, ὁ, suapte natura mobilis: Plut. ex αὐτὸς, & κινέω; unde κίνησις, motus, & κίνητος, mobilis.

Αὐτόκλαδος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, ipse cum suis ramis; ut αὐτόκλαδος, ᾗ αὐτόκαρπος κυπάρισσος. ex αὐτὸς, & κλάδος, ὁ, ramus.

Αὐτόκλητος, ὁ, a se ipso vocatus, sive invitatus; qui non vocatus ad epulas venit, aut alio; Plat. Ep. 7. & Plut. Symp. 7.

Αὐτοκλήτως, spontanea vocatione, ultro: ex αὐτὸς, & κλητὸς, ὁ, vocatus, celebris.

Αὐτόκμητος, ὁ, ἡ, a se ipso fabricatus, seu elaboratus; ex αὐτὸς, & Th. κάμω, laboro. fut. κάμω. præt. κέκμηκα; unde varia comp. in κμὴς.

Αὐτόκομος, ὁ, ipse per se comatus, vel sua sponte comatus: ex αὐτὸς, & κόμη, ἡ, coma.

Αὐτόκροπον, ἱμάτιον, Comicis dicta vestis, quæ vulgo συρμὰ, tunica crassa. Poll. l. 7. ex αὐτὸς, & κοπὴ, ἡ, contusio, tritura.

Αὐτοκρασὴ, αὐτόκρας, & αὐτόκρατις, ὁ, ut & Jon. αὐτοκρὴς, ὁ, ipse per se mistus & temperatus, cui aliunde temperamentum aliquod accersere opus non est; ex αὐτὸς, & κρᾶσις, ἡ, a Th. κεράννυμι, seu κεράω, & κεράσω, & κράσω, tanquam per Sync. a κράω, pro κεράω, misceo.

Αὐτοκρατὲς, ὁ, qui sui juris est: qui pro suo arbitrio de re aliqua statuit. unde neut. τὸ αὐτοκρατὲς, subst. libera potestas. ex αὐτὸς, & κράτος, τὸ, potestas.

Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, imperium ejus, qui αὐτοκράτωρ appellatur: ut apud Joseph. de antiq. ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος αὐτοκρατορίας, sub Claudii Cæsaris imperio. ab αὐτοκράτωρ, Imperator.

Αὐτοκρατορικὸς, ὴ, ὸν, ex libero arbitrio manans, seu proficiscens: ut αὐτοκρατορικαὶ ὁρμαὶ, liberi arbitrii impetus. Item Imperialis, Imperatorius, Cæsareus, pertinens ad Imperatorem. i. e. Cæsarem: ut αὐτοκρατορικὴ ἀρχὴ, Imperatoria dignitas; apud Herodian. l. 7.

Αὐτοκρατορικῶς; ut agere aliquid αὐτοκρατορικῶς, pro suo arbitratu, more eorum, qui sunt αὐτοκράτορες: adv. ab αὐτοκρατορικὸς, ex libero arbitrio manans.

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, idem ac αὐτοκρατὴς, Imperator, qui sui juris est; legatus.

Αὐτοκράτωρ των ἐς τὸν πόλεμον, apud Demosth. Et αὐτοκράτωρ δύναμις, vel ἐξουσία, Polyb. merum imperium, plena & summa potestas. Ex αὐτὸς, & κράτος, imperium obtineo. Th. κράτος, potestas, imperium.

Αὐτόκτιτος, ὁ, per se conditus, sua sponte structus. Soph. pro cod. dicitur & αὐτόκτιστος, apud Æschyl. ex αὐτὸς, &

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κτησος, ὁ, creatus, conditus.

Αὐτόκτονος, ὁ, qui se ipsum interfecit; qui sibi manus intulit: Eurip. ex αὐτὸς, & κτείνω, f. κτενῶ, præt. med. ἔκτονα, occido.

Αὐτοκύλιστος, ὁ, per se volutus, seu suapte natura volubilis: Nonn. ex αὐτὸς, & κυλισὸς, ὁ, versatus, volutus.

Αὐτοκύριος, ὁ, ἡ, ὁ ᾧ ἡ, per se dominus: apud Nazianz. dicitur esse unum ex nominibus Spiritus S. ex αὐτὸς, & κύριος, dominus.

Αὐτολάλητος, ὁ, qui apud se loquitur, ex αὐτὸς, & λαλητὸς, ὁ, loquendi facultatem habens.

Αὐτολεξεὶ, adv. αὐτᾶις λέξεσι, vel κατὰ λέξιν, ad verbum, de verbo ad verbum. ex αὐτὸς, & λέξις, ἡ, dictio, verbum.

Αὐτολήκυθος, ὁ, ἡ, ὁ, qui sponte ad lecythum commeat. De parasitis dicitur, qui tum præsto sunt, quoties audiunt ad lavandas manus, & ad cœnam vocari convivas, Plut. Item pro mimo, vel parasito scurrili: apud Athen. lib. 14. ex αὐτὸς, & λήκυθος, ὁ, vas olearium.

Αὐτολοχάτος, ὁ, per se genitus, ex αὐτὸς, & λοχέω, ομαι, pario, fœtifico.

Αὐτολυρίξω, ipsemet lyra cano: Luc. ex αὐτὸς, & λυρίζω, lyra cano.

Αὐτομαθὴς, ὁ, qui ex se ipso didicit; qui nullo præceptore usus est.

Αὐτομαθία, ἡ, quum quis ex seipso didicit. Plut.

Αὐτομαθῶς, discendo e se ipso, sine præceptore; ex αὐτὸς, & μανθάνω, f. μαθήσομαι, disco.

Αὐτομαρτυρέω, de memet ipso testor.

Αὐτόμαρτυς, ὁ, qui sibi ipsi testis est, seu testimonium exhibet: Hesych. ex αὐτὸς, & μαρτυρέω, ὁμαι, testificor.

Αὐτοματία, ἡ, fortunæ temeritas, eventus fortuitus. Plut.

Αὐτοματίζω, sponte facio.

Αὐτοματισμὸς, ὁ, actio, quæ sponte fit.

Αὐτόματος, η, ον, spontaneus, ultroneus, ex seipso aliquid faciens, non alieno impulsu: ut αὐτόματος θάνατος, mors naturalis, quæ scilicet nulla extrinsecus vi coacta evenit. Interdum in neutro αὐτόματον dicitur, quod fortuito evenit. Dicitur & τυτόματον pro eodem. Hinc αὐτομάτη, sc. ἄρουρα, spontaneum arvum, h. e. ager inaratus ferebat fruges. Αὐτόματοι, sponte venientes. Αὐτόματα, quæ per se moventur, ut horologia. Ex αὐτὸς, & μάω, desidero, vel μάτην, facile, quod ipsum a se temere sine consilio venit.

Αὐτοματοεργοὶ, οἱ, automatorum, i. e. eorum operum, quæ se movere videntur, artifices. ex αὐτόματος, & ἔργον, τὸ, opus.

Αὐτομάτως, exp. etiam fortuito, temere: pro quo affertur & αὐτοματεὶ, αὐτοματὶ, & αὐτομάτιως.

Αὐτομαχέω, per se pugnare, non per alium: ex αὐτὸς, & μάχομαι, vel μαχέομαι, pugno.

Αὐτομέδων, ὁ, Automedon, nomen proprium.

Αὐτομήτηρ, ἡ, ipsissima mater.

Αὐτομήτωρ, ὁ, ἡ, idem; qui, vel quæ mores matris refert, vel ut alii, ex eadem matre. Ex αὐτὸς, & μήτηρ, ἡ, mater.

Αὐτομολέω, fut. ήσω, p. ηκα, transfugio.

Αὐτομολία, ἡ, transfugium; defectio, qua quis suapte sponte ad alteram partem transit; Thuc. l. 7. in vitibus autem αὐτομολίαι dicuntur stolones, seu soboles e trunco pullulantes; ut μολύνω, ejusmodi frutificationem inutilem deputare. ex αὐτὸς, & μολέω, vado.

Αὐτομολογούμενον, vel αὐθομολογούμενον, τὸ, exp. passive, confessum, & indubitatum; Luc. est neut. part. præs. pass. ab αὐτομολογέομαι, idem ac αὐθομολογέομαι, mea sponte significo.

Αὐτόμολος, ὁ, ἡ, qui sua sponte it, & a nullo incitatus: in Epigr. sed dicitur etiam de milite, qui sua sponte ad alteram partem transit.

Αὐτομόλως, more transfugæ.

Αὐτόνοη, ης, ἡ, proprium nomen mulieris, filiæ Cadmi; quæ sc. ipsa intelligit: a νόος, νοῦ, mens.

Αὐτονομέομαι, meo jure vivo. αὐτονομούμενος, ὁ, in libertatem assertus.

Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris, Lat. sui juris.

Αὐτονομία, ἡ, potestas vivendi suis legibus, vel suo jure utendi.

Αὐτονόμος, ος, ὁ, qui sui juris est; qui nullius imperio subest: qui suis vivit legibus: ex αὐτὸς, & νόμος, lex. Th. νέμω, rego, Item αὐτονόμος, qui per se pascitur: ut αὐτονόμοι ἀγέλαι θηρῶν, in Epig. Et sic est ex αὐτὸς, & νομὴ, ἡ, seu νομὸς, ὁ, pascuum. a Th. νέμω, pasco.

Αὐτονόμως, suis vivendo legibus; suo utendo jure: adv. ab αὐτονόμος, qui sui juris est.

Αὐτοπαμφορέμενος, ὁ, se ipsum puniens, nomen fabulæ Menandri, apud Athen. (apud Terentium est Heautontimorumenos) ex αὐτὸς, & πάμφορος, ὁ, ἡ, ὁμαι, punio, crucio.

Αὐτονυχὶ, sive αὐτονυχεὶ, ea ipsa nocte: ex αὐτὸς, & νύξ, νυκτὸς, vel νύχα, noctu, a Th. νυξ, nox.

Αὐτόξυλος, ὁ, ex ipso ligno adhuc rudi confectus. Item qui est vernaculo ligno, in Epigr. ex αὐτὸς, & ξύλον, lignum.

Αὐτοὐθέτερον, per se, sive absolute neutrum: vox Gramm. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & οὐθέτερος, neuter.

Αὐτοπαθὴς, ὁ, ex se, vel intrinsecus patiens. Item reciprocus.

Αὐτοπάθεια, ἡ, intrinseca, vel innata passio: reciprocatio, qua eadem persona agit, & patitur.

Αὐτοπαθῶς, cum passione intrinseca, vel patiendo intrinsece. Apud Polyb. non simulate, ingenue. ex αὐτὸς, & παθὸς, ους, τὸ, passio.

Αὐτόπαις, ὁ, qui est ipse quodammodo puer; in quo, seu in cujus moribus ipsissima pueritia cernitur: Hesych. ex αὐτὸς, & παῖς, puer.

Αὐτοπάτωρ, ὁ, qui per se est pater: ex αὐτὸς, & πατὴρ, ὁ, pater.

Αὐτοπήμων, i. e. ἀφ' ἑαυτῷ τὰ κακὰ ἔχων: ex αὐτὸς, & πῆμα, τὸ, jactura clades.

Αὐτόπιστος, ὁ, per se fidem faciens sine argumentis: αὐτόπιστον, per se credibile, per se notum. Ex αὐτὸς, & πιστὸς, fidelis, quod a πείθω, suadeo, oratione flecto.

Αὐτοπλεκτος, ὁ, qui se ipsum implicat, seu irretit: ex αὐτὸς, & πλεκτὸς, ὁ, implexus.

Αὐτοποδεὶ, & αὐτόποδον, vel αὐτοποδὶ, adv. suis ipsius pedibus; non utendo equo, aut curru; ab αὐτόπους, ους, suis pedibus incedens.

Αὐτοποδία, ἡ, suis pedibus iter facere, non equo vehi, aut curru, vel navi, at αὐτοπέδια, τὰ, genus calceamentorum, Poll. 7. c. 22.

Αὐτοποίητος, ὁ, a se ipso factus: a Th. ποιέω. f. ήσω. unde ποιητὸς, ὁ, adoptivus, factitius.

Αὐτοπρεπὴς, ὁ, sua sponte, & per se factus.

Αὐτόπολις, ἡ, civitas, quæ suis ipsius legibus utitur; urbs, quæ per se sola civitatis nomine censetur. Thuc. a Th. πόλις, ἡ, urbs, civitas.

Αὐτόπονος, & αὐτοπένητος, ὁ, per se elaboratus. a πόνος, ὁ, labor, unde πονέω, f. ήσω, laboro.

Αὐτόποτμος, ὁ, eodem fato, seu eadem sorte utens; Hom. a Th. πότμος, ὁ, fors, fatum, fortuna.

Αὐτόπους, ὁ, qui suis ipsius pedibus iter facit. Item suis pedibus absque duce incedens; Luc. a Th. πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Αὐτοπραγία, ἡ, per se & pro suo arbitrio facere: ut apud Diog. Laert. in Stoicis dogmat. ἐλευθερία ἐστὶν ἐξουσία αὐτοπραγίας, δουλία, στέρησις αὐτοπραγίας. a πράγος, εος, τὸ, res, negotium, actio.

Αὐτόπρεμνος, ὁ, per se radicatus, nativus; sua sponte proveniens, metaph. apud Aristoph. in Ran. αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοισιν ἁμπεσόντα; quod Suid. exponit δυσκόλοις, προβλήτοις, ἢ μεγάλοις. a Th. πρέμνον, τὸ, seu πρέμνος, ὁ, stipes.

Αὐτοπρεπὴς, ὁ, seipsum decens; sibi ipsi conveniens. Hom. hymn. in Merc. a Th. πρέπω, congruo, convenio.

Αὐτοπροαίρετος, ὁ, libero arbitrio agens.

Αὐτοπροαιρέτως, suo ipsius arbitratu, sponte: a προαίρετος, ὁ, in arbitrio positus.

Αὐτοπρόσωπος, ὁ, non personatus, personam, qualis est, veram gerens; unde αὐτοπρόσωπα scripta dicuntur, in quibus auctor ex sua persona docet, nulla extrinsecus assumpta; & αὐτοπρόσωπος ὑποκρινὴς, qui sine ficta persona agit. Athen. l. 10. cui sua ipsius facies assingitur, & αὐτοπρόσωπος facere aliquid ille dicitur, qui sub propria persona agit coram, quod agit.

Αὐτοπροσώπως, sub propria persona, coram: a πρόσωπον, τὸ, vel πρόσωπος, ὁ, persona, facies.

Αὐτοπτέω, ipse meis oculis cerno.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, spectator, testis oculatus, qui ipse vidit: ex αὐτὸς, & ὄπτομαι, video. Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτόπτος, ὁ, qui ipse visus, & deprehensus est: unde aliquis deprehensus ἐπ' αὐτοφώρῳ, dicitur, quum ipse ab iis, qui deprehenderunt, visus est: ab αὐτόπτης, ὁ, testis oculatus.

Αὐτόπυρος ἄρτος, & αὐτοπύρινος, ος, ὁ, panis, cui furfur ademptum est: ex αὐτὸς, & πυρὸς, ὁ, triticum, frumentum.

Αὐτοπώλης, ὁ, qui ipse per se vendit, i. e. qui non vendit ab alio empta: ex αὐτὸς, & πώλης, ὁ, venditor.

Αὐτοῤῥεγμων, ὁ, quem ipse sibi struit, sive conciliat aliquis. Hesych. ex αὐτὸς, & ῥέζω. f. ῥέξω, facio, manibus contrecto.

Αὐτόροφος, ος, ὁ ᾧ ἡ, tectum ex seipso habens; seipsum contegens. ex αὐτὸς, & ὄροφη, seu ὄροφος, tectum, contignatio, a Th. ἐρέγω, tego, contigno.

Αὐτορίζος, ὁ, qui in se radicem habet; & αὐτόῤῥιζος ἐστία χθονὸς, casa terræ infixas radices habens; Eurip. ex αὐτὸς, & ῥίζα, ἡ, radix.

Αὐτόῤῥυτος, ος, ὁ, ἡ, sponte fluens. ex αὐτὸς, ῥέω, fluo.

Αὐτὸς, ἡ, ὸ, ipse, a, um, modo demonstrativum, modo relativum: præposito articulo, idem, interdum παρέλκει. q. ab ὅτος. Hinc αὐτόθι, αὐτῆμος, ἑαυτοῦ, σεαυτοῦ: ἐξαυτῆς, statim: φίλαυτος, amans seipsum, amor sui ipsius, & φιλαυτία.

Αὐτόσε, illuc, huc. Item eodem: adv. ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτόσιτος, ὁ, qui ipse cibum sibi comparat; qui domi suæ cibum capit, non alienæ. Item, qui cum altero cœnaturus, ipse suas secum affert dapes: ex αὐτὸς, & σῖτος, ὁ, cibus, panis.

Αὐτοσκευὴς, ὁ, rudis, simplex, & inconditus, nullo constans artificio: Polluci vero l. 10. est αὐτουργὸς: ex αὐτὸς, & σκευὴ, ἡ, vestis, a Th. σκεύω, τὸ, vas.

Αὐτόσπυτος, ος, ὁ ᾧ ἡ, ex se excitatus: Nonn. ex αὐτὸς, & σπύομαι, inusit. pro σώω, σώομαι, a Th. σέω, σείομαι, quatio, vibro, agito.

Αὐτοσταδία, ας, ἡ, pugna stataria, statio in proprio loco; ex αὐτὸς, & στάδιος, stabilis; ab ἵστημι, sto.

Αὐτόστεγος, ὁ, qui ipse sibi tecti loco est, vel tecto natura sua instructus. Item perfectus, absolutus. ex αὐτὸς, & στέγος, εος, τὸ, tectum.

Αὐτοστοιχεῖ, ὁ, qui solus secum meditatur, Suid. ex αὐτὸς, & στοῖχος, ὁ, ordo.

Αὐτόσυλος, ος, ὁ, qui ipse sibi navis est, qui sine navi trajicit: ex αὐτὸς, & σῦλλω, apto.

Αὐτόσυλος, ὁ, per se & suapte natura columnis fultus; Hesych. ex αὐτὸς, & Th. σῦλος, ὁ, columna.

Αὐτοσφαγὴς, ὁ, ipse a se jugulatus; qui se ipse occidit, ex αὐτὸς, & σφαγὴ, ἡ, jugulum.

Αὐτοσχεδὶς ὑπόδημα, calceamentum crassiori Minerva factum, Poll. ab αὐτοσχεδιάζω. Vide statim infra.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore facio & tumultuarie; temere, seu inconsulte ago; propere, & quasi illotis manibus quidpiam aggredior; in re præsenti consilium capio. Item confidenti animo quidpiam designo, seu loquor. Item

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

tem fingo, mea sponte ago, non jussu, aut mandato alterius.

Αὐτοχεδίασμα, τὸ, opus ex tempore, & tumultuarie factum.

Αὐτοχεδιασμὸς, ὁ, dictio extemporalis.

Αὐτοχεδιαστὴς, ὁ, qui extemporalem habet orationem. Item, qui ex tempore, & tumultuarie agit aliquid.

Αὐτοχεδιαστὶ, ex tempore, non præmeditate.

Αὐτοχεδιαστικὸς, ὁ, ex tempore dictus, seu factus. unde αὐτοχεδιαστικὴ δύναμις, facultas dicendi ex tempore.

Αὐτοχεδιαστικὸς λόγος, ὁ, oratio extemporalis.

Αὐτοχειρὸν μῖξαι, cominus miscere.

Αὐτοχέδιος, ὁ, ἡ, ex tempore factus, rudis, tumultuarius, inelaboratus, unde αὐτοχέδια, sc. μάχη, pugna quæ cominus fit, ex propinquo, seu qua, pede cum hoste collato, decernitur. Il. ο. Ab αὐτοχειρὸν, cominus, prope.

Αὐτοχεδὸν, ex tempore, tumultuarie: adv. ab αὐτοχέδιος, ex tempore factus.

Αὐτοχειρὸν, seu -δὰ, vel δίλω, prope, cominus: quod ex αὐτὸς, & χεὶρ, prope.

Αὐτότατος, ὁ, ipsissimus; ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτοτέλεια, ἡ, perfectio, absolutio. Item integritas.

Αὐτοτελὴς, ὁ, per se perfectus; Non.

Αὐτοτελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐν, perficiens, & perfectus, sufficiens. Exp. etiam, in se finem suum habens: ut αὐτοτελὴς θεωρία, apud Arist. Item per se finem faciens, seu imponens: ut αὐτοτελὴς δίκη, apud Suid. & αὐτοτελὴ αἰτία, apud Gal. Item per se absolutus, & consummatus: ut αὐτοτελὴς πρᾶξις, apud Arist. Item ipse sibi sufficiens, apud Polyb. Et sic est Dei attributum, apud Eurip. Item qui suis sumptibus aliquid facit, vivit, qui suis utitur vectigalibus. Ex αὐτὸς, & τέλος, finis, effectus, & sumptus, & vectigal.

Αὐτοτελῶς, adv. absolute, perfecte; Polyb.

Αὐτοτεχνὸς, ὁ, per se peritus: per se teneas artem. ex αὐτὸς, & τέχνη, ἡ, ars.

Αὐτότοκος, ὁ, editus cum ipso partu, σὺν αὐτῷ τόκῳ: Æsch. ex αὐτὸς, & τόκος, ὁ, partus, fœtum.

Αὐτοτραγικὸς πίθηκος, tragica simia, falax: Demosth. ex αὐτὸς, & τραγικὸς, ὁ, tragicus.

Αὐτότυπος, ὁ ἡ ἡ, a seipso impressus, ex αὐτὸς, & τύπος, figura.

Αὐτᾶ, ibi: per Syncop. pro αὐτόθι.

Αὐτᾶ, αὐτῷ, αὐτῶν; pro ἑαυτᾶ, ἑαυτῷ, ἑαυτῶν.

Αὐτεργόω, f. ήσω, per me facio.

Αὐτεργητος, ὁ, extemporalis, inelaboratus: in Epigr. verbale ab αὐτεργέω, per me facio.

Αὐτεργία, ἡ, operatio ejus, qui per se efficit: ab αὐτεργὸς.

Αὐτεργὸς, ὴ, ὸν, qui per se operatur, non aliena opera utens, qui manu victum sibi quæritat: item opifex. Ab αὐτὸς, & ἔργον, opus.

Αὐτόφλοιος, ος, ον, ὁ, una cum cortice: q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐτόφονος, αὐτοφονεύτης, & αὐτοφονεὺς, ὁ, qui seipsum perimit, vel peremit; propriæ cædis auctor: Epigr. l. 3. sed αὐτοφονεὺς dicitur etiam, qui propria manu alii infert cædem. ex αὐτὸς, & φόνος, ὁ, cædes.

Αὐτοφάγος, ὁ, ab Hesych. ex αὐτοφάγος, qui ipse voravit: ex αὐτὸς, & φορβὴ, ἡ, esca. a Them. φέρβω, pasco, alo.

Αὐτόφορτος νεὼς, navis cum ipso onere & mercibus: ex αὐτὸς, & φόρτος, ὁ, onus.

Αὐτοφυὴς, ἐς, ὁ, ἡ, nativus, sua sponte enatus, opere non factus, arte carens: item genuinus, germanus.

Αὐτόφυτος, ος, ον, ὁ, idem ac αὐτοφυὴς: ex αὐτὸς, & φύω, gigno.

Αὐτοφυῶς, suapte natura, sponte naturæ: item native, genuine; adv. ab αὐτοφυὴς, ὁ, ἡ, arte carens, nativus.

Αὐτόφωνος, ὁ, propria voce utens. unde αὐτόφωνοι χρησμοὶ, dicebantur oracula, quæ reddebantur non per sacerdotem, sed ab ipso Deo. Th. φωνὴ, ἡ, vox.

Αὐτοχειρία, & αὐτοχερὶ, idem ac αὐτοφώρῳ: unde αὐτοχειρία, Hesych. exp. ἐν αὐτῷ τῷ φωρᾷ. Vide αὐτόφωρον sequens.

Αὐτόφωρον, ος, τὸ, ipsum furtum, flagrans facinus; item ipsum factum: ex αὐτὸς, & φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur. ἐπαυτοφώρῳ, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, in ipso facto.

Αὐτοφώρου, ὁ, unde ἐπ' αὐτοφώρῳ aliquis ἁλίσκεσθαι dicitur, qui in ipso furto deprehenditur, vel in aliquo alio scelere. unde κολάζων αὐτοφώρους, apud Thuc. Sch. exp. ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνων, & consequenter, puniens in ipso facinore deprehensos.

Αὐτοφῶς, ipsa lux: ita dicitur Spiritus S. apud Greg. quoniam vera, & unica lux est, & sine eo nemo φωτίζεται, illuminatur. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & φῶς, τὸ, lux.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, qui aliquid sua manu facit: aliquando dicitur pro αὐτόχειρ τῆ φόνε, qui sua manu seu sibi, seu aliis cædem infert, & immittit; i. e. αὐτοκτόνος, αὐθέντης, αὐτεπάγγελος, & αὐθέντωρ, homicida, interfector.

Αὐτοχειρὶ, Αὐτοχειρίᾳ, manu propria: ex αὐτὸς, & χεὶρ, ὸς, ἡ, manus.

Αὐτοχειρία, ἡ, homicidium, quod quis manu propria perpetravit.

Αὐτοχειρίζω, manu propria facio: unde αὐτοχειρίσασθαι, apud Philist. teste Poll. quod tamen improbat. ex αὐτὸς, & χειρίζω, tracto, aggredior.

Αὐτοχείρων, ὁ, idem ac αὐτόχειρ.

Αὐτόχειρος, ὁ, qui seipsum occidit. Hesych.

Αὐτοχειροτόνητος, ὁ, per se creatus, suo ipsius suffragio electus, qui & ἀχειροτόνητος dicitur, i. e. nullis electus suffragiis: ex αὐτὸς, & χειροτονέω, suffragiis creo.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ, ἡ, indigena, vernaculus: αὐτόχθονες ἄνδρες, indigenæ. αὐτόχθονα ἔθνεα, gentes indigenæ, quæ in aliqua regione sunt natæ: ex αὐτὸς, & χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, solum.

Αὐτοχόλωτος, ὁ, qui sua sponte iram concipit; sibi ipsi iratus: in Epigr. ex αὐτὸς, & χολάω, unde χολωτὸς, ὁ, iratus.

Αὐτοχώνης, vel αὐτόχωνος, ut & αὐτοχωνόλωτος, ὁ, crassa Minerva fusus, & velut sua sponte: ex αὐτὸς, & χώνη, vas fusorium. unde χωνεύω, conflo.

Αὐτόχρημα, reipsa, revera, plane, omnino: adv. ex αὐτὸς, & χρῆμα, res, negotium.

Αὐτόχρως, & αὐτόχροος, ὁ, per se coloratus, ascititium colorem non habens: ex αὐτὸς, & χρόα, ἡ, color.

Αὐτόχυτος, ος, ὁ, sponte fusus: ex αὐτὸς, & χέω, fundo.

Αὐτοχώνη, ὁ, veluti sua sponte fusus, ingens; ex αὐτὸς, & χώνη, fornax fusoria, quod ex χέω, fundo.

Αὐτόχωνος, & αὐτοχώνυτος, ὁ, vide paulo ante cum αὐτοχώνη.

Αὐτοψεὶ, adv. ipso aspectu.

Αὐτοψία, ας, ἡ, proprius aspectus, oculata fides: ex αὐτὸς, & ὄψις, quod ab ὄπτομαι, video.

Αὐτῶ, dat. sing. ab αὐτὸς, ipse, & in dual. αὐτὼ, ipsi: sed αὐτῶ, gen. Dor. pro αὐτοῦ, vel ὑπὸ τοῦ, illic.

Αὐτῷ, pro ἑαυτῷ, sibi ipsi.

Αὔτως, adv. frustra; item similiter, pro ὡσαύτως. Th. αὐτὸς, ipse.

Αὐφόνα, Æol. pro αὐχένα.

Αὐχὶν, pro αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴ, cervix.

Αὐχενίζω, cervicem incido, cervicem frango. Est etiam, inquit Bud. loro caput equorum complecti, & constringere, ad hoc, ut venæ intumescant, & sanguis detrahatur sealpro.

Αὐχένιον, τὸ, (neut. subst. ab αὐχένιος) Eust. est πηδάλιον, clavus navis.

Αὐχένιος, ος, ον, ὁ, ἡ, cervicalis.

Αὐχενίσκος, ὁ, est lorum, quo caput equorum complectimur, & constringimus. Vide αὐχενίζω, cervicem frango.

Αὐχέω, glorior. f. ήσω. p. ηὔχηκα. q. ab αὐχὴ. Est enim, elata cervice me jacto.

Αὐχὴ, ῆς, ἡ, quod a Poet. καύχη. seu καύχα, ας, ἁ, Dor. jactantia, gloriatio: hoc pro καύχησις, idem. Them. καυχάομαι, glorior.

Αὐχὴ, ἡ, gloriatio, animi elatio.

Αὐχὴς, υτος, ὁ, idem ac αὐχενίσκος, in Epigr. sed ex Nonn. aff. pro alacri, & cui cervix est erecta. ab αὐχέω, glorior.

Αὔχημα, τὸ, idem. Thuc. lib. 2. sed accipitur & in bonam partem a Damasceno.

Αὐχὼ, ένος, ὁ, cervix: acc. singul. αὐχένα. Exp. etiam angustia loci, ut Lat. fauces. Item sic dicitur pars clavi, & gubernaculi, in quam gubernator incumbit. Pol. l. 1. deducitur autem ab αὐχμὸς, ob siccitatem, & duritiem; & dicitur αὐχὼ, quasi αὐχμὼ: Eust.

Αὐχητὴς, οῦ, ὁ, q. d. jactabundus, gloriabundus, vel ad jactantiam comparatus.

Αὐχμάω, & αὐχμέω, areo præ æstu: item squaleo.

Αὐχμήεις, εντος, ὁ, squalidus: Hom. in hymn.

Αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, obscurus, squalidus.

Αὐχμὸς, ὸ, ὁ, siccitas ex vehementi æstu. squalor; quasi ab αὔω, sicco, epenthesi litteræ χ. Quidam deducunt ab αὖζω, sicco, pleonasmo τ υ, vel ab αὔξω, augeo, per antiphrasim. ex siccitate enim nihil producitur, nihil augetur.

Αὐχμώδης, ες, ὁ & ἡ, æstuosus, aridus præ æstu: item squalidus: a Th. αὐχμὸς, ὁ, siccitas.

Αὔω, sicco, arefacio, accendo: in qua significatione etiam cum spiritu aspero, ἅω. Item clamo, splendeo, flo. Ab ἄω, spiro.

Ἀΰω, per dialysin, idem ac Αὔω sicco, arefacio. Il. β.

Α Φ.

Ἀ'φ', pro ἀπὸ, ab.

Ἀφαγνίζω, idem ac ἁγνίζω, purifico, expio, consecro.

Ἀφαγνισμὸς, ὁ, purificatio, expiatio, consecratio: item sanctimonia; idem ac ἁγνισμὸς. Th. ἁγνὸς, castus, purus.

Ἀφαλία, ἡ, Hesychio auctore, est ἡ πολλὴ κώπη, dicta διὰ τὸ ἀφανδάνειν, a displicendo. Th. ἄδω, vel ἀνδάνω, placeo.

Ἀφαὸς, & ἀφεὸς, ὸ, ὁ, inimicus, hostis, ingratus, qui non placet: ἄδειν γὰρ τὸ ἀρέσκειν.

Ἀφαιμαξις, ἡ, sanguinis detractio, in Hippiatria: ex ἀπὸ, & αἱμάσσω, cruento, sanguine inficio. Th. αἷμα, sanguis.

Ἀφαιμάσσω, f. ξω, sanguinem elicio, sanguinem detraho: ut ἀφαίμαξαι τὸ ζῷον.

Ἀφαιρεθὲν, έντος, a. 1. part. pass. ἀφαιρέσω, 3. sing. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφαιρεθέω, idem ac ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, ablatio, separatio, detractio. Exod. 35.

Ἀφαιρεματικῶς, per detractionem, & ablationem Mathematicam: Aristot.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, exemptio, ablatio.

Ἀφαιρετὸς, ὁ, exemptilis, extricabilis, separabilis, ut cortex arboris.

Ἀφαιρέω, ῶ, aufero, adimo. f. ήσω. p. ἀφῄρηκα, a. 1. ἀφῆρησα, a. 2. ἀφεῖλον. præt. pass. ἀφῄρημαι, κμαι, auferor. p. pass. ἀφῄρεμαι. a. 1. pass. ἀφῃρέθην. f. 1. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. m. ἀφελόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

Ἀφαιρματικὸς, ἀφαιρματικὴ, ὁ, ablativus, apud Philosophos, pro abstracto, q. d. abstractorius, vide Bud. comm.

Ἀφαιρήσεσθαι, f. 3. inf. m. ab ἀφαιρέω.

Ἥφαιστος, ου, vel υο, ὁ, Dor. pro Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, filius Junonis solum, Hesiod. vel Jovis, & Junonis, Iliad. α.

Ἀφάκη, ης, ἡ, species leguminis. Item oppidum Lybiæ.

Ἀφάλλομαι, desilio, ex uno loco in alium salio: item resilio, Aristoph.

Ἄφαλος, ος, ὁ, ἡ, sine cono, aut crista: ex α, & φαλὸς, splendidus: conus galeæ.

Ἄφαλτος, ὁ, resultatio: Aristot.

Ἄφαλτος, ὁ, resiliens: Hesych. ex ἀπὸ, & ἅλλομαι, salio, salto.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀφαμαρτάνω, aberro, privor: ex ἀπὸ, & ἁμαρτάνω, pecco. f. ήσω, p. ἡμάρτικα. a. 2. ἥμαρτον.

Ἀφάμαρτε, aberravit, a. 2. act. Jon. pro ἀφήμαρτε.

Ἀφαμαρτεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑ, errans in verbis, futilis: ex ἀφαμαρτάνω, erro, & ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἀφανδάω, diſpliceo: ex ἀπὸ, & ἀνδάνω, placeo.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, obſcuritas, incertitudo.

Ἀφανὴς, ὁ ἡ, τὸ ἀφανὲς, ἐος, obſcurus, non manifeſtus, incertus.

Ἀφανία, ἡ, idem ac ἀφάνεια, obſcuritas.

Ἀφανίζω, ab aſpectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obſcuro, depravo, f. ίσω. p. ἠφάνικα. præſ. paſſ. ἀφανίζομαι, evaneſco. p. paſſ. ἠφάνισμαι. a. 1. paſſ. ἠφανίσθην. ἀφανισθήσομαι, f. 1. ind. paſſ.

Ἀφάνισις, ἡ, abolitio: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω, appareo.

Ἀφανισμὸς, ὁ, evaneſcentia, interitus.

Ἀφανισὸς, ὸν, ὁ, diſperdendus, tollendus e medio.

Ἀφανιστὴς, ὃ, ὁ, deſtructor, depopulator, exterminator.

Ἀφανιστικὸς, ὁ, delebilis: Var. abolens, obſcurans: Nazianz. ἀφανιστικὴ δύναμις, exitioſa potentia.

Ἀφαντασιάστος, ὁ ἡ ἑ, qui phantaſia, & imaginatione comprehendi non poteſt: Metr. Triſm.

Ἀφαντασίωτος, ὁ, qui viſiones non concipit: ex α priv. & φαντάζομαι, ſeu φαντασιόομαι, imaginor, viſiones concipio. Th. φαίνω, oſtendo.

Ἀφάντασος, ὁ, viſionibus, & imaginationibus carens. Plur.

Ἀφαντὸς, ὸν, ὁ, ἡ, non conſpicuus, non apparens.

Ἀφάντως, & ἄφαντον, obſcure, clanculum. ἀφανῶς, idem. Ex α priv. & φαίνω, oſtendo.

Ἀφανῶς, ita ut non appareat, occulte, clanculum. eſt adv. ab ἀφανὴς, obſcurus.

Ἀφάπτω, ſuſpendo: unde ἀπαμμένος, ſuſpenſus. Item applico, admoveo: ab ἀπὸ, & ἅπτω, necto.

Ἄφαρ, ſtatim, cito, facile: q. ab ἀφὴ, id eſt, ipſo tactu, vel ab α, ſimul, & φάω, dico.

Ἀφαρὶ, pro ἄφαρ, Jon.

Ἀφαρὸς, ίου, ὁ, pinna, ſeu pinnula, quam thynnus fœmina ſub ventre habet: apud Athen. l. 7. ex Ariſtot.

Ἀφαρῆα, acc. ſing. Jon. ab Ἀφαρὸς, ῆος, Jon. ὁ, Aphareus, nomen propr. viri.

Ἀφαρητίδαι, Poet. pro Ἀφαρέαι, ῶν, εἱ τε Ἀφαρέως παῖδες, filii Apharei.

Ἀφάρκη, ης, ἡ, arbor ſemper virens.

Ἀφάρμακος, ὁ, non venenatus, non infectus.

Ἀφάρμευτος, ὁ, veneficio non infectus: ex α priv. & φάρμακον, τὸ, medicina, item venenum.

Ἀφαρμόζω, vel ἀφαρμόττω, non convenio, diſſonus ſum: cui opponitur ἐφαρμόζω; Baſil. exponitur & accommodo apud Luc. ex α priv. & ἁρμόζω, quadro, congruo, convenio; ab ἁρμὸς, apta commiſſura, coagmentatio, compages; a Th. ἄρω, apto, adapto.

Ἀφαρύζομαι, juſculum ex tempore, vel cito factum: Euſt. ex ἄφαρ, cito, & ζωμὸς, jus eſculentum.

Ἄφαρος, ὁ ἡ ὃ, & ἀφάρατος, item ἀφάρητος, ſine veſte. Item inaratus, incultus: ut ἄφαρος γῆ, apud Suid. ex α priv. & φάρος, εος, τὸ; vel φάρος, pallium, exterior veſtis.

Ἀφαρὸς, idem ac Th. ἀρόω, aro.

Ἀφαρπάζω, furtipio, abripio: ex ἀπὸ, & ἁρπάζω, rapio.

Ἀφάρτερος, α, ὁ, celerior: comparat. ab ἄφαρ, cito.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmutescentia, ſtupor: ex α, & φημὶ, ſeu φάω, dico. Poetæ dicunt ἀμφασία, metri gratia.

Ἀφάσσω, idem ac ἁφάω, palpo, contrecto.

Ἄφατοι, οἱ, pl. num. non clari: ex α priv. & φατὸς, dicendus; quod a φημὶ, ſeu φάω, dico.

Ἄφατος, ὁ, ἡ, ineffabilis, non dicendus, item incelebris.

Ἀφατῶς, affatim, abunde; adv. ab ἄφατος, inenarrabilis.

Ἀφαυαίνω, arefacio, exſicco; (idem ac ἀφαυόω) ex ἀπὸ & αὐαίνω, idem ac Th. αὖω, ſicco.

Ἀφαυρὸς, ὴ, ὸν, imbecillis, debilis, in comp. ἀφαυρότερος: ſuperl. ἀφαυρότατος, imbecillimus: q. ex α intenſ. & φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, vilis. Alii a παῦρος, paucus, π in φ mutato, quaſi tobore parvus.

Ἀφαύω, ſicco, uro, inedia exareſco. Th. αὖω, ſicco.

Ἀφάω, f. άσω, palpo, contrecto, tango, ἀφήσοντα, Poet. pro ἁφῶντα, ab ἁφὴ, tactus: quod ab ἅπτομαι, tango.

Ἀφεγγὴς, ἐος, ὁ ἑ ἡ, cæcus, obſcurus, lumine carens: ex α priv. & φέγγος, εος, τὸ, ſplendor, lux, lumen.

Ἀφεδρία, ἡ, idem ac ἄφεδρος, apud Suid.

Ἀφεδρεύω, ſellæ inſideo; in ſella ſedeo. Heſych.

Ἀφεδρὴ, ſuffoceris; imprecantis eſt.

Ἄφεδρος, ν, ὁ, menſtrua mulierum purgatio: item puerperium, concubitus. Dioſc.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina: ex ἀπὸ, & ἕδρα, ſella. Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt rectum inteſtinum.

Ἀφεῖτε, dimiſeritis, Jon. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. ſub. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφειθὲς, ὁ, dimiſſus, a. 1. pass. paſſ. ἀφείθην, ης, η, relictus ſum, a. 1. ind. paſſ. ἀφεθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ἀφεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἀφεθήσαιμι, & in 3. p. ἀφεθήσοντες, f. 1. paſſ. ex ἀφίημι; quod ab ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφειδέως, Jon. pro ἀφειδῶς, adv. non parce, liberaliter.

Ἀφειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑ, non parcens, profuſus.

Ἀφειδήσαντα, ſecurum: acc. ſing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, non parco: ex α priv. & φείδομαι, parco.

Ἀφειδία, ας, ἡ, non parcere, crudelitas, q. imparſimonia, ab ἀφειδὴς, non parcens: ex eod. Th.

Ἀφείδοι, & in 3. pl. ἀφείδησαν, dimiſſi ſunt, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεῖλε, abſtulit, 3. ſing. a. 2. act. ἀφέλετο, 3. ſing. a. 2. m. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Ἀφεῖμαι, dimiſſus ſum, perf. paſſ. ab ἀφίημι. perf. part. ἀφειμένος. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεῖμεν, omiſimus; volunt eſſe 1. pl. a. 2. pro ἀφέμεν, ab ἄφω, verbi ἀφίημι: ſed ibi ſcribendum ἄφεμεν. Mallem ergo dici in a. 2. opt. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφέμεν, Jon. & Poet. dicitur in a. 2. inf. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφεῖναι, dimiſiſſe, a. 2. inf. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεὶς, ἐντ⊖, & in f. g. ἀφεῖσα, derelinquens, a. 2. part. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεκτέον, abſtinendum eſt; ab ἀπέχομαι, abſtineo. Th. ἔχω, habeo.

Ἀφελγύνω, lædo; ab ἀφελὴς γύνη.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, ſimplicitas: ab ἀφελὴς, ſimplex.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφέλεσθαι, 3. ſing. f. 2. m.

Ἀφελέσθω, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, auferto, Jon. pro ἀφέλεσθε, 2. pl. a. 2. m. ἀφελούμην, ῃ, ετο, verbi ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Ἀφέλης, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελὴς, ὁ, ſimplex, tenuis. unde ἀφελὴς διάνοια, ἡ λέξις, dicitur quæ eſt ſimplex, ſeu tenuis, & frugalis, omnique luxu carens. & ἀφελὴς λέγ⊖, apud Rhetores eſt oratio ſimplex, & ſuco carens. Heſychio eſt illæſus, purus, integer; cui nec ſuperfluum quicquam in corpore eſt, nec deeſt. Idem πεδία ἀφελῆ dici ſcribit τὰ συμβεβρα, arboribus conſita, apud Ariſtoph. in Equit.

Ἀφελῶ, ῶ, exulcero, vulnero, idem ac ἑλκόω, exulcero.

Ἀφελκύω, & ἀφέλκω, abſtraho, retraho, avoco, abduco: ex ἀπὸ, & ἕλκω, idem ac Th. ἕλκω, traho.

Ἀφέλκωσις, ἡ, exulceratio; idem ac ἕλκωσις. Item exemptio corticis, ſeu libri: Bud. Th. ἕλκ⊖, ⊖, τὸ, ulcus, vulnus.

Ἀφελόμαν, Jon. pro ἀφειλόμην, a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελότης, ητ⊖, ἡ, ſimplicitas, idem ac ἀφέλεια. Th. ἀφελὴς, ſimplex.

Ἀφέλωμαι, ἡ, ηται, a. 2. ſub. m. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελὼν, auferens, a. 2. part. act. ab eodem Themate.

Ἀφελῶς, ſimpliciter, nude: adv. ab ἀφελὴς, ſimplex, tenuis.

Ἄφεμα, τὸ, id ipſum, quod dimittitur, ab ἀφίεμαι, dimittor, abſolvor: ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφέμενος, ὁ, derelinquens, dimittens, a. 2. m. vide ἀφίεμαι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἄφενος, ους, ὁ, vel τὸ, & per Syncop. ἄφνος, ν, vel εος, τὸ, divitiæ, opes, re ditus, proprie unius anni: q. ἀφ' ἑνὸς, uno anno collectum.

Ἀφέντ, derelinquenti, dat. ſingul. a. 2. part. act. ab ἀφίημι, verbi ἀφίημι, dimitto.

Ἀφέξω, εις, ει, abſtinebo, f. 1. act. ab ἀπέχω. f. ξω. Th. ἔχω, habeo.

Ἀφερκτὸς, ὁ, concluſus, incluſus velut carcere: Æſch. ex ἀπὸ, & εἴργομαι, includor. Th. εἴργω, f. ξω, concludo, carcere includo.

Ἀφερμηνεύω, enarro, explico: ex ἀπὸ, & ἑρμηνεύω, interpretor. Th. ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres.

Ἀφερπύζω, abeo quaſi reptando.

Ἀφέρπω, ſubrepo, ſerpendo abeo: ſerpentis proprium. Th. ἕρπω, ſerpo.

Ἀφέρτατοι, ὁ. Vide in ἄφερτος, non ferendus.

Ἀφέρτερος, ὁ. Vide ibidem.

Ἄφερτος, ὁ, non ferendus, non tolerabilis, vel minime tolerandus. unde ἀφέρτερος, ὁ, & ἀφέρτατος, ὁ, comp. & ſuperl. irregulariter ex eo formantur, apud Greg. in Tragœdiis. Unde etiam ἀφέρτερος, inferiores, & oneri ferendo impares. Heſych. ex α priv. & φερτὸς, tolerabilis. Th. φέρω, fero.

Ἀφερῶ, Dor. pro ἀφέρπω, f. 1. verb. ἀφέρπω, ſubrepo, ſerpo, abeo.

Ἄφες, ἄτω, ſine, remitte, & in pl. ἄφετε, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, ſino.

Ἀφέσιος Ζεὺς, Jupiter, qui in Argo colitur; q. d. dimiſſor, ſeu liberator. Etym. ab ἀφίεμαι, dimittor.

Ἄφεσις, εως, ἡ, remiſſio, dimiſſio: a ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεσμὸς, ὃ, ὁ, idem ac ἑσμὸς, coma cum ἀπὸ, examen; i. e. apum congregatio, ſeu agmen. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεσσάμην, novo & Poetico more pro ἀπεσσάμην, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι, pro ἀφιστάμην, diſcedo.

Ἀφεσσάμεν, dimitterem, Poet. pro ἀφιστάμεν, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι, dimitto.

Ἀφεστᾶσι, ceſſant, 3. pl. præſ. pro ἑστᾶσι, ab ἵστημι. Nam aliquando per ε redupl. catur: unde ἕστημεν, & opt. ἑσταίην. Vel ἀφεστᾶσι pro ἀφιστήκασι, 3. p. perf. act. Th. ἵστημι, ſto.

Ἀφέστασαν, per Sync. pro ἀφεστήκασι, 3. pl. perf. act. ab ἀφίστημι, dimitto.

Ἀφεστήκω, abſiſto, abſum: idem ac ἀφίσταμαι: ex ἀπὸ, & ἵσταμαι, ſto; vel ἵστημι, ἀφίστημι, idem.

Ἀφέστιος, ὁ, abſens, qui a domo abeſt, extra domum: non domeſticus: e ἀπὸ, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar; interdum pro tota domo.

Ἀφέτου, ῶν, οὖ, locus ita dictus, q. dimiſſæ. Sunt qui τὸ ἀφέτου vertant altum vela dare. Stephan. Ἀφετοὺς dicit eſſe πόλιν τῆς μαγνησίας.

Ἄφετε, dimittite, 2. pl. a. 2. imper. vel bi ἀφίημι, dimitto.

Ἀφετέον, dimittendum eſt: ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφετὸς, ὁ, omittendus, dimittendus.

Ἀφετὴρ, ῆρος, ὁ, dimiſſor, qui dimittit.

Ἀφετρία, ἡ, (ſub. γραμμὴ, aut θύρα, aut tale aliquid) carceres, unde equi-

cur-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

cursu certaturi dimittuntur. Item principium ineundæ viæ, aut profectionis: vel quodlibet principium.

Ἀφετικός, ή, όν, ῆ, missilis; qui mittere, seu dimittere potest; missorius, seu immissorius.

Ἀφετής, οῦ, ὁ, emissor: item manumissus, e servitute dimissus, liberrus.

Ἀφετικός, ή, όν, emissorius.

Ἀφετινδά, nomen lusus, apud Poll. l. 9. dicti (ut & ἀφετὴρ) παρὰ τὸ ἀφιέναι, ut idem docet.

Ἄφετος, ος, ὁ & ἡ, dimissus, liber, absolutus: item facer: item oppositus, & rejectaneus: ab ἀφίημι; quod ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφόβητος, idem ac ἀφύκτου, absque ullo effugio, & inevitabili lege: ex α priv. & φοβέω, fugio.

Ἀφόβω, accendo, inflammo, Aristoph. ex ἀπὸ, & βόω, uro.

Ἀφέψημα, τό, decoctum.

Ἄφεψις, ή, decoctio: ex ἀπὸ, & ἕψω, coquo.

Ἀφέψω, vel ήσω, f. ἀφεψήσω, decoquo.

Ἀφέωκα, Attic. pro ἀφεῖκα, perf. act. & Ἀφέωνται, 3. pl. perf. pass. Attic. pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφεώρα, prospectabat, Att. pro ἀφεῶρα, 3. sing. imperf. act. ab ἀφοράω. Them. ὁράω, video.

Ἀφή, ῆς, ἡ, commissura: item tactus, contrectatio, sensus, qui manuum ministerio fit: ut ἀφὴ ἐνδίδωσι, tactum sui præbet, tangi potest. a præter. m ἧφα, verbi ἅπτομαι, tango. Sed significat etiam manuum functionem, apud Plat. Est etiam ictus, percussio. Item ἀφή, incensio, accensio; ut περὶ λύχνων ἀφὰς, apud Herodot. l. 7. & sic est ab ἅπτω, accendo.

Ἀφήβω, depubesco, ex puberrate egredior: unde ἀφηβηκὼς, ότος, ὁ, vergens ad senectutem. ex ἀπὸ, & ἥβη, ης, ἡ, pubes.

Ἀφηβος, ος, ὁ, qui pubertatem excessit.

Ἀφηγέομαι, ήσομαι, f. ησομαι, p ημαι, duco, impero: partic. ἀφηγήμενος, ducens, dux, princeps: item narro, commemoro, ex ἀπὸ, & ἡγέομαι, præeo.

Ἀφηγηματικὸν, τὸ, narrativum.

Ἀφηγήμων, ὁ, & ἀφηγητὴς, ὁ, dux viæ.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, memoria: idem ac ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio: a præt. pass. verbi ἀφηγέομαι, narro.

Ἀφηδύνω, f. υνῶ, p. ηγκα, jucundum reddo. ex ἀπὸ, & ἡδύνω, suave reddo. Th. ἁδὺς, έος, ὁ, suavis, jucundus.

Ἄφηκα, a. 1. ind. act. ἀφίω, ῇς, ῇκε, a. 2. ind. ἀφῆκα, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφῆκω, ut ἐξήκω, pervenio: ex ἀπὸ, & ἥκω, f. ξω, venio.

Ἀφῆλατο, desiliit, 3. sing. a. 1. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, salio.

Ἀφηλικία, ή, adolescentia; ætas minor annis viginti quinque. ex ἀπὸ, & ἡλικία, statura, ætas, juventus.

Ἀφήλιξ, ικος, ὁ, adolescens.

Ἀφήμαρτον, ες, ε, aberravi, a. 2. ind. ab ἁμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀφήμενος, ου, ὁ, sedens procul ab: Hesych. πόρρω καθήμενος, sedens seorsum ab. ex ἀπὸ, & ἧμαι, sedeo.

Ἀφημερόω, interdiu absum; vel diem absum: Demosth. ex ἀπὸ, & ἡμερόω, diem transigo. Th. ἡμέρα, dies.

Ἀφημένος, ου, ὁ, suspensus, pendens: perf. pass. part. ab ἀφάπτω, p. pass. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, tango.

Ἄφημος, & ἀφήμων, ονος, ὁ, qui fama celebris non est; non nominatus; immemoratus.

Ἀφήμως, adv. tacite. Thuc. ex α priv. & φημὶς, ίδος, ἡ, idem ac fama, rumor; a Th. φάω, dico.

Ἀφηνιασμὸς, οῦ, ὁ, habenarum excussio; ferocia habenas non admittens: item contumacia, rebellio.

Ἀφηνιαστὴς, οῦ, ὁ, habenarum excussor, ferox: ex ἀπὸ, & ἡνία, ας, ἡ, habena, lorum; unde ἡνιάζω, fræno.

Ἀφηνιάω, vel ἀφηνιάζω, habenas detrecto, vel excutio, vel frænos respuo, vel emordeo.

Ἀφηρέμω, ήμω, ές, ἄσω, ἄτω, auferebam, imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, ἥρεμα. Th. αἱρέω, ῶ, capio.

Ἀφῃρέθη, a. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφήτορος, gen. sing. ab

Ἀφήτωρ, qui Apollinis ἄφητορες est: ut aphetoriæ apes. ex ἀφήτωρ, Apollinis epitheton.

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, emissor, jaculator: sic dicebatur Apollo, ab edendis oraculis, teste Cœlio Rhod. ab ἀφίημι emitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφητωρία, ή, varicinatio: Hesych.

Ἄφθαι, ῶν, αἱ, sunt ulcera caliditate quadam prædita, quæ præcipue infantes vexant in oris superficie; sed occupant aliquando & alias partes, veluti testes: apud Gal. & Ægin. Hippocrates de fistula etiam pulmonis usurpavit, l. 2. de morbis: fortasse ἀπὸ Ϝ ἅπτεσθαι, accendi, propter igneam illam caliditatem.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, immortalitas, incorruptibilitas. ex α negat. & φθόρος, corruptio. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἀφθαρτίζω, incorruptibilem reddo, vel immortalem; ab ἄφθαρτος, incorruptibilis.

Ἄφθαρτος, ος, ὁ, ἡ, incorruptibilis, immortalis: ab α negat. quod ex ἀνὰ, vel ἄτερ, sine, & φθαρτὸς, caducus, quod a φθείρω, corrumpo.

Ἀφθάω, ῶ, aphthis laboro: Hippocr. ab ἄφθαι, ulcera caliditate prædita.

Ἀφθεγκτος, ὁ, non vocalis: ex α priv. & φθεγκτὸς, vocalis; a Th. φθεγγομαι, f. ξομαι, p. ἔφθεγμαι, edo vocem, seu sonum, loquor.

Ἀφθὶς, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἥφθω, verbi ἅπτομαι, tango. Th. ἅπτω, necto.

Ἄφθη, Dor. vel Jon. neglecto augmento pro ἤφθη, conflagravit, 3. singul. a. 1. ind pass. verbi ἅπτω, accendo.

Ἀφθιτομῆτις, qui consilium habet incorruptum: ex sequente ἄφθιτος, incorruptus, & μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Ἄφθιτος, ος, ὁ, ἡ, incorruptibilis; idem ac ἄφθαρτος. Th. φθίω, idem ac φθείρω, corrumpo.

Ἀφθογγος, ος, ὁ, ἡ, mutus; ex α & φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor: p. m. ἔφθογγα; unde φθόγγος.

Ἀφθονατος, ω, ὁ, Dor. pro ἀφθονητος, ὁ, invidiæ non obnoxius.

Ἀφθονέστερος, α, ὁ, Poet. pro ἀφθονώτερος, α, ὁ, invidiæ minus obnoxius.

Ἀφθόνητος, ὁ, invidiæ non obnoxius; qui talis est, ut non ei invideatur. ex α priv. & φθόνος, invidia; unde φθονέω, invideo.

Ἀφθονία, ας, ἡ, abundantia: item invidiæ carentia.

Ἄφθονος, ος, ὁ, invidia carens, copiosus.

Ἀφθόνως, adv. sine invidia: ex α priv. & φθόνος, ὁ, invidia.

Ἀφθορία, ἡ, incorrupta conditio: ex α priv. & φθορὰ, corruptio, a φθείρω, idem ac Th. φθίω, corrumpo.

Ἄφθορος, ὁ ος ἡ, incorruptus, vel incorrupta: ut ἄφθορος κόρη, Epigr. l. 2.

Ἀφθώδης, aphthis laborans. Th. ἄφθαι.

Ἄφια, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἄφιασι, dimittunt, absolvunt judicio, 3. pl. præs. pro ἀφιεῖσι, & Jon. ἀφιέασι verbi ἀφίημι, dimitto.

Ἀφῖγμαι, perf. pass. verbi ἀφικνέομαι, pervenio.

Ἀφιδρόω, ῶ, desudo, exsudo, sudorem emitto. Aristot.

Ἀφίδρυμα, τό, statua, simulacrum: Plut.

Ἀφίδρυσις, ή, collocatio, dedicatio: Plut. ex ἀπὸ, & ἱδρύω, vel ἱδρυόω, sedere facio, vel jubeo.

Ἀφιδρόω, & ἀφιδρυόω, statuo, colloco, firmum stare facio.

Ἀφίδρωσις, ή, desudatio, sudatio. Item sudoris evocatio; ex ἀπὸ, & ἱδρόω, sudo, sudore diffluo; ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, item ἵδρος, εος, τὸ, sudor, æstus.

Ἀφίεθι, έτω, remitte, præs. imperat. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφίει, dimittebat, 3. perf. imperf. pro ἀφίη, quasi ab ἀφιέω, dimitto.

Ἀφιείς, έντος, præs. part. ἀφιέναι, præs. inf. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφιέναι, pro ἀφιέτω, infin. pro imperat. 1. Cor. 7. 11. Hellen.

Ἀφιερίζω, sacrum, & sanctum reddo, seu purifico: Hesych.

Ἀφιερόω, ῶ, consecro, dedico.

Ἀφιέρωμα, τό, donarium.

Ἀφιέρωσις, ή, consecratio, dedicatio: ex ἀπὸ, & ἱερὸς, sanctus, facer; unde ἱερόω, sacro, dedico.

Ἀφίζω, & ἀφιζάνω, e sede surgo, aut descendo: ex ἀπὸ, & ἵζω, sedere facio: item sedeo.

Ἀφίημι, remitto, fino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto: ἀφίεσι, 2. pl. præs. imperat. act. ἀφίενται, præs. inf. f. ἀφήσω. a. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἄφλν, ῇς, ῇ. a. 2. imperat. ἄφες, έτω, & in 2. pl. ἄφετε. a. 2. sub. ἀφῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. ἀφὶς, ἐντὸς. præs. pass. ἀφίεμαι, σαι, ται, relinquor. p. pass. ἀφεμαι, & in 3. pl. ἀφεῶνται, & Att. ἀφέωνται. a. 1. pass. ἀφέθλν, ῇς, ῇ. a. 1. sub. pass. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. ἀφεθήσομαι. Apud Plut. in l. de garr. ὥσπερ οἱ παῖδες τὸ κρύσταλλον ὅτε χωτέχειν, ὅτε ἀφίεναι θέλουσι, pueri glaciem neque retinere, neque dimittere e manibus volunt, & apud eund. ἀφίημι τὴν γυναῖκα, dimitto uxorem, i. e. repudio. Interdum libero, absolvo: ut ἀφίημί σε τῆς χρέως, libero te debito, vel remitto tibi debitum. Et interdum est libero debitorem per acceptilationem, acceptum fero. Item emitto, missum facio, permitto, fino, transmitto. Item manu mitto, projicio, jacio. Ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφικάνω, advenio, pervenio: Od. ξ. ex α, & ἱκάνω, idem ac Th. ἵκω, f. ξω, venio.

Ἀφίκεσθαι, 2. pl. a. 2. ind. m. verbi ἀφικνέομαι, advenio, pervenio.

Ἀφίκετο, rediit, 3. sing. a. 2. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι, advenio.

Ἀφίκοὺ, Dor. pro ἀφίεις, 2. sing. aor. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. & Dor. verbi ἀφικνέομαι, pervenio. Sic ἀφικνοῦ, Dor. & Æol. pro ἀφίκνα, præs. imperat. pass.

Ἀφίκοιο, adveneris, Jon. Paragoge pro ἀφίκοι, 2. sing. a. 2. sub. m. ab

Ἀφικνέομαι, ήμαι, pervenio, advenio, assequor. inde gen. pl. præs. part. ἀφικνεμένων. inf. ἀφικνεῖσθαι. f. ἀφίξομαι. p. ἀφῖγμαι. a. 2. m. ἀφικόμην, ες, ετο. a. 2. sub. m. ἀφίκωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, venio.

Ἄφικτος, ὁ, supplex: Eust. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ἀφικόμενος, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφιλαγαθος, ος, ὁ, ἡ, minime amans bonos: ex α, φίλος, & ἀγαθὸς, bonus.

Ἀφιλανθρωπία, ή, inhumanitas.

Ἀφιλάνθρωπος, ος, ὁ, inhumanus; ἀφιλανθρώπως, inhumaniter. ab α, φίλος, amicus, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀφιλανθρώπως, inhumane, vel inhumaniter.

Ἀφιλάργυρος, ος, ὁ, ἡ, alienus ab avaritia: ex α, φίλος, & ἄργυρος, argentum.

Ἀφιλέτωκος, ὁ, inimicus; nulla sodalitii, amicitiæve necessitudine junctus: ex α priv. & φιλέτωρος, ὁ, amicorum studiosus.

Ἄφιλητος, ὁ, qui amabilis non est: quem amare non possumus.

Ἀφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus, & penuria: item inimicitiæ.

Ἀφιλίωτος, ὁ, qui conciliari nequit: cum quo amicitia, & familiaritas iniri non potest.

Ἀφιλόδοξος, ὁ, minime gloriæ cupidus, non ambitiosus. ex α priv. & φιλόδοξος, gloriæ cupidus, ambitiosus.

Ἀφιλοικτήμων, ὁ, immisericors, immitis: Hesych. ex α priv. φίλος, & οἰκτήμων, misericors, a Th. οἶκτος, ὁ, οῦ, misericordia. Unde οἰκτίρω, misereor.

Ἀφιλόκαλος, ὁ, minime studiosus pulchritudinis, seu elegantiæ, vel rerum honestarum.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ſtarum. utitur Plin. ſecundus l. 1. Epiſt. 2. ex α priv. & φιλάκλος, ὁ, elegans.

Ἀφιλάλογος, ὁ, alienus a literis, a Philologia, indoctus: Plut. ex α priv. & φιλαλόγος, loquax, eloquentiæ ſtudioſus.

Ἀφιλόνικος, ὁ, a contentione alienus; vel non pertinax.

Ἀφιλονείκως, non contentioſe, ſine ullo contentionis ſtudio: ex α priv. & φιλόνικος, ὁ, contentioſus, rixoſus.

Ἀφιλοπλουτία, ἡ, divitiarum contemptus: Plut. ex α priv. & φιλόπλουτος, avarus.

Ἀφίλος, ος, ὁ, alienus ab amicitia, amicis carens. ab α priv. & φίλος, amicus.

Ἀφιλοσοφητος, ὁ, Philoſophiæ, & literarum expers, qui nihil ſtudii in doctrina, & ſapientia collocavit; imperitus; indoctus: ex α priv. & φιλοσοφος; unde φιλοσοφέω, ſ. ήσω, Philoſophum ago.

Ἀφιλόσοφος, ὁ, qui Philoſophus non eſt, a Philoſophia alienus, ſeu abhorrens. Athen. l. 13. Sed exponitur etiam non conveniens Philoſophiæ.

Ἀφιλόστοργος, ὁ, deſtitutus φιλοστοργία; & generaliter, non amans; ex α priv. & φιλόστοργος, propenſus ad amorem; ex φίλος, & στοργή, ῆς, ἡ, amor, a Th. στέργω, amo, diligo.

Ἀφιλοτεκνία, ἡ, liberos non amandi vitium. ex α priv. & φιλότεκνος, unde φιλοτεκνία, ἡ, liberorum amor.

Ἀφιλοτιμία, ᾱ, appetendi honoris vacuitas; animus ab honorum cupiditate alienus: ab ἀφιλότιμος, ὁ, haud ambitioſus.

Ἀφιλότιμος, ος, ὁ ἡ, minime ambitioſus, cum meliori, tum deteriori ſenſu: ab α priv. & φιλότιμος; quod a φίλος, & τιμή; quod a τίω, honoro.

Ἀφιλοχρηματία, ἡ, pecuniæ contemptus, pecuniarum nullus amor: ex α priv. & φιλοχρηματία, ἡ, pecuniæ amor.

Ἀφιμάτων, veſtes exuo, veſte exuo, i. e. veſte, ſeu veſtimentis ſpolio; Suid. ex ἀπό, & ἱμάτιον, ν, τό, veſtis: unde ἱματίζω, veſtio. Th. ἕω, induo.

Ἄφιξις, εως, ἡ, diſceſſus, profectio; ab ἀφικνέομαι, pervenio, advenio.

Ἀφίξομαι, f. 1. m. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀφιππάζω, equitarum ago: & in paſſ. ἀφιππάζομαι, equo me proripio, equo aufugio: Plur. ex ἀπό priv. & ἵππος; unde ἱππάω, ἱππάζω, ὁμοῦ, equito.

Ἀφιππάω, abequito; equitans recedo, vel fugio; vel ex uno loco in alium me eripio equitando; vel equo me proripio.

Ἀφιππία, ἡ, equitandi, vel artis equeſtris imperitia: Xen. in Hipp.

Ἄφιππος, ὁ, equitandi, ſeu artis equeſtris rudis, & imperitus: item equo carens, vel equis: item de loco dictum, non aptus equis, vel potius equitatui: ut ἄφιππον χωρίον, quod & ἵππιον: Plut. & ἄφιππος χώρα, regio equitatui non apta. & ἄφιππος ἡ τραχεῖα ὁδός, apud Plut. in Ant.

Ἀφιπποτοξόται, οἱ, equeſtres ſagittarii; qui ex equo ſagittas emittunt. eſt pl. maſc. a ſing. ἀφιππότοξότης; ex ἀπό, & ἱππότοξότης, equeſter ſagittarius. Ariſtoph.

Ἀφίπταμαι, avolo. f. πτήσομαι. a. 2. ἀπέπτην. a. 2. m. ἀπεπτάμην, vel ὤμην a. 2. part. m. ἀποπτάμενος. Th. ἵπτημαι, ſeu πτάω, volo, as.

Ἀφίσαω, & ἀφισάνω, idem ac ἀφίστημι, i. e. amoveo, tollo.

Ἀφίστημι, diſcedo, deficio, abduco, deduco: item abeſſe, diſtare: in paſſ. voce, diſjungi, avelli. f. ἀποστήσω. p. ἀφέστακα. a. 2. ἀπέστην. a. 2. imperat. ἀπόστηθι, ήτω, & in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. ſub ἀποστῶ, ῆς, ῆ. a. 2. inf. ἀποστῆναι. a. 2. part. ἀποστάς, ἀντος: præſ. m. ἀφίσαμαι, συαι, & in 3. pl. ἀφίσανται, deficiunt. præſ. imperat. ἀφίσασο. f. 1. m. ἀποστήσομαι, deficiam. Ex ἀπό, & ἵστημι, ſto.

Ἀφῖχθαι, deveniſſe, perf. inf. paſſ. a perf. ind. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι, pervenio.

Ἄφλαστον, ν, τό, ſumma pars puppis. ex ἄ, & φλαστάω, ideſt θλαστάω, quod non facile contundatur.

Ἄφλεβος, ὁ, venis carens, ſeu privatus: ex α priv. & φλέψ, βός, ἡ, vena.

Ἀφλεγμαντος, ὁ ἡ, inflammatione carens; item inflammationem prohibens.

Ἄφλεκτος, ὁ, non uſtus. item non coctus, non toſtus, non ardens, quod comburi nequit: ex α priv. & φλέγω, f. ξω, unde φλέγμα, τό, ardor, inflammatio.

Ἀφλεμής, ές, ὁ ἡ, Euſt. exp. κωθρός, ſegnis, ignavus, quaſi ἀφλεβής τις ὤν. ex α priv. & φλέψ, φλεβός, ἡ. Item ἀφλεμής, idem ac ἀβλεμής.

Ἀφλογιστία, ας, ἡ, inflammabilitatis ineptitudo.

Ἀφλόγιστος, ος, ὁ ἡ, non uſtulatus; qui inflammari nequit: Ab α, & φλογιστός; quod a 3. perf. ſing. perf. paſſ. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω, uro.

Ἄφλοιος, ὁ, cortice carens, vel privatus: ex α priv. & φλοιός, ὁ, cortex; quod deducunt a φλάω, contundo.

Ἀφλοισμός, ὁ, ὁ, idem ac ἀφρός, ὁ, ſpuma, mutato ρ in λ, & pleonaſmo φ ſ.

Ἀφλυκτένωτος, ος, ὁ ἡ, puſtulas non ſentiens: ex quo puſtulæ non erumpunt: ex α priv. & φλυκταινόομαι, ῶμαι, in puſtulas erumpo. a φλύω, idem ac Th. φλέω, nugor: item ferveo, ebullio. Unde φλυκταίνη, ἡ, puſtula ex aduſtione orta.

Ἀφνείομαι, diteſco: pro quo etiam dicitur ἀφνέω, ſeu ἀφνῶ, idem.

Ἀφνειός, ᾱ, ὁ, ἡ, dives, Poet. pro ἀφνεός. Th. ἄφενος, divitiæ.

Ἀφνειῶ, Dor. pro ἀφνειῶν, gen. ſingul. ab ἀφνειός, dives.

Ἀφνόω, dito, πλουτίζω. ab ἄφνος, εος, τό, divitiæ.

Ἄφνος, ους, τό, idem cum ἄφενος, & ex eo per Sync. divitiæ, opes.

Ἄφνω, adv. repente, per Syncop. φ α, & Apoc. φ σ, pro ἀφανῶς. Ex α, & φαίνω, oſtendo.

Ἀφόβητος, ὁ, metu non perculſus; non metuens: ex α priv. & φοβέομαι, metuo; idem ac Th. φίβομαι, timeo; unde φόβος, timor.

Ἀφοβία, ας, ἡ, ſecuritas.

Ἄφοβος, ος, ὁ, ἡ, intrepidus.

Ἀφοβόσπλαγχνος, ὁ ἡ, intrepida habens viſcera, fortis, audax, cordatus: ex ἄφοβος, intrepidus, & σπλάγχνον, viſcus.

Ἀφόβως, intrepide, ſine metu: ex α, & φόβος, metus; quod a p. m. πέφοβα, verbi φέβομαι, metuo.

Ἀφόδευμα, τό, excrementum.

Ἀφοδεύω, excerno, alvum exonero.

Ἀφόδιον, ᾱ, τό, Poet. ἀφόρδιον, idem ac ἄφοδος, ἡ, diſceſſus.

Ἄφοδος, ος, ἡ, diſceſſus, digreſſus, reditus; item latrina, ſtercus, excrementum: ab ἀπό, & ὁδός, ἡ, via.

Ἀφοίητος, ὁ, qui frequentari non poteſt, inacceſſibilis: ex α priv. & φοιτάω, venio, accedo, ito, ventito.

Ἀφόμοιος, ὁ, abſimilis, diſſimilis, ficte ſimilis.

Ἀφομοιόω, ῶ, ſimilem reddo, aſſimilo, f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα. p. paſſ. ἀφωμοίωμαι, part. ἀφωμοιωμένος, aſſimilatus: ab ὅμοιος, ſimilis. Th. ὁμός, ſimilis.

Ἀφομοίωμα, τό, ſimilitudo rei alicujus ficta: item ſimulacrum.

Ἀφομοίωσις, εως, ἡ, aſſimilatio: ex ἀπό, & ὅμοιος, ſimilis.

Ἀφοπλίζω, armis ſpolio: item arma exuo: neutr. abſolut. Hinc ἀφοπλίζοντο, exuerunt, 3. pl. imperf. paſſ. Jon. Ex ἀπό, & ὅπλον, arma.

Ἀφοράω, ῶ, intueor, reſpicio. f. άσω. p. ἀφώρακα, & Attice ἀφεώρακα. Ex ἀπό, & ὁράω, video.

Ἀφόρδιον, τό, Nicandro pro ἀφόδιον, ρ inſerto metri ergo, excrementum: ex ἀπό, & ὁδός, ἡ, via.

Ἄφορτος, ος, ὁ, ἡ, intolerabilis, moleſtus: verbale ex α & φέρω, tolero.

Ἀφορτως, intolerabiliter, graviter, vel graviſſime: eſt adv. ab ἄφορτος, intolerabilis.

Ἀφορία, ᾱ, infœcunditas, ſterilitas, proprie frugum; ſterilitas agrorum, quum agri non ſunt frugiferi.

Ἀφορεῖ, 3. ſing. f. 1. Att. ab

Ἀφορίζω, ſeparo, ſegrego, diſtinguo, deligo, deſigno. imperf. ἀφώριζον. f. ἀφορίσω, & Att. ἀφορῶ, εῖς, εῖ. p. ἀφώρικα. a. 1. ἀφώρισα. imperat. ἄφορισον, άτω. a. 1. ſub. ἀφορίσω, ῃς, ῃ. part. ἀφορίσας, αντος. perf. paſſ. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον, ſeparatus. a. 1. paſſ. ἀφωρίσθην, ῆς, ῆ. a. 1. imperat. ἀφορίσθητι, & in 2. pl. ἀφορίσθητε. ex ἀπό, & ὁρίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.

Ἀφόρισμα, ατος, τό, ſuis terminis deſcriptum, & ab aliis ſeparatum.

Ἀφορισμένος, ὁ, perf. parr. paſſ. Jon. ab ἀφορίζω, ſeparo.

Ἀφορισμός, ὁ, ὁ, determinatio, diſtinctio, ſeparatio. ὑπερισμοί, breves ſententiæ. a 1. perf. præt. paſſ. verbi ἀφορίζω, deligo.

Ἀφορμάω, ῶ, proripio me ex aliquo loco; proripiens me diſcedo, ſeu proficiſcor cum impetu quodam. Ἀφορμάομαι, erumpo, accedo.

Ἀφορμέω, ῶ, e ſtatione navium diſcedo, ſolvo, enavigo: Polyb. ex ἀπό, & ὁρμέω, ῶ, ſtationem habeo. Thuc. item appello: a Th. ὅρμος, ὁ, ἡ, monile. Item ſtatio navium.

Ἀφορμή, ῆς, ἡ, opponitur τῇ ὁρμῇ, quum de animo dicitur; q. d. reſilientia, evitatio, averſatio alicujus rei: item impetus, & aggreſſio: Plut. Exp. etiam perfugium, ſubſidium, auxilium: item materia, ſeu occaſio, opportunitas. unde λαμβάνω ἀφορμήν, capere occaſionem: & λαβέσθαι ἀφορμῆς, nactum eſſe occaſionem. & apud Dem. accipitur pro pecunia, quæ ad trapezitas deponebatur.

Ἀφορμηθείην, pro ἀφορμηθείησαν. 3. pl. a 1. opt. paſſ. ab ἀφορμάω, ex aliquo loco me proripio: ex ἀπό, & ὁρμάω, quod ab ὁρμή, impetus.

Ἀφορμίω, ῶ, deſidero, cupio: Laert. ex ἀπό, & ὁρμή, ἡ, impetus. unde ὁρμάω, irrumpo.

Ἀφόρμιγκτος, ὁ, qui caret cithara: Æſchil. ex α priv. & φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, cithara; unde φορμίζω, citharam pulſo.

Ἀφορολύγητος, ὁ, ex quo non colligitur, ſeu exigitur tributum: ex α priv. & φορολόγος, qui tributum colligit, tributorum exactor; unde φορολογέω, ῶ, tributum colligo; ex φόρος, ὁ, tributum, & λέγω, colligo.

Ἄφορος, ὁ, ſterilis, minime ferax: ex α priv. & φορός, ὁ, a φέρω, fero. Th. φέρω, fero.

Ἀφόρυκτος, ὁ, impollutus, non inquinatus: Epigr. ex α priv. & φορδῶ, φορύω, vel φορύσσω, pinſo; item miſceo, & fœdo, polluo.

Ἀφοσιόω, f. ώσω, p. ωκα, eripio: item ſacro, devoveo: ab ἀπό, & ὅσιος ſanctus.

Ἀφόσιωμα, ατος, τό, piaculum.

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio: a præt. paſſ. verbi ἀφοσίω.

Ἀφ' ἧς τότε, pro ἀπό τῆς τότε χρόνου, ab eo tempore.

Ἄφρα, pro ἄφρισσα, libera, a. 2. imperat. m. ab ἀφέρμαι, a. 2. m. ab ἀφίημι, libero.

Ἀφρᾶ pro ἀπόστηθι, ἀφίστασο, απολύθητι.

Ἀφράπτα, pro ἀφάπτε, acc. ſingul. part. præſ. ab ἀφάω, palpo, contrecto; quod ab ἀφή, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἀφραδέοντι, inſcienti, dat. ſingul. præſ. part. ab

Ἀφραδέω, f. ήσω, p. ηκα, inconſulte ago, vel ſtulte loquor, infanio; quod ex α, & φραδέω. Th. φράζω, loquor.

Ἀφραδέως, ſtulte, temere, inſcite: adv. a præced. verbo.

Ἀφραδής, ές, ὁ ἡ, temerarius, inconſultus. Et inde

Ἀφραδία, ας, ἡ, & Jon. ἀφραδίη, imprudentia, inopia conſilii: ἀφραδίησιν, dat. pl. Jon. pro ἀφραδίαις, a φράζω, dico.

Ἀφραδμόνως, inconſulte, temere.

Ἄφραδμων, ονος, ὁ ἡ, idem ac ἀφραδής, inconſultus; & ejuſdem Th. & compoſitionis.

Ἀφρά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀφράζω, desipio; ex α priv. & φράζω, unde φράζομαι in pass. dico: item consilium ineo.

Ἀφράω, f. ἀνῶ, desipio, amens sum. præs. part. ἀφράων. Ex α, & φρὴν, mens.

Ἄφραστος, ον, ὁ, ἡ, non septus, non munitus: ex α priv. & φραστὸς, septus, munitus. Th. φράσσω, vel ἄπτω, sepio, munio.

Ἀφράσμων, ὁ, idem ac ἀφραδμων, & ἀφραδὴς, inconsultus.

Ἄφρατος, ὁ, ἡ, non dictus, vel non dicendus: item improvisus: Jonice & Poet. pro κρηπτὸς, occultus. ἐς τὸ ἀφρατότατον, subaudi χωρίον, in occultissimo loco. ex α, & φράζω, dico. an a φράσσω, sepio?

Ἀφραυΐη, ης, ἡ, idem ac ἀφραδία, ἡ, imprudentia, inopia consilii.

Ἀφράως, præter spem, inconsiderate; ab ἄφρατος, improvisus.

Ἀφρέω, spumo, spumesco, neutrum est; & idem ac ἀφείζω, & ejusdem Thematis.

Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, qui est extra tribum: item osor civilis societatis: ex α, & φράτωρ, contribulis, quod a φρατρία, tribus; ἀπὸ τῆ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

Ἀφρίζω, spumo, spumam excito. f. ίσω. p. ἤφρικα. Th. ἀφρὸς, spuma.

Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, Aphrica.

Ἀφρίκης, ου, ὁ, spumosus: ut ἀφρίκον γάνος, in Epigr.

Ἀφρίω, idem ac ἀφρίζω, spumo, spumesco: & utrumque a Th. ἀφρὸς, spuma.

Ἀφρισμὸς, ὁ, pro quo dicitur & ἀφρεισμὸς, idem ac Th. ἀφρὸς, spuma.

Ἀφρὸς, idem ac ἀφρὺς: a Th. ἀφρὸς.

Ἀφρόγαλα, ακτος, τὸ, dicitur spuma lactis, seu lac spumosum, hoc est, tantopere agitatum, ut totum in spumam versum sit: Gal. & Aet. ex ἀφρὸς, spuma, & γάλα, τὸ, lac.

Ἀφρογενὴς, ὴς, ἡ, &

Ἀφρογενὴς, ὴ, ex spuma prognata: Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, spuma, & γένος, genus, quod a γίνομαι, nascor.

Ἀφροδισιάζω, & ομαι, Venerem exerceo; utor rebus Venereis: Xen. & ἀφροδισιάζεσθαι, exp. etiam muliebria pati, apud Athen.

Ἀφροδισιακὸς λίθος, dicitur aphrodisiaca gemma: Plin. l. 37.

Ἀφροδισιὰς, ab Apulejo vocatur acoron, quam ab Italis Veneream appellari tradit.

Ἀφροδισιασμὸς, ὁ, rerum Venerearum usus.

Ἀφροδισιαστὴς, ὁ, qui Veneri operam dat, & indulget; Veneri obnoxius; Venereus.

Ἀφροδισιαστικὸς, ὴ, ὸν, lasciv, libidinosus: Aristot. & Athen. & apud Medicos exp. etiam Venerem ciens, libidinem movens.

Ἀφροδίσιον, ου, τὸ, statua, seu signum Veneris, ut scribit Bud. & Veneris sacrificium: & in plur. τὰ ἀφροδίσια, res Venereæ. Item festum Veneris, apud Luc. & Athen.

Ἀφροδίσιος, ου, ὁ, ἡ, Venereus.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus, quia ex ἀφρῷ, i. e. spuma, dicitur genita: παρὰ τὸ δύνειν τὸν ἀφρὸν. Aristot. ita vocatam tradit, quod feminis natura sit ἀφρώδης, i. e. spumosa. at Hecuba apud Eurip. etymum detorquens, ἀφροδίτην dici ait, quod sit ἀφροσύνης θεά. Item pro Venerea libidine, quam & ἀφροδίσια ἔργα vocant Poetæ, interdum ponitur. Sed exp. etiam venustas, lepos, gratia, decor: ut Lat. Venus: ut ποσαιτίλω ἀφροδίτην ὑπὲ τῆ γλώττη ὁ νεανίσκος ἔχει, apud Luc. in Scytha.

Ἀφρόκομος, ὁ, ἡ, ἡ, spumicoma: ex ἀφρὸς, spuma, & κόμη, coma.

Ἀφρολόγος, ὁ, spumilegus; in Epigr. ex ἀφρὸς, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Ἀφρονέω, non sapio, amens sum. ἀφρονέουσαι, acc. plur. part. præs. ex α, & φρὴν, mens.

Ἀφρονίτρον, ου, τὸ, aphronitrum, spuma nitri; apud Gal. & Aet. ex ἀφρὸς, spuma, & νίτρον, τὸ, nitrum.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens, demens; idem ac ἄφρων. ex α priv. & φρὴν, mens.

Ἀφροσυνέω, negligo, non curo: ex α priv. & φροντὶς, ίδος, ἡ, cogitatio, cura.

Ἄφροντις, ιδος, securus, otiosus, negligens, non anxius.

Ἀφροντιστέω, ῶ, negligo.

Ἀφροντιστία, ας, ἡ, negligentia.

Ἄφρόντιστος, η, ὁ, ἡ, curis liber, securus, ab α, & φροντὶς, ίδος, ἡ, cura.

Ἀφροντίστως, negligenter, incuriose, adv. a præced.

Ἀφρόνως, insipienter, imprudenter: adv. ab ἄφρων, amens, insipiens.

Ἀφρὸς, ῦ, ὁ, spuma, saliva.

Ἀφροσέληνος, η, ὁ, spuma Lunæ; nomen lapidis, qui & σεληνίτης dicitur: quod noctu, crescente Luna, reperiatur plenus, ut tradit Dioscor. l. 5. c. 159. ex ἀφρὸς, spuma, & σελήνη, Luna.

Ἄφροσι, dat. pl. ab ἄφρων, insipiens. Th. φρὴν, mens.

Ἀφροσκόροδον, τὸ, allii prægrandis genus, sic dictum, quod ei trito multa spuma increscat. Item allium Punicum. ex ἀφρὸς, spuma, & σκόροδον, τὸ, allium.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, dementia, imprudentia: ex α & φρὴν, σνὸς, ἡ, mens.

Ἀφρουρὸς, ὁ, spumam innatam habens; ut ἀφρουρὸ πέταλα, in Epigr. lactucarum folia, quæ videntur habere spumam sibi innatam. ex ἀφρὸς, spuma, & οὐρὸς, ὁ, natura.

Ἀφρὺς, seu ἀφείης, vel ἀφύη, apua piscis, ita dictus, quod e spuma nascatur; Athen. & Plin. a Th. ἀφρὸς, spuma.

Ἀφρὼ, dicitur apud Nicand. per apocopen, pro ἀφροδίτη, Venus.

Ἀφρώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, spumosus: a Th. ἀφρὸς, ὁ, spuma.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, insipiens, demens, amens, ex α priv. & φρὴν, mens.

Ἀφυβρίζω, desævio; petulantiam meam compesco; injuria, vel contumelia afficere desino: ex ἀπὸ, & ὑβρίζω, injurius sum, insolesco; a Th. ὕβρις, εως, ἡ, injuria.

Ἀφύη, ης, ἡ, piscis, qui ex ἀφρῷ, spuma nascitur.

Ἀφυὴς, ἐος, ὁ, ἡ, hebes, ineptus, rudis, qui natura minime habilis est, aut aptus, minime natus ad aliquid.

Ἀφυία, ας, ἡ, hebes ingenium, inepta natura: ab α & φυὴ, quod a φύω, gigno.

Ἄφυκος, ὁ, ἡ, ἡ, fuco carens: Hesych. ex α priv. & φῦκος, εος, τὸ, alga.

Ἄφυκτος, ον, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀφύκτος, qui vitari nequit, inevitabilis: ex α, & φεύγω, fugio.

Ἄφυκτος, fine fuga spe.

Ἀφυλακτέω, mihi non caveo; incaute me gero: item vigilias non disponо in castris: Xen. In pass. ἀφυλακτεῖσθαι dicitur, quod fit incaute: item quod non observatur, aut custoditur, ut ἀφυλακτήσαντι λόγοι, apud Luc. & ἀφυλακτήμενος τόπος, apud Polyb. ab ἀφύλακτος, ὁ, ἡ, incautus.

Ἀφύλακτος, ον, ὁ, ἡ, non observans, incautus: item non observatus, incustoditus.

Ἀφυλάκτως, incaute, incustodite: adv. ab α, & 3. pers. præt. pass. verbi φυλάσσω, vel ἄπτω, custodio.

Ἀφυλαξία, ἡ, incustodia; i. e. custodiæ, seu excubiarum defectus: Xen. ex α pr. & φυλάσσω, vel ττω, f. ξω, custodio.

Ἀφυλίζω, defæco: idem ac ὑλίζω, fæcibus expurgo: ab ὕλις, εως, ἡ, idem ac Them. ὕλη, ης, ἡ, materia, seu materies: item sordes, fæcesque.

Ἀφύλισμα, τος, τὸ, sedimentum, crassamentum.

Ἄφυλλος, ὁ, foliis carens.

Ἀφύλλωτος, sine foliis: ex α pr. & φύλλον, τὸ, folium.

Ἀφύξιμος, ὁ, qui hauritur; idem ac ἄφυσητὸς, exhaustus: utrumque ab ἀφύσσω, idem ac ἀφύω, haurio.

Ἀφυξὼ, Dor. pro ἀφύξω, hauriam, f. 1. ab ἀφύσσω. Th. ἀφύω, haurio.

Ἀφύρμα, dealbor, ab ἀφύω.

Ἀφυπτίζω, expergefacio, e somno excito: ejusdem Th. & composit. cum sequente.

Ἀφυπνόω, sopior, obdormisco. f. ώσω. p. ἀφύπνωκα. a. 1. ἀφύπνωσα, neutr. ex ἀπὸ, & ὕπνος, somnus.

Ἀφυσητὸς, ὴ, ὸν, haustus, depromptus: ab ἀφύω, haurio.

Ἄφυσμος, ὁ, ingenio hebes, aut tardus: Laert. est ab ἀφυία, ἡ, natura inhabilis, seu inepta ad aliquid.

Ἄφυσμος, ου, ὁ, hausti, exhaustio: Suid. verbale ab ἀφύσσω, idem ac ἀφύω, haurio.

Ἄφυστος, sive ἄφυσσος, ὁ, καὶ ἡ, expers flatuum; non inflans: ex α priv. & φύσα, vel φύσσα, follis; item flatus; a φυσάω, sufflo, inflo.

Ἀφύσσαι, pro ἀφύσαι, a. 1. inf. act. ab

Ἀφύσσω, haurio, hauriendo promo. f. ξω, & σω. f. 1. inf. ἀφύξειν.

Ἀφυστερέω, destituor, defraudor.

Ἀφυστερίζω, serius venio, tardo, moror: ex ἀπὸ, & ὕστερος, ὁ; unde ὑστερέω, & ὑστερίζω, careo.

Ἄφυτος ἄμπελος, est vitis species apud Theoph. C. Pl. l. 3. c. 10 videtur ab Aphyte oppido Thraciæ dici; quemadmodum vitis Pramnia a Pramnia rupe; & proinde a φύω non derivatur. vel potest exponi, ut

Ἄφύτευτος, ὁ, non plantatus, seu satus: item non consitus: ex α priv. & φυτὸν, τὸ, planta. unde φυτεύω, f. σω, planto.

Ἀφύω, f. ύσω, haurio, hauriendo promo, exhaurio.

Ἀφυώδης, ὁ, unde ἀφυώδες χρῶμα, apuæ modo albidum, aquam referens apud Hipp. est ab ἀφύη, ἡ, piscis genus.

Ἀφυὼς, natura inhabili: ut apud Plut. in Cam. ἀφυὼς κεκραμένη χώρα, male temperata regio. est adv. ab ἀφυὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἡ, ineptus.

Ἀφ' ὧ, Dor. pro ἀφ' ὅ, subaudi χρόνω, ex quo scil. tempore.

Ἀφ' ὧν ἐδύνατο, pro viribus.

Ἀφ' ὥπτ, scil. χρόνω, Dor. pro ἀφ' ὅ χρόνω, ex quo.

Ἀφωμοιωμένος, ὁ, assimilatus, perf. part. pass. ab ἀφομοιόω, ῶ, assimilo: ex ἀπὸ & ὅμοιος, cujus them. ὁμὸς, similis.

Ἀφώνητος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄφωνος.

Ἄφώνητος, ὁ, privatus facultate edendi vocem. Nonn ab ἄφωνος, ὁ, mutus.

Ἀφωνία, ἡ, vocis expertem esse, destitutum esse voce: item obmutescere: vel taciturnitas, silentium; & interdum infantia.

Ἄφωνος, ὁ, ἡ, ἡ, mutus voce carens: item, qui vocem non emittit: unde τὰ ἄφωνα γράμματα, mutæ literæ. ex α, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἀφώνως, mute, sine ullo vocis usu, aut vocem non emittendo, adv.

Ἀφώρητος, ὁ, non deprehensus, proprie in furto: ex α priv. & φωράω, in furto deprehendo; furtum invenio; a Them. φὼρ, ωρὸς, ὁ, fur.

Ἀφώριζον, ες, ε, imperf. ἀφώρισσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, separo: ex ἀπὸ, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ἄφωσι, dimiserint, 3. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφώτιστος, ὁ, ἡ, non illuminatus; lucis expers; aut obscuratus: epitheton Lunæ non lucentis. ex α priv. & φωτίζω, f. ίσω, illumino, illustro.

Α Χ.

Ἀχαΐς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον.

Ἀχαΐα, ας, ἡ, Achaja, nomen regionis Græcæ Peloponnesus. ab ἄχος, τὸ, dolor.

Ἀχαΐα, ἡ, est Cereris epith. apud Aristoph. in Achar. ubi vide Schol.

Ἀχαΐδα, acc. sing. ab Ἀχαΐς, ίδος, ἡ, Achaja.

Ἀχαϊὰς, άδος, nom. proprium.

Ἀχαΐς, ίδος, ἡ, mulier Græca, in pl. ἀχαΐδες, Græculæ, effœminatæ.

Ἀχαϊκὸς, ὴ, ὸν, Achaicus, Græcus.

Ἀχαΐνας, ος, ὁ, cervi, ab Achaines ur-

be,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

be. Oppian.

Ἀχαιοί, Achivi, in acc. pl. Ἀχαιούς: ab Ἀχαιός, Græcia.

Ἀχάρις, tristis, mœrens; a Th. ἄχος, ους, τό, dolor.

Ἀχάλινος, η, ον, effrænatus: ex α, & χαλινός, frænum.

Ἀχαλίνωτος, ὁ, frano carens. Them. idem.

Ἀχάλκευτος, ὁ, qui non est ex ære, aut ferro fabricatus: Plur. ex α priv. & χαλκεύς, ἑως; unde χαλκεύω, ex ære fabrico.

Ἀχάλκευω, sum sine ære, pecunias non habeo.

Ἀχάλκης, & ἄχαλκος, ὁ, ære carens: item non habens pecunias; carens æreis nummis.

Ἀχάνη, ης, ἡ, genus mensuræ frumentariæ apud Persas, aut cista frumentaria forte ab ἀχανής, ἐος, ὃ καὶ ἡ, vastus.

Ἀχανής, ἐος, ὁ, ἡ, vastus, immensus: item, non hians, non hiscens: item mutus, os non aperiens: & sic est ab α priv. & χαίνω. Sed exp. etiam, qui immani hiatu os diducit, i. e. λίαν χάσκων. Athen. l. 7. & generatim immani vastus hiatu; ut πέλαγος ἀχανές. Ex α epitatico, & χαίνω, hisco.

Ἀχανίς, ίδος, ἡ, est diminut. ab ἀχάνη, ἡ.

Ἀχάραικτος, ὁ, non impressus, non insculptus; ineffigiatus, & informis. Sic ἀχάραικτοι τύποι, Polyb. locus sine munimento, vel munitionibus, & vallo. utrumque ex α priv. & χαράσσω, vel χαράττω, fut. ξω, sculpo: unde χάραξ, ακος, ὁ, sulcus, fossa.

Ἀχαρές, injucundum, n. g. ab

Ἀχαρής, ους, ὁ καὶ ἡ, injucundus, insulsus, molestus: ex α & χάρις, gratia.

Ἀχαριστέω, ῶ, non gratificor; non indulgeo; non obsequor. & in pass. ἀχαριστέομαι, οῦμαι, non accipio debitam gratiam. ab ἀχάριστος, & ejusdem Th. & compositionis.

Ἀχαριστία, ας, ἡ, ingratitudo.

Ἀχάριστος, ε, ὁ, ἡ, ingratus: ab α, & a 3. pers. præt. pass. verbi χαρίζομαι; quod a χάρις, τος, ἡ, gratia.

Ἀχάριτος, ν, ὁ, non gratiosus; inofficiosus; nihil gratiæ habens; insuavis; inamœnus, injucundus.

Ἀχαρίτως, ingrate. adv. ab ἀχάριτος.

Ἀχάριτος, illepide: ab ἄχαρις, insulsus.

Ἀχάτης, ου, ὁ, Achates, gemma quædam, ab Achate fluvio Siciliæ sic dicta; quam Plin. l. 37. c. 10. dicit esse numerosam, varietatibus diversis mutantibus cognomina ejus; vocatur enim, inquit, φασσαχάτης, περαχάτης, σαρδαχάτης, αἱμαχάτης, λιθαχάτης, δενδραχάτης, velut arbusculæ insignis: item ἀνταχάτης, quum uritur; κεραλλοαχάτης, guttis aureis sapphiri modo distincta, qualis copiosissima in Creta, sacra appellata. Est etiam Ἀχάτης, Achates, proprium nomen viri Æneæ socii.

Ἀχεῖ, prima longa, Dor. pro ἤχει, resonabat, imperf. act. ab ἤχεον, ον, ες, εε; ab ἠχέω, Th. ἦχος, sonus. sed

Ἀχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. sing. præs. ind. act.

Ἄχειλος, ὁ, labiis carens: item, qui sine ora est, sine margine, & crepidine: ex α priv. & χεῖλος, τό, labium.

Ἀχείλης, vel Ἀχείλη, nomen viri ἄκλιτον.

Ἀχείμαστος, & ἀχείμαντος, ὁ, tranquillus; nullis tempestatibus agitatus; sine tempestate: ex α priv. & χεῖμα, ατος, τό, hyems; unde χειμάζω, hyemem traduco.

Ἀχείμερος, ὁ, carens hyeme, carens tempestate: ex α priv. & χεῖμα, τό, hyems, unde χειμέριος, ὁ, hyemalis.

Ἀχείρ, ὁ, idem ac ἀχειρίς, pro qua dicitur, etiam ἄχειρος, ὁ, manetus.

Ἀχείρεσσι, sine manibus, nom. pl. ab

Ἀχειρής, ἐος, ὁ, ἡ, manu, seu manibus carens; manetus.

Ἀχειροποίητος, ν, ὁ, ἡ, non manu, vel manibus factus; non humano structus artificio: ex α, χείρ, & ποιητός. Th. ποιέω, facio.

Ἀχειροτονέω, est a χειροτονέω, manum attollo ad eligendum aliquem suffragio ad munus aliquod obeundum.

Ἀχειροτόνητος, ὁ, qui nullis electus est, nec creatus suffragiis: ex α priv. & χειροτονητός, suffragiis creatus, quod a χειροτονέω, manum protendo, & attollo, speciatim ad eligendum suffragio ad munus aliquod obeundum: ex χείρ, manus, & τείνω, tendo.

Ἀχείρος, idem ac ἄχειρ. Th. χείρ, manus.

Ἀχείρωτος, ὁ ἡ ἡ, qui subigi non potest, insuperabilis: item manu non factus: Poll. ex Soph. ex α priv. & χειρωτός, qui manuum viribus superari potest; a χειρόω, manuum viribus supero, subigo: a Th. χείρ, manus.

Ἀχελώϊος, ου, ὁ, Achelous, nomen fluvii.

Ἀχέοισα, Dor. pro ἀχέουσα, vide ἀχέω.

Ἀχέσσα, pro ἀχέουσα, dolens, præs. part. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος, τό, dolor.

Ἀχερδος, ν, ὁ, spina est, quam Etymol. tradit dictam esse pleonasmo τῆ δ, quasi ἄχερον, utpote διὰ τὸ χερσὶ λαβέσθαι, quoniam difficulter rangi, & manu tractari potest: quidam dixerunt esse sylvestrem pyrum, quæ & ipsa solet esse spinosa.

Ἀχερδώδης, ὁ, spinosus, intractabilis, σκληρός: Etym. a præcedenti ἄχερδος, quod licet ponatur inter Themata, videtur tamen componi ex α priv. & χείρ, χειρός, ut sit quasi ἀχείρεος, abjecto ι, & inserto δ.

Ἀχερωΐς, ίδος, ἡ, populus alba; q. ab

Ἀχέων; quod Hercules ex Acheronte eam detulerit.

Ἀχέρων, ὁ, Acheron, fluvius Epiri: item Inferni. & hic est ἄχεος ῥόος, doloris fluvius.

Ἀχέτης, ὁ, Dorice idem ac ἠχέτης, q. d. sonator, sonans. unde ἀχέται dicuntur etiam cicadæ canoræ: a Th. ἦχος, ὁ, sonus, unde ἠχέω, ῶ, sono.

Ἀχέοισιν, Æol. & Dor. pro ἠχοῦσιν, resonant, modulantur, 3. pl. præs. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος.

Ἀχέω, idem ac

Ἀχέω, f. ἀχέσω, doleo, ægre fero. Th. Ἄχος. Estque

Ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, resono. Th. ἦχος, τό, sonus.

Ἀχέων, præs. part. ab ἀχέω, resono.

Ἀχμὼ, ὁ, pauper, mendicus: ex α, & ἔχω; quod nihil habet: vel quod hiscere non audeat: ex α & χάω, hisco: vel ὅτι τὰ κεκτὰ ἀχεῖ, & sic est ab ἀχέω, & Th. ἦχος, sonus.

Ἀχμία, ας, ἡ, pauperies, paupertas: a præced. ἀχμὼ, pauper.

Ἀχρηΐς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, dolorificus, molestus: Suid. ab ἄχος, ους, τό, dolor, mœror, tristitia.

Ἄχρις, ὁ, pauper, ponitur pro ἀχμὼ.

Ἀχθηδών, ὄνος, ἡ, pondere pressus, laboriosus, molestus, gravis, invisus: ab ἄχθος, ους, τό, dolor.

Ἀχθήσας, ὁ, ductus, a. 1. part. pass. ἀχθήσασθε, 2. pl. f. 1. pass. ἀχθήσασθαι, a. 1. inf. ab ἄγω, duco.

Ἀχθέσει, feres molestæ, Att. pro ἀχθέσῃ, 2. sing. f. 1. m. ab ἄχθομαι, ægre fero.

Ἀχθηδών, ὄνος, ἡ, dolor, tristitia; item contumelia.

Ἄχθηρες, τό, molestum, grave.

Ἀχθηρός, ός, ὁ καὶ ἡ, onerosus, gravis, molestus: a Th. ἄχθος, ους, τό, dolor.

Ἀχθηρῶς, gravate, vel gravatim, graviter, dolenter: ab ἄχθος, ους, τό, dolor.

Ἄχθομαι, ingemo sub pondere, gravor, ægre fero. f. ἐσθήσομαι, & ἠχθέσομαι. ἀχθομένη, præs. part. f. g. Th. ἄχθος, dolor.

Ἀχθόμενοι, 1. pl. præs. ind. & ἀχθόεσσι, 3. pl. præs. præc. verbi ἄχθομαι, doleo, quod ab

Ἄχθος, ους, τό, pondus, onus, sarcina, dolor gravis.

Ἀχθοφορέω, f. ήσω, onera fero, onus sustineo.

Ἀχθοφόρος, ν, ὁ, qui sarcinas, & onera fert, bajulus, sarcinarius; ab ἄχθος, ους, τό, onus, & φέρω, fero.

Ἀχί, vel Ἄχι, facile: adv.

Ἄχι, ubi, Dor. pro ᾗ, vel ἧχι.

Ἀχιλλῆα, pro Ἀχιλλέα, Poet. ab Ἀχιλλεύς, ῆος, ὁ, Achilles.

Ἀχιλλῆος, ἐος, & ῆος, Att. ῆως, Jon. ῆος, Achilles. hinc Ἀχιλλήϊος, Achilleus.

Ἄχιλος, ὁ, sine succo, aut nutrimento ἀτροφος; proprie, pabulo destitutus. Item e diverso, pabulo abundans, πολυχορτος: est enim α χίλος, ου, ὁ, pabulum, cum α, existente vel στερητικῷ, seu privativo, vel ἐπιτατικῷ, seu intensivo.

Ἀχίτων, ὁ, tunica carens: ex α priv. & χιτών, ῶνος, ὁ, tunica.

Ἄχλαινος, ὁ, qui est sine lana, vel veste: ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν.

Ἄχλοος, ὁ καὶ ἡ, virore destitutus: ex α priv. & χλόος, ὁ, idem ac Th. χλόη, ἡ, gramen, herba virens.

Ἀχλυόεις, εντος, ὁ, caliginosus.

Ἀχλύς, ύος, ἡ, nebulosa quædam obscuritas. Gal. ἀχλύν, nominari dicit aeris perturbationem, cujus crassamentum sit medium inter nubem, & nebulam, nebula sc. spissius, tenuius autem nube. Item generaliter tenebræ, obscuritas, caligo.

Ἀχλύω, caligo, offuscor: item active obtenebro, obfusco caligine nebulosa.

Ἀχλυώδης, ὁ, idem ac ἀχλυόεις, nebulosa obscuritate tectus: a Th. ἀχλύς, ύος, ἡ.

Ἄχνα, seu ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus: & pro fumo, seu fuligine. Item tenue illud spicæ involucrum, aut tenues paleæ, quæ frumento permixtæ, dum teruntur, ventilando ab eo segregantur. item ἁλὸς ἄχνη dicitur spuma maris, quæ ei fluctuanti innatat: Il. δ, & alibi; sicut & tenuissima ramenta, aut frustula ἄχνης nomine dicuntur; ut χαλκοῖο ἄχνη, minutissimæ particulæ, & veluti flos, aut etiam favilla: Plut. Symp. l. 3. & pro lanugine, in Epigr. l. 7.

Ἄχνοος, seu ἄχνους, ου, lanugine carens, impubis, imberbis: Epigr. ex α priv. & χνοος, contracte χνους, rasio, abrasio: item primi pili, qui in gena erumpentes radi possunt: a Th. χναύω, carpo, vellico.

Ἀχνυμαι, doleo, f. 1. m. ύσομαι, p. pass. ἠχνυσμαι. Th. ἄχος, ους, dolor.

Ἀχνύμενος, præs. part. ejusdem ἄχνυμαι, doleo.

Ἄχνυς, υος, ἡ, mœror: ab ἄχνυμαι, doleo.

Ἀχνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exp. similis τῇ ἀχνῇ: Hesych. a Th. ἄχνη, seu ἄχνη, gluma.

Ἀχοί, voc. Dor. pro ἀχοῖ, (ut Λητοῖ pro Λητοῖ) ab ἠχώ, οῦς, ὁ, ἡ, Echo. Th. ἦχος, sonus.

Ἀχολίς, ίδος, ἡ, bile carens, mens non bilio-sa: ab ἄχολος, ὁ, felle carens.

Ἄχολος, ν, ὁ, felle carens: item bilem abigens: ab α, & χολή, bilis.

Ἀχορδος, sine fidibus: ex α priv. & χορδή, ῆς, ἡ, intestinum: item chorda, fides.

Ἀχόρευτος, ν, ὁ, ἡ, sine choreis: ex α, & χορός. Vide etiam in ἄχορος.

Ἀχορήγητος, ὁ, qui non χορηγεῖται, & suppeditatur: cui non submini-stratur, nec supperit: ut apud Aristot. ἀχορήγητον τε εἶναι ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων, exp. rebusque etiam necessariis non suppeditati, i. e. carere rebus necessariis, seu iis egere. Ponitur & sine casu, Ethic. lib. 1.

Ἀχορηγία, ἡ, affertur pro inopia commeatus, ex Polyb. ex α priv. & χορηγός, unde χορηγία, & χορηγέω, ῶ, f. ήσω.

Ἄχορος, ὁ καὶ ἡ, chororum expers; qui sine choreis est, vel fit: Plut. ab hoc nomine formatur ἀχορόποτος, quod proprie sign. non celebratus choreis: item alienus a chorea; chorea nunquam usus: ex α, & χορός, chorus, chorea.

Ἀχόρτασος, ὁ καὶ ἡ, insatiatus, inexplet-us, vel inexplebilis: Hesych. ex α pr. & χορτάζω, gramine pasco: item fa-rio, exsatiato: Marci 8. χορτάσαι ἄρτων panibus saturari. a Th. χόρτος, ου, ὁ, fœnum: & interdum herba adhuc vi-rens: item quilibet cibus.

Ἄχος,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἄχθ-, -θος, τό, dolor, mœror.
Ἀχνόξυλον ξύλον, lignum pyraſtri, apud Dioſc. l. 6. 24. a Th. ἀχνός, ἀθ-, ἡ, pyrus ſylveſtris.
Ἀχραής, & ἀχραντής, ὁ, incontaminatus; idem ac ἄχραντος, & ejuſdem Th. & compoſitionis.
Ἄχραντος, ὁ, ἡ, impollutus, immaculatus, intactus: ex α, & χραίνω, coloro. Th. χράω, idem.
Ἄχρας, ἀθ-, ἡ, pyrus ſylveſtris.
Ἀχρειολογία, ωτος, ὁ, temere, vel ſine cauſa ridens; qui ob inutilia, & minima ferio ridet, atque gaudet: quod vitium ſtultitiæ eſſe ſolet, vel dementiæ. unde accipitur pro inepto, & ſtulto. Eraſm. Chil. ex ἀχρεῖ-, inutilis, & γέλως, ωτος, ὁ, riſus; a Them. γελάω, rideo.
Ἀχρεῖον, exp. adverbialiter pro ἀχρείως, inutiliter; ab ἀχρεῖ-, ὁ, ineptus.
Ἀχρεῖ-, εῖα, εῖον, inutilis, ineptus.
Ἀχρειώς, turpiter: ex α & χρεία, ἡ, utilitas.
Ἀχρειόω, ῶ, inutilem reddo. f. ώσω. p. ἠχρείωκα. præſ. paſſ. ἀχρειόομαι, inutilis fio. p. paſſ. ἠχρείωμαι. a. 1. paſſ. ἠχρειώθην, & in 3. pl. ἠχρειώθησαν.
Ἀχρεύς, legitur pro ἀχρεῖ-, quod Poet. eſt pro ἀχρεῖος, inutilis.
Ἀχρεῖ-, pro ἄχρεῖος, ὁ, Poetice facta dialyſi.
Ἀχρήϊστος, ὁ, idem ac ἄχρηστος, inutilis.
Ἀχρημᾰτέω, ῶ, pecunia careo, ſum inops: ab ἀχρήματος.
Ἀχρημᾰτία, ἡ, pecuniæ penuria, inopia.
Ἀχρηματίζομαι, emungo pecuniam. Thuc. l. 8. ex α priv. & χρῆμα, ατος, τό, pecunia. unde χρηματίζω, ομαι, incumbo quæſtui.
Ἄχρήματος, ὁ, ἡ, qui eſt ſine pecuniis, inops: ex α & χρῆμα, pecunia.
Ἀχρηματόω, idem ac ἀχρηματέω, pecunia careo.
Ἀχρηματοσύνη, ἡ, idem ac ἀχρηματία, inopia.
Ἄχρηματος, ον, ὁ ☿ ἡ, idem ac ἄχρήματος, carens pecunia.
Ἀχρηστία, ἡ, idem ac ἀχρηστίη, inutilitas: ex α priv. & χρῆσις, εως, ἡ, utilitas.
Ἀχρηστέω, ἀχρηστέομαι, inutilis ſum, vel inuſitatus ſum.
Ἀχρηστίη, ἡ, inutilitas; item ſimpliciter, non uti: Plut. uſus, & utilitatis privatio, incommoditas.
Ἄχρηστος, ε, ὁ, ἡ, incommodus, inutilis: dat. pl. ἀχρήστοισιν, Jon. ex α, & χρηστός, ή, όν, utilis, a Th. χράομαι, uror. ſignif. etiam inuſitatus: item improbus. Sed ἄχρηστος exp. etiam, cui oraculum nihil reſpondit: Athen. & ſic eſt ex α priv. & χράω, oraculo edo: unde χρήστης, ὁ, qui oracula edit, vates.
Ἀχρήστως, inutiliter: item inuſitate: adv. ab ἄχρηστος, inutilis.
Ἄχρι, vel ἄχρις, adv. uſque, donec, cum gen. item intra, quoad. Th. μέχρι, idem.
Ἄχριστος, & ἄχρῑστος, ὁ, non unctus: qui unctus, ſeu illitus non eſt: ex α priv. & χρίω: unde χριστός, ὁ, unctus.
Ἀχρόω, ſum coloris expers: item pallidus ſum; nativum amiſi colorem; ab ἄχρους, ὁ, coloris expers.
Ἀχροιά, ἡ, coloris carentia, nullus color; item pallidus color, amiſſo colore genuino.
Ἄχρονος, ὁ, expers temporis; nullo comprehenſus tempore; æternus: Nonn.
Ἀχρονοτριβής, ὁ, nihil morans, celer; proprie, in quo tempus tritum non eſt; ideoque celeriter, ſeu ſubito factus; aut qui tempus non terit: Heſych. ex α pr. & χρονοτριβέω, tempus tero: ex χρόνος, ου, ὁ, tempus, & τρίβω, tero.
Ἀχρόνως, ſine tempore: extra omnem temporis menſuram; ex α priv. & χρόνος, tempus.
Ἄχροος, & ἄχρους, ὁ, nullo imbutus colore, coloris expers: ut ἄχροον πλέυρον: item, qui nativum colorem amiſit, decolor. ex α priv. & χρόα, ὁ. unde χροιά, ἡ.
Ἀχρυσόστολος, ὁ, carens veſte aurea; Plut. ex α priv. & χρυσόστολος, aurea veſte indutus; ex χρυσός, οῦ, ὁ, aurum, & στέλλω, λ, ὁ, peplum, veſtis.
Ἄχρυσος, ὁ ☿ ἡ, auro carens; nihil auri habens: ex α priv. & χρυσός, ὁ, aurum.
Ἄχρωμος, ἀχρωμάτιστος, & ἄχρωστος, ὁ, omnia idem ac ἄχροος, nullo imbutus colore; coloris expers: ex α priv. & χρόα, ας, ἡ, color, unde χροΐζω, & per craſin, χρώζω, item χρόω, & χρωματίζω, coloro, colore imbuo. Præterea vero ἄχρωμος, exponitur etiam impudens, inverecundus.
Ἄχυλος, ὁ ☿ ἡ, exſuccus, vel inſipidus: accipitur etiam pro fatuo. ex α priv. & χυλός, οῦ, ὁ, ſuccus, humor ſuccoſus, chylus, &c. proprie fuſibilis e corpore aliquo; a χύω, fundo.
Ἄχυμος, ὁ ☿ ἡ, exſuccus, ſucco deſtitutus; item, inſipidus: ex α priv. & χυμός, οῦ, ὁ, ſuccus plantarum, aut corporum humidorum: item, ſapor; a χύω, idem quod Th. χέω, fundo.
Ἀχύωτος, longe, lateque, & in multas partes fuſus; copioſe fluens; ex χύω, vel χώω, fundo; unde χυτός, ὄ, ὁ, fuſus. α eſt ἐπιτατικόν, ſeu intenſivum, intendens, ſeu augens ſignificationem.
Ἀχυρεία, palearium.
Ἀχύρεος, adj. ut ἀχυρίη φλόξ, flamma, quæ ex paleis fit. Plut.
Ἀχύριον, palearium.
Ἀχυρικία, quaſi ἀχυρεία, palearium.
Ἀχυρμιά, ᾶς, ἡ, acervus palearum.
Ἀχυρμιός, paleis abundans.
Ἀχυροδόκη, locus, quo paleæ volitantes coguntur; q. d. palearum receptaculum, palearium. Ex ἄχυρον, palea, & δέχομαι, accipio.
Ἄχυρον, ε, τό, palea, acus, ſtramentum: ex α & ἔχυρος, firmum.
Ἀχυροτρώξ, βος, ὁ ☿ ἡ, paleam terens: in Epigr. ex ἄχυρον, & τρίβω, tero.
Ἀχυρόω, paleis ſterno.
Ἀχυρῶδες, paleolæ.
Ἀχυρών, ῶνος, acervus palearum.
Ἀχύρωσις, q. d. paleatio; conſtructio, quæ fit paleis; vel paleata conſtructio; Ariſtot. de nido hirundinis. ab ἄχυρον, palea.
Ἀχώ, ἀχοῦς, ἡ, Dor. pro ἠχώ, Echo.
Ἀχώνευτος, non conflatus; qui conflari nequit, ex α priv. & χωνεύτος, conflatilis, a fuſore fabricatus, a Th. χέω, liquefaciendo diffundo; unde χώνη, fornax fuſoria; & inde χωνεύω, conflo, in fornace conflatoria fabrico.
Ἄχωρ, ῶρος, ὁ, manans capitis ulcus, ſordes capitis; q. ἀχαίρ, ab ἄχη.
Ἀχώρητος, ε, ὁ ☿ ἡ, qui capi non poteſt, immenſus: ex α priv. & χωρητός, οῦ, ὁ, qui capi, ſeu percipi, aut intelligi, vel comprehendi poteſt: ex χωρέω, accedo, proficiſcor; item, capio, capax ſum.
Ἀχώριστος, ὁ ☿ ἡ, inſeparabilis; qui ſecerni non poteſt: ex α priv. & χωριστός, ὁ.
Ἄχωρος, ὁ ☿ ἡ, q. d. qui ſine loco eſt, aut regione; cui interdictum eſt igni, & aqua: extorris. Heſych. ex α priv. & χῶρος, ε, ὁ, locus.

Α Ψ.

Ἄψ, adv. retro, retrorſum, rurſus, ſtatim.
Ἀψάλακτος, qui tactus non eſt, vel tangi nequit; ſed exp. etiam, immotus, immobilis: ex α priv. & ψαλακτός, ὁ.
Ἄψαλτος, fidium pulſu carens: ex α pr. & ψαλτός, ὁ.
Ἀψάμαθος, & ἄψαμμος, ὁ ☿ ἡ, arenis carens; non ſabuloſus: ex α priv. & ψάμαθος, ἡ, idem quod, & a Th. ψάμμος, ἡ.
Ἄψαο, Jon. pro ἅψω, & hoc Dor. pro ἅψω, 2. ſing. a. 1. m. ἄψαιο, a. 1. opt. m. verbi ἅπτομαι, tango. f. ψαμαι. a. 1. m. ἠψάμην, ω, ατο.
Ἀψαυθαι, a. 1. inf. m. ejuſd. verbi.
Ἀψαυέω, non tango.
Ἀψαυστί, idem quod ἀψαύστως, citra tactum: adv. ab ἄψαυστος.
Ἄψαυστος, ε, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. intactus, illibatus. Exp. etiam, non tangendus: & active etiam, qui non tetigit. Ex α & ψαύω, tango. Them. ψάω.
Ἀψαύστως, adv. citra tactum.
Ἄψεγος, ὁ ☿ ἡ, vituperio carens; ex α priv. & ψέγω.
Ἄψεκτος, ου, ὁ, ἡ, irreprehenſus: ex α, & ψέγω, vitupero.
Ἀψευδία, ᾶς, veritas, veracitas: ut apud Ariſtoph. de mundo, ἡ τῶν ὁρῶν ἀψευδία, exp. ſtatæ, & non aberrantes vices, quæ nunquam fallunt.
Ἀψεύδομαι, non mentior, verax ſum: ab ἀψευδής.
Ἀψευδίως, Jon. pro ἀψευδῶς, vere: ex α, & ψεύδω.
Ἀψευδής, έος, ὁ, ἡ, mentiri neſciens, verus; minime falſus, nec fallens, certus: in acc. Ἀψευδέα.
Ἀψευδέω, non mentior: ab ἄψευστος.
Ἄψευστος, ε, non mentitus, minime fallax, non mendax; item, non fictus ad fallendum: item, non falſus, i. e. non violatus, non corruptus; ex α priv. & ψεῦστης, ὁ.
Ἄψηκτος, ὁ ☿ ἡ, non raſus, aut deterſus; item, durus, non mollitus, a Th. ψήχω.
Ἀψηλάφητος, intactus: ex α priv. & ψηλαφάω, f. ήσω, unde ψηλαφητός, ὁ.
Ἀψήφιστος, ου, ὁ, qui non tulit ſententiam, vel ſuffragium.
Ἄψηφος, ſuffragio carens: ex α priv. & ψῆφος.
Ἀψηφοφόρητος, exp. qui nondum ſuffragium tulit, ſeu ſententiam: ab ἄψηφος, & φορέω, unde φορητός, ὁ; ſive ex α priv. & ψηφοφορέω, f. ήσω.
Ἄψῑδος, vide in ἄψις, connexio.
Ἀψικορέω, ῶ, & ἀψίκορον, τό, exp. faſtidium alia & alia appetens: ſatietas prioris cum novo appetitu connexa.
Ἀψίκορος, ου, faſtidioſus; qui ἄρχει τῷ ἄψασθαι ſatietatem, ſeu κόρον habet; qui ſimul ac guſtavit, quod appetit, eo faſtidito aliud appetit: ex ἄψις, εως, ἡ, & κόρος, ὁ, ſatietas.
Ἀψίκορως, cum faſtidio tali, quod aliud atque aliud appetit. ab ἀψίκορος.
Ἄψιλος, non nudus, vel glaber: Heſ. ex α priv. & ψιλός, ὁ.
Ἀψιμαχέω, velitor, proludo ad pugnam: item prælium confero: ex ἄψις, tactus, & μάχη.
Ἀψιμαχία, velitaris pugna, velitatio: item, quælibet rixa.
Ἀψίμαχος, q. d. pugnam leviter attingens: item, veles, conſerens cum hoſte.
Ἀψιμαχίω, pugna velitari, velitando.
Ἀψιμοσία, exp. odium, vel ſimultas non diuturna: ex ἄψ, vel ἄψα, & μῖσος, εος, τό.
Ἄψις, acc. ſing. ab ἅψις, εως, ἡ, tactus.
Ἀψίνθιον, τό, vel ἄψινθος, ὁ, herba ſummæ amaritudinis: unde & βαρυπίκρα nomen invenit. ita dici putatur, quaſi ἀπίνδιον; ὃ οὐκ ἂν τις πίη διὰ πικρότητα.
Ἀψινθίτης οἶνος, exp. vinum abſinthio conditum.
Ἄψινθος, idem quod ἀψίνθιον.
Ἄψις, εως, ἡ, connexio, tactus; item, contrectatio, & attrectatus, ſub. ab ἅπτω, ομαι, tango, tangor.
Ἀψῖς, ῖδος, connexio, vinculum: ut ἀψῖδες λίνου, Il. ε. Sed exp. etiam, teſtudo, fornix, arcus: ut ἀψὶς προπομφόρος, arcus triumphalis: Dion. Item, curvatura rotæ, Heſiod. Sed dicuntur etiam ἀψῖδες, circuli in ſtellis, teſte Plinio.
Ἀψίχολος, exp. qui cito iraſcitur, ſed facile iram deponit, ex ἄψ, vel ἄψα, & χολή, ἡ, ſeu χόλος, ὁ.
Ἀψόρρον, retro, retrorſum, pone, Od. λ. Item rurſus, iterum: Od. ε. ex ἄψ, & ὄρω, f. ὄρῶ; unde comp. quædam in ορος, vel ορρος. Vel exp. retrograde; retro veſtigia referendo, aut retrorſum: & ſic eſt ab ἄψορρος, retrogradus; retro veſtigia referens.
Ἀψόρροος, & ἄψορρος, reciprocus, refluens, retrograda fluenta habens, ſeu reciproca, refluus: ut ἀψόρροον Ὠκεανοῖο.

Od.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Od. υ, ex ἀΦ, retro, & ῥοὴ, ἡ, seu ῥόος, ὁ, fluxus; quod a ῥέω, fluo, p. m. ἐρρύη. Sed exp. etiam, cujus citæ sunt fluenta; celeriter fluens; ut dicatur quasi ἀΦόρρους. Eust. & sic est ab ἀΦ, vel ὤΦλα, & ῥοὴ, ἡ.

Ἄψορρος, exp. retrogradus; retro vestigia referens, qui citato gressu retrocedit; idem cum παλίμορος. Il. γ. & φ.

Ἄψυς, υος, τὸ, membrum: Od. ὃ. οὗδὲ δ' ἀνακλιθέντα, λύθεν δὲ οἱ ἄψεα πάντα; i. e. soluta ei sunt omnia membra dormienti. Vult autem Etymol. ἄψεα proprie esse junctiuras membrorum; nam est a Th. ἅπτω, necto; item, tango.

Ἄψοφητί, exp. sine strepitu: ex α priv. & ψόφος, ὁ; unde ψοφέω, f. ήσω.

Ἄψόφητος, idem quod ἄψοφος: ut apud Soph. in Ajace, ἀψόφητος κωκυμάτων, nullum strepitum edens lamentis.

Ἄψοφος, ὁ, ἡ, strepitum, seu crepitum nullum edens; tacitus; silens.

Ἀψυδρακίωτος, exp. pustulis illis, quæ ψύδρακες, dicuntur, non infestatus: Dioscor. ex α priv. & ψύδρακες.

Ἄψυκτος, ὁ, ἡ, qui refrigerari nequit; vel qui refrigerationem non sentit: ex α priv. & ψυκτὸς, ὁ. Them. ψύχω, f. ξω.

Ἀψυχέω, animæ expers sum; item, animo linquor, exanimor.

Ἀψυχία, ἡ, exp. inanimem esse; item, timiditas, ignavia; item, defectio, seu deliquium animi. ab ἄψυχος.

Ἄψυχος, ὁ, ἡ, ὁ, anima carens, inanimatus; item, timidus; ex α & ψυχὴ.

A Ω.

Ἄω, & ἄημι, flo, spiro. f. ήσω. hinc ἄημα, flatus, spiritus: ἄητις, ventus.

Ἀώδης, εος, ὁ, ἡ, odore carens, inodorus; idem quod ἄοσμος, sive ἄοσμος, odoris expers: ex α priv. & ὄζω, f. ὀζήσω, præt. ὤζηκα, præt. med. ὠδα, oleo, odorem emitto.

Ἀῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, mane: adv. Th. ἠὼς, aurora, Dor. ἀὼς.

Ἀών, ῶνος, Dor. pro ἠών, quod pro ἀϊών, ῶνος, ἡ, litus.

Ἀωρέω, exp. non curo, negligo: ex α pr. & ωρέω, a Th. ὥρα, cura. Vel ἀωρέω, exp. etiam, non custodio. vide in ὤορος.

Ἀωρὶ, intempestive: ex α & ὥρα.

Ἀωρία, ας, ἡ, intempestivitas, immaturitas.

Ἄωρος, ου, ὁ, ἡ, intempestivus, indecens.

Ἄωρος, qui difficulter custodiri potest: Od. μ. inde ἀωρῶ, non custodio, negligo; Hesych. ex α priv. & ὥρος, ου, ὁ, custos, mutato ου in ω: vel ex α, & ὥρα, ας, ἡ, cura; unde ὠρέω, curo: & sic ἄωρον, sign. curam non gerens, negligens: & ἀωρέω, non curo, negligo.

Ἀωρόλειος, cui cutis intempestive levis, & glabra fit: Suid. ex ἄωρος, & λεῖος.

Ἀωρότοκος, intempestivo, seu immaturo partu editus: ex ἄωρος, intempestivus, & τόκος, ὁ, partus; a Th. τίκτω, pario.

Ἄωρτο, pependerat, per Sync. Jon. pro ἀώρητο, pl. perf. verbi ἀωρέω, sursum tollo. Vel dicitur Poet. pro ἄρτο, pl. perf. verbi ἄρω, vel ἄορω, α pro ε, & pleonasmo ϖ ω.

Ἄως, ἄόος, οῦς, ἡ, Dor. pro ἠὼς, ἡ, aurora.

Ἀωτόλλω, idem cum

Ἀωτέω, ῶ, flores carpo, seu decerpo: Sicut utrumque etiam a Themate ἄωτον.

Ἄωτος, ου, ὁ, & ἄωτον, ου, τὸ, flos, præstantissimum in omni re, lana. Est & Ἄωτος, auribus carens: ex α, & οὖς, ὠτὸς, auris.

B.

Secunda litera, & dicitur Beta. In numeris est binarius. Delphi β pro π utuntur, ut βιερος pro πιερὸς: Macedones β pro φ, ut βερενίκη pro φερενίκη: aliquando otiose præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

ΒΑ, vocula eorum, qui se mutuo inclamant; ut & vocula risus; q. a. βαΐω.

Βᾶ, & βάθι, incede, pro βῆθι, a. 2. imperat. ab βάω, n. 2. verbi βαίνω.

Βααλ, ὁ, nomen idoli ἄλιστον, dominus: apud Sidonios primitus. Pœni contractius Bal, Chaldæi Bel idem enuntiant.

Βαάρας, radix herbæ cujusdam mirabilis, dicitur esse planta prodigiosa, & plena miraculi, qualis fertur ea, quæ herbariis lunaria vocatur; Gallice, estore ou martagon, herba præstigiatorum, nomen habens loci, in quo nascitur: apud Joseph. de Capt. Jud.

Βάβα, vox inarticulata.

Βαβάζω, inarticulatam vocem edo, vagio; a βάζω.

Βαβαὶ, papæ, admirantis: adv. vel παπαί.

Βαβάκτης, ὁ, idem quod βάβαξ, loquax; item, nugator, garrulus: Eust. item, insanus; Etym. Hesych. Th. βάζω, loquor, dico; unde βαβάζω, vociferor, vagio, loquor inarticulate.

Βαβάλειον, cunabulum.

Βαβαλισήρια, cunæ: in illis enim infantes βαβάζουσι.

Βάβαλον, αὐδεῖον, foramen, porta.

Βάβαξ, ὁ, garrulus, vanus, impudens. Th. βάζω.

Βαβράζειν, contente clamare, ut cicadæ cantant: q. a βάζω.

Βάβρεξ, βάβρεκες, ὁ, gingiva.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis, Hebr. confusio.

Βαγάσης, ὁ, Persica lingua, eunuchus: Plut.

Βάγμα, idem quod βάζις, sermo, oratio; item tumor, fama; item, vaticinium. Æsch. Soph.

Βαδδὶν, linæ, vestes lineæ sacerdotales; a בדים plur. בד linum.

Βάδην, pedetentim, gradatim, lento gradu, adv. a βαίνω.

Βαδίζω, eo, f. ίσω, Att. βαδιῶ: p. βεβάδικα. ab eod. Th.

Βαδιξῶ, Dor. pro βαδίσω, f. a βαδίζω.

Βαδίουμαι, Att. pro βαδίσομαι, f. 1. m. verbi βαδίζω, a quo

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingressio.

Βάδισμα, ατος, τὸ, gressus, incessus.

Βαδισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Βαδιστέα, Att. pro βαδιστέον, eundum est.

Βαδιστὴς, οῦ, ὁ, cursor.

Βαδιστικὸς, ὴ, ὸν, qui ambulare potest.

Βάδος, ου, ὁ, iter; a Th. βαίνω.

Βάδω, f. άσω, vado, abeo, & pro Th. βαίνω.

Βάζω, loquor, f. σω, & ξω, p. βέβαχα. Poet. verb.

Βαθάλλω, pro βαθύνω, Jon. acc. sing. a βαθὺς, εῖα, ὺ.

Βαθεῖ, dat. sing. a βαθὺς.

Βαθείᾳ, & Jon. ῇ, dat. sing. f. g. a βαθεῖα, ας, & Jon. ης.

Βάθειος, ου, profundus.

Βαθέως, profunde, alte, graviter.

Βάθιος, compar. pro βαθύτερος, profundior.

Βάθιστος, superlat. pro βαθύτατος, profundissimus, ϖ βαθὺς, profundus.

Βαθμηδὸν, gradatim, adv.

Βαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus, basis.

Βαθμὸς, οῦ, ὁ, gradus, ordo: a Them. βάω.

Βάθος, εος, τὸ, profunditas.

Βάθρον, ου, τὸ, gradus, subsellium: a βάω, eo.

Βάθρος, ὁ, idem quod βάθρον, τὸ, scala; gradus: item, sedes, scamnum; item, fundamentum, basis, solum. Th. idem.

Βαθυγκὺς, ὁ, ἡ, ὺ, imas, & depressas valles habens; Alpium epith. in Epigr. ex βαθὺς, profundus, & ἄγκος, εος, τὸ, vallis.

Βαθύβουλος, ου, ὁ, ἡ, prudentissimus, profundi consilii: ex βαθὺς, & βουλὴ.

Βαθύγειος, & βαθύγεως, ὁ, ἡ, ὺ, cujus solum profundum est, altus, profundus: ex βαθὺς, & γαῖα, ἡ, terra. Item ipsum terræ solum, quod a nobis calcatur; seu superficies ejus.

Βαθυγένειος, ου, ὁ, q. d. profundam barbam habens, egregie barbatus: (ὀλυγένειος) ex βαθὺς, & γένειον, ου, τὸ, idem quod Th. γένυς, υος, ἡ, mentum; item, barba.

Βαθυγήρως, ω, ὁ, ἡ, profundam senectutem agens, decrepitus, valde senex: ex βαθὺς, & γῆρας, ατος, τὸ, senectus.

Βαθύγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, eloquens: ex βαθὺς, & γλῶσσα.

Βαθυγνώμων, qui consilia sua alto pectore abstrusa habet; abstrusi ingenii; & secreti; cordatus, consultus, taciturnus: ex βαθὺς, & γνώμη, ης, ἡ, sententia. Th. γινώσκω.

Βαθυδίνης, ου, ὁ, vortices profundos habens: ex βαθὺς, & δίνη, ἡ, aquarum vortex.

Βαθύδοξος, ου, ὁ, gloriosissimus, celeberrimus: q. βαθείαν, ἤγουν μεγίστην δόξαν ἔχων.

Βαθυζώνης, ου, ὁ, ἡ, profunde cinctus: ex βαθὺς, & ζώνη.

Βαθυκαμπὴς, longe lateque curvaturam habens: Suid. valde inflexus, aut curvus, ex βαθὺς, & καμπὴ, idem quod κάμψις, inflexio, curvatio, curvatura: Th. κάμπτω, flecto, inflecto, incurvo.

Βαθυκήτης, εος, ὁ, ἡ, piscosus, profundus, altus: ut βαθυκήτεος πόντος, apud Lucianum dicitur, vel quod in profundis suis recessibus cetos habeat; vel quod habeat cete ingentia. ex βαθὺς, & κῆτος, εος, τὸ, cetus, piscium maximus.

Βαθύκληρος, ὁ, ἡ, opulentus, qui profundas hæreditates habet: ex βαθὺς, & κλῆρος.

Βαθύκολπος, ὁ, ἡ, profundum sinum habens: q. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βαθυκρημνὸς, ὁ, ἡ, qui profunda præcipitia habet: ὁ βαθεῖς κρημνὸς ἔχων. Th. κρημνός.

Βαθυκρηπὶς, ίδος, ἡ, profundum fundamentum habens: ex βαθὺς, & κρηπίς.

Βαθυκτέανος, profundas possidens opes. i. e. magnas, ideoque prædives: in Epigr. ex βαθὺς, & κτέανον, ου, τὸ, idem quod κτῆμα, possessio, opes, a Th. κτάομαι, acquiro, comparo.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ, ἡ, habens undas profundas, ex βαθὺς, & κῦμα.

Βαθύλειμος, ὁ, ἡ, ὸν, & βαθυλείμων, ονος, ὁ, ἡ, lata pascua habens: ex βαθὺς, & λειμών.

Βαθυλήϊος, ferax, fertilis, q. d. profundas ferens segetes: ex βαθὺς, & λήϊον, ου, τὸ, seges, fruges.

Βαθύμαλλος, ὁ, ἡ, qui profundam, densamque lanam habet; villosus. Th. μαλλὸς.

Βαθυμήτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ὁ, ἡ, qui profundum habet consilium. prudentissimus, ὁ βαθείαν μῆτιν, τουτέστι βουλὴν, ἔχων.

Βαθυνὼ, profunde.

Βάθυνσις, ὁ, ἡ, fovea.

Βάθυνσις, εως, ἡ, exaltatio.

Βαθύνω, excavo. f. υνῶ: p. γκα. p. pass. βεβάθυμμαι, & Att. βεβάθυσμαι. a Th. βάθος.

Βαθύξυλος, opacus, arboribusque profundis, i. e. magnis, & altis frequens. Th. ξύλον, λα, τὸ, lignum.

Βαθυπέδιος, ία, ον, qui profundum campum, seu planitiem habet; ac proinde ferax: ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βαθύπικρος, ὁ, ἡ, qui amaritudine sua in ima penetrat; i. e. summopere, & profunde amarus. Th. πικρὸς, amarus.

Βα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιος

Βαθυπλεκής, profundi nexus: Oppian.

Βαθυπλόκαμος, comam denſis cincinnis nexam habens, valde capillatus. Th. πλέκω, plecto, necto, connecto. Unde πλοκή, σι, ἡ, nexus.

Βαθυπλούτος, ε, ὁ, & βαθύπλουτος, præditus, opulentus. Th. πλοῦτος.

Βαθυπόλεμος, ε, ὁ, qui magnum, & grave bellum movet; ὁ βαθὺ πόλεμον ἐγείρων.

Βαθύποτμος, infelix: in Epigr. profundi quaſi fati. Th. πότμος, ſors, fatum.

Βαθυπυθμαίνω, profundum fundum habens: Etym. Th. πύθω, putrefacio. Unde πυθμήν, ένος, ὁ, fundum, ima pars.

Βαθύπυκνος ἁρμονία, eſt τῶν ἤχων τῶν πυκνῶν in infimis gradibus muſicæ ſcalæ: ex βαθὺς, & πυκνὸς, ὁ.

Βαθυρρέεσσα, genit. Æol. pro βαθυρρείης. a.

Βαθυρρείτης, σ, profunde fluens: ex βάθος, & ῥέω.

Βαθυρρείων, idem eſt quod βαθυρρείτης, profunda habens fluenta.

Βαθυρριζία, ας, ἡ, radicis profunditas.

Βαθυρρίζος, ε, alte radicatus: ex βαθὺς, & ῥίζα.

Βαθύρροος, idem quod βαθυρρείτης, profunde fluens, & ejuſdem Thematis.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, a, um: in gen. βαθέος, είας, έος, dat. βαθέϊ, εῖ. in comp. βαθύτερος, βαθύων, & βάων; ſuperl. βαθύτατος, & βάθιστος. Th. βάθος.

Βαθυσκαφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, profunde foſſus. ex βαθὺς, & σκάπτω, fodio; unde σκαφὴ, ῆς, ἡ, foſſio.

Βαθύσκιος, ὁ, ἡ, umbroſus: ex βαθὺς, & σκιὰ.

Βάθυσμα, ατος, τὸ, profunditas, altitudo: a βαθύς.

Βαθύστομος, qui profunde ferit; item, in quo profundæ ſationes fieri poſſunt; ex βαθὺς, & στείρω, ſemino: unde στόρος, ου, ὁ, ſatio, ſatus.

Βαθύστερνος, ε, ὁ, ἡ, profundum habens pectus. ἡ βαθὺς στέρνον, εἶπε στῆθος ἔχων.

Βαθυστήριγξ, fulcimentum profundum habens; profunde defixus; Epigr. Th. στερίζω, fut. ξω, figo; unde στήριγξ, fulcrum.

Βαθύστρωτος, ὁ, ἡ, alte ſtratus: ex βαθὺς, & στρώω.

Βαθύσχοινος, ε, ὁ, ἡ, profundos habens juncos; a βαθὺς, & σχοῖνος, juncus fluviorum.

Βαθύφυτος, ητος, ἡ, profunditas. Th. βάθος.

Βαθύχαιτος, villoſus; Hom. Th. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus.

Βαθύφρων, ονος, ὁ, callidus, profunda mente præditus; βαθέϊαι φρένα ἔχων.

Βαθύφυλλος, profunda folia habens. Th. φύλλον, τὸ, folium.

Βαθύφωνος, profundam vocem habens, cui vox eſt gravis. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Βαθυχαίτης, ε, ὁ, qui denſam habet caſariem; ex βαθὺς, & χαίτη.

Βαθύχειλος, ε, ὁ καὶ ἡ, profunda habens labia; ex βαθὺς, & χεῖλος.

Βαθύχροος, qui profundo, vel denſo eſt colore; ex βαθὺς, profundus, & χρόα ας, ἡ, color.

Βάιεν, per contr. pro βάησαν, iverint, 3. plur. a. 2. opt. act. βαίω; a βάνω.

Βάινε, imperf. Jon. ibat; a βαίνω.

Βαίνω, eo, incedo. f. βήσομαι. p. βέβηκα, & Jon. βέβαα. a. 2. ἔβην. a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάφι. a. 2. opt. βαίην. aor. 2. part. βάς. perf. paſſ. βέβημαι, βέβαμαι, & βέβασμαι. Βαίνειν μεγάλα, dicitur inceſſu ſuperbo, ut ἁβρὰ βαίνειν, de inceſſu molli, apud Luc. Sic & ἴσα βαίνειν, apud Demoſth. & βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, apud Plat. & βαίνειν πρὸς ῥυθμὸν, apud Plut. Item βαίνω, ſignif. etiam, abeo: & præt. βέβηκα, exp. ſæpe ſitus & fixus ſum; fundatus & firmatus ſum: ut βεβηκὼς ἡ οἰκία ἐν βαθέῳ, apud Xen. & βεβηκὼς, pro firmo & conſtanti; ut τὸ βεβηκὸς, pro firmitate, & ſecuritate: ex Plut. Item, βαίνειν, & βαίνεσθαι, de animalium coitu dicuntur, pro, inire, & iniri: apud Ariſtot. de anim. l. 5.

Βαίον, vide in βαΐς.

Βαιὸν, pauliſper, parum: adv. a

Βαιὸς, ὰ, ὸν, parvus, modicus, unus.

Βαιοφόρος, ε, ὁ, ſolennitas olivarum.

Βαΐς, ΐδος, ἡ, ſeu βαῖον, ου, τὸ, ramus proprie palmæ arboris. Joan. c. 12. & Mach. l. 1. c. 13. ita dicitur, quod non facile revelli poſſit; παρὰ τὸ βίᾳ πάλλεσθαι.

Βαΐτα, ſeu βαίνη, ης, ἡ, indumentum ex pellibus conſutis: veſtis pellicea, & paſtoralis: & βαίτη, Dor. pro διφθέρα.

Βαϊφόρος, exp. qui ramum palmæ geſtat; ex βαΐς, & φορὸς, ὁ.

Βαιὼν, όνος, ὁ, piſcis quidam gobio ſimilis; quod a βαιὸς; quia parvi pretii: item, menſura apud Alexandrinos. Heſych.

Βάκανον, ε, τὸ, ſemen raphani, id eſt, braſſicæ.

Βάκελος, ε, ὁ, magnus quidem, ſed ſtultus & mulierioſus: item, eunuchus, exſectus, eviratus, ſpado, caſtratus: & ſic Etym. βάκελον, pleonaſmo Φ β, dici tradit pro ἄκηλον. i. e. ἐπ' ἀφροδίσια τὸ αἰδοῖον μὴ ἔχοντα: nam ἄκηλον, inquit, τὸ αἰδοῖον, viri ſcil. ſic utitur Antiph. apud Athen. l. 4.

Βάκκαρις, vel, Βάκχαρις, ιος, ἡ, baccar, herba odorata.

Βακτηρία, ας, ἡ, baculus, ſcipio.

Βακτήριον, ν, τὸ, idem.

Βακκάριον, ſive Βακχάριον ἔλαιον, oleum, ſeu unguentum ex baccari: Hippocr. a βάκκαρις.

Βάκτρωμα, τὸ, nixus in baculum; item, baculus ipſe, quo fulcimus nos. Eurip. a Th. βακτηρία, idem.

Βακτρόω, & βακτηρόω, baculo inniti; ſcipione ſe fulcire.

Βακτριασμὸς, ὦ, ὁ, genus dicitur eſſe laſcivæ ſaltationis, apud Poll. l. 4. a βακτρόω. quod a Th. βακτηρία, baculus.

Βάκτρον, ν. τὸ, baculus, ſcipio, q. a βάω.

Βακχάω, bacchor; ſeu bacchantium more ex hedera coronam geſto.

Βακχεβακχος, acclamatio, quæ fiebat Dionyſio, ſeu Baccho in ſacrificiis. V. Euſtath.

Βακχεῖον, ν, τὸ, templum Bacchi.

Βακχεὸς, ὰ, ὸν, pes ex brevi, & duabus longis: ſic dictus, quod hymnis in Bachum ſit frequentiſſimus.

Βακχεύματα, των, τὰ, bacchanalia.

Βακχεύσασα, furioſus ſum.

Βακχεῖος ῥυθμὸς, bacchicus rhythmus.

Βακχευτικὸς, bacchativus, ad bacchationem, ſeu Bacchantes pertinens.

Βακχεύτωρ, Bacchi, ſeu Dionyſii epitheton, in Epigr.

Βακχεύω, & Βακχέω, Orgia celebro, debacchor.

Βάκχη, ης, ἡ, furore percita: q. a βάζω, loquor; quia loquax ebrietas: vel ἀπὸ τὸ βακχεύειν, Euſtath.

Βακχία, ας, ἡ debacchatio, inſania.

Βακχίδες, vel Βάκχαι, αἱ, Bacchi ſacerdotes, quæ furore ab illo immiſſo agitabantur.

Βακχικὸς, κὴ, κὸν, Bacchicus.

Βάκχος, ε, ὁ, furore percitus; Bacchus.

Βάκχων, ονος, Bacchulus: dim. a Βάκχος.

Βαλαὰμ, ὁ, nomen arioli, Heb. vetuſtas populi.

Βαλὰκ, ὁ, nomen regis, ἄκλιτον, Hebr. exinaniens.

Βαλανάγρα, ας, & Jon. η, ης, ἡ, clavis: ex βάλανος, peſſulus, & ἄγρα, captura: Vel παρὰ τὸ ἀργοῦσιν τῷ βαλάνῳ.

Βαλανειοκτηλᾶς, ὁ καὶ ἡ, epitheton eſſe dicitur τῶν φιαλῶν, apud Cratinum: inde dictarum, quod οἱ ὀμφαλοὶ αὐτῶν, τῶν βαλανείων οἱ θόλοι ſimiles eſſent; vel quod earum ὀμφαλὸς ὕδωρ ſimilis eſſet; vel aliis de cauſis, quas recenſet Athen. l. 11. ex βαλανεῖον, τὸ, & ὀμφαλὸς, ὁ.

Βαλανεῖον, ν, τὸ, balneum, quod dictum volunt παρὰ τὸ τοὺς βαλάνους αὔειν. Suidas enim glandibus veteres veſci ſolitos fuiſſe docet, earumque putamina ſuccendiſſe. D. Aug. in lib. Confeſſ. refert, βαλανεῖον appellari, quoniam βάλλει τὰς ἀνίας, i. e. anxietates pellit ex animo: vel potius, quod pellat artuum dolores; quod etymon habetur & apud Etymol.

Βαλανεύτης, ου, ὁ, exp. balneator; a Th. βαλανεῖον, τὸ.

Βαλανεῦς, έως, ὁ, & βαλανεύων, ωνος, ὁ, balneator.

Βαλανεύω, proprie aquam in balneo adminiſtro, deinde in genere, ſervio, miniſtro; nam de quovis miniſterio dicitur. Th. βαλανεῖον.

Βαλανηρὰ, τὰ, quæ in glandiario genere comprehenduntur. Theoph. hiſt. Plant. a Th. βάλανος.

Βαλανηφάγος, ε, ὁ, qui glandes edit, & veſcitur; ex βάλανος, glans, & φάγω, comedo.

Βαλανηφόρος, ε, ὁ, ἡ, palmulas ferens, glandifer; ex βάλανος, & φέρω.

Βαλανίζω, glandes excutio. f. ίσω. p. ικα. Th. βάλανος.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix.

Βαλανίωσα, idem. Th. βαλανεῖον.

Βαλάνινος, qui e glande unguentaria fit: ut βαλάνινον ἔλαιον.

Βαλανίτης, balnum, ſeu glandem referens; ut βαλανῖτις λίθος, apud Plin. a βάλανος, ε, ἡ, glans.

Βάλανος, ε, ἡ, glans; proprie quercus fructum eſſe volunt, deinde ad ſimiles aliarum quarundam arborum fructus transferri; ſed eſt etiam glans, i. e. arbor ipſa glandifera; & eſt etiam ex aquatilium animantium genere, ἀπὸ τῆς πρὸς δρῦνα βαλάνου, ἐμπεσούσης, ut Athen. indicat l. 3. & Ariſtot. l. 4. anim. & eſt præterea medicamentum, quod in glandis formam effictum, ſedi imponitur ad dejiciendam alvum: item ſic dicitur extremi penis carnoſa ſubſtantia, in glandis ſimilitudinem facta: item obex, & peſſulus, i. e. μοχλὸς, ſed Ariſtoph. & Thuc. Schol. eſſe vult τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ferrum ſcil. quod init μοχλὸν, & a clave ducitur, & reducitur. a βάλλω, immitto.

Βαλανόω, ῶ, obice, ſeu peſſulo trajecto obſero, Ariſtoph. a Th. βάλανος, glans, obex, peſſulus, ferrum ſcil. quod init μοχλὸν, & a clave dicitur, ac reducitur, unde clavis dicitur βαλανάγρα, ἡ, παρὰ τὸ ἀγρεῦσιν τὸν, vel τῷ βαλάνῳ.

Βαλανπόδιον, ν, τὸ, crumenula: dimin. a βαλάντιον.

Βαλάντιον, ſeu βαλλάντιον, ν, τὸ, crumena, marſupium, ſacculus: quaſi a βάλλω ἐντὸς.

Βαλαντιοτόμειν, crumenas incidere.

Βαλαντιοτόμος, ε, ὁ, fur zonarum; item ſacculariis; ex βαλάντιον, & τέμνω, ſeco.

Βαλανώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, glandibus plenus; item, qui glandis eſt figura.

Βαλανώδιον, ν, τὸ, flos mali ſylveſtris Punici.

Βαλβὶς, ίδος, ἡ, repagulum, locus, unde ii, qui curſu certant, emittuntur, carceres, initium.

Βάλε, & βάλεν, dimiſit, projecit, Jon. pro ἔβαλε, 3. ſing. a. 2. act. βαλέω, a. 2. inf. βαλέειν, a. 2. inf. m. verbi βάλλω.

Βαλέειν, Jon. & Poet. pro βαλεῖν, a. 2. inf. ab eod. Th.

Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3. ſing. a. 2. m. βαλέτω, in dual. Jon. a. 2. act. ejuſd. Th.

Βαλὲ, Dor. pro βαλὲ, a. 2. imperat. m. a βάλλω, jacio.

Βάλες, 2. ſing. a. 2. ſub. act. βάλητον, 3. ſing. a. 2. ſub. m. ab eod. Th.

Βαλιὸς, ὰ, ὸν, varius, maculoſus: q. φάλιος: item, celer; a βάλλω. Eſt & βάλιος, celer; orbus oculis.

Βάλλ', & βάλλε, jaciebat, imperf. Jon. pro ἔβαλλε a βάλλω.

Βαλλικρηδίζει, exp. qui pyra ſylvatica jactu decutiunt: ſic ſe ſe Argivorum pueri per jocum in quodam feſto vocabant, ut Plut. refert in Hellen. quæſt. ex βάλλω, & ἀχλὰς, άδος, pyrus ſylveſtris, quam quidam pyraſtrum vocabant.

Βάλλεσκε, inducis, pro βάλλῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ.

Βάλ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Βάλε, pro βάλλε, Jon. præf. imperat. paſſ. ejuſd. Th.

Βαλλίσκετο, Jon. & Poet. pro ἐβάλλετο, & hoc pro ἔβαλλε, jaciebat, 3. ſing. imperf. verbi βάλλω, jacio.

Βάλλετο, imperf. paſſ. Jon. pro ἐβάλλετο, βάλλεσθαι, præſ. part. n. g. verbi βάλλω.

Βαλλέω, ῶ, inuſit. unde f. βαλλήσω, apud Ariſtoph. idem quod inferius βάλλω:

Βάλλησαι, a. 1. Poet. pro ἐβάλλησε, q. a βαλλίω, pro βάλλω.

Βαλλητὺς, ύος, ὁ, jactus: ut λιθάδη βαλλητὺι, Athen. l. 9. a βαλλέω.

Βαλλίζω, tripudio: q. a βάω, eo, & ἅλλομαι, ſalio.

Βαλλισμὸς, ῦ, ὁ, tripudium, ſaltatio; cujuſmodi olim ῥωμαϊκὰ. Th. βάλλω.

Βάλλω, jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio. imperf. ἔβαλλον. f. βαλῶ, & in 3. pl. βαλοῦσι. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. a. 2. imperat. βάλε. a. 2. ſub. βάλω, ῃς, ῃ, præſ. paſſ. βάλλομαι, abjicior. perf. βέβλημαι. pluſq. perf. ἐβεβλήμην, σο, το. a. 1. paſſ. ἐβλήθην. a. 1. imperat. βλήθητι. a. 1. inf. paſſ. βληθῆναι. p. m. βέβολα. Hinc βολὴ, βέλος, βολὶς.

Βαλλωτὴ, ῆς, ἡ, marrubium nigrum.

Βάλοι, 3. ſing. f. 2. opt. act. βάλοιτε, 2. ſing. a. 2. opt. m. verbi βάλλω.

Βαλεῖσαι, Dor. pro βαλοῦσαι, nom. pl. f. g. f. 2. part. act. verbi βάλλω.

Βάλον, pro ἔβαλον, a. 2. ind. verbi βάλλω.

Βαλσαμέλαιον, eſt balſami ſuccus, ſeu liquor, balſaminum oleum Plinio; quod dicitur etiam ὑποβάλσαμον.

Βαλσαμίνη, a quibuſdam dicitur τὸ βύρσθαλμον. Dioſc.

Βάλσαμον, ου, τὸ, balſamum.

Βαλσαμώδης, appellata eſt κασσία, caſſia quædam; ab odore ſimili balſami odori. Th. βάλσαμον.

Βάλωμαι, a. 2. ſub. med. verbi βάλλω.

Βάλωμεν, dejiciamus, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi βάλλω.

Βαλὼν, a. 2. part. act. a βάλλω.

Βᾶμα, τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, greſſus. Th. βάω, eo.

Βάμβα, pro βάμμα, Dor. ex βάπτω.

Βαμβαίνω, inarticulate loquor, balbutio; item, dentes quatio præ metu: q. a βᾶ.

Βαμβακίζειν, mangonizare cibos.

Βαμβακίζω, frigore tremo; idem quod βαμβαλίζω.

Βαμβακώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, bombycibus ſimilis: Dioſc. ex βόμβαξ, pro βόμβαξ, & εἶδος.

Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, tremo.

Βᾶμεν, βᾶμες, eamus, Dor. pro βῶμεν, a. 2. ſub. a. 2. ἔβαν, verbi βημι pro βαίνω.

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura, acerum ſaſſamentum: a præt. paſſ. verbi βάπτω.

Βᾶν, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. ἔβαν, verbi βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars fabrilis, & illiberalis.

Βαναυσικὸς, ὴ, ὸν, mechanicus.

Βάναυσος, ου, ὁ, ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, qui quampiam artem mechanicam tractat, ſive qui manibus ſibi victum quærit: præcipue de iis dicitur, qui igne opus faciunt, quaſi βάναυσος; q. ex βανὸν αὖειν, qui fornacem, ſeu caminum accendit ad conficienda ſua opera. Item ſedentarius artifex, ſeu ſellularius ſic dicitur. Item βάναυσος φιλόσοφος, exp trivialis amicitia. Item pro inepte magnifico ſumitur βάναυσος, apud Ariſtot. Eth. 5. inquit Bub.

Βαναυσουργία, opus, quod ad caminum, ſeu fornacem conficitur; opus mechanicum; ſeu opus ejus, qui artem mechanicam profitetur: Poll. ex βάναυσος, & ἔργον.

Βαυσουργὸς, qui opus ad caminum, ſeu fornacem conficit: item, qui artem exercet ſedentariam, & illiberalem.

Βαυσώτως, ut βαυσώτως τραφέντες, citat Bud. ex Chryſoſt. quod eſſe ait quaſi παχυμερῶς, craſſe. Eſt adv. a Th. βάναυσος.

Βάντες, conſcendentes, pl. num. a. 2. part. m. g. βάς ab aor. 2. ἔβαν, verbi βαίνω.

Βαξὶς, ιος, ἡ, fama, ſermo; a βάζω, loquor.

Βαπτίζεσθαι, V. in βαπτίζω.

Βαπτίζω, baptizo, mergo, lavo. f. ίσω. p. βεβάπτικα. a. 1. ἐβάπτισα. imperf. paſſ. ἐβαπτιζόμην, ου, ετο. perf. paſſ. βεβάπτισμαι. a. 1. paſſ. ἐβαπτίσθην. fut. 1. paſſ. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. βάπτισαι. a. 1. m. ſub. βαπτίσωμαι, lotus fuero. Th. βάπτω, mergo.

Βαπτικὸς, ὴ, ὸν, tingendo aptus, tinctilis.

Βάπτιστος, ου, ἡ, lavacrum.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, baptiſma.

Βαπτισμὸς, ῦ, ὁ, lotio.

Βαπτιστὴς, ῦ, ὁ, Baptiſta.

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum; a βαπτίζω, quod a βάπτω.

Βαπτὸς, ὴ, ὸν, tinctus.

Βάπτρια, ας, ἡ, quæ inficit, & tingit.

Βάπτω, intingo, mergo, lavo. f. ψω. p. βέβαφα. a. 2. ἔβαφον. perf. paſſ. βέβαμμαι, ψαι, ται.

Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nomen latronis, Heb. filius patris: ex בר filius, & אב pater.

Βαραγχιάω, pro βραγχιάω, rauceſco, per pleonaſmum Ϝ α. V. βράγχος.

Βάραγχος, pro Βράγχος, raucedo, raucitas.

Βάραθρον, ου, τὸ, foſſa profunda, exitium, pernicies. Attice βίρεθρον, proprie fuit locus valde profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, ὁ ϗ ἡ, voraginoſus: a βάραθρον.

Βαρακίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. benedicens Domino.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, barbarorum more vivo, ago, loquor.

Βαρβαρικὸς, ὴ, ὸν, barbaricus.

Βαρβαρικῶς, barbare.

Βαρβαρισμὸς, ῦ, ὁ, barbariſmus, idioma barbaricum.

Βαρβαριστὶ, more barbarorum: adv.

Βάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, barbarus, rudis, non Græcus, extraneus; pronuntiatione vitioſa, & inſuavi utens, literaſque male exprimens, blæſorum, balborumque more. hanc enim primam vocabuli hujus ſignif. fuiſſe Strabo l. 14. ſcribit, per onomatopœiam factum eſſe addens. Unde βάρβαρος dicitur etiam, cujus eſt peregrinum & ignotum idioma, ut 1. Cor. c. 14. v. 11. Sed exp. & agreſtis; qui agreſtibus moribus eſt præditus: item, inhumanus, ferus.

Βαρβαριστὶ, barbare pronuncio, vel loquor. a βάρβαρος, & στόμα, τος, os, oris.

Βαρβαροστομία, vitium, quo quis barbare verba linguæ alicujus pronuntiat.

Βαρβαρόστομος, qui barbare effert verba alienæ linguæ.

Βαρβαροφωνέω, barbare loquor; barbaro ſermone utor.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ, ἡ, rudis in voce: a βάρβαρος, & φωνὴ, vox.

Βαρβαρόω, ῶ, exp. barbarum reddo, i. e. agreſtem, & ferum, vel ferocem, efferо; efferatum reddo: ſed exp. etiam barbarorum poteſtati ſubjicio, & in paſſ. βαρβαρόομαι, efferor, barbarus fio: Th. βάρβαρος.

Βάρβιλον, τὸ, legitur etiam in neut. pro βάρβιλος, arbor ex oſſe mali Perſici nata: Euſt.

Βάρβιλος, ε, ἡ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, barbito canere. Them. βάρβιτος.

Βάρβιτος, ε, ὁ, ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, barbitus, vel barbitum, inſtrumentum muſicum multarum chordarum.

Βαρβιτῳδὸς, qui lyra, vel barbito canit: Lucian. ex βάρβιτος, & ᾠδὸς, idem quod ᾠδὸς, ὸν, ὸ, cantor. Th. κέλω, & ᾄδω, per craſin, canto.

Βάρδιστος, tardiſſimus, ſuperl. pro βραδύτατος, vel βραδύτατος: comp. βράσσων, ὁ, ἡ, Poet. pro βραδίων, & βραδύτερος, a βραδὺς, tardus.

Βαρέα, graviter: adv. vel Jon. pro βαρεῖα, a βαρὺς.

Βαρεῖα, ας, ἡ, f. g. βαρεῖος, Dor. pro βαρεῖα: a βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis. Th. βάρος.

Βαρεῖδω, gravetur, præſ. imperat. paſſ. a βαρέω.

Βαρέω, gravo, onero. f. ήσω. p. βεβάρηκα. a. 1. ἐβάρησα. p. paſſ. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. a. 1. ind. paſſ. ἐβαρήθην. Th. βάρος.

Βαρέως, adv. graviter, moleſte; ab eod. Them.

Βάρημα, τὸ, gravitas: a βαρέω.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli. Heb. filius haurientis aquas.

Βαρϊησοῦς, οῦ, ὁ, nomen viri. Heb. filius Jeſu.

Βαρῖνος, barinus; piſcis eſt genus, quod nec ovum, nec ſemen genitale, ſeu fœtificum habet: Ariſtot. Hiſt. anim. l. 4. deducitur a Th. βάρος, ους, τὸ.

Βάρις, ιος, vel ιδος, ἡ, navis, turris, domus turrita, & regia.

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. filius Jonæ.

Βαρσάβας, α, ὁ, nomen viri, Syr. filius conſolationis.

Βάρος, ους, τὸ, pondus, onus, moleſtia: q. βίᾳ αἴρεται.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Syr. filius quietis.

Βαρτίμαιος, ου, ὁ, nomen viri, qui filius Timæi.

Βαρυαλγὴς, & βαρυάλγητος, gravi dolore percitus; qui graviter dolet: item interdum dicitur βαρυάλγητον, quod gravem dolorem affert: Soph. ex βαρὺς, & ἄλγος, ους, τὸ, dolor.

Βαρυαχὴς, Dor. pro βαρυηχὴς, graviſonus, gravem ſonum edens: ex βαρὺς, ἦχος, ſonus.

Βαρυβόας, gravi clamore boans: Pind. apud Plut. ex βαρὺς, & βοάω, boo, clamo; unde βόης, ὁ, clamoſus.

Βαρύβρομος, ὁ καὶ ἡ, perſtrepens: horriſonus: ex βαρὺς, & βρόμος, ſtrepitus.

Βαρυβρὼς, idem quod βαρύβρομος, graviſonus, graviſtrepus.

Βαρύγδουπος, ου, & Jon. ου, ὁ, per epentheſim Ϝ γ: metri gratia dicitur pro βαρύδουπος, a βάρος, & δοῦπος, ſonitus.

Βαρύγλωσσος, maledicus: ex βαρὺς, & γλῶσσα, lingua.

Βαρυγνάτης, ου, ὁ, Poet. idem ac βαρύγνως, ω, ὁ, gravia, ſeu infirma genua habens, ex βαρὺς, & γόνυ, genu.

Βαρύγυος, exp. gravis, ſeu gravatus membris; membra habens gravia; item, membra aggravans: ex βαρὺς, & γύον, τὸ.

Βαρυδαιμονέω, f. ήσω, Ariſtoph. ἄθλιός εἰμι, miſer ſum, & infelix.

Βαρυδαιμονία, gravis fortuna; grave infortunium: Apud Lyſ. ex βαρὺς, & δαίμων.

Βαρυδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infelix, adverſa fortuna laborans, ἀτυχὴς: ut βαρυδαίμων ψυχὴ, in Epigr. infelix anima.

Βαρύδακρυς, υος, & Βαρυδάκρυος, ου, ὁ ϗ ἡ, luctuoſus: ex βαρὺς, & δάκρυον, lacryma.

Βαρύδεσμος, exp. gravi vinculo ligatus: Nonn. ex βαρὺς, & δεσμὸς, ὁ.

Βαρύδικος, gravem pœnam infetens: ex βαρὺς, & δίκη, ἡ.

Βαρύδουπος, gravem ſonitum edens, graviſonus: ex βαρὺς, & δοῦπος.

Βαρύζηλος, æmulus, invidus: vel invidioſus, infeſtus: ex βαρὺς, & ζῆλος.

Βαρυηκοΐα, auditus hebetatio; ſeu raritas, & gravitas auditus: ex βαρὺς, & ἀκοὴ, ἡ.

Βαρυήκοος, qui gravi eſt auditu; cui hebetes ſunt aures, & βαρυήκοοι πόντοι, dicuntur obtundentes auditum, & hebetantes venti.

Βαρυηχὴς, vide βαρυαχὴς.

Βαρύθει, gravatur, 3. ſing. præſ. a βαρύθω, idem quod βαρύνομαι, gravor: a βαρὺς. Th. βάρος.

Βαρυθυμέω, f. ήσω, p. ηκα, iraſcor.

Βαρυθυμία, ας, ἡ, acerbitas animi.

Βαρύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo ferox.

Βαρυθύμως, gravato animo: adv. ex βαρὺς, & θυμὸς.

Βαρύθω, dicitur pro βαρύομαι, gravor. premor: a βαρὺς.

Βαρυκάρδιος, cui cor grave eſt; gravatum cor habens; ſtolidus; Heſych. ex βαρὺς, & καρδία, ἡ.

Βαρυ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κεφάλη, ἡ.
βαρύκομος, ος, ὁ, ἡ, gravem ſtrepitum edens: ex βαρύς, & κόμπος, ſonitus.
βαρύκτυπος, ος, ὁ, graviſtrepus, graviter fremens; ex βαρύς, & κτυπέω, factum ex τυπέω, reſono. Th. τύπτω.
βαρύλλιον, τὸ, ponduſculum: eſt diminut. a Th. βάρος, εος, τό.
βαρυλόγης, ου, ὁ, qui gravem, ac odioſam orationem habet, maledicus. Ex βαρύς, & λόγος. Th. λέγω.
βαρύλυπος, graviter dolens; gravi animi ægritudine, & moleſtia affectus; & de re gravem dolorem efferente. ex βαρύς, & λύπη, ἡ.
βαρυμήνιος, ω, ὁ, Dor. pro βαρυμήνιος, iracundus: ex βαρύς, & μανία, furor, Th. μαίνομαι, inſanio.
βαρύμηνις, cujus gravis eſt ira; ægre placabilis: dicitur a Poetis de Medea. Item ponitur & τὸ βαρύμηνι, ſubſtantive, pro gravi ira, ſeu acerbo odio, & vix placabili: ex βαρύς, & μῆνις, ιος, ἡ, ex quibus etiam comp. βαρυμήνιος, & βαρυμήνις, & idem ſignificant.
βαρύμοχθος, cum gravibus doloribus conjunctus: in Epigr. ex βαρύς, & μόχθος, ὁ.
βαρυόθην, Bœot. pro ἐβαρύνθησαν. 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi βαρύω.
βαρυόμενος, & βαρυόμενος, gravi morbo implicitus; vel graves morbos incutiens: ex βαρύς, & νόσος, ἡ.
βαρύω, gravo, premo. imperf. ἐβάρυον, Jon. ſ. υνω, p. βεβάρυγκα. a. 1. paſſ. ἐβαρύνθην. a. 1. ſub. βαρυνθῶ. a βαρύς, quod a βάρος.
βαρύνωτος, gravi tergore, ſeu teſta onuſtus; de oſtreo dicitur, apud Empedocl. ex βαρύς, & νῶτον, ὁ.
βαρύοδμος, idem quod βαρύοσμος.
βαρύπας, ω, ὁ, Dor. pro βαρύπους, ος, gravipotens, gravem vocem habens. Jovis Epith. a βαρύς, & ὄψ, ὄπος, vox.
βαρυόργητος, qui gravi exardeſcit ira: ex βαρύς, & ὀργή, ἡ.
βαρύοσμος, & βαρύόδμος, graviter olens: ex βαρύς, & ὀζω, unde ὀσμή, & ὀδμή. ἡ.
βαρυπαθέω, graviter afflictus ſum: Plut. ex βαρύς, & πάθος, εος, τό.
βαρυπάλαμος, ὁ, gravia moliens: Pind. ex βαρύς, & παλάμη, ἡ, palma manus.
βαρυπαθής, ὁ, tardus ad patendum, q. d. gravis ad patendum, i. e. qui non facile ad patendum impellitur; item minime agilis; Nonn. ex βαρύς, tardus, & πάθω, ſuadeo.
βαρυπένθης, ὁ, & βαρύπενθος, ος, ὁ, gravi luctu oppreſſus; graviter lugens: item gravem luctum, & mœrorem afferens.
βαρυπενθία, ἡ, gravis luctus: ex βαρύς, gravis, & πένθος, ους, τὸ, luctus.
βαρυπήμων, ὁ, gravi detrimento affectus; vel gravia detrimenta afferens: ſed exp. & miſer: Suid. ex βαρύς, gravis, & πῆμα, τὸ, clades.
βαρυπνείοντας, graviter flantes, acc. pl. part. præſ. a βαρυπνείω. Ex βαρύς, quod a βάρος, onus; & πνέω, Poet. pro πνέω, ſpiro.
βαρύπνοος, ὁ, graviter ſpirans: ex βαρύς, gravis, & πνοὴ, ὁ, flatus.
βαρύποτμος, ὁ, cujus ſors difficilis eſt; i. e. miſera, infelix. unde βαρυποτμότατος, in ſuperl. infeliciſſimus, infortunatiſſimus: apud Euſip. in Hippol. & in Phœn. ex βαρύς, & πότμος, ὁ, ſors.
βαρυπρεπής, ὁ, valde decorus; decore inſignis: item præclarus: magnificus: item ſumptuoſus. ex βαρύς, & πρέπω.
βαρύπυκνον, τὸ, omne illud, quod in ordinem ſtatariorum plenum, & firmatum ἐν πυκνῷ, cum turba intrat, ac moleſtia: ex βαρύς, & πυκνός, ſolidus in ſignificatione muſica.
βαρύς, εῖα, ὺ, gravis, e: in acc. βαρύν. comp. βαρύτερος, ſuperl. βαρύτατος. Th. βάρος, τὸ, pondus.
βαρυσίδηρος βαρυφόνος, gravis ferro enſis: ex βαρύς, & σίδηρος, ὁ, ferrum.
βαρύσθμης, ες, ὁ, graviter ponderans; gravis. unde βαρυσθμῆσαι, & βαρυσθμίζω, pondus, & gravitatem addere, vel adjicere. Vide σαθμός, ὁ, ſtatera.
βαρυσκάζω, graviter gemo, Poet. pro σκάζω, f. ξω: a σκος, ὄ, anguſtus.
βαρύστομος, ὁ, os habens grave: ex βαρύς, & στόμα, τὸ, os, oris.
βαρύστονος, ὁ, ἡ, graviter ſuſpirans, infelix, luctuoſus.
βαρυσύμφορος, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. pro δυσυχὴς, infelix, qui graves calamitates fert: ex συμφορὰ, calamitas, quod ex σὺν, & φέρω, fero.
βαρυσφάραγος, ὁ, ἡ, qui gravem edit ſtrepitum, graviſtrepus: ex βαρύς, & σφάραγος, ſonus.
βαρύτερος, οἱ, moroſiores, comp. a βαρύς, gravis.
βαρύτης, ητος, ἡ, graviras. Th. βάρος.
βαρυτιμέω, pretium augeo, & gravius reddo; ſolito graviori pretio vendo: Suid. a βαρύτιμος, pretioſus.
βαρύτιμος, ὁ, ἡ, pretioſus, q. gravis pretii, quod olim ita appenderetur: ex βαρύς, & τιμὴ, pretium; quod a τίω, honoro.
βαρύτλητος, ὁ, pondus, aut grave aliquid ferens; laborioſus: ex βαρύς, & τλάω, f. τλήσω. unde τλητὸς, ὁ, tolerabilis.
βαρυτονέω, ω, f. ήσω, p. ηκα, gravi tono profero.
βαρύτονος, ὁ, ἡ, gravitonus.
βαρυτόνως, gravi tono; adv. ex βαρύς, & τόνος, quod a τείνω, tendo.
βαρυύμνων ᾠδαγέων, in Epigr. hymnorum ſanctorum: & proinde ſubſtantive, ſicut ὕμνος) ex βαρὺς, & ὕμνος, ὁ, hymnus.
βαρύφθογγος, ὁ, ἡ, qui gravem ſonum habet, graviſonus: ex βαρύς, & φθέγγος, ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor.
βαρύφρητος, ὁ, ἡ, gravis, onuſtus: ex βαρύς, & φρήτος, ὁ, onus.
βαρυφρόνως, graviter mente ſum affectus: ex βαρύς, & φρὴν, mens.
βαρυφροσύνη, ἡ, ſtatus mentis graviter affectæ, & curis ac moleſtiis velut gravatæ.
βαρύφρων, ὁ, cui mens eſt gravis, & curis onuſta; qui mente graviter eſt affectus.
βαρύφωνος, ὁ, cui vox eſt gravis.
βαρυφωνία, ἡ, vocis graviras: Poll. l. 2. ex βαρύς, & φωνὴ, ἡ, vox.
βαρυχὴς, ὁ, graviſonus; idem ac βαρυηχὴς, gravem ſonum, vel ſonitum edens.
βαρύψυχος, ὁ, qui gravi, & ignavo animo eſt: ex βαρύς, & ψυχὴ, ἡ, animus.
βαρυώδυνος, ὁ, qui graves dolores patitur, vel affert. ex βαρύς, & ὀδύνη, dolor.
βαρυωπέω, ῶ, viſu ſum gravato. ægre, & difficulter cerno; ex βαρύς, & ὤψ, ὠπὸς, viſus.
βᾶς, άντος, ingreſſus, in nom. pl. βάντες, a. 2. part. act. a βαίνω, eo.
βᾶσαν, inſiſtentem, aor. 2. part. f. g. in maſc. βάν. ab eod. Them.
βασανίζω, exploro, torqueo, excrucio. f. ίσω. p. βεβασάνικα. a. 1. ἐβασάνισα. a. 1. ſub. βασανίσω, ης, η, a. 1. inf. βασανίσαι. præt. paſſ. βεβασάνισμαι. aor. 1. paſſ. ἐβασανίσθην. f. 1. paſſ. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος, ὁ, examen.
βασανιστὴς, οῦ, ὁ, explorator, torror.
βασανισμὸς, ὁ, ὁ, cruciatus: a præt. paſſ. βασανίζω, crucio.
βασανιστήριον, τὸ, locus, in quo homines torquentur: item cruciandi genus, tormentum, cruciatus.
βασανίστρια, ας, ἡ, quæ torquet, examinat, vel explorat. a βασανίζω, & a ſeq. Th.
βάσανος, ὁ, ὁ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius, probatio, inquiſitio per tormentum.
βάσβλασα, Dor. & Æol. pro βήσασθαι, f. 1. m. verbi βαίνω, eo.
βασεύονται, Dor. pro βήσονται, progredientur, 3. pl. f. 1. m. a βαίνω, & f. βήσομαι.
βασίλεια, ας, ἡ, Regina, regia uxor: Od. 4.
βασιλέα, ας, ὁ, regnum.
βασιλεία, ας, ἡ, regnum affectio. eſt ἐρωτικὸν ῥῆμα, i. e. deſiderativum verbum.
βασιλείδης, ου, ὁ, Regis filius: Suid.
βασιλείδιον, τὸ, regulus: Plut.
βασίλειον, ου, τὸ, ſc. δῶμα, regia: pl. βασίλεια, ων, τὰ, ſc. δώματα, regum palatia.
βασίλειος, ος, ὁ, ἡ, regalis.
βασίλευε, regna, præſ. imperat. βασιλεύεμεν, præſ. inf. Jon. pro βασιλεύω, a βασιλεύω, a ſeq. Th.
βασιλεὺς, έος, έως, Poet. & Jon. ῆος, ὁ, rex: q. βάσις λεύ, ideſt, λαὸς, populi.
βασιλεύτερος, ος, ὁ, ἡ, comp. auguſtior: & in ſuperl. βασιλεύτατος, regno digniſſimus: a βασιλεὺς, ὁ, rex.
βασιλεύω, regno, impero, ſum rex, regnum adipiſcor. f. εύσω. p. βεβασίλευκα: a. 1. ἐβασίλευσα. a. 1. inf. βασιλεῦσαι. Ab eod. them.
βασιλὴ, ἡ, regnum, βασιλεία: Soph.
βασιλῆϊ, Jon. pro βασιλεῖ; dat. ſing. βασιλῆος, gen. Jon. & Poet. pro έως, a βασιλεὺς, ὁ, rex.
βασιλήιον, ἡ, regnum, regia aula: Herodotus.
βασιλήιον, τὸ, palatium, regia.
βασιλήϊον, ου, τὸ, regale, pro βασίλειον, Poetica dialyſi.
βασιλήϊος, ὁ, ἡ, regalis, regius.
βασιλὶς, ίδος, ἡ, regia: quod a βασίλεος, per dialyſin Jon. βασιλήϊος.
βασιλίζω, f. ίσω, p. ικα, regiæ parti faveo, vel Regis more ago; regiam ſpeciem præfero: App. in Mithrid. Them. βασιλεὺς, ὁ, rex.
βασιλικὴ, ἡ, baſilica; domus regia; vel ampla, & ſpatioſa, in qua agebantur cauſæ, & conciones.
βασιλικὸς, ὴ, όν, regius, a, um: a βασιλεὺς, ὁ, rex.
βασιλικῶς, regaliter: unde βασιλικώτερον, auguſtius: & βασιλικώτατα, auguſtiſſime.
βασιλίνδα, ludi genus eſt, in quo qui forte rex factus eſt, facienda imperat; cui vero ſervum eſſe obvenit ſorte, imperata facit. Poll.
βασιλὶς, ίδος, ἡ, regina.
βασιλίσκος, ὁ, ὁ, regulus; item ſerpens ſic dictus. Th. βασιλεὺς, rex.
βασίλισσα, ης, ἡ, regina.
βάσιμος, ος, ὁ, ἡ, pervius; Gal. πορώδης, qui acceſſui expoſitus eſt; acceſſus, paſſive; qui poteſt adiri: Nazianz. ejuſdem Th. cum βάσις, baſis.
βάσις, εως, ἡ, baſis fulcimentum, greſſus, planta pedis, pes, rhythmus: a βαίνω, eo, p. paſſ. βέβημαι, σαι, mutato, η in ω breve.
βάσκε, pro ἴθι, vade, accelera, præſ. imperat. a βάσκω, Poet. pro βαίνω. ab inuſitato βάω.
βασκαίνω, faſcino, invideo, criminor. f. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐβάσκηνα. a. 2. ἐβάσκανον. q. a φάσκω ἀνῶ, dico horrenda: vel q. φασκήνω; i. e. φάσει καίνω, h. e. oculis interficio.
βασκανιστὴς, ὁ, faſcinatorius: Plut.
βασκανία, ας, ἡ, invidia, faſcinatio, calumnia.
βάσκανον, ου, τὸ, faſcinum; odium: Poll.
βάσκανος, ος, ὁ, ἡ, invidus, malignus, faſcinans.
βασκάνως, invide: a βασκαίνω, invideo.
βασκασύνη, ἡ, faſcinatio, faſcinum.
βάσκω, apud Poet. pro βαίνω, vado.
βασμὸς, ὁ, ὁ, gradus; Atice pro βαθμὸς, a βαίνω, gradior.
βασσεῦνται, pro βήσονται, gradientur, 3. pl. f. 1. Æol. a βασέομαι, f. 1. Æol. vel Dor. verbi βαίνω, gradior.
βάσσα, ας, ἁ, Dor. pro βῆσσα, ης, ἡ, concavitas.
βασσάρα, ας, ἡ, ſive βασσάρη, ης, ἡ, calceamenti genus; item meretrix, & vulpes: in qua ſignific. dicitur & βάσσαρος, apud Herod. Etym. & Suid. vid. infra βασσαρεύς.
βασσαρεὺς, ὁ, vulpinus: Heſych. a Them. βασσάρα, ἡ, vulpes.
βασσαρικὸς, idem ac βακχικὸς, ὁ Bacchicus: a Th. βασσάρα, ſeu βασσάρη, prout ſignif. τὸ βακχεύω: Euſth. autem dicit,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βακτήρια esse Bacchi nutrices; ita nominatas διὰ τὸ βάσις εἶ· ἀφῶ ποιεῖσθαι, διὰ τὸ μανιώδεις. Sicut etiam meretrix dicitur βακτάρα, seu ρη, quod veluti furore quodam in libidinem ruat; ut αἱ βακχοὶ, quæ βακτάρια dicuntur, Bacchico quodam & lymphato furore perhibentur agitatæ fuisse. Item βακτάρα, pro calceamento, ita dicitur παρὰ τὸ τὴ βάσι ἁρμόζειν, ut tradit Etym.

Βακτερὶς, ἡ, diminut. a Th. βακτάρα, significat non solum τὴν βακτάραν τὴν ἀλλοπεκῆ, sed etiam τὴν βακτάραν τὴν ἀλλοπεκῆ; ut Etym. testatur; item pro meretrice, ex Epigr.

Βαθύνω, ὁ, profundior: irregularis comparativus est a βαθὺς, profundus: unde comp. βαθύτερος, & βαθύων; item βάθιων, profundior.

Βαΐσιον, ὁ, & βάσαγμα, τὸ, onus: quod scil. portatur: a βαΐζω, porto.

Βαΐζω, porto, bajulo, libro, sustineo. f. σω, & Dor. βασδάζω, p. βεβάσαγα. a. 1. ἐβάσαξα. a. 1. inf. βαξάσαι. a. 1. part. βαξάσας, αντος: quasi a βάω, & τάω.

Βάσομεν, Dor. pro βήσομεν, 1. pl. præs. sub. βήσω, quod a fut. formatum est. Th. βαίνω, eo.

Βατταλίζεσθαι, turpiter, & effœminate vivere.

Βάτταλος, ὁ, mulierosus, effœminatus: a Batalo quodam Ephesio tibicine.

Βατύδιον, τὸ, patella, πατάνα, patina. Delphorum est β pro π.

Βατύλιον, ὁ, τὸ, apud Siculos patella dicitur: & πατάνιον, pro eodem. β etiam pro π.

Βᾶτε, Dor. pro βῆτε, ite, 2. pl. a. 1. imperat. a βήθι, quod ab ἔβαν, a. 2. verbi βαίνω, eo.

Βατέω, f. ήσω, coeo: de animalium coitu venereo dicitur: unde βατέων maribus; & βατέεσθαι fœminis tribuitur: per Sync. βατεῖν, & βατεῖσθαι, & βατέονται, pro βατέωνται, q. a βατέω, inus. Th. βαίνω, eo.

Βατέω, ῶ, f. ήσω, vado: inusitatum est, nisi in compositione, pro Them. βαίνω. sed exp. etiam calco, pro πατέω. lingua Delphorum. Plut. in Hell.

Βάτλω, iverunt, Dor. pro ἔβησαν, dual. a. 2. ἔβαν, & βάτην pro ἔβησαν, iverunt, in pl. a βαίνω, eo.

Βατὴς, ῆτος, ὁ, qui incedit; item meta: & limen.

Βατήσιος, ος, ον, scansorius; a βαίνω, eo.

Βατία, ας, ἡ, idem ac βατὸς, rubus.

Βατιάκη, ης, ἡ, poculi genus.

Βατοδοσκόποι, οἱ, dicebantur, qui avidius inhiantes τοῖς βατίοις, eas in foro piscario intentiore oculo persequuntur, circumquaque respectantes. Aristoph. A βατὶς, & σκοπὸς, ὁ, ὁ, ἡ, speculator, explorator; a Th. σκέπτομαι, circumspicio.

Βατόεσσα, ἡ, li, β, in Bœotia collis quidam erat circa Trojam, dictus ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὸν βάτων, ruberum: a Th. βάτος, ος, ἡ, rubus.

Βάτος, ὁ, adject. rubens: i. e. qui est e rubo.

Βάτος, ος, τὸ, parvus cadus; per diminutionem pro βάτος dicitur, apud Aristoph.

Βατὶς, herbæ nomen, a rubi similitudine aliqua: Plin. Item piscis quidam, qui & βάτος dicitur apud Athen.

Βατοδρόπος, ὁ, rubos decerpens: ex βάτος, rubus, & δρέπω, seu δρέπομαι, decerpo.

Βατόεις, εντος, ὁ, qui est ex rubo, vel rubo assimilis. Theocr.

Βάτος, ος, ὁ, rubus, sentis: q. ἄβατος, inaccessus: vel a βία, & ὦτα, quod violenter lædat.

Βατος, ος, ὁ, batus nomen mensuræ liquidorum, ab Heb. בת, Item piscis nomen, qui & βατὶς dicitur.

Βατὸς, ὴ, ὁν, pervius: ut βατὸ γῆ apud Naz. a Th. βαίνω, f. βήσομαι; a βάω.

Βατραχεῖος, ος, ὁ, ἡ, q. d. ranalis: ut βατράχειος μοῖρα, apud Suid.

Βατραχίζω, in morem ranæ nato. Th. βάτραχος, ος, ὁ, rana.

Βατράχιον, ου, τὸ, ranunculus; genus herbæ: Dioscor. Item coloris species erat, quo ante inventas personas faciem ungebant. Aristoph.

Βατραχὶς, ίδος, ἡ, vestis ad ranarum colorem accedens. Aristoph. Schol.

Βατραχίσκος, ου, ὁ, pars quædam in cithara, Hesych.

Βατραχίτης λίθος, batrachites lapis, Plin.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum, & murium pugna; a βάτραχος, μῦς, & μάχη, quod a μάχομαι, pugno.

Βάτραχος, ου, ὁ, rana, Jon. βότραχος: q. a βοὴν τραχέως. Est & rumor sub lingua maxime pueros infestans.

Βαττυκίζω, balbutio: item garrio, idem ac βαττυλογέω, blatero.

Βαττυκισμὸς, ου, ὁ, titubantia, & hæsitantia: linguæ impedimentum, & offensio in loquendo. unde plur. βαττυκισμοὶ, οἱ, nugæ.

Βαττυκιστὴς, ου, ὁ, titubator, hæsitator, qui impedite loquitur; vel etiam nugator, blatero, a βαττυκίζω, balbutio. Th. Βάττος, Battus, Poeta garrulus.

Βαττυλογέω, loquax, verbosus sum, deblatero, nugor: f. ήσω. p. βεβαττυλόγηκα. a. 1. ἐβαττυλόγησα. 2. pl. a. 1. sub. βαττυλογήσητε.

Βαττυλογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio; cui opp. λακωνισμός. Item titubatio in loquendo: a λόγος & βάττος.

Βάττος, ου, ὁ, Battus, nomen cujusdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit; item Poeta garrulus, & ineptus, qui eadem crebrius iterabat.

Βατύλη, ης, ἡ, nana, fœmina pusilla: quia βατὺ, parva.

Βάτω, veniat, a. 2. imperat. βάθι, βάτω: ab ἔβαν, a. 2. ind. verbi βαίνω, eo.

Βατώδης, ὁ, rubens; qui est ex rubo, aut rubo similis.

Βαυβάω, ῶ, dormio; item sopio.

Βαυβὼ, ῆ, fuit dicta nutrix Cereris, quod eam infantem adhuc sopierit.

Βαύζω, f. ξω, p. χα, latro, as: fictum a canum latratu, βαῦ, βαῦ.

Βαυκηλάω, & Βαυκηλίζω, sopio cantu, nutricis modo: Hesych. Suid. a Th. βαυβάω, sopio.

Βαυκηλία, ας, ἡ, patera: ex Italico *baccale*.

Βαυκάλιον, ου, τὸ, vas angusti oris: quia βαύζει, cum ei aqua infunditur.

Βαύκαλις, in Epigr. baucalis, vas, ad refrigerandam: a Βαυκηλία, patera.

Βαύκαλος, ὁ, idem ac βαυκὸς, jucundus.

Βαυκίδες, ων, calceamenti genus Jonici: Poll. l. 7. reducitur ad Th. βαυκὸς.

Βαυκίζομαι, delicior, lascivio, Hesych. Etym.

Βαυκίσματα, τὰ, deliciæ.

Βαυκισμὸς, ὁ, species lascivæ saltationis: a Th. βαυκὸς, jucundus.

Βαυκὸς, ὴ, ὸν, jucundus, delicatus.

Βαυνὴ, ἡ, dicitur etiam pro Th. βαῦνος, ὁ, Βαῦνος, ος, ὁ, fornax; caminus; q. ab αὔω, uro.

Βαύσδειν, Dor. pro βαύζειν, latrare. vide βαύζω, latro.

Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor.

Βαφὴ, ῆς, ἡ, immersio: item tinctura, color: a βάπτω, tingo.

Βαφικὸς, ὴ, ὸν, tinctorius. unde βαφικὴ, sc. τέχνη, tinctoria ars. Th. βάπτω, tingo.

Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. a βάπτω, 3. sing. a. 1. sub. a βάπτω, intingo.

Βάψις, εως, ἡ, q. d. tinctio; ipse tingendi, aut mergendi actus: Poll. ab eod. Th. Βαῶ, inus. unde βῆμι, βαίνω, eo.

B Δ.

Βδάλλω, mulgeo, fugo. f. αλῶ. p. ἔβδαλκα. Βδᾶλτις, mulctus. Item succus. Th. βδάλλω, mulgeo.

Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, sanguisuga.

Βδέλλιον, ου, τὸ, & βδέλλα, arbor quædam Arabica; & lacryma ejus.

Βδέλλος, fœtor extinctæ lucernæ; crepitus ventris.

Βδέλλω, idem ac βδάλλω, fugo.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, & βδελυγμὸς, ὁ, ὁ, abominatio, res execranda; item fœtor a βδελύσσομαι, execror. Them. βδέω, pedo.

Βδελυκτὸς, ὴ, ὸν, abominabilis, e.

Βδελυρία, ἡ, summa, & perdita impudentia; ingens protervia: Plut. impura vita.

Βδελυρὸς, ὁ, impurus, sceleratus.

Βδελυρῶς, flagitiose, impure.

Βδελύσσομαι, & βδελύττομαι, abominor, execror, fastidio. f. ξομαι. p. ἐβδέλυγμαι. a. 1. m. ἐβδελυξάμην, ω, ατο. Th. βδέω, pedo.

Βδελυγμὸς, ὁ, execratio, abominatio; item nausea, & fœtor: a βδέω, pedo.

Βδέω, f. ήσω, & ήσω, pedo, flatum ventris emitto.

Βδόλος, ος, ὁ, flatus ventris; item crepitus; & fœtor extinctæ lucernæ. Them. βδέω, pedo.

Βδύλλω, idem ac Th. βδέω, pedo: item timeo, tremo: apud Arist. in Equit.

B E.

Βέβακα, ivi, perf. Jon. pro βέβηκα, detracto κ, & η in α mutato; & in 3. pl. βεβάκασι, pro βεβήκασι, a βαίνω, eo. Alii volunt esse perf. med.

Βέβαιος, ος, ὁ, ὁ, stabilis, firmus: q. a βέβακα. comparat. βεβαιότερος, & in f. g. βεβαιστέρα.

Βεβαιότης, ητος, ἡ, stabilitas, firmitas.

Βεβαιῶμαι, fidem facio; pro comperto habeo; affirmo, confirmo: item stabilio. Thucyd.

Βεβαιόω, confirmo, stabilio, certum reddo. f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. a. 1. ἐβεβαίωσα. præt. int. pass. βεβαιοῦσθαι, ῶσθαι: perf. pass. βεβαίωμαι. a. 1. pass. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, firmus.

Βεβαίως, adv. firme, ture, explorate.

Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, corroboratio.

Βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, confirmator, sanctor: Plut.

Βεβαιωτικὸς, confirmativus: Eustath. a βεβαιόω, confirmo.

Βέβαμεν, ivimus, per Sync. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi βαίνω, eo. At βεβάμεν, est perf. inf. Poet. pro βεβηκέναι.

Βεβαὼς, ὼτος, Dor. pro βεβηκὼς, perf. part. act. a βαίνω, eo.

Βέβαλος, ος, ὁ, Dor. pro βέβηλος, profanus.

Βεβαρημένος, η, ον, gravatus, a, um, perf. part. pass. a βαρέω, gravo. Th. βάρος, onus.

Βεβαρηὼς, Jon. pro βεβαρηκὼς, exempto κ, perf. part. act. ab eod. verbo, & rhem.

Βέβασται, ingressi erant, per Sync. pro ἐβεβήκεσαν, & hoc pro ἐβεβήκεισαν, pluf. p. ind. act. a βαίνω, eo. pert. βέβηκα, & Jon. βέβακα.

Βέβαφα, tinxi, perf. act. a βάπτω, intingo.

Βεβαὼς, ῶσα, ὸς, stans, perf. part. per crasin pro βεβηκὼς, a βαίνω, eo.

Βέβηκα, ivi, perf. act. βεβήκειν, pl. perf. Jon. pro ἐβεβήκειν, ejusd. Themaris.

Βέβηλα, sacra, ad quæ profanis accessus erat: (a leq. βέβηλος, q. d. cujus limen ingredi cuilibet fas est; et ex consequenti, profanus) quibus opponuntur ἀβέβηλα.

Βέβηλος, ος, ὁ, ὁ, profanus. Them. βηλὸς, limen domus.

Βεβηλόω, profano, contamino. f. ώσω. p. βεβεβήλωκα. aor. 1. ἐβεβήλωσα, ab eod. Th.

Βεβήλωσις, ὁ, profanatio: Lev. 21. verbale a. 2. perf. præt. pass. verbi βεβηλόω.

Βεβίηκα, vim intuli, perf. act. a βιάω. perf. part. pass. βεβιημένος, vi tractus. Th. βία, vis.

Βεβίωμαι, perf. pass. & in 3. sing. βεβίωται, vita peracta est, βεβιωμένος, vivendo peractus, perf. part. a βιόω, vivo. Th. βίος, vita.

Βέβλαβα, nocui, præt. m. verbi βλάπτω, noceo.

Βέβλημμαι, offensus sum, perf. pass. βλάπτω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βλεμμαίνω, perf. part. ejusd. Th.
Βεβλαστηκα, pullulavi, perf. act. a βλαστάνω, germino.
Βεβλαφα, perf. act. a βλάπτω, noceo.
Βεβλημαι, vulneratus es, Jon. pro βέβλησαι, a perf. pass. βέβλημαι, verbi βάλλω, jacio.
Βεβλήαται, Jon. pro βέβληνται, 3. pl. perf. βεβλήατο, Jon. pro ἐβέβλητο, plusq. perf. ejusd. Thematis.
Βέβληκα, jaculatus sum, perf. act. βεβλήκει, Jon. pro ἐβεβλήκει, plusq. perf. &
Βέβλημαι, σαι, ται, perf. pass. unde βεβλημένος, part. βεβλῆσθαι inf. a βάλλω, jacio.
Βεβοήαται, Jon. pro βεβόηνται, 3. pl. perf. pass. a βοάω, clamo.
Βεβολήαται, 3. pl. perf. pass. Jon pro βέβληνται.
Βεβλήατο, ejecti erant, plusq. perf. pro ἐβέβλητο, ab ἐβεβλήμην, verbi βάλλομαι; unde βέβλητο, & interjecto ο, βεβόλητο, & Jon. βεβολήατο. Alii a βολέω inusitato derivare malunt.
Βεβολημένος, ὁ, agitatus, pro βεβλημένος, perf. part. pass. verbi βάλλω, jacio.
Βέβουλα, volui, præt. m. verbi βούλομαι, volo.
Βεβούλευμαι, deliberavi, perf. pass. βεβουλεῦσθαι, perf. inf. pass. verbi βουλεύω, consulto. Them. βουλὴ, consilium.
ΒΕΒΡΑΣ, & βεμβρᾶς, Att. pro μεμβρᾶς, quæ species apuæ, piscis, in pl. βεβρᾶδες, ων, σί.
Βέβρεγμαι, irrigatus sum, perf. pass. & part. βεβρεγμένος, madidus: a βρέχω, rigo.
Βεβρέμηκα, strepui, perf. act. a βρέμω, fremo.
Βέβρικες, pars illa, quæ inter maxillas est.
Βέβριθα, gravis fui, præt. med. verbi βρίθω. perf. part. βεβριθώς, & in f. g. βεβρεθυῖα.
Βεβριθῶς, gravate: Hesych. adv. a βεβριθώς, gravatus.
Βεβεκασμένος, obrutus, perf. part. pass. a βεβίθω, sum gravis.
Βέβρυχα, Att. pro βέβρηχα, perf. ind. act. a βρέχω, irrigo.
Βέβρυχα, fremui, perf. act. verbi βρύχω, strido.
Βεβρώθοιεν, comederes, 2. sing. opt. præt. m. a βρώθω, inusit. per reduplicat. Att. Alii dicunt esse positum pro βεβρόκοιεν.
Βεβρώθω, & βεβρώθω, item βεβρώσκω, idem quod, βρώσκω, comedo, depasco.
Βέβρωκα, comedi, perf. act. βεβρώκειν, plusq. perf. Jon. pro ἐβεβρώκειν, verbi βιβρώσκω, comedo. fut. βρώσω.
Βεβρῶς, per Sync. pro βεβρωκώς, perf. part. ejusdem th. Nisi malis esse præt. m. ut sit ex βεβρῶς, sicut ἑστώς, ex ἑστάως.
Βέβυκα, pavi: mutuatitium perf. act. verbi βόσκω, ab inusit. βύω.
Βεβυσμένος, Jon. & Dor. pro βεβοημένος, celebris clarus, perf. part. pass. a βοάω. Alii a βόω, pro βόσκω, pasco, formant; sed diverso sensu.
Βεβῶς, ῶτος, Att. pro βεβηκώς, progressus. Unde βεβακώς, & sublato κ, βεβαώς, contracte βεβώς, perf. part. verbi βαίνω, eo.
Βέδυ, aqua, Phrygibus.
Βεελζεβούλ, ὁ, pro Βεελζεβούβ, nomen idoli, ἄκλιτον, Hebr. Dominus muscarum. Metaphorice Satanæ tribuitur.
Βέθρον, per Syncopen dicitur, teste Etym. pro βέρεθρον, τὸ, & hoc Attice pro βάραθρον, profunditas; barathrum, fossa profunda.
Βέη, iret, Jon. pro βῇ, sing. a. 2. sub. a βαίνω.
Βεύω, idem quod βεινέω, ῶ, ineo, coeo: Hesych. βένεν, apud Solonem esse dicit, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι, per vim coire.
Βεωπάω, unde βεωπᾶν, affertur pro βιστικὸν, Venerem appetere.
Βέωμαι, vivam, pro βιώσομαι, Poet. f. 1. m. quasi a βέω, rejecto σ; vel potius a βεώσομαι, f. 1. med. vocis; verbi βεόω, vivo.
Βέω, Jonica epenthesi dicitur pro βίω; βίω autem Jonica diæresi, seu dialysi vocalis circumflexæ factum est ex βῶ, a βάω, idem significante, quod βαίνω: ut Iliad. ζ. ὄφρ' ἂν βέω, ἐγὼ ποτὶ ἴλιον; i. e. πορεύθω.
Βέω, ivero, Poet. pro βῶ, a. 2. sub. pro βῶ enim Jones dicunt βέω, inde ι inserto, βέω: sic βείομεν, pro βῶμεν: a βαίνω, eo.
Βέκκες, Phryges panem vocant hec & beccum.
Βεκκεσέλωσε, ω, ὁ, exp. decrepitus simul, & delirus; (quales plurimum panem comederunt; mensesque vixerunt permultos) Aristoph. in Nub. item, antiquus, quasi ante βέκκον, & σελλίω: compositum ex βέκκος, quod Phrygum lingua panem significat; & σελλίω, ἡ.
ΒΕ'ΚΚΟΣ, seu βέκος, κ, ὁ, panis, Phrygum lingua: item, amens.
Βέλεα, tela, acc. pl. Et
Βελέεσσι, & βελεσσιν, Jon. & Poet. dat. pl. a βέλος.
Βέλεμνον, ν, τὸ, idem quod βέλος, telum.
Βέλενος, piscis quidam; apud Athen. lib. 7.
Βελεμνίτης, υ, ὁ, lapis, qui sagittæ effigiem repræsentat; ex ampla scil. radice in tenuissimam aciem. a βέλος, εος, τὸ, telum, jaculum, sagitta.
Βέλεσσιν, dat. pl. a βέλος.
Βελεστιχαρὴς, telis vel sagittis gaudens. Epitheton Apollinis, in Epigrammatibus. ex præced. βέλεσσι, & χαίρω, gaudeo; unde χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium.
Βελιὰλ, ὁ, Belial, nomen origine Hebr. Lat. sine jugo, vel nequam.
Β'ΕΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, mala. Etymol. a βάλλω.
Βελλεροφόντης, Dor. Βελλεροφόντας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.
Βελόδακον, ν, τὸ, q. d. telorum remedium: sic a quibusdam dicitur ὁ δίκταμος, ut habetur apud Dioscor. ex βέλος, τὸ, telum; & ἀκέομαι, ὕμαι, sano, medicor, medeor; unde ἄκος, εος, τὸ, medela, remedium.
Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra, theca sagittarum: a βέλος, & θήκη, repositorium; a Th. τίθημι, pono.
Βελομαντεία, genus quoddam vaticinationis; quum scil. mittuntur sagittæ in pharetram, & commiscentur, inscriptæ, sive signatæ nominibus singulorum, ut videatur cujus sagitta exeat, & quæ prius civitas debeat oppugnari, inquit Hieron. in Ezechielem. ex βέλος, & μαντεία, ας, ἡ, vaticinatio; a Th. μάνυμι, εσ, ὁ.
Βελόνη, ης, ἡ, acus: item nomen piscis.
Βελονὶς, ίδος, ἡ, acicula. Th. βέλος, εος, τὸ, sagitta.
Βελονοειδὴς, ὁς, ὁ, & ἡ, acus formam habens: a præcedente βελόνη, acus; & εἶδος εος, τὸ, species, forma.
Βελονοποικίλτης, ου, ὁ, qui acu vestes variegat; Phrygio: Hesych. ex βελόνη, acus, & ποικίλος, varius; unde ποικίλλω, variego; ποικίλλομαι, variegor, varie distinguor; a quo ποικιλτὴς, οῦ, ὁ, qui versicoloribus variat vestes.
Βελονοπώλης, ὁ, qui, & βελονόπωλις, ίδος, ἡ, quæ acus vendit: ex βελόνη, acus, & πωλὴς, ῶ, ὁ, venditor; a πωλέω, vendo.
Βελοποιία, telorum fabricatio: Poll. ex βέλος, τὸ, telum, & ποιέω, facio.
Βελοποιὸς, telorum fabricator.
ΒΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, telum, jaculum, sagitta, ictus: dat. pl. βελέεσσι, Jon. & Poet. q. a βάλλω, jacio.
Βελόστασις, locus ad tela constitutus, vallum; item, machina bellica, aries: q. a βέλων στάσις.
Βελοσφενδόνη, exp. telum, phalarica: & apud Plut. in Sylla exp. sagitta: ex βέλος, τὸ, & σφενδόνη, ἡ.
Βελοτόκος, a quibusdam dicitur ὁ δίκταμνος, seu pulegium sylvestre; apud Dioscor. quod & sagittarum, & partuum ejiciendorum remedium sit: ex βέλος, sagitta; & τόκος, ὁ, partus.
Βελουλέω, ῶ, tela extraho: Homer. Æ-

gin. ex βέλος, τὸ, telum; & ἕλκω, traho; unde ὀλκὴ, & ὁλκὸς, tractio, tractus.
Βελουλκία, ἡ, teli infixi extractio, cujus tres species ex Hom. tradit Eust. Iliad. δ.
Βελουλκικὸς, ὴ, ὁ, ad telorum extractionem pertinens.
Βελουλκὸς, ferramentum chirurgi.
Βελουλκὸς, ὴ, ὁ, tela missilia extrahens.
ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, ε, ὁ, melior, Poet. pro βελτίων.
Βελτιόνως, melius: adv. a βελτίων.
Βελτιόω, meliorem reddo.
Βελτίω, nom. vel acc. pl. a βελτίονα, εα, ω, compar. ab ἀγαθὸς, bonus.
Βελτίων, ονος, ὁ, ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, bonus: superl. βέλτιστος. unde βέλτιστα, adverbialiter, optime.
Βελτίωσις, εως, ἡ, in meliorem statum reductio, emendatio, profectus: Chrysost. Suid. Verbale a βελτιόω, melius reddo.
Βεμβεκίζω, in gyrum ago: a βέμβηξ.
Βεμβέω, ῶ, βεμβόω, & βεμβηκεύω, idem, quod βεμβεκίζω, circumagito, volvo, in gyrum circumagito.
Βέμβηξ, & βέμβιξ, κος, ὁ, dicitur non solum de trocho, & turbine, seu instrumento, quod pueri se exercentes verbere torquent & rotant; sed etiam de turbine aereo, & de aquarum vortice: Hesych. Sed est & insectum quoddam volucre; quod & βεμβὶς nominatur. unde βεμβύδιον, diminut. apud Nic. in Ther.
Βεμβρᾶς, vide supra βεβρᾶς.
Βεμβρόω, & βεμβρέω, idem quod βεμβέω, & βεμβόω, circumago: Hesych.
Βέμβυξ, idem quod βέμβηξ, & βέμβιξ.
Βένθεα, nom. pl. a
Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundum: dat. pl. Jon. βένθεσσι. Them. βάθος, idem.
Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. filius dextræ.
Βέπτερος, Dor. pro βέλτερος, optimus: superl. ab ἀγαθὸς.
Βέρμαι, & βείρμαι, vivam, gradiar: illud a βίος, vita: hoc a βάω.
ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, Indica lingua, concha, quæ uniones continet.
Βέρεθρον, Att. & per Sync. βέθρον, pro βάραθρον, υ, τὸ, fossa, profunditas, παρὰ τὸ βάθος, profundus.
Βερενίκη, ες, ἡ, nomen mulieris, pro φερενίκη, Gr. afferens victoriam.
Βήρεια, ας, ὁ, Berœa, nomen urbis: q. βαρεῖα, ponderosa.
Βεροαῖος, αία, αῖον, & Βερρεωτῶν, Beroensis.
Βερονίκη, ες, ἡ, Dor. alii legunt Βερενίκη: Βερονίκη autem Macedonice dictum pro φερενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. ferens victoriam.
ΒΕ'ΤΙΟΝ, υ, τὸ, betium, herba: aliter dictamnus.
ΒΕΤΔΟΣ, εος, τὸ, vestis genus, varium, aut purpureum.

B H.

ΒΗ, imitatio vocis ovium.
Βὴ, ivit, pro ἔβη, Jon. aor. 2. ab ἔβω, βῆς, iveris, a. 2. sub. a βαίνω, eo.
Βηβὼ, ovis: Hesych. βήκη, capra.
Βῆγμα, τὸ, id, quod tussiendo expuitur: a Th. βῆξ, χὸς, ἡ, tussis; unde βήσσω, vel ττω, tussio.
Βήζειν, exp. φωνεῖν.
Βηθαβαρὰ, ᾶς, ἡ, nomen loci; Hebr. domus transitus.
Βηθανία, ας, ἡ, nomen villæ, Hebr. domus afflictionis.
Βηθεσδὰ, ἡ, nomen piscinæ, domus beneficentiæ.
Βῆθι, vade: pro quo βᾶ, & βάθι, a. 2. imperat. a βαίνω.
Βηθλεὲμ, nomen urbis, ἄκλιτον, Heb. domus panis: vocatur & urbs Davidis.
Βηθσαϊδὰ, & Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Hebr. domus piscationis.
Βηθφαγὴ, ῆς, ἡ, nomen villulæ, Hebr. domus ficuum præcocium.
Βῆκα, τὰ, ita dicta sunt πρόβατα, oves, te-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ſic Heſychio, παρὰ τὸ βὴ, βὴ, i. e. ab imitatione vocis earum, teſte eodem.

Βὴκη, Heſych. capra: a Th. βὴξ. V. etiam βῆκα.

Βῆλος, ου, ὁ, propr. nomen viri; necnon fluvii.

ΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, limen domus, q. a βάω, & λίαν, quod per limina ſæpius eatur.

Βῆμα, ατος, τὸ, greſſus, veſtigium; item, tribunal, ſuggeſtus: a perf. præt. paſſ. verbi βαίνω, aſcendo.

Βηματίζω, f. ίσω, exponitur τὸ τοῖς ποσὶ μετρέω, pedibus metiri: ſed Budæo eſt per paſſus metiri; ut cum millia paſſuum Romani diſtinguebant per octona ſtadia, ut inquit Polyb. l. 3.

Βηματιστὴς, οῦ, ὁ, qui per paſſus metitur: Athen. Item, qui ſedet pro tribunali; judex. a Βῆμα, greſſus, paſſus; item, tribunal.

Βήσαιμι, Dor. & Poet. pro βῆναι, a. 2. inf. a βαίνω, eo.

Βῆν, βῆς, βῆ, Poet. ſine augmento pro ἔβην. βῆναι, a. 2. inf. act. ejuſd. Th.

Βήξαξ, Heſychio eſt μάζα μεγάλη; & βήξικες, ſive βήσικες, ſunt maxæ factæ e farinis percolatis: Poll. & Athen. Item, gladii, ſeu recti gladii, Heſychio.

ΒΗ'ΡΟΣ, birrus, veſtis genus.

Βηρύλλου λύθου, i. e. βηρύλλου, berillus, lapis pretioſus: Ezech. c. 28. dicitur & βερύλλιον, pro eodem.

ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, υ, ὁ, ἡ, beryllus, gemma.

ΒΗΣΣ, βοχὸς, ὁ, tuſſis.

Βησάμενος, a. 1. part. m. qui aſcendit, a βαίνω. a. 1. m. ἐβησάμην.

Βῆσαν, iverunt, 3. pl. Jon. a. 2. pro ἔβησαν, ab ἔβην, ejuſd. Th.

Βῆσε, impoſuit, pro ἔβησε, aor. 1. Jon. ab inuſ. βάω. Them. βαίνω, aſcendere facio.

Βησεῦσι, f. 1. inf. m. ab eod. Th.

Βήσκετο, aſcendebat, imperf. Jon. m. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι; quod a f. 1. verbi βάω, taſformatur in præſens; unde ἐβησόμην, imperf.

Βήσομαι, progrediar, f. 1. m. verbi βαίνω, eo.

Βήσομεν, 1. pl. f. 1. vel per Syſtolen pro βήσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act. a Βάω, ſeu βαίω. f. βήσω. a. 1. ἔβησα.

Βῆσσα, ης, ας, τὸ, vallis concavitas: Homer.

Βῆσσα, ης, ἡ, ſaltus, convallis, concavitas, vallis proflua, ſive aquoſa inter montes, Hom.

ΒΗ'ΣΣΑΙ, ῶν, ſaltus, valles. V. βησσῆες.

Βησσήεις, εντος, ὁ, ſaltuoſus, flexuoſus; habens multas ſemitas: a Th. βῆσσαι, quæ dicuntur loca in montibus, per quæ gradi poſſumus; ſeu loca arboribus, fructetiſque condenſa, quæ Latinis dicuntur ſaltus. Sunt eriam qui exp. convalles, ſeu valles profluas: Il. γ. & ρ.

Βήσσῃσι, dat. pl. Jon. a βῆσσαι, ſaltus.

Βῆτα, tuſſio, q. a. βίω. V. βῆξ.

Βητυρμὸς, ὁ, ſaltatio concinno greſſu.

Βητύρμων, ονος, ad ſonum ſaltator.

Βητύρμενοι, Heſychio ſunt ὀρχησταὶ, οἱ διὰ ποδῶν ὀρχούμενοι; ita dicti ἀπὸ τῆς ἁρμοσμένης βαίνειν, quoniam apto & concinno greſſu incedentes ſaltant. Ex βαίνω, & ἁρμονία, ab ἁρμόζω.

Βήτων, iverunt, Poet. & Jon. pro ἐβήτην, dual. a. 2. ἔβην, a βαίνω, eo.

Βῆττω, f. βήξω, p. ηχα, tuſſio, neutrum abſol.

Βηχικὸς, ὴ, ὸν, tuſſiens, tuſſi laborans. Item, ad tuſſim pertinens, tuſſicularis: ut βηχικὰ φάρμακα, & βηχικαὶ δυνάμεις, Dioſc.

Βήχιον, ου, τὸ, tuſſilago, herba ita dicta, & tuſſicularis, quod tuſſientibus utilis ſit; Heſych. Th. βῆξ, χὸς, ἡ, tuſſis.

B I.

ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur, violentia. μετὰ βίας, vi.

Βιάζεο, urge, Jon. pro βιάζου, præſ. imperat.

Βιάζη, Dor. pro βιάζῃ, a βιάζομαι.

Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ἐβιασάμην; in media forma, idem ac βιάω, & βιάζω: at frequentius apud Oratores, vim affero, cogo; item, nitor; & ſuprot: paſſive, opprimor, nitor, cogor.

Βιάζω, vim affero, urgeo, f. σω, p. βεβίακα. Th. βία, vis.

Βιαιομάχας, violentus pugnator, ſtrenuus bellator; proprie, qui vi ac robore corporis in pugna certat, non dolis.

Βιαιομαχέω, ῶ, vi roboreque corporis pugno, non arte, doliſque: Polyb. ex Βίαιος, α, ον, & μάχη, pugna; a μάχομαι, pugno.

Βιαιότης, violentia, & injuria. In nov. conſt. a Βίαιος, violentus.

Βίαιος, αία, αιον, & βιαίος, α, ον, ὁ, ἡ, violentus, a, um; item, injurius, & coactus: & βιαιότερος, comparat. ab eod. Th.

Βιαίως, adv. & βία adverbialiter, violenter, a βίαιος, quod a βία, vis.

Βιάσομαι, f. άσομαι, p. ασμαι, cogo, violo, vim infero; idem quod βιάζομαι.

Βιαρκὴς, ſufficiens victus, ſufficiens ad vitam; & vitam ac victum ſuppeditans: ex βίος, ου, ὁ, vita, & ἀρκέω, ſufficio.

Βίαρχος, commeatui præfectus: ex βίος, vita; item, victus, & ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium: unde ἄρχομαι, & ἄρχω, incipio, impero.

Βιάσθαι, cogere, vim afferre, præſ. inf. a βιάσομαι. Th. βία, vis.

Βιάσθω, urgeat, vim inferat, præſ. imperat.

Βιασμὸς, ῶ, ὁ, violatio; vis adhibita, ſeu illata: Dioſc. a Βιάζω, vim affero.

Βιαστὴς, ὰ, ὁ, qui vim infert, violator: ejuſd. Th.

Βιαστικὸς, ὴ, ὸν, ad vim inferendam aptus, violentus: ut βιαστικὸς νόμος, lex quæ cogit: Plato de legibus. ejuſdem itidem Them.

Βιαστὰς, ὰ, ὁ, Dor. pro βιαστὴς, οῦ, ὁ, idem, & ab eod. Th.

Βιαστὸς, eſt idem quod, βιαστὴς.

Βιάω, ῶ, Poeticum, idem ac βιάζω, f. άσω, p. ακα, & ηκα, & ηχα, Jon. & Poet. hinc perf. paſſ. βεβίημαι, & part. βεβιημένος, coactus.

Βιβάζω, f. σω, p. ακα, venire facio, admitto, ineo. Th. βαίνω, eo. V. βιβαστής.

Βιβὰς, ὰντος, gradiens, aſcendens, præſ. part. a βίβημι, loco βῆμι: vel a. 2. pro βὰς, a βαίνω, eo.

Βιβάω, f. άσω, p. ακα, vado, tranſeo, ambulo: neutrum abſolutum pro βαίνω, Poetice.

Βίβασις, εως, ἡ, genus erat ſaltationis apud Lacedæmonios, de qua Poll. lib. 4.

Βιβαστὴς, οῦ, ὁ, admiſſarius: a βιβάζω, admiſſario admoveo, admitto animalia ad coitum. Ariſtot. item, ineo. unde βιβάζομαι, paſſ. admiſſario admoveor, ineor.

Βιβάω, & βίβημι, Poetice pro βαίνω. f. άσω, in compoſ. βιβῶ, & άσομαι. a. 1. ἐβίβασα, part. pr. βεβὼν, βιβὰς, βεβὰς, & βεβάς. pr. paſſ. βεβάσομαι. a. 1. ἐβιβάσθην. f. 1. m. βιβάσομαι. a. 1. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον, & βιβλίδιον, ου, τὸ, libellus. Th. βίβλος, liber.

Βιβλάριον, ου, τὸ, codicillus; idem quod præced.

Βιβλιακὸς, ὴ, ὸν, librarius, adject. & multæ lectionis vir, trituſque in auctoribus legendis. Th. βίβλος.

Βιβλία, ων, τὰ, Biblia, orum, a βιβλίον.

Βιβλιακὸς, exp. librarius, librorum volutator, in librorum lectione verſatus: Plut.

Βίβλινος οἶνος, vinum Biblinum: a vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλὶς.

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum ſcriptio.

Βιβλιογράφος, ου, ὁ, librarius: a βιβλίον. quod a βίβλος, & γραφὴ, quod a γράφω.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca: ex βιβλίον, & θήκη, quod a τίθημι.

Βιβλιοκάπηλος, idem quod βιβλιοπώλης, venditor librorum, qui libros venales habet: nam κάπηλος, ου, ὁ, eſt inſtitor, venditor, pro πώλης.

Βιβλίον, ου, τὸ, liber, ſcheda. Th. βίβλος, liber.

Βιβλιοπάτλης, ου, ὁ, voc. βιβλιόπωλε, bibliopola. Th. πωλέω, vendo.

Βιβλιοτάφος, ου, ὁ, ἡ, qui libros ſepelit; i. e. in tenebris tanquam ſepulcro relinquit, lucem illis invidens. ex βίβλος, & τάφος, ου, ὁ, ſepulchrum, a θάπτω, ſepelio.

Βιβλιοφόρος, libellio, ferens librum; item γραμματοφόρος, qui fert literas, tabellarius: ſcribitur etiam in Polybio βιβλοφόρος, a Th. φέρω, fero; unde φόρος, ου, ὁ, qui fert.

Βιβλιοφυλάκιον, bibliotheca: a Th. φυλάσσω, cuſtodio; unde φυλακὴ, cuſtodia.

Βιβλὶς, ίδος, ἡ, libellus; aut funiculus e papyro plexus: Etym. a βιβλίον, τὸ, unde etiam βιβλιάριον, parvus liber; a Th. βίβλος.

ΒΙ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, liber, ab Etymol. dicitur διὰ τὰς βίνα βαλλομένας, ἐν αὐτῇ, Euſt. autem ἐκ τῆς βύβλου, ex qua olim fieri ſolebant libri: nam ex byblo, ſeu papyro fruticis genere charta fiebat.

Βιβρώσκω, idem ac βρώσκω.

Βιεώντες, Dor. pro βιοῶντες, viventes, præſ. part. plur. num. a βίω, f. ώσω. Th. βίος, ου, ὁ, vita.

Βίη, Jon. pro Βία, ας, ἡ, vis, fortitudo.

Βιήσατο, cogebat, a. 1. m. Jon. pro ἐβιάσατο, a βιάω. Th. βία, vis.

Βίηφι, pro βίῃ, dat. vi, violenter: in eſt Paragoge Poetica, & reddit vocem ἄκλιτον, a βίη, vis, Jon. pro βία.

Βιημάχος, vi, & robore, non arte pugnans: in Epigr. ex βία, ας, ἡ, vis, robur; & μάχομαι, pugno; unde μάχη, pugna.

Βιθυνία, ας, ἡ, nom. provinciæ Aſiæ minoris, Gr. q. d. βαθυνία; a βάθυνσις, fovea, quaſi a βάθος.

ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, urna anſata, urceus. βικίον, urceolus. Eſt etiam vicia.

Βικρὸς, amarus, pro πικρὸς, Delphica lingua.

ΒΙΝΕ'Ω, ineo, coeo. f. ήσω. p. βεβίνηκα. q. a. βαίνω. vel a βία.

Βιοπαίω, ῶ, coire cupio; libidinor. Lucian. Suet. a præced. βιόω.

Βιοδότης, βιοδώτης, & βιοδώτωρ, vitæ dator: Non. Plat. ex βίος, vita, & δίδωμι, do; unde δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator.

Βιόδωρος, ὁ ἡ, & βιοδώρα, ἡ, victum largiens, altrix, victum ſuppeditans: terræ epitheton. ex βίος, vita; & δῶρον, ου, τὸ, donum.

Βιοθαλὴς ἀνὴρ, diuturnæ vitæ vir: Homer. in Hymn. 9. βιότου ἄλις ζωῆς: ex βίος, ου, ὁ, vita, vel βίοτος, ου, ὁ, idem; & ἄλις, ſatis: vel ex βίος, & θάλλω, vireo, vireſco, pullulo.

Βιοθρέμμων, ονος, ὁ, ἡ, vitam alens & ſuſtentans: Epith. ætheris apud Ariſtoph. Gaza ex Ariſtot. alibi vertit, pollens ingenio, atque induſtria in vitæ muneribus. ex βίος, & τρέφω, in fut. θρέψω, alo, nutrio, educo; unde θρέμμα, τὸ, alumnus; omne illud quod nutritur & alitur.

Βιοῖ, vivit, 3. ſing. præſ. a βιόω. Hinc βιοίμην, opt. a βίος, vita.

Βιομηχανία, indeſtria in vita ſuſtendanda, & victu comparando: Poll.

Βιομήχανος, ὁ, docilis, & ad vitæ munera ingenioſus; qui ad vitam ſuſtentandam nihil non machinatur: ex βίος & μηχανὴ, ῆς, ἡ, ars, artificium ad aliquod efficiendum. Unde μηχανάω, machinor, molior, excogito.

Βιοπλανὴς, qui victus quærendi cauſa huc illuc vagatur, mendicus: apud Nonn. βιοπλανὲς ἦθος, exp. mores lubrici, & inconſtantes. ex βίος, & πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagus. Th. πλανὴ, ἡ, error, erratio.

Βιοπορισικὸς, victum parans, & ſuppeditans; apud Euſeb. ex βίος, & πορισικὸς, ὴ, ὸν, induſtrius conquiſitor; a verbo πορίζω, paro, ſuppedito.

Βίος, ου, ὁ, vita, victus, facultates: At

Βιὸς, οῦ, ὁ, arcus, nervus arcus: quia βίᾳ, ideſt vi, tenditur.

Βιοτ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Βιοσῶν, ὁ & ἡ, vitam ſervans: ut βιοσῶν ὥρα, ſalutifera hora: Nonn. Et Ἰησοῦς βιοσῶν, Jeſus vitæ ſervator, ex βίος, & σῴζω, ſervo, ſalvo.

Βιοτερής, ἴος, ὁ ἡ ἡ, cui victus, & vitæ neceſſaria non ſuppetunt: Soph. ex βίος, & στερέω, privo, orbo.

Βιοτεία, vitæ inſtitutum: Xen. a βιοτή, vel βίοτος, idem quod βίος, vita.

Βιοτεύω, vivo. fut. σω. βιοτεύσης, 2. perſ. ſing. a. 1. ſub. act. a βίος, vita.

Βιοτή, ῆς, ἡ, vita. Et

Βίοτος, ου, ἡ, idem: ab eod. Them.

Βιοτικός, ἡ, viralis; ut βιοτικὸν ὕδωρ, vitalis, & alma aqua: Nonn.

Βιοτικός, ὴ, ὁ, idem ac βιωτικός.

Βιότιον, victus, gen. Jon. pro βίοτου, a βίοτος.

Βίοτος, ε, ὁ, idem Poetis, ac βίος.

Βιότου, τὸ, (diminutivum a nomine βίοτος) parvus victus: Ariſtoph. in Plut.

Βιοτ, qui vixit, a. 2. part. ex ἐβίων, ut ἔδυν, ex ἔδων: quod ἐβίων eſt a. 2. a βίωμι, inuſit. quod a βιόω, vivo. Th. βίος, vita.

Βιοῦν, Jon. & Poet. pro βιῶν, præſ. inf. verbi βιόω, vivo. Th. βίος.

Βιοφθόρος, ε, ὁ, ἡ, vitam corrumpens, vitæ corruptela: & in voc. βιοφθόρε. Ex βίος, & φθείρω, corrumpo.

Βιόχρηστος, ὁ χρὴ ἡ, vitæ utilis: ex βίος, & χρηστός, ἡ, όν, utilis: a χράομαι, utor.

Βιόω, vivo. f. ώσω, & ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων: (a βίωμι inuſ.) unde opt. βιώην. inf. βιῶναι. part. βιούς, perf. paſſ. βεβίωμαι, a. 1. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, vita.

Βιοῦν, vel βίουν, bos quidam ſylveſtris.

Βιοῦνα, ης, ἡ, idem quod βίκος, urna.

Βιώην, viverem, Attic. pro βιοίην, præſ. opt. a βιόω. Th. βίος, vita.

Βίων, ὁ, Bion, Philoſophus.

Βιῶναι, vixiſſe, a. 2. inf. ab inuſ. βίωμι, quod a βιόω, quod a βίος, vita.

Βιώνης, ὁ, qui victum, ſeu ad victum neceſſaria emit; Suid. ex βίος, & ὠνέομαι, emo.

Βιῶσαι, 2. 1. inf. act. a βιόω, vivo.

Βιώσιμος, ſpem vitæ habens, viralis: Plin.

Βιωσίμως, viraliter: Lucr. ut βιωσίμως ἔχω, ſum vitalis: Nazianz. a βιόω, vivo.

Βίωσις, εως, ἡ, vita antacta, ipſa vivendi actio.

Βιώσκομαι, viviſco: apud Ariſtot. in Meteorolog.

Βιωτικός, ὴ, viralis, ad vitam ſuſtentandam pertinens, ſecularis: a βίος, vita.

Βιωτικῶς, ut fit in communi vita; item populariter: adverb. a βιωτικός.

Βιωτόν, in n. g. vivendum: a

Βιωτός, ὴ, ὁ, viralis: ab eod. Them.

Βιῶτω, 3. ſing. a. 2. imperat. a βιώω, q. a βίωμι. Vide βιόω.

Βιωφελής, ἐος, ὁ, ἡ, vitæ utilis, ex βίος, vita, & ὠφελέω, proſum.

B Λ.

Βλάβειν, priſcum & Poet. verbum, pro βλάπτειν, nocere. Hinc aor. 2. ἔβλαβον.

Βλαβείς, læſus, & in f. g. βλαβέντα, a. 2. part. paſſ. a βλάπτω, lædo.

Βλαβερός, ρά, ρόν, noxius, a, um.

Βλαβερῶς, perperam: adv. a βλάπτω, noceo.

Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum: a præt. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω.

Βλαβῆναι, læſum eſſe, a. 2. infin. paſſ. verbi βλάπτω.

Βλαβήσομαι, fut. 2. ind. paſſ. a βλάπτω.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη.

Βλαβύσω, idem cum Themate βλάπτω, lædo.

Βλαβῶ, f. 2. a βλάπτω.

Βλάψω, f. ψω, p. φα, noceo; injuriam infero, vel facio.

Βλαδά, ῶν, τὰ, immatura: a βλαδίζω, ſeu βλαστός, germen.

Βλαδαρός, flaccidus, diſſolutus.

Βλαδαῶ, adv. tarde, ſegniter.

Βλαδίζω, ſtultus ſum; q. βλαξ, inutilis.

Βλαίνα, & βλαινάδης, reperiuntur pro βλέννα, βλεννώδης.

Βλαίπια, in apibus Ariſtoteli ſunt eadem quæ βλαισά, blæſa. Hiſt. an. l. 9. c. 40.

Βλαισοπόδης, idem quod βλαισόπους, qui diſtorrus tibiis, & pedibus eſt: a βλαισός.

Βλαισόπους, οδος, pedibus manens, vel oblæſus: ex βλαισός, (comp. cum πῆς, ποδός, pes) blæſus, varus, tranſverſus: ſic a pleriſque vocatur, cui membra ſoluta ſunt, i. e. παραλυτικός. Item, qui litteram aliquam exprimere non poteſt; ut Demoſthenes, qui ρ litteram eloqui non poruit: ſed refertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes, brachia, &c. ut ſit, qui greſſum habet mancum, vel oblæſum, &c.

Βλαισός, ὴ, ὁ, valgus; cui diſtorta ſunt crura; cui genua, ac tibiæ converſæ ſunt; Gal. & Xenoph. Sunt etiam equi βλαισοί, quod vitium eſt rale, ut interius arterantur pedes, quando gradiuntur, & procurrunt. Auctor Etymologici affert ex quodam, ὁ τὰ πόδια ἐπὶ τὸ ἔξω διεστραμμένος: & addit, qui litteræ λ ſimilis eſt, & ſubjungit, βλαισὸν dictum eſſe τὸν βεβλαμμένον τὸ ἴσον τῶν ποδῶν. Dicitur & βλαισσός, gem. σσ, Poet. q a βλάπτω.

Βλαισότης, ητος, ἡ, diſtortio, natura vergendi, blæſitas.

Βλαισόω, ῶ, diſtorqueo: Ariſtor. Th. βλαισός.

Βλαισωσις, idem quod βλαισότης.

Βλακεία, inertia, ignavia: a βλακεύω.

Βλάκευμα, τὸ, id, quod per ſocordiam fit: item contemptus, deſpectus.

Βλακεύω, f. εύσω. p. βλεκχα, ſocordiæ me dedo, torpeo: huic opp. σπουδάζω.

Βλακία, ας, ἡ, ſocordia.

Βλακικός, ὴ, ὁ, ignavus: & inde

Βλακικῶς, ignave, tarde: a βλαξ, iners.

Βλακώδης, ες, ὁ, mollis, inutilis, ſtultus, ſtupidus; & nomen piſcis etiam; idem quod Th. βλαξ.

Βλακωδία, ωτ, ὁ ἡ ἡ, & βλακωδῶδης, idem quod βλακικός. & βλακικῶς, & omnia ab eodem Th. ſcilicet βλαξ.

Βλάμμα, τος, τὸ, detrimentum, damnum: verbale a perf. 1. præt. paſſ. verbi βλάπτω, lædo.

Βλαύσος, lippus, cæcutiens: q. βλέπειν ἀϊδῶ.

Βλαξ, κὸς, ὁ, piſcis quidam inutilis, ſiluro ſimilis; item ignavus, iners: q. a βάλλω, abjici dignus.

Βλαπτικός, ὴ, ὁ, noxius, lædens, nocuus. Th. βλάπτω.

Βλάπτω, 3. ſing. præſ. ſub. act. βλάπτησ' pro βλάπτησι, præſ. part. act. fœmin. gen. a βλάπτω.

Βλάπτω, lædo, noceo: cum acc. f. ψω. p. βέβλαφα. a. 1. ἔβλαψα. a. 2. ἔβλαβον. f. 2. βλαβῶ. præt. paſſ. βέβλαμμαι. a. 1. paſſ. ἐβλάφθην. a. 2. paſſ. ἐβλάβην. a. 2. part. βλαβείς, & in f. g. βλαβέντα. a. 2. inf. paſſ. βλαβῆναι. f. 2. paſſ. βλαβήσομαι. præt. m. βέβλαβα.

Βλασάζω, Siculis idem eſt, quod βλαστάζω; & ab eodem Themate.

Βλασάνω, germino, fruticor. f. βλαστήσω. p. βεβλάστηκα. a. 2. ἔβλαστον.

Βλασάω, & βλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βλασάνω, germino, pullulo, ſuppullulo; item generaliter pro naſcor; originem duco; item produco.

Βλαστάων, ὼ, τὸ, & βλαστή, ἡ, idem quod βλάστημα, germen, propago; id ipſum, quod germinando prodiit. Th. βλαστάω, vel βλασάνω.

Βλάστημα, ατος, τὸ, germen: a 1. perſ. præt. paſſ. vide βλασάνω.

Βλάστησις, εως, ἡ, germinatio; item fructuum inchoatio; verbale a 2. perſ. præt. paſſ. verbi βλαστάω, vel βλασάνω.

Βλαστήσατω, a. 1. imperat. act. verbi βλασάνω.

Βλαστήσω, germinabo, f. 1. verbi βλασάνω.

Βλαστητικός, & βλαστικός, ὴ, ὁ, germinandi vim habens; vel ad germinandum pro-penſus: utrumque ab eod. Th. βλαστάω.

Βλαστοσπάω, ῶ, germina detraho, frango germina, & corrumpo: Theoph. ex βλαστός, ὁ, germen; & σπάω, ἡ, ſectio; a præt. med. verbi κέπτω, ſcindo.

Βλαστολογέω, ῶ, lego (i. e. colligo) germina; carpendo pampino: Theophr. ex βλαστός, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Βλαστολογία, germinum collectio, pampinatio; a legendis pampinis, vel herbis: ex βλαστός, germen, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Βλαξ, ὁ, nomen viri: ſed βλαξ, ὴ, ὁ, germen. Th. βλασάνω.

Βλασφημέω, impie loquor, maledictis inceſſo. imperf. ἐβλασφήμουν, ων. f. ήσω. p. ηκα, præſ. paſſ. βλασφημοῦμαι, male audio, tanquam blaſphemus accuſor. perf. paſſ. βεβλασφήμημαι. f. 1. βλασφημηθήσομαι.

Βλασφημία, ας, ἡ, blaſphemia, maledicentia.

Βλάσφημος, ε, ὁ, ἡ, blaſphemus: maledicus, famam alicujus lædens, & inquinans; qui infamat aliquem, ſparſis de eo falſis rumoribus: ex βλάπτω, & φήμη, ἡ; quaſi ὁ βλάπτων τὴν φήμην.

Βλασφημοσύνη, ἡ, maledicentia, qua probra alicui ingeruntur: a βλάσφημος.

Βλάττιον βυζάντιον, ε, τὸ, os anterius natium purpuræ. Matthiolus dicit eſſe onychem, vel conchulam Indicam.

Βλαυτίαι, αἱ, genus calceamenti.

Βλαύτιον, ε, τὸ, ſolea, ὑπόδημα: Epigr. & Ariſtoph. vel crepidula, ſeu ſandaliolum; Athen. a præced. βλαῦτα.

Βλαυτῶν, induere, aut nectere calceos, vel verberare ſandalio: Heſych.

Βλαφθείς, læſus, a. 1. part. paſſ. βλαφθῆναι, a. 1. infin. paſſ. a βλάπτω, lædo.

Βλαφυγενία, ἡ, fœtus, ſeu partus læſio: dici fertur, quum apes morbo, ignavia, aut infœcunditate naturali fœtum non peragunt: ex βλάπτω, lædo; (unde βλάψις, læſio) & γένομαι, gignor, naſcor: unde a præt. med. γεγονε, eſt γονή, ἡ, genitura, fœtus.

Βλάψις, εως, ἡ, læſio, ἡ βλάβη, noxa, detrimentum, damni illatio. Eſt verbale a Th. βλάπτω, fut. βλάψω.

Βλαψίφρων, ſtolidus; cui mens læſa: ex βλάψις, & φρὴν, ενος, ἡ, mens, ſapientia.

Βλέμβω, ω, ιτο, a. 2. opt. m. a βλέμω, percutio, quod a βάλλω: ut θέμβω, ις, εσθαι, a τίθημι.

Βλεῖς, percuſſus, a. 2. part. verbi βλῆμι, vel per Sync. pro βληθείς, a. 1. part. paſſ. a βάλλω, jacio.

Βλεννέμυξ, mucoſus, flaccidus, ignavus, ſtolidus, deceptu facilis: Heſych. eſt quaſi βλεννέμυξ; ex nomine βλαξ, ſtolidus, hebes; & μύξα, ας, ἡ, mucus, humor ex naribus fluens.

Βλεμεαίνω, trucibus oculis circumſpicio, minor: quod a βλέμμα, aſpectus. Th. βλέπω, quidam exp. ἀνακρίνουμαι ἢ προσδοκῶμαι; a φλὴψ, φλεβός, deducentes; ut dicatur quaſi φλεβεαίνω.

Βλέμμα, ατος, τὸ, aſpectus: a βλέπω, aſpicio.

Βλέννα, ης, ἡ, mucus. V. βλεννώδης.

Βλεννός, ὴ, ὁ, ignavus. Et

Βλεννώδης, ſeu βλενώδης, ut & βλεννός, ſive βλενός, mucoſus; peculiariter de homine ignavo, & ſtulto, ſeu segni, & fatuo, teſte Heſych. Scribuntur vel cum duplici, vel cum unico ν. a Th. βλέννα, ἡ, frigidus, humidulque ſuccus, quem omnes φλέγμα vocant, ut ſcribit Gal.

Βλεπεδαίμων, vulgo exponitur, retortis oculis, horrificoque aſpectu intuens; vel attonitus: ex βλέπω, & δαίμων.

Βλέπησις, idem quod βλέψις, aſpectus. Th. βλέπω.

Βλέποισα, Dor. pro βλέπουσα, aſpiciens, præſ. part. f. g. a βλέπω.

Βλέπος, ὁ, ἡ, Attice, idem quod βλέμμα, aſpectus, obtutus.

Βλέπω, aſpicio, intueor; item, caveo. f. ψω. p. βέβλεφα. a. 1. ἔβλεψα, præt. paſſ. βέβλεμμαι, q. βάλλω ὦπα.

Βλεσός, & βλεσσός, ὴ, ὁ, idem cum βλαισός,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σὺς, valgus, varus, incurvus. a plerisque exponitur, cui membra sunt resoluta, παραλυτικός. Item sic dicitur, cui lingua impedita est, τραυλός. Th. βλαισός.

Βλετυγές, & βλέκυγες, nugæ, q. a βαλεῖν, quia rejectaneæ.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebro connniveo. Et

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, seu βλεφαρίδες, in pl. frequentius, cilia, pili palpebrarum; item, palpebræ.

Βλέφαρον, ε, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos: q. βλέπουσ φάρος, id est, visus regmen: vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται.

Βλεψίας, ου, ὁ, piscis est nomen, apud Athen. l. 7. a βλέψις, εως, ἡ.

Βλέψις, εως, ἡ, intuitus; a 2. perf. præt. pass. verbi βλέπω.

Βλήδην, adverb. q. d. jactim, jaciendo: a Th. βάλλω, jacio.

Βληθὴς, ictus, trajectus, a. 1. part. pass. βληθῆναι, a. 1. inf. βλήθητι, a. 1. imperat. pass. βληθῶ, a. 1. sub. pass. a βάλλω, percutio.

Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus, vulnus. Th. βάλλω, jacio.

Βλημάζειν, & βλιμάζειν, Hesych. exp. ἁπτεσθαι τῶν μαστῶν, mammas contrectare, & opprimere. sunt qui annotent, proprie de avibus dici, quum illas empturi tractamus: Aristoph. in avibus. Th. βλίβω, premo, & μαζὸς, οῦ, ὁ, mamma.

Βλήμενος, ictus, per Sync. pro βεβλημένος, perf. part. pass. a βάλλω. perf. pass. βέβλημαι. Alii volunt a βλῆμι formari.

Βλῆσθαι, jactum esse, abjecto augmento, pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. a βάλλω.

Βλησσίζειν, sunt qui accipi putant pro πλησσίζειν, i. e. jactare, apud Hippocr.

Βλησσισμὸς, οῦ, ὁ, jactatio, apud eundem. Th. βάλλομαι.

Βλητικὸς, ictibus, seu vulneribus patens: a βάλλομαι.

Βλητὸς, Poet. pro ἐβέβλητο, plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Βλητὸς, οῦ, ὁ, vel βλῆτος, ictus; item attonitus, apoplecticus; Hippocr. & Hesych.

Βλήτρεσσι, dat. pl. Jon. a

Βλῆτρον, ου, τὸ, clavus ferreus, pessulus. Th. βάλλω.

Βληχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, balo; ovibus, & capris tribuitur. Et Aristoph. in Vespis ad puerulorum vagitum transtulit.

Βληχεῖσθαι, Poet. pro βληχᾶσθαι, balare: a βληχάομαι.

Βληχὴ, ῆς, ἡ, balatus. Eust. vult a βὴ derivarum esse, includens ei & nomen ἦχος; ut βληχὴ sit, ὁ ἐπὶ βὴ ἦχος.

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem. Th. βληχάομαι.

Βληχητὸς, balativus, qui balat. unde τὰ βληχητὰ, animalia, quæ balant, apud Suid.

Βληχρον, ου, τὸ, dicitur filix herba: Sch. Theocr. pro quo βλῆτρον habet Nic.

Βληχρὸν, seu βληχίον, leguminis quoddam genus, apud Gal. ex Hippocr. a Th. βληχρὸς, quod quidam deducunt παρὰ τὸ βιβλῆσθαι, ut sit ὁ καταβεβλημένος, ἢ πεπτωκώς: quidam autem contra βληχρὸν, pro valido, & robusto acceperunt; tanquam a βέβληκα; ut βληχρὸς sit ὁ καταβάλλων.

Βληχρὸς, ὰ, debilis, imbecillis; ut & ὰ βλήχρος. Hinc βληχρῶς.

Βληχὼ, & βλήχων, a Theophrasto, & aliis nominatur ἡ γλήχων, dictamnus, seu pulegium sylvestre: Plin. l. 20. c. 14. Ubi dicit, gustatum a pecore caprisque balatum concitare. Th. βληχάομαι, ῶμαι.

Βληχώδης, εος, ὁ, ἡ, balativus, aut balatorius; nempe similis ovibus: Suidas.

Βλιμάζειν, vide cum βλημάζειν.

Βλίμαση, exp. ἡ τῶν πτῶν ἅλωσις: Hesych. verbale a βλιμάζω.

Βλὶξ, continenter, assidue: adv. q. a βολὴ, ictus.

Βλιτυῶσι, Suidas apud veteres vocari dicit viles mulierculas; ut & βλίτας, & βλίτωνας. Hesych. dici scribit stultos.

Βλιτομάμας, vel βλιτόμας exp. stupidus, bardus, stolidus, fatuus, apud Aristoph. in Nub.

Βλίττω, f. βλίσω, exprimendo aufero, ut e favis mel: q. a μελίττω, a μέλιττα, apis.

Βλοσυρεῖο, gen. Jon. pro ῶ, a

Βλοσυρὸς, ὰ, ὸν, terribilis aspectu, torvus, truculentus: a βλέμμα σύρειν, visum trahere, & torquere.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces. Et

Βλοσυρωπὸς, ὸν, terribilis aspectu: ab ὤψ, & βλοσυρὸς, truculentus.

Βλύζω, & βλύω, f. βλύσω, scaturio, effundo, mano. Sic dictum a murmure aquarum.

Βλυσηρὶς, ίδος, ἡ, exp. q. d. scaturitrix: ut in Epigr. βλυσηρίδι χειρὶ, manu scaturiente, & fluente. a Th. βλύζω, seu βλύω, f. ύσω.

Βλωθρὸς, ὸν, celsus, procerus: a βλώσκω, ascendo.

Βλωμίδιον, parva buccella, frustulum, offella: Eust. diminutivum a βλωμός.

Βλωμίκιοι ἄρτοι, panes dicuntur, qui incisuras habent, a Romanis dicti quadrati: apud Athen. l. 3. a Th. βλωμὸς, ὁ.

Βλωμὸς, οῦ, ὁ, buccella, fragmentum, panis portio: q. a βάλλω.

Βλῶπις, εως, ἡ, adventus: a seq.

Βλώσκω, f. ώσω, advenio, ascendo, cresco.

Β Ο.

Βοᾶ, reboat, 3. sing. præs. a βοάω.

Βοάα, Poet. pro βοᾷ, pleonasmo litteræ α, 3. sing. ind. præs. a βοάω.

Βοάασκον, imperf. Poet. act. pro ἐβόων, verbi βοάω, clamo.

Βοάγεια, τὰ, dicuntur spolia, quæ ἐκ τῆς βοῆς ἀγράζονται, i. e. ex pugna colliguntur: inquit Etym. atque sic est ex βοὴ, & ἄγρα, ἡ.

Βοάγειον, ε, τὸ, scutum ex boum agrestium pelle: a βοῦς, & ἄγρα, rus, ager. Eust.

Βοάγειος, ε, Boagrius, Locrensium amnis.

Βοαδρόμας, ὁ, auxiliator, Dorice pro βοηδρόμος.

Βοαθέος, ε, ὁ, Dor. pro βοηθέος, Poet. pro quo frequentius βοηδὸς, auxiliator, bellator, in prælio velox. Th. βοηθέω.

Βοανεργὲς, Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς, filii tonitrui. Marc. 3. 17.

Βοάνθεμον, herbæ nomen est, idem quod χρυσάνθεμον: ex βοῦς, βοὸς, & ἄνθεμον, τὸ.

Βόαξ, ακος, ὁ, piscis, qui a Plinio box vocatur: Athen. l. 7. παρὰ τὸν βοᾶν dictum esse scribit. pro eod. dicitur & βόγξ, & βῶξ, per contractionem: a Th. βοάω, βοᾶν.

Βοάσειον, ε, τὸ, quod ad boves pertinet, boarium. Th. βοῦς.

Βοάσυι, Dor. pro βοᾷ, 2. sing. præs. ind. pass. verbi βοάω.

Βοάσας, αντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. verbi βοάω.

Βοᾶσι, clamant, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. a βοάω.

Βοαύλιον, ε, τὸ, & βόαυλος, boum stabulum, bubile, ex βοῦς, & αὐλὴ.

Βοάσις, fœm. gen. clamatoria, vociferatoria: Æsch. in Persis. Th. βοάω.

Βοάω, βοῶ, clamo, vociferor, celebro. f. ήσω. imperf. ἐβόων, ων. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα. a. 1. imperat. βόησον, ήσατω.

Βοεία, ας, ἡ, sub. δορὰ, bubula pellis. Th. βοῦς.

Βοειὰς, & βοεὸς, ᾶ, ὁ, item βοεὸς, ε bubula pelle factus; item, bubulus. sic βοειὰ, τὰ ἐκ βοὸς κρέας, caro bubula: ut ὑσεὰ, suilla. Bud.

Βόειος, ε, ὁ, bovinus, bubulus.

Βόεος, a βοῦς, bos.

Βόες, pl. a βοῦς.

Βοιὸς, έως, ὁ, lorum e bubulo corio factum; Od. β. Th. βοῦς.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor; item, pugna; a βοάω, clamo.

Βοῆ, Dor. pro Βοᾷ, 3. sing. præs. sub.

Βοηγενὴς, bove natus: epitheton apum: in Epigramm. βοηγενέων μελίσσας, i. e. bove natis: ex βοῦς, & γένομαι.

Βοηδρόμιος, ε, ὁ, auxiliaris: ex βοάω, & δρέμω.

Βοηδρόμος, & Dorice βοαδρόμος, q. d. ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator: Eurip.

Βοηδρομέω, auxilior.

Βοήθεια, ας, ἡ, adjumentum, auxilium: a

Βοηθέω, ῶ, auxilior, succurro: q. ὡς τὸν βοὴν θέω, ad clamorem accurro. f. ήσω. p. βεβοήθηκα. a. 1. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. βοήθησον, ήτω. 2. sing. præs. imperat. βοήθα, contracte pro βοήθει.

Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium, remedium, adminiculum.

Βοηθηματίας, ου, ὁ, vim habens auxiliandi, auxiliator. a Th. βοηθέω.

Βοηθητέον, succurrendum est. Demosth.

Βοηθητικὸς, ὴ, auxiliaris.

Βοηθὸς, ὸν, ὁ, ἡ, & βοηθόος, Poet. auxiliator: a βοηθέω.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio, præda: a βοῦς, & ἐλαύνω, abigo.

Βοηλατέω, f. ήσω, p. ηκα, boves agito, vel abigo: a

Βοηλάτης, ου, ὁ, bubulcus, boum agitator, vel abactor. Et

Βοηλάτης, ιδος, ἡ, boum agitatrix, vel abactrix: a βοῦς, & ἐλαύνω.

Βόημα, & Dorice βόαμα, idem quod βοὴ, clamor. Th. βοάω.

Βοῆν, Dor. pro βοᾶν, præs. inf. act. a βοάω & βοῆς, Dor. pro βοᾷς, præs. sub. act.

Βοηνόμος, ὁ, boum pastor: παρὰ τὸ βοῦς νέμειν, id est, boves pascere.

Βόης, ου, ὁ, clamosus; vociferator: a βοὴ.

Βοητὺς, ύος, ὁ, idem ac βοὴ, clamor. Th. βοάω.

Βοθρίζω, obruo: q. d. in foveam implicitum traho. Th. βόθρος.

Βόθρειον, ε, τὸ, parva scrobs: a

Βόθρος, ε, ὁ, fovea, scrobs; q. βάθρος, a βάθος.

Βοθρώδαι, tumor dicitur apud Gal. quum pressus digito, in modum scrobis, fossulam, vestigiumque relinquit cavum, & lacunosum. Th. βόθρος.

Βόθυνος, ε, idem, sed ἀπλούστερον, q. a βαθύνω, excavo in profundum.

Βοΐδης, ε, ὁ, πρὸς βοῦς, οἰκῶν: Eustath. ex Menand. Th. βοῦς.

Βοΐδιον, vel βοΐδειον, & per synæresim βῴδιον, & βοιδάριον, τὸ, bucula, buculus: Athen. in Epigramm.

Βοϊκλεψ, idem quod βόκλεψ, boum fur: Athen. ex βοῦς, & κλέπτω, furor.

Βοϊκὸς, ὴ, ὸν, bubulus. ut βουϊκὸς.

Βοιωτάρχω, fut. ξω, impero Bœotiis.

Βοιωτία, ας, ἡ, Bœotia.

Βοιωτὸς, ὴ, ὸν, Bœotus.

Βολαῖος, impetuosus, irritus: a βολὴ, ἡ: vel βόλος, ὁ, jactus. Th. βάλλω.

Βολάων, ictuum, gen. pl. a βολὴ. Th. βάλλω.

Βολβάριον, & βολβίον, ε, τὸ, bulbulus, parvus bulbus: a βολβὸς.

Βολβίνη, ἡ, bolbine; bulbi quædam species. Theophr. & Plin.

Βολβιτὶς, ἡ, Polypodum genus, quod & βολβοειδὴς, & βολβίτης dicitur.

Βόλβιτον, ε, quod & βόλιτον, stercus, fimus: a βολὴ, quia ejicitur.

Βόλβιτος, ὁ, idem quod βόλβιτον, τὸ.

Βολβοειδὴς, ὁ, ἡ, bulbosus, bulbum referens: comp. ex εἶδος, species, & βολβὸς.

Βολβὸς, ὁ, bulbus. exp. ab Eust. ἄγριόν τι κρόμμυον. alii vero exp. ὕδνα, i. e. tubera terræ. Item, radices rotundæ, & tunicatæ, ut lilii, croci, squillæ, arundinum, &

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

& similes aliæ βωβὲ dicuntur. apud Dioſc. vero l. 1. c. 124. βολβὸν καλοῦσι, Marcellus oculos vocat; quo nomine veteres in radice arundinis dixerunt eam partem, unde ſoboles quotannis naſcitur.

Βολβώδης, ες, ὁ, ἡ, bulboſus.

Βολὴ, ῆς, jacio: a βολὴ, jactus.

Βολιὼν, ῶνος, ὁ, ſimetum, ſterquilinium: Euſtathius dicit, Atticum eſſe.

Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; item, ictus, plaga: gen. pl. Æol. βολάων: a p. m. βέβολα, verbi βάλλω.

Βολίζω, bolidem demitto. f. ίσω. p. βεβόλικα. a. 1. ἐβόλισα. a. 1. part. βολίσας, αντος.

Βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, ſagitta: item funis alligato plumbo, quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, jacio.

Βολίτινος, η, ὁ, ſtercoreus: Ariſtoph. idem quod βόλιτον, ſeu βόλβιτον.

Βόλιτος, ου, ὁ, ſeu βόλιτον, τὸ, exp. ſtercus bubulum, ut Poll. oſtendit, vel idem quod βόλιτον, τό.

Βολοκυτρία, exp. ſonitus ex jactu teſſerarum, dum moventur; ſonitus in ludo tritilli: ex βολὴ, ῆς, ſeu βόλος, ὁ; & κύτρος, ὁ; unde κυτρίζω.

Βόλος, ου, ὁ, jactus, Jon. & Poet. funda, verriculum. Th. βάλλω, jacio.

Βολωσία, dicebatur Lucina; quoniam parvus dolores, qui βολαὶ nominantur, amoliri, & ὠδῖνα credebatur, teſte Etym.

Βωμβάζειν, irridere, cavillari: Suid.

Βωμβαίνω, videtur eſſe, ſonum bombo ſimilem edo: a Th. βόμβος.

Βωμβαξ, adverbium aliud a βωμβηδὸν, & jocoſe ab Ariſtoph. fictum, inquit Euſt.

Βωμβαλοβωμβαξ, apud eund. Ariſtoph. edendo bombum: cum bombo.

Βωμβαυλιὼν, ibicen: qui novit βωμβᾶν αὐλόν. Heſych.

Βωμβεῖται, Dor. pro βωμβῆται, βωμβεῦσα, Dor. & Æol. pro βωμβοῦσα, ſuſurrans, præſ. part. f. η.

Βωμβέω, ῶ, f. ήσω, p. κκω, bombum edo, vel facio, ſuſurro, reſono: a ſeq. Them.

Βωμβηδὸν, adverb. edendo bombum, cum bombo, a βόμβος.

Βωμβῆσα, εντος, ὁ, & βωμβητὴς, bombum edens.

Βωμβίστα, bombizario.

Βόμβος, ου, ὁ, bombus, ſonus, quem edunt apes, ſtrepitus.

Βωμβώδεα κάλαμος, exp. bombycia arundo. Theophr. Pl. 4. 12. & Plin. 16. 36.

Βομβύκιον, diminut.

Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis ille, qui telas araneorum modo texit, ad veſtem luxumque fœminarum, quæ bombycina appellantur: inquit Plin. Them. βόμβος, ὁ.

Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis.

Βομβυλιάζω, ventris murmur edo: Ariſtot.

Βομβύλιος, ου, ὁ, idem quod βομβύλη: eſt & genus poculi, βομβοῦσι ὃν τῇ πόσει.

Βόνασος, vel βόνασσος, ου, ὁ, animal ſylvaticum; aliter monops.

Βόννασος, & βόνασσος, ſcribuntur etiam pro βόνασος, & βόνασσος, animal cornigerum, teſte Ariſtot. Hiſt. an. l. 2. c. 1. de quo multa etiam l. 9. & ex eo Plin. l. 8. c. 15.

Βουβοστὸς, ὄν, ὁ, boum paſtor, bubulcus: ex βοῦς, & βόσκω.

Βουγλώσσος, i. e. εὐφθαλμος, Nonn. ὄμμα βουγλώσσοιο προσώπου, faciei bovis & pulchris oculis præditæ: proprie namque ſonat, q. d. bubulas pupillas habens, i. e. pulchras, bubuli enim oculi pulchri cenſentur. V. γλῶσσα.

Βοεὶς, ὁ, nomen viri, ἄκλινες, Hebr. in quo robur.

Βοζύγιον, τὸ, boum jugum.

Βοθύται, & βωθύται, qui boves mactat: unde βωθυτέω, ῶ, boves macto, & immolo: ex βοῦς, & tertia perſ. præt. paſſ. verbi θύομαι.

Βουκτασία, boum cædes, ſeu mactatio: ex βοῦς, & 2. perſ. præt. paſſ. ἔκτασαι, verbi κτείνω.

Βουσφαγία, idem quod βουτομία, boum mactatio: a βωσφαγέω, boves macto: ex βοῦς, & σφάζω, vel σφάττω.

Βουτρόφος, vel βωτρόφος, qui boves alit, & paſcit, bubulcus: ex βοῦς, & τέτροφα, præt. med. verbi τρέφω, alo, nutrio.

Βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum, eſca; proprie brutorum, q. a βόω, ſeu βόσκω, alo.

Βορβορὴς, exp. cœnoſa, lutoſa.

Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, qui cubat in luto: nomen ranæ: ex βόρβορος, & κοίτη, cubile.

Βορβορίζω, cœnum refero: ut Dioſc. l. 5. βορβορίζων ὀν τῇ γεύσει, cœni ſaporem referens. ſed exp. etiam cœno inquino. Th. βόρβορος.

Βορβορόπη, in meretricem jactatum eſt ab Hipponacte, quaſi βορβορώδη τῷ ὀπῷ ἔχουσα. ex βόρβορος. & Th. ὀπὴ, ἡ.

Βόρβορος, ου, ὁ, cœnum, limus, proprie ἐκ τῆ βορᾶς.

Βορβοτάραξος, ου, apud Ariſtoph. in Equit. dicitur turbulentus; cœno, & tumultu implens omnia; qui fœdum, & turbulentum civitatis ſtatum reddit, q. βορβοταραχτὴς, ex βόρβορος, & ταράσσω.

Βορβορόω, cœno contamino, in cœnum converto.

Βορβορυγὴ, ῆς, & βορβορυγμὸς, ὁ, exp. inteſtinorum tumultus, & ſtrepitus: vel general. tumultus, ſtrepitus; utrumque a βορβορύζω, ſtrepitum edo.

Βορβορύζω, ſtrepo; proprie de inteſtinis crepitantibus: verbum a ſono fictum.

Βορβορώδης, ες, ὁ & ἡ, cœnoſus, cœno plenus, fæculentus, cœnum referens: ut πηλὸς βορβορωδέστερος, Plat. a Th. βόρβορος, ὁ.

Βορβοροῶδες, qui cœni ſpeciem refert: fœdus, turpis, fœtorem inferens. ex βόρβορος, & ὠψ, oculus.

Βορεάδες, Borealis.

Βορέαθεν, gen. Æol. pro βορέου, ut & βορέω gen. Jon. a

Βορέας, & Jon. Βορείης, ου, ἡ, Boreas, Aquilo: q. ἀπὸ τῆ βοᾶν, τῷ ῥέειν, quod ventus ſit ſonorus, & violentus, vel a βορὰ, quod edacitatem afferat.

Βορήθεν, adv. Poet. a Septentrionali plaga.

Βορήιδες ἄκραι, exp. Aquilonaria littora: ex Dionyſ. Alex.

Βόρειος, & Βορήιος Poet., α, Borealis. ὑπερβόρειος, qui ex remotiſſima regione venit. neut. ſing. τὸ βόρειον, ſubſtantive, Aquilonaris pars, Septentrio: & in plur. τὰ βόρεια, pro eod. Th. βορέας.

Βορειότατος, maxime Septentrionalis: ſuperl. a βόρειος.

Βόρεος, idem quod βορέας.

Βορὸν, acc. Jon. pro βορὰν, a βορὰ, pabulum.

Βόρμιξ, & βύρμιξ, formica, quia diligenter βορὰν μάει, id eſt, cibum quærit: vel a μύρμηξ, & certe μ & β cognata ſunt.

Βόρος, vel βορὸς, edax, vorax: Lucian. Unde βορώτατος, edaciſſimus, ex βορὰ, pabulum, eſca.

Βόρρᾶθεν, ab Aquilone: a βορρᾶς, idem quod βορέας.

Βορρᾶῖος, Borealis; idem quod βόρειος: pro quo dicitur & βορηίς.

Βορρᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas: ſic βορρῆς, nom. ſing. Jon.

Βορρήιον, apud Xen. exp. βόρειος καπάσας τῇ ἀέρος, Borealis conſtitutio aeris, Boreale cœlum; vel potius pro βόρειον πνεῦμα. Th. βορέας.

Βόσις, εως, ἡ, paſtus, cibus. Th. βόω inuſit. paſco.

Βοσκηδών, ὄν, ὁ, paſcua carpens, altilis: apud Nic.

Βοσκὰς, άδος, ἡ, paſcens, paſtui indulgens; ſed eſt & avis marinæ, ſeu paluſtris nomen, ſimilis anati, ut ſcribit Ariſtot. Hiſt. an. l. 8. c. 3. & eſt etiam picis aridæ ſpeices quædam, de qua Dioſc. l. 1. c. 98.

Βοσκὴ, ῆς, paſtus, pabulum; apud Athen. l. 13.

Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus, animal, quod paſcitur; item, paſcua: Eſa. 7. a βόσκω. Th. βόω, paſco.

Βοσκηματώδης, ες, ὁ & ἡ, exp. pecuarius: ut βοσκηματώδης κίθαρις, Euſt. a βόσκημα.

Βοσκησεῖδε, paſcemini, Dor. pro βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi βόσκω, paſco, f. ήσω. Th. βόω, idem.

Βόσκησις, εως, ἡ, paſtio.

Βοσκητέον, paſcendum, verbale gerundivum. a βόσκω.

Βόσκουτι, Dor. pro βόσκουσι, paſcunt, 3. pl. præſ. a βόσκω.

Βοσκὸς, ὄ, ὁ, paſtor.

Βόσκω, paſco. f. βοσκήσω. p. βεβόσκηκα. a. 1. ἐβόσκησα, a βόω, paſco, inuſ. exp. etiam alo, ſc. more pecudum: Od. α.

Βοσσὸρ, prop. nom. ſparſor, Hebr. qui etiam dicitur Βεὼρ, pater Balaami.

Βοσπόριος, α, ὁ, Boſporius, Sophocl. a βόσπορος, ὁ.

Βόσπορος, ου, ὁ, Boſporus, vel Boſphorus, q. d. bovis trajectus; mare anguſtum ſignificat; dicitur enim a bovis tranſitu, propter freti anguſtias. Sunt autem duo Boſphori, alter juxta Byzantium, qui Boſphorus Thracius appellatur; alter in introitu Mæotidis paludis: de quibus conſule chorographos. ex βοῦς, & πόρος.

Βοστρυχηδὸν, in cincinni modum, ſeu cirri; in formam cincinnorum.

Βοστρυχίζω, in cincinnos plecto; capillum compono; calamiſtro; calamiſtris inuro, & Metaph. ut Dion. Halic. dicit, Platonem κτενίζειν, & βοστρυχίζειν dialogos ſuos: item exp. cirros geſtare.

Βοστρύχιον, diminut. q. d. cincinnulus.

Βοστρυχώμαι, unde part. præt. βεβοστρυχωμένος, cirratus, cincinnatus.

Βόστρυχος, υ, ὁ, & βόστρυξ, υχος, ὁ, cincinnus, capillus, cæſaries, (quod uvæ inſtar pili cohæreant) capilli certo modo plexi. quidam tamen proprie cirrum muliebrem ita dici putant. Etymol. deducit a βότρυς, ut dicatur quaſi βότρυχος, quia, inquit, μετὰ ἡδύσματος βοτρυώδους ἀπήρτηται. Item βόστρυχοι dicuntur cirri, i. e. animalcula pennata, de genere inſectorum: ex Ariſtot. de animal. l. 1.

Βοστρυχώδης, ες, ὁ & ἡ, exp. cincinni, ſeu cirri formam habens: Eurip. Th. βόστρυχος.

Βοτὰ, Vide in βοτὸν.

Βοτάμια, τὰ, paſcua, apud Thuc. ὑπὲρ βοταμίων, paſcuorum nomine.

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen: a βοτὸς, eſca; quod a βόω, paſco.

Βοτανίζω, herbas carpo, ſeu vello; quod Columella dicit exherbare, & runcare.

Βοτανικὸς, ὴ, ὁ, herbarius.

Βοτάνιον, α, τὸ, herbula; ab eodem Th.

Βοτανισμὸς, ᾶ, ὁ, runcatio, ſeu evulſio herbarum inutilium.

Βοτανολογέω, ῶ, herbas carpo, & colligo; ex βοτάνη, & λογέω inuſitato pro λέγω, colligo.

Βοτανώδης, herbaceus, vel herboſus; i. e. vel ad herbarum genus accedens, vel herbis abundans, herbidus: a βοτάνη. a Th. βόω, όσω, vel ώσω; unde βοτὸν, ὁ.

Βοτῆρες, exp. caſæ paſtorum, gurguſtia: Plut.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. paſtor; a βόω, inuſ.

Βοτηρικὸς, ὴ, ὁ, paſtoralis, a βοτὴρ, ῆρος, unde fœm. βοτηρὰ, ἡ.

Βοτὸν, ὄ, τὸ, pecus, armentum. Them. βόω, paſco.

Βοτὸς, ὴ, ὁ, alimentum; ab eodem Th.

Βοτρύδιον, υ, τὸ, racemulus.

Βοτρυδὸν, adv. racematim, in modum racemi. Th. βότρυς.

Βοτρυηρὸς, qui e botryfero genere eſt: & in neutr. plur. τὰ βοτρυηρὰ, pro ipſis botris.

Βοτρυίτης, ου, ὁ, & βοτρυῖτις, ιδος, ἡ, botryites, & botryitis: ut βοτρυῖτις λίθος, botryitis gemma.

Βοτρυμὸς, ὄ, ὁ, vindemia: Heſych. Th. βότρυς, υος.

Βοτρυόδωρος, ον, ὁ ὃς ἡ, racemos largiens, dans uvas, botrorum largitor: Ariſtoph. in Pace. ὦ πότνια βοτρυόδωρε, pacis epitheton a ruſticis ei impoſitum, quod ea vigente vineæ colantur, ex βότρυς & δῶρον.

Βοτρυόεις, όεντος, racemarus, racemoſus, racemi in modum collectus & intortus: Athen.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Athen. l. 10.

Βοτρυόομαι, ᾶμαι, racemor. eſt paſſ. ab activ. βοτρυόω, racemo; a Th. βότρυς.

Βοτρυοφόρος, ὁ, ἡ, vitis, quæ botros ut liberos fert: ex, βότρυς, & φορέω.

Βοτρυοσταγής, ἐος, ὁ ᾧ ἡ, ab uvis diſtillans: ex βότρυς, & σταζω.

Βοτρυοστέφανος, ε, ὁ ᾧ ἡ, botryonum ſertis redimitus. Vide στέφανος.

Βοτρυοχαίτης, exp. botros crinibus implicitos habens. Epitheton Bacchi, in Epigr. ex βότρυς, υος, & χαίτη, ἡ.

Βοτρυόω, vide in Βοτρυόομαι.

Βότρυς, υος, ὁ, botrus, uva, racemus: voc. ὦ βότρυ: acc. pl. βότρυας, quod inde τοτὲν ῥέει.

Βοτρωδής, ἐος, ἐϊ, ὁ ᾧ ἡ, racematus, racematim cohærens, acinoſus: ut βοτρυώδη δένδρα, arbores racematim fructificantes. Th. βότρυς.

Βοτρυών, ῶνος, ὁ, botryo, ſive botrus: a Th. βότρυς, υος.

Βῦ, eſt particula augendi: a βοῦς, ideſt, bos, quia magnum animal.

Βῦ, etiam pro βοὸς, Poet.

Βουαγωρ, ορος, ὁ, paſtor, armenti ductor. Item βουβρετὸν, ὄ, τὸ, ὑπὸ βοῶν ἐλκυσμένον ξύλον, ut tradit Heſych. dicens, Laconica eſſe hæc duo vocabula. ex βοῦς, & ἄγω.

Βούβαλις, ἰδος, ἡ, &

Βούβαλος, ε, ὁ, bubalus, ſylveſtris bos: a βοῦς, bos.

Βουβάρας, Heſych. cui magna eſt baris; dicitur etiam de homine magno, & ſtupido. ex βοῦ, & βάρις. Vel potius exp. βαβάρας, qui inſtar bovis eſt gravis, i. e. tardus, & ſtupidus. Item exp. μεγαλαυχήτης, παρὰ τὸ μεγάλως βάρειν, ἢ μέγα βάρος ἔχειν: Heſych. & ſic eſt ex βοῦ, vel βῦς, & βάρος, εος, τὸ.

Βουβόσιον, τὸ, exp. locus, ubi boves paſcuntur.

Βούβοτις, ιος, ἡ, exp. voracitas: Heſych.

Βουβότας, α, ὁ, Dor. pro βουβότης, ε, ὁ, boum paſtor, bubulcus. a βοῦς, & βόω inuſ. paſco.

Βούβοτος, bobus paſcendis aptus: Od. ν. ex βοῦ, vel βῦς, & βόσις, vel βοτὸς; verbalia a Th. βόω.

Βούβρωσις, vel βούβρωστις, ἡ, magna fames: a βοῦ, particula augente, & βρῶσις, cibus; quod a βρώσκω, comedo.

Βουβών, ῶνος, ὁ, inguen. Sic & tumor dicitur circa inguina.

Βουβωνιάω, laboro ex inguine, intumeo: ut Ariſtoph. in Ran. ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τοὺ νεφροὺ βουβωνιῶ, i. e. præ laboribus enim renes doleo; hoc eſt, φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας. a βουβών.

Βουβώνιον, ε, τὸ, bubonium: dicitur after Atticus, quoniam inguinum præſentaneum eſt remedium; Dioſc. l. 4. c. 120. Plin. l. 27. c. 5. a Th. βουβών, ῶνος.

Βουβωνοκήλη, ἡ, exp. inguinis ramex; prolapſus inteſtini, vel omenti in inguen, ſic tamen, ut in ipſo inguine conſiſtat, nec deſcendat in ſcrotum: Paul. l. 5. c. 53. ex βουβών, ῶνος, & κήλη, ἡ.

Βουγαίος, α, ὁ, qui valde ſe jactat: a γαίω, glorior.

Βουγενής, ἐος, ὁ ᾧ ἡ, bove genitus: epitheton apis, quod ex boum oſſibus naſcatur; vel eo modo, quo docet Virgil. 4. Georgic. Varro de Re Ruſt. l. 2. c. 4. de bobus loquens: denique ex hoc putrefacto naſci duleiſſimas apes, molles matres; a quo eas Græci βουγόνας appellant, &c. ex βοῦς, & γένος, γίνομαι.

Βούγλωσσος, & βούγλωσσον, lingua bubula, herba; &

Βούγλωσσος, ſolea piſcis: ex βοῦς, & γλῶσσα.

Βουδίψιον, ε, τὸ, bovinum corium: ex βοῦς, & δέρω. f. ψω, excorio, pelle nudo; unde δαψίω, ῶ, f. ήσω, ſubigo, & emollio, coriariorum more.

Βούερα ἡμέρατα, apud Heſiod. in Operibus & Diebus exp. dies, in quibus boves, & (ex parte totum intelligendo) quævis animalia excoriantur: ut βούερα ῥάπτειν, apud Suid. de iis intelligitur, qui, ut in modum boum excorientur, digni ſunt. a βούερος.

Βούερος, ε, ὁ, ἡ, boves excorians: a βοῦς, & δέρω; quod a δέφω. Th. δέρας, pellis.

Βοὐερομεῖν, accelerare, curſu incitato ferri.

Βοὐερομία, ας, ἡ, curſus citus, ſeu incitatus, acceleratio: Interpr. Demoſth. ex βοῦ particula intenſiva, & δρόμος.

Βοὐζυγον, & βουζύγιον, ε, τὸ, boum jugum: ex βοῦς, & ζυγὸς, ὁ.

Βουθερὴς, ἐος, ὁ ᾧ ἡ, qui a bobus depaſcitur, ὑπὸ βοῶν θεριζόμενος τοῖς ὀδοῦσιν, h. e. βοῦς τρέφων; ſeu a particula βοῦ epitatica, πολυφόρος, ᾧ πολυθρεμὴς, h. e. πολλοῖσι θεριζόμενος. Vide θέρος, & θερίζω.

Βουθοίνης, ſeu βουθοίνας, ου, ὁ, exp. boum vorator: Herculis Epith. in Epigr. ex βοῦς, & θοίνη, ης, ἡ; unde θοινάω, f. ήσω.

Βουθυσία, ας, ἡ, immolatio boum: ex βοῦς, & θύω, macto.

Βουθύσιος, ε, ὁ ᾧ ἡ, exp. ad boum mactationem pertinens: ut βουθύσιον νύκτα, noctem, in qua boves mactati ſunt. Vide βουθυσία.

Βουθύτης, ου, ὁ, & βουθυτέω, vide cum βουθύτης, in βοτροβοσκός.

Βουιερεύω, exp. boves ſacrifico: ex βοῦς, & ἱερεύω.

Βουκόλος, ut & βοῦκος, & βώκολος, Dor. ε, bubulus; & bubulcus, meſſor: idem quod βώτης, ε, ὁ. Th. βοῦς.

Βουκόπια, αἱ, boum præſepia: Heſych. ex βοῦς, & κόπη, ἡ, a Them. κόπτω, f. ψω.

Βουκράνιος, ut βουκράνιος λίθος, bucardia gemma, bubulo cordi ſimilis, ut tradit Plin. ex βοῦς, & κραδία, ἡ.

Βουλέντης, ε, ὁ, qui boves ſtimulo impellit: ex βοῦς, & κεντέω, f. ήσω.

Βούκεντρον, ε, τὸ, ſtimulus boum: κέντρον, quo aguntur βόες.

Βούκερως, ω, ὁ ᾧ ἡ, bubulis præditus cornibus: ut βούκερων ἄγαλμα, apud Herodot. Item fœnum Græcum, quod & βούκερας, & βουκέρως, apud Nic. ex βοῦς, & κέρας, ατος, τὸ.

Βουκέφαλος, equus Alexandri Magni, dictus a taurino capite: ex βοῦς, & κεφαλή.

Βούκλαψ, vide ſupra cum βουκλοψ.

Βουκολάω, ῶ, f. ήσω, boves paſco: item generaliter paſco, & lacto: item demulceo, delinio: item decipio. Βουκολέοντι, dat. ſing. part. præſ. ex βοῦς, bos, & κόλον, cibus.

Βουκόλημα, τὸ, exp. lenimen, lenimentum, ſolatium: apud Suid.

Βουκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio: Plut.

Βουκολητὴς, οῦ, ὁ, deceptor: Heſych. a βουκολέω, f. ήσω.

Βουκολία, idem ac βουκόλιον.

Βουκολιάζω, item βουκολίζω, & βουκολιάσδω, Dor. f. άσω, vel άξω, paſtoritium carmen cano.

Βουκολιασμὸς, ε, ὁ, paſtoritii carminis modulatio, tibiæ cantu, & tripudio.

Βουκολιαστὴς, ε, ὁ, paſtoritii carminis modulator: a βοῦς, & κόλον, cibus.

Βουκολίζω, idem quod βουκολιάω.

Βουκολικὸς, ε, ὁ, paſtoralis, paſtoritius.

Βουκόλιον, ε, τὸ, armentum boum.

Βουκολὶς, ίδος, ἡ, idem quod βουκολική, adject. fœm. a βουκολικὸς, paſtoralis.

Βουκολισμὸς, ε, ὁ, paſtoralis cantilena.

Βουκόλος, & Dor. βωκόλος, ε, ὁ, bubulcus. armentarius.

Βουκόρυζος, expon. admodum mucoſus, ideoque ſtolidus: Heſych. ex βοῦ epitat. & κόρυζα, ἡ.

Βοῦκος, vide ſupra cum βουκόλος.

Βούκρανον, ε, τὸ, caput bubulum, ſeu bovinum: apud Proclum de ſphæra: item galea facta ex capite bovis.

Βουκράνιον, τὸ, expon. vitis nigra: apud Dioſc. ſic etiam appellatur τὸ ἀντιρρίνον, apud Gal. ex βοῦς, vel βοῦς, & κράνον; unde κράνιον, τὸ.

Βουλαῖος Ζεὺς, expon. conſiliarius Jupiter, vel conſilii præſes: Plut. a Th. βουλὴ, ἡ.

Βουλάπαθον, dicitur lapathum agreſte, tadicis altitudine a ſativo differens: ex βοῦς, & λάπαθον, τὸ.

Βουλαρχίω, ῶ, conſilii, vel curiæ ſum princeps: Ariſtot. Pol. 4. ex βουλὴ, & ἀρχή.

Βουλαφόρος, ε, ὁ, Dor. pro βουληφόρος. Vide.

Βούλει, vis, Att. pro βούλῃ, 2. perf. ſing. a βούλομαι, volo.

Βουλεία, expon. functio eorum, quæ ad ſenatoria munia pertinent, & quidem quæ fit a ſenatore: a Them. βουλὴ, ἡ.

Βούλεο, malis, præſ. imperat. Jon. pro βέλει, a βούλομαι, volo.

Βούλετ' pro ἐβούλετο, imperf. ejuſd. verbi.

Βουλεύεο, Jon. pro βουλεῦ, præſ. imper. paſſ. a βουλεύω, conſulto.

Βουλεύεσθε, conſulas, pro βουλῆς, 2. ſing. præſ. ſub. per Paragogen Ἅ ἔσα a βουλεύω.

Βούλευμα, ατος, τὸ, conſilium. Th. βουλὴ, idem.

Βουλευμάτιον, q. d. conſiliolum: ex Soph. & Ariſtoph. eſt diminut. a βούλευμα, ατος, τὸ.

Βουλεύμενος, Jon. & Poet. pro βουλόμενος, præſ. part. a βούλομαι, volo.

Βούλευσαι, a. 1. imperat. m. βουλεύσαντι, dat. ſing. a. 1. part. act. verbi βουλεύω, conſulto. Th. βουλὴ.

Βουλεύσαντε, a. 1. part. dual. num. βουλεύσας, a. 1. ſub. a βουλεύω.

Βούλευσεν, a. 1. Jon. ejuſ. th.

Βούλευσις, εως, ἡ, conſultatio.

Βουλευτήριον, ε, τὸ, conſilii locus, curia, ſenatus.

Βουλευτὴς, ε, ὁ, conſultor, ſenator: a βουλεύω, conſulto. Th. βουλὴ, conſilium.

Βουλευτικὸς, ε, conſultus: item, ſenatorius, ad ſenatum ſeu curiam pertinens.

Βουλευτὸς, ε, in deliberationem cadens: ab eod.

Βουλεύω, conſulto. f. εύσω. p. βεβούλευκα. a. 1. ἐβούλευσα. a. 1. m. ἐβουλευσάμην. Th. βουλὴ.

Βουλέων, gen. pl. Poet. pro βουλῶν, a βουλὴ.

ΒΟΥΛΗ, ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio, curia.

Βούλῃαι, Jon. pro Βούλῃ, 2. ſing. præſ. a βούλομαι, volo.

Βουλῆες, conſultus, qui conſilio pollet: Plur. in Solone.

Βουληθείω, ῆς, ἡ, a. 1. opt. paſſ. βουληθεὶς, εῖσα, volens, a. 1. part. paſſ. verbi βούλομαι.

Βούλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium, propoſitum. Th. βούλομαι, volo.

Βουλὴς, ὄντος, ὁ, ſenator: ut ἐπίγχανε γὰρ ᾧ βουλὴς ὤν, apud Thuc. lib. 3.

Βουλῆσιν, & βουλῆφιν, dat. pl. Jon. pro βουλαῖς, a βουλὴ, conſilium.

Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βούλημα, & ab eod. th.

Βουλητικὸς, ε, voluntarius.

Βουλητὸς, ε, ſub voluntatem cadens: a βούλομαι, volo.

Βουληφόρος, ε, ὁ, ἡ, conſultor, conſiliarius: voc. ὦ βουληφόρε: ex βουλὴ, & φέρω.

Βουλιμία, βούλιμος, & βουλιμίασις, q. d. bovina fames: i. e. ingens, ſeu vehemens fames.

Βουλιμιάω, βουλιμιάζω, & βουλιμώττω, fame ingenti, & intolerabili premor, aut enecor. ex βοῦς, vel βῦ, epitatico, & λιμὸς, fames.

Βούλιος, adjectiv. quo utitur Æſchyl. in Χοηφ. εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον; ubi Scholiaſtes expon. βουλευτικώτερον. Thema βουλὴ, ἡ.

Βούλομ', pro

ΒΟΥΛΟΜΑΙ, volo; item, malo, & cupio. βούλει, & βούλεαι, Poeti vis, pro βούλῃ. præſ. opt. βουλοίμαν, οιο, οιτο, imperf. ἐβουλόμαν, & ἠβουλόμαν, Att. ᾱ, ετο. f. βουλήσομαι. p. βεβούλημαι, ranq. a βούλομαι. aor. 1. ἠβουλήθην, & Att. ἐβουλήθην. præt. m. βέβουλα, in compoſ.

Βοῦλος, inteſtina, unde farcimina fiunt. Lat. bolus.

Βουλυτὸς, ε, ὁ, tempus quo boves ſolvuntur a jugis, veſpera: a βοῦς, & λύω, ſolvo.

Βύμμαδες, pro quo ſcribitur etiam βύμμακος, per τ, expon. uva quædam, a craſſitudine ita vocata; aut ſimpl. uva

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

in mammæ bovis similitudinem ; ex βῦς, vel βοῦς, & μαζὸς, ὁ.

Βωμβυξ, υκος, ὁ, ἡ, & βωμβυκία, ἡ, exp. q. d. bubula fraxinus : fraxini quædam species est, a Macedonibus sic appellata. Theoph. Pl. 3. 11. & 4. 9. ex βῦς, & Them. μελία, ἡ.

Βωμολγός, expon. bumulgus, qui vaccas mulget ; in Epigr. ex βῦς, & ἀμέλγω.

Βωμοὶ, οἱ, dicuntur voces quædam mugitum taurorum imitantes : (Unde & illæ pro tauris Deo sactis habentur, quæ ad paludes fluviis vicinas audiuntur) Aristot. in Probl. Sect. 25. ex βῦς, & μυκάω, ῶ, f. ήσω.

Βωμβυξ, υκος, ὁ, hinnulus magnus : ex βῦ, particula augente, & νεβρὸς, hinnulus. Invenitur & το βώνβρον.

Βωνιὰς, & Βώνιον, utrumque napi genus est : Dioscor. & Athen.

Βωνὶς γῆ, apud Æschyl. expon. terra collibus frequens.

Βωνίζω, expon. accumulo, aggero : Ruth 2.

Βωνίτης οἶνος, vinum ex bunio : Dioscor. 5. 56. a Them. βουνὸς, ὁ.

Βωνιβατέω, ῶ, per colles gradior, seu incedo ; ex βωνὸς, ὁ, & βατέω, inusit. pro Them. βαίνω.

Βωνόμος, expon. boves pascens, vel bobus pascendis aptus, sed βώνομος, expon. a bobus depastus : apud Aristoph. in Ran. utrumque ex βῦς, & νομὸς, ὁ, seu νεμὴ, ἡ ; a Them. νέμω, pasco.

Βωνοπατέω, expon. q. d. colles calco ; i. e. per colles gradior, seu incedo : ex βωνὸς, ὁ, & Themate πατέω.

ΒΟΤΝΟΣ, ου, ὁ, collis, rumulus.

Βωνώδης, clivolus : q. a βώνος, quia scanditur.

Βῶνας, ωνος, puer, vel adolescens grandis, vel pinguis. Ex βῦ particula intens. & νᾶς, exp. etiam, bovis filius, seu bove natus : apum epitheton, quod ex taurinis ossibus nascantur : in Epigr.

Βωτάλιες, exp. tibialia, forsan luctantibus in usu : Hesych. ex βῦ, & πάλη, ἡ.

Βώταλις, expon. multam luctam habens in Epigram.

Βώταλος, magnus, proprie luctator ; item asinus, Βώταλος, μέγας, ἢ ὄνομα, Hesych. ut sit vel simpliciter magnum, vel pro μέγας ὄνος, ἢ ὄνομα, magnus asinus ; & nomen insuper proprium. Th. πάλη.

Βωτάμιων, ονος, ὁ ἢ ἡ, expon. bovum possessor, pecoris dives : ex βῦς, & πάμμα, τὸ, a Them. πάω, πάσμαι.

Βώτινα, ἡ, magna fames. ex βῦ, & Th. πείνα, ἡ.

Βωτιλάται, οἱ, dicuntur bubulci, quasi βουκόλοι, pleonasmo literæ π. & sic est ex βῦς, & ἐλαύνω, f. ἐλάσω, ab ἐλάω, unde ἐλατὴρ, & ἐλαστὴς, ὁ, vel bubulci Βωτελάται dicuntur παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι, Nicand. in Alexiph. & sic est ex βῦς, & πέλας ; unde πελάω, f. άσω, atque inde πελάτης, ου, ὁ.

Βωτλάστης, qui boves fingit, boum statuarius ; in Epigr. ex βῦς, & πλάσσω, ὁ.

Βώπλευρον, το, bupleuron, herba ; de qua Nic. in Ther. & Plin. l. 22. c. 22. ex βῦ, vel βοῦς, & πλεύρον, το.

Βώπληκτρον, το, idem quod βωπλὴξ, boves feriens, aut pungens : utrumque ex βῦς, & πλήσσω, vel πλήττω, f. ξω ; unde πλὴξ, ὁ ; & πλῆκτρον, το.

Βωπλὴξ, ῆγος, ἡ, stimulus, quo boves punguntur, βώκεντρον, q. βῦς πλήττων. Vel scutica, quæ fit ex bubula pelle.

Βωποίμων, boum pastor : in Epigr. ex βῦς, & ποιμὴν.

Βωπόλος, qui circa boves versatur : bubulcus : ex βῦς, & πολέω.

Βωπόρος ἄβελος, magna verua, q. ad boves transfigendos. Ex βοῦς, & πείρω, transfadigo, p. m. πέπορα.

Βωπόρος, ad boves transfigendos aptus : ut ἐβελοῖσι βωπόροισι, apud Eurip. in Cyclope. ex βῦς, & πόρος, ὁ.

Βώπρηστις, ιος, ἡ, dicitur animal ex cantharidum genere, similimum scarabeo longipedi ; sic dictum, quod in herba a bobus devoratum, eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat, teste Nic. in Alexiph. & Plin. l. 30. c. 4. sed est & oleris sylvestris species, de qua Theophrast. Pl. l. 3. c. 8. & Gal. in Lex. Hippocr. ex βῦς, & πρήθω. f. ήσω ; unde πρῆστις, & πρηστὴρ, ὁ.

Βώπρωρος, qui bovem in prora habet : ut βώπρωρος θυσία, sacrificium constans ex apro, ariete, & tauro ; in quo taurus præibat, ut in navi prora. Eust. ex βῦς, & πρῶρα.

ΒΟΤΡΑΣΣΟΣ, fructus qui clauditur spathe, i. e. folliculo, & involucro palmæ arboris. ponitur inter themata. ὁ περιεχόμενος δ' ὑπ' αὐτῆ κάρπὸς, ἐλάτη κληθεῖσα, ὑπ' ἄλλων δὲ βάρασσος, Dioscor. l. 1. c. 151. i. e. contentus in ipso cortice fructus itidem elate dicitur, ab aliis autem burassus. sic apud eund. Dioscor. ibid. φοίνικὸς ὧν ἔνιοι ἐλάτλων ἢ σπαθῶν καλοῦσι, περικαλύμματά ἐστι τῶν καρπῶν τῶν φοινίκων ἀμπεχόντων, Hermolaus vertit : Palma, quam modo elaten, modo spathen vocant, involucrum est fructus e palma nascentis cum statu integro : ubi Marcellus notat, elaten esse corticosum palmæ adhuc florentis operimentum, quem palmæ corticem vocat Columella.

ΒΟΥΣ, οός, ὁ & ἡ, bus, vacca. ὡ βόες, vaccæ. dat. pl. βυσὶ, & Jon. βόεσσιν. in acc. sing. βῶ. acc. pl. βόας, βῦς. Hinc, βόειος, βύτης, &c.

Βωτακίζω, expon. qui humeros adducens cervicem contrahit, qualis in judicio naturarum Aristoteles insidiosos esse ait : ex βῦς, & ἀγκὼν.

Βώτειρα, in acc. βώτειραν, Bustris, rex Agrigentinorum.

Βωταδιον, seu βωτάσιον, το, & βώτασις, ἡ, exp. boum stabulum, bubile : ex βῦς, & στάσις, ἡ, statio.

Βώτασμον, ου, το, dicitur bubile, boum stabulum, ubi boves ἵστανται : Poll. ex βῦς & σταθμὸς, ὁ, stabulum, statio.

Βωτροφῶ, exp. vertendo, & flectendo se more boum arantium, Hesych. ex βῦς, & τροφὸς, ἡ.

Βωσφαγέω, boves macto.

Βωσφαγία, ἡ, boum mactatio : in Epigr. pro quo dicitur & βουσφαγία. ex βῦς, βοὸς, & σφαγὴ, unde σφαγία, ἡ.

Βώτας, α, ὁ, Dor. pro

Βώτης, & hoc a βοτὸς, pro quo & βοτὴρ, ῆρος, ὁ, pastor. Th. βόω, inus. pasco.

Βώτιμος, bovis pretium æquans. vide τιμή.

Βώτιμος, & ον, Butomium ; herba, quam βόες τέμνουσι, boves carpunt.

Βώτορος, ου, ὁ ἢ ἡ, expon. boves penetrans, & transfigens ; seu bobus penetrandis, & transfigendis aptus : apud Suid. ex βῦς, & τορέω, unde τορὸς, ὁ.

Βωτρόφος, & βωτρόφος, ου, ὁ, qui boves alit, & pascit, bubulcus. ex βῦς, & τροφὴ, ἡ, seu τροφὸς, ὁ.

Βώτυπας, bovem cædens, qui boves mactat : Athen. l. 14. sed est etiam species animalculi, quod ἐμπὶς, dicitur, teste Hesych. ex βῦς, & τυκὴ, ἡ ; unde τύπης, ου, ὁ.

Βωτύρεος, ου, ὁ, butyrinus. Th. βούτυρον.

Βώτυρον, ου, το, butyrum, lactis spuma : Gen. c. 18. ver. 8. a βῦς, vacca & τυρὸς, caseus, quod a bubulo lacte ut plurimum fiat.

Βωφάγος, q. d. qui bovem una cœna absumpserit, vorax : edax, comedo : ut sit ex βῦ, epitat. vel ex βῦς, & φάγος, ὁ.

Βώφαρος, ου, ὁ ἢ ἡ, expon. a bobus aratus : ex βῦς, & ἀρόω, quod ex ἀπὸ, & ἀρόω, aro.

Βωφθαλμὸν, το, buphthalmus ; herba, quam Dioscor. l. 3. c. 157. & Plin. l. 21. c. 8. sic appellatam scribunt, quod flores habeat bovini oculi speciem repræsentantes, ex βῦς, & ὀφθαλμὸς, ὁ.

Βωφονέω, boves macto. Il. η.

Βωφόνια, τὰ, boum mactationes : festum apud Athenienses, de quo Aristoph. in Nub. Βωφόνος, cui boves cædit, & mactat. unde Βωφόνοι, dicebantur quidam sacerdotes boves immolantes. Paus. in Attic. ex βῦς, & φόνος, ὁ.

Βωφορβέω, ῶ, boves pasco : ex βῦς, & φορβὴ, ἡ ; a Th. φέρβω.

Βωφορβία, τὰ, armenta.

Βωφορβὸς, qui boves pascit, bubulcus.

Βωχανὴς, expon. bovis capax : in Epigr. ex βῦς, & χαίνω ; unde χανεὼ ; & χανὸν.

ΒΟΩ, f. όσω, & ώσω, p. κα, pasco : thema inusit. pro quo in usu est βόσκω, idem.

Βοᾶλλω, clamarem, Attice pro βοήσαιμι, βοᾶμι.

Βοώμενος, celebretus : a βοάω.

Βόων, clamabant, pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. a βοάω. Βοώντος, gen. sing. part. præs.

Βοώνης, boum emptor. Vid. Them. ὠνέομαι.

Βοώνητος, bove emptus. ab eod. Th.

Βοῶσι, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. act. a βοάω.

Βοώπης, ες, ὁ, bovinos oculos habens, ad magnitudinem bovinorum propemodum oculorum accedentes.

Βοῶπις, ιδος, ἡ, cui bovini sunt oculi, magni & venusti : ex βῦς, & ὤψ, ὠπὸς, oculus : quod a p. m. ὦπα, ab ὄπτομαι. Est etiam epithetum Dearum apud Hom. & in primis Junonis, quam, si tamquam aer consideretur, sic denominatam scribit Eust. ἀπὸ τῆ βοῆς διακεῖσθαι ἀέρος ἦχος. Il. α. & alibi.

Βοώτης, vociferantis, gen. sing. præs. part. act. f. g. verbi βοάω.

Βωτάω, f. ήσω, p. κα, aro. præs. inf. βωτᾶν. ex βῦς, & ωτέω, pello.

Βωτὴς, ου, ὁ, Boores. Nomen signi cœlestis, quod Arctophylax dicitur : ex βῦς, & ωτέω, trudo. Est enim boum agitator : item, bubulcus.

Βωτὼν, dicitur piscis quidam, sic dictus, quoniam μικρὸς ὑπάρχων μεγάλας ὦπας ἔχει ; Athen. l. 7. ex βῦς, & ὤψ, ὠπὸς.

B P.

Βραβεία, ας, ἡ, moderatio certaminis, & de eod. dijudicatio.

Βραβεῖον, ου, το, præmium victoriæ : a seq. them.

ΒΡΑΒΕΥΣ, εως, ὁ, qui dat præmium certaminis ; certaminis moderator & arbiter. a ῥάβδος, virga, quam Βραβεῦται gestare solebant : vel quod virga palmea designabantur victores.

Βραβευτὴς, ου, ὁ, idem.

Βραβεύω, præmium do certaminis ; de victoria decerno : item, impero, moderor. βραβεύετω, 3. sing. præs. imper. act. f. εύσω. p. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεύς.

Βραβήϊον, Poetice dicitur pro Βραβεῖον, quod expon. etiam, sceptrum regium.

Βραβὶς, dicitur pro βραβεύς.

ΒΡΑΒΤΑ, τὰ, pruna Damascena.

Βραγχαλέος, raucus.

Βράγχια, τὰ, branchiæ, quibus pisces spirant, quæ & illis dare sunt loco pulmonis, ut scribit Aristot. de respir. Item pro faucibus porci, apud eund. inquit Bud. qui & βραγχίων τυλώμασι στεμμένων, apud Plut. interpr. intestinis pulmonis fistulis coarctatis.

Βραγχιάω, ῶ, expon. rauceſco ; ut & βραγχάω, idem, apud Poll.

ΒΡΑΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, το, rauceđo : a βράγχος, quia gutturi accidit. Item idem quod βραδυτὴς, & pro βράδος, εος, το, a Th. βραδύς.

Βραγχώδης, raucus : ut φωνὴ βραγχώδης, vox rauca, & aspera. a βράγχος.

Βραδέως, tarde ; item, segniter & cunctanter : βραδύτερον, tardius, segnius : βραδύτατα, tardissime : adverb. a βραδύς.

Βραδεκὸς, ὴ, ὸν, Æol. pro βραδὺς, gracilis,

Βράδιον, tardius, compar. & in superlat. βράδιστον : a βραδύς, tardus.

Βραδυβώμων, expon. qui tarde incedit : Aristot. ex βραδὺς, & βαίνω, cujus comp. varia in βωμων, ut a Them. βάω.

Βραδυγλωσσος, cujus lingua tarda est, tardiloquus, unde βραδύγλωσσον, tarditas loquendi, linguæ debilitas, ex βραδὺς, & γλῶσσα.

Βραδυδινὴς, ους, ὁ ἢ ἡ, qui tardo vortice circumagitur ; tardus ad motum : ex βρα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βραδὺς, & δίης.

Βραδυώσασι, tardantibus, dat. pl. præſ. part. f. g. a βραδύω.

Βραδύω, tardo, cunctor. f. ύνω, a. 2. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, tardus.

Βραδύκαρπος, expon. tardos. ſeu ſeros reddens fructus: ex βραδὺς, & καρπὸς, ὁ.

Βραδυκίνητος, qui tarde movetur: ex βραδὺς, & κινητὸς, ὁ.

Βραδυμαθὴς, ſeu βραδυμαθὴς, qui tarda eſt mente, ſeu ingenio.

Βραδυμαθία, ἡ, tarditas mentis, ſeu ingenii. ex βραδὺς, & μάθος, contracte μᾶθος.

Βραδυπειθὴς, qui tarde, & ægre ſibi perſuaderi ſinit: ex βραδὺς, & πείθω.

Βραδυπεπτέω, tarde coquo peculiariter cibum in ventriculo. Dioſc. 5. 49. ex βραδὺς, & πέπτω.

Βραδυπεψία, tarditas concoctionis: difficilis concoctio. Dioſc. ex βραδὺς, & πέπτω.

Βραδυπλοέω, ῶ, tarde navigo, f. ήσω. p. βεβραδυπλόηκα. ex βραδὺς, & πλόος, navigatio: quod a πλέω.

Βραδυπορέω, lente procedo, tarde progredior: ex βραδὺς, & πόρος, ὁ.

Βραδύπορος, expon. tarde, ſeu lente pertranſiens. unde βραδύπορα τὰ ἐσθιόμενα, dicuntur edulia, quæ lente digeruntur & diſtribuuntur.

Βραδύπους, tardipes, tardigradus. Them. πῶς.

ΒΡΑΔΥΣ, εῖα, ὺ, tardus, a, um: in compar. βραδίων, & βράσσων, vel βραδύτερος: ſuperl. βράδιστος, vel βραδύτατος.

Βραδύστελλος, ος, ὁ, & ---λις, ιδος, ὁ ἡ, tardigradus, tarde incedens: ex βραδὺς, & στέλλω.

Βραδύτης, ητος, ἡ, tarditas, ſegnities.

Βραδύτοκος, tarde, ſeu ſero patiens: ex βραδὺς, & τόκος, ὁ.

ΒΡΑ'ΖΩ, & βράσσω, f. σω, ferveo, bullio.

ΒΡΑ'ΘΥ, ſive βράθυς, herba, quæ Latinis dicitur ſabina.

Βράκανον, ου, τὸ, agreſte olus.

Βράκος, εος, τὸ, idem ac βρύκη, ης, ἡ, velum, ſeu tegmen pudendorum, bracca jam dicta.

Βρασθὲς, ſervefactus, a. 1. part. paſſ. ab ἐβράσθην, a. 1. ind. verbi βράζω, ferveo.

Βράσμα, ατος, τὸ, & βρασμὸς, ὁ, ἡ, ebullitio, fervor. Th. βράζω.

Βρασματίας, exp. qui fit cum βράσματι, aut βράσματα ſimilis: ut βρασματίαν στόμαι, qui & βράσται, ut βρασματώδης γέλως, expon. riſus immodicus, quo ita concutimur, ut venter doleat. utrumque a βράσμα, ατος, τὸ, & omnia a Th. βράζω, f. σω.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βρασσων, vide cum Th. βραδὺς.

Βρέχε, imperf. vel a. 2. Jon. a βρέχω, ſtrepitum edo.

Βρέχεα, έων, τὰ, brevia. Vada, quæ propter aquarum brevitatem brevia vocantur.

Βρεχέη, Jon. pro βραχεῖα, fœm. gen. a βραχὺς.

Βρεχέη, & in f. g. βρεχέϊσα, perfuſus, a. 2. part. paſſ. a βρέχομαι, ſeu βρέχω, madefacio. a. 2. paſſ. ἐβράχλν. a. 2. inf. βρεχλῆναι.

Βρεχέως, adv. breviter, paucis.

Βρεχεώνιον, & βρεχιονιστὴρ, expon. ornamentum brachii, armilla: a Th. βραχίων.

ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, brachium: q. comp. a βραχὺς: quod lacertus brevior ſit ulna.

Βρεχίων, etiam brevior: compar. ut & βράχιστος, breviſſimus, ſuperl. a βραχὺς.

Βρεχυβάμων, qui brevibus incedit pedibus, bipes: apud Eurip. ex βραχὺς, & βάμων, terminatio compoſitiva, a βάω, inuſit. pro Th. βαίνω.

Βρεχύβιος, qui brevis eſt vitæ, cui breve vivendi tempus conceſſum eſt. Ath. l. 7.

Βρεχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas: ex βραχὺς, & βίος.

Βρεχυβώλακος, parvas, ſeu paucas habens glebas: in Epigr. ex βραχὺς, & βῶλαξ, ὁ.

Βρεχυγνώμων, cui brevis, ſeu curta eſt ſententia, cui breve eſt conſilium: ex βραχὺς, & γνώμη, ἡ, ſeu γνώμων, ὁ.

Βρεχυδάκτυλος, qui curtos habet digitos ex βραχὺς, & δάκτυλος.

Βρεχύδρομος, qui breve curriculum facit: ex βραχὺς, & δρόμος, ὁ. unde etiam in ſuperl. βρεχυδρομώτατος, qui breviſſime currit.

Βρεχυκαταλήκτεω, ῶ, deſino, ſeu termino, ut μέτρου βρεχυκατάληκτον, vel etiam uno pede brevior ſum, quam ἀκατάληκτικὸν: a κατάλήγω.

Βρεχυκατάληκτος, brevior, quam καταληκτικὸς, verſus, unde βρεχυκατάληκτα μέτρα dicuntur, quæ in fine velut decurtata ſunt, quæ totum pedem breviora, quam ἀκατάληκτα, ſeu quando fini per integer deeſt: nam καταληκτικὰ ſunt, quibus in fine deeſt ſyllaba: ἀκατάληκτα vero, ſeu ἀκαταληκτικὰ, quibus pes ultimus eſt integer, nec quicquam deeſt ad μέτρον, ſeu menſuram.

Βρεχυκομέω, comam brevem geſto; a Th. κόμη, ἡ.

Βρεχυκωλία, ἡ, membrorum brevitas; κῶλα brevia, a Them. κῶλον, τὸ.

Βρεχύκωλος, brevia membra habens, ſeu brevibus conſtans membris. unde apud Ariſtot. Rhet. 3. περίοδοι βρεχύκωλοι, periodi, in quibus κῶλα ſunt breviora.

Βρεχυλογέω, brevis ſum in dicendo, Plut. a λόγος, ὁ.

Βρεχυλογία, brevitas ſermonis, vel orationis.

Βρεχυλόγος, brevis in ſermone; qui breviter dicit aliquid, aut loquitur.

Βρεχυμερεία, ἡ, brevitas partium, tenuitas: a μέρος, εος, τὸ.

Βρεχυμερὴς, q. d. cujus partes ſunt breves, & exiguæ; tenuis.

Βρεχυμογὴς, brevi temporis ſpatio laborans. Them. μόγος, ὁ; unde μογέω, f. ήσω.

Βρεχυμυθία, ἡ, breviloquentia: a Them. μῦθος, ὁ, comp. cum βραχὺς, εῖα, χύ.

Βρεχυμυθικὸς, breviandi vim habens; a Them. βραχύς.

Βρεχυνώτης, brevis tergo; breve dorſum habens: ex βραχὺς, & νῶτος, ὁ.

Βρεχυόνειρος, pauca, ſeu brevia habens ſomnia: ab ὄνειρος, ὁ, ſeu ὄνειρον, τὸ.

Βρεχυπαραλήκτης, quorum penultima brevis eſt.

Βρεχυπαραληκτέω, dicuntur, quæ penultimam habent brevem. a παραλήγω.

Βρεχύπνοος, breves, ſimulque tardos ducens ſpiritus, a πνοὴ, ἡ.

Βρεχύπορος, breves habens meatus, a πόρος, ὁ.

Βρεχύποτοι, οἱ, brevi tractu bibentes, qui iidem βραχύποτοι dicuntur, vel parum potantes: a πόσις, ὁ.

Βρεχύῤῥιζος, breves habens radices.

Βρεχυῤῥιζία, ἡ, brevitas radicum: a Th. ῥίζα, ἡ, comp. cum βραχὺς.

ΒΡΑΧΥ'Σ, εῖα, χὺ, έος, brevis. μετὰ βραχὺ, paulo poſt: διὰ βραχίων, paucis.

Βραχὺς, prout expon. brevis, ei opponitur μακρὸς, longus; ſed expon. etiam, parvus, exiguus. unde ὀν βραχεῖ, expon. brevi tempore, ſubito, repente; ſed ſæpius ſignificat, quod Latini dicunt, paucis. κατὰ βραχὺ, expon. ſenſim, paulatim: & in neut. βραχὺ (ut & βραχὺ τι) aliquantum, paulum; & interdum, pauliſper: ut Act. Apoſt. c. 5. Sed expon. & parum: ut βραχὺ φροντίζειν, parum curare. Dicitur denique βραχὺ, quod eſt parvum, i. e. parvi momenti, ſeu pretii: unde βραχέος ἄξιος, apud Plat. de leg. pro contemnendo.

Βραχυσίδηρος, ος, ὁ, Dor. pro βραχυσίδηρος, qui breve ferrum, ſeu cuſpidem habet; ex βραχὺς, brevis, & σίδηρος, ὁ, ferrum.

Βραχυσκέλυχος, ὁ, qui parvo, ſeu brevi eſt caudice ex βραχὺς, brevis, & σκέλυχος, τὸ, caudex.

Βραχύστομος, ὁ, qui brevi eſt ore, vel parvo orificio: Plut. ex βραχὺς, brevis, & στόμα, τὸ, os, oris.

Βραχυσύμβολος, ὁ, qui parvum ſymbolum ad convivium confert; in Epigr. ex βραχὺς, brevis, & σύμβολον, τὸ, collecta.

Βραχυτελὴς, brevem finem habens; item compendiarius, brevis: ex βραχὺς, brevis, & τέλος, τὸ, finis.

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas: a βραχὺς, brevis.

Βραχυτομέω, ita puto, ut breves remaneant reliquiæ; curte recido: ex βραχὺς, brevis, & τομὸς, ὁ, acutus.

Βραχύτομος, ὁ, ita putatus, ut reliquiæ breves remanſerint; curte reciſus.

Βραχυτράχηλος, ὁ, qui breve habet collum: ex βραχὺς, & τράχηλος, ὁ, collum.

Βραχύυπνος, ὁ, brevi contentus ſomno, non diu dormiens: Ariſtot. ex βραχὺς, & ὕπνος, ὁ, ſomnus.

Βραχυφεγγὴς, ὁ, breve, & exiguum præbens lumen: ex βραχὺς, & φέγγος, τὸ, lumen.

Βραχύφυλλος, ὁ, brevia habens folia: in Epigr. ex βραχὺς, & φύλλον, τὸ, folium.

Βραχυχρόνιος, ὁ, brevi tempore durans: ex βραχὺς, brevis, & χρόνος, tempus. unde χρόνιος, ὁ, diuturnus.

Βραχύωτος, ὁ, ὁ, ἡ, breves habens auriculas: ex βραχὺς, & οὖς, ὠτὸς, auris.

Βρέχω, f. ξω, ſono, ſtrepo; proprie de iis, quæ franguntur.

Βρέγμα, ατος, τὸ, &

Βρεγμὸς, ὁ, ſinciput, a βρέχω, madefacio.

Βρεκεκεξ, vox ranarum.

Βρέμεσθαι, Poet. idem ac τὸ βρέμειν: a βρέμω, fremo.

Βρέμω, fremo, murmuro. f. μώ, p. m. βέβρεμα: inde βρόμος, fremitus.

Βρένδον, τὸ, cervus Meſſapiis.

Βρένθεων, unguentum floridum, dici μύρον περιφθέγμενον, tradit Euſt. a Them. ῥέθω.

Βρέντις, βρέντιδος, ἡ, lactuca.

Βρένθος, ος, ὁ, avis quædam, quam nonnulli κόσυμβον vocant: ſunt qui anatem eſſe putent: item faſtus. inde βρενθύεσθαι, arrogantem eſſe.

Βρενθύεσθαι, arrogantem eſſe; ſuperbire: ut apud Ariſtoph. in Nub. ὅτε βρενθύῃ τ' ὀν ταῖς ὁδοῖς, i. e. faſtuoſe incedis, ſuperbe te infers. Item fremere, indignari, παρὰ τὸ μετὰ βάρος θέειν, ὃ ἐστιν ὁρμᾶν, inquit Etymol. Reducitur etiam ad Them. βρένθος, ὁ, faſtus.

Βρέντιον, τὸ, caput cervi, Meſſapiis: a βρένδον, τὸ, cervus.

Βρέξει, pluere, aor. 1. inf. a βρέξω, f. t. act. a βρέχω, pluo.

Βρέτας, τὸ, ſimulachrum, ſtatua, idolum: παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι. Heſych.

Βρετίσσα, adject. fœm. gen. a Them. βρέτας, legitur apud Æſchyl. in Suppl. βρετίσσα πρὸς ὄστις μὴ ἄλκιμα ἄχεα, i. e. τῶν βρέτων ἐπικρεία βλάπτει μὲ, inquit Schol. cæterum ibi alii legunt βρετίσσα; alii βρέτει, alii βρότει.

Βρεφοκτονία, ἡ, infanticidium: ex βρέφος, τὸ, infans, & κτείνω, occido, f. κτενῶ; unde præt. med. ἔοκτονα.

Βρέφος, εος, τὸ, infans.

Βρεφοτροφεῖον, ἡ, locus alendis, & educandis infantibus deſtinatus: ex βρέφος, τὸ, & τροφὴ, ἡ, cibus. unde τροφεῖον, nutrio.

Βρεφύλλιον, τὸ, infantulus.

Βρέχμα, ατος, τὸ, dicitur etiam βρέγμα. Euſt. ferebat ſinciput ita dici, quod in infantibus hæc pars ſit non ſolum tenera, ſed & valde humida; ut videri quodammodo poſſit βεβρέχθαι, i. e. madefacta eſſe.

Βρεχμὸς, ὁ, ſinciput, caput: a βρέχω, rigo.

Βρέχει, madefacio, irrigo, bibo, pluo. f. ξω. p. κα. a. 2. ἔβραχον. a. 2. paſſ. ἐβράχλν. præt. m. βέβρεχα, perf. paſſ. βέβρεγμαι.

Βρῆγμα, idem ac βῆγμα, id, quod tuſſiendo expuitur: a Th. βήσσω, inferto ρ, idem ac βέσσω, vel βήττω, tuſſio. Th. βῆξ, χὸς, ὁ, tuſſis.

Βρήσσω, tuſſiendo exſpuo: q. a βήσσω, tuſſio.

Βρί, particula epitatica, ſignificans ὄχαρ, valde.

Βριάω, 3. ſing. ind. a βριάω, robuſtum reddo.

Βριάρεως, ω, ὁ, Briareus, centimanus: no-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

nomen Gigantis. ex βρῖ, particula intenſ. & Ἄρης, Mars: vel a βριαρὸς, robuſtus.

Βριάειον, acc. ſing. a Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro βριάρεον.

Βριαρὸς, ὰ, ὸν, robuſtus, validus.

Βριαρόχειρ, ὁ, fortis, vel robuſtus manibus: ex βριαρὸς, fortis, & χείρ, manus.

Βριάω, ῶ, f. ήσω, robuſtum reddo; robuſtus ſum; vel potentem reddo; potens ſum; extollo; tumeſco.

Βριζόμαντις, ὁ & ἡ, Heſych. ἐνυπνιομάντις, qui, vel quæ ex ſomniorum interpretatione, aut viſione futura prædicit; ex βρίζω, dormito, & μάντις, ὁ, vates.

Βρίζω, f. ίσω, & ξω, poſt ſumptum cibum paululum dormio: q. βαρίζω.

Βριμύπτολις, ὁ, vehementer clamans; Martis Epith. ex βρῖ, & ἠτύω, clamo, pro ἀτύω, idem.

Βρῖθος, εος, τὸ, & Βρῖθοσύνη, ης, ἡ, pondus, gravitas.

Βριθύγαρυς, ὁ, qui cornibus gravatur; gravia habens, & onerosa cornua: Oppian. Hal. ex βριθὺς, gravis; & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Βριθύμητις Ἀθηνᾶ, in Epigram. gravem mentem faciens, & prudentem: ex βριθὺς, gravis, & μῆτις, mens.

Βριθὺς, ύος, & έος, gravis; a βρίθω, ſum gravis.

Βριθυσυνωπίτης, ὁ, ſeveram quandam gravitatem præ ſe ferens; ſeverus: ſic vocatur Diogenes Synopenſis ſeverus Philoſophus. ex βριθὺς, gravis, vel βριθοσύνη, gravitas, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, vel ἐπὴ, ἡ, oculus.

Βρίθω, ſum gravis; onuſtus ſum; propendeo; cum impetu inclino. f. σω. p. m. βέβριθα.

Βριμάζω, leonis voce utor.

Βριμάσθαι, dici etiam refert Euſt. pro βριμᾶσθαι, a Th. βριμάσθαι, fremo.

Βρίμαω, βριμαίνω, & βριμαίνομαι, idem Th. βριμάομαι, excandeſco.

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia: a βριάω, tumeſco, potens ſum.

Βριμηδὸν, adv. cum fremitu. apud Nonn.

Βριμηθμὸς, cum fremitu; quod ab Heſych. ex ἐπτόηκεν. a βρέμω, fremo.

Βριμήσεται, ώμαι, & ώσομαι, ώσεται, fremo, frendeo, excandeſco ita: q. a βρέμω, fremo.

Βρισάρματος, ὁ, ἡ, ὸν, currum gravans: ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, currus.

Βρισεύς, έως, ὁ, nomen proprium viri.

Βρισηΐδα, acc. ſing. a Βρισηΐς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

Βρίσις, ὁ, echini marini genus.

Βρόγχια, τὰ, pulmonis concavitates, ſeu canaliculæ, & fiſtulæ, vel aſperæ arteriæ cartilagines pene circulares in totum pulmonem diviſæ: pro quo etiam invenitur βρόγχια.

Βρογχιάζω, deglutio, devoro; per guttur dejicio, ſeu demitto.

Βρογχοκήλη, ἡ, tumor in gutture, ſeu aſpera arteria exoriens; tumor gutturis, ſeu tumidum guttur: Celſus. ex βρόγχος, guttur, & κήλη, tumor.

Βρόγχος, ὁ, guttur. a βρέχω, forbeo.

Βρογχωτὴρ, ῆρος, ὁ, veſtimenti apertura, qua collum inſerirur: a βρόγχος, guttur.

Βρόδον, τὸ, roſa: Æol. pro ῥόδον.

Βρομέω, idem ac βρέμω, fremo.

Βρομιάζομαι, bacchor: ex Epigr.

Βρόμιος, ὁ, Bacchus, Dionyſius; vel Bacchicus, Dionyſiacus.

Βρόμος, ὁ, fremitus, fragor; item avena: a βρέμω, fremo. hinc βρομία φρένες ἔχε.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, tono: a βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitru.

Βρονταῖος Ζεὺς, q. d. tonitrualis Jupiter; tonitruum auctor.

Βροντεῖον, τὸ, tonitrus officina; machina in ſcena tonitru edens. Th. βροντὴ, tonitru.

Βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitru: q. βρόμητὴ; a βρέμω, fremo.

Βρόντημα, τὸ, idem ac βροντὴ, tonitru.

Βροντηστέρμονος, ὁ & ἡ, tonans, & fulminans: ut βροντηστέρμονος νεφέλαι, Ariſtoph. q. d. cum tonitru fulminantes nubes; epitheton nubium, quod earum concurſu, & colliſione edantur fulgura, & tonitrua. ex βροντὴ, tonitru, & κεραυνὸς, ὁ, fulmen.

Βροντία, ὰ, dicitur lapis quidam, a tonitru nomen habens. vide Plin. a Them. βροντὴ, tonitru.

Βροντιστὴς, ὁ, tonitrus auctor: ex βροντὴ, tonitru, & ποιέω, facio.

Βροτᾶν, Dor. pro βροτῶν, gen. pl. a βρότος, ὁ, mortalis, humanus.

Βρότειος, ὰ, ὸν, & βρότεος, α, ον, ὁ, ἡ, mortalis, humanus: quod a βροτὸς, ὁ, homo.

Βροτήσιος, α, ὸν, Poet. idem ac βροτὸς, mortalis.

Βροτοβάμων, ονος, ὁ, Dor. pro βροτοβήμων.

Βροτοβήμων, ονος, ὁ, calcator hominum: ex βροτὸς, homo, & βῆμα, greſſus; quod a βαίνω, eo.

Βροτόγηρυς, ὁ, voce humana loquens: epitheton pſittaci in Epigr. ex βροτὸς, humanus; & γῆρυς, υος, ἡ, vox.

Βροτοειδὴς, ὲς, ὁ & ἡ, humanus, homini ſimilis: ex βροτὸς, homo; & εἶδος, εος, τὸ, ſpecies, forma.

Βροτόεις, εντος, ὁ, ſanioſus, cruore reſperſus: in acc. βροτόεντα: a βρότος, cruor.

Βροτοῖσιν, mortalibus: dat. pl. a βροτὸς, mortalis.

Βροτοκτόνος, homicida. Th. κτείνω, occido.

Βροτολοιγὸς, ὁ, homicida: ex βροτὸς, homo, & λοιγὸς, pernicies.

Βροτὸς, ὸν, ὁ, mortalis, homo: q. ῥοτὸς, ideſt, ὁ ἐκ ῥοῆ ὤν, quod nihil ſit magis fluxum, quam homo. Vel a μείρω, divido, p. m. μέμορα, fit μορτὸς. ᾧ κατ' ὑπέρβασιν ἡ τριπὴ Ῥ μεταβ, βροτὸς, ὁ μεμερισμένῳ ἔχων τὸν φωνῶν. Hinc ἄμβροτος, & ἄβροτος, immortalis. Βροτὸς, ὁ, eſt Thema, & frequentius legitur in pl. maſc. βροτοὶ, ſine adjectione, ut Lat. mortales pro hominibus; in ſing. vero dicitur ſæpius βροτὸς ἀνήρ. unde βρότος exponitur pulverulentus ſanguis, i. e. pulvere permixtus.

Βρότος, ὰ, ὁ, (παροξύνεται) ſanies, cruor.

Βροτοσυγὴς, έος, ὁ & ἡ, hominibus invius: Æſchyl. in Prometh. Th. συγέω, σύξω, odio perſequor.

Βροτόω, f. ώσω, cruore inficio, cruento: a βρότος. Item hominem facio. βροτοῦσθαι, mortalem fieri: a βροτὸς, homo.

Βρότος, ὰ, ὁ, ſpecies locuſtarum: q. a βρύκω, mordeo, rodo.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. Th. βρέχω, humecto.

Βροχθίζω, forbeo, glutio, voro, helluor. Ut inquit Budæus ex Ariſtor. idem ac βρογχιάζω, & Them. idem.

Βρόχθος, ὁ, idem ac βρόγχος, guttur.

Βροχθώδης, εσσ, ὁ & ἡ, inaquoſus, aridus.

Βρόχιος μέρος, q. d. laquearis mors: apud Nonn.

Βρόχις, χίδος, laqueus; a Βρόχος, laqueus.

Βρόχος, ὰ, ὁ, laqueus, reſtis: q. a βρέγχος, extrito γ: eſt enim, quo guttur eliditur.

Βρόχω, ſorbeo, inuſit. unde ἀναβρόχω, καταβρόχω, q. a βρέχω, rigo.

Βρυάζω, floreo, germino; item lætor, exulto: a Th. βρύω, pullulo, germino.

Βρύγδην, quidam exp. cum ſtridore dentium; alii ſtrictim: in Epigram. Th. βρύχω, ſtrideo.

Βρύγμα, ατος, τὸ, morſus: a βρύχω, mordeo.

Βρυγμὸς, ὁ, ſtridor proprie dentium, fremitus; item rugitus: a βρύχω, ſtrideo.

Βρύκαινος, vel Βρυκέδαινος, ὁ, edax, vorax; Heſych. a Th. βρύκω, rodo, mando, voro, deglutio.

Βρύκω, f. ξω, p. χα, mordeo, rodo; item deglutio.

Βρύλλω, potito, ſeu ſorbeo, ſorbillo, inebrior: a voce infantili βρῦ.

Βρῦν, vox infantium potum petentium, pro πιεῖν, bibere.

Βρύον, εντος, ὁ, & Βρυώδης, ους, ὁ & ἡ, muſcoſus; item mollis, friabilis, fluxus.

Βρύον, ὰ, τὸ, muſcus, alga. Eſt & herbæ genus.

Βρυσσόφορος, muſcifer; i. e. muſci fertilis: Theophr. de cauſ. Plant. ex βρύον, muſcus, & φέρω, fero.

Βρυόω, ῶ, muſco oppleo. unde βρυωθεὶς, muſco oppletus, vel obſitus: Ariſtot. de color.

Βρύσις, ἡ, ſcaturitio: apud Euſt. a Th. βρύω, ſcaturio.

Βρύτεια, τὰ, expon. reſiduum poſt calcatarum uvarum preſſuram, Latine vinacea, ſeu vinacei. Vide Athen. l. 2. qui ſcribit, vocem eſſe factam παρὰ τὸ βότρυας; & reducitur ad Th. βότρυς, υος, ὁ, uva, racemus.

Βρυτὴρ, Æoles dicunt pro βυτὴρ, i. e. habena.

Βρύτον, ου, τὸ, & Βρύτος, ου, ὁ, cereviſia; vinum hordaceum; q. a βρύω, frendeo.

Βρύττω, idem ac βρύκω, edo, devoro; item mando.

Βρυχαλέος, ὰ, ὸν, rugiens.

Βρυχανάομαι, ῶμαι, apud Nic. Schol. exponitur ejulo.

Βρυχάομαι, ῶμαι, rugio; proprie de leonibus.

Βρυχὴ, ῆς, ἡ, Βρύχημα, τὸ, & Βρυχηθμὸς, ὁ, rugitus.

Βρυχηδὸν, cum rugitu, vel fremitu. Th. βρύχω, ſtrideo.

Βρύχων, ουσα, ὸν, ὁ & ἡ, frendens, fremens. Item ſubmerſus, ſubmerſorius: q. a βρέχω, madefacio, pluo.

Βρυχμὸς, ὁ, pro βρυγμὸς, morſus, roſio; a βρύκω, mordeo, rodo.

Βρύχω, f. ξω, p. χα, frendo, ſtrideo. perf. paſſ. βέβρυγμαι. inde βρυγμὸς, morſus.

Βρύω, f. σω, p. βέβρυκα, ſcateo, fundo, is, germino, pullulo. inde ἔμβρυον, ου, τὸ, infans utero concluſus.

Βρυώδης, ὁ, idem ac βρυόεις, muſcoſus.

Βρυωνία, ὰ, & Βρυωνὶς, ὶδος, ἡ, bryonia; i. e. vitis alba: a βρύον, τὸ, muſcus.

Βρωθὲς, έντος, roſus, a. 1. part. paſſ. a βρώσκω, comedo, depaſco.

Βρῶμα, ατος, τὸ, eſca: a βρώσκω, comedo.

Βρωμιάομαι, ῶμαι; eſcam appeto; aut præ fame rudo (de aſinis enim proprie dicitur) affertur & pro fœteo; de leonibus ſcil. & hircis, & ſimilibus male olentibus a βρώσκω, comedo, depaſco; unde βρῶμα, cibus: vel a βρῶμος, ὁ, graveolentia.

Βρωμαπίζω, cibum do. Greg.

Βρωματώδης, ὁ, graveolens.

Βρωμέω, ῶ, fœteo: a βρῶμος, ὁ, fœtor.

Βρώμη, ἡ, & Βρωμὸς, ὁ, cibus, edulium, eſca: a βρώσκω, comedo.

Βρωμήτωρ, ορος, & Βρωμητὴς, ὁ, apud Etym. legitur pro βρωμήτωρ, ruditor.

Βρωμιώτης, ιώ, ἡ, Baccha, Mænas: a Βρόμιος, Bacchus.

Βρῶμος, ὁ, graveolentia, fœtor.

Βρωμώδης, ὁ, ἡ, fœtidus: q. a βαρὺ, grave, & ὀδμὴ, odor.

Βρωσέω, eſurio, edere cupio: a βρῶσις, ἡ, cibus.

Βρώσιμος, ὁ, eſculentus.

Βρώσιμον, τὸ, edulium: a βρώσκω, comedo.

Βρῶσις, ίος, & εως, ἡ, cibus, edulium; & ipſa comedendi actio: item eroſio. Th. βρώσκω, comedo.

Βρώσκω, comedo, depaſco. f. βρώσω. p. βέβρωκα. p. paſſ. βέβρωμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐβρώθην.

Βρωτὴρ, ῆρος, ὁ, comeſtor, qui comedit.

Βρωτικὸς, ὴ, όν, edax, cibi avidus.

Βρωτὶνη, ἡ, apud Athen. pro pane furfuraceo: a βρώσκω, comedo.

Βρωτὸς, ὴ, όν, qui comedi poteſt, eſculentus.

Βρωτὺς, ύος, ἡ, cibus, eſca.

B Υ.

Βύας, ὰ, ὁ, bubo, avis nocturna.

Βυβλάριον, τὸ, diminut. chartula ex papyro: in Epigram.

Βύβλινος, η, ον, papyraceus, ſed exp. & cannabeus: item ſcirpeus: ut βύβλινοι

ἄκλα, apud Herodot. & βύβλινος οἶνος, vinum ex Biblo civitate.

Βυβλίον, ου, τὸ, papyracea charta, in qua nihil ſcriptum eſt, & funiculus etiam nauticus, non tamen ex byblo (i. e. papyro Ægyptiaca) confectus, ſed ex herba ei ſimili.

Βύβλος, ου, ἡ, papyrus Ægyptia: item herba quædam ſimilis papyro: Euſt. Suid. Quoniam autem charta ex byblo fieri ſolebat, ideo βύβλος pro libro accipitur. Scribitur & βίβλος.

Βύζω, confertim impleo: inde Βύζιον, denſe. Th. βύω, obturo. Eſt & βύζω, vagio a βῦ, voce infantili; vel ἡ βύα, ideſt, bubulo. Vide etiam in βύσσω.

Βυθίζω, mergo. f. ίσω. p. βεβύθικα, a. 1. ἐβύθισα. a βυθός, ὁ, fundum.

Βύθιος, ὁ, qui eſt in profundo; profundus: Luc. & βυθίη ναυμαχία, in Epigram. quæ fit in fluctibus. & τὰ βύθια, aquatilia.

Βυθίως, ſub fluctibus. Th. βυθός, ὁ, fundum.

Βυθός, οῦ, ὁ, fundum, imus gurges, profundum: q. a βάθος, εος, τὸ, profunditas.

Βυθοτρεφὴς, ὁ, in profundo nutritus: in lib. Machab. βυθοτρεφὲς κῆτος, exp. in profundo utero nutriens: ex βυθός, fundum, & τρέφω, alo, nutrio.

Βυκάνη, ης, ἡ, buccina.

Βυκανίζω, buccino.

Βυκανιστὴς, οῦ, ὁ, buccinator.

Βυκανιστήριον, τὸ, buccina; idem ac Them. βυκάνη.

Βυκανόνικες, ὁ, apud Polybium, pro βυκανιστὴς, buccinator.

Βύκτης, ὁ, ſonans, ſpirans: venti epithet. a βύζω, confertim impleo.

Βυλλὸς, οῦ, ὁ, confertus: a βύω, obturo.

Βυλλόω, ῶ, oppleo, obſtruo: Heſych. & βυῶ, dicitur etiam pro Th. βύω, confercio, oppleo.

Βυνὴ, ης, ἡ, hordeum madefactum, quod coctores cereviſiarii maltam vocant.

Βυπτέω, mergo. Heſych. βυπτῶν, βαπτίζων, Æol. eſt a βάπτω, tingo.

Βύρσα, ης, ἡ, corium, pellis.

Βυρσαίετος, ὁ, ab Ariſtoph. dicitur Cleon. ἀπὸ τῆς βύρσης, ἣν ἁρπάζων, teſte Heſych. q. d. aquila raptrix τῆς βύρσης. Per jocum autem βύρσῃ vocat Athenarum urbem. ex βύρσα, ἡ, corium, & ἀετὸς, ὁ, aquila.

Βυρσεὺς, έως, ὁ, & Att. έως, coriarius.

Βυρσεῖον, corium concinno, ſeu apparo.

Βύρσινος, η, ον, coriaceus, & apud Ariſtoph. βυρσίνην ἔχω, exp. flagellum.

Βυρσίς, ίδος, ἡ, diminut. corium pellis.

Βυρσοδίψης, ου, ὁ, cerdo, coriarius: ex βύρσα, corium & δίψω, excorio.

Βυρσοπαγὲς πλοῖον, dicitur navis corio contecta, q. d. compacta: ex βύρσα, ἡ, corium, & πήγνυμι, figo, f. ξω; unde aor. 2. ἐπαγὸν, corium.

Βυρσοποιὸς, ὁ, coriarius: Poll. ex βύρσα, ἡ, & ποιέω, facio.

Βυρσοπώλης, ὁ, qui coria vendit: ex βύρσα, & πώλης, ὁ.

Βυρσότονον κύκλωμα, apud Eurip. in Bacch. dicitur tympanum; quoniam rhombus eſt orbicularis pelle intenta obductus. ex βύρσα, corium, & τόνος, ὁ, tentio, intentio.

Βυρσόω, corio contego. Th. βύρσα, corium.

Βυσσαύχην, ενος, ὁ, qui ſcapulis ſurſum adductis cervicem contrahit: quales Ariſtoteles inſidioſos eſſe ait: ex βύω, obturo, & αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Βύσσος, ὁ, Byſſus; menſis quidam apud Delphos; ſic dictus, quaſi φύσσος, quoniam eo menſe multa βύεται, h. e. pro ducuntur, & germinant.

Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum; a 1. perf. paſſ. verbi βύω, obſtruo.

Βύσσινος, η, ον, byſſinus, qui ex byſſo eſt: ut βυσσίνη σινδὼν, apud Herodot. & βύσσινον φάρος, apud Plut. Metaph. βύσσινα ῥήματα, ornata verba. Them. βύσσος, ου, ἡ, byſſus.

Βυσσοβατέω, ὁ, in profundum delabens præpondere: Heſych. ex βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum; & βάρος, ους, τὸ, pondus.

Βουσοδομέω, profunde cogito; machinor: item fundamenta probe jacio. a βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum; & δομέω, pro δομέω, ædifico. Th. δέμω, ſtruo.

Βυσσόθεν, ex imo: adv. a βυσσὸς, fundum.

Βυσσὸς, οῦ, ὁ, fundum, profunditas: Jon. pro βυθὸς. inde ἄβυσσος, abyſſus.

Βύσσος, ου, ἡ, byſſus; lini pretioſiſſimi genus. Hinc βύσσινος, byſſinus.

Βυσσόφρων, ὁ, in profundo cogitans pectore. vid. Heſych. ex βυσσὸς, fundum, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Βύσσος, & βύζω, eſt ἡ βύα, i. e. bubonis; quem queri, & gemere ferali carmine dicunt Latini Poetæ; bubulare. Th. βύας, ου, ὁ, bubo.

Βύσσωμα, τὸ, profunditas: a βυσσὸς, fundum.

Βυσσικὸς, pro βεβυσμένος, ὁ, opplerus, refertus: ex Ariſtoph. Th. βύω, vel βύζω, obturo.

Βύστρα, ας, ἡ, idem ac βύσμα, obturamentum; & pro genere marſupii, ſeu peræ; Poll.

Βύω, f. σω, p. βέβυκα, obturo: obſtruo; item impleo, tego. βύζω, idem.

Β Ω.

Βᾶ, βᾶς, & βέω, βέης, Jon. a. 2. ſub. a βαίνω, eo.

Βώδιον, τὸ, bucula, buculus.

Βωθεῖν, per contract. Jon. pro βοηθεῖν.

Βωκολιαξεῖς, Dor. pro βουκολιάσεις, bucolicum carmen canabis.

Βωκολιάσδω, Dor. pro βουκολιάζω, paſtorali more cano. βωκολιάσδω, Dor. imperat. pro βουκολιάζων.

Βωκολιαστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, bucolici carminis cantor; ex βᾶς, bos, κόλον, cibus, & ᾄδω, cano.

Βωκολικὸς, Dor. pro βουκολικὸς, ὁ, paſtoralis.

Βωκόλος, Dor. pro βουκόλος, ὁ, bubulcus: a βᾶς, bos, & κόλον, cibus.

Βῶλος, ω, ὁ, Dor. pro βοῦλος, ου, ὁ, idem ac βουκαῖος, bubulcus, meſſor. Them. βᾶς, bos.

Βωλὰ, conſilium: Dor. pro βουλὴ, ἡ.

Βωλάκιον, & βωλάριον, ου, τὸ, item βώλαξ, ακος, τὸ, gleba.

Βώλαξ, ακος, ἡ, Poet. idem ac βῶλος, ὁ, ager, gleba.

Βωλήδον, glebæ modo: a βῶλος, ἡ, gleba.

Βωλίτης, ου, ὁ, bolerus, fungi genus. a βῶλος, ὁ, gleba, ager.

Βωλοκοπέω, glebas ſcindo, vel frango; occo.

Βωλοκοπία, ἡ, glebarum fractio: ex βῶλος, ου, ἡ, gleba, & κοπὴ, ſectio. Th. κόπτω, ſcindo.

Βῶλος, ου, ἡ, gleba, ager, maſſa: item bolus.

Βωλοστροφία, ἡ, glebarum inverſio, & repaſtinatio. Th. στρέφω, verto, verſo; unde στροφὴ, ῆς, ἡ, verſio, verſura.

Βωλοτόμος, glebas ſecans: Epigr. Them. τέμνω, ſcindo; unda τομὸς, ὁ, ἡ, ſecans.

Βωμάζουμαι, τὸ, ſcurrile factum, aut dictum: ſcurriliras. Heſych.

Βωμὰς, άδος, ὁ, ἡ, idem ac βωμολόχος, ſacrilegus: item pro parva ara capitur.

Βωμέουσι, εων, ἡ, aræ exſtructio: Heſych.

Βωμεῖοι, ὁ, altareus. unde βώμειοι ἐπισκόπου, aræ præfecti.

Βωμὶς, ίδος, ἡ, diminut. arula: Herod.

Βωμίσιμα, ἡ, quæ ad aras ſacra peragit; ſacerdos, ſeu ſacerdotiſſa: a βωμὸς, ara.

Βωμολοχεῖμα, ατος, τὸ, ſcurrile factum, aut dictum; ſacrilegium. Athen. ex βωμὸς, altare; & λοχὸς, inſidiæ.

Βωμολοχία, ας, ἡ, ſcurrilitas; altera extremitas τῆς εὐτραπελίας: apud Ariſtot. 2. Ethic.

Βωμολόχος, ου, ὁ, ἡ, ſcurrilis, ſcurra, aſſentator; item ſacrilegus.

Βωμολοχέω, & βωμολοχεύομαι, ſcurram, vel ſacrilegum ago.

Βωμολόχως, ſcurriliter.

Βωμονίκης, ου, ὁ, qui ad aram contendit; ex βωμὸς, ara, & νικάω, trixor; a Th. νεῖκος, εος, τὸ, rixa.

Βωμὸς, οῦ, ὁ, baſis: item ara: q. a βάω, ſeu βαίνω. Euſtath. nam ab Hebr. במה βωμὸς, ara diis, & deabus; θυσιαστήριον, altare Deo vero.

Βῶν, Jon. & Dor. pro βοῦν. vel acc. ſing. a βῶς, ὁ, ἡ, Dor. pro βοῦς, οὐς, bos, & in acc. pl. τὼς βῶς, & in dat. pl. βωσί.

Βωνίτης, ου, ὁ, idem ac βούτης, ου, ὁ, bubulcus. Th. βῦς, bos.

Βῶξ, γος, ἡ, piſcis, a clamore dictus, nempe a βοάω, Dor. βωάξ.

Βῶρος, ου, ὁ, Borus, nom. propr. viri; item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardia.

Βῶς, acc. pl. Dor. vide in Βῶν.

Βῶς, ὁ & ἡ, Dor. pro βοῦς, bos, vacca.

Βῶσαι, vocare, Jon. & Dor. pro βοῆσαι, a. 1. inf. verbi βοάω, voco, clamo.

Βῶσαις, αντος, & βώσομαι, ac βώσεσθαι, apud Poetas ſæpe reperiuntur pro βοήσας, a. 1. part. & βοήσομαι, & βοήσεσθαι, per contract. a βοάω, clamo.

Βωστρέομες, Dor. & Poet. pro βωστρέομεν, 1. pl. præſ. ſub. act. a βωστρέω, clamo.

Βωστρέω, Dor. verb. pro βοάω, voco. Hinc βωστρήσομες, Dor. pro βωστρέσομεν, 1. pl. a. 1. ſub. act.

Βώτας, α, ὁ, Dor. pro βότης, ου, ὁ, paſtor.

Βωτιανείρη, populoſæ, dat. ſing. f. g. a

Βωτιάνειρος, ου, ὁ, ἡ, alens viros: a βῶτις, ἡ, & ὁ βώτης, paſtor (quod a βόω, inuſ. paſco) & ἀνὴρ, vir.

Βωτῶ, idem ac βοάω, ſeu βοῶ, clamo; facto ſcil. βοητῶ, a βοήσω, deinde per contractionem βωτῶ. unde ἐπιβωτῶ, apud Herod. inquit Euſtathius.

Βώτωρ, ορος, ὁ, idem ac βωτὴρ, paſtor: a βόω, inuſ. paſco.

Γ Α.

Γ Tertia apud Græcos litera ternarium numerum denotans. Γ Interdum pro δ ponitur. Interdum γ otioſe vocibus præponitur, ut γάκαρ, ἄκαρ, ver. γάια, ἴα, violæ, &c. Et γ', pro γέ, quidem, certe.

Γᾶ, Dor. pro γέ.

Γαββαθᾶ, ἡ, nomen plateæ, ἄκλιτον. Hebr. pavimentum elatum.

Γαβριὴλ, ὁ, nomen Angeli, ἄκλιτον, Gabriel. Hebr. robur Dei.

Γαγάτης, ου, ὁ Gagates lapis. a γάγαι, qui eſt fluvius Lyciæ.

Γαγγαλίζω, titillo: a γάω τὸ γελᾶν, facio ridere. Vel a γάνος, εος, τὸ, lætitia.

Γαγγάμη, ης, ἡ, ſagena, rete piſcatorium: q. a γω, capio.

Γαγγίτης λίθος, ſeu γαγγίνης, ου, ὁ, gemma quædam. a Gange fluv.

Γαγγλίον, ου, τὸ, nervi præter naturam contortio. Heſych. γαγγλίων, genus apoſtematis, revolutio nervorum ex percuſſione, vel labore proveniens.

Γαγγραίνα, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus mortificatio. q. a γράω, vel γραίνω, depaſcor, quia partes ſinceras avide depaſcitur, vel a γάνος ἡ γραίνα, gaudio depaſcendi.

Γὰδ, Gad, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. turma.

Γαδαρεὺς, έως, ὁ, Gadarenſis.

Γαδαρηνὸς, ου, ὁ, nomen Gentile. Hebr. ſepto cinctus.

Γάδομαι, gaudeo.

Γάζα, ης, ἡ, gaza. Perſica vox, opes, divitiæ.

Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium Eccleſiaſticum, & pro loco ipſo. ex γάζα, ης, ἡ, & φυλακὴ, ἡ, cuſtodia, quod a φυλάσσω, cuſtodio.

Γαθῶν, Dor. pro γηθῶν, præſ. inf. a γηθέω, gaudeo. Dor. γαθέω.

Γάθησεν, Dor. pro γήθησεν. 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi γηθέω, gaudeo, lætor.

Γαῖ, pro γαῖα, & Jon. γαίη, ης, ἡ, terra.

Γαῖα, ας, & Poet. γαῖη, ης, ἡ, terra, tellus, & per aphæreſin ἶα. in proſa

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γῆ, q. a γάω, idem. vel a γάω, nascor, quod e terra omnia nascantur. Platoni q. γενήτειρα, id est, genitrix. Hinc γήϊνος, & γηΐ-, ᾱ, ον, terrenus, ut & γαιώδης. idem. Γαΐθεν a terra. ἀπόγεω-, ᾱ, ον, a terra remotus. ἀνώγεων, vel ἀνώγεων, ω, τὸ, cœnaculum. ἐπίγειος, ος, ὁ, humi repens. εὔγειος, ὁ, ἡ, fertilis. ἔργεω-, ᾱ, ον, ferax.

Γαιήοχε, dat. sing. a γαιήοχος, ος, ὁ, terram cingens, & continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιοχε-, & γαιο-χε- ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. vel ἐχέπαος ἐπὶ τῆς γῆς.

Γαΐθ-, ω, ὁ, Gajus. nomen viri.

Γαισός, vel γαῖσος, ου, ὁ, gæsum, armaturæ genus.

Γαίω glorior, superbio, præs. part. γαίων.

Γάλα, ακτος, τὸ, lac. tanquam a γάλαξ. q. a γελάω, rideo, ut sit quasi γέλα. Lac primum est hominis alimentum, eique semper arridet. Hinc γαλακτώδης, γαλακτικὸς, & γαλαθώδης, lacteus. γαλαξίας κύκλος, ὁ, lacteus circulus in cœlo.

Γαλαθώδης, ες, ὁ, hinnulus, qui non ablactatur. a γάλα, ακτος, τὸ lac.

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, qui lac potat. ex γάλα, lac, & πίνω, bibo.

Γαλάω, ως, ὦ Dor. pro γαλήνη, ης, ἡ, serenitas.

Γαλατείη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.

Γαλάτεια, ας, ἡ, nomen mulieris, Galatea.

Γαλάτης, ου, ὁ, nomen gentis, Galata.

Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. lactea.

Γαλατικὸς, ὴ, ὸν, Galaticus.

Γαλέη, ης, & in prosa γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela, catus. nam felis est proprie αἴλουρος. q. a γάλα. feles enim lacte delectantur, vel per metathesin ex γαλέη fit ἀγέλη, quod ad opus ἀφροδίσιον veneream noctu gregatim conveniant. Et γαλῆ dici posset, q. χαλεπὴ, læta, exultans. Hinc γαλεὸς, οῦ, ὁ, mustelus, piscis genus. γαλοῦς, οῦς, ὁ, catulus felis. μυογαλῆ, ης, ἡ, mus araneus.

Γαληνὸς, ὴ, ὸν, tranquillus, serenus, hilaris. Th. γαλήνη, ἡ, tranquillitas.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, felis, mustela. vide γαλέη.

Γαλήνη, ης, ἡ, serenitas, tranquillitas maris, malacia, dum aer, aut mare quasi ridet, a γελᾶν, vel a γάλα. cœlum luce perfusum lacteo, seu candido colore esse videtur. Est & nomen proprium mulieris. Hinc γαλήνιος, ος, ὁ, serenus. γαλῆνος, ος, ὁ, tranquillus.

Γαληνώσαν, acc. sing. part. præs. f. g. a γαληνιάω, tranquillus funi. Th. γαλήνη, tranquillitas maris, serenitas.

Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis, Galilæa. Hebr. limes.

Γάλιον, τὸ, galium herba. q. a γάλα, quia in contrahendo lacte coaguli vicem implet.

Γαλίωψις, ιος, ἡ, frutex, urticæ similis, urtica mortua. q. a γαλέης ὄψις, figura mustelæ.

Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri, Gallion.

Γάλλος, ου, ὁ, eviratus, spado. q. ab ἄλλος, quia naturam suam mutavit. Vel a Gallo, Phrygiæ flumine, ubi initiabantur.

Γάλως, ω, vel ωος, & γάλοως, ου, ὁ, glos, soror mariti, vel uxor fratris. q. a γάλα, lac; quod sint quasi ὁμογάλακτοι, eodem lacte nutriti, quippe quod sæpius conviventur.

Γᾶμαι, Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. a γαμέω, uxorem duco.

Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Gamaliel. Hebr. retributio Dei.

Γαμβρὸς, οῦ, ὁ, gener, socer: item frater uxoris in pl. dat. γαμβροῖσι, Jonic. q. a γαμέω, ut sit quasi γαμηρός. ἐκ τῶ γαμέω orta est hæc affinitas.

Γαμέσσασα, matrimonio jungantur, 3. pl. præs. imperat. act. a γαμέω, uxorem duco.

Γᾶμεν, Dor. & Jon. pro ἦγμεν, 3. sing. a. 1. ind. vide γῆμαι, a γαμέω, uxorem duco.

Γαμέσσεται, gem. σσ, pro γαμέσεται, f. 1. med. verbi γαμέω, uxorem duco.

Γαμετὸν, verbale a γαμέω, uxorem duco.

Γαμετὸς, οῦ, ἡ, uxor. at γαμέτης, ου, ὁ, maritus. Th. γαμέω, uxorem duco.

Γαμέω, uxorem duco, nubo. fut. ήσω. præt. γεγάμηκα. aor. 1. ἐγάμησα, & per syncopen & merath. ἔγημα, aor. 1. pass. ἐγαμήθην. q. a γάω. hic finis ejus generare, ut alii sint cultores Deo post nos. vel q. a γάνος, & ἅμα, quod conjuncta sit lætitia. Hinc γαμήλιος, ος, ὁ, ἡ, nuptialis, conjugalis. γαμήλιον, ου, τὸ, munus nuptiale. γαμέτης, ου, ὁ, maritus. γαμετὴ, ἡ, uxor. γάμος, ου, ὁ, nuptiæ. γαμίζω, nuptui colloco. γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, October, vel Januarius. ἄγαμος, ος, ὁ, cœlebs. πεύγαμος, ος, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit, vel nova nupta. q. a γάω. nam finis ejus generare.

Γαμησίη, nupturio. a γαμέω, f. ήσω, uxorem duco.

Γαμίσκω, nuptum do. (γαμίσκομαι, nuptui collocor) idem ac γαμίζω. f. ίσω. p. γεγάμικα. τὸ γαμίζειν est parentum. Sponsus dicitur γαμησόμενος, Sponsa γαμηθῆναι.

Γάμος, gen. Jon. pro γάμου, a γάμος, ὁ, nuptiæ.

Γαμοῦντο, nubat, præs. opt. pass. a γαμέω.

Γαμοκλοπέειν, præs. inf. a γαμοκλοπέω, furtivas nuptias quæro. ex γάμος, ου, ὁ. nuptiæ, & κλέπτω, furor.

Γαμόρος, ου, ὁ, Jonic. pro γημόρος, agricola. ex γῆ, terra, & μείρω, divido. præt. med. ἔμμορα.

Γάμος, ου, & Jon. γάμοιο, ὁ, vel εἰ γάμει, nuptiæ, q. a γάω. Hic finis ejus generare. a γαμέω, uxorem duco.

Γαμοστόλος, ος, ὁ, nuptias ornans. a γάμος, ου, nuptiæ, & στέλλω, orno. hinc γαμοστολέω, nuptias paro.

Γαμπρὸν, dat. sing. præs. part. pass. f. g. a γαμέω nubo, uxorem duco.

Γαμφηλαὶ, αἱ, malæ, maxillæ. a γαμψὸς, incurvus, inflexus: pro καμψὸς, quod a κάμπτω, flecto.

Γαμψὸς, ὴ, ὸν, inflexus, aduncus; a κάμπτω, flecto.

Γαμψώνυχες, οἱ, nom. plur. a γαμψώνυξ, cui curvi sunt ungues. q. a γαμψὸς, idem ac καμψὸς, incurvus. Th. κάμπτω, flecto, incurvo. & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis.

Γάνος, εος, τὸ, lætitia, voluptas: item splendor. a γάω, lætor. Hinc γανόω, lætitia afficio, splendeo.

Γανυμήδης, εος, ὁ, Ganymedes; nomen proprium.

Γὰρ, enim, nam. conjunctio causalis.

Γαργαίρεω, splendere. q. ex μαρμαίρειν, tum vibrare, palpitare: item multiplicare. inde γάργαρα, multitudo.

Γαργαλίζω, titillo, lætitia afficio. idem cum γαγγαλίζω, titillo. q. γάω γέλων, gigno risum.

Γαργαρεὼν, ῶνος, ὁ, gurgulio, guttur. a sono, q. qui fit collutione. Hinc γαργαρίζω, os aqua colluo, gargarizo.

Γάρον, ου, τὸ, garum, liquamen piscium sale conditorum. hinc ὀξύγαρον, ου, τὸ, garum acero conditum.

Γαρυέσθην, Dor. pro γηρύειν, & γαρύεσθον, dual. præs. ind. Dor. pro γηρύειον. Vide γαρύειν. hinc γαρυσόμαι, Doric. f. 1. celebrabo.

Γαρύειν, Dor. pro γηρύειν, a γαρύω, pro γηρύω, sono, loquor.

Γαρύομαι, Dor. pro γηρύομαι, conqueror. vide in γηρύειν. hinc γαρύσαντο, Dor. pro γηρύσαντο, 3. pl. a. 1. opt. med.

Γαστὴρ, έρος, τρὸς, ἡ, venter. q. a γάω, capio. Est enim in ventre cavitas, & capacitas. possit etiam ad γάω referri, quia in eo sunt μέρεα γονητικὰ. hinc γάστρις, gulosus. γαστρίζω, ventrem expleo.

Γάστρη, & γάστρα, ας, ἡ, fundum vasis, vel navis. a γαστὴρ, venter.

Γαστρίμαργος, ος, ὁ, gulosus, cibi avidus. ex γαστὴρ, ἡ, venter, & μάργος, ος, ὁ, insanus.

Γαῦλος, ου, ὁ, mulctra. a γάλα, quod recipit. q. γαλαυλός. Γαῦλος, ου, ὁ, navigii genus, sentina.

Γαυλὼν, Dor. pro γαυλὸς, acc. plur. a γαυλὸς, ὁ, mulctra.

Γαυριόωντες, Poet. pro γαυριῶντες, nom. plur. part. præs. act. verbi γαυριάω, superbio. Th. γαῦρος, ος, ὁ, superbus.

Γαῦρος, ος, ὁ, superbus, arrogans, ferox. q. a γάω, superbio. ut sit q. γαῦρος. Hinc γαυρότης, ητος, ἡ, superbia. γαυριάω, & γαυρόω, superbio, glorior, me jacto. ἀγαυρὸς, ος, ὁ, superbus, insolens.

Γαυρύμενος, ὁ, elatus, superbiens, præs. part. a γαυρύομαι, ύμαι. hinc γαυρῦμαι, efferaris, præs. imperat. pass. a γαῦρος ος, ὁ, superbus.

Γαυσὸν, ὸν, τὸ, curvum, claudum, tortuosum. γαυσόω, reddo γαυσὸν, curvum.

Γάω, genero, nascor.

Γ Ε.

Γέ, Dor. γὲ, quidem, certe. Et κέ, idem esse puto. Aliquando γὲ est syllabica adjectio. separatim vix legitur. ὀφελόν γε, utinam sane. καίγε, & quidem. δέγε, tamen. κάπειγε, etsi. μενοῖγε, imo vero.

Γέα, & contracte γῆ, ῆς, ἡ, terra vel γέα, a γάω, quia gignit omnia: & omnium magna mater est nascentium corporum.

Γεάοχος, ε, & γαιάοχος, & Jon. γαιήοχος, Neptuni epithetum. παρὰ τὸ γέαν, εἶτε γῆν ἔχειν: vide in γαιήοχε.

Γέγαα, genitus sum, præt. med. Poet. verbi γάω, pro γίνομαι, nascor. Alii volunt esse perf. act. pro γέγονα. unde γεγαὼς, pro γεγονὼς.

Γεγάασι, & γέγαασι, 2. & 3. plur. perf. med. a γέγαα, quod vide supra.

Γεγαθὼς, ότος, ὁ, Dor. pro γεγηθὼς, gaudens. vide γεγάθει, a γηθέω, gaudeo, lætor.

Γεγάκει, εις, ει, Poet. pro γέγονας, natus es. a γάω, γήσω, fum.

Γεγάμεν, Poet. pro γεγαέμεν, Dor. pro γεγαέναι, inf. præt. med. a γέγαα, a γάω, pro γίνομαι, nascor.

Γεγαυμένος, ὁ, perf. part. a γαύω, f. ύσω, pro γαιόω, ῶ, quod a γάνος, ους, τὸ, oblectatio.

Γεγαὼς, ῶτος, ὁ, natus. vide in γέγαα.

Γέγαως, ως, ὁ, antiquus, q. a γέα, & γάω fum. Id antiquum vere, quod prima creatione e terra productum, ut Adam, Sap. 7. 1.

Γεγενάμενος, ὁ, Dor. pro γεγενημένος, genitus. vide γιγνόμαι sequens.

Γεγένημαι, σαι, ται, natus fui, præt. pass. γεγενήσθαι, perf. inf. verbi γίνομαι, fio, fum.

Γεγενοίμαν, & γεγενοίμεθα, 1. sing. & pl. a. 2. opt. med. Poet. & Jon pro γενοίμαν, & γενοίμεθα, verbi γίνομαι, fum.

Γέγηθα, lætatus sum, perf. act. per Syncop. pro γεγήθηκα. a γηθέω, gaudeo.

Γεγήρακα, seu γεγήρηκα, senui, perf. act. verbi γηράω, seu γηράσκω, senesco. Th. γῆρας, αος, τὸ senectus.

Γεγόνει, natus fuerat, plusq. perf. med. Jon. pro ἐγεγόνει, 3. sing. a. p. m. γέγονα, & in 3. plur. γεγόνεσαν. hinc p. m. inf. γεγονέναι, & in part. γεγονὼς, ῶς, ὸς. vide in γίνομαι, fum.

Γεγραμμένος, ὴ, ὸν, perf. part. γεγράφθαι, perf. inf. pass. γεγραφὼς, ότος, p. part. act. a γράφω, scribo.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ότος, ὁ, perf. part. act. a γυμνασιαρχέω, gymnasio præfectus fum, ab ἀρχὴ, principatus, & γυμνάσιον, ὴ, τὸ, locus exercitii: quod a γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus.

Γεγυμνασμένος, ὁ, perf. p. pass. a γυμνάζω, exerceo. Th. γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus.

Γέγωνα, clare clamo, p. m. verbi γαίω. per metathesin pro γέγονα. Hinc γεγώνω, pro γέγωνα, præt. med. in præsens transiverat. vel est p. m. a γεγωνέω, vociferor, clamo.

Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν, præs. inf. & γεγωνέσαι, Dor. pro γεγώνει, imperf. a γεγωνέω, clamo, quod ex præt. med. γέγωνα.

Γεγώνεσσον, τὸ, celebrandum est. vide in γεγωνέμεν.

Γεγὼς, ῶτος, ὁ, natus, pro γεγαὼς, a γέγαα, quod vide, perf. med. verbi γάω, quod a γίνομαι, fum.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Γεδεών, ὁ, nomen herois, ἄκλιτον, Gedeon. Hebr. evulsor.

Γεθσημανή, ῆς, ἡ, nomen regionis, Getsemani. Hebr. vallis pinguedinis.

Γεεννα, ης, ἡ, gehenna, locus suppliciorum æternorum.

Γενεάμην, natus sum, vel genui, a. 1. med. Jon. pro ἐγενεάμην, ω, ατο. a γένομαι, nascor. γενεάμενος, η, ον, a. 1. med. part.

Γείνω, pro γείνω, Jon. a. 1. m. 2. sing. ab ἐγενεάμην, ω, ατο.

Γείνασθαι, a. 1. inf. med. ejusdem them.

Γείνατ', pro γένετο, 3. sing. a. 1. m. Jon. ab eodem themate.

Γέσθ', pro ἐγένετο, & γενόμεθ', pro ἐγενέμεθα, 3. sing. & 1. pl. imperf. pass. verbi γένομαι. Vel ut alii volunt, γενέμαι, Poet. dici pro ἐγενόμην, abjecto augmento, & ε metri causa inserto. Sic γένετο, pro ἐγένετο.

Γείνεται, Jon. pro γένη, 2. sing. præs. verbi γένομαι, nascor.

Γένομαι, seu γίγνομαι, & γίνομαι, nascor, gignor, fio, fum. f. 1. med. γενήσομαι. præt. pass. γεγένημαι, a. 1. pass. ἐγενήθην. f. 1. pass. γενηθήσομαι. a. 1. m. ἐγενόμην, ω, στο, factus sum. a. 2. imperat. γένη, έσθω. a. 2. opt. m. γενοίμην, οιο, οιτο. ut μὴ γένοιτο, absit. a. 2. sub. m. γένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. γενέσθαι. a. 2. part. m. γενόμεν-, præt. med. γέγονα. pl. perf. med. ἐγεγόνειν. præt. med. inf. γεγονέναι. part. præt. med. γεγενῶς, ῶτα, ὼς. q. a γάω, nascor. Hinc γένεσις, εως, ἡ, origo, ortus. γεννητὴρ, ῆρος, ὁ, genitor. γένε-, ε-, τὸ, genus. γενεὰς, ᾶς, ἡ, progenies. γενέθλη, ης, ἡ, ortus, origo. γενέθλιος, α, ὁ, natalis natalitius. γενέθλια, ων, τὰ, natalitia. γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, ad natalem diem pertinens. γεννα-, α, ὁ, ingenuus, generosus. γεννάω, ήσω, ῶ, genero; a γένομαι. γέννημα, ατος, τὸ, progenies. γονὴ, ῆς, ἡ, fœtus, proles. γόνος, ου, ὁ, generatio. γονὸς, ὸν, ὁ, fœcundus. γόνιμος, ος, ὁ, ἡ, genitalis, prolificus, fertilis. γονεὺς, ῆος, ὁ, genitor, pater. γνήσιος, α, ον, ὁ, legitimus. αὐτογενὴς, ές-, ὁ, ἡ, qui ex seipso est, non ex alio. παλιγενὴς, ές, ὁ, ἡ, renatus, renascens. συγγενὴς, ές-, ὁ, ἡ, natus procul absente patre. κασίγνητος, ου, ὁ, frater. εὐγενὴς, ές-, ὁ, ἡ, nobili genere ortus. εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas. συγγενὴς, ές-, ὁ, ἡ, cognatus, affinis. συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, affinitas.

Γείσσον, vel γεῖσον, ου, τὸ, fuggrunda, seu fuggrundium, id est, pars tecti prominens, quod pluvias a parietibus εἰς γῆν ἀπὸ, in terram amover, & quatit.

Γέσ-, εος, τὸ, vol γέρ-, est κεφαλὴ, capitellum.

Γειτνιῶσα, vicina, præs. part. f. g. a γειτνιάω, vicinus sum. Th. γείτων, ον-, ὁ, ἡ, vicinus.

Γειτονέω, vicinus sum. γειτεύσετε, gen. sing. part. præs. Th. γείτων, ον-, ὁ, ἡ, vicinus.

Γείτοσι, dat. plur. a γείτων, vicinus.

Γείτων, ον-, ὁ, ἡ, vicinus, q. a γέα, quia ejusdem terræ. Hinc γειτονία, vicinus sum. γειτονία, ας, ἡ, vicinitas.

Γειώρας, α, ὁ, advena. opponitur αὐτόχθων, ut advena indigenæ.

Γελᾷ, 3. sing. præs. ind. a γελάω, rideo. Est & γέλα, splendor Solis, q. a γελάω, splendeo.

Γελαξ, Æol. pro γελᾷς, a γελάω, rideo.

Γελᾶν, Dor. pro γελᾶν, præs. part. γελᾶν vero, jota subscripto, est præs. inf. verbi γελάω, rideo.

Γελαστὴς, ῆ-, ὁ, hilaris, Poet. pro ἱλαστὴς, ὁ, hilaris.

Γελάξω, Dor. pro γελάσω, fut. 1. verbi γελάω, rideo.

Γελάοισα, Dor. pro γελάουσα, præs. part. f. g. verbi γελάω, rideo.

Γελάσιμος, ος, ον, ridiculus, ab eodem themate.

Γελάσσωμεν, rideamus, 1. plur. a. 1. sub. act. a γελάω, rideo.

Γελάω, rideo. fut. άσω. p. γεγέλακα. a. 1. ἐγέλασα. perf. pass. γεγέλασμαι. a. 1. pass. ἐγελάσθην. q. a γέλα, splendor Solis, qui homines facit γελᾶν, & ridentis vultus quasi splendet. Hinc γελάσιμος, ος, ὁ, ridiculus, risu dignus. γελαστὸς, ὴ, ὸν, idem. γελοῖ-, ος, ὁ, idem. γέλως, ωτ-, ὁ, risus. ἀγέλαστ-, ος, ὁ, ἡ, risu minime dignus, risus expers. ἀγέλαστὶ, sine risu.

Γέλγη, ης, ἡ, omnis generis merces variecoloratæ, color, tinctura.

Γέλγις, ι-, & γελγὶς, ίδ-, ἡ, allii caput.

Γέλγω, tingo, coloro. a γέλα, splendor Solis.

Γελδσα, Dor. pro γελάσα, præs. part. f. g. a γελάω, Jon. pro γελάω, rideo. Nam Dor. & Jon. verba in άω per ἰω efferunt.

Γελέω, splendeo. a γέλα, & ἔλη, est splendor.

Γελῆς, rides, Dor. pro γελᾷς, a γελάω, rideo. vox etiam Atticis usitata.

Γελοῖα, ridenda, nom. plur. n. g. a γελοῖ-, οία, οῖον, risu dignus. a γελάω, rideo. f. άσω. hinc & γελοιαδίζω, rideo.

Γελοῖος, ὁ, ridiculus, γελοῖ-, Poet. hinc γελοιάω, pro γελάω, rideo.

Γελοίωντες, & γελόωντες, Poet. pro γελῶντες, a γελάω, rideo.

Γελῶν ridens, & in plur. γελῶντες, præs. part. a γελάω. & in 3. plur. præs. ind. γελῶσιν. γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, rident.

Γέλως, ωτος, ὁ, risus, & γέλως, ω, unde acc. γέλων, dat. γέλῳ, a γελάω, rideo. vel γέλα, quia est splendor faciei.

Γεμίζω, impleo. f. ίσω. p. γεγέμικα. a. 1. ἐγέμισα. perf. pass. γεγέμισμαι. a. 1. ἐγεμίσθην, Th. γέμω, plenus sum. p. m. γέγομα. hinc γόμ-, ος, ὁ, onus navis.

Γεμίσας, aor. 1. part. γεμίσαντε, aor. 1. imperat. 2 plur. a γέμισον, άτω, verbi γεμίζω, impleo. Th. γέμω, plenus sum.

Γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. a γεμίζω. impleo.

Γέμεμεν, pleni sumus, 1. pl. ind. præs. γεμέσασι, dat. plur. part. præs. f. g. a γέμω, plenus sum.

Γέμω, plenus sum, vel onustus. præs. part. γέμων, ουσα, ον. præt. med. γέγομα. unde γόμ-, ος, ὁ, onus navis.

Γενεὰ, ᾶς, & Jon. γενεὴ, ῆς, ἡ, generatio, ætas. εἰς γενεὰς γενεῶν, in omnes ætates. Th. γένομαι, nascor.

Γενεαλογίας, ας, ἡ, genealogia, generis recensio. γενεαλογέω, natales progenitoris investigo. f. ήσω. p. γεγενεαλόγηκα. γενεαλογέομαι, annumeror in prosapia aliqua. γενεαλογέμεν-, præs. part. ex γένος, εος, τὸ, genus. quod a γένομαι, nascor, & λέγω, dico.

Γενέτηρι, generationi, dat. sing. Jon. φι additur per paragogen, a γενεὰ, ᾶς, ἡ, generatio.

Γενέθλη, ης, ἡ, origo, generatio. hinc γενέθλιος, autor generationis. quod a γενεὰ, generatio.

Γένι, dat. sing. a γέν-, ος, τὸ, genus. Th. γένομαι, nascor.

Γενειᾶν, barbatum esse, præs. inf. a γενειάω, barbam gesto.

Γενειάσδων, Dor. pro γενειάζων, pubescens idem ac γενειάω, barbam gestans.

Γενειάω, barbam gesto. f. ήσω. a. 1. part. act. γενείσας, αντος, ὁ. a γένυς, υος, ἡ, mentum.

Γενείτας, α, ὁ, Dor. & Jon. pro γενειήτης, ου, ὁ, progenitor, & hoc pro γενήτης, quod a γένος, ος-, τὸ, genus. Th. γένομαι, nascor.

Γένειον, τὸ, mentum, barba. in pl. γένεια. inde γενειάω, barbatus sum. Th. γένυς, υ-, ἡ, mentum.

Γένεο, Jon. pro γίνου, & hoc pro ἐγένου, fuisti, a. 2. med. ab ἐγενόμην, ω, στο, Th. γένομαι, sum.

Γενέσθαι, a. 2. inf. med. γενέσθε, 2. plur. a. 2. imperat. med. ut γενέσθω, 3. sing. ejusdem temporis, ab eodem them.

Γενέσια, ων, τὰ, natalitia. a γενεὰ, ᾶς, ἡ, generatio, quod a γένομαι, nascor. perf. γεγένημαι, σαι.

Γένεσις, εως, ἡ, generatio, nativitas. ab eodem themate.

Γένητ', pro ἐγένετο, a. 2. med. Jon. a γένομαι, nascor.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, nativitas, ortus. a γένομαι. perf. γεγένημαι, σαι, ται. unde γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, & γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix.

Γένετο, fuerit, a. 2. ind. med. pro ἐγένετο. Th. γένομαι, nascor.

Γενέτωρ, ωρ-, ὁ, Jon. & Poet. & γενέτης, ὁ, parens.

Γένυ, Poet. & Dor. pro ἐγένυ, 2. sing. a. 2. med. verbi γένομαι, nascor.

Γένη, 2. sing. aor. 2. sub. med. a γένομαι, nascor.

Γενηθείς, έντος, a. 1. part. pass. ejusdem verbi.

Γενήθητι, ήτω, a. 1. pass. imperat. ejusdem thematis.

Γένησθε, 2. plur. a. 2. sub. med. sic γένηται, 3. sing. ejusdem temporis, & verbi.

Γενήσομαι, ῃ, ται, f. 1. med. ejusdem verbi.

Γένητο, pro ἐγένοντο, Æolic. a. 1. med. ejusdem verbi. Vel ex ἐγεννήσατο, per syncop. & aphæresin, a γεννάω, gigno.

Γεννάω, gigno, pario. f. ήσω. p. γεγέννηκα. a. 1. ἐγέννησα. perf. pass. γεγέννημαι, natus sum. a. 1. pass. ἐγεννήθην. Th. γένομαι, nascor.

Γέννημα, ατος, τὸ, progenies, fructus, ab eodem them.

Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω, gigno.

Γεννησαρέτ, ἡ, nomen regionis ἄκλιτον, Gennesaret. Hebr. hortus principis.

Γέννησις, εως, ἡ, generatio. a γένομαι, nascor.

Γεννητὸς, ὴ, ὸν, natus, a, um.

Γενοίατο, Jon. pro γένοιντο, & γένοιτο, 3. plur. & sing. a. 2. opt. med. a. γένομαι, nascor.

Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, sim, essem, a. 2. opt. med. a. γένομαι, nascor.

Γενόμεν, ην, ον, a 2. part. med. γενόμην, pro ἐγενόμην, a. 2. med. Jon. a γένομαι, nascor.

Γένος, εος, τὸ, genus, familia, natio, species. in dat. plur. γένεσι. a γένομαι, nascor.

Γενοῦ, έσθω, a. 2. imperat. med. a γένομαι, nascor.

Γέντα, ων, τὰ, carnis viscera, quæ intus sub pelle animalis, γ otioso præposito, ab ἔντος, intus.

Γεντιανὴ, ῆς, ἡ, Gentiana, herbæ genus.

Γέντο, Poet. pro ἐγένετο, fuit, ab ἐγενόμην, a. 2. med. verbi γένομαι. nascor.

Γένυς, υος, ἡ, mentum, maxilla, acies. γένειον, ου, τὸ, barba, mentum. q. a γένυς, quod eo sexus discriminetur; vel quod in viris maxime ἐγένετο. γίνομαι, a. 2. sub. med. & in 3. plur. γίνονται, a γένομαι, nascor.

Γεράεσι, dat. pl. Jon. & Poet. a γέρας, ατος, αος, ως, τὸ, munus.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, matrona, anus. a γεραιὸς, senex. compar. γεραίτερος, superl. γεραίτατος. Th. γέρων, οντος, ὁ, senex.

Γεραιὸς, ὰ, ὸν, senex. γεραιὰ, anus. a γέρων, οντος, ὁ, senex.

Γέρασαι, venerare, præs. imperat. act. γεραίρεν, Dor. pro γεραίρων, honorare, a γεραίρω, munero honoris causa. Th. γέρας, ατος, τὸ, munus.

Γεραστέρ-, ε. ὁ, Poet. syncop. pro γεραιστέρ-, compar. a γεραιὸς, ὰ, ὸν, senex. Th. γέρας, ατος, τὸ, præmium, quod senioribus datur ob honorem, qui senectuti defertur.

Γέρανος, ὁ, ἡ, grus, avis vigilans. quia γῆν ἐρόωσα, terram scrutatur, semina in arvis satis legens. Vel quia cinereo, & cano est colore, tanquam senex γέρων: aut a γῆρος, quia vocalis avis κλάζουσα. γεράνιον, ὰ, τὸ, idem. & pro herba.

Γεράραι, a. 1. inf. act. a γεραίρω, Poet. pro τιμᾶν, honoro. Th. γέρας, ατος, τὸ, munus.

Γέρας, ατος, αος, ως, τὸ, præmium, munus. proprie senibus datum, a γέρων, οντος, ὁ, senex. Hinc γεραίσμενος, ὴ, ὸν, honoratus. γεραίρω, præmio dono.

Γε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Γερέων, gen. plur. a γέρας, ατος, τὸ, munus.

Γεργεσιώδης, ου, ὁ, nomen gentile. Hebr. vicinus peregrinationi.

Γέρεθρον, pro γέρατα, nom. plur. a γέρας, ατος, τὸ, præmium.

Γεργήθης, plebs, δημόται, apud Milesios. alii γεργίθες. an a χερσὶ γήθειν?

Γέρδιος, ου, ὁ, Hesych. γέρδω, honoratus. Th. γέρας, ατος, τὸ, præmium.

Γέρων, vocat. sing. γέροντος, γέροντα, gen. & acc. sing. a γέρων, senex. hinc γερόντιον, verulus,

Γερουσία, ας, ἡ, senatus. a γερούσιος, α, ον, ad senes pertinens. Th. γέρων, οντος, ὁ, senex.

Γέρουσι, dat. plur. a γέρων, οντος, ὁ, senex.

Γέρρον, ου, τὸ, scutum Persicum e vimine textum, crates. an a γυρῶ, incurvo?

Γερρύλος, ὁ, parva rana, ranunculus.

Γέρων, οντος, ὁ, senex. vocat. ὦ γέρον, q. γέρον ὄρων, quod prono capite terram spectet. Vel a γέρας, quia senectus honorabilis. Inde γεροντικὸς, ὴ, ὸν, senilis.

Γεύμεθα, Jon. & Dor. per aphæresin pro γευόμεθα, gustavimus, 1. plur. perf. pass. verbi γεύω, gustare facio.

Γευσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. γεύσασθαι, a. 1. inf. med. γεύσωμαι, & in 3. plur. γεύσωνται, a. 1. sub. med. a γεύω, gustare facio. a. 1. inf. γεῦσαι.

Γεύω, gustare facio. f. γεύσω, p. γέγευκα. præf. pass. γεύομαι, gusto. fut. γεύσομαι. a. 1. med. ἐγευσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. γεύσασθαι. part. γευσάμενος. Hinc γεῦσις, εως, ἡ, gustus. γευστὸς, ὴ, ὸν, gustabilis. possit esse a γέω, terra. Nam sapor existit ex sicci terrei percolatione per humidum.

Γέφυρα, ας, ἡ, pons, quia τὸν γέαν φέρει, in terram defert. Hinc γεφυρόω, ponte jungo.

Γεφυρεῦν, pontem sternere, præf. inf. a γεφυρόω. vide in γέφυρα. hinc γεφυρώτης, ὁ, fabricator pontium.

Γήλοφος, ου, ὁ, tumulus. Ex γῆ, terra, & λόφος, jumenti cervix: item conus in galea, & crista. λέφοι etiam dicuntur colles, & tumuli; qui & γήλοφοι, χαμαίλοφοι.

Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria. ex γῆ, terra, & μέτρον, ου, τὸ, mensura.

Γεωπένης, ου, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet. ex γῆ, terra, & πενία, fames. Th. πένομαι, laboro.

Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura. a γῆ, terra, & πόνος, ου, ὁ, labor, quod a πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Γεώργος, ου, ὁ, agricola, qui in agro colendo pedum opera utitur.

Γεωργέω, terram colo, agriculturam exerceo. fut. ήσω. præt. γεγεώργηκα. ex γῆ, terra, & ἔργαζομαι, operor. quod ex ἔργον, ου, τὸ, opus. Hinc γεωργία, ας, ἡ, agricultura. γεώργιον, ου, τὸ, arvum, ager aratus. γεωργὸς, ὸν, ὁ, agricola, vinitor, quia γεὼν ἐργάζεται, terram colit.

Γεωτυχέω, terram fodere. ex γῆ, terra, & τύχω, fodio.

Γ Η.

Γῆ, gen γῆς, ἡ, terra, regio. q. ex γέα, in prosa, pro γαῖα, idem.

Γηγενέων, terrigenum, gen. plur. a γηγενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ex γῆ, terra, & γένος, ους, τὸ, genus. quod a γείνομαι, nascor.

Γηθέω, gaudeo, lætor. f. ήσω. p. γεγήθηκα. γήθεον, pro ἐγήθεον, imperf. Jon. Hinc γήθος, ους, & ὁ, γηθοσύνη, gaudium. q. a γάω, lætor, vel γάθομαι.

Γήθησαν, lætati sunt, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. γηθήσας, a. 1. part. act. γηθήσαις, aor. 1. opt. Æolic. γήθησεν, a. 1. ind. act. Jon. a γηθέω, gaudeo.

Γηθήσεις, a. 1. opt. Æol. vide γήθησαν.

Γηθοσύνη, ης, ἡ, gaudium. γηθόσυνος, η, ον, lætus, a, um, a γηθέω, lætor.

Γήϊον, vel γέϊον, ου, τὸ, genus cæpe. q. ex γῆ ὄνιι.

Γῆμαι, nupsisse, a. 1. inf. γῆμας, a. 1. part. γῆμε, duxit, Jon. & Poet. ab a. 1. ἔγημα, ας, ε, per Syncop. pro ἐγάμησα, ας, ε, verbi γαμέω, tanquam a γάμω, uxorem duco.

Γηοχεῖν, quasi γῆν ἔχειν, terram habere, aut agrum possidere. Et de Neptuno dici potest, qui terram ambit, & continet, & propterea γηοχὸς, γαιοχὸς, & passim γαιήοχος appellatur.

Γήρα, dat. sing. γήραϊ, γήραϊ, γήρᾳ: γῆρας, ατος, τὸ, senectus.

Γηρεὸς, ᾶ, ὁ, senex, senilis, antiquus. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus.

Γηραλέος, ὰ, ὸν, Poet. idem ac γηραιὸς, senex,

Γηράντεσσι, dativ. plur. Poet. vel Jon. pro γήρασι, a. 1. part. act. a γήρᾱ, ασκω, senescens, pro γηράσασι, a γηράω, senesco. unde a. 1. ἐγήρασα, & per syncopen ἔγηρα. Thema γῆρας, ατος, τὸ, senectus.

Γῆρας, τὸ, ατος, ως. dat. γήραϊ, ᾳ, senectus, a γέρων. senium senum est. Hinc γηραιὸς, ᾶ, ὸν, senex. γηράσκω, & γηράω, ασω, senesco.

Γηράσης, ῃ, a. 1. sub. act. a Γηράσκω, senesco. Γηράσαι, a. 1. inf. act.

Γηράσκω, consenesco. f. άσω. perf. γεγήρακα. a. 1. ἐγήρασα. a. 1. sub. γηράσω, ῃς, ῃ. acc. plur. part. præf. γηράσκοντας. Th. γῆρας, τὸ, senectus.

Γηρεβοσκία, ας, ἡ, senilis educatio, a γῆρας, τὸ, senectus, & βόσκω, pasco.

Γηροκομία, ας, ἡ, nutritio, & cura circa senes. γηροκόμος, gen. Jon. a γηροκόμος, ὁ, ὁ, qui curam habet senum. a γῆρας, ατος, τὸ, senectus, & κομέω, curam gero.

Γηροτροφέω, f. ήσω, in senectute alo. ex γῆρας, & τρέφω, alo. præt. med. τετροφα.

Γηρύετ, conqueritur, pro γηρύεται, 3 sing. præf. γηρύομαι. Them. γήρυε, εσι, ἡ, vox.

Γηρυόνα, ας, & γαρυόνα, ᾶ, Dor. pro γαρυόη, ης, ἡ, vocalis, garrula. quasi γηρύεσα. Th. γήρυς, εος, ἡ, vox.

Γηρυόνας, α, ὰ, Dor. pro Γηρυόνης, ου, ὁ, Geryones.

Γηρυονῆα, acc. sing. a Γηρυονεὺς, ῆος, ὁ, nomen viri.

Γῆρυς, εος, ἡ, vox. hinc γηρύω, loquor, sono. q. a γῆρας. Senectutis est oratio, puta Nestoris, Ulyssis, &c.

Γήρως, gen. sing. a γῆρας, αος, & contracte γήρως, τὸ, senectus.

Γ Ι.

Γίγαντε, nom. plur. γιγάντων, gen. plur. a γίγας, αντος, ὁ, gigas.

Γίγαρτα, ὰ, τὸ, quod in acino vinaceo osseum, aut lapidosum est.

Γίγας, αντος, ὁ, gigas, q. a γῆ, & γάω. q. γήγας. nam gigantes terræ filii dicuntur. Hinc γιγάντειος, & ᾶος, ὰ, ὸν, giganteus. γιγαντιάω, gigantum similis sum.

Γιγγίδιον, ου, τὸ, herbula pastinacæ silvestri similis. Syriæ frequens est.

Γιγγλισμὸς, οῦ, ὁ, titillatio. q. a γιγγλίζω, quod idem est cum γαγγαλίζω, titillo.

Γιγγλυμὸς, οῦ, ὁ, cardo portæ, qui cum ipsa porta vertitur. Hinc transfertur ad eam compagem significandam, qua unum os capite suo in alterius cavitatem conditur.

Γίγγρας, α, ὁ, parvula tibia, ad flebiles sonos. γιγγραίνω, gingrio, proprie de anseribus dicitur.

Γίγνομαι, seu γίνομαι, fio, idem cum γείνομαι, nascor.

Γίγνυ, fias, præf. imperat. pass. a γίγνομαι, fio.

Γιγνώσκω, ως, & γιγνώσκοντα, acc. sing. part. præf. vide in γινώσκω, cognosco. q. a γνόω.

Γίνετ, pro ἐγίνετο, imperf. Jon. γίνεσθαι, præf. inf. a γίνομαι, fio.

Γίνομαι, fio, sum. γίνεσθαι ἐν ἑαυτῷ, ad se reverti. præt. inf. sed in f. med. γεγένημαι. perf. pass. γεγένημαι. a. 1. pass. ἐγενήθην. a. 2. med. ἐγενόμην, ου, ετο, reliqua vide in γένομαι.

Γινώσκειν, Dor. pro γινώσκειν, præf. inf.

Γεινώσκουσι, cognoscunt, Dor. pro γινώσκουσι, 3. plur. præf. a γινώσκω, cognosco.

Γινώσκω, vel γιγνώσκω, cognosco. q. a γνόω. fut. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. pluſq. perf. ἐγνώκειν. aor. 2. ἔγνων, ως, ω. 3. plur. ἔγνωσαν. a. 2. imper. γνῶθι. a. 2. sub. γνῶ, γνῷς, γνῷ. a. 2. inf. γνῶναι. a. 2. part. γνούς, γνοῦσα, γνόν. perf. pass. ἔγνωσμαι. a. 1. pass. ἐγνώσθην. f. 1. pass. γνωσθήσομαι. A perf. pass. ἔγνωσμαι, σαι, ται, γνῶσις, εως, ἡ, cognitio. γνωστὸς, ὴ, ὸν, qui cognosci potest. γνῶτες, ὦν, ὁ, notus. γνώμη, ης, ἡ, sententia. γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, cognitor, index: item stylus horas indicans. γνωμονικὸς, ὴ, ὸν, peritus. γνωρίζω, cognosco, notum facio. γνώρισις, εως, ὁ, ἡ, notus. συγγνώμη, ης, ἡ, venia. ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, stolidus, improbus. εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, æquus, bonus. εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas, probitas.

Γ Α.

Γλαγος, εος, τὸ, lac, Poet. a γάλα, ακτος, τὸ, lac.

Γλάζω, expando alas, clamo. item pronum expando me. fut. σω. a. 2. ἔγλαδον, ες, ε.

Γλαμυροφάγος, ὁ, ὁ, ἡ, pro γαλακτοφάγος, per syncopen lacte victitans: a γάλα, ακτος, τὸ, lac, & φαγω, edo.

Γλάμις, ος, ὁ, gramia. idem ac λήμη, ὁ, lippitudo. γλαμάω, gramia laboro.

Γλάνις, ιδος, ἡ, piscis genus. Legitur & γλανίς. nomen ei dedit Glanis, fluvius Cumæ.

Γλάξ, quæ & γλωξ, herba γαλακτοποιὸν, quæ lac efficit.

Γλαφεὶς, γλαφίδες, architecti instrumenta q. γλαφυρεῖδες, a γλάπτω, cavo.

Γλῶας, & γλαῶας, acc. pl. a γλαῦξ, noctua. Th. γλαυκὸς, ὴ, ὸν, glaucus, cæsius.

Γλαῦκα, voc. a γλαῦκος, ου, ὁ, Glaucus, nomen proprium.

Γλαύκη, ης, ἡ, nom. propr. mul. sed γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. a γλαυκὸς, glaucus.

Γλαυκιόων, Poet. pro γλαυκιῶν, præs. part. a γλαυκιάω, glaucis oculis terribiliter intueor. Th. γλαυκὸς, ὁ, glaucus, cæsius.

Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.

Γλαυκὸς, ὴ, ὸν, glaucus, cæsius. q. a γλαύσσω, splendeo. Hinc γλαύκωμα, ατος, τὸ, glaucedo; oculi vitium. Γλαυξ, ηκὸς, ἡ, ulula, noctua.

Γλαυκώπις, ιδος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ γλαυκὴν χρόα ἔχων, qui glaucum colorem habet.

Γλαυκῶπις, ιδος, ὁ, ἡ, & γλαυκώπης, cæsios habens oculos, in acc. γλαυκῶπιν, & ιδα. Sic γλαυκώψ, ὦπος, qui cæsios oculos habet. hinc γλαυκῶπις, ex γλαυξ, noctua. hoc a γλαυκὸς, glaucus, & ὤψ, ὠπὸς, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Γλαυξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua. Thema γλαυκὸς, ὴ, ὸν, cæsius. vel a γλαύσσω, video. nocte enim valet visu.

Γλαύσσω, splendeo, cerno. Non enim videmus, nisi per medium illuminatum scil. τὸ διαφανὲς, trasparens, perspicuum.

Γλάφυ, τὸ, & γλαφυρὸς, ὴ, ὸν, elegans. vide in γλάφω, cavo.

Γλαφυρῆσι, & γλαφυρῇσι, dat. pl. Jon. f. g. a γλαφυρὸς, ὰ, ὸν, concinnus, a, um. Th. γλάφω, fodio.

Γλάφω, vel γλύφω, cavo, fodio, sculpo. f. ψω. p. φα. Hinc γλάφυ, τὸ, antrum, spelunca. γλαφυρὸς, ὴ, ὸν, cavus, elegans, scitus, a γλύφω. γλύφανος, ὁ, ὁ, sculptor.

Γλάχων, ωνος, ὁ, Dor. pro γλήχων, ωνος, ὁ, pulegium.

Γλεῦκος, εος, τὸ, mustum, succus dulcis. q. a γλυκὺς, dulcis.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. idem ac λήμη, ἡ, lippitudo.

Γλήνεα, τὰ, pretiosa, spectaculo digna.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡ γλαῦξ, κος, ἡ, pupilla oculi.
Γλαύξ, κος, ἡ, ossium commissura, pupilla oculi, oculus, pupa. q. ἀγλαΰξ, ab ἀγλη, splendor, vel per syncopen παρὰ τὸ γαλλιῶ, quia serenitas mentis in oculis maxime conspicitur. Hinc γαλλίνεκα, res ornatæ. alii a γέλα, ut sit quasi γελλιώη.
Γλάων, ωος, ὁ, ἡ, stella, lumen. q. a γέλα, splendor Solis. vel γελάω.
Γλάχων, ωνος, ἡ, pulegium, herba. quasi βλήχων, quod gustatum ab ovibus, facit illas βληχᾶσθαι, idest, balare.
Γλία, ας, ἡ, gluten: affine est κόλλα.
Γλίνος, seu γλεινος, ου, ὁ, genus aceris campestre. q. a γέλα, splendor.
Γλίσχρος, α, ον, ὁ, ἡ, lentus, viscosus, lubricus, tenax. Reperitur etiam γλισχὸς, unde γλισχρῶς, lente, q. a γλία, gluten. Hinc γλισχρώδης, lentus, γλισχρότης, ητος, ἡ, viscositas.
Γλίχομαι, cupio, affecto, appeto. q. a γλυκὺς, dulcis, quia jucunda appetimus. Vel a γλία, & ἔχομαι, habeor, id est, amore tanquam glutine detineor.
Γλοιὸς, ὦ, ὁ, invalidus, sordidus, qui est lubrico ingenio. etiam sordes. a γλία, gluten. Hinc γλοιώδης, strigmentosus, glutinosus.
Γλουτὸς, ὦ, ὁ, nates, clunes. quasi a γλοιὸς, quia sordida pars corporis.
Γλυκερὸϊο, Jon. gen. a γλυκερὸς, ἡ, ὸν, dulcis. γλυκερὸω, Dor. pro γλυκερὸν. Th. γλυκὺς, dulcis, in compar. γλυκίων, & γλύσσων, pro γλυκύτερος, dulcior.
Γλυκίων, compar. a γλυκὺς, dulcis. in superl. γλύκιστος, & γλυκύτατος, dulcissimus.
Γλυκυκάρπος, ος, ὁ, ἡ, qui dulcem fructum fert. Vitis epiteth. ex γλυκὺς, dulcis, & καρπὸς, ὦ, ὁ, fructus.
Γλυκύπικρον, ου, τὸ, suavamarum. ex γλυκὺς, dulcis, & πικρὸς, amarus.
Γλυκὺς, εῖα, ὺ, dulcis, e, jucundus, a, um. gen. γλυκέος, fœm. εῖας. γλυκερὸς, Poetis idem. γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.
Γλυφάνοιο, gen. Jon. a γλυφάνος, sculptorius. Th. γλάφω, sculpo.
Γλυφὶς, ἴδος, ἡ, crena, sagittæ incisura, a γλύφω, seu γλάφω, sculpo.
Γλῶσσα, & Att. γλῶττα, ης, ἡ, lingua, sermo. Hinc compon. ἑκγλωττὶς, ἴδος, ἡ, lingula, seu ligula. ἔγγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, distortus. εὐγλωσσία, ας, ἡ, eloquentia. ἄγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, linguis. ἀγλωσσία, ας, ἡ, infantia dicendi. κυνόγλωσσον, ου, τὸ, herbæ species. πολύγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, multarum linguarum peritus.
Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor. ex ἀλγέω, doleo, & γλῶσσα, lingua.
Γλωσσόκομον, ου, τὸ, theca lingulis tibiarum recondendis idonea: item marsupium. ex γλῶσσα, lingua, & κομέω, servo.
Γλώσσῃς, Jon. pro γλώσσαις, lingua. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dativ. plur. Jonic.
Γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, cuspis teli, angulus, acies, q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.

Γ Ν.

Γναθμὸς, ὦ, ὁ, idem ac γνάθος, ἡ, maxilla.
Γνάθος, ου, ἡ, maxilla, dentes, bucca. q. a γνάπτω, pro γναμπτω, flecto, quia sæpe flectitur inter loquendum, & edendum. Hinc γναθόω, cædo in malas, γναθωνος, ὁ, parasitus.
Γναμπτοῖσι, dat. plur. Jon. a γναμπτὸς, ὴ, ὸν, incurvus, quod a γνάμπτω, inflecto.
Γνάμπτω, inflecto, quod a κάμπτω, idem.
Γνάπτω, vel γναφω, carpendo, vel vellicando polio. unde γναφεὺς, fullo, q. a κνάω, rado.
Γναφεὺς, ῆος, ὁ, fullo. a γνάπτω, vellicando polio.
Γνήσιος, α, ον, ὁ, ἡ, legitime genitus, genuinus. in comp. γνησιώτερος. γνησίως, genuine. Dicitur quasi γονήσιος, vel γενήσιος, a γίγνομαι, nascor.
Γνοίην, ης, ῃ, novero, aor. 2. opt. act. a γινώσκω, cognosco. f. γνώσομαι, a. 2. ἔγνων.
Γνὺς, γνόντος, sciens, a. 2. part. a γινώσκω, cognosco.

Γνόφος, ου, ὁ, caligo, tenebræ. q. a κνέφος, εος, τὸ, nubes. Hinc γνοφώδης, caliginosus. γνοφόω, obtenebro.
Γνόω, nosco, inusitat. a νόος, mens.
Γνὺξ, adv. genu flexo. a γόνυ, genu.
Γνῶ, Jon. & Poet. pro ἔγνων, cognovit. 3. sing. a. 2. act. ἔγνω, ως, ω. At γνῶ, est 1. sing. a. 2. sub. hinc γνῶθι, a. 2. imperat. γνώσκω, a. 2. inf. a γινώσκω, cognosco. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.
Γνώμα, ας, ἡ, Dor. pro γνώμη, ἡ, mens. Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Jon. & Poetic. notitia, experientia. Thema γινώσκω, cognosco.
Γνώμη, ης, ἡ, sententia. Hinc γνωμικὸς, ἡ, ὸν, sententiosus. γνωμολογικῶς, sententiose. a γινώσκω, nosco.
Γνώμεναι, Dor. & Att. pro γνῶναι, a. 2. inf. act. a γινώσκω, cognosco.
Γνώμονος, gen. sing. a γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, Gnomon, stylus horas indicans. Th. γινώσκω, cognosco.
Γνῶναι. vide in γνῶ.
Γνωρίζω, notum facio, nosco. f. ἰσω, & Att. γνωρεῶ. p. ἐγνώρικα. a. 1. ἐγνώρισα. aor. 1. inf. act. γνωρίσαι. a. 1. part. γνωρίσας, αντος. præs. pass. γνωρίζομαι, innotesco. hinc γνωριζέσθω, 3. sing. præs. imperat. innotescat, perf. pass. ἐγνώρισμαι. a. 2. pass. ἐγνωρίσθην. a. 1. sub. γνωρισθῶ, θῇς, θῇ. Th. γινώσκω, cognosco. Hinc γνώριμος, ος, ὁ, notus. in compar. γνωριμώτερος, notior. γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium.
Γνώριμος, ὁ, cognitus, domesticus, vulgatus, & γνώρισμα, τὸ, indicium.
Γνωρεῶ, εῖς, εῖ, fut. 1. Att. verbi γνωρίζω, notum facio.
Γνώσεαι, pro γνώσῃ, 2. sing. f. 1. med. Jon. a γινώσκω, cognosco.
Γνώσῃ, cognosces, f. 1. m. verbi γινώσκω. f. γνώσομαι, ῃ, ῃται. a. 2. ἔγνων.
Γνωσθεὶς, cognitus, a. 1. part. pass. a γινώσκω, cognosco. a. 1. pass. ἐγνώσθην.
Γνωτμοσύνη, mutata sententia suarum virium imbecillitatem agnoscere.
Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, a γινώσκω, cognosco.
Γνώσομαι, f. 1. med. a γινώσκω, cognosco.
Γνώτης, ου, ὁ, gnarus. γνωτὸς, ὴ, ὸν, notus, a, um, ut & γνωτὸς, ὦ, ὁ, frater. a γινώσκω, cognosco.
Γνῶτω, 3. sing. a. 2. imp. a γνῶθι, nosce, verbi γινώσκω, cognosco.
Γνώωσι, Poet. pro γνῶσι, agnoscant, aor. 2. sub. 3. plur. tanquam a γνάω, ejusdem verbi. Vel γνῶω, Poet. pro γνῶ, a. 2. sub.

Γ Ο.

Γοάουτι, Dor. pro γοάωσι, γοῶσι, 3. plur. præs. ind. verbi γοάω, ploro.
Γοάω, f. ήσω, gemo, deploro. Reperitur & γοάμενος, Dor. inf. q. a γόημι, & γοηθεὶς, defletus, a. 1. part. pass.
Γόγγρος, ου, ὁ, congrus, piscis. q. a γροάω, per diplasiasmum. est enim vorax piscis. aut quasi γογγύλος, quia teres est. Est etiam γόγγρος eminentia quædam rotunda in truco arboris. Inde γογγρώνη, tumor in gutture rotundus.
Γογγύζω, murmuro. imperf. ἐγόγγυζον. f. σω. p. γεγόγγυκα. a. 1. ἐγόγγυσα. perf. pass. γεγόγγυσμαι. inde γογγυσμὸς, ὦ, ὁ, murmuratio. q. a γοάω, gemo.
Γογγύλος, η, ον, rotundus. atque inde dicunt γογγύλη, rapum, quod rotundum.
Γογγυσμὸς, ὦ, ὁ, murmur. γογγυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. a γογγύζω, murmuro.
Γόη, ης, pro γοητεία, ας, ἡ, præstigiæ. Vide γοὴς, ητος, ὁ, impostor.
Γοήμεναι, præs. inf. Dor. ex γοάω, vel γόημι. Th. γοάω, gemo.
Γοὴς, ητος, ὁ, incantator, præstigiator, impostor. quasi a γοάω, gemo. hinc γόος: fit enim γοητεία, sive incantatio, cum clamore quodam luctuoso. Hinc γοητεύω, incanto. γοητεύμα, ατος, τὸ, præstigiæ. γοητεία, ας, ἡ, idem.
Γολγοθὰ, nomen loci ἀκάνθης, Golgotha. Syr. locus calvariæ.

Γομόρρα, ας, ἡ, nomen urbis, Gomorrha. Syr. habitatio.
Γόμος, ου, ὁ, onus navis, merces, a præt. med. γέγομα, verbi γέμω, gemo, plenus sum. γοάω, onero.
Γομφίος, ὁ, dens molaris. q. a κέμος, dens moralis. hinc γομφιάζω, dentibus stupeo.
Γόμφος, ου, ὁ, cuneus, clavus. dat. plur. Jon. γόμφοισι. q. a κέκομμαι, verbi κόπτω, scindo. vel quia est ceu dens γομφίος, molaris. Hinc γομφὸω, clavis compingo. γομφίος, ου, ὁ, dens molaris. γόμφωσις, cum os ossi clavi modo infigitur.
Γονῆες, nom. plur. a γονεὺς, ῆος, ὁ, parens.
Γονεὺς, ῆος, ὁ, parens. gen. plur. γονέων. acc. pl. γονέας. dat. pl. γονεῦσι. a præt. med. γέγονα, verbi γένομαι, fum.
Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura, semen, soboles. Hinc γονὴ Ἡρακλείη, semen Herculeum.
Γονορρύης, ου, ὁ, vel γονόρρους, ου, ὁ, cui γονὴ ῥέει, i. e. genitura fluit.
Γόνος, ου, ἡ, soboles, generatio. a γέγομαι, nascor. p. m. γέγονα.
Γόνυ, τὸ, genu. genit. γόνυος, & γόνατος, & γουνὸς, & γούνατος, dat. plur. γόνασι, γόνασι, & γούνασι. vulgo referunt ad κοπέω, ῶ, laboro, curo, festino. Hinc γουνὸς, adverb. in genua πρόχυσιν, idem.
Γουνοπετέω, ad genua accido. fut. ήσω. p. γεγουνοπέτηκα. a. 1. ἐγουνοπέτησα. ex γόνυ, genu, & πέπτω, cado.
Γόος, ου, ὁ, luctus. acc. γόον. nom. pl. γόοι. a γοάω, lugeo. f. ήσω.
Γοργόνος κεφαλὴ, Gorgonium caput, a γοργὸς, ὸν. nomen animalis noxii in Africa.
Γοργόνες, αἱ, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo, & Euryale, a γοργὸς, ὸν, ος, ὁ, nomen animalis noxii in Africa.
Γοργὸς, ὴ, ὸν, velox, vividus, terribilis. quasi γαίων ἔργῳ, opere suo glorians. hinc γοργόπους, ποδος, ἡ, celeritas.
Γοργὼς, gen. sing. a γοργὼ, gen. όος, οῦς, ἡ, nomen mulieris. Alias γοργὸς est acc. plur. a γοργὸς, velox.
Γογγύρα, ας, ἡ, canalis subterraneus, per quem aqua effluit. a γῆ, terra, & ὀρύσσω, fodio.
Γόρτυξ, ὁ, coturnix, ὄρτυξ, γ otiose præposito.
Γὰρ, pro γ' ἄν, igitur, certe. ex γὲ, & κὲν, igitur, ergo.
Γονάζομαι, genua amplectens oro. fut. άσομαι, a. 1. med. ἐγονασάμην. Them. γόνυ, genu.
Γόνασ', pro γόνατα, acc. plur. γόνασι, dat. plur. a γόνυ, genu. gen. γόνυος, & γούνατος, & γουνὸς.
Γουνοῖσιν, dat. plur. Jon. a γουνὸς, ὦ, ὁ, fertilis, Jonica epenth. pro γόνος, hoc a γουνὴ, ῆς, ἡ, genitura. Th. γόνομαι, gignor.
Γουνοῦμαι, ῶμαι, genua amplector. hinc γουνούμενος, præs. part. Thema γόνυ, genu.
Γουνοπαχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, genua pinguis. ex γόνυ, genu, & παχὺς, ἐος, ὁ, crassus.
Γουὸς, ὴ, ὸν, solum ferax. vide γουοῖσιν.
Γουῷ, fertili, dat. sing. a γουὸς, solum ferax. vide in γουοῖσιν.
Γούνων, pro γονύων, genuum, gen. plur. a γόνυ, τὸ, genu.
Γουσα, gemens, præs. part. f. g. a γοάω, f. ήσω, gemo.

Γ Ρ.

Γράβιον, ου, τὸ, tædæ genus, nempe lignum inspicatum pro face. quasi a γράφω, ideft, ξύω, polio, rado, sculpo.
Γρηὺς, ας, ἡ, anus, vetula. a γεραὸς, per syncop. γραὸς, Doric. pro γραῦς, gen. plur. Hinc γραῶν, idem. γρηΐκος, & γρηΐδιον, ου, ὁ, anilis.
Γρήνω, comedo. q. a γράω, idem.
Γράμμα, ατος, τὸ, littera. in pl. γράμματα, scripta, liber, epistola. hinc γραμματεὺς, έως, ὁ, scriba. γραμματικὸς, ὴ, ὸν, idem. a γράφω, scribo.
Γρήνις, ιδος, ἡ, senecta, exuvium senectæ. a γέρων, ut senecta a sene.
Γραπτέον, scribendum, adject. verbale a γράφω, scribo. perf. pass. γέγραμμαι, ψαι,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ψαι, πται. hinc γραπτός, ή, ὸ, ſcriptus.

Γρᾶς, alarum fœtor. vide in γράσσω.

Γράσσος, ου, ὁ, ſordes, quæ in ovium lanis colliguntur: alarum fœtor. q. a γιγραδός, ex veruſtate ſordes. Dicitur & γράσσος, γράσις, & γρᾶς.

Γράστις, ὁ, clamor militum in congreſſu acierum. Puto a γῆρυς, vox, clamor.

Γράστις, εως, ἡ, gramen, q. a γράω, quia pabulum pecorum.

Γρᾶυς, γραός, ἡ, anus, Jon. γρηῦς, & per dialyſin γρηΰς. vide in γραῦς, vel γραυς, q. γέραυς, a γῆρας, ſenectus. eſt & γραῦς, fœtor alarum.

Γραφῆτωσαν, 3. plur. aor. 2. imperat. paſſ. γράφηθι, a γράφω, ſcribo. a. 2. part. γραφείς.

Γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura. γραφαὶ, ῶν, αἱ, divinæ literæ. a γράφω, ſcribo.

Γράφω, ſcribo, pingo. fut. ψω. p. γέγραφα. aor. 1. ἔγραψα. perf. paſſ. γέγραμμαι, ψαι, πται. q. a γλάφω, λ in ρ liqueſcente. Hinc γράμμα, ατος, τὸ, litera, epiſtola. γραμματεὺς, έως, ὁ, ſcriba. γραπτὸς, ή, ὸν, ſcriptus. γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura. γραφὶς, ίδος, ἡ, ſtylus. γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea. ἄγραφος, ὁ, ἡ, non ſcriptus.

Γράψῃς, imprimas, aor. 1. ſub. act. a γράφω, ſcribo. f. ψω.

Γρᾶω, f. σω, comedo. a. 1. ἔγρασα.

Γραωδὴς, ες, ὁ, ἡ, anilis. a γραῦς, αὸς, ἡ, anus.

Γρηγορέω, vigilo. fut. ήσω. præt. γεγρηγόρηκα. a. 1. ἐγρηγόρησα. Dicitur γρηγερέω, per aphæreſin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, excito.

Γρηγορὼς, qui vigilavit; præt. med. part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω, vigilo.

Γρηΰς, ες, ὁ, piſcator.

Γρῆπος, & γρέφος, ους, ὸ, rete, ænigma, quo homines quaſi irretiri ſolent. inde γρηπὼς, έος, ὁ, piſcator. γρηπίζω, piſcor.

Γρίφαμμι, ſcribo, a γράφω, ſcribo.

Γρομφὰς, άδος, ἡ, verula porca. Heſych.

Γρομφεῖς, οἱ, ζωγράφοι, pictores. a γράφειν, pingere.

Γρόσφος, ου, ὁ, pilum, teli genus, aliter φρόσφις, cuſpis ferrea.

Γρῦ, vel γρῦ, quicquid minimum eſt. Hinc γρύζω, grunnio: item hilco. γρυσμὸς, ου, ὁ, grunnitus. γρυλλίζω, grunnio. γρύτη, ης, ἡ, & γρυτάρια, ων, τὰ, ſcruta, frivola. γρυτοπώλης, ου, ὁ, ſcrutorum venditor.

Γρυτὰς, ας, ἡ, peræ quoddam genus, in quam, ut puto, γρύτη colligitur, res omnis generis.

Γρυξ, locus unguis, ſordes unguium. Heſych. a γρύ.

Γρύτη, ης, ἡ, ſcruta, frivola. a γρύ.

Γρυὶς, υπος, ὁ, gryphus, avis aduncо roſtro. hinc γρυπὸς, ή, ὸν, incurvus, inflexus: item, qui naſo eſt aduncо, a γρυπὸς, curvus.

Γρώνη, ης, ἡ, caverna, ſaxum exeſum. q. a γράω, exedo. Hinc γρῶνος, ου, ὁ, cavus, profundus.

Γ Υ.

Γύα, γύη, Jon. & γῆα, ας, ἡ, arvum, jugerum, via, foſſa. q. a γέα, terra.

Γυάλαι, pocula. Megarenſ.

Γυάλεσσι, gen. Jon. γυάλοις, dat. plur. a γύαλον, τὸ, cavitas, vola.

Γύαλον, ου, τὸ, cavitas, vola. q. a γῦον, manus. hinc γυαλὸς, ῶ, ὁ, qui manu comprehendi poteſt. ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manum do.

Γυαρκὴς, ές, ὁ, ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores. ὃ ποιῶν τὰ γύα, ὥστε γύα, ἁρκάντα πρὸς τὸ φέρειν τοὺς πόνους. ex γῦον, τὸ, membrum, & ἀρκέω, ſufficio.

Γύγης, ου, ὁ, Gyges, Rex Lydiæ. Sed Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Γύης, ου, ὁ, dentale, pars aratri. a γύα, ſeu γέη, ης, ἡ, jugerum. quia ejus uſus eſt in γῆ, terra aranda.

Γυιοδαμὰς, ᾶ, ὁ, Poetic. & Doric. ὁ τὰ γύα δαμῶν, qui membra domat. Epitherum athletæ.

Γυόκορος, ου, ὁ, membra depaſcens. ex γῦον, ου, τὸ, membrum, & κορέω, ſeu κορέννυμι, ſatio, depaſcor.

Γῦον, τὸ, membrum, proprie pes, inde manus, inde reliquum corpus; a γῦς, & ἴεναι, quod in via eamus. hinc γυόω, membra frango, claudum reddo. γυὸς, ὸν, ὁ, claudus.

Γυοπέδη, ης, ἡ, Poet. vinculum, quod membra vincit, atque ligat. πέδη ἡ τὰ γύα πεδῶσα, καὶ δεσμοῦσα. Th. πέδη, ἡ, pedica, & γῦον, membrum.

Γυόχαλκος, ου, ὁ, qui membra ærea habet, robuſtiſſimus. ex γῦον, τὸ, membrum, & χαλκὸς, æs.

Γυωθεὶς, ὁ, mutilatus, a. 1. part. paſſ. a γυόω, f. ώσω, claudum reddo. Thema γῦον, ου, τὸ, membrum.

Γυλεὸς, οῦ, ὁ, vaſculum militare. a γύαλον, cavitas, quia cavum.

Γυμνάζω, exerceo. f. άσω. p. γεγύμνακα. a. 1. ἐγύμνασα. perf. paſſ. γεγύμνασμαι. a γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus.

Γυμνασία, ας, ἡ, & γυμνάσιον, ου, τὸ, exercitatio, γύμνασμα, ατος, τὸ, idem. a γυμνὸς, nudus.

Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, veles, itis. Inermes enim illi cum armatis prælium faciebant. a γυμνὸς, inermis.

Γυμνητεύω, nudus ſum. proprie, ſum miles levis armaturæ. fut. εύσω. perf. γεγυμνήτευκα. a γυμνὴς, ῆτος, ὁ, vel γυμνήτης, ου, ὁ, miles levis armaturæ. ab eodem Themate.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, puerorum nudorum exercitatio. ex γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus, & παῖς, puer.

Γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus, inermis, qui γῦα μόνα habet, id eſt, nihil, quo ſe obvolvat. & Poet. pro γυμνικὸς, gymnicus. hinc γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas. γυμνόω, nudo, ſpolio. γυμνάζω, exerceo. γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. γυμνάσιον, ου, τὸ, locus exercitii.

Γυμνωθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. a γυμνόω, denudo. γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην, a. 1. paſſ. Th. γυμνὸς, nudus.

Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ, ἡ, mulier.

Γυῖκα, vocat. ſing. a γυνὴ, ἡ, mulier. in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, ου, τὸ, muliercula. ejuſdem them.

Γυναικείῳ, muliebri, dat. ſing. a γυναικεῖος, α, ὸν, muliebris. hinc γυναικεῖον, ου, τὸ, ſcil. δῶμα, gynæceum, conclave mulierum.

Γυναικείη, ης, ἡ, idem ac γυναικεῖον. vide in γυναικεῖον. ſic γυναικήϊος, Jon. pro γυναικεῖος, muliebris.

Γυναικομανὴς, ές, ὁ, ἡ, mulierum amore inſanus. γυναιμανὴς, idem. ex γυνὴ, & μαίνομαι, inſanio.

Γύναικός, γυναικὶ, genit. & dat. a γυνὴ, mulier, uxor.

Γυναικοφίλης, α, ὁ, Dor. pro γυναικοφίλης, mulierum amator. ex γυνὴ, ἡ, mulier, & φίλος, amicus.

Γυναικωνίτις, ίδος, ἡ, idem ac γυναικὼν, ῶνος, ὁ, mulierum conclave. a γυνὴ, ἡ, mulier.

Γυναιξὶν, dat. pl. a γυνὴ, ἡ, mulier.

Γυνὴ, mulier, uxor. q. a γονὴ, genitura, & γίνομαι, pario. quod ex mulieribus homines naſcantur. genit. γυναικὸς, dat. κὶ, acc. γυναῖκα, Dor. γυνᾶ, vocat. ὦ γύναι. dat. plur. γυναιξὶ. Hinc γυναικεῖος, α, ὸν, muliebris. γυναικεῖον, τὸ, gynæceum. γυναικοκρατούμενος, η, ὸν, qui ſub mulierum eſt imperio. γυναικοκρατία, ας, ἡ, muliebre imperium. ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, vir pariter, & fœmina.

Γυῖνις, ίδος, ὁ, Poet. pro γυῖις, mollis, effœminatus. a γυνὴ, mulier.

Γυπὸς, ὁ, μακρὸς, Heſych. altus.

Γύργαθος, ου, ὁ, caniſtrum e vimine. a γυρὸς, rotundus, arcuatus, quia vimina curvantur. γύργαθος eſt reticulum, quo veteres urebantur in portando pane.

Γύρις, εως, ἡ, pollen. an quia fit gyro molæ? pollen eſt farina minutim ſecta.

Γυρὸς, γυρὰ, ὁ, curvus ſerobs. γῦρος autem circulus, vel ambitus. a γυρόω, incurvo.

Γὺψ, γυπὸς, ὁ, vultur. hinc γύπινος, vulturinus.

Γύψος, ου, ἡ, gypſum. q. a γῦ, & ἕψέω, eſt enim ceu cocta terra. hinc γυψόω, gypſo illino.

Γ Ω.

Γῶ, contract. ex γάω, capio, gigno, pario: lætor, glorior.

Γὼγ, ὁ, nomen gentis, vulgo tectum interpretantur.

Γωγγάμη, idem ac γαγγάμη, ἡ, vas, in quo piſcatores oſtrea congerunt.

Γωλεὰ, τὸ, ſpeluncæ, & luſtra ferarum. Etiam γωλιὸ, ſpeluncæ ad mare. a γῆ, & ἁλίω, vito. vel a κοίλον, cavum.

Γῶν, Jon. pro γῶν, ſaltem, igitur.

Γώνατα, τὰ, genua, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. plur. a γόνυ, genu.

Γωνία, ας, ἡ, angulus, locus abditus. q. a γόνυ, quod natura flexum, & quaſi anguloſum eſt. hinc γωνιαῖος, α, ὸν, & γωνιώδης, angularis. ἀκρογωνιαῖος, α, ὁ, ἡ, in extremo poſitus. ἀμβλυγώνιος, obtuſum angulum habens. ἐξαγώνιος, & ἑξάγωνος, α, ὸν, ſexangulus. ὀρθογώνιος, α, ὁ, rectangulus. τρίγωνος, α, ὁ, triangulus. τετράγωνος, α, ὁ, quadratus.

Γωνιῶ, ſubſanno. verbum Laconicum, an a γωνέομαι; γωῦρος, ſuperbus.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, οῦ, ὁ, pharetra, a χωρέω τὰ βέλη, ideſt, τὰ βέλη, quod capiat jacula.

Δ Α.

Δ Eſt quarta littera, & quaternarium numerum deſignat. Jon. & Doric. pro σ. ſic ὄδμή, pro ὀσμὴ, odor. & ſubinde pro γ, ut δᾶ, δᾶν, Dor. pro γῆ, γῆν. Tum etiam pro θ, & τ.

Δα, particula per ſe nihil ſignificans; ſed quæ in compoſitione auget, ut δαφοινὸς, &c. Sed δᾶ, δᾶν, Dor. pro γῆ, & hoc pro γῆν.

Δαβὶδ, nomen regis ἄλλοτον, David. Hebr. dilectus.

Δαγὺς, ύδος, ἡ, cryſtallus, glacies; vel aliquid ſimile cryſtallo, albedine, & denſitate. Ducam a δαίγνυς, denſus. Eſt & δαγνὸν, denſum. hoc forte a δασὺς, έος, ὁ, denſus, conſitus.

Δάϊδιξ, κος, ἡ, menſuræ genus. Forte a δαΐζομαι, divido. ut ſit famoſæ diviſionis menſura.

Δαΐδων, tædarum, gen. plur. a δᾳὰς, δαδὸς, ex δαΐς, per contractionem, tæda, fax. Th. δαίω, uro.

Δαεὶς, ὁ, doctus, aor. 2. part. paſſ. a δαίω, diſco. a. 2. paſſ. ἐδάην. a. 2. inf. Dor. δαμῆναι, pro δαῆναι.

Δαεύω, pro δαίω, diſco: hinc δαεύμεν, in ſubjunct.

Δαιρὸς, ὰ, όν, niger, ra, rum. a δαίω, uro.

Δαίσω, f. ήσω, Jon. pro μανθάνω, diſco. perf. δεδάηκα. Th. δαίω, uro.

Δαΐζομαι, divido, 3. ſing. perf. δέδαισται. a δαίω, uro, incendo.

Δαὴ, ῆς, ἡ, & δαΐς, ΐδος, ἡ, pugna, fax, lumen. a δαίω, incendo.

Δαῆμεναι, didiciſſe, a. 2. inf. paſſ. Dor. pro δαῆναι, verbi δαίω, diſco, fut. 2. δαήσομαι, & in 2. per. δαήσεαι, Jon. pro δαὴσῃ. a. 2. paſſ. ἐδάην. p. m. δέδηα.

Δαῆναι, aor. 2. inf. a δαίω. Vide δαήμεναι.

Δαὴρ, έρος, ὁ, levir, mariti frater. Ducam a δαίω, ſcio, noſco. Ut a notitia familiari ad fratriam ſit dicta.

Δακρὸς, ρὰ, όν, lucidus, a, dum. a δαίω, uro.

Δαὶ, pro δὲ, ſignificat diſcretionem. a

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δαίω, divido. Δαί vero per apocopen pro δαΐδι, dat. sing. a δαΐς, δαΐδος, ἡ, fax, pugna ardens. a δαίω, uro.

Δαιδαλέεσσι, gen. Jon. δαιδαλέοισι, dat. plur. a δαιδάλεος, ον, ὁ, artificiosus. Them. Δαίδαλος, Dædalus.

Δαιδάλλω, & δαιδαλόω, orno, vario. Vide in δαίδαλος.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus egregium. a δαιδάλλω, orno. Th. δαίδαλος, ingeniosus.

Δαίδαλος, ε, ὁ, Dædalus, ingeniosus artifex Cretensis, a δαίω, scio. hinc δαιδάλεος, vel εος, ὁ. Item δαίδαλος, ε, ὁ, artificiosus, varius. δαιδάλλω, ut & δαιδαλόω, orno, vario. δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificiosum.

Δαιδίσσω, traho, lacero. a δαίω, divido.

Δαΐδων, gen. pl. a δαΐς, ΐδος, ἡ, fax. Th. δαίω, uro.

Δαιε, & δαίεν, lucebat, imperf. Jon. a δαίω, f. σω. Sic δαίετο, imperf. pass. Jon. a δαίομαι, divido, aor. 2. pass. ἐδάην.

Δαΐζω, divido, Poetis, a δάω, divido.

Δαίμονες, Dæmones, nom. pl. a δαίμων, ονος, ὁ, Deus.

Δαιμόνι, pro δαιμόνιε, vocat. a δαιμόνιος, α, ὁ, infelix. Th. δαίμων, Dæmon.

Δαιμονίζεται, a Dæmonio vexor. præs. part. δαιμονιζόμενος, ε, ὁ, Dæmoniacus, perf. pass. δεδαιμόνισμαι. aor. 1. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων, Dæmon.

Δαιμονίη, Jon. pro δαιμονία, ας, ἡ, divina, in dat. plur. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίοις, Jon. a δαίμων, Dæmon.

Δαιμόνιος, α, ὁ, ἡ, divinus. δαιμόνιον, ε, τὸ, Dæmonium. δαιμόνια, τὰ, Dii.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ, ἡ, Dæmoniacus, a δαιμονίων, fum Dæmoniacus, præs. part. a δαιμονιάω, ab eodem Them.

Δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Deus genius, Dæmon. q. δαήμων, sciens. ex δαίω, scio. Hinc δαιμόνιος, α, ὁ, ἡ, divinus, felix. usurpatur & in malam partem. δαιμόνιον, ε, τὸ, numen, fortuna, item spiritus impurus. δαιμονιακὸς, ὴ, ὁ, Dæmoniacus, a Dæmone obsessus: δεισιδαιμονία, ας, ἡ, Deorum metus, superstitio: item religio. εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, beatus, dives. εὐδαιμονία, ας, ἡ, beatitudo. εὐδαιμονέω, beatus sum. κακοδαίμων, ονος, ὁ, malus genius.

Δαίνυ, pro δαίνυθι, per apocopen, præbe convivium, præs. imperat. a δαίνυμι. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίνυθ', & δαίνυντ', pro ἐδαίνυντο, convivati sunt; imperf. Jon. verbi δαίνυμαι. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίνυσθ', pro δαίνυσθαι, epulari, comessari, præs. inf. a δαίνυμαι, σαι, ται, ejusdem them.

Δαίξαι, aor. 1. inf. a δαΐζω, f. σω, vel ξω, divido, partior. a δαίω, idem.

Δαΐος, α, ὁ, hostis. a δάϊ, pugna. Vel prudens, a δαίω, uro, vel disco.

Δαίς, δαιτὸς, ἡ, epulum. ut & δαίτη, a δαίω, epulum præbeo. At δαΐς, ΐδος, ἡ, fax accensa: item pugna, a δαίω, uro.

Δαῖσαι γάμον, celebrare nuptiale convivium. quod a δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαισάμενος, ὁ, a. 1. part. med. δαίσω, comedas, 2. sing. aor. 1. sub. med. a δαίω, epulor.

Δαῖτα, acc. sing. δαῖτας, acc. plur. a δαὶς, δαιτὸς, ἡ, cibus, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίτη, ης, ἡ, epulum.

Δαιτόθεν, Poet. adv. q. ex τῆ δαίτες, ex convivio. Th. δαίω, epulor.

Δαιτρὸς, οῦ, ὁ, coquus, qui carnes δαίει, id est, dividit. aliquando δαιτρεύω, adverb. divisim. hinc δαιτρεύω, divido.

Δαιτυμών, όνος, ὁ, conviva, qui δαῖτα instruit.

Δαΐφρονι, ονος, ὁ, bellicosus, prudens. in dat. δαΐφρονι, ex δαίω, disco, vel a δαΐς, pugna, & φρὴν, mens.

Δαίχθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. a δαΐζω, f. ξω, interficio, laucio. Th. δαίω, disco, doceor.

Δαίω, f. σω, P. χα, disco, doceor, scio, partior: item epulum præbeo, uro, incendo. Hinc δαίμων, ονος, ὁ, doctus. δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, scientia. δάϊος, α, ὁ, peritus. ἀδάης, ες, ὁ, ἡ, ignarus. Δαὴς, δαῆτος, & δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum. δάϊκτη, ης, ἡ, idem. δαιτὺς, ύος, ἡ, idem. δαιτυμών, όνος, ὁ, conviva, epulo. δαίομαι, divido, partior. δαΐζω, idem. δασμὸς, ὁ, divisio, partitio. δαὶς, δαδὸς, ἡ, taeda, fax. δαΐος, α, ὁ, hostilis. δαλὸς, ὁ, titio, torris.

Δάκαρ, genus quoddam cassiæ.

Δάκε, 3. sing. Jon. aor. 2. act. pro ἔδακεν, ες, ε, momordi. a δάκνω, mordeo.

Δακέειν, pro δακεῖν, a. 2. inf. act. ab eodem themate.

Δακέθυμος, ε, ὁ, mordens animum, gravis, molestus. Ex δάκνω, mordeo, & θυμὸς, animus.

Δάκνω, mordeo. f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον. a. 1. ἔδηξα. p. δέδηχα. perf. pass. δέδηγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. ἐδήχθην. a. 2. pass. ἐδάκην, q. a δήκω, mordeo. vel a δα, vel δάω, & κνάω, divido, rado. Hinc δῆξις, εως, ἡ, morsus. δηξὶ, κὸς, ὁ, vermis lignum corrodens.

Δακόντος, & δακώσης, gen. sing. masc. & f. g. aor. 2. part. a δάκνω, mordeo.

Δάκος, εος, τὸ, morsus. Poet. pro δῆξις, ἡ. Th. δάκνω, mordeo.

Δάκρυ, υος, τὸ, lacryma. in plur. δάκρυ', pro δάκρυα, dat. plur. δάκρυσι. q. a δάκνω, quia salsa, & mordax. vel a δω, valde, & κρύος, frigus. Eadem ratione & lacryma fit ex λα, & κρυμὸς, frigus. Hinc δακρυώδης, εος, ὁ, ἡ, lacrymosus. δακρύω, lacrymor. δακρυόεις, εντος, ὁ, lacrymosus. hinc δακρυόεν, adverb. lacrymis effusis.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacryma. idem ac δάκρυον, & Th. δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Δακρυόεις, εντος, ὁ, ἡ, lacrymosus. in accus. δακρυόεντ', pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Δάκρυον, ε, τὸ, idem ac δάκρυ, lacryma.

Δάκρυσι, dat. plur. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Δακρύσας, ὁ, aor. 1. part. act. a δακρύω. f. ύσω, lacrymor. p. δεδάκρυκα. aor. 1. ἐδάκρυσα. ejusd. Thematis.

Δακρυχέων, ὁ, lacrymas fundens. præs. part. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma, & χέω, f. χεύσω, fundo.

Δακτύλιος, ε, ὁ, annellus, annulus. a δάκτυλος, ε, ὁ, digitus.

Δάκτυλος, ε, ὁ, digitus, pes metricus. palmæ fructus. q. a δέκω, ostendo. inde δακτυλοδεικνύσαι, digito monstrare. vel a δέχομαι, capio. alii a δάκνω, quod excogitantium digiti, & ungues sæpius rodantur. Hinc δακτύλιος, ε, ὁ, annulus. ῥοδοδάκτυλος, ε, ὁ, roseos digitos habens.

Δακὼν, όντος, ὁ, aor. 2. partic. a δάκνω, mordeo. fut. δήξομαι. aor. 2. ἔδακον.

Δᾶλε, Dor. pro Δῆλε, voc. sing. a Δῆλος, ε, Delus.

Δηλεῖτο, Dor. & Jon. pro ἐδηλεῖτο, lædebat, 3. sing. imperf. med. verbi δηλέω, lædo. fut. ήσω. sic δαληήσωτο, pro ἐδηλήσατο, a. 1. med.

Δάλιος ξένος, ὁ, Ἀπόλλων, Poetic. & Doric. pro Δήλιος, Delius Apollo.

Δαλμανυθᾶ', ἡ, nomen regionis ἄκλητος, Hebr. pauperis hæreditas.

Δαλματία, ας, ἡ, Dalmatia, nomen regionis.

Δαλοῦτο, Dor. & Jon. pro ἐδηλεῖτο, lædebat, 3. sing. imperf. med. verbi δηλέω, lædo. fut. ήσω. sic δαληήσωτο, pro ἐδηλήσατο, a. 1. med.

Δᾶλος ξένος, ὁ, Ἀπόλλων, Poetic. & Doric. pro Δήλιος, Delius Apollo.

Δαλυσιάδα', ἡ, nomen regionis ἄκλητος, Hebr. pauperis hæreditas.

Δαλματία, ας, ἡ, Dalmatia, nomen regionis.

Δαλὸς, & δαυλὸς, ῦ, ὁ, titio. a δαίω, uro. Est & Δᾶλος, Dor. pro Δῆλος, Delus.

Δαμᾷ, domat, 3. sing. ind. a δαμάω, domo.

Δαμάζω, domo. f. σω. p. δεδάμακα. a. 1. ἐδάμασα. a. 1. inf. δαμάσαι. perf. pass. δεδάμασμαι. præs. part. δαμαζόμενος. Th. δαμάω, domo.

Δαμαῖος, α, ὁ, Poetic. pro δαμαστικὸς, vel δαμαίζων, domans, domitor. Th. δαμάω, domo.

Δαμάλλη, Dor. pro δάμαλις, ἡ, juvenca.

Δαμαλὶς, ίδος, ἡ, juvenca. a δαμάω, domo, quod dometur ad laborem.

Δαμαλίζω, domo, Poetic. pro δαμάζω, δαμαλίζεσθαι, juvencæ more lascivire.

Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. a δαμάω, domo, quia domatur jugo matrimonii.

Δαμαρὶς, ίδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. idem ac δάμαρ, ἡ, uxor.

Δαμάσσαι, aor. 1. inf. act. δάμασσε, aor. 1. Jonic. pro ἐδάμασε. δάμασον, mitiga, aor. 1. imperat. a δαμάω, domo.

Δαμασίθεον, Dor. pro δαμάζων, præs. inf. a δαμάζω, domo.

Δαμασίμβροτος, ε, ὁ, domitor mortalium. παρὰ τὸ δαμάσαι τὰς βροτούς.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ, qui domat mentem. quod ex δαμάω, domo, & φρὴν, mens.

Δαμασσὸς, οῦ, ἡ, nomen urbis sic dictæ a Damescheck.

Δάμασσα, Jon. & Poet. pro ἐδάμασα, a. 1. act. δαμάσσατο, pro ἐδαμάσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi δαμάω, domo.

Δαμασώνιον, ε, τὸ, herba quædam aliter ἄλισμα. an a δαμᾶν, & ὄνειαρ, quod utilitatem habeat domitricem, scil. venenorum certorum?

Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ. Ceres.

Δαμάω, domo, subigo, affligo, occido. fut. άσω. p. κα. Hinc δμάω, & δμῶ. unde a. 2. m. ἐδάμην, perf. act. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται. unde δμητὸς, ὴ, ὁ, domitio. δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. δμητὸς, ὴ, ὁ, domitus. δαμάλη, ης, ἡ, vel δάμαλις, εως, ἡ, juvenca. ἀδάμαστος, ε, ὁ, ἡ, indomitus. ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas. ἱπποδάμος, ε, ὁ, equorum domitor.

Δαμεὶη, 3. sing. a. 2. opt. pass. vide in δάμεν.

Δάμεν, Poetic. & Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. plur. aor. 2. pass. a δέμω, vel δάμνω, pro δαμῶ. f. 2. δαμῶ. aor. 2. ἔδαμον. aor. 2. pass. ἐδάμεν. a. 2. opt. δαμείην, ης, η. inf. a. 2. δαμῆναι. part. aor. 2. δαμεὶς, έντος, ὁ. Th. δαμάω, domo.

Δαμέντε, aor. 2. part. pass. dual. num. δαμέντα, acc. sing. a δέμω, vel δάμνω, interficio.

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 2. inf. pass. vide δάμεν.

Δαμνάμαν, Doric. pro δαμνάμην, præs. opt. pass. a δάμνημι, ης, ητι, domo. a δαμάω, domo.

Δάμνημι, pro δάμνημι, ης, ητι, domo, a δαμνάω, pro δαμάω, domo.

Δάμνησι, reprimit, 3. sing. præs. a δάμνημι, ab eod. themate.

Δαμοίτιος, α, ὁ, Doric. pro Δημόσιος, proprium viri nomen. q. δημότης, popularis.

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ε, ὁ, populus. hinc δαμόσιος, Dor. pro δημόσιος, α, ὁ, popularis, & in f. g. δαμόσιος, ίδος, ἡ, Dor. pro δημόσιος.

Δαμόσιος, α, ὁ, Dor. pro δημόσιος, ε, ὁ, popularis. Th. δῆμος, ε, ὁ, populus.

Δάμων, ονος, ὁ, Damon.

Δαμῶσαμεθα, a. 1. pl. a. 1. sub. med. Dor verbi δημόομαι, aliquid ad populum effero. Est & δημοῦσθαι, δημοσιεύεσθαι, δημοσιεύεσθαι.

Δανάας πᾶις, Danaæ filius.

Δανάη, ης, ἡ, laurus Alexandrina. an a δάφνη, laurus? Danae, nomen mulieris.

Δαναΐδης, ὁ, filius Danai. a Δαναὸς, ὁ, Danaus.

Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus, sexta pars drachmæ.

Δανείζω, mutuum do. f. σω. p. δεδάνεικα. a. 1. ἐδάνεισα. præs. med. δανείζομαι, mutuum accipio. a. 1. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. δανείσασθαι. a. 1. part. med. δανεισάμενος. Th. δάνος, εος, τὸ, donum.

Δάνειον, ε, τὸ, fœnus, mutuum. ab eodem themate.

Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. δανεισάμενος, a. 1. part. med. a δανείζω, mutuum do.

Δανειστὴς, ε, ὁ, creditor, fœnerator, acc. plur. δανειστὰς. a δάνειον, ε, τὸ, fœnus. Th. δάνος, εος, τὸ, donum.

Δα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δανιὴλ, ὁ, nomen prophetæ, Daniel. Hebr. judex Dei.

Δᾶν-ον, ε-ος, τὸ, donum, mutuum. q. a δόω, pro δίδωμι, do. hinc δάνειον, ε, τὸ, fœnus, mutuum. δανείζω, fœnero, mutuum do.

Δανὸς, ἡ, ὁ, aridus. a δαίω, uro; vel a δηὶν, diu, quia vetusta arida.

Δαπανῆσι, præf. inf. act. a δαπανάω, consumo.

Δαπανάω, consumo, impendo, sumptus facio. fut. ήσω. perf. δεδαπάνηκα. a. 1. ἐδαπάνησα. a. 1. imperat. δαπάνησον, ά-του, q. a δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. δάπαν-ος, ε, ὁ, ἡ, consumptor.

Δαπανήσαιμι, aor. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. a δαπανάω, consumo.

Δάπεδον, ε, τὸ, pavimentum, solum. q. a δα, & πέδον, solum. Hinc ἀλλοδαπὸς, ὴ, ὁ, peregrinus. πανδαπὸς, ὴ, ὁ, omnigenus. πανταδαπῶς, adv. omnifariam. πηδαπὸς, ὴ, ὁ, cujas.

Δάπτω, voro, dilanio. hinc δαρδάπτω per reduplicationem, idem, q. a δαίω, divido, epulor.

Δάρδαν-ος, ε, ὁ, Dardanus. Δαρδανιάων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιῶν. Δαρδανί δαο, gen. Jon. a Δαρδανίδης, ε, ὁ, Dardanides.

Δαρεῖ-ος, ε, ὁ, Darius, Rex Persarum.

Δάρης, ὁ, Dares, nomen proprium.

Δαρήσομαι, η, ται. f. 2. pass. 2. plural. δαρήσεσθε, & in 3. plur. δαρήσονται, a δέρω, excorio, verbero. f. 2. δαρῶ. vide δέρω.

Δαρθάνω, dormio. f. 2. δραθ-οῦμαι. aor. 2. ἔδαρθον. f. δαρθήσομαι. q. a δαρθέω. inusitat. pro δερθέω, in pellibus cubo. ἐν δέρμασι μεδέω, in pellibus me repono: quod a primævis terræ incolis antiquitus factum est. a δέρμα, seu δέρας, pellis.

Δαρθῶ, a. 2. inf. a δαρθάνω, dormio. f. δαρθήσομαι.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, diu. Them. δὴν, diu.

Δαρτὸς, ἡ, ὁν, ὁ, excoriatus. a δέρω, excorio.

Δάσασκε, Jon. pro ἐδάσαντο. 3. pl. aor. 1. med. hinc δάσασθαι aor. 1. inf. a δαΐζω. vel δαίω, abjecto ι, δάω, divido.

Δάσσας, Dor. pro δήσας, ὁ, a. 1. part. act. a δέω, ligo.

Δασσάσκετο, distribuebat, Poet. & Jon. pro ἐδάσσατο, aoristi 1. m. interposito σκε. Nisi a δασά κω, derivare malis.

Δασὺς, εῖ, ἡ, vide in δαυὸς, densus.

Δάσσεται, Dor. pro δάσσεται. circumflectunt enim Dores futura sua. a δαΐζω, divido. Th. δαίω, partior, divido.

Δάσκιλ-ος, ε, ὁ, dascillus, piscis, qui cœno, & stercore velcitur. q. a δασκιὸς, umbrosus quod umbrosa, & obscura consectetur.

Δάσκι-ος, per syncopen pro δασύσκιος, ὁ, densam, & spissam umbram faciens: a δαυὸς, densus, & σκιὰ, umbra, aut a δα idem ac ζα, in compositione.

Δασμὸς, ῦ, ὁ, divisio, portio. a δαΐζομαι, quod a δαίω, divido.

Δασμοφόρ-ος, ε, ὁ, ἡ, qui tributum pendit. a δασμὸς, portio, & φέρω, fero.

Δασσάλης, ητ-ος, ὁ, magnorum malorum plenus, atrox. q. a δα, & πλάω, impleo, vel πλήθω. vel a δύς, & πελάω, quod difficilis accessu, & molestus.

Δασσαλῆτι, ὁ, δυσπροσπέλαστος, accessu difficilis. vel ἐ κ᾽ αγαν πλήτισκε. Th. δασπλὴς, ῆτες, atrox.

Δάσσαντο, diviserunt, Jon. & Poet. geminat. σσ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Hinc δασσάμενος, & δάσσασθαι, aor. 1. part. med. & inf. verbi δαΐζομαι, quod a δαίω, divido.

Δασυκέρκ-ος, τὰς, Dor. pro δασυκέρκης, υ metri gratia subjecto, quæ habent densas caudas. ex δασὺς, densus, & κέρκος, ε, ὁ, cauda.

Δασὺς, ὑ-ῦ, δασεῖα, ες, δασὺ, ὑ-ῦ, densus, pilosus, hirsutus. q. a δα, & σθύω, agito. Pilos enim huc, & illuc trahi, & agitari possunt. Hinc δασύνω, ηνω, ἡ, densitas. a δασύω, denso.

Δασυσέρνων, gen. pl. a δασύστερνος, hirsutum pectus habens. ex δασὺς, densus, & στέρνον, pectus.

Δασσάσθαι, præs. inf. pass. pro δασσέσθαι, α pro ε. a δασσάομαι, divido. Them. δαίω, divido.

Δασσάσκετο, dividebant, imperf. Jon. verbi δασσάομαι, divido. inf. δασσάσθαι, quod a δαίω, separo, partior.

Δασσώσατο, pro ἐδασσάντο, 3. plur. imperf. Jon. ab eodem verbo, & themate.

Δασσώμεθα, diviserimus, præs. sub. 1. pl. a δασσάομαι, divido.

Δάσσ-ος, εος, ὁ, Datis Persa.

Δασσοσμὸς, ῦ, ὁ, Datidis imitatio, ideſt odiosa ejusdem repetitio.

Δατέωσω, voro, helluor. a δαίω, convivor.

Δαΰς-ος, ε, ὁ, audax. q. a δαίω, uro; quia calidi sanguinis, & inde animi: item herba quædam Cretica.

Δαυλὸς, ῦ, ὁ, densus. a δα, & ὕλη, sylva. est etiam titio, a δαλὸς, titio, fax.

Δάφνη, ης, ἡ, laurus, quæ resonat, dum uritur, a δαίω, uro, & φωνῶ, sono; vel δα, & φωνὴ, quod ejus folia combusta valde crepitent. Hinc δαφνὶς, ῖδ-ος, ἡ, laurea.

Δαφοίν-ος, ε, ὁ, valde funestus, ruber. seu δαφοινὸς, η, ὸν, valde funestus, ex δα particula augente, & φένω, occido. p. m. πέφονα. inde φόν-ος, cædes.

Δαψιλὴς, ές-ος, ὁ, ἡ, dapsilis, largus, copiosus. q. a δάπτω, voro, seu δαπάνη, sumptus. Hinc δαψιλῶς, large, & δαψιλέως. Poet. δαψιλεύομαι, abundanter subministro.

Δαώμεν, a. 2. sub. a δαίω, vel δαΐω, divido; convivor, luceo; uro. at δαῶμεν, aor. 1. sub. pass. 1. plur. ab ἰδάω. Possit tamen δαῶμεν esse præs. sub. act. a δαΐω.

Δ E.

Δ', vel δὲ, conjunctio discretiva, vero, autem, igitur, sed, sane. q. a δαίω, divido. quia distinctionis vocula. Aliquando in compositione est ut syllabica adjectio: ut ὅδε, ἥδε. δὲ sæpe pro γάρ. Sæpe Poet. pro εἰς, ut οἶκόν δε.

Δέαται, pro δεδέανται, Jon. ligati sunt; & hoc pro δέδενται, detracto augmento, a δέομαι, ligo.

Δέγμεν-ος, ὁ, accipiens, Æol. pro δεξάμενος, perf. pass. verbi δέχομαι, capio. Alii pro δεχόμεν-ος, facta syncope, & χ in γ mutato, euphoniæ gratia.

Δεδάηκα, didici, novi; perf. act. a δαίω, disco. f. δαήσω. tanquam a δαέω. a. 2. ἐδάην, perf. pass. δεδάημαι, unde part. δεδαημέν-ος, doctus, peritus. p. m. δέδαα. Alii pro δέδαηκα accipiunt, a δαίω, divido.

Δεδάασται, divisi sunt, pro δέδανται, Jonic. Item δεδάασται, pro ἐδέδαυντο, verbi δαίω, divido.

Δεδαγμέν-ος, η, ον, perf. part. pass. a δαΐζω, ξω, divido, vulnero, cædo. Th. δαίω, divido.

Δεδαίδαται, ὁ, ἡ, ον, perf. pass. a δαμάζω, domo, vel δαμάω.

Δέδαον, per reduplic. Poet. pro ἔδαον, a. 2. verbi δαίω, seu δαΐω, divido.

Δέδαρμαι, excoriatus sum, perf. pass. a. δέρω, excorio. fut. 1. δαρῶ. perf. δέδαρκα. aor. 1. ἔδειρα. Them. δέρας, ατ-ος, τὸ, pellis.

Δέδασται, divisa sunt, 3. sing. perf. pass. δέδασμαι, σαι, a δαΐζω, vel δαίω, divido.

Δεδαὼς, ὁ, doctus, part. præt. med. a δέδαα, præt. med. pro δέδηκα, a δαίω, disco, vel pro δεδάηκα, a δαΐω.

Δεδέημαι, rogavi, seu indigui, perf. pass. δέομαι, rogo, vel indigeo. fut. δεήσομαι, tanquam a δεέομαι.

Δεδέατμεν, 1. plur. præs. ind. per reduplic. Jonic. a δείπνημι; vel ut alii præt. med. a δειπνέω, cœno. Th. δεῖπνον, ε, τὸ cœna.

Δεδέεσαι, Jon. reduplic. pro δεῖσαι, a. 1. inf. verbi δείδω, timeo.

Δέδεγμαι, Jon. δέδεγκα, perf. act. verbi δείκνυμι, ostendo. f. ξω.

Δεδέκτο, 3. sing. perf. pass. δέδεκτο, pro ἐδέδεκτο, exceperat, 3. sing. pluſq. perf. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. a. 1. ἐδεξάμην.

Δέδεμαι, σαι, & δεδέαμαι, ligatus eram, pro ἐδεδέμην, & in 3. plur. δέδεντο, perf. & pluſq. perf. pass. verbi δέω, sine σ contra aliorum formam, irregulariter etiam pro δέδημαι, & δεδήμην. nam facit fut. δήσω.

Δεδέμηκα, ædificavi, extruxi, perf. activ. verbi δέμω, ædifico, extruo.

Δέδεντο, 3. pl. pluſq. perf. pass. vide in δέδεμαι.

Δεδέξεται, 3. sing. paulo post fut. a δέχομαι, capio. Vel Jonic. reduplic. pro δέξεται, fut. 1.

Δέδεξο, excipe, perf. imperat. pass. a δέχομαι, excipio.

Δεδέσθαι, perf. inf. verbi δέδεμαι, σαι, ται.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. sing. pl. perf. pass. Jon. ligatus erat. a δέω, ligo.

Δεδέχαται, Jon. pro δεδεγμένοι εἰσὶ. Item δεδέχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. plural. perf. & pluſq. perf. ind. pass. a δέχομαι, capio, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι.

Δέδηγα, ας, ε, combusti, p. m. δεδήεις, ήεις, ήει, pluſq. perf. med. Jon. pro ἐδεδήειν, verbi δαίω, uro.

Δεδυλώκαμεν, 1. plur. perf. act. a δηλόω, declaro. Them. δῆλ-ος, ε, ὁ manifestus.

Δεδημιόργηται, 3. sing. perf. pass. δεδημιργημένοι, perf. partic. f. g. plur. num. a δημιουργέω, fabricor. Them. δῆμ-ος, ε, ὁ, populus, & ἔργον, ε, τὸ, opus.

Δεδήσθε, pro δεδημένοι ἐστὲ, 2. plur. præt. perf. opt. pass. a δέω, ligo. fut. ήσω. perf. pass. δέδημαι.

Δεδήσομαι, vinciam, paulo post f. verbi δέω, ligo.

Δέδηχα, momordi, perf. act. verbi δάκνω. f. δήξομαι, mordeo.

Δεδήωμαι, σαι, ται, spoliatus sum, perf. pass. verbi δηόω, seu δηΐόω, hostiliter depopulor. Th. δαίω, uro.

Δέδι, pro δίδια, præter. med. verbi δείδω, timeo. præt. δέδιεκα, p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, euphoniæ gratia, & Jonic. δίδια, & δείδια. hinc δεδιότες, nom. plural. partic. præter. med.

Δεδιηκόνησε, perf. act. verbi διακονέω, ministro. f. ήσω. ex διὰ, particula intensiva, & κονέω, festino.

Δεδιήτημαι, arbitratus sum, pro δεδιαίτημαι, perf. activ. verbi διαιτάω, arbitror. perf. pass. δεδίητημαι. Th. δίαιτα, ης, ἡ, arbitrium.

Δέδιθι, time, & Poet. δείδιθι, præs. imperat. pro δέδισ. quasi a δεδίημι, verbi δείδω.

Δεδίημεν, & δέδιτε, veremur, veremini, per syncopen pro δεδιάμεν, & δεδίατε, 1. & 2. plural. p. m. verbi δείδω, timeo.

Δεδίττομαι, terreo, f. ίξομαι. a δείδω, timeo.

Δεδιώκηται, perf. pass. duplici augmento pro διώκηται, verbi διωκέω, administro. Th. οἶκ-ος, ε, ὁ, domus.

Δέδμων-δ᾽, Dor. pro δέδμωνται, 3. plural. perf. pass. verbi δέμω, struo.

Δεδμήατο, domiti sunt, pro ἐδεδμῶντο, a δαμάω, cujus præter. contract. δεδμημαι, & pluſq. perf. ἐδεδμήμην, δεδμῆσθε, & Jon. δεδμήατο, a tertia δεδμῆντο, sublato augmento, & interposito α.

Δέδμηκα, ædificavi, pro δεδίμηκα, per syncop. perf. act. δέδμημαι, domitus sum, pro δεδάμημαι, perf. pass. hinc part. δεδμημένος. a δέμω, vel δμάω, pro δαμάω, domo. f. δέμω. p. δέδμηκα. a. 2. ἐδάμαν. a. 2. inf. δαμῆναι, & δαμῆμεναι, & part. δαμείς.

Δέδμητο, extructus erat, 3. sing. pluſq. perf. pro ἐδεδέμητο, ab ἐδεδέμην, verbi δέμω, extruo, ædifico.

Δέδογμαι, institutus sum, perf. pass. a δοκέω, f. δόξω, videor, existimo.

Δέδοιγμεν, pro δεδοίκαμεν. 1. plur. p. m. verbi δείδω, timeo. p. m. δέδοικα, euphoniæ gratia, pro δέδοιδα.

Δέδοικ᾽, pro δέδοικα, p. m. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδεικα.

Δεδοίκαμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. plural.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

perf. med. verbi δείδω timeo, metuo. f. δείσω. perf. act. δέδοικα. p. m. δέδοικα.

Δεδοίκω, timeo. Poeticum verbum a perf. m. δέδοικα, deductum.

Δεδόκημαι, observavi, perf. passiv. hinc part. δεδοκημένος, verbi δοκάω, ήσω. seu δοκέω, exspecto, puto. δεδόκητο, visum est, perf. pass. verbi δοκέω, videor.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. plural. perf. pass. a δεδοκίμασμαι. unde δεδοκιμασμένος, perf. particip. verbi δοκιμάζω, probo.

Δέδοκται, visum est, 3. sing. perf. pass. δέδογμαι, ξαι, κται, verbi δοκέω, videor. f. δόξω. q. a δόκω.

Δεδόνητο, Doric & Jonic. pro ἐδεδόνητο, 3. singul. pluſ. perfect. passiv. verbi δονέω, quatio, agito. f. ήσω.

Δεδοξασμένος, η, ον, & in dariv. ω. perf. part. pass. a δεδοξάζω, glorifico. Th. δοκέω, videor.

Δέδορκα, vidi, δέδορκε, videtur, apparet, cernitur, præt. med. hinc δεδορκώς, p. m. part. a δέρκω, video. fut. 2. δρακῶ, aor. 2. ἔδρακον. a. 1. pass. ἐδέρχθην.

Δέδοται, 3. sing. perf. pass. a δίδωμι, do.

Δεδουλόυκα, servivi, perf. a δουλόω, servio.

Δέδουπα, cecidi, præter. med. ind. hinc part. præt. med. δεδουπώς, a δουπέω, sonitum edo. Th. δοῦπος, ου, ὁ, sonitus.

Δέδρακα, facio, perf. act. hinc part. δεδρακώς, ότος. in perf. pass. δέδραμαι. hinc δεδραμένος, a δράω, facio.

Δεδράκειν, cucurri, perf. act. verbi τρέχω, curro. fut. δραμοῦμαι, a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. q. a δρέμω, curro.

Δέδρασται, pro δέδαρται, 3. sing. perf. pass. verbi δέρω, excorio. f. δαρῶ. p. δέδαρκα. perf. pass. δέδαρμαι, & per metathesin δέδραμαι, σαι, ται. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δέδροκα, vidi, pro δέδορκα, per metathesin, præt. med. verbi δέρκω, video, aſpicio.

Δέδρομαι, cucurri, p. m. verbi τρέχω, curro.

Δεδροσάμενος, ὁ, aſperſus, roſcidus, paulo poſt fut. a δροσόω. f. ώσω. Th. δρόσος, ου, ἡ, ros.

Δέδυκα, ſubii, perf. act. δεδυκέω pro δεδυκέναι, Poet. vel Dor. perf. inf. a δύω, vel δυόω, ſubeo.

Δεδύκειν, Jon. pro ἐδεδύκει, 3. ſing. pluſq. perf. hinc δεδύκω, Poeticum verbum a perfecto formatum.

Δεδυνήσαι, σαι, ται, perf. paſſ. verbi δύναμαι, poſſum. f. δυνήσομαι.

Δεδυστύχηκα, infelix fui, perf. act. a δυστυχέω, infelix ſum. ex δύς, ægre, & τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum.

Δέδωκα, & in 3. plur. δεδώκασιν, perf. act. a δίδωμι, do.

Δεδώρηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi δωρέομαι, dono.

Δείλος, Poet. pro δῆλος, η, ον, manifeſtus, apertus, clarus.

Δεῖ, 3. ſing. præſ. ſubjun. a δέω, oportet.

Δεῖθητε, orate, 2. plur. aor. 1. imperat. paſſ. a δέομαι, oro.

Δεῖσαν, aor. 1. part. n. g. δείσω, fut. 1. impersonal. δέησον, fut. 1. part. n. g. impersonal. a δεῖ, oportet, tanquam a δέομαι.

Δέησις, εως, ἡ, deprecatio. Th. δέομαι, oro.

Δεήσομαι, rogabo, ſeu egebo, f. 1. med. a δέομαι, rogo. quaſi a δεέομαι.

Δεῖ, oportet, impersonal. cum acc. in ſub. δέη. imperf. ἔδει. f. δεήσει. a. 1. ἐδέησε, præſ. inf. δεῆσαι. part. δείσας. Them. δέω, ligo.

Δέγμα, ατος, τὸ, exemplum, ſignum, notæ, ſpecimen, a δείκνυμι, monſtro. f. ξω, præt. paſſ. δέδειγμαι. δείγμα προφέρειν, ſpecimen edere.

Δειγματίζω, palam traduco, ſpectaculum omnibus propono, ad Coloſſ. c. 2. f. ίσω. perf. δεδειγμάτικα, a. 1. ἐδειγμάτισα. Them. δείκνυμι, oſtendo.

Δεδέκτ', pro δεδέκτο, exceperat, pluſq. perf. Jon. & Poet. ectaſi primæ ſyllabæ pro ἐδέδεκτο. Sic in perf. inf. δεδέχθαι, pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ξαι, ται.

Δεδέχαται, Jonic. pro δεδέγμενοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. paſſ. Sic δεδέχατο, exceperant, pro δεδεγμένοι ἦσαν, Jonic. & per ectaſin Poeticam verbi δέχομαι.

Δεδία, per ectaſin Poetic. pro δέδια, præter. med. verbi δείδω, timeo.

Δεδίδθι, eodem modo pro δέδιθι, & hoc pro δέδια, præt. med. imperat. a δέδια, p. m. verbi δείδω, timeo.

Δεδίειμεν, timuimus, pro δεδίαμεν, 1. pl. præt. med. ejuſdem verbi.

Δεδιδίξεται, perterrebit, 3. ſing. f. 1. med. Poet. a δεδίττομαι, terreo. fut. ξομαι. Th. δείδω, timeo.

Δεδίστες, οἱ, metuentes, perf. part. med. a δείδια, verbi δείδω, metuo.

Δεδόκησα, Poet. pro δέδοικα, præt. med. & hoc pro δέδοιδα, euphoniæ gratia, a δείδω, timeo.

Δείδω, timeo. f. δείσω. perf. δέδεικα. p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, euphoniæ gratia: at Jonice δέδια, & δείδια. Sæpe tamen δέδοικα, & δέδια, præſentis ſignificationem obtinent. Hinc δέος, εος, τὸ, metus. & inde derivari malunt: vel a δέω, abſum. Deeſt enim illi fortitudo, qui timet, nec eſt præſente animo. ἀδεής, έος, ὁ, ἡ, metu carens. περιδεής, ίος, ὁ, ἡ, meticuloſus.

Δειελιάει, meridior. hinc δειελιήσας, αντος, ὁ, cœnans, a. 1. part. act. a δείελος, veſper. Th. δήμη, ης, ἡ, pomeridianum tempus.

Δειελινός, ή, όν, Poet. pro δειλινός, veſpertinus. a δείελος, veſper. Th. δείλη, pomeridianum tempus.

Δεικανάω, ῶ, Poet. pro δεικνύω, oſtendere. A priſco δείκω, deducitur τὸ δεικάω. hinc δεικανάω, imperf. ἐδεικάνων, ως, ας, αι. & hinc præſens Poeticum δεικανάομαι; & imperf. Jon. δεικανάσσκον, ες, ε. Them. δείκνυμι, oſtendo, vel, ut alii volunt, δέχομαι, excipio.

Δεικανάσκομαι, accipio, a δέκομαι, quod eſt Jon. pro δέχομαι.

Δείκελον, vel δείκελον, ου, τὸ, ſimulachrum, imago. q. Διὸς ἴκελον, Jovi ſimile; aut ſimpliciter a δέικω, oſtendo; vel ab ἔοικω, ſimilis ſum.

Δείκνυ, per apocopen pro δείκνυσι, 3. ſing. ind. a δείκνυμι. Alii volunt eſſe imperf. Jon. pro ἐδείκνυ, oſtendebat; vel pro δείκνυθι, oſtende, præſ. imperat.

Δυκνύει, 3. ſing. ind. a δεικνύω, oſtendo.

Δείκνυμι, vel δεικνύω, oſtendo, prodo, manifeſtum facio, indico, q. ab inuſitato δείω. f. δείξω. p. δέδειχα. aor. 1. δεῖξα, aor. 1. imperat. δεῖξον, άτω, aor. 1. ſub. δείξω, ης, η. aor. 2. inf. δεῖξαι. perf. paſſ. δέδειγμαι. aor. 1. ἐδείχθην. a. 1. part. δειχθείς, έντος. Hinc δεῖγμα, ατος, τὸ, indicium. δεῖξις, εως, ἡ, oſtenſio. δειγματίζω, oſtendo, in exemplum traduco. δεικτικός, oſtenſivus, demonſtrativus. ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonſtratio. ἀποδεικτικός, ὴ, όν, demonſtrativus. παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplum. ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, documentum.

Δεικνύειν, oſtendere, præſ. inf. act. δεικνύντες, οἱ, nom. plur. præſ. part. a δείκνυμι, oſtendo.

Δειλ', pro δειλὰ, nom. plur. n. g. a δειλός, timidus, ignavus.

Δειλαίαι, f. g. a δείλαιος, α, ον, timidus. a δειλός, ὴ, όν, idem.

Δειλαῖος, α, ον, Doric. & Att. pro δείλαιος, timidus.

Δείλαιν, Dor. pro κατὰ δείλην, veſperi. Th. δείλη, veſpera.

Δείλη, ης, ἡ, pomeridianum tempus, veſpera: item crepuſculum. q. a δίω, & ἔλη, calor Solis, quum Solis ſplendor deficere incipit.

Δειλιάω, formido, ob ignaviam refugio. f. άσω. p. δεδειλίακα. a. 1. ἐδειλίασα. a. 1. part. δειλιάσας, præſ. imperat. δειλίας, α, δειλιάτω, άτω. Th. δειλός, ignavus, timidus.

Δειλία, ας, ἡ, timiditas, ignavia, animi anguſtia. Plat.

Δειλινόν, Poet. adverb. ſcil. χρόνον, veſpertino tempore.

Δειλός, ὴ, όν, timidus, ignavus, miſer, debilis, improbus. q. a δείδω, timeo. vel qui δέιται λίαν, valde ligatur. hinc δειλία, ας, ἡ, timiditas. δειλόσκες, ων, ὁ, ἡ, idem. δειλιάω, formido.

Δειλότερος, α, ον, timidior. compar. a δειλός, timidus.

Δείμα, ατος, τὸ, & δειμὸς, οῦ, ὁ, timor, metus. a δείδω, timeo.

Δειμαίνω, timeo. f. ανῶ. p. γκα, ab eodem Themate.

Δειμαλέος, α, ον, timidus, terribilis, timorem incutiens. ejuſdem thematis.

Δείμας, qui ædificavit, Eurip. aor. 1. part. δείμας, vel δείμενος, Jon. pro ἔδειμα, 3 ſingul. aor. 1. ind. δείμασθαι. & δειμάμενος, a. 1. inf. & part. med. verbi δέμω, ſtruo.

Δείματος, vel δέῖμα, τὸ, pavor, timor.

Δειμαστόω, ῶ, pro φοβέω, terrefacio. imperf. ἐδειμάστε, terrefaciebat. Th. δείδω, timeo.

Δείμβος, ὁ, ὁ, nomen viri. a δείδω, timeo.

Δειν, præſ. inf. a δέω, oportet.

Δεῖνα, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, quidam, quiſpiam, aliquis. vocabulum eſt infinitum. q. a δέω, deficio: quo ille, vel illi ſignificantur, quorum nomina reticentur. Demoſth. περὶ στέφ. ὁ δεῖνα, καὶ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσήγγειλε. Matth. 27. πρὸς τὸν δεῖνα, ad quemdam, ad illum. Et δεῖνα, adverb. pro δεινῶς, vehementer. Them. δεινὸς, terribilis.

Δεινοθέτας, α, ὁ, Dor. pro ης, qui graviter homines tractat. Amoris epither. ex δεινὸς, gravis, & τίθημι, impono.

Δεινοῖς, gen. Jonic. pro δεινῶ. dativ. plural. Jonic. δεινοῖσι, a δεινὸς, terribilis, gravis, moleſtus.

Δεινολογέεσθαι, graviter conqueri. ex δεινὸς gravis, & λέγω, dico.

Δεινομένεος πάρος, ὁ Ν Δεινομένεος ὑὸς, Γίρων. Pindar.

Δεινὸς, ὴ, όν, terribilis, gravis, moleſtus, ſolers, peritus, validus, magnus. q. a δέος, vel δείδω, timeo. in comp. δεινότερος, terribilior. ſuperl. δεινότατος, terribiliſſimus. Item δεινὸς, peritus, potens, idoneus. Sophocl. ardens, formidoloſus. δεινὸς δὲ ὅπλων, armis ſtrenuus. Item vafer, callidus, δεινὸς πρὸς τὸ πλεονεκτῆσαι, Iſocr. δεινὸν πάλαισμα, vafrum commentum, Xenoph. Hinc δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas: ſolertia, facultas.

Δεινόω, exaſpero, exaggero.

Δεινῶ, terribiles, nom. dual. δεινὼς, adverb. terribiliter, mire, accurate. a δεινὸς, terribilis.

Δεινωποί, graves aſpectu, torvi, Heſiod. δεινωποὶ κῆρες, torvæ Parcæ. Δεινῶπες, Eumenides apud Sophocl. in Œdipo Coloneo.

Δείξαις, monſtrares, 2. ſing. aor. opt. act. a δείκνυμι, oſtendo. f. δείξω.

Δείξῃ, vel δείξει, oſtendit, pro δείκνυσι, a. 1. Jon. ſic δείξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. ab eod. them.

Δείξω, εις, ει, oſtendam, f. 1. act. a δείκνυμι, oſtendo.

Δειπνέοντες, Jon. Æol. Dor. pro δειπνοῦντες, cœnantes, præſens partic. nom. plur. verbi δειπνέω, cœno.

Δειπνήσω, f. 1. act. a δειπνέω, cœno. f. ήσω, p. δεδείπνηκα. a. 1. ἐδείπνησα. a. 1. inf. δειπνῆσαι. a. 1. part. δειπνήσας.

Δεπνίζειν, cœnam alicui præbere, præſ. inf. Th. δεῖπνον, cœna.

Δειπνολόχης, comeſſatricis, gen. ſing. f. n. pro δειπνολόχου, a δειπνολόχος, ὁ, ὁ, ἡ, guloſus, cœniperta, qui cœnis inſidiatur, & clam obligurit, Heſiod. ex δεῖπνον, ου, τὸ, cœna, & λόχος, ου, ὁ, inſidiæ.

Δεῖπνον, ου, τὸ, cœna, cibus. παρὰ τὸ δεινωπιάειν τῶν πόνων, quia tum homines a labore ceſſant. hinc δειπνέω, cœno. Aut pro prandio, quia poſt illud δεῖ πιεῖν oportet bibere. niſi potius a δαπάνη, quod cœna ſumptuoſior eſſe ſoleat. δεῖπνον ποιεῖν, cœnam parare. Lucian. Chryſoſt.

Δειπνοῦντα, cœnantem, acc. ſing. part. præſ. verbi δειπνέω, cœno. Th. δεῖπνον, cœna.

Δείρας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a δέρω,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλ

excorio. f. ήσω. a. 1. ἔδειρα. Th. δέρμα, ατος, τὸ, corium. Sed δειρὰς, ᾶδος, ἡ, jugum montis. a δέρη, ης, ἡ, cervix.

Δείρεω, Jon. pro δέρειν, excoriare.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix, collum, idem ac δέρη, ης, ἡ.

Δειρεκέω, probris scindo. a δαίρω, verbero. Th. δέρκη, ατος, τὸ, pellis.

Δειρὸς, ὁ, ὁ, collis. Th. δέρη, ης, collum. est enim collis ceu collum terræ.

Δείσια, vel δείσιαι, ης, ἡ, humor, stercus, fœtor. τῶν βοτανῶν συλλογή. a δέω, irrigo.

Δείσαντε, territi, nom. dual. a. 1. part. act. a δείσας, αντος, ὁ, verbi δείδω, timeo.

Δεῖσε, veritus est, Jon. pro ἔδεισε, a. 1. ind. act. a δείδω, timeo.

Δείσθαι, Præs. inf. a δέομαι, precor. Th. δέω, ligo.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, superstitio, religio, formido Deorum.

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, superstitiosus, religiosus, religioni deditus, Nazianz. δείδω. fut. σω, timeo. perf. pass. δέδειμαι, σαι. hinc δεῖσις, εως, ἡ, metus, & δαίμων, ονος, ὁ, numen, dæmon. in comparat. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, religiosior.

Δέκα, decem, plur. num. quasi δέχα, a δέχομαι, capio, quia omnes numeros capit denarius. Hinc δεκὰς, άδος, ἡ, decas. δέκατος, η, ον, decimus. δεκατόω, decimo, decimas excipio. δεκατῶ, idem.

Δεκαδύω, duodecim, c. g. ἄλλιτον. dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα, ex δέκα, decem, & δύο, vel Att. δύω, duo.

Δεκαδώρω, dat. sing. a δεκάδωρος, qui decem palmorum est. ex δέκα, decem, & δῶρον, ου, τὸ, palmus, donum.

Δεκάζω, munere corrumpo, q. a δέκω, accipere facio.

Δεκάκις, decies, adverb. a δέκα, decem.

Δεκαμήνους, ου, ὁ, ἡ, decem mensium. ex δέκα, decem, & μὴν, νὸς, ὁ, mensis.

Δεκαμοίρομαι, humaniter excipio, a δέκομαι, pro δέχομαι, excipio.

Δεκαπέντε, quindecim, c. g. ἄλλιτον. ex πέντε, quinque, & δέκα, decem.

Δεκαπόλις, ιος, ἡ, nomen regionis; Decapolis. Gr. decem urbium.

Δεκάτοι, ῶν, αἱ, decimæ. a δεκάτη, ης, ἡ, decima. Th. δέκα, decem.

Δεκατεσσαρες, ων, οι, αἱ, & δεκατέσσαρα, ων, τὰ, quatuordecim. a τέσσαρες, quatuor, & δέκα, decem.

Δεκατόω, decimas dare.

Δέκατος, η, ον, decimus, a, um.

Δεκατῶν, decimas accipio. futur. ώσω. præt. δεδεκάτωκα. δεκατόομαι, ῶμαι, decimor. perf. δεδεκάτωμαι. a δέκα, decem.

Δεκάχιλοι, decem millia. Poet. ex δέκα, decem, & χίλιοι, mille.

Δεκελέη, Jon. pro Δεκέλεια, ἡ, Locus, & populi Hippothoontidos tribus, ut tradit Stephanus. Δεκέλεια, δῆμος τῆ Ἱπποθωντίδος φυλῆς, &c.

Δέκεο, Jon. & Doric. pro δέχου, accipe, præf. imperat. a δέκομαι, pro δέχομαι, accipio.

Δέκεσθαι, Jon. pro δέχεσθαι, capio. Sic δεκέσθαι, pro δεχόμεθα.

Δέκετο, exceperat, 3. fingul. pluſq. perf. pro ἐδέδεκτο, ab ἐδεδέγμαι, ξο, κτο, verbi δέχομαι, excipio.

Δεκτὸς, ἡ, όν, acceptus, a, um. Them. δέχομαι, capio.

Δελεάζω, inesco, decipio. f. σω. p. δεδελέακα. a. 1. ἐδελέασα. Th. δέλεαρ, ατος, τὸ, esca ad capiendum.

Δέλεαρ, ατος, τὸ, esca, illecebra. q. a δέλω, inesco. vel δέλεαρ, quasi ἔλεαρ, ἀπὸ τῦ ἕλειν, quod pisces esca capiantur. hinc δελεάζω inesco. δελέασμα, ατος, τὸ, & δελεασμὸς, ῦ, ὁ, illicium, illectamentum, illecebræ.

Δέλετρον, ου, τὸ, lanterna, fax. Athen. l. ult. a δαίω accendo.

Δελλίδες, vel δελίδες, αἱ, vesparum cellæ. Forte a δειλία, timiditas. quia infestæ accedentibus, eisque timorem adferunt.

Δέλτα, quarta littera Græcorum, Delta. Hinc δέλτος, ου, ἡ, pugillares; quia forma litteræ Δ plicabantur. Item pars quædam Ægypti, a forma triangulari. Pudendum etiam muliebre.

Δελτάριον, τὸ, litterula, epistolium, tabella. Plur. in Anton.

Δέλτιον, libellis, dat. pl. Jon. a δέλτος, ου, ὁ, liber. Th. δέλτα.

Δέλφαξ, ακος, ὁ, ἡ, porcellus lactans. Herodot. a fœcunda δελφύς, vulva, quod ejus proles sit numerosior.

Δελφὶν, seu δελφὶς, ῖνος, ὁ, delphin piscis. in plur. δελφῖνες. a δελφύς, vulva: est enim piscis viviparus. Δελφὶς μέλισσα, Pind. Δελφὶς item Delphia, seu Delphica. Item sideris nomen apud Proclum.

Δελφὸς, civis Delphicus.

Δελφὺς, ὑος, ὁ, vulva, uterus. q. Θῆλυς, φυὴ, fœminæ natura, unde ἀδελφοὶ, οἱ, uterini fratres.

Δέλω, inesco: q. a δαίω, epulor.

Δέμας, τὸ, indeclinabile, Grammat. forma, figura: funis: corpus. q. a δέμω, struo, vel δέμας, vinculum. anima enim quasi corpori alligata. Est etiam δέμας, sicut, adverbium similitudinis.

Δέμειν, Jon. pro οἰκοδομεῖν, ædificare.

Δέμνιον, ου, τὸ, stratum, cubile, sponda, lectus. ubi δέμας κεῖται, corpus inclinatur ad quietem. δέμνια, τὰ, cubilia maritorum. vel a δέμω, quod sternitur, ac quasi struitur.

Δέμω, struo, ædifico. a. 1. ἔδεμα. inde part. aor. 1. δάμενος. p. m. δέδομα. q. a δέω, ligo, colligo, quod ligna, & lapides colligentur, & ferruminentur e mollita calce.

Δενδαλίδες, panes. a πίνδω, edo.

Δενδίλλω, oculos huc illuc verto, circumspecto; conniveo. f. λῶ, ab ἴλλος, ου, ὁ, oculus, & δινέω, volvo.

Δένδρεα, plur. num. a δένδρεον, ου, τὸ, arbor, lignum, Poet. pro δένδρον, idem.

Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, arboribus abundans. Th. δένδρον, arbor.

Δένδρειον, τὸ, arbuscula, Poet. diminut. a δένδρον, ου, arbor.

Δένδρον, ου, τὸ, & δένδρος, εος, τὸ, arbor. quia δεινῶς δέρεται, graviter, & moleste decorticatur: ut sit quasi δένδρερον. Vel a δέμω. inde δενδρώδης, εῦ, ὁ, ἡ, arboreus. δενδρήεις, arboribus abundans.

Δένος, ους, ὁ, probrum, injuria, contumelia, quasi a δεινὸς, gravis, & molestus. hinc δενάζω, maledico.

Δέξαι, suscipe, aor. 1. imperat. med. a δέχομαι, capio. vel Jon. pro δεῖξαι, ostendere, aor. 1. inf. verb. δείκνυμι. ostendo.

Δεξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. δέκαθαι, a. 1. inf. med. verbi δέχομαι, excipio.

Δέξασθε, 2. plur. aor. 1. imperat. med. ejusdem verbi.

Δέξατο, exceperat, 3. sing. a. 1. Jon. pro ἐδέξατο. a δέχομαι. capio.

Δέξασθαι, f. 1. m. δέξομαι, a. 1. sub. m. ejusdem verbi.

Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, sc. χὴρ, dextera manus, potentia. q. a δέχομαι, capio.

Δεξιαὶ, αἱ, fides, pacta. Iliad. β.

Δεξιόγυιος, ου, ὁ, Poet. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, qui dextra, & agilia membra habet.

Δεξιολάβος, ου, ὁ, satelles, stipator, lancearius. παρὰ τὸ λαβεῖν τὰ τῦ βασιλέως δεξιά.

Δεξιὸς, ᾶ, ὁ, dexter, aptus, facilis, officiosus, scitus, industrius, prosper. δεξιόομαι, dextram jungo. ἀμφιδέξιος, ου, ὁ, ambidexter. δεξιότης, ὁ, dexteritas. δεξιόφιν, ex dextra.

Δεξιώσατο, pro ἐδεξιώσατο, imperf. med. verbi δεξιόομαι, dextram jungo. Th. δεξιὰ, dextra.

Δεξιτερὸς, ὰ, όν, hinc δεξιτερῆ, dativ. fing. Jon. f. g. a δεξιὰ, dextra.

Δέος, εος, τὸ, Poet. pro δέος, εος, τὸ, metus, a δείδω, timeo.

Δέομαι, oro, cum genit. imperf. ἐδεόμην, ῆ, ετο. aor. 1. pass. ἐδεήθην. aor. 1. imperat. δεήθητι, & in 2. plur. δεήθητε, orate. præs. part. δεόμενος. Them. δέω, oro, rogo, precor.

Δέον, ligabant, pro ἔδεον, Jon. 3. plur. imperf. act. a δέω, vincio. f. δήσω. Est & δέον, præs. part. n. g. ut δέον ἐστὶ, necessarium est, in plur. δέοντα, ab impersonali δεῖ, oportet.

Δέος, εος, & Poet. δεῖος, τὸ, metus. q. a δέω, ligo, metus enim ligat, & contrahit animum. Sed & δέω, & δίω, est timeo. Th. δείδω, timeo.

Δεπάεσσιν, poculis, dat. plur. a δέπας, αος, τὸ.

Δέπας, αος, & ους, τὸ, poculum. quia πόσει δίδεται, potu irrigatur. vel quia πόμα δέχεται, potum recipit. Hinc δεπάζω, bibo.

Δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium. Hinc δέρμα, ατος, τὸ, idem. q. a δέρω, excorio.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis, Derbe. Hebr. stimulus. Hinc Δερβαῖος, α, ον, Derbensis.

Δέρη, ης, ἡ, & δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix, collum. a δέρας, pellis, quia ibi dura pellis. Hinc δέρα, ας, ἡ, jugum montis.

Δέρθρον, ου, τὸ, rostrum avis. tanquam instrumentum excoriandi.

Δερκιόωνται, Poet. pro δερκιῶνται, a δερκιόομαι, video. Hesiod. Th. δέρκω, video.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. plur. f. g. a δερκομένη. a δέρκω, seu δέρκομαι, cerno.

Δερκομένοιο, intuentis, gen. Jon. part. præs. δερκεμένω, nom. & acc. dual. ejusdem verbi.

Δέρκω, video, aspicio. fut. ξω. p. χα. fut. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον. aor. 2. inf. δρακεῖν. præt. med. δέδορκα, pro δέδορκα. Hinc compon. ἀδερκὴς, ὁ, ἡ, non videns, obscurus. ὀξυδερκὴς, ῆος, ὁ, ἡ, acutum cernens, ut lynx.

Δέρμα, ατος, ατος, τὸ, cutis, pellis, exuvium, crusta, membrana, corium. a δέρω, excorio. Them. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δερμάτινος, η, ον, coriaceus.

Δερμοῦλλω, excorio, detego. a δέρμα, ατος, τὸ, corium.

Δέρρις, εως, ἡ, pellis, cilicium. a δέρας, ατος, τὸ, corium.

Δερχθεὶς, έντος, ὁ, obtuitus, aor. 1. part. pass. ab ἐδέρχθην, verbi δέρκω, video.

Δέρω, excorio. Item verbero, percutio, cædo. f. 1. δερῶ. f. 2. δαρῶ. p. δέδαρκα. aor. 1. ἔδειρα. aor. 2. ἔδαρον. perf. pass. δέδαρμαι. aor. 2. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι. Them. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δεσπύχω, epither. ἀσκὸς, ideſt, utris, quia ei collum obligatur, δέσται ὠχῶ.

Δίσιος, ου, ὁ, mensis Junius Macedonibus. an a δέσις, ideſt, ligatione mergitum? an a nomine διὸς? Nam Junius Bithynis διὸς.

Δεσμόω, ligo. f. ώσω. p. δεδέσμωκα. a. 1. ἐδεσμώσα. a δεσμὸς, ὁ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo.

Δεσμέω, vincio, ligo. f. ήσω. p. δεδέσμηκα. imperf. pass. ἐδεσμεόμην, ώμην, ῆο, ῶ, ῆντο, ῆντο, ab eod. themate.

Δέσμη, ης, ἡ, fasciculus. Them. δέω, ligo.

Δέσμιος, ου, ὁ, ἡ, vinctus. ab eodem themate.

Δεσμὸς, ῦ, ὁ, vinculum, nodus, carcer, ejusdem thematis.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, pro δεσμοφύλακ, commentariensis, vinctorum custos. a φυλάσσω, custodio, & δέσμιος, vinctus. Th. δέω, ligo.

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer. δεσμώτης, ου, ὁ, captivus. a δεσμόω, in carcerem conjicio. fut. ώσω. perf. pass. δεδέσμωμαι. Th. δέω, ligo.

Δεσπόζω, f. ώσω, dominor. In sacris litteris herum constituo. a δέω, & πὰς, ligat q. pedes. vel q. δέω ὀπάζω, merum comitem do. Dominus enim merum famulis suis infert. Hinc δεσπότης, ου, ὁ, dominus. δεσπότις, ιδος, ἡ, & δέσποινα, ης, ἡ, domina.

Δέσποινα, ης, ἡ, domina, a δεσπόζω, dominor.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, Jon. & Poet. pro δεσποτεία, ας, ἡ, dominatus, imperium. Th. δεσπότης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ωσύζω, dominor.

Δεσποσύνιος, η, ον, Poet. pro δεσποτικός, ad dominum pertinens.

Δεσπόσυνος, ε, ὁ, dominus, herus. in dat. δεσπόσυνῳ. voc. ὦ δέσποσυνε· ab eodem themate. Δεσπόσυνος νεώς, pro Neptuno.

Δέσσα, ας, ἡ, Dor. pro δέσμη, fistula, & per metalepsin pro Lydia.

Δεσσαί, αἱ, faces in fasciculum colligatæ, a δεσσὸς, ligatus. Th. δέω, ligo.

Δέσσε, pro ἔδησε, 3. sing. imperf. ut & δέσασκον, pro ἔδεσκον, imperf. a δέω, irrigo.

Δεύήσεμαι, indigebo, fut. 1. Poet. pro δεήσομαι. a δέομαι, epenthesi Æol. pro δεομαι, indigeo. Th. δέω, egeo.

Δεύκος, εος, τὸ, dulcedo, apud Ætolos. q. a δέχομαι, accipio. Dulce enim est naturæ amicum, & acceptabile, ἀπρόσδεκτον.

Δεύοιντο, indigerent, præs. opt. pro δέοιντο, Jon. Th. δέω, egeo.

Δεύόμενοι, αἱ, madentes, præs. part. f. g. a δεύομαι, madefio. Th. δεύω, f. σω, rigo.

Δεύόμενος, η, ον, indigens, Poet. pro δεόμενος, η, ον, præs. part. a δέομαι, egeo. Them. δεῖ, oportet.

Δεύονται, rigabantur. 3. plur. imperf. Jon. verbi δεύομαι, vel δεύω, rigo.

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. a δεύω, rigo. f. δεύσω.

Δεῦρ', pro δεῦρο, huc.

Δεῦρο, & Att. δευρί, age, en, ecce, huc, hunc in locum, adesdum. δεῦτε, adeste, venite. adverb. hortandi. μέχρι δεῦρο, in hanc usque diem. δεῦρο κἀκεῖ διαφερόμενος, huc, & illuc jactatus, Plutarch.

Δεύτατος, η, ὁ, ultimus, postremus. a δεύτερος, α, ον, secundus.

Δεῦτε, huc agite. δεῦτε δή, agedum. Hesiod.

Δεύτερα, pro δεύτερον, vel δευτέρως, secundo.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, secundarius, secunda die aliquid faciens.

Δευτερεῖα, ων, τὰ, secundæ partes. Phalar.

Δευτερῖον, secundum præmium, secundarium.

Δευτερολογία, ας, ἡ, secunda actio. ex δεύτερος, secundus, & λέγω, dico.

Δευτεροπρωτος, α, a secundo primus. ex δεύτερος, secundus, & πρῶτος, primus.

Δεύτερος, α, ον, secundus, a, um. δεύτερον, adverb. secundo. ἐκ δευτέρου, secunda vice. a δύο, duo, q. δυτερος. vel a δέω, deficio. secundum enim respectu primi aliquo modo deficit. vel a δέω, absum; quod abest a primo. hinc δευτερόω, secundo facio, itero. δεύτερωσις, εως, ἡ, secundus actus, aut ordo.

Δεύω, rigo. f. δεύσω. p. δέδευκα. a. 1. ἔδευσα. aor. 1. sub. δεύσω, ῃς, ῃ.

Δέφω, excorio, subigo, mollio: vello pudenda, masturbo, apud Aristoph. in Ran. f. ψω, p. δέδηφα.

Δέχατται, pro δεδέχαται, Jon. perf. pass. 3. plur. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a δέχομαι, capio.

Δέχεσθε, 2. plur. præs. imperat. a δέχομαι, ῃ, εται, capio.

Δέχθαι, suscepisse, perf. inf. Jon. & Poet. pro δεδέχθαι. δεχθείς, a. 1. part. pass. ab eod. themate.

Δέχμενος, per sinc. pro δεχόμενος, ὁ, præs. part. Scribitur & δέγμενος, ab eodem verbo.

Δέχομαι, idem ac δέχομαι, capio.

Δέχομαι, capio, suscipio, admitto, probo, sustineo, exspecto. fut. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ξαι, χται. aor. 1. med. ἐδεξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. δέξαι. a. 1. sub. med. δέξωμαι, ῃ, ηται, & in plur. δεξώμεθα, ησθε, ωνται. aor. 1. med. inf. δέξασθαι. aor. 1. part. med. δεξάμενος, η, ον. præt. med. δέδεγμαι, q. a δέω, & ἔχω, vel ἔχομαι, teneo quidem. an a δέω, & χῶ, capio? vide δέχω. Hinc δεκτὸς, ἡ, ὁ, acceptus, gratus. δεκτικὸς, ἡ, ὁ, capax. ἀναδέχομαι, suscipio. ἀναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio. διάδοχος, ε, ὁ, successor. συναναδέχομαι, una excipio, seu recipio. συναδοχὴ, ἡ, comprehensio. προσδέχομαι, admitto.

πανδέκται, ὧν, αἱ, libri omnia continentes. δωροδόκος, ου, munera capio. δωροδόκος, ε, ὁ, ἡ, qui munera capit. πανδοχεῖον, ε, τὸ, publicum diversorium.

Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium. Suid. a δέφω, excorio, emollio.

Δεψέω, subigo, coquo, tingo, & mollio, coriariorum more. q. a δέφω. quia excoriata sic parant.

Δέω, ligo, vincio, necesse habeo. f. δήσω, & δέσω. a. 1. ἔδησα. a. 1. imperat. δῆσον, άτω, & in plur. δῆσατε, ligate. a. 1. sub. δήσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. δήσας, αντος, ὁ. perf. pass. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι. perf. part. δεδεμένος, η, ον, vinctus. a. 1. pass. ἐδέθην, ης, η. a. 1. inf. pass. δεθῆναι. fut. 1. pass. δεθήσομαι. Non video quo referam, nisi ad δύο, duo. nam ligatio prima est duorum unio, δυοῖν ἕνωσις. Ita δυάζω, συνδυάζω, copulo. alii ad δᾶ, opus est, referunt. Hinc δᾶ, oportet, imperf. δεσμὸς, ὁ, vinculum. συνδέω, colligo. συνδεσμὸς, ε, ὁ, colligatio, vinculum. ὑποδέω, subligo. ὑπόδεμα, ατος, τὸ, calceamentum, solea. δέον, οντος, τὸ, decens, quod fieri oportet. δέομαι, opus habeo, indigeo: item rogo, precor. ἐνδεὴς, ἐος, ὁ, ἡ, indigus.

Δ Η.

Δὴ, sane, profecto, jam etiam, certe, age, nempe, igitur. quasi a δαίω, scio: ut fit cum scientia firma. vel a δέω, ligo. Affeveratio enim unit res, & quasi colligat, ut negatio dividit. Pro eodem dicitur & δήτε, & δήτεθεν. in carmine vero δὴ ῥα. In carmine modo postponitur, modo præponitur; at in soluta oratione postponitur tantum. Sæpe etiam est expleriva particula: ut in ὅς δὴ, ὅ δὴ, &c. & sæpe δή, pro δέ.

Δηγέω, impleo. Hesych.

Δῆετε, inveniris. 2. plur. ind. verbi δῆω, invenio.

Δηθὰ, pro δηθά, δηθάκις, diu, adverb. a δηὸς, idem. ᾗ δηθὰ, atque. Lucian. ᾗ μετὰ δηθὰ, non diu post. Apoll. l. 2.

Δηθυλογέω, ε, ὁ, loquax. ex δηθὰ, diu, & ἀγορεύω, loquor.

Δῆθεν, videlicet, sane, quasi, adv. a δὴ, sane.

Δηθύνω, tardo, moror, otior. præs. part. δηθύνων, οντος, ὁ, & in acc. δηθύνοντα, a δηθὰ, quod a δηὸς, diu.

Δηΐαω, comburo, scindo, agros populor, ut & δηΐζω, & δηϊόω. a δαίω, uro.

Δηϊκόωντα, acc. sing. a Δηϊκόων, Deicoon, nomen proprium.

Δήϊος, α, Jon. pro δαΐος, α, ὁ, hostilis, bellicosus, ardens, gen. Jon. δηΐοιο, pro ου, dat. plur. Jon. δηΐοισι, a δαίω, uro.

Δηΐοτης, ητος, ἡ, pugna, hostilitas. a δήϊος, hostilis, fortis. hoc a δαίω, uro.

Δηϊόω, & per syncopen δηόω, vasto, uro, a δαίω, idem.

Δηϊπύλῳ, dat. sing. a Δηΐπυλος, ου, ὁ, Deipulus, nomen proprium.

Δηΐπυρος, ου, ὁ, Deipyrus, nomen proprium viri.

Δηΐων, gen. plur. a δήϊος, α, ὁ, hostilis. Th. δαίω, uro.

Δήκοντο, scil. ὕδατα, decocta, scil. aqua. ex Latino apud Medicos. Galen. l. 7. Meta.

Δήκω, inusit. mordeo. quasi ἐδήκω, ab ἔδω. Alii q. a δέω, ligo. mordendo enim res etiam alligatur, ut apud Virgil. naves alligat anchora morsu.

Δήκωσις, male legitur, pro δόκωσις, ἡ, contignario, a δοκόω, contigno.

Δηλαδὴ, videlicet, certe, haud dubie. q. a δῆλα δή, manifesto, certe. Th. δῆ, certe.

Δηλάδμενος, Dor. pro δηλάμενος, ὁ, præs. part. pass. a δηλάω, lædo.

Δηλάω, lædo, corrumpo, decipio. f. ήσω. p. δεδήληκα. q. a δήιον λάω. vel a δέω. Inde medicamenta deleteria, id est nociva; quæ assumpta naturam labefactant. Hinc δήλημα, τὸ, nocumentum. δηλητήριον, ε, τὸ, venenum, toxicum.

Δηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, nocivus. a δηλέω, lædo. δήλησις, læsio. δηλητὴρ, noxius.

Δήλια, τὰ, festa Apollinis in Delo. Poll. l. 1.

Δήλομαι, volo, vis, Dor. δηλῇ, ῆ, ἦ, voluntas. q. a θέλω.

Δηλονότι, nimirum, videlicet, omnino. Attice apud Aristophanem δηλονοτί. adv.

Δῆλος, η, ον, manifestus, notus, perspicuus. q. a δαίω, scio, nosco. hinc δηλόω, fut. ώσω, manifesto, declaro. δήλωσις, manifestatio. ἄδηλος, η, ον, occultus, obscurus. Est & Δῆλος, nomen Insulæ, Delus.

Δηλόω, declaro. imperf. ἐδήλοον, ων, ους, ουν, ουμεν, ουτε, ουσαν. f. ώσω. p. δεδήλωκα. a. 1. pass. ἐδηλώθην. Th. δῆλος, manifestus.

Δημαγωγέω, populum duco quo volo. fut. ήσω. Hinc δημαγωγὸς, populi ductor, Reip. administrator. Arist. l. 3. Politic. qui multitudini insevit. ex δῆμος, populus, & ἄγω, duco.

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. popularis.

Δημηγορέω, concionem ad populum habeo. imperf. ἐδημηγόρεον, εν. fut. ήσω. p. δεδημηγόρηκα. hinc δημηγόρος, orator, concionator. ex δῆμος, populus, & ἀγορέω, idem ac ἀγοράω, concionor, quod ab ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Δημηγορικὸς, ἡ, όν, orationem habens, concionarius Ciceroni. a δημηγορέω, concionor ad populum.

Δημήτηρ, ρος, ἡ, Ceres, Dea frugum. q. d. γημήτηρ, a γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Vel per syncopen quasi δημαμήτηρ, altrix populorum. vel a δέω, quæro, quod cibum pro animalibus quærat, & inveniat.

Δημήτριος, α, ὁ, nomen viri, Demetrius. Gr. Cerealis. a Δημήτηρ, Ceres.

Δημητρυλλίω, appellatur ἀπὸ τῆ Δήμητρος, quia Cereri sacer, qui & Δημήτριος vocabatur.

Δήμιος, α, ὁ, publicus, carnifex. hinc δήμια, adverb. publice. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Δημιοργὸς, ὁ, conditor, qui δήμιον ἐργάζεται, publicum operatur. ab ἔργον, opus.

Δημοβόρος, ε, ὁ, qui bona populi devorat. a δῆμος, populus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum.

Δημογέροντες, οἱ, senatores, nom. plur. a δημογέρων, οντος, ὁ. ex δῆμος, ου, ὁ, populus, & γέρων, οντος, ὁ, senex.

Δημόκλης, ὁ, Democles, nomen proprium.

Δημοκρατία, ας, ἡ, popularis status, principatus populi. a δῆμος, ου, ὁ, populus, & κρατέω, regno. a κράτος, εος, τὸ, robur, potentia.

Δημόκριτος, ε, ὁ, Democritus, Philosophus.

Δημόνικος, η, ον, Demonicus. vocativus ὦ Δημόνικε. nomen proprium.

Δῆμος, ου, ὁ, populus, plebs, multitudo, turba. q. a δέω, ligo, ut fit quasi sub uno Rege συνδεδεμένος. vel ἔχων συνδεδεμένους νόμοις, turba convincta legibus. δημόθεν, adv. ex plebe, a populo. δημόσιος, α, ον, publicus, lictor. οἱ δημόσιοι, accensi, magistratus, qui reip. curam gerunt. Epigr. Item sacri, & deveti. Aristoph. δήμιος, α, ὁ, ἡ, idem. ἀποδήμιος, α, ὁ, peregre agens. ἀποδημία, abientia. ἀποδημέω, absum domo, seu patria.

Δημὸς, ὰ, ὁ, pinguedo. a δαίω, uro.

Δημοσθένης, ὁ, Demosthenes, orator. hinc Δημοσθενικὸς, ἡ, όν, Demosthenicus.

Δημόσιος, α, ον, publicus, a, um. Hinc δημοσίᾳ adverb. publice, propalam, vulgo.

Δημοτικὸς, ἡ, όν, popularis. δημοτικῶς, populariter, humaniter.

Δημοφάγος, ε, ὁ, plebivorus, a δῆμος, ου, ὁ, plebs, & φάγω, comedo.

Δημώδης, ες, ὁ, ἡ, popularis. in acc. pl. n. g. δημώδη, a δῆμος, ου, ὁ, populus.

Δηὼ, & δηθά. adv. diu. hinc. δηωσὶς, ὁ, diuturnus. δηρὸς, ὰ, ὁ, idem.

Δηωΐσεον, ου, τὸ, denarius Romanus.

Δηὼν, pro δήιον, consilia. nom. pl. a δῆων, ονος, τὸ, consilium.

Δῆων, ωνος, τὸ, consilium, ars, vafrities. q. a δέω, quia tempore opus est

ad

ad consilia, ne præcipitentur. Vel a δάω, invenio.

Δάξω, mordebo. f. 1. verbi δάκνω, mordeo, q. a δήκω. unde f. δακῶ. a. 2. ἔδακον

Δάον, comburebant, 3. plur. imperf. δᾶον, vastare, præs. inf. verbi δήω, pro δηϊόω, a δηΐς, pugna, quod a δαΐω, uro.

Δᾶπαρ, saltem, adverb. ex δὴ sane. Sic δῆπου, δήπουθεν, nimirum, certe. ex που, ubi? Th. ου, & δή, sane. Sic δήποτε, denique, tandem.

Δηριάω, ῶ, Poet. pro ἐρίζω, ἠ μάχομαι, contendo, pugno. Th. δῆρις, pugna.

Δηριάομαι, pugno, certo. Th. δῆρις, pugna.

Δῆρις, ιος, ἡ, contentio, rixa, pugna. in acc. δῆριν, quod a ἴαίρω, verbero. Rixantes enim se reciproca linguæ scutica flagellant. hinc δηριάω, pugno.

Δηρισάντοιν, certantibus, gen. & dat. dual. a. 1. part. act. a δηρίσας, αντος, ὁ, a δηρίζω, idem ac δηριάω, pugno. Th. δῆρις, ιος, ἡ, contentio.

Δηρίω, seu δηρίζομαι, f. ίσομαι, contendo, certo. Th. δῆρις, ιος, ἡ, rixa.

Δηρὸν, adv. pro δίω, diu. δηρὸς, ὸν, ὁ, diuturnus, a δίω.

Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. act. a δέω, ligo. hinc δήσαντες, 1. pl. a. 1. part. δήσαντε, ligate, 2. pl. a. 1. imperat. act. a δῆσον, ατω.

Δησάσκετο, colligabat, imperf. verbi Poet. δησάσκομαι. vel potius pro ἐδήσατο, a. 1. med. a. δέω, ligo.

Δῆσε, pro ἔδησε, Jon. a. 1. δῆσις, η, & in plur. δῆσιτε, a. 1. sub. act. a δῆσω, verbi δέω, ligo.

Δῆτα, igitur, tandem: certe quidem, omnino, prorsus. μὰ δία ὁ δῆτα, nequaquam certe. adverb. a δή, sane.

Δηὖτε, postremus, posterior. Hesych. a δεύτατος, ultimus, ex δεύω, relinquo, deficio. Poeticum est pro δέω.

Δέω, invenio. Sed crebrius futuri habet significationem. q. a δήν, diu. Ut enim inveniamus, tempus requiritur.

Δηώ, οῦς, οῖ, ὦ, Poet. pro Δημήτηρ, ἡ, Ceres. καρπὸς Δηοῦς, fructus Cereris. Aristoph.

Δηώσων, interfecturum esse, fut. 1. inf. act. a δηόω, pro δηϊόω, a δηΐς, pugna. quod a δαΐω, uro.

Δ Ι.

Δι', pro Δία, Jovem, acc. sing. a Ζεύς, διὸς, διΐ, voc. ὦ Ζεῦ, Jupiter.

Διά, præpos. cum genit. per, inter, ex, cum acc. propter. Vel pro κατὰ, per. In compositione ut plurimum notat separationem, vel intendit significationem.

Δῖα, divina, a δῖος, α, ον, pro δῖος, per contractionem Jovialis, præstantissimus. Th. Ζεύς, Jupiter.

Διαβαίνω, transeo, permeo. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην. a. 2. inf. βῆναι. part. a. 2. βὰς, βάντος. Th. βαίνω, eo.

Διαβάλλω, trajicio: item calumnior, defero, criminor, obtrecto. Item sero. Theophr. l. 3. c. 25. de caus. plant. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβλην. a. 1. pass. ἐβλήθην. p. m. βέβλημαι.

Διαβὰς, ὁ, emensus, a. 2. part. act. a διαβαίνω, transeo. f. βήσομαι. aor. 2. ἔβην. Th. βαίνω, eo.

Διαβαστάσαι, aor. 1. inf. act. a διαβαστάζω, idem ac Th. βαστάζω, porto.

Διαβατήριε Ζεῦ, qui felicem transitum dat illis, quibus favet. διαβατήρια, ων, τὰ, sacrificia pro transitu sacra ante expeditionem, propria Lacedæmoniorum. quod a διαβαίνω, transeo.

Διαβατὸς, ὴ, ὸν, de loco dicitur, qui transiri potest, vadosus.

Διαβεβαιόομαι, ώμαι, assevero. f. ώσομαι. p. διαβεβαίβαιωμαι. ex διὰ, per intensionem. & βεβαιόω, ῶ, stabilio. Th. βέβαιος, α, ον, stabilis.

Διαβῆ, transierit. 3. singul. a. 2. sub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ, & βαίνω, eo.

Διάβημα, ατος, τὸ, transitus, gressus. a διαβαίνω, transeo.

Διαβιβάζων, trajicere, quod a βιβάζω, vado, inscendo fœminam. Th. βαίνω, eo.

Διαβλέπω, despicio. f. ψω. p. διαβέβλεφα. ex διὰ, & βλέπω, video.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, calumnia, obtrectatio, suspicio, infamia, crimen, delatio. vide in διαβάλλω, traduco. p. m. διαβέβλημαι. διαβολὴν διδόναι, criminibus absolvor. Thucyd. διαβολὰς ἔχειν, male audire. Isocr.

Διαβολίῃ, dat sing. Jon. a διαβολία, ας, ἡ, calumnia. a διαβάλλω, calumnior.

Διάβολος, ου, ὁ, calumniator, delator, diabolus, Satan. Chrysost.

Διαβωμεύεσθαι, εῖσθαι, trajicere. alii legunt διοβωμεύεσθαι.

Διαβῶ, vide in διαβῆ.

Διαγγέλλω, annuntio. f. ελῶ. p. διήγγελκα. a. 1. ἐγγειλα. διαγγείλαισα, Dor. pro ασα, f. g. præs. part. act. ex διὰ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Διάγε, Dor. pro δίηγε, degit. a. 2. ind. δίηγον, ες, ε, verbi διάγω, dego. Th. ἄγω, duco.

Διάγε, tamen, propter. ex διὰ per, & γε.

Διαγενόμενος, ὁ, a. 2. part. med. a διαγίνομαι, interfum.

Διαγίνομαι, interfum, absolvor, perseveto, duro, vitam produco: evado. f. διαγενήσομαι. perf. διαγεγένημαι. a. 2. m. διεγενόμην. a. 2. part. διαγενόμενος, ex διὰ, & γίνομαι, fum.

Διαγινώσκω, pernosco, plene cognosco, dignosco. f. διαγνώσομαι. p. διέγνωκα. a. 2. διέγνων. perf. pass. διέγνωσμαι. ex διὰ, & γινώσκω, cognosco.

Διαγνωρίζω, divulgo. f. ίσω. p. διεγνώρικα. aor. 1. διεγνώρισα. a γνωρίζω, quod a γινώσκω, cognosco.

Διάγνωσις, εως, ἡ, cognitio, plenior dijudicatio. a διαγινώσκω, inquiro.

Διαγνώσομαι, f. 1. med a διαγινώσκω, dignosco.

Διαγογγύζω, obmurmuro. imperf. διεγόγγυζον. f. ύσω. p. διαγεγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, murmuro.

Διαγράψομαι, 1. plur. f. 1. act. a διαγράφω, describo. Them. γράφω, scribo.

Διαγρηγορέω, ῶ, evigilo. f. ήσω. p. διεγρηγόρηκα. a. 1. διεγρηγόρησα. Th. γρηγορέω, vigilo.

Διάγω, dego. f. διάξω. p. δίηχα. a. 2. δίηγον, Att. διήγαγον. ex διὰ, & ἄγω, ago.

Διαδάσασθαι, aor. 1. inf. med. vide in δάσαντο.

Διαδεξόμενος, ὁ, a. 1. part. med. a διαδέχομαι, accipio per alium: succedo, excipio.

Διαδέξιος, α, ον, dexter, faustus: strenuus. Herodot. Th. δεξιὰ, dextera.

Διαδέρκω, perspicio. a. 2. ἔδρακον. Th. δέρκω, video.

Διαδέχομαι, accipio per alium, q. per manus traditum, succedo, excipio. f. ξομαι. p. διαδέδεγμαι. a. 1. med. διαδεξάμην, ωμαι, ασο. a. 1. part. med. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, capio.

Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, corona. a διαδέω, revincio. Th. δέω, ligo.

Διαδίδωμι, trado per manus: distribuo, largior, dissipo. f. διαδώσω, & διαδιδώσω, quod in 3. plur. διαδιδώσουσι, quasi a διαδίδοω. perf. διαδέδωκα. a. 2. δέδομαι. a. 2. imperat. διαδὸς, άτω, distribue. imperf. pass. διεδιδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, do.

Διαδὸς, distribue, a. 2. imperat. a διέδομαι, a. 2. verbi διαδίδωμι, distribuo.

Διάδοχος, ου, ὁ, ἡ, successor, hæres, substitutus. a p. m. διαδέδεγμαι, verbi διαδέχομαι, succedo. διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio, continuatio, exceptio, vicissitudo. κατὰ διαδοχὴν, vicissim. Aphrod.

Διαδράθοι, 3. sing. a. 2. opt. a διαδέρκω, perspicio.

Διαδραμοῦσα, ᾶ, a. 2. part. f. g. a διατρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro. f. δράμω. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομαι.

Διαδρᾶναι, aufugisse, a. 2. inf. a. 2. ind. ab inusit. verbo διαδράμαι, pro quo διαδιδράσκω, aufugio, evito. a. 2. part. διαδρὰς. a. 2. inf. διαδρᾶναι. aor. 2. opt. διαδραίην. Th. δράω, fugio.

Διαδρᾶσα, ᾶ, aor. 2. part. f. g. a διαδρὰς, a. 2. m. g. vide διαδρᾶναι.

Διαδρήσεται, Jon. pro διαδράσεται, diffugiat, 3. sing. a. 1. sub. med. vide in διαδρᾶναι.

Διαδὺς, ύντος, ὁ, subiens, aor. 2. part. verbi δύω, subeo. a. 2. ἔδυν.

Διαείρομαι, flamini addo, quod deest. q. ex διὰ, & ἄζω, colloco.

Διαζώννυμι, præcingo, succingo, cum acc. f. διαζώσω. p. διέζωκα. a. 1. διέζωσα. perf. pass. διέζωσμαι. a. 1. med. διεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Διαήσω, Poet. pro διήσω, 3. sing. f. 1. verbi διαήμι, pro διείμι, transmitto. Th. ἴημι, mitto.

Διαΐσσω, perflar, 3. sing. ind. ex διαΐσσομαι, Th. αω, vel ἄημι, flo.

Διαθήσις, ιος, ἡ, dispositio: affectio, morbus: testamentum: venditio: ratio, conditio. acc. διάθεσιν. Th. διατίθημι, dispono.

Διαθέτης, ου, ὁ, dispositor, dispensator, explanator. Herodot.

Διαθήκη, ης, ἡ, fœdus, testamentum. a διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono.

Διαθῆτι, 2. sing. a. 2. sub. act. διαθήσεται, 3. sing. f. 1. med. διαθησόμεθα, 1. pl. a διατίθημι, dispono. διαθῶμεν, 1. pl. a. 2. sub.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. a διατρέφω, enutrio.

Διαθρῴσκεσθαι, gestibus ad cantandum se præparare. Th. θρύπτω, frango.

Διαθύω, ab αἰθύω, calefacio, moveo. Th. αἴθω, uro.

Διαΐσω, humecto, madefactio. f. αιῶ. ἐκ Διὸς, id, est, aere lapso. vel a δίημι, penetro. Hinc διερὸς, ὰ, ὸν, humidus, madidus. διΐαντον, ου, τὸ, herba perpetuo virens.

Διαιρέω, ῶ, dirimere. & διαιρῶ, dividere, differere.

Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, discrimen. a διαιρέω, divido. Th. αἱρέω, capio.

Διαιρῶν, dividens, præs. part. n. g. a διαιρέω, divido, f. ήσω. p. δεδήρηκα. a. 2. διεῖλον, part. διαιρέων, ῶν, έουσα, ὲουσα, έον, ὸν, ejusdem thematis.

Δίαιτα, ης, ἡ, vivendi institutum, mos, genus vitæ, habitatio, arbitrium. q. a δαὶς, δαιτὸς, epulum. Malo a διὰ, & αἶτος, mansio. διαιτάω, rego, guberno.

Διαίτησεν, Poet. & Dor. pro διήγησεν, peregit, 3. sing. aor. 1. act. a διαιτάω, rego, guberno.

Διαιτωμένη, ὴ, præs. part. f. g. a διαιτάομαι, ῶμαι, viram dego. Th. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.

Διαιωνίζει, Att. pro διαιωνίσει, 3. sing. f. 1. act. a διαιωνίζω, idem ac αἰωνίζω, perpetuo duro, perenno. Thema αιών, ῶνος, ὁ, ævum.

Διακαθαρεῖ, f. 1. Att. vide in διακαθαρίζω, perpurgo.

Διακαθαρίζω, perpurgo. f. ίσω, & Att. διακαθαρῶ, εῖς, εῖ. perf. διακεκάθαρκα. a. 1. διεκάθαρσα. Th. καθαίρω, purgo.

Διακαρτερῶν, perdurare. vide in καρτερέω.

Διακατελέγχομαι, magis, ac magis redarguo. imperf. διακατελεγχόμην, ου, ετο. f. διακατελέγξομαι. perf. pass. διακατελέγμαι. ex διὰ, κατὰ, & ἐλέγχω, arguo.

Διάκειμαι, constitutus sum, præs. part. διακείμενος. præs. inf. [illegible] διὰ, & κεῖμαι, [illegible]

Διάκεισο, præs. [illegible] κεῖμαι, ja[illegible]

κέρσω, inde a. 2. ἔκερσα.

Διακλάσασα, ᾶ, qui infregit, aor. 1. part. gen. αντ, verbi διακλάω. Th. κλάω, άσω, frango.

Διακολυμβώντων, gen. pl. part. præf. a διακολυμβάω, transnato. Them. κολυμβάω, nato.

Διακομίζω, f. ίσω, transveho, perfero. ex διὰ, & κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.

Διακονέω, ῶ, valde festino, ministro, famulor, cum dat. imperf. διηκόνεον, ων. perf. διηκόνηκα. a. 1. διηκόνησα. præs. pass. διακονέομαι, alii mihi inserviunt. perf. διηκόνημαι. a. 1. pass. διηκονήθην. hinc διακονηθείσα, a. 1. part. pass. f. g. ex διὰ, & κονέω, festino.

Διακονηθείσα, a. 1. part. pass. f. g. vide in διακονέω, valde festino.

Διακονία, ας, ἡ, ministerium, officium. ab eodem themate. διάκονος, ministro.

Διάκονος, ὁ, ἡ, minister. compar. διακονέστερος, expeditior, ejusd. Them.

Διάκορος, ὁ, ἡ, satiatus, repletus. Th. κορέω, satio.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti, æ, a. ex δὶς, bis, & ἑκατὸν, centum.

Διακοσμηθείμεν, per syncop. pro διακοσμηθείημεν, a. 1. opt. pass. 1. plur. a διακοσμέω, distribuo, ordino, dispono. a κόσμος, ου, ὁ, ordo.

Διακούομαι, plene audio. f. 1. med. διάκουσομαι, a. 1. med. διηκουσάμην, ω, ατο. Th. ἀκούω, audio.

Διακραναῦν, aperire. quasi caput aperire. a διακρανόω. f. ώσω. per syncop. pro κρανόω. Th. κάρηνον, caput.

Διακριδόν, adverb. discrere, eximie. a διακρίνω, discerno. Th. κρίνω, judico.

Διακρινθεῖτε, Poet. syncop. pro διακρίθητε, 2. plur. a. 1. opt. pass. ejusdem them.

Διακρινθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι, a. 1. inf. pass. ab eodem them.

Διακρινθῆτε, 2. plur. aor. 1. sub pass. verbi διακρίνω, discerno. f. νῶ. p. κέκρικα. perf. pass. κέκριμαι. a. 1. pass. διεκρίθην. hinc aor. 1. sub. pass. διακριθῶ, ῆς, ῆ. Th. κρίνω. judico.

Διακρινίει, pro ῖ, Jon. dissolut. 3. sing. f. 1. verbi διακρίνω, discerno, perficio. ab eodem them.

Διακρινθέντες, discreti, Poet. pro διακριθέντες, a. 1. part. pass. a διακρίνω, discerno.

Διακρίνω, discerno, perficio, dijudico, dirimo. imperf. διέκρινον. f. νῶ. p. διακέκρικα. aor. 1. διέκρινα. præs. pass. διακρίνομαι, ambigo, dubito. διακρινόμεθα, 1. plur. præs. sub. pass. Th. κρίνω, judico. imperf. pass. διεκρινόμην, ου, ετο. perf. διακέκριμαι. a. 1. pass. διεκρίθην. a. 1. part. pass. διακριθείς.

Διάκρισις, εως, ἡ, discretio, judicatio, certamen. a διακρίνω, discerno.

Διάκριτος, ε, ὁ, ἡ, discretus, eximius. ab eodem them.

Διακρύσσοντας, 3. plur. fut. 1. m. a διακρύω, pulso. Th. κρύω, f. σω, idem.

Διακτορία, ας, ἡ, functio perferendi mandata. accus. Jon. διακτορίην, a διάκτωρ, nuntius. Th. διάγω, traduco.

Διάκτορος, ε, ὁ, nuntius, ab eodem them.

Διακύπτω, per locum, vel fenestram perspicio. Th. κύπτω, incurvo me ad videndum.

Διακωλύω, obnixe prohibeo. imperf. διεκώλυον. f. ύσω. perf. διακεκώλυκα. a. 1. διεκώλυσα. Th. κωλύω. impedio.

Διαλαγχάνω, dividere, partiri. Th. λαγχάνω, sortior.

Διαλακτίζω, calcitrando repellere. Th. λακτίζω, calcitro.

Διαλαλέω, divulgo. imperf. διελάλεον, ων. fut. ήσω. p. διαλελάληκα. imperf. pass. ούμαι, ῶ, ᾶ, εστο, ουτο. loquor.

distinguere, dis- imprehendere, ipio.

& λαγχάνω, sortior. fut. λήξομαι. f. 2. λαχῶ. a. 2. ἔλαχον.

Διαλέγομαι, differo, colloquor, cum dat. imperf. διελεγόμην, ου, ετο. perf. διαλέλεγμαι. a. 1. διελέχθην. ex διὰ, & λέγω, dico.

Διαλεκτικὸς, ὴ, ὸν, Dialecticus, a διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διάλεκτος, ε, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, lingua. a διαλέγομαι, colloquor.

Διαλελαμμένος, Jon. pro διαλελημμένος, ὁ, distinctus, captus, comprehensus. perf. part. pass. ex διὰ, & λαμβάνω, capio.

Διαλεχθέωσι, a. 1. inf. pass. a διαλέγομαι, colloquor. διελέχθησαν, 3. plur. a. 1. pass. Th. λέγω, dico.

Διαλήσω, 2. sing. f. 1. med. διαλήσομαι, a διαλανθάνω, prorsus lateo. Th. λήθω, seu λανθάνω, f. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα.

Διαλιπεῖν, aor. 2. inf. act. διαλιπὼν, 2. sing. aor. 2. sub. a διαλείπω, abstineo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. perf. λέλοιπα. a. 2. ἔλιπον. præt. m. λέλοιπα.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, differentia: item reconciliatio. ex διὰ, & ἀλλάσσω, muto.

Διαλλάκτης, ήτω, reconciliator, a. 2. imperat. pass. a διαλλάσσω, reconcilio.

Διαλλάσσω, & Att. ττω, reconcilio, litem dirimo. f. διαλλάξω. p. διήλλαχα. a. 1. διήλλαξα. a. 2. διήλλαγον. διαλλάκτης, mutor. perf. pass. διήλλαγμαι. a. 1. pass. διηλλάχθην. a. 2. pass. διηλλάγην. a. 2. imperat. pass. διαλλάγηθι, ήτω. Them. ἀλλάσσω, muto.

Διαλογὴ, idem ac διαλογισμὸς, cogitatio, dubitatio.

Διαλογίζομαι, colloquor, cogito, ratiocinor, discepto. imperf. διελογιζόμην, ου, ετο. a. 1. med. διελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. διαλελόγισμαι. Hinc διαλογισμὸς, ῦ, ὁ, cogitatio, dubitatio. ex διὰ, & λέγω. dico.

Διάλογος, ε, ὁ, collocutio. a διαλογίζομαι, cogito, ratiocinor.

Διαλυμαίνεσθαι, dilaniare, excarnificare, quod a λυμαίνω, vasto. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Διαλύσεις, acc. plur. a διάλυσις, εως, ὁ, dissolutio. ex διαλύω, dissolvo.

Διαλύω, dissolvo, diluo. f. ύσω. p. διαλέλυκα. a. 1. διέλυσα. perf. pass. διαλέλυμαι. a. 1. διελύθην, dispersus fui. ex διὰ, & λύω, solvo.

Διαμαρτάνει, 3. sing. præs. opt. act. ex διαμαρτάνω, idem ac ἁμαρτάνω, peccо. f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διαμαρτυράμενος, ὁ, a. 1. part. med. διαμαρτύρασθαι, a. 1. inf. med. a διαμαρτύρομαι, obtestor, contestor.

Διαμαρτύρομαι, etiam, atque etiam obtestor. f. διαμαρτυρήσομαι. aor. 1. med. διεμαρτυράμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. διαμαρτύρωμαι, η, ηται. a. 1. inf. med. διαμαρτύρασθαι. ex διὰ, & μάρτυρ, υρος, ὁ, testis.

Διαμάχομαι, depugno, acriter pugno. imperf. διεμαχόμην, ου, ετο. f. διαμαχήσομαι. p. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι. pugno.

Διαμάω, demeto, abscindo. Th. ἀμάω, meto. f. ήσω.

Διαμωμεόμεθα, commutabimus, fut. 1. med. 1. pl. ex διὰ, & ἀμείβω, muto. f. ψω. p. ἠμειφα.

Διαμεμενηκότες, οἱ, nom. plural. præter. perf. participio act. ex διαμένω, permaneo.

Διαμέμφομαι, incuso. ex διὰ, & μέμφομαι, conqueror, accuso. fut. ψομαι. p. μέμεμμαι.

Διαμένω, permaneo, f. μενῶ. perf. διαμεμένηκα. a. 1. διέμεινα. a. 1. sub. διαμείνω, ῃς, ῃ. imperf. διέμενον. ex διὰ, & μένω, maneo.

Διαμερίζω, partior, distribuo: imperf. διεμέριζον. f. ίσω. p. διεμεμέρικα. a. 1. διεμέρισα. a. 1. imperat. διαμέρισον, άτω. perf. pass. διαμεμέρισμαι. aor. 1. pass. διεμερίσθην, separatus sum, dissedi. fut. 1. pass. διαμερισθήσομαι. a. 1. med. διεμερισάμην, ω, ατο. ex διὰ, & separo. Th. μείρω, divido.

Διαμερισμὸς, ὁ, dissidium. a διαμερίζω, distribuo, dissideo.

Διαμετρῶν, dimetior. f. ήσω. p. διαμεμέτρηκα. ex διὰ, & μέτρον, ου, τὸ, mensura.

Διαμετρήσασθαι, metiri, a. 1. inf. med. a διαμετρέω, dimetior.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, mansio, stabilitas. a διαμένω, permaneo.

Διαμπὰξ, in totum, utrinque. διὰ παντός. vel ab ἄμφω, ambo, & ambæ.

Διαμπερὲς, & διαμπερέως, adv. prorsus, in totum, perpetuo, utrinque perforatum. ex διὰ, & ἀμπερὲς per tmesin, pro διαπερές, a διὰ, ἀνὰ, & πείρω, transfadigo.

Διαμπερθέειν, a. 2. inf. a διαπέρθω, devasto. Nisi sit Poet. pro διαναπραθεῖν, metri causa. Porro πέρθω, vasto, f. 2. facit πραθῶ. aor. 2. ἔπραθον. aor. 2. inf. πραθεῖν, Jonic. & Poetic. πραθέειν.

Διαμυλλαίνω, rictu os distraho: item pastoritia fistula prosequor. Th. μυλλὸς, ὁ, curvus.

Διαμυττύλλειν, in minima frusta dissecare. Th. μυττύλλω, in parva seco.

Δῖαν, acc. sing. a Διὸς, α, ον, divinus, a, um. Th. Ζεύς, Διὸς, Jupiter.

Διάνασα, a. 1. inf. act. a. διανόω, humecto, madefacio.

Διανεομαχέειν, navali prælio dimicare. Th. ναυμαχία, ἡ, navale prælium.

Διάνδιχα, bifariam, adv. Poet. ἄνδιχα, idem ac δίχα. Th. δὶς, bis.

Διανέειν, enatare, a διανέω.

Διανέομαι, a. 1. inf. act. a διανέμω, divido, distribuo.

Διανεμηθῆ, serpat, 3. singul. aor. 1. sub. pass. a διανέμω, distribuo.

Διανενέμημαι, perf. pass. ejusdem verbi διανέμω, divido, administro, rego. fut. μῶ. præt. διανενέμηκα. præs. pass. διανέμομαι, serpo. perf. pass. διανενέμημαι. aor. 1. pass. διενεμήθην. aor. 1. sub pass. διανεμηθῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ, & νέμω, tribuo.

Διανήω, innuo. f. ήσω. p. διανένηκα. a. 1. διένησα. ex διὰ, & νήω, annuo.

Διανοηθεὶς, ὁ, a. 1. part. pass. a διανοέομαι. mente agito. ex διὰ, & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦ, ὁ, mens.

Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatio: ex διὰ, & νόος, νοῦ, mens, animus.

Διανοησθε, 2. plur. sub. præs. pass. a διανοέομαι, mente agito.

Διάνοια, ας, ἡ, agitatio mentis, cogitatio.

Διανοίγω, adaperio. præs. part. διανοίγων, ουσα, ουγον. imperf. διἀνοιγον. fut. διανοίξω. aor. 1. διἀνοιξα. a. 1. pass. διανοίχθην, ης, η, & in 3. plur. διἀνοιχθησαν. aor. imper. pass. διανοίχθητι, aperitor. ex διὰ, & ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ, & οἴγω, aperio.

Διανοούμενος, ὁ, præs. part. pass. διανοέομαι, mente agito. Th. νόος, ὁ, mens.

Διανυκτερεῦσαι, pernocto. f. εύσω. p. διανενυκτέρευκα. a. 1. διενυκτέρευσα. ex διὰ, & νυκτερεύω, noctem transigo. quod a νύκτερος, ε, ὁ, ἡ, nocturnus. Th. νύξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Διανύω, proprie, iter absolvo, perficio f. ύσω. p. διήνυκα. aor. 1. διήνυσα. ex διὰ, & ἀνύω, perficio.

Διάξεις, f. 1. act. sed διάξω. Dor. f. 1. a διάγω, dego. f. ξω, p. διήχα. aor. 2. διήγον. Th. ἄγω, duco.

Διαπαντὸς, semper. Legitur ut vox una. & διὰ παντὸς, sc. χρόνου, adverb. per omne tempus.

Διαπαρθενεύω, virginem vitiare. Them. παρθένος, ε, ἡ, virgo.

Διάπειρα, ἡ, Jon. periculum, experimentum. hinc διαπειράσθαι, explorare. Th. πεῖρα, experientia. hinc πειράω, conor.

Διαπέμπειν, dimittere. Th. πέμπω, mitto.

Διαπεράνας, a. 1. inf. a. διαπεράνω, ad finem perduco, efficio. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Διαπεράσας, αντος, ὁ, a. 1. part. a διαπεράω, trajicio, pertranseo.

Διαπεράω, trajicio, pertranseo. f. άσω, & ήσω. p. διαπεπέρακα. a. 1. διεπέρασα. Pro διαπεράω, per syncopen etiam dici-

mus διαπράω. hinc f. διαπρήσω, & Poet. διαπρήσομαι. Th. πιράω, transeo.

Διαπερδικίζω, idem ac ἐκπερδικίζω, decipio, effugio. Th. πέρδιξ, ικος, ὁ, ἡ, perdix.

Διαπέρσομεν, destruxerimus, 1. plur. f. 1. act. a διαπέρθω, destruo. Th. πέρθω, vasto. f. 2. πραθῶ, & πορθῶ.

Διαπεσσέσθαι, f. 2. inf. med. διαπετέω, aor. 2. inf. act. a Διαπίπτω, intercido. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. a. 2. ἔπεσον.

Διάπηγα, intercolumnia, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπηγνύμεναι. 1. Reg. 7. vers. 30. 31.

Διαπλεῦ τὸν βίον, vitam traducere. a διαπλέω, pernavigo.

Διαπλέξασα, contexens. Æol. pro διαπλέξασα, aor. 1. part. act. f. g. a πλέκω, necto.

Διαπλοῦσαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. a διαπλέω, pernavigo.

Διαπλέω, pernavigo. f. πλεύσω. p. διαπέπλευκα. a. 1. διέπλευσα. Th. πλέω, navigo.

Διαπλώειν, Jon. pro διαπλεῖν, pernavigare.

Διαπολεμεῦν, debellare. Them. πόλεμος, bellum.

Διαπονέω, & διαπονέομαι, elaboro, operam do, exerceo, ægre fero. a. 1. pass. διεπονήθην, a. 1. part. pass. διαπονηθείς, ex διά, & πονέω, laboro. Th. πένομαι, ago. p. m. πέπονα.

Διαπόντιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ὁ διὰ πόντε πλέων, qui per mare navigat.

Διαπορεύομαι, prætereo, imperf. διεπορευόμην. perf. pass. διαπεπόρευμαι. a. 1. διεπορεύθην. Th. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Διαπορέω, hæsito, ambigo. imperf. διεπόρεον, ων, εες, ει. f. ήσω. p. διαπεπόρηκα. ex διά, & πείρω, transfodio. p. m. πέπορα, unde πόρος, meatus, alveus fluminis.

Διαπορθμεύειν, trajicere.

Διαπραγματεύομαι, negotior. fut. εύσομαι. a. 1. m. διεπραγματευσάμην, ω, ατο, ex διά, & πραγματεύομαι, negotior. a πρᾶγμα, ατος, τὸ, negotium. Th. πράσσω, vel πτω, facio.

Διαπραθέειν, devastare, a. 2. inf. Jon. pro διαπραθεῖν. ex διά, & πέρθω, vasto. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Διαπραθέσμεν, destruximus, 1. pl. a. 2. ind. act. Jon. ab ἔπραθον, pro ἔπαρθεν, verbi πέρθω, vasto.

Διαπραξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. a διαπράττω, perficio. Th. πράσσω, vel πτω, Att. facio. f. ξω. p. χα.

Διαπρήξασθαι, Jon. pro διαπράξασθαι, aor. 1. inf. med. a διαπράττω, perficio.

Διαπρήσσειν, fut. 1. part. f. g. vide διαπρήσσει.

Διαπρήσσεσι, pertransibunt, 3. plur. f. 1. act. Poet. gemin. or. a διαπεράω, pertranseo, quod ex διά, & περάω. f. περήσω, & per syncopen πρήσω, & Poet. gemin. or. πρήσσω.

Διαπρησσέων, judicium deferre. quasi a διαπρήσσω, pertranseo.

Διαπρίω, serra disseco. fut. ίσω. p. διαπέπρικα. aor. 1. διέπρισα. Hinc διαπρίομαι, frendeo. imperf. διεπριόμην, ω, ετο. a. 1. διεπρίσθη. The. πρίων, ονος, ὁ, serra.

Διαπρὸ, per totum, penitus. ex διά, & πρὸ, ante.

Διαπτύστιος, ὁ, penetrabilis, auditui pervius. quasi διαπορούστιος, a διαπορόω, trajicio. Th. πέω, transeo.

Διάπτωσις, εως, ἡ, ruina, opinionis, & spei frustratio, lapsus vitæ, peccatum. a διαπίπτω, intercido. Th. πίπτω, cado.

Διαρκὲς, 2. sing. præs. sub. a διαρκέω, par sum, perduro, permaneo, ex διὰ, & ἀρκέω, propulso, opitulor.

Διαρπάζω, diripio. f. άσω. p. διήρπακα. a. 1. inf. διαρπάσαι. ex διά, & ἁρπάζω, rapio.

Διαρραγείης, a. 2. opt. pass. a διαρρήγνυμι, diffringo.

Διαρρήσασι, vastabit, f. 1. ind. a διαρρήσω, destruo. f. σω. ex διά, & ῥήσω, f. σω, profligo, vasto.

Διαρρήγνυμι, vel Διαῤῥήσσω, dirumpo, diffringo. f. διαῤῥήξω. p. διέῤῥηγα. a. 1. διέῤῥηξα, a. 1. part. διαῤῥήξας, αντος, ὁ. imperf. pass. διερρηγνύμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, frango.

Διαῤῥήξας, αντος, ὁ, & in f. g. διαῤῥήξασα, a. 1. part. a διαῤῥήγνυμι, diffringo.

Διασαρέω, significo, planum facio. f. ήσω. p. διασεσάφηκα. a. 1. διεσάφησα. ex διά, & σαφέω, declaro. Th. σαφὴς, ὲος, ὁ, ἡ, perspicuus.

Διασάφησις, εως, ἡ, interpretatio. a διασαφέω, planum facio.

Διασείω, concutio. f. σείσω. p. διασέσεικα. a. 1. διέσεισα. a. 1. sub. διασείσω, ης, η, & in 2. pl. διασείσητε. ex διά, & σείω, moveo.

Διασήμων, gen. plur. a διάσημος, ος, ὁ, ἡ, illustris. hinc διασημαίνω, manu significo. a σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Διασιγάσυμαι, reticebo, Dor. pro διασιγήσομαι, f. 1. med. a σιγάω. fileo.

Διασκεδανίστω, idem ac διασκορπίζω, dissipo. & σκεδανίστω.

Διασκιδνᾶσιν, dissipant, 3. plur. præs. act. a διασκίδνημι. fut ήσω, p. ηκα. Th. σκεδάω, dispergo.

Διασκορπίζω, dispergo, disjicio. f. ίσω. p. διεσκόρπικα. perf. pass. διεσκόρπισμαι. a. 1. pass. διεσκορπίσθην. f. 1. pass. διασκορπισθήσομαι. ex διά, & σκορπίζω, f. ίσω, dissipo.

Διασμῆν, abstergere. Th. σμάω, idem.

Διασπαρέντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. pass. διασπαρῶσι, aor. 2. inf. pass. a διασπείρω, dispergo, quod vide.

Διασπάω, discerpo. f. άσω. p. διέσπακα. a. 1. διέσπασα. perf. pass. διέσπασμαι, perf. inf. pass. διεσπάσθαι. a. 1. pass. διεσπάσθην. a. 1. sub. pass. διασπασθῶ. ex διά, & σπάω, traho.

Διασπείρω, dissemino, dispergo. f. 1. διασπερῶ. f. 2. διασπαρῶ. p. διέσπαρκα. a. 1. διέσπειρα. a. 2. διέσπαρον. aor. 2. pass. διεσπάρην, dispersus fui. a. 2. part. διασπαρὲς, έντ@, ὁ. p. m. διέσπορα. ex διά, & σπείρω, semino.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, dispersio. a præt. med. διέσπορα, verbi διασπείρω, dispergo.

Διασπώσονται, dividentur, 3. plur. f. 2. pass. verbi διαρέλλω, mando, edico.

Διάστασις, εως, ἡ, distantia, dissidium. a διίστημι, dirimo, separo. ex διά, & ἵστημι, sto.

Διαστείλαι, constitue, a. 1. imperat. act. verbi διαστέλλω, mando.

Διαστέλλω, mando, edico. fut. διαστελῶ. p. διέσταλκα. aor. 2. διέσταλον. imperf. pass. διεστελλόμην, ω, ετο. aor. 1. med. διεστειλάμην, ω, ατο. præt. med. διέσταλα, ex διά, & στέλλω, mitto.

Διάστημα, ατος, τὸ, intervallum. a διίστημι, disto. Th. ἵστημι, sto.

Διαστῆσαι, a. 1. inf. διαστήσας, αντος, ὁ, progressus, aor. 1. part. act. a διίστημι, disto.

Διαστῆτω, disjuncti sunt, a. 2. act. dual. num. Jon. pro διαστήτω, a διίστημι, verbi διίστημι, disto.

Διαστοιβάζω, constipare, quod a στοιβάζω, struo. Th. στείβω, calco.

Διαστολὴ, ῆς, ἡ, distinctio, differentia. a διαστέλλω, diduco, aperio. Th. στέλλω, contraho.

Διαστρέφω, perverto. f. ψω. p. διέστροφα. aor. 1. διέστρεψα. aor. 1. inf. διαστρέψαι, averrere. præt. perf. pass. διέστραμμαι. perf. part. διεστραμμένος, η, ον, perversus, a, um. ex διά, & στρέφω, verto.

Διάστροφ@, ος, ὁ, ἡ, qui a mente est alienatus. a διαστρέφω, perverto.

Διασύρω, εις, ει, traho, distraho, lacero. f. ῥῶ. p. σεσύρκα. perf. pass. σέσυρμαι. inde σύρμα, ατ@, τὸ, vestis caudata.

Διασφὰξ, ᾶγ@, ὁ, ἡ, loci distantia, intervallum, divortium. ex διὰ, & σφάζω, jugulo.

Διασχὼν, ὁ, aor. 2. part. act. a δίσκω, q. a διασχέω, penetro, trajicio. Th. ἔχω, habeo, a. 2. ἔσχον.

Διασῴζω, servo. f. σω. p. διασέσωκα. a. 1. διέσωσα. a. 1. sub. διασώσω, ης, η. a. 1. inf. διασῶσαι. a. 1. pass. διεσώθην, ης, η, sanatus fui, a. 1. part. pass. διασωθὲς. a. 1. inf. pass. διασωθῆναι. a σῴζω, servo. Th. σάω, salvus.

Διασώσασι, 3. sing. aor. 1. opt. Æol. a διασῴζω, servo.

Διασώσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. & in 3. plur. διασώσωσι. a διασῴζω, servo, conservo, teneo.

Διατακτὴ, ῆς, ἡ, ordinatio. ab a. 2. pass. διετάγην, ης, η, a διατάσσω, ordino.

Διάτευγμα, ατ@, τὸ, edictum. a perf. pass. διατέτευγμαι, edixi, verbi διατεύχω, ordino, præcipio.

Διαταράσσω, vel ττω, perturbo. fut. ξω. p. διατετάρακα. a. 1. διετάραξα. perf. pass. διατετάραγμαι. a. 1. pass. διεταράχθην, ex διά, & ταράσσω, vel ττω, commoveo.

Διατεύχω, præcipio, ordino, dispono. f. ξω. p. διατέτευχα. a. 1. διέτευξα. a. 2. διέτυγον. f. 1. med. διατεύξομαι. perf. pass. διατέτευγμαι, edixi. perf. part. pass. διατετυγμένος, η, ον. a. 1. pass. διετάχθην. hinc διατακτὴ, ἐντα, demandata, aor. 1. part. pass. fed a. 1. m. διεταξάμην, ω, ατο. Th. τάσσω, ξω, ordino.

Διατεχέως, celerrime. Th. ταχὺς, celer.

Διατεθεῖν, per syncopen pro διατεθῆναι, 3. pl. aor. 1. opt. pass. a διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην. hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, τὰ, perf. part. pass. a διαθρυλλέω, divulgo. f. ήσω. p. κα. ex διά, & θρύλλ@, ος, ὁ, susurrus, murmur.

Διατείνας, ὁ, aor. 1. part. act. a διατείνω, extendo. f. νῶ. a. 1. ἔτεινα. Th. τείνω, tendo.

Διατελλὼ, ῶ, ἐις, ἐῖ, permaneo, dego. f. ἐσω. p. διατέτελκα. ex διά, & τέλ@, finis.

Διατεταχέναι, perf. inf. act. a διατάσσω, ordino, præcipio.

Διατετινύχθαι, perf. inf. pass. a διατανύσσω, concutio. f. ξω. p. χα. Th. τανύω, quatio.

Διατετρώνειν, Jon. & Poet. pro διατορῶν, perforare. διατετρανέεις, pro διατρανεῖς, perforabis. vide πτράινω. Th. πτερόω, perforo.

Διατηρεῦ, conservo. imperf. διετήρεον, ων, εες, ει, ε. f. ήσω. p. διατετήρηκα. Th. τηρέω, servo.

Διατὶ, quare? adverb. interrogandi. ex διὰ, propter, & τὶ, quid?

Διατίθημι, dispono. f. διαθήσω. p. διατέθηκα. aor. 2. διέθην. aor. 1. med. διεθέμην, praes. pass. διατίθεμαι, paciscor, & in 3. plur. διατίθενται. f. 1. med. διαθήσομαι. aor. 2. med. διεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, pono.

Διατριβὰς, dat. pl. a διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora: disputatio. a διατρίβω, commoror.

Διατρίβω, commoror, versor, dego: contero, attero. imperf. διέτριβον. fut. ψω. præt. διατέτριφα. aor. 1. διέτριψα. aor. 2. διέτριβον, idem cum imperf. contrivi. præs. part. pass. διατριβόμεν@, attritus. διατριβέντος, acc. plur. part. act. Th. τρίβω, tero.

Διατριχὰ, trifariam. a τρίχα, tripliciter, Dor. τριχᾶ. Th. τρεῖς, tres.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum. a διατρέφω, nutrio, alo. f. διαθρέψω. p. διατέτροφα. p. m. διατέτροφα. ex διά, & τρέφω, alo, nutrio.

Διατυφθεὶς, έντ@, ὁ, aor. 2. part. pass. a διαθρύπτω, diffringo, contero: quod ex διά, & θρύπτω, ψω, frango. f. 2. τρυφῶ, ne duæ aspiratæ concurrentes cacophoniam efficiant, & in τ mutatur.

Διατρώω, percribro, pro διαοράω, σῶ, concurio. unde σήθω. potest etiam referri ad διάττω, ruo, profilio. ex ἄττω, salio. quæ enim in cribro moventur, subsiliunt.

Διατύπωσιν, εως, ἡ, delineatio, informatio. a διατυπόω, informo. Thema τύπτω,

πτω, ψω, percutio.

Διαωσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ex διαυαίνω, deſicco. Th. αὕω, areſacio, accendo.

Διαυγάζω, illuceſco. f. άσω. p. διαύγακα. a. 1. διηύγασα. a. 1. ſub. διαυγάσω, χς, ς, ab αὐγάζω, illuſtro. Th. αὐγή, ῆς, ἡ, ſplendor, lux.

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, Diauli curſor. Quid ſit Δίαυλος, docet Suidas, & Etymol. Mag. δρόμος, a τρέχω, curro. Legitur & διαυλοδρόμαι, gen. plur. Doric. pro διαυλοδρόμων. Vel eſt a διαυλοδρόμης, ου, ὁ, qui curſum circenſem peragit.

Διαφαίνω, interlucere, diluculum eſſe. a φαίνω, luceo.

Διαφανής, ές, ὁ, ἡ, perlucidus, qui tranſparet, a διαφαίνω, oſtendo. f. νῶ. p. m. διαπέφανα. Them. φαίνω, ſplendeo.

Διαφέρει, intereſt, refert. Eſt & διαφέρειν, prodeſſe. Vide διαφέρω, differo.

Διαφέρω, differo, antecello, deporto. f. ἐνείσω. a. 1. ἐνήνεγκα. a. 2. ἐνήνοχα. a. 2. ſub. διενέγκω, γκς, γκ, præſ. paſſ. διαφέρομαι, diſſeminor: item hinc indejactor in mari. Th. φέρω, fero.

Διαφεύγω, effugio. f. 1. med. διαφεύξομαι. a. 2. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύοιμι. p. m. διαπέφυγα, pro διαπέφευγα. Th. φεύγω, fugio.

Διαφημίω, ſpargo famam. f. ίσω. p. διαπεφήμικα. aoriſt. 1. διεφήμισα. ex φήμη, ης, ἡ, fama, rumor. Them. φάω, dico.

Διαφημίζω, divulgo, diſſemino. f. ίσω. p. διαπεφήμικα. a. 1. paſſ. διεφημίσθην ab eodem Themate.

Διαφθαρῇ, 3. ſing. aor. 2. ſub. paſſ. a διαφθείρω, corrumpo, perdo.

Διαφθείρω, corrumpo. fut. 1. διαφθερῶ. f. 2. διαφθαρῶ. p. διέφθαρκα. aor. 1. διέφθειρα. aor. 1. int. act. διαφθεῖραι. a. 2. act. διέφθαρον. perf. paſſ. διέφθαρμαι. perf. part. διεφθαρμένος, corruptus. a. 2. paſſ. διεφθάρην. p. m διέφθορα. a φθείω, corrumpo, quod a φέω, idem.

Διαφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio. a p. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, corrumpo.

Διαφθορέων, Jon. pro διαφθείρων, diripere, vaſtare. a φθείρω, corrumpo.

Διαφορέω, diſſipo. διαφορῆσαι, a. 1. inf. act. a διαφέρω, differo. Th. φέρω, fero.

Διάφορα, ων, τὸ, differentia, controverſia, odium, ſimultas. eſt etiam διάφορον, ſumptus, impenſa, pecunia.

Διάφορος, ου, ὁ, ἡ, diverſus, excellens. comparat. διαφορώτερος, α, ον, excellentior. a διαφέρω, differo.

Διαφύγοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, effugio. fut. φεύξομαι. a. 2. διέφυγον. Th. φεύγω, fugio.

Διαφυλάξαι, aor. 1. inf. act. a διαφυλάσσω, vel άττω, cuſtodio. Th. φυλάσσω, cuſtodio, ſervo.

Διαφύλαττε, præſ. imperat. ab eodem Th.

Διαφωνέω, diſcrepare, diſſentire.

Διαφώσκειν, illuceſcere, diluculum fieri. Th. φάω, luceo.

Διαχέαι, a. 1. inf. act. a διαχέω, diffundo. Th. χέω, fundo. fut. χέσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχεα, & ἔχευα.

Διαχειρίζω, interficio. f. ίσω. p. διαχειρίκα. a. 1. διεχείρισα. præſ. paſſ. διαχειρίζομαι, occido. f. 1. m. διαχειρίσομαι. a. 2. med. διεχειρισάμην, ω, απο. a. 1. inf. med. διαχειρίσασθαι. a χείρ, manu tracto. Th. χείρ, χειρός, ἡ, manus.

Διαχρᾶσθαί μιν, ſe ipſum interficere. hinc διαχρήσεται, Dor. pro διαχρίσεται, interficiet. a διαχράομαι, interficio.

Διαχρῆσαι, inf. a διαχράω, vel διάχημι. Vel legendum διαχρᾶν, pro διαιρεῖν, aliquid diſtincte dicere.

Διαχῶσθαι, idem ac ſimplex χῶσθαι.

Διαχωρέω, pervado. Th. χώρος, ου, ὁ, locus.

Διαχωρίζω, ſeparo. f. ίσω. p. διαχωρίκα. a. 1. διεχώρισα. præſ. med. διαχωρίζομαι, diſcedo. διαχωρίσθητι, a. 1. imperat. ex διά, & χωρίζω, ſeparo, ſecerno. Th. χωρίς, ſeorſum.

Διβολίαια, τὰ, vocis inter canendum mutatio: rhythmi commutatio. a διψάλλω, cano, pſallo, tango.

Δίγληνος, ου, ὁ, ἡ, qui geminas oculorum pupillas habet. ex δὶς, bis, & γλήνη, ης, ἡ, oculi pupilla.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum, a διδάσκω, doceo. f. ξω. præt. paſſ. δεδίδαγμαι. Suid.

Διδακταὶ ἀρεταὶ, doctrina partæ virtutes, non natura inſitæ. διδακτ' ſcil. πράγματα.

Διδακτικός, ή, όν, aptus ad docendum. διδακτός, ή, όν, doctus, a, um. idem ac δεδιδαγμένος, & de rebus, quæ doceri, diſcive poſſunt. Th. διδάσκω, doceo.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. δίδαξε, a. 1. Jon. pro ἔδιδαξε, verbi διδάσκω, doceo. f. διδάξω. p. χα.

Διδάξης, 2. perſ. a. 1. ſub. διδάξω, f. 1. vel a. 1. ſub. a διδάσκω, doceo.

Δίδασε', pro δίδασκε, doce, præſ. imperat. act. a διδάσκω, doceo.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, ſchola. διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina. ab eodem themate.

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, docendi munus. διδασκάλια, ων, τὰ, pro documentis, rebuſque, quas quis aliquem docet, Minerval.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, magiſter. ab eodem Th.

Διδασκήμεν, & διδασκέμεναι, præſ. inf. Jon. & Dor. pro διδάσκειν, a διδάσκω, doceo.

Διδάσκου, diſce, Dor. præſ. imper. paſſ. pro διδάσκου, ejuſdem them.

Διδασκίω, Att. pro διδάσκω, doceo.

Διδάσκησαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem ac διδάσκω, doceo.

Διδάσκω, doceo. imperf. ἐδίδασκον. f. διδάξω. p. δεδίδαχα. a. 1. ἐδίδαξα, ας, ε. a. 1. imperat. δίδαξον. a. 1. ſub. διδάξω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. διδάξαι. præſ. paſſ. διδάσκομαι, diſco. perf. δεδίδαγμαι. a. 1. paſſ ἐδιδάχθην, ης, η, & in 2. plur. ἐδιδάχθητε, didiciſtis. q a διδάω, & δαῶ, do ſcire. vel q. διαστῶ, exerceo. Hinc Δίδακτρον, ου, τὸ, Minerval. διδάσκαλος, ου, ὁ, magiſter. διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina. διδαχή, ῆς, ἡ, idem. αὐτοδίδακτος, ος, ὁ, ἡ, qui ſua induſtria aliquid didicit. ἑτεροδιδασκαλία, nova, ſeu aliena doceo. ψευδοδιδασκαλία, ας, ὁ, ἡ, falſus doctor.

Διδαχή, ῆς, ἡ, doctrina: a διδάσκω, doceo.

Διδαχθῆς, docearis, aor. 1. ſub. paſſ. a διδάσκω, doceo.

Διδέκαι, Poet. pro δίδωσι, ſeu δίδῃσι, a δίδημι, idem ac δέω, ligo.

Δίδη, Jon. & Poet. pro ἐδίδη, 3. ſingul. imperf. a δίδημι, quod a δέω, ligo.

Διδόαμεν, pro δηθόμεν, 1. plural. præſ. indicat. pleonaſmo litteræ α. a δίδωμι, do.

Διδοῖ, 3. ſing. præſ. διδοῖθα, pro διδοῖς, 2. ſing. per paragogen Æol. ſyllabæ θα, quaſi a διδόω, pro δίδωμι, do. Sic & δίδοι, Dor. pro δίδῃ, da, præſ. imp. a δίδοε, ε, pro δίδοθι.

Διδόμεν, Jon. Dor. & Æol. pro διδόναι, præſ. inf. hinc διδόμεν φέρῳ φόρτον, feris injicere metum. Pind.

Δίδοσ, Dor. pro δίδωσι, dat, præſ. ind. act. διδόντ, Dor. pro διδόσι, 3. plur. præſ. vel dat. pl. part. præſ. act. a δίδωμι, do.

Διδότω, 3. ſing. præſ. imper. act. δίδοθι, in 2. plur. δίδοτε, date. a δίδωμι. δίδοσι, Dor. pro δίδωσι, dat.

Δίδω, imperf. Jon. pro ἐδίδη, dabat. quaſi a διδόω. poteſt etiam eſſe imper. præſ. paſſ. δίδη, ᾧ δίδοσο, da. δηδόμεν, Poet. pro διδόναι, præſ. inf. act. διδῶ, præſ. part. act. διδῶσι, 3. plur. præſ. ind. a δίδωμι, do.

Διδῶν, Jon. & Poet. pro διδόναι, dare, præſ. inf. a δίδωμι, do.

Διϊδράσκω, fugio. q. a δράω, facio, perpetro.

Δίδραχμον, ου, τὸ, didrachmum, nummus, qui duas drachmas continet. ex δὶς, bis, & δραχμὴ, ῆς, ἡ, drachma.

Διδυμάονε, geminos, nom. dual. a διδυμάων, ονος, quod a δίδυμος, ου, ὁ, geminus.

Διδυματόκος, ου, ἡ, gemellipara. a δίδυμος, geminus, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Δίδυμος, ου, ὁ, geminus, duplex. q. a δύω, reduplicata prima ſyllaba.

Διδυμόχρως, bicolor. ex δίδυμος, geminus, duplex, & χρόα, ας, ἡ, color.

Διδῶ, ῷς, ῷ, præſ. ſub. a δίδωμι, do.

Δίδωθι, pro δίδοθι. Poet. & Æol. præſ. imperat. act. a δίδωμι, do.

Δίδωμι, dono, do, conſtituo. imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου, q. a διδόω. f. δώσω. aor. 1. ſub. δώσω, γς, γ. Jo. 17. 2. p. δέδωκα. pluſq. perf. ἐδεδώκειν, & ἐδεδώκην, Jo 11. 57. aor. 1. ἔδωκα, ας, ε. aor. 2. ἔδων, ως, ω. aor. 2. imperat. δός, & in pl. δότε, date. aor. 2. ſub. δῶ, ῷς, ῷ. aor. 2. opt. δοίην, & Att. δοίμι, ης, η. aor. 2. inf. δοῦναι. aor. 2. partic. δούς, δόντος, ὁ, qui dedit. imperf. paſſ. ἐδιδόμην, σο, το. perf. paſſ. δέδομαι, σαι, ται. aor. 1. paſſ. ἐδόθην, ης, η. aor. 1. opt. paſſ. δοθείην, ης, η. aor. 1. ſub. paſſ. δοθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. inf. δοθῆναι. aor. 1. partic. paſſ. δοθείς, εῖσα, έν. f. 1. paſſ. δοθήσομαι, η, εται, q. ab inuſit. δόω, Lat. do. fit manifeſte ex δῶ, contract ex δόω. Hinc δόσις, εως, ἡ, donatio, donum. δοτήρ, ῆρος, ὁ, dator. προδότης, ου, ὁ, proditor.

Διέων, Dor. pro διδῶν, quod vide.

Δίε, pro ἔδιε, timebat, imperf. Jon. a δίω, pro δείδω, timeo. alii volunt eſſe a. 2. verbi δέω, pro δείδω, cujus aor. 2. ſit ἴδιον, ου, ε.

Διέβαινε, 3. ſingul. imperf. verbi διαβαίνω, tranſvado. f. βήσομαι. a. 2. ἔβλω. Th. βαίνω, eo. a. 2. διέβλω.

Διεβίβασε, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, tranſeo.

Διεβλήθην, delatus fui. a. 1. ind. paſſ. a διαβάλλω, trajicio: calumnior. Th. βάλλω, jacio.

Διεγείρει, excito. f. διεγερῶ. p. διέγερκα. a. 1. διήγειρα. imperf. paſſ. διεγειρόμην, ε, ετο. a. 1. paſſ. διεγέρθην, ης, η. aor. 1. parr. paſſ διεγερθείς, έντος, ὁ. excitatus Them. ἐγείρω, excito.

Διεγρήσι, 3. a. 1. part. paſſ. a διεγείρω, excito.

Διεδάσατο, diſtribuit. 3. ſing. a. 1. med. Poet. a διαδάζω, diſpertior. ſic διεδάσσατο, 2. ſingul. ejuſdem temporis pro διεδάσατο. Jon. ω mutatur in ωσ. ab eodem Th. δαίω, divido.

Διείξε, & διέδειξεν, Jon. pro διέδειξε, & διέδειξεν, a. 1. ind. act. verbi δείκνυμι, oſtendo.

Διέθεν, adverb. διὰ τόδε. Heſych. a διίημι, trajicio, aut tranſeo.

Διεδίδοσαν, ου, το, imperf. paſſ. a διαδίδωμι, trado per manus. Th. δίδωμι, do. f. δώσω. præt. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Διέδυξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαδοκέω, videor. f. δόξω.

Διέδρα, effugit, Dor. pro διέδρη, 3. ſing. a. 2. act. a διαδιδράσκω, aufugio.

Διέδωκα, a. 1. ind. verbi διαδίδωμι, per manus trado.

Διέζωσεν, 3. ſing. a. 1. act. a διαζώννυμι, præcingo. f. ζώσω. p. ἔζωκα. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Διέθηκε, f. pepigit, 3. ſing. aor. 2. med. a διατίθημι, diſpono. f. θήσω. p. τέθηκα. a. 2. ἔθην.

Διείθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. a διατίθημι, diſpono animo. ex διά, & τίθημι, pono.

Δίει, 3. ſing. imperf. tamquam a διέω, verbi δίημι, tranſmitto, trajicio. Poteſt etiam eſſe 3. ſing. præſ. verbi δίω, pro δείδω, timeo. Tum δίει, trajice, eſt præſ. imperat. ut ἴθι, vel εἶ, ἴτω, ab inuſitat. ἴω, verbi εἶμι, eo.

Διειδὲς, ές, & τὸ διειδές, conſpicuus, clarus, a, um. Th. εἶδω, video.

Διείδω, & διειδέω, dignoſco, perſpicio. Th. εἶδω, ſcio.

Διείλε, a. 2. diviſit, ind. 3. ſing. verbi διαιρέω, divido. f. ήσω. p. δεῖρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε. Th. αἱρέω, capio.

Διείρετο, interroga, præſ. imperat. Jonic. pro διεῖρε, ex διά, & εἴρω, dicto necto.

Διείκετο, conſtitutum erat, imperf. med. a διάκειμαι. Them. κεῖμαι. f. κέσομαι, jaceo.

Διεκόπτω, ης, η, aor. 2. ind. paſſ. verbi διακόπτω. Th. κόπτω, ſcindo.

Διέκπλος, ου, ὁ, tranſitus. ex διά, & ἔκπλεω, enavigo. Th. πλέω, f. πλεύσω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σω, navigo.
Διεπλώϊσθ, Jon. & Poet. pro διεκπλεῖν, navigio trajicere. ab eodem verbo, & themate.
Διέρροθ, ου, ὁ, Jon. fluxus aquarum per aliquem locum. ex διά, & ἐερσή, fluentum, alveus; quod ab ἐερέω, effluo, Thema ῥέω, fluo.
Διεκώλυον, ες, ε, imperf. act. a διακωλύω, obnixe prohibeo. Th. κωλύω, impedio. f. σω. a. 1. ἐκώλυσα, ας, ε.
Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. a διαλανθάνω, lateo. f. λήσομαι. p. λέληκα. Th. λανθάνω, lateo.
Διελάλουν, imperf. act. a διαλαλέω, divulgo. f. ήσω. p. διαλελάληκα. Th. λαλέω, loquor.
Διελέγετο, 3. sing. imperf. pass. a διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico. fut. ξω.
Διελεῖν, a. 2. inf. διελὼν, a. 2. part. act. a διαιρέω, divido. Them. αἱρέω, separo, a. 2. εἷλον.
Διελθυσόμεθα, 1. plur. f. 1. med. verbi διέρχομαι, transeo, fut. διελεύσομαι.
Διελέχθην, & in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. pass. a διαλέγω, differo, colloquor. Th. λέγω, dico.
Διεληλυθότα, acc. sing. præt. med. part. a διέρχομαι, transeo, & in p. m. διελήλυθα.
Διείλης, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διαιρέω, divido, diduco, distinguo, separo, discrimino.
Διελθεῖν, aor. 2. inf. act. a διέρχομαι, percurro. Them. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.
Διελοιδορῶντο, 3. pl. imperf. pass. a διαλοιδορέω, convitior. Th. λοίδορος, ου, ὁ, convitiator.
Διείλοντο, 3. pl. a. 2. med pro διέλοντο, a διαιρέω, divido. f. ήσω. p. διήρημαι. a. 2. διεῖλον. Th. αἱρέω, separo.
Δίεμον, madefacio. a δίημι, madefacio, perfundo.
Διεμαρτυράμην, ω, ατο. a. 1. med. a διαμαρτύρομαι, etiam, atque etiam obtestor. f. διαμαρτυρέμαι. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, testis.
Διεμάχετο, oppugnavit, 3. sing. imperf. med. a διαμάχομαι, oppugno. Th. μάχομαι, pugno. f. μαχοῦμαι.
Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. a διαμερίζω, partior, distribuo. ex διά, & μείρω, dividendo.
Διενέγκω, ης, η, a. 1. vel 2. sub. act. a διαφέρω, differo.
Διενεῖκαι, conficere, a. 1. inf. act. verbi διαφέρω. vide in ἐνεικα, attuli.
Διενενοῦτο, Jon. pro διενενόητο, 3. plur. pluſ. perf. pass. verbi διανοέομαι, αμαι, cogito. ex διά, & νοέω. Th. νόος, mens.
Διενήνοχα, ας, ε, 3. sing. præt. med. a διαφέρω, differo. f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. præt. pass. ἠνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην. p. m. ὤνεγκα, & Att. ἐνήνοχα.
Διενιαυτίζειν, rorum annum in aliquo loco transigere: ex διά, & ἐνιαυτός, οῦ, ὁ, annus.
Διενοήθη, doluit in corde, 3. sing. a 1. pass. a διανοέομαι, cogito, mente agito. vide in διανοηθείς.
Διεξάλτο, Dor. pro διεξήλθε, cum impetu transiit, 3. sing. aor. 1. ind. act. ex διά, ἐκ, & αἴρω, irruo. f. ξω. a. 1. ἦιξα, ας, ε.
Διέξιστιν, 3. plur. præſ. ind. a διεξειμι, transeo: edisſero: ex διά, & εἶμι, eo.
Διεξελεῖν, ſeu διεξελεῖν, transire. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Διεξελθυσόμεθα, 1. plur. fut. 1. med. verbi διέρχομαι. f. ἐλεύσομαι, perttanſeo.
Διεξεληλύθα, ας, ε, præt. med. verbi διέρχομαι, transeo.
Διελθεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. Th.
Διεξελίσσειν, explicare quod eſt implicitum, diſſolvere. ex διά, & ἑλίσσω, circumvolvo. Th. ἑλέω, volvo.
Διεξέρχονται, 3. plur. præſ. ind. διεξερχόμενος, η, ον, præſ. partic. ab ἔρχομαι, venio.
Διεξέρχεσθαι, Dor. pro διεξέναι, præſ inf. a διέξειμι, enarro, transeo, quod ab ἴημι, exeo. Th. εἶμι, eo.
Διεξιέναι, pro διάγειν, traducere. vide in διεξείμενος.
Διέξοδος, ου, ἡ, compitum. ex δίς, bis, & ἔξοδος, ου, ἡ, via, qua exitur. Th. ὁδός, οῦ, ἡ, via.
Διέπειν, adminiſtrare. vide in διέπουσι.
Διεπέρασα, ας, ε, a. 1. ind. verbi διαπεράω, trajicio. Th. περάω, tranſeo. f. άσω. p. πεπέρακα. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus, vel πέρα, ultra.
Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. a διαπίπτω, intercido, elabor. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Διεπέρησε, 3. ſing. a. 2. act. pro διέπερασε, ες, ε, Poet. anadiploſi. ex διά, & περάω, dico. f. σω. p. πέπρακα. a. 2. ἔπρασε. p. m. πέπρασε.
Διέπουσι, gubernant, Dor. pro διέπουσι. a διέπω, rego.
Διέπουσι, 3. plur. ind. præſ. a διέπω, rego. Th. ἔπω, operor.
Διεπράσσομεν, 1. plur. aor. 2. act. verbi διαπράσσω, vaſto. f. 2. πράσω. aor. 2. ἔπρασον. præt. m. πέπρασα. Them. πέρθω, vaſto, populor.
Διεπρησσον, exegi, imperf. Jon. a διαπρήσσω, pro διαπράσσω, efficio. Th. πράσσω, vel ἄττω, facio. Eſt & διαπρήσσω, pertranſeo, a περάω, quod vide in πέρας, ατος, τὸ, terminus.
Διέπω, adminiſtro, ex διά, & ἔπω, curo, operor.
Διεργάζεσθαι, conficere, interficere. vide ἐργάζομαι, operor.
Διερεύνων, ὁ, præſ. part. a διερευνάω, indago, veſtigo. ab ἐρεύνάω, f. ήσω, indago.
Διερὸν, humidam, acc. ſing. f. g a διερὸς, humidus. Thema διαίνω, f. ανῶ, humecto.
Διερμηνεύων, interpretor. imperf. διερμηνεύουν, ες, ε. præſ. imperat. διερμηνεύετω. f. εύσω. p. διερμήνευκα. ex διά. & ἑρμηνεύω, interpretor hinc διερμηνεύτης, ου, ὁ, interpres. quod ab ἑρμηνεύς, έως, ὁ, interpres, nuntius.
Διερρήγνυμεν, σο, τι, imperf. paſſ. verbi διαρρήγνυμι, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango. f. ἑήξω. p. ἔρρηγα. a. 1. part. ῥήξας.
Διέρρηξε, ας, ε, a. 1. act. a διαρρήγνυμι, dirumpo.
Διεῤῥίψα, ας, ε, a. 1. act. a διαῤῥίπτω, disjicio. ex διά, & ῥίπτω, f. ψω, projicio. p. ἔῤῥιφα. a. 1. part. ῥίψας.
Διήειμεν, tranſeo: imperf. διηειμεν, ου, ατο. f. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον, ες, ε. a. 2. ſub. διέλθω, ης, η. a. 2. inf. διελθεῖν. a. 2. part. διελθὼν, όντος. præt. med. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.
Διερωτῶν, percontor. f. ήσω. præt. διηρώτηκα. a. 1. διηρώτησα. a. 1. part. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, quæro, interrogo.
Διεσάφησαν, ας, ε, & in 3. plur. διεσάφησαν, a. 1. ind. act. a διασαφέω, ſignifico. p. διασεσάφηκα. ex διά, & σαφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, perſpicuus.
Δίεσις, εως, ἡ, diviſio. item tonus muſicus. a δίημι, quod ex διά, & ἵημι, mitto. Eſt & δίεσις, perfuſio. a δίημι, perfundo, quod a διαίνω, irrigo.
Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω, diſſipo, divulgo. Th. σκεδάω, diſpergo.
Διεσκόρπισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσκορπίσθην, a. 1. ind. act. paſſ. a διασκορπίζω, diſpergo. fut. ίσω. Th. σκορπίζω, ſpargo.
Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex διά, & σπαράσσω, vel ἄττω, diſcerpo, lacero. f. ξω. p. ἐσπάραχα. aor. 1. part. σπαράξας.
Διεσπάσθην, & in 3. plur. διεσπάρησαν, a. 2. ind. paſſ. fic διέσπαρον, ες, ε, a. 2. ind act. a διασπείρω, diſpergo. f. ερῶ. a. 1. διέσπειρα, Th. σπείρω, ſemino. p. m. ἔσπορα.
Διεσπάσθαι, præt. perf. inf. paſſ. a διασπάω, diſcerpo. f. άσω. præt. διέσπακα. a. 1. paſſ. διεσπάσθην. Th. σπάω, traho.
Διέσπειρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. a διασπείρω, diſpergo.
Διέσσυτο, mota eſt, pluſq. perf. paſſ. pro διεσσύτο, a perf. σέσυμαι, verbi σεύω, vel σύω, quod a σέω, quatio.
Διεστειλάμην, ω, ατο, & in plur. διεστειλάμεθα, a. 1. ind. med. a διαστέλλω, mando, edico. f. ιλῶ. perf. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. p. m. διέσταλμαι. Them. στέλλω, mitto.
Διεστὸς, ης, ὁ, disjunctus ſui, a. 2. ind. act. a διίστημι diſto. f. διαστήσω. præt. διέστηκα, ας, ε. aor. 1. διέστησα. Th. ἵστημι, ſto.
Διέστιχε, diſceſſit, 3. ſing. a. 2. act. verbi διαστείχω, diſcedo. Th. στείχω, vado.
Διεστραμμένος, η, ον, perverſus, a, um. perf. part. paſſ. a διαστρέφω, perverto. f. ψω. p. διέστροφα. a. 1. διέστρεψα. aor. 1. part. διαστρέψας, αντος, ὁ. ex διά, & στρέφω, verto.
Διεστράφθην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. a διαστρέφω, perverto. vide διεστραμένος.
Διεσσὼς, ὁ, & in f. g. διεσσῶσα, & in acc. pl. διεσσώσας, diſſitas, perf. part. act. per craſin, pro διεστακὼς, διεστακυῖα, & Jon. διεσσὼς, & per craſin ἑστὼς, ῶσα, & in f. g. ἑστῶσα, & n. g. ἑστὸς. Them. ἵστημι, ſto.
Διέσχη, diviſit, 3. ſing. a. 2. act. a διέχω, diſcedo, penetro. Th. ἔχω, habeo.
Διεσώθην, ης, η, & in 3. plur. διεσώθησαν, a. 1. ind. paſſ. hinc aor. 1. opt. paſſ. διασωθείην, verbi διασώζω, ſervo. Th. σώζω, ſervo.
Διέσωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi διασώζω, ſervo. Th. σώζω, ſervo.
Διέταξε, diſpoſuit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi διατάσσω, vel ττω, ordino. f. ξω. p. τέταχα. Th. τάσσω, idem.
Διεταράχθην, ης, η, perturbatus fui, a. 1. ind. paſſ. a διαταράσσω, vel ττω, perturbo. f. ξω. p. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα. Th. τάρασσω, turbo.
Διετεκμήραντο, deſignarunt, 3. plur. a. 1. med. a διατεκμαίρω, certis ſignis probo. f. αρῶ. a. 1. διετεκμηρα. Th. τέκμαρ, ατος, τὸ, ſignum.
Διετέλει, 3. ſing. imperf. act. verbi διατελέω, permaneo. f. έσω. a. 1. διετέλεσα. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.
Διετήρει, 3. ſing. imperf. act. διετήρουν, ον, ες, εις, verbi διατηρέω, conſervo. f. ήσω. p. τετήρηκα. a. 1. paſſ. διετηρέθην, ης, η. Th. τηρέω, ſervo.
Διετὴς, ὲς, ὁ, ἡ, bimulus, biennis. ex δὶς, pro δὶς, bis, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Διετετάχατο, Ionic. pro διετεταγμένοι ἦσαν, inſtructi fuerant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi διατάσσω, ordino.
Διετία, ας, ἡ, biennium. ex δὶς, bis, & ἔτος, annus.
Διέτμαγεν, diviſi ſunt, pro διετμάγησαν, 3. plur. a. 2. paſſ. Bœot. ſyncop. a διατμήγω, vel τμήσω, divido, ſcindo. f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, ſeco.
Διέμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, diſcidit, a. 1. act. a διατμήσσω, divido, ſcindo.
Διέτριβον, ες, ε, imperf. verbi διατρίβω, commoror. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα.
Διετρύφεν, dilapidavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. a διατρίβω, dilapido.
Διέφωσεν, illuxit, 3. ſing. aor. 1. verbi διαφώσκω, fut. ώσω. a Th. φάω, luceo.
Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. a διαφθείρω, corrumpo. f. φθαρῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 2. inf. διαφθεῖραι. p. m. διέφθορα. a φθείρω, corrumpo. Th. φθίω, idem.
Διεφθαρμένοι, perf. paſſ. διεφθαρμένος, part. paſſ. a διαφθείρω, corrumpo.
Διέχυ, interjectum eſt, 3. ſing. a. 2. ex διὰ, & χύμι, vel χόω, naſcor. a. 2. ἔχυ, ν, υ.
Διεχρίσασθε, interfeciſtis, 2. pl. a. 1. med. a διεχρισάμην, ω, ατο, verbi διαχρίζω, interficio. f. ίσω. p. διακεχρίκα. a. 1. διεχρίσα. Th. χείρ, χρὸς, ἡ, manus.
Διεχρήσατο, 3. ſing. a. 1. med. διεχρησάμην, ω, ατο. a διαχράομαι, utor, quod a χράω, commodo.
Διέχω, diſcedo, penetro. ex διὰ, & ἔχω, habeo.

Διεψδομαι, 3. singul. perf. paſſ. ἐψδομαι, σται, verbi διαψδόμαι, mentior. Th. ψδέω, fallo.

Δίζεο, quære, præſ. imperat. Jon. pro δίζε. δίζεσθαι, præſ. inf. a δίζημαι, quæro. f. διζήσομαι. Th. δίζω, quæro.

Δίζεται, Poetica ectaſi, pro δίζεται, Jonic. pro δίζῃ, 2. ſingul. verbi δίζημαι, quæro.

Διζήμενθα, 1. plur. præſ. ind. διζήμενοι, perquirens, præſ. part. ab eodem verbo, & them. δίζω, quæro.

Δίζυγες, nom. plur. a δίζυξ, bijugis, ex δίς, bis, & ζυγός, ὁ, jugum, quod a ζεύγνυμι, jungo.

Δίζω, quæro, diſcepto. f. σω. p. κα. hinc ἐδίζημαι. f. διζήσομαι, idem. q. a δίς, tanquam δισσῶν dubitans, in bivio. vel a δίω, perſequor.

Δίζων, Dor. pro δίζων, geminum, neut. gen. a δίζωθ, ος, ὁ. & δίζως, duplicis vitæ. ex δίς, bis, & ζάω, vivo.

Δίζωθ, ος, ὁ, qui geminam habet vitam. ex δίς, bis, & ζάω, vivo.

Δίη, divina, f. g. a δῖος, divinus. Th. Ζεύς, gen. Διός, Jupiter.

Διήγειρα, ας, ε, & in. 3. plur. διήγειραν, a. 1. ind. verbi διεγείρω, excito. f. ερῶ. p. διήγερκα. a. 1. paſſ. διηγέρθην. ex διά, & ἐγείρω, excito.

Διηγήσεμαι, ήσεται, narro. hinc διηγέη, ῆ, narra. præſ. imperat. futur. διηγήσεσθαι. præt. paſſ. διήγημαι. a. 1. med. διηγησάμην, ω, ατο. aor. 1. ſub. med. διηγήσεται, ῆ, ηται. ex διά, & ἡγέομαι, duco.

Διήγημα, ατος, τό, & διήγησις, εως, ἡ, narratio, enarratio, hiſtoria. a διηγέομαι, narro.

Διέεν, pluſq. perf. med. & in 3. plur. διέσσαν, Att. a δίημι, tranſeo, ex διά, & ἵημι, eo.

Διήθω, percolo, eluo. f. ήσω. ex διά, per. & ἤθω, colo, f. ἠθήσω.

Διηκόνεον, ον, εες, εε, εν, imperf. a διακονέω, miniſtro. f. ήσω. p. διηκόνηκα. Th. κονέω, feſtino.

Διηκονίω, miniſtro, & διήκοσος, ος, ὁ, miniſter, Jon. pro διάκονος, & διάκοσος.

Διηκόσιοι, αι, ducenti, pro διακόσιοι, ex δίς, bis, & ἑκατόν, centum.

Διῆλθεν, 3. ſing. a. 2. act. a διέρχομαι, tranſeo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Διήλλακτον, εν, ε, imperf. verbi διαλλάττω, litem dirimo, muto. Th. ἀλλάττω, muto. f. ξω. p. κα.

Διημαρτήκεσι, 3. pl. perf. act. a διαμαρτάνω, aberro. Th. ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διήνεκκα, αι, ε, a. 1. act. a διαφέρω, differo. f. διοίσω. a. 2. διήνεγκον. Th. φέρω, fero.

Διηνεκέεσσιν, dat. plur. Poet. a διηνεκής, & τὸ διηνεκές, perpetuus, a, um. ex διά, & ἡνεκής, ἐος, ὁ, ἡ, continuus, protectus.

Διηνεκής, ἐος, ὁ, ἡ, continuus. vide διηνεκέεσσιν. Inde διηνεκῶς, adverb. perpetuo.

Διήνεμος, ος, ὁ, locus venti flatibus obnoxius, ἀπὸ τοῦ ἀνέμου πνέει. Vel qui a vento ferrur; vel inſtar venti velox. Th. ἄνεμος, ventus.

Διήνοιξα, ας, ε, a. 1. act. διηνοίχθω, ης, ῃ, apertus ſui, a. 1. paſſ. a διανοίγω, adaperio, quod ex ἀνοίγω, comp. ex ἀνά, & οἴγω, aperio.

Διῆξε, per craſin Jon. pro διέξει, 3. ſing. aor. 1. verbi διαίσσω, tranſeo per aliquem locum. Th. ἴσσω, ruo.

Διηπόρει, ambigebat, 3. ſing. imperf. act. διηπόρεον, ων, a διαπορέω, ambigo. fut. ήσω. p. διηπόρηκα. ex διά, & πόρω, tranſadigo. p. m. πέπορμαι.

Διήρετο, trajeci, a. 1. ind. irregulariter a διείρετμα, trajicio. Them. ἐρέσσω vel ττω, remigo.

Διήρης, ους, ὁ, biremis. ex δίς, bis, & ἐρέσσω, remigo.

Διήρθρωσε, 3. ſing. perf. paſſ. διηρθρώθην, ῃς, ῃ, perf. part. a διαρθρόω, diſtinguo. Th. ἄρθρον, capio. a. 2. ἔλαβον.

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. act. a διερμηνεύω, interpretor. f. εύσω. p. διηρμήνευκα. ex διά, & ἑρμηνεύς, έως, ὁ, interpres, nuntius.

Διήρπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, diripio.

Διήρχθην, a. 1. ind. paſſ. q. a διείργω, dirimo. Th. εἴργω, includo.

Διηρχόμην, ν, ετο, imperf. verbi διέρχομαι, tranſeo. Th. ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Διησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. a δίημι, tranſmitto, f. διήσω. quaſi a δίω. Th. ἵημι, mitto.

Διητῶτο, 3. ſingul. imperf. med. a διαιτάομαι, vitam dego. Th. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.

Διήτησα, arbitratus ſum, pro ἐδιαίτησα, a. 1. verbi διαιτάω, vitam ago. Th. δίαιτα, ης, ἡ, arbitrium.

Διθάλασσθ, ν, ὁ, ἡ. bimaris. a δίς, bis, & θάλασσα, ης, ἡ, mare. Eſt ergo locus, qui utrinque mari alluitur.

Διθύραμβθ, ν, ὁ, Dyrhyrambus, ſpecies carminis in honorem Bacchi. ex δίς, bis, & θύρα, ας, ἡ, janua.

Διί, Jovi dar ſing. a Ζεύς, Διός, Jupiter.

Διικνέομαι, ήσεται, pertingo. διικνούμενος, præſ. part. f. διίξομαι. p. δίιγμαι. a. 2. med. διικόμην, ν, ετο. Th. ἱκνέομαι, venio.

Διίξομαι, permeabo, fut. 1. med. verbi διικνέομαι, pertingo, permeo.

Διίπετὴς, ές, ὁ, ἡ, a Jove delapſus. a Ζεύς, Jupiter, & πίπτω, cado.

Διιπτάμενθ, ὁ, præſ. part. a διίπταμαι, pervolo. Th. ἵπταμαι. f. πτήσομαι, volo, as.

Διισάνυσι, dirimere, præſ. inf. act. a διίημι, dirimo.

Διίσημι, diſtinguo, ſeparo, diſto. f. διισήσω. p. διίσηκα. a. 1. διίσησα. a. 1. part. διισήσας, αντος. aor. 2. διίσθω, ης, ῃ, disjunctus ſui, ex διά, & ἵσημι, ſtatuo.

Διισχυρίζομαι, affirmo, aſſero. imperf. διισχυριζόμην, ν, ετο. ex διά, & ἰσχυρός, ά, ὁ, ἡ, robuſtus. Thema ἰσχύς, ύος, ἡ, robur.

Διίχθαι, perf. inf. paſſ. a διικνέομαι, pervenio, pertingo.

Δίκᾳ, ας, ἁ, Dor. pro δίκη, mos, conſuetudo.

Δικαζίμεν, decernere, præſ. inf. Jon. pro δικάζειν. verbi δικάζω, judico, præt. part. act. δεδικάζων, οντος, ὁ. præſ. part. paſſ. δεδικάζόμενος. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Δίκαι, pro δίκαια, juſta, a δίκαιος, juſtus δικαίᾳ, ας, ἡ, Poet. pro δίκη, ὁ, juſtitia.

Δικαιδύμεν, Dor. pro δικαιοῦμεν, mulctor. vide δικαιόω.

Δικαιδύθε, ύθη, 2. pl. præſ. paſſ. verbi δικαιόω, juſtifico, juſtum pronuntio.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, juſtum judicium, q. d. δικαίᾳ κρίσις, a κρίνω, judico.

Δικαιόπολις νῆσος, Inſula juſtitiam in ſuis urbibus colens. a πόλις, urbs, & δίκη, juſtitia.

Δίκαιος, αία, αιον, juſtus, a, um, innocens, probus. in comp. δικαιότερος, juſtior, ſuperlar. δικαιότατος, juſtiſſimus. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, juſtitia. ab eodem them.

Δικαιόω, ῶ, juſtifico, juſtum pronuntio. præſ. inf. δικαιόεν, ων, part. δικαιόων, ῶν, όοντος, ῶντος, ὁ, f. ώσω. p. δεδικαίωκα. præſ. inf. paſſ. δικαιόεσθαι, ώσθαι. perf. paſſ. δεδικαίωμαι. perf. part. δεδικαιωμένος. a. 1. ind. paſſ. ἐδικαιώθην, ης, η. a. 1. imperar. δικαιώθητι, ήτω. a. 1. ſub paſſ. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. δικαιωθήσομαι, ῃ, εται. Th. δίκη, jus.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, ſententia abſolutoria, juſtitia, juſtificatio. δικαιώματα, ων, τὰ, mandata Dei de externis ceremoniis.

Δικαίως, adv. juſte, a δίκαιος, juſtus, innocens. Th. δίκη, jus.

Δικαίωσις, εως, ἡ, juſtificatio. ab eodem them.

Δικᾶν, judicare, Jon. pro δικάζειν. vide δικάζομαι.

Δικανικὸς, ἡ, όν, forenſis, e, judicialis. ab eodem them.

Δικασὶς, ῶ, ὁ, cauſidicus. qui δίκας, cauſas, tractat. δικανικὸς, ἡ, όν, judicialis, e.

Δικάρηνοι, bicipites. ex δίς, bis, & κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Δίκας, acc. plur. a δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικάσσας, ης, ε. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. a δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus.

Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui verſatur circa jus, rex, a δίκη, jus, & πολέω, verſor.

Δικάσσαι, Poet. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. fic δικάσσει, 3. ſing. fut. 1. act. a δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus.

Δικαστήριον, ου, τὸ, judicium. ab eodem them.

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex. acc. plur. δικαστὰς, a δικάζω. perf. paſſ. δεδίκασμαι. Th. δίκη.

Δίκελλα, ης, ἡ, ligo bifidus, bidens. q. a δίς, bis, & κέλλω, moveo, ſicut μάκελλα, a μάω, & κέλλω, quod ſolitarie moveat.

Δίκη, ης, ἡ, jus, juſtitia, pœna, ultio. Hinc δίκαιος, ου, ὁ, juſtus. δικαιόω, juſtum cenſeo. δικαιοσύνη, ης, ἡ, juſtitia. δικαίωμα, ατος, τὸ, juſte factum: item firmamentum cauſæ. δικάζω, jus dico. δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex. δικαστήριον, ου, τὸ, judiciale forum. δίκαιος, ου, ὁ, ἡ, injuſtus. ἀδικία, injuſtitia. ἀδικέω, ήσω, ησα, injuſte ago, injuria afficio. ἀντίδικος, ου, ὁ, adverſarius in lite. ἐκδικέω, ulciſcor. ἔκδικος, ου, ὁ, ultor.

Δίκην, more, inſtar. adverbialiter. χειμάρρου δίκην, torrentis inſtar. a δίκη, mos.

Δίκησις, εως, ἡ, vindicta. leg. Syrac. 46 cap. ult. ſed rectius ἐκδίκησις.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores. ex δίς, bis, & κλείω, claudo vel a κλεὶς, clavis.

Δίκρανος, ε, ὁ, biceps, cui duo κράνη.

Δίκταμνον, ſeu δίκταμνος, ου, τὸ, & δίκταμνος, ου, ἡ, Dictamnum, herba ſic dicta a monte Cretæ.

Δίκτυον, ου, τὸ, rete. q. a δίκω, jacio.

Δίκω, jacio, dejicio. δίκειν, pro βάλλειν.

Δίλιγγος, ου, ὁ, ἡ, bilinguis. ex δίς, pro δὶς, bis, & λίγγος, ſermo, quod a λίγω, dico. p. m. λέλιγμαι.

Διμαλάω, labra moveo, diſtorqueo, διά, & μάλη, malæ. vide διαμυλάω.

Διμοίως, adverb. Jon. duabus minis.

Δίνασε, Dor. pro ἐδίνησε, aor. 1 ind. act. verbi δινέω, moveo. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Δινέμεν, vertere, præſ. inf. Jon. ut δινέμεναι. Æol. pro δινεῖν, a δινέω, moveo. f. ήσω. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Δινεύσασα, pro δινεύσουσα, volutabat ſe, imperf. Jon. pro ἐδίνευε, verbi δινεύω, obſerro. Æol. pro δινέω. Th. δίνη.

Δινέω, moveo. f. ήσω. p. δεδίνηκα. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Δίνη, ης, ἡ, vortex, gurges. δίνησι, dat. plur. Jon. pro δίναις. δίνεσσι, ος, ὁ, idem. i. eſt, quia ibi aqua δίεται, celeriter curritur quia δινεῖ, id eſt vehemens. vel a δινεῖν agitare. Quod eſt in aqua vortex eſt in capillo vertex; utrumque a vertendo. δινέω, f. ήσω, circumago. δινήεις, εσσα, ν, ὁ, vorticoſus. δινόω, torno. hinc δίνωτὸς, ὁ, volubilis.

Δινήεντας, acc. plur. a δινήεις, εσσα, εν, vorticoſus, a, um. in dat. δινήεντι. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Δινοβία, ας, ἡ, violentus vortex. q. δίνη βιαία.

Δινωτὸς, ὴ, ὁ, rotundus, verſatilis, tornatus. a δινόω, torno. ab eodem them. δίνη.

Δίξὸς, ἡ, όν, geminus, Jon. pro διπλοῦς. vide in διοῦσαι, duæ.

Διό, propterea. ex διὰ ὅ, propter quod.

Διογενὴς, ἐος, ὁ, Jove editus, vocatus. ὁ διογενὴς. ex Ζεύς, Διός, Jupiter, & γένομαι, naſcor.

Διογένης, ους, ὁ, Diogenes, nomen proprium.

Διογέντος, ν, ὁ, a Jove generatus, genitus. ex Διός, quod a Ζεύς, & γέντος, pro γενέτης. Th. γένομαι, naſco.

Διο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Διεδδύω, iter facio, imperf. διεδδυον. f. ύσω. p. διεδδυκα. a. 1. διεδδυσα, ex διά, & δδός, ῦ, ἡ, via. hinc διοδος, transitus.

Διοδιπορεύω, permeare. Ex διοδος, transitus, & πορω, transeo.

Διόδος, ου, ὁ, transitus.

Διόθεν, adverb. e loco, a Jove. Th. Ζεύς, Διός, Jupiter.

Διοικέω, seorsim habito, administro. præs. imperat. διοίκει, fut. 1. med. διοικήσομαι. Th. οἶκος, domus.

Διοικῆσαι, a. 1. inf. act. a διοικέω, administro. f. ήσω. p. δεδίκηκα. 3. sing. præs. pass. διοικεῖται, ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Διοικοῦντας, acc. plur. præs. part. a διοικέω, seorsim habito.

Διοίσω, fut. 1. verbi διαφέρω, differo.

Διοκλεύς, ῆος, ὁ, Diocleus, acc. Διοκλῆα, nomen proprium.

Διοκλῆς, contracte pro Διοκλέης, Diocles, nomen proprium. acc. sing. Διοκλέα.

Διομήδει, dat. sing. a Διομήδης, εος, ὁ, Diomedes, nomen proprium.

Διομήδη, ης, ἡ, Diomedea, nomen proprium mulieris.

Διόμνυμαι, σαι, ται, dejero, juro. ex διά, & ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὤμοκα, Att. ὀμώμοκα.

Δίον, & δίες, pro ἔδιον, & ἔδιες, imperf. verbi δίω, expello, timeo, pro δείδω, timeo, metuo, formido.

Δῖον, accus. δῖος, δῖα, divinus, a, um. Th. Ζεύς, Jupiter. gen. Διός.

Διονύσιος, ου, ὁ, Dionysius, nomen viri.

Διόνυσος, ου, ὁ, Bacchus, quia quum nasceretur, semur Διὸς ἔφυσεν, Jovis percussit. aliter a διός, & νύσσω. Plat. q. διὸ θύνυσος, a διὸ θυειν εἶναι. Hinc Διονύσια, ων, τὰ, sacra Bacchi. ἀπροσδιόνυσος, ος, ὁ, ἡ, qui nihil ad rem facit. ἀπροσδιόνυσα, ων, τὰ, absurda.

Διόπερ, quapropter, ex διὰ, propter, & ὅπερ, quod.

Διοπετὴς, ὁ, ἡ, & τὸ διοπετὲς, sc. ἄγαλμα, ατος, τὸ, simulachrum e cœlo delapsum. a Ζεύς, Jupiter, & πίπτω, cado.

Διόρων, præs. inf. act. a διοράω, perspicio. Th. ὁράω. f. ὄψω, video. p. ὦπα. Att. ἑώρακα.

Διορθῶν, ῶν, præs. part. act. a διορθόω, corrigo. vide διόρθωσις, correctio, directio.

Διόρθωσις, εως, ἡ, directio. a διορθόω, corrigo. f. ώσω. p. διώρθωκα. perf. pass. διώρθωμαι, σται. Thema ὀρθός, ὴ, ὸν, rectus.

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, porrector, acc. plur. διορθωτὰς: a διορθόω, corrigo.

Διορίζεσθαι, præs. inf. pass. a διορίζω, distermino, distinguo. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes.

Διόροφον, τὸ, duplici tecto, & concameratione.

Διορυχῶναι, a. 2. inf. pass. a διορύσσω, perfodio.

Διορύσσω, perfodio. fut. διορύξω. p. διώρυχα. a. 1. διώρυξα. a. 2. διώρυγον, perf. pass. διώρυγμαι, a. 2. pass. διωρύγην, ης, η. aor. 2. inf. pass. διορυχῶναι. Th. ὀρύσσω, fodio.

Διός, Jovis, gen. sing. a Ζεύς, Jupiter. acc. Δία. Sed δῖος, pro δίειος, divinus, adject. a Ζεύς, Jupiter.

Διόσδοτος, η, ὁ, a Jove datus. a δίδωμι, do, & Ζεύς, Διός, Jupiter.

Διόσκουροι, ων, οἱ, Jovis filii, Castor sc. & Pollux. ex Διός, Jovis, quod a Ζεύς, & κοῦρος, pro κόρος, ου, ὁ, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Διότι, quoniam, conjunct. ex διὰ, propter, & ὅτι, quod.

Διοτρεφέσσι, dat. plur. Jonic. διοτρεφέσι, gen. sing. a διοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, a Jove nutritus. a Διός, Jovis, quod a Ζεύς, & τρέφω, alo. fut. ψω. p. τέτροφα.

Διπλάζω, geminus sum. a διπλόος, ος, ὁ, duplus.

Δίπλαξ, ὁ, duplex, duas crustas habens. a δὶς, bis & πλάξ, crusta. vel a διπλόω, duplico. Th. διπλόος, duplus.

Διπλάσιος, α, ον, duplo major. Th. διπλόος, διπλῆ, διπλοῦς, ὁ, duplus.

Διπλήσιος, ὁ, Jon. pro διπλάσιος, α, duplo major.

Διπλοΐς, ίδος, ἡ, læna duplicata. Th. διπλόος, ος, ὁ, duplus.

Διπλόος, ος, ἡ, duplus. in f. g. διπλόη, ῆ, όον, ους. q. a δὶς, & πέλω, sum. hinc διπλῆ, dupliciter. διπλοΐς, ίδος, ἡ, læna duplicata. διπλόω, duplico. διπλωμα, ατος, τὸ, Diploma, literæ principum. διπλάσιος, α, ὁ, & διπλάσιων, ονος, ὁ, ἡ, duplo major.

Διπλόω, duplico. fut. ώσω. aor. 1. imperat. δίπλωσον, άτω, & in 2. plur. διπλώσατε, perf. δεδίπλωκα. præt. pass. δεδίπλωμαι. Thema διπλόος, ος.

Δίπτυχα, duplicirer, adverb. δίπτυχος, duplex. a δὶς, bis, & πτύξ, ή, plica. quod a πτύσσω, plico.

Δίρκα, ας, ἁ, Dor. pro δίρκη, ἡ, fons.

Δερκάδι, vel κερκάδι, ας, ἡ, herbæ nomen, a Circe ducunt.

Δῖτται, δίτται τὰ ἐξαιθρέματα τῶν κιτύων, quæ & φθίτται, quæ sunt ut φθῖτες. fit a δέρω, excorio.

Δὶς, adv. bis, a δύω. Hinc δισσὸς, & δίττος, η, ον, duplex. δίχα, dupliciter, bipartito. διαδιχα, idem.

Δῖς, Jupiter, inusitat. nominativus, pro quo Ζεύς. Est & aer, a διὰ, quia omnia transit.

Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι, quæro.

Δίσδυμος, η, ὁ, qui duas uxores habet. ex δὶς, & δύω, ῦς, ὑ, cubile.

Δισκάδε, ὲ, cometa quidam a disci figura.

Δισκήσασα, Æol. pro δισκήσασα, discum jaculatus, a. 1. part. act. a δισκέω, discum jacio. Th. δίσκος, discus.

Δίσκος, ου, ὁ, discus. Lusus genus frequens apud Græcos, cum lapidem, aut ferrum rotundum pertusum in aerem jacularentur, quæ actio δισκοβολία dicitur. Δισκέω, discum jacio, a δίκω, quia δίκεται, expellitur, & mittitur.

Δίσκηρα, ἡ, terminus, qui disci jactu comprehenditur. δίσκου ὅρος, vel ὁδός.

Δισσαὶ, αἱ, duæ, nom. pl. f. g. a διττὸς, ὴ, ὸν, duplex, & Att. ττός. Th. δὶς, bis.

Δισσάζω, dubito. fut. άσω, vel άζω, p. δεδίσσαχα, vel κα, inde δισσαγμὸς, ὁ, dubitatio. δίσσασις, εως, idem. q. a δὶς, ut dubito a duabus viis. vel a δὶς, & σάω, q. in bivio sto. Vel a δὶς, & σάζω, stillo. Metaphora sumpta a vase pertuso, hac, & illac perfluente, ut dubites, quo perfluat.

Δίσσημος, η, ὁ, ἡ, anceps. ex δὶ, pro δὶς, bis, & σῆμα, ατος, τὸ, os.

Δισχίλιοι, αι, α, bis mille. ex δὶς, bis, & χίλιοι, mille.

Διττὸς, ὁ, duplex, Att. pro δισσὸς, ὴ, ὸν. Th. δὶς, bis.

Διυλίζω, percolo, per colum transfundo. ex διὰ, & ὑλίζω, defæco. fut. διυλίσω. p. διυλικα. Th. ὕλη, ης, ἡ, materia, lignum; item fæces.

Διφάσιος, α, ον, Jon. pro quo Poetæ δοιὼ, & in plur. δοιαὶ, communiter vero δισσὸς, ἡ, ὸν, duplex. Th. δὶς, bis.

Διφάω, f. ήσω, vel άσω, quæro. quasi δίω ἀφῶ, persequor tactu. vel a δὶς, & μάω, q. in bivio appareo, huc, & illuc oculos intendens.

Διφθέρα, ας, ἡ, pellis, exuvium, tentorium, vestis coriacea, membranæ, in quibus scribitur. q. a δέρω, excorio, vel a δὶ, & φθείρω, corrumpo; quia exterius pilis denudatur, interius raditur, attenuatur, ut videatur corrumpi.

Δίφρακ, ακος, ἡ, sella. Th. δίφρος, sella, currus.

Δίφρας, ᾶδος, ἡ, idem ac δίφρος, ου, ὁ. currus.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. hinc διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro διφρηλάτης, ου, ὁ, currus agitator, ex δίφρος, currus, & ἐλαύνω, agito.

Δίφρος, ου, ὁ, & gen. Jon. δίφρεος, locus in curru, in quo parabatur, & auriga sedebant, sella, biga. q. δίφορος, quia duos fert. a δύο, & φέρω, vel quia duobus equis trahitur, ζεύγνυται, vel quia duabus rotis innititur, vel q. θέων, celeriter currens, & φέρω, ferens.

Διφροφορέω, curru vehere. ex δίφρος, currus, & φέρω, fero.

Δίφυὴς, ὁ, ἡ, qui duas habet naturas. ex δὶς, bis, & φύω, nascor. hinc φύσις, εως, ἡ, natura.

Διφώσα, ἡ, inquirens, præs. part. f. g. a διφάω, f. άσω, quæro.

Δίχ', pro δίχα, seorsim, bifariam. Th. δὶς, bis.

Διχάζω, dissidere facio, separo. f. άσω, a. 1. inf. διχάσαι. perf. δεδίχακα. ejusd. themaris.

Διχθά, Poet. idem ac δίχα, adv. dupliciter. ab eodem themate.

Διχθαδίαι, acc. plur. f. g. a διχθάδιος, α, ὁ, idem ac διοτὸς, duplex. Th. δὶς, bis.

Διχθάς, άδος, ἡ, duplex. ab eod. them.

Διχόβουλος, ου, ὁ, ἡ, discors, dissentiens. q. d ὁ ἐκ τῶν βουλῶν δίχα. Th. δὶς, bis, & βουλὴ, consilium, sententia.

Διχόθεν, adv. a duabus partibus, ejusdem them. δὶς, bis.

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, Poet. Luna plena, & Soli adversa. Διχόμηνος, ου, ὁ, Luna semiplena, ἡ διχὴ, πυυθάνεται ἐκ δύο ἴσα μέρη διαιρεθέισα μείνη, ἤγουν σελήνη. Id est, Luna in duas æquales partes divisa, quod fit, quum est semiplena.

Διχοστασία, ας, ἡ, dissensio, seditio. in dat. διχοστασίῃ, Jon. a δίχα, divisim. quod a δὶς, bis, & στάσις, seditio, bellum civile. quod ab ἵστημι, sto.

Διχοτομέω, in duas partes seco, separo. f. ήσω. perf. δεδιχοτόμηκα. aor. 1. ἐδιχοτόμησα. ex δίχα, dupliciter. quod a δὶς, bis, & τέμνω, seco. præt. med. τέτμημα. hinc διχοτμήματα, ατος, τὸ, cadaver.

Δίχως, dupliciter, adverb. a δὶς, bis.

Δίψα, ης, ἡ, fitis. q. a δαίω, uro, & ἵπτω, lædo. fitis enim ex ariditate corporis oritur. inde διψαλέος, ου, ὁ, sitibundus. διψάω, f. ήσω, sitio, vehementer expeto. perf. δεδίψηκα. a. 1. ἐδίψησα.

Διψῆ, Dor. pro διψᾷ. διψῇς, pro διψᾷς, sitis. 2. sing. præs. ind. Att. vel Dor. sic διψῶν, pro διψᾷν, a διψάω, sitio. Th. δίψα, sitis.

Διψήσῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. a διψάω, sitio.

Δίψος, ους, τὸ, sitis, idem ac δίψα. ης, ἡ, sitis.

Δίψυχος, ου, ὁς, ἡ, animo duplex, hypocrita, cor habens divisum. ex δὶς, bis, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Διψῶντες, præs. part. plur. num. a διψάω, sitio. Th. δίψα, ἡ, sitis.

Δίω, f. σω, p. κα, expello, abigo. Item timeo, celeriter curro. Ducamus a δέος, timor, ut sit timore incusso.

Διωγμὸς, οῦ, ὁ, persecutio. a διώκω, f. ξω, persequor.

Διωδύσετο, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi διοδύω, transeo, erumpo, trajicio.

Διωθέων, ῶν, διωθέεσθαι, dispellere, propulsare. Th. ὠθέω, pello.

Διωκέμεν, & διωκέμενοι, insequi, præs. inf. Jon. pro διώκειν, verbi διώκω, persequor, insequor.

Διώκεν, Dor. pro διώκειν, insectari. Th. διώκω, persequor, insector.

Διώκησις, εως, ἡ, persecutio. a διώκω, persequor.

Διώκτας, ου, ὁ, persecutor. διωκτέος, persequendus. ab eodem themate.

Διώκω, persequor, percutio, ferio. διώκειν ὕμνῳ ἀρετάς, celebrare virtutes. imperf. ἐδίωκον, ες, ε. f. διώξω. a. 1. imperat. δίωξον, άτω. a. 2. sub. διώξω, ῃς, & in 2. plur. δίωξητε. præs. pass. διώκομαι, persecutione premor. præt. pass. δεδίωγμαι. a. 1. pass. ἐδιώχθην. f. 1. pass. διωχθήσομαι. hinc διωγμὸς, διώξις, &c. q. δίω ὠκα, velociter abigo.

Διωλύγιος, ου, ὁ, ἡ, magnus, vehemens, late se extendens, quasi ex διὰ, & ὠλύγιον, obscurum, magnum, malum.

Διώνα, Dor. pro Διώνη, quod vide.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Διώνη, ης, ἡ, nomen idoli Ethnici. q. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. Dea maris, & mater Veneris.

Διωνυσομαινόδ, ὁ, perf. part. paſſ. a διονυσομαίζω, fut. άσω, denomino. Th. ὄνομα, ατος, τό, nomen.

Διώνυσος, ου, ὁ, Bacchus, quia, quum naſceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, Jovis percuſſit. metri gratia, ος, & ου, mutatum in ω.

Διωξιππόδ, ου, ὁ, equorum agitator, equeſter, a διώκω, perſequor, & ἵππος, ου, ὁ, equus.

Διωρία, ας, ἡ, intercapedo, ſpatium, ſc. διὰ ὥρας, per tempus.

Διώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διωρίζω, 3. ſing. perf. imper. paſſ. a διωρίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.

Διώρυφος, ſeu διόρυφος, ου, τό, duplici tecto, & concameratione. ex δὶς, bis, & ὀρέφω, tego. hinc ὀροφή, ῆς, ἡ, contignatio.

Διώρυξ, υχος, ὁ, foſſa, a διορύσσω, perfodio.

Διωσάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. verbi διωθέω, diſpello. Th. ὠθέω, pello.

Διωστὴρ, inſtrumentum chirurgicum, quo aliquid διωθῆται, protruditur. Exod. 36. vectis & ſudes in circulo poſita ad portandum arcam fœderis.

Δ Μ.

Δμᾶθεν, domiti fuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. Dor. & Bœot. pro ἐδμήθησαν, unde Bœot. ἔμηθεν, & ἐμᾶθεν. Dor. δμᾶθεν. a δαμάω, ſeu δμάω, domo. fut. ήσω. perf. δέδμηκα.

Δμηθῆσα, domita, a. 1. part. paſſ. f. g. a δάμω, pro δαμάω, domo. fut. δαμῶ. p. δέδμημαι. præt. paſſ. δεδμήμεθα, σθε, ται. a. 1. paſſ. ἐδμήθην, ης, η. hinc δμηθείς, ῆσα. a. 1. part. Sed a. 2. part. paſſ. δαμείς. Th. δαμάω, domo.

Δμηθῆτω, dometur, a. 1. imperat. paſſ. a δμάω, vel δάμω, pro δαμάω, domo. vide δμηθῆσα.

Δμήτειρα, ἡ, domitrix, δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor, Poet. pro δαμάστρια, a δαμάω, domo.

Δμῶες, acc. plur. δμῶας, ὠός, ὁ, ſervus. q. δαμῶός. in dat. pl. δμῶσι, & δμώεσσι. Sed δμωαὶ, famulas, acc. plur. a δμώη, ſerva. in dat. plur. δμῳῇσι. a δαμάω, domo. quaſi domiti ſervitute.

Δμῶσι, & δμώεσσι, dat. plur. vide δμῶες.

Δ Ν.

Δνοπελίζω, ferio, quatio, & agito manibus. q. δονῶ, vel δινῶ πελείμενος.

Δνοφερῶσι, dat. plur. Jon. f. g. δνοφερὸς, ὁ, obſcurus, tenebroſus.

Δνοφερὸς, ᾶ, ὁ, obſcurus, tenebroſus, a δνόφος, ου, ὁ, tenebræ.

Δνόφος, ου, ὁ, tenebræ, caligo, idem ac γνόφος. q. a ἀν, & νέφος. vel a δονῶ, & νέφος. vel quia δινοῦσι ὀφθαλμοὺς.

Δ Ο.

Δοάσσατο, ſecundum quoſdam pro δοιάσσατο, detracto ι & geminato σ. eſtque 3. ſing. a. 1. med. a δοιάζω, dubito, conſulto. ſecundum alios pro ἐδοξάσσατο, ξ exempto, & Æolice σ geminato. a δοξάζω, exiſtimo.

Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, placitum, ſecta. δόγματα, ων, τὰ, ritus. a δοκέω, videor.

Δογματίζω, ritibus onero, conſulto, cenſeo. f. ίσω. perf. δεδογμάτικα. δογματίζομαι, ritibus oneror.

Δόζα, ης, ἡ, potio, ſeu juſculum e novem ſpeciebus. Hinc vox Latina dodrans, quæ ſignificat novem uncias.

Δοθείς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. paſſ. a δίδωμι, do. a. 2. opt. paſſ. δοθείην, & ſic porro.

Δοθῆναι, a. 2. inf. paſſ. δοθήσομαι, f. 1. paſſ. δίδωμι, do.

Δοθιὴν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnoſis corporis partibus. q. a δέω, & θείς, quia dat acervum quendam ſub carne.

Δοιαὶ, n. g. plur. Poetice, & δοιαῖ, f. g. pro δύω, duo.

Δοίδυξ, υκος, ὁ, piſtillum mortarii, cochlear, quo confuſa eximuntur. q. a δαΐδυσσω, turbo. Si pro cochleari, quo edimus, a δάω, do, & ἴδω, edo, quia dat edere. aut a δαίω, divido, & ἴδω, quia dividit eſcam.

Δοῖεν, darent, pro δοίησαν, Bœot. & Æol. 3. plur. aor. 2. opt. act. a δοῖμι, verbi δίδωμι, do.

Δοίη, daret, 3. ſing. a. 2. opt. δίδωμι, do.

Δοιὴ, dubio, dat. ſing. a δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium. Th. δύω, duo.

Δοιοὶ, plur. & δοιὼ, dual. Poet. pro δύο, duo. in dat. plur. δοιοῖσιν, duobus.

Δοιὼ, dual. Poet. pro δύο, duo.

Δοκάζω, obſervo, expecto, arbitror. f. άσω. præt. δεδόκαχα. δοκάω, idem. Hinc κατηδοκίαν, ſolicite exſpecto. προσδοκάω, exſpecto, ſpero. προσδοκία, ας, ἡ, exſpectatio. ἀπροσδόκητος, ineſpectatus. q. a δοκέω, videor.

Δοκάνη, loculus. a δέκω, capio, quia capit mortuum.

Δοκασεῖς, Dor. pro δοκήσεις, fut. 1. a δοκέω, f. ήσω, arbitror, opinor.

Δοκεῖς, δοκεῖ, contracte in 2. & 3. ſing. verbi δοκέω, videor. δοκεῖ μοι, videtur mihi, imperſon. δόκει, præſ. imperat.

Δοκώων, inſidiatus, expectatus, præſ. part. verbi δοκάω, obſervo. Th. δοκάζω, obſervo.

Δοκέω, ῶ, videor, cenſeo, exiſtimo, probo. δοκέον, οὖν, præſ. part. neut. gen. κατὰ τὸ δοκοῦν. prout ipſis videbatur. οἱ δοκοῦντες, qui cenſentur: item qui ſunt in aliqua exiſtimatione. impert. ἐδόκεον, εον. f. δόξω, & δοκήσω. a. 1. ἔδοξα. a. 1. ſub. δόξω, ης, η. perf. paſſ. δέδογμαι. hinc δόγμα, ατος, τὸ, placitum, decretum. δογματίζω, dogma aliquod introduco. δόκησις, εως, ἡ, opinio. δόκιμος, ος, ὁ, ἡ, probus, probatus. δοκιμάζω, probo, exploro. δοκιμασία, ας, ἡ, experimentum. δόξα, ης, ἡ, opinio, ſententia; item gloria. δοξάζω, opinor; item celebro. εὐδοκέω, bene alicui cupio, aliqua re oblector. εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia gratuita. εὔδοκιμος, ος, ὁ, ἡ, probatus, inſignis. ἀδόκιμος, ος, ὁ, ἡ, minime probus, adulterinus. ἀμφίδοξος, ος, ὁ, ἡ, anceps, dubius. ἔνδοξος, ος, ὁ, ἡ, celebris, illuſtris. ἑτερόδοξος, ος, ὁ, ἡ, diverſæ opinionis, vel ſectæ. κενόδοξος, ος, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. ὀρθόδοξος, ος, ὁ, ἡ, recte ſentiens.

Δοκηκὼ, pro δοκῶ, puto. apud Hermipp. Comicum.

Δοκήσω, pro δόξω, f. 1. verbo δοκέω. hinc δόκησις, ὁ, opinio.

Δοκιμάζω, probo, exploro, exiſtimo, examino. f. άσω. pert. δεδοκίμακα. perf. paſſ. δεδοκίμασμαι, & in 3. pl. præſ. imperat. δοκιμαζέσθωσαν. Th. δοκέω, videor.

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio. δοκιμὴ, a δοκιμάζω, probo.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia, probatio. δοκίμιον, ου, τὸ, exploratio. δόκιμος, ος, ὁ, ἡ, probus, probatus, acceptus. a δοκιμάζω, probo. vel, ut alii, a δοκῶ, videtur, probatur.

Δοκὸς, οῦ, ἡ, trabs, lignum. q. a δέκεσθαι, Jon. pro δέχεσθαι, quia excipitur a finibus, quibus immittitur, & pro haſta, vel lancea. δοκὶς, ίδος, ἡ, parva trabs.

Δόκος, ου, ὁ, opinio, expectatio. a δοκάζω, obſervo, expecto, arbitror.

Δοκόω, contigno. δόκωσις, contignatio. Eccl. 10. 18. male, δόκησις.

Δολερὸς, ᾶ, ὁ, idem ac δόλιος, ου, ὁ, doloſus. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus.

Δολίοισι, dat. plur. Jon. f. g. a δόλιος, ία, ον, doloſus. in acc. ſing. f. g. Jon. δολίην, ab eodem themate.

Δολιόω, ῶ, dolo utor. f. ώσω. p. δεδολίωκα, pro δεδολίηκα. 3. pl. plu. perf. act. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus.

Δολιχὰ, pro δολιχὰ, acc. plur. n. g. δολιχὸς, ὴ, ὸν, longus, a, um.

Δολιχήρετμος, ος, ὁ, ἡ, longis remis rens. a δολιχὸς, longus, & ἐρέσσω, remigo.

Δολιχόδειρος, ſeu δολιχόδερος, ος, ὁ, collum longum habens. a δολιχὸς, longus, & δέρη, ſeu δειρὴ, ἡ, cervix.

Δολιχὸς, ὴ, ὸν, longus, prolixus. Subſtantive ſumitur pro ſpatio 12 aut 24 ſtadiorum. Duci poſſit a δὶς ὅλον χείρονος, per totum ſulcus, id eſt, extenſus, & porrectus. Δόλιχος, ſimilax hortenſis, ſeu phaſeolus. quia ei ſiliqua & caulis δολιχὸς, longus.

Δολόεντα, acc. ſing. a δολόεις, εντος, doloſus. δόλος, ου, ὁ, dolus.

Δολομήχανος, ος, ὁ, dolorum machinator. Poet. & Dor. pro δολομήχανος. ex δόλος, dolus, & μηχανὴ, ἡ, machina.

Δολομῆτα, vocat. a δολομήτης, ου, ὁ, vafer, doloſus. Dicitur & δολόμητις, ὁ, ἡ, idem. a δόλος, ου, ὁ, dolus, & μῆτις, ἡ, conſilium.

Δολοπίτιν, dat. plur. Jon. & Poet. nomen proprium.

Δολοπίων, ονος, ὁ, Dolopion. nomen proprium.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, dolus. ex δόλος, ὁ, dolus, & πλέκω, necto. præt. med. πέπλοκα.

Δολοράφευ, dolos fuere. ex δόλος, ου, dolus, & ῥάπτω, ſum. f. ῥάψω.

Δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus. a δέλω, ſine ſco, vel δελέω, lædo. hinc δολεσσι, τος, ὁ, doloſus. δόλιος, ος, ὁ, fic gladiolus.

Δολοῦντες, οἱ, nom. plur. part. præſ. act. δολόω, circumvenio. δολῶν, præſ. ind.

Δολοφρονὴς, ὲος, ὁ, ἡ, qui dolum cogitat ex δόλος, dolus, & φρένες, dico.

Δολοφρονέω, fraudes cogito. f. ήσω. a δόλος, fraus, & φρὴν, mens.

Δόλοψ, οπος, ὁ, ſpeculator. a δόλος, dolus, & ὄψις, facies, quod aſſuto vultu ſit.

Δολόω, ῶ, fallo, dolis capio, decipio, adulterio, depravo. f. ώσω. p. δεδόλωκα. Th. δόλος, dolus, fraus.

Δόλῳ, dat. ſing. δόλος, acc. plur. a δόλος, ου, ὁ, dolus.

Δολωθεὶς, ἐντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. a δολόω, dolos machinor, circumvenio, ab eodem themate.

Δόμα, ατος, τὸ, donum. q. a δόω, do. Th. δίδωμι, do. perf. paſſ. δέδομαι.

Δόμεν, Jon. & δόμεναι, Dor. & Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόμος, ου, ὁ, dominus, δόμνα, ης, domina, id eſt, δέσποινα. Poſterior Græci a Latinis ſumpſerunt.

Δόμοι, ων, ὁ, domus. gen. plur. δόμων. δομόνδε, domum verſus. a δέμομαι, ædifico. p. m. ἔδομαι.

Δονηθείσα, ὁ, commota, concitata, Dor. pro δονηθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. a δονέω, agito.

Δονακῆα, acc. Jon. pro ία, a δονακὸς, ὁ, arundinoſus, a δόναξ, ακος, ὁ, arundo, calamus ſcriptorius, ſagitta.

Δονακοτρόφος, ος, ὁ, ἡ, arundinifer. a δόναξ, ακος, ὁ, arundo, & τρέφω, alo. p. m. τέτροφα.

Δόναξ, ακος, ὁ, arundo Cypria. q. a δονέω, agito, quod facile a ventis agitetur.

Δονέω, agito. f. ήσω. præſ. part. f. g. δονέουσα. q. a διὰ, & νέω, pro σείω, moveo, impello. hinc δόνημα, & δόνησις, agitatio.

Δόντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. act. a δόντος, verbi δίδωμι, do. a. 2. ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, opinio, gloria. δόξαι, ῶν, dignitates. a δοκέω, videor, puto.

Δοξάζω, glorifico. imperf. ἐδόξαζον. f. άσω. aor. 1. ἐδόξασα, ad gloriam evexi. δόξασον, άτω, aor. 1. imperat. act. δοξάσω, ης, ῃ, a. 1. ſub. δοξάσαιμι, a. inf. δεδόξακα, perf. act. δοξάζομαι, glorificor. præſ. paſſ. δεδόξασμαι, perf. paſ-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

ἐδοξάσθην, aor. 1. paſſ. δοξασθῶ, ῆς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. Th. δοκέω, videor.

Δεδοξάσθαι, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. a δοξάζω, glorifico.

Δέδηγε, 2. plur. a. 1. ſub. act. a δοκέω, videor. f. δόξω.

Δοξικός, ἡ, όν, glorioſus. δοξικὴ ἐσθὴς, veſtis magnifica. a δόξα, gloria.

Δόξις, εως, ἡ, viſio. a δοκέω, videor.

Δεδόχθαι, pro δοκεῖν, videri, haberi, verbi δοκέω. a. 1. paſſ. ἐδοξάσθην.

Δόξω, videbor, f. 1. verbi δοκέω, videor. a. 1. ἔδοξα.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta, excoriatio. q. a δέρω, excorio. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis.

Δόρας, ατος, τὸ, Jon. & Poet. pro εο & δόρατος, ατος, lancea. hinc δοράτιον, τὸ, haſtile.

Δόρατος, δόρυος, & δορὸς, gen. ſing. a δόρυ, τὸ, haſta. in plur. τὰ δόρατα, haſtæ.

Δορύκτυπος, ος, ὁ, ἡ, Poet. haſtifremus, bellicoſus. ex δόρυ, τὸ, lancea, & κτύπος, ου, ὁ, ſtrepitus. Th. τύπτω, pulſo.

Δορὶς, ἡ, culter, quo fit δορὰ, excoriatio.

Δορκὰς, άδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. capra. a δέρκ, κὸς, ἡ, idem.

Δόρξ, κὸς, ἡ, capra, dama. δορκὰς, άδος, ἡ, idem. q. a δέρκω, video. quia acuto viſu prædita. Dicitur & δόρκος, δορκᾶς, & δόρκων.

Δόρπα, acc. plur. a δόρπον, ου, τὸ, cœna.

Δορπίη, ης, ἡ, Jon. pro δόρπος, ου, ὁ, cœna.

Δόρπον, ου, τὸ, & δόρπος, ου, ὁ, cœna. q. a δόρυ, & πωλέω, quod cœnandi tempore haſtarum exercitium ceſſaret. Vel a δόρυ, haſta, & πένος, labor, (ut ſit quaſi δορύπονον) quod antequam cœnarent, haſtis ſe exercerent. hinc δορπέω, ήσω, cœno. ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, cœna ſecundaria.

Δόρυ, τὸ, haſta, lignum oblongum. gen. δόρατος, & δορὸς. dat. δόρατι, & δορί. quod ut fieret, cortex ἐδέρετο, cædebatur. a δέρω igitur, cujus præt. med. ἔδορα. inde δορύσσω, haſta pugno.

Δορυάλωτος, ος, ὁ, ἡ, bello captus, ex δόρυ, lancea, & ἁλίσκω, capio.

Δορυφόρος, ος, ὁ, ſatelles. hinc δορυφορέω, ſatelles ſum. ex δόρυ, haſta, & φέρω, fero.

Δὸς, & δόσο, da, aor. 2. imperat. act. a δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόσαν, dederunt, Jon. pro ἔδοσαν, 3. plur. a. 2. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, do.

Δόσεαι, αὶ, dona, nom. plur. a δόσις, εως, ἡ, donum, quod a δίδωμι, do.

Δοσίδικος, ὁ, ἡ, qui alicujus peccati dat pœnas. ex δόσις, quod a δίδωμι, do, & δίκη, ης, ἡ, jus, pœna.

Δόσις, εως, ἡ, donum. quod a 2. ſing. perf. paſſ. δέδοσαι, verbi δίδωμι, do.

Δόσκον, ες, ε, imperf. Poet. pro ἔδιδον, ως, ω, verbi δίδωμι, do.

Δότε, 2. plur. a. 2. imperat. a δίδωμι, do.

Δότειρα, ας, ἡ, datrix. a δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. a δίδωμι, do.

Δότης, ου, ὁ, dator, a δέδοται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi δίδωμι, do.

Δοτικός, ἡ, όν, ad dandum propenſus. a δίδωμι, do.

Δότω, 3. ſing. aor. 2. imperat. act. a δίδωμι, do.

Δοῦ, pro δόσο, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi δίδωμι, do.

Δουλαγωγέω, in ſervitutem redigo, cum accuſ. a δουλαγωγὸς, οῦ, ὁ, ſervorum ductor. quod ex δοῦλος, ου, ὁ, ſervus, & ἀγωγὸς, οῦ, ὁ, dux viæ. quod ab ἄγω, duco.

Δουλείη, ας, ἡ, ſervitus. Th. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Δουλήιος, ὁ, ſervilis. & in f. g. δουλήϊη. ab eodem themate.

Δουλώσαν, pro ἐδούλωσαν, ſervierunt, 3. plur. aor. 1. act. Jon.

Δουλωσάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act. a δουλόω, ſervio.

Δουλόω, ſervio, ſum ſervus. fut. ώσω, aor. 1. part δουλώσας. p. δεδούλωκα. ab eodem them. δοῦλος, ſervus.

Δοῦλη, vide in δοῦλος. δούλιος, idem ac δούλειος, ſervilis.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, Jon. pro δουλεία, ας, ἡ, ſervitus. hinc δουλήιος, Jon. pro δούλειος, ſervilis.

Δουλιχόδειρος, ος, ὁ, ἡ, longam habens cervicem. a δουλιχὸς, Jon. pro δολιχὸς, & δείρη, ſeu δέρη, ης, ἡ, cervix.

Δουλοπρεπὴς, ὁ, ἡ, ſervo conveniens. ὁ τῷ δούλῳ πρέπων.

Δοῦλος, ου, ὁ, ſervus. δούλη, ης, ἡ, ancilla. q. a δύη, calamitas. vel quaſi ligatus, a δέω, ligo. vel q. δειλὸς, timidus. vel a δόλος, dolus, quod dominos ſuos nonnunquam decipiant. hinc δούλειος, ου, ὁ, ἡ, ſervilis. δουλεία, ας, ἡ, ſervitus. δουλόω, ώσω, in ſervitutem redigo. δουλοῦμαι, ſervio. ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, ſervitus ad oculum præſente hero.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, ſervitus, Jon. pro δουλεία. Th. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Δουλότερος, α, ον, qui ſervitutis jugo magis premitur. compar. a δοῦλος, ſervus.

Δουλούμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. a δουλόω, in ſervitutem redigo. Th. δοῦλος, ſervus.

Δουλόω, in ſervitutem redigo. fut. ώσω. p. δεδούλωκα. præſ. paſſ. δουλόομαι, ſervus fio. perf. paſſ. δεδούλωμαι. perf. part. δεδουλωμένος, mancipatus. aor. 1. paſſ. ἐδουλώθην. aor. 1. part. δουλωθεὶς, έντος, ὁ, ab eodem themate.

Δουλωσύνη, ἡ, ſervitus, Jon. pro δουλοσύνη, vel δουλεία.

Δῦναι, a. 2. inf. act. δὺς, δύντος, & in f. g. δύσης, a. 2. part. verbi δίδωμι, do. fut. δώσω, a. 2. ἔδων.

Δύπησεν, ſonuit, 3. ſing. a. 1. Jon. verbi δυπέω, ſonitum edo. Th. δοῦπος, ου, ὁ, ſonitus.

Δοῦπος, ου, ὁ, ſonitus. q. a δέος, timor, & ἴπω, facio, quia terrificus. vel a δίω, & ἔπω, loquor, ſono. vel a δέος, τὸ, metus, & ὄψ, vox, quod metum audientibus incutiat. vel a δέος, & ποιῶ, facio. hinc δουπέω, ſonitum edo.

Δοῦρα, ligna, acc. plur. pro δόρατα, per apocopen, & hoc pro δόρατα, a δόρυ, δόρατος, τὸ, haſta, lignum. δοῦρας, τος, τὸ, idem, Jon.

Δοῦρας, τος, τὸ, Poet. pro δόρυ, navis.

Δοῦρατ, pro δόρατα, ligna.

Δορυσσὸς, έος, ὁ, ἡ, tantum intervallum continens, quantum haſtæ jactus. ex δόρυ, τὸ, haſta, & ὠκὺς, longus.

Δορὶ, dat. ſing. pro δόρατι, vel δόρυ, a δόρυ, δόρατος, τὸ, haſta.

Δορύκλυτος, ος, ὁ, haſta inſignis, bellator. ex δόρυ, haſta, & κλυτὸς, clarus. quod a κλύω, audio.

Δορύκτυπος, ος, ὁ, ἡ, pro δορύκτυπος, haſta acquiſitus. a δόρυ, haſta, & κτυπέω, poſſideo.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium, a δέχομαι, excipio. Eſt & δοχὸς, ὴ, όν, capax. ab eodem them.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus. a δέχομαι, capio. f. δέξομαι.

Δοχμὸς, ὸν, & δίκμος, ος, ὁ, obliquus. q. a δέχομαι, capio. obliqua enim, & curva facile prehenduntur, & tenentur. inde δοχμόω, incurvo, f. ώσω. a. 1. part. paſſ. δοχμωθεὶς, ſeſe obliquans.

Δοχμωθεὶς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. vide in δοχμὸς, ος, ὁ, obliquus.

Δόω, do, inuſitat. pro δίδωμι, do.

Δ Ρ.

Δράβη, ης, ἡ, herbæ nomen, Orientale naſturtium.

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus: rapina: donarium. Plur. in Publ. δραὶξ, ακὸς, ὁ, pugillus. Thema δράσσω, ſeu δράττω, f. ξω, prehendo.

Δραγμεύω, ſeu δραγματεύω, manipulos colligo. a δράγμα, ατος, τὸ, manipulus.

Δραθῶ, a. 2. inf. act. a δαρθάνω, dormio. fut. δαρθήσομαι. q. a δαρθίω. fut. 2. δραθῶ, per metathesin. aor. 2. ἔδραθον.

Δράμω, fugerem, aor. 2. opt. activ. ab ἔδρᾱν, verbi inuſitati ἔδρημι, quod a διδράσκω, fugio. Th. δράω, fugio.

Δράσω, idem ac δράω, fugio, facio.

Δράκαινα, pugillum, acc. ſing. a δραὶξ, ακὸς, ὁ, pugillus. a δράσσω, prehendo.

Δρακείς, εῖσα, ἐν, a. 2. part. paſſ. vide δράκον, a δέρκω, video.

Δράκον, aſpiciebant, pro ἔδρακον, 3. plur. a. 2. act. a δέρκω, video. aor. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα. aor. 2. paſſ. ἐδράκην.

Δράκοντε, dual. num. δράκοντος, gen. ſing. a δράκων, draco.

Δράκων, οντος, ὁ, draco. dat. plur. δράκουσι. in f. g. δρακαίνα, dracæna. q. a δέρκω, video: quia viſu eſt acuto. f. ξω. a. 2. ἔδρακον. aor. 2. part. δρακὼν.

Δράμα, ατος, τὸ, fabula. inde δραματικὸς, ἡ, όν, fabuloſus, a, um. Thema δράω, ago.

Δραμεῖν, aor. 2. inf. δραμὼν, οῦσα, currens, a. 2. part. act. δεδράμηκα, f. 2. med. a τρέχω, curro. f. δραμοῦμαι. p. δεδράμεκα. aor. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Δρόμημα, ατος, τὸ, Jon. pro δρόμος, ὁ, curſus.

Δρομεῦν, cucurriſſe, Dor. pro δραμεῖν, quod a τρέχω, curro.

Δραμοῦσα, a. 2. part. f. g. vide δραμεῖν.

Δρᾶναι, facere, aor. 2. inf. Dor. pro δρᾶσαι, a δρῆμι, vel δράω, idem ac δράω, facio. vel δρᾶναι, fugere, eſt aor. 2. inf. a δρῆμι, vel διδράσκω, fugio. f. δράσω, & Jon. δρήσω. aor. 2. ἔδρᾱν, ας, a. 2. opt. δραίην, inf. δρᾶναι. part. a. 2. δρὰς.

Δραὶξ, ακὸς, ὁ, pugillus. a δράσσω, prehendo.

Δραξάμενος, ὁ, arripiens, a. 1. part. med. a δράσσομαι, carpo, arripio.

Δραπέτης, ου, ὁ, ſervus fugitivus. a δράω, fugio.

Δραπετίδας, α, ὁ, Dor. pro δραπετίδης, ου, ὁ, idem fere ac δραπέτης, ου, ὁ, ſervus fugitivus. a δράω, fugio.

Δραπὼν, ῶσα, ὸν, a. 2. part. act. a δρέπω, decerpo. f. ψω. a. 2. ἔδραπον.

Δράσσομαι, vide in δράσσω.

Δράσσω, ſeu άττω, q. δράω κάσσω, facio, ut quid mihi prope ſit, prehendo, manu arripio. fut. ξω. δράσσομαι, ſeu άττομαι, carpo. f. δραξέομαι. aor. 1. med. ἐδραξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. δράξαι, & in plur. δράξασθε. perf. paſſ. δέδραγμαι. inde δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. δραὶξ, ακὸς, ὁ, pugillus.

Δράστας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro δράστης, ου, ὁ, ſervus, qui e conſpectu noſtro aufugit. Δραπέτης, ὁ μὲ δρῆσι, ἢ ἐστιν δρᾶν, ἐκποτισθὲὶς δοῦλος, παντῇσι ἀποδρὰς.

Δραστὴρ, ῆρος, pro quo & δρηστὴρ, famulus, miniſter. Th. δράω, fugio.

Δρατὸς, & δαρτὸς, ὁ, excoriatus, a δέρω, excorio. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis.

Δραχμὴ, ῆς, ἡ, drachma, monetæ, & ponderis nomen. q. a δράπτω, pugnum impleo. inde δίδραχμος, ος, ὁ, ἡ, qui duarum drachmarum pretii eſt.

Δράω, f. άσω, facio, miniſtro, fugio. inde δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula. δραστὴρ, τῆρος, ὁ, acer, ſtrenuus.

Δράμαι, inuſit. curro, pro quo receptum eſt τρέχω. a δράω, fugio.

Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. acc. plur. δρεπάνας, δρέπανον, ε, τὸ, falx. a δρέπω, ſeu δρέπομαι, decerpo, carpo.

Δρέπω, f. ψω, decerpo, colligo. δρέπομαι, idem. q. περὶ δρυῶ ἔπω, i. e. circa quercum ſcilic. ſuccidendam, operor. hinc δρέπανον, & δρεπάνη, ης, ἡ, falx.

Δρεψάμενος, Æol. pro δρεψάμενος, Dor. pro δρεψόμενος, αὶ, nom. pl. fut. 1. part. med. f. g. verbi δρέπω, f. ψω, decerpo.

Δρηπέτης, ου, ὁ, Jon. pro δραπέτης, fugitivus.

Δρήσας, ὁ, faciens. aor. 1. part. act. Jon. a δράω, facio. f. άσω.

Δρῆσ-

Δρασμὸς, οῦ, ὁ, Jon. pro δρασμὸς, fuga. Th. δράω, fugio.

Δρῖλος, ου, ὁ, lumbricus. Puta a δέρω, quia lævis, quasi excoriatus.

Δριμεῖα, ας, ἡ, acris gustu, gravis, molesta, a δριμὺς, asper.

Δριμὺς, εῖα, ὺ, acri gustu, vel sapore, asper. hinc δριμύτης, acrimonia. Forte a δρῦς, quercus, cujus fructus asperi saporis; seu potius a δέρω, quia τὸ δριμὺ, asperum, velut excoriat linguam.

Δρύον, ου, τὸ, locus arboribus consitus, a δρῦς, arbor.

Δρύπη, ης, ἡ, solium, alveus balneatorius. a δρῦς, arbor, quod ex quercino ligno fiat.

Δρόμος, ου, ὁ, cursus. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. m. δέδρομα.

Δρόσος, ου, ἡ, ros. δρόσοι, αἱ, lacrymæ. q. ῥόσος, a ῥέω, fluo, vel q. a δράσος, quia cito evanescit. a δράω, fugio. hinc δροσερὸς, ᾶ, ὁ, roscidus. δροσώδης, εος, ὁ, ἡ, idem.

Δρύγγος, ου, ὁ, cohors, & globus militum, drungus. vide Latin. Etymol.

Δρύσιλλα, ας, ἡ, nomen mulieris. a Druso.

Δρύαλος, ου, ὁ, nomen viri, qui quercuum satis habet.

Δρύαντα, acc. sing. a Δρύας, αντος, ὁ, nomen viri. q. a δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Δρύϊνος, η, ον, quernus. Th. δρῦς, quercus.

Δρυμὸς, οῦ, ὁ, sylva querna, nemus. item δρυμὸν, οῦ, τὸ, idem. Th. δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Δρυμοὺς, Dor. pro δρυμοὺς acc. pl. a δρυμὸς, nemus.

Δρυπέπτας, εος, ἡ, oliva, druppa. a δρῦς, & πέπτω, quæ in arbore cocta fuit, & ad maturitatem perducta.

Δρύπτω, f. ψω, lacero, lanio. perf. δέδρυφα. inde δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio, quæ fit unguibus. q. a δρῦς, arbor. arbores enim, dum decorticantur, lacerantur. Vel potius a δρέπτω, carpo.

Δρυὸς, υὸς, ἡ, quercus, quævis arbor. in acc. δρυῶ. hinc δρύον, ου, τὸ, nemus. & in pl. δρύα, inde δρύινος, η, ον, quernus. δρυμὸς, οῦ, ὁ, sylva querna. q. a δέρω, excorio. est enim cortex usui βυρσοδέψοις, coriariis, alutariis.

Δρυάδες, & ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, Nymphæ. χαμαίδρυς, υος, & χαμαίδρυος, ου, ἡ, quercus humilis.

Δρυτόμος, ου, ὁ, ἡ, per apocopen pro δρυοτόμος, quercuum, vel arborum incisor. a δρῦς, ἡ, quercus, vel arbor, & τέμνω, seco.

Δρυφακτὸς, sepes. q. δρυόφρακτος, a δρῦς, quercus, & φράσσω, quod e quercinis stipitibus fiat.

Δρώσομαι, pro δρῶμαι, seu δράσομαι, præf. opt. verbi δράω, facio.

Δρώντων, Att. pro δράτωσαν, ex δράω, facio, vel fugio. Solent enim Attici gen. plur. part. quorumdam usurpare pro tertiis personis imperat. præf. temporis, plur. numeri.

Δρόπαξ, ακος, ὁ, dropax, medicamenti species, ad evellendos pilos. q. a δρέπω, carpo.

Δ Υ.

Δῦ, pro ἔδυ, ab ἔδω, as, ν, a. 2. ind. act. a δῦμι, vel δύω, subeo. f. δύσω. p. δέδυκα. a. 2. inf. δῦναι.

Δύ, pro δύο, duo.

Δύεται, 3. sing. ind. paff. a δύομαι, & δύω, subeo.

Δύη, ης, ἡ, infortunium, labores, strages, ærumna. q. a δύω, occido, mergor. vel a δέω, ligo.

Δύῃς, 2. sing. præf. sub. verbi δύω. vide δῦ.

Δῦθι, a. 2. imperat. act. ejusdem verbi.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, aor. 2. inf. a δῦμι, vel δύω, subeo.

Δῦν, pro δῦνε, Jon. pro ἔδυνε, imperf. verbi δύω, subeo. idem ac δύω.

Δῦνα, Dor. per apocopen pro δύνασαι, vel pro δύῃ, potes, 2. sing. præf. verbi δύναμαι, possum.

Δύνατ', pro δύνατο, 3. sing. præf. opt. δυναίμην, ατο, ατο. a δύναμαι, possum.

Δύναμ', pro δύναμαι, possum.

Δύνασαι, σαι, σαι, possum, valeo, æstimo. in sub. præf. δύνωμαι, ῃ, ηται. imperf. ἠδυνάμαν, ω, ατο, Attic. pro ἐδυνάμην, f. δυνήσομαι. a. 1. paff. ἠδυνήθην, ης, η, Attic. pro ἐδυνήθην. a. 1. sub. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. legitur etiam a. 1. paff. ἐδυνάσθην, ranquam a δυνάζομαι. Ducamus a δεινὸς, pro valido, & perito, vel a δύω, subeo, quod validus laborem, & onera quasi subeat. Hinc δυνάμεις, εως, ἡ, potentia, vis. δυνατὸς, ὴ, ὸν, potens, idoneus, possibilis. δυνάστης, ου, ὁ, dominus, primas. δυναστεία, ας, ἡ, imperium, ditio. ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas. ἀδύνατος, ου, ὁ, ἡ, impossibilis. καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Δυνάμει, dat. sing. a δύναμις, εως, ὁ, potentia. ἐκ δυνάμεως, miracula, virtutes, potestates. Th. δύναμαι, possum.

Δυναμένη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris.

Δυνάμεσθα, pro δυνάμεθα, Poet. 1. pl. præf. δύναμαι, possum.

Δυναμόω, confirmo, roboro. f. ώσω. p. δεδυνάμωκα. præf. paff. δυναμόομαι, ωμαι. inde part. δυναμούμενος, ώμενος, corroboratus. ab eod. Them.

Δυνάσσαι, 2. sing. præf. a δυνάσσομαι, possum.

Δυνασθῆναι, potuisse, aor. 1. inf. verbi δύναμαι, possum.

Δυνάστις, εως, ἡ, Poet. pro δύναμις, potentia. Th. δύναμαι, possum.

Δυναστεία, ας, ἡ, imperium. δυνάστης, ου, ὁ, dynasta, dominus. ab eodem them.

Δυναστεύοντας, acc. plur. part. præf. a δυναστεύω, sum princeps. f. εύσω. Th. δύναμαι possum.

Δυνατέω, potens sum. f. ήσω. p. δεδυνάτεκα. ejusdem thematis.

Δυνατὸς, ὴ, ὸν, potens. δυνατός εἰμι, idem ac δύναμαι, possum. δυνατὸν, & τὸ ἐν δυνατῷ, quod fieri potest. δυνατώτερος, comparat. in superl. δυνατώτατος.

Δυῶν, ingressus est, impers. Jon. a δύω, idem ac δύω, subeo.

Δυώεται, possunt, Jon. pro δύανται, 3. pl. præf. δύναμαι, possum.

Δυῶῃ, 2. sing. præf. sub. δύνωμαι, ῃ, ηται. a δύναμαι, possum.

Δυώσεα, Jon. pro δυῶῃ, quod vide.

Δυωθείω, ης, ῃ, aor. 1. opt. paff. δυωθῶ, ῆς, ῇ. a. 1. sub. paff. a δύναμαι, possum.

Δυώσεαι, Jon. pro δυώσῃ, 2. sing. f. 1. med. δυώσομαι. inde part. δυωσέμενος, a δύναμαι, possum.

Δύοντος, gen. sing. præf. part. a δύνω, occido.

Δυόωσ', pro δυόωσι, ingrediuntur, 3. pl. præf. δύω, ingredior.

Δύντα, occidentem. accus. sing. aor. 2. part. a δύω, δύντος. Th. δύω, vel δῦμι, subeo.

Δύω, δύω, vel δῦμι, subeo, ingredior, occido: induo. f. δύσω. a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν, υς, υ, a. 2. inf. δῦναι. perf. act. δέδυκα. perf. paff. δέδυσμαι. hinc δυσμὴ, ῆς, ἡ, occasus Solis. δύσις, εως, ἡ, idem. ἀναδύω, emergo. ὑποδύω, subeo. ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum.

Δύο, vel Att. δύω, duo. genit. dual. δυοῖν, & in f. g. δυοῶν. dat. plur. δυσὶ. q. a δάω, divido. Prima divisio fit per binarium. Hinc δυϊκὸς, ὴ, ὸν, dualis. δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium. δοιάζω, dubito.

Δυόωσι, Poet. pro δυῶσι. ex Th. δυόω, pro δύω, subeo.

Δύπτω, aquas subeo. a δύω, subeo, mergo.

Δυς, particula in compositione, pro ægre, male, infeliciter. ut δυσέριστος, & pro α privante, morosus. a δύη.

Δύσωβος, ου, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ου, ὁ. infelix puber. ex δῦς, infeliciter, & ἥβη, pubes.

Δυσαΐος, graviter spirantis, gen. sing. a δυσαὴς, έος, ὁ, ἡ. ex δῦς, ægre, & ἄω, vel ἄημι, flo, spiro.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, subeo. f. σω. p. δέδυκα. aor. 1. ἔδυσα. aor. 2. ἔδυν.

Δυσαλία, Esai. 28. vers. 8. ἀσέλγεια. Hes. δίσαλα, ἀκαθαρσία. legam δισαλία. vide de Martini Cadmum. Duco a δέισα, & δύω, est φύρω, misceo. Possit & esse δυσαλία, quale mare falsum: ab ἁλὶ, sale. Apud Hesych. est δυσαλέος, δυσπαθῶν. Id a δῦς, & ἄω, spiro.

Δυσαντεῖ, dat. sing. a δυσάντης, ους, ὁ, ἡ, sinistri occursus. ex δῦς, ægre, & ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix. ex δῦς, ægre, & μόρος, fatum. quod a μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Δυσαρεστόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato. ex δῦς, infeliciter, & ἀρίστοκος, quæ optimos parit. quod ab ἄριστος, optimus, superl. ab ἀγαθὸς, bonus, & τίκτω, pario. præt. m. τέτοκα.

Δυσβάστακτος, ου, ὁ, ἡ, difficilis portatu. ex δῦς, ægre, & βαστακτὸς, portabilis, a βαστάζω, porto.

Δύσασα, induas, aor. 1. sub. med. Jon. pro δύσῃ, verbi δύω. f. δύσω, induo.

Δυσέλπιστος, ου, ὁ, ἡ, difficilis spei. ex δῦς, ægre, & ἐλπὶς, spes.

Δυσεντερία, ας, ἡ, dysenteria. ex δῦς, ægre, & ἔντερον, ου, τὸ, intestinum, quod ab ἔνδον, intus.

Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ, vix emendabilis. ex δῦς, ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, ὴ, ὸν, rectus.

Δύσεργος, ου, ὁ, piger, ad opus faciendum lentus. Th. ἔργον, opus.

Δύσερις, ιδος, ὁ, ἡ, in contentione difficilis, morosus, rixosus. ex δῦς, ægre, & ἔρις, lis.

Δυσερμήνυτος, ου, ὁ, ἡ, explicatu difficilis. ex δῦς, ægre, & ἑρμηνεύω, interpretor. quod ab ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres, nuntius.

Δυσέρως, ωτος, ὁ, ἡ, infelix in amore. ex δῦς, infeliciter, & ἔρος, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Δύσετο, & δυσέτο, imperf. Jon. a δύσομαι, Poet. verbo. Them. δύω, subeo.

Δυσηλγέες, αἱ, ἀγρὲ, molestæ. nom. plur. a δυσηλγὴς, έος, ὁ, ἡ, molestus, gravis. quod ex δῦς, ægre, & ἀλέγω, curo, f. ξω. q. δυσαλεγὴς. vel, ut alii volunt, a λέγω, cubare facio.

Δυσηρτίσεν, imperf. verbi δυσαπιγέω, fut. ήσω. ex δῦς, ægre, & ἀπιγέω, non credo. quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Δυσηχὴς, έος, ὁ, ἡ, horrisonus. ex δῦς, ægre, male, & ἠχος, sonus.

Δυσθαλπὴς, έος, ὁ, ἡ, calefactu difficilis, frigidus. ex δῦς, ægre, & θάλπω, foveo, calefacio.

Δυσθανατέω, ῶ, iniquo animo mortem ferre. ex δῦς, ægre, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Th. θνήσκω, morior.

Δυσθυμέω, Jon. pro ἀθυμέω, animum despondere. ex δῦς, ægre, & θυμὸς, ὁ, animus.

Δυσὶ, duobus, dat. plur. a δύω, duo.

Δύσις, εως, ἡ, occasus, acc. δύσιν, a δύω, subeo.

Δυσκατεμαθήτως, vix intelligibile. ex δῦς, ægre, & κατεμανθάνω, pernosco. quod ex κατὰ, & μανθάνω, disco.

Δύσκεν, imperf. Jon. verbi Poet. δύσκω, pro δύω, vel δύω, adeo, subeo.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, raucus. ex δῦς, ægre, & κέλαδος, ου, ὁ, sonus, vox.

Δυσκλεὴς, έος, ὁς, ὁ, ἡ, inglorius. ex δῦς, ægre, & κλέος, gloria. Th. κλέω, celebro.

Δύσκολος, ου, ὁ, ἡ, difficilis in sumendo cibo, difficilis, morosus, hinc δυσκόλως, difficulter. ex δῦς, ægre, & κόλον, ου, τὸ, cibus.

Δύσλοφον, onerosum cervici. ex δῦς, ægre, & λόφος, ου, ὁ, cervix in jumentis.

Δυσμενέσσι, inimicis, dat. pl. a δυσμενὴς, inimicus, hostis.

Δυσμενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, infestus, hostis. acc. δυσμενῆ, malevolum. hinc adv. δυσμενέως. ex δύς, ægre, & μένος, εος, τὸ, animus.

Δυσμετοχείσθω, ὁ, ἡ, tractatu difficilis. ex δύς, ægre, & μετοχείσμαι, administro. Th. χείρ, ἡ, manus.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, proprie Solis occasus. Th. δύω, subeo.

Δυσμνημόνευτον, ν, τὸ, memoratu difficile. ex δύς, ægre, & μνημονεύω, memor sum. Th. μνάομαι, recordor.

Δύσμορε, infelix, vocat. sing. a δύσμορος, ν, ὁ, ἡ, cui difficile fatum obtigit. a δύς, ægre, & μόρος, fatum. quod a μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Δυσμορφὴ, Jon. pro δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. Th. μορφὴ, forma.

Δυσνόητος, ν, ὁ, ἡ, difficilis intellectu. ex δύς, ægre, & νοητὸς, intelligibilis. quod a νοέω, cogito.

Δυσνομὴ, ης, ἡ, Jon. pro δυσνομία, mala legum institutio, licentia. ex δύς, & νέμω, ν, ὁ, lex. quod a νέμω, tribuo. f. μῶ. aor. 1. ἔνειμα. præt. med. νένειμαι.

Δυσοδιπάλος, ν, ὁ, ἡ, ascensu difficilis. ex δύς, & παίπαλα, loca præruptа.

Δυσπάλης, ἐω, ὁ, ἡ, difficilis, qui lucta difficulter superari potest. Ex δύς, ægre, & πάλη, ἡ, lucta.

Δύσπαρις, ἰδω, ὁ, infelix Paris.

Δυσπεμφελὴς, ν, ὁ, ἡ, trajectu difficilis. ex δύς, ægre, & πέμπω, mitto. fut. ψω, p. πέπεμφα.

Δυσπραξία, ας, ἡ, res adversæ. ex δύς, ægre, & πράττω, f. ξω, facio.

Δύσπυος, ὁ, ἡ, frigoris impatiens. ex δύς, ægre, & πῦος, εος, τὸ, frigus.

Δύσσο, induere, Poet. pro δύσεο, Jon. pro δύσαι, ἐσθω, præs. imperat. med. verbi δύσομαι, ῃ, εται, & Poet. δύσεται. imperf. ἐδυσόμην, ν, ετο, quod præsens formarum est a fut. 1. med. verbi δύω, seu δύνω, induo.

Δυσσομένοιν, gen. plur. Æol. f. g. pro δυσομένων, præs. pass. verbi δύσομαι, mergor. Th. δύω, subeo.

Δύστος, ν, ὁ, infelix, æger. Th. σόος, ὁ, salvus.

Δύστος, Dor. pro δύστος, ν, ὁ, infelix, miser.

Δύστους, ν, ὁ, ἡ, infelix, miser. ex δύς, male, & στεῦμι, gemo. aut secundum alios, ex δύς, male, & στῶμαι, quod male ster. Th. ἵστημι, sto.

Δυστοκτον, ν, τὸ, observatu difficile. ex δύς, ægre, & πτέω, servo.

Δυστοκέσαντα, a. 1. part. act. verbi δυστοκέω, difficulter pario. f. ἐσω, & ήσω. ex δύς, ægre, & τόκος, ν, ὁ, partus. Th. τέτοκα, pario. p. m. τόκα.

Δύστος, ν, ὁ, mensis sextus apud Syromacedonas: qui alioqui ἕκτος. Sextus nempe ab eo, qui dicitur ὑπερβερεταῖος. δύω est induo, & Martio incipit terra indui decore suo, violis, floribus.

Δυστυχέστατος, ν, ὁ, infelicissimus, superl. a δυστυχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, infelix. quod ex δύς, male, & τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, sum.

Δυστυχῶ, infelix sum, f. ήσω. p. κα. a. 1. part. δυστυχήσας, αντος, ὁ, ex δύς, male, & τύχη, fortuna. quod a τυγχάνω, sum.

Δύστυχμα, ατος, τὸ, afflictio. dat. plur. δυστυχήμασι. a δυστυχέω, infelix sum.

Δυστυχία, ας, ἡ, adversitas. a δυστυχέω, infelix sum.

Δυστυχῶντας, acc. plur. part. præs. δυστυχῶσι, 3. plur. ind. præs. a δυστυχέω, infelix sum.

Δύσφαμον, ν, τὸ, Poet. & Doric. pro δύσφημον, ταῦτον ἠδυσφημίᾳ, infamia, dedecus. Th. φάω, dico.

Δυσφημία, ας, ἡ, convitium, probrum. a δύσφημος, ν, ὁ, ἡ, maledicus, infaustus. ex δύς, male, & φήμη, fama, quod a φημὶ, dico. Thema φάω, idem.

Δυσφήμισε, ominosi, gen. sing. Jon. a δύσφημος, ν, ὁ, ἡ, mali ominis. ex iisdem Them.

Δύσφορος, ν, ὁ, ἡ, difficilis latu, gravis, molestus. ex δύς, ægre, & φέρω, fero.

Δύσφρονα, ων, τὰ, molestæ curæ, quas Hesiodus δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, mens.

Δυσφρονέων, præs. part. act. a δυσφρονέω, animum abjicio, ægre fero. ex δύς, ægre, & φρὴν, ενός, ἡ, mens.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. a δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi ægritudo. acc. pl. δυσφροσυνέας. ex δύς, male, & φρὴν, ενός, ἡ, mens.

Δυχείμερος, ν, ὁ, ἡ, frigidus, hybernalis. ex δύς, male, & χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Δυχείρωτος, ὁ, ἡ, qui difficulter subigitur, & capitur: ferus, intractabilis. In superl. δυχειρώτατος. Th. χείρ, ἡ, manus.

Δυχεραίνω, molestе fero, gravor. f. ανῶ. in 3. plur. præs. ind. δυχεραίνουσιν. acc. plur. part. præs. δυχεραίνοντας. a δυχερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, difficilis, odiosus. ex δύς, & χεὶρ, ὁ, ἡ, manus.

Δυχερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, difficilis, molestus. in compar. δυχερέστερος, ν, ὁ, vide in δυχεραίνω, molestе fero, gravor.

Δυσωδὲς, εος, τὸ, fœtidum. hinc δυσωδία, ας, ἡ, malus odor. ex δύς, male, & ὄζω, odorem reddo. f. ὀζήσω. p. m. ὦδα, & Att. ὄδωδα.

Δυσώνυμος, ν, ὁ, infaustus, inauspicatus. ex δύς, & ὄνυμα, ατος, τὸ, nomen. Æol. ὤνυμα, Poet. ὄνυμα.

Δυσωπίη, vitiosus pudor: pudor, qui nos obtueri non sinit eum, qui aliquid a nobis postulat. a δύς, & ὤψ, vultus, verecundia. Hinc δυσωπέω, δυσωπία afficio, visum perstringo pudore, hæreo, suspicor.

Δυσωπικὸς, ν, ὁ, gravis, acerbus.

Δυσωπικῶς, graviter, vel suspiciose.

Δυσωρήσοντας. 3. pl. f. 1. m. a δυσωρέω, difficulter custodio. a δύσωρος, custoditu difficilis. ab ὄρος, ν, ὁ, custos.

Δύτης, ν, ὁ, urinator, qui aquas subit. Th. δύω, vel δύνω, subeo.

Δυτικὸς, ὴ, ὁ, occidentalis. δυτικὰ ζῶα, quæ demergi in aquam solent.

Δύω, Poet. pro δύο, duo. genit. dual. δυεῖν, & in f. δυοῖν. dat. δυσί. Est & δύνω, mergo.

Δυωδεκάδρομος, ν, ὁ, qui duodecies curritur, vel cursum conficit.

Δυωδεκάμηνον, duodecim mensium. δυωδεκάμηνον τέλος πεφασται, id est, annuum magistratum transigere. ex δυωδέκα, duodecim, & μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.

Δυωδεκάτη, ης, ἡ, duodecima, & in m. g. δυωδέκατος, duodecimus, δυωδεκατάιος, ν, ὁ, duodecimus, & duodecim annorum. ex δύο, & δέκα, decem.

Δυῶν, Attic. & Jon. pro δυεῖν, duorum, gen. dual. a δύο, duo.

Δ Ω.

Δῶ, domum, per apocopen pro δῶμα, ατος, τὸ, a δέμω, struo.

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. a δίδωμι, do.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim, ἄκλιτον, ex δέκα, decem, & δύο, duo.

Δωδεκάγναμπτος, ν, ὁ, ἡ, qui duodecim flexus habet. Ex δώδεκα, duodecim, & καμπτω, flecto.

Δωδεκαταίω, ὁ, qui per duodecim dies alicubi maner, vel abest.

Δωδέκατος, η, ον, duodecimus. ex iisdem them.

Δωδεκάφυλον, ν, τὸ, duodecim tribus. quasi δώδεκα φυλαί.

Δωδώνηθεν, adverb. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. ἐκ τῆ Δωδώνης. ex Dodone. Quid Δωδώνη sit, vide Stephan.

Δωδώνη, ης, ἡ, Dodone. nomen proprium.

Δῴλω, ης, ῃ, Att. pro δείλω, ης, ῃ, aor. 2. opt. act. a δίδωμι, do. aor. 2. ἔδωκα.

Δῴσει, dederit, 3. sing. a. 2. opt. a δῶ, & Jon. additur σι. Sin vero sit δώσει, erit 3. sing. fut. a δώσω, δώσις, δώσι, & Jon. δώσῃσι. pro δῷῃ, δῷῃς, δῷῃ. a δίδωμι, do.

Δῶδε, vel δῶκε, dedit, pro ἔδωκε, per apocopen Poet. a. 1. sic δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. aor. 1. verbi δίδωμι, do.

Δῶλος, ω, ὁ, Dor. pro δοῦλος, ὁ, servus.

Δῶμα, ατος, τὸ, domus, contracte pro δόμημα. pl. δῶματα, & in dat. pl. δώμασι. hinc δωμάτιον, ν, τὸ, tectum, domuncula, cubiculum. Th. δέμω, extruo. p. m. δέδομα,

Δώναξ, ακος, ὁ, Dor. & Poet. pro δύναξ, arundo.

Δώορσεν, per Systolen pro δώορσεν, Poet. pro δῶρσεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. a δίδωμι, do.

Δῶρ, pro δῶρα, acc. pl. a δῶρον, ν, τὸ, donum.

Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, donum. δωρεὰν, q. κατὰ δωρεάν, adverb. gratis, immerito. Th. δῶρον, donum.

Δωρέσσατο, ήσατο, & Poet. δωρέω, ῶ, dono, largior. f. ήσομαι. perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐδωρησάμην. a

Δώρημα, ατος, τὸ, donum, beneficium. ejusdem them.

Δωρητὸς, ὴ, ὁ, muneribus placabilis, seu corruptus. a δῶρον, ν, τὸ, donum, beneficium, munus.

Δωρεάζων, Dorice loqui. Poet. pro Δωρίζων, quod a Δώρις, vel Δωρεὺς, Doricus. Dicitur & Δωρεώς, έως, ὁ, idem. Δωρεὴς, Att. pro Δωρεὺς. Tum Δώρεος, εα, ον, Poet. pro Δωρικὸς, Doricus, a um. Et Δωρὶς, ίδος, ἡ, pro Δωρικὴ.

Δωρὶς, ίδος, ἡ, Doris, nomen mulieris.

Δωρίσδειν, Dor. δωρίζειν, loqui Dorice.

Δωροδοκέω, f. ήσω, donis inhio, munera capio. acc. plur. part. præs. δωροδοκέοντας. ex δῶρον, ν, τὸ, donum, & δέχομαι, capio.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio, fordes. inde δωροδόκος, ν, ὁ, munerum acceptor, donis inhians. ab iisdem them.

Δωροπατέω, munera prava offero, quod a κόπτω, pulso. Sonat, tanquam munere pulso, seu cædo. Syrach. 35. 11.

Δῶρον, ν, τὸ, donum. q. a δόω, do. vel a δόνημι, & ὄρω, excito. Beneficium in nos collatum ad eadem amoris vices rependendas excitat. hinc δωρεὰ, ᾶς, ἡ, idem. δωρεὰν, gratis, adv. ἄδωρος, ν, ὁ, ἡ, donorum expers: item qui non donat. ἀνταδωρον, ν, τὸ, donum dono relatum. Est & δῶρον, palmus minor, sc. quatuor digiti.

Δῶρος, ὁ, Dorus, filius Xuthi, a quo Δῶρον oppidum, & inde Δωρεὶς, Dores, Dorienses.

Δωροφάγος, ν, ὁ, qui devorat dona. ex δῶρον, donum, & φάγω, edo.

Δωροφόρος, ν, ὁ, Poet qui dona fert alicui danda. Ex δῶρον, donum, & φέρω, fero.

Δωρύττομαι, Dor. pro δωρέομαι, dono.

Δῶς, ἡ, donum, indeclinabile, Poet. idem ac δόσις. Th. δίδωμι, do.

Δωσέμεναι, Dor. pro δώσειν, fut. 1. inf. act. a δίδωμι, do.

Δώσῃ, tradat, 3. sing. aor. 1. sub. act. Poet. pro δώκῃ, ab aor. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, verbi δίδωμι, do.

Δῶσι, Jon. pro δῷ, 3. sing. aor. 2. sub. Sin absque ι, est 3. plur. ejusdem temporis verbi δίδωμι, do.

Δώσοντι, Dor. pro δώσουσι, 3. plur. f. 1. verbi δίδωμι, do.

Δώσω, Dor. pro δώσω, f. 1. act. ejusdem verbi δίδωμι, do.

Δώσω, f. 1. act. a δίδωμι, do. Sic δώσεσ', pro δώσουσι, plur. f. 1.

Δώτη, datori, dat. sing. a δώτης, ης, ὁ, dator; sed usitatius δότης. Them. δίδωμι, do.

Δωτῆρες, ἡ, nom. pl. a δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator, ab eodem them. δίδωμι, do.

Δωτιναζειν, dona colligere, & accipere. a δωτίνη, donum.

Δωτίναι, Dor. pro δωτίνῃσι, acc. sing. a δωτίνη, donum.

Δωτίνη, ης, ἡ, munus, proprie quod consumitur: ut vinum, vestis. Th. δίδωμι, do.

Δωτίνησι, donis, dat. plur. Jon. a δωτίνη, ης, ἡ, ejusdem them. δίδωμι, do.

Δώτο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δώτορες, οἱ, nom. plur. a δώτωρ, ορος, ὁ, dator. a δίδωμι, do.

Δωτώ, οὔς, ἡ, nomen mulieris.

Δώωσ', pro δώωσι, dediſſent, per epentheſin Jon. & Poet. pro δῶσι, 3. plur. a. 2. ſub. a δίδωμι, do.

E.

E Nota quintæ apud Græcos litteræ, ſignum etiam numeri quinarii. Tum & ε Æol. in multis pro ε.

Ἐ, he, dolentis particula, quæ geminari ſolet. Item ἕ, ſe, pronomen accuſativi caſus, ab ὅ, οἷ, ſui, ſibi. inde ἑός, ἑή, ὁ, ſuus. σφέος, σφωιτερ-, & σφέτερος, η, ον, idem.

Ἔα, Jon. & Poet. eſtaſi ἔᾱ, pro ἐῶ, imperf. verbi εἰμί, ſum. Eſt & ἔα, ſinebat, imperf. vel præſ. imperat. pro ἔασε, remitte, verbi ἐάω, ſino. eſt & ἔᾱ, vah, ah, adverb. querentis. Significat & ἑᾶ, & ἕᾱ, ſua bona, peculium: ex ἑός, ſuus, vide ἕ, ſe.

Ἐᾷ, concedit, 3. ſing. præſ. ab ἐάω, ſino. f. ἐάσω. a. 1. ſub. ἐάτω, ης, ῃ. p. ἐάκα.

Ἐᾶϊκ, finit, Poet. pro ἐᾷ. per pleonaſmum ϗ α.

Ἔαγα, ας, ε, fregi, Att. pro ἦγα, p. m. verbi ἄγνυμι, ſeu ἄγω, frango. f. ἄξω. p. m. ἦγα, & ἔαγα. p. m. part. ἐαγώς. a. 1. ἦξα, & ἔαξα. a. 2. paſſ. ἦγλω, & ἐάγλω.

Ἐάγλω, fractus ſum, Att. pro ἤγλω, a. 2. paſſ. ejuſdem verbi. hinc a. 2. part. paſſ. ἐαγείς. inf. ἐαγλῶναι.

Ἔαδα, ας, ε, demulſi, pro ἔδα, præt. med. Att. ſeu Jon. diphthongi reſolutione, ab ἀνδάνω, vel ἄδω, placeo. præt. part. med. ἐαδώς, pro ἡδώς. ſic in aor. 2. ἔαδον, pro ἤδον, Æol. ϝέαδον.

Ἐᾰδῶτα, placentem, pro ἡδέντα, p. m. part. acc. vide ἔαδα.

Ἔακα, permiſi, pro ἔᾱκα, perf. act. verbi ἐάω, ſino. f. σω.

Ἐᾶλη, convolutus eſt, involvit ſe, occultavit ſe. Att. vel Jon. diphthongi reſolutione, pro ἕλη, a. 2. paſſ. Jon. ἄλω. unde part. ἁλείς, ἐσσα. Aut ab ἁλῶ, declino, vito. aut ἐάλη per Metapl. pro ἑάλω, quod eſt Att. pro ἥλω, ab ἥλων, aor 2. verbi ἁλίσκω, capio. Alii legunt ἐάλη, Attic. ſeu Jon. pro ἥλη, verbi ἅλλομαι, declino. a. 2. part. ἁλείς.

Ἑᾱλωκα, captus ſum, Att. pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. aor. 2. ἧλων. aor. 2. part. ἁλείς. aor. 2. inf. ἁλῶναι. aor. 2. inf. paſſ. ἁλῶναι.

Ἑᾱλω, cepi, Att. pro ἧλων, a. 2. verbi ἁλίσκω, capio. vide ἑάλωκα. præt. autem, & a. 2. paſſive ſumuntur.

Ἐᾰν, ſi, conjunctio connexiva conſtruitur cum ſub. & opt. Ex ἐι, & ἄν, pro ἐὰν, quæ ſæpe ſunt μόρια ὑποτακτικά, particulæ potentiales, & ſæpe poſtponuntur, ut εἴτον ἄν, dixiſſem. quandoque deeſt ἄν. ſed rarius præponuntur, ut ὅς ἐὰν, quicunque. ἐάν τις, ſi quis. ἐὰν μή, niſi, &c.

Ἐᾰνδανον, placebam, imperf. Attic & Jon. pro ἐᾱνδάνον, εα, pro η, verbi ἀνδάνω, placeo.

Ἑανός, ή, όν, indutu pulcher, tenuis, ſubtilis. adject. proprie peplus. ab ἕω, ſeu ἕννυμι, induo. Aliquando de ſtanno dicitur, & tum eſt fuſilis, quaſi ἑανὸς, a ῥέω, fluo. Tum etiam ſubſtantive uſurpatur, & epitheton adjungitur, ἑανὸς πεπλος, veſtis nectareæ. Et tunc ponitur pro ἑανὸς πέπλος, ſeu pro ἱμάτιον: ſæpe enim epitheta ponuntur pro ſuis ſubſtantivis.

Ἑᾱυτα, Att. vel Jon. pro ἧται, & ἧντο, pro ἧτο, ab ἧμαι, ſedeo.

Ἔαχε, fregi, a. 1. Att. pro ἔᾱξε, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango. vide ἔαγα.

Ἔαρ, ρος, τὸ, ver, & contracte ἦρ, q. ab ἕω, mitto, quod verno tempore terra flores emittat. ἐαρινὸς, ή, όν, vernus, & per epentheſin ἐαρινὸς. ἔαρ ſumitur etiam pro ſanguine, & pinguedine.

Ἐαρινὴ, ἧς, ἡ, f. g. ab ἐαρινὸς, ή, όν, vernus. Th. ἔαρ, ver.

Ἐαροτροφὴς, ὁ, ἡ, vere nutritus, vernus, ex ἔαρ, ver, & τρέφω, alo. p. m. τέτροφα.

Ἑᾶς, finis, 2. ſing. ind. præſ. verbi ἑάω, ſino. Tum ἔασ', pro ἔασε, permiſit, a. 1. Jon. ejuſdem verbi. Ἑᾶς, ſuas, pro ἅς.

Ἔασα, Attic. pro ἧσα, a. 1. act. verbi ἀνδάνω, placeo. vide ἔαδα.

Ἐᾱσάμεν, ſivimus, 1. plur. a. 1. Jon. ſed ἐᾱσαμεν, 1. plur. a. 1. opt. ἐᾱσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, ſino. f. ἐάσω. p. ἔακα. a. 1. ἔᾱσα.

Ἐᾱσπε, 2. plur. fut. 1. act. ἐᾱσῃς, ſinas, 2. ſing. a. 1. ſub. ab ἐάω, ſino.

Ἔασκε, dimittebat, imperf. Jonic. pro ἔᾱκε, verbi ἐάω, ſino.

Ἔασι, Jon. pro ἔᾱσι, Poet. pro εἰσὶ. ſunt, ut πεθέᾱσι, Jon. pro τιθέᾱσι, ab εἰμὶ, ſum.

Ἐᾱσομεν, 1. plur. f. 1. act. verbi ἐάω, ſino. f. ἐάσω. p. ἔακα.

Ἔασσα, ας, Dor. pro ἧσα, ης, præſ. part. f. g. ab εἰμὶ, ſum.

Ἔαται, & ἕατο, Jon. pro ἧνται, & ἧντο, ab ἧμαι, ſedeo, quod formam præteriti, præſentis autem habet ſignificationem: ab inuſit. ἕω, ſedeo.

Ἔαττ, Jon. pro ἦτε, 2. plural. imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐᾰτέον, ſinendum, verbale ab ἐάω, ſino.

Ἑαυτᾶ, ῆς, ᾶ, & contracte αὐτᾶ, ῆς, ᾶ, ſui ipſius, caret nominativo. Ex ἕο, pro ὅ, ſui, & αὐτᾶ, in ſingulari numero eſt tertiæ perſonæ, nec non ſecundæ. ἀφ' ἑωυτᾶ, a te, &c. In plur. num. eſt trium perſonarum, ἑωυτῶν, noſtri, veſtri, & ſui ipſorum.

Ἐᾱφθω, accenſus ſum, Att. pro ἥφθω, aor. 1. paſſ. ab ἅπτομαι, accendor. Vel ἐᾱφθω, Jon. dialyſi pro ἥφθω, a. 1. paſſ. ab ἕπομαι, ſequor.

Ἐάω, ſino, permitto. imperf. ἔᾱον, ων, ασι, ας, αι, ε. f. ἐάσω. a. 1. ἔᾱσα. a. 1. imperat. ἔᾱσον, άτω. a. 1. part. ἐάσας, αντος, ὁ. perf. ἔακα. q. ab ἕω, mitto.

Ἑᾶων, bonorum, gen. plur. Æol. pro ἐῶν, ab ἑός, ή, όν, ſuus, a, um. Alii legendum cenſent ἐάων, & derivant ab ἐός, idem ac ἐΰς, vel ἐΰς, bonus.

E B.

Ἔβα, Dor. pro ἔβη, venit, ab ἔβλω, a. 2. verb. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. Item Laconice pro ἕω, ſino, interpoſito β, ab ἐάω, ſino.

Ἐβάδισε, 3. ſing. a. 1. act. a βαδίζω, vado. f. ίσω, & Dor. ίξω. Th. βαίνω, eo.

Ἔβανε, ibat, imperf. act. a βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβλω.

Ἔβαλον, ες, ε, jeci, aor. 2. act. verbi βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 1. paſſ. ἐβλήθλω. p. m. βέβολα.

Ἔβαν, per ſyncopen Poet. pro ἔβησαν, 3. plur. aor. 2. act. Sic ἔβα. pro ἔβη, ab ἔβλω, verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ἐβάπτετο, tingebatur, 3. ſing imperf. paſſ. a βάπτω, intingo, mergo. f. ψω. p. φα.

Ἐβαρύώντεσαν, caligarunt, 3. plur. a. 2 paſſ. cum duplici augmento, verbi βαρύπτομαι, quod ex βαρὺς, εῖα, ὑ, gravis, e, & ὄπτομαι, video. Alii volunt eſſe aor. 1. verbi βαρυωπέω, vitu ſum gravato. ab iiſdem thematibus.

Ἔβασσε, pro ἔσσαν, ſine, a. 1. imperat. act interpoſito β Laconice, ab ἐάω, ſino. Lacones dicunt ἐβάω.

Ἐβάστασα, ας, ε, portavi, a. 1. ind. act. a βαστάζω, f. σω, porto.

Ἐβάφθω, tinctus ſum, a. 2. paſſ. ἐβάφην, tinxi, aor. 2. ind. act. pro ἔβαπτον, euphoniæ gratia, verbi βάπτω, tingo, mergo. f. ψω. p. βέβαφα.

Ἐβδελυγμέν-, η, ον, perf. part. paſſ. a βδελύσσομαι, abominor. fut. ξομαι. Th. βδέω, pedo.

Ἐβδελυξάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi βδελύσσομαι, abominor. Th βδέω, pedo.

Ἑβδομάτη, ης, ἡ, Poet. pro ἑβδόμη, ſeptima, ab ἑπτὰ, ſeprem.

Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptuaginta, ἄκλιτον. ab eodem themate.

Ἑβδομηκοντάξ, ſeptuaginta ſex. legitur tanquam vox compoſita ex ἕξ, ſex, & ἑβδομήκοντα, ſeptuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις, adv. ſeptuagies. ab eodem themate.

Ἕβδομος, η, ον, ſeptimus, a, um. Th. ἑπτὰ, ſeptem.

Ἐβεβάωσε, 3. ſing. a. 1. act. a βεβαιόω, confirmo. f. ώσω. p. βεβεβαώκω. Th. βέβαος, η, ὁ, firmus.

Ἐβεβλήμην, σο, το, ictus eram, pluſq. perf. paſſ. a βάλλω, jacio. f. λῶ, perf. paſſ. βέβλημαι.

Ἔβενος, ſive ἔβεννος, η, ebenus, lignum graviſſimum.

Ἔβηρ, nomen viri ἄκλιτον, Heber, ſo tranſiens. Hinc Ἑβραῖος, αία, αῖον, Hebræus, a, um.

Ἔβλω, ης, η, veni, a. 2. ind. act. a βαίνω, venio. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. part. βάς.

Ἔβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. tanquam βάω, verbi βαίνω, venio, ἔβησαν, 3. p. a. 1. vel 2. ejuſdem verbi.

Ἐβήσετο, imperf. verbi βήσομαι, quod Poet. more ex fut. in præſens tranſlatum eſt. Th. βαίνω, eo.

Ἐβήσατο, & ἐβιήσατο, per vim ademit, 3. ſing. a. 1. med. a βιάω, f. ήσω. Th. βία, ας, ἡ, vis.

Ἐβίη, 3. ſing. imperf. act. a βιάω, vivo. f. ώσω. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. Th. μα βίος, ου, ὁ, vita, victus.

Ἐβίσκου, ε, ἡ, althæa, malva ſylveſtris. vide in Ἰβίσκος.

Ἐβίων, vixi, a. 2. ind. a βιόω, vivo. v. de ἐβίη.

Ἐβλαβον, nocui, a. 2, ind. act. ἐβλάβλω. a. 2. paſſ. a βλάπτω, noceo. f. ψω. p. φα.

Ἐβλάδόμαν, diſſolutus ſum, Att. pro βλακόμαν, perf. paſſ verbi βλακόω, ſo cordiæ me dedo. Th. βλαξ, ακὸς, ὁ, p. ſcis quidam omnino inutilis: vel βλα mollis, delicatus, laſcivus.

Ἐβλαμμαν, Att. pro βεβλαμμαι, perf. pa verbi βλάπτω, noceo. fut. ψω. p. φ

Ἐβλαστηκότες, Att. pro βεβλαστηκότες, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, germino. f. ήσω. a. 1. ἐβλάστησα, ας, ε.

Ἔβλαστον, germinavi, a 2. ind. act. q. βλαστέω: ut ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω, ſo ἁμαρτάνω, pecco. Th. βλαστάνω, germino. f. ήσω. p. κα.

Ἐβλασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. βλασφημέω, impie loquor. ex βλάπτω, lædo, & φήμη, fama.

Ἔβλαψα, ας, ε, & in 3. pl. ἔβλαψαν, 1. ind. act. verbi βλάπτω, noceo. f. ψω.

Ἔβλεπον, ες, ε, imperf. act. verbi βλέπω, video. f. ψω.

Ἔβλητο, per ſync. pro ἐβέβλητο, pluſq. perf. paſſ. verbi βάλλω, jacio, quaſi βλέω. Niſi quis eſſe velit imperf. βλήμαι.

Ἐβόα, clamabat, 3. ſing. imperf. verbi βοάω, clamo. f. ήσω. p. βεβόηκα. a. ἐβόησα, ας, ε.

Ἐβοηθησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi βοηθέω, ſuccurro, auxilior.

Ἔβοσκον, ες, imperf. verbi βόσκω, paſco. f. σω.

Ἐβουλεύτο, & ἐβούλοντο, Jon. pro ἐβούλοντο, 3. plur. imperf. verbi βούλομαι, volo.

Ἐβουλήκη, Att. pro βεβούλευκα, perf. act. verbi βουλεύω, conſulto. f. σω. Th. βουλή, ῆς, ἡ, conſilium.

Ἐβούλευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐβουλευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. a βουλεύω, conſulto.

Ἐβουλήθλω, volui, a. 1. ind. paſſ. a βούλομαι, volo. fut. βουλήσομαι, quaſi a βούλω. Th. βούλομαι, volo.

Ἔβολε, 2. ſing. ἐβόλετο, 3. ſing. impe

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ver-

verbi βούλομαι, volo.

Ἑβραῖος, αία, αῖον, Hebræus, a, um. Ἑβραῖς, ΐδος, ἡ, Hebraica. Alii cum Ieni scribunt, & ab Ἑβήρ, ὁ, nomine viri derivari malunt.

Ἑβραϊστί, adverb. Hebraice.

Ἑβράσθω, ebullitus sum, a. 1. pass. verbi βλύζω, vel βράσσω, ferveo, bullio.

Ἔβραχε, pro ἔβραχε. a βρέχω, madefacio.

Ἔβραχον, ες, ε, madefeci. a. 2. ind. act. a βρέχω, madefacio. unde aor. 2. pass. ἐβράχθω, part. βραχείς. Alii volunt esse imper. a βράχω, crepitum do.

Ἔβρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a βρέχω, pluo.

Ἐβρόντησε, a. 1. ind. act. a βροντάω, tono. f. ήσω. Th. βροντή, ῆς, ἡ, tonitru.

Ἐβρυχᾶτο, 3. sing. imperf. pass. a βρυχάσμαι, rugio. Th. βρύχω, f. ξω, frendo.

Ἔβρω, aor. 2. verbi βιβρώσκω, ut ἔδω, ex βίδωμι, do. Exponitur apud Hesych. pro ἔδακεν, ἔφαγεν.

Ἐβώσατο, Dor. pro ἐβοήσατο, vocavit, a. 1. med. a βοάω, clamo, voco.

Ἔβωσεν, pro ἐβόησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, clamo. vide Hesych.

Ἐβώσθησαν, Jon. pro ἐβοήθησαν, celebres facti sunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Sic ἐβώσθητε, per crasin pro ἐβοήθητε, 2. plur. a. 1. pass. verbi βοάω, clamo.

Ε Γ.

Ἐγ ante γ, κ, ξ, χ, est pro ἐν.

Ἐγαυθῶ, gavisus sum, a. 1. ind. pass a γαυάω, voluptate afficio. f. ώσω. Th. γάνος, εος, τό, lætitia.

Ἐγγαγγὶς πέτρη, eadem gemma, quæ γαγγίτης, ab ἐν, & γάγγης, Ganges, quia in Gange nascitur.

Ἐγγαστρίμυθος, ὁ, ἡ, ventriloquus, qui habet dæmonem. q. ἐν γαστρὶ μυθόμενον. Vide *Ventriloquus* in Latino Etymolog.

Ἐγγέγαα, p. m. verbi ἐγγένομαι, tanquam ex ἐγγάω, & in 2. dual. p. m. ἐγγεγάατον, per syncop. & metri causa ἐγγέγαατον. sic ἐγγεγαμεν, pro ἐγγεγάαμεν. Th. γένομαι, nascor.

Ἐγγεγύημαι, pollicitus sum, pro ἐγγύημαι, perf. augmento syllabico intrinsecus assumpto, verbi ἐγγυάω, spondeo. f. ήσω. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.

Ἐγγεγυμνασμένῳ, ὁ, perf. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, exerceor. Th. γυμνός, ὁ, ὁ, nudus.

Ἐγγέδατον, ου, τό, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans. quasi ab ἔγγιον βαίνειν. vel ἐν τῇ γῇ βαίνειν. Alii centent legendum ἀγγίβατα, ex ἄγγειον, vas, & βάσις, simia. Sed velim ἐγγύβατον, τό, quod prope veniat; prout disponitur. Vitruv. engibata dicit.

Ἐγγένιος, ου, ὁ, vicinus. a γείτων, ονος, ὁ, ἡ, idem.

Ἔγγενης, ὁ, ἡ, indigena, ingenitus. ex ἐν, & γένομαι, nascor.

Ἐγγένηται, 3. sing. a. 2. sub. med. ἐγγενόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. med. ab ἐγγένομαι, insum, innascor. Th. γένομαι, nascor. fut. γενήσομαι. aor. 2. med. ἐγενόμην, a. 2. sub. med. γένωμαι, ῃ, ηται.

Ἐγγίζω, appropinquo, immineo, accedo, cum dat. item acc. sequente εἰς, ἐπί. imperf. ἤγγιζον, ες, ε. f. 1. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ. p. ἤγγικα. ἐγγίσαι, a. 1. part. act. Th. ἐγγύς, prope.

Ἐγγίσθαι, Jon. pro ἐξεῖναι, licere, ut pro συμβαίνειν, accidere, contingere, gigni.

Ἐγγίσατωσαν, 3. plur. aor. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω, appropinquo.

Ἔγγιστα, adv. proxime, superl. ab ἐγγύς, prope. comp. ἔγγιον, & ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω, & ἐγγυτάτα.

Ἐγγίσωμα, ατος, τό, cranii fissura, in quam os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει. id est, appropinquat. q. ab ἐγγισόω. Th. ἐγγύς, prope.

Ἐγγλυκαίνω, dulcedinem affero. q. induleo. γλυκαίνω, est dulciot, pro γλυκίων, a γλυκύς, dulcis.

Ἐγγλύφειν, insculpere. a γλύφω, vel γλυφῶ, sculpo.

Ἐγγόνατον, α, τό, species horologii, apud Vitruv. lib. 9. q. in genu plicatum, aut angulatum. sic ἐγώνατον.

Ἔγγονος, ου, ὁ, nepos. ἐγγόνη, ἡ, neptis. ἔγγονον, fœtus. q. ab ἐν, & γόνος, proles, a γίνομαι, nascor.

Ἐγγραύλος, ὁ, piscis ex apuarum genere.

Ἐγγράφω, inscribo. f. ψω. p. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐνέγραψα. perf. pass. ἐγγέγραμμαι. Th. γράφω, scribo.

Ἐγγυαλίξαι, tradere, a. 1. inf. act. ab ἐγγυαλίξω, ως, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγγυαλίζω. f. ξω. in manus porrigo, infero. ab ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio. Vel a γύαλον, ου, τό, manus cavitas.

Ἐγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. med. ab ἐγγυάω, spondeo.

Ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio, fidejussio. q. ab ἐγγύς, quod sponsor prope sit, & præsto alicui. Vel q. ἐν γύοις, in manibus pono. hinc ἔγγυος, ου, ὁ, præs, sponsor ἐγγυάω, fut. ήσω, spondeo, promitto.

Ἐγγυήσα, ας, ε, spopondi, a. 1. Jonic. verbi ἐγγυάω, spondeo. fut. ήσω. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.

Ἔγγυητες, ου, ὁ, sponsor. Th. ἐγγύη, ἡ, sponsio.

Ἐγγύθεν, cominus, prope. ἐγγύθι, idem. regit genit. Poet. pro ἐγγύς, prope.

Ἐγγυμνάζομαι, exerceor. hinc præs. part. pass ἐγγυμναζέμενος. a. 1. part. med. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, exerceo. f. άσω. Th. γυμνός, ὁ, ὁ, nudus.

Ἔγγυος, ου, ὁ, ἡ, præs, idem ac ἐγγυητής, ου, ὁ, sponsor. ex ἐν, & γύη, ης, τό, manus. hinc ἐγγυάω, spondeo. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.

Ἐγγύθι, adv. prope, cum genit. sæpe absolute, & pro ἐγγύθεν. compar. ἐγγύτερος, propior. superlat. ἐγγύτατος, proximus. q. ἐν γύοις, in manibus. habeo. hinc ἐγγύθεν, adv. e propinquo. ἐγγίζω, fut. ίσω, appropinquo.

Ἐγγεγραφήκειν, scripseram, pluſq. perf. act. verbi γράφω, Attic. pro γράφω, scribo. f. ψω.

Ἐγείνατο, genuisti, Jon. pro ἐγέννα, 2. singul. a. 1. med. ἐγεινάμην, ω, ατο, verbi γίνομαι, nascor. a. 2. m. ἐγενόμην, ου, ετο. p. m. γέγονα. a. 2. m. ἐγενησάμην, & ἐγενόμην.

Ἐγείρει, aor. 1. inf. act. ἔγειρα, surge, aor. 1. imperat. med. ab ἐγείρω, suscito. ἐγείρειν ἀγλαΐαν τινὰ τοῖς νικηφόροις, id est, victores aliquo splendido carminis ornamento decorare.

Ἔγειρε, suscitavit, a. 1. Jon. ἐγείρη, suscitet, 3. singul. præs. vel a. 1. sub. ab eodem themate.

Ἐγείρειν τινὶ λιγυὸν ἐπέων οἶμον, Pindar. Excitare alicui canoram carminum viam, id est præclarum carmen in alicujus laudem scribere, seu canere.

Ἐγείρω, excito, expergefacio, exstruo. f. ἐγερῶ. p. ἤγερκα, Att ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. præt. pass. ἐγήγερμαι, resurgo, excitor. perf. pass. ἤγερμαι, σαι, ται, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η. aor. 1. imperat. pass. ἐγερθητι. a. 1. infin. pass. ἐγερθῆναι. a. 1. part. pass. ἐγερθείς. fut. 1. pass. ἐγερθήσομαι, surgam. a. 1. med. ἐγειράμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ἔγειρα. præt. med. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, & cum epenthesi litteræ ρ ἐγρήγορα. unde part. præt. med. ἐγρηγορώς, ότος, ὁ, vigilans.

Ἐγειρομένω, gen. Dor. pro ου, præs. part. pass. verdi ἐγείρω, excito.

Ἐγέλαξα, ας, ε, Dor. pro ἐγέλασα, a. 1. verbi γελάω, rideo.

Ἐγέλασσε, risit, a. 1. Poet. gemin. σσ, a γελάω, rideo. f. άσω.

Ἔγεμον, imperf. verbi γέμω, onustus sum.

Ἐγενήθω, a. 1. ind. pass. ἐγένησα, ας, ε, a. 1. ind. act. a γεννάω, gigno. fut. ήσω. Th. γένομαι, nascor.

Ἔγεννσε, ας, ε, aor. 1. verbi γεννάω, gigno.

Ἐγενόμην, α, ετο, & in 3. plur. ἐγένοντο, aor. 2. med. verbi γένομαι, fum, fio.

Ἐγεντο, factus est, Dor. vel per syncopen pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. med. ab eodem verbo.

Ἐγέρθω, sum experrectus, a. 1. ind. pass. hinc Jon. ἐγερθεν. Dor. seu Bœot. pro ἐγέρθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. ind. ἐγερθείς, a. 1. part. ἐγερθῶσι, a. 1. inf. ἔγερθητε. 2. plur. a. 1. imperat. pass. ab ἐγείρω, suscito.

Ἐγέρσιμος, ου, ὁ, excitabilis. ab ἐγείρω, excito.

Ἔγερσις, εως, ἡ, resurrectio, excitatio. Th. ἐγείρω, resurgo.

Ἐγηγέρατο, Jon. Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. plural. pluſq. perf. pass ab ἐγείρω, excito.

Ἐγήγερμαι, σαι, ται, excitatus sum, Att. pro ἔγερμαι, perf. ind pass. ejusdem verbi.

Ἐγήθω, lætatus sum, a. 1. ind. pass. a γηθέω, gaudeo. f. ήσω.

Ἔγημα, ας, ε, nupsi, aor. 1. ind. act. verbi γαμέω, tanquam a γάμω. Ali tamen per syncopen ex ἐγάμεσα, factum ajunt, σ in η converso. unde part. γήμας.

Ἐγήρα, pro ἐγήρη, ut ἔβα, pro ἔβη, a γήρημι, inusit. Potest tamen & a γηράω deduci, senesco. Th. γῆρας, αος, τό, senectus.

Ἐγκάειν, Jon. & Att. pro ἐγκαίειν, incendere. Th. καίω, uro.

Ἐγκάθετος, ου, ὁ, ἡ, insidiator, quasi immissus. ab ἐγκαθίημι, immitto. ab ἐν, κατὰ, & ἵημι, mitto.

Ἐγκαθίζειν θρόνῳ, in solio sedere, pro ἐπικαθίζεσθαι. vide καθίζω.

Ἐγκαίνια, ων, τά, encænia, festus dies, novi operis memoriæ dicatus, ab ἐν, & καινὸς, novus. ἐγκαινίζω, innovo.

Ἐγκαινίζω, dedico. f. ίσω. p. ἐγκεκαίνικα. a. 1. ἐνεκαίνισα. perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι; ab ἐγκαίνια, quod vide.

Ἐγκαινὶς, Suidas; Ἐγκαινίδες, μέρος τι παλίου. ξύλα ὑφαντῆ κατὰ τὰ ζυγά. Etymol. ἐγκενίδας scribit, & exponit πλαγίας σανίδας, obliquos asseres. Forte παρὰ τὸ ἐγκεντεῖν, quod infigerentur; aut quæ quasi nova subinde fierent rollendo, & reponendo. nisi scribas ἐγκαινοδίδες.

Ἐγκακεῖν, fastidio, male in aliquid affectus sum. Hesych. ἐγκακεῖμεν, ὑψόμεν.

Ἐγκαλέω, in jus voco, accuso, cum dat. in imperf. ἐνεκάλεον, ες, ε. f. έσω, a. 1. ἐνεκάλεσα. perf. act. ἐγκέκληκα. perf. pass ἐγκέκλημαι, σαι, ται. ex ἐν, & καλέω, voco.

Ἐγκαλοσκελὴς, ὁ, qui habet crura in ligno, τὰ σκέλη ἐν καλῷ, vinctus numellis.

Ἐγκαναχάσμαι, cachinnum emitto. a καναχέω, resono.

Ἐγκαναχᾶν, cum sonitu infundo. hinc ἐγκαναχήσασθαι, a. 1. inf. med. καναχή, sonus. Th. ἦχος, sonus.

Ἔγκαρ, αρος, ὁ, cerebrum. ab ἐν, & κάρ, pro κάρη, τό, caput, per apocopen. Th. κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Ἔγκαρπος, ὁ, fructum in se habens, gravidus. Th. καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.

Ἐγκαρσία, ας, ἡ, obliquitas. ab ἐγκάρσιος, ου, ὁ, ἡ, obliquus. Th. κάρσιος, α, ὁ, obliquus.

Ἐγκαρσιόχολος, ου, ὁ, ἡ, in capite bilem habens, amarus, injucundus. ab ἐν, κάρα, pro κάρηνον, caput, & χολὴ, bilis.

Ἐγκάς, in profundo. ab ἔγκατος, interior. Th. ἔγκατα, ων, τὰ, intestina.

Ἔγκατα, ων, τὰ, intestina. Sic & ἔγκατ, pro ἔγκατα.

Ἐγκαταθῆς, reposueris, 2. person. aor. 2. sub. act. ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Ἐγκατακεῖσθαι, insidere. præs. inf. ex ἐν κατὰ, & κεῖμαι, jaceo.

Ἐγκατελείπω, desero. f. ψω. p. ἐγκαταλέλοιπα. a. 2. ἐγκατέλιπον, ες, ε, superstitem reliqui. a. 2. sub. ἐγκατελίπω, ῃς, ῃ. ab ἐν, κατὰ, & λείπω, linquo.

Ἐγκαταμίγνυμι, εις, ει, infero, immiscco.

ab

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ab ἐν, κατὰ, & μιγνύω, vel μίγνυμι, misceo. f. μίξω. p. χα.

Ἐγκατέβη, Poet. & Dor. pro ἐγκατέβη, introivit. a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ἐγκατέλιπεν, εσ, ε, aor. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, desero.

Ἐγκατέθετο, condidit, per syncopen pro ἐγκατέθετο. 3. sing. a. 2. med. ab ἐγκατατίθημι, condo. ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Ἐγκαθέζεσθαι, Jon. pro ἐγκαθῆσθαι, sedere in aliquo loco. Th. ἵζω, sedeo.

Ἐγκατοικέω, habito, incola sum. f. ήσω. p. ἐγκατῴκηκα. ex ἐν, & κατοικ-ος, ὁ, ἡ, incola. ex κατὰ, & οἶκ-ος, ὁ, domus.

Ἔγκατ-ος, ὁ, interior. ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo. hinc ἔγκατα, ων, τὰ, intestina.

Ἔγκαφ-ος, ὁ, buccella, bolus. ab ἐγκάπτω, devoro. Th. κάπτω, comedo.

Ἐγκεῖται, 3. sing. præs. ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo, cubo.

Ἐγκεκαίνισται, 3. sing. perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, ται, verbi ἐγκαινίζω, dedico. f. ίσω. a. 1. ἐνεκαίνισα. ab ἐγκαίνια, encænia.

Ἐγκεκαλυμέν-ος, ὁ, occultus, perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω, occulto. f. ψω. Th. καλύπτω, tego. a. 2. ἐκάλυβον.

Ἐγκέλαδ-ος, ὁ, Enceladus, nomen proprium Gigantis.

Ἐγκέλλω, insisto, incumbo. ἐνερείδομαι, ἐνεπιζέομαι. Vide κέλλω, appello in portum.

Ἐγκεντρίζω, insero. f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. aor. 1. ἐνεκέντρισα. a. 1. inf. ἐγκεντρίσαι. a. 1. ind. pass. ἐνεκεντρίσθην, insitus fui. fut. 1. pass. ἐγκεντρισθήσομαι, ex ἐν, & κεντρίζω, pungo, hoc a κέντρον, ου, τὸ, stimulus. Them. κεντέω, pungo.

Ἐγκεράν, immiscere, perturbare, præs. inf. act. a κεράω, seu κεράννυμι, misceo.

Ἐγκέφαλ-ος, ου, ὁ, cerebrum. ex ἐν, & κεφαλή, ῆς, ἡ, caput.

Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἐγχέζω, incaco. ex ἐν, & χέζω. f. ήσω, caco, ventris onus depono.

Ἐγκεχρημέν-ος, η, ον, qui est in usu, quo quis utitur. perf. part. pass. verbi χράομαι, utor, fut. χρήσομαι. Th. χράω, commodo.

Ἐγκεχυρασμέν-ος, perf. part. pass. verbi ἐγχυράζομαι, idem ac ἐνεχυράζομαι, oppigneror. hinc ἐνεχυρασμέν-ος ab ἐνέχυρον, pignus. Th. ἔχυρος, ον, ὁ, munitus, tutus.

Ἐγκιστάω, coitum appeto, concipio. ἐγκιστῆσαι, a. 1. inf. q. ab ἐν. & κίστα, ης, ἡ, pica, morbus mulierum prægnantium.

Ἐγκιστάω, hederæ modo convolvor, atque plicor. a κιστός, οῦ, ὁ, hedera.

Ἐγκίστωσι, 3. plur. a. 1. sub. verbi ἐγκιστάω, coitum appeto, concipio.

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen id, de quo quis accusatur. ab ἐγκαλέω, accuso. Th. καλέω, voco.

Ἐγκλοιόω, circumdo, alligo. Proverb. 6. 21. a κλοιός, οῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur. Item κλοιοὶ, manicæ, pedicæ. Th. κλείω, claudo, obsero.

Ἐγκολάπτων, insculpere. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐγκομβόομαι, όωμαι, intus me vestio, innecto. f. ώσομαι. a. 1. med. ἐνεκομβωσάμην, ω, ωσο, a. 1. imperat. med. ἐγκόμβωσαι, άσθω, 2. plur. ἐγκομβώσασθε. a. 1. part. pass. ἐγκομβωθείς. ex ἐν, & κομβόω, orno. Th κόμβος, ου, ὁ, nodus ad ornatum. hinc κόμβωμα, ατος, τὸ, vestitus elegans.

Ἐγκόμβωμα, τὸ, genus vestis. ab ἐγκομβόομαι, intus me vestio.

Ἐγκονέουσα, ἡ, festinans in, præs. part. f. g. ab ἐγκονέω, f. ήσω. ex ἐν, & κονέω, festino.

Ἐγκονηδὶ, adv. Poet. laboriose, cum labore. ab ἐν & κόνις, ἡ, pulvis.

Ἔγκοπὴ, ῆς, ἡ, obstaculum, incisio. ex ἐν, & κοπὴ, sectio. Th. κόπτω, seco.

Ἔγκοπος, ον, ὁ, in quo est labor, laboriosus. ex ἐν, & κόπος, ου, ὁ, labor, quod a κόπτω, vel κοπτόμαι, laboribus, & molestiis premor. p. m. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, interpello, impedio. fut. ψω. aor. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. imperf. pass. ἐνεκοπτόμην. præt. med. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω, scindo, seco, findo.

Ἔγκοτος, ον, ὁ, ἡ, iratus, in quo est κότος, ira vetus. substantive ira. ἐγκοτέω, irascor.

Ἐγκρατόχολος, ὁ, piscis ex apuis. sed rejici solet, quia ἐν κρατὶ χολὴν ἔχει.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia. ab ἐγκρατὴς, ἐος, ὁ, ἡ, compos, qui potitur, superior. quod ab ἐν, & κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐγκρατὴς, οῖ, nom. p. ab ἐγκρατὲς, ἐος, ὁ, ἡ, continens.

Ἐγκρατέομαι, contineo me, sum continens. f. ήσομαι. p. ἐγκεκράτεσμαι. ab eodem themate.

Ἐγκρατὲς, ἐος, ὁ, ἡ, continens, sum superior. nom. plur. ἐγκρατέες. hinc adv. ἐγκρατέως, firmiter. Thema κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐγκρίνω, admitto, adopto, adjungo. f. ινῶ. p. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, judico, decerno.

Ἔγκρις, ἴδος, ἡ, opus dulciarium ex similia, & oleo. ab ἐγκρίω, immisceo, vel ἐγκρίνω, admitto, approbo.

Ἐγκροτέουσαι, Doric. pro ἐγκροτέουσαι, ῶσαι, pulsantes, nom. pl. part. præs. f. g. a κροτέω, pulso. Th. κρότ-ος, ου, ὁ, pulsus.

Ἐγκρύπτω, condo, intrego. f. ψω, p. ἐγκέκρυφα. aor. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, occulto.

Ἐγκρυφίας, ὁ, panis subcinericius. ἐγκρυφὶς, ὁ, occultatus in cinere.

Ἐγκατίζω, in aliquo loco condere. Th. κατίζω, condo.

Ἐγκύκλι-ος, ον, ὁ, circularis, rotundus, vulgaris. ab ἐν, & κύκλ-ος, ου, ὁ, orbis, circus.

Ἐγκύμων, ον-ος, ονι, ἡ, gravida, prægnans. ab ἐν, & κύω, f. σω, uterum fero, sum gravida.

Ἔγκυ-ος, ον, ἡ, gravida, prægnans. a κύω, uterum fero.

Ἐγκυόμεν-ος, ὁ, præs. part. ab ἐγκυέομαι, in utero gestor. ex ἐν & κυέω, idem ac κύω, uterum fero.

Ἐγκύρσας, αντ-ος, ὁ, illapsus, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 2. inf. ἐγκύρσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐγκύρω, incido. f. ρσω. a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido.

Ἐγκωμιάζω, ες, σι, laudo. præs. part. pass. ἐγκωμιαζόμεν-ος, ον, ὁ. Thema ἐγκώμιον, ου, τὸ, laus. præconium.

Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, Poet. ἐγκώμι-ος, ον, laudatorius, a, um. ἐγκωμιαστέον, verbale, quod laudandum est. ab eodem them.

Ἐγκώμιον, ου, τὸ, præconium, laus. hinc ἐγκωμιάζω, laudo, celebro. ab ἐν & κώμη, quia in vicis dicebatur.

Ἐγλυκάνθω, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω, dulcem reddo. Th. γλυκὺς, ὁ, dulcis.

Ἔγμεν, per sync. ex ἔχέμεν, Dor. inf. præs. verbi ἔχω, habeo. f. ξω, & σχήσω.

Ἔγνων, scivi. Genes. 21. vers. 26.

Ἔγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἔγνων, sapui, sensi, tanquam a γνῶμι, verbi γιγνώσκω, f. 1. γνώσομαι. præt. ἔγνωκα, a. 1. ἔγνωσα.

Ἔγνωκα, ας, ε, perf. act. ind. ἐγνωκέναι, perf. inf. ejusdem verbi.

Ἔγνων, a. 1. ind. activ. & in 3. plur. ἔγνωσαν, & ἔγνων, Poet. vide ἔγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. a γνωρίζω, cognosco.

Ἐγνώρισε, notum fecit, a. 1. ind. act. a γνωρίζω. f. 1. γνωρίσω. p. ἐγνώρικα. a γνώρεμ-ος, notus, pro γνώσιμ-ος. Th. γιγνώσκω, cognosco. f. γνώσομαι.

Ἔγνωσαν, vide ἔγνων.

Ἐγνώσμαι, σαι, ται, perf. pass. ἐγνώσθαι, ται, ται, a. 1. ind. pass. verbi γιγνώσκω, cognosco.

Ἐγράφησαν, scripti sunt, 3. plur. a. 2. pass. ἐγράφην, verbi γράφω, scribo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔγραφον.

Ἔγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. a γράφω, scribo.

Ἔγρεο, Att. syncope, ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, præs. imperat. pass. Jon. pro ἐγείρω, verbi ἔγερμαι, excitor, pro ἐγείρομαι, unde imperf. ἔγρετο, pro ἐγείρετο. Them. ἐγείρω, excito.

Ἐγρήγορα, ας, ε, vigilavi, præt. med. verbi γρηγορέω, vigilo: vel ut alii malunt, ab ἐγείρω, excito.

Ἐγρηγορέω, vigilo. f. ήσω. a. 1. ἐγρηγόρησα, ας, ε. ή. ab ἐγείρω, excito.

Ἐγρήγορθαι, suscitatum esse, Poet. pro ἐγρηγορέναι, pleonasmo ρ Φ. & sync. litterarum ε, & ν, est perf. ind. med. verbi γρηγορέω, vigilo. vide ἐγρήγορα. Eustathius format ab ἐγείρω, perf. ἔγρηκα. p. m. ἔγορα, Attic. ἐγήγορα, & pleonasm. litteræ ρ, ἐγρήγορα. unde novum thema ἐγρηγορέω. perf. ἐγρήγορκα, pro ἐγρηγόρηκα. hinc pass. ἐγρήγορμαι, cujus infinit. ἐγρηγόρθαι, Æolic. ἐγρηγορθαι.

Ἐγρηγόρθασιν, vigilaverunt, Dor. pro ἐγρηγόρασιν, 3. plur. perf. med. vide ἐγρηγόρθαι, a γρηγορέω, vigilo.

Ἐγρηγορτὶ, adv. vigilanter. ab ἐγρηγορέω, vigilo. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐγρήσω, Poet. pro ἐγρηγορέω, vigilo.

Ἐγρόμαι, Att. syncop. pro ἐγείρομαι, excitor. fic ἐγρόμεν-ος, pro ἐγειρόμενος.

Ἐγύμναζον, ες, ε, imperf. activ. verbi γυμνάζω, exerceo. fut. σω. p. κα. Th. γυμνὸς, ὸν, ὁ, nudus.

Ἐγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, perf. pass. ejusdem verbi.

Ἐγυμνώθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γυμνόω, nudo, denudo. Th. γυμνὸς, nudus.

Ἐγχὲ, pro ἔγχεα, hastæ. nom. pl. ab ἔγχ-ος, εσ-ος, τὸ, hasta.

Ἐγχείη, ας, ἡ, seu ἐγχέη, hasta, seu peritia hasta certandi, gen. pl. Æol. ἐγχείων. Th. ἔγχ-ος, ου, hasta.

Ἐγχέσβολ-ος, ον, ὁ, ἡ, bellicosus, qui hasta fremit, ac strepitum edit. ab ἔγχ-ος, hasta, & βέμω, fremo. Hinc & Παλλὰς, Pallas, dicta a πάλλω, vibrare.

Ἐγχεσίμμων-ος, ον, ὁ, Jovis epitheton, qui fulmine tanquam gladio solet uti. ab ἔγχος, τὸ, hasta, & κεραυνὸς, ὁ, fulmen.

Ἐγχειρέω, aggredior. fut. ήσω. p. κα. ἐγχεχείρηκα, præs. part. plural. num. ab ἐν, & χείρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, id, quod aliquis aggreditur. ab ἐγχειρέω, aggredior.

Ἐγχειρίζειν, in manus tradere. Thema χείρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἐγχειρίδεσος, ὁ, ἡ, in alicujus manu positus. ab eodem themate.

Ἔγχελυς, υος, ἡ, anguilla. q. ἐν ἰλὺϊ χάνδαι, quod in limo fundatur. Vox Latina anguilla assonat Græcæ. est certe ut anguis. velim autem ἔγχελυν dici, ab ἄγχειν, & εἰλεῖν, quia flexibilitate sua se colligens in angustum, & constringens provolvitur.

Ἔγχεον, Poet. & Jon. pro ἐνέχεον, imperf. verbi ἐγχέω, infundo. ab ἐν & χέω. f. χεύσω. fundo.

Ἐγχεσίμωρος, ὁ, ἡ, & ἐγχεσίμορος, bellicosus, qui fato quodam hastæ studio est addictus, ab ἔγχος, εσ-ος, τὸ, hasta, & μορέω, labore affligor. hoc a μόρος, fatum, verso ο in ω. Th. μείρω, divido.

Ἐγχέσπαλος, ὁ, qui hastam vibrat, bellicosus. ab ἔγχος, εσ-ος, τὸ, hasta, & πάλλω, vibro.

Ἐγχεύντα, infundentem, crasi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. sing. præs. part. act. Th. χέω, fundo. f. χεύσω.

Ἔγχος, εσ-ος, τὸ, hasta, ensis. dat. sing. ἔγχεϊ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἔγχει, dat. plur. ἔγχεσι. q. ab ἐνίω, perimo. vel quia ἐνίσσεται, manibus tenentur. Vel ἀπὸ τῆ ἐν χερσὶ εἶναι, quia eſt in manibus.

Ἐγχραύειν, infligere, quod a χραύω, leviter faucio. Th. χρέω, coloro.

Ἐγχρίπτεσθαί τινι, Jon. in aliquem incidere. Vide ἐγχεμπτεῖσα.

Ἐγχριμφθεῖσα, ης, ἡ, propinqua, aor. 1. part. paſſ. f. g. ab ἐγχρίμπτω, idem ac χρίμπτω, admoveo. f. ψω.

Ἐγχρισαν, άτω, inunge, imperat. aor. 1. act. ab ἐγχρίω, inungo. fut. ίσω. p. ἐγκέχρικα. a. 1. ἐνέχρισα. Th. χρίω, ungo.

Ἐγχρίψαι, forte ἐγχρίψαι ſcribendum, aor. 1. part. verbi ἐγχρίπτω, idem ac χρίμπτω, admoveo.

Ἐγχρονίζω, immoror, tardo. fut. ίσω. p. κα. ab ἐν, & χρονίζω, cunctor. Th. χρόνος, ου, ὁ, tempus, ſpatium.

Ἐγχρώσαι, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, quaſi ab ἐγχρόω, colore imbuo. ab ἐν & χρόα, ας, ἡ, color.

Ἐγχωρῶ, licere, fas eſſe.

Ἐγχώριον, ου, τὸ, domeſticum, in eo loco, ubi habitas, pignus, uſura. ab ἐν, & χῶρος, ου, ὁ, locus.

Ἐγώ, & Att. ἔγωγε, ego, Dor. ἐγών, & ἐγώνγα. Æol. ἐγων, & ἐάγα. Hinc ἐμός, ή, όν, meus. ἑωίτερος, α, ον, noſter duorum. ἡμέτερος, α, ον, noſter.

Ε Δ.

Ἔδαεν, docuit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, diſco. hinc ἔδαον, quod vide.

Ἔδαον, novi, ſeu diviſus ſum, aor. 2. ind. paſſ. a δαίω, diſco, ſcio, perf. δέδᾱσμαι, q. a δαίω, part. perf. paſſ. δεδαημένος, perf. m. δέδαα, pro δέδηα, novi. a. 2. inf. paſſ. δαῆναι, Dor. δαάμεναι.

Ἐδαίζετο, dividebatur, imperf. paſſ. verbi δαΐζω, divido. Thema δαΐω, divido, partior.

Ἐδάσσατο, epulatus eſt, 3. ſing. aor. 1. med. verbi δαίσμαι, epulor. Th. δαίω, epulum præbeo.

Ἔδαχε, pro ἔδακε, 3. ſing. aor. 2. act. ἔδακον, ες, ε, verbi δάκνω, rodo, mordeo. f. δήξομαι. p. δέδηχα.

Ἐδάμασσα, ας, ε, domui, a. 1. act. gemin. Poet. verbi δαμάω, domo. f. σω. p. κα.

Ἐδάμην, ης, ἡ, domitus ſum, a. 2. indicat. act. a δαμάω, ſeu δάμνω, vel δάμνημι, domo. f. 2. δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. Vel, ut alii volunt, a δέμω, ædifico. perf. δέδμημαι. perf. paſſ. δέδμημαι. a. 2. ἐδάμην.

Ἐδάμνα, domabar, 3. ſing. imperf. a δαμάω, pro δαμάω, domo.

Ἐδανός, ή, όν, ſuavis, ab ἅδυς, idem, per ſyſtolen litteræ η.

Ἔδαρ, & εἶδαρ, ατος, τὸ, eſca, ab ἔδω, edo.

Ἐδάρθην, dormivi, a. 2. verbi δαρθάνω, ſeu δαρθέω, dormio. f. 1. δαρθήσομαι, aor. 1. ind. paſſ. ἐδαρθήν, ης, η.

Ἔδαρκον, per metatheſin pro ἔδρακον, vidi, a. 2. act. verbi δέρκω, video, cerno. Sic p. m. δέδορκα, pro δέδρακα.

Ἐδασάμην, ω, ατο, & Poet. ἐδασάσκετο, a. 1. m. hinc δάσασθαι, a. 1. inf. med. a δαΐζω, idem ac δαίω, divido.

Ἐδασσάμεθ', diviſimus, 1. plur. aor. 1. med. pro ἐδασάμεθα. & in 3. ſingul. ἐδάσσατο, ejuſdem verbi.

Ἐδαφεῖ, 3. ſing. & in 3. plur. ἐδαφεῦσι, fut. 1. Att. verbi ἐδαφίζω, ſolo adæquo, pavio. fut. ἐδαφίσω, & Attic. ἐδαφῶ. præt. ἐδάφικα. quod ab ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum. Them. ἕζομαι, ſedeo. f. ἐδέσμαι.

Ἐδαφίζω, ſolo adæquo.

Ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum, pavimentum. ab ἕζομαι, ſedeo.

Ἔδαψεν, dilaceravit, 3. ſing. a. 1. act. a δάπτω, dilanio. f. ψω. p. φα.

Ἔδδισι, timuit, Poet. pro ἔδεισε. aor. 1. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδεικα. p. m. δέδια, & δείδια.

Ἐδέ, pro εἰδὲ, vide.

Ἔδεαι, Jon. pro ἔδῃ, 2. ſing. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, edo.

Ἐδεάτρου, ὁ, præguſtator, ab ἔδω, edo, quia edit ante alium: præfectus epularum.

Ἐδέγμην, per ſyncopen Poet. pro ἐδεδεγμην, pluſq. perf. paſſ. verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι. a. 1. ἐδέχθην.

Ἐδεδέατο. Jon. pro ἐδέδετο, ligati fuerant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi δέω, ligo.

Ἐδεδήει, 3. ſing. pluſq. perf. med. a p. m. δέδηα, verbi δαίω, divido.

Ἐδεδίει, timueram, pluſq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. perf. med. δέδια.

Ἐδεδμήατο, Jon. pro ἐδέδμητο, pluſq perf. paſſ. verbi δέμω, ſtruo. f. δεμῶ. p. δεδέμηκα, & per ſyncopen ἐδέδμην. perf. paſſ. δέδμημαι.

Ἐδεδοίκει, 3. ſing. pluſq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. m. δέδοικα, pro δεδεδία, & δέδια.

Ἔδεε, Jon. pro ἔδει, oportebat, imperf. verbi δεῖ, oportet.

Ἐδεήθην, indigui, ſeu oravi, aor. 1. ind. paſſ. verbi δέομαι, tanquam a δεέομαι. f. δεήσομαι, oro, & indigeo. Th. δέω, ligo. hinc δεῖ, oportet.

Ἐδέησε, opus fuit, a. 1. ind. verbi δεῖ, opus eſt. imperſonaliter.

Ἐδέθην, ligatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi δέω, ligo. perf. paſſ. δέδεμαι.

Ἔδει, oportebat, imperf. verbi imperſonalis δεῖ, oportet. Item ἔδω, comedet, Att. pro ἔδῃ, 2. ſing. f. 1. med. ἔδομαι, verbi ἔδω. Item ἴδω, ligabit, imperf. verbi δέω, ligo.

Ἐδείδισσαν, timuerant, per ſyncopen pro ἐδεδείεσαν, 3. plur. pluſq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. perf. med δέδια. hinc pluſq. perf. ἐδεδίειν. Sic ἐδεδίεμεν, pro ἐδεδείειμεν, 1. plur. pluſq. perf med.

Ἔδμησε, ας, ε, exſtruxi, aor. 1. ind. act. ἐδόμησαντο, 3. plur. a. 1. m. ἐδεμάμην, ω, ατο, verbi δέμω, ſtruo.

Ἔδοξε, ας, ε, oſtendi, aor. 1. ind. act. verbi δεικνύω, ſeu δείκνυμι, oſtendo. f. δείξω. p. δέδειχα. a. 1. part. δείξας. a. 1. paſſ. ἐδείχθην.

Ἔδειρα, ας, ε, excoriavi, a. 1. ind. act. & in 3. plur. ἔδειραν, verbi δέρω, excorio. f. δερῶ. p. δέδαρκα. a. 2. paſſ. ἐδάρην. f. 2. paſſ. δαρήσομαι.

Ἔδεκτο, ſuſceperat. Dor. ſyncop. pro ἐδέδεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. paſſ. δέδεγμαι.

Ἐδέμε, regio Babyloniæ, Edem.

Ἐδέμεναι, & per ſyncopen ἔδμεναι, comedere, Dor. pro ἔδειν, præſ. inf. ab ἔδω, edo.

Ἐδέξατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi δέχομαι, capio.

Ἐδέρχθη, obtuitus ſum, a. 1. paſſ. verbi δέρκω, video. a. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα.

Ἔδεσμα, cibis, dat. plur. ab ἔδεσμα, ατος, τὸ, cibus. Th. ἔδω, edo. p. ἐδήδοκα.

Ἐδεστής, ὁ, eſor, qui edit. Th. ἔδω, edo.

Ἐδεύετο, indigebat, imperf. verbi δεύομαι, Poet. pro δέομαι, egeo.

Ἐδέφατο, Poet. pro ἐδέησε, ſeu ἔδησε, 3. ſingul. a. 1. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, oro, opus habeo.

Ἐδέων, ſedibus, gen. plur. ab ἕδος, εος, τὸ, ſedes.

Ἐδῇ, ſedebis, 2. ſing. fut. 2. ἕδομαι, verbi ἕζω, ſedeo.

Ἔδηδα, præt. med. Attic. reduplicatione ex ἤδα. præt. part. ἐδηδώς, verbi ἔδω, edo.

Ἐδήδεται, & ἐδήδατο, Jon. pro ἐδήδεσμένος ἐστὶ, & ἐδηδησμένος ἦν, perf. & pluſq. perf. paſſ. verbi ἔδω, edo. fut. 1. act. ἐδήσω. perf. ἤδηκα, Att. ἐδήδεκα. unde perf. paſſ. ἐδήδεσμαι, cujus tertia perſona ἐδήδεται, abjecto σ, ἐδήδεται, & Jon. ἐδήδαται.

Ἐδήδοκα, edi, perf. pro ἦκα, ſeu ἔδηκα, ab ἔδω, vel quaſi ab ἐδέω, facit f. 1. ἐδέσω, unde perf. ἤδηκα, & Att. reduplicatis initialibus litteris, & ε in η converſo, ἐδήδοκα, & in pluſq. perf. ἐδηδόκειν. part. ἐδηδοκώς, præt. paſſ. ἐδήδεσμαι, σαι, ται.

Ἐδηδώς, vide in ἐδηδα.

Ἔδηκα, edi, perf. Att. pro, ἦκα, ab ἔδω, quod & interjecta ſyllaba δε, ἐδήδοκα dicitur. unde perf. paſſ. ἐδήδεσμαι.

Ἐδηλήσαντ', pro ἐδηλήσαντο, læſerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi δηλέω, lædo. f. ήσω. a δαλός, ritio, quod a δαίω, uro.

Ἔδηλον, 3. plur. imperf. act. ἐδηλοῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. a δηλόω, manifeſto, declaro. Th. δῆλος, ον, ὁ, manifeſtus.

Ἔδησαν, ligaverunt, 3. plur. a. 1. act. verbi δέω, ligo. f. δήσω, & δήσω. præt. paſſ. ἐδέδεμαι.

Ἐδητύς, ύος, ἡ, cibus, ab ἔδω, edo. præt. ἐδήδοκα.

Ἐδήχθη, ης, η, punctus ſum, a. 1. paſſ. verbi δάκνω, mordeo. fut. δηχθῆ. præt. paſſ. δέδηγμαι.

Ἐδίδαξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. a διδάσκω, doceo. a. 1. paſſ. ἐδιδάχθη, ης, η, doctus ſum. perf. paſſ. δεδίδαγμαι, ξαι, κται.

Ἐδίδων, ους, ουν, pro ἐδίδουν, ους, ου, imperf. act. verbi δίδωμι, do. quaſi a δίδοω. Sic & ἐδίδυ, dabaris, ponitur pro ἐδίδοσο, 3. ſing. imperf. paſſ.

Ἐδίζετο, quærebat, imperf. paſſ. verbi δίζω, idem ac ζητῶ, quæro.

Ἔδινεν, ας, ε, a. 1. ind. act. a δινάω, irrigo. f. ανῶ.

Ἐδίκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. a δικάζω, dubito. fut. άσω, vel άξω. p. δεδίκασμαι, vel χα. Th. δίς, bis.

Ἐδίψησα, aor. 1. ind. act. verbi διψάω, ſitio, vehementer expeto. fut. ήσω. p. δεδίψηκα. Th. δίψα, ης, ἡ, ſitis.

Ἐδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, α. a. 1. verbi διώκω, perſequor. f. ξω.

Ἔδμεναι, Att. & per ſyncop. pro ἐδέμεναι, Doric. & Poet. pro ἔδειν, verbi ἔδω, comedo.

Ἔδνα, ſeu potius ἕδνα, & εἴδνα, τά, dos, munera, quæ ſponſæ ſponſus dat. q. ἑδανά, quod ἡδέα, jucunda: vel quia ſint σημεῖα τῶ γάμου, nuptiarum firmamenta, & amoris pignora. hinc ἀ-ννήδυος, dote carens, indotata.

Ἐδνόω, ῶ, f. ώσω, deſpondeo. Th. ἕδνα, τὰ, dos, ſponſalia.

Ἐδνωτής, & ἐεδνωτὴς, ὁ, ſocer, qui filiam dat, addita dote. ab ἕδνα, τα, dos.

Ἔδοις, 2. ſingul. optat. præſ. ab ἔδω, edo.

Ἐδόκει, videbatur, 3. ſing. ab ἐδόκεον, ων, εις, ει, verbi δοκέω, videor. f. ήσω, & ξω.

Ἐδοκόμεν, arbitrabamur, Dor. pro ἐδοκέομεν, 1. plur. imperf. act. verbi δοκέω, videor.

Ἐδόλισσαν, Bœor. pro ἐδόλιον, 3. plur. imperf. act. verbi δολόω, dolo utor. f. ώσω. p. δεδόλιωκα. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus.

Ἔδομαι, comedam, Att. pro ἐδέσομαι, ut φάγομαι, pro φαγέσομαι, fut. 2. med. verbi ἔδω, edo.

Ἔδον, dederunt, Dor. & Bœot. pro ἔδωσαν, ab ἔδων, aor. 2. verbi δίδωμι, do.

Ἐδονέετο, agitabatur, 3. ſingul. imperf. paſſiv. verbi δονέω, agito. f. ήσω. p. ηκα.

Ἔδονν, comedunt, Dor. ſeu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præſ. verbi ἔδω, comedo.

Ἔδοξα, putavi, a. 1. ind. act. a δοκέω, puto, videor. f. σω, & δόξω. præt. paſſ. δέδογμαι.

Ἕδος, εος, τὸ, ſedes. Th. ἕζομαι. fut. ἕδομαι, ſedeo.

Ἔδοσαν, 3. plur. aor. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, do.

Ἔδυ, pro ἔδοσο, 2. ſing. a. 2. ind. verbi δίδωμι, do.

Ἐδύλωσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi δυλόω, ſervio. f. ώσω. p. δεδύλωκα. Th. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Ἕεδμαι, f. 2. med. verbi ἕζω, ſedeo. Tenui autem ſpiritu ſcriptum ἕδμαι, f. 2. med. ab ἔδω, edo.

Ἔδπαν, a. 2. act. verbi δπέω, ſonitum edo. f. 2. δπῶ. Th. δοπὸς, ὁ, ſonitus.

Ἔδυσ', pro ἔδυσι, edunt, 3. plur. præſ. ind. ab ἔδω, edo. p. ἐδήδοκα. Cætera tempora non ita uſitata.

Ἔδρα, cucurri, per ſyncopen pro ἔδραμον, a. 1. ind. act. verbi διδράσκω. q. a δράω. f. δράσω, & Jon. δρήσω. inde f. 1. med. διαδρήσομαι. aor. 1. med. διεδρησάμην. Sunt qui velint eſſe aor. 2. ἔδραν, ας,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

α, verbi ὄρημι, ſeu ὀΐρημι; alioquin poſſet eſſe & imperf. verbi ἔρδω, facio, contractum ex ἔεδρας.

Ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ab, ἕζομαι. f. 2. ἐδέσμαι. inde ἕδος, ſedes. ἑδραῖος, colloco, ſtabilio. ἑδραῖος, firmus, ſtabilis.

Ἔδραθον, dormivi, pro ἔδαρθον, a. 2. per metatheſin litterarum verbi δαρθάνω, dormio. Sunt qui tamen a δρύθω formari malint.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, ſtabilis, firmus. ab ἕδρα, ας, ἡ, ſella; item baſis. Th. ἕζω, colloco.

Ἐδράσμα, ατος, τὸ, ſtabilimentum, fundamentum, ab ἑδράζω, ſtabilio. f. ώσω. p. ἐδράσμαι. perf. paſſ. ἠδράσμαι. ab iiſdem thematibus.

Ἔδρακεν, pro ἐδάρκαν, vidi, aor. 2. verbi δέρκω, video. f. ξω. p. χα.

Ἔδραμ', pro ἔδραμε. vide ἔδραμον.

Ἔδραμεν, fugimus. 1. plur. a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi διδράσκω, fugio.

Ἔδραμον, ες, ε, cucurri, a. 2. verbi τρέχω, curro. f. δράξω. p. δεδράμηκα. p. m. ἐδράμην.

Ἔδραν, fugerunt, per ſyncopen pro ἔδρασαν, 3. plur. aor. 1. verbi διδράσκω, fugio. f. δράσω. Alii volunt eſſe a. 2. plur. numeri pro ἔδρησαν, ut ἔβαν, pro ἔβησαν, verbi βήμι, ſeu δίβημι.

Ἔδρασα, aufugi, aor. 1. act. verbi διδράσκω, quaſi a δράω.

Ἔδρη, Jon. pro ἕδρα, ἡ, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Ἔδρηϊ, pro ἔδρηκα, feci, a. 1. Jon. pro ἔδρασα, a δρέω, facio. f. δράσω.

Ἑδρηλέω, f. σω, colloco, firmo, quod ab ἕδρα, ſella.

Ἑδρηόωντες, ſedem habent, 3. plur. ind. paſſ. pro ἑδρεῶνται. ab ἑδρεάω, ῶ, Poet. ἕδρεμαι. Sic in imperf. ἑδρειόωντο, pro ἑδρεῶντο. ejuſdem verbi. Th. ἕζομαι. f. ἵδομαι, ſedeo.

Ἑδρηστρόφος, ος, ὁ, luctatoris epitheton, qui inter luctandum ſedem, parteſque, quibus ſedemus, agitat, ac verſat. ab ἕδρα, ſella, & στρέφω, verto. p. m. ἔστροφα.

Ἔδυνε, occidebat, imperf. verbi δύομαι. Th. δύω, occido, ſubeo.

Ἔδυν, υς, υ, ſubii, a. 2. verbi δύμι ſubeo. interdum ἔδυν, eſt 3. plur. more Bœotico pro ἔδυσαν. Th. δύω, ſubeo.

Ἐδυνάθην, Dor. pro ἐδυνήθην, potui. a δύναμαι, poſſum.

Ἐδυνάσαντο, Jon. pro ἐδυνάαντο, niſi legendum ἐδυνέατο, 3. plur. imperf. verbi δύναμαι, poſſum.

Ἐδύναντο, poterant, & in 3. ſing. ἐδύνατο, imperf. verbi δύναμαι, poſſum.

Ἐδυνάσθην, & Att. ἠδυνήσθην, potui, aor. 1. paſſ. verbi δυνάζω, valeo. Th. δύναμαι, poſſum.

Ἔδυνατο, apud Herodot. ſumi videtur pro δυνατὸν ἦν, poſſibile erat.

Ἔδυνε, induit, imperf. act. verbi δύνω, induo.

Ἐδυνέατο, Jon. pro ἐδύναντο. vide ἐδυνέατο, a verbo δύναμαι, poſſum.

Ἐδυνήθην, & Att. ἠδυνήθην, potui, a. 1. verbi δύναμαι, poſſum. f. δυνήσομαι. p. δεδύνημαι.

Ἔδυσα, ſubii, a. 1. verbi δύω, vel δύνω, ſubeo, occido.

Ἐδύσατο, pro ἐδύσαντο, 3. ſing. aor. 1. med. Poet. ejuſdem verbi.

Ἐδυσέκησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi δυσοκέω. difficulter pario. f. ήσω. ex δύς, ægre, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ἐδυσφόρει, 3. ſing. imperf. verbi δυσφορέω, ægre fero. ex δύς, ægre, & φέρω, fero.

Ἔδω, edo, arrodo. inde Lat. edo, præt. ἐδήδοκα. Hinc ἔδεσμα, ατος, τὸ, edulium, cibus. ἔδαρ, ατος, τὸ, idem. ἐδωδή, ῆς, ἡ, cibus, eſus.

Ἐδωδή, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἐδωδή, ἡ, cibus. Th. ἔδω, edo.

Ἐδωδῆς, gen. ſing. ab ἐδωδή, ἡ, cibus. Th. ἔδω, edo.

Ἐδώδιμος, ος, ον, eſculentus. ab ἔδω, edo.

Ἔδωκα, ας, ε, dedi, a. 1. verbi δίδωμι, do.

f. δώσω. p. δέδωκα. aor. 2. ἔδων, ως, ω.

Ἐδώλια, ων, τὰ, navium tranſtra, fori, ſedes. ab ἕδος, εος, τὸ, ſedes. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Ἔδωνται, veſcantur, 3. plur. ſub. m. ab ἔδω, edo.

Ἐδώρησαν, donaverunt, 3. plur. aor. 1. ind. verbi δωρέω, dono. f. ήσω. Th. δῶρον, ου, τὸ, donum.

Ἔδωσαν, ſcribendum credo, ἔδοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. ab ἔδων; vel eſt 3. plur. ab inuſitato a. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, verbi δίδωμι, do.

Ε Ε.

Ἔεδνα, vel ἔεδνα, per pleonaſm. Poet. pro ἕδνα, τὰ, dos, ſponſalia.

Ἔεικοσιν, viginti, per proſtheſin pro εἴκοσιν.

Ἔεικτας, ſimilis eſt, Poet pleonaſm. pro εἴκτας, 3. ſing. perf. paſſ. ab εἴκω, ſimilis ſum.

Ἔειπα, ας, ε, dixi, Att. pro εἶπα, verbi ἐτέω, dico.

Ἔειπον, ες, ε, dixi, vel Attic. vel Poet. pleonaſmo pro εἶπον. ab ἔπω, dico.

Ἑεῖς, pro εἷς, unus, per proſtheſin Poet. f. μία, una, neut. ἕν, unum.

Ἑεισάμενος, pro εἰσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. ab εἴδω, video.

Ἑεισάμην, aſſimilatus ſum, pro εἰσάμην, aor. 1. med. ab eodem them. Sed εἰσαμάω, indui: pro εἰσάμην, aor. 1. med. verbi ἕω, induo.

Ἔεισας, pro εἶσας, 2. ſing. aor. 1. med. εἰσαμάω, ἐείσω, pro εἶσω, verbi εἴδω, video.

Ἑεισάτην, duo illi iverunt, 3. dual aor. 2. ἔειτα, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, eo.

Ἔελδεται, apperit, 3. ſingul. præſ. ind. Poet. verbi ἔλδομαι, cupio. ſic ἐέλδωρ, per pleonaſmum Poet. pro ἔλδωρ, τὸ, deſiderium.

Ἔελδωρ, pleonaſm. Poet. pro ἔλδωρ, τὸ, deſiderium. Them. ἔλδομαι, deſidero.

Ἑελμαι, obvolutus ſum, perf. paſſ. pro εἵλμαι, verbi εἵλω, ſeu εἰλέω, volvo.

Ἑελμένοι, diſſoluta diphthongo ει in εε. alii ab ἑλάω, compello, deducunt. nam ex ἐλάσαι, fit ἔλσαι per ſyncopen, & proſthefin ϝ ε, ἐέλσαι. hinc ἑελμένοι. alii ab εἵλω, congrego. perf. paſſ. εἱλμένος, & per ſyncopen ἑλμένος, Poet. ἐελμένος.

Ἔελπετο, ſimiliter pro ἔλπετο, ſeu ἤλπετο, imperf. paſſ. & ἐέλποιμεν, pro ἔλποιμεν, opt. Poet. pro ἔλπω, ſperare facio. præt. med. ἔολπα. Att. ſeu Jon. pro ἤλπα. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἔελσαι, abegiſſe, per pleonaſmum pro ἔλσαι, quod per ſyncopen dicitur pro ἐλάσαι, aor. 1. inf. verbi ἐλαύνω, abigo. f. ἐλάσω, a. 1. ἔλασα.

Ἑένδυσαι, eodem modo pro ἔνδυσαι, ſive ἐενδύσαι, 3. ſing. imperf. verbi ἐνδύω, induo. Th. δύω, ſubeo.

Ἑέργ', pro ἔεργε, cohibe, præſ imperat. ab εἴργω, pro εἵργω, arceo. f. ξω.

Ἑέργαθε, diſjunxit, 3. ſing. imperf. Poet. verbi ἐργάθω, diſtraho. imperf. ἐέργαθον, & per diſſolutionem Poet. vel per pleonaſmum ἐείργαθον. Thema ἔργω, arceo.

Ἔεργε quoque pro ἔργε, ſeu εἶργε. Sic & ἐέργει, continet, 3. ſing. præſ. vide ἐέργ'.

Ἐερμένοι, οἱ, muniti: pro εἰρμένοι, perf. part. ut ἔρμαι, pro εἶρμαι, verbi εἴρω, arceo.

Ἐεργνύθαι, eadem ratione pro ἔργνυθαι, quod derivatum ab ἔργω, pro εἴργω, arceo.

Ἑέρση, ης, ἡ, pro ἕρση, ros. hinc ἑερσήεις, roſcidus.

Ἔερτο, arcuit, pro ἔερκτο ſeu εἶρτο, 3. ſing. pluſq. perf paſſ. verbi εἴργω, arceo. perf. paſſ. εἶργμαι.

Ἐέρχατο, pro ἔρχατο, ſeu εἶρχατο, pluſq. perf. Jon. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi εἴργω, ſeu εἴργω, arceo.

Ἔες, pro ἦς, eras, imperf. Poet. ab εἰμὶ, ſum.

Ε Ζ.

Ἔζεε, fervebat, 3. ſing. imperf. act. a ζέω, ferveo. f. ζέσω.

Ἑζεκίας, ου, ὁ, nomen regis, Ezechias. Hebr. fortitudo mea DOMINUS.

Ἔζετ', & ἕζετο, pro εἷζετο, ſedebat, imperf. Jon. ab ἕζομαι. f. 2. m. ἑδέσμαι. vel ab ἕζω. f. ἕσω. a. 1. ἕσα. a. 2. εἷδον, f. 2. ἕδω. perf. paſſ. ἕσμαι. a. 1. paſſ. ἵσθην.

Ἔζη, Doric. pro ἔζαε, 3. ſing. imperf. verbi ζάω, vivo.

Ἐζήλωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ζηλόω, æmulor, zelo moveor.

Ἐζημίωμαι, mulctatus ſum, perf. paſſ. verbi ζημιόω, damnum affero. Th. ζημία, ας, ἡ, damnum.

Ἑζόμενος, ης, ον, ſedens, præſ. part. verbi ἕζομαι, ſedeo.

Ἔζου, ης, ᾳ, Dor. pro ἔζων, ἔζας, ἔζα, vivebam, verbi ζάω, vivo. fut. ήσω, a. 1. ἔζησα, ας, ε.

Ἐζήτει, 3. ſing. imperf. act. verbi ζητέω, ῶ, quæro, ſtudeo. imperf. ἐζήτεον, εν, εες, ει, εε, ει. fut. ήσω. præt. ἐζήτηκα. imperf. paſſ. ἐζητεόμην, ώμην, εο, ῶ, εῖτο, εῖτο.

Ἑζόμαι, ſedeo. fut. ἕσομαι. f. 2. ἑδέσμαι. quaſi ab ἕω, pono. unde & ἵημι. Hinc ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes. ἑδραῖος, α, ον, ſedentarius, ſtabilis. ἑδραιόω, ſta illo. ἕδος, εος, τὸ, ſedes. ἵδρυσις, ἵδρυμα, ατος, τὸ, ſolum καθέζομαι, ſedeo. καθέδρα, ας, ἡ, ſedes. ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ. ἐνεδρεύω, inſidior. συνέδριον, ου, τὸ, conſeſſus, concilium.

Ἐζύγλω, junctus ſum, aor. 2. paſſ. ind. verbi ζεύγνυμι, jungo. fut. 2. ζυγῶ. aor. 2. ἐζύγην.

Ἔζω, colloco, ſedere facio. ab ἕω, pono, unde & ἵημι. ἕζομαι, ſedeo. f. 2. med. ἑδέσμαι.

Ἐζωγρημένον, captivus factus, perf. part. paſſ. verbi ζωγρέω, vivum capio. f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. paſſ. ἐζώγρημαι, quaſi ζωὸν ἀγρεῖν, ſeu ἀγρεύειν, venor. Th. ἄγρα, ας, ἡ, captura.

Ἔζων, vivebant, 3. plur. imperf. act. pro ἔζων, verbi ζάω, vivo. fut. ζήσω. p. ἔζηκα.

Ἐζώσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζωννύω, cingo. vide ἔζωσμαι.

Ἔζωσμαι, cinctus ſum, perf. ind. paſſ. ἐζωσμένος, perf. part. paſſ. a ζώννυμι, vel ζωννύω, cingo. f. ζώσω. p. ἔζωκα. a. 1. med. ἐζωσάμην, ω, απο.

Ε Η.

Ἔη, ſit, Poet. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab ὦ, ᾖς, verbi εἰμὶ, ſum. Sed ἔη, ſuæ, dat. ſing. Poet. f. g. ab ἑός, ἑή, ἑόν, ſuus, ſua, ſuum, ab ἕ, ſui.

Ἔηκεν, ας, ε, miſit, pro ἧκε, Att. a. 1. verbi ἵημι, mitto.

Ἔην, eram, erat, Jon. & Poet. pro ἦν, 1. & 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐήνδανον, pro ἤνδανον, placebam, imperf. Poet. verbi ἀνδάνω, placeo.

Ἐῆος, boni, gen. ſing. pro ἑέος, ſed per Poeticam ectaſim ἧος, & metatheſin ἐῆος, ab εὖς, bonus, genit. ἑέος. Vel ἐῆος, ſui, gen. ſing. ab ἑός, ſuus.

Ἔῃσθα, eras, Poet. pro ἦσθα, & hoc pro ἦς, 2. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. Æoles enim perſonis deſinentibus in σ addunt θα. Alii volunt eſſe a. 2. ſub. pro ἦς, & Poet. ἧσθα, & per paragogen Æol. ἔῃσθα.

Ἔῃσι, ſit, pro ᾖ, 3. ſing. ſub. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἔῃτον, idem ac ἧσον, aor. 1. imperat. Jon. verbi ἀάω, ſino. fut. ἀάσω, & ἐήσω.

Ἔῃτε, Poet. pro ἦτε, miſeritis, 2. plur. aor. 2. ſub. verbi ἵημι, mitto. aor. 2. ind. ἧκα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ε Θ.

Ἐθ', pro ἔτι, adhuc, adverb.

Ἐθηκα, Dor. pro ἔθηκας, reddidisti. Vide ἔθηκα.

Ἔθαλον, virui, a. 2. act. verbi θάλλω, vireo. f. αλῶ. p. τέθαλκα.

Ἔθανον, mortuus sum, a. 2. verbi θνήσκω, morior. f. 2. med. θανέομαι. præt. act. τέθνηκα. p. m. τέθναμαι.

Ἐθαύμαζε, admirabatur, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, admiror. f. άσω. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην.

Ἔθαψα, sepelii, & in 3. plur. ἔθαψαν, aor. 1. ind. act. verbi θάπτω, sepelio. f. θάψω. p. τέθαφα. aor. 2. act. ἔταφον. aor. 2. pass. ἐτάφην. p. m. τέθαπται.

Ἐθεασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi θεάομαι, specto. f. 1. med. θεάσομαι. perf. pass. τεθέαμαι.

Ἔθεεν, currebat, imperf. act. verbi θέω, curro. f. θεύσομαι, seu θεύσεσθαι.

Ἔθειρα, ας, ἡ, coma, cæsaries. q. ab ἐθείρω, assoleo. ex ἔθω, quasi solitum tegmen. Vel ex ἐθείρω, κοσμέω, orno. Coma enim alitur ornamenti gratia. Hinc ἐθειράζω, comam alo.

Ἐθείς, έντος, ὁ, missus, a. 1. part. pass. ab ἵημι, quod & εἴθην, aor. 1. verbi ἵημι, mitto.

Ἐθέλει, 3. sing. ind. præs. ἐθέλη, 3. sing. sub. ἐθελῆσαι, a. 1. inf. ab ἐθέλω, volo, soleo.

Ἐθέλεσκε, volebat, pro ἤθελε, 3. sing. imperf. per epenthesin τ' ἐσκε, ejusdem verbi.

Ἐθελημός, ὄς, ὁ, voluntarius, ab ἐθέλω, volo.

Ἐθέλησθα, velis, Poet. paragoge pro ἐθέλῃς, 2. sing. præs. sub. verbi ἐθέλω, seu θέλω, volo. f. ήσω.

Ἐθέλησιν, voluerit, pro ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθέλητον, dual. subjunct. verbi ἐθέλω, volo.

Ἐθελήσω, f. 1. ind. vel aor. 1. sub. verbi ἐθέλω, volo.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus sponte electus. ab ἐθέλω, volo, & θρησκεία, ας, ἡ, superstitiosus Deorum cultus. Thema θρησκεύω, superstitiosis cæremoniis Deum colo.

Ἐθέλοι, 3 singul. & ἐθέλομεν, 1. plur. præs. opt. verbi ἐθέλω, volo.

Ἐθελοκακεῖν, rem ultro ignaviter gerere. ab ἐθέλω, volo, & κακός, malus.

Ἐθελοκωφέω, sum ἐθελόντως κωφός, sponte surdus, audire nolo.

Ἐθέλοντ', pro ἐθέλοντα, acc. sing. part. act. & ἐθέλοντι, Dor. pro ἐθέλουσι, volunt, 3. plur. præs. ab ἐθέλω, volo.

Ἐθελοντίλω, ultro, sua sponte, adverb. ab ἐθέλω, volo.

Ἐθελοντής, οῦ, ὁ, voluntarius. ejusdem them. ἐθέλω, volo.

Ἐθελοντί, adverb. voluntarie, ultro, ab ἐθέλω, volo.

Ἐθέλω, vel θέλω, volo. imperf. ἔθελον, ες, ε. θελήσω, p. τεθέληκα. perf. pass. τεθέλημαι. inde θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. q. ἔθει λῶ, volo: ut sit, quasi more meo, & ex consilio volo, id est, consulto.

Ἔθεν, per sync. Jon. pro ἔοθεν, & hoc pro οὗ, sui; Jones enim pro οὗ dicunt ἕο. Attici addunt θεν. ira etiam ἐμοῦ, & σοῦ se habent. Est & ἕθεν, pro οὗ, se.

Ἔθεντο, 3. plur. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το, posui, verbi τίθημι, pono. fut. θήσω. p. τέθηκα. a. 2. ἔθλω.

Ἐθεράπευε, 3. sing. imperf. act. verbi θεραπεύω, medeor, famulor. Them. θεράπων, οντος, ὁ, minister.

Ἔθεσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi τίθημι, pono.

Ἔθεν, Dor. pro ἔθη, 2. sing. a. 2. med. pro ἔθεσο, ἔθευ, & ἔθου, verbi τίθημι, pono.

Ἐθήμεθα, & ἐθήμεσθα, Jon. pro ἐθέμεθα, & ἐθέντο, ἔθεντο, a ἐτίθεμαι, quo Jones utuntur pro θεάομαι, specto.

Ἔθηγεν, 3. sing. imperf. a θήγω, acuo. f. ξω.

Ἐθήεντο, inspexerunt, 3. plur. aor. 1. med. Jonic. pro ἐθεάσαντο, verbi θεάομαι, specto.

Ἐθήητο, inspiciebat, Jon. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi θεάομαι, inspicio.

Ἔθηκα, ας, ε, posui, & in 3. plur. ἔθηκαν, aor. 1. act. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθλω.

Ἔθηκαν, Jon. pro ἐθέκαν, 2. sing. aor. 1. med. sic ἐθήκατο, 3. sing. ejusdem temporis, verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθλω.

Ἔθηλα, ας, ε, florui, aor. 1. ind. activ. verbi θάλλω, vireo. f. αλῶ.

Ἐθήμονος, gen. sing. ab ἐθήμων, ονος, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Ἔθλον, pro εἴθλον, missus sum, a. 1. ind. pass. ab ἵημι, mitto.

Ἐθίζε, assuesce, præs. imperat. activ. ἐθίζες, Jon. pro ἐθίζ: præs. imperat. pass. ab ἐθίζω, assuefacio.

Ἐθίζω, assuefacio. fut. ίσω. præt. εἴθικα. a. 1. εἴθισα. præs. pass. ἐθίζομαι. assuefio. præt. pass. εἴθισμαι. perf. part. pass. ἠθισμένος. a. 1. inf. pass. ἐθισθῆναι. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos, consuetudo.

Ἔθλασε, comminuit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, frango. f. άσω.

Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis præfectus. ex ἔθνος, εος, τὸ, gens, & ἄρχος, ου, ὁ, vel ἄρχων, οντος, ὁ, princeps. Th. ἄρχω, impero.

Ἐθνικός, ή, όν, gentilis, ethnicus. hinc ἐθνικῶς, adv. ethnice, gentiliter.

Ἔθνος, εος, τὸ, gens, natio, populus, sexus. q. ab ἔθος, suus cuique genti mos est. Alii ab ἔθνα, quasi σύνεθος, quod natio sit hic, & illic sparsa. Hinc ἐθνικός, ή, όν, ad gentem aliquam pertinens: genti alicui peculiaris.

Ἐθοινᾶτο, 3. sing. imperf. pass. q. a θοινέομαι, devoro. a. 1. med. ἐθοινησάμην, ω, ατο, a θοινάω, epulor. Th. θοίνη, epulum.

Ἔθοινον, depascebant, 3. plur. imperf. a θοινάω, epulor. f. ησω. p. πεθοίνηκα. Th. θοίνη, ης, ὁ, epulum.

Ἔθος, εος, τὸ, ritus, mos, consuetudo. Hinc ἔθω; præt. med. εἴωθα, consuevi. ἐθίζω, assuefacio.

Ἔθυ, 2. sing. a. 2. med. pro ἔθυσο, & Jon. ἔθεο, & per crasin Att. ἔθου, verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθλω. a. 2. med. ἐθέμην, σο.

Ἐθύνσα, pro ἐθύσασα, excitavi, a. 1. ind. act. ab inusit. them. θύω, acuo, vel θοάζω, celeriter moveor. Thema θοός, ή, όν, celer.

Ἔθραξε, conturbavit, per syncopen pro ἐτάραξε, aor. 1. ind. act. a ταράσσω, turbo. f. ξω.

Ἔθρεξα, cucurri, a. 1. ind. act. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δέδρομηκα. a. 2. ἔδραμον. p. δέδρομα.

Ἐθρέφθη, ης, ἡ, innutrita sum, aor. 1. pass. pro ἐτρέφθη, verbi τρέφω, alo. fut. θρέψω. p. τέτροφα. aor. 1. ἔθρεψα. præt. pass. τέθραμμαι. aor. 2. ἐτράφην. p. m. τέτροφα.

Ἔθρεψα, alui, aor. 1. ind. act. verbi τρέφω, alo, nutrio.

Ἐθρήνεον, Dor. & Æol. pro ἐθρήνουν, lugebant, 3. plur. imperf. act. verbi θρηνέω, lamentor. Th. θρῆνος, ου, ὁ, luctus.

Ἐθύθην, ης, ἡ, sacrificatus fui, a. 1. ind. pass. a θύω, macto. f. θύσω. p. τέθυγκα.

Ἐθυμώθην, ης, ἡ, excandui, a. 1. ind. pass. a θυμόω, irrito. f. ώσω. p. πεθύμωκα. Th. θυμός, animus, ira.

Ἔθυον, furebant, 3. plural. imperf. verbi θυνέω, idem ac θύω, seu ἐνέω, cum imperu tuo. f. θύσω.

Ἔθυσα, 3. sing. a. 1. ind. act. a θύω, sacrifico, macto. f. θύσω. p. τέθυκα. perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐθύθην.

Ἔθω, ex consuetudine facio. p. m. εἴωθα. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Ἔθωσι, mittantur, 3. plural. aor. 1. sub. pass. ab ἔθω, seu εἴθω, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, mitto.

Ε Ι.

Εἰ, si, conjunctio connexiva, cum indicat. construitur. significat etiam, an, utrum, num. hinc εἴθε, utinam, pro quo Poet. εἰ, εἶτε, sive. Est enim εἰ, es, 2. sing. præs. εἰμί, sum. Est & εἶ, vel εἷς, vadis, 2. sing. ab εἶμι, eo, & in imperf. ἤειν, εἰς, εἶ, ibat. Est & præs. imperat. εἶ, i, pro ἴθι, & in compos. δίει, ἔξει.

Εἰ δὲ μή, alioquin.

Εἶα, eja, adverb. hortantis. Scribitur etiam ἔα.

Εἶα, εἴας, εἴε, ivi, iviſti, ivit, præt. med. verbi εἶμι, eo, pro quo etiam Attici dicunt ἦα, &c. Est & ἔα, sinebat, 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, sino. imperf. εἴασον. Est & ἕω, ας, ᾶ, herba, gramen. ab ἐάω, quia finitur libere crescere.

Εἰαμενή, ῆς, ἡ, locus humidus, irriguus, herbosus, pratum. q. ab ἐάω, vel ἕω, gramen, quod circa radices suas humidum est, præsertim si sit densius.

Εἰανός, ή, όν, subtilis, λεπτός. pro ἐανός, Poetice.

Εἴαντο, Poetic. metri causa pro ἕαντο, quod Jon. dicitur pro ἵατο, imperf. verbi ἧμαι, sedeo.

Εἴασον, imperf. act. verbi ἐάω, sino. a. 1. ἔασα.

Εἶαρε, veri, dat. sing. Poet. pro ἔαρι, ab ἔαρ, Poet. pro ἦρ, ρος, τὸ, ver.

Εἰαρινός, ή, όν, vernus, a, um. dat. plur. εἰαρινοῖσι. ab ἔαρ, ver.

Εἴας, sinebas, 2. sing. imperf. verbi ἐάω, sino. imperf. εἴασον, ων, αες, ας, αε, ε. perf. εἴακα.

Εἴασε, & Poet. εἴασκε, reliquit, 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, sino. fut. ἐάσω, a. 1. ἔασα.

Εἴασκε, Jon. paragoge τ' σκε, pro εἴα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω, sino.

Εἰαχῆ, ob sequentem aspir. pro εἴασκε.

Εἴαται, & εἵατο, Poet. pro ἕατο, & ἕατο, quæ Jon. dicuntur pro ἵηται, & ἵντο, quorum illud est 3. plur. ind. præs. verbi ἧμαι, sedeo: hoc 3. plur. imperf. ἧμην, ησο.

Εἴβεται, distillat, 3. singul. ind. Jon. & Poet. pro λείβεται. sic ἔιβω, pro λείβω, libare. εἰβόμενος, pro λείβομενος, distillans. Them. λείβω, f. ψω, libo, fundo.

Εἴγε, si quidem, si modo. conjunct. cum indic.

Εἶδ', eja, adverb. hortantis.

Εἰδαίνομαι, & εἰδάλλομαι, assimilor, similis fio. ab εἶδος, species. Th. εἴδω, video.

Εἰδάλιμος, ος, ὁ, speciosus, formosus, ab εἶδος, species. quod ab εἴδω, video. εἰδάλλομαι, assimilor.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, esca, dapes. ab ἔδω, edo.

Εἶδε, scito, aor. 2. imperat. & in aliis significat. pro εἶδηκε, per syncopen dici possit, ab εἴδω, scio.

Εἰδέα, seu ἰδέα, ας, ἡ, species, ab εἶδ-, video.

Εἰδείην, viderem, præs. opt. verbi εἶδω. f. εἰδήσω. hinc præsens inf. εἰδήσειν, ut τιθείην, & τιθεῖναι, ex τίθημι, pono. alii malunt syncopen esse pro τεθεικέναι, verbi εἴδω, scio. Sunt qui pro εἰδείην ponant, a præt. med. εἶδα, verbi εἴδω, video.

Εἶδε, 3. singul. aor. 2. act. εἶδον, ες, ε, vidi. ab εἴδω, video. aor. 2. εἶδον, & ἴδον. f. εἰσομαι.

Εἰδέναι, vel est præsens inf. ab εἶδημι, vel perf. inf. act. per sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω, scio.

Εἴδεος ἐπαμέρσαι παῖδας, pueri egregia forma præditi.

Εἰδέσθαι, Jon. & Poet. pro ἐοικέναι, similem esse; & pro δοκεῖν, videri.

Εἴδεται, videtur, 3. singul. præs. ab εἶδομαι, videor.

Εἰδεχθής, ές, ὁ, ἡ, aspectu deformis, odiosus aspectu. ab εἶδω, aspectus,

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

quod ab εἴδω, video; & ἰχθύος, ος, τὸ, odium.

Εἰδέω, vel εἴδημι, scio. f. εἰδήσω. p. εἴδηκα. pluſq. perf. εἰδήκειν, & per ſyncopen εἴδη, & εἴδεα, Attice vero ἤδεα, ας, & in 3. plur. ἤδεισαν. perf. inf. εἰδηκέναι, & per ſyncop. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκώς, & per ſync. εἰδώς, ότος, ὁ, & in f. g. εἰδῦα, ας, & in n. g. εἰδός. præt. med. εἴδα.

Εἰδὲ, ſimul, adv. Alii volunt eſſe ἐπειδή. Alii εἰ δὲ ſcribunt. Homer. Iliad. α.

Εἰδῆς, noveris, 2. ſing. præſ. ſub. ab εἰδέω, ῶ, ſcio. f. ήσω.

Εἰδήσω, fut. 1. ind. εἰδήσω, fut. 1. inf. ejuſdem verbi.

Εἰδῆτε, 2. plur. præſ. ſub. activ. verbi εἴδω, ſcio.

Εἰδὼς, pro εἰδότα, peritum, acc. ſingul. perf. part. per ſyncop. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω, ſcio. f. ήσω.

Εἰδυῖ, αῖ, Idus. vox Latina, ab iduo, ideſt, divido.

Εἰδόμενος, ὁ, ſimilis, ab εἴδομαι, videor. Themi. εἴδω, video. & in 1. plur. εἴδομεν.

Εἴδομεν, videmus, Doric. pro εἴδομεν, 1. plur. verbi εἴδω, video.

Εἶδον, & ἴδον, a. 2. ind. act. verbi εἴδω, video.

Εἶδος, ους, τὸ, ſpecies, præſtans forma. dat. ſing. εἴδει, εἴδι. dat. plur. εἴδεσι. Th. εἴδω, video.

Εἴδοσαν, noverunt, Boeot. pro εἶδον, 3. plur. a. 2. act. verbi εἴδω, video.

Εἴδοτε, dual. & εἴδοτες, perf. part. act. pl. num. ab εἴδως, ότος, ὁ, pro εἰδηκότε, per craſin, verbi εἴδω, vel εἴδημι, ſcio. f. εἰδήσω. perf. εἴδηκα.

Εἰδυῖα, ας, & in dat. Jon. εἰδυίῃ, pro εἰδυῖαι, perf. part. activ. f. g. εἰδυῖαι, pro εἰδῦαι, dativ. plur. Jon. verbi εἴδω, ſcio.

Εἴδω, video. f. ὄψομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδον, ες, ε. aor. 2. imper. ἴδ, vel Att. ἰδέ. ῳ. 2. ſub. ἴδω, ῃς, ῃ. aor. 2. part. ἰδών, ὼσα, ὸν. Hinc εἶδος, ους, τὸ, forma, facies, ſpecies. εἴδωλον, ου, τὸ, ſimulacrum. ἰδέα, ας, ἡ, ſpecies. ἀειδής, ἐς, ὁ, ἡ, obſcurus. ἄδης, ους, ὁ, ἡ, idem. ἀΐδηλος, & ἀίδηλος, ὁ, ἡ, idem. εἰδήσω. fut. ησα, ſcio. infinit. εἰδήσειν, ſcire. εἰδήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſciens, gnarus. συνοίδα, mihi conſcius ſum. συνείδησις, εως, ἡ, conſcientia.

Εἰδῶ, præſ. ſub. verbi εἴδημι, vel εἴδω, contracte. ut πῶ, a πίθημι. ſic præſ. opt. εἰδείην. præſ. inf. εἰδέναι. Alii ſyncopen ajunt eſſe ἴ εἰδῆναι, perf. ſub. ab εἴδω, ſcio.

Εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, delubrum, ab εἴδωλος, ου, τὸ, idolum, ſimulacrum. ab εἶδος, ους, τὸ, ſpecies.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, quod idolo immolatur. a θύω, macto, immolo, & εἴδωλον, idolum.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idoli cultus. εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, qui εἰδωλολατρεύει, idolum religioſe colit. ex λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, ſervus, a.

Εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, ſimulacrum. ab εἶδος, ους, τὸ, ſpecies.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, fictio idoli. ex εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, & ποιέω, facio.

Εἰδὼς, ὁ, qui novit, perf. part. activ. per ſyncopen pro εἰδηκώς, ότος, ὁ, verbi εἴδω, vel εἴδημι, ſcio. f. ήσω.

Εἶεν, eſſent, 3. pl. præſ. opt. per ſyncopen Attic. pro εἶησαν, ab εἰμί, verbi εἰμί, ſum.

Εἶδω, ῃς, ῃ, aor. 2. opt. act. verbi ἵημι, mitto. f. ήσω.

Εἶδω, ῇης, ῇη, eſſem, & in plur. εἶμεν, εἶτε, εἶησαν, & per ſyncopen εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præſ. opt. verbi εἰμί, ſum.

Εἶθ', pro εἶτα, deinde, propter aſpirationem.

Εἴθαρ, adverb. Poet. ſtatim.

Εἴθε, utinam. Th. εἰ, ſi.

Εἴθω, ſeu ἴθω, miſſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἵημι, mitto.

Εἰθισμός, ὁ, aſſuetus, perf. part. act. ab ἐθίζω, aſſuefacio. Th. ἔθος, τὸ, mos.

Εἴθισα, aſſuevi, aor. 1. ind. act. verb. ἐθίζω. f. σω. p. εἴθικα. Them. ἔθ-, εθ-, τὸ, mos.

Εἰθισμένος, aſſuetus ſum, perf. paſſ. unde εἰθισμέν-, perf. part. ejuſd. verbi.

Εἶκα, ſimilis ſum, perf. med. pro quo Attici ἔοικα dicunt, reperita initiali littera, & ε in ο verſo, verbi ἔοικω. Quidam tamen volunt eſſe aor. 1. Boeot. pro εἶξα.

Εἶκα, κι, κ, miſi, perf. ind. act. verbi ἵημι, mitto. f. ήσω. a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, viginti, dat. ſing. ab εἴκοσι, ἀδ-, ὁ, ἡ, ab ἕκατι, viginti.

Εἴκαθε, etiamſi, conjunct. diſcret. cum ind. ex ἀ, ſi, & θε etiam.

Εἴκαθεν, miſerunt, 3. plur. perf. verbi ἵημι, mitto. perf. part. εἵκως. Sed ἕκατι, videntur, p. m. ab ἔοικω, ſimilis ſum.

Εἰκάσσειας, conjectare poteris, 2. ſing. a. 1. opt. act. Poet. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, conjicio. f. άσω. a. 1. inf. εἰκάσαι. Th. ἔοικω, ſimilis ſum.

Εἴκατι, Doric. pro ἕκατι, viginti, quod vide.

Εἰκέ, pro εἴκε, vel ἕκατι, ſiquidem. Th. εἰ, ſi, & κε, vel κα, particula Poetica.

Εἶκε, cede, & in plur. εἴκετε, cedite, præſ. imperat. ab εἴκω, cedo. f. ξω.

Εἶκεν, & Attic. ἤκειν, iveram, pluſq. perf. a perf. εἶκα, verbi εἶμι, eo.

Εἰκελο-, η, ὁ, ſimilis. Th. ἔοικω, ſimilis ſum.

Εἰκῆ, adv. fruſtra, temere, ſine conſilio, caſu. inde εἰκῇθ-, η, ὁ, temerarius. q. ab ἔοικω, cedo, ſcil. τῷ πάθει, affectui, ſano conſilio ſpreto, & ſuſque deque habito.

Εἰκονίζω, aſſimilo, exprimo, ab εἰκών, όνος, ἡ, imago. Them. ἔοικω, ſimilis ſum.

Εἰκοσάκις, adv. vicies. ab ἕκατι, viginti.

Εἴκοσι, & Poet. εἴκατι, οἱ, αἱ, τὰ, viginti. plur. tantum, & ἕκατι. Doric. ἴκατι. q. ab εἰκώς, ſimilis, æqualis. eſt enim numerus æqualis ex duobus denariis. Hinc εἰκάς, άδος, ἡ, vicenarius numerus. εἰκοσάκις, vicies. εἰκοστός, ἡ, ὸν, vigeſimus.

Εἰκοσιμέτρης, ου, ὁ, viginti menſuras capiens. ab ἕκατι, viginti, & μέτρον, menſura.

Εἰκοσόργυιος, ὁ, de quo viginti contendunt. ab ἕκατι, viginti, & ἐρύω, contendo.

Εἰκοστός, ὁ, vigeſimus, & in f. g. εἰκοστή, ῆς, ὁ. vide in ἕκατι, viginti.

Εἰκότως, adv. ſimiliter, ab ἐοικώς, ότος, ὁ, ſimilis. Th. ἔοικω, ſimilis ſum.

Εἴκοσι, cedunt, 3. plur. ab ἔοικω, cedo.

Εἰκτὼ, ſimiles erant, pro εἰκέτην, 3. dual. imperf. per ſyncop. & ſoluta diphthongo εἰκτὴν, verbi ἔοικω, ſimilis ſum. Vel ut alii volunt, eſt pluſq. perf. med. εἴκειν, & in dual. εἰκέτην, & ſyncope εἴκτην, & per dialyſin εἴκτὴν.

Εἴκτο, pro εἴκετο, aſſimilatus erat, 3. ſingul. imperf. paſſ. ab ἔοικω, ſimilis ſum. Vel pluſq. perf. ab ἐίκελμαι, ξο, κτο.

Εἰκύμων, decoram, aptam, accuſ. ſingul. perf. part. med. f. μ. ab ἔοικω, p. m. pro ἐοικώς, verbi ἔοικω, ſimilis ſum.

Εἶκω, ſimilis ſum; item cedo, non repugno. f. ξω. præt. med. ἔοικα. q. ab ἐάω, ſino. hinc ἔοικος, ότος, τὸ, verſimile. εἰκότως, ut par eſt. εἰκάζω, aſſimilo. εἴκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum. εἴκελος, & ἐικελο-, η, ὁ, ſimilis. εἰκών, όνος, ἡ, ſimulacrum, imago. εἰκονίζω, effingo. ἐπιεικὴς, ἐ-, ὲς, ὲ, decens, conſentaneus; item æqui, bonique amans. ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas. προσοικέω, aſſimilis ſum; videor. θεοείκελο-, & θεοείκελος, η, ὁ, ἡ, Deo ſimilis.

Εἰκὼ, όος, ᾶς, ἡ, Poet. pro εἰκών, όνος, imago, effigies.

Εἴκων, ὁ, cedens, præſ. part. ab ἔοικω, cedo.

Εἰκὼν, όνος, ἡ, imago. ab ἔοικω, ſimilis ſum.

Εἰκὼς, ὁ, decens, præt. part. med. ab ἔοικα.

Εἰλαμὼν, ῶνος, ὁ, membrana cerebrum ambiens. ab εἰλέω, involvo.

Εἰλαπινάζω, Poet. epulor. hinc εἰλαπινασὴς, ᾶ, ὁ, conviva. Th. εἰλαπίνη, epulum.

Εἰλαπίνη, ης, ἡ, epulum. dat. plur. εἰλαπίνῃσι. quaſi ab εἴλω, congregatio, agmen, & πίνω, bibo. vel ſimpliciter ab Attico ἐλαπάζθαι, pro λελαπάχθαι, a λαπάζω. Caſ. in Athen. lib. 1. c. 16. vel q. ἐλαπίνη, ab aor. 2. ἔλαπον, a λάπτω, lambo, ut in lautioribus conviviis fit. Vel quia εἶλε τὸν κάματον, famem extinxit. hinc εἰλαπινάζω, convivor, & εἰλαπινασὴς, ᾶ, ὁ, conviva.

Εἶλαρ, αρος, τὸ, quod & εἴλαρ, propugnaculum. ab εἴλω, quia intra illud concluſos nos tenemus.

Εἰλάτινος, pro ἐλάτινος, ὁ, Poet. abiegnus. ab ἐλάτη, ης, ἡ, abies.

Εἶλε, cepit, a. 2. act. ab αἱρέω, capio.

Εἰλεγμένα, dictus ſum, Att. pro λέλεγμαι, perf. paſſ. verbi λέγω, dico.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, Lucina, partus: quod parturientibus opituletur. ab ἐλεύθω, venio. unde & Ἐλεύθω dicta.

Εἰλεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. ab εἴλω, cogo.

Εἰλεός, ὁ, ἡ, ileus, volvulus, morbus inteſtinorum. Item viris. ab εἴλω, volvo.

Εἶλετ', & εἷλτο, elegit, 3. ſing. a. 2. m. vide εἷλε, ab αἱρέω, eligo.

Εἶλε, cepiſti, eripuiſti, Dor. pro ἔλες, 2. ſing. a. 2. med. verbi αἱρέω, capio.

Εἰλόατο, pro εἴλοντο, ſeu εἷλτο, Doric. 3. plur. imperf. paſſ. verbi εἴλω, verſo.

Εἰλέω, cogo, coarcto, concludo, congrego. εἴλω autem verſo, circumago, involvo. f. ήσω. p. ηκα, q. ab ἐλάω, agito. inde εἶλη, ης, ἡ, agmen. εἴλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. εἰλόω, ſeu εἴλυμαι, fut. ύσω, verſo, volvo. εἵλιξ, & ἕλιξ, κος, ἡ, volumen, involucrum, vortex. ἑλικὴ, ῆς, ἡ, vortex aquarum, vertigo.

Εἶλη, & ἴλη, ης, ἡ, ſplendor.

Εἰληθάνω, ους, ὁ, ἡ, Sole calefactus. ab εἶλη, ſplendor, & θάω, calefacio.

Εἰλήθυια, ἡ, Lucina, partus. q. ab ἐλεύθω, venio, quod parturientibus opituletur, ut fœtus in locem veniat.

Εἰλήλουθα, ας, ε, veni, Poetic. pro ἐλήλυθα, præt. med. Attic. verbi ἔρχομαι, venio. p. m. ἐλήλυθα, & Att. εἰλήλυθα.

Εἰληλύθει, 3. ſing. pluſq. perf. med. vide εἰλήλυθα, veni.

Εἰληλύθμεν, per ſyncopen, pro εἰληλύθαμεν, venimus, 1. plur. ab εἰλήλυθα, p. m.

Εἴλημμαι, perf. Attic. pro λέλημμαι. unde εἰλήμμενος, pro λελημμένος, perf. part. paſſ. verbi λαμβάνω, accipio.

Εἴληπται, aſſumptus eſt, 3. ſing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, accipio.

Εἴλησα, ſumpſi, perf. Att. pro λέλαβον. hinc εἰλήφως, ότος, ὁ, perf. part. act. verbi λαμβάνω, capio.

Εἴλκυσα, ſortitus ſum, perf. Attic. verbi λαγχάνω, ſortior.

Εἴλιγξ, ιγγος, ὁ, vertex, gyrus, tormen inteſtinorum, ab εἰλέω, verſo. εἰλιγγος, vertigo capitis, σκότωσις.

Εἴλιγμαι, circumvolutus ſum, perf. paſſ. ab εἰλίττω, circumvolvo. Th. εἰλέω, verſo.

Εἵλικες βόες, dicuntur apud Poetas veli nigri, vel flexiles. vel a retortis cornibus. ab εἵλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ἡ, circumvolutio. Sumitur & adject. pro implicito. Th. εἰλέω, verſo.

Εἰλικρινὴς, ους, ὁ, ἡ, diſtinctus, ſincerus, clarus. in nom. plur. εἰλικρινεῖς, ab εἶλη, ſplendor Solis: vel potius ἵλη, & κρίνομαι, ſecerno.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ſinceritas, ab εἰλικρινὴς, ſincerus, clarus.

Εἰλίποδας, curvipedes, vel curve gradientes. dat. plur. Jon. εἰλιπόδεσσι. ab εἰλίπους, οδος, ὁ, flexipes. ex ἕλιξ, pro quo uſitatum αἱρέω, flecto, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Εἰλιττόμενος, η, ον, convolutus, a, um, præſ. part. paſſ. ab εἰλίσσω, vel ἐντὸς, circumvolvo: pro quo etiam dicitur εἰλίττω. f. ήξω. p. ιγμαι. præt. paſſ. εἴλιγμαι: unde eſt εἴλιγμα, ατος, τὸ, involutio. εἰλιγμὸς, ὁ, ἡ, vertex, gyrus. εἵλιξ,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εἰλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ὁ, involucrum. Item species hederæ. Th. εἰλέω, verso.

Εἰλίσσω, εἰλίττω, circumvolvo.

Εἱμάρτο, pro εἱμαρμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi εἱλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verſo.

Εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, traho.

Εἵλκυσε, traxit, a. 1. verbi ἑλκύω, traho. imperf. εἵλκυον. Th. ἕλκω, traho.

Εἱλόμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ab εἴλομαι, verbi εἱλέω, arcto, includo.

Εἵλόμην, elegi, a. 2. med. verbi αἱρέω, eligo.

Εἷλον, ες, ε, accepi, aor. 2. ind. εἵλοντο, 3. plur. a. 2. med. ab αἱρέω, eligo.

Εἷλω, 2. ſing. a. 2. med. ejuſdem verbi.

Εἵλυχε, Att. pro λέλοχε, perf. a λέγω, dico.

Εἱλύκασι, Jonic. pro εἱλυμένοι εἰσὶ, perf. paſſ. verbi εἱλύω, ſeu εἱλυμι, verſo, volvo. Th. εἱλέω, volvo.

Εἱλυσσόμαι, volvendo trahor. ex εἱλύω, verſo, volvo, & σύρομαι, traho.

Εἱλύφαζε, reſplendebat, imperf. εἱλυφάζω, vel άω, torqueo. Th. εἱλέω, volvo.

Εἱλυφόωντες, Poet. pro εἱλυφῶντες, ab εἱλυφάω, verſo. Th. εἱλέω, verſo.

Εἵλως, ωτος, ὁ, vel εἱλώτης, ου, ὁ, Helos, vel Helota, ſervus apud Lacedæmonas, ex Helotis captis.

Εἶμ', pro εἶμι, eo, vado.

Εἷμα, ατος, τὸ, veſtis. Æol. ἕσμα. ab ἕω, induo, vel ἕννυμι, induo.

Εἷμαι, ἕσσαι, ſedi, ſediſti, ſeu inductus ſum, perf. paſſ. verbi ἕω, induo. a. 1. εἵσα. pluſq. perf. paſſ. εἱμην. part. perf. εἱμένος. Eſt & εἶμαι, miſſus ſum, perf. paſſ. verbi ἧμι, mitto.

Εἱμαρμαι, σαι, ται, Attic. pro μέμαρμαι, perf. paſſ. verbi μείρω, divido.

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum, divinitus decretum, ab εἱμαρται, verbi μείρω, divido, quia ſuum cuique diviſum eſt.

Εἶμεν, Poet. Dor. & Æol. pro ἐσμεν, 1. plur. verbi εἰμὶ, ſum. Εἶμεν, ſimus, per ſinc. pro εἴημεν, præſ. opt. 1. plur. ejuſdem verbi.

Εἶμεναι, Poet. & Dor. pro εἶναι, eſſe. Att. ἶμεναι, Æol. ἔμμεναι, præſ. inf. verbi εἰμὶ, ſum.

Εἰμὲς, Dor. εἰμες, Poet. pro ἐσμεν, 1. pl. præſ. ind. verbi εἰμὶ, ſum.

Εἰμὴ, niſi, conjunct. item pro ἀλλὰ, ſed.

Εἰμὶ, ſum. εἶ, es. q. ab ἔω. imperf. ἦα, ης, & Æol. ἦσθα. a. 2. ἦν, fui. ὦ, fuero, a. 2. ſub. ἤμην, ἦσο, ἦτο, fueram, pluſq. perf. ſ. ἔσομαι, ῃ, εται, per Syncop. ἔσται. præſ. imperat. ἴσθι, ἔστω, Attic. ἴστω. præſ. opt. εἴην, ης. præſ. ſub. ὦ, ᾖς, ᾖ, ſim. fut. ſub. ἔσωμαι, ῃ, ηται. præſ. inf. εἶναι. f. 1. inf. ἔσεσθαι. part. præſ. ὤν, οὖσα, ὄν.

Εἶμι, eo, & in dual. ἴτον, 3. plur. ἴασι. q. ab ἔω. imperf. ἰων, dual. ἴτην, 3. plur. ἴσαν. a. 2. ind. ἶον, ἴες. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. imperat. ἴε. præt. med. εἶα, Attic. ἦα, & ſolutione facta ἧα, ας, ε. pluſq. perf. ἤειν, 3. plur. ἤεισαν, Att. ἦσαν.

Εἶν, in, pro ἐν, Poet. cum dat Eſt & ειν, ibam, imperf. verbi εἶμι, eo. Eſt & ειν, pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Εἰνάετες, & ἐνάετες, adv. per novem annos, ab ἐννάετης, novennis. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Εἶναι, eſſe, præſ. inf. ab εἰμὶ, ſum. Eſt & ἔμεναι, per metathefin pro ἴεναι, inf. ab εἶμι, eo. inde ἀπέμεναι, abire. Dicitur & ἔμεναι, miſiſſe, a. 2. inf. ab ἵημι, mitto.

Εἰναλίη, ης, ἡ, & εἰναλίος, ον, ὁ, maritimus. ab ἐν, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Εἰνάνυχες, per novem noctes, adverb. pro ἐννέανυχες. ab ἐννέα, novem, & νύξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, nonarius numerus. Heſiodo eſt nona dies menſis. Th. ἐννέα, novem.

Εἰνατὴρ, vel ἐνατὴρ, ηρος, ἡ, fratria, id eſt uxor fratris. dicitur παρὰ τὸ εὐνάζειν, cubare: ut ſit quaſi εὐνατὴρ, cohabitatione juncta.

Εἰνατὸς, nonus, pro ἔνατος, ab ἐννέα, novem.

Εἰνέσαντο, Jon. & Poet. pro ἐνήκαντο, & ἐνέκαντο, detulerunt, 3. plur. aor. 1. med. vide in ἔνεικα, verbi φέρω, fero.

Εἵνεκα, per ectaſin Poet. pro ἕνεκεν, propter, cauſa. regit genit. Et εἵνεκεν, Jonice.

Εἰνόδιος, ος, ὁ, ἡ, in via ſitus, in via habitans. ab ἐν, in, & ὁδὸς, ὁῦ, ἡ, via.

Εἰνοσίφυλλος, ος, ὁ, ἡ, quatiens frondes, frondoſus. a φύλλον, ου, τὸ, folium, & εἴνοσις, pro σῶσις, ἡ, motus, ab ἐνόω, impello, agito.

Εἵνται, ſederunt, 3. plur. perf. paſſ. ἧμαι, & in pluſq. perf. 3. plur. εἶντο, ſederant, ab inuſit. ἕω, ſedeo.

Εἶξα, ſimilis ſum, & in 1. plur. εἴξαμεν, a. 1. ind. act. verbi εἴκω. εἶξας, cedens, a. 1. part. εἶξαν, ceſſerunt, 3. plur. a. 1. act. ejuſdem verbi.

Εἷο, pro οὗ, Poet. genit. ſing. μεθ' εἷο, ſecum.

Εἶπα, ας, ε, dixi, a. 1. ind. act. εἶπαι, aor. 1. infin. εἶπαν, 3. plur. aor. 1. activ. verbi ἔπω, dico. aor. 2. εἶπον, ες, ε: & εἶπατε, 2. plur. aor. 1. imperat.

Εἶπαθ', pro εἶπατε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi ἔπω, dico.

Εἰπὲ, dic, Att. pro εἶπε, aor. 2. imperat. εἰπεῖν, dixiſſe, a. 2. inf. ejuſdem verbi.

Εἰπέμεν, inf. Jonic. pro εἰπεῖν. εἶπεσκε, Jon. pro εἶπε, 3. ſing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, dico.

Εἴπερ, ſiquidem, ſi. Th. εἰ, ſi.

Εἴπης, dicas, aor. 2. ſub. hinc Æol. εἴπησθα, 2. ſing. ejuſdem temporis, verbi ἔπω, dico.

Εἱπέσθην, ſequebar, & in 3. plur. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, ſequor. f. ἕψομαι. p. εἶμαι.

Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. & Dor. εἶπὸν, pro εἶπε, a. 2. imperat. verbi ἔπω, dico.

Εἴποτε, ſi quando, adverb. ex εἰ, ſi, & ποτὲ, quando, quod ab ὅτε, quando. Sic εἴπερ, adv. ſicubi. ex εἰ, ſi, & πῦ, ubi? ab ὅς, qui.

Εἴπω, dixero, a. 2. ſub. εἴπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔπω, dico.

Εἴπως, adverb. ſi quo modo. ex εἰ, ſi, & πῶς, quo modo?

Εἰρὴν, ας, ὁ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, pax.

Εἰραφιώτης, ου, ὁ, Bacchi epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐρράφθαι, quia infutus fuit, femori ſcil. Jovis; unde & μηροραφὴς, quod in femore Jovis exceptus, cum ante tempus editus, & in Nyſum Arcadiæ translatus eſt. Quid ſi, quia loquax, παρὰ τὸ εἴρειν & ἀφιέναι?

Εἱργάθω, prohibeo, diſtraho. imperf. εἱργάθον, & diſſolut. Poetica εἱργάθοσι, ab εἴργω, vel εἱργνυμι, prohibeo, arceo.

Εἱργασάμην, ω, ατο, exercui, a. 1. med. εἱργαζόμην, η, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, operor, laboro. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Εἱργάθθη, confeci, aor. 1. ind. paſſ. εἱργασται, σαι, ται, confectus ſum, perf. ind. paſſ. hinc part. εἱργασμένος, ab ἐργάζομαι, operor.

Εἴργει, cohibet, 3. ſing. præſ. act. εἴργειν, dimoveri, præſ. inf. paſſ. ab εἴργω, arceo.

Εἴργμαι, vinctus ſum, perf. ind. paſſ. ab εἴργω, cohibeo.

Εἴργον, τὸ, coercens, præſ. part. n. g. εἴργω, abſtine, præſ. imperat. paſſiv. εἴργνυσι, 3. plur. indic. act. ab εἴργω, arceo.

Εἴργω, includo, in carcerem conjicio. f. ξω. p. χα. εἴργω, arceo, prohibeo, veto. q. ab ἀράσσω, quatenus propello, & quatenus contineo. inde πολιορκέω, urbem obſideo.

Εἰρεαι, Jon. pro εἴρῃ, interrogas, 2. ſing. verbi ἔρομαι, pro ἔρωμαι. Them. ἔρω, dico.

Εἰρέες, cœtus, conciones, acc. plur. ab εἰρέα, vel Jon. εἰρέη, ης, ἡ, concio. ab εἴρω, dico.

Εἰρέατο, Jonic. pro εἴρωνται, 3. plur. perf. paſſ. a ῥέω, dico. vide εἰρημένος, dictus.

Εἰρέσθαι, εἰσθαι, Jon. & Poet. pro ἔρεσθαι, interrogare, inquirere.

Εἴρω, Jon. pro εἴρω, interroga, præſ. imp. verbi ἔρομαι. poteſt eſſe & imperf. ab ἔρομαι. Th. εἴρω, dico, interrogo.

Εἴρερον, ου, & εἴρεον, τὸ, captivitas, ſervitus. ab εἴρω, necto.

Εἴρεσθαι, Jon. pro ἔρεσθαι, quærere, interrogare.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleaginus lana obvolutus, quam circumpendentibus arborem fructibus ante januas ædium ſuſpendere ſolebant ad famem arcendam. ab εἶρος, lana.

Εἰρέουσαι, enumerantes, Dor. pro ἐρέουσαι, præſ. part. pl. num. f. g. ab ἐρέω, dico, Poet. εἰρέω. Th. εἴρω, dico.

Εἴρηκα, perf. Attic. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. ἔῤῥηκα. perf. part. Att. εἰρηκὼς.

Εἰρημένος, ὁ, perf. part. paſſ. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. paſſ. ἔῤῥημαι, & Attice εἴρημαι. Alii ab ἐρέω, dico, derivari malunt.

Εἰρὼ, ένος, ὁ, puer, qui jam fari poteſt, ab εἴρω, loquor.

Εἰρωδόω, pacem colo, in pace vivo. f. ώσω. perf. εἰρωδώκα. ab εἰρώδη, ης, ἡ, pax, tranquillitas.

Εἰρώδη, ης, ἡ, pax, παρὰ τὸ εἰς ἓν ἔρειν (a connectendo.) Disjuncta enim in unum nectit. vel ab ἄρειν, congruere. Hinc εἰρωδικὸς, ὴ, ὸν, pacificus. εἰρωδόω, in pace vivo.

Εἰρωποιεῖον, ου, reconcilio. f. ήσω. præt. εἰρωποίηκα. Hinc εἰρωποιὸς, ὴ, ὸν, pacis ſtudioſus. ex εἰρώδη, pax, & ποιέω, facio.

Εἰρεώνεος, ου, ὁ, laneus. & pro eodem ἐρίνεος. Th. εἶρος, εος, τὸ, lana.

Εἰροκόμος, ου, ὁ, lanas carpens, vel tractans. in dativ. εἰροκόμῳ. ab εἴρεον, lana, quod ab εἶρος, εος, τὸ, lana, & κομέω, curo.

Εἴρομαι. vide in εἴρω.

Εἰροπόκος, ὁ, laniger. gen. pl. εἰροπόκων. a πείκω, vel πέκω, pecto. fut. ξω. p. m. πέπωκα. (hinc πόκος, ου, ὁ, vellus) & εἶρος, εος, τὸ, lana.

Εἶρος, εος, τὸ, lana. ἔρεον, ου, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto, quia nexilis.

Εἶρπομες, Dor. pro εἴρπομεν, ibamus, 1. plur. imperf. ab ἕρπω, repo.

Εἰρύαται, Jonic. pro εἰρῦνται, 3. perſon. plural. num. perf. paſſ. Jones enim & perfecti, & pluſquam perf. tertiam plural. a tertia ſing. formant, ante ται, vel το, α breve inſerentes. Sic εἰρύατο, Jon. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſ. perf. verbi εἰρύω, quod pro ἔρυω, cuſtodio. fut. σω. p. εἴρυκα. a. 1. paſſ. εἰρύθω.

Εἴρυκα, perfect. act. fuſtuli. ejuſdem verbi.

Εἰρύμεναι, præſ. inf. Doric. pro εἰρύεσθαι. Th. εἰρύω, pro ἐρύω, traho.

Εἴρυντο, pro εἰρύοντο, 3. plural. imperf. verbi ἔρυμαι, per ſyncop. pro ἐρύομαι, cuſtodio, ſervo. ſic ἔρυσθαι, pro εἰρύεσθαι, præſ. inf.

Εἰρύσσασθαι, cuſtodire, a. 1. inf. med. Poet. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω, traho.

Εἴρυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab eodem Themate.

Εἰρύω, Poet. pro ἐρύω, ſ. σω, traho.

Εἴρχαται, & εἵρχατο, Jon. pro εἴργμένοι εἰσὶ, & εἰργμένοι ἦσαν, perf. & pluſq. perfect. verbi εἴργνυμι, ſeu εἴργω, includo.

Εἵρψα, erupi, aor. 1. verbi ἕρπω, ſerpo. f. ψω. p. φα.

Εἴρω, necto, dico, interrogo, nuntio. fut. ἐρῶ, & in 2. plural. ἐρεῖτε, dicetis. præt. εἴρηκα, q. ab ἄρω, apto. Recte dicere eſt apte verba connectere. Hinc εἰρέω, Poet. dico: item ἐρίω idem ac ῥέω, dico. ἐξερίω, eloquor. προσερίω, alloquor.

Εἴρων, ωνος, ὁ, & εἰρωνικὸς, diſſimulate loquens. εἰρωνεία, ας, ἡ, diſſimulatio in oratione. quod ab εἴρων, quod ſit dicacior, & verboſior.

Εἰρωνικῶς, ficte, ironice, adv. ab εἰρωνικὸς, qui diſſimulatione in loquendo

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

gauder. Th. εἴρων, ωνος, ὁ, cavillator, dissimulator.

Εἴρητε, 3. sing. ind. εἰρώτα, & εἰρώτων, 3. sing. & plur. imperf. verbi εἰρωτάω, Jon. & Poet. pro ἐρωτάω, f. ήσω, rogo. imperf. ἠρώτεον, ων, ας, ας, &c.

Εἰρωτεω, Jon. pro ἐρωτάω, præs. inf. vide εἰρωτέω.

Εἰς, vel ἐς, ad, in, regit acc. q. ab ἕω, eo. Itionis, seu motus vocula est. εἰς τί; quorsum? Hinc ἔσω, in, intra.

Εἶς, ἑς, pro ἦ, 2. singul. imperf. verbi εἰμί, sum, pro quo etiam ἐς dicitur.

Εἶς, vadis, 2. sing. præs. vel imperf. sed εἶσ', pro εἶσι, vadit, 3. sing. præs. verbi εἶμι, eo.

Εἷς, ἑνὸς, qui misit, a. 1. part. ab ἵω, a. 2. verbi ἵημι, mitto.

Εἷς, μία, ἕν, unus, a, um: item quidam. gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνὸς. q. ab εἰμὶ, sum. Ens est unum. vel potius ab ἕος. Hinc ἑνόω, unio, aduno, μυθεῖς, & ἐδὲς, ενός, ὁ, nullus. ἐξουθενίζω, pro nihilo duco, flocci facio, in nihilum redigo.

Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, scio, vel εἶμι, eo. pro quo ἦσα etiam dicitur. a. 1. med. εἰσάμην.

Εἶσα, sedi, a. 1. ind. ab ἕννυμι, seu ἵω, sedeo. f. ἕσω.

Εἰσαγάγῃ, 3. sing. aor. 2. sub. Attice, verbi εἰσάγω, introduco. fut. ξω. Th. ἄγω, duco.

Εἰσαγγ, ingreditor. præs. vel a. 2. imper. ab εἰσάγω, introduco.

Εἰσάγω, εις, ει, introduco. f. ξω. p. εἰσῆχα. a. 2. εἰσήγαγον, & Att. εἰσήγαγοῦν. 2. 2. imper. εἰσάγαγε, έτω. a. 2. sub. εἰσαγάγω, γῃς, γῃ. a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν. præs. part. pass. εἰσαγόμενος, η, ον. ex εἰς, in, & ἄγω, duco.

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, rudimentum, principium. ab εἰσάγω, introduco.

Εἵσαθ', pro εἵσατο, statua honoravit, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἵω, statuo, f. ἕσω, a. 1. εἴσα.

Εἰσακούω, exaudio. f. ὑσω. p. εἰσήκοα. aor. 1. pass. εἰσηκούσθην, exauditus fui. aor. 1. part pass. εἰσακουσθείς, έντος, ὁ. f. 1. pass εἰσακουσθήσομαι. cum genit. ex εἰς, & ἀκούω, audio.

Εἰσάμενοι, Jonic. pro εἰσάμενοι, & hoc pro ἑσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἕω, colloco; fundo. a. 1. εἶσα.

Εἰσάμην, ω, ατο, similis sum, scivi. a. 1. ind. m. verbi, εἴδω, scio, vel εἶμι, vado. Sed εἰσάμην, a. 1. ind. m. verbi ἵημι, seu ἵω, induo.

Εἶσαν, collocarunt, 3. plur. a. 1. act. εἶσα, & Poet. ἔσσα. ab ἕω, seu ἵημι, idem ac ἵζω, colloco.

Εἰσαναβαίνω, conscendo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην. a. 2. part. εἰσαναβάς, & in f. g. εἰσαναβάσα. a. 2. opt. εἰσαναβαίην. ex εἰς, ἀνὰ, & βαίνω, eo.

Εἰσαναίνω, scandens, aor. 2. part. act. ab εἰς, & εἶμι, eo.

Εἰσάπαξ, adv. semel. ex εἰς, & ἅπαξ, semel.

Εἴσας, acc. pl. f. g. εἴσης, gen. ab εἴσος, η, ον, æqualis, e. idem ac ἴσος, η, ὁ, par, similis.

Εἴσατο, videbatur, a. 1. med. ab εἴδω, video. fut. ὄψομαι. a. 2. εἶδον. Et εἴσατο, penetravit, est a. 1. med. verbi εἶμι, eo.

Εἰσαφίκετο, reversus est, 3. sing. imperf. act. ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, idem. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι, a. 2. med. ἵκάμην.

Εἰσαφίκηαι, venias, 2. sing. a. 2. sub. med. Jonic. pro εἰσαφίκῃ. ab εἰσαφικνέομαι; advenio.

Εἰσδέχομαι, intro admitto. fut. 1. med. εἰσδέξομαι. ex εἰς, & δέχομαι, accipio. p. δέδεγμαι. a. 1. pass. ἐδέχθην.

Εἰσδραμέσαι, introcurrens, aor. 2. part. act. f. g. a τρέχω, curro. f. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. a. 2. part. εἰσδραμών. p. m. δέδρομα.

Εἵσατ, aor. 1. ind. act. verbi ἕω, colloco, induo. f. ἕσομαι. a. 1. med. εἰσάμην. p. εἶμαι,

Εἴσεαι, scies, pro ἔσῃ, Jon. 2. sing. f. 1. med. verbi εἴδω, scio. f. εἴσομαι.

Εἰσεδραμον, introcucurri, aor. 2. ind. act. ab εἰστρέχω. fut. δραμοῦμαι. p. εἰσδεδράμηκα. a. 2. part. εἰσδραμών, οῦσα, όν. compos. ex εἰς, & τρέχω, curro. f. ξω. p. δεδράμηκα, & τέτρεχα.

Εἰσείδω, ingressus est, 3. sing. a. 2. εἰσδύω. ex εἰς, & δύω, vel δύνω, subeo. f. δύσω.

Εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro, ingredior. in 3. plur. ind. præs. εἰσίασιν, Jon. pro εἰσίασι. ex εἰς, in, & εἶμι, vel ἴημι, eo.

Εἰσείσι, pro εἰσείασι, Jon. pro εἰσίασι, immittunt, 3. plur. præs. ab εἰσίημι, intro, ingredior.

Εἰσελάσσομαι, ῃ, ετται, f. 1. med. ab εἰσέρχομαι, ingredior. a. 2. εἰσῆλθον. p. m. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἴσελθε, ἔτω, aor. 2. imperat. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσελθὲ, 2. sing. a. 2. sub. εἰσελθὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι, ingredior. ex εἰς, & ἔρχομαι, venio.

Εἴσεσε, sedere fecit, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἕω, statuo. fut. ἔσω, aor. 1. εἶσα.

Εἰσευήνεγκεν, 2. sing. aor. 2. sub. act. & in 3. plur. εἰσενέγκωσιν, verbi εἰσφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσωίνεγκα. a. 2. εἰσηνεγκον. ex εἰς, & φέρω, fero.

Εἰσελθωμεν, Dor. pro εἰσέλθωμεν, ingrediamur, 1. plur. a. 2. sub. verbi εἰσέρχομαι, ingredior.

Εἰσετήπησα, transfixi. a. 1. ind. verbi εἰσπερόω, compositi. ex εἰς, & περάω, transeo. f. ήσω, & άσω.

Εἰσεπήδησα, insilii, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, insilio. f. ήσω. p. εἰσπεπόδηκα. compos. ex εἰς, & πηδάω, salio.

Εἰσερχεσθαι, ingredior. in 3. plur. præs. imperat. εἰσερχέσθωσαν, f. εἰσελεύσομαι. a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. εἴσελθε. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἰσεπάσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi εἰσπάω, ingredior. Th. ἀπάω, traho.

Εἴσεται, sciet, 3. sing. f. 1. m. verbi εἴδω, scio, f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Εἰσηγήσατο, 3. sing. ind. verbi εἰσηγέομαι, adduco. ex εἰς, & ἡγέομαι, duco. f. ήσομαι. p. ήγημαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, arbitrium, suasio. dat. plur. εἰσηγήσεσι. vide in εἰσηγέσασθαι. ab eod. Th. Hinc εἰσηγητέον, suadendum.

Εἰσήει, introivit, 3. sing. plusq. perf. med. verbi εἴσειμι, ingredior. ex εἰς, & εἶμι, eo. p. m. εἶα. plusq. perfect. m. ἤειν.

Εἰσηκόωθην, exauditus fui aor. 1. ind. pass. ab εἰσακούω, exaudio. f. σω. p. εἰσήκοα. fut. 1 pass. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, audio.

Εἰσήλατο, 3. sing. a. 1. med. εἰσηλάμην, ω, ατο, ab εἰσάλλομαι, adfilio. Thema ἄλλομαι, salio.

Εἰσήλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, ingredior, ex εἰς, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. εἴλθον.

Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi εἰσφέρω, adfero. f. οἴσω. aor. 1. ἤνεγκα. Th. φέρω, fero.

Εἴσηρε, gen. sing. f. g. ab ἴσος, η, ὁ, idem ac ἴσος, η, ὁν, æqualis.

Εἴσηρε, is, Æol. paragoge pro εἰς, 2. sing præs. ind. verbi εἶμι, eo.

Εἴσθαι, missum esse, perf. ind. verbi ἵημι, mitto. perf. pass. εἷμαι. Vel ab ἕννυμι, seu ἵω, induo.

Εἶσι, vadit, 3. sing. præs. εἶμι, vado. Sed εἰσὶ, sunt, 3. plur. verbi εἰμὶ, sum.

Εἰσιέναι, intrare, præs. inf. verbi εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro. Th. εἶμι, eo.

Εἰσίασι, ingrediuntur, Jon. pro εἴασιν, 3. pl. ab εἴσειμι, ingredior, εἰσιών, ὄντος, ὁ, a. 2. part.

Εἰσκαλέω, & εἰσκαλέομαι, intro voco. a. 1. med. εἰσκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. m. part. εἰσκαλεσάμενος. ex εἰς, in, & καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Εἴσκω, assimilo, Poet. pro ἴσκω, quod ab εἴκω, similis sum. præs. inf. εἴσκειν.

Εἴσοδος, ου, ἡ, introitus, adventus, ut & ars, studium, disciplina. ex εἰς, & ὁδὸς, ου, ἡ, via.

Εἰσοίσω, 2. sing. f. 1. act. verbi εἰσφέρω, infero, ingero.

Εἴσοκεν, Dor. & εἰσόκεν, donec, adv. ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὅκεν.

Εἴσομαι, sciam, fut. 1. med. verbi εἴδω, scio: item εἰσομαι, ibo, fut. 1. verbi εἶμι, eo. Item εἴσομαι, statuam, fut. 1. med. verbi ἕω, vel εἴω, insit.

Εἰσορόων, videns, Poet. pro εἰσορῶν, præs. part. ἐε εἰσορόωσα, pro εἰσορῶσα. f. g. plur. num. part. præs. ab εἰσοράω, ex εἰς, & ὁράω, video. fut. ὄψομαι, perf. ἑώρακα.

Εἰσπηδάω, insilio. f. ήσω, a. 1. εἰσεπήδησα. a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, αν. gen. εἰσπηδήσαντος, præt. εἰσπεπήδηκα. ex εἰς, in, & πηδάω, salio.

Εἰσπνηλὸς, ὁ, lingua Laconica significat amatorem.

Εἰσπορεύομαι, ingredior. imperf. εἰσεπορευόμην, η, ετο. fut. εὔσομαι. perf. εἰσπεπόρευμαι. ex εἰς, in, & πορεύω, trajicio. f. πείρω, tranfeo. præt. m. πέπορα.

Εἷσται, Poet. pro εἵτται, sedit, 3. singul. perf. pass. εἶμαι, εἶσαι, sedi, seu indutus sum, vel ab ἕννυμι, seu ἵω, induo, sedeo. vel ab ἵημι, mitto. & in 3. sing. plusq. perf. εἷστο.

Εἰστήκειν, steteram, & in 3. plural. εἰστήκεισαν, plusq. perf. verbi ἵστημι, flo. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Εἰσία, 3. sing. imperf. verbi ἐσιάω, convivio excipio. fut. άσω. p. ἐσίακα. Th. ἑσία, ας, ἡ, focus, lar.

Εἰσιέναι, intro curro. f. εἰσδράμοῦμαι. p. εἰσδέδρομα, vel δεδράμηκα. a. 2. εἰσέδραμον aor. 2. part. εἰσδραμών, οῦσα, όν. ex εἰς, & τρέχω, curro.

Εἰσφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα, intuli. a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε. aor. 2. sub. εἰσενέγκω, γῃς, γῃ. a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. præf. pass. εἰσφέρομαι, infero. Th. φέρω, fero.

Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio, collatio. ab εἰσφέρω, infero, ingero.

Εἶσω, sciam, f. 1. verbi εἴδω, scio. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Εἴσω, pro ἔσω, intra. Poet. cum genit. Th. εἰς, vel ἐς, ad.

Εἰσωπὸς, ὁ, ὁ, ante conspectum aliquis habens. ex εἰς, & ὠψ, oculus, quod ab ὄπτομαι, video.

Εἶτ', pro εἶτα, deinde, postea.

Εἶτα, adverb. postea, deinde. ἔπειτα, idem. q. ab εἶκω, cedo. Dilatio enim quædam cessio. Est etiam elegans usus vocis εἶτα in indignationibus.

Εἴτε, sive εἴθ', sive: conjunct. ex εἰ, si, & τε, que.

Εἶτε, sitis, præs. opt. per syncop. pro εἶητε, 2. plur. verbi εἰμὶ, sum.

Εἶτω, εατ, 2. sing. imperat præs. ab εἶμι, eo. quasi ab ἴω. hinc imperat. ἴτω.

Εἰχάνει, perf. act. inf. εἴκω, cedo, f. εἴξω, p. εἶκα.

Εἶχον, tenebas, Jon. pro εἶχε, 2. sing. imperf. paff. ab ἔχω, habeo.

Εἶχον, ες, ε, imperf. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Εἶω, εἴης, ῃ, missem, a. 2. sub. pro ὦ, ᾖς, ᾖ, ab ἵημι, mitto.

Εἶω, εἴης, εἴη, pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præs. sub. ab εἰμὶ, sum.

Εἶω, Jon. pro ἦν, fui.

Εἰώθαν, consuevi, in 1. plur. εἰώθαμεν & in 3. pl. εἰώθασι, p. m. hinc εἰώθως, ότος, ὁ, solitus, præt. med. part. ab εἰωθώς, ότος, ὁ, solitus, ab ἔθω, soleo.

Εἴων, finebam, 1. sing. imperf. contract. ex εἴασον, ων, verbi ἐάω, sino. perf. εἴακα.

Εἶως, & ἕως, dum, interim. Poet. pro ὦν.

Εἴωσι, Poet. pro ἐῶσι, 3. plur. præs. ind. vel sub. ab ἐάω, sino. f. άσω. aor. εἴασα.

E K.

Ἐκ, vel ἐξ, ex, a, de, propter. regit genitivum. ἐκ ante consonantes, ἐξ ante vocales ponitur. pro παρὰ, vel ὑπὲρ cum accusativo, ad præstantiam indicandam. & pro μετὰ. q. ab εἴκω, cedo. In compositione vim habet, quæ per e a Latinis exprimitur. Ornatum, & vehemen-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

hementiam ſæpe orationi addit. Hinc ἑκτὸς, extra. ἔξω, extra, foras, vel foris. ἐξωτερος, α, ον, externus.

Ἑκάβη, ης, ἡ, Hecuba, Priami uxor.

Ἑκάδυον, Dor. pro ἐκήδυον, imperf. act. verbi κήδω, curam alicujus rei gero. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Ἑκάεργος, ος, ὁ, longe jaciens. ex ἑκὼν, procul, & ἔργω, arceo.

Ἑκάλυ, aor. 2. ind. paſſ. a κηλέω, uro. f. κανῶ. a. 2. act. ἔκαον.

Ἑκαθιζόμην, ου, ετο, imperf. a καθέζομαι, ſedeo. Th. ἕζομαι, idem. f. 2. ἑδοῦμαι.

Ἑκαθεν, adv. procul. idem ac ἑκάς.

Ἑκαθεύδον, dormiebam, imperf. act. a κατεύδω, dormio. ex κατὰ, & εὕδω. fut. εὑδήσω. p. κα, dormio.

Ἑκαθήμην, σο, το, ſedebam, imperf. a κάθημαι, ſedeo. Th. ἧμαι, ſedeo.

Ἑκάθηρεν, a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, purgo. fut. αρῶ. p. αρκα.

Ἑκαθίζον, imperf. activ. verbi καθίζω, ſedeo. a. 1. ἐκάθισα, ας, ε. perf. κεκάθικα. ex κατὰ, & ἵζω, ſeu ἵζομαι, idem ac ἕζομαι, ſedere facio.

Ἑκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, aor. 1. ind. act. καθίζω, ſedeo.

Ἑκάιντο, vincebat, imperf. 3. ſingul. ab ἐκαινύμην, verbi κάνυμαι, ſupero. Th. κάνω, perimo.

Ἑκάκωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κακόω, vexo, malo afficio.

Ἑκάλει, 3. ſingul. imperf. ab ἐκάλεον, verbi καλέω, voco.

Ἑκάλεσσε, Poet. pro ἐκάλεσε, 3. ſing. a. 1. act. a καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Ἑκαλήμεν, Æol. pro ἐκαλέμεν, imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἑκαλλωπίσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi καλλωπίζω, proprie pulchros oculos facio.

Ἑκαλος, ω, ὁ, Dor. pro ἠκαλος, η, ὁ, quietus, tranquillus: otioſus.

Ἑκάλυψα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκάλυψαν, cooperuerunt, a. 1. ind. act. a καλύπτω, tego. f. ψω, p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.

Ἑκαμμων, Poet. pro κατέμυνεν, imperf. act. a. 1. ἐκάμμυσα, ας, ε, verbi καμμύω, per ſyncopen pro κατεμμύω, idem ac μύω, f. σω, claudo.

Ἑκαμον, laboravi, a. 2. verbi κάμνω, laboro. f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ſub. κάμω, ης, η.

Ἑκανον, ες, ε, occidi, a. 2. verbi κτείνω, f. 2. κανῶ, occido.

Ἑκαον, aor. 2. ind. act. verbi κηέω, uro. f. καύσω. a. 2. paſſ. ἐκάην.

Ἑκάρη, tonſus eſt, 3. ſing. aor. 2. paſſ. verbi κείρω, tondeo. f. κερῶ. a. 1. ἐκειρα. a. 1. med. ἐκειράμην.

Ἑκαρτύναντο, confirmabant, 3. plur. a. 1. med. verbi καρτύνω, f. υνω, firmo, reneo. Th. κράτος, εος, το, robur, & per metatheſin κάρτος.

Ἑκάς, adver. procul, eminus. ἔκαθεν, idem. q. ab ἔκω, cedo. vel ab ἔω, mitto. Quæ enim cedunt, & mittuntur, procul a nobis ſunt.

Ἑκαστάτω, ſuperl. longiſſime, comp. ἑκαστέρω, magis procul. Them. ἑκάς, procul.

Ἕκαστος, η, ὁ, quiſque, ſinguli, & in f. g. ἑκάστη, ης, ἡ. Hinc ἑκάστοτε, ſemper, & ubique. adv. ab ἑκάς.

Ἑκαστέρω, Poet. adverb. pro comm. πορρωτέρω, longius. Th. ἑκάς, procul.

Ἑκάτεω, Herodot. pro ἑκάς, procul.

Ἑκατηβόλος, ος, ὁ, Poet. & Doric. pro ἑκατηβόλος, longe jaculans. Apollinis epitheton, ab ἑκάς, procul, & βάλλω, jacio.

Ἑκατέατο, ſedebant, Jon. pro ἐκάθητο, 3. plur. imperf. verbi κάθημαι, ſedeo, aſſideo, quieſco.

Ἑκάτερθεν, utrinque. adverb. pro ἑκατέρωθεν, regit genitivum ab ἑκάτερος, alteruter.

Ἑκάτερος, α, ον, alteruter, alter ex duobus. dat. pl. f. g. ἑκατέραις, ab ἑκάς, procul, minus. Hinc ἑκατέρωθεν, & ἑκατέρωθι, utrobique, ab alterutra parte.

Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate, Luna, tanquam ſoror Ἑκάτης, longe jaculantis Apollinis.

Ἑκατηβελέτεω, gen. Jon. vel Æol. pro ου, ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe jaculans, ab ἑκὰς, procul, & βολὴ, jactus, percuſſio, telum. quod a βάλλω, jacio. Alii a βίλος, εος, τὸ, telum, derivari malunt.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, longe jaculans. Apollinis epithetum, ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἑκατηγόρησα, ας, ε, accuſavi, a. 1. ind. act. a κατηγορέω, accuſo. fut. ήσω. Th. ἀγορὰ, forum.

Ἑκατι, Doric. pro ἕκητι, cauſa, gratia, propter, voluntate. Th. ἑκὼν, ὀντος, ὁ, voluntarius; ultroneus, ſciens, prudenſque.

Ἑκατογκεφάλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, qui centum capita habet, centiceps. ab ἑκατὸν, centum, & κεφαλὴ, ἡ, caput.

Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, centum manus habens. ex ἑκατὸν, centum, & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἑκάτοιο, gen. Jon. ab ἕκατος, longe jaciens. Th. ἑκὰς, longe.

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, ſacrificium ſolemne, conſtans centum bobus, hoc eſt, centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. Hinc ἑκατόμβοιος, valens centum boves. ex ἑκατὸς, centum, & βοῦς, Dor. βῶς, ὁ, ἡ, bos.

Ἑκατόμπεδοι κέλευθοι, viæ centum pedum, id eſt, latæ. ab ἑκατὸν, centum, & πῆς, pes.

Ἑκατόμπυλοι, αἱ, centum portarum. ex ἑκατὸν, centum, & πύλη, ης, ἡ, porta.

Ἑκατὸν, οἱ, αἱ, τὰ, centum. q. ab ἑκὰς, procul. ab unitate enim diſtat centenarius. hinc, ἑκατοστὸς, ἡ, ὸν, centeſimus. ἑκατοστεύω, ſ, ὁ, & ἑκατοντατεύτης, ου, ὁ, ἡ, centenarius, qui vixit centum annos. ex ἑκατὸν, centum, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἑκατονταπήχεος, ω, ὁ, Poet. & Doric. pro ἑκατονταπηχύαυχος, ου, ὁ, qui centum capita habet. ab ἑκατὸν, centum, & καράνων, τος, caput.

Ἑκατονταπλάσιων, ονος, ὁ, ἡ, centuplex. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, & ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, centurio. ex ἑκατὸν, & ἄρχω, ω, ὁ, vel potius ἄρχων, οντος, ὁ, princeps, præfectus. ἄρχων τῶν ἑκατὸν, princeps centum.

Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἑκατος, Apollo, Sol, a jaculando procul, ab ἕκαθεν, vel ab ἕω, jaculor; ob radios. Ideo ἑκάτη, Hecate, Luna, tanquam ſoror ἑκάτης, Apollinis, Solis.

Ἑκατοστώσα, centuplicatum. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἑκαύθη, ſuccenſum ſum, a. 1. ind. paſſ. ἐκαυσα, & ἔκηα, inflammavi, a. 1. ind. act. verbi καίω, uro. f. καύσω.

Ἑκβαίνω, egrediot. f. 1. med. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, eo. ἐκβαίνω, evenire, accidere.

Ἑκβαλε, pro ἐξέβαλε, ejecit, 3. ſing. a. 2. ind. act. ἐκβάλετε, 2. plur. aor. 2. imperat. ἐκβάλοι, 3. ſingul. aor. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. ſingul. aor. 2. ſub. ab ἐκβάλλω, ejicio. ab ἐκ ſeu ἐξ ex, & βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.

Ἐκβάλλω, ejicio. fut. ἐκβαλῶ. p. ἐκβέβληκα. pluſq. perf. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν. aor. 2. ἐξέβαλον. aor. 2. imperat. ἔκβαλε, dimitte. a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα. perf. paſſ. ἐκβέβλημαι. a. 1. paſſ. ἐξεβλήθην. f. 1. paſſ. ἐκβληθήσομαι, ejiciar. Th. βάλλω, jacio.

Ἔκβαλω, ης, η, aor. 2. ſub. act. verbi ἐκβάλλω, ejicio.

Ἔκβασις, εως, ἡ, exitus, evaſio, ab ἐκβαίνω, evado. ab ἐξ, & βαίνω, eo.

Ἐκβέβληκα, ας, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, ejicio.

Ἐκβήσῃ, exibis, 2. ſing. fut. 1. med. ab ἐκβαίνω, egredior. f. ἐκβήσομαι. aor. 2. ἐξέβην, ab ἐκ, & βαίνω, eo.

Ἐκβληθήσομαι, & in 3. plur. ἐκβληθήσονται, f. 1. paſſ. verbi ἐκβάλλω, ejicio, expello.

Ἐκβοηθεῖν ἔς τινα τόπον, cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam alicunde proficiſci. Th. βοηθέω, ῶ, auxilior.

Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, jactura alicujus loci, ut & fluminis exitus. ab ἐκβάλλω, ejicio. Them. βάλλω, jacio, p. m. βέβολα.

Ἐκβράσσειν, ejicere, expellere. de mari dicitur, quod a βράσσω, idem ac βράζω. f. σω, ferveo.

Ἐκγαμίσκομαι, nuptui collocor. ab ἐκ, & γαμίζω, nuptui colloco. Th. γαμέω, uxorem duco.

Ἐκγεγάμεν, natum eſſe, perf. inf. med. Poet. ſyncop. pro ἐκγεγαάμεν, Dor. pro ἐκγεγαέναι, verbi γίνομαι, naſcor. p. m. γέγαα. inde inf. γεγαέναι. Dor. γεγαίμεν, & per ſyncopen γεγάμεν.

Ἐκγεγαώς, ῶτος, m. g. & in f. g. ἐκγεγαυῖα, ας, ἡ, prognata, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, naſcor. fut. 1. γενήσομαι. a. 1. med. ἐγενάμην. a. 2. med. ἐγενόμην. Th. γένομαι, naſcor.

Ἐκγενόμεθα, nati ſumus, Jon. & Poet. pro ἐγενόμεθα, 1. plur. a. 2. med. a γίνομαι, naſcor.

Ἐκγίνεσθαι, ἐκγενέσθαι, Jon. pro comm. ἐξεῖναι, licere. ἐκγενέσθωμοι, liceat mihi.

Ἔκγονα, ων, τὰ, poſteri, nepotes. ἔκγονος, ου, ὁ, filius. ab ἐκ, & γονὴ, ῆς, ἡ, proles. Th. γένομαι, naſcor.

Ἐκδαπανάω, expendo. f. ήσω. p. ἐκδεδαπάνηκα. fut. 1. paſſ. ἐκδαπανηθήσομαι, expendar. Th. δαπάνη, ης, ἡ, ſumptus, impenſa.

Ἐκδεδαρμένος, ὁ, perf. part. paſſ. ab ἐκδέρω, excorio. ab ἐκ, & δέρω, corium exuo, cædo. f. ρῶ. aor. 2. ἔδαρον. Them. δέρας, ατος, το, corium.

Ἐκδέδικται, ultio data eſt, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκδικέω, ulciſcor, quod ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, pœna.

Ἐκδέκεσθαι, Jon. pro ἐκδέχεσθαι, excipere.

Ἐκδεδωρίευνται, Dorienſes effecti ſunt, 3. plural. perfect paſſ. verbi ἐκδωριεύω. f. εύσω, Dorienſem facio. Th. Δωριεύς, έος, ὁ, Dorienſis.

Ἐκδέχομαι, exſpecto. imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ, & δέχομαι, accipio.

Ἔκδηλος, ος, ὁ, ἡ, evidens. ab ἐκ, & δῆλος, ος, ὁ, manifeſtus.

Ἐκδημέω, peregre abſum. f. ήσω. p. ἐκδεδήμηκα. ab ἐκ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐκδιδόναι, exonerare ſe, dedere. præſ. inf. ab ἐκδίδωμι, eloco.

Ἐκδίδου, Jonic. & Poet. pro ἐκδίδοσο, præſ. inf. act.

Ἐκδιδράσκειν, Jon. pro ἐκδιδράσκειν, effugere. Th. δράω, fugio.

Ἐκδίδωμι, eloco. ἐκδίδομαι, idem. f. ἐκδώσομαι. a. 2. med. ἐξεδόμην, σο, το, elocavi. Th. δίδωμι, do.

Ἐκδιηγέομαι, ῆμαι, enarro. ἐκδιηγῆται, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἐκ, & διηγέομαι, recenſeo. quod eſt ex διὰ, & ἡγέομαι, duco.

Ἐκδικέω, ῶ, vindico. f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. aor. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. aor. 1. inf. ἐκδικῆσαι, ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, ultio.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta. ab eodem themate.

Ἔκδικος, ος, ὁ, ultor. a δίκη, ης, ἡ, ultio, pœna.

Ἐκδινοῦσι, Dor. & Æol. pro ἐκδινῶσι, moventur. Th. δινέω, moveo.

Ἐκδιώκω, expello. fut. ἐκδιώξω. aor. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος, ὁ, ab

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὁ, ab ἐκ, & διώκω, persequor.
Ἔκδοσις, ἡ, deditio.
Ἔκδοτος, ος, ὁ, ἡ, deditus, traditus. ab ἐκ, & δίδωμι, do. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται.
Ἐκδούς, ὄντος, qui tradidit, a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι, eloco.
Ἐκδοχὴ, ἡ, exspectatio. ab ἐκδέχομαι, exspecto. f. ξομαι. p. m. ἐκδέδεγμαι. Th. δέχομαι, accipio.
Ἐκδρᾶν, ἐκδρᾶναι, ἐκδρᾶσαι, effugere. Th. δράω, fugio.
Ἐκδῦναι, emergere, aor. 2 inf. act. ab ἐκ, & δύω, vel δύνω, subeo. fut. δύσω. a. 2. ἔδυν.
Ἐκδυομένῳ, dat. sing. præs. part. pass. vide in ἐκδύω, exuo.
Ἔκδυσις, εως, ἡ, exitus. ab ἐκδύω, exuo.
Ἐκδύω, exuo. f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, exutus fui. a. 1. med. inf. ἐκδύσασθαι. ab ἐκδύω, vel δύνω, subeo.
Ἐκδώσομαι, ἧ, ετται, f. 1. med. verbi ἐκδίδωμι, eloco. Th. δίδωμι, do.
Ἐκέδασσε, dissipavit, a. 1. act gem. σσ, Poet. verbi κεδάω. idem ac σκεδάω, dispergo.
Ἐκεῖ, illic, illuc, eo, adv. loci. ἐκεῖθεν, illinc, adv. e loco. Th. ἐκεῖνος, ille.
Ἔκειν, cedere, Poet. pro εἶκειν.
Ἐκείνα, Dor. pro ἐκείνη, illa. vide ἐκεῖνος, ille.
Ἐκείνεων, Jonic. pro ἐκείνων, illorum, gen. plur. ab ἐκεῖνος, η, ο, ille, illa, illud.
Ἐκεῖνος, η, ο, ille, a, ud. Dicitur & κεῖνος, Poet. pro τοῦτος, Dor. pro ἐκεῖνος. q. ab ἐκεῖ, illic: ac si diceremus, illic est, scil. in loco a nobis remoto.
Ἐκεῖσε, illic, adverb. ab eodem themate.
Ἔκειτο, jacebat, 3. sing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.
Ἐκεκάσμην, & in 3. sing. ἐκέκαστο, instructus erat, pluſq. perf. verbi καΐζω, f. σω, orno. præt. pass. κέκασμαι.
Ἐκέκλετο, acclamabat, jubebat, imperf. verbi κέκλομαι, Poet. pro κέλομαι, per epenthesin τοῦ κ. Th. κέλω, seu κέλομαι, jubeo, hortor.
Ἐκέκλιτο, declinata erat, 3. sing. pluſ. perf. pass verbi κλίνω, inclino. fut. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται, unde κλίμα, ατος, τὸ, regio.
Ἐκεκλίφει, pluſq. perf. act. Attic. verbi κλίπτω, furor. f. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλοπα.
Ἐκεκοσμέατο, Jon. pro ἐκεκόσμητο, 3. pl. pluſ. perf. pass. verbi κοσμέω, orno.
Ἐκέκτητο, 3. plur. pluſq. perf. pass. verbi κτάομαι, possideo. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.
Ἐκέκτησο, 2. sing. pluſq. perf. pass. verbi κτάομαι, possideo. f. κτήσομαι. perf. pass. κέκτημαι.
Ἐκελὸς, Dor. pro ἐκέλευς, jubebas, 2. sing. imperf. a κέλομαι, jubeo.
Ἐκελόσθημεν, 1. plur. aor. 1. ind. pass. ἐκελόσθην, ης, η, verbi κελόω, jubeo. Th. κέλω, jubeo.
Ἐκέλσσα, ας, ε, a. 1. ind. & in 3. plur. ἐκέλσσαν, verbi κελσω, jubeo, mando. f. δσω.
Ἐκέρδανον, a. 2. act. a κερδαίνω, lucror. fut. ανῶ, Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.
Ἐκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, lucror. f. κερδανῶ, & κερδήσω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον, Th. κέρδος, ους, τὸ, lucrum.
Ἔκειρσα, totondi, a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, tondeo. f. κερῶ. p. κέκαρμαι.
Ἐκεχειρίᾳ, ας, ἡ, inducia. ab ἔχω χεῖρας, idest, cohibere manus.
Ἐκεχήρειν, hiaveram, Attice pro ἐκεχήνειν, pluſq. perf. med. sic & in tertia persona pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήκη, verbi χαίνω, hisco. f. ανῶ. p. m. κεχάνα.
Ἐκζητέω, ῶ, requiro, exquiro: fut. ήσω, aor. 1. ἐξεζήτησα. a. 2. sub. ἐκζητήσαι, ης, ῃ, perf. ἐξεζήτηκα. perf. pass. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. pass. ἐξεζητήθην, ης, ῃ. ab ἐκ, & ζητέω, quæro.
Ἐκζητηθῇ, reposcatur, 3. sing. a. 1. sub. pass. ab ἐκζητέω, quæro, exquiro.
Ἔκηκα, combussi, aor. 1. act. a fut. κήσω, sublata futuri consonante, verbi καίω, uro. f. καύσω, κήσω, & καύσω. aor. 2. ἔκηκον.
Ἐκηβολίαι, αι, ἡ, peritia jaculandi eminus. ab ἑκηβόλος, ος, ὁ, longe jaculator. quod ab ἑκάς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.
Ἔκηδε, affligebar, imper. a κήδω, mœrore afficio. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura, mœror.
Ἐκήλεον, ες, ε, exibam, imperf. act. a κηλέω, quod per reduplicationem dictum est a κίω, eo.
Ἔκηλος, ος, ὁ, ἡ, quietus, mitis, pacificus. q. ab ἔω, cedo. ut sit quasi ἐκηλος, is qui a cœtu, & hominum frequentia quasi in solitudinem recessit. Vel ab ἑκάς, procul. Quietus enim est, qui vivit procul negotiis.
Ἐκηρύχθην, ης, η, prædicatus fui, a. 1. ind. pass. a κηρύσσω, prædico. fut. ξω, p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, præco.
Ἔκηρι, dat. Poet. causa. ponitur adverbialiter, pro ἑκοντί, ab ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius.
Ἐκθαμβέσθαι, θμαι, expavesco, attonitus sum. a. 1. pass. ἐξεθαμβήθην. ab ἐκ, & θάμβος, εος, τὸ, pavor.
Ἔκθαμβος, ος, ὁ, ἡ, expavefactus, attonitus. ab ἐκθαμβέσθαι, expavesco.
Ἔκθεμα, ατος, τὸ, aliquid expositum: publicum programma. ab ἐκτίθημι, expono, Th. τίθημι, pono.
Ἐκθέμεν, Doric. pro ἐκθεῖν, excurrere, præs. inf. ab ἐκ, & θέω, curro. f. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἐκθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.
Ἐκθερμάνασα, aor. 1. part. f. g. ab ἐκθερμαίνω, excalefacio. ab ἐκ, & θερμαίνω, calefacio. f. ανῶ. idem ac θέρω, ρῶ, calefacio.
Ἔκθεσις, εως, ἡ, expositio. acc. sing. ἔκθεσιν. ab ἐκτίθημι, expono.
Ἐκθέσθαι, a. 2. inf. med. ἐκθέμενος, a. 2. part. med. ab ἐκτίθημι, expono.
Ἐκθέσφατα, τὰ, oracula, nom. plur. ab ἐκθέσφατον, quod ab ἐκ, & θέσφατος, ος, ὁ, ἡ, faralis, divino ore pronuntiatus. hoc a θεὸς, Deus, & φατὸς, quod a φημὶ, dico.
Ἐκθετικὸς, ὴ, όν, expositivus, a, um. ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.
Ἔκθετος, ος, ὁ, ἡ, expositus. στεῦν ἔκθετα τὰ βρέφη, exponere infantes, ab ἐκ, & τίθημι, pono.
Ἐκθύειν, ἐκθύεσθαι, sacrificiis expiare. Th. θύω, sacrifico, macto.
Ἐκίνησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κινέω, moveo.
Ἔκιον, imperf. a κίω, eo, accurro, ex ἴσκω, per metathesin.
Ἐκίρνη, Dor. pro ἐκίρνας, 3. sing. imperf. verbi κεράω, misceo. Th. κεράννυμι, misceo.
Ἐκίχανε, imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, invenio. assequor.
Ἐκκαθαίρω, expurgo. f. ἐκκαθαρῶ. a. 1. ἐξεκάθαρα. a. 1. imperat. ἔκκαθαρον, άτω, & in 2. plur. ἔκκαθάρατε, expurgate. a. 1 sub. ἐκκαθάρω, ῃς, ῃ. ab ἐκ & καθαίρω, purgo.
Ἐκκαθάρατε, expurgate, 2. plur. aor. 1. imperat act. verbi ἐκκαθαίρω, expurgo.
Ἐκκαίω, exuro, accendo. fut. ἐκκαύσω. a. 2. ἐξέκαυσα. p. ἐκκέκαυκα. perf. pass. ἐκκέκαυμαι. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, ης, ῃ, exarsi. ab ἐκ, & καίω, uro. fut. καύσω, κάσω, & καυσω. aor. 2. ἔκαυν.
Ἐκκακέω, piger evado, malis succumbo, deficio. f. ήσω. p. ἐκκεκάκηκα. aor. 1. ἐξεκάκησα. 2. plur. aor. 1. sub. act. μὴ ἐκκακήσητε, ne segnes sitis. ab ἐκ, & κακὸς, ὁ, malus, ignavus.
Ἐκκαλαμᾶσθαι, explicari, extrahere, spoliare fortunis.
Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκκαλέω, evoco. ab ἐκ, & καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.
Ἐκκαλύπτω, & ψομαι, faciem detego. Th. καλύπτω, abscondo, tego.
Ἐκκαρπώμενος, fructus, & proventus accipio, commodum consequor. Th. καρπὸς, fructus.
Ἐκκεκοπὼς, a. 2. part. act. ab ἐκ, & κατέω, conspicor. quod ex κατὰ, & εἶδω, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.
Ἐκκείσθαι, alicui periculo exponi. Th. κεῖμαι, jaceo.
Ἐκκενῶν θυμὸν, animo vacuum reddere, sc. corpus, hoc est animam efflare. præs. inf. verbi κενόω, vacuo. Th. κενὸς, ὴ, όν, vacuus.
Ἐκκεντέω, transfigo, transverbero. fut. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. a. 1. ἐξεκέντησα. ab ἐκ, & κεντέω, pungo.
Ἐκκέχυται, 3. singul. perf. pass. ab ἐκχύω, vel ἐκχυνῶ, effundo. fut. χύσω. præt. ἐκκέχυκα. Th. χέω, fut. χεύσω, fundo.
Ἐκκηρύττειν, edicere. a κηρύσσω, edico. Th. κήρυξ, ὁ, præco.
Ἐκκλάσω, diffringam. f. άσω, p. ἐκκέκλακα, perf. pass. ἐκκέκλασμαι. a. 1. pass. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ, & κλάω, frango.
Ἐκκλείω, excludo. f. κλείσω. p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. aor. 1. inf. ἐκκλεῖσαι. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι. a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, exclusus sum. ab ἐκ, & κλείω, claudo.
Ἐκκλείεσθαι, Jonic. pro ἐκκλείεσθαι, excludi. Th. κλείω, claudo.
Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus convocatus, Ecclesia. ab ἐκκαλέω, evoco. perf. pass. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, voco.
Ἐκκλησιάζω, concionem habeo. & in 3. pl. ἐκκλησιάζουσι. f. σω. p. κα. ab ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, Ecclesia.
Ἐκκλίνω, deflecto. fut. νῶ. p. ἐκκέκλικα. a. 1. ἐξέκλινα. aor. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω. 2. plur. ἐκκλίνατε. ab ἐκ, & κλίνω, inclino.
Ἐκκναισσοῦσι, Æol. & Dor. pro ἐκκναιοῦσι, odiose stridunt, quod est 3. plur. præs. ind. ἐκκναισέω. hoc a κναίω, tundo, polio. Th. κνάω, rado.
Ἐκκνῶν, eradere, præs. inf. Th. κνάω, rado.
Ἐκκολυμβάω, enato. f. ήσω, p. ἐκκεκολύμβηκα. aor. 1. ἐξεκολύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & κολυμβάω, f. ήσω, nato.
Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. ἐκκομιδὴ νεκρὸν, funus, exsequiæ. ab ἐκκομίζω, exporto. ab ἐκ, & κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.
Ἐκκομίζω, effero, exporto. f. ίσω, p. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα. imperf. passiv. ἐκκομιζόμην, ου, ετο, ab ἐκκομίζω, effero, exporto.
Ἐκκόμισαι, exporta, a. 1. imperat. med. ab ἐκκομίζω, effero, exporto.
Ἐκκόπτω, πω, κω, excido, exscindo. f. ψω, p. ἐκκέκοφα. a. 1. ἐξέκοψα. a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω. a. 1. sub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ. a. 2. ἐξέκοπον. perf. pass. ἐκκόμμαι. a. 2. pass. ἐξεκόπην. f. 2. pass. ἐκκοπήσομαι, ῃ, ετον. præt. med. ἐκκέκοπα. ab ἐκ, & κόπτω, scindo.
Ἐκκορέω, enarro, excutio, orno, corrumpo. Th. κορέω, orno, verro.
Ἔκκοψον, a. 1. imperat. act. ab ἐκκόπτω, exscindo.
Ἐκκορυφώσω, summatim, & breviter perstringam, f. 1. verbi ἐκκορυφόω, summatim dico. f. ώσω. Th. κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex.
Ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, pendeo ab aliquo dependeo, cum gen. ἐξεκρέματο, 3. sing. imperf. Th. κρεμάω, suspendo.
Ἔκκριτος, ὁ, præcipuus, egregius, selectus. Th. κρίνω, secerno.
Ἐκκυλίω, evolvo, devolvo. ab ἐκ, & κυλίω, volvo. fut. ίσω. p. κεκύλικα. a. 1. ἐξεκύλισα. perf. pass. κεκύλισμαι.
Ἐκλαγξαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλάζω clango, stridor, sono. f. 1. κλαγξω. a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε. perf. act. κέκλαγγα, p. m. κέκληγα.
Ἔκλαγον, ες, ε, clamavi, aorist. 2. act. verbi κλάζω, clamo. vide ἔκλαγξαν.
Ἐκλαθόμενος, aor. 2. part. med. ab ἐκλαν-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λανθάνω, obliviſcor. ab ἐκ, & λανθάνω, ſeu λήθω, lateo. f. λήσω. aor. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐκλακέω, effutio. f. ήσω. perf. ἐκλελάκηκα. a. 1. ἐξελάκησα. a. 1. inf. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω, loquor.

Ἐκλάμπω, εις, ει, effulgeo. f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα. ab ἐκ, & λάμπω, ſplendeo.

Ἐκλανθάνω, oblivionem induco. f. ἐκλήσω. a. 2. ἐξέλαθον. præſ. med. ἐκλανθάνομαι, obliviſcor. f. m. ἐκλήσομαι. perf. paſſ. ἐκλέλησμαι.

Ἐκλάπω, ης, η, furto ſum ſubtractus, a. 2. ind. paſſ. ab ἐκ, & κλέπτω, furor. f. ψω. p. κέκλεφα. præt. med. κέκλυπτο.

Ἔκλασα, fregi, aor. 1. ind. act. verbi κλάω, frango. f. κλάσω. aor. 1. paſſiv. ἐκλάσθην, ης, η.

Ἔκλαυσα, flevi, a. 1. ind. verbi κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Ἐκλέγομαι, eligo. imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο. fut. ἐκλέξομαι. præt. paſſ. ἐκλέλεγμαι. a. 1. med. ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλογα.

Ἐκλείπω, deficio. ἐκλείπη, 3. ſing. præſ. ſub. f. ἐκλείψω. p. ἐκλέλοιπα. aor. 2. ἐξέλιπον. 2. plur. a. 2. ſub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω, linquo.

Ἐκλείσθην, incluſus ſum, & in 3. plur. ἐκλείσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi κλείω, claudo.

Ἐκλεκτός, ή, όν, electus. ab ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, lego. f. ξω.

Ἐκλελάθον, Poet. pro ἐξέλαθον, aor. 2. ind. act. ab ἐκ, & λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω. p. m. λέληθα.

Ἐκλελάθων, οντος, ὁ, præſ. parr. verbi λελήθω, quod a præt. med. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum eſt, verbi λανθάνω, lateo.

Ἐκλήσθε, 2. plural. perf. paſſ. ἐκλέλησμαι, verbi ἐκλανθάνω, oblivionem induco. f. ἐκλήσομαι. aor. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, lateo.

Ἐκλυμαίνως, adv. ſolute. ab ἐκλύω, diſſolvo.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκλέγομαι, eligo.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, ſurripuit, aor. 1. ind. act. verbi κλέπτω, furor. fut. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλοπα.

Ἐκλήθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi καλέω, voco.

Ἐκλήθω, ſeu ἐκλανθάνω, oblivionem induco.

Ἐκλῖσαν, incluſerunt, Jonic. pro ἔκλεισαν, 3. plur. aor. 1. act. verbi κλείω, claudo. f. σω.

Ἔκλιναν, in fugam verterunt, 3. plural. aor. 1. activ. verbi κλίνω, inclino, f. νῶ.

Ἐκλίνθημες, recubhimus, Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. pl. aor. 1. indicat. paſſ. ἐκλίνθην, ab ἐκλίνω, recumbo, inclinatus ſum.

Ἐκλίνθην, ης, η, inclinatus ſum, Poet. pro ἐκλίθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi κλίνω, inclino. f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. act. ἔκλινα. p. m. κέκλιμαι.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. inf. act. ἐκλιπών, aor. 2. part. act. ἐκλίπητε, deſeceritis, 2. pl. a. 2. ſub. verbi ἐκλείπω, deficio. a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, linquo.

Ἐκλογή, ἡ, electio. ab ἐκλέγομαι, eligo. f. ξομαι. p. m. λέλογα. Them. λέγω, dico.

Ἐκλογίζεσθαι, animo perpendere. λογίζομαι, cogito, conjicio.

Ἐκλονεῦντο, imperf. paſſ. a κλονέω, commoveo. fut. ήσω. Thema κλόνος, ου, ὁ, motus.

Ἐκλοπηφόρησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κλοπηφορέω, furto abduco. f. ήσω, quod ex κλοπή, furtum, a κλέπτω, furor, & φέρω, fero.

Ἐκλύζετο, mergeretur, imperf. paſſ. a κλύζω, f. σω, abluo. p. κέκλυκα.

Ἐκλυθησαν, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi ἐκλύω, diſſipo, dirimo.

Ἔκλυεν, ες, ε, audiebam, imperf. verbi κλύω, f. σω, audio.

Ἐκλύσασθαι, abigere, a. 1. inf. med. ab ἐκλύω, exſolvo, expedio. Th. λύω, ſolvo.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, liberatio, acc. ſing. ἔκλυσιν. ab eodem themate λύω, ſolvo.

Ἐκλύω, dirimo, diſſipo. f. ἐκλύσω. præt. ἐκλέλυκα. perf. paſſ. ἐκλέλυμαι. a. 1. paſſ. ἐξελύθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἐκλυθήσομαι, deficiam. ab ἐκ, & λύω, ſolvo.

Ἐκμαίνεω, ad inſaniam adigere. Them. ἐκμαίνομαι, inſanio.

Ἐκμανθάνω, εις, ει, perdiſco. ab ἐκ, & μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμανῶ, a. 2. ſub. paſſ. ab ἐκμαίνομαι, inſanio. aor. 2. inf. paſſ. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, ideni. f. μανθάνω.

Ἐκμάξας, a. 1. part. ab ἐκμάσσω, abſtergo, extergo.

Ἐκμάσσω, extergo, abſtergo, imperf. ἐξέμασσον. fut. ἐκμάξω. a. 1. ἐξέμαξα. a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, ὁ. Th. μάσσω, pinſo, abſtergo. f. ξω.

Ἐκμελέτα, conare, præſ. imperat. act. ab ἐκμελετάω, meditor. ab ἐκ, & μελετάω, curo. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. Th. μέλω, curæ eſt.

Ἐκμελής, ἐσσ, ὁ, ἡ, inconcinnus, diſcrepans. Th. μέλος, τό, membrum, carmen, cantilena.

Ἐκμεμύθηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκμυθέομαι, edico. f. ήσομαι. ab ἐκ, & μῦθος, ου, ὁ, verbum, oratio.

Ἐκμολε, Jonic. pro ἐξέμολε, exivit, 3. ſing. aor. 2. act. verbi ἐκμολέω, exeo. Th. μολέω, ſeu μόλω, venio, advenio.

Ἐκμυζέω, vel άω, exſugo, ſugo. Thema μύζω, muſſo; item ſugo.

Ἐκμυκτηρίζω, irrideo, ſannis excipio, imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε. fut. ήσω. perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ & μυκτηρίζω, ſubſanno, naſo ſuſpendo. Them. μυκτήρ, ῆρος, ὁ, naris.

Ἐκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, enato, natando effugio. f. ἐκνεύσω.

Ἐκνεύω, nutu emiſſo jubeo. Th. νεύω, innuo. Eſt & ἐκνεύω, pro ἐκνέω, enato, clam evado. f. ἐκνεύσω. p. ἐκνένευκα. a. 1. ἐξένευσα. quaſi a νεύω, nato. Gl. Cyr. ἐκνεύω, diverto. ἔκνευσις, ἡ, diverticulum.

Ἐκνεφίας, ου, ὁ, procella, ventus procelloſus. Th. νέφος, nubes.

Ἐκνήφω, evigilo. fut. ψω. aor. 1. ἐξένηψα. a. 1. imperat. ἔκνηψον, άτω. perf. ἐκνένηφα, a νήφω, ſobrius ſum.

Ἐκνίξε, Dor. pro ἔκνισε, punxit, punxit, a. 1. ind. activ. a κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, rado.

Ἐκνίσθη, ης, η, a. 1. ind. paſſ. a κνίζω, ſeco. Th. κνάω, rado.

Ἔκνομος, ου, ὁ, ἡ, Poet. idem ac ἔκνομος, inuſitatus, inſolens. ab ἐκ, & νόμος, lex. Th. νέμω, adminiſtro, gero.

Ἐκνοστήσαντε, redeuntes, dual. num. a. 1. part. act. a νοστέω, redeo. f. ήσω.

Ἐκοίλαναν, 3. plur. a. 1. act. a κοιλαίνω, cavo, concavum reddo. f. ανῶ. a. 1. ἐκοίλανα. Thema κοῖλος, η, ὁ, cavus.

Ἐκοιμήσαντο, cubuerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi κοιμάω, f. ήσω, cubare facio. ἐκοιμήθη, ης, η, a. 1. paſſ.

Ἐκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω, a. 1. paſſ. ἐκοιμίσθην, idem ac κοιμάω, facio dormire.

Ἐκολάζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, punio. f. σω. aor. 1. ἐκόλασα, ας, ε, perf. κεκόλακα.

Ἐκολάφισα, ας, ε, & in 3. plur. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, alapam infringo. f. ίσω. p. κεκολάφικα. a κόλαφος, ου, ὁ, colaphus. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐκολοβώθη, ης, η, & in 3. plur. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi κολοβόω, contraho, decurto, amputo. f. ώσω. p. κεκολόβωκα. aor. 1. ἐκολόβωσα. fut. 1. paſſ. κολοβωθήσομαι, η, ετας, quod a κολοβός, ή, όν, mancus, mutilus. Th. κολάω, f. σω, amputo, decurto.

Ἐκόμιζεν, duxit, imperf. verbi κομίζω, fero.

Ἐκόμισαν, Dor. pro ἐκόμισαν, reportarunt, 3. plur. a. 1. ind. act. a κομίζω, fero. Th. κομέω, curo.

Ἐκομίσαντο, obtinuerunt, 3. plur. aor. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, fero. f. ίσω. p. κεκόμικα. Th. κομέω, curo.

Ἐκόμισσεν, pro ἐκόμισεν, 3. ſingul. a. 1. ind. act. a κομίζω, fero.

Ἐκόμπασε, a. 1. ind. act. verbi κομπάζω, idem ac κομπέω, crepo, ſonitum edo. Th. κόμπος, ου, ὁ, crepitus, proprie apri dentes acuentis.

Ἐκόνισεν, gemin. σσ, aor. 1. Poet. verbi κονίζω, pulvere fœdo. f. ίσω. Th. κόνις, εως, ἡ, pulvis.

Ἑκοντί, ſponte, ultro, adverb. ab ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius.

Ἐκόπασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κοπάζω, quieſco, ſedor. f. άσω. p. κεκόπακα. Th. κόπτω, ſeco.

Ἐκόπην, ης, η, ſciſſus ſum, aor. 2. ind. paſſ. verbi κόπτω, ſcindo. f. ψω. p. κέκοπα. p. m. κέκοπτο.

Ἔκοπτον, ες, ε, incidebat, a κόπτω, ſcindo, ſeco.

Ἐκοπώθην, ης, η, defatigatus ſui, aor. 1. ind. paſſ. verbi κοπόομαι, fatigor. Th. κόπτω, ſeco. f. ώσω.

Ἐκορέσθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi κορέννυμι, ſaturo, ſatio, expleo. f. κορέσω, Th. κορέω, ſatio.

Ἐκορέσσατο, pro ἐκορέσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κορέω, ſatio, verro.

Ἐκόρυσσεν, imperf. act. 3. ſing. verbi κορύσσω, armo. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Ἐκόσμηθεν, ornati ſunt, Bœor. pro ἐκοσμήθησαν, 3. plur. aor. 1. paſſ. verbi κοσμέω, orno. aor. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, ου, ὁ, ordo.

Ἑκοῦσα, ης, ἡ, volens, f. g. ab ἑκών όντος, ὁ, voluntarius.

Ἑκόσσῳ, ου, ὁ, ἡ, ſponteneus. Th. ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius, dat. plur. ἑκόσσι. Hinc ἑκοσσιάζομαι, ſponte offero. ἑκοσσιασμός, ſpontanea oblatio.

Ἑκοσσίως, adv. ultro. ab ἑκόσσιος, ſponteneus.

Ἐκπαγλ', pro ἐκπαγλα, & ἐκπαγλον, Poet. adverb. vehementiſſime. vide in ἐκπαγλος, vehemens.

Ἐκπαγλέσσομαι, ῆμαι, Jon. & Poet. pro ἐκπλήττομαι, terreor, ſtupeo.

Ἐκπαγλος, ου, ὁ, horribilis, ſtupendus, vehemens, per merathes. pro ἔκπλαγος, idem. ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio. ab ἐκ, & πλήσσω, f. ξω, percutio. a. 2. ἔπαγον.

Ἐκπαγλότατ', pro ἐκπαγλότατε, terribiliſſime, vocat. ſing. ſuperl. gradus ab ἔκπαγλος, terribilis.

Ἐκπάγλως, adv. ab ἔκπαγλος, terribilis, ſtupendus, vehemens.

Ἐκπαφάσσω, inſanio, ſeu fanatico more irruo. ab ἐκ, & παραφάσσω, oculos undique verto, & per reduplicationem, ex φάω, dictum volunt; alii quaſi πάντη τὸ φάη ποιῶ. Th. φάω, luceo.

Ἔκπαλαι, adv. jam olim. Th. πάλαι, olim.

Ἐκπαπτῆναι, in pappos abire, in lanuginem evadere. a πάππος, ὁ, flos lanuginoſus.

Ἐκπειράζω, vel ἐκπειράω, tento. ἐκπειράζομεν, 1. plur. præſ. ſub. fut. άσω. p. ἐκπεπείρακα. a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, tentatio.

Ἐκπέμπω, emitto. f. ψω, a. 1. ἐξέπεμψα. p. ἐκπέπεμφα. perf. paſſ. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται. aor. 1. paſſiv. ἐξεπέμφθην. a. 1. parr. paſſ. ἐκπεμφθείς, & in plur. ἐκπεμφθέντες. ab ἐκ, & πέμπω, mitto. f. ψω.

Ἐκπεπόρνωκα, ας, ε, perf. act. verbi πορνόω, ſcortor.

Ἐκπεπτάτασαι, evolaſti, Doric. pro ἐκπέπτησαι, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκπετάομαι, ῶμαι, evolo. fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι. quod ab ἐκ, & πέτομαι, volo, as.

Ἐκπερᾶν, tranſeo, traduco. ab ἐκ, & περάω, penetro, pertranſeo.

Ἐκπερδικίζω, decipio, effugio callide,

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ceu πέρδιξ, aucupem.

Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσωντ, pro ἐκπέρσωντι, dativ. fing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω, everto. f. ἐκπέρσω. hinc ἐκπέρσοσ, 3. plur. fut. 1. Sic ἐκπέρσωσ, 3. plur. a. 1. fub. ab ἐκ, & πέρθω, vaſto f. 2. παρθῶ, & per metathefin πραθῶ. a. 2. ἔπραθον, p. m. πέπραθα.

Ἔκπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. fing. a. 2. ind. act. Jon. ἐκπεσέω, aor. 2. inf. ἐκπεσεῶν, ἔσσα, ὄν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, excido. fut. ἐκπτώσω. præt. ἐκπέπτωκα. a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε. aor. 2. fub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in plur. ἐκπέσωσι. ab ἐκ & πίπτω, cado.

Ἐκπέσωσι, 3. p. plur. aor. 2. fub. ab ἐκπίπτω, excido.

Ἐκπετάννυμι, expando. f. ἐκπετάσω. a. 1. ἐξεπέτασα. cum accuſ. ab ἐκ, & πετάω, f. άσω, pando, aperio.

Ἐκπέφρασαι, 3. fing. perf. paſſ. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, edifſero. ab ἐκ, & φράζω. fut. σω, dico, memoro. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ἐκπεφυῖαι, part. præt. med. f. g. plur. num. verbi ἐκφύομαι, enaſcor. Them. φύω, gigno.

Ἐκπηδήσας, αντος, ὁ, elapſus, a. 1. part. act. ab ἐκπηδάω, exilio, deſilio. Th. πηδάω, ſalio. f. ήσω.

Ἐκπλωιεῖται, Attic. pro ἐκπλωίσεται, 3. fing. f. 1. med. verbi ἐκπλωίζομαι, quod ab ἐκπλωίζειν, ſtamen, ſeu filum aducere. ab ἐκ, & πλώς, ώ, ὁ, & πλώη, ῃς, ἡ, textum, ſeu tela.

Ἐκπίπτω, excidere, expelli. ab ἐκ, & πίπτω, cado.

Ἐκπλαγείς, έντες, ὁ, animo perculſus, a. 2. part. paſſ. verbi ἐκπλήσσω, percello.

Ἐκπλήσ, expleti, genit. ſing. ab ἔκπλειος, pro ἔκπλεως, ω, ὁ, expletus. Thema πλέος, plenus.

Ἐκπλεύσω, aor. 1. inf. act. ab ἐκπλέω, enavigo.

Ἐκπλέω, enavigo. imperf. ἐξέπλεον, ων, εες, ει. f. ἐκπλεύσω. a. 1. ἐξέπλευσα. a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐκπληκτικός, ἡ, όν, ὁ, ἡ, τὸ, terrorem adferens, horribilis. ἔκπληκτος, ὁ, ἡ, attonitus, ab ἐκπλήσσομαι, attonitus reddor. f. ξομαι. perf. paſſ. ἐκπέπλημαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, percutio.

Ἔκπληξις, εως, ἡ, ſtupor, pavor, conſternatio, ab ἐκπλήσσω, percello.

Ἐκπλήρω, impleo. f. ώσω. p. ἐκπεπλήρωκα. a. 1. ἐξεπλήρωσα. perf. paſſ. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ, & πλήρω, repleo. Th. πλέος, ος, ὁ, plenus.

Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio. ab ἐκπληρόω, impleo, expleo.

Ἐκπλήσσετο, perturbare, præſ. imperat. Jonic. pro ἐκπλήσσε, verbi ἐκπλήσσεσθαι, perturbor. Th. πλήσσω, fut. ξω, percutio.

Ἐκπλήσσω, vel Att. ήττω, percello. f. ξω. p. ἐκπέπληχα. a. 2. ἐξέπλαγον. imperf. paſſ. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐξεπλήσσοντο. aor. 2. paſſ. ἐξεπλάγην, ης, ῃ, perculſus fui. ab eodem them.

Ἐκπλεῖν τῶν φρενῶν, extra mentem navigare, hoc eſt de ſano mentis ſtatu deturbari. quod a πλέω, ſeu πλώμι, Poet. pro πλέω, navigo.

Ἐκπνέω, exſpiro. f. ἐκπνεύσω. p. ἐκπέπνευκα. a. 1. ἐξέπνευσα. ab ἐκ, & πνέω, ſpiro.

Ἐκπνοή, ῆς, ἡ, exſpiratio, flatus. ab ἐκπνέω, exſpiro.

Ἐκποδών, eminus, procul, adv. quaſi ἐκ ποδῶν, ex pedibus.

Ἐκπτωσις, ἡ, ſeminis emiſſio.

Ἐκπονέω, labore quæro, colo, exerceo. quod ab ἐκ, & πονέω, laboro.

Ἐκπορεύομαι, egredior. imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο. f. ἐκπορεύσομαι. præt. ἐκπεπόρευμαι. 3. fing. præſ. imper. ἐκπορευέσθω. ab ἐκ, & πορεύομαι, eo, quod a πόρος, ου, ὁ, tranſitus. Th. πόρω, f. ερω, tranſadigo. præt. med. πέπορα.

Ἐκπορρύω, effuſe, ſcortor. f. ύσω. p. πεπορρύκα. a. 1. ἐξεπόρρυσα. a. 1. part. ἐκπορρύσας, ασα, αν, ab ία, & πορρύω, ſcortor, quod a πόρνη, ης, ἡ, meretrix. Th. περάω, vendo. fut. ήσω, & άσω.

Ἐκποτέομαι, idem ac ἐκποτάομαι, & hoc pro ἐκπέτομαι, evolo. Th. πέτομαι, volo, volas.

Ἐκπρεπής, έος, ὁ, ἡ, eximius, elegans. ab ἐκ, & πρέπω, decorus ſum.

Ἐκπρήξας, operatus, a. 1. part. Jon. ab ἐκ, & πράττω, Jon. πρήττω, facio, f. ξω.

Ἐκπρίαθαι, præſ. inf. ab ἐκπρίαμαι, eximo, pecunia corrumpo. Th. πρίαμαι, emo.

Ἐκπρολίποις, dimittas, 2. fing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. plur. aor. 2 part. act. ab ἐκ, & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιτον.

Ἐκπτύω, reſpuo, abhorreo. f. ύσω. p. ἐκπέπτυκα. aor. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ, & πτύω, ſpuo.

Ἐκραάνθεν, Boeor. pro ἐκραάνθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. a κραιαίνω, perficio.

Ἔκραγε, clamavi, p. m. ἐκράγγωκα, p. m. inf. pro κεκραγγώκειν, verbi κράζω. fut. 2. κράγω. unde a. 2. ἔκραγον. a. 1. ἔκραξα.

Ἐκραγγώκειν, erumpere. ἐκραγγώς, ῶσα, ὸν, qui erupit. verbi ἐκρήγνυμι, effringo, erumpo. Th. ῥήσσω, frango.

Ἐκράϊσα, Dor. pro ἐκράνα, aor. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, perficio.

Ἐκράθη, mixtus ſum, per ſync. pro ἐκεράσθη, a. 1. paſſ. verbi κεράννυμι. f. άσω, miſceo.

Ἐκραίαινον, implebam, exſequebar, imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, perficio. f. κρανῶ, a. 1. paſſ. ἐκράνθην, & per epenthefin ἐκρανάνθην.

Ἔκραξα, clamavi, & in 3. plur. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, clamo. f. ξω.

Ἐκρωύγατο, ατο, ατ, a. 1. ind. act. verbi κρωγάζω, vociferor. fut. άσω. p. κεκρώυγα. a κραυγή, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, f. σω, clamo.

Ἐκρέματο, pendebar, 3. fing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, ſeu κρεμάω, ſuſpendo.

Ἐκρέμω, pendebas, 2. fing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, & Jon. ἐκρέμω, deinde Attica contractione ἐκρέμου, verbi κρέμαμαι, a. 1. paſſ. ἐκρεμάσθην.

Ἐκρηγμα, τὸ, ſalebra, præceps locus. Item eruptio aquarum in magnis imbribus.

Ἐκρήγνυμι, erumpo. Ἐκρηγνύω, ſcindo, impreſſionem facio, erumpo.

Ἐκρήνη, pro ἔκρηνα, implevi, a. 1. ind. act. a. κρεινόω, pro κραίνω, perficio, item impero. f. κρανῶ. aor. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, & pleonaſm. Poet. ἐκρήνησα. hinc κρήνου, άτω, p. 1. imperat.

Ἐκριζόω, eradico. f. ώσω. perf. ἐκρίζωκα. a. 1. ἐκρίζωσα. a. 1. ſub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ. p. a. 1. paſſ. ἐκριζώθην. a. 1. imperat. paſſ. ἐκριζώθητι, ήτω. a. 1. part. paſſ. ἐκριζωθείς, έσσα, έν. f. 1. paſſ. ἐκριζωθήσομαι. ab ἐκ, & ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Ἐκρίθω ἄπο, Poet. pro ἀπεκρίθην, reſpondi, a. 1. paſſ. ab ἀποκρίνομαι, reſpondeo.

Ἐκρίνατ pro ἐκρίναντο, 3. fing. a. 1. med. interpretatus eſt. ἐκρίνεν, elegit, imperf. act. ἐκρίνοντο, litigabant, imperf. paſſ. verbi κρίνω, ſecerno, judico.

Ἔκρυθ, ε, ὁ, effluxus. quod ab ἐκ, & ῥέω, fluo.

Ἐκρύσθην, expulſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi κρύω, pulſo.

Ἐκρύσσω, 2. fing. aor. 1. med. ἐκρυσσάμην, ω, ατο, verbi κρύομαι, pulſor. aor. 1. paſſ. ἐκρύσθην.

Ἐκρύβδην, abſconditus ſum, aor. 2. ind. paſſ. ἔκρυβον, aor. 2. act. verbi κρύπτω, abſcondo. f. 2. κρυβῶ.

Ἐκρυπτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω, abſcondo.

Ἔκρυφα, perf. act. Attic. pro κέκρυφα, occultavi, ab eodem verbo κρύπτω.

Ἔκρυψα, ας, ε, abſcondi, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi κρύπτω.

Ἔκπαστ, αστ, ἡ, ſtupor, admiratio, item exceſſus mentis. ab ἐξίστημι, de ſtatu mentis dejicio, animum de loco certo, & ſtatu dimoveo. ab ἐκ, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω. præſ. paſſ. ἵσταμαι, σαι.

Ἐκστρέφω, everto, fut. ψω. p. ἐξέστροφα. perf. paſſ. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται. ἐκ, & στρέφω, verto. p. m. ἔστροφα.

Ἔκτα, 3. fing. Dor. pro ἔστη, ab ἵστημι, ἡ, Dor. ἔτα, ας, α, verbi κτάω, interficio. f. κτήσω. perf. ἔκτηκα. perf. paſſ. ἔκτημαι. Th. κτάω, occido. κτείνω. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον, & per apocopen ἔκταν, & in 3. fing. ἔκτα. & per apocopen ἔκτα.

Ἐκταγκε, Poet. pro ἔκτακε, perf. act. verbi κτείνω, occido.

Ἐκτείθ, ῃ, ὁ, extenſus; item amplus. Th. τείνω, tendo.

Ἐκτεθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ταθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἐκτείνω, extendo. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἔκτεθεν, Boeor. pro ἐκτάθησαν, occ ſunt, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐκτάθην, bi κτείνω, interficio.

Ἔκτικα, perf. ind. act. iv. verbi κτείνω, occid

Ἐκταμίνθ, ὁ, & Poet. κτάμενθ, retra accentu, Æol. perf. part. paſſ. ve κτείνω, occido. perf. paſſ. ἔκταμαι.

Ἐκτάμοσι, Jon. paragoge pro ἐκτάμοι, fing. aor. 2. ſub. ab ἐκτέμνω, excid quod ab ἐκ, & τέμνω, ſeco, ſcind f. 2. ταμῶ. a. 2. ἔτεμον. p. πέτμη p. m. τέτμα.

Ἔκτμαμαι, perf. ind. paſſ. ἐκτμάμεθ perf. part. paſſ. verbi κτέω, occi f. 2. κτμῶ. p. ἔκτμα.

Ἐκτάμμησι, Jon. pro ἐκτάμῃ, 3. fing. act. verbi τάμνω, ſcindo, Jon. & D pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, P inſerto ν, & Jon. addito σι, 3. fing 2. ſub. verbi ἐκτάμνω, excido. ab & τέμνω, ſeco. a. 2. ἔτμαμον.

Ἔκτατ, 3. plur. a. 2. Boeor. pro ἔκτασα ab ἐκτίω verbi κτάω, interficio. pro ἔκτασαν, & per ſync. ἔκτατ, 3. a. 1. act. a κτείνω, occido. Sic a κτ τὸ κτάσομαι, poſſideo. a. 2. ἔκτάν plur. ἔκτασαν, per ſyncopen ἔκτατ.

Ἔκτασε, 3. fing. a. 2. act. ἔκτασον, v κτείνω, occido. f. 2. κτασῶ. p. ἔκτα

Ἐκτάσθαι, perf. inf. paſſ. ἐκτάσθω, terfectus ſum, aor. 1. ind. paſſ. a κτ interficio. perf. paſſ. ἔκτημαι.

Ἔκτασον, ες, ε, a. 1. ind. act. ejuſdem ve

Ἐκταράσσω, perturbo. fut. ξω. p. ἐκτα μαι. a. 1. ἐξετάραξα. ab ἐκ, & μάσσω, commoveo.

Ἔκτασε, per ſyncopen pro ἔκτασας, o diſti. ἔκταν, pro ἔκτασαν, aor. 1. bi κτείνω. vide in ἔκτα.

Ἐκτάσσω, Dor. pro ἐκτάσω, 2. fing. med. verbi κτάομαι, poſſideo. f. σομαι. perf. κέκτημαι. a. 1. med. σάμην, ω, ατο.

Ἔκτατο, interfectus fuerat, 3. fing. pl perf. ab ἐκτάμνω, σι, verbi κτείνω, cido. p. ἔκτακα. perf. paſſ. ἔκταμαι.

Ἐκτάτατο, Jon. pro ἐκτάτατο, ſeu τάτατο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ἐκτάτατα, Jon. pro ἐκτάτατα, 3. perf. Nota vero, ἔκτημαι, pro μαι, Jon. vel Att. dici, ut & θαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi μαι, poſſideo.

Ἐκτεθέντα, aor. 1. part. paſſ. acc. verbi ἐκτίθημι, expono.

Ἐκτεθραμμένους, acc. plur. perf. part. verbi ἐκτρέφω, enutrio. ab ἐκ, & φω. alo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτρα

Ἐκτείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἐ ντα, άτω, extende, aor. 1. imperat ctiv. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἔκτεινε, occidit, 3. fing. a. 1. act. ἔ νον, ες, ε, imperf. a κτείνω, occid κτενῶ. p. ἔκτονα. a. 2. ἔκτανον.

Ἐκτείνω, extendo. f. ἐκτενῶ. p. ἐκτ κα. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. νου, άτω. aor. 1. part. act. ἐκτείνα σας, ὁ. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτελέσῃ, pro ἐκτελέσῃτε, 2. plur. opt. act. ab ἐκτελέω, perficio.

Ἐκτελέσσας, Æol. pro ἐκτελέσας, q compleviſſet, a. 1. part. act. m. ἐκτελέω, perficio.

Ἐκτελυτάσει, Dor. pro ἐκτελυτήσει, ciet, f. 1. act. a τελυτάω, ad finem duc

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

duco. Th. τελ-, ε-, τὸ, finis.
Ἐκτελέω, perficio. ἐκτελέω, præſ. inf. f. ἐσω. p. ἐκτετέλεκα. a. 1. ἐξετέλεσα. a. 1. ſub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ. 2. 1. inf. ἐκτελέσαι. ab ἐκ, & τελ-, ε-, τὸ, finis.
Ἐκτένεια, ας, ἡ, perpetuitas: ἐν ἐκτενείᾳ, perpetuo, pro ἐκτενῶς, ab ἐκ, & τείνω, tendo.
Ἐκτενὴς, ἐ-, ὁ, ἡ, intentus, aſſiduus, experrectus, ſedulus, jugis. hinc ἐκτενέως, Jon. pro ἐκτενῶς, vehementer. ab eodem Themate.
Ἐκτενῶ, fut. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.
Ἐκτέον, habendum, adv. poſitionis ab ἔχω, habeo.
Ἕκτη, ſexta: ἕκτ-, ε, ὁ, ſextus, Th. ἓξ, ſex.
Ἑκτημένᾳ, ῃ, ον, pro κεκτημένᾳ, qui poſſidet aliquid, perf. part. verbi κτάομαι, poſſideo.
Ἑκτῆνται, pro κέκτηνται, poſſident, 3. plur. perf. κτάομαι, poſſideo.
Ἑκτῆφι, ſcil. χρόνῳ, Dor. pro ἐξ ἐκείνου χρόνου, ex illo tempore.
Ἐκτήσαμην, ω, ατο, in 3. plur. ἐκτήσαντο, a. 1. med. verbi κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.
Ἑκτῆσθαι, per aphæreſin Jon. vel Art. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. paſſ. ſic ἕκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, acquiro.
Ἐκτίθεμαι, expono, & 1. plur. ἐκτιθέμεθα. imperf. ἐξετιθέμην, σο, το, & aor. 2. med. ἐξεθέμην, σο, το, & in 3. plur. ἐξέθεντο. ab ἐκ, & τίθημι, pono.
Ἐκτινάξατε, vide in ἐκτινάσσω, excutio.
Ἐκτινάσσω, excutio. f. ξω. a. 1. ἐξετίναξα. aor. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, & in 2. plur. ἐκτινάξατε. a. 1. med. ἐξετιναξάμην, aor. 1. part. med. ἐκτινᾰξάμεν-. ab ἐκ, & τινάσσω, quatio.
Ἔκτισε, creavit, aor. 1. ind. act. verbi κτίζω. fut. σω, condo, creo. p. ἔκτικα. aor. 1. part. κτίσαι.
Ἔκτισαν, 3. ſing. perf. paſſ. ἐκτίσμαι, σαι, verbi κτίζω, creo. a. 1. paſſ. ἐκτίσθην.
Ἐκτοθεν, & ἐκτοθι, pro ἐκτοσθεν, & ἐκτοσθι, extra. regit genit. ab ἐκτὸς, extra. Th. ἐκ, ex.
Ἐκτοῦ, ex quo tempore.
Ἐκτολμήσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐκ, & τολμάω, audeo. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.
Ἐκτολυπεύσας, ὁ, aor. 1. part. act. verbi ἐκτολυπεύω, perficio. f. εύσω. ab ἐκ, & τολυπεύω, glomero. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & operi parata.
Ἐκτομίας, ου, ὁ, exſectus, caſtratus. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. Dicitur & Jon. ἐκτομίης, ου.
Ἔκτονα, præt. med. verbi κτείνω, occido. f. κτενῶ. perf. ἔκτακα, 2. 1. ἔκτονα.
Ἐκτοπίζω, e loco moveo, peregre abeo, deſolo. ab ἐκ, & τόπ-, ος, ὁ, locus.
Ἕκτορ, pro Ἕκτορα, acc. ſing. ab Ἕκτωρ, Hector.
Ἕκτος, η, ον, ſextus, a, um. Th. ἓξ, ſex.
Ἐκτὸς, adv. extra, cum genit. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex, e, a.
Ἐκτοσθεν, extra, cum genit. ab ἐκτὸς, extra. Th. ἐκ.
Ἔκτοτε, ſeu ἔκτοσε, extra, ab ἐκτὸς, extra, quod ab ἐκ, ex.
Ἐκτραπέλοισι, dat. plur. Jon. ab ἐκτράπελος, averſandus. ab ἐκ, & τρέπω, verto.
Ἐκτραπῇ, deflectat, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐκτραπήσομαι, f. 2. paſſ. ab ἐκτρέπομαι, averſor.
Ἐκτρέπομαι, averſor, cum acc. aor. 2. paſſ. ἐξετράπην, ης, η, deflexi. f. 2. paſſ. ἐκτραπήσομαι. ab ἐκ, & τρέπω, verto.
Ἐκτρῐβήσομαι, fut. 2. paſſ. ab ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero.
Ἐκτρῑ́ψαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero.
Ἔκτρωμα, ατ-, τὸ, abortus. ab ἐκτιτρώσκω, pario abortum, abortio. f. ἐκτιτρώσω. perf. paſſ. ἐκτίτρωμαι. ab ἐκ, & πτρώσκω, vulnero.
Ἔκτυπε, intonuit, 3. ſing. a. 2. activ. verbi κτυπέω, reſono. Thema τύκτω, verbero. fut. ψω.
Ἕκτωρ, ορος, ὁ, Hector, Trojanorum dux, Priami filius.
Ἐκυδάσσατο, 2. ſing. aor. 1. med. Jon. & Poet. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, convitior. Th. κύδος, ε, ὁ, convitium.
Ἐκύκλωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κυκλόω, cingo.
Ἑκυρός, ᾰ, ὁ, ſocer, mariti pater, quia εἰς ἑαυτὸν τὴν κόρην ἔχει, quam pro filia ſuſcepit. Et ἑκυρά, Jon. ἑκυρή, ſocrus, mariti mater.
Ἔκυρσα, incidi, & in 3. plur. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, incido. f. ῥῶ, & Æol. κύρσω.
Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi κυρόω, ſancio. Th. κῦρος, ους, τὸ, auctoritas.
Ἔκυψε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi κύπτω, incurvo me. f. ψω.
Ἐκφαίνω, profero, evulgo. ab ἐκ, & φαίνω, in lucem edo. f. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.
Ἔκφανεν, pro ἐξέφηναν, Poet. & Bœot. 3. plur. a. 2. paſſ. verbi ἐκφαίνω, profero, evulgo.
Ἐκφερέμεν, Jon. pro ἐκφέρειν, efferre, præſ. inf. ab ἐκ, & φέρω, fero. fut. οίσω a. 1. ἤνεγκα.
Ἐκφέρω, εις, ει, promo, effero, profero. f. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. aor. 1. imperat. act. ἐξένεγκον, άτω, a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, ὁ. aor. 2. ind. act ἐξήνεγκον. a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν. ab eodem Themate.
Ἐκφεύγω, effugio. f. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, a. 2. ἐξέφυγον. a. 2. ſub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ. p. m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω, fugio.
Ἐκφοβῆ, 2. ſingul. & ἐκφοβέρμεθα, 1. pl. f. 1. ἐκφοβέρμεθα, ῃ, ετον, verbi ἐκφοβέω, effugio.
Ἐκφοβέω, terrefacio. fut. ήσω. perf. ἐκπεφόβηκα. aor. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ, & φόβος, ε, ὁ, timor. hinc φοβέω, terrefacio. Th. φέβομαι, fugio, timeo. p. m. πέφοβα.
Ἔκφοβος, ε, ὁ, ἡ, conterritus, conſternatus. ab eodem Themate.
Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio funeris. ἐκφόριον, τὸ, terræ proventus. ab ἐκφέρω, effero. Th. φέρω, fero.
Ἐκφραζω, eloquor, enarro, ediſſero. part. præſ. ἐκφραζόν-, ον-. part. præſ. paſſ. ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ, & φράζω, dico. f. σω. p. κα. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.
Ἔκφρασις, εως, ἡ, deſcriptio. acc. ἔκφρασι. gen. plur. ἐκφράσεων ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, ediſſero.
Ἐκφραστέον, adject. verbale ab ἐκφράζω, eloquor.
Ἔκφυγε, pro ἐξέφυγε, aor. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, effugio. ab ἐκ, & φεύγω, fugio. f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον. hinc ἐκφύγωσιν, 3. plur. aor. 2. ſub. πέφυγα, præt. med.
Ἐκφυσᾷν, efflare. Th. φυσάω, inflo.
Ἐκφύω, enaſcor, germino, f. ύσω. p. ἐκπέφυκα. a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, naſcor.
Ἐκχέω, effundo. f. ἐκχεῦσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέχεύσα, ἐξέχευα, & ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imperat. act. ἔκχευον, άτω. 2. plur. ἐκχέατε, effundite. a. 1. inf. act. ἐκχέαι, imperf. paſſ. ἐξεχεόμην, ὑμην, ἔο, ὄ, ἔετο, εῖτο. Them. χέω, fundo.
Ἐκχεῦαι, ſufficere, ſatis eſſe, præſ. inf. a χρέω, do mutuo.
Ἐκχρήσει, utile erit, ἐν χρήσει ἔσται.
Ἐκχυθέντος, gen. ſing. a 1. part. paſſ. ab ἐκχέω, effundo, ſeu ἐκχύω. Th. χέω, fundo. fut. χέσω, χύσω, & χεῦσω. a. 1. ἔχεύσα, ἔχευα, & ἔχεα.
Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. paſſ.
Ἐκχυντο, effundebantur, pro ἐξεκέχυντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ab ἐκχύω, effundo.
Ἐκχύω, vel ἐκχυνω, effundo. f. ἐκχύσω, p. ἐκκέχυκα. a. 1. ἐξέχυσα, præſ. paſſ. ἐκχύνομαι. perf. paſſiv. ἐκκέχυμαι. aor. 1. paſſ. ἐξεχύθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἐκχυθήσομαι, ῃ, εται. ab ἐκ, & χέω, fundo.
Ἐκχωρέω, excedo. ἐκχωρείτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. act. excedant. fut. ήσω. p. ἐκκεχώρηκα. aor. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, eo, accedo, proficiſcor.
Ἐκψύχω, animam efflo. f. ξω, p. ἐξέψυχα. aor. 1. ἐξέψυξα, ab ἐκ, & ψύχω, ſpiro. Th. ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.
Ἐκώλυσε, prohibuit, aor. 1. ind. act. a κωλύω, impedio, veto. f. σω. p. κα.
Ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius. & in f. g. ἑκοῦσα, ης, ἡ, volens. q. ab ἔω, cedo, non repugno. Hinc ἑκούσ-, α, ὁ, ἡ, ſpontaneus. ἑκοντὶ, adv. ultro, ſponte. ἄεκών, & ἀεκούσ-, άκων, & ἀκέσ-, non voluntarius, invitus.

Ε Λ.

Ἐλάαν, incitare. Poet. pro ἐλάειν, ἐλᾶν, præſ. inf. ab ἐλάω, incito, agito. ſic in 3. ſing. præſ. ind. ἐλάει, ἐλα, & Poet. ἐλάᾳ, curſum init, verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, agito. f. ελάσω.
Ἐλάασκον, ες, ε, ducebam, imperf. Jon. pro ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω, vel ἐλαύνω, agito. a. 1. ἤλασα.
Ἔλαβον, ες, ε, & Dor. ἐλάβον, ſumpſi, a. 2. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι.
Ἐλαθεὶς, ὁ, tranſfixus, a. 1. part. paſſ. ab ἐλαθῶ, verbi ἐλαύνω, agito, f. ελάσω. perf. paſſ. ἐλήλαμαι.
Ἔλαθον, ες, ε, latui, a. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. med. verbi λανθάνω, lateo. f. λήσω. p. m. λέληθα.
Ἐλαία, ας, ἡ, olea, oliva, arbor. q. a λεῖος, lævis, quod curis ejus quaſi glabra ſit, & niteat. hinc ἔλαιον, ε, τὸ, oleum. ἀγριέλαιος, ε, ἡ, agreſtis oliva.
Ἐλάϊνος, η, ὁ, ἡ, oleaginus: ab eodem Themate.
Ἔλαιον, ε, τὸ, oleum. in dativ. ἐλαίῳ. Th. ἐλαία, ἡ, oliva.
Ἐλαίῳ, Dor. pro ἐλαίᾳ, ab ἔλαιον, oleum.
Ἐλαιών, ῶνος, ὁ, olivetum. ab eodem Themate.
Ἔλακον, ες, ε, a. 2. verbi λακέω, ſonitum do. præt. med. λέλακα.
Ἐλαμίτης, ε, ὁ, nomen gentile. Hebr. latitans.
Ἔλασ', pro ἔλασε, 3. ſing. a. 1. act. Jon. verbi ἐλαύνω, agito.
Ἐλάσσαι, compuliſſe, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, agito, f. ελάσω.
Ἔλασαν, Jon. pro ἤλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. ab ἐλαύνω, agito, impello. a. 2. part. ἐλάσας, αντος, & Poet. ἐλάσσας.
Ἐλάσασκε, Poet. & Jon. pro ἤλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, impello.
Ἐλάσσαις, ας, ε, a. 1. opt. Æolic. pro ἐλάσαιμι, ας, verbi ἐλαύνω, agito.
Ἐλάστηρος, ε, ὁ, equorum agitator, ἐλαύνων ἵππους.
Ἔλασις, ἡ, militaris expeditio. ab ἐλαύνω, agito.
Ἔλασκε, Jon. & Poet. pro ἤλα, ſeu ἤλαυνε, imperf. verbi ἐλάω, ſeu ἐλαύνω, agito, impello. f. ελάσω.
Ἐλασσάμενος, Poet. aor. 1. part. med. ἐλασσατο, ας, ε, a. 1. ind. Poet. ab ἐλαύνω, agito.
Ἔλασσε, trajecit, 3. ſing. 2. 1. Poet. ut & ἐλάσσῃ, abigat, 3. ſing. aor. 1. ſub. ab ἐλαύνω, agito.
Ἐλάσσω, acc. contract. pro ἐλάσσονα, α, ω, ab ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, ονος, ὁ, ἡ, minor, compar. a poſitivo ἐλαχὺς, parvus. in ſuperl. ἐλάχιστος, minimus.
Ἐλάσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor.
Ἐλαστὴρ, ῆρος, ὁ, agitor, impello. ab ἐλάσσω, ῶ, ὁ, impulſor. Th. ἐλαύνω. f. άσω, agito.
Ἐλάσω, abigam, futur. 1. verbi ἐλαύνω, agito. f. άσω.
Ἐλάτινα, ας, ἡ, Elatia, nomen proprium.
Ἐλάτη, ης, ἡ, abies. ab ἐλάτης, & ἐλάτου, pro ἐλάτους, dat. plur. Jon. inde ἐλάπεσι, ε, ὁ, abiegnus. q. ab ἔλατος, in

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

in altum tendo. Est enim arbor admodum procera.

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga, Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

Ἐλατόμησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi λατομέω, excindo. f. ήσω. a λατόμος, ου, ὁ, lapicida. quod ex λᾶς, λαος, ὁ, lapis, & τόμος, truncum. ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, scindo.

Ἐλαττονέω, minus habeo. fut. ήσω. a. 1. ἠλαττόνησα. Th. ἐλαχύς, parvus.

Ἐλαττωθῶσιν, an ἐλαττονηθῶσιν, legend. 3. pl. aor. 1. sub. pass. verbi ἐλαττονέω, minus habeo. Th. ἐλαχύς, parvus.

Ἐλαττόω, minuo. f. ώσω. a. 1. ἠλάττωσα. perf. ἠλάττωκα. præs. inf. pass. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχύς, parvus, ἐλάσσων, minor, ἐλάχιστος, minimus.

Ἐλαυνέμεν, præs. inf. Jon. pro ἐλαύνειν, ἐλαύνειν σκοπὸν, scopum attingere. ἔλαυνε, præs. imperat. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐλάσσει, 3. singul. præs. opt. act. ab ἐλαύνω, agito, impello.

Ἐλάσσεντ', pro ἐλάσσεντε, impellentes, nom. dual. part. præs. ab eodem Them.

Ἐλάσσω, Dor. ἐλάσσω, f. άσω, agito, proveho, stimulo, impello, progredior, evado. quasi ab ἐλάω. p. ἐλήλακα, Att. ἐλήλακα. hinc perf. part. act. ἐληλακότες. imperf. pass. ἐλασσόμην, ω, ετο. perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται. Hinc ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga.

Ἔλαφος, gen. Jon. ab ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva.

Ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva. quasi ἕλκω ὄφις, quod serpentes e cavernis trahat. Vel q. ἐλάσσων ὄφις, serpentes abigit. vel q. ἐν ἕλεσι φαίνω, quod in profundis paludibus appareat. Hinc ἐλαφεῖος, α, ὁ, ἡ, cervinus.

Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas. ab ἐλαφρὸς, ᾶ, ὁ, levis.

Ἐλαφρὸς, ᾶ, ὁ, levis, & celer, instar cervi. q. ab ἔλαφος, cervus. comp. ἐλαφρότερος, levior.

Ἐλαφροτέρος, α, ὁ, levior, comp. ab ἐλαφρὸς, ᾶ, ὁ, levis.

Ἔλαχεν, sortitus est, 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, sortior. f. λήξομαι, λαξέμαι, & ἐληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. p. m. λέλογχα.

Ἐλάχησε, 2. 1. act. verbi λαχαίνω, fodio.

Ἐλάχιστος, η, ὁ, minimus, superl. a μικρὸς, parvus. comp. ἐλάσσων, minor. Th. ἐλαχύς, parvus. hinc novum comp. formatur ἐλαχιστότερος, Ephes. 3. 8.

Ἔλαχεν, ες, ε, 2. 2. vide ἔλαχεν.

Ἐλαχυπτέρυξ, γος, ὁ, qui alas, vel pinnas parvas habet, μικροπτέρυξ. ab ἐλαχύς, parvus, & πτέρυξ, υγος, ἡ, ala.

Ἐλαχὺς, εια, ὺ, parvus. ut μικρὸς, comp. ἐλάσσων. superl. ἐλάχιστος, minimus. Ἐλαττὸν, diminuo. ἐλάττωμα, ατος, τὸ, vitium, deterior conditio. q. ab ἔλαω, capio. Parva facile capiuntur.

Ἐλάω, agito, arceo. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἔλδεται, Jon. pro ἔλδει, 2. sing. præs. ab ἔλδομαι, cupio.

Ἔλδομαι, ῃ, εται, desidero, cupio, appeto. Hinc ἔλδωρ, & ἐέλδωρ, ορος, τὸ, desiderium, q. ab ἔλω, capio. Lubentes enim capimus, quæ cupimus.

Ἔλε, & ἔλ', interfecit, rapuit, 3. sing. a. 2. Jon. εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ἕηρκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Ἐλεάζαρ, ὁ, nomen viri ἄελιστον, Eleazar. Hebr. Dei auxilium.

Ἐλεαίρω, misereor, idem ac ἐλεέω, Poet. Them. ἔλεος, ου, ὁ, misericordia.

Ἐλεάκιμ, ὁ, nomen viri ἄελιστον, Heleacim. Hebr. Deus restituet.

Ἐλεὰς, avis nomen, vel ἔλεος, quia paludes inspectat, quæ ἕλη, vide Arist. Hist. animal. lib. 9. cap. 16.

Ἐλεγξάτωσαν, 3. plur. imperat. act. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἐλέγξῃς, spreveris, 2. sing. a. 1. sub. act. ἔλεγξον, άτω, argue, a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἔλεγξις, ως, ἡ, redargutio. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἐλέγων, Dor. pro ἔλεγων, imp. verbi λέγω.

Ἔλεγος, ου, ὁ, lamentatio, luctus, carmen lugubre. quasi ab ἐλεέω, misereor, vel ἀπὸ τῆ ἐ λέγειν.

Ἐλεγχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἔλεγχος, ους, τὸ, probrum, dedecus. & in plur. ἐλέγχεα. & ἔλεγχος, ου, ὁ, argumentum, probatio. Th. ἐλέγχω, arguo.

Ἐλέγχω, fut. ξω, arguo, convinco, argumentis demonstro. a. 1. ἤλεγξα. a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω, præt. ἤλεγχα, & ἐλήλεγχμαι, redarguor, reprehendor. perf. passiv. ἤλεγμαι, ξαι, κται. aor. 1. pass. ἠλέγχθην, a. 1 sub. passiv. ἐλεγχθῶ, χῆς, χῇ. Hinc ἔλεγχος, ου, ὁ, argumentum, probatio. q. παρὰ τὸ ἔλω ἔχειν. Vel ab ἕλω, capio, & ἄγχω, strangulo. qui enim refellitur, obmutescit, & illi os obturatur, & sic quasi strangulatur.

Ἐλεδόνη, ης, ἡ, Eledona; species quædam polypi.

Ἐλέειν, capere, dialysi Jon. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ἕηρκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

Ἐλεεινὸς, ὴ, ὸν, ἡ, miserabilis, ab ἔλεος, ου, ὁ, misericordia.

Ἐλεεῖσθαι, præs. inf ab ἐλεέομαι, consequor misericordiam. Th. ἔλεος, ου, ὁ, misericordia.

Ἐλεέω, ῶ, misereor, cum acc. f. ήσω. a. 1. ἠλέησα. a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω. a. 1. sub. ἐλέησω, ῃς, ῃ. a. 1. inf ἐλεῆσαι. perf. act. ἠλέηκα, perf. pass. ἐλέημαι, a. 1. pass. ἠλεήθην. aor. 1. sub. ἐλεηθῶ, ῇς. Th. ἔλεος, ου, ὁ, misericordia.

Ἐλεηθῶσιν, misericordiam consequantur. 3. plur. aor. 1. sub. pass. ab ἠλεήθην, a. 1. pass. verbi ἐλεέω, misereor.

Ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, misericors. ab ἐλεέω, misereor.

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia, eleemosyna.

Ἐλεήσας, miseratus fuit, 3. sing. aor. 1. ἐλεήσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω, misereor.

Ἐλέησον, άτω, a. 1. imp. act. verbi ἐλέω, misereor.

Ἐληλιδμαι, αι, ἡ, idem ac Εἰληίθυια, Lucina.

Ἐλεῖν, interficere, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, interficio, capio. f. ήσω. p. ἕηρκα. a. 2. εἷλον.

Ἐλειὸς, ά, όν, glis. Th. ἔλος, εος, τὸ, palus. Vel ab ἑλίσσω, quia sursum versus caudam flectit. & ἑλισσάσθαι, est otiari. Glis enim est somniculosus.

Ἐλείπαχεον, reliqui, Jon. pro ἔλιπον, a. 1. ind. act. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ἐλείτο, concubuerat, Poet. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi λέγομαι, cubo. f. ξομαι. p. λέλεγμαι.

Ἐλελεῦ, acclamatio bellica. an ab ἐλελεῦ ἦ, ab halleluiah, id est, laudate Dominum. hinc ἐλελίζω, clamo in bello.

Ἐλελήθεε, pro ἐλελήθει, Jon. oblitus erat, 3. sing. plusq. perf. med. & in 3. plur. ἐλελήθεσαν, correpta Att. penultima, verbi λανθάνω, lateo. fut. λήσω. a. 2. ἔλαθον. præt. med. λέλησθε.

Ἐλέλιζεν, torquebat, imp. Jon. ab ἑλελίζω, quasso, convolvo. Th. εἴλω, verso.

Ἐλέλικτο, convolutus erat, pro ἐλέλικτο, 3. singul. plusq. perf. pass. ab ἑλίσσω, volvo. f. ξω. p. ἕλιγμαι, perf. pass. ἕλιγμαι, & per reduplic. Att. ἐλήλιγμαι. unde plusq. perf. ἠλήλιγμην, ξο, κτο. sublato utroque augmento, remanente ramen reduplicatione. Th. εἴλω, verso.

Ἐλελίξας, Æol. pro ἐλελίξας, aor. 1. part. ab ἐλελίζω, pulso, quatio. Th. εἴλω, verso.

Ἐλέλιξεν, commovit, aor. 1. ind. act. ab ἐλελίττω, fut. ξω, circumago. quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἴλω, verso.

Ἐλέλιχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἐλελίττω, circumago.

Ἐλελύγκει, 3. singul. plusq. perf. med. verbi λαγχάνω, sortior. f. ληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Ἐλελοίπεσαν, omiserant, Att. pro ἐλελοίπεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. λέλοιφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Ἔλιν, pro εἶλεν, invasit, 3. sing. a. 2. ind. activ. Jonic. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ἕηρκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

Ἑλένη, ης, ἡ, & Dor. Ἑλάνα, Helena. Est & ἐλάνη, seu ἑλάνη, lampas, fax. q. ab ἕλη. Sed ἑλένιον, festum in honorem Helenæ. Est & ἑλένιον, herba quædam e lacrymis Helenæ nata.

Ἐλίξατο, dormivit, aor. 1. med. verbi λίγομαι, dormio, f. λέξομαι.

Ἐλεόθρεπτος, ε, ὁ, ἡ, genitus, seu nutritus in paludibus. ab ἕλος, εος, τὸ, palus, & τρέφω, alo.

Ἐλεόσιον, mensis, dat. pl. Jon. ab ἐλεὸς, ᾶ, ὁ, mensa coquinaria.

Ἐλεὸν, misere, per syncop. pro ἐλεεινὸν. ab ἐλεεινὸς, miser. quod ab ἐλεέω, misereor. Thema ἔλεος, ου, ὁ, misericordia.

Ἔλεος, ου, ὁ, misericordia, vel εος, ους, τὸ. Forte ab ἐλεὸς, mensa coquinaria; inde enim dantur eleemosynæ. De divitum quadra pauperibus victitandum. Hinc ἐλεεινὸς, ὴ, ὸν, miserabilis. ἐλεέω, fut. ήσω, misereor. ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, misericors. ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, eleemosyna, misericordia.

Ἔλεος, ου, ὁ, sive ἔλεον, ου, τὸ, mensa coquinaria. unde coquus ἕλε, id est, accipit coquenda.

Ἐλέπεισα, ας, ε, a. 1. verbi λεπίζω, decortico.

Ἐλεπόλις, aries bellicus. ab ἑλεῖν πόλιν, capienda urbe.

Ἐλέσθαι, instituisse, capere, aor. 2. inf. med. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ἕηρκα. a. 2. med. εἱλόμην.

Ἔλεσθε, sumite, 2. plur. ἐλέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Ἑλετὸν, ης, ἡ, quæ pari potest, ab ἑλετὸς, ὴ, ὸν, ἡ, quod ab αἱρέω, capio.

Ἐλέτλω, interfecerunt, aor. 2. act. dual. ἔλετον, pro εἷλετο, abstulit, 3. sing. a. 2. med. verbi αἱρέω, tollo, interficio.

Ἕλοῦ, elige, Dor. pro ἕλε, ἑοῦ, aor. 2. imperat. med. verbi αἱρέομαι, eligo.

Ἐλεύθερία, ας, ἡ, libertas. ἐλευθερίστατος, ου, ὁ, ingenuitas. ab ἐλεύθερος, ingenuus, liber, immunis.

Ἐλεύθερος, α, ὁ, liber, immunis. περὶ τὸ ἐλεύθερον, ὅπου ἑρᾷ, quod eat quo velit, non ligatus. Hinc ἐλευθερόω, libero. ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio. ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas.

Ἐλευθεροῦντας, acc. plur. part. præs. ab ἐλευθερόω, libero.

Ἐλευθερόω, libero, liberum reddo. fut. ώσω. perf. ἠλευθέρωκα. a. 1. ἠλευθέρωσα. a. 1. sub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἠλευθέρωμαι. aor. 1. pass. ἠλευθερώθην, a. 1. part. pass. ἐλευθερωθὶς, ἐντος, f. ι. pass. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, liber.

Ἐλευθεροὶ, & ἐλευθερὴ, ῆρος, ἡ, nomen proprium urbis in Bœotia.

Ἔλευσις, ως, ἡ, adventus, ab inusitato ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἐλεύθω, venio, inusit. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι, venio. Ἐλεύθω, ειλείθυια, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem. ab ἐλεύθω, venio.

Ἐλεύσομαι, η, στω, veniam, & in 3. pl. ἐλεύσονται, fut. 1. med. ἐλεύσομαι, f. 2. part. med. verbi ἵκομαι, venio. a. 2. med. ἦλυθον, & per syncopen ἦλθον, ες, ε.

Ἐλεφαίρω, & ἐλεφαίρομαι, decipio, noceo, lædo. 3. sing. imperf. ἐλεφαίρετο. q. ab ἐλαφρὸς, levis. Est enim levitas decipere: sed videtur esse a λάφυρα, spolia.

Ἐλέφας, αντος, ὁ, elephas animal, & ebur; dat. ἐλέφαντι. qui ἐν ἕλῃ φαίνει, id est, φαίνει, quod sit animal magnum, & conspicuum. Item genus poculi. Athen.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

them. l. 12. Item morbi genus. Dioſc. Hinc ἐλεφάντινος, η, ον, eburneus. ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, lepra.

Ἐλέχθην, ης, η, dictus ſum, a. 1. ind. paſſ. a λέγω, dico.

Ἐλεψε, decorticavit, 3 ſing. a. 1. act. a λέπω, decortico. f. ψω. a. 2. ἔλεπον.

Ἐλη, & ἐλη, ης, ἡ, calor Solaris, q. ab ἕλω, capio, quod a calore Solari frutices, & omnia vegetativa ſuum incrementum capiant. hinc ἕλεσις, εως, ἡ, æſtus. Sed ἕλη, a. 2. ſub. act.

Ἐλησα, pro ἕλησα, Poet. a λάω, λῶ, volo, vis, pro θέλω, per aphæreſin ſyllabæ initialis.

Ἐλησαι, ceperis, a. 2. ſub. med. Jon. pro ἕλῃ, ab αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ἧρηκα. a. 2. ἕλον.

Ἐλήθετο, oblitus eſt, Jon. pro ἐλάθετο, 3. ſing. aor. 2. med. verbi λανθάνω, obliviſcor. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Ἐλήλακα, abegi, perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐληλάκεσαν, ejecerant, Attic. pro ἐληλάκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. ejuſdem verbi.

Ἐληλακότες, provecti ſunt, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejuſdem verbi.

Ἐλήλαμαι, abactus ſum, & ἐληλάμην, perf. & pluſq. perf. paſſ. hinc ἐληλαμένος, ſummotus, pro ἠλαμένος, perf. part. Att. verbi ἐλαύνω, abigo.

Ἐλήλαμένος, Att. & Jon. pro ἠλμένος, ὁ, perf. part. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito. f. άσω.

Ἐλήλαται, Att. pro ἧλται, perf. ἐλήλατο, immiſſus erat, Att. pro ἦλτο, pluſq. perf. Att. vide ἐληλάμαι.

Ἐλήλεγται, redarguitur eſt, perf. Attic. paſſ. pro ἤλεγται, verbi ἐλέγχω, redarguo.

Ἐλήλεγμαι, convictus ſum, pro ἤλεγμαι, perf. ind. paſſ. Att. ab eodem themate.

Ἐληλέαται, Jonic. pro ἐλήλανται, ſeu ἐληλασμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito.

Ἐληλυθώς, perf. part. med. Att. & Æol. pro ἐληλυθώς, ὁ, verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. præt. med. ἐλυθε, Att. ἐληλυθα, Æol. ἐλήλεθα.

Ἐλήλυθα, veni, Att. pro ἦλθα, perf. med. ejuſdem verbi.

Ἐληλύθεα, veneram, & in 3. plur. ἐληλύθεσαν, Att. pro ἐληλύθειμεν, pluſq. perf. med. ejuſdem verbi.

Ἐλθυῖα, adveniens, præt. part. med. f. g. a maſc. ἐληλυθώς, quod a præt. med. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι, venio.

Ἐλῆξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ληγω, ceſſo. f. ξω.

Ἐλήφθης, ſumptus es, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi λαμβάνω, ſumo. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ἐλθε, Att. pro ἔλθε, veni, a. 2. imperat. ἐλθεῖν, a. 2. inf. ἔλθοι, a. 2. opt. ἦλθος, a. 2. ſub. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἐλθέμεν, Jon. & ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejuſdem verbi.

Ἐλθεῖν, Dor. etiam pro ἐλθεῖν, aor. 2. inf. Ἐλθω, Dores dicunt pro ἐλθεῖν, veniſſe, aor. 2. inf. act. ab aor. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι, venio.

Ἐλθῃς, 2. & 3. ſing. a. 2. ſub. act. ſic & ἔλθῃσθ', pro ἔλθῃτε, quod ejuſdem verbi Jon. pro ἔλθῃ, a. 2. ſub. σι paragog.

Ἐλθοι, venerit, 3. ſing. aor. 2. opt. ἐλθοίμεν, σιν, aor. 2. opt. med. ejuſdem verbi.

Ἐλθόν, aor. 2. part. n. g. ἐλθόντ', pro ἐλθόντε, nom. dual. ἐλθόντε, acc. ſing. m. g. a. 2. part. act. ejuſdem verbi.

Ἐλθόντεσσιν, advenientibus, dat. pl. Jon. & Poet. pro ἐλθοῦσιν, aor. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἐλθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. plur. a. 2. ind. Sic ἐλθοισαν, in Bibliis pro ἐλθοιεν, 3. plur. aor. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἐλθών, pro ἐλθόντα, aor. 2. part. f. g. ab eodem verbo.

Ἐλθω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. ἐλθών, ὄντα, ὄν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio. a. 2. ἦλθον.

Ἐλίγησομαι, complicabor, f. 2. ind. paſſ. verbi ἑλίσσω, vel ἴττω, complico, verto. a. 2. ἤλιγον. a. 2. paſſ. ἁλίγω. Th. ἑλίω, verſo.

Ἐλιέζερ, ὁ, nomen viri, Ἐλιέζερος, Eliezer. Hebr. Deus reſtituet.

Ἐλιξοβόλιον, ου, imperf. ἐλιξοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, lapidibus ferio, a λίθος, lapis, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἐλικας, acc. pl. curvas. ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, κος, ἡ, volumen. & adject. ſumitur pro intortus. Th. ἑλίω, verſo.

Ἐλίκη, ης, ἡ, nomen urbis.

Ἐλικοβλέφαρος, ε, ὁ, ἡ, cui palpebræ ſunt volubiles, tortiles, aut nigræ. Item pulcher, rotundis oculis, vel nigris. Veneris epitheron. ab ἑλικὼψ, ῶπος, volubilis, niger. quod ab ἑλίσσω, volvo. Themα ἑλίω, idem.

Ἐλικτὸς, ἡ, ὸν, involutus, intortus, curvus. quod ab ἑλίσσω, circumvolvo. Th. ἑλίω, volvo.

Ἐλικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis, in Bœotia, nomen habens ab anfractuoſis viis, Helicon. Hinc Ἐλικωνιάδες, Muſæ. dat. plur. Ἐλικωνιάδεσσι. Et Ἐλικώνιαι παρθένοι, pro Muſis. Item muſicum inſtrumentum, ἐνιαυχόρδων, Prol. in muſicis: & Procl. in Heſiod.

Ἐλικώπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τῶ ἑλίσσειν τὰς κώπας, a remis circumvertendis.

Ἐλικωπίδα, acc. ſingul. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, limis oculis contuens.

Ἐλικῶπις, ιδος, ἡ. Dicitur de puella, quæ amantium oculos ad ſe trahit: vel quæ nigris oculis eſt decora: vel, cui oculi ſunt volubiles, & rotundi. ab ἑλικὼψ, ῶπος, ὁ, volubilis, tortilis: item niger. quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. ἑλίω, verſo.

Ἐλικὼψ, ωπος, ὁ, ἡ, cui oculi verſatiles, vel rotundi: nigris oculis præditas. ab ἑλικὸς, volubilis, niger, quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. ἑλίω, verſo, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὅπτομαι, video.

Ἐλιννῦω, & ἑλινύω, quieſco, otior, ſedeo. q. ab ἑλίω, concludo. Habet & Heſych. ἑλλωύει, ἕρπτέζει, παύεται, ἀργεῖ, hoc ſonat, Græcari: ut ſit, concluſum velut vivere.

Ἐλιννς, ὑος, ὁ, ramus. q. ab ἑλίσσω, circumagi; quia agitatur in arbore.

Ἐλιξ, & ἑλιξ, ικος, volumen. ab ἑλίσσω, vel ἑλίω, volvo.

Ἐλιὼδ, ὁ, nomen viri, Ἐλιοὺδ, Eliud. Hebr. laus Dei.

Ἐλιπον, ες, ε, reliqui, & in 3. plur. ἔλιπον, aor. 2. activ. verbi λείπω, linquo. f ψω. p. φα. p. m. λέλειπα.

Ἐλισάβετ, nomen mulieris Ἐλισάβετ, Eliſabeth. Hebr. Deus juravit.

Ἐλισσαῖος, αἱ, ὁ, nomen Prophetæ, Eliſæus. Hebr. a Deo ſalus.

Ἐλισσόμενοι, & ἑλισσόμεναι, Dor. pro ἑλίσσουσι, præſ. inf. verbi ἑλίσσω, circumvolvo. Th. ἑλίω, volvo.

Ἐλίσσετο, 3. ſing. & ἑλίσσοντο, pro ἑλίσσοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi λίσσομαι, ſupplico.

Ἐλισσομένη, præſ. part. paſſ. f. g. ab ἑλίσσομαι. Th. ἑλίω, volvo.

Ἐλίσσω, volvo, ab ἑλίω, ἑλελίσσω, & ἐλελίζω, torquen, circumago ſubito.

Ἐλίφθεν, relicti ſunt, Bœot. ſeu Æol. ſyncop. pro ἐλείφθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi λείπω, linquo. f. ψω. aor. 2. ἔλιπον.

Ἐλίχρυσος, ε, ὁ, & ἑλίχρυσον, & ἐλειόχρυσος, planta, de qua Theophr. l. 9. de hiſt. plant. c. 21. Interp. εἶδος φυτῦ, ᾧ τὸ ἄνθος ὁμοιοπρεπὲς ᾖ οἷον χρυσοειδές.

Ἐλκε, trahebat, imperf. Jon. pro ἕλκεν, ες, ε. ἕλκεο, Jon. pro ἕλκυ, præſ. imperat. paſſ. verbi ἕλκω, traho, & in 3. plur. ἕλκοντο. f. ὕλξω.

Ἐλκει, ulceri, dat. ſing. ab ἕλκος, ος, τὸ, ulcus: ab ἕλκω, traho.

Ἐλκέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἕλκειν, ab ἕλκω, traho. imperf. ἕλκεον.

Ἐλκεο, vide in ἕλκε, trahebat.

Ἐλκεσίπεπλος, ε, ὁ, ἡ, longa veſte induta. ab ἕλκω, traho. & πέπλος, ε, ὁ, veſtimentum muliebre.

Ἐλκετο, traxit, imperf. paſſ. Jon. pro εἵλκετο, ab ἕλκω, traho. f. ξω. a. 1. εἵλξα.

Ἐλκηδὸν, adv. luctando, tractim, trahendo.

Ἐλκηθμὸς, ὁ, ὁ, tractio, laniatio. Iliad. ζ.

Ἐλκος, εος, τὸ, ulcus. dat. ſing. ἕλκει, ἕλκεϊ. q. ab ἕλκω, traho. ergo ut vulnus a vello ob divulſionem continui; ita ἕλκος ab ἕλκω ob diſtractionem cutis, & continui divulſionem.

Ἐλκόω, exulcero. f. ώσω. p. ἕλκωκα. perfect. paſſiv. ἕλκωμαι, unde partic. ἑλκωμένος. Them. ἕλκος, εος, τὸ, ulcus.

Ἐλκυσάζω, trahendo rapto. ab ἑλκύω, traho.

Ἐλκύω, traho. f. ύσω. a. 1. εἵλκυσα. a. 1. inf. act. ἑλκύσαι. aor. 2. part. ἑλκύσας, αντος, ὁ. Th. ἕλκω, traho.

Ἐλμα, traho: & metaph. vivo cum aliquo. f. ξω. hinc ἕλξις, εως, ἡ, tractio. ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem. ὁλκὸς, ὁ, ὁ, tractus. ἑλκέω, ήσω, & ἑλκύω, ύσω, traho. ἑλκυστικὸς, ὴ, ὁ, attractivus, q. ab ἕλω, capio. Captæ enim prius res ſunt, quam tractæ, & adductæ.

Ἐλλαβε, ſumpſit. Poet. pro ἔλαβε, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ἐλλάδος, gen. ſing. ab Ἐλλὰς, Græcia.

Ἐλλάμψεσθαι, Jon. & Poet. fut. 1. med. pro λαμπρὸν γενήσεσθαι, clarum, ac illuſtrem fore. ex ἐν, & λάμπω, ſplendeo, clarus ſum.

Ἐλλαν, ανος, ὁ, Doric. pro Ἐλλὼν, Attice etiam pro Ἐλληνικὸς, Græcanicus ponitur. Hinc & Ἐλλάνιος πατὴρ, Græcanicus pater, pro Ἐλλήνιος.

Ἐλλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ἐλλανοδίκης, ε, ὁ, idem valet, ac fidicas Ἐλλάνων δικαστὴς, Græcorum judex.

Ἐλλὰς, άδος, ἡ, Græcia. dat. Ἐλλάδι, acc. Ἐλλάδα.

Ἐλλάσαι, Poet. pro ἐλάσαι, abegiſſe, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐλλάσποντος, ω, ὁ, Dor. pro Ἐλλήσποντος, ε, ὁ, Helleſpontus.

Ἐλλαχον, Poet. pro ἔλαχον, ſortitus ſum, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, ſortior. aor. 2. ſub. λάχω, ης, η. præt. med. λέλαγχα.

Ἐλλέβορος, ſeu ἑλλίβορος, ε, ὁ, helleborus, veratrum. Vide Dioſc lib. 4. cap. 151. & Plin. 35. cap. 5. παιὼν τὸ ἑλλεβόρῳ, quod capiat, ſeu ſuffocet eſu.

Ἐλλεβασίσιν, dat. pl. Jon. ab ἑλλεβασὸς, ὁ, vinculum, reſtis, faſcis, manipulus. ab ἕλλω, ſtringo. Th. ἑλέω, coarcto.

Ἐλλείπω, ις, ἡ, idem ac ſimplex λείπω, relinquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ἐλλειψις, εως, ἡ, derelictio, ab ἐλλείπω, relinquo. ἐλλείπειν τὸν βίον, excedere vita. Lucian. Th. λείπω, relinquo

Ἐλλεπα, mala, injuſta, inimica. quaſi ab ὀλλύω, perdo.

Ἐλλεσχος, ὁ, ἡ, vulgatus, qui eſt in omnium ore, & ſermone. ab ὄσσα, & λέσχη, ης, ἡ, ſermocinatio.

Ἐλλὴν, ηνος, ὁ, Hellen, filius Deucalionis, a quo auctore Ἐλλὰς, dicitur Græcus; pro eodem & ἑλλάνιος, ὁ. In ſacris litteris opponitur Judæo, Gentilis. Inde ἑλληνικὸς, Græcanicus.

Ἐλλωΐζω, cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor. fut. ίσω. p. ἠλλωΐκα. perf. paſſ. ἠλλωΐσμαι, unde eſt ἑλλωϊσμὸς, ὁ, Græciſmus. Th. ἕλλω, ὁ, Græcus. Interdum active ſumitur; ad Græcorum ritum formo, vel ad linguam, elegantiamque Græcorum doceo. Theologis ἑλλωΐζειν eſt vetere, & ridicula Græcorum perſuaſione de Diis imburum eſſe, cui Χειτιανίζειν, Chriſtianum agere opponunt: unde ἕλλην pro ethnico, & gentili.

Ἐλλωνικὸς, ὴ, ὸν, Græcus, a, um; item Græcanicus, ab eodem themare.

Ἐλλωὶς, ίδος, ἡ, Græca. Ἐλλωνιστὴς, οῦ, ὁ, Græcus, Græcorum imitator. ἑλλωϊστὶ, adverb. Græce. Th. Ἐλλὴν, Græcus.

Ἐλληνοδίκαι, ων, οἱ, præſides, ac judices.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

certaminum Græcorum, qui & ἀγωνοθέται vocabantur. Herodot.

Ε᾽λλεξε, Poet. pro ἔληξε, a. 1. ind. act. a λήγω, ceſſo, f. ξω.

Ε᾽λλησποντος, ου, ὁ, Helleſpontus.

Ε᾽λλιπής, ἐος, ὁ, ἡ, & ἐλλιπὲς, τὸ, cui deeſt aliquid, imperfectus. ab ἐλλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

Ε᾽λλυχώ, impuro, cum dat. ἐλλύχει, præſ. imperat. fut. ἐλλυχήσω. a. 1. ἠνελύχησα. ab ἔλλυχος, rationis particeps. ex ἐν & λόγος, ratio, quod a λογίζομαι, reputo. Th. λέγω, dico.

Ε᾽λλόγιμος, ος, ον, idem ac λόγιμος, eximius, eloquens, probus, celebris, nobilis. Th. λέγω, dico.

Ε᾽λλοπας, mutos, acc. plur. ab ἔλλοψ, οπος, qui vocem edere nequit: ab ἔψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον. præt. med. λέλοιπα.

Ε᾽λλοπιώω, piſcari, præſ. inſ. ab ἐλλοπιόω. quod ab ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit: epitheton piſcium. ab ἔψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo.

Ε᾽λλὸς, ὁ, ὁ, hinnulus; mutus. ab ἔλλω, contineo, affrico.

Ε᾽λλοψ, οπος, ὁ, mutus, piſcis acipenſer, ab ἔψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo.

Ε᾽λλω, contineo. q. ab εἴλω, coarcto.

Ε᾽λλώπια, ων, τὰ, dies feſtus, de quo conſule Pindari Scholiaſten, Olymp. Od. 13.

Ε᾽λμινς, νθος, ἡ, lumbricus, tinea: ab εἴλειν, quia ſe volvit repens. aut quia ceu ἐν ἑλει μένει, in humido, & veluti paludoſo corporis naſcitur.

Ε᾽λμωὰμ, ὁ, nomen viri ἄκλητον. Hebr. Deus menſurabit eos.

Ε᾽λογίσθω, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi λογίζομαι, ratiocinor.

Ε᾽λόων, lavabam, Dor. pro ἔλουν, verbi λόω, lavo. vel a verbo Poet. λοάω. imperf. ἐλόεον, ἐλόων, & Dor. ἐλόων.

Ε᾽λοιδόρει, 3. ſing. imperf. act. verbi λοιδορέω, convitior, maledico. Th. λοιδόρος, ου, ὁ, convitiator.

Ε᾽λοίμεθα, σθε, σθον, 2. 2. opt. med. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρημαι, aor. 2. εἵλον.

Ε᾽λοιμι, οις, οι, ἕλοι, a. 2. opt. act. ab αἱρέω, capio.

Ε᾽λοῦσα, ας, ὰ, Dor pro ἑλοῦσα, aor. 2. part. f. g. verbi αἱρέω, capio.

Ε᾽λόμαν, Jon. pro ἐλόμην, 2. 2. med. ab eodem verbo.

Ε᾽λον, Jon. pro ἕλαον, cepi, 2. 2. ind. act. ἔλοντ᾽, pro ἔλοντε, dual. a. 2. part. ἕλοντα, acc. ſing. ejuſdem temporis, & modi. ἕλοντο, ſumpſerunt, 3. plur. aor. 2. med. Jon. ab αἱρέω, capio.

Ε᾽λος, ους, τὸ, palus. inde ἑλώδης, ες, ὁ, ἡ, paluſtris. an ἔλος a πελός, niger: quia lutulenta paludis aqua? aut quia non ibi ἅλς, calor Solis?

Ε᾽λοῦ, elige, a. 2. imperat. m. ab αἱρέω.

Ε᾽λόμεν, lavabamus, per ſyncopen pro ἐλόομεν, ab ἔλουν, imperf. verbi λόω, lavo. f. σω.

Ε᾽λπεται, nom. plur. fut. 2. part. verbi αἱρέω, capio. f. 2. ἑλῶ, οῦ, εῖ.

Ε᾽λσαι, pro ἕλσαι, a. 2. part. f. g. ἑλῶ, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Ε᾽λοχεύθω, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λοχεύω, patio. f. εύσω. a. 1. ἐλοχεύσα, ας, ε, peperi. Th. λοχεία, ας, ἡ, gravida.

Ε᾽λύουσι, Poet. pro ἑλοῦσι, vel ἐλόουσι, 3. plur. præſentis pro futuro, ab ἐλόω, quo Poetæ pro ἑλαύνω, agito, utuntur.

Ε᾽λπεαι, ſperas, pro ἔλπῃ, 2. ſing. præſ. ἔλπεσθαι, præſ. inf. ab ἔλπομαι, ομαι, ετται, Poet. pro ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπίς, ſpes.

Ε᾽λπεαι, ſpera, Jon. pro ἔλπει, præſ. imperat. vel 2. ſing. imperf. Jon. pro ἔλπου, verbi ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ε᾽λπίζω, ſpero. imperf. ἤλπιζον. f. 1. ίσω, Att. ἐλπῶ. p. ἤλπικα. perf. part. ἠλπισμένος, ου, ὁ, aor. 1. act. ἤλπισα. a. 1. part. paſſ. ἐλπισθείς. Th. ἐλπίς, ſpes.

Ε᾽λπὶς, ίδος, ἡ, ſpes. dat. plur. ἐλπίσι. Hinc ἐλπίζω, & ἔλπομαι, ſpero, q. ab ἔλθω, ideſt ἔρομαι, & πάσιν, cupio poſſidere: Vivere ſpe vidi, qui moriturus erat. Vel ἐλπὶς, quaſi ἕλκει ἡμᾶς πρὸς τὸ πᾶσιν, ad poſſidendum trahit nos, & adducit.

Ε᾽λπισθείς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ε᾽λπιστέον, ſperandum. ab ἐλπίζω, ſpero.

Ε᾽λπιῶ, ſperabo, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. verbi ἐλπίζω, ſpero.

Ε᾽λπόμενος, ὁ, ſperans, præſ. part. ab ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ε᾽λσαι, immittere, per ſyncopen pro ἐλάσαι, a. 1. inf. act. ſic & ἔλσαν, pro ἔλασσαν, 3. plur. Jon. a. 1. ind. ἔλσας, pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλάω, agito. f. ἐλάσω. Ε᾽λσαι, cum aſpero, eſt a. 1. inf. act. per ſyncopen pro ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, traho.

Ε᾽λυμα, & ἔλυμα, ατος, τὸ, pes aratri in medio, temo, buris, ab ἕλω, traho. Th. ἑλύω, verſo. Vel ab ἑλύω, ideſt, κεκάλυπται, abſcondo. Item indumentum. Heſych.

Ε᾽λύμας, α, ὁ, nomen magi, Elymas. Arab.

Ε᾽λυμήνατο, 3. ſing. a. 1. m. ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνω, vaſto. f. 2. m. λυμανέομαι. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Ε᾽λυμος, theca citharæ, tibiæ genus e buxo, arcus, ab ἑλύω, intego. Eſt & ἔλυμος, panicum. Etymol. ab ἔλυμος, vel ἑλύω, involvo.

Ε᾽λύπει, 3. ſing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λυπέω, fut. ήσω, doleo. p. λελύπηκα. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

Ε᾽λυσα, ας, ε, ſolvi, a. 1. ind. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi λύω, ſolvo. f. σω. p. λέλυκα.

Ε᾽λυτρον, ου, τὸ, involucrum, velamen, utriculus, theca, alveus aquarum. ab εἱλέω, involvo. ἐλυτρόω, tegmine involvo.

Ε᾽λυτρώσω, liberaſti, 2. ſing. a. 1. med. verbi λυτρόω, libero, a λύτρον, ου, τὸ, pretium redemptionis. Th. λύω, ſolvo. f. σω. p. λέλυκα.

Ε᾽λφος, butyrum Cypriis, Heſych.

Ε᾽λω, capiam, a. 2. ſub. act. ar ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, capio, f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. Eſt & ἕλω, præſens inuſitat. pro quo in uſu eſt αἱρέω.

Ε᾽λωί, Eloi, Syriace, Hebr. ἠλί, Eli. hoc eſt θεέμου, Deus mi.

Ε᾽λωμαι, auferam, a. 2. ſub. med. verbi αἱρέω, capio. a. 2. ἕλον.

Ε᾽λών, ὁ, capiens, aor. 2. part. act. verbi αἱρέω, capio.

Ε᾽λως, ωτος, τὸ, captura, laceratio, præda. pl. ἕλωρα. ἐλώρειον, ου, τὸ, idem, quaſi ab ἕλω, capio, inuſit. pro αἱρέω.

Ε᾽λωρος, ου, ὁ, Fluvii Siculi nomen.

Ε Μ.

Ε᾽μὲ, pro ἐμὲ, acc. ſing. ab ἐγὼ, ego.

Ε᾽μαθετε, didiciſtis, 2. plur. a. 2. ind. vide ἔμαθον.

Ε᾽μαθον, ες, ε, didici, a. 2. verbi μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. aor. 2. part. μαθὼν.

Ε᾽μαθοσαν, didicerunt, 3. plur. aor. 2. Boeot. pro ἔμαθον.

Ε᾽μαίμαστ, deſideravit, 3. ſing. a. 1. act. Poet. geminat. or, verbi μιμάω. Th. μάω, vehementer cupio.

Ε᾽μακχήσατο, 3. ſing. aor. 1. act. verbi μακχάζω, beatum prædico. fut. άσω. p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, αρος, ὁ, beatus.

Ε᾽μαλάχθω, emollitus ſum, a. 1. paſſ. verbi μαλάσσω, ſeu άττω, mollio. f. ξω. p. μεμάλαχα.

Ε᾽μαλοτόρει, Doric. pro ἐμηλοτόρει, 3. ſing. imperf. activ. verbi μηλοτορέω, poma fero. ex μῆλον, ου, τὸ, pomum, & φέρω, fero.

Ε᾽μάνθη, inſanivi, a. 2. ind. paſſ. verbi μαίνομαι, inſanio. f. μανήσομαι.

Ε᾽μάξατο, exterſit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μάσσω, vel άττω, abſtergo. f. ξω, a. 1. ἔμαξα. perf. paſſ. μέμαγμαι.

Ε᾽μάρανε, tabefecit, 3. ſing. aor. 1. act. a μαραίνω, marceſco, tabeſco.

Ε᾽μαράνθη, extincta eſt, a. 1. paſſ. a μαραίνω, marceſcere facio. f. μαρανῶ. perf. μεμάρανμαι. perf. paſſ. μεμάρασμαι.

Ε᾽μάργηνατο, 3. plur. a. 1. med. verbi μαργαίνω, inſanio. Th. μάργος, ου, ὁ, inſanus.

Ε᾽μαργοίδιλω, 3. dual. imperf. verbi μάχομαι, pugno.

Ε᾽μὰς, accuſ. plur. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, όν, meus, a, um. Th. ἐγὼ, ego.

Ε᾽μαυτῷ, mei ipſius. dat. ἐμαυτῷ. caret nom. ſingul. dual. nec non plur. Quoties vero pluraliter effertur, id fit diviſim: ἡμεῖς αὐτοὶ, nos ipſi. ὑμεῖς αὐτοὶ, vos ipſi. Sic ἐγὼ αὐτὸς, ego ipſe. σὺ αὐτὸς, tu ipſe. ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ, ſponte mea.

Ε᾽μαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. med. a μάχομαι, pugno. 3. plur. imperf. ἐμάχοντο. fut. μαχήσομαι, & ίσομαι. perf. paſſ. μεμάχημαι. a. 1. ἐμαχήθην.

Ε᾽μβαν, pro ἔμβηθι, progredere, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, progredior. a. 2. ἐνέβην. ex ἐν, & βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ε᾽μβαδὸν, adv. terreſtri itinere. ab ἐμβαίνω, progredior.

Ε᾽μβαινον, imperf. Jon. pro ἐνέβαινον, verbi ἐμβαίνω, ingredior.

Ε᾽μβεβάω, ingredior, progredior. f. ἐμβήσομαι. p. ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβὰς, άντος, ὁ. Th. βαίνω, eo.

Ε᾽μβαλεῖν, a. 2. inf. act. vide ἔμβαλλε.

Ε᾽μβαλεῖν κώπαιν, Poetic. incumbere remis.

Ε᾽μβαλλε, conjicit, 3. ſing. imperf. pro ἐνέβαλλε, irruebat, verbi ἐμβάλλω, f. βαλῶ, p. ἐμβέβληκα. a. 2. ἐνέβαλον. præſ. imperat. paſſ. Jonic. ἐμβάλλεο. p. m. ἐμβέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Ε᾽βάλοι, conjiceret, 3. ſing. a. 2. opt. act. ἐμβαλέσθαι, aor. 2. parr. f. g. vide ἔμβαλλε. ἔμβαλον pro ἐνέβαλον, a. 2. per ſyncopen.

Ε᾽μβάπτω, intingo. f. ἐμβάψω. p. ἐμβέβαφα. aor. 1. ἐνέβαψα. aor. 1. part. act. ἐμβάψας, αντος, ὁ. ex ἐν, & βάπτω, tingo.

Ε᾽μβὰς, άντος, ὁ, aor. 2. part. act. ab ἐμβαίνω, ingredior.

Ε᾽μβασίλευον, ες, ε, regnabam, imperf. Jonic. pro ἐνεβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω, regno. f. εύσω. p. ἐμβεβασίλευκα, a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεὺς, rex.

Ε᾽μβασίχυτρος, ου, ὁ, nomen proprium muris. ab ἐμβαίνω, ingredior. Thema βαίνω, eo, & χύτρος, ου, ὁ, olla.

Ε᾽μβατεύω, faſtuoſe incedo, invado, ingero me. f. εύσω. p. ἐμβεβατεύκα. a. 1. ἐνεβατεύσα. ab ἐν, & βαίνω, eo.

Ε᾽μβάφιον, τὸ, acetabulum, vas, quod lucernæ uſum præſtat, Poll.

Ε᾽μβάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, intingo.

Ε᾽μβέβακον, Doric. & Poet. pro ἐμβέβηκον, reſiſtere fecit, perf. activ. verbi ἐμβαίνω, ingredior, introeo.

Ε᾽μβέβασαν, per ſyncopen Poet. pro ἐνεβεβάκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. act. ἐνεβεβήκεσαν, ab ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, gradior, eo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα, Jonic. βέβακα. & in 3. pl. pluſq. perfect. act. Jon. ἐβεβάκεισαν, per ſyncopen βέβασαν, ingreſſi erant.

Ε᾽μβεβαὼς, ὁ, ἐμβεβαῶσα, ἡ, inſiſtens perf. part. per craſin, pro ἐμβεβηκὼς verbi ἐμβαίνω, ingredior.

Ε᾽μβήν, Jon. pro ἔμβη, 3. ſing. aor. 2. ſub ab ἐμβαίνω, ingredior. ex ἐν, & βαίνω eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. ſub. βῶ, βῇς, βῇ, & Jon. βέω, βέῃς, βέῃ & Poet. βέω, βέῃς.

Ε᾽μβη, Jon. & Poet. pro ἐνέβη, ingreſſus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐμβαίνω, ingredior.

Ε᾽μβήῃ, Poet. pro ἐμβαίη, 3. ſing. a. opt. act. ut σῴη, pro σωίη. ab ἐμβαίνω ingredior.

Ε᾽μβηθι, inſcende, aor. 2. imperat. ἐμβῆναι, a. 2. inf. verbi ἐμβαίνω, inſcendo.

Ε᾽μβῆναι, a. 2. inf. vide ἔμβηθι.

Ε᾽μβιβάζω, facio, ut inſcendat. f. άσω. aor. 1. ἐνεβίβασα. ex ἐν, & βιβάζω, admitto animalia ad coitum, inco. Th. βαίνω, eo.

Ε᾽μμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐμβλέπω, intueor, cum dat. imperf. ἐνέβλεπον, f. ἐμβλέψω, a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε. ab ἐν, & βλέπω, video. f. ψω, Ἐμβολαὶ, ῶν, nom. plur. ab ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ruina, irruptio: fluminis oſtium: roſtrum navis. Xenoph. caput arietis inſtrumenti bellici. Thucyd. ab ἐμβάλλω, immitto. Th. βάλλω, jacio.

Ἐμβολιμαῖος, α, ον, menſis intercalaris, inſertus.

Ἔμβολον, ου, τὸ, promontorium, quod linguæ inſtar prominet: vectis, repagulum, Eurip. in Phœn. trabs, quæ anchoram ſuſtinet, Pindar. interſtitium, Herod. Item inſtrumentum ruſticum, ut paſtinum, vel paxillus, quo ſemina depanguntur. Theophr. περὶ φυτῶν l. 2. c. 6.

Ἔμβολος, ὁ, navis roſtrum. & loci nomen. Pind. cuniculus: pars machinæ, qua machina ingruit.

Ἐμβρεμάσω, ἄσομαι, fremo, graviter interminor. cum dat. ab ἐν & βρέμω, fremo.

Ἔμβρυον, ου, τὸ, infans utero concluſus, partus imperfectus. Thema βρύω, ſcateo, pullulo.

Ἐμεγαλώσω, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλώω, magnifico, exaggero.

Ἐμέγηρα, invidi, a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, invideo. f. αρῶ.

Ἐμεθέμεν, 1. plur. aor. 2. med. ἵημι, ἕσο, verbi ἵημι, mitto. fut. ἥσω, perf. εἷκα. a. 1. ἦκα. a. 2. ἷω.

Ἐμέθεν, Att. pro ἐμέοθεν, Jon. pro ἐμοῦ, gen. ſing. ab ἐγὼ, ego.

Ἐμεθύσθη, ης, η, a. 1. paſſ. a μεθύω, inebrio.

Ἐμεθύσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi μεθύω, inebrio. Th. μέθυ, vinum.

Ἔμεινα, ας, ε, manſit, aor. 1. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. p. μεμέηκα.

Ἐμεῖο, gen. Jon. & Poet. pro ἐμοῦ, mei, ab ἐγὼ, ego.

Ἔμελε, curæ erat, imperf. perſonalis verbi μέλει. fut. μελήσει. præter. μεμέληκε.

Ἐμέλησε, curæ fuit, aor. 1. ind. verbi μέλει, curæ eſt, imperſonal.

Ἔμελλε, imperf. verbi μέλλω, futurus ſum.

Ἐμεμεκὼς, ὁ, perf. part. activ. ab ἐμέω, vomo. f. ἐμέσω, & ἤσω. p. ἤμεκα, & per Att. reduplicationem, ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα. a. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω. a. 1. inf. act. ἐμέσαι.

Ἐμεμίχμην, ξο, κτο, pluſq. perf. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιχα, aor. 1. ἔμιξα.

Ἐμέμφετο, incuſabat, 3. ſing. imperf. verbi μέμφομαι, incuſo. f. ψομαι.

Ἔμεν, tumus, Poet pro ἐσμὲν, 1. plur. præſ. ab εἰμὶ, ſum. Ἔμεν, eſſe, Jon. pro εἶναι.

Ἔμεναι, & ἔμμεναι, Dor. pro εἶναι, aor. 2. inf. verbi ἵημι, mitto. Poteſt & ἔμεν eſſe 1. plur. aor. 2. act. ἷω, ἷς, in plur. ἷμεν, & ἶμεν.

Ἐμενοίνα, 3. ſing. imperf. paſſ. μενοινάω, curo. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Ἔμενον, imperf. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Ἐμέντες, ὁ, aor. 2. part. med. verbi ἵημι. mitto. f. ἥσω. a. 2. ἷω. a. 2. med. ἷμαι.

Ἐμέσσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω, vomo. f. ἐσω. perf. ἤμεκα. a. 1. ἤμεσα.

Ἐμετέθη, dimiſſus fuit, Jon. pro μεθέθη, a. 1. paſſ. a μεθίεμαι.

Ἐμεῦ, mei, gen. Æol. & Dor. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, ego.

Ἐμέω, vomo. f. ἐσω, & ἤσω. p. ἤμεκα. & Attic. reduplic. ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα, aor. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω. a. 1. inf. ἐμέσαι. Ducamus ab ἷω, emitto. unde analogice ἷμα, emiſſio. Hinc apud Medicos medicamenta hemetica.

Ἐμεωυτῶ, Jon. pro ἐμαυτῷ, mei ipſius. Sic in accuſ. ἐμεωυτόν.

Ἐμεῦ, meam, accuſ. ſing. f. g. ab ἐμὸς, ή, όν, meus, a, um. Th. ἐγὼ, ego.

Ἐμῆκα, miſi, aor. 2. med. verbi ἵημι, mitto. a. 2. act. ἷω.

Ἐμηνα. a. 1. ind. act. ἐμηνάμην, a. 1. med. verbi μαίνομαι, inſanio. fut. 2. med. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

Ἐμήνιε, 3. ſing. imperf. act. verbi μηνίω, iraſcor. f. ίσω. vide in μῆνις, ή, ira.

Ἐμήνυθεν, Bœor. pro ἐμηνύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi μηνύω, indico. f. ύσω. perf. μεμήνυκα, a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. ſub. μηνύσω, ῃς, ῃ. a. 1. ind. paſſ. ἐμηνύθην, a μηνύω, indico.

Ἐμήσατο, excogitavit, paravit, 3. ſing. a. 1. med. verbi μήσομαι, delibero, cogito, cum ſolertia quid facio. f. ήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.

Ἐμηχανέατο, Jon. pro ἐμηχανῶντο, moliebantur, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι, molior. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina.

Ἐμίανα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi μιαίνω, polluo.

Ἔμιγον, miſcui, a. 2. ind. act. ἐμίγην, a. 2. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιγα.

Ἐμίηνα, maculavi, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω. f. ανῶ, inquino, fœdo.

Ἔμικτο, Jon. pro ἐμέμικτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω. p. χα.

Ἐμιμήσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi μιμέομαι, imitor. f. ήσομαι.

Ἔμιμνε, exſpectabat, 3. ſingul. imperf. verbi μίμνω, maneo. Th. μονῶ, f. νῶ, manco. a. 1. ἔμεινα.

Ἐμίν, & ἐμίνη, mihi, Doric. pro ἐμοὶ, dat. ſing. ab ἐγὼ, ego.

Ἔμιξε, aor. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. a. 2. ἔμιγον.

Ἐμίσγετο, imperf. paſſ. verbi μίσγομαι, idem ac μίγνυμι, miſceor. f. 1. paſſ. μιχθήσομαι. perf. μέμιγμαι. a. 1. paſſ. ἐμίχθην. aor. 2. ἐμίγην.

Ἐμίσησαν, oderunt, 3. plur. a. 1. activ. verbi μισέω, odi. f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium.

Ἐμισθώσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μισθόω, mercede loco. Th. μισθὸς, ὁ, merces.

Ἐμίχθεν, Bœor. ſeu Æol. ſyncope pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω.

Ἐμίχθην, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἔμμα, Æol. pro ὑμᾶς, ατθ, τὸ, veſtis, ab ἕω, induo.

Ἔμμαθε, Poet. pro ἔμαθε, a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, diſco. fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Ἐμμαίνεσθαι, adverſus aliquem inſanio. f. ἐμμανοῦμαι. Th. μαίνομαι, inſanio.

Ἐμμανουὴλ, ὁ, Emmanuel, nomen Servatoris, ἄκλιτον, Θεὸς ἀνθρωπος. Hebr. nobiſcum Deus.

Ἐμμαὴς, ἡ, nomen caſtelli, ἄκλιτον, Emmaus. Hebr. propugnaculum.

Ἐμμαπέως, adverb. dicto citius. q. ἅμα τῷ ἔπει, ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἐμμασσάμενος, expon. ἐμμάξαντες. ergo ab ἐμμάσσω, q. intus tango. Th. μάσσω, abſtergo.

Ἐμμεῖναι, permanſiſſe, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, permaneo.

Ἐμμέλεια, ας, ἡ, modulatio, concinnitas. quod ab ἐμμελὴς, aptus, concinnus.

Ἐμμελητέον, adject. verbale ab ἐμμελετάω, meditor. quod a μελετάω, curam geto. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐμμελῶς, & ἐμμελέως, concinne, apte, adverb. ab ἐμμελὴς, aptus, concinnus. ab ἐν, & μέλος, εος, τὸ, carmen.

Ἐμμεμαῶτα, præt. act. part. Jon. f. g. verbi μάω, cupio. f. μήσω. p. μεμηκα. perf. part. μεμηκὼς, ῶτα, ὼς, ὸς, & per craſin μεμαὼς, ῶτα, ὼς.

Ἐμμεμαὼς, ὁ, incitatus, gen. ῶτος, & per ectaſin Poet. μεμαῶτος, accuſ. ſing. ἐμμεμαῶτα, præt. act. part. m. g. vide ἐμμεμαῶτα.

Ἐμμεμαῶτα, præt. med. verbi ἐμμαίνομαι, inſanio. ab ἐν, & μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.

Ἔμμεν, ἔμμεναι, & ἔμεναι, Poet. Æol. & Dor. pro εἶναι, eſſe. ab εἰμὶ ſum.

Ἐμμενέως, adv. fortiter. a μένος, εος, τὸ, robur.

Ἐμμένω, εις, ει, permaneo, perſevero, præſ. inf. ἐμμένειν, f. ἐμμενῶ, perf. ἐμμεμένηκα. a. 1. ἐνέμεινα. ex ἐν, & μένω, maneo.

Ἔμμετρος, ος, ον, ſervans modum. ab ἐν, & μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Ἐμμήνιος, ος, ον, pro ἐμμήνιος, menſtruus, a, um. Ex ἐν, & μὴν, μῆνὸς, ὁ, menſis.

Ἐμμὶ, ſum, Doric. & Æol. pro εἰμὶ, exiſto.

Ἐμμόρ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Emmor. Hebr. lutulentus.

Ἔμμορε, ας, ε, ſortitus ſum, per metathefin literarum pro μέμορε, præt. med. verbi μείρω, divido, ſortior.

Ἐμμύλιων, ωνος, ὁ, mola. Num. 11. 8. ἐν τῷ ἐμμύλωνι, ſed rectius, ἐν τῷ μύλῳ. Th. μύλη, ης, ἡ, mola.

Ἐμνάσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. ſing. a. 1. med. vide in ἔμνησα. Sic ἔμνασεν, pro ἔμνησεν, memoriam renovavit.

Ἐμνήμυκα, pro ἤμυκα, perf. Att. per reduplic. & pleonaſm. τὸ ν, ab ἠμύω, inclino, cado.

Ἔμνησα, memini, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, in memoriam revoco. f. μνήσω. præt. μέμνημαι, præt. paſſ. μεμνήσομαι, a. 1. paſſ. ἐμνήσθην. Th. μνάομαι, recordor.

Ἐμνήσθην, ης, η, memini, a. 1. ind. paſſ. a μνάομαι, recordor.

Ἐμνώοντο, pro ἐμνῶντο, memores erant, Poet. 3. pl. imperf. verbi μνάομαι, recordor.

Ἐμόγησα, ας, ε, laboravi, defeſſus fui, a. 1. ind. act. verbi μογέω. f. ήσω, tolero, laboro. Th. μόγος, ου, ὁ, labor.

Ἐμοιγε, mihi, dat. ſing. ab ἐγὼ, ego, γε, adjectio Att.

Ἔμολε, venit, a. 2. act. verbi μολέω, ſive μόλω, advenio.

Ἐμόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μολύνω, inquino.

Ἐμὸς, ὴ, ὸν, meus, a, um. ab ἐμοῦ. mei, gen. ἐγὼ, ego.

Ἐμόχθεν, 3. ſing. imperf. act. ἐμοχθέομεν, 1. plur. a μοχθέω, laboro. f. ήσω. p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, ου, ὁ, labor, ærumna.

Ἔμπα, tamen, idem ac ἔμπας.

Ἐμπαγέντων, gen. plur. a. 2. part. paſſ. verbi ἐμπήγνυμι, infigo. ex ἐν, & πηγνύω, ſeu πήγνυμι, compingo. f. πήξω. p. πέπηχα. aor. 1. ἔπηξα. aor. 2. ἔπαγον. a. 2. paſſ. ἐπάγην. p. m. πέπηγα.

Ἐμπαίζεαι, Jon. pro ἐμπαίζῃ, 2. ſing. ſub. verbi ἐμπαίζομαι, curo.

Ἐμπαίζομαι, curo, rationem habeo. f. άσομαι. hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator. ἔμπαιος, peritus. ab ἔμπας, tamen.

Ἐμπαθέες, gen. ſing. ab ἐμπαθὴς, ἐος, ἔος, ὁ, ἡ, affectibus deditus. ex ἐν, & πάθος, εος, τὸ, morbus, affectus. Th. πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον. præt. med. πέπονθα.

Ἐμπαγμὸς, ὁ, ludibrium, ab ἐμπαίζω, illudo, irrideo.

Ἐμπαίζω, illudo, cum dat. imperf. ἐνέπαιζον. fut. ἐμπαίξω. p. ἐμπέπαιχα. aor. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, ὁ. perf. paſſ. ἐμπέπαγμαι. aor. 1. paſſ. ἐνεπαίχθην, fut. 1. paſſ. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, ludo. f. σω, & ξω.

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, irriſor. ab ἐμπαίζω, illudo.

Ἐμπαίξεμεν, illudemus, 1. plur. fut. 1. act. verbi ἐμπαίζω, illudo.

Ἔμπας, αῶσα, ᾶν, gravida, prægnans, γυνὴ. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, puer, puella.

Ἔμπαλιν, retro, adverb. ἔμπαλιν γνώμη, præter ſententiam. ſic ἔμπαλιν πάθος, in contrarium delectationis. Th. πάλιν, rurſus.

Ἐμπαλλάσσεται, Jon. pro ἐμπλέκεται, involvere,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

vere, illaqueare. Alii per simplex λ scribunt. Vide in πλάσσω, inquino, contamino.

Ἔμπας, & Jonic. ἔμπης, & Att. vel Dor. ἤμπαν, & ἔμπαν, tamen, omnino, prorsus, q. ab ἐν, & πᾶς, omnis.

Ἐμπάσσω, inspergo, intexo. Th. πάσσω, vel πάττω, conspergo, variego.

Ἐμπεδία, nom. plur. n. g. ab ἔμπεδον, firmum, tutum, & constans. ab ἐν, & πέδον, ου, τό, solum.

Ἐμπεδάω, ῶ, vel ἐμπεδέω, Jon. compedibus constringo, ex ἐν, & πεδάω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Ἐμπεδέως, Poet. adverb. ab ἐμπέδος, firmiter, constanter, assidue. Th. πέδον, solum.

Ἐμπεδόμοχθος, ου, ὁ, Poet. laboriosus, arumnosus. ab ἐμπεδος, firmus. quod a πέδον, solum, & μόχθος, ου, ὁ, labor.

Ἐμπεδον, Poet. adv. quod ab ἐμπέδος, firmiter, tuto, perpetuo. Vide ἔμπεδος, stabilis, firmus.

Ἐμπεδορκέω, ῶ, fœdus servare, ab ἔμπεδος, firmus, quod ex ἐν, & πέδον, ου, τό, solum, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, stabilis, firmus. hinc ἐμπέδως, firmiter. ab ἐν, & πέδον, solum.

Ἐμπεδοσθενής, έος, ὁ, ἡ, qui firmum robur habet. ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.

Ἐμπέδως, per crasin, pro ἐμπεδέως, firmiter.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, prudentia. ab ἔμπειρος, peritus. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, incœptum.

Ἔμπελα, præs. imperat. verbi ἐμπελάω, idem ac πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, adverb. prope.

Ἐμπελάδην, juxta, adverb. Th. πέλας, prope.

Ἐμπελάσαντες, εἰς, inter se committentes, aor. 1. patt. plur. num. ab ἐμπελάζω, appropinquo. Thema πέλας, prope, adverb.

Ἐμπεπαρμένος, ὁ, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω, infigo. f. ερῶ. perf. ἐμπέπαρκα. ab ἐν, & πείρω, transfigo.

Ἐμπεπιστευμένος τῷ φυλακῷ, is, cujus fidei custodia commissa, perf. part. pass. ex ἐν, & πιστόω, credo. Th. πείθω, persuadeo.

Ἐμπεπραμένος, ὁ, perf. part. pass. ab ἐμπιπράσκω, vendo. Th. πιπράσκω, vendo, f. πράσω. perf. pass. πέπραμαι. Th. περάω, vendo.

Ἐμπερόναμα, ατος, τό, vestis fibulis adstricta. Dor. pro ἐμπερόνημα, quod a perf. pass. verbi περονάω, fibula necto. Th. περόνη, ἡ, fibula.

Ἔμπεσε, inciderat, pro ἐνέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπίσω, 3. sing. a. 2. sub. & in 3. plur. ἐμπέσωσι. ἐμπεσεῖν, a. 2. inf. verbi ἐμπίπτω, incido, ab ἐν, & πίπτω, cado. f. m. πεσέομαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον. a. 1. part. πεσών.

Ἐμπίσωσι, 3. pl. a. 2. sub. vide ἔμπεσε.

Ἔμπτες, Dor. per syncopen, & conversione σ in τ, pro ἐνέπεσες, 2. sing. aor. 2. act. ab ἐμπίπτω, incido. Vel est imperf. ab ἐμπίπτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπετον.

Ἐμπεφία, ἡ, implexa, perf. part. f. g. a. φύω. perf. πέφυκα, & sublato κ, πεφυα. perf. part. πεφυώς, πεφυῖα, & per syncopen πεφύς.

Ἐμπεφύη, innata est, 3. sing. 2. 2. ind. pass. cum præteriti augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐνφύω, innascor. Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύω, ῃ, ῃ, pro πεφύω, per syncopen, ut πεφνώς, pro πεφυκώς, sed tunc jota subscribi deberet. Thema φύω, nascor. f. φύσω. perf. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ἐμπεφυῖα, ἡ, implexa, part. perf. f. g. ab ἐμφύω, indo. fut. ήσω. p. ἐμπέφυκα, & per syncopen ἐμπέφυα. perf. part. πεφυώς, πεφυῖα. Th. φύω, nascor.

Ἔμπης, Jon. pro ἔμπας, tamen, omnino, prorsus.

Ἐμπιμπλάω, seu ἐμπίμπλημι, item ἐμπιπλάω, impleo. ex ἐν, & πίμπλημι, quod cum πλήθω ejusdem est originis, & significationis. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπλησμαι. Th. πλήθω, ους, ὁ, plenus.

Ἐμπίπλαντο, 3. plur. præs. ind. ἐμπίπλασθαι, perf. inf. verbi ἐμπίπλαμαι. vide ἐμπιμπλάω, impleo.

Ἐμπίπλη, impleto, Att. pro ἐμπίπλησι, seu ἐμπίπλαι, præs. imperat. verbi ἐμπίπλημι, impleo. ab eodem them.

Ἐμπιπρασκομένῳ, ῃ, ῳ, præs. part. ab ἐν, & πιπράσκω, vendo. perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπράσθην. Th. περάω, vendo.

Ἐμπίπτω, incido. f. ἐμπέσω. p. ἐμπέπτωκα. aor. 1. ἐνέπεσα. aor. 2. ἐνέπεσον. f. med. ἐμπεσέομαι. ab ἐν, & πίπτω, cado. p. πέπτωκα.

Ἐμπις, ἰδος, ὁ, culex, vel culicis genus. Interp. Aristoph. in Avib. q. ab ἐμτίω, quia sorbet sanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, credo, committo. quod ab ἐν, & πιστόω, credo.

Ἐμπλακείς, έντος, ὁ, implicatus, a. 1. part. pass. ab ἐμπλέκω, implico.

Ἐμπλαθέτω, fut. άσω, subigo, versando mollio. unde ἐμπλαστικὰ medicamenta, quæ cutis meatus obstruendi vim habent. Galen. l. 14. Therapeutic. Th. πλάσσω, fingo.

Ἐμπλεία, ας, ἡ, plena, Jonic. ab ἔμπλειος, quod ab ἔμπλεος, idem ac simplex thema πλέος, plenus.

Ἐμπλείμεναι, a. 2. opt. med. verbi ἐμπίμπλημι, seu ἐμπίμπλαμι, impleo. ut θείμεναι, ex τίθημι, pono. Th. πλέος, plenus.

Ἐμπλέκω, implico, irretio. f. ἐμπλέξω. p. ἐμπέπλεχα. a. 1. ἐνέπλεξα. a. 2. ἐνέπλακον. præs. pass. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf. pass. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. pass. ἐνεπλάκην. a. 2. part. pass. ἐμπλακείς, έντος, ὁ. p. m. ἐμπέπλακα. unde ἐμπλοκὴ, nodus. ab ἐν, & πλέκω, necto.

Ἔμπλεος, ὁ, idem ac πλέος, plenus.

Ἐμπλήθω, impleo. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπλησμαι. a. 1. ἐνέπλησα. perf. pass. ἐμπέπλησμαι, implerus fui. a. 1. pass. ἐνεπλήσθην. a. 1. sub. pass. ἐμπλησθῶ. ab ἐν, & πλήθω, impleo. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.

Ἐμπλήμενος, ὁ, per syncopen, pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐμπίμπλημι, impleo. Sunt qui velint esse præs. part. verbi πλήμι, a πλήθω. Sed apud Suid. scribitur ἐμπλημένος, qui præteritum esse innuit, augmento carens. Th. πλέος, plenus.

Ἔμπελον, prope, adverb. ab ἐμπλάω, vel ἐμπελάζω, per syncopen pro ἐμπελαζω, appropinquo. Th. πέλας, prope.

Ἐμπλησαντο, Jon. pro ἐνεπλήσαντο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐμπίμπλημι, seu ἐμπλήθω. f. ἐμπλήσω. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.

Ἐμπλησθείς, έντος, ὁ, 2. 1. part. pass. ἐμπλησθῆναι, aor. 1. inf. ab ἐμπλήθω. f. εω, impleo. Th. πλέος, ὁ, plenus.

Ἔμπλοκη, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. ab ἐμπλέκω, implico. Th. πλέκω, necto.

Ἐμπνεύσας, Æolic. pro ἐμπνεύσας, ab ἐμπνέω, inspiro.

Ἐμπνεύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμπνέω, inspiro.

Ἐμπνέω, inspiro, spiro, cum gen. f. ἐμπνεύσω. p. ἐμπνέυκα. a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, spiro.

Ἔμπνοος, & ἔμπνους, ὁ, spirans, vivus. acc. ἔμπνουν, ab ἐμπνέω, inspiro. Th. πνέω, spiro.

Ἐμπνύθη, respiravit, pro ἐνεπνύθη, 3. sing. a. 1. pass. a πνύμαι, sapio. perf. πέπνυμαι. perf. part. πεπνυμένος, sapiens. Th. πνέω, spiro. f. πνεύσω.

Ἐμπόδιον, ου, τό, impedimentum, ex ἐν, & πούς, pes.

Ἐμποδοστατῶ, impedio. f. ήσω. p. ἐμπεποδοστάτηκα. ex ἐμποδών, ante pedes. quod ab ἐν, πούς, pes, & ἵσταμαι, sto.

Ἐμπoδών, ante pedes. ὁ ἐμποδών, obvius. ab ἐν, & πούς, ποδός, ὁ, pes.

Ἔμπροσθεν, coram, Dor. ex ἐμπροσθεν, in conspectu. ab ἐν, & πρό, ante. Alii pro πόθεν, unde, undenam.

Ἐμποίησαν, fecerunt, pro ἐνεποίησαν, 3. plur. a 1. Jon. verbi ἐμποιέω, induco, infero. Th. ποιέω, facio. f. ήσω.

Ἐμπολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, mercatura, negotiatio. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπολαῖος, α, ὁ, forensis, negotiator: Mercurius, præses ἐμπολῶν, negotiationum.

Ἐμπολάω, & ῶ, veneo: compato. vide ἐμπολόωντο.

Ἐμπολέμιος, ὁ, pro ἐμπόλεμος, & πολεμικὸς, bellicus, ad bellum pertinens. Th. πόλεμος, bellum.

Ἐμπόλημα, ατος, τό, negotiatio, lucrum. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπολόωντο, sibi comparabant, pro ἐνεπολῶντο, Jonice, 3. plur. imperf. pass. verbi ἐμπωλάω, idem ac ἐμπολέω, seu ἐμπωλέω, vendo. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπορθόμαι, nundinor, mercor, negotior, negotiationem suscipio: proficiscor. f. ώσομαι. a. 1. med. ἐνεπορησάμην, ω, ατο, quod ab ἔμπορος, ου, vector, mercator. ab ἐν, & πόρος, transitus. Them. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Ἐμπορήσασθαι, 3. pl. imper. præt. pass. verbi ἐμπορόομαι, mercor.

Ἐμπορία, ας, ἡ, negotiatio, mercatura. acc. sing. Jon. ἐμπορίην. ab iisdem themaribus.

Ἐμπόριον, ου, τό, forum nundinarium, mercatus. a πείρω, transeo.

Ἔμπορος, ου, ὁ, ἡ, mercator, negotiator. q. ἐν πόρῳ ὤν, qui est in via. inde ἐμπορικὸς, ἡ, mercatorius. ἐμπορικαὶ δίκαι, actiones promercales. Demosth.

Ἔμπουσα, ης, ἡ, Empusa, spectrum, quod Hecate infortunatis ostendebat, pede æreo, & asinino, q. ἑνὶ ποδὶ ποδίζουσα, quod uno incedat pede. Cæl. l. 6. c. 38.

Ἐμπρακτος, ου, ὁ, ἡ, efficax. ab ἐν & πράσσω, facio.

Ἐμπρέπειν ἐν ανδράσιν, inter homines conspicuum esse, decus inter homines obtinere, a πρέπω, decorus sum.

Ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. a. 1. ἐνέπρησα. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπρήσας, incendes, 2. sing. f. 1. act. ἐμπρήσω, f. 1. inf. verbi ἐμπρήθω, incendo.

Ἐμπρησθείς, ὁ, incensus, aor. 1. part. pass. verbi ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. perf. pass. ἐμπέπρησμαι. aor. 1. ἐνεπρήσθην. ab ἐν, & πρήθω, uro.

Ἔμπρησις, ιος, ἡ, Jon. pro ἐμπρησμὸς, ὁ, incensio. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπρισθείς, ὁ, fectus, aor. 1. part. pass. ab ἐμπρίω, serra incido. aor. 1. pass. ἐνεπρίσθην, ab ἐν, & πρίω, serra seco.

Ἔμπροσθε, coram, ante. πρόσθεν, idem cum genit. Th. πρό, ante, coram.

Ἐμπρόσθιος, α, ὁ, anterior. ab ἔμπροσθεν, ante, coram, in oculis.

Ἐμπτύω, insputo, ἡ, ἐμπτύσω. p. ἐμπτύκα, aor. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel seq. εις. perf. pass. ἐμπέπτυσμαι. a. 1. pass. ἐνεπτύσθην. f. 1. pass. ἐμπτυσθήσομαι. ab ἐν, & πτύω, spuo.

Ἐμυθολόγησα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi μυθολογέω, fabulas narro, f. ήσω. ex μῦθος, ου, ὁ, fabula, & λέγω, dico.

Ἔμυκον, mugivi, a. 2. activ. verbi μυκάω, mugio. f. ήσω.

Ἐμφαίνουσι, illustrant, 3. plur. præs. ind. verbi ἐμφαίνω, repræsento, illustro. ex ἐν, & φαίνω, ostendo. f. φανῶ. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. p. πέφαγκα. præt. med. πέφανα.

Ἔμφανης, ους, ὁ, ἡ, conspicuus, manifestus. hinc ἐμφανέως, Jon. pro ἐμφανῶς, aperte, perspicue, reipsa. ab ἐμφαίνω, patefacio, commonstro.

Ἐμφανίζω, indico, ante oculos pono. f. ίσω. a. 2. ἐνεφάνισα. aor. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. ἐμφανίσατε, 2. plur. Sic ἐνεφανίσθην, aor. 1. ind. pass. ἐμφανισθῶμεν, aor. 1. inf. pass. ab ἐν, & φαίνω, ostendo.

Ἔμφρης, ες, ὁ, ἡ, similis, qui refert aliquid. ab ἐμφέρομαι. quod ex ἐν, & φέρω, feto.

Ἔμφοβος, ου, ὁ, ἡ, perterritus, metu perculsus. ab ἐν, & φόβος, ου, ὁ, metus.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

α φίβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Ἐμφορᾶσθαι, repleri, farturari. ab ἐμφορέω, repleor.

Ἐμφράττω, obturo, vide φράττω. ἐμφράξαι, a. 1. sub. med.

Ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ, memor, prudens, peritus, sapiens. ab ἐν, & φρὴν, ενός, ἡ, mens.

Ἔμφυής, ἐος, ὁ, ἡ, Poet. natura insitus, & ingenitus, naturalis. idem ac ἔμφυτος, innatus, nativus.

Ἔμφυλος, ε, & ἐμφύλιος, α, ὁ, ἡ, intestinus: tribulis, civis, gentilis. ἔμφυλος στάσις, seditio civilis. Demosth. ex ἐν, & φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus.

Ἔμφυτος, ὕσα, υ, inhærens. ab ἔμφυμι, innascor, ἐμφῦναι ταῖς ναυσὶ, naves conscendere, Plut. Themist.

Ἔμφυτος, ε, ὁ, ἡ, innatus, nativus, naturalis. ab ἐν, & φυτὸς, natus. Them. φύω, nascor.

Ἔμψυχος, ε, ὁ, ἡ, in quo anima est, animatus, spirans, vivus. ab ἐν, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, vita.

E N.

Ἐν, in, regit dat. & significat quietem, ἐνὶ, & ἔν, dicunt Poetæ pro ἐν. q. ab εἰμὶ, sum. Indicat aliquid esse alicubi. In N. Testamento est sæpe pro διά. aut πλεονασμὸν, more Hebræorum. Vertitur etiam per, cum, ut ἐν φόβῳ. & inter, ut ἐν ὑμῖν. & propter, ad, de, apud, pro, erga, pro διά. Et ἐν, cum accus. pro εἰς. Et ἐν, pro ἔνθα, ibi, & ἔνι, pro ἔστι, licet.

Ἕν, unum, nom. sing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

Ἐν ἀμείβοντι, scil. χρόνῳ, id est, alternatim, alternis vicibus.

Ἔνα, ας, ἁ, Dor. pro ἕνη, ης, ἡ, vesperi, sero. Them. ἐνὸς, ε, ὁ, annus.

Ἐναγεῖν, inducere, incitare. Th. ἄγω, duco.

Ἐναγὴς, ὁ, ἡ, piaculo obstrictus. ὁ ἐν τῷ ἄγει ἐνεχόμενος.

Ἐναγίζειν, justa persolvere, parentare. sacrificare, expiare. Them. ἅγος, εος, τὸ, veneratio, res sacra.

Ἐναγκωλίζομαι, in ulnas recipio, amplector. Nazianz. fut. ἰσομαι. a. 1. med. ἐναγκωλισάμενος, ω, ατο. a. 1. part. med. ἐναγκωλισάμενος. ex ἀγκύλη, ης, ἡ, ulna. Th. ἀγκὰς, άδος, ulnæ.

Ἐναγωνίσιος, Attice pro ἐναγωνίσιος, cubito incumbes. f. 1. verbi ἐναγωνίζω, cubito incumbo, inclino, declino. ex ἐν, & ἀγκὼν, ωνος, ὁ, cubitus.

Ἔναγχος, nuper, ab ἐν, & ἄγχι, prope.

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, adversari, seu resistere alicui. quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Ἐναγώνιος, ε, ὁ, qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus, certaminis præfectus. Mercurii epitheton, quod ludis præsit. Aristoph. ἐναγώνιος ἄμιλλα, æmulatio, certamen. Plur. in Solon. Th. ἀγὼν, certamen.

Ἔναιε, habitabat, 3. sing. imperf. verbi ναίω, habito. f. σω. p. νένασκα.

Ἐναίρειν, præf. inf. act. ab ἐνάρω, occido.

Ἐναίρω, occido, interficio, spolio, destruo. Hesiod. f. ἀρῶ. aor. 1. ἔνηρα. aor. 1. med. ἐνηράμην. q. ab ἐν, & ἄρω, tollo. Inde τὰ ἔναρα, spolia, arma, exuviæ, quibus occisi spoliantur.

Ἐναίσιμος, ε, ὁ, ἡ, fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens, utilis, suavis, ὄρνιθες ἐναίσιμοι, aves faustæ. Odyss. ἐναίσιμος ἀνὴρ, æquus rerum æstimator. Iliad. ζ. ab ἐν, & αἶσα, ης, ἡ, fatum, Parca, pars.

Ἐναλίγκιος, ε, ὁ, ἡ, similis, Hesiod. ab ἐν, & ἁλίγκιος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐνάλιος, ε, ὁ, ἡ, marinus, maritimus, q. d. ἐν ἁλὶ, mari, sc. ὤν, existens. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare. ἐνάλιον ἔργον, navale opus. Plut.

Ἐναλλὰξ, alternatim, vicissim, vice versa, adv. ab ἐναλλάττω, permuto, alterno. quod ab ἐν, & ἀλλάσσω, vel ττω, muto, f. ξω.

Ἐναλλάττω, ττομαι, ει, alterno, muto, & in 1. plur. ἐναλλάττομεν, permutamus. ab ἐν, & ἀλλάσσω, muto. f. ξω. p. ἠλλαχα.

Ἔναλλος, ε, ὁ, ἡ, varius, diversus, alius ἐναλλὰ proprie dicuntur ea, quæ vicissim altera in alterorum naturam migrant.

Ἐναλύντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω, ab ἐν, & ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἑάλωκα, & ἐάλωκα. aor. 2. ἥλων. aor. 2. inf. ἁλῶναι. aor. 2. part. ἁλὼς, ἁλόντος, q. ab ἅλλομαι.

Ἔναντα, contra. vel pro ἐναντίον. ab ἐν, & ἄντα, coram, aperte. Thema ἀντὶ, pro, contra.

Ἔναντι, coram, ante, in conspectu, cum genit. ex ἐν, & ἀντὶ, pro, contra.

Ἐναντία, ας, ἡ, f. g. ab ἐναντίος, contrarius, inimicus. Item ἐναντία, adv. adversus, ex adverso, contra.

Ἐναντίβιον, adverb. adversus, contra. ab ἐναντίβιος, ε, ὁ, ἡ, adversarius. q. vim contrariam habens, ἐναντίαν βίαν ἔχων: vel contrariam habens vitam. ex ἀντὶ, contra, & βία, vis, vel βίος, vita, ἐναντίβιον πολεμίζω, oppugno, Homer.

Ἐναντιόομαι, οῦμαι, & in 3. sing. ἐναντιοῦται, adversatur. ab ἐναντίος, adversarius, contrarius.

Ἐναντίος, ία, ον, contrarius, a, um. ἐξ ἐναντίας, e regione. ἐναντίως, idem ac ἔναντι.

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, adversatio, contrarietas.

Ἔναξε, aquavit, a. 1. ind. act. verbi νάσσω, æquo, complano. f. ξω.

Ἐναπεδείκνυντο, Jon. pro ἐναπεδείκνυντο, se ostentabant, 3. plur. imperf. pass. ex ἐν, ἀπὸ, & δείκνυμι, ostendo.

Ἐναποθνήσκω, morior. ex ἐν, ἀπὸ, & θνήσκω, morior. f. θανοῦμαι.

Ἔναρα, τὰ, spolia, arma, quæ occisis detrahuntur. ab ἐνάρω, occido, spolio.

Ἐνάργει, Dor. pro ἐνήργει, operabatur, 3 sing. imperf. act. ab ἐνεργέω, operor.

Ἐναργὴς, ἐος, ὁ, ἡ, clarus, evidens. ab ἐν, & ἀργὸς, albus, clarus.

Ἐναρὴς, ἐος, ὁ, ἡ, execrandus. Ex ἐν, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ, preces.

Ἐναρίζω, interficio, spolio, ab ἐνάω, spolio.

Ἐνάριες, οἱ, spoliorum derractores. Scythis ἐνάριες dicuntur, qui asserunt, se a Venere habere vaticinandi munus.

Ἐναρίμβροτος, ε, ὁ, qui cædit mortales, homicida. ab ἐνάω, interficio, & βροτὸς, mortalis.

Ἐναρξε, aor. 1. ind. act. Poet., & Dor. pro ἠνάρξατο. ἐναρξῃς, 3. singul. fut. 1. opt. activ. verbi ἐναρίζω, interficio.

Ἐναρπεσα, ας, ε, torpui, aor. 1. ind. act. verbi ναρκάω, torpeo. Th. νάρκη, ης, ἡ, torpedo. Alii legunt ἐνάρκησα, ας, ε.

Ἐναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, aptare, aor. 1. inf. activ. ab ἐναρμόζω. fut. σω. Th. ἄρω, apto.

Ἐναρξάμενος, ὁ, incipiens, a. 1. part. med. ab ἐνάρχομαι, incipio.

Ἔναρον, interfecerunt, 3. plur. a. 2. act. pro ἔνηραν, vel ἤμαρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, occido.

Ἐναρπάτωρ, ὁ, spoliator, pro ἐναρπάτωρ, ab ἔναρα, τὰ, spolia, & φέρω, fero.

Ἐνάρχομαι, incipio. f. ἐνάρξομαι. aor. 1. m. ἐναρξάμην, ω, ατο, cœpi. a. 1. med. part. ἐναρξάμενος. ab ἐν, & ἄρχομαι, incipio, fut. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Ἐνάσθη, habitavi, a. 1. pass. verbi νάω, inusitato pro ναίω, habito.

Ἔνασται, habitandi causa collocavi, aor. 1. ind. act. Poet. ἐνασταίμεν, ω, ατο, aor. 1. m. Poet. a νάω, pro ναίω, habito.

Ἐνάτη, ἡ, nona, Poet. pro ἐννάτη. ab ἐννέα, novem.

Ἐναύειν, Jon. & Poet. pro ἐνάπτειν, incendere. Th. αὔω, accendo.

Ἐναυλισάμενος, ὁ, moratus, aor. 1. part. med. ab αὐλίζομαι, diversor. Them. αὐλὴ, ῆς, stabulum, aula.

Ἔναυλος, ε, ὁ, ἡ, tibiis personans. ab ἐν, & αὐλὸς, ὁ, tibia. Est & ἔναυλος, ε, ὁ, stabulum. Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, atrium.

Ἐνδαΐς, ίδος, ἁ, Doric. pro Ἐνδυΐς, nomen proprium.

Ἐνδά, Poet. pro ἐνδὼ δὲ, vel ἐνῆσαν δὲ, inerat vero, vel inerant. Tum ἐν δὲ, Jon. pro ἐπὶ δὲ.

Ἐνδεδυμένοι, οἱ, induti, pers. part. pass. ab ἐνδύω, induo. f. ὑσω. p. ἐνδέδυκα. a. 1. ἐνέδυσα. ab ἐν, & δύω, induo.

Ἐνδεὴς, ἐος, ὁ, indigus, egenus, ab ἐν, & δέω, opus habeo. unde δεῖ, opus est.

Ἔνδεια, ας, ἡ, inedia, indigentia, defectus, inopia, ab ἐνδεὴς, indigus, egenus.

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, ostensio, documentum, manifestum indicium. ab ἐνδείκνυμι, indico, ostendo, monstro. ἐνδείκνυμαί σοι, me tibi vendito, Æschin. accuso, Demosth. præs. pass. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, ostendor. & in 3. plur. ἐνδείκνυνται. præs. inf. ἐνδείκνυσθαι. f. med. ἐνδείξομαι. præt. pass. ἐνδέδειγμαι. a. 1. m. ἐνεδειξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἔνδειξαι, άσθω. aor. 1. sub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, ηται. ab ἐν, & δείκνυμι, ostendo.

Ἐνδείκετο, pro ἐνεδείκνυτο, ostensus erat. 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi δείκνυμι, ostendo.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonstratio, indicium.

Ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, undecim, ἕνδεκα ἔτη. ex ἕν, unum, & δέκα, decem.

Ἑνδεκάτη, ἡ, & in m. g. ἑνδέκατος, undecimus. ab ἕνδεκα, undecim.

Ἐνδέκεσθαι, Jon. pro ἐνδέχεσθαι, admittere, probare. Th. δέχομαι, capio, excipio.

Ἐνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, assiduitas. quod ab ἐντελεχὴς, perfectus; hoc ab ἐντελὴς, perfectus, integer, ab ἐν, τέλος, εος, τὸ, finis, & ἔχω, habeo.

Ἐνδελεχίζω, assiduus sum, ἐνδελεχισμὸς, continuatio, assiduitas.

Ἐνδέξιος, α, ον, qui est ad dextram, prosper, faustus. Hinc ἐνδέξια, adverb. apte, dextre. Them. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextra.

Ἐνδέχομαι, ῃ, εται, admitto, recipio. fut. ἐνδέξομαι. p. ἐνδέδεγμαι. ἐνδέχεται, impersonale, fieri potest. Them. δέχομαι, capio.

Ἐνδημέω, incolo. fut. ήσω. p. ἐνδεδήμηκα. ab ἔνδημος, manens cum populo suo. ex ἐν, & δῆμος, ε, ὁ, populus.

Ἐνδήμιος νόσος, morbus cuidam populo peculiaris. ab eodem themate.

Ἐνδήμιοι, dat. pl. Jon. ἐνδήμοισι, genit. plur. ab ἔνδημος, ε, ὁ, qui est in populo. Th. δῆμος, ε, ὁ, populus.

Ἐνδιάσειαν, Jon. pro ἐνδιάσειαν, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνδιάω, meridior, in loca umbrosa deduco. Them. ἔνδιος, meridianus, humidus.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, ludificari. ἐνδιαθρύπτων, per delicias illudo. Ex ἐν, διὰ, & θρύπτω, frango.

Ἐνδιατρεπτέον, immorandum, verbale ab ἐνδιατρίβω, immoror. ex ἐν, διὰ, & τρίβω, tero. f. ψω.

Ἐνδιδόναι, cedere, remittere, præs. inf. ex ἐν, & δίδωμι, do.

Ἐνδιδύσκεσθαι, induor, cum acc. imperf. ἐνεδιδυσκόμην, ω, ετο, est verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, induor. ab ἐν, & δύω, ingredior.

Ἐνδιέσαν, incitabant, pro ἐνῆσαν, 3. pl. imperf. ab ἐνδίημι, verbi ἐνίημι, immitto. Alii volunt esse a. 2. act. 3. pl. ex ἐν, διὰ, & ἵημι, mitto. Alii imperf. pro ἐνεδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐνέθεσαν, a τίθημι) pro διώκω, ut sit, insecuti sunt. Th. δίω, expello. persequor.

Ἔνδικος, ε, ὁ, ἡ, Poet. pro δίκαιος, justus. ab ἐν, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ἔνδινα, τὰ, intestina. ab ἔνδον, intus.

Ἔνδιος, α, ον, meridianus. Et ἔνδιον substantive ponitur pro διατριβῇ, sede. Hinc ἐνδιάω, meridior. q. ab ἐν, & διὸς, genit. a ζεύς, aer, sub diu, id est, sub aperto aere.

Ἔνδοθεν, & ἔνδοθι, Poet. intus, in. ab ἔνδον, intus, domi.

Ἔνδοι, Doric. pro ἔνδον, intus.

Ἐνδομάχης, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ἐνδεμάχης, ε, ὁ, intus, vel domi pugnans. ab ἔνδον, intus, & μάχομαι, pugno.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐνδομενία, ἡ, poſſeſſio, ſupellex, quæ ſunt σκεύη ἔνδον μένοντα, Heſych.

Ἐνδόμησις, εως, ἡ, pila, ſtructura, moles erecta ad mœnia fulcienda: moles jacta ad reddendum navale portuoſum: pila Virgilio. ab inuſitato ἐνδομέω. Th. δέμω, ſtruo.

Ἐνδομυχῶν, inteſtinus, intus latens. ex ἔνδον, intus, & μυχός, ὁ, penetrale.

Ἔνδον, intus, domi, adverb. & pro ἐν. Hinc ἔνδοθεν, ex interiori ioco. ἔνδοθι, intus, οἱ ἔνδον, domeſtici.

Ἐνδοξάζω, glorifico. f. άσω. p. ἐνεδόξασα. perf. paſſ. ἐνδεδόξασμαι. aor. 1. paſſ. ἐνδοξάσθην, ης, η. aor. 1. ſub. paſſ. ἐνδοξασθῶ. a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι. ab ἔν, & δόξα, gloria. Them. δοκέω, videor.

Ἐνδοξασθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἐνδοξάζω, glorifico.

Ἔνδοξος, ον, ὁ, ἡ, nobilis, glorioſus, clarus, ſplendidus. ἔνδοξα, τὰ, res glorioſæ. in ſuperl. ἐνδοξότατος, glorioſiſſimus.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor, & medulla arboris; pars etiam aratri. Poll. l. 1. ex ἔν, & δρῦς, υός, ἡ, quercus.

Ἐνδρυώδης, εος, ὁ, ἡ, nemoroſus. ab ἐν, & δρυώδης, quernus. Th. δρῦς, δρυός, ἡ, quercus.

Ἐνδυκέως, prompto animo, diligenter, accurate. Iliad. ζ. Poet. adverb. φιλοτίμως, ἀξίως.

Ἐνδυκής, ὁ, & ἐς, τὸ, promptus, um, benignus, um. Item ἐνδυκές, diligens, tutum. Euſtath. ducit ab ἔν, & δέκω, (pro δέχομαι) ut proprie ſit libenter recipiens.

Ἐνδυμενία, idem ac ἐνδομενία, ἡ, ſupellex, poſſeſſio.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, veſtimentum, ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδύματα, τὰ, leges ſunt muſicæ Argis: ſive Argolica celebritas, & ſaltatio.

Ἐνδυναμόω, corroboro. f. ώσω. p. ἐνδεδυνάμωκα. a. 1. ἐνεδυνάμωσα. imperf. paſſ. ἐνεδυναμούμην, ἠμεθ, ούν, ᾶς, ᾶτο, ᾶντο. aor. 1. paſſ. ἐνεδυναμώθην. ex ἔν, & δύναμαι, roboro.

Ἐνδύνουσι, οἱ, nom. pl. præſ. part. ab ἐνδύνω, vel a. 2. parr. ab ἐνέδυν, verbi ἐνδύω, irrepo.

Ἐνδύνω, irrepo. f. ενδύσω. a. 2. ἐνέδυν, υσι, υ. ab ἐν, & δύω, δύνω, & δύμι, ſubeo.

Ἔνδυο, celeriter, ocyus. q. duobus momentis, Menander.

Ἔνδυσα, ἡ, indura, a. 2. part. f. g. ab ἐνδύω, ύσσα, verbi ἔνδυμι, induo. Thema δύμι, vel δύω, ſubeo.

Ἐνδυσάμενος, ὁ, ον, a. 1. part. med. ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδύσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. ἐνδύσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, induo.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, amictus, ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδύω, induo, regit dupl. acc. fut. ύσω. aor. 1. ἔνδυσα. perf. ἐνδέδυκα. perf. paſſ. ἐνδέδυμαι. a. 1 med. ἐνδυσάμην, ω, ασο. aor. 1. imperat. med. ἔνδυσαι, άσθω. aor. 1. ſub. med. ἐνδύσωμαι, ῃ, ηται, & in 2. plur. ἐνδύσησθε. ab ἐν, & δύω, ſeu δύμι, ſubeo.

Ἐνέβαλον, ες, ε, immiſi, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω, injicio, immitto.

Ἐνεβίβασεν, impoſuit, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, impono. f. άσω. ab ἐν, & βιβάζω, vado, inſcendo fœminam. Th. βάω, incedo, eo.

Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, graviter interminatus ſum, aor. 1. m. verbi ἐμβριμάομαι, fremo. Th. βρίμω, idem.

Ἐνεγγύησα, ſpopondi, aor. 1. Jonic. pro ἐνεγγύησα, verbi ἐνεγγυάω, ſpondeo. ab ἐν, & ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio.

Ἐνέγκαι, tuliſſe, a. 1. inf. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἐνήνεγκα, aor. 1. act. ἐνήγκαντο, 3. plur. a. 1. med. Jon. ἐνεγκάσθαι, a. 1. inf. med. ἐνεγκάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, fero. f. οἴσω.

Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab ἤνεγκον, aor. 2. ind. ἐνεγκών, part. aor. 2. ejuſdem verbi.

Ἐνεγκον, aor. 2. ind. Jon. ἐνεγκών, aor. 2. part. ab inuſitat. ἐνέγκω, pro φέρω, fero. q. ab ἐνείκω. vel ab ἐν, & ἐγγύς, prope, in propinquo.

Ἐνεδίδη, 3. ſing. imperf. act. quaſi a ἐνδίδω, do. vide ἐνδίδων.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ, & τὸ ἔνεδρον, υ, idem. Hinc ἐνεδρεύω, inſidior, cum acc. f. εύσω. p. ἐνεδρεύκα. ab ἐν, & ἕδρα, ας, ἡ, ſedes, ſeſſio. Th. ἕζομαι, f. ἵδομαι, ſedeo.

Ἐνεδρεύων, οντος, ὁ, inſidians, præſ. part. ab ἐνεδρεύω, inſidior, quod ab ἐνέδρα, inſidiæ.

Ἐνέδυσα, ας, ε, & in 3. plur. ἐνέδυσαν, verbi ἐνδύω, induo. ab ἐν, & δυώ, vel δύω, ſubeo.

Ἐνείκασα, ας, ε, pro ἔνεικα, ſive ἤνεγκα, aor. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, inuſit. Th. φέρω, fero.

Ἐνείκειεν, Poet. & Jon. pro ἐνήκειεν, aor. 1. vel perf. act. verbi ἐνείκμι, immitto. ab ἐν, & ἴημι, mitto. Th. ἕω, mitto, ſtatuo, induo.

Ἐνεδδώς, ότος, ὁ, dilutus, infuſus, aor. 1. part. paſſ. ἐνεδύθαι, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐνίημι, immitto.

Ἐνέθηκα, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἐντίθημι, impono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθλον.

Ἐνεθυμήθη, pœnituit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἐνθυμέομαι, cogito, mente agito.

Ἐνείλω, præſ. opt. ab ἐνειμι, inſum, quod ab ἐν, & εἰμί, ſum. vel aor. 2. opt. act. ab ἐνίημι, immitto. facit enim ἴημι in a. 2. opt. act. εἶλω. ut πίθημι, θείλω.

Ἔνεικα, Poet. pro ἔνεκα, propter.

Ἔνεικα, ας, ε, attuli, aor. 1. Poet. pro ἤνεγκα. ἐνείκημι, a. 1. inf. act. ſed ἐνέικαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. ἐνείκειας, a. 1. part. act. ἐνείκαιτο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐνείκω, inuſitat. pro φέρω, fero. f. ἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνείκειε, intuliſſet, 3. ſing. aor. 1. opt. Æol. ἐνείκαι, ferat, 3. ſing. aor. 1. ſub. ab eodem themate.

Ἐνειλέω, involvo. f. ήσω. a. 1. ἐνείλησα. præt. ἐνείληκα. ex ἐν, & εἰλέω, involvo.

Ἔνειμαν, ας, ε, diſtribui, & in 3. plur. ἔνειμαν, diſtribuerunt, a. 1. ind. act. verbi νέμω, tribuo. fut. νεμῶ. perf. νένεμηκα. præt. med. νένεμαι.

Ἔνειμεν, infumus, 2. plur. præſ. Poet. pro ἐσμέν, verbi εἰμί, inſum. Th. εἰμί, ſum. vide ἐμέν.

Ἔνειμι, inſum. ἔνεστι, & per apocopen Jon. ἔνι, pro ἐνέστι, eſt. τὰ ἐνόντα, præſ. part. n. g. plur. num. quæ penes vos ſunt. ab ἐν, & εἰμί, ſum.

Ἐνείς, ἐντος, ὁ, qui miſit, & in f. g. ἐνεῖσα, & in n. g. ἐνεν, aor. 2. part. verbi ἐνίημι, quod ab ἐν, & ἴημι, mitto, f. ἥσω. p. εἶκα. a. 2. ἦν.

Ἐνείσθαι, perf. inf. paſſ. ab ἐνίημι, immitto. Interdum ab ἐνέω, ſeu ἐννυμι. Th. ἕω. perf. paſſ. εἶμαι.

Ἔνεισι, inſunt, 3. plural. præſ. ind. ab ἔνειμι, inſum. Th. εἰμί, ſum.

Ἐνέχεε, Jon. pro ἐνέχει, 3. ſing. imperf. ab ἐνέχω, in animo habeo.

Ἐνέχθην, latus ſum, Jon. pro ἠνέχθην, a. 1. paſſ. unde part. aor. 1. ἐνεχθείς, verbi ἐνείκω, Jon. pro φέρω, f. οἴσω, fero.

Ἕνεκα, & ἕνεκεν, propter, cauſa, adverbium, quod regit genit. ἕνεκά σου, tua cauſa. q. ab ὅ, quaſi διὰ ὅ, δι' ὃ, διὰ ταῦτα. Sicut quia Latinis a qui. vel q. ἐν ἔχω, unum habeo, ſive una res eſt, quamobrem hoc, vel illud faciam.

Ἐνέκειτο, inerat, 3. ſingul. imperf. ab ἔγκειμαι, complaceo, ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Ἐνεκεκόλαπτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐγκολάπτω, inſculpo. Th. κολάπτω, tundo. f. ψω. perf. paſſ. κεκόλαμμαι, ψαι, ται.

Ἐνεκεντρίσθη, ης, ἡ, inſitus fui, a. 1. ind. paſſ. ab ἐγκεντρίζω, inſero. f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν, & κέντρον, ſtimulus. Th. κεντέω, pungo.

Ἐνεκέοντο, 3. plur. imperf. act. verbi ἐγκυκάω, concipio.

Ἐνεκοπτόμην, impediebar, imperf. paſſ. ab ἐγκόπτω, impedio. f. ψω. a. 1. ἐνεκόφθη. p. ἐγκέκοφα. ab ἐν, & κόπτω, ſcindo.

Ἐνεμέσα, ας, ε, ſingul. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, odio habeo. Th. κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Ἐνέκοψα, ας, ε, impedivi, a. 1. ind. act. ab ἐγκόπτω, impedio.

Ἐνέκρυψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, condo, inſero. p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, occulto. f. ψω. præt. κέκρυφα.

Ἐνεκτέον, referendum, adjectiv. verbale a φέρω, fero. perf. paſſ. ἐνήνεγμαι, ξαι, κται.

Ἐνέκυρσα, incidi, & in 3. plur. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω, incido, illabor. vide ἐγκύρσας. Alii per ſyncopen dici volunt pro ἐνεκύρσα.

Ἐνελίπανεν, a. 1. act. verbi ἐλλιπαίνω. ab ἐν, & λιπαίνω, pinguefacio. Them. λίπος, ους, τὸ, pinguedo.

Ἐνέμοντο, depaſcebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. a νέμω, paſco.

Ἐνεμήθην, a. 1. paſſ. ab ἐν, & νέμω, tribuo, paſco. f. νεμῶ. p. νενέμημαι. a. 1. ἐνέμην.

Ἐνέμοντο, depaſcebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi νέμω, paſco. f. μῶ.

Ἐνεμφύεσθαι, innaſci. Them. φύω, naſcor.

Ἐννενηκοντα, pro ἐννενήκοντα, nonaginta. Th. ἐννέα, novem.

Ἐνενόησε, cogitaret, Jon. pro ἐνενόησε, per contractionem, 3. ſing. pluſq. perf. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Ἐνένιπτε, Attic. reduplic. pro ἔνιπτε, verbi ἐνέπτω, idem ac ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.

Ἐνενωκασι, per contractionem Jon. pro ἐνενοήκασι, 3. plur. perf. act. ab ἐν, & νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Ἐνεπεπωτο, cogitaverant, pro ἐνενοήκεσαν, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐνεοττοποίησατο, 3. ſing. a. 1. med. a νεοττοποιέομαι, pullos excludo. a νεοττός, οῦ, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.

Ἐνεόχμωτ, innotavit, 3. ſing. a. 2. verbi νεοχμόω, ῶ, innovo. a νεοχμός, novus. Th. νέος, α, ον, novus, juvenis.

Ἐνεπάγησαν, 3. plur. a. 2. paſſ. ab ἐμπήγνυμι, infigo. ab ἐν, & πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo. f. ξω.

Ἐνέπαιζον, illudebam, imperf. act. ἐνέπαιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, illudo. f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. ab ἐν, & παίζω, ludo.

Ἐνεπαίχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπαίζω, illudo.

Ἐνέπαξεν, infixit, Doric. pro ἐνέπηξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, f. πήξω, infigo.

Ἐνεπεπορπέωτο, Jon. pro ἐνεπεπόρπωτο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πορπάω, vel πορπέω, fibulas adſtringo. Them. πόρπη, ης, fibula.

Ἐνέπεσον, eciderunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω, incido. vide πίπτω, cado.

Ἐνεπήγνυτο, 3. ſingul. imperf. verbi ἐμπήγνυμι, infigo. ab ἐν, & πήγνυμι, f. ξω, compingo. Deſinentium in -γνύω, vel -γνυμι tempora formantur a finiti in γω.

Ἐνεπλήσθησαν, impleti ſunt, 3. plur. a. 1 paſſ. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, impleo. fut. σω. p. ἐμπέπλησμαι. aor. 1 ἐνέπλησα. ab ἐν, & πλήθω, repleo Them. πλέως, plenus.

Ἐνέπνευσαν, inſpiraverunt, 3. plur. aor. 1 activi ab ἐμπνέω, inſpiro. ab ἐν, & πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἐνεπνεύθην, ης, η, reſpiravi, aor. 1. ind paſſ. ab ἐμπνυμαι, reſpiro, reviviſco ab ἐν, & πνέω, ſpiro, flo. f. πνεύσω.

Ἐνεποίησαντο, duxerunt, 3. plur. aor. 1 med. verbi ἐμποιέω, facio in. Them ποιέω, facio.

Ἐνέποισιν, Doric. pro ἐνέπουσιν, dicunt vocant, 3. plur. præſ. ind. ab ἐνέπω, pro κλέω, voco.

Ἐνέπρηθον, incendebant, 3. plur. imperf ex ἐν, & πρήθω, f. σω, uro.

Ἐνέπρησα, ας, ε, incendi, a. 1. ind. act verbi ἐμπρήθω, incendo. f. πρήσω. p

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐμπεπρηκα. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπέπτυσα, ας, ε, inſpui, a. 1. ind. act. συμπτύσθαι, a. 1. ind. paſſ. ab ἐμπτύω, inſpuo. fut. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. ex ἐν, & πτύω, ſpuo.

Ἐνέπων, ὁ, alloquens, præſ. part. ab ἐν, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα.

Ἐνεργάζομαι, operor, induco, efficio. ab ἐν, & ἐργάζομαι, operor.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio. efficacia. ab ἐνεργὴς, efficax. ab ἐν, & ἔργον, ε, τὸ, opus.

Ἐνεργέω, ῶ, operor, intus efficio, ago. fut. ήσω. p. ἐνήργηκα. a. 1. ἐνήργησα. imperf. paſſ. ἐνηργεόμην, ούμην, ἐῦ, ὰ, ἐῖτο. ab ἐνεργὴς, ἐῦ, ὁ, ἡ, efficax. Th. ἔργον, opus.

Ἐνεργὴ, acc. ſing. ab ἐνεργὴς, ἐῦ, efficax.

Ἐνέργημα, ατος, τὸ, facultas, vis, efficacia: vexatio Dæmonum. Item afflatus Spiritus Sancti. Areth. in Apocalyps. cap. 3. a perf. paſſ. ἐνήργημαι, verbi ἐνεργέω, operor, efficio.

Ἐνεργὴς, έος, ὁ, ἡ, efficax, valens, potens, cultus. ἐνεργητέρα χώρα, regio cultior, Plutarch. ἐνεργὸς, ὰ, ὁ, operator. Them. ἔργον, ε, τὸ, opus.

Ἐνεργητέος, ὰ, όν, activus, a, um.

Ἐνεργὸς, ὴ, ὁ, ἡ, laboratus, ſtrenuus, efficax, ἐνεργὰ χρήματα, pecunia fœnore occupata. Demoſth.

Ἐνεργῶς, efficaciter, cum labore, ſtrenue.

Ἐνερθε, & ὑπέρθεν, infra, inferius, adverb. ab ἐν, & ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἐνέροι, οἱ, mortui, manes. Heſiod. dat. plur. Jon. ἐνέροισι, ab ἔρα, terra.

Ἐνέστερος, ὁ, inferior, per ſyncopen pro ἐνερώτερος, ab eodem themate.

Ἐνέρχεσθαι, Poet. pro εἰσέρχεσθαι, intrare, ingredi. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἔνεσαν, immiſſi ſunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi σείημι, immitto, infero. ab ἐν & ἵημι, mitto. a. 2. ὦν. Alii volunt eſſe imperf. ab ἐνίημι, & per ſyſtolen dici pro ἐνῆσαν.

Ἔνεσαν, per ſyncopen pro ἐσείσεται, f. 1. ab εἰμὶ, ſum.

Ἐνίστασσε, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐνστάζω, inſtillo. f. ξω. Th. στάζω, ſtillo.

Ἐνεστώτος, Jon. pro ἐνεστῶτος, genit. ſing. ab ἐνιστὼς, præſens, quod vide.

Ἐνεστηκάμεν, a. 1. med. verbi ἐνίστημι, inſto. ab ἐν, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω, aor. 2. ἔστην.

Ἐνεστὼς, ὼτος, ὁ, ᾗ τὸ, præſens. dat. ſing. ἐνεστῶτι, perf. part. per craſin pro ἐνεστηκὼς. ab εν, & ἵστημι, ſto. f. στήσω. perf. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἐνετειλάμην, ω, ατο, aor. 1. ind. med. verbi ἐνετέλλομαι, mando, jubeo, cum dat. fut. ἐντελοῦμαι. præt. med. ἐντέταλμαι, ab ἐν, & τέλλω, pro πρόσσω.

Ἐνέτη, ης, ἡ, fibula. ab ἐνίημι, injicio. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, adipiſcor. ab ἔν, & τυγχάνω, f. τεύξομαι, ſum, aor. 2. ἔτυχον.

Ἐνετύλιξε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἐντυλίττω, involvo. f. ξω. præt. ἐντέτυλιγμαι. ab ἐν, & τυλίττω, in modum culcitræ convolvo, quod a τύλη, ης, ἡ, culcitra. Them. τύλος, ε, ὁ, callus.

Ἐντετυχὼν, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, occurro alicui, interpello. f. ἐντεύξομαι. Them. τυγχάνω, ſum.

Ἔνυὼ, acclamatio quædam, ab ἐν, & εὖ, bene.

Ἐνεῦδεν, Dor. pro ἐνεύδω, in aliquo loco dormire, præſ. inf. ab ἐν, & εὕδω, f. εὑδήσω, dormio.

Ἐνευλογέω, benedico. f. ήσω. p. ἐνευλόγηκα. f. 1. paſſ. ἐνευλογηθήσομαι. ex ἐν, & εὐλογέω. Them. λέγω, dico.

Ἐνέυσαν, natarunt, 3. plur. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.

Ἐνεφάνισα, ας, ε, indicatus ſum, apparui, aor. 1. ind. act. verbi ἐμφανίζω, indico, appareo.

Ἐνεφανίσθην, & in 3. plur. ἐνεφανίσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐμφανίζω, conſpicuum me exhibeo, indico, oſtendo. f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. aor. 1. inf. paſſ. ἐμφανισθῆναι.

Ἐνεφορεῖτο, ſatiabatur, 3. ſing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, repleor. quod ab ἐμφορέω, importo. Them. φέρω, fero.

Ἐνέφραξαν, obſtruxerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. a φράσσω, obturo. f. ξω.

Ἐνεφύσησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐμφυσάω, afflo. fut. ήσω. p. ἐμπεφύσηκα. ab ἐν, & φυσάω, flo.

Ἐνεχ', pro ἕνεκα, ob ſequentem aſpirationem, propter, gratia.

Ἐνέχεα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, infundo. ex ἐν, & χέω, fundo. f. χέσω, & χεύσω. a. 1. ἔχεύσα, & ἔχεα.

Ἐνέχεεν, 3. ſing. a. 1. vel imperf. verbi ἐγχέω, infundo.

Ἐνεχείρει, moliebatur, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, molior. f. ήσω. aor. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε. ab ἐν, & χεὶρ, manus.

Ἐνέχεσθαι, detineri, implicari. ab ἐν, & ἔχω, teneo.

Ἐνεχθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἠνείχθην. a. 1. paſſ. ἀνέχθω. a. 1. inf. paſſ. ἐνεχθῆναι.

Ἐνεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. vide in ἐνεχθεῖσα.

Ἐνέκεαν, inflixit, 3. ſing. aor. 2. verbi ἐγκεάω, infligo. ab ἐν, & κεάω, commodo.

Ἐνέχω, immineo, cum dat. f. ἐνέξω. imperf. ἐνεῖχον, ες, ε. ab ἐν, & ἔχω, habeo.

Ἐνῆα, ας, ἡ, novilunium. Them. ἔνος, ε, ὁ, ſeu ἔνος, vel ἔνιος, ε, ὁ, annus.

Ἐνηβητήρια, τὰ, res juveniles: cœnacula. Athen. l. 10. loca amœna, in quibus juvenes voluptatibus indulgent. Ex ἐν & ἡβητὴρ, locus amœnus, locus exercitii puerorum. Th. ἥβη, pubes.

Ἐνήδρων, inſidias collocabam, imperf. ab ἐνεδρεύω, inſidior. ab ἐν, & ἕδρα, ας, ἡ, ſeſſio. Th. ἕζω, ſedeo.

Ἐνῆεια, ας, ἡ, benignitas, manſuetudo. ab ἐνηὴς, έος, ὁ, ἡ, benignus, mitis, manſuetus. Th. εὖς, εἶος, ὁ, bonus.

Ἐνῆεν, Poet. pro ἀνῆν, inerat, imperf. verbi ἔνειμι, inſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἐνῆεις, placidæ, genit. ſing. ab ἐνηὴς, placidus, mitis.

Ἐνηὴς, έος, ὁ, ἡ, benignus, placidus, prudens, mitis. ab εὖς, εἶος, ὁ, bonus.

Ἐνῆθησαν, immiſſum eſſe, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐνήθω, aor. 1. paſſ. verbi ἐνίημι, immitto, infero, indo. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνῆκας, ας, ε, immiſi, a. 1. ind. activ. ab ἐνίημι, immitto.

Ἐνήλατα, τὰ, ligna recta, in quæ defiguntur, & adiguntur gradus ſcalæ: clavi rotam in axe continentes. ab ἐν, & ἐλαύω, agito.

Ἐνήμενος, η, ὁ, inſidens, Poet. pro ἐγκαθεζόμενος, quod ex ἐν, & ἧμαι, ſedeo.

Ἐνῆν, imperf. verbi ἔνειμι, inſum. ab ἐν, & εἰμὶ, ſum.

Ἐνήνθα, florui, perf. med. verbi ἀνανθέω, ex ἐν, & ἀνθέω, floreo. f. ήσω. præt. med. ἠνθα, & inſerto σ, ἠνθσα. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἐννόνχα, tuli, præt. med. Attic. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. ἔνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Ἐνήραπο, interfecit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἐναίρω, occido. f. αρῶ. a. 1. ἐνῆρα. ab ἐν, & ἄρω, tollo.

Ἔνησα, nevi, a. 1. ind. act. a νέω, neo. f. νήσω, p. νένηκα.

Ἐνῆσαν, inerant, 3. pl. imperf. verbi ἔνειμι, inſum. imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἐνήσειν, jaculaturum eſſe, f. 1. inf. ab ἐνίημι. f. ἐνήσω. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνθ', pro ἔνθα, hic, illic, & Dor. ἐνθὲ, pro ἔλθε, veni.

Ἔνθα, adverb. hic, ibi, illic. quaſi ab ἐν. Ἔνθα, ᾗ ἔνθα, hic, & illic. Hom. id eſt, πορρώθω, ſparſim. ἐνθάδε, hic, illic. ἐνθάπερ, idem. ἔνθεν, & ἐνθένδε, hinc, illinc. ἐνταῦθα, idem ac ἔνθα, hic, ibi, illic.

Ἔνθακεν, tunc, ibi, adv. ab ἔνθα, ibi.

Ἐνθαῦθα, Jon. pro ἐνταῦθα, hic, tunc.

Ἐνθεάζειν, divino ſpiritu afflatum eſſe. ab ἔνθεος, in quo Deus eſt. Th. θεὸς, Deus.

Ἐνθέμεν, ἐνθέμεναι, Jonic. & Dor. pro ἐνθεῖναι, inſerere, a. 2. inf. act. ἐνθέμενος, aor. 2. part. med. ab ἐν, & τίθημι, pono. f. θήτω. a. 2. ἔθην.

Ἔνθεν, ἔνθενδε, & ἐντεῦθεν. hinc, adv. de loco. Th. ἔνθα, hic, illic.

Ἔνθεο, pro ἐνέθησο, ſeu ἐνέθυ, impoſuiſti, 2. ſing. a. 2. ind. med. vel eſt a. 2. imperat. med. Jon. pro ἔνθεσο, verbi ἐντίθημι, concipio, impono. ab ἐν, & τίθημι, pono.

Ἔνθες, impone, a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, impono. aor. 2. ἐνέθην. ab eodem themate.

Ἔνθετος, η, ὁ, inſitus, ab ἐντίθημι, impono.

Ἐνθεῦτεν, Jon. pro ἐντεῦθεν, hinc, illinc.

Ἔνθης, Dor. pro ἔλθης, veneris, 2. ſing. a. 2. ſub. act. ab ἔρχομαι, venio. Sic ἔνθοι, Dor. pro ἔλθοι, 3. ſing. aor. 2. opr. act.

Ἐνθορον, inſilui, pro ἐνέθορον, a. 2. act. verbi ἐνθορέω, inſilio. ab ἐν, & θόρω, ſeu θορέω, ſalio.

Ἐνθυ, vel pro ἐνέθυ, 2. ſing. a. 2. ind. med. Attic. ab ἐνθήμην: vel eſt aor. 2. imperat. med. ab ἐν, & τίθημι, pono.

Ἐνθρέψασθαι, inſerere, aor. 1. inf. med. ἐνθρέψατο, 3. ſing. a. 1. med. ind. ab ἐντρέφω, idem ac τρέφω, alo. f. θρέψω, a. 2. ἔτραφον. præt. med. τέτροφα.

Ἐνθυμέομαι, οῦμαι, animadverto, intelligo, animo concipio, cogito, mente agito, & verſo. f. ἐνθυμήσομαι. perf. ἐντεθύμημαι. aor. 1. paſſ. ἐνεθυμήθην, ης, η. ab ἐνθυμος, ε, ὁ, ἡ, qui eſt animo præſenti. Th. θυμὸς, ὸ, ὁ, animus, mens.

Ἐνθυμηθῶσι, aor. 1. inf. paſſ. ἐνθυμηθῶσι, 3. plur. a. 1. ſub. paſſ. ab ἐνθυμέομαι, intelligo, cogito.

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, & ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, ſenſus, inventum, conceptus animi, ἐνθύμιον, ε, τὸ, cogitatio.

Ἐνθυμηματικὸς, ὁ, acer in argumentationibus, argutus orator. Item enthymemate concluſus.

Ἔνθω, veniam, Dor. pro ἔλθω, aor. 2. ſub. Sic ἐνθών, veniens, Dor. pro ἐλθών, profectus, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἔνι, per apocopen Jon. pro ἔνεστι, licet, vel pro ἔνεισι, inſunt, ab ἔνειμι, inſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἐνὶ, in, Poet. pro ἐν. Sed ἐνὶ, uni, dat. ſing. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

Ἐνιαύσια, adv. quotannis. ab ἐνιαύσιος, ε, ὁ, ἡ, annuus. Th. ἐνιαυτὸς, ὸ, ὁ, annus.

Ἐνιαυτὸς, ὸ, ὁ, annus. q. d. ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ εἶναι, quod in ſe recurrat, & redeat, vel quaſi ἐν ἑαυτῷ, in ſe ipſo: quod ejus quaſi cauda ori ſuo inſeritur. vel refer ad ἐν, & ἰαύω, moror, tero. Item genus poculi ampliſſimi, Euſtath. Iliad. ω.

Ἐνιαχῆ, nonnullis in locis, aut partibus. idem ac ἐνιαχῶ, alicubi. Th. ἔνιοι, aliqui.

Ἔνιδρυε, υος, ἡ, lutra. credo legendum ἔνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aqua vivat.

Ἐνιδὼν, ὁ, a. 2. part. verbi ἐνείδω, intueor. Th. εἶδω, video.

Ἐνίει, immittebat, 3. ſing. imperf. verbi ἐνίημι, immitto, tanquam ab ἐνιέω. Th. ἵημι, mitto, vel ἴω.

Ἔνιεν, iniit, 3. ſing. ab ἔνισσ, εσ, ε, a. 2. verbi ἔνειμι, inſum. ab ἐν, & εἰμὶ, eo.

Ἐνιέναι, præſ. inf. ut & ἐνιεὶς, præſ. part. verbi ἐνίημι, immitto, injicio. Them. ἵημι, vel ἴω, mitto.

Ἐνίετε, immittite, 2. plur. imperat. præſ. ab ἵεθι, ἵετω. ab eodem themate.

Ἐνίημι, immitto. imperf. ἵουν. aor. 2. ὦν.

Ἐνίκα, vincebat, 3. ſing. imperf. ut & in 3. plur. ἐνίκων, verbi νικάω, vinco. f. ήσω. p. νενίκηκα.

Ἐνικάτθεο, repone, pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, Poet. & Jonic. aor. 2. imp. med. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Σέρρες

Ἐνικλάω, infringo. ab ἐν, Poet. pro ἐν, & κλάω, frango.

Ἔνιοι, ων, οἱ, aliqui, nonnulli, quasi ἕνες, pro εἰσὶν οἳ, sunt qui. Hinc ἐνίοτε, interdum. ἐνιαχῆ, alicubi.

Ἔνιπα, ας, ἡ, Dor. pro ἐνιπὴ, minæ, reprehensio.

Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, increpatio, minæ, ab ἐνίπτω, objurgo. quod ab ἐν, & ἔπω, dico.

Ἐμπρήθω, Poet. pro ἐμπρήθω, incendo, inuro. Th. πρήθω, uro.

Ἐνίπτω, dico, objurgo. ab ἐν, & ἔπω, dico, & pro ἐνέπω, indico, declaro.

Ἐνισκήπτω, innitor, incumbo, pro ἐνισκήπτω, Poet. Th. σκήπτω, nitor, incumbo.

Ἔνισσε, dixit, a. 2. verbi ἐνισσέω. Vel ἐνίσσειν, præs. inf. pro ἐνέπειν. Them. ἔπω, dico.

Ἐνισσέμεν, terrere, inf. Dor. pro ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, quod ab ἔπω, dico.

Ἐνίστανται, sustinent, 3. plur. ind. pass. ab ἐνίστημι, insto.

Ἐνίστημι, insto, impendeo, immineo. fut. ἐνήσω. p. ἐνέστηκα. perf. part. ἐνεστηκώς, ότος, ὁ, & per crasin ἐνεστὼς, ὼτος, ὁ, & in f. g. ἐνεστῶσα. & in plur. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, præsentia. aor. 2. act. ἐνέστην. f. 1. med. ἐνστήσομαι. ab ἐν, & ἵστημι, sto.

Ἐνίσχω, Jon. pro κατέχειν, impedire. ex ἴσχω, pro ἔχω, teneo.

Ἐνισχύω, corroboro. f. ύσω. p. ἐνίσχυκα, aor. 1. ἐνίσχυσα. ab ἐν, & ἰσχύω, possum. Th. ἰσχύς, ύος, ἡ, robur.

Ἐννεαετήρω, dual. num. ab ἐννεαετηρος, ος, ὁ, novennis. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐννεαετὴς, ές, ὁ, ἡ, novennis. ἐννεάετες. adverb. per novem annos. pro quo & ἐνναέτες, ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐνναίρειν, occidere, præs. inf. Poetic. pro ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, occido.

Ἐννάτῃ, nonæ, dat. sing. f. g. ab ἔνατος, η, ον. Th. ἐννέα, novem.

Ἔννατος, η, ον, nonus, a, um, ab ἐννέα, novem.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, novem, δέκατον. quia novenarius inter numeros digit. est novissimus, ab ἔνος, vetus. Hinc ἔνατος, nonus.

Ἐννεάβοιος, ος, ὁ, ἡ, novem boum, seu ejus nominis nummum pretium valens. ἐννεάβοια, novem bobus æstimata. Homer. a βοῦς, bos, & ἐννέα, novem.

Ἐννεάνυχες, & ἐνάνυχες, adverb. per novem noctes. ab ἐννέα, novem & νύξ, nox.

Ἐννεάφωνος, ὁ, ἡ, novem voces habens. epitheton fistulæ. ex ἐννέα, novem, & φωνὴ, vox.

Ἐννακισχίλιοι, αι, novem millia, ἐννακισχίλιοι, ab ἐννέα, & χίλιοι, mille.

Ἐνενηκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta, δέκατον. Ex ἐννέα, novem, & ἑκοντα, vel ἄκοντα, est terminatio numerorum crescentium per decem, ut in lingua Latina, ginta. Sic κόσιοι, est terminatio eorum, qui crescunt per centum.

Ἐννεὸς, ὁ, attonitus: mutus, Arist. in Probl. surdus, Xenoph. quasi ἐκνεὸς, ex ἐν, & νέω, clamo, in quo vox præ metu, & stupore suppressa.

Ἐννεπε, dixit, aor. 2. Poet. & Jon. pro ἔνεπε. Sic ἐννέπετε, dicite, Poet. pro ἐνέπετε, præs. imper. ab ἐνέπω. ab ἐν, & ἔπω, dico. a. 1. ἔνεπα. a. 2. ἔνεπον.

Ἐννέπεσα, ας, ἁ, Dor. & Poet. pro ἐνέπεσα, ης, ἡ, locuta. vide ἔνεπε.

Ἐννεσίῃσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro ἐνεσίαις, ab ἔνεσις, εως, ἡ, consilium ab ἔνεσαι, immissio, quod ab ἐνίημι, immitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἐννεύω, innuo, nutu significo. imperf. ἐνέννευον, fut. ἐννεύσω. p. ἐννένευκα. a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, innuo.

Ἐννέωρος, ος, ὁ, ἡ, novennis. ab ἐννέα, novem, & ὥρα, ας, ἡ, annus, hora. Vel unoquoque anno solitus. ab ἔνος, vetus, & ὥρα.

Ἐννήμαρ, adverb. per novem dies. ab ἐννέα, novem, & ἦμαρ, ατος, τὸ, dies; Poet. pro ἡμέρα.

Ἔννυχα, perendinum. ab ἔννυ, seu ἔννη, pro ἐνη, vetus. scil. ἡμέρα, dies. φι est paragoge Poet. Th. ἔνος, seu ἔνος, annus.

Ἐννοήσαι, ας, ε, Poet. pro ἐνόησα, sensi, aor. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦ, ὁ, mens.

Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio, intelligentia, notitia. ab ἔννος, ος, ὁ, ἡ, cordatus. quod ab ἔν, & νόος, ου, ὁ, mens.

Ἔννομα, legitime, adv. vide in ἔννομος, legitimus.

Ἔννομος, ος, ὁ, legitimus, justus, subjectus legi. ab ἐν, & νόμος, lex. Th. νέμω, tribuo, p. m. νένομα.

Ἐννοσέμεν, Dor. pro ἐνέσσαι, aor. 1. inf. verbi ἐνίζω, habente ν gemin. metri gratia. &

Ἐννοσίγαιος, Neptunus, terræ quassator, ab ἐνίω, moveo, ita dictus propter terræ motum, qui fit ab aquis. Homer. Iliad. ν. quod ab εἰς, ἑνός, unus, & γαῖα, terra.

Ἐννοσίδας, α, ὁ, Dor. & Poet. ab ἐνίζω, pro κινῶ, moveo, & τὴν δᾶν, pro γῆν, terram.

Ἐννυεν, 3. sing. imperf. ab ἔνυμι. vide in ἐννύω, induo.

Ἐννύχιος, ἡ, ον, nocturnus, a, um. ab ἐν, & νύξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Ἔννυχος, ὁ, nocturnus. hinc ἔννυχον, adv. noctu, multa nocte. ab ἐν, & νύξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Ἐννυχώτερον, τὸ, maturius, comparat. ab ἔννυχον, noctu. vide ἔννυχος, nocturnus.

Ἐννύω, & ἵνυμι, induo. Th. ἕω, idem.

Ἐννώσατο, Jon. pro ἐννοήσατο, a. 1. part. verbi ἐνοέω, mente concipio. ab ἐν, & νόος, νοῦ, ὁ, mens.

Ἐνόησα, ας, ε, cognovi, a. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. f. ήσω. ab eodem themate.

Ἐνόσιν, Grammaticis dicitur thema nominis ἔνοσις, id est, motio, agitatio. unde Neptuni epitheton, ἐνοσίγαιος, terræ quassator. Hesych. ἐνοσέμεν, ἐπιπλήττειν.

Ἐνοικειώσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, familiarem reddo. ab ἐν, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἐνοικέω, inhabito. fut. ήσω. p. ἐνῴκηκα. aor. 1. ἐνῴκησα. præs. part. ἐνοικέων, ων, ἐοῦσα, ᾶσα, ἐον, ων, ab ἐν, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἐνοίκιον, τὸ, locatæ domus (οἰκίας) pensio, & pretium. in Epigr.

Ἐνομίζοντο, 3. plur. imperf. pass. verbi νομίζω, existimo. fut. ίσω. p. νενόμικα. a. 2. ἐνομάσθην. quod a νόμος, ου, ὁ, lex.

Ἐνομίλησε, usus est consuetudine, aor. 1. ind. act. ab ἐνομιλέω, in consuetudine sum alicujus. ab ἐν, & ὁμιλος, ου, ὁ, coetus, turba.

Ἔνοσα, τὰ, quæ penes vos sunt, præs. part. ab ἔνειμι, ipsum.

Ἔνοσις, ης, ἡ, Enope, nomen proprium filiæ.

Ἔνοπη, ης, ἡ, vox, clamor, Iliad. ν. ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.

Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, armati, ab ἐν, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ἐνοπλισώμεν, 1. plur. a. 2. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, armis ornor. ab ἐν, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ἐνορᾶν, inspicere, animadvertere. Ex ἐν & ὁράω, video.

Ἔνορκος λόγος, verbum jurejurando firmatum. ab ἐν, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐνόρχης, ου, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem ac ἔνορχις, testiculos habens.

Ἐνορχέων, genit. plur. ab ἐνόρχης, testiculos habens. genit. plur. ἐνορχῶν, & Jon. ἐνορχέων.

Ἔνορχις, ὁ, ἔνορχις, ὁ, testiculos habens. ab ἐν, & ὄρχις, εως, ὁ, testiculus.

Ἔνος, & ἔνος, vel ἔνιος, seu ἔννος, ου, ὁ, annus. quia ἐν γένει, scil. vetere anno præterlapso, annus emergit novus. Sed ἔνος, η, ον, annus. ἔνη, ἡ νέα, ultima dies Lunaris mensis, quasi vetus, & nova.

Ἐνόσει, 3. singul. imperf. act. a νοσέω, ægroto. f. ήσω, p. νενόσηκα. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus.

Ἔνοσις, εως, ἡ, motus. ab ἐνίω, moveo. Th. εἷς, ἑνός, unus.

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, terræ quassator. Neptuni epitheton. quod ab ἐνίω, moveo, quatio. Them. εἷς, unus, & χθὼν, terra.

Ἐνόσουν, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi νοσέω, ægroto. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus.

Ἐνοσφίσθησαν, separati sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. ἐνοσφίσωτο, 3. sing. a. 1. med. a νοσφίζω, separo, sepono. fut. ίσω. p. νενόσφικα. Th. νόσφι, seorsim.

Ἑνότης, ητος, ἡ, unitas, ab εἷς, ἑνός, unus.

Ἐνοχλοῦσι, 3. plur. præs. ind. activ. ab ἐνοχλέω, turbo, molestus sum. f. ήσω. p. ἐνώχληκα. ab ἐν, & ὀχλέω, idem. The. ὄχλος, ου, ὁ, turba, multitudo.

Ἔνοχος, ος, ὁ, ἡ, obstrictus, obnoxius. ab ἐνέχθομαι, obstringor. ab ἐν, & ἔχω, habeo.

Ἐνσκήπτειν, ingruere, cum impetu ferri, de fulmine proprie. Th. σκήπτω, cado, ruo.

Ἐντέλλω, Jon. pro ἐνδύω, induere, vestire. Th. τέλλω, amicio, orno.

Ἐντέτραμμαι, η, ται, inverto. f. ψομαι. ab ἐν, & τρέφω, verto. f. ψω, aor. 2. ἔτραφον.

Ἐνὶ χερῶ, vide χερῶ, Poet. adverb. pro ἐν δεξιᾷ, deinceps, ordine, prope.

Ἐντακείς, ὁ, aor. 2. part. pass. ab ἐντήκω, liquefactum instillo. ab ἐν, & τάκω, Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω.

Ἐνταλθεὶς, ὁ, aor. 1. part. pass. ab ἐντέλλω, faciendum injungo. perf. pass. ἐντέταλμαι. præt. med. ἐντέτολα. ab ἐν, & τέλλω, mando.

Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum. vide ἐνταλθεὶς, ab ἐντέλλω, mando.

Ἐντανύειν, intendere. Ex ἐν, & τανύω, idem ac Th. τείνω, rendo.

Ἐνταῦθα, & ἐντανθοῖ, hic, illic. ἐν τούτῳ τόπῳ, ἐντεῦθεν, hinc Jon. ἐνθεῦτα, & ἐνθεῦτεν. Th. ἐνθα, hic, ibi.

Ἐνταφιάζω, funero, ad sepulturam corpus compono. fut. άσω. p. ἐντεταφίακα. perf. pass. ἐντεταφίασμαι. ab ἐν, & ταφὴ, ης, sepultura. Th. θάπτω, sepelio.

Ἐνταφιάσαι, a. 1. inf. act. vide in ἐνταφιάζω, funero, ad sepulturam corpus compono.

Ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ, funeratio. ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ, funerator. ab ἐνταφιάζω, funero.

Ἐντάφιον, ου, τὸ, funus. a ταφὴ, sepultura, quod a θάπτω, sepelio.

Ἔντε, pro ἔντεα, τά, arma.

Ἔντεα, τὰ, & per contract. ἔντε, arma, vasa convivalia, q. ab ἐντύω, instruo vel q. ἀντία, opposita.

Ἐντελλάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo.

Ἐντελεῦμαι, 3. sing. f. 1. med. ἐντελοῦμαι. vide ἐντέλλομαι, mando, jubeo.

Ἐντελεχὴς, ὁ, perfectus.

Ἔντελης, εος, ὁ, ἡ, perfectus. a τέλος, εος, τὸ, perfectio.

Ἐντέλλομαι, mando, jubeo, cum dat. f. med. ἐντελοῦμαι. perf. pass. ἐντέταλμαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐντειλάμην, ω, ατο, præt. med. ἐντέτολα. ab ἐν, & τέλλω, sum, fio.

Ἔντερον, ου, τὸ, intestinum. ab ἔντος, intus, intra.

Ἔντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντων, τὰ, arma.

Ἐντεσιεργὸς, ὁ, ἡ, armorum opifex. ab ἔντεα, arma, & ἔργον, ου, τὸ, opus. Sed ἐντεσιεργὸς, epitheton est mulorum, subjugalis. forte ab ἄρνυμι, arceo, & ἔντεα, τὰ, vasa.

Ἐντέταλται, 3. sing. perf. pass. ab ἐντέλλομαι, mando, jubeo. fut. ἐντελοῦμαι. perf. ἐντέταλμαι, σαι, ται, ab ἐν, & τέλλω, mando.

Ἐντεταμένος, η, ον, intentus, a, um. perf. pass. verbi ἐντείνω, intendo.

Ἐντεταμένως, adv. vehementer. Derivatur ab ἐντεταμένος, quod vide.

Ἐντέτατται, 3. singul. perf. pass. verbi ἐντείνω, intendo, pulso. ab ἐν, & τείνω, tendo. f. νῶ. p. τέτακα.

Ἐντετύχηκα, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, adipiscor, invenio. ab ἐν, & τυγχάνω, sum. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ἐντεῦθεν, hinc, illinc, adverb. loci. Th. ἐνθα, hic, illic.

Ἔντευξις, εως, ἡ, interpellatio, in nom. plur. ἔντευξεις. ab ἐντυγχάνω, intercedo.

do. Th. τυγχάνω, sum.
Ἐντί, sunt, Doric. pro εἰσί, & ἐστί, ab εἰμί, sum.
Ἐντιμ⊙, ος, ὁ, ἡ, pretiosus. compar. ἐντιμότερ⊙, dignior. ab ἐν, & τιμή, ῆς, ἡ, pretium. Them. τάω, honoro.
Ἔντο, miserunt, 3. plur. ab ἵημι, aor. 2. med. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧκα.
Ἐντολή, ῆς, ἡ, mandatum, ab ἐντέλλομαι, mandatum impono. p. m. ἐντέτολα, ab ἐν, & τέλλω, mando.
Ἔντομα, ων, τὰ, insecta. Item incisiones, victimæ. Ex ἐν, & τέμνω, seco. præt. med. τέτμημαι.
Ἔντομος, ὁ, ἡ, exsectus, castratus. ab ἐν, & τέμνω, seco.
Ἐντρ⊙, ὁ, ἡ, intentus, acer, vehemens. Ex ἐν, & τείνω, tendo. p. m. τέτμα.
Ἔντοπιος, ος, ὁ, ἡ, inquilinus, ejus loci incola. q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.
Ἔντὸς, intus, intra, adverb. hinc ἔντοσθε, & ἔντοσθι, pro eodem, q. ab ἐν, in, intus Latinis. Fit liquido ex Græco ἐντός.
Ἐντραπέλος, ος, ὁ, illiberalis, turpis, quod quilibet aversari debet. vide τραπελός, mutabilis. Th. τρέπω, verto.
Ἐντραπῇ, erubescat, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐντραπήσομαι, ῆ, ῆται, fut. 2. pass. verbi ἐντρέπω, pudore afficio, pudore suffundo.
Ἔντρεπε, reverere, præs. imperat. act. ἐντρέπω, revereor.
Ἐντρέπω, pudore afficio, quasi facio, ut quis faciem avertat. f. ἐντρέψω. p. ἐντέτροφα. a. 2. ἐνέτραφον. præs. pass. ἐντρέπομαι, revereor. imperf. ἐνετρεπόμην, ου, ετο. aor. 2. pass. ἐνετράπην. ab ἐν, & τρέπω, verto.
Ἐντρέφω, innutrio. f. ἐνθρέψω. præt. ἐντέτροφα. præs. pass. ἐντρέφομαι. ab ἐν, & τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.
Ἔντριχος, & ον, triplex, ab ἐν, & τρίτος, tertius. Ἔντριτος, substant. est mediator inter duos. Gl. Phil. sequester, μεσίτης.
Ἔντρομος, ος, ὁ, ἡ, tremefactus. ex ἐν & τρόμος, ου, ὁ, tremor. a τρέμω. p. m. τέτρομα. Th. τρέω, tremo.
Ἐντροπαλίζω, respecto reflectens inter eundum. a τροπαλίζω, idem ac τρέπω, verto.
Ἐντροπή, ῆς, ἡ, verecundia, pudor; a p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, revereor.
Ἐντρυφάω, ῶ, oblecto me. f. ήσω. p. ἐντέτρυφηκα, ab ἐν, & τρυφή, ῆς, ἡ, mollities. Th. θρύπτω, frango.
Ἐντυγχάνω, occurro alicui, adeo aliquem precandi causa, interpello, nanciscor. f. ἐντεύξομαι. a. 2. ἐνέτυχον. ab ἐν & τυγχάνω, sum.
Ἔντυε, parabat. Jon. pro ἤντυε, verbi ἐντύω, armo, instruo. ab ἔντεα, τὰ, arma.
Ἐντυλίττω, involvo. f. ίξω. p. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐντετύλιξα. perf. pass. ἐντετύλιγμαι. quod ab ἐν, & τυλίττω, in modum culcitræ involvo, quod a τύλη, ης, culcitra, stragulum.
Ἐντυπώσθαι, a. 1. inf. med. ab ἐντυπόω, ῶ, ῶ, apparo. Th. ἔντεα, τὰ, arma.
Ἔντυνε, para, a. 1. imperat. act. ab ἐντύω, apparo.
Ἐντυπάδ, adv. impresso corporis vestigio: obvolutim. ab ἔντυπος, impressus. quod ab ἐν, & τύπτω, f. ψω, verbero.
Ἐντυπόω, imprimo, insculpo. fut. ώσω. p. ἐντέτυπωκα. præt. pass. ἐντετύπωμαι. ab ἐν, & τύπος, vestigium, nota, quod a τύπτω, verbero.
Ἐντύω, & ἐντυνόω, instruo, apparo. Th. ἔντεα, τὰ, arma. Alii ab ἐντός. In apparatu enim aliquid in loca vacua inditur, sive inrommittitur.
Ἐνυαλίου, gen. Jon. ab ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars, Martius. Th. Ἐνυώ, ἡ, Bellona.
Ἐνυβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω. præt. ἐνύβρικα. a. 1. ἐνύβρισα. aor. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος. ab ἐν, & ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.
Ἐνυδὺς, ήδ⊙, ὁ, Enyeus, nomen proprium viri.
Ἐνυμφοκόμησε, sponsam ornavit, a. 1. act. 3. singul. verbi νυμφοκομέω, sponsam orno. ex νύμφη, ης, ἡ, sponsa, & κομέω, orno.
Ἔνυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύττω, vel στω, fodio, punctim cædo. fut. ξω. p. νένυχα.
Ἐνυπνιάζω, somnio. f. άσω. p. ἐνυπνίακα. f. 1. pass. ἐνυπνιασθήσομαι. ἐνυπνιάσθω, a. 1. pass. ab ὀν, & ὕπν⊙, ου, ὁ, somnus.
Ἐνύπνιον, ου, τὸ, insomnium. Accipitur etiam adverb. per somnum. ab ἐν, & ὕπν⊙, ου, ὁ, somnus.
Ἐνύσσαμα, ατος, ε, a. 1. ind. act. a νυσσάζω, nicto, præ somno capite nuto. fut. ξω. præt. νενύσσαχα. Dicitur νυσσάζω, pro νεύσσάζω, a νεύω, nicto.
Ἔνυστρον, ου, τὸ, magnum intestinum, qui ἐν ὑστέρῳ, in postremo corporis.
Ἔνυφαντος, ου, ὁ, intextus. ex ἐν, in, & ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.
Ἐνυω, ὀδ⊙, ους, ἡ, Bellona, Dea bellica. Hinc Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars. quasi ab ἐνύω, perimo, quod ex ἔνω, Etym. pro φένω, & ex eo fit per aphæresin.
Ἐνχερῆ, Poet. perpetua serie. Simpliciter dicitur σχερῆ, deinceps, prope, juxta, ordine.
Ἐνώμα, quatiebat, 3. sing. imperf. verbi νωμάω, vibro, moveo. Th. νέμω, distribuo.
Ἐνωπῆ, manifeste, coram. Dativus adverbialiter usurpatus. ab ἐνωπή, ῆς, ἡ, aspectus. ab ἐν, & ὤψ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.
Ἐνώπια, τὰ, parietes domus, qui sunt e regione januæ. ab ἐνωπή, aspectus. Th. ὄπτομαι, video.
Ἐνώπιον, adverb. in conspectu, coram.
Ἐνωπ⊙, ος, ὁ, qui in alicujus præsentia quid dicit, aut facit. quasi dicas, ἐν ὠπί. hinc ἐνωπιάσι, perspicue. vide ἐνωπῆ.
Ἐνῶρτο, aor. 1. ind. Æol. verbi ἐνόρω, incido, impello. vide ἐνώρτο.
Ἐνωρτο, irruerat, 3. singul. pluſq. perf. ἐνώρμαι, σαι, το, verbi ἐνόρω, ab ἐν, & ὄρω, excito. f. ορσω, & Æol. ὄρσω. perf. ὦρκα. perf. pass. ὦρμαι.
Ἐνως, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Enos. Hebr. homo.
Ἐνοσάμην, ω, ατο, cogitavi, per crasin, pro ἐνοησάμην, a. 1. med. verbi νοέω, cogito. Th. νό⊙, νόος, ὁ, mens.
Ἔνοισι, insint, 3. plur. præs. sub. verbi ἔνειμι, insum.
Ἐνωτίζομαι, auribus percipio. f. ἐνωτίσομαι. a. 1. med. ἐνωτισάμην. ab ἐν, & ὦς, ὠτός, τὸ, auris. Th. ὠκα, ατος, τὸ, auris. Ἐνώτιον, ου, τὸ, inauris.
Ἐνωτίσασθαι, auribus percipite, 2. plur. a. 1. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι, auribus percipio.
Ἐνὼχ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Enoch. Hebr. consecratus.
Ἐνωχλήσῃς, molestia sum affectus, a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω, molestiam exhibeo. ab ἐν, & ὄχλος, ὁ, turba, molestia.

Ε Ξ.

Ἐξ, ex, præpositio regit gen. scribitur ἐκ, sequente consonan. quod vide.
Ἕξ, sex, adverb. ἄκλιτον. q. ab ἕω, mitto, quia, ubi ad numerum quinarium ascenderis, manus de manu tollitur, & denuo incipis. Hinc ἑξάκις sexies. ἕκτος, sextus.
Ἔξαν, pro ἐξαγε, eduxit, quod pro ἐξῆγε, 3. sing. imperf. vel a. 2. Tum ἔξαγε, educ, præs. imperat. verbi ἐξάγω, educo.
Ἐξάγαγε, έτω, & in 3. plur. ἐξαγαγέτωσαν, aor. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, educo. f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξήγαγον, & Att. ἐξήγαγον. aor. 2. inf. ἐξαγαγεῖν. aor. 2. part. ἐξαγαγών, όντος. ab ἐξ, & ἄγω, duco.
Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγών, a. 2. part. ab ἐξάγω, educo.
Ἐξαγγέλλω, prædico. f. ἐξαγγελῶ. præt. ἐξήγγελκα. a. 1. ἐξήγγειλα. aor. 1. sub. ἐξαγγείλω, ης, η. Th. ἄγγελος, nuntio.
Ἔξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. & Jon. 3. sing. imperf. vel a. 2. vide ἐξαγ'.
Ἐξαγινέω, ῶ, Jon. pro ἐξάγω, educere. ab ἐξάγω, educo.
Ἐξάγιον, ου, τὸ, sextula, pondus pendens quatuor scrupul. Th. ἕξ, sex, & ἄγω, pendo. Ἐξαγιάζω, examino, perpendo.
Ἐξάγιστος, ος, ὁ, ἡ, sceleratissimus. ab ἕξ, & ἄγος, εος, τὸ, scelus.
Ἐξάγνυμι, frango, rumpo. ab ἐξ, & ἄγνυμι, idem. f. ἄξω.
Ἐξαγοράζω, redimo. f. άσω. perf. ἐξηγόρακα. a. 1. ἐξηγόρασα. a. 1. sub. ἐξαγοράσω, ης, η, ab ἐκ, & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.
Ἐξάγω, educo. f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξῆγον, & Att. ἐξήγαγον. Th. ἄγω, duco.
Ἐξαγώγιμος, ος, ὁ, ἡ. Dicuntur τὰ ἐξαγώγιμα, merces, quæ exportantur. ab ἐξάγω, educo. Th. ἄγω.
Ἐξάδελφος, ος, ὁ, qui natus est ex ἀδελφῷ, vel ἀδελφῇ, fratre, aut sorore.
Ἐξάδιος, ος, ὁ, nomen proprium viri.
Ἑξάετης, ους, ἡ, Poet. sexennis. Ex ἕξ, sex, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Ἐξάιστο, abstulerat, 3. sing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι, eximo. ab ἐξ, & αἴνυμαι, capio.
Ἐξαιρέθησαν, expugnati sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. Jonic. verbi ἐξαιρέω, tollo, evello.
Ἐξαιρεῖσθαι, præs. pass. inf. ἐξαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ab ἐξαιρέω, tollo, evello.
Ἐξαίρετος, Poet. eximie, supra modum, vehementer ab ἐξαιρέω, tollo, eximo.
Ἐξαίρετος, ὁ, electus. ab ἐξαιρέω, eximo.
Ἐξαιρεύμην, Dor. & Jon. pro ἐξηρούμην, 1. sing. imperf. pass. verbi ἐξαιρέω, tollo, evello, eximo.
Ἐξαιρέω, tollo, evello. fut. ἐξαιρήσω. p. ἐξήρηκα. a. 2. act. ἐξεῖλον. a. 2. imperat. ἕξελε: a. 2. med. ἐξειλόμην, ου, ετο, eripui. a. 2. sub. med. ἐξέλωμαι. a. 2. inf. med. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, capio.
Ἐξαίρω, tollo. f. ἐξαρῶ, & in 2. pl. ἐξαρεῖτε. præt. ἐξῆρκα. præt. pass. ἐξῆρμαι. a. 1. pass. ἐξήρθην. 2. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῆς, ῆ, tollatur. ab ἐξ, & αἴρω, tollo.
Ἐξαίτεσμαι, ώμαι, expeto. fut. ήσομαι. a. 1. med. ἐξητησάμην, ω, ατο. ἐξαιτεῖν, deposcere. ab ἐξ, & αἰτέω, peto.
Ἐξαίφνας, Doric. pro ἐξαιφνης, repente, subito.
Ἐξαίφνης, repente, adv. Poet. ἐξαπίνης, ab ἐξ, & ἄφνω, subito. quod ex ἄφνω, per syncop. pro ἀφανῶς, subito, abjecto σ, quod ex α priv. & φαίνω, ostendo, in lucem edo.
Ἐξακέσατο, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐξακέω, vel ἐξακέομαι, medeor. f. ήσω. p. ηκα. ab ἐξ, & ἀκέομαι, sano.
Ἐξακέσσατο, 3. plur. ind. præs. ab ἐξακέομαι, medeor.
Ἐξακολουθέω, ω, sequor, cum dat. f. ήσω. præt. ἐξηκολούθηκα. ab ἐξ, & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pedissequus, comes.
Ἑξακόσιοι, sexcenti. Th. ἕξ, sex.
Ἐξαλαπάξαι, vastare, a. 1. inf. act. verbi ἐξαλαπάζω, populor, expugno. fut. ἐξαλαπάξω, εις, ει. ab ἐκ, & λαπάζω, seu λαπάσσω, f. ξω, evacuo.
Ἐξάλατο, Doric. pro ἐξήλατο, exiluit. a. 1. med. 3. sing. verbi ἐξάλλομαι, exilio.
Ἐξαλέασθαι, evitare, a. 1. inf. med. pro ἐξαλύσασθαι, per sync. ab ἐξ, & ἀλέω, molo: vito. fut. ἐσω, p. ἀλεκα. dicitur etiam ἀλύω, & ἀλεύω.
Ἐξάλειπτρον, ου, τὸ, unguentarium vas. ab ἐξαλείφω, ungo, deleo.
Ἐξαλιφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐξαλείφω, unguentum abstergo.
Ἐξαλείφω, unguentum abstergo. deleo, oblitero. f. ψω. præt. ἐξάλειφα. a. 1. pass. ἐξαλείφθην. ab ἐκ, & ἀλείφω, ungo.
Ἐξαλείψεις, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ve-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

bi ἐξαλείχω, unguentum abſtergo.
Ἐξάλλαξεν, Poet. 3. ſing. 2. 1. act. Jon. vel Doric. pro ἐξήλλαξεν, verbi ἐξαλλάττω, immuto. Th. ἀλλάσσω, muto.
Ἐξάλλομαι, ῆ, ετται, exilio. f. ἐξαλοῦμαι. a. 1. med. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἁλόμαι, ſalio.
Ἔξαλλος, ὁ, diverſus, alius, ex aliis exemptus: inuſitatus, egregius. ab ἐξ, & ἄλλος, alius.
Ἐξαμαρτάνω, pecco. a. 2. inf. ἐξημαρτεῖν. ab ἐκ, & ἁμαρτάνω, delinquo. f. ήσω. præt. ἡμάρτηκα. a. 2 ἥμαρτον.
Ἐξαμείβετο, imperf. Jon. verbi ἐξαμείβομαι, immuto. ab ἐκ, & ἀμείβω, commuto. f. ψω. p. ἠμειφα.
Ἐξαμελέω, idem ac ἀμελέω, negligo, ſperno, contemno.
Ἐξαναδὺς, regreſſus, a. 2. part. act. ab ἐξαναδύω, quod ab ἐκ, ανὰ, & δύω, vel δῦμι, ſubeo.
Ἐξαναλωθεὶς, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἐξαναλίσκω, conſumo. ab ἐκ, & ἀναλίσκω, abſumo. quod ab ἀνὰ, & ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἑάλωκα, & Att. ἐάλωκα. a. 2. ἥλων.
Ἐξανάστασι, εως, ἡ, reſurrectio. ab ἐξανίστημι, excito.
Ἐξαπεστῶσα, a. 2. inf. act. ἐξαπεστάς, a. 2. part. act. ab ἐξανίστημι, excito.
Ἐξανάστησε, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ἐξαναστῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐξανίστημι, excito.
Ἐξανδραποδιόμενοι, Jonic. & Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, in ſervitutem abſtracturi, f. 1. part. med. vide ἀνδραποδιεῖσθαι.
Ἐξανδραπόδισιν, ιος, ἡ, direptio in ſervitutem: quod ab ἀνδραποδίζω. hoc ab ἀνδράποδον, mancipium. ex them. ἀνὴρ, vir, & πους, pes.
Ἐξανέδυσαν, egreſſæ ſunt, 3. plur. a. 2. act. ab ἔδῦν, vel a. 1. ab ἔδυσα. comp. ab ἐκ, ανὰ, & δύω, vel δῦμι, ſubeo.
Ἐξανίσῃ, aor. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι, excito.
Ἐξανιστῶ, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαναστέλλω, exorior. f. ἐξαναστελῶ. ab ἐκ, ανὰ, & στέλλω, orior, ſum.
Ἐξανίσχω, emineo, aſſurgo. ab ἐκ, ανὰ, & ἴσχω, habeo.
Ἐξανύσειν, 3. ſing. a. 1. act. ab ἐξανύσμι, emitto. ab ἐξ, ανὰ, & ὑμι, mitto.
Ἐξανυσάνου, funditus evertere, præſ. inf. ab ἐξανύσμι, excito, everto.
Ἐξανύσασθε, ἀνύτω, præſ. imperat. paſſ. ἐξανύσαι, ἀνύτω, 2. 2. part. act. verbi ἐξανύσμι, excito, everto, demolior.
Ἐξανύσμι, excito, everto, demolior. f. ἐξανύσω. a. 1. ἐξήνυσα. a. 2. ἐξανύτω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, ανὰ, & ὑσμι, ſtruo.
Ἐξάντη, ὁ ἡ ἡ, indemnis, integer, ſanus.
Ἐξανύω, idem ac ἀνύω, perficio. f. σω. p. ἠνυκα. Dicimus & ἀνύτω, & ἀνύττω, perficio, feſtino.
Ἐξάξω, f. 1. ind. verbi ἐξάγω, educo.
Ἐξαπατᾶν, præſ. inf. act. verbi ἐξαπατάω, ſeduco, decipio.
Ἐξαπάτιος, blanditias, acc. plur. ab ἐξαπάτη, dolus. ab ἐκ, & ἀπατάω, decipio, ſeduco.
Ἐξαπατάω, ῶ, ſeduco, decipio. præſ. imperat. ἐξαπάτιε, ᾳ, ᾶτω, ᾶτε. fut. ήσω. p. ἐξηπάτηκα. a. 1. ἐξηπάτησα. a. 1. ſub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἀπατάω, fallo.
Ἐξαπατῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξαπάτησι, 3. ſing. a. 1. act. Jon. ἐξαπατήσω, fut. 1. inf. act. ab ἐξαπατάω, decipio.
Ἐξαπατῶσι, decipiunt, Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. plural. præſ. ab ἐξαπατάω, decipio, ſeduco.
Ἐξαπάφοντο, 3. ſingul. præſ. opt. imponet, verbi ἐξαπάφω, decipio, ab ἐκ, & ἀπάφω, decipio, Poet. pro ἀπατάω, fallo.
Ἐξαπατήσων, ὁ, fallens, præſ. part. ab ἐξαπατήσω, Poet. idem ac ἐξαπατάω, decipio, ſeduco.
Ἐξαπέστειλα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐξαποστέλλω, emitto.
Ἐξαπίνα, repente, adv. Dicitur etiam ἐξαπίνης, Poetice pro ἐξαίφνης.
Ἐξαπινάως, repente, adv. ab ἐξαπινάος, idem cum ἐξαφνίδιος, idem ac αἰφνίδιος, ſubitus, improviſus. quod ex α priv. & φαίνω, oſtendo, in lucem edo.
Ἐξαπίνης, ex improviſo, Poet pro ἐξαίφνης. ex α privat. & φαίνω, in lucem profero,
Ἐξαπίνως, Doric. pro ἐξαπίνης, ex improviſo.
Ἐξάπλεθρον, ſex jugerum.
Ἐξαπλήσιος, ῃ, ον, Jon. pro ἑξαπλάσιος, ſextuplo major. Th. ἕξ, ſex.
Ἐξαποδίωμαι, expellam, præſ. ſub. ab ἐκ, ἀπὸ, & δίω, expello, abigo.
Ἐξαπολοίατ, Jonic. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. med. ab a. 2. med. ἐξαπολόμην, verbi ἐξαπόλλυμι, funditus perdo. ab ἐκ, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. præt. med. ὦλα.
Ἐξαπορέομαι, οῦμαι, prorſus hæreo, & quo me vertam neſcio. f. ήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐξηπορήθην. aor. 1. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐκ, α, & πείρω, tranſeo.
Ἐξαποστέλλω, ablego. fut. λῶ. p. ἐξαπέσταλκα. a. 1. ἐξαπέστειλα. ab ἐκ, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.
Ἐξαποστολὴ, ῆς, ἡ, emiſſio, quod ab ἐξ, & ἀποστέλλω, amando, ablego, curſum navis aliquo dirigo.
Ἐξάπτω, adnecto, appendo. ab ἐξ, & ἅπτω, necto. f. ψω, p. ηφα.
Ἐξαραιρημένοι, Jon. & Att. pro ἐξηρημένοι, exemtus, eximie ſelectus, perf. part. paſſ. ab ἐξαιρέω, tollo, eximo.
Ἐξαραίρεται, Jon. pro ἐξήρηται, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſdem verbi.
Ἐξάρατο, 3. ſing. a. 1. med. Dor. vel Jon. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, tollo, ſuſcito. f. αρῶ. a. 1. ἦρα. Th. αἴρω.
Ἐξαργυρεισάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. ab ἐξαργυρίζομαι, pecunia vendo, vel permuto. ab ἐκ, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.
Ἐξαργυρῶν, redigere in pecuniam ſignatam, præſ. inf. verbi ἐξαργυρόω, ære æſtimo. Bud. de aſſe. Th. ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.
Ἐξαριθμέω, enumero, ſupputo. fut. ήσω. a. 1. part. med. ἐξαριθμησάμενος. ab ἐκ, & ἀριθμὸς, ου, ὁ, numerus.
Ἐξαρκεῖν κπαίπσαν, ſufficienter abundare fortunis, id eſt, tantum poſſeſſionum habere, quantum ad vitam ſuſtentandam nobis ſufficit. Ἐξαρκεῖν τοῖς φίλοις, amicis ſubvenire. Th. ἀρκέω, ſufficio.
Ἐξαρκέντως, ſufficienter, ſatis, ab ἐκ, & ἀρκέω, propulſo, ſufficio.
Ἐξαρνησάμενος, ὁ, aor. 1. particip. med. verbi ἐξαρνέομαι, abnego. idem ac ἀρνέομαι, nego.
Ἔξαρνος, ὁ, ὁ, qui aliquid negat, qui ir inficias. Th. ἀρνέομαι, nego.
Ἐξαρτίζω, abſolvo, perficio, præparo. fut. ίσω. p. ἐξήρτικα. a. 1. ἐξήρτισα. a. 1. inf. ἐξαρτίσαι. perf. part. paſſ. ἐξηρτισμένος, perfecte inſtructus. ab ἐκ, & ἄρτιος, α, ὁ, ἡ, perfectus, integer.
Ἐξαρτυμένοι, οἱ, inſtructi, Jonic. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. paſſ. verbi ἐξαρτύω, idem ac ἀρτύω, inſtruo. fut. ύσω. præt. ηρτυκα.
Ἐξάρχων, ων, ὁ, dux, princeps, præſultor. ἐξάρχων τῶν ἱερῶν, ſacrorum princeps. Plut. in Numa. ab ἐξ, & ἄρχομαι, incipio.
Ἐξαστίδες, villos vocant pannorum textilium, Hippocrates, & Galen. in gloſſ. forte ab ἐξέδω, a ξύω, rado, carmino.
Ἐξαστράπτω, emico, refulgeo. f. ψω. p. ἐξήστραπα. ab ἐκ, & ἀστράπτω, fulguro.
Ἐξαυαίνω, idem ac αὐαίνω, arefacio. Th. αὖω, idem.
Ἐξαύδα, dic, præſ. imperat. verbi ἐξαυδάω. fut. ήσω. ab ἐκ, & αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox.
Ἐξαυτῆς, eodem momento, continuo. ῆ. ab ἐκ, & αὐτὸς. Th. αὐτὸς, ὴ, ὸ, ipſe, a, um.
Ἐξαῦτις, denuo, rurſus, poſt, adverb. Apoll. 2. Thema eſt αὖ, rurſus.
Ἐξέβαλον, ες, profligavi, a. 2. ind. verbi ἐκβάλλω, ejicio.
Ἐξέβαν, per ſyncopen pro ἐξέβησαν, exierunt, 3. plur. a. 2. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω, exeo. ab ἐκ, & βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Ἐξεγείρω, excito, ſuſcito. fut. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐκ, & ἐγείρω, excito.
Ἐξεγένοντο, procreati ſunt, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐκγίνομαι, enaſcor. ab ἐκ & γένομαι, naſcor.
Ἐξέγρετο, Jon. & Poet. pro ἐξήγρετο, 3. plur. imperf. per ſyncopen pro ἐξηγείροντο, ab ἐξέγερμαι, per ſyncopen pro ἐξεγείρομαι, excito. Th. ἐγείρω, excito.
Ἐξεδοκόμην, ᾶς, ατο, expectabam, imperf. med. verbi ἐκδέχομαι, f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ, & δέχομαι, capio, accipio.
Ἐξεδίκησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, vindico. f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. aor. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus.
Ἐξέδοτο, 3. ſing. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, elocavi, verbi ἐκδίδωμι, dico. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι. a. 2. ἔδων.
Ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra: cella ad colloquendum, aut meridiandum, in qua frequentes ſedes, & grabatuli, Xenophon. ab ἕζω, & ἕδρα, ſella. Th. ἵζομαι, ſedeo.
Ἐξέδυσαν, exuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, exuo. f. ἐκδύσω. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ, & δύω, vel δῦμι, ſubeo. a. 2. ἔδυν.
Ἐξεε, radebat, 3. ſing. imperf. verbi ξέω, rado. f. ξέσω.
Ἐξεθαμβήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκθαμβέομαι, ἐῶμαι, expaveſco, attonitus ſum, metu percellor. ab ἐκ, & θάμβος, εος, τὸ, ſtupor, pavor.
Ἐξέθεντο, expoſuerunt, 3. plur. a. 2. ind. med. ab ἐξεθέμην, σο, το, verbi ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.
Ἐξέθλιψα, expreſſi, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω, exprimo. Th. θλίβω, tero.
Ἐξέθορε, proſilit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορέω, proſilio. ab ἐκ, & θόρω, ſeu θορέω, ſalio.
Ἐξεθρέψατο, eduxit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐκτρέφω enutrio. ab ἐκ, & τρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio.
Ἐξεῖ, pro ἔξιθι, exi, præſ. imperat. ab ἔξειμι, quaſi ab ἐξέω, exeo. ab ἐκ, & εἶμι, eo.
Ἐξέῃ, habebit, 3. ſing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. ſub. σχῶ.
Ἐξείης, Poet. pro ἑξῆς, deinceps, ordine, adverb. q. ab ἔχω, habeo.
Ἐξεινγίζω, effingo. ἐξεικασμένος, aſſimilatus, effictus. Them. ἴκω, ſimilis ſum.
Ἐξεῖλε, exemit, 3. ſing. a. 2 act. ἐξείλετο, 3. ſing. a. 2. med. vide ἐξελόμην.
Ἐξείλκυτα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐξέλκύω, extraho. Them. ἕλκω, traho.
Ἐξελόμην, κ, ετο, exemi, aor. 2. ind. med. verbi ἐξαιρέω, eximo. f. ήσω. ab ἐκ, & αἱρέω, capio, fut. ἑλῶ. p. εἷμαι. a. 2. εἷλον.
Ἔξειμι, vel ἐξίημι, exeo, egredior. præſ. inf. ἐξιέναι. aor. 2. act. ἔξιον, ες, ε. a. 2. part. ἐξέων, οντος, ὁ. a. 1. Att. ἐξήσω, egreſſus ſum. ab ἐκ, & εἶμι, vel ἴημι, eo.
Ἐξεῖναι, licere. fas eſſe, præſ. inf. ab ἔξεστι, licet, imperſon. ab ἐκ, & εἰμὶ, ſum.
Ἐξείνισα, hoſpitio excepi, a. 1. ind. verbi ξενίζω, pro ξενίζω, hoſpitio excipio fut. σω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, ου, & Poet. ξεῖνος, ου, ὁ, hoſpes.
Ἐξείπω, dicam. aor. 1. ſub. act. verbi ἐξέπω, dico. ab ἐκ, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα.
Ἐξεργασμένον, ος, ον, perf. part. paſſ. ab ἐξεργάζομαι, elaboro, fut. άσομαι. perf. εἴργασμαι. Them. ἔργον, ου, τὸ, opus.
Ἐξεργάθοι, vel ἐξεργάθοι, cohiberi. Th. ἔργω arceo.
Ἐξερύσαι, Jon. & Poet. pro ἐξείρυσαι, a. 1. inf. ab ἐρύω, traho. f. σω.
Ἐξέρω, f. ἐξερῶ. hinc Latinum exſero.
Ἐξεὼς, ῶσα, ὸς, qui emiſit, a. 2. particip. activ. ab ἐξέημι, emitto, a. 2. ἐξέων. ab ἐκ, & ἵημι, mitto. f. ἥσω.
Ἐξῆε, habebas, Dor. ἐξῆς, 2. ſing. f. 1. ver-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω. imperf. εἶχον.

Ἔξησι, prodit, 3. sing. præs. ab ἔξειμι, prodeo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Ἐξεκαύθησαν, 3. plur. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, exustus, verbi ἐκαύω, exuro. f. ἐκκαυτω. aor. 1. ἐξέκαυσα, ab ἐκ, & καίω, uro. a. 2. ἔκαυν.

Ἐξεκέντησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, transhigo. f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ, & κεντέω, pungo.

Ἐξεκένωσα, ας, ε, exinanivi, aor. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, exinanio. Them. κενὸς, vacuus.

Ἐξεκλησίαζον, consilium, seu concionem habere. Vide in ἐκκλησία.

Ἐξεκλάσθη, ης, η, effractus sum, & in 3. plur. ἐξεκλάσθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω, effringo. fut. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. ab ἐκ, & κλάω, frango.

Ἐξεκλείσθη, ης, η, exclusus sum, aor. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω, excludo. fut. είσω. p. ἐκκέκλεικα, aor. 1. ἐξέκλεισα. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, σαι, σται. ab ἐκ, & κλείω, claudo.

Ἐξεκλεψεν, furatus est, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω, furor. ab ἐκ, & κλέπτω, furor. fut. ψω. p. φα. p. m. κέκλοπα.

Ἐξεκλίνατε, deflexistis, 2. plur. a. 1. ind. act. & ἐξέκλιναν, 3. plur. aor. 1. verbi ἐκκλίνω, deflecto.

Ἐξεκόλαψα, ας, ε, exculpsi, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, exculdo, tundendo eximo. ab ἐκ, & κολάπτω, tundo, excavo. f. ψω. p. κεκόλαφα.

Ἐξελάαν, Poetic. τὸ α epenthesi, pro ἐξελᾶν, expellere, præs. inf. verbi ἐξελαω, pro ἐξελαύνω, expello. hinc 3. plur. præs. ἐξελάουσι. ab ἐκ, & ἐλαύνω, agito. fut. ελάσω. p. ἐλήλακα. aor. 1. ἐλασα.

Ἐξέλαθον, & Poet. ἐκλέλαθον, aor. 2. verbi ἐκλανθω, vel ἐκλανθάνω, oblivisci facio. Them. λήθω, lateo. f. λήσω.

Ἐξελάμβανε, cepit, 3. singul. imperf. verbi ἐκλαμβάνω, capio.

Ἐξελάσει, expellunt, 3. plur. ind. præs. verbi ἐξελαω, expello.

Ἐξελάσας, a. 1. inf. ἐξελάσας, qui abegit. a. 1. part. ἐξέλασε, 3. sing. a. 1. ind. verbi ἐξελαύνω, abigo, expello.

Ἐξέλασις, εως, ἡ, expeditio, emissio, profectio. ἐξέλασις, εως, ἡ, expulsio, discessus. Them. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐξέλαυσεν, Poet. & Jon. pro ἐξέλασε, expulit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, expello. ejusdem Them.

Ἐξελαύνουσι, expellunt. 3. plur. ind. præs. verbi ἐξελαύνω, expello, conflo, facio. Them. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἔξελε, erue, a. 2. imperat. act. ab ἐξαιρέω. Dicimus & ἕξελε, pro ἕξαιρε, Jon. & ἔξελον, pro ἐξεῖλον. aor. 2. ind. hinc ἐξέλεσθαι, a. 2. inf. ἐξελοὺν, a. 2. part. ab ἐκ, & αἱρέω, capio.

Ἐξελέγχομεν, redarguimus, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἐξελέγχω, redarguo. ἐξελεγχέσθω, 3. sing. imperat. pass. Th. ἐλέγχω, arguo

Ἐξελέγχω, redarguo. f. γξω. p. ἐξήλεγχα. a. 1. ἐξήλεγξα. a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐκ, & ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Ἐξελεξ', delegit, 3. singul. aor. 2 med. Jon. pro ἐξέλετο, verbi ἐξαιρέω, seligo, secerno.

Ἐξέλεξο, elegeris, 2. sing. a. 1. med. verbi ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, dico. f. λέξω. p. λέλεγμαι.

Ἐξελέσθαι, eripere, a. 2. inf. med. ab ἐξαιρέω, eximo, tollo. a. 2. ἐξέλον. ab ἐκ, & αἱρέω, capio. f. αἱρήσω. p. ἥρημαι. a. 2. εἷλον.

Ἐξελεύσομαι, exibo, fut. 1. med. verbi ἐξέρχομαι, egredior, evado, exeo. ab ἐκ & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per Iync. ἦλθον. aor. 2. inf. ἐλθεῖν. p. m. ἐλήλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Ἐξελήλακέσαν, expulerunt, Jon. & Att. pro ἐξελήλακεσαν, 3. plur. pluſq. perf. act. verbi ἐξελαύνω. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἐξελήλυθα, exii, præt. med. verbi ἐξέρχομαι, exeo.

Ἐξελθεῖν, exire, aor. 2. inf. activ. verbi ἐξέρχομαι, exeo. ab ἐκ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐξελθὸν, τὸ, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eodem themate.

Ἐξελθὼ, a. 2. ſub. & 1. plur. ἐξέλθωμεν. ἐξέλθωσι, 3. pl. ἐξελθὼν, aor. 2. part. ejuſdem verbi.

Ἐξέλιπον, εις, ε, dereliqui, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo. ab ἐκ, & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐξέλκω, abſtraho. imperf. ἐξέλκον. f. ἐξέλξω. præſ. part. pass. ἐξελκόμενος, abſtractus. ab ἐκ, & ἕλκω, traho.

Ἐξελόμην, diripui, pro ἐξειλόμην, ν, ετο. a. 2. med. Jon. verbi ἐξαιρέω, diripio. ab ἐκ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Ἔξελον, pro ἔξειλον, eripui, a. 2. ind. Jon. ejuſd. verbi. ἐξελὼ, a. 2. imper. med.

Ἐξελῶ, eximam, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω, eximo. ἐξέλωμαι, a. 2. ſub. med. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον. At ἐξελῶσι, expellent, eſt fut. 1. Attic. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελαύνω, expello. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐξέμαξα, ας, ε, abſterſi, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, abſtergo. imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, abſtergo.

Ἐξέμεσον, & ἐξέμεσσα, emiſiſſe, Jon. & Dor. pro ἐξέσαι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, emitto, vel ἐξέμι. a. 2. ἔξω. ab ἐκ, & ἵημι, mitto.

Ἐξέσειν, ſervare, fut. 1. inf. Jon. pro ἕξειν, verbi ἔχω, teneo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Ἐξεμπωλημένῳ, η, ον, venditus, Jon. pro ἐξεμπεπωλημένῳ, perf. part. paſſ. verbi ἐξεμπολέομαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.

Ἐξεναντίας, adverſum, ex adverſo, e regione, cum genitivo, quod ab ἐκ, & ἐναντι, coram.

Ἐξενάριξε, interfecit, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω, interficio: armis ſpolio. f. ίξω. Th. ἐνάρω, occido.

Ἐξενείκατε, 2. pl. a. 1. imp. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2 inf. act. verbi ἐκφέρω, effero, promo. fut. 1. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imper. ἐξένεγκον, άτω. aor. 1. part. ἐξενείκας, αντος, ὁ. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκεν, εν, ε. ab ἐκ, & φέρω, fero.

Ἐξενείκαι, Poet. pro ἐξενεγκαι, a. 2. inf. Sic ἐξενείκας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. verbi ἐκφέρω, effero.

Ἐξενεχθεὶς, έντος, ὁ, elatus, & Jon. ἐξενειχθεὶς, εῖσα, a. 1. part. paſſ. ἐξενεχθήσομαι, ν, σται, f. 1. ind. paſſ. ab eod. them.

Ἐξενιωμένῳ, η, ον, Jonic. pro ἐξενηγμένῳ, exporratus, perf. part. paſſ. verbi ἐκφέρω, effero. Th. φέρω, fero.

Ἐξενίωχα, κας, ε, & in 1. plur. ἐξενιώχαμεν, perf. med. ejuſdem verbi.

Ἐξένυψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκνήφω, evigilo.

Ἐξένοσις, Dor. pro ἐξέλθοις, exeas, 2. ſing. a. 2. opt. ἐξένθοισα. Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi ἐξέρχομαι, exeo. Th. ἔρχομαι, venio. Sic ἐξένθων, pro ἐξελθών.

Ἐξένισσα, ας, ε, hoſpitio recepi, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, hoſpitio recipio. fut. ίσω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, ου, ὁ, hoſpes.

Ἐξέντο, exemerunt, 3. plur. aor. 2. med. verbi ἐξαίρω, eximo. a. 2. med. ἐξέμην. Th. ἵημι, mitto.

Ἐξέπαρθεν, & per metathesin ἐξέπραθεν, depopulatus ſum, a. 2. ind. activ. verbi ἐκπέρθω, devaſto. f. ἐκπέρσω. ab ἐκ, & πέρθω, vaſto.

Ἔξεπεσον, excidi, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, excido. fut. πεσοῦμαι. præt. ἐκπέπτωκα. a. 1. ἐξέπεσα, a. 2. ſub. ἐκπέσω, πῃς, πῃ, & in 3. plur. ἐκπέσωσι. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω, cado.

Ἐξεπτάσατε, ας, ε, expandi, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, expando. f. ἐκπετάσω, ab ἐκ, & πετάω, ſeu πετάννυμι. fut. άσω, pando, explico.

Ἔξεπτην, excidi, 3. ſing. imperf. verbi ἐκπίπτω, excido. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐξεπύσαμαι, σαι, σται, probe novi, calleo, præſ. ind. ab ἐκ, & ἐπίσταμαι, ſcio. f. ἐπιστήσομαι. quod ab ἐπὶ, & ἵσταμι, ſcio.

Ἐξεπύσαο, Jon. pro ἐξεπέσασσο, vel ἐξεπίστη, ſcis, 2. ſing. præſ. verbi ἐξεπίσταμαι, ſcio. Item ad unguem teneo. Ariſtoph.

Ἐξεπὶτηδες, conſulto, data opera, adv. ab ἐκ, & ἐπιτηδὲς, ές, ος, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.

Ἐξεπλάγχθη, ης, η, perculſus ſum, & in 3. plur. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. paſſ. ab ἐκπλήσσω, percello. f. ξω. ab ἐκ, & πλήσσω, vel πτω, percutio. f. ξω.

Ἐξέπλει, enavigavit, 3. ſing. imperf. verbi ἐκπλέω, enavigo. f. ἐκπλεύσω. ab ἐκ, & πλέω, navigo. a. 1. m. ἐπλεύσάμην.

Ἐξεπλώοντο, percellebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἐκπλήσσω, percello.

Ἐξεπόνησα, Dor. pro ἐξεπόνησα, laboravi, a. 1. ind. act. verbi πονέω, laboro. Th. πένομαι, pauper ſum, occupor circa.

Ἐξεπράθομεν, deprædati ſumus, 1. plur. a. 2. act. ἐξέπραθον, per metatheſim litterarum pro ἐξέπαρθεν, a. 2. ind. verbi ἐκπέρθω, deprædor. Thema πέρθω, vaſto. fut. 2. παρέω.

Ἐξέπτη, evolavit, a. 2. ind. act. verbi ἐξίπτημι. f. ἐκπτήσω. a. 2. ἐξέπτην. ab ἐκ, & ἵπταμαι, volo, as.

Ἔξεμα, ατος, τὸ, vomitus, quod ab ἐξέμω, evacuo. fut. άσω. p. ἐξήμακα. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἐξεργάζεσθαι, interficere, excolere, præſ. inf. ab ἐργάζομαι, operor.

Ἐξεργασθὲν, abſolutum, a. 1. part. paſſ. n. g. ab ἐξεργάζομαι, abſolvo, perficio. fut. άσομαι. p. ἐξείργασμαι. ab ἐκ, & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐξεργασίη, ας, ἡ, diligentia in efficiendo opere, elaboratio, abſolutio.

Ἐξεργασμένῳ, Jon. pro ἐξειργασμένῳ, ὁ, factus, perf. part. vide ἐξεργασθέν.

Ἐξερέεσθον, interrogabat, 3. ſing. imperf. verbi ἐξερεύω, idem ac ἐξερέω, dico. f. ἐρῶ, dico.

Ἐξερείψαι, 3. ſing. a. 1. optat. act. ab ἐξερείπω, proſterno. Th. ἐρείπω, everto.

Ἐξερέοντο, interrogabant, 3. plur. imperf. verb. ἐξερέομαι, quod ab ἐκ, & ἐρέω, dico. Th. ἐρῶ, idem.

Ἐξερεύνασα, penitus ſcrutor. fut. ήσω. p. ἐξηρεύνηκα. a. 1. ἐξηρεύνησα, ab ἐκ, & ἐρευνάω, f. ήσω, indago, veſtigo, quæro, excutio.

Ἐξερρωπότες, οἱ, a. 2. part. act. ab ἐξερείπω, idem ac ἐρείπω, cado, everto. f. ψω. a. 2. ἤρεπον.

Ἐξερῥάγη, erupit, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ab ἐκ, & ῥήγνυμι, ſeu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 2. ἔρραγον.

Ἐξέρυσ', pro ἐξέρυσε, extraxit, a. 1. ind. act. ἐξέρυσα, a. 1. inf. ἐξέρυσαι, a. 1. part. ab ἐξερύω, extraho. Th. ἐρύω, f. ῥύσω, traho.

Ἐξέρχομαι, exeo, egrediot. imperf. ἐξήρχόμην, ν, ετο. f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξέλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω. a. 2. ſub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐξελθεῖν. a. 2. part. ἐξελθὼν, οῦσα, όν. præt. med. ἐξήλυθα, & Att. ἐξελήλυθα. pluſq. perf. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Thema ἔρχομαι, venio.

Ἔξεσε, raſit, 3. ſing. a. 1. verbi ξέω, rado. f. ἔσω. p. ἔξεσμαι.

Ἐξεσίη, ης, ἡ, & ἐξεσία, ας, ἡ, legatio. quod ab ἐκ, & ἵημι, mitto.

Ἔξεσις, εως, ὁ, Jon. & Poet. pro ἔξοσις, expulſio. παρὰ τὸ ἐξεῖναι, τὸ ἐκβάλλειν, ejicere.

Ἐξέσκηκα, exareſeci, perf. act. verbi ἐξσκαλέω, exarefacio. quod ab ἐκ, & σκαλέω, pro σκελέω, per ſync. idem ac σκέλλω, exſicco, arefacio.

Ἐξέσσυτο, extergebant, 3. ſing. vel 3. plur. imperf. ἐξέσσυσσο, ω, verbi ἐκσμάω, extergo, ab ἐκ, & σμάω, ſeu σμάω, abſtergo.

Ἐξέσσυτο, tetraxit, 3. ſing. a. 1. ind. ab ἐκσπάω, retraho, quod ab ἐκ, & σπάω,

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ωσάω, traho. f. ἄσω. a. 1. ἔσαξα.

Ἐξάϊλο, ης, ης, percullus fui, a. 2. ind. act. verbi ἐξάϊστημι, & ἐξαϊστάω, obſtupefacio. f. ἐκπήσω: quod ab ἐκ, & ἵστημι, ſto.

Ἔξαιτα, pro ἐξέσται, f. 1. verbi ἔξεστι, licet.

Ἔξεστι, licet, imperſon. ab ἔξειμι, inuſitato, quod eſt ex ἐξ, & εἰμὶ, ſum. fut. ἐξέσται, pro ἐξέσεται. ἐξόν, part. n. g.

Ἐξέστραμμαι, ψμαι, πται, everſus ſui, perf. paſſ. ab ἐκστρέφω, everto, f. ψω. p. ἐξέστροφα. Th. στρεφω, verto.

Ἐξετάζω, exquiro, examino. fut. άσω. p. ἐξήτακα. a. 1. ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξέτασον. Them. ἐτάζω, inquiro, ſcrutor, interrogo.

Ἐξέτμοσαν, ſecuerunt, 3. plur. a. 2. verbi ἐκτέμνω. f. μῶ. p. ἐκτέτμηκα. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. p. m. τέτομα.

Ἐξετανύθη, extentus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. ab ἐκ, & τανύω, idem ac πτείνω, tendo. Th. τάνω, idem.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω, exquiro. Th. ἐτάζω, idem.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquiſitio. ab ἐξετάζω, exquiro.

Ἐξεταστικὸς, ὁ, ἡ, indagator, æſtimator. vide in ἐξετάσαι.

Ἐξέτνυσα, σας, σε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἐξετέλεσσαν, perfecerunt, 3. plur. imperf. pro ἐξετέλεσαν, Poet. ἐξετέλεστο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἐκ, & τελέω, perficio. f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐξετελέσθη, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἐκτελέω, perficio. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐξετέλεσσε, pro ἐξετέλεσεν, Poet. pro ἐξετέλεσε, 3. ſing. 2. 1. ind. act. verbi ἐκτελέω, perficio.

Ἑξέτης, εος, ὁ, ἡ, ſexennis, pro ἑξαετὴς: ab ἕξ, ſex, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐξ ἑτῦ Ϟ, ab illo tempore.

Ἐξετμήθη, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἐκτέμνω, excido: ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. f. τμῶ. p. τέτμημαι. a. 2. ἔτμαγον.

Ἐξετράποσαν, 3. plur. a. 2. paſſiv. ab ἐκτρέπομαι, averſor. fut. 2. paſſ. ἐκτραπήσομαι, deflectam. a. 2. paſſ. ἐξετράπην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. ἐκτραπῶ, ῆς, ῆ· ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐξέτρω, vulnerabatur, 3. ſing. imperf. ab ἐκ, & τιτρώσκω. imperf. ἔτρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. πτρώσκω, f. τρώσω, vulnero.

Ἐξέτρωσε, 3. ſing. a. 1. verbi ἐκτιτρώσκω, abortum facio. Thema πτρώσκω, vulnero.

Ἐξετύφλα, excæcavit, 3. ſing. imperf. ab ἐκτυφλόω. f. ώσω. Th. τυφλὸς, ὴ, ὸν, cæcus.

Ἐξεῦρεῖν, invenire, a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, adinvenio. ab ἐξ, & εὑρίσκω, invenio. f. ήσω. præt. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐξεύρεσις, ἡ, inventio. ἐξεύρημα, άτος, τὸ, inventum. ab ἐξευρίσκω, invenio.

Ἐξευρημένων, genit. plur. part. perf. act. ἐξευρηκὼς, ότος, ὁ, ab ἐξευρίσκω, invenio. f. ήσω. Th. εὑρίσκω, idem.

Ἐξεύροντες, a. 2. part. act. plur. num. vide ἐξεῦρεῖν.

Ἐξεφάνθη, ης, η, emerſi, a. 1. ind. paſſ. pro ἐξεφάνθην, per epenthesin τὸ ν, verbi ἐκφαίνω, emergo. Th. φαίνω, oſtendo. f. νῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἐξέφανται, exortæ ſunt, Att. act. a. 1. pro paſſ. a. 2. ἐξεφάνησαν. Th. φαίνω, appareo.

Ἐξέφερον, exportabant, 3. plur. imperf. verbi ἐκφέρω, exporto. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐξεφίεμαι, mando, jubeo. vide in ἐφίημι.

Ἐξεφρίεμεν, Jon. pro ἐξεφέρμεθα, 1. pl. præſ. ind. act. ab ἐκφρίω, pro ἐκφέρω, effero, promo.

Ἔξεχε, 3. ſing. imperf. vel aor. 1. act. verbi ἐκχέω, effundo. f. 1. ἐκχέωσω. f. 2. ἐκχύω. aor. 1. ἐξέχυσα, ἐξέχεα, & ἐξέχα, ας, ε. a. 1. imperat. ἔκχεον, άτω. 2. plur. ἐκχέατε. imperf. paſſ. ἐξεχεόμην, ε, ab ἐκ, & χέω, fundo. f. χεῦσω.

Ἐξέχρησε, ſuffecit, a. 1. vide in ἐκχρᾶν, pro ἐξκρήσαι, ſufficere.

Ἐξεχύθη, ης, η, exii, penetravi, a. 1. paſſ. verbi ἐκχέω, ſeu ἐκχύω, effundo. fut. ύσω. p. ἐκκέχυκα. ab ἐκ, & χύω, fundo. Th. χέω, χύσω, fundo.

Ἐξέψυξε, animam efflavit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, animam efflo. f. ξω. ab ἐκ, & ψύχω. f. ξω, frigefacio.

Ἐξέωσαν, Att. pro ἐξῶσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, expello, ab ἐκ, & ὠθέω, f. ὤσω, pello.

Ἐξήγαγε, eduxit, 3. ſing. aor. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, educo.

Ἐξήγγειλα, ας, ε, indicavi, aor. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω, indico. Thema ἀγγέλλω, nuntio. fut. λῶ. p. ἤγγελκα: aor. 1. ἤγγειλα.

Ἐξήγειρα, ας, ε, excitavi, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, excito. ſuſcito. fut. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐξηγέομαι, οῦμαι, expono. imperf. ἐξηγεόμην, οῦμην, ου, ῦ, εστο, εῖτο. f. ἐξηγήσομαι. aor. 1. med. ἐξηγησάμην, ω, ατο. aor. 1. part. ἐξηγησάμενϴ. ab ἐκ, & ἡγέομαι, duco, dux ſum, exiſtimo.

Ἐξηγέρθη, ης, η, excitatus ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἐξεγείρω, excito.

Ἐξηγητὴς, ᾶ, ὁ, magus, conjector; præceptor, explanator: interpres, commentator, gloſſularius, Bud. ἐξηγηταὶ τῶν νομίμων, juriſconſulti. Plut. in Rom. ab ἐξηγέομαι, expono.

Ἐξηγόρασα, ας, ε, redemi, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, redimo. fut. άσω. p. ἐξηγόρακα. a. 1. act. ſub. ἐξαγοράσω, ῃς, η. ab ἐκ, & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Ἐξηγούμενϴ, η, ον, præſ. part. ἐξηγοῦνται, 3. plur. præſ. ind. verbi ἐξηγέομαι, expono, narro, differo: præſum.

Ἐξηγορόμω, per ſyncopen pro ἐξηγερόμω, imperf. paſſ. ab ἐκ, & ἐγορόμαι, pro ἐγείρομαι, excitor. Them. ἐγείρω, expergefacio, excito.

Ἐξήεσαν, egreſſi ſunt, 3. plur. a. 1. Att. ἐξήισα, verbi ἔξειμι, exeo, vel ἐξέρχομαι. ab ἐκ, & εἶμι, eo. a. 2. ἔξιον, ες, ε, præſ. inf. ἐξιέναι.

Ἐξήκειν, exire, exitum habere. ab ἐκ, & ἥκω, venio.

Ἑξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſexaginta. Th. ἕξ, ſex.

Ἐξήλασαν, expulerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, exagito, expello. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα. p. ἐλήλακα.

Ἐξήλατο, exiluit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐξάλλομαι, exilio. Thema ἄλλομαι, ſallo. a. 1. med. ἠλάμην, σο, το, & per ſyncopen ἄλτο.

Ἐξήλατος, ὁ, ἡ, extenſus, extrinſecus obductus. ab ἐλαύνω, ductile opus facio.

Ἐξήλειψε, delevit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, deleo.

Ἐξηλείφθησαν, deleti ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. ab ἐξαλείφω, deleo.

Ἐξῆλθες, exiiſtis, 2. plur. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, exeo.

Ἐξῆλθον, exii, vel exierunt, per ſyncopen pro ἐξήλυθον, a. 2. ejuſdem verbi.

Ἐξήλυσις, Jon. & Poet. pro ἔξοδϴ, ἡ, exitus, expeditio, profectio. ab ἐξέρχομαι, exeo. Them. ἔρχομαι, venio.

Ἐξημερόω, cicuro, manſuefacio. quod ab ἐξ, & ἥμερϴ, manſuetus.

Ἐξήμησε, evomuit, aor. 1. ind. act. ab ἐξημέω, evomo, quod ab ἐμέω, f. έσω, vomo.

Ἐξήνεικε, extulit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐκφέρω, effero. f. ἐξοίσω. Th. φέρω, fero, aor. 1. ἤνεγκα. aor. 2. ἤνεγκον.

Ἐξήπατε, decepit, 3. ſingul. imperf. verbi ἐξαπάω, Poetice idem ac ἀπατάω, decipio, fallo, circumvenio.

Ἐξήπλωτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ve ἐξάπλωτο, expando, explico. ab ἐκ, ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόϴ, & cont ἅπλους, ſimplex, non involutus.

Ἐξῆρα, ſuſtuli, aor. 1. act. verbi ἐξαίρω, ef ro. Th. αἴρω, tollo. fut. ἀρῶ. p. ἦρκ

Ἐξήραμαι, ſeu ἐξήρασμαι, exſiccatus ſu perf. paſſ. verbi ξηράω, ſicco. f. ἀ p. ἐξήρανκα. Th. ξηρὸς, ᾶ, ὸν, ſicc aridus.

Ἐξήρανα, areſeci, a. 1. act. verbi ξη νω, ſicco.

Ἐξηράνθη, exarui, a. 1. ind. paſſ. ej dem verbi.

Ἐξῆρες, 2. ſing. imperf. vel aor. 2. ve ἐξαίρω, aufero. Th. αἴρω, tollo.

Ἐξήρετο, interrogabat, 3. ſing. imp verbi, ἐξέρομαι, interrogo. Th. ἐ dico. hinc εἴρομαι, & ἔρομαι, idem

Ἐξηρώησαν, ας, ε, penitus ſcruratus ſum in 3. plur. ἐξηρόωσαν, aor. 1. ind. verbi ἐξηρόωμαι, penitus ſcrutor. f. σω.

Ἐξηρτισμένος, ὁ, perfecte inſtructus, pe part. paſſ. verbi ἐξαρτίζω, plane perfici

Ἐξηρτυμένων, σὶ, inſtructi, muniti, pe part. paſſ. ab ἐκ, & ἀρτύω, inſtruo.

Ἐξήρχον, incipiebant, duces erant, 3. imperf. act. ab ἐξάρχω, quod ab & ἄρχω, incipio. Them. ἀρχὴ, ῆς, initium, imperium.

Ἐξηρώησε, Poet. eſt 3. ſing. a. 1. act. ve ἐξερώω, cum impetu feror, celeriter cedo. Th. ῥοάω, eo, fluo.

Ἐξῆς, adv. deinceps, conſequenter. ἐξῆς, idem. ὁ ἐξῆς, ordine ſequens. ἐξῆς, ſcil. ἡμέρα, ſequens dies. Poet. ἑξ q. ab ἔχω, vel ἕπομαι, proxime ſequo

Ἐξήτασε, Dor. pro ἐξήτασα, examinav aor. 1. act. verbi ἐξετάζω, examino, ploro. f. σω, & Dor. ξω.

Ἐξηχήσομαι, οῦμαι, perſono. fut. ήσομαι, pe paſſ. ἐξήχημαι, σαι, ται. ab ἐκ, & ἠχ ſono. Them. ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Ἐξίεσαν, Jonic. pro ἐξίεναι, exire, & ejicere ſumitur. vel ab ἐκ, & ἵημι, mitto, vel ἴημι, pro ἴω, εἶμι, vado

Ἐξιέω, ſeu ἐξίημι, expando. Pind.

Ἐξικέσθαι, Dor. pro ἐξικέσθαι, 3. du aor. 2. med. pro plur. ἐξίκοντο, verbi ἱκνέομαι, pervenio. vide ἐξίκετ'.

Ἐξίκετ', pervenit, 3. ſing. aor. 2. me ἐξικόμην, ῃ, ντο, verbi ἐξικνέομαι, per nio. ab ἐκ, & ἱκνέομαι, venio. f. μαι. p. ἵγμαι. aor. 2. med. ἐκάμην

Ἐξικνεῖσθαι, pervenire, præſ. inf. ab ἱκνέομαι, pervenio.

Ἐξικόμην, ῃ, ντο, perveni, aor. 2. me vide ἐξίκετ'.

Ἐξιλάσομαι, placabo, f. 1. m. verbi ἱλάσ μαι, placo. Th. ἱλάω, propitius ſum

Ἐξίμεναι, exire, Doric. pro ἐξέναι, ἐξιέναι, præſ. inf. ab ἐκ, & εἶμι, e

Ἐξιόντων, genit. plur. part. aor. 2. ve bi ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo. aor. ἴον. part. aor. 2. ἰὼν, όντος.

Ἕξις, εως, ἡ, habitus. in acc. ἕξιν. T ἔχω, habeo.

Ἐξισωθεὶς, præſ. inf. paſſ. verbi ἐξισ adæquo. ab ἐξ, & ἰσόω, æquo. fut. σω. Th. ἴσος, vel ἶσος, η, ον, par, qualis.

Ἐξίσωντο, percellebantur, 3. pl. imp. me verbi ἐξίστημι, obſtupefacio.

Ἐξίστημι, & ἐξιστάω, obſtupefacio. f. ἐξ σω. a. 1. ἐξέστησα, a. 2. ἐξέστην, ης, percuſſus ſui. imperf. med. ἐξιστάμ σο, το. ab ἐκ, & ἵστημι, ſto.

Ἐξισόρρωπα, exquirere aliquid, Jon. & Poe pro ἐκζητεῖν, quod ab ἐξ, ex, & ἴ ρέω, cognoſco. Th. ἴσωρ, ſciens.

Ἐξισχύω, valeo, poſſum. f. ύσω. p. ἐξ σχυκα. a. 2. ἐξίσχυσα. a. 1. ſub. ἐξ σχύσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἰσχὺς, ύος, tobur, vires.

Ἐξίτηλος, ὁ, evanidus. ab ἐξίεσαι, exi evaneſcere.

Ἐξιτὸν, exeundum. οἷς ἐκ ἐξιτὸν ἐστι, q bus non exire licet. Heſiod. in The gonia. ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, e

Ἐξοδιάζω, eo, exire facio, expendo. ἐξ διάσω, a. 1. paſſ. ab ἔξοδος, exitu quod

quod ab ἐκ & ὁδός, ἡ, ὁ, via.

Ἔξοδος, ου, τὸ, & ἔξοδ-ος, ου, ὁ, exitus, mors. Item festus dies, quo exitur ad locum publici cultus divini. Tum cœtus ipse ibi congregatus. Item canticum, quale scena discedentes canebant. Poll. l. 4. In Bibliis ἔξοδιον idem est, ac ἔξοδος, aut ἔξοδ-ος, exitus, & egressio ex Ægypto. ab ἐκ, & ὁδός, ἡ, ὁ, via.

Ἐξοίσομεν, efferemus, 1. plur. & ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ἐκφέρω, effero. f. ἐξοίσω. Th. φέρω, fero. nor. i. ἤνεγκον. a. 2. ἤνεγκα.

Ἐξορυχθῶσιν, egrediuntur, pro ἐξορυχῶσιν, Dor. & Jon. plur. præs. ind. verbi ὀρύσσω, idem ac ὀρύσσομαι, abeo. fut. ὀρύξομαι. p. ὤρυγμαι.

Ἐξολέσειεν, perdat, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἐκ & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὄλα.

Ἐξολέσαμεν, deperdamus, a. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Ἐξολοθρεύω, funditus perdo. fut. εὔσω. præt. ἐξωλοθρεύκα. perf. pass. ἐξωλοθρεύμαι. a. 1. pass. ἐξωλοθρεύθην. f. 1. pass. ἐξολοθρευθήσομαι. ab ἐκ, & ὄλεθρ-ος, ου, ὁ, exitium. Them. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα.

Ἐξολολύζω, ululatus edo. aor. 1. ἐξωλόλυξα. Th. ὀλολύζω, ululo. f. ξω. p. κα.

Ἔξομαι, f. 1. med. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξομολογέομαι, οῦμαι, confiteor, glorifico, cum dat. f. ήσομαι. aor. 1. med. ἐξομολογησάμην. ω, ατος. ab ἐκ, ὁμός, similis, & λόγ-ος, quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ἐξόν, præs. part. n. g. ab ἔξεστι, licet.

Ἐξόπισθεν, Poet. pro ἐξόπισθε, adv. a tergo. ἐξοπίσω, in postremum, adverb. Th. ὀπίσω, retrorsum.

Ἐξοπίσω, adv. in postremum. V. ἐξόπισθεν.

Ἐξοπτάω, excoquere. ab ὀπτάω, assо. f. ήσω.

Ἔξοχα, ἡ, exterminatio, exilium, ab ἐκ, & ὅρ-ος, ου, ὁ, terminus.

Ἐξορίζω, exterminare. ab iisdem them.

Ἐξορκίζω, adjuro. fut. ίσω. p. ἐξώρκικα. a. 1. ἐξώρκισα. perf. pass. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκ-ος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐξορκιστής, οῦ, ὁ, exorcista, a 3. persona perf. pass. verbi ἐξορκίζω, adjuro.

Ἐξορκόω, f. Att. verbi ἐξορκίζω, adjuro.

Ἔξορκ-ος, ου, ὁ, eximium jusjurandum. Vel jusjurandum contrarium aliorum verbis. Them. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐξορκῶν, præs. inf. ab ὀρκόω, jurejurando obstringo, idem ac ἐξομνύω, adjuro. Them. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum. Hinc ἐξόρκωσις, ἐως, ἡ, jusjurandum.

Ἐξόρπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, ramus. Th. ὄρπηξ, idem.

Ἐξορύττω, perfodio. f. ὀρύξω. a. 1. ἐξόρυξα. aor. 1. part. ἐξορύξας, αντος, ὁ. Thema ὀρύσσω, vel ττω, fodio. p. ὤρυχα, & Att. ἐώρυχα.

Ἐξόσσους, Dor. pro ἐξόζους, oles. Th. ὄζω, oleo. f. ὀζήσω.

Ἐξουδενόω, ῶ, nihili facio, pro nihilo habeo. f. ώσω. p. ἐξουδένωκα. perf. pass. ἐξουδένωμαι. a. 1. pass. ἐξουδενώθην. a. 1. sub. pass. ἐξουδενωθῶ. a. 1. part. pass. ἐξουδενωθείς, έντος. ab ἐκ, & οὐδενόω, quod ab οὐδείς, ενός, ὁ. Thema εἷς, unus.

Ἐξουδενῶ, ῶ, nihili, vel flocci facio, aspernor, in nihilum redigo. f. ήσω. p. ἐξουδένηκα. a. 1. ἐξουδένησα, sprevi. a. 1. sub. activ. ἐξουδενήσω, ης, ῃ. perf. pass. ἐξουδένημαι. perf. part. ἐξουδενημέν-ος, η, ον, pro nihilo habitus. ab ἐξ, & οὐδείς, ενός, ὁ, nullus, idem ac οὐδείς, quod ex οὐδέ, & εἷς. οὐδείς vero ex οὔτε, neque, ubi τ propter sequentem aspiratam muratur in δ, & εἷς, unus.

Ἐξουθενῶ, sperno, Dor. est pro ἐξουδενῶ. ab ἐξουθενέω, aspernor.

Ἐξουσία, ας, ἡ, licentia, potestas, auctoritas, dignitas. ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, potestates, magistratus. ab ἔξεστι, licet.

Ἐξουσιάζω, potestatem habeo, dominor, in potestatem habeo, cum genit. fut. άσω. p. ἐξουσίακα. f. 1. pass. ἐξουσιασθήσομαι.

Ἔξοχ', pro ἔσχατα, & Poet. ἐξόχως, pro ἔξοχα, eximie, præter alia, excellenter, adv. ab ἔξοχος, excello. Th. ἔχω, habeo.

Ἐξοχή, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia. κατ' ἐξοχήν, per excellentiam: mirum in modum, egregie, ἔξοχος, eminens.

Ἐξοχώτατ-ος, ου, ὁ, excellentissimus, superlat. ab ἔξοχος, quod vide in ἐξοχή.

Ἐξυφάνα, vel ξυφήνα, ας, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento. a συφήμι, intelligo. Th. ῆμι, mitto. a. 1. ῆκα. Att. ἦνα, & ξυφῶ, pro συφῶ.

Ἐξυπνίζω, e somno excito. f. ίσω. p. ἐξύπνικα. a. 1. ἐξύπνισα. a. 1. sub. ἐξυπνίσω, ης, η. ab ἐκ, & ὕπν-ος, ου, ὁ, somnus.

Ἔξυπνος, ε, ὁ, ἡ, expergefactus, qui evigilavit. ab eodem themate.

Ἐξύσαπο, 3. sing. a. 1. med. ἐξυράμην, ω, ατο, verbi ξυράω, abrado, quod a ξυστός, novacula. Th. ξέω, rado.

Ἐξύρημαι, rasus sum, perf. pass. verbi ξυράω, abrado. ab eodem themate.

Ἐξύρησαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ξυράω, rado. f. ήσω. Th. ξέω, idem.

Ἐξύφηκα, ας, ε, texui, a. 1. ind. ab ἐξυφαίνω, texo. f. ανῶ. ab ἐκ, & ὑφάω, texo.

Ἔξω, adv. foras, foris, extra. ἔξω τῆ πόλεως, extra civitatem. ὁ ἔξω, sc. ὢν, exterior. Th. ἐκ, ex.

Ἔξω, habebo, f. 1. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξώθηκα, perf. act. verbi ἐξωθέω, extrumesco. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, tumeo, inflatus sum.

Ἔξωθεν, adverb. extrinsecus, foris, cum genit. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex.

Ἐξωθέω, ῶ, expello, extrudo. f. ἐξώσω. p. ἐξώκα. a. 1. ἐξῶσα. a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, pello.

Ἐξώκισα, domo ejeci, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω. f. ίσω. p. ἐξώκικα. ab ἐκ, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἐξώλεκεν, ων, ει, pluſq. perf. act. verbi ἐξόλλυμι, funditus perdo. Th. ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ωλα, Att. ὦλωλα.

Ἐξώλισθον, ες, ε, incidi, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω, seu ἐξολισθάνω, illabor, incido. ab ἐξ, & ὄλισθος, ου, ὁ, lapsus, casus. hinc ὀλισθέω, labor.

Ἐξώπλισε, instruxit, a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, armo. ab ἐκ, & ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ἐξώργισμαι, perf. pass. iratus sum. ab ἐξ, & ὀργίζω, irascor. Th. ὀργή, ῆς, ἡ, ira.

Ἐξώρκιζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem ac ὁρκίζω, jurejurando obstringo. Th. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐξορμάομαι, cum impetu feror, erumpo. ab ἐκ, & ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus.

Ἐξῶσ-το, exiliit, 3. singul. pluſq. perf. pass. ἐξώσμην, σο, verbi ἐξέρω, excito. Th. ἔχω, excito. f. ὀχῶ, & ὄρσω, p. ὦρκα.

Ἐξώσαι, expellere, aor. 1. inf. ἐξῶσαι, αντος, ὁ, a. 1. part. verbi ἐξωθέω, expello. Th. ὠθέω, pello. f. ὦσω. a. 1. ὦσα.

Ἐξώστης, ου, ὁ, expulsor, violentus. quod ab ἐξωθέω, expello.

Ἐξωστρισμένος, η, ὁ, per ostracismum ex aliquo loco pulsus, perf. part. pass. verbi ὀστρακίζω. vide in ὄστρακον, ου, τὸ, testa.

Ἐξώτερος, α, ον, exterior. extimus. ab ἔξω, foras, foris, extra.

Ἐξώχνυτο, 3. plur. imperf. verbi ἐξοίχομαι, exeo. Th. οἴχομαι, eo. f. οἰχήσομαι. p. ὤχημαι.

Ε Ο.

Ἔοι, sit, 3. singul. præs. opt. ab ἔσμαι, ῃς, ῃ, Poet. pro εἴην, ης, η, tanquam ab ἔω, verbi εἰμί, sum.

Ἔοϊ, Poet. pro οἵ, seu ᾧ τῷ, ipsi.

Ἐοίκαμεν, videbamur, per syncopen pro ἐοίκαμεν, 1. plur. p. m. Attic. ἔοικα verbi ἔοικω, similis sum.

Ἔοικα, ας, ε, assimilatus sum, præt. med. Att. pro εἴκα, unde perf. part. med ἐοικώς, ότος, ab ἔοικω, similis sum.

Ἔοικε, decet, p. m. Att. pro εἴκε. ab ἔοικω, vide in ἔοικα.

Ἐοίκεσαν, similes facti erant, Att. pro ἐοίκεισαν, 2. plur. pluſq. perf. med. verbi ἔοικω, similis sum.

Ἐοικότα, similem, acc. singul. ἐοικότας, οί, nom. plur. perf. part. med. ab ἐοικώς, similis. vide ἔοικα.

Ἐοικώς, ότος, ὁ, ἡ, similis, perf. part. med. vide ἔοικα.

Ἔοιμι, immitterem, Poetic. pro ἐείην, præs. opt. verbi ἵημι, mitto, quasi ab ἔω.

Ἑοῖο, genit. Jon. pro ἑοῦ, ab ἑός, suus, Poet. pro ὅς.

Ἑοῖσα, Dor. pro ἑοῦσα, præs. part. f. g. ab εἰμί, sum.

Ἑοῖς, & ἑοῖσι, suis, dat. plur. ab ἑός, ἑή, Poet. pro ὅς, ἥ, ὅ, suus, a, um. Sed ἑοῖς vide in ἔω, sit.

Ἔολπα, speravi, præt. med. pro ἤλπα, Att. seu Jon. verbi ἔλπω, spero. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, spes.

Ἔον, eram, imperf. Poet. pro ἦν. Aliis est a. 2. Poet. pro ἦον, ab εἰμί, sum.

Ἐὼν, ἐόντος, præs. part. Jon. n. g. pro ὤν. Sic ἐών, pro ὤν: ἐόντος, pro ὄντος, ἐέντα, & in plur. ἐόντες, ab εἰμί, sum.

Ἐὸν, pro ἐόντα, acc. sing. part. præs. pro ὄντα, Poet. ab ὤν, verbi εἰμί, sum.

Ἐόντε, dual. num. ἐόντες, plur. præs. part. Jon. pro ὄντε, & ὄντες, ab εἰμί, sum.

Ἔοργα, feci, præt. med. Att. ἐώργειν, pluſq. perf. med. verbi ἔρδω, f. ῥέξω, & per metathesin litterarum ἔρξω, tanquam ab ἔργω. p. m. ἔρροργα, & ἔροργα, & per metathesin ἴοργα. hinc ἐόργων, part præt. med.

Ἔρραγαν, fecerunt, 3. plur. præt. med. pro ἔοργασι. Attice enim 3. plur. in σι, tam in perf. act. quam medio mutatur Chalcidice, & Bœotice in ν, ut πέπυφαν, pro πεπύφασι. vide in ἔοργα.

Ἐόργεε, Jon. & Poet. pro ἐώργει, 3. sing. pluſq. perf. med. vide ἔοργα.

Ἐόρη, ης, ἡ, rudicula, cochlear. ab ὄρνυμι, appeto impatienter. Eustath. ducit ab ὀργάζω, mollio, subigo, φυράω, μαλάττω.

Ἑορτή, ῆς, ἡ, festum, feriæ. ab ἑά, bona, & ὄρομαι, orior, quod in festo bona, & læta versantur: vel ab ἔ, & ὄρω, excito. Festus enim dies est, quo unusquisque se ad lætitiam excitat. Quid si ἑορτή, quasi ἱερωτή, sanctificata? hinc ἑορτάζω, festum celebro.

Ἑός, ἑά, ἑόν, Poet. pro ὅς, ἥ, ὅ, suus, a, um. comm. σός, σή, σόν, tuus, a, um. & ἐός, idem ac ἑός. ex ἕ, sui, Poet. is.

Ἑός, ἑά, ἑόν, Poet. pro ὅς, ἥ, ὅ, suus, a, um.

Ἔσσα, pro ἦσα, & ἔων, pro ὤν, præs. part. Jon. verbi εἰμί, sum. ἔεσσι, pro ὄσι.

Ε Π.

Ἐπ', pro ἐπί, quod vide.

Ἐπαγαγών, a. 2. inf. ἐπάγαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, adduxisti, a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, induco, quod vide. vel ἄγω.

Ἐπαγάλλεο, exsulta, præs. imperat. pass. Jon. pro ἐπαγάλλου. ex ἐπί, & ἀγάλλομαι, ornor, glorior. Th. ἀγάλλω, orno.

Ἐπάγαμαι, admiror, affecto, præs. ind. quod ab ἄγαμαι. Th. ἀγάω, miror.

Ἐπαγγελλάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. med. verbi ἐπαγγέλλω, denuntio, quod vide.

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, promissio. ab ἐπαγγέλλω, denuntio. ἐπάγγελμα, idem.

Ἐπαγγέλλεται, 3. sing. præs. pass. ἐπαγγελλόμενος, η, ον, præs. part. pass. ab ἐπαγγέλλομαι, denuntio. vide ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλλουσι, promittunt, Dor. pro ἐπαγγέλλασι. vide ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλλω, indico, denuntio. f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπάγγελκα. a. 1. ἐπήγγειλα, præs. med. ἐπαγγέλλομαι, polliceor, profiteor, spondeo. perf. pass. ἐπάγγελμαι, promisi. a. 1. med. ἐπαγγειλάμην, ω, ατο. ab ἐπί, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promissum. ab ἐπαγγέλλομαι, perf. pass. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγελτικῶς, arroganter, per promissionem.

Ἐπάγειν, ἐπάγεσθαι, adducere, adduci. vide

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

vide in ἐπάγω, adduco.

Ἐπαγείρω, congrego. quod ex ἐπί, & ἀγείρω, idem. f. ἀγερῶ. p. ἠγερκα, Att. ἀγήγερκα. a. 1. ἠγειρα.

Ἐπάγερσις, ἡ, collectio.

Ἐπάγλω, concretus ſum, a. 2. paſſ. ab a. 2. act. ἔπαγον, fixi, verbi πήγνημι, ſeu πηγνύω, compingo. f. πάξω. fut. 2. παγῶ.

Ἐπαγυιέω, Jon. & Poet. pro ἐπάγω, adducere, vide in ἐπάγω.

Ἐπαγλαΐζειν, Jon. illuſtrare, celebrare, oblectare. ἐπαγλαΐει, Att. dictum pro ἐπαγλαίσει, 3. ſing. f. 1. verbi ἀγλαΐζω, illuſtro. Th. ἀγλαὸς, ὴ, ὸ, ſplendidus.

Ἐπαγμὸν, Jon. pro ἐπηγμὸν, vel pro ἐπαγίμον, ὁ, alliciens, ab ἐπάγω, adduco.

Ἔπαγον, vide in ἐπάγω.

Ἐπάγρε, ὁ, idem ac ἄγρε, agreſtis, ferox.

Ἐπάγω, adduco. fut. ἐπάξω. p. ἐπῆχα. a. 1. ἐπῆξα, a. 1. part. ἐπάξας, αντος, ὁ, a. 2. ἐπῆγον, Att. ἐπήγαγον. hinc a. 2. inf. ἐπαγαγεῖν. ex ἐπί, & ἄγω, duco.

Ἐπαγωγὸς, ὴ, ὸ, blandus; ad perſuadendum aptus. Hinc ſuperl. ἐπαγωγόταται, quæ maximam vim habent perſuadendi.

Ἐπαγωνίζομαι, decerto. fut. ἰσομαι. p. ἐπηγώνισμαι. ex ἐπί, & ἀγών, ῶν, ὲ, certamen.

Ἐπᾴδω, f. ᾴσω. p. ᾆδα, accino, cantu profequor. ab ἐπί, & ᾴδω, cano.

Ἐπαείδειν, Jon. pro ἐπᾴδειν, accinere. Th. ᾴδω, cano.

Ἐπαείρας, ὁ, elevans, a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, attollo. incito. Them. ἀείρω, tollo. f. ἀερῶ.

Ἐπαείροντι, extollunt, Dor. pro ἐπαείρουσι, ab ἐπαείρω, vel ἐπαίρω, attollo, erigo. Th. ἀείρω, vel ἄρω, tollo.

Ἐπαθον, paſſus ſum, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, patior. fut. πείσομαι. a. 2. inf. παθεῖν. p. m. πέπονθα.

Ἐπαθροίζω, congrego. f. οίσω. p. ἐπήθροικα. præſ. paſſ. ἐπαθροίζομαι. ex ἐπί, & ἀθροίζω, cogo. Th. ἀθρόος, ὰ, ὸν, confertus.

Ἐπαιγίζω, irruo, impetuoſe ſpiro. ab ἐπί, & αἰγές, ὁ, procella; quod ab αἴσσω, irruo, impetu feror.

Ἐπαιδεύθην, ης, η, eruditus ſum, aor. 1. ind. paſſ. a παιδεύομαι, erudior, caſtigor. Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, puer.

Ἐπαΐειν, audire, percipere. Them. ἀΐω, audio.

Ἐπαΐλια, & ἐπαΐνια, edulia, quæ poſt cœnam apponuntur, bellaria. Euſtath. Iliad. ζ. ab ἐπί, poſt, & αἶκλον, vel αἴκυον, cibus, cœna. Thema αἰκλος, veſpertinus.

Ἐπαινεῖ, laudat, 3. ſing. præſ. ind. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαινέουσι, laudant, Dotic. pro ἐπαινοῦσι, 3. plur. præſ. ind. ἐπαινέω, laudo, celebro.

Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo.

Ἐπαινέσειε, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ejuſdem verbi.

Ἐπαινέσσειε, probaverit, a. 1. opt. activ. Æol. ἐπαινεσω, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. act. Poet. gemin. σσ, ab ἐπαινέω, laudo. fut. ἐσω.

Ἐπαινετὸς, ὁ, laudandus, adject. verbale. Sic ἐπαινετὸς, ὴ, ὸν, laudabilis. compar. ἐπαινοτώτερος. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαινέτης, ου, ὁ, laudator, ab ἐπαινέω.

Ἐπαίνετος, ε, ὁ, nomen viri, Gr. laudabilis. ἐπαινητὸς, laudatus, admirandus.

Ἐπαινέω, ῶ, laudo. f. ήσω, & Poet. ήσω. p. ἐπήνεκα. a. 1. ἐπήνεσα. a. 1. imperat. act. ἐπαίνεσον, ατω, & in 2. plur. ἐπαινέσσατε. ἐπαινήσατο, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. act. Poet. ex ἐπί, & αἰνος, ὁ, laus.

Ἔπαινὴ, ῆς, ἡ, dura, ab ἐπί, & αἰνὸς, ὴ, ὸ, gravis, horrendus.

Ἐπαινήσαι, Æol. pro ἐπαινέσας, a. 1. part. act. verbi ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαινήσῃ, laudaverit, 3. ſing. 2. 1. ſub. act. ἐπαινήσηται, laudetur, 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἔπαινος, ου, ὁ, laus. ex ἐπί, & αἶνος, ου, ὁ, laus.

Ἐπαινῆμεν, laudamus, 1. plur. ἐπαινῶσι, laudant, 3. plur. præſ. ind. act. ἐπαινημεν, ῃ, ων, præſ. part. paſſ. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαΐξας, a. 1. inf. act. ἐπαΐξας, irruens, a. 1. part. act. ab ἐπί, & ἄϊσσω, ruo, f. ξω.

Ἐπαίρω, εις, ει, attollo, erigo. & ἐπαίρεσθαι, efferri, ſuperbire: quod ex ἐπί, & ἄρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ῆρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. part. ἄρας, αντος, ὁ.

Ἐπαισε, percuſſit, 3. ſing. a. 1. act. a παίω, percutio. f. σω.

Ἐπαισθάνομαι, ſentio, intelligo. Ex ἐπί, & αἰσθάνομαι, ſentio.

Ἐπαίσσοντας, irruentem, acc. ſing. part. præſ. ab ἐπαίσσω, irruo.

Ἐπαίσσω, irruo, cum dat. aliquando accurro, & cum gen. Item inſequor, percutio, invado. cum acc. aliquando inſurgo ἐπαίσσομαι, idem. In omnibus ſignificationibus aliquid impetus, & vehementiæ ſignificatur. ex ἐπί, & ἄϊσσω ruo.

Ἐπαισχύνομαι, pudet me, erubeſco, cum acc. a. 1. paſſ. ἐπῃσχύνθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἐπαισχυνθήσομαι. Th. αἰσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Ἐπαιτέω, mendico. fut. ήσω. p. ἐπήτηκα. Th. αἰτέω, peto. ἐπαίστης, ὁ, mendicus.

Ἐπαιτιάομαι, conqueror, accuſo. vide αἰτιάομαι.

Ἐπαίτιος, ε, ὁ, ὴ, cujus facinora innotuerunt, manifeſtus.

Ἐπαίτιος, ε, ὁ, ὴ, qui, vel quæ eſt in culpa: culpandus, ſons, Thucyd. Th. αἰτία, ας, ἡ, culpa.

Ἐπαίχθη, luſus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi παίζω, ludo. f. ξω, & σω.

Ἐπαΐω, audio, intelligo. Ex ἐπί, & ἀΐω, pro ἀκούω, audio.

Ἐπαιωρέω, f. ήσω, p. ηκα, elevo, ſuſpendo, erigo, effero. Ex ἐπί, & αἰωρέω, ſurſum tollo.

Ἐπακάκοα, ας, ὰ, parui. vide in ἐπακούω, pareo.

Ἐπακολουθέω, ſubſequor. f. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. 1. act. ἐπηκολούθησα. a. 1. ſub. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ, ex ἐπί, & ἀκόλουθος, ὸ, ὁ, ἡ, pediſſequus.

Ἐπάκοος, ε, ὁ, ὰ, Dor. pro ἐπήκοος, auditor. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπάκουε, animum adjice, præſ. imperat. ἐπάκουσον, a. 1. inf. act. verbi ἐπακούω, exaudio.

Ἐπακούω, exaudio, obtempero. fut. ήσω. p. ἐπήκοα. a. 1. ἐπήκουσα. hinc a. 1. ſub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἐπήκουσμαι. p. m. ἐπήκοα. & Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio, imperf. ἐπηκροώμην, ῶμην, ῶ, ῶ, ᾶτο, ῶτο, & 3. plur. imperf. ἐπηκροῶντο, ῶντο, ex ἐπί, & ἀκροάομαι, audio. fut. ἀσομαι.

Ἐπακτὴς, ῆ, ὁ, venator. ab ἐπάγω, induco, impello. Th. ἄγω.

Ἐπακτὸς, ὴ, ὸν, aliunde ad nos adductus, adſcititius, peregrinus. ἐπακτὸς ὄμβρος, impetuoſus imber, ab ἐπάγω, adduco.

Ἐπακτρεύς, ὁ, venator, quia canes in feras ἐπάγει, impellit. Item piſcator.

Ἐπακτρον, ε, τὸ, navigium piſcatorium. ab ἐπάγω, impello, vel quia τῶν ἐπακτρίων, piſcatorum.

Ἐπάλαιον, luctabatur, 3. ſingul. imperf. activ. verbi παλαίω, luctor.

Ἐπαλεξήσουσι, ὴ, auxiliatura, fut. 1. part. act. f. g. ex ἐπί, & ἀλέξω, vel ἀλεξέω, arceo. f. ήσω.

Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio. quod ab ἀλλάσσω, muto. f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. a πάλλω, vibro, agito. Alii poni volunt pro ἐφάλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, inſilio.

Ἐπάλμενος, ὁ, inſiliens, per ſyncopen pro ἐφαλλάμενος, Æol. mutato etiam ſpiritu aſpero in tenuem. ab ἐφάλλομαι, quod ab ἐπί, & ἅλλομαι, ſalio. f. ἀλοῦμαι. a. 1. med. ἠλάμην.

Ἔπαλξις, ὴ, propugnaculum muri. ex ἐπί, & ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur.

Ἔπαλπνος, ε, ὁ, apud Pindarum hoc vocabulum tantum reperitur; & dici puto de vento ſecundo, nautiſque grato, q. per ſyncopen pro ἐπίθαλπνος, ex ἐπί, & θάλπος, ſplendidus, & per metaph. lucis inſtar gratus. a θάλπω, calefacio, foveo.

Ἔπαλτο, inſiliebat, imperf. Æolic. pro ἐφάλλετο, vel pluſq. perf. paſſ. pro ἐφήλατο. ab ἐφάλλομαι, inſilio. vide ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾶν, & ἐπαμᾶσθαι, accumulare. ab ἀμάω, meto.

Ἐπαμβλήδην, cum tergiverſatione, procraſtinando. Ex ἐπί, & ἀμβλήδην, pro ἀναβλήδην, alte, Heſych. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, permuto, alterno. fut. ψομαι. ab ἐπί, & ἀμείβω, muto. f. ψω. p. ῆμφα.

Ἐπαμεινώνδας, α, ὁ, Epaminondas, Thebanorum dux.

Ἐπάμειπτο, reſponderat, Jon. pro ἐπήμειπτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐπαμείβω, reſpondeo, alterno.

Ἐπάμερος, ε, ὁ, Poet. Æol. ac Jon. pro ἐφήμερος, ε, ὁ, unius diei, qui durat unam diem. ab ἐπί, & ἡμέρα, dies.

Ἐπαμησάμενοι, ὁ, obtrusi, a. 1. part. med. verbi ἐπαμάω, coacervo, quod ex ἐπί, & ἀμάω, meto.

Ἐπαμῦναι, propugnare, a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, ατω, a. 1. imper. verbi ἐπαμύνω, defendo. Th. ἀμυνω, auxilior, opem fero.

Ἐπᾶν, poſtquam. conjunct. ex ἐπί, & ἂν. vide ἐάω.

Ἐπαναβάλλεσθαι, differre. vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβαίνω, aſcendo, ſupervenio. quod ab ἐπί, ἀνὰ, & βαίνω, eo.

Ἐπαναβλήδον, adverb. quaſi injectim, & obvolutim, Herod. l. 2. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπαναγω, commoveo, excito.

Ἐπαναγκες, adv. neceſſe, neceſſario, τὰ ἐπαναγκες, ſcil. ὄντα, neceſſaria. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, neceſſitas.

Ἐπανάγω, redeo, excito, commoveo. fut. ἄξω. a. 2. ἐπανήγαγον. a. 2. imperat. activ. ἐπανάγαγε, provehe. ex ἐπί, & ἄγω, duco.

Ἐπαναλοιγεῖν, altius reperendo aperire, ex ἐπί, ἀνὰ, & λοιγὸς, dico.

Ἐπαναμιμνήσκω, commonefacio, cum acc. f. ήσω. p. ἐπαναμέμνηκα; ex ἐπί, ἀνὰ, & μιμνήσκω, in memoriam revoco. Th. μιμόμαι, memoro, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Ἐπαναπαύομαι, acquieſco, cum dat. Item requieſco. f. αὐσομαι. p. ἐπαναπέπαυμαι. a. 1. med. ἐπαναπαυσάμην, ω, ατο. ab ἐπί, ἀνὰ, & παύω, ceſſo. a. 2. ἐπαυν.

Ἐπαναπλέω, crebro navigare. Item abundare. Th. πλέω, navigo.

Ἐπαναστήσομαι, inſurgam, f. 1. med. ab ἐπανίστημαι, inſurgo. ex ἐπί, ἀνὰ, & ἵστημι, ſto.

Ἐπανατρέχω, revertor.

Ἐπαναθεῖναι, præſ. inf. paſſ. ab ἐπαναθήμι, inſuper impono, acceptum fero. ex ἐπί, & τίθημι, pono.

Ἐπανατρυγάω, poſt vindemiam, quæ ſuperſunt, colligo. ex ἐπί, ἀνὰ, & τρυγη, ὴ, frumentum: vindemia, in Epigr.

Ἐπανεθήσομαι, ῃ, εται, redibo, fut. 1. ind. paſſ. verbi ἐπανίημι, redeo, remitto, & condono. Th. ἵημι, mitto.

Ἐπανείρεσθαι, denuo interrogare.

Ἐπανεὶς, ὁ, qui dimiſit, a. 2. part. act. ab ἐπανίημι, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, dimitto, quod ex ἐπί, ἀνὰ, & ἵημι, mitto.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. ἐπανελθὼν, & in f. g. ἐπανελθοῦσα, a. 2. part. act. verbi ἐπανέρχομαι, redeo. f. ἐπανελεύσομαι. a. 2. ἐπανῆλθον. quod ex ἐπί, ἀνὰ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐπανέρχομαι, accedo. vide ἐπανελθεῖν.

Ἐπανερωτήσει, interrogabit, 3. ſing. fut. 1. act. verbi ἐπανερωτάω, interrogo, f. ήσω. ex ἐπί, ἀνὰ, & ἐρωτάω, rogo.

Ἐπανέχω, præſto, antecello, imitor. ex ἐπί, ἀνὰ, & ἔχω, habeo. f. ξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Ἐπανῷδει, ſuperſtoreo. f. ήσω. p. ἐπανῴδηκα. p. m. ἐπανῶδα, & per epenthefin ἐπανώδειμα, & reduplicatione Atti-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ται ἐπεκλώσθη. ex ἐπὶ, & κλώθω, fluo. Thema κλωθ, κλω, τὸ, fluxus.

Ἐπανήκω, εις, ει, redeo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἥκω, f. ξω, venio.

Ἐπανηρτο, percunctabatur, 3. singul. imperf. verbi ἐπανείρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔρομαι, interrogo. Th. ἔρω, dico.

Ἐπανεῖσαν, remittunt, 3. plur. præſ. ind. Att. ab ἐπανίημι, quod ab ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵημι, mitto, quod in 3. plur. eſt ἐάσι, Jon. ἴεισι, & per crasin Att. ἐᾶσι.

Ἐπανιστάατο, Jon. pro ἐπανίσταντο, inſurrexerunt, 3. plur. opt. paſſivi; vel ſcribendum ἐπανιστέατο, Jon. pro ἐπανίσαντο. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπανιστάται, Jon. pro ἐπανίστανται, 3. pl. præſ. paſſ. verbi ἐπανίστημι, inſurgo.

Ἐπανίστημι, inſurgo: excito, erigo. fut. ἐπαναστήσω. p. ἐπανέστηκα. fut. 1. med. ἐπαναστήσομαι. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπανιτέον, redeundum, adv. thericum. ab ἐπάνειμι, redeo. a. 2. partic. ἐπανιών. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & εἶμι, eo.

Ἐπανιών, οῦ, a. 2. part. ab ἐπάνειμι, redeo. vide ἐπανιτέον.

Ἐπανορθώμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. ἐπανορθοῦσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἐπανορθόω, ῶ, corrigo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθός, ὴ, ὸ, rectus, erectus.

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, & ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, correctio, emendatio: ſupplementum, Ariſtoteli.

Ἐπαντάω, occurro. f. ήσω. p. ἐπάντηκα. a. 1. ἐπάντησα. ex ἐπὶ, & ἀντάω, occurro, obvius fio. Them. ἀντὶ, contra.

Ἐπαντέλλουσα, ἡ, oriens, præſ. part. f. ab ἐπαντέλλω, per ſyncopen pro ἐπανατέλλω, exorior. quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τέλλω, orior: mitto.

Ἔπανω, ſupra, adv. cum gen. ex ἐπὶ, & ἄνω. Gl. Cyr. ἐπάνω, inſuper, ſuper, ſupra.

Ἐπάξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἐπάξειν, f. 1. inf. ab ἐπάγω, induco, adduco. fut. ξω. p. ἐπῆχα. Th. ἄγω, duco.

Ἔπαξε, Dor. pro ἔπηξε, fixit, 3. ſing. a. 1. act. a πήγνυμι, figo. f. ξω.

Ἐπάξιος, ος, ον, dignus, Poet. idem ac ἀντάξιος, æquiparandus. ex ἐπὶ, & ἄξιος, ος, ον, dignus.

Ἐπαξόνιος, ος, ὁ, qui circum axem volvitur. epitheton currus. Th. ἄξων, ονος, ὁ, axis.

Ἔπαξε, Dor pro ἔπηξε, compegiſti, a. 1. med. 2. ſing. verbi πήγνυμι, compingo. f. πήξω.

Ἐπαοιδή, ῆς, ἡ, Jon. & Poet. pro ἐπῳδή, incantatio. Th. ἀείδω, cano.

Ἔπαον, ſedavi, a. 2. ind. act. hinc in a. 2. paſſ. ἐπάην, verbi παύω, ceſſo. f. παύσω. p. πέπαυκα.

Ἐπαπορώμεν, 1. plur. præſ. ſub. verbi ἐπαπορέω, addubito. quod ex ἐπὶ, & ἀπορέω, dubito. hoc ex α priv. & πόρος, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ἐπάκτηνα, ας, ε, inruitus ſum, a. 1. ind. act. verbi παπταίνω, circumſpicio, intueor. f. ανω. a. 1. part. παπτήνας.

Ἐπαρά, ᾶς, ἡ, imprecatio, κατάρα. ex ἐπὶ, & ἀρά, ᾶς, ἡ, diræ.

Ἐπαράομαι, f. άσομαι, & ήσομαι, execror, imprecor, devoveo. ex ἐπὶ, & ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Ἔπαρας, αντος, ὁ, & in ſ. g. ἐπάραντα, ος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, attollo, erigo. f. ἐπαρῶ. p. ἐπῆρκα. a. 1. ἐπῆρα. a. 1. imperat. ἔπαρον, άτω. aor. 1. paſſ. ἐπήρθην. ab ἐπὶ, & αἴρω, tollo.

Ἐπαράσιμος, ος, ὁ, ἡ, execrabilis. ex ἐπὶ, & ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Ἐπαράσσω, irruo, illidor. ex ἐπὶ, & ἀράσσω, amputo. f. ξω.

Ἔπαρε, erigite, 2. plur. a. 1. imperat. act. ἔπαρον, άτω. ab ἐπαίρω, erigo.

Ἐπάργυρος, ὁ, ἡ, argento tectus. Th. ἄργυρος, argentum.

Ἔπαρη, 3. ſing. a. 2. paſſ. verbi πέρω, tranſeo. At ἐπάρη eſt a. 1. ſub. act. ab ἐπαίρω, attollo.

Ἐπασήρεω, εις, ει, pluſq. perf. paſſ. verbi ἐπάρω, apto. quod ex ἐπὶ, & ἄρω, apto. p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα.

Ἐπαρησάμενος, Jon. pro ἐπαρασάμενος, ὁ, a. 1. part. med. ab ἐπαράομαι, imprecor. Th. ἀρά, ᾶς, ἡ, diræ.

Ἐπαυθεὶς, ὁ, a. 1. paſſ. verbi ἐπαύρεσθαι, efferri, ſuperbire. ab ἐπαύρω, attollo.

Ἔπαρθον, & per metath. ἔπραθον, diripui, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vaſto. f. 2. πραθῶ.

Ἐπάρεσε, præſtitit, 3. ſing. a. 1. act. Jon. vel Dor. pro ἐπήρεσε, ab ἐπαρκέω, præſto, ſufficio.

Ἐπαρκέσει, 3. ſing. f. 1. vide ἐπαρκέω.

Ἐπαρκέω, ſubvenio, cum dat. ſufficio, ſuggero, erogo: poſſum: arceo adjuvando: opitulor. Eurip. in Oreſte. f. ἐπαρκέσω. p. ἐπάρκεκα. a. 1. ἐπήρκεσα. ex ἐπὶ, & ἀρκέω, propulſo.

Ἐπάρμενον, ſufficientem, præſ. part. pro ἐπαρόμενον. Thema ἄρω, apto.

Ἐπαρξάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. ab ἐπάρχομαι, auſpicor. ex ἐπὶ, & ἀρχή, ῆς, ἡ, initium.

Ἐπάρσω, fut. 1. act. verbi ἐπάρω, idem ac ἄρω, apto. a. 1. ἐπῆρσα.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, provincia, ab ἔπαρχος, ος, ὁ, præfectus. ex ἐπὶ, & ἀρχή, ῆς, ἡ, principatus.

Ἐπαρωγὸς, ὸς, ὁ, auxiliator, adjutor, & ἡ, auxiliatrix. ab ἐπαρήγω, adjuvo. Th. ἀρήγω, f. ξω, auxilior.

Ἔπασα, a. 1. inf. act. ab ἐπάζω, inculco. Th. ἄδω, pro ἀείδω, cano.

Ἐπάσαντο, & gemin. σσ, ἐπάσσαντο, guſtarunt, 3. pl. a. 1. med. a πάω, vel πάομαι, poſſideo, veſcor. perf. paſſ. πέπαμαι.

Ἐπασκέω, Poet. pro κοσμέω, exorno, exerceo, meditor. Thema ἀσκέω, orno, exerceo.

Ἐπασσύτεροι, οἱ, frequentes. ab ἐπὶ, & ἄσσον, prope, ſeu ωσσυτέρω, propius. ἐπασσύτεροι dicuntur facere, qui aliquid faciunt, continua ſerie ſequentes.

Ἔπασχον, paſſus fui, imperf. a πάσχω, patior. f. πείσομαι. aor. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ἐπάταξε, percuſſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, ferio. p. πεπάταχα. a. 1. part. παταξας.

Ἐπατήθη, ης, η, calcatus ſum, aor. 1. paſſ. verbi πατέω, f. ήσω, calco. a. 1. ἐπάτησα, ας, ε.

Ἐπάτησε, calcavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi πατέω, calco.

Ἐπαύγασμα, τὸ, ſplendor. ex ἐπὶ, & αὐγὴ, ſplendor Solis.

Ἐπαυλις, εως, ἡ, commoratio, villa, habitatio, ſtabulum boum, oviumque caula. ex ἐπὶ, & αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, atrium, caula.

Ἐπαυρεῖ, fruitur, 3. ſing. ab ἐπαυρέω, utilitatem percipio, fruor. Th. αὖρα, ας, ἡ, ventus levior, aura.

Ἐπαυρέμεν, ſeu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præſ. inf. verbi ἐπαυρέω, fruor.

Ἐπαύρες, 2. ſingul. aor. 2. med. Jon. vel Doric. pro ἐπηύρω, adeptus es, verbi ἐπαυρέω, ῶ, f. ήσω. aor. 2. med. ἐπηυρόμην, ώμην, ετο, Dor. ἐπαυρόμαν. Alii volunt eſſe imperf. verbi ἐπαυρίω, fruor.

Ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, & ἐπαύρομαι, fruor, conſequor; item pœnas luo. Th. αὖρα, aura.

Ἐπαύρεαι, fruaris, Jonic. pro ἐπαύρῃ, 2. ſing. ſub. præſ. verbi ἐπαύρομαι, idem ac ἐπαυρέῃ, fruor.

Ἐπαύριον, cras, poſtridie, adverb. ἡ ἐπαύριος, ſc. ἡμέρα, poſterus dies. Them. αὖρον, cras.

Ἐπαυρίσκουσι, fruuntur, 3. plural. indic. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem ac παυρέω, fruor.

Ἐπαύρατο, 3. ſingul. a. 2. opt. med. ἐπαύροιτο, Dor. pro ἐπηύρον, a. 2. ind. activ. verbi ἐπαυρίω, fruor.

Ἐπαύρωνται, fruantur, 3. plural. præſ. ſub. verbi ἐπαύρομαι, idem ac ἐπαυρέω, fruor.

Ἔπαυσε, 3. plur. a. 1. ind. ἐπαυσάμεν, ἐπαύσατο, 2. 1. m. verbi παύω, ceſſo. f. σω. a. 2. ἔπαον.

Ἐπαύσω, acclama, a. 1. imper. act. ex ἐπὶ, & αὔω, clamo.

Ἔπαυσα, ceſſaſti, 2. ſingul. a. 1. m. a πάω, ceſſo.

Ἐπαύτευ, acclamare. ἐπαύτεον, acclamabant, Jon. pro ἐπηύτεον, 3. plur. imperf. act. quod ex ἐπὶ, & αὐτέω, Poet. pro αὔω, clamo.

Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti delicto, in ipſo facto. ex ἐπὶ, in, & αὐτοφώρου, ου, τὸ, quod ex αὐτὸς, ipſe, & φωρὰ, ᾶς, ἡ, furtum. Th. φώρ, φωρὸς, ὁ, fur. ἐπαυτοφώρῳ κλέπτειν, Æſchin. in ipſo furto, & manifeſto fures.

Ἐπαυχένιος, ος, ὁ, Poet. qui ſupra cervicem fertur. ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχὴν, cervix.

Ἐπαυχέω, ſuperbio, glorior. ὡς ἀμὲ ἐπαυχῶ, ut mihi polliceor, ut ſpero. Sophocl. in Elect.

Ἐπαφάομαι, ῶμαι, contrecto, demulceo. vide in ἀφάω, palpo. Them. ἅπτομαι, tango.

Ἐπαφαυάνθη, exſiccatus ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἐπαφαυάνω, exſicco. quod ex ἀφαυάνω, ſeu ἀφαύω, accendo, exarefacio. Th. αὔω, ſicco, accendo.

Ἐπάφηκε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαφίημι, dimitto in, immitto. p. ἐπαφῆκα. a. 2. ſub. ἐπαφῶ. ex ἐπὶ, ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Ephaphras, Gr. ſpumoſus.

Ἐπαφρίζω, deſpumo. f. σω. p. ἐπήφρικα. ex ἐπὶ, & ἀφρὸς, ὸ, ὁ, ſpuma.

Ἐπαφρόδιτος, ος, ὁ, nomen viri, Epaphroditus. Gr. venuſtus.

Ἔπαφω, immiſeto, aor. 2. ſub. ab ἐπάφλω, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι, immitto.

Ἐπάχνωσεν, vexavit, conſtrinxit, aor. 1. ind. verbi παχνόω, conglutino, denſo. f. ώσω. Th. πάχνη, ης, ἡ, pruina.

Ἐπαχυνθῆ, ης, η, pinguefeci, a. 1. ind. paſſ. verbi παχύνω, craſſum reddo, pinguefacio. Th. παχὺς, εῖα, ὺ, craſſus.

Ἔπε, pro ἔπεα, nom. vel acc. plur. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Them. ἔπω, dico.

Ἔπεαν, Jon. pro ἐπειδὴ, vel ἐπὰν, poſtequam. vel pro ἐπεὶ, vel ὅτε, quando.

Ἐπέβα, Dor. pro ἐπίβη, peragravit, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab ἐπιβαίνω, peragro, accedo.

Ἐπέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, accedo. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβλω.

Ἐπέβαλλεν, imperf. act. ab ἐπιβάλλω, injicio. ex ἐπὶ, & βαλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἐβάλην.

Ἐπέβαλον, a. 2. vide in ἐπέβαλλεν.

Ἐπέβασε, Doric. pro ἐπέβησε, 3. ſing. a. 1. act. Poet. pro ἐπεβίβασε, aſcendere fecit, impoſuit, reſtituit in. Th. βαίνω, eo.

Ἐπέβλω, ης, η, peragravi, aor. 2. ind. ab ἐπιβαίνω. Thema βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ἐπέβησα, ας, ε, aor. 1. ind. ἐπέβησεν, 3. plur. aor. 1. vel 2. act. ἐπεβήσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi βαίνω, eo.

Ἐπεβίβασα, ας, ε, impoſuit, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, impono, aſcendere facio. fut. άσω. ex ἐπὶ, & βαίνω, eo.

Ἐπέβιω, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐπιβιόω, ſupervivo. a βιόω, vivo. f. βιώσομαι. a. 2. ἐβίων. a. 2. imperat. βίωθι. a. 2. opt. βιείλω. inf. a. 2. βιῶναι. a. 2. part. βιὺς. Th. βίος, ου, ὁ, vita.

Ἐπέβλεψας, ας, ε, reſpexi, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, reſpicio. f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. ex ἐπὶ, & βλέπω, video.

Ἐπιβόλευσε, inſidiatus eſt, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, inſidior. ex ἐπὶ, & βουλεύω, conſulto, delibero. quod a βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Ἐπεγγελάω, f. άσω, p. ακα, de malis alienis rideo, inſulto alicui ridendo, ex ἐπὶ, ἐν, & γελάω, rideo.

Ἔπεγειρε, præſ. imperat. act. ἐπεγείρατε, præſ. part. plur. num. verbi ἐπεγείρω, excito.

Ἐπεγείρω, excito. f. ἐπεγερῶ. p. ἐπήγερκα. a. 2. ἐπήγερα. ab ἐπὶ, & ἐγείρω, excito.

Ἐπέγοντο, per Syncopen pro ἐπεγένοντο, 3. ſingul. aor. 2. m. ex ἐπὶ, & γίνομαι, fum.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐπεγνωκόσι, dativ. plur. perf. part. act. ἐπεγνωκώς, verbi ἐπιγινώσκω agnoſco. f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. a. 2. ἐπέγνων. perf. paſſ. ἐπέγνωσμαι. ex ἐπί, & γινώσκω, cognoſco.

Ἐπεγνώσθη, cognitus ſum, a. 1. ind. paſſ. a γινώσκω, cognoſco.

Ἐπέγνων, 2. plur. aor. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ejuſdem verbi.

Ἐπέγρετο, expergefiebat, imperf. per ſyncop. Poet. pro ἐπεγείρετο, ab ἐπεγείρομαι. vide ἐπεγείρω, excito.

Ἐπέδησα, ας, ε, ligavi, aor. 1. ind. act. verbi πέδαω, ligo. f. ήσω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Ἐπεδείξατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐπιδείκνυμι, commonſtro. aor. 1. act. ἐπέδειξα, ας, ε. f. δείξω. p. δέδειχα. ex ἐπί, & δείκνυμι, oſtendo.

Ἐπεδίδε, pro ἐπεδίδου, 3. ſing. imperf. act. tanquam ab ἐπιδίδοω, verbi ἐπιδίδωμι, inſuper do. fut. δώσω. Th. δίδωμι, do.

Ἐπέδραμε, accurrit, 3. ſing. a. 2. verbi ἐπιτρέχω, incurſionem facio. ex ἐπί, & τρέχω, curro. fut. δράμω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἐπέδρη, ης, ἡ, Jon. pro ἕδρα, mora, obſidio. vide ἕδρη, ſella.

Ἐπέδυν, exortus ſum, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδύω, exorior. ex ἐπί, & δύω, vel δύνω. f. δύσω. p. δέδυκα.

Ἐπέδωκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ex ἐπί, & δίδωμι, do. f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.

Ἐπέεσσι, dativ. plur. Jon. & Poet. pro ἔπεσι. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἐπεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Euſtath. exiſtimat.

Ἐπέζησα, ſuperſtes fui, aor. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω, ſuperſtes ſum. Th. ζάω, vivo. f. ζήσομαι. p. ἔζηκα.

Ἐπεζήτει, 3. ſing. imperf. verbi ἐπιζητέω, requiro. Th. ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ἐπέθετο, impoſuit, 3. ſing. ἐπέθεντο, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐπιτίθημι, impono. Th. τίθημι. a. 2. ἔθην.

Ἐπέθηκα, ας, ε, impoſui, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐπεθύμησα, concupivi, & in 3. plur. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, concupiſco. ex ἐπί, & θυμέω. Th. θυμός, οῦ, ὁ, animus.

Ἐπεί, & ἐπειδή, poſtquam, quoniam. conjunct. cum indic. ex ἐπί, & εἰ. hinc ἔπειτα, deinde.

Ἐπείγων, Jonic. & Doric. pro ἐπείγῃ, urgeris, properas, 2. ſing. ſub. paſſ. verbi ἐπείγω, urgeo.

Ἐπείγετο, feſtinabat, 3. ſing. imp. paſſ. Jon. pro ἠπείγετο, verbi ἐπείγω, urgeo.

Ἐπειγομένοιο, feſtinantis, gen. ſing. Jon. præſ. part. paſſ. vide ἐπείγετο, ab ἐπείγομαι.

Ἐπείγω, urgeo, impello, feſtino, perſequor, maturo. fut. ξω. p. ἤπεικα. hinc ἐπείγομαι, urgeor, q. ex ἐπί, & σίγω, vel ἴκω, facio. alii ab ἐπί, & ἄγω, ut ſit quaſi adigo.

Ἐπειδάν, poſtquam, pro ἐπειδὴ ἄν. Th. ἐπεί, quoniam.

Ἐπειδή, idem ac ἐπεί, poſtquam.

Ἐπειδήπερ, quandoquidem, cum indic. Th. ἐπεί, poſtquam, quoniam.

Ἐπείδοι, 3. ſingul. opt. præſ. Th. εἶδω, video.

Ἐπείδω, intueor, reſpicio. f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι. aor. 2. ἐπεῖδον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἔπιδε. ex ἐπί, & εἶδω, video.

Ἐπεὶν, pro ἐπειδή, cum, quoniam. Th. ἐπεί, poſtquam.

Ἐπειτ', pro ἔπειτα, adv. deinde, poſtea. Th. εἶτα, poſtea, tum.

Ἐπείθοντο, obedivit, 3. ſing. imperf. verbi πείθομαι, pareo. f. πείσομαι. a. 2. med. ἐπιθόμην, ῃ, ετο. Th. πείθω, perſuadeo. a. 2. ἔπιθον.

Ἐπείκα, Dor. & Poet. ἐπεί, & hoc pro ἐπεὶ ἄν, quum.

Ἐπείκομένου, ῃ, tenens, perf. part. paſſ. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, excipio. f. λήψομαι. vide in ἐλήμμαι.

Ἐπειμι, ſuccedo, a. 2. ἔπειον, ες, ε. a. 2. part. act. ἐπιών, ὤσα, όν, ſequens. hinc ἐπιόντως, ως, ὁ, ὦ, jugis. ex ἐπί, & εἶμι, eo.

Ἐπεισα, Jonic. pro ἐφεῖσα, permittere, immittere, a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Ἐπένυσθαι, indui, præſ. inf. verbi ἐπενύομαι, quod ex ἐπεί, & ἴω, induo. hinc ἐπύω, & Jonic. ἐνύω.

Ἐπεπερ, quandoquidem: conjunct. cum indic. vide in ἐπεί, poſtquam.

Ἐπεπών, ὸς, a. 2. part. ἐπέπω, inſuper dicere, a. 2. inf. ab ἐπί, & ἔπω, dico.

Ἐπειρα, ας, ε, tranſfixi, & in 3. plur. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, tranſfigo. fut. περῶ. præt. πέπαρκα. aor. 2. ἔπαρον. perf. paſſ. πέπαρμαι. aor. 1. paſſ. ἐπάρθην.

Ἐπειράθη, ης, ἡ, & in 1. plur. ἐπειράθημεν, aor. 1. ind. paſſ. verbi πειράω, conor. Thema πεῖρα, conatus, experientia.

Ἐπειράσω, tentaſti, 2. ſing. a. 1. med. ἐπειρασάμην, ω, ατο, verbi πειράω, conor. f. άσω, & ήσω, conor, tento. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, experientia.

Ἐπειρᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi πειράομαι, tento. ab eodem themate.

Ἐπείρεσθαι, interrogare, præſ. inf. ab ἔρω, dico.

Ἐπείρη, Jon. pro ἐπείρα, 3. ſing. imperf. verbi πειράω, conor. f. άσω. p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, experientia.

Ἐπειρύσθαι, attrahere, quod ab ἐρύω, Poet. pro ἐρύω, traho.

Ἐπειρώατο, Jonic. pro ἐπειρῶντο, quod vide.

Ἐπειρῶντο, periculum faciebant, 3. plur. imperf. paſſ. verbi πειράομαι. Thema πεῖρα, experientia.

Ἐπειρωτᾷν, Jonic. pro ἐπερωτᾶν, verbi ἐρωτάω, Jonic. & Poet. pro ἐρωτάω. f. ήσω, rogo, interrogo.

Ἐπειρώτων, Jon. pro ἐπερώτων, imperf. act. ejuſdem verbi.

Ἐπειρώτησις, ιος, ἡ, Jon. pro ἐπερώτησις, interrogatio, ab eodem themate.

Ἐπεισαγωγὸ, ῆς, ἡ, ſuperinductio. ex ἐπί, εἰς, & ἄγω, duco.

Ἐπεισα, ας, ε, adfui, a. 1. verbi ἔπειμι, adeo. ex εἶμι, eo. a. 1. inuſit. εἶσα.

Ἐπεισάγω, f. ξω, p. χα, ſuperinduco. ex ἐπί, εἰς, vel εἰς, & ἄγω, duco.

Ἐπείσιον, ου, τὸ, aqualiculus, ima ventris pars. τὸ ἐπείσιον, an ab ἐπί, & σείω, moveo? an ab ἐπισείομαι?

Ἐπεισι, adeat, 3. ſing. præſ. ab ἔπειμι, quod ab ἐπί, & εἶμι, eo, aor. 2. ἰον.

Ἐπεισέρχεται, ſubit, 3. ſingul. præſ. ab ἐπισέρχομαι, ingredior. quod ex ἐπί, εἰς, in, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπείσθη, ης, ἡ, obedivi, a. 1. ind. paſſ. verbi πείθομαι, obedio. vide in πείθω, perluadeo.

Ἐπεισφέρομεν, adferimus, 1. plur. præſ. ind. ab ἐπεισφέρω, adfero. ex ἐπί, εἰς, & φέρω. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἔπειτα, deinde, adverb. ἐπεῖτοι, alioqui. Th. εἶτα, poſtea.

Ἐπείχθαι, properavi, aor. 1. ind. paſſ. ἐπείχθη, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι. vide in ἐπείγω.

Ἐπείχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, inhibeo, attendo.

Ἐπεκάθισα, ας, ε, & in 3. plur. ἐπεκάθισαν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, colloco. f. ίσω. perf. ἐπικεκάθικα. ex ἐπί, & καθίζω, colloco, ſedere facio. Th. ἵζω, fut. ἵσω, idem.

Ἐπεκλέοντ', 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐπικαλέω, advoco. Th. καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Ἐπεκαλύφθησαν, clauſi ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καλύπτω, abſcondo.

Ἐπεκβοηθῶ, ſubſidio venio. ἐκτρέχω εἰς βοήθειαν. ex ἐπί, ἐκ, & βοηθέω, auxilior.

Ἐπεκίατο, Jon. pro ἐπέκειντο, inſtabant, irruebant, 3. plur. imperf. verbi ἐπίκειμαι, urgeo.

Ἐπέκεια, trans, adverb. cum gen. pro ἐπ' ἐκεῖνα, ad illa uſque.

Ἐπέκειντο, ἐπέκειτο, 3. ſing. & plur. imperf. verbi ἐπίκειμαι, jaceo ſuper, impoſitus ſum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐπεκέκλετ', pro ἐπεκέκλητο, invocabat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἐπί, & καλέω, voco. f. έσω. perf. κέκληκα. perf. paſſ. κέκλημαι.

Ἐπεκλώσαντο, deſtinarunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐπικλώθω, fatalia ſtamina duco. quod ex ἐπί, & κλώθω, neo.

Ἐπεκράτει, 3. ſing. imperf. ab ἐπικρατέω, prævaleo. Them. κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐπεκρέμασα, ας, ε, appendi, aor. 1. ind. act. ab ἐπικρέμαμαι, σαι, ται, quod ab ἐπί, & κρεμάω, ſuſpendo. f. άσω. a. 2. ἐκρεμάδον. q. a κρεμάζω.

Ἔπεκτασις, εως, ἡ, extenſio. ab ἐπεκτείνω, extendo. quod ab ἐπί, εἰς, & τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐπεκτείνομαι, ῃ, ται, contendo, nitor, extendor. f. ἐπεκτενοῦμαι. aor. 1. med. ἐπεξετεινάμην, ω, ατο. ab eod. themate.

Ἐπεκτήσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi ἐπικτάομαι, inſuper acquiro. Th. κτάομαι, acquiro. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐπελάβετο, apprehendit, 3. ſing. aor. 2. med. verbi ἐπιλαμβάνω, apprehendo. f. λήψομαι. a. 2. ἐπέλαβον, ες, ε. ex ἐπί, & λαμβάνω, capio.

Ἐπελάθετο, oblitus fuit, 3. ſingul. aor. 2. med. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor. f. λήσομαι. a. 2. ἐπέλαθον. ex ἐπί & λανθάνω, ſeu λήθω, lateo. f. λήσω.

Ἐπελαύνω, invado, promoveo. ex ἐπί, & ἐλαύνω, f. άσω, agito.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, ſupervenio. quod ex ἐπί, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per ſyncopen ἦλθον, veni.

Ἐπελθὼν, ὼσα, ὸν, a. 2. part. act. genit. ἐπελθόντος. ab ἐπέρχομαι, ſupervenio.

Ἐπέλυον, ες, explicavi, aor. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, explico. f. λύσω. p. ἐπιλέλυκα. a. 1. paſſ. ἐπελύθην. Th. λύω, ſolvo.

Ἐπεμαίετ', pro ἐπεμαίετο, inſtigabat, 3. ſing. imperf. med. verbi ἐπιμαίομαι, incito: quod ex ἐπί, & μάω, vehementer cupio.

Ἐπεμάξατο, abſterſit, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi μάσσω, abſtergo. f. ξω.

Ἐπεμβολὴ, injecit, 3. ſing. aor. 2. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, ſuperjicio. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. præt. med. βέβολα.

Ἐπεμβάλλεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ἐπεμβάλλομαι, inferor. ex ἐπί, ἐν, & Th. βάλλω, jacio.

Ἐπεμβὰς, ὰ, ὁ, Poet. pro ἀναβάς, ἀνά, ὁ, & per ſyncopen ἀμβὰς, ὰ, ὁ, ſeſſor, qui equo inſidet.

Ἐπεμβιβάσ, ὁ, conſcendens, perf. part. act. Jon. pro ἐπεμβιβάς, άσα, ός, verbi ἐπεμβιβάω, ingredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Ἐπέμενα, ας, ε, permanſi, & in 1. plur. ἐπεμείναμεν, aor. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. fut. ἐπιμενῶ. p. ἐπιμεμένηκα. quod ex ἐπί, & μένω, maneo.

Ἐπεμελήθη, ης, ἡ, curavi, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιμελέομαι, curam gero. f. ήσομαι. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐπεμέμφετο, accuſabat, 3. ſing. imperf. paſſ. ex ἐπί, & μέμφομαι, accuſo. fut. Ψομαι. p. μεμέμφθαι.

Ἐπέμενε, permanſit, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. vide ἐπιμένω.

Ἐπεμηνάμην, ω, ατο, inſanivi, aor. med. verbi ἐπιμαίνομαι, inſanio. Th. μαίνομαι, inſanio. fut. 1. med. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.

Ἔπεμπε, mittebat, imperf. activ. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Ἐπεμύξα, ας, ε, ſubſannavi, aor. 1. indic. act. verbi ἐπιμύττω, ſubſanno. quod ex ἐπί, & μύττω, vel ωω, mungo, emungo. Th. μύζω, clauſis labris quendam ex naribus ſonum emitto.

Ἐπευ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ε'πεμψα, ας, ε, misi, aor. 1. ind. act. verbi πέμπω, mitto. f. ψω. p. πέπεμφα. a. 1. imperat. πέμψον.

Ε'πενήχετο, Dor. pro ἐπενήχετο, 3. sing. imperf. supernatabat, verbi νήχομαι. Th. νέω, nato.

Ε'πενδύτης, ου, ὁ, amiculum, indusium, ab ἐπενδύω, superinduo.

Ε'πενδύω, superinduo. fut. ύσω. p. ἐπενδέδυκα. a. 1. med. ἐπενεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. int. med. ἐπενδύσασθαι. ex ἐπί, ἐν, & δύω, induo.

Ε'πενεγκεῖν, aor. 2. inf. activ. ἐπενέγκη, 3. singul. aor. 1. vel 2. sub. ἐπενεγκών, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, infero, objicio. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. ex ἐπί, & φέρω, fero.

Ε'πενήνοιθε, οἱ, nom. plur a. 1. part. act. ab ἐπιφέρω, infero. vide οἴσεια, Poet. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act.

Ε'πεσημα, ας, ε, diſtribui, a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, quod a νέμω, tribuo. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ε'πενέμετο, 3. ſing. imperf. vide ἐπινέμεσθαι, depaſci.

Ε'πενείων, accumulabam, imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινείω, accumulo, ex ἐπί, ἐν, & νέω, glomero. imperf. ἔνεον, & ἤνεον, unde ἐνήνεον, & ἐπενήνεον.

Ε'πενήνθ, florui ſuper, præt. med. pro ἐπήνθα, epentheſi θ, & reduplic. Attica, verbi ἐπανθέω, ſuperfloreo. ex ἐπί. & ἀνθέω, floreo. Th ἄνθος, εθ, τὸ, flos.

Ε'πενήχετο, natabat, 3. imperf. med. ab ἐπινήχω, fluito, ſupernato, cum dat. Aphrod. f. ξω. Th νέω, nato.

Ε'πενθεῖ, lugebat, 3. ſing. imperf. verbi πενθέω, lugeo.

Ε'πενθών, Dor. pro ἐπελθών, ὁ, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, ſupervenio. Thema ἔρχομαι, venio.

Ε'πέρεμε, irruo, irrumpo, adorior. ab ἐπί, ἐς, & εἶμι, eo.

Ε'πεξελεύσομεθα. procedemus, 1. plur. f. 1. med. ab ἐπεξέρχομαι, procedo. quod ex ἐπί, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. f. ελεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ε'πεξελθὼ a. 2. inf. act. ex ἐπί, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. a. 2. ἦλθον.

Ε'πεξεργάζομαι, elaboro. ex ἐπί, ἐξ, & ἐργάζομαι, laboro. fut. σομαι. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, ε, τὸ, opus.

Ε'πεξέρχομαι, perſequor, irruo, circumeo. ex ἐπί, ἐκ, & ἔρχομαι, venio.

Ε'πεξεύρομεν, 1. plur. aor. 2. act. verbi ἐπεξευρίσκω, invenio, ex ἐπί, ἐξ. & εὑρίσκω, idem. f. ήσω. a. 2. εὗρον.

Ε'πεξῆς, Jon. pro ἐφεξῆς, deinceps, idem ac ἑξῆς.

Ε'πέξιθι, perſequere, percenſe, præſ. imperat. ab ἐξ, & εἶμι, eo.

Ε'πέοικε, convenit, præt. med. ex ἐπί, & ἔοικα, ſimilis ſum. vide ſimplex ἔοικα

Ε'πεπείθθ', pro ἐπεπείθετο, obedivit, 3. ſing. imperf. paſſ. ἐπεπείθησαν, per ſyſtolen, pro ἐπεπείθησαν, 3 plur. a. 1. paſſ. forte legendum ἐπεπείθεσαν, 2. plur. pluſq. perf. med. ab ἐπί, & πείθω, perſuadeo. fut. πείσω. aor. 2. ἔπιθον. præt. med. πέποιθα.

Ε'πέπευ, Jon. pro ἐφέπευ, inſequi. ex ἐπί, & ἕπω, ſequor.

Ε'πεπειρέατο, Jonic. pro ἐπεπείρωντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πειράω, conor. f. άσω, & Jon. ήσω. perf paſſ. πεπείρημαι. Them. πεῖρα, ας, ἡ, conatus.

Ε'πέπεσον, incidi. aor. 2. ind act. verbi ἐπιπίπτω, irruo, incido, cum dat. fut. ἐπιπεσοῦμαι. p. ἐπιπέπτωκα. ex ἐπί, & πίπτω, cado.

Ε'πεπήγει, 3. ſing. pluſq. perf. med. quod ex ἐπί, & πήγνυμι, ſeu πήγω, figo. f. ξω. p. πέπηγα.

Ε'πέπιθμεν, perſuaſimus, per ſyncopen Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. activ. Jonice reduplicatis etiam primis duabus litteris, verbi πείθω, perſuadeo. Alii volunt eſſe 1. plur. pluſq. pert. med. pro ἐπεποίθεμεν, a p. m. πεποιθα.

Ε'πέπληγον. percuſſi, per reduplicat. pro ἔπληγον, aor. 2. ind. activ. verbi πλήττω, percutio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον. vel eſt aor. 2. verbi compoſ. ἐπιπλήττω.

Ε'πέπλεον, adnavigabant, 3. plur. imperf. verbi ἐπιπλέω adnavigo. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ε'πέπλεξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel ἤττω. f. ξω. increpo. ex ἐπί, & πλήσσω, percutio.

Ε'πέπλων, ως, ω, adnavigabam, imperf. vel aor. 2. act. ab ἐπιπλώμι, pro ἐπιπλέω, adnavigo: ut ἐδίδων, vel ἔδων, ως, ω. Alii per apocopen dictum volunt pro ἐπέπλωσας, 2. ſing. a. 1. vel 2. pro ἐπέπλως, ejuſdem verbi. Th. πλέω, fut. πλεύσω, navigo.

Ε'πεπόσθεα, confiſus fueram, pluſq. perf. med. ex ἐπί, & πείθω, perſuadeo. f. πείσομαι. p. m. πέποιθα.

Ε'πεπόθη, Att. & Jon. pro ἐπεποίθειν, ut ᾔδη, pro ᾔδειν, pluſq. perf. med. verbi πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ε'πεπράγεσαν, egerant, 3. pl. pluſq. perf. med. ab ἐπιπράγω, verbi πράσσω, vel ἄττω, facio. f. ξω. p. m. πέπραγα.

Ε'πέπταμεν, es, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, inſuper ſternuto. ex ἐπί, & πταίρω, f. αρῶ, ſternuto.

Ε'πεπτάκειν, excideram, pluſq. perf. verbi πίπτω, cado. fut. πτώσω. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ε'πέπυστο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi πυνθάνομαι, audio, interrogo. f. πύθομαι. perf paſſ. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Ε'περαιώθω, tranſgreſſus ſum, aor. 1. ind paſſ. verbi περαιόω, tranſveho. Them. πέρα, ultra adverb.

Ε'περγάζομαι, perpetro, exerceo ex ἐπί, & ἐργάζομαι, operor. Them. ἔργον, opus.

Ε'πέρεισε, adegit, 3. ſing. a. 1. ind. act ex ἐπί, & ἐρείδω, fut. σω, figo, firmo

Ε'πέρθεται, ſcilicitari. f. ἐπερήσομαι. ab εἴρω, dico

Ε'περείσμαι, perf. paſſ. verbi ἐπερείδω, per reduplicat. Att. ἐρείδω, figo, firmo.

Ε'πέρησεν, ας, ε, tranſivi, traieci, a. 1. ind. act. verbi περάω, fut. ήσω, & άσω, tranſeo. p. πεπέρακα.

Ε'περίσκιμψε, ης, ῃ, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιπρήσκομαι, violenter invado, infilio. Th. ῥήγνυμι, frango.

Ε'περίστρω, ης, ῃ, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιρρίπτω, injicio. ex ἐπί, & ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔρριφα.

Ε'περρώσατο, 3. plur. aor. 1 activ. ab ἐπιῤῥώννυμι, confirmo, impello.

Ε'περῤῥώσαντο, 3. pl. aor. 1. med. verbi ἐπιῤῥώννυμι, confirmo, impello, fortiter moveo. ex ἐπί, & ῥώννυμι, firmo, confirmo. f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα.

Ε'πέρχομαι, ſupervenio. præſ. part. ἐπέρχόμενος. f. ἐπελεύσομαι. a. 2. ἐπῆλθον. ex ἐπί, & ἔρχομαι, venio p. m ἦλυθα.

Ε'πέρχυτ, pro ἐπέρχονται, ſupervenirunt, 3. plur. præſ. ἐπέρχομαι. ſupervenio

Ε'περωτάω, ῶ, interrogo. impert. ἐπηρώτων, ὼν, ας, ας, αε, α. f. ήσω. p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα. aor. 1. imperat ἐπερώτησον, ήτω. ex ἐπί. & ἐρωτάω, rogo, ſcilicet. hinc ἐπερωτᾶν, interrogare.

Ε'περωτεύς, αυτθ-, ὁ, aor. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, interrogo.

Ε'πέσαξεν, 3. ſing. aor. 1. verbi ἐπισάττω, inſterno. f. ξω. Th. σάττω, inſterno

Ε'πεσβόλθ-, ὁ, ἡ, verba probroſa in aliquem jacions. ex ἐπί, ὡς, & βάλλω jacio. p. m. βέβλα.

Ε'πεσον, cecidi, 3. ſing. a. 2. act. verbi πίπτω, cado. fut. 1. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ε'πίδω, ſequatur, 3. ſing. præſ. imperat. ut & ἐπίσθω, dual. verbi ἕπομαι, ſequor. præſ. int. ἔπεσθαι.

Ε'πεσσι, dariv. plur. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Them. ἔνω, dico. aor. 2. εἶπον.

Ε'πέσσαξον, κ, ε, imperf. verbi σκάζω, claudico. f. σω.

Ε'πέσκεπτο, tegebat, 3. imperf. verbi ἐπισκέπτω, tego. f. ψω. Th. σκέπω, tego.

Ε'πεσσεύσθε, 2. plur. aor. 1. med. ἐπεσσεύσάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκήπτομαι, invito, viſito. fut. ψομαι. perf. paſſ. ἐπέσκεμμαι. ex ἐπί, & σκέπτομαι, circumſpicio.

Ε'πεστείσασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, inumbro, cum dat. f. άσω. p. ἐπεσκίακα. a. 1. ſub ἐπισκιάσω, ης, ῃ. ex ἐπί, & σκιά, ας, ἡ, umbra.

Ε'πεσσείρησε, infiluit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. ex ἐπί, & σκιρτάω, ſalio. Th. σκήρω, ſalio.

Ε'πεσσόμησε, 3. ſingul. aor. 1. ind. activ. verbi ἐπισκοτέω, obtenebro. f. ήσω. p. ἐπεσκότηκα. quod ex ἐπί, & σκότος, ε, ὁ, vel εθ, τὸ, tenebræ.

Ε'πεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα.

Ε'πέσσευθαι, Jon. & Poet. pro ἐφέπεσθαι, ſequi. Th. ἕπω, ſequor.

Ε'πεσσον, a. 2. ind. act. hinc aor. 2. inf. ἐπισσεῖν. a. 2. part. ἐπισσών. ab ἐπισσάω, attraho. Th σσάω, traho.

Ε'πίσσυται, geminat. σσ, pro ἐπέσυται, Poeric. 3. ſingul. f. ι. ἔσομαι, verbi εἰμί, ſum.

Ε'πίσυτα, impetum fecit, per metatheſim pro ἐπισέσυτα, 3. ſing. perf. paſſ. Sic ἐπίσυτο, pro ἐπεσέσυτο, 3. ſing. pluſq. perf. ex ἐπί, & σεύω, ſeu σύω, concito. Th. σέω, quatio.

Ε'πεσάθω, aſſiti, incubui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐφίστημι. ſto. ex ἐπί, & ἵστημι, ſto.

Ε'πέσαλμαι, miſſus ſum, perf. paſſ. verbi ἐπιστέλλω, mitto.

Ε'πέσηλα, ας, ε, miſi, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ε'πεστονάχιζε, 3 ſing. imperf. act. verbi ἐπισταχύζω, ingemiſco. quod ex ἐπί, & στονάχιζω. fut. σω. idem ac στένω, gemo. Th. στονὴ, ἧ, ὁ, anguſtus.

Ε'πέστενε, ingemiſcebat, 3. ſing. impe f. ab ἐπί, & στένω, gemo, quod a στενὸς, ὴ ὸ, anguſtus.

Ε'πεστέφανται, coronaverunt, 3 plur. a. 1. med ab ἐπιστέφω, corono. Th. στέφω, corono. f. ψω p. ἔστεφα

Ε'πεστεῶς, ῶτος, per craſin Jon. pro ἐφεστεώς. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, inſto, quod vide.

Ε'πέστω, ης, ῃ, ſuperveni, aor. 2 ind. act. verbi ἐφίστημι, inſto. f. ἐπιστήσω. præt. ἐφέστηκα. quod ex ἐπί, & ἵστημι, ſto.

Ε'πεστήκειτο, 3. ſing. perf. paſſ. vide in ἐστήκειται, a στηρίζω, firmiter ſtaruo. f. ξω.

Ε'πεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, confirmo f. ίξω. p. ἐπεστήρικα. quod ex ἐπί, & στηρίζω, firmiter ſtatuo.

Ε'πέσσευαν, inſtiterunt, 3. plur. a. 2. ind. act. ἐπέσσευα. ab ἐπίσσομαι, inſto.

Ε'πέσιθ, Jon. pro ἐφέσιθ, ὁ, domeſticus, familiaris.

Ε'πεστονάχιζε idem ac ἐπεστονάχιζε, ab ἐπιστοναχίζω. ingemiſco.

Ε'πεστραμμένα, τὰ, perverſa, & aſperiora verba, perf. part. paſſ. n. g. ab ἐπιστρέφω, converto.

Ε'πεστρέψθε, ης, ῃ, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιστρέφω, converto f. ψω. Th. στρέφω, verto.

Ε'πεσυρέλιζεν, verberabant, 3. plur. imperf ex ἐπί, & συρελίζω. duriter tracto. Th. σύρω, adtringo. fut. ξω.

Ε'πεσχε, inhibuit, 3. ſing. a. 2. act. ἐπέσχον, verbi ἐπέχω, inhibeo.

Ε'πέχετο, 3. ſingul. aor. 2. med. ejuſdem verbi.

Ε'πέσται, ſequitur, 3 ſing. ind. præſ ab ἕπομαι. ſequor. aor. 1. med. ἐσπάμην. Th. ἕπω, ſequor.

Ε'πέτας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ἑταῖρος, ου, ὁ, aſſecla, comes, famulus. Them. ἕω, ſequor.

Ε'πετάσθη, a. 1. ind. paſſ. a πετάννυμι, ſeu πετάζω, fut. άσω, pando, volo. Th. πετάω, idem.

Ε'πεύλας ας, ε, juſſi, a. 1. ind. activ. ab ἐπιτέλλω, jubeo. quod ex ἐπί, & τέλλω, inuſit. verbo.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ε'πέτηΘ-, ες, ὁ, annuus, hornus. ἐπέτηΘ- ἀνθρωπΘ-, homo inconstans. Th. ἔτΘ-, εος, τὸ, annus.

Ε'πέτελλε, imperabat, 3. sing. imperf. act. ἐπετέλλετ', pro ἐπετέλλετο, 3. sing. imperf. pass. a verbo ἐπετέλλω, jubeo.

Ε'πετέρπετο, 3. sing. imperf. med. verbi ἐπιτέρπομαι, delector. Th. πέρπω, delecto. f. ψω.

Ε'πετηδύσας, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπετηδεύω, sector studiose, operam do. f. εύσω. Th. ἐπετηδὴς, ἐΘ-, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.

Ε'πετήθων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. quasi ab ἐπετηθέω, verbi ἐπιτίθημι, impono.

Ε'τετίμα, 3. singul. imperf. act. verbi ἐπιτιμάω, objurgo. f. ήσω. p. ἐπετετίμηκα. ex ἐπὶ, & τίω, punio.

Ε'τετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐπιτιμάω, objurgo.

Ε'τετίμων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. ἐπετίμαον, ων, verbi ἐπιτιμάω, objurgo.

Ε'τήτης, ὁ, præfens anni tempus. ab ἐτὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ε'πέτυσσα, ας, ε, incidi in, offendi; nactus sum. aor. 1. Poet. pro ἐπέτυσα, verbi πετύω, ῶ. fut. ύσω. q. a prisco verb. πέτω. Th. πίπτω, cado.

Ε'πετράπων, ες, ε, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω, permitto. f. ψω. p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. præt. med. ἐπιτέτροπα. quod ex ἐπὶ, & τρέπω, verto.

Ε'πέτρεψα, ας, ε, aor. 1. act. ab ἐπιτρέπω, permitto.

Ε'πέτυχον, ες, ε, a. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, assequor. quod ex ἐπὶ, & τυγχάνω, sum. f. τεύξομαι.

Ε'πέυδον, imperf. vel a. 2. Æolic. pro ἐπέιθον, & ἔυδον, resolutione Jon. pro ἦδον, verbi αὐδάω, vel ἄδω, placeo. f. αὐδήσω.

Ε'πεύδομεθα, intelligebamus, 1. plur. imperf. ex ἐπὶ, & πεύθομαι, seu πωθάομαι, intelligo. fut. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπιθόμαν.

Ε'πεύκτος, ε, ὁ, optabilis, voto dignus. ab ἐπὶ, & εὔχομαι, precor.

Ε'πεύξαμενος, ὁ, aor. 1. part. med. ab ἐπεύχομαι, idem ac εὔχομαι, precor. f. εὔξομαι. p. εὔγμαι.

Ε'πεύφημησα, ας, ε, laudavi, & in 3. pl. ἐπεύφρήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω, laudo. fut. ήσω. ex ἐπὶ, & εὔφημος, laudatus. quod ab εὖ, bene, & φημὶ, dico. Thema φάω, dico.

Ε'πεύχετο, Jon. pro ἐπεύχε, præf. imperat. ab ἐπεύχομαι, glorior.

Ε'πεύχομαι, η, ετου, glorior, præf. ind. vide ἐπευξάμενος.

Ε'πέφαντο, apparebant, 3. plur. pluſq. perf. Poet. pro πεφασμένοι ἦσαν, verbi φαίνομαι, appareo. fut. 2. φανήσομαι. perf. pass. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι. a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φαίνω, oſtendo.

Ε'πέφιρον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, infero. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω, fero.

Ε'πέφνον, occidebat, 3. ſing. imperf. verbi πέφνω, idem ac φένω, occido. p. m. πέφονα. Alii a. 2. eſſe volunt ab ἐπιφονεύω, quod in a. 2. ἐπέφονον, & per ſyncop. ἐπεφνον, occidi. Alii a φένω deducunt, & per reduplic. πεφένω, per ſyncopen πέφνω: unde a. 2. ἐπέφνον.

Ε'πέφραδον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, induco, indico. fut. σω. præt. ἐπιπέφρακα. præt. med. πέφραδα. Th. φράζω, dico. Alii volunt ἐπέφραδον, Syracuſana reduplicatione dici pro ἔφραδον, facto themate πεφράδω, ex præt. med. πέφραδα, dixi.

Ε'πεφράσατ', pro ἐπεφράσαντο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐπιφράζομαι, excogito. vide ἐπέφραδον.

Ε'πεφράσατο, Poet. pro ἐπέφρασατο, quod vide.

Ε'πέφυκον, ες, ε, enata erat, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πέφυκα, idem ac φύω, naſcor. fut. σω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ε'πεφώνει, 3. ſing. imperf. ἐπεφώνεον, εον, εες, ει, verbi ἐπιφωνέω, acclamo. f. ήσω. perf. ἐπιπεφώνηκα, perf. pass. ἐπιπεφώνημαι, unde eſt ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio. Them. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ε'πέχευεν, 3. ſing. imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχέω, infundo.

Ε'πέχω, abſtinere, occupare, præſ. inf. ἐπέχειν σποπῷ τόξον, arcum intendere in ſcopum. ab ἐπέχω, inhibeo.

Ε'πεχείρησαν, 3. plur. aor. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, aggredior. imperf. ἐπεχείρεον, εον. f. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα, quod ex ἐπὶ, & χεὶρ, ρὸς, manus.

Ε'πεχεῦτο, infundebat, 3. ſing. imperf. hoc vero poſitum pro ἐπέχευ, paſſivum pro activo. Thema χέω, fundo. f. χεύσω.

Ε'πέχλων, ης, ε, a. 1. paſſ. verbi πέκω, pecto, tondeo. f. πέξω. Th. πέκω, idem.

Ε'πέχραον, imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχράω, ſeu ἐπιχραύω, invado. Thema χράω, invado furioſe.

Ε'πέχευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, illino. fut. ίσω. p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, ungo.

Ε'πέχω, inhibeo; item recipio, diſto, item attendo. imperf. ἐπέσχον, ες, ε, cum dat. f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω. p. ἐπέσχηκα. a. 2. ἐπέσχον, ες, ε. ex ἐπὶ, & ἔχω, habeo.

Ε'πεύω, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi πέσσω, coquo.

Ε'πέων, gen. plur. ab ἔπΘ-, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ε'πή, τὰ, carmina, nom. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico. a. 2. ἦπον.

Ε'πῆ, ideſt, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἔπειμι, inſum, quod ex ἐπὶ, & εἰμὶ, ſum.

Ε'πήβολΘ-, Poet. pro ἐπίβολΘ-, ὁ, compos, qui aliquid adeptus eſt. ab ἐπιβάλλω, injicio.

Ε'πήγαγε, adduxit, Attice pro ἐπῆγε, 3. ſing. a. 2. vel præt. med. verbi ἐπάγω, induco, inveho, impono. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω. p. ἦχα a. 1. ἦξα.

Ε'πηγάγοντο, 3. plur. aor. 2. paſſ. Attice, verbi ἐπάγομαι, adducor. Th. ἄγω, duco.

Ε'πηγγειλάμην, ω, αντο, a. 1. med. verbi ἐπαγγέλλομαι, promitto. ex ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λω. præt. ἤγγελκα.

Ε'πήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, excito. fut. ρω. p. ἐπήγερκα. ex ἐπὶ, & ἐγείρω, excito.

Ε'πηγορεύων, Jon. pro κακηγορῶν, inculare.

Ε'πῆεν, pro ἐπῆν, inerat, 3. ſing. imperf. ex ἐπὶ, & εἰμὶ, ſum.

Ε'πῆειν, ήεις, ήει, pluſq. perfect. med. verbi ἔπειμι, accedo, adeo. Th. εἶμι, eo.

Ε'πηετανὸς, ὄ, ὁ, annuus, ex ἐπὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ε'πηθρηκὼς, perf. part. activ. f. g. ab ἐπαθρέω. quod ex ἐπὶ, & ἀθρέω, video. f. ήσω.

Ε'πῆκαν, Jon. pro ἐφῆκαν, immiſerunt, ab ἐφίημι, immitto. Sic ἐπῆκε, Jon. pro ἐφῆκε.

Ε'πηκολούθησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, ſubſequor. fut. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. 1. ſub. act. ἐπακολούθησα, ης, η. quod ex ἐπὶ, & ἀκόλουθος, ε, ὁ, ἡ, pediſſequus, a.

Ε'πήκοος, ε, ὁ, qui rem aliquam audivit propitius. Th. ἀκὴν, audio.

Ε'πήκουσα, a. 1. act. verbi ἐπακούω, exaudio. f. ούσω. p. ἐπήκοα. p. m. ἐπήκουα. ex ἐπὶ, & ἀκούω, audio.

Ε'πηκροῶντο, 3. plur. imperf. med. ἐπηκροάομαι, ώμαι, ᾶν, ῶ, άεται, ᾶτο, verbi ἐπακροάομαι, ώμαι, exaudio, ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, audio.

Ε'πήλαν, 3. plur. a. 2. 1. act. verbi πάλλω, vibro. f. αλῶ. a. 1. ἔπηλα.

Ε'πήλθον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, accedo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ε'πήλυδα, ων, τὰ, & ἐπήλυδες, advenæ. nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος, quod ab ἐπέρχομαι, advenio. ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, venio.

Ε'πήλυθε, 3. ſing. præt. med. vel a. 2. & per ſyncopen ἐπῆλθε, ab ἐπέρχομαι, advenio.

Ε'πήλυς, ὁ, advena, q. ab ἐπιλύδιος, ἐπίλυθος, ὁ, advena. Job. 20. 26. ἐπήλυσία, adventus.

Ε'πήμηναν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, noceo, damnum do. fut. ανῶ, Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Ε'πημοιβὸς, ὦ, ὁ, alternans. ab ἀμοίβω, alterno.

Ε'πήνεον, laudabam, & contracte ἐπῆον, imperf. act. verbi ἐπαινέω, laudo. f. έσω. a. 1. ἐπήνεσα. a. 1. paſſ. ἐπηνέθην. ex ἐπὶ, & αἶνος, ε, ὁ, laus.

Ε'πῆεν, aderat, 3. ſing. imperf. verbi ἔπειμι, adſum, ingredior, advento. Th. εἶμὶ, ſum. Sed ἐπέων, quandoquidem, Jon. pro ἐπεὰν, ab ἐπεὶ, poſtquam, & ἂν, ſi.

Ε'πήνεσαν, approbarunt, 3. pl. a. 1. Poet. gem. σσ, pro ἐπήνεσαν. vide ἐπήνεον.

Ε'πῆνθα, præt. med. verbi ἐπανθέω, ſuperfloreo. ex ἐπὶ, & ἄνθος, εος, τὸ, flos. vide ἐπανθέω.

Ε'πήνεσαν, laudarunt, 3. pl. a. 1. activ. Poet. pro ἐπήνεσαν, ab ἐπαινέω, laudo.

Ε'πηνίμιος, ε, ὁ, vanus, evanidus. ab ἐπὶ, & ἄνεμος, ventus.

Ε'πήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, occurro. f. ήσω. p. ἐπήντηκα. ex ἐπὶ, & ἀντάω. Th. ἀντὶ, contra, pro.

Ε'πηνύθη, completa erat, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπανύω, expedio. Th. ἀνύω, vel ἀνύτω, perficio.

Ε'πήξατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi πήγνυμι, fut. ξω, compingo, figo. p. m. πέπηγα.

Ε'πῆξεν, 3. ſing. aor. 1. activ. a πήγνυμι, figo.

Ε'πηπείλησε, minatus fuerat, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ήσω, minitor.

Ε'πῆρα, ſuſtuli, a. 1. act. verbi ἐπαίρω, attollo. a. 1. m. ἐπηράμην. a. 1. paſſ. ἐπήρθην. Th. ἄρω, tollo fut. ἄρω. p. ἦρκα.

Ε'πήρατος, ε, ὁ, ἡ, amabilis. ex ἐπὶ, & ἐράω, f. άσω, amo.

Ε'πηρεάζω, damno afficio, infeſto, vexo, calumnior. fut. άσω. p. ἐπηρέακα. quaſi ex ἐπὶ, & Ἄρης, Mars, quaſi aperto Marte inceſſo, & laceſſo. vel ἐρῶ, dico. Hinc ἐπήρεια, ας, ἡ, damnum in bello, injuria.

Ε'πῆρσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπείρω, attollo. f. ἐπαρῶ. præter. ἐπάρηκα. aor. 1. part. ἐπείρας, αντος, ὁ. a. 1. paſſ. ἐπήρθην. quod ex ἐπὶ, & ἄρω, tollo.

Ε'πήρετο, 3. ſing. imperf. verbi ἐπέρομαι, interrogo, quod ex ἐπὶ, & ἔρω, dico. At ἐπήρετο, cum ι ſubſcripto, eſt imperf. paſſ. verbi ἐπαίρομαι, attollo. Th. αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρμαι. aor. 1. ἤρθη.

Ε'πηρεφέας, acc. plur. ab ἐπηρεφὴς, rectus, conpertus, quod ex ἐπὶ, & ἐρέφω, tego. f. ψω.

Ε'πήρθη, a. 1. ind. paſſ. ab ἐπαίρω, attollo, quod vide in ἐπῆρσε.

Ε'πήρκει, 3. ſing. imperf. ab ἐπαρκέω, ſufficio, ſubvenio. fut. έσω. p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, propulſo.

Ε'πήρκεσον, 3. ſing. a. 1. verbi ejuſdem. vide ἐπήρκει.

Ε'πηρμένος, ὁ, elatus, perf. part. paſſ. ab ἐπαίρομαι, efferor. Eſt & expeditus, promptus.

Ε'πήρσα, ας, ε, aor. 1. Æol. ab ἐπαίρω, quod ab ἐπὶ, & ἄρω, apto. f. Æol. ἄρσω, unde inf. ἄρσαι, &c.

Ε'πηρτημένος, perf. part. paſſ. ab ἐπαρτάομαι, immineo. quod ab ἐπὶ, & ἀρτάω, ſuſpendo. f. ήσω.

Ε'πηρώτα, 3. ſing. imperf. ab ἐπηρώταον, ων, αες, ας, verbi ἐπερωτάω, interrogo. fut. ήσω. p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

Ε'πηρώτησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. ab ἐπερωτάω, interrogo.

Ε'πῆσαν, inſuper erant, 3. plur. imp. verbi ἔπειμι, ingredior, advento.

Ε'πηύδεον, Jon. pro ἐφαύδων, per ſync. pro ἐφαύδησαν, 3. plur. a. 1. opt. paſſ. verbi ἐφαύδομαι, delector ſuper aliqua re. quod ex ἐπὶ, & ἄδω, delecto. f. ήσω. Th. ἠδὺς, εος, ὁ, ſuavis.

Ε'πήϋτει, 3. ſing. 2. 2. med. verbi ἐπαυ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πυθάνομαι, sentio. ex ἐπί, & αἰσθάνομαι, idem. fut. αἰσθήσομαι. præt. ἤσθημαι. a. 2. med. ἠσθόμην, ν, ετο.

Ἐπηκάατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐπακτέω, applico, exerceo. Th. ἄσκεω, f. ἐσω, exerceo.

Ἔπηται, præs. sub. 3. singul. ab ἕπομαι, sequor. a. 1. med. ἐσπόμην.

Ἐπήτεμος, ν, ὁ, ἡ, denſus. ab ἐπί, & ἧτεον, ν, τὸ, ſtamen.

Ἐπηχθεσμένος, ὁ, perf. paſſ. part. ab ἐπαχθομαι, ingemo ſub pondere. quod ex ἐπί, & ἄχθομαι, idem. fut. ὀσομαι, & ἐσομαι. a. 2. paſſ. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, ους, τὸ, pondus.

Ἐπί, præpoſitio, cum gen. ſuper, ut ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων, qui præeſt arcanis, in, ad, ſupra, coram. cum dat. in, propter, coram. cum acc. ſuper, adverſus, per, ſub, ut ἐπὶ τῷ ὤῳ, ſub auroram. eſt etiam ſuper, ultra, præter, juxta; item poſt. Sine caſu eſt deſuper. Interdum otium agit in compoſitione. ἐπὶ μᾶλλον, multo magis.

Ἐπί, pro ἔνεστι, ineſt, inſtat. ponitur etiam pro ἔνεισιν, inſunt, ab ἔνειμι, inſum. Th. εἰμί, ſum.

Ἐπιάλμενος, ὁ, per ſyncop. pro ἐπιαλλόμενος, Poet. pro ἐφαλλόμενος, præſ. particip. ex ἐπί, & ἅλλομαι, ſalio, aor. 2. med. ἠλόμην, ν, ετο.

Ἐπίασα, αι, ν, & in 2. plur. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, capio, prehendo. f. ἀσω. p. πεπίακα. a. 1. paſſ. ἐπιάσθην. f. 1. paſſ. ἐπιασθήσομαι. Th. πιέζω, premo, crucio. Dor. πιάζω.

Ἐπιάσθην, aor. 1. ind. paſſiv. vide in ἐπίασα.

Ἐπίαχον, clamabant, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἰάχω, clamo.

Ἐπίβα, inſulta, per apocopen Poet. pro ἐπίβηθι, aor. 2. imper. act. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ἐπιβάθρα, ας, ἡ, & ἐπίβαθρον, ν, τὸ, ſcala nautica, pons.

Ἐπιβαίην, ης, η, conſcendam, a. 2. opt. act. ab ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ἐπιβαινέμεν, aſcendere, Jonic. pro ἐπιβαίνειν, præſ. inf. activ. verbi ἐπιβαίνω, aſcendo, conſcendo.

Ἐπιβαίνω, conſcendo. fut. ἐπιβήσομαι. p. ἐπιβέβηκα. aor. 2. ἐπέβην. a. 2. part. ἐπιβάς, άντος, ὁ. ex ἐπί, & βαίνω, eo.

Ἐπιβᾶλης, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπιβάλλῃ, Dor. pro ἐπιβάλλει, præſ. imperat. paſſ. ab ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπιβάλλαι, injicio, immitto. imperf. ἐπιβαλλον, erumpebam. f. ἐπιβαλῶ, p. ἐπιβέβληκα. a. 2. ἐπέβαλον. a. 2. part. act. ἐπιβαλών, όντος, ὁ. perf. paſſ. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπιβαλέσθαι, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω, immitto, injicio.

Ἐπιβαλέσσι, 3. plur. f. 2. act. ἐπιβαλῶ, a. 2. part. vide ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπιβαρέω, aggravo. fut. ήσω. perf. ἐπιβεβάρηκα. aor. 1. ἐπεβάρησα. a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. ex ἐπί, & βάρος, ους, τὸ, pondus.

Ἐπιβάς, άντος, ὁ, conſcendens, a. 2. part. activ. & in f. g. ἐπιβάσα, ab ἐπιβαίνω, conſcendo. hinc ἐπίβασις, invaſio.

Ἐπιβατεύειν, occupare, uſurpare, navem aſcendere. quod ab ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ἐπιβάτης, ε, ὁ, epibata, vector. ab eodem verbo, & themate. ἐπιβατὸς, ὴ, ὸν, de loco dicitur, ad quem patet acceſſus.

Ἐπίβδα, feſtum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor. In nuptiarum feſto primus dies vocabatur γάμοι, ſecundus ἐπίβδα, vel παλία, tempus, ſcil. ſequens, vel futurum.

Ἐπιβεβηκώς, ότος, ὁ, perf. part. act. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ἐπιβήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. ejuſdem verbi.

Ἐπιβησόμεν, Jon. pro ἐπιβήσειν, fut. 1. inf. activ. ejuſdem verbi.

Ἐπίβησον, aſcende, præſ. imperat. Jon. pro ἐπιβήσο, verbi ἐπιβήσομαι, quod a fut. formatum contra regulam. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβησόμενος, ὁ, fut. 1. med. part. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Jon. pro ἐπιβάτης, ν, ὁ, inſcenſor. & epitheton maris fœminam aſcendentis.

Ἐπιβιβάζω, impono, facio aſcendere. fut. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἐπεβίβασα. ex ἐπί, & βαίνω, eo.

Ἐπίβιμι, ſum ſuperſtes, quod ex ἐπί, & βίωμι, pro βιόω, vivo. Th. βίος, vita.

Ἐπιβλέπω, reſpicio. f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. Th. βλέπω, video.

Ἐπιβλέψεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιβλέπω, intueor. Th. βλέπω, video. f. ψω. p. φα.

Ἐπιβλὴ, ῆς, ἡ, fibula. ab ἐπιβάλλομαι, quia immittitur. ex ἐπί, & βάλλω, jacio.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, additamentum. panniculus. ab ἐπιβάλλομαι, immittor.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, peſſulus; id, quod foribus injicitur. ab ἐπιβάλλω, immitto.

Ἐπιβοάω, vociferor. f. ήσω. p. ἐπιβεβόηκα. ex ἐπί, & βοάω, clamo. Hinc ἐπιβόητος, pro infami, apud Anacreont.

Ἐπιβοηθεῖν, ſuppetias ferre. Th. βοηθέω, auxilior.

Ἐπιβόητος, ν, ὁ, pro infami, apud Anacreont. ab ἐπιβοάω, acclamo.

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, exorſus, acceſſio. ex ἐπί, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἐπιβόσκω, paſco. f. βοσκήσω. Th. βόω, ῶ. f. οσω, & ώσω, idem.

Ἐπιβουκόλιον, ν, τὸ, idem ac ſimplex βουκόλιον, ν, τὸ, boum armentum. Sic ἐπιβουκόλος, idem ac βουκόλος, bubulcus, armentarius.

Ἐπιβουλεύω, inſidias ſtruo, animo agito.

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, inſidiæ. hinc ἐπιβουλία, Poet. pro ἐπιβουλὴ. hinc ἐπίβουλος, ν, ὁ, inſidiator, ex ἐπί, adverſus, & βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Ἐπιβρέμω, adfremo. ex ἐπί, & βρέμω, f. μῶ, fremo.

Ἐπιβρέσθω, vide in ἐπιβρέσαι.

Ἐπιβρέσαι, ingruerit, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐπιβρέσθω, impreſſionem facio. Th. βρέσθω, ſum gravis.

Ἐπιβώμια, ων, τὰ, ſacrificia. Th. βωμὸς, ν, ὁ, ara.

Ἐπιβώσασθαι, Jon. & Poet. pro ἐπιβοήσασθαι, invocaſſe, aor. 1. inf. med. verbi βοάω, clamo. Sic ἐπιβώσαντται. pro ἐπεβοήσαντται, vocaverint, 3. plur. aor. 1. ſub. med.

Ἐπιβωσόμεθα, invocabimus, per contract. pro ἐπιβοησόμεθα, 1. plur. f. 1. med a βοάω, clamo. ſic βώσαιτο pro βοήσαιτο.

Ἐπιβωτρεῦν, Dor. pro ἐπιβοᾶν, invocare. Th. βοάω, clamo.

Ἐπιγαμβρεύω, affinitatis jure duco. fut. εύσω. præt. ἐπιγεγάμβρευκα. a. 1. ἐπεγάμβρευσα. ex ἐπί, & γαμβρὸς, ν, ὁ, gener.

Ἐπιγαμίη, ας, ἡ, connubium, jus connubiale. ex ἐπί, & γάμος, nuptiæ.

Ἐπίγαμος, ὁ, ἡ, nubilis. quod a γάμος, nuptiæ. Th. γαμέω, duco uxorem.

Ἐπιγενόμενος, ου, ὁ, perf. part. med. verbi ἐπιγίνομαι, ſupervenio.

Ἐπίγειος, ε, ὁ, ἡ, terreſtris. τὰ ἐπίγεια, terrena. ex ἐπί, γέα, ας, ἡ, terra, & contract. γῆ.

Ἐπιγελάω, inſulto, irrideo, rideo. Ex ἐπί, & γελάω, rideo.

Ἐπιγενόμεν, ν, ὁ, a. 2. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, ſupervenio.

Ἐπίγια, funes, quibus puppis a terra religatur. ab ἐπί, & γέα, vel γῆα. melius igitur ἐπίγεια.

Ἐπιγίνομαι, præſ. ind. hinc ἐπιγινόμενος, præſ. partic. idem ac ἐπιγένομαι, ſuccedo, inſequor, accreſco.

Ἐπιγίνομαι, η, ται, ſupervenio, accreſco, f. ἐπιγενήσομαι. a. 2. med. ἐπιγενέμην. p. m. ἐπιγέγονα. ex ἐπί, & γίνομαι, ſeu γένομαι, naſcor.

Ἐπιγινώσκω, agnoſco. f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. aor. 1. ἐπέγνωσα. aor. 2. ἐπέγνων, ως, ω. aor. 2. imperat. ἐπίγνωθι. a. 2. ſub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. aor. 2. inf. ἐπιγνῶναι. aor. 2. part. ἐπιγνὼς, ὀντος, ὁ. perf. paſſ. ἐπέγνωσμαι. a. 1. paſſ. ἐπεγνώσθην. quod ex ἐπί, & γινώσκω, cognoſco.

Ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, minor lingua. ab ἐπί, & γλῶσσα, lingua.

Ἐπιγνάμπτει, flectit, 3. ſing. præſ. ind. ἐπιγνάμψασα, aor. 1. part. f. g. ab ἐπιγνάμπτω, flecto. Th. κάμπτω, flecto.

Ἐπιγνάμψας, ασα, a. 1. part. act. ab ἐπιγνάμπτω, flecto.

Ἐπιγνοίη, 3. ſing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω, agnoſco.

Ἐπιγνόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ἐπιγνὺς, όντος, ab ἐπιγινώσκω, agnoſco.

Ἐπίγνωθι, a. 2. imperat. act. vide γνῶθι.

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ, qui aliquid alicui ignoſcit. Th. γινώσκω, cognoſco.

Ἐπιγνῷς, 2. ſing. a. 2. ſub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. ἐπιγνωσθήσομαι, η, εται, fut. 1. paſſ. ab eodem verbo.

Ἐπιγνώσεσθε, 2. plur. fut. ἐπιγνώσομαι, verbi ἐπιγινώσκω, agnoſco.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, agnitio, ab eodem verbo.

Ἐπίγονοι, ων, οἱ, poſteri, filii. Th. γένομαι, ſum, fio. p. m. γέγονα.

Ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ, femur. hinc ἐπιγουνίδιος, qui ſupra genua poſitus, ex ἐπί, ſuper, & γόνυ, τὸ, genu.

Ἐπιγράβδην, ſtrictim, adverb. ab ἐπιγράφω, inſcribo.

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, titulus, inſcriptio. Item cenſus, luſtrum.

Ἐπιγράφω, inſcribo. fut. ψω. p. ἐπιγέγραφα. aor. 1. ἐπεγράψα. perf. paſſ. ἐπιγέγραμμαι. pluſq. perfect. ἐπεγεγράμμην, ψο, ατο. quod ex ἐπί, & γράφω, ſcribo.

Ἐπιδαίσιος, ν, ὁ, ἡ, communis, ab ἐπί, & δαίω, partior.

Ἐπιδαψιλεύεσθαι, & εύειν, liberaliter exhibere. Them. δαψιλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, largus, copioſus.

Ἔπιδε, reſpice, aor. 2. imperat. verbi ἐπείδω, reſpicio, intueor. fut. ἐπίσω. Th. εἴδω, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἐπιδεδωκότα, acc. ſing. perf. part. act. ab ἐπιδίδωμι, inſuper do, creſco. ex ἐπί, & δίδωμι. f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Ἐπίδευής, ἐος, ὁ, idem ac ἐπιδεὴς, ἐος ὁ, ἡ, indigens.

Ἐπιδείελα, adverb. poſt meridiem. a δείλη, ης, ἡ, tempus pomeridianum. q. a δέω, & ἕλη, quum Solis ſplendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δείλαι, circa pomeridianum tempus.

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, oſtendo. præſ. part. ἐπιδεικνὺς, ῦντος, ὁ. fut. δείξω. p. ἐπιδέδειχα. a. 1. ἐπέδειξα. a. 1. imperat. ἐπίδειξον, ατω, & 2. plural. ἐπιδείξατε. a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι, præſ. part. med. ἐπιδεικνύμενος, ex ἐπί, & δείκνυμι, monſtro.

Ἐπιδεῖξαι, aor. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, aor. 1. inf. med. ἐπιδεῖξαι, 2. plur. a. 1. imperat. act. ἐπιδείξατε, 3. ſing. aor. 1. med. ab ἐπιδείκνυμι, oſtendo.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, oſtenſio, demonſtratio, acc. ſing. ἐπίδειξιν. a verbo ἐπιδείκνυμι, oſtendo.

Ἐπιδεικτικὸς, ὴ, ὸν, demonſtrativus, a, um, ab ἐπιδείκνυμι, oſtendo.

Ἐπιδέξιος, ν, ὁ, ſincerus, elegans, dexter. ἐπιδέξια χαιρὸς, Poetic. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆ χειρὸς, ad dextras partes manus, dextra manu. ab ἐπί, & δέξομαι, ᾶς, ἡ, dextera.

Ἐπιδέρκεται, inſpicit, 3. ſing. præſ. ind. ex ἐπί, & δέρκω, video. fut. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον.

Ἐπιδεσμεύω, illigo. ἐπιδεσμέω, alligo. hinc ἐπίδεσμος, & ον, τὸ, faſcia, qua vulnus, obligatur, vinculum. ex ἐπί, & δέω, ligo.

Ἐπιδεύεαι, Jonic. pro ἐπιδεῖ, abſis, 2. ſing. præſ. ſub. med. verbi ἐπιδέομαι, egeo. ex ἐπί, & δέω, pro δέω, egeo. Th. δέω, opus eſt.

Ἐπιδεύῃς, egeas, 2. ſing. præſ. ſub. act. ab ἐπιδέομαι, egeo.

Ἐπίδευὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & ἐπιδεὴς, indigens,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

gens. nom. plur. ἐπιδεύεις, ab ἐπιδέω, indigeo. Th. δέω, opus est.

Ἐπιδεύομενος, ὁ, præt. particip. med. ab ἐπιδεύομαι, egeo.

Ἐπιδέχομαι, excipio. imperf. ἐπεδεχόμην, ο, ετο. f. ξομαι. p. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.

Ἐπίδηλος, ο, ὁ, manifestus. ex ἐπί, & δῆλος, ο, ὁ, perspicuus.

Ἐπιδημέω, advena sum. f. ήσω. p. ἐπιδεδήμηκα. a. 1. ἐπεδήμησα. a. 2. part. ἐπιδημήσας, αντος, ὁ, & in acc. ἐπιδημήσαντα.

Ἐπιδήμιος, & ἐπίδημος, ο, ὁ, ἡ, versans in populo, civilis, domesticus. Hinc ἐπιδημέω, sum in urbe, advenio. ex ἐπί, & δῆμος, ο, ὁ, populus.

Ἐπιδιατάττομαι, insuper mando, vel constituo; item insuper addo. fut. ξομαι. a. 1. med. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο. ex ἐπί, διά, & τάττω, vel τττω, ordino.

Ἐπιδίδωμι, insuper do, cresco, ἐπεδίδου, 3. sing. imperf. pro ἐπεδίδουν. f. ἐπιδώσω. p. ἐπιδέδωκα. aor. 2. ἐπέδων. aor. 2. ἐπέδωκα. aor. 1. pass. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδιζήσθαι, inquirere. Th. διζάω, quæro.

Ἐπιδινήσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐπιδινέω, in orbem ago, verso. ex ἐπί, & δινέω, idem. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Ἐπιδιορθόω, ῶ, corrigo. f. ώσω. p. ἐπιδιώρθωκα. a. 1. act. ἐπιδιώρθωσα. aor. 1. sub. act. ἐπιδιορθώσω. a. 1. sub. med. ἐπιδιορθώσωμαι, η, ηται. ex ἐπί, διά, & ὀρθός, ή, ὁ, rectus.

Ἐπιδίφριος, ίδος, ἡ, ultima pars currus.

Ἐπιδίφριος, ο, ὁ, qui sedet, aut ponitur in curru: delicatus, otiosus, piger. ex ἐπί, & δίφρος, ου, ὁ, currus.

Ἐπίδιχα, seorsum, separatim, Poet. adv. pro χωρίς. Thema δίς, bis. hinc δίχα, seorsum.

Ἐπιδίωξον, aor. 1. imperat. act. verbi ἐπιδιώκω, insequor.

Ἐπιδόντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐπιδοὺς. Th. ἐπιδίδωμι, cresco, progredior.

Ἐπίδοξος, ὁ, ἡ, de quo est opinio, futurum; probabilis: ut ἐπίδοξος ἐῶ βασιλεύσειν, de eo erat opinio, fore, ut regnaret. & ἐπιδόξος, pro ἔνδοξος, gloriosus. Th. δοκέω, videor.

Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, aqua ad cœnam. ex ἐπί, & δόρπον, ου, τὸ, cœna.

Ἐπιδοὺς, aor. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι, insuper do.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, incrementum, additamentum, propagatio, accessio. quod ab ἐπιδίδωμι. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδοῦναι, a. 2. inf. act. ἐπιδοὺς, aor. 2. part. ejusdem verbi.

Ἐπιδραμόντος, genit. sing. a. 2. part. ἐπιδραμόντα, aor. 2. part. f. g. ab ἐπιτρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro. f. δραμοῦμαι. a. 2. act. ἔδραμον.

Ἐπίδρομος, ο, ὁ, accessu facilis, planus. ab ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus. ab ἐπιτρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro. fut. ξω. præt. δεδράμηκα. præt. med. δέδρομα.

Ἐπιδώμεν, 1. plur. a. 2. sub. verbi ἐπιδίδωμι. Sed ἐπιδώμεθα, 1. pl. aor. 2. sub. act. ἐπιδώμεθα, a. 2. sub. med. 1. pl. ab ἐπείδω, pro ἐφοράω, inspicio.

Ἐπιδώς, a. 2. particip. act. vide ἐπιδῶμεν.

Ἐπιδώσω, εις, ει, fut. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, mansuetudo, moderatio, modestia: venia, Aristot. in Rhetoric. ab ἐπιεικὴς, æquus.

Ἐπιεικὴς, ες, ὁ, similis, æqualis. Th. ἔοικω, similis sum.

Ἐπιεικὴς, ἐος, ὁ, ἡ, mitis, mansuetus, modestus, sufficiens, qui de suo jure remittit, æquus. ἐπιεικὴς οἰκέτης, frugi famulus. Isocr. ἐπιεικὴς λόγος, ratio probabilis. Plato in Timæo. ἐπιεικὴς γνώμη, animus lenis. Aristoph. ἐπιεικέστατος λόγος, facetissima fabula. Polyb. ἐπιεικὴς πρὸς τὰς ἔχθρας, ad inimicitias clemens. Plut. in Solone. ἐπιεικῆ ἤθεσι γενόμενος, probis moribus præditus. Plato de Leg. Item consentaneus cum dat. Aristoph. in Nub. dat. pl. ἐπιεικέσι, ἐπιεικεῖ, sc. ἐστὶ, consentaneum est, decet: sufficit. hinc ἐπιεικῶς, æque. ex ἐπί, & ἔοικω, cedo, similis sum.

Ἐπιεικὴς, ὁ, tolerabilis, facile cedens. ab ἐπί, & ἔοικω, cedo.

Ἐπιεικῶς, mediocriter, abunde, sufficienter. ab ἐπιεικὴς, sufficiens.

Ἐπιειμένος, ὁ, indutus, pro ἐφειμένος. perf. part. pass. Poetic. & in vocativo ἐπιειμένε, ex ἐπί, & ἵω, vel ἕννυμι, induo. f. ἔσω. a. 1. ἕσα.

Ἐπίειον, Jon. pro ἐρίηρον, & ἐρίειναι. vide ἐπίειναι.

Ἐπιέλπω, spera, præf. imperat. Jon. ab ἐπί, & ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω, spero. f. σω. p. ἦλπικα. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes.

Ἐπίειναι, præf. inf. ab ἔπειμι, accedo, vel ἐπίημι, admitto. vel Jon. pro ἐφίεσσε, ex ἐπί, & εἶμι, eo, vel ἵημι, mitto.

Ἐπιέσσασθαι, gemin. σσ, pro ἐπιέσασθαι, Poet. pro ἐφίεσασθαι, a. 1. m. inf. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. med. ab ἐπιέννυμι. f. ἐπιέσω. quod ab ἐπί, & σέννυμι, seu ἵω, induo. f. ἵεσω. a. 1. med. ἐφεσάμην.

Ἐπίεστο, 3. perf. pass. ab ἐπιέω, induo. f. ἐπιέσω. a. 1. εἵσα. perf. pass. εἷμαι, & assumpto σ, fit ἕισμαι, σαι, σται. hinc ἐπίεσσα.

Ἐπιζάφελος, ο, ὁ, vehemens, contumax, Hesych. inde ἐπιζαφελῶς, graviter. ex ἐπί, & ζαφελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, vehemens, agrestis.

Ἐπιζάω, sum superstes. Ex ἐπί, & ζάω, vivo.

Ἐπιζάμιος, α, ὁ, damnosus, noxius. ἐπιζήμιόν ἐστι, mulcta est constituta. ex ἐπί, & ζημία, ας, damnum.

Ἐπιζῆν, ἐπιζῆσαι, supervivere. vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, requiro, inquiro, indago, efflagito. f. ήσω. p. ἐπεζήτηκα. a. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπί, & ζητέω, quæro.

Ἐπίη, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐφίημι, immitto, f. ἐφήσω, Jon. ἐπήσω, a. 2. ἔφιον, & Jon. ἔπιον. hinc a. 2. sub. ἐπίω.

Ἐπίηλεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω, immitto. quod ex ἐπί, & ἰάλλω. f. ἰαλῶ, mitto. a. 1. ἴηλα.

Ἐπίημι, invado, pro ἔπειμι.

Ἐπίκερα, τὰ, amabilia, ἐπίκηρα φέρειν, gratificari.

Ἐπίκηρος, quasi ἐπίκρατος, & per syncop. ἐπήρατος, & ἐπίρρος, ὁ, verso ε in η, amabilis. Th. ἐράω, amo.

Ἐπικιδνάντες, οἱ, Jon. & Poetic. pro ἐφιδρύοντες, nom. plur. aor. 1. part. verbi ἐφίδρυμαι, gaudeo super aliqua re. ex ἐπί, & ἕδρυμαι, delecto. Thema ἥδυς, εος, ὁ, suavis.

Ἐπικοτώτος, ο, ὁ, ἡ, morti destinatus, morti addictus, obnoxius. ex ἐπί, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Thema θνήσκω, morior. fut. θανοῦμαι. a. 2. ἔθανον.

Ἐπικύναι, inducere, a. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, ἐντος, a. 2. part. ἐπιθέντι, per syncopen pro ἐπιθέντε, 2. plur. a. 2. opt. activ. ex ἐπὶ, & τίθημι, pono.

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impositio, occupatio, invasio conatus, imperus. ἐπίθεσις τυραννίδος, tyrannidis affectatio, Hermog. ἐπίθετος, impositicius, additus, ascitus, adjunctus. ἐπίθετοι ἑορταὶ dixit Isocr. peregrina festa, & aliunde invecta. ἐπίθετοι ἐπιστολαὶ, quæ alicui ferendæ traduntur, Lysias. τὸ ἐπίθετον, adjectum, appositum, sequens. Macrob. l. 1. c. 2. Saturn. ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπιθῆς, ῆς, 3. & 2. sing. a. 2. sub. act. ἐπιθῶ, ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπιθήκη, ης, ὁ, accessio, additio. a τίθημι, pono.

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, operculum, tegmen. Th. τίθημι, pono.

Ἐπιθήσεται, imponet, 3. sing. f. 1. med. ἐπιθήσομαι, ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπίθι, invade, præl. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, eo. præl. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. ἶον.

Ἐπίθμην, per syncop. pro ἐπίσταμαι, 1. plur. aor. 2. ind. act. verbi πείθω, persuadeo. f. πείσομαι. aor. 2. ἔπιθον.

Ἔπιθον, persuasi, a. 2. ind. act. ἐπίθομεν, 3. pl. aor. 2. med. verbi πείθω, persuadeo. p. m. πέποιθα: perf. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι.

Ἐπιθράσσω, audacem reddo. ex ἐπί, & θράσος, εος, τὸ, audacia, per metathesin pro θάρσος, εος, τὸ, idem.

Ἐπίθρεξας, 2. sing. a. 1. ind. act. Jon. a. ἐπιτρέχω, percurro, incurro. Th. τρέχω. f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκοντα, insiliens, præf. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, insilio. Th. θρώσκω, salio.

Ἐπιθυμέω concupisco, desidero. imperf. ἐπεθύμεον, ες, ει, ε. f. ήσω. p. ἐπιτεθύμηκα. a. 1. ἐπεθύμησα. a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. hinc ἐπιθυμητὸς, ὴ, ὁ, cupidus. ex ἐπί, & θυμὸς, ὁ, animus.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, concupiscentia. ab ἐπιθυμέω, concupisco.

Ἐπιθύω, impetu feror in aliquem. ex ἐπὶ, & θύω, impetu feror.

Ἐπίθωνται, 3. plur. aor. 2. sub. med. ἐπιτίθημι, impono. a. 2. med. ἐπιθέμην. Th. τίθημι, pono.

Ἐπικαθέζομαι, sedeo. Ex ἐπί, & καθέζομαι, sedeo.

Ἐπικαθίζω, colloco. f. ίσω. p. ἐπικεκάθικα. a. 1. ἐπεκάθισα. 2. 1. part. ἐπικαθίσας, αντος, ὁ. ex ἐπί, & καθίζω, sedere facio. Th. ἵζω, f. ἵσω, idem, & sedeo.

Ἐπικαθίσαντος, genit. sing. aor. 1. part. act. vide in ἐπικαθίζω, colloco.

Ἐπικαιρος, & ἐπίκαιρος, ε, ὁ, intempestivus, periculosus. ex ἐπί, & καιρὸς, ου, ὁ, tempus.

Ἐπικαλέομαι, αμαι, invoco; item cognominor. f. έσομαι. perf. ἐπικέκλημαι. plusq. perf. ἐπεκεκλήμην, σο, το. a. 1. med. ἐπεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. ἐπικαλέσωμαι, η, ηται. a. 1. pass. ἐπεκλήθην. a. 1. part. pass ἐπικαλεσθεὶς, εῖσα, έν. ex ἐπί, & καλέω, voco.

Ἐπικαλύμενα χρήματα, pecunię, quas quis alicui ei puit, & propter quas earum dominus conqueritur. ex ἐπικαλέομαι, invoco.

Ἐπικαλυμμα, ατος, τὸ, velamen. ex ἐπὶ, & καλύπτω, tego. fut. ψω. p. φα. perf. pass. κεκαλυμμαι.

Ἐπικαμπτον, seu ἐπιγναμπτον, inflecto, pe. fundeo. fut. ψω. Th. κάμπτω, flecto.

Ἐπικάρσιος, α, ον, idem ac κάρσιος, obliquus.

Ἐπικατακλύσαι, aor. 1. inf. vide in κατακλύζω, inundo.

Ἐπικατάρατος, ο, ὁ, ἡ, execrabilis. ἐπὶ, & κατάρατος, diris devotus. Th. ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Ἐπίκαυστος, ὁ, ἡ, præustus. Th. καίω, uro. fut. καύσω.

Ἐπίκειμαι, incumbo, insto, urgeo, & in. plus. ἐπέκειτο. imperf. ἐπεκείμην, σο, το. præl. inf. ἐπικεῖσθαι. præl. part. ἐπικείμενος. f. ἐπικείσομαι. Th. κείμαι, jaceo.

Ἐπικεῖσθαι, præl. inf. ἐπικείσω, 3. sing. præ. imperat. ἐπικείσθω, verbi ἐπίκειμαι, incumbo, insto, urgeo.

Ἐπικεκλημένος, ὁ, perf. part. pass. verbi ἐπικαλέομαι, invoco.

Ἐπικερδὴς, ές, ὁ, ἡ, quæstuosus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἐπικερτομέουσα, Dor. pro ἐπικερτομέουσα, ῶσα. præl. part. f. g. ab ἐπικερτομέω, exprobro.

Ἐπικερτομέω, exprobro, cavillor, objurgo.

Ἐπικεύθω, celabo, f. 1. verbi ἐπικεύθω, quod ex ἐπί, & κεύθω, occulto. f. κεύσω. p. κέκευθα.

Ἐπικηρύσσειν, ἀγορεύειν τινί, caput alicujus pecunia licitari. ex ἐπί, & κηρύσσω, promulgo. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, per præconem aliquid agere. Th. κήρυξ, præco.

Ἐπικίδνημι, diffundo super: quod a κίδνημι, seu κιδνάω, hinc autem a σκεδάω, dispergo.

Ἐπικίνδυνος, ὁ, ἡ, periculosus. Thema κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.

Ἐπικίρναθαι, misceri. a κίρνημι, idem a κεράννυμι, misceo.

Ἐπικλάω, inflecto, frango, obtundo. ex ἐπὶ. & κλάω, frango.

Ἐπικλάω, laudo, celebro. idem ac κλείω, laudo, celebro.

Ἐπικλέπτω, furor. f. ψω. hinc ἐπίκλοπος, furax, item subdolus. Th. κλέπτω, furor. f. ψω. p. m. κέκλοφα.

Ἐπικλήσεις, ισσα, ισι, 2. 1. part. pass. ἐπικαλέσασα, invoco.

Ἐπικλήρῳ, dat. sing. ab ἐπίκληρος, ος, ὁ, ad quam universa hæreditas pertinet. ex ἐπὶ, & κλῆρος, ου, ὁ, sors.

Ἐπικλῆσαι, aor. 1. inf. act. ἐπικλήσασθαι, a. 2. part. per syncopen ab ἐπικαλέω, appello. f. έσω. p. ἐπικέκλημαι. ex ἐπὶ, & καλέω, voco.

Ἐπίκλησιν, accus. sing. ab ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognominatio. ab ἐπὶ, & καλέω, voco. perf. pass. κέκλημαι, σαι.

Ἐπίκλητος, ος, ὁ, ἡ, accersitus. Ex ἐπὶ, & καλέω, voco.

Ἐπίκλυσον, aor. 1. imperat. activ. vide κλύω.

Ἐπίκλοπος, ος, ὁ, ἡ, furax: item subdolus. ab ἐπὶ, & κλέπτω, f. ψω, furor. p. m. κέκλοφα.

Ἐπικλύζω, proluo, inundo. quod ex ἐπὶ, & κλύζω, fut. σω, abluo. a. 1. ἔκλυσα. p. κέκλυκα.

Ἐπικλύσασα, ῆ, aor. 1. part. f. g. vide in ἐπικλύζω, proluo.

Ἐπίκλυτος, ος, ὁ, celebris, inclytus. Ex ἐπὶ, & κλύω, audio.

Ἐπικλώθω, neo, fatalia stamina duco. ex ἐπὶ, & κλώθω, neo. f. κλώσω.

Ἐπίκοινον, in commune, promiscue. Th. κοινός, ὁ, communis.

Ἐπικούρειος, ος, ὁ, Epicureus. nomen Sectæ, ab Epicuro Philosopho infami. ab ἐπίκουρος, ὁ, auxiliator.

Ἐπικουρῆσαι, auxilium præbere, aor. 1. inf. activ. ἐπικουρήσαντα, auxiliantem, acc. sing. a. 1. part. act. ab ἐπικουρέω, auxilior. f. ήσω. Th. ἐπίκουρος, ος, ὁ, ἡ, auxiliator.

Ἐπίκουρος, ος, ὁ, ἡ, auxiliator, sc. in bello. auxiliatrix. hinc ἐπικουρέω, auxilio venio, ἐπικουρία, ας, ἡ, auxilium. τὸ ἐπίκουρικὸν, auxiliares copiæ, proprie juvenum. q. ab ἐπὶ, & κοῦρος, juvenis; quod juvenum sit belligerare.

Ἐπικνφίζω, ις, ι, allevo, præl. ind. ex ἐπὶ, & κνφίζω, levo. Th. κοῦφος, ος, ὁ, levis.

Ἐπικραίθω, Poet. pro ἐπικράνθω, amarus factus sum, aor. 1. ind. pass. a πικραίνω, idem ac πικρόω, amarum reddo, exacerbo. Thema πικρός, ός, ὁ, amarus.

Ἐπικρᾶναι, capite annuisse, aor. 1. inf. act. ἐπικρανεῖς, 2. sing. fut. 1. act. ab ἐπικραίνω, perficio. fut. ανῶ. a. 1. ἐπέκρηνα. quod ex ἐπὶ, & κραίνω, fut. νω, effectum reddo.

Ἐπικράνθω, amarus factus sum, a. 1. ind. pass. a πικραίνω, amarum reddo. f. ανῶ, p. πεπίκρανγκα. Th. πικρός, ός, ὁ, amarus.

Ἐπικρατέοντα, acc. sing. m. g. vel nom. plur. n. g. part. præl. ab ἐπικρατέω, prævaleo, potior. fut. ήσω. præt. ἐπικεκράτηκα. ex ἐπὶ, & κράτος, ους, τὸ, robur.

Ἐπικρατέως, Poet. pro ἐπικρατῶς, valide, adv. Th. κράτος, ους, τὸ, robur.

Ἐπικρατήσια, ας, ἡ, a. 1. opt. Æol. ex ἐπὶ, & κρατέω, vinco. Them. κράτος, ους, τὸ, vis.

Ἐπικρᾶδες, sudaria, lintea, sudatoria, Hippocr. quæ ἐπὶ κρατὸς, caput, ponuntur. a κρατ, ατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κρήδεμνον, ου, τὸ, idem. An quia corpore arcte ἐπικρατῆται, id est continetur?

Ἐπικρήνον, pro ἐπίκρηνον, perfice, a. 1. imperat. act. per epenthesin τ ν, verbi ἐπικραίνω, perficio. quod ex ἐπὶ, & κραίνω, efficio. f. ανῶ. a. 1. ἔκρηνα.

Ἐπικρήωμεν, 1. plur. a. 1. sub. act. ab eodem verbo.

Ἐπικρῆσαι, a. 1. inf. Jon. pro ἐπικερᾶσαι, verbi ἐπικεράννυμι, admisceo. ex ἐπὶ, & κεράννυμι, misceo. f. 1. κεράσω, perf. κεκέρακα. perf. pass. κεκέρασμαι, & per syncopen κέκραμαι. a. 2. ἐκεράσθην, & ἐκράσθην. f. 1. pass. κερασθήσομαι, & κραθήσομαι.

Ἐπίκρυφος, ος, ὁ, Poet. pro quo & κρύφιος, ία, ον, & κρυπτὸς, occultus. Th. κρύπτω, occulo.

Ἐπίκτητοι, ος, ὁ, ἡ, acquisititius. ex ἐπὶ, & κτάομαι, acquiro. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

Ἐπικυΐσκεσθαι, superfœtare. Ex ἐπὶ, & κύω, in utero gesto.

Ἐπικύρσας, aor. 1. inf. act. ἐπικύρσασον, 3. plur. 2. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, incido. vide κύρσαι.

Ἐπικυρτώοντε, attollentes, dual. num. part. præl. Poet. ab ἐπικυρτόω, incurvo. Th. κυρτὸς, ὴ, ὁ, curvus.

Ἐπικωμάζω, lascivio, indulgeo genio. Ex ἐπὶ, & κωμάζω. Th. κῶμος, lascivum convivium.

Ἐπικώμιον, ε, τὸ, Poet. pro ἐγκώμιον, ν, τὸ, encomium, laus. Hinc & ἐπικώμιος, ία, ον, pro ἐγκώμιος, vel ἐγκωμιαστικὸς, ὴ, όν, laudatorius, a, um, ἐγκωμιαστὴς, ὁ, laudator.

Ἐπιλαβέσθαι, aor. 2. inf. med. ἐπιλαβόμενος, a. 2. part. med. ἐπιλάβωνται, 3. plur. a. 2. sub. med. ab ἐπιλαμβάνομαι, prehendo.

Ἐπιλαθέσθαι, 2. 2. inf. med. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor.

Ἐπιλάθηται, 3. sing. a. 2. sub. med. vide ἐπιλαθέσθαι.

Ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, cum gen. nanciscor. fut. 1. med. ἐπιλήψομαι. a. 2. med. ἐπιλαβόμαι, ου, ετο. a. 2. imperat. med. ἐπιλαβοῦ. a. 2. sub. med. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. ἐπιλαβέσθαι. a. 2. part. med. ἐπιλαβόμενος. ex ἐπὶ, & λαμβάνω, capio. perf. λέλημμαι, Attice εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον.

Ἐπίλαμπος, ὁ, ἡ, manifestus, illustris, apertus. Herodot. ex ἐπὶ, & λάμπω, luceo. hinc ἐπιλαμψάντου ἤματος, affulgente vere, a. 1. part. act. gen. sing.

Ἐπιλανθανέσθω, 3. sing. imperat. pass. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviscor.

Ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, ignoro, sum immemor. cum gen. vel acc. Xenoph. fut. ἐπιλήσομαι. perf. pass. ἐπιλέλησμαι. a. 2. med. ἐπελαθόμην, ν, ετο. a. 2. inf. med. ἐπιλαθέσθαι, cum genit. ex ἐπὶ, & λανθάνω, seu λήθω, lateo. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐπίλασις, εος, ἡ, Dor. pro ἐπίληψις, oblivio. vide ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπιλαχὼν, ὁ, electus per sortem. Ex ἐπὶ, & λαγχάνω, sortior.

Ἐπιλειαίνω, lævigare, polire. a λειαίνω, idem. Th. λεῖος, lævis.

Ἐπιλέγομαι, nominor, dicor, ratiocinor, præl. pass. ab ἐπιλέγω, concludo. fut. 1. med. ἐπιλέξομαι. a. 1. med. ἐπελεξάμην, ω, αντο, elegi. ex ἐπὶ, & λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεγα.

Ἐπιλείπω, ις, ι, deficio. & in 3. plur. λείπουσι. f. ψω. p. ἐπιλέλοιπα. aor. 2. ἐπέλιπον. p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Ἐπιλέλασθαι, Dor. pro ἐπιλέλησθαι, oblitus sum, præt. med. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor.

Ἐπιλελῆσθαι, perf. inf. passiv. ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. passiv. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, ignoro, sum immemor.

Ἐπιλεύσσω, prospicio, aspicio. Iliad. γ. præsens indicat. ex ἐπὶ, & λεύσσω, video. Poeticum est.

Ἐπιλήθου, obliviscere, Jon. pro ἐπιλήθῃ, præl. imperat. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviscor. Th. λήθω, fut. σω, lateo. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐπιλήϊοι ὕμνοι, hymni, qui ad vindemiæ torcularia canuntur. Them. λῆνος, torcular.

Ἐπιληπτικὸς, & ἐπίληπτος, comitialis, comitiali morbo laborans. ἐπιλήπτομαι, comitiali morbo laboro. ἐπιληψία, ας, ἡ, morbus comitialis. Ex ἐπὶ, & λαμβάνω, capio.

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, quod ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor. perf. pass. ἐπιλέλησμαι.

Ἐπιλήσομαι, f. 1. med. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, obliviscor, ignoro, sum immemor.

Ἐπιλίγδην, idem ac λιγδὴν, strictim, languide, leviter. adverb. Lucian.

Ἐπίλογος, ου, ὁ, conclusio, peroratio, dictorum enumeratio. ab ἐπιλέγω, concludo. Th. λέγω, dico.

Ἐπίλοιπος, ος, ὁ, reliquus, qui superest, q. ab ἐπιλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio, interpretatio. ab ἐπιλύω, explico.

Ἐπιλύω, explico, dissolvo, dirimo. f. ύσω. p. ἐπιλέλυκα. a. 1. ἐπέλυσα. a. 2. ἐπέλυον. perf. pass. ἐπιλέλυμαι. a. 2. pass. ἐπελύθην. f. 2. passiv. ἐπιλυθήσομαι. ex ἐπὶ, & λύω, solvo.

Ἐπιμαίνομαι, insanio, metaph. furiose amo. ab ἐπὶ, & μαίνομαι. fut. 2. med. μανήσομαι. a. 1. med. ἐμανάμην. Att. ἐμηνάμην. οἷς ἐπιμαίνετο, quæ furiose concupiscebat. Aristoph.

Ἐπιμαίομαι, attrecto, palpo, instigo, cupio, inquiro: cædo. ab ἐπὶ, & μαίομαι, idem cum μάω, cupio, quæro.

Ἐπιμάρτυρα, testem, acc. singul. ab ἐπιμάρτυς, ρος, ὁ, ἡ. Th. μάρτυρ, ρος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐπιμαρτύρεω, testificor. f. ήσω. præt. ἐπιμεμαρτύρηκα. Them. μάρτυρ, testis.

Ἐπιμάρτυρος, ε, ὁ, testis. ab eodem th.

Ἐπιμάσσασθαι, gem. σσ, pro ἐπιμάσθαι, a. 1. inf. med. Poet. ab ἐπιμάσσομαι, tango, prehendo. a μάσσω, sive μάττω, tango.

Ἐπιμάσσομαι, tactu exploro. prehendo, abstergo. a μάσσω, seu ττω, tango.

Ἐπίμαχος, ὁ, ἡ, expugnabilis: auxiliator, Hesychio. Th. μάχομαι, pugno.

Ἐπιμηθέος, έῳ, ὁ, an Ἐπιμηθεύς, scribendum? Epimetheus, nomen viri.

Ἐπιμηδόσας, αντος, ὁ, a. 1. part. m. g. verbi ἐπιμηδάω, subtideo. Th. μηδάω, f. ήσω, rideo molliter.

Ἐπιμήλια, τὰ, munera, quibus aliquem demulcemus, aut illa dos, quæ sponso datur; quod a μηλίσσω, mellitum reddo; vel a μῆλα, curæ est.

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia, studium, sedulitas, assiduitas, ab ἐπιμελὴς, ους, ὁ, ἡ, diligens. Th. μέλει, curæ est.

Ἐπιμελέομαι, οῦμαι, curam gero, curo, obeo, præsum. cum genit. f. ήσομαι. perf. ἐπιμεμέλημαι. a. 1. pass. ἐπεμελήθην, ῆν, ῆ. a. 1. imperat. pass. ἐπιμελήθητι. Th. μέλει, curæ est.

Ἐπιμελέστατα, nom. plur. n. g. superl. grad. ab ἐπιμελὴς, diligens. comparat. ἐπιμελέστερος, ab eodem them.

Ἐπιμελήθητι, aor. 1. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελὴς, ές, ὁ, diligens, sedulus, sollicitus. ἐπιμέλημα, negotium, diligentia. vide ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελητέον, curandum, adject. verbale ab ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, curator, procurator, acc. plur. ἐπιμελητὰς, curatores.

Ἐπιμελίης, ου, ἡ, Jon. pro ἐπιμέλεια, diligentia. vide ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελὲν, præs. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελῶς, adv. accurate, assidue, studiose, sollicite. ab ἐπιμελὴς, ους, ὁ, ἡ, diligens. Th. μέλει, curæ est.

Ἐπιμέμημαι, insuper memini, perfect. pass. verbi μιμάομαι, recordor.

Ἐπίμεμπτον, τὸ, nom. plur. n. g. ab ἐπιμεμπτὸς, ὴ, ὁ, culpandus, accusabilis, ab ἐπιμέμφομαι, reprehendo.

Ἐπιμέμφεαι, Jonic. pro ἐπιμέμφῃ, 2. sing sub. med. verbi ἐπιμέμφομαι, incuso.

Ἐπιμέμφομαι, incuso, reprehendo: conqueror. ex ἐπὶ, & μέμφομαι, conqueror, accuso. f. ψομαι. perf. μεμέμφομαι, ψαι, ψται.

Ἐπιμένω, νῶ, νεῖς, permaneo. præs. imperat. ἐπίμενε. imperf. ἐπίμενον. fut. ἐπιμενῶ. a. 1. act. ἐπίμεινα. a. 1. sub. act. ἐπιμείνω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. ἐπιμεῖναι. perf. act. ἐπιμεμόνηκα. Them. μένω, maneo.

Ἐπιμετρήσω, mutuo dabo, fut. 1. ind. act. ab ἐπιμετρέω, in mensura addo. hinc ἐπίμετρον, ου, τὸ, auctarium, additamentum. Thema μέτρον, ου, τὸ, mensura.

Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, prudens. Th. μῆδος, ους, τὸ, cura.

Ἐπιμηνία, τὰ, menstrua sacra. a μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.

Ἐπίμικτος, ου, ὁ, ἡ, permixtus, miscellaneus. ex ἐπὶ, & μίγνυμι, misceo. fut. ξω. p. μέμιγμαι. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Ἐπιμιξὶ, promiscue, mixtim. ab ἐπιμίγνυμι.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γνυμι, immiſceo. ἐπιμιξία, commercium. Th. μίγνυμι.

Ἐπιμίξασι, Æol. pro ἐπιμίξωσι, aor. 1. part. activ. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, miſceo. f. ξω.

Ἐπιμιξις, εως, ἡ, congreſſus, commercium, commixtio, admiſſio.

Ἐπιμίσγονται, commiſcetur, 3. ſing. præſ. ind. ab ἐπιμίσγομαι. inde præſ. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, miſceo. f. ξω.

Ἐπιμνάεσθαι, recordor, memini. idem ac ſimplex μνάομαι.

Ἐπιμνησθέντες, οἱ, nom. plur. aor. 1. part. paſſ. verbi ἐπιμιμνήσκομαι, rei alicujus mentionem facio. fut. ἐπιμνήσομαι. Th. μνάομαι, recordor.

Ἐπιμοίρασθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἐπιμοιράομαι, impertior. ex ἐπὶ, & μοιράω, partior, quod a μοῖρα, ας, ἡ, pars. Th. μείρω, divido, præt. med. ἔμμορα.

Ἐπιμομφὰς, ἄς, ἁ, Poet. & Dor. pro ἐπιμομφὴ, objurgatio, reprehenſio. ab ἐπιμέμφομαι, conqueror, culpo.

Ἐπιμπλέετο, Jon. pro ἐπιμπλάτο, ᾶτο, & hoc pro ἐπίμπλατο, 3. ſing. imperf. Vide in ἐπίμπλω.

Ἐπίμπλω, impletus eras, pro ἐπίμπλασο, Jon. ἐπίμπλαο, & contracte ἐπίμπλω, 2. ſing. imperf. verbi πίμπλαμαι, impleor, quod a πίμπλημι, impleo, fut. πλήσω. Thema πλεος, plenus.

Ἐπίμπρα, urebat, 3. ſing. imperf. pro ἐπίμπρη, a πίμπρημι, quaſi a πιμπράω, comburo. imperf. ἐπίμπρων, ων, ας, ας, ας, α. Th. πρήθω, incendo.

Ἐπιμύζω, tacitus fremo. Hom. Iliad. ε'. quod ex ἐπὶ, & μύζω, muſſo.

Ἐπιμύθιον, ου, τὸ, affabulatio, quod fabulæ adnectitur quaſi appendix, ut ejus uſus accommodetur ad mores, Aphthon. ex ἐπὶ, & μῦθος, ου, ὁ, fabula, verbum.

Ἐπιμύλιος ᾠδὴ, molaris cantilena. ex ἐπὶ, ad, & μύλη, ης, ἡ, mola. ἐπιμύλιον, ſuperior mola. ab ἐπὶ, ſupra.

Ἐπιμύσσω, vel ὑττω, ſubſanno. Them. μύσσω, vel ὑττω, mungo.

Ἐπιμωμητὸς, ῆς, ὁ, vituperabilis. ex ἐπὶ, & μωμος, ου, ὁ, dedecus.

Ἐπίνειον, ου, τὸ, emporium navale: parva ſtatio. ex ἐπὶ, & νεῦς, navalis. Th. ναῦς, ὁ, navis.

Ἐπινέμεσθαι, depaſci, præſ. inf. Thema νέμω, paſco. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπινενησμένους, οὺς, perf. part. paſſ. ab ἐπινήθω, fatalibus filiis attribuo. a. 1. part. paſſ. f. g. ἐπινηθέντα, ης, ἑν. ex ἐπὶ, & νέω, neo.

Ἐπινενόηκα, conſideravi, perf. activ. ind. verbi ἐπινοέω, conſidero. ex ἐπὶ, & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ἐπινέω, annuo. f. νεύσω. perf. ἐπινένευκα. a. 1. ἐπένευσα. ex ἐπὶ, & νεύω, annuo.

Ἐπινέω, vel ἐπινήω, & ἐπινηέω, in acervos aggero: ex ἐπὶ, & νέω, vel νηέω, idem ac νέω, glomero.

Ἐπινίκιον, ου, τὸ, victoriale: epulum victoriæ cauſſa datum, Lucian. ἐπινίκιος, ου, ὁ, ad victoriam pertinens. Eſt & hymnus in alicujus victoriam. ab ἐπὶ, & νικάω, vinco. f. ήσω, τὰ ἐπινίκια, præmia, quæ ſtrenuis militibus dantur, Poll. lib. ὁ.

Ἐπινοέω, f. ήσω, p. ηχα, comminiſcor, conſidero, animo agito. ſtatuo. Ex ἐπὶ, & νοέω, quod a νόος, νοῦς, mens.

Ἐπίνοια, ας, ἡ, cogitatio: conſilium. ab ἐπὶ, & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ἐπίνομες, Dor. pro ἐπίνομεν, bibebamus, 1. plur. imperf. verbi πίνω, bibo.

Ἐπίνομος, ε, ὁ, Poet. ὁ σωόμενος, qui in eodem regionis tractu, & paſcuis verſatur. Item hæres.

Ἔπινον, imperf. activ. verbi πίνω, bibo. f. πιοῦσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Ἐπινύσσω, admoveo, impello, idem ac νύσσω, ſeu νύττω, f. ξω.

Ἐπινυστάζω, f. ξω, p. χα, dormio, inclinu. Ex ἐπὶ, & νυστάζω, dormito.

Ἐπίξυνος, ε, ἁ, ὁ, communis, promiſcuus, a ξυνος, ε, ὁ, communis. idem ac κοινός.

Ἐπίοινος, an legendum ἐπίοινος, vinoſus? ex ἐπὶ, & οἶνος, ε, ὁ, vinum.

Ἔπιον, bibi, vel biberunt, 1. ſing. vel 3. plur. aor. 2. act. verbi πίνω, bibo. f. πιοῦσω. p. πέπωκα.

Ἐπίοντα, accedentem, contra venientem, acc. ſing. a. 2. part. ab ἔπειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἦον.

Ἐπιορκάσασα, ſive ἐπιόρκησασα, inſpicio. ex ἐπὶ, & ὄρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐπιορκήσης, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐπιορκέω, pejero.

Ἐπίορκον, ου, τὸ, perjurium. ἐπίορκος, ε, ὁ, perjurus.

Ἐπίορκα, τὰ, intervalla, Jon. pro ἔπιορα, ab ὄρος, ους, ὁ, terminus. ἐπίορος, cuſtos. ab ἐπὶ, & ὄρος, ου, ὁ, idem.

Ἐπίσσω, ἡ, ſequens, & in dativ. ſingul. ἐπιούσῃ, aor. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ἐπίοσσα, ε, ὁ, de die in diem ſufficiens; craſtinus: quotidianus, nobis ſuſtentandis idoneus. ab a. 2. part. ἐπιών, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, ſuccedo, ſequor. Ad verbum ſonat, quod ἐπὶ οὐσίαν, ad ſubſtantiam quadrat, aut ſupra ſubſtantiam accedit; quo vita a Deo data alitur. Th. εἶμι, eo.

Ἐπιόψομαι, videbo, fut. 1. med. verbi ἐπιόπτομαι, inſpicio.

Ἐπιπάγχυ, prorſus, omnino, penitus. adverb. ex ἐπὶ, & πάγχυ, pro πάνυ, valde.

Ἐπίπαν, in totum, omnino, adverb. ab ἐπὶ, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Ἐπιπείθεο, pro ἐπιπείθου, obtempera, præſ. imperat. paſſ. Jonic. ἐπιπειθήτωσαν, 3. ſing. ſub. præſ. ἐπιπειθόμενος, nom. plur. præſ. part. paſſ. f. g. ab ἐπιπείσομαι, f. πείσομαι. Th. πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἐπιθον.

Ἐπιπεπτωκὸς, τὸ, perf. part. act. n. g. ab ἐπιπίπτω, incido. Th. πίπτω, cado. fut. 2. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπεσὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo.

Ἐπιπίπτω, irruo, cum dat. fut. ἐπιπτώσω. p. ἐπιπέπτωκα. aor. 2. ἐπίπεσον, ες, ε, incidi. a. 2. part. ἐπιπεσὼν, ὄντος, ὁ. Thema πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι.

Ἐπιπάττω, inſpergo, illino. Ex ἐπὶ, & πλάσσω, fingo.

Ἐπιπλεῖσον, frequentiſſime, maxime, latiſſime. adverb. a πολὺς, multus, compar. πλείων, ſuperlat. πλεῖστος.

Ἐπιπλέκω, permiſceo. ex ἐπὶ, & πλέκω, necto. f. ξω. p. πέπλεγα. a. 1. ἔπλεξα.

Ἐπιπλέοντα, accuſ. ſing. part. præſ. ab ἐπιπλέω, innato. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπίπλοος, έα, ουν, plenus. Th. πλέος, plenus.

Ἐπιπληδὸν, adverb. ſtrictim. a πλήσσω, percutio.

Ἐπιπλῆξαι, aor. 2. inf. act. ἐπιπλεξάσης, gen ſing. aor. 1. part. f. g. ἐπιπλῆξης, 2. ſing. aor. 1. ſub. ab ἐπιπλήσσω, vel ἤττω, increpo.

Ἐπιπλήσσεσ, increpare, præſ. imperat. paſſ. Jon. ab eodem themate.

Ἐπιπλήσσω, vel ἤττω, increpo, caſtigo, cum dat. f. ξω. perf. ἐπιπέπληγα. a. 1. ἐπέπληξα. a. 1. ſub. act. ἐπιπλήξω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ & πλήσσω, vel ἤττω, percutio. ἐπιπλήττομαι, doleo, ingemiſco. in carmine aureo Pythagoræ.

Ἐπιπλῆττω, vide in ἐπιπλήσσω.

Ἐπίπλοα, Jonic. pro ἔπιπλα, ſupellex. q. ab ἐπιπόλαιος, ſuperficiarius. τὰ ἐπιπόλαια. hinc per gem. ſyncop. ἐπίπλοα, & ἔπιπλα. Th. ἐπιπελὴς, quod vide.

Ἐπιπλομένοιο, volventis, gen. Jon. ab ἐπιπλόμενος, præſ. part. pro ἐπιπολόμενος. Th. πέλομαι, ſum.

Ἔπιπλον, implebant, 3. plur. a. 2. act. a πίπλάω, pro πιμπλάω, ſeu πίμπλημι, impleo. a. 2. ἔπιπλον, ut a πιμπλάω, ἔπιμπλον. Th. πλέος, ους, ὁ, plenus.

Ἐπίπλωσσι, Dor. pro Poet. ἐπιπλώουσι, & hoc pro ἐπιπλέωσι, innavigant, 3. pl. in activ. Th. πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Ἐπιπλὼς, ὁ, navigans, per ſyncop. pro ἐπιπλέων, ουσα, ον. a. 1. part. ab ἐπιπλώω, a πλώω, vel πλώμι Poet. pro πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπιπλώουσα, αντος, ὁ, navigans, a. 1. part. ab ἐπιπλώω, navigo.

Ἐπιπνείουσα, ης, ἡ, reſpirans, præſ. part. f. g. ab ἐπιπνείω, inſpiro. ex ἐπὶ, πνείω, Poet. pro πνέω, ſpiro. fut. πνεύσω.

Ἐπιπνίγω, ſuffoco. f. ξω. p. ἐπιπέπνιγκα. a. 1. ἐπέπνιξα. ex ἐπὶ, & πνίγω, ſtrangulo.

Ἐπίπνοιαι, ας, ἡ, inſtinctus, afflatus divinus. ab ἐπιπνέω, inſpiro. Th. πνέω, ſpiro.

Ἐπιποθέω, expecto, deſidero, intime amo. ήσω. p. ἐπιπεπόθηκα. a. 1. ἐπεπόθησα. ἐπὶ, & ποθέω. Th. πόθος, ου, ὁ, deſiderium.

Ἐπιπόθητος, ου, ἡ, deſiderium. ἐπιπόθητος, ε, ὁ, ἡ, exoptatus. ἐπιποθία, ας, ἡ, deſiderium. ab ἐπιποθέω, deſidero.

Ἐπιπολέω, obambulo. vide in ἐπιπωλέομαι.

Ἐπιπολῆς, in ſuperficie, in ſummitate. manifeſte, in promptu. τὸ ἐπιπολῆς, ipſa ſuperficies. q. ab ἐπὶ, ſupra, & πέλω, ſum, ideſt, ſum in rei ſummo, ſeu ſuperſum. hinc ἐπιπολαῖος, α, ὁ, ſuperficiarius. ἐπιπολαίως, ſuperficialiter.

Ἐπιπολὺ, magna ex parte, quod & ἐκ πολλοῦ dicitur, plerumque, multum, longe, late.

Ἐπίπονος, ε, ὁ, laborioſus, operoſus, moleſtus, negotium exhibens. hinc ἐπιπονώτερος, laborioſe. a πόνος, ε, ὁ, labor.

Ἐπιπορεύσομαι, proficiſcor, peragro, fluo. p. ἐπιπεπόρευμαι. ex ἐπὶ, πορεύω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ἐπίπρασκον, vendebam, imperf. act. verbi πιπράσκω, vendo.

Ἐπιπροέηκεν, inſuper miſit, 3. ſing. a. act. Attic. ex ἐπὶ, πρὸ, & ἵημι, mitto. fut. ήσω. p. εἶκα. a. 1. ἧκα, Att. ἔηκα. aor. 2. ἷν. a. 2. inf. εἶναι.

Ἐπιπροΐμεν, Jonic. pro ἐπιπροείμεν, a. inf. act. ab ἐπιπροΐημι, immitto. vide ἐπιπροέηκεν.

Ἐπιπροκαλλω, protendo, foras emitto. promo. ex ἐπὶ, πρὸ, & ἀλλω, mitto. a. 1. ἤλα.

Ἐπίπροσθεν, ut ἔμπροσθεν, ante, coram, &c. quod vide.

Ἐπιπροσθίω, officio luminibus, obſcuro. ab ἐπίπροσθεν, quatenus eſt impedimento. Alioqui ἐπὶ πρόσθεν, ante.

Ἐπιπτέσθαι, aor. 2. inf. med. ab ἐπίπταμαι, advolo. ex ἐπὶ, & ἵπταμαι, volo, a. f. πτήσομαι. a. 2. med. ἐπτάμην.

Ἔπιπτεν, ες, ε, cadebam, imperf. act. verbi πίπτω, cado. f. πεσοῦσω. p. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπωλέομαι, obambulo, luſtro. ex ἐπὶ, & πωλέω, idem ac πολέω, verro, verſo.

Ἐπιῤῥέματος, infuo. f. ψω. perf. ἐπέῤῥυκα. ex ἐπὶ, & ῥέω, fluo.

Ἐπιῤῥάσσω, irruo illidor. quod ex ἐπὶ, & ῥάσσω, allido, dejicio. f. ξω.

Ἐπιῤῥέειν, influere, convenire. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥέπω, ες, ε, vergo, propendeo. ἐπὶ, & ῥέπω, f. ψω, idem.

Ἐπιῤῥήσσασκε, claudebat: irruebat, 3. ſing. impeſf. Jon. pro ἐπιῤῥάσσε verbi ἐπιῤῥάσσω, illidor, irruo. vel ab ἐπιῤῥήγνυμι, idem. ex ἐπὶ, & ἀράσσω, vel ἀράττω, f. ξω, amputo, rundo. Sunt qui velint eſſe imperf. Jon. verbi ἐμπιῤῥήσσω, infringo. ab ἐπὶ, & ῥήσσω, vel ῥήττω, ſeu ῥήγνυμι, frango. f. ξω.

Ἐπιῤῥίπτω, injicio, conjicio, cum accuſ. fut. ψω. præt. ἐπιῤῥίφημι. a. 1. ἐπέῤῥιψα. a. 1. part. ἐπιῤῥίψας, αντος, ὁ, ἐπὶ, & ῥίπτω, f. ψω, projicio, præcipito.

Ἐπιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, influxus. quod ex ἐπὶ, & ῥέω, fluo.

Ἐπιῤῥόθιος, ε, ὁ, ἡ, qui magna animi contentione aliquem juvat, auxiliator, item utilis. ex ἐπὶ, & ῥόθος, ου, ὁ, ſtrepitus, quod a ῥέω, fluo. ῥόθιος.

Ἐπιῤῥωννύω, & ἐπιῤῥώννυμι, corroboro. Th. ῥωννύω, idem.

Ἐπι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐπισημαινόμεθα, 1. plur. præſ. ind. paſſ. ab ἐπισημαίνω, indico. fut. ανῶ. p. γκφ. Th. σῆμα, ατος, τό, nota.

Ἐπίσημος, ος, ὁ, ἡ, inſignis, illuſtris, ſignatus. ἐπίσημον τῆς νηός, navis inſigne. ex ἐπί, & σῆμα, ατος, τό, ſignum.

Ἐπίσης, adv. æque ac, perinde. ex ἐπί, & ἴσος, η, ον, æqualis, par.

Ἐπισπᾶσθαι, fut. part. ab Att. fut. ἐπισπάσομαι, comm. ἐπισπάσομαι. hinc fut. part. ἐπισπασόμενος, Att. ἐπισπᾶσθαι, Jon. verſa diphthongo ᾱ in ω, fit ἐπισπασόμενος, vide ἐπισπασμός, οῦ, ὁ, cibaria.

Ἐπισπασμός, οῦ, ὁ, cibaria, cibus, victus. ab ἐπισπάζω, cibaria præbeo. fut. ἴσω. p. ἐπισεσπακα. perf. paſſ. ἐπισεσπασμαι. ex ἐπί, & σπάω, η, ὁ, frumentum.

Ἐπισκέπτομαι, inviſo, viſito. f. ψομαι. perf. paſſ. ἐπίσκεμμαι, recenſitus ſum. a. 2. ἐπεσκεπόμην, ης, η, luſtratus fui. a. 1. med. ἐπισκεψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ἐπίσκεψαι, άσθω, 2. plur. ἐπισκέψασθε, deligite, diſpicite. aor. 1. med. ſub. ἐπισκέψωμαι, ῃ, ηται, 1. pl. ἐπισκεψώμεθα. ex ἐπί, & σκέπτομαι, circumſpicio, viſo.

Ἐπισκάζω, f. άσω, p. ακα, reconcinno, inſtauro, reparo. quod ex ἐπί, & σκευάζω. Th. σκεῦος, εος, τό, vas.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, viſitatio. accuſ. ἐπίσκεψιν, ab ἐπισκέπτομαι, viſito.

Ἐπισκηνόω, in tabernaculo habito. fut. ώσω. p. επεσκηνωκα. a. 1. ἐπεσκήνωσα. a. 1. ſub. ἐπισκηνώσω, ης, η. ex ἐπί, & σκηνή, ῆς, ἡ, tabernaculum.

Ἐπισκήπτειν, cum impetu deferri, obteſtari. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Ἐπισκιάζειν, obumbrare. Th. σκιά, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἐπίσκοπα, ut ſcopum, aſſequaris: tendendo ad ſcopum, adv. quod a σκοπός, ῆ, ὁ, ſcopus. Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἐπισκόπει, conſidera, præl. imperat. act. ab ἐπισκοπέω, conſidero.

Ἐπισκοπέω, viſitationi vaco, proſpicio, inſpicio, inviſo: attendo. Ionic. recenſeo, Xenoph. fut. ήσω. p. ἐπεσκόπηκα. ex ἐπί, & σκοπέω, contemplor, video.

Ἐπισκοπή, ῆς, ἡ, inſpectio, cuſtodia, præfectura, Act. 1. viſitatio, epiſcoparus.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, epiſcopus, inſpector, præſes, explorator, obſervator, ſpeculator. Fuit ἐπίσκοπος etiam magiſtratus Atticus, ſc. prætor, qui mittebatur ad jus dicendum in ea oppida, quæ erant ſub imperio, & ditione Athenienſi. Ariſtoph. in Avibus. ab ἔσκοπα, præt. med. verbi σκέπτομαι, circumſpicio. capitur etiam adjective, ut ἐπίσκοπα τοξεύω, ad deſtinatum emitto ſagittas.

Ἐπισκοπέομαι, conſidero. Vide ἐπισκοπέω.

Ἐπισκύζονται, indignentur, 3. plur. ſub. med. verbi ἐπισκύζομαι, ex ἐπί, & σκύζομαι, irritor, quod a κύων, κυνός, ὁ, ἡ, canis.

Ἐπισκυθίζειν, Scytharum more largius potare. Th. Σκύθης, ου, ὁ, Scytha.

Ἐπισκωπίον, ου, τό, ſupercilium, ex ἐπί, & σκωπίον, ου, τό, ſumma palpebra, cilium.

Ἐπισμῶ, Jonic. pro ἐπισμᾷ, ab ἐπισμάω, idem ac σμάω, abſtergo, detergo, purgo.

Ἐπισμυγερή, ῆς, ἡ, æruminoſa, miſera, triſtis, ab ἐπί, & σμύχω, f. ξω, vaſto, corrumpo.

Ἐπισπᾶσθαι, impelli. Th. σπάω, traho.

Ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ, cardines oſtii. Th. σπάω, traho.

Ἐπίσπαστρον, ου, τό, laqueus, funis, quo aliquid ἐπισπᾶται, ideſt, attrahitur.

Ἐπισπάσασθαι, ώμαι, attraho. ἐπισπάσθω, 3. ſing. præſ. imperat med. f. άσομαι, a. 1. med. ἐπεσπασάμην, ω, ατο. ex ἐπί, & σπάω, traho.

Ἐπίσπεισις, ἡ, libatio. Th. σπένδω, libo. f. σπείσω.

Ἐπισπένδειν, infundere, eſt idem ac σπένδω, libo.

Ἐπισπένδομαι, fœdus ineo. vide σπένδω.

Ἐπισπεύδω, feſtino, maturo, urgeo, exhortor. Th. σπεύδω.

Ἐπέσπη, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐπισπῶ, abeo. ab ἐπί, & σπῶ, verbo Poet. a σπάω, traho.

Ἐπίσσυτο, comitetur, 3. ſing. aor. 2. opt. med. vide σσυμαι, ſequere. hinc ἐπισσόμενος, part.

Ἐπίσσωσις, εως, ἡ, iterata ſatio. ab ἐπί, & σαόω, fero. fut. σω. præt. med. ἔσωρα.

Ἐπισσώμενος, η, ον, attractus, præſ. part. paſſ. ab ἐπισσάομαι, attraho. Them. σαόω.

Ἐπίστωτρα, τά, cinctura, nom. plur. ab ἐπίστωτρον, ου, τό, canthus, ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continua agitatione conteratur, rotæ circumferentia. Iliad. ε. ex ἐπί, & σῶτρον, lignum orbiculare rotæ, quod a σάω, agito.

Ἐπίσσα, Poetic. & Doric. pro ἐπίσασαι, ſcis, noſti, 2. ſingul. præſ. ἐπίσαμαι, ſcio.

Ἐπισταθμεύω, ſtabulor, diverſor. Ἐπισταθμεία, ἡ, diverſorium. quod ab ἐπί, & σταθμός, ſtabulum. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπίσασαι, σαι, ται, peritus ſum, ſcio, & in 1. plur. ἐπίσαμεθα. præſ. part. ἐπισάμενος, η, ον, ſciens. imperf. ἠπιστάμην, ω, ατο. f. ἐπιστήσομαι. ex ἐπί, & ἵστημι, vel ἴστημι, ſcio, facta epentheſi litteræ τ.

Ἐπισταμένως, ſcienter, adverb. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπιστάντες, οἱ, inſtantes, nom. plur. aor. 2. part. activ. ab ἐπιστάς, άντος, ὁ, verbi ἐφίστημι, inſto. f. ἐπιστήσω. p. ἐφέστηκα. a. 2. ἐπέστην, a. 2. ſub. επιστω. ex ἐπί, & ἵστημι, ſto.

Ἐπιστάς, άντος, ὁ, inſtans, a. 2. part. vide ἐπιστάντες.

Ἐπίστασαι, 2. ſing. præſ. v. ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπίστασθαι, Jon. pro ἐφίστασθαι, ſupra ſtare. Sic ἐπιστάμενος, Jon. pro ἐφιστάμενος, præſ. part. paſſ. verbi ἐφίστημι, inſto.

Ἐπιστασία, ας, ἡ, & ἐπίστασις, inſpectio, animadverſio, cura, adminiſtratio.

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, magiſter, præfectus. ab ἐφίστημι, præficio. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπίστατο, noverat, 3. ſing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπιστάται, οἱ, nom. plural. part. præſ. verbi ἐπιστατῶ, præſum, præfectus ſum. ab ἐπί, & ἵστημι, ſto.

Ἐπιστέατο, Jon. pro ἐπίσαντο, 3. plur. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπιστεῖλαι, ſcribere, aor. 1. inf. act. ab ἐπιστέλλω, mitto, ſcribo, fut. ἐπιστελῶ. p. ἐπέσταλκα. aor. 1. ἐπέστειλα. a. 2. inf. ἐπιστεῖλαι. p. m. ἐπέσταλμαι, ex ἐπί, & στέλλω, mitto.

Ἐπιστοῦτο, 3. ſing. impetf. paſſ. verbi πιστόω, credo. fut. ώσω, quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐπιστοῦτο, commiſſum erat, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi πιστόω, credo. fut. ώσω. p. πεπίστωκα. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐπιστεφής, ές, ὁ, ἡ, coronatus. ab ἐπιστέφω, corono. Thema στέφω, corono. fut. ψω.

Ἐπιστέωνται, ſciant, Jonic. pro ἐπίστανται, vide ἐπίσταμαι.

Ἐπίστη, ſcis, Attice pro ἐπίστασαι, 2. ſing. præſ. ind. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπίστηθι, ήτω, inſta, aor. 2. impetat. ab ἐφίστημι, inſto.

Ἐπιστήμαις, dat. pl. ab ἐπιστήμη, ης, ἡ, ſcientia, peritia, ars. ab ἐπίσταμαι, ſcio. Th. ἵστημι, idem.

Ἐπιστημονέστερος, ſcientior, & ἐπιστημονέστατος, ſcientiſſimus. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſcientia prædirus, gnarus. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπιστηρίζω, confirmo, corroboro. fut. ίξω. p. ἐπεστήριχα. a. 1. ἐπεστήριξα. ex ἐπί, & στηρίζω, firmiter ſtatuo.

Ἐπιστήσῃ, ſcies, 2. ſing. fut. 1. med. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ἐπίστιον, Jon. pro ἐφέστιον, familia. Sic ἐπίστιος, Jon. pro ἐφέστιος, domeſticus, qui ad alicujus larem ſupplex ſedet. ab ἐπί, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar.

Ἐπιστοβέσκον, Jonic. pro ἐπιστόβουν, ſeu ἐπιστόβεον, imperf. act. verbi ἐπιστοβέω, pro ἐπισοβέω, irrideo, contumelia afficio. ex ἐπί, & σόμα, ατος, τό, os.

Ἐπιστολάδην, adverb. ornate, ſuccincte, ex ἐπί, & στέλλω, mitto: item orno. f. στελῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. ἔστειλα. p. m. ἔσταλμαι.

Ἐπιστολή, ῆς, ἡ, epiſtola, juſſum, mandatum, Sophocl. ab ἐπιστέλλω, mitto. quod a στέλλω, idem. præt. med. ἔσταλμαι.

Ἐπιστολικός, ή, όν, epiſtolaris. gen. plur. ἐπιστολικῶν. ab ἐπιστολή, epiſtola.

Ἐπιστομίζω, os obturo, reprimo loquentem. f. ίσω. p. ἐπεστόμικα. hinc ἐπιστόμιον, ου, ris obturaculum. Eſt eriam inſtrumentum, de quo Juriſconſulti in l. *fundi*. §. *caſtella plumbea*. D. *de action. empti*. Opercula puteorum, ut reſtituit Bud. Hoc ad hauriendum vinum ad quotidianum uſum in hypogeis utimur fontem appellantes. Vide Vitruvium lib. 10.

Ἐπιστρατόω, in expeditionem eo, educo exercitum, ab ἐπί, & στρατόω.

Ἐπιστρατεία, ης, ἡ, Jon. pro ἐπιστρατεία, militaris expeditio, quæ ſuſcipitur adverſus aliquem. Thema στρατός, ῆ, ὁ, exercitus.

Ἐπιστραφείς, εῖσα, έν, converſus, a, um, in genit. ἐπιστραφέντος, a. 2. part. paſſ. ab ἐπιστρέφω, converto. Th. στρέφω, verto. fut. ψω. p. ἔστροφα, aor. 2. ἔστραφον. præt. med. ἔστροφα.

Ἐπίστρεφε, converte, præſ. imperat. act. ἐπιστρέφεται, 3. ſing. præſ. paſſ. ab ἐπιστρέφω, converto.

Ἐπιστρεφέως, Jonic. & Poet. diligenter, accurate, ſolerter.

Ἐπιστρέφω, converto. f. ψω. p. ἐπέστροφα. a. 1. ἐπέστρεψα. p. m. ἐπέστροφα. Thema στρέφω, verto.

Ἐπιστρέψαι, a. 1. inf. act. ab ἐπιστρέφω, converto.

Ἐπιστρέψαντα, advertentem, acc. ſing. a. 1. part. act. ab eodem them.

Ἐπιστροφάδην, adv. huc illuc ſe convertendo, fortiter, ſtudioſe, ſtrenue.

Ἐπιστροφή, ῆς, ἡ, converſio, reverſio, vortex: cura, provincia, onus, munus. Demoſth. caſtigatio, & animadverſio pœnalis. Polyb. 4. intentio. Hermog. ἐπιστροφαὶ βοῶν, boum paſcua. Ariſtoph.

Ἐπιστύλιον, ου, τό, epiſtylium, trabs, quæ ſuper columnas ponitur. Ex ἐπί, & στύλος, ου, ὁ, columna.

Ἐπίσω, ſciebas, per contract. pro ἐπίσαο, Jon. ex ἐπίσασο, 2. ſing. imperf. ἐπισάμην, σο, verbi ἐπίσταμαι, ſcio. Th. ἵστημι, ſcio.

Ἐπίσωσαντο, pacti ſunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi πισόω, fidem exigo. quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐπισυμβαίνειν, inſuper accedere. quod ex ἐπί, συμ, & βαίνω, eo.

Ἐπισυναγαγεῖν, aor. 2. inf. act. ab ἐπισυνάγω, congrego, cogo.

Ἐπισυνάγω, congrego, cogo. fut. ἐπισυνάξω. præt. ἐπισυνῆχα. aor. 1. ἐπισυνήγαγον. a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν. a. 2. ſub. ἐπισυναγάγω, ης, η. ex ἐπί, συν, & ἄγω, ago.

Ἐπισυναγωγή, ῆς, ἡ, congregatio, ab ἐπισυνάγω, congrego.

Ἐπισυναχθείσαι, genit. plur. f. g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. ab ἐπισυνάγω, cogo.

Ἐπισυμμένη, ῆ, perf. part. paſſ. f. g. ab eodem them.

Ἐπισυντρέχω, ſimul occurro. ex ἐπί, συν, & τρέχω, curro. fut. θρέξω. aor. 2. ἐδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἐπισύρω, f. υρω, p. κα, attraho, ſurſum traho. Ex ἐπί, & σύρω, traho.

Ἐπισύσσωσις, εως, ἡ, coitio, agmen. ex ἐπί, & συσσῶ, conflo, ad defectionem ſollicito. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπισφαλής, ές, ὁ, ἡ, periculoſus, lubricus. ex ἐπί, & σφάλλω, ſupplanto.

Ἐπισφύριον, ου, τό, fibula ocreæ. ex ἐπί, ſupra, & σφυρόν, οῦ, τό, malleolus pedis. Them. σφῦρα, ας, ἡ, malleus.

Ἐπίσχε, cohibe, præl. imperat. act. ab ἐπίσχω, cohibeo, quod ab ἴσχω, pro ἔχω, habeo. ἐπίσχεο, Jon. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat. med. ἐπίσχες, a. 2. imperat. act. ἐπισχόμενος, a. 2. part. med.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

med. ἐπιχῶν, a. 2. part. act. ἐπιχέω, aor. 2. inf. activ. ab ἴχω, habeo.

Ἐπιχέσσι, Jonic. pro ἐπιχῶν, a. 2. inf. ab ἐπίσχω, detineo, sustineo, compesco, sisto.

Ἐπιχηδά, adv. deinceps, ordine. q. ab ἐπίχω, idem ac ἐπέχω, inhibeo. ab ἐπί, & χάω, habeo.

Ἐπίχησις, εως, ἡ, veratio, inhibitio, segnities, mora. ab ἐπέχω, cohibeo. Th. ἴχω.

Ἐπιχώω, invalesco, magis ac magis urgeo. imperf. ἐπίχωον, ες, ε. fut. ὑσω. p. ἐπίχωκα. a. 1. ἐπίχωσα. ex ἐπί, & ἰχώρ, ῶος, ὁ, robur.

Ἐπιχωὼν, ὁ, adhibens, a. 2. part. act. ab ἐπέχω, cohibeo, sisto. Th. ἴχω, habeo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον, imperf. ἴσχων.

Ἐπισωρεύω, coacervo. f. εὐσω. p. ἐπισεσώρευκα, cumulo. Th. σωρὸς, οῦ, ὁ, acervus.

Ἐπίταγμα, ατος, τὸ, imperium, præceptum. ab ἐπιτάσσω, impero, jubeo, mando.

Ἐπιτάδες, Jon. pro ἐπιτηδές. adv. ab ἐπιτήδης, idoneus.

Ἐπιτεκτός, ὁ, imperatus, ab ἐπιτάσσω, impero.

Ἐπιτάμνειν, Jon. pro ἐπιτέμνειν, incidere. Th. τέμνω, seco.

Ἐπίτασις, ἡ, imperatum, jussum. ab ἐπιτάσσω, jubeo.

Ἐπιτάρροθος, ὁ, ἡ, adjutor, pro ἐπίρροθος, idem. ex ἐπί, & ῥόθος, ὁ, undarum strepitus. Sed ἐπιτάρροθος, ex ἐπί, & παίρροθος, ὁ, auxiliator, adjutor.

Ἐπιτάσσω, vel ττω, colloco, impero. f. ξω, præs. part. ἐπιτάσσων, ουσα, ὁ. ex ἐπί, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. τέτακχα. a. 1. ἔταξα. p. m. τέταγμαι, unde ἐπιταγὴ, imperium, præceptum.

Ἐπιτάφιος, ος, ὁ, ἡ, funebris. ex ἐπί, & θάπτω, sepelio. a. 2. ἔταφον.

Ἐπιτέλαι, a. 1. inf. act. ἐπιτέλας, qui jussit, a. 1. part. act. ἐπιτελαι, a. 1. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, mando, jubeo. Th. τέλλω, verbum inusitatum.

Ἐπιτείνω, intendo. hinc ἐπιτατικὸς, ὴ, όν, intensivus. ex ἐπί, & τείνω, tendo. fut. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐπιτελεσθέντα, accus. sing. a. 1. part. pass. ab ἐπιτελέω, perago. f. έσω. perf. pass. ἐπιτετέλεσμαι. a. 1. pass. ἐτετελέσθην.

Ἐπιτελέω, ῶ, έεις, εῖς, perago, exsequor. f. έσω. a. 1. ἐπετέλεσα, absolvi. ex ἐπί, & τέλος, ους, τὸ, finis.

Ἐπιτελὴς, ὁ, ἡ, de re dicitur quæ ad finem est perducta, perfectus. ab ἐπιτελέω, perago, perficio.

Ἐπιτέλλεο, Jonic. pro ἐπιτέλλω, præs. imperat. pass. ab ἐπιτέλλομαι, orior, mando. Th. τέλλω, insitr.

Ἐπιτέλλομαι, η, εται, exorior, & Poet. pro ἐκτέλλομαι, impero. ἐπιτελλομενάων, genit. plur. Æol. part. præs. f. g. pro ἐπιτελλομενῶν, ab eodem them. ἐπιτέλλω, Poet. pro ἐπιτέλλω, immitto.

Ἐπίτης, ους, ἡ, pro ἐπίτηδες, partui vicina. ex ἐπί, & τίεται, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

Ἐπιτερπέστερον, jucundius, compar. ab ἐπιτερπὴς, ὲς, ὁ, ἡ, jucundus. Th. τέρπω, delecto. f. ψω.

Ἐπιτερπόμενον, τὸ, oblectans, præs. part. med. ab ἐπιτέρπομαι, oblecto. ab ἐπί, & τέρπω, delecto. f. ψω.

Ἐπιτέτακται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιτείνω, intendo, contendo. fut. νῶ, p. ἐπιτέτακα. Th. τείνω, tendo.

Ἐπιτέτραπται, commissum est, 3. singul. perf. pass. verbi ἐπιτρέπω, committo curæ alicujus.

Ἐπιτετράφατο, Jon. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, committo curæ alicujus. Thema τρέπω, verto. fut. ψω. p. φα. p. m. τέτροπα.

Ἐπιτήδεια, τὰ, & Jon. ἐπιτήδεα, apta, nom. plur. n. g. ab ἐπιτήδειος, aptum. Thema ἐπιτηδὲς, ὲος, ὁ, ἡ, ους, ὁ, ἡ, idoneus.

Ἐπιτηδὲς, adv. de industria. ab ἐπιτήδης, idoneus. hinc ἐπιτηδείως, Jonice, pro ἐπιτηδέως, accurate.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, studium, institutum. ab ἐπιτηδὴς, idoneus.

Ἐπιτηδεύω, εις, ευ, data opera aliquid facio. operam do. fut. εὐσω. a. 1. ἐπετηδεύσα, ας, ε. ab eodem themate.

Ἐπιτηδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, idoneus, aptus. q. qui paratus est ἐπὶ τὸ ἐὸν, scil. ad id, quod fieri decet. Vel ab ἐπὶ, & ἀδὴν, sine timore, & alacris ad opus aggrediendum. Vel sit q. ἐπιτήδης, ab ἐπὶ, & τάω, extendo; ut is sit, qui nixu quodam ad opus suum extenditur. hinc ἐπιτηδέως, ὲ, ὁ, ἡ, idem. ἐπιτηδεύω, studeo, operam do. ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, studium.

Ἐπιτήκειν, liquefactum infundere. Them. τήκω, liquefacio.

Ἐπιτηρήσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐπιτηρέω, conservo. Th. τηρέω, servo.

Ἐπιτίθεισι, Jon. pro ἐπιτίθει, 3. plur. præs ind. activ. ἐπιτίθει, pro ἐπιτίθετι, præs. imperat. vide in ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπιτίθεῖς, ῆς, 2. & 3. sing. præs. sub. act. vide ἐπιτίθημι.

Ἐπιτίθημι, impono. ἐπιτίθει, præs. imperat. act. pro ἐπιτίθετι, quasi ab ἐπιτιθέω. f. ἐπιθήσω. p. ἐπιτέθηκα. a. 1. ἐπέθηκα. a. 2. ἐπέθην. a. 2. imperat. ἐπίθες, έτω. a. 1. pass. ἐπετέθω. a. 1. sub. pass. ἐπιτεθῶ, ῆς, ῆ. f. 1. med. ἐπιθήσομαι, η, εται. a. 2. med. ἐπεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, pono.

Ἐπιτιμᾷ, 3. singular. præs. ἐπιτιμᾷης, 2. sing. præs. sub. act. ab ἐπιτιμάω, objurgo, increpo.

Ἐπιτιμάω, ῶ, objurgo, cum dat. imperf. ἐπετίμεσον, ων. fut. ήσω. p. ἐπιτετίμηκα. a. 1. ἐπετίμησα. a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω. a. 2. 1. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι. ex ἐπί, & τάω, honoro.

Ἐπιτιμήσαιμεν, 1. plur. a. 1. opt. act. ab ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἐπιτιμήσεσι, dat. pl. ab ἐπιτίμησις, εως, ἡ, increpatio. ab ἐπιτιμάω, increpo.

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, increpatio. ἐπιτίμιον, mulcta, pœna. ab ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἐπίτιμος, ος, ὁ, ἡ, dives, idoneus. ex ἐπί, & τάω, honoro.

Ἐπιτιμῶντο, reprehenduntur, 3. plur. præs. pass. ἐπιτιμώντων, acc. plur. part. præs. ab ἐπιτιμάω, reprehendo.

Ἐπιτίτθιος, ος, ὁ, idem ac ὑποτίτθιος, qui sub maternis uberibus adhuc est, qui subruinus est. Th. τιτθὸς, οῦ, ὁ, mamma.

Ἐπίτοκος, ος, partui propinqua. Th. τίεται, pario. p. m. τέτοκα.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἀνατολὴ, mandatum. Th. τέλλω, mando.

Ἐπιτολμᾶν, sustinere, præs. inf. act. verbi ἐπιτολμάω, audeo. fut. ήσω. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἐπιτόσσας, si codex sanus, part. a. 1. act. ab ἐπιτιτύω, involo, advolo. fut. ώσω. a. 1. ἐπετίτυσα. a. 1. part. ἐπιτετύσας, Æol. & gemin. σσ, & per syncop. ἐπιτόσσας. vide πετάω. Vel est a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτυπίζω. fut. ίσω. a. 1. part. ἐπιτυπίσας, & Æol. & Poet. ἐπιτοπίσας, & per syncop. ἐπιτόσσας. ἐπιτοπίζω, alibi in aliquem incidere, eumque nancisci.

Ἐπιτρεπτέον, τὸ, permittendum. verbale ab ἐπιτρέπω, permitto.

Ἐπιτρέπω, permitto, committo. fut. ψω. p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτροψα. a. 1. imperat. ἐπίτρεψον, άτω. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται. aor. 2. pass. ἐπετράπην. p. m. ἐπιτέτροπα. Thema τρέπω, verto.

Ἐπίτρεψον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi ἐπιτρέπω, permitto, committo.

Ἐπιτρέψουσι, permittent, Dor. pro ἐπιτρέψωσι, 3. plur. fut. 1. activ. verbi ἐπιτρέπω, permitto.

Ἐπιτροπὰ βασιλῆι, regnum alicui commissum, ut ab eo administretur, quamdiu quis in ejus tutela manet. Vide ἐπιτρέπω, committo.

Ἐπίτροπα, ῆς, ἡ, procuratio. a p. m. verbi ἐπιτρέπω, committo.

Ἐπίτροπος, ος, ὁ, procurator. ab ἐπιτρέπω, committo.

Ἐπιτροχάδην, adv. succincte, mature. ἐπιτροχάζω, curro, festino. Th. τρέχω, curro.

Ἐπιτυγχάνοις, 2. singul. præs. opt. a. ab ἐπιτυγχάνω, assequor.

Ἐπιτυγχάνω, assequor. a. 2. ἐπέτυχ. εις, ε, ex ἐπί, & τυγχάνω, adipiscor. f. τεύξομαι. p. τέτυκα.

Ἐπιτυμβίδιος, ος, ἡ, cristata. Epithetor quod alaudis cristatis tribuitur. ex ἐπὶ, & τύμβος, ος, ὁ, tumulus.

Ἐπιτύμβιος, ὁ, super sepulchrum positu ex ἐπὶ, & τύμβος, ος, ὁ, tumulus.

Ἐπιτυχεῖν νιν, incidere in aliquid, & inve re, a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω, assequo

Ἐπιτυχὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ab ἐπιτυγχάνω, assequor.

Ἐπιφαίνω, & ομαι, appareo, præs. imp ἐπίφαινε. fut. ἐπιφανῶ. p. ἐπιπέφαγκ aor. 1. ἐπέφηνα. aor. 2. inf. ἐπιφανε perf. pass. ἐπιπέφασμαι, & Attic. πιπέφασμαι. a. 2. pass. ἐπεφάνθη, η. ex ἐπί, & φαίνω, ostendo.

Ἐπιφάνσι, a. 1. inf. act. ab ἐπιφαίν appareo.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, apparitio. ἐπιφανὴς, ὲς ὁ, ἡ, illustris. ab ἐπιφαίνω, appare

Ἐπιφανὴς, ὁ, aor. 2. part. pass. ab ἐ φαίνω, appareo.

Ἐπιφαύω, illucesco. fut. ἐπιφαύσω, & μαι, a φαύω, Æol. pro φάω, luceo.

Ἐπιφέρουσα, ἡ, afferens, Dor. pro ἐπι ρουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφέρω, infer

Ἐπιφέρω, εις, ει, infero, abjicio. imperf. πέφερον, ες, ε. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκ a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ἐπιφημίζεσθαι, male ominari. quod φημίζω, divulgo. Th. φάω, dico.

Ἐπιφθὰς, ὁ, præveniens, aor. 2. pa act. ex ἐπί, & φθάνω, f. φθάσω, pr venio. p. ἔφθακα. a. 2. ἔφθην.

Ἐπιφθέγγομαι, acclamo, profero, el quor. Ex ἐπί, & φθέγγομαι, loqu

Ἐπίφθονος, ος, ὁ, ἡ, invidiosus.

Ἐπιφθύσθουσα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, v bi ἐπιφθύζω, idem ac ἐπιχτύω, insp veneficarum more. Th. πτύω, spuo.

Ἐπιφλέγω, splendeo, refulgeo. idem φλέγω, incendo, sed μεταφορικῶς, illustr

Ἐπιφορῶ, ῶ, Jon. idem ac ἐπιφέρω, infer

Ἐπιφορήματα, ων, τὰ, bellaria. ab φέρω, infero.

Ἐπιφράζομαι, intelligo, considero. ab ἐπιφράζω, indico, moneo, differo, claro. Th. φράζω, dico. a. 2. ἐφρα

Ἐπίφρονα, accus. singular. ab ἐπίφρων, νος, ὁ, ἡ, prudens, ab ἐπὶ, & φρὴν, ἡ, mens.

Ἐπιφροσυνῆσι, dat. plur. Jon. ab ἐπιφροσύ νη, ἡ, prudentia. ab eodem themate

Ἐπιφωνέω, acclamo. imperf. ἐπιφώνε ων, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. p. ἐπιπ φώνηκα. perf. pass. ἐπιφεφώνημαι, un est ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamati Th. φωνὴ, ης, ἡ, vox.

Ἐπιφωνήσει, ως, ἡ, acclamatio. dat ἐπιφωνήσει, ab eodem verbo.

Ἐπιφώσκω, illucesco. imperf. ἐπίφω κον, ες, ε. Th. φάω, luceo. un φάος, & contracte φῶς, lux.

Ἐπίχαλκος, ὁ, ἡ, æreus, æratus. T χαλκὸς, ὁ, ὁ, ους.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium, irrisi quod a χάρμα, ατος, τὸ, gaudium Th. χαίρω, gaudeo.

Ἐπιχείρει, aggredere, præs. imperat. a ab ἐπιχειρέω, aggredior.

Ἐπιχειρέω, ῶ, aggredior, imperf. ἐπιχ ρεον, conabar. fut. ήσω. p. ἐπικεχε κα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπί, & χε ρὸς, ἡ, manus.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, argumentum, natus. ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem, aggressio, conatus, conspiratio. ab dem verbo, & themate.

Ἐπίχειρος, ος, ὁ, promptus ad manus. ἐπί, & χείρ, ἡ, manus.

Ἐπιχὼ, infundo. vide supra ἐπέχω.

Ἐπιχθονίοι, οἱ, terrestres, in terris ver tes. gen. plur. ἐπιχθονίων. dat. plur. ἐπιχθονίοισι, & in f. g. ἐπιχθονί pro ἐπιχθονίοις, ex ἐπί, & χθὼν, ὀ ὁ, ἡ, ter

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡ, tertia, quasi οἱ ἐπὶ τῇ χθονί ὄντες.
Ἐπιχολώτατος, ἡ, ον, amarissimus, a, um, a χολή, ῆς, ἡ, bilis.
Ἐπιχορηγέω, suppedito, subministro, fut. ήσω. p. ἐπιχορήγηκα. aor. 1. act. ἐπεχορήγησα. ex ἐπὶ, & χορηγός, dux chori, quod a χορός, ὁ, cœtus saltantium, & ἄγω, duco.
Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio. ab ἐπιχορηγέω, suppedito.
Ἐπιχρεύω, vehementi cum impetu adorior. quod ex ἐπὶ, & χρεύω, fut. εύσω, p. ηκα, commodo, invado furiose.
Ἐπιχρεώμενος, Jon. pro ἐπιχρώμενος, ὁ, familiaris, necessarius. ex ἐπὶ, & χράομαι, utor. Th. χρέω, idem.
Ἐπιχρίω, illino. fut. ίσω. p. ἐπικέχρικα. a. 1. ἐπίχρισα. ex ἐπὶ. & χρίω, ungo.
Ἐπίχρυσος, ος, ὁ, ἡ, inauratus. Th. χρυσός, ὁ, aurum.
Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infusio, ab ἐπὶ, & χέω, χύσω, fundo.
Ἐπιχώρια, τὰ, familiaria, nom. plur. n. gen. ab ἐπιχώριος, ος, ὁ, ἡ, indigena, patrius. ab ἐπὶ, & χώρος, ου, ὁ, locus.
Ἐπιψαύων, ὁ. præs. part. ab ἐπιψαύω, contingo. Th. ψαύω, idem ac ψάω, tango.
Ἐπιψηφίζειν τινὶ, alicui suffragari. quod a ψηφίζω, computo. Them. ψῆφος, ου, ὁ, calculus.
Ἐπίωχή, ἡ, statio navium.
Ἐπιών, όντος, ὁ, instans, insequens. aor. 2. part. ab ἔπειμι, aggredior. Them. εἰμι, eo.
Ἐπλάγην, stupui, de animi consternatione. sed de ictu corporis dicitur ἐπλήγην, aor. 2. ind. passiv. verbi πλήσσω, vel πτω, ferio. f. ξω, aor. 2. ἔπλαγον.
Ἐπλαγχθην, aberravi, pro ἐπλάχθην, ut quidam volunt, aor. 1. ind passi. verbi πλάζω, errare facio. f. πλάγξω. a. 1. ἔπλαγξα.
Ἐπλαγκτο, 3. sing. imperf. verbi πλανάομαι, erro. Th. πλάνη, error.
Ἔπλαξε, finxit, Doric. pro ἔπλασε, 3. sing. aor. 1. verbi πλάσσω, fingo. fut. πλάσω.
Ἔπλασ', pro ἔπλασε, finxit, 3. sing. a. 1. ind. act. ἐπλάσθην, a. 1. ind. passi. a πλάσσω, vel άττω, fingo, formo. fut. πλάσω. p. πέπλακα.
Ἔπλει, navigabat, 3. singul. imperf. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.
Ἔπλεν, per syncop. pro ἔπλειν, 3. sing. imperf. verbi πέλω, sum.
Ἔπλεο, eras, 2. sing. imperf. ab ἐπέλομαι, ἐπέλη, Jon. ἐπέλεο, & per sync. ἔπλευ, & ἔπλεο, Dor. ἔπλω. Sic ἔπλετο, erat, per sync. ἔπλετο. a πέλομαι, sum.
Ἔπλεον, imperf. act. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.
Ἐπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, plus habeo, abundo. f. άσω. πλεόνασαι, 3. sing. a. 1 opt. act. Th. πολύς, multus. comparat. πλείων, & πλέων, amplior.
Ἔπλετ' pro ἔπλετο, & hoc per syncop. pro ἐπέλετο, 3. singul. imperf. a πέλομαι, sum.
Ἔπλου, Dor. syncope pro ἔπελε, 2. sing. imperf. πέλομαι, sum.
Ἐπλύσαμεν navigavimus, 1. plur. a. 1. act. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.
Ἐπλήγην. cæsus sum, aor. 2. passi. ind. verbi πλήσσω, vel ττω, ferio. fut. ξω. a. 2. ἔπλαγον. vide ἐπλάγην.
Ἐπλήθην, a. 1. ind. passi. a πίμπλημι, impleo. fut. πλήσω. perf. pass. πέπλημαι. idem cum πλήθω. Them. πλέος ὁ, plenus.
Ἐπληθύθην, crevi, aor. 1. ind. passi. a πληθύω, multiplico, cresco. fut. ύσω. p. πεπλήθυγκα. aor. 1. ἐπλήθυσα. perf. pass. πεπλήθυμμαι. aor. 1. opt. pass. πληθυσθείην; a πλήθω, impleo. The. πλέος, ὁ, plenus.
Ἔπλωτο, impleverant, pro ἐπέπλωτο, 3. plur. pluſq. perf. passi. verbi πίμπλημι, impleo. f. πλήσω. Alii volunt esse imperf. verbi πλήμι, impleo. imperf. ἐπλήμην, σο, το.
Ἔπληξε, stupefecit, aor. 1. ind. activ. a πλήττω, vel σσω, obstupefacio. f. ξω. a. 2. ἔπλαγον. a. 1. ἔπληξα.
Ἐπλήρωθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. passi. verbi πληρόω, impleo. Th. πλέος, ὁ, plenus.
Ἔπλησαν, 3. plur. aor. 1. activ. a πλήθω, impleo. fut. ήσω. perf. πέπληκα. a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, ὁ, plenus.
Ἐπλήσθην, ης, η, a. 1. ind. passi. ab eodem verbo, & them.
Ἔπλητο, implebatur, 3. sing. imperf. pass. verbi πλήμι, vel pluſq. perf. per syncop. pro ἐπέπλητο, a πλήθω, impleo. Th. πλέος, ὁ, plenus.
Ἐπλούτησα, ας, ε, dives evasi, a. 1. ind act. a πλουτέω. fut. ήσω. p. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.
Ἔπνευσα, spiravi, 2. 1. ind. act. a πνέω, spiro. f. πνεύσω.
Ἔπνιγε, 3. singul. imperf. act. a πνίγω, suffoco. f. ξω.
Ἐπνίγη, suffocatus est, 3. sing. a. 2. pass. verbi πνίγω, suffoco. f. ξω. p. πεπνιγμαι. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἐπνίγον.
Ἐπνώθην, ης, η, a. 1. ind. passi. a πνύω, vel πνόω, idem cum πνέω, flo, spiro. f. πνεύσω.
Ἐπόδια, ων, τὰ, Jon. pro ἐφόδια, viaticum, commeatus, ἐποδιάζειν, Jon. pro ἐφοδιάζειν, viaticum alicui præbere. ex ἐπὶ, & ὁδός, via.
Ἐπόζω, fut. όσω, computresco. ἐπώζεσεν, computruit, aor. 1. ind. act. ab ἐπὶ, & ὄζω, oleo.
Ἐπόθεσα, ας, ε, desideravi. dicitur & ἐποθησα, ας, ε, a ποθέω, desidero.
Ἐπόθησεν, amavit, 3. sing. aor. 1. act. verbi ποθέω, desidero. f. ήσω. Th. πόθος, ου, ὁ, desiderium.
Ἔποιει, 3. sing. imperf. a ποιέω, facio.
Ἐποίησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ποιέω, facio. f. ήσω.
Ἐποικοδομηθέντες, οἱ, ædificati, nom. plur. aor. 1. par. pass. ab ἐπὶ, & οἰκοδομέω, ædifico. f. ήσω. p. φοδομηκα. a. 1. pass. φοδομήθην. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, struo. præt. med. δέδομαι.
Ἔποικος, ὁ, advena. ab ἐποικέω, inhabito.
Ἐποίμαινε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, pasco.
Ἐπόϊσα, a. 1. inf. act. ab ἐπιφέρω, infero.
Ἐποίσει, inferet, fut. 1. act. ἐποισθήσεται, 3. sing. fut. 1. pass. ab ἐπιφέρω, infero. hinc ἐποιστέον verbale, inferendum.
Ἐποίχεο, accede, Jon. pro ἐποίχου, præs. imperat. med. ab ἐποίχομαι, eo adversum, adeo, irruo imperf. ἐποιχόμην, ου, ετο. fut. ήσομαι. p. ἐποίχημαι. ex ἐπὶ, & οἴχομαι, abeo, præs. part. ἐποιχόμενος.
Ἐποκέλλω, impingo, illido. f. ἐποκελῶ. a. 1. ἐπώκειλα. p. ἐπώκειλκα. ex ἐπὶ, & ὀκέλλω, idem ac κέλλω, applico.
Ἐποκείρατο, 2. sing. a. 1. m. a ποκίζω, vel lo, tondeo.
Ἐπολιτεύοντο, 3. plur. imperf. pass. a πολιτεύομαι, administro. fut. εύσομαι. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.
Ἐπόμβρος, ος, ὁ, ἡ, pluvius, imbribus abundans. Ex ἐπὶ, & ὄμβρος, imber.
Ἐπόμενος, η, ον, præs. part. ab ἕπομαι, sequor. fut. ἕψομαι. imperf. vel aor. 2. med. ἑπόμην. Th. ἕπω, sequor.
Ἐπόμνυθι, jura, præs. imperat. act. ab ἐπόμνυμι. f. ἐπομόσω, juro. p. ἐπώμοκα. a. 1. ἐπώμοσα. ex ἐπὶ, & ὄμνυμι, seu ὀμύω, juro. f. ὀμόσω.
Ἐπομόσαι, aor. 1. inf. activ. ab eodem verbo, & themate.
Ἐπομόσσαι, Poet. pro ἐπόμοσαι, juraverit, 3. sing. aor. 1. sub. activ. ab eod. verbo.
Ἐπομφαλίην, ος, τὸ, umbo clypei. ex ἐπὶ, & ὀμφαλός, ὁ, ὁ, umbilicus.
Ἔπονασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, elaborarunt, 3. plur. aor. 1. act. verbi πονέω, elaboro. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.
Ἔπονει, laborabat, 3. sing. imperf. act. a πονέω, laboro. f. ήσω. p. πεπονηκα. quod a πόνος, ου, ὁ, labor. Th. πένομαι, facio. p. m. πέπονα.
Ἐπονειδίζω, probro afficio. f. ίσω. p. ἐπωνείδικα. ex ἐπὶ, & ὀνείδος, εος, τὸ, probrum.
Ἐπονείδιστος, ος, ὁ, ἡ, probrosus. ab ἐπονειδίζω, probro afficio.
Ἐπονήθην, ης, η, laboratus sum, aor. 1. ind. passi. a πονέω, laboro. f. ήσω. Th. πένομαι, facio.
Ἐπονηρεύοντο, 3. plur. imperf. passiv. verbi πονηρεύομαι, improbe ago.
Ἐπονομάζω, cognomino. fut. σω. p. ἐπωνόμακα. præs. pass. ἐπονομάζομαι, η, εται, cognominor. ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.
Ἔπονον, laborabant, 3. plural. imperf. act. verbi πονέω, laboro, fut. ήσω. vide ἐπόνει.
Ἔποντται, sequuntur, 3. plur. præs. ἕπονται, sequebantur, pro εἵποντο, Jonic. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, sequor. Them. ἕπω, sequor.
Ἐποπτεύω, specto. fut. εύσω. p. ἐπώπτευκα. aor. 1. ἐπώπτευσα. quod ex ἐπὶ, & ὄπτομαι, video. fut. ὄψομαι. p. ὦμμαι.
Ἔποπτης, ου, ὁ, testis ocularus, inspector, præses. ab eodem them.
Ἐπόπτομαι, inspicio, viso. fut. ψομαι. Th. ὄπτομαι, video.
Ἐπορᾶν, Jon. pro ἐφορᾶν, inspicere, præs. inf. ab ὁράω, video.
Ἐπορεξάμενος, porrectus, a. 1. part. m. ab ἐπορέγομαι, protenta manu capto. ex ἐπὶ, & ὀρέγομαι, seu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo. f. ξω.
Ἐπορεύετο, proficiscebatur, 3. singul. & ἐπορευόμεθα, 1. plur. imperf. verbi πορεύομαι, proficiscor. ἐπορεύθησαν, 3. plur. a. 1. pass. Th. πείρω, transeo. p m. πέπορα. inde πόρος, transitus, meatus.
Ἐπορεύθησαν, vide in ἐπορεύετο.
Ἐπόρθουν, imperf. activ. verbi πορθέω, vasto. imperf. ἐπόρθεον, ου. fut. ήσω. p. πεπόρθηκα. quod a πέρθω, diruo. f. πέρσω, aor. 2. ἔπραθον. præt. med. πέπορθα.
Ἐπορίσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi πορίζω, præbeo, viam aperio, paro. f. ίσω. Th. πείρω, transeo.
Ἐπορκίζω, exorcizo. ἐπόρκιον, perjurium. ἐπορκιστής, οῦ, ὁ, exorcista. ex ἐπὶ, & ὁρκίζω, adjuro. Thema ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.
Ἐπορμιέων, ών. Jon. pro ἐφορμιῶν, in statione stare. Th. ὅρμος, ου, ὁ, statio navium.
Ἐπορνύμενος, ὁ, irruens, præs. part. ab ἐπόρνυμαι. ex ἐπὶ, & ὄρνυμι, idem cum ὄρω, excito. f. ῥῶ. p. ὦρκα.
Ἐπόρσαι, irruit, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi ἐπορῶ, irruo. f. σω. Th. ὄρω, concito. f. ὁρῶ, & Æol. ὀρσω.
Ἔπορσον, incita, a. 1. imperat. act. ab ἐπόρω, incito. Th. ὄρω, concito. f. Æol. ὀρσω.
Ἐπορωρέχατο, vide ἐπωρορέχατο.
Ἔπος, εος, τὸ, verbum, carmen, oraculum. ab ἔπω, dico.
Ἐποτᾶτο, volabat, 3. sing. imperf. med. verbi ποτάομαι, a πωτέω, ῆς, ἡ, volatus. Th. πέτομαι, volo, as, are.
Ἐποτίσατε, 2. plural. a. 1. act. verbi ποτίζω, porum do, rigo. f. ίσω. p. πεπότικα. aor. 1. pass. ἐποτίσθην. Th. πίνω, bibo. a. 2. ἔπιον. p. πέπωκα.
Ἐποτρύνων, instigare. præl. inf. act. ab ἐπὶ, & ὀτρύνω, incito. fut. υνω. præt. ὤτρυγκα.
Ἐπουράνιος, ος, ὁ, ἡ, cœlestis. ἐπουράνια, ων, τὰ, scil. δώματα. ex ἐπὶ, & οὐρανός, ου, ὁ, cœlum.
Ἐπουρέω, mingo, urinam reddo. ex ἐπὶ, & οὖρον, τὸ, urina.
Ἐπουφίλω, insuper debeo. 1. plur. ἐπουφείλομεν. ex ἐπὶ, & ὀφείλω, debeo. fut. ὀφειλήσω.
Ἐπόψιος, ος, ὁ, ἡ, spectabilis. ἔποψις, εως, ἡ, aspectus. ab ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι.
Ἐπράθεον, Jonic. pro ἐπετόρθευν, pluſq. perf. med. verbi πέρθω, pedo. f. 2. παρδήσομαι. a. 2. ἔπαρδον. f. 2. pass. παρδήσομαι. p. m. πέπορδα, pepedi.
Ἐπράθη, venditus sum, a. 1. ind. pass. a πιπράσκω, vendo, factum a πράσω, per syncop. pro περάω. f. πράσω. p. πέπρακα. perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπρά-θην. Th. περάω, vendo.
Ἔπραθον, ες, ε, populatus sum, aor. 2. ind.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρροιας

act. verbi πίρθω, vasto. fut. 2. πραθῶ. p. m. πέπορθα. aor. 2. med. ἐπραθόμην.

Ἔπραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. med. verbi πράσσω, vel ττω, facio. f. ξω. p. χα.

Ἔπρασα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi περάσαι, vendo.

Ἐπράχθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. a πράσσω, facio. f. ξω.

Ἔπρησε, pro ἔπρησα, 3. singul. aor. 1. ind. activ. verbi πρήθω, incendo, f. σω.

Ἔπρηξε, feci, aor. 1. Jon. pro ἔπραξα, a πράσσω, vel ττω, facio.

Ἔπρησα, incendit, a. 1. ind. activ. verbi πρήθω, f. σω, incendo.

Ἐπρήθην, concrematus sum, a. 1. pass. a πρήθω, incendo. f. πρήσω. p. πέπρηκα. perf. pass. πέπρησμαι.

Ἐπρησσόμην, conficiebar, Jonic. pro ἐπρασσόμην, imperf. pass. verbi πράσσω, facio. f. ξω.

Ἐπρήχθην, Jon. pro ἐπράχθην, factus sum, a. 1. pass. a πράσσω, facio.

Ἐπριάμην, emi, imperf. verbi πρίαμαι, emo. vel est aor. 1. med. ἐπρησάμην, & per syncopen ἐπριάμην.

Ἐπρίησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi πρίω, vel πρίζω, disseco. f. πρίσω. perf. πέπρικα. a. 1. ἔπρισα. perf. pass. πέπρισμαι. a. 1. pass. ἐπρίσθην.

Ἔπρίω, emisti, 2. singul. imperf. pro ἐπρίου, Jon. ἐπρίεο, & crasi ἐπρίευ, ab ἐπριάμην, a πρίαμαι, emo.

Ἔπρωσεν, pro ἐπεράτωσεν, 3. singul. a. 1. act. per syncop. ut πετρωμένος, per syncopen pro πετρατωμένος, tanquam ex πρόω, pro περατόω, finio, termino. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis, terminus.

Ἑπτά, οἱ, αἱ, τὰ, septem. inde ἑπτάκις, septies. ἑβδομ-Θ-, ε, ὁ, septimus. ἑβδομάς, ἀδ-Θ-, ἡ, numerus septenarius, septimana, hebdomada.

Ἑπταβόε-Θ-, ε, ὁ, ἡ, ex septem bubulis pellibus factus. ex ἑπτά, septem, & βοῦς, ὁ, ἡ, bos.

Ἑπτάγλωσσος, ε, ὁ, ἡ, septilinguis. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob septem chordarum sonos. nam singulæ proprium edunt sonum. ab ἑπτά, septem, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Ἑπταήμερος, ε, ὁ, ᾗ, ἡ, septem dierum. Ex ἑπτά, septem, & ἡμέρα, dies.

Ἑπτάκις, septies, adv. ab ἑπτά, septem.

Ἑπτάκτυπ-Θ-, ε, ὁ, septisonus. Epith. citharæ septem sonos edentis. ab ἑπτά, septem, & κτύπ-Θ-, sonitus. Th. τύπτω, pulso.

Ἑπταίμην, & in 3. singul. ἔπταστο, a. 2. med. verbi ἵπταμαι, volo, as. f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. part. med. πτάμεν-Θ-, a. 2. inf. πτάσθαι. Alii per syncopen dici volunt pro ἐπτησάμην, a. 1. med. Sunt qui velint esse imperf. pass. ἐπταίμην, verbi πτάμαι, quod a πτῶμι, volo, as. a. 2. ἔπτην, unde a. 2. inf. πτῆναι. part. πτάς.

Ἔπταξαν, Dor. pro ἔπτηξαν, 3. plur. a. 1. act. 2 πτήσσω, f. ξω, præ metu trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Ἑπτακέλευθος, septempedalem, acc. singul. ab ἑπτάπους, quod ex ἑπτά, septem, & πούς, ποδὸς, pes.

Ἑπτάπορον, acc. singul. Epitheton fluvii. q. habens septem vias. a πόρ-Θ-, transitus, & ἑπτά, septem.

Ἑπτάπολος, ε, ὁ, ἡ, septem portas habens. ex ἑπτά, septem, & πύλη, ης, ἡ, porta.

Ἔπτυσον, a. 2. ind. act. verbi πτύω, f. πτύσω, sternuto.

Ἑπτάχορδ-Θ-, ε, habens septem chordas. Ex ἑπτά, septem, & χορδή, ἡ, chorda.

Ἐπτέρνικα, ας, ε, perf. act. supplantavi, verbi πτερνίω. vel legendum ἐπτέρνικα, perf. a πτερνίζω, supplanto. Th. πτέρνα, calx. Genes. 27. 36.

Ἐπτέρυγα, ης, ἡ, a. 2. ind. pass. verbi πτερύσσομαι. f. ξομαι, alis latera ferio. Th. πτερόν, ὁ, τὸ, ala.

Ἔπτην, ης, η, volavi, a. 2. verbi πτάμαι, seu ἵπταμαι, volo, as.

Ἐπτοίητο, evolat, 3. sing. perf. pass. verbi πτοιέω, Poet. pro πτοέω, terrefacio, attonitum reddo. item animo specto attento.

Ἐπτόμην, quidam dici tradunt pro ἐπτάμην, a. 2. med. quod vide. Alii per syncopen dici volunt pro ἐπτησάμην, imperf. verbi πέτομαι, volo, as.

Ἔπτωκώς, Jon. pro πεπτωκώς, ός, perf. part. act. verbi πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπτοσον.

Ἔπυθρος, ε, ὁ, ἡ, Jon. pro ἔρυθρος, ut dus. Th. ὕδωρ, aqua.

Ἐπυθόμην, ε, ετο, & in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo. f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι.

Ἐπυθάνετο, 3. singul. imperf. verbi πυνθάνομαι, interrogo.

Ἐπύργωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, turri munio. f. ώσω. Th. πύργος, ε, ὁ, turris.

Ἔπω, dico. a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε, Poet. ἔειπα, & ἔεπον. a. 1, imperat. εἶπον, άτω, & in 3. plur. εἰπάτωσαν. a. 2. imperat. εἰπέ. a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι. a. 2. sub. ἔπω, ης, η. a. 2. inf. εἰπεῖν. a. 2. part. εἰπών, όντος, ὁ, & in f. g. εἴπασα, ης, ἡ. Hinc ἔπος, εος, τὸ, verbum, carmen. εὔεπής, ἐος, ὁ, ἡ, facundus, disertus. εὐεπία, ας, ἡ, facundia.

Ἐπῳδή, ης, ἡ, incantatio, carmen. Est etiam versus intercalaris. Th. ᾠδή, cano.

Ἕπω, & ἵπομαι, operor, sequor. inde ἑπέτης, ε, ὁ, pedissequus.

Ἐπώκειλαν, illiserunt, 3. plur. a. 1. act. ab ἐποκέλλω, impingo, appello, intrudo. Th. κέλλω, appello, moveo. ὀκέλλω, idem.

Ἐπώλων, vendebant, 3. plural. imperf. verbi πωλέω, vendo. f. ήσω.

Ἐπωνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. activ. ab ἐπονομάζω, cognomino, nuncupo.

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum. gen. plur. ἐπωνυμιῶν. ab ἐπί, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ἐπώνυμος, ε, ον, Poet. pro ἐπώνυμος, ejusdem nominis.

Ἐπώνυμος, ε, ὁ, & ἐπώνυμον, ε, τὸ, nominis ejusdem. ex ἐπί, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen. Item cui nomen ex re est impositum. Ἐπώνυμοι etiam dicebantur heroes Athenis, a quibus decem tribus sua nomina acceperunt.

Ἐπωνύμως, adv. de nomine.

Ἔπωρα, inspiciebar, Jonic. pro ἐφώρα, ab ἐπόρω, inspicio.

Ἐπωρύχατο, Jonic. pro ἐπορωρυγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. pass. facta ex tertia sing. ἐπορώρυκτο, inserto α ante το verbi ὀρύσσω, porrigo, extendo. f. ξω. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα.

Ἔπωρσε, concitavit, 3. singul. a. 1. act. sic ἐπώρσαν, 3. plur. ab ἐπόρω, concito.

Ἐπωφέλιμος, ε, ὁ, utilis, dativ. plur. ἐπωφελίμοισι. ab ἐπί, & ὠφελέω, juvo.

Ἐπώχατο, inclusi erant, 3. plur. pluſq. perf. pass. Jonic. pro ἐπωχμένοι ἦσαν. facta ex tertia sing. ἐπώκτο, inserto α ante το, & tenui versa in aspiratam. ab οἴγω, aperio. fut. ξω. perf. act. ὦχα. perf. pass. ὦγμαι. pluſq. perf. ὤγμην, ξο, ετο.

Ἐπώχετο, 3. sing. imperf. vel ut alii volunt, a. 2. med. verbi ἐποίχομαι, irruo, adeo. Them. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. p. ὤχημαι.

Ε Ρ.

Ἔρα, ας, ἡ, terra. hinc ἔνερθε, mortui. ἔνερθα, infra, inferius.

Ἔραζ, pro ἔραζε, adverb. ad locum, in terram, humi. in prosa χαμαί. Them. ἔρα, terra.

Ἐραίμην, Dor. pro ἐραίμην, optarim, 1. sing. opt. ab ἔραμαι, amo, opto.

Ἐραΐσθη, 3. sing. a. 1. pass. a ῥαΐω, profligo, corrumpo. f. σω. p. ἔρραικα.

Ἔραμαι, σαι, ται, amo. Poet. pro ἐράω, amo, f. άσω.

Ἐρᾷν, amare, præs. inf. ab ἐράω, ῶ, ᾷς, ᾷ, amo. f. ἐράσω.

Ἐραννός, amœnæ, genit. sing. f. g. ab ἐρανὸς, ὸν, ὁ, amabilis, jucundus.

Ἔρανος, ε, ὁ, collecta, collatitia cœna, sc. ex singulorum impensis, quæ quasi connectuntur, ut fit quasi ἔρανος, ab ἔρω, necto: collatitium beneficium, gratia. Est vero etiam ἔρανος, pecunia, qua erogata, pauper amicus sublevatur.

Ἔρασδε, Doric. pro ἔραζε, adv. ad locum: in terram, humi.

Ἐραδθείς, amatus sum, pro ἐρασθείς, Jon. aor. 1. pass. ἐρᾶσθαι, Jon. pro ἔρᾳν, ab ἐράω, amo, f. άσω.

Ἐρασίμολπος, ε, ὁ, ἡ, amans carminis, cantus. ab ἐράω, amo, & μολπὴ, ἡ, cantilena. Th. μέλπω, cano.

Ἐρασιπλόκαμος, ε, ὁ, ἡ, studiosus capillitii. ab ἐράω, amo, & πλόκαμ-Θ-, cincinni. Th. πλέκω, necto.

Ἔρασται, amas, Poet. pro ἔρασαι, 2. sing. ab ἔραμαι, σαι, amo, as.

Ἐράσσατο, amavit, 3. sing. a. 1. med. gem. ὡς ut & ἐρασσάμενος, a. 1. part. med. ab ἐράω, amo.

Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, amator. ab ἐράω, amo.

Ἔραστ-Θ-, ε, ὁ, nomen viri, Erastus. Gr. amabilis, ερατός, ab ἐράω, amo.

Ἐρατεινὸς, ὴ, όν, amabilis, c. ab ἐράω, amo.

Ἐρατὸ, οῦς, ἡ, amata. ἐρατὸς, ὸν, ὁ, ἡ, amabilis. ab eodem themate.

Ἐραπίζω, amo, cupio. f. ίσω. ab eodem themate.

Ἐρατὼ, οῦς, ἡ, Erato, nomen mulieris, vel Musæ, ab ἐράω, amo. ἐρατῶν, gen. plur. ab ἐρατὸς, amabilis.

Ἔραω, amo, appeto. f. άσω. p. κα. ἔρᾶμαι, Poet. idem. q. ab ἴρω, dico. Nam quæ amamus, de iis sæpe verba facimus. vel ab ἴρω, necto. amor enim animorum nexus est. hinc ἐράστριον, ε, ὁ, & ἐραστὸς, & ἐρατὸς, ὴ, ὸν, amabilis. ἔρως, ωτος, ὁ, amor. ἐρωτικὸς, ὴ, όν, amatorius. Est & ἐράω, depleo, evacuo. Forte ab ἐρύω, traho.

Ἔργ', pro ἔργα, opera, nom. pl. ab ἔργον, ε, τὸ, opus.

Ἐργᾶ, Bœor. pro ἐργάσῃ, 2. sing. fut. med. nam, sublato σ, ἐργάῃ, unde per crasin ἐργᾶ, verbi ἐργάζομαι, operor.

Ἐργάζῃ, pro ἐργάζῃς, Dor. præs. imper ab ἐργάζομαι, operor.

Ἐργάζομαι, operor, laboro, lucror. ἠργαζοίατο, 3. singul. præl. opt. pass. imperf. ἠργαζόμην, ε, ετο. f. ἐργάσομαι. aor. 1. med. ἠργασάμην, ω, ατο. perf. pass. εἴργασμαι. Them. ἔργον, opus.

Ἔργαθεν, Poetic. pro ἠργάθεν, imperf. Jonic. ab ἐργάθω, idem ac ἔργω, arceo.

Ἐργαλήϊον, Jon. pro ἐργαλεῖον, instrumentum. ab ἔργον, opus.

Ἐργαζῇ, operaberis, Doric. pro ἐργάσῃ, 2. sing. fut. 1. med. verbi ἐργάζομαι, operor.

Ἐργάσαιο, 2. sing. a. 1. med. opt. verbi ἐργάζομαι, operor.

Ἐργασθῇ, 3. singul. aor. 1. sub. pass. ejusdem verbi.

Ἐργασία, ας, & Jon. ῃ, ης, ἡ, opera, lucrum, quæstus. ab ἔργον, ε, τὸ, opus.

Ἐργασμαι, Jonic. pro εἰργασμαι, perf. pass. hinc ἐργασμένος, Jonic. pro εἰργασμένος, verbi ἐργάζομαι, operor.

Ἐργαστήριον, ε, τὸ, officina. ab ἔργον, ε, τὸ, opus.

Ἐργάτης, ε, ὁ, operarius. acc. plur. ἐργάτας, ab eodem them.

Ἐργατίνη, ης, ὁ, Poet. pro ἐργάτης, operarius.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix, mercenaria. ab ἔργον, τὸ, opus.

Ἔργει, arcet, 3. sing. præs. ab ἔργω, Jonic. idem ac εἴργω, arceo, tepello.

Ἔγγμαι, operi, facinori, dat. singul. per metathes. pro ῥέγμαι. sic in dat. plur. ἔγμασι. a ῥέζω, fut. ξω, facio, & per metathesim ἔρξω.

Ἐργολαβεῖν, præs. inf. ab ἐργολαβέω, opus faciendum suscipio. ab ἔργον, opus, & λαμβάνω, capio.

Ἐργόμενος, ὁ, prohibitus. ab ἔργω, arceo.

Ἐργέμικος, ε, ὁ, illusor, qui ἔργα μωκᾶται. Est & adulator. inde ἐργομωκία, adulatio. ἐργομωκῶν, ancillor, adulor. Gloss Phil. Ancilla, ἐργόμωκος παιδίσκη,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ργα, q. ab ἔργον, opus, & ωιδέω, ludo. Gall. *mocquer*.

ργον, ου, τὸ, opus. q. ab ἄοργα, præt. med. verbi ῥίζω, facio. vel ab ἔρα, terra, ut sit quasi ἐρωγον: quod sub initio mundi primus labor terræ excolendæ fuerit impensus. Hinc ἐργάζομαι. f. ἀσομαι, operor. ἐργασία, ας, ἡ, operatio. ἐργάτης, ου, ὁ, operarius. ἀεργαλέος, α, ον, difficilis. ἀεργὸς, ὴ, ὸν, & ἀεργὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & ἄργος, ος, ον, ὁ, ἡ, iners, piger. γεωργὸς, ὸν, ὁ, agricola. δημιοργὸς, ὸς, ὁ, ἡ, publicus opifex. ενεργὴς, ἐος, ὁ, ἡ, efficax. ενέργεια, ας, ἡ, efficacia. εὐεργετέω, f. ήσω, benefacio. εὐεργέτης, ου, ὁ, beneficus, qui beneficium confert. εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia. λειτουργὸς, ὸς, ὁ, minister publicus. λειτουργέω, munus publicum obeo. λειτουργία, ας, ἡ, ministerium publicum. πανοῦργος, ος, ὁ, vafer, verfipellis. πρᾶγος, quod operæ pretium est.

ἔργω, Poet. εἴργω, includo. q. ab εἶρω, necto. Th. εἴργω, arceo, repello.

ρδειν, facere, præf. inf. ab ῥέζω, idem ac ῥίζω, facio. hinc ἔργμα, & ἔργμα, factum, opus.

ρδεσκε, perpetrabat, pro ῥέζε, Jon. addito σκε, 3. fing. imperf. ab ῥέζω, pro ῥίζω, facio.

ρδον, imperf. Jon. ἔρδοντας, facientes, acc. pl. part. præf. ἔρδοντι, dat. fingul. ab ῥέζω, οντος, præf. part. ab ῥέζω, pro ῥίζω, facio.

ρεβεννὴ νύξ, obfcura nox. ab ἐρεβεννὸς, ὴ, ὸν, obfcurus. Th. ἔρεβος, ους, τὸ, Erebus, tenebræ, caligo, nox.

ρέβεσφιν, pro ἐρέβεσφιν, gen. fing. per paragogen Poet. ab ἔρεβος, ους, ους, τὸ, Erebus, tenebræ.

ρέβινθος, ου, ὁ, cicer. q. ab ἔρεβος, erum, cui fimile cicer. hinc ἐρεβίνθινος, η, ον, cicerinus.

ρεβος, ους, τὸ, Orcus, inferi. q. ab ἐρέμνη, tego: quod ἐξ ἔρας βαίνειν. Ex uliginofa terra oriuntur obfcurantes vapores. ἐρεβόθεν, ex Erebo. ἐρεβεννὸς, ὴ, ὸν, obfcurus, caliginofus.

ρέεινον, intertogo imperf. ἐρέειον, ες, ε. quod ab ἐρέω, feu ἔρω, dico, vel ἔρομαι.

ρέθεται, irritat, 3 fing. præf. fub. per paragogen Jon. pro ἐρέθῃ. ac ἐρέθω, laceffo, irrito.

ρεθίζει, irrites, præf. imperat. ἐρεθίζον, Dor. pro ἐρεθίζων, præf. inf. ἐρεθίζον, imperf. Jon. ab ἐρεθίζω, idem ac ἐρέθω, irrito.

ρεθίσσεω, irritare, Dor. pro ἐρεθίζειν. ab ἐρεθίζω, irrito.

ρέθω, irrito, laceffo, q. ab ἔρις, lis. Irritatio enim eft contentionis origo. hinc ἐρεθίζω, idem. ἐρέθισμα, τὸ, irritamentum.

ρεῖ, dicit, 3. fing. ind. præf. ab ἐρέω, dico. Th. εἶρω, idem.

ρείδω, figo, firmiter fulcio, innitor. & pro ἀντερείδω, refifto. f. ἐρείσω. p. ἔρεικα. a. 1. ἤρεισα. a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν. perf. paff. ἤρεισμαι. hinc ἔρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum. q. ab ἔρα, terra, in qua fit ftabilitio.

ρείκω, frango, contendo. fut. ξω. q. ab ἔρις, & εἴκω, ut fit quafi valde cedere facio. & in partes diffilire, velut cuneis adactis.

ρεω, interroga, præf. imperat. Jonic. & Poet. pro ἔρα, & adfcito ι merri gratia, verbi ἔρομαι. imperf. ἐρέομαι. Th. εἶρω, dico.

ρέομεν, rogamus, Poet. ectafi pro ἐρόμεν, verbi ἔρέω, dico. Th. εἶρω, dico.

ρεύς, έως, ὁ, Dor. pro ἐριτικὸς, contentiofus. Th. ἔρις, ἡ, lis.

ρείπιον, ὁ, τὸ, rudus, in plur. rudera, τὰ ἐρειπώματα τῶν οἴκων, ab ἐρείπω, everto. q. ab ἔρα ἵπω, ut folo æquetur.

ρειπώνιος, gen. fing. præf. part. f. g. ab ἐρείπω, diruo. f. ψω.

ρείπω, everto, diruo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔρειπον. q. ab ἔρα ἵπω, ut everfum humi jaceat, & folo æquetur. hinc ἐρέτης, ου, ὁ, rupes.

ρεῖς, ἐρεῖ, 2. & 3. fing. fut. 1. verbi εἶρω, necto, & dico. f. ἐρῶ.

ρείσατο, hæfit, 3. fing. aor. 1. med. ἔρεισα, 3. fing. aor. 1. act. Jon. verbi ἐρείδω, innitor, hæreo.

ρεῖτω, dicat, 3. fing. imperat. præf. verbi ἐρέω, dico. perf. εἴρηκα.

ρεμνὸς, gen. fingul f. g. ab ἐρεμνὴ, obfcura.

ρεμνὸς, ὴ, ὸν, tenebricofus, niger. per Tmefin pro ἐρεβεννὸς. Them. ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus, inferi, tenebræ.

ρεξα, αι, ε, feci, & in 3. plural. ἔρεξαν, aor. 1. ind. act. verbi ῥέζω, facio. f. ξω. & per metathefin ἐρξω. perf. ἔῤῥεχα.

ρέοντο, interrogabant, 3. plur. imperf. Jonic. vel per epenthefin Ρ ε. pro ἔρονται, Poet. verbi ἔρομαι. Them. εἶρω, dico.

ρέσσα, ὴ, dictura. fut. 1. part. f. g. ab ἐρέω, dicam, per dialyfin pro ἐρῶ. Th. εἶρω, dico. Alii dici volunt in præf. part. f. g. ab ἐρέω, dico.

ρέπτω, edo, veficor. q. ex terra ἔρα, ut bruta πάντα, pafcuntur. Plenius ex ἔρα, & ἅπτομαι, quia terram tangunt pafcentes beftiæ. Poet. tego, orno, cotono. f. ψω. p. φα. hinc ἐρεπτόμενος, præf. part. med.

ρέπτω, projectus erat, 3. fing. pluſq. perf paff. pro ἐῤῥίπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα, Poet. ῥίπτεμαι. fic perf. paff. ἔῤῥιμμαι, Poetic. ῥέριμμαι, pluſq. perf. ἐρερίμμην, ψω. Sunt qui ἐρεμπτο, dici velint pro ἐρέμπτο, per reduplic. etiam Atticam, verbi ἐρείπω, everro.

ρεσσέμεναι, remigare, Doric. pro ἐρέσσειν, præf. inf. verbi ἐρέσσω, vel ἔττω, remigo. f. ξω. p. χα.

ρέσσω, vel ἔττω, remigo. f. ξω. p. χα. q. ab ἀράσσω, pulfo. Remex enim, ἐρέτης, pulfat aquas. hinc ἐρέτης, ου, ὁ, remex. ὑπηρέτης, ου, ὁ, minifter, famulus. ὑπηρετέω, miniftro, inferviо. ὑπηρέτημα, ατος, τὸ, & ὑπηρέτησις, εως, ἡ, miniſterium. ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν, fervilis, miniſterialis. τριήρης, εος, ους, ὁ, triremis.

ρέτμοιν, ῳν, ὁ, remex. acc. plur. ἐρέτμας. ab ἐρέσσω, remigo.

ρεθιχολέω, cavillor, rixor. f. ήσω. p. κα. quod ab ἐρίσχολος, contentiofus. Th. ἔρις, lis.

ρετμοῖς, remis, dat. plur. ab ἐρετμὸς, ὸν, ὁ, remus. Them. ἐρέσσω, remigo.

ρεύγομαι, eructo, dico. fut. ἐρεύξομαι. p. ἠρύγμαι. Th. ἐρεύγω, ructo.

ρεύγω, ructo. f. ἐρεύξω. p. ἠρύγμαι. a. 2. ἤρυγον. q. εἰς ἔρυν ἄγω. hinc ἐρεύγμα, & ἐρυγμὸς, ὸν, ὁ, ructatio.

ρεύθεται, εσαι, τὸ, rubor. In rubedine multum ineft terrei. ducamus ergo ab ἔρα, terra. hinc ἐρυθραίνω, ν, α, ruber.

ρεύμενον, per fync. pro ἐρευγόμενον, vel potius pro ἐρευδόμενον, ab ἐρεύω, inveſtigo. Alii vero ἐρεύμενον dici volunt pro ἐρόμενον, Dor. ab εἴρω, feu ἔρω, dico.

ρεύνα, quære, præf. imperat. ab ἐρευνάω. quæro, inveſtigo.

ρευνάω, ῶ, indago, inveſtigo, ſcrutor, excutio. f. ήσω. p. ἠρεύνηκα. aor. 2. ἠρεύνησα. aor. 1. imperat. ἐρεύνησον, ατω. q. ab ἐρέω, quæro, ſcil. primo terram ſcrutor, ab ἔρα δύνω, terræ cubili. ἐρεύνησις, ἡ, ſcrutatio, indagatio: diſceptatio Ariſt. 2. Œconomic.

ρεύνῃ, Dor. pro ἐρευνᾷ, 3. fingul. præf. ἐρευνάω, ſcrutor.

ρευνῶν, ſcrutans, præf. part. act ab ἐρευνάω, inveſtigo.

ρέφω, rego, contigno. f. ψω. p. φα. velut ἔρμα, terra. hinc ὄροφος, ου, ὁ, contignatio. tectum. ὄροφος, ου, ὁ, tectum.

ρεχθῆος, genit. Jonic. a Ἐρεχθεύς, Erechtheus.

ρεχθόμενος, ὸν, jactatus, moleſtia affectus, præf. part. ab ἐρίζθομαι. quod ab ἐρίζω, vel ἐρίζω, ſcindo.

ρτῶν, coronavi, aor. 1. ind. act. ab ἔρτω, cotono. f. ψω.

ρῶ, dico, præf. ind. vel per dialyſin pro ἔρω, dicam, fut. verbi εἶρω. Th. εἶρω, necto, dico.

ρῶ, Dor. pro ἐρᾷ, amat, 3. fing. præf. ἔραω, amo.

ρημάζεσκον, imperf. Jon. pro ἠρήμαζον, verbi ἐρημάζω, in ſolitudine vagor. Th. ἔρημος, ου, ὁ, deſertum, ſolitudo.

ρημία, αι, ἡ, deſertum. ab ἔρημος, ſolitudo.

ρημιάς, άδος, ἡ, idem ac ἔρημαι, άδων, ἡ, deſerta, ſolitaria. Thema ἔρημος, deſertum.

ρημος, & Jonic. & Attic. ἐρῆμος, η, ον, deſertus, ſolitarius. ἐρημος, η, ον, ſcil. χώρα, deſertum, ſolitudo, eremus. ἔρημον ὄρος, mons incultus. Thucyd. τῷ ἔρημον διδόντα, ſecundam præſentem contra abſentem pronunciare. Demoſth. Et λύεσθαι ἐρήμης, Poll. l. 8. cum deſerti vadimonii judicium nullum fit. ἔρημον εἶναι ἀνδρῶν, τῶν φίλων, τῶν πόλεων, Plato in Epiſt. carere amicis, & fidelibus. ἐρήμην ἐλεῖν, indicta cauſa damnare.

ρηνται, vaſtatur, 3. fingul. præſ. paſſ. vide ἐρημόω, vaſto.

ρημόω, vaſto, deſertum reddo. f. ώσω. p. ἠρήμωκα. a. 1. ἠρήμωσα. præſ. paſſ. ἐρημόομαι, & in 3. plural. ἐρημῶνται. perf. paſſ. ἠρήμωμαι. perf. part. paſſ. ἠρημωμένος, η, ον, vaſtatus, a, um. a. 1. paſſ. ἠρημώθην, ης, η. præſ. inf. paſſ. ἐρημωθῆναι. Th. ἔρημος, deſertus.

ρήμωσις, εως, ἡ, vaſtatio, deſolatio. ab eodem them.

ρηρέδαται, nixi ſunt, Jonic pro ἐρηρεισμένοι εἰσι, 3. plur. perf. paſſ. verbi ἐρείδω, figo, f. σω. p. κα. perf. paſſ. ἔρεισμαι, & Att. reduplic. ἐρήρεισμαι. p. m. ἤρειδα, & Att. ἐρήρειδα.

ρήρεικα, firmavi, perf. act. Attic. ἐρήρεισμαι, perf. paſſ. ἐρήρειδα, perf. Att. med. ab ἐρείδω, firmo.

ρηρεισμένος, ὁ, firmatus.

ρήρειστο, 3. fing. pluſq. perf. Att. vide ἐρηρέδαται.

ρήκεσκα, contendi, perf. Att. per reduplic. pro ἤεικα, verbi ἐείζω, contendo. f. ίσω. perf. paſſ. ἐήεισμαι. Th. ἔεις, ἔος, ἡ, contentio.

ρήξεμμαι, dirutus ſum, perf. paſſ. Att. reduplic. pro ἤρειμμαι. pl. perf. ἐρερείμμεν, ab ἐρείπω, everto.

ρήριπα, dirui, perf. Att. pro ἤριφα, ab eodem them.

ρηρώτεκα, interrogavi. Att. redupl. pro ἠρώτηκα, perf. activ. verbi ἐρωτάω, interrogo.

ρόμαι, interrogabo, f. 1. med. verbi ἐρόμαι, vel ἐρόομαι. Th. εἶρω, dico.

ρυτύει, pro ἐρυτύετο, imperf. paſſiv. 3. ſingul. verbi ἐρυτύομαι, η, ετο, prohibeor. Th. ἐρυτύω, inhibeo.

ρύτυθεν, tenuerunt, Bœot. ſyncop. pro ἐρυτύθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐρυτύθω, verbi ἐρυτύω, inhibeo. f. ύσω. a. 1. opt. Æol. ἐρυτύσειε, ας, ε.

ρυτύσασκε, Jon. pro ἐρύτυσε, inhibuit, 3. fing. a. 1. ind. verbi ἐρυτύω, inhibeo.

ρυτύσειε, compeſceret, 3. fing. a. 1. opt. Æol. pro ἐρυτύσαι, ab eodem verbo.

ρυτύω, reprimo verbis. q. ab ἐρέω.

ρύω, particula augens ſignificationem in compoſitione. q. ab ἐράω, amo. quæ enim amamus, multa facimus, aut multum.

ρια, τὰ, lana. ab ἔριον, ου, τὸ, idem ac εἴριον, ου, τὸ, lana.

ρικάκκη, ὁ, cervicem elatam habens. ab ἔρα, & αἴκκω, ις, ὁ, cervix.

ρικτύπος, ου, ὁ, clamoſus, ex ἔρις, valde, & βοάω, clamo.

ρικυδέων, Doric. pro ἐριβρεμετῶν, genit. plur. ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens, magnitonans, Ariſtoph. in Ran. quod ex ἔρις, & βρέμω, fremo.

ρίβρομος, ου, ὁ, valde rugiens, perſtrepens.

ρίβρυχε, gen. Jonic. pro ἐριβρύχου. ab ἐριβρύχης, ου, ὁ, valde mugiens. Heſiod. in Theogonia. ex ἔρις, valde, & βρύχω, ſtrideo. f. ξω.

ρίβωλαξ, ακος, ὁ, ἡ, valde globoſus, ſcrax. ab ἔρις, valde, & βῶλος, ου, ἡ, glebæ.

ρίβωλος, ου, ὁ, ἡ, fertilis, idem ac ἐριβώλαξ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐρυσίπυλος, ου, ὁ, ventrosus.
Ἐρυσιπτολιν, gen. singul. Jon. ab ἐρύσιπτος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἐρυσίπτολις, valde sonans. ex ἐρυ, valde, & ἴσπω, ου, ὁ, sonitus.
Ἐρυγένεια, ἡ, mane genita, aut diluculum producens. Epith. auroræ. Iliad. α. & Odyss. β.
Ἐρύγδουπος, ὁ, argutus, sonorus.
Ἐρυδάοντο, contenderis, dual. num. præs. ind. ἐρυδάω, contendo. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.
Ἐρυδάω, ως, ει, & in plur. ἐρυδάομεν, contendimus.
Ἐρυδήσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐρυδέω, contendo, Poet. pro ἐρίζειν, quod ex fut. 2. ἐρυδῶ, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, lis.
Ἐρύηκα, contendi, a. 1. act. verbi ἐρυδάω. Th. ἔρις, lis.
Ἐρυκέσθαι, Poet. more pro ἐρίσασθαι, a 1. inf. med. ab ἐρυκέω, f. ήσω. idem ac ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις, lis.
Ἐρυδι, dat. sing. ab ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.
Ἐρυδμοιόω, Poet. pleonasmo τῦ μ, pro ἐρυδάω, præs. inf. activ. verbi ἐρυδάω, contendo.
Ἐρυδμαινεν, Doric. pro ἐρυδμάουσι. vide ἐρυδμαίνω.
Ἐρυζε, cerrabat, 3. singul. imperf. act. pro ἤρυζε. potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω. certo. f. ίσω. p. ἤρικα. Them. ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.
Ἐρυζέμεν, & ἐρυζέμεναι, contendere, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν, verbi ἐρίζω, ab eodem them. ἐρίζεσσαι, nom. plur. præs. part. f. g.
Ἐρίζουσι, contendunt, certant, Dor. pro ἐρίζουσι, 3. plur. præs. ind. ἐρίζω. Th. ἔρις, lis.
Ἐρίηες, Jonic. pro ἐρίηροι, ab ἐρίηρος, amabilis. hinc ἐρίηρ, peramabilis. ab ἔρα, & ἐράω, amo. Alii deducunt ab ἄρω, adapto.
Ἐρυθάκη, ης, ἡ, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos: ceraginem vertit Virg. Hermolaus, & Fuchsius vernigi nem vocant.
Ἐρύθεια, ας, ἡ, contentio, servitus, concertatio: verecundia exponitur ab Aretino apud Aristot. lib. 5. Politic. ἐρυθεὰς, ας, ἡ, idem. ab ἐρυθέω, litigo, pro ἐριδέω.
Ἐρυθηλέων, gen. plur. ab ἐρυθηλὴς, ἐος ὁ, ἡ, valde virens, late frondens. Jonic. pro ἐρυθαλὴς. ab ἔρα, valde, & θαλλὸς, germino, vireo.
Ἐρυθος, ου, ἡ, lanifica, textrix, ancilla, ab ἐρυθλίμαι, lanam tracto. Th. ἔριον, ου, τὸ, lana. Item ἐρυθος, ου, ὁ, agricola, messor. q. ab ἔρα, terra, quam colit.
Ἐρυκλάγγαι, α, ὁ, Dor. & Poet. pro ἐρικλάγκτης, ου, ὁ, valde strepens. ex ἔρι, & κλάζω, clamo. f. γξω.
Ἐρίκτυπος, ὁ, ἡ, valde sonans, Hesiod. ex ἔρι, valde, & κτύπος, ου, ὁ, pro τύπος, sonus pulsu factus. Th. τύπτω, pulso.
Ἐρικυδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, valde illustris, admodum gloriosus. ab ἔρι, valde, & κῦδος, ους, τὸ, gloria.
Ἐρίμυκος, ου, ὁ, ἡ, valde mugiens. Odyss. ὁ. ab ἔρι, valde, & μυκάω, mugio.
Ἐρινεὸς, seu ἐρινὸς, ου, ὁ, caprificus arbor, ficus sylvestris.
Ἐρινυς, ύος, ἡ, Erinnys, furia, peccatorum ultrix. in acc. plur. ἐρινύας, & ἐρινῦς. Aliquando ἐρινὺς dicitur, qui injuriam alicui illatam persequitur, & qui fecit. hinc ἐρινύειν, indignari. quasi ab ἔρις, ut litium auctor.
Ἔριον, τὸ, lana, vellus. ab εἶρος, ους, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto.
Ἐρίπηρος, seu ἐρίπνιος, ου, ὁ, valde utilis. Epitheton Mercurii. sic dicti, quasi ἔρι ὄνητος, ab ὄνημι, prosum.
Ἐριφεύω, lanificium exerceo. Xenoph. ab ἔριον, ου, τὸ, lana, & ἔργον, opus.
Ἔρρηξ', pro ἔρρηξε, cecidit, interfectus est, 3. sing. aor. 2. Jonic. pro ἔρρηξε. Sic ἐρρήγην, aor. 2. inf. ἐρρήγη, ῆναι, aor. 2. part. act. ab ἐρήγνυμι, everto, f. ξω.

Ἐρύκανη, ης, ἡ, cacumen, mons, promontorium. ab ἔρα πνέειν, quia valde perflatur.
Ἔρις, ιδος, ἡ, Dea discordiæ, lis, contentio. acc. sing. τὴν ἔριδα, & ἔριν. hinc ἐρίζω, contendo. ἐριστὴς, οῦ, ὁ, litigator. ἐριστικὸς, ὴ, ὁ, contentiosus. quia in pugnam ἔρχεται, id est implicat.
Ἐρίσαντε, contendentes, nom. dual. ab ἐρίσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ἐρίζω. fut. ίσω. p. ικα, contendo. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.
Ἐρίσδειν, pro ἐρίζειν, certare, contendere.
Ἐρισθενὴς, ές, ὁ, ἡ, valde potens, præpotens. ab ἔρι, valde, & σθένος, ους, τὸ, robur. Th. σθένω, valeo, possum.
Ἐρισμαράγοιο, gen. Jonic. ab ἐρισμάραγος, ου, ὁ, valde tonans, ab ἔρι, & σμαραγὴ, magnos strepitus edo.
Ἐρισμαχάδιος, gen. Jon. ab ἐρισμαχάδης, ου, ὁ, valde fremus. ab ἔρισμα, certamen. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis, & μάδος, ου, ὁ, strepitus, seu cordis pulsus vehemens post exercitium.
Ἐριστὴ, ῆ, ὁ, litigator, ab ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.
Ἐριστικὸς, ὴ, ὁ, contentiosus, gen. plur. ἐριστικῶν. ab eodem them.
Ἐρίσχολος, ου, ὁ, promptus ad convitia, contentiosus, convitiator. ab ἔρις, lis, & χάλος, ους, τὸ, labium.
Ἔρκαμος, ου, ὁ, ἡ, pretiosus, valde honoratus. Est & piscis, Aristot. ἐρκάμιος, gen. on. ex ἔρι, valde, & τιμὴ, pretium. Them. τίω, honoro.
Ἔρκος, ου, ὁ, hædus, caper, aut capella, duæ parvæ stellæ in summa aurigæ manu, Procl. ἐρίφιος, acc. pl. Doric. pro ἐρίφους. ἐρίφιον, ου, τὸ, parvus hædus, q. ἔαρι φαινόμενος, quod vere nasci solet.
Ἐρεχθόνιος, ου, ὁ, Erichthonius, filius Vulcani, & Minervæ.
Ἔρκιον, ου, τὸ, septum, idem ac ἕρκος, ους, τὸ.
Ἕρκος, ους, τὸ, septum, plur. τὰ ἕρκεα. ab εἴργω, arceo.
Ἑρκὼ, οῦς, Jonic. pro εἱρκὼ, ῆς, carcer. ab εἴργω, Poet. pro εἴργω, arceo.
Ἔρμα, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum: labarra: scopulus: inauris. Item lignum, quod supponitur navi, ne in terra marcescat. In portus ostius dicitur crepido. & obex. Hinc ἐρμάζω, fulcio. quasi ab εἴρω, necto. vel per syncopen, pro ἔρμισμα, ab ἐρείδω, figo
Ἑρμαγόρης, ου, ὁ, Hermagoras, nomen proprium.
Ἔρμαιον, & ἐρμαῖον, ου, τὸ, lucrum insperatum: res omnis commoda, & utilis, Plato. ab ἔρμαιος, & ἔρμιος, Mercurialis. Item occasio, Athen. lib. 13. Sunt vero τὰ Ἑρμαῖα, Mercurii festa. Th. Ἑρμὴς, οῦ, ὁ, Mercurius.
Ἑρμαῖ, α, ὁ, nomen viri, Hermas. Dorice pro Ἑρμῆς.
Ἑρμάων, ωνος, ὁ. Poet. Pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.
Ἑρμείας, & Ἑρμείης, ου, ὁ, Poet. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius. Hinc Ἑρμείαν, acc. sing. Jon. pro Ἑρμῆν.
Ἑρμῆ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.
Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, oratio, explicatio, eloquutio. ab ἑρμηνεὺς, ῆος, ὁ, interpres.
Ἑρμηνῆες, ος, & Att. ους, ὁ, interpres, nuntius, Ceb. Theb. hinc ἑρμηνεύω, interpretor. ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio. q. ab Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.
Ἑρμηνεύσαι, a. 1. inf. activ. vide ἑρμηνεύω, interpretor, verbis explico.
Ἑρμηνεύω, interpretor, verbis explico. f. εύσω. p. ἡρμήνευκα. Them. ἑρμηνεὺς, ῆος, ὁ, interpres, nuntius.
Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius, & Poet. Ἑρμείας, & εἰας, idem. Hinc ἕρμαιος, seu αῖος, ου, ὁ, & ἑρμαῖος, οῦ, ὁ, Mercurialis. q. ab εἴρω, nuntio, dico. Platoni quasi ἑρμηνεῦς, οἱ ἑρμαὶ, Hermæ lapidei erant Athenis, opus quadratum, quos circa ora circumcisos noctu fuisse Thucydides lib. 6. narrat. Ἑρμῆς etiam dicta est pars quædam Delphinii, id est, templi, quod Athenis dicatum fuit Apollini. Plutarch. in Theseo. Κοινὸς ἑρμῆς, parœmia monens, in commune conferendum, publicique habendam esse rationem.
Ἑρμὶν, vel ἔρμις, ῖνος, ὁ, fulcrum lecti. ab ἔρμα, ατος, quod vide.
Ἑρμογένης, ους, ὁ, nomen viri, Hermogenes. Gr. Ἑρμογενὴς, ους, ex Mercurio genitus.
Ἔρνος, εος, τὸ, planta, germen, ramus. Odyss. ξ. ἐρνοδάφης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ramosus.
Ἔρξαι, facere, a. 1. inf. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω. vide ἔρξαν.
Ἔρξαν, fecerunt, Jon. pro ἔρεξαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio, per metathesin litterarum. f. ῥέξω, εις, ει, & per metathesin ἔρξω.
Ἔρξει, 3. singul. fut. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.
Ἔρξω, εις, ει, f. 1. ejusdem verbi.
Ἔρρεγμα, per metathesin pro ἔργμα, p. m. verbi ῥέζω, facio. f. ῥέξω, & per metathesin ἔρξω.
Ἐρόεσσα, ης, ἡ, amabilis, & in m. g. ἐρόεις, εντος, ὁ, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.
Ἐροίμι, Attic pro ἐροίμην, ut ποιοίμι, pro ποιοίμην, ab ἐρέω, dico, interrogo. Th. εἴρω, loquor.
Ἐρόμαι, interrogo, a. 2. med. ἠρόμην. Th. εἴρω, loquor.
Ἔρον, acc. sing. ab ἔρος, ου, ὁ, amor, Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Them. ἐράω, amo.
Ἔρσαμεν, 1. plur. f. 1. act. verbi εἴρω, dico. f. ἐρῶ.
Ἔρσαν, dicent, 3. plur. f. ἐρῶ, ab εἴρω, vel ἐρέω, dico.
Ἕρπετον, οῦ, τὸ, reptile. ab ἕρπω, repo, f. ἑρπύω, a. 1. εἵρπυσα, ας, ε.
Ἕρπην, serpere, Dor. pro ἕρπειν, ab ἕρπω.
Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus, a serpendo sic dictus, quod per corpus serpat. Them. ἕρπω, serpo.
Ἕρπις, vinum, Ægyptiorum lingua, ab ἕρπω, repo. Repit enim vitis, nisi pedamentis regatur.
Ἑρπύζω, idem ac ἕρπω, repo.
Ἕρπω, serpo, repo, vado; quod fit in ἔρᾳ, scil. terra. Vel per metathesin Latin. repo, quod idem significat. vel ab ἔρα, terra, quia illic reptilia. Inde ἑρπετὸν, οῦ, ὁ, reptilis. ἕρπυλλος, ου, ὁ, seu ἕρπυλλον, ου, τὸ, serpyllum.
Ἕρπωμεν, eamus, Doric. pro ἕρπωμεν, 1. plur. sub. act. ab ἕρπω.
Ἐῤῥαβδίσθω, τι, η, a. 1. ind. passiv. a ῥαβδίζω, virgis cædo. f. ίσω. Them. ῥάβδος, ου, ὁ, virga.
Ἐῤῥάγω, rupi, & in 3. plur. ἐῤῥάγησαν, a. 2. ind. pass. Sic ἐῤῥάγην, rupi, a. 2. ind. act. a ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango, rumpo. f. ξω. p. ἔῤῥηγα. a. 1. ἐῤῥήξα. a. 1. part. act. ῥήξας.
Ἐῤῥάδαται, aspersi sunt, 3. plural. Jon. perf. pass. pro ἐῤῥασμένοι εἰσὶ. Sic ἐῤῥάδατο, pro ἐῤῥασμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. pass. factum ex 3. sing. ἐῤῥᾶται, correpta penultima, deinde ante ται, & το inserto δα. Formatur a p. m. ἔῤῥαδα, addito ται, & το, verbi, ῥαίζω, quod idem ac ῥαίνω, perfundo, spargo.
Ἐῤῥαμμένος, ὁ, consutus, perf. part. pass. a ῥάπτω, consuo. fut. ψω, p. φα, perf. pass. ἔῤῥαμμαι.
Ἐῤῥαντισμένος, ὁ, conspersus, perf. part. pass. a ῥαντίζω, aspergo. fut. ίσω, Th. ῥαίνω, perfundo.
Ἐῤῥάπισαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, bacillo cædo, percutio. fut. ίσω. p. ἐῤῥάπικα. Th. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.
Ἐῤῥάδθω, inspersus sum, a. 1. ind. pass. verbi ῥαίζω, perfundo.
Ἐῤῥάφθην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ῥάπτω, suo.
Ἔῤῥαψαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi ῥάπτω,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ῥάπτω, suo. f. ψω. p. ἔῤῥαφα.
ῥᾶρε, ῥαέτω, peri, præl. imperat. act. verbi ῥάω, dolens eo. f. σω.
ῥᾶεν, fluebat, 3. sing. imperf. a ῥέω, fluo. f. ῥύσω.
ῥᾰ́θθη, sive ἐῤῥήθη, dictus sum, a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, dico. pert. pass. ἔῤῥημαι, quod & εἴρημαι. a. 1. part. pass. ῥηθείς.
ῥᾰ́ξε, fecit, sacrificavit, 3. sing. a. 1. act. verbi ῥέζω, facio. f. ῥέξω.
ῥᾰ́ο, abeat in malam crucem, præl. imperat. ab ἔῤῥω, pereo.
ῥᾶσι, Jon. & Doric. pro ἔῤῥωσι, ex ἔῤῥεσι, fluebant, 3. plur. imperf. verbi ῥέω, fluo. f. ῥύσω.
ῥᾰ́ῡσε, 3. sing. a. 1. act. a ῥέω, fluo. f. ῥύσω.
ῥᾰ́θη, declaratus est, 3. sing. a. 1. pass. vide ἐῤῥήθην. a ῥέω, dico.
ῥᾰ́ξαν, fregerunt, 3. plural. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε. a. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἐῤῥήγα.
ῥῖγα, præt. med. verbi ῥιγόω, horreo. fut. ήσω. p. ἐῤῥίγηκα. a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus.
ῥῖγοι, Jon. paragoge, pro ἐῤῥίγη, 3. sing. præf. sub. activ. ab ἐῤῥίγω, horreo.
ῥῖγοῖ, formidanti, dat. singul. præs. part. act. verbi ῥῖγόω, horreo, factum ex præt. med. ἔῤῥιγα, verbi ῥιγέω, exhorreo. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, horror.
ῥῐζῶμαι, radicatus sum, perf. pass. verbi ῥιζόω, radices ago. a. 1. pass. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, ης, ἡ, radix.
ῥῖμμαι, projectus sum, perf. ind. pass. ἔῤῥιμμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον.
ῥῖπτον, projiciebam, imperf. act. verbi ῥίπτω, projicio.
ῥῐφθῶν, projiciantur illi duo, 2. dual. perf. imperat. pass. ἔῤῥῐψο, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, projico.
ῥῖνε, 3. singul. a. 1. ind. activ. verbi ῥίπτω, abjico. fut. ψω. a. 1. ἔῤῥῐψα, ας, ε. a. 2. ἔῤῥῐφον. part. ῥῖφας, αντος. a. 2. pass. ἐῤῥίφην.
ῥῖνκα, fluxi, perf. act. quasi a ῥύω, pro ῥέω, fluo. a. 2. pass. ἐῤῥύην, unde inf. ῥυῆναι. part. ῥυείς, a themate ῥύω, fluo.
ῥῦσε, a. 1. ind. act. verbi ῥυπόω, inquidam, infamem reddo, maculo, Th. ῥύπος, ου, ὁ, sordes.
ῥυσάμενος, ω, αντος, eripuit, a. 1. med. verbi ῥύω, traho. fut. ῥύσω. p. ἐῤῥύσατο. a. 1. pass. ἐῤῥύσθην.
ῥύσθω, vide in ἐῤῥυσάμην.
ῥῶ, f. σω, ægre eo, dolens, & affligtus eo, pereo, evanesco, abeo. Æolice dicitur pro ἔρρω, idem ac φθείρω, pro quo & φθέῤῥω, Æolice: vel ut alii, ab ἔκω, & ῥέω, ut sit, ad terram fluo, metaphora ducta a liquidis terræ affusis. quæ ita pereunt, ut nunquam recolligi possint.
ῥῶγα, ας, ε, Att. pro ἔῤῥηγα, ruptus sum, p. m. a ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, tranno. f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.
ῥῶμαι, confirmatus sum, perf. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥωννύω. fut. ώσω. p. ἐῤῥώθην.
ῥωμαλεώτερος, fortius, robustius, adv. ab ῥωμαλεώτερος, vehementior, comp. ab ῥωμαλέος, robuste, adverb. Formatur a præt. perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, qui animo est forti, item validus. comparat. ἐῤῥωμενέστερος. superl. ἐῤῥωμενέστατος. Th. ῥώννυμι, seu ῥωννύω, corroboro. f. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα.
ῥῶν, ὁ, præl. part. verbi ἔῤῥω, ægre eo.
ῥῶοντο, ruebant, 3. pl. imperf. pass. a ῥάω, vel ῥώομαι. Th. ῥώννυμι, roboro. vel est 3. pluiq. perfect. pass. Poet. pro ἔῤῥωντο, ejusdem verbi ῥώννυμι. f. ῥώσω.
ῥῶστε, κ, ὁ, aper, Callimacho; aries, Licophroni. q. ab ἔρσω, valde, & ῥώω, roboro. vel παρὰ τὸ ἐρᾶσθαι, quod cum impetu ruat.
ῥώσαντο, 3. plural. a. 1. med. verbi ῥώννυμι, corroboro.

Ἐ ῥώσθη, perf. inf. pass. ἐῤῥώσθαι, convalui, a. 1. ind. pass. ἐῤῥώσθε, 2. plural. perf. imperat. passivi verbi ῥώννυμι, corroboro.
Ἐῤῥῶσθε, ὠσθω, vale; & in plur. ἐῤῥώσθε, valete, perf. imperat. passiv. ejusdem verbi.
Ἔρση, aor. 1. Jon. ab ἔρδω, f. σω, ægre dolens eo.
Ἕρση, sive ἕρσης, ης, ἡ, ros. q. ab ἔρσω, & ῥέω, fluo. Vel potius ab ἔρσω, quia in terra nascitur; vel quia terram facit virescere. hinc ἑρσήεις, gen. εντος, ὁ, & ἑρσῆεις, ις, ὁ, roscidus.
Ἔρσην, Jon. pro ἄρσην, ὁ, mas.
Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἔρδω, afflictus eo.
Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, ructo. f. ξω. a. 2. ἤρυγον.
Ἐρύγμηλος, pro ἐρεύγμηλος, ὁ, sonorus, graviter boans, vel eructans cibos. ab ἐρεύγω, ructo.
Ἐρύεσθαι, liberare, præl. inf. ab ἐρύομαι, Th. ἐρύω, custodio.
Ἐρυθαίνετο, rubebat, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐρυθαίνω, rubefacio.
Ἐρυθίη, dat. singul. ab ἐρυθίη, ας, ἡ, nomen proprium loci.
Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω, rubefacio.
Ἐρυθήσσαν, rubefactam, præl. part. f. g. Poet. pro ἐρυθήσασαν, ab ἐρυθαίνω, rubefacio. Thema ἐρυθος, εος, τὸ, rubor.
Ἐρυθρόω, rubefacio, ab ἐρυθρος, εος, τὸ, rubor.
Ἐρυθρώων, gen. plur. ab ἐρυθρώη, incolæ urbis, cui nomen ἐρυθαί, αῖ, ἡ. Forte scribendum Ἐρυθρέων, genit. Jon. pro Ἐρυθρῶν, ab Ἐρυθραί.
Ἐρυθρόδανον, & ἐρυθρέδανον, rubia, tinctoribus in usu. ab ἐρυθρος, ruber, & δένω, donum. ἐρυθρόδανον, est rubia tinctorum, rubrico. ἐρυθρός, ὰ, ὸν, ruber, rubidus, rufus: puniceus, rubicundus, Demosth.
Ἐρυκακέειν, coercere, præl. inf. ab ἐρυκακέω, & ἐρυκάω, idem ac ἐρύω, inhibeo. f. ξω.
Ἐρυκόμενε, & ἐρυκόμενος, Doric. pro ἐρύεσθαι, præl. inf. ab ἐρύομαι, contineo, impedio.
Ἐρύεσε, 3. singul. præl. opt. ab ἐρύω, contineo, custodio.
Ἐρύω, inhibeo, arceo, prohibeo, contineo, custodio. f. ξω. præt. κα. q. ab ἐρύω.
Ἑρῦμα, pro ἔρυμα, ατος, τὸ, turamen, præsidium, arx. propugnaculum. ab ἐρύω, servo, traho.
Ἑρῦμαι, per syncopen pro ἐρύομαι, custodio, servo. hinc ἑρῦσθαι, pro ἐρύεσθαι. ἑρῦμένος, munitus, tutus, inaccessus.
Ἐρύσσω, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, custodio, observo, libero.
Ἐρύσσατο, eriperet, pro ἐρύσατο, Jonic. interpo σ, 3. singul. aor. 1. opt. med. verbi ἐρύω, traho.
Ἐρύσσο, 2. sing. aor. 1. med. opt. ab eodem verbo.
Ἐρύσσας, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, traho.
Ἐρυτον, Jonic. pro ἔρυσαν, 3. plur. aor. 1. activ. hic & ἐρύσαντο, traxerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐρύω, traho.
Ἐρυσάρματα, per metaplasmum pro ἐρύσσαματα, currum trahentes. ex ἐρύω, traho, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.
Ἐρῦσσα, pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, traho.
Ἐρύσσε, 2. singul. a. 1. sub. act. ejusdem verbi.
Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, morbus e cœlo superveniens segetibus. Th. ἐρυθρός, ὰ, ὸν, rubor.
Ἐρύσμασι, ος, τὸ, herbæ, & seminis genus. Plinius l. 8. c. 10. irionem vocat. ab ἐρύω, traho.
Ἐρυσίπτολις, ος, ὁ, ἡ, custos urbis, patrona urbis. ab ἐρύω, custodio, & πτόλις, Poet. pro πόλις, urbs. Potest etiam exponi, quæ urbes vastat. nam ἐρύω, tam significat ἐλεύνειν, trahere, quam φυλάττειν, custodire.
Ἐρυσσάμενος, ὁ, extrahens, aor. 1. part. med. gemin. σσ. sic ἔρυσσαν, pro ἔρυσαν, traxerunt, 3. plur. aor. 1. act. Jon. ab ἐρύω, traho.
Ἐρύσσομεν, trahemus, 1. plur. f. 1. act. vel per systolen pro ἐρύσομεν, 1. plur. a. 1. sub. ad eodem verbo.
Ἐρυτ', pro ἔρυτο, eripuit, quod pro ἤρυτο, vel ἤρυτο, 3. sing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poet. syncope pro ἐρύομαι, custodio. Th. ἐρύω, traho. Sunt qui velint esse aor. 1. med. per syncopen pro ἐρύσατο, ejusdem verbi.
Ἐρύω, traho, custodio, servo. f. ὑσω. p. ἔρυκα. q. a ῥύω, traho, tueor, libero, quasi e manibus. Hinc fit Latinum eruo.
Ἐρῳ', pro ἔρπε, veni, præl. imperat. ab ἕρπω, serpo.
Ἔρως, ω, ὁ, pellis. ab ἐρέπτω, tego. Est etiam ἔρεπτος, corium, pellis.
Ἐρχαται, compressi sunt, Jon. pro ἐῤῥιγμένοι εἰσί, 3. plur. perf. pass. Sic ἔρχατο, pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. plur. pluiq. perf. pass. Jon. verbi εἴργω, arceo, fut. ξω. p. εἶρκα. perf. pass. εἶργμαι.
Ἐρχατόωντο, prohibebantur, 3. pl. imperf. pass. Jon. & Poet. pro ἐῤῥκτώντο, verbi ἐρκατόω, oblepio, concludo. quod ab ἔρκατος, sepes, septum. Th. εἴργω, includo.
Ἔρχε, Jonic. pro ἔρκω, accede, & in plural. ἔρχεθε, & in dual. ἔρχεθον, præl. imperat. verbi ἔρχομαι, venio. fut. ελεύσομαι. aor. 2. ἦλυθον, & per syncopen ἦλθον.
Ἔρχω, Dor. pro ἔρκω, veni, præl. imperat. vide ἔρκω.
Ἐρχόμ', pro ἔρχομαι, venio.
Ἔρχομαι, venio, eo, accedo. sub. ἔρχωμαι. imperf. ἠρχόμην, ὴ, ετο. fut. ελεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per syncopen ἦλθον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἐλθέ, έτω, aor. 2. sub. ἔλθω, ης, η. aor. 2. inf. ἐλθεῖν. aor. 2. part. ἐλθών, ὼν, ὄντος. præt. med. ἦλυθα, Attic. ἐλήλυθα. pluiq. perf. ἐληλύθειν, ει, ει. q. ἔρκω ἔρχομαι, terræ spatium habeo, scil. peragrandum, seu decorrendum ad faciendum iter terra. hinc ἐπέρχομαι, advenio. ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ, advena, extraneus. παρεπήλυτος, ε, ὁ, advena.
Ἔρχωμεν, Dor. pro ἴωμεν, ibimus, 1. plur. f. 1. ab ἔλθω, repo.
Ἐρῶ, Dor. pro ἔρδω, ibo, repam, fut. 1. ejusdem verbi.
Ἐρῶ, dicam, f. 1. vel 2. verbi εἶπω, dico. hinc & εἴρω, contracte ἐρῶ.
Ἐρωδιός, ὰ, ὸν, & ἐρωδιάς, άδος, ἡ, avis species, erodius. Latinis ardea. p. ab ἔρως, amor. quia Venerea avis. Alii, q. in ἐρωδεῖν, ἐρῶδιν, sanguinem fudet, ἐκ τῶν ἕλκων. Romani Diomedeas vocant has aves; Gaza ardeolas; Augustinus fulicas, Suidas cicinnias. Hæ aves urinantur. fiunt & λάροι, lari. Lucianus.
Ἐρώει, quiesce, præl. imperat. ex ἐρωέω, quiesco, cesso.
Ἐρωέω, eo, fluo, regredior, recedo. Item cesso, otio me dedo. fut. ήσω. p. ἐρώηκα. hinc ἐρωή, ῆς, ἡ, impetus, motus: desiderium, animus, vis.
Ἐρωή, ῆς, ἡ, remissio, cessatio. Th. ἐρωέω, eo, fluo.
Ἐρώησε, fluet, 3. sing. f. 1. act. ab ἐρωέω, fluo.
Ἐρωμανέεσσι, dativ. plural. ἐρωμανέων, genit. plural. ab ἐρωμανής, ἐος, ὁ, ἡ, amatorius: perdite amans ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. quod ab ἔρκω, ατο. & μανία, ας, ἡ, furor. Th. μαίνομαι, insanio. p. m. μέμηνα.
Ἐρῶν, ῶντος, ὁ, & in plur. ἐρώντες, præl. part. ab ἐρέω, amo.
Ἔρως, ωτος, ὁ, amor, libido, cupido. dativ. τῷ ἔρωτι. Th. ἐρέω, amo. f. ἐράσω.
Ἐρωτάω, interrogo, oro, precor. f. ήσω, p. ἠρώτηκα. aor. 1. ἠρώτησα. perf. pass. ἠρώτημαι. q. ab ἔρομαι, interrogo. hinc ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæstio. ἐρώτησις, εως, ἡ, idem.
Ἐρώτευε, interrogate, Jon. pro ἐρωτᾶτε, ex ἐρωτάω, interrogo.
Ἐρωτηθείς, είσα, ὲν, ὁ, interrogatus, a. 1. part. pass. & in f. g. ἐρωτηθείσα. Sic

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐρωτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρωτηματικῶς, interrogative, per interrogationem. adverb. ab eodem themate.

Ἐρωτιδεύς, Anacreon vocat parvos Amoris pullos, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Ἐρωτίς, ίδος, ἡ, amicula, scortillum, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Ἐρωτοτόκοισι, dat. plur. Jon. ab ἐρωτοτόκος, ὁ, ἡ, amorem pariens. ab ἔρως, αντος, ὁ, amor, quod ab ἐράω, amo, & τίκτω, pario. p. m. τοτοκ.

Ἐρωτύλος, ὁ, ἡ, amatorculus, parvus amator, amatorius. Theocr. Th. ἐράω.

Ἐρωτῶν, ῶντος, ὁ, & in plur. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων, præf. part. act. verbi ἐρωτάω, interrogo, rogo.

Ἐρωτῶο, interrogeris, 2. sing. præf. opt. pass. ἐρωτασίμην, ώμην, ἐρωτάοιο, ῶο, verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ε Σ.

Ἑ̓ς, mittito, a. 2. imperat. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. præt. εἶκα. a. 2. ω.

Ἐ̓ς, Poet. & Attr. pro εἰς, in. ἐς φάος, in lucem. ἐς πλόον ἄρχεσθαι, navigationem auspicari.

Ἐ̓σαγείρω, colligo, congrego. Odyss. ζ. Th. ἀγείρω, cogo, congrego.

Ἐ̓σαγγελεύς, έος, ὁ, internuntius, nuntius. ab ἐς, & ἀγγέλλω, nuntio.

Ἐ̓σάγω, f. ξω, p. χα, introduco, pro εἰσάγω, quod ab ἐς, vel εἰς, & ἄγω, duco.

Ἐ̓σαειράμενος, ὁ, tollens, a. 1. part. med. ab ἐσαείρω. quod ab ἐς, pro εἰς, & ἀείρω, ἀέρω, a. 1. ἠειρα. unde ἀειράμενος. Th. ἄρω, tollo.

Ἐ̓σαθρόσειε, videret, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ab ἐσαθρέω, conspicio. ex εἰς, & Th. ἀθρέω, f. ήσω, video.

Ἐσακοντίζω, jacula in aliquem jaculor. quod ab ἀκοντίζω, jaculor. Th. ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Ἐσακούω, morem gerere, obtemperare. Th. ἀκούω, audio.

Ἐ̓σάλπιζον, clangebant, 3. plur. imper. verbi σαλπίζω, tuba cano. f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, tuba.

Ἐ̓σαλτο, insiliebat, Doric. pro ἐσήλτο, 3. sing. pluſq perf. pass. verbi ἐσάλλομαι, insilio. Th. ἄλλομαι, salio. f. ἅλουμαι. a. 1. med. ἁλάμην. Alii volunt per syncopen dici pro ἐσήλατο, 3. sing. a. 1. med.

Ἐ̓σαν, per syſtolen pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. ω, verbi εἰμί, sum.

Ἐ̓σαν, miſerunt, 3. plur. a. 2. ἧκα, verbi ἵημι, mitto. vide ἑ̓ς.

Ἐ̓σανα, 3. sing. a. 1. act. a σάω, quatio. f. σανῶ. idem ac σείω, moveo.

Ἐ̓σαντο, Jon. pro ἕσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi ἕννυμι, seu ἕω, induo. a. 1. ἔσσα.

Ἐσάωλα, putrefactus sum, a. 2. pass. a σήπω, putrefacio. f. σήψω. a. 2. ἔσαπον, & ἐσάπην. p. m. σέσηπα.

Ἐσαράσσειν, impreſſionem in aliquem facere. Th. ἀράσσω, pulso.

Ἐ̓σάωθον, Bœot. syncop. pro ἐσαώθησαν, 3. plur. a. 1. pass. ἐσαώθην, verbi σαώζω, idem ac σάω, quod a σῶς, servo. Th. σάος, ου, ὁ, salvus, incolumis.

Ἐ̓σάωσα, servavi, a. 1. ind. act. verbi σαώζω, servo.

Ἐσβάλλειν, immittere, irrumpere.

Ἐ̓σβάντες, pro ἐσβάντες. a. 2. part. act. plur. num. ab ἐσβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. part. βάς.

Ἔ̓σβεσεν, extinxit, 3. singul. a. 1. activ. verbi σβέννυμι, extinguo. fut. σβέσω. præt. ἔσβεκα.

Ἐ̓σβην, incendi, a. 2. act. a σβῆμι, quod ad σβέννυμι refertur. Alii dicunt a. 2. act. esse ἔσβον, verbi σβέω. Th. σβέννυμι, extinguo, fut. σβέσω. p. ἔσβεκα. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. passiv. ἐσβέσθην. f. 1. pass. σβεσθήσομαι.

Ἐσβιβάζειν, imponere in, quod a βιβάζω, admitto. Th. βαίνω, eo.

Ἐ̓σβλης, ητος, ὁ, ingreſſus. Th. βαίνω, jacio. p. βέβληκα.

Ἐ̓σδύειν, Jon. & Poet. pro ἐσδύεσθαι, influere. Th. δύω, duo.

Ἐ̓σεδέμενοι, ὁ, ſedentes, Dor. pro ἑζόμενοι. præſ. part. ab ἕζομαι, ſedeo.

Ἐ̓σεδώμεθα, ſedeamus, Dor. pro ἑζώμεθα, 1. plur. præſ. ſub. med. ab ἕζομαι, ſedeo, Dor. ἔσδομαι, fut. 2. med. ἐδοῦμαι.

Ἔ̓σεαι, eris, Jon. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. 1. verbi εἰμί, ſum. f. ἔσομαι, ῃ, ῆται.

Ἐ̓σεβάσθησαν, culti fuerunt, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐσεβάσθην, colui, verbi σεβάζομαι, colo. fut. ἀσομαι. p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, colo.

Ἔ̓σει, eris, Att. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ἐ̓σειμι, ingredior, præſ. ind. ab εἶς, pro εἰς, & εἶμι, eo.

Ἐ̓σείσατο, excuſſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi σείω, quatio. f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα.

Ἐ̓σείθην, ης, ῃ, a. 1. ind. paſſ. a σείω, moveo. f. σείσω. p. σέσεικα. perf. paſſ. σέσεισμαι.

Ἔ̓σειται, Dor. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. 1. verbi εἰμί, ſum. Dores enim circumflectunt fut. act. & med. ut ἐσδῦμαι, vel ἐσδύομαι, ἔσῃ, ἔσειται.

Ἐσελθεῖν, ſubire, in mentem venire, a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἐ̓σενεγκάμενος, ἐσσα, εν, illatus, a, um, a. 1. part. paſſ. ἐσενηνεγμένος, perf. inf. paſſ. vide ἐνέγκω, a. 1. paſſ. a φέρω, f. οἴσω, fero.

Ἐ̓σέπτατο, advolavit, 3. ſing. a. 2. med. vide ἐπτάμην, ω, ασο.

Ἐ̓σεργμῶαι, includere. ab εἰς, & ἔργνυμι, idem ac ἔρκω, ſeu εἴργω, arceo.

Ἐ̓σεσάκοντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi σάττω, onero. f. ξω. p. χα. fit enim Jon. ex 3. ſingul. ἐσέσακτο, inſerto α ante τ & tenui, quæ præcedit, converſa in aſpiratam.

Ἐ̓σεσήρει, 3. ſing. pluſq. perf. med. a σήρομαι, præt. med. ſum apertus, hio, rideo. Thema σαίρω, ſcopis purgo. f. ἄρω.

Ἔ̓σεσθαι, fut. 1. inf. ἔσεσθε, 2. plur. f. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ἐ̓σέτεος φανέντος ἄλλου, redeunte donec anno. Forte legendum ἐς ἔτος, q. εἰς ἄλλον ἔτος, donec alio anno. Vel legendum ἐς ἔτεος, q. d. εἰς νέωτα, ἀντὶ τοῦ, εἰς νέον ἔτος, in ſequentem, ac novum annum.

Ἐ̓σεύα, concitavi, a. 1. ind. pro ἔσσυα, verbi σεύω, moveo, agito. Th. σείω, quatio. f. σείσω.

Ἐ̓σέσομαι, ero, Dor. pro ἔσομαι, fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ἐ̓σεύθω, cultus fui, a. 1. ind. paſſ. a σέβομαι, ſeu σέβω, colo.

Ἐ̓σέχυτο, effluere, exire, ingredi.

Ἐ̓σέχυτο, Jon. pro ἐσεκέχυντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ex εἰς, vel ἐς, & χέω, f. χύσω, fundo. tanquam a χυέω.

Ἔ̓σῃ, eris, 2. ſing. fut. 1. ἔσομαι, verbi εἰμί, ſum.

Ἐ̓σήκασθεν, Bœot. ſyncope pro ἐσηκάσθησαν, 3. plural. a. 1. paſſ. verbi σηκόζω, ſtabulo includo. Th. σηκός, ὁ, ὁ, ſtabulum.

Ἐ̓σήλατο, inſiluit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐσάλλομαι, inſilio. ab εἰς, & ἅλλομαι, ſalio. f. ἅλουμαι. a. 1. med. ἡλάμην.

Ἐ̓σήμηνα, ας, ε, indicavi. a. 1. ind. act. a σημαίνω, ſignifico. fut. ανῶ. p. χκα. a. 1. ἐσήμηκα, & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Ἐ̓σῆν, pro εἰσί, ob ſequentem aſpiratam. ab εἰμί, ſum.

Ἔ̓σθω, miſiſſe, a. 2. inf. med. ab ἵημι, mitto. aor. 2. ω. aor 2. med. ἕμην, ἕσο.

Ἐ̓σθάς, άτος, ἡ, Dor. pro ἐσθής, ῆτος, ἡ, veſtis. Th. ἕω, induo.

Ἔ̓σθειν, præſ. inf. ab ἔσθω, comedo. hinc ἐσθίω, idem.

Ἐ̓σθημένος, ὁ, indutus, perf. part. tanquam ab ἐσθέμαι, hoc ab ἐσθής, ῆτος, ἡ, veſtis. Th. ἕω, induo.

Ἐ̓σθής, ῆτος, ἡ, veſtis. in acc. ἐσθῆτα. Th. ἕω, induo.

Ἐ̓σθητις, εως, ἡ, veſtitus. ab eodem themate.

Ἔ̓σθι, ede, præſ. imperat. act. ἐσθίω, præſ. inf. ab ἐσθίω, edo. Them. ἔσθω, idem.

Ἐ̓σθίω, edo. præſ. ſub. ἐσθίω, ῃς, ῃ. 3. plur. ἐσθίωσι. imperf. ἤσθιον, ες, ε. f. ἐσθίσω. præt. ἤσθικα. Th. ἔσθω, comedo.

Ἐσθλός, ὴ, όν, bonus, a, um, probus, fortis. dat. plur. Jon. ἐσθλοῖσι. hinc ἐσθλότης, bonitas, q. ab εὖς, & θάλλω, vel θέλω. vel ſimpliciter ab ἐθέλω, volo. Bonus enim non vult, niſi quod bonum eſt. Bonum θελητὸν, id eſt ἐρετὸν, appetibile.

Ἐ̓σθορε, Poetic. & Jonic. pro ἐσθόρε, inſiluit, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐσθορέω, inſilio. Th. θόρω, ſeu θορέω, ſalio.

Ἐ̓στ' ἔτε, pro ἐστιν ὅτε.

Ἐ̓σθω, vel ἐσθίω, comedo. f. ἔσω. p. ηκα. q. ab ἔδω, edo.

Ἔ̓σθω, 3. perſ. a. 2. imperar. med. ἔσο, ἕω, ἕσθω, verbi ἵημι, mitto. a. 2. ω.

Ἐ̓στάλθη, Doric. pro ἐστήλθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. a στήλω, fileo, taceo. f. ήσω.

Ἐ̓στάη, inſpexerit, Poet. pro εἰσίδῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ἰδέω, pro ἴδω, a. 2. inf. ſic ἐσπιών, a. 2. part. verbi ἐσπιέω, inſpicio. quod ab εἰς, & πέω, video. f. ἐσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἐ̓σίεμεν, immittere, intrare, præſ. inf. ab ἐσίημι, ingredior. hoc ab ἵεμι, mitto. vel ἵημι, pro εἶμι, eo.

Ἐ̓σίηατο, nocuit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi σίημαι, ſeu σίνω, nocco, lædo.

Ἔ̓σιν, ingreſſus ſum, a. 2. ind. act. verbi ἔσιμι, ingredior; quod ab εἶμι, eo.

Ἔ̓σις, εως, ἡ, deſiderium, cupiditas. ab ἵεμαι, cupio.

Ἐ̓σίωπα, ſilebat, 3. ſing. imperf. act. a σιωπάω, fileo. f. ήσω. p. σεσίωπα.

Ἔ̓σκαμμαι, foſſus ſum, perf. paſſ. verbi σκάπτω, fodio. f. ψω. p. ἔσκαφα. a. 2. ἔσκαφον. a. 1. paſſ. ἐσκάφθην.

Ἐ̓σκάτετο, concidit, pro ἐσκατέπεσε, 3. ſing. a. 2. med. verbi ἐσκατακίπτομαι, ex εἰς, κατὰ, & πίπτω, pono. f. πεσοῦμαι. a. 2. med. ἐπεσάμην, σο, το.

Ἔ̓σκαφα, fodi, perf. act. ἐσκάφθην, a. 2. paſſ. verbi σκάπτω, fodio. vide ἔσσαμμαι.

Ἔ̓σκε, erat, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἦν, ab εἰμί, ſum.

Ἐ̓σκέδασ', pro ἐσκέδασε, diſperſit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi σκεδάω, diſſipo. fut. άσω.

Ἔ̓σκεμμαι, conſideratus ſum, perf. paſſ. verbi σκέπτομαι, conſidero, f. ψομαι.

Ἐ̓σκεύασται, inſtructi ſunt, Jonic. pro ἐσκευάσμενοί εἰσι. ſic ἐσκευάζατο, Jon. pro ἐσκευάσμενος ἦσαν, 3. plural. perf. & pluſq. perf. paſſ. verbi σκευάζω, paro, inſtruo. Them. σκεύος, εος, τὸ, vas.

Ἐ̓σκευασμένος, ὁ, paratus, perf. pare. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Ἐ̓σκεύωρημαι, perf. paſſ. a σκευωρέομαι, vaſa cuſtodio; item, ſtruo, molior. quod a σκεῦος, εος, τὸ, vas, & ὄρος, ου, ὁ, cuſtos, inſpector.

Ἐ̓σκήνωσεν, habitavit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σκηνόω, commoror, habito. Th. σκηνή, ἡ, tabernaculum.

Ἐ̓σκίδναντο, diſpergebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi σκίδνημι, ſpargo. in paſſ. σκίδναμαι. imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκεδάω, diſſipo.

Ἐ̓σκίρτα, exultabat, 3. ſing. imperf. act. verbi σκιρτάω, exulto. Them. σκαίρω, ſalio. f. ήσω.

Ἐ̓σκίρτων, ſaliebant, 3. plur. imperf. activ. verbi σκιρτάω, ſalio. Th. οκαίρω, idem.

Ἐ̓σκλῆ, ης, ῃ, exaruit, mortuus ſum, a. 2. ind. verbi σκλήμι, quod a σκλέω, per ſyncopen pro σκελέω. p. ἐσκληκα. part. ἐσκληώς. Th. σκέλλω, exſicco, exarefacio.

Ἐ̓σκο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ε'σεμίσαι, importare, aor. 1. inf. act. a κομίζω, porto. f. ίσω. Them. κεμίω, curo.

Ε'σεον, ες, imperf. Jon. pro ῶν, eram. verbi εἰμί, fum.

Ε'σκοτάθην, ης, η, obſcuratus fui, aor. 1. ind. paſſ. a σκοτίζω, obſcuro. f. ίσω. p. ἐσκότικα. perf. paſſ. ἐσκότισμαι. Them. σκότος, εος, τὸ, tenebræ.

Ε'σκύπτω, intueor, in rem aliquam propendeo.

Ε'σκωπτον, cavillabatur, 3. ſing. imperf. verbi σκώπτω, cavillor. f. ψω. p. ἔσκωφα. aor. 1. ἔσκωψα.

Ε'σλή, ὁ, nomen viri אלוף, Eſli. Hebr. princeps.

Ε'σλὴν, Dor. pro ἐθλὴν, bonum. vide ἐθλός. ſic ἐσλὸς, pro ἐσθλὸς, bonos.

Ε'σμαράγησε, ſtridit, 3. ſing. a. 1. activ. verbi σμαραγέω, fragorem edo. hinc σμαραγίζω, ſtrido, crepo, reſono.

Ε'σμάσσω, intus tango, offendo. Thema μάσσω, abſtergo, tango.

Ε'σμεν, ſumus, 1. plur. præſ. ind. εἰμί, ſum.

Ε'σμηγμαι, extenſus ſum, perf. paſſiv. verbi σμήχω, purgo, detergo. f. ξω. idem ac σμάω, abſtergo.

Ε'σμὸς, ὁ, examen apum. ab ἵω, mitto. Eſt enim agmen, quod emittitur natali ſede. ἄτσμὸς, examen.

Ε'σο, vel ἴσθι, ἔσω, eſto, præſ. imperat. ab εἰμί, ſum.

Ε'σοδος, ſeu ἔσοδος, ἡ, ingreſſus. Metaph. mores, inſtituta.

Ε'σοικίζω, coloniam in aliquem locum deducere. Thema οἶκος, ὁ, ὁ, domus. ἐσοικίζομαι, immigro.

Ε'σοντο, 3. plural. f. 1. opt. verbi εἰμί, ſum.

Ε'σοιδε, 2. plural. fut. opt. ἐσοίμην, ejuſdem verbi.

Ε'σομαι, ero, ἔσῃ, eris, & in plur. ἐσόμεθα. ἔσονται, fut. ejuſdem verbi.

Ε'σονται, pro ἔσονται, erunt, 3. plur. fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ε'σοπτρον, ὁ, τὸ, ſpeculum. ab ἐσόπτομαι, inſpicio. Th. ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ε'σορᾶν, præſ. inf. ab ἐσοράω, aſpicio. Th. ὁράω, video.

Ε'σορᾷς, & ἐσορᾷ, Doric. pro ἐσορᾶς, & ἐσορᾶ, 2. & 3. ſing. ſic ἐσοράτε, pro ἐσορᾶτε, 2. pl. verbi ἐσοράω, intueor. Th. ὁράω, video.

Ε'σορῶμες, Doric. pro ἐσορῶμεν, aſpicimus, 1. plur. verbi ὁράω, video.

Ε'σορῶν, præſ. part. act. in plural. ἐσορῶντες. ſed ἐσορῶσι, 3. plur. ind. act. ab eodem verbo.

Ε'σσεμαι, ῆ, ῆται, Dor. pro ἔσομαι, ῇ, ῆται, fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ε'σσεσθε, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi σοφίζομαι, doceor, cognoſco. f. ίσομαι. p. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, ὰ, ὁ, ſapiens.

Ε'σσόμαι, videbo, fut. 1. med. ex εἶδ, & ὄπτομαι, video.

Ε'σσαθημένος, ὁ, cumulatus, perf. part. ab ἐσσαθήμαι, perf. paſſ. verbi σσαθάω, texo, dilapido. Th. σσάθη, ης, ἡ, textorium inſtrumentum: item ſpathula.

Ε'σσάθων, accumulabam, 1. ſing. imperf. act. ab eodem them.

Ε'σσαξα, attraxi, perf. act. verbi σσάω, traho. f. άσω.

Ε'σσάραξεν, laceravit, 3. ſingul. aor. 1. act. verbi σπαράσσω, lacero. f. ξω. p. ἐσπάραχα.

Ε'σσάρθαι, fatum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi σπείρω, ſero. f. ρῶ. p. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπαρτο. perf. paſſ. ἔσπαρμαι.

Ε'σπαρμένος, η, ον, ſeminatus, perf. part. paſſ. verbi σπείρω, ſemino.

Ε'σπάσατ', pro ἐσπάσατο, evulſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi σπάω, traho.

Ε'σσε, evulſit, 3. ſing. a. 2. ἔσπον, ες, ε, verbi σπάω, traho.

Ε'σπειρα, ſevi, a. 1. act verbi σπείρω, ſero.

Ε'σπεισα, libavi, a. 1. act. verbi σπένδω, libo. f. σπείσω.

Ε'σπένδω, η, η, ſacrificio placatus ſum, a. 1. paſſ. a 3. ſing. ἔσπεισαι, perf. paſſ. ἔσπεισμαι, verbi σπένδω, libo.

Ε'σπέρα, ας, ἡ, veſpera. Th. ἔσπερος, ὁ, ὁ, veſper.

Ε'σπερίδες, Heſperides, Noctis filiæ, quibus cutæ ſunt mala aurea. Heſiod. in Theogonia.

Ε'σπέριος, α, ον, veſpertinus, a, um. ab ἔσπερος, ὁ, veſper.

Ε'σπερος, ὁ, ὁ, veſper. quaſi ἴω πέρας, diei finis. hinc ἑσπέριος, veſpertinus. ἑσπέρα, veſpera. Vel ab ἕσπομαι, Poet. ſequor. mane enim apparet, aliaſque ſtellas a tergo ſequitur occidentes; ideo dicitur ἀστὴρ ὄρθριος.

Ε'σπεσθαι, ſequi, Poetic. pro ἕπεσθαι, præſ. inf. verbi ἕπω, ſequor.

Ε'σπετε, dicite, 2. plur. imperat. præſ. ab ἔσπω, dico, Poet. pro ἔπω.

Ε'σπετο, ſequebatur, Poet. pro εἵπετο, 3. ſingul. imperf. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι, ſequor.

Ε'σπεύδον, feſtinabant, 3. plur. imperf. act. a σπεύδω, feſtino. f. σω. præt. med. ἐσπεύδα. a. 1. ind. act. ἐσπέυσα, ας, ε.

Ε'σπιλωμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi σπιλόω, maculo. f. ώσω. p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, ου, ὁ, macula.

Ε'σπλαγχνίσθη, ης, η, miſericordia tactus fui, aor. 1. ind. paſſ. verbi σπλαγχνίζομαι, miſericordia moveor. f. ίσομαι. perf. ἐσπλάγχισμαι. Th. σπλάγχνον, ου, τὸ, viſcus, commiſeratio.

Ε'σπόμεθ', pro ἐσπόμεθα, conſequimur, 1. plural. præſ. ind. Poet. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι. hinc in opt. ἐσποίμεθα. part. ἑσπόμενος. Thema ἔπω, ſequor.

Ε'σσον, ες, ε, evulſi, aor. 2. verbi σπάω, traho. hinc a. 2. inf. σπεῖν, part. σπών, & in aor. 2. med. ἐσπόμην. aor. 2. inf. σπέσθαι. part. σπόμενος.

Ε'σπουδα, feſtinavi, præt. med. verbi σπεύδω, feſtino.

Ε'σπόμεθ', ſtudui, aor. 1. act. verbi σπουδάζω, ſtudeo. f. άσω. Them. σπεύδω, feſtino.

Ε'σπω, loquor, Poet. pro ἔπω, dico, loquor.

Ε'σπωμ, ὁ, nomen viri אלטף, Eſtrom. Hebr. ſagitta exultationis.

Ε'σσα, ας, ε, indui: ſedere feci, a. 1. Poet. pro ἕσσα. ab ἕω, vel σσύνμι, induo. Vel ab ἵω, ſeu ἵζω, ſedere facio.

Ε'σσαι, pro ἔσσι, a. 1. inf. act. Poet. ab ἵω, vel ἵζω, ſedere facio. vel 2. ſing. perf. pro ἕσσαι, ab εἶμι, perf. paſſ. verbi ἕω, induo, vel ſedeo. Sunt qui velint ἔσσαι, pro ἔσσαι, indutus eſt, poni, q. ab ἧσμαι, perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Ε'σσαμένη, ης, involuta, a. 1. part. f. g. pro ἑσσαμένη, Poet. ab ἕω, ſeu σσύνμι, induo.

Ε'σσαν, Poet. ſyſtole, pro ἦσαν, erant, 3. plur. imperf. verbi εἰμί, ſum.

Ε'σσῶν, Jon. pro ἥσσων, vincere, præſ. inf. ἐσσώνω. vincebantur bello, 3. plur. imperf. paſſiv. Jon. ab ἡσσάομαι, vincor, cedo. Th. ἧσσων, minor.

Ε'σσας, aor. 1. part. activ. Poet. pro ἕσας. ſic ἑσσάσθαι, a. 1. inf. med. ab ἕω, induo, vel ſedeo.

Ε'σσε, a. 1. ind. vide ἔσσα, ab ἕω, induo: ſedeo.

Ε'σσεαι, eris, Jonic. & Poet. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. verbi εἰμί, ſum. Sed ἔσσεαι, ſedifti, ſeu indutus es, Poet. pro ἕσαι, 2. ſingul. perf. paſſ. ἕωμαι. ſic ἔσσο, Poet. pro ἕσο, ſederas, pluſq. perf. paſſ. verbi ἕω, ſedeo; induo.

Ε'σσεται, Poetic. & Doric. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμί, ſum.

Ε'σσεται, erit, 3. ſing. fut. gemin. σσ, pro ἔσεται, ejuſdem verbi.

Ε'σσθλα, elicui, Poet. pro ἐσθλίσα, a. 1. ind. act. & in 3. plural. ἔσσθλαν. Sic ἐσσθλαντο, pro ἐσθλάσαντο, 3. pl. aor. 1. m. verbi σθλάω, pro σθέω, agito, cieo.

Ε'σσόμαι, perf. paſſ. pro ἔσθμαι, Jon. pro σέσθμαι, a σθέω, agito.

Ε'σσθλοντο, excibant, 3. plur. imperf. a σθέω, agito, cieo.

Ε'συλῶ, ῶος, ὁ, rex, præcipue apum. παρὰ τὸ ἴσχω, id eſt ſtabilire, ſcil. ſubditos.

Ε'σσὶ, es, Poet. pro εἶ, ſeu ἔῑς, 2. ſing. ab εἰμί, ſum.

Ε'σσο, eſto tu, Poet. pro ἔσο, præſ. imperat. ab εἰμί, ſum.

Ε'σσο, gemin. ον, pro ἔσο, & Jon. pro ἔσσο, 2. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἕω, ſeu σύνμι, induo. f. ἔσω. p. κα. perf. paſſ. ἕμαι. pluſq. perf. ἕμην.

Ε'σσόμενα, futura. a fut. 1. med. part. ἐσσόμενος, η, ον, pro ἐσόμενος, & in dat. pl. Jon. ἐσσομένοισι, verbi εἰμί, ſum.

Ε'σσον, pro ἔσσον, indue, a. 1. imperat. act. verbi ἕω, induo.

Ε'σσόομαι, vincor, Jonic. pro ἡσσῶμαι. ab ἡσσάομαι, ῶμαι, ſuperor. Thema ἧσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor, inferior.

Ε'σσον, Jon. pro ἧσσον, ſed uſitatius ἧσσάν, præſ. inf. Th. ἧσσων, minor.

Ε'σσύε, Poet. pro ἔσυε, 3. ſing. imperf. a σύω, pello, concito. Th. σέω, agito, quatio, cieo.

Ε'συσαν, eruperunt, Bœot. & gem. ον, pro ἐσύθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. ab ἐσύθην, verbi σύω, vel σύω, agito. Th. σέω, cieo.

Ε'σσυμαι, σαι, ται, Poet. & per metathel. pro σέσυται, perf. paſſ. Sic ἔσσυτο, pro σέσυτο, pluſq. perf. ἐσσυμένος, pro σεσυμένος, perf. patt. paſſ. hinc ἐσσυμένως, adv. incitate. a σύω, moveo, vel σύω, incito. Th. σέω, agito, vibro.

Ε'σσυμένως, adv. incitate. ab ἔσσυμαι, quod vide.

Ε'σσυτ', pro ἔσσυται, irruit, 3. ſing. perf. ἔσσυμαι, quod vide.

Ε'σσω, Poet. pro ἔσω, fut. 1. act. verbi ἕω, ſedere facio. a. 1. ἔσσα.

Ε'σσωμαι, Jon. pro ἧσσωμαι, victus ſum, perf. verbi ἐσσόομαι, Jon. pro ἡσσάομαι, vincor. Th. ἧσσων, minor.

Ε'σσων, ονος, ὁ, ἡ, Jon. pro ἧσσων, inferior.

Ε'στ', pro ἐστὶ, eſt, 3. ſing. ab εἰμί, ſum.

Ε'στα, ſteti, Jonic. ſyncop. pro ἔστηκα, perf. verbi ἵστημι, ſto.

Ε'σταθεν, ſteterunt, Bœot. ſyncop. pro ἐστάθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐστάθην, verbi ἵστημι, ſto.

Ε'στάθω, ſaturus ſum, 2. 1. ind. paſſiv. ejuſdem verbi ἵστημι, ſto.

Ε'σταξε, ſtillabat, 3. ſing. imperf. verbi στάζω, f. ξω, ſtillo.

Ε'στα, erit, per ſyncop. pro ἔστεται, 3. ſing. fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ε'στάλω, præſ. opt. act. verbi ἵστημι, pro ἵστημι, ſto, unde imperat. ἔστα. inf. ἑστάναι. part. ἑστάς.

Ε'στακα, ſteti, pro ἔστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, ſto. a. 2. ἔστην.

Ε'σταζετο, ſtillabatur, Jon. pro ἔσταιτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ἐστάγμαι, verbi στάζω, ſtillo. f. ξω. p. ἔσταχα.

Ε'σταλάατο, Jon. pleonaſmo ſyllabæ ἀα, pro ἐσάλατο, quod pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi στέλλω, orno, inſtruo, f. λῶ. a. 1. ἔστηλα. p. m. ἔσταλα.

Ε'στάλατ', ſuccinctas habebant, pro ἐστάλαντο, & ἐστάλατο, Jon. pro ἐσταλμένας εἶχ, & ἦσαν, 3. plur. perf. & pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ε'στάλην, miſſus ſum, a. 2. paſſ. ab ἔσταλον, a. 2. act. verbi στέλλω, mitto.

Ε'σταλκα, perf. act. verbi στέλλω, mitto, orno. fut. 2. σταλῶ. perf. paſſ. ἔσταλμαι, a. 1. paſſ. ἐστάλθην.

Ε'σταμεν, ſtamus, pro ἔσταμεν, 1. plur. præſ. verbi ἵστημι, Poet. pro ἵστημι, ſto, unde & ἵστατε, ἑστᾶσι, ἑστάναι, inf. ἑστάλλω, opr. Sunt qui velint ἑσταμεν, per ſyncopen dici pro ἑστήκαμεν, perf. act. ejuſdem verbi.

Ε'στάμεν, Jon. pro ἑστάναι, vel ἑστάναι, præſ. inf. act. verbi ἵστημι, ſto.

Ε'σταν, ſteterunt, Bœot. ſyncop. pro ἔστησαν, 3. plur. a. 2. act. ἵστω, verbi ἵστημι, ſto.

Ε'στάναι, ſtetiſſe, per ſyncop. pro ἑστακέναι, perf. inf. ut ἔστα, pro ἑστακεῖς, ab ἵστημι, ſto. Alii volunt eſſe præſ. inf. ab ἵστημι, ut ἑστάναι, ex ἵστημι, ſto.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἑστάτ', pro ἑστάτα, acc. ſing. vel ἑστᾶτε, ſtantes, nom. dual. a nom. ἑστώς per ſyncopen pro ἑστακώς, ότος, perf. part. act. ut & ἑστώς, ῶτος, verbi ἵστημι, ſto.

Ἕστασαν, ſteterunt, & Doric. ἑστᾶσαν, 3. plur. Poet. a. 2. pro ἔστησαν, ab ἵστω, a. 2. ejuſdem verbi. ἑστάσαντο, Doric. pro ἐστήσαντο, 3. plural. a. 1. med. Vel ſi aſpiretur ἕστασαν, per ſyncop. ponitur per ἐστάσαντο, vel ἐστάσατο, 3. plur. pluſq. perf. Vel eſt 3. plur. imperf. activ. pro ἵστασαν, ab ἵστημι, pro ἵστημι, ſto.

Ἕστασο, Dor. pro ἐστήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἵστημι, ſto.

Ἑστᾶσι, ſtant, 3. plur. præſ. ind. ab ἵσταμι, Poet. pro ἵστημι, ſto. Vel ἑστᾶσι, per ſync. dicitur pro ἑστήκασι, 3. plur. perf. act. ejuſdem verbi.

Ἑστάτω, 3. ſing. imperat. act. ἑστάθι, ἀτω, verbi ἵστημι, Poet. pro ἵστημι, ſto.

Ἑστάως, pro ἑστώς, contracte pro ἑστακώς, perf. part. act. verbi ἵστημι, ſto.

Ἐστέ, eſtis, 2. plur. ind. præſ. εἰμί, ſum, Sed ἔστε, eſtote, 2. plur. imperat. præſ. ἔστω, ἔστων, ejuſdem verbi. Eſt & ἔστε, donec. ab ἐς, & τε. vel potius ex ἕως, & τε, vel ἕως τε.

Ἔστειλα, miſi, a. 1. ind. act. verbi στέλλω, mitto, orno, f. λῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. med. ἐστειλάμην, ω, ατο.

Ἕστειχον, ibant, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, ordine eo. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἐστελλάατο, inſtructi, vel armati erant, Jonic. pro ἐστελλέατο ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi στέλλω, inſtruo, armo.

Ἔστενεν, 3. ſing. imperf. verbi στένω, gemo. f. νῶ. Th. στενός, ή, όν, anguſtus, arctus.

Ἐστερεύθησαν, confirmati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſiv. verbi στερεόω, firmo. f. ώσω. a. 1. ἐστερέωσα, ας, ε. Th. στερεός, ά, όν, ſolidus.

Ἐστέρηκας, σαι, κται, perf. ind. paſſ. verbi στερέω, privo. f. ήσω. a. 1. paſſ. ἐστερήθην. a. 1. inf. στερηθῆναι.

Ἐστεφάνιξα, Doric. pro ἐστεφάνωσα, a. 1. ind. act. verbi στεφανίζω, corono. f. ίσω, vel ίξω. Th. στέφω, corono.

Ἐστέφανται, 3. ſing. imperf. paſſ. ἐστεφανώσαντο, 3. ſing. a. 1. med. a στεφανόω, cingo, redimio, corono. Th. στέφω, corono.

Ἐστέφθαι, cinctus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. hinc in pluſq. perf. ἐστεφανώμην, σο, το, verbi στεφανόω, corono, cingo. Th. στέφω, redimio, corono.

Ἔστεφε, 3. ſing. imperf. act. verbi στέφω, corono. f. ψω.

Ἑστήει, ῶτος, ό, per epenthefin Poet. ᾱ ε, pro ἑστώς, ſtans, per crafin pro ἑστακώς, perf. part. act. verbi ἵστημι, ſto, f. στήσω. p. ἕστακα. a. 2. ἔστην.

Ἔστη, ſtetit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην, ης, η. a. 2. opt. σταίην.

Ἔστη, pro ἕστηκα, ας, ε, perf. act. ἵστημι, pluſq. perf. unde perf. part. ἑστηώς, ῶτος, ab ἵστημι, ſto.

Ἑστήκεσαν, Doric. pro ἑστήκασι, 3. plur. perf. act. ab ἵστημι, ſto.

Ἑστήκω, ſto, præſens ortum a perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι, ſto. præt. med. ἑστήκειν. pluſq. perf. ἑστήκειν, & in 3. plur. ἑστήκεσαν, Attice.

Ἑστῆν, ſteti, a. 2. ind. act. ab ἵστημι, ſto.

Ἑστήξει, & ἑστήξεται, 3. ſing. fut. 1. act. & med. verbi ἵστημι, ſto, facti more Syracuſano ex perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

Ἑστηρεγμένος, ό, perf. part. a στηρίζω, ſtatuo.

Ἑστήρικται, firmatus eſt, 3. ſing. perf paſſ. verbi στηρίζω, ſtatuo. f. ξω. p. χα. perf. paſſ. ἐστήριγμαι, ξαι. pluſq. perf. ἐστηρίγμην, ξο, κτο.

Ἔστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐστησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἵστημι, ſto.

Ἔστησαν, 3. plur. a. 2. ἔστην, ab ἵστημι, ſto.

Ἑστώς, qui ſterit, per ſyncopen pro ἑστακώς, ότος, perf. part. verbi ἵστημι, ſto.

Ἐστί, eſt, 3. ſing. præſ. εἰμί, ſum.

Ἑστία, ας, ή, focus, lar, domus, q. ab ἕω, colloco, quod ad ἑστίαν ſedeamus, puta in hemicyclo. inde ἑστιάω, lare, ſeu domo excipio. ἑστιος, ᾱ, ᾰ, ή, lare, ſeu domo carens. ἑστιος, ᾱ, ός, ή, qui eſt apud focum, ſeu qui larem habet. Item civis.

Ἑστιάθην, Jonic. pro ἐστιάθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἑστιάω, domo excipio. Th. ἑστία, ας, ή, lar.

Ἑστιάσων, fut. 1. part. act. verbi ἑστιάω, convivio excipio. Th. ἑστία, ας, ή, domus, lar.

Ἔστιβον, 3. ſing. a. 2. verbi στείβω, calco. fut. ψω.

Ἐστιχάτω, 3. dual. a. 2. act. a στείχω, ordine eo. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἐστιχόωντο, ordine ibant, 3. plur. imperf. paſſ. Poet. pro ἐστιχῶντο, verbi στιχάω, idem ac στείχω, eo, vado. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἕστο, ſederat, ſeu induerat, Poet. ſeu Jon. pro ἧστο, vel ἧντο, 3. ſing. pluſq. perf. εἵμαι, verbi ἕω, ſeu ἵννυμι, ſedeo, induo. f. ἕσω, perf. paſſ. εἷμαι.

Ἐστόβιον, imperf. act. verbi στοβέω, maledico, pro στομέω. Th. στόμα, ατος, τό, os.

Ἐστομίσθη, apertus ſum, a. 1. paſſ. verbi στομόω, f. ώσω, adaperio. Th. στόμα, os, oris.

Ἑστόν, ſunt illi duo, dual. num. præſ. εἰμί, ſum. Sed ἔστον eſt 2. dual. imper. ἔστω, ἔστων. Ponitur & pro ἦτον, dual. imperf. εἰμί, ſum.

Ἐστονάχιζον, ſuſpirabat, 3. ſing. imperf. verbi στοναχίζω, ſuſpiro, gemo. fut. ίσω. p. ἐστονάχικα. Th. στενός, ή, όν, anguſtus.

Ἔστοργα, amavi, perf. med. verbi στέργω, f. ξω, amo, acquieſco. præt. med. part. ἐστοργώς.

Ἑστόρεσα, ſtravi, aor. 1. ind. activ. verbi στορέω, ſterno. fut. έσω. a. 1. paſſ. ἐστορέσθην.

Ἐστόρεται, an ἐστόρετο, ſtratus eſt, Dor. pro ἐστόρεσται, 3. ſing. perf. paſſ. a στορέω, ſterno. Alii volunt Dorice dici pro ἐστρωται, 3. perf. a στρωνύω, ſterno, fut. στώσω. idem ac στορέω.

Ἔστραμμαι, ψαι, πται, verſus ſum, perf. paſſ. verbi στρέφω, verto. f. ψω.

Ἐστρατοπέδωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi στρατοπεδόω, caſtra metor, quod a στρατός, ᾱ, όν, exercitus, & πέδον, ου, τό, ſolum.

Ἐστρατώντο, Poet. pro ἐστρατῶντο, 3. plur. imperf. verbi στρατόομαι, caſtra pono. Th. στρατός, ᾱ, όν, exercitus.

Ἐστράφατο, averſi erant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jonic. pro ἐστραμμένοι ἦσαν, verbi στρέφω, verto. fut. ψω. præt. φα. perf. paſſ. ἔστραμμαι.

Ἐστράφθαι, a. 2. ind. paſſ a στρέφω, verto. f. ψω. a. 2. ἔστραφον.

Ἐστράφθη, verſus ſum, aor. 1. paſſ. a στρέφω, verto.

Ἔστρεφον, ες, ε, imperf. act. a στρέφω, verto.

Ἐστρυβίασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi στρυβιάζω, diſſolute vivo. f. άσω, p. ἐστρυβίακα. Th. στρῦφος, εος, τό, luxus.

Ἔστρεφα, verti, p. med. verbi στρέφω, verto.

Ἔστρωμαι, conſtratus ſum, perf. paſſ. ſic ἐστρωμένος, perf. part. paſſ. verbi στρώννυμι, f. στρώσω, idem ac στορέω, ſterno.

Ἔστρωσα, a. 1. act. a στρώννυμι, ſterno. Th. στορέω, ſterno.

Ἔστρωτο, 3. pluſq. perf. paſſ. verbi στρώννυμι, ſterno. f. σω.

Ἔστυγον, aor. 2. ind. act. verbi στυγέω, vel σύγω, odio proſequor. f. σύξω.

Ἐστυφέλιξον, diſpulit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. a συφελίζω, everto, quatio, agito. f. ξω. Th. σύω, adſtringo. f. ψω.

Ἔστω, eſto, 3. ſing. imperat. ἔστων, eſtote, dual. verbi εἰμί, ſum.

Ἐστωμυλάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi στωμύλλω, idem ac στωμυλέω, loquax ſum. Th. στόμα, ατος, τό, os, oris.

Ἔστων, eſtote, dual. & ἔστωσαν, 3. plur. imperat. verbi εἰμί, ſum.

Ἑστῶς, clavus temonis. ab ἵστημι, ſto. melius ἱστός, ab ἔχω, habeo, quia continet.

Ἑστώς, ῶτος, ό, ſtans, in f. g. ἑστῶσα, perf. part. act. pro ἑστακώς, per ſyncopen ἑστώς, & per crafin ἑστώς, ῶτος, ό, in gen. plur. ἑστώτων. ab ἵστημι, ſto.

Ἑστῶσαν, ſint, 3. plur. imperat. præſ. ab εἰμί, ſum.

Ἑστῶτες, οἱ, nom. plur. ab ἑστώς. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐσύθην, commotus ſum, aor. 1. paſſiv. a σύω, vel σοῦω, moveo. Th. σεύω, agito.

Ἐσύλα, ſpoliabat, 3. ſing. imperf. verbi συλάω, fut. ήσω, prædor, ſpolio. Th. σύλη, ης, ή, præda.

Ἐσύλευν, prædabantur, imperf. act. verbi συλεύω, ſpolio. Th. σύλη, ης, ή, præda.

Ἔσωκα, ας, ε, intellexi, aor. 1. ind. act. Attic. pro σωῆκα, verbi σωίημι, intelligo. fut. σωήσω, ex σωΐ, & ἧω, mitto.

Ἐσύτερον, poſtea. ex ἐς, & ὕστερος, poſterior.

Ἐσφάγην, ης, η, jugulatus ſum, aor. 2. ind. paſſ. ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω, ſeu σφάζω, f. ξω, jugulo. perf. paſſ. ἔσφαγμαι.

Ἐσφαγμένος, ό, mactatus, perf. part. paſſ. a σφάττω, jugulo, macto.

Ἔσφαζον, mactabant, 3. plur. imperf. verbi σφάζω, macto.

Ἐσφαίρωτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi σφαιρόω, in globi modum rotundum facio. fut. ώσω. Th. σφαῖρα, ή, globus, ſphæra.

Ἐσφάλην, ης, η, deceptus ſum, aor. 2. ind. paſſ. ἔσφαλον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi σφάλλω, decipio. f. 2. αλῶ. p. ἔσφαλκα.

Ἔσφαλμαι, perf. paſſ. ἔσφαλκα, perf. act. a σφάλλω, decipio.

Ἔσφαξαν, trucidarunt, 3. plur. a. 1. act. verbi σφάζω, jugulo, trucido. fut. άξω. p. m. ἔσφαγα.

Ἐσφαράγιζον, ſonum excitabant, imperf. verbi σφαραγίζω, gutturis ſonum edo, ſtrepo. Th. σφάραγος, ου, ὁ, ſonus.

Ἔσφηλα, decepi, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, decipio.

Ἐσφιγγεν, ſtringebat, 3. ſing. imperf. act. a σφίγγω, ſtringo.

Ἔσφιγξε, adſtrinxit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi σφίγγω, ſtringo. f. γξω.

Ἐσφρήγισεν, obſignavit, 3 ſing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, obſigno. f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. paſſ. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγίς, ίδος, ή, ſigillum.

Ἐσφραγίσθητε, 2. plur. aor. 1. ind. paſſ. a σφραγίζω, obſigno.

Ἐσφραγισμένος, ό, obſignatus, perf. particip. paſſ. ab eodem verbo, & rhemare.

Ἑσχάρα, ας, ή, focus: ara: cruſta ex aduſtione vulneri adhærens.

Ἐσχαρεών, ῶνος, ὁ, Poet. idem ac Th. ἑσχάρα, ή, focus.

Ἐσχατίη, ης, ή, extremitas, Jonice pro ἐσχατιά, ᾶς, ή. ab ἔσχατος, extremus.

Ἔσχατος, η, ον, extremus, ultimus, poſterior. ἔσχατον, ᾱ, τό, extremitas. & adverb. ultime. hinc & ἐσχάτως, adv. extreme, in extremum, q. ab ἔχω, inhibeo. aor. 2. ἔσχον. vel ab ἔχω, inhibeo. Nam qui ultimi veniunt, obice aliqua fuere prædediti, & inhibiti.

Ἐσχατώσατο, pro ἐσχατόωσα, f. g. ab ἔσχατος, extremus. Th. ἔσχατος, ultimus. Niſi malis, poni pro ἐσχατώσατο, verbi ἐσχατόω, ultimum facio.

Ἔσχε, 3. ſing. aor. 2. act. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω. p. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον, aor. 2. ſub. σχῶ. perf. paſſ. ἔσχημαι.

Ἐσχέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἔχω, habeo.

Ἔσχηκα, perf. act. ab ἔχω, habeo.

Ἐσχηματίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi σχηματίζω, effingo. a σχῆμα, ατος, τό, habitus. Th. ἔχω, habeo.

Ἔσχικα, perf. activ. verbi σχίζω, findo. f. ίσω. perf. paſſ. ἔσχισμαι. a. 1. paſſ. ἐσχίσθην, ης, η.

Ἐσχίσθη, ης, η, fiſſus ſum, & in 3. plur. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. paſſ. a σχίζω, findo.

Ἔσχομαι, aor. 2. med. verbi ἔχω, habeo. vide ἔχε.

Ἔσχον, ες, ε, habui, aor. 2. ind. act. verbi ἔχω, habeo. imperf. ἔσχον.

Ἔσω, ſedere faciam, fut. 1. verbi ἕζω, vel ἕω, ſedere facio, colloco.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἔσω, intra, adverb. cum gen. hinc ἔσωθεν, intrinsecus, comparat. ἐσωτέρω, interius. Th. ἐς, in.

Ἐσώθην, servatus sum, aor. 1. ind. pass. verbi σώζω, servo. fut. σω, perf. pass. σέσωσμαι.

Ἔσωσα, servavi, a. 1. act. a σώζω, servo.

Ἐσωφρονίσθην, ης, η, aor. 1. pass. verbi σωφρονίζω, sapere doceo. f. ίσω. p. σεσωφρόνικα. quod a σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans. ex σάος, seu σάος, contracte σῶς, ὁ, ἡ, sanus, & φρήν, ενός, ἡ, mens.

Ε Τ

Ἔτ', pro ἔτι, adhuc, etiam.

Ἐτάγην, constitutus sum, aor. 2. ind. pass. a τάσσω, vel τάττω, ordino. fut. ξω. p. χα. a. 2. ἔταγον.

Ἐτάζω, examino, inquiro, scrutor. f. άσω. inde ἐξετάζω, idem. ἐξέτασις, εως, ἡ, examen, inquisitio. Id quod verum, τὸ ἔτεον.

Ἐτάθην, extentus sum, aor. 1. ind. pass. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. perf. pass. τέταμαι.

Ἑταῖ, οἱ, familiares, nom. plur. ab ἕτης, ου, ὁ, socius.

Ἑταίρα, ας, ἡ, amica, meretrix. ab ἑταῖρος, ου, ὁ, sodalis.

Ἑταιρεία, ας, ἡ, societas. ab eod. Th.

Ἑταιρήη, ης, ἡ, Jon. pro ἑταιρεία, sodalitium. Sic ἑταιρήϊος, Jon. pro ἑταιρεῖος, Jovis epitheton, qui sodalitiis præsit.

Ἑταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. ab ἑταίρα, meretrix. Them. ἑταιρᾶν, sodalis.

Ἑταιρίζω, fut. ίσω, sodalis fio, opitulor. ejusdem thematis.

Ἑταῖρᾶν, ᾶ, ὁ, sodalis. hinc ἑταιρεία, ας, ἡ, sodalitas. ἑταίρα, ας, ἡ, amica. q. ab ἕτης, vel quasi ἕτερᾶν, alter idem. Ἑταίρᾶν, ὡς ἕτερᾶν.

Ἐτάκου, Dor. pro ἐτάκεο, tabescebas, 3. sing. imperf. a τήκομαι, liquesco. a. 2. pass. ἐτάκεν. Th. τήκω, liquefacio.

Ἐτάκην, liquefactus sum, a. 1. ind. pass. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Ἐταλάνιζον, 3. sing. imperf. act. verbi ταλανίζω, miserum, & æruminosum voco. fut. σω. a τάλας, αντος, ὁ, miser. Th. ταλάω, f. άσω, suffero.

Ἔταμον, scidi, aor. 2. act. verbi τέμνω, scindo. f. 2. τεμῶ.

Ἐταμύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ταμύω, idem ac τιταίνω, tendo. Th. τείνω, idem.

Ἔταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐταξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. a τάσσω, vel τάττω, ordino. f. ξω. p. χα.

Ἐτάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, conturbo. f. ξω. p. τετάραχα. pract. pass. τετάραγμαι. a. 1. pass. ἐταράχθην, ης, η, & in 3. pl. ἐταράχθησαν.

Ἐταράχθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. a ταράσσω, conturbo.

Ἐταιρίζω, Poetic. pro ἑταιρίζω, sodalis fio, opitulor.

Ἐταιρίσσατο, 3. sing. a. 1. med. geminato σσ, Poet. ex ἑταιρίζω, pro ἑταιρίζω, sodalis fio, opitulor.

Ἑτάρος, ου, ὁ, Poet. pro. ἑταῖρᾶν, sodalis. in gen. plur. ἑτάρων.

Ἔτασμός, ου, ὁ, inquisitio, tormentum; ab ἐτάζω, inquiro.

Ἔτασον, άτω, a. 1. imperat. activ. ab ἐτάζω, examino. f. άσω.

Ἐτάφην, sepultus sum, aor. 2. ind. pass. verbi θάπτω, sepelio. f. ψω. a. 2. ἔταφον. p. m. τέθαμμαι.

Ἐτάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, accelero. Them. ταχύς, celer.

Ἔτεα, accus. plur. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτεθήλει, 3. sing. pluſq. perf. med. verbi θάλλω, vireo. f. θαλῶ. præt. med. τέθηλα.

Ἐτέθην, positus sum, aor. 1. ind. pass. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. aor. 2. ἐθέμην.

Ἐτέθηπε, Jon. pro ἐτεθήκει, 3. sing. pluſq. perf. med. verbi θάπτω, sepelio. Alii a θήπτω, stupeo, vel θάπω. f. ψω. p. τέθηφα. p. m. τέθηπα.

Ἐτεθήκεον, obieram, pluſq. perf. ind. act. verbi θνήσκω, morior. f. 2. med. θανέομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα. hinc inf. τεθνάναι.

Ἔτειλαν, aor. 1. ind. activ. verbi τέλλω, perficio, facio. a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεινα, extendi, a. 1. act. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἔτεος, εία, εον, annuus, a, um. Th. ἔτος, τὸ, annus.

Ἔτειρεν, affligebat, a τείρω, affligo.

Ἐτέτρητο, confectus erat, 3. sing. imperf. pass. a τείρω, affligo, vexo. fut. τερῶ. p. τέτρυκα. a. 1. ἐτείρα.

Ἔτεκ', pro ἔτεκε, peperit, 3. sing. a. 2. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

Ἐτεκνοποιήσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi τεκνοποιέω, liberos procreo. ἐτεκνοποίει, 3. imperf. act. a τέκνον, ν, τὸ, fœtus, quod a τίκτω, pario, & ποιέω, facio.

Ἐτέκνωθεν, Bœotice pro ἐτεκνώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. a τεκνόω, liberos procreo, gigno.

Ἐτελείρετο, perficiebatur, 3. sing. imperf. pass. Jon. & Poet. pro ἐτελέετο per pleonasmum ρε, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐτέλειον, perfecerunt, pro ἐτέλεον, imperf. act. ab eodem verbo, & Themate.

Ἐτελέωσα, ας, ε, consummavi, a. 1. ind. act. verbi τελείω, perficio. f. ώσω. e jusdem thematis.

Ἐτέλεσα, ας, ε, perfeci, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Ἐτελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eodem verbo, & themate.

Ἐτέλεστα, ας, ε, Poetic. pro ἐτέλεσα, perfeci, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Ἐτελοῦντα, 3. singul. imperf. act. a τελοῦτάω, ad finem perduco, desino. f. ήσω. a. 1. ἐτελούτησα, ας, ε. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἔτελλε, imperf. activ. a τέλλω, mando. a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεμον, incidi, aor. 2. verbi τέμνω, vel τάμνω, seco. f. τεμῶ, & ταμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔτμαγον, & ἔτμην. p. m. τέτμημαι.

Ἑτεόκλειοι χάρακες, sic appellatæ ab Eteocle Cephili filio, qui primus Gratiis sacrificium fecisse fertur.

Ἔτερος, η, ον, verus, Poet. idem ac ἑτός, η, όν, idem. inde ἔτεον, adv. vere. Th. εἰμί, sum.

Ἑτεραλκής, ές, ὁ, ἡ, dubius, quasi anceps robur. Et sic dicitur victoria, quia alteri semper tribuit ἀλκήν. ab ἕτερος, α, ον, alter, & ἀλκή, ῆς, ἡ, robur.

Ἑτέρωθι, Poet. adv. pro nomine ἑτέρα. Th. ἕτερος, alter.

Ἑτερόγλωσσος, ον, qui diversæ linguæ est. ab ἕτερος, α, ον, alter, a, um. & γλῶσσα, ης, ἡ, lingua.

Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, diversam doctrinam doceo. f. ήσω. ab ἕτερος, alius, & διδάσκω, doceo.

Ἑτεροζήλως, inique. ab ἑτερόζηλος, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερος, alius, & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio.

Ἑτεροζυγέω, alteram jugi partem traho. inde ἑτερόζυγος, altera libræ pars. ex ἕτερος, α, ον, alius, & ζυγός, οῦ, ὁ, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Ἕτεροιος, ὁ, diversus a reliquis. hinc ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto. ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. pass. Th. ἕτερος, alter.

Ἑτεροκωφῶ, aliis surdus fuit, Syrach. 19. 23. Sed rectius opinor, ἐθελοκωφῶ, obaudio, non libenter audio.

Ἕτερος, α, ον, alter. q. ab ἕ, se ipsum, ipse est alter a me, & te. hinc ἑτερόνως, ως, ὁ, diversitas. ἑτέρωθεν, altera ex parte. ἑτερόω, altero. ἑτέρωσις, εως, ἡ, alteratio. μηὐτέρος, & οὐτέρος, α, ον, neuter. ὀν ἑτέρῳ, scil. τόπῳ, alibi.

Ἑτέρπετο, delectabat, 3. sing. imperf. a τέρπω, delecto, f. ψω.

Ἑτέρσε, a. 1. act. Æol. a τείρω, affligo, vexo. Vel ut alii volunt a τέρσω, exsicco.

Ἑτέρωθε, & θεν, adv. ex altera parte. Th. ἕτερος, alter.

Ἑτέρως, adv. aliter, ab eodem themate.

Ἐτετάλμην, σο, το, jussus eram, pluſq. perf. pass. verbi τέλλω, mando. perf. τέταλμαι. a. 1. ἔτειλα.

Ἐτετάπωντο, 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi ταπεινόω, humilio. f. ώσω. perf. τετάπεινωκα. Th. ταπεινός, ή, όν, humilis.

Ἐτετάχατο, Jonic. pro τετάγμενοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, inserto α ante το, & κ verso in aspiratum χ, verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. τέταχα. perf. pass. τέταγμαι.

Ἐτετύχατο, Jon. pro τετυγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. pass. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. p. τέτυχα. perf. pass. τέτυγμαι.

Ἐτέτμεν, 3. sing. imperf. act. verbi τέτμω, invenio, quod derivatur a τέμνω, seco, scindo. f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτεμον, ες, ε, & hinc per pleonasmum litteræ τ, ἐτέτμων, ες, ε, ut quidam volunt.

Ἐτετρήχεα, εις, ει, pluſq. perf. verbi τρήχω, asper, & salebrosus sum. f. ξω. p. τέτρηχα. Th. τραχύς, έος, ὁ, asper, scaber.

Ἐτέτυκοντο, 3. plur. a. 2. med. verbi τυγχάνω, assequor. f. τεύξομαι. a. 2. ἐτύχον. a. 2. med. ἐτυχόμην, & per reduplic. Jon. & conversionem aspiratæ in tenuem, ἐτετυγόμην, ω, ετο.

Ἐτέτυκτο, factus erat, 3. sing. pluſq. perf. pass. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, fabricor.

Ἐτετύφεα, Jon. pro ἐτετύφεω, & ἐτετύφεε, pro ἐτετύφει, pro pluſq. perf. act. a τύπτω, verbero. f. ψω.

Ἐτέχ', pro ἔτεκε, ob sequentem aspiratam, 3. sing. a. 2. act. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Ἐτέχθην, natus sum, aor. 1. ind. pass. a τίκτω, pario.

Ἔτη, τα, anni, nominat. plur. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτήκετο, liquescebat, imperf. med. verbi τήκω, Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. p. m. τέτηκα.

Ἐτήρεον, servabam, imperf. act. τηρέω, servo. imperf. ἐτήρεον, ουν. f. ήσω. p. τετήρηκα.

Ἑτής, ῆ, οῦ, socius, amicus, in plur. οἱ ἕτοι, socii. q. ab ἕθος, cum quo nobis vitæ consuetudo. Amicitia enim firma non contrahitur, nisi diuturna consuetudine. Ἑτὴς ergo fortasse ab ἕτος, annus, quod anni requirantur ad ineundam amicitiam, & ad stabiliendum amorem.

Ἑτοιμάκης, & ἑτοιμάκεα, perf. Att. pro ἡτοίμακα, præparavi, verbi ἑτοιμάζω, paro. Them. ἕτοιμος, ὁ, promptus, & paratus.

Ἑτύμως, per anadipl. seu epenthes. Poet. pro ἔτυμος, η, ον, ἦ, verus. ἔτυμον, & ἐτητύμων, adv. vere.

Ἐπ, adhuc, insuper, amplius. q. ab εἰμί, sum, scil. diutius.

Ἔτῐθει, ponebat, 3. singul. imperf. act. quasi a τίθεω, imperf. ἐτίθεον, ουν, εες, ες. Them. τίθημι, pono. fut. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. opt. θείην. a. 2. ind. med. ἐθέμην, σο, το. aor. 2. inf. med. θέσθαι.

Ἐτίθη, Dor. pro ἐτίθει, ponebaris.

Ἐτίθη, ponebaris, 2. sing. imperf. pass. Jon. pro ἐτίθεσο, ab ἐπιθήμι, σι, imperf. a verbo τίθημι, pono.

Ἔτιπτον, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τέκω. a. 1. pass. ἐτέχθην. præt. m. τέτοκα.

Ἐτίμησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, ω, ατο, & in 3. plur. ἐτιμήσαντο, a. 1. med. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, honorem exhibeo, colo.

Ἐτινάσσετο, concutiebatur, imperf. pass. a τινάσσω, quatio. fut. ξω. p. τετίναχα.

Ἐτίομεν, honorabamus, 1. plur. imperf. act. a τίω, honoro, colo.

Ἔτισα, ας, ε, colui, aor. 1. ind. act. verbi τίω, honoro. f. τίσω. p. τέτικα.

Ἐτιτώσετο, extendebatur, 3. sing. imperf. pass. τιτάω, quod a τείνω, tendo. f. ήσω. p. τέτακα.

Ἔτλην, ης, η, sustinui, a. 2. ind. a τλάω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μι, tolero. f. τλήσω, p. τέτληκα. Th. τυλάω, idem. hinc per syncop. τλάω, & τλῆμι.

Ἐτμαγον, dissecti sunt, Bœot. syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. plur. aor. 2. ind. pass. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω. fut. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, seco.

Ἔτμαγον, aor. 2. ut & ἔτμαγον, ejusdem verbi.

Ἐτμήθην, excisus sum, aor. 1. ind. pass. verbi τέμνω, seco. fut. μήσω. præt. τέτμημαι.

Ἔτμαξε, scidi, aor. 1. ind. act. verbi τμήγω, seco. fut. ξω. Thema τέμνω, scindo, seco.

Ἔτυ, εος, τὸ, puls ex leguminibus. q. ab ἔδω, edo. Est aliquid crebro ἐδώδιμον, id est, edule. Hinc ἐτήτυσις, cochlear, quo ἔτυος ἀρύομεν, pultem haurimus.

Ἕτοιμα, τὰ, parata, nom. plur. n. g. ab ἕτοιμος, ὁ, promptus, paratus.

Ἑτοιμάζω, paro. fut. άσω, præt. ἡτοίμακα. aor. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι. aor. 1. imperat. activ. ἑτοίμασον. άτω, & in plural. ἑτοιμάσατε, perf. pass. ἡτοίμασμαι, σαι. hinc ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio.

Ἕτοιμος, sive ἑτοιμος, η, ον, ὁ, ἡ, Att. promptus, paratus. q. ἑτός, ὃς εἶμεν, id est, missus in viam. ab ἵημι, mitto. vel ab ἔτος, bonus. hinc ἑτοίμως, prompte, adv. ἑτοιμάζω, paro. f. σω.

Ἑτόλμα, 3. sing. imperf. verbi τολμάω, audeo. imperf. ἐτόλμων, ων, ασι, ας. f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Them. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἕτον, ἔτλη, dual. aor. 2. act verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧκα.

Ἔτος, εος, τὸ, annus. q. ab ἔω, eo, quia semper procedit. vel ab ἑτός, missus, id est, velox, & labilis. hinc ἐτήσιος, ος, ον, ὁ, ἡ, annuus. δεκαετής, ἐς, ὁ, ἡ, decennis, decennalis. διετής, ἐς, ὁ, ἡ, bimus.

Ἑτός, ὴ, & ἐτεός, ὸν, ὁ, verus, bonus. q. ab εἰμί, sum. Ens enim verum bonum. Est & ἐτῶς, adv. frustra, temere. ab εἰμί, sum, per antiphrasin.

Ἔτραγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, rodo. f. τρώξομαι.

Ἔτραπ', pro ἔτραπε, evertit, 3. sing. a. 2. act. verbi τρέπω, verto. fut. ψω. p. φα. aor. 2. pass. ἐτράπην. p. m. τέτροπα. aor. 2. med. ἐτραπόμην, & in 3. plur. ἔτράποντο.

Ἔτραπον, uvas calcabant, 3. plur. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex f. 2. τραπῶ verbi τρέπω, verto.

Ἔτράπετ', pro ἐτράπετο, 3. sing. aor. 2. med. vide ἔτραπ'.

Ἐτράπην, ης, ἡ, a. 2. pass. a τρέπω, verto. vide ἔτραπ'.

Ἐτραπόμην, ης, ετο, a. 2. med. ab ἔτραπον, aor. 2. act. verbi τρέπω, verto.

Ἔτράφη, educatus sum, & in 3. plur. ἐτράφησαν, a. 2. ind. pass. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Ἔτραφον, ες, ε, aor. 2. act. vide ἐτράφην.

Ἔτρεμε, tremebat, 3. sing. imperf. act. a τρέμω, idem ac τρέω, tremo.

Ἔτρεσα, ας, ε, tremui, a. 1. ind. act. verbi τρέω, tremo, trepido. fut. τρέσω.

Ἔτρέφετ', pro ἐτρέφετο, 3. sing. imperf. pass. a τρέφω, alo, nutrio.

Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Ἔτρησε, perforavit, 3. singul. aor. 1. act. verbi πτράω, seu πτρημι, terebro. fut. τρήσω, tanquam a τρώω.

Ἔτρηγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, strido. p. m. τέτρηγα.

Ἔτρύγων, vindemiabant, 3. plur. imperf. act. ἐτρύγομεν, ων, verbi τρυγάω, vindemio; fruges colligo. Th. τρύγη, ης, ἡ, vindemia.

Ἔτρύπη, Dor. pro ἐτρύπα, & hoc Jon. pro ἔτρυπα, 3. singul. imperf. verbi τρυπάω, perforo. Th. τρύπα, ης, ἡ, foramen.

Ἐτρύφθη, ης, η, a. 1. ind. passiv. verbi θρύπτω, frango, frango luxu. fut. ψω. p. φα. perf. pass. τέθρυμμαι.

Ἐτρυφήσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi τρυφάω, in deliciis vivo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. Them. θρύπτω, frango luxu.

Ἔτρωσε, vulneravi, aor. 1. ind. act. verbi πτρώσω, vulnero, lædo. f. τρώσω, tanquam a τρώω.

Ἐτύθην, immolatus sum, euphoniæ gratia, pro ἐθύθην. a. 1. ind. pass. a θύω, f. θύσω, macto, sacrifico.

Ἐτυλίχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi τυλίσσω, perfcrutor. f. ξω. Th. τύλη, ης, ὁ, callus, durities callosa.

Ἔτυμα, τὰ, vera, nom. plur. n. g. ab ἔτυμος, verus.

Ἔτυμος, η, ον, ὁ, ἡ, verus, dat. plur. Jon. ἐτύμοισιν. ἐτέτυμος, η, ον, ὁ, ἡ, idem. ἰτύμως, vere, adv. q. ab ἐτὸς, verus; vel ab ἀτὸς, verus.

Ἐτυμπανίδησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. a τυμπανίζω, distendo. fut. ίσω. p. τετυμπάνικα, a τύμπανον, seu τύμπανος, ου, ὁ, instrumentum, quo pulsato, sonus cietur.

Ἐτύπτων, Doric. pro ἐτύπτων, fauciatus sum, a. 2. passiv. a τύπτω. ἐτύπτην, pro ἐτύπτησαν, Bœot.

Ἐτύφθην, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. a τύπτω, verbero.

Ἔτυχε, 3. sing. a. 2. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, nanciscor. f. τεύξομαι. perf. pass. τέτυγμαι.

Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi τεύχω, fabricor, fum. perf. pass. τέτυγμαι.

Ἔτυχον, ες, a. 2. verbi τυγχάνω, nanciscor.

Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτώσια, inania, acc. plur. ab ἐτώσιος. hoc ab ἐτὸς, adv. frustra. The. εἰμί, sum, per antiphrasin.

Ἐτωσιεργὸς, qui incassum laborat. ab ἐτώσιον, inane, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐτώσιος, inanis, cassus. ab ἐτὸς, frustra, temere.

E Υ

Εὖ, belle, feliciter, adv. In compositione nunc felicitatem denotat, nunc facilitatem. ab ἐὺς, bonus.

Εὔα, ας, ἡ, nomen primæ matris, Eva. Hebr. vivificans.

Εὐαγγελίζω, læta annuntio, euangelizo. f. ίσω, & Att. ιῶ. p. εὐηγγέλικα. a. 1. εὐηγγέλισα. a. 1. inf. εὐαγγελίσαι. perf. pass. εὐηγγέλισμαι. a. 1. pass. εὐηγγελίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. εὐαγγελισθὲς. imperf. pass. εὐηγγελιζόμην, ου, ετο. f. 1. m. εὐαγγελίσομαι. a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, faustus, ac lætus nuntius, euangelium. ab εὖ, & ἀγγελία, ας, ἡ, nuntius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, Euangelii præco, Euangelista, ab eodem themate.

Εὐάγγελος, ου, ὁ, qui fausta nunciat.

Εὐαγόρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐάγων πυκὶ, honor, qui sequitur aliquem ob certamina præclare certata. Ex εὖ, & ἀγων, ωνος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectius putant, hoc εὐάγων esse gen. plur. qui cum ματρώων, jungendus, & ductus ab ἄναγος, ου, ὁ, ἡ, pro recte instituto in re aliqua. Hinc εὐαγωγία, recta educatio, & institutio. παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὐαδε, placuit, 3. sing. a. 2. pro ἤρεσε, pleon. Æolic. ϝ υ, & mutato simul spiritu. ἤαδε, vero per resolutionem Jon. pro ᾐδε, a. 2. verbi ἀνδάνω, vel ἄδω, placeo. Alii volunt esse præt. m. verbi ἄδω, placeo. p. m. ᾐδα, & solutione ἤαδα. part. med. ἡαδώς.

Εὐαέι, dat. sing. ab εὐαὴς, ους, ὁ, ἡ, qui bene a ventis perflatur. ex εὖ, bene, & ἄω, vel ἄημι, spiro.

Εὐαιμονίδης, Evæmonides, nomen proprium.

Εὐαίνητος, η, ον, Poet. bene, vel valde laudatus. Ex εὖ, bene, & αἰνέω, laudo.

Εὐαίρετος, ὁ, ἡ, qui facile capi potest. ex εὖ, & αἱρέω, capio.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, sensuum vigor. ex εὖ, bene, & αἰσθάνομαι, sentio. f. ήσομαι. p. ᾔσθημαι. a. 2. med. ᾐσθόμην.

Εὐάιων, ωνος, ὁ, Evæon. accus. singul. Εὐάιωνα.

Εὐαλάκατος, Dor. pro εὐηλάκατος, η, ον, ὁ, ἡ, qui bonam, vel pulchram colum habet. ex εὖ, & ἠλακάτη, ης, colus.

Εὐαμερία, ας, ἡ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, diei bonitas, & serenitas. Et pro secundarum rerum flatu & tranquillitate, ex εὖ, & ἡμέρα, dies.

Εὔανεμος, Poet. & Dor. pro εὐάνεμος, η, ον, ὁ, ἡ, secundus ventus. ex εὖ, & ἄνεμος, ὁ, ventus.

Εὐανθέες, οἱ, florentes, nom. plur. ab εὐανθὴς, ὲς, ὁ, ἡ, pro εὔθαλὴς, florens, & τὸ εὐανθὲς. ab εὖ, & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Εὐάνθεμος, ον, ὁ, floridus. Vide εὐανθὲς.

Εὐανορία, ας, ἡ, Dor. & Jon. pro εὐηνορία, ἡ, strenuitas, fortitudo. Vide εὐάνωρ, generans bonos viros.

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poet. Dor. & Jon. pro εὐήνωρ, generans bonos viros. ex εὖ, bene, & ἀνὴρ, ὁ, vir.

Εὐαπάτητοι, οἱ, qui facile decipiuntur. ex εὖ, & ἀπατάω, f. ήσω, decipio.

Εὐαπήγητος, ὲ, ὴ, Jon. pro εὐαφήγητος, facilis narratu. ex εὖ, ἀπὸ, & ἡγέομαι, duco, narro.

Εὐαρεστέω, ῶ, placeo. f. ήσω. p. εὐηρέστηκα. aor. 2. εὐηρέστησα. aor. 1. inf. act. εὐαρεστῆσαι. præs. pass. εὐαρεστέομαι, delector. ex εὖ, bene, & ἀρεστὸς, placitus. Th. ἀρέσω, placeo.

Εὐάρεστος, ου, ὁ, ἡ, acceptus. hinc εὐαρέστως, adv. ad placitum.

Εὐάρματος, ον, ὁ, Poet. qui bonum habet currum, & feliciter eo utitur. ex εὖ, & ἅρμα, currus.

Εὐαχὴς, ὲς, ὁ, Poetic. & Doric. pro εὐηχὴς, qui bonum habet sonum, canorus.

Εὐβοια, ας, ἡ, Eubœa, est nomen loci. ex εὖ, & βόω, pasco.

Εὔβοτος, ὁ, ἡ, bene pastus. ex εὖ, & βόω, pasco.

Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum consilium. ex εὖ, bene, & βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Εὔβουλος, ον, ὁ, consultus, prudens, qui bene consulit alteri.

Εὖγε, Lat. euge, laudantis, & exultantis adverb.

Εὐγένια, ας, ἡ, nobilitas. εὐγενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, nobili genere ortus, generosus. ex εὖ, bene, & γένος, εος, τὸ, genus. Th. γένομαι, nascor.

Εὔγμαι, perf. pass. ab εὔχομαι, precor. f. εὔξομαι.

Εὐγνώμων, ωνος, ὁ, æquus vir, candidus. ex εὖ & γνώμων, ωνος, ὁ, ἡ, cognitor, index. quod a γνώμη, ης, ἡ, sententia, consilium. Th. γινώσκω, cognosco. fut. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.

Εὐδαιμονέστερος, η, ον, felicior, compar. ab εὐδαίμων, felix.

Εὐδαιμονέω, beatus sum, f. ήσω. ex εὖ, bene, & δαίμων, Deus, fortuna.

Εὐδαιμονίζω, beatum judico.

Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, beatus. hinc εὐδαιμονία, felicitas.

Εὕδε, 3. sing. imperf. Jon. pro εὗδον, ες, ε. εὕδει, dormit, 3. sing. præs. ind. εὕδω, præs. inf. ab εὕδω, dormio, fut. εὕδήσω.

Εὕδῃσι, cessat, Jon. pro εὕδῃ, 3. sing. præs. sub activ. ab εὕδω, dormio.

Εὐδία, ας, ἡ, serenitas. hinc εὔδιος, serenus, ex εὖ, & δῖα, quod aerem significat. ut sit εὐδιαία, opportunitas, occasio. a Ζεὺς, Jupiter, aer. genit. Διὸς.

Εὐδιανὸς, ά, όν, Dor. pro εὐδιεινὸς, tepidus. Ab εὐδία, serenitas.

Εὔδμητος, η, ὁ, Dor. pro εὐδμητος, bene ædificatus.

Εὐδμήτων, ων, ὁ, ἡ, bene ædificatus, gen. plur. εὐδμήτων, ex εὖ, bene, & δέμω, struo. f. μῶ. p. δέδμημαι.

Εὐδοκέω, ῶ, acquiesco, volo, bona existimatione sum. fut. ήσω. p. εὐδόκηκα. εὐδόκησα, & Att. ηὐδόκησα. q. ex εὖ, & Th. δοκέω, video. fut. ήσω, &

Hinc εὐδοκία, benevolentia, favo

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia.
Εὐδοκιμάζω, bene exploro. f. άσω. a. 1. part. εὐδοκιμάσας. εὖ, & δοκιμάζω, exploro. Th. δοκέω, videor.
Εὐδοκιμέω, bene audio, clarus sum. f. ήσω. ex εὖ & δόκιμος, ν, ὁ, probatus. quod a δοκέω, videor.
Εὐδοκιμηκότες, οἱ, plur. num. perf. part. act. εὐδοκιμήσαι, a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, bene audio, clarus sum.
Εὔδοκιμος, ν, ὁ, probatus, & laudatus, ab eodem them.
Εὕδοντ', pro εὕδοντα, dormientem, acc. sing. part. præs. ab εὕδω, dormio. fut. εὑδήσω.
Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas. ab εὖ, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.
Εὕδω, dormio. f. εὑδήσω. p. κα. hinc κατεύδω, idem, q. ab εὖω, colloco: cubantes se ad somnum componunt. Vel ab εὖ, & ἴδω, edo. qui enim liberalius se cibis invitant, sunt ut plurimum lenti juxta, ac somnolenti.
Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐέσσατος, ν, ὁ, ἡ, decenter velatus. ex εὖ, & ἑσσὸς, vestis splendida.
Εὖη, torret, 3. sing. præs. ind. verbi εὔω, vel εὕω, uro. f. εὐσω.
Εὐειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, speciosus, ex εὖ, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Thema εἴδω, video.
Εὐειδότες, bene scientis, genit. sing. perf. particip. ab εὐειδὼς, ότος, per crasin pro εὐειδήκως. ab εὖ, & εἴδω, scio, fut. ήσω.
Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. ab εὖ, & ἔχω, habeo.
Εὐεπίλω, facundiam, acc. sing. Jon. ab εὐεπία, ας, ἡ, facundia. εὐεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, facundus. ex εὖ, & ἔπω, dico.
Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ν, ὁ, beneficus.
Εὐεργὲς, τὸ, fabrefactum, n. g. ab εὐεργὴς, ἐος, ὁ, ἡ, bene fabricatus. ex εὖ, & ἔργον, κ, τὸ, opus.
Εὐεργεσιάων, gen. plur. Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia. Th. ἔργον, opus.
Εὐεργετηθὲς, ὁ, a. 1 part. pass. εὐεργετήτεω, 3. singul. præs. sub. ab εὐεργετέω, benefacio.
Εὐεργετήματα, τὰ, beneficia. dat. plural. εὐεργετήμασι. ab εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium.
Εὐεργέτης, ν, ὁ, beneficus. gen. pl. εὐεργέτων. acc. plur. εὐεργέτας, ab eodem themate.
Εὐεργὸς, ὸν, ὁ, ἡ, Poet. pro εὖ εἰργασμένον, bene factus.
Εὐερκήσω, credo scribendum εὐερκέσσω, a. 1. ind. act. ab εὐερκέω, placeo.
Εὐερκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene septus. ab εὖ, bene, & ἕρκος, εος, τὸ, septum. Th. ἕργω, includo.
Εὐζωὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro εὐζωὴ, ἡ, bona, & beata vita. ex εὖ, & ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.
Εὐζώνοιο, gen. Jon. ab εὐζώνος, ν, ὁ, ἡ, formosa. ex εὖ, & ζώννυμι, cingo, f. ζώσω. hinc ζώνη, ἡ, zona.
Εὐηγγέλιαι, nuntiatus sum, ao. 2. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω. ex εὖ, bene, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. a. 1. ἠγγειλα.
Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. passiv. verbi εὐαγγελίζω, læta annuntio, bonum nuntium affero.
Εὐήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, per pleonasmum τῆ η, pro εὐγενὴς, generosus. ex εὖ, & γένομαι, nascor.
Εὐήθης, ες, ὁ, ἡ, bonis moribus prædictus, simplex: item stultus. ex εὖ, & ἦθος, εος, τὸ, indoles. hinc εὐήθως, simpliciter: temere, adverb.
Εὐήκεα, ος, ὁ, ἡ, valde acutus. ex εὖ, & ἀκὴ, ης, ἡ, mucro.
Εὐήκτην, imperf. activ. verbi εὐηκτάω, sum corpore bene habito. ab εὐέκτης, ν, ὁ, ex εὖ, bene, & ἔχω, habeo.
Εὐήλιος, ν, ὁ, ἡ, aprinus, Soli expositus. ex εὖ, bene, & ἥλιος, ν, ὁ, Sol.
Εὐηνίη, ης, ἡ, Eveni filia. nomen proprium fluvii.
Εὐήρατος, ὁ, ἡ, Poet. valde amabilis, ab εὖ, bene, & ἐράω, amo.
Εὐηρέσησα, placui, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεστέω, libens acquiesco, placeo. ex εὖ, & ἀρεστὸς, gratus. Th. ἀρέσκω, f. ἀρέσω, placeo.
Εὐθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. pro εὖ θάλλων, bene florens, floridus, uber, virens, adultus. Th. θάλλω, vireo.
Εὐθανασίᾳ, ας, ἡ, bona, & facilis mors. ex εὖ, bene, & θάνατος, ν, ὁ, mors. Th. θνήσκω, morior.
Εὐθείῃ, dat. sing. Jon. f. g. ab εὐθεῖα, ας, ἡ, recta. ab εὐθὺς, έος, ὁ, rectus.
Εὐθετίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab εὐθετίζω, concinne disponens, componens. ex εὖ, & τίθημι, pono.
Εὔθετος, ν, ὁ, appositus, aptus, accommodatus, conveniens. ex εὖ, bene, & θετὸς, positus. Thema τίθημι, pono.
Εὐθέως, adverb. statim, confestim, continuo. Thema εὐθὺς, rectus.
Εὐθυμοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum dispositio, ordo. ab εὔθημων, ονος, ὁ, ἡ, concinnus, & τίθημι, pono.
Εὐθηνία, ας, ἡ, prosper successus: abundantia, annona, fertilitas. ab εὖ, & θάλλω, acervus. hinc εὐθηνέω, prospero successu utor.
Εὐθηνοῦντα, affluentem, acc. sing. part. præs ab εὐθηνέω, exubero, glisco. quod ex εὖ, bene, & θάλλω, idem ac θὴν, θηνὸς, ὁ, ἡ, cumulus, acervus.
Εὔθρονος, ν, ὁ, ἡ, pulchrum thronum habens. ex εὖ, & θρόνος, ν, ὁ, thronus. εὔθρονος ἠὼς, aurora sedem habens bonam. Them. θράω, sedeo. f. θρήσω.
Εὐθὺ, statim, recta. adverb. ab εὐθὺς.
Εὐθύγλωσσος, ν, ὁ, Poet. qui veridicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus. ab εὐθὺς, rectus, & γλῶσσα, ἡ, lingua.
Εὐθυδρομέω, ῶ, rectum cursum teneo. fut. ήσω. p. εὐθυδρόμηκα. ab εὐθύδρομος, ν, ὁ, qui recto cursu pergit. quod ex εὖ, & δρόμος, ν, ὁ, cursus. Thema τρέχω, curro. a. 2. ἔδραμον. præt. med. δέδρομα.
Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poetic. & Dor. pro εὐθυμάχης, ν, ὁ, qui recta ad prælium tendit: vir fortis. ab εὐθὺς, rectus, & μάχομαι, pugno.
Εὐθύμεω, ῶ, bono animo, & alacri sum fut. ήσω. p. εὐθύμηκα. a. 1. εὐθύμησα. ex εὖ, & θυμὸς, ν, ὁ, animus.
Εὔθυμος, ν, ὁ, ἡ, qui est bono, & hilari animo, lætus, alacer, hilaris. hinc adv. εὐθύμως, alacriter. εὐθυμέστερον, alacrius, comparat. ab eodem themate.
Εὐθυνάετε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω, dirigo.
Εὐθυνόμους ὁδοὺς, directa via. ab εὐθύνω, dirigo.
Εὐθυντῆρα, accus. sing. ab εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, corrector. ad εὐθὺς, rectus.
Εὐθύνω, complano, dirigo: item rectus sum. εὐθύνων κοσμεῖ δίκην, recte administrare jura populis. fut. εὐθυνῶ. p. εὐθύγκα. a. 1. εὔθυνα. a. 1. imperat. εὔθυνον, άτω. a. 1. ind. pass. ηὐθύνθην. Attr. pro εὐθύνθην.
Εὐθύπνοιε Ζεφύροιο πομπαὶ, recta spirantis, seu secundi Zephyri flatus. ab εὐθὺς, rectus, & πνέω, spiro.
Εὐθύπομπος αἰὼν, recta deducens ævum, ab εὐθὺς, rectus, & πέμπω, mitto.
Εὐθυπορεῖν, Poet. pro εὐθύνειν, dirigere. Hinc εὐθυπορεῖν ὁδὸν, rectam viam ire. εὐθὺ πορεύεσθαι, recta ire. ab εὐθὺς, rectus, & πόρος, transitus. Thema πείρω, tranleo.
Εὐθὺς, εῖα, ὺ, rectus, a, um. q. ab εὖ, & θέω, inusitato pro τίθημι. Rectum, quod bene positum. Vel ab εὖ, & θύω, cum impetu ruo. Velociter rendit, qui scit se recta rendere; qui de via dubitat, hæsitantius progreditur. hinc εὐθύνω, dirigo, corrigo. εὐθυντὴς, ῆ, ὁ, ἡ, & εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, idem. εὐθυνὴ, ῆς, ἡ, inquisitio.
Εὐθύτερον, rectius, comparat. ab εὐθὺς, vel εὐθὺ, rectus, rectum.
Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, æquitas, justitia.
Εὐθύτονον, ν, ὁ, Poet. in rectitudinem extensus. ab εὐθὺς, rectus, & τείνω, rendo. p. m. τέτονα.
Εὐίλατος, ν, ὁ, propitius, placidus, & εὐίλατον, sum propitius. ex εὖ, bene, & ἵλαος, propitius sum. f. ήσω.
Εὐκαιρέω, opportunitatem nanciscor, vacar mihi. imperf. Attic. ηὐκαίρουν, ες. f. ήσω. a. 1. Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρὸς, ν, ὁ, occasio.
Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas, occasio.
Εὔκαιρον, ν, ὁ, opportunus, tempestivus. hinc adv. εὐκαίρως, opportune, tempestive. ex εὖ, bene, & καιρὸς, ν, ὁ, temporis opportunitas.
Εὐκείατος, ν, ὁ, ἡ, Poet. pro εὐκείαστον. qui facile scindi, secarique potest: fissilis, εὔχιστον, cupressi epitheton. ex εὖ, & κείζω, findo. Th. κέω, idem.
Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, placatrix, ex εὖ, & κηλέω, mulceo.
Εὔκηλον, ν, ὁ, ἡ, Æolico pleonasmo dicitur pro ἔκηλον, quietus, mitis, placidus. εὐκήλως, placide, tranquille.
Εὐκλέα, inclytam, acc. sing. per syncop. pro εὐκλεέα, dativ. εὐκλέι, Poet. pro εὐκλεεῖ. ab εὔκλεης, ἐς, ὁ, ἡ, gloriosus, celebris, præclarus, insignis. Th. κλέω, celebro.
Εὔκλεια, ἡ, splendor nominis, gloria. ex εὖ, & κλέος, seu κλεῦς, τὸ, gloria. Est & Deæ nomen, cui apud Bœotios, & Locros in foro quolibet ara, & statua dicata fuit. A plerisque Diana putatur, a nonnullis Herculis filia.
Εὐκλείξω, ν, 1. inf. Dor. pro κλείσαι, vide κλείξω.
Εὐκνήμους, ους, ὁ, ἡ, bene ocreatus, vel armatus. ex εὖ, bene, & κνήμη, ης, ἡ, tibia.
Εὔκολον, ν, ὁ, ἡ, facilius, simplex, promptus. ex εὖ, bene, & κόλον, ν, τὸ, cibus. εὔκολα μῆλα, oves morigeræ.
Εὐκόλως, adverb. expedite, facile. ab εὔκολος, facilis.
Εὐκοσμήσασθαι, bene recondere, a. 1. inf. med. ex εὖ, bene, & κομίζω, curo. Th. κομέω, idem.
Εὔκομος, Poet. κύκομος, ν, ὁ, ἡ, bene, vel pulchre comatus, comis luxurians. ex εὖ, bene, & κόμη, ης, ἡ, coma.
Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. εὔκοπος, ν, ὁ, facilis. ex εὖ, & κόπος, ν, ὁ, labor. Th. κόπτω, scindo. f. ψω. p. m. κέκοπα.
Εὐκόσμως, adv. concinne, recte, ornate, decore. ex εὖ, & κόσμος, ν, ὁ, ordo.
Εὐκράεις, gen. sing. ab εὐκρὰης, έος, ὁ, ἡ, temperatus. Th. κεράννυμι, f. άσω, misceo. vel εὐκρὰης, per syncopen pro εὐκεράσης, temperatus.
Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐκρινέες, οἱ, nom. plur. sunt venti Etesii, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ, ab εὐκρινὴς, purus, liquidus, ordine collocatus, distinctus. Th. κρίνω, discerno.
Εὐκτῶς, optative, adverb. ab εὐκτὸς, optativus. quod ab εὔχομαι, precor. fut. εὔξομαι. p. εὔγμαι.
Εὐκτιμένη, vel Poetic. εὐκτιμένη, bene ædificata, perf. part. pass. f. g. pro εὐκεκτισμένη, detracto augmento Jon. & abjecto σ, verbi εὐκτίζομαι. Alii scribunt εὐκτιμένος, dici Æolic. pro ἐκτισμένος, vel per syncopen pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, fabricor. f. σω. p. κα.
Εὔκτιτος, ὁ, bene structus. ab εὖ, & κτίζω, condo.
Εὐκτὸς, ὸν, ὁ, optabilis. ab εὔχομαι, precor.
Εὔκυκλος, ν, ὁ, rotundus, Plato in Timæo. ex εὖ, bene, & κύκλος, ν, ὁ, circulus.
Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumspectio: cautio, vitatio. ab εὐλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, qui bene res capessit, circumspectus, religiosus, verecundus, cautus. ab εὖ, bene, & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.
Εὐλαβέομαι, ῆμαι, vereor. εὐλαβέστο, πρὸ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

meruebar, 3. sing. imperf. Att. f. ἐσπόμην. p. εὐλάβημαι. a. 1. passiv. εὐλαβήθην, Attic. εὐλαβήθλιν, ης, η. a. 1. part. εὐλαβηθείς, έντος, ὁ, vetitus. Th. λαμβάνω, capio.

Εὐλαβὴς, έος, ὁ, ἑ, circumspectus, timidus, religiosus, verecundus. Ex εὖ, & λαβὴ, ansa.

Εὐλαβητέον, cavendum, verbale ab εὐλαβέομαι, vereor, vito.

Εὐλαβίης, cautionis, gen. Jon. ab εὐλαβία, ας, ἡ, cautio.

Εὐλαβὸ, præs. imperat. med. ab εὐλαβέομαι, vereor, vito.

Εὐλαὶ, ῶν, αἱ, vermes, proprie qui in corpore, vulnere, aut ulcere nascuntur ex putredine, παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι, quia se convolvunt. Iliad. χ.

Εὐλακα, ης, ἡ, vomer, bidens, ligo. q. ab εὖ, & λακὶς, fissura. vel λαχαίνω, fodio. Vel potius ab ὠλαξ, ακος, ἡ, fulcus.

Εὔληρα, τὰ, frænа, lora, habenæ, παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι χερσὶ, quia volvuntur manu.

Εὐλιμένη, ης, ἡ, nomen mulieris. q. bonus portus.

Εὐλογέω, benedico, cum acc. felicia precor, præsto: item celebro, laudo, gratias ago. f. ήσω. perf. εὐλόγηκα. a. 1. Attic. ηὐλόγησα. perf. pass. εὐλόγημαι. part. perf. pass. εὐλογημένος, η, ον, benedictus. ex εὖ, & λέγω, sermo, verbum. Th. λέγω, dico. f. ξω. præt. m. λελόγημαι.

Εὐλογηθήσονται, benedicentur, 3. plur. f. 1. vide εὐλόγημαι.

Εὐλόγημαι, perf. pass. εὐλογημένος, benedictus, perf. part. ab εὐλογέω, benedico.

Εὐλογητὸς, ὴ, όν, benedictus, a, um, ab iisdem thematibus.

Εὐλογία, ας, ἡ, benedictio, gratiarum actio, laus, bona oratio, Plato de rep. Item munificentia, munus amicis missum. Paulus 2. ad Corinth. εὐλογίας dicit collectiones pro eleemosynis, & collationibus. ἐν εὐλογίαις, benigne. ab eodem them.

Εὔλογος, ε, ὁ, blandus sermo: rationabilis, rationi consentaneus. εὐλόγως, probabiliter, jure.

Εὐμάκης, εος, ὁ, ἡ, Dor. pro εὐμήκης, longus, quod vide.

Εὔμακλος, Dor. pro εὔμηλος, ε, ὁ, ἡ, pecorosus, bonas habens oves. ex εὖ, bene, & μῆλα, oves.

Εὐμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis, proclivis, levis. hinc εὐμαρέως, adv. facile.

Εὐμασία, pro secessu, quo itur, ut alvus exoneretur. vide in εὐμαρὲς.

Εὐμεθόδως, & εὐμεθοδικῶς, compendiose, ex εὖ, & μεθόδος, ε, ὁ, via, compendium. quod ex μετὰ, & ὁδὸς, ὁ, ἡ, via.

Εὔμελίης, ω, ὁ, Jon. pro εὐμελίαις, ᾳ, ὁ, fraxini peritus. bene hastatus. Thema μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia, placiditas. εὐμένεια αἴρος, cœli clementia. Theoph.

Εὐμενέω, benevolus sum, propitius. εὐμενέοντος, gen. sing. part. præs. ab εὐ & μενὸς, εος, τὸ, animus.

Εὐμενὴς, έος, ὁ, ἡ, benevolus, benignus, mitis, lenis. compar. εὐμενέστερος. ab εὖ, & μενὸς, εος, τὸ, animus.

Εὐμετάβολος, ε, ὁ, mutabilis. ex εὖ, bene, μετὰ, & βάλλω, jacio. f. λῶ. p. m. βέβολα.

Εὐμετάδοτος, ε, ὁ, ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, & vertitur facilis ad impertiendum. ex εὖ, & μεταδίδωμι, impertior. Th. δίδωμι, do.

Εὐμήκεις, οἱ, nom. plur. ab εὐμήκης, εος, ὁ, ἡ, bene longus. ex εὖ, & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Εὐμνημόνευτος, ὁ, adject. verbale ab εὖ, bene, & μνημονεύτης, qui memoria tenetur. quod a μνημονεύω, memoria teneo. Th. μνάομαι, memoro, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Εὔμολπος, ε, ὁ, Eumolpus. nomen proprium.

Εὐμορφία, ἡ, forma præcellens, decor, species, lætus aspectus.

Εὔμορφος, ε, ὁ, ἡ, formosus, ab εὖ, & μορφὴ, ης, ἡ, forma.

Εὐνάζε, præs. imperat. act. εὐνάζῃ, cubitum ieris, 2. sing. præs. sub. pass. ab εὐνάζω, sopio. f. άσω. Th. εὐνὴ, ης, ἡ, cubile.

Εὐναὶ, αἱ, nom. plur. tentoria, Thucyd. ab εὐνὴ, ης, ἡ, cubile.

Εὐναιόμενοι, ᾱ, ον, bene habitatus, a, um, præs. part. pass. ab εὖ, bene, & ναίω, habito.

Εὐνάτειρα, ας, ἁ, Dor. pro εὐνητειρα, ας, ἡ, conjux. ab εὐνὴ, ης, ἡ, cubile.

Εὐνείκη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. Bene litigans.

Εὐνὴ, ης, ἡ, cubile: coitus. Item lustrum, cubile leporis. Xenoph. Inde εὐνάω, sopio, dormio, f. ήσω.

Εὐνηθεῖσα, concumbens, a. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, sopio. f. ήσω. Th. εὐνὴ, cubile.

Εὐνηέστερος, Jon. pro εὐνήστερος, benevolentior, comparat. Vide in εὐνήστατος.

Εὐνίκη, ης, ἡ, & Dor. Εὐνίκα, nomen mul. Gr. bona victoria.

Εὔνις, ιος, ὁ, ἡ, orbus, privatus, acc. εὔνιν, ab εἷς, unus.

Εὐνόεω, benevolus, vel bene affectus sum. f. ήσω. p. εὐνόηκα. vide εὔνοια.

Εὔνοια, ας, ἡ, benevolentia, favor, ab εὔνοος, ος, ὁ, ἡ, benevolus. ex εὖ, & νόος, νοῦς, ὁ, mens, animus.

Εὐνομέω, bonis legibus instituere. hinc εὐνομεῖσθαι, bonis legibus uri. εὐνομήθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. εὔνομος, qui bonis legibus utitur. ex εὖ, & νόμος, lex.

Εὐνομίλιν, acc. sing. ab εὐνομίη, ης, ἡ, nom. mul. Gr. legitima. ex εὖ, & νόμος, lex.

Εὔνων, amicum, acc. sing. ab εὔνοος, ος, ὁ, benevolus. ex εὖ, & νόος, mens.

Εὐνήστατος, ὁ, benevolentissimus, superlat. ab εὔνοος, benevolus. εὐνήστερος, benevolentior. ab eodem them.

Εὐνοχίζω, castro. fut. ίσω. p. εὐνόχικα. perf. pass. εὐνόχισμαι. a. 1. pass. εὐνοχίσθω. ab εὔνοχος, eunuchus.

Εὔνοχος, ε, ὁ, eunuchus. item dynasta. ex εὐνὴ, ης, ἡ, cubile, lectus, & ἔχω, habeo; servo.

Εὖντα, Dor. & per crasin pro ἐόντα, sive ὄντα, acc. sing. part. præs. ab εἰμὶ, verbi, sum.

Εὔξαιο, 2. singul. a. 1. opt. med. verbi εὔχομαι, oro. f. εὔξημαι. a. 1. med. εὐξάμην, ω, ατο.

Εὐξαμένοιν, dat. sing. ab εὐξάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. med. ab εὔχομαι, precor.

Εὔξῃ, oraveris, 2. sing. a. 1. m. sub. εὔξασθαι, ν, ηται. ab eodem themate.

Εὐξήνθησαν, creverunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω, cresco. Gen. c. 25. vers. 27.

Εὔξοον, bene rasum, politum, acc. sing. ab εὔξοος, idem ac εὐξεστὸς, politus. Th. ξέω, f. ξέσω, polio.

Εὐοδία, ας, ἡ, nomen mulieris, Evodia. Gr. prospere agens.

Εὔοδμος, ε, ὁ, Poet. & Dor. pro εὔοσμος, odoratus. ex εὖ, bene, & ὄζω, oleo.

Εὔοδος, seu εὔοσμος, ε, ὁ, bene olens, ex εὖ, bene, & ὀδμὴ, ης, ἡ, odor. Th. ὄζω, oleo. f. ὀζήσω, & ὄσω.

Εὐοδόω, ω, prosperum iter præbeo. f. ώσω. præt. εὐώδωκα. præs. pass. εὐοδόομαι, ώμαι, prosperum iter habeo, prosperor. perf. pass. εὐώδωμαι. a. 1. pass. εὐωδώθην, ης, η. f. 1. pass. εὐοδωθήσομαι. ab εὔοδος, ε, ὁ, ἡ, iter expeditum habens. ex εὖ, bene, & ὁδὸς, ὦ, ἡ, via.

Εὐόδωκα, ας, ε, prosperum iter præbui. perf. activ. Jon. verbi εὐοδόω, quod vide.

Εὐόδωσον, prosperum iter præbe, a. 1. imperat. act. verbi εὐοδόω, quod vide.

Εὐοῖ, evoe, vox, qua Baccho acclamabatur. q. εὖ οἴ, bene illi. Sic & εὐάν. Inde Εὔιος, ε, ὁ, Bacchi cognomen, Evius.

Εὐόμενοι, οἱ, affari, præs. part. pass. verbi εὔω, seu εὔω, f. σω, uro.

Εὐορκέω, religiose juro. f. ήσω. præs. inf. εὐορκεῖν. ab εὔορκος, justus, fidelis, jurejurando stans.

Εὐορκία, ας, ἡ, jusjurandi fides, justum juramentum.

Εὔορκος, ε, ὁ, ἡ, qui jusjurandum religiose colit. ab εὖ, bene, & ὅρκος, ὁ, jusjurandum.

Εὔορμος, ε, ὁ, ἡ, tutus, bonum portum habens. ab εὖ, bene, & ὅρμος, ε, ὁ, statio navium. q. ab εἴρω, figo.

Εὐπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, bene compactus, firmus. ex εὖ, bene, & πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo.

Εὐπαθέω, ω, indulgeo voluptatibus. hinc εὐπαθείη, Jon. pro εὐπάθεια, voluptas. dicitur & εὐπαθίη, Jon. pro eodem. Th. πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Εὔπαις, αιδος, ὁ, ἡ, bona indole puer. Item felix multa prole, vel bonos habens liberos. Thema παῖς, puer.

Εὔπακτος, ε, ὁ, Dor. pro εὔπηκτος, bene compactus.

Εὐπάρειος, ε, ὁ, ἡ, Poet. & Dor. pro εὐπάρειος, habens pulchras genas. ex εὖ, bene, & παρειὰ, ἡ, gena.

Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, generosa. ab εὐπάτωρ, vel εὐπατὴρ, nobilis. Th. πατὴρ, έρος, ὁ, parer.

Εὐπατόριον, ε, τὸ, herba quædam, ab Εὐπάτωρ. Vel potius ab ἥπαρ. dicitur etiam & ἡπατώριον. De ea Dioscor. l. 2. c. 20.

Εὐπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, obsequens, persuasu facilis. ex εὖ, & πείθω, persuadeo.

Εὐπένθερος, ὁ, qui nobilem socerum habet. Th. πενθερὸς, ὁ, ὁ, socer.

Εὔπεπλος, seu εὐπέπλοι, ε, ὁ, ἡ, bene indutus, pulchrum habens peplum. gen. plur. εὐπέπλων. ab εὖ, & πέπλος, ε, ὁ, peplum.

Εὐπεριστατος, ε, ὁ, ἡ, ad circumagendum proclivis: qui facile sistit, & hæret. ex εὖ, bene & περιίστημι, circumsto, tango, quod ex περὶ, & ἵστημι, sto. εὐπεριστατος ἁμαρτὰς, tenaciter inhærens peccatum.

Εὐπετείη, ης, ἡ, Jon. pro εὐπέτεια, facilitas. εὐπετέως, & εὐπετῶς, facile, quamprimum. Xenoph. τοῦτο εὐπετῶς φέρω, hæc ferre nullo negotio.

Εὐπετὴς, facile, n. g. ab εὐπετὴς, ὲς, ὁ, ἡ, facilis. comp. εὐπετέστερος, facilius, adverb. ab εὐπετέστερος. ex εὖ, bene, & πίπτω, cado.

Εὐπηκτος, ε, ὁ, ἡ, bene ædificatus, bene compactus in dat. sing. εὐπήκτῳ. ex εὖ, bene, & πήγνυμι, compingo, ædifico.

Εὐπλεκέων, genit. plur. ab εὐπλεκὴς, ὲς, ὁ, ἡ, bene junctus. ex εὖ, bene, & πλέκω, plecto, necto. f. ξω.

Εὐπλοεῖν, Jon. pro εὐπλεῖν, uti prospera navigatione. Thema πλέω, navigo.

Εὐπλοίη, vide εὐπλοίη sequens.

Εὐπλοίη, ης, ἡ, bona navigatio. ex εὖ, bene, & πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Εὐπλοκαμὶς, ίδος, idem ac εὐπλόκαμος, ὁ, pulchros crines habens.

Εὐπλόκαμος, ε, ὁ, ἡ, pulchros cincinnos, vel cirros habens. ex εὖ, bene, & πλόκαμος, ε, ὁ, crines plexi, & intorti, cincinni. quod a πλοκὴ, implicatio.

Εὐπλοίη, vide εὐπλοίη sequens.

Εὐπλοίη, ης, ἡ, bona navigatio. ex εὖ, bene, & πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Εὐπλοκαμὶς, ίδος, idem ac εὐπλόκαμος, ὁ, pulchros crines habens.

Εὐπλόκαμος, ε, ὁ, ἡ, pulchros cincinnos, vel cirros habens. ex εὖ, bene, & πλόκαμος, ε, ὁ, crines plexi, & intorti, cincinni. quod a πλοκὴ, implicatio.

Εὐποιία, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. ab εὖ, bene, & ποιέω, facio.

Εὐποιεῖ, 3. sing. præs. ind. verbi εὐποιέω, benefacio. Th. ποιέω, facio.

Εὐπόιητα, τὰ, fabrefacta. ab εὖ, bene, & ποιέω, facio.

Εὔπολις, ὁ, Eupolis. nomen proprium.

Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐπορέω, ω, abunde possum, est mihi facultas: item simpl. possum, abundo. fut. ήσω. p. εὐπόρηκα, & in 3. singul. imperf. pass. Att. ηὐπορεῖτο. ex εὖ, bene, & πόρος, ε, ὁ, transitus. Th. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Εὐπορίη, ης, ἡ, facultas, copia. ἄστερος, expeditus: abundans: pervius. Plato. εὐπόρως, facile.

Εὐπραγία, ας, ἡ, successus, prosperitas. εὔπρακτον, ε, τὸ, facile.

Εὐπραξία, ας, ἡ, res secundæ, pulchrum facinus. felicitas. Aristot. Ethic. lib. 1. Th. πράττω, facio. fut. ξω. p. χα.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, forma ornatus. Plato ab εὐπρεπὴς, ὲς, ὁ, ἡ, decore eximius. ab εὖ, bene, & πρέπω, decorus sum.

Εὐτ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εὐπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, excellens, decorus, exultus, formosus, ornatus.
Εὐπρηξίη, ης, ἡ, Jonic. pro εὐπραξία, feliciras.
Εὐπροσδέκητος, ε, ὁ, ἡ, acceptus. a προσδέχομαι, suscipio, probo. ex πρὸι, & δέχομαι, capio. f. δἰέχομαι.
Εὐπροσέδρος, ε, ὁ, ἡ, apte adhæresens, & assiduus in aliquo negotio, assidens, affixus, adhærens. ex εὖ, & πρόσεδρος, assidue occupatus: item assessor. quod ex πρὸς, & ἕδρα, ας, ἡ, sella.
Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas, facilitas sermonis. ex εὖ, bene, & προσηγορέω, compello. quod ex πρὸς, & ἀγορέω, loquor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.
Εὐπρόσιτα, τὰ, accessu facilia, adject. verbale, ex εὖ, πρὸς, & εἶμι, eo.
Εὐπροσωπέω, ῶ, specioſus appareo: placeo: εὐπρόσωπος, specioſa, pulchra. ex εὖ, bene, & πρόσωπον, ου, τὸ, facies, persona, vultus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα.
Εὐπροσώπων, genit. plur. ab εὐπρόσωπος, ου, ὁ, pulcher aspectu.
Εὔπρυμνος, ε, ὁ, ἡ, pulchram, seu bonam puppim habens. ex εὖ, & πρύμνα, ης, ἡ, puppis. Th. πρυμνὸς, ὴ, ὸν, extremus.
Εὔπωλος, ε, ὁ, ἡ, producens bonos equos. ex εὖ, bene, & πῶλος, ου, ὁ, pullus.
Εὐραὶ, αἱ, ferramenta axi infixa, ut a rota non atteratur. Th. εὐρὺς, latus.
Εὑράμην, inveni, per syncopen pro ἐὑρησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω.
Εὐρᾶϊ, ex obliquo. posita re in εὖρος, εος, id est, latitudinem. Alii volunt Jon. dici pro πλευρᾷ, per aphæresin, a πλευρὰ, ᾶς, ἡ, latus, costa.
Εὑρὲ, inveni, a. 2. imperat. act sed εὗρε, invenit, 3. sing. a. 2. ind. εὑρεῖν, a. 2. inf. quasi ἔρην, ut sit rem quæsitam oculis assequi. ab εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω.
Εὐρέα, Jon. pro εὐρεῖα, lata.
Εὑρέθη, inventus sum, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi. εὑρεθῶσιν, 3. plur. a. 1. sub. pass.
Εὑρεῖν, a. 2. inf act. verbi εὑρίσκω, invenio.
Εὐρεῖα, lata, f. g ab εὐρὺς, εος, ὁ, latus.
Εὕρεσις, εως, ἡ, inventio. ab εὑρίσκω, invenio.
Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor, ab εὑρίσκω, invenio. perf. pass. εὕρημαι, σαι, ται.
Εὗρε, 3. sing. a. 1. med. verbi εὑρίσκω, invenio.
Εὕρηκα, perf. act. εὕρηκέναι, perf. inf. act. εὕρημαι, perf. pass. εὑρήσω, fut. 1. act. ejusdem verbi.
Εὕρημα, ατος, τὸ, inventum, commentum, Plato. lucrum insperatum Xenophonti lib. 7.
Εὑρὴν, Dor. pro εὑρεῖν, quod vide.
Εὑρήσεις, invenies, 2. sing. εὑρήσετε, 2. plur. f. 1. act. εὑρήσω, verbi εὑρίσκω, invenio.
Εὑρησιεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Poet. pro quo per syſtolen dicitur εὑρεπιεπὴς, verborum inventor. ab εὑρίσκω, invenio, & ἔπος, τὸ, verbum.
Εὕρητε, 2. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.
Εὔρις, sagax, cui bona ἰὶν, id est, naris.
Εὔριπος, ου, ὁ, Euripus, fretum reciprocum, quale inter Eubœam, & Atticam, quotidie in dies undas absorbens, & toties revomens. Arist. de mundo. εὔριπος ἀνθρωπος, homo inconstans, Erasmus in Chiliadibus. Item fossa, cisterna, Joseph. de antiquit. Lacuna, stagnum, Halicarnass. concepraculum aquarum Hesychio.
Εὑρίσκω, invenio, deprehendo. εὑρίσκεσθαί τι θεῶν παλάμαις, obtinere aliquid Deorum auxiliis. f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 1. εὗρησα. a. 2. ἐὗρον. aor. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι. a. 2. sub. εὕρω, ῃς, ῃ, aor. 2. inf. εὑρεῖν. aor. 2. part. εὑρὼν, ὄντος. perf. pass. εὕρημαι. aor. 1. pass. εὑρέθην, ης, η, inventus sum. fut. 1. vass. εὑρεθήσομαι. aor. 1. med. εὑράμην, ατο, per syncopen pro ἐὑρησάμην, acquisivi. hinc εὕρημα, ατος, τὸ, inventum. εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. εὕρεσις, εως, ἡ, inventio.
Εὑρείμην, invenero, a. 2. opt. med. εὕροις, 2. sing. a. 2. opt. act. ab εὑρίσκω, invenio.
Εὑρὶσα, ας, ᾶ, Doric. pro εὑρὺσα, aor. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, invenio.
Εὐρόκλυδων, ωνος, ὁ, Eutoaquilo. ex εὖρος, ου, ὁ, Eurus, & κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus. Th. κλύζω, lavo.
Εὕρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi εὑρίσκω, invenio.
Εὗρον, ες, ε, inveni, a. 2. ind. act. εὑρὼν, όντος, a. 2. part. verbi εὑρίσκω, invenio.
Εὐρῶσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. verbi εὑρίσκω, invenio.
Εὐρρείτης, ᾳ, ὁ, ἡ, pulchre fluens, εὐρρείτεω, gen. Æol. pro εὐρρείτης, ex εὖ, bene, & ῥέω, fluo, f. ῥόσω. dicimus & εὐρρύης, & εὐρόος.
Εὐρυάγυια, ας, ἡ, latas vias habens, patens. ab εὐρὺς, εος, ὁ, latus, & ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, via.
Εὐρυάλη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐρυβάτης, ε, ὁ, Eurybates, nomen proprium.
Εὐρυβίη, Jon. pro εὐρυβίαι, ᾳ, ὁ, cujus vis se late extendit, late potens. Hesiod. Hinc Εὐρυβίη, nomen mul. ex εὐρὺς, latus, & βίη, ας, ἡ, vis.
Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, Eurydamas, nomen proprium.
Εὐρυθμος, ος, ὁ, numerosus, concinnus, aptus. ex εὖ, & ῥυθμὸς, οῦ, ὁ, rhythmus, concinnitas. εὐρύθμως, concinne, apte.
Εὐρυκρέων, οντος, ὁ, late dominans. ab εὐρὺς, latus, & κρείων, οντος, ὁ, regnator. Th. κραίνω, impero.
Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ, ἡ, qui lata prata habet, spatiosus, amplus. ab εὐρὺς, latus, & λειμὼν, ῶνος, ὁ, pratum.
Εὐρυμέτωπος, ε, ὁ, ἡ, latam frontem habens: epitheton bovis apud Hesiod. ab εὐρὺς, latus, & μέτωπον, ου, τὸ, frons. Thema ὄπτομαι, video.
Εὐρυμεν, 3. plur. a. 1. act. εὐρυνα, ας, ε, verbi εὐρύνω, dilato. f. νῶ. Them. εὐρὺς, ὁ, latus.
Εὐρυμύμη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐρυνόντι, dilatant, Dor. pro εὐρυνοῦσι, 3 plur. præs. ind. ab εὐρύνω, dilato.
Εὐρυοδείης, gen. Jon. ab εὐρυοδίη, ας, ἡ, spatiosa. Dicimus & εὐρυόδους, ὁ, ἡ, ab εὐρὺς, latus, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.
Εὐρύοπα, vocat. sing ab εὐρύοψ, οπος, ὁ, late sonans, vel late perspicuus. ab εὐρὺς, latus, & ὄψ, οπὸς, ἡ, vox. vel ut alii volunt ab ὤψ, vultus, quod ab ἔπτομαι, video. Tum etiam εὐρύοπα, potest esse accus. casus ab εὐρύοψ. οπος, ὁ, latum habens oculum, ab ὤψ, oculus. Th. ἔπτομαι.
Εὐρύπυλος, ὁ, Eurypylus, nomen proprium.
Εὐρὺς, εος, ὁ, & in f. g. εὐρέα, latus, a. hinc εὐρύω, dilato. q. ab εὖ, & ῥύω, fluere, diffundi, metaphora ducta ab aqua hac, & illac diffluente.
Εὐρυσθενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, potens, magni roboris. ab εὐρὺς, latus, & σθένος, εος, τὸ, robur.
Εὐρυσθῆος, gen. Att. ab Εὐρυσθὴς, ἐος, ὁ, Eurystheus Rex Mycænorum.
Εὐρυσθῆα, Poet. pro εὐρυσθέα, accus sing. ab Εὐρυσθὴς, ἐος, ὁ, nomen viri, cujus robur late patet.
Εὐρύστερνος, ε, ὁ, qui habet latum pectus. ab εὐρὺς, latus, & στέρνον, ε, τὸ, pectus.
Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, nomen proprium viri.
Εὐρυχάιται, α, ὁ, Doric. pro εὐρυχαίτης, ε, ὁ, latam comam habens, laticomus. ab εὐρὺς, & χαίτη, ἡ, juba, coma.
Εὐρυχόρους, spatiosæ, gen. Jonic. ab εὐρύχορος, ος, ὁ, ἡ, in qua ampli chori duci possunt. ex εὐρὺς, latus, & χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, chorea. Vel ponitur poetice pro εὐρύχωρος, latum locum habens, amplus. a χῶρος, ου, ὁ, locus, sedes.
Εὐρύχωρος, ος, ὁ, ἡ, latus, amplus, spatiosus, capax. ex εὐρὺς, εῖα, ὺ, latus, a, um, & χώρα, ας, ἡ, regio. Th. χώρος, ου, ὁ, locus.
Εὐρύωψ, ωπος, & οπος, ὁ, late videns. Homer. ab εὐρὺς, late, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.
Εὕρω, vide in εὕρωμεν.
Εὐρώεις, εντος, ὁ, putris, obscurus, squalidus: item amplus, acc. sing. εὐρώεντα. Th. ἐρῶ, ωτος, ὁ, situs, mucor.
Εὕρωμεν, invenerimus, 1. plur. aor. 2. sub. act. εὕρω, ῃς, verbi εὑρίσκω, invenio.
Εὐρωπαῖος, ου, ὁ, & Εὐρωπαῖος, α, ὁ, Europæus, ex Europa.
Εὐρώπη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Εὐρώς, ῶτος, ὁ, situs, mucor, caries, putredo. Item hominis genitale. in Epig.
Εὐρώτας, nomen proprium.
Εὐρωτιάω, putresco, cariem sentio, situ sum obsitus. Aristoph. in Neb.
Εὖς, ἐὸς, bonus, formosus. Hesiod. quasi ab ἔω, sum. Ens enim est bonum. vel ab εὖ, bene. Bonus enim est, qui bene agit. Dicitur & ἠὺς hinc εὖ, bene. προσήνης, ἐος, ὁ, ἡ, bonus, benignus.
Εὖσα, ας, ε, usti, & in 3. plur. ἔασαν, a. 1. ind. act. verbi ἕω, seu ἕω, uro, ustulo. fut. ἕσω, Att.
Εὖσα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro ἐοῦσα, vel ἔσσα, ης, ἡ, existens, præs. part. f. g. verbi εἰμὶ, sum.
Εὐσέβει, præs. imperat. act. verbi εὐσεβέω, ῶ, colo. f. ήσω. p. ηκα. ex εὖ, bene, & σέβω, colo.
Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas, εὐσεβίαι, ῶν, αἱ, pietatis officia. ab eodem Them.
Εὐσεβὲς, ἐος, τὸ, pietas. hinc εὐσεβέως, pie, adverb. ad eodem them.
Εὐσεβέω, colo, sum pius. cum accusat. Item pierare instituo, informo. f. ήσω. p. εὐσέβηκα. aor. 1. εὐσέβησα. ab eodem Them.
Εὐσεβὴς, ἐος, ὁ, ἡ, pius, religiosus, & τὸ εὐσεβὲς. ab eodem Them.
Εὐσεβῶς, pie, adv. ab eod. Them.
Εὔσελμος, ὁ, habens bonum tabulatum, bene transtratus. Unde νῆῶι εὔσελμος, navis bene transtrata. Homer.
Εὔσημος, ὁ, ἡ, bene significans, ex εὖ, bene, & σῆμα, ατος, τὸ, signum. hinc σημαίνω, significo.
Εὐσκιρτμος, ὁ, bene saltans, celer, agilis. Homer. ex εὖ, & σκιρτμὸς, ὁ, ἡ, saltus. Th. σκιρτάω, salio, salto.
Εὔσκοπος, ε, ὁ, per dialysin pro εὔσκεπτος, qui scopum perite assequitur. providus, cautus: item aptus videri. Aristot. ex εὖ, bene. & σκοπὸς, ὁ, finis. quod a σκέπτομαι, circumspicio.
Εὔσσων, ε, ὁ, bene salvus, incolumis. ex εὖ, bene, & σόος, α, ὁ, salvus.
Εὐσπλαγχνος, ε, ὁ, ἡ, misericors. ex εὖ, bene, & σπλάγχνον, ε, τὸ, viscus, cor.
Εὔστελμος, seu εὔσελμος, Doeric pro εὔσελμος, bene tabulatus. a στέλμη, τὸ, transtrum. Thema στελὶς, ἰδος, ἡ, spatium inter lineas, vel inter tabulata navis.
Εὐστεθὲς, ἐος, ὁ, ἡ, stabilis, constans, firmus. ab εὖ, bene, & ἵστημι, sto.
Εὐστέφανος, ε, ὁ, ἡ, formosus, bene coronatus, Hesiod. ex εὖ, bene, & στέφω, corono. f. ψω.
Εὔσημος, ὁ ἡ, qui bona verba profert: bene pronuntians, eloquens: jucundi saporis. Dioſc. l. 1. c. 61. εὔσημος τῷ χαλινῷ, freno obtemperans. Plutarch. Sophocles in Philoctete. οὐς μ' ἔχε. Interpr. σώφρων, sile. ex εὖ, bene, & σῆμα, ατος, τὸ, os.
Εὐστρεφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Poet. εὐστρεπὴς, pulchre tortus, flexilis. ex εὖ, bene, & στρέφω, flecto, verto.
Εὐσύμβλητος, ὁ, ἡ, de rebus dicitur, quæ per conjecturas facile cognosci possunt. ex εὖ bene, & συμβάλλω, conjicio. Th. βάλλω, jacio.
Εὐσφυρος, ε, ὁ, ἡ, pulchris talis, vel pedibus prædirus, cui est elegans pedum forma. εὐσφύρου, gen. Dor. ex εὖ, bene, & σφυρὸν, ε, malleus. hinc σφυρὸν, ὁ, τὸ, malleolus pedis, pes.
Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor. ab εὐσχήμων, decens.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εὐχήμων, ονος, ὁ, ἡ, decens, ſpectabilis, honoratus. εὐχημόνως, decenter, adv. ex εὖ, bene, & σχῆμα, ατος, τὸ, geſtus, habitus. Th. ἔχω, habeo.

Εὐσωτρος, ος, ὁ, ἡ, bene ſervans: facilis verſatus, celer. ex εὖ, bene, & σώζω, ſervo.

Εὖτ', pro εὖτε, ſequente ἂν. εὖτ' ἄν, poſtquam, adverb. εὖτ' ἔπλεον, dum navigarem.

Εὐταξία, ας, ἡ, bonus ordo, diſciplina, modeſtia, compoſitio, ex εὖ, bene, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Εὖτε, quum, veluti, aliquando, dum, quandoquidem, adverb. ἠύτε, Jon. & Poetic. dialyſi, pro εὖτε, ſicut. Et εὖτε, eſt & bene.

Εὐτείχεα, bene munitam, acc. ſingul. ab εὐτείχης, ες, ὁ, ἡ, bene munitus. ex εὖ, & τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Εὐτειχέος, έα, όν, idem ac εὐτείχης. vide in εὐτείχεα.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, felicitas ſobolis, liberorum fœcunditas, & probitas. ex εὖ, bene, & τέκνον, ου, τὸ, filius. Thema τεκ, pario.

Εὐτελέστατα, ων, τὰ, ſuperlat. grad. ab εὐτελής, ες, ὁ, ἡ, facilem impenſam requirens, frugalis. ab εὖ, bene, & τέλος, εος, τὸ impenſa, ſumptus finis.

Εὐτελής, ές, ὁ, ἡ, frugalis, ſimplex, vilis. ex εὖ, bene, & τέλος, εος, τὸ, ſumptus. hinc εὐτέλεια, vilitas. εὐτελίζω, annihilo.

Εὐτερπη, ης, ἡ, Euterpe, nomen Muſæ. ab εὐτερπὴς, valde jucundus.

Εὐτμητος, ος, ὁ, ἡ, bene ſectus, & paratus. ex εὖ, bene, & τέμνω, ſeco.

Εὐτοκία, ας, ἡ, fœcunditas, partus facilitas. ab εὔτοκος, fœcundus, facile pariens. ab εὖ, bene, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Εὐτονία, ας, ἡ, ſuffectio: firmitas tenoris, & contentionis; egregia rigiditas. ab εὐτονῶ, firmus ſum, ſufficio, ſcil. viribus.

Εὔτονος, ος, ὁ, ἡ, vocalis, validus, firmus, robuſtus, intenſus. hinc εὐτόνως, adverb. acriter, conſtanter, ſcite, magna contentione. ex εὖ, bene, & τείνω, tendo.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas, lepor, feſtivitas, comitas: item ſcurrilitas, Paulus ad Epheſ. c. 5.

Εὐτράπελος, ος, ὁ, ἡ, lepidus, urbanus, comis, facetus, dicax, Ariſtoph.

Εὐτρεπὴς, ές, ὁ, ἡ, paratus, abſolutus. Bud. hinc εὐτρεπίζω, paro. Th. τρέπω, verto.

Εὔτρητος, ος, ὁ, ἡ, bene perforatus. Heſiod. Poet. εὐτρήτος. Accipitur & pro εὐρύτ υτος, lato ore hians. Thema τρεω, perforo. f. τρήσω.

Εὐτρίαινον, acc. ſing. 1. decl. εὐτριαίνης, ου, ὁ, inclytus tridente. ex εὖ, bene, & τρίαινα, tridens.

Εὐτρόχαλος, ος, ὁ, rotundus, planus. idem fere, ac εὔτροχος, bene currens, velox. ex εὖ, bene, & τρέχω, curro. pret. med. τέτροχα, & δέδρομα.

Εὔτροχος, ος, ὁ, ἡ, & Poet. εὐτρόχης, bene curtens, volubilis, agilis. ex εὖ, bene, & τρέχω, curro. f. θρέξω. perf. activ. δέδρομα. a. 2. ἔδραμον.

Εὔτυκτος, ος, ὁ, ἡ, metri gratia pro εὐτευκτος, elegans.

Εὐτυκτος, ος, ὁ, ἡ, bene fabricatus, elegans. pulchre laboratus. Odyſſ. ξ. Item facilis factu. Herodot. ab εὖ, & τεύχω, fabricor. aor. 2. ἔτυχον. perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Εὐτυχεῖν, ſecunda fortuna uti, felicem eſſe. ab εὐτυχέω, hinc εὐτυχέως, Jon. & Poet. pro εὐτυχῶς, adverb. proſpere.

Εὐτύχηκε, bene ceſſit mihi, perf. activ. verbi εὐτυχέω, ſum felix, obtineo, aſſequor. Th. τυγχάνω. ſum.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas, proſperitas, ſucceſſus. ab εὖ, bene, & τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum, continuo. f. τεύξομαι. aor. 2. ἔτυχον.

Εὐτυχὴς, ὁος, ὁ, ἡ, & εὐτυχὴς, felix, fortunatus. ab eodem them.

Εὐτυχήσαι, Æol. pro εὐτυχῆσαι, a. 1. part cip activ. ab εὐτυχέω, felix ſum. Thema τυγχάνω.

Εὐτυχία, ας, ἡ, ſecunda fortuna, felicitas, ſucceſſus.

Εὐτυχῶ, ς, ὁ, ἡ, Gr. fortunatus, felix.

Εὐυδρος, ος, ὁ, ἡ, aqua abundans. Ex εὖ, bene, & ὕδωρ, aqua. εὐυδρος γῆ, humida terra. Herodotus.

Εὐφαμία, ας, ἡ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, fauſta, vel læta acclamatio: bonum omen, laus, gloria, commendatio.

Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, bona verba dicendo. vide εὐφημέω.

Εὐφανὴς, ές, ας, ὁ, pellucidus, bene clarus. ab εὖ, bene, & φαίνω, appareo.

Εὐφαρέτρας, α, & ω, Poet. Appollinis epitheton, bonam, & latam pharetram habentis. Ex εὖ, bene, & φαρέτρα, ἡ, pharetra.

Εὐφημέω, ῶ, ήσω, ῆσα, celebro, laudo, gratulor: bonis ominibus proſequor. f. ήσω. ex εὖ, bene, & φήμη, fama, quod a φημὶ, dico. Thema φάω, idem.

Εὐφημοσύνα, precari, a. 1. inf. act. ejuſdem verbi, & them.

Εὐφημία, ας, ἡ, bona fama, laus, bonum omen, gloria.

Εὔφημος, ος, ὁ, ἡ, boni nominis, bonæ famæ, celebratus, plauſibilis. a φήμη, fama.

Εὐφημοσύνα, ας, ἡ, Poet. & Dor. pro εὐφημοσύνη, ἡ, admonitio, mandatum, ſcitula.

Εὔφθογγος, ος, ὁ, ἡ, bene ſonans. ex εὖ, & φθόγγος, ου, ὁ, ſonus. Them. φθέγγομαι, ſono. f. ξομαι, p. ἔφθεγμαι, p. m. ἐφθέγγα.

Εὐφορέω, exubero, fertilis ſum, abundo. fut. ήσω. p. εὐφόρηκα. a. 1. εὐφόρησα. ab εὔφορος ferax, qui facile ferri, tolerarique poteſt. Th. φέρω, fero. f. οίσω.

Εὔφορος, ὁ, fertilis, ferens fructum. εὐφορία, ας, ἡ, fertilitas, copia. Etiam medicorum vox eſt, facilitas in ferendo morbo. Galen.

Εὐφραίνω, exhilaro, oblecto, lætum reddo, lætifico. εὐφρανῶ, præſ. imperat. f. εὐφρανῶ. p. εὐφρανκα. a. 1. εὔφρανα. præſ. paſſ. εὐφραίνομαι, lætor, genio indulgeo. a. 1. paſſ. εὐφράνθην, ης, η. aor. 1. imperat. εὐφράνθητι. f. 1. paſſ. εὐφρανθήσομαι, lætabor. ex εὖ, bene, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Εὐφρανέεσθαι, Jon. pro εὐφρανῆ, 2. ſing. fut. 1. med. verbi εὐφραίνω, exhilaro.

Εὐφρανέσσω, Jon. pro εὐφρανῶ, f. 1. inf. act. ab εὐφραίνω, exhilaro. Th. φρὴν, mens.

Εὐφράνθην, ης, η, a. 1. paſſ. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab εὐφραίνω, exhilaro.

Εὔφρονα, acc. ſing. ab εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, hilaris. Th. φρὴν, mens.

Εὐφρόνας, αἱ, noctes, nom. plur. ab εὐφρόνη, nox. παρὰ τὸ εὐφραίνεσθαι, oblectari. Th φρὴν, mens.

Εὔφρονέω, ſapio. & in 3. plur. εὐφρονέουσι. f. ήσω. ex εὖ, bene, & φρὴν, mens.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, & Dor. εὐφροσύνα, lætitia. ab εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, lætus. Th. φρὴν.

Εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, hilaris, acc. ſing. εὔφρονα. ab eodem them.

Εὐφυὴς, ἐος, ἔα, ές, habilis, ingenioſus, induſtrius: irriſor apud Atticos. Heſych. acc. ſing. εὐφυέα. dual. εὐφυέε. ex εὖ, bene, & φύω, naſcor.

Εὐφυΐη, ἡ, ingenii dexteritas, bona indoles.

Εὐφρῶς, adv. ab εὐφυὴς, quod vide.

Εὔφωνος, bene ſonans, canorus. ex εὖ, & φωνὴ, ης, ἡ, vox.

Εὐχαριστέω, ῶ, gratias ago, gratus ſum. cum dativ. f. ήσω. p. εὐχαρίστηκα. a. 1. εὐχαρίστησα, præſ. paſſ. εὐχαριστέομαι, ῶμαι, gratiarum actione celebror. a. 1. paſſ. εὐχαριστήθω, ης, η. a 1. ſub. paſſ. εὐχαριστηθῶ, ῆς, ῆ. ex εὖ, & inſtr. χαριτός, quod eſt a 3. perf. κεχάρισται, verbi χαρίζομαι, gratificor. Th. χάρις, gratia.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, gratiarum actio, comitas. ab eodem them.

Εὐχάριστος, ος, ὁ, ἡ, gratus, jucundus, memor beneficii. hinc adv. εὐχαρίστως, placide.

Εὐχαὶ, acc. plur. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, precatio. hinc εὔχομαι, ῶμαι, τὸ, honor. Th. εὔχομαι, precor.

Εὔχεαι, Jon. pro εὔχῃ, 3. ſing. præſ. ſub. εὔχεο, Jon. pro εὔχου, 2. ſing. imperf. vel præſ. imperat. verbi εὔχομαι, precor.

Εὔχειρ, ρος, ὁ, ἡ, manu præſtans, fortis, dexter. ab εὖ, bene, & χεὶρ, ἡ, manus.

Εὐχείρια, ας, ἡ, facilitas, agilitas.

Εὐχερὴς, ές, ὁ, ἡ, facilis, in promptu poſitus, & τὸ εὐχερές. hinc εὐχερῶς, facile. ex εὖ, bene, & χεὶρ, ἡ, manus. quaſi bene manu tractabilis.

Εὐχέσθω, precetur, 3. ſing. præſ. imperat. verbi εὔχομαι, precor.

Εὐχετάασθαι, Poet. pro εὐχετάσθαι, præſ. inf. ab εὐχετάομαι, preces fundo.

Εὐχετοώμαι, Poetic. pro εὐχετόωμαι, præſ. opt. paſſ. εὐχετοίμαι, ῷμαι, verbi εὐχετόομαι, preces fundo. Th. εὔχομαι, precor.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, votum. ab εὔχομαι, precor.

Εὔχθω, dedicetur, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. εὔξω, εὔχθω, verbi εὔχομαι, precor. perf. εὔγμαι.

Εὔχομαι, dico, precor, vota nuncupo, opto, cum acc. glorior, jacto. Iliad. ά. & Eurip. imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην. f. εὔξομαι. perf. εὔγμαι. a. 1. med. εὐξάμην, ω, ατο. opt. med. εὐξαίμην, αιο, αιτο. hinc εὐχὴ, ῆς, ἡ, precatio, votum. εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, idem. προσεύχομαι, precor. προσευχὴ, ῆς, ἡ, precatio. q. εὖ ἔχειν, quærit, qui orat. vel εὖ χέει, bonum fundit.

Εὔχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus, jactantia, vorum. Th. εὔχομαι, precor.

Εὐχρηστία, utilitas, commodus, uſus. Ariſtot. εὐχρηστέω, utilis ſum, commode utor. εὐχρηστήματα, τὰ, commoda.

Εὔχρηστος, ος, ὁ, ἡ, utilis, valde utilis, uſibus accommodatus. ex εὖ, bene, & χράω, commodo, utendum do. f. χρήσω.

Εὔχροος, bene coloratus. ex εὖ, & χρόα, ας, ἡ, color.

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum, precatio, Poet. pro εὐχὴ. Item jactatio, gloria, elatio. καυχησις, exultatio.

Εὐχωλιμαῖος, ὁ, qui vota facit, vel facta exſequi conatur, Herodot. Athen. ab εὐχωλὴ, ἡ, votum. εὐχωλιμαῖοι, οἱ, devoti.

Εὐψυχέω, bono ſum animo, confido. f. ήσω. p. εὐψύχηκα. Hinc εὐψυχία, ἡ, magnanimitas.

Εὖω, ſeu εὕω, f. σω, uro, uſtulo. ab αὖω.

Εὐώδη, acc. ſing. ab εὐώδης, ες, ὁ, ἡ, bene olens, flagrans, odoratus. ab εὖ, bene, & ὀζω, oleo, f. ὀζήσω, p. m. ὦδα, Att. ὄδωδα.

Εὐωδία, ας, ἡ, odoris ſuavitas. Dioſc.

Εὐώδιν, ινος, partu felix. ab εὐώδης, fragrans, odoratus.

Εὐώνυμος, ος, ὁ, ἡ, fauſti nominis, ac ominis, clarus, ſiniſter. quod ſiniſtra certis in rebus felicia habeantur. εὐώνυμον κέρας, lævum cornu. Thucyd. ex εὖ, bene, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen, Æol. ὄνυμα.

Εὐώπις, ιδος, ἡ, quæ pulchrum vultum, aut oculos habet. ab εὖ, & ὤψ, ὁ, vultus, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præſ. part. act. ab εὐωχέω. ſic εὐωχῶντας, 3. plur. ind. paſſ. Th. εὐωχία.

Εὐωχία, ας, ἡ, convivium. epulum. hinc εὐωχέω, convivio accipio. quaſi ab εὖ, & ὀχὴ, cibus, quo corpus ἔχεται, id eſt, continetur.

Ε Φ.

Ἐφ', pro ἐπὶ, in, ſuper, præpoſit. regit gen. & acc. At ἔφ', pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, dico.

Ἔφα, dixit, Dor. pro ἔφη, a. 2. a φημὶ, dico.

Ἐφαάνθην, apparui, Poet. pro ἐφάνθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi φαίνω, appareo.

Ἐφαβικὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, puerilis.

Ἔφαβος, Dor. pro ἔφηβος, ου, ὁ, adoleſcens.

Ἔφαγον, ες, ε, & Dor. ἐφάγων, a. 2. verbi φάγω, comedo. fut. 2. med. φαγοῦμαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γνῶναι, a. 2. inf. φράζω.

Ἔφαθ', pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verb. φημί, dico.

Ἔφαινες, videreris, 2. singul. imperf. pass. Jon. pro ἔφαινεν, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. a. 1. ἔφηνα. p. πέφαγκα. fut. 2. pass. φανήσομαι.

Ἔφαινον, offendebant, 3. plur. imperf. act. ejusdem verbi.

Ἐφάλλομαι, insilio, præs. inf. ἐφάλλεσθαι, imperf. ἐφαλλόμην, ου, ετο. fut. ἐφαλοῦμαι. a. 1. med. ἐφηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, salio.

Ἐφάλος, ου, ὁ, ἡ, maritimus. ab ἐπὶ, & ἅλς, ἁλός, ἡ, mare.

Ἔφαλον, Dor. pro ἔφηλον, præs. part. act. verbi ἐφηλόω, clavo affigo. ex ἐπὶ, & ἧλος, ου, ὁ, clavus.

Ἔφαμαν, Dor. pro ἔφημι, a. 2. med. quod vide.

Ἔφαμεν, 1. plur. imperf. verbi φημὶ, dico.

Ἐφαμέρ-ιος, ία, ον, Poet. & Dor. pro ἐφημέριος, diurnus, ad diem pertinens. Th. ἡμέρα, dies.

Ἐφάμην, a. 2. med. verbi φημὶ.

Ἔφαν, dicebant, Bœot. sync. pro ἔφασαν, 3. plur. imperf. vel Dor. pro ἔφη, dixi, aor. 1. vel imperf. verbi φημί.

Ἐφανδάνω, placeo. f. ήσω, comp. ex ἐπὶ, & ἀνδάνω, placeo.

Ἔφανε, a. 2. ind. act. conspicui fuerunt, Att. ponitur pro ἐφάνη, seu ἐφάνησαν, apparuerunt, conspicui fuerunt. Th. φαίνω. aor. 1. ἔφανα. aor. 2. ἔφανον, ες, ε.

Ἐφάνην, ης, η, emersi, a. 2. ind. pass. a φαίνω, appareo. f. ανῶ. a. 2. ἔφανον, perf. pass. πέφασμαι. plusq. med. πεφήνη.

Ἐφάνθην, apparui, a. 1. ind. pass. verbi ejusdem.

Ἐφανίσθησαν, apparuerunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φανίζω. fut. ίσω. perf. pass. πεφάνισμαι. a. 1. pass. ἐφανίσθην. Th. φαίνω, appareo.

Ἔφαπαξ, semel, adv. ab ἐπὶ, & ἅπαξ, idem.

Ἐφάπτειν πινὶ πότμον, Poet. q. d. alligare alicui mortem, pro θανατόν τινι ἐπιφέρειν, mortem alicui inferre. Th. ἅπτω, tango.

Ἐφάπτομαι, attingo. capesso, Att. pass. pro act. 3. perf. ἐφῆπται. ex ἐπὶ, & ἅπτω, tango. f. ἅψω. p. ῆφα.

Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, adaptare. vide in ἐφαρμόττω.

Ἐφαρμόττω, accommodo, quadro. ex ἐπὶ, & ἁρμόζω, seu ἁρμόττω, f. σω, congruo. Th. ἄρω, apto.

Ἐφάρξαντο, obstruebantur, 3. plur. a. 1. med. verbi φράσσω, vel ἅπτω, sepio, obstruo. f. ξω. p. χα. a. 1. med. ἐφραξάμην, ω, ατο, & in 3. plur. ἐφράξαντο, & per Metathes. ἐφάρξαντο.

Ἔφασαν, & ἐφάσαν, dixerunt, Dor. pro ἔφησαν, 3. plur. a. 2. ind. verbi φημὶ, dico, vel est 3. plur. imperf.

Ἐφασλίσκ-ατο, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi φασλίζω, flocci facio. Th. φαῦλ-ος, η, ον, vilis.

Ἐφαψαμένη, ης, ἡ, amplexata, a. 1. part. med. f. e. ab ἐφάπτομαι, attingo, ex ἐπὶ, & ἅπτω, tango. f. ἅψω.

Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. sing. a. 1. med. ab ἐφάπτομαι, attingo.

Ἐφέβοντο, 3. plur. imperf. verbi φέβομαι, timeo, effugio. præt. med. πέφοβα.

Ἐφεδρεύω, f. εύσω, p. κα, præsideo, ad custodiam sto, tendo insidias. ab ἔφεδρος, assessor.

Ἔφεδρος, ὁ, ἡ, qui in sella sedet, assessor, adversarius. ex ἐπὶ, & ἕδρα, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo.

Ἐφίζεται, 3. sing. imperf. ἐφιζόμενος, insidens, præs. part. ab ἐπὶ, & ἕζομαι, sedeo. f. 2. med. ἑδοῦμαι.

Ἐφῆκα, ας, ε, Poet. seu Jon. pro ἐφῆκε, ας, ε, immisi, & in 3. plur. ἐφέηκαν, verbi ἐφίημι, immitto. The. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἐφθείς, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἐφίημι, immitto.

Ἐφεῖσαν, parceret, 3. sing. imperf. pass. a φείδομαι, parco, f. φείσομαι.

Ἐφεσιάδ-ης, ου, ὁ, indutus, perf. part. pass. Poet. ἐνεσμένος, verbi ἐπιέννυμι, induo. ex ἐπὶ, & ἕω, induo. quando vero ἐφέσιμος, significat immissus, est a. 2. part. med. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἐφεῖσαν, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι, immitto. ex ἐπὶ, & ἵημι, mitto. f. ήσω. aor. 2. ἧκα.

Ἐφεῖντο, irruerant, 3. plur. pluſq. perf. pass. ἐφείμην, σο, το, verbi ἐφίημι, immitto, perf. pass. ἐφεῖμαι.

Ἐφείσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi φείδομαι, parco. f. είσομαι. p. πέφεισμαι.

Ἐφείσθω, 3. pers. imperat. pass. verbi ἐφίημι, immitto.

Ἐφεισήκει, per pleonasm. litteræ ι pro ἐφεσήκει, pluſq. perf. verbi ἐφίστημι, insto, f. επιστήσω.

Ἐφείσω, pepercisti, 2. singul. a. 1. med. a φείδομαι, parco.

Ἐφέω, Poet. pro ἐφῶ, a. 2. sub. activ. verbi ἐφίημι, immitto.

Ἐφεκτικὸς, ὁ, cohibendi vim habens. ab ἐπέχω, cohibeo.

Ἐφελκόμενον, dat. sing. part. præs. pass. ab ἐφέλκομαι, extrahor. ex ἐπὶ, & ἕλκω, traho. f. ξω.

Ἐφέμεν, Dor. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto. a. 2. ἧκα.

Ἐφέξῃς, adv. idem ac ἑξῆς, deinceps, ordine.

Ἐφέπειν κρατεινὸν ἔγχος, tractare validam hastam. Et pro regere, gubernare. Sed illud cum accus. hoc cum dat. Th. ἕπω, sequor. ἕσπε, Poet. pro ἐφέπε.

Ἐφέπεσκον, ες, ε, Jon. pro ἐφέπον, imperf. verb. ἐφέπω, persequor. Thema ἕπω, sequor.

Ἔφερον, ες, ε, ferebam, imperf. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. imperf. pass. ἐφερόμην, ου, ετο.

Ἔφερσεν, 3. sing. a. 1. act. verbi φέρω, fero. f. 1. Æol. φέρσω.

Ἔφες, immitte, a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἔφεσος, ου, ὁ, Ephesus, nomen urbis. Gr. desiderabilis.

Ἐφέσσετο, sequebatur, 3. sing. imperf. Jon. ab ἑφέσσομαι, Poet. pro ἐφέπομαι, sum comes. Th. ἕπω, sequor.

Ἔφεσσα, colloca, Poet. pro ἔφεσαι. a. 1. imperat. med. verbi ἐφίζω, vel ἐφέω, fut. 1. ἐφέσω. a. 1. med. ἐφεσάμην, & Poet. ἐφασάμην. inde ἐφεσσάμενος, a. 1. part. med. ἐφέσσεσθαι, fut. 1. inf. med. Th. ἕω, colloco, mitto.

Ἐφέσσεσθαι, imponere, gemin. σσ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. med. vide in ἔφεσσα.

Ἐφέστασαν, instabant, 3. plur. imperf. activ. ab ἐφέστημι, pro ἐφίστημι, insto. alii volunt ἔστασαν dici pro ἐστήκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. alii vero dicunt, ἔστασαν, Poet. dici pro ἔστησαν, & esse 3. plur. aor. 2. verbi ἵστημι, sto.

Ἐφέστηκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίστημι, insto.

Ἐφέστιος, ου, ὁ, ἡ, domesticus, civis, indigena. Tum qui domi est, tum qui domum rediit. ab ἐπὶ, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, domus, ara.

Ἐφεσώτα, per crasin, pro ἐφεστῶτα, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, insto.

Ἐφετμέων, mandatorum, gen. plur. Jon. pro ἐφετμῶν. ab ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἵω, mitto.

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. ab ἐφεύρεσις, invenio.

Ἐφεῦροι, inveniret, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω. ex ἐπὶ, & εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον.

Ἐφευρίσκοντο, Poet. pro ἐφεύρισκον, 3. pl. imperf. verbi ἐφευρίσκομαι. ex ἐπὶ, & εὑρίσκομαι, seu εὑρίσκομαι, colloquor, ludo. quod ab ἔασαι, Poet. pro ἔπω, dico.

Ἐφεύρω, 3. sing. imperf. act. verbi ἐφεύρω, intueor. ex ἐπὶ, & ἐράω, video. imperf. ἐώρων, ων. perf. ἑώρακα. f. ὄψω.

Ἔφη, dixit, 3. sing. a. 2. act. verbi φημὶ, dico.

Ἔφηκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, immitto. f. ἐφήσω. Th. ἵημι, mitto.

Ἐφήλατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi ἐφάλλομαι, insilio. Th. ἅλλομαι, salio, insilio.

Ἔφηλις, ιδ-ος, ὁ, ἡ, fibula. ab ἐπὶ, & ἧλος, ου, ὁ, clavus.

Ἐφήλις, ιδ-ος, ὁ, ἡ, macula Solaris, ex ustione Solis. ab ἐπὶ, & ἥλιος, Sol.

Ἔφηλος, ου, ὁ, clavis affixus. ab ἧλος, ου, ὁ, clavus, fibula, qua ut clavo ligna compinguntur. Est & ἔφηλος, maculis Solaribus affectus, vel Soli expositus. ex ἐπὶ, & ἥλιος, ου, ὁ, Sol.

Ἐφήμενος, ὁ, insidens, præs. part. ab ἔφημαι, insideo. ex ἐπὶ, & ἧμαι, sedeo.

Ἐφημερία, ας, ἡ, series, classis. αἱ ἐφημερίαι, vices. ab ἐφήμερος, ὁ, unicum diem durans. ex ἐπὶ, & ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Ἐφημέριοι βροτοὶ, unius diei homines, qui scilicet brevissimum vitæ tempus vivunt.

Ἐφήμερ-ιος, & ἐφήμερος, ου, ὁ, ἡ, quotidianus, diurnus.

Ἐφήρμοσε, adaptavit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐφαρμόζω, accommodo. Th. ἄρω, apto.

Ἐφημωσύνη, ης, ἡ, idem ac ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum. ex ἐπὶ, & ἕω, mitto.

Ἔφη, ης, η, dixi, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, dico.

Ἔφηνε, 3. sing. a. 1. act. ἐφηνάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi φαίνω, ostendo. f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Ἐφῆπται, 3. sing. perf. pass. ἐφῆμμαι, Ψαι, πται, verbi ἐφάπτομαι, attingo, assequor. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἔφησα, a. 1. act. verbi φημὶ, dico.

Ἔφησθα, impelles, 2. sing. fut. 1. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἔφησθα, dicebas, Æolic. paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperfect. verbi φημὶ, dico.

Ἐφηδέσθην, per syncop. pro ἐφηδέσασθε, 3. plur. a. 1. opt. pass. ab ἐφήδομαι, delector super aliqua re. quod ex ἐπὶ, & ἥδομαι, delector. Th. ἡδύς, εῖα, ύ, suavis.

Ἐφήσομαι, f. 1. med. verbi ἐφίημι, immitto, vel etiam ab ἐφήδομαι, quod ab ἥδομαι, delector. f. ἥσομαι. Th. ἡδύς, suavis.

Ἔφθασα, præveni, perf. act. verbi φθάνω, prævenio. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Ἔφθαξα, Dor. pro ἔφθασα, quod vide.

Ἐφθάρη, perii, a. 2. passiv. ind. verbi φθείρω, corrumpo. fut. ερῶ. p. ἔφθαρκα. aor. 1. ἐφθάρθην.

Ἔφθαρκα, corrupi, perf. act. verbi φθείρω, corrumpo.

Ἐφθαρμένος, ὁ, interemptus, perf. part. ab ἐφθάρμην. hinc perf. inf. ἐφθάρθαι, a verbo φθείρω, corrumpo, interimo.

Ἔφθασα, ας, ε, præveni, a. 1. ind. act. a φθάνω, prævenio, præoccupo. f. φθάσω, tanquam a φθάω.

Ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι, loquor. f. φθέγξομαι. p. m. ἔφθεγγα.

Ἐφθέγξατο, Jon. pro ἐφθέγξω, 2. sing. a. 1. med. sic ἐφθέγξατο, 3. sing. a. 1. med. verbi φθέγγομαι, loquor.

Ἔφθην, præveni, a. 2. ind. quasi a φθῆμι, verbi φθάνω, prævenio. f. φθάσω.

Ἐφθίαθ', pro ἐφθίατο, corrupti erant, 3. plur. pluſq. perf. pass. ἐφθίμην, σο, το, factum ex 3. sing. inserto α ante το, verbi φθίνω, corrumpo. f. φθίσομαι. perf. ἔφθιμαι. perf. partic. φθιμένος, pro ἐφθιμένος. Th. φθίω, corrumpo.

Ἐφθείσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi φθίνω, vel φθίω, pereo. perf. pass. ἔφθισμαι. Th. φθίω, corrumpo.

Ἔφθιτο, interierat, 3. sing. pluſq. perf. pass. ἐφθίμην, σο, το, a φθίω, pereo.

Ἔφθορα, corrupi, p. m. verbi φθείρω, corrumpo. Th. φθέω, corrumpo.

Ἐφθὸς, ὁ, elixus. ab ἕψω, coquo. f. ἑψήσω.

Ἐφιάλλω, seu ἐπιάλλω, emitto. ab ἐπὶ, & ἰάλλω, mitto.

Ἐφιάλτ-ης, ου, ὁ, Ephialtes, nomen proprium.

Ἐφίασι, 3. plur. præs. ind. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Ἐφιγμένος, ὁ, perf. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, attingo, assequor, ex ἐπὶ,

& ἐκνέομαι, venio. fut. ἥξομαι. p. ἧγμαι. a. 2. med. ἐκόμην.

Ε'φία, 3. sing. imp. quasi ab ἐφίω, pro ἐφίημι, immitto.

Ε'φιαλὶς, ίδος, ἡ, caliculus, vel simile quid in corona. nisi scribendum ἐφηλὶς, quia est ut clavus. Joseph. antiq. Judaicar. lib. 3. cap. 8.

Ε'φίεμαι, desidero. imperf. ἐφιέμην. præs. part. ἐφιέμενος, η, ον. ex ἐπὶ, & ἵημι, seu ἴω mitto. Th. ἴω.

Ε'φίεμεν, & ἐφιέμεναι, Dor. pro ἐφιέναι, præs. inf. verbi ejusdem.

Ε'φιέναι, præs. inf. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἴω, mitto.

Ε'φίεσαν, immittebant, 3. plur. imperf. ejusdem verbi.

Ε'φιζάνω, insideo, instituo. ex ἐπὶ, & ἵζάνω, sedeo. Th. ἵζω.

Ε'φίζουσα, ας, ἁ, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, ἡ, insidens. Th. ἵζω, sedeo.

Ε'φίησι, 3. singul. præs. ind. act. Sed ἐφίησι, 3. sing. sub. præs. pro ἐφίῃ, verbi ἐφίημι, immitto.

Ε'φίῃ, Doric. pro ἐφίησι, immittit, 3. sing. præsent. indic. activ. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι mitto. Them. ἴω, mitto.

Ε'φικέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐφικνέομαι, pervenio. f. ἐφίξομαι. a. 2. med. ἐφικόμην, ου, ετο. quod ex ἐπὶ, & ἱκνέομαι, venio.

Ε'φίκετο, 3. sing. ἐφίκοντο, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐφικνέομαι, pervenio.

Ε'φικνέομαι, οῦμαι, pervenio, præs. ind. vide ἐφικέσθαι.

Ε'φικτὸς, ὴ, ὸν, possibilis, comprehensibilis, δυνατὸς. huic opponitur ἀνέφικτος, incomprehensibilis.

Ε'φίλασθεν, Dor. pro ἐφίλησαν, quod vide.

Ε'φίλασα, ας, ε, & in 3. plur. ἐφίλασαν, a. 1. Doric. pro ἐφίλησα, ας, ε, & ἐφίλησαν, verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Ε'φίλαστο, 3. singul. a. 1. med. quasi a φίλω, diligo. a. 1. imperat. med. φίλαι. a. 1. part. φιλάμενος, etiam posset esse imperf. passiv. a φίλημι. Vel per syncopen potest dici a regulari a. 1. med. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, aor. 1. imperat. m. pro φίλησαι, a φιλέω, amo. Th. φίλος, ε, ὁ, amicus.

Ε'φίλεσθε, amabatur, imperf. a φίλημι, pro φιλέω, amo.

Ε'φίλεσθον, Dor. pro ἐφίλουν, 3. plur. imperf. verbi φιλέω, diligo. Thema φίλος, ε, ὁ, amicus.

Ε'φίληθεν, Bœot. syncop. pro ἐφιλήθησαν, 3. plur. a. 1. pass. ejusdem verbi, & thematis.

Ε'φίλησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Ε'φιλονείκεον, 3. plural. imperf. verbi φιλονεικέω, rixor, contendo. f. ήσω. ex φίλος, amicus, & νεῖκος, εος, τὸ, rixa, jurgium.

Ε'φιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi φιλοσοφέω, philosophor. ex φίλος, amicus, & σοφὸς, ὴ, ὸν, sapiens.

Ε'φιμείρω, idem ac simplex ἱμείρω, desidero. fut. ρῶ. p. κα. a. 1. pass. ἐμείρθην, ης, η.

Ε'φίμερος, ε, ὁ, ἡ, amabilis. ab ἵμερος, ε, ὁ, desiderium. Thema ἐμείρω, desidero.

Ε'φίππειον, ε, τὸ, ephippium, idest, equi sella. ex ἐπὶ, super, & ἵππος, equus.

Ε'φίσδει, insidet, incubat. Dor. pro ἐφίζει, 3. sing. præs. ab ἵζω, sedeo.

Ε'φίστη, 3. sing. imperf. Sunt qui velint dici pro ἐφίσταθε, præfice, præs. imperat. verbi ἐφίστημι, insto, præficio, quod ex ἐπὶ, & ἵστημι, sto.

Ε'φίστημι, insto. f. ἐπιστήσω, præt. ἐφίστηκα. perf. part. ἐφεστηκὼς, ὁτος, ὁ, & per crasin ἐφεστὼς. a. 2. ind. act. ἐπέστην, ης, η, superveni, cum dat. a. 2. imperat. ἐπίστηθι, στω. a. 2. sub. ἐπιστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἐπιστὰς, ἀσσα, ὁ, & in f. g. ἐπιστᾶσα, ης, ἡ. ex ἐπὶ, & ἵστημι, sto.

Ε'φλαδον, obstrepui, a. 2. ind. act. verbi φλάζω, inarticulate loquor.

Ε'φλαξα, ας, ε, exussi, aor. 1. ind. verbi φλέγω, uro. f. ξω. p. χα, perf. pass. πέφλεγμαι. a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Ε'φλέχθη, flagravit, 3. sing. a. 1. pass. ejusdem verbi.

Ε'φόβηθεν, territi fuerunt, Bœot. sync. pro ἐφοβήθησαν, 3. plural. aor. 1. pass. φοβήθω, ης, η, verbi φοβέω, metum incutio. f. ήσω. p. πεφόβηκα. Th. φίβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Ε'φόβησα, ας, ε, aor. 1. indic. ejusdem verbi.

Ε'φοδεύσομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi ἐφοδεύω, iter facio. f. εύσω. ex ἐπὶ, & ὁδὸς, ὁ, ἡ, via.

Ε'φοδεία, ας, ἡ, munus obeundi vigilias, vigiliarum circuitio. vide ἐφοδεύσομεν.

Ε'φόδιον, ε, τὸ, viaticum. ab ἔφοδος, ε, ὁ, via. quod ex ἐπὶ, & ὁδὸς, via.

Ε'φοίτα, ibat, 3. sing. imperf. act. verbi φοιτάω, vado. f. ήσω.

Ε'φοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide. vel 3. sing. imperf. a φοιτάω.

Ε'φόνευσε, interfecit, 3. sing. aor. 1. act. verbi φονεύω, interficio. Th. φόνος, occido. p. m. πέφονα.

Ε'φοπλισόμεθα, præparemus, f. 1. m. ab ἐφοπλίζω, instruo, paro. ex ἐπὶ, & ὅπλον, ε, τὸ, & in plur. ὅπλα, τα, arma.

Ε'φόρει, ferebas, imperf. act. verbi φορέω, gesto. Th. φέρω, fero.

Ε'φόρουν, ferebant, Doric. pro ἐφόρουν, verbi φορέω, quod a φέρω, fero. f. ούσω.

Ε'φορμαθεὶς, ἐντ©, ὁ, Dor. pro ἐφορμηθεὶς, aor. 1. part. pass. ab ἐφορμάω, ruo in, impetum facio. Th. ὁρμὴ, ἡ, impetus.

Ε'φορμήσασθαι, aggredi, a. 1. inf. m. verbi ἐφορμάω, impetum facio. f. ήσω. p. κα. a. 1. inf. pass. ἐφορμηθῆναι. ex ἐπὶ, & ὁρμάω, irruo. Th. ὁρμὴ, ἡς, ἡ, impetus.

Ε'φορ©, ου, ὁ, patronus. ab ἐφοράω, intueor, observo. quod ex ἐπὶ, & ὁράω, video.

Ε'φραδον, dixi, a. 2. ind. activ. verbi φράζω, dico. f. σω. 3. sing. a. 1. med. ἐφράσθ', pro ἐφράσατο.

Ε'φραθὰ, ης, ἡ, nomen urbis, Ephrata. Hebr. fructifera.

Ε'φραὶμ, ὁ, nomen filii secundi Josephi, Ephraim. item nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. sese propagans.

Ε'φραξα, ας, ε, & 3. plur. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel ττω, sepio, occludo. f. ξω.

Ε'φράσθ', pro ἐφράσατο, cogitavit, 3. sing. a. 1. med. verbi φράζω, cogito. f. σω. a. 2. ἔφραδον.

Ε'φρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Ε'φράσαντο, consultaverunt, 3. plur. a. 1. medii, Poet. gemin. σσ, verbi φράζω.

Ε'φρυάττετο, 3. sing. imperf. verbi φρυάττομαι, fremo.

Ε'φρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, torreo. f. ξω.

Ε'φυ, 3. sing. a. 2. verbi φύω, nascor. Th. φύω, nascor, fum.

Ε'φυβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω, perf. ἐφύβρικα. ex ἐπὶ, & ὕβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

Ε'φυγον, ες, ε, fugi, a. 2. ind. act. verbi φεύγω, fugio. fut. ξω. p. m. πέφυγα, pro πέφευγα.

Ε'φύγοσαν, 3. plur. aor. 2. Dor. epenthesi pro ἔφυγον, verbi φεύγω, fugio.

Ε'φύη, enatus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. a φύω, vel φύομι, nascor.

Ε'φύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, custodio. fut. ξω, p. πεφύλαχα.

Ε'φυν, υς, υ, a. 2. & ἔφυσα, per syncopen pro ἔφυσαν, 3. plur. a. 2. verbi φύομι, a φύω, nascor.

Ε'φύτρθε, & θεν, desuper. quod ex ἐπὶ, & ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, super.

Ε'φυσον, rigabant, 3. plur. imperf. verbi φύρω, rigo. fut. ρῶ, & Æol. φύρσω.

Ε'φύσα, 3. sing. imperf. activ. verbi φυσάω, sufflo, inflo.

Ε'φυσώθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi φυσάω, inflo, fut. ώσω, p. πεφυσώκα. Th. φυσάω, sufflo.

Ε'φύσση, Dor. pro ἐφύσησα, 3. sing. imperf. a φυσσάω, pro quo & φυσάω, sufflo.

Ε'φύτευσ', pro ἐφύτευσε, plantavit, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, planto. Th. φύω, gigno.

Ε'φφαθα, Syriacum verbum, Ephphata, veritur aperitor. Marc. 7. 37.

Ε'φωτίσθω, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, illumino. f. ίσω. p. πεφώτικα. quod a φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen, seu φάος, ατος, τὸ, idem. Th. φάω, luceo.

Ε'φώνεν, 3. sing. imperf. act. verbi φωνέω, loquor. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ε Χ.

Ε'χ', pro ἔχε, contine, præs. imperat. ab ἔχω, habeo.

Ε'χανδεν, ες, ε, hiavi, a. 2. ind. act. verbi χάζω, f. χάσω, hio.

Ε'χαιρεν, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, gaudeo. f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 1. med. ἐχαράμην.

Ε'χαλάσθη, ης, η, a. 1. ind. passiv. verbi χαλάω, demitto. f. άσω. p. κεχάλακα.

Ε'χαλέπηνα, difficilem me præbui, aor. 1. ind. activ. verbi χαλεπαίνω, iracor. quod a χαλεπὸς, difficilis, gravis. Th. χαλέπτω, lædo.

Ε'χανον, hiavi, a. 2. indic. verbi χαίνω, hisco. f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. p. m. κέχηνα.

Ε'χαράκευ, 3. singul. imperf. act. verbi χαρακόω, vallum circumduco. quod ex χάραξ, ακ©, ὁ, vallum, seu agger, quo castra muniri solent. Them. χαράσσω, sculpo. f. ξω.

Ε'χάρασσον, infrendebant, 3. plur. imperf. verbi χαράσσω, f. ξω, sculpo.

Ε'χάρθη, ης, η, & in 3. plur. ἐχάρησαν, gavisi sunt, a. 2. ind. pass. verbi χαίρω, gaudeo.

Ε'χαρίσθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι, gratificor. f. ίσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Ε'χε, habe, præs. imperat. act. ἔχεν, imperf. Jon. pro εἶχον, 3. sing. imperf. verbi ἔχω, habeo.

Ε'χεα, effudi, pro ἔχεσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo. f. χύσω. a. 1. ἐχύσα, ἔχυσα, & ἔχεα.

Ε'χειν ἐπ' ἔργοισιν, ἀμφὶ τε βουλαῖς, habere se in operibus, & circa consilia: id est, in factis, & consiliis occupatum esse. Et ἔχειν pro εἶναι, esse, versari. Et pro διοικεῖν, administrare.

Ε'χειροτονήθη, 3. sing. a. 1. passiv. verbi χειροτονέω, per suffragia creo. ex χεὶρ, manus, & τείνω, tendo.

Ε'χέμεν, Jon. & Dor. ἐχέμεναι, pro ἔχειν, præs. inf. act. ab ἔχω, habeo. fut. ξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Ε'χέμενα, acc. sing. ab Ε'χέμων, ονος, ὁ, nomen proprium.

Ε'χεν, habebat, Jon. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. vel Dor. pro ἔχεν, inf. verbi ἔχω, habeo.

Ε'χε, præs. imperat. pass. Jonic. pro ἴσχε, ab eodem verbo.

Ε'χεπενθὴς, ὁ, ἡ, & τὸ ἐχεπενθὲς, amarus, mortifer. ab ἔχω, habeo, & πένθη, ης, ἡ, amaritudo picea, quasi lacrymæ piceæ.

Ε'χεπκε, Jon. vel Poet. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω, habeo.

Ε'χέστονος, ὁ, ἡ, qui gemitus, ac suspiria affert: perniciosus, quod ab ἔχω, habeo, & στόνος, gemitus, quod a στένω, gemo. Th. στυγὸς, ὴ, ὸν, angustus.

Ε'χετ, pro ἔχετε, Jon. 3. singul. imperf. pass. verbi ἔχω, teneo, habeo. Vel ἴσχετ, pro ἔσχε, & τι, enclitic.

Ε'χέτλη, connectant, pro ἐχέτλω, dual. imperf. act. εἴχον, verbi ἔχω, teneo.

Ε'χέτλη, ης, ἡ, stiva, παρὰ τὸ ἔχεσθαι, quia manu tenetur. Th. ἔχω, teneo.

Ε'χετος, ε, ὁ, nomen proprium.

Ε'χθαι, effudi, & in 3. plur. ἐχύθησαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo. f. χύσω. a. 1. ἐχύσα, ἐχύθα, & ἔχεα.

Ε'χθαντο, effudit, 3. sing. a. 1. med. ab ἐχύθα, a. 1. act. quod vide.

Ε'χί-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐ᾽χέφρονες, ες̑, nom. plur. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, cordatus. quod ex ἔχω, habeo, & φρὴν, mens.

Ἐ᾽χέφρων, ονος, ὁ, cordatus.

Ἔ᾽χηρα, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, gaudeo. f. ρῶ.

Ἔ᾽χῃς, habeas, 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἔ᾽χθαιρ, pro ἔχθαιρε, odioſe proſequere præſ. imperat. activ. ab ἐχθαίρω, odi. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐ᾽χθαίρῃ, oderit, 3. ſingul. præſ. ſub. ejuſdem verbi & Thematis.

Ἐ᾽χθαίρουσι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, odio proſequuntur, 3. pl. præſ. verbi ἐχθαίρω, odi. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἔ᾽χθει, odit, 3. ſing. præſ. ab ἔχθω, odio proſequor. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐχθές, idem ac χθὲς, heri, adverb. quaſi ad ἔχομαι, adhæreo. Heſternus enim dicitur ἐχόμενος hodierno, ideſt, proximus, contiguus.

Ἐ᾽χθήρειε, inimicus ſit, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω, odio proſequor. f. αρῶ. a. 1. ἤχθηρα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐ᾽χθήρω, odio habeam, a. 1. ſub. activ. ejuſdem verbi, & thematis.

Ἐ᾽χθήσομαι, inimicus ero, f. 1. med. verbi ἐχθάνομαι, tanquam ab ἐχθέομαι, odio proſequor. Th. ἔχθος, odium.

Ἐ᾽χθίστη, ης, ἡ, inimiciſſima, ſuperl. grad. f. g. ab ἐχθρὸς, inviſus. comp. ἐχθίων. ſuperl. ἔχθιστος. The. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐ᾽χθοδοπὸς, οῦ, ὁ, odioſus, inviſus. quaſi ἐχθοποδὸς, pleonaſm. ποῦς, ab ἔχθος, odium, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, viſus, ſeu vox. Th. ὄπτομαι, video. Quid ſi ab ἔχθος, & δαπέω, ut ſit, odium reſonans, abiens in convitia?

Ἔ᾽χθος, εος, τὸ, odium, inimicitiæ, q. ab ἔχομαι, abſiſto, deſino: ut amor ὁμιλίας, colloquii mater, ita odium ἀπ᾽ ἀχέθω. Fortaſſe ab ἴχομαι, adhæreo. Simultas enim inveterata tenaciter adhæret. hinc ἔχθρα, ας, ἡ, inimicitia. ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, inimicus.

Ἔ᾽χθρα, ας, ἡ, inimicitia. ab ἔχθος, odium.

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, inimicus, a, um. ab ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐ᾽χθρόταπος, ε, ὁ, inimiciſſimus, Poet. pro ἔχθιστος, ſuperl. ab ἐχθρὸς, inimicus.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera. ab ἔχις, εως, idem. Eſt & nomen mulieris.

Ἐχῖν⊖, ε, ὁ, echinus, erinaceus, a ſpinis, quibus ἔχεται, ideſt, continetur, & quaquaverſum munitur. Eſt & venter medius in animalibus ruminantibus, ob aſperitatem echino ſimilem.

Ἔχις, ιος, vel εως, ἡ, vipera. quia in ſe ἔχει, habet partum, uſque ad mortem ſcil. rantiſper dum ingrata proles matris viſcera perruperit. Vipera enim viperit a proprio fœtu illata. hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, idem.

Ἔ᾽χμα, ατος, τὸ, retinaculum, junctura. idem ac ὄχμα. Th. ἔχω, teneo.

Ἔ᾽χομεν, 3. plur. præſ. opt. activ. verbi ἔχω, habeo.

Ἔ᾽χοισα, Dor. pro ἔχουσα, habens, præſ. part. f. g. ab ἔχω, habeo.

Ἐ᾽χόλωσε, ad iram commovit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi χολόω, irrito, ad iram provoco. The. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ἔ᾽χομεν, 1. plur. præſ. ind. verbi ἔχω, habeo.

Ἐ᾽χομένη, ης, ἡ, dies perendinus. q. d. cohærens craſtino. Thema ἔχομαι, proximus ſum, ſeu ἴχω, habeo.

Ἔ᾽χον, pro εἶχον, 1. ſingul. vel 3. plur. imperf. verbi ἔχω, habeo.

Ἔ᾽χοντ᾽, pro ἔχοντα, acc. ſing. part. præſ. ejuſdem verbi. ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, habent.

Ἐ᾽χόντων, Att. pro ἐχόντοιν, gen. plur. part. præſ. act. pro 3. plur. præſ. imperat. verbi ἔχω, habeo.

Ἐ᾽χορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi χορτάζω, herbis paſco, ſaturo. fut. άσω. p. κεχόρτακα. Th. χόρτος, ου, ὁ, gramen.

Ἔ᾽χουσ᾽, pro ἔχουσιν, habent, 3. plural. præſ. ἔχω, habeo.

Ἔ᾽χραον, a. 2. activ. verbi χραύω, leviter ſaucio. ut παίω, ἔπαιον. Alii volunt eſſe imperf. a χράω, polluo, commodo. vaticinor. Vel per tmeſin pro ἐξέχραον.

Ἔ᾽χρὴν, imperf. a χρὴ, oportet, imperſonale, inf. χρῆναι.

Ἐ᾽χρησάμεθα, 1. plur. a. 1. med. ἐχρησάμην, ω, ατο, verbi χράομαι, utor. f. χρήσομαι. p. κέχρημαι. Th. χράω, commodo.

Ἐ᾽χρήσθην, ης, ἡ, & in 3. plur. ἐχρήσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi, χράω, oracula edo.

Ἔ᾽χρητο, Jon. pro ἐχρῶτο, 3. ſingul. imperf. verbi χράομαι, utor. vide ἐχρησάμεθα.

Ἔ᾽χρισεν, unxit, 3. ſing. imperf. a χρίω, ungo. f. ἴσω. p. κέχρικα.

Ἔ᾽χρισεν, 3. ſing. a. 1. a χρίω, ungo.

Ἐ᾽χρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi χρονίζω, moror.

Ἐ᾽χρώοντο, Poet. pro ἐχρῶντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi χράομαι, ώμεθα, utor. Th. χράω.

Ἐ᾽χύη, 3. ſingul. a. 2. paſſ. verbi χύω, vel χέω, fundo.

Ἐ᾽χύθη, ης, ἡ, effuſus ſum. a. 1. ind. paſſ. a χύω, fundo.

Ἐ᾽χύμην, & in 3. plur. ἔχυντο, 1. ſing. & 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jon. pro ἐκεχύμην, & ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω, fundo. f. χύσω. perf. paſſ. κέχυμαι.

Ἔ᾽χυρσε, ὸ, ὁ, munitus, firmus, tutus. ὀχυρὸς, ὰ, ὸν, idem. ab ἔχω, firmiter teneo.

Ἔ᾽χω, habeo: poſſum: ago: impetro: adminiſtro, guberno. præſ. opt. ἔχοιμι, & in 3. plur. ἔχοιεν. imperf. εἶχον, ες, ε. f. ἕξω, & χήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε. imperativ. σχὲς, ſub. σχῶ, σχῇς, σχῇ, tanquam a σχέω, habeo, quaſi ἐγὼ σχῶ, ideſt, contineo, ſuſtento. ἔσχημαι, habeor, adhæreo, proximus ſum. Hinc ἕξις, εως, ἡ, habitus. ἐχέτλη, ſtiva. σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, ſpecies, forma. σχηματίζω, effingo. σχίσις, εως, ἡ, habitudo, affectio. ἀνέχω, ſuſtollo, ſuſtineo, retineo. ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. ἀπέχω, abſtineo. ὑπέσχημαι, & ὑποσχέομαι, polliceor. ὑπόσχεσις, εως, ἡ, pollicitatio. εξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. κακεξία, ας, ἡ, mala corporis habitudo. πλεονεξία, ας, ἡ, avaritia. πλεονεκτέω, plus habeo; ſuperior ſum. πλεονέκτης, ου, ὁ, avarus. δωδεκάχ⊖, ε, ὁ, facem habens. εὐνοῦχ⊖, ε, ὁ, eunuchus, ſpado. ἡνιόχος, ε, ὁ, auriga. ἐντελεχὴς, ὲς, ὁ, ἡ, perfectus, aſſiduus. ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, actus continuus, motio perennis. εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, decorus. εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor.

Ἔ᾽χωνται, Dor. pro ἔχωσι, habent, 3. pl. præſ. ſub. ab ἔχω, habeo.

Ἐ᾽χώρει, 3. ſing. imperf. act. verbi χωρέω, capio, accedo, eo.

Ἐ᾽χώσαντο, iratus eſt, 3. ſing. aor. 1. med. verbi χώομαι. fut. χώσομαι. a. 1. part. med. χωσάμενος. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ἐ᾽χώσθην, ης, ἡ, aggeſtus fui, a. 1. ind. paſſ. verbi χόω, unde χωννύω, vel χώννυμι, aggero. f. χώσω. Th. χόω, terra aggeſta exſtruo.

E Ψ.

Ἐ᾽ψαθάλλετο, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ψηθάλλω, tracto, contrecto turpiter. q. a ψάω, tango.

Ἐ᾽ψάλλαται, Jonic. pro ἐψαλμώδηται, 3. plur. perf. paſſ. verbi ψάλλω, pſallo, tango leniter. f. ψαλῶ. p. ἔψαλκα.

Ἔ᾽ψαυσε, tetigit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ψαύω, tracto.

Ἔ᾽ψαυσαι, pro ἔψηι, 2. ſing. f. 1. med. verbi ἕπομαι, ſequor. Th. ἕπω, ſequor, ago.

Ἔ᾽ψεω, Jon. & Poet. ἐψέω, præſ. inf. ab ἕψω, coquo.

Ἔ᾽ψεται, 3. ſing. fut. 1. & ἥψεται, fut. inf. med. verbi ἕπομαι, ſequor.

Ἐ᾽ψεύδετο, 3. ſing. imperf. paſſ. a ψεύδομαι, mentior, decipio. Th. ψεύδω, fallo.

Ἐ᾽ψεύδησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ψεύδω, fallo. fut. σω. a. 1. ἔψευσα. hinc ἐψεύσω, 2. ſing. a. 1. med.

Ἐ᾽ψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, contrecto.

Ἔ᾽ψημα, τὸ, pulmentum. Th. ἕψω, coquo.

Ἐ᾽ψία, ας, ἡ, colloquium. Ἔ᾽ψια, τα, joci. ab ἐψιάομαι, confabulor, jocis me exhilaro. Thema ἔπω, dico.

Ἐ᾽ψιάασθαι, Poet. pleonaſm. pro ἐψιᾶσθαι, dixiſſe, verbi ἐψιάω, quod formant ab ἔψω, fut. verbi ἔπω, dico.

Ἐ᾽ψιθυρίσδυμεν, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. plur. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, ſuſurro. Th. ψίθυρος, ε, ὁ, ἡ, ſuſurrus.

Ἐ᾽ψιόωντο, Poet. & Jonic. pro ἐψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, colloquor. Th. ἔπω, dico.

Ἐ᾽ψυχαγώγει, 3. ſing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, animum flecto, ſeu allicio. ex ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, & ἄγω, duco.

Ἐ᾽ψυχρον, imperf. act. a ψύχω, refrigero. f. ξω.

Ἔ᾽ψω, coquo. fut. ἑψήσω. p. ηκα. inde ἕψησις, εως, ἡ, coctio. ἑψητὸς, ὸ, ὁ, coctor. q. ab ὀψὸς, uro, κρίω, φλογίζω.

E Ω.

Ἔ᾽ω, f. ἕσομαι, ſum, eo. εἰμὶ, ſum. οὐσία, ας, ἡ, eſſentia. ἔξεστι, licet. μετουσία, ας, ἡ, communicatio, conſortium. πάρειμι, adſum. παρουσία, ας, ἡ, præſentia. συνείμι, una ſum, converſor. συνουσία, ας, ἡ, converſatio, εἶμι, eo.

Ἔ᾽ω, ἔῃς, miſerim, a. 2. Poet. pro ὦ, ᾖς, ἀφ᾽ ἧμι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ἔ᾽ω, ἔῃς, ἔῃ, ſim, ſis, ſit, Poetic. pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præſ. ſubjunct. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἑῷ, ſuo, dat. ſing. ab ἑός, ἑή, ἑόν, ſuus, a, um. Th. ὅς, qui.

Ἑῶ, contracte pro ἑάω, ſino. f. ἑάσω. p. ἑάκα.

Ἑῷγα, aperui, p. m. Att. pro ᾠγα, verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Ἑῳγμαι, patefactus ſum, perf. paſſ. Att. ind. εωγμαι⊖, perf. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἑῳγῦα, aperta, perf. part. med. f. g. ab ἑῴγα, præt. med. verbi οἴγω, aperio. p. m. part. Att. ἐῳγώς.

Ἐωθα, p. m. Æol. & Jon. pro εἴωθα, ſolitus ſum, ab ἔθω, ſoleo. p. m. part. ἐωθὼς, ὼσα, ὸς, & Jon. εωθὼς, ότος. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Ἐ᾽ώθεον, pellebam, imperf. act. Att. pro ὤθεον, ων, verbi ὠθέω, fut. ὤθεσω, & ὤσω, pello.

Ἐ᾽ώκεω, ſimilis eram, pluſq. perf. Poet. ex Attico præt. med. ἔοικα, verbi ἔοικω, ſimilis ſum. p. m. ἔοικα, & ἐώκειν.

Ἐ᾽ωλος, ε, ὁ, heſternus, pridianus. proprie de cibis relictis: metaph. ducit ab ἕω, quod vertit, ſatio. Nos componamus ex ἐως, & ὀλλύω, quod eſt, perditæ, ſeu præteritæ diei.

Ἐ᾽ώλπειν, ſperaveram, pluſq. perf. Poet. & Att. pro ἤλπιειν, verbi ἔλπω, ſperare facio, præt. med. ἴολπα.

Ἐ᾽ῶμεν, Poet. pro ὦμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. ab ἧμι, pro ἕω, ſignificante πλήρω, impleo.

Ἑῶμι, ſinerem, contracte pro ἑάοιμι, verbi ἑάω, ſino. p. ἑάκα.

Ἐ᾽ὼν, qui eſt, Poet. vel Jon. pro ὤν, ὄ, præſ. part. verbi εἰμὶ ſum.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιος

Ἔων, contracte pro ἔαον, vel pro ἐῶν, Jon. finebam, imperf. verbi ἐάω, fino. a. 1. ἔασα.

Ἐώνημαι, emi, perf. Att. pro ὤνημαι. hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo.

Ἐωνέμην, emebam. Att. pro ὠνούμην, imperf. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo. f. ὠνήσομαι.

Ἐφυσχόουν, vinum fundebam. Attic. pro ἐφυσσόουν, imperf. verbi οἰνοχοέω. f. ησω. ex οἶνος, ου, ὁ, vinum, & χέω, fundo, f. χεύσω.

Ἔῳξα, aperui, Att. pro ᾤξα, a. 1. act. verbi οἴγω, aperio.

Ἐώρα, intuebatur, 3. ſingul. imperf. Att. pro ὥρα, verbi ὁράω, video. ſic ἑώρακα, pro ὦρακα, perf. Att. ἑωράκως, perf. part. ἑωράκαμεν, 1. plur. perfect. act.

Ἐώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, ſuſpendium: vas penſile. Th. αἰωρέω, ſuſpendo. q. ab ἀείρω, attollo. ἰωρέω, elevo.

Ἐώργειν, feceram, pluſq. perf. med. Poet. & Att. a præt. med. ἔοργα, verbi ἔργω, ſeu potius ῥίζω, facio. fut. ῥέξω, & per metatheſin ἕρξω, præt. med. ἔρρεγα, & per metatheſin ἔοργα.

Ἐώρταζον, celebrabam feſtum, imperf. verbi ἑορτάζω, feſtum celebro. Themia ἑορτὴ, ῆς, ἡ, feſtum.

Ἔωρων, pro ὥρων, videbam, imperf. Att. act. verbi ὁράω, video.

Ἕως, Poet. pro ὡς, dum, uſque, interim, cum genitiv. item ſine caſu. q. ab ἕος. Tum ἕως, pro ἠώς, οῦ, ἡ, aurora: item dies, q. ab ἕω, mitto. Aurora enim lucem mundo ſpargit, ſic & dies; qui ideo lux appellatur a Poetis.

Ἔωσα, repuli, Att. pro ὦσα, a. 1. act. hinc a. 1. med. Att. ἐωσάμην, & in 3. plur. ἐώσαντο, verbi ὠθέω, pello. fut. ὤσω.

Ἐώσθην, rejectus ſum, aor. 1. Attic. pro ὠσθην. ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι, verbi ὠθέω, rejicio, pello. f. ὤσω.

Ἔωσι, & ἔωσιν, Jon. pro ὦσι, ſint, 3. pl. præſ. ſub. ab εἰμὶ, ſum.

Ἔωσται, Att. pro ὦσται, 3. ſing. perf. paſſ. vide ἐώσθην.

Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. ab ἕως, pro ἠώς, aurora, & φέρω, fero. f. οἴσω.

Ἑωυτ, Jon. pro ἑαυτ, ſui ipſius. vel pro σεαυτ, tui ipſius. ἑωυτῷ, pro ἑαυτῷ, ſic ἑωυτῇ, Jon. pro ἑαυτῇ, ſibi.

Ζ Α.

ΖΑ, particula eſt; per ſe nihil ſignificat, ſed augmentum in compoſitione dictionibus affert, magnum, multum, robuſtum. Heſych. Interdum Æolice uſurpatur pro διὰ, ut ζάβολος pro διάβολος.

Ζαβᾶ, arma bellica. Suid. τὸ λωρίκιον, lorica.

Ζαβάλλω pro διαβάλλω, decipio, calumnior. Unde zabolus ab Hilario pro diabolo. Dicitur etiam ζάβαλος a diſtandis pravis, & perditis conſiliis, a βαλὴ, conſilium.

Ζαβαρεῖον, τὸ, repoſitorium, armamentarium, locus, ubi arma reponuntur, ὅπου τὰ ζάβαι ἀποκεινται.

Ζάβη, ης, ἡ, lorica, ex ζαβοῖς, annulis, ita dicta. vide Zaba in Lat. Etymol.

Ζαβὸς, ὁ, curvus, ἀγκύλος, στρεβλός.

Ζάβοτος, ὁ, dives pecoribus, πολύφορβος, πολύκτηνος.

Ζαβουλὼν, ὁ, nomen viri, & regionis, Zabulon: vir plenus conſilio, ὁ βουλοπόνητος.

Ζαβρὸς, ᾶ, ὁ, edax, vorax, heluo, πολυφάγος. Suid.

Ζαβώνη, Tertull. venabuli genus eſſe dicit. Suidas telum ferreum, lanceam, enſem exponit.

Ζαγρεὺς, ῆος, Att. ἑως, ὁ, Bacchus apud Poetas.

Ζάγκλη, ης, ἡ, vel Ζάγκλον, τὸ, apud Siculos eſt falx. a ζα, & ἀγκάλη, τὸ, curvum, aduncum.

Ζαγμα, τος, τὸ, habena, lorum.

Ζαγρεὺς, έος, ὁ, Poetice Bacchus. Quidam dicunt ipſum eſſe Plutonem, τὸν χθόνιον, & Διόνυσον, qui defunctorum animas venatur, & captat. Etym.

Ζαγρὲς, οῦ, ὁ, diſcalceatus, ἀνυπόδετος, Heſych.

Ζάει, vivit, ſpirat. Cypriorum lingua. Inde ζασάντες, πνεύσαντες, Heſychius.

Ζαὴς, ὁ, præſ. part. a ζάημι, Poet. idem fere, ac ἄημι, flo, ſpiro. Them. ἄω, idem.

Ζαὴς, τὸ, magnum, multum, ſplendidum, forte, μεγα, πολὺ, λαμπρὸν, ἰσχυρόν.

Ζαὴς, έος, ὁ, ἡ, valde flans, vehementer flans, μεγάλων πνέων, πολυώδης, βίαιος. ab ἄω, flo, ſpiro, & ζα, in compoſitione, valde. In Epigram. legitur ζαήσης pro eodem.

Ζαθέιος, gen. Jon. vel Poet. a ζαθεὸς, ὁ, valde divinus. in accuſat. fœm. gen. ζαθέιον. plur. ζαθέας. ex ζα, particula intenſiva, & θεὸς, οῦ, ὁ, Deus.

Ζαθεὸς, ὁ, ἡ, prædivinus, admirandus. ὁ ἄγαν θεῖος. Iliad. α. κίλλαν τε ζαθέην &c. Ejus ſynonyma ſunt ἄγιος, διοτρεφὴς, μεγαλόπυργος, δῖος, ἠγάθεος, θεσπέσιος.

Ζαθερὸς, ὁ, bene calidus. ζαθερῇ καύματι, æſtivo æſtu. In Epigr. Heſychius habet oxytonos ζαθερὲς, quam vocem exponit ἐχυρὸς θερμός.

Ζαῖσον, vixiſſent, per ſyncopen pro ζαήσαν, 3. plur. præſ. opt. ζαίω, ης, ῃ, a ζάημι, pro ζάω, vivo. inf. ζῆν pro ζᾶν, vivere.

Ζαῖς, ὁ, Heſychio auctore eſt piſcis ſpecies.

Ζακυλλὶς, ίδος, ὁ, καὶ ἡ, formoſus, perpulcher.

Ζάκανον, τὸ, adſcriptio dati in litteris. Suid. Vide Sacanum in Latin. Etymolog.

Ζακελπίδες, vel ζακελπίδες, αἱ, rapæ, vel cucurbitæ, lingua Bœotica. Nam inquit Athenæus lib. 9. τὰς κολοκύντας ζακελπίδας καλεῖσθαι. Etiam ζακυνθίδες ab inſula Zacyntho. rapæ Heſychio.

Ζακυρία, ἡ, Veneris ſacrificium.

Ζάκορος, ου, ὁ, ædituus. νεωκόρος, ὑπηρέτης. Dicitur etiam διάκορος. Plutarchus in Camill. ἱερεῖς τε & ζακόροι θεῶν, ſacerdotes, & templorum ædiles. Item generatim famulus, miniſter, ſeu miniſtra, famulæ, quarum miniſterio in verrendis, purgandiſque ædibus utimur. Etymol.

Ζάλωτος, ὁ, furioſus, valde iratus, ex ζα, & κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Ζακχαῖος, ου, ὁ, Zacchæus, nomen viri. Syriace juſtus.

Ζακχαρίας, ου, ὁ, Zacharias, nomen viri. Hebraice memoria Domini.

Ζάκχος, ου, ὁ, vel ζάκχων, cap. ultimo Paralipomenon, cellarium, gazophylacium. Sed peregrina vox eſt, vel corrupta ex Hebraico Gauzach. An vero legendum γαζοφύλακος, quæ vox ab Hebræis pro ζάκχος retenta?

Ζάλα, tumultus, Heſychio. θόρυβος.

Ζαλαίνω, demento, infatuo.

Ζάλακες, οἱ, hiſtrices, echini terreſtres.

Ζάλανδα, Heſychius exponit κινεῖ, move, agita.

Ζάλεια, ας, ἡ, laurus Alexandrina. An a ζάλλω, floreo?

Ζαλεὺς, Dorice pro ζηλὼ, præſ. impera. paſſivi verbi ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio.

Ζαλεύκου, ου, ὁ, Zaleucus legislator, qui Epizephyris leges tulit.

Ζάλη, ης, & ζάλα, ης, turbo, tempeſtas, fluctuatio, procella, flatus. Æſchines, a ζα, & ἄλλα, procella, vel a ζέω, ferveo.

Ζαλμάπιον, ου, τὸ, & ζάλμακος, ου, ὁ, catinus apud Paphios, in quo piſces apponebantur. Alias ζαμάπιον, τρυβλίον.

Ζαλὸς, ᾶ, ὁ, & ζάλος, εος, τὸ, cœnum, aqua turbida, aqua agitata, & fluctuans. Nicand. Schol. habet ζαλόωσα, fluctuans, pro ζαλῶσα, tanquam a ζαλόω. Apud eumdem etiam repetitur ζαλόεσσα, a maſc. ζαλόεις ſignificante procelloſus, vel fluctuans.

Ζαλόω, Dorice pro ζηλόω, æmulor, beatum prædico. Th. ζῆλος, ὁ, æmulatio, invidia.

Ζαλωτὸς, ὁ, Dorice pro ζηλωτὸς, æmulandus.

Ζαμακόπτης, ου, ὁ, felicis recordationis vulgo dicitur. Syneſius, & alii apud Græcos Theologos dicunt μακαρίστης.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, oleum e baccis olivarum. an a ſamſa, qui nucleus olivarum?

Ζαμβύκη, ης, ἡ, inſtrumentum muſicum: Latine triangulum, ſambuca.

Ζαμένης, ες, ὁ, ἡ, animoſus.

Ζαμενὴς, έος, ὁ, ἡ, robuſtus, iracundus, vehemens, validus. ὁ μεγα μενοῦν ἔχων, magnanimus, valde iracundus. ex ζα, & μενὸς, τὸ, mens, robur.

Ζαμενῶσε, vites intendit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jonici verbi ζαμενόω, fut. ὥσω. quod a ζαμενὴς, vehemens.

Ζὰρ, ζαρὸς, Dorice pro ζῶ, quod pro Ζὼς, Jupiter, gen. Διὸς. quaſi a ζάω, vivo. quia dat omnibus vitam. Ζὼς καταχθόνιος, Homer. Pluto.

Ζαρίδες, Heſychius, ἡγεμονίδες, duces, doctrices.

Ζάρκιον, τὸ, eſt inter coquinaria inſtrumenta Pollucі.

Ζαρκὴ, ἡ, ars nendi.

Ζάστεδον, τὸ, larum pavimentum, aut ſolum; μεγα ἔδαφος, Heſych.

Ζαπίμελος, ὁ, admodum pinguis, obeſus.

Ζαπληθὴς, ὁ, ἡ, inultus, copioſus. A Suida exponitur ἄμετρον, ὑπερον in hoc Epigramm. Σπαράγμον ζαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα μύστ.

Ζαπότης, ὁ, bibax, magnus potor, probe potus; ἰσχυροπότης.

Ζαρὰ, ὁ, nomen viri ἄελιτου, Zara. Hebr. ortus.

Ζάραξ, κος, ὁ, mons Euboeæ, ubi naufragio periere Græci: alio nomine vocatur Caphareus. Hacius in Lycophr. μύσσεσθε χειράσιν ζάρακ.

Ζαργάνη, ἡ, ſporta, ſagena, plexus reticularis, funis, laqueus, Heſchyl.

Ζαρητὶς, ἡ, Diana apud Perſas.

Ζαροβοτάνη, ης, ἡ, machina quædam bellica. Vox mere Arabica.

Ζάρος, ὁ, avis genus rapaciſſimæ, ὄρνεον ἁρπακτικὸν, ut inquit Eurip. Schol.

Ζὰς, ζαρὸς, ὁ, Jupiter.

Ζατοῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præſ. part. f. g. verbi ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ζατῶ, quæro, Doric. pro ζητῶ.

Ζατρώνης, ὁ, Heſych. ὁ βασιλεὺς, rex; forſitan pro σατράπης.

Ζατροῶν, in piſtrino torqueo, ὁ μύλων βασανίζω. ex ζα, & τρέω, timeo, vel τείνω, fero.

Ζατρικὸς, ἡ, ὁν, ſaginatus, pinguis, bene nutritus, ἀστραφὴς. ex ζα epitatico, & τρέφω, nutrio. f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ου, τὸ, genus luſus. ζατρικίζειν, ludere zatricium. An ludus ſcachorum, qui tremendam militiam pingit? quaſi a ζα, & τρέω, tremere.

Ζαφεγγὴς, ὁ, ſplendidus, λαμπρὸς, ἐπιφανὴς.

Ζαφελὴς, ὁ, ἡ, ſimplex, durus, agreſtis, vehemens. quaſi ex ζα, & ἁφελὴς, ſimplex.

Ζάφηλος, ου, ὁ, contumax.

Ζαφλεγὴς, ὁ, ἡ, valde urens, valde ardens, magnanimus, valde vigens, σφόδρα καίμενος, ἡ πνέων, δύναμις. Homer. Iliad. φ. de hominibus, ex ζα, & φλέγω, uro.

Ζαχμὰ, ἡ, Heſych. ἰλὺς, habena, lorum.

Ζαχρὴς, ὁ, ἡ, iracundus.

Ζαχρηὸς, έος, ὁ, ἡ, & ζαχρὴς, valde utilis, vehemens, acris. gen. plur. ζαχρεῶν, ex ζα, valde, & χρέω, invado furioſe. Vel ut alii volunt a χρέω,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χρεία, necessitas, utilitas.
Ζαχρεῖς ἄνεμοι, graves tempestates. Apoll.
Ζαχρεῖος, ου, ὁ, qui est valde egens. ex ζα, & χρεία, necessitas.
Ζαχρηὸς, ὁ, valde utilis; ὄψοφος.
Ζάχρυσος, ὁ, ἡ, ἡ, valde aureus, dives. Eurip.
Ζαὼ, mare. forte a fervore aquæ, a ζέω, fervere, bullire.
Ζάω, vivo, revivisco, lætus sum. imperf. ἔζαον. præs. part. ζάων, ζῶν, ζάουσα, ζῶσα, ζάον, ζῶν. f. ζήσομαι, ῃ, εται. a. 1. ἔζησα, ας, ε. a. 2. sub. ζήσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. ζήσας, ασα, αν. quasi a ζέω, ferveo. Vita enim corporalis in calore nativo consistit. hinc ζωὸς, ὸν, vivus. ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. ζῶον, ου, τὸ, animal. ἀείζως, ου, ὁ, ἡ, immortalis. ζῆν ἀφθόνως, vivere in magna bonorum abundantia. Xenophon. ζῆν ἀπὸ τῆ γῆ, vivere ex terra. Aristotel. in Politicis. ξῶσι βίον ἥνπερ ἀρέσκουται, vitam sibi gratam vivunt. ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, Latini dicunt parvo vivere. ζῆν ἀπὸ τῶν δικαστηρίων, vivere e foro judiciali. οἱ ζῶντες, viventes, id est, divites, Budæus ex Psalm. 137. affert ζήσεις με, pro vivificabis me.
Ζεὰ, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, far, frumenti species, hordei genus, spelta, & Latine dicitur zea, forte a ζάω, quod inde fit victus. valde alit, plus hordeo, minus tritico. Gaza speltam vertit; a Plinio semen vocatur; id autem genus frumenti est; Dionysio est far. Ζέα duorum generum est, altera simplex, altera in geminis puraminibus grana bina juncta gerit, ac propterea a Dioscor. lib. 2. c. 114. dicitur δίκοκκος. Asclepiades apud Galenum far, & zeam idem esse ostendit. Dionys. Halicarn. ζέαν Latine dici fabulam existimat. Apud Hippocratem ζέαι Galenus per ὄλυραι interpretatur, ostenditque Herodotus zeam, & olyram idem esse. A Plinio distinguuntur, cum zea ab eo semen vocetur, olyra vero arinca, quod est genus frumenti Galliæ proprium.
Ζεὰ apud Athenienses dicitur etiam ἡ Ἑκάτη, Hecate, & portus quidam in Pireo, ἀπὸ τῆ καρπῆ τῆ ζειᾶς, teste Hesychio. Ubi adjicit: ἔχει δὲ ὁ τοιχαῖος λιμένας τρεῖς κλειστούς. Hierocles in Hippiatric. de equi febricitantis signis, καὶ τὸ τέμνειν ἀφθόνως μετὸν, καὶ ἡ ζεὰ, ἐστὶ γραμμὴ μεσόωσα, καὶ θερμὴ, καὶ μαλακὴ: ubi striata pars oris indicatur.
Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, nomen viri, Zebedæus. Hebr. dos, δῶρ.
Ζεγρήνιοι, οἱ, nomen Libycum, quod Græce sonat βουνοὶ, id est, colles. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur.
Ζείδωρος, ὁ, fertilis, ferax, vitæ utilis. pro ζηίδωρος, epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam, a ζῆν, vivere, & δῶρον, τὸ, munus. Homer. Iliad. β. πέλε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, id est, alma tellus. ἡ τὰ πρὸς ζωὴν δωρημένη γῆ, terra suppeditans, quæ ad victum conferunt. βιόδωρα, καὶ ψειόβιος, a verbo ζῆν, vivere, quod quidem generalius est. At Plinius ἀπὸ τῆ ζειᾶς, a spelta, multo aptius deducit, cum spelta ante frumentum inventum homines vulgo vescerentur. Nonnus autem aquam vivam ζείδωρον ὕδωρ appellavit.
Ζείουσα, pro ζέουσα, Jon. vel Poet. præsens part. f. g. verbi ζέω, ferveo. fut. ζέσω. a. 1. part. pass. ζεσθεὶς.
Ζειὰ, ῆς, genus amiculi, seu vestis.
Ζειρὰ, ᾶς, & Jon. ζειρὴ, ἡ, vestis genus, catena. σειρὰ, idem. Ζειρὰ (inquit Hesychius) οἱ μὲν εἶδος χιτῶνος, οἱ δὲ ζώνην, βέλτιον δὲ ἀλλεπάλληλον κατὰ τῶν ὤμων φορούμενον ἔοικὸς ἐφαπτίδι, καὶ Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ, καὶ Θεόπομπος δ' χίος. Attamen ipse paulo post ζείρη affert pro μίτρα, ταινία, διαδήμα, & ζειροφόροι pro χιτωνοφόροις.
Ζειροὶ, οἱ, vestis genus laxum, & sinuosum, sagulum. Herod.
Ζειρὼ, aromata facio. puto a ζειρὸς. Hesychio ζειρεῖν est ἀρωματοποιεῖν, aromata conficere.
Ζειρὸς, ὁ, ποικίλος, varius. an a ζα, & εἴρω, necto, ut sit valde nexus?
Ζέω, pro ζέω, ferveo, bullio, fœreo.
Ζίλλαι, τὰ, olera, Phrygibus. quasi a ζάω, quod inde fit victus.
Ζίλλω, jaceo. Hesych. ζίλλεα, βάλλεα.
Ζίμμα, ατος, τὸ, decoctio. ζίμμα ἀψινθίου, decoctum absinthii. Dioscor. l. 6.
Ζίμνον, τὸ, calidum, παρὰ τὸ ζέω, ferveo, exæstuo.
Ζίννυμι, & ζεννύω, fervefacio, ferventi aqua coquo.
Ζείπυρον, τὸ, zea tritico mixta. Dioscor.
Ζίσε, Jon. pro ἔζεσε, 3. sing. a. 1. act. a ζέω, ferveo.
Ζίσις, ιος, ἡ, fervor, ebullitio, θερμότης. Nazianz.
Ζεσθεὶς, ὁ, fervefactus, a. 1. part. pass. a ζέω, ferveo. a. 1. pass. ἐζέσθην.
Ζεστολουσία, ἡ, lotio, quæ fit aqua fervente.
Ζεστὸς, ἡ, ὸν, fervidus, a, um, a ζέω, ferveo. In Apocalypsi ὄφελον ψυχρὸς ἦς, ἢ ζεστὸς, utinam frigidus esses, aut fervidus.
Ζευγάδιον, ου, τὸ, jugale, jumentum, Philostr. τὰ ζευγάδια Niger vertit jugales.
Ζευγάκτωρ, ορος, ὁ, lorum jugale, Eurip. vinculum jugale, Virg. subjugium, Cato. i. e. lorum, quo arator boves ad jugum soleat adstringere.
Ζευγελατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, ago boves, vel asinos. Nazianz.
Ζευγελάτης, ὁ, qui boves agit, ἄγροικος, rusticus, jugarius Columellæ. γητόνος, μεταβάτης, ἡνίοχος, ζευγηλάτης.
Ζεύγιστον, τὸ, dicebatur πρᾶγμα quoddam in Athenensi republica. Nam in quatuor πράγματα erat distincta, inquit Hesychius. Sic Suidæ ζεύγιστον est τὸ τὰ ζεύγιτα τέλος. Apud Etymol. ζεύγιστον scriptum est per ι, qui iridem esse dicit, ὃ ἐπέλη ὁ ζεύγιτης.
Ζεύγιοι, οἱ, remiges, auctore Polluce lib. 1. qui collocantur in medio navis. Aristot. μεσόνεοι.
Ζευγίτης, ου, ὁ, jugo adstrictus. Item ζεύγιται tertii census homines in Republica Solonis, μεταβάται. Plutarch. in Solone. Item ζευγίται κάλαμοι, aucupatoria arundo. Theophrast. lib. 4. de Histor. plant. c. 13. Plin. lib. 16. cap. 36. de hoc genere arundinis hæc habet: Proficiunt in aucuparioriam amplitudinem, & vocantur Zeugitæ: & quoniam calamis uruntur aucupes, ab ipso simpliciter vocatur aucupatoria arundo. Aucupatoria, inquit ibidem, arundo, a Panhormo laudatissima. Ita vero hæc arundinis species dicta est, quod ad ζευγοποιίαν, copulationem, esset utilis, & accommodata. Erant autem ζεύγη, in paribus, geminisque ribiis, compacta internodia, quæ armamenta ad includos cantus idem Plinius metaphorice appellavit. Prius quidem ἀτάκτως ἠυλουν, simplicique musica utebantur, ἐπεὶ δ' εἰς τὸν πάσιν μετέβησαν, ut loquitur Theophrastus ipse, vel ut Plinius, postquam varietas accessit, & cantus quoque luxuria, tibia, quæ tenuis, & simplex fuerat, paucoque foramine, ut est apud Horatium, vincta est orichalco, & internodiorum facta sunt conjugia, sive juga, hoc est, ζεύγη, unde & ζευγοποιία dictum tale artificium. Theophrastus loco citato, τῶ δ' ἀνθρίλλω ἐλάττω τῶν ἄλλων, πάνυ δὲ ὀλίγος ἐκ ἔχειν, ὃν δὲ προσαγορεῦσιν ὀλυνθίους, ἐξ ὧν ἅρμα μὲν φασί τινες γενέσθαι τὰ ζεύγη. Plinius loco adducto, modica lanugine, aut omnino nulla spadonum nomine insignibus. Hinc erant armamenta ad includos cantus. Et idem auctor Græcus in eodem citati operis libro, & capite inquit, βέλτιστα δὲ εἶναι τῶν μεσογείων πρὸς τὴν ζευγοποιίαν ὅλη τὰ κοιλόκαυλα τὰ μέσα. μαλακώτατα δ' ἔχειν ζεύγη, τὰ πρὸς τὸ βλάστη.
Ζεύγλη, ης, ἡ, lignum propendens a jugo hinc inde boum colla amplexans Suid. vel pars jugi, in quam jumenta collum immittunt. Lucianus in dialogis Deorum, ὑπάγειν τὸν ἵππον τῆ ζεύγλη, καὶ τὸ ἅρμα ἐπισκοπεῖν.
Ζευγλοδέσμιον, τὸ, lorum jugi.
Ζεύγμα, ατος, τὸ, junctura, jugum, conjunctio, conjugatio: urbs. ζεύγματα τῆ λιμένος, fauces portus. Thucyd. angustiæ exitus. Item ζεύγμα, figuræ genus, de qua Jul. Firmianus. A Latinis ligatio, vel annexio dicitur, cum plura uno verbo connectuntur.
Ζεύγνη, ης, ἡ, jugum. a ζεύγνυω, jungo.
Ζεύγνυσι, Jon. pro ζεύγνυσι, 3. plur. præs. indic. verbi ζεύγνυμι, seu ζευγνύω jungo. Sic ζεύγνυσι, Dor. pro ζεύγνυσι, 3. sing. præs.
Ζεύγνυω, vel ζεύγνυμι, jungo, copulo. fut. ζεύξω, præt. ἔζευχα, perf. pass. ἔζευγμαι. quasi duo ago, id est, duo in unum duco: quod & Latinum jungo innuit. Est enim quasi in unum ago. Item ζεύγνυμι, copulo, seu jungo matrimonio, matrimonio accipio. Eurip. γάμοισιν ἔζευγε, duxisti uxorem. Interdum ζευγνύω sumitur pro γεφυρόω, pontem impono. Cicero jungere naves dixit. Solebant enim, quoties exercitum traducere volebant, transitum præbere navibus inter se junctis in fluminis alveo. Sic Lucianus dixit, Xerxem ζεύγνυναι τὸν Ἑλλήσποντον activa significatione. A ζεύγνυω componitur ὑποζεύγνυω, subjungo, ὑπόζευξις, εως, ἡ, subjunctio; ὑπόζυγιος, ος, ον, subjugis; δίζυξ, υγος, ὁ, ἡ, bijugis; δίζυγος, ος, ὁ, ἡ, idem.
Ζεύγος, ους, τὸ, avium laqueι. Hesych. βρόχος ὀρνίθων.
Ζευγοποιία, ας, ἡ, conjugatio, Cic. partium constructio, copulatio, Gaza lib. 4. hist. plant.
Ζεύγος, ους, τὸ, jugum, par, tam de avibus, quam jumentis: vehiculum, rheda, biga, currus, plaustrum. τῶν τεκνῶν ζεύγος ἀνόσιον, jugum impiorum nefarium Cicero 1. parad. ζεύγος περιστερῶν, par turturum, cap. 2. Euang. Lucæ. Usurpatur etiam de inanimatis, ζεύγος ἐμβάδων, par calceorum, Aristoph. κατὰ ζεῦγη, conjugatim, Gaza ex Aristotele. τρία ζεύγη ὑσκῆ, tria mulorum juga, seu vehicula. Æschines. ζεύγεα ἑπτὰ ἵππων, septem accipitrum paria. Budæus ζεῦγη μύδια, bigæ, & rhedæ meritoriæ. Plutarch.
Ζευγοτροφοὶ, οἱ, qui ad juga alunt jumenta, & equos.
Ζευγοτροφεῖον, ου, par equorum alo, ἱπποτροφεῖον. Usurpatur de iis, qui in sacris certaminibus vincere cupiebant.
Ζεύδειν, Dorice pro γεύεσθαι, gustare.
Ζεύκτηρία, ας, ἡ, junctura, vinculum, ligamen. Actor. cap. 27. ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, laxatis gubernaculorum vinculis.
Ζευκτὸς, ὴ, ὸν, jugalis, junctus, compactilis.
Ζεύξας, a. 1. inf. act. ζεύξαμενος, jungens, a. 1. part. med. a ζεύγνυμι, jungo.
Ζευξιδία, ἡ, Juno apud Argivos hoc titulo colitur. Ferunt enim, Apin, cum Argis migrasset in Ægyptum, Argivorum Regi missse bovem, & τῶν τε σκόρων ἐργασίαν eum docuisse, quem junctis ad sementem faciendam bubus Junoni Zeuxidiæ templum statuisse: quæ vero spicæ germinare, & efflorescere inciperent, eas Junonis flores appellasse. Auct. Etym.
Ζευξίλιος, ὁ, cui subjecti populi sunt, Eust. Iliad. γ.
Ζεῦξις, ιος, ἡ, conjunctio, conjugatio, commissio.
Ζεύξω, jungam, fut. 1. act. ζεύξασα, jungens, aor. 1. part. med. a ζεύγνυμι, jungo.
Ζεῦσαι, Dor. pro γεῦσαι, gusto, apud Hesych. Th. γεῦω. hic ζεῦσασθαι, pro γεύσασθαι.
Ζεύς, ὁ, Jupiter. genit. Διὸς, dat. Διὶ, acc.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

acc. Δία. vocat. Ζεῦ. q. a. ζάω, vivo, quod det omnibus animantibus τὸ ζῆν, vivere. hinc δῖος, α, ον, divinus. Dicitur autem Ζεὺς vel a verbo ζῆν, quod faciat omnia vivere, vel quasi Δεὺς a δέω, rigo, vel a δέος, formido, quia est formidabilis, vel a ζέω, ferveo, quod omnia calore suo calefaciat.

Ζεύτινα, ἡ, olla, χύτρα apud Thraces. Poll. lib. 10.

Ζεφύρια ὠά, τά, dicuntur ova subventanea, seu inania, quæ alio nomine vocantur ὑπωόμια. Sic appellantur a vento Favonio, qui Græcis ζέφυρος est. Arist. lib. 6. de Anim. cap. 2.

Ζεφυρικοὶ πνεύματα, Zephyrii venti. Theophr.

Ζέφυρος, ου, & Jon. ευ, ὁ, Zephyrus, Favonius; ventus repidus, & siccus ab occasu æquinoctiali flans adversus Eurum, sic dictus quasi ζωηφόρος, vitam ferens, aut ea, quæ ad vitam attinent; quod eo flante terra hyemali frigore constricta aperiatur, & plantæ omnes germinare, ac pullulare incipiant. hinc ζεφυρία πνοή, Zephyrius flatus. De Zephyro loquens Plinius ait: hic vero incohat, aperitque terras, tenui frigore salubrer. Hic vites putandi, frugesque curandi, arbores serendi, poma inserendi, Deas tractandi jus dabit, afflatuque nutricium exercebit. Plinius l. 10. c. 60. Irrita ova, quæ hypenemia diximus, quidam & vento putant generari: qua de caussa zephyria etiam appellantur: hæc autem vere tantum.

Ζέω, fut. ἑσω, præt. ἑκα, ferveo, bullio, exæstuo: comburo. Homer. σκωλήκων ζέοντας, vermibus scatens apud Lucianum. τὸ ζέον τῶν τεταίων, fervor tertianatum. Galenus.

Z H.

Ζῇ, vive. Dor. pro ζῆ, præs. imperat. a ζάω, vivo. vel ζῇ, vivit, Dor. pro ζῆ, 3. sing. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ἔζη, a ζῆμι.

Ζῆθι, vive, præs. imperat. vel a. 2. imperat. act. a ζῆμι, ut σῆθι, ab ἵστημι. Alii ex ζάω, ζῶ, formant præs. imper. ζῆ, indeque ζῆθι, adjecta syllaba θι, a ζάω, vivo.

Ζῆθος, Theophr. lib. 6. c. 15. potionis genus confectæ ex hordeo, aut tritico. Gaz. zethum.

Ζηλαῖος, ὁ, invidus: epitheton Bacchi in Epigr.

Ζηλευτής, οῦ, ὁ, æmulator, invidus.

Ζηλεύω, æmulor, invideo.

Ζηλέω, æmulor, invideo.

Ζηλήμονα, acc. sing. a ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus, zelotypus, æmulus, a ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος, æmulatio, invidia, zelus, livor.

Ζηλοδοτῆρ, ῆρος, ὁ, epitheton Bacchi, in Epigr.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. ind. a ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, æmulatio.

Ζηλομανὴς, ὁ, invidus.

Ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio, invidia, zelus, amor cultus divini. q. a ζέω, ferveo. Est enim fervidus affectus. vel a ζέω, & λίαν, id est, valde ferveo. vel ζῆλος, quasi ζέω ὅλος, totus æstuo.

Ζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, præt. ηκα, zelotypia aliquem prosequor. ζηλοτυπῶ ἀρετὴν, invideo virtuti, & obtrecto. Æschines.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, æmulatio, suspicio, obtrectatio. Cic. Tusc. 4. Æmulatio autem duplex illa quidem dicitur, ut in laude, & in vitio hoc nomen sit. Nam & imitatio virtutis æmulatio dicitur, sed ea nihil hoc loco utimur; est enim laudis: & est æmulatio ægritudo, si eo, quod concupierit, alius potiatur, ipse careat. Obtrectatio autem est ea, quam intelligi zelotypiam volo, ægritudo ex eo, quod alter quoque potiatur eo, quod ille ipse concupiverit.

Ζηλότυπος, ου, ὁ, zelotypus, invidus, æmulus, invidia percussus, quasi ζῆλον τυπεὶς. hinc ζηλοτυπόω, ῶ, zelotypia laboro. a ζῆλος, zelotypia, & τύπτω, percutio.

Ζηλόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, æmulor, ambio, invideo, magni æstimo, zelo moveor. Item depereo cum accus. Hesiod. ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων, vicinus vicinum æmulatur. Interdum usurpatur cum accus. & genit. ζηλῶ σε τῆς ἀρχῆς, te felicem imperio arbitror. Isocr. in Evagora. Cum duobus accus. Sophocl. Cum dat. cap. 11. Numer. τί ζηλοῖς σὺ μοι; quid æmularis pro me? ζηλῶν τινα, vel τί cum accus. personæ, vel rei, ut ζηλῶτε μὴ τοὺς πλουσίους κεκτημένους, ἀλλὰ τοὺς μηδὲν ἡμῶν ἀμείνους σφίσιν αὐτοῖς συνειδότας. Nolite sectari, seu æmulari opulentos, sed illos, qui sibi nullius culpæ conscii sunt, Isocrates. In pass. ζηλοῦσθαι beatum se putare, gloriari. Basil.

Ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, contentio. Æschines κατὰ Τιμάρχου.

Ζήλωσις, εως, ἡ, zelotypia, Numer. cap. 5.

Ζηλώσουσι, 3. plur. fut. 1. ind. verbi ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, zelus.

Ζηλωτέον, æmulandum, imitandum; nomen verbale a ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, zelus.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, zelotes, accensus zelo, æmulator, invidus, sectator, qui nullum admittit rivalem. Isocr. in bonam partem accipit in Orat. ad Demonicum, μιμητὰ δὲ, καὶ ζηλωτὰ τῶν πατρῴων ἀρετῶν γενόμενος, id est, æmulum, atque imitatorem paternæ virtutis. σίμων ὁ ζηλωτὴς, Simon Zelotes, cap. 1. Act. Apost. qui a D. Luca cap. 6. sui Euangelii inter Apostolos recensetur.

Ζηλωτικὸς, ἡ, ὁ, optandus, amabilis, imitatione dignus.

Ζηλωτὸς, ὴ, ὁ, æmulandus, oprandus, amabilis, imitatione dignus. in compar. ζηλωτότερος, & in plur. f. gener. ζηλωτοτέρα. ζηλωτὸς idem est, ac περισπούδαστος, περίμαχος, in pretio habendus, felix, beatus. Aristoph. ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.

Ζημία, ας, ἡ, damnum, calamitas, pœna, mulcta, detrimentum, supplicium. quasi τὸ ζῆν μειοῦν, minuens illud, quo quis vivit. Sumitur pro supplicio apud Xenophontem: τούτοις θανάτου ἐστὶν ἡ ζημία, his mors est supplicium. Pro pœna: τοῖς ἁμαρτάνουσι ζημία θάνατος, peccantibus pœna mors. Pro detrimento: τοὺς ἀδελφοὺς ζημίαν ἡγῆται, fratres detrimento sibi esse ducit. ζημίαν ἐνεγκεῖν, jacturam facere, Phalar. in Epist. ἐσπενγκεῖν ζημίαν, mulctare, Pollux in 8. ζημίαν λαβεῖν, mulctam irrogare, Demosth. ζημίαν πάσχειν, jacturam facere, Cicero, facere, vel capere, Nazianz. ζημίαν ὁρᾶν, damnum dare. τοὺς ἐκ τῶν νόμων προσῶσας ζημίας καταβάλλειν, mulctam legibus irrogatam persolvere. Demosth. ζημίαν ὀφλισκάνειν, damnari, improbari, Eurip. ζημία τάκτων, pernicies horum, i. e. quam hæc invehunt. ζημίαν ἐκτίνειν, mulctam solvere, Plato. τὰν δὲ νύκτα, εἰς θάνατος ἡ ζημία, ταῦτα πρᾶττε. Noctu autem illa facis, quæ capitalia sunt, seu quæ mortem merentur. Demosth. ποινὴ οὗ θάνατός ἐστι ζημία. Facere illa, quæ capitis pœnam merentur. ζημίαν τάττειν θάνατον, constituere supplicium capitale. Demosth. Opponitur κέρδος, lucrum, τῇ ζημίᾳ, damno. μὴ νομίζειν κέρδος εἶναι τὸ λαβεῖν, τὸ δ' ἀπολέσαι ζημίαν, Demosth.

Ζημία ἰσχύουσα, ἀπροσδόκητος, summum, inexpectatum damnum. Demosth. κατὰ ζημίας ποιεῖν, ἢ γίνεσθαί τι, cum damno, aut jactura facere, aut fieri aliquid. Demosth. ζημία πρέπουσα, pœna merita.

Ζημιόω, f. ώσω, p. ωκα, noceo, damnum infero, mulcto. pass. ζημιοῦμαι πολλὰ, multis detrimentis afficior. Demosth. ζημιῶν τινα, aliquem damno afficere: ut μηδὲν μηδένα ζημιῶ, neminem ullo damno afficio. Demosth. ζημιῶν τινα ἀργυρίῳ, exilio aliquem mulctare. Isocr. ζημιῶν τινα θανάτῳ, mulctare aliquem morte. Demosth. ζημιῶν τινα χρήμασι, vel ἀργυρίῳ, pecunia aliquem mulctare. Isocr. ζημιῶν τινα ἀειφυγίᾳ, mulctare aliquem perpetuo exilio. Demost. ζημιῶν τινα σημεῖόσι τῶν ὑπαρχόντων, mulctare aliquem publicatione bonorum. Demosth. in Mid. φύλαξαι, μὴ σαυτὸν ζημιώσῃς πλέω, ἢ ὁ πατὴρ ὠνώνησε βλάψαι, caveas, ne plus tibi incommodes, quam pater tibi nocere potuit. Xenoph. Passive ζημιοῦσθαι damnum, & jacturam facere significat. ζημιοῦσθαι μεγάλα, multis damnis affici. Demosth. ζημιοῦσθαι πολλὰ, plurimum lædi. Xenoph. ζημιοῦσθαι ἥδιον, nullo damno affici: ut ἥδιον οὐδὲν ζημιωμένου, cum nemo aliquo damno afficeretur. Aristot. ζημιοῦσθαι πλέον, plus lædi, majus damnum facere. Demosth. ζημιοῦσθαι θανάτῳ, morte mulctari, Demosth ζημιοῦσθαι τῷ ψυχῷ, animæ jacturam facere. Matth. 6. & Marc. 8. τῷ ψυχῷ ζημιωθῆναι, pro quo D. Gregorius dixit, κακυγῆσαι τῷ σωτηρίῳ, salutis jacturam facere. μᾶλλον ἀποδέχῃ τοὺς μετὰ δικαιοσύνης ζημιωθέντας, magis amplectere illos, qui amore justitiæ mulctantur. Isocr.

Ζημιώδης, εος, ὁ, ἡ, damnosus, perniciosus.

Ζημιώθῃ, 3. sing. a. 1. sub. verbi ζημιόω, damnum affero.

Ζημίωσις, εως, ἡ, mulctatio, pœna, supplicium.

Ζῆν, pro ζῶν, vivere, Doric. præsens inf. verbi ζάω, vivo. ζῆν ἀνεγκλήτως, vivere inculpate. Demosth. ζῆν ἀπὸ τινος: ut ἀφῄρηντο ταῦτα, ἃ' ὧν ἔζη, eripuerunt illa, unde vivebat. Demosth. τὸ ζῆν ἀπογνώσεσθαι, despero de vita. Diodor. ἀνειμένως ζῆν, dissolute vivere. Isocr. κοσμίως ζῆν, modeste, & graviter vitam instituere. Huic opponitur ἀτάκτως ζῆν, inordinate vivere. Isocr. ad Nicocl. ζῆν λαγὼ βίον, lepotis vitam agere. Proverb. ζῆν ἡδέως, καλῶς, αἰσχρῶς, suaviter, honeste, turpiter vivere. Isocr. ζῆν μετ' εὐσεβείας, καὶ δικαιοσύνης, pie, & juste vivere. Isocr.

Ζεὺ, Ζεύς, pro Ζεῦ, Jupiter. accus. Ζῆν, pro Ζῆνα, Jovem. Item Ζᾶν, Ζανὸς, & Διὰν, Δάν.

Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Jurisperiti, Zenas. Gr. Jovius.

Ζηνόδοτος ὁ τροιζήνιος, Zenodotus Trœzenius, nomen proprium viri Historici. Plutarch. in Romulo.

Ζηνόδοτος, ὁ, Zenodorus, ὁ τὰς παροιμίας ἐπιτεμών, ait Interpres Aristophanis, qui Tarræi, & Didymi proverbia incidit.

Ζήνων ὁ ἐλεάτης, Zeno Eleates. Plutarch. in Pericle.

Ζηνόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Jovem sapiens. Epitheton Apollinis, quod sit vatidicus, & oracula edat.

Ζηρεναθία, ἀφροδίτη, ἡ, Venus.

Ζηρεναθίειν, & ζηρέναθον, τὸ, antrum, in quo canes sacrificabantur. Corybantumque illic, & Hecates mysteria erant. Suid.

Ζῆς, ὁ, Jupiter.

Ζῆς, pro ζῇς, Doric. vivis, 2. sing. præs. a ζάω, vivo. a. 1. infin. act. ζῆσαι.

Ζήσῃ, vives, 2. perf. fut. 1. med. verbi ζάω, vivo.

Ζήσομαι, ῇ, εται, vivam, fut. 1. med. verbi ζάω, vivo.

Ζητεῖα, locus, in quo versabantur apud Athenienses ζητηταὶ, inquisitores; quem admodum δίαιτα, in quem διαιτηταὶ, arbitri conveniebant. Cæl. lib. 7. cap. 18.

Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήνης, ὁ, nomen proprium filii Boreæ.

Ζήτει, quære, præs. imper. act. a ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ζητεῖν, quærere, interrogare: ut καλῶς ζητεῖτε, non recte quæritis, Plato. ζητεῖν περὶ τῶν μεγάλων αἰτιαμάτων, de magnis rebus interrogare, quærere.

De-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Demoſth. ζητῶ τὸ αὐτῷ ἀγαθὸν, ſervire commodis ſuis. Ariſtot. in Ethic.

Ζητοδής, quæras, præſ. ſub. a ζητάω, Poet. pro ζητεῖς, quæro.

Ζητοδίω, quæro, inquiro. Heſiod. ζητοδῆς βίοιον κατὰ γείτονας, id eſt, mendices.

Ζητέω, ῶ, quæro, ſtudeo, requiro. imperf. ἐζήτουν. f. ζητήσω. præt. ἐζήτηκα, præſ. paſſ. ζητοῦμαι, quæror. imperf. ἐζητεόμην, οῦμην, εῦ, ῦ, εῖτο, εῖτο. q. ex ζα, & αἰτῶ, valde peto. Item ζητέω ſignificat quæſtionem habere: ut οὐκ ὀρθῶς ζητεῖτε, non recte quæſtionem exercetis, Plato. A Budæo in Com. ἀπορεῖν, & ζητεῖν dicuntur οἱ φυσιολογοῦντες, cauſſas rerum inquirentes. Item inſidiari. ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου, inſidiantur vitæ meæ, ſic Eraſmus cap. 11. ad Romanos. Item niti: ζητῶ ἀφελεῖσθαι, nitor auferre, Plutarch. in Public. Item velle: ζητεῖς τοῦτ' ἀκοῦσαι ἡμᾶς, vis hoc nobis perſuadere, Ariſtoph. in Pluto. ζητῶ λαθεῖν, vult latere, Iſocr. in Evagora.

Ζήτημα, ατος, τὸ, quæſtio, rumor, quæſitum, a ζητέω, quæro.

Ζητημάτιον, ου, τὸ, quæſtiuncula.

Ζήτησις, εως, ἡ, quæſtio, inquiſitio. a ζητέω, quæro.

Ζητητέος, ὁ, quærendus.

Ζητητήρια, quæſtiones, torquendi inſtrumenta, Suid. τὰ βασανιστήρια.

Ζητητὴς, οῦ, ὁ, inquiſitor Cic. quæſitor Virg. quæſtor criminum Lyſiæ. Et apud Athenienſes magiſtratus, ad quos referebantur, qui reipublicæ aliquid deberent, nec ſolverent. Arpocr.

Ζητητικὸς, ἡ, ὁ, exploratorius, ingenio valens, quo rerum rationes inquirat. Gaza, ζητητικὰ ῥήματα, inquiſitiva verba. Laert. de Zenone, ἦν δὲ καὶ ζητητικὸς, καὶ περὶ πάντων ἀκριβολογούμενος.

Ζητοῦσι, quærunt, 3. plur. præſ. ind. a ζητέω, quæro.

Ζητρεῖον, ου, τὸ, carcer ſervorum, piſtrinum, locus, in quo ſervi puniuntur. a ζα, & τρέω, timeo. Poll. l. 3.

Ζητω, Doric. pro ζάω, vivat, præſ. imper. act. a ζάω, vivo.

Ζητῶμεν, quæramus, 1. plur. præſ. ſub. a ζητέω, quæro.

Z I.

Ζιβύνη, ης, ἡ, jaculum ferreum, lancea, ὀλοσίδηρον, ἀκόντιον, ἢ σπαθὴ, ἢ λόγχη, ἢ μάχαιρα, Heſych. Eſt idem ac σιβύνη, venabulum, proprie quo ſues ſubiguntur. Iſaiæ cap. 2. συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, & τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα, pro quibus Tertullianus habet: concident machæras ſuas in aratra, Sibynas in falces. D. autem Hieronymus, conflabunt gladios ſuos ut vomeres, & lanceas ſuas in falces.

Ζιγγίβερι, τὸ, & ζιγγίβερις, εως, ἡ, Zingiber, planta in Troglodytica Arabiæ naſcens, habens radices albas, odoratas, & piperis ſaporem imitantes. Galen. ſimplic. medicamentorum lib. 6. ζιγγιβέρεως ἡ ῥίζα χρήσιμός ἐστι, zingiberis radix utilis eſt. Plinius autem lib. 12. c. 7. de pipere: non eſt hujus arboris radix (ut aliqui exiſtimavere) quod vocant zimpiberi, alii vero zingiberi: quanquam ſapore ſimili. Id enim in Arabia, atque Troglodytica in villis naſcitur, parvæ herbæ radice candida. Hermolaus, & Ruellius Gingiber vocant.

Ζίγγος, ου, ὁ, bombus, apum ſtridor, & ſonus, & ſimilium inſectorum. Heſych.

Ζίγιρ, Zigir; ſic dicitur genus caſiæ craſſæ, purpureæ, & nigricantis. Dioſc. lib. 1.

Ζίγλαι, Heſychius exponit κῶλα.

Ζίγνος, υδος, ἡ, lacertæ genus. Pro ea apud Ariſtotelem eſt ζυγὴ.

Ζιγῶ, triſtor, σκυθρωπάζω.

Ζιζάνιον, ου, τὸ, ἄρα, Dioſc. lolium, Matth. 13.

Ζικέω, idem ac ζιγόω, ῶ, triſtor, σκυθρωπάζω, mœrore animi dejicior.

Ζικτήριον, ου, τὸ, corrigia calceamenti, ζυγὸς.

Ζίλα, idem ac ζητῶ, quæro.

Z M.

Ζμερδνὸς, ὁ, aſpectu, ſeu intuitu terribilis.

Ζμερδνῶ, & σμέρδω, acurum cerno, penetro acie oculorum. Iliad. υ.

Ζμικρὸν, τὸ, perpuſillum. ab intenſiva particula ζα, & μικρὸν, exiguiſſimum. Euſth. Iliad. υ. pro σμικρόν.

Ζμινύη, ἡ, dolabra, ligo, δίκελλα, σκαπάνη, ἀξινάριον, Ælius Dionyſ. pro σμινύη.

Ζμῶσαι, ferire, flagris exanimare, percutere, κατάξαι, Euſth.

Z O.

Ζοάνται, vocabant ſacros homines, quos cuivis occidendi poteſtas erat, & arbitrium. Cæl. lib. 7. c. 11.

Ζόανον, ου, τὸ, ſtatua, idolum, ξόανον.

Ζοανοφόρος, ὁ, qui ſimulacrum portat. Hoc nomine inſcripta fuit Sophoclis quædam comœdia de Diis Trojanis, qui, templis relictis, adytis excedere, & ſua ſimulacra exportare viſi ſunt, ut Poetæ finxerunt. Huc ſpectat illud Virgilii: Exceſſere omnes adytis, templiſque relictis, Dii, quibus imperium hoc ſteterat.

Ζόη, ης, Jon. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, vita.

Ζόης, ὁ, vehemens.

Ζορκάδες, Dorcades. Nicand.

Ζορκὰς, capra.

Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis, Zorobabel. Hebr. exulans in Babel.

Ζόσθω, præſ. imperat. paſſ. a ζόω, pro quo ζώννυμι, cingo.

Ζόφιος, ὁ, tenebroſus, caliginoſus.

Ζοφιρὸς, gen. Jon. a ζόφιρος, ου, ὁ, caliginoſus. Thema ζόφος, ου, ὁ, caligo.

Ζοφοδαιτυμόνες, οἱ, qui ad convivium vocati ſerius, & cunctantius venire ſolent. Eraſm. in Chiliad.

Ζοφιρὸς, ὰ, ὸν, ζοφοειδὴς, ὲς, καὶ ὴ, ater, tenebroſus.

Ζοφοδορπεῖαι, & ζοφοδορπίαι, nocturna cœna.

Ζοφοδορπία, ὁ, veſpertina cœna, ὁ σκοτεινὸς δεῖπνος. Suid.

Ζοφοειδέλαιρ, ὁ, obſcurus, ater.

Ζοφοειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, tenebroſus, obſcurus.

Ζοφόνις, ιντος, ὁ, tenebroſus, ζοφόνις κόσμος, Nonn.

Ζοφομηνία, ας, ἡ, defectus Lunæ, Suid. at Heſychio, cum abſcondita eſt Luna.

Ζόφος, ου, ὁ, caligo, occaſus, obſcuritas, nox. Apoll. Significat etiam locum infernum. Etymol. Apud Homerum ζόφος interdum eſt occaſus, ſeu pars occidentis, ut Odyſſ. κ. ὁ γάρ τ' ἴδμεν ὅτη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς.

Ζοφόω, f. ώσω, obſcuro, Nazianz. Lucian. de Æthiopibus ἐζοφωμένους.

Ζοφώδης, εος, ὁ, ἡ, caliginoſus, obſcurus, ater.

Ζόφωσις, εως, ἡ, obſcuritas Plinio, obſcuratio Ciceroni.

Z Υ.

Ζυγὰ, τὰ, juga: tranſtra.

Ζυγάδην, junctim. συμζυγέντως, Suid.

Ζύγαινα, ἡ, zygæna piſcis, libella piſcis. Ariſtot. lib. 2. Anim.

Ζυγαρχία, τὰ, duo currus.

Ζυγάστρον, & ζυγάστριον, τὸ, arca, χηλὸς & κίστη. Xenoph. Suid. Poll. lib. 7. & 10.

Ζυγέντες, οἱ, juncti, nom. plur. aor. 2. part. paſſ. verbi ζεύγνυμι, jungo, f. ζεύξω.

Ζυγία, ας, ἡ, copula. Item Juno nuptialis, pronuba. Item carpinus arbor. Theophr. lib. 3. hiſt. & Vitruvius lib. 2. cap. 9. vulgo charme. Carpinus, quod eſt minima ignis, & terreni mixtione, aeris autem, & humoris ſummia continetur temperatura, non eſt fragilis, ſed habet ultiſſimam tractabilitatem. Itaque Græci, quod ex ea materia juga comparant jumentis, quæ apud eos ζυγὰ vocitantur, item & eam ζυγίαν appellant.

Ζυγιαῖος, ᾶ, ὁ, natus ſub libræ ſigno.

Ζυγίη, ης, ἡ, conjugium, a ζεύγνυμι, jungo.

Ζύγιμος βοῦς, bos jugalis. Athen.

Ζύγιος, ᾶ, ὁ, jugalis, ζύγιος ἵππος, equus jugatorius, Ariſtot. & Ariſtophanes. ζύγιος πῶλος, pullus jugo ſuppoſitus. Eurip.

Ζυγὶς, zygis, ſylveſtre ſerpillum, Dioſcor.

Ζυγίται, ἡ, remex medii ordinis. Interpres Ariſtoph. Item ζυγῖται, tertius ordo Athenienſium, qui & ζεύγιται tertii cenſus homines in republica Athenienſium. Plutarch. in Solone.

Ζυγόδεσμον, τὸ, quod in temone currus cohæret clavo.

Ζυγόδεσμος, ου, ὁ, & ζυγόδεσμα, τὰ, collaria, in Epigramm. lora ſubjugia, quibus temo alligatur jugo. Poll. lib. 1.

Ζυγοδέτης, ὁ, lorum, quo jugum remoni alligatur, idem ac ζυγόδεσμος.

Ζυγοειδὴς, ὲς, ὁ, jugi ſpeciem ferens.

Ζύγοθρον, τὸ, vectis ambas fores continens.

Ζυγομαχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, reluctor, calcitro, contendo, rixor, diſſentio, proprie cum domeſticis, & familiaribus, Plutarch. in Catone διὰ γαστέρα πρὸς οἰκέτας ζυγομαχεῖν, jurgari ventris cauſſa. περὶ ὀνόματος ζυγομαχεῖν, de nomine altercari, Gregor. Item pro tranſtris inter remulcos contendere, apud Herodot.

Ζυγὸν, οῦ, τὸ, tranſtrum, ſedes, & in re militari ζυγὰ dicuntur ab uno cornu ad alterum ordines inſtructi. Et qui juga efficiunt, dicuntur ab Æliano ζυγῶν.

Ζυγὸς, οῦ, ὁ, vel ζυγὸν, ου, τὸ, jugum, par boum jugatorum. Plat. ep. 8. Significat etiam ſeriem porrectam. Ariſtot. de ſepiis loquens, βαδίζουσι κατὰ ζυγὰ, incedunt jugatim. Item ſtatera, libra. Item jugum citharæ, quod in manu tenent citharœdi. Homer. in Iliad. α. ζυγὰ item in choris tragicis. Poll. l. 4.

Ζυγοστάται, οἱ, libripendes per urbes conſtituti, qui ponderibus præfecti appellantur. Bud. in Annot. poſter. Unde zygoſtatica fides, id eſt, plena, & examinata æquitas. zygoſtatica enim libra eſt, publice temperata, & conſtituta.

Ζυγοστατεῖν, librare, exæquare. Bud. in Comment. Polyb. in Epitom. ἐζυγοστατεῖτο αὐτοῖς πόλεμος, bellum utrinque æquato Marte librabatur, neutro inclinante victoria.

Ζυγοφόρος, ου, ὁ, jugifer. Eurip.

Ζυγόω, jugo ſubmitto, Columellæ, & jugmentor Vitruvio. ἐζυγωμένος apud Ezech. 14. D. Hieronymus vertit æqui ponderis. Eſt autem apud Vitruvium jugmentare, cum ſubſtratis ſingulis hinc, atque hinc trabibus directis, ſupra tranſversæ aliæ hinc inde ſingulę in angulis rudius, id eſt, ut intervallum quidem ſit, ſed non alta inciſura, ſive crena, committuntur ita, ut quaſi binæ per diverſum contignationes angulis quatuor fiant.

Ζυγωδες, & ζύγωμα, os quoddam in corpore humano medulla carens. Celſ. l. 8. c. 2. Galen. ζυγοειδὲς appellat.

Ζυγωδεΐζω, libro, perpendo, examino, Ariſtoph. in Nub.

Ζύγωθρον, τὸ, vectis, qui duas continet januas. ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλὸς. Euſtah.

Ζύγωμα, τὸ, jugumentum. Polyb. in Epitom. διακόπτων τὰς ζεύξεις, καὶ τὰ ζύγωματα τῶν πυλῶν. Dicuntur autem ζυγώματα, ſive jugumenta, in feneſtris, & portis ſupernum limen, ſive ſuperliminare, ἀπὸ τῶν ζυγῶν, id eſt, jugis, quæ arrectariis tranſverſa ſuperponuntur. Dicitur etiam ζύγωμα temporum muſculi os veluti propugnaculum, Galen. Interp. Galen. & Theoph. l. 4. τῶν ἀνθρωπικῶν jugale tranſtulerunt. ζύγωμα etiam dicitur καρκίνος, ſcilicet cancer.

Ζυγωτὸς, ὴ, ὸν, & ὸς, ὴ, junctus. Sophocl.

Ζυθμίζειν, ad normam, libellamque dirigere, corrigere, emendare. Lucian.

Ζῦθος, ου, ὁ, vel ζύθος, Zythus, potus ex hordeo, & cereviſia, quia fit ζέσει

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ειδὴς, fervore ignis. Æschylus vocat ζῦθον, Ægyptiorum potum. D. Hieronymus in Isaiæ cap. 19. ζῦθος genus est potionis ex frugibus, aquaque confectum, & vulgo in Dalmatiæ, Pannoniæque provinciis gentili, barbaroque sermone appellatur Sabaium; hoc maxime utuntur Ægyptii. Plinius autem ad finem lib. 22. Et frugum quidem hæc sunt in usu medico. Ex iisdem fiunt & potus zythum in Ægypto, cælia, & ceria in Hispania, cerevisia, & plura alia genera in Gallia, aliisque provinciis. A Græcis hujusmodi potus aliis etiam nominibus vocatur, nimirum βωσὸς πῖνος, seu πῖνον, βρύτος, βρύτον, βρύτιον, βώνη.

Ζύμη, ης, ἡ, fermentum, farina humore subacta, Gaza massa, φύραμα.

Ζυμίζουσα τὴν ὀσμὴν, fermentescens odore, fermenti referens acorem. Dioscor. l. 2. c. 101.

Ζυμίζω, fermentum refero.

Ζυμίτης, ου, ὁ, panis fermentatus.

Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento, ζυμώσομαι, ωμαι, fermentor, fermentesco, f. ώσομαι, p. ωμαι.

Ζυμώδης, ὁ ἡ ἡ, fermentaceus, non mucidus: massalis Gazæ.

Ζύμωμα, τος, τὸ, fermentatio, fermentum.

Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, fermentum.

Ζυμωτὸς, ὴ, ὸν, fermentatus.

Z Ω.

Ζωὰ, Dorice, pro ζωὴ, ἡ, vita.

Ζωαγραφούμενος, η, ον, a. 1. part. med. verbi ζωαγράφω, & ζωαγραφέω, depingo, pingo.

Ζωάγριον, ου, τὸ, præmium pro vita servata. a ζωγρέω, vivum capio, a cæde conservo. ab ἄγρα, ἡ, captura, & ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.

Ζωαρκὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui ad vitam sustentandam sufficit. ζωαρκὲς πνεῦμα, vitalis spiritus. Nonn.

Ζωάρχης, ου, ὁ, qui uni præst elephanti.

Ζωΐγη, ἡ, Hesychio herbæ species est.

Ζωγουίτης, ου, ὁ, balsami liquor, ὑποβάλσαμον, Hesych. ὁ ὑπὸς τῷ βαλσάμῳ.

Ζωγράφιον, ου, τὸ, officina pictoris.

Ζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, ad vivum exprimo, describo, pingo, cum accus. Philo de mundo, & Plato.

Ζωγραφήματα, τὰ, εἰκόνες, picturæ. Plato in Philebo.

Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. Xenoph.

Ζωγραφικὴ, ἡ, pictoria ars.

Ζωγραφικὸς, ὴ, ὸν, pictorius, vel qui valet arte pingendi. Polyb. ἡ πλαστικὸς, ἡ ζωγραφικὸς ἦν.

Ζωγράφος, ου, ὁ, pictor, ζῶα γραφόμενος, Herodot. animalia pingens, animalibus pictis effingens.

Ζωγρει, vivum cape, præs. imperat. a ζωγρέω, vivum capio, servo. quasi ζωὸν ἀγρεῖν. f. ήσω. p. ἐζώγρηκα, quod a ζωὸς, ὸν, ὁ, vivus. Them. ζάω, vivo, & ἄγρα, captura.

Ζωγρεία, cap. 21. Numerorum. ἐπάτεξαν αὐτὸν, & πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτὰ ζωγρεῖαν, percussit eum, & universum ejus populum usque ad internecionem, ut ne unus quidem caperetur.

Ζωγρεῖον, τὸ, bestiarum cavea Suetonio, aviarium Varroni, ζωγρὸν Hesychio, χοιροσεμεῖον, Comment. Aristoph. in Vesp. Suid. ζωγρεῖον, genus sportulæ.

Ζωγρέω, f. ήσω, p. ἐζώγρηκα, vegeto, vegetum reddo. Iliad. ε. Item capio vivum, seu servo. Iliad. ζ. ζώγρει ἀτρεϊδὴ, pro ζώντα με φύλαττε.

Ζωγρία, ας, ἡ, venatio. Dicitur etiam quoties vivus aliquis redimendus, aut mulctandus capitur. Ζωγρίᾳ ἕλαβε τὸν ἱππιον, Hestiæum vivum cepit. Herod. lib. 6. Ζωγρία, idem. Numer. 21.

Ζωγρικὰ, ὰ, feretra mortuorum. Hesych. νεκρῶν θήκαι.

Ζωγρὸς, ὸς, ὁ, vivus. in accus. ζωγρὸν. hinc ζωγρία, ας, q. d. viva captio.

Ζώγρος, ὁ, cavea ferarum. Hesych. Basil. ζωγρεῖον.

Ζωδάκια, τὰ, Aristot in 3. de partibus, pro insectis, & bestiolis usurpat, quibus aviculæ victitant.

Ζώδια, τὰ, signa Zodiaci, Aristot. de mundo.

Ζωδιακὸς, ὴ, ὸν, circulus, in quo duodecim sunt signa, Zodiacus, Prod. signifer orbis Cic. ex Arato, obliquus circulus a Virgilio dictus.

Ζωδιον, ου, τὸ, animal parvulum, animalculum, signum cœleste in Zodiaco.

Ζωδιωτὸς, ὴ, ὸν, belluatus, animalibus pictis distinctus.

Ζωε, vivebat, 3. singul. imperf. ζώεα, præs. inf. verbi ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζώεν, vivere, Jon. & Poet. pro ζῆν.

Ζώεσκον, vivebant, Hesiod. imperf. Jon. & Post. pro ἔζων, verbi ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita, tempus vitæ, sumptus ad vitam sustentandam, subsistentia, subsistantia, Odyss. ξ. ἦ γάρ οἱ ζωὴ, ἡ. ἦν ἄσπετος, copiosus ei erat census.

Ζωὴ, vivat, 3. sing. præs. sub. act. a ζάω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζωηδὸν, adv. in Epitome Polyb. animantium ritu.

Ζῴην, viverem, præs. opt. Attic. pro ζῷμι, contracte ex ζάοιμι, verbi ζάω, vivo.

Ζωηρὸς, ὰ, ὸν, vivax.

Ζῴης ἐπὶ μήκιστον, vale diutissime. Lucian.

Ζωΐτων, dat. plur. Jon. pro ζωῆτις. a ζωὴ, vita. Thema ζάω, vivo.

Ζωηφόρος, ος, ὁ, vitam afferens. Themist.

Ζωθαλμιὸς, ὰ, ὸν, vividus, almus, quia ζωὴν θάλπει, vitam fovet.

Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, vita.

Ζωΐδιος κύκλος, signifer orbis. Cic. ex Arato.

Ζωϊκὸς, ὴ, ὸν, animalis. Aristot.

Ζῶμα, ατος, τὸ, cingulum, lorica, vestimentum, quo cingimur, idem ac ζωστὴρ. Thema ζωννύω, cingo. ζώνη, balteus, succincta tunica, aut sagum. Iliad. δ. & Odyss. ζ. Est & subligaculum, sive fascia. Cels.

Ζῶμεν, vivimus, 1. plural. præs. ind. a ζάω.

Ζώμευμα, τος, τὸ, condimentum, ἄρτυμα, Dioscorides.

Ζωμεύματα, τὰ, funes quidam in navibus.

Ζωμεύω, elixo, condio, decoquo, Dioscor.

Ζωμήρυστις, εως, ἡ, trulla ad hauriendum jusculum; vas, quo jus hauritur: instrumentum coquinarium, quo ebullientem spumam defæcamus, in Epigram. a ζωμὸς, ὸν, ὁ, jus, & ἀρύω, haurio.

Ζωμίδιον, ου, τὸ, jusculum. Aristoph. in Nub.

Ζωμίλη, ης, ἡ, Hesychio ἄνηθον, anethum herba.

Ζωμοποιὸς, ὸν, ὁ, cupediarius; condiendi juris peritus. Item in cibos idoneus. Marcell.

Ζωμορρὸς, ος, ὁ, animal pictum.

Ζωμὸς, ὸν, ὁ, jus, jusculum, jus esculentum, fervore ignis coctum, liquor eorum, quæ coquuntur in aqua. a ζέω, ferveo. Aristoph. in Nub. ζωμὸς μέλας, jus nigrum: sic dicebatur, quo utebantur Lacedæmonii senes. Plutarch. in Apoph. ζωμὸς ἰχθύων, muria piscium. Poll. l. 6.

Ζωμοτάριχος, ος, ὁ, pinguis, obesus, esculentus.

Ζῶν, ὁ, præs. part. m. g. a ζάω, vivo: vivus, vivens, superstes: ut ἔτι ἐγὼ ὢν, ἐγὼ ζῶν, qui adhuc superstes est. Demosth. ζῶσα γυνὴ, uxor vivens. ζῶντος τοῦ πατρὸς ποιεῖν τι, patre superstite agere aliquid. Demosth.

Ζώνη, ης, ἡ, cingulum, zona, pera, lorum, balteus. Ammonius animadvertit, ζώνας virorum esse, sicuti ζώνια fœminarum. Homerus adhibet pro armorum apparatu & veteres ζώννυσθαι, ὑπὲρ τοῦ ἐνδύεσθαι τὰ ὅπλα, pro induere arma, dixerunt. Per synecdochen, sive metaphoram Homerus usurpavit pro toto corporis armatura, Iliad. β. ὁρμήσατε, ἐς ἀφαλὸν ἱέσθω Δεϊ πρηκτικράνῳ, Λαμπρὸς δὲ ζώνῃσι. vel ut Pausanias exponit τῇ σωδῦνι. Polluci est τὸ ὑπὸ τοῖς πλευραῖς ὀστέον, quod & χάνη, & κενεὸν, id est, ilia; vel ut alibi idem Pollux tradit, τὸ κατ' ὀσφὺν, ἢ ἐξωθεῖ ὀπτῷ ἐμπρόσθιον. ζώνῃσι λύειν, solvere zonam puella dicitur, quæ virum admittit. in Epigram. Homerus vero λῦσε δὲ παρθενικὴν ζώνην dixit de viro, qui virginitatem virgini eripuit. Gratiæ vero, quæ virgines finguntur, ita ab Horatio Carm. lib. 3. Ode 22. vocantur, segnesque nodum (videlicet zonæ) solvere Gratiæ. & φέρειν ὑπὸ ζώνης dicitur mulier, quæ gravida est apud Euripidem in Hecuba. ζώνη etiam est pars corporis, quæ cingitur. Poll. lib. 2. qui idem Pollux ζώνην fasciam interpretatur lib. 3. Erasmus ζώνην explicat crumenam Matth. 11. Unde apud Horatium zonam perdidit, de eo, cui nihil erat pecuniæ, cum olim milites, si quid æris haberent, in zonis gestare solerent. Ζώνη tropice dicitur facultas, vis, δυνάμεις, quoniam ὁ ἐζωσμένος εὐκαλέστερός ἐστι πρὸς τὴν πρᾶξιν, quoniam is, qui vestes suas præcinxit, ad res gerendas expeditior est. Suidæ. Apud Herodotum ζώνη exponitur purpurea vestis, πορφυρέην ἱμάτιον, quæ expositio apud Suidam quoque est: a quo eodem Suida ζώνη explicatur ἀξίωμα, citante hunc locum, ἀναζητημένης τῆς βασιλίδος ἐξωθεῖσθαι τὸ μόνον, ἰδιώτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπὸ ζώνην, id est (ut Com. interpret. videtur) dignitatis militaris homines. dat. plur. ζώνῃσι pro ζώναις, Jon. Thema ζωννύω, cingo. Ζῶναι dicuntur etiam circuli quidam lati cœlum, terramque veluti cingula quædam ambientes. Est etiam ζώνη ignis sacer, sive herpetis species sic dicti, quod medium quodammodo cingat, & complectatur hominem, ut scribit Scrib. Largus.

Ζώνιον, ου, τὸ, cingulum, cinctus muliebris. Poll. lib. 7. τὸ τρόφιον. Aristoph.

Ζωνιοπλόκος, ὁ, zonarius artifex. Solebant enim mulierum zonæ apud veteres texendo contorqueri. a ζώνη, zona, & πλέκω, texo, plico.

Ζωνίτης, ου, ὁ, zonarius, adjectiv.

Ζωνίτις καδμία, zonitis cadmia, quod fit quibusdam lineis veluti zonis cincta. Dioscorid.

Ζώνυμαι, armis induor. Paus. in Bœoticis.

Ζωνύσκω, f. ώσω, p. ωκα, cingo, arma induo.

Ζωννύω, & ζώνυμι cingo: arma induo. imperf. ἐζώννυον, ες, ε, f. ζώσω, p. ἔζωκα. p. pass. ἐζωσμαι. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο, a ζώω inusitato.

Ζωογάστωρ, ὁ, medio ventre ineinctus.

Ζωοντα, viventem, accus. sing. ζῶντος genitr. sing. part. præs. verbi ζάω, vivo.

Ζωοτειον, ου, τὸ, pistrinum, locus, ubi servi molunt. veluti ζωοτειον, ὅπου τοὺς ζωοὺς ἐκτείνουσιν inquit Hesych.

Ζώπτειον, vel ζώπτιον, vel ζώπτον, ου, τὸ, mola. quasi a ζέω, quæ ibi tunditur, aut quia ibi esca ad ζωλὼ, vitam paratur.

Ζωογονέω, ῶ, vivifico, vivum produco, animal gigno, f. ήσω, p. ἐζωογόνηκα. a ζωογόνος, ος, ὁ, vitalis, quod a ζωὴ, vita, & γένος, ους, ὁ, generatio. Th. γείνομαι, nascor. ζωογονεῖσθαι, vitam accipere. Athen. lib. 7. vivificare Plinio. animal gignere, vivum producere, Theophr. de caus. lib. 3. cap. 27. παντελῶς γὰρ ἡ φύσις ζωογονεῖ, μεξαμένη πῶς τῇ ὑγρότητι τὸ θερμὸν, καθάπερ ὕλλῳ ὅσαι τῷ ὑγρότητι τῷ θερμῷ πρὸς πέψιν, legendum σπέψιν. Ibidem pro ζωογονεῖν dixit ζωοποιεῖν. In passiva etiam forma ζωογονεῖσθαι pro eodem sumpsit in ejusdem libri cap. ult. Nam de cicere loquens, σφακελίζειν, inquit, ἢ ὑπὸ καμπῶν καταδύεται. ζωογονεῖται γὰρ &c. Dicuntur igitur peculiariter arbores ζωογονεῖν, plantaque, & fru-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

fuges cum vermes procreant, seu vermiculantur. Athenæus lib. 7. sermonem de anguillis faciens, ζ de quarum tamen generatione ipse Athenæus, Plinius, atque Aristoteles diversa plane prodiderunt) ὀχλοῦνται δὲ συμπλεκόμεναι, καὶ ἀφιᾶσι, γλαιώδες ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ὑπὸ τῆ γλὶ ζωογενεῖται, Plin. lib. 9. cap. 51. Anguillæ atterunt se scopulis, ea strigmenta viviscunt, nec alia est earum procreatio. Item ζωογονεῖσθαι, vitalem esse, Actor. cap. 7. ποιεῖν ἐκθέτα τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι, infantes exponere, ne vitales sint.

Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis, animalium partus.

Ζωογονικός, ὴ, ὼ, animalis procreandi vim habens.

Ζωογονέομαι, animal procreor.

Ζωογόνος, ος, ὁ, genialis, genitalis, vitalis, vivum, & animal generans, ut ζωογόνον σπέρμα, cui opponitur ψυχρὸν. Sic autem appellatur numerus septenarius, quia infantes septimo mense nati facilius vivunt, quam qui sequenti, de quo Aphrod. Probl.

Ζωογονούμενον, τὸ, animatum. Basil.

Ζωγράφος, ος, ὁ, idem ac ζωγράφος, pictor, ζῶα γραφόμενος. Herodot.

Ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitam largiens. Homer.

Ζωοδότης, ου, ὁ, vitæ largitor. Dei epitheton.

Ζωοδώρος, ου, ὁ, vitam donans.

Ζωοθυτέω, ῶ, animal sacrifico.

Ζωόμορφος, ος, ὁ ἡ, animalis formam habens.

Ζώομι, vivam, præs. opt. act. a ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζῶιον, animalibus, dat. plur. Jonic. a ζῶον, ου, τὸ, animal. Th. ζάω, vivo. τοῖς ζώοις παραβληθεῖς, bestiis objectus. Athenæus.

Ζῶον, ου, τὸ, animal. Plato in Timæo. τὰ ζῶα, animantia. quasi a ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.

Ζώοντε, vivos, dual. Poet. pro ζῶντε. Sic ζώοντες in plur. pro ζῶντες, præs. part. ζώοντι, Doric. pro ζῶσι, verbi ζάω, vivo.

Ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, p. ἐζωοποίηκα, vitæ restituo, vivifico, vegeto, animal procreo, recreo, juvo, foveo. Theophr. de causis lib. 3. cap. 23. a. 1. pass. ἐζωοποιήθην, a. 1. part. ζωοποιηθείς, vivificatus. a ζωὸς, vivus, quod a ζάω, & ποιέω, facio. D. Paulus 1. ad Corinth. cap. 15. ὁν τῷ χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται, in Christo, sive per Christum omnes vitam accipient, reviviscent; quod barbare vivificabuntur. Animadverte vim verbi passivi, quæ satis per præpositionem *per* exprimitur. Sic in eodem capite: Σὺ, ὃ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ, id, quod seminas, non reviviscit, nisi mortuum fuerit.

Ζωοποιητικόν, οῦ, τὸ, potentia vegetandi, vis animalis.

Ζωοποιΐα, ας, ἡ, animalium creatio.

Ζωοποιός, οῦ, ὁ ἡ, vitalis, Cicero.

Ζωοπώλης, ου, ὁ, qui sacra animalia vendit.

Ζωοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi animalia venduntur.

Ζωὸς, ὴ, ὸν, vivus, viva, vivum. ζωὸν δέλφακα, vivus porcellus, Herodot. ἐν ζωοῖσι, inter vivos, in Epigr.

Ζωοστάσια, τὰ, animalium septa, tectaque.

Ζωότης, ητος, ἡ, animabilis, spirabilisque facultas. Cic. Plutarch.

Ζωοτοκέω, ῶ, animal vivum generare, animal parere. ζωοτοκεῖσθαι, animalem formam provenire. Gaza apud Aristot.

Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio.

Ζωοτόκος, ος, ὁ ἡ, fœcundus, Gaza apud Aristot. ζωοτοκούμενος, ὁ, partus vitalis.

Ζωοτροφέω, ῶ, animali præsto alimentum.

Ζωοτρόφος, ου, ὁ ἡ, animal nutriens.

Ζωοφαγέω, ῶ, ex animalibus victito: carne vescor. Aristot. in l. 8. Anim.

Ζωοφάγος, ος, ὁ ἡ, carne vescens. Aristot. in Politic.

Ζωόφθαλμον, τὸ, herba, quæ dicitur etiam βόφθαλμον.

Ζωοφόρος, ος, ὁ, signifer. ζωοφόρος κύκλος, circulus Zodiacus ιβ ζώδια i. e. duodecim signa complectens, sic dicta ab effigie animalium: tauri, arietis, capricorni, scorpionis &c. Aristot. de Mundo, & Proclus de Sphæra. Vitruvio ζωοφόρος est pars illa in columnis inter epistylium, & coronicem, quæ pulvinatis sæpe figuris visitur, ornamentisque diversis instructa. Hesychio ζωοφόρος, ὁ σκαλαμάνδρα, ὁ ἀγγεῖον νεκρῶν, feretrum.

Ζωόφυτα, τὰ, quæ nec animalium, nec fruticum, sed tertiam ex utraque naturam habent, ut sunt urticæ, & spongiæ, Plin. lib. 9. cap. 45. Nos fortasse, inquit Budæus in Annot. plantanimes dicere possumus, vel plantanimalia.

Ζωόω, ῶ, vivum reddo, animalia procreo.

Ζωπίσσα, ης, ἡ, genus piscis. Item resina, quæ in usum medicaminum a navibus deraditur, Dioscor. Ἄπυγμα etiam dicitur, quæ est pix derasa a navibus maritimis cum cera.

Ζωπύρα, ας, & ζώπυρον, ου, τὸ, follis, flabellum, fomes, ignitum, scintilla, Plato 2. de Legibus. Item reliquiæ ignis cineribus sopiti, σπέρμα πυρὸς, unde ex mortuo quasi vivus fieri potest. a ξῶν πῦρ, ignis vivens. Platoni τὰ ζώπυρα sunt semina, fomenta ad exsuscitandum, & propagandum. reliquiæ subsidiariæ, unde rerum genus, & species instaurantur, & restituuntur, in 3. de Legibus. quod Latine dici potest præsidium. μικρὰ ζώπυρα τῶν ἀνθρώπων γενῶν, ex Platone Lucianus, id est ὑπολείμματα, reliquiæ. Suidas ζώπυρα, φυσητῆρες τὸ ξῆν ποιητικά, λέγεται. etiam ζωπύρια dicitur.

Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, & ζωπυρόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, excito ignem, suscito, ignem sopitum accendo, ad vigorem pristinum revoco.

Ζωπυρίζω, ίσω, p. ικα, idem.

Ζώπυρον, ου, τὸ, reliquiæ ignis cineribus sopiti.

Ζωρόποτης, ου, ὁ, meribibus, Plaut. temulentus, Suid.

Ζωρὸς, ὸν, merum. ζωρὸν μέθυ, merum vinum. Apoll. Rhod.

Ζωρὸς, ὰ, ὸν, merus, efficax; ut ζωρὸς οἶνος, merum vinum. compar. ζωρότερος, ου, ὁ, meracior, purior. ζωρότερα πόσις, vini meracioris potus. Dioscor.

Ζωρότερον πίνω, intemperantius bibo. pro ζωρότερος ait Phryn. orator dicit οἶζωρος. Homer. Iliad. θ. Μείζονα δὴ κρητῆρα Μενεσθέι, ἧε καθίζω, Ζωρότερον κεράσαι. δείπνα δ' ἔντυνον ἑκάστῳ. Interp. ζωροτέρων, παρὰ τὸ ζέειν. Apud Athen. δειπν. ε. πίνειν, ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοκόῳ. Ibidem, κέρασσον δζωρώτερον. Ibidem, ὀλιζωρότερον γένη. δύω παιδὸς. τὸ γὰρ ὕδατος ἅπαν τοῦτ' ἐστὶ τῇ ψυχῇ κακόν.

Ζῶς, ὁ, vivus, animans, homo, mortalis, animal, vivens. pro ζωὸς. Homer. a ζάω, vivo.

Ζῶσαι, aor. 1. infin. act. ζωάσασθαι a. 1. infin. med. ζώσατο, 3. sing. a. 1. med. Jon. a ζώννυμι, cingo, fut. ζώσω. Potest & ζῶσαι esse præs. part. act. f. g. plur. num. a ζάω, vivo.

Ζώσει, 3. sing. f. 1. act. ejusdem verbi.

Ζώσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi ζώννυω, cingo.

Ζωσθείσα, cincta, a. 1. part. pass. f. g. a ζώννυμι, cingo. f. ζώσω. perf. pass. ἔζωσμαι. a. 1. pass. ἐζώσθην.

Ζωσθῆναι, cinctum esse, a. 1. inf. pass. ejusdem verbi.

Ζῶσι, vixerint, 3. plur. præs. ind. verbi ζάω, vivo.

Ζώσιμος, ος, ὁ, vitalis, qui vivere potest. Alex. Aphrod. πήματα ἃ ζώσιμα. i. e. monstra vivere nequeunt.

Ζῶσις, εως, ἡ, cinctus, cingulum.

Ζῶσμα, ατος, τὸ, cinctus. Basil. in Epist. Item thorax vestis ad procinctum idonea.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, baltheus, venter. Odyss. ζ. accus. sing. ζωστῆρα, a ζώννυμι, cingo. Sumitur etiam ζωστὴρ pro herpete morbo. Plinius lib. 26. c. 11. Ignis sacri plura sunt genera, inter quę medium hominem ambiens, qui Zoster appellatur, & enecat si evixerit. Est etiam apud eundem Plinium lib. 13. c. 25. ζωστὴρ, fruticis genus, quem prasion alio nomine dicunt.

Ζωστῆρες πάλλαδος, h. e. simulacra apud Thebanos stetisse tradunt, quod ibi arma ceperit adversus Eubœos, & Chalcidem. Siquidem ζώσασθαι apud veteres significat arma induere.

Ζωστὸς, ὴ, ὸν, cinctus.

Ζῶστρα, τὰ, cingula. Odyss. σ.

Ζώσω, cingam, fut. 1. act. verbi ζώννυμι, cingo.

Ζωτικᾶσθαι, vivificere. ζωογονεῖσθαι. Suid.

Ζωτικὸς, ὴ, ὸν, vivax, vitalis, vivificus, genitalis, animalis. ζωτικὴ ψυχὴ, anima vitalis. Plato lib. 10. de Rep. sedem habet in corde, quæ & θυμοειδὴς dicitur a Galeno.

Ζωτικῶς ἔχειν, vivere velle. Plutarch. ζωτικῶς ἔχων, vivere volens, i. e. nolens sibi mortem consciscere.

Ζωύφιον, ου, τὸ, bestiola, insectum, animalculum.

Ζώφυτος, ος, ὁ ἡ, fertilis plantarum. Plutarch. in Romulo.

Ζώω, Poet. pro ζάω, vivo. Odyss. ξ. ζώοντι ἀπὸ πυρῶν, frumento victitant. Herodot. ὥστε θεοὶ δ' ἔζωον, ut Dii vivebant. Hesiod.

Ζωώδης, εστι, ὁ ἡ, belluinus, animalis. Nazianz. de homine. ζωώδη ἀ τῶν ἀνθρώπων γένεσις, ut brutorum.

Ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium.

Ζωωτὰ, τὰ, vocantur vestes, vel rapetia animalium figuris intexta. a Plauto in Pseudolo belluata vocantur, sicuti Athen. & Poll. lib. 7. h. e. animalibus pictis distincta. Horat. belluosus.

H A.

HEst septima littera; in numeris est octonarius. Declarat octo millia hoc modo, H, seu η. Dores sæpe habent α, pro η.

Η', hæc, articulus prępositivus, ἡ, quæ, articul. postpos. ἥ, vel, an, & Poet. ἦε. Tum ἦ, ἦ, ha, ha, vox, desistere jubentis; item ἦ, miserit, 3. sing. a. 2. sub. ab ἵημι, mitto. ἦ, fit, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, sum. ἦ, dixit, a. 2. per aphæresin pro φᾶ, & hoc pro ἔφη, a. 2. a φημὶ, dico. Tum etiam ἦ, est adverbium, sane, profecto. Et ἦ, erat, 3. sing. imperf. ab εἰμὶ, sum.

Ἦα, eram, imperf. Jon. pro ἤμην, verbi εἰμὶ, sum, imperf. ἤμην, Jon. ἧα, ectasi Poet. ἦα.

Ἦα, ἦας, ε, ivi, perf. med. Attic. pro ἰα, ας, ε, & solutione ἴαι, verbi εἶμι, eo. Est & ἦα, leguminum stipula. ab αἶσα, aridus. Th. αἴω, sicco.

Ἦαρ, sanguis, anima. αἷμα, ψυχὴ, Hesych.

Ἦατο, Jon. pro ἧστο, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, sedeo. quod in 3. plur. ἧνται, & Jon. ἧαται. Th. ἧω, sedeo.

H B.

Ἥβα, ας, ἡ, Dor. pro ἥβη, pubes, pubertatis Dea, Hebe, juventus.

Ἡβαιὸς, parvus. a βαιὸς, idem.

Ἡβαιὸν, paululum. δὸν ἡβαιὸν, ne tantillum quidem. pleonasmo τοῦ η.

Ἡβάω, vel ἡβάσκω, adolesco. f. ἡβήσω. ab ἥβη, pubes, pubertas, juventa.

Ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas, juventus, juventutis Dea, ætatis flos. Item juvenum multitudo. Pariter Hebe, uxor Herculis, ex Junone, & Jove progenata, Hesiodus in Theogonia. Est etiam vigor ætatis licet in sene. ab ἧω, mitto, & βία, vis.

Ἡβηδὸν, per ætatem, secundum omnem

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ætatem. Item petulanter, juveniliter.
Η'βρων, ὁ, adultus. perf. part. act. verbi ἥβάω, pubesco. Th. ἥβη, pubes.
Η'βήσαντε, pubescentes, nom. dual. a. 1. part. act. ab ἡβάω, pubesco.
Η'βήσειε, annos pubertatis attigisset, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ejusd. verbi, & thematis.
Η'βητήριον, ι, τὸ, locus exercitii litterarii adolescentum. Sumitur & pro loco xmœno, & conviviorum. Th. ἥβη, ης, ἡ, pubes.
Η'βήτης, ου, ὁ, adolescens, puber, in Epigr.
Η'βητικὴ ἡλικία, juvenilis ætas. Gaza.
Η'βουλήθην, volui, Att. pro ἠβουλήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, volo. f. βουλήσομαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλόμην.
Η'βυλλιῶσαι, αἱ, adolescentes ætate florentes, juvenculæ petulantiores. Aristoph. in Ran.
Η'βώην, ης, ῃ, pubescerem, Att. pro ἡβάσιμι, ῶμι, præs. opt. activ. verbi ἡβάω, pubesco. Th. ἥβη, pubertas.
Η'βώιμι, ἡβώης, pubescerem, eres, præs. opt. activ. ab ἡβάω, Poet. pro ἡβάω, adolesco.
Η'βώωσα, Poet. pro ἡβῶσα, præs. part. f. g. ab ἡβάω.

Η Γ.

Η'γ', pro ἦγε, duxit, 3. sing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, duco. fut. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.
Η'γάγετ' pro ἠγάγοντο, duxit, 3. sing. a. 2. med. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω, duco.
Η'γαγον, ες, ε, Att. reduplic. pro ἦγον, a. 2. ind. act. ejusdem verbi ἄγω, duco.
Η'γαθέῃ, dat. sing. f. g. ab ἠγαθέος, ος, ὁ, valde divinus, Jon. pro ἀγαθέος, q. d. ἄγαν ἐέσης. Thema Θεὸς, Deus.
Η'γαθέος, ος, ὁ, divinus, sacer. Odyss. ξ.
Η'γαλλιάσατο, exultavit, 3. sing. a. 1. med. verbi ἀγαλλιάω, exulto. Them. ἀγάλλω, orno.
Η'γάμεν, admirabar, imperf. verbi ἄγαμαι, idem ac ἀγάω, vel ἀγάομαι, admiror.
Η'γανάκτησε, indignatus est, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, indignor. doleo. f. ήσω. p. ηκα.
Η'γανον, ε, τὸ, sartago, pro τήγανον, Jon. & ἀντὶ τοῦ τήγανον, ruta, Eustath.
Η'γαπα, diligebat, 3. singul. imperf. act. verbi ἀγαπάω, diligo.
Η'γάπεον, Dor. & Æol pro ἠγάπων, amabant, 3. plur. imperf. act. q. ab ἀγαπέω, pro ἀγαπάω, diligo.
Η'γάπησε, dilexit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀγαπάω, diligo. fut. ήσω. præt. ἠγάπηκα.
Η'γασάμην, ω, ατο, admiratus sum, a. 1. med. verbi ἀγάζομαι, admiror. f. άσομαι. p. ἤγασμαι. Th. ἀγάω, admiror.
Η'γάσθην, admiratus sum, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi, & thematis.
Η'γάστατο, admiratus est, 3. sing. a. 1. med. Poet. gemin. στ, verbi ἀγάζομαι, admiror.
Η'γγαρόυσαν, coegerunt, 3. plur. a. 1. activ. verbi ἀγγαρόω, cogo. f. ώσω. p. ἠγγάρευκε. Th. ἄγγαρος, ου, ὁ, tabellarius regius.
Η'γγελάμην, nuntiavi, a. 1. med. verbi ἀγγέλλω, nuntio. f. ελῶ. p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.
Η'γγειλε, nuntiavit, 3. sing. aor. 1. ind. act. ab ἀγγέλλω, nuntio.
Η'γγέλθην, aor. 1. ind. passiv. ἠγγέλην, a. 2. ind. passiv. ἤγγελμαι, perf. pass. verbi ἀγγέλλω, nuntio. f. ελῶ. a. 2. ἤγγελον.
Η'γγέλλετο, nuntiabatur, 3. sing. imperf. pass. ab ἀγγέλλω, nuntio.
Η'γγεια, ας, ε, perf. act. ἤγγικα, a. 1. ind. activ. verbi ἐγγίζω, appropinquo. f. ίσω. Th. ἐγγὺς, prope.
Η'γγυῶτο, sponsores accipiebat, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυάομαι. Thema ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.
Η'γε, abduxit, 3. sing. a. 2. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω. f. ἄξω, duco.
Η'γειρα, excitavi, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, excito. fut. ερῶ. p. ἔγερκα. a. 1. pass. ἠγέρθην.
Η'γεῖσθαι, cogitare, præs. inf. ab ἡγέομαι, duco, arbitror.
Η'γείτατ', 3. sing. præs. ἠγεῖτο, ducebat, 3. sing. imperf. verbi ἡγέομαι, duco. f. ἡγήσομαι.
Η'γεμονεύω, præeo, sum dux. imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε. Th. ἡγέομαι, duco.
Η'γεμονῆα, ducem, acc. sing. ab ἡγεμονεύς, dux.
Η'γεμονίη, ας, ἡ, imperium, ab ἡγέομαι, duco, dux sum.
Η'γεμών, όνος, ὁ, rector. gen. plur. ἡγεμώνων. dat. plur. ἡγεμόσι. Thema ἡγέομαι, duco, dux sum.
Η'γέομεν, duco, dux sum: existimo. imperf. ἡγεόμην. fut. ήσομαι. p. ημαι. q. ab ἄγω, duco. Hinc ἡγεμών, όνος, ὁ, ἡ, dux. ἡγεμονικὸς, ὴ, ὸ, imperatorius. ἡγεμονεύω, dux sum. διηγέομαι, narro. διήγησις, εως, ἡ, narratio.
Η'γερέθοντο, coibant, 3. plur. imperf. pass. ab ἀγερέθομαι, Poetic. pro ἀγείρομαι, congregor. hinc imperf. ἠγείρετο. Th. ἀγείρω, congrego. fut. ερῶ. p. ἔγερκα.
Η'γερθεν, convenerunt, Bœot. syncop. pro ἠγέρθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. ab ἀγείρω, congrego, vel ut alii, ab ἐγείρω, excito.
Η'γέρθην, sum excitatus, & in 3. plur. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω, excito. sin vero collectus sum, ab ἀγείρω, cogo, congrego, colligo.
Η'γερκα, collegi, perf. act. ab ἀγείρω, colligo. sin excitavi, ab ἐγείρω, excito.
Η'γεσθε, 2. plur. imperf. vel a. 2. med. ἠγέμην, verbi ἄγω, duco. ἔγετο, 3. sing. a. 2. med.
Η'γηγέκειν, excitaveram, plusq. perf. act. Att. verbi ἐγείρω, excito. fut. ερῶ. perf. ἔγερκα.
Η'γιον, & Att. ἰάγην, fractus sum, a. 2. ind. passiv. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango. f. ἄξω, a. 1. ηξα, & ἔαξα.
Η'γησαι, ἀάω, a. 1. imperat. med. ab ἡγέομαι, duco.
Η'γησάμην, ω, ατο, præivi, a. 1. med. verbi ἡγέομαι, duco. f. ἡγήσομαι.
Η'γησάσθω, dux sit, 3. sing. a. 1. imper. med. ejusdem verbi.
Η'γήσατ', pro ἠγήσαντο, 3. sing. a. 1. med. ἡγησάμην, ab ἡγέομαι, duco.
Η'γησίη, genit. sing. ab Η'γησίας, ου, ὁ, Hegesias, nomen Philosophi.
Η'γῆτ', pro ἴγῆται, redeat, 3. sing. præs. sub. med. verbi ἡγέομαι, duco.
Η'γήτωρ, ορος, ὁ, ductor. in plur. ἡγήτορες, ductores. ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, idem. Th. ἡγέομαι, duco.
Η'γιασμένοις, sanctificatis, dat. plural. perf. part. pass. ab ἁγιάζω, sanctifico. f. άσω. Th. ἅγιος, α, ὁ, sanctus.
Η'γμαι, actus sum, perf. passiv. verbi ἄγω, ago. fut. ἄξω. p. ἦχα, perf. part. pass. ἠγμένος, actus.
Η'γνισται, nom. plural. perf. part. act. verbi ἁγνίζω, purifico. f. ίσω. p. ἡγνικα. Th. ἅγνος, castus.
Η'γνισμένος, ὁ, expiatus, parf. part. pass. ab ἁγνίζω, purifico, expio. Th. ἁγνὸς, ὴ, ὸ, castus.
Η'γνόηκα, ignoravi, perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω. ex α priv. & νόος, ὁ, mens.
Η'γνοίησε, ignoravit, Poet. & Dor. pro ἠγνόησε, 3. singul. a. 1. act. ab ἀγνοέω, ignoro.
Η'γνόουν, 1. singul. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἀγνοέω, ignoro. fut. ήσω. p. ἠγνόηκα. ex α, & νόος, mens.
Η'γομεν, 1. plur. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην, est 1. singul. a. 2. med. verbi ἄγω, duco.
Η'γον, ducebam, imperf. vel a. 2. act. ejusdem verbi.
Η'γοντ', pro ἦγοντο, ducebant, 3. plur. imperf. vel aor. 2. med. ejusdem verbi ἄγω, duco.
Η'γόρασα, emisti, 2. sing. & ἠγόρασαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, emo. f. άσω, p. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.
Η'γοράσθητε, 2. plural. a. 1. ind. passiv. verbi ἀγοράζω, emo.
Η'γορασμένος, ὁ, emptus, perf. part. pass. ejusdem verbi ἀγοράζω, emo.
Η'γορήσθησαν, renuntiati sunt, 3. plur. a. 1. pass. verbi ἀγορεύω, verba facio. Th. ἀγορὰ, forum, nundinæ: concio.
Η'γορόωντο, concionabantur, Poet. pro ἠγορώντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ἀγοράομαι. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, concio.
Η'γούμενος, ου, ὁ, dux, imperator. substantiv. a præs. part. verbi ἡγέομαι, duco. 3. plur. ἠγῶντο. fut. ἡγήσομαι.
Η'γρετο, Poet. syncop. pro ἠγείρετο, excitabatur, 3. singul. imperf. pass. verbi ἐγείρω, excito.
Η'γρεύθην, captus sum, a. 1. ind. pass. ab ἀγρεύω, capio, venor. f. εύσω. p. ἤγρευκα. a. 1. ἤγρευσα, ας, ε. Th. ἄγρα, ας, ἡ, captura.
Η'γρευσεν, venatus est, a. 1. ab ἀγρεύω, venor.
Η'γρίωσαν, 2. singul. perf. pass. verbi ἀγριόω, effero, efferarum reddo. fut. ώσω. perf. ἠγρίωκα. perf. pass. ἠγρίωμαι. perf. inf. pass. ἠγριῶσθαι. Thema ἀγρὸς, ὁ, rus, ager.
Η'γριώσθαι, perfect. inf. pass. ab ἀγριόω, sævire facio.
Η'γροικησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἀγροικέω. ab ἄγροικος, ος, ὁ, rusticus, qui in agro vivit. Th. ἀγρὸς, ὁ, rus, & οἶκος, ος, ὁ, domus.
Η'γωνίζετο, certabat, 3. singul. imperf. pass. verbi ἀγωνίζομαι, certo. f. ίσομαι. p. ἠγώνισμαι. perf. part. ἠγωνισμένος. Thema ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.
Η'γώνισμαι, certavi, perf. pass. ab ἀγωνίζομαι, certo.

Η Δ.

Η'δ', pro ἠδὲ, &
Η'δα, & ἔαδα, Att. seu Jon. præt. med. verbi ἀνδάνω, seu ἄδω, placeo.
Η'δάφωται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐδαφίω, quod ab ἔδαφος, εος, τὸ, solum. Th. ἕζομαι, sedeo. f. ἵζομαι.
Η'δέ, Poet. & : ex ἥ, & δέ. Att. ἥδε, hæc.
Η'δεα, & ἤδη, cognoveram, Jon. & Att. pro ἤδειν, seu εἴδειν, plusq. perf. verbi εἴδω, scio. perf. εἴδηκα, & per syncopen εἶδα. in plusq. perf. εἴδειν, & Att. ἤδεειν, & Jonic. ἤδεα, εας, εε.
Η'δέα, suaviter, adv. ab ἡδὺς, suavis. & in acc. plur. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.
Η'δεας, ας, ὰ, f. g. ab ἡδὺς, suavis. compar. ἡδίων, suavior. superlat. ἥδιστος, suavissimus.
Η'δειμεν, pro εἴδειμεν, 1. plur. plusq. perf. vide ἤδειν.
Η'δει, εις, ει, noveram, Att. εἴδειν, per syncopen pro εἰδήκειν, plusq. perf. act. verbi εἴδω, scio. f. ήσω. p. m. οἶδα.
Η'δεισαν, 3. plur. plusq. perf. vide ἤδειν.
Η'δεισθα, noveras, Æol. paragoge pro ἤδεις, 2. sing. plusq. perf. act. vide ἤδειν.
Η'δεκα, comedi, perf. activ. Attic. pro ἧκα, verbi ἔδω, comedo. Alii ab εἴδω formari volunt, & in perf. Attice dici εἰδέδεκα.
Η'δέος, jucundi, genit. singul. ab ἡδὺς, vel ἥδυ, suavis, suave.
Η'δεσαν, noverant, 3. plur. plusq. perf. pro ἤδεισαν, Atticè correpta penultima.
Η'δέσθην, veritus sum, a. 1. pass. verbi αἰδέομαι, veneror. f. έσομαι, & ήσομαι. perf. ἤδεσμαι. Th. αἰδὼς, οῦς, ἡ, pudor.
Η'δέως, libenter, adv. ab ἡδὺς, ἴος, ὁ, suavis, libens. compar. ἥδιον, libentius. superl. ἥδιστα, libentissimè.
Η'δη, adverb. jam, olim, quondam, aliquando, continuo, prorinus, q. ab ἤδε, quasi τῇδε ἄμῳ, hoc ipso tempore, id est, ἐν τῷ νῦν, hoc ipso instanti. ἤδη ἐκ πολλοῦ, jam dudum. ἤδη πρόπαρον, jam pridem. ὅτε δὴ, tum demum, ἤδη τε, nempe. ἠδήποτε, quo, tandem, aliquando.

Η'δι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἡ᾽ἕστο, 3. sing. præs. ind. ἧσται, 3. sing. imperf. verbi ἧσμαι, delecto. Thema ἧδυς, suavis.

Ἡ᾽ήδη, noram, vel noverat, Attic. pro ᾔδειν, quod vide.

Ἡ᾽δίκησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀδικέω, lædo, injuria afficio. perf. part. pass. ἠδικημένος. ex α priv. & δίκη, ης, ἡ, jus, causa.

Ἥδιον, suavius, compar. n. g. ab ἡδύς, suavis.

Ἥδιστος, η, ον, suavissimus, superlat. ab ἡδής, ἐος, ὁ, suavis. compar. ἡδίων, suavior.

Ἡδομένη, ης, ἡ, præs. part. f. g. ab ἧδομαι, delector. hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præs. part. Th. ἡδύς, suavis.

Ἧδον, & Doric. ἄδδον, imper. vel a. 2. verbi ἄδω, contracte pro ἀείδω, cano. Sed ἧδον, a. 2. verbi ἀνδάνω, placeo. f. ἀδήσω.

Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas, jucunditas. ab ἧδω, delecto. Th. ἡδύς, ἐος, ὁ, suavis, καθ᾽ ἡδονὴν ποιεῖν, genio indulgere.

Ἥδος, εος, τὸ, suavitas, voluptas. Est & ἦδος, acetum. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἡ᾽ὄρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐράζω, ſtabilio. fut. άσω. perf. pass. ἤορασμαι, ab ἔορα ſedes. Th. ἵζομαι, ſedeo.

Ἠΐθεος, ὁντος, ὁ, adultus, perf. part. act. ab ἀΐσσω, adoleſco augeor. Th. ἀΐδρις, ι, ὁ, multus, magnus, abundans.

Ἠϊθαιώθω, ης, η, a. 1. ind. paſſivi ab ἀϊθαίω, craſſum reddo. Th. ἀΐδρις, ι, ὁ, craſſus.

Ἡ᾽δύ, ſuaviter, adverb. eſt & n. g. ab ἡδύς, εῖα, ὺ, ſuavis, ſuave. comp. ἡδύτερον, & ἧδιον, ſuavius.

Ἡδυεπίαι, ſuaviloquæ, nomin. plur. f. g. ab ἡδυεπὴς, ſuaviloquus. quod ab ἡδύς, ſuavis, & ἔπω, dico.

Ἡδυεπὴς, ὁ, ſuaviloquus.

Ἡδύναντο, Jon. pro ἐδύναντο, 3. plur. opt. Alii legendum cenſent ἠδυνέατο, pro ἐδύναντο, poterant, 3. pl. imperf. a δύναμαι, poſſum.

Ἡδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, poteram, imperf. med. verbi δύναμαι, poſſum. fut. δυνήσομαι. a. 1. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, & ἠδυνάσθην, quaſi a δυνάζω.

Ἠδυνήθην, potui, & in 3. plur. ἠδυνήθησαν, a. 1. a δύναμαι, poſſum.

Ἥδυνται, edulcatus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἡδύνω, ſuave reddo. f. υνῶ. perf. paſſ. ἥδυσμαι. Th. ἡδύς, εῖα, ὺ, ſuavis.

Ἡδύσμων, ος, τὸ, menta, herba, quia ejus ἡδεῖα ὀσμὴ, ſuavis odor.

Ἡδύς, εῖα, ὺ, & in f. g. ἧδιος, & in n. g. ἡδύ, ſuavis, ſuave, jucundus, lætus. q. ab ἧδω, delecto. vel ab ἄδω, placeo. compar. ἡδίων, ἧδιον, ſuavior. ſuperl. ἥδιστος, ἡδύτατος, ſuaviſſimus. hinc ἡδέως, ſuaviter. ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas.

Ἡδυφωνία, ας, η, vocis ſuavitas. ab ἡδύς, ſuavis, & φωνὴ, ης, ἡ, vox.

Ἡ᾽ὠ. Heſych. ἠὼ, ἦρας ἕνεκα πάρου. Legitur ea vox Jobi 36. 30. an ἠὼ, legendum? lux enim res ſuavis homini. Quid ſi ſcriptum eſſet ἠὼ, quæ eſt aurora? aut ἐώ, quod eſt oculus, qui lumen?

H E.

Ἠὲ, Poet. pro ἤ, quam, aut.

Ἦε, erat, 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. imperf. ἤα, Jon. ἔα, ectaſi Poet. ἦα, ας, ε. Sed ἦε, ivit, 3. ſing. præt. med. ἦα, pro εἶα, verbi εἶμι, eo.

Ἦεα, iveram, Jon. pro ἤειν, pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.

Ἦει, 3. ſingul. pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.

Ἠείδειν, ας, ει, pleonaſmo ᾔ η, pro εἴδειν, pluſq. perf. ab εἴδω, vel Attica epentheſi pro ἤδειν, quod pro ἐϝήδειν, pluſq. perf. & per craſin εἴδειν, verbi εἴδω.

Ἠείδης, pro εἴδης, pluſq. perfect. ſub. med. pleonaſm. ᾔ η. vel Att. epenth. pro ἤδης. ab οἶδα, pluſq. perf. verbi εἴδω, ſcio.

Ἤειν, ἤεις, ἤει, pluſ. perf. med. verbi εἶμι, eo.

Ἠείρα, pleonaſmo, ᾔ η, pro εἶρα, a. 1. act. verbi εἴρω, necto. vel eſt a. 1. verbi ἀείρω, effero, attollo.

Ἠέλιος, ε, ὁ, Sol. Poet. pro ἥλιος, gen. Jon. ἠελίοιο. dat. ἠελίῳ.

Ἦεν, erat, pro ἦν vel ἦ, 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. At ἦεν eſt 3. ſing. perf. med. verbi εἶμι, eo. vide ἦε.

Ἠΐος, & per metatheſin ἐΐος, gen. ſing. ab ἐΰς, bonus, fortis, & per Poet. ectaſin ἠΰς.

Ἠΐπερ, quam, idem ac ἤπερ. Thema ἤ, Poet. ἠέ.

Ἠέρα, nebulam, accuſ. ſing. ab ἠήρ, Poet. pro ἀήρ, aer, caligo.

Ἠερέθονται, 3. plur. ind. præſ. & ἠερέθοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἀείρω, attollor, ſuſpenſus ſum. Reperitur & ἠείρεσθαι, Th. ἀείρω, attollo.

Ἠέρθω, & in 3. plur. ἠέρθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀείρω, attollo.

Ἠέρι, dat. ſing. Poet. pro ἀέρι, ab ἀήρ, ἀέρος, ὁ, aer. & in f. g. caligo. hinc ἠερίη, ἡ, maturina.

Ἠερίβοια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Ἠερόεσσι, obſcuro, dat. ſing. ab ἠεροειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, obſcurus. ab ἠήρ, ἠέρος, Poet. pro ἀήρ, ὁ, ἡ, aer, caligo & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Ἠέρτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀείρω, attollo.

Ἠερόεις, εντος, ὁ, tenebroſus. ab ἠήρ, ἠέρος, pro ἀήρ, aer.

Ἠεροφοῖτις, ἡ, per aerem means, vaga, vel quæ in tenebris vagatur. ab ἠεροφοίτης, ι, ὁ, ἡ, aerea. quod ab ἠήρ, Poet. pro ἀήρ, aer, & φοιτάω, eo, ventito.

Ἦεσαν, iverant, Att. pro ἦισαν, 3. plur. pluſq. perf. ἦα, verbi εἶμι, eo.

Ἠΐθεος, ὁντος, ὁ, Eerion, nomen proprium.

H Z.

Ἡ᾽ζάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀζάω, idem ac ἄζω, ſicco.

H H.

Ἦη, erat, Att. & Poet. ἦν, quod & p. perf. imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἠὴρ, ἠέρος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀήρ, aer, caligo.

H Θ.

Ἤθεα, conſuevi, Att. pro ἐώθεα, ſeu ἔωθα, p. m. verbi ἐθάω, ſoleo.

Ἠθέλεα, conſueram, acc. ſing. ab ἠθέλη, ἐέος, ὁ, ἡ, conſuetus. Them. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Ἠθάδιοι, ι, ὁ, Poet. pro σωήθης, εος, ὁ, familiaris. Them. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Ἠθάνιον, ι, τὸ, poculi quoddam genus, Athen. l. 11. Forte ab ἤθω, ideſt conſuetudine, aut ἦθω, colo.

Ἤθε, pro ἤθεα, mores, ſedes, domicilia, acc. plur. ἤθεσι, dat. pl. ab ἦθος, εος, τὸ, domicilium, indoles.

Ἠθεῖε, pro ἠθεῖε, venerande, vocat. caſ. ab ἠθεῖος, pro θεῖος, patruus. vox junioris ad ſeniorem. Th. Θεὸς, Deus.

Ἠθέων, vide ἤθω, vel ἐθέω, paſculum mitto.

Ἤθελε, 3. ſing. imperf. verbi θέλω, vel ἐθέλω, volo, vis.

Ἠθέλησα, ας, ε, volui, & in 3. plur. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω. f. θελήσω.

Ἤθελον, ες, imperf. ejuſdem thematis.

Ἠθήκεα, colavi, perf. act. verbi ἠθέω, ſeu ἤθω, colo. fut. ἠθήσω. perf. part. paſſ. ἠθημένος.

Ἠθικὸς, ὴ, ὸν, moralis, morale. ἠθικὸς γραφεὺς, pictor mores exprimens, & morus animi. ab ἦθος, εος, τὸ, mos. ἠθικῶς, modeſte.

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum fictio. genit. plur. ἠθοποιιῶν. ab ἦθος, mos, & ποιέω, facio.

Ἦθος, εος, τὸ, domicilium, natale ſolum, conſuetæ ſedes, indoles, natura, ingenium, morum proprietas. q. ab ἔθος, conſuetudo. Hinc ἠθικὸς, ὴ, ὸν, τὰ, mores, & apud Rhetores dicuntur minores affectus, quales ſunt apud Comicos. ἠθικὸς, ὴ, ὸν, moralis. ἀνήθης, εος, ὁ, ἡ, bonis moribus præditus, homo ſimplex. ἀνήθεια, ας, ἡ, probitas morum. κακοήθης, εος, ὁ, ἡ, qui eſt malis moribus, malignus. κακοήθεια, ας, τὸ, mala conſuetudo. κακοήθεια, ας, ἡ, morum pravitas. σωήθεια, ας, ἡ, conſuetudo.

Ἠθύμεον, Att. pro ἐθύμεον, imperf. act. verbi θυμόω, ad iram provoco. Thema θυμὸς, ὸ, ὁ, ira.

Ἤθω, ſeu ἠθέω, colo, per colum mitto. fut. ἠθήσω. hinc ἠθμὸς, ὸ, ὁ, colum, qualus. quaſi ab ἤω, mitto.

H I.

Ἤϊε, pro ἦιε, ivit, 3. ſing. perf. med. Jon. Sic ἤϊον per ſolutionem, pro ἦα, pluſq. perfect. med. ab εἶμι, eo.

Ἠΐθεος, ε, ὁ, adoleſcens, juvenis, cœlebs: virgo, qui illibatam ſervat, & incolumem virginitatem. q. ab ἀΐσσω, quia calidioris ſanguinis. vel ab ἀΐσσω, impetuoſe ruo.

Ἤϊκτο, ſimilis erat, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ἴκω, ſimilis ſum. fut. ίξω. p. ἶγμαι. perf. paſſ. ἴγμαι, ἴκτο, & per ſolutionem, verſoque ι in η, εἴκτο. Sic in pluſq. perf. ἤγμην, ἶξο, εἶκτο. alii volunt eſſe 3. ſing. pluſq. perf. verbi ἀΐσσω, ruo. f. αἴξω.

Ἤϊμεν, per ſolutionem diphthongi pro ἦμεν, quod per ſyncopen pro ἤειμεν, 1. pl. pluſq. perf. med. ἦα, verbi εἶμι, eo.

Ἤϊξα, irrui, & in 3. plur. ἤϊξαν, aor. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, f. ξω, p. ἧχα.

Ἤϊξαι, ſimilis factus es, 2. ſing. perf. paſſ. vide ἤικτο.

Ἠϊόεις, εντος, ὁ, per ſyncopen pro ἠϊώδης, habens magnas ripas, in dativo ἠϊόεντι. ab ἠιών, όνος, ἡ, ripa, littus.

Ἤϊον, ι, τὸ, viaticum, eſca. ab ἴω, ſeu εἶμι, eo. quia eundi conſilio datur.

Ἠϊόνι, pro ἠϊόνα, acc. ſing. ab ἠιών, όνος, ἡ, littus, ripa.

Ἠϊόνεσσι, dat. plur. Jon. ejuſdem thematis.

Ἠϊόνη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Ἠϊονῆσαι, per ſolutionem diphthongi Jon. vel Poet. pro αἰωνῆσαι, a. 1. inf. activ. verbi αἰωνάω, aſpergo, perfundo.

Ἤϊον, ε, ὁ, jaculandi peritus, ab ἧμαι, jacio. Epitheton Apollinis, & Bacchi.

Ἤϊς, pro ἧς, & hoc pro ὡς, dat. plur. ab ὅς, quæ.

Ἤϊσαν, iverunt, per pleonaſmum ᾔ η, pro ἴσαν, 3. plur. imperf. ἴα, verbi εἶμι, eo. Alii formant ab aor. 1. εἶσα, & in 3. plur. εἶσαν, per ſolutionem diphthongi, & ε verſo in η, quaſi ab ἴω. Alii volunt eſſe 3. plur. pluſ. perf. med. demptο ε, pro ἧισαν, ſed tunc ι deberet ſubſcribi. Sunt qui velint eſſe 1. ſingul. imperf. ἴσδω, Jonic. ἴσαν, & Attice ἤσαν, & ε in η mutato, ἤϊσαν, ſciebam. ab ἴσημι, cognoſco.

Ἤϊσκεν, aſſimilabat, 3. ſing. imperf. verbi εἰσκω, aſſimilo. Them. εἶκω, ſimilis ſum.

Ἠϊσσοντα, ας, ε, everti, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, memoriam alicujus aboleo, deleo. ab ἀΐσσω, ω, ὁ, ἡ, de quo nihil ſciri poteſt. ex α priv. & εἴδω, ſcio.

Ἠΐχθην, ης, η, excurri, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀΐσσω, irruo. f. ξω. p. ἧιγμαι.

Ἤϊχι, pro ἧχι, ubi.

Ἠϊών, όνος, ἡ, littus, ripa, q. ab αἰονάω, aſpergo. Alii ab αἴω, audio, quod reſonat fluctibus.

H K.

Ἤκ᾽, pro ἧκε, miſit, a. 1. verbi ἵημι, mitto. Th. ἴω, idem.

Ἠκέ, &, ut alii etiam legunt, ἧκα, adv. leniter, quiete, ſenſim. q. ab ἀκέω, quiete. vel ab ἧμαι, pono, quieſcere facio. ἧκιστα ἢ ἥδιστα. hinc ἥκιστος, minimus, ἥκιστα, minime, nullatenus.

Ἤκα, comedi, perf. act. verbi ἔδω, pro quo etiam ἴδηκα dicitur, vel eſt perf.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

verbi ἴθω, ſolco. Sed ἦκα cum tenui ſpiritu, & ι ſubſcripto eſt perf. ab ἄω, cano.

Ἧκα, miſi, aor. 2. ind. act. verbi ἵημι, mitto. Poteſt & perf. eſſe ab ἧμαι. fut. ἥσω, delecto.

Ἤκαζον, aſſimilabam, imperf. Att. η, pro ω, verbi ἠκάζω, aſſimilo. Th. ἴκω, ſimilis ſum.

Ἥκαλος, quietus. Thema ἧκα, ſenſim, leniter.

Ἤκαχον, aor. 2. ind. act. Att. pro ἤχεον. verbi ἄχω, vel ἀκαχέω, doleo. Th. ἄχθ-ω, ἐθ-ω, τὸ, dolor.

Ἧκε, immiſit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto. fut. ἥσω. perf. εἷκα. aor. 2. ἧκα. Poteſt etiam eſſe imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, venio.

Ἤκεον, εις, ει, pluſq. perf. Attic. pro εἱ-κειν, ab εἴκω, ſimilis ſum. Vel ut alii ab εἶμι, eo. perf. inuſit. εἴκα.

Ἦκεν, certe, adverb. ab ἦ, aut.

Ἠκεσάμην, ω, ατο, medicinam adhibui. a. 1. med. ab ἀκέομαι, ſano. fut. ἀκέσομαι.

Ἤκουον, audieram, pro ἀκηκόειν, & in 3. plur. ἠκηκόεσαν, Attic. pro ἠκηκέεσαν, pluſq. perf. med. ab ἀκούω, perf. Attic. verbi ἀκοέω, audio. f. ήσω, p. ἤκουκα. p. m. ἤκοα, & Attic. ἀκήκοα.

Ἠκεσάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi ἀκίζω, contumelioſe tracto, pulſo. f. ίσω. p. ἠκισμαι. perf. part. paſſiv. ἠκισμένος. Th. ἀκίκη, ας, ἡ, verberatio, pulſatio, plaga.

Ἥκιστα, adv. minime. ab ἧκις-ος, η, ον, minimus. Them. ἧκα, ſenſim, paulum.

Ἠκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, ſequor. f. ήσω. p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθ-ος, η, ον, ὁ, pediſſequus.

Ἧκομεν, 1. plur. præſ. a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, venio. f. ξω.

Ἠκόνημαι, ſum acutus, perf. paſſ. verbi ἀκονάω, f. ήσω, acuo. Th. ἀκόνη, ης, ἡ, cos.

Ἦκα, Jon. pro ἦτοι, certe.

Ἤκουσα, perf. act. verbi ἀκούω, audio. f. ήσω. p. m. ἤκοα. Att. ἀκήκοα.

Ἤκουτ', pro ἤκουσα, ας, ε, audivi, a. 1. act. ἠκούσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἠκριβωμένος, η, ον, accuratus, perf. part. paſſ. verbi ἀκριβόω, plane cognoſco. Th. ἀκριβής, ἐ-ος, ὁ, ἡ, diligens, accuratus.

Ἠκρίβωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, exquiro. p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβής, ἐ-ος, ὁ, ἡ, exquiſitus.

Ἠκροάσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἀκροάομαι. fut. ἀσομαι, idem ac ἀκούω, audio

Ἠκροτηριασμένος, ὁ, perf. part. paſſ. verbi ἀκροτηριάομαι, audior. Ab eodem themate.

Ἤκτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ἧκται, 3. ſing. pert. paſſ. verbi ἄγω, ago. fut. ἄξω. p. ἦχα. perf. paſſ. ἦγμαι.

Ἠκυρώσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi ἀκυρόω, antiquo, irritum reddo. ex α priv. & κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Ἥκω, venio, pertineo. imperf. ἧκον, ες, ε. f. ἥξω. perf. ἧκα, ας, ε. a. 1. ἦξα. a. 2. ſub ἥξω, ης, η, & in 3. pl. ἥξουσι. q. ab ἔω, mitto. unde & ἧκα. miſi. Vel ab ἔω, eo. Hinc ἥκω, pertineo. ἥκω, convenit, decet. ἥκων, οντος, τὸ, decorum. officium. προσήκω, pertineo. προσήκει, decet.

Η Λ.

Ἠλάσθην, ejectus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἠλάομαι, vagor. ab ἠλεός, ſtultus. q. ab ἄλη, error.

Ἤλασκε, expuli, perf. act. verbi ἐλάσκω, agito.

Ἠλακάτη, ης, ἡ, colus, arundo, δόναξ, γάλαμος. Item pars mali navis: velum. unde πολυηλάκατος τὰ τῶν ποταμῶν χάλη. q. ab ἕλκω, perf. verbi ἑλάω, moveo. Sed ἠλάκατο eſt fuſus, cujus uſus eſt circa ἠλακάτην, colum.

Ἠλακατίδα, piſcis quidam inſtar coli.

Ἠλάλαξα, ας, ε, & in 3. plur. ἠλάλαξαν, clamarunt, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, clamo alala. Th. ἀλαλή, ῆς, ἡ, vox militum ante pugnam.

Ἠλάμην, ω, ατο, exilii, & in 3. pl. ἤλαντο, a. 1. med. verbi ἄλλομαι, ſalio.

Ἤλασ', pro ἤλασε, percuſſit, a. 1. act. verbi ἐλάυνω. f. άσω. a. 1. ἤλασα.

Ἠλάσκω, & ἠλασκάζω, vagor, erro, fodio, occulto, devito, ab ἄλη, error, vel ἐλάω, agito. Qui enim vagantur, huc, & illuc aguntur.

Ἠλάστεον, ον, imperf. act. verbi ἀλαστέω, indiguor, mœrore afficior. ab ἄλαστος, Doric. pro ἄληστος, cujus memoria erit perpetua, ex α priv. & λήθω, lateo.

Ἠλάστεις, agebas, 2. ſing. imperf. activ. verbi ἐλαστρέω, idem ac ἐλάυνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἤλατο, ſaltavit, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi ἄλλομαι, ſalio. f. m. ἀλήμενον.

Ἠλαττοῦντο, decreverunt, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἐλαττονέω, minuo. Th. ἐλαχύς, vilis, parvus, pauper.

Ἠλάττωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, minuo, f. ώσω, perf. ἠλάττωκα. Th. ἐλαχύς, parvus. compar. ἐλάσσων, minor. ſuperl. ἐλάχιστος, minimus.

Ἤλγηκα, perf. act. verbi ἀλγύω, doleo. f. ήσω. perf. part. ἐλγηκώς. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἤλγυν, 1. ſingul. vel 3. plur. imperf. verbi ἀλγέω, doleo.

Ἠλέγξω, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Ἠλεημαι, miſeſtus ſum, perf. paſſ. verbi ἀλείφω, ungo. fut. ψω. p. φα. aor. 2. ἤλιφον. aor. 1. med. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Ἤλιφα, perf. act. ἤλειφα, ας, ε, a. 1. act. vide ἠλεημαι.

Ἠλεκάτη, ης, ἡ, idem ac ἠλακάτη, quia ex ea nere eſt fila ἑλῶν κάτω. Eſt etiam ἠλεκάτη machina in ſummis navigiorum diſpoſita; qua levi labore poſſint duo homines ſagenam quantumvis gravem attollere. Vide Interpr. Thucyd. ſuper dictione Ὀλόοις.

Ἠλέκτρη, ης, ἡ, Electra, nomen mulieris.

Ἤλεκτρον, ου, τὸ, & τὸ ἤλεκτρον, electrum, μίγμα τι κρυσοῦ καὶ ἀργύρου. a ἤλεκτρον, lectus. Th. λέγομαι, cubo.

Ἠλεκτρύων, ὁ, nomen viri.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Ἠλίατος, ον, ὁ, vanus. ab ἠλεός, ὁ, ſtultus, & μάταιος, vanus.

Ἠλεός, ὁ, ſtultus, ſtolidus. q. ab ἄλη, error. inde ἠλάομαι, ſtulteſco.

Ἤλεσα, Poet. & Æol. pro ἔλυσα, effugi, a. 1. ind. act. verbi ἀλύω, per epentheſim ϝ ν, pro ἀλέω, vito. hinc a. 1. med. ἠλευάμην, ω, ατο.

Ἠλεύθερωσα, ας, ε, liberavi, aor. 1. ind. verbi ἐλευθερόω, libero. fut. ώσω.

Ἠλήλατο, tranſfixus eſt, pro ἐλήλατο. 3. ſing. pluſq. perf. Att. & 3. plur. ἠλήλαντο, verbi ἐλάυνω, agito. Alii volunt eſſe imperf. paſſ. ab ἄλημι, erro, vagor. Thema ἀλάομαι, ῶμαι, idem.

Ἠλήλιμμαι, pro ἀλήλιμμαι, pluſq. perf. paſſ. ind. Att. reduplic. & ſyſtole diphthongi, verbi ἀλείφω, ungo, fut. ψω, perf. Att. ἠλήλιφα.

Ἤλθ', pro ἦλθε, venit, 3. ſing. aor. 2. ἦλθον, ες, ε, ab ἔρχομαι, venio.

Ἤλθομ, ες, ε, veni, per ſyncopen pro ἦλυθον, aor. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. p. m. ἦλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἤλθοσαν, venerunt, 3. pl. aor. 2. Bœot. pro ἦλθον, verbi ἔρχομαι, venio.

Ἠλί, vox Hebraica, Latin. Deus mi. Eſt & nomen viri Ἄνδρες τινὲς, Eli. Hebr. aſcenſus.

Ἠλίαστος, ον, ὁ, Elias, nomen Prophetæ, Hebr. Deus meus, DOMINUS.

Ἠλίβατ-ος, ον, & Jon. ἠλιβάτοιο, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni ſit pervius. ab ἦλι-ος, ου, ὁ, Sol. Æol. ἦλι-ος, & βαίνω, eo. Alii formant ab ἀλιτεῖν, aberrare, & βαίνω, eo.

Ἠλίδουν, ες, ε, imperf. act. verbi ἀλιδέω, piſcor. ab ἄλιεύς, piſcaror. Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Ἤλιθα, adverb. fruſtra, incaſſum. q. ab ἠλεός, ſtultus. Them. ἠλίθι-ος, ου, ὁ, ſtultus.

Ἠλίθι-ος, ου, ὁ, ſtultus, vecors, idem ac ἠλεός, ſtultus, ſtolidus.

Ἠλικίαι, ας, ἡ, ætas, adoleſcentia, vigor. Item ſtatura, Matth. cap. 6. Pariter integra, & valida ætas, Plato in Epiſt. ἡλικίας πόρρω ἤκων, ætate longe provectus, Plutarch. in Romulo. ἐν ἡλικίᾳ γενόμεν-ος, ætate florens, Xenoph. ἡλικίαν ἔχουσα γάμου, nubiles, Demoſth.

Ἠλικώτης, ς, ὁ, cœvus, cœtaneus æqualis, Plato. In genere autem fœm. ἡλικιώτις, ιδ-ος.

Ἡλίκ-ος, η, ον, quantus, quot annorum. Sed ἥλικ-ος, gen. ſing. ab ἥλιξ, ικ-ος, ὁ, ἡ, cœtaneus, vide in ἡλικίαι, q. ab ὅς, ut quantus a qui.

Ἥλιν, acc. ſing. ab ἥλις, Helis.

Ἠλινδήθην, perf. inf. paſſ. verbi ἀλινδάω, idem ac ἀλίω, volvo.

Ἤλι-ος, ου, ὁ, Sol. q. ab ἔλη, ſplendor, ut Sol a σέλας Platoni, quia homines ἀλίζει, id eſt, congregat. Hinc ἡλιακὸς, ὴ, όν, Solaris. παρήλιος, ου, ὁ, Sol gemmatus.

Ἠλίσκοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, & Att. ἐάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἐάλων.

Ἥλιτεν, peccavit, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἁλιτέω, vel ἀλείτω, pecco. aor. 2. ἥλιτον.

Ἠλιτημένος, & ἀλιτημένος, ον, ὁ, ἡ, aberrans a menſibus, non juſto tempore natus. ab ἀλιτέω, aberro, & μείς, menſis. Sic ἠλιτόμορος, ὁ, ſtultus, errans.

Ἥλιψ, ιπος, ὁ, calceus. q. ab ἀλείφω, ungo, quia ex corio eſt, quod ungi ſolet; & veteres ungebant pedes, antequam calcearentur. unde apud Homer. λιτοροὶ πόδες.

Ἡλιώσας, ὁ, Sole æſtuans, a. 1. part. paſſ. ab ἡλιόω, aor. 1. verbi ἥλιος, inſolo. Th. ἥλιος, Sol.

Ἡλιῶσαι κόμαι, aureæ, & flavæ comæ, ab ἡλιάω, f. άσω, colore radios Solis refero. Th. ἥλιος, Sol.

Ἧλκον, Dor. pro εἷλκον, imperf. activ. verbi ἕλκω, traho.

Ἡλκωμένος, ὁ. perf. part. paſſ. ab ἑλκόω, exulceto, f. ώσω.

Ἠλλάγησαν, mutati ſunt, 3. plur. a. 2. ind. paſſiv. verbi ἀλλάσσω, vel ττω. fut. ξω, a. 2. ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, ὁ, perf. part. paſſ. ἀλλάσσω, perf. inf. ejuſdem verbi.

Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἀλλάσσω, muto.

Ἠλλοιώμαι, mutatus ſum, perf. paſſiv. verbi ἀλλοιόω, immuto. f. ώσω. p. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, alius.

Ἠλλοτρίωνται, alienati ſunt, 3. plur. perf. paſſ. verbi ἀλλοτριόω, abalieno. fut. ώσω. p. ἠλλοτρίωκα. Th. ἄλλος, alius.

Ἠλοήθη, contuſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀλοάω, trituro, comminuo. fut. άσω, & ήσω.

Ἤλοισσεν, amputavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poet. pro ἀλοάω, trituro. f. ήσω.

Ἠλός, ῆ, ὁ, per ſyncopen pro ἠλεός, vagus, ſtolidus. ab ἄλη, error.

Ἧλος, ου, ὁ, clavus. q. ab ἵω, mitto. quia immittitur. Item oleæ morbus, qui & fungus, vitium oculi, rotundus callus, perſimilis clavo, Poll. l. 4. ἧλοι, κηρία σίδηρα, laminulæ ferreæ. Heſych. Item ἧλοι, locus, in quo nihil oritur.

Ἤλπικα, perf. act. ἤλπισα, a. 1. verbi ἐλπίζω, ſpero. fut. ίσω. Thema ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἠλύ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἠλύγη, vel ἠλυγή, ἡ, tenebræ nocturnæ, umbra. Th. λύγη, ης, ἡ, idem.

Ἤλυθα, ας, ε, & in 1. plur. ἠλύθαμεν, p. m. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἤλυθον, ες, ε, & per ſync. ἦλθον, ες, ε, aor. 2. ind. ejuſdem verbi. Sic ἤλυθ', pro ἦλυθε, 3. ſing. a. 2.

Ἤλυξε, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἀλύσκω, evito, effugio. f. ξω. tanquam ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, vito.

Ἥλωκα, captus ſum, perf. activ. verbi ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα. Att. ἐάλωκα. tanquam ab ἀλόω. aor. 2. ἅλων, & Att. ἐάλων.

Ἠλώμην, imperf. verbi ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἅλων, & Att. ἐάλων, a. 2. ind. act. verbi ἁλίσκω, capio. vide ἥλωκα.

Ἥλωσαν, 3. plural. a. 2. ἅλων, quod vide.

H M.

Ἡμα, ατος, τὸ, telum, miſſile. hinc ὁ ἥμων, jaculator. ab ἵημι, mitto.

Ἠμαθήσας, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀμαθαίνω, in ignorantia verſor. quod ab ἀμαθής, indoctus. ex α priv. & μανθάνω, diſco. fut. μαθήσω. aor. 2. ἔμαθον.

Ἠμαθίων, ωνος, ὁ, Emathion, nomen repit.

Ἠμαθόεις, εντος, ὁ, arenoſus, Jon. pro ἀμαθόεις, idem ac Ψαμμώδης. Them. Ψάμμος, ε, ἡ, arena.

Ἧμαι, σαι, ται, ſedeo. καθήμενος, idem q. ab ἕω, colloco.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ, quotidie, aſſidue; in Epigr. & in plur. ἤματα. q. ab ἄω, ſplendeo. Vel ἦμαρ, dies, ab ἧμος, quo tempore. Eſt temporis notabiliſſima quædam portio. hinc ἡμάτιος, η, ον, diurnus, a, um. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Ἥμαρτες, peccaviſti, 2. ſing. aor. 2. ἥμαρτον. ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἡμάρτηκα, peccavi, perf. ind. act. ἡμαρτήκοτα, acc. ſing. part. perf. act. verbi ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. aor. 2. ἥμαρτον.

Ἥμαρτον, ες, ε, peccavi, a. 2. ind. act. ab ἁμαρτάνω, pecco, delinquo.

Ἡμάσσαμαι, cruentatus ſum, perf. paſſ. verbi ἁμάσσω, cruento. fut. ἀσω. Th. αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis.

Ἡμβλακεν, ες, ε, deliqui, a. 2. verbi Poet. ἀμβλακέω, forte ἀμπλακέω, pecco: quod a πλακία, ας, ἡ, error. Th. πλάζω, errare facio. f. πλἀξω.

Ἠμβλύθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀμβλύνω, ſum obtuſus, & hebes. fut. ὑνθω. Th. ἀμβλύς, εῖα, ὑ, ἡ, obtuſus.

Ἤμβροτον, ες, ε, aberravi, aor. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Jon. ἄμαρτον, Poet. ἤμβροτον, tanquam ab ἀμβροτέω, pro ἁμαρτάνω, pecco.

Ἧμε παρῆσαν, Dor. pro ὥστε με παρεῖναι, ut ego præſens adeſſem.

Ἡμέας, acc. plur. Jon pro ἡμᾶς, nos, ab ἐγὼ, nom. plur. ἧμεες, pro ἡμεῖς, nos.

Ἡμείβετο, reſpondit, 3. ſingul imperf. paſſ. verbi ἀμείβω, permuto. f. ψω. p. ἠμειφα.

Ἠμεδήκης, ας, ε, perf. act. hinc ἠμεδηκεώς, perf. part. verbi ἀμεδάω. quod ex α privat. & μεδάω, rideo. fut. ἠσω.

Ἧμεις, nos, nom. plur. ab ἐγὼ, ego.

Ἡμείων, noſtrum, Jon. pro ἡμῶν, gen. plural. ſed. ἧμεις, nos, nom. plur. ab ἐγὼ, ego.

Ἠμέτεον, ægre fero, indignor. forte ab ἐμέω, vomo, & ἔχω, habeo, quaſi vomitum, & faſtidium habeo.

Ἠμελημένος, ὁ, neglectus, perf. part. paſſ. verbi ἀμελέω, negligo. f. ἠσω. p. ἠμέλημαι. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἠμελλ', pro ἤμελλε, 3. ſingul. imperf. Att. verbi μέλλω, futurus ſum. f. μελλήσω.

Ἠμέλλον, 3. plur. imperf. verbi ἀμελέω, negligo. f. ἠσω. p. ἠμέληκα, quod ex α privat. & μέλει, curæ eſt, impersonal.

Ἠμὲν, Poet. & conjunct. copulat. ab ἦ, & μὲν, cui reſpondet ἠδὲ. At ἦ μὲν, ſane, profecto.

Ἦμεν, eramus, 1. plural. imperf. ἦα, verbi εἰμὶ, ſum. Eſt & ἦμεν, & ἦμες, præſ. inf. Dorice pro εἶναι, ejuſdem verbi. Eſt & ἦμεν, per ſyncopen pro ἤειμεν, iveramus, 1. plur. pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.

Ἡμένῳ, ης, ον, ſedens, humilis, præſ. part. ab ἧμαι, ſedeo.

Ἡμέρα, ας, ἡ, & Jon. ἡμέρη, dies, lux. q. ab ἦμαρ, Plat. Veteres ἡμέραν ἡμέρην vocabant, quod appetibilis ob lucem. Hinc σήμερον, hodie. ἡμερινός, ἡ, ὁ, diurnus. ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. ἐφήμερος, ος, ὁ, ἡ, diarius, unicum diem durans. ἐφημερίς, ίδος, ἡ, diarium. ἰσημερινὸς, ἡ, ὁ, æquinoctialis. μεσημβρία, ας, ἡ, meridies. μεσημβρινὸς, ἡ, ὁ, meridianus. ἡμέρα κυριακὴ, dies Dominicus. γενέθλιος ἡμέρα, dies natalis.

Ἡμερίων, genit. plur. Jon. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, dies.

Ἡμέρησιος, ὁ, diurnus, unius diei. ab ἡμέρα, dies.

Ἡμερινὸς, ἡ, ὁ, diurnus, ab ἡμέρα.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, manſueta, cicur. Th. ἥμερος, manſuetus. Eſt & ſpecies roboris, hemeris Plinio l. 16. c 6.

Ἡμεροδρόμος, ὁ, diurnus curſor, Solis epitheton. tabellarius. ab ἡμέρα, dies, & τρέχω, curro. p. m. δεδρόμα.

Ἡμεροκοίτος, ἡ, ὁ, qui tota die dormit. ab ἡμέρα, dies, & κοίτη, ης, ἡ, lectus.

Ἡμερολογήσιον, ου, Jon. dies numerare. ab ἡμέρα, dies, & λέγω, dico.

Ἡμεροσκόπος, ἡ, ὁ, ſpeculator diurnus. ab ἡμέρα, dies, & σκοπὸς, ſpeculator. Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἥμερος, ἡ, ὁ, ἡ, manſuetus, domeſticus, cicur. ἥμερος μοῦσα, mitis Muſa. hinc ἡμερόω, manſuefacio. ab ἡμέρα, quia dies jucunda, ut nox fera. ἥμερος, placide.

Ἧμες, vide in ἦμεν, Dor. pro εἶναι, eſſe.

Ἡμετερὴς, gen. ſing. Jon. f. g. ab ἡμέτερος, α, ον, noſter, ra, rum.

Ἡμέτερος, ρα, ον, noſter, ra, um. ab ἡμεῖς, nos. quod ab ἐγὼ, ego.

Ἡμεφορέων, ὁ, collectus, perf. part. paſſ. verbi ἀμάω, meto, colligo. f. ήσω.

Ἤμην, ησο, ητο, fueram, vel eram, pluſq. perf. Poet. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἧμην, ſedebam, imperf. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἤμησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀμάω, meto. f. ήσω. p. ἤμηκα.

Ἠμί, loquor, Attica aphæreſi, pro φημί.

Ἡμιάρβυ, υος, ſemivir. ab ἥμισυς, dimidius, & ἄρρην, mas.

Ἡμιγένειος, ὁ, ſemibarbatus. ex ἥμισυς, dimidius, & γένειον, ου, τὸ, barba.

Ἡμιθνὴς, ους, ὁ, ἡ, ſeminex, ſemimortuus. ab ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius, & θανὴς, quod ab ἔθανον, aor. 2. verbi θνήσκω, morior.

Ἡμίθεος, ὁ, ſemidei, & gen. pl. ἡμιθέων. ab ἥμισυς, dimidius, & θεὸς, Deus.

Ἡμίνη, ης, ἡ, hemina, dimidium ſextarii. ab ἥμι, ſemi.

Ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ, mulus, mula. quaſi ſemiaſinus. dat. plur. Jon. ἡμιόνοισι. ab ἥμισυς, & ὄνος, aſinus.

Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, ſecuricula, dimidiata ſecuris. ab ἥμισυς, dimidius, & πέλεκυς, εως, ὁ, ſecuris.

Ἡμιπλίνθιον, τὸ, dimidiatus later. ab ἥμισυς, dimidius, & πλίνθος, ου, ἡ, later.

Ἡμίπνοον, accuſ. ſing. ab ἡμίπνους, ους, ſemivivus. ab ἥμισυς, dimidius, & πνέω, ſpiro.

Ἡμίσεια, ειας, ἡ, dimidia, fœm. & Jon. ἡμίσεα, ab ἥμισυς, τὸ ἡμίσυ, contracte pro ἡμίσεια, nom. plur. n. g. vide ἥμισυς.

Ἡμίσεος, gen. contract. ab ἡμίσεος, ου, in nom. ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius.

Ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ, dimidius, a, um. q. ab ἦμι, ſemi, & ἶσος, æqualis. Dimidium enim unum eſt alteri dimidio æquale.

Ἡμιτάλαντον, τὸ, ſemitalentum. ex ἥμισυς, dimidius, & τάλαντον, talentum.

Ἡμιτελὴς, ἐῦς, ὁ, ἡ, imperfectus, ſemiperfectus. ab ἥμισυς, dimidius, & τελὴς, εος, τὸ, finis.

Ἡμίτομος, ε, ὁ, dimidiatus, dimidiata pars. ex ἡμίσυς, dimidius, & τέμνω, ſeco. præt. med. τέτομα.

Ἡμιώρεον, ου, τὸ, ſemihora. ab ἥμισυς, dimidius, & ὥρα, ἡ, hora.

Ἧμμαι, accenſus ſum, perf. paſſ. ind. Hinc ἡμμένος, tactus, perf. part. verbi ἅπτω, tango, accendo.

Ἡμοιρημὼς, ὁ, perf. part. act. verbi ἀμοιράω, exors, & expers. ſum. ab ἄμοιρος, expers. quod ex α priv. & μοῖρα, ἡ, portio. Th. μέρος, partior.

Ἧμος, adv. quando, quum, ſine interrogatione. q. ab ἦμαρ, aut potius ab ἥ, quæ. Eſt enim ἧμος, τῆμος, ut ὅσος τόσος. cui reſpondet τῆμος, tum.

Ἡμπεχόμην, induebar, cum duplici augmento, pro ἀμπεχόμην, imperf. paſſ. verbi ἀμπέχομαι, vel ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, fut. ἀμπέξω, circumdo, induo. ex ἀμφὶ, circum, & ἔχω, habeo.

Ἡμπεσχόμην, itidem pro ἀμπεσχόμην, aor. 2. med. verbi ἀμπέχω, circumdo, induo.

Ἡμπισχόμην, induebar, imperf. paſſ. verbi ἀμπίσχω, idem ac ἀμπέχω, circumdo: induo.

Ἡμπόλητε, vendidit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐμπολέω, vendo in aliquo loco. Th. πωλέω, vendo.

Ἤμυν, pro ἤμυνε, ultus eſt, 3. ſing. imperf. vel a. 1. vel 2. verbi ἀμύνω, opem fero, auxilior.

Ἤμυνσαν, auxilium tulit, 3. ſing. a. 1. med. ejuſdem verbi.

Ἤμυσε, cecidit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀμύω, cado.

Ἡμύω, inclino, cado. f. ύσω. p. ἤμυκα, Att. ἠμύκω. quaſi a μύω, η præpoſito. μύει, id eſt, πίπτει, cadit, Heſychius.

Ἡμφαγνόουν, ex parte ignorabam, imperf. act. verbi ἀμφαγνοέω, ex parte ignoro. ex ἀμφὶ, & ἀγνοέω, ignoro, ex α priv. & νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ἡμφιεσμένος, ὁ, indutus, perf. part. paſſ. verbi ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. perf. paſſ. ἠμφίεσμαι, utrinque aſſumpto augmento. ex ἀμφὶ, circum, & ἕω, induo.

Ἡμφίβαλλον, dubitabam, imperf. act. extrinſecus aſſumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω, dubito. Th. βάλλω, jacio. fut. βαλῶ. præt. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἡμφιγνων, dubitabam, imperf. activ. foris etiam ſumpto augmento, verbi ἀμφιγνοέω, dubito; unde etiam aor. 1. ind. ἠμφιγνόησα. ex ἀμφὶ, circum, & νοέω, cogito.

Ἡμφιεσάμην, indutus eram, imperf. act. foris aſſumpto augmento, verbi ἀμφιέσαμι. ex ἀμφὶ, & ἕσσυμι, ſeu ἕω, induo.

Ἡμφίεσα, veſtivi, pro ἀμφίεσσα, a. 1. ind. ejuſdem verbi.

Ἡμφιεσμένος, indutus ſum, perf. paſſ. ind. hinc ἡμφιεσμένος, verbi ἀμφιέσαμι, f. ἀμφιέσω. Th. ἕσσυμι, ſeu ἕω, induo.

Ἡμφισβήτεν, contendebam, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, contendo de re aliqua.

Ἥμων, ονος, ὁ, ἡ, jaculator. ab ἵημι, ſeu ἕω, mitto. Sed ἡμῶν, noſtrum, gen. plur. ab ἐγὼ, ego.

H N.

Ἤ, ſi, cum ſubjunct. ἢν μὴ, niſi. ἢν, quam, acc. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. Tum ἦν, erat, poterat, 3. ſingul. imperf. & ponitur pro ἦσαν, 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. Ponitur & pro ἐστὶ, eſt. Item pro ἔξεν, licebat. Item ἦν, ῆς, ῆ, pro ἐφὴν, ῃς, ῃ, dixi. Sed ἦν, ῆς, ῆ, miſi, eſt aor. 2. ind. verbi ἵημι, mitto.

Ἠνάγκασα, ας, ε, coegi, a. 1. ind. act. ἠναγκάσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναγκάζω, cogo. imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. perf. paſſ. ἠνάγκασμαι. perf. part. paſſ. ἠναγκασμένος, η, ὁ, ἡ, conctus.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, neceſſitas.

Ἠναιδέστατοι, οἱ, nom. plur. perf. part. act. verbi ἀναιδέω, impudens ſum. ab ἀναιδής, ἐος, ὁ, ἡ, impudens: quod ex α priv. & αἰδώς, pudor.

Ἠνάλωσα, conſumpſi, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα. Sic ἰωάλωκα, pro ἀνήλωκα, perf. activ. verbi ἀναλίσκω, abſumo, quod ab ἁλίσκω, capio. f. ἀλώσω. præt. ἥλωκα, & Att. ἐάλωκα.

Ἠναντιώθη, adverſatus ſum, a. 1. ind. paſſ. ἀναντιώσομαι, perf. paſſ. hinc ἀναντιωμενος, perf. part. paſſ. ab ἐναντίομαι, adverſor, quod ab ἐναντίος, pro ἀντίος, α, ὁ, adverſus, oppoſitus. Th. ἀντί, contra.

Ἠνάξ, ακος, ὁ, impſravi, aor. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, regno. f. ξω. p. χα. Th. ἄναξ, ακτος, ὁ, rex.

Ἠνηρα, interfeci, aor. 1. ind. act. verbi ἀναίρω, occido. f. ἀρῶ.

Ἠνασσον, imperabat, 3. ſing. imperf. verbi ἀνάσσω, impero.

Ἠνδανον, ες, ε, placebam, imperf. act. verbi ἀνδάνω, placeo.

Ἠνδραγαθήκεναι, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, viriliter ago. ab ἀνήρ, ἀνδρός, vir, & ἀγαθός, ἡ, ὁ, bonus.

Ἠνδρώθη, ad virilem perveni ætatem, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀνδρόω, virilem reddo. Th. ἀνήρ, vir.

Ἠνεγκα, ας, ε, tuli, & in 3. plur. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. Sic ἐνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον, quaſi ab ἐνίγκω.

Ἠνεγκον, a. 2. act. & ἠνεγκάμην, a. 2. med. verbi φέρω, fero.

Ἠνεγμαι, perf. paſſ. hinc ἠνεγμένος, latus, perf. part. ejuſdem verbi.

Ἠνείθη, laudatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. ab αἰνέω, laudo. f. έσω, & ήσω. p. ἤνεκα. perf. paſſ. ἤνημαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Ἠνεικα, ας, ε, intuli, & in 3. plur. ἤνεικαν, aor. 1. ind. act. Jon. pro ἤνεγκα, verbi φέρω, fero. fut. οἴσω. Sic ἠνείκαντο, 3. plur. a. 1. med. pro ἠνέγκαντο.

Ἠνειπε, edixit, veruit, a. 1. vel 2. pro ἀνείπατε, pro quo etiam ἀνείπαμε, dicitur Poetis per anadiplaſiaſmum. Th. ἔπω, dico. aor. 1. εἶπα, ας, ε. aor. 2. εἶπον.

Ἠνεκάλυφθη, ης, η, celatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. Jon. pro ἠνέκρυβη, quod vide.

Ἠνεκάρτερε, ſuſtinebam, pro ἀνεκάρτερε, duplici augmento. hinc ἠνείκοντο, 3. pl. imperf. verbi ἀνέχομαι, tolero. Th. ἔχω, habeo. imperf. εἶχον.

Ἠνεκές, ἐος, ὁ, ἡ, porrectus, extenſus in longitudinem, continuus, perennis. q. ἑνὸς ἔχων, habens annum. vel q. ἀεί, & ἧκω, id eſt ſub ratione unius venio. Vel ab ἐνίκω, id eſt extendo. Continua enim extenduntur ſine interruptione. Hinc ἐνεκεκής, ἐος, ὁ, ἡ, continuus, perpetuus.

Ἠνεμόεις, εντος, ὁ, ventis expoſitus, ventoſus, ab ἤνεμος, Poet. pro ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.

Ἠνεσσα, dixi, allocutus ſum, a. 2. vel imperf. ab ἐνίπτω, præpoſitione ſumente augmentum, quia nihil addit ad ſignificatum. ex ἐν, & ἔπω, dico.

Ἠνεσα, laudavi, aor. 1. verbi αἰνέω, laudo. f. έσω, vel ήσω. p. ἤνηκα.

Ἠνεσχέθην, ſuſtinui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνέχω, attollo. fut. ἀνέξω, & ἀνασχήσω, tanquam a σχέω. p. ἔσχημαι. perf. paſſ. ἀνέσχημαι. a. 1. ind. paſſ. ἀνεσχέθην, & aucta præpoſitione, ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, habeo.

Ἠνεσχόμην, ſuſtinui, itidem pro ἀνασχόμην, a. 2. med. verbi ejuſdem.

Ἠνήκθη, ης, η, celatus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi φέρω, perf. paſſiv. ἤνεγμαι.

Ἠνέῳγα, aperui, pro ἀνέῳγα, p. m. ἤνεῳγμαι, perf. paſſ. hinc aor. 1. paſſ. ἠνεῴχθην, verbi ἀνοίγω, aperio. fut. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠνεῴχθησαν, aperti ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. vide ἠνέῳγα.

Ἠνήλωμαι, conſumptus ſum, cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἀναλίσκω, abſumo. Sic in particip. paſſ. ἠνηλωμένος, pro ἀνηλωμένος, conſumptus. & in a. 1. paſſ. ἠνηλώθην, pro ἀνηλώθην. itidem in a. 1. act. ἠνήλωσα, pro ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. præt. ἥλωκα, Att. ἐάλωκα.

Ἠνήνατο, ω, ατο, renui, & in 3. plur. ἠνήναντο, a. 1. ind. med. verbi ἀνήνασθαι, recuſo.

Ἠνθε, ſeu ἤνθεν, Doric. pro ἦλθε, aor. 2. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἠνθεμίδης, ου, tinctus, perf. part. paſſ. a perf. ἠνθεμαι, verbi ἀνθέω, floridum reddo. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἠνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, & in plur. ἤνθομεν, pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἠνί, ecce, pro eodem & ἰδοὺ ἰδού. Inde Latin. en.

Ἠνία, ας, ἡ, habena. ἡνίον, ου, τὸ, idem, q. ab ἐνέω, colligo, quia habena ligatur, & tenetur equus; ut ſit ἔνιππος, id eſt, manſuetus. Hinc ἀήνιος, ου, ὁ, ἡ, immiris, ſævus.

Ἠνιγμαι, obſcure dixi, perf. paſſ. unde ἠνιγμένος, perf. part. ἠνίξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἰνίττομαι, obſcure innuo. f. ξομαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus, dictum fabuloſum.

Ἠνίδε, Doric. pro ἰδοὺ δέ, ſeu ἴδε, ecce. vide ἰδού.

Ἠνίκαυσα, mœrore confectus es, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνιάω, fut. ήσω. perf. paſſ. ἀνήκεμαι, σαι, ται. Th. ἀνία, ἡ, mœror.

Ἠνίκα, quum, quando, adv. Scribitur & ἡνίκ', q. ab ἡνί, quam. quod ab ἔι, qui. in interrogatione eſt πηνίκα, quando?

Ἠνιοχεῦν, aurigari, aurigam eſſe. ex ἡνία, ἡ, habena, & ἔχω, habeo.

Ἠνίοχη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. agitatrix.

Ἠνίοχοι, οἱ, nomin. plur. ab ἡνιοχεύς, έως, ὁ, auriga, gen. ῆος. ex ἡνία, habena, & ἔχω, teneo.

Ἠνίοχος, ου, ὁ, auriga, quaſi ἡνίαν ἔχων, habenas tenens.

Ἠνίπαπε, dixit, pleonaſmo Poet. pro ἔπαπε, 3. ſing. præt. med. vel aor. 2. act. verbi ἐνίπτω. fut. ψω. idem ac ἐνίπτω, dico minitabundus. Th. ἔπω, dico.

Ἠνις, ιος, ἡ, anniculus. ab ἔνος, ου, ὁ, annus.

Ἠνισσάμην, ω, ατο, obſcure dixi, aor. 1. med. verbi αἰνίσσω, obſcure loquor, innuo. f. ξω. p. ἤνιξα. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus. At

Ἠνισσάμην, male dixi, ſine ι ſubſcripto, eſt a. 1. med. verbi ἐνίσσω, idem ac ἐνίπτω. Th ἔπω, dico.

Ἠνίσσετο, obſcure dicebat, 3. ſing. imperf. ἠνισσόμην, verbi αἰνίσσομαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus.

Ἠνίξαθ', ænigmatice dicta ſint, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. ἠνίξο, χθω, verbi αἰνίσσομαι, obſcure ſignifico. Thema αἶνος, ου, ὁ, apologus.

Ἠνοθα, florui, p. m. interpoſito ο, pro ἤνθα, verbi ἀνέθω, per metatheſin pro ἀνθέω, floreo. Thema ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἠνοίγμην, perficiebam, per ſyncopen pro ἤνυον, imperf. verbi ἀνύω, fut. ύσω, perficio.

Ἠνορέη, vel Jon. ἠνορείη, ης, ἡ, virilitas, fortitudo. Th. ἀνήρ, vir.

Ἠνοχα, & Attic. ἐνήνοχα, tuli, p. m. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἠνοψ, οπος, ὁ, ſonorus, vocalis: item perſpicuus. Th. ὄψ, ὀπός, ἡ, vox.

Ἠνται, ſedent, 3. plur. præſ. ind. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἠντεον, imperf. act. verbi ἀντάω, Jon. pro ἀντάω, occurro, obvius fio. Th. ἀντί, contra.

Ἠντετο, occurrebat, 3. ſingul. imperf. verb. ἄντομαι, pro ἀντάω, occurro. Th. ἀντί.

Ἠντησε, occurrit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀντάω, occurro. fut. ήσω. p. ἠντηκα.

Ἠντιβόλων, occurrebam, imperf. verbi ἀντιβολέω. quod ab ἀντιβολή, collatio, verbi ἀντιβάλλω, contra jacio. Thema βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἠντιδίκεον, contradicebam, imperf. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, ου, ὁ, adverſarius. hoc ab ἀντί contra, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ἠντιν', pro ἤντινα, quam, acc. ſing. ab ὅστις, ἥτινος, quæ. Th. ὅς, qui, & τίς.

Ἠντο, ſedebant, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἠνυον, 3. ſing. imperf. act. ab ἀνύω, perficio. f. σω. p. ἤνυκα. a. 1. ἤνυσα.

Ἠνυσα, perfeci, a. 1. ab ἀνύω, perficio.

Ἠνωγα, mandavi, p. m. ſic ἠνώγεω, εις, ει, pluſq. perf. med. verbi ἀνώγω, jubeo. f. ξω. p. ἤνωχα. a. 1. ἤνωξα.

Ἠνωμαι, unitus ſum, perf. paſſ. verbi ἑνόω, unio. Th. ἑνς, unus. gen. ὁός.

Ἠνωξα, ας, ε, juſſi, a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω, f. ξω, jubeo.

Ἠνώρθουν, corrigebam, cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, corrigo. ex ἀνά, & ὀρθός, ἡ, ὁ, rectus. hinc ὀρθόω, erigo.

Ἠνώρθωσα, emendavi, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi, & thematis.

Ἠνώχλουν, angebar, imperf. act. cum duplici augmento, verbi ἐνοχλέω, turbo. fut. ήσω. a. 1. ἠνώχλησα. perf. ἠνώχληκα. ab ὄν, & ἔχλος, ου, ὁ, turba.

H Ξ.

Ἧξα, veni, aor. 1. ind. act. verbi ἥκω, venio. f. ξω.

Ἧξα, & ἦξα, aor. 1. ind. activ. verbi ἄγνυμι, frango, vel ab ἄγω, duco. & in 3. plur. ἦξαν. f. ἄξω.

Ἥξει, 3. ſing. fut. 1. verbi ἥκω, venio. fut. ξω. a. 1. ἦξα.

Ἠξίε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀξιέω, dignum cenſeo. aor. 1. ἠξίωσα. Thema ἄξιος, α, ὁ, dignus.

Ἠξίωται, 3. ſingul. perf. paſſ. ἠξιώθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀξιόω, dignum cenſeri. Th. ἄξιος, dignus.

Ἧξισι, 3. plural. fut. 1. vide ἥξω. Th. ἥκω.

Ἥξω, veniam, Dor. pro ἥξω, f. 1. ab ἥκω, venio.

H O.

Ἠοῖ, auroræ, dativ. ſingularis. ab ἠώς, genit. ἠοῦς, aurora.

Ἠοῖος, orientalis, maturinus, adjectiv. ab ἠώς, οος, ἡ, aurora.

Ἠομεν, 1. plur. aor. 2. ἦον, ες, ε, Attice pro ἔον, ες, ε. vulgariter ἦα, ας, ε, verbi εἶμι, eo.

Ἤον, ες, ε, ibam; vide thema præcedens.

Ἠϊόνα, acc. ſing. ab ἠιών, όνος, ἡ, ripa pro ἠιών, όνος, ἡ, littus.

Ἠϊόνεσσι, 2. ſing. a. 1. act. verbi ἀϊόω, aſpergo, perfundo. fut. όσω. perf. part. paſſ. ἠϊσμένος.

Ἠὲς, gen. ab ἠώς, έος, & contracte ἕως, ἡ, aurora.

H Π.

Ἠπάλια, ας, ἡ, inopia, indigentia. ἀπὸ τοῦ, eget. Heſych. convenit cum ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, egeſtas, penuria. forte ab ἀπὸ, & ἀνίημι, remitto, deſino.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, hepar, jecur. in plur. τὰ ἥπατα. Hinc ἡπατικός, ἡ, ὁ, hepaticus. Ducamus ab ἔπω, operor, curo, & ἦαρ, ſanguis. Eſt enim officina ſanguinis. Quidam ab ἠπαρία, inopia. Forte rectum eſt ἦπαρ, ab ἤπειρος, bonum: vel ab ἔπω, perforare, quia venis, ceu canalibus quibuſdam quasi perforatum.

Ἠπατήθη, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπατάω, decipio, fallo. fut. ήσω. præt. ἠπάτηκα.

Ἠπαφε, decepit, 3. ſingul. aor. 2. ἤπαφον, ver-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Η᾽πάω, perforo, farcio. hinc ἠπασάσθαι, aor. 1. inf. med. viderat dici ab ὀπή, foramen.

Η᾽πεδανός, quasi ἀπέδανος, ὁ, claudus, infirmus, stolidus. ab α priv. & πέδανος, firmus, quod a πέδον, solum. Alii a πούς, pes, derivari volunt.

Η᾽πείγετο, 3. singul. imperf. pass. verbi ἐπείγω, urgeo, festino.

Η᾽πειγμαι, acceleratus sum, perf. ind. pass. hinc ἠπειγμένος, perf. part. ejusdem verbi.

Η᾽πείθησα, ας, ε, & in 3. plur. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, non pareo, incredulus sum. f. ήσω. p. ἠπείθηκα. ex α priv. & πείθω, persuadeo, a. 2. ἔπιθον.

Η᾽πείθουν, imperf. act. verbi ἀπειθέω, incredulus sum.

Η᾽πείλησεν, minatus est, a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, minor. fut. ήσω, præt. ἠπείληκα.

Η᾽πείροιο, gen. Jon. ab ἤπειρος, ου, ἡ, terra continens.

Η᾽πειρος, ου, ἡ, terra continens, regio mediterranea, q. ἄπειρος, infinito velut tractu cohærens, nec ullo interfusa mari. ex α priv. & πέρας, τό, finis.

Η᾽πειρωτῶν, gen. plur. ab ἠπειρώτης, ου, ὁ, Epirota, in continente natus. ab Η᾽πειρος, Epirus.

Η᾽πειτα, Poet. pro ἔπειτα, deinde. ex ἐπί, & εἶτα, postea.

Η᾽περ, aut, conjunctio disjunct. Th. ἤ, aut.

Η᾽περπεύσασα, ὁ, qui decepit, a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω, decipio. f. εύσω. quasi ἀπείρων ἐπί, infinita, & incerta voce utor. Th. ἔπος, ους, τό, vox.

Η᾽πεχθάνοντο, offensi fuerunt, 3. plural. imperf. pass. pro ἀπηχθάνοντο, verbi ἀπεχθάνομαι, invisus sum. ex ἀπό, & ἔχθος, εος, τό, odium.

Η᾽πητοῦ, οῦ, ὁ, fartor, ab ἠπάω, farcio. a. 1. inf. med. ἠπήσασθαι. vide ἠπάω.

Η᾽πιαλος, ου, ὁ, epialus, febris quotidianæ species. q. ἤπιος, blandus, mitis, per antiphrasin.

Η᾽πιθον, aor. 1. ind. pass. verbi ἀπιάω, mitigo, placo. fut. άσω, & ήσω. Th. ἤπιος, α, ον, lenis.

Η᾽πιόθυμος, α, ον, lenis, qui suavia dat. ex ἤπιος, α, ον, ἡ, mitis, & δῶρον, donum.

Η᾽πιος, α, ον, ὁ, ἡ, clemens, placidus, mitis sermone, quasi ab ἔπος, verbum; vel ἔπω, dico, quia affari alios non gravatur. Hinc ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas.

Η᾽πίσαντο, Jonic. & Attic. pro ἐπίσαντο, 3. sing. imperf. verbi ἐπίσαμαι, idem ac simplex ἴσημι, scio. hinc imperf. Att. ἠπιστάμην, & ἠπίσταντο, Jonic. pro ἐπίσαντο.

Η᾽πιστήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιστέω, diffido, non credo. fut. ήσω. p. ἠπίστηκα. a. 1. ἠπίστησα, & in 3. plur. ἠπίστησαν, ex α priv. & πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo. f. σω. a. 2. ἐπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην, Attice dici pro ἐπιστήθην, ab ἐπίσταμαι, scio.

Η᾽πίστησαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀπιστέω, diffido, non credo.

Η᾽πιστον, imperf. act. ejusdem verbi.

Η᾽πόμην, ut & ἡπόμην, imperf. verbi ἕπομαι, sequor. Th. ἕπω.

Η᾽πορον, imperf. act. verbi ἀπορέω, dubito. ἠπορήθην, imperf. pass. quod ab α priv. & πόρος, ου, ὁ, transitus. Thema πόρω, transeo. p. m. πέπορα.

Η᾽που, profecto, aut. ab ἦ, aut, & που, alicubi.

Η᾽πτετο, tactus est, 3. sing. perf. pass. ἧμμαι, verbi ἅπτω, tango. f. ψω. præt. ἧφα.

Η᾽πυον, clamabant, 3. plural. imperf. verbi ἠπύω, vel ἠπύω, sono. fut. ύσω. q. ab ἔπω, loquor. hinc ἠπύη, vox. an ab ἄω, spiro?

Η᾽πυτα, voc. sing. ab ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator, ab ἠπύω, pro ἀπύω, clamo.

Η᾽ρ᾽, pro ἦ ῥά, numquid? ex ἦ, certe, & ῥα, enclytica particula, vel expletiva.

Η᾽ρα, ας, & Jon. ἤρη, ης, ἡ, Juno: gratia, auxilium, Etym. Quidam per metathesin ita dici volunt pro ἀήρ, aer. Vel q. ab ἐράω, quia amabilis, utpote ad respirationem nobis omnino opus est. Hinc ἤραιον, Junonis templum. ἡράσια, τά, Junonis festa.

Η᾽ρα, tuli, aor. 1. ind. act. verbi αἴρω. tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. Sed ἦρα, sine ι subscripto, est præt. med. verbi ἄρω, apto. p. m. ἦρα, & Attic. ἤρρα, quod usitatius.

Η᾽ρα, amabat, 3. sing. imperf. act. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Η᾽ρᾶτ᾽, pro ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi ἀράομαι, imprecor. imperf. ἠρώμην, ἠρώμην. Th. ἀρά, ἡ, preces, imprecatio.

Η᾽ρακλέης, & contracte Η᾽ρακλῆς, Hercules. gen. έους, dat. εῖ, acc. εα. Th. κλέω, celebro.

Η᾽ρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, nomen proprium: filius, vel nepos Herculis.

Η᾽ρακλήϊος, ος, ον, Herculea. ab Η᾽ρακλῆς, Hercules.

Η᾽ρακλῆς, έος, ὁ, Hercules. vide Η᾽ρακλέης.

Η᾽ραμαι, amatus sum, perf. pass. verbi ἐράω, amo.

Η᾽ράμην, ωμεν, ατο, extuli, a. 1. med. verbi αἴρω, tollo. vide ἦρα.

Η᾽ραν, 3. plur. a. 1. ἦρα, verbi ejusdem.

Η᾽ρασσε, ου, ὁ, rex, præfectus, magister. q. ab ἔρις, amabilis. Th. ἐράω, amo.

Η᾽ρασα, accommodavi, pro ἄρρα, p. m. Att. verbi ἄρω, apto.

Η᾽ρατε, amabas, 2. singul. imperf. act. verbi ἐράω, amo.

Η᾽ρασάμην, devovi, aor. 1. med. verbi ἀράομαι, devoveo, maledico. Th. ἀρά, ἡ, preces. alii volunt esse ab ἐράομαι, amor, vel ἐράζομαι, idem. Th. ἐράω, amo.

Η᾽ράσθη, adamatus sum, aor. 1. pass. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Η᾽ράσσατο, Jon. & Dor. pro ἠράσω, amasti, 2. sing. a. 1. med. verbi ἐράω, amo.

Η᾽ρᾶτο, execrabatur, 3. singul. imperf. verbi ἀράομαι, ᾶμαι. Th. ἀρά, ἡ, imprecatio. Sed ἤρατο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, amo. vel per syncopen pro ἠράσατο, 3. sing. a. 1. med.

Η᾽ργαζόμην, Dor. pro ἠργαζόμην, imperf. pass. ab ἐργάζομαι, operor.

Η᾽ργεθεν, ης, ἡ, a. 1. ind. pass. ab ἀργέω, albico. f. ανῶ.

Η᾽ρχμαι, orsus sum, perf. pass. verbi ἄρχω, incipio. f. ξω. p. ἦρχα.

Η᾽ρεαι, interrogas, 2. sing. Jon. pro ἤρη, verbi ἔρομαι, dicitur & εἴρομαι, interrogo. Th. εἶρω, dico.

Η᾽ρίθμησα delegi, a. 1. ind. pass. verbi αἱρέω, eligo. f. ήσω. p. ἤρημαι. a. 2. εἷλον.

Η᾽ρθεν, 3. plural. imperf. verbi ἐρέω, lacesso.

Η᾽ρι, 3. sing. imperf. act. verbi αἱρέω, eligo, capio.

Η᾽ρικεν, 3. sing. pluſq. perf. verbi ἐρείδω, firmo, fulcio. f. σω. præt. ἤρεικα, & in part. ἠρικώς. a. 2. part. med. ἐρεισάμενος.

Η᾽ρεισον, ες, ε, proscindebam, imperf. act. verbi ἐρείκω, frango. f. ξω.

Η᾽ρείσατο, sustinuit se, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐρείδω, fulcio. f. σω.

Η᾽ρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi αἱρέομαι. Th. αἱρέω, capio, eligo. aor. 1. pass. ἡρέθην.

Η᾽ρέψαντο, corripuerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐρέπτω, everto. f. ψω. a. 1. ἤρεψα. a. 2. ἔρεπον.

Η᾽ρέμα, tacite, sensim, paulatim, leniter, lente. adverb. ab ἤρεμος, quietus. ἐκ ἠρέμα ἀχθεσθαι, non mediocriter succensere. Plato.

Η᾽ρεμος, ου, ὁ, quietus, mitis, placidus. Hinc ἠρέμα, sensim, leniter. q. ab ἔρος, amabilis, quod ab ἐράω, amo: vel ab ἥμερος, mansuetus, mitis.

Η᾽ρεν, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi αἴρω, tollo. vide ἦρα.

Η᾽ρεον, capiebam, imperf. act. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. m. ἦρα, & Attic. ἤρρα, & cum novo adhuc augmento ἤρρα.

Η᾽ρεσα, ας, ε, placui, aor. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, fut. ἀρέσω, placo, & placeo.

Η᾽ρέψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἠρεψάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἱρέπτω, eligo. f. ψω. p. ἤρεπκα. Them. αἱρέω, capio.

Η᾽ρετο, 3. singul. imperf. Attic. verbi ἔρομαι, interrogo. imperf. Jonic. εἰρόμην, ου, εο. Sunt qui velint esse aor. 2. med. ἐρόμην. Tum ἠρόμην, ι subscripto, imperf. pass. est verbi αἴρω, tollo.

Η᾽ρθεν, venabantur, Doric. imperf. pro θήρων, verbi θηρεύω, venor. The. θήρ, fera. At ἤρθεν, cum ι subscripto, est imperf. Dor. pro ἦρεν, verbi αἴρω, capio. f. ήσω. præt. ἦρκα. a. 2. εἷλον.

Η᾽ρεύνησα, scrutatus sum, aor. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, fut. ήσω, scrutor.

Η᾽ρη, Jon. pro Η᾽ρα, ας, ἡ, Juno. Item gratia, auxilium. Etym. Item aer.

Η᾽ρημαι, elegi, perf. ind. pass. verbi αἱρέω, eligo, capio. f. ήσω. p. ἦρκα, & in 3. plur. ἠρέκασι.

Η᾽ρημεν, Varinus per syncopen dici tradit pro ἠρέκαμεν, cepimus, 1. plur. perf. ἦρκα, verbi αἱρέω, capio.

Η᾽ρημώθη, ης, η, a. 1. ind. passiv. verbi ἠρημόω, vasto. f. ώσω. p. ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, ου, ἡ, solitudo.

Η᾽ρημωμένος, η, ον, vastatus, perf. part. pass. ab ἠρημόω, vasto.

Η᾽ρήρειν, accommodaveram, pluſq. perf. med. Attic. verbi ἄρω, apto. f. αρῶ, p. ἦρκα, p. m. ἦρα, Attic. ἤρρα, & cum novo adhuc augmento ἤρρα.

Η᾽ρήρειτο, inhæserat, 3. sing. pluſq. perf. pass. ἐρηρείσμην, σο, στο, verbi ἐρείδω, figo, f. σω. perf. pass. ἤρεισμαι, & Att. ἐρήρεισμαι, & cum novo augmento ἠρήρεισμαι.

Η᾽ρήσαντο, optarunt, 3. plural. a. 1. med. verbi αἱρέω, feligo. f. ήσω. a. 1. ἠρησα. a. 1. med. ἠρησάμην. Sed ἠρήσαντο, est 3. plur. a. 1. med. Jon. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, precor.

Η᾽ρθη, sublatus sum, aor. 1. ind. pass. verbi αἴρω, tollo. perf. ἦρκα.

Η᾽ρθρωσαι, formasti, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, formo, fingo. f. ώσω.

Η᾽ρι, mane, adv. vel vere, ab ἦρ, ἦρος, τό, ver, factum ex ἔαρ, ἔαρι.

Η᾽ριγένεια, ας, ἡ, aurora, quia ἔαρι γίνεται, id est mane existit, oriente Sole. Hinc ἠριγενής, ους, ὁ, ἡ, vernus, matutinus. ab ἔαρ, & contracte ἦρ, ver. vel ab ἠώς, pro ἀήρ, aer, & γίνομαι, fum.

Η᾽ριδανός, gen. Jon. ab Η᾽ριδανεύς, έως, ὁ, Eridanus, nomen fluvii.

Η᾽ριδος, εος, ὁ, mortuus.

Η᾽ρίζον, imperf. act. verbi ἐρίζω, contendo. fut. ίσω. p. ήρικα. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Η᾽ριθμημέναι, numeratæ, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἀριθμέω, numero. f. ήσω. p. ἠρίθμηκα. a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας, ε. perf. part. passiv. ἠριθμημένος, η, ον.

Η᾽ρικε, litigarat, 3. sing. pluſq. perf. act. verbi ἐρίζω, contendo, pugno. f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Η᾽ρικον, ες, ε, secui, aor. 2. ind. activ. verbi ἐρείκω, frango. f. ξω.

Η᾽ριος, α, ον, matutinus.

Η᾽ρινεος, α, ον, vel potius ἠέρινος, laneus, pro ἠέρινος.

Η᾽ρινος, η, ον, per crasin pro ἀέρινος, vernus. Th. ἦρ, ρος, τό, ver, & contracte ἦρ.

Η᾽ρκιον, ου, τό, monumentum, tumulus, sepulcrum. quasi ab ἔρκος, terra. In terra enim humantur mortui.

Η᾽ρκον, ες, ε, cecidi, lapsus sum, a. 2. act. ἐρέπω, dirutus sum, a. 2. med. verbi ἐρείπω, everto. f. ψω.

Η᾽ρπύσθη, ης, η, eversus sum, aor. 1. ind. pass. verbi ἐρπύω, idem ac ἐρείπω, everto.

Η᾽ρσα, ας, ε, contendi, a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, contendo. Thema ἦρις,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ιδος, ἡ, contentio.

Ἤ ρκεν, tuli, perf. act. verbi αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ἤ ρκει, sufficiebat, 3. sing. imperf. activ. ἤρκεσσε, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀρκέω, auxilior, sufficio.

Ἤ ρκεσα, ας, ε, sufficei, a. 1. ind. activ. ejusdem verbi.

Ἤ ρκται, incepit, 3. sing. perf. ἦρχμαι, ξω, verbi ἄρχομαι, incipio, seu ἄρχω, idem. Th. ἀρχή, initium.

Ἤ ρκως, ὁ, perf. part. act. verbi αἴρω, tollo. p. ἦρχα.

Ἤ ρμαι, sublatus sum, perf. ind. passiv. verbi αἴρω, tollo. aor. 1. ind. pass. ἤρθην. a. 1. part. pass. ἀρθείς.

Ἤ ρμοζε, 3. sing. imperf. act. ἤρμοσα, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἁρμόζω, apto. f. όσω. Th. ἄρω, apto.

Ἤ ρνυτο, 3. sing. imperf. pass. ἠνεόμην, ούμην, verbi ἀρνέομαι, recuso. f. ήσομαι. a. 1. med. ἠνησάμην, ω, ατο.

Ἤ ρνυντο, 3. plur. imperf. verbi ἄρνυμαι, capio, consequor.

Ἤ ρξαμην, ω, ατο, aor. 1. med. & in 3. plur. ἤρξαντο, verbi ἄρχομαι, incipio. f. ἄρξομαι. Th. ἀρχή, ης, ἡ, initium, imperium.

Ἤ ρξατο, & ἦρξατο, vide in ἠρξάμην.

Ἦ ρξεν, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἄρχω, incipio, impero. f. ξω. Thema ἀρχή, imperium.

Ἡ ρόδοτος, ε, ῳ, ὁ, Herodotus, nomen proprium.

Ἤ ρμαι, aratro conscissus sum, perf. pass. verbi ἀρόω, aro. f. όσω. p. ήροκα.

Ἠ ρόμην, interrogavi, imperf. vel aor. 2. med. verbi Poetic. ἔρομαι, interrogo. At ἠρόμην, ι subscripto, est imperf. pass. verbi αἴρω, tollo.

Ἠ ρος, amabilis, jucundus, ab ἐράω, amo.

Ἤ ρσε, αι, ε, a 1. ind. activ. verbi ἀρόω, aro. f. όσω. p. ἤροκα.

Ἦ ρο, interrogasti, 2. singul. imperf. vel aor. 2. med. verbi ἔρομαι, interrogo. Sed ἦρο, est 2. sing. imperf. pass. ἠρόμην, verbi αἴρω, tollo. At ἦρο, est 2. sing. imperf. pass. verbi αἱρέω, capio, eligo.

Ἥ ρεντο, 3. plur. imperf. pass. ἑλόμην, verbi αἱρέω, capio.

Ἤ ρη, gen. sing. ab Ἥρη, gen. ης, ῃ, ην, Ero, nomen proprium virginis.

Ἥ ρη, genit. singul. ab Ἥρη, nomen proprium.

Ἥ ρπαζε, arabat, 3. singul. imperf. pass. verbi ἀρόω, aro.

Ἥ ρπασε, rapuit, 3. singul. a. 1. act. verbi ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 2. pass ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα.

Ἧ ρσα, a. 1. act. Æol. verbi ἄρω, apto, congruo. f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω. Sed ἧρσαν, 3. plur. a. 1. est ab ἄρδω, humecto.

Ἧ ρται, 3. sing. perf. ἦρμαι, verbi αἴρω, tollo.

Ἥ ρτημαι, appensus sum, perf. pass. verbi ἀρτάω, appendo. f. ήσω. hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἠρτήσθω.

Ἤ ρτο, 3. sing. pluſq. perf. pass. ex ἤρμην, verbi αἴρω, tollo.

Ἠ ρύγιον, ε, τὸ, herba quædam aculeata, a similitudine alicujus ἠρύγιος, villi dependentis e mento caprarum, & hircorum.

Ἤ ρυγε, eructavit, 3. sing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, ructo. f. ξω.

Ἠ ρύγκος, villus dependens ex mento hircorum, aut caprarum, tanquam εἰρίον, seu lanugo. Araneum vocari ab antiquis testatur Plin. l. 8. c. 50. spirillum etiam antiqui dicebant, teste Festo.

Ἠ ρύκακε, inhibuit, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρυκάκω, idem ac ἐρύω, inhibeo.

Ἤ ρυκον, 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐρύω, inhibeo, impedio. f. ξω.

Ἤ ρυσα, hauriebam, imperf. vel a. 2. verbi ἀρύω, seu ἀρύτω, haurio. f. ύσω.

Ἤ ρτο, pluſq. perf. pass. 3. singul. verbi ἄρω, traho, custodio. An pro ἠρύσατο, 3 sing. a. 1. med.?

Ἦ ρχε, pro ἦρξε, incepit, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἤ ρχατο, Jon. pro ἠρχμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. pass. verbi ἦρχω, idem ac ἐίργω, arceo. Vel ab ἄρχω, incipio, impero.

Ἦ ρχε, præibat, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἤ ρχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἄρχομαι. Them. ἄρχω, incipio, impero.

Ἦ ρω, 2. sing. a. 1. med. ἠράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, tollo. Sed ἦρω, per apocopen pro ἦρωα, accus. sing. ab ἥρως, heros. At Ἥρῳ, ους, ως, ἡ, Ero, nomen proprium virginis.

Ἤ ρωας, & ἤρωες, acc. & nom. plur. ab ἥρως, ωος, ὁ, heros.

Ἡ ρῴδης, ε, ου, ὁ, nomen Regis, Herodes.

Ἡ ρῳδιάς, άδος, ἡ, nomen Herodis concubinæ, Herodias.

Ἡ ρῴων, ωνος, ὁ, nomen viri, Gr. heroas profligans.

Ἤ ρωσα, ας, ε, aor. 1. verbi ἐρωέω, fluo.

Ἡ ρῷος, & κατὰ συναίρεσιν, ἠρῶος, communiter vero ἡρωϊκὸς, ὴ, ὸν, heroicus. Th. ἥρως, ωος, ὁ, heros.

Ἤ ρων, amabam, imperf. act. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Ἥ ρως, ωος, ὁ, heros, nom. plural. ἥρωες, heroes. inde ἡρωίνη, ης, ἡ, heroina.

Ἠ ρώτεις, interrogabat, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρωτάω, interrogo. f. ήσω.

Ἠ ρώτων, 1. sing. & 3. plur. imperf. act. ejusdem verbi.

Η Σ.

Ἧ ς, suæ, genit. ab ἥ, sua. quod ab ὅς, suus. Sed ῆς, & ῆσιν, pro αἷς, dat. plur. Jon. ab ἥ. Th. ὅς, suus.

Ἧ ς, eras, 2. sing. imperf. & Doric. pro ἦν, 3. sing. Sed ᾖς, ᾖσθα, 2. sing. sub. At ἧς, dixisti, per aphæresin pro φῆς, quod pro ἔφης, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, dico.

Ἧ σα, cecini, a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contracte pro ἀείδω, cano.

Ἧ σαι, 2. sing. præs. ind. ἧμαι, sedeo.

Ἡ σαΐας, α, ὁ, nomen Prophetæ, Isaias. Hebr. salus a Domino.

Ἦ σαν, erant, 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, sum. At ἦσαν, Att. pro ἦσαν, iverunt, 3. plur. aor. 1. act. verbi εἶμι, vel εἴω, eo. Vel per synæresin positum pro ᾖσαν, 3. plural. pluſq. perf. med. ἦα. Potest etiam ἦσαν, esse 3. plur. aor. 1. verbi ἄδω, cano. Sunt qui velint ἦσαν etiam dici pro ᾔδεισαν, 3. pluſq. perf. per crasin pro ᾐδήεισαν, verbi οἶδα, scio. fut. ἴσω. p. εἴδηκα.

Ἧ σαι, 2. sing. a. 1 ind. act. ἧσα, verbi ἥδω, delecto. f. ἕσω. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, suavis.

Ἧ σαντο, 3. singul. aor. 1. med. verbi ἥδομαι, delector. vide ἧσαι. Sed ἕσαντο, 3. singul. aor. 1. med. verbi ἄδω, cano.

Ἦ σαυ, ὁ, nomen viri ἄκλητον, Esau, Hebr. factus.

Ἡ σθήκη, ας, ε, perf. ind. activ. verbi αἰσθάω, impie ago. f. ήσω. a. 1. ἠσέβησα. ex α priv. & σέβω, colo.

Ἧ σει, mittet, 3. singul. fut. ind. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. p. εἶκα. Potest etiam esse fut. 1. verbi ἥδω, delecto.

Ἡ σελγήμαι, petulans fui, perfect. ind. pass. verbi ἀσελγέω, petulanter ago. f. ήσω. Th. ἀσελγὴς, έος, ὁ, ἡ, petulans, insolens.

Ἡ σέλγησα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγάω, idem ac ἀσελγέω, petulanter ago. vide ἠσέλγημαι.

Ἧ σεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἵω, seu ἵζω, sedeo. Sed ἧσεν, est aor. 1. ab ἄδω, cano.

Ἧ σθα, eras, paragoge Æol. pro ἧς, 2. sing. imperf. Sed ἦσθα, sis, Æol. etiam pro ἦς, 2. sing. sub. verbi εἰμὶ, sum. Sunt etiam, qui ἦσθα per Syncopen poni credant pro ἤδεισθα, noveras, & hoc pro οἶδας, θα Æolic. paragoge, quod est 2. sing. pluſq. perf. οἶδα, pro εἰδήκω, verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio. f. ήσω. p. m. οἶδα.

Ἡ σθαι, sedere, præs. inf. ab ἧμαι, sedeo.

Ἡ σθείω, aor. 1. opt. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, ἡ, suavis.

Ἡ σθένησε, elangui, perf. activ. verbi ἀσθενέω, sum infirmus viribus, fut. ήσω. ab ἀσθενὴς, invalidus, quod ex α priv. & σθένω, valeo, possum.

Ἡ σθένεον, languebam, imperf. ejusdem verbi.

Ἡ σθέντες, gavisi, nom. plur. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἥ σθετο, 3. singul. a. 2. med. ἡσθόμην, η, ετο, verbi αἰσθάνομαι, sentio. f. αἰσθήσομαι, p. ἔσθημαι.

Ἥ σθη, 3. singul. aor. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, delector. Thema ἡδὺς, suavis. Sed ἥσθη ejusdem temporis, & modi ab ᾄδω, cano.

Ἥ σθημαι, sensi, perf. ind. pass. hinc ἠ 3. sing. pluſq. perf. ἥσθητο, & in perf. inf ἡσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, sentio. a. 2. med. ἠσθόμην.

Ἧ σθην, ης, η, lætatus sum, & in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. pass. hinc ἡσθείσα. aor. 1. inf. verbi ἥδω, delecto. Them. ἡδὺς.

Ἡ σθησάμην, ω, ατο, sensi, a. 1. ind. med. verbi αἰσθάνομαι, sentio.

Ἡ σθῆσθαι, sensisse, perf. inf. pass. ejusdem verbi. vide ἤσθημαι.

Ἡ σθήσομαι, lætabor, f. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, delector. a. 1. ind. pass. ἡσθήθην. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἥ σθητο, 3. sing. pluſq. perf. verbi inusit. ἐσθέομαι, pro ἕννυμαι, induor. perf. parr. ἧσθημένος. ab ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, vestis. Them. ἕω, seu ἕννυμι, induo. At ἥσθητο cum ι subscripto, est 3 sing. pluſq. perf. pass. verbi αἰσθάνομαι, sentio. vide ἤσθημαι.

Ἤ σθιον, ες, ε, devorabam, imperf. act. verbi ἐσθίω, edo. f. ίσω. p. ἐσθήκα. Th. ἔσθω, idem.

Ἡ σθμηνα, ας, ε, anhelavi, aor. 1. ind. act. verbi ἀσθμάω, anhelo. fut. ἀνῶ. præt. ἠσθμηκα. Th. ἄσθμη, ατος, τὸ, flatus.

Ἡ σθόμην, & in 3. plur. ἥσθεντο, aor. 2. med. verbi αἰσθάνομαι, sentio. fut. αἰσθήσομαι.

Ἧ στι, fit, Jonic. pro ἦ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, sum. Sed ἧσται, per apocopen pro φησὶ, 3. sing. a φημὶ, dico.

Ἧ στο, per paragogen Poet. pro ἦ, 3. sing. sub. εἰμὶ, sum. Sed ἧστο, suis, dat. pl. Jonic. pro οἷς, suis, vel quibus. ab ὅς, ἥ, ὅν, suus, a, um. vel, qui quæ, quod.

Ἡ σίοδος, ε, ὁ, Hesiodus, nomen proprium. q. ex ἧσις, ιος, ἡ, delectatio, & ὁδὸς, ε, ἡ, via.

Ἡ σίτων, inedia premebar, imperf. verbi ἀσιτέω quod ex α priv. & σῖτος, ε, ὁ frumentum, panis.

Ἡ σκεν, Jonic. vel ob sequentem vocalem, pro ἤσκει, exercebat, 3. sing. imperfect. verbi ἀσκέω, exerceo, elaboro, orno. f. ήσω. p. ἤσκηκα. perf. pass. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἡ σκήθην, exercitatus sum, aor. 1. ind. pass. ejusdem verbi.

Ἤ σκηκα, exercui, perf. act. verbi ἀσκέω, exerceo. perf. pass. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἧ σκησαν, aptarunt, 3. plur. a. 1. act. ejusdem verbi.

Ἤ σκουν, exercebam, imperf. act. ejusd. verbi.

Ἤ σμαι, decantatus sum, perf. pass. verbi ᾄδω, cano.

Ἧ σμαι, lætatus sum, perf. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, ύος, ὁ, suavis. Sunt qui ἧσμαι, sedi, velint esse perf. pass. verbi ἵζω, sedeo, perf. ἧκα.

Ἧ σμεν, sciveramus, per syncopen pro ἤδειμεν, 1. plural. pluſq. perf. ἤδειν. Att. pro εἴδειν, quod per crasin pro εἰδήειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio.

Ἦ σο, eras, vel fueras, 2. sing. imperf. vel pluſq. perf. ἦμην, verbi εἰμὶ, sum. Tum ἦσο, est 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, sedeo.

Ἡ σπάζοντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ἀσπάζομαι, amplector. fut. άσομαι. p. ἠσπασμαι.

Ἧ στι-

Ἤσπικα, tutatus sum, perf. ind. act. hinc part. ἠσπικόσπ, verbi ἀσπίζω, defendo. Th. ἀσπίς, ίδ©, ἡ, clypeus.

Ἤσατ, pro ἦσε, cecinit, 3. sing. a. 1. ind. act. ἧσα, verbi ἄδω, cano.

Ἠσθήθω, a. 1. ind. pass. verbi ἡσσάομαι, superor. Th. ἧσσων, ονδ©, ὁ, ἡ, minor.

Ἧσσον, minus, n. g. vide ἧσσων.

Ἧσσων, & ἧττων, ονδ©, ὁ, ἥ, minor, & in neut. gen. ἧσσον, vel ἧττον, minus. q. ἡείων, ab ἧκω. ἧσσα, vel ἧττα, interiores partes. inde ἡσσάομαι, superor.

Ἧστο, 3. sing. perf. ab ἧσμαι, sedi. quod vide.

Ἡστάναν, imperf. act. verbi ἀστατέω, instabilis fum, vacillo. ex α pr. & ἵστημι, sto. inde στάσις, stabilitas.

Ἧστε, sciebatis, per syncopen pro ἤδειτε, 2. plur. pluſq. perf. ἤδεα, per crasin pro εἰδέμεν, verbi εἴδω, scio. Sic ἦσαν, pro ἤδεισαν, 3. plur. pluſq. perf.

Ἦστο, erant, dual. imperf. Poet. pro ἦτον, & in 2. plur. ἧστε, pro ἦτε, verbi εἰμὶ, fum. Sed ἧστο, ſedebant, 3. dual. imperf. ἧσθον, verbi ἧσμαι, ſedeo. At ἧστο, ſciverant, 3. dual. pluſq perf. per ſyncop. pro ἠδείτην, verbi οἶδέω, ſcio.

Ἧστο, ſedebat, Poet. pro ἧστο, 3. ſingul. imperf. verbi ἧσμαι, ſedeo. vel eſt pluſq. perf. ab ἕζω, ſedeo.

Ἦστο, ἧστο, eratis, erant, Poet. pro ἦτον, ἦτην, dual. imperf. verbi εἰμὶ, fum.

Ἤστραπτε, illuminabat, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀστράπτω, fulguro. fut. ψω. p. φα.

Ἠσωθέσπκα, perf. act. verbi ἀσωθέω, non ſto pactis. quod ex α priv. & σωτὸς ἦμι, compono. Th. τίθημι, pono.

Ἡσυχάζω, quiesco, fut. άσω. p. ἡσύχακα. præſ. part. f. g. ἡσυχάζουσα. Th. ἥσυχ©, ος, ὁ, ἡ, quietus.

Ἡσυχία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, tranquillitas, ſilentium, ab eodem themate.

Ἡσύχιος, ος, ὁ, ἡ, idem ac ἥσυχ©, quietus, tranquillus.

Ἥσυχ©, ος, ὁ, ἡ, quietus. q. ἧσιν ἔχων, ſuam habens complacentiam. Gall. qui eſt a ſon aiſe, ab ἧδω, delecto. inde ἧσις, voluptas, vel ab ἵω, colloco, pono. vel ab ἧκα.

Ἡσφαλίσαντο, muniverunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἀσφαλίζω, firmo. fut. σω. p. κα. quod ab ἀσφαλὴς, tutus. hoc ex α priv. & σφάλλω, everto.

Ἤσχαλον, 3. plur. a. 2. act. verbi ἀσχάλλω, moleſte fero.

Ἠσχολήθησαν, operam dederunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀσχολέω, occupatus ſum, quod ab ἄσχολ©, cui otium non eſt. quod ex α priv. & σχολὴ, ἧς, ἡ, otium.

Ἠσχύνετο, erubeſcebat, & in 3. plural. ἠσχύνοντο, imperf. paſſ. verbi αἰσχύνομαι, perf. ἤσχυμμαι. Them. αἴσχ©, ἐος, τὸ, turpitudo.

Ἧσω, mittam, fut. 1. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧκα. Sed ἧσω, ibo, f. 1. verbi εἰμὶ, ab ἔω, inuſitato.

Η Τ.

Ἤτασεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐτάζω, examino. f. άσω.

Ἦτ', pro ἦτε, hæcque, articulus præpoſitivus, haberque accentum, ob ſequentem dictionem encliticam τε.

Ἦτε, eratis, 2. plur. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, fum. Sed ἦτε eſt 2. plural. ſub. ejuſdem verbi.

Ἦτεε, & ἦτεον, ſequente vocali, & contracte ἦτει, 2. ſing. imperf. verbi αἰτέω, peto. f. ήσω. p. ἤτηκα.

Ἦτε κε, certe, nimirum.

Ἠτεκώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀτεκόω, aor. 1. ἠτεκώσα, ας, ε, ſterilem efficio. ex α priv. & τέκνον, filius. Th. τίκτω, pario.

Ἠτέκεω, acculaveram, pluſq. perf. verbi αἰτέω.

Ἦτον, & ἦτην, erant, eratis, imperf. dual. verbi εἰμὶ, fum.

Ἠτόησάδε, 1. plur. ἠτόησατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi αὐτέω, peto, poſtulo. f. ήσω. a. 1. ἤτησα.

Ἦτοι, vere, certe, adverb. Th. ἦ.

Ἠτταθο, objurgabat, 3. ſing. imperf. ab αἰτάομαι, acculo. Th. αἰτία, ας, ἡ, culpa.

Ἠτιμήθη, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀτιμάω, negligo, aſpernor.

Ἤτιμησ', pro ἤτιμησε, inhonoravit, 3. ſing. aor. 1 act. verbi ἀτιμάω, quod ex α priv. & τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Ἦτοι, ſive, ſeu, vel. Th. ἦ, aut.

Ἠτοίμαζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἑτοιμάζω, paro. vide ἑτοίμασα.

Ἡτοίμασα, ας, ε, & in 3. plur. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, paro. fut. άσω. p. ἡτοίμακα. perf. part. paſſ. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, paratus.

Ἡτοίμασαι, 3. ſing. perf. paſſ. ἡτοίμασμαι. vide ἡτοίμασα.

Ἧτον, eratis, dual. imperf. εἰμὶ, fum.

Ἦτορ, ορος, τὸ, cor, animus. Sunt tamen, qui indeclinabile eſſe dicant. q. ab ἄω, ſpiro, fulgeo. unde αὔω, accendo. cor enim caler. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnanimus.

Ἤτορο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi αὐτέω, peto. f. ήσω. p. ἤτημαι.

Ἧτριον, ου, τὸ, ſtamen, textum. ut ſit quaſi ἠκτριον, a τέω, neo. Schol. Nicandri etiam ἧτριον affert pro hepate, jecore. an a textura venarum? In Epigr. pro laboro ſumitur.

Ἦτρον, ου, τὸ, imus venter, pars umbilico ſubjecta, ubi ſcil. ἧτριον, textum inteſtinorum, Gaz. abdomen, ſumen, aut ab ἔω, quia ibi vaſa cibaria, aut inteſtina, velut corona complicata.

Ἧττα, vel ἧσσα, ης, ἡ, clades: quod ab ἡττάομαι, vincor. Th. ἧττων, minor.

Ἡττᾶσθαι, præſ. inf. ab ἡττάομαι, vincor.

Ἡττάομαι, ωμαι, ſuperor, inferior evado. perf. paſſ. ἧτημαι. a. 1. paſſ. ἡττήθην, ης, η. 2. 1. part. ἡττηθείς, έντος. Th. ἧττων, minor.

Ἥττημένος, ὁ, victus, perf. part. paſſ. verbi ἡττάομαι, ſuperor, vincor.

Ἧττον, ονος, τὸ, minus, item damnum. εἰς τὸ ἧττον, cum detrimento. Th. ἧσσων. quaſi a μικρὸς, parvus. ἧττων, minor. ἐλάχιστος, minimus.

Ἠτύχει, 3. ſing. imperf. verbi ἀτυχέω, adverſa fortuna utor. quod ex α priv. & τύχη, ης, ἡ, fortuna.

Ἧτω, ſit, vel eſto, pro ἔστω, 3. ſing. imperat. ab εἰμὶ, fum. ab inuſit. ἔω, quod in imperat ἔσ, ἔστω, & craſi ἧτω.

Η Υ.

Ἤυγει, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐγέω, credo. αὔχει, ab αὐχέω, glorior.

Ἤυδα, & ἠύδα, 3. ſing. imperf. ἠύδαον, dicebam, verbi αὐδάω, fut. ήσω. Th. αὐδὴ, ἧς, ἡ, vox.

Ἠυδάξαντο, Dor. pro ἠυδάσαντο, 3. plur. aor. 1. med. verbi, αὐδάζομαι, loquor. idem ac αὐδάω. Th. αὐδὴ, ἧς, ἡ, vox.

Ἠυδήκως, ὁ, qui dixit, perf. part. act. ab αὐδάω. fut. ήσω, vocem edo. Th. αὐδὴ, ἧς, ἡ, vox.

Ἠυδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. verbi εὐδοκέω, volo: acquieſco.

Ἤυδον, dormivi, imperf vel aor. 2. act. verbi εὕδω, dormio. f. εὕδήσω.

Ἤυκα, areſeci, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, areſacio. Th. αὖος, ſicco.

Ἠυνώθη, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi εὐθύνω, dirigo. f. υνῶ. p. υκα. Th. εὐθὺς, rectus.

Ἠυκάιρεν, imperf. Attic. pro εὐκαίρεον, ουν, verbi εὐκαιρέω, vacat mihi. f. ήσω. quod ex εὖ, bene, & καιρὸς, ὅ, ὁ, occaſio, tempus.

Ἤυκομος, ὁ, pulchricoma, Poetica diæreſi, pro εὔκομος. gen. Jonic. ἠυκόμοιο. ex εὖ, bene, belle, & κόμη, coma.

Ἤυλη, 3. ſing. imperf. act. ἤυλεον, ουν, verbi αὐλέω, tibia cano. Th. αὐλὸς, ὁ, tibia.

Ἠυλήσαμεν, 1. plur. aor. 1. ind. activ. ηυλησα, verbi αὐλέω, tibia cano. fut. ήσω. p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, ὁ, ὁ, tibia.

Ἠυλίσθη, ης, η, & in 3. plur. ηυλίσθησαν, aor. 1. ind. paſſ verbi αὐλίζομαι, ſtabulor, pernoctio, excubo. perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλὴ, ἧς, ἡ, aula, ſtabulum.

Ἠυλόγει, 3. ſing. imperf. Att. verbi εὐλογέω, benedico. f. ήσω. p. εὐλόγηκα. ex εὖ, & λόγος, verbum. quod a λέγω, dico. p. m. εἴλογα.

Ἤυν, bonum, acc. ſing. ab ἠὺς, bonus. Th. ἐὺς, ὁ, idem.

Ἠύξανε, 3. ſing. aor. 2. vel imperf. verbi αὐξάνω, augeo, invaleſco. f. αὐξήσω. p. ηὔξηκα. a. 1. paſſ. ηὐξήθην. Th. αὔξω, idem.

Ἠύξατο, 3. ſing. aor. 1. med. Att. verbi εὔχομαι, oro.

Ἠΰξεν, ingemuit, aor. 1. ind. act. verbi αὔω, & per διάλυσιν ἀύω. fut. αὐσω. hinc præſens, geminato σσ, ἄυσσω, fut. ξω, a. 1. ἤυξα. Vel a comm. f. ἄυσω, Dor. ἀύξω.

Ἤὔξετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab αὐξομαι, pro αὐξάνομαι, augeo. f. 1. med αὐξήσομαι. Th. αὔξω, idem.

Ἠυξήθη, auctus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi αὐξάνω, augeo, invaleſco. f. αὐξήσω. a. 1. ind. act. ηὔξησα. perf. paſſ. ηὔξημαι.

Ἠύξησα, aor. 1. ind. act. vide ηὐξήθη. Th. αὔξω, invaleſco.

Ἠύσσετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Att. verbi εὐτρεπέω, abunde poſſum, eſt mihi facultas. f. ήσω. p. εὐπόρηκα. quod ab εὔπορος, pervius. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ἡύρακον, ω, ατο, inveni, per ſyncopen pro ηὑρησάμην, Att. & Æol. pro εὑρησάμην, aor. 1. med. verbi εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. aor. 2. εὗρον.

Ἡύρηται, perf. inf. paſſ. Att. verbi εὑρίσκω, invenio, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα.

Ἤυρε, 2. ſingul. aor. 1. med. ηὑράμην, ab εὑρίσκω, invenio.

Ἠΰς, Poetica ectaſi pro ἐὺς, bonus, fortis, generoſus, Iliad. β. gen. ἠΐος.

Ἤυσα, ας, α, clamavi, diſſoluta diphthongo pro αὔσα, a. 1. ind. act. verbi αὔω, clamo.

Ἠὔτ', pro ἠύτε, ſicut, tanquam. per ectaſin, & dialyſin Jon. pro ὅτε, adverb.

Η Φ.

Ἧφα, perf. act. ab ἅπτω, necto. f. ψω. a. 2. ἧφον, perf. paſſ. ἧμαι, a 1. paſſ. ἥφθην.

Ἥφαιστος, ὁ, ὁ, Vulcanus, ignis, q. ab ἅπτω, accendo, & αἴστω, deſtruo.

Ἥφατα, contrectavi, aor. 1. ind. activ. verbi ἁφάω, tracto. quod ab ἁφὴ, ἧς, ἡ, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἠφείδησαν, 3. pl. pluſq. perf. act. ab ἀφειδέω, non parco, contemno. imperf. ἠφείδων. perf. part. ἠφειδηκὼς, quod ab ἀφειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui non parcit. ab α priv. & φείδομαι, parco.

Ἠφίθη, conceſſi, pro ἀφίθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι, dimitto, permitto. quod ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto. Th. ἔω, idem.

Ἠφλιακώς, ὁ, duplici augmento, pro ἀφλιακὼς, perf. part. act. verbi ἀφλιάζω, habenas detrecto. ex ἀπὸ, & ἡνία, ας, ἡ, habena.

Ἧφθα, Dor. pro ἧφθη, 3. ſing. aor. 1. paſſ. ab ἅπτω, tango.

Ἡφθαι, attigiſſe, perf. inf. paſſ. ab ἅπτω, tango. f. ψω. p. ηφα. perf. paſſ. ἧμμαι.

Ἧφιε, permiſit, aor. 2. verbi ἀφιάω, ſeu ἀφίημι, permitto. cujus aor. 2. ἄφιον, & cum augmento præpoſitionis ἧφιον, ες, ε. Vel potius dicendum, eſſe a. 2. verbi ἀφίεω, dimitto. f. 2. ἀφιῶ. a. 2. ἧφιον.

Ἡφίει, emittebat, 3. ſing. imperf. pro ἧφίη, ut ἐπάθει, pro ἐπάθη, verbi ἀφίημι, emitto, vel ut alii volunt ἐφίημι. Th. ἔω, mitto.

Ἡφυσάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, haurio. f. ύσω. p. ηφυκα.

Ἧφυσε

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἠφωρίσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀφορίζω, termino, definio, f. ίσω. p. ἀφώρικα. quod ex ἀπό, & ὅρος, ου, ὁ terminus, limes.

Η Χ.

Ἠχε, 3. ſing. perf. act. verbi ἄγω, duco. fut. ἄξω. p. ἦχα. perf. inf. paſſ. ἦχθαι. a. 1. paſſ. part. ἀχθείς, ductus.

Ἠχεῖ, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ἠχέω, ſono. f. ήσω. Th. ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Ἠχέτα, pro ἠχήτα, voc. ſingul. ab ἠχήτης, ου, ὁ, canorus. Th. ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Ἠχή, idem ac ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Ἠχήεις, ὁ, & in f. g. ἠχήεσσα, reſonans, adject. ab ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Ἠχθέσθω, ægre tuli, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἄχθομαι, ægre fero. f. ἐσομαι, quaſi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ἠχθημαι, inimicus fui, perf. ind. paſſ. verbi ἐχθάνομαι, quaſi ab ἐχθέομαι. f. 1. med. ἐχθήσομαι. aor. 2. med. ἠχθόμην. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium. Sunt qui velint, ab ἄχθομαι, ſum inviſus, derivari. Tum Thema eſt ἄχθος, εος, τὸ, onus.

Ἠχθω, ης, ἡ, ductus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἄγω, duco. f. ἄξω.

Ἠχθηρε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, odio proſequor. f. αρῶ. p. ἤχθηκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἠχθόμην, odio fui, & in 3. plur. ἤχθοντο, a. 2. ind. med. verbi ἐχθάνομαι, odio ſum. q. ab ἐχθέομαι. vide ἤχθημαι. Vel eſt imperf. verbi ἄχθομαι, ſuccenſeo. fut. ἐσομαι, vel ήσομαι. Thema ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ἠχι, pro ἧ, ubi, adverb. Them. ὅς, ἥ, qui.

Ἠχλυσε, 3. ſing. aor. 1. verbi ἀχλύω, caligo, obrenebror. f. ύσω. Th. ἀχλύς, ύος, ἡ, caligo.

Ἠχμαλώτευται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi ἠχμαλωτεύω, captivum duco. a. 1. act. ἠχμαλώτευσα, ας, ε. vide in ἠχμάλωτος, captivus.

Ἠχον, Dor. pro εἶχον, imperf. activ. ab ἔχω, habeo. f. ἕξω.

Ἠχός, ου, ὁ, ſonus, vox. An ab ἦχα, perf. act. verbi ἄγω, frango? an potius ab ἀύω, flo? unde αὐῶ, clamo. Hinc ἠχέω, ſono. Ἠχώ, όος, ους, ἡ, Echo. κατηχέω, ſono, inſono. κατήχησις, εως, ἡ, inſtitutio, qua prima rudimenta alicujus ſcientiæ traduntur, κατηχητὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa tradit. κατηχούμενος, ου, ὁ, qui prima elementa diſcit.

Ἠχρειώθην, & in 3. plur. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀχρειόω, inutilem reddo, f. ώσω, p. ἠχρείωκα. ex ἀ priv. & χρέα, ας, ἡ, uſus.

Η Ψ.

Ἠψάμην, ω, ατο, attigi, aor. 1. med. verbi ἅπτομαι, ſeu ἄπτω, tango. fut. ψω. p. ἧμμαι.

Ἠψησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἕψω, coquo. f. ἐψήσω. inde ἔψημα, pulmentum.

Η Ω.

Ἠὼ̀, pro ἠῶτε. vide ἠώς, aurora.

Ἠῶθεν, mane. Eſt & ἠῶθεν, diluculo. Th. ἠώς, aurora.

Ἠῶθι, adv. in aurora. ab ἠώς, aurora.

Ἠωϊεῖσι, 3. ſingul. pluſq. perf. act. verbi αἰωνίζω, æterno. fut. ίσω. p. ἠώνικα. Th. αἰών, ῶνος, ὁ, ævum.

Ἠωρεῖτο, 3. ſingul. imperf. verbi αἰωρέομαι, attollor, evehor. Them. αἴωρω, ſurſum tollo.

Ἠώρων, imperf. act. verbi αἰωρέω, in ſublime attollo. f. ήσω. p. ἠώρηκα.

Ἠώς, οῦς, ἕως, ἡ, aurora, diluculum, antemeridianum tempus, dies. acc. ἠῶ, ἠῶν, & ἠῶθ', pro ἠῶτα, vel ἠῶτα. hinc ἠῷος, α, ὁ, matutinus. ab αὔω, ſplendeo, ut ſit quaſi αὐῶς: αυ mutatur in η, & inde fit ἠώς. πρὸς ἠῶ, ad auroram.

Θ.

Octavæ litteræ figura, novem denotat. ſonum habet Φ τ, addita aſpiratione, Θ Jon. pro τ. θ in φ, Æol. ut φήρ.

Θ', pro τε, & ; ſequente aſpiratione.

Θάασσεν, ſedebat, 3. ſing. imperf. verbi θάασσω, idem ac θοάζω, ſedeo, celeriter moveor. Th. θοὸς, ὸν, ὁ, celer, velox.

Θαγῶ, 2. ſingul. fut. 2. med. θαγῆμαι, verbi θάσσω, propero, pro θασσοῦμαι. vide θάασσεν.

Θαδδαῖος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli, Thaddæus. Syriace uber.

Θαεῖτο, Doric. pro θεεῖτο, & hoc Jonic. pro ἐθεᾶτο, 3. ſingul. imperf. verbi θεάομαι, & Jonic. θηέομαι, ῶμαι, ſpecto.

Θάεο, Jon. pro θάου, vide, præſ. imper. paſſ. verbi θάομαι, pro θεάομαι, ſpecto. f. άσομαι. fic θᾶσαι, pro θέασαι aſpice, a. 1. imperat. med. θασσόμενος, pro θεασόμενος, Dor.

Θάημα, ατος, τὸ, Dor. pro θέαμα, τὸ, ſpectaculum. vide θεάομαι.

Θαητὸς, ὴ, ὸν, mirus, admirandus, conſpicuus, Doric. pro θεατὸς, ab eodem verbo.

Θαίβω, agito, impello. Heſych. pro ἐλαύνω. An a θύω, pro ὁρμῶ, & ὀνθαύω, & a βία, vis?

Θαιμὸς, ὁ, domus, plantatio; οἰκία, φυτός, Heſych. an corruptum a δόμος?

Θαιρὸς, ὸν, ὁ, cardo, axis. a θύρα, janua. Heſych.

Θαλάμη, ης, ἡ, cubile: piſcium latibulum: quia eſt eis ut θάλαμος. Nam & θάλαμος pro ſtabulo piſcium dicitur. eſt & θαλάμη, pars narium, quæ μέχρι ἀκροκόνιον. Item θαλάμη, fanum Caſtoris, ac Pollucis, quia οἶκος, domus.

Θαλαμήια ξύλα, ligna thalamo ſtruendo apta. Thema θάλαμος, ου, ὁ, thalamus.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ, ἡ, cubicularius, in thalamo verſans. ex θάλαμος, thalamus, & πολέω, verſo.

Θαλαμίη, ης, ἡ, navis foramen, qua remus in aquas exſertus exſtat. Th. θάλαμος, thalamus, cubile, cella.

Θαλάμιος, ὁ, ad thalamum pertinens: ut in navi θάλαμος, remex.

Θαλαμίοισι, dat. plur. Jon. a θάλαμος, cella.

Θάλαμος, ου, ὁ, thalamus, cubiculum, cella, domus: pars navis inferior, Poll. l. 1. Nuptiarum locus, & dies. Item latibulum piſcium, Ariſtot. l. 4. anim. & nidus avium. Hinc θαλάμη, ης, ἡ, cubile. θαλάμιος, ad thalamum pertinens. Ἐπιθαλάμιον, carmen nuptiale.

Θάλασσα, ſeu θάλαττα, ης, ἡ, mare, a qua marina, aqua ſalſa. quaſi a θάλλω, quod vitrei ſit coloris, vel quia aquarum vi eſt omnis viror, & generatio. unde Thales aquam omnium corporum principium dixit. vel quia θολὸς, turbida eſt aqua marina. Lib. 3. Reg. cap. 10. θάλασσα, pro ſulco ponitur. hinc Θαλάσσιος, Θαλασσαῖος, & θαλάσσιος, α, ὁ, ἡ, marinus.

Θαλασσοκρατέειν, maris imperium obtinere. hinc Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, qui maris imperio potitur. ex θάλασσα, ἡ, mare, & κρατέω, fortiter impero. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Θαλάττιος, α, ὁ, ἡ, marinus, a θάλαττα, ης, ἡ, mare.

Θαλέει, Poet. pro θάλλει, viret, 3. ſingul. præſ. ind. verbi θάλλω, vireo.

Θαλέθοντες, οι, florentes, præſ. part. verbi θαλέθω, idem ac θάλλω, floreo.

Θάλεια, ας, ἡ, nomen Muſæ, Thalia. Eſt & θάλεια, ſeu θαλία, ἡ, epulum ſolemne, dies feſtus, omnium rerum affluentia. Th. θάλλω, vireo.

Θάλειος, έα, ον, virens, floridus, a θάλλω, vireo. θάλεια, ἡ, florens vitæ ſtatus, dies feſtus.

Θαλερὸς, ὰ, ὸν, in flore exiſtens. ab eodem them. θαλερώτερος, profuſius, comp.

Θαλέω, ῶ, fut. ήσω. Poet. floreo, vireo metaph. decoror, ornor. θάλησε, aor. Jon. Th. θάλλω, vireo.

Θαλία, Jon. θαλίη, ης, ἡ, nomen muſicum, Thalia. Et θάλια, convivia ſunt, ſolemnitates. θαλιάζω, floreo. da convivia agito. Th. θάλλω, vireo.

Θαλίη, convivio, dat. ſing. θαλίῃσι, dat. plural. Jon. a θαλία, ας, ἡ, convivium ſolemne. Th. θάλλω, vireo.

Θαλλία, ſeu θαλία, ας, ἡ, idem etiam ſignificat. θαλλὸς, οῦ, ὁ, ramus virens, germen. Th. θάλλω, vireo.

Θάλλοισα, ας, ἁ, Doric. pro θάλλουσα, ης, ἡ, florens, præſ. part. f. g. a θάλλω, vireo.

Θαλλὸς, οῦ, ὁ, olea, pineus ramus, omnis frons virens. θάλλος, εος, τὸ, ſtirps, planta. a θάλλω, vireo.

Θάλλωσιν, florent, 3. pl. ind. præſ. a θάλλω, vireo, pullulo.

Θάλλω, fut. λῶ, vireo, pullulo, floreo. p. τεθάλυκα. hinc θαλερὸς, ὰ, ὸν, virens, floridus. an a θήλος, germen?

Θάλος, εος, τὸ, germen, Poet. pro θαλὸς, οῦ, ὁ, vel θαλλὸς, οῦ, ὁ, proles, filius. Et pro τιμὴ, δόξα, honor, gloria, decus. Th. θάλλω, vireo.

Θάλπεαι, Jon. & Dor. pro θάλπῃ, cremaris, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. a θάλπω, foveo.

Θάλπιος, ὰ, ὸν, nomen proprium, quaſi Θαλπιάω, caleſco. Th. θάλπω, foveo.

Θαλπιέων, pro θαλπιῶν, præſ. part. Poet. a θαλπιάω, caleſco. Th. θάλπω, foveo f. ψω.

Θαλπιώθ, Cant. 4. 4. ἐς θαλπιώθ, ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. in propugnaculis. Junius, ad armaria. Alii, turres præaltas vertunt.

Θάλπω, f. ψω, foveo, calefacio. q. θάλπος ποιῶ, florere facio. hinc Θάλψις, εως, ἡ, focus, fomentum. θάλπος, εος, τὸ, calor, æſtus.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum. Item ſpes quia calefacit: ut contra metus frigefacit. ab eodem them. Vide Heſych.

Θαλύει, Heſych. θάλλει ποιεῖ, florere facit. θαλύω, calefacio. θαλυερὸς, calidus.

Θαλύσια, ων, ων, ex novis frugibus factus ut panis θαλύσιος. Sed θαλύσια, feſtum poſt comportatas fruges: primitiæ frugum. Them. θάλλω, vireo, germino.

Θαλφθεὶς, ὁ, calefactus, aor. 1. part. paſſ. Θαλφῆ, 3. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. verbi θάλπω, foveo. f. ψω.

Θάλυμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. act. verbi θάλλω, vel θαλέω, foveo.

Θαμὰ, adverb. crebro, frequenter. θαμάκις, idem. q. ex ἁμὰ, quod ſimul eſt. inde θαμινὸς, frequens. hinc θαμὴς, ἐος, ὁ, ἡ, creber, frequens. Θαμειὸς, ὰ, ὸν, idem.

Θάμαρ, ἡ, nomen mulieris ἑβραϊκὸν, Thamar. Hebr. palma.

Θάμβεε, obſtupuit, 3. ſing. imperf. Jon. verbi θαμβέω, obſtupefacio. fut. ήσω. Th. θάμβος, εος, τὸ, ſtupor.

Θαμβέω, ῶ, obſtupefacio, expaveſco. f. ήσω. p. τεθάμβηκα. præſ. paſſ. θαμβέομαι, expaveſco, obſtupefio. imperf. paſſ. ἐθαμβεόμην, ούμην, & 3. plur. ἐθαμβέοντο, οῦντο. aor. 1. paſſ. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, εος, τὸ, ſtupor.

Θάμβησεν, expavit, 3. ſingul. aor. 1. Jonic. pro ἐθάμβησεν, verbi θαμβέω, expaveſco.

Θάμβος, εος, τὸ, ſtupor, attonita admiratio. hinc θαμβέω, ſtupeo. q. a θήπω, idem ac θάπος.

Θαμινὸς, & θαμέες, frequentes, crebri. nom. & acc. plur. a θαμὴς, frequens.

Θαμιὰ, ας, ὁ, & θαμειὸς, ὰ, ὸν, frequens. Th. θαμὰ, adv. crebro.

Θαμὶς, ίος, ὁ, ἡ, frequens, creber. nom. plur. Θαμίες, frequentes. Th. Θαμὰ, crebro.

Θαμίζω, frequento, frequens ſum.

Θαμιμαπόδης, Scythice Neptunus appellatur.

θαμινῶ, frequenter, crebro, Poetic. adv. idem ac θαμά, crebro.

θάμνος, ου, ὁ, frutex, fruticetum, quasi creber ramis. a θαμινός, creber, & quasi densus. Frutices enim in sylvis densius concrescunt. quod a θαμά, crebro.

θάμυλις, ἡ, solemnis cœtus, congregatio, quæ θαμὰ, id est, cum frequentia congregata.

θανάσιμος, ου, ὁ, ἡ, lethalis, mortifer, a θνήσκω, morior.

θανατηφόρος, ου, ὁ, ἡ, lethifer, a θάνατος, ου, ὁ, mors, quod a θνήσκω, morior, & φέρω, fero. præt. med. πέφορα.

θάνατος, ου, ὁ, mors, gen. Jon. θανάτοιο, a θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον. θανάτῳ πόρειν, dare letho.

θανεῖν, præs. inf. a θανατόω, occido, interficio.

θανατόω, ῶ, occido. fut. ώσω. p. πεθανάτωκα. a. 1. ἐθανάτωσα. aor. 1 sub. θανατώσω, ης, η. aor. 1. inf. act. θανατῶσαι. aor. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η. a. 1. part. pass. θανατωθείς, έντος, ὁ, ab eodem themate.

θανατώσιμι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi θανατόω, occido.

θανέειν, Jon. pro θανεῖν, a. 2. inf. a θνήσκω, morior.

θανέμεν, a. 2. inf. act. Jon. & Dor. pro θανεῖν, mori, a θνήσκω, morior.

θανεῖν, mori, aor. 2. inf. act. verbi θνήσκω, morior. f. 2. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

θάνοιμι, a. 2. opt. act. ejusdem verbi.

θανέσσας, mortuæ, gen. Dor. pro θανούσης, aor. 2. part. f. g. a θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον.

θανόν, τὸ, aor. 2. part. act. neut. gen. θανόντ, pro θανόντος, accus. sing. m. g. θανόντων, genit. plur. 2. 2. part. a θανών, όντος, ὁ, verbi θνήσκω, morior.

θανοῦμαι, fut. 2. med θανοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. a θνήσκω, morior.

θανών, όντος, ὁ, qui mortuus est, a. 2. part. act. ab eodem verbo.

θάομτε, Dor. pro θεάσασθε, accus. singul. part. præs. act. verbi θεάω, vel θεάομαι, specto.

θάπτον, sepeliebat, 3. singul. imperf. Jon. verbi θάπτω, sepelio.

θάπτω, sepelio: admiror. fut. ψω. p. τέταφα. aor. 1. ind. ἔθαψα. aor. 1. inf. θάψαι. aor. 2. ind. ἔταφον. aor. 2. ind. pass. ἐτάφην, ης, η, sepultus fui. aor. 2. inf. pass. ταφῆναι. fut. 2. pass. ταφήσομαι. præt. med. τέθηπα. Hinc τάφος, ου, ὁ, sepulchrum. ταφή, ῆς, ἡ, sepultura. ἐπιτάφιος, ου, ὁ, ἡ, sepulchralis, funebris. quasi a θῶ, id est, pono, vel ab ἅπτω, τ præfixo, accendo: quod veteres cadavera non sepelirent, nisi concremata, & ad cineres redacta.

θάρα, ὁ, nomen viri, ἄλλιστον, Zara. Hebr. spirans.

θαργηλία, ας, ἡ, sc. ἑορτὴ, festum. Vel θαργήλια, τὰ, sc. ἱερὰ, sacra in honorem Apollinis, & Dianæ. Cum pro primitiis sacra facerent, coquebant feminæ in olla, quam vocabant θάργηλον, eodem nomine quoque ipsam ἱκετηρίαν, id est, supplicationem. q. a θέρω, calefacio, & γῆ, terra. nam inde frugum maturitas.

θαργηλιών, ὁ, undecimus mensis Atheniensium: quia θέρει τὴν γῆν, calefacit terram. Aprili respondet.

θαρσαλέος, idem ac θαρσαλέος, ὁ, fidens. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

θαρρέειν, præs. inf. a θαρρέω, confido, bono sum animo.

θαρρέω, ῶ, confido, bono animo sum. f. ήσω. p. τεθάρρηκα. a. 1. ἐθάρρησα, a θάρρος, εος, τὸ, idem ac θάρσος, fiducia.

θαρσαλέος, α, ὁ, fidens, audax. comp. θαρσαλεώτερον, major audacia, substantive. Thema θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

θαρσαλέως, audacter, adv. a θαρσαλέος, fidens, audax.

θάρσει, confide, præs. imperat. activ. a θαρσέω, fiduciam habeo. præs. part. θαρσέων. θαρσήσαι, a. 1. part. πεθάρσηκα, perf. act. Th. θάρσος, τὸ, audacia.

Θαρσεύς, έος, ὁ, Tharsensis. θάρσος, ους, ἡ, Tharsus, D. Pauli patria.

θαρσεύσα, ας, α, Dor. pro θαρσοῦσα, ης, ἡ, confidens.

θαρσήσας, a. 1. part. act. vide θάρσει.

θάρσος, εος, τὸ, & per metathesin θράσος, εος, τὸ, fiducia, audacia. q. a θέρω, calefacio. ut θερμὸς est calidus, & audax. θερμὸν ἔργον, audax facinus: hinc θαρσύς, έος, ὁ, audax. θαρσαλέος, α, ὁ, idem. θαρσέω, fiducia præditus sum. θαρρέω, idem. θρασύς, έος, ὁ, audax. θρασέως, audacter.

Θάρσος, ους, ἡ, nomen urbis, Tharsus, Apostoli Pauli patria. Ponitur & pro Oceano. 1. Reg. 22. 49. Pro gemma, Exod. 28. 29. Actor. 3. 30. hinc θαρσεύς, Tharsensis.

Θαρσωΐσκω, Poet. pro θαρσύνω, fiduciam affero. inde imperf. Θαρσωΐσκον.

Θαρσωΐω, fiduciam affero. f. ωῶ. præs. part. f. g. θαρσωΐουσα. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θάσαι, Dor. pro θέασαι, Poet. vel Jon. aor. 1. imperat. med. verbi θεάομαι, specto, pro quo Poetæ θάομαι.

Θασεύς, έος, ὁ, Dor. pro Θησεύς, Theseus.

Θάσεται, ponam, Doric. pro θήσομαι, f. 1. med. verbi τίθημι, pono.

Θασέμενος, Doric. & per crasin pro θεασάμενος, ὁ, fut. 1. med. part. a θεάομαι, specto.

Θάσος, ου, ἡ, Thasus, insula quædam maris Ægæi. unde Thasia nva. An a θέω, pono, quod bene posita?

Θάσσον, τὸ, celerius, compar. pro τάχιον, ex ταχὺς, celer.

Θάσσω, sedeo, a θέω, pono, quod est sedere facio.

Θάσσων, ὁ, celerior, quasi θοώσων, a θοὸς, celer, comparativus ex ταχὺς, celer, ταχίων. & θάσσων, celerior.

Θάτερος, ὁ, alteruter, a τὸ, pro ὁ, & ἕτερος. Sic θατέρα, pro τῆ ἑτέρᾳ, & sic porro θάτερα, Dor. pro τὰ ἕτερα.

Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira. in plur. θαύματ, pro θαύματα. Th. θαυμάζω, miror.

Θαυμάζομεν, 1. plur. præs. ind. θαυμαζόμεθα, 1. plur. fut. 1. med. a θαυμάζω, miror, admiror, colo.

Θαυμάζω, miror, admiror, colo, observo. imperf. ἐθαύμαζον, ες, ε. f. άσω. a. 1. ἐθαύμασα, ας, ε. a. 1. sub. act. θαυμάσω, ης, η, perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην, ης, η. a. 1. inf. pass. θαυμασθῆναι, admirationi esse. f. 1. med. θαυμάσεσθαι, η, εται. q. a θαῦμα, miraculum, quod a θάω, vel θεάω, ut sit quasi θέαμα, spectaculum, quo viso homines miratur. Hinc θαυμάσιος, α, ὁ, admirabilis. θαυμαστὸς, ὁ, idem. θαῦμα, ατος, τὸ, admiratio, miraculum.

Θαυμάσσω, admiror, pro θαυμάζω. inde θαυμασσάντες, fut. part. plur. numeri.

Θαύμαντος, gen. sing. a θαῦμας, αντος, ὁ, nomen viri.

Θαυμάσιος, α, ον, admiratione dignus, a, um. Thema θαυμάζω, miror.

Θαυμαστὸς, ή, όν, admirabilis. ὁ θαυμαστὸν, non est mirum. Th. θαυμάζω, miror, admiror.

Θαφθεῖς, εῖσα, έν, sepultus, a, um, in dat. plur. θαφθεῖσι, aor. 1. part. pass. a θάπτω, sepelio. aor. 1. inf. pass. θαφθῆναι.

Θάψαι, aor. 1. inf. act. verbi θάπτω, sepelio. f. ψω. a. 2. ἔταφον.

Θάψια, ας, ἡ, herba quædam ferulacea, a Thapso insula sic dicta.

Θάψος, ου, ἡ, lignum Scythicum. Vel herba ad tingendum apta; quia lanam rubefacit. a Thapso flumine, ubi nascitur, ita dicta.

Θάω, video, scil. cum stupore. Est & θάω, nutrio.

Θ E.

Θεά, ᾶς, ἡ, Dea, θεᾶν, gen plur. Dor. sed θεάων, pro θεῶν, Æolic. Th. θεὸς, Deus.

Θέα, ας, ἡ, spectaculum. accus. singul. θέαν. Thema θεάομαι, specto. Potest θέα etiam dici in præs. imperat. act. a θεάω, specto.

Θεαθῶσιν, aor. 1. inf. pass. verbi θεάομαι, specto, contemplor.

Θέαινα, idem ac Θεὰ, Dea.

Θεανὼ, οῦς, Theano. 4. contractorum.

Θεάομαι, specto, contemplor. fut. 1. med. άσομαι. perf. pass. πεθέαμαι. a. 1. pass. ἐθεάθην. aor. 1. inf. pass. θεαθῆναι. aor. 1. med. ἐθεασάμην, ω, ατο. aor. 1. inf. med. θεάσασθαι. aor. 1. part. med. θεασάμενος. hinc θέαμα, ατος, τὸ, spectaculum. θεατὴς, οῦ, ὁ, spectator. θέατρον, ου, τὸ, locus, in quo ludi spectantur. q. a θάω, contracte ex θεάω, specto, scil. cum admiratione.

Θεάριον, ου, τὸ, pro loco sacro, vel templo sumitur. Erat enim Θεάριον locus publicus in Ægina insula, ubi convivia fiebant. Alii fanum Pythii Apollinis fuisse dicunt. Pind. Scholiast.

Θεασάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. θεάσασθαι, aor. 1. inf. med. a θεάομαι, specto.

Θεατὴς, οῦ, ὁ, spectator. acc. plur. θεατὰς, a θεάομαι, specto.

Θεατρίζω, in theatrum omnibus spectandum produco. f. ίσω. p. πεθεάτρικα. perf. pass. πεθεάτρισμαι, quod a θέατρον, ου, τὸ, theatrum, a θεάομαι, specto.

Θέατρον, ου, τὸ, theatrum. spectaculum. dativ. singul. τῷ θεάτρῳ. Th. θεάομαι, specto.

Θέε, discurrebat, pro ἔθεε, 3. sing. imperf. Jon. verbi θέω, curro.

Θεὶ, legitur 1. Reg. 14. 29. Ezech. 4. pro thalamo. Symmachus vertit εἰδὸς, solum, limen. Aquila πρόθυρον, vestibulum, limen.

Θείαν, Poet. & Jon. pro θεῖον, ου, τὸ, sulphur. hinc θειόω, sulphure fumigo. Sic & θέϊος, Poet. pro θεῖος, α, ον, divinus, divina, divinum.

Θεΐομενος, Jon. pro θειώμενος, ὁ, præs. part. a θειόομαι, ώμαι, specto.

Θεῖος, ου, ὁ, Poetic. pro θεὸς, divinus.

Θεῖς, Deabus, Jonic. pro θεαῖς, a θεὰ, Dea. Th. θεὸς, Deus.

Θεήσασθαι, contemplari, Jonic. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. med. a θεάομαι, specto.

Θεήσεαι, Jonic. pro θεήσῃ, 2. sing. fut. med. verbi θεάομαι, specto. f. θεήσομαι, & Jon. θεήσομαι, η.

Θεητὸς, ή, όν, cum admiratione spectandus. a θέω, cum admiratione specto. Th. θεάομαι, specto. fut. άσομαι, Jon. ήσομαι.

Θέϊα, ῆς, nomen mulieris. Sed θέϊλα, divinam, Jon. pro θέϊαν, a θεῖος, εία, θεῖον, divinus, a, um. Thema Θεὸς, Deus.

Θέϊε, Jonic. vel Poetic. pro θεῖ, curris, 3. sing. præs. a θέω, curro. f. θεύσομαι. Sic θέϊεν, pro θεῖεν.

Θέϊλα, ης, ῆ, aor. 2. opt. act. Sed θεῖεν, ponat, est 3. singul. præs. sub. a θέω, pono, pro quo Poetæ θέω. vel est a. 2. sub. Poetic. pro θῶ, a τίθημι, pono. a. 2. ἔθέϊλα.

Θείναι, a. 2. inf. act. a τίθημι, pono.

Θείω, ferio, percurio, Poet. fut. ώ. p. κα. præt. part. pass. f. g. θειομένῃσι, verberatam. vide θοῶ, τύπτω, id est, cædo.

Θείοιο, gen. Jonic. pro θείου, a θεῖος, divinus.

Θείομεν, ponamus, 1. plur. a. 2. sub. act. Poet. pro θῶμεν, verbi τίθημι. fut. θήσω. a. 2. ἔθέϊλα. a. 2. sub. θῶ, Poet. θεῶ, & in plural. θέωμεν, & metri gratia θέομεν, & syllabe θείομεν.

Θεῖον, ου, τὸ, sulphur. quod a θεῷ, Deo, sit, tanquam, πῦρ κατάπνευν, ignis fulmineus. Est & θεῖφος, & θεήμενον, tanquam divinitus accensum, ab ἅπτω, accendo. Est & θεῖον, ου, τὸ, divinitas, numen. Th. θεὸς, Deus.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, a, um. Est & θέϊος, Poetic. pro θεῖος. Th. Θεὸς, Deus.

Θεὸς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θειότερος, & Θειότερον, divinius, adverb. comp. a Θεὸς, Deus.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majestas. ejusdem thematis.

Θεῖτε, per syncopen pro θέσητε, 2. plur. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θειώδης, ες, ὁ, sulphureus. a Θεῖον, ου, τὸ, sulphur.

Θείωσα, consecravi, Jon. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi θειόω, Deo consecro. Th. Θεὸς, Deus.

Θελ', pro θέλε, præs. imperat. act. a θέλω, vel ἐθέλω, volo, vis. f. θελήσω. a. 1. part. θελήσας.

Θελγίν, ῖνος, ὁ, veneficus. a θέλγω, decipio.

Θελγομένη, ἡ, gestiens, præs. part. pass. f. g. a θέλγομαι, gestio.

Θέλγω, mulceo, delinio, decipio. f. ξω. q. ἵνα τὸ θέλειν ἄγω, impello quocumque velim. Possis etiam referre ad θηλὴ, quæ mamma: ut sit velut lactare, & quæ molliter tractanda. hinc Θελκτήρ, delinitor. Θελκτήριον, illecebra.

Θέλεις, vis, 2. singul. præs. ind. a θέλω, volo, vis.

Θέλεμνον, & θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. a θέω, pono. Them. θέμελον, basis, fundamentum.

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas, & in plur. τὰ θελήματα. θέλησις, εως, ἡ, idem. a θέλω, volo, vis.

Θελήσω, volam, f. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, qui vult, qui libenter facit. ab eodem themate.

Θελκτὴρ, ὁ, delinitor. Θελκτήριον, ου, τὸ, illecebra. a θέλγω, mulceo.

Θελξινόων, permulcentium, gen. plur. a Θελξίνοος, ὁ, mentem demulcens. a θέλγω, mulceo, & νόος, mens.

Θέλοισα, Doric. pro θέλουσα, volens, præs. part. f. g. a θέλω, volo.

Θέλοντι, Dor. pro θέλησι, volunt, 3. pl. præs. ind. act. a θέλω, volo.

Θέλουσα, volens, præs. part. f. g. a θέλω, volo, f. θελήσω.

Θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. q. a θέω pono. Th. θέμελον, ου, τὸ, fundamentum.

Θέλω, seu ἐθέλω, volo, delector, opto. imperf. ἤθελον, ες, ε. fut. θελήσω. perf. πεθέληκα. a. 1. ἐθέλησα, ας, ε, & Attic. ἠθέλησα. aor. 1. sub. θελήσω, ης, η. Vide ἐθέλω. an θέλεω, a θέλεω λείω? Potius a θύω, & λῶ.

Θέμα, ατος, τὸ, positio; id, quod positum. quæstio, quæ pro fundamento dissertationis ponitur. Est & θέμα, fidus natalitium, horoscopum. a τίθημι, pono.

Θεμὰν, ἄνεμος νότου, ἡ ἀνατολὴ, ventus Notus, aut Oriens.

Θεμέθλοις, dativ. plural. a θέμεθλον, idem ac θέμελον, ου, τὸ, fundamentum.

Θεμείλιον, Poet. pro θεμέλιον, ου, τὸ, & θεμέλιος, ου, ὁ, fundamentum. Th. θέμελον, idem.

Θεμειλίου, fundamentum jacio. f. ώσω. p. πεθεμειλίωκα, perf. pass. πεθεμειλίωμαι. pluf. perf. ἐπεθεμειλιώμην, ωσο, ωτο, & Jon. πεθεμειλίωτο, 3. sing. Hinc θεμείλιον, & θεμέλιος, ab eod. themate.

Θέμεσαν, Jonic. pro θέμεναι, Dor. pro θεῖναι, ponere, a. 2. inf. act. θέμεσαν ἀσπερχὲς ἄπασαν ἀμφὶ πόνοι πρόσωπον, ponere omne studium circa rem aliquam. θέμενος, aor. 2. part. med. a τίθημι, pono.

Θέμερος, ου, ὁ, gravis, venerandus. Th. θέμις, jus.

Θέμεθλον, Poet. idem ac θέμελον, fundamentum. Th. θέμελον, ου, τὸ, idem.

Θέμελον, ου, τὸ, fundamentum. q. a θέω, pono. Θεμέλιον, ου, τὸ, idem. Θεμελιόω, basim, fundamentum pono.

Θεμίπλεκτος, ου, ὁ, Poet. a Themide contextus. ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτὸς, a πλέκω, plico, necto, & Θέμις, jus, lex, institutum.

Θέμις, ιος, vel ιδος, ἡ, jus, lex, institutum. vectigal. a θέω, pono. hinc θεμιστὸς, ὴ, ὸν, legibus consentaneus. ἀθέμιστος, ος, ὁ, ἡ, nefarius. Est & Θέμις, nomen Deæ, Themis.

Θεμισοπόλων, οντος, ὁ, juris studiosus, qui jura colit, & justitiam exercet. ex θέμις, jus, & πέλω, pro πολέω, vel κεράννυμι, misceo.

Θεμίσκοπος, ου, ὁ, Poetic. juris inspector, & præses. Ex Θέμις, jus, & σκέπτομαι, video.

Θεμίσσω, fut. ίσσομαι. aor. 1. med. ἐθεμισσάμην; Poet. juste judico, guberno. Th. Θέμις, jus, lex.

Θέμιστα, justitiam. acc. sing. θέμιστες, vectigalia, oracula, a Θέμις, ιστος, ἡ, jus, lex: vectigal.

Θεμιστεύς, ῆ, εῦ, Poetic. pro δίκαιος, justus. Th. Θέμις, jus.

Θεμιστέων, gen. plur. Jon. a θεμιστὴ, ῆς, ἡ, a θεμιστὸς, ὴ, ὸν, legibus consentaneus. Th. Θέμις, lex.

Θεμιστοκλέος, gen. sing. a Θεμιστοκλῆς, ῆος, ὁ, Themistocles.

Θεμιστοσύη, ης, ἡ, nomen mulieris. q. quæ sapit ex legibus.

Θεμιστὼ, ὼος, ἡ, nomen mulieris.

Θεμιστὸν, ὴ, ὸν, consentaneum Θέμιδι, licitum. Est & Θεμιστός. Θεμιστόω, jus dico, impero. Th. Θέμις, jus, lex, institutum.

Θεμιτὸς, ὁ, dispositio, monitio. Th. τίθημι, pono.

Θεμόω, appropinquare, accedere cogo, facio. q. a θέω, pono. ut sit ponere in conspectu. Alii a θέμις, jus; quatenus est δυνατὸν, possibile.

Θέναρ, αρος, τὸ, palma, vola. cavitas manus, & pedis. q. a θέσι, quia in volam ponuntur, quæ dantur. aut a θένω, cædo, quod illa pars manus percutiatur.

Θένω, cædo, pulso, tundo. ut θείνω. f. σω. a. 2. ἔθανον. hinc θάνατος. q. a θύω, ferio, macto.

Θεοβλαβὴς, ὁ, ἡ, cui Deus mentem eripuit. ex Θεὸς, Deus, & βλάπτω, noceo. f. ψω. a. 2. ἔβλαβον.

Θέογνις, ιδος, ὁ, Theognis, nomen proprium.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, a Deo doctus. ex Θεὸς Deus, & διδάσκω, doceo.

Θεόδματος, Dor. pro Θεόδμητος, ου, ὁ, ἡ, divinitus ædificatus, tributus. Sic θεοδμήτα, ας, ά, Dor. pro Θεοδμήτη, divinitus condita. Ex Θεὸς, Deus, & δέμω, struo: perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδωρος, ου, ὁ, Theodorus.

Θεόδοτος, ου, ὁ, divinitus, & a Deo datus. idem ac Θεοσδοτος.

Θεοειδὴς, forma Deum referens. ex Θεὸς, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Θεοείκελ', pro θεοείκελε, vocat. singul. a Θεοείκελος, Deo similis. quod ex Θεὸς, Deus, & ἴκελος, similis. Th. ἴκω, assimilo.

Θεόθεν, ἀπὸ τῆ Θεοῦ, divinitus, a Deo, adverb.

Θεοῖο, genit. Jonic. pro Θεοῦ, a Θεὸς, Deus.

Θέοισα, Doric. pro θέουσα, ης, ἡ, currens, præs. part. f. g. a θέω, curro.

Θέοιτο, 3. sing. aor. 2. med. opt. Jonic. a θέω, ῶ, pro communi θέμην, θεῖο, θεῖτο, verbi τίθημι, pono.

Θεόκριτος, ου, ὁ, Dearum judex; periphrasis Paridis. a Θεὸς, Deus, & κρίνω, judico.

Θεόκτιστος, ου, ὁ, ἡ, a Deo conditus. a Θεὸς, Deus, & κτίζω, condo, creo.

Θεολόγος, ου, ὁ, ἡ, Theologus. Tribuitur Joanni Euangelistæ κατ' ἐξοχὴν, per excellentiam, q. d. λέγων περὶ τῆ Θεοῦ, loquens de Deo.

Θεομαχέω, Deo repugno. fut. ήσω. p. πεθεομάχηκα. hinc Θεομάχος, ου, ὁ, ἡ, Deo repugnans. ex Θεὸς, Deus, & μάχομαι, pugno.

Θέομεν, Poet. pro θέωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θεόμιστος, ου, ὁ, Poet. ὁ θεοῦ μοῖραν ἔχων, qui sortem divinitus est adeptus: & hinc præstantissimus. Ex Θεὸς, Deus, & μοῖρα, fatum. Th. μείρω, divido, fortior.

Θεόντων, gen. plur. part. præs. a θέω, curro. f. θεύσομαι.

Θεόπνευστος, ου, ὁ, ἡ, divinitus inspiratus. ex Θεὸς, Deus, & πνέω, spiro. fut. πνεύσω.

Θεόπομπος, ου, ὁ, Theopompus, nomen proprium. Vel a Deo missus. a πέμπω, mitto, & Θεὸς, Deus.

Θεοπροπέω, vaticinor. Θεοπρωπία, ας, ἡ, vaticinatio. Θεοπρόπιον, vaticinium. Θεοπρόπος, ου, ὁ, vates. quod a Θεὸς, Deus, & πρέπω, excello, decorus sum.

Θέορτος, ου, ὁ, Poet. ἐκ Θεοῦ, ὄρμενος, ἠ ἐλθὼν, a Deo excitatus, & profectus. ex Θεὸς, Deus, & ὄρω, excito.

Θεὸς, οῦ, ὁ, Deus. aliquando etiam pro Dea sumitur. q. a θέω, pono, facio. q. ὁ θεὸς τὸ πᾶν, & idem θεῖν, seu θεᾶται, inspicit omnia, & θέει διὰ πάντων, penetrat omnia. hinc Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. Θεῖος, α, ον, divinus. ἄθεος, ος, ὁ, ἡ, impius. ἀθεότης, ητος, ἡ, impietas. ἔνθεος, ος, ὁ, ἡ, divinus, in quo Deus est. ἐνθουσιάζω, numine afflor. ἐνθουσιασμὸς, ὁ, afflatus divinus.

Θεόσδοτος, divinitus data. ex Θεὸς, Deus. & δίδωμι, do. Θεόσδοτος, a Deo datus.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, cultus Dei. Θεοσεβὴς, ὲς, ὁ, ἡ, Dei cultor. ex Θεὸς, Deus, & σέβω, colo.

Θεοσυγὴς, ὲς, ὁ, ἡ, Dei olor. ex Θεὸς, Deus, & συγέω, odi.

Θεόταυρος, ου, ὁ, Deus taurus. Epitheton Jovis.

Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. Them. Θεὸς, Deus.

Θεότιμος, ου, ὁ, Theotimus, nomen proprium. Vel divinitus honoratus. a τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Θεοφανὴς, ης, ες, Jonic. Dei apparitio. ex Θεὸς, Deus, & φαίνω, appareo.

Θεόφιν, divinitus, adverb. Interdum & pro ἐνεῖς, a ἐνὸς.

Θεόφραστος, ου, ὁ, Theophrastus, nomen proprium.

Θεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Divina mente præditus, vates, propheta. ex φρὴν, mens, & Θεὸς, Deus.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla. Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. ἐεράπων, οντος, ὁ, servus.

Θεραπεία, ας, ἡ, sanatio; famulatus. ab eodem themate.

Θεραπεύθείση, dat. singul. aor. 1. part. pass. f. g. Θεραπεύσασα, 3. singul. a. 1. opt. act. Æol. verbi θεραπεύω, famulor, servio.

Θεραπεύω, famulor, servio, curo, sano, cum Accus. imperf. ἐθεράπευον, ες, ε. fut. εύσω. p. τεθεράπευκα. aor. 1. imperat. act. θεράπευσον, άτω. imperf. pass. ἐθεραπευόμην, ου, ετο. perf. pass. τεθεράπευμαι. perf. part. τεθεραπευμένος, η, ον. aor. 1. ind. passiv. ἐθεραπεύθην, ης, η. Thema θεράπων, ὁ, minister.

Θεραπηίη, Jonic. pro θεραπεία, sanatio: famulatus.

Θεράπνα, ας, ἁ, Dor. pro Θεράπνη, ες, ἡ. Locus in Lacedæmone, Helenæ civitate celebris. Hinc Therapnæi fratres, Castor, & Pollux.

Θεράποντε, acc. singul. θεράποντα, nom. dual. Θεράποντ, dat. plur. a θεράπων, οντος, ὁ, minister.

Θεράπων, οντος, ὁ, minister, famulus, servus. q. a θέω, curo. hinc Θεράπαινα, ης, ἡ, ministra. Θεραπεύω, famulor, servio, curo. Θεραπεία, ας, ἡ, ministerium, sanatio. θεραπόντιος, ου, ὁ, minister. item curator, medicus. θεραπόντικος, ὴ, ὸν, officiosus. ἀθεράπευτος, ος, ὁ, ἡ, insanabilis.

Θεραφίμ, imagines, idola, Theraphim.

Θερείη, ης, ἡ, Jon. pro θέρος, vel θερία, idem ac θέρη, æstas.

Θερεσταίη, per syncopen pro θερεστάτη, ης, ἡ, superlativ. a θέρος, æstivus.

Θέρευ, Dor. pro θέρος, gen. sing. a θέρος, εος, τὸ, æstas.

Θερέω, idem ac θέρω, calefacio.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θερίζω, meto, cum Accuſ. ſæpe abſolute ponitur. f. ἰσω. p. πεθέρικα. a. 1. part. θερίσας, αντος, ὁ, perf. paſſ. πεθέρισμαι. a. 1. paſſ. ἐθερίσθην. Th. θέρος, εος, τὸ, meſſis.

Θερινός, ἡ, ὁ, æſtivus. a θέρος, εος, τὸ, æſtas.

Θερίσσω, Dor. pro θερίζω, præſ. inf. a θερίζω, meto.

Θερισμός, οῦ, ὁ, meſſis. ab eodem themate.

Θεριστής, οῦ, ὁ, meſſor. ejuſdem etiam thematis.

Θέρισρον, ſeu θερίστριον, ου, τὸ, veſtis æſtiva. Th. θέρος, æſtas.

Θερμὰ, nom. plur. n. g. a θερμὸς, calidus. Th. θέρω, calefacio.

Θερμαίνω, calefacio. fut. ανῶ. a. 1. ἐθέρμανα. perf. πεθέρμακα. præſ. paſſ. θερμαίνομαι, caleſio, & calefacio me. imperf. ἐθερμαινόμην, ου, ετο. perf. paſſ. πεθέρμασμαι. aor. 1. paſſ. ἐθερμάνθην. Th. θέρω, calefacio.

Θέρμετο, calefaciebar, 3. ſingul. imperf. Jonic. verbi Poet. θέρμομαι, pro θερμαίνω, calefacio.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, calidus, calida, & in ſuperlat. θερμόταπος, calidiſſimus. hinc θέρμη, ης, ἡ, calor. Th. θέρω, calefacio.

Θέρος, εος, τὸ, æſtas. meſſis. q. a θέρω, ferveo. quia calida ejus temperies, & æſtas maxime fervet, & in æſtate nos pariter incalefcimus. hinc θερινὸς, ὴ, ὸν, æſtivus. θερίζω, æſtatem tranſigo, ſano. θερισμὸς, οῦ, ὁ, meſſis. θεριστὴς, οῦ, ὁ, meſſor.

Θερσίτης, ου, ὁ, Therſites, nomen proprium.

Θέρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θέρσω, fut. Æol. a θέρω, calefacio. inde θερσόμενος, f. 1. part. medii.

Θέρω, calefacio, medeor, curo. f. θερῶ, & Æol. θέρσω. q. curo fovendo. calore enim fovemur, & fomentationes calidæ eſſe debent ad perſpirationem promovendam. hinc θερμὸς, ὴ, ὸν, calidus. θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor. θέρμη, calor, æſtus.

Θὲς, pro θέτω, pone, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θέσαν, poſuerunt, Jonic. pro ἔθεσαν, 2. plur. aor. 2. ind. ἔθην, a τίθημι, pono.

Θέσθαι, aor. 2. inf. med. ἐθέμην, 3. ſingul. 2. 2. imperat. med. a τίθημι, pono.

Θέσις ἐπέων, carminum compoſitio. a τίθημι, pono.

Θεόκλυτος, per ſyncop. pro θεοκλυτος. Deo ſimilis, admirabilis. Iliad. γ. ſic in plur. n. g. θέσκελα, divina, Deo ſimilia. ex Θεὸς, Deus, & ἔοικα, ſimilis. Th. ἔοικα, ſimilis ſum.

Θεσμὸς, οῦ, ὁ, lex, ſanctio, ritus, mos vetus: ſtatues lignorum. q. a θέω, pono, ſtatuo. inde θέσμιος, ου, ὁ, legitimus. θεσμὰ, inſtituta.

Θεσμοφορίων, ου, τὸ, ſacrum Cereris. Θεσμοφόρια, feſta in Cereris honorem. ex θεσμὸς, lex, & φέρω, fero.

Θεσπεσίη, ας, ἡ, & Jon. θεσπεσιη, vide in θεσπέσιος, divinus.

Θεσπέσιον, τὸ, edictum, decretum divinum.

Θεσπέσιος, ου, ὁ, ἡ, divinus, genit. Jon. θεσπεσίοιο. Th. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vaticinus, divinus.

Θεσπεσίδαὶς πῦρ, ignis divinitus ardens. quod a θέσπις, divinus, & δαίω, uro.

Θεσπίζουσα, Doric. pro θεσπίζουσα, aor. 1. part. activ. f. g. a θεσπίζω, vaticinor.

Θεσπίζω, vaticinor. Them. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vates, & θέσπισμα, ατος, τὸ, oraculum.

Θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vates, divinus. q. ex Θεὸς, Deus, & ἔπω, vel ἔσπω, Poetic. dico. hinc θεσπίζειν, vaticinari, ſtatuere, ſancire.

Θεσπρωτῶν, gen. plur. a Θεσπρωτοὶ, Theſproti, populi in Epiro.

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, nomen urbis, Theſſalonica. Gr. victoria Theſſalis reportata per Philippum.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Theſſalonicenſis.

Θέσσυο, Jon. & Poet. pro ἔθεσο, 3. pl. a. 1. ind. act. Sic θέσσαντο, 3. pl. a. 2. med. a τίθημι, pono.

Θεσσὶς, ὴ, ὁ. Theſſies, nomen proprium.

Θέσσυρ, ὁ, Ænopis filius. hinc Θεσσυρίδης.

Θέσφατα, τὰ, reſponſa divina: oracula, vaticinia. a θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, a Deo dictus: oraculo prædictus, fatalis. Odyſſ. δ. quod a Θεὸς, Deus, & φημὶ, dico.

Θετέον, ponendum eſt, conſtituendum, a τίθημι, pono.

Θετικὸς, ὴ, ὸν, poſitivus, a, um. in pl. n. g. θετικὰ. θετικῶς, affirmative. Nazianz. in Orat. Th. τίθημι, pono.

Θέτις, ὁ, Thetis, nomen proprium Deæ.

Θέτο, repoſuit, Jon. pro ἔθετο, 3. ſing. aor. 2. med. verbi τίθημι, pono. aor. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Θετὸς, ὴ, ὸν, poſitus, adoptivus, adoptatus.

Θετταλία, ας, ἡ, Theſſalia. nomen regionis. hinc Θετταλοὶ, οἱ, Theſſali.

Θέτω, 3. ſing. a. 2. imperat. act. θὲς, a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θοῦ, Doric. pro θὲς, vel θέσο, aor. 2 imperat. med. verbi τίθημι, pono.

Θούγενὶς, ἴδος, ἡ, per craſin, pro θεογενὶς.

Θούγεθαι, Cretenſium dialecto, pro θέλγεθαι. Heſych.

Θουδὶας, ου, ὁ, nomen Pſeudoprophetæ, Theudas. Gr. torrens.

Θουμερᾷ, Dor. pro θεμερῇ, quod Attice θάμερῃ, dat. ſingul. a θάμερος, ία, ον, ὁ, ἡ, Dor. pro θεήμερος, ία, ον, ὁ, ἡ, divinus, a, um. q. ἀπὸ θεοῦ μεμερισμένη, παρὰ θεοῦμένη τῇ θείᾳ. quod a Θεὸς, Deus, & μείρω, partior. Th. μείρω, divido.

Θοῦμορος, ου, ὁ, per craſin, & Dorice pro θεόμορος, a Deo datus. ſeu per diſtributionem alicui a Deo datus. ex Θεὸς, Deus, & μείρω, partior.

Θούσεται, Jon. pro θώσεται, 2. ſingul. f. 1. med. hinc θούσεθαι, f. 1. inf. med. verbi θέω, curro. f. θώσομαι.

Θούσομενος, Dor. pro θωσόμενος, ὁ, f. 1. part med. ejuſdem thematis.

Θοὐχαρίλα, Dor. pro Θευχαρίλα, fœminæ nomen.

Θοῦμαι, f. θώσομαι, curro, curſu contendo. Eſt & θέω, pono, facio. unde τίθημι, pono.

Θοῦμεν, pro θῶμεν, Jon. ponamus, 1. plur. aor. 2. ſub act. a τίθημι, pono.

Θοώντων, gen. plur. part. præſ. a θοάω, exhibeo me videndum. Th. θεάομαι, ſpecto.

Θοωπεύεται, 3. ſing. præſ. paſſ. a θωπεύω, ſpecto. θωπεία, ας, ἡ, contemplatio.

Θοωπεύω, ſpecto. fut. ὑσω. p. πεθώπευκα. aor. 1. ſub. θωπεύσω, ης, η. Th. θεωρὸς, ſpectator, contemplator.

Θοωρητικὸς, ὴ, ὸν, contemplativus.

Θοωρὶς, ίδος, ἡ, nomen navis publicæ, qua Athenienſes ſuos θεωρὸς, Theoros, & ſacrorum publicos miniſtros quotannis in Delum mittebant litatum Apollini. Item θεωρὶς nomen proprium varis. Demoſth.

Θεωρὸς, οῦ, ὁ, ſpectator, contemplator: oraculi conſultor. a θεάομαι, ſpecto. hinc θεώρημα, ατος, τὸ, quod contemplamur; item præceptum. θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio. Eſt & θεωρὸς, ὁ, qui rerum divinarum curam gerit. a Θεὸς, Deus, & ὄρα, cura. hinc & θεώριον, pro loco ſacro. Fuit locus publicus in inſula Ægina, ubi convivia fiebant. Alii fanum Pythii Apollinis eſſe dicunt. Pind. Schol.

Θ Η.

Θήβαι, Doric. pro Θῆβαι, ſeu ἐν τοῖς Θήβαις, Thebis.

Θηβαγενὴς, ἐος, ὁ, ex urbe Thebarum oriundus. ex θῆβη, Thebæ, & γείνομαι, naſcor.

Θήβαζε, Thebas, adverb. a θῆβη, Thebæ.

Θηβαῖος, ου, ὁ, Thebanus, & in plur. Θηβαῖοι, οἱ, Thebani.

Θῆβη, ης, ἡ, nomen urbis Bœotiæ. hinc θήβηθεν, Thebis adverb.

Θηγάνη, ης, ἡ, cos. a θήγω, acuo.

Θήγει, acuit, 3. ſing. præſ. ind. a θήγω, acuo.

Θήγω, acuo, incito, inſtigo. f. ξω. p. πεθηχα, a. 1. ἔθηξα. q. πρὸς τὸ θεὸν ἄγω, ad acumen cogo, id eſt, acutum reddo.

Θηείσθαι, Jonice pro θεᾶσθαι, præſ. inf. a θεάομαι, ſpecto.

Θηεῖτο, contemplabatur, Jon. pro ἐθεᾶτο, & hoc pro ἐθεᾶτο, 3. ſingul. imperf. a θεάομαι, Jonice pro θεάομαι, ſpecto.

Θηεύμενος, ου, ὁ, Jon. & Dor. pro θεώμενος, præſ. part. a θεάομαι, ſpecto.

Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηεῦντο, quod Jon. pro ἐθεῶντο, intuebantur, 3. plur. imperf. ejuſdem verbi.

Θηήσαντο, contemplati ſunt, Jonice pro ἐθεάσαντο, 3. plur. aor. 1. med. verbi θηέομαι, pro θεάομαι, contemplor. hinc θήσασθαι, Jonic. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. med.

Θηητὸν, τὸ, mirandum, verbale a θηέομαι, Jon. pro θεάομαι, ſpecto.

Θήϊον, Jon. pro θεῖον, τὸ, ſulphur.

Θηκάμενος, ου, ὁ, thecæ deſtinatus, ad aliquid condendum, vel recipiendum. a τίθημι, pono.

Θηκάμενος, ὁ, ponens, aor. 1. part. med. a τίθημι, pono. f. θήσω. p. τεθηκα. a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Θῆκαν, Jon. pro ἔθηκαν, poſuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. θήκατο, 3. ſingul. aor. 1. med. Jon. ejuſdem verbi.

Θῆκε, poſuit, Jon. pro ἔθηκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Θήκη, ης, ἡ, theca, ubi aliquid reponitur, ſepulchrum, loculus. Plato lib. de Legibus. a τίθημι, pono.

Θηλάζω, lacto, lac præbeo, ubera ſugo, mamma nutrio. Uſurpatur tam de muliere lactante, quam de puero, qui lactatur. præſ. part. f. g. θηλάζουσα. f. άσω. p. πεθήλακα. θηλάζων, ουσα, ον, præſ. part. Thema θηλὴ, ἡ, papilla.

Θηλαμὼν, ὼνος, ὁ, nutritor, nutrix. a θυλάζω, lacto. Them. θυλὴ, ῆς, ἡ, papilla.

Θήλεα, & θηλέη, Jon. pro θήλεια, fœmella. accuſ. plural. θηλέας, nom. pl. θήλειαι. Th. θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, fœmineus. acc. θῆλυν.

Θηλέαι, Jonic. pro θαλέαι, idem ac θάλλω, germino, pubeſco.

Θηλέης, genit. Attic. a θῆλυς, fœmina.

Θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla, mamma, apex, ruma. q. a θάω, nutrio. vel eo quo lac θάλλει, ſcaturit, & quaſi pullular. hinc θηλάζω, lacto, ſugo.

Θηλητὴρ, ῆρος, apud Heſych. forte legendum θηρητὴρ, venator. a θὴρ, fera.

Θηλυδρίας, ὁ πεθηλυμένος, mollis, effœminatus. a θῆλυς, fœmina, & ὁράω, facio.

Θηλυώσθαι, fœminarum more laſcivire. a θῆλυς, fœmina.

Θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, & θήλεια, ας, ἡ, τὸ θῆλυ, fœmineus, a, um: vel fœmina. q. a θηλὴ, quia mamma lactifera inſtruitur, virilique majores mammas habet.

Θηλυτέρων, mulierum, gen. plur. Æol. a θηλύτερος, compar. f. g. a θηλύτερος, effœminatior, mollior. Th. θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, fœmineus.

Θηλυτόκος, ου, ὁ, fœmellipara. ex θῆλυς, fœmina, & τίκτω, pario. præt. inuſ. τέτοκα.

Θηλὼ, Heſych. τροφὸς, τιθὴ, altrix, nutrix. a θηλὴ, mamma.

Θημὼν, ὼνος, ὁ, cumulus, acervus rerum ſimul poſitarum. a τίθημι, pono. Eſt & θημωνία.

Θὴν, νὸς, ὁ, acervus, idem ac θὼ. Eſt & θὴν, expletiva particula; & pro quidem ſumitur, & certe. Homer. Iliad. β.

Θήλιον, lac, γάλα, Heſych. a θάω, aurio, lacto.

Θήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a θήγω, acuo. f. ξω.

Θηῆς, 2. ſingul. opt. præſ. paſſ. a θηέομαι, Jon. pro θεάομαι, ſpecto, video.

Θήητο, ſtupeo, cum ſtupore admiror. q. a θάω, miror. admirationem enim viſu oſtendimus. Sic & mirari eſt videre. uſurpatur πεθηπα, & τεθηπὼς, pro θανὼν. Alii ad θάπτω, ſepelio, referunt.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θήρ, ρὸς, ὁ, fera. Item leo, Homer. Iliad. γ. gen. plur. Θηρῶν. dar. pl. Θηρσί. q. a Θέω, curro. huc enim illuc in sylvis discurrunt feræ. Hinc Θηρίον, ου, τὸ, bellua. Θηριώδης, ες, ὁ, ἡ, ferinus. Θήρα, ας, ἡ, venatio, tendicula. Θηράω, & Θηράομαι, venor, sector. Θηρατὴς, & Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, venator.

Θήρα, ας, ἡ, venatio: aucupium, captura: item tendicula. hinc Θηράω, venor. Th. Θήρ, ὁ, fera. Est & Θήρα, ἡ, insula.

Θήραιον ἔπος, vaticinium in insula Thera redditum. Th. Θήρα. Θειραῖον, τὸ, vestis genus. Poll. l. 7. Θήραιον vero vinum quoddam Cretense. Idem. Θηραῖος οἶνος, Galen. κατὰ τόπ. l. 7.

Θηρᾶν, præs. inf. a Θηράω, venor. Th. Θήρ, ὁ, fera.

Θήρεον, πέπλον ποικίλον, peplum varium Atticis, inquit Hesych. q. a Θήρ, bellua.

Θήρδω, præs. imperat. activ. a Θηρδεύω, præt. inf. Θηρδῦσαι, aor. 1. inf. activ. a Θηρδάω, feras venor. Them. Θήρ, fera.

Θηρεύωμεν, Jon. pro Θηρδεύειν, venari, affectare. præs. inf. a Θηρδάω, feras venor.

Θηρευτὴς, ac Θηρευτὴρ, ὁ, venator. a Θηρεύω, feras venor.

Θηρευτικὸς, ὴ, ὸν, venaticus. Θηρευτικὸς βίος, venatoria vita. Arist. Polit.

Θηρεύω, feras venor, insidiose observo, capto. f. εύσω. p. πεθήρευκα. a Θήρ, ὁ, fera.

Θήρη, gen. sing. Jonic. a θήρα, ας, & Jon. ης, ἡ, fera. Th. Θήρ, ὁ, fera.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Item Poet. pro Θηρευτήρ. a Θηράω, venor. Th. Θήρ, ρὸς, ὁ, fera.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, venator. ejusdem verbi, & thematis.

Θηριάλωτος, ὴ, ὸν, ἡ, a feris captus, a Θηρίον, fera, & ἁλίσκω, capio.

Θηριόβρωτος, ὴ, ὸν, ἡ, a feris comestus. a Θηρίον, fera, & βρώσκω, comedo.

Θηριομαχέω, cum bellois pugno. f. ήσω. p. πεθηριομάχηκα. a. 1. ἐθηριομάχησα, ως, ε. quod a Θηριομάχος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui cum feris pugnat. compos. ex Θηρίον, ου, τὸ, fera. Th. Θήρ, fera, & μάχομαι, pugno.

Θηρίον, ου, τὸ, fera, bestia. Θήρ, ρὸς, ὁ, Æol. φήρ, fera.

Θηριώδεστατος, τη, τον, feris refertissima, superl. a Θηριώδης, ferus.

Θηριώδης, ους, ὁ, ἡ, ferus, a. hinc Θηριωδῶς, adverb. ferino more.

Θηροφόνη, ης, ἡ, fericida. ex Θήρ, ρὸς, ὁ, fera, & φόνω, occido. p. m. πέφονα.

Θηρώμενος, ὁ, præs. part. pass. a Θηράω, venor. Th. Θήρ, ὁ, fera.

Θηρῶν, ὁ, captans, præs. part. activ. ab eodem verbo, & them.

Θής, τὸς, ὁ, operarius, servus, mercenarius, proletarius, Plutarch. in f. g. Θῆσσα, ancilla. quasi a Θέω, facio; ut famulus a facio.

Θῆσαι, lactasse, a. 1. inf. act. per syncopen pro Θηλάσαι. Sic θῆσαν, suxit, pro Θηλάσαν, 3. sing. aor. 1. med. Jonic. a Θηλάζω, lacto. Th. Θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla.

Θησάμενοι, contemplati sunt, Jonic. pro Θεάσαντο, ex ε in η coalescentibus, & ο in ω verso. a Θεάομαι, specto. f. άσομαι. a. 1. med. ἐθεησάμην. a. 1. opt. med. θεησαίμην.

Θησαυρίζω, thesauros extruo, congero, repono. f. ίσω. p. πεθησαύρικα. perf. pass. πεθησαύρισμαι. Hinc Θησαυρισμὸς, congerendi prudentia. Th. Θησαυρὸς, οῦ, thesaurus.

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, thesaurus, gaza: litterarum monumenta, Xenoph. A τίθημι εἰς αὔριον, in crastinum repono. Vel ab αὔριον, dives. ut sit divitiarum repositio. hinc Θησαυρίζω, thesaurizo.

Θησέα, acc. sing. a Θησεὺς, ἑῶς, ὁ, Theseus, nomen proprium.

Θήσει, 3. sing. fut. 1. act. Θήσειν, f. 1. inf. act. a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θησίμεν, Doric. pro Θήσειν, fut. 1. inf. act. a τίθημι, pono.

Θησόμενδα, Dor. & Æol. pro Θησόμεθα, ponemus, 1. plur. f. 1. med. verbi τίθημι, pono.

Θησεὺς, ἑῶς, ὁ, Theseus. nomen proprium.

Θῆσθαι, lactare, contracte pro θάεσθαι, præt. inf. Jon. pro θᾶσθαι. Sed alii per syncopen dici volunt pro θηλάζεσθαι, præt. inf. pass. a θηλάζω, lacto. Th. θηλὴ, ῆς, papilla.

Θήσομαι, ponam, fut. 1. med. θήσω, fut. 1. act. in plur. θήσομεν, ponemus, verbi τίθημι, pono.

Θήσουσι, Dor. pro θήσωσι, ponunt, 3. plur. f. 1. act. a τίθημι, pono.

Θήσω, & Dor. θησῶ, ponam, f. 1. act. a τίθημι, pono.

Θῆτα, servum, acc. sing. a θής, θητὸς, ὁ, servus, θῆσσα, ἡ, ancilla.

Θητεύω, mercede servio. fut. εύσω. a θής, τὸς, ὁ, mercenarius.

Θ Ι.

Θιασεὼν, ὁ, panis, qui Diis proponebatur.

Θιάζω, choros duco, tripudio, a Θίασος, thiasus.

Θίασος, ου, ὁ, thiasus, saltatio, & pompa, quæ Baccho exhibebatur. Athen. l. 12. Virg. Ecl. 5. Instituit Daphnis thiasos inducere Baccho. Διάσους συναγαγεῖν, Demosth. Tum sodalitas, societas. Xenophon.

Θίβη, ης, ἡ, fiscella scirpea instar arculæ. Exod. 2. Hesych. Θίβη πλεκτὸν κιβωτοειδὲς, ὡς γλωσσοκομεῖον. Duci possit a θέω, pono, ut sit repositorium. Sed vide θήκη.

Θιβρὸς, ὰ, ὸν, tostus sub carbonibus: fervidus: item tener, venerabilis. forte a θίφρα, cinis. vel a θύω, incendo. pro tenero, est q. a τρυφερὸς.

Θιγεῖν, aor. 2. inf. activ. Θιγέμεν, Jon. pro θίγειν, præs. inf. a θίγω, tango.

Θίγουσα, Doric. pro θίγουσα, ης, tangens. præs. part. f. g. ab eodem verbo.

Θίγον, tange, Dor. pro θίγε, aor. 2. imperat. act. verbi θίγω, tango.

Θίγω, tango, attingo. f. ξω. p. πέθιγα. a. 1. ἔθιξα. a. 2. ἔθιγον. hinc θίξις, εως, ἡ, tactus. q. a θέω, pono. Tango manum apponens.

Θὶν, aut θὶς, θινὸς, ὁ, ἡ, acervus, cumulus. Item littus. Est & θῖν, acc. sing. pro θῖνα, a εἰς, littus, q. a θέω, pono, vel curro. aqua enim ad littora confluit. Vel a θένω, quod littora aquarum assultu verberentur. Tradunt Grammatici θὶν pro littore acceptum esse f. generis, alias m.

Θῖν, Deus, Cretens. a Θεὸς.

Θιντόβρωτος, malus, pro θριτόβρωτος, comestus a vermibus, vel tineis, quæ θρῖπες, & βρώσκω, comedo.

Θισπέσιον, conjicio, Hesych. Puto a θέσπις, vates, ut sit vatis instar divinare.

Θ Λ.

Θλαβίας, ὁ, eunuchus, proprie, cui testes contusi. a θλάω, frango.

Θλάσπι, εος, τὸ, thlaspi, herba. a θλάω, quia fructus ejus quasi contusus.

Θλάσσε, 3. sing. aor. 1. act. Poet. pro ἔθλασε, verbi θλάω, frango.

Θλάω, elido, frango. f. σω. p. κα. hinc θλάσμα, ατος, τὸ, fractura.

Θλιβίας, θλαβίας, ὁ, spado, cui testes θλιμμένοι, contusi.

Θλίβω, attero, stringo, contero, premo. fut. ψω. p. φα, cum acc. perf. pass. πέθλιμμαι. perf. part. πεθλιμμένος, pressus. q. a θλάω. hinc θλῖψις, εως, ἡ, afflictio. θλιμμὸς, idem.

Θλῖψις, εως, ἡ, afflictio, anxietas, compressio. In sacris litteris ponitur pro angustia, & tribulatione. Ad Hebr. 10. a θλίβω, premo.

Θ Ν.

Θνάσιμον, Dor. pro θνήσιμον, mortiferum. θνήσιμον, Dor. pro θνήσιμεν. & θνατὸς, Dor. pro θνητὸς, mortalis.

Θνατὰ μέλη, mortalia membra, nom. vel acc. plur. Dor. pro θνητὰ, mortalis, Dor. θνατὸς. Thema θνήσκω, morior.

Θνήξομαι, moriar, f. 1. med. a θνήσκω, morior.

Θνῆσις, ἡ, mors, corruptio. Θνησιμαῖος, ὁ, morticinus.

Θνῆσκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. θνήσκοντες, οἱ, nom. plur. præs. part. a θνήσκω, morior.

Θνήσκω, morior, interficior. πρὸς σὲ θνήσκω, a te occidor. Lucian. fut. θνήξομαι, ῃ, εται. fut. 2. med. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. pluſq. perf. ἐτεθνήκειν, ις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε. præt. med. τέθναα. inde inf. præt. med. τεθνάναι, contract. pro τεθνᾶκέναι. q. a θνάω, inusit. quod quasi θέω ἄνω, sursum tendo, scil. ad Deum, qui animam infuderat. Hinc θνητὸς, ὴ, ὸν, mortalis. θάνατος, ου, ὁ, mors; item pro capite. θανατόω, morte afficio, ἀθάνατος, ου, ὁ, ἡ, immortalis. ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. ἀθανασίη, ας, ἡ, bona, & facilis mors.

Θνητοῖο, gen. Jon. a θνητὸς, ὴ, ὸν, mortalis. dat. plur. θνητοῖσι. Th. θνήσκω, morior.

Θνητῶν, genit. plur. a θνητὸς, mortalis.

Θ Ο.

Θοάζω, celeriter moveor: a θοὸς, celer. resideo Sophocli in Œdip. aliis curro, erro, insanio, bacchor, festino, ut Interpr. Apollon. Rhod. aliis terreo: absolvo: interficio: more figuli fingo.

Θοῆσι, velocibus, dat. plur. f. g. Jonic. pro θοῇσι, a θοὸς, ὴ, ὸν, celer, festinus.

Θοίμεν, οῖο, οῖτο, a. 2. opt. med. Poet. pro θείμεν, εο, εἶτο, tanquam a θέω, pono.

Θοίνη, ης, ἡ, epulum, convivium, cibus, tanquam a θόω, epulor. vel a θέω, pono, & οἶνος, vinum. Convivia enim erant maxime συμπόσια, combibia: hinc θοινάω, ήσω, epulor.

Θοινίζω, Jon. convivio excipio.

Θοῖτε, vide in θέοιτο.

Θολία, ας, ἡ, petasus, pileus fastigiatus, umbrella fastigiata, umbraculum, sive muscarium. ex θόλος, ου, ὁ, ædificium, tholus.

Θολὸς, ὸν, ὁ, sordes, fæx, atramentum sepiæ. Etiam sumitur θολὸς adjective; turbidus. hinc θολόω, turbo: θολερὸς, ὸν, ὁ, turbidus. q. ab ὀλλύω, perdo, quia πρὸ ὀλλύσθαι, hoc perditur, & ejicitur.

Θόλος, ου, ὁ, ædificium, testudo, camera fastigiata. Erat etiam θόλος locus, ubi Athenis servabantur scripturæ publicæ, & ubi ii, qui ex Prytaneo essent, cœnare solebant. Plut. in Apolog.

Θολοῦντα, acc. sing. part. præs. a θολόω, turbo. Th. θολὸς, fæx.

Θοὸς, ὰ, ὸν, celer, velox. q. a θέω, celeriter eo. Acuta enim subito penetrant.

Θόρε, desilit, 3. sing. aor. 2. act. Jon a θρῴσκω, vel θόρω, salio. Sic θόρον, Jon. pro ἔθορον. imperf. vel a. 2.

Θορὸς, ὁ, & θορὴ, ἡ, semen genitale. Theophr. Thema θόρω, salio.

Θορυβέουσι, Dor. pro θορυβοῦσι, tumultuantur, 3. plur. ind. præs. verbi θορυβέω, tumultuor.

Θορυβέω, tumultuor, perturbo, applaudo. Demosth. in 2. Philipp. f. ήσω, p. τεθορύβηκα. imperf. ἐθορύβεον, ες. Th. θόρυβος, tumultus.

Θορυβήσῃ, obstrepat, 3. sing. a. 1. subact. a θορυβέω, tumultuor.

Θόρυβος, ου, ὁ, tumultus, turba. q. a θρόος, tumultus, & βοὴ, clamor, quia in tumultu clamor multiplex est.

Θορυβῶντες, οἱ, tumultuantes, præs. part. pl. num. m. g. a θορυβέω, tumultuor.

Θορύεσθαι, libidine agitari, coitum appetere, q. πρὸς τὸν θρῶν ὁρύεσθαι, ad genitale semen excitandum impetu quodam ferri.

Θόρω,

Ψηφιοποίηση: Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών Βέροιας

ῥω, five Θορίω, salio, quasi a Θίω ῥῶν, curro, ob celeritatem motus. præs. part. Θόρων.
ὃ ἐξ Θίσω, Θίσσω, a. 2. imperat. med. verbi πίθημι, pono. a. 2. med. ἐθέμην.
Θουκυδίδης, ου, ὁ, Thucydides. in dativ. Θουκυδίδῃ.
Θρασεῖα, ας, ἡ. Th. Θάρσος, salio.
Θρασύς, εῖα, ύ, impetuosus, exiliens, libidinosus. & in f. g. Θαρσαλέος. ab eodem themate.
Θρασύβουλος, Thurus Sybarita, nomen viri.
Θρασύς, Poet. pro Θάσσων, sedile, solium. a Θράσσω, sedeo. Th. Θάος, celer.
Θρασύα, acc. sing. a Θρασύς, Thoon, nomen proprium.
Θρασύ, adv. celeriter, raptim, gnaviter. Odyss. ξ. Th. Θρασύς, ύ, ὁ, celer.

Θ P.

Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia.
Θρᾳκιστί, Thracum more, a Θρᾴξ, Thrax.
Θρᾴνος, ου, ὁ, sella, sedes. Item transtrum: scamnum, subsellium, Aristoph. in Plut. assula, tabula, Poll. l. 10. Galeno lasanum, vas, quo recipiuntur excrementa. a Θράσσω, sedeo.
Θρᾴξ, κός, & Poet. Θρῃξ, κός, ὁ, Thrax. ab auctore sic dict. hinc Θρᾳκίς, & Θρᾳκίδιον, ου, ὁ, Thracius. Θρᾳξ nomen avis apud Oppian.
Θρασέως, ως, ὁ, f. g. Θρασύς, ὁ, audax. Th. Θάρσος, ους, τὸ, fiducia.
Θρασσω, perturbo, vellico, Poet. pro ταράσσω, turbo, per syncopen.
Θρασυμάχης, ου, ὁ, ἡ, Poet. qui audacia habet membra, ὁ Θρασέα ἔχων χεῖρα.
Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde, magnanimus, Hesiod. a Θράσος, ους, ὁ, audax. Th. Θάρσος, ους, τὸ, fiducia, & καρδία, ας, cor.
Θρασυμαχῶν, gen. plur. Dor. pro Θρασυμάχων, a Θρασύμαχος, ου, ὁ, audax in pugna.
Θρασυμαχωνι, ω, ὁ, ᾶ, Poet. & Dor. pro Θρασυμάχωνος, ου, ὁ, ᾶ, audax machinator, qui consilium init audax. Ex Θρασύς, audax. Th. Θάρσος, ους, τὸ, fiducia, & μαχανή, ῆς, ἡ, machina.
Θρασύμαχος, ου, ὁ, Thrasymachus, nomen proprium, q. audax in bello. ex Θρασύς, audax, & μάχη, pugna.
Θρασυμέμνων, acc. sing. a Θρασυμέμνων, ονος, ὁ, ἡ, audax. ex Θρασύς, audax, & μένω, maneo, exspecto. Th. Θάρσος, ους, τὸ, fiducia.
Θρασυμήδεα, accus. singul. a Θρασυμήδης, εος, ὁ, Thralymedes, nomen proprium.
Θρασυπόνοις, ου, ὁ, ἡ, Poetic. ὁ ἐν τοῖς πόνοις Θρασύς, qui labores audacter adit, & tolerat.
Θρασυς, εῖα, ύ, audax. a Θαρρέω, audeo. Them. Θάρσος, ους, τὸ, fiducia.
Θραύω, frango, ferio. hinc Θραυστός, ή, όν, fragilis. q. a Θλάω, contundo.
Θράω, sedeo. f. ήσω. aor. 1. med. ἐθρησάμην. aor. 1. inf. med. Θρήσασθαι.
Θρέϊσσα, ας, ἡ, Dor. pro Θρῄσσα, legitur & Θρήσσα, vel ττα, Threissa.
Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, omne, quod alitur, pro Θράμμα. a τρέφω, alo. f. ψω. perf. pass. τέθραμμαι.
Θρέξασκον, cucurri, vel cucurrerunt, 1. sing. vel 3. plur. a. 1. ind. act. Poet. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, curro, f. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Alii volunt esse imperf. act. verbi Θρεξάσκω, idem ac τρέχω, curro.
Θρέξω, fut. 1. act. verbi τρέχω, curro.
Θρεπτήρδοτος, ου, ὁ, Poet. cui præ metu cor in pectore trepidat, & salit. a Θορίω, & per syncop. Θρίω, salio. Th. Θέρω, idem, & καρδία, cor.
Θρεπτήρια, τὰ, educationis præmia. Th. τρέφω, alo. f. θρέψω.
Θρῆττα, barbar. pro Θαρρῶν. Aristot. & Hesych. Θρῆττον τὸ ἀνδρεῖον, ἢ Θρασύ.
Θρίφθη, aor. 1. pass. Jon. a τρέφω, alo.
a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.
Θρίψαι, aor. 1. inf. act. Θρίψαιμι, 2. fingul. aor. 1. opt. med. ejusdem verbi.
Θρεψάμενος, ὁ, aor. 1. patt. med. ejusdem verbi τρέφω, alo.
Θρέψασα, aor. 1. part. act. f. g. Θρέψε, pro ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. ejusdem verbi.
Θρέψον, nutri, aor. 1. imperat. act. Θρέψω, f. 1. act. a τρέφω, alo.
Θρέψω, alam, f. 1. ind. act. ejusdem verbi.
Θρίω, vel potius Θρόομαι, tumultuando clamo, seu loquor. hinc Θρόος, ου, ὁ, clamor.
Θρῃκιος, ου, ὁ, Thracius. a Θρῃξ, κός, Jon. pro Θρᾴξ.
Θρῃξ, Jon. pro Θρᾴξ, quod pro Θρᾴξ, Thrax.
Θρῃκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. Θρῃκηθεν, adv. ex Thracia.
Θρηκῶν, genit. plur. Jon. pro Θρᾳκῶν, a Θρᾴξ, Thrax.
Θρῆνι, præs. imperat. activ. a Θρηνέω, lamentor.
Θρηνέω, lamentor, odas lugubres cano. impers. ἐθρήνησεν, ου. fut. ήσω. p. τεθρήνηκα. aor. 1. imperat. act. Θρήνησον, άτω, plange. Them. Θρῆνος, ου, ὁ, luctus.
Θρῆνυς, υ, ὁ, & Θρῆνος, εος, τὸ, luctus, planctus. q. a Θραίω, alii a Θραύω, frango, quod luctus animum frangat.
Θρῆνυσι, 3. plur. præs. ind. act. Θρηνέω, lamentor.
Θρῆνυς, υος, ὁ, scabellum pedum. q. a θράνος, sella. Them. Θράω, sedeo. f. ήσω.
Θρησκεία, ας, & Jonic. η, ης, ἡ, religio, cæremonia, superstitio: modo in bonam partem, modo malam usurpatur. a Θρησκεύω, religiose colo, veneror.
Θρησκεύω, superstitiose Deum colo, veneror, colo. q. θεῷ ἀρέσκω, Deo placere. an a τρέω, timeo? Vulgo a Θρᾴξ, Jon. Θρῃξ, Θρᾳκός, Thrax, quod apud Thraces Orpheus cultum Deorum invenerit. Hinc Θρησκεία, superstitiosus Deorum cultus. ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus divinus, quem quis sua sponte elegit.
Θρῆσσος, ου, ὁ, religiosus. Th. Θρησκεύω, colo.
Θρῆττωσον, ου, τὸ, ea pars currus, cui onera imponuntur, Hesychius. an a Θρῆσσα, sedere?
Θρῖαι, αἱ, calculi, quos sortilegi in urnam mittunt. an a Θραύω, frango, quia fragmenta lapidum? aut quod eis frangant dubitationem? Θριοβόλος, qui θριὰς βάλλει, sortilegus. Hinc θριάζειν, vaticinari.
Θριαμβεύω, triumpho de aliquo, triumphare facio, cum acc. f. εύσω. aor. 1. part. Θριαμβεύσας, αντος, ὁ, a Θρίαμβος, triumphus.
Θρίαμβος, ου, ὁ, triumphus, Θριαμβεύω, triumpho. Qui enim triumphabant, solebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum foliis, seu testa fronde incedere; vel a θρίον, folium, & ἀμβαίνω, circumeo. Folia enim laurina victorum tempora olim circumibant, & ornabant. Hinc redimitus tempora lauro. Suidas ducit Θρίαμβος, id est Poetarum furor.
Θρηγκὸς, seu Θρεγκὸς, οῦ, ὁ, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus, septum, vallum, templum, a Θρίξ, quia ut capillus muri. Dicitur & τεγχὸς, & τεγκὸς. Θρηγκόω, sepio, χαρακῶ.
Θρίδαξ, κος, ἡ, lactuca, herba nota. q. a Θρίξ, δος, & δίσσω, quod cito sua expandat folia. Vel sit quasi Θρίναξ, quod tota herba sit fere folia; radicula ejus negligatur. velim a θράω, & δάκνω, quod sedens quasi admordeat humum.
Θριμμὸς, γογγυσμός, murmur. Hesych. an a τρίζω, strido?
Θρίναξ, ακος, ὁ, ventilabrum, vannus, vannulus: tridens, cribrum. Alii legunt τρίναξ.
Θρίξ, τριχὸς, ἡ, capillus. dat. pl. Θριξὶ. q. a Θερίζω, mero; quod ubi excrevit, denuo tondeatur; ut sit quasi Θέριξ, hinc τριχώδης, ους, ὁ, ἡ, pilosus, τριχωτὸς, ὸν, ὁ, idem. capillus ergo est, ut ἀείρεξ, arista, a θερίζω, mero.
Θρίον, τὸ, folium, ficus, frons ficulnea. q. a θρέω, sono. ficulneæ enim frondes valde crepant. Item membrana cerebri similis folio ficulneo. Item genus edulii apud Athenienses, ex lacte, adipe suillo, & semidalide, quod in fici foliis coquebatur. Aristoph. in Achar.
Θρίος, ὁ, extremus rudens, qui laxatur primum in prora, vento favente. An vero Θρίος, quia in Θύρᾳ, janua, navis? aut ejus vi navis excitatur ad cursum, ad τὸ Θορεῖν? pl. θρίοι, nautici funes. Aristoph. in Equit.
Θροέω, turbo: dico, refero, edo, sono. Sophocl. f. ήσω. p. πεθρόηκα, quod a Θρόος, ου, ὁ, clamor tumultuantium, quod a præt. med. τέθροα, verbi θρέω, vel potius Θρέομαι, tumultuando clamo.
Θροηθῆναι, turbarum esse, a. 1. inf. pass. Θροηθείς, a. 1. part. pass. a Θροέω, turbo, tremefacio.
Θρόμβος, ου, ὁ, grumus, sanguis coagulatus, gutta: fragmentum, Dioscor. lib. 1. q. a Θρύπτω, quatenus est πήγνυμι, τρέφω, nutrio, coagulo. Quid si ducamus a θραύειν, frangere, ut sit frustum coagulatum?
Θρόνον, ου, τὸ, flos, rosa, pigmentum. q. a Θορεῖν ἄνω, quod sursum q. saliat e terra. vel a θρέω, quod insideat plantæ. aut a θρύπτω, quod frangi soleat in folia. aut a θράσσω, quia foliosa. Item pigmentum, venenum, Theocr. A Cypriis vocantur Θρόνα vestes insigniter variegatæ; a Thessalis animalia maculosa. Cæl. l. 9. c. 9.
Θρόνος, ου, ὁ, thronus, solium, regnum. quasi a Θράω, sedeo. præt. med. τέθρονα. unde θρόνος, & per epenthesin Θρωνος, ου, ὁ.
Θρόος, ου, ὁ, tumultuosus clamor. a θρέω, clamo.
Θρυαλλὶς, ίδος, ἡ, ellychnium. herba, cujus folia sunt apta ad ellychnia. q. ἀπὸ θέρμης, & ἅλλομαι, quod caleat, ac surgat. Item ellychnium, focus, favilla, lucerna, Poll. l. 10. radius, Aristophani.
Θρυαλλίζω, frico, scabo, scalpo. q. a θρέω τὸν κύνα, sonare radendo. an a θύρα, & γυάλη? ut sit januam gemere, aut stridere. an a τρέω, & γάω, ut sit sonare facere?
Θρυλὸν, idem ac θρύλλον, divulgo.
Θρυλλίζω, & θρυλίσσω, susurro, murmuro: tero, comminuo, frango. Them. θρύλλος, ου, ὁ, susurrus.
Θρύλλος, ου, ὁ, susurrus, murmur, tumultus. q. a θρέω, sono. hinc Θρυλλέω, & θρυλλίζω, susurro, murmuro. πολυθρύλητος, ου, ὁ, ἡ, multum celebratus.
Θρύον, ου, τὸ, juncus, herba palustris, ulva. q. a ῥύπτω, quia fragilis. Est & ellychnium.
Θρυπτόμενος, ὁ, contritus, præs. part. pass. a ῥύπτω, frango.
Θρύπτω, frango, comminuo, frio, mollio, frango luxu. f. ψω. p. τέθρυφα. perf. pass. τέθρυμμαι. hinc θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. τρύφος, ους, τὸ, idem. τρυφὴ, ῆς, ἡ, deliciæ. τρυφῶ, delicate vivo. q. a θρύπτω, frango.
Θρώσκω, salio, insilio: curro: cado: gigno, Hesychyl. hinc θρωσμὸς, οῦ, ὁ, tumulus, locus eminulus, quasi a κύω, salio.
Θρώσσω, genero, Plato in Timæo.

Θ Y.

Θύα, ἡ, arbor quædam odora, thya dicta, quæ & θυία, & θυίη, & θύη Theophr. l. 5. c. 5. hist. plant. a θύω, suffio.
Θυάζω, Origa celebro: sacrifico. Them. θύω, sacrifico.
Θυάκαξ, ὁ, sacrilegus, sacrorum depeculator. Hesych. Legendum credo θυάκαξ.
Θύαρος, solium, Dioscor. l. 1. c. 25. an quod cum impetu nascitur, & velut currit inter fruges, a θύω, vel θέω? an quia eas θύει, occidit?
Θυὰς, άδος, ἡ, Thyas, sacrificula Bacchi, quæ furore percita fertur. Scribitur etiam θυάς, & θυΐάς, q. a θύω. ὁρμῶ. Symmachus θυὰς interpretatus

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

est, quos Græci solent ἰνυτσκέυειν appellare, id est, qui exta inspiciunt, & ex iis ventura prædicunt, Hieron. in c. 2. Daniel.

Θυσία, ἡ, festa, solemnis. quasi a Θύω, sacrifico.

Θύσις. Quod est Dan. 2. 29. τὸ μυστήριον ὃν ἔσι σοφῶν χαλεπιῶν, Symmachus vertit Θυῶν.

Θύσσει. Sic, alibi scriptum pro Θίασος.

Θυάτειρα, ων, τὰ, nomen urbis, Thyatira. Gr. victimas absumens.

Θυάω, suffio. a Θύω, id est ὀρμῶ.

Θυγάτηρ, ἡ, filia, nata. gen. ἔρος, ρὸς, acc. Θυγατέρα, ατερα. voc. ὦ Θύγατερ, dat. plur. Θυγατράσι. q. a Θύω, & γαω, quod celeriter succrescat: vel a Θύω, cum impetu moveo, & γαστὴρ. Fœmellæ enim citius in utero moventur, quam mares.

Θυγάτριον, ν, τὸ, filiola: a Θυγάτηρ.

Θύϊ, æstuabat, 3. singul. imperf. Jon. a Θύω, macto: imperu feror.

Θυίεσσι, suffimentis, dativ. plural. Poet. a Θύος, εος, τὸ, a Θύω, macto, sacrifico.

Θύει, insanit, 3. sing. præs. ind. a Θύω, impetu feror. præt. inf. Θύειν.

Θυεία, ας, ἡ, mortarium, pila, ἴγδις. Puto a Θύω, vehementer moveo, aut ab odore aromatum. nam Θύος est odoramentum.

Θύελλα, ης, ἡ, turbo, procella. q. a Θύω, & ἕλλω, quod ruens volvitur. Vel a Θύω, & ἄελλα, procella. an a Θύω, impetuose ruo?

Θύεσσι, dativ. plur. Poetice pro Θύεσι, a Θύος, εος, τὸ, victima, suffimentum, a Θύω, sacrifico.

Θυέστ', pro Θυέστα, voc. sing. a Θυέστης, ου, ὁ, Thyestes.

Θυέτω, sacrificet, præs. imperat. activ. a Θύω, sacrifico.

Θυηπ, εντος, ὁ, redolens suffimentis. a Θύω, sacrifico.

Θυηπόος, ου, ὁ, qui thura adolet, sacrificus. a Θύος, εος, τὸ, suffimentum, & πέω, id est κάω, uro.

Θυηλὰ, an potius Θυελὴ, ῆς, ἡ, libamenta. primitiæ sacrorum. a Θύω, sacrifico.

Θυηλῶν, dativ. plur. a Θυηλὴ, sacrificium.

Θυελὴ, ῆς, ἡ, sacrificium, vaticinium, aruspicium, libamenta: arcula, in qua odoramenta reconduntur. a Θύος, εος, τὸ, victima. Th. Θύω, sacrifico.

Θυητήλιος, ου, ὁ, sacrificus. a Θύος, εος, τὸ, victima, quod a Θύω, & πτάλλω, verso.

Θύϊνος, η, ον, thyinus. a Θύα, thya, arbor quædam odora.

Θύϊος, ου, ὁ, vas, in quod conjiciuntur Θύη, id est, suffimenta.

Θύλακος, ου, ὁ, vel Θύλαξ, ακος, ὁ, saccus, fere scorteus, ubi farina, vel panis: panarium: vagina seminis: vestium arca, Poll. l. 7. culeus, utriculus. folliculus. Gaza, quasi φύλακος, quod in eo aliquid custodiatur.

Θυλακοτρώξ μῦς, mus, vel locusta, quia saccos escarios τρώγει, id est, rodit.

Θύλημα, ατος, τὸ, farina. quæ Diis Θύεται, sacrificatur, irrorato vino, & oleo.

Θῦμα, ατος, τὸ, adoramentum, sacrificium: victima, hostia. hinc Θυμιάω, suffio. Θυμίαμα, suffimentum. Θυμιατήριον, thuribulum. Th. Θύω, sacrifico.

Θυμαλγέα, acc. sing. a Θυμαλγὴς, ές, ὁ, ἡ, afferens dolorem animo. ex Θυμὸς, ου, ὁ, animus, & ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Θυμάλωψ, scintilla, carbo, titio ambustus. Aristoph. in Achar. a τύφω, ustulo. fut. Θύψω. unde Θύψις, ustio.

Θυμαρέα, gratam, acc. sing. a Θυμαρὴς, ές, ὁ, ἡ, gratus, placitus. hinc Θυμαρέω, alicujus animo placeo. quod ex Θυμὸς, animus, & ἄρω, apto.

Θύμβρα, ας, ἡ, thymbra, herba odorata. Plin. l. 19. c. 8. cunila, & satureja. forte ἀπὸ τῦ Θύω, ob fragrantiam. hinc Θυμβροφάγος.

Θίμβρις, ιδος, Hesych. est nomen fluvii, nempe Tyberis. hinc Θυμβρικὴ ὠδὴ, Romana vox.

Θυμέλη, ης, ἡ, altare, ubi Θύεται, sacrificatur. specialiter ara Bacchi post orchestram: tum farina, quæ in ara offertur: scena, theatrum. Item scenæ pars illa, in qua sunt thymelici, id est, ludii, citharœdi, tibicines, symphoniaci, similesque artifices, qui suas per orchestram præstant actiones. Poll. l. 4. pulpitum: ara, Cæl. l. 5. c. 8.

Θυμελικὸς, ὴ, ὸν, ad thymelen pertinens, in thymele versans, ludens, theatricus, Isid. 18. orig. cap. 44.

Θυμηγερέω, animum recolligo. q. Θυμὸν ἀγείρω, animum colligo.

Θυμηδέω, Poet. præs. inf. animo lætari. Ex Θυμὸς, animus, & ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, suavis.

Θυμήνασι, & in f. g. Θυμήνασιν, a. 1. part. act. verbi Θυμαίνω, irascor. f. Θυμανῶ. a. 1. act. ἐθύμηνα, quod a Θυμὸς, ὁ, animus, ira.

Θυμήρης, & Θυμαρὴς, ἐς, ὁ, ἡ, animo conveniens, gratus. q. Θυμῷ ἄρον. ab ἄρω, apto. Θυμαρέω, idem.

Θυμιάζω, suffitum facio, odores incendo. fut. άσω. perf. act. πεθυμίακα. perf. pass. πεθυμίαμαι, σαι, ται. Th. Θυμιάω, idem. vel a Θύμα, suffitus, quod a Θύω, sacrifico, sacris operor.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, suffitus, vapor, suffimentum.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, thuribulum, acerra: item altare suffitus. Est & sidus cæleste hujus nominis. Procl.

Θυμιάω, suffio, odores incendo, suffumigo. q. a Θύμα, sacrificium. inde Θυμίαμα, suffitus. Θυμιατήριον, acerra.

Θυμιῆται, Jon. & Dor. pro Θυμιᾶται, 3. singul. præs. ind. pass. a Θυμιάω, adoleo. suffio. suffumigo.

Θυμοβορέω, animum exedo tristitia. Hesiod. ex Θυμὸς, animus, ira, & βορὰ, pabulum.

Θυμολέοντα, acc. sing. a Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus. ex θυμὸς, animus, & λέων, leo.

Θυμομαχέω, infenso animo bellum gero, cum dat. animose dimico. Diodor. animo pugnam meditor. Act. 12. f. ὥσω. p. πεθυμομάχηκα. ex Θυμὸς, & μάχομαι, pugno.

Θυμοξέλμη, ἡ, conficitur ex thymo trito, & exalme, id est, acida muria, seu salso acero. Dioscor. l. 5.

Θυμοραιστὴς, & Poet. dialysi θυμοραϊστὴς, animum destruens. ex Θυμὸς, animus, & ῥαίω, destruo.

Θυμὸς, ῦ, ὁ, animus, mens, ira. q. a Θύω, cum impetu feror. Mens enim est velocissimum. Θυμὸν δακεῖν, animum mordens, id est, reprimens. Aristoph. Θυμὸν τρέψαι εἰς τὰ χωρία, animum intendo in provinciam, Thucyd. Hinc Θυμώδης, ες, ὁ, ἡ, animosus. Θυμικὸς, animosus, iratus. Θυμαίνω, & Θυμόομαι, irascor.

Θύμον, ου, ὁ, sive Θύμος, ου, τὸ, thymus, herba, Dioscor. l. 2. a Θύω, suffio, quia odorata. cæpa agrestis, porrum, Aristoph. in Plur. Item verrucæ nomen, seu ulceris instar fabæ Ægyptiacæ, quæ thymi florem repræsentat. Ruel.

Θυμοπλήσιος, dat. plural. præs. part. pass. a Θυμόω, ad iram provoco.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ, animum labefactans, perniciosus animo, ad mortem pertinens. ex Θυμὸς, animus, & φθείρω, quod a φθέω, corrumpo.

Θυμόω, ῶ, ad iram provoco, concito, incito. f. ώσω, perf. πεθύμωκα. præs. pass. Θυμόομαι, ῶμαι, excandesco. præs. part. pass. Θυμούμενος, ου, ὁ, præt. ind. pass. πεθύμωμαι. a. 1. pass. ἐθυμώθην. Th. Θυμὸς, ira, animus.

Θυμωθὲς, ὁ, aor. 1. part. pass. Θυμώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Jon. a Θυμόω, ad iram provoco. Θυμωθῆναι, a. 1. inf. pass.

Θυνῶ, imperf. Jon. pro ἔθυνε, currebat. Poterit etiam esse præsent. imperat. verbi Θυνάω, idem ac Θύω, cum impetu feror.

Θύννος, ου, ὁ, thynnus piscis. q. a Θύω, pro ὁρμῶ, quia circa ortum canis æstu agitatur. Θυννεῖον, ου, τὸ, sacrum, quo piscatores Neptuno thynnum immolabant in spem feliciori capturę. Cæl. Θυννοσκοπῶ, thynnos capto; observo, Aristoph. in Equit. Θυννοσκόποι, thunnarii, Gazæ, i. e. qui thunnos pisces observant, & captant. Θυννοσκοπία, accipitur pro accurata, & inconniventi observatione.

Θυόωντ', pro Θυόωντα, acc. sing. præs. patr. verbi Θυάω, propero. Θύω, idem.

Θυόω, cum impetu feror, propero, festino. Th. Θύω, idem.

Θυόεντα, gen. sing. a Θυόεις, εντος, ὁ, odorus. Th. Θύω, suffio.

Θύοισα, Doric. pro Θύουσα, ruens, furens, præs. parr. a Θύω, cum impetu feror.

Θύον, furens, præs. part. act. n. g. a Θύω, cum impetu feror.

Θύοντι, Doric. pro Θύουσι, sacrificant. a Θύω, sacrifico.

Θύος, εος, τὸ, sactificium, suffimentum. inde thus. Θύεσσι, Θυώδης, odoratus. a Θύω, sacrifico.

Θυοσκόος, ω, ὁ, aruspex, qui intelligit ea, quæ per ignita sacrificia significantur, Aristoph. in Equit. a κοέω, Jon. pro νοέω, intelligo. vel a Θύω, & κέω, id est, κάω, quod sacra adoleat.

Θύρα, ας, ἡ, janua, ostium, fores. οἱ ἐπὶ Θύραις τῦ βασιλέως, ostiarii Regis. Plut. in Themist.

Θύραζε, adv. foras. Θύρασι, prompte. q. ad fores. Θύρηφι, foris. Th. Θύρα, janua.

Θυρᾶν, Dor. pro Θυρῶν, gen. plural. a Θύρα, janua.

Θύρασι, Aristoph. in Pace, expon. ἕτοιμε, id est, prompte, quasi ad Θύρας, fores.

Θυράσσω, extra fores ago. a Θύρα, janua.

Θυράων, gen. plural. Æol. pro Θυρῶν, a Θύρα, janua.

Θυργακάω, Hesych. κρίνω, judico.

Θυρεὸς, ὁ, scutum, a similitudine januæ. Est & saxum claudens speluncæ ingressum. Phryn.

Θύρετρον, ου, τὸ, janua, ostium, vestibulum. Poet. Th. Θύρα, idem.

Θύριον, ου, τὸ, portula, ostiolum, & fenestra. Aristoph.

Θυρὶς, ίδος, ἡ, ostiolum; item fenestra: cellula, Gazæ. Θυρόω, foribus munio.

Θύρσος, ου, ὁ, thyrsus, hastula frondibus vestita, baculus Bacchicus. a Θύω, quia agitur a vento.

Θυρσὸς ῦ, ὁ, nuptialis corona.

Θύρωμα, ατος, τὸ, janua, ostium. a Θύρα.

Θυρωρὸς, ὁ, ἡ, januæ custos, janitor, pro Θυρηρός. ex ὄρος, ου, ὁ, custos. vel ab ὦρα, ας, ἡ, cura, & Θύρα, ας, ἡ, janua. Tum Dores ω mutant in ω.

Θῦσαι, sacrificare, aor. 1. inf. activ. a Θύω, sacrifico. Item rami: thyrsi, id est, sacra Bacchica. Pariter omnia, quæ ad imitationem faciunt. Eustath. Iliad. ζ.

Θύσανοι, οἱ, fimbriæ, villi, seu nodi a crumenis dependentes. hinc Θυσανόεσσα, & Θυσσανόεσσα, fimbriata. q. a Θύσαι, movere, quia mobilis.

Θύσκω, fut. 1. inf. act. a Θύω, macto.

Θύσλα, τὰ, sacra, liba. a Θύω, sacrifico.

Θυστηρίον, ου, τὸ, altrare. ejusd. them.

Θυσιάων, genit. plur. Æol. pro Θυσιῶν, a Θυσία, ας, ἡ, sacrificium Them. Θύω, sacrifico. inde & Θύσιμος, η, ον, sacrificabilis.

Θύσκη, ης, ἡ, scapha, recipiens τὰ Θύματα, sacrificia, quæ Diis offeruntur. Θυσκὴ, acerra, mortariolum.

Θυσσανόεσσα, & in fœm. gen. Θυσσανόεσσα, fimbriatus, a Them. Θύσανοι, fimbriæ.

Θύσσω, quatio, moveo, extendo. a Θύω.

Θυσὰς, άδος, ἡ, sacrifica, sacrificalis. a Θύω, sacrifico.

Θύω, macto, sacrifico, sacris operor, odores accendo, suffio, epulor: festino: impetum facio: ruo. Athen. l. 7. Hesiod. f. Θύσω, p. τέθυκα. aor. 1. imperat. act. Θύσον, άτω. perf. pass. τέθυμαι. aor. 1. pass. ἐθύθην, ης, η. Hinc Θυσία, ας, ἡ, sacrificium. Θυμέλη, ης, ἡ, altare. εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, idolis immolatum. q. a Θύω, facio.

Θύω, impetu feror, ferveo, quasi a Θύω, curro.

Θύων, præs. part. act. a Θύω, quod vide.

Θύω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θυώνα, ας, ἡ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ Semele, παρὰ τὸ θύειν, & ὀργιάζειν, & μαίνεσθαι.

Θυωρός, ὁ, mensa, quæ sacris usibus dicatur, Laert. quia θύρᾳ ὠρεῖ, id est, φυλάττει, tenet, & servat ea, quæ Diis θύονται, sacrificantur. Θυωρεῖς, idem. Θυωρόπης, ὁ, qui ad mensam illam ministrat. Θυωρέσθαι, est σωφρονεῖσθαι.

Θωΰτια, ἡ, præ libidine gestiens.

Θ Ω.

Θῶ, contractum ex θέω, est pono, colloco, unde τίθημι. item curro. Contractum ex θάω, significat nutrio, lacto: item cœno: epulor: fruor: mulcto, dejicio.

Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. sub. act. a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θωὴ, ῆς, ἡ, jactura, mulcta, damnum, Odyss. β. q. a θῶ, pono. hinc ἀθῷος, ος, ὁ, ἡ, impunis.

Θώθ, September apud Ægyptios. Plut. in Rom.

Θώκιος, idem ac θάκιος, ος, ὁ, ἡ, sedile. Th. θῶξις, εως, ὁ, celer.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas, nomen Apostoli. Hebr. geminus. Est & Θωμαΐ, ὁ ἄγιος, & ὁ δίδυμος.

Θῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. θῶ, a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θωμίζω, vel θωμίσσω, funiculis ligo, flagris cædo. Θώμιγξ, ὁ, funiculus tenuis, laqueus. Suid.

Θώμιος, Hesych. μισθός. puto a θωμὸς, ut sit congregatio nummorum.

Θωμισοῦ, Att. pro ἥμισυ, dimidium. Hesiod. Interpr. ut θάτερον, pro τὸ ἕτερον.

Θωμὸς, ὁ, cumulus, aristarum acervus. Theophr.

Θώμων, epulor, inebrior. refer ad θοίνη.

Θωπεία, ας, ἡ, adulatio, blanditiæ. Plato.

Θωπεύοντες, nomin. plur. præs. parr. a θωπεύω, idem ac θώπτω, assentor.

Θώπτω, adulor, cavillor, assentor, irrideo; colo, inservio. hinc θῶψ, assentator. q. a θάω, video cum admiratione, & ὤψ, facies. Assentatoris enim est alios respicere, & admirari mendacirer. Vel potius a θάω, θῶ, nutrio, epulor. victus enim causa blandiuntur κόλακες, adulatores. unde hi a κόλῃ, id est, cibo. hinc θωπεύω, assentor, adulor. θωπεία, ας, ἡ, assentatio.

Θώραξ, ακος, ὁ, thorax, vestis, qua regitur pectus, lorica. quasi a θορνύω, salio. vel a θέρω, calefacio, quia ibi cor. hinc θωρακίζω, thorace munio, armo. θωρήσσω, idem. θωράκιον, ου, τὸ, lorica.

Θωρακοφόρος, ὁ, Jon. pro θωρακοφόρος, thoracem ferens. ex θώρηξ, thorax, & φέρω, fero.

Θώρηξ, Jon. pro θώραξ, pectus. acc. sing. θώρηκα. inde θωρήσσω, pectus lorica munio. θωρήξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act.

Θωρήσσετε, armabatur, 3. sing. imperf. pass. Jon. a θωρήσσω, armo. f. ξω. p. πεθώρηχα. a. 1. pass. ἐθωρήχθην. ab eod. them.

Θωρηχθείς, έντος, ὁ, & in acc. θωρηχθέντα, pro θωρηχθέντας. a. 1. parr. pass. θωρηχθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi, & them.

Θώς, θωός, ὁ, animal lupo simile, lynx: lupus cervarius Gazæ: thos Plinio l. 8. c. 34. a θέω, curro; vel a θοὸς, celer.

Θώσθαι, Dorice, convivari.

Θωτάζω, irrideo, cavillor. Hesych.

Θώτερος, Dor. pro τὸ ἕτερον, alterum.

Θῶυμα, ατος, τὸ, miraculum, Jon. pro θαῦμα. hinc θωυμάζω, miror, ut & θωυμάσσω, & θωυμαστής, admirator; tum & θωυμαστὸς, admirandus. Sic ὠυτὸς, pro αὐτὸς.

Θωΰσσω, f. ξω, clamo, latro, vociferor, impetu belluino feror. κυσὶ θωΰξαι, clamore canes excitare. Eurip.

Θωυτὸς, ὴ, ὸν, mirabilis, & in plur. n. g. θωυτὰ, pro θαυμαστὰ, Jon. q. a θῶυμα. Th. θωυμάζω, miror.

Θώψ, ωπος, ὁ, adulator, assentator. Suid.

I A

I.

I Nonæ apud Græcos litteræ nota, in numeris est denarius. Ἰ, ipse, unde genitivus οὗ.

Ἰα, vox, clamor. quasi ab ἰάω, clamo. Ἰα, vis, violentia. ex ἴς, robur. Ἰα, sola, ex οἶα. vide οἷος, & ἴος. Tum & ἶα ex μία esse possit, abjecto μ. ἴα Hesychio tela, τὰ βέλη, flores, violæ Theophrasto. Est & Ἰα, nomen Dei apud Hebræos.

Ἰαβοῖ, dolentis interjectio. ut αἰβοῖ.

Ἰάειρος, ου, ὁ, nomen viri, Jairus. Hebr. illuminabit.

Ἰάθην, ης, ἡ, sanatus fui, a. 1. ind. pass. ἰαθήσομαι, η, εται, f. 1. pass. ab ἰάσομαι, sano, medeor.

Ἰαίνεται, gaudet, 3. sing. præs. pass. ab ἰάνω, exhilaro.

Ἰάνω, calefacio, liquefacio, liquo, perfundo, resolvo. Theocr. q. ab ἶα, vis. calor enim est fortis qualitas. Vel ab ἰή, læta acclamatio in hymnis. Est & ἰάνω, ad iram concito. Hesych. liquo.

Ἴακχος, ου, ὁ, Iacchus, Bacchus, aut ipsum festum, Aristoph. hymnus, canticum, Plutarch. in Themist. ἰακχάζω, bacchor. ἰακχάζουσι φωνὴν, vocem tollunt, bacchantur. Herod.

Ἰακὼβ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Jacob. Hebr. plantam tenens.

Ἰάλεμος, ου, ὁ, Jalemus, vir, qui in carmine ineptus, ac frigidus. carmen lugubre: Apoll. lib. 4. Item carmen Apollini sacrum. Item miser. q. ab ἰάλλω, projicio.

Ἴαλλον, ες, ε, imperf. act. verbi ἰάλλω, mitto, volo, as.

Ἰάλλω, f. λῶ, mitto, emitto: volo, as, Hesiod. appeto: tribuo, 2. Argon.

Ἰάλμενος, ου, ὁ, Jalmenus, nomen proprium viri.

Ἴαμα, ατος, τὸ, sanatio, remedium, medicamentum. ab ἰάσομαι, sano.

Ἰάμβικος, maledicus, convitiator. Hesych.

Ἴαμβος, ου, ὁ, jambus, pes metricus, vel carmen, Aristoph. quasi ab ἰὸν βάζειν, jacula loqui. Est enim carmen maledicum. hinc ἰαμβίζω, maledictis insector, proscindo, convitior. Suid.

Ἰαμβρὴς, οῦ, ὁ, alias Μαμβρῆς, nomen magi Ægyptii, rebellans.

Ἰαμβύκη, sunt organa musica triangula, quibus jambica canebant. Suidas, & Hesychius vocant σαμβύκην.

Ἰαμενὴ, & ἰάμων, idem ac ἀμενὴ, locus irriguus, & herbosus.

Ἰαμιδῶν, Jon. pro Ἰαμιδῶν, gen. plur. ab Ἰαμίδαι, ων, οἱ, Jamidæ.

Ἰάνθη, ης, ἡ, nomen sing. ab ἰάνω, exhilaro.

Ἰάνθη, ης, ἡ, florui, a. 1. ind. pass. verbi ἰάνω, floreo, exhilaro.

Ἰανθὸν, ὸς, τὸ, flos quidam, color purpureus. q. ab ἴον.

Ἰανναὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Luc. 3. 24.

Ἰαννὴς, ὁ, nomen magi Ægyptii, respondens. 2. Tim. 3. 8.

Ἰαολκὸς, ὁ, ἡ, & per crasin Ἰωλκὸς, Jolcus. nomen urbis Thessalicæ.

Ἰάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, medeor, sano. curo: emendo, sarcio. Æschin. q. ab ἶα, vis. vi enim, & efficacitate pharmacorum opus est ad sanandum: cum accus. imperf. ἰαόμην, ῶμην, ἄο, ῶ, ἄετο, ᾶτο. perf. ἴαμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἰάθην, ης, η. f. 1. pass. ἰαθήσομαι. a. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο. a. 2. sub. med. ἰάσομαι, η, ηται.

Ἰαπετοῖο, gen. Jon. ab Ἰαπετὸς, nomen viri, Japetus. ab ἰάπτω, mitto, maledictis lacesso. Hinc Ἰαπετιονίδης, ου, ὁ, Japeti filius. vocat. Ἰαπετιονίδη.

Ἰάπτω, mitto, noceo. q. ab ἵημι. vel q. ab ἰῷ ἵπτω, id est, misso jaculo lædo.

Ἰάπυξ, υγος, ὁ, ventus ex Apulia flans, cujus pars Japygia.

Ἰαρδανὶν νύμφην, Omphales periphrasis.

Ἰαρὶδ, nomen viri ἄκλιτον, Jared. Hebr. dominabitur.

Ἰᾶς, Jas, Jonia. Ἰασι, Jonice.

Ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. ἰάσῃ, 2. sing. f. 1. med. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. med. ab ἰάομαι, medeor.

Ἰάσθαι, præs. inf. ejusdem verbi.

Ἴασι, eunt, 3. plur. præs. ind. Jon. pro εἶσι, verbi εἶμι, eo.

Ἴᾶσι, mittunt; contracte pro ἴασι, & hoc Jon. pro ἴᾶσι, 3. plur. ind. præs. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧκα.

Ἴασις, εως, ἡ, sanatio. ab ἰάομαι, ῶμαι, sano, medeor.

Ἰασίῳ, dat. sing. ab Ἰάσιος, ου, ὁ, nomen viri. q. ab ἰάω. Est & Ἰασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.

Ἰασπόνη, ης, ἡ, Jasione, herba.

Ἴασπις, ιδος, ἡ, Jaspis, gemma.

Ἰασὼ, Dea ἰάσεως, id est, sanationis.

Ἰάσων, ονος, ὁ, Jason, nom. viri Gr. Sanaturus.

Ἰατέον, curandum, adject. verbale ab ἰάομαι, sano.

Ἰατὴρ, & Jon. Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, Poet. pro ἰατρὸς, ab ἰάομαι, sano.

Ἰατρὸς, ου, ὁ, medicus. dat. pl. ἰατροῖσι, ejusdem them. Usurpatur & pro digito medio, qui medicus quoque vocatur.

Ἰαττατταῖ, heu, adverb. item ἰαττατταιαῖ. exclamatio apud Aristophanem in Neb. cujusdam, qui exagitabatur a pulicibus.

Ἰαὺ, interjectio indignantis: vox etiam lugubris, sonus, cantus, Eurip.

Ἴαυσι, traduxi, imperf. act. verbi ἰαύω, transfigo.

Ἰαύω, commoror, tempus tero, dormio, pernocto, quiesco. f. σω. q. ab ἰάω, sino. Pro ἰαύω etiam est, resecto ε, αὔω, apud Nicandr.

Ἰαχέτης, qui sagittas emittit. ab ἰὸς, & ἀφίημι, emitto.

Ἰαχθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἴαπτω, mitto. f. φθω.

Ἰαχμοῖσι, dat. plur. Jon. ab ἰαχμὸς, οῦ, ὁ, clamor. Th. ἰάχω, clamo.

Ἴαχε, resonabat, 3. sing. imperf. ἴαχον, verbi ἰάχω, clamo. perf. ἰαχα.

Ἰάχων, ων, ὁ, imperf. ἰάχουσα, præs. part. act. f. g. ab eodem verbo.

Ἰαχοῦσα, resonans, pers. part. act. f. g. vide ἰαχὴ.

Ἰάχω, f. ξω, p. χα, vociferor, clamo, resono. quasi ab ἰὰ, vox, & χέω, fundo. hinc ἰαχέμεν, αντος, τὸ, vociferatio.

Ἰαχὼν, pers. part. act. ab ἰάχω, clamo, perf. ἴαχα.

Ἰαὼ, nomen Dei.

Ἰαωλκὸς, οῦ, ὁ, nomen urbis.

Ἰάων, ονος, ὁ, Poetic. pro Ἴων, quod vide.

I B.

Ἰβαίνω, haurio. ex ἴβω, quatenus multum significat. vel ex ἰμάω, β, & μ commutantur. Hinc ἰβανατὲς, funis hausturius. ἰβάνη, cadus, urna.

Ἴβηξ, ηκος, ὁ, & ἴβδη, ης, ἡ, clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit, Iliad. τ. Is πάντελος, Hesiodo χαμαιρρὼξ, quia inde aqua effluit ceu ex torrente. an ex ἴβω, pro λίβω, aut ex ἰβῶ γάζω?

Ἴβηρ, Iberus, gentile. Iberia una Orientalis circa Persiam: altera Occidua, quæ Hispania.

Ἴβηκες, an Ἰβερὶς, Iberis, nasturtium sylvestre, herba, quæ & κραβαμπικὴ, cardamantice planta. Diosc. l. 1.

Ἴβις, ιδος, seu ιος, ὁ, Ibis, avis serpentes devorans. q. ab ἰβύω, verbero, clamo.

Ἰβίσκος, ου, ὁ, hibiscus, species malvæ sylvestris, althea. q. ab ἴβις, quod sit magna ejus vis, cum ad alia, tum ad θλάσματα, fracta, contusa, percussa.

Ἴβυ, Jon. adverb. significans multum, & magnum. q. ab ἶα, vis. & q. ab ἰφι.

Ἴβυξ, genus avis vocalis. ὄρνις ἰδίως ἡ ἴβυς. Etymolog. a qua Ibycus, nomen proprium factum est.

Ἰβύω, verbero, clamo. q. ab ἴβυ.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλίας

Ι Γ.

Γγὺ Cypriis eſt σώπα, ſile, tace.
Γγύη, ης, ἡ, mortarium, pila. Θηκία, Etym.
Γγυμένος, ὁ, profectus, perf. part. paſſ. ab ἰκνέομαι, venio. ſ. ἵξομαι. perf. ἶγμαι.
Γγύνα, ας, ἡ, poples.

Ι Δ.

Γδ', pro ἰδὲ, idem ac καὶ, &, atque.
Γδα, ης, ἡ, Ida, mons in Phrygia, & Creta. q. ab ἴδειν, quod conſpicuus eſſet. locus arboribus conſitus, locus frigidus. Hinc Γδαῖος, frigidus. Eſt & Idæus, nomen propr. Γδα Heſychio eſt μαχή, pugna.
Γδάλιμος, ος, ὁ, ſudorificus, humidus. ab ἵδος, εος, τὸ, ſudor, idem ac ἱδρώς, ῶτος, ὁ.
Γδε, & Attice ἰδὲ, aſpice, a. 2. imperat. act. Eſt & ἴδε, 3. ſing. a. 2. ind. verbi εἶδω, video. fut. εἴσομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδον, ες. aor. 2. part. ἰδὼν, όντος, & in f. g. ἰδοῦσ', pro ἰδοῦσα.
Γδὲ, &, atque, ex καὶ ἰδὲ. Illud Jon. hoc Att. ab καί, vel. Item ecce.
Γδέα, ας, ἡ, viſus, ſpecies, idea. in plur. ἰδέαι. ab εἶδω, video.
Γδέειν, Jon. pro ἰδεῖν, vidiſſe. ab a. 2. ἴδον, verbi εἶδω, video.
Γδει, æſtu, dat. ſing. ab ἵδος, εος, τὸ, ſudor.
Γδεῖα, a. 2. inf. verbi εἶδω. ἰδεῖν, pro ἰδεῖν, Dor. & Æol.
Γδέμεν, Jon. Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. quod vide.
Γδέν, Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act.
Γδέσθαι, aor. 2. inf. med ejuſdem verbi.
Γδέων, ονος, ὁ, ἅμα τῷ ἰδεῖν, ἐρᾷ, qui ſimul ac vidit, amat, qui primo intuitu in amorem rapitur, ut Leander Muſæi. Suid.
Γδεσκε, Jon. paragoge, pro ἴδε, vidit, 3. ſing. aor. 2. ἴδον, verbi εἶδω, video.
Γδεχθὴς, ές, ὁ, ἡ, fœdus, deformis.
Γδέω, pro εἶδω, video. Sed Γδέω, gen. Jon. pro Γδη, ab Γδης, ὁ, Ida, nomen proprium.
Γδῃ, viderit, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ab εἶδω, video. aor 2. ἴδον. Γδῶ, Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. quod vide. Eſt & Γδῃ, Jon. pro Γδε. quod vide.
Γδηαι, Jon. pro ἰδῇ, 2. ſing. aor. 2. ſub. med. ejuſdem verbi εἶδω, video.
Γδῃς, videris, 2. ſing. aor. 2. ſub. act. ab εἶδω. Sed Γδης, gen. ſing. ab Γδη, ης, mons Cretæ.
Γδησῶ, Dor pro ἰδήσω, fut. 1. ab ἰδέω, video.
Γδῆτε, videritis, 2. plur. a. 2. ſub. verbi εἶδω, video. a. 2. ἴδον.
Γδίᾳ, adverb. privatim; cui opponitur δημοσίᾳ. ἰδίᾳ πράττων, ſuapte auctoritate agens. Eurip. Th. ἴδιος, proprius.
Γδίη, Jonic. idem ac ἰδίᾳ, privatim.
Γδιοβουλεύω, privato, & ſuo conſilio uti. ab ἴδιος, proprius, & βουλὴ, conſilium.
Γδιος, α, ον, proprius, a, um, privatus, ſpecialis, ſuus, quaſi ab ἰδέα, ſpecies. κατ' ἰδίαν, privatim. Sæpe ponitur pro ἑαυτοῦ, ῆς, ut τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτοῦ. ſic ἐκ τῶν ἰδίων καλεῖ, id eſt, ἀφ' ἑαυτοῦ, a ſe ipſo. οἱ ἴδιοι, familiares. Hinc ἰδιώτης, ητος, ὁ, proprietas. ἰδίωμα, ατος, τὸ, idem. ἰδιωτικὸς, ὴ, ὸν, privatus.
Γδιότης, ητος, ἡ, affinitas, cognatio, & propinquitas generis. Suid.
Γδιότητα, acc. ſing. ab ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. Th. ἴδιος, proprius.
Γδιος, ſudo. Th. ἵδος, εος, τὸ, ſudor.
Γδίων, gen. plur. ab ἴδιος, ον, ὁ, proprius.
Γδίως, proprie. ſeorſim, privatim, peculiariter, Ariſt. adverb. ab ἴδιος.
Γδιωτεύσαντων, gen. plur. part. præſ. ab ἰδιωτεύω, privatam vitam ago. Th. ἴδιος, α, ὁ, proprius.
Γδιώτης, ου, ὁ, ἡ, idiota, privatus; rudis Xenoph. civis Ariſtoph. in Ranis.
Γδιωτικὸς, ὴ, ὸν, privatus, vulgaris.
Γδιωτισμὸς, ὁ, ὁ, loquendi genus e vulgo ſumptum: vulgaris ſtatus. Hermog.
Γδμεν, ſcimus, Doric. ſeu Æolic. pro ἴσμεν, per ſyncopen pro ἴσταμεν, 1. pl. ind. præſ. verbi ἵστημι, ſcio. Hinc ἴδμων, peritus, & ἰδμοσύνη, peritia. dat. plur. Jonic. ἰδμοσύνῃσιν. Alii volunt per ſyncop. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ἴδον, verbi εἶδω, video. Tum etiam ἴδμεν, per ſyncop. dicitur pro ἰδόμεν, Jon. ſeu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἶδω.
Γδμεναι, ſcire, per ſyncopen pro ἰδέμεναι, Dor. & Att. ut ἰδέμεν, Jonic. pro εἶδω, a. 2. inf. act. verbi εἶδω, video.
Γδμων, ſciens. vide ἴδμεν, ab εἶδω, ſcio.
Γδνόω, incurvo, inflecto. q. ab ἶς, nervus. unde ἰδνώδης, nervoſus. Vel ab ἴυγξ, & νάω. nervorum enim virtute fit, ut flectantur manus.
Γδοίατο, viſi fuiſſent, 3. plur. a. 2. opt. med. Jon. pro ἴδοιντο, verbi εἶδω, video. a. 2. ἴδον.
Γδοιμι, οις, οι, a. 2. opt. activ. ejuſdem verbi.
Γδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, quæ vidit, a. 2. part. f. g. ab εἶδω, video.
Γδόμην, a. 2. ind. med. ejuſdem verbi.
Γδον, ες, ε, vidi, a. 2. ind. act. hinc ἰδόντες, nom. plur. aor. 2. part. verbi εἶδω, video.
Γδοντο, 3. plur. a. 2. med. ejuſdem verbi.
Γδος, εος, τὸ, ſudor, æſtus. ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, idem. ἱδρὼν, & ἱδρὼ, ſudo. ἰδεῖν ἐν αὐτοπάτῳ, in æſtu maximo. Heſiod. q. ex ἵδος, quod aliter ὕδωρ, unde & ſudor, & ἱδρώς.
Γδοσαν, Bœot. pro ἴδον, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi εἶδω, video.
Γδού, ecce, adverb. diſtinguitur accentu ab ἰδοῦ, præſ. imperat. paſſ. verbi εἶδω, video.
Γδουμαία, ας, ἡ, Idumæa, nomen regionis. Syr. rufa.
Γδοῦσα, ἡ, intuita, a. 2. part. f. g. ab εἶδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.
Γδρεία, ας, & ἰδέα, ἡ, peritia.
Γδρεις, οἱ, periti, nom. plur. ab ἵδρις, ιος, ὁ, ἡ, quod ab ἵστημι, ſcio.
Γδρείη, ης, ἡ, Jon. pro ἱδρέα, vel ἰδέα, peritia.
Γδρις, ιος, ὁ, ἡ, peritus, ſciens, providus. q. ex εἴδω, ſcio. formica Heſiodo. hinc ἀίδρις, imperitus. πολύιδρις, multiſcius. ab eodem them.
Γδρυμι, ſeu ἱδρύω, idem ac ἱδρύω, ſtatuo, colloco, ſedere facio.
Γδρυνθείς, εῖσα, έν, collocatus, moribus receptus, a. 1. part. paſſ. Jon. pro ἱδρυθείς. Sic ἱδρυνθῆναι, Jon. pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἱδρύω, ſtatuo.
Γδρύω, ſeu ἵδρυμι, f. ύσω, ſedere facio, ſtatuo, colloco. q. ab ἵζω. hinc ἵδρυμα, ατος, τὸ, firmamentum. ἵδρυσις, εως, ἡ, conſtituio, fundatio.
Γδρῶ, per apocopen pro ἱδρῶσι, vel ἱδρῶτι, dat. vel acc. ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor. Th. ἵδος.
Γδρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor. ab ἵδος, εος, τὸ, idem. vel ab ὕδωρ, aqua. eſt enim aqueus humor e poris animalis manans; deinde transfertur ad ſimilia.
Γδρώω, f. ώσω, ſudo, Poetic. vel Attic. pro ἱδρόω, ab ἱδρὼς, ὁ, ſudor. Th. ἵδος, εος, τὸ, idem. quaſi ὕδρος, ab ὕδωρ, aqua.
Γδυῖα, docta, ſciens, præt. med. part. f. g. ex præt. med. ἴδα, verbi εἴδω, ſcio. Alii formari poſſe credunt ex perf. part. act. εἰδὼς, & in f. g. εἰδυῖα, & abjecto ε, reperiri ἰδυῖ, ἰδυῖα, per craſin pro εἰδηκὼς, υῖα, ὸς, ejuſdem verbi. Eſt & Ἐϊδυῖα, ας, ἡ, nomen mulieris. q. εἰδυῖα, gnara.
Γδωμαι, a. 2. ſub. med. ab εἴδω, video. aor. 2. ind. act. ἴδον.
Γδὼν, ῶσα, intuens, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.
Γδων, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab εἴδω, video.

Ι Ε.

Γε, vade, a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, eo. a. 2. ἴον, ες.
Γεζαβὴλ, ἡ, nomen reginæ ἀκλιτον, Jezabel. Syr. in inſula habitans.
Γεῖε, ἴέτω, mitte, mittat, præſ. imperat. verbi ἵημι, mitto.
Γεν, mittebat, 3. ſingul. imperf. pro ἵη, tanquam ab ἴω, verbi ἵημι, mitto.
Γείην, mitterem, præſ. opt. act. verbi ἵημι.
Γεις, ἴεις, mittebas, bat, 2. & 3. ſingul. imperf. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἴω, mitto.
Γείς, ἵεντος, ὁ, mittens, præſ. part. ejuſdem verbi.
Γεῖσαι, αἱ, mittentes, nom. plur. præſ. part. f. g. ab ἵημι, mitto.
Γεῖσι, & Jon. ἴεισι, 3. plur. præſ. ind. ab ἵημι, mitto.
Γεμαι, & ἴημι, eo. ab ἶω, idem, pro quo jam εἶμι.
Γεμαι, mittor, cupio. ab ἵημι, mitto.
Γέμεν, Jon. ſed ἴέμενοι, Att. & Doric. pro ἰέναι, mittere, præſ. inf. verbi ἵημι, mitto, præſ. part. ἰέμενος.
Γέμεν, & ἰέμεναι, itidem Jon. & Dor. pro ἰέναι, præſ. inf. act. ab εἶμι, eo.
Γεν, mittebant, Bœot. pro ἴεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, mitto. Sed ἴεν, 3. ſing. a. 2. ἴον, ες, ε, verbi εἶμι, eo. ν additur ob ſequentem vocalem.
Γένεναι, mittere, præſ. inf. act. ab ἵημι, mitto.
Γένεναι, ire, præſ. inf. act. verbi ἶημι, pro εἶμι, eo.
Γεντοσαν, 3. plur. præſ. ind. paſſiv. ἵεντο, 3. plur. imperf. paſſiv. verbi ἵημι, mitto.
Γέντες, σί, nom. plur. præſ. part. act. ἰείς, ejuſdem them.
Γερὰ, τὰ, ſacra, ab ἱερὸν. Eſt & medicamenti compoſitio. ἡ ἱερὰ, eſt etiam ſerpentis cujuſdam puſilli nomen. Ariſtot. l. 8. anim. Item epilepſis. ἱερὰ νόσος, morbus comitialis Galeno. Pariter major anchora, ac tutior, extremum navis ſubſidium.
Γέρᾳξ, ακος, ὁ, accipiter, quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥᾳδίως, id eſt fertur in aere velociter. hinc epitheta ὠκύπτερος, ὠκυπέτης, &c. Ideo & Soli ſacer exiſtimatur, quia maxime τακυδρόμος, velociter currit. vel quia ales ἱερὸς. Marti enim ſacer, ut pugnax. Item piſcis. Athen. lib. η.
Γεράπολις, εως, ἡ, nomen urbis, Jerapolis. Gr. ſancta civitas.
Γερᾶται, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἱεράομαι, ῶμαι, ſacerdotio fungor. Thema ἱερὸς, ὸν, ὁ, ſacer.
Γερατεία, ας, ἡ, functio ſacerdotalis, ſacerdotium. Th. ἱερὸς, ὸν, ὁ, ſacer.
Γερατεύω, ſacerdotio fungor. fut. εύσω. p. ἱερᾰτεύκα, perf. paſſ. ἱερᾰτεύμαι. hinc ἱερᾰτεύμα, ατος, τὸ, ſacerdotium.
Γεράων, Dor. pro ἱερῶν, gen. plur. f. g. ab ἱερὸς, ὰ, ὸν, ſacer, a, um.
Γέρεια, ας, ἡ, & Jonic. ἱρείη, ſacerdos. in plur. ἱέρειαι, ab eodem them.
Γερεῖον, ου, τὸ, victima, hoſtia. ab ἱερὸς, ſacer. Item avis.
Γερεμίας, ου, ὁ, nomen Prophetæ: Jeremias. Hebr. exaltans Dominum.
Γερεὺς, έως, ὁ, ſacerdos, qui τὰ ἱερὰ curat. hinc ἀρχιερεὺς, pontifex, ſummus ſacerdos. ab ἱερὸς, ſacer.
Γερὴ, Jon. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ, vide ἱερὸς.
Γεριχὼ, ὁ, nomen urbis, Jericho.
Γερεῦσιν, dat. plur. Jon. ab ἱερὺς, ſacer.
Γερομηνία, Poet. ſyncop. pro ἱερομηνία, ἡ, ſacer menſis, vel totus ille menſis, in quo Nemea celebrantur. ex ἱερὸς, ſacer, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.
Γεροπρεπὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ſanctimoniam decens, ſacer, divinus, Lucian. ex ἱερὸς, ſanctus, & πρέπω, convenio.
Γερὸς, ὰ, ὸν, ſacer, a, um, divinus, ſan-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ſanctus, auguſtus, præſtans, magnus, a, um. τὰ ἱερὰ, res ſacræ. q. ab ἵεμαι, cupio, quia ſacra debent appeti. hinc ἱερὸν, ὁ, τὸ, ſacrificium, victima, templum. ἱερόω, ſacro, dedico.

Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, & Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, & Ἱερουσαλὴμ, ἡ, ἄκλιτον, nomen metropolis, Jeruſalem. Hebr. metuite Schalemum.

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hieroſolymitanus.

Ἱεροσυλέω, ſacrilegium committo, ſum ſacrilegus. f. ήσω. p. ἱεροσύλημαι. ab ἱεροσύλος, ſacrilegus.

Ἱεροσύλος, ου, ὁ, ἡ, ſacrilegus, a. hinc ἱεροσυλία, ἡ, ſacrilegium. ἱεροσύλως, ſacrilege. comp. ex ἱερὸν, ſacrum, & συλάω, ſpolio.

Ἱερουργέω, ſacra celebro, ſancte operor, cum acc. f. ήσω. p. ἱερούργημαι, ex ἱερὸν, τὸ, ſacrum, & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, ſacerdotium. Th. ἱερὸς, ὁ, ἡ.

Ἵεσαν, 3. plur. imperf. ἵων, ex ἵημι, mitto. a. 2. ω.

Ἵεσθον, 3. dual. ἵεσθε, 2. plur. imperf. paſſ. verbi ἵεμαι, cupio.

Ἰεσσαὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Jeſſe. Hebr. ſenex.

Ἵεσο, cupiebant, 3. ſing. imperf. verbi ἵεμαι, deſidero. Th. ἵημι, mitto.

Ἴετος, pater. Item ſylveſtris caper. quaſi ab ἄττω.

Ἰοῦ, heu, adverb. irridendi.

Ἰεφθαὲ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Jephthas. Hebr. aperior.

Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri, Jechonias. Hebr. præparatus a Domino.

Ἴω, mitto. ab ἴω. Sed ἴάω, & ἴημι, Jon. pro εἶμι, eo.

I Z.

Ἰζάνη, caprina pellis, loco veſtis, qua utebantur ſatyri actores, Poll. lib. 4.

Ἰζάνω. f. ήσω, quaſi ab ἵζω, idem ac ἵζω, ſedere facio.

Ἶζε, ſede, præſ. imperat. act. ἵζεο, & ἵζου, Jon. & Dor. pro ἵζω, præſ. imperat. paſſ. ab ἵζω, ſedere facio.

Ἰζήσας, aor. 1. part. act. verbi ἰζάνω. f. ήσω, ſedere facio, inſtituo.

Ἰζουσα, ας, ἁ, Dor. pro ἵζουσα, ἡ, ſedens, præſ. part. f. g. ab ἵζω, ſedeo.

Ἵζον, ες, ε, ſedebam, imperf. act. verbi ἵζω, ſedeo.

Ἵζω, fut. ἵσω, ſedere facio, ſedeo, colloco. quaſi ab ἕω, colloco. Hinc καθίζω, idem.

I H.

Ἰὴ, adv. ſeu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi ſolita, ut ἰὴ παιὼν, &c. Alii aſpirari volunt ἱὴ, & ducunt ab ἵεσθαι, deſiderare. Hinc Ἰήϊος, ου, ὁ, Apollo. q. ab ἱάομαι, ſano. vel q. ab ἰάω, quod ſagittas emittat. Eſt autem Sol, qui & radios jaculatur, & medicamenta maturat. Eſt & ἰὴ, vox. q. ab αἴω, audio. vide ἴα.

Ἰῇ, æquali, dat. ſing. ab ἴος, ἴα, ἴον, ſolus, a, um. unus, a, um. Ariſtarchus ſcribit, genit. & dat. hujus nominis circumflecti. Niſi Jon. pro μιᾷ poſitum dicamus, a μία, μιᾶς. vide in ἴος, ὁ, ſagitta.

Ἰήσσω, doloribus medens. ab ἰάομαι, medeor, & κόπος, labor. Thema κόπτω, ſeco, tundo. fut. ψω. præt. med. κέκοπα.

Ἶηλα, injeci, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, mitto. f. αλῶ.

Ἴημι, mitto. imperf. ἵην, ης, η, vel ἴεν, ες, εις, ει. f. ἥσω. præt. εἶκα. aor. 1. ἧκα. a. 2. ὦ, ᾱς, ᾱ, præſ. paſſ. ἵεμαι, mittor, deſidero. imperf. ἱέμην, σο, το. perf. εἷμαι. aor. 1. paſſ. ἵθην. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο. a. 2. part. med. ἱέμενος. Th. ἕω, mitto. Sed ἴημι, eo, ut εἶμι, & ἴω.

Ἰήσασθαι, curare, Jon. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, curo. f. άσομαι. Sic ἰήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Jon.

Ἵησι, mittit, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἵημι. Sed ἴησι, vadit, 3. ſing. verbi εἶμι, eo. ab εἶμι.

Ἴησι, eas, Jon. paragoge pro ἴης, 2. ſingul. aor. 2. ſub. verbi εἶμι, eo. aor. 2. ἐον.

Ἰήσονι, dat. ſingul. ab Ἰήσων, ὁ, nomen viri.

Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, Jeſus, nomen Salvatoris. Hebr. Salvator.

Ἴκαρι, ων, οἱ. Sunt οἱ τὴν νῆσον οἰκοῦντες, Jon. inſulam incolentes.

Ἰητὴρ, Jon. pro ἰατὴρ, ὁ, medicus. ab ἰάομαι, ſano.

Ἰήτης, & Ἰήτωρ, ορος, ὁ, jaculator. Heſych.

I Θ.

Ἰθαγενὴς, orundus, indigena, ingenuus. An ἰθυγενὴς, qui recte, & legitime natus? ab ἰθὺ, recte, & γείνομαι, naſcor.

Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen regionis.

Ἴθαρ, celeriter, conteſtim, Heſych.

Ἴθεα, Jon. pro ἰθεῖα. vide ἰθὺς, rectus.

Ἰθέαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus, a, um. dat. plur. Jon. ἰθέῃσι, ab ἰθεῖα, Jon. pro ἰθείαις.

Ἴθεως, Jon. pro ἴθεως, celeriter.

Ἰθή, εὐφροσύνη, lætitia. ἰθαίνω, εὐφραίνω. Heſych.

Ἴθι, vade, præſ. imperat. ab εἶμι, eo.

Ἴθμασ', pro ἴθμαση, dat. ſing. ab ἴθμα, ατος, τὸ, greſſus, paſſus. ab ἴω, vel εἶμι, vado.

Ἴθορε, vox incitantis, & adhortantis. quaſi ab ἴθαρ, celeriter, & ὀρόω, ruo.

Ἰθύεις, ὁ, ſpado, eunuchus, cui ἰς τὰ θήλεα τοῦ, vis demeſſa eſt.

Ἰθυδίκαισι, dat. plur. Jon. ab ἰθυδίκης, ης, ὁ, cujus judicia ſunt recta. ab ἰθὺς, rectus, & δίκη, jus.

Ἰθύθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, qui rectos capillos habet. a θρὶξ, ἡ, capillus.

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, legitima pugna, quæ aperto Marte fit.

Ἴθυμβος, ου, genus carminis, & ſaltationis ridiculæ, in honorem Liberi Patris, Poll. l. 3. quaſi ab ἰθὺν βοᾶν, prorumpere clamore, aut greſſu. a βαίνω.

Ἰθύνει, dirigit, 3. ſing. præſ. ab ἰθύνω, dirigo. ἰθύνοντες, gen. ſing. part. præſ. Th. ἰθὺς, rectus.

Ἴθυνεν, direxit, 3. ſingul. imperf. act. ejuſdem verbi, & them.

Ἰθυπτίων, ονος, ὁ, ἡ, recta volans, qui recto curſu fertur. ab ἰθὺς, rectus, & πέτομαι, volo, as.

Ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus, directus, & in f. g. ἰθέα, in comp. ἰθύτερος. hinc ἰθύνω, dirigo. quaſi ab δίθυς. Sed ἰθὺς, ὑος, ἡ, impetus. ab ἴθύω, recta feror, impetu feror. Them. ἴθυς, ὑος, ὁ,

I I.

Ἰΐζω, æruginoſus reddor. ab ἰὸς, ærugo.

I K.

Ἵκανε, vel ἵκανεν, pervenit, 3. ſingul. imperf. verbi ἱκάνω, idem ac ἵκω, venio.

Ἰκάνετον, dual. imperf. verbi ἱκάνω. imperf. ἵκανον. opt. ἱκάνοιμι, οις, οι. Th. ἵκω, venio.

Ἱκανὸς, ἡ, ὸν, idoneus, ſufficiens, congruus. inde ἱκανότης, ητος, ἡ, ſufficientia. ἱκανόω, ſufficientem reddo. ἱκανῶς, ſcienter, abunde. ἐξ ἱκανοῦ, ſcil. χρόνου, a multo tempore. ἐφ' ἱκανὸν, diu. q. ab ἱκάνω, aſſequor, ſcil. metam, quod ſat eſt faciens.

Ἱκανότης, ητος, ἡ, idoneitas.

Ἱκάνωται, inferior ſum, 3. ſingul. imper. paſſ. verbi ἱκανόω. Them. ἱκανὸς, idoneus.

Ἱκανόω, idoneum reddo. f. ώσω. p. ἱκάνωκα. ab eodem them.

Ἱκάνω, convenio, adeo, aſſequor, ſupplico. Heſych.

Ἴκαρ, prope, omnino. ut ἴκτην.

Ἴκελος, & ἄϊκελος, η, ὁ, ſimilis. ab εἴκω, ſimilis ſum.

Ἴκεν, ibat, imperf. act. verbi ἴκω, venio. f. ἵξω. a. 1. ἶξα.

Ἶκε, veni, Jon. pro ἵκω, præſ. imperat. paſſ. verbi ἵκομαι, vel 2. ſingul. aor. 2. med. ἱκόμην, ες, & Jonic. εο, ετο, verbi ἱκνέομαι. fut. ἵξομαι, veniam.

Ἰκέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. a. 2. med. ἱκόμην.

Ἰκέσθην, 3. dual. aor. 2. med. ejuſdem verbi.

Ἵκετ', pro ἵκετο, pervenit, 3. ſing. a. 2. med. ejuſdem verbi.

Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex.

Ἱκέτευε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἱκετεύω, ſupplico.

Ἱκέτευσε, 3. ſingul. a. 1. act. verbi ἱκετεύω, ſupplico. fut. εύσω. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex.

Ἱκεσία, ας, ἡ, ſupplicatio. ab ἱκέτης, ſupplex.

Ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex. acc. ſing. ἱκέτην. dat. plural. Jonic. ἱκέτῃσι, q. ab ἵκομαι, venio, ſcil. ad aliquem veniam implorandi gratia. Hinc ἱκετεύω, ſupplico. ἱκέτευμα, ατος, τὸ, ſupplicatio. ἱκέτις, quæ ſupplicat. ἱκετήσιος Ζεὺς, ſupplicum præſes Jupiter.

Ἵκεσαι, venias, Jon. pro ἵκῃ, 2. ſingul. a. 2. ſub. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.

Ἵκηται, veniat, 3. ſing. aor. 2. ſub. med. ejuſdem verbi.

Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor, quia facile ἱκνεῖται, id eſt penetrat, pertingit. nam humor nativus manando ſponte per corpus meat. inde ἰκμαῖος, humidus. ἰκμάζω, humecto.

Ἴκμενος, ὁ, fluens, ſecundus, per ſyncopen pro ἱκόμενος, euphoniæ cauſa ſpiritu mutato. ſunt tamen qui ἵκμενος ſcribant, eſtque vel præſ. partic. verbi ἵκομαι, vel aor. 2. part. med. verbi ἱκνέομαι, venio. fut. ἵξομαι. a. 2. med. ἱκόμην. Sunt qui ἵκμενος, expon. humidus, a Themate ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor.

Ἱκνεῖσθαι, Jon. pro πρέπειν, decere.

Ἱκνέομαι, οῦμαι, venio, advenio, ſupplico. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο. Hinc ἵξις, εως, ἡ, adventus, ἐφικνέομαι, aſſequor, conſequor. ἐφικτὸς, ὴ, ὸν, quem aſſequi poſſumus. ὅσον ἐφικτὸν, quantum licet pro viribus.

Ἱκνούμενον, Jon. pro τὸ ἱκανὸν, id, quod ſufficit, & decorum eſt. Hinc & ἱκνουμένως, rite.

Ἱκνουμένῳ χρόνῳ, temporis progreſſu. Jon. per craſin ἐκ τ' ἱκνουμένῳ, ημένῳ.

Ἱκνοῦνται, Jon. & Dor. pro ἱκνοῦνται, veniunt, 3. plur. ab ἱκνέομαι.

Ἱκνούμενος, ὁ, veniens, congruens, juſtus. ut ἱκανὸς. ἱκνούμενον μέγεθος, juſta magnitudo.

Ἵκοιτο, occuparet, 3. ſingul. a. 2. opt. act. ἱκοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. med. ἱκοίμεθα, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi ἱκνέομαι, venio.

Ἱκοίμαν, Dor. pro ἱκοίμην, a. 2. optat. verbi ejuſdem.

Ἵκομαι, venio. ab ἵκω, idem, quod uſitatius. eſt & ἵκνομαι, ſupplico.

Ἵκω, ω, κτο, veni, aor. 2. ind. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. part. med. ἱκόμενος.

Ἰκόνιον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, nomen urbis, Iconium, Gr. imaguncula.

Ἵκοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. ἱκόμην, quod vide.

Ἵκω, præſ. imperat. verbi inuſitati ἵκομαι, Th. ἵημι, venio. Vel 2. ſing. a.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

2. ind. med. verbi ἱκνέομαι. Sed ἱκῶ, eſt aor. 2. imperat. med. verbi ἱκνέομαι, venio. aor. 2. med. ἱκάνω, ω, ετο.

Ἱκρίον, ου, τὸ, tabula, tabulatum: lignum, furca, patibulum. In genere eſt tabulatum μετέωρον, ideſt, in alto ſuſpenſum. In ſpecie illud, ubi ſedet gubernator navis. Item ἱκρίον, pertica, ſuper quam dormiunt gallinæ. Ariſtophan.

Ἵκταρ, adverb. prope, celerrime. ἀπὸ τῆ ἱκνέϊσθαι. Hippocrati ἵκταρ eſt muliebre pudendum.

Ἱκτάρια, ἐθνικῶς ἰχθύς, Heſych. puto ab ἵκταρ, quia celeriter in aquis movetur.

Ἴκτερος, ου, ὁ, morbus regius, ictterus. & pro ave galbula. Scribitur & ἰκτερός.

Ἰκτερίαν, laborare morbo regio.

Ἱκτήρ, ῆρος, ὁ, ſupplex. Ergo ab ἵκομαι, ſupplico. Vel per ſyncopen ab ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex.

Ἱκτίδεος, ου, ὁ, & per aphæreſin κτίδεος, e muſtela confectus. a κτὶς, κτίδος, ἡ, pro ἰκτὶς, muſtela.

Ἰκτὶν, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ου, ὁ, milvus. Ariſtophan. Eſt & lupi ſpecies. Oppian. de venatione.

Ἰκτὶς, ῖδος, ἡ, viverra, muſtela ſylveſtris. Eſt rapax, ut & ab ἰκτὶν eſſe poſſit. Vel quaſi ἰχθύς, quia eſt ἰχθυοφάγος, piſces devorans.

Ἵκτο, 3. ſingul. pluſq. perf. verbi ἱκνέομαι, venio. fut. ἵξομαι. p. ἶγμαι. Vel per ſyncopen dicitur pro ἵκετο, 3. ſingul. a. 2. med. ejuſdem verbi, quod eſt in a. 2. med. ἱκάνω, ω, ετο.

Ἵκω, venio. fut. ἵξω, aor. 1. ἶξα. hinc ἱκάνω, Poet. idem. q. ab ἥκω, venio. quod ab ἴω, mitto, vel ἶω, eo.

Ἵκωμαι, a. 2. ſub. med. verbi ἱκνέομαι, venio.

Ἵκωσι, Dor. pro ἵκωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. ab ἱκνέομαι, venio.

I A.

Ἰλαδὸν, turmatim, confertim, ἀθρόως, gregatim. adv. ab ἴλη, agmen, turma, quod & ἄλη. Th. ἀλίω, congrego.

Ἵλαθι, propitius eſto, Lucian. præſ. imperat. ab ἵλημι, unde & part. ἱλὰς. Th. ἱλάσκομαι. Alii vero volunt ἵλαθι, per ſyncopen dici pro ἱλάθητι, a. 1. imper. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, propitium reddo. f. ἱλάσομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι, σαι, ται. Th. ἱλάω, vel ἵλημι. f. ἥσω, propitius ſum.

Ἵλαος, ος, ὁ, & Attic. ἵλεως, propitius, benevolus, placidus, hilaris. quaſi ab ἴλη, ſplendor, qui ſe ſerenum exhibet. ut & ἱλαρὸς eſt σελήνη. Th. ἱλάω.

Ἱλαρὸς, ὰ, όν, hilaris, e, lætus, alacer. ἱλαρὸν φέγγος, lumen jucundum. Ariſtoph. ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas.

Ἰλάρχης, ὁ, turmæ præfectus. ἱλάρχαι, οἱ, octo elephantis præfecti: turmæ principes. ab ἴλη, turma.

Ἵλας, Dor. & ſyncp. pro Ἴολας, α, ὁ, Jolas, viri nomen.

Ἱλάθητι, propitius eſto, & per ſyncopen ἵλαθι, & Poetic. eſtaſi ἵληθι, a. 1. imperat. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, placo. f. ἱλάσομαι, perf. paſſ. ἵλασμαι. a. 1. ind. paſſ. ἱλάσθη, ης, η. Th. ἱλάω, propitius ſum.

Ἱλάσκεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἱλάσκομαι. placo, delinio, propitium reddo. ἱλάσκετο, 3. plur. imperf. f. ἱλάσομαι. præſ. patt. f. g. ἱλασκομένη. Th. ἱλάω.

Ἱλάσκομαι, propitius fio: exhilaro. fut. ἱλάσομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι. aor. 1. imperat. ἱλάθητι, cum dativ. ejuſdem them.

Ἱλασάμενος, η, ον, præſ. part. vide ἱλάσκεσθαι.

Ἱλασμὸς, ὁ, propitiatio, benevolentia, reconciliatio gratiæ. Cic.

Ἱλάσομαι, placabo, fut. 1. med. verbi ἱλάσκομαι, vel ἱλάσσομαι. aor. 1. med. ἱλασάμην, ejuſdem them.

Ἱλασσάμενος, η, ον, a. 1. part. m. gemin. σσ, ejuſdem them.

Ἱλάσσεται, places, Jon. pro ἱλάσεται, aor. 1. ſub. med. 2. ſing. verbi ἱλάσκομαι, placo. Th. ἱλάω.

Ἱλασόμεθα, placemus, gemin. σσ, 1. pl. aor. 1. ſubjunct. med. ejuſd. verbi, & them.

Ἱλαστήριος, α, ον, propitiatorius, a, um. habens vim τῆ ἱλάσκεσθαι. Sed ἱλαστήριον, ου, τὸ, propitiatorium. Sic Chriſtus eſt vere ἱλαστήριον, qui ſua oblatione nobis placavit Deum.

Ἱλάω, & ἵλημι, propitius ſum. f. ἡσω. p. κα. præſ. imperat. ἵλαθι, & per ectaſin ἵληθι. ἱλάσομαι, eſt propitium facio. quaſi ἵεμαι λάου, cupio videre ſcil. ejus faciem, quæ a me nunc eſt ad tempus averſa, ut placatum reddam. Hinc ἱλάσσομαι, propitium reddo, placo. ἱλασμὸς, ὁ, propitiatio. ἱλαστήριον, ου, τὸ, propitiatorium. ἵλαος, ω, ὁ, ἡ, propitius. ἵλεως, ὁ, ἡ, Attice idem. ἱλαρὸς, ὰ, όν, hilaris, lætus. ἱλαρόω, exhilaro.

Ἰλεὸς, ὰ, ὁ, foramen, ubi latet ſerpens, aut alicujus feræ cubile. Eſt & ἰλεὸς, ileus, convolvulus, morbus inteſtinorum. Th. εἰλέω, verſo, involvo.

Ἱλεύω, placo, propitium reddo ab ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Attic. pro ἵλαος, propitius. ἱλάω, propitius ſum.

Ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλαος. vide ἱλεὸς.

Ἴλη, pro ἴλλη, ης, ἡ, agmen, turma. κατ᾽ ἴλὰς, turmatim.

Ἵληθι, pro ἵλαθι, quod vide.

Ἵληκτι, Jonic. paragoge pro ἵλητι, 3. ſing. perf. ſub. act. verbi ἵλημι, ſeu ἱλάω. f. ἥσω, propitius ſum.

Ἰλιάδας, α, ὁ, Dor. pro Ἰλιάδης, ου, ὁ, quod per aphæreſin pro Οἰλιάδας, α, ὁ, Ajax, Oilei filius. ὁ τῆ εἰλέως παῖς.

Ἰλιὰς, άδος, ἡ, Ilias, turdi ſpecies. Ariſt. l. 9. anim. Item Poema Homeri de rebus Iliacis. Sumitur etiam pro congerie, ut ἰλιὰς κακῶν, Ilias malorum.

Ἰλιὰς μάχη, Poet. pro Ἰλιακὴ μάχη, Iliacum prælium.

Ἴλιγξ, γος, ἡ, vortex aquarum Diodoro; vertigo Luciano. Inde ἰλιγγιάω, vertigine laboro, hæſito. quaſi ab ἑλιγγος, ου, ἡ, vortex. Thema εἰλέω, verſo.

Ἴλιον, Ilium, Troja. ab Ἴλος, qui filius Trois Regis.

Ἰλιορραίστας, α, ὁ, Ilii populator. ab Ἴλιον, & ῥαίω, deſtruo.

Ἴλλας, άδος, ἡ, vinculum contortum, funiculus. ab ἴλλω, ſeu εἴλλω, quod ab εἰλέω, contorqueo.

Ἴλλος, ου, ὁ, oculus, q. ab εἰλέω, verſo, volvo. quia oculi volubiles. inde ἴλλω, oculis conniveo. ἰλλαίνω, oculos diſtorqueo, Hippocr. σίλλοι, ſeu σίλλοι, ων, οἱ, ſcomma, irriſorium Poema.

Ἰλλυρικὸν, ῦ, τὸ, nomen regionis, Illyricum. inde Ἰλλύριοι, ων, οἱ, Illyrii.

Ἰλὺς, ύος, ἡ, limus, cœnum, fæx. quaſi ab ἴλος, palus. ut palus a πηλὸς, lutum. inde ἰλύω, oblimo.

I M.

Ἰμὰς, άδος, ὁ, hauſtor. Hinc ἰμαῖος, carmen, quod concinebant aquarum hauſtores. Callimach. ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, molaris cantilena. Eadem cantio & ἐπαντλίος dicta. an ex eo, quod ἀπαντᾷ ex molendi actu? ea & ἐπίνοσις. a νόσος, deo molari.

Ἰμαλεὰ, ἡ, additamentum farinæ: rejectamentum palearum. Heſych. eſt ex ἰμάω, quod ex catillo hauriatur. Ideo & ἰμάλιος, eſt abundans, copioſus.

Ἰμαλὶς, ἡ, teditus. Item Ceres, & Dea farinæ.

Ἴμασσ᾽, pro ἴμασε, verberavit, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi ἰμάω, vel ἰμάσσω, loris cædo, verbero.

Ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum, funiculus ex loris bubulis: ferramentum rotæ, cingulum, Ariſtoph. dat. plur. ἱμᾶσι. quaſi ab ἵημι, emitto. quia emitti ſolet ad trahendum. Hinc ἱμάσσω, loris cædo.

Ἱμάστλη, flagellum, ſcutica.

Ἱμαστλὴ, ῆς, ἡ, ſcutica, flagellum. Th. ἱμὰς, άντος, lorum.

Ἱμᾶσι, dat. plur. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum.

Ἱμάσσας, Poet. pro ἱμάσσας, a. 1. part. act. verbi ἱμάσσω, loris cædo, verbero. f. άσω. Th. ἰμὰς.

Ἱματίζω, veſtio. f. ίσω. p. ἱμάτικα. perf. paſſ. ἱμάτισμαι. perf. part. ἱματισμένος, η, ον, veſtitus. ab ἕμμα, ατος, τὸ, veſtis. Th. ἕω, ſeu ἵννυμι, induo. perf. paſſ. ἕμμαι.

Ἱμάτιον, ου, τὸ, veſtimentum, pro ἱμάντιον, ſtragulum, Athen. lib. 12.

Ἱματισμὸς, ὁ, ὁ, veſtis, veſtitus, cultus.

Ἱμάω, loreo fune extraho, haurio. f. ήσω. ἱμαῖος μέλος, cantilena, quam canit ὁ ἰμαῖος ἐπαντλήσας.

Ἱμείρω, deſidero, cupio, amo, cum genit. q. ab ἵεμαι, cupio, & ἐράω, amo. hinc ἵμερος, ου, ὁ, deſiderium.

Ἵμεν, ἴτω, imus, itis, 1. & 2. plur. præſ. ind. εἶμι, eo. Dicitur & ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejuſdem verbi.

Ἴμεν, ire, Jon. ſed Dor. ἴμεναι, pro ἰέναι, εἶναι, & ἰέναι, præſ. inf. ab εἶμι, vel ἴημι, eo.

Ἱμέρα, ας, ἡ, fluvii nomen. ut & Ἱμέρας, α, ὁ, Siciliæ fluvius.

Ἱμερόεις, εντος, ὁ, & in f. g. ἱμερόεσσα, deſiderabilis, ſuavis, amabilis. in ſuperlat. ἱμεροέστατος. ab ἵμερος, ου, ὁ, deſiderium. Th. ἱμείρω, deſidero.

Ἱμεροφώνος, ου, ὁ, ἡ, dulciloquus, qui vocem habet oprabilem, ac dulcem. ab ἱμείρω, deſidero, & φωνὴ, vox.

Ἱμερτὸν, gen. plur. ab ἱμερτὸς, ὴ, όν, deſiderabilis. ab eodem them.

Ἱμανία, funis, quo aqua ex puteo ἱμᾶται, hauritur.

Ἴμπτω, lædo, pungo, torreo. ex ἴπτω. Tum ἰμπτω, jungo. quaſi ab ἰν, pro ἐν, & ἅπτω, alligo.

I N.

Ἴν, menſuræ nomen. Euſtath. Iliad. χ. putat ἡμίναν eſſε τὸ ἥμισυ τῆ ἴν. Nonnunquam Græce vertunt χοῦ, id eſt, congius. Hieron. ſextarius. item fibra, vena, nervus venis vicinus, filum, ligamentum. ἶνες apud Euſebium quiſquilias exponit Rufinus. Tum ἴν, ipſum, vel ipſam, pro αὐτὸν, & αὐτὼ. Pro quo Poetæ μιν dicunt. Latinis olim etiam im, & em, pro eum. Ἴν, in, præpoſitio etiam pro ἐν, & εἰς, ut & in compoſitione.

Ἴν, pro ἶνα, ſortitudinem, acc. ſing. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, nervus, fibra.

Ἴν, pro ἶνα, ut.

Ἴνα, ut, conjunct. cauſalis. regit ſub. ἴνω, ubicunque, Ariſtoph. in Pluto. ἶνα, ubi, unde, Ariſtoph. in Nub. ἶνα μὴ, niſi. ἶνα τί, vel ἵνατί, ut quid? propter quid? quare? Jonic. pro πῶς, quomodo? ἶνα, ης, ἡ, occaſus.

Ἴνναι, ire, præſ. inf. verbi εἶμι, eo. Dicimus & ἶναι, & ἰέναι.

Ἰνάω, & ἰνέω inanio, vacuo, expurgo, effundo. Heſych.

Ἰνδάλλομαι, ſimilis videor, videor, appareo. quaſi ἰδάλλομαι, inſerto, ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem.

Ἴνδαλμα, ſimulachrum, imago, ſpecies: ἰνδάλματα, τὰ ſpectra. quod ab εἶδος, facies, forma. Thema εἴδω, video.

Ἰνδικὸν, ῦ, τὸ, piper, vel zingiber Indicum.

Ἶνες, vide in ἶς, ἡ, fibra.

Ἰνέω, tendo. Heſych. ab ἶς, nervus, rendendi organum vim habens.

Ἰνέω, vacuo, expurgo.

Ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, poſterior colli pars. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, nervus. Item menſura.

Ἶνις, ίδος, filius. Heſych.

Ἴννη, filia. ut & Ἴννος, ου, ὁ, filius. ab ἶνις. Heſych.

Ἴννὸς, pullus ex equo, & mula, aut aſina. q. ab ἶνις. Item mancus, vanus.

Ἰννύομαι, fleo. aut ab ἶνις, aut ab ἰνάω.

Ἰνύω, Poet. pro ἰνάω, exhaurio, conſumo, abſorbeo.

Ἰνὼ, οῦς, ἡ, nomen mulieris. Ino. q. νά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

valida. ab ἰς, ἰνός, ἡ, fibra, robur.

Ι Ξ.

Ἰξὲς, ὁ, vermiculus vites comedens, Hesych.

Ἰξαλὸς, ή, ὁ, impetuosus, libidinosus, salax, saltatorius. Hesych. ab ἰξὺς, lumbus, & ἅλλομαι, salio. capræ epitheton. hinc ἰξάλη, pellis capræ.

Ἶξε, 3. singu. aor. 2. ind. act. verbi ἵκω, venio. fut. ἵξω, aor. 1. ἶξα, ας, ε.

Ἵξομαι, pervenies, 2. sing. fut. 1. med. pro ἵξῃ, verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. perf. pass. ἷγμαι. a. 2. med. ἰκόμην, ο, ετο.

Ἰξευτὴς, ῆ, ὁ, qui visco aves captat, auceps. Th. ἰξὸς, ῶ, ὁ, viscum.

Ἶξις, ιος, ἡ, adventus rectus, processus, præsentia, supplicatio. Item viscum odorem habens similem ocymo. Etym. ἰὼν, ονος, ὁ, quis iste fuerit, & cur apud Inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2.

Ἵξομαι, fut. 1. med. verbi ἱκνέομαι, venio.

Ἶξον, 2. sing. vel 3. plur. pro ἷκον, Bœotsolent enim κ in ξ mutare. vel est a. 2. ind. act. vel imperf. verbi ἵκω, venio. f. ἵξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἵξω, quod a fut. ἵξομαι, verbi ἱκνέομαι, formatum asserunt.

Ἰξὸν, accus. sing. ab ἰξὸς, ῶ, ὁ, viscum.

Ἰξὸς, ῶ, ὁ, viscum. arundo aucuparia, pedica passerum. parcus, tenax, sordidus.

Ἰξία, ας, ἡ, idem. Ἰξώδης, ους, ὁ, ἡ, viscosus, tenax. Ἰξώδεις, εντος, ὁ, viscosus.

Ἰξόω, visco aves capio. q. ab ἴσχω, inhibeo. avium enim volatus visco inhibetur. Varinus vult, ἴξοι, quasi ἄξοι, quia ἄγει, nectit aves. aut ab ἴκω.

Ἰξὺς, ύος, ἡ, lumbus, dorsum. quasi ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur est animalis. Alii q. ab ἴκω, venio. non est sine lumborum robore incessus.

Ι Ο.

Ἰοβαφὴς, ὄος, ὁ, ἡ, purpureus. ab ἴον, viola, & βάπτω, ω, ὁ, tenebræ.

Ἰοβόλεος, α, ὁ, ἡ, sagittarum receptrix pharetra. legitur & ἰοβόλη. ab ἰὸς, jaculum, & βάλλομαι, capio.

Ἰοειδὴς, ὄος, ὁ, ἡ, niger, rubiginosus. ab ἰὸς, οῦ, ὁ, telum, rubigo cujusque metalli, & εἶδος, forma. Th. εἴδω, video. Vel ἰοειδὴς, purpurus, violacei coloris. ab ἴον, ου, τὸ, viola.

Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, eo. aor. 2. ἶον.

Ἴοισα, Dor. pro ἴοῦσα, profecta, a. 2. part. f. g. ab εἶμι, eo. aor. 2. ἶον.

Ἰόλαος, ου, ὁ, quis fuerit Iolaus, quando ex mortuis resurrexerit, & cur, Pythior. Od. 9. p. 304. 305.

Ἴομεν, eamus, 1. plur. a. 2. ind. ἶον, verbi εἶμι, eo. Alii volunt per syncopen Jonic. poni pro ἴωμεν, 1. plur. a. 2. sub.

Ἰόμορος, ου, ὁ, jaculator, & jaculis destinatus, mortem inferens jaculis. Vel ὁ περὶ τὸν ἰὸν μεμορμένος, telis male exceptus, ab ἰὸς, jaculum, & μόρος, fatum, verso ο in ω. Th. μείρω, partior.

Ἰόν, ου, τὸ, viola; item solum. Id ἴον, nascitur, ideft, solum, non multa simul conglobata, & ad οἶαν, ideft, viam. ἴον μέλαν, viola nigra. Theophr. lib. 1. plant. inde ἰώδης, violaceus. Est & ἶον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, eo.

Ἰόντ', pro ἰόντα, acc. sing. aor. 2. part. ἰών, verbi εἶμι, eo.

Ἰόνθος, ου, ὁ, lanugo, primi pili: varus in facie. Poll. l. 4. quasi ab ἄνθος, quia flos juventæ. an ab ἰαίνω, quod a calore prodeant? an ab ἐν ἄνθει, ideft flos violæ? ut enim violæ primo vere se prodant; ita lanugo tanquam in juventutis vere efloresci.

Ἰόντα, euntem, acc. sing. aor. 2. part. εἶμι, eo. a. 2. ἶον. a. 2. part. ἰών, ὀντος, ὁ, & in f. g. ἰόντος.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, violaceos, vel nigros capillos habens. Ex ἴον, ου, τὸ, viola, & πλόκαμος, ου, ὁ, cincinni. Th. πλέκω, necto.

Ἰόπτης, ου, ὁ, nomen urbis, Joppe. Hebr. pulchritudo.

Ἰορδάνης, ου, ὁ, Jordanes, nomen fluvii Hebr. orientis ex Jor, & Dan, qui duo fontes ad radices Libani montis.

Ἰόρεοι, ων, οἱ, caprarum genus, quasi ὀρέοις, a visus acumine. a ὁράω, video.

Ἰὸς, οῦ, ὁ, missile, jaculum, sagitta; venenum: rubigo. q. ab ἵημι, mitto. hinc ἰόω, rubigine obduco. ἰώδης, rubiginosus. Sed ἶος, ἴα, ἶον, solus, a, um, q. ab εἷς, unus: vel οἶος, solus.

Ἰοστέφανος, ὁ, coronam e violis gestans; viola redimitus. ab ἴον, ου, τὸ, viola, & στέφω, corono. ἰοστέφανος κύπρις, Venus violis ornata. Plut. in Solone.

Ἴσμι, ιτος, ἡ, consilium, voluntas. ab ἴω, vel ἵημι, mitto. hinc ἵεμαι, desidero. an ab ἶος, solus; ut sit quod quis solus secum cogitat, & concludit?

Ἴυ, adverb. dolentis, hei, heu! hinc ἰύζω, lamentor: indignantis, cum genit. cum circumflexo est & exultantis adv. ἰῦ. q. ab ἰὴ, vel ἰὴ.

Ἰουδαΐζω, Judaizo, fio Judæus, Judaice vivo. f. ίσω. p. ἰουδάϊκα. a Ἰουδαῖος, Judæus. Th. Ἰούδας, α, ὁ, Judas.

Ἰουδαϊκὸς, ὴ, όν, Judaicus, a, um, hinc Ἰουδαϊκῶς, adv. Judaice.

Ἰουδαῖος, α, ὁ, Judæus, item Judaicus, a, um, ut γῆ Ἰουδαία, terra Judaica.

Ἰουδαϊσμὸς, οῦ, ὁ, Judaismus.

Ἰούδας, α, ὁ, nomen viri, Judas. Hebr. celebrationis filius.

Ἰουλίας, α, ὁ, nomen viri, Julias. Gr. barbatulus.

Ἴουλος, ου, ὁ, nomen viri, Julius. Gr. barbatulus.

Ἴουλος, ὁ, lanugo, prima barba, quæ ἔτεται ὕλη, exit mollis, & crispa. Th. ὕλη, η, ὁ, mollis. Item vermis multipes patietibus arrepens, Lycophr. Item villus cujuslibet fructus, ut nucis florentis. Eratosthenes in hymno Mercurii usurpat pro cantillatione puellarum lanificarum, quæ pensum ducunt. Didymus arbitratur esse hymnum in laudem Cereris. Theophr. lib. 3. hist. plant. docet, quid sit ἴουλος in nuce avellana. Numenius Poeta apud Athen. lib. 7. vocat ἰοὺλους intestina terræ. Præterea mergites, spicarumque manipuli in fasciculum collecti ita nominantur.

Ἴουν, mittebam, imperf. contract. ex ἴεον, εν, quasi ab ἴεω. Th. ἵω, vel ἵημι, mitto.

Ἰόσυς, ιος, ἡ, & in acc. plur. ἰόσυας, accedentes, aor. 2. part. f. g. ab ἰάω, quod ab εἶμι, eo. a. 2. ἶον.

Ἴσορ, ωρ, ὁ, nomen viri. Lat. Justus.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas: vel quæ sagittis gaudet. ab ἰὸς, sagitta, & χέω, fundo. vel χαίρω, gaudeo. Epitheton Dianæ. Nicander etiam aspidem ἰοχέαιραν vocat, gaudentem veneno; vel fundentem venenum.

Ι Π.

Ἰπνὸς, vel ἵπνος, ὁ, furnus, caminus, culina.

Ἶπος, muscipula, quæ ἰπεῖ, id est opprimit murem: laqueus murium. Ἶπος vero pœna, supplicium.

Ἰπόω, premo, cogo, πιέζω, ut ἰπωθὰς συμφοραῖς, premi calamitatibus.

Ἱππάζεσθαι, equitare. ab ἵππος, ου, ὁ, equus.

Ἱππαγχμὸς, ου, ὁ, Poet. qui hasta, vel lancea ex equo pugnat. Ex ἵππος, & ἀγχμὴ, ἡ, cuspis.

Ἱππαλίδας, α, ὁ, Doric. pro ἱππάδης, ου, ὁ, eques.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, Hipparchus, nomen viri. Est & equitum præfectus. Et sic vocatur Neptunus.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, Jon. pro ἱππικὴ, equestris. hinc ἱππάσιμος, equitabilis. ab ἵππος, equus.

Ἵππειος, α, ὁ, equestris. Th. ἵππος, equus.

Ἱππάδης, ου, ὁ, eques. & in plur. ἱππῆς, ejusdem thematis.

Ἱππαστὴς, οῦ, ὁ, equestris, vel equitandi peritus. ab ἱππάω, equito.

Ἱππάω, equito. fut. ἄσω, p. ἵππακα. Th. ἵππος, equus.

Ἱππηλασία, ας, ἡ, equestris via, qua equi aguntur. Jurisconsulti actum appellabant. ἱππηλάσιος, equestris. ab ἵππος, equus, & ἐλαύνω, impello. f. ἐλάσω.

Ἱππήλατα, vocat. sing. ab ἱππηλάτης, ου, ὁ, equitator. ab ἵππος, equus, & ἐλαύνω, agito.

Ἱππήλατος, sc. τόπος, locus equitabilis. Odyss. δ.

Ἱππικὸν, οῦ, τὸ, equitatus. ab ἵππος, equus.

Ἱπποβότειο, genit. Jon. ab ἱππόβοτος, ου, ὁ, equos nutriens. ex ἵππος, & βόω, pasco.

Ἱπποδάμειο, gen. Jon. ab ἱππόδαμος, ου, ὁ, equorum domitor. ex ἵππος, equus, & δαμάω, domo. a. 2. ἔδαμον.

Ἱππόδασυς, ὁ, densus instar equi, hirsutus. ex ἵππος, & δασὺς, ὁ, densus, pilosus.

Ἱπποδιώκτας, α, ὁ, Dor. pro ἱππηλάτης, ου, ὁ, equorum agitator, eques, auriga. ab ἵππος, equus, & διώκω, persequi.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, cursus equestris. Hinc Ἱππόδρομος Ποσειδῶν, Neptunus equestrium certaminum præses. ab ἵππος, equus, & δρόμος, ου, ὁ, cursus. Th. τρέχω, curro. p. m. δέδρομα.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, circus, ubi equorum cursu certatur. ἱππόδρομος ψιλοὶ, ferentarii, levis armaturæ milites.

Ἱππόθη, ης, ἡ, nomen mulieris: celer instar equi, valde celer.

Ἱππόιν, pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dativ. plur. Jon. ab ἵππος, equus.

Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ, Hippocentaurus. ab ἵππος, equus, & κεντέω, pungo.

Ἱπποκορυστὴς, οῦ, galeatus, eques bellicosus. ex ἵππος, equus, & κορύσσω, galea armo. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Ἱπποκρότος, ου, ὁ, ἡ, equis perstrepens, ab ἵππος, equus, & κρότος, ου, ὁ, sonus.

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poet. pro Ἱππολύτου, Hippolyti filia.

Ἱπομανὲς, an herba sit: an virus ex equarum inguinibus defluens, an caruncula, vide notas nostras in Virgilium. Theocr. in φαρμ. plantam esse ait.

Ἱπομαχία, ας, ἡ, equestre prælium. ex ἵππος, equus, & μάχομαι, pugno.

Ἱππόμητις, ιος, ἡ, Poet. rei equestris peritus. ab ἵππος, equus, & μῆτις, ιος, ἡ, consilium.

Ἱππόνικος, ου, ὁ, Hipponicus, nomen viri.

Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mulieris. valde intelligens.

Ἱπποπείρης, ου, ὁ, Poet. ὁ ἐπ' ἵππων ἢ ἐπ' ἐπτικῆς πείρων λαβὼν, καὶ πάντοθεν ἔμπειρος, qui equi, ac artis equestris periculum fecit.

Ἵππος, ου, ὁ, equus, equitatus. sed ἵππος, Doric. pro ἵππος, q. ab ἵεσθαι ποσὶν, est enim celerrimum animal: unde & Soli sacrificabant. Vel quia humum ἵπτει ποσὶ, premit pedibus admodum, unde sonipes. Hinc ἱππίον, ου, τὸ, sella equina. Sed ἡ ἵππος, pro substantia, Genes. 14. 31. In compositione intendit significationem: ut ἱππογνώμων, qui de equis cognoscit: ἱππολάπαθον, hippolapathum. Dioscor. lib. 2.

Ἱππόσυα, ας, ἡ, equorum agitatrix. ἡ τὰς ἵππους σείουσα, τουτέστι σώζουσα, ἢ χαλινοῦσα. quod ab ἵππος, equus, & σεύω, quatio. Hinc & ἱπποσόας, α, ὁ, Poetic. & Doric. pro ἱπποσόης, ου, ὁ, qui equos agitat.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, equitandi peritia, ars equitandi. gen. plur. Æolic. ἱππευτάων. ab ἵππος, equus.

Ἵππότα, vocat. sing. ab ἱππότης, ου, ὁ, eques. sæpe vocativus pro nom. ponitur Art. ab ἵππος, equus.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, eques sagittarius. ab ἵππος, equus, & τόξον, του, arcus.

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio. sumptus in equos alendos factus. ab ἵππος, & τρέφω, alo. Hinc ἱπποτρόφος, ου, ὁ, qui equos alit.

Ἱπποκρήνη, quasi equi fons. Nomen fontis in Bœotia. Hippocrene.

Ἵππουρις, ιδος, epitheton galeæ crinem ex setis equinis habentis. ex ἵππος, equus, & οὐρὰ, cauda. Est etiam herba. Dioscor. l. 4. c. 48.

Ἱππ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἱππηφόρβιον, ου, τὸ, locus pascendis equis, equile: capistrum, ex ἵππος, equus, & φέρβω, pasco. p. m. πέφορβα.

Ἱππηχάρμαις, ᾳ, ὁ, Dor. pro ἱπποχάρμης. ου, ὁ, equis gaudens. ab ἵππος, equus, & χαίρω, gaudeo.

Ἵπτημαι, volo, as. præs. inf. ἵπτασθαι. i. πτήσομαι. q. a πτάω. a. 2. med. ἐπτάμην, vel ἐπτόμην, q. a πτάω, volo.

Ἱπτήσομαι, volabo, fut. 1. med. verbi ἵπταμαι, velo, volas.

Ἵπτω, Att. pro ἱπτάω, volabas, 2. sing. imperf. ἱπτάμην, ejusdem verbi.

Ἵπτω, vel ἴπτω, noceo, lædo. Iliad. α. q. ab ἰός, quasi venena infundo. vel ἰός, jaculum, & πίπτω, cado. Lædirur enim; in quem jaculum inciderit. aut ab ἰάπτω, maledico. inde ἴψ, ἰπτός, ὁ, vermis cornua corrodens. ἰπτῆς, οῦ, ὁ, seu ἴπτος, ου, ὁ, furnus. ἴπτος, ου, ὁ, muscipula.

I P.

Ἱρά, sacra, ab ἱρὸν, Jon. pro ἱερὸν, sacrum, sacrificium. Ἱρα vero est concio, quasi ab ἴρω, loquor.

Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. sing. præs. ἱεράομαι, sacerdos sum. præs. inf. ἱρᾶσθαι. Sic ἱρᾶτο, pro ἱεράτο, 3. singul. imperf. Th. ἱερὸς, sacer.

Ἱρεύς, pro ἱερεύς, Jonic. sacerdos. Aristoph. νεφ. σὺτε λεπτοτάτων ἱερεύς, nugarum sacerdos, & cultor. Augur a Plutarcho vertitur. Th. ἱερὸς, ὰ, ὁ, sacer.

Ἱρέω, pro εἰρέω, loquor. Hesych.

Ἱρή, ῆς, ἡ, Hira, nomen regionis.

Ἱρῆιαι, Jon. pro ἱέρειαι, sacerdotes. Ἱρήϊον, Jon. pro τὸ ἱερεῖον, hostia, victima, Odiss. ξ.

Ἱρηξ, Jon. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, accipiter.

Ἱρηγγες, arteriæ. Hippocr. an quasi αἰερηγγες, quia aer ibi agitur? Si Græcum est ἱερηγξ, velim ab ἱρέω, loqui. Arteriæ enim vi loquimur.

Ἶρις, ιδος, ιος, ιως, ἡ, arcus cœlestis, Iris Dea, in acc. ἶριν, quasi ab εἴρω, dico, prædico. Pluviam enim prædicit Iris. Item iris genus herbæ aromaticæ. Dioscor. lib. 1. c. 1. & Theophr. lib. hist. plant. c. 7. ἶριον μύρον, unguentum, quod ex iride fit. Item ἶρις, Thaumantis, & Electræ filia. Hesiod. in Theogonia. Item avis species. Est etiam ἶρις, circulus in oculo circa pupillam, & lapis chrystallinus. Etym.

Ἰρσὶν, pro ἶρισι, dativ. plur. ab ἶρις.

Ἱρός, Jon. pro ἱερὸς, ὰ, ὁ, sacer. Sed Ἶρος, ου, Irus, nomen proprium.

Ἱρωγίαι, ων, αἱ, sacra, cæremoniæ.

Ἱρωσύνης, ου, ὁ, Jon. pro ἱεροφάντης, qui & ἱεροφύλαξ, alias vocatur, sacrorum antistes, sacrificulus. ab ἱερὸς, sacer, & φαίνω, appareo.

Ἱρῶν, Jon. pro ἱερῶν, gen. plur. ab ἱερὸν, sacrum.

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Jon. pro ἱερωσύνη, sacerdotium.

I Σ.

Ἴς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur, vis. Hinc ἰσίον, ου, τὸ, occiput. ἴφι, valde, fortiter, Poet. ἰφθιμος, ου, ὁ, robustus.

Ἴσ', pro ἴσα, æque, adv. ab ἴσος, vel ἴσος, ου, ὁ, æqualis.

Ἰσαάκ, ὁ, nomen viri, Isaac. Hebr. ridebit.

Ἰσάγγελος, ου, ὁ, par Angelis.

Ἰσάζω, adæquo. Th. ἴσος, æqualis.

Ἰσαίας, ὁ, Isaias.

Ἴσαιος, ου, ὁ, Isæus, nomen proprium.

Ἴσαις, paribus, dat. plur. f. g. ab ἴσος, η, ον, par, æqualis.

Ἰσάλη, ης, ἡ, vestis e pelle caprina: pellis. rectius ἰξάλη, vel ἰξαλῆ.

Ἴσαμι, scio, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, ibant, 3. plural. imperf. εἶν, verbi εἶμι, eo. Tum & ἦσαν, sciebant, per syncopen dicitur pro ἴσασαν, ab ἴσάω, imperf. verbi ἴσημι, scio, & ἴσασι, Dor. pro ἴσᾶσι.

Ἴσαν, Dor. pro ἴσασι, sciunt.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ, par. ex ἴσος, æqualis, par, & ἀριθμὸς, ὁ, numerus.

Ἴσασ', pro ἴσασι, sciunt, 3. plur. ind. præs. Sic ἴσατ, ασυτ, præs. part. verbi ἴσημι, scio.

Ἴσασαι, pro quo & ἴσῃ, 2. singul. præs. ἴσαμαι, scio.

Ἴσασι, & ἴσασιν, sciunt, 3. pl. ind. præs. verbi ἴσημι, scio.

Ἰσάσχαρ, Isaschar, nomen viri. Hebr. est merces.

Ἴσατ', scit, Dor. pro ἴσησι, 3. singul. præs. verbi ἴσημι, scio.

Ἴσατις, ιδος, ἡ, herba glastum. valde exsiccat. quasi ab ἴσον, quia vim habet æquandi tumores, quos folia imposita διαφορῆσαι, digerunt, ac reprimunt. ἰσάζω, est æquo, complano.

Ἰσωδὴς, ους, ὁ, ἡ, cognominis. ex ἴσος, æqualis, & ᾠδὴ, ἡ, vox.

Ἴση, sciebat, 3. sing. imperf. act. ἴσημι. Sed ἴσῃ, scis, pro ἴσασαι, 2. sing. ind. verbi ἴσαμαι, scio.

Ἰσηγορίας, ου, ἡ, æqua loquendi libertas, æqualitas. quod ex ἰσηγορέω, æque libere loquor. quod ex ἴσος, æqualis, & ἀγορεύω, loquor. Thema ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Ἴσημι, ἴσης, ἴσητι, scio, cognosco, quasi ab εἴδω, ἴσω, ut sit quasi ἴσημι, idem. Hinc ἴδμων, ὁ, ἡ, peritus. ἰδμοσύνη, ης, ἡ, peritia. ἴδμεν, ενς, ὁ, ἡ, sciens, peritus. ἰδρείη, ας, ἡ, scientia. ἐπίσταμαι, ἠσταμαι, scio. ἐπιστήμη, ης, ἡ, scientia. ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, sciens, peritus.

Ἰσήρης, εος, ὁ, ἡ, æqualis, par. ab ἴσος, idem, & ἄρω, apto.

Ἴσθι, scias, per syncopen pro ἴσαθι, præs. imperat. ab ἴσημι, scio. Sed ἴσθι, sis, præs. imperat. ab εἰμὶ, sum.

Ἰσθλὴ, corrupte pro ἰξάλη, pellis capræ.

Ἰσθμιώιον μαντεῖον, Isthmenium oraculum.

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, & in plur. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, Isthmiades. τὰ Ἴσθμια, ων. εἰ, Ἰσθμικοὶ ἀγῶνες, ludi Isthmici. Ἴσθμιον ἂν, pro ἀνὰ τὸν Ἰσθμόν.

Ἴσθμιον, ου, τὸ, collum, colli ornamentum.

Ἰσθμιος, ου, ὁ, in Isthmo habitans. Neptunus. Ἴσθμια, sacra Isthmia, in honorem Neptuni. ἰσθμιακὸς, ad Isthmia pertinens. ἰσθμιὰς, idem, & de mala vita dicitur, quia morbosum (ἐπίνοσον) dat illud tempus, quo Isthmia agitabantur. Hesych.

Ἰσθμοῖ, Poet. adverb. pro ἐν Ἰσθμῷ, in Isthmo, apud Isthmum.

Ἰσθμὸς, οῦ, ὁ, & ἡ, Isthmus, terra inter duo maria angusta. quasi ἰσθμὸς, q. ab ἶναι, quod in mare excurrat, & supercilio promineat. Est & ἰσθμὸς, aliquid Isthmo simile, ut pars inter os, & gulam: collum clepsydræ, imbrex navium: cribrum, colum.

Ἴσι, eunt, 3. plur. ind. præs. pro εἶσι, & Jon. ἴασι, ab εἶμι, eo.

Ἴσκιος, ου, ὁ, & ἰσκίον, ου, τὸ, edulii genus e carne minutissime contrita: lucanica, farcimen: tomaculum, & tomaclum. vox est Romana, quæ est inficium, ab infecta carne. Vide Lat. Etymolog.

Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, Iscariotes, cognomen Judæ proditoris. Syr. quæstor ærarii.

Ἴσκον, ες, ε, imperf. verbi ἴσκω, assimilo.

Ἴσκω, assimilo, comparo, pro εἴσκω, idem. Th. εἴδω, scio.

Ἴσμεν, scimus, per syncop. pro ἴσαμεν, 1. plur. ind. præs. ab ἴσημι, scio.

Ἰσόθεος, ου, ὁ, Deo similis. ab ἴσος, similis, & Θεὸς, Deus.

Ἰσοκρατὴς, ἰους, ὁ, ἡ, pari potestate præditus. ex ἴσος, æqualis & κράτος, ους, τὸ, robur. hinc ἰσοκρατία, ης, ἡ, Jon. pro α, æqualis potentia.

Ἰσοκράτης, ους, ου, ὁ, Isocrates, nomen proprium.

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, æqualis matri. ex ἴσος, æqualis, & μήτηρ, mater.

Ἴσονται, ibunt, Poetic. pro ἴξονται, 3. plur. f. 1. med. verbi ἰκνέομαι, venio. An potius scribendum ἴσπονται, ab ἵζω? nam ἴσονται verius significat ἰδρύσονται ab ἵζω, colloco, sedeo.

Ἰσοπαλὴς, ὁ, ἡ, Jon. & Ἰσόπαλος, in luctu seu pugna æqualis. ex ἴσος, & πάλη, ἡ, luctu.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities, patens, & apertus campus, Xenophon. ab ἰσόπεδος, planus. quod ab ἴσος, æqualis, & πέδον, solum.

Ἰσοστάσιος, ου, ὁ, ἡ, par, æquivalens, ejusdem ponderis. ex ἴσος, par, & ἵστημι, propensus sum.

Ἴσος, vel ἰσόος, ου, ὁ, æqualis, par. ἴσου ἴσῳ διδόναι, par pari referre. q. ab εἴδω, assimilo. ἴσον ἴσῳ ἀποφέρειν, par pari referre. Hinc ἴσως, æqualiter; item fortasse. ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas. Ἰσόω, æquo, adæquo. ἀνισος, ου, ὁ, inæqualis, impar.

Ἰσότης, ητος, ἡ, par conditio, æquabilitas, parilitas. Th. ἴσος, par.

Ἰσότιμος, ου, ὁ, ἡ, æque pretiosus: qui in communi, atque in eodem, quo cæteri, jure versantur. Herodian. ab ἴσος, par, & τιμὴ, pretium. Th. τίω, honoro.

Ἰσόω, pro ἰσόεσθαι, præs. inf. ab ἰσόω, æquo. Th. ἴσος, ου, ὁ, par.

Ἰσοφαρίζω, adæquo, æquiparo, sum par. q. ἰσοφερίζω, ab ἴσος, æqualis, & φέρω, fero, dico. hinc ἰσοφόροι, boves æquali ferendo oneri apti: Vel ἰσοφερίζω, indutus sum paribus indumentis. a φάρος, ους, τὸ, pallium.

Ἰσοφαρίσσειν, Doric. pro ἰσοφερίζειν, parem esse: adæquare.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ, eodem animo præditus, unanimis.

Ἰσῶσαι, adæquo. hinc Ἰσώσασθαι, a. 1. inf. med. Th. ἴσος, par.

Ἴσπω, tempora sumit ab ἔπω, dico.

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacob Patriarchæ, ἄνακτος, Israel. Hebr. princeps Dei. Hinc Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, Israelita.

Ἵστα, statue, Att. pro ἵστασο, præs. imper. act. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ἵστων, ωνος, ωσι, ω, α, verbi ἱστάω, seu ἵστημι, sto. Sed ἱστᾶ est 3. singul. præs. sub. act. ejusdem verbi.

Ἵσταμαι, σαι, ται, scio, sæpe pro ἴσαμαι, ut in compos. ἐπίσταμαι, scio. Th. ἵστημι, scio.

Ἱστάμενος, η, ον, stans. gen. Jonic. ἱσταμένιο. ab ἵστημι, sto.

Ἵστασιν, Dor. pro ἱστᾶσι 3. plur. ind. act. verbi ἵστημι, sto.

Ἵστασο, Jonic. pro ἵστασσο, statuebas, 2. singul. imperf. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

Ἵστασ', pro ἵστασσο, præs. imperat. passiv. verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἔστην. f. στήσω.

Ἵστατο, 3. singul. imperf. pass. ejusdem verbi.

Ἴστε, scitis, per syncopen pro ἴστατε, 2. pl. præs. ind. act. ab ἴστημι, scio. Et per syncopen dici potest in imperativo, ἴσθι, ἴστω, & in plur. ἴστε.

Ἰστέον, sciendum, verbale, pro εἰστέον, ab εἴδω, scio. perf. pass. εἴσμαι, ἔσσαι, ἔσται.

Ἵστη, sta, siste, pro ἵστασθι, Att. imperat. fit a 3. sing. imperf. ἵστω, ης, η, verbi ἵστημι, sto. Vel est 2. sing. præs. passiv. etiam Attice pro ἵστασαι. ἵστη, Doric. pro ἵστησι. Sed ἱστῆ dici creditur pro ἱστᾷ, 2. sing. præs. sub. med. & 3. sing. præs. sub. act. ejusdem verbi.

Ἵστημι, statuo, firmo, exerceo, erigo, colloco, cohibeo, sisto, subsisto, adduco, appendo, pondero, instituo, πεδέω. Nazianz. excito. Odyss. ξ. ordior, tero. Hesiod. ἱστάναι, astare, assistere. Sophocl. in Thrac. ἱστάναι χορὸς, chorus instaurare. Sophocl. ἵστημι βοὴν, vociferatur. Eurip. quasi a φάω, insulto. unde sto Latinum f. στήσω, præstaco. perf. part. ἑστακὼς, & per syncopen ἕστηκα, ἑστὼς. hinc per crasin ἑστὼς, ὥτος, ὁ, qui stetit. Sic perf. inf. ἑστάναι, pro ἑστακέναι. (sed ἑστάναι est præs. inf. ab ἵστημι, pro ἵστημι.) a. 2. ἔστην, ης, η. pert. pass. ἕσταμαι. a. 1. pass. ἐστάθην, ης, η. aor. 2. inf. σταθῆναι, aor.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

aor. 1. part. σταθεὶς, fut. 1. σταθήσομαι, ἡ, ῆναι. Hinc σάσις, εως, ἡ, ſtatio. σάσιμος, ος, ον, ſtabilis. σασιάζω, factionibus contendo, diſſideo. σασιασμὸς, ὁ, ſeditio. σάδιον, ου, τὸ, ſtadium, menſura ſexcentorum pedum. σάθμη, ης, ἡ, amuſſis. σαθμὸς, ὁ, ſtabulum, caula; item ſtatera, libra. σήμων, ονος, ὁ, ſtamen. ἱστὸς, οῦ, ὁ, malum navis. ἱστίον, ου, τὸ, velum. ἀνίστημι, erigo. ἀνάστασις, εως, ἡ, reſurrectio. διάστημα, ατος, τὸ, intervallum. ἔνστασις, εως, ἡ, inſtantia. ἔκστασις, εως, ἡ, dimotio alicujus rei e ſtatu, in quo erat. καθίστημι, conſtituo. κατάστασις, εως, ἡ, conſtitutio. παραστάτης, ου, ὁ, ſocius, auxiliarius, opitulator. προστάτης, ου, ὁ, præfectus. προστατία, ας, ἡ, præfectura. προστατέω, ſeu προστατεύω, præſum. συνίστημι, conſtituo. σύστημα, ατος, τὸ, coagmentatio, compages. ὑπόστασις, ιος, ἡ, ſubſiſtentia. στατὴρ, ῆρος, ὁ, ſtater.

Ἑστίη, Jon. pro ἑστίαν, accuſ. ſing. ab ἑστία, ας, ἡ, Veſta, focus.

Ἑστιατόριον, ου, τὸ, Jon. pro ἑστιατόριον, cœnaculum.

Ἱστίον, ου, τὸ, navis velum. in plur. τὰ ἱστία, ab ἱστὸς, malum navis. Thema ἵστημι, ſto.

Ἑστοβοῆι, ſtivæ, dat. ſing. ab ἑστοβοὴ, remo, ſtiva. ab ἱστὸς, tela, quod ab ἵστημι, ſto, & βοῦς, bos.

Ἑστοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali, caſteria Plauto. ab ἱστὸς, malum navis, & δέχομαι, capio.

Ἵστορα, acc. ſing. ab ἵστωρ, ορος, ὁ, ſciens, guarus, teſtis, prudens.

Ἱστορίαι, ας, ἡ, hiſtoria, narratio, commentatio. gen. plur. ἱστορίων, hinc ἱστορικὸς, ἡ, ὁ, ἡ, hiſtoricus. Th. ἵστωρ, ορος, ὁ, ἡ, ſciens.

Ἵστορισι, 3. plur. præſ. ind. verbi ἱστορέω, inſpicio, cognoſco, memoriæ trado. perf. ἱστόρηκα. præſ. part. paſſ. ἱστορέμενος, η, ον. Th. ἵστωρ, ſciens.

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, malum navis. Iliad. α. ab ἵσασθαι, quia erigitur, vel firmiter collocatur ad excipienda, & ſuſtinenda appenſa lintea. Item tela, penſum Heſiodo. Th. ἵστημι.

Ἴστρον, acc. ſing. ab Ἴστρος, ου, ὁ, nomen fluvii Germanici, Danubius.

Ἵστω, ſcito ille, per ſyncopen pro ἱστάτω, præſ. imperat. ſic ἵστων, pro ἱστάτων, ibid. Th. ἵστημι, ſcio. Sed ἔστων, contracte pro ἵστω, 2. ſingul. imperf. paſſ. vel præſ. imper. paſſ. verbi ἵστημι, ſto.

Ἵστων, ſtabam, imperf. act. pro ἵστην. quaſi ab ἵστάω, pro ἵστημι, ſto. Sed ἵστων per ſyncopen pro ἱστάτων, 3. dual. imperat. vel pro ἱστάτωτον, 3. plur. imperat. verbi ἴσημι, ſcio.

Ἵστωρ, ρος, ὁ, ἡ, ſciens, prudens, peritus, teſtis, arbiter, Heſiod. q. ab ἴσημι, ſcio. Hinc ἱστορία, ας, ἡ, cognoſcendi ſtudium, hiſtoria. ex hiſtoriis enim ſcientia rerum geſtarum peritur. πολυΐστωρ, ορος, ὁ, multiplici doctrina præditus.

Ἴσχ, pro ἴσχε, vel præſ. imperat. eſt, vel 3. ſing. imperf. verbi ἴσχω, pro εἶχον, habeo.

Ἰσχανάα, Poet. pro ἰσχανᾶ, cupit, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἰσχανάω, appeto, quod ab ἴσχω. Them. ἔχω, habeo.

Ἰσχανεῖ, detiner, 3. ſingul. præſ. verbi ἰσχάνω, idem ac ἴσχω, ſeu ἔχω, habeo.

Ἰσχανόωσιν, Poet. pro ἰσχανώσιν, reprimunt, 3. plur. ſub. præſ. Sic ἰσχανόωσα, pro ἰσχανώσα, præſ. part. f. g. verbi ἰσχανόω, cohibeo. quod ab ἴσχω, pro ἔχω, habeo.

Ἴσχας, carica, quia ἰσχνὴ, ſiccando gracilis facta.

Ἴσχει, cohibet, 3. ſing. ind. ἴσχειν, præſ. inf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, habeo.

Ἴσχεμεν, & ἰσχέμεναι, Jon. & Dor. pro ἴσχειν, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Ἴσχεο, Jon. pro ἴσχε, contine, præſ. imperat. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἴσχοι, Dor. pro ἴσχοιμι, ejuſdem temporis, & verbi.

Ἰσχίον, ου, τὸ, coxa, coxendix, & nervus ille, qui coxendicem femori committit, acetabulum coxæ, Dioſc. l. 3. ἰσχίων πόνοι, vel ἀλγήματα, coxendicum labores. τὰ ἰσχία, clunes. Th. ἰσχὺς, lumbus.

Ἰσχίς, ῖος, ἡ, lumbus, ſive lumbi. quaſi ab ἰσχὺς, robur. in lumbis enim eſt robur. Vel lumbis nos ἴσχομεν, ſuſtinemus.

Ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, macer, exilis, ſtrigoſus, tenuis.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas, hæſitatio. Galeno l. 1. ad Glauc. extenuatio.

Ἴσχουσι, cohibent, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ἴσχω, pro ἔχω, contineo.

Ἰσχυρὲς, ὰ, ὸν, robuſtus, a, um, potens. in comp. ἰσχυρότερ. ſuperl. ἰσχυρότατ. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur, vires, virtus, fortitudo, poteſtas.

Ἰσχύσει, poterit, 3. ſing. fut. 1. act. verbi ἰσχύω, poſſum. fut. ύσω. p. ἴσχυκα. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur, vis.

Ἰσχύω, valeo, poſſum, robuſtus ſum.

Ἴσχω, ις, ι, præſ. ind. Sed ἴσχωσ, 3. pl. præſ. ſub. Th. ἔχω, habeo, contineo.

Ἰσώνυμος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. pro ἐπώνυμος, ὁ, qui idem nomen habet, cognominis. ab ἴσος, par, æqualis, & ὄνυμα, nomen.

Ἴσωσι, norunt, 3. plur. a. 1. ſub. ab οἶδα, ſcio. fut. ἴσω, vel ἴσω. Sed vide utrum legendum ἴσωσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ἴσημι, ſcio.

Ι Τ.

Ἴτ, pro ἴτε, accedite, 2. pl. præſ. imp. ab εἶμι, eo.

Ἰταλία, ας, ἡ, Italia, nomen peninſulæ nobiliſſimæ ab Italo rege ſic dictæ. Ἰταλὸς, ὸν, ὁ, vitulus, Italus. Ἰταλικὸς, ὴ, ὸν, Italicus, Latinus.

Ἰταλὸς, ὸν, ὁ, priſca lingua, taurus, bos. ab ἴτης, temerarius, audax, quia animoſus. hinc Ἰταλοὶ, Gell. l. 11. c. 1. nam Ἰταλὸς Græci tauros vocabant. Alii ſcribunt Ἴταλος, ου, ὁ, vitulus, Italus.

Ἰταμὸς, violentus, audax, trux, τὸ ἰταμὸν τῆς ψυχῆς, conſtantia animi. Plur. in Rom.

Ἴτε, accedite, 2. plur. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. ab εἶμι, eo.

Ἰτέα, & ἰτέη, ἡ, ſalix, haſta ſaligna. q. ab ἴτνημι, quia it creſcendo celeriter.

Ἴτεον, eundum, verbale ab εἶμι, vado.

Ἴτην, iverunt, 3 dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Ἴτης, ος, ὁ, temerarius, audax, animoſus, impudens, ardelio. Ariſtoph.

Ἴτον, dual. præſ. ind. & dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Ἰτουραία, ας, ἡ, nomen regionis, Ituræa. Syr. montoſa.

Ἴτρια, ων, τὰ, ima pars ventris. q. ab ἔντερον, τὸ, venter ab umbilico ad pubem. hinc ἴτρειον, ου, τὸ, bellarium, placentæ genus tenue. Item ἴτρεια, τὰ, ſuminales placentæ, ὑπογάστρια πτίμματα, Heſych.

Ἴτρεον, iterum, iteratum. Latin. Gr. barbar.

Ἰτρὺς, virus. Gl. Cyr. leg. ἴτυς.

Ἴττω, apud Ariſtophan. pro ἴσω, quod vide.

Ἴτυν, acc. ſing. ab ἴτυς, quod vide.

Ἴτυς, υος, ὁ, circumferentia, & curvatura rotæ. quaſi ab εἶναι, quia currui eſt cauſa eundi. Homerus ἴτυν vocat, quæ αὐλὶς. Tum ἴτυς, eſt omnis extremitas rotundæ rei: umbo, ora clypei, ambitus. Heſiod.

Ἴτω, ito ille, 3. ſing. præſ. imperat 7ο. ἴτω, verbi εἶμι, eo.

Ι Υ.

Ἰυγὴ, ῆς, ἡ, & ἰυγμὸς, ὁ, vox, ſibilus, clamor. ab ἰὴ, adv. exultantis.

Ἰυγξ, γγος, ἡ, torquilla, verticilla, moracilla, quia collum torquet, aviculæ nomen. Ad philtra in uſu erat. Alii appellant frutillam. Frutis autem eſt Venus. Propterea etiam ἴυγξ, illecebra quævis.

Ἰύκμὸς, ὁ, ſibilus, clamor, vociferatio.

Ἰυκτὰ, Macedonice pro ἰυκτὴς, ὰ, ὁ, ſibilator; vocalis, Theocrit. ab ἰύζω, clamo. Th. ἰὴ, adv. exultantis.

Ι Φ.

Ἴφι, læſi, perf. act. verbi ἴπτω, ſeu ἴπτω, noceo. f. ψω.

Ἰφθιμος, ε, ὁ, robuſtus, animoſus. dat. ἰφθίμῳ. quod ab ἴφι, fortiter. Th. ἴς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur. Hinc ἰφθίμη, ης, ἡ, potens.

Ἴφι, fortiter, adv. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur. ἴφιος, ὁ, robuſtus.

Ἴφια μῆλα, pingues, & vegetæ oves. ab eodem themate.

Ἰφιάνασσα, ης, ἡ, Iphianaſſa. nomen mulieris.

Ἰφικλείδῃ, acc. ſingul. nomen viri.

Ἰφικλῆα, acc. ſingul. ab Ἰφικλῆς, Ἰφικλὴς, nomen viri. q. d. valde honoratus.

Ἴφις, ἡ, Iphis, nomen proprium mulieris.

Ι Χ.

Ἰχθυάοντες, οἱ, piſcibus inhiantes, nomin. plur. part. præſ. ab ἰχθυάω, piſcor. Th. ἰχθὺς, ύος, ὁ, piſcis.

Ἰχθύδιον, ου, τὸ, piſciculus. diminut. ab ἰχθὺς, piſcis.

Ἰχθυόεντα, acc. ſing. ab ἰχθυόεις, εντος, ὁ, piſcoſus, in f. g. ἰχθυόεσσα, ab eodem themate.

Ἰχθὺς, ύος, ὁ, piſcis. q. ab ἰθύειν, recte ferri. Vel ab ἴπεσθαι, & θύσκω. eſt enim animal πολυκίνητον, agitabile, vel ab ἴχνεσι θύειν.

Ἴχνεσιν, dat. plural. ab ἴχνος, εος, τὸ, veſtigium.

Ἰχνεύμων, ichneumo. Suidæ piſcis quidam. qui & ἰχνευτὴς, tanquam veſtigator crocodili. Heſych.

Ἰχνεύω, veſtigo, per veſtigia ſequor. ἰχνηλατῶ, indago. ab ἴχνη ἐλαύνω, veſtigia perſequor.

Ἴχνευε, ω, Poetic. pro ἔρχομαι, εἶμι, eo, accedo. Thema ἴχνος, εος, τὸ, veſtigium.

Ἴχνη, nomin. plur. ab ἴχνος, εος, τὸ, veſtigium.

Ἰχνηλατῶ, indago. ab ἴχνη ἐλαύνω, ideſt, veſtigia perſequor.

Ἴχνιον, ου, τὸ, veſtigium. Thema ἴχνος, idem.

Ἴχνος, εος, τὸ, veſtigium: ima pedis pars: greſſus. q. ab ἴημι, & γνόω. eſt γνώσισμα τῶ ἰόντος: aut quod quis ἰὼν χέει. Hinc ἰχνεύω, veſtigo. ἰχνεύτης, ου, ὁ, veſtigator.

Ἰχὼρ, ῶρος, ὁ, ſanguis crudus, ſanies, tabum. Sumitur & pro ſero. & pro humore, qui ex Deorum corporibus effluit. q. ἐς χωρῆσαι, vis cedens, ubi ejuſmodi eſt ſanguis, ibi labefactantur vires.

Ι Ψ.

Ἴψ, ἰπὸς, vermis, qui ligna, vel cornua corrodit. Th. ἴπτω, noceo.

Ἴψαο, læſiſti, Jon. pro ἴψω, 2. ſing. a. 1. med. ἰψάμην, verbi ἴπτω, ſeu ἴπτω, noceo.

Ἴψῳ, ſuber, arbor. an quia ei cortex facile ἴπτεται, læditur? nam is admodum ſcaber eſt, ſponte dehiſcens, & in fragmenta ſeſe ſeparans. ἰψὸς vero hedera. arbores enim, quibus adhæret, ἴπτει, id eſt, lædit.

Ι Ω.

Ἰὼ, heu, eheu, adv. dolentis, exclamantis, ut ἰώ. Sed ἰὼ, dat. ſing. ab ἰὼς, οῦ, ὁ, ſagitta. Ἰῶ, ἰῷς, mittam, as, præſ. ſub. verbi ἵημι, mitto. Et ἰώ, pro ἐγώ, Schol. Ariſtoph.

Ἰωάθαμε, ὁ, nomen viri ἀκλίτων, Joatham. Hebr. a Deo perfectus.

Ἰωακείμ, nomen viri, Joachim. Hebr. q. d. Dominus excitabat ipſum.

Ἰωαν, nomen viri ἀκλίτου. Alii Ἰωάν.

Ἰωάννης, ου, ὁ, Joanna. Hebr. gratioſa.

Ἰωαννᾶς, α, idem. Vel Ἰωαννᾶ, eſt ἄκλιτον.

Ἰωαν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἰωάννης, ου, ὁ, nomen viri, Joannes. Hebr. gratiosus.

Ἰώβ, nomen viri ἄκλιτον, Job. Hebr. ejulans.

Ἰῶγα, Bœot. pro ἰγὼ, ego. comp. ex ἰὼ, & γὼ, pro γέ, quidem.

Ἰωγή, ῆς, ἡ, tegmen: diversorium, littus: clamor. Pro tegmine forte ab ἴσκω, sub quod ὑπέσαμεν, & ubi ἡσυχάζομεν, requievimus. pro voce ab ἰὼ, pro littore, quia vocale, & sonorum ex plangore fluctuum. Vel ἰωὴ, clamor, & ἄγω, duco.

Ἰωγμός, per aphæresin ᾧ ὁ, pro διωγμὸς, ὁ, persecutio, tumultus bellicus. Th. διώκω, persequor.

Ἰωή, ῆς, ἡ, clamor, vox, flatus. quasi ab ἴημι, vel ab ἴα, vox.

Ἰωήλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον, Joel. Hebr. acquievit.

Ἰωκὰς, acc. plur. ab ἰωκὴ, persecutio.

Ἰωκὴ, per aphæresin, pro διωκὴ, seu διωξις, persecutio. Th. διώκω, persequor.

Ἰωλκὸς, ὁ, ἡ, Jolcus, urbs Thessaliæ.

Ἴωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. verbi εἶμι, eo.

Ἰὼν, ωνος, ὁ, Jon, vox bacchantium. filius Xuthi, a quo Jones dicti. Sed ἰὼν, ἰοῦν, eho, heus, ex ἰὼ. Est & ἰὼν, ἰοῦσα, a. 2. part. verbi εἶμι, eo. Item ἰὼν, plenus veneno.

Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Jonas. Hebr. columbus.

Ἰωνιὰ, violetum, violarium, ubi violæ nascuntur. Sed Ἰωνία, ας, ἡ, est Jonia, regio. Item Ἰωνία, Jonia, vocatur Athenis herba, quæ & χαμαίπιτυς dicitur. Dioscor. l. 3.

Ἰωρὰμ, ὁ, nomen regis, Joram, ἄκλιτον. Hebr. ex Domino excelsus.

Ἰωρείμ, ὁ, nomen viri, Jorim.

Ἰωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, Josaphat, ἄκλιτον. Hebr. Dominus judicabit.

Ἰωσὴ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Jose. Hebr. senex.

Ἰωσὴφ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Joseph. Hebr. addat.

Ἰωσίας, ου, ὁ, nomen viri, Josias. Hebr. qui est a Domino.

Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ litteræ apud Hebræos.

Ἰωχμοῖο, tumultus, genit. Jon. ex ἰωχμὸς, ὁ, ὁ, idem ac ἰωκὴ, clamor, minæ, tumultus. Th. διώκω, persequor.

Ἴωψ, ἴωπος, ὁ, piscis nomen apud Callim.

Κ Α.

Κ Decimæ litteræ signum, viginti denotat. & κ', pro καί, ponitur. κᾷ, Dor. pro κεῖ, vel κίν, com. ἄν.

Καβάλλης, ου, ὁ, caballus, equus clitellarius. Plutarch. ἡγεμὼν ἵππου, Hesych.

Κάββαλε, & κάββαλε, prostravit, Doric. seu Poet. pro κατέβαλε, a. 2. ind. act. Hesiod. ἐπὶ χθονὶ κάββαλε μίσητ, humi stravit. Sic καβάλλεω, pro καταβάλλω, a. 2. inf. act. καβάλλεσ', 3. sing. aor. 2. med. pro κατεβάλετο, verbi καταβάλλω, dejicio. Th. βάλλω, jacio.

Καββὰς, άντος, ὁ, descendens, Poetic. syncop. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, descendo.

Κάβη, ης, ἡ, cibus. q. a κάπτω, edo.

Καβιδάριος, Cabidarius, Gloss. Cyr. λιθουργός.

Κάβος, ου, ὁ, frumentaceæ mensuræ genus: lagena. Hinc κάβη, cibus.

Καγγόνι, pro κατὰ γένυ.

Κάγκαμον, ου, τὸ, lacryma Arabici ligni, quia καγχάνει, calefacit. Plin. lib. 12. cap. 20. cancamum vocat.

Καύγανος, seu καύγχανος, ου, ὁ, aridus. a καγχάω, calefacio. q. a κάω.

Καγχάζω, f. άσω, p. ακα, cachinnor, effuse rideo: convitior. inde καγχασμὸς, ὁ, ὁ, cachinnus. an a καγχάω, calefacio, quia risus a calore cordis?

Καγχάω, calefacio, arefacio. hinc καύγχανος, ου, ὁ, aridus, siccus.

Καγχαλῶσι, Poet. pro καγχαλῶσι, 3. pl. præs. sub. verbi καγχαλάω, exulto, rideo. Th. χαλάω, laxo, demitto.

Καγὼ, pro καὶ ἐγὼ, & ego.

Καδδ', pro κατὰ δὲ. καδδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.

Καδδ' ἔβαλεν, pro κατέβαλε δέ. Sic καδδ' ἔθηκε, pro κατέθηκε δέ.

Καδδὲ, Poet. pro κατὰ δέ.

Καδδέπεσε, Æol. Syncop. pro κατέπεσε δέ, a. 2. ind. a καταπίπτω, decido, diruor.

Καδδραθέτην, Dor. vel Æol. pro κατεδραθέτην, 3. dual. a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, seu καταδράθω, dormio. Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ἔδαρθον, & per metathesin ἔδραθον. f. δαρθήσομαι.

Καδδυάμεν, pro κατὰ δύναμιν, pro virili. Iliad. β. a δυώκω, ως, ἡ, potentia. Th. δυώκω, possum.

Καδδύσαι, pro καταδῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, subeo, penitus ingredior. Th. δύω, & δύω, idem.

Καδμεῖος, α, ὁ, Cadmæus, dat. plur. Jonic. Καδμείηισι. a Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, nomen viri.

Καδμείωνας, acc plural. a Καδμεῖων, ωνος, ὁ, Cadmienses. ejusdem.

Καδμηΐδι ἀπὸ Θηβῶν, Dor. pro Καδμείαις ἀπὸ Θηβῶν, Cadmæis a Thebis.

Καδμὶς, ίδος, ἡ, Cadmæa.

Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, nomen viri.

Κᾶδος, εος, τὸ, Poet. pro κῆδος, εος, τὸ, funus, & ipsa cadaveris elatio, funerisque pompa: affinitas.

Κάδος, vel κάδδος, ου, ὁ, cadus, vas vinarium. Item situla pro suffragiis colligendis. hinc κάδιον, parvus cadus. Athen. l. 20. κάδος, & καδίσκος nomina poculorum.

Καδύτης, ου, ὁ, cadyta. herbula quædam Syriaca, quæ arboribus, & vepribus innascitur. Theophr. de caus. plant. lib. 2. c. 25. & Plin. lib. 16. c. ult.

Καεὶς, έντος, ὁ, deustus, a. 2. part. pass. a κάω, uro, fut. καύσω. aor. 2. pass. ἐκάην.

Καίζω, eruo; orno, instruo, excolo, κεκαιμένος δόλοις, dolis instructus. Iliad. δ. Item vinco. κάζεσθαι τρυφῇ, præcox uva. fut. σω. Poetic. perf. pass. κέκασμαι. hinc ἐκέκασσο, 3. sing. pluf. perf.

Καῇ, 3. sing. aor. 2. sub. καίομαι, a. 2. inf. pass. a κάω, uro. fut. καύσω. a. 2. ἔκαον. a. 2. pass. ἐκάην, & Jon. κάην.

Καίομαι, ardebo, f. 2. pass. verbi κάω, uro. a. 2. pass. ἐκάην.

Καθά, adv. sicut, velut, ex κατὰ & ἅ, secundum quæ.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, destructio, demolitio, eversio. ex καθαιρέω, everto.

Καθαιρέω, detraho, destruo, everto: interimo, Sophocl. damno, Basil. f. ήσω. f. 2. καθελῶ. perf. καθῄρηκα. a. 2. καθεῖλον, ες, ε. καθαιρεῖν τὰς ὀφθαλμὰς, morientium oculos comprimere, & claudere. Iliad. λ. καθαιρεῖν περιπλόκους, amplecti. καθαιρεῖν ἀγῶνα, peragere, & vincere susceptum certamen. Plutarch.

Καθαίρω, purgo, mundo, lustro, expio, flagris cædo. fut. ἀρῶ, perf. κεκάθαρκα. perf. pass. κεκάθαρμαι, perf. part. pass. κεκαθαρμένος, η, ον, q. ex κατὰ, & αἴρω. sordes enim purgando tolluntur. vel ab καίω, pro everto. Hinc καθάρμα, ατος, τὸ, purgamentum. καθαρὸς, ὸ, ὁ, purus. καθάριος, α, ὁ, ἡ, idem.

Καθάπαξ, omnino, prorsus, adverb. ex κατὰ, & ἅπαξ, semel. καθάπαξ εἰπεῖν, ut semel dicam, vel plane.

Καθάπερ, sicut, quemadmodum. καθαπερανεὶ, ut, quemadmodum, Theophr. καθαπερεὶ, ut, sicut, Plato.

Κατάπτοιθαι, demulcet, inf. præs. pro imperat. more Attic. verbi καθάπτομαι. mulceo. hinc καθαπτόμενος, part. præs. ex κατὰ, & ἅπτομαι, tango. f. ψομαι.

Καθάπτω, contingo, invado, cum genit. f. ψω. p. κέκαφα. a. 1. καθῆψα. ex κατὰ, & ἅπτω, tango.

Καθάρειος, seu καθάριος, α, ὁ, mundus. καθαρείως, pure, eleganter.

Καθαρεύω, purgo, purus sum. a καθαίρω, purgo.

Καθαρθῆναι, purum factum esse, Jon. p. κεκαθάρθαι, perf. inf. pass. καθαρθῆναι. a. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, purgo.

Καθαρίζω, purgo, purifico. f. ίσω. a. ind. ἐκαθάρισα. a. 1. imper. καθάρισον, ατω. a. 1. sub. καθαρίσω, ης, η. a. inf. καθαρίσαι. perf. activ. κεκαθάρικα.

Καθαρμὸν, τὸ, lustratio, purificatio.

Καθαρσιμὸς, ὁ, ὁ, purgatio, purificatio.

Καθαρμὸς, ὁ, ὁ, idem. & ab eodem T.

Καθαρὸς, ὰ, όν, purus, a, um. hinc καθαρῶς, pure, adverb. a καθαίρω, purg.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, munditia nitor: puritas sermonis. Hermog.

Καθάρσιον, ου, τὸ, purgatio, expiatio. καθάρσιος, expiator. κάθαρσις, ὁ, purgatio, expiatio.

Καθαρῶ, Dor. pro καθαρῶ, genit.

Καθέδωμαι, ῇ, ῆται, sedebo, f. 2. m. verbi καθέζομαι, sedeo.

Καθέδρα, ας, ἡ, suggestus, cathedra.

Καθέζομαι, sedeo. præs. part. καθεζόμενος, imperf. ἐκαθεζόμην. f. 2. m. καθεδοῦμαι. hinc καθέδρα, & ἕδρα, sella. ex κατὰ, & ἵζω, seu ἕω, colloco.

Καθεικάνει, perf. inf. act. a καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Καθεῖλεν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, destruo.

Καθεμένοις, ὁ, demissus, perf. part. pass. verbi καθίημι, demitto. Th. ἕω, mitto.

Καθεῖναι, aor. 2. inf. act. a καθίημι, demitto.

Καθεῖντο, 3. plur. pluſq. perf. passiv. a καθίημι, demitto. perf. pass. καθεῖμαι.

Καθείργαται, & καθείργασι, 3. sing. perf. & pluſq. perf. pass. verbi καθείργω, concludo, coerceo. quod ex κατὰ, & εἴργω, includo. f. ξω.

Καθεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. activ. a καθίημι, demitto. Sed καθεὶς, vel καθ' εἷς, alius post alium, figillatim. καθεὶς ἐξ εἷς, vel καθ' ἓν ἐξ ἑνός, unus. & alter. Καθ', pro καθ' ἕνα, & deinde.

Καθεῖσεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καθίζω, sedere facio. quod ex κατὰ, & ἕζω. a. 1. ἕσα.

Καθεστήκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. verbi καθίστημι, constituo.

Καθεῖτο, 3. sing. pluſq. perf. pass. a καθίημι, demitto.

Καθέκαστος, η, ὁ, unusquisque. ex κατὰ & ἕκαστος, quisque.

Καθεκούσιος, α, voluntarius. ex κατὰ ἑκούσιος, idem ac ἑκὼν, ἑκοῦσα, ὁ, voluntarius.

Καθέλῃς, 2. sing. aor. 2. sub. act. verbi καθαιρέω, destruo.

Καθελῶ, ῶ, ῶ, fut. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, destruo.

Καθέμενος, ὁ, a. 2. part. med. verbi καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto. a. 2. med. ἕμαι, ἕσο, ἕτο.

Καθεξῆς, adv. ordine, deinceps. ex κατὰ, & ἑξῆς, idem.

Καθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, detineo. retineo. vide simplex ἕχω, habeo.

Κάθεο, demittito, Jon. pro κάθεσο, κάθου. a. 2. imperat. med. verbi καθίημι, demitto. Th. ἵημι, mitto.

Κάθες, demitte, a. 2. imperat. act. eadem verbi.

Κάθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καθίημι, demitto.

Καθέσσατο, Jon. & Poet. pro καθέατο, collocarunt, 3. plur. a. 1. m. ind. vide in καθίστην.

Καθεσταμένος, ὁ, perf. part. pass. verbi καθίστημι, constituo, statuo, perf. καθέστημαι. ex κατὰ, & ἵστημι, sto.

Καθέστακα, ας, ε, perf. ind. act. & 3. pl. καθεστήκασι. hinc καθεστήκως, part. a καθίστημι, constituo.

Καθεστώς, ῶτος, ὁ, per syncop. pro καθεστηκὼς, perf. part. verbi καθίστημι, constituo.

Κάθετος, η, ἡ, perpendiculum: rete ad piscatoria. Agnus, qui in rete projicitur. Harpocr. ἀμνός.

Καθεύδει, dormivit, pro ἐκαθεύδησε, 1. imperf. Jonic. vel est præs. imperfectiv. verbi καθεύδω. καθεύδοντα, ς,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

sing. part. prœs. καθεύδωμεν, dormiamus, præs. sub. Th. εὕδω, f. ήσω, dormio.
Καθῆ, sedes, Att. pro καθήσαι, & Jon. κάθησαι, 2. sing. præs. verbi κάθημαι, idem ac ἧμαι, sedeo.
Καθηγητής, οῦ, ὁ, doctor. quod a καθηγέομαι, ουμαι, præeo, præceptor sum. ex κατὰ, & ἡγέομαι, duco.
Καθῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi καθίημι, demitto.
Καθήκω, convenio, pertineo. καθήκει, convenit, decet, cum dat. hinc καθῆκων, ουσα, ῆκον. unde καθῆκον, officium, quod convenit alicui. καθήκων, officiosus: ἀκαθήκων, inofficiosus.
Καθηλόω, clavo defigo, vel configo. ab ἦλος, ου, ὁ, clavus.
Κάθημαι, sedeo. imperat. κάθησο. impert. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.
Καθήμενος, η, ον, insidens, præs. part. ejusdem verbi, & them.
Καθημέραν, quotidie, per singulos dies. ponitur adverbialiter, & sæpe præponitur τὸ. hinc καθημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus. ex κατὰ, & ἡμέρα, dies.
Κάθηρε, abstersit, Jon. 3. sing. aor. 1. act. verbi καθαίρω, purgo. f. ἀρῶ.
Καθῃρέθη, per systolen pro καθηρέθη, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, destruo.
Καθῆστο, 3. singul. pluſq. perf. pass. ejusdem verbi.
Καθῆσθαι, sedisse, præs. inf. a κάθημαι, sedeo.
Καθῆσο, sede, præs. imperativ. ejusdem verbi.
Καθήσομαι, sedebo, f. 1. med. ejusdem verbi.
Καθῆστο, sedebat, Poetice pro καθῆτο, penultima circumflexa, Jonic. pro ἐκάθητο, 3. sing. imperf. verbi κάθημαι, sedeo. Alii volunt esse 3. sing. pluſq. perf. ab ἵζω, perf. pass. ἧσμαι, pluſq. perf. ἤσμην, ἧσο, ἧστο.
Καθῆψεν, annexuit, 3. sing. a. 1. act. verbi καθάπτω, annecto. Thema ἅπτω, necto. f. ψω. p. ῆφα.
Καθίδρως, ω, ὁ, lassus, & sessus ad sudorem usque. ex κατὰ, & ἱδρὼς, sudor. Est & θῆσσοι ἴσος τῷ ἱδρῶτι.
Καθιδρωθέντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. pass. a καθιδρύω, pro καθιδρόω, sedeo. Th. ἱδρύω, sedere facio.
Καθίει, demittebat, 3. sing. imperf. q. a καθίημι, verbi καθίημι, demitto.
Καθίεσαν, 3. plur. imperf. καθίεν, ejusdem verbi.
Καθίζδω, sede. Dor. pro καθίζω, præs. imperat. pass. a καθίζω, sedeo.
Καθίζεσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi καθίζω, sedeo.
Καθίζω, εις, ει, sedeo, colloco, insideo, sedere facio. fut. ίσω. aor. 1. ἐκάθισα. hinc aor. 1. imperat. κάθισον, άτω, & in plural. κάθισατε. aor. 1. part. act. καθίσας. aor. 1. sub. καθίσω, ης, η. aor. 1. inf. καθίσαι, perf. act. κεκάθικα, præs. med. καθίζομαι. aor. 1. med. ἐκαθισάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. καθίσωμαι, η, ηται, & in 2. plur. καθίσησθε. compon. ex κατὰ, & ἵζω, sedere facio. καθίζω σοι τὸν δίκαιον, tibi judicem constituo, te in jus rapio. Plato de Legibus. καθίζω δικαστήριον αὐτῷ θεῶν, eum apud Deos accuso. Liban. καθίζειν δικαστὰς, judices in consilium mittere. Plato.
Καθίημι, demitto, submitto. fut. ήσω. aor. 1. ind. καθῆκα. præs. pass. καθίεμαι, demittor. præs. part. καθιέμενος, η, ον. καθιέναι λόχον, insidias collocare, Synes. καθιέναι πεῖραν, ἢ ἀποπείραν, tentare, probare, experiri. Basil.
Καθίκετο, Jon. pro καθίκου, 2. sing. aor. 2. med. verbi καθικνέομαι, contingo, percutio, assequor.
Καθικέτευε, 3. sing. imperf. act. verbi καθικετεύω, idem ac ἱκετεύω, supplico.
Καθίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Doric. pro καθίσας, a καθίζω, sedeo.
Καθίξη, sorte scribendum καθίξῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίσω, sedeo; vel legendum καθιξεῖ, 3. sing. fut. 1. Dor. καθιξῶ, ᾷς, ᾷ, pro καθίσω, ίσεις, ίσει. Vel lege καθίξει, ut in Crispini codice.
Καθίξω, Doric. pro καθίσω, fut. 1. verbi καθίζω, sedeo.
Καθίσσομαι, sedebo, Att. pro καθίσομαι, fut. 1. med. ejusdem verbi.
Καθίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ejusdem verbi.
Καθίσατε, considite, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi καθίζω, sedeo.
Καθίσει, 3. sing. fut. 1. act. καθίσουσι. 2. plur. fut. 1. med. ejusdem verbi.
Καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. & in 3. plur. καθίσωσι. ab eodem verbo.
Καθίσα, appone, per apocopen pro καθίσασε, præs. imperat. καθιστάναι, præs. inf. verbi καθίστημι, appono.
Καθίστη, 3. sing. imperf. act. verbi καθίστημι, constituo.
Καθίστημι, vel καθιστάω, constituo, efficio, redigo. καθίστημι εἰς ἀπιμίαν, notam inuro. καθίστημι εἰς, refero inter, Xenoph. præficio, Aristot. reprimo, compesco, Dioscor. καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας, controversias dirimere, Plutarch. in Solone. demulceo, compono, sedo, Isocr. incipio, Thucyd. fut. καταστήσω. præt. καθέστηκα. pluſq. perf. καθεστήκει. a. 1. κατέστησα. 2. 2. κατέστην, ης, η. præs. pass. καθίσταμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. κατεστάθην, ης, η. ex κατὰ, & ἵστημι, statuo
Καθίστηση, constituit, 3. sing. præs. ind. act. καθίστημι, ης, ησι.
Καθιστῶσα, Attic pro καθιστᾶσα, præs. part. f. g. quasi a καθιστάω, ab eodem verbo.
Καθό, sicut, quatenus, tanquam, quoniam. adv. ex κατὰ, & ὅ.
Καθολικὸς, ὴ, ὸν, generalis, universalis, communis. ex κατὰ, & ὅλικὸς, universalis. Thema ὅλος, η, ὁ, totus. καθόλου, prorsus, generatim, denique, summatim, breviter.
Καθοπλίζομαι, armor. præs. inf. καθοπλίζεσθαι, perf. pass. καθώπλισμαι. perf. part. καθωπλισμένος, η, ον. ex κατὰ, & ὅπλον, ου, το, arma.
Καθορᾷ, intuetur, 3. sing. indic. act. a καθοράω, f. άσω. p. καθώρακα, Attic. καθεώρακα. Th. ὁράω, video.
Καθόρμιον, ου, τὸ, monile. Hos. 2. 13. ex κατὰ, & ὅρμος, ου, ὁ, idem.
Καθόσον, & καθ' ὅσον, quantum, quoad, ex κατὰ, & ὅσος, quantus.
Καθότι, eo quod, quatenus. ex κατὰ, & ὅ, τι.
Κάθυ, demitte, a. 2. imperat. med. κάθεσο, κάθευ, & κάθυ, verbi καθίημι, demitto. item κάθυ, sede, pro κάθησο, unde κάθηο, & per systolen κάθτο, sublato σ, & crasi facta κάθυ, a κάθημαι, sedeo.
Κάθυγρος, ος, ον, aquosus, humidus. ex κατὰ, & ὑγρὸς, ὸν, humidus.
Καθύπερθεν, in summo loco, supra, desuper, ultra. adv. ex κατὸ, & ὕπερθεν. supra.
Καθυφὶς, ὁ, a. 2. part. activ. verbi καθυφίημι, subtraho. hinc καθυφέσθαι, a. 2. inf. med. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.
Καθὼς, sicut, ut prout. ex κατὰ, & ὡς, idem.
Καὶ, &, etiam, æque, nam, igitur, aut. conjunctio copulat. καίπερ, quamvis, quamquam.
Καιάδας, α, ὁ, barathrum, seu fossa, in quam cadavera eorum, qui publico supplicio fuerant affecti, projiciebant. Item locus apud Lacedæmonios, in quem fontes dejiciebantur. Strabo lib. η. Aliter καιάτας. Hesych. καίατα vocat ὀρύγματα, fissuras, loca a terræ motibus diruptra. a κάω, fundo. alii legunt καμέτας.
Καϊάφας, ὁ, nomen Pontificis, Caiphas. Hebr. q. d. circuitor, vel blasphemans.
Κάγε, & quidem, ex κὰ, & γε, dictione enclitica.
Καῖε, pro ἔκαιε, adolebat, 3. singul. imperf. Jon. verbi καίω, pro. f. καύσω, a. 2. ἔκαον.
Καικίας, ου, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æstivo spirans, a Caico fl. Mysiæ sic dictus. Vitruvius.
Καΐν, nomen primi fratricidæ, Cain. Hebr. acquisitus.
Καινὰ, nomen proprium.
Καινὸς, ὴ, ὸν, novus. q. a κὴ νυὸς, qui vel a. par. καινότερος, α, ον, recc. perlativ. καινότατος, recentissimus.
Καινοτέροις, novis, dat. plur. comp. grad. f. g. a καινὸς, ὴ, ὸν, novus.
Καινότης, ητος, ἡ, novitas.
Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum. ex καινὸς, novus, & φωνὴ, ἡ, vox.
Κάνυμι, vinco, supero. unde καινία, ας, ἡ, victoria. Hesych. a κάινω, quia victoria bellica præcipue consistit in cæde hostium.
Κάινω, perimo, occido.
Καισμένησι, incensis, dat. pl. Jon. f. g. præs. part. pass. a καίω, uro. f. καύσω, a. 2. pass. ἐκάην.
Καίοντο, incendebantur, Jonice pro ἐκαίοντο, 3. plural. imperf. pass. ejusdem verbi.
Καίυσε, pro καίυσα, præs. part. f. g. a καίω, uro.
Καίπερ, etsi, quamvis, tametsi, etiamsi, ex κὰ, & περ, particula expletiva.
Καιρία, ας, ἡ, tempestivitas. a καιρὸς, tempus. hinc καιριόταται, superl. a καίριος, tempestivus. Item καιρία, instita, fasciæ sepulcrales.
Καιρὸς, οῦ, ὁ, occasio, opportunitas, tempus, temporis articulus. καιρὸν ἐν καιρῷ, in tempore, opportune. ἀπὸ καιροῦ, intempestive. καιρῷ ἔργε, cum res ipsa postulat. Thucyd. καιρῷ δουλεύειν, tempori servire. Hinc καίριος, ος, ον, tempestivus. ἄκαιρος, ος, ον, ὁ, ἡ, idem. ἀκαίριος, ὁ, ἡ, intempestivus. πρόσκαιρος, ος, ὁ, ἡ, temporarius. quasi a κυρέω, accidit, contingit, vel a καίρω, curro.
Καίρος, ου, ὁ, licium, filum. hinc καιρόω, stamen connecto.
Καίρω, τρέχω, Etymol. an propter verbum καιρῶ, ut sit percurrere pectine telas?
Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæsar. nomen primi Monarchæ inter Romanos. Lat. a cædendo.
Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Latin. Cæsarea.
Καίτοιγε, quanquam, conjunct. cum ind. ex κὲ, & τοι, & γε.
Καίω, uro, accendo, cremo, torreo, adoleo. fut. καύσω. præt. κέκαυκα. perf. pass. κέκαυμαι. a. 1. pass. ἐκαύθην. a. 2. pass. ἐκάην. f. 1. pass. καυθήσομαι. a. 1. sub. med. καυθήσωμαι, ῃ, ηται. 1. Corinth. 13. 3. Hinc καῦσις, εως, ἡ, usus. καῦσος, ους, ὁ, ardor, æstus. καυστικὸς, ὴ, ὸν, urendi vim habens. καυτὴρ, ῆρος, ὁ, cauter, instrumentum, quo stigmata inuruntur. καυτήριον, ου, το, cauterium, quod urendi vim habet. ἐγκαυστὸς, ὸν, ὁ, inustus. ὁλόκαυστον, ου, το, holocaustum, sic dictum, quia tota victima cremabatur.
Κακὰ, pro κακά, nom. plur. n. g. & κακὰ, ας, α, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, improba.
Κακαγορία, ας, ἡ, Dor. pro κακηγορία, ἡ, maledicentia. Sic & κακάγορος, Dorice pro κακήγορος.
Κακαυεῖν, excitare, acuere. Lacon. ab ἀκαυεῖν.
Κάκεῖ, & illic. ex κὰ, & ἐκεῖ.
Κάκεῖθεν, & illinc. ex κὰ, & ἐκεῖθεν.
Κάκεῖνος, & ille. ex κὰ, & ἐκεῖνος.
Κάκεῖσε, ex κὰ, & ἐκεῖσε, illuc, eo. Th. ἐκεῖνος, ille.
Κακέτασες, de quo κακῶς φασὶν, male inquuntur. Hesych. figura, cum junctura vocum insuaviter sonat. quod & κακίμφασον.
Κακηγορῶ, maledico. κακήγορος, maledicus. κακηγορία, maledicentia.
Κακηπελῶ, male affectus sum, ægroto, male valeo. κακῶς πέλω.
Μακρὸς, dar. plur. Jon. pro κακοῖς, a κακὸς, ὴ, ὸν, malus, a, um.
Κακία, ας, ἡ, malitia, vitium, molestia, vitiositas. Item scelus, maleficium, culpa, dedecus. Interdum afflictio, miseria. Matth. 6.

Κακο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κακίζω, objurgo, male accipio.
Κάκιον, pejus, n. g. & κακίων, pejor, ὁ, ἡ, compar. a κακός.
Κακίσαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, labefacto, improbo. præf. part. passiv. κακιζόμενος.
Κάκιστος, η, ὁ, pessimus, superlat. a κακός.
Κακκάβη, ης, ἡ, perdix: κακκαβίς, ίδος, ἡ, perdix, a sono ira dicta.
Κακκάβη, ης, ὁ, cacabus. olla testacea.
Κακκάω, sive κακκάω, puerorum vox est, qua uruntur significantes cacare: κάκκη, merda. q. κακόν π, malum aliquod.
Κακκείω, Æol. syncop. pro κατακείω, dormiturire. Sic κακκείοντες, pro κατακείοντες, præs. part. ex κατακείω, dormiturio. quod ex κατά, & κείω, cubare cupio, Th. κεῖμαι, jaceo.
Κἀκκεφαλῆς, comp. ex κ̓, ἐς, & κεφαλῆς, capitis. κἀκκεφαλαί, Dor. & Æol. pro κ̓ ἐκ κεφαλῆς, & ex capite.
Κακκῆαι, a. 1. inf. Æol. syncope pro κατακῆαι, seu κατακαῦσαι, nam κάω, uro, facit a. 1. ἔκηυσα, & ἔκηα.
Κακκόρυδα, pro κατὰ κόρυδα, in galeam. a κόρυς, υθος, ἡ, galea. in acc. κόρυδα, & κόρυν.
Κακκορυφῶ, ideſt, κατὰ κορυφῶ, in vertice.
Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, ὁ, præs. part. a κρύπτω, abſcondo. f. ψω. aor. 2. ἔκρυβον.
Κακόδοξος, ος, ὁ, ἡ, ignobilis. Item qui mala eſt opinione. a κακός, malus, & δοκέω, videor.
Κακοεργός, ὸς, ὁ, maleficus, injuſtus, Phocyl. χρὴ κακοεργὸν ἀποτροπάδην, ſceleratum averſari oportet.
Κακοζωΐα, ας, ἡ, miſera vita, victus tenuis. Poet. pro κακὴ ζωή.
Κακοήθεια, ας, ἡ, prava conſuetudo, malignitas, morositas, perverſitas. Ariſt. 2. Rhetor. Ex adject. κακοήθης, ες, ὁ, ἡ, malignus, a, quod ex κακός, ἡ, όν, malus, a, um, & ἦθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo. in plur. ἤθεα.
Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia: imprudentia, ordo confuſus, Herodot Ex κακόν, malum, & θήμων, ονος, ὁ, acervus rerum ſimul congeſtarum.
Κακοῖο, gen. Jon. a κακός, malus. κακοῖσι, dat. plur. vide κακός.
Κακοκερδείῃσιν, dativ. plur. Jon. pro κακοκερδείαις, a κακοκέρδεια, ας, ἡ, turpis quæſtus.
Κακόκναμος, Doric. pro κακόκνημος, ος, ὁ, ἡ, qui crura habet exilia: macilentus ob victus tenuitatem. ex κακός, malus, & κνήμη, tibia.
Κακολογέω, ω, maledico, cum accuſ. a κακολόγος, ος, ὁ, maledicus. fut. ήσω, p. κεκακολόγηκα.
Κακομήχανος, ος, ὁ, malorum machinator. ex κακός, & μηχανή, ῆς, ἡ, machina.
Κακόνομος, ος, ὁ, ἡ, qui malis legibus utitur: pravis moribus. a νόμος, lex.
Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, labor, moleſtia, calamitas. ab adject. κακοπαθής, ὁ, ἡ, ærumnoſus. ex κακός, malus, & πάθος, εος, τὸ, paſſio.
Κακοπαθέω, patior mala, æger ſum animo, tolero adverſa, defatigor, vexor, laboro. f. ήσω. p. κεκακοπάθηκα. aor. 1. ἐκακοπάθησα. κακοπαθῶν ζῆν, aſpere tractatur. Ariſtot. l. 2. Polit.
Κακοπαθῶς, ærumnoſe vivere.
Κακοπάτριος, ὁ, ἡ, malo patre ortus, ignobilis. Item qui patriam vexat: aut potius, cui mala eſt patria. in acc. κακοπάτριον. ex κακός, malus, & πατήρ, pater.
Κακοποιεία, ας, ἡ, verſutia, maleficium. ex κακός, & ποιέω, facio.
Κακοποιέω, ω, maleficio, lædo, noceo. f. ήσω. p. κεκακοποίηκα. a. 1. ἐκακοποίησα. aor. 1. inf. act. κακοποιῆσαι. ex iiſdem them.
Κακοποιός, ὸς, ὁ, ἡ, maleficus, a, qui male agit, nocens, noxius.
Κακοπραγέω, ω, conflictor malis, infelix ſum. ex κακός, malus, & πράσσω, facio. f. ξω. p. m. πεπραγα.
Κακοπραγία, ας, ἡ, jactura, res adverſa, infelicitas.
Κακοπράγμων, ονος, ὁ, maleficus, doloſus.
Κακορραφία, ας, ἡ, malorum machinatio, inſidiæ. κακορραφίας, conſurura dicit Tacit. Plautus ſutelas, & conſutos dolos. ex κακός, & ῥάπτω, conſuo, f. ψω. a. 2. paſſ. ἐρράφην.
Κακός, ὴ, & Jon. έος, ὁ, malus, improbus, ignavus, ignobilis, imperitus, timidus. quaſi a χάζω, recedo. Ignavi enim, & timidi recedere ſolent. Hinc κακότης, ητος, ἡ, improbitas, vitium. κακία, ας, ἡ, idem. κακόω, malo, ſeu damno afficio.
Κακότης, ατος, ἡ, Doric. pro κακότης, ητος, ἡ, calamitas, malum, ærumna, Heſiod. flagitium, ſcelus, injuria, Iliad. γ. Aliquando δειλία, timiditas, ignavia. Iliad. β.
Κακοτέχνος, ος, ὁ, malis artibus deditus, malignus, indignus. κακοτεχνέω, malis artibus utor. ex κακός, & τέχνη, ης, ἡ, ars.
Κακότητι, dat. ſing. κακότητα, acc. ſing. a κακότης, ητος, ἡ, improbitas, malitia, malus conatus, aſtutia.
Κακουργία, ας, ἡ, improbitas, a κακοῦργος, ος, ὁ, contracte pro κακοεργός, ὸς, ὁ, maleficus, improbus. ex κακός, malus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.
Κακοχέω, male tracto, male habeo aliquem. f. ήσω. p. κεκακόχηκα. ex κακῶς, male, & ἔχω, habeo. Hinc κακοχυμία, male vexor, animum deſpondeo. κακοχυία, ἡ, ſtatus in malis, vexatio, afflictio, Polyb.
Κακόχαρτος, ος, ὁ, ἡ, alienis malis gaudens, Heſiod. ex κακόν, malum, & χαίρω, gaudeo.
Κακοχράσμων, ονος, ὁ, improbus. ex κακός, & χράσμαι, utor.
Κακοχυμία, ας, ἡ, malus ſuccus, malus humor, redundantia vitioſorum humorum, Galen. ex κακός, & χυμός, ſuccus.
Κακόψογος, ος, ὁ, maledicus. ex κακός, & ψέγω, f. ξω, reprehendo, vitupero. p. m. ἔψογα.
Κακτάμεναι, occidere, Dor. pro κατακτάμεναι, & hoc pro κατακτεῖναι, a. 1. inf. act. a κατακτείνω, vel κατακτένω, occido.
Κάκτανε, ſyncop. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. Alii volunt eſſe pro κατάκτανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κατακτείνω, occido.
Κάκτανε, per ſyncop. pro κατέκτανε, 3. ſingul. imperf. vel a. 1. ind. activ. verbi κατακτείνω, occido.
Κάκτος, ὁ, ἡ, ſpinoſa quædam planta, carduus ſativus. quaſi a κάω, quia urit, ſeu pungit.
Κᾆκ τότε, Dor. pro κ̓ ἐκ τότε, ex hoc tempore. ſcil. χρόνε.
Κακχεῦσαι, effudiſſe, per ſyncopen Æol. pro κατακχεῦσαι, a. 1. inf. verbi κατακχέω. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.
Κακῶς, male, perperam, vitioſe, miſere, adverb. a κακός, malus, κακώτερος, Poet. pro κακίων, pejor.
Κακώσουσι, 3. plur. fut. 1. ind. act. verbi κακόω, damno afficio.
Κἄλα, ligna. a nom. τὸ κᾶλον, ου, lignum. Sed κηλά, opportune, adverb. a καλός, pulcher.
Καλαβρίζω, Calabros imitor. Heſych.
Κάλαθος, ου, ὁ, calarhus, ſportula, quaſillum, Ariſtoph. calix, Heſiod. q. a κᾶλον, & θέω, quod in ejus ſtructura ligna in orbem currant. Item genus ſaltationis.
Κάλαις, nomen lapidis cujuſdam. vide Plinium lib. 37. cap. 13. puto quia καλὴ, colore elegans. Sed καλαῖς, velum. Heſych. q. a κάλος, funis nauticus; eo enim & velum tenditur.
Καλαμαΐς, ας, ἡ, alii καλαμαῖον, cicada minima, ἀπὸ τ̓ καλάμου, quia inter calamos, ſtipulaſque naſcatur, creſcat, degat.
Καλαμεύτης, ου, ὁ, Dor. pro καλαμεύτης, ου, ὁ, meſſor. Item qui calamo, & linea piſcatur, in Epigram. a καλαμεύω, meteret. Th. κάλαμος, calamus.
Καλάμη, ης, & Dor. καλάμα, ας, ἡ, ſtipula, calamus, culmus, ſtramentum, Odyſſ. ξ. ἐπὶ καλάμῃ ἄρῆν, dicitur apud Lyſiam malus, avaruſque agricola qui ſemente terram quotannis fatigat. Item cadaver hominis interempti; vel ſenile corpus aridum. καλαμᾶσθαι, ſtipulas colligo poſt meſſores. a κάλαμος, arundo.
Καλαμίνθη, ης, ἡ, nepeta, ſimilis eſt menthæ agreſti. q. καλὴ μίνθη, utilis mentha.
Καλαμίνθιος, nomen ranæ. a κάλαμος, ου, ὁ, arundo. vel a καλαμίνθη, herba.
Κάλαμος, ου, & Dor. κάλαμος, ὁ, calamus, arundo, virga Geometrica. quia καλῶς ἁμᾶται, facile meritur, ſive ſuccidiſtur. Hinc καλαμίς, ίδος, ἡ, arundo piſcatoria; item calamaria theca. καλάμη, ης, ſtipula, culmus.
Καλαμοστρόφων, gen. plur. a καλαμοστρόφος, ος, ὁ, ἡ, calamis circumdatus. ex καλαμος, calamus, & στρέφω, corono.
Καλάσιρις, ιος, ἡ, veſtis linea, ad talos demiſſa: Ægyptia vox. Item καλασίριες dicuntur Ægyptiorum bellatores.
Καλαυρῆπις, ἡ, ſpuma argenti, quæ ex argento fit, Dioſc. l. 5. calauritis Marcell. calabritis Ruell.
Καλαῦροψ, οπος, ὁ, baculus, pedum in ſummo repandum. quaſi κάλον οὐ ῥῖπον. a ῥέπω, vergo, propendeo. Id etiam dicitur καλάβροψ, quaſi lignum retro repens, id eſt, reflexum.
Καλέεσκον, ες, ε, Jon. epentheſi ᾰ ante σκ, pro ἐκάλεον, εες, ες, imperf. act. verbi καλέω, voco.
Καλέμεναι, vocare, inf. Poet. pro καλέμεναι, Jonic. pro καλεῖν, a καλέω, voco.
Καλεῖν, vocare, præſ. inf. a καλέω, voco.
Καλεσάμην, præſ. opt. paſſ. a καλέω, voco.
Καλέουσι, Dor. pro καλέουσι, vocant, 3. plur. præſ. ind. act. a καλέω, voco.
Κάλεσν, Jon. pro ἐκάλεσν, imperf. act. ejuſdem verbi.
Καλέοντες, όντων, οἱ, ſic dicti ἀπὸ τῶν κάλων. κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. Pollux κέλευσις appellat. & εἰ ἐρέπεδει καλεῖται, tecta ligna, quæ telas inſtinent, telæ jugum.
Καλέοντι, Dor. pro καλέουσι, ῶσι, vocant, 3. plur. præſ.
Καλέσαντο, vocarunt, Jon. pro ἐκαλέσαντο, 3. plur. a. 1. med. ejuſdem verbi.
Καλέσαο, pro καλέσασα, a. 1. part. act. f. g. a καλέω, voco.
Καλέσατο, vocavit, 3. ſing. a. 1. med. gem. ατ, & Jon. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part. m. gem. σσ. ab eodem verbo.
Καλέσθων, dicuntur, Dor. pro καλεῖσθαι, 3. plur. præſ. paſſ. Sic καλέσθω, Doric. pro ἐκαλεῖτο, 3. plur imperf. paſſ. verbi καλέω, voco. Sic καλέσμαι, Dor. pro καλοῦμαι. καλέσσα, Dor. pro καλέσα.
Καλέω, voco, cito, invito, accerſo, imploro, nomino. κάλει Θεὸν, invoca Deum. f. έσω, perf. κέκληκα. a. 1. ἐκάλεσα. a. 1. imperat. κάλεσον, άτω. a. 1. inf. καλέσαι. a. 1. part. καλέσας, ασα, αντος, ὁ. perf. paſſ. κέκλημαι. a. 1. paſſ. ἐκλήθην. f. 1. paſſ. κληθήσομαι, ῆ, ῆται. Hinc κλῆσις, εως, ἡ vocatio, κλητός, ή, όν, vocatus, ἐγκαλέω, accuſo. ἔγκλημα, ατος, τὸ, accuſatio, actio. ἐκκαλέω, evoco. ἐκκλησία, ας, ἡ, cœtus vocatorum, Eccleſia. ἐκκλησιαστής, οῦ, ὁ, concionator. παρακαλέω, accerſo: item horror, oro, rogo. παράκλησις, εως, ἡ, adhortatio; item precatio.
Καλήμεναι, Dor. & Poet. pro καλέσαι, τὸ καλεῖν, quaſi a κάλημι, ſeu καλέω, voco.
Καλήμενος, Æolic. pro καλέμενος, ὁ, vel præſ. partic. paſſ. a κάλημι, pro καλέω, voco.
Καλιά, ᾶς, ἡ, nidus, acc. Jon. καλιήν. Hinc καλιαί, horrea. Th. κάλον, lignum. quod nidus ex lignis, ſeu ſarmentis fiat; vel quod κάλως, & affabre fit ab ave conditrice, & quaſi arte componitur.
Καλιῆς, gen. ſing. Jon. καλιή, accuſ. ſing. a καλιά, nidus.
Καλινδέω, volvo, verſo, verto, aſſiduus ſum.
Καλλαῖνον, τὸ, galli gallinacei barba. Ariſtot.

rissot. Et omnis color purpureo similis, Hesych.

Καλλαε, nom. plur. a καλλος, εος, τὸ, pulchritudo. Thema καλὸς, pulcher.

Καλλείπω, Poet. pro καταλείπω, relinquo. f. καλλείψω, pro καταλείψω, ex κατὰ, & λείπω, linquo. f. ψω.

Καλλία, ας, ἡ, nomen proprium.

Καλλιβόας, ᾱ, ὁ, qui pulchram, & suavem vocem habet. ὁ καλὴν βοὴν, εἴτε φωνὴν ἔχων.

Καλλιγυῖακα, acc. sing. a καλλιγυῖαξ, ακος, ὁ, ἡ, pulchris mulieribus abundans. ex καλὸς, pulcher, & γυνὴ, ἡ, mulier.

Καλλιέλαιος, ᾱ, ὁ, frugifera olea, Hesych. quasi καλὴ ἐλαία, pulchra olea. Ei opponitur ἀγριέλαιος, oleaster, q. sylvestris olea.

Καλλιερέω, ῶ, litо, numine propitio utor. quasi felici eventu sacrifico, καλῶς ἱερεύω. καλλιερῶσθαι, idem.

Καλλιθέμειλος, ᾱ, ὁ, ἡ, καλλιθέμελος, ᾱ, ὁ, ἡ, pulchre fundata. ex καλὸς, pulcher, & θέμελον, idem ac θέμελος, ᾱ, τὸ, fundamentum.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, locus quidam amoenissimus juxta Simoenta. Diis sacer. proprie, pulcher collis, tumulus. ex καλὸς, pulcher, & κολωνὸς, ᾱ, ὁ, tumulus.

Καλλικόμοιο, pulchricomae, gen. sing. Jon. a καλλίκομος, ᾱ, ὁ, ἡ. ex καλὸς, pulcher, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Καλλίνικον, ᾱ, τὸ, Poet. praeclara victoria, ἡ καλὴ νίκη. Et inter saltationum genera ponit Pollux. Et καλλινίκος, carminis genus, quod ob victoriae praestantiam cani solet.

Καλλίνικος, ὁ, victor egregius, Eurip. καλλίνικος γίγνεσθαι τῶν ἐχθρῶν, victoriam reporto de inimicis.

Κάλλιον, melius, compar. n. g. vel adv. a καλὸς, pulcher.

Καλλιόπη, ης, & Doric. Καλλιόπα, ἡ. Calliope, nom. Musae. ex κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo, quod a καλὸς, pulcher, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Καλλιπάρηος, Aeol. pro καλλιπάρειος, pulchras habens genas. ex καλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, & παρειὰ, sed Aeol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, mala, gena.

Καλλίπεπλος, ᾱ, ὁ, ἡ, qui pulchrum peplum, vel vestem habet. ὁ ἔχων καλὸν πέπλον.

Καλλιπλόκαμος, ᾱ, ὁ, ἡ, pulchricomus, pulchras comas, vel cincinnos habens. Ex καλὸς, pulcher, & πλόκαμος, cincinnus. Th. πλέκω, necto.

Καλλίπλουτος, ᾱ, ὁ, ἡ, qui praeclaras opes habet. ex καλὸς, pulcher, & πλοῦτος, divitiae.

Κάλλιπον, Aeol. syncop. pro κατέλιπον, 1. sing. vel 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπωλος, ᾱ, ὁ, qui pulchros equos habet. Ex καλὸς, pulcher, & πῶλος, ᾱ, ὁ, pullus equinus.

Καλλιρέεθρον, pulchrifluum. Hesiod. a καλὸς, pulcher, & ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω. pret. ἐρρύηκα.

Καλλιρόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Καλλιρρόῳ, pulchrifluo, dat. sing. a καλλίρροος, ᾱ, ὁ, ἡ, ex καλὸς, pulcher, & ῥέω, ῥόος, fluo. Hinc ῥόος, fluentum.

Καλλιρρόη, ης, ἡ, fons Athenis.

Καλλίρροον, limpidum, am, acc. sing. ex iisdem them.

Κάλλιστα, ας, ἁ, Dotic. pro καλλίστη, pulcherrima. Sed κάλλιστα, adverb. pulcherrime, optime, superlativ. καλλίστη νῆσος, sic dicta Thera insula. a καλὸς, pulcher.

Καλλυνθῆναι, pulchritudine excellere, fortissime rem gerere. Th. καλὸς, pulcher.

Κάλλιστος, η, ον, superl. a καλὸς pulcher. compar. καλλίων, pulchrior.

Καλλιστρέω, voco. Hesych. καλλιστρῶν, καλεῖν.

Καλλύσφυρος, ᾱ, ὁ, ἡ, pulchros talos habens. ex καλὸς, pulcher, & σφύρον, malleolus. Th. σφῦρα, ας, ἡ, malleolus.

Καλλίτριχα, pulchricomos, as, acc. pl. a καλλίθριξ, ιχος, ἡ, pulchros crines habens. ex καλὸς, pulcher, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Καλλιφ', ob sequentem aspiratam pro κάλλιπε, Aeol. syncop. pro καπέλιπε, 3. sing. a. 2. act. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλειπα.

Καλλίχορος, ᾱ, ὁ, ἡ, Poet. pro καλλίχωρος, qui pulchram regionem, aut locum habet, ὁ καλὴν χώραν ἔχων.

Καλλονὴ, ἡ, Jon. pro κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.

Κάλλος, εος, & contracte κάλλους, τὸ, pulchritudo, decor. Th. καλὸς, pulcher.

Κάλλυμτρον, ᾱ, τὸ, redimiculum, scopa, scopae. Phrin. & omne instrumentum comptorium.

Καλλύνω, orno, decoro, verro. Arist. in Probl.

Καλλωπίζω, decoro, proprie pulchros oculos facio.

Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, nimis pulchritudini addictus, lascive se ornans.

Καλοδιδασκαλες, ω, ὁ, honestatis magister. ex καλὸς, pulcher, & διδάσκω, doceo.

Καλοκἀγαθία, ας, ἡ, probitas. ex καλὸς, pulcher, & ἀγαθὸς, bonus.

Κᾶλον, ᾱ, τὸ, lignum, quia κάεται ὅλον, totum igni imponitur. ergo a κάω. hinc καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Sed καλὸν Poet. pulchre.

Καλοπέδιλον, ᾱ, τὸ, & in plur. τὰ, ligneae compedes. Th. πέδιλον, τὸ, calceus.

Καλοποιέω, benefacio, adorno. ex καλὸς, pulcher, & ποιέω, facio.

Καλόπους, & καλοπόδιον, ligneum pedem habens, ipse pes ligneus. Est & nomen animalis Indici. Item forma lignea pedis, sutorium instrumentum.

Καλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, honestus, bonus, decens, egregius. καλὼς, Dor. pro καλὸς, acc. plur. comp. καλλίων. superl. κάλλιστος. Etymol. a καλέω, id est, orno. Plato a καλέω, vocare, quod pulchritudo omnium oculos ad se vocet, & alliciat, animosque afficiat. Sed τὸ καλὸν, substantive, decus, commodum, honestas. hinc καλῶς, adverb. bene, recte, comparat. κάλλιον, melius. hinc κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. φιλόκαλος, ὁ, ἡ, amans pulchritudinis, honestatis studiosus.

Καλῶμαι, praes. ind. pass. καλόμενος, η, ον, praes. part. pass. καλοῦμεν, 1. plur. praes. act. καλῶσι, 3. plur. praes. act. verbi καλέω, voco.

Κάλπη, ης, ἡ, & κάλπις, urna, pelvis, situla, hydria. q. a κόλπος, sinus, quod sit sinuosa. aut a καλύπτω, quod occulter liquorem.

Κάλπις, etiam equus tolutarius, tolutim currens, cursor: cursus species. Hesych. hinc καλπάζω, Gall. galloper.

Καλύβη, ης, ἡ, tugurium. a καλύπτω, abscondo.

Καλυδὼν, ῶνος, ἡ, Calydon, urbis nomen.

Καλύκων, gen. plur. a κάλυξ, υκος, ἡ, theca.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, velamen, tegmen.

Κάλυξ, υκος, ἡ, rosa clausa, theca, calyx, vel cui aliquid includitur, ut folliculus, putamen, a καλύπτω, tego. quia est tectus flos, nondum revelatus. Item κάλυξ, herba anchusa, Dioscor. l. 4.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum. a καλύπτω, tego.

Καλύπτρίδι, acc. Jon. a καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. a καλύπτω, tego.

Καλύπτω, tego, velo, obduco, operio. f. ψω. a. 1. ἐκάλυψα. a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, & in plur. καλύψατε. perf. act. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον. perf. pass. κεκάλυμμαι, ψαι, πται. perf. part. κεκαλυμμένος, η, ον. q. καλὸς ὑπὸ, pulchritudo tecta subest, & ab injuria coeli rura conservatur. Metaphora a mulieribus delicatulis ducta. Hinc κάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, velum. καλυπτήριον, η, τὸ, operimentum. καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. καλύβη, ης, ἡ, tugurium. κάλυξ, υκος, ἡ, rosa clausa, calyx rosae. κάλυφος, εος, τὸ, cortex. ἀποκάλυπτω, revelo. ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio.

Καλύφειν ξυλόφιον, tigillum. Hesch. a κάλυπτω.

Καλύψασι, οἱ, nomen Judicum.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, regen. a. 1. part. act. καλυψαμένος, a. 1. part. med. καλύψη, 3. sing. a. 1. sub. act. a καλύπτω, tego.

Καλυψοῖ, dat. sing. a Καλυψὼ, Calypso.

Καλυψὼ, οῦς, ἡ, Calypso, Dea, quae καλύπτει τὸ διαπεπρωμένον.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis proprium; Calchas. a καλχαίνω, alta mente cogito.

Κάλχη, ης, ἡ, flos, vel animal, quo tingitur purpura. q. a κάλυξ, quod idem aliquando. κάλχιον, purpura, pannus, qui κάλχῃ tingitur.

Καλῶ, vocabo, fut. 1. Att. pro καλέσω, verbi καλέω, voco.

Κάλως, ω, vel ωτος, ὁ, rudens, funis nauticus, quo velum contrahitur, vel demittitur. Inde proverb. πάντα κάλων σείειν, omnem rudentem movere, in Epigram. funis. Hinc καλώδιον, ᾱ, τὸ, funiculus nauticus.

Καλῶς, adv. pulchre, recte. a καλὸς.

Κάμαξ, ακος, ἡ, vitis pedamentum, palus, pertica, tibicen, fossa. dat. plur. κάμαξι. q. a κάμνω, quia velut laborat gestando onere.

Καμάρα, ας, ἡ, camera, fornix, testudo: zona militaris: pars auris juxta foramen. Item lecticae pars fornicata, Poll. καμάρης ἅμαξα, plaustrum concameratum, Herodot.

Καμαρῖνες, οἱ, pisces marini. Alii καμασῖνες. Forte a καμάκιον.

Καμάσσω, moveo. Hesych.

Κάματος, ου, ὁ, labor, defatigatio, morbus. κάματος, pro κάματος, acc. plur. Hinc καματηρὸς, & καματώδης, ους, ὁ, ἡ, laboriosus, aerumnarum plenus.

Καματηρὸς, ὁ, laboriosus, defessus.

Καμβαίνω, cesso.

Κάμβαλον, deposui, per syncopen pro κατέμβαλον, a. 2. ind. Jonic. verbi καταμβάλλω. ex κατὰ, ἐν, & βάλλω, jacio.

Καμβείζω, cessator sum, Aeol. syncop. pro καταβείζω, Hesych.

Καμβύσης, ου, ὁ, Cambyses. nomen propr.

Κάμε, vel κάμεν, elaboravit, afflictabatur, 3. sing. aor. 2. act. verbi κάμνω, fatigor. fut. κάμω. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3. sing. f. 2. med. καμοῦμαι. καμεῖσθε, 2. plur. ejusdem temporis. verbi κάμνω, laboro, fatigor.

Καμελαύκιον, ου, τὸ, pileus, galerus; quia καῦμα ἐλαύνει, aestum cohibet.

Κάμηλος, ου, ὁ, ἡ, camelus, jumentum: quia sub mercibus dorso impositis κάμνει, laborat. Vel q. χαμαὶ ὅλος, totus humi procumbit, ut onera suscipiat; vel ea de causa κάμπτεται ὅλος, totus incurvatur. Item funis nauticus, cui anchoram alligabant a similitudine cameli animantis tortuosi, Cael. l. 4.

Κάμητε, 2. plur. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, laboro.

Κάμιλος, funis crassus. a κάμνω, fatigor. Extensione enim quasi fatigatur.

Κάμινος, ου, ὁ, ἡ, caminus, fornax, ignis, flamma, ardor. Bos validus, Num. c. 25. Item lupanar. Pariter pars quaedam navis.

Καμμάψαι, per syncop. pro καταμάψαι. Hesych.

Καμμὲν, pro κατὰ μὲν, utique, Hesiod.

Καμμονόω, per syncopen pro καταμονόω, praes. inf. a μονόω, maneo.

Κάμμες, Aeolic. pro κατ' ἡμᾶς, vel ἡμῶν.

Καμμονίη, Jonic. per syncopen pro καταμονία, perseverantia, victoria: victoria ex duello, Iliad. χ. a καταμονόω, constanter permaneo.

Κάμμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix, Poet. pro κακόμοιρος, cui κακὸς μόρος.

Καμμύω, per syncop. pro καταμύω, conniveo. claudo oculos. f. ὑσω. a. 1. ἐκάμμυσα. perf. κεκάμμυκα, pro κατεμμυκα. ex κατὰ, & μύω, claudo.

Κάμνε, elaborabat, 3. sing. imperf. Jon. verbi κάμνω.

Κάμνω, lassesco, lassor, succumbo, fatigor,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

gor, deficio: laboro: ægroto. Item fabrico, operor, Odyss. σ. fut. καμῶ, vel κεκμήσω. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον. a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ, & in 2. plur. κάμετε.

Κάμεν, Jon. pro ἔκαμον, a. 2. ind. καμόντας, mortui, nom. plur. a. 2. part. act. verbi κάμνω, ægroto.

Καμοῦσα, ἡ, laborans, a. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.

Καμπανός, ὁ, ἡ, flatera. Gl. Cyr.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca, uruca. Gl. Cyr. καμπή, ῆς, ἡ, autem flexus artuum, articulus, nodus, poples. Aristoph. in Neb.

Κάμπτρα, ας, ἡ, capsa, quæ fiebat ex lignis flexis. a κάμπτω, flecto.

Κάμπτω, flecto, inflecto, deflecto. f. ψω. p. κέκαμφα. Hinc καμπύλος, η, ὁ, curvus, inflexus. Ducamus a γναμπτω, flecto.

Καμπύλος, η, ὁ, curvus, inflexus, flexibilis, aduncus. Th. κάμπτω, flecto.

Καμφιεσμένα, Dor. pro Ἐ ἀμφιεσμένη, superinduta.

Κάμψα, ης, ἡ, theca, capsa. καμψάκης, ου, ὁ, vas olearium.

Καμών, οῦσα, όν, fatigatus, a, um, a. 2. part. act. a κάμνω, fatigo. f. μῶ. a. 2. ἔκαμον.

Κἀν, etsi, quamvis, pro κ' ἐάν. Interdum significat saltem. Item ut, forsasse, sic, Nazianz. κἀν εἰ μὴ, & si non, tamensi, Aristot.

Κανᾶ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Cana. Hebr. possessio. κανὰ, canistra, Genes. 40. vers. 16.

Κάναβος, ου, ὁ, lignum tenue, cui fictores ceram, vel linum circumlinunt. q. a κάνη, arundo.

Κάναδρον, ου, τὸ, crates viminibus intexta, currui imponi solita, Eustath. Iliad. ω.

Κανανίτης, ου, ὁ, nomen viri, Cananites. Hebr. æmulator.

Κανηφόρος, ω, ὁ, Dor. pro κανηφόρος, canistrifera puella. ex κάνη, ης, ὁ, canistrum, & φέρω, fero.

Κανχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, sonitus, strepitus, clamor. κανχῆσι, dat. plur. Jon. hinc κανχηδὰ, & κανχηδὸν, adv. cum strepitu.

Κανάχιζε, substrepebat, 3. sing. imperf. act. a κανάχιζω, & κανάχω, resono.

Κανδάκη, ης, ἡ, nomen commune omnibus Æthiopum reginis, Candace.

Κανδαύλης, ου, ὁ, Candaules, nomen proprium.

Κάνδυλος, ου, ὁ, edulii genus, ex amylo, caseo, lacte, melle, Poll. l. 6. An a Candaule rege? Est & Belgis Kandeel, sorbitio calida. Had. Junius a κανδύλῳ ducit. Vel κάνδαυλος, & κάνθαυλος, cibus ex carne elixa, pane, & caseo Phrygio cum anetho, & jure pingui, Poll. l. 11. c. 14. & Athen. l. 12.

Κάνδυς, υος, ὁ, indumentum Persicum, exterius gestabatur ut pallium.

Κανέω, a. 2. inf. act. a κηάω, perimo. a. 2. part. κανών.

Κανέοιο, gen. Jon. pro κανέω, a κάνεον, contracte κανῆν, τὸ, canistrum.

Κάνεον, ου, τὸ, canistrum. Item κάνεον, ου, τὸ, Hom. Apud Dionysium legitur κανέοισι ex 5. Declinatione. Dicitur & κανοῦν, & κανίσκιον, Hippocrati κάνιον, sed eidem τῶν γυναικείων l. 2. est ollæ operculum, ᾧ χύτραι ἐπιπωμα. Ejusdem themvel a κάννη, canna, ex qua plectitur.

Κανῶ, Dor. & Æol. pro κανέω. a. 2. inf. act. verbi κηάω, perimo. f. κανῶ. a. 2. ἔκανον.

Κάνων, ονος, ὁ, canistrum, florea, calathus.

Κάνθαρος, ου, ὁ, scarabæus, & κανθάρως, acc. plur. Dor. quia nascitur ex stercore κάνθωνος, id est asini. Est & κάνθαρος, poculum, cantharus. Item navigii cujusdam genus. Dici volunt ab auctore, seu inventore: aut a κάνον, quia oblongior, & cavus, ut canna. Germani certe dicimus Kanne.

Κανθήλιος, ου, ὁ, asinus prægrandis. Item hebes, stupidus. inde κανθήλια, clitellæ Polybio, onera asinorum Hesychio, cui etiam ligna in puppi incurva ad σκλωπόσιον. Apud Strabonem κανθήλιον videtur significare cistam.

Κανθὸς, οῦ, ὁ, oculi angulus, hirquus, Galen. Item ferrum, quo rotæ extremitates vinciuntur.

Κάνθων, ωνος, ὁ, asinus, Aristoph. Idem in Pace de scarabæo usurpavit.

Κάννα, seu κάνη, ης, ἡ, florea, canna.

Κάνναβις, ιος, ἡ, & κάνναβις, cannabis. Hinc καννάβινος, η, ὁ, ex cannabe factus.

Κἀνόμως, ω, ὁ, per crasin pro καὶ εὐνόμως, & legitimus. ab εὖ, & νόμος, lex.

Κἀνυπόδητος, ου, ὁ, Dor. pro Ἐ ἀνυπόδητος, η, ὁ, discalceatus, & nudis pedibus. ex α priv. & ὑποδέω, subligo.

Κανὼν, όνος, ὁ, regula in libra, mensura, & aliis, amussis, linea, perpendiculum, examen, norma, Aristoph. in Ran. Item calamus, circa quem textores lina involvunt, Iliad. ψ. κανὼν etiam est saltus mensura, Poll. Pariter columna: Ἐ προσελθοῦσα τῷ κανόνι τῆ κλίνης, & accedens ad columnam, quæ erat ad caput lecti ejus, Judith. c. 15. κανόνες ὠιδῶν, regulæ organorum dicuntur tabellæ, quæ digitis percutiuntur, in Epigramm. Hinc κανονικὸς, ὴ, ὁ, regularis.

Κάνυπτον, ου, τὸ, sambuci flos: sambuci cortex Paulo Æginetæ. An quia in Canopo (qui locus est Ægypti) copiose nascitur?

Κἀξ, Dor. & per crasin pro κ' ἐξ.

Κἀξήγειρε, excitavit quoque, Doric. & Attic. per crasin pro κ' ἐξήγειρε. Th. ἐγείρω, excito.

Καπανήϊος, Jon. pro Καπανεὺς, & hoc pro Καπανέος, genit. a Καπανεύς, Capaneus. genit. Jonic. Καπανῆος. hinc

Καπανηϊάδη, patronymicum. q. a κάπτω, comedo.

Κᾆτειτα, pro Ἐ ἔπειτα, & deinde.

Καπεναὸμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. vicus consolationis.

Κάπετος, ου, ὁ, ᾗ ἡ, fossa, conditorium, sepulcrum, scrobs.

Κάπη, ης, ἡ, præsepe. a κάπτω, avide comedo.

Κάπηλος, ου, ὁ, caupo, institor, propola, tabernarius. Hinc καπηλόω, cauponor. καπηλεῖον, ου, τὸ, caupona, taberna.

Κᾶπὶ, pro Ἐ ἐπὶ.

Καπνιζόμενος, η, ὁ, fumans, præs. part. pass. a καπνίζω. Th. καπνὸς, fumus.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, Jon. fumarium, vel caminus. παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.

Καπνὸς, οῦ, ὁ, fumus, vapor, nidor: & pro igne, Poet. hinc κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. καπνία, ας, ἡ, fuligo. καπνώδης, εος, ὁ, ἡ, fumosus. καπνίζω, fumum excito. καπνόω, f. ώσω, fumo denigro.

Καπνοχόη, ης, ἡ, tumulus, per quem fumus exit. a καπνὸν ἔχειν.

Καπνοδόχη, ης, ἡ, caminus.

Κᾶπος, ω, ὁ, Dor. pro κῆπος, ου, ὁ, hortus.

Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis, Cappadocia, ab amne Cappadoce.

Κάππαρις, εως, ἡ, capparis, & frutex spinosus. Videtur a Cypro dici, ubi abundat.

Καππαίνει, per syncopen pro καταπαύει, sedat. vide καταπαύω.

Καππέδιον, pro κατὰ πεδίον, in campo, per campum. Th. πέδον, solum, terra.

Κάππεσε, decidit, Æol. sync. pro κατέπεσε, 3. sing. a. 2. act. & in 3. dual. καππέσετον. κάππεσον, pro κατέπεσον, 3. plur. a. 2. verbi καταπίπτω.

Καππυρίσασα, inflammata, Dor. & Poet. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. a καταπυρίζω, inflammo. f. ίσω. a. 1. κατεπύρισα.

Καπρανικωὴ, prurigino sa mulier. Eustath.

Καπρᾶσ, ῶ, f. άσω, ad libidinem concito, apto, seu excito ad coitum. prurio libidine. Proprie usurpatur de porca aprum appetente, Aristoph. in Plut.

Κάπρεαι, αι, sunt in mentula cameli prominentes carnes, Suid.

Καπρία, ας, ἡ, subantium scropharum vitus, quale equorum hippomanes.

Κάπρειος, ος, ὁ, aper, vel qui apri instar rostrum habet. Item navis rostrata. Th. κάπρος, ου, ὁ, aper.

Κάπρος, ου, ὁ, aper, verres. Hesiodus κάπρον pro sue domestico usurpavit. Est etiam κάπρος apum morbus. Item membrum genitale viri. Item piscis, qui in Acheloio fluvio vocalis est. Aristot. l. 6. anim. & Athen. lib. ζ.

Κάπτω, comedo avide, mordeo: spiro, flo. f. ψω. p. φα. hinc κάψα, ης, ἡ, capsa, cista.

Καπυρὸς, ᾶ, ὁ, torridus, fervens, exustus: facundus: stridulus Ruellio, siccescens Marcello, hiulcus Hermolao. Gaza καπυρὸν transfert durum, & rigidum. hinc καπυρίζειν, gulæ indulgere.

Καπφάλα', pro κατὰ φάλαρα, Æolic. & Poet. syncope, ornamenta equorum.

Κάπω, spiro, flo.

Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus castratus.

Κάρ, Car, gentile nomen, homo nihili. Nam Cares serviles, & barbari. Et κάρ pro κάρη, τὸ, per apocopen idem ac κάρηνον, caput, vertex, summitas. Sumitur etiam pro κέρ, mors: ovis.

Κάρα, τὸ, & κάρη, caput, vertex.

Καράβος, ου, ὁ, carabus, animal marinum, e cancrorum genere. Item locusta, scarabæus, genus insecti.

Καραδοκέω, ῶ, exspecto, præstolor. q. capite exserto ad videndum.

Καρακύλλιον, ου, τὸ, cuculla, q. Ἐ κάρα κύλλον.

Καρβατίνη, ης, ἡ, vile, & rusticum calceamentum, una suppactum solea, a καρβατίζω, Carice ago, vili modo. a κάρ, homo nihili.

Καρδία, ας, ἡ, virile, & bellicosum est Persis. q. a καρδία, cor.

Καρδάκες, οἱ, qui rapto vivunt: milites mercede conducti, Pausan. Item impii, Areop. Cæl. lib. 10.

Κάρδαμον, ου, τὸ, nasturtium, Aristoph. in Neb. est Persarum pueris obsonium, Xenoph. quia κάρα δαμᾷ, caput tentat acrimonia sua.

Κυριακούλη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris.

Καρδαμύσσω, pro σκαρδαμύσσω, Etymolog. conniveo.

Καρδάμωμον, ου, τὸ, cardamomum, genus aromatis, a κάρδαμον, & ἄμωμον, habens cum cardamo, & amomo similitudinem.

Καρδία, ας, ἡ, cor, animus. ἐκ καρδίας φιλῶ, ex animo amo, Aristoph. os ventriculi, stomachus. Item alvus: ut καρδία ἐκλύθησαν, alvus clepsydræ, Aristot. in Problemat. inde καρδιακὸς, cardiacus. καρδιάω, cordis dolorem sentio. intellige per καρδίαν, os ventriculi.

Καρδιογνώστης, ου, ὁ, cordium cognitor, Hellen. ex καρδία, cor, & γνώστης, cognitor.

Κάρδοπος, ου, ὁ, ᾗ ἡ, mactra, alveus, in quo farina subigitur, Aristoph. Item mortarium, Nicand. Apud Artemid. l. 5. pro folio balneatorum usurpatur.

Κάρη, τὸ, indeclinab. caput. per apocopen pro κάρηνον, & κάρηας, ατος, τὸ, & per syncopen κάρητος, idem.

Καρῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. a κείρω, tondeo. a. 2. pass. ἐκάρην.

Καρηκομάωντες, comati, Poet. pro καρηκομῶντες, præs. partic. a καρηκομάω, f. ήσω. ex κάρηνον, caput, & κόμη, coma.

Καρηνᾶσι, detonsum esse, a. 2. inf. pass. verbi κείρω, tondeo. a. 2. ἔκαρον. f. 2. καρῶ. a. 2. pass. ἐκάρην.

Κάρηνον, ου, τὸ, caput, vertex, summitas, Iliad. β.

Κάρητες, per syncopen pro καρήατος, gen. sing. a κάρηαρ, ατος, τὸ, caput, idem ac κάρηνον.

Καρηοῖς, οἱ, Carici, nom. plur. a Καρηκὸς, ὴ, ὁ. Th. Κάρ, Car, gentile nomen.

Καρίναι, αἱ, præficæ. a κάρ, mors, vel dictæ sunt, quod e Caria esse solerent.

Καρὶς, ίδος, ἡ, squilla, piscis: galbacus. Dicitur καρὶς παρὰ τὸ κάρη, h. e. κεφαλὴ, quia maxima pars corporis ejus caput est. Ab Athenæo lib. 3. vocatur etiam κυρὶς, & κωρὶς. Hinc καρίδιον, parva squilla, Aristoteles.

Καρκάρω, resono, fono, tremo, strepo, Homer.

Καρκίνος, seu κηρκίνος, ου, ὁ, cancer piscis, & morbus. a κάρα κινῶν, caput movere. Cancer enim morbus quasi sem-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

semper est in motu latius quotidie serpens. καρκίνος etiam Cancer sidus, Arat. Item καρκῖνοι, ossa jugalia, Poll. l. 7. Pherecrates autem apud Poll. l. 7. cum dixit, κατατύπωμαι τὰς καρκίνους, calceamenti genus intellexit.

Καρκινόω, ῶ, quasi cancro assimilo, oblique moveo. sic καρκινῶν τὸν δακτύλους dicitur ribicen. Plantarum radices dicuntur καρκινοῦσθαι, quæ cancri instar divaricatis, & in latera dispersis fibris, vel capillamentis terram apprehendunt. Theophr. de causis plant. l. 1. c. 14.

Κάρος, ου, τὸ, pediculus, ovis, pecus. Hesych.

Κάρος, ου, ὁ, sopor cum gravedine, marcor. q. a κάρη, caput, cui accidit.

Καρόω, ῶ, soporem gravem affero, perturbo. Sed καρὸς, pro κηρὸς, gen. Doric. a κήρ, parca, mors. vel χηρὸς, ὁ, Dor. pro κηρὸς, οῦ, ὁ, cera.

Καρύκιον, ου, τὸ, rheda, a carruca.

Κάρπαια, ων, τὰ, vel κάμπαια, carpæ, vermes, qui oleis innascuntur.

Καρπαία, ας, ἡ, saltationis quoddam genus. an a καρπῷ manu, qua se complecterentur? Al. καμπαία.

Καρπαλίμου, α, ον, celer. q. ἁρπαλίμου, rapidus. hinc καρπαλίμως, cito, subito, raptim, adverb. Th. ἁρπάζω, rapio.

Καρπασος, ου, ἡ, venenatum quoddam medicamentum, quod soporem affert. q. a κάρος, sopor, & ποιῶ, facio.

Καρπήσιον, ου, τὸ, carpesium, festuca tenuis. Etiam herba, de qua Galen. 1. Antid. & 1. κατὰ τοπ. Ab Aetio Serm. 12. c. 3. dicitur καρπησία.

Καρπίζω, fructum decerpo, defrugo, a καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus. καρπίζομαι, in libertatem asseror. a καρπὶς, vindicta, assertio. καρπισὴς, adsertor, vindex. καρπισία, adsertio: quod manus brachiale caperetur, qui carpus dicitur. Gell. lib. 20. cap. 9.

Καρπιμος, ου, ὁ, frugifer, fructuosus, fructifer. Th. καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.

Καταβρωτὸς, ἡ, ὸν, q. fructibus affectum, vel variorum fructuum figuras habens intextas. Vel ut Henr. Stephanus exponit, manuleatus. καρπωτοὺς χιτῶν, vestis talaris, l. 2. Reg. 3.

Καρρίζων, Æol. syncope pro καταρρίζων, præs. inf. καρρίζησσα, demulcens, præs. part. f. g. pro καταρρίζησσα, ex κατὰ, & ῥίζω, f. ξω, facio.

Κάρρον, ου, τὸ, rheda, currus.

Κάρσιον, Dor. pro κρείσσων, fortior, melior. quasi a κάρσων, a κράτος.

Κάρστος, η, ὁν, quis iste fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 3.

Κάρσιος, α, ον, obliquus. πλάγιος, unde Zodiacus ἰγκάρσιος. q. a κάρα, caput: ut sit quasi καραίσιος. caput enim in aliquibus pronum est, & in unam partem magis, quam in aliam propendet.

Κάρτα, valde, Sophocl. Item plusquam satis, admodum, præcipue, vehementer, plane. a κάρτος, pro κράτος, robur.

Καρταλλάριον, τὸ, parvus κάρταλλος, cophinus.

Κάρταλλος, ου, ὁ, cartallus, cophinus, seu corbis in angustum desinens.

Κάρτει, robori, dat. sing. a κάρτος, ους, τὸ, pro κράτει, ους, τὸ, robur.

Καρτεραίχμης, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro καρτερεγχμης, hastipotens, qui bellicis armis est potens. Ex καρτερὸς, robustus, & αἰχμὴ, ἡ, cuspis.

Καρτερέω, ῶ, forti animo sum, tolero, patienter sustineo. ὅστις καρτερῶ, famem sustineo, Xenophon. fut. ήσω. p. κεκαρτέρηκα. a. 1. ἐκαρτέρησα. aor. 1. opt. Æol. καρτερήσειας, ας, ε. a καρτερὸς, validus. quod a κάρτος, per metathes. pro κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρτερία, ας, ἡ, tolerantia, patientia. αἱ διὰ καρτερίας ἐπιμέλειαι, assidua studia, Xenoph. hinc καρτερικὸς, ὴ, ὸν, tolerans, Xenophon. Item temperans, fortis.

Καρτεροθύμῳ, dat. singul. a καρτερόθυμος, ος, ον, pertinax, qui toleranti animo est: magnanimus, fortissimus, Hesiod.

Καρτερὸν εἶναι τινὸς, pro κρατεῖν τινος, vincere aliquem.

Καρτερὸς, ὴ, ὸν, robustus, potens, fortis, arduus, asper, acer, patiens, vehemens. Item temperans, constans, modestus. καρτερὸς πρὸς πάντα, ad omnia ferenda acrior, Xenophon. hinc καρτερέω, fortis sum. & καρτερὸν, pro καρτερῶς, vel καρτερικῶς, fortiter, temperanter.

Καρτερόφρονα, accus. sing. a καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prætractus, magnanimus, constans, durus, Hesiod.

Κάρτιστος, η, ον, ὁ, præstantissimus, fortissimus, Iliad. α. per metathes. pro κράτιστος, superlat. ab ἀγαθὸς, bonus. comparat. κρείσσων, melior.

Καρτυναι, per metathesim pro κρατυναι, a. 1. inf. act. verbi κρατύνω, firmum reddo, corroboro. Th. κράτος, τὸ, robur.

Καρύα, ας, ἡ, nux juglans, arbor. κάρυον, ου, τὸ, nux juglans, fructus. Item nucleus in ipsis nucibus. κάρυον πικρὸν, nux amara Celso. κάρυον βασιλικὸν, castanea. κάρυον φηγινὸν, fagea glans Plinio, quæ omnium dulcissima est, Theophr. l. 3. histor. c. 6.

Καρυΐνη, amygdalina. a καρύα, ἡ, nux juglans.

Καρύκη, ης, ἡ, genus edulii, intritum quoddam, seu condimentum Lydorum, Hippocrates. καρύκης τὸ γένειον ἀνάπλεως, cum jure barbam perfudisset. Lucianus. Legitur etiam καρυκεῖ pro condimento.

Κάρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κῆρυξ, ὁ, præco.

Καρύξασα, Æol. pro κηρύξασα, quum præconio promulgasset, a. 1. part. act. f. g. verbi κηρύσσω, prædico. Th. κῆρυξ, ὁ, præco.

Κάρυξε, Dor. pro κήρυξε, quod Jon. pro κήρυξε. a. 1. ind. act. a κηρύσσω, prædico. f. ξω.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, prædico.

Καρφαλέος, α, ον, siccus, aridus, paleaceus, friabilis. καρφαλέον πῦρ, siccans ignis, Nicand.

Κάρφος, εος, τὸ, palea, festuca, stipula. Dicitur & κάρφη, ης, ἡ, Amian.

Κάρφω, sicco, arefacio. fut. ψω. p. κέκαρφα. hinc κάρφος, ους, τὸ, palea.

Καρχαρόδοντα, dentibus asperum, accus. sing. a καρχαρόδους, quod a κάρχαρος, asper. Thema χαράσσω, sculpo, & ὀδὼς, ὀντος, ὁ, dens.

Κάρχαρος, α, ον, asper, acutus. Th. χαράσσω, sculpo; vel a κέρχω, exaspero.

Καρχήσιον, Doric. pro καρχήσιον, carchesium.

Καρχηδόνιος, α, ον, Carthaginiensis.

Καρχηδὼν, ῶνος, ἡ, Carthago.

Καρχήσιον, ου, τὸ, carchesium, summa pars mali nauticis navis. Item poculum quoddam oblongum. Ab Oribasio καρχήσιον inter laqueorum, seu vinculorum genera numeratur in libello de vinculis edito.

Καρῷ, Dor. pro κηρῷ, dat. sing. a κηρὸς, οῦ, ὁ, cera.

Καταλβὴ, ῆς, ἡ, & κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix, scortum.

Καταλβιον, seu καταλβεον, ου, τὸ, lupanar, Aristoph.

Κάσαι, ων, ὁ, tapes utraque parte villosus: amicus: habitatio.

Κασαύρα, & κασαυρὶς, πόρνη, scortum. Hesych. ex κάσαρα, meretrix, & ὦρα, cura.

Κεφαλήσιον, & in bonis, dat. plur. Jon. a κεφαλὴς, pro εὐκεφάλοις, & bonus.

Κασία, ας, ἡ, casia, frutex lauro similis, cujus cortex abraditur. Κασία μέλαινα, casia fistularis.

Κασίγνητ', pro κασίγνητε, vocat. a κασίγνητος, ου, & Jon. εο, ὁ, frater. κασιγνήτη, ης, soror, ex κάσις, ιος, ὁ, ἡ, frater, soror, & γένομαι, nascor.

Κάσις, ὁ, ἡ, frater, vel soror: fraternus: cognatus. q. γάσις, a γάω, genero. cui scil. idem principium generationis.

Κάσκα, ης, ἡ, meretrix, quæ se illecebrose κάζει, id est, ornat, & fucat. aut κέει κάσον, prope urit. aut q. καίεται, ardet libidine.

Κασσία, ας, ἡ, cassia, frutex aromaticus.

Κασσίτερος, ου, ὁ, & Att. καττίτερος, ὁ, stannum. quasi a κάσσα, meretrix. videtur enim argentum, nec est.

Κασσύω, & Att. καττύω, suppingo, consuo, ut ea, quæ subtus suuntur, usu conterenda. unde κάττυμα, fulmenta, solum, pro solea. an a κάτω, & σύω? Suimus τῷ σύειν fila, agitando ea, perforando aliquid, & connectendo.

Κασσάνα, ης, ἡ, Castana, urbs Thessaliæ, & Ponti. unde & καστανάϊκὸν κάρυον, nux castanea, quæ & κάστανον. an a κάζω, orno? ab ornatu loci.

Κασσάριον μέλος, Κασσάριος ὕμνος. Pindar. Isthmior. Od. 1. 437. 5.

Κάστωρ, ορος, ὁ, castor, fiber. qui prope nihil, nisi venter: ideo ducunt a γαστὴρ. quid si a κέω, & στορέω? secat, & sternit arbores mira solertia. Vide Rittershus. ad lib. 1. Oppian. Halieut. vers. 398.

Κασύτας, Συριακὸν βοτάνιον, quod forte in officinis cuscuta.

Κάσχεθε, detinebat, 3. singul. imperf. Æol. syncop. pro κατέσχεθε, verbi κατασχέθω, pro κατέχω, inhibeo. Sic & κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. singul. a. 2. med. verbi κατασχέω, vel κατέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Κατὰ, præposit. cum genit. contra, per, de, e, super, in. cum acc secundum, versus, cum, propter, apud, in. κατὰ οἶκον, domi. καθ' ὥρην, ad tempus. In compos. valet contra, de, ad, valde, & deorsum, & aliquando est κάτω, ut κάω est ἄνω: ut καταβαίνω, descendo.

Κατάβα, descende, per apocopen pro καταβηθι, vel καταβᾶθι, a. 2. imperat. act. Att. verbi καταβαίνω, descendo. a. 2. κατέβην.

Καταβαίνω, descendo, deprimo, subsido. fut. καταβήσομαι. perf. καταβέβηκα. aor. 2. κατέβην, ης, η. a. 2. imperat. καταβηθι, & καταβᾶθι, καταβάντω, & per apocopen κατάβα. a. 2. inf. καταβῆναι. a. 2. part. καταβὰς, ἀντος, ὁ.

Καταβάλλω, dejicio, abjicio, negligo, destruo, diruo, prosterno. Ionice. fut. αλῶ, pr. καταβέβληκα. Dicimur & pecuniam καταβάλλειν, cum eam exsolvimus, aut pendimus. præs. med. καταβάλλομαι, fundamentum jacio. perf. pass. καταβέβλημαι. aor. 1. passiv. κατεβλήθην. præt. med. καταβέβλα.

Καταβαπτίζομαι, immergor. f. ίσομαι. perf. καταβεβάπτισμαι. a. 1. passiv. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, intingo.

Καταβαρίω, ῶ, degravo, onero. f. ήσω. p. καταβεβάρηκα. aor. 1. κατεβάρησα.

Καταβὰς, άντος, ὁ, & in l. g. καταβάσα, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, descendo.

Κατάβασις, εως, ἡ, descensus.

Καταβάτω, descendat, 3. sing. a. 2. imperat. act. καταβάθι, a καταβαίνω, descendo.

Καταβαυκαλάω, jucunda cantillatione sopio. idem ac βαυκαλάω.

Καταβαυκαλήσαι, αι, nutricum cantilenæ. Athenæus.

Καταβεβαιόομαι, affirmo.

Καταβεβλακυλμένως, segniter, dissolute. Aristophanes.

Καταβεβλημένας, acc. plur. perf. part. pass. fem. gen. a καταβάλλω, dejicio.

Καταβεβρίθασι, onustæ sunt, 3. plur. perf. med. ex κατὰ, & βρίθω, onero, sum gratis. f. σω. p. κα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καταβῇ, descenderit, 3. sing. 2. 2. sub. act. a καταβαίνω, descendo.

Κατάβηθι, a, 2. imperat. act. ejusdem verbi.

Καταβήσιο, descende, Jon. pro καταβήσου, præs. imperat. verbi καταβήσομαι. formatum a fut. 1. med. verbi καταβαίνω, descendo. Th. βαίνω, eo.

Καταβήσεται, intrabit, 3. sing. f. 1. med. verbi καταβαίνω, descendo.

Καταβιβάζω, facio descendere, deturbo, demitto, dejicio, deprimo: deduco. καταβιβάζεσθαι ὑπὸ τῶν διδασκάλων παῖδας περὶ τὰ τείχη περιπατήσαντας, a præceptore pueros circa mœnia causa deambulandi deduci, Plutarch. in Camill. f. άσω. aor. 1. act. καταβίβασα. aor. 1. pass. καταβιβάσθην. fut. 1. pass. καταβιβασθήσομαι, ῃ, εται.

Καταβιβρώσκω, comedo. præs. inf. pass. καταβιβρώσκεσθαι. ex κατὰ, & βιβρώσκω, seu βρώσκω, comedo. f. βρώσω.

Καταβλῆχᾶσθαι, balare. Th. βληχάομαι, balo.

Καταβολὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro καταβολὴ, fundamentum. a καταβάλλω, destruo.

Καταβόσκειν, depascere. Thema βόσκω, pasco.

Καταβοσκεμενάων, depascentium, gen. plur. Æol. pro καταβοσκομένων, præs. part. pass. a βόσκω, f. ήσω, pasco.

Καταβραβεύω, debito præmio privo, præmio fraudo, in capiendo bravio aliquem circumvenio. Item reum perago, Demosth. imperiose ago. f. εύσω. a. 1. καταβραβεύσα.

Καταβρέχω, irrigo, madefacio. metaph. laudo. Sic. καταβρέχω σιγῆ, rigare silentio, pro silentio premere, tegere.

Καταβρίθω, Att. gravari, Poet. longe superare. Th. βρίθω, gravis sum.

Καταβρῶξας, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. a καταβρώσκω, depasco.

Καταβώσομαι, Jonic. pro καταβοήσομαι, fut. 1. med. καταβοᾶσθαί τινος, magnis clamoribus in aliquem invehi.

Κατάγαγον, ης, η, a. 2. sub. Attic. a κατάγω, deduco.

Κατάγαιος, ὁ, ἡ, & κατάγειος, α, ον, subterraneus. Th. γαῖα, terra.

Κατάγγελος, ου, ὁ, annuntiator. a καταγγέλλω, annuntio.

Καταγγέλλω, annuntio, celebro, indico. fut. ελῶ. p. κατήγγελκα. a. 1. κατήγγειλα. ἐκατάγγελλε τὸν πόλεμον τοῖς ἕλωσι, inducit bellum servis, Plutarch. in Lycurg. Item defero, accuso. Sic in canone lib. 5. Concilii Sardin.

Κατάγω, deducere, præs. inf. a κατάγω, deduco.

Καταγελασθῆσῃ, irrideberis, 2. sing. f. 1. pass. a καταγελάω, irrideo.

Καταγέλαστον, ridiculum, adject. verbale ab eodem verbo.

Καταγελάω, ῶ, derideo, irrideo cum gen. Etiam cum dat. Πέρσῃσι καταγελῶ, Persis illudo, Herodot. imperf. κατεγέλων, ων, ασι, ας, αε, α. f. άσω. perf. καταγελάκα. a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω, rideo.

Καταγέλως, ωτος, risus, irrisio. Item ridiculus, risu perfusus. Machab. l. 1. cap. 10. ex κατὰ, & γελάω, rideo.

Καταγηράσωσι, 3. plur. ind. præs. a καταγηράσκω, senesco. f. άσω.

Καταγίζω, consecro, adoleo, Jon. pro καθαγίζω, quod ab ἁγίζω, idem. Th. ἅγος, εος, τὸ, veneratio.

Καταγινέω, Jon. pro κατάγειν, deducere, reducere.

Καταγινώσκω, decerno adversus aliquem, arguo, reprehendo, damno, noto, condemno. Item cognosco, intelligo, percipio. fut. καταγνώσομαι. p. κατέγνωκα. a. 2. κατέγνων, ως, ω. perf. pass. κατέγνωσμαι.

Καταγνείλῃ, ῃς, ῃ, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, damno.

Κατάγνυμι, vel καταγνύω, frango, confringo. fut. άξω. aor. 1. κατέαξα. præs. pass. κατάγνυμαι, confringor. a. 2. pass. κατάγην, ῆς, ῆ.

Καταγὼ, οῦς, οῦ, a. 2. sub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. verbi καταγινώσκω.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio. quod ex κατὰ, & γινώσκω, noteo.

Κατηγορέω, accuso: occultum detego, expono. κατηγορέω τῷ φίλῳ, amico defero, Thucydides.

Κατηγράφω, describo, delineo, depingo. ab Herodoro sumitur pro dilaniare.

Κατάγω, frango, Plato. deduco, volvo, filum nendo deduco. κατάγω τὰ ἔρια, deduco lanas. deorsum ago, Plutarch. in Numa. e mari in portum navigo, applico, Demosth. in patriam reduco, Hocr. κατάγω ἐπὶ βασιλείαν, restituo in regnum, Thucyd. f. καταξω. a. 2. κατήγαγον, Att. a. 2. sub. act. κατηγάγω, ης, η. a. 2. inf. κατηγαγεῖν. a. 2. part. act. κατηγαγών, ὼν, ὄντος, ὄν. perf. act. κατήχα. perf. pass. κατήγμαι, ῆξαι, ῆκται. a. 1. pass. κατήχθην, ης, η, devectus fui.

Κατηγωγὴ, & κατήγωγιον, diversorium, mansio, domicilium, receptus, portus. Item sustentaculum, cui innitimur ascensuri, Herodot. appulsus, diversio, & applicatio. Budæo reditus.

Κατηγωνίζομαι, debello, in lucta, & prælio vinco, expugno. κατηγωνισάμενος Πομπήϊον, qui superavit Pompejum. Plutarch. in Numa. f. ίσομαι. perf. pass. κατηγώνισμαι. aor. 1. med. κατηγωνισάμην, ω, ατο.

Κατηδάσμαι, devoro, comedo. a δάω, epulum præbeo.

Κατηδάνω, mordeo, præs. ind. ex κατὰ, & δάκνω, idem. fut. δήξομαι. aor. 2. ἔδακον.

Κατηδεέστερος, α, ον, compar. a κατηδὴς, imperfectus, obscurus, egenus, tenuis. Th. δέω, vel δέομαι, egeo.

Κατηδῆ, pro δεῖ, indiget, deficit, desideratur.

Κατηδέξαι, Jon. pro κατηδέξαι, offendere, aor. 1. inf. verbi κατηδέκνυμι. Th. δέκνυμι, ostendo.

Κατηδῦναι, humefiat, 3. sing. præs. sub. καταδύω, madefacio. Thema δύω, rigo.

Κατηδῶν, obligo, vincio, colligo, cohibeo. fut. ήσω. a. 1. κατέδησα. perf. κατηδέδηκα, & κα. Thema δέω, ligo.

Κατήδηλος, ον, ὁ, manifestus, conspicuus. ἐ πάσιν κατήδηλον; nonne tibi constat? ex κατὰ, & δῆλος, η, ὁ, idem.

Κατηδημοβορέω, ῶ, populum devoro, quæ sunt rei publicæ devoro. ex δῆμος, ου, ὁ, populus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum, esca.

Κατηδίδου, Jon. pro καταδίδοναι, influere, præs. inf. a δίδωμι, do.

Κατηδικάζω, judico contra aliquem, condemno, ut judex. Item irrogo, pœnam infligo, Basil. f. άσω. a. 1. pass. κατεδικάσθην. fut. 1. pass. καταδικασθήσομαι.

Κατηδιώκω, prosequor. f. ξω. a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, prosequor.

Κατηδοκέω, ῶ, opinor, reor, suspicor, existimo, expecto. καταδοκέομαι, existimor, & suspicione opprimor, Antiph.

Κατηδουλόω, ῶ, in servitutem adigo, subigo. f. ώσω. perf. κατεδούλωκα. aor. 1. med. κατεδουλωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. καταδουλώσωμαι, ῃ, ηται.

Καταδραμεῖν, a. 2. inf. act. decurrere, verbi κατατρέχω, f. ξω.

Καταδρέπω, idem ac δρέπω, decerpo, stringo.

Καταδύμεναι, Dor. vel Att. pro καταδῦναι, ingredi, aor. 2. inf. act. verbi καταδύω, vel κατάδυμι, demergo. a. 2. act. κατέδυν.

Καταδυναστεύω, sub potestatem redigo, tyrannidem exerceo in aliquem, tyrannide opprimo. καταδυναστεύουσι πλήσιοι ὑμῶν, divites in vos tyrannidem exercent, Jacob. 1. f. εύσω. p. καταδεδυνάστευκα.

Καταδύσιν, præs. inf. vide καταδύμεναι.

Καταδύντα, occidentem, acc. sing. a. 2. part. act. a καταδύω, ύντος, ὁ, a κατάδυμι, demergo. Th. δύω, subeo.

Καταδὺς, ύντος, ὁ, a. 2. part. ejusdem verbi.

Καταδύσεο, Jon. pro καταδύου, præs. imperat. passiv. a καταδύομαι, submergor, abdo me, quod ex futuro in præsens abiit. ex κατὰ, & δύομαι, Poet. δύσομαι, mergor.

Καταείδω, pro κατᾴδειν, incantare. Th. ἀείδω, cano.

Κατειμένος, η, ὁ, tectus, densus, Poet. pro κατειμένος, perf. part. pass. verbi κατείνυμι, seu καθίημι. quod ex κατὰ, & ἵω, induo. a. 1. ἔσα. perf. pass. εἷμαι.

Κατειμένον, cooperiebant, 3. plur. imperf. act. ex κατειμένω, quod ex κατὰ, & ἐνύω, idem ac ἵω, induo.

Κατείσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi κάτειμι, descendo, proficiscor. Th. εἶμι seu ἴω, eo.

Κατεθεῖναι, deponere, persolvere, aor. 2. inf. act. a κατατίθημι, depono.

Κατεθεῖο, poneres, 2. sing. a. 2. opt. m. verbi κατατίθημι, depono.

Καταθέσθαι, reponere, aor. 2. inf. med. ejusdem verbi.

Κατάθεσο, reconde, & Poet. κάτθεο, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Κατάθημι, deposueris, Jon. pro καταθῇ, 2. singul. aor. 2. sub. med. ejusdem verbi.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσῃ, repones, 2. sing. f. 1. med. a κατατίθημι.

Καταθνητὸς, ὴ, ὸν, mortalis. dat. pl. καταθνητοῖς. ex κατὰ, & θνητὸς, quod a θνήσκω, morior.

Καταθραύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a καταθραύω, effringo. Thema θραύω, frango. f. σω.

Καταθύμιος, α, ον, gratus, a, um. ex κατὰ, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Καταθυμοβορέοντες, animi affectibus devores, 2. sing. a. 1. sub. ex κατὰ, & θυμοβορέω, animum exedo tristitia.

Καταθύσαι, a. 1. inf. act. verbi καταθύω, occido. Th. θύω, macto. f. θύσω.

Καταθώμεθα, deponamus, 1. plur. a. 2. sub. med. a κατατίθημι, depono. Th. τίθημι, pono.

Καταθύεσθαι, revereri. quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδὼς, οῦς, ἡ, pudor.

Καταθύσσω, Poetic. cum splendore immittere. quod ab αἰθύσσω. Th. αἴθω, uro, fulgeo.

Καταΐθω, Poet. pro κατακαίω, comburo. Th. αἴθω, accendo.

Καταινεῖν, Jon. comprobare, collaudare, ex κατὰ, & αἰνέω, laudo. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Καταιρεθέισα, eversa, aor. 1. part. pass. a καταιρέω, Jonic. pro καθαιρέω, everto, feliciter conficio. Thema αἱρέω, capio.

Καταιρεόμενθ, Jon. pro καθαιρέμενθ, ὁ, præs. part. passiv. a καθαιρέω, dejicio. Th. αἱρέω, capio.

Καταισχῆσαι, a. 1. inf. act. a καταισχύνω, fœdo, contumelia, & probro afficio.

Καταισχύνω, pudefacio, dedecoro, contumelia, & probro afficio. pudore suffundo. τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνειν γυναῖκας, quod Horatius, alienas permolere uxores. fut. καταισχυνῶ. præt. κατήσχυνκα. aor. 1. κατήσχυνα. præs. pass. καταισχύνομαι, pudeo. imperf. κατησχυνόμεθα, ου, ετο. a. 1. ind. pass. κατησχύνθην, ης, η.

Καταιτᾷ, 3. singul. præs. a καταιτάω, accuso, criminor. Thema αἰτία, ας, ἡ, crimen, causa.

Καταίτυξ, υγος, ὁ, cassis, galea sine crista, & depressa.

Καταιθεὶς, εῖσα, έν, a. 2. part. pass. verbi καταιθάω, exuro.

Καταικίσσομαι, ῃ, εται, fut. 1. passiv. a καταικάω, exuro.

Καταικαίρε, ᾱ, ὁ, ἡ, lethalis, lethifer, a καιρὸς, occasio.

Καταικάω, exuro, comburo. αὐτὸν ἑωυτὸν καταικάω, seipsum deurens, Aristoph. imperf. κατέικων. fut. καταικάσω. a. 1. κατέκαυσα. aor. 2. κατέικαον. perf. κατακέκαυκα.

Κατακαλύπτω, obtego, operio, circumtego. f. ψω. p. κατακεκάλυφα. a. 2. κατεκάλυβον. Th. καλύπτω, tego.

Κατακαύσει, 3. sing. fut. 1. act. verbi κατακαίω, exuro.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, gloriot adversus ali-

aliquem. μὴ καταυχῶ τῶν κλάδων, ne glorieris adversus ramos, ad Rom. 11. Th. καυχάομαι, glorior. f. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, jaceo, decumbo, discumbo, accumbo. ἐπὶ κλινῶν κατακεῖσθαι, super lectos accumbere, Plato 2. de Rep. κοσμίως κατεκείμεθα, rite cubamus. Aristoph. in Pluto. Item morbo decumbere. εἴ τι τῶν ἑταίρων κατάκειται νοσῶν, si quis sodalium morbo decumbat, Lucian.

Κατάκεισο, pro κατάκεισο, recumbe, præs. imperativ. verbi κατάκειμαι, recumbo.

Κατακεκλιμένος, ὁ, perf. part. pass. verbi κατακλίνομαι, inclinor. Thema κλίνω, inclino. f. νῶ. p. κέκλικα.

Κατακέκριται, condemnatus est, 3. sing. perf. pass. a κατακρίνω, condemno, judico. f. νῶ. a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, judico.

Κατακερτομέω, verbis mordacibus infectati. vide in κέρτομα.

Κατακεχύκασι, Jon. pro κατακέχυνται. vide in κέχυμαι.

Κατακήρισον, cremare, Jon. pro κατακῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κατακήω, cremo. f. καύσω. a. 1. ἔκαυσα, & ἔκηα.

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi κατακηρόω, cera tego, ex κατὰ, & κηρὸς, οῦ, ὁ, cera.

Κατακλάω, frango, distorqueo. f. άσω. aor. 1. κατέκλασα, ας, ε. Thema κλαῶ, frango. f. κλάσω.

Κατακλείω, includo, contineo, adstringo. fut. είσω. aor. 1. κατέκλεισα, ας, ε. Thema κλεῶ, claudo.

Κατακληροδοτῶ, sorte distribuo, Actor. cap. 13. a κληροδότης, ου, ὁ, testator. quod ex κλῆρος, ου, ὁ, sors, & δότης, dator. Th. δίδωμι, do.

Κατακλιθῆναι, aor. 1. inf. pass. a κατακλίνω, discumbo.

Κατακλίναι, dejicere, a. 1. inf. act. ejusdem verbi.

Κατακλίνω, facio discumbere, discumbo. f. νῶ. perf. κατακέκλικα. a. 1. κατέκλινα. a. 1. imper. κατάκλινον, άτω. a. 1. ind. pass. κατεκλίθη. κατεκλινόμενοι τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις, jacentes in lectis, Aristoph. in Vesp. κατακλίνομαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, mulceor, allicioque voluptate, Aristot. 6. Animal.

Κατακλύζω, inundo, submergo. undis obruo, irrigo. κατακλύσαιεν ἂν αὐτῶν, ἡ ἐμοὶ δίαιταν, copia victum meum abundare faciunt, Xenoph. f. ύσω. p. κατακέκλυκα. perf. pass. κατακεκλυσμαι.

Κατακλυσμός, οῦ, ὁ, diluvium, terrarum inundatio. a κατακλύζω, undis obruo.

Κατακοιμάω, ῶ, edormio, sopio, somnum concilio.

Κατακοιμηθήτω, cubet, a. 1. imperat. pass. verbi κατακοιμάω. fut. ήσω.

Κατακορεύζω, idem ac κατακοιμάω.

Κατακοιρανέουσιν, administrant, 3. plur. ind. præs. act. ex κατὰ, & κοιρανέω, impero. Th. κοίρανος, ου, ὁ, princeps.

Κατάκοιτος, ου, ὁ, qui in cubili est, jacet, aut dormit. Ex κατὰ, & κοίτη, ἡ, cubile.

Κατακολουθέω, ῶ, subsequor, cum dat. f. ήσω. aor. 1. κατακολούθησα. a. 1. part. activ. κατακολουθήσας, αντος, ὁ, & in f. g. ασα, & in neut. αν. perf. act. κατακολούθηκα. Them. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, comes.

Κατακοντίζω, telis, vel jaculis conficio, vel confodio. Thema ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Κατακοπεῖ, εῖσα, εῖ, concisus, a, um. a κόπτω, scindo. aor. 2. ἔκοπον. p. m. κέκοπα.

Κατακόπτω, concido, obtrunco, trucido, contundo; nummos cudo, Herodot. arbores præcido, materiam luxuriantem reseco. Theophr. f. ψω. perf. κατακέκοφα.

Κατακόρως, adverb. abunde, crebrius, ad satietatem, immodice. a κατάκορος, satur. Thema κορέω, satio.

Κατακοσμέω, ῶ, compono, orno, apto, digero in ordinem. κατακοσμοῦντες ἑαυτὰς, colentes, observantesque se invicem. Plutarch. in Romul.

Κατακούω, pro ὑπακούω, obtempero.

Κατακρατῶ, pro κρατῶ, per vim vincere.

Κατακρεουργέω, ῶ, laniorum more concido, dilanio. Ex κρέας, αος, τὸ, caro, & ἔργον, τὸ, opus.

Κατακρατέω, ῶ, f. ήσω, vinco, domo, supero. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κατακρημνίζω, præcipitem deorsum ago, præcipito. fut. ίσω. aor. 1. κατεκρήμνισα. perf. act. κατακεκρήμνικα. perf. pass. κατακεκρήμνισμαι.

Κατάκρημνος, ου, ὁ, præceps. a κρημνὸς, οῦ, ὁ, præcipitium.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, condemnatio, Nazianz. a κατακρίνω, condemno.

Κατακρίνω, judico, fero sententiam contra aliquem, condemno. cum accus. & genit. ἁπάντων θάνατον κατακρίνειν, omnes morte damnare, Isocrates. fut. νῶ. aor. 1. κατέκρινα, ας, ε. perf. activ. κατακέκρικα. perf. pass. κατακέκριμαι, σαι, ται. aor. 1. passiv. κατεκρίθην, ης, η.

Κατάκρισις, εως, ἡ, damnatio, condemnatio. a κατακρίνω, condemno.

Κατακρύψαι, Æol. pro κατακρύψαις, a. 1. part. act. vide κατακρύψαντες.

Κατακρύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. a κατακρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, abscondo. f. ψω. p. φα.

Κατακτάμεναι, interficere, a. 1. inf. Dor. pro κατακτεῖναι. quod ex κατὰ, & κτίνω, occido. fut. νῶ. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.

Κατακτανέεσθαι, Jon. pro κατακτανεῖσθαι, f. 2. inf. med. a f. 2. med. κατακτανέομαι, verbi κτίνω, occido. fut. 2. κτανῶ. perf. ἔκτακα, & Poetice ἐκτάγκα.

Κατακυλίσας, αντῶ, ὁ, a. 1. part. act. verbi κατακυλίω, devolvo. Th. κυλίω, volvo. f. ίσω.

Κατακύπτουσαν, acc. sing. part. præs. activ. f. g. a κατακύπτω, incurvo me, decumbo.

Κατακυριεύω, dominor, dominium exerceo, cum gen. f. εύσω. aor. 1. κατεκυρίευσα. aor. 1. part. κατακυρεύσας, αντος, ὁ.

Κατακαλύβεσθαι, a. 2. inf. med. κατακλάβω, 2. plur. a. 2. sub. act. κατακλάβωμεν, a. 2. part. med. verbi κατακλαμβάνω, deprehendo.

Κατακλαβέω, pro κατακλαμβάνω, deprehendo.

Κατακλαβόμενος, a. 2. part. med. κατακλαβοῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.

Κατακλαλέω, ῶ, obloquor, loquacitate obtruo, detraho, deblatero. Interdum doleo, mœstus sum. cum gen. fut. ήσω. p. κατακεκλάληκα. κατακλαλημένος, celebratus. κατάκλαλος, ου, ὁ, obtrectator, oblocutor, maledicus. Them. λαλέω, loquor

Κατακλαλία, ας, ἡ, obtrectatio, obloquutio. ex κατὰ, & λαλέω, loquor.

Κατακλαμβάνω, deprehendo, circumvenio: invenio: accipio: complector: obduco, Theophr. l. 5. de plantis. deligo. κατακλαμβάνω τὸ ἐρατόπεδον, locum castris deligo. Thucyd. κατακλαμβάνει ἐξιόντας, offendit egredientes, Demosth. opprimo, affligo, Plato de Leg. advenio, Herodian. reum perago, Antiph. fut. κατακλήψομαι. perf. κατείληφα. perf. inf. κατειληφέναι. aor. 2. activ. κατέλαβον. aor. 2. part. κατακλαβών, οῦσα, όν. perf. pass. κατείλημμαι. perf. part. pass. κατειλημμένος, η, ον. aor. 1. passiv. κατελήφθην, ης, η. a. 2. med. κατελαβόμην, ου, ετο, assequutus sum.

Κατακλαμπάσας, Jonic. pro κατακληπτέος, deprehendendus. a κατακλαμβάνω, deprehendo.

Κατακλάπτω, f. ψω, p. φα, illustro. illumino: luceo, Lucian.

Κατακλέγω, deligo, allego, conscribo, delectum facio, Plutarch. in Camill. recenseo, enumero, Xenoph. f. ξω. perf. κατακλέλεγμαι. præs. pass. κατακλέγομαι, allegor. Th. λέγω, lego, colligo.

Κατακλίβομαι, ῃ, ιται, destillo, defluo. f. ψομαι. perf. κέκλιμμαι. Th. κλίβω, libo. f. ψω.

Κατάκλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ. a κατακλείπω, relinquo.

Κατακλείπω, ω, ῳ, relinquo, derelinquo, desero, testamento lego. κατακλείπω τὸν λόγον, finem dicendi facio, Isocr. in Evagora. f. ψω. perf. κατακέκλειφα. a. 1. κατέκλειψα. aor. 2. κατέκλιπον.

Κατακλελειμμένος, ὁ, relictus, perf. part. pass. a κατακλείπω, relinquo.

Κατακλέλοιπα, p. m. ejusdem verbi.

Κατακλίξεται, cubabit, f. 1. med. 3. sing. 2 λέγομαι, cubare facio.

Κατακλεῶ, Dor. pro κατακλέξω, recenlebo, f. 1. verbi κατακλέγω.

Κατακλέω, ex κατὰ, & κλέω, molo. f. έσω, & ήσω.

Κατακλοῦσι, pro κατακλιθῶν, lapidibus obruere. aor. 1. κατέκλυσα. quod ex κατὰ, & κλύω, lapido.

Κατάκληψις, εως, ἡ, deprehensio, inventio, comprehensio. κατάληψις τῆς βασιλείας, adeptio regni, Isocr. κατάληψις τῆς ἱερᾶς, invasio templi, Demosth. κατάληψις est etiam morbus, Galenus l. 4. de locis affectis. Musici etiam κατάληψιν vocant comprehensionem, pulsationemque chordarum, cum concentum explorant, Interpr. Aristoph. in Neb.

Κατακλιθάζω, lapido, cum acc. f. άσω. perf. κατακλιθάκα. a. 1. κατεκλίθασα.

Κατακλιμπάνω, Jon. pro κατακλείπω, derelinquere.

Κατακλιτῶ, a. 2. inf. act. κατακλίσιμι, ις, ι, aor. 2. opt. κατακλιτην, ῆσα, ὁν, aor. 2. part. act. a κατακλίπω, relinquo.

Κατακλιτῶν, vide in κατακλιτῆν.

Κατάλλαγή, ῆς, ἡ, reconciliatio: commutatio, Arist. 2. Œcon. a κατακλλάσσω, reconcilio.

Κατάλλαγὶς, ίτος, ὁ, a. 2. parr. pass. κατηλλάγηθι, ήτω, a. 2. imperat. a κατακλλάσσω, reconcilio.

Καταλλάσσω, reconcilio. fut. ξω. aor. 1. κατήλλαξα. κατηλλάσσομαι, muto, Demosth. alieno, vendo, Herodian. concilio. Dinarch. & Sophocl. in Ajace.

Κατακλογάδὴν, adverb. prosa oratione, Isocr. a κατακλέγω, figillatim enarro.

Κατάλογος, ου, ὁ, catalogus, enumeratio, a κατακλέγω, conscribo. Thema λέγω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ, reliquus, residuus. a κατακλείπω, relinquo.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, diversorium. a κατακλύω, diverto, hospitium capio. Th. λύω, solvo.

Κατακλύσι, 3. plur. præs. ind. a κατακλύω, dissolvo.

Κατάλυσις, εως, ἡ, destructio. ejusdem verbi.

Κατακλύω, dissolvo, destruo, everto, diversor, commoror, hospitor: desino. πλοῦν καταλύσας, navigare desii, Demosth. καταλύειν τὸν βίον, vitam finire, Xenoph. f. ύσω, a. 1. κατέλυσα.

Καταμάθετε, discite, 2. plur. a. 2. imper. activ. καταμάθε, verbi καταμανθάνω, disco. f. καταμαθήσω. a. 2. κατέμαθον.

Καταμανθάνει, disco, considero, intelligo, animadverto, cognosco. ἢ σκοπεῖτε σὺν καταμάθετε, consule naturam tuam, Epict. f. καταμαθήσω. p. καταμεμάθηκα. a. 2. κατέμαθε, aor. 2. inf. καταμαθεῖν, part. καταμαθών. ex κατὰ, & μανθάνω, disco.

Καταμαίπτω, pro καταμάπτειν, comprehende e, manu tangere. Th. μάπτω, capio.

Καταμαρτυρεῖ, testor contra aliquem: dissentio. f. ήσω, p. καταμεμαρτύρηκα. Thema μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, testis.

Καταμάρψασα, Doric. pro καταμάρψασα, corripiens, a. 1. part. act. f. g. vide καταμάρψας.

Καταμάρψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. καταμαίφθη, opprimat, 3. sing. aor. 1. sub. act. a καταμαρπτω, comprehendo. Th. μάπτω, capio. f. ψω.

Καταμάω, accumulo, sic ut solent facere οἱ ἀμῶντες, qui metunt. Th. ἀμάω, meto.

Καταμεθύσκω, vide in μεθύσκω, ebrium reddo.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμείνω, commoror. Th. μένω, maneo. a. 1. ἔμεινα.

Καταμελοῦσι, 3. plur. præs. ind. verbi καταμελῶ, negligo, ex κατὰ, & μέλει, curæ est. Impersonale.

Καταμεμφόμεθα, 1. plural. præs. ind. καταμέμφομαι, conqueror. Th. μέμφομαι, expostulo. f. μέμψομαι. perf. μεμεμφμαι. a. 1. med. ἐμεμψάμην.

Καταμένω, commoror, permaneo, præstolor. f. νῶ. p. καταμεμένηκα. Th. μένω, maneo. a. 1. ἔμεινα. a. 2. imperat. μεῖνον.

Καταμετρίω, idem ac μετρίω, metior.

Κατανεκὲς, ἐος, ὁ, ἡ, longus. Th. μῆκος, ους, τὸ, longitudo.

Κατανεύω, indico, prodo, defero, significo: exprobro. quod ex κατὰ, & νεύω, parefacio.

Κατανενύσθαι, luctu fœdari. Th. μιαίνω, inquino.

Κατανενυκὼς, polluens, Æol. pro κατανεύσας, a. 1. part. act. a κατανεύω. f. εύσω. a. 1. κατένευσα. Th. μιαίνω, polluo.

Κατανενόσφι, adv. privatim, seorsum, solitarie. ex κατὰ, & νόσφι, ab Θ, ὁ, uniras. Th. μόνος, η, ον, unus, solus.

Κατανενυξαν, laceravit, 3. sing. aor. 1. med. Jon. verbi κατανύσσω. Th. ἀμύσσω, lacero. f. ξω. p. ἔμυχα.

Καταμύσαι, nictare, a. 1. inf. act. verbi καταμύω. vide & καμμύω. Th. μύω, claudo. f. μύσω.

Καταμύσσειν, vide in καταμύξαντο.

Κατανεγκαίζω, ις, ι, cogo, adigo, extorqueo. idem ac ἀναγκαίζω. fut. σω. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas.

Καταναθεμα, ατος, τὸ, anathema adversus quempiam, maledictum, Apocal. 22. ex κατὰ, & ἀνάθεμα. Th. ὀνατίθημι, repono.

Κατανεθεσπίζω, devoveo, detestor. fut. ίσω. ab iisdem them.

Κατανελίσκω, consumo, absumo, extenuo. fut. κατανηλώσω, aor. 1. κατανήλωσα. perf. κατανήλωκα. ex κατὰ, & ἀνηλίσκω, absumo, quod ex ἀνὰ, & ἑλίσσω, capio. f. ἑλώσω. p. ἤλωκα. a. 2. ἅλων.

Κατανεναρκάω, ῶ, obtorpeo cum alicujus incommodo. f. ήσω. a. 1. κατενάρκησα, cum gen. ex κατὰ, & ναρκάω, torpore afficior. Th. νάρκη, ης, ἡ, torpor, veternus.

Κατανεύσαι, aor. 1. inf. act. κατανεύσαν. annue, a. 1. imperat. act. a κατανεύω. Th. νεύω, annuo, f. νεύσω.

Κατανεύω, annuo, me inclino. aor. 1. κατένευσα, p. κατανενύσθαι, ab eodem them.

Καταννεῖν, præs. inf. κατανοήσαι, a. 1. part. act. a κατανοέω, considero.

Κατανοέω, animadverto, considero, disco, deprehendo, contemplor, intelligo, cum accusativo. κατανοῶ ὄντως, esse intelligo, Thucyd. κατανοῶ περὶ τῶν, considero hæc, Xenophon. impers. κατανόησον, ex. fut. νῶ. p. κατανενόηκα. a. 1. κατένοησα. a. 1. imperat. act. κατανόησον, άτω. aor. 1. inf. κατανοῆσαι. a. 1. part. act. κατανοήσας, ασης, ὁ. ex κατὰ, & νοέω, cogito, Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Κατανται, τὰ, declivia. Poetic. pro κατάντη, ἡ κατάντης, ὁ, ἡ, declivis. Est & κάταντα, adverb. sursum, deorsum. ex κατὰ, & ἀντὶ, pro, contra.

Καταντάω, pervenio, occurro, incido, descendo, κατάντησεν εἰς Δύρραν, Act. 18. f. ήσω. p. κατάντηκα. ex κατὰ, & ἀντὸν, obviam venio. Th. ἀντὶ, contra.

Κατάντιον, Jon. e regione, ex adverso. Thema ἀντὶ, contra.

Καταντλάω, & ῶ, exhaurio, perfundo, foveo cum infusione, perungo, quod ex κατὰ, & ἀντλάω, haurio.

Κατανύγῃ, 2. sing. a. 2. sub. pass. κατανύγησαν, 3. plur. a. 2. ind. passiv. verbi κατανύσσω, compungo.

Κατάνυξις, εως, ἡ, molestia, dolor, quo quis quasi lancinatur: item sopor, stupor. a κατανύσσω, compungo.

Κατανύσσω, compungo. f. ξω. a. 1. κατένυξα. a. 2. act. κατένυγον. a. 2. pass. κατανυγὼν, ῶσα, όν, compunctus fui, & in 3. plur. κατανύγησαν. a. 2. inf. pass. κατανυγῆναι. perf. passiv. κατανένυγμαι, ξαι, κται. ex κατὰ, & νύσσω, pungo.

Κατανυχθέντος, gen. sing. aor. 1. part. pass. verbi κατανύσσω, compungo.

Καταξέμεν, Jon. pro καταξεῖν, f. 1. inf. activ. verbi καταγω, deduco, reduco. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω.

Καταξιόω, ῶ, dignum judico, dignor. fut. ώσω. p. καταξίωκα. a. 1. passiv. κατηξιώθην, ης, ῆ, dignus habitus fui. a. 1. sub. pass. καταξιωθῶ. a. 1. inf. passiv. καταξιωθῆναι. a. 1. part. καταξιωθεὶς, ῆσα, ὀν. ex κατὰ, & ἄξιος, η, ον, dignus.

Καταπακτὸς, Jon. pro καταπηκτὸς, compactus. a πήγνυω, compingo.

Καταπαλάω, conculco. fut. ήσω. p. καταπεπάληκα. aor. 1. κατεπάλησα. aor. 1. part. καταπαλήσας, ήσαντος, ὁ. a. 1. ind. pass. καταπατάθην, ης, ῆ. Th. πατέω, calco.

Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies: depositum. a καταπαύω, requiesco.

Καταπαύσομεν, 1. plur. f. 1. act. a καταπαύω, compesco.

Καταπαύω, compesco, requiesco. f. αύσω. a. 1. κατέπαυσα. a. 2. κατέπαυον, perf. καταπέπαυκα. perf. pass. καταπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, cesso.

Καταπειράζω, tento, expugnare conor. ex κατὰ, & πειράζω, conor.

Καταπειρητὴς, ῆρος, ὁ, nauticum instrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant. a καταπείρω, tento. Thema πεῖρα, conatus.

Καταπέλτης, ου, ὁ, catapulta, balista, machina bellica. Suidæ supplici) species. ex κατὰ, & πάλτη, scutum. Vel ut alii a πάλλω, vibro.

Καταπεπτοιῆσα, exterrita, perf. particip. act fœm. gen. per syncop. pro καταπεπτοηκυῖα, verbi καταπτόω τὸ καταπτοέω, pertetreho. Thema πτοέω, exterreo. Alii volunt per syncopen dici pro καταπεπτοκυῖα, a καταπτοέω. fut. ξω. perf. καταπέπτοκα. ejusdem themat.

Καπάπερ, Jonic. pro καθάπερ, quemadmodum, sicut.

Καταπεσὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. activ. a καταπίπτω, decido.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum, velum, quod rei cupiam obtenditur. a καταπετάννυμι, expando. quod a πετάω, seu πετάννυμι, pando. f. πετάσω.

Καταπεφόβηνται, 3. plur. perf. med. verbi καταφοβέω, fugio. Th. φοβέω, idem. f. ξω. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφυγα, pro πέφευγα.

Καταπέφθη, 3. sing. a. 1. sub. activ. verbi καταπέπτω, idem ac πέσσω, coquo, f. ψω. Hinc καταπέφθαι μέγαν ὄλβον, concoquere magnam felicitatem, id est, frui magna felicitate, ita ut in officio contineamur.

Καταπημάνει, 3. sing. a. 1. opt. Æol. πημάνειε, ας, ε, verbi καταπημαίνω, idem ac πημαίνω, noceo. Them. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Καταπίνε, deglutiebat, 3. singul. imperf. act. verbi καταπίνω, deglutio.

Καταπίνω, deglutio, fut. med. καταπίσομαι, pro πιόμαι. aor. 2. act. κατέπιον. aor. 2. sub. act. καταπίω, ῃς, ῃ. perf. act. καταπέπωκα. aor. 1. pass. καταποθῆναι, a. 1. inf. καταποθῆναι. ex κατὰ, & πίνω, bibo.

Καταπίπτω, decido, prosternor, diruor. inf. præs. καταπίπτειν. a. 2. καπέπτον. aor. 2. part. καταπεσὼν. ἀπ' ὄνου καταπεσὼν, ab asino delapsus, Aristoph. καταπίπτειν ἐπὶ τὴν γῆν, in terram cadere, Xenoph. Them. πίπτω, cado.

Καταπλαγὴς, όντος, ὁ, a. 2. part. pass. verbi καταπλήσσω, percello. Thema πλήσσω, percutio. fut. πλήξω. aor. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον. p. m. πέπληγα.

Καταπλείειν ἢ ζωὴν, vitam finire. Th. πλέω, complico. Sic καταπλεῖαι ῥῆσιν, concionem habere.

Καταπλέω, navigo, appello. f. εύσω. a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.

Καταπλήσσω, percello, obstupefacio, timorem injicio. f. ξω. Th. πλήσσω, percutio.

Καταπλώειν, Jonic. pro καταπλεῖν, navigare.

Καταπνοὰ, ας, ἡ, Dor. pro καταπνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, Th. πνέω, spiro.

Καταπόθη, 3. singul. aor. 1. sub. passiv. a καταπίνω, deglutio.

Καταπολεμέω, debello, expugno, vinco. ex κατὰ, & πόλεμος, bellum. καταπολεμῶ σε ἐγκλήμασι, crimine te infector. Thucyd.

Καταπονέω, labore conficio, supero, fatigo. fut. ήσω. perf. καταπεπόνηκα. præs. indic. pass. καταπονέομαι, opprimor. quod ex κατὰ, & πόνος, labor. Th. πεπόνημαι, laboro. p. m. πέπονα.

Καταπορπίζω, demergo, in mare præcipito, submergo. Matth. 18. f. ίσω. perf. καταπεπόρπικα. præs. pass. καταπορπίζομαι, demergor. a. 1. pass. καταπορπίσθην, a. 1. sub. passiv. καταπορπισθῶ, ῆς, ῆ. Them. πόντος, ου, ὁ, mare, pontus.

Καταπορνεύω, scortor, καταπορνεύω τὴν γνώμην, gustum illecebrosis saporibus irrito. Nazianz. in Orat.

Καταπρήθη, 3. sing. a. 1. sub. pass. a καταπρήθω, comburo, incendo. Thema πρήθω, f. σω, idem.

Καταπροδιδόναι, prodere, præs. inf. a δίδωμι, do.

Καταπροΐσθαι, fut. 1. inf. med. verbi καταπροΐημι, projicio, elabi fino. a. 2. inf. med. καταπρόεσθαι, ex κατὰ, πρὸ, & ἵημι, mitto. Th. ἴω, idem.

Καταπροίξαμένω, ω, αντο, a. 1. med. a καταπρίζομαι, impune relinquo, f. ίξομαι. ex κατὰ, & πρὸιξ, κός, ἡ, dos.

Καταπτὰς, άντος, ὁ, a. 2. part. activ. καταπτῆναι, aor. 2. inf. activ. verbi καθίπτημι, devolo. Thema ἵπταμαι, volo.

Καταπτάσθαι, Jon. pro καθάπτεσθαι, perstringere, leviter attingere. ex κατὰ, & ἅπτομαι, tango.

Καταπτὰντοιν, 3. dual. aor. 2. ind. activ. Jon. a καπέτην, verbi καθίπτημι, seu καθίπταμαι, devolo, quod ex κατὰ, & ἵπτημι, seu ἵπταμαι, volo, as. f. πτήσομαι, ῃ, ται. aor. 2. med. ἐπτάμην.

Καταπυγὴς, οῦ, ὁ, ἡ, sinuosa, & multas plicas habens. ex κατὰ, & πτύσσω, plico.

Καταπτώσσω, timeo, trepido. καταπτώσσουσι, 3. plur. præs. activ. quod ex πτώσσω. Thema πτοέω, terrefacio.

Καταπύγων, ονος, ὁ, cinædus, draucus, obscœnus, Aristoph. in Vesp. ex κατὰ, & πυγὴ, ῆς, ἡ, nates. Apud Atticos digitus medius, & infamis, qui etiam dicitur καταπυγὴς.

Κατάρα, ας, ἡ, execratio, imprecatio, Herodot. ex κατὰ, & ἀρὰ, ας, ἡ, diræ, preces.

Καταρράκτης, ου, ὁ, cataracta, sc. locus abruptus, & præceps in flumine, unde aqua ruit potius, quam fluit, Strabo lib. ult. quod a καταῤῥάσσω, impetuose deturbo. Item genus avis maritimæ. Animadvertit Eustath. in Dionys. esse ex aquilarum genere.

Καταράομαι, ώμαι, execror, maledico, devoveo. perf. pass. κατήραμαι. perf. part. καταραμένος. a. 1. med. καταρασάμην, ω, ασθαι. καταρᾶσθαι, præs. inf. pass. Th. ἀρὰ, ἡ, preces, diræ.

Καταργέω, inanem, & inutilem reddo, irritum facio, aboleo: facio cessare. f. ήσω. p. κατήργηκα. aor. 1. act. κατήργησα. præs. ind. pass. καταργέομαι, destruor, aboleor. perf. pass. κατήργημαι. a. 1. pass. κατηργήθην, evanui, liberatus sum. ex κατὰ, & ἀργὸς, cessio.

Καταργυροῦν, inargentare. ab ἄργυρος, argento obduco. Them. ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.

Καταρίζω, demulceo, manibus tracto. f. ξω. pro quo & καρίζω dicimus. Th. ῥίζω, facio.

Καταρθὴς, Jonic. pro κεκαθαρθὴς, όντος, ὁ, purgatus, a. 1. part. pass. a καθαίρω, purgo. f. αρῶ.

Κατεριθμέω, annumero, recenseo. f. ήσω. perf. κατηρίθμηκα. perf. pass. κατηρίθμημαι. perf. part. κατηριθμημένος, η, ον, annumeratus.

Κατάρκεω, idem ac ἀρκέω, sufficio. κατάρ-

τικῶ, sufficit. καταρκήσει μοι, mihi satis erit. Eurip.

Καταῤῥαγίνω, a. 2. inf. pass. verbi καταῤῥήγνυμι, cum impetu defero. Th. ῥήσσω, frango. fut. ξω, aor. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥηγα.

Καταῤῥέων, defluens, præs. part. n. g. a καταῤῥέω. ex κατὰ, & ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω.

Καταῤῥέυσαν, defluens, aor. 1. part. act. n. g. a καταῤῥέω, defluo. Thema ῥέω, fluo.

Καταῤῥήγνυμι, discindo, distrumpo: item dejicio. f. ξω. p. χα. vide ῥήγνυμι, frango.

Καταῤῥυτος, ὁ, ἡ, irriguus. καταῤῥυτῶ τόπω, locus, in quem humor influit. καταῤῥυτος ποταμοῖς χώρα, regio fluviis irrigua, Plutarch. a καταῤῥέω, defluo. Them. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Καταῤῥωδέω, metuo. an pro ὀῤῥωδέω, metuo? Th. ὄῤῥω, ν, ὁ, linea, quæ scrotum intersecat.

Καταρτᾶν, aptare. ab ἀρτάω, appendo.

Καταρτίζω, proprie, luxata membra in suum locum repono; item perficio, farcio, coagmento, concinno. Item concilio dissidentes, consocio diremptos. Herodot. reconcinno. Polyb. fut. ίσω. a. 1. ind. activ. κατήρτισα, ας, ε. a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι. a. 1. inf. καταρτίσαι. perf. pass. καταρτίσμαι. perf. inf. pass. καρτίσθαι. Th. ἄρτω, ν, ὁ, ἡ, par. de numero usurpatur.

Κατάρτισις, εως, ἡ, instauratio: absolutio, perfectio, integritas, ἐπιμέλεια, & κατάρτισις, cura, atque institutio. καταρτισμὸς, ὁ, ὁ, coagmentatio. a καταρτίζω, coagmento.

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, compositor, moderator, reconciliator, a καταρτίζω, concilio.

Καταρχόμενα, præs. part. f. g. a κατάρχω, imperito. f. ξω. Th. ἀρχὴ, ἡ, principatus, initium.

Καταρῶνται, imprecantur, 3. plur. ind. pass. a καταράομαι, imprecor.

Κατασείω, proprie deorsum moveo, concutio, manu silentium facio, signum do manu. f. είσω. perf. κατασείσεικα. a. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε.

Κατασιωπάτε, 2. plur. præs. ind. vel imperat. act. verbi κατασιωπάω, conticesco. Th. σιωπάω, sileo. f. ήσω.

Κατασκάπτω, effodio, everto, diruo. f. ψω. a. 1. κατέσκαψα. perf. κατέσκαφα. perf. pass. κατέσκαμμαι. perf. part. pass. κατεσκαμμένος, dirutus. τὰ κατεσκαμμένα, ruinæ. Th. σκάπτω, fodio.

Κατασκαφὰς, acc. plur. a κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, eversio. a κατασκάπτω, everto.

Κατασκευάζω, præparo, ædifico, extruo: probo, astruo. f. άσω. p. κατεσκεύακα. aor. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε. perf. pass. κατεσκεύασμαι. perf. part. passiv. κατεσκευασμένος. a. 1. ind. passiv. κατεσκευάσθω, ης, η. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Κατασκεύαις, dat. plur. a κατασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, apparatus.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, præparatio, ædificium, structura, machina: fraus, commentum, Demosth.

Κατασκευαστικὰ, ad assertionem facientia, nom. plur. n. g. a κατασκευαστικὸς, astruendi vim habens. Hermog.

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, structura, compages, Halicarn. descriptio. genit. plur. κατασκευῶν. κατασκευὴ ϑ σώματος, constitutio corporis, Galen.

Κατασκλώω, nidulor, nidum struo, habito: requiesco, Matth. 13. in tabernaculo maneo, Xenoph. hospitium exhibeo, Nazianz. f. ώσω. a. 1. κατεσκλώσα. Hinc κατασκλώσις, εως, ἡ, nidus. Matth. 8. Luc. 9. Item umbraculum, receptaculum, diversorium.

Κατασκήπτω, ingruo, grassor, emergo: decumbo, Aristot.

Κατασκιάζω, obumbro. fut. άσω. p. κατεσκίακα. Hinc κατάσκιος, ος, ὁ, ἡ, opacus, obscurus.

Κατασκοπέω, ῶ, & κατασκοπάω, speculor, circumspecto, exploro. fut. ήσω. perf. κατεσκεπκα. a. 1. inf. act. κατασκεψασθαι. quod ex κατὰ, & σκέπτομαι, circumspicio. fut. ψομαι. perf. pass. ἔσκεμμαι. præt. med. ἐσκεψάμην.

Κατάσκοπ⊙, ου, ὁ, explorator, speculator; index. a κατασκέπτομαι, speculor.

Κατασκώπτω, idem ac σκώπτω, cavillor. κατασκώπτω τὰς συμπότας, inter convivas jocor.

Κατασμήξαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. verbi κατασμύχω, comburo. f. ξω. Th. σμύχω, attero.

Κατασοφίζω, sophismatis, & argutis fallaciis utor adversus aliquem, accipio. f. ίσω. perf. κατασεσόφικα. Præs. part. passiv. κατασοφιζόμεν⊙. a. 1. med. κατεσοφισάμην, ω, απ. a. 1. part. med. κατασοφισάμεν⊙. ex κατὰ, & σοφὸς, sapiens.

Κατάσπασμα, ατ⊙, τὸ, distractio, disjunctio. Ex κατὰ, & σπάω, traho.

Κατασπουδάζω, rebus seriis operam do. quod a σπουδάζω, sedulo ago. Th. σπεύδω, festino.

Κατασταθεὶς, ὁ, a. 1. part. pass. καταστήσομαι, f. 1. indic. passiv. verbi καθίστημι, constituo.

Κατασταθῶσι, constituti fuerint, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi καθίστημι, constituo.

Κατασταντ⊙, gen. sing. a. 2. part. activ. a καταστὰς, f. g. καταστάσα. n. g. ὰν. verbi καθίστημι, constituo. Th. ἵστημι, sto.

Κατάστασιν, accus. sing. a κατάστασις, εως, ἡ, constitutio, confessus, concilium, sedes. Thucyd. rerum reductio in meliorem statum, Polyb. industria, ratio, Herodot. Item execratio. Tranquillitas, status, Lucian. statio, præsidium, Eupolem. apud Suid. stipendium, Lys.

Καταστεγάζω, idem ac them. στέγω, tego, obtego, cooperio.

Κατασταλὲν, a. 1. inf. activ. καταστέλλω, quum repressisset, a. 1. part. act. a καταστέλλω, reprimo, in officio contineo.

Κατασταλὲς, reprimo, sedo, cum acc. f. 1. καταστελῶ. f. 2. κατασταλῶ. aor. 1. κατέστειλα, perf. κατέσταλκα. perf. pass. κατέσταλμαι. perf. part pass. κατεσταλμένος. p. m. κατέστολα, demisi, ornavi.

Κατάστημα, ατος, τὸ, habitus, status. constitutio. a καθίστημι, constituo. κατάστημα τὸ κατὰ φύσιν, nativus habitus, Diosc. lib. 6.

Καταστῆσαι, evadere, exitum habere, fieri, a. 2. inf. act. καταστῆσαι, a. 1. inf. act. καταστήσαι, 2. sing. aor. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, vestis promissa, amictus, habitus. proprie vero actus καταστέλλω, id est, demittendi, sedandi, cohibendi. Tum modestia in vestitu. a καταστέλλω, vel καταστέλλομαι, amicio. præt. med. κατέστολα.

Καταστορῶ, sterno humi: item obfirmo.

Καταστρέφω, subverto: subigo, morior Plutarcho. f. ψω. p. κατέστροφα, aor. 1. κατέστρεψα. p. m. κατέστροφα. fodio Hesichio.

Καταστρεψάμενος, ὁ, a. 1. part. med. vide in καταστρέφω, subigo. καταστρέψασθαι, a. 1. inf. med.

Καταστρῶσαι, Dor. pro καταστρέψαι, 3. plur. f. 1. verbi καταστρέφω, subigo.

Καταστρωμάζω, lascivio. f. άσω. p. καταστρωμάκα. a. 1. sub. act. καταστρωμάσω, ης, η. Th. στρῶσις, εως, τὸ, luxus, deliciæ, inde στρωμάω, luxurior.

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, subversio, expugnatio: extrema pars fabulæ Luciano. καταστροφὴ φυλλάδος, torus ex herbis confectus, Eurip.

Καταστρώνυμι, prosterno, stragem edo. f. στρώσω. p. κατέστρωκα. a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. Th. στρόω, sterno.

Κατασυγῶ, aversor, odio prosequor, mœreo, tristor. a. 2. κατέσυγον. Thema σύγω, odi. fut. ξω. quasi a σύγω.

Καταυφλ⊙, ὁ, valde durus: aridus Hesiodo. a σταφελὸς, durus, asper. Th. σύφω, astringo. f. ψω.

Καταυρῶ, perfraho: populor, vexo. Polyb. f. συρῶ. perf. κατασύρκα. Th. σύρω, traho.

Καταφάγεται, 2. plur. a. 1. imperat. act. a καταφάττω, jugulo.

Καταφάττω, jugulo, macto, occido. f. ξω. aor. 1. κατέφαξα.

Καταφραγίζω, obsigno. fut. ίσω. perf. κατεφραγίκα. perf. pass. κατεφράγισμαι. perf. part. pass. κατεφραγισμένος, obsignatus. Th. σφραγὶς, ίδος, ἡ, sigillum.

Κατασχὼν, occupare, appellere, a. 2. inf. verbi κατέχω, quod vide. Alii volunt esse præs. inf. verbi κατισχίω. Thema ἔχω, habeo.

Κατασχεθήτω, 3. singul. a. 1. imper. pass. verbi κατέχω, quod vide.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, possessio, occupatio, detentio, a κατέχω, contineo. Th. ἴσχω, habeo.

Κατάσχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. κατάσχω, ης, η, a κατέχω.

Κατασχοῖσα, ας, ἁ, Doric. pro κατισχῆσα, ης, ἡ, quæ cohibuit, & retinuit, aor. 2. part. activ. f. g. verbi κατέχω, quod vide.

Κατασχόμενος, Poet. pro θελγόμενος, delinitus, aor. 2. part. med. verbi κατέχω, quod vide.

Κατασχώμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. ejusdem verbi.

Κατασχὼν, ὁ, a. 2. part. act. ejusdem verbi.

Κατατηξεῖς, Dor. pro κατατήξεις, contabescies, 2. sing. f. 1. act. verbi τήκω, liquefacio.

Κατατίττω, enumero, in ordinem refero, colloco. Ex κατὰ, & τίττω, ordino.

Κατατείνω, extendo. Th. τείνω, tendo.

Κατατιθέσθαι κλέος, gloriam adipisci, Herod.

Κατατίθημι, depono. f. θήσω. perf. κατατέθεικα. a. 1. κατέθηκα. Th. τίθημι, pono.

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, concisio. a p. m. κατατέτομα, verbi, κατατέμνω, concido.

Κατατοξεύω, sagitta trajicio, telo configo. f. εύσω. perf. κατατετόξευκα. f. 1. pass. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, ν, τι, arcus.

Κατατρέχω, incurro, insector. fut. θρέξω. aor. 2. κατέδραμον. Th. τρέχω, curro. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.

Κατατρίψει, 2. sing. fut. 1. act. verbi κατατρίβω, contero. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. φα.

Κατατρύχω, exhaurio, affligo, domo, vexo, absumo facultates. Th. τρύχω, idem ac τρύω, tero, attero.

Κατωπέα, pro αὐτίκα, statim.

Καταφάγω, devoro, comedo, f. 2. med. καταφάγομαι, pro φαγοῦμαι. a. 2. act. κατέφαγον. a. 2. part. act. καταφαγὼν, όντος, ὁ. Th. φάγω, comedo.

Καταφαίομαι, ῃ, εται, videor esse, appareo. καταφανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. Them. φαόω, ostendo. f. νῶ.

Καταφαμίζω, & καταφαμίσω, Dor. pro καταφημίζω, divulgo, celebro. f. ίσω, & ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφανὴν, accus. sing. a καταφανὴς, conspicuus, vel subscripto, est 3. sing. a. 2. sub. pass. a καταφαίομαι, appareo.

Καταφανὴς, ές, ὁ, ἡ, conspicuus, apertus, manifestus. καταφανῶς, manifeste, palam. ex κατὰ, & φαόω, appareo.

Καταφέρω, fut. 1. καταίσω. a. 1. κατέβηκα, tuli. præs. pass. καταφέρομαι, deorsum feror, mergor. a. 1. ind. pass. κατενέχθην. a. 1. part. pass. κατενεχθεὶς. Th. φέρω, fero.

Καταφθείρω, perfugio, perfugium habeo ad aliquem, fugam intendo. f. φεύξομαι. a. 2. act. κατέφυγον, ες, ε. a. 2. part. act. καταφυγὼν, όντος, ὁ, καταφεύγοντος πρὸς σε, ad te confugio, Plutarch.

Καταφθαρησόμενα, 3. plur. f. 2. pass. a καταφθείρω, corrumpo.

Καταφθείρω, corrumpo, depravo, trucido, Isocr. f. καταφθερῶ. perf. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι. a. 2. pass. κατεφθάρην. f. 2. pass. καταφθαρήσομαι, ῃ, εται, corrumpar. καταφθάρηται, a. 1. inf. act. Compon. ex κατὰ, & φθείρω, corrumpo.

Καταφθιμένοισιν, mortuis, dat. plur. perf. part. pass. Jon. verbi φθίω, corrumpo. f. ίσω. præt. ἔφθικα. perf. pass. ἔφθιμαι. hinc perf. part. φθίμενος, pro ἐφθιμένος. Vel per syncopen dicitur in præs. part. pass. pro φθιόμενος. Sic φθίσθαι, perf. inf. pass. pro ἐφθίσθαι. Jon.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Jon. Vel per ſyncopen pro φθίσθαι. a φθίω, Th. φθέω, corrumpo.

Κατεφιλέω, deoſculor. imperf. κατεφίλεον, ες, εε, εις. præſ. part. καταφιλέων, ῶν, ῆσσα, ῶσσα. a. 1. ind. act. κατεφίλησα. perf. act. κατατεφίληκα. quod a φιλέω, idem, Th. φίλος, η, ον, amicus.

Κατεφλέξαι, combuſſiſſet, 3. ſing. aor. 1. prt. act. Th. φλέγω, uro. f. ξω. p. πέφλεχα. a. 1. ἔφλεξα.

Κατεφοιτέεσκε, ῶν, Jon. pro κατεφοίτων, venire, accedere. a καταφοιτάω, ventito, accedo.

Κατεφονέω, trucido. idem ac φονεύω. Th. φένω, occido.

Κατεφορὰ, ᾶς, ἡ, impetus, delapſus, incurſus, alliſio vehemens. Item ſoporis vehementis impetus, torpor degravans. Eſt & ſua oratoribus κατεφορὰ, id eſt, inter accuſandum longior ſpiritus productio. Hermog.

Κατεφορεῖν, Jon. pro καταφέρειν, deferre.

Κατεφράζεσθε, 2. plural. præſ. imper. paſſ. a κατεφράζομαι, conſidero. Th. φράζω, dico. f. σω. p. πέφραμαι. aor. 2. ἔφραδον. præt. med. πέφραδα.

Κατεφρονέω, proprie, ſentio contra aliquem. Item deſpicio, ſperno, cum gen. præſ. imperat. κατεφρονεε, ει, & in 3. plur. εἰτωσαν, ώτωσαν. f. ήσω. a. act. κατεφρόνησα. perf. κατατεφρόνηκα. Them. φρεὼ, ἡ, mens.

Κατεφρονήσεως, gen. ſing. a κατεφρόνησις, εως, ἡ, contemptus. a καταφρονέω, contemno, deſpicio.

Κατεφρονητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. κατεφρονητῆος, contemptim.

Κατεφρονῆτας, accuſ. plur. præſ. part. act. verbi καταφρονέω, deſpicio.

Κατεφυγέσσαι, accuſ. ſing. f. g. part. act. verbi καταφεύγω, perfugio.

Κατεφυλλορόεν, vel κατεφυλλορρόεν, proprie de arboribus, quarum folia humi fluunt, ideſt, cadunt, & delapſa marceſcunt. Ex κατὰ, & φύλλον, folium, & ῥέω, fluo.

Κατεχαλκέω, ære, vel ferro, obtego, obduco. Th. χαλκὸς, ὁ, ὁ, æs.

Κατέχασμα, ατος, τὸ, ludibrium. a χάσκω, ατος, τὸ, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Κατεχεύετ', pro κατεχεύετο, 3. ſing. imperf. Jon. verbi κατεχεύομαι, effundo. Th. χέω, f. χεύσω, fundo.

Κατεχεύω, effundo. fut. εύσω. a. 1. act. κατέχευα, ας, ε. Th. χέω.

Κατεχήνη, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi κατεχαίνω, hiſco, derideo. κατάχασμα, τὸ, hiatus. Th. χαίνω, hiſco.

Κατεχὴς, οῦ, ἡ, reſonans, Doric. pro κατηχὴς, ex κατὰ, & ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Κατεχθέσθαι, vel alicujus moleſtia afficior, quod ab ἄχθομαι, ægre fero. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Κατεχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, ſubterraneus, infernus. a χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.

Κατεχορδεύω, reſcindo, lanio. Th. χορδὴ, ἡ, inteſtinum, chorda.

Κατεχῶν, præſ. inf. κατεχώσω, a. 1. inf. humo congeſta tegere, verbi χόω, ſeu χώννυμι. f. χώσω. vide in χώσσω.

Κατεχρᾶν, ſatis eſſe alicui. vide ἀπόχρᾶν.

Κατεχρήσατο, ῶμαι, abutor, male accipio: interficio. fut. ήσωμαι. aor. 1. med. κατεχρησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. κατεχρήσασθαι, abuti, cum dativo. Th. χράομαι, ſeu χράω, commodo.

Κατεχρήσθαι, interficere, præſ. inf. Sic κατεχρήσθησθαι, interfeciſſe, a. 1. inf. med. a κατεχρήσατο, interficio. κατεχρεσθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Κατεχρυσοῦν, inaurare, præſ. inf. a χρυσόω. Th. χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum.

Κατεχῶσαι, vide in χῶσαι.

Κατηφᾶν, attrectare, demulcere, defricare. Th. φάω, leniter tango.

Κατηφείσομαι, ῆ, εται, mentior. f. σομαι. perf. κατατέφεισμαι. Them. φείδω, fallo.

Κατηφὴς, 3. ſing. a. 1. ſub. act. κατεφύσσω, a. 1. imperat. verbi καταφύχω, refrigero.

Κατηφύχω, refrigero. f. ξω, perf. κατέψυχα. aor. 1. κατέψυξα. aor. 1. ſub. κατεψύξω, ῃς, ῃ. Them. ψύχω, frigefacio.

Κατηγλάϊσαι, perf. inf. med. a κατάγνυμι, frango. Th. ἄγνυμι, vel ἄγω, idem. f. ἄξω. præt. med. ἦγα, & per ſolut. ἔαγα. Sic a. 1. ἦξα, & ἔαξα. aor. 2. paſſ. ἤγλω, & ἐάγλω. hinc κατηγὴς, a. 2. part. paſſ.

Κατηᾶξε, a. 1. ind. act. a κατάγω, confringo.

Κατήαται, ſedent, Jonic. pro κάθηνται, 3. pl. a κάθημαι, ſedeo.

Κατῆβα, Dor. pro κατέβη, 3. ſing. aor. 2. act. verbi καταβαίνω, deſcendo.

Κατηβόλλου, Dor. pro κατεβάλλω, conjiciebaris, 2. ſing. imperf. paſſ. a βάλλω, jacio.

Κατήβω, ῃς, ῃ, deſcendi, aor. 2. ind. activ. verbi καταβαίνω, deſcendo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. aor. 2. imperat. κατάβηθι. aor. 2. part. act. καταβὰς, άντος, ὁ. ex κατὰ, pro κάτω, deorſum, & βαίνω, eo.

Κατηβολάσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi βιάζω, deſcendo, demitto, ſubdivido.

Κατηβόλῃσι, ῃς, ῃ, aor. 1. ind. paſſiv. verbi καταβάλλω, dejicio. f. αλῶ. p. βέβληκα. p. m. βέβολα. Them. βάλλω, jacio.

Κατηγέλων, imperf. act. καπηγέλασε, ων, ασε, ας. a καταγελάω, derideo, irrideo. f. άσω.

Κατηγώσαν, 3. plur. aor. 2. act. κατηγοίσθω, ῃς, ῃ, damnatus ſum, a. 1. ind. paſſ. καταγνώσθαι, perf. inf. paſſiv. a καταγινώσκω, condemno. Th. γινώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. paſſ. ἔγνωσμαι.

Κατηδάϊσσω, ῃς, ῃ, a. 2. ind. paſſ. a κατὰ, & δαίω, divido, diſco.

Κατηδώσατο, devoravit, 3. ſing. a. 1. med. a κατηδάομαι, devoro, comedo.

Κατήδαρθον, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, obdormio. Th. δαρθάνω, dormio. f. δραθῶ. aor. 2. ἔδαρθον.

Κατήδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a δείκνυμι, oſtendo. f. δείξω. p. δέδειχα.

Κατηδύσας, irrigaſti, 2. ſing. a. 1. activ. verbi καταδύω, irrigo. Th. δύω, rigo. fut. δύσω.

Κατεδήδοκα, ας, ε, Attic. pro κατῆκα, perf. act. hinc perf. part. paſſ. κατεδηδομένος. Th. ἔδω, edo.

Κατεδιώκετο, 3. ſingul imperf. paſſiv. a καταδιώκομαι, idem ac διώκω, perſequor.

Κατεδίωξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi καταδιώκω, perſequor. Th. διώκω, idem. f. ξω.

Κατεδόκεον, imperf. verbi δοκέω, videor.

Κατεδουλώτο, 3. ſing. imperf. paſſ. a καταδουλόω, in ſervitutem redigo. Th. δοῦλος, η, ον, ſervus.

Κατεδραθες, 2. ſing. a. 2. act. per metathefin litterarum pro κατέδαρθες. vide κατέδαρθον.

Κατεδραμεν, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, decurro.

Κατέδυ, occidit, 3. ſing. a. 2. act. καταδύω, 3. ſingul. imperf. verbi καταδύω, δῦμι, vel δύω, jubeo. f. δύσω. a. 2. ἔδυν, υς, υ.

Κατεηγὼς, ότος, ὁ, Jonic. pro κατεαγὼς, perf. part. med. Vide in κατεαγέμεν.

Κατεθάρρησα, 3. ſing. aor. 1. activ. verbi καταθαρρέω, fidenti animo ſum. f. ήσω. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Κατέθετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi καταθέμαι, depono.

Κατεθοινήσαν, 3. ſing. aor. 1. med. verbi καταθοινάω, abſumo, comedo. Th. δοῖνη, ης, ὁ, epulum.

Κάτει, deſcendis, & deſcende, 2. perf. ſingul. præſ. ind. a κάτειμι. Vide in κατέτω.

Κατείβω, Æol. & Jonic. pro καταλείβω, effundo. Thema λείβω, libo, fundo. fut. ψω.

Κατεῖδε, vidit, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab εἶδω, video. fut. ἴσομαι. a. 2. ἴδον, & εἶδον.

Κατειδωλος, ε, ὁ, ἡ, idolis refertus: idolatriæ deditus. Act. 17. ab εἴδωλον, ου, τὸ, idolum. quod ab εἶδος, εος, τὸ, ſpecies. Th. εἶδω, video.

Κατεῖσα, deſcendebat, 3. ſing. perf. med. κατεῖα, ας, ε. a κάτειμι, deſcendo, proficiſcor, redeo. quod ex κατὰ, pro κάτω, deorſum, & εἶμι, eo. a. 2. ἴον. p. m. εἶα.

Κατεικάζω, idem ac εἰκάζω conjecturis aſſequi. Thema εἴκω, ſimilis ſum.

Κατειλέω, idem fere ac εἰλέω, involvo.

Κατειλημμένος, η, ον, deprenſus, perf. part. Att. a καταλαμβάνω, deprehendo. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. p. εἴληφα, inde κατειληφέναι, perf. inf.

Κατειλίσσω, Jonic. & Æol. pro καθειλίσσω, involvo. ab εἰλίσσω, vel ἴττω, idem ac εἰλέω.

Κατειλίχατο, Jon. pro καθειλίχατο. Vide in εἰλίχατο.

Κατείλυσε, recenſuit, Att. pro κατελέλυσε, 3. ſing. perf. act. ex κατὰ, & λύω, dico.

Κάτειμι, deſcendo, proficiſcor, redeo. Odyſſ. ο. ex κατὰ, & εἶμι, eo.

Κατεῖναι, demiſiſſe, Jon. pro καθεῖναι, a. 2. inf. verbi καθίημι, demitto.

Κατεῖπαι, accuſare, a. 2. inf. κατειπεῖν, denunciare, a. 2. inf. ex κατὰ, & εἶπω, dico.

Κατειργάσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi κατεργάζομαι, operor. fut. άσομαι. a. 1. ind. paſſ. κατειργάσθη. perf. paſſ. κατείργασμαι. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Κατειργνῦσι, coercere, concludere, præſ. inf. ab εἴργνυμι. Th. εἴργω, arceo.

Κατείρεσαν, reſcindebant, imperf. verbi κατερέω, reſcindo. Th. ἐρέω, frango.

Κάτεισι, 3. ſing. vel plur. ind. præſ. a κάτειμι, accedo. Thema εἶμι, eo. vide in ἔω.

Κατεκαίω, ῃς, ῃ, exuſtus fui, a. 2. paſſ. verbi καταίω, exuro. Th. καίω, uro. f. καύσω.

Κατέκανε, 3. ſing. a. 2 act. verbi κατακαίνω, idem ac καίω, perimo, occido.

Κατεκείμην, jacebam, imperf. ex κατὰ, & κείμαι, jaceo.

Κατέκηε, 3. ſing. a. 1. act. a κατακαίω, exuro. Thema καίω, uro. fut. καύσω. a. 1. ἔκηα.

Κατέκηλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατακηλέω, idem ac κηλέω, permulceo. f. ήσω.

Κατεκλάϊξατο, conclufit, Dor. pro κατεκλείσατο, aor. 1. med. κατεκλαΐδης, Dor. pro κατεκλείδης, 2. ſing. a. 1. paſſ. Th. κλείω, claudo.

Κατεκλαθῆς, Dor. pro κατεκλασθῆς, incluſus eras, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. a κατακλείομαι. Th. κλείω, claudo.

Κατεκόπησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. κατέκοψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, amputo, concido. Th. κόπτω. f. ψω, ſcindo.

Κατεκρίθη, ῃς, ῃ, a. 1. ind. paſſ. verbi κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico. f. νῶ.

Κατέκτεινα, ας, ε, 2. a. 1. act. ejuſdem verbi.

Κατέκτα, 3. ſingul. aor. 2. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατακτείνω, ſeu κατακτάω, interficio, quod a κτείνω, aor. 2. ἔκτην, ης, ῃ, Dor. ἔκταν, ας, ε. aor. 2. med. ἐκτάμην. part. κτάμενος. Th. κτείνω, interficio. Alii volunt per apocopen dici pro ἀπέκτανε, 3. ſing. a. 2. ejuſdem verbi.

Κατέκταθεν, interfecti ſunt, Jonic. ſeu Poet. pro κατεκτάθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi κατακτείνω, interficio. Th. κτείνω, occido. f. νῶ. p. ἔκτακα, & Poet. ἔκταγκα. hinc perf. paſſ. ἔκτασμαι, ασαι, ασται. a. 1. paſſ. ἐκτάσθην.

Κατέκτανον, ες, ε, aor. 2. ind. act. ejuſdem verbi.

Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, deprehendo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. perf. εἴληφα.

Κατε-

Δημόσια και Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καπλαγχένω, redarguat, 3. sing. præs. imperat. act. a κατελέγχω, redarguo. Th. ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Κατελεῖν, demoliri, Jonic. pro καθελεῖν, a. 2. inf. verbi καθαιρέω, destruo, demolior. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Κατελείφθη, ης, η, relictus fum, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω.

Κατέλεκτο, Jon. pro κατελέλεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi λέγομαι, cubare facio. Th. λέγω.

Κατελέλειπτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſiv. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Κατελεξάμην, ω, ατο, cubui, a. 1. med. a λέγομαι, cubare facio. κατέλεξας, 2. ſing. aor. 1. act. Th. λέγω, dico.

Κατέλεξε, recenſuit, 3. ſing. a. 1. act. a καταλέγω, recenſeo. Th. λέγω, dico. f. ξω.

Κατελήφθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. a καταλαμβάνω, deprehendo.

Κατελθέμεν, deſcendere, a. 2. inf. Jonic. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατέλθωμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. κατελθών, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.

Κατελθών, aor. 2. part. act. vide κατέλθωμεν.

Κατέλιπε, 3. ſing. a. 2. act. verbi καταλείπω, relinquo. f. ψω. Th. λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Κατελίσσω, idem ac κατειλίσσω, quod vide.

Κατελόμενος, Jonic. pro καθελόμενος, ὁ, qui detraxit, aor. 2. part. med. verbi καθαιρέω. Thema αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Κατέλυσι, Jon. pro καθέλυσι, dat. plur. a. 2. part. ejuſdem verbi.

Κατελπίζω, idem ac ἐλπίζω, ſpero. quod vide.

Κατέλυεν, 3. ſingul. imperf. κατέλυσε, diſſolvit, 3. ſing. a. 1. act. Th. λύω, ſolvo.

Κατεμάθομεν, ες, ε, imperf. act. a μανθάνω, diſco.

Κατέμαρπτε, cepit, 3. ſing. imperf. κατέμαρψε, 3. ſing. a. 1. ind. ex κατὰ, & μάρπτω, capio. f. ψω. a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμήσατο, excogitavit, 3. ſingul. a. 1. med. verbi καταμήδομαι. fut. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. Alii exponunt per accumulabat, & volunt eſſe aor. 1. med. verbi καταμάομαι, accumulo. Th. ἀμάω. f. ήσω, meto.

Κατεμμετίω, manum immitto in guttur vomitus ciendi cauſa. tanquam ab ἐμέω, vomo.

Κατέναντι, κατεναντία, & κατεναντίον, adv. cum gen. ex adverſo, e regione, coram, contra. Th. ἀντὶ, pro.

Κατένασε, 3. ſingul. aor. 1. ind. act. pro κατέναισε, ab inuſit. verbo κατανάω, habitandum do. Th. ναίω, habito.

Κατένεικε, derulit, 3. ſing. a. 1. act. Poet. & Jonic. pro κατήνεγκε, ας, ε, verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένευσε, annuit, 3. ſing. aor. 1. indic. act. a κατανεύω. Th. νεύω, innuo. fut. νεύσω.

Κατενεχθείς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi καταφέρω.

Κατενεχθῆναι, appulſum eſſe, deferri, a. 1. inf. paſſ. a καταφέρω. Vide in κατενεχθείς.

Κατενήνεκται, 3. ſing. perf. paſſ. per Att. reduplic. pro κατήνεκται, ejuſdem verbi καταφέρω.

Κατενήνοθεν, conſtraverat, 3. ſingularis præt. med. a κατενθέω, quod ab ἐνθέω, per metathesin pro ἐνέθω. præt. med. ἐνήνοθα, & per reduplic. Attic. ἐνενόηθα. Alii dicunt κατενήνοθα eſſe præt. med. & carere præſenti. Scotus dicit, quod ἀνέθω per metatheſin fiat ex ἀθρέω, floreo, quamvis ſit trifyllabum, tamen mutet penultimam ε in ο, ἐνήνοθα.

Κατενήρατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κατηναίρω, idem ac ἀναίρω, fut. ἀρῶ, occido.

Κατενθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, deſcendere, a. 2. inf. a κατέρχομαι.

Κατενύγησαν, 3. plur. a. 2. paſſ. verbi κατανύσσω, compungo. f. ξω. Th. νύσσω, pungo. a. 2. ἔνυγον.

Κατενώπα, vel κατενώπα, in conſpectum, εἰς πρόσωπον, per ſyncopen pro κατενώπιος, a κατενώπιον, idem ac ἐνώπιον. ex κατὰ, ὦν, & ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Κατεξουσάζω, cum genitivo, poteſtatem exerceo in aliquem. quod ab ἐξουσία, poteſtas, hoc ab ἔξεσι, licet. Th. εἰμὶ, ſum.

Κατεπαγγέλλομαι, promitto. ex κατὰ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Κατεπάλμενος, ὁ, ex κατὰ, & ἐπάλμενος, Poet. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ, & ἅλλομαι, ſalio.

Κατεπάτησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταπατέω, conculco. fut. ήσω. Th. πατέω, calco.

Κατέπαυσε, diremit, ſedavit, 3. ſing. a 1. act. verbi καταπαύω, ſedo. Th. παύω, ceſſo. f. σω. a. 2. ἔπαυον.

Κατεπείγοντος, gen. ſing. part. præſ. ab ἐπείγω, urgeo. f. ξω.

Κατέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi καταπίπτω, decido. Th. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι.

Κατεπήξαν, 3. plur. a. 2. ind. activ. verbi καταπήγνυμι, infurgo. ex κατὰ, ἐπὶ, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Κατέπηρον, occidit, per ſync. pro κατέπηρε, 3. ſingul. a. 2. ind. activ. verbi καταπηρόω, occido. Alii formant a φῶ, vel φίνω, per reduplicat. πεφήνω, & per ſyncop. πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον. Vel a φόνω eſt a. 2. ἔφονον, & per ſyncop. ἔφνον, & per anadiplaſiaſm. ἔπεφνον. Vel eſt imperf. a πέφνω, idem ac φόνω.

Κατεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πηδάω, ſalio.

Κατέπηξεν, defixit, 3. ſingul. a. 1. activ. verbi καταπήγνυμι. f. ξω. p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, ſeu πηγάνω, compingo, ſtruo.

Κατεπιαίθω, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταπιαίνω, idem ac πιαίνω, pinguefacio, f. ανῶ. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.

Κατέπλευσα, ας, ε, & in 3. plural. κατέπλευσαν, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, navigo. f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπόθω, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταπίνω, deglutio. perf. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, bibo.

Κατεπράϋνα a. 1. ind. activ. verbi καταπραΰνω, demulceo. Thema πρᾶος, ᾶ, ὁ, lenis, mitis.

Κατεργάζομαι, efficio, opetor, exſequor, confero, concoquo: opprimo: vinco, ſupero: interficio. f. 1. m. άσομαι. a. 1. med. κατειργασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. κατεργάσασθαι. a. 1. part. med. κατεργασάμενος, qui confecit, ſuperavit. a. 1. ind. paſſ. κατειργάσθην, ης, η. ex κατὰ, & ἔργον, ν, τὸ, opus.

Κατειργασμένος, η, ον, Jon. pro κατειργασμένος, confectus, paratus, perf. part. paſſ. verbi κατεργάζομαι, conficio.

Κατέργω, Jon. pro καθείργω, coercere, concludere. Th. ἔργω, includo.

Κατέρρεξεν, demulſit, aor. 1. ind. act. verbi καταρρίζω, f. ξω. Th. ῥίζω, facio. p. ἔῤῥεκα.

Κατερύκω, rego. f. ξω. p. φα. comp. ex κατὰ, & ἐρύκω, rego.

Κατερήτυον, detinebant, 3. plur. imperf. verbi ἐρητύω, f. ύσω, inhibeo.

Κατερύω, pro κατερύω, detraho. Them. ἐρύω, traho. f. ύσω.

Κατέρυκε, 3. ſing. imperf. act. Jon. vel præſ. imperat. activ. ex κατὰ, & ἐρύκω, inhibeo, contineo. f. ξω.

Κατέρχομαι, delcendo. f. κατελεύσομαι. a. κατῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, venio.

Κατέσβη, 3. ſingul. a. 2. verbi κατασβέννυμι, extinguo. Thema σβένω, idem. fut. σβέσω. aor. 2. ἔσβην, tamquam a σβήμι.

Κατέσεις, 3. ſing. imperf. act. verbi καταστέω, decutio. Th. σέω, moveo.

Κατεσθίω, devoro. imperf. κατήσθιον, ες, ε. hinc κατεδήσατα, acc. ſing. præſ. part. Th. ἐδήω, edo.

Κατεσκαμμένα, τὰ, ruinæ, perf. part. paſſ. n. g. verbi κατασκάπτω, f. ψω, diruo. Th. σκάπτω, fodio.

Κατέσκαψα, ας, ε, dirui, a. 1. ind. act.

Κατεσκεύασε, 3 ſingul. a. 1. ind. act. κατεσκευασμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi κατασκευάζω, inſtruo, aſſero. f. άσω. perf. κατεσκεύακα. Thema σκευος, εος, τὸ, vas.

Κατέσταθεν, oppoſiti ſunt, pro κατεστάθησαν, Æol. 3. plural. a. 1. ind. paſſ. verbi καθίστημι, conſtituo. Th. ἵστημι, ſto. fut. στήσω. a. 1. ind. paſſ. ἐστάθην.

Κατεστάθησαν, 3. plur. a. 1. paſſiv. vide κατέστασθεν.

Κατέστασαν, Jon. pro κατέστησαν, 3. plural. a. 2. vide κατίστημι.

Κατεστήκει, Jon. pro καθεστήκει, inſtitutum eſt, 3. ſing. pluſq. perf. act. κατεστήκειν, Jon. pro καθεστήκειναι, conſtituiſſe, perf. inf. a καθίστημι, conſtituo.

Κατέστω, ης, η, & in 3. plural. κατέστωσαν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, conſtituo. Thema ἵστημι, ſto.

Κατεστώς, ότος, ὁ, Jon. pro καθεστώς, ότος, conſtitutus, perf. part. act. verbi καθίστημι, conſtituo.

Κατεστράφατο, Jon. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſiv. verbi καταστρέφω, ſubigo. Thema στρέφω, verto.

Κατεστράφησαν, proſtrati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καταστρέφω, everto. Th. στρέφω, verto.

Κατεστρέφετο, 3. ſing. imperf. paſſiv. verbi καταστρέφω, ſubverto. Thema στρέφω, verto. fut. ψω. a. 2. ἔστραφον. p. m. ἔστροφα.

Κατέστρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Κατεστρώθησαν, proſtrati fuerunt, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi καταστρώννυμι, proſterno. f. ώσω. perf. κατέστρωκα. a. 1. paſſ. κατεστρώθην, ης, η. ex κατὰ, & στρώννυμι, ſterno. Th. στορέω, idem.

Κατέσυρε, 3. ſing. aor. 2. act. verbi καταυγέω, idem ac συγέω, horreſco, odio proſequor. f. ξω. tanquam a σύγω.

Κατίσχεθε, 3. ſing. imperf. verbi κατασχέω, pro κατέσχεν, retineo.

Κατέσχεν, 3. ſingul. a. 2. act. verbi κατέχω, retineo. Th. ἔχω, teneo. fut. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Κατετάκετο, contabeſcebat, Dor. pro κατετήκετο, 3. ſing. imperf. a κατατήκομαι, contabeſco. Th. τήκω, liquefacio.

Κατετξευσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi κατατξεύω, ſagitta trajicio. fut. εύσω. p. κατατέτξευκα. Th. τόξον, ε, τὸ, arcus.

Κατέτριβον, atterebant, 3. plur. imperf. act verbi καταπατρίβω, attero. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα.

Κατέτριζε, ſtridebat, imperf. a καταπατρίζω. Th. τρίζω, ſtrido.

Κατέτρωξαν, comederant, 3. plur. a. 1. act. a τρώγω, comedo. f. ξομαι. aor. 2. ἔτραγον.

Κατετρώσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi καταπατρώσκω, vulnero. Th. πατρώσκω, idem. f. τρώσω.

Κατευθύνω, dirigo. f. νῶ. a. 1. κατεύθυνα. aor. 1. opt. act. κατευθύναιμι. aor. 1. inf. act. κατευθῦναι. ex κατὰ, & εὐθύνω, dirigo, corrigo. Thema εὐθύς, εῖα, ύ, rectus, a, um.

Κατεύχομαι, glorior, precor, deprecor, imprecor, devoveo, inſulto. κατεύχομαι σοὶ τ' ἀγαθὸν, tibi bonum opto, Eurip.

Κατευωχεῖσθαι, epulari, præſ. inf. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, convivium.

Κατέφαγον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καταφάγω, devoro.

Κατεφαίνετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi καταφαίνομαι, videor. a. 2. ind. paſſ. κατεφάνην, ης, η. ex κατὰ, & φαίνω, oſtendo.

&c.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καπεφάμιξεν, Doric. pro κατεφήμιξεν, 3. singul. a. 1. act. verbi καταφημίζω, divulgo.

Καπεφάνθη, ης, ῆ, a. 2. ind. pass. vide καταφάνεντ.

Καπέφθαρμένοι, οἱ, perf. part. pass. a καταφθείρω, corrumpo. fut. ερῶ. perf. καπέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι. ex κατὰ, & φθείρω. Th. φθέω, corrumpo.

Κατέφθειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. a καταφθείρω, corrumpo. vide καπεφθαρμένοι.

Καπέφιστημι, insurgo, adversum sto. f. καπεστήσω. perf. καπέφεστηκα. a. 2. act. καπεστέω, ης, ῆ, quod ex κατὰ, ἐπὶ, & ἵστημι, sto.

Καπεφόνευσε, 3. sing. aor. 1. act. verbi καταφονεύω, trucido. f. εύσω. p. καπαπεφόνευκα. Th. φένω, occido.

Κατέφυγον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, perfugio. f. εύξομαι. a. 2. part. καταφυγών, όντος, ὁ. Th. φεύγω, fugio.

Κάτεχε, 3. sing. imperf. act. Jon. verbi κατέχω, detineo. hinc κατέχη, 3. sing. præs. sub. Th. ἔχω, habeo.

Κατέχευε, 3. sing. a. 1. act. κατέχεα, verbi καταχέω, effundo. Th. χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔγχεα.

Κατέχευα, a. 1. act. Vide κατέχεεν.

Κατέχευσεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Καπεχόμενος, ε, ὁ, præs. part. passiv. a κατέχω, retineo.

Κατέχω, retineo, obsto, detineo, occupo, possideo, custodio, amplector. imperf. κατεῖχον. f. καθέξω. p. κατέσχηκα. a. 2. act. κατέσχον, ες, ε. πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχε, bellum vos remorabatur, Plat. in Epist. κατέχει φροντὶς, occupat, tenet præsidiis, Demosth. κατέχω τὰ γράμματα, callere litteras, Cebes Theb. κατέχων καιρὸς, præsens tempus, Basil. κατισχνῶς λόγος, sermo, qui increbuit, aut invaluit, Thucyd.

Κατήγαγον, aor. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, reduco. Th. ἄγω, duco, f. ξω, a. 2. ηγον, & Att. ἤγαγον.

Καπηγέομαι, Jon. pro καθηγέομαι, viæ dux sum, deduco: narro. Thema ἡγέομαι, duco. hinc καπηγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, viæ dux.

Καπηγορεῖν, præs. inf. activ. καπηγορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. a καπηγορέω, accuso.

Καπηγορέω, ῶ, accuso, reprehendo, objicio. cum accus. & genit. fut. ήσω. perf. καπηγόρηκα. καπηγορῶ σε τούτε, accuso te de hoc, Aristoph. cum duplici genit. καπηγορῶ ἐμαυτοῦ ἀναλγησίας, stupiditatem meam condemno, Rhod. Megaren. Item judico, arguo, Demosth. Dialecticorum autem est καπηγορεῖν, & καπηγορεῖσθαι, quod vocant prædicari, Aristot. l. 7. Metaphys. ex κατὰ, contra, & ἀγορέω, seu ἀγορεύω, loquor.

Καπηγορηθὲν, έντος, τὸ, aor. 1. part. pass. n. g. ab eodem verbo, & them.

Καπηγόρημα, ατος, τὸ, accusatio, prædicatum. ab eodem verbo, & them.

Καπηγορία, ας, ἡ, accusatio, crimen, reprehensio, prædicamentum. Aristot. κατηγορίαν μου, mei delatio, Demosth.

Καπήγορος, ε, ὁ, accusator, actor, petitor, Plat. in Epist.

Καπηγορούμενος, ε, ὁ, præs. part. pass. ejusdem verbi.

Καπηγωνίσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi καπαγωνίζομαι, debello. f. ίσομαι, quod ab ἀγωνίζομαι, certo.

Κατήδεσε, ας, ε, a. 1. act. verbi καταιδέω, erubescere facio. ex κατὰ, & αἰδὼς, pudor.

Καπηθαλόμενον, perf. part. pass. f. g. a καταιθαλόω, idem ac ἰθαλόω, uro. f. ώσω. Th. αἴθω, incendo.

Κατῆιεν, descendit, 3. sing. præt. med. Attic. pro κατῆν, ab εἶμι, eo.

Καπήκει, Jonic. pro καθήκει, convenit, a καθήκω, pertineo. sic κατῆκεν, έντος, pro καθῆκεν, id, quod ad nos pertinet. ex κατὰ, & ἥκω, venio, f. ξω.

Κατήκιζον, imperf. act. verbi κατακίζω, contumeliose fœdo. Th. ακία, ας, ἡ, indigna verbera, injuria.

Κατήκοος, ε, ὁ, explorator, subditus, obediens, dicto audiens, morem gerens. ἦσαν κατήκοοι, audi, in Epigr. ex κατὰ, & ἀκούω, audio. præt. med. ἤκοα, & Att. ἀκήκοα.

Κατήλασα, subegi, percussi, a. 1. ind. act. verbi καπελαύνω. f. άσω.

Κατῆλθε, 3. sing. a. 2. act. κατῆλθον, ες, ε, verbi καπέρχομαι, descendo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ελεύσομαι.

Κατήλυψ, υπος, vel ῠπος, ὁ, ἡ, tabularum, trabs, scalæ. Ducamus a καπαλείπω, ut sit trabs, in qua superstructa aliqua moles relinquitur, ut incumbat, & structura eidem imposita.

Κατηλλάξω, ης, ῆ, a. 2. ind. pass. verbi καταλλάσσω, reconcilio. fut. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. act. καπαλλάξας, αντος, ὁ. ex κατὰ, & ἀλλάσσω, seu ττω, muto.

Κατηλογέω, ῶ, contemno, negligo, nihili facio. in compositione α in η vertitur, ut καπηγορέω. ex κατὰ, & ἀλογέω, contemno.

Κατηλοίσησε, 3. sing. perf. pass. verbi καπαλοκίζω, idem ac ἀλοκίζω, seu αὐλακίζω, sulco. Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus.

Κατηλωκὼς, Jon. pro καθηλωκὼς, perf. part. act. f. g. a καθάλλομαι, quod ex κατὰ, & ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. præt. ἥλωκα. aor. 2. ἅλων, quasi ab ἄλωμι.

Κατημύχθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi καταμύσσω, lacero. Th. μύσσω, f. ξω, mungo.

Καπηναλωμένοις, perf. part. passiv. n. g. a καπαναλίσκω, absumo. ex κατὰ, & ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω. perf. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα. hinc perf. passiv. ἀνάλωμαι, σαι, ται.

Κατῆπαρ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καπαίρω, idem ac ἐναίρω, interficio. f. έναρῶ. a. 1. ἔνηρα.

Κατῆνεγκα, ας, ε, detuli, a. 1. ind. act. verbi καπαφέρω. Thema φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. præt. med. Att. ἐνήνοχα.

Κατήνοχα, præt. med. verbi καταφέρω. vide κατήνεγκα.

Κατήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. a καπαντάω, pervenio. f. ήσω. ex κατὰ, & ἀντάω, obviam venio.

Κατηξιώθησαν, digni sunt habiti, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi καπαξιόω. f. ώσω. p. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, α, ὁ, dignus.

Κατηόνων, imperf. act. verbi καπανόω, idem ac Th. ἀνόω, aspergo, perfundo.

Κατηπιώοντο, 3. plur. imperf. Poet. pro κατηπιῶντο, verbi καπηπιάω, mitigo, placo. fut. άσω, vel ήσω.

Καπῆρατο, imprecatus est, 3. sing. imperf. verbi καπαράομαι. a. 1. med. καπηρασάμην, ω, ατο. ab ἀράομαι. Th. ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Κατήργησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταργέω, inanem reddo, aboleo. f. ήσω. p. κατήργηκα. ab ἀργὸς, idem ac ἀεργὸς, otiosus. Th. ἔργον, ε, τὸ, opus.

Καπῆρε, 3. sing. 2. 1. act. verbi καταίρω, appello, advenio. Th. αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ῆρκα.

Κατῆρες, Jon. pro καθῆρες, 3. sin. imperf. verbi καθαιρέω, dejicio, everto. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ῆρηκα. a. 2. εἷλον.

Κατηρέθοντο, 3. sing. imperf. pass. verbi καπαρέω. Thema ἐρίθω, irrito, lacesso.

Κατηρεῖ, pro κατηρείκει, accus. singul. κατηρεῖσαι, dat. plur. Jon. a κατηρεφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, rectus. Th. ἐρίφω, f. ψω, tego.

Κατῆρεπε, diruit, 3. sing. a. 2. verbi καπαρέπω. Th. ἐρέπω, everto, f. ψω.

Κατήρραξαν, compulerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi καπαῤῥάσσω, impetuose dejicio.

Κατηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi καπαρτίζω, luxata membra in suum locum repono, perficio. f. ίσω. perf. pass. κατήρτισμαι. hinc κατηρτισμένος, perf. part. pass. κατηρτισάμενος, ω, ατο, a. 1. med. Th. ἄρτος, ε, ὁ, ἡ, par, proprie de numero.

Καπηρτίσω, 2. sing. a. 1. med. verbi καταρτίζω, luxata membra in suum locum repono, reficio.

Κατηθέιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεδίω, comedo. Th. ἔδω, Poet. edo.

Κατησχυμμένος, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καταισχύνω, pudefacio. fut. υνῶ. p. κατήσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Κατήσχυνον, ες, ε, imperf. act. ejusdem verbi.

Κατήφεια, ας, ἡ, & Jon. κατηφείη, vultus demissus, seu pudor cum mœrore. a κατηφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, subtristis, qui est vultu demisso ex pudore, ἀπὸ τοῦ κάτω τὸ φάος βάλλειν. Them. φάος, luceo.

Κατηφὴς, ἐος, ὁ, pudibundus, subtristis præverecundia, supercilia, & vultum demittens. a κάτω, & φάος, lumen, oculus.

Κατηφήσας, mœstus, a. 1. part. act. a καπηφέω, sum vultu demisso: quod a κατηφὴς, subtristis.

Κατηφόνει, οἱ, infames. a καπαφάω, increpo, taxo.

Κατηχέω, instituo, erudio: audio, Actor. 21. fut. ήσω. p. κατήχηκα. perf. pass. κατήχημαι, σαι, ται, cum acc. κατηχῆσαι μῦθος, Lucianus de Poetis, i. e. fabulis personant. seu fabulis imitant lectorem. κατηχοῦντες τόποι, loci dissonantes, Vitr. l. 5. c. 8. hinc κατήχησις, institutio, institutio.

Κατηχέων, ῶν, έοντος, ῶντος, qui tradit elementa religionis. κατηχεόμενος, ώμενος, qui ea discit.

Κατήχθην, ης, η, & in 1. plural. κατήχθημεν, a. 1. ind. pass. verbi κατάγω, deduco. fut. ξω. p. κατῆγα. a. 2. ind. act. κατήγαγον. a. 2. inf. καπαγαγεῖν, perf. pass. κατῆγμαι, ξαι, κται. Thema ἄγω, duco.

Κατηχίζω, idem ac κατηχέω, instituo, admoneo, ad Gal. 6. f. ίσω. perf. pass. κατήχισμαι, unde κατηχισμὸς, idem ac κατήχησις, institutio. Et κατηχιστὴς, idem ac κατηχέων, instruens.

Κατηωρεῦτο, suspensi erant, 3. plur. imperf. pass. Dor. pro κατηωρεῖτο, verbi καταωρέομαι, dependeo. ex κατὰ, & αἰωρέω, in sublime tollo. f. ήσω.

Κάτθαν', & κάτθανε, mortuus est, per syncop. Æol. pro καπέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω, morior.

Κατθέμεν, Æol. lync. pro καταθέμεν, a. 2 inf. act. Jon. pro καταθεῖναι, verbi καπατίθημι, depono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Κάτθεο, depone, itidem pro καπέθεσο, Jon. pro καπέθεσο, vel καπάθου, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Καπίασι, descendunt, 3. plur. ind. præs. verbi κάτειμι. Th. εἶμι, eo. At καθίασι, dimittunt, 3. plur. ind. a καθίημι, ab ἵημι, mitto. Th. ἴω.

Καπίδω, a. 2. inf. act. a κατείδω, perspicio. Th. εἶδω, scio. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδων.

Καπιδόντες, οἱ, nom. plural. a. 2. part. καπιδών, όντος, ὁ, ab eodem verbo.

Καπιέναι, redire, præs. inf. ex κατὰ, & ἴημι, pro εἶμι, eo.

Καπίζειν, Jonic. pro καθίζειν, collocare. Th. ἵζω, sedere facio. hinc κάπισσε, collocavit, a. 1. ind. act.

Καπίθυ, recta, e regione. Th. ἰθὺς, rectus.

Καπικετεύω, Jonic. pro καθικετεύω, idem ac ἱκετεύω, supplico. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, supplex.

Καπόντα, acc. sing. vel plur. n. g. a. 2. act. ab εἶμι, eo. a. 2. ἦον.

Καπόω, rubigine vitio, & consumo. f. ώσω. p. κατώκα. καπόομαι, rubiginem detraho. f. ώσομαι. p. καπώμαι, ωσαι, ται. Th. ἰὸς, ου, ὁ, rubigo.

Καπποδίζεσθαι, Jonic. pro καθιππάζεσθαι, perequitare. Th. ἵππος, equus.

Καπρᾶν, Jon. pro καθιερᾶν, consecrare, ab ἱερὸν, idem. Th. ἱερὸς, sacer.

Καπρᾶσθαι, Jon. pro καθίστασθαι, constitui esse. Th. ἵστημι, statuo.

Καπρέπτο, Jonic. pro καθίστατο, 3. pl. im-

Δημόσια Κοινωφελή Βιβλιοθήκη Βέροιας

imperf. passiv. verbi καθίστημι, constituo.
Καπίχειν, Jon. pro καπιχεῖν, appellere.
Καπιχήσασι, 3. plur. f. 1. act. verbi κατισχύω, quod vide.
Καπιχώ, invalesco, prævaleo, vinco, roboro, cum gen. imperf. κἀπίχυον, ες, ε. f. ύσω. perf. κατίχυκα, κατίχυσόν σὺ τὸν, robora eum, Deuter. 1. Th. ἰσχύς, ύος, ἡ, robur.
Καπύσσω, 3. sing. perf. pass. verbi καπύω, ærugine vitio.
Κάπτοδος, ἡ, Jon. pro κάθοδος, reditus. Th. ὁδός, via.
Καπτείω, ῶ, habito, commoror, frequento. fut. ήσω. p. κατῴκηκα. a. 1. κατῴκησα. a. 1. inf. act. καπτικῆσαι, cum acc. vel dat. (eqq. σε, ἐπί. καπτικησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.
Κατοικίω, Dor. pro κατοικεῖν, incolere, præs. inf. ab οἰκέω, habito.
Κατοίκησις, εως, ἡ, domicilium. a κατοικέω, habito.
Κατοικητήριον, ου, τὸ, domicilium, habitaculum, habitatio.
Κατοικία, ας, ἡ, habitatio, domus, ædes, oppidulum.
Κατοικτέιρω, idem ac οἰκτέιρω, misereor. Th. οἶκτος, ὁ, misericordia.
Κατοικτίζω, idem ac κατοικτέιρω, misereor.
Κατοιχόμενος, ου, ὁ, præs. part. a κατοίχομαι, morior. Th. οἴχομαι, abeo. f. οιχήσομαι. p. ᾤχημαι.
Κατρεπε, præs. imperat. act. verbi κατορύω, tergiverſor, piger me, timeo. Th. ὄκνος, ου, ὁ, pigritia.
Κατσπάζω, expello: κατσπάζη, 3. ſingul. ſub. ab σπάζω, perſequor. f. σω.
Κατόπιν, adv. in poſterum, poſt, retro, a tergo. ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπῳ τυφλὸς, hominem cæcum ſequitur. Ariſt. in Plut.
Κατόπτης, ου, ὁ, ſpeculator, explorator. ab ὄπτομαι, video. ſed κάτοπτος, ου, ὁ, ἡ, perſpicax, ſpecularis. κατοπτικὴ, pars optices, quæ reflexiones deprehendit. κατοπτικῶς, ſpeculari ratione.
Κατορθῶσαν, acc. ſingul. f. g. part. præſ. act. κατορθῶν, præſ. inf. act. κατορθῶσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi κατορθόω, erigo, cum virtute aliquid gero, corrigo. f. ώσω. p. κατώρθωκα. Them. ὀρθὸς, ὴ, ὸν, rectus.
Κατόρθωμα, ατος, τὸ, officium, recte factum. Cic. offic. 1. præclarum aliquod facinus. In dat. pl. κατορθώμασι.
Κατορῳδέω, vehementer timeo, trepido, metuo. ab ὀρῳδέω, metuo, Th. ὀρῳδὸς, ὴ, ὸν, ſerum factis.
Κατορωρύχθαι, pluſq. perf. inf. paſſ. Att. a κατορύττω, perfodio. Th. ὀρύσσω, fodio. f. ξω. p. ὤρυχα, & Attic. ὀρώρυχα. a. 2. ὤρυγον.
Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, poſſeſſio. ἡ τῶ πνεύματος κατοχὴ, ſpiritus retentio.
Κατύτερος, α, ὸν, Attic. pro κασσίτερος, ſtannum. κατυτερινὸς, ſtanneus.
Κατύπτεσθαι, plangere, & præ mœrore corpus percutere, Poet. ſyncop. pro κατυτύπτεσθαι. Th. τύπτω, verbero, pulſo.
Κατῶ, Dor. pro κατὰ τὸ, contra, &c.
Κατύπερθε, Jonic. pro καθύπερθε, ſuper, ſupra, ultra. hinc κατυπέρτερος, Jonic. pro καθυπέρτερος, ſuperior.
Κατυπνῶσαι, obdormiviſſe, a. 1. inf. verbi κατυπνόω, Jon. pro καθυπνόω.
Κάτω, adv. infra, peſſum, deorſum, inferne, ſubter. compar. κατωτέρω, inferius. Hinc adject. κατώτερος, α, ον, infimus, a, um.
Κάτωθεν, ab imo; ex inferiore loco. Dicitur etiam κάτυθε, Dorice, ut ἄγροθε, Pindar.
Κατώκει, 3. imperf. κατῴκησεν, 3. ſingul. a. 1. ind. act. κατῴκεν, 3. plur. imperf. act. verbi κατοικέω, habito.
Κατῳκισθεν, Bœot. ſyncop. pro κατῳκίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi κατοικίζω, condo. f. ίσω. p. κατῴκικα.
Κατῳκοδομημένας, dat. plur. f. g. perf. part. paſſ. verbi κατοικοδομέω, ædifico.
Κατωμαδὸν, adv. humeris. Hinc κατωμαδίος, qui humeris fertur, ab humero pendens, lib. 4. Epigram.
Κατωμνυσθαι, vel κατομνυσθαι, dejerare. ab ὄμνυμι, juro.
Κατωμοσίη, ῆς, ἡ, jusjurandum. ab ὄμνυμι, juro.
Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, veſtis ſervilis, & brevis, cui affutus erat limbus e pelle ovilla. a κάτω, & νάκος, ovilla pellis, Comment. Ariſtoph.
Κατώνυντο, 3. plur. imperf. verbi ὄνομαι, vitupero, carpo.
Κατώρα, 3. ſing. imperf. act. Jon. pro καθῴρα, verbi ὁράω, video.
Κατώρυξε, 3. ſingul. a. 1. act. verbi κατορύσσω, terra obruo. f. ξω. p. χα.
Κατωρχέοντο, ſaltabant, 3. ſing. imperf. verbi ὀρχέομαι, ſalto.
Κατωτέρω, inferius, compar. a κάτω, infra.
Καῦκξ, vel καῦκης, larus. Eſt & κάβηξ, & κάβηρ. Videtur ea vox Geſnero per onomatopœjam facta. Sed eſt avis vorax, cui merito nomen dedit κάμος, id eſt, cibus.
Καυάξωσι, confregeris, 2. ſing. a. 1. opt. act. pro καταξαις, ſublato τ, & adjecto υ, Æolice, ut in αὐήρ, pro ἀήρ, verbi καταγνυμι. f. ἄξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, frango. Alii a καυάζω, contero, formant.
Καυθήσομαι, η, εται, fut. 1. paſſ. verbi καίω, uro, f. καύσω, perf. paſſ. κέκαυμαι, a. 1. paſſ. ἐκαύθην. aor. 2. paſſ. ἐκάην. f. 1. paſſ. καυθήσομαι. 1. Corinth. 13. 3.
Καυκάλιον, ου, τὸ, vas quoddam, vulgo *boccale*, quaſi a καυκίον, calix.
Καυκαλὶς, ίδος, ἡ, herba quædam, daucus ſilveſtris.
Καυκίον, ου, τὸ, calix. an a κάπτω, bibo?
Καυκὶς, ίδος, ἡ, calceamenti genus. aliter βαυκὶς, & inde factum puto.
Καυλὸς, οῦ, ὁ, caulis, qui & ſcapus, & thyrſus. Item haſtæ extremitas, quæ cuſpidi immittitur: & enſis pars, quæ manubrio indirur. Etiam penis. Pariter caulis, quo conſtat penna avis, Ariſtot.
Καῦμα, ατος, τὸ, calor, æſtus, Solis fervor, incendium. a καίω, f. καύσω, uro.
Καυματίζω, torrefacio, æſtu affligo, exuro. fut. ίσω. aor. 1. ἐκαυμάτισα. a. 1. inf. act. καυματίσαι. a. 1. ind. paſſ. ἐκαυματίσθην, ης, η, torrefactus ſum. Th. καίω, uro.
Καυνάκη, ης, ἡ, veſtis ſtragula, vel veſtimentum ab altera parte villoſum. Alii leg. καυδάκη. Quia calefacit, cum villoſum ſit. a καίω, pro θάλπω, derivarem.
Καῦνος, ὁ, ſors, κλῆρος. Hinc καυνίζω, ſortior. Sed καυνὸς, malus, q. ὁ κενὸς, vanus.
Καυρὸς, ὄ, ὁ, malus, avarus.
Καῦσις, εως, ἡ, exuſtio, cremario. καῦσις item dicitur in expolitionibus ceræ Punicæ loricatio, quæ igni liquefacta ſeta inducitur. Vitr. l. 7. c. 9.
Καυσόω, ῶ, inflammo, fut. ώσω. p. κεκαύσωκα. præſ. paſſ. καυσόομαι, ῶμαι.
Καυσῳρὸς, ὄν, ὁ, ardens, fervens, a καίω, uro. Pugnæ epitheton, Homer.
Καύσω, incendam, f. 1. act. a καίω, uro.
Καύσων, ωνος, ὁ, æſtus, ardor, febris æſtuans.
Καύτας, α, ὁ, Dor. pro καύστης, ου, ὁ, combuſtor. Th. καίω, uro.
Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, cremator, combuſtor, a καίω, uro.
Καυτηριάζω, cauterio amputo, reſeco. fut. άσω. p. κεκαυτηρίακα. perf. paſſ. κεκαυτηρίασμαι. perf. part. paſſ. κεκαυτηριασμένος, cauterio reſectus. a καυτήριον, ου, τὸ, cauterium. locus, ubi inuruntur ſtigmata.
Καὐτὸς, pro ὁ αὐτὸς, & ipſe.
Καύχα, ας, ᾶ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, jactantia, gloriatio. Thema καυχάομαι, glorior.
Καυχάσαι, ᾶσαι, gloriaris, pro καυχᾷ, 2. ſingul. præſ. paſſ. verbi καυχάομαι, glorior.
Καυχάομαι, ωμαι, glorior. καυχάσαι, 2. ſingularis præſ. ad formam ἵσταμαι, σταῖ. f. καυχήσομαι. aor. 1. med. ἐκαυχησάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. καυχήσωμαι, ῆ, ηται. q. ab αὐχέω, glorior. Hinc καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio. καύχησις, εως, ἡ, idem.
Καυχάσαι, gloriaris, 2. ſingul. præſ. verbi καυχάομαι, glorior.
Καύχενα, cervicem, acc. ſing. pro ἡ αὐχένα. ab αὐχέω, ὁ, cervix.
Καυχόομαι, Dor. pro καυχάομαι, glorior.
Καυχῆμα, ατος, τὸ, & καύχησις, εως, ἡ, gloriatio. a καυχάομαι, glorior.
Καφέω, ſpiro. a κάπτω, flo. f. ψω. p. κέκαφα. inde καφέω. perf. part. κεκαφηώς, & per craſin κεκαρηώς, ότος, ὁ, ſpirans.
Καφήσιος, ου, ὁ, Doric. pro Κηφήσιος, ὁ, Cephiſus. a Κηφισὸς τὸν Ὀρχομενὸν ποταμὸς.
Καφισὸς, ὁ, Dor. pro Κηφισὸς, ὁ, Bœotiæ fluvius.
Καχάζω, cachinnor, in cachinnos effundor.
Καχαξῶ, Doric. pro καχάζω, cachinnos edam. a καχάζω, cachinnor.
Καχεταιρείης, gen. ſing. Jonic. a καχεταιρείη, ας, ἡ, ex κακὸς, malus, & ἑταιρείη, ας, ἡ, ſodalitas. Th. ἑταῖρος, ου, ὁ, ſodalis.
Καχλάζουσα, ας, ᾶ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, bulliens. Thema καλχὴ, lapillus.
Καίχληξ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus. hinc καχλάζω, ſtrepito, reſono.
Κάχρυς, ſeu κάγχρυς, υος, ἡ, hordeum in furno toſtum, quaſi a καίω, & χρυσὸς, ob uſtum colorem: item roſmarinum fœcundum, quod etiam a Plinio canchrys dicitur. Eſt & κάχρυς, quod pilulæ fere forma, in quibuſdam naſcitur arboribus; ut robore, abiete, nuce, &c. id, quod vim calefaciendi, & exſiccandi habet. ergo a καίω deduci poteſt. καχρυώδης, quod cachryi ſimile.
Κάψα, ης, ἡ, capſa, q. a κάμπτω, flecto, quod ex flexis lignis fiat. alii a κάπτω, comedo.

Κ Ε.

Κὲ, & ſequente vocali κὲν, in carmine idem valet, ac in proſa ἄν potentiale.
Κεάζω, findo, divido, ſcindo, frango. f. άσω. hinc κέασσε, 3. ſing. a. 1. Jon. pro ἔκεασε. Th. κέω, findo.
Κεάνωθεν, ſpina quædam. an quia κέαι ὤνωθεν, ſuprema parte pungit?
Κέαρ, ατος, τὸ, cor, animus. contracte κῆρ, ῥός, τὸ, a καίω, vel κέω, quia cor fons caloris, quem in univerſum corpus expandit.
Κέασσε, Jon. pro ἔκεασε, 3. ſing. aor. 1. ind. activ. verbi κεάζω, findo. hinc κεάσσας, aor. 1. part. act. gem. σσ. Th. κέω, idem.
Κέαται, ſeu κέανται, jacent, Jonic. pro κεῖνται, 3. plur. præſ. κεῖμαι. unde κέατο, pro ἔκειντο, 3. plur. imperf.
Κέατο, jacebant, erant, Jonic. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. a κεῖμαι, jaceo. ſic κέεται, Jon. pro κεῖται, jacet, 3. ſing. præſ.
Κέβλη, ης, ἡ, caput, Maced. pro κεφαλή.
Κεβρίονες, ων, ὁ, avis nomen. Eſt & nomen gigantis.
Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portus Corinthiaci. Gr. κεγχρεαὶ, milium.
Κέγχρος, ου, ὁ, milium. dat. plural. Jonic. κεγχρείοισι. Item ſerpentis genus, Dioſcor. l. 8. Dicitur etiam κεγχρίδιον, cenchridium. Eſt item κέγχρος, ornamentum veſtis, Athen. κεγχρώδης, ους, ὁ, ἡ, milio ſimilis. quia etiam κέγχρος eſt milium. plana eſt origo a κέγχω, aſpero. Milium album, ſeu luteum eſt caule aſpero, & hirſuto. aut a κέγχρον, ſiccum, & hinc optime, quia milium eſt ficciſſimum.
Κεδασθέντες, a. 1. part. paſſ. a κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, diſpergo.
Κεδάω, pro σκεδάω, diſpergo.
Κέδματα, ων, τὰ, diuturni ex defluxione affe-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

affectus, præcipue circa coxendicem. Forte a κέω, quod dolore velut fecent.

Κεδνή, caſtæ, prudenti, dat. ſing. a κεδνός, ή, όν, dignus, cujus cura habeatur. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κεδνός, ή, όν, venerandus, inclytus, curioſus, ſolicitus, probus, inſignis. ſuperl. κεδνότατος. Th. κῆδος, gloria.

Κέδρος, ὁ, ἡ, cedrus. quaſi a κέω, uro. Uritur enim ex ea pix celebris, quæ cedria.

Κέδρων, ὁ, nomen torrentis, ἄκλυστον, Cedron. Hebr. opacus.

Κέδρωσις, εως, ἡ, viris alba, quæ bryonia: ſimilis nonnihil cedro, Dioſc. l. 4.

Κεῖται, Jon. pro κεῖται, jacet.

Κέῖται, 3. ſing. præſ. ſub. a κείομαι, κέῃ, a κέομαι, inuſitato, pro κεῖμαι, jaceo.

Κείοντες, a. 1. part. activ. pro καιόντες, dici volunt. ut & κειάμενος, pro καυσάμενος, aor. 1. part. med. a κάω, uro.

Κείται, Jon. pro κεῖται, 3. plural. ind. præſ. κέαται, Jon. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. verbi κεῖμαι, jaceo.

Κεῖ, Dor. pro κὲ ἐῶ.

Κεῖθεν, Jon. pro ἐκεῖθεν, illinc.

Κεῖθι, illic, & κεῖσε, illuc, adverb. Th. ἐκεῖνος, η, ο, ille.

Κεῖμαι, σαι, ται, jaceo, cubo, decumbo, diruor, dejectus ſum: poſitus ſum: pendeo: deſideo, ſitus ſum. κεῖται καλῶς ἐν παράπλῳ Ἰτυλίας, Italiam verſus navigantibus commode eſt ſita, Thucyd. collocor, Plato Rep. l. 1. fut. κείσομαι. imperf. ἐκείμην, σο, το. præſ. partt. κείμενος, η, ον. an a κέω, quaſi κέων εἰμί; Hinc κειμήλιον, ου, τὸ, bonum immobile: item pretioſa ſupellex.

Κείμενος, η, ον, præſ. part. κείμενα, τὰ, plur. n. g. a κεῖμαι, jaceo.

Κειμήλιον, ου, τὸ, ſupellex depoſita: munus, monimentum. Homerus Odyſſ. β. per κειμήλια intelligit τὰ ἀκίνητα, immobilia. Quamquam ſignificat etiam quidquid reconditur; πρόσκτις vero eſt proventus, & ea, quæ moventur, hinc κειμηλιάρχιον, locus, in quo res pretioſæ reconduntur. Th. κεῖμαι, jaceo.

Κεῖνα, Poet. adverb. pro ἐκεῖ, illic.

Κεῖνος, contract. Jon. pro ἐκεῖνος, ille, in dat. plural. κείνοισι. Sic κείνῳ, pro ἐκείνῳ, dat. ſing.

Κενός, ή, όν, pro κενὸς, vacuus.

Κέοι, illi, pro ἐκείνοι, dativ. ſingul. a κέος, illic. κέοισι, Jonic. pro ἐκείνοις, illo modo, κατὰ τὸν τρόπον.

Κειράμεναι, detonſæ, nom. pl. f. g. aor. 1. part. med. a κείρω, tondeo. f. κερῶ. p. κέκαρκα. a. 1. ἔκειρα.

Κειρὰς, άδος, Jerem. 48. verſ. 36. ὄνδρας κειράδας, viros tonſos. Sed meliores editiones habent κεῖρ ἀράς.

Κεῖρε, tonde, præſ. imperat. act. κεῖρον, Doric. pro κείρειν, tondere, præſ. inf.

Κειρία, ας, ἡ, faſcia, cui mortuus involvitur, faſcia ſepulchralis, Joann. 11. Ea & κηρεία, a κὴρ, mors, fatum.

Κείρω, tondeo, abſcindo, vaſto. Eurip. κείρεσθαι δίπλᾳ μαχαίρᾳ, tonderi geminis forcipibus. Item κείρω, depopulor, ſterno, devoro, ſcindo, trucido, Sophocl. præſ. partt. κείρων, tondens, tonſor. fut. κερῶ. aor. 1. ἔκειρα. Hinc κειρὰ, ᾶς, ἡ, tonſura. κειρὸς, έος, ὁ, tonſor. κειρεῖον, ου, τὸ, tonſtrina.

Κεῖς, Dor. pro κ ἐῖς.

Κεῖσθαι, præſ. inf. a κεῖμαι, jaceo.

Κεισῦμαι, & κεισόμαι, Doric. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι, jaceo.

Κεῖτ', & κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. ſing. imperf. κεῖτον, jacet, 3. ſing. præſ. ejuſdem verbi.

Κέω, jacere cupio, ex κέω. unde κεῖμαι, jaceo.

Κεκαδήσομαι, & in 1. plur. κεκαδησόμεθα, f. 2. paſſ. a κεκάδην, ης, ἡ, aor. 2. ind. paſſ. verbi χάζω, concedo, capio, anxie ſollicitus ſum. fut. σω. aor. 2. ἔχαδον, Poet. κέχαδον, & Jonic. κέκαδον, privavi. aor. 2. part. κεκαδὼν. aor. 2. med. κεκαδέσθω. Alii dici volunt κεκαδήσομαι, pro κεχαδήσομαι, cuiabo, paulo poſt fut. verbi κάδομαι, cuto. Sunt qui per reduplicat. pro κηδήσομαι poſitum dicant, & correpta prima ſyllaba κεκαδήσομαι, q. a καδέω, verbo facto ex ἔκαδον, aor. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμένον, exornatum, Doric. pro κεκασμένον, perf. part. paſſ. a κάζω, orno. f. σω.

Κεκαδὼν, privavi, aor. 2. Jon. pro ἔχαδον. Sic κεκάδοντο, pro ἐχάδοντο, 3. pl. Jon. a. 2. med. verbi χάζω, recedo.

Κεκαθίκα, perf. act. verbi καθίζω, colloco.

Κεκάλυμμαι, tectus ſum, perf. paſſ. ind. κεκαλυμμένος, η, ον, perf. part. verbi καλύπτω, operio, tego.

Κέκαμον, pro ἔκαμον, laboravi, a. 2. ind. act. verbi κάμνω, laboro.

Κεκάμω, laboraverim, per redupl. pro κάμω, a. 2. ſub. act. verbi κάμω, fut. μῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρδιαι, perf. inf. paſſ. a κείρω tondeo.

Κέκαρκα, tondi, perf. activ. κεκάρκει, Jonic. pro ἐκεκάρκει, 3. ſing. pluſq. perf. a κείρω. f. ερῶ. perf. paſſ. κεκαρμαι.

Κεκαρωμένων, genit. pl. perf. part. paſſ. verbi καρόω, veternum induco. fut. ώσω. Th. κάρη, ους, ὁ, ſopor profundus.

Κεκάσθαι, perf. inf. paſſ. a κάζω, orno. f. σω. perf. paſſ. κέκασμαι.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦσθαι, perf. inf. paſſiv. verbi καίω, uro. fut. καυσω, præt. κέκαυκα. a. 2. ἔκαυον.

Κεκαυμένῳ, dat. ſing. perf. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Κεκαφηὼς, ότος, ὁ, qui exſpiravit, Jon. pro κεκαφηκὼς, perf. part. act. q. a κέφω. Th. κάπτω, ſpiro. fut. ψω. p. κέκαφα.

Κεκεύθει, ας, ε, texi, perf. med. Sic κεκεύθει, occultabat, 3. ſing. pluſq. perf. med. Jon. verbi κεύθω, occulto. f. σω. perf. κέκευθα. Sunt qui κέκυθε, a. 2. eſſe velint pro ἔκυθε, Jonic. reduplicat.

Κέκηα, accendi, p. m. verbi καίω, uro. f. καυσω. a. 2. ἔκαυον.

Κεκήρυκται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κηρύσσω, prædico. fut. ξω. p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Κεκινδυνωδυμένον πρᾶγμα, facinus cum periculo, perf. part. paſſ. a κινδυνόω, periclitor.

Κεκινήαται, moti ſunt, Jon. pro κεκίνηνται, 3. plur. perf. paſſ. verbi κινέω, moveo. f. ήσω. p. κεκίνημαι.

Κεκλάγξω, Poetica reduplicat. pro κλάγξω. f. 1. verbi κλάζω, clamo. aor. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκληγα.

Κέκλεμμαι, furto ſum ſublatus, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, furor.

Κεκλεμμένων, Varin. affert pro κεκλεισμένων, genit. plur. perf. part. paſſiv. verbi κλάω, frango.

Κέκλαστο, fractus erat, Jon. pro ἐκέκλαστο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ejuſdem.

Κεκλαύσεται, flebitur, impersonaliter, paulo poſt f. a κλαίω, fleo.

Κεκλεμένος, η, ὁ, clauſus, pro κεκλεισμένος, perf. part. paſſiv. verbi κλείω, claudo. fut. σω. p. κα. perf. paſſiv. κέκλεισμαι. & κέκλεισμαι. Malim tamen a κλάω, celebro, formare; unde & κλυτὸς, inclytus, ſolemnis, Iliad. α.

Κεκλεμμένον, furto ablatum, perf. part. paſſ. a κλέπτω, furor. f. ψω.

Κέκλεο, Jon. pro κέκλυ, præſ. imperat. verbi κέκλομαι, idem ac κέλομαι, hortor.

Κεκλήγατε, & κεκλήγετο, Jon. pro κέκληνται, & ἐκέκληντο, quorum illud 3. plural. perf. paſſ. hoc pluſq. perf. verbi καλέω, voco. perf. κέκληκα.

Κέκληγα, clanxi, p. m. verbi κλάζω, clango. f. ξω. a. 2. ἔκλαγον. hinc κεκληγυῖα, perf. part. med. f. g.

Κεκληγότες, clamantes, ſunt qui velint Æolice poni pro κεκληγότες, nom. plur. part. p. m. verbi κλάζω, clamo. Alii vero ſtatuunt eſſe præſ. part. act. verbi κεκλήγω, facti a κέκληγα, præt. med. verbi κλάγγω, vel κλάζω.

Κεκλήγω, clango, fremo, reſono, ex præt. med. κέκληγα, verbi κλάζω, clamo. Sed κεκληγώς, vociferans, præt. med. part. vide κέκληγα.

Κέκληκα, vocavi, perf. act. κεκλήκω, perf. part. act. κέκληκα, perf. paſſ. hinc κεκλημένος, η, ον, perf. part. paſſ. a καλέω, voco.

Κεκλῆσθαι, vocari, perf. inf. paſſiv. a καλέω, voco.

Κεκλίσομαι, paulo poſt fut. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Κεκλίαται, inclinati ſunt, Jonic. pro κέκλινται, 3. plur. perf. paſſ. verbi κλίνω, inclino. Sic κεκλίατο, Jonic. pro ἐκέκλιντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi. Sunt qui velint, κεκλίαται per ſyſtolen dici pro κεκλῖαται, incluſi ſunt, idque Jon. pro κέκλωνται, 3. plur. perf. paſſ. verbi κλάω, claudo. Sic & κεκλιμένος, pro κεκλιμένος, perf. part.

Κεκλιμένη, perf. part. paſſ. f. g. a κλίνω, inclino.

Κέκλομαι, idem ac κέλομαι, hortor. inde κεκλόμενος, præſ. part.

Κέκλοφα, furatus ſum, Att. pro κέκλεφα, perf. act. vide κλέπτω, furor. fut. ψω. perf paſſ. κέκλεμμαι. p. m. κέκλοπα.

Κέκλυθι, Doric. vel Poet. pro κλῦθι, audi, præſ. imperat. act. a κλῦμι, ſeu κλύω, audio. Sunt qui velint perf. imperat. eſſe pro κέκλυκε.

Κεκλυσμένος, η, ὁ, collutus, oblitus, perf. part. paſſ. a κλύζω, eluo.

Κέκλυτε, audite, Poet. reduplicat. pro κλῦτε, 2. plur. præſ. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, ſeu κλύω, audio.

Κέκλυσμαι, fato deſtinatus ſum, perf. paſſ. verbi κλύθω, neo. f. σω.

Κεκμακὼς, Dor. pro κεκμηκὼς, defeſſus. perf. part. act. verbi κάμνω, laboro, ægroto. f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κέκμηκα, defeci, feſſus ſum, perf. act. a κάμνω, laboro. vide κεκμακὼς.

Κεκμηῶτι, laſſo, Poet. merri gratia pro κεκμηότι, dat. ſing. Jon. perf. part. κεκμηκὼς, & ſublato κ, Jonic. κεκμηὼς, ότος, ὁ, verbi κάμνω, laboro.

Κέκνισμαι, excitatus ſum, perf. paſſ. verbi κνάω, idem ac κνάω, ſcindo.

Κεκοίμηται, 3. ſingul. perf paſſ. verbi κοιμάω, ſopio. fut. ήσω. perf. act. κεκοίμηκα.

Κεκολάσθαι, perf. inf. paſſ. verbi κολάζω, punio. f. άσω. perf. κεκόλακα.

Κέκομμαι, perf. paſſ. verbi κόπτω, ſcindo. fut. ψω. præt. κέκοφα. præt. med. κέκοπα.

Κέκονα, occidi, Poet. pro ἔκτονα, præt. med. ſublato primum τ, & præpoſito κ, a κτείνω, occido. fut. κτενῶ. p. m. ἔκτονα, ἔκονα, & κέκονα.

Κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus, perf. part. paſſ. a κονιάω, dealbo. f. άσω. a κονία, ας, ἡ, calx. Th. κόνις, ιος, ἡ, pulvis.

Κεκονιμένος, ὁ, pulverulentus, Att. pro κεκονισμένος, perf. part. paſſ. a κονίω, pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.

Κεκονισμένος, ὁ, per ſyncop. pro κεκονιαμένος, quod vide. vel κεκονιμένος.

Κεκόπακα, ως, ε, perf. act. verbi κοπάζω, quieſco.

Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, laboro. fut. άσω. Thema κόπτω, ſcindo.

Κεκοπὼς, ότος, ὁ, perf. part. med. verbi κόπτω, tundo, ſcindo. f. ψω. p. κέκοφα.

Κεκορεσμένος, η, ὁ, perf. part. paſſ. a κορέννυμι, ſatio. f. κορέσω. Th. κόρος, idem.

Κεκορημένος, ὁ, ſatiatus, perf. part. paſſ. a κορέω, ſatio. fut. έσω, & έσω. p. κέκορηκα.

Κεκορηὼς, Jonic. pro κεκορηκὼς, perf. part. act. ejuſdem verbi.

Κεκορυθμένος, η, ὁ, galea armatus, per ſyncopen pro κεκορυθαμένος, verbi κορύσσω. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, armo.

Κεκοτήοτα, iratum, acc. ſing. perf. part. act. Jon. verbi κοτέω, iraſcor. f. ήσω. p. κεκότηκα. hinc perf. part. κεκοτηκὼς, ότος, & Jon. κεκοτηὼς. Th. κότος, ου, ὁ, ſimultas, ira vetus.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κεκεῖσθαι, scissum esse, perf. inf. pass. a κείρω, scindo. fut. ψω. perf. pass. κέκαρμαι.

κεκράαντο, absoluti fuerant, Poet. & Jon. pro ἐκεκράαντο, 3. plur. pluſq. perf. pass. verbi κράω, efficio. f. ανω. p. κέκρακα. perf. pass. κέκραμαι.

κέκραγα, ας, ε, clamavi, perf. med. verbi κράζω, f. ξω, clamo.

κεκράγω, clamo, quod formant a κέκραγα, p. m. verbi κράζω, clamo.

κέκρακα, miſcui, per ſyncopen pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, miſceo. f. κεράσω, & per ſyncopen κράσω. perf. pass. κέκραμαι. perf. part. pass. κεκραμένος. a. 1. part. κραθείς.

κεκράξομαι, mox clamabo, paulo poſt fut. verbi κράζω, clamo. f. ξω. p. m. κέκραγα.

κεκράχαται, Jonic. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. ejuſdem verbi.

κεκράχθι, clamato, per ſyncopen pro κεκράγηθι, imperat. verbi κεκράγομαι. idem ac κράζω, clamo. Alii pro κέκραχε dici volunt.

κέκρηγα, pro κέκραγα, præt. med. verbi κράζω, clamo.

κέκρηντο, Jon. pro ἐκέκρατο, 3. ſingul. pluſq perf. verbi κεράω, miſceo. fut. κεράσω, & per ſyncopen κράσω. p. κέκρακα.

κεκριγότες, incerte loquentes, nom. plur. perf. part. med. a κρίζω, ſtrido. f. ξω. p. m. κέκριγα.

κεκριμένως, diverſam, acc. ſing. perf. part. pass. a κρίνω, ſecerno.

κέκριται, judicatum eſt, 3. ſing. perf. pass. ejuſdem verbi.

κεκροτημένος, Dor. pro κεκροτημένος, perf. part. pass. verbi κροτέω, pulſo. f. ήσω. Th. κρότος, ου, ὁ, pulſus.

κέκροψ, οπος, ὁ, impoſtor, aut ſimia, Heſiod. Et per metathesin eſt a κέρκωψ.

κέκρυβα, præt. med. verbi κρύπτω, occulto. fut. ψω. præſ. κέκρυφα. aor. 2. ἔκρυβον.

κεκρυμμένος, η, ον, occultus, perf. part. pass. ejuſdem verbi.

κεκρύφαλος, ου, ὁ, reticulum, quo mulieres crines compeſcunt, virga, flammeum. Eſt etiam κεκρύφαλος equorum καρυφαστὴρ, & καρύφαντος, Heſych. Item ſecundus venter in cornigeris, Ariſtot. de partibus anim. l. 3. c. 13. κεκρύφαλος pariter eſt vocabulum a venatoribus uſurparum, quo ſinuoſum illum plagarum contextum ſignificant, in quem ſe inſinuant animalia canibus ea infectantibus, & urgentibus, Xenoph.

κεκρύφαται, latent, Jon. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. verbi κρύπτω, abſcondo.

κέκτημαι, poſſedi, perf. paſſ. κεκτῆσθαι, perf. inf. κεκτημένος, perf. parr. paſſ. a κτάομαι, acquiro. f. κτήσομαι.

κεκτημένος, id eſt, κύριος, dominus, ut qui poſſideat ſervum, perf. part. paſſ. a κτάομαι, poſſideo.

κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.

κεκύθωσι, Jon. & Poet. redupl. pro κύθωσι, 2. plur. a. 2. ſub. verbi κεύθω, occulto. f. εὐσω.

κελαδέω, Poet. pro ὑμνέω, celebrare, carminibus cantare. Thema κέλαδος, clamor. κελαδέσθαι, idem ac τὸ κελαδεῖν, Att.

κελαδεινὸς, ἡ, ὸν. obſtreperus, clamoſus, tumultuoſus. Hinc κελαδέω, ſtrepo, f. ήσω.

κελαδεινὸς, οῦ, ὁ, canorus, clarus, Poet. pro κελαδεωνὸς. Hinc κελαδεινᾶι, Dor. pro κελαδεωνῶν.

κελαδείης, gen. Jon. pro κελάδου, a κέλαδος, ſtrepitus, clamor.

κελαδέοντι, reſonant, Dor. pro κελαδέουσι, 3. plur. præſ. act. vide κελαδεινὸς.

κελαδητὶς, ητίδος, ἡ, decantatrix, celebratrix. Th. κέλαδος, clamor.

κέλαδος, ου, ὁ, ſtrepitus, tumultus, clamor. quaſi a καλέω, vel κέλω ἄδω, valde, vel abunde hortor, quod non ſit ſine ſtrepitu quodam. Hinc κελαδέω, ſtrepo.

κελαδὼν, οντος, ὁ, Poet. idem ac κελαδέων, præſ. part. a κελαδέω, ſtrepo. Th. κέλαδος, ου, ὁ, ſtrepitus.

Κελαινοπτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nigram, ac funeſtam haſtam habet. Epitheton Martis, qui propter cædes, quas facit, hominesque attratos incedere cogit. Ex κελαινὸς, niger: idem ac μέλας, & ἔγχος, εος, τὸ, haſta.

Κελαινεφέι, nubium offuſcatori, dat. ſing. a κελαινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ κελαινεφὲς. ex κελαινὸς, niger.

Κελαινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, vide κελαινεφέι.

Κελαινὴ, nigræ, dat. ſing. f. g. a κελαινὸς, ἡ, ὸν. q. a μελαινὸς, ἡ, ὸν. vel a κελὸς, niger. Th. μέλας, niger.

Κελαινώψ, ωπος, ὁ, qui nigrum vultum, vel corpus habet, vel formidabilem aſpectum. Ex κελαινὸς, ſeu μέλας, niger, & ὤψ, vultus. κελαινώπας θυμὸς, niger animus, occultus, & ſubdolus, Sophocl.

Κελαρύζω, cum ſtrepitu fluo. fut. σω. p. κα. Hinc κελάρυξις, εως, ἡ, murmur, ſtrepitus.

Κελαρύσθεν, Dor. pro κελαρύζειν murmurare. a κελαρύζω, cum ſtrepitu fluo.

Κέλευ, jubes, Jon pro κέλῃ, 2. ſing. præſ. κέλεμαι, hortor. f. κελήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, & Dor. κελέβα. poculum. an a χέω λοιβὴν, id eſt libamen fundere? aut quod initio e cortice fieret, qui κέλυφος.

Κέλεσθε, jubere, 2. plur. præſ. imperat. verbi κέλομαι.

Κελεὸς, οῦ, ὁ, avis perniciſſima, galgulus. Ariſtot. l. 9. Anim.

Κέλευθα, in plur. pro κέλευθος, viæ, per metaplaſ. Th. κέλευθος, ου, ἡ, via, Poet.

Κέλευθος, ου, ἡ, via in plur. τὰ κέλευθα, viæ. ὑγρὰ κέλευθα, viæ humidæ, Homer. κελεύθιον, ου, τὸ, idem.

Κέλεύ, pro κέλευε, jube, præſ. imperat. act. vel 3. ſing. imperf. Jon. verbi κελεύω, jubeo.

Κέλευσε, 3. ſingul. a. 1. activ. verbi ejuſdem.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, celeuſma, clamor hortatorius nautarum. Θεοῦ κέλευσμα, Dei mandatum Eurip.

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, mandatum, præceptum, Herodot. Thema κέλω, jubeo.

Κελεύσσαι, Poet. pro κελεύσαι, idem ac κελεύω, jubeo.

Κελεύω, jubeo, hortor: precor. κελεύω τοὺς Θεοὺς, precor a Diis, Plato, in Alcibiad. 2. f. εὐσω. perf. κεκέλευκα. a. 1. ἐκέλευσα.

Κέλης, ητος, ὁ, equus deſultorius. hinc κεληπίζω, tali equo vehor. Eſt & navis minoris genus, celocem vocant. Plin. videtur κέλητας uſurpaſſe pro ſtatuis e queſtribus l. 24. c. 5. Apud Comicos κέλης ſignificat etiam mulieris pudenda. Vide Euſtathium Odyſſ. ε.

Κελήσατο, Jon. pro ἐκελήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κελεύομαι, idem ac κέλω, jubeo.

Κελήσομαι, η, εται, fut. 1. med. verbi κέλομαι, ſeu κέλω, jubeo, hortor.

Κέλλω, appello, pervenio in portum, f. κέλσω, a. 1. ἔκελσα. Æol. ut quidam volunt pro ἔκειλα. ſic in a. 2. inf. Æol. κέλσαι, pro κεῖλαι. q. a κίω, eo.

Κελοίμην, hortarer, præſ. opt. κελοίμαν, impert. Jonic. pro ἐκελόμαν, a κέλομαι, hortor.

Κέλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. plur. imperf. a κέλομαι, hortor, jubeo.

Κελὸς, niger. q. a κέω, uro. aliter a μέλας.

Κέλσαι, appuliſſe, a. 1. inf. act. verbi κέλλω.

Κέλυφη, τὰ, nom. plur. a κέλυφος, εος, τὸ, putamen, correx, teſta, caliculus: cruſta. ſcaphula in Epigr. a καλύπτω, tego, quia tegit lignum arboris.

Κέλω, ſeu κέλομαι, jubeo, hortor, q. a καλῶ, voco. Hinc κελεύω, jubeo. κέλευσμα, ατος, τὸ, clamor adhortatorius nautarum, mandatum.

Κεμὰς, ᾶδος, ἡ, hinnulus cervi: cerva. q. ἀπὸ τοῦ κεμᾶσθαι, a dormiendo. quod adhuc in ſpelunca dormiat.

Κεμβύλα, ης, ἡ, incurva ſecuris ad naves fabricandas. quaſi a κάω, ſecare.

Κενεωχὴς, έος, ὁ, ἡ, vana glorians. a κενεὸς, vacuus, & ἀχέω, glorior.

Κενεὼ, Poet. pro κενὼ, acc. ſing. f. g. a κενὸς, vacuus, inanis.

Κενεὸς, Poet. & Doric. idem ac κενὸς, inanis. κενεὰ πνέων, inania ſpirare: id eſt, inanem, & gloria vacuam vitam degere.

Κενεόφρονι, dat. ſing. a κενεόφρων, ονος, ὁ, ſtultus. a κενὸς, inanis, & φρὴν, mens.

Κενεῶνα, acc. ſingul. a κενεὼν, ῶνος, ὁ, venter. Th. κενὸς, vacuus, inanis.

Κενεώτερον, τὸ, vanius, comparat. a κενὸς, vanus, levis.

Κενοδοξίαι, ας, ἡ, vana, inanis gloria. Hinc κενόδοξος, ου, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. ex κενὸς, inanis, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, video.

Κενὸς, ἡ, ὸν, vacuus, inanis, levis. quaſi ab ἰνέω, vacuo, inanio. Nam & alias κ otioſe præponitur, ut in κορπάλιμος, velox. Hinc κενόω, vacuo, exinanio. κενότης, ητος, ἡ, vanitas. Sic εἰς κενὸν, fruſtra, in vanum.

Κενόφρονι, ονος, ὁ, ἡ, Poet. vana cogitans, ὁ κενὰ φρονῶν, qui vana ſapit. Th. φρὴν, ἡ, mens.

Κενεφωνίαι, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus, vocum inanitas. Naz. in Orat. a κενὸς, vanus, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Κενόω, ῶ, exinanio. f. ώσω. a. 1. ἐκένωσα. perf. paſſ. κεκένωμαι. aor. 1. paſſ. ἐκενώθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, inanis, levis.

Κένσαι, ſtimula, per ſyncopen pro κέντησαι, a. 1. imperat. med. verbi κεντέω. Sic & κένσαι, ſtimulare, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κένσαι poni, a. 1. imperat. med. a κεντίζω, idem ac κεντέω. Alii a κέντω formant. fut. κένσω. a. 1. ἔκενσα, idem ac κεντέω, pungo, ſtimulo.

Κέντησε, Dor. & Jon. pro ἐκέντησε, pupugit. Th. κεντέω, pungo. f. ήσω.

Κένταυροι, οἱ, Centauri. ex κεντέω, pungo, & ταῦρος, Latine taurus.

Κεντέω, pungo, ſtimulo. f. ήσω. p. κεκέντηκα. q. a κέω, findo, & ἐντὸς, intus. Dicitur & κεντόω. Hinc κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus. κέντρων, ωνος, ὁ, cento, veſtis verſicolor.

Κέντορες, οἱ, ſtimulatores. a κέντωρ, ορος, ὁ, percuſſor, ſtimulator. Th. κεντέω, pungo.

Κεντρηνεέσσι, acc. plur. a κεντρηνεὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ſtimulis agitatus. ex κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus, quod a κεντέω, pungo, & ἄω, cedo.

Κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus, calcar. a κέντω, ſeu κεντέω, pungo.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio, vox originis Latinæ, a centum dicta.

Κεντῶν, pungens, præſ. part. act. a κεντέω, pungo.

Κέονται, jacent, Jon. vel Poet. pro κεῖνται, 3. plur. præſ. Sic κέοντο, Jon. pro ἔκειντο, 3. plural. impert. Sic κέωντο, 3. ſing. opt. q. a κέομαι, pro κέμαι, jaceo.

Κέπφος, ου, ὁ, avis quædam marina leviſſima, Gazæ fulica. Item homo levis, ſtolidus. q. a καφὸς, levis. κέπτω, elevo, decipio.

Κεράεσσιν, cornibus, dat. plur. Jon. pro κέρασι. a κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεραία, ας, ἡ, cornu: antenna. Item virgula inflexa: tum apex, punctulum ſupra literam. κεραῖαι etiam ſunt apices eminentes in aliqua re, ut trabes e muro ſuſpenſæ. Them. κέρας, cornu.

Κεραΐζετον, ſcindebant, 3. dual. imperf. Jon. a κεραΐζω, cornibus diſſipo. Th. κέρας, τος, τὸ, cornu.

Κέρασσε, miſce, præſ. imperat. verbi κεράω, idem ac κεράννυμι, miſceo. f. κεράσω.

Κεραμὲ, dat. ſingul. a κεραμὶς, ſigulus.

Κεραμέα, ας, ἡ, ſubtrell. τέχνη, ars figuli, figlina. Th. κέραμος, ου, ὁ, tegula, teſta.

Κεραμὶς, ίδος, & Att. ίδος, ἡ, figulus. κεράμινος, & Jonic. ίνος, figulinus. Thema κέραμος, tegula.

Κεραμήϊος, Jonic. pro κεραμεὺς, figulinus.

Κεραμικὸς, ἡ, όν, fictilis, e, κεράμιον, ου, τὸ, amphora, urceus fictilis.

Κέραμος, ου, ὁ, terra figularis: teſta, tegula: vas fictile; dolium; urceus; cra-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόρειος

ter lapideus. quasi a κέω, uro, & ἔρα, terra. Vas enim terreum, sive fictile in furno coquitur, & quasi uritur. lingua Cypriotum carcer, Hesych. Hinc κεραμίων, ου, τὸ, vas fictile. κεραμὶς, ίδος, ἡ, tegula. κεραμὸς, οῦ, ὁ, figulus. κεραμεῖον, ου, τὸ, figuli officina. κεραμεύω, fingo.

Κεράμῳ, dat. singul. a κέραμος, tegula.

Κεράννυμι, seu κερανύω, & κεράω, misceo. fut. άσω. præs. part. κερανὺς, ύντος. p. κεκέρακα. aor. 1. ἐκέρασα. a. 1. imperat. activ. κέρασον, άτω. perf. passiv. κεκέρασμαι. Varinus dici vult a κέρας, cornu, quia veteres ante usum poculorum e cornibus bibebant. Hinc κράσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater. κερνάω, Poetice, misceo. ἀκέραος, ος, ὁ, ἡ, sincerus, purus. σύγκρασις, εως, ἡ, commixtio. ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies. ἄκρατος, ος, ὁ, ἡ, purus, impermixtus. εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies.

Κερασὲ, cornutæ, nom. plur. a κερασὸς, ὸν, ὁ, ἡ. hoc a κέρας, cornu.

Κέρας, ατος, τὸ, cornu. quasi a κάρα, caput, cujus est ornamentum. Hinc κερατοειδὴς, ους, ὁ, ἡ, cornutus. κεράτινος, η, ὁ, corneus, ex cornu factus. κερατίνη, ης, ἡ, buccina. κεράτιον, ου, τὸ, corniculum; item siliqua. βύκερως, ω, & ωτος, ὁ, ἡ, bubulis cornibus præditus. μονόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, unum cornu habens.

Κέρασος, ου, ὁ, Cerasus arbor. a Cerasunte urbe. τὰ κεράσια, fructus cerasi. Forte a κῆρ, κηρὸς, cor, quod cerasi fructus cordis specie, & colore in pomariis nostris visantur: quæ Anglice dicuntur *Heartcherries*.

Κερὰσω, misceo, & per syncopen κρὰσω, f. 1. act. verbi κερὰννυμι, misceo.

Κεράτιον, ου, τὸ, siliqua. a κέρας, cornu, quia est corniculata. Sic κεράτια, ων, τὰ, siliquæ, seu folliculi fabarum.

Κερατίσομεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. fut. 1. act. verbi κερατίζω, cornu peto. Th. κέρας, cornu.

Κεράτων, gen. pl. a κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεραυνόβλητος, ου, ὁ, fulmine ictus. a κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen, & βλητὸς, attonitus, quod a βάλλω, jacio.

Κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen. q. a κέρειν, scindere, ἢ αὔω, accendo, uro: quia scindit, & urit: nec est fulmen sine fulgore. hinc κεραυνόω, fulmino. περικεράυνιος, ος, ὁ, fulmine gaudens.

Κεραυνωθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi κεραυνόω, fulmine percutio. Th. κεραυνὸς, fulmen.

Κέρβερος, ου, ὁ, Cerberus.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio. præs. part. κερδαίνων, ουσα, ὁν. f. κερδανῶ, & κερδήσομαι. perf. κεκέρδηκα. a. 1. ἐκέρδησα. a. 1. inf. act. κερδῆσαι. aor. 1. ind. pass. ἐκερδήθην, ης, η. f. 1. pass. κερδηθήσομαι. f. 1. sub. pass. κερδηθήσομαι, ῃς, ηται, &c. Pet. 3. 1. The. κέρδος, εος, τὸ, lucrum, stipendium.

Κερδαλὴ, ῆς, ἡ, vulpina pellis. Sed κερδαλὲος, α, ὁ, lucrosus, utilis. Them. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κερδαλόφρων, ονος, ὁ, vulpina mente præditus. quod a κερδαλέος, α, ὁ, astutus. Th. κέρδος, εος, τὸ, astutia. Vel a κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes, & λέων, leo, & φρὴν, ἡ, mens.

Κερδαλεώτερον, τὸ, quæstuosius, utilius, compar. a κερδαλεος, α, ὁ, lucrosus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κερδανέομεν, Jon. pro κερδανέμεν, quæstum faciemus, 1. plur. fut. verbi κερδαίνω, lucror. fut. κερδανῶ. a κέρδος, εως, τὸ, lucrum.

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. κερδήσω, 2. sing. f. 1. med. verbi κερδαίνω, lucror.

Κέρδιον, τὸ, utilius, & in m. g. κερδίων, ονος, ὁ, ἡ, quæstuosus, utilis, utilior. superlat. κέρδιστος, utilissimus. Thema κέρδος, τὸ, lucrum.

Κέρδος, ους, τὸ, lucrum. q. κέαρ ὄδιον, cor oblectat: usus, stipendium: proventus: astutia vulpina, astus. Hinc κερδαλέος, α, ὁ, lucrosus, quæstuosus. κερδαίνω, lucror, quæstum facio. αἰσχροκερδὴς, ους, ὁ, ἡ, turpi lucro deditus.

Κερδὼ, ὠς, ἡ, vulpes. a κέρδος, εος, τὸ, astutia, lucrum.

Κέρεα, Jonic. pro κέρατα, cornua. Sic κέρεος, Jonic. pro κέρατος, genit. a κέρας, cornu.

Κερθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. a κείρω, tondeo. f. ερῶ. a. 1. ἔκειρα.

Κερκὶς, ἡ, nomen mulieris.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten; vel tela; pannus radio textus, Eurip. & quævis textura. Homeri Interp. os brachii, & tibiæ. qui radius dicitur cuneus theatri, Poll. pistillum, Galen. pinus cacumen, aut populi arboris, Hesych. Item genus avis.

Κερκοπίθηκος, simia caudata, πίθηκος κέρκον ἔχων, cluna simia, a clunibus tritis sic dicta.

Κέρκος, ου, ὁ, cauda: item membrum virile. Hinc κέρκωψ, ωπος, ὁ, caudatus; item asturus.

Κερκυραῖος, α, ὁ, Corcyræus.

Κέρκυρος, ου, ὁ, genus navigii brevioris, navigium actuarium. q.d. caudata navis.

Κέρω, idem ac κρίνω, pecto, tundo, pulso.

Κέρκωψ, ὁ, facie caudatus, versutus. Item similatum genus. Κέρκωπας enim improbos homines fuisse ajunt. Th. κέρκος, cauda.

Κέρμα, ατος, τὸ, segmentum æris, numulus. a κείρω, seco. inde κερματιστὴς, οῦ, ὁ, numularius, collybista.

Κέρνος, vas fictile, multos cotyliscos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant, & ex religionis avitæ ritibus ad sacra deferebant; quos ob id cernophoros vocabant. Ergo κέρνος dici potuit a κερανύω, quod varia in eo miscerentur.

Κερεχὶς, ίδος, ἡ, cornigera. ἡ κέρατα ἔχουσα.

Κερόωντο, miscebant, Jon. & Poetic. pro ἐκεράωντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, misceo. f. κεράσω.

Κέρσαι, totondisse, aor. 1. inf. Æol. a κείρω, tondeo. fut. κερῶ, & Æolic. κέρσω. a. 1. ἔκειρα, & Æol. ἔκερσα. perf. κέκαρκα.

Κέρσε, 3. sing. a. 1. Jon. pro ἔκερσε, totondit, a κείρω, tondeo.

Κέρτεμα, τὰ, convitia, nom. plur. n. g. a κέρτομος, mordax, cavillatorius. Hinc κερτομέω, convitior. ex κείρω, tondeo. vel potius a κέαρ, cor, & τέμνω, scindo. p. m. τέτομα.

Κερτομίοισι, dat. plural. Jon. a κερτόμιος, cor scindens maledicentia. ab iisdem thematibus.

Κέρχνος, ὁ, Jon. millium. vide κέγχρος.

Κερχνὸς, ἡ, ὸν, durus, asper. q. a κέρχω, exaspero.

Κέρχω, exaspero. κέρχνος, ου, ὁ, asperitas gutturis; item milium. κέρχνη, ης, ἡ, puls e milio.

Κερῶ, tondebo, fut. verbi κείρω, tondeo. unde inf. Poet. κερέειν, pro κερεῖν. vide κέρσαι.

Κέσκετο, Jon. & Poet. pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. a κέσκομαι, pro κείμαι, jaceo.

Κεστὸς, ὸν, ὁ, acu pictus. a κεντέω, pungo.

Κέστρα, ας, ἡ, est genus teli militaris, fusdis. quasi a κέω, uro. Sunt qui exponant malleum. Et tum q. a κέω, findo. Mallei enim opera, & usu findimus ligna.

Κεστρεὺς, ὁ, mugil; quod teli modo intret adulteros. q. a κέστρα, Juvenal. Satyr. x.

Κέστρον, τὸ, herba quædam, betonica. Item teli genus: unde κεστροφενδόνη, cestrophendona. Liv. l. 2. Dec. 5.

Κεστρωτὸν, τὸ, lignum grave, acuminarum, sine ferro, & cuspide. an a κέω, uro?

Κεῦθε, præs. imperat. κεύθει, 3. singul. præs. a κεύθω, occulto.

Κεύθεα, acc. plur. κεύθεσι, dat. plur. a κεύθος, εος, τὸ, caverna profunda, penetrale. ab eodem themate.

Κεύθων, 2. sing. præs. sub. a κεύθω, occulto.

Κεύθμασι, latebris, dat. plur. a κεύθμα, ατος, τὸ, ejusdem thematis.

Κεύθμών, ῶνος, ὁ, locus, qui occultat, latibulum, latebra. Th. κεύθω, occulto.

Κεύθω, occulto, abscondo. fut. σω. p. κέκευθα. q. a κέω, jaceo. hinc κεύθμος, ου, ὁ, latebra, latibulum. κεύθος, εος, τὸ, idem.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, hoc est, pars libri; item summa pecuniæ. Thema κεφαλὴ, caput.

Κεφαλαιόω, ῶ, summatim repeto. Item caput ferio, vulnero. f. ώσω. p. κεκεφαλαίωκα. a. 1. ἐκεφαλαίωσα. hinc κεκεφαλαίωμα, ατος, τὸ, summa. ab eodem themate.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput. genit. plur. Jon. κεφαλέων. dat. plur. κεφαλῆσι. q. κέφαι, quod ἐν αὐτῇ κεῖται τὰ φάη, lumina, sive oculi. Est enim caput quasi corporis specula, oculi speculatores. Hinc κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, capitulum. κεφαλοειδὴς, ους, ὁ, ἡ, summarius, capitalis. κεφαλαιώδης, εος, ὁ, ἡ, summatim. κεφαλαιόω, ώσω, summatim attingo, in summas redigo. ἀνακεφαλαιόω, summatim repeto. ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, summaria repetitio. περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, cassis. ἀκέφαλος, ος, ὁ, ἡ, sine capite, sine principio, imperfectus. Βουκέφαλος, ου, ὁ, Bucephalus, equus Alexandri Magni.

Κεφαλὶς, ίδος, idem ac εἰλημα, ατος, τὸ, volumen. ab eodem themate.

Κεφάλῳ, dativ. sing. a Κέφαλος, ου, ὁ, nomen viri.

Κέχαδα, ας, ε, perf. med. verbi χάζω, hio, capax sum. fut. a. χαδῶ. a. 2. ἔχαδον.

Κεχάδοντο, Jon. diplasiasm. pro ἐχάδοντο, 3. plur. a. 2. ejusdem verbi.

Κεχανδότα, hiantem, capientem, accus. singul. præt. med. Poet. pleonasm. a κέχανδα, præt. med. pro κέχαδα. Sic p. m. part. κεχανδὼς, pro κεχαδὼς, verbi χάζω, hio, capax sum.

Κέχαρα, gavisus sum, præt. med. verbi χαίρω, gaudeo. fut. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον.

Κεχαραγμένος, η, ον, infensus, perf. part. pass. a χαράσσω, sculpo. f. ξω. p. χα, Κεχάρηκα, gavisus sum, perf. activ. a χαίρω, gaudeo, lætor. fut. χαρῶ. fit præsens χαρέω. f. ήσω. perf. pass. κεχαρημένος, lætus. q. a χαρέω.

Κεχαρήσω, gavisum, q. a χαρέω. f. ήσω. p. κεχάρηκα, fit part. κεχαρηὼς, & per crasin Jon. κεχαρὼς, ότος, ὁ. refertur ad χαίρω.

Κεχαρεσσάμεν, Jon. diplasiasm. pro χαρίσσεω, fut. 1. inf. act. verbi χαρέω, pro χαίρω, gaudeo.

Κεχάρητο, lætatus erat, 3. sing. plusq. perf. Jon. ab ἐκεχαρήμεθα, σο, ατο, verbi χαρέω, pro χαίρω, lætor.

Κεχαρισμένος, ὁ, perf. part. passivi. hinc κεχαρισμένε, charissime, vocat. sing. a χαρίζομαι, gratificor. fut. ίσομαι. perf. passiv. κεχάρισμαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Κεχάρισται, 3. sing. perf. pass. vide κεχαρισμένος.

Κεχαρόιατο, gavisi fuissent, 3. plur. a. 2. opt. med. Jonic. pro χάροιντο. Tum Poetæ etiam perfecti augmentum aoristis secundis præcipue tribuunt, & formant Jones 3. pl. a 3. sing. ante το, vel ται inserentes. Estque a χαίρω, gaudeo. f. αρῶ. a. 2. ἔχαρον. a. 2. m. ἐχαρόμεθα.

Κεχείμαντται, fluctuant, 3. pl. perf. pass. verbi χειμάω, fluctibus agito, jacto. fut. ανῶ, perf. κεχείμακα. perf. pass. κεχείμασμαι, νται, ντο.

Κέχηνα, hiavi, præt. med. ind. hinc part. κεχηνὼς, verbi χάω, hisco.

Κέχλαδα, præt. med. verbi χλάζω, sibilo. a. 2. ἔχλαδον.

Κεχλαδὼς, ότος, ὁ, a. 2. part. act. a χλάζω, sibilo. fut. σω. a. 2. ἔχλαδον, & ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλίακα, perf. act. ind. verbi χλιάω, tepefacio. f. ανῶ.

Κεχλιδὼς, ὁ, deliciis abundans, perf. part. med.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

med. verbi χηδάω, luxuî deditus fum. Th. χάω, delicîis frango.

Κεχολωμενος, ὁ, iratus, perf. part. vide κεχολώσονται.

Κεχολώσει, mox fuccenfebis, Jon. pro κεχολώσῃ, 2. fing. paulo poft fut. verbi χολόω, ad iram provoco, irrito.

Κεχολώσεται, mox fuccenfebit, 3. fingul. paulo poft fut. verbi χολόω, irafcor. f. ώσω. p. κεχόλωκα. perf. paff. κεχόλωμαι, σαι. Th. χολή, ῆς, ἡ, bilis.

Κεχολῶσθαι, iratum effe, perf. inf. paff. ejufdem verbi.

Κέχρημαι, σαι, ται, mutuatus fum, perf. ind. paff. κεχρημένος, perf. part. ab oraculo prædictus: egens. verbi χράομαι, ώμαι. f. χρήσομαι, utor. Thema χράω, commodo.

Κεχρημάτισμαι, ῶ, ον, divinitus promiffus, perf. part. paff. a χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitus admoneo. f. ίσω. a. 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, nominatus fui. a. 1. inf. act. χρηματίσαι. perf. paff. κεχρημάτισμαι, σαι, ται. a. 1. ind. paff. ἐχρηματίσθην, ης, η. a. 1. part. χρηματισθείς, ἐντος, ὁ. Th. χρῆμα, ατος, τὸ, res, negotium.

Κεχρήσονται, 3. fing. paulo poft fut. a χρήζω, indigeo. f. σω. perf. paff. κέχρησμαι, σαι. Th. χρεία, indigentia.

Κεχρῆσθε, 2. plural. perf. paffiv. verbi ejufdem, & rhematis.

Κεχρισμαι, perf. paffiv. a χρίω, ungo. f. ίσω. p. κεχρικα.

Κεχυμαι, & κέχυται, confufi funt, 3. plur. perf. paff. κέχυτο, 3. plur. plufq. perf. paff. κεχυμένος, effufus, perf. part. a χυέω, vel χύω, fundo. Th. χύω, idem.

Κέχυτ' pro ἐκέχυτο, 3. fing. plufq. perf. paff. κέχυται, 3. fingul. perf. ejufdem verbi.

Κεχωρίκεισαν, ceffarant, Att. pro ἐκεχωρήκεισαν, 3. plur. plufq. perf. activi verbi χωρέω, cedo, eo. fut. ήσω. p. κεχώρηκα.

Κεχωρίσθαται, fejuncti funt, Jonic. pro κεχωρισμένοι εἰσι, 3. plur. perf. paff. a κεχωρισμαι, verbi χωρίζω, feparo. Th. χωρίς, feorfum.

Κεχωρισμένος, η, ον, feparatus, diftans, perf. part. paff. ab eodem verbo, & rhemate.

Κήω, & per epenthefin κέω, findo, jacere cupio, cubo. unde & κείμαι, jaceo. Eft & κέω, uro.

Κ Η.

Κῆ, Jon. pro πῆ, quo?

Κῆαι, accendiffe, a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔηα, verbi κήω, uro.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. med. κήαι, a. 1. part. activ. κήαντες, a. 1. part. med. ejufdem verbi.

Κῆβος, ου, ὁ, animal e fimiarum genere.

Κηγώ, ut & κἠγώ, Dor. pro κ' ἐγώ, & ego.

Κηδάρ, locus in Arabia deferta, ubi Cedar Ifmaelis filius habitavit.

Κήδε', pro κήδε, torquebat, 3. fing. imperf. Jon. verbi κήδω, ango. Sic & κήδε', pro κήδεα, nom. plur. a κῆδος, cura.

Κήδει, lædit, 3. fing. præf. act. a κήδω, ango. præf. ind. κήδειν. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεμόνας, acc. pl. a κηδεμών, όνος, ὁ, curator, follicitus. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κήδεσθε, 2. pl. præf. κήδομαι, curam gero. κήδοντο, pro ἐκήδοντο, 3. fing. imperf. ejufdem verbi, & thematis.

Κήδεσι, dativ. plural. a κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεστής, & κηδιστής, qui curam alicujus gerit, affinis. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδόω, funero. & idem ac κήδω, curo.

Κηδέω, curo, curam gero. f. έσω, & ήσω. q. a κέω, uro. quia ardentem curam fignificat, qualem propinqui de fe mutuo habent. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδιστος, η, ὁ, familiariffimus, quem ex amore fingulariter curamus. fuperlat. a κῆδος, cura.

Κηδομενη, ἡ, curans, præf. part. f. g. a κήδομαι, curam gero. ab eodem rhemate.

Κῆδος, εος, τὸ, cura, follicitudo. quafi κῆρ ἔδει, cor comedit. hinc κηδέω, curo, curam gero. κήδομαι, idem. κηδολος, η, ὁ, ἡ, follicitus, anxius. ἀκηδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, nullam curam gerens. ἐπικήδειον, carmen funebre.

Κήθω, mœrore afficio, ango, lædo. inde κήθων, ὁ, affligens, præf. part. ab eodem rhemate.

Κῆθ', & dedit, pro κ' ἔθηκε.

Κήθιον, & κηθάριον, ου, τὸ, valculum, in quo fuffragia, feu fortes conjiciebantur. Jon. pro χύτρον, a χεῖσθαι. fic κιθών, Herodot. pro χιτών, &c. Eft ergo a χέω, capio, aut καύθω, quia occulit fortes, donec palam educantur. nifi a κηθὸς, ὁ, cadus, ftirella, feu urnula judiciaria, in quam fuffragia demittebant.

Κῆκ', Dor. pro κ' ἐκ, & ex.

Κήκε μὰ ἀποθάνω, Dor. pro κ' εἰ κε μὴ ἀποθάνω, etfi non moriar.

Κήκιε, Poet. anadiplafiafmo pro κέκιε, & hoc pro ἔκιε, verbi κιέω, vel κίω, a. 2. ἔκιεν, ες, ε. Alii volunt effe imperf. a κηκίω, falio. Th. κίω, eo, vado.

Κηκίς, ἡ, nidor, in altum velut faliens. Eft & κηκίς, galla, quia e quercu fubiro κηκίει, id eft, profilit.

Κηκίω, falio. a κίω, eo.

Κῆλα, nom. plur. a κῆλον, ου, τὸ, telum, Jon. pro κῶλον, lignum.

Κηλάς, ἁδος, ἡ, hiberna dies, nubes: capra, vulpes. q. a κηλέω, mulcere, decipere.

Κήλαστος, arbor ex iis, quæ tardiffime fuos fructus perficiunt: ut juniperus, ilex, &c. an ergo a κηλάς, quatenus dies hiberna? κηλάστρια, arbores quædam agreftes, item vafa paftoralia.

Κήλαντ, & κήλαντ', ὁ, urens, fplendens, calidus. q. a κηλέω, uro.

Κηλέει, mulceo, decipio. f. ήσω. Sed κηλέῃ, dat. fing. a κήλεος, ου, ὁ, calidus. Th. κηλέω, uro.

Κήλη, ης, ἡ, rumor feroti, ramex, q. a κηλεῖν, feu κῶλον, lignum. quia durus, & quafi lignofus.

Κηλὶς, ίδος, ἡ, macula, nævus, ulcus, q. a κηλέω, ut fit quafi uftione factum.

Κῆλον, ου, τὸ, jaculum e ligno, Jon. pro κῶλον. Sed κηλεῖν, ficcum, a κέω, uro.

Κηλέω, precor. Peto Poeticum effe pro κηλέω, ut fit Deum mulcere precibus.

Κηλωνεὸν, τὸ, inftrumentum, quo aqua e puteis hauritur. Tollenonem vocant Feftus, Plinius, & Vegetius.

Κημωτὸν, Dor. pro κ' ἐμωτὸν, & me ipfum.

Κημοὶ, Dor. pro κ' ἐμοὶ, & me.

Κημὸς, οῦ, ὁ, fræni genus, fifcella e viminibus plexa. Haud male a κάμπτω, quia eft flexilis. Varinus a κάμνω, laboro, quia fub fræno jumentum laborat.

Κῆν, Dor. pro ἐς ὃν, fed κ' ὧν pro κ' ὧν.

Κῆνσον, ου, ὁ, cenfus, hoc eft, æftimatio bonorum. vox origine Latina a cenfeo.

Κῆξ, vel κήξ, ῆ, avis quædam, larus. Quidam κέπφον, fulicam exponunt.

Κηξαπίνης, Jon. & Dor. ἐκ τ' κ' ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, repente.

Κῆπε, Dor. pro ἐς ἔπε, & dixit.

Κήπτει, Dor. pro ἐς ἔπτει, & poftquam.

Κῆπτεται, Doric. pro κ' ἔπειτα, & poftea.

Κῆπος, ου, ὁ, hortus, pecten, pubes muliebris. q. a κάπω, fpiro. hortus eft locus perfpirabilis, διαπνεόμενος. Eft & tonfuræ fpecies. Hinc κηπουρὸς, οῦ, ὁ, hortulanus. κηπουρέω, hortum colo. ex ὄρος, ου, ὁ, cuftos, & κῆπος, hortus. Eft & κῆπος, animal fimile fimiæ.

Κηπουρὸς, οῦ, ὁ, hortulanus.

Κῆρ, ῥός, ἡ, fors, fatum, mors fatalis. Poffet referri ad κείρω, feco. Alii a κείρω, depopulor. Sors enim omnia verfat. Hinc ἀκήρατος, & ἀκήρωτος, ου, ὁ, ἡ, immortalis, incorruptus.

Κῆρ, contract. pro κέαρ, ατος, τὸ, cor.

Κῆρα, acc. fing. & κῆραι, acc. plural. a κὴρ, fors.

Κηρεία, ας, ἡ, fafcia; quæ & κηρεία, & κηρέα, a κὴρ, mors.

Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ, ἡ, fatis agitatus, vel advectus. a φορέω, agito, fero, & κὴρ, ἡ, fors.

Κηρίον, ου, τὸ, favus. a κηρὸς, οῦ, ὁ, cera.

Κηρκετρεφέων, gen. plur. a κηρετροφὴς, ἔος, ὁ, ἡ, morti obnoxius. q. d. fato nutritus. a κὴρ, fatum, & τρέφω, alo.

Κηρόδετος, ου, ὁ, ἡ, cera ligatus, & compactus. ex κηρὸς, cera, & δέω, ligo.

Κηροδομῆσαν, acc. fing. part. præf. f. g. a κηροδομέω, cellas cereas ftruo. quod ex κηρὸς, οῦ, ὁ, cera, & δομέω, condo, ftruo. Them. δέμω, ftruo.

Κηρόθι, ex corde, adverb. a κέαρ, contract. κῆρ, cor.

Κηρὸς, οῦ, ὁ, cera, quia κηλόμενος ῥεῖ, uftulata fluit. Hinc κηρόω, cera obduco. κηρωτὸς, ὴ, ὸν, ceratus. κήρινος, η, ον, cereus. κηρὸεν, ου, τὸ, favus. Eft & κηρὸς, mollis, flexilis, μεμηλὸς.

Κηρύβια, ων, τὰ, folliculi, refecamenta fabarum. q. a κείρω, quia refecantur.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, prædicatio. Them. κήρυξ, præco.

Κήρυκε, nom. dual. κηρύκεσσι, dat. plur. Jon. a κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Κηρύκειος, η, ον, ad præconem pertinens. Them. κήρυξ, præco. hinc κηρυκείη, ἡ, Jonic. pro κηρυκεία, ἡ, vel κηρύκειον, præconis munus.

Κήρωνθος, ὁ, Cerunthus, nomen proprium.

Κήρυξ, υκος, ὁ, præco. q. a κραύζω, clamo. vel a γῆρυς, vox. Vel forte ab ἤρυξα, traxi, a. 1. (verbi ἐρύω) id eft evocavi, fcil. e caftris militem, vel etiam populum quemcumque ad audiendum, κ præfixo. Hinc κηρύσσω, vel εὔτω, prædico, promulgo. f. ξω. κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium.

Κηρύσσω, prædico, publico, celebro. imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε, f. ύξω. p. κεκήρυκα. aor. 1. ἐκήρυξα. perf. paff. κεκήρυγμαι, ξαι, κται. aor. 1. paff. ἐκηρύχθην. aor. 1. part. paff. κηρυχθὲις, ἐντος, ὁ. f. 1. paff. κεκηρύξθομαι, ῆ, ῆται. Th. κήρυξ, præco.

Κηρυχθῆ, 3. fing. a. 1. fub. paff. κηρυχθῆναι, a. 1. inf. a κηρύσσω, prædico.

Κητῶ, gen. Dor. pro κήτεος, a κῆτος, ὄ, ἡ, cera.

Κῆτος, εος, τὸ, cetus, balæna. q. a κεῖμαι, jaceo, quia jacet, ut moles. κητεία, locus, ubi tales pifces capiebant, aut condiebant.

Κητὼ, ὁος, ἡ, nomen mulieris.

Κηὐ, Dor. pro ἐς οὖ, & bene.

Κήυκα, acc. fing. a κήυξ, ῦκος, ὁ, nomen Regis.

Κῆφ' ὅτι, Dor. pro κ' ἐφ' ὅτι, & ἐφ', pro εἶπε, dixit.

Κῆφα, Dor. pro κ' ἔφη, & dixit; vel ἐς εἶπα, & dixi.

Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apoftoli, Cephas, Syr. Petrus.

Κηφὴν, ῆνος, ὁ, fucus, ex apum genere. dat. plur. κηφήνεσι, pro κηφῆσι. An a κεύω, qui edit tantum? Eft & vicinum καφὸς, quod non tantum furdus, fed fatuus, & inefficax. inde καφέω, eft κακοεργέω, βλάπτειν, nocere.

Κῆφθα, Dor. Jon. & Æol. pro κ' ἔφθη, & accenfa eft, a. 1. paff. 3. fing. verbi κάπτω, accendo.

Κηφισίδι, dat. fing. a Κηφισὶς, ίδος, ἡ, Cephifis, lacus.

Κῆχος, Dor. pro πῆχος, a πῆ, quo?

Κηώδης, & κηώεις, ὁ, bene olens, redolens, fragrans. a κηδόω, quia odoris caufa accenditur.

Κ Ι.

Κίβδηλος, η, ὁ, ἡ, cui fcoria immixta eft: adulterinus, proprie de nummis. q. a κίβδης, metallorum fcoria. Metaphorice non fincerus, fucatus. fuperlat. κιβδηλότατος, quafi a κίβδηλ-ος, ακίβδηλος, η, ὁ, ἡ, purus, fincerus.

Κίβδης, lutum, nempe metallorum fcoria. Item improbus.

Κίβισις, ιος, ἡ, pera, faculus, ubi κίστας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βόσις, victus reconditur. Hinc & κίβος, arca.

Κιβώριον, ου, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ, & genus poculi, quod ex illo fructu fieri cœptum.

Κιβωτὸς, οῦ, ὁ, arca, cista, capsa. q. a κίβος, arca, in qua κεῖται βόσις, jacet pastus, seu nutrimentum.

Κιγκλίζω, agito, Dor. pro κινέω, moveo, a κίγκλος, quod vide.

Κίγκλος, carcer: cancelli, fori, quibus a judice populus arcebatur. Plutarch. in Galb. usurpatur & pro valva, sera, sive foramine, per quod immittitur clavis. q. a κλείω, claudo.

Κίγκλος, ου, ὁ, avis quædam, quæ & κιγκλὴξ dicitur ex eo, quia crebro caudam movet. Sic dici posset a κινῶ, & κλὴς. hinc κιγκλίζω, 2. sing. imperf. Dor. pro ἐκιγκλίζῃς, movebaris. a κιγκλίζω, agito, moveo.

Κίδαρις, ιος, ἡ, pileus regius. scribitur & κίτταρις.

Κιδάφη, της, ἡ, vulpes. aliter κίδαφος. q. a κίνδος, ὁ, & τὸ, vulpes: a κινεῖσθαι ἀδῖνα, quod valde se moliter.

Κίε, Jonic. pro ἔειε, imperf. vel aor. 2. verbi κίω, eo, accurro; per metathesin pro ἴειν.

Κιθάρα, ας, ἡ, cithara. κίθαρις, ιος, ἡ, idem, lyra. q. a κεῖθεν, vel κινῶν ἔρωτας, quod cient amores. κιθαρίζω, cithara ludo. κιθαρῳδὸς, ᾠδὸς, ὁ, citharista.

Κιθάριζον, personabat, 3. sing. imperf. Jonic. verbi κιθαρίζω, cithara cano.

Κίθαρις, ιθος, ἡ, idem ac κιθάρα, cithara. παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα, quod ad amorem alliciat.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, citharista. in plural. οἱ κιθαρισταὶ. κιθαριστὶ, ἡ, ars pulsandi citharam. ab eodem themate.

Κίθαρος, ου, ὁ, piscis citharus, Apollini sacer. q. a κιθάρα, cithara.

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus, ex κιθάρα, cithara, & ᾠδὸς, οῦ, ὁ, cantor. Th. ᾄδω, cano.

Κιθαρῳδέω, ad citharam cano. ex κιθάρα, cithara, & ᾠδὸς, cano.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Jon. pro χιτὼν, ῶνος, tunica, lorica, vestis, paludamentum, quod ponitur sub veste. Herod.

Κίκι, εως, τὸ, cici, plantæ nomen. Lat. ricinus.

Κίκιννις, ου, ὁ, cincinnus, cirrus. q. a κινῶν, confundere, reduplicata prima syllaba.

Κικυβῶν, vox noctuarum. a κικυβὴ, noctua. aliter κίκυμις.

Κικκὸς, οῦ, ὁ, gallus. videtur a sono ita dici. Vel a κίκκη, συμφορὰ, coitus est enim avis salacior, & in Venerem pronior.

Κικλήσκω, pro κικλήσκουσα, vocans, præs. part. f. g. a κικλήσκω, Poetic. pro καλέω, voco.

Κίκυς, υος, ὁ, vires, robur. quasi a κίω, moveo. quia ὁ ἰσχυρὸς ἐκ κινήσεως φαίνεται, fortis ex motu apparet.

Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, Cilicia, a Cilice, filio Phœnicis.

Κίλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Cilicia oriundus. κιλίκιον, ου, τὸ, vestis ex hircis Ciliciæ, illic villosioribus.

Κίλλα, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

Κιλλίβαντες, ligna, quibus defessi clypeos sustentabant. a κίλλος, asinus, & βαίνω, asinina basis, quæ aliquid sustinet instar asini, vel a. κῶλον, lignum.

Κίλλος, ου, ὁ, asinus. apud Dores.

Κιμβίκιον, ου, τὸ, vel ut alii, κιμβερικὸν, vestimenti pretiosi genus. an a Cimbria, aut a Cimmerio oppido Asiæ?

Κίμβιξ, seu κίμβιξ, ικος, ὁ, animalculum e vesparum, vel apum genere. Item nimis parcus, sordidus.

Κίμβικον, τὸ, parsimonia: apicula. Erasm. Proverb.

Κιμωλία, ας, ἡ, terra ex insula Cimolo.

Κυνάβρα, ας, ἡ, canum cibus, fœtor, quasi κυνῶν βρῶσις, a κυναβρῶ, oleo.

Κίνδοξ, οξος, τὸ, & ὁ, ὁ, vulpes, apud Siculos usitatus. quasi a κινεῖσθαι ἀδῖνα. Est & κίνδαφος, vulpes. quid si a κύων, canis? est enim vulpes canini generis.

Κινάμωμον, ου, τὸ, cinnamomum, vide κιννάμωμον.

Κίνδαλος, ου, ὁ, clavus, paxillus. q. a κινῶ, movere, quoniam mobilis.

Κίνδαξ, ὁ, agilis, facile mobilis, εὐκίνητος, a κινέω, moveo.

Κινδυνόω, periclitor. fut. ὤσω. perf. κεκινδύνωκα. Them. κίνδυνος, ὁ, periculum.

Κίνδυνος, ου, ὁ, periculum. q. κινῶ, & δέος, merus, vel δύω, moveo. movet enim merum, & mergi facit. Vel quia κινεῖ τὰς ὀδύνας, dolores excitat. Hinc κινδυνώδης, periclitor. κινδυνώδης, εος, ὁ, ἡ, periculosus. ἀκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, vacuus a periculis. ἐπικίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui se in pericula præcipitat.

Κινείσθω, moveatur, 3. sing. præs. imperat. pass. a κινέω, moveo.

Κινῶ, Doric. & Æol. pro κινῶ, move, præs. imperat. pass. a κινέω, moveo.

Κινέω, moveo. fut. ήσω. p. κεκίνηκα. aor. 1. ἐκίνησα. aor. 1. pass. ἐκινήθην, ης, η. q. a κίω, eo. Motus primus, & evidentissimus est itio, seu loci mutatio. Hinc κίνησις, εως, ἡ, motus. κινητὸς, ὴ, ὸν, motor. ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, immobilis.

Κινηθείσης, gen. sing. aor. 1. part. pass. a κινέω, moveo.

Κίνημος, ου, ὁ, ἡ, motus, Poet. pro κίνησις. Th. κινέω, moveo.

Κινήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. ejusdem verbi.

Κινητὴρ γαῖης, quassator terræ, Periphrasis Neptuni.

Κινητικώτατα, τά, plural. num. n. g. superl. grad. a κινητικὸς, ὴ, όν, movendi vi præditus. Th. κινέω.

Κίννα, ης, ἡ, cinna, genus κηρώσεως, graminis in Cicilia. Dioscor. l. 4. c. 33.

Κιννάβαρι, εος, τὸ, cinnabari; item coloris genus, vulgo κόκκινον, rubia. Videtur dici a κινάβρα, fœtore, ob fœdum odorem, quem exhalat, dum foditur. Cinnabaris duo genera esse tradit Theophrastus: alterum minium, quod vulgo *vermillon*; alterum, quod sanguinem serpentis vocant pharmacopolæ. Vide Plin. l. 33. c. 7.

Κίνναβος, ου, ὁ, exemplar aliquod futuri operis. Suid.

Κιννάμωμον, ου, τὸ, cinnamomum.

Κινοῦντι, gen. sing. f. g. præs. part. act. a κινέω, moveo. fut. ήσω. præs. part. κινῶν, οῦσα, οῦν.

Κινύρα, ας, ἡ, cithara. κινυρὸς, ὰ, όν, lamentabilis.

Κινύρομαι, lamentor, lugubri voce queror, cantillo.

Κίον', pro κίονα, columnam, a κίω, columna.

Κίοσιν, columnis, dat. plur. a κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna. κίον' acc. singul. pro κίονα, columnam.

Κίουσι, euntes, nom. plur. part. præs. f. g. a κίω, eo. Sunt qui a. 2. esse velint pro ἴων, ἴουσα, ab εἶμι, eo.

Κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, & Dor. Κίρκα, Circe, nomen fagæ.

Κίρκος, ου, ὁ, circulus, locus in orbem rediens. Est & species accipitrum. Arist. hist. anim. c. 1. & 36. & Plin. l. 10. c. 8.

Κίρνα, Jon. pro ἐκίρνα, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω, misceo. Th. κεράννυμι, seu κεράω, idem.

Κίρνη, pro κίρνη, 3. sing. imperf. a κίρνημι: quamquam nonnulli Doricum esse malint pro ἐκίρνα. verbi κιρνάω, misceo. Th. κεράννυμι, misceo.

Κίρνων, 1. sing. vel 3. plur. imperf. verbi κιρνάω, misceo.

Κιρράδεν, ἐκ τῆς Κίρρας, e Cirrha.

Κιρρὸς, species accipitris, & piscis. a κιρρὸς, colore.

Κιρρὸς, ὸς, ὁ, fulvus, seu gilvus. q. a κιρῶ, uro.

Κιρσὸς, οῦ, ὁ, varix, cum vena a multo sanguine dilatatur. q. a κιρρὸς, colore. Et κιρσὸς, dicitur, & κρικὸς.

Κὶς, κιὸς, ὁ, vermis, qui in ligno, frumentove nascitur. Referri posset ad κίω, seco, scindo. Hinc ἄκιος, non corrosus a vermibus. Est & Κὶς, ὁ, nomen viri ἀκίωτου, Cis. Hebr. durus.

Κίσσα, & Att. κίττα, ης, ἡ, pica, avis garrula, gulosa. Et sumitur pro fastidio ciborum, & appetitu absurdorum, & pro malacia. Varinus ducit a κίνω, & σαίνεσθαι, quod cum vehementia ruat ad τὸ σωματίζειν, coeundum. Vel a κὶς, vermis. Oritur enim ex humore acri ventriculum vellicante. Hinc κισσάω, pica laboro, cupio, concipio.

Κίσσηρις, εως, ἡ, pumex, lapis tanquam a verme rosus. Thema κὶς, vermis. Vel a κέω, uro, & πείρω, arefacio.

Κισσὸς, & Att. ττος, οῦ, ὁ, hedera. q. a κίω, eo, quod in pariete late serpat. Vel a κέω, scindo, quia hedera arborea alias arbores scindit, & perdit. Hinc κισσόρρις, hedera redimitus. q. a κισσὸς, hedera, & ἄρω, apto.

Κισσοφερὴς, οῦς, ὁ, ἡ, qui capite gestat hederam. Ex κισσὸς, ου, ὁ, hedera.

Κισσύβιον, ου, τὸ, poculum e ligno hederaceo. Th. κισσὸς, ὁ, hedera.

Κίστη, ης, ἡ, cista, capsa, ex vimine proprie. q. a κεῖσθαι, quod ibi certæ res positæ sint.

Κίσσος, ου, ὁ, vel κίσσος, fruticis genus. q. a κισσὸς, hedera.

Κιτρία, ας, ἡ, citria arbor, seu malus medica. κίτριον μῆλον, pomum citrinum.

Κίττα, idem ac κίσσα, pica.

Κιττὸς, hedera; vide κισσός. Tum κιττὸς, ὴ, όν, bonus, a, um, Laconice. Puto a κίττα, quatenus appetitur. Quæ enim appetimus, bona sunt, aut videntur.

Κιτῶνα, acc. sing. Dor. pro χιτῶνα, a χιτὼν, tunica, amictus, interula.

Κιχάνω, idem ac κιχάω, deprehendo. f. ήσω. a. 2. ἔκιχον, ες, ε. a. 2. inf. κιχεῖν.

Κιχείη, deprehendat, 3. singul. præs. opt. a κίχημι, ut τιθείη, a τίθημι: unde & κιχὴς. Sunt qui velint esse 3. singul. sub. sed tum ι deberet subscribi, & κιχείη, Poetic. pro κιχάω, deprehendo.

Κιχήμενοι, ειτε, ειεν, in plur. præs. opt. per syncopen Att. pro κιχείημεν, οιτε, οιεν. verbi κίχημι, assequor. Them. κιχάω, deprehendo.

Κιχὴς, κιχάνω, & κίχημι, invenio, assequor, comprehendo. q. a χῶ, capio, & κίω, eo. fut. ήσω. p. ηκα. Hinc ἀκίχητος, ὴ, όν, ὴ, quem assequi, & comprehendere non possumus.

Κίχῃ, apprehendat, 3. sing. aor. 2. sub. κιχάνω, vel κιχὼ, assequor.

Κιχήμεναι, aor. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν. verbi κιχάνω, vel κιχάω, invenio. κιχήσω. aor. 2. ind. ἔκιχον. aor. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχήμεναι, & ectasi Poet. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, assequutus, præs. pass. verbi κίχημι, idem ac κιχάω, assequor.

Κιχήσατο, ὁ, assequutus, a. 1. part. act. verbi κιχάω. hinc κιχήσατο, 3. sing. aor. med. Jon. verbi κιχάω, assequor.

Κιχήτην, per syncopen & Jon. pro ἐκιχήσατην, 3. dual. a. 1. act. verbi ejusdem.

Κίχλη, ης, ἡ, turdus, avis. Doric. κίχλα.

Κιχλίζω, pinguibus κίχλοις, seu turdis vescor. hinc delicior, immoderate rideo, affine est καχλάζω, immodeste rideo.

Κιχρὰω, & κιχρήμι, commodo, utendum do. a χρὰω, idem.

Κιχώρη, ης, ἡ, vel κιχώριον, intubum, cichorium. q. a κίω, eo, & χωρίον, locus, quod per agros serpat.

Κίω, vado, eo. q. ab ἴω, quod ex ἴω, seu εἶμι.

Κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna, columella. Varin. ducit a κίνω, ὃ κινοῦντα ὤφελε, quod sursum q. eat. Est κίων vadens,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

vadens, præſ. part. a κίω. vel potius a. 2. pro ἰών, ab εἶμι, eo.

Κ Λ.

Κλαγγάουσι, Doric. & Æol. pro κλαγγῶσι, 3. plur. præſ. q. a κλαγγάω, ῶ. Th. κλάζω, clamo. f. κλάγξω.

Κλαγγή, ῆς, ἡ, clangor. a κλάζω, f. κλάγξω, ſono, clango.

Κλάγγω, κλαγγάω, idem ac κλάζω, ſono, clango.

Κλάγξω, fut. 1. a κλάζω, clango. aor. 1. ἔκλαγξα.

Κλᾶδας, Dor. pro κλεῖδας, claves.

Κλαδί, dat. ſingul. per metaplaſmum pro κλάδῳ. in nominat. κλάδ-ος, ου, ὁ, ramus.

Κλάδος, ου, ὁ, ramus tener. q. a κλάω, frango, quia facile frangitur.

Κλάειν, Attic. & Doric. pro κλαίειν, a κλαίω, ploro. f. κλαύσω.

Κλάϊζοντε, dual. num. particip. præſ. a κλάζω, clamo, clango.

Κλάζω, clamo, clango, de anſeribus, gruibus, &c. a ſono. fut. κλάγξω. a. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκλαγα. hinc κλαγγή, ἡ, clangor. Dicitur & κλαΐζω, pro κλάω, frango. Et κλαΐζω, Doric. claudo, a κλαΐς, id eſt, κλείς, clavis.

Κλαῖ, pro κλαῖε, Jonic. pro ἔκλαιε, 3. ſing. imperf. verbi κλαίω, lacrymor, ploro.

Κλαίεσκε, 3. ſingul. imperf. Jon. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, ploro. f. κλαύσω. p. κέκλαυγκα.

Κλαίοισθα, Æol. paragoge pro κλαίοις, 2. ſing. opt. act. ejuſdem verbi.

Κλαίοντα, flentem, acc. ſing. part. præſ. κλαίων, ουσα, ον, verbi ejuſdem.

Κλαιουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi κλαίω, fleo. præſ. part. f. g. κλαίουσα.

Κλαῖς, ῖδ-ος, ἡ, Dor. pro κλείς, clavis. hinc Jon. κληῖς, unde Dor. κλαῖς.

Κλαιστρον, ου, τὸ, Dor. & Æol. pro κλεῖθρον, υ, τὸ, clauſtrum. Th. κλείω, claudo.

Κλαίω, lacrymor, ploro, fleo. imperf. ἔκλαιον. f. κλαύσω. p. κέκλαυγκα. q. a κλάω, frango. quia vox flentium ſubinde frangitur, & crebris ſingultibus interrumpitur. Hinc κλαυθμός, ῦ, ὁ, ploratus.

Κλαμβός, ῆ, ὁ, mutilatus. quaſi a κλάω, frango, mutilo.

Κλάνιον βραχιόλιον γυναικεῖον, hæc viriola.

Κλαῖς, ῖδ, Dor. pro κλείς, κλειδ-ός, ἡ, clavis.

Κλάξω, vel ut alii κλαξῶ, Dor. pro κλείσω, fut. 1. ex κληΐζω, claudo. Them. κλέω, claudo. fut. κλέσω, & Doric. κλάξω, ει verſo in α. hinc a. 1. ἔκλαξα. Sic κλᾶξον, Dor. pro κλεῖσον, a. 1. imperat.

Κλαύσασα, Dor. pro κλαύσα præſ. part. f. g. verbi κλαίω, fleo.

Κλαπείς, έντος, ὁ, a. 2. part. paſſ. verbi κλέπτω, furor. fut. ψω. a. 2. ἔκλαπον.

Κλαρονόμοις, acc. plur. Dor. pro κληρονόμους, hæredes.

Κλᾶρος, ὁ, Dor. pro κλῆρος, ου, ὁ, ſors, hæreditas.

Κλάρωσε, conciliavit, Jon. & Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. verbi κληρόω, pro κληρόω, ſortior, ſorte lego. Th. κλῆρος, ου, ὁ, ſors.

Κλάσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. κλάσαι, aor. 1. inf. verbi κλάω, frango. fut. άσω.

Κλασθείσης, gen. ſing. a. 1. parr. paſſ. f. g. a κλάω, frango. fut. άσω. aor. 1. paſſ. ἐκλάσθην.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio. Thema κλάω, frango.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum. ab eodem themate.

Κλασῶ, claudam, Dor. pro κλείσω, fut. 1. a κλείω, claudo.

Κλαυδῆ, ῆς, ἡ, nomen inſulæ. Gr. vox fracta.

Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mulieris, Claudia. Latin. q. clauda.

Κλαυθμός, ῦ, ὁ, fletus: a κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Κλαυθμυρίζω, fleo, vagio, & in fletum adduco. ab eodem themate.

Κλαυθμών, ὁ, fletus, locus fletus. Thema κλαίω, fleo, ploro.

Κλαυσείται, 3. ſing. fut. 1. med. Doric. verbi κλαίω, fleo. fut. κλαύσω, Doric. κλαυσῶ. f. 1. med. κλαυσοῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσετε, 2. plur. fut. 1. verbi κλαίω, fleo.

Κλαυσῶ, fut. 1. Dor. pro κλαύσω, vide κλαυσείται.

Κλάω, frango. f. 1. κλάσω. p. κέκλακα. a. 1. ἔκλασα. aor. 1. inf. κλάσαι. a. 1. partic. κλάσας, αντος, ὁ. perf. paſſ. κέκλασμαι. a. 1. paſſ. ἐκλάσθην. præſ. part. paſſ. κλασόμενος, η, ον. Hinc κλάσις, εως, ἡ, fractio. q. a κόλος, mutilus, fractus.

Κλεάγιστος, vocat. ſing. a Κλεάγιστος, ου, ὁ, proprium nomen.

Κλεεννός, ή, όν, inclytus, glorioſus. quod a κλεινός, idem. Th. κλείω, celebro.

Κλεηδών, ονος, ἡ, vide in κληδών.

Κλεήσεται, f. 1. verbi κωλέω, voco. Geneſ. 32. verſ. 28.

Κλεία, pro κλέα, & hoc ex κλέεα, res præclare geſtæ. a κλέος, εος, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.

Κλείετε, celebrate, præſ. imperat. activ. 2. plur. verbi κλείω, celebro.

Κλειθρον, υ, τὸ, clauſtrum, ſera. a κλείω, claudo.

Κλειτός, ή, όν, Poet. celebris. a κλείω, celebro.

Κλείξαι, Dor. pro κλῆσαι, aor. 1. inf. activ. a κλείω, celebro, glorifico. Vel a κλείζω. f. ίσω. Dor. κλάξω. Sic κλείξον, fut. 1. inf. Dor. pro κλεῖσον.

Κλείσασαι, celebres, nom. pl. præſ. part. f. g. a κλείω, celebro. Sunt qui velint Jon. & Poet. dici pro κλέουσαι, a Th. κλείω, pro κλέω.

Κλεῖς, ειδός, ἡ, clavis. accuſ. ᾗ κλεῖ, & in accuſ. plur. κλεῖδας, & per ſyncopen κλεῖς. Eſt item κλεὶς in corpore ea pars, quæ dividit pectus a cervice, h. e. os latum in ſummo coſtarum, quod & κλεῖδιον vocatur. Nonnulli non dubitarunt appellare claviculam, Ariſtot. lib. 5. Ethic. cap. 1. Th. κλείω, claudo.

Κλεῖσαι, a 1. inf. act. a κλείω, claudo, fut. 1. σω.

Κλειστῷ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. a κλείω, claudo.

Κλειτούς, acc. plur. κλειτώς, acc. ſing. f. g. a κλειτός, ή, όν, celebris. Th. κλείω, celebro.

Κλειτορίς, ίδος, ἡ, myrtus. Item pudendum muliebre, Heſych. Hinc κλειτορίζειν, & κλειτορώζειν, pudenda fœminæ attrectare.

Κλειτός, ή, όν, celebris, inclytus.

Κλείω, claudo; item celebro, memoro, apud Poetas. f. σω. p. κέκλεικα. a. 1. ἔκλεισα. a. 1. ſub. κλείσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κλεῖσαι. perf. paſſ. κέκλεισμαι. κλείσιον τὸ ἐμπόριον, laudare, Odyſſ. α. Item obſideo, præcludo. Demoſth. Hinc κληίζω, vel κλήζω, claudo, celebro. κλειτός, ή, όν, inclytus. κληδών, & κλεηδών, όνος, ἡ, gloria. ἐπίκλειος, ος, ὁ, ἡ, glorioſus, celeber.

Κλειώ, όος, ἡ, nomen mulieris, & Muſæ, Clio.

Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum: circumventio, Plato de Rep. lib. 3. a κλέπτω, furor.

Κλεμμύος χελώνη, teſtudo, quia ſe ſua teſta veluti κλέπτει, id eſt, κάλυπτει, abſcondit.

Κλείοβις, nomen propr. acc. ſing. Κλείοβιν.

Κλεόπας, α, ὁ, Cleopas, nomen viri. Gr. omnis gloria.

Κλεοπάτρῃ, dat. ſing. Jon. a Κλεοπάτρα, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κλέος, & κλεῖος, εος, τὸ, gloria, fama, nominis ſplendor. Th. κλείω, celebro.

Κλέπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ου, ὁ, fur; Pherecrates.

Κλέπαι, falle, præſens imperat. activ. κλέπτεω, præſ. inf. a κλέπτω, furor.

Κλέπτες, ου, ὁ, fur; Pherecrates.

Κλέπτιστα, Dor. pro κλέπτουσα, celans, occultans, præſ. part. f. g. a κλέπτω, furor.

Κλεπτόμενος, præſ. part. paſſ. a κλέπτω, furor.

Κλέπτω, furor, occulo, clam facio, fallo, aufero. f. ψω. p. κέκλεφα. a. 1. ἔκλεψα. a. 1. ſub. κλέψω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. κλέψωσι. aor. 2. ἔκλαπον. perf. paſſ. κέκλεμμαι. præt. med. κέκλεπτο. κλέπτειν τὰ κοινά, ſubtrahere res publicas, Demoſth. Iliad. α. Item ſignificat λανθάνω, lateo, Sophocl.

Κλέπτης, ου, τὸ, rupes, cacumen, devexitas, q. a κλίνω, quia ſc. acclivis.

Κλεύνικος, ου, ὁ, Dor. pro κλεύνικος, ex κλέος, gloria, & νίκη, victoria.

Κλέψας, ὁ, furatus, aor. 1. part. act. κλέψαι, 2. ſingul. f. 1. κλέψωσι, 3. plur. a. 1. ſub. verbi κλέπτω, furor.

Κλέων, ωνος, ὁ, Cleon, nomen proprium.

Κλεωνία, ας, ἡ, helenium, herba, Dioſc. l. 1. Forte a Cleone quodam ſic nominata.

Κληδόν, nominatim, adverb. Hom. in Iliad. a κλείω, voco.

Κληδός, εος, τὸ, ſepes. a κλείω, claudo, quia horti iis clauduntur.

Κληδών, όνος, ἡ, fama bona, celebritas, gloria, omen bonum, Heſych. vocatio, appellatio. Poet. κλεηδών, ex κληίζω. Item divinatio, fama, ſors, omen. νεὼς φήμης, & κληδόνος, famæ templum, Plutarch. in Camillo. κληδόνος ἕνεκα, ominis gratia, Herodot. At l. 2. cap. 1. κληδόνα τὸν ἐπὶ τῷ βραχίονος, exponitur armilla brachii. Peculiariter κληδονίζεσθαι, de augurio dicitur.

Κληδών, 2. Reg. 1. 10. exponitur armilla. Sed pro τὸν κληδόνα, rectius legitur χλιδῶνα, a χλιδών, ῶνος, ἡ, armilla, ſive monile, Diodorus Siculus.

Κληΐω, Jon. pro κλείω, claudere.

Κληθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. κληθήσομαι, η, εται, fut. 1. paſſ. κλήθητε, 2. plural. aor. 1. ſub. paſſ. verbi καλέω, voco, cito.

Κλήθρα, ας, & κλῆθρος, ου, ἡ, alnus. q. a κλάω, frango. Nam lignum alni fragile eſt: nec flexiles ejus rami, uti aliorum aquaticorum.

Κληθῶ, ῇς, ῇ, aor. 1. ſub. paſſ. verbi καλέω, voco.

Κληΐς, ίδος, ἡ, clavis, ut κλείς. vel aliquid clavi ſimile, ſedes nautica, tranſtrum. Th. κλείω, claudo.

Κληΐσαι, Jon. pro κλεῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi κληΐζω, vel κλείω, claudo, celebro.

Κληΐω, Jonic. pro κλείω, claudo.

Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, virga vitea, quia fragilis. a κλάω, frango. Hinc κλημάτις, ίδος, ἡ, & κλημάκιον, & pro vite ponitur, & pro ſarmentis aridis. κληματόομαι, pampinis, & ſarmentis opacor, & ſylveſco. Et κλῆμα eſt ὑπόδημα, Heſych.

Κλήμης, εντος, ὁ, nomen viri, Clemens. Latin. clemens.

Κληροδότης, ου, ὁ, qui per ſortem dat, quod eſt, διδόναι ἐκ κλήρου. Hinc κληροδοσία, ας, ἡ, hæreditatis diviſio. Naziaræ. κληροδοτεῖν, ſorte divido.

Κληρονομέω, ῶ, hæreditatem adeo, hæres ſum, hæreditatis jure obtineo, poſſideo, Iſocr. fut. ήσω. præt. κεκληρονόμηκα. ex κλῆρος, ου, ὁ, ſors, & νέμω, tribuo.

Κληρονομησάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, hæres ſum.

Κληρονομία, ας, ἡ, hæreditas, actio κληρονόμου, hæredis.

Κληρονόμος, ου, ὁ, hæres, qui κλῆρον νέμει, dividit ſortem, ſeu hæreditatem cum alio.

Κλῆρος, ου, ὁ, ſors, conditio, fatum, patrimonium, ſortitio. ἐπὶ τῷ κλήρῳ παραδίδοσθαι, adire hæreditatem, Plato de Legibus. κλῆρον πάθεσθε, ſortem ducite, Eurip. Uſurpatur aliquando κλῆρος pro terræ menſura, v. g. jugeri, horti, quemadmodum Latini hæredium pro prædio accipiunt, Plato de Legibus.

Κληρουχέω, ῶ, in ſortem accipio, ſorte poſſideo, ut coloni, & veterani, Appian. lib. 5.

Κληροῦχος, ου, ὁ, qui κλῆρον ἔχει, aliquid ſor-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

sorte sibi attributum tenet: urbis gubernator, & agros distribuens vel sortem coloniæ. Pausaniæ est colonus. κληρυχία, actio illa, hæreditatis aditio: divisio, quæ per sortem fit. κληρυχικὸν, sorte datum, Aristoph. in Nebulis.

Κληρόω, sorte lego, sorte deligo, sortior, fut. ώσω. p. κεκλήρωκα. præs. pass. κληρόομαι, ῶμαι, in sortem adsciscor.

Κληρωσόμαι, sortiar, fut. 1. med. verbi κληρόω, sortior.

Κληρωτὶ, sortito, in sorte, advetb. Th. κλῆρος, sors.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio, vocabulum, appellatio, officium. τὴν κλῆσιν Κύρου ἔκλυσε, audivit se a Cyro vocari, Xenoph.

Κλῆσον, pro κλήϊσον, per synæresin, aor. 1. imperat. activ. verbi κληίζω, claudo, celebro. Them. κλείω, idem. At κλῆσον sine i subscripto per syncopen pro κλέϊσον, a. 1. imperat. activ. verbi καλέω, voco.

Κλητεύω, in jus voco.

Κλητικὸς, gen. singul. f. g. a κλητικὸς, ὴ, ὸν, appellativus, a, um. a κελέω, voco.

Κλητὸς, ὴ, ὸν, vocatus, a, um, inclytus, exoptatus, celebris.

Κλίνω, claudo, Jonic. pro κλείω.

Κλιβάδιον, ου, τὸ, herbæ genus.

Κλίβανος, ου, ὁ, clibanus, qui & κρίβανος, in quo hordeum coquitur.

Κλίμα, ατος, τὸ, regio, plaga, tractus.

Κλῖμαξ, ακος, ἡ, scala, gradus. Hinc κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, scalæ gradus, gradus scansilis.

Κλίνη, ης, ἡ, Dor. κλίνα, lectus, lectica, mensa. Plato in Symposiis. feretrum, in Epigram. Hinc κλινοποιὸς, lectorum faber.

Κλιθήτην, Jon. pro ἐκλιθήτην, 3. dual. aor. 1. indic. pass. verbi κλίνω, inclino.

Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus, lectica.

Κλίνομεν, 1. plur. præs. ind. act. κλινόμενος, inclinans, præs. part. pass. a κλίνω, inclino.

Κλίνωμεν, 1. plur. f. 2. ind. act. verbi κλίνω, inclino.

Κλίνω, inclino, reclino, demitto, incumbo. f. ινῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα, perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται. κλίνοντος ἡλίου, Sole se inclinante, Apoll. deprimo, everto, minuo. ἡμέρα κλίνεται καὶ πάλιν ἄπαντα τἀνθρώπεια, dies omnia humana prosternit, & rursum erigit.

Κλισία, ας, ἡ, locus, ubi κλίνεται, discumbitur, tabernaculum, tentorium, casa.

Κλεισίδες, αἱ, januæ bifores, valvæ, a κλίνω, inclino.

Κλισίη, ης, ἡ, Jonic. pro κλισία. Hinc κλισιηθεν, ex tentorio, adv. de loco. κλισιήνδε, ad tentorium.

Κλίσις, εως, ἡ, flexio, inclinatio, declinatio. κλίσις ἄρθρων, accubitus articulorum, & artuum, Eurip. κλίσις ἡελίοιο, Solis occasus, Dionys.

Κλισμὸς, ὁ, ὁ, torus discubitorius, sella recubitoria, ubi cibum capiebant. dat. plur. Jon. κλισμοῖσιν.

Κλισμῷ, solio, dat. sing. a κλισμὸς, lectica, torus discubitorius.

Κλίτος, εος, τὸ, devexitas, latus, in quod res aliqua κλίνεται, inclinatur.

Κλιτὺς, ύος, ἡ, vallis, declivitas, devexitas montis Plinio.

Κλοιὸς, οῦ, ὁ, collare, vinculum, quo collum κλίνεται. Th. κλείω, claudo.

Κλονέοντο, turbabantur, 3. plur. imperf. Jon. a κλονέομαι, turbor, quatior. Th. κλόνος, tumultus.

Κλοιοστὴρ, ῆρος, ὁ, gladiolus, ad femora suspensus. q. a κλείειν, ἰσχεῖν, ἰσχίον, q. a κλόνος.

Κλόνος, ου, ὁ, tumultus, strepitus, perturbatio. Hinc κλονέω, commoveo, concutio. q. a κλάω, frangere, vel a κλύδω, ut κλόνος fit, qui late exanditur.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum, a p. m. κέκλοπα verbi κλέπτω, furor.

Κλόπιμος, ος, ον, furvus, a, um. ab eodem them.

Κλοπεύω, verba dare, decipere, quasi κλοπὰ ἔπεα λέγειν, elegantia verba dicere, id est tempus inanirer producere, q. a κλέπτω, furor: ut & furari est decipere.

Κλῶβος, sigillum. vide περικλυβίζω.

Κλύβασις, herba, quæ ἑλξίνη, Latinis parietaria. q. a κόλλα, gluten, & βαίνω, eo. Ideo & ἑλξίνη, a trahendo.

Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda, æstus. Th. κλύζω, abluo. κλύδιον πέλαγος, quia fluctuosum.

Κλυδωνίζομαι, fluctibus agitor, fluctuo. f. ίσομαι. a. 1. pass. ἐκλυδωνίσθην, ης, η. Th. κλύζω, abluo.

Κλύον, audivit, 3. singul. imperf. Jon. a κλύω, audio.

Κλύζεσκον, abluebat, 3. singul. imperf. Jonic. pro ἔκλυζε, verbi κλύζω, abluo.

Κλυζομένῳ, inundanti, dat. singul. part. præs. pass. a κλύζω, quod vide.

Κλύζω, abluo, eluo, purgo, q. a κλύω, audio, sonum excipio, sono. Hinc κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, clyster, medicamenti genus, quo alvus eluitur. κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus. κατακλύζω, proluo, inundo. κατάκλυσις, εως, ἡ, & κατακλυσμὸς, ὁ, diluvium, inundatio.

Κλῦθι, audi, præs. imperat. a κλῦμι, vel ut alii volunt, pro κλύε, a κλύω, audio.

Κλυμένη, ἡ, nomen mulieris. a κλύμενος, η, ον, clarus. a κλύω, audio.

Κλύοιμι, audirem, præs. opt. a κλύω, audio.

Κλύον, Jonic. pro ἔκλυον, audiverunt, 3. plur. imperf. ejusdem verbi.

Κλυτὰ, nom. plur. n. g. a κλυτὸς, inclytus. Th. κλύω, audio.

Κλυταιμνήστη, ης, ἡ, Clytæmnestra, nomen mulieris.

Κλυτόκαρπος, ος, ὁ, qui fert inclytum fructum. Ex κλυτὸς, inclytus, & καρπὸς, ὁ, fructus.

Κλυτοπώλῳ, dat. sing. a κλυτόπωλος, ος, ὁ, inclytus equis, Plutonis epitheton: vel cujus adventus facile auditur ob mortuorum luctus, Iliad. ε, a κλυτὸς, inclytus, & πῶλος, pullus equinus.

Κλυτὸς, ὴ, ὸν, inclytus, clarus, celebris. Item vocalis, clamore, & strepitu turbulentus. Sophocles in Ajace appellat αὐτόκλιτα κλυτὰ caprarum greges clamosos, & tumultuosos. Diluculum etiam ab Ibyco vocatur κλυτὸν, quia eo tempore κλύω audire, & loqui licet. κλυτὴ, alma, a κλύω, audio.

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, inclytus artifex, ex κλυτὸς, inclytus, quod a κλύω, audio, & τέχνη, ης, ἡ, artificium.

Κλύω, audio, morem gero, sentio, auscultо: obedio. ἐπικλυτὸς, ὴ, ὸν, celebris.

Κλωβὸς, ὁ, ὁ, cavea avium, in Epigramm.

Κλώζω, f. σω, clamo more graculorum; item explodo e theatro.

Κλωθὼ, όος, ἡ, Clotho, Noctis filia, una ex Parcis, Hesiod. in Theogonia.

Κλώθω, neo, glomero, torqueo, contorqueo, circumvolvo, μίτον κλώθω, filum glomero. Lucian. fataliter destino: unde κεκλωσμένα dicuntur fato destinata. κλωστὴρ, fusus.

Κλωμακώεις, εντος, ὁ, asper, confragosus, salebrosus, montanus, præruptus, locus, in quo sunt κλωμακες, asperitates. a κλῖμαξ, q. κλιμακόεις, scala egens, ascensu difficilis. vel a κλάω, frango.

Κλών, ωνὸς, ὁ, ramus, vel surculus, acc. sing. κλῶνα, acc. plur. κλῶνας. hinc κλωνίον, ramulus. q. a κλάω, frango.

Κλωρὸς, Attice pro κλοιὸς, qui & κύφων.

Κλωσὰς, ᾶ, ὰ, nomen viri, contract. ex Κλεόπατος, gloria patris.

Κλῶπες, οἱ, fures, nom. plur. a κλῶψ, κλωπὸς, ὁ, fur. Th. κλέπτω, furor.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, qui ex fure patre natus. ex κλῶψ, ὁ, fur, & πατὴρ, ὁ, pater.

Κλωστὴρ, ῆρος, fusus, filum, nexus. Eurip. a κλώθω, neo.

Κλῶψ, ωπὸς, ὁ, fur, κλέπτης, ου, ὁ. Thema κλέπτω, furor.

K M.

Κμείλεθρα, trabes apud Pamphilum. ἀφ. δοκοὶ, Etym.

Κμητὸς, ὴ, ὸν, eleboratus, factus. a κάμνω, laboro, facio.

K N.

Κναικὸς, Dor. pro κνηκὸς, flavus, albus. Thema κνηκ, ος, ὁ, species feminis.

Κνάκων, ωνος, ὁ, caper, a colore κναφῷ, flavo, Theocr.

Κνάμα, ας, ἡ, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, crus.

Κναμπτω, idem ac γναμπτω, seu κάμπτω, flecto, polio, carmino, lenio.

Κναφωὺς, acc. plur. Dor. pro κνημοὺς, colles. vide κνημὸς.

Κναῖξ γάλα λύκου. Hesych. a κνηκὸς.

Κνάπτω, seu γνάπτω, fut. ψω, p. φα, carmino, carpo. proprie fullonum: unde κνάφος, seu γνάφος, ου, ὁ, carduus fullonius. κναφεὺς, seu γναφεὺς, έως, ὁ, fullo. Varinus κνάπτειν κελεύει γλῶτταν, jubeo continere linguam intra septa dentium.

Κναῖσαι, Dor. pro κνῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κνάω, scindo, rado.

Κναφήϊον, ου, τὸ, Jon. pro κναφεῖον, officina fullonica. Thema κνάπτω, carmino.

Κνάω, κνεῖν, item κνῆμι, scindo, rado, scalpo, pruritum excito, scarifico, leniter frico, cum accusativo.

Κνέφας, ατος, τὸ, caligo, tenebræ, crepusculum. κνεφαῖος, α, ὁ, tenebrosus, obscurus. q. a νέφος, nubes.

Κνέωρον, ου, τὸ, vel κνέωρος, ου, herba quædam, quæ & κνησγον. Plin. lib. 13. 21. q. a κνάω, rado. nam linguam mordet. Item pudendum muliebre.

Κνῆ, scalpit, 3. sing. aor. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, scindo.

Κνήθω, scalpo, frico, pruritum moveo. f. κνήσω. p. κέκνηκα.

Κνηκὸς, ὸν, ὁ, niger, fulvus. a κνηκὸς.

Κνηκίας, ου, ὁ, lupus. a κνηκὸς, flavus, quia tali colore præditus.

Κνηκὶς, ίδος, ἡ, parva nubecula. quia κνηκὴ, nigra. Suidæ servus.

Κνῆκος, ου, ἡ, species quædam seminis, vel herba croco similis. Hinc κνηκὸς, ὴ, ὸν, flavus, inclinans in candidum. Forte a κάω, urere, quia πυρρὸν, igneicoloris, ut crocus.

Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum; item pruritus. Th. κνάω, rado.

Κνήμαργος, ος, ὁ, cruribus albis præditus. ex κνήμη, ης, tibia, & ἀργὸς, ὸς, ὁ, albus.

Κνήμη, ης, ἡ, tibia, crus, quasi κνέμη, a κινέω, moveo. ejus prior pars κνημίον, posterior γαστροκνήμιον dicitur. q. a κινεῖν, movere. quia est motus causa. Et rotæ radius, quem Lysias κνημίνην vocavit.

Κνήμῃσι, dat. plur. Jon. pro κνήμαις, a κνήμη, tibia.

Κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. Th. κνήμη.

Κνημίδας, acc. plur. a κνημὶς, ίδος, ἡ, ocrea.

Κνημιδοφόρος, ος, ὁ, ocreis armatus. ex κνημὶς, ίδος, ἡ, ocrea. Th. κνήμη, tibia, & φέρω, fero.

Κνημὶς, ίδος, ἡ, munimentum κνήμης, tibiale, ocrea.

Κνημὸς, ὸ, ὁ, pars montis, quæ a pede ipsius (quæ ὑπώρεια, & πρόποδες) ascendit. Th. κνήμη, tibia.

Κνησίη, ας, ἡ, pannus tarus, per quem aliquid colatur, & quasi raditur. a κνάω, rado.

Κνηθείω, a. 1. opt. pass. verbi κνήθω, scalpo, frico. fut. σω. p. κα. Thema κνάω, scindo, perdo.

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui radit, homicida, matator, occisor, radula. ab eodem them.

Κνηστῆριον, & κνηστρον, instrumentum, quo raditur, radula. ejusdem them.

Κνῆστις, ιος, ἡ, culter, spina dorsi. Furo, quia ea est ceu radula dentata.

Κνήφη, ης, ἡ, urtica. quia κνᾶ, pruritum excitat. prurigo, pruritus.

Κνί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κνίδιος κόκκος, gramen cnidium, fructus thymeleæ. Theophraſt. l. 9. cap. 22. ubi dicit eſſe rotundum, rubrum, pipere calidius, quod gulam adurat; ideo meretur dici a κνίδη, urtica, quod urat tanquam urtica.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica, quia κνίζει, & cum pruritu quaſi mordet.

Κνίδιος, α, ον, τὸ, grani ſpecies; atriplex herba.

Κνίδος, quædam regio in Doride, & nomen fluvii. hinc κνίδιος οἶνος, vinum Cnidium.

Κνιζομένας, ας, ἁ, Dor. pro κνιζομένη, ἡ, punctа, dolore affecta. Vide in κνίζω, ſeco.

Κνίζω, ſeco, pruritum excito, ſcarifico, angO, ſcrupulum injicio, perdo.

Κνιπολόγος, α, ὁ, avis, quæ κνίπας λέγει, id eſt, legit, & edit vermes, qui ligna erodunt. Alii ſcrib. κνιπολόκος, quod κνηφὶν, culicibus inſidietur, id quod eſt λοχᾶσθαι.

Κνιπὸς, ὁ, ὁ, parcus, tenuiter vivens, qui de neceſſariis quoque aliquid κναίει, radit.

Κνιπώδης, ους, ἡ, pruritus, a κνάω. A nonnullis oculorum aridiras exponitur.

Κνὶς, κνιδὸς, ἡ, urtica, ut κνίδη.

Κνισάνη, Dor. per craſin ἐκ τῆ κνισάνητι, pro κνισήνητι, a nomin. κνισήνης, ητος. Th. κνίσα, ſeu κνίσα.

Κνίσσειν, Dor. pro κνίζειν, pungere. vide κνίζω.

Κνίσσα, ſeu κνίσα, ης, ἡ, nidor, uſtura carnium, arvina, pinguedinis incenſæ fumus. quia nares κνίζει, a κνίζω, rado. aut potius a καίειν, quia ex incenſo oritur. Hinc κνισσὸς, ὁ, catillo, qui κνίσσαν ſectatur.

Κνίσσαι, pupuguiſſe, Poet. pro κνίσσω, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, ſcalpo. Them. κνάω, ſcindo.

Κνισσοδιώκτης, α, ὁ, nomen muris. ex κνίσσα, ἡ, nidor, & διώκω, perſequor.

Κνίσσιον, α, τὸ, acucula, quæ & acuncula, βελόνη, ſcaphium, ξυστήρ. q.a. κνίζω, rado.

Κνὶψ, culex, mulio, Ariſtoph. in Avibus. vermiculus ex iis, qui lignum vorant, quia illud κνᾷ. Eſt & vermis ficus.

Κνῆς, gemitus axis in rota, quum ſcilicet κνᾶται. Eſt & κνὴ, etiam pedum ſtrepitus.

Κνέφος, caligo, idem ac γνόφος, & κνέφας.

Κνῆ, res minima, hilum, Heſych. Dicitur etiam γνῆ.

Κνυζάσμαι, ωμαι, gannio. a κνύω, idem ac Th. κνάω, rado.

Κνυζῶνται, Doric. pro κνυζῶνται, 3. pl. præſ. paſſ. verbi κνηζέω, gannio, de canibus. a κνύζω, rado, queribunde gannio. Th. κνάω, ſcindo.

Κνύζω, rado, ſcalpo, a κνάω, idem.

Κνύθαλον, α, τὸ, beſtia, fera tam terreſtris, quam aquatica, & aerea, Heſiodus. Interpres Heſych. in Prometh. bovem tranſfert.

Κνώδων, οντος, vel κνώδης, ὁ, mucro, ſeu acies gladii, quia κναίνει ὡς ὀδούς.

Κνώσσω, dormio, ſterto, quaſi a κενὰ, & ὄσσε, quum vacui ſunt oculi, nec occupati videndo.

Κνῶψ, πὸς, ὁ, cæcus. quaſi κενὸς ὠπὶ, vacuus viſu.

Κ Ο.

Κοάλεμος, α, ὁ, ſtolidus, amens, fatuus, inanis.

Κόαξ, rana. a ſono κοάξ, quæ vos ranæ.

Κοάω, audio, intelligo, contracte ex κλύω, aut a κοέω, quod vide.

Κόβαλος, α, ὁ, dicax, ineptus, verſutus, illiberalis, vaſer, maledicus, loquax, adulator, quaſi a κακόβυλος.

Κόβαιρος, α, ὁ, riſum movens, deriſor, convitiator.

Κόβυλος, εως, ὁ, radula, qua caſeus raditur.

Κόγχη, ης, ἡ, oſtreum, concha, vaſculum concavum. κόγχος, α, ὁ, ἡ, idem. κογχύλιον, α, τὸ, idem. κογχύλη, ης, ἡ, oſtreum, purpura.

Κογχίτης, α, ὁ, lapis albus, & mollis: in quo κόγχαι, conchæ.

Κόγχος, α, ὁ, ἡ, concha, proprie turbinata.

Κογχύλη, ης, ἡ, oſtreum, purpura. κογχύλιον, conchylium, conchylii cruor, qui expetitur ad inſecturas. Item ipſa lana, aut veſtis eo cruore infecta.

Κόδαλον, α, τὸ, piſcis mugil, κεφαλὸς, Heſych. Puto a κέω, ſeco.

Κοδραμόω, hordeum frigo, ſeu torreo.

Κοδράντης, α, ὁ, a quadrante Latino factum eſt, quarta pars aſſis.

Κοέω, intelligo, ſentio, pro νοέω, aut ex κοάω.

Κόθορνος, ου, ὁ, cothurnus, calceus utrique pedi aptus, & erat altus.

Κόθωρνος, α, ὁ, fucus: fur iners. παρὰ τὸ κόθεν ὁρᾶν, quod occulat caudam, nec aculeum exſerat, ut aliæ apes.

Κόθρης, vulpes. ut κολόβρης, q. cauda truncа, ſed ſatis caudata.

Κοῖ, κοῖ, vox porcellorum.

Κοίη, Jon. pro ποίᾳ, ſc. ὁδῷ, qua via, qua ratione? Sic & κοῖος, η, ον. Jon. pro ποῖος, qualis?

Κοικύλλω, circumſpicio, ut ſit κύκλῳ βλέπειν.

Κοιλάδος, gen. fin. a κοιλὰς, vallis, ſpelunca.

Κοιλαίνει, aor. 1. inf. act. verbi κοιλαίνω, cavo, exentero, derraho.

Κοιλὰς, ἀδος, ἡ, vallis, quia cava inter montes. Th. κοῖλος, η, ὁ, cavus.

Κοιλέμβολον, ſonat κοῖλον ἔμβολον, cavum roſtrum. eſt ordo quidam aciei militaris.

Κοίλη, ης, ἡ, concavum, pars navis: arca Polluci. κοίλη νεὼς, venter navis, Xenoph.

Κοιλήναντας, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, cavo.

Κοίλης, κοίλῃσιν, dar. pl. Jon. pro κοίλαις. a κοῖλος, η, ον, cavus, a, um.

Κοιλία, ας, ἡ, venter, uterus, ventriculus, alvus. Tum & canalis, per quem aqua ducitur. Item cadaver, Polyb. Pariter κοιλία, domus lignea.

Κοιλιακὸς, ὁ, ὁ, laborans morbo fluidæ κοιλίας, cœlicacus.

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ, paraſitus, qui κοιλίᾳ ſervit, ut δαίμονι, cujus venter Deus eſt.

Κοιλιόδεσμος, α, ὁ, ventrale. q. vinculum ventris, quod ſupra κοιλίαν δέεται.

Κοιλόπεδος, α, ὁ, epithetum loci, qui cavam planitiem habet. ὁ κοῖλον πεδίον ἔχων.

Κοῖλος, η, ὁ, cavus, depreſſus. κοῖλος ἄργυρος, argentum vivum, quia tangenti ſe aperit, & cavum exhibet. κοῖλον ἀργύριον, cælatum. τὸ κοῖλον, vola, cavum pedis, Poll. Sic κοίλη, aut κοιλαινομένη θάλαττα dicitur, cum, turbato mari, unda dehiſcens terram inter fluctus aperit.

Κοιλοσαθμέω, facio κοιλόσαθμον, fornico, camero. f. ήσω. a. 1. ἐκοιλοσάθμησα, ας, ε. ex κοῖλος, cavus, & σαθμὸς, ſtabulum, manſio. Th. ἵσημι, ſto.

Κοιμᾶθ', pro ἐκοιμᾶτο, dormiebat, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi κοιμάω, dormire facio.

Κοιμάω, ῶ, facio dormire. f. ήσω. p. κεκοίμηκα. præſ. paſſ. κοιμάομαι, dormio. præſ. part. κοιμαόμενος, ωμένου. perf. paſſ. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημένος, η, ον, qui obdormivit. a. 1. paſſ. ἐκοιμήθην, ης, η. f. 1. paſſ. κοιμηθήσομαι. Hinc κοιμητήριον, α, τὸ, locus, in quo dormitur, cœmeterium.

Κοιμηθὲς, ῆσα, ἐν, a. 1. part. paſſ. κοιμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. κοιμηθήτω, a. 1. imperat. verbi κοιμάω, dormire facio.

Κοιμήσωντο, 3. plur. Jon. a. 1. med. κοιμήσασθε, cubate, 2. pl. a. 1. imperat. med. ejuſdem verbi.

Κοίμησις, εως, ἡ, dormitio, obitus. Sic can. 23. Concil. Antioch. μετὰ κοίμησιν, poſt obitum. hinc κοιμητήριον, α, τὸ, cœmeterium. a κοιμάω, dormire facio.

Κοιμίζω, idem ac κοιμάω, dormire facio.

Κοινάομαι, ῶμαι, Pindar. pro κοινόομαι. Th. κοινὸς, ὴ, ὸν, communis.

Κοινάσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii: nom. pl. a. 1. part. activ. verbi κοινάω, communico. f. ώσω. Th. κοινὸς, ὴ, ὸν, communis.

Κοινῆ, communiter, adv. a κοινὸς, communis.

Κοινοῖ, dicitur in 3. ſingul. præſ. ind. act. & in 3. ſingul. præſ. opt. & ſub. activ. & in 2. ſingul. præſ. indic. paſſ. & 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi κοινόω, communico.

Κοινολογῆσθαι, aliquid cum aliquo communicare. ex κοινὸς, communis, & λέγω, dico.

Κοινόπους, ſocio pede (κοινῷ ποδὶ) factus. ut κοινόπους παρουσία, adventus conſors eorum, qui ſimul ἐβοήθησαν.

Κοινὸς, ὴ, ὸν, communis, publicus, vulgaris, expoſitus, pollutus, impurus. quia quod promiſcuo omnium uſui patet, ſolet contaminari, & quod communiter manibus ſuis multi tractant, ſordes colligit. Varinus ducit a κέω, ut ſit ὁ πᾶσι προκείμενος, ut poſſint κοινοχρηστεῖν. Hinc κοινῇ, communiter, adv. κοινῶς, idem. κοινότης, τος, ἡ, communitas: κοινόω, cummunico. κοινωνὸς, ὴ, ὸν, particeps, conſors. κοινωνέω, particeps ſum. κοινωνία, ας, ἡ, communio. ἐπίκοινος, α, ὁ, ἡ, communis, promiſcuus.

Κοινόω, ῶ, communico, committo, commune reddo; item polluo, inquino, pro impuro habeo. f. ώσω. perf. κεκοίνωκα. a. 1. ἐκοίνωσα. aor. 1. inf. activ. κοινῶσαι. Th. κοινὸς, communis.

Κοινῷ, dat. ſing. a κοινὸς, communis.

Κοινωὼν, ῶνος, ὁ, Poet. pro κοινωνὸς, ſocius, familiaris.

Κοινωνέω, ῶ, communico, impertio, ſum particeps. f. ήσω. perf. κεκοινώνηκα. a. 1. ἐκοινώνησα. κοινωνῶ σοι τάτε, commune hoc habeo tecum. κοινωνῶ σοι, tecum mihi convenit. κοινωνῆμαι τὸν στόλον, ſum particeps claſſis, Thucyd.

Κοινωνῆσαι, dar. plur. aor. 1. part. act. κοινωνίσας, αντες, ὁ, verbi κοινωνίω, ſum particeps.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, ſocietas, conſortium, beneficentia, eleemoſyna. Th. κοινὸς, communis.

Κοινωνικὸς, ὴ, ὸν, ſociabilis, non difficilis, qui eſt facilis convictus.

Κοινωνὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ſocius, particeps, adjutor. Xenoph.

Κοινωνῆσιν, 3. plur. præſ. ind. verbi κοινωνέω, ſum particeps.

Κοινώτερος, α, ὁ, communior, comparat. grad. a κοινὸς, communis.

Κόιξ, ικος, ὁ, palmæ arboris quædam ſpecies. an quod κοίσω, ſacerdotibus in uſu? Eſt etiam κοῖξ, vas farinaceum, Antiphan.

Κοιὸλης, ſacerdos, augur, qui & κοίης.

Κοῖον, ἐνέχυρον, ideſt, pignus. an a κοάω, quod eo ſibi ſapienter cavet creditor? aut pignus, quod apud eum κεῖται. κοιάζω, ἐνεχυράζω. Heſych.

Κοῖος, qualis, Æolic. pro ποῖος. Eſt & Κοῖος, α, ὁ, nomen viri.

Κοισφόρος, gravida, quia κοῖος, ideſt, κύος φέρει. Ex κυέω, prægnans ſum.

Κοιρανέοντα, acc. ſingul. part. præſ. verbi κοιρανέω, impero.

Κοιρανέοντι, Doric. pro κοιρανέουσι, regunt, gubernant. a κοιρανέω, impero.

Κοιρανέω, impero, princeps ſum. f. ήσω. p. κεκοίρανηκα. Th. κοίρανος, rex.

Κοίρανος, α, ὁ, princeps, dominus. hinc κοιρανέω, dominor, impero. Eſt & Κοίρανος, nom. propr. viri.

Κοισύρα, uxor Alcmæonis, Athenienſis, nobilis ea & opulenta, ſed luxuriоſa. Hinc κοισυρᾶσθαι, & κοισυρᾶσθαι, luxu diffluere, nimium ornari, Ariſtoph. in Nub.

Κοιτάζομαι, in lecto cubo.

Κοιτάζω, colloco. f. άσω. p. ακα.

Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, dormio. fut. σω, & Dor. ξω. hinc a. 1. ἐκοίταξα. Th. κοίτη, ης, ἡ, cubile.

Κοίτη, τος, ἡ, cubile, lectus, proles, inſtrum ferarum. κοῖται, ῶν, αἱ, libidines. q. a κεῖμαι, cubo. Hinc κοίτιος, α, ὁ, idem ac κοίτη. κοίτιον, α, τὸ, dormitorium, cubiculum. κοιτῶν, ῶνος, ὁ, cubiculum. ἀνδρὸς, ὁ, maritus. ἄκοιτις, ιδος, & ιος, ἡ, uxor. Poet. παρακοίτης, α, ὁ, & παράκοιτις, ιος, ὁ, idem ac ἄκοιτις, & ἄκοιτις.

Κοίτις, arcula, ſpecialiter ea, in qua mundus muliebris ſervatur. Item cunæ.

Κοῖτον, acc. ſing. a κοῖτος, ὁ, cubi-

le.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

le, somnus in cubili. piſciculus fluviatilis. Th. κοίτη.

Κοιτών, ῶνος, ὁ, cubiculum. κοιτωνίς, ίδος, lectulus. κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius.

Κόκκαλον, ου, τὸ, os. Corona pretioſa, κόκκαλα, ὀστέα. Puto a κίκυς, robuſtus.

Κόκκινος, η, ον, coccineus, cocco tinctus. a κόκκος, granum.

Κόκκος, ου, ὁ, granum. bacca. color ex cocco factus, puniceus. unde etiam pro purpura ſumitur.

Κόκκυ, celeriter, adv.

Κοκκύαι, & κοκύαι, ῶν, οἱ, ἃς αἱ, aviæ, majores, progenitrices. Ita vocantur quercus l. 1. Epigr. quod olim homines glandibus veſcerentur. Ibi tamen legitur καρκαί.

Κοκκύζει, canit, 3. ſing. præſ. ind. verbi κοκκύζω, coccyzo, canto, ut cuculus, vel gallus. a κόκκυξ, υγος, ὁ, cuculus.

Κοκκύμηλον, ου, τὸ, prunum præcox.

Κόκκυξ, υγος, ἡ, cuculus, avis a ſono, unde & κόκκος. vel quod ſit κόκκινος colore: hinc κοκκύζειν, cucurire.

Κοκκυσδεῖν, Dor. pro κοκκύζειν, cucurire. Th. κόκκυξ, υγος, cuculus.

Κόκυ, celeriter, Atticis.

Κόλα, ης, ἡ, venter, Suid. ſive quia κόλον, id eſt, eſcam capit: ſive quia κοίλη.

Κολάβιον, ου, ὁ, offula, buccea parva, parvum fruſtum. a κόλον, cibus.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, laſcive ſalto, reſilio. Inde genus ſaltationis petulantis, & laſcivæ κολαβρισμὸς eſt dictus. Sic Job 5. 4. κολαβριδιάσουσι, vertitur κατακλασθήσονται, a Sym. τραυματισθήσονται. Item κολαβρίζω, extendo, diſrumpo, deſpicio.

Κόλαβρος, ου, ὁ, obſcœna cantio. Item porcellus.

Κολάζω, punio, caſtigo, animadverto, vindico. f. σω. p. κεκόλακα. præſ. med. κολάζομαι, punior, pœnas do. a. 1. med. ἐκολασάμην, ω, ατο. Hinc κολαστήριον, ου, τὸ, carcer.

Κόλακας, acc. plur. a κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, aſſentatio. a κολακεύω, adulor. Th. κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακεύσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. a κολακεύω, adulor.

Κολακευτέος, adject. verbale a κολακεύω, adulor. κολακευτικός, ή, όν, adulandi peritus. κολακευτικῶς, adulatorie, aſſentatorie.

Κολακεύω, adulor, aſſentor. fut. εύσω. p. κεκολάκευκα.

Κολακῶται, vel κολακρέται, & κωλακρέται, civilium pecuniarum quæſtores, Cælius lib. 5. c. 9. Dicebantur etiam κόλακρεται, qui pecuniæ præerant, quæ ad res divinas erogabatur. Cuſtodiebant pariter pecuniam, quæ diſtribuebatur judicibus.

Κόλαξ, ακος, ὁ, adulator, paraſitus, a κόλον, cibo, quem quærit. Ideoque proprie eſt, ψωμοκόλαξ. Vel a κόλος, mutilus, quia adulator ex ſe mutilus eſt, & nihil habet niſi precario. Hinc κολακὶς, ίδος, ἡ, aſſentatrix.

Κολαζελάπτω, tundo, ſcalpo, lacero, tundendo excavo. τὸ ἦπαρ κολάπτειν, jecur pertundere. κολάπτειν τὰ ὄμματα, oculos exculpere. Ariſtot. l. 9. c. 2.

Κόλαψ, ωος, ὁ, animal ululæ inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, ſupplicium, cruciatus, cohibitio.

Κολάσωνται, 3. plur. a. 1. ſub. med. verbi κολάζω, punio.

Κολαφίζω, alapam alicui infigo, colaphis cædo, colaphum infligo. f. ίσω. p. κεκολάφικα.

Κόλαφος, ου, ὁ, colaphus. Th. κολάπτω.

Κολεοῖιν, gen. dual. Poet. pro κολοῖν, a κολεός, οῦ, ὁ, vagina.

Κολεοῖο, gen. Ion. pro κολεοῦ, a κολεός, vagina.

Κολεός, οῦ, ὁ, vagina, capſula, culeus, teſticulus, Iliad. α. Item galgulus avis. Ariſtot. l. 9. Anim.

Κολερός, ὸν, ὁ, glaber. hinc κολερικὰ, ῶν, ἃ, oves glabræ, intellige, quæ breviorem lanam habent: & hinc quaſi κόλος, mutilæ. Ariſtot. l. 8. Anim. c. 10.

Κολεχὼ, proculco. Heſych.

Κολία, ας, ἡ, ſaltatio quædam. Puto a ventris circumactu.

Κολίας, ου, ὁ, piſcis quidam, ſic dictus, quod κοιλίαν, ventrem habeat notabilem.

Κολιάω, ſalto: contendo, ingratus ſum. Heſy.

Κόλλα, & κόλλη, ης, ἡ, gluten. q. a κλοιὸς, claudo, quia claudit interſtitia, & jungit extrema. Hinc κολλάω, glutino. κολλητὴς, glutinator. χρυσοκόλλα, ης, ἡ, auri glutinum.

Κόλλαβος, ου, ὁ, epitonium chordarum: verticillus citharæ, lyræ, &c. qui eſt clavicula, qua fides vertuntur, & intenduntur. Dici poſſet, q. a κλεὶς βοὸς, clavis ſoni. Euſtath. ducit a κόλλοψ. Eſt & κόλλαβος, panis genus. Vide Polluc. lib. 9. 7.

Κολλάω, glutino, adjungo. fut. ήσω. perf. κεκόλληκα. præſ. paſſ. κολλάομαι, ώμαι, agglutinor, adhæreo, cum dat. aor. 1. paſſ. ἐκολλήθην, ης, ῆ. a. 1. part. paſſ. κολληθείς, έντος, ὁ. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Κολλεύσῃς, qui κόλλαν ἑψεῖ, glutinum coquit. κολλοπώλης, ου, ὁ, qui glutinum vendit.

Κολλήσεται, ferruminata, nom. plural. n. g. a κολλήσας, ασα, αν, glutinatus. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Κολλήθητι, adjunge, a. 1. imperat. paſſ. verbi κολλάω, adjungo.

Κόλλησις παλαιὰ, ferruminatio. a κόλλα, ἡ, gluten.

Κόλλητοι, panis: Ægypt. q. κόλον, cibus.

Κολλητὸς, ὴ, όν, conglutinatus, bene compactus, compactilis Vallæ. acc. pl. f. g. κολλητὰς. a κόλλα, gluten.

Κόλλυξ, υκος, ὁ, quod & κόλιξ, panis rotundus, paſtillus, panis ſubcinericius, Athen. l. 3. Item origanum. Interpr. Ariſtoph. in Acharn. Idem in Ranis κόλικας, vertit ὄρνιθες, ἢ ἕτερα, panes, aut vermes.

Κολλύριον, ου, τὸ, collyrium, idem ac κολλύριον, oculare medicamentum, quod fluxum oculorum ſiſtat, Dioſc. l. 2. de Iride.

Κόλλοψ, οπος, ὁ, corium durius, in cervicibus, & dorſis boum, &c. quia inde κόλλα ἑψῶνται. unde exoleti, & calloſi pueri κόλλοπες dicebantur. Item κόλλοψ, ſinus, gremium. Item verticillum citharæ, quo fides intenduntur, Ariſt.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, numularius, trapezita. Th. κόλλυβος, quod vide.

Κόλλυβος, ου, ὁ, collybus, ſpecies numiſmatis: bos in numiſmate parvo ſculptus, qui κολλύβου βοῦς. Bos enim, & moneta in unum coaluere, & q. conglurinabantur. Vel a κόλον, & λαβεῖν quod perexiguum ſit, ac quaſi mutilum. Sumitur & pro permutatione. Pariter ſpecies bellariorum, Ariſtoph. in Plut. hinc κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, trapezita, numularius.

Κολλύρα, ας, ἡ, panis parvus, cruſtum. Ariſtoph. in Plut.

Κολλύριον, ſive κολλούριον, ου, τὸ, collyrium, genus medicamenti. q. a κωλύειν τὸ ῥεῦν, quod oculorum fluxum ſiſtat. Sed vox eſt generalis, & nomen a figura inditum.

Κολλυρίων, ονος, ὁ, avis nomen. Ariſtot. l. 9. Anim.

Κολοβόκερως, ου, ὁ, cauda truncatus. ex κολοβὸς, mutilus, & κέρας, ως, ἡ, cauda.

Κολόβιον, ου, τὸ, colobium, ſubucula: tunica, veſtis brevis ſine manicis, quaſi humero tenus exerta, quali utebantur monachi, & eremitæ.

Κολοβὸς, ὴ, όν, mutilus, vitiatus, κολοβὸς χειρῶν, mancus, in Epigram. Interpr. Gaz. ex 8. Anim. κολοβὸς, ſumpſit de oto duce coturnicum. Suidæ κολοβὸς eſt blaterator, hallucinator, planipes. hinc κολοβόω, mutilo, brevio. Them. κολόω, amputo.

Κολοβόω, ῶ, contraho, decurto, minuo, diminuo. f. ώσω. p. κεκολόβωκα.

Κολοβωθήσονται, 3. plur. f. paſſ. verbi κολοβόω, decurto.

Κολοιὸς, οῦ, ὁ, graculus, monedula; Aretino cornix apud Ariſtot. in Ethic. κολοιώδες, τὸ, graculeum. κόλωσις, tu multus, turbatio, ſtrepitus.

Κολοκασία, ας, ἡ, & κολοκάσιον, ου, τὸ, fabæ Ægyptiæ radix. Et pro planta cujus flos per æſtatem ſervit coronis, Ψυκτικώτατος: radix ſervit cibo ex juſculo Ducamus a κόλον, & καίζω, quod ventrem ornet. Sycionibus κολοκασίαι eſt Pallidis templum.

Κολοκύνθη, ſive κολοκυντη, ης, ἡ, cucurbita. q. κόλον κινεῖ, ventrem movet: au quia per ſe fatuus, & inſipidus cibus tanquam κόλον κωφὸν.

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, colocynthis, cucurbita agreſtis. Speciem diminutivi habe ex κολοκυνθη. abſtergit interſtina, ita dici potuerit παρὰ τὸ κόλον κνήθειν, ſe κνῆν. Et coli vitiis confert. Vide Plin l. 20. 3.

Κολοκύντη, ης, ἡ, idem ac κολοκύνθη, cucurbita.

Κόλον, ου, τὸ, cibus. Inde δύσκολος, facilis, id eſt, qui cibum quemlibet aſſumit ſine nauſea. Item κόλον, paſto Hinc βουκόλος, ου, ὁ, bubulcus. βουκολικὸς, ὴ, όν, paſtoralis. βουκολεῖον, ου, τὸ, locus, ſeu ſedes boum. βουκολέω, paſco boves. δύσκολος, ου, ὁ, ἡ, moroſus, difficilis. δυσκόλως, adv. moroſe.

Κόλος, ου, ον, mutilus, truncatus. hinc κολόω, amputo. Eſt etiam κόλος Athenæo facilis. Item κόλος, vel κῶλος, animal quoddam, Strabo lib. ζ.

Κολοσσαί, ῶν, αἱ, nomen civitatis. Colloſſus.

Κολοσσὸς, οῦ, ὁ, Coloſſus, ſtatua immenſæ magnitudo. Vide Adag. Colo magnitudo. Κολοσσικὸς τρόπος, grandiora Coloſſi inſtar habentia, Vitruv. Interp

Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, ſtrepitus ſarmentorum quum trahuntur: cremium, palea. E σύρω, traho, & κῶλον, lignum, ſe potius κόλος, mutilus. Eſt enim ſarmentum lignum defractum.

Κόλουρος, ου, ὁ, cauda mutilus, imperfectus, truncus. quaſi κόλος οὐρά. E κόλουρος, circulus. Coluri enim ſunt circuli duo in Cœlo, per polos mundi ducti, qui Æquatorem in partes æquales, Zodiacum inæqualiter ſecant.

Κολυτέα, ας, ὁ, arbor Si quis eam mutilet ipſa moritur. Sit ergo a κολόω, mutilo

Κολόω, amputo, decurto, turbo, frango, arceo. fut. σω. p. κα, τὰ ἄλλα ν λάθειν, alios imminuere, ladere, Pla in Apol.

Κολόφεια, τὰ, jumenta, armenta, boves muli. Callimacho reptilia.

Κολοφὼν, ῶνος, ὁ, faſtigium, ſumma mo nus, finis. Hinc κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, colophonem, ſeu ultimam manum imponere. Plato Epiſt. 3. Eſt & Κολοφὼν ἡ, urbs Jonica, celebris loco, ubi Cla rii Apollinis oraculum. Equitatu ita præſtabant, ut ubicunque bellum aliquo ambiguum eſſet, Colophonio equitatu ſu perveniente dirimeretur: unde ortum fe runt adagium, Colophonem impoſui

Κόλπος, ου, ὁ, ſinus, gremium, a κοίλος quia cavus. Item rete, in Epigr. κό πος etiam ponitur pro loculis mulie bus, & utero, Callimach. in hym ad Jovem. Item κόλπος, ulceris nomen quo cutis, & caro ſumma redditur la xa, & ſinuoſa. Dicitur etiam κόλπος fectus, ubi cutis a ſubjectis partib multum diducta eſt, & ſoluta, Gale l. 2. ad Glauc. Hinc κολπόω, ſinuo, cu vo. κολπώδης, ες, ὁ ἡ, ſinuoſus Theophr. l. 1. cap. 16. κόλπωμα, κο τὸ, veſtis ſinuoſa, qua in Tragœdi Reges utebantur, Poll. κόλπωσις, ως ἡ, remigium, velificatio, Herodian κολπωτὸς, ὴ, όν, ſinuoſus, ἐγκολπίζω, ſinum recipio.

Κόλπο, Doric. pro κόλπου, gen. ſing. κόλπος, ſinus.

Κόλυθρον, ου, τὸ, plantæ genus. puto quæ jam poſſit eſſe κόλον, cibus.

Κολυμβάω, ῶ, nato, aquas ſubeo. f. ήσω. p. κεκολύμβηκα. Hinc κολυμβήθρα, ας, ἡ, pi-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ς, piſcina, locus, ubi natare poſſumus.
Κολυτέα, ας, ἡ, arbor quædam Idæa. Theophr. hiſt. Plant. lib. 3. 17.
Κολχικὸν, ὦ, τὸ, Colchicum, herba quædam venenata, a regione Colchorum.
Κολχοί, ὦν, οἱ, Colchi, Aſiæ populi.
Κολωνία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. Colonia.
Κολωνὸς, οῦ, ὁ, tumulus, collis, jugum, locus altus. Vallæ maceria.
Κολωὸς, ὦ, ὁ, ſtrepitus, tumultus, turba. Iliad. α.
Κόμαρος, ὁ, ἡ, arburus. Eſt & κόμμαρος, vel κόμμαρος, pro κῆμαρος, piſcis, gammarus.
Κομάσσαι, Dor. pro κομήσαι, comam ferat, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi κομάω, comam alo.
Κομάω, ῶ, comatus ſum, comam alo. f. ήσω. p. κεκόμηκα. hinc κόμαν ἐπὶ τυραννίδι, tyrannidem affectare. Herodot.
Κομβέω, ῶ, ſonum edo. Item orno, como.
Κόμβος, ὁ, nodus. Item locus editus. Pariter γόμφιος ὀδὼς, dens molaris. hinc κομβόω, nodum necto.
Κομεῖτω, Jonic. pro ἐκομείτω, 3. dual. imperf. act. verbi κομέω, curo.
Κομέω, curam gero, nutrio, alo: orno, como. Item ſum comatus. κομίζω, idem, & porto, fero, eo.
Κόμη, ης, & Doric. κόμα, ἡ, coma, cæſaries culta. hinc κομάω, comatus ſum. q. a κομόω, orno. κομήτης, ὁ, ὁ, comatus, crinitus.
Κόμης, κόμητος, ὁ, comes, præfectus, princeps, dux. a Lat. comes.
Κομιδὴ, ῆς, ἡ, actio & κομίζοντος, cura, diligentia, advectio, receptio, recuperatio debiti, Ariſtot. l. 5. Ethic.
Κομιεύμεθα, Jonic. & Dor. pro κομιούμεθα, 1. plur. fut. 1. med. Att. vide in κομίζω.
Κομίζω, fero, veho, duco, geſto, repeto. Item accerſo, adduco, Sophocl. mortuum effero, Sophocl. in Ajace. f. ίσω. κομίζειν τινὰ ἐκ θανάτου, aliquem a morte reducere. p. κεκόμικα. aor. 1. ἐκόμισα. præſ. med. κομίζομαι, reporto: proficiſcor. f. 1. med. κομίσομαι, & Attic. κομιῶμαι. aor. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, obtinui. Th. κομέω, curo.
Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, reducere, a. 1. inf. act. Sic κομίξας, αντος, ὁ, Dor. pro κομίσας, aor. 1. part. act. a κομίζω, reduco.
Κομίσσασθαι, ῆ, ῆται, f. 1. med. Att. ut & κομιοῦ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi κομίζω, curo, fero.
Κομίσσαντο, 3. plur. Jon. a. 1. med. κομίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi κομίζω.
Κομίσσατο, 3. ſing. a. 1. ſub. med. ejuſdem verbi.
Κομιοῦ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. verbi κομίζω, fero.
Κόμμι, τὸ, gummi, lacryma arborum quarundam ſiccata. κομμιώδης, ες, ὁ, ἡ, gummoſus.
Κομμὸς, οῦ, ὁ, ornatus accuratior, lenocinium. Item Tragœdiæ pars, Ariſtoteles in Poet. Hinc κομμόω, fuco. κομμωτὴς, οῦ, ὁ, comptor, mango. Eſt & κόμμος, planctus, a κόπτω, plango. Sed κόμμος, dens molaris.
Κομόωντι, comam habent, Doric. pro κομῶσι, 3. plur. præſ. verbi κομάω, comam nutrio.
Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator, mendax. a κομπάζω, jactito, crepito.
Κόμπος, ὁ, ὁ, crepitus, proprie apri dentes acuentis ſonitus, jactantia, faſtus. Item ſtridor, ſonus, Eurip. in Rheſo. Hinc κομπέω, & κομπάζω, crepito, glorior. κομπασμὸς, οῦ, ὁ, jactantia.
Κομψὸς, ὴ, ὁ, ſcitus, elegans, loquax, facundus, vafer, verſutus, Plato. comp. κομψότερος, α, ον, elegantior. Hinc κομψότης, ητος, ἡ, elegantia. κομψεύω, ſcite aliquid dico, aut facio.
Κονάβησε, edidit fragorem, a. 1. ind. act. Jon. verbi κοναβέω, reſono.
Κόναβος, ὁ, ὁ, ſonitus, ſtrepitus, plauſus. Hinc κοναβέω, & κοναβίζω, ſtrepitum facio.
Κοντὸς, ὁ, ὁ, curtus, parvus.
Κόντυ, τὸ, poculum Perſicum.
Κονδυλὼν, ὁ, ὁ, digiti articulus, & junctura: pugnus: tuberculum. κονδύλους λαβὼν, alapis cæſi, Demoſth. κονδύλη, ης, ἡ, ictus κονδύλῳ factus, tuber, vibex. κονδυλίζω, κονδύλῳ cædo, κονδυλώδης, tuberoſus, nodoſus.
Κονέω, ῶ, feſtino, curro, miniſtro, operor, famulor.
Κονία, ας, ἡ, pulvis, cinis. idem ac κόνις. Hinc κονιάω, dealbo. fut. άσω. p. κεκονίακα. perf. paſſ. κεκονίαμαι. perf. part. paſſiv. κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus. a κονία, ἡ, calx. Th. κόνις, pulvis.
Κονία, ας, ἡ, adjective poſitum, Att. & Poetic. pro, κονιακὴ, ῆς, ἡ, pro κονιώδης, εσ, pulverulenta.
Κονίπι, dat. plur. Jon. pro κονίσι. a κονία, ας, ἡ, pulvis.
Κονίζω, ſeu κονίω, pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.
Κονίλη, ης, ἡ, origanum ſylveſtre, cunila herba, thymbra; quia ſicca, & calida. duc a κένω, urere.
Κονίονται, οἱ, pulverem excitantes, præſ. part. act. a κονίω. Th. κόνις, pulvis.
Κονιπόδης, calcamentum lacerum, quod totum pedem non tegit, ſed a pulvere aſpergitur, Heſych. ex κόνις, pulvis, & πὰς, pes.
Κονιορτὸς, ὁ, ὁ, pulvis. ex κόνις, εως, ἡ, pulvis, & ὄρω, excito.
Κονιποδες, οἱ, homines plebeji, & vulgares, qui pedes pulverulentos habent. Plutarch. in Græcanicis.
Κάνις, εως, ἡ, pulvis, cinis. κονία, idem. κονίω, & κονίζω, pulvere impleo, fœdo.
Κόνις, ιος, ἡ, lens, aut furfures capitis. Cyrill.
Κονίσκαλος, ὁ, ὁ, pulvis motus, κόνις σκαλουμένη. vel ab ἅλλομαι, ſalio.
Κονιώδης, ες, ὁ, ἡ, pulverulenta. Th. κόνις, ἡ, pulvis.
Κόνναρος, ὁ, ὁ, connarus, arbor apud Alexandrinos. Athen. l. 14. c. 16. q. a κνάω, ſcalpere, ſcarificare, radere.
Κονέω, pro κονωνέω, συνίημι, intelligo, ſcio. Ducam a κνάω, cognoſco.
Κόννις, ὁ, Connis, nomen viri.
Κόννος, ὁ, barba. Hinc κοννοφόρος, qui κόννον, ſeu villoſam barbam φέρει, fert. Sic κοννόφρων, qui barba ſapiens eſt.
Κόνος, ἀσπιδὴν, panarium ſcalprum.
Κόντος, ὁ, ὁ, contus, nautica haſta longa, & robuſta, remus. Item trudes, quibus navis ſaxis inhærens extrahitur.
Κόνυζα, & κυνύζα, ἡ, herba quædam coronaria: cunilago Plin. lib. 21. cap. 9. 10.
Κόνωνα, acc. ſing. a Κόνων, ωνος, ὁ, Conon Athenienſis.
Κοπάζω, deſino, quieſco, ceſſo. fut. άσω. p. κεκόπακα. a κόπος, labor, laſſitudo. inde κοπόω, laſſo.
Κόπανον, ὁ, τὸ, piſtillum, quo aliquid κόπτουσιν, id eſt, tundimus in mortario. Th. κόπτω, ſcindo.
Κοπὼν, a. 2. inf. act. a κόπτω, ſcindo. f. ψω. a. 2. ἔκοπον, aor. 2. part. paſſ. κοπὶς, ὁ, cæſus. p. m. κέκοπα.
Κόπτειν, vel κόπτωσιν, τὸ, fruſtum ab aliquo integrum defectum. Th. κόπτω, cædo.
Κοπετὸς, ὁ, ὁ, planctus, luctus, ejulatus. a κόπτομαι, plango. Th. κόπτω, plango.
Κοπεὼς, έος, ὁ, cælum, quo lapides, &c. cælamus.
Κοπὴ, ῆς, ἡ, cædes, ſtrages: contuſio, fritura: a p. m. κέκοπα, verbi κόπτω, cædo.
Κοπῆναι, aor. 2. inf. paſſ. a κόπτω, ſeco.
Κοπιάω, laboro, negotium faceſſo. Item feſſus ſuccumbo. f. άσω. perf. κεκοπίακα. perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, ὁ, defatigatus. a κόπος, labor.
Κοπὶς, ὶδος, μάχαιρα, culter, mucro, falx, bipennis, gladius, ſecuris.
Κοπιῶντες, præſ. part. act. plur. num. κοπιῶντων, gen. plur. verbi κοπιάω, laboro.
Κοπίδες, αἱ, cœnæ Lacedæmoniorum. Athen. l. 2. & 4. Hinc κοπίζω, mentiri.
Κόπος, ὁ, ὁ, labor, negotium, defatigatio, moleſtia. Hinc κοπόω, laſſo. Th. κόπτω, ſeco. f. ψω. p. m. κέκοπα.
Κοπόω, laſſo. hinc κόπωσις. a κόπος, labor.
Κοπρέω, ſtercoro, planto: quia id fit lætamine adhibito.
Κοπρία, ας, ἡ, ſtercus. Th. κόπρος, ὁ, ὁ, idem.
Κοπρεὼν, ῶνος, ὁ, ſterquilinium, ſcarabæus, quod ſtercoreas pilas provolvat: Hippocr.
Κοπρολόγοι ἄνδρες, viri ſordida loquentes, legentes ſtercora. Ita vocat Rhetoras Ariſtoph. ὦ κρίων.
Κόπρος, ὁ, ὁ, ſtercus, fimus. q. κοπιαρὸς, moleſtus. quod a κόπος, moleſtia. Nam retentio excrementorum moleſta, & periculoſa eſt. Hinc κοπρὼν, ῶνος, ὁ, ſterquilinium. κοπρόω, κοπρέω, & κοπρίζω, ſtercoro. κοπροθέσιον, ſterquilinium.
Κοπτὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta tundendo facta. a κόπτω, ſcindo, pulſo.
Κοπτοῦσα, Dor. pro κόπτουσα, ἡ, cædens, tundens. Th. κόπτω, cædo.
Κοπτομένη, ἡ, excitata, præſ. part. paſſ. f. g. a κόπτω, ſcindo.
Κόπτω, cædo, ſcindo, pulſo, plango.
Κόρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ἡ, puella.
Κοράκεσσι, dat. plur. Jon. pro κόραξι, a κόραξ, ακος, ὁ, corvus.
Κόρακι, dat. ſing. a κόραξ, corvus.
Κορακῖνος, piſcis. a κόραξ, niger; κορακῖνος, corvinus, a κόραξ, corvus.
Κοραλλιὸν, ſeu κοράλιον, τὸ, corallium. Et λιθόδενδρον, dicitur q. lapidea arbor.
Κοράμβη, ης, ἡ, braſſica, quia κόραι ἀμβλύνει, pupillas hebetat.
Κόραξ, ακος, ὁ, corvus, dat. plur. κόραξι, & Jonic. κοράκεσσι. Κόραξ dicitur etiam aliquid inflexum, ceu roſtrum corvi, quo res aliqua attrahi poteſt, ut annulus januæ, cantharus Plauto, manus extera Lucretio. Item fidus, ſignum cœleſte, Procl. de ſphæra. Pariter machina nautica, cujus in naumachia uſus apud Polybium lib. 10. c. 1. & Appianum. Corvus demolitor, & grus Vitruvio. De his corvis mentionem facit Currius l. 4. Κόραξ fuit etiam locus ſupplicii in Theſſalia. Ariſtoph. in Nub. ἢ ἐς κόραλας ἀπαρθενεῖ; non abibis in perniciem?
Κοράξαι, ſuppliciter obſecrare, a. 1. inf. act. verbi κορύσσω, vel κόπτω, precibus inſto. f. ξω.
Κορίσσιον, ὁ, τὸ. puella, a κόρη, ὁ, ἡ, juvenculus. Th. κορέω, verro, purgo.
Κορβᾶν, Hebr. oblatio, donum. Syriace κορβανᾶν.
Κόρδαξ, ακος, ὁ, ſaltatio quædam ridicula, & ruſtica in comœdiis, Demoſth. κόρδαξ capitur pro pede trochæo apud Quintil. lib. 9.
Κορύλη, ης, ἡ, clavæ caput, quæ pars craſſior. ipſa clava, & aliquid ſimile, tuber. Eſt & fœtus thynni, qui in pelamidem abiit, & anno exacto thynni nomen aſſumit. Ariſtot.
Κορὲ, ὁ, nomen viri ἀκλίτως, Core. Hebr. calvus.
Κορέει, pro κορέσει, per ſyncopen κορέει, pro κορέσῃς, f. 1. ut ἐρέει, pro ἐρεῖ. Th. κορέω, ſatio.
Κορέννυμι, f. κορέσω, faturo. idem ac κορέω, ſatio.
Κορέσσασθαι, ſaturato, aor. 1. inf. med. pro imperat. κορέσσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Jon. a κορέννυμι, ſeu κορέω, ſatio.
Κορέσσαιεν, ſaturaverit, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. a κορέννυμι, ſeu κορέω, ſatio.
Κορεσθεὶς, ὁ, ſatiatus, aor. 1. part. paſſiv. κορεσθῆναι, aor. 1. inf. paſſiv. ab aor. 1. ind. ἐκορέσθη, verbi κορέννυμι, ſeu κορέω, ſatio.
Κορέω, verro, purgo; item ſatio. f. έσω, & ήσω. Hinc κόρος, ὁ, ὁ, ſcopæ; item puer, juvenculus. etiam ſatietas. κόρη, ης, ἡ, pupa, puella.
Κόρη, ης, ἡ, pupa; pupilla oculi. puella: virgo: pulchra mulier. Κόρη ſignificat etiam manicam. Item genus chi-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

rioihecæ, quo etiam hodie mulieres noſtræ utuntur. Xenoph.

Κορθύσσω, faſtigiatur, 3. ſing. præſ. κορθύσσομαι, in acervum colligor.

Κόρθωσον, collegit, 3. imperf. act. Jonic. verbi κορθώω, vel κορθύω, coacervo. Th. κόρθυς, ύος, acervus.

Κόρθυς, υος, ἡ, acervus, agger, tumulus. q. a κορύσσω, aut κόρυς, a ſimilitudine galeæ. Hinc κορθώω, coacervo, colligo.

Κορίαννον, ου, τὸ, coriandrum. Idem & κορίανον, & κόριον. Item κορίαννον fuit annulus, qui in indice ferebatur. Poll. lib. 2. ornatus muliebris.

Κορίζομαι, blandior, blande appello κόρον, aut κόρην, unde κορίζομαιναι, αἱ, puellæ nubiles.

Κορικασιστί, ὁ, e clanculario concubitu conceptus. ex ea ſcil. quæ κόρη, virgo, putabatur.

Κορίνθιοι, ων, οἱ, Corinthii. a Κόρινθος, ου, ἡ, Corinthus, urbs Græciæ.

Κόριον, ου, τὸ, parva κόρη, puellula. Eſt & κόρειον, ſacrificium pro κόρης, pueris. Tum κόρειον eſt coriandrum.

Κόρις, εως, ὁ, καὶ ἡ, cimex. q. a κείρω, ſcindo. Item piſcis quidam. κορίζω, a cimicibus repurgo.

Κορμὸς, οῦ, ὁ, truncus. κορμὸς ξύλου, caudex. κορμὸς ἀνθρώπου, truncus. a κείρω, tondeo.

Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri, Cornelius. Lat. a cornu dictus.

Κόρσιβος, ου, ὁ, ſtultus. a quodam Cotœbo, ſtulto viro.

Κόρσεως, gen. Jon. a κόρος, ου, ὁ, ſatietas. Th. κορέω, ſatio.

Κόρσος, ου, ὁ, puer, pullus: novellum germen: ramus: ſcopæ: ſatietas. Et pro inſolentia, & petulantia, quæ a ſatietate. Eſt & Κόρσος, Corus, menſura aridorum. Item hominum multitudo, Galen. in Gloſſ. Item menſuræ genus. Sed κόρσος, η, ον, niger. q. a καίω, uro.

Κόρση, & Κόρσα, ας, ἡ, Dor. pro κεφάλη, ſeu κόρυμη, tempus, pars capitis: & pro toto capite ſumitur.

Κόρυμη, & Att. κόρυθος, ητ, ἡ, crinis, quia κείρεται, tondetur. κορσόω, tondeo.

Κορύβας, αντος, ὁ, ſacerdos Rheæ, ſeu Veſtæ. Hinc κορυβαντιάω, inſanio more Corybantum. κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, luſtratio, ſeu expiatio, quæ fit a Corybante: inſanus furor.

Κορυδαλὶς, ἡ, herba, fumaria bulboſa, cujus uſus in morbis colicis: alauda.

Κορυδαλῶ, Dor. pro κορυδαλὺ, gen. a κορυδαλὸς, alauda.

Κορυδὸς, & κορυδαλὸς, ὁ, alauda, avis, galerita, caſſita. q. a κόρυς, galea.

Κόρυζα, ης, ἡ, gravedo, humor ex capite fluens, mucus. Item ſuperbia, faſtus.

Κορυθάϊξ, qui κόρυθα αἴσσει, galeam movet: bellator: violentus.

Κορυθαιόλος, ου, ὁ, qui habet galeam variegatam. Iliad. β. lege κορυθαιόλους.

Κόρυθος, gen. ſing. a κόρυς, υθος, ἡ, galea. acc. ſing. κόρυθα, & κόρυν. Et avis e trochilis, forte quia κόρυν ἔχει, galeam habet. Eſt & κόρυθος, fruſtum maſſæ. q. a κορέω, ſatiare.

Κορυνὸς, οῦ, ὁ, pera, facculus, genus pilæ ex pelle factæ, ventoque inflatæ, Latinis follis. Item teſtium conceptaculum, & facculus, ſcrotum, Aplyſt.

Κόρυμβος, ου, ὁ, & κόρυμβον, ου, τὸ, vertex, cacumen, cincinnus. Item coma muliebris plexilis. Parirer coles, & ramus, ſive racemus. κόρυμβος βότρυος, id eſt, ramus, in Epigr. Eſt etiam idem, ac βόμβος, turbo. hinc κόρυμβα, roſtra: q. a κάρα, caput.

Κορύνη, ης, ἡ, clava, quia capitatus fuſtis. Hinc κορυνήτης, clava pugnans.

Κορυνηφόρος, ὁ, fatelles clavam geſtans.

Κορυστόλος, ου, ὁ, & κορυστολὸς, vel κορυστόλης, ου, ὁ, cornupeta.

Κορύσσω, caput jacto, cornu ferio, arieto.

Κόρυς, υθος, ἡ, galea, caſſis. Eſt & κόρυς, alauda, galerita. Hinc κορυσσὸς, ου, ὁ, armiger. κορύσσω, armo.

Κορυσσόμην, Jonic. & Dor. pro κορύσσομαι, præſ. inf. a κορύσσω, armo.

Κορύσσω, galea armo, armo; orno; augeo, turbo, concito: ſurgo: lævio. Argon. 2. Th. κόρυς, galea.

Κορυστὸς, ὴ, ὸν, auctus, a κορύσσω, augeo. Th. κόρυς, galea.

Κορυφαῖος, ὁ, princeps, ſummus.

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex, proprie capitis, quia a κάρα, ſummum in quavis re dativ. plur. Jon. κορυφῆσιν. Hinc κορυφαῖος, ου, ὁ, ſupremus, præcipuus, cujuſque ordinis caput, & princeps. κορυφόω, erigo, attollo, impleo.

Κόρχορος, ου, ὁ, olus quoddam ſylveſtre vile, Theophr. hiſt. l. 7. c. 7. Scribitur & κόρσορος. unde proverb. κόρχορος ἐν λαχάνοις, Eraſmus in Chiliad.

Κορώνη, ης, ἡ, cornix; folica, vel mergus, Homer. Odyſſ. ξ. Item curvatura in arcu, ubi figitur ex utraque parte nervus: a quibuſdam corona tenuis dicitur, a Valla cuſpis. Κορώνη etiam vocatur apex ligni inter utrumque bovem in aratro protenſi. Sic annulus jugi, Apoll. l. 3. Ruffo medico κορώνη eſt ſutura ſincipitis: Hippocrati de natura oſſium eſt exortus, ſive proceſſus rotundus in ulna, texilis coronæ genus Euſtathio: penis glans, βάλανος Artemidoro. Κορώνη etiam vocatur κόραξ, catena, ſeu catenula oſtii, vel annulus, quo fores pulſantur, & attrahuntur. Hinc κορωνίζω, cornici ſtipem colligo. κορωνὶς, ίδος, ἡ, navis cum puppi inflexa.

Κορωνίσσοντα, pro κορωνώσαντα, acc. ſing. part. præſ. Poet. verbi κορωνόω, incurvus, & lunatus ſum. Th. κορώνη.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, navis roſtrata. Item faſtigium, ſummitas, & apex in re aliqua, finis. Th. κορώνη.

Κορωνόπους, herba, quæ & κορακόπους, a cornicis pede ſic dicta. Dioſc. l. 2. c. 158.

Κορωνὸς, ὸν, ὁ, altus, cervicem attollens, ferox, improbus. Cyrillus explicat angulum.

Κόσσι, ωι, α, eſt μετάληξις, ſeu finis numeri poſt centum uſque ad mille: ut διακόσιοι, ωι, α, id eſt δὶς ἑκατὸν, &c. & videtur κόσσοι dici, quaſi ἑκατόσσοι.

Κοσκινόμαντις, εως, ὁ, ἡ, vates, qui cribro utitur ad vaticinandum. Ex κόσκινον, cribrum, & μάντις, εως, ὁ, vates.

Κόσκινον, ου, τὸ, cribrum. κοσκινοποιὸς, οῦ, ὁ, cribrarius. Pſello eſt figura, quæ collectione numerorum perficitur, eo quod velut per incerniculum quoddam dilabantur primi quilibet numeri.

Κόσκυλμα, ατος, τὸ, corii minorum præſegmen, quod abjicitur. Ariſtophani in Equit. κοσκυλμάτια fallacia verbula, & illecebroſa.

Κοσμέω, ῶ, orno, como, laudo: impero, rego. f. ήσω. p. κεκόσμηκα. a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, & Jon. κόσμησκα, ας, ε.

Κόσμηντο, ornati ſunt, Bœor. ſyncop. pro ἐκοσμήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. Jon. verbi κοσμέω, orno.

Κοσμῆν, Dor. pro κοσμεῖν, ornare.

Κοσμήσασι, Æol. pro κοσμήσαι, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a κοσμέω, orno.

Κοσμήσαντες, οἱ, nom. plur. aor. 1. part. act. verbi κοσμέω, orno.

Κοσμήτορε, principes, nom. dual. a κοσμήτωρ, dux, princeps. Th. κόσμος, ordo.

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, mundanus, a, um. a κόσμος, mundus, ordo.

Κόσμιος, ου, ὁ, ἡ, bene compoſitus, moderatus. κόσμιον, ου, τὸ, & κοσμιότης, ητος, ἡ, modeſtia.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, princeps mundi, pro Satana. Nazianz.

Κόσμον, jumentum, Græcis barbaris.

Κόσμος, ου, ὁ, ordo; item mundus, ornatus, pulchritudo. κόσμος γυναικεῖος, mundus muliebris. Plato de Rep. κοσμητὴς, οῦ, ὁ, ornator: item moderator, ordinator. κοσμήτωρ, ορος, ὁ, princeps, dux.

Κόσμῳ φέρω τι, Poeticum loquendi genus, pro κοσμίως, ἢ μετρίως φέρω τι, aliquid moderate ferre.

Κόσσε, pro πόσσε, Jonice, quantus.

Κόσσυβος, pro κόττυβος, ὁ, maxilla.

Κόσσυφος, & Att. κόττυφος, ου, ὁ, merula avis. q. a κώσσω, uſſio, & ὑφὴ, textura, quia eſt velut uſtis, aut nigris pennis.

Κόστη, ακόστη, ἡ, hordeum.

Κόστος, ου, ὁ, coſtus, planta aromatica, cujus radix eximii odoris. Dioſc. l. 1.

Κόσυμβος, ου, ὁ, nodus: nodus capillorum, veſtis fimbriata. Exod. c. 28. q. a κόμβος, nodus, κροσσωτὸς: vel a κάζω, & ἀμβάκω, ut ſit nodus, qui ornatus cauſa alicui immittitur. Legitur & κυσύμβη.

Κοτὲ, Jon. pro ποτὲ, quondam, interdum. κότερα, Jon. pro πότερα.

Κοτέει, infeſtus eſt, 3. ſing. præſ. a κοτέω, iraſcor. f. έσω, & ήσω. Th. κότος, ὁ, ira vetus.

Κοτέσσεται, iraſcetur, f. 1. med. gem. σσ, verbi κοτέω, iraſcor.

Κοτέω, iraſcor. κεραμὸς κεραμεῖ κοτέει, figulus figulo eſt infeſtus, Heſiod. f. έσω, & ήσω. p. κεκότηκα. præſ. part. f. g. κοτέουσα. κοτέοντε, nom. dual. part. præſ. κοτέων, ουντος, ὁ. Th. κότος, ira.

Κοτήεις, εντος, ὁ, iratus. Th. κότος, ira vetus.

Κοτινοφόρος, ου, ὁ, qui fert oleaſtros. ex κότινος, oleaſter, & φέρω, fero.

Κότινος, ου, ὁ, ἡ, oleaſter, & corona ex oleaſtro. Theophraſto acinus l. 2. c. 8.

Κωτὶς, ίδος, ἡ, occiput, nervus cervicis, cerebellum, Hippocr. Item ira, inimicitia.

Κότος, ου, ὁ, & τὸ κότον, vetus ira. quia diu in mente manet, a κάμνω. Manet alta mente repoſtum, Virg. Hinc κοτέω. f. ήσω, & έσω, iraſcor.

Κότταβος, & κοτταβίς, ου, ὁ, genus luſus convivalis, reliquiarum ſc. vini elegans cum ſonitu effuſio. Plauto cottabus eſt ænea phiala, quam in convivio apponere ſolebant vino plenam: deinde in minora pocula ab alto tranſfundentes ſonum edebant, qui ſi eliſu major ederetur, ab amaſiis diligi ſe augurabantur. Accipitur etiam pro ipſo ſono. Hinc κοτταβίζω, hujuſmodi ſonum elido, & κοττάβισις, ipſe ludus, Plutarch. in Sympoſ. Et κοττάβια, præmia vincenti eo ludo data. Et qui ita ludebant, μεθυσοκοτταβοὶ appellabantur. Vide Athen. lib. 11.

Κοττὴ, ῆς, ἡ, & κοττὶς, ίδος, ἡ, caput. Hinc κοττοὶ gallinacei dicti, quod criſtam in capite ferant.

Κοττίω, vehementer verberare, lancea configere, pro κόπτειν, Heſych.

Κόττος, alea. forte a κοττίω, jacere. κοττίζω, alea ludo. κόττισις, aleator. Eſt & κόττος, gallus, capitis inſigne, criſta. Eſt & nomen viri, ſeu gigantis.

Κοτύλη, ης, ἡ, cavitas, cavitas coxæ, ſinus; femoris cavitas: hemina. Athenæo l. 13. genus quoddam ludi.

Κοτυληδὼν, ονος, ἡ, idem ac κοτύλη, & acetabulum.

Κοτυληρυτὴς, ὁ, ἡ, in poculum fluens, a κοτύλη, ης, ἡ, poculum, & ῥέω, fluo.

Κοτυλίσκοι, placenta, ex cotyla farinæ. Item parvus crater, quo in ſacris utebantur.

Κότυλος, ου, ὁ, poculum capiens quantum κοτύλη, menſura unciarum quatuor.

Κότυς, υος, Corys, dæmon turpitudinis præſes, aut a κοίτη, pro libidine. aut a κότος, ira. nam propter illa venit ira Dei in homines. Hinc ſacra turpia, κοτύτια.

Κὴ, ubi, Jon. pro πῆ, ubinam?

Κάϊστος, ου, nomen viri. Lat. Quartus, Sic κωμάρχης, ωρος, ὁ, quæſtor.

Κυβαλὶς, aſellus, qui ſub aquariis vaſis, ſtabulatur, cutio.

Κὴν, pro καὶ ἂν, & non.

Κήπω, pro οὐ πέπη, nec jam. Th. πῆ, adhuc.

Κῆρι, fructus arboris. q. a κίνυμι, robur.

Κυκάλλιον, cuculla. Gl. Cyr. κυκαλλάλλιον, cucula. Illud a κύκλος, hoc, quia ἐκ κύκλου κύκλος.

Κύκαμος, hæc cucuma. eſt vas ventricoſum, ut cucumis.

Κυλεὸς, ὁ, vagina, Jon. pro κολεὸς.

Κάμι, est verbum Hebr. Marc. 5. 41. surge.
Κειρά, ᾶς, ἡ, tonsura. q. a κείρω, tondeo. hinc κειρῶν. tonstrina.
Κέρη, ης, ἡ, puella, Jonice. pro κόρη. dat. plur. Jonic. κέρηισι, Th. κορίω, verro.
Κήρυκες, ων, οἱ, Curetes, Corybantes. dat. plur. Jon. κεκρήγμασιν.
Κηρύδιος, genit. sing. Jon. a κηληδία. V. in
Κηρίδιος, ου, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit. κηρίδια, ας, ἡ, quæ sic virum. a κῆρος, pro κέρος, juvenculus. Th. κορέω, verro.
Κηρίζουσιν, a teneris educant, 3. plur. præs. act. quod a κηρίζω, adolesco. quod a κῆρος, Jon. pro κόρος. Th. κορέω, satio.
Κῆρμι, curmi, potionis genus, ut cetevisia. Ducamus a κεράω, misceo.
Κῆρος, Jon. pro κόρος, ὁ, juvenculus. ut & κέρη, pro κόρη, juvencula.
Κηρότερος, ὁ, junior. a κῆρος, pro κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro.
Κηροτρόφος, ὁ, ἡ, juvencularum nutritor. a κέρη, pro κόρη, juvencula. Th. κορέω, & τρέφω, alo.
Κηρωδίας, ας, ἡ, custodia. vox origine Latina.
Κῆφα, pro κέφως, leviter, adv. a κέφος, levis.
Κηφίζουσαν, acc. sing. f. g. præs. part. act. a κηφίζω, levo. Th. κέφος, levis.
Κηφίζω, allevo, sublevo. imperf. ἐκήφιζον. f. ίσω. p. κεκήφικα. a. 1. ἐκήφισα. a
Κέφος, ους, τὸ, levis, facilis, inanis. Item remissus. Dioscor. ἓψε κέφος πυρὶ κινῶν πρᾴως, coque igne non vehementi leniter movens. κέφα σπέρματα, a Theophrasto vocantur semina, quæ terram nimia defrugatione non exinaniunt, sed quasi sublevant, atque recreant. Unde κηφότης γῆς, ejusmodi soli levamentum. hinc κέφως, adverb. facile. κηφότερος, comparat. κηφέω, & κηφίζω, levo, sublevo. an a κόπτω, tundo?
Κόφινος, ου, ὁ, cophinus, corbis, vas vimineum. a κόπτω, quia fit ex sectis viminibus.
Κέγχλαξ, ακος, ὁ, calculus, lapillus: q. a κόγχλαξ, calculus. κόγχλος, concha, a κόγχω, quia in gyrum acta.
Κογχλιάριον, ου, τὸ, cochleare. a κόγχλος, gyro.
Κοχλίας, ου, ὁ, cochlea. gen. plur. κοχλιῶν, ab eodem them.
Κόγχλος, ου, ὁ, concha. Th. κόγχω, gyro.
Κόγχω, gyro, roto. Hinc κέγχλος, ου, ὁ, concha, κοχλίας, ου, ὁ, idem. κοχλιάριον, ου, τὸ, cochleare.
Κόχος, ου, ὁ, humor abunde fluens.
Κοχύδεσκον, Jonic. pro ἐκοχύδουν, imperf. verbi κοχυδέω, superfundo.
Κεχύσκειν, stillabat, 3. singul. imperf. Jonic. pro ἐκόχυε, per epenthesin τ ισκ, verbi κοχύω, magna cum copia defluo.
Κοχώνη, ης, ἡ, & κέχωνον, ου, τὸ, coxendicis commissura.
Κόψιας, αντος, ὁ, a. 1. part. κόψιν, Jon. pro ἔκοψεν, 3. sing. a. 1. activ. verbi κόπτω, scindo.
Κόψιμος, ου, ὁ. arbor mespilo similis. Theophrast. l. 3. hist. Plant. c. 15.
Κόψιχος, seu κόψυχος, ου, ὁ, avis quædam, merula. Vide κόσσυφος.

K P.

Κράανον, pro κρᾶνον, vel κρῆναι, aor. 1. imper. verbi κραίνω, perficio.
Κράατ', pro κράατα, nom. plur. a κράας, ατος, τὸ, caput.
Κράβαττος, seu κράββατος, ου, ὁ, grabatus, lectus humilior: lectica.
Κράγγη, κράγγων, vel κράγων, cancer, piscis e squillarum genere. Viderur dici a κέρας, cornu, & ἔγγυς, quia cornua habet in fronte propinqua.
Κραυγίς, ὁ, clamatus, a. 2. part. pass. κραυγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κράζω, clamo.
Κραυγέτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. Th. κράζω, clamo. p. m. κέκραγα.
Κραδαίνω, seu κραδάω, vibro, quatio. a κράδη, ramus; item folium.
Κράδη, ης, ἡ, ramus ficulneus, folium, q. a κλάδος, λ in ρ liquescente. Est & κράδη, ficus sylvestris. Hinc κράδος, ου, ὁ, idem. κραδάω, & κραδαίνω, vibro, crispo.
Κραδίᾳ, ας, ἡ, cor, pro καρδίᾳ, per metathesin. Sic κραδίη, ης, ἡ, Jon. cor.
Κραδίῃ, Jon. & per metathesin, pro καρδίαν, acc. sing. a καρδία, ας, ἡ, cor.
Κράζω, clamo. imp. ἔκραζον. f. 1. κράξω. a. 1. ἔκραξα, & per reduplicationem ἐκέκραξα. paulo post fut. κεκράξομαι. p. m. κέκραγα. hinc per epenthesin τ υ, κραυγή, ῆς, ἡ, clamor. κραυγάζω, clamo.
Κραθείς, έντος, ὁ, mixtus, a. 1. part. pass. a κεράννυμι. fut. άσω, misceo. Th. κεράω, idem.
Κραίνω, perficio, effectum reddo: præsum, impero. ὃς κραίνει στρατῷ, qui imperat exercitui, Sophocl. in Ajace. Apud Hippocratem Galenus exponit per λήγειν, desinere. Hinc κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector. κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps.
Κραιπάλη, ης, ἡ, crapula, comessatio. Item dicuntur κραιπάλαι, medicamenta, quibus vini levitas exciratur: ἀκρέπαλα, medicamenta ebrietatem prohibentia. hinc κραιπαλίζω, crapulor. q. ex κάρα, τὸ, caput, & πάλος, ου, ὁ, agitatio.
Κραιπνός, ὴ, ὁ, velox, celer, hinc κραιπνᾶ, velociter, adverb. pro κραιπνῶς. κραιπνῶς ἐλεύσεσθαι, velociter currere, in Epigr.
Κραῖρα, ας, ἡ, caput. q. a κάρα, & aliquando idem est, ac κεραία, antenna.
Κραίνης, ὁ, rex. κραίλαινα, ἡ, regina. a κράω, regno.
Κράμβη, ης, ἡ, brassica, caulis. gen. pl. κραμβῶν. quasi a κάρα, quia capitata.
Κράμβος, ὴ, ὁ, aridus, torridus. Est & vitium in uvis ex adustione. ex καίω, uro, ρ interposito κρήϊος, κραμβαλέος, tostus.
Κραμβοφάγος, nomen ranæ. ex κράμβη, brassica, & φάγω, comedo.
Κράνα, ας, ἡ, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, fons. hinc κρανάδες, ων, ταὶ, Dor. pro κρηνάδες, ων, αἱ, fontium Deæ; quæ & Najades, & Nymphæ vocantur, quæ & κρηνίδες dictæ pro κρηνίδες.
Κρανεὸς, ὁ, asper, sterilis, montanus. a κάρηνον, vertex, caput.
Κρανιῶσθαι, absolutum iri, pro κρανιοῦσθαι, verbi κράω, perficio, idem ac κραιόω. f. κρανῶ. f. 2. med. κρανέομαι. fut. 2. inf. med. κρανιέσθαι, & dialysi Poet. seu Jon. κρανιέεσθαι.
Κρανέα, ας, ἡ, cornus arbor. a κράνον, quia capitatum fructum fert.
Κράνιον, ου, τὸ, galea. a κράνον, quia capitis regumentum.
Κρανιάδων. gen. pl. Dor. pro κρηνιάδων. Νύμφαι κρηνίδες. Th. κρήνη, ης, ἡ, fons.
Κράνιον, ου, τὸ, calvaria, cranium, caput. item poculi genus. Pariter erat gymnasium ante Corinthum, Laert. lib. 3. A Theophr. dicitur κράνιον genus fruticis radicibus carentis, ut tubera, & fungi, l. 1. hist. plant. Item κράνιον fuit nomen civitatis Cephaleniæ. Thucyd.
Κράνον, ου, τὸ, caput corni, fructus Theophr. sed κράνος, εος, τὸ, galea.
Κράξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a κράζω, clamo. f. κράξω. p. m. κέκραγα.
Κρᾶς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, vel κράας, κράατος, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, ου, τὸ, idem.
Κραστεδὸν, ου, τὸ, fimbria, limbus. Item a similitudine radicis montis dicitur uvæ, sive columellæ affectus in renuem, & oblongam membranam definentis. Aretæus l. 2. Acutor. Item κραστεδὸν de retibus usurpatur, Poll.
Κράσις, εως, ἡ, gramen, fœnum semiaridum. Idem ac γράσις.
Κράτηγος, ου, ὁ, seu κρατεργὸν, ου, ὁ, arboris species folio mespili sine incisura.
Κρατεργύαλος, pro κρατεργύαλος, ὁ, firmus, fortis, a κρατερὸς, fortis. Them. κράτος, εος, τὸ, robur, & γύαλον, ου, τὸ, cavitas, vola.
Κρατερὸς, ὰ, ὸν, potens, fortis, validus, robustus. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.
Κρατερόω, ῶ, corroboro, confirmo. f. ώσω. p. κεκρατέωκα. imperf. pass. ἐκρατεούμην, ήμην, ῦο, ᾶς, ᾶτο. ῶντο. præs. imperat. pass. 2. plur. κρατεοῦσθε, fortes estote. aor. 1. ind. pass. ἐκρατεώθην. inf. κρατεωθῆναι. Them. κράτος, εος, τὸ, robur.
Κρατειπόδες, ων, οἱ, qui pedes robustos habent. ex κρατερὸς, fortis. Th. κράτος, τὸ, robur, & πούς, pes.
Κρατιπους, per syncopen pro κρατερόπους, ὁ κρατερὸς πόδας ἔχων, de tauro, qui validos, & firmos pedes habet. Ex κρατερὸς, & πούς, pes.
Κρατεῖ, dominatur. 3. singul. præs. ind. verbi κρατέω, dominor.
Κράτει, imperio, dativ. sing. a κράτος, εος, τὸ, robur, imperium.
Κράτει, 2. singul. imperat. præs. Sed κρατῶ, 3. singul. præs. ind. act. verbi κρατέω, impero.
Κρατεραίων, pro κρατερῶν, gen. plur. Æol. f. g. a κρατερὸς, ὰ, ὸν, validus, superl. κρατερώτατος. Th. κράτος, robur.
Κραπὸς, ὲ, ὁ, fortis, validus, minax. in dual. κραπρὼ, ejusdem them.
Κρατερόφρων, acc. vel dat. a κρατερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui infracto animo est. ex κράτος, εος, τὸ, robur, & φρὴν, animus.
Κρατερώνυχας, solidas ungulas habentes, acc. pl. a κρατερώνυξ, υχος. Ex κρατερὸς, fortis, quod a κράτος, & ὄνυξ, unguis.
Κρατδυταίων, gen. plur. Æol. pro ῶν, a κραταυταὶ, αἱ, veruum fulcra, ac bases. Th. κράτος, robur.
Κρατέω, ῶ, teneo, apprehendo: vinco, domo: fortiter impero. Interdum maneo. κρατῶ τῷ πολέμῳ, bello superior evado. Demosth. fut. ήσω. a. 1. ἐκράτησα. perf. act. κεκράτηκα. perf. inf. act. κεκρατηκέναι, cum gen. fieri comporem. perf. pass. κεκράτημαι. Them. κράτος, robur.
Κρατηθείς, aor. 1. part. pass. ejusdem verbi.
Κρατὴρ, & Jon. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, crater. Item signum cœleste. Procl. in Sphæra. Item κρατῆρες in monte Ætna dicuntur foramina, e quibus ignis, cinisque evomitur. Arist. de mundo. Pariter κρητὴρ dicitur in fonte salientis aquæ concepraculum; Odyss. ν.
Κρατῆρες πλοίων, τὸ, navigium instructum, Herodot.
Κρατηρίζω, vinum infundo, libo.
Κρατήριον, & κρατηρίδιον, ου, τὸ, parva cratera, Pollux.
Κρατησίμαχος, ου, ὁ, qui victoriam in præliis obtinet. Ex κράτος, quod a κράτος, εος, τὸ, robur, imperium, & μάχομαι, pugno.
Κρατιππος, ου, ὁ, qui vicit equis, ὁ τοὺς ἵππους κρατήσας.
Κρατιπόδης, οδος, ὁ, ἡ, qui pedibus, cursuque pedum vicit. ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.
Κραπὶ, capiti: dat. sing. a κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ. Th. κάρηνον, ου, τὸ, idem.
Κραπὶς, ἡ, farrago. Aristot. l. 8. Anim.
Κρατιστεύω, sum præstantissimus, & fortissimus. Xenoph. τῷ σώματι, καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες, corpore, & animo præstantes.
Κράτιστος, η, ον, validissimus, a, um, præstantissimus, superl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.
Κράτος, εος, τὸ, & per metathesin κάρτος, robur, potentia, victoria, imperium. Sophocl. q. ab inusitato κρέω, valio. Vel a κράω, potenter facio. κρατὸς, robustus. Hinc εὐκρατὴς, ἐος, ὁ, ἡ, campus, rerum potens. εὐκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia. ἀριστοκρατία, ας, ἡ, status, seu forma Reipubl. quæ gubernatur ab optimatibus. δημοκρατία, ας, ἡ, imperium populare. παγκρατὴς, ὲς, ὁ, ἡ. παντοκράτωρ, ορος, omnipotens.
Κρατὸς, capitis, gen. sing. a κρὰς, ατος, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, ου, τὸ, idem.
Κραταύτας, acc. plur. part. præs. verbi κρατέω, impero.
Κραταιόω, confirmo, munio, firmo, cum accus. Item ossa fracta, cum per callum glutinantur, dicuntur ab Hippocrate κραταιοῦσθαι, a Celso confervere.
Κρατὺς, ὁ, fortis.
Κρατυσμὸς, ὁ, corroboratio.
Κραυγάνομαι, pro κραυγάζομαι, vide κραυγάζω, vociferor, vagio.
Κραυγάζω, vociferor, vagio. fut. άσω. perf.

Ερμοῦ Ηλεκτρονική Βιβλιοθήκη Θέρους

perf. κεκραύγασα. a κραυγή, ἡ, clamor. Th. κράζω, clamo. f. ξω.

Κραυγασίδης, ου, ὁ, nomen ranæ. a κραυγή, ἡ, clamor. Th. κράζω.

Κραυγή, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, clamo.

Κραυγας, α, ὁ, aridus, ſiccus. quaſi καύμρος, vel καύμρος, a καίω, uro.

Κρέα, nom. vel acc. plur. contracte pro κρέατα, a κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρέας, ατος, & Att. κρεως, τὸ, caro. in plur. κρέατα, κρέαϲι, κρέα, gen. plur. κρεάτων, & κρεῶν. q. a κείρω, ſeco. ἔστι δὲ διαιρετὴ ἡ σὰρξ πάντη, dividua eſt caro undique: aut a κέαρ, cor, quod in σαρκίνοις præcipuum: aut a κρᾶς, vel κῆρα, quæ ſummitas carnis. Tum κρέας, eſt caro animalis mortui: duc ergo a κὴρ, mors: aut a κείω, ſeco, & ῥέα, facile. eſt enim ſectilis. Inde κρεανόμος, qui carnem dividit, κρέα νεμέω, carnem divido. κρεωπώλιον, ου, τὸ, macellum, laniena. κρεωπώλης, ου, ὁ, macellarius, lanio.

Κρείουϲα, Dor. pro κρέουϲα, regina, præſ. part. a κρέω, impero, Poet. κρείω.

Κρεῖον, ου, τὸ, vas carnarium, ahenum, a κρέας, caro. Eſt & Κρεῖον, acc. ſing. a Κρεῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κρείοντα, acc. ſing. a Κρείων, οντος, ὁ, nomen viri. q. a κράω, impero.

Κρείοσονα, nom. plural. n. g. κρείοσονες, nom. pl. m. & f. g. a κρείοσων, melior.

Κρείοσσιν, præſtantioribus, dat. plur. a κρείοσων, compar. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, robur.

Κρείοσων, vel ττων, gen. ονος, ὁ, ἡ, præſtantior, vel melior, & τὸ κρεῖσσον, comparat. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κρείττοϲϲι, dativ. plural. a κρείττων, ſeu κρείοσων, melior.

Κρέω, Poetic. pro κρέω, impero. hinc κρεῶν, imperator.

Κρείων, οντος, ὁ, regnator. a κρείω, impero. Eſt & Κρείων, ωντος, ὁ, nomen proprium.

Κρειῶν, Poetic. pro κριῶν, genit. plural. a κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine, ſeu radio pulſo. f. ξω. p. χα. quaſi a κρέω, pulſo. κρέκειν ἱστὸν, texere telam.

Κρεμάϲϲαϲθαι, aor. 1. inf. med. a κρέμαμαι. Th. κρεμάω, ſuſpendo. a. 1. part. κρεμάϲαϲα, αντος, ὁ.

Κρεμαϲθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. κρεμαϲθῆναι, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. κρεμαϲθείην, a. 1. inf. paſſ. verbi κρεμάω, ſuſpendo.

Κρεμάω, ῶ, κρεμαννύω, & κρεμάνυμι, ſuſpendo. fut. άσω. aor. 1. ἐκρέμαϲα. præſ. paſſ. κρέμαμαι, σαι, ται, pendeo, ſuſpendor. a. 1. paſſ. ἐκρεμάϲθην. a. 1. ſub. paſſ. κρεμαϲθῶ. aor. 1. part. κρεμαϲθείς. Hinc κρεμαϲτὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſuſpendit. κρεμαϲτήριος, α, ὁν, penſilis. κρεμαϲτὸς, ὴ, ὸν, idem. κρεμαϲτὸν, ſuſpendium.

Κρέμβαλον, ου, τὸ, crepitaculum. Ducamus a κρέκω, vel κρέω, & ἐμβάλλω, ut ſit, quod ſola injecta manu pulſatum, edit ſonum jucundum.

Κρέμυς, quidam piſcis. vide Athen. lib. 7. cap. 15. q. a κρᾶς, & ἐμέω, q. capite vomat aliquid.

Κρῆξ, κός, ἡ, capillus. Item avis pugnax. Ariſtoph. in Avibus. eadem & κρεκὼξ, a κρέκω, ſono. forte a roſtri crepitu.

Κρέουϲα, ας, ἡ, Dor. pro Κρέουϲα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium, Creuſa, vel Regina.

Κρεοφάγος, ου, ὁ, qui carnes edit. ex κρέας, τὸ, caro, & φάγω, edo.

Κρεωργηδὸν, adv. in parva fruſta diſſectum. a κρεωργὸς, lanius. quod a κρέας, caro, & ἔργον, opus.

Κρέοντες, οἱ, præſtantiores, nom. plur. gen. plural. κρεοτόνων. a κρείοσων, Doric. vel Jonic. pro κρείσσων. Them. κράτος, robur.

Κρέω, impero, regno, Poet. κρέων.

Κρεωδοσία, ἡ, carnium diſtributio, viſceratio.

Κρεωδότης, ου, ὁ, carnium diſtributor.

Κρεωδοσία, ἡ, cœna ex carnibus.

Κρέων, οντος, ὁ, Rex. a κρέω, impero. hinc κρέουϲα, Regina.

Κρήγυον, ου, τὸ, bonum, placitum. q. κῆρι ἡδὺ, cordi jucundum.

Κρηθεμνον, ου, τὸ, inſula, velum, vitta; item pinnæ murorum. Per metaphoram Heſiodus pro mœnibus uſurpat, ut ὃς Θήβης κρήθεμνον ἔχει, qui Thebes mœnia obtinet. Item ſignificat operculum vaſis, Odyſſ. γ.

Κρῆναι, perfice, a. 1. imperat. act. κρῆνον, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, perficio. f. κρανῶ. a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, a quo a. 1. imperat. κρῆναν, Poet. pleonaſm. tanquam a κραιαίνω, mutato priori αι in η, pro κραίαινον.

Κρηθείδης, α, ὁ, Dor. pro Κρηθείδης, ου, ὁ, Κρηθέως παῖς Αἴσων, Crethei filius Æſon.

Κρῆθεν, adv. a capite. a κρᾶς, ατὸς, caput. Th. κάρηνον, ου, τὸ, idem.

Κρηθμον, ου, τὸ, herbæ genus.

Κρηθων, ὁ, Crethon, nomen proprium.

Κρήϊον, placenta, quæ carnes immiſtas habebat: mittebatur a ſponſa ad ſponſum, Athen. lib. 14. a κρέας, & κρὴς, caro.

Κρήμνη, præcipita, per apocopen pro κρήμνηϑι, præſ. imperat. verbi κρήμνημι, præcipito. imperf. ἐκρήμνων, ης, η. ita ut κρήμνη poſſit eſſe imperf. Jon. Th. κρημνὸς, οῦ, ὁ, præcipitium.

Κρήμνημι, præcipito. hinc præſ. inf. κρημνᾶναι, part. κρημνὰς, ἀντος, ὁ. a κρεμάω, ſuſpendo.

Κρημνοκομπέων, glorior, me jacto, magnifice de me prædico.

Κρημνοπολὸς, ου, ὁ, grandiloquus, Ariſtoph. in Neb.

Κρημνὸς, οῦ, ὁ, præcipitium, locus eminens, & abruptus. Hippocrati labrum ulceris, & pudendi muliebris. Hinc κρημνώδης, εος, ὁ, ἡ, præruptus, arduus. κρημνόω, ῶ, præcipito.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, perfice, a. 1. imperat. act. verbi κραίνω, perficio.

Κρήνάων, gen. plur. Æol. pro κρηνῶν. a κρήνη, ης, ἡ, fons.

Κρήνη, ης, ἡ, fons: aqua pluvia retenta, & ſtagnans. Plato de Leg. In Poemate Epigonis vas aquarium.

Κρηπὶς, ἴδος, ἡ, baſis, fundamentum Xenophonti, placenta Polluci, crepida Gellio.

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρὴς, ητὸς, ὁ, Cretenſis. οἱ Κρῆτες Cretenſes. Κρῆσσα, ης, ἡ, Cretenſis fœmina. Κρητίζω, Cretiſſare, Cretenſes imitari.

Κρησέρα, ας, ἡ, cribrum, ſeu lineus ſaccus, per quem aliquid colatur. Ducamus a κρείνω, ſecerno, unde & cribrum.

Κρήτηϛ, εντος, ὁ, nomen viri. Latin. Creſcens.

Κρησφύγετον, τὸ, refugium, latebra, aſylum, perfugium, Herodot. q. a Κρὴς, Cretenſis, ſc. Minois, & φεύγω, fugio.

Κρήτη, ης, ἡ, nom. Inſulæ, Creta. Inde Κρῆτες, Cretenſes.

Κρητῆσι, genit. ſing. κρητῆρος, dat. pl. a κρητὴρ, Jon. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater. Th. κεράννυμι, miſceo. fut. άσω.

Κρῖ, τὸ, contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum, apud Homerum. Alii per apocopen pro κρίμνον dici volunt.

Κριαίνω, rideo. Heſych. q. κρεα ἀδεῖν, cordi placere; Bœotii uſurpant pro γελᾶν.

Κριβανος, ου, ὁ, clibanus. κριθῆς βανος, hordei fornax.

Κρίγε, Jon. pro ἔκλαγε, 3. ſing. a. 2. verbi κρίζω, ſtrideo. f. ξω. p. m. κέκλαγα.

Κρίζω, ſtrideo, ſtridorem edo, tibia cano acuriſſime. fut. ξω. an a κράζω? Hinc κεκλιγμὸς, οῦ, ὁ, & κεκλὴ, ῆς, ἡ, ſtridor.

Κρίθαν, Bœot. ſyncope pro ἐκρίθησαν, alii ab aliis ſeparati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi κρίνω, ſecerno.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum: pudendum virile. Ariſtophanis Comment. & Suidæ; Celſo autem tuberculum parvulum in palpebra ſuper pilorum loco. Hinc κριθῖνος, η, ὁ, hordeaceus. κριθώδης, ες, ὁ, ἡ, idem. q. a κρίνω, ſecerno, quod ejus grana a ſe invicem diſtent & ſecernantur.

Κριθίωμαι, a. 1. inf. paſſiv. κριθίωμαι, f. 1. ind. paſſ. a κρίνω, judico, diſcerno.

Κρίθινος, η, ὁ, hordeaceus, a κριθὴ, hordeum.

Κριθῶν, gen. plur. a κριθὴ, hordeum.

Κρίκον, reſonuit, ſtridebat, vel eſt perf. Jon. pro κέκρικε, verbi κρίζω, ſtrideo. f. σω, & ξω. vel eſt a. 2. Jonic. & Poet. pro ἔκλαγον, ες, ε.

Κρίκος, idem ac κίρκος, circus, circulus, annulus. κρίκος ἱστίων, velorum anſulæ, Herodot. Item oſtii annulus, quo fores pulſantur: manubrius extera Lucretio, cantharus Plauto: armilla, brachiale, Plut. in Demoſth. harpago, uncus Heſychio.

Κρίμα, vel κρῖμα, ατος, τὸ, judicium, pœna, damnatio, vindicta. τὰ κρίματα, lites. f. Th. κρίνω, judico.

Κρίμνον, ου, τὸ, farina craſſior, ex qua pultes fiunt: mica. Exponitur & κριθή.

Κρῖναι, a. 1. inf. κρῖναϲ, a. 1. part. act. a κρίνω, judico.

Κριναμενὸς, ὁ, qui delegit, a. 1. part. med. κρίναντο, 3. plur. a. 1. med. κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω, judico.

Κρίνε, judicabat, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἔκρινε. κρίνετε, 2. pl. imperat. præſ. verbi κρίνω, judico.

Κρινέουϲι, Poet. pro κρίνουϲι, 3. plur. præſ. ſub. verbi κρίνω, judico.

Κρίνον, ου, τὸ, lilium. Aliquando cucurbitæ flos. Item ſpecies ſaltationis in pulpito, vel ſcena chori. Euſtath. ex Athenæo. Dicitur & κρίνος, εος, τὸ, lilium. q. a κρίνω, ſecerno, quod folia ejus ſint diſtincta. Vel a κρίνω, judico. Eſt enim κρατιϛεῖον, & indicium veris.

Κρίνω, judico, diſcerno, deligo: ſentio, examino: punio, culpo, condemno: interdum interpretor. κρίνω ἐνύπνια, explico ſomnia, Ariſtoph. κρίνειν τὰ ἄλφα, extremam aleam experiri. f. κρινῶ. aor. 1. ἔκρινα. a. 1. imperat. κρῖνον, άτω. a. 1. inf. act. κρῖναι. a. 1. part. κρίνας, αντος, ὁ, præt. act. κέκρικα. præſ. paſſ. κρίνομαι, in judicium vocor. perf. paſſ. κέκριμαι, a. 1. paſſ. ἐκρίθην. aor. 1. ſub. paſſ. κριθῶ, ῆς, ῆ. fut. 1. paſſ. κριθήσομαι. Hinc κρίσις, εως, ἡ, judicium. κριτὴς, οῦ, ὁ, judex. κριτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum judicandi, & nota, ex qua judicium facimus. διακρίνω, diſcerno. διάκρισις, εως, ἡ, diſcretio. κατακρίνω, condemno. κατάκριτος, ου, ὁ, damnatus. συγκρίνω, coagmento: item comparo. σύγκριμα, τος, τὸ, & σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio. ὑποκρίνομαι, fingo, ſimulo.

Κριὸς, οῦ, ὁ, aries, Ariſtot. Item aries bellicum inſtrumentum. Eſt etiam vocabulum architecturæ Heſych. qua ſignificatur ornamentum quoddam inſtar torilis pampini, & clavicularum, ſive capreolorum in capitulis columnæ Corinthiæ, & Jonicæ. Vitruvius appellat volutam, & helicem. Naves etiam quædam κριοὶ dicebantur, quod arietis inſigne haberent, Bayf. Hinc κεφαλόκρουπος, ὁ, arietis vultu prædirus.

Κρισίη, ης, nomen mulieris.

Κρίσις, εως, ἡ, judicium, damnatio, diſceptatio, controverſia, ſententia tam civilis, quam criminalis. Item κρίσις ἀνὴρ ἔκρισις, axcretio Nicandri. κρίσιν λαβεῖν, dimicaſſe, exitum habere, Demoſth. κρίσιν λαμβάνω ἐκεινῶ, ſum contentus judicio, Plato de Leg. κρίσιν παραγορεύω, dicendere, Plutarch. in Ageſilao. Eſt etiam κρίσις medicorum vox, qua in morbis eorumdem ſolutio ſignificatur: aliquando vero quælibet repentina mutatio in melius, aut pejus, Galenus Epidemiorum 1. Hippocr. ῥοπὴ ἐπὶ τὸ ἄμεινον, ἢ τὸ χεῖρον.

Κρίσπαπα, ωνος, τὸ, Regis ſcrinia. Creſias.

Κρίσπος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Criſpus.

Κρίσσος, ου, ὁ, ſciſſura, tuberculum in quercubus, per quod viſcus effluit, & in corpore humano extuberatio dura, ac fœtida.

Κριτήριον, ου, τὸ, tribunal, forum, controverſia. a κρίνω, judico.

Κριτὴς, οῦ, ὁ, judex, arbiter, æſtimator.

Κριτικὸς, ὴ, ὸν, judicialis. judicio valens. κριτικοὶ, οἱ, Poematum judices, & cenſores aliorum operum, Ariſtoph. Grammatici.

Κριτὸς, ὴ, ὸν, Poet. pro ἄκριτος, eximius; ſecretus. Th. κρίνω, ſecerno.

Κρίω, ῦς, nomen mulieris.

κρόω, pulso pedit. as, lascive salto, cum strepitu cano. q. a κραίνω. Th. κρόω, pulso.
κρόβυλος, idem ac κροβύλος. cincinnus.
Κροῖσος, ου, ὁ, Croesus, Lydorum rex.
κροκή, ῆς, ἡ, tramam, per syncop. pro κροκίδα, acc. sing. a κροκίς, ίδος, ἡ. vel tanquam a κρέκω. Th. κρόκη, ἡ, trama.
κρόκη, ης, ἡ, trama, subtegmen, filum: linus: arena. κρόκαι Aristoteli sunt calculi frequenti motu in mari rotundi effecti.
κροκίς, ίδος, ἡ, idem ac κρόκη, trama.
κροκόδειλος, ου, ὁ, crocodilus, quia κρόκον δειλιᾷ, crocum metuit. Vel quia est animal timidum, δειλόν, & colore κρόκον imitatur a
κροκόπεπλος, ος, ὁ, ἡ, croceo peplo. a κρόκος, ου, ὁ, crocus, & πέπλον, ου, τό, vestis muliebris.
κρόκος, ου, ὁ, & τὸ κρόκον, crocus, & crocum. hinc κροκοῦς, οῦσα, οῦν, croceus, a, um.
κρόμμυον, & Poet. κρόμυον, ου, τό, cepa. q. a κάρα, caput, quia capitata.
Κρονίδης, ου, ὁ, filius Κρόνου, seu Saturni. genit. Jonic. Κρονίδεω.
Κρονίων, ωνος, ὁ, idem ac Κρονίδης, a Κρόνος, ου, ὁ, Saturnus.
κρόνος, ου, ὁ, Saturnus. quasi χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo suo orbe: vel quia χρόνου, temporis auctor. Interdum κρόνος, bardus, stupidus. hinc Κρονικός, ῆ, & Κρόνιος, α, ον, Saturninus. Κρονίδης, & Κρονίων, ωνος, ὁ, Saturni filius, Jupiter.
κροσσοί, sunt pinnæ murorum, & turrium, propugnacula. Alii κρόσσας legunt, & pro scalis accipiunt. Thema κροσσός, οῦ, ὁ, fimbria.
κρόσσος, ου, ὁ, extrema vestis ora, fimbria, limbus.
κρόσφος, ου, ὁ, cuspis ferrea: pilum.
κροταλίζω, pulso, concutio, risu effuso excipio, Eustath.
κρόταλον, ου, τό, crotalum, crepitaculum. quia sonum edit, cum κρούεται, pulsatur. Aliis est instrumentum musicum, quo Ægyptii utebantur.
κροτάφος, ου, ὁ, tempus, pars capitis. Homerus.
κρότος, ου, ὁ, pulsus, plausus. q. a. κρόω, pulso. hinc κροτέω, pulso, verbero. κρότταλος, ου, ὁ, homo loquax.
κρόττων, ωνος, ὁ, ricinus, arbor: musca canina: pars in aure. Κρόττωνες Hippocrati sunt pulmonum branchia cartilaginea, sive cartilagineæ cavitates in pulmone.
κροτώνη, ης, ἡ, vitium in olea arbore, tanquam κρόττων.
κρουνός, οῦ, ὁ, scatebra, saliens fons. Item lavacrum, & latrina.
κρόκαλα, lignei calcei. quasi a κρόω, & καλλω, quod vibrent, quæ illis pulsantur calcata. Eadem & κρύπεζα, tanquam κρύπτα πέζα.
κρούσας, ὁ, a. 1. part. act. a κρούω, pulso.
κρούω, pulso. fut. κρέσω. p. κέκρουκα. a. 1. ἔκρουσα. q. a κέρας, cornu. hinc κρούμα, ατος, τό, sonitus ex pulsatione instrumentorum.
κρουσις, εως, ἡ, pulsatio instrumenti musici.
κρύβδα, & κρύβδω, & Dor. κρύβδαν, clam. adv. a κρύπτω, occulto.
κρυβείς, έντος, ὁ, absconditus, a. 2. part. pass. κρυβλόω, aor. 2. inf. pass. verbi κρύπτω, abscondo.
κρυερός, ά, όν, & Jon. κρυεροῦ, ὁ, frigidus. hinc κρυόεις, frigidus, horridus. Thema κρύος, εος, τό, frigus.
κρυμός, οῦ, ὁ, frigus, glacies.
κρυόεσσα, ης, ἡ, horribilis, fœm. gen. a κρυόεις, εντος, ὁ, formidandus.
κρύος, εος, τό, frigus, algor, hinc κρυίης, εντος, ὁ, Poetic. idem ac κρυερός, ᾶ, ὁ, frigidus.
κρυπταῖος, α, ον, clandestinus. hinc κρυπταίης, gen. sing. f. g. a κρύπτω, abscondo.
κρυπτάσκω, cooperio. a κρύπτω, idem.
κρύπτε, imperf. Jon. vel præs. imper. verbi κρύπτω, abscondo.
κρυπτός, ή, όν, occultus, a, um. ἐν κρυπτῷ, in occulto. Th. κρύπτω.
κρύπτουσι, pro κρύπτωσι, occultant, 3. p. ind. præs. verbi κρύπτω, abscondo.
κρύπτω, abscondo, celo, occulto. f. ψω. a. 1. ἔκρυψα. perf. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. perf. pass. κέκρυμμαι. a. 1. pass. ἐκρύφθην. aor. 2. pass. ἐκρύβην. a. 2. inf. pass. κρυβῆναι. a. 2. part. κρυβείς. Aristoteles utitur verbo κρύπτειν etiam pro ita argumentari, ut fallamus, & latearnus eum, cum quo disserimus, quo tandem simus evasuri. Hinc κρύψις, εως, ἡ, occultatio. κρυπτός, ή, όν, abditus, occultus. κρυβδην, & κρύφα, occulte. κρυφαῖος, α, ον, occultus.
Κρυσταλλίζω, instar crystalli splendeo. a κρύσταλλος, crystallus.
Κρύσταλλος, ου, ὁ, glacies, gelu; item crystallus, lapis. q. κρύει σέλλεται, frigore contrahitur in duritiem.
Κρυφᾶ, latenter, secreto, clam, Dor. pro κρύφα, a κρύπτω, abscondo.
Κρυφαῖος, αία, αῖον, Poetice, idem ac κρύφιος, ία, ιον, occultus, a, um, latens, clandestinus.
Κρυφῇ, occulte, adv. a κρυφὴς, occultus. Th. κρύπτω, occulto.
Κρυφίων, genit. plur. a κρύφιος, ου, ὁ, occultus. dat. pl. Jon. κρυφίοισι. κρύφιον, κρυφίως, occulte, clam. Th. κρύπτω, abscondo. f. ψω.
Κρύφος, ου, ὁ, Poet. pro κρύψις, εως, ἡ, occultatio, tenebræ, latebra, κρύψις etiam est ars quædam, & solertia disputandi.
Κρύψαι, celare, a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, ὁ, & in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. ejusdem verbi.
Κρύψε, 3. sing. a. 1. act. Jon. κρύψης, ῃ, 2. & 3. singul. a. 1. sub. act. verbi κρύπτω, occulto.
Κρώβυλος, ου, ὁ, crinis retortus, cincinni puerorum. Scribitur & κρόβυλος. Aliter & melius κρώβυλος exp. reticulum comam constringens. Ducamus a κάρα, vel κέρας, & βάλλω, quod capiti, seu crinibus injiciatur.
Κρώζω, crocito, garrio, pipio. Aliquando prædæ inhio. Eraſm. κρώζῃ, 3. sing. sub. q. a κράζω. hinc κρωγμός, οῦ, ὁ, crocitatio, vociferatio.
Κρωμαξ, ακος, ὁ, acervus lapidum. aliter κλώμαξ.
Κρώπιον, ου, τό, falx. an a δρέπω, meto?
Κρώσσος, ου, ὁ, hydria, vas aquarium.
Κρωσσός, οῦ, ὁ, hydria, urceus. Hujus usus ad κράσιν, temperamentum aquæ cum aliis liquoribus. Licophroni guttus, quo aqua funditur.

Κ Τ.

Κτά, Jon. pro ἔκτα, quod per apocopen pro ἔκτανε. Alii vero formant ab aor. 2. ἔκτον, τροπῇ τοῦ ν, ut ἔβα, pro ἔβη, verbi κτείνω, occido, vel κτῆμι.
Κτάμεν, Jon. & Dor. κτάμεναι, pro κτεῖναι, a. 1. inf. act. a κτείνω, occido. Vel κτάμεν, Jon. & Dor. κτάμεναι, pro κτῆναι, a κτημι, idem cum κτείνω.
Κταμένοιο, gen. Jon. a κτάμενος, qui interemit.
Κτάμενος, ὁ, qui interemit, aut interemptus est, a. 2. part. med. verbi κτημι, idem ac κτείνω, interficio. a. 2. ἔκτάν, a. 2. med. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος dici pro κτεινάμενος. sic ἐκτάμεν, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.
Κτᾶν, possederunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi κτημι, possideo. a. 1. ἔκτᾶν, & in 3. plur. ἔκτησαν, & per syncopen ἔκτᾶν, & deposito augmento κτᾶν. Thema κτάομαι. Posset etiam eodem modo derivari a κτημι, pro κτείνω, occido. a. 2. ἔκτᾶν.
Κτάνε, Jon. pro ἔκτανε, interfecisset, 3. sing. a. 2. act. verbi κτείνω. f. κτανῶ. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτανα. a. 2. ἔκτανον.
Κτανέεσθαι, per dialysin, pro κτανεῖσθαι, f. 2. inf. med. verbi κτείνω, interficio. f. 2. med. κτανέομαι.
Κτανέοντες, Jonic. dialysi pro κτανεῦντες, nom. plur. fut. 2. partic. act. ejusdem verbi.
Κτανέουσι, pro κτανοῦσι, 3. plural. futur. 2. activi ejusdem verbi.
Κτάνθεν, Boeot syncop. & simul Jon. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κτείνω, interficio.
Κτάντας, ας, ὁ, Dor. pro κτάντα, ὁ, interfector. Th. κτείνω, interficio.
Κτάομαι, acquiro, possideo. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι. a. 2. med. ἐκτησάμην, ατο. κτήσασθαι ἔχθιστος, odia insciis

pere, Thucyd. Hinc κτῆμα, ατος, τό, possessio. κτήματα, ων, τά, bona, facultates, opes. κτητὸς, ὴ, όν, possessio. κτητοί, αί, ά, acquisiti.
Κτᾶσθαι, præs. inf. verbi κτάομαι, possideo. Sed κτᾶσθαι dicunt esse aor. 2. inf. med. verbi κτημι, pro κτείνω, interficio. a. 2. ἔκτᾶν. a. 2. med. ἐκτᾶμην.
Κτᾶτο, Jon. pro ἔκτατο, 3. singul. imperf. verbi κτάομαι, possideo. Sed κτᾶτο Ionic. pro ἔκτατο, 3. singul. aor. 2. med. ἐκτᾶμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, interficio.
Κτάω, caedo, occido. Sic & κτέω, pro κτάομαι, possideo.
Κτεάνων, gen. plur. κτεάνοις, dat. plur. a κτέανον, ου, τό, possessio, Poetic. idem ac κτῆμα, ατος, τό. Th. κτάομαι, possideo.
Κτέαρ, κτέατος, τό, idem ac κτῆμα, prædium, possessio, Odyss. ξ.
Κτεάτεσσι, possessionibus, dat. plur. Jon. & Poet. a κτέαρ, ατος, τό, idem ac κτῆμα. Th. κτάομαι, possideo.
Κτεάπασσε, Jon. & Poet. pro ἐκτέπασσε, 3. sing. a. 1. act. verbi κτεπτίζω, acquiro, fut. ίσω. Th. κτάομαι, idem.
Κτείναι, a. 1. inf. act. κτείνας, αντος, ὁ, & in accus. κτείναντα, a. 1. part. act. ut & κτείνασα, f. g. verbi κτείνω, occido. f. κτενῶ. a. 1. ἔκτεινα. perf. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.
Κτεῖνε, præs. imperat. activ. κτεινέμεναι, Dor. pro κτεῖναι, præs. inf. κτεινέσθαι, præs. inf. pass. ejusdem verbi.
Κτεινόμενος, ου, ὁ, occisus, præs. particip. pass. ejusdem verbi.
Κτείνοντ', pro κτείνοντα, acc. sing. præs. part. act. κτείνωσι, 3. plur. præs. verbi κτείνω, occido.
Κτείνω, interficio, occido. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. Hinc ἀποκτείνω, idem. ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ, ἡ, homicida. πατροκτόνος, ου, ὁ, patricida. Legitur & κτένω, & κτεννύμι.
Κτείς, κτενός, ὁ, pecten. Item pubes, quæ & pecten Juvenali. Item pectines pisces, qui pectinatim conchas striatas habent. κτένες etiam sunt quatuor dentes anteriores, dicti pectunculi, qui naribus junguntur, Gaza apud Aristot. hinc κτενίζω, pecto. f. ίσω.
Κτενῶ, fut. 1. act. verbi κτείνω, occido.
Κτέρας, ατος, τό, res possessa, donum. Th. κτάομαι, possideo.
Κτέρεα, ων, τά, monumenta: exequiæ, inferiæ. Item κτήματα νεκρικὰ, mortuorum possessiones, ideft parentalia, seu justa, quæ mortuis debentur. hinc κτερίζω, exequias celebro.
Κτερέϊσι, pro κτερέεσσι, Att. 3. plural. fut. 1. verbi κτερίζω, a κτέρεα, exequiæ.
Κτέω, idem ac κτάω, occido.
Κτέωμεν, possideamus, Jon. pro κτῶμεν, 1. plural. a. 2. sub. act. verbi κτημι, vel κτείνω. Alii volunt deduci a κτῆμι, pro κτείνω, occido.
Κτηδών, όνος, ἡ, venarum cursus in arboribus, quasi pectines, a κτείς, pecten. apud Hippocr. κτηδόνας Interpres strias, & segmenta, transtulit: apud Ruffum fibras, seu filamenta.
Κτῆμα, ατος, τό, possessio, lucrum, res, emolumentum, facultates. εἰς τὰ κτήματα παρδέσθαι, hereditatem adire. Demosth. dat. plural. κτήμασι, pro κτήμασιν. Th. κτάομαι, possideo.
Κτῆμι, occido. Hinc κτάμενος, interfectus. a. 2. ἔκτᾶν. aor. 2. part. κτάς. Th. κτείνω, idem.
Κτῆνος, ους, τό, jumentum, pecus. a κτάομαι, possideo. κτηνηδὸν, pecudum more adverb.
Κτήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. κτήσασθαι, a. 1. inf. κτήσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. sed κτήσησθε, 2. pl. a. 1. sub. med. verbi κτάομαι, possideo.
Κτησίας, ου, ὁ, Crefias, nomen proprium.
Κτήσιν, acc. sing. a κτῆσις, εως, ἡ, possessio. Th. κτάομαι, possideo.
Κτήσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ejusdem verbi.
Κτητὸς, ή, όν, a. g. nom. plur. a κτητός, ὴ, όν, acquisibilis. Th. κτάομαι, possideo.
Κτητοῦσ', famula. ab eodem verbo, & rhem.
Κτήτωρ, ορος, ὁ, possessor. a κτάομαι, possideo.
Κτῖσε, ὁ, per aphæresin pro ἐκτίσθη, e mu-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

stela confectus. a κτείς, ἰδὸς, ἡ, mustela.

Κτιδόω, idem ac κτενδόω, venarum cursus in arboribus. Thucyd.

Κτίζω, εἰς, σι, condo, creo, fabricor, munio, cingo. fut. κτίσω. a. 1. ἔκτισα. a. 1. inf. κτίσαι. a. 1. part. κτίσας, αντος, ὁ, ἡ. perf. ἔκτικα. perf. pass. ἔκτισμαι. a. 1. pass. ἐκτίσθην. ἐκτίζοντο τείχεσι, muris cingebantur, Thucyd. Forte a κτάομαι. cujus enim est condere, ejus est jure optimo possidere. ὃς κτησῆ, ᾧ κτασαί. Hinc κτίσμα, ατος, τὸ, opus, structura. κτίσις, εως, ἡ, creatio, & creatura. κτιστὴς, οῦ, ὁ, creator, conditor.

Κτίλος, ου, ὁ, aries, dux gregis. Homer. q. a πίλλω, vello, quod sit mas πιλλόμενος, qui vellitur, lanatus. Vel a κίω, eo, ut sit q. κίλος, quia τῶν ἄλλων προτρέχεται, & reliquum gregem præcedit. Vel πίλος, q. ἀγέλιος. ab ἄγω, duco, quia dux gregis. Item κτίλος familiaris, cicur, mansuetus. hinc κτιλόω, demulceo.

Κτιμένος, Poet. pro ἐκτισμένος, conditus, perf. part. pass. a κτίζω, condo, creo.

Κτις, idem ac ἐκτὶς, viverra, quæ est ex mustelis sylvestribus.

Κτισάσθαι, Dor. & Jon. pro ἐκτίσασθαι, dual. num. a. 1. med. verbi κτίζω, condo, f. ἰσω.

Κτίσις, εως, ἡ, creatura. structura: res conditæ: quodvis opus. Item magistratus: homo. a κτίζω, condo.

Κτίσμα, ατος, τὸ, opus, ædificium, creatura. Jacob. 1. a κτίζω, creo.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, creator, conditor. ab eodem them. κτιστὺς, ὑος, ἡ, ædificatio.

Κτυπέω, strepo, sonum edo, obstrepo. Hinc κτύπος, fragor, strepitus, sonitus. Th. τύπτω, pulso.

K Υ.

Κύαθος, ὁ, cyathus, cotula, sextarius. q. a χάσθαι, a χύω, fundo. Vel a κεύθω, occulto, quia potum servat, & quodammodo occultat, ut sit quasi κεύαθος, tegumentum.

Κύαμος, ου, ὁ, faba, qua sortiebantur olim magistratus, & consilium congregabatur, Thucyd. Item lactis coagulatio, Poll. Hinc κυαμεύω, fabis eligo, sortior. κυαμοβόλος, judex. κυαμοστρωξ, judex, quia victum habet a suffragiis, κυάμοις dictis.

Κυανοχίς, ίδος, ἡ, Poet. nigram, ac formidabilem ægidem gestans. ex κύανος, cæruleus, & αἰγὶς, ægis. Th. αἴξ, ἡ, capra.

Κυανέων, Dorice. pro κυανεῶν, sc. νήσων, Cyaneæ insulæ.

Κυανέη, ης, ἡ, nigra. dat. plural. Jonic. κυανέῃσι. gen. plur. Æol. κυανεέων. a κυάνεος, ου, ὁ, cæruleus, niger. Th. κύανος, seu κυανὸς, ου, ὁ, color cæruleus.

Κυανοῦς, idem ac κυάνεος, cæruleus.

Κυανόπιζα, de mensa, & κυανόπεζος, nigros habens pedes. ex κύανος, niger, & πούς, pes.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ ἡ, cæruleo peplo utens. a κύανος, cæruleus, & πέπλος, peplum.

Κυανόπρωρος, cæruleam habens proram. ex κύανος, cæruleus, & πρώρα, ας, ἡ, anterior pars navis.

Κύανος, ου, ὁ, & κυανὸς, οῦ, ὁ, color cæruleus; aqua marina. Item avis quædam. hinc κυάνεος, & κυάνεος, ου, ὁ, cæruleus, niger. q. a χάος, aer, Cœlum.

Κυανόφρυς, υος, ὁ, ἡ, nigrum habens supercilium. ex κύανος, niger, & ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui est nigricantibus setis. ex κύανος, ου, ὁ, niger, & χαίτη, ης, ἡ, juba, coma.

Κυανωπίς, nigroculam, acc. sing. a κυανῶπις, ἡ, cæruleus aspectu. ex κύανος, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα.

Κύαρ, ατος, τὸ, foramen acus. Hippocr. Item pars auris interna. Poll. Pariter foramen manubrii molæ trusatilis.

Κύβδη, ἡ, poculum, quia κυφὸν, concavum.

Κύβδα, inclinato capite. Aristoph.

Κυβεία, ας, ἡ, lusus aleæ, jactus talorum. item astutia, nequitia. a κύβος, ου, ὁ, tessera. hinc κυβεύω, alea ludito. κυβεῖον, locus, in quo alea luditur.

Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, mater Deorum, quæ & Rhea. Item aurium foramen, Cæl. lib. 10. cap. 17.

Κυβερνατὴς, ῆ, Dor. pro κυβέρνησις, gubernatio.

Κυβερνάτας, α, ὁ, Dor. pro κυβερνήτης, gubernator. Sic κυβερνατὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνάτωρ, & comm. κυβερνήτωρ, gubernator.

Κυβερνάω, ῶ, ᾶις, ᾷς, ᾶι, ᾷ, guberno, proprie navem rego. q. κυμα ἐρύω, fluctus scrutor, eoque observo. fut. ήσω.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio, regimen, administratio, recta vitæ institutio, Plato.

Κυβερνήσοντος, gen. sing. f. 1. part. activ. verbi κυβερνάω, guberno.

Κυβερνήτης, ου, ὁ, gubernator navium, navium rector.

Κύβη, ης, ἡ, caput. quia κυφὴ, curvum. a κυπτω, inclino. Hinc κυβιστάω, in caput me dejicio, in caput salto.

Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele, quæ suos ministros facit κυβήβεω, id est, κύπτειν, vel κυβιστᾶν, κυφὸς fieri. Inde & κύβηβος, Cybelejo furore correptus.

Κύβηλις, ιος, ἡ, securis, bipennis. Hinc κυβηλίσαι, securi percutere.

Κυβιστάω, f. ήσω, in caput me conjicio, in caput salto, me præcipito. Xenophon. Item urinor, nato. Aliquando taxillis ludo, Bud. in Annot. a κύβη, caput, & σάω. Hinc κυβιστὴρ, ῆρος, saltator, qui se in caput dejicit: urinator. Item præceps, Nonn.

Κύβιστον, ου, τὸ, cubitus, nodus brachii. κύβιλον, ου, τὸ, idem, quasi a κυβῶ, converto. Vel ut alii a κύπτω, pro κάμπτω, inclino. Est enim cubitus curvatura brachii.

Κύβος, ου, ὁ, tessera, vel aliquid habens figuram quadratam, cubus. q. a κέω, vel κεῖμαι, jaceo, & βάσις, quod in omni positione, aut jactu basin habeat firmiter jacentem. Inde homo constans, & immobilis dicitur τετράγωνος. Item κύβος, quadrantale, numeri species, Aristot. in Problem. Etiam ipsa monas, quæ in tessera erat, Eurip. Κύβοι, vertebræ, & panes quadrati Athenæo. Hinc κυβικὸς, ὴ, ὸν, cubicus. κυβεύω, alea, seu tesseris ludo. κυβεία, ας, ἡ, lusus aleæ, item fraus, dolus.

Κυγχρὶς, ίδος, ἡ, crater magnus, Hippocr. Martinus ex Galeno probat esse parvum calicem, & doliolum medicum.

Κύγχραμος, ου, ὁ, avis dux cornicum.

Κυδαίνω, celebro, decoro, orno, laudo. imperf. Jon. κύδαινον. f. ανῶ. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus.

Κυδάλιμος, ος, ὁ, idem ac κύδιμος, gloriosus. Th. κῦδος, gloria.

Κυδαίνω, decoratum esse, a. 1. inf. pass. ab κυδαίνω, aor. 1. ind. pass. verbi κυδαίω, glorior. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Κυδιάνειρα, ας, ον, honestans viros, claros viros continens. a κῦδος, gloria, & ἀνὴρ, vir.

Κυδιάω, glorior, jactito, gloriose me effero. a κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Κυδιόων, exultans, Poet. pro κυδαίων, præs. part. a κυδιάω, glorior.

Κύδιστε, voc. sing. a κύδιστος, η, ον, gloriosissimus, a, um. in comparat. κυδίων, gloriosior. Th. κῦδος, gloria.

Κυδνὸς, ὴ, ὸν, inclytus, venerandus, celebris. Hesiod. in Theogon. Th. κῦδος, gloria.

Κύδνος, ου, ὁ, cycnus.

Κυδοιδοπέω, tumultuari, confundere. q. a κυδοιμὸς, turba, & δοπέω, strepere.

Κυδοιμός, οῦ, ὁ, turba, tumultus: bellum. κυδοιμέω, turbas excito. quasi a κύειν δείμα, parere timorem.

Κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus. q. a κύειν δέος, parere timorem. Vel a κεύθω, ut κευθνὸς, est venerabilis. At κύδος, ου, ὁ, convitium, probrum. a κῦδος, est κυδήεις, εντος, ὁ, gloriosus. κύδιμος, & κυδάλιμος, ος, ὁ, idem. κυδαίνω, ανῶ, celebro, laudo. κυδιάω, glorior.

Κυδρὸς, ὴ, ὸν, gloriosus. a Th. κῦδος, gloria.

Κυδώνεος μηλέα, vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, cotonea malus. κυδώνιον μῆλον, ου, τὸ, cotoneum, seu cydonium malum, a Cydone oppido Cretæ.

Κύει, uterum fert, 3. singul. præs. verbi κύω, uterum gero.

Κυεὶς, ὁ, conceptus, a. 2. part. pass. ab κύω, a. 2. ind. pass. verbi κύω. f. σω, in utero gesto.

Κυέω, idem ac κύω, uterum gero.

Κύημα, ατος, τὸ, fœtus, germen, partus, conceptus. a κυέω, idem ac κύω, in utero gesto.

Κυθέρεια, ἡ, Cytherea, Venus. ὅτι κεύθει τὰς ἔρωτας, quia occultat amores Veneros. vel τὸ κυεῖν, & θέρειν.

Κυθήροισι, dat. plur. Jon. a κύθηρος, ου, ὁ. Th. Κυθήρα, urbs Cypri.

Κύλιξ, ικος, ἡ, bulbosa quædam planta. Theophr. lib. 7. 13. an a κυεῖν?

Κύκας, Æthiopicum palmarum genus. Theoph. lib. 2. 8.

Κυκάω, misceo, proprie de liquoribus; confundo, agito, perturbo. Dicitur vero ἀπὸ τῶν κυκεώνων, poculo, in quo multæ simul herbæ confundebantur, & terebantur. Hinc κυκεία, ας, ἡ, & κύκεμα, ατος, τὸ, permixtio, confusio. κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio.

Κυκεῶ, per apocopen pro κυκεῶνα, acc. singul. a κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio. Th. κυκάω, misceo.

Κυκηθήτω, Jon. pro ἐκυκηθήτω, 3. dual. aor. 1. ind. pass. verbi κυκάω, misceo.

Κύκλα, per metarhesin pro κύκλοι, rotæ.

Κυκλάω, idem ac κυκλέω, verso.

Κυκλέω, verso, duco, vel rota veho. a κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis.

Κυκλόθεν, adverb. in circuitu, undique.

Κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis, rota, gyrus, ambitus. Sumitur etiam κύκλος pro corona, & cœtu hominum in orbem collectorum, Eurip. in Androm. Apud Hermogenem κύκλος est figura dictionis, idem proponens, & concludens, licet aliis verbis; circularis argumentatio, quæ in se ipsam redit. Hippocrates autem vocavit κύκλος locum sub oculis, in mali rotundi speciem extuberantem. κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, in circuitu. q. a κυλίω, volvo. Hinc κυκλόθεν, adv. cum gen. in circuitu. κυκλόω, in orbem roto. ἐγκύκλος, & ἐγκύκλιος, ος, ὁ, ἡ, circularis. ἐγκυκλοπαιδία, ας, ἡ, orbis disciplinarum.

Κυκλοτερὴς, ές, ὁ, ἡ, circularis, rotundus. ex κύκλος, circulus, & τρέω, terebro.

Κυκλόω, cingo, circumdo, vallo. f. ώσω. p. κεκύκλωκα. a. 1. pass. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος, circulus.

Κύκλωψ, ωπος. ὁ, & οἱ Κύκλωπες, Cyclopes. ex κύκλος, orbis, circulus, & ὤψ, oculus.

Κύκνος, ου, ὁ, cygnus, olor. Est & nomen proprium. Item navigii genus habens in prora cygnos inculptos. Etym.

Κυκόωντι, Poet. pro κυκῶντι, miscenti, dat. sing. part. præs. a κυκάω, misceo.

Κύλα, ων, τὰ, cavitates oculorum: inferior palpebra. κυλὶς, ίδος, ἡ, superior.

Κυλίκων, genit. plur. a κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Th. κυλίω, volvo.

Κυλίνδεται, 3. sing. præs. pass. κυλίνδετο, 3. sing. imperf. pass. Jon. a κυλίνδω, idem ac κυλίω, volvo.

Κύλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, lapis teres in modum columnæ.

Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Thema κυλίω, volvo.

Κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrum, volutatio.

Κυλίχναι, αἱ, caliculi, catini, seu parva vasa potoria oris compressioris. Item cucurbitulæ. a κύλιξ, calix.

Κυλίω, volvo, voluto, verso.

Κυλλοποδίων, ὁ, qui distortis pedibus est, loripes. Vulcani epitheton. a κυλλὸς, claudus, & πούς, pes.

Κυλλὸς, ὴ, ὸν, claudus, curvus: varus.

Κυλοιδόωντες, nom. plur. part. præs. a κυλοιδάω, oculis turgesco.

Κυλοιδάω, oculis turgesco.

Κύλων, ωνος, ὁ, Cylo. Κυλώνιον, Cylonium.

Κῦμα, ατος, τὸ, fluctus, unda, tempestas: magna lues. Est & κύμα pro κύημα, τὸ, fœtus, germen, Eurip. Plato lib. 5. de Rep. adhibuit pro risu, quo loquentes aliquando disrumpuntur, cum quippiam ridiculum eis excidit. Interdum κῦμα accipitur pro aere, & igni ob eorundem corporum subtilitatem, Hermol. & Plin. Secundus. κῦμα, & κυμάτων sunt

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

etiam cauliculus proprie brassicæ, qui prima germinatione producitur, a Cellio, Plinio, & Columella dictus cyma.
Κυμαίνοντος, gen. singul. part. præs. act. κυμαίνω, & in f. g. κυμαίνουσα, a κυμαίνω, fluctuo, ferveo: turgeo.
Κύμασι, pro κύμασσι, dat. pl. a κῦμα, ατος, τὸ, fluctus.
Κυμασίας, ου, ὁ, undosus. κυμασιώδης, ες, ὁ, ἡ, idem. κυμασίζω, & κυμασσω, undis agito. κυμασία, ης, ἡ, tempestas.
κυμαίνω, ανω, fluctuo, æstuo.
Κυμαΐης, ε, Jonic. pro κυμασίας, α, ὁ, undosus.
Κυμαντολάγη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Κυματώγη, ης, ἡ, & legitur κυματωγή, littus, ad quod undæ feruntur, ac franguntur.
Κυματωθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. a κυματόομαι, restagno.
Κυμβαλίζω, cymbalum pulso. a κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum. Th. κύμβος, ου, ὁ, cavus recessus.
Κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum. q. a κύμβος, cavus.
Κύμβη, ης, ἡ, cymba, testa, caput: poculi genus.
Κύμβαχος, ου, ὁ, pronus, in caput præceps. Item occipitium, cutis. Etymol. extrema pars galeæ. Cæl. l. 2. c. 23.
Κύμβος, ου, ὁ, cavus recessus, ollæ fundum. quasi a κυφὸς, curvus. hinc κύμβιον, & κυμβίον, ου, τὸ, acetabulum.
Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis, Cyme.
Κύμινδις, εως, vel ιδος, ἡ, avis quædam nocturna. Eustath. putat esse q. κρύμινδις, a κρύπτω, & ἴδω, quod occultet sui visionem.
Κύμινον, ου, τὸ, cyminum herba, & semen. q. a καίω, quia calefacit.
Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Κυμοέτης, ης, ὁ, nomen mul. Cymothoe.
Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen mulieris.
Κυμώ, nomen mulieris.
Κυνάβρα, idem ac κυνάβρα, alarum fœtor.
Κυνηγέτας, α, ὁ, Doric. pro κυνηγέτης, venator.
Κυνάγχη, ης, ἡ, q. κυνὸς ἄγχη, canum suffocatio: angina. Item collare canum, in Epigr.
Κυνηγών, ῶ, ὁ, Doric. pro κυνηγός, οῦ, ὁ, venator. Ex κύων, canis, & ἄγω, duco.
Κυνάδες, ων, αἱ, canum pili. a κύων, canis.
Κυνέαιρα, ης, ἡ, impudens, temeraria, in Epigram.
Κυνόθριξ, ικος, ὁ, ἡ, versipellis; impudens. q. canis. Item melancholicus.
Κυνάρα, carduus altilis. ea & κυνάρος ἄκανθος, & κίναρα. Lobelius.
Κυνάριον, ου, τὸ, carellus. diminut. a κύων, canis.
Κυνῶν, acc. plur. κυνῶς, nom. plur. a κύων, κυνὸς, ὁ, vel ἡ, canis.
Κυνίδαλοι, supra κυνίδιοι, clavi, paxilli.
Κυνέη, ης, ἡ, galea. Th. κύων, canis. hinc κυνέος, caninus.
Κύνεον, Jonic. & Poet. pleonasm. ν, pro ἐκύησα, imperf. act. verbi κυέω, idem ac κύω, osculor.
Κυνέες, ων, nom. pl. canes. κυνέσσιν, canibus, dat. plu. Jon. pro κυσὶν, a κύων, canis.
Κυνέω, osculor, blandior, adoro.
Κυνηγέσιον, τὸ, locus aptus venationi: canes venatores, & instrumenta venationis.
Κυνηγέτης, ὁ, venator. q. κυνῶν ἡγέτης. hinc κυνηγέω, venor. Dicitur & κυνηγός, οῦ, ὁ, venator.
Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.
Κυνικὸς, ὴ, ὸν, Cynicus: item caninus, mordax, inverecundus.
Κυνοθαρσὴς, ὲς, ὁ, impudens. ex κύων, canis, & θάρσος, ους, τὸ, fiducia.
Κυνόμυια, ὁ, ἡ, musca canina, cynomyia. Metaphorice pro impudente usurpatur. κυνόμυια γαστὴρ, venter impudens, ut canis, & musca, in Epigramm. a κύων, canis, & μυῖα, ἡ, musca. Alii legunt κυνάμυια.
Κυνόσουρα, Cynosura, ursa minor, quasi κυνὸς οὐρὰ, cauda canis. Pro astro hic sumitur.
Κυπτρος, ὁ, impudentior. Superlat. κύπτατος, impudentissimus. Th. κύων, canis.
Κυνώπα, vocat. sing. a κυνώπης, ες, ὁ, habens canis vultum, & in f. g. κυνῶπις, inverecunda. ex κύων, canis, & ὤψ, vultus. Th. ὀπτεύομαι, video.
Κυνώπιδος, gen. singul. a κυνῶπις, ἡ, inverecunda. vide κυνῶπα.
Κύος, εος, τὸ, fœtus, Aristoph. Th. κύω, in utero gesto, vel κάω.
Κυόμενα, nom. plur. n. g. part. præs. pass. a κυέω, idem ac κύω, in utero gesto.
Κυπάρισσος, ου, ἡ, cupressus, arbor. quia κύει παχείσας τὰς ἀκρέμονας, id est, ramos grandiores pariles parit. hinc κυπαρίσσινος, ex cupresso factus.
Κύπαρος, ου, ὁ, vas magnum, concavum, & capax. Item pudendi glans: pinus, aut piceæ germen.
Κυπάσσι, dat. plur. a κύπασσις, ἡ, pallium, lecti stragulum. Lycophr.
Κυπάσσις, & κύπασις, ιος, ὁ, ἡ, supparum, species tunicæ lineæ: cinctus apud Poll.
Κύπειρος, ου, ὁ, & κύπειρον, τὸ, cyperus, herba ex juncorum genere.
Κύπελλον, ου, τὸ, poculum, cyathus, deflexum a κύφελλον, quia cavum. a κυφὸς, curvus.
Κυπελλοτρύγλη, id est, caverna, foramen. q. a κυφὸν, cavum. Vel a κύπτω, propendeo.
Κυπρεία, acc. sing. a Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus.
Κυπρίζω, germino venuste, floreo. Thema Κύπρος, Cyprus, ut proprie de Cypri baccis dicatur.
Κυπρῖνος, ὁ, Cyprinus, q. a Κύπρις. Et Κύπριος, ου, ὁ, Cyprinus. ab eodem Them.
Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus. acc. Κύπριδα, & Κύπριν. Th. Κύπρος, Cyprus insula, quia ibi nata.
Κυπρογενὴς, ους, ἡ, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypro. Dicitur & Κυπρογενὴτις, ιδος, ἡ.
Κύπρος, Cyprus, arbor Ægypti similis ligustro. Item insula: unde Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus. κύπρινον, ου, τὸ, unguentum Cyprinum.
Κύπτω, pronus fum, incurvo me ad videndum, oculos demitto. Item caput erigo, & exero, Strabo. f. Ψω. a. 1. ἔκυψα. a. 1. part. κύψας, αντος, ὁ. Hinc κυπτὸς, ὴ, ὸν, inclinatus. supplex. κυφὸς, ὴ, ὸν, incurvus, gibbosus. κυφὸν, ους, τὸ, gibbus. ἐγκύπτω, inclino ad videndum aliquid. ἔγκυος, ου, ὁ, ἡ, gravida fœmina.
Κυρανὲ, ες, αἰ, Doric. pro Κυρήνη, ἡ, Cyrene. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. 298.
Κυρβάντος, αία, αν, sublimis, sublime. a κυρβὶς, ιος, ἡ, tabula.
Κυρβασία, ας, ἡ, crista gallinacei: cassis, galea, tiara. Item pili genus instar coni. Bayf. 4. de re Vest.
Κύρβις, ιος, ἡ, tabula triangula, cui leges inscribebantur. a κυρεῖν βίον, fancire vitæ leges. Ab Aristophane in Neb. capitur pro legulejo, seu legum perito.
Κῦρε, Jon. pro ἔκυρε, imperf. verbi κύρω, incido, nanciscor. κυρέω, idem. hinc κυρήσας, a. 1. part.
Κύρη, ἡ, Ceres apud Cnidios. Sic dicta, quia κυρεῖα τῇ ζῇν, domina vitæ.
Κυρηβάω, cornibus pugno, fut. ήσω. q. a κεραὸς, cornu.
Κυρήβια, ων, τὰ, furfures, dilutum hordei, aut tritici, acus, paleæ. Galen. apud Hippocratem. Apud Aphrod. Politian. vertit folia arida.
Κύρμα, & per syncopen κῦρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, præda, sors, lucrum, quod casu accidit. Th. κύρω, incido.
Κυρήνη, ἡ, nomen urbis; Cyrene. Hebr. murus. hinc Κυρηναῖος, α, ὁ, Quirinus, nomen viri.
Κυρσαυλ, aor. 1. inf. κυρῆσαι, ασπε, ὁ, a. 1. part. activ. a κυρέω, idem ac κύρω, incido.
Κυρθεὶς, ὁ, adeptus, a. 1. part. pass. verbi κύρω. a. 1. ind. pass. ἐκύρθην.
Κυρία, ας, ἡ, hera, domina. Item dies vadimonii sistendi. Interdum κυρία dicitur is locus concionis Athenis, ubi magistratus creabantur; Latini comitia appellant. κυριακὸς, ὴ, ὸν, dominicus, a, um. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas. κυρία ἡμέρη, statutus dies, Jonic. κύριος μείων, præstitutus mensis partui.
Κυριεύω, dominor, in potestate habeo. cum genit. f. εύσω. p. κεκυρίευκα.
Κυρίζω, vel κυρίσσω, cornibus peto. q. a κέρας, cornu.
Κύριος, ε, ὁ, dominus, herus. cui est κύρος, εος, τὸ, auctoritas.
Κύρειος, α, ὸν, qui auctoritate valet, præstans. ὁ κύριος ἔρχου.
Κυριότης, ητος, ἡ, dominatio. Item dies, in qua, quæ statuta fuerant, peraguntur.
Κυρκανῶν, miscere. q. a κυκάω, ρ interjecto.
Κύρμα, ατος, τὸ, per syncop. pro κύρημα, præda.
Κυρὴ, pro Κύρνη, vocat. a Κύρνος, ε, ὁ, Cyrnus, nomen proprium.
Κῦρος, εος, τὸ, auctoritas, potestas, arbitrium: edictum. cardo rei: probatio: hinc κυρόω, auctoritatem do. Est & Κύρος, ε, ὁ, Cyrus, Persarum rex.
Κυρσὼν, præs. inf. act. a κυρόω, fancio, & ratum facio.
Κυρόω, ῶ, fancio. f. ώσω. p. κεκύρακα. perf. pass. κεκύρωμαι.
Κυρσαι, incidere, a. 1. inf. κύρσαι, a. 1. part. act. a κύρω, incido. f. Æol. κύρσω.
Κύρσω, adipiscar, Æol. f. 1. a κύρω, incido.
Κυρτὸς, ὴ, ὸν, curvus, gibbosus, flexuosus, devexus. Hinc κυρτόω, inflecto.
Κύρτη, ης, ἡ, sagena, nassa. Et & κύρτος, ου, ὁ, & κυρτὸς, quia cava, seu gibbosa.
Κύρω, fum, incido, consequor. fut. 1. Æol. κύρσω. κυρέω, idem ac κύρω.
Κύσας, ὁ, osculatus, a. 1. part. act. a κύω, osculor.
Κῦσε, seu κῦσεν, Jonic. pro ἔκυσεν, 3. sing. a. 1. act. κυσεῖν, a. 1. imperat. act. ejusdem verbi.
Κύσθος, & κύσος, ου, ὁ, & κυσὸς, οῦς, ὁ, nates, podex. Item muliebre pudendum. Est etiam genus poculi Laconici, Aristoph. Interp. ἐν ἱππῆ. forte a κύω, fundo: vel a κεύθω, occulto.
Κυσὶ, dat. plural. a κύων, canis.
Κυσσαμένη, aor. 1. part. med. f. g. pro κυσαμένη, quæ concepit, verbi κυέω, in utero gesto.
Κύσσε, Jon. & Poet. pro ἔκυσε, aor. 1. verbi κύω, osculor.
Κύστις, εως, ἡ, vesica. adenf. κύσεν. q. a κύσει urinæ. Varinus ἀπὸ τοῦ κεύθειν, ἢ κύειν τὸ οὖρον, urinam parit, vel κύει, fundit.
Κύπασις, ω, οἱ, flores mali Punici. q. a κύω.
Κύτισος, ου, ὁ, cytisus, nomen herbæ.
Κύτος, εος, τὸ, cavitas, sinus, alveus, ubi aliquid κείται, seu κεύθεται. Item venter navis.
Κύτρα, Dor. pro χύτρα, acc. sing. a κύτρα, olla. idem ac χύτρος.
Κύτταρος, ὁ, sublimior cœli pars. Item κύτταροι, loculi, cellulæ apum, aut vesparum, Aristot. l. 5. Anim. Theophrasto lib. 3. histor. plant. κύτταρος ὁ σπερμὸς est lanugo, quæ in picea arbore pro flore est; Ruellio l. 3. pannicula; nucamentum Plinio. Idem etiam Theophr. histor. l. 4. cap. 10. κύτταρον adhibuit ad significandum cellulam fabæ Ægyptiæ.
Κύφελλα, nubes, & omnia cava. q. a κυφὸς, incurvus.
Κῦφι, suffimenti genus apud Ægyptios sacerdotes, Dioscor. l. 1. c. 24.
Κυφὸς, ὴ, incurvus. q. a κύπτω, flecto.
Κύρων, locus testudinatus, baculus incurvus. Pfello angina: camera, fornix. Etym. Lignum, in quo vinciuntur nocentes, Arist. 5. Polit. Est etiam vestis genus.
Κύχρων, pro κύφωνα, acc. sing. a κύφων, ωνος, ὁ, stiva. Them. κύπτω, pronus fum.
Κύψαντες, οἱ, nom. plur. aor. 1. part. act. a κύπτω, f. Ψω, incurvo me.
Κυψέλη, ης, ἡ, alveare apum, vasis, aut mensuræ species. Est & κυψί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ας, auris foramen, ejusque sordes. Κυψελίτις, ίδος, ὁ, alveus: sordes aurium; cerumina, Cæl. l. 9. c. 53.

Κυψίλιζος, nomen proprium.

Κύω, in utero gesto, Hesiod. osculor, Aristoph. f. σω. p. κα. κυέω, idem.

Κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis. acc. κύνα. dat. plur. κυσί. Item canicula, signum cœleste, Procl. de Sphæra. ἐπὶ κυνὶ, canis tempore, canicula oriente, Arist. l. 8. anim. Pariter κύων, canis marinus: membrum virile; inferior præputii pars cuti adnata, Etym. Est etiam scintilla ex ferri attritu orta. Item jactus in tesseris, ὁ χίων βόλος. Hinc κυνικὸς, ἡ, & κύνειος, ac κύνεος, ὁ, caninus. κυνάριον, ἡ, τὸ, catellus. προκύων, ονος, ὁ, Procyon sidus, quod ante majorem canem exoritur.

Κ Ω.

Κώας, an κῶας, τὸ, pellis ovilla?

Κωβιὸς, ὁ, gobius piscis.

Κώδεια, & κωδία, ας, ἡ, caput papaveris: orbiculus, globus. caput fabæ Theophrasto l. 4. c. 10. κώδη, fructus papaveris.

Κώδων, ωνος, ὁ, tintinnabulum, crepitaculum, tuba, nola, παρὰ τὸ σὺν τῷ κινεῖν ᾄδειν.

Κώεα, nom. plur. a κῶς, εος, τὸ, pellis agnina, stragulum.

Κώθων, ωνος, ὁ, poculum militare Athen. l. 11. comporatio: ebrietas. hinc κωθωνίζω, poto.

Κωκύλια, ων, τὰ, animalia quædam testis tecta, ut limaces, conchylia.

Κωκυλὸς, ὁ, Rex Sicanorum.

Κωκύω, f. ύσω, fleo, ploro. hinc κώκυμα, ατος, τὸ, ploratus. κωκυτὸς, ὁ, fletus, luctus. Item Cocytus, fluvius infernus.

Κωλακρέται, οἱ, dispensatores, quæstores, custodes judicialis pecuniæ, & sumptuum in Deos.

Κωλεὸς, ὁ, perna. inde κῶλα, τὰ, majores victimæ.

Κώληψ, πτος, ὁ, talus, sura. Thema κῶλον.

Κῶλον, ου, τὸ, membrum, periodi pars. Item intestinum crassum.

Κωλύετω, castiget, 3. singul. imperat. act. a κωλύω, prohibeo.

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum, prohibitio. Th. κωλύω, coerceo.

Κωλύω, prohibeo, impedio, reprimo, inhibeo, arceo. fut. ύσω. p. κεκώλυκα. aor. 1. inf. act. κωλῦσαι. a. 1. pass. ἐκωλύθην. q. κῶλον λύω, membri alicujus integritatem solvo, ne quis possit evadere. Hinc κώλυσις, εως, ἡ, impedimentum. κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit.

Κωλώτης, ου, ὁ, stellio, genus lacertæ.

Κῶμα, ατος, τὸ, syncopa, comma: somnus profundus: veternus. Item illecebra, lenocinium, pellacia. Pind. in Olymp.

Κωμάζειν ὥς τινα, hymnum in alicujus laudem canere. Item saltare, choreas celebrare.

Κώμαζεν, impers. Jonic. κωμάζοντα, accus. sing. part. præs. verbi κωμάζω, comessor: hymnis celebro: sum petulans, Hesiod. νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῆ, juvenes ad tibiam tripudiabant. Item accedo: κωμάσας ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον, ad carcerem accedens, Hermog. Th. κῶμος, ου, ὁ, comessatio.

Κώμευσον, ου, τὸ, comacum, fructus quidam aromaticus, quem unguentis sumptuosis permiscere solent. Theoph. lib. 9. histor. plant. Nonnullis gariophyllon.

Κωμάζατε, Dor. pro κωμάσατε, hymno celebrate, a. 1. imperat. act. verbi κωμάζω, hymnis celebro.

Κωμαστέω, Dor. pro κωμάζω, comessari.

Κωμασία, ας, ἡ, a κῶμος, ου, ὁ, comessatio.

Κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus, villa, castellum, oppidum. κῶμαι, ων, αἱ, pagi. κατὰ κώμας, vicatim.

Κωμήτης, vicatim. κωμῆται, ων, ὁ, pagani, vicinus. κωμητικὸς, ὁ, idem.

Κωμητικώτατος, ὁ, appellatur is, in cujus laudem hymnus est ab aliquo scriptus.

Κωμοπόλις, εως, ἡ, oppidulum. q. ex κώμη, vicus, & πόλις, urbs.

Κῶμος, ου, ὁ, comessatio: hymnus, laudatio, encomium, Pindarus in Olymp. lascivum convivium, lascivia. Item Deus comessationum, nocturnarumque saltationum præses. Pariter tempus a cœna, dum cubitum itur. hinc κωμάζω, comessor. κώμαξ, ακος, ὁ, petulans, nugator.

Κώμυς, υθος, ἡ, laurus, quæ ante fores ominis gratia staruitur. Fascículus fœni Theocrito.

Κώμῳ, dat. sing. a κῶμος, comessatio.

Κωμῳδιδάσκαλος, ὁ, Poeta Comicus.

Κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, qui per κῶμας ᾄδει, per vicos canit. hinc κωμῳδία, ας, ἡ, comœdia. Ex κώμη, pagus, & ᾄδω, cano.

Κώνειον, ου, τὸ, cicuta: venenata potio. Sic dicitur propter vertiginem, & tenebras, quæ accidunt bibentibus. Nam κωνεῖν est στρέφειν, vertere.

Κῶνος, ου, ὁ, conus galeæ, turbo, involucrum nucis pineæ: figura ex lato in acutum definens. Item genus placentæ ex uvis passis, & amygdalis. Pariter tegmen illud, quo fructus aliquarum arborum includuntur, quod ab eis separari potest. κῶνοι etiam in areis dicuntur metæ, Hippocr. hinc κωνάω, circumago.

Κωνωπεῖον, τὸ, conopeum ad culices arcendos, velum tentorii militaris. Thema κώνωψ, culex.

Κώνωπες, nomin. plur. a κώνωψ, culex vinarius, Aristot.

Κώνωψ, ωπος, ὁ, ἡ, culex. An quia culicis facies in acutum exit? ut sit q. a κῶνος, & ὤψ. aut a κόρνωψ, a κόρυος, id est, κέντρον. q. animal aculeata facie.

Κωπάδες, οἱ, Jonic. pro κωπηλάται, remiges. a κώπη, ἡ, remus, & ἐλαύνω, agito.

Κώπη, ης, ἡ, ansa, remus, manubrium. q. a κόπτω, tundo. Hinc κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, scalmus, cui alligantur remi. κωπεὺς, έος, ὁ, & κωπηλάτης, remex. κωπίον, ου, τὸ, remulus.

Κώρα, ας, ἡ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, sive κέρη, ἡ, puella, oculi pupilla: injuria.

Κῶρον, Dor. pro κοῦρον, filium, puerum.

Κωρυσσώα, ας, ἡ, Dor. pro κωροσύνη, ης, ἡ, puritia. a κόρρος, in κορέω.

Κώρυκος, ου, ὁ, pera, saccus coriaceus, follis.

Κώς, οός, τὸ, ovium vellus. stragulum. κώς, εος, τὸ, idem. Est & κῶς, ῶ, ἡ, Cos, nomen insulæ. Corinthiis ergastulum, in quo fures, & fugitivi includebantur, Etym.

Κωσάμ, ὁ, nomen viri. Hebr. divinans.

Κώτυλις, hodie κοτύλι, tudicula, cochleare majus.

Κωτύλλω, fut. υλῶ, p. υλκα, fabulor, garrio: fallaciter loquor. hinc κωτυλιά, ἡ, adulatio.

Κωτύλος, ου, ὁ, loquax, garrulus.

Κωφὸς, ὴ, ὸν, surdus: mutus. Item languidus, invalidus, stupidus, absurdus, Sophocl. κωφὰ ἔπη, ψυχρὰ, frigida, & futilia verba. Hinc κωφόω, ῶ, & ἰω, exurdo, surdum reddo: surdeo.

Κῶχηθ', pro κῶ ᾤχετο, & abiit, 3. singul. imperf. ab οἴχομαι, abeo.

Κωχόω, fustollo. Hesych. q. ab ὄχω, veho, in altum tollo. Item coeo.

Κῶχυς, est aqua. Flendo aquam egerimus, id est, lacrymam. Malim a κακὸν, malum. Miseria enim est causa lamenti.

Λ Α.

Λ Est undecima littera Græcorum, triginta designat.

Λα, particula, per se nihil significans, verum in compositione auget significationem. q. ex λίαν.

Λᾶας, λάαος, λαὸς, ὁ, vel ὁ λᾶος, τὸ λᾶε, τῷ λάῳ, τὸν λαὸν, lapis, saxum, q. ex λα, & ἄζω, sicco. est terra valde siccata, & coacta. λᾶς, λάος, idem ac λᾶας. λάϊνος, η, ὁ, lapideus. λάω, λάσω, lapido.

Λάβα, Dor. pro Λάβη, gen. a Λάβας, pro Λάβητ, viri nomen.

Λάβε, Jon. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. Sed λαβὲ, cape, & in plur. λάβετε, est a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 2. inf. λαβεῖν. perf. εἴληφα, Att. εἴληφα. a. 2. inf. med. λαβέσθαι.

Λαβεῖν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, prehensio, capulus; causa, ansa; manubrium; occasio. λαβὴν παρέχειν, ansam præbere, Aristoph. Apud Hippocr. λαβὴ est morbi accessio, & invasio. hinc λαβὶς, forceps, fuscina. Thema λαμβάνω, capio.

Λάβῃς, 2. sing. λάβῃσι, Jon. paragoge pro λάβῃ. 3. sing. a. 2. sub. activ. verbi ejusdem.

Λάβιρος, ὁ, fovea, Hesych.

Λαβὶς, ίδος, ἡ, ansa, fibula, manubrium: forceps, fuscina.

Λάβοιμεν, ceperimus, 1. plur. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, verbi λαμβάνω.

Λαβοῖσα, Dor. pro λαβοῦσα, a. 2. part. f. g. a λαμβάνω, capio.

Λαβόμαν, Jon. pro ἐλαβόμην, ν, στο, a. 2. med. λαβόμενος, a. 2. part. med. ejusdem verbi.

Λάβον, Doric. pro λάβε, a. 2. imperat. act.

Λαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λαβρολόγης, ου, ὁ, procaciter loquax, temerarius in loquendo, rabula. a λάβρος, vorax, & ἀγορεύω, loquor. Thema ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Λαβρόομαι, præceps sum in loquendo. Th. λάβρος, α, ον, vorax, avidus.

Λάβρος, α, ον, valde vorax, avidus q. ex λα, & βορὸς, vorax, quia βιβρᾷ, seu cibum valde appetit, & ingluvie delectatur. hinc λάβραξ, lupus piscis. λαβρότης, ἡ, voracitas, incontinentia.

Λαβρώνιον, τὸ, poculum quoddam latum. Ex quo est λάβρως, voraciter, rapide.

Λαβύρινθος, ου, ὁ, labyrinthus: mons in Creta habens antrum sinuosum, difficile ingressu, & rediru difficilius. Usurpatur etiam λαβύρινθος de loquacibus, qui orationis exitum numquam inveniunt.

Λαβυρινθώδης, εος, ὁ, ἡ, tortuosus, flexuosus. λαβυρινθώδης ἐρώτησις, interrogatio intricata. Lucian.

Λάγανον, ου, τὸ, placentæ genus.

Λαγαρὸς, ὰ, ὸν, laxus, non distentus, non plenus, in quo sc. est λαγών, seu κοιλότης, vacuitas. Hinc λαγαροὶ, homines sunt graciles, non ventricosi. Item λαγαροὶ sunt versus pro longa brevem syllabam in medio habentes, qui & σφηκώδεις.

Λαγαρότης, ητος, ἡ, angustia, cavitas cum gracilitate. Eustath.

Λαγγάνω, fugio, περιφεύγω.

Λαγγύω, langueo.

Λαγέτας, α, ὁ, Dor. pro λαγέτης, dux populi.

Λαγέτης, dux, & ductor populi. q. λαῶν ἡγέτης, vel λαὸν ἄγει.

Λάγηνος, ου, ἡ, lagena, ita dicta a cavitate, quæ λαγών. Scribitur fere λάγυνος.

Λαγνεία, ας, & Jonic. ης, ἡ, salacitas. Th. λάγνης, libidinosus.

Λάγνης, sive λάγνος, ου, ὁ, mollis, effœminatus, salax, libidinosus, lascivus, quasi λάγνος, valde mulierosus.

Λάγνος, ὁ, pudendum fœmininum.

Λαγόνεσσιν, ilibus, dat. plur. Jon. a λαγών, όνος, ἡ, ilia.

Λαγωὸς, acc. plur. Dor. pro λαγὼς, lepores. Tum & λαγὸς, ὰ, ὁ, Jon. pro λαγώς. a λαγωὸς, ᾶ, ὁ, lepus, Att. λαγώς, ώ. Ex λα, & ὠς, auris.

Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, consequor, cum gen. & acc. fut. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον. a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ. a. 2. part. λαχὼν, όντος, ὁ. p. m. εἰλογχα. q. ab inusit. λέχω. γέρας λαχεῖν, præmium sortiri, Sophocl. Item accuso. λαχεῖν δίκην τῆς κακηγορίας, actionem injuriarum intendere. Hinc λαχμὸς, ῦ, ὁ, sors, λάχος, εος, τὸ, idem. λαξὶς, &

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

& λάχος, εος, τὸ, sortitio. Παρὰ ἔσπε, ἡ, Lachesis, una ex Parcis. λόγχη, ης, ἡ, lancea.

λαγών, ῶνος, ὁ, ilia, lateris cavitas laxior, & exossis. Hinc λαγαρός, ά, όν, laxus, vacuus. sed hoc a λαγόνι malim. Ducam a λήγω, colloco: ut sit vacuitas, ubi aliquid locari potest.

λαγωός, ᾶ, ὁ, & λαγώς, ῶ, ὁ, lepus. q. ex λα, & ὠς, auris, quod sit valde auritus. vel q. a λα, & ἄγω, ob celeritatem. Agit enim se ocyus. Vel quia ob metum amat λέχεσθαι. Alii a λα, & γάω, q. multum gemere.

Λάϊος, ωος, ὁ, pater Daphnes. acc. Λάϊον. Est & nomen fluvii.

Λαερτιάδης, ου, ὁ, Laertiades, nomen proprium.

λαες, ων, οἱ, lapides. a λᾶς, λᾶος, idem ac λάας, ὁ, lapis.

Λάζαρος, ου, ὁ, per aphæresin pro Ἐλεάζαρ, Eleazar.

λάζεο, Jon. & λάζου, Dor. pro λάβε, præf. imperat. pass. λάζετο, 3. singul. imperf. Jon. verbi λάζομαι, capio.

λάζυ, Dor. pro λάβε, vide λάζεο.

λάζιατο, Jonic. pro λάζοιντο, 3. plural opt. pass. ejusdem verbi.

λάζομαι, capio, prehendo. q. a λαβή, λαβίζομαι. Dicitur & λάζυμαι.

λάζων, abjecto α, pro ἀλαζών, ὁ, mendax, vanus, superbus.

λήμεται, Dor. pro λάσεται. Hesych. exponit φθέγξεσθαι, loqui. Sic λάϊ, Jon. pro ἔλαε, verbi λάω, quod tamen & alias habet significationes.

λάθα, ας, ἡ, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, oblivio.

λαθάϊαν, occulte, clam. q. a λαθέειν, λαθίγυος, q. λαθάϊαν, seu λήθει ἀγχοῦ, clam malus, & mordens, clandestinus. Vel q. a λαθαίνω, clam mordens. Item vermis quidam: canis latenter mordens: tamentum corii, pellis, membrana.

λάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Jon. λάθεσκε, 2. plur. a. 2. imperat. med. verbi λανθάνω, oblivisco.

λάθεμεν, Jon. & Dor. pro λαθέειν, a. 2. inf. act. verbi λανθάνω, oblivisco.

λάθετο (seu λάθεο), 3 singul. a. 2. med. Jon. eiusdem verbi.

λάθιβιος, ὁ, immemor juventæ, senex. ex λήθω, a. 2. ἔλαθον, & ἥβη, juventus.

λάθετε, 2. plur. a. 2. sub. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, obliviscor. a. 2. ἔλαθον.

λαθικηδής, ἐος, ὁ, ἡ, curas oblivione regens. a λήθω, & κῆδος, εος, τὸ, cura.

λαθιφράδεος, genit. Jonic. a λαθιφράδης, ης, ὁ, ἡ, vocis oblivionem inducens. ex λήθω, lateo, & φράζομαι, sonus. Th. φράγγομαι, loquor.

λάθομεθα, obliviscimur, Doric. pro λησόμεθα, 1. pl. præl. a λάθομαι, Dor. pro λήθομαι. quod a λήθω, lateo.

λάθος, ους, τὸ, oblivio, Dor. pro λῆθος, εος, τὸ, idem ac λήθη, oblivio.

λάθρα, adv. clam, latenter. λαθραίως, clandestinus. λαθραίως, clam. adv. a λήθω, Dor. λάθω, lateo.

λάθρη, Jonic. pro λάθρᾳ, clam, furtim.

λαθρηγενέος, ὁ, ἡ, spurius, illegitimo coitu natus.

λαθριδίοισιν, occultis, dat. plural. Jon. a λαθρίδιος: λαθριδίως, clam.

λάθριος, ὁ, occultus, clandestinus. ab eodem rhem.

λάθυρις, herba e genere tithymalorum. Plin. 27. 11. q. ex λα, valde, & θέρω, calefacio.

λάθυρος, ου, ἡ, & λάθυρον, ου, τὸ, circercula, genus leguminis. Theophr. l. 8. hist. Plant.

λαθών, ὁ, qui latuit, a. 2. part. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo, obliviscor. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

λαιδρός, ά, όν, sinister, impudens, procax, velox, rapax. Nicandr.

λαίθαργος, ὁ, canis latenter mordens. Hesych.

λαθύζω, irrideo.

λαίκάζω, decipio. Item scortor, Ariſtoph. in Equit.

Λαίλαψ, απος, ἡ, turbo, ventus procellosus, procella, nimbus. a λαα, vel λα, & λάπτω, lambendo bibo. vel q. λίαν ὑπτιοῦται, robuste, & valde tangit, & torquet. hinc λαιλαπίζω, procello, & λελαπτιστὴς, ὁ, cœli conditio nubila, & ventosa. Aristot. de mundo.

Λαιμάργος, ὁ, helluo, gulosus, decoctor. Ex λαιμός, & μάργος, insanus, vecors.

λαιμάττω, ἀμέτρως ἐσθίω, intemperanter edo. Suidas a λαιμός, gula.

Λαιμός, ᾶ, ὁ, gutrur, gula, ingluvies, voragio, lacuna. Item meatus cibi, & potus.

Λαιμόσχατον, τὸ, præmium ob λαιμᾶ σχάσιν, merces athletici homicidii.

Λάϊνος, & λάϊνος, η, ον, lapideus. Th. λᾶας, ὁ, lapis.

Λαιός, ὁ, sinister, durus: terra frumento consita.

Λαῖον, ου, τὸ, seges. Item falx messoria.

Λαιός, ὁ, sinister, lævus.

Λαιστήσειν, ω, τὸ, segetem secare, demetere. a λαιστὴν, ῆ, τὸ, seges, & τέμνω, seco.

Λαιτμός, ὁ, impudicus. An ex λαι, & πίτνω?

Λαισήϊον, ου, τὸ, breve scutum, parmula, telum, Iliad. ῐ. a λάσιος, hirsutus, quia ex crudo, & λασίῳ, corio. Vel a λαιός, ᾶ, ὁ, sinister. quia in sinistra gestabatur.

Λαιστὸς, ή, όν, turpitudo. q. a λαίζω, id est, αἰσχύνω, dehonesto.

Λαίστης, ου, ὁ, ἡ, cinædus; meretrix.

Λαιστὸς, τὸ, onerosum, molestum. an a λα, & ἐστὸν, ferendum?

Λαστρικὸν, τὸ, trajectus, laritudo, profunditas, æquor, mare, Homerus, a λα, & ἴστημι, quod in amplum eat, seu extendatur.

Λαιτρὸς, ὁ, τὸ, vestis, velum. Dicitur & λαῖτρη, vestis ex licio, vestis pannea, & turpis. Homer. in Odyss. q. λαὸν ὕφαι, levis textura.

Λαιψηρολίλαιδος, ος, ὁ, ἡ, rapidus, celer, oblique means. Hesiod. ex λαίλαψ, απος, ὁ, tempestas, & λέλιδος, ος, ἡ, via.

Λαιψηρὸς, ά, όν, velox, celer, levis. ex λα, & αἴψηρος, celer, rapidus, velox. Th. αἶψα, statim.

Λακέδη, ης, ἡ, lacara arbor campestris.

Λάκαινα, Lacæna. nomen proprium.

Λάκαπθον, ου, τὸ, lacaphthum, species quædam aromatis. unde λάπθη conficitur, quæ compositio quædam thymiamatis sacerdotibus Ægyptiis usitata, Dioscor. l. 1. cap. 24.

Λάκε, crepitabat, 3. sing. a. 2. act. Jon. pro ἔλακε, verbi λακέω, crepitum cieo a. 2. ἔλακον. p. ni. λέλακα.

Λακεδαίμων, ονος, Lacedæmon, nomen proprium. Hinc Δακεδαιμόνιοι, ων, οἱ, Lacedæmonii.

Λακέρυζα, ης, ἡ, loquax, garrula, stridula. κακὸν λακέρυζα, canis latrans. hinc λακερυζόμαι, garrio: me gor, convitior Suidæ. q. ex λα, & κράζω, clamo.

Λακέω, increpo, clamo, ludo fistula, Eurip.

Λακὴς, ῆ, fissura, ruptura, proprie cum crepitu facta, a λακέω, crepo. Item detrimenta vestis, & ipsa vestis lacera, Aristoph. in Neb. hinc λακίζω, findo.

Λάκκος, ου, ὁ, fossa, fovea, cisterna: lacus ubi vinum fit. Item transenna. Interpr. Polit. Plutarchi relegmina panni, & carbatorum fragmina.

Λακκοπέδιον, τὸ, scrotum, sinus testiculorum, Poll.

Λακπίζουσα, Doric. pro λακτίζουσα, ἡ, πλήττουσα, præl. part f. g. a λακτίζω, jacto calces.

Λακτίζω, calcitro. f. ίσω. p. λελάκτικα. præl pass. λακτίζομαι, calcibus peto. Th. λάξ, adv. calcitrando, pede porrecto. hinc λακτιστὴς, calcitro. Xenoph.

Λάκων, ὁ, qui e Laconia. Λακωνικὴ, regio Peloponnesi. Item Laconica, genus plantæ.

Λάλα, lala. unde lallare dicuntur infantes, quos nutrix catmine lopit.

Λαλαγεῦντες, canentes, Dor. pro λαλιζόντες. Sic λαλαγεῦντα, pro λαλαγοῦσι, garriunt, 3. plur. præl. λαλαγέω, vocem edo.

Λαλαγέω, vociferor, vocem edo, cano, tumultuor verbis. a λάλαξ, sonus. Th. λαλέω, loquor, profero natio.

Λαλαζὼ, vociferor. a λαλέω, loquor.

Λαλὸς, ή, όν, clamor, sonitus, tumultus, λαλαγή. Th. λαλέω, loquor.

Λαλέουσι, Dor. pro λαλοῦσι, loquuntur. a λαλέω, loquor.

Λαλέομες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. plur. ab eodem verbo.

Λαλέοντι, Dor. pro λαλοῦσι, 3. plur. præf. ejusdem verbi.

Λαλέω, ῶ, loquor. fut. ήσω. p. λελάληκα. aor. 1. ἐλάλησα. aor. 1. sub. act. λαλήσω. perf. pass. λελάλημαι, dictus fui. a. 1. pass. ἐλαλήθην. fut. 1. pass. λαληθήσομαι, q. a λῶ, volo. Sermo enim est animi index. Vel q. a λα, & λάω, ut sit q. λαλάω, vis memoramus. Hinc λάλος, ος, ὁ, ἡ, loquax, vocalis. compar. λαλίστερος. superl. λαλίστατος, loquacissimus. μογιλαλὸς, ὁ, ἡ, balbus, linguæ impeditæ. μογιλαλία, ας, ἡ, hæsitantia in verbis.

Λάλημα, ατος, τὸ, sermo, loquacitas. Euripid.

Λάλησον, a. 1. imper. act. verbi λαλέω, loquor.

Λαλητὸς, ὁ, prædicandus, in Epigram.

Λαλητὸς, ὁ, garrulus, loquax, Aristoph.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, garruliras, loquacitas, ipsa pronuntiatio. Th. λαλέω, loquor.

Λαλίστατος, η, ον, loquacissimus, superl. a λάλος, quod vide in λαλέω, loquor.

Λάλυξ, ῆ, calculus, lapillus a mare, aut fluvio agitatus cum strepitu.

Λάλος, ος, ὁ, loquax, differtus, garrulus.

Λαμὰ, adv. interrogandi, Hebr. vertitur Græce ἵνα τί; Lat. quare?

Λαμβάνω, capio, consequor, convinco, damno. f. λήψομαι. p. εἴληφα, Att. εἴλημμαι. aor. 2. ind. ἔλαβον, a. 2. imperat. λάβε, & Att. λαβέ, a 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, aor. 2. sub. λάβω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. λαβεῖν. aor. 1. part. λαβών, όντος, ὁ. perf. pass. Attic. εἴλημμαι, ψαι, πται. q. a λήβω, inusitato. Hinc λῆμμα, ατος, τὸ, res, quæ accipitur. λῆψις, εως, ἡ, acceptio. λαβὴ, ῆς, ἡ, prehensio. προσωπολημψία, ας, ἡ, personæ acceptio. προσωπολήπτης, ου, ὁ, personarum acceptor. δειλαβὴς, ῆος, ὁ, ἡ, timidus, religiosus, pius. δειλαβία, ας, ἡ, timiditas; religio, pietas. δειλαβέομαι, timeo, vereor.

Λάμεχ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Lamech. Hebr. pauper.

Λάμια, seu λαμία, ας, ἡ, piscis quidam galeorum maximus, dictus a λαμὸς, id est, gulæ amplitudine. alii a λάπτω, lambo. Significat & dæmonia quos vocare existimarunt.

Λάμινα, ἡ, lamella. Ex Lat. lamina.

Λαμνιὰς, άδος, Doric. pro Λημνιὰς, ἡ, Lemniaca. Λαμνάδιον, Dor. pro Λημνόθιον, ex Lemno. Vel ἀπὸ τῆς Λήμνου.

Λαμπαδηφορεῖον, lampadem gesto.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, Jonic. lampadum gestatio.

Λαμπαδηφόρος, ὁ, ἡ, ferens lampada.

Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax. candelabrum.

Λαμπάς, ἡ, tormentorum genus. Cyrill.

Λάμπετε, collucebat, imperf. Jonic. act. λάμπετο, 3. singul. imperf. pass. Jon. verbi λάμπω, luceo.

Λαμπετόωντα, fulgentia, pro λαμπετῶντα, Poet. acc. sing. præl. part. Sic λαμπετόωντι, Poet. pro λαμπετῶντι, dat. sing. part. a λαμπετάω, idem ac λάμπω, luceo.

Λαμπηὶς, ης, ἡ, currus regius, lectica, Pollux. a λάμπω, splendeo.

Λαμπτμένεσσι, dat. plural. Jonic. part. præf. pass. a λάμπω, luceo.

Λαμπετίδαο, gen. Dor. a Λαμπετίδης, ης, ὁ, nomen proprium.

Λαμπρὸς, ά, όν, splendidus, a, um. compar. λαμπρότερος. superl. λαμπρότατος, a them. λάμπω, luceo.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, splendor, lux, dignitas.

Λαμπρύνω, clarum reddo, illustro, splendorem affero. Th. λάμπω, luceo.

Λαμπρῶς, splendide, adv.

Λάμπω, luceo, coruſco, splendeo. Aliquando active illustro, illumino. f. λάμψω. a. 1. ἔλαμψα. a. 1. imperat. λάμψον, άτω. aor. 1. inf. λάμψαι.

Λαμυρὸς, vel λάμυρος, ὁ, differtus, eloquens, loquax, facetus, scurrilis. Item avidus, gulosus. Hinc θάλασσα λαμυρὰ dixere maris gurgites.

Λαμφθείω, ῃς, ῃ, aor. 1. opt. pass. Jon.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

pro λαφθάω. Sic λαμπρθῶσι, pro λαμφθῶσι. aor. 1. inf. λαμφθεῖν, pro λαμφθῆς, aor. 1. part. paſſ. Jon. quaſi a λάμβω, pro λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι.

Λάμψαι, aor. 1. inf. activ. λαμψάτω, 3. ſingul. a. 1. imperat. activ. verbi λάμπω, luceo.

Λαμψακηνός, Lampſacum. nomen urbis.

Λαμψόμαι, ῆ, ῆται, Jon. & Dor. λαμψοῦμαι, pro λήψομαι, fut. 1. med. a λαμβάνω, capio.

Λαυθάνεμος ὥρα, anni tempeſtas tranquilla, qua lateat, ſiletque ventus. Ex ἄνεμος, ventus, & λανθάνω, lateo.

Λανθάνω, ſeu λήθω, Dor. λάθω, lateo, ignotus ſum. f. λήσω. p. λέληκα. a 2. ἔλαθον. perf. paſſiv. λέλησμαι. p. m. λέληθα.

Λαός, οῦ, ὁ, Dor. pro λαός, οῦ, ὁ, torcular.

Λαξ, adv. calce, ſeu calcibus; pede porrecto, Odyſſ. σ.

Λάξασθαι, Dor. pro λήξασθαι; aor. 1. inf. med. ab inuſitato λήχω, pro λαγχάνω, ſortior. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λαξευτός, ή, όν, in ſaxo inciſus. a λαξεύω, lapides polio. ex λᾶς, λαός, lapis, & ξέω, polio, ſculpo.

Λάξις, ιος, ἡ, ſors, portio, diviſio, Herodot. l. 4. Item ſepis conſtructio, Etym.

Λαοδίκεια, ας, ἡ, Laodicea, nomen urbis. Gr. jus populi. Hinc Λαοδικεύς, έως, ὁ, Laodiceus.

Λαοδίκη, ης, ἡ, Laodice, nomen virginis.

Λαοί, εἱ, nom. plur. a λαός, populus.

Λαομέδεια, nomen propr. mulieris, Laomedia.

Λαομέδων, οντος, ὁ, Laomedon. nomen proprium.

Λαός, οῦ, ὁ, Artic. λεώς, οῦ, ὁ, plebs, populus, turba. q. a λα, & αὔω, ſono: quia λαὸς πολύφωνος. vel a λάας, lapis: ut qui ſit ortus e lapidibus retro jactis Deucalionis ævo.

Λαοσσόος, ὁ, populorum defenſor, vel agitator.

Λαοτρόφος, ὁ, ἡ, qui populum alit. Et paſſive etiam aliquando accipitur. ex λαός, populus, & τρέφω, alo.

Λαοφθόρος, ὁ, ἡ, ὁν, populi corruptor. ex λαός, populus, & φθείρω, corrumpo.

Λαοφόνος, ὁ, ἡ, Poetic. pro λαοκτόνος, populum cædens, ex λαός, populus, & φένω, occido.

Λαπάζω, & λαπάσσω, fut. ξω, evacuo, perdo, mollio. q. a λάπτω, lambendo patina evacuatur. Hinc λάπαθος, ὁ, ἡ, & λάπαθον, ὁ, τὸ, foſſa, terræ ſulcus. Eſt & herbæ nomen. a λαπάζω, quod ventrem evacuet. λαπαρός, ὁ, ἡ, vacuus, inanis.

Λαπάρη, & λάπαρον, pars inter coſtas nothas, & oſſa, quæ ad ilia pertinent: quia λαπαρὰ, id eſt, inania. Item abdomen: laxitas, Iliad. ξ. Item morbus eam partem vexans, quæ inter thoracis, & iliorum oſſa ſubſidit. Galen. λαπαρός, vacuus. Th. λαπάζω, evacuo.

Λάπη, ης, ἡ, pituita. Hippocr.

Λαπῆσαι, a. 2. inf. paſſ. a λάπτω, f. ψω, lambendo bibo.

Λαπίζω, inſolentius me effero, glorior, jacto me. q. ex λα, & ἔπος, ut ſit, amplius loqui juſto. Hinc λαπιστής, οῦ, ὁ, jactator, nugax, temerarius.

Λαπιθάων, gen. plur. Dor. pro Λαπιθῶν, a Λαπίθης, ου, ὁ, Lapitha. Ii cum Centauris congreſſi.

Λάπτω, lambendo bibo more canum, ingurgito me. f. ψω. Dicitur vel a λάπη, vel a λω, & πίνω, bibo.

Λάρδος, lardus. Gloſſ. Cyr. Vide laridum.

Λαρινός, ή, όν, ſaginatus: dulcis, tener. λαρόω, ſagino.

Λαρνάξ, ακος, ὁ, corbis e vimine plexus, quo carbones feruntur. An a λω, & ἠνός, pro κεκαμμένος, σκολιός?

Λαπτακόγυος, ος, ὁ, quid ſignificet, & ut Pani tribuatur, vide notas Theocr.

Λάρναξ, ακος, ἡ, urna, capſa, localus, in quo lanceæ, ſeu pinguia reponuntur. Uſurpatur etiam de nave.

Λάρος, ου, ὁ, larus, avis marina vorax, a cujus ſtupiditate homines laros appellamus.

Λαρός, ή, όν, jucundus, gratus, dulcis, lautus, Opyſſ. ξ.

Λάρυγξ, υγγος, ὁ, guttur, gula. a λάνω, vel a λα, & ῥύω, quod liquida facile in gulam influant.

Λαρύζω, clamo. a λάρυγξ, quod clamoris organum.

Λασταία, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. hirſuta, herbida.

Λασάμενος, Dor. pro λησάμενος, η, ον, oblitus, a, um, aor. 1. part. med. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω.

Λάσανον, ου, τὸ, olla; item cloaca, matrella, ſella familiaris. Item poſterior pars femoris, quia ὄασυ, denſum.

Λάσθεο, accipe, Doric pro λάζυ, præſ. imperat. λάσθομαι, Doric. pro λάζομαι, capio.

Λασόμεθ', Doric. pro λησόμεθα, 1. pl. fut. 1. med. verbi λανθάνω, obliviſcor. fut. med. λήσομαι, & Dor. λασῆμαι, & λασόμμαι, ῆ, ῆται.

Λάσθη, ἡ, contumelia, irriſio. vox Jon. λάσθω, illudo. a λάζω, ὑβρίζω.

Λασθῆμεν, a. 1. inf. Dor. pro λαθῆναι, verbi λήθω, & Dor. λάθω, lateo. perf. paſſ. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι. a. 1. paſſ. ἐλάσθην.

Λασιαυχλῶ, ένος, ὁ, hirtam, & villoſam habens cervicem.

Λασιόλωπος, ὁ, qui ſurdus ex hirſutie. κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.

Λάσιος, α, ον, ὁ, ἡ, hirſurus, hiſpidus, ſetoſus, calidus, animoſus. Sunt enim piloſi calidi, καὶ ὁρμητικοί.

Λάσκω, loquor. q. a λαλῶ.

Λάσιμος, ὁ, hirſutus parte virili, ſalax, inſigniter mutoniatus.

Λασῶ, Doric. pro λήσω, f. 1. a λήθω, lateo.

Λάταξ, ακος, ὁ, ἡ, gutta, humor excidens e poculo. Eſt & nomen animalis quadrupedis a mari victum quærentis. Ariſt. 8. Anim.

Λάτινος, ὁ, Latinus, nomen viri.

Λατοΐδης, α, ὁ, Doric. Λητοΐδης, ου, ὁ, Latoides, Apollo Latoniæ filius. a Λητώ, Latona, filia Cœi, & Phœbes. Heſiod.

Λατομέω, lapides incido, & polio, cum acculat. fut. ήσω. aor. 1. ἐλατόμησα. perf. λελατόμηκα. perf. paſſ. λελατόμημαι, perf. part λελατομημένος, η, ον. Quod ex λατόμος, ου, ὁ, ἡ, lapicida, quod ex λᾶς, λαός, ὁ, lapis, & τέμνω, fruſtum abſciſſum, ex præt. med. τέτμημαι, verbi τέμνω, ſcindo.

Λάτος, ου, ὁ, nomen piſcis delicati. Ath. lib. 7. 17. q. a λάω, volo. expetendus enim.

Λατρεία, ας, ἡ, cultus divinus, religio, ſervitus, obſequium: ſacrificium, Sophocl. in Ajace. Et pro ἔδλη, ſerva. Th. λάτρις, ιος, ſervus.

Λατρεύω, ſervio, famulor, religioſe colo: ſacrifico, cum dat. καιρῷ λατρεύω, tempori ſervire. f. σω. p. λελάτρευκα. aor. 1. ἐλάτρευσα. ejuſdem them.

Λάτριν, acc. ſing. λάτριος, dat. plur. a λάτρις, ιος, ὁ, ſervus.

Λάτριος, α, ον, famulatis. Th. λάτρις, ſervus.

Λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, ſervus, famulus, qui pro mercede ſervit. q. a λάτρον, merces. Vel ex λα, & τρέμω, tremo. Domini enim ſunt ſervis reverendi. Hinc λατρεύω, ſervio, famulor. λατρεία, ας, ἡ, ſervitus; item cultus religioſus. εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra. εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idololatria.

Λάτρον, ου, τὸ, merces, quæ ſervienti datur. quaſi a λάω, fruor. Eſt enim id, quo quis fruitur pro labore.

Λάτυμνον, ου, τὸ, nomen montis.

Λαυχενία, vel λαύκενία, ας, ἡ, guttur, gula, arteria. q. a λαύω, fruor.

Λαυρος, ου, ὁ, larus, multus, copioſus. q. a λα, & εὖρύς, latus. Hinc λαῦρα, platea lata, vicus.

Λαύω, fruor. unde uſitatum ἀπολαύω. Th. λάω, volo. Frui enim eſt cum voluptate uti.

Λαφύσσω, τὰ, ſpolia, exuviæ, quæ vivi derrahuntur. Th. λαφύσσω.

Λαφύσσω, vel λαφύττω. f. ξω. avide deglurio, helluor, evacuo: lanio, devoro. Proprium eſt canum, & porcorum. q. a λάπτω, vel ex λα, & φυσάω. Hinc λάφυρα, ſpolia.

Λαχαίνω, fodio. fut. ανῶ. p. αγκα. Ducunt a λα, & χαίνω, quia terram fodere, eſt facere, ut ea hiet. Sed duc a λάχανον, ut ſit fodere oleris ferendi cauſa. Hinc λάχανον, ου, τὸ, olus.

Λάχεια, ἡ, terra foſſu facilis. a λαχαίνω, fodio. Item nomen inſulæ, Etym.

Λαχεῖν, ſortiri, a. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, ſortior. f. λήξω. p. λελήχα, & Att. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα. λαχεῖν κέδασ. mori. Pind.

Λάχεσις, εως, ἡ, Lachefis, nomen Parcæ. a λαγχάνω, ſortior.

Λάχη, ης, ἡ, idem ac λάχος, εος, τὸ, ſors.

Λαχήσας, a. 1. part. act. a λαχαίνω, fodio. f. ανῶ. a. 1. ἐλάχησα.

Λαχμός, οῦ, ὁ, micatio, ſors. a λαγχάνω, ſortior, micо. Item denſitas pilorum, Odyſſ. κ. calcitratio equorum. Antimach.

Λαχυήεις, εντος, ὁ, Dor. pro λαχνήεις, villoſus, hiſpidus. Th. λάχνη, lanugo.

Λάχνη, ης, ἡ, lana, villus, ſetæ: lanugo: ſpuma maris. q. a λα, & χνόη, lanugo. hinc λαχνήεις, εντος, ὁ, ſetoſus.

Λαχοίμαν, ης, ᾶ, ſortiar, Att. pro λάχοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. a λαγχάνω, ſortior. a. 2. ἔλαχον.

Λάχος, ου, τὸ, ſors. a λαγχάνω, ſortior. a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, ᾶ, ſortita, a. 2. part. act. f. ejuſdem verbi.

Λαχών, ὼσα, όν, aor. 2. part verbi λαγχάνω, ſortior.

Λαψόμαι, ſeu λαφῦμαι, ῆ, ᾶται, Dor. pro λήψομαι, η, εται, fut. 1. med. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι, aor. 2. ἔλαβον.

Λαψῆ, ſumes, Dor. pro λήψη, 2. ſing. fut. 1. med. vide λαμψόμαι.

Λαψόμαι, vide in λαφόμαι, capiam.

Λάω, video; fruor; volo, vis. q. a λῶ, video. hinc ἀπολαύω, fruor. ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio. ἀπολαυστός, ὴ, όν, ἡ, in voluptate vivens. ἀπολαυστικός, ὴ, όν, ἡ, idem.

Λ Ε.

Λέα, ᾶ, ἡ, lapis, quem textor ſtamini inter texendum appendit: vel lapis velis navium ſuſpenſus, Etym.

Λέαινα, ας, ἡ, leæna. a λέων, leo.

Λαίνω, lævigo. fut. ανῶ. aor. 1. ἔλεανα. Th. λεῖος, ος, ὁ, lævis, non aſper.

Λεάναι, a. 1. inf. act. verbi λαίνω, lævigo.

Λέανδρος, ου, ὁ, Leander, nom. propr.

Λεββαῖος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli. Hebr. cordatus.

Λεβηρίς, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis depoſita. q. a λέπω, exuo, decortico. λεβηρός, ὁ, humidus Hippocr.

Λέβης, ητος, ὁ, lebes, cacabus: pelvis. q. a λείβω, fundo, libo.

Λεβουνᾶ, nomen oppidi. Jud. 21. 19.

Λέγω, præſ. inf. a λέγω, dico.

Λεγεών, ῶν, legio. a Latinis ſumpta vox. Gr. τάγμα.

Λέγνον, ου, τὸ fimbria, quæ affluitur extremæ veſtis oræ. q. a λέγω, cubare facio. quia velut adjacet veſti.

Λεγόμεθον, dicimur, Æolic. pro λεγόμεθα, 1. plur. ind. paſſiv. verbi λέγω, dico.

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, dicimus.

Λέγοντι, dicunt, Dor. pro λέγουσι.

Λέγω, colligo: dico, loquor, cubare facio: jubeo. λέγω κλαίειν, jubeo te fiere. fut. λέξω. p. λέλεχα. aor. 1. ἔλεξα. aor. 2. ἔλεγον. perf. paſſ. λέλεγμαι. p. m. λέλεγα. Hinc ἐκλεκτός, ὴ, όν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ος, ὁ, ſelectus. ἐκλογή, ῆς, ἡ, electio. συλλογή, ῆς, ἡ, collectio. λέξις, εως, ἡ, dictio. λόγος, ου, ὁ, verbum. ἀπολογία, ας, ἡ, contradictio. ἀπολογία, ας, ἡ, defenſio, excuſatio. διαλέγομαι, diſſero. διάλεκτος, ου, ἡ, ſermo unicuique genti peculiaris. διαλεκτική, ῆς, ἡ, ars diſſerendi. διάλογος, ου, ὁ, colloquium. ἐπίλογος, ου, ὁ, concluſio, peroratio. ἀπολογία, ας, ἡ, cauſæ redditio. γενεαλογία, ας, ἡ, generis recenſio. τιμολογία, ας, ἡ, ejuſdem rei repetitio. λογίζομαι, rationem ineo, ſeu ſubduco. λογιστής, οῦ, ὁ, calculator. λογιστικός, ὴ, ὸν, calculatorius. παραλογίζομαι, ſubdola ſuppuratione fallo. παραλογισμός, οῦ, ὁ, falſa ratiocinatio. συλλογίζομαι, ratiocinando colligo. συλλογισμός, οῦ, ὁ, collectio, quæ fit ratiocinando, ſyllogiſmus. ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, conjux. Item gallus gallinaceus.

Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, populatio; actio ejus, qui λεηλατῶ, id eſt, prædam agit. q. λέων ἐλαύνει.

Λεία, ας, ἡ, præda, ſpolium. q. a λαὸς, cupio. Præda enim cupitur, & capitur. vel a λαὸς, quia proprie eſt hominis capti. Sed λεία, lævigata, vide in λεῖος. λῃζω, & λῃζομαι, prædor. λῃστὴς, οῦ, ὁ, prædo. λῃστικὸς, & λῃστρικὸς, ὴ, ὸν, prædatorius, ex rapto vivens.

Λεκτοχάρη, ας, ἡ, nomen propr. mul. ſuaviloquia. ex λεῖος, lævis, & ἀγορεύομαι, concionor. Them. ἀγορὰ, ἡ, forum.

Λειαίνω, lævigo, polio. f. ανῶ. aor. 1. ἐλείανα. Th. λεῖος, lævis.

Λιβάσσει, ſtillat, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi λείβω, libo, ſtillo.

Λείβω, libo, fundo, ſtillo. f. ψω. p. λέλειφα. Dicitur & ἴβω, Jonic. & Æolic. Ducam a λύω, ſolvo. Solutus humor eſt fuſilis. aut a λεῖος, lubricus, & βάω, eo. Lubrica funduntur, & quaſi eunt, & labuntur.

Λειδόμαι, Dor. pro λείβομαι, præſ. paſſiv. verbi λείω, fut. ώσω, lævigo. Them. λεῖος, ος, ὁ, lævis.

Λείηναν, explanarunt, 3. plur. Jon. a. 1. act. verbi λειαίνω, lævigo.

Λίκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, ventilabrum; ornamentum Bacchicum Callimacho, caniſtrum Heſychio. Puto a λείων κενὸν, frumentum evacuare, hoc eſt, purgare. hinc λικνίζω, vanno. λικνάζειν, ventilabrum.

Λείμμα, ατος, τὸ, reſervatio, reliquiæ, idem ac λείψανον, ου, τὸ. Th. λείπω, linquo.

Λειμών, ῶνος, ῶνι, ὁ, pratum. quaſi a λείβω, quia rigatur, & aqua illi affunditur ad fœcundandum. Vel a λείπω, quod in eo uligo ab alluente flumine relinquitur. hinc λειμώνιος, ος, ὁ, pratenſis. λειμωνόθι, ex prato.

Λειογένειος, ὁ, ἡ, læves malas habens. ex λεῖος, lævis, & γένειον, ου, τὸ, mentum.

Λεῖος, εία, ειον, lævis, non aſper. Item planus, a, um, lubricus, lenis, perfectus. Duci poſſit a λα, & ἴσος, æqualis. hinc λειότης, ητος, ἡ, lævitas. λειόω, f. ώσω, lævigo. λειαίνω, & λειόω, mollio, tero, ſubigo.

Λείουσι, leonibus, pro λέουσι, per ectaſin Poet. dat. plur. a λέων, οντος, ὁ, leo.

Λεῖπ', & λεῖπε, Jon. pro ἔλειπε, 3. ſing. imperf. activ. vel præſ. imperat. λείπεθ', pro λείπεσθαι, præſ. inf. paſſ. λείπεθ', pro ἐλείπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi λείπω, linquo.

Λείπεθ', vide in λεῖπ'.

Λείπομαι, ῃ, εται, præſ. ind. paſſ. λειπόμενος, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Λειποψυχήσαντα, acc. ſingul. part. præſ. verbi λιποψυχέω, animam linquo. fut. ήσω. ex λείπω, & ψυχὴ, ἡ, anima.

Λειποστρατία, ας, ἡ, militiæ deſertio. ex λείπω, linquo, & στρατὸς, exercitus.

Λειτυρίαν, ſcil. πυρετὸν, febris quædam ſimilis epialo.

Λείπω, relinquo, deſum. deficio. f. ψω. p' λέλειφα. a. 1. ἔλειψα. aor. 2. ἔλιπον. perf. paſſ. λέλειμμαι. præt. med. λέλειπα, q. a λύω, ſolvo. hinc λοιπὸς, ὴ, ὸν, reliquus. ἀπολείπω, relinquo, derelinquo. ἐκλείπω, idem, & deficio. ἔκλειψις, εως, ἡ, defectio. ἐλλείπω, prætermitto. ἔλλειψις, εως, ἡ, omiſſio.

Λείπωσα, Dor. pro λείψασα, præſ. part. f. g. a λείπω, linquo.

Λειρίεσσι, ονσι, ὁ, & in ſ. g. λειριόεσσα, ης, ἡ, florida. Th. λείριον, ου, τὸ, lilium.

Λειριόεντα, dat. ſingul. f. g. a λειριόεις, floribus dulcis, ſuavis.

Λείριον, ου, τὸ, lilium. Eſt folio λώτου, læve. hinc λειριόεις, liliaceus.

Λειρὸς, ὁ, gracilis, pallidus. q. a λεῖος, minutus.

Λειστὴ, ἡ, ὸν, prædabilis, prædativus, a, um. a λεία, ας, ἡ, præda.

Λειτὸς, ὴ, ὸν, publicus, a, um. λαὸς, & λεὼς, populus, Jon. reſolut. λήϊτος, pro λειτὸς.

Λειτουργέω, miniſtro, opus publicum facio. f. ήσω. perf. λελειτούργηκα. a. 1. ἐλειτούργησα. aor. 1. inf. act. λειτουργῆσαι. Ex λήϊτος, publicus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Λειτουργία, ας, ἡ, miniſterium publicum. hinc λειτουργικὸς, ὴ, ὸν, miniſtratorius, a, um. ab iiſdem rhem.

Λειτουργὸς, οῦ, pro λῃστρυγὸς, & hoc pro λῃστοφύγος, miniſter publicus. ab iiſdem rhem.

Λειχὼν, ῆνος, ἡ, lichen, ſummæ cutis aſperitas: genus morbi, quem mentagram Latini vocant. Eſt item herbæ ſpecies petris adhærens, quæ lichenas, ſanat. Dioſc. lib. 4. c. 23.

Λειχήμων, nomen muris, a λείχω, lambo.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen proprium muris. ex λείχω, lambo, & μύλη, ης, ἡ, mola frumentaria.

Λειχοπήραξ. nomen muris. a λείχω, lambo, & πήρακτις, tabula.

Λείχω, lambo, lingo. f. ξω. p. χα. hinc λιχμάω, & λιχμάζω, lambo.

Λεῖψαι, Jonic. pro ἔλειψαν, 3. plur. a. 1. act. verbi λείπω, linquo. fut. ψω. Sed λείψαν', pro λείψανα, τὰ, reliquiæ, nom. plur. a λείψανον, ου, τὸ. Th. λείπω, linquo.

Λείψω, fut. 1. act. ejuſdem verbi.

Λέων, Poet. pro λέων, οντος, ὁ, leo.

Λεκάνη, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina. inde λεκανίον, ου, τὸ, parva pelvis, patella. Ex λα, & χαίνω, quod valde pateat.

Λέκιθος, ου, ὁ, vitellus, ovi luteum, flavum, Galen. Item ampulla, urceus, capſula. Galenus pro lente, cui detracta ſunt putamina, apud Hippocratem interpretatur.

Λεκὸς, ſcutella. inde λεκὶς, patina, & diminut. λεκίσκος, patella.

Λεκτέον, legendum, adject. verbale, a λέγω, lego.

Λέκτο, Poet. pro λέκετο, Jon. pro ἐλέκετο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi λέγω, dico.

Λέκτρον, ου, τὸ, lectus, thalamus. Th. λέγω, cubare facio.

Λελαβέσθαι, Poet. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελαβήσι, Jon. anadiplaſiaſmo, & paragoge τοῦ σι, pro λαβῆ, 3. ſing. aor. 2. ſub act. ejuſdem verbi.

Λελαβέμεν, Poet. pro ἐλαβέμεν, a. 2. med. ejuſdem verbi.

Λέλαθα, Dor. pro λέληθα, præt. med. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λελαθόμην, anadiplaſiaſmo Jon. pro ἐλαθόμην. a. 2. med. Sic λέλαθον, pro ἔλαθον, aor. 2. ind. act. λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. med. λελαθὴ, pro λάθῃ, a. 2. ſub. med. ejuſdem verbi.

Λέλακε, ας, ε, ſtrepo, præt. med. ſed præſentis ſignificationem habet. hinc λελακέω, præt. part. med. f. g. verbi λακέω, reſono, crepo. aor. 2. ἔλακον.

Λελακέω, vide in λέλακε. Alii formant a λακάω, vociferor. præt. part. λελακηκώς, ῶς, & per ſyncopen λελακὼς λελακυῖα.

Λελάκησι, ας, ε, perf. ind. act. verbi λακέω, loquor.

Λελάμπρυνται, reſplenduit, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi λαμπρύνω, reſplendeo fut. υνῶ. p. λελάμπυσμαι. perf. paſſ. λελάμπρυμμαι. a λαμπρὸς, ſplendidus. Th. λάμπω, ſplendeo, luceo.

Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. paſſ. Sic λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. verbi λανθάνω, ſeu λήθω, lateo.

Λελάσται, oblitus eſt, Dor. pro λέληστο, 3. ſing. perf. paſſ. verbi λανθάνω, ſeu λήθω.

Λελάχασι, ſortiti fuerint, Jonic. anadiplaſiaſmo pro λάχωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi λαγχάνω, ſortior. aor. 2. ἔλαχον.

Λέλειπται, relictus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. λέλειμμαι, ψαι, πται, a λείπω, linquo. fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λελιχόντες, οἱ, lambentes, perf. part. activ. per ſyncopen, & epentheſin τοῦ σ, pro λελιχμακότες, verbi λιχμάω, lambo. Th. λείχω, lingo. f. ξω. poſſet etiam ab hoc præterito formari.

Λελέχθαι, perf. inf. paſſiv. a λέγω, dico. a. 1. paſſ. ἐλέχθην.

Λέληθα, ας, ε, latui, præt. med. verbi λανθάνω, ſeu λήθω. fut. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λέλεγκα, locutus ſum, perf. activ. verbi λακέω. fut. ήσω. p. λελάληκα, & per ſyncop. λέλακα. An potius dicendum, eſſe p. m. verbi λακέω, pro βάω? unde p. m. λέλακα, ας, ε. perf. part. med. λελακώς.

Λέλημμαι, captus ſum, perf. paſſ. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελῆθαι, oblitum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. perf. paſſ. λέλησμαι. Sed λελῆσθαι, cum σ ſubſcripto, eſt a verbo λῃζομαι, ſeu λήζομαι, prædo. Th. λεία, præda.

Λέλησμαι, perf. ind. paſſ. λελησμένος, perf. part. verbi λήθω, ſeu λανθάνω.

Λέλημα, cepi, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, capio.

Λελιημένος, ὁ, charus, promptus, perf. part. paſſ. verbi, λιλέω, ῶ, volo. perf. λελίλημα. perf. paſſ. λελίλημαι, & euphoniæ gratia χελίλημαι.

Λέλογα, p. m. verbi λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα.

Λελογίσμεθα, reputati ſumus, 1. plur. perf. paſſ. verbi λογίζομαι, reputo.

Λελογισμένως, prudenter, adv. Eurip.

Λέλογχα, ας, ε, ſortitus ſum, præt. med. λελόγχωτ, perf. part. med. verbi λαγχάνω, ſortior. f. κληρώσομαι. aor. 2. ἔλαχον.

Λέλοιπα, ας, ε, reliqui, p. m. hinc λελοιπὼς, ὁτος, p. m. part. verbi λείπω, linquo.

Λελουμένος, ὁ, lotus, perf. part. paſſ. verbi λούω, lavo. f. λούσω. perf. λέλουκα.

Λέλοχα, vel ἔλοχα, perf. ind. act. Attice pro λέλεχα. hinc λελοχὼς, enixa, perf. part. f. g. verbi λέγω, dico. quod tamen a λέχομαι, peperi, derivatum volunt.

Λελύμασται, perf. paſſ. Attic. pro λελύμανται. hinc λελυμασμένος, labefactactus, perf. part. paſſ. Att. verbi λυμαίνω, corrumpo. fut. ανῶ. præt. λελύμακγκα. Thema λύμη, ης, lues, noxa.

Λέλυται, 2. ſingul. perf. paſſ. λέλυσαι. 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jonic. verbi λύω, ſolvo. f. σω. p. λέλυκα. perf. paſſ. λέλυμαι. præt. inf. paſſ. λελύσθαι. perf. part. paſſ. λελυμένος.

Λέμβος, ου, ὁ, lembus, parvum navigium. παρὰ τὸ λίαν βαίνειν. Videri poſſit ſumptum ex Latino limbus: ut ſit, qua limbum fluminis, ſeu oram legimus. λέμβαρχος, qui λέμβῳ ἄρχει, lembo præeſt.

Λέμφος, mucus concretus. Sed λέμφος, adject. mucoſus; ſiultus, vanus.

Λέντιον, ου, τὸ, linteum. vox Lat. Græce ὀθόνιον, ου, τὸ.

Λέξατο, recenſuit, numeravit, Jon. pro

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λέξατο, 3. singul. a. 1. ind. med. verbi λέγω, dico.

Λέξω, cubato, Jon. pro λέξο, præf. imperat. pass. verbi λέξομαι, quod a fut. formatum verbi λέγω, dico. f. ξω.

Λέξων, gen. sing. a λέξις, ἡ, dictio. acc. λέξιν. Th. λέγω, dico.

Λέξωσι, dicent, Dor. pro λέξουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi λέγω.

Λέοντα, acc. sing. a λέων, οντος, ὁ, leo. in plur. λέοντες. dat. plur. λέουσι.

Λεοντέη, & λεοντῆ, ἡ, pellis leonis, a λέων, leo.

Λεοντίδεα, τά, leonum catuli.

Λεοντοκέφαλοι, leonicipites. Lucian.

Λεοντοκόμβ-, ὁ, cui negotium est curandi leonis.

Λεοντοφόνον, τὸ, animal quoddam in Syria, leonem interficiens.

Λεοντοφόβ-, ὁ, ἡ, leonicida.

Λέπαδνον, ν, τὸ, lorum latum circa pectus jumenti, antilena, capistrum. in plur. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, decortico.

Λέπαργος, ὁ, albus, recutitus: taurus pili albi. Item asinus apud Nicandr. in Theriac. in Epigr.

Λέπας, τὸ, rupes, promontorium. q. a λέπω, quod in cortices ruptum. λεπαῖος, αία, ον, montanus. Sed λεπάς, άδος, ἡ, genus ostreæ, vel piscis: lopas Plauto, patella Gazæ. hinc λεπαστὴ, genus calicis instar conchæ. Apud Pollucem λεπὰς ἐδητὸν, edulium vilis pretii.

Λεπίδιον, τὸ, herba lepidion, ἰβερικὴ Paulo Æginetæ. Item squamula.

Λεπίζω, decortico. a λέπος, cortex. Th. λέπω, decortico.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, squama. a λέπω, decortico. λέπισμα, ατος, τὸ, decorticatio.

Λέπος, εος, τὸ, cortex, squama. Item tunica, liber, Aphrodisio.

Λέπρη, ης, ἡ, lepra, vitiligo. Th. λεπρὸς, scaber.

Λεπρὸν, acc. plur. f. g. a λεπρὸς, scaber. Et λεπρὰς, άδος, ἡ, aspera, petræ epitheton.

Λεπρὸς, ὴ, ὸν, scaber. Dicitur & λεπρὸς, ὰ, ὸν, leprosus, scabiosus. hinc λέπρα, ας, ἡ, lepra, velut in λέπη, id est, squamas resolutio. vel a λέπος, quod cutis detrahitur, & decorticatur, ut sanetur æger.

Λεπτάλεος, ὁ, tenuis, gracilis, subtilis.

Λεπτὴ, macilentæ, dat. sing. f. g. a λεπτὸς, tenuis, subtilis.

Λεπτὸς, ὴ, ὸν, tenuis, ut λέπος, id est, cortex; gracilis, rarus. in f. g. λεπτὴ. hinc λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, exilitas, gracilitas. λεπτολογία, ας, ἡ, tenuis, & inanis sermo.

Λεπτὸς, ὰ, ὸν, corticosus, squama tectus. λεπτόφλοιον, parvus cortex. λεπτὸν ὄν, τὸ, putamen ovi, testa. a λέπος, cortex. Th. λέπω, decortico.

Λεπτόφλοιον, τὸ, cortex; putamen ovi, aut mali punici cortex.

Λέπω, f. ψω, decortico. exuo. Qui λέπει, is λύει, solvit aliquid ὑποπλαῖον, & id a subjecto corpore facit λέπειν. λεπίζω, idem. λέπυμα, ατος, τὸ, cortex. λέπος, ους, το, idem. λεπὶς, ίδος, ἡ, idem. λοπὸς, ὸς, ὁ, cortex.

Λέρνα, Leria insula, cujus incolæ Λέρνιοι. Ii male audiebant ob malitiam.

Λερναία, ας, ἡ, nomen hydræ, Lernæa. a Λέρνη, palude, in qua versabatur.

Λέρνη, ης, ἡ, palus Argivorum, ubi fordium confluges. hinc Λέρνη κακῶν, Lerna malorum.

Λεσβίδων, acc. plur. a Λεσβὶς, ίδος, ἡ, Lesbis.

Λέσβος, Lesbus. insula in Ægæo mari. hinc

Λεσβόθεν, adverb. e Lesbo. Λεσβὶς, Lesbis fœm. Λεσβίζειν, & Λεσβιάζειν, mores fœdos oris polluti Lesbiorum imitari terra, & execrabili turpitudine, fellare. Aristoph. in Vesp.

Λεσχάζοντες, οἱ, garrientes, nom. plur. præs. part. verbi λεσχάζω, garrio, nugor. Th. λέσχη, ης, ἡ, confabulatio.

Λέσχη, ης, ἡ, sermocinatio, confabulatio, nuga: locus communis Hesiodo: exedra Vitruvio. Aliis lignum, siccum: aliis genus cantilenæ. quidam loca calida, & æstiva exponunt. Etym. Hinc λεσχάζειν, celebrare. ἀδόλεσχος, α, ὁ, ἡ, loquax, garrulus. ἀδολεσχία, ας, ἡ, garrulitas.

Λεσχαλέης, dat. plural. Jonic. f. g. pro λεσχαλέαις. Sic λεσχαλέεσσι, dat. pl. Jon. m. g. a λεσχαλέος, perniciosus.

Λεσχαλὲς, ὲ, ὁ, perniciosus, gravis, tristis. q. λοιχαλέος. a Themate λοιγὸς, pernicies.

Λεὺϊ, & Λεὺις, ὁ, Levi, nomen viri. genit. Λεὺϊ. acc. Λεὺιν. Hebr. additus. Hinc Λεὺίτης, ου, ὁ, Levita. Λεὺιτικὸς, ὴ, όν, Leviticus.

Λεὺκ, pro λεύκη, alba. a λευκὸς, albus.

Λευκαίνω, dealbo, candidum facio. Item remigo. Didym. Odyss. μ. f. αινῶ. a. 1. ἐλεύκηνα. a. 1. inf. λευκᾶναι. a. 1. ind. pass. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, albus.

Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. λευκάνας, a. 1. part. a λευκαίνω, dealbo.

Λευκανθέκη, legitur apud Pindar. candore florentem. an λευκανθέσι legend. an a λευκαίνω? Th. λευκὸς, albus. an etiam ab ἄνθος, εος, τὸ, flos?

Λευκανθεὶς, ὲ, dealbatus, aor. 1. part. pass. a λευκαίνω, dealbo.

Λευκανθίζω, albico, candidus fum. Th. λευκὸς, albus.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba, cujus lignum λευκὸν, album: item vitiligo alba. Th. λευκὸς, albus. λευκὴ γῆ, creta.

Λευκίππος, ὁ, ἡ, qui candidos equos habet. q. λευκὸς ἵππος. ex λευκὸς, albus, & ἵππος, equus.

Λευκίτα, ας, ὁ, Dor. pro λευκίτης, idem ac λευκὸς, candidus.

Λευκῖτις, ης, ἡ, creta, ejusdem them.

Λευκόγειος, creta, cretifodina. ex λευκὸς, albus, & γῆ, terra.

Λευκοθέα, Albunea mater, Matuta. q. λευκὴ θεά. lux enim est alba.

Λευκόϊον, caltha, viola. q. λευκὸν ἴον, alba viola.

Λευκοῖσιν, dat. pl. Jon. a λευκὸς, albus.

Λευκόλινον, ν, τὸ, album linum. ex λευκὸς, albus, & λίνον, ν, τὸ, linum.

Λευκομέτωπος, candidus: habens frontem album. Item cinædus.

Λευκοπάρῃος, ὲ, qui candidis genis est, ex λευκὸς, albus, & παρειὰ, & Æol. παρρὰ, ᾶς, ἡ, gena.

Λευκόπωλος, ὸ, ὁ, qui albis equis utitur; & vehitur: Solis epitheton, quod duobus equis albis vehatur. Item epitheton diei, Sophocl. Ex λευκὸς, albus, & πῶλος, ὸ, ὁ, pullus equinus.

Λευκόῤῥοδον, τὸ, ligustrum, rosa alba.

Λεύκος, ὴ, ὸν, albus, candidus, albicans, serenus. Item λευκὸς, leucus, ardeola, avis. αἱ λευκαὶ, cani, in Epigr. Hinc λευκάνη, ης, ἡ, albedo. λεύκωσις, & λευκασία, dealbo.

Λευκότερος, έρα, ον, candidior, compar. a λευκὸς, albus.

Λευκότριχα ἀγορὴν, cana fori facies, Herodot. ex λευκὸς, albus, & θρὶξ, supercilium.

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, candidam tunicam gerens, ex λευκὸς, ὴ, ὸν, albus, & χιτὼν, ῶνος, tunica.

Λευκόχρως, ὁ, albicans, albus colore. ex λευκὸς, albus, & χρὼς, color.

Λευκόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, candido corpore decorus. ex λευκὸς, albus, & χρὼς, ὸ, corpus. Th. χρὼς, ὸ, color.

Λεύκτρα, plur. tantum, Leuctra, urbs Bœotiæ.

Λευκώλενος, ὁ, ἡ, albis ulnis, seu brachiis. Epitheton Junonis ab actis perficuitate, Iliad. α. ex λευκὸς, albus, & ὠλένη, ης, ἡ, ulna.

Λεῦος, ὲ, ὸν, Poet. pro ὁμαλὸς, æqualis, planus, latus, tenuis, humilis.

Λεῦσσετε, videtis, 2. plur. præs. ind. act. verbi λεύσσω, video.

Λεύσσω, video, aspicio, Poet. pro βλέπω, 3. plur. λεύσσουσι. q. a λεύω, vel a λύω, & ὄσσε, oculi.

Λεύτερ, ῆρος, ὁ, dignus, qui lapidibus obruatur. a λεύω, lapido.

Λεύχειμον, ονος, ὁ, albis indutus.

Λεύω, lapido. a λᾶς, lapis.

Λεχέεσσι, dat. plur. Jon. a λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λεχεποίς, ῆς, ἡ, regio herbosa. a πόα, Jon. ποίη, herba, & λέχος, εος, τὸ, lectus. Th. λέγω, cubo.

Λεχθὸν, τὸ, dictum, a. 1. part. pass. n. g. a λέγω, dico. f. ξω. a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέχος, εος, τὸ, lectus. gen. plur. λεχέων, dat. p. λέχεσσι. Th. λέγω, vel λέχομαι, cubo, cubare facio.

Λεχοῦντο, Jonic. & Poet. pro ἐλέχοντο, 3. plur. imperf. pass. verbi λεχέομαι, apud Hesych.

Λέχριος, ν, ὁ, obliquus. a λέχομαι.

Λεχὼ, οῦς, ἡ, puerpera. a λέχος, εος, τὸ, lectus, in quo puerpera decumbit. hinc λεχώϊος, puerperus, a, um. Th. λέγω, cubare facio.

Λεώθεμας, αντος, ὁ, Leodamas, nomen Philosophi.

Λεῶμι, vellem, præs. opt. act. a λεῶ, ῶ, pro θέλω.

Λέων, οντος, ὁ, leo. Item leo serpens Nicandr. in Theriac. genus saltationis horridæ Polluci; piscis Plinio l. 9. c. 31. Item λέων, elephantiasis a similitudine pellis supercilii, Areræo Cappadoci. λέαινα, ης, ἡ, leæna, q. a λεῶ, quia visu valet. Dormit enim leo dilatatis palpebris. aut q. λέβων. hinc χαμαιλέων, οντος, ὁ, leo pumilus.

Λεωπέτρα, an λεωπέτρια, lævis, seu plana petra? legitur & λεωπετρία.

Λεωργὸς, ὁ, audax, temerarius. Epitheton Promethei apud Hesch ylum.

Λεωσφέτερος, ν, ὁ, quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt. ex λαὸς, & λεὼς, ὁ, Att. populus, & σφέτερος, suus. Th. ἕ, se.

Λεωφόρος, Jon. & Att. pro λαοφόρος, via publica. Anacreon dixit λεωφόρον fœminam prostitutam.

Λ Η.

Λῆ, velit, Dor. pro θέλῃ, 3. sing. præs. sub. θέλω, ης, ῃ, Dores dicunt, λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt a λάω deducere, in subjunct. λάω, λάῃς, λάῃ, crasi λῶ, λῇς, λῇ, & Dor. λῶ, λᾷ, velim, is, it.

Λήβω, inusit. pro λαμβάνω, capio, fur. λήψομαι.

Λῆγ', pro λῆγε, quiesce, præs. imperat. λήγομαι, Dor. pro λήγω, præs. inf. verbi λήγω, cesso.

Λήγομεν, 1. plur. opt. præs. a λήγω.

Λήγω, εις, ει, cesso, desino, quiesco. hinc λῆξις, cessatio. q. a λήγω, pono. Nam & pono est facio quiescere: aliquando & quiesco: ut venti poluere.

Λήδιον, ν, τὸ, frutex, cisti species, ex quo fit λάδανον, pingue scil. resinosum. quod a λήδω foliis colligitur.

Λήδος, vel λᾶδος, εος, τὸ, vestis ex panno rato, ac detrito. Doric. λᾶδος, q. a λεῖος.

Λήθαιος, & λήθαιος, ὁ, Lethæus, adject. a λήθη, ης, ἡ, oblivio. Th. λήθω, lateo.

Λήθεαι, obliviscaris, Jonic. pro λήθῃ, 2. sing. præs. verbi λήθομαι, seu λέθω, vel λανθάνω.

Λήθει, latet, 3. sing. præs. act. verbi λήθω, lateo.

Λήθετ', & λήθετο, oblitus est, 3. sing. imperf. pass. Jonic. pro ἐλήθετο, ejusdem verbi.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio. Th. λήθω, lateo.

Λήθησε, præs. part. f. g. a λήθω, lateo.

Λήθω, seu λανθάνω, lateo, celo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα. Forte a λα, & θω, a θέω, pono, sive in locum aliquem me abdo. Hinc λήθη, ης, ἡ, oblivio. λαθραῖος, adv. clam, clanculum. ἐπιλήσμων, ονος, ὁ, ἡ, obliviosus.

Λῆϊ, pro λῆδα, accus. singul. a λᾶς, ίδος, ἡ, pecus. Thema λῆα, ας, ἡ, præda.

Λῄζετ', pro λῄζετο, 3. singul. imperf. pass. Jon. verbi λῄζομαι, fortior, nanciscor. f. ίσομαι. perf. pass. ἐλῄϊσμαι. Th. λῆα, præda.

Λῄζομαι, prædor. vide in λῄζετ'. perf. λελῄσμαι, σται, σται.

Λῆϊς, Jonic. dialysi, pro λῆα, ας, ἡ, præda.

Λήϊς, ὴ, τὸ, seges. in plural. τὼ λήϊε, q. a λεῖος, lævis, æqualis. Seges veto est æqualis longitudinis.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ληΐς, ΐδος, ἡ, idem ac λεία, ας, ἡ, præda.
Ληΐσαντο, Poet. & Jonic. pro ἐληΐσαντο, 3. sing. a. 1. med. fic ληΐσεσθαι, 3. sing. fut. 1. med. verbi ληΐζομαι, nanciscor. Th. λεία, præda.
Ληϊστὸς, ῆ, όν, bello captus, prædatitius Gellio. a ληΐη, Jon. pro λεία, ας, ἡ, præda.
Λῃστὴς, ἡ, prædatrix. Epitheton Minervæ, quia prædæ præeſt. Th. λεία, præda.
Λήϊτον, ὁ, populus. Item publicus, Jon. dialyſi pro λαϊτος. hinc λήϊτον, ι, τὸ, curia.
Λακέω, vel Dor. λακείω, ſono, crepo. f. ήσω. a. 1. ἐλάκησα. a. 2. ἔλακον, ες, ε. p. m. λέλακα, & λέληκα. Hinc λακὴς, ῆδος, ἡ, fiſſura, ſeu ſciſſura cum crepitu. λακίζω, lacero.
Λήκυθος, ου, ὁ, lecythus, ampulla olearia. q. a λα, vel ἔλαιον, & χύω, vel κέυθω, quia oleum fundit, vel occultat.
Λήμαντος, ου, ὁ, nomen proprium.
Λῆμα, ατος, τὸ, & λήμμα, cum duplici μμ, propoſitum animi, virilis, fortiſque animus. q. a λάω, volo.
Λήμη, ης, ἡ, lippitudo, humor in oculis concretus, idem ac γλήμη, q. a λα, & εὐω, quod lippientes oculi ſubinde claudantur, & aperiantur.
Λημνιὰς ἔργα, Lemnia facinora. Λημνίων, Dor. pro Λημνίων, Lemniarum.
Λημνίσκος, ου, ὁ, lemniſcus, faſciola e coronis dependens. Item λημνίσκος a tæniæ ſimilitudine dicitur linamentum, quod Chirurgi ſolent vulneribus indere; turunda vocatur a Galeno lib. 3.
Λῆμνῳ, dat. ſing. a Λῆμνος, Lemnus, inſula.
Λῆναι, ῶν, αἱ, Poet. pro βάκχαι. alii ſcribunt Λῶναι, quas dicunt eſſe Nymphas torcularium.
Ληναιῶναι, acc. ſing. a ληναιὼν, ῶνος, ὁ, Januarius, quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. λῆνὸς, ου, ὁ, lacus torcularii præli. hinc Ληναῖος, Bacchus.
Λῆνὸς, ου, ὁ, lacus præli torcularii, ubi uvæ prælo exprimuntur. q. a λεαίνω. comminuo. Uvæ enim in prælo comminuuntur. Sed λῶὸς, ου, τὸ, lana, quia eſt λεῖον, mollis.
Λῆξαν, Jonic. pro ἔληξαν, 3. plur. aor. 1. activ. λῆξαι, deſiiſſe, a. 1. inf. act. λῆξασθαι, aor. 1. inf. med. verbi λήγω, ceſſo.
Λήξεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λήγω, ceſſo. f. ξω.
Λῆρος, ου, ὁ, vel λῆρος, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, tricæ. hinc ληρέω, nugor. q. a λα, & ῥέω, fluo. vel ἔιρω, dico. Loquaciores enim ut plurimum ſunt ineptiores.
Λῆς, Doric. pro θέλῃς, velis. vide in λῆ.
Λήσεαι, 2. ſing. f. 1. act. λήσεσθε, 2. plur. f. 1. med. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.
Λησιπαίγμων, ονος, ὁ. ἡ, qui ludi oblivionem inducit. Epitheton Bacchi. ex λήθω, lateo, & παις, puer. hinc παίσω, παίγμα. Sunt qui legant λυσιπαίγμων, a λύω, ſolvo, & παίγμα, jocus.
Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Heſiod. in Theogonia, a λήθω, lateo.
Λήσομαι, obliviſcar, f. 1. med. λήσομεν, 1. plur. f. 1. act. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo.
Λῃστὴς, ου, ὁ, pro λῃϊστὴς, ου, ὁ, latro, prædo, ficarius, graſſator. Th. λεία, ας, ἡ, præda. Hinc λῃζω, prædor. f. σω. perf. paſſ. λελῄσμαι, σαι, σται. hinc λῃστὴς, ου, ὁ, & per ſynæreſin λῃστὴς, latro.
Λήστρων, latrina, puto, ubi latent λησταὶ, lattrones.
Λητῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. act. a λάω, ῶ, volo. vel a λήθω, lateo.
Λητοΐδης, ου, ὁ, Latonæ filius. Th. Λητὼ, οῦς, ἡ, Latona.
Λητὼ, οῦς, οῖ, ἡ, Latona, mater Apollinis. acc. Λητοῦ, ῶ. q. a λήθω, lateo.
Ληφθεὶς, εῖσα, ἐν, captus, aor. 1. part. paſſ. ληφθέντα, acc. ſingul. m. g. ληφθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 1. ind. paſſ. ἐλήφθην. a. 2. inf. med. λαβέσθαι.
Ληφθήτω, 3. ſing. aor. 1. imperat. paſſ. a λαμβάνω, capio.
Λήγω, inuſitat. pro λαγχάνω, ſortior.
Λήψομαι, η, εται, & in 1. plur. ληψόμεθα, f. 1. med. verbi λαμβάνω, capio.

Λ Ι.

Λία, pro λεία, præda. Gl. Cyr.
Λιαΐζω, agito, jacto, ſeparo, dirimo, turbo. p. λελίακα. q. a. λίαν, valde.
Λίαν, valde, admodum. quaſi a λάω, volo. Ea enim intendimus, quæ inſigniter volumus.
Λιαρὸς, ὰ, όν, tepidus, temperatus, ſuavis. Odyſſ. ε. Apoll. 2. λιαρὴ αὔρη, aura levis, & liquida.
Λίβανος, ου, ὁ, Libanus, Syriæ mons. Item thus, arbor thuris. λιβανωτὸς, ῦ, ὁ, & λιβανωτὸν, ῦ, τὸ, thus, thuribulum: λιβανωτὶς, roſmarinus. λιβανώδης, ους, ὁ, ἡ, odoratus.
Λιβερτῖνος, ου, ὁ, Libertinus, nomen Seſtæ.
Λιβύηθεν, adverb. ἀπὸ τῆ Λιβύης, a Libya. ergo Dor. pro Λιβύηθεν.
Λιβύη, ης, ἡ, Libya. Λιβυστικοὶ, Libyſſæ. Λίβυς ἀνὴρ, vir ex Libya, Afer, Pœnus. Λίβυς etiam ventus Africus. Dicitur tibia a Poetis λιβυκὴ σάλπιγξ.
Λίβυρνον, ου, τὸ, liburnum, ſpecies navigioli.
Λίγαι, ſtridule, argute, pro λιγέα, Heſych.
Λιγαίνω, oblecto, proprie arguto ſono: ſtrido. Item ludo cithara. Apoll.
Λίγγω, reſono, ſtrideo, ſtridorem edo. fut. ξω. hinc λιγυὶς, ύος, ὁ, ſtridulus, canorus, argutus, facundus.
Λίγδα, cos, pulvis: item lixivium.
Λίγδην, ſtrictim, in ſuperficie. Odyſſ. χ. adverb.
Λίγδος, pila, mortarium, Nic. in Ther. Eſt & λίγδος, fornacula, in qua conflant metalla, χοάνη.
Λιγέα, acc. plur. n. g. a λιγὺς, εῖα, ύ. λιγεῶν, Dor. pro λιγέων, genit. plur. vide λιγείη.
Λιγείη, canoræ, dat. ſing. f. g. a λιγὺς, εῖα, ὺ, ſtridulus, a, um. Th. λίγγω, ſtrideo.
Λιγέως, ſtridule: acute, dulciter, celeriter. Iliad. γ. adv. a λιγὺς.
Λιγυὺς, ύος, ἡ, fuligo, fumus, fumi emiſſio, flamma. An a λίαν, & κοίον?
Λιγνωτὸς, ῆ, ὁ, pingui ſimilis. q. a λιγνύς.
Λίγξε, ſonuit, pro ἔλιγξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi λίγγω, ſtrideo, f. ξω.
Λιγυρὴ, pro λιγυρῆ, ſuavi, dativ. ſingul. f. g. λιγυρὴσι, dat. plur. Jon. a λιγυρὸς, ὰ, όν, idem ac λιγὺς. Th. λίγγω, ſtrideo: oblecto.
Λίγυς, υος, ὁ, ἡ, Ligur, qui ex Liguria. Italiæ regio. Hinc Λιγυστικὸς, ῆ, όν, Liguſticus. Sed λιγὺς, εῖα, ὺ, ſtridulus, a, um, ſonorus: ſuavis. a λίγγω, ſtrideo.
Λιγυφθόγγοισι, ſonora voce prædiris, dat. plur. Jon. a λιγυφθογγος, quod a λιγὺς, ſtridulus, quod a λίγγω, ſtriden, & φθόγγη, ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor. p. m. ἔφθογγα.
Λιγύφωνος, ὁ, ἡ, argutus: canorus. Ex λιγὺς, εῖα, ὺ, ſtridulus, a, um, quod a λίγγω, ſtrideo, & φωνὴ, ἡ, vox.
Λίδω, Jo. pro λίαν, valde, adv.
Λιθάζω, lapido, lapidem jacio. cum acc. fut. άσω. a. 1. ἐλίθασα. aor. 2. ſub. λιθάσω, ης, ῃ, & in 3. pl. λιθάσωσιν. aor. 1. inf. λιθάσαι. aor. 2. part. λιθάσας, αντος, ὁ. perf. act. λελίθακα.
Λιθάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ejuſdem verbi.
Λιθαδῶν, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi λιθάζω, lapido.
Λιθάσωσιν, 3. plur. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.
Λιθία, vel λιθία, ἡ, maſſa auri, pretioſitas auri.
Λίθιαι, ἡ, luxus, luxuries, uberras, quaſi ex λίαν, & θὶς, acervus. vel a λίαν θίειν, vel θίνω, ut ſit quæ admodum erupit in molem, aut quod multum lacteat, ſeu humeat. a λίαν, valde, & θάω, lacto, niſi a λίσι, id eſt, βωλοι.
Λίθινος, η, ον, lapideus, a, um. Them. λίθος, lapis.
Λιθοβολέω, lapido, cum accuſ. impeſt. ἐλιθοβόλεον, ων. f. ήσω. a. 1. ἐλιθοβόλησα. aor. 2. inf. λιθοβλῆσαι. a. 1. part. act. λιθοβολήσας, αντος, ὁ. perf. act. λελιθοβόληκα.
Λιθόλευστος, ε, ὁ, ἡ, lapidibus obrutus, Sophocl. in Ajace. ex λίθος, & λεύω, lapido. Th. λαὰς, ᾶ, ὁ, lapis.
Λίθος, ε, ὁ, ἡ, lapis, ſaxum. dat. pl. Jonic. λίθοισι. hinc λίθιος, lapideus. λιθάζω, lapido. q. a λίαν θάω, firmiter pono, ſcil. ob rei gravitatem, quæ ex ſe deorſum vergit.
Λιθόστρωτος, ε, ὁ, ἡ, lapidibus ſtratus. ex λίθος, lapis, & στρωτὸς, ſtratus, quod a στρώννυμι, ſterno. Th. στρόω, ſterno.
Λιθοτομίαι, οἱ, lapicidæ. Item chirurgi veſicæ calculum exſcindentes. ex λίθος, lapis, & τέμνω, ſeco. p. m. τέτμημαι.
Λιθωμόται, ὁ, qui ad lapidem jurat; qui ad populum concionatur. ex λίθος, lapis, & ὄμνυμι, ſeu ὀμόω, juro.
Λικερτίζω, ſalio immodeſte. ex λίαν valde, & σκιρτῶ, ſalio.
Λίκιγξ, minima, & exiliſſima avis vox. Ariſtoph. Interpr. in Acharn. Item tinnitus aurium minimus.
Λικμάω, ventilo, diſſipo, cribro, comminuo. f. ήσω. p. λελίκμηκα. Th. λικμὸς.
Λικμήσει, 3. ſingul. fut. 1. verbi λικμάω, ventilo.
Λικμητὴρ, & λικμητὴς, ὁ, ventilator.
Λικμὸς, ὰ, ὁ, ventilabrum, vannus. hinc λικμάω, ventilo. q. a λίαν, valde, & κάμνω; quia id καματηρὸν, id eſt, laboriоſum, an a λεῖον κομεῖν, id eſt, frumentum purgare?
Λικμώντων, ventilantium, genit. plural. part. præſ. activ. verbi λικμάω, ventilo.
Λίκνον, ου, τὸ, idem ac λικμὸς, vannus, quia eſt λεῖον κανοῦν, plana corbis. Vel a λίαν κενεὸν, quia valde agitetur.
Λικριφὶς, vel λικρεφὶς. Iliad. ξ. oblique. a λέχριος, obliquus.
Λικροὶ, οἱ, rami cervinorum cornuum. q. a λίξ, & κέρας, ut ſint obliqua cornicula rectis agnata.
Λίκτης, ὁ, lictor. quaſi λείκτης, a λείχω, lingo.
Λιλαίομαι, Poet. cupio, appeto, deſidero: feſtino. λιλαίεται, Jonic. pro λιλαίῃ. q. a λίαν, valde, & λάω, cupio.
Λιμαγχονάω, & έω, fame neco, ango, & affligo fame. ex λιμὸς, fames, & ἀγχονάω. Th. ἄγχω, ſtrangulo.
Λίμβος, ὁ, ligurius, guloſus, inſatiabilis. Heſych. λίμβον, λίχνον, ἄπληστον. Ergo liguritor, a λείχω, lingo.
Λιμὴν, ένος, ὁ, portus, litus: ſinus maris. in Odyſſ. acc. λιμενία. q. λίαν μένει, quod ibi naves tutæ conquieſcant. hinc λιμενάρχης, portitor, qui portui præeſt, λιμεναρχία, munus portuum curandorum.
Λιμήρὸς, ᾶ, ὁ, famelicus. a λιμὸς, fames.
Λιμναῖος, αία, ον, ἡ, & λιμνήτης, ιδος, ὁ, lacuſtris, paluſtris. Ariſtoph. in Ran. Th. λίμνη, ης, ἡ, palus, ſtagnum, lacuna. Λιμναῖος, Dor. pro λιμνήτης.
Λίμνη, ης, ἡ, ſtagnum, palus, lacuna. q. a λεαν μενειν, ſcil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua manet, & non movetur: ut ſtagnum a ſtando. Item λίμνη eſt gymnaſium in Trœzenia, Eurip. in Hyppol.
Λιμνήσιος, ε, ὁ, nomen ranæ. a λίμνη, lacus.
Λιμνόχαρις, nomen ranæ. ex λίμνη, ſtagnum, & χαίρω, gaudeo.
Λιμὸς, ὰ, ὁ, & Dor. ἁ, fames. Item homo ſordidus, præparcus, Euſtath. in Odyſſ. quaſi a λείπω, deficio. Eſt enim fames ex defectu nutrimenti ſolidi. Hinc λιμώσσω, eſurio. λιμώττω, idem.
Λιμπάνω, ſinquo. a λείπω, idem.
Λιμφόω, decipio. a λιμφὸς, ſycophanta. quod a λεῖον φάος levem videri.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Λιμώττων, οντος, ὁ, præs. part. a λιμώττω, esurio. Th. λιμὸς, fame.

Λινοθώρηξ, ὁ, thorace lineo indutus. ex λίνον, linum, & θώρηξ, Jonice pro θώραξ, thorax, pectus.

Λινοκλαμὶς, ίδος, ἡ, lini stipula. λίνου καλάμη, Jos. 2. 6. λινοκαλαμὶς, linum agreste.

Λίνον, ου, τὸ, linum, chorda, carbasum, navis velum. Item λίνον in fidibus nervorum loco, Iliad. σ. Pariter λίνον sumitur pro eo, quod est ἔρμὶς, aut ἄγκιστρον, linea, aut hamus piscatorius. Iliad. π. q. λεῖον, leve. hinc λίνεος, α, ον, λινέη, ης, λίνεον, ου, lineus, a, um. λινύφος, lini textor.

Λῖνος, ου, ὁ, Linus. nomen viri.

Λίξ, obliquus. Hesych. Item latus: lapis.

Λίπ', pro λίπα, indeclinabile. Alii ex λιπαρῶ, per apocopen factum tradunt. Sunt qui pro λίπα, indeclin. ponant, & hoc pro λιπαρόν. Th. λίπος. Ponitur & λίπ', pro λίπε, a. 2. Jonic. verbi λείπω, linquo.

Λιπάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, qui splendidis virtutis est ornatus. Comment. Aristoph. Acharn. patera vini thasii plena.

Λιπαροὶ, abundantes, acc. plur. f. g. a λιπαρὸς, ὰ, όν, pinguis.

Λιπαρῶ, assiduus sum.

Λιπαρὴ, Jonic. pro λιπαρὰ, splendida.

Λιπαρὴς, ὲος, ὁ, ἡ, assiduus, sedulus. λιπαρῶς, & έως, assidue, jugiter. λιπαρεία, ας, ἡ, assiduitas. λιπαρέω, assiduus sum. q. a λίαν παρεῖναι, valde adesse.

Λιπαροκρήδεμνος, pulchram habens vitam. a λιπαρὸς, splendidus, & κρήδεμνον, ου, τὸ, vitta.

Λιπαρὸς, ὰ, όν, pinguis, obesus, opimus, nitidus: maturus, formosus, plenus, splendidus, lautus. λιπαρὸν γῆρας, lauta senectus. Dionys. de situ orbis. Them. λέπος, εος, τὸ, pinguedo. hinc ἀλειπὴς, ὲς, ὁ, macilentus.

Λιπαρόχροος, ους, ὁ, nitido corpore præditus. Sic λιπαρόχροων, acc. Doric. a λιπαρόχροις, pro λιπαρόχρους, quod ex λιπαρὸς, pinguis.

Λίπε, pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2. ind. activ. verbi λείπω, linquo. λείψω. f. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Λιπέειν, dialysi Poet. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusdem verbi.

Λιπερνὴς, ὁ, qui ex agro in urbem fugit: ὁ λιπὼν τὰ ἔρνη. Vel ex divite pauper factus, ὁ λειπόμενος τῶν ἑρνῶν.

Λιπεσήνορας κήρας, Stesichorus vocat τὰς νεογάμους παῖδας τὰς λιπούσας τοὺς ἑαυτῶν ἀνδρας, id est, puellas recens nuptas, quæ suos maritos deseruerant.

Λιπέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λίποι, 3. sing. aor. 2. opt. act. λιποίμὶ, aor. 2. opt. med. λιποίσα, Doric. pro λιπῆσα, aor. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.

Λίποιεν, 3. plur. a. 2. opt. act. λίποιμὶ, verbi λείπω, linquo.

Λῦπον, pro ἔλιπον, a. 2. act. Jon. ejusdem verbi.

Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, ου, ὁ, navis desertor. ex λείπω, linquo, & ναῦς, ἡ, navis.

Λίπος, εος, τὸ, pinguedo, adeps. q. a λίαω, & πίος, pinguedo. Hinc λιπαίνω, pinguis sum. λιπαίνω, pinguefacio. λιπαρὸς, ᾶ, όν, pinguis.

Λιποφεγγὲα, accus. singul. a λιποφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, linquens lucem, cæcus. ex λείπω, linquo, & φέγγος, εος, τὸ, lumen.

Λιπόων, Poet. pro λιπῶν, præs. part. verbi λιπάω, pinguis sum. Them. λίπος, εος, τὸ, pinguedo.

Λίπτω, cupio, desidero, amplector. quasi a λάω, volo. vel λίαν ποθέω, valde cupio.

Λιπὼν, οῦσα, όν, aor. 2. part. activ. verbi λείπω, linquo. fut. ψω. aor. 2. ἔλιπον.

Λίρος, seu λιρὸς, ᾶ, ὁ, impudens, audax. q. a λίαν ὁρᾶω, valde videre. Sunt enim impudentes visu stabili, & irreverenti.

Λὶς, λιτὸς, ὁ, tenue, & subtile linteum, q. a λίνον. Est etiam λὶς, leo, Poet. cujus accus. λῖν. Est & λὶς per apocop. pro λίσσα, levis.

Λίσσα, precare, a. 1. imperat. med. verbi λίσσομαι, supplico. f. λίσσομαι. δῖα λίσσαι, Jovi supplica. Iliad. α.

Λίσσα, ης, ἡ, animalculum quoddam gracile. q. a λὶς, pro λισσὸς, lævis, glaber.

Λίσσος, ου, ὁ, attritus usu, gracilis. Th. λίσσος. attrita enim sunt plana. λίσσος etiam dicitur, cui nates sunt graciles. ac tumore prorsus vacant: λισσοπύγοι, depyges. Athenienses sic dicti a Comicis. ἀσφάγαλοι λίσσοι dicuntur, qui in medio pertusi sunt. & γλῶσσα λίσσα, ἐκπετρημένη, & ὀλισθηρὰ, lubrica, Comment. Aristoph. in Ran.

Λίσσεσθαι, præs. inf. verbi λίσσομαι.

Λισσέσκετο, supplicabat, 3. sing. imperf. Jon. pro ἐλίσσετο, verbi λίσσομαι, supplico. Λίσσομ', pro λίσσομαι, precabor, præs. ind. vel f. 1. Poetic. pro λίσσομαι.

Λίσσομαι, supplico, precor, oro. hinc part. λισσόμενος, η, ὁ. Dicitur etiam λίσσομαι, a λίπτω, cupio. Hinc λίτη, ης, ἡ, supplicatio, preces. λιτωνεία, ας, ἡ, idem.

Λισσὸς, ὴ, ὁ, lævis, glaber, planus. Odyss. γ. Interdum asper, altus, acclivis, præruptus. 2. Arg.

Λίστρον, τὸ, scaphula, seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum: sartago, Poll. novacula: ventilabrum Hesych.

Λίτα, acc. singul. a λὶς, λιτὸς, ὁ, tenue linteum. Alii volunt esse pl. ex singul. λίτον, τὸ. Homero est λεπτὸν περιβόλαιον, stragulum tenue. Iliad. Θ.

Λιτὰὶ, αἱ, preces, Deæ præsides supplicationum. Th. λίσσομαι, precor.

Λιταῖσι, frugalibus, dat. plural. f. g. a λιτὸς, ὴ, όν, vilis, tenuis.

Λιτάνευε, 3. sing. imperf. Jon. λιτάνευσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi λιτανεύω, idem ac λίσσομαι, precor, oro.

Λιτάων, precum, genit. plur. Æolic. pro λιτῶν, a λιτὴ, preces. Them. λίσσομαι, oro.

Λίτομαι, idem ac λίσσομαι, oro.

Λιτὸς, ὴ, όν, simplex, frugi, tenuis, nudus: virilis. λιτὸς, ὸν, supplex. q. a λίσσομαι, supplico. Vel qui vivit ex λιτῆς, id est precario. aut q. ex λειτὸς, a λαὸς. aut q. λειτὸς, nisi a λεῖος, pro trito.

Λιτότης, ητος, ἡ, simplicitas, frugalitas. Item figura, cum rem magnam modestiæ causa extenuamus.

Λίτρα, ας, ἡ, libra, obolus, mensuræ, & ponderis nomen. a Latino libra. λίτραν ἑτῶν ζήσας, modicum temporis, in Epigr. λιτράνου, libralis.

Λίτρον, pro νίτρον, nitrum, Attice, apud Aristoph.

Λιχανὸς, ὸῦ, ὁ, index digitus. q. a λείχω, lingo. hinc λιχὰς, mensura interstitii inter pollicem, & indicem distentos. λίχνος, ου, ὁ, liguritor, gulosus, λιχνεύω, ligurio. f. σω. λιχνεία, ας, ἡ, edacitas, liguritio, ganea, gula, Suid.

Λιχμάζειν, imperf. Jon. verbi λιχμάζω, lingo, lambo.

Λιχμάσσω, ξω, idem ac λιχμάζω, lingo.

Λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, gulositas, ganea, gula, Suid.

Λίψ, λιβὸς, ὁ, petra, unde aqua stillat. a λείβω, stillo. Est & venti nomen, Africus. Gell. l. 2. cap. 22. Item pugna.

Λ Ο.

Λοβοὶ, οἱ, phaseli, sive phaseoli. Colum.

Λοβὸς, οῦ, ὁ, ima auris pars, quæ prehendi potest: q. a λήβω, pro λαμβάνω, capio, quia facile prehenditur. Item omnis folliculus, in quo continetur lemen. Plinio siliqua.

Λογάς, άδος, ὁ, ἡ, electus, eximius. οἱ λογάδες, lecti. a λέγω, eligo. Est & album in oculo.

Λογία, ας, ἡ, collecta, conventus, collectio. 1. ad Corinth. 16. a λέγω, colligo. p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præs. inf. a λογίζομαι, loquor.

Λογίζομαι, colligo, statuo, cogito, computo, arbitror. imperf. ἐλογιζόμὴν. f. ίσομαι. perf. λελόγισμαι. a. 1. pass. ἐλογίσθην. f. 1. pass. λογισθήσομαι.

Λογικὸς, ὴ, όν, rationalis, λογικὴ, ratio differendi. ab eodem them.

Λόγιμος, ὁ, insignis, eximius.

Λόγιον, ου, τὸ, oraculum, responsum divinum: rumor, consilium, supputatio, ratio. τὰ λόγια, eloquia. θεῖα λόγια, Sacræ litteræ, Nazianz.

Λόγιος, ὴ, ὁ, ὴ, disertus, facundus, doctus, eloquens, & orationis solutæ scriptor. Mercurius λόγιος ob id dicitur, quia studiorum, & eloquentiæ præses est. Synes. Plutarchus in Sylla vocat λογιωτάτους, vaticinorum interpreres peritissimos.

Λόγισαι, consulta, a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι, rationem ineo.

Λογισμὸς, ου, ὁ, ratiocinatio, cogitatio.

Λόγοισι, dat. pl. Jon. a λόγος, verbum.

Λογομαχίω, de verbis pugno. fut. ήσω. p. λελογομάχηκα. ex λόγος, verbum, quod a λέγω, & μάχομαι, pugno.

Λογομαχίη, ας, ἡ, verborum pugna, loquax contentio. a λογομάχος, qui verbis pugnat.

Λόγον ἑωυτῷ διδόναι, secum aliquid reputare.

Λογοποιέω, fabulas condo: verba facio, fabulor, orationem habeo: fingo. inde λογοποιὸς, ὸν, ὁ, fabulatum, & historiarum conditor. ex λόγος, & ποιέω, facio.

Λόγος, ου, ὁ, verbum, ratio, jussum, negotium: rumor, versus, carmen, &c. κατὰ λόγον, quantum æquum est. a p. m. λέλογα, verbi λέγω, dico.

Λόγχισιν, dat. plur. Jon. a λόγχη, lancea.

Λόγχη, ης, ἡ, sors, lancea, mucro. a λαγχάνω, sortior, & assequor. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λογχωτὰ ἔγχεα, hastæ cuspidem habentes. vide λόγχη. hinc λογχόω, cuspide munio.

Λόγω, Dor. pro λόγῳ.

Λοετσάμενος, η, ον, lotus, a, um, a. 1. part. med. Poetic. pro λεσάμενος, quasi a λοέω, pro λούω, dialysi in εο. Hinc λέεσθαι, aor. 1. ind. act. Jon. abjecto augmento, & Poetic. gemin. σσ. aor. 1. inf. activ. λοέσσαι, & sic porro.

Λοετρὸν, pro λουτρὸν, ου, τὸ, lavacrum, balneum. a λούω, lavo. λοετροχόος, aptus ad lavacrum.

Λοέω, Poet. pro λούω, lavo.

Λοιβῆ, libamini, dat. singul. a λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio. Them. λείβω, libo, stillo.

Λοίγια, τὰ, exitialia nomin. plural. n. g. a λοίγιος, pernicios. Th. λοιγὸς, ὲ, ὁ, pernicies.

Λοιγὸς, ὲ, ὁ, pernicies, exitium, quasi a λοίγω, desino, cesso. Res enim perditæ cessant esse, ut exitium ab exeo. Hinc λοίγιος, λοιγήεις, & λοιγαῖος, perniciosus.

Λοιδορέω, ῶ, convitior, maledico. f. ήσω. p. λελοιδόρηκα. præs. inf. pass. λοιδορεῖσθαι. a. 1. part. pass. λοιδορηθεὶς, εῖσα, έν. præs. part. pass. λοιδορέμενος. Th. λοίδορος, ου, ὁ, convitiator.

Λοιδορίων, gen. plur. a λοιδορία, ας, ἡ, convitium. Them. λοίδορος, convitiator, maledicus. quasi λοὸν δέρων, vel qui verba q. λύρα tu loquitur. hinc λοιδορία, ας, ἡ, convitium. λοιδορέω, convitior.

Λοιμοῖο, gen. Jon. a λοιμὸς, pestis.

Λοιμὸς, ὸ, ὁ, pestis, contagium. Item vir pestifer, ac sceleste. Aristid.

Λοιπὸς, ὴ, όν, reliquus, a, um. τὸ λοιπὸν, quod superest. λοιπὸν, alioquin, & λοιπὸ, de cætero. Th. λείπω, linquo. p. m. λέλοιπα.

Λοίσθιος, & λοίσθιος, ὴ, ὸν, ultimus, postremus. quasi a λείπω, relinquo. Hinc λοίσθια, præmia, quæ ultimo dantur. λοίσθιω, postremo, tandem.

Λοισθοτάτῳ, postremam, acc. sing. f. g. superlat. grad. a λοίσθιος, seu λοίσθιος, postremus.

Λοκροὶ, Locri. nomen nationis.

Λοξὰ, oblique. adverb. a λοξὸς, obliquus.

Λοξίη, Jon. pro Λυκίᾳ, ης, ὁ, Apollo.

Λοξοβάται, οἱ, oblique ingredientes, nomen plur. a λοξοβάτης, ου, ὁ, ex λοξὸς, ὴ, όν, obliquus, & βαίνω, eo.

Λοξὸς, ὴ, όν, obliquus. λοξότης, obliquitas. q. a λίγω, cubo, jaceo, λοξότερον ἔχω πρός τινα, minus alicui fidere. Odyss.

Λοπὰς, patella, patina. q. a λέπω.

Λόπιμος, η, ον, quod potest λεπτύνεσθαι

id est, decorticari.
Λυπὸς, ὁ, cortex. a λέπω, decortico.
Λυρόδρ, ᾶ, ὁ, curvus, cernuus. an a λάω ὄψω, videre terram?
Λυγὸς, ὁ, corvus, Celtis. an a λύγ⊛?
Λυδιστροφ⊛, ὁ, lanista, quasi λυδὸν τρέφων, ludum alens.
Λυκᾶς, ᾶ, Lucas, nomen viri.
Λυκαονίης, ὁ, nomen Prophetæ, a luce sic dicti.
Λῦμαι, Attica syncope pro λοῦμαι, lavor. imperf. ἐλύμην, pro ἐλουόμην. præs. inf. λοῦσθαι, pro λούεσθαι. Them. λόω, lavo.
Λυκὸς, ὴ, ὸν, splendidus, a, um. Hesych.
Λοῦσον, pro ἔλουσον, 3. sing. a. 1. act. Jon. verbi λόω, lavo. f. σω.
Λυσσῶν, luſſum, album quiddam in abiete nascens, Theophr. an a λύσσω, video? unde & λυκὸς, albus.
Λουσῶ, lavabo, Dor. pro λύσω, fut. 1. a λόω, lavo.
Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum.
Λουτρὸν, ὸ, τὸ, balneum, lavacrum. Sed λουτρὸν, τὸ, aqua sordida, qua nos lavimus. Th. λόω, lavo.
Λουτρῷ, dat. sing. a λουτρὸν, balneum.
Λόω, f. σω, lavo. p. λέλουκα. aor. 1. ἔλουσα. aor. 1. part. act. λούσας, αντος, ὁ, perf. part. pass. λελουμέν⊛, η, ον. a. 1. med. ἐλουσάμην, ω, απο. q. a λύω, solvo. Lavando enim solvimus, & rollimus sordes, & lavamus in liquido, quod facile solubile. hinc λουτρὸν, ὸ, τὸ, lavacrum. λουτρὼν, ῶνος, ὁ, balneum. ἀπολόω, abluo.
Λοφιῇ, dorso, Jon. pro λοφιᾷ, dat. sing. a λοφιὰ, ᾶς, ἡ, cervix, jubæ leonum. Th. λόφ⊛, ὸ, ὁ, idem.
Λοφεία, & ἡ λοφνὶς, fax monoxyla, non ex colligatis lignis, lychnus. aliter ἡ ἐκ φλοιῶν λαμπάς. Eustath. ex λόφος, quatenus est ὕψος ὄρεως, tanquam sit fax ex arboreo cacumine.
Λόφος, ὁ, cervix in jumentis: apex, crista, galerus, fastigium. Item crista galeæ, Apollon. Item λόφοι, colles, tumuli.
Λόφυρα, τὰ, animalia, quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ: ruminantia animalia Gazæ. a λόφος, crista, & οὐρὰ, cauda.
Λόφυρος, ὸ, ὁ, crista insignis: superbus. Them. λόφος, crista.
Λοχᾶν, & λοχᾶσθαι, insidias collocare. hinc ἐλοχήσαντο, 3. plur. a. 1. med. Th. λόχ⊛, insidiæ.
Λοχεὰς, gen. Jon. a λοχεὸς, ᾶ, ὁ, idem ac λόχ⊛, ὸ, ὁ, insidiæ.
Λοχεύομαι, seu λοχεύω, parturio, enitor, pario, fœrifico. Th. λοχὸς, ἡ, gravida. Λοχηγετεῖν, pro λοχᾶν, cohortis ducem esse, ex λόχ⊛, cohors, & ἄγω, duco.
Λοχίζειν, pro εἰς λόχους διαιρεῖν, in cohortes dividere. item insidias ponere, Thucyd. Them. λόχ⊛, cohors.
Λόχ⊛, ὸ, ὁ, cohors, agmen, manipulus, centuria, classis. item insidiæ. Hinc λοχάω, & λοχάζω, insidior. λοχὸς, ὕ, ἡ, puerpera, gravida. a λέγω, id est, κεῖμαι, jaceo. scil. ἐν τῷ λέχει, in lecto. Sic Gallis accouchée.

Λ Υ.

Λύα, Dor. pro λύη, ης, ἡ, seditio, bellum, diffensio, lues. a λύω, solvo, quia solutio unitatis.
Λυγγάνω, singultio, a λύζω. λυγδάω, singultiendo.
Λυγγέ⊛, genit. a λυγγὺς, έ⊛, ὁ, nomen gentis.
Λύγδιν⊛, ὸ, ὁ, levis, politus, candidusque marmoris Parii instar. Thema Λύγδος, Lygdus.
Λύγδος, υ, ὁ, Lygdus. lapidis marmorei genus, candoris eximii: calculus littoralis. glarea.
Λύγη, ης, ἡ, obscuritas, tenebræ, nox. Hinc λυγαιὸς, α. ον, obscurus, a, um, tenebrosus. ἠλυγαιὸς, υ, ὁ, umbrosus, opacus. ἠλυγάζω, & ἠλυγίζω, obumbro.
Λυγίξω, Dor. pro λυγίσω, fut. 1. inf. act. verbi λυγίζω, flecto, vincio.
Λυγκεὺς, ὁ, Lynceus. Hic fertur acutissima oculorum acie præditus fuisse.
Λύγξ, υγκὸς, ὁ, ἡ, lynx fera, acutissimi lucis. q. a λύκη, quatenus lux: aut quia rapax ut λύκος, lupus. Sed λύγξ, λυγγὸς, singultus, a λύζω, singultio.
Λύγος, ου, ὁ, vimen, vitex, virga, bacillus: tenebræ Etym. Hinc λυγίω, & λυγίζω, flecto. q. a λύω, quia vimen solvi potest a figuratione naturali. aut a λίαν, & ἄγω, quod valde duci queat. Sed λυγὸς, est instrumentum, in quod ea conjiciuntur, quæ glutinantur & committuntur. Est etiam quæstionis genus. Hesych.
Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro λυγρὰ, tristis, odiosa. vide λυγρὸς.
Λυγρὸς, ὸν, ὁ, gravis, difficilis, perniciosus, molestus, perhumidus, Hom. funestus. Hinc λυγρῶς, adv. graviter.
Λύδδα, ης, nomen urbis in Judæa, Lydda.
Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris e Lydia regione. Λυδία μίτρα, præclarus hymnus quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.
Λυδοπαθὴς, ἐ⊛, ὁ, qui Lydorum more deliciis, & voluptatibus indulget. quasi ἡδυπαθὴς. luxuriosus Anacreonti.
Λυδὸς, ὸ, ὁ, Lydus. plur. Λυδοὶ, Lydi.
Λύειν, solvere, præs. inf. a λύω, solvo.
Λύζω, singultio. fut. ξω. Hinc λυγμὸς, ὸ, ὁ, singultus. λυγξ, γγὸς, ἡ, idem. q. a λύω. est enim affectio stomachi a liquid impactum solvere, & excutere conantis. Vel quia λύει τὸ ζῆν, & quodammodo suffocat.
Λύθεν, soluti sunt, Bœotic. syncop. & Jon. pro ἐλύθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi λύω, solvo. fut. λύσω. a. 1. pass. ἐλύθην.
Λύθη, Jon. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. vide λύθεν.
Λύθρος, vel λύθρον, ου, τὸ, cruor, tabes, sanguis pulverulentus, Interpr. Hom. Iliad. υ.
Λυκάβας, αντος, ὁ, annus. a λύκη, id est, Solis, βάσις, progressu in Zodiaco.
Λυκαὶα Διὸς βωμὸς, Lycæi Jovis ara.
Λυκαονία, ας, ἡ, nomen regionis in Asia, Lycaonia. Gr. lupina.
Λυκάων, ονος, ὁ, Lycaon, nomen proprium.
Λύκη, ης, ἡ, prima lux præcedens ortum Solis. Hinc λυκαφὲς, crepusculum. λυκόφως, summum crepusculum. Eustath.
Λυκίδαι, οἱ, luporum catuli. Th. λύκος, lupus.
Λυκίηθεν, adv. ex Lycia. a λυκίη, ας, ἡ, Lycia.
Λύκιοι, οἱ, Lycii. accus. plur. Λυκίους. Th. Λυκία, Lycia.
Λυκεργὴς, ὁ, παρὰ τὸν λύκους ἔργειν, seu εἴργειν, a lupis arcendis. conficiens lupos, Herodot.
Λυκομήδεα, acc. singul. a Λυκομήδης, ους, ὁ, Lycomedes. nomen viri.
Λύκος, ου, ὁ, lupus. q. a λύω. est & λύκως, acc. plur. Dor. hinc λύκεως, ου, ὁ, lupinus. Est & λύκος, Sol. a λύκη, lux.
Λυκοῦργος, υ, ὁ, Lycurgus. nomen viri.
Λυκόφρων, ονος, ὁ, alta sapiens, qui est lupini animi. ex λύκος, lupus & φρὴν, animus. Est etiam nomen Poetæ, Lycophron.
Λύκτος, υ, ἡ, nomen urbis in Creta.
Λύμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes, illuvies, quasi a λόω, eluo. Hinc λυμαίνω, purgo.
Λυμαίνω, vasto, lædo, labefacto, corrumpo, noceo. fut. ανῶ. præs. med. λυμαίνομαι, idem. fut. λυμανοῦμαι. a. 1. med. ἐλυμηνάμην, ω, απο. cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.
Λύματ', pro λύματα, nom. plur. a λῦμα, sordes.
Λύμη, ης, ἡ, lues, noxa, corruptela, contumelia, exitium. hinc λυμαίνω, perniciem affero, corrumpo. quæ enim λύονται, solvuntur, in exitium tendunt.
Λύμην, λύε, λύτο, redimeret, Poet. pro λελυμένος εἴλω, plusq. perf. opt. pass. a λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. m. a λύμι.
Λυμηνάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi λυμαίνω, purgo, vasto. fut. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα. Th. λῦμα, vel λύμη, lues.
Λυπῆ, Jon. & Poet. pro ἐλύπησε, 3. pl. pluſq. perf. pass. verbi λύω, solvo.
Λύσμαι, solvor, præs. pass. a λύω.
Λυπέω, tristem reddo, dolore afficio, contristo. fut. ήσω. perf. λελύπηκ⊛. a. 1. ἐλύπησα. præs. pass. λυπέομαι, contristor. a. 1. pass. ἐλυπήθην, ης, η. a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῆς, ῆ. a. 1. inf. λυπηθῆναι. a. 1. part. pass. λυπηθεὶς, έντος, ὁ. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.
Λύπη, ης, ἡ, dolor, ægritudo. q. a λύω, solvo. Dolor enim fere ex solutione continui oritur. Hinc λυπηρὸς, ὸ, molestus. λυπέω, dolore afficio. f. ήσω. a. 1. pass. ἐλυπήθην. a. 1. inf. pass. λυπηθῆναι.
Λυπὴν, Dor. pro λυπῶ.
Λυπῆς, molestus sis, 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, molestia afficio. fut. λυπήσω, εις, ει.
Λυπᾶ, ange, præs. imperat. pass. λυπουμένους, dat. plur. part. præs. pass. verbi λυπέω, ango. Th. λύπη, dolor.
Λυπρὸς, ὰ, ὸν, molestus, a, um, infirmus. Est & gracilis jejunus, asper. Th. λύπη, dolor. Hinc λυπηρὸς, tristis, comparat. λυπηρότερος.
Λύρα, ας, & Jon. ης, ἡ, lyra. Item fidus cœleste, Procl. Piscis etiam, qui sonum vocalem emittere creditur, Aristotel. l. 4. Anim. cap. 9. Inde λυρικὸς, ὴ, ὸν, Lyricus. λυρίζω, lyra cano, & ludo. λυροκτύπ⊛, lyram pulsans, citharœdus.
Λυροκτύπης, ὲς, ὁ, Lyricus, qui lyram pulsat. λυροκτύπος, ὁ, usitatius est. ex λύρα, lyra, & τύπτω, pulso.
Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσασ', pro λύσασα, a. 1. part. act. f. g. λύσαν, pro ἔλυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. plur. a. 1. opt. act. λύσαιτο, 3. sing. a. 1. med. Jon. verbi λύω, solvo.
Λύσαις, Æol. pro λύσας, qui solvit, liberavit, a. 1. part. act. m. g. a λύω, solvo.
Λυσαυλίας, ὲς, ὁ, curas, & tristitiam solvens, Aristoph. in Nub. a λύω, & αὐλία, ας, ἡ, mœror. Est & nomen præfecti Romanorum, Lysanias.
Λῦσε, pro ἔλυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. λύσειε, ας, ε, aor. 1. opt. Æol. verbi λύω, solvo.
Λύσει, dat. sing. a λύσις, dissolutio.
Λισπάνασσα, nomen mulieris.
Λυσίας, ὲς, ὁ, Lysias, nomen viri. Gr. dissolvens. a λύω, solvo.
Λυσίζωνος, ὲς, ὁ, ἡ, qui, vel quæ solvit zonam: corruptus, vel corrupta. ex λύω, solvo, & ζώνη, zona. Th. ζωννύω, cingo.
Λυσίκηκος, ὲς, ὁ, sedator malorum. ex λύω, solvo, & κακὸν, malum.
Λυσιμελὴς, ὁ, ἡ, solvens membra. somni epitheton est. Hinc Λυσιμέλεια, fuit palus in Sicilia, portus Syracusarum. a λύω, solvo, & μέλος, εος, τὸ, membrum.
Λύσιν, solutionem, acc. sing. a λύσις, ιος, ἡ. Th. λύω, solvo.
Λύσιος, ὲς, solvendi vim habens, pro Baccho, qui curas λύει, solvit. Item lustrationum præses, Plato de Rep.
Λυσίπονοι θεράποντες, famuli, qui labores dominorum solvunt, hisque dominos liberant. ex λύω, solvo, & πόνος, labor.
Λύσις, εως, ἡ, dissolutio: rationis propositæ labefactatio, Hermog. expiatio. λύσεις, ἡ καθάρσεις ἀδικημάτων, scelerum expiationes. Λύσιες, apud Hippocr. dicuntur luxationes membrorum, intervalla inter disjunctos articulos.
Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas. Vide λυσιτελέω, utilis sum. λυσιτελέντως, commode, Xenoph.
Λυσιτελέω, utilis sum, prosum, cum dat. Hinc λυσιτελεῖ, expedit. a λύω, solvo, & τέλος, vectigal.
Λυσιτελὴς, ὲς, ὁ, ἡ, utilis, frugifer. in comp. λυσιτελέστερος, utilior. superl. λυσιτελέστατος, utilissimus.
Λύσον, ἄτω, a. 1. imperat. act. λύσατε, 3. plur. fut. 1. med. λυσόμενος, fut. 1. part. med. verbi λύω, solvo.
Λύσσα, sive λύττα, ης, ἡ, rabies, furor, proprie canum. Hinc λυσσάω, seu τταω, furo, rabie percellor, insanio. λυσσώ-

Δημόσιο Κεντρικό Εκπαιδευτικό Βέροιας

Poetic. in rabiem ago. q. a λύω, ſolvo.
Λυσσῆι, Dor. pro λυσσῶν, præſ. inſ. act. verbi λυσσάω, furo. Th. λύσσα, rabies.
Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabioſus. Th. λύσσα, rabies.
Λυσσόων, Poetic. vel Jon. pro λυσσῶν, præſ. part. activ. verbi λυσσάω. vide in λύσσα.
Λυσσώδης, ης, ὁ ἡ ἡ, rabidus, rabioſus, ab eodem them.
Λυσσωθείης, rabioſus fias, 2. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi λυσσάω, in rabiem ago.
Λυσσῶσι, 3. plural. præſ. ind. vel ſub. activ. verbi λυσσάω, furo.
Λύστρα, ας, ἡ, nomen urbis, Lyſtra.
Λύστρων, ωνος, τὸ, idem. hinc
Λύστριος, α, ὁ, Lyſtrenſis.
Λυτήριον, ου, τὸ, remedium, quod aliquo malo nos liberat, expiatio. a λύω, ſolvo.
Λύτο, Jon. & Poet. pro ἐλέλυντο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi λύω, ſolvo.
Λυτὸν, juſtitium, quum λύεται dictio juris.
Λύτρον, ου, τὸ, redemptionis, ſeu ſolutionis pretium, pretium captivi redempti. λύτρων δεκάτη, decima redemptionis, Herodot. ἐν λύτρῳ τοῦ πτεροῦ ἔχει, ei pennarum rutelæ cruſta ſupervenit. Gaz. ex Ariſtot.
Λυτρόω, redimo. f. ώσω. p. λελύτρωκα. perf. paſſ. λελύτρωμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐλυτρώθην, ης, η. a. 1. med. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. λυτρώσωμαι, η, ηται. Th. λύω.
Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio. λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, redemptor.
Λυχνία, ας, ἡ, candelabrum. a λύχνος, lucerna.
Λυχνοκαΐα, ἡ, dies feſtus, in quo noctu lampades accenduntur. ex λύχνος, lucerna, & καίω, uro.
Λύχνος, ου, ὁ, lychnus, lucerna. q. a λύω νύκτος, ſolvere noctem, & tenebras.
Λύω, ſolvo: crimen diluo: ſervo: λύω σε κακότητος, libero te miſeria, Homerus in Odyſſ. λύειν τινὶ ἀπορίαν, alicujus inopiam ſublevare, Lucian. dimitto. Iliad. α. λύειν μήτηρ, parere. Item λύω, virginitatem amitto, ſicuti apud Muſ. virginitatem eripio. imperf. ἔλυον, ες, ε. fut. λύσω. præt. λέλυκα. Hinc
Λύσις, εως, ἡ, ſolutio. λύτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium. λυτρόω, redimo. ἀπολυτρόω, redimo. ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio. παραλύω, reſolvo. παράλυσις, εως, ἡ, reſolutio. peculiariter reſolutio membrorum.

Α Ω.

Λᾶ, λῆς, volo, Dor. pro ἐθέλω. Hinc
Λωΐων, melior, quem magis volumus. λωΐστῳ, & λῷστος, η, ον, optimus.
Λωβάομαι, injuriam infero, contumelia afficio, cavillor, ludibrio habeo, mutilo, deformo. f. λωβήσομαι. inde λωβήσητε, Dor. pro λωβήσητε. 2. plur. a. 1. ſub. med. ἐλωβήσωμαι, a. 1. paſſ.
Λώβη, ης, ἡ, injuria, contumelia, dedecus, mutilatio: vitium Heſiod. in Theog. Item blaſphemia apud Sacros Scriptores, Theodor. in 2. hiſt. Eccleſiaſt. τὴν Ἀρείου λώβην, Arii blaſphemiam. Pariter cruciatus, ſupplicium, pœna, Phalar. in Epiſt. λώβην μοι ἀποδῶναι, cruciatum mihi reddere. λώβην τίσασθαι, injuriæ pœnas luerit, Apoll. Rhod. Hinc λωβητὴς, οῦ, ὁ, & λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, & λωβήτωρ, ορος, ὁ, contumelioſus.
Λωβηθείς, ὁ, læſus, a. 1. part. paſſ. verbi λωβάομαι, injuriam infero.
Λωβήσασθε, 2. ſing. a. 1. opt. med. λώβησον, aor. 1. imper. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, injuriam infero.
Λωβητὸς, ὸν, ὁ, infamia notatus. Th. λώβη, dedecus.
Λώϊον, τὸ, melius, comp. n. g. ab ἀγαθὸς, bonus. compar. λωΐων. ſuperl. λώϊστος, vel λῷστος. Th. λᾶ, volo.
Λωΐτις, ιδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. melior.
Λωλὸς, ὸν, ὁ, ſtultus, Græcis barbaris. q. a λεώς, & ὀλλύω.
Λῶμα, ατος, τὸ, fimbriæ, inſtita, ora veſtimenti, Exod. 28.
Λῶσι, Dor. pro λῶσι, 3. plural. præſ. ind. verbi λάω, idem ac θέλω, volo.
Λῴστα, accuſ. plur. a λῷστος, contracte pro λωΐστων, melius.
Λωὸς, vel λῶος, ὁ, menſis Auguſtus.
Λῶπος, ὁ, & λώπη, ἡ, veſtimentum tenue, indumentum. a λωπίζω, nudo. γυμνῶ λῶπον, detraho.
Λωποδύτης, ου, ὁ, fur veſtium, graſſator. λωποδυτῶν, furari. q. a λῶπος, & δύω, induo. qui veſtes ſcilicet induit ſurreptas.
Λῷστα, optima, ſuperl. n. g. plur. num. vide λώϊον, melius.
Λωτ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Lot, Hebr. abſconditus.
Λωτοδυντα, acc. ſing. Dor. pro λωτοδύτην, Att. λωτοδύτας. a λωτοδύτης, ου, ὁ, loto abundans. Th. λωτὸς, ὁ, lotus.
Λωτίζω, lotum carpo, decerpo: flores decerpo, perdo. Thema λωτὸς, lotus, arbor.
Λωτὸς, ὁ, ὁ, lotus, arbor, cujus multæ ſpecies. Theophr. hiſt. l. 7. c. 14. Ejus fructus adeo dulcis, ut externi, eo deguſtato, patriæ ſuæ oblivíſcantur: unde proverbium, λωτὸν φαγεῖν, lotum comedere, de iis dicitur, qui regionem externam præponunt ſuæ. λωτῶ, Doric. pro λωτῆ, genit. q. a λᾶ, volo. Hinc λωτοφάγοι, populi, qui ex loto arbore victitant, Odyſſ. ι. Eſt etiam λωτὸς, herba. Dioſc. l. 4. c. 111.
Λωφάω, reſpiro, interquieſco, ceſſo, recreor, onere levor. Thucyd. f. ήσω. Inde λώφαρ, λώφημα, laxamentum. λώφησις, εως, ἡ, quies, reſpiratio. q. a λόφος, collum. proprie de jumentis, e quorum collo jugum deponitur.

Μ Α.

Μ Eſt duodecima litteræ, μῦ, dicta, & in numeris quadraginta denotat. Et μ, pro μὲ, vel ἐμὲ, ab ἐγὼ, ego.
Μὰ, jurandi adv. fere negare ſolet: nonnunquam affirmat: unde οὐ, & οὐ, adv. jungitur.
Μαὰθ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Maath, Hebr. vacillans.
Μάγαδις, ιν, & μάγαδος, ε, ὁ, inſtrumentum muſicum quoddam, quod dicitur inventum a Lydis. Athen. l. 14.
Μαγὰς, άδος, ἡ, tabulatum citharæ, vel teſtudinis chordas ſuſtinens: hinc μαγάζω, fides pulſo.
Μάγγανον, ου, τὸ, machinamentum; peſſulus ſeræ; obex: venenum, quo quis mortem machinatur: dolus: rete. Item vas vinarium ligneum. Hinc μαγγανεύω, præſtigiis utor. μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium.
Μαγδαλὲ, nomen viri. Hebr. turris.
Μαγδαλιὴ, ῆς, ἡ, nomen mulier. Magdalene. Syr. magnifica.
Μαγδαληνὸς, ὴ, όν, e Magdalo, Magdalenſis.
Μαγεία, ας, ἡ, ars magica, incantatio, præſtigiæ. a μάγος, ου, ὁ, magus.
Μάγειρος, ου, ὁ, coquus, qui cibos μάσσει, ſtruit. Hinc μαγειρεῖον, ου, τὸ, culina.
Μαγεύω, artem magicam exerceo, ſum magus. fut. εύσω. p. μεμαγεύκα. Th. μάγος, ου, ὁ, magus.
Μαγικὸς, ὴ, όν, magicus, veneficus.
Μαγὶς, ίδος, ἡ, vas ſubigendæ farinæ: lanx: menſa tripus. a μάσσω, ſubigo.
Μάγνης, ητος, ὁ, magnes. Si opus eſſet, dici poſſet, quaſi præſtigioſus lapis, a μαγγανον. Et μάγγης, jactus quidam aleæ: forte a Magnetibus populis. Eſt & Magnes, Magneſiæ habitator, quæ eſt urbs Aſiæ ad Mandrum. Hinc Μαγνησία, ας, ἡ, Magneſia.
Μάγνητας, acc. plur. a μάγνης, ητος, ὁ, magnes.
Μάγος, ου, ὁ, magus, ſapiens, præſtigiator. q. a μέγας, potens intellectu.
Μαγὼδαρις, ιος, ἡ, radix laſerpitii.
Μαγὼγ, ὁ, nomen proprium, Magog. Heb. munimentum.
Μαδιὰν, ἡ, nomen regionis ἄκλιτον, Madian. Hebr. judicium.

Μαδμαίνης, ad deſertum, Joſuæ 18. ver 13.
Μαδὸς, ὄν, ὁ, lævis, glaber. Μαδαρὸς ὄν, ὁ, idem. hinc μαδάω, & μαδίζω, debilem reddo.
Μάζα, ης, ἡ, maza, libum: polenta. Heſychio. aliis panis nauticus. q. μάσσω, ſubigo. hinc Latin. maſſa. Dor. dicitur μάδδα.
Μαζὸς, οῦ, ὁ, mamma, mammilla: nutrix. μαστὸς, οῦ, ὁ, mamma, tumulus.
Μαζωνὰθ, ſigna cœleſtia. Job. 38. 32.
Μάθε, έτω, ſcias, 2. ſingul. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. inf. verbi μανθάνω, diſco. fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Μαθησόμεθα, fut. 2. med. Dor. pro μαθήσομαι verbi μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι.
Μάθημα, ατος, τὸ, diſciplina, ars. τὰ μαθήματα, doctrinæ. ab eodem them.
Μαθήσεαι, diſces, Jon. pro μαθήσῃ, 2 ſing. f. 1. med. verbi μανθάνω. f. 1 med. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Μαθητεύω, doceo, cum acc. Abſolute poſitum ſum diſcipulus, ut Matth. 27. ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ, diſcipulus fuit Jeſu. f. εύσω. p. μεμαθήτευκα. aor. 1 part. paſſ. μαθητευθείς, έντος, ὁ. Thr. μανθάνω.
Μαθητῶν, gen. p. a μαθητὴς, οῦ, ὁ, diſcipulus. Th. μανθάνω, diſco.
Μαθήσασα, Dor. pro μαθήσασα, quæ didicit, a. 2. part. act. f. g. verbi μανθάνω. a. 2. ἔμαθον.
Μαθουσάλα, ὁ, nomen filii Enochi, ἄκλιτον, Mathuſala. Hebr. mortem pellens.
Μαῖα, ας, ἡ, obſtetrix: nutrix: avia. mater apud Euripidem in Alceſt. Et etiam honeſta adverſus grandiorem ætate allocutio. Hinc μαιεύω, obſtetricem ago. μαιέομαι, idem.
Μαίανδρος, ου, ὁ, Mæander, Phrygiæ fluvius ſinuoſus, flexus. Feſtus dixit Mæandrum genus picturæ, in qua multæ ſunt flexiones, & gyri.
Μαίη, Jon. pro Μαῖα, quod vide. Et & ſoror Atlantis.
Μαιμάω, vehementer cupio. fut. ήσω pro quo Poetæ μιμνάω. Th. μαίω, idem.
Μαίμησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi μαιμάω, deſidero.
Μαιμώσσα, prompta, præſ. part. act. f. g. verbi μαιμάω, Poet. pro μαιμάσσω.
Μαινὰν, nomen viri ἄκλιτον, Mainan. Hebr. præparatus.
Μαινὰς, άδος, ἡ, furioſa, inſana. Vel quæ facit alios inſanire. Thema μαίνομαι, inſanio.
Μαινόλης, q. ὁ μαινόμενος ὅλως, qui totus inſanit, ac furit.
Μαίνομαι, inſanio, decipio. f. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα.
Μαίομαι, cupio, quæro. præſ. part. μαιόμενος, inquirens, ex μάω, idem.
Μαῖρα, ας, ἡ, canicula, ſidus: æſtus intenſiſſimus: Luna Heſychio. a μαίρω, luceo.
Μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, ἡ, & μάκαιρα, Poet. beatus, felix: dives apud Heſiodum in nom. plur. μάκαρες. dat. plur. μάκαρσι, & Jon. μακάρεσσι. Hinc μακάρεσσι, ᾳ, ὁ, idem. μακαρέσσι, ᾳ, ὁ, ὅ, τοῖς ἁγίοις. μακαριότης, ητος, ἡ, beatitudo. μακαρίζω, prædico beatum.
Μακαρίζω, beatum prædico. f. ίσω, & Attice μακαριῶ. perf. act. μεμακάρικα.
Μακάριος, α, ον, beatus, a, um, comp. μακαριώτερος, α, ον, beatior. Thema μάκαρ, beatus.
Μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, beatitudo. μακαριστὸς, ὸν, ὁ, beatus.
Μακαριῶ, Attic. pro μακαρίσω, fut. 1 act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. Th. μάκαρ, beatus.
Μακαρτάτη, ης, ἡ, felicissima, ſuperlat. a μάκαρ, felix. comp. μακαριώτερος, & μακάρτερος, felicior.
Μακεδνία, ας, ἡ, nomen regionis, Macedonia.
Μακεδὼν, όνος, ὁ, Macedo. in plur. Μακεδόνες. hinc Μακεδονικὸς, ὴ, όν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

cedonicus. q. ex μᾶκος, Dor. pro μῆκος, τό, longitudo, & ἕδος, εος, τό, sedes; quod regio illa fuerit oblonga.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo, Poet. & Jon. pro μάκελλα, seu μάκελλα.

Μάκελλα, ης, ἡ, ligo, a μάσσω, & κέλλω, moveo.

Μάκελλον, ου, τό, macellum, vox Lat. Græce πρωτώλιον, ου, τό.

Μάκερ, cortex, qui ex India advehitur, aroma, de quo Dioſc. l. 7. c. 111.

Μακεδᾶν, deſipere, fatue & ſtulte ſe gerere. q. μὴ κοᾶν, non ſapere.

Μάκιστ, Dor. pro μῆκος, adverbialiter poſitum, pro in longitudinem, longe, procul.

Μακραγορία, ας, ἡ, Dor. pro μακραγορία, ἡ, prolixitas orationis. a μακρὸς, longus. Th. μῆκος, longitudo, & ἀγορὰ, forum, concio.

Μακρᾶν, adv. longe, procul, a μακρὸς, longus. Th. μῆκος, ους, τό, longitudo.

Μακρῖν, accuſ. Jonic. pro μακρὰν. μακρῖσι, dat. plur. Jonic pro μακροῖς, ab eodem them.

Μακρόθεν, adverb. eminus, procul, longe.

Μακροθυμέω, ῶ, iram differo, patienter fero, ſum patiens, & æquanimus, ſum leni animo. fut. ήσω. p. μεμακροθύμηκα. Ex μακρὸς, longus. Th. μῆκος, ους, τό, longitudo, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Μακροθυμία, ας, ἡ, lenitas, æquanimitas, tolerantia. a μακρόθυμος, ου, ὁ, longanimis.

Μακροθύμως, adverb. patienter.

Μακρολογέω, prolixe loquor, longa oratione utor. hinc μακρολογώμεν 1. plural. præſ. ſub. ex μακρὸς, longus, & λέγω, dico.

Μακροπάτολεμος, ου, ὁ, idem ac Τηλέμαχος, ου, ὁ, Telemachus, Ulyſſis filius.

Μακρὸς, ά, όν, longus, a, um, altus, porrectus, longinquus. Sed μακρὰ, n. g. plur. num. ſæpe ſumitur adverbialiter. comp. μακρότερος, α, ον, longior. Th. μῆκος, & Dor. μᾶκος, εος, τό, longitudo.

Μακροχρόνιος, ου, ὁ, longævus, diuturnus. ex μακρὸς, longus. Th. μῆκος, longitudo, & χρόνος, tempus.

Μακρύνω, Dor. pro μηκύνω, produco, magnifico, elongo. a μῆκος, longitudo.

Μακών, ὁ, in longum protenſus, vociferatus, a. 2. part. activ. a μηκάομαι, vel μηκάω. Th. μῆκος, Doric. μᾶκος, ους, τό, longitudo.

Μάκων, ωνος, ἡ, Doric. pro μήκων, ἡ, papaver.

Μάλα, valde, multum, admodum. μάλα γε, ſane quidem. μάλα σφόδρα, valde vehementer, Plato. μάλα aliquando uſurpatur pro μέγας, magnus, Xenoph. comp. μάλλον, ſuperl. μάλιστα.

Μαλακόπους, οδος, ὁ, ἡ, molles, & teneros pedes habens. metri cauſa pro μαλακόπους, ex μαλακὸς, mollis. Th. μαλάσσω, mollio, & πούς, pes.

Μαλακῇ, dat. ſing. μαλακὴν, dat. plur. Jonic. ſ. g. a μαλακὸς, ἡ, όν, mollis. Thema μαλάσσω, mollio.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, languor corporis, mollities quædam prægnantium, & defectio, cum languentes modo hoc, modo illud appetunt. στομάχου μαλακία, ſtomachi malacia, debilitas, languor, ignavia, Nazianz. Sumitur & pro κίττα, ης, ἡ, pica, ſtomachi ignavia.

Μαλακιθλίω, a. 1. inſ. paſſ. verbi μαλακίζω, ægroto, molleſco, ſum ignavus.

Μαλακὸς, ἡ, όν, mollis, molle. comp. μαλακώτερος, α, ον, mollior. Them. μαλάσσω, mollio.

Μαλακόχειρ, ρος, ὁ, Poet. qui mollem habet, vel admover manum. a μαλακὸς, mollis.

Μαλακῶ, gen. Dor. pro μαλακῆ.

Μάλιστα, adv. quantumlibet. Thema μάλα, valde.

Μαλάσσω, ſeu μαλάττω, mollio, ſubigo. f. άξω. p. χα. perf. paſſ. μεμάλαγμαι. hinc μάλαγμα, ατος, τό, quod ad molliendum adhibetur, mollis.

Μαλάχη, ης, ἡ, malva. quia alvum mollit. gen. plur. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω, mollio.

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri, Maleleel. Hebr. laudans Deum.

Μαλερὸς, ᾶ, όν, ſervidus, ſævus, perniciosus. Item imbecillis, σκληρὸς, Euſtath. Iliad. ή. Th. μαλὸς, ᾶ, ὁ, tener.

Μάλη, ης, ἡ, ala, axilla. ὑπὸ μάλης πράξεις, res clandeſtinæ, quæ utpote turpes clam, & ſine conſcio geruntur, Plutarch.

Μαλθάσσω, ττω, ἡ, cera emollita. Thema μαλάσσω, mollio.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ, qui mollem, ac ſuavem habet vocem. ex μαλθακὸς, mollis, & φωνὴ, ἡ, vox.

Μάλιμνον, ου, τό, proprium loci nomen videtur; vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum cenſet ſo-malimnon, ex σῶμα, & λίμνη.

Μάλις, & μαλὶς, morbus jumentorum, cum tuſſiunt, malis, idis. An a μάλη, quod humeros cum primis tentet?

Μαλὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod & μηλέα, ας, malus arbor. Eſt & Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλιστα, maxime, majorem in modum. adv. ſuperlat. grad. a μάλα, valde, comp. μᾶλλον, magis.

Μάλαξη, ης, ἡ, manuum, pedumve contractio, & ſtupor ex frigore. μαλάσσω, frigore contrahor.

Μαλλοῖς, velleribus, dat. plur. a μαλλὸς, ᾶ, ὁ, vellus.

Μᾶλλον, magis, compar. a μάλα, valde. μᾶλλον ἢ δέοντος, pluſquam oporteat, Xenoph. μᾶλλον βούλομαι τοῦτο ἀντὶ ἐκείνου, id malo, quam illud, Thucyd. πολὺ μᾶλλον ἀτιμώτερον, multo promptius, Iſæus. Superl. μάλιστα. maxime.

Μαλλὸς, οῦ, ὁ, vellus, lana, coma promiſſa. hinc μαλλωτὸς, ῆ, όν, villoſus.

Μᾶλον, ω, τό, Dor. pro μῆλον, ου, τό, ovis. Et μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ου, malum, pomum.

Μαλοπάρῃος, ου, ὁ, ἡ, teneras, ac molliculas genas habens. Ex μαλὸς, ᾶ, ὁ, tener, & παρειὰ, gena.

Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, poma fero. ex μῆλον, ου, τό, malum, & φέρω, fero.

Μαλὸς, ᾶ, ὁ, tener. q. ἁμαλὸς. Item exitioſus. & pro μαλλωτὸς, ὁ, villoſus.

Μάλχος, ου, ὁ, nomen ſervi, Malchus. Hebr. regius.

Μαμμιρὰ, ſeu μαμιρὰ, aut μαμειρὰ, medicamenti genus, manna thuris, Ægineræ lib. 3. eſt veluti herbæ radicula.

Μάμμα, & μάμμη, ης, ἡ, & μαμμάκα, ας, ἡ, voces puerulorum ad matrem, aviam. μαμμία, ας, ἡ, mater, & avia.

Μαμμιάληθος, ου, ὁ, ſtultus. niſi ſit pro μαμμοθρεπτος, qui ab avia enutritus. Solent enim aviæ nepotes mollius educando corrumpere: ita eſſet a μάμμη, avia, & λήθω, occulo.

Μαμμᾶν, vox eſt balbutientium puerorum, ſignificans panem, Ariſtoph. hinc μαμμᾶσθαι, panem pero.

Μαμμωνᾶ, Mammona, τὸ ἄκλιτον. vox Syr.

Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis. Eſt & μὰν pro μάννα, manna. Et μὰν dicitur Dor. pro μὴν, quidem, tamen, certe, ut ἀλλὰ μὴν, &c.

Μαναὴν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Manaen. Syr.

Μανασσῆς, filius primogenitus Joſephi, Manaſſes. Hebr. faciens obliviſci.

Μανδάκη, ης, ἡ, corium, pellis. Hinc adverbium μανδακηδὸν, ad cutim, Apſyrt.

Μάνδαλος, ου, ὁ, peſſulus.

Μανδαλωτὸν, οῦ, τό, oſculi genus immodeſtum. q. a μάνδαλος, peſſulus.

Μάνδρα, ας, ἡ, ſtabulum, caula, ſpelunca. Item locus, in quo ſunt torcularia, & uvæ exprimuntur.

Μανδραγόρας, ου, ὁ, planta, cui ineſt vis ſomnifica, mandragoras.

Μανδύη, ἡ, aut μανδύας, ὁ, veſtimenti militaris genus apud Perſas.

Μανῖτα, ἡ, furore percita, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi μαίνομαι, inſanio. f. μανήσομαι. a. 2. paſſ. ἐμάνην. hinc μανείς.

Μανθάνω, diſco, intelligo, deprehendo, cognoſco. μανθάνω παρὰ τῶν ἄλλων, diſco ex aliis, Plato. μανθάνει ἱππεύειν, diſco equitare, Xenoph. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον. a. 2. imperat. μάθε, έτω, & 2. plur. μάθετε. a. 2. part. act. μαθὼν, όντος, ὁ. perf. ind. act. μεμάθηκα. perf. paſſ. μεμάθημαι. Hinc μάθημα, ατος, τό, diſciplina. μαθητὴς, οῦ, ὁ, diſcipulus. μάθησις, εως, ἡ, cognitio, diſcendi actio. ἀμαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, indoctus. ὀψιμαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui ſero diſcere cœpit. φιλομαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, diſcendi cupidus.

Μανία, ας, & Jon. μανίη, ης, ἡ, furor, inſania. Th. μαίνομαι, inſanio.

Μανιάκης, torques, Gl. Cyr. μανιάξ, tortile, circulus. Dan. 5. verſ. 7. 31. q. a μανὸς, Luna, Dor. μάνα, quia eſt ut Lunaris circulus, μανίσκος.

Μᾶνις, ιδος, ἁ, Dor. pro μένις, ιος, ἡ, ira permanens, & diuturna.

Μάννα, τό, manna, ἄκλιτον, vox Hebr. q. d. cibus paratus.

Μάνος, ſeu μάνος, ου, ὁ, ornamentum colli, vel manuum. q. a μανὸς, Dor. μάνα, Luna.

Μανὸς, ή, όν, rarus, laxus, ſolutus. hinc μανάκης, raro.

Μανοῦμαι, fut. verbi μαίνομαι, inſanio.

Μαντεία, ας, ἡ, vaticinium, divinatio, oraculum. μαντεῖος, α, ον, vaticinans, faſidicus. Th. μάντις, vates.

Μάντεσι, vatibus, dat. plur. a μάντις, εως, ὁ, ariolus.

Μαντεύομαι, vaticinor, auguror, præſagio. Item oraculum conſulturus adeo. Thema μάντις, vates.

Μαντήϊον, ου, τό, Jon. pro μαντεῖον, τό, vaticinium, oraculum. Sic μαντήϊος, pro μαντεῖος. Th. μάντις, vates.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, ars divinandi, ſcientia rerum futurarum.

Μάντις, εως, ὁ, vates, ariolus. q. a μαίνομαι, furo. Nam qui ſupra vulgus ſapiunt, videntur inſanis inſanire.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium. Thema μάντις, vates.

Μάνυε, Jon. & Dor. pro ἐμήνυε, 3. ſing. imperf. ſic μανύει, Doric. pro μηνύει, indicat. verbi μηνύω, indico.

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. verbi μηνύω, indico. f. ύσω.

Μανυτὴς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, οῦ, ὁ, index, qui rem aliquam indicat. Thema μηνύω, indico.

Μαπτεῖν, apprehendere, per ſyncopen π, pro μαρπτεῖν, & Poet. reduplic. μεμαρπτέειν. p. m. μεμαρπα, verbi μάρπτω, capio.

Μὰ ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω. præſtaret ſcribere μ' ἀποθάνω.

Μάραγδος, ου, ὁ, gemma, quæ & σμάραγδος appellatur. a μαίρω, ſplendeo.

Μάραγνα, ης, ἡ, flagellum, ſcutica. Euripidi genus ſupplicii.

Μάραθρον, ου, τό, fœniculum.

Μαραθὼν, ῶνος, nomen proprium. Μαραθὼν κάμπη, Marathon opulenta.

Μαραίνω, fut. ανῶ, marceſcere facio, flaccidum reddo. a. 1. paſſiv. ἐμαράνθην. f. 1. paſſ. μαρανθήσομαι, q. ob defectum humoris. Ducatur ergo a μὴ, & ῥαίνω, aqua perfundo. Μαραινομένοις humidum radicale deficit. hinc ἀμάραντος, ου, ὁ, ἡ, immarceſcibilis.

Μαραὶ αἶδε, hæc ſunt Syriaca. Suidas vertit ὁ Κύριος ἐλεύσεται, Dominus veniet ad judicium.

Μαρανθῆναι, tabefactum eſſe, a. 1. inf. paſſ. μαρανθήσομαι, ῆ, ετται, fut. 1. ind. paſſ. verbi μαραίνω, tabefacio.

Μαργαίνει, inſanio. Th. μάργος, ου, ὁ, inſanus.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, ſcilicet λίθος, lapis, margarita, unio. Th. μάργαρον, unio.

Μάργαρον, ου, τό, unio. hinc μαργαρίτης, ου, ὁ, unio.

Μαργύλλη, corallium. ſpecies anagallidis, lapis corallium.

Μάργος, ου, ὁ, inſanus, ſtultus, ἀπο-

cors. q. a μάλα, & ἀργός, otiosus. hinc μάργη, & μαργοσύνη, ης, ἡ, insania. μαργᾶσθαι, insanire.

Μαρδόνιος, ου, ὁ, Mardonius Persa.

Μάρη, ης, ἡ, vel plur. μάρες antiqua voce manus, quibus dividimus, & componimus. q. a μείρω, divido. hinc δυσμαρὴς, ἐος, ὁ, ἡ, difficilis. ὀλιγμαρὴς, ές, ὁ, ἡ, facilis.

Μάρθα, ας, ἡ, nomen mulieris, Martha. Hebr. magistra.

Μαρία, ας, ἡ, nomen Beatæ Virginis, Maria. & Μαριάμ, ἡ, nomen ἄπλιστον. Hebr. amara.

Μαρικύνοι, mancipia a genre subacta. Mariandyni Bithyniæ populi.

Μαρίλα, seu μαρίλη, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla, languidus ignis. Item pulvis carbonum tenuissimus, Aristoph. in Achar. & Pollux, apud quem scribitur etiam μαρίλλη. Hinc μαριλευταὶ, homines carbonarii, & verbum μαριλοῦσαι, carbonariam facere.

Μάρις, ωος, ὁ, mensura quædam cotylarum sex capax. q. a μείρω, divido.

Μάρκος, ου, ὁ, nomen viri, Marcus.

Μαρμαίρω, rutilo, resplendeo. f. ἀρῶ. hinc μάρμαρος, ου, ὁ, albus, candidus.

Μαρμάρεαι, splendidæ, f. g. plur. num. a μαρμάρεος, marmoris more candens.

Μάρμαρον, ου, τὸ, marmor. plur. μάρμαρα, marmora, Chrysost. Item μάρμαρα, est equorum morbus.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, splendor.

Μάρναμαι, pugno, Poet. & in 1. pl. μαρνάμεθα quasi a μάρη, manus, quia manu fit pugna.

Μαρναμένοιϊν, depugnantium, Jonic. pro μαρναμένων, genit. dual. part. præs. μαρναμένων, genit. plural. verbi μάρναμαι.

Μάρναντ', Jonic. pro ἐμάρναντο, 3. plur. imperf. μάρνασθαι, præs. int. ejusdem verbi.

Μαρνάμεθ', seu μαρνάμεθα, Jonic. pro μαρνώμεθα, 1. plur. præs. sub. verbi μάρναμαι, pugno.

Μάρυ, τὸ, marum; herba.

Μαρτέων, Jon. resol. pro μαρτῶν, a. 2. int. act. verbi μάρπτω, prehendo.

Μαρτίοιη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Μάρπτω, capio, prehendo. fut. ψω p. φα. a. 2. ἔμαρπον. p m. μέμαρπα.

Μάρσιππος, & μάρσιπος, ου, ὁ, marsupium, sacculus, crumena. q. μάρης σπύη, manus arcula.

Μαρτιχόρα, nomen Indicum, animal esse ex Ctesia videtur.

Μάρτυρ, υρος, ὁ & ἡ, testis. q. a μείρω, divido, divimo. hinc μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium. μαρτυρῶ, testor, testis sum.

Μάρτυρα, acc. sing. a μάρτυρ, υρος, ὁ, testis.

Μαρτύρεω, ῶ, testor, testimonium dico: significo, declaro. f. ήσω. perf. μεμαρτύρηκα. perf. pass. μεμαρτύρημαι, testimonium obtinui. Item μαρτυρεῖν, cruciatu in martyrio affici, Basil. μαρτυρεῖν pro μαρτύρεσθαι, vocare in jus, Aristophanes.

Μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium. μαρτυρίαν γράφειν, & μαρτυρίαν συγγράφεσθαι, denuntiare testimonium, Demosth. ἐμβάλλεσθαι μαρτυρίαν, proferre testimonium, Demosth. Apud Nazianzenum μαρτυρία videtur sumi pro cœtu, ut ἐξαρχήσω μαρτυρίας, auspicante cœtu.

Μαρτυρίοισι, dat. plur. Jon. pro μαρτυρίοις, a μαρτυρία, & Jon. μαρτυρίη, ης, ἡ, testimonium.

Μαρτύριον, ου, τὸ, testimonium, testificatio. argumentum. Thema μάρτυρ, testis.

Μαρτύρομαι, testor, obtestor, testem adduco. ✠ Ὅμηρον μαρτύρονται, Homerum testem citant.

Μασύεται, Doric. pro μασύεται, innectitur, 3. singul. præl. pass. verbi μασύω, revolvo, glomero. hinc inf. Dor. μασύεθαι. volvi.

Μαρυκῶνται, ruminat, Doric. pro μηρυκῶνται, 3. singul. a μηρυκάομαι. vide μηρύω.

Μάρψας, corripiens, a. 1. part. act. pro μαρψὰς. verbi μάρπτω, capio.

Μάρψης, corripueris, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi μάρπτω, capio.

Μασάομαι, seu μασσάομαι, mando, edo, manduco. hinc μάσαξ, ακος, ἡ, mandibula, os, oris, Odyss. δ.

Μάσδα, ας, ἁ, Dor. pro μάζα, ἡ, placenta.

Μασδὸς, ᾶ, ὁ, Doric. pro μαζὸς, ᾶ, ὁ, mamma, sinus.

Μάσθλη, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum, pellis. Item ardelio, homo futilis. Aristoph. in Neb.

Μάσσητα, ων, τὰ, prima filphii folia.

Μασσαγέται, Massagetis. nomen proprium.

Μάσσω, vel μάττω, tergo, abstergo: tango, pinso, subigo.

Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, idem ac μακρότερος, longior, major, Hippocr. μάσσων, plus. Hesych.

Μάσσω, q. a μακρὸς, longus. compar. μακρότερος, μακίων, & μάσσων, longior. superlat. μακρότατος, & μάκιστος, longissimus.

Μάσσαν pro μάσσαλα, escam, acc. sing. a μάσαξ, ακος, ἡ, esca. Th. μασάομαι, mando.

Μασσεύω, quæro, requiro, indago. a μάω, quæro. hinc μασσευτὴς, οῦ, ὁ, inquisitor. μαστὴρ, ῆρος, & μάστωρ, ωρος, ὁ, idem.

Μάστιγα, acc. sing. a μάστιξ, ιγος, ἡ, flagellum.

Μαστιγεῖν, Jon. pro μαστιγοῦν, præs. inf. vide μαστιγόω.

Μαστιγίας, ου, ὁ, flagellator.

Μαστιγοῦσθω, flagelletur, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μαστιγόω, flagello. f. ώσω. perf. μεμαστίγωκα. a. 1. ἐμαστίγωσα.

Μαστίετλω, flapellaverunt, 3. dual. imperf. vel aor. 2. act. Jon verbi μαστέω, Poet. pro μαστιγόω, flagello. hinc μαστέων, per syncopen pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ, flagellum.

Μαστίζω, flagello. fut. ξω. p. μεμάστιχα. hinc μαστίζοντες, nom. plur. part. præl. ab eodem them.

Μάστιξ, ιγος, ἡ, flagrum, scutica: vibex. hinc μαστιγίας, ου, ὁ, mastigia, verbero. μαστιγόω, flagello. μαστιγοῦς, οῦ, ὁ, flagellator. Ὁμηρομάστιξ, sic dictus fuit Zoilus, quod Homeri carmina reprehenderet.

Μαστίξει, flagellavit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Jon verbi μαστίζω. fut. ξω.

Μαστίσθειν, Dor. pro μαστίζειν.

Μαστίσθοιεν, Dor. pro μαστίζοιεν, 3. plur. præl. opt. ejusdem verbi, & them.

Μαστίχη, ης, ἡ, masticke. lentiscina resina. q. a μαστίζω, flagello. nam e caudice lentisci cæso exudat.

Μαστιχόωντι, mandenti, Poet. pro μαστιχῶντι, dativ. sing. part. præs. verbi μαστιχάω, ῶ. Sed de hac voce altum silentium in Lexicis.

Μαστὸς, ὁ, ὁ, vel μαζὸς, uber, mamma, proprie mulierum. Pollux μαστὸν jugum appellavit. Athenæo lib. 11. μαστὸς est poculi genus, Xenophonti autem, & Polluci rete.

Μαστροπὸς, seu μαστροπὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, leno, lena. q. μαστρὸς ὤπα habens blandiendo.

Μασχάλη, ης, ἡ, ala, axilla: armi Polluci. μασχαλίς, ίδος, ἡ, idem.

Μάταια, vana, n. g. plur. num. vide μάταιος.

Ματαιοβουλία, ας, ἡ, inane consilium. Ex μάταιος, vanus, & βουλὴ, consilium.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. a ματαιολόγος, ου, ὁ, vaniloquus. ex μάταιος, vanus, quod a μάτην, frustra, & λέγω, dico. p. m. λελογα.

Μάταιος, αία, αιον, & μάταιος, ου, ὁ, ἡ, vanus, a, um, inanis, ineptus. Th. μάτην, frustra.

Ματαιότατη, ἡ, vanissima, superlat. a μάταιος, vanus. comparat. ματαιότερος, ejusdem them.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. ad Ephes. 4.

Ματαιόω, vanum reddo. fut. ώσω. p. μεματαίωκα. præs. pass. ματαιόομαι, ῶμαι, vanus fio. a. 1. pass. ἐματαιώθην. Th. μάτην, frustra.

Μάτεν, Dor. pro μάτην, frustra.

Ματεύω, torpesco, vane tempus contero. Item aberro a scopo: Iliad. ι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μάχομαι. Th. μάχομαι, pugno.
Μαχήμων, ονος, ὁ, pugnax, pugnator, pugnans, bellicosus.
Μαχήσομαι, fut. 1. med. & in 1. plur. μαχησόμεθ' pro μαχησόμεθα. hinc μαχησόμενος, fut. 1. part. med. ejusdem verbi.
Μαχητής, οῦ, ὁ, pugnax, bellator. acc. pl. μαχητάς. Th. μάχομαι, pugno.
Μάχιμος, ος, ον, pugnax, bellator, bellicosus. τὸ μάχιμον τ῀ πόλεως, civitatis pars, quæ militiæ studet, Plato in Legib.
Μάχλος, ος, ὁ, ἡ, incontinens, libidinosus, lascivus, intemperans, ἐς ἄνδρας μάχλος, virorum appetens, in Epigramm. unde μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia.
Μαχλότατται, αἱ, salacissimæ, superl. a μάχλος, lascivus, salax.
Μάχοιτο, 3. sing. præs. opt. verbi μάχομαι, pugno.
Μάχομαι, pugno, rixor, litigo, prælio contendo. fut. μαχοῦμαι, μαχήσομαι, & ἐσσομαι. imperf. ἐμαχόμην, ου, ετο. perf. μεμάχημαι. aor. 1. med. ἐμαχεσάμην, ω, ατο. μάχεσθαι ὑπὲρ τ῀ χώρας, pugnare pro regione, Xenoph. 5. Pæd. ἐγὼ περὶ τούτου τ῀ μαχοῦμαί σοι, de hac re tecum non contendam, Aristoph. μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, pugno adversus hostes, Demosthenes.
Μαχόμην, pro ἐμαχόμην, imperf. Jonic. μαχόμεθα, Poetic. pro μαχόμεθα, 1. plural. præs. ind. verbi μάχομαι, pugno.
Μάχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος, & hoc pro μηχανή, machina.
Μαχοῦμαι, f. 2. med. a μάχομαι, pugno.
Μάψ, frustra, incassum. Poet. pro μάτην. hinc μαψίδιος, stultus. μαψιδίως, stulte.
Μαψυλάκας, ὁ, seu μαψυλάκης, Dor. pro μαψυλάκης, ου, ὁ, garrulus, qui nugas effutit, qui frustra garrit. quod ex μαψιδίως, stulte. Th. μάψ, frustra, & λακέω, Doric. pro ληκέω, sono, crepo.
Μάω, ῶ, vehementer cupio, quæro. Fortasse ex α epitatico, & μῶ, contract. ex μάω, fit Latin. amo.

M E.

Μὲ, & μ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego.
Μέγα, vel n. g. a μέγας, magnus. vel Jonic. adverbial. ponitur pro μεγάλως.
Μεγαθαρσεῖ, dat. singul. a μεγαθαρσὴς, ἐος, ὁ, ἡ, magna fiducia præditus. Ex μέγας, magnus, & θάρσος, ους, τὸ, fiducia.
Μεγάθεες, Jon. pro μεγάλοι, magni.
Μεγάθος, Jonic. pro μέγεθος, magnitudo.
Μεγαθυμος, ου, ὁ, magnanimus. gen. pl. μεγαθύμων. ex μέγας, magnus, & θυμὸς, ου, ὁ, animus.
Μεγαίρω, odi, invideo, æmulor; item curo, respecto. q. παρὰ τὸ μέγα, quia magnis inviderí soler. Et summa petit livor. Inde Μέγαρα, ας, ἡ, Megæra, una ex Furiis.
Μεγακήτης, ου, ες, ὁ, magnus, instar ceti. accus. sing. μεγακήτεα. ex μέγας, & κῆτος, εος, τὸ, cetus, vel cete.
Μεγάλα, magna, nomin. plural. n. g. a μέγα, magnum. μεγάλαν, Doric. pro μεγάλων.
Μεγαλαυχεία, ας, ἡ, Dor. pro μεγαλαυχία, superbia. μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήνωρ. magna fortitudine præditus. ex μέγας, magnus, & ἀνὴρ, ὁ, vir.
Μεγαλαυχέω, ῶ, magnifice me effero, jactito me. a μεγαλαυχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & μεγαλαυχος, qui valde gloriatur, ostentator. ex μέγα, & in plur. μεγάλα, magna, & αὐχέω, glorior.
Μεγαλεῖος, α, ὁ, magnificus. μεγαλεῖα, ων, τὰ, magnifica. a μέγας, magnus.
Μεγαλειότης, ητος, ἡ, majestas, magnifica Dei virtus, magnificentia.
Μεγαλεῖωμα, ατος, τὸ, magnificentia. ejusdem them.
Μεγαληγορίᾳ, dat. Jon. a μεγαληγορία, ας, ἡ, grandiloquentia. ex μέγα, & ἀγορεύω, loquor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.
Μεγαλήτορα, acc. sing. a μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, magnanimus, superbus. ex μέγα, magnum, & ἦτορ, cor, animus.
Μεγαλίζεο, pro α, præs. imperat. pass. Jon. verbi μεγαλίζω, magnifice effero. Th. μέγας, magnus.
Μεγαλόδοξος, α, ον, ἡ, magnam habens, vel afferens gloriam. Ex μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.
Μεγάλοιστος, η, ὁ, ἡ, valde miser, infelix, ex μέγας, magnus, & οἶστος, ου, ὁ, ærumna.
Μεγαλοκόλθης, εος, ὁ, ἡ, qui magna penetralia, seu latibula habet. ex μέγας, magnus, & κόλθος, εος, τὸ, latibulum. Thema κολθῶ, occulto.
Μεγαλόνοια, ας, ἡ, ingens animus, superbia. μεγαλόνουν, ου, τὸ, magnitudo animi.
Μεγαλοπόλιες Συράκοσαι, grandiurbes Syracusæ. Ex μέγας, magnus, & πόλις, ιος, ἡ, urbs.
Μεγαλοπρεπὴς, ὁ, ἡ, magnificus, clarus, magnum virum decens. hinc μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificentia, majestas, dignitas. ex μέγας, magnus, & πρέπω, convenio.
Μεγάλης, accus. plur. m. g. a μέγας, magnus. gen. μεγάλη.
Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, magnanimus, magnificus. acc. plur. μεγαλόφρονας. hinc μεγαλοφροσύνη, ἡ, animi magnitudo. ex μέγας, magnus, & φρὴν, ἡ, mens. hinc adverb. μεγαλοφρόνως, magnifice, largiter.
Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi magnitudo. a μεγαλόψυχος, ου, ὁ, magnanimus. ex μέγας, magnus, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.
Μεγαλύνω, prædico. verbis extollo, magnifico, exaggero, amplifico. imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε. f. μεγαλυνῶ. a. 1. ἐμεγάλυνα. perf. μεμεγάλυγκα. perf. pass. μεμεγάλυμμαι. μεγαλύνειν ἑαυτὸν, sese efferre.
Μεγάλως, magnopere, adverbium. hinc μεγαλωστὶ, Jon. pro μεγάλως, valde. a μέγας, magnus.
Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, majestas.
Μεγάνωρ, ορος, ὁ, superbus, Epitheton divitiarum apud Pindarum, quod fastum, & animum addant. ex μέγας, magnus, & ἀνὴρ, ὁ, vir.
Μεγαρεῦσιν, pro Μεγαρεῦσιν, dat. plur. a Μέγαρα, ων, τὰ, urbs.
Μεγαρεὺς, Megarensis, gen. nom. prop.
Μεγάροισιν, domibus, dat. plur. a μέγαρον, ου, τὸ, ædificium magnum.
Μέγαρον, ου, τὸ, ædificium magnum, tanquam invidiæ obnoxium. a μεγαίρω, invideo, æmulor; vel a μέγας, magnus.
Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um. gen. μεγάλου. acc. μέγαν. in plur. οἱ μεγάλοι, magnates. q. a μὴ, & γῆ, quod non humile & virtus spernit humum. in comp. μείζων, major. superl. μέγιστος, maximus. Hinc μεγαλώω, magnifica prædico. μεγαλεῖος, α, ὁ, magnificus. μεγαλεῖα, ων, τὰ, magnificentiæ. μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, μέγαρον, ου, τὸ, domus, domicilium.
Μεγαθήνης, εος, ὁ, ἡ, qui magnam potentiam habet, præpotens, magnanimus. Ex μέγα, magnum, & σθένος, εος, τὸ, robur, potentia. Th. σθένω, valeo.
Μεγαφρονέω, seu μεγαλοφρονέω, insolesco, magnifice de me sentio.
Μέγεθος, εος, ους, τὸ, magnitudo, proceritas. μέγεθος Πλάτωνος, Hermog. granditas verborum Ciceroni.
Μεγήρα, ας, ἡ, Æol. pro Μεγάρα, ἡ, Megera Creontis filia.
Μεγήρατα τέκνα, perquam amabiles liberi. Ex μέγα, valde, & ἐράω, amo. Sunt qui legant μεγήεντα.
Μέγης, Meges. nomen proprium.
Μεγιστᾶν, ᾶνος, ὁ, magnas, atis. μεγιστᾶνες, ων, οἱ, proceres, magnates, megistanes Suetonio in Callimac. dat. plur. μεγιστᾶσι. a μέγιστος, maximus.
Μεγιστόπολις ἡσυχία, pax, quæ reddit urbes maximas. Concordia enim res parvæ crescunt.
Μέγιστος, η, ον, maximus, a, um, amplissimus, superl. a μέγας, magnus.
comparat. μείζων, major.
Μεδέουσα, præs. part. f. g. a μεδέω, pro μέδω, impero. hinc μεδέων, Poet. cum dativo.
Μεδέῦσι, 3. sing. præs imperat. pass. verbi μέδω, curam gero, impero.
Μεδήσομαι, curabo, fut. 1. med. verbi μεδέομαι, seu μέδομαι, curo. Thema μέδω, curo, impero.
Μέδιμνος, ου, ὁ, medimnus. mensuræ genus ad arida metienda.
Μεδοίατο, Jon. pro μέδοιντο, curarent, 3. plur. præs. opt. med. verbi μέδομαι, curo, impero.
Μέδουσα, ας, ἡ, Dor. pro Μέδουσα, ης. ἡ, Medusa.
Μέδοντες, οἱ, principes, nom. plur. part. præs. act. a μέδω, impero.
Μέδουσα, ἡ, nomen mul. Medusa. a μέδω, curo.
Μέδω, impero, curam gero. μεδέω, idem, ut & μέδομαι.
Μεδώμεθα, curemus, 1. plur. præs. sub. pass. ejusdem verbi.
Μέζεα, τὰ, genitalia, pudenda, Jonice. a μέσσον, medium, quia in medio corpore.
Μεζόνως, prolixius, majorem in modum, a μείζων, Jon. pro μείζων, major.
Μεθ', sequente aspirat. & μετ', pro μετὰ, trans, cum, post.
Μεθέηκεν, Jonic. pro μεθῆκεν, 3. singul. aor. 1. verbi μεθίημι, dimitto.
Μεθέλκε, 3. sing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω. quod ex μετὰ, & αἱρέω, capio. f. ἕσω. p. ἧρκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
Μεθειμένου, ὁ, perf. part. pass. verbi μεθίημι, dimitto. perf. pass. μεθεῖμαι. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.
Μεθεῖσαι, aor. 2. inf. act. ejusd. verbi, & them.
Μεθεὶς, ὁ, relinquens, a. 2. part. act. verbi μεθίημι, ex μετὰ, & ἵημι, seu ἕω, mitto.
Μεθέπε, per syncopen pro μεθέηπε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi μεθίημι, dimitto. ex μετὰ, & ἵημι, seu ἕω, mitto.
Μεθεῖσι, Jon. vel Poet. pro μεθῶ, a. 2. sub. act. ejusdem verbi.
Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, inusitat. quod ex μετὰ & αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.
Μεθέμεν, prætermisisse, aor. 1. inf. act. Jon. pro μεθεῖναι, Doric. μεθέμεναι, verbi μεθίημι, dimitto. Thema ἵημι, seu ἕω, mitto.
Μεθημοσύνη, ης, ἡ, cessatio, negligentia. a μεθίημι, prætermitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.
Μεθίξομαι, partem capiam, fut. 1. med. verbi μετέχω, particeps sum. f. μεθέξω. Th. ἔχω, habeo.
Μέθεπε, investigabat, 3. singul. imperf. Jon. pro μέθηπε, verbi μεθέπω, sector.
Μεθέπω, investigo, quæro, sector, sequor. ex μετὰ, & ἕπω, seu ἕπομαι, sequor.
Μεθερμηνεύω, interpretor. f. εύσω. perf. μεθηρμήνευκα. ex μετὰ, & ἑρμηνεύω, quod ab ἑρμῆς, ῆος, ὁ, interpres.
Μέθες, dimitte, & in 2. plural. μέθετε, aor. 2. imperat. activ. verbi μεθίημι, prætermitto. quod ex μετὰ, & ἵημι, seu ἕω, mitto.
Μεθεσπάνει, per syncopen pro μεθεσπανέει, perf. inf. act. verbi μεθίστημι, amoveo. ex μετὰ, & ἵστημι, sto.
Μεθέστηκα, perf. ind. activ. hinc perf. part. μεθεστηκὼς, & per crasin μεθεστὼς, ab eodem verbo, & themate.
Μέθη, ης, ἡ, ebrietas, vinolentia. Th. μέθυ, τὸ, vinum, Odyss. ξ.
Μεθῆκα, dimisi, aor. 1. ind. act. verbi μεθίημι, dimitto. fut. μεθήσω. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.
Μεθήμων, ονος, ὁ, ἡ, remissus, negligens, remittens. a verbo μεθίημι, dimitto.
Μεθημερῶν, diurnis, genit. plur. a μεθημερινὸς, pro μεθημεσινὸς, ex μετὰ, & ἡμέρα, ας, ἡ, dies.
Μεθῆς, 2. singul. a. 2. sub. act. μεθήσω, ῇς, ῇ, dimittam, f. 1. ind. act. verbi μεθίημι, quod ab ἵημι, seu ἕω, mitto. f. ήσω. perf. εἷκα. a. 2. ἧκα.
Μεθήσεμεν, Jon. pro μεθήσομεν, fut. 1. inf. act. ejusdem verbi.
Μεθίει, pro μεθίη, 3. sing. imperf. q. a μεθίεσι, verbi μεθίημι.
Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ejusdem verbi.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

Μεθίεν, prætermittebant, Bœot. syncope pro μεθίεσαν, 3. plural. imperf. μεθίω, verbi μεθίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Μεθίημι, cesso, negligens sum, prætermitto, dimitto. fut. μεθήσω. Μεθίασιν autem significat διώκουσι, καὶ ζητοῦσι, ulciscuntur, indagant.

Μεθιστάω, transfero, loco moveo, traduco. f. μεταστήσω. p. μεθίστηκα. a. 1. μετέστησα. aor. 1. pass. μετεστάθην, ης, η. a. 1. sub. pass. μεταστέω. ab ἵστημι, seu ἵστημι, sto.

Μεθίστημι, amoveo, loco moveo, luxo. μεθίστημι τὴν χρόαπτος, muto colorem, Aristoph. μετεστάναι ἀπὸ σφῶν, a se recessisse, Thucyd. f. μεταστήσω. p. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. a. 2. μετέστην. a. 1. ind. pass. μετεστάθην, amotus fui. ex μετὰ, & ἵστημι, sto.

Μεθοδεία, ας, ἡ, fraudulenta circumventio, insidiæ, assultus Virgilio. a μεθοδεύω, machinor.

Μεθοδεύω, machinor: ex insidiis adorior, decipio, pertranseo. Item artificiose tracto. μεθοδεύειν ἐπιστήμην, scientiam tractare. Nicomach. lib. 1. Arithm. t. ὅλην. perf. μεθώδευκα.

Μεθομίλεον, ων, conversabar, imperf. activ. Jon. verbi μεθομιλέω. ex μετὰ, & ὁμιλος, ου, ὁ, turba.

Μεθόριος, ᾱ, ὁ, ἡ, conterminus, confinis. μεθόριον, ου, τὸ, confinium, & in plur. μεθόρια, ων, τὰ, confinia.

Μέθυ, τὸ, vinum, a μεθίημι, quod nos μεθήμονας, id est, negligentes reddat. Hinc μέθη, ης, ἡ, ebrietas. μεθύω, ebrius sum. μεθύσκω, ebrium reddo.

Μεθυδότας, α, ὁ, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi epitheton. ex μέθυ, τὸ, vinum, & δίδωμι, do.

Μεθύοντα, acc. sing. part. præs. μεθύουσι, 3. plural. præs. ind. vel dat. plur. part. præs. verbi μεθύω, ebrius sum. Th. μέθυ, vinum.

Μεθυσθείς, ὁ, a. 1. part. pass. verbi μεθύσκω, ebrium reddo.

Μεθύσκω, ebrium reddo, inebrio. Item ebrius sum. fut. ύσω. a. 1. ἐμέθυσα. præs. pass. μεθύσκομαι, inebrior. a. 1. pass. ἐμεθύσθην.

Μέθυσος, ου, ὁ, ἡ, ebrius, temulentus. Aristophanes in Neb. γραῦς μεθύσας, dixit vinolentam anum. μέθυσις, inebriatio.

Μεθύω, ebrius sum. Item inebrio. Transfertur etiam μεθύω aliquando ad alias res, neque solum de vino, & potu usurpatur. μεθύω τὸ φάρμακον, sum ebrius propter oleum, in Epigramm.

Μειδάω, seu μειδέω, rideo, subrideo. f. ήσω. a. 1. ἐμείδησα. perf. μεμείδηκα. hinc μειδιάω, seu μειδιόω, Poet. idem.

Μείδημα, ατος, τὸ, risus.

Μείδησα, ας, ε, & in 3. plur. μείδησαν, a. 1. ind. Jon. hinc μειδήσας, & in f. g. μειδήσασα, aor. 1. part. activ. verbi μειδάω, rideo.

Μείζων, majus, n. g. a μείζων, major. dicitur & μειζότερος, idem ac μείζων. Jo. 3. 4.

Μείζω, nom. vel acc. n. g. μείζονα, μείζοα, μείζω, comparat. a μέγας, magnus.

Μείζων, ονος, ὁ, ἡ, major, & τὸ μείζον, majus, comp. a positivo μέγας, magnus. superl. μέγιστος, maximus.

Μειλακίων, ωνος, ὁ, nomen proprium.

Μείλινος, ᾱ, ὁ, ἡ, fraxineus, Poet. pro μέλινος. a μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Μειλιοίμεν, præs. inf. Jonic. pro μειλίσσειν. μειλίσσετο, præs. imperat. passiv. Jon. pro μειλίσσω, verbi μειλίσσω, mellitum reddo.

Μειλίσσω, f. ξω, mellitum reddo, gratificor, verbis demulceo. q. a μέλι, mel. hinc μείλιχος, & μειλίχιος, α, ον, ἡ, blandus, placidus.

Μειλιχίοισι, dat. plur. Jonic. a μειλίχιος, idem ac μείλιχος, α, ον, ἡ, blandus, mellifluus, suavis, jucundus.

Μείναι, a. 1. inf. act. vide in μένω.

Μείνας, αντος, ὁ, & in plur. μείναντες, aor. 1. part. activ. verbi μένω, maneo. fut. μενῶ. p. μεμενήκω. aor. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. plur. a. 1. imper. activ. verbi ejusdem.

Μεινάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act.

Μείνης, ης, maneas, maneat, 2. & 3. singul. a. 1. sub. verbi ejusdem.

Μείονα, acc. ex μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor. & τὸ μεῖον, minus, compar. irregularis a μικρὸς, parvus.

Μειράκιον, ου, τὸ, adolescens, adolescentulus. Th. μείραξ, idem.

Μείραξ, ακος, ὁ, ἡ, adolescens, puer, puella. hinc μειράκιον, ου, τὸ, idem. quasi ab ἰμείρω, quia ea ætate concupiscit. Vel ab εἴρω, loquor. quod fit ea ætate ut jam loqui possit. Vel ex μὴ, & εἴρειν, quod præ modestia vix loquatur.

Μείρεο, partire, præs. imperat. pass. pro μείρω, verbi μείρω, seu ὁμάω, divido.

Μείρεται, partitur, 3. singul. præs. verbi μείρομαι. Dicitur & μείρεται, desideratur, per aphæresin pro ἰμείρεται, 3. sing. præs. passiv. verbi ἰμείρω, desidero.

Μειρόμεναι, plur. num. f. g. part. præs. pass. a μείρω, seu μείρομαι, divido.

Μείρω, vel potius μείρομαι, divido, partior: privor. perf. pass. μέμαρμαι, & Att. εἴμαρμαι. p. m. ἔμμορα. q. μὴ εἴρω, non necto, quin potius in partes distribuo. μέρος, pars, est a μείρω. pars enim oritur ex divisione totius. hinc μερὶς, ίδος, ἡ, pars, portio: μερίζω, divido, distribuo. μερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio. μέρος, εος, τὸ, pars. sed μόρος, ου, ὁ, portio: item fatum, mors. μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio: item fatum.

Μείς, μηνὸς, ὁ, mensis, Æol. pro μήν, idem. q. a μείω, luna, cujus cursu describitur.

Μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor, comparat. irregularis a μικρὸς, ὁ, parvus. hinc μειόω, minuo. μείωσις, εως, ἡ, imminutio, extenuatio. q. μὴ ὠσις, non existens. qui enim est reliquis minor, se subducit.

Μελάγγρος, ὁ, ἡ, qui nigram habet terram, pullus, niger. sic μελάγγειος, ὁ, ἡ, ut μελάγγειος χώρα. Ex μέλας, niger, & γαῖα, seu γῆ, terra.

Μελαγχλαίτης, acc. sing. μελαγχλαίτην, ου, ὁ, ἡ, nigram cæsariem habens. ex μέλας, μέλαινα, niger, ra, & χλαῖτα, ης, ἡ, juba, cæsaries.

Μελάγχρως, ωτος, ὁ, qui nigri coloris est. ex μέλας, niger, & χρόα, ας, ἡ, color.

Μελάθρου, ου, τὸ, domus, Poetic. atrium, palatium, Iliad. β. Item trabs in medio tecti fumo denigrata. Quidam accipiunt pro tecto. Hesychius.

Μέλαινα, ης, ἡ, nigra, tenebrosa, profunda, Etym. nigra. gen. plur. Æol. μελαναίων. dat. plur. μελαίνῃσι, Jon. in m. g. μέλας, niger.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. Jon. verbi μελαίνομαι. vide μελαίνω.

Μελαίνω, nigrum reddo. μελαίνομαι, nigresco. Th. μέλας, niger.

Μέλαμπος, ου, ὁ, Poet. pro Μελάμπους, ποδος, proprium viri nomen.

Μελάμφυλλος, ον, ὁ, qui nigra folia habet.

Μέλαν, τὸ, n. g. a μέλας, niger. Sumitur etiam pro atramento.

Μελάνδετον, ου, τὸ, vagina inclusum nigra. ex μέλας, niger, & δέω, ligo.

Μελάνθιον, ου, τὸ, herbæ nomen.

Μελάνθησαν, nigrescebant, 3. plur. a. 1. ind. pass. Jon. verbi μελαίνω, denigro. f. ανῶ. Th. μέλας, niger.

Μελανόχρως, ωτος, vel μελανοχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, nigrum habens corpus, vel potius fusco colore præditus, niger. ex μέλας, niger, & χρὼς, ὁ, corpus. Th. χρόα, ἡ, color.

Μελαντειχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui nigrum murum habet. Ex μέλαν, nigrum, & τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Μελάνυδρος, ου, ὁ, ἡ, profundus, habens nigram aquam. Epitheton fontis, Homer. Iliad. π. ex μέλας, niger, & ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. Hinc μελανύεσθαι, ῆσθαι, ἡ, nigredo. μελαίνω, denigro.

Μέλας, αινα, ὁ, niger, ater, pullus, fuscus. μέλαν ζωμὸν, jus nigrum, Poll. l. 6. μέλαινα χολὴ, atra bilis, Aphrod. Probl. 92. l. 1. Item μέλας, cæcus, Etym. n. g. μέλαν, nigrum. f. g. μέλαινα, nigra.

Μελδόμενος, ὁ, tabescens, præs. part. pass. a μελδω, consumo.

Μέλδω, liquefacio, edo, consumo, elixo, macero: membra exedo.

Μελεὼ, ὁ, nomen viri ἀκλιτον, Melea, Hebr. plenus.

Μελεαγρίδες, gallinarum Africanarum genus. a quodam Meleagro.

Μελέαγρος, ου, ὁ, Meleager, nomen viri.

Μελεδαίνω, ες, ε, curo, desidero. q. a μέλει, vel q. μέλει δίδω. Hinc μελέδημα, ατος, τὸ, cura.

Μελεδών, ῶνος, ὁ, cura, & μελεδώνη, ης, ἡ, & μελέδεμα, idem. Hinc μελεδωνὸς, procurator. μελεδωνῶς, idem. a μελεδαίνω, curo.

Μελέεσσιν, & μέλεσσιν, membris, dativ. plur. Jon. & Poet. a μέλος, εος, τὸ, membrum.

Μέλεθρον, ου, τὸ, pedica, funis, quo membra ligantur. an a μέλος, membrum?

Μέλει, curæ est. imperf. ἔμελε, Att. ἐμέλησε. præs. imperat. μελέτω. fut. μελήσει. perf. act. μεμέληκε. perfect. med. μέμηλε. Hinc μέλημα, curo. μελετάω, idem. μελέτη, ης, ἡ, cura. ἀμελὴς, ἐος, ἔς, ὁ, ἡ, negligens. ἀμέλεια, negligentia. ἀμελέω, negligo. μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia.

Μελιστὶ, membratim, adverb. a μέλος, εος, τὸ, membrum.

Μέλιστος, η, ὁ, inanis, stultus, infelix, tardus, otiosus: canus, Hesiod. dat. plur. μελίοισι. q. μὴ λαῶν, id est, ὁμῶν, nihil videns.

Μέλεται, oneri est. a μέλημα, curo. Th. μέλει, curæ est.

Μελετᾷς, 2. singul. præs. ind. a μελετάω, ῶ, ᾷς, ᾷ, curo, as. fut. ήσω. Th. μέλει, curæ est.

Μελετάω, ῶ, meditor, cogito, exerceo, curo. præs. imperat. μελέτα, ᾱ. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. a. 1. ἐμελέτησα. them. ejusdem.

Μελέτη, ης, ἡ, meditatio, cura, exercitatio, commentatio.

Μελέτω, 3. præs. imperat. verbi μέλει, curæ est.

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, solicitudo, cunctatio. a Th. μέλει, curæ est.

Μελήσει, curæ erit, fut. 1. impersonale, a μέλει, curæ est.

Μελήσεται, fut. 1. med. μελήσομαι, curæ erunt, 3. plural. fut. 1. activ. ejusdem verbi.

Μελησίμβροτος, ον, ὁ, qui curæ est mortalibus. quod a fut. μελήσει, verbi μέλει, curæ est, & βροτὸς, mortalis.

Μέλητον, curæ est, Poet. pro μέλει, vel est 3. sub. a μέλημαι, ῆσαι, ῆται, vel est 3. præsentis a μελήμων.

Μέλι, ιτος, τὸ, mel. Hinc μελιτόεις, εντος, ὁ, melleus.

Μελία, ας, ἡ, fraxinus. hasta fraxinea. Hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιαδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Dor. pro μελιηδὴς, mellea dulcedine præditus.

Μελιᾶν, Doric. pro μελίων, gen. plur. a μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Μελίγαρυς, υος, ὁ, Poet. & Dor. suaviloquus, qui mellis instar vocem fundit. Ex μέλι, mel, & γῆρυς, εος, ἡ, vox, Dor. γᾶρυς. hinc μελιγάρυες ὕμνοι, suaviloqui hymni.

Μελίδροπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. dulcistrepus. ex μέλι, mel, & δρέπος, ου, ὁ, strepitus.

Μελιδὼν, όνος, ὁ, Poetic. pro μελιδὼν, ῶνος, ὁ, cura.

Μελιζόμεν, Jonic. & Doric. pro μελίζομεν, modulari, celebrare, canere, præs. inf. vide μελιστὸς.

Μελιηδέα, dulcem. acc. sing. μελιηδέϊ, dat. sing. a μελιηδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, dulcis instar mellis. ex μέλι, mel, & ἡδὺς, suavis.

Με-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μελίκηρον, ν, τὸ, favus, & in pl. μελίκηρα. a μέλι, mel, & κηρός, ὁ, cera.

Μελίκρατος, ος, ὁ, ἡ, qui mellis instar suavem vocem habet. Vel qui voce mellis instar dulci gloriatur. Ex μέλι, τὸ, mel, & ἀίσσω, ττ, ὁ, crepitus, jactantia.

Μελιστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μελιστὴς, οῦ, ὁ, suavis cantor, Poeta. Th. μέλω, ᾠδ, τὸ, carmen.

Μέλινη, ης, ἡ, panicum. a μέλι, mel.

Μελίπνοος, ος, ὁ, ἡ, suaviter spirans. ex μέλι, mel, & πνέω, spiro.

Μελίσδεις, 2. singul. præs. ind. Doric. pro μελίζεις. μελίσδετο, 2. singul. imperf. Doric. & Jonic. pro ἐμελίζου. Sic μελίσδεται, modulatur, pro μελίζεται, a μελίζω, modulor. Them. μέλος, εος, τὸ, carmen.

Μέλισμα, ατος, τὸ, cantus. a μελίζω, modulor: mellitum facio.

Μέλισσα, seu μέλιττα, ης, ἡ, apis. gen. plur. Dor. μελισσάων. μελισσᾶν, Doric. pro μελισσῶν. q. a μέλι, mel, cujus effectrix.

Μελίσσιος, ος, ὁ, apiarius. ex μέλισσα, ης, ἡ, apis.

Μελιστὴς, οῦ, ὁ, Poetic. pro ἀοιδὸς, vel Lyricus poeta. a μελίζω, modulor. vide in μελίσδεις.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen insulæ, & mulieris, Melitæ. Gr. melliflua.

Μελίττειος, ου, ἡ, mellea, mellita, Jon. pro μελίτεττα, placentæ genus melle conditæ.

Μέλιτος, gen. singul. a μέλι, ιτος, τὸ, mel. Hinc μελιτώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, dulcis, gratus

Μελιτουργεῖον, ν, τὸ, alveare. ab ἔργον, opus, & μέλι, mel.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, dulciarium, placenta mellita. ab eodem them.

Μελιφθόγγος, ος, ὁ, ἡ, melliſonus, dulcia verba fundens. Ex μέλι, mel, & φθόγγος, ος, ὁ, ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Μελίφρονα, dulcem, acc. singul. a μελίφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui mellea dulcedine animum perfundit. a μέλι, mel, & φρὴν, animus.

Μελίχρους, ους, ὁ, ἡ, mellis instar flavus. ex μέλι, mel, & χρόα, ᾶ, color.

Μελίχλωρος, ος, ὁ, ἡ, pallidus, a, instar mellis. ex μέλι, mel, & χλωρὸς, mollis.

Μέλκω, ξ, ἡ, lac. q. ab ἀμέλγω, mulgeo.

Μέλλησα, a. 1. ind. Jon. an potius legendum μέλλουσα, præſ. part. f. g. a μέλλω? f. μελλήσω, futurus ſum.

Μελλήσω, fut. 1. act. verbi μέλλω, futurus ſum.

Μελλόγαμος, ος, ὁ, ἡ, qui, vel quæ brevi nuptias contrahet. ex μέλλω, futurus ſum, & γαμέω, uxorem duco.

Μέλλοντα, vide in μέλλω.

Μέλλω, futurus ſum: cunctor, differo, protraho, moror. debeo: videor, exiſtimor, Odyſſ. σ. imperf. ἔμελλον. f. μελλήσω, vel σομαι. præſ. part. μέλλων, ουσα, ον. τὰ μέλλοντα, futura. μελλόντων gen. plur.

Μελόντων, curæ ſint, Att. pro μελιτώσων, 3. plur. præſ. imperat. verbi μέλει, curæ eſt.

Μέλος, εος, τὸ, membrum, artus: cantus, cantilena, carmen ſuis membris conſtans. παρὰ μέλος γεγονὸς, abſurdum, inconcinnum, diſcrepans, Ariſtot. 4. Ethic. Hinc πλημμελὴς, ὲς, ὁ, ἡ, inconcinnus, immoderatus. πλημμέλεια, ας, ἡ, vitioſitas, peccatum, error. πλημμελέω, immoderate, vel improbe me gero, delinquo, erratum admitto.

Μέλουσι, curæ ſunt, 3. plur. præſ. ind. μέλει, curæ eſt.

Μέλπηθρον, ν, τὸ, ludibrium: ludus, voluptas, Iliad. ρ. a μέλπομαι, ludo, tripudio.

Μελπομενάων, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. plur. a μέλπομαι, cano.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen Muſæ, Melpomene.

Μέλποντι, dat. ſing. part. præſ. a μέλπω, canto. hinc particip. μέλπων, οντος, ὁ. Sed & μέλπουσι, Dor. pro μέλπουσι, canunt, præſ. ind. act.

Μέλπω, canto, cantu celebro. f. ψω. p. φκα. p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, ῆς, ἡ, cantus. quaſi μέλος ἔπω, carmen dico.

Μελῳδίσιον, ν, τὸ, diminut. cantiuncula. a μέλῳδος, carmen.

Μελχὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Melchi. Hebr. Rex meus.

Μελχισέδὲκ, ὁ, nomen filii Dei ἄκλιτον, Melchiſedech. Hebr. Rex juſtitiæ.

Μέμακα, promptus ſui, perf. activ. Jonic. ſyncop. pro μέμηκα. Siquidem Jones e præteritis ſubtrahunt κ, & penultimam corripiunt. Sic μέμαμεν, pro μεμήκαμεν, 1. plur. perf. activ. & in 3. plur. μεμάασι, verbi μάω, cupio.

Μεμαθήκω, didici, perf. activ. verbi μανθάνω, diſco. fut. μαθήσω. aor. 2. ἔμαθον.

Μεμαίκω, Doric. pro μεμηκὼς, perf. part. med. f. g. a μηκάομαι, balo.

Μεμαλὼς, ότος, ὁ, Doric. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μέμαλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμαμεν, cupivimus, 1. pl. perf. activ. per ſyncop. pro μεμήκαμεν, verbi μάω, cupio. vide μέμακα.

Μεμαίνημαι, perf. paſſiv. a μαίνομαι, inſanio. fut. ήσομαι.

Μεμάποιεν, corripuiſſent, 3. plur. aor. 2. opt. act. Poet. redupl. pro μάποιεν, & hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπτω, apprehendo. f. ψω. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα. vide in μαρπέων.

Μέμαρμαι, & Att. ἔμμαρμαι. perf. paſſiv. verbi μείρω, divido.

Μέμαρπον, Jon. pro ἔμαρπον, a. 2. activ. verbi μάρπτω, prehendo.

Μεμαρπὼς, ὁ, p. m. part. verbi μάρπτω, corripio. vide in μεμάποιεν.

Μέμασαν, per ſyncop. Jon. pro μεμήκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. act. Jon. verbi μάω, cupio. vide μέμακα.

Μεμαὼ, pro μεμαῦῖα, ας, ἡ, & in m. g. μεμαὼς, perf. part. act. Jon. pro μεμηκὼς, υῖα, verbi μάω, incito.

Μεμαὼς, ῶτος, ὁ, & in dual. μεμαῶτε, prompti. ejuſdem temporis, & verbi.

Μέμασσι, per ſyncopen pro μεμήκασι, dual. perf. activ. μέμηκα, verbi μάω, promptus ſum.

Μεμβλέται, pro μεμέλεται. item μέμβλητο, pro μεμέλητο, per ſyncopen & pleonaſmum τὴ β, aut ex μεμβλω, idem ac μέλω, curo.

Μέμβλωκα, ας, ε, veni, curavi, per ſyncopen pro μεμόληκα, perf. act. a μολέω. vel pro μεμέλληκα, a μελέω, i. q. μέλω, curo.

Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana. ex Lat.

Μεμβρὰς, ἡ, apuæ ſpecies quædam. manet in loco, & non migrat alio ad eſcam. μεμβράδες, piſces, de quibus Athen. l. ζ.

Μεμίκημα, manſi, perf. activ. hinc μεμεμήκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. Jonic. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα.

Μεμεσωμένος, οἱ, plenæ ſunt, perf. part. paſſ. verbi μεσόω, impleo. Th. μεστὸς, ὴ, ὸν, plenus.

Μεμεπιέσθω, ὁ, Jonic. pro μεθειμένθω, dimiſſus. a μεπίημαι, Jonic. pro μεθέημαι, dimittor. vel a μεπίω, pro μείω, dimitto. Them. ἵημι, vel ἴω, mitto.

Μεμετρέαται, menſurati ſunt, 3. pl. perf. paſſiv. Jon. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω. f. ήσω. perf. μεμέτρηκα. Them. μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Μέμηκα, ας, ε, perf. med. verbi μηκάομαι, balo. perf. part. med. μεμηκὼς, & μεμακὼς.

Μέμηλε, vel μέμηλεν, curæ eſt, perf. act. per ſyncopen pro μεμέληκε. Alii volunt eſſe præt. medium. Hinc μεμηλὼς, ότος, acc. μεμηλότα, pro μεμεληκὼς, perf. part. a μέλει, curæ eſt.

Μεμήλη, curæ fuerit, perf. ſub. activ. vide μέμηλε.

Μεμηλὼς, ότος, ὁ, per ſyncopen etiam pro μεμεληκὼς, perf. part. verbi μέλει, curæ eſt.

Μέμηνα, ας, ε, præt. med. verbi μαίνομαι, inſanio.

Μεμηχανημένος, ος, ον, perf. part. paſſiv. verbi μηχανάω, molior, ſtruo. f. ήσω. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.

Μεμίασμαι, conſpurcatus ſum, perf. paſſ. verbi μιαίνω, conſpurco, fœdo. f. ανῶ, perf. part. paſſ. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, mixtus ſum, perf. ind. paſſiv. hinc μεμιγμένος, perf. part. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. χα.

Μεμιμημένος, ὁ, effictus, perf. part. paſſiv. verbi μιμέομαι, imitor. f. ήσομαι, perf. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. ſing. paulo poſt futur. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω. perf. paſſ. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμισθωμένη, perf. ind. paſſ. verbi μισθόω, mercede loco. hinc μεμισθωμένος, perf. part. Thema μισθὸς, ὸ, ὁ, merces.

Μεμίχθαι, perf. inf. paſſ. τὰ μίγνυμι.

Μέμναμαι, Doric. pro μέμνημαι, perf. paſſiv. hinc μεμναμένος, memor, Dor. pro μεμνημένος. hinc & μεμναμένω, gen. Dor. vide in μέμνη. a μνάομαι, recordor.

Μέμνανται, meminerunt, Dor. pro μέμνηνται, 3. plural. perf. vide μέμναμαι.

Μέμνασαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. ſingul. perf. ejuſdem verbi.

Μεμνέωτο, memor eſſet, pro μεμνέοιτο, per ectaſin: hoc autem per dialyſin pro μεμνοῖτο, quod pro μεμνῆτο, 3. ſingul. perf. opt. paſſiv. pro quo etiam legitur μεμνῷτο, & Dor. μεμνώατο, verbi μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. perf. paſſ. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνήμην, μεμνῆο, μεμνῆτο.

Μέμνη, meminiſti, 2. ſing. perf. paſſ. pro μέμνησαι, & Jon. μέμνηαι, & μέμνεαι, tum Att. μέμνῃ, verbi μνάομαι, recordor. fut. μνήσομαι. perf. μεμνήμαι. 2. 1. paſſ. ἐμνήσθην.

Μέμνηκα, manſi, per ſyncopen pro μεμένηκα, perf. activ. verbi μένω, maneo. f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. paſſiv. hinc μέμνησο, perf. imperat. paſſiv. μεμνήμενος, perf. part. verbi μνάομαι, recordor.

Μεμνῆσο, ῆσθε, memor eſſes, eſſet, 2. & 3. ſing. perf. opt. paſſiv. μεμνήμην, verbi ejuſdem.

Μεμνησο, recordare, perf. imperat. paſſ. vide μέμνημαι. perf. inf. paſſ. μεμνῆσθαι.

Μεμνησόμενη, perf. part. paſſ. f. g. dat. cal. a μνησόω, deſpondeo.

Μέμνονα, acc. ſing. a Μέμνων, nomen viri, Memnon. Eſt & μέμνων, aſinus q. a μίμνω, maneo. quia eſt καρτερικὸς, tolerans in labore.

Μέμνω, Jonic. pro μέμνησο. quod vide.

Μέμνων, vide in Μέμνονα. Eſt & Μέμνων, Memnon, Tithoni, & Auroræ filius.

Μεμνῶτο, Att. pro μεμνῆτο, memor eſſet, perf. opt. paſſ. vide μεμνῆο.

Μεμοίρασται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi μοιράομαι, ſortito partem capio. hinc perf. part. μεμοιραμένος. quod a μοῖρα, ας, ἡ, portio. Thema μείρω, divido.

Μέμων, pro μέμονα, manſi, p. m. verbi μίμνω, vel μένω, maneo. f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μέμορα, partitus ſum, p. m. verbi μείρω, divido. f. ρῶ.

Μέμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμορται, σαι, ται. ſortitus ſum, perf. ind. paſſ. verbi μείρω, partior.

Μεμπτὸς, ὴ, ὸν, inculſandus, malus, improbandus: lamentabilis. in plur. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, accuſo. fut. ψομαι. perf. μέμεμμαι, ψαι, πται

Μεμυθολογήκασι, 3. plur. perf. act. verbi μυθολογέω, fabulor. fut. ήσω. ex μῦθος, ου, ὁ, fabula, & λέγω, dico.

Μέμυκα, ας, ε, mugii, p. m. verbi μυκάω, ῶ, mugio. a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, accuſas, 2. ſing. Jon. pro μέμφῃ, verbi μέμφομαι, accuſo.

Μέμφις, ὶ, urbs Ægypti, Memphis.

Μέμφομαι, conqueror, expoſtulo, accuſo, incuſo, vitupero, cum dativ. fut. μεμψόμαι. perf. paſſiv. μέμεμμαι, ψαι. a. 1. med. ἐμεμψάμην, ω, ατο, q. μῶμαι φάω, reprehenſionem dico. Hinc μεμφωλὴ, ῆς, ἡ, queſtus, querimonia. μέμψις, εως, ἡ, idem. μεμπτὸς, ὴ, ὸν, inculſandus. μεμψίμοιρος, ος, ὁ, querulus.

Μεμαώς, ῶτος, ὁ, incitatus, per ſyncopen pro μεμαηώς, & Jon. μεμαώς, perf. part. act. verbi μάω, promptus ſum.

Μέν, quidem, conjunct. diſcr. Solet hanc particulam excipere δέ, μὲν δέ, tamen. q. a μενῶ. quod enim aſſeveratur, manere indicatur.

Μένανδρος, ου, ὁ, Menander, nomen Poetæ.

Μενοῦνγε, enim. Ex μὲν, quidem, & γοῦν, enim.

Μένδης, ὁ, hircus, ſeu caper Ægyptiorum lingua. Et capripes Pan. Et quia hircus eſt pugnax, duci poſſet a μενδῆ, bellicoſus, qui μένει δηΐοις.

Μενεαίνεμεν, Jonic. pro μενεαίνειν, præſ. inf. verbi μενεαίνω, cupio. imperf. Jon. μενεάνεον.

Μενεαίνω, cupio, geſtio, cogito, Iliad. γ. linquot animo, Iliad. π. iraſcor, Homer. f. ανῶ. aor. 1. ἐμενήνα. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Μενεδήϊος, ὁ, ἡ, audax, bellicoſus, belli patiens. quaſi μένων ἐν τῇ δηΐδι, in pugna perſeverans. Vel a μένος, εος, τὸ animus, & δήϊος, quod a δαίω, vaſto.

Μενείκεα, vel μενείκεα, & in plur. μενείνεμεν, a. 1. ind act. Jon. verbi μενεαίνω, cupio.

Μενέν, 3. ſingul. ind. præſ. μενέω, præſ. inf. μενέν, 3. ſing. præſ. ſub. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μενέλαος, α, ὁ, Dor. pro Μενέλεως, εω, ὁ, Menelaus.

Μενέμεν Jonic. pro μενέειν, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Μενεῶν, gen. ſingul. a μενεών, ῶνος, τὸ, animus, ira.

Μενεπτόλεμος, ε, ὁ, conſtans in bello, fortis. a μένος, εος, τὸ, animus, & πόλεμος, ε, ὁ, bellum.

Μενέσθιος, acc. ſingul. a Μενέσθης, ε, ὁ, nomen proprium.

Μενεσθώ, ὁος, ὦος, ἡ, nomen mulieris.

Μενεχάρμαι, pugnaces, nom. plur. a μενεχάρμης, ες, ὁ, & μενεχάρμος, promptus in bello. Ex μένος, εος, τὸ, animus, & χάω, gaudeo.

Μενέω Jon. dialyſi pro μενῶ. fut. verbi μένω, maneo.

Μενίππη, nomen mulieris, Menippe.

Μενοικέα, acc. ſing. a μενοικεύς, έος, ὁ, ἡ, animo gratus, a μένος, εος, τὸ, animus, & οἶκος, obedio.

Μενοινάω, ῶ, ᾷς, ᾷ, ᾶμεν, ᾶτε, ῶσι, impetu quodam animi concitatus cupio: opto, geſtio, curo. Poeticum verbum eſt. Sophocl. τί ποτε μενοινᾷς; quid vult? quid curat? μενοίνα, præſ. imperat. activ. Dicitur & μενοινάω, ῶ, a μενοινή, ἡ, impetus animi. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Μενοιτιάδης, ου, ὁ, Menœtiades. a Μενοίτιος, ου, ὁ, nomen proprium.

Μένοντε, nom. dual. μένοντι, dat. ſingul. part. præſ. a μένω, maneo. præſ. part. μένων, οντος, ὁ, & τὸ μένον.

Μένοντι, manent, Doric. pro μένουσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi μένω, exſpecto.

Μενοπτόλεμος, ε, ὁ, nomen proprium. Eſt & bellicoſus, conſtans in bello. ex μένος, animus, & πόλεμος, bellum.

Μένος, εος, τὸ, animus, ardor animi, furor, ſtimulus, ira. q. a μένω, maneo. Hinc δυσμενής, έος, ὁ, ἡ, malevolus, inimicus. ἐυμενής, έος, ὁ, ἡ, benevolus. ἐυμενῶς, benevole.

Μενοῦν, imo vero, nempe, videlicet, nimirum. ex μὲν, quidem, & οὖν, igitur. Hinc μενουνγε, imo vero, quin potius.

Μένουσα, præſ. part. f. g. a μένω, maneo, in 3. plur. μένουσι.

Μέντοι, tamen, nihilominus, porro, certe, atqui, Xenoph.

Μένω, maneo, habito, duro, expecto. μένει σε δίκη, pœna te manet, Phalar. μένειν ἐπὶ τοῖς δόγμασι, eorum in opinionibus perſiſtere. Ariſt. 2. Politic. imperf. ἔμενον, ες, ε. fut. μενῶ. perf. μεμένηκα, pluſq. perf. ἐμεμενήκειν, & in 3. plur. Jon. μεμενήκεισαν. a. 1. ἔμεινα, ας, ε. a. 1. imper. μεῖνον, άτω. a. 2. ſub. μείνω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. μεῖναι. a. 1. part. μείνας, ασα, αν. p. m. μεμαώς. Hinc μονή, ῆς, ἡ, manſio. ὑπομένω, expecto, ſuſtineo, perfero. ὑπομονή, ῆς, ἡ, parientia, tolerantia.

Μεράρχης, ὁ, qui parti imperat, μέρος ἄρχει.

Μέρδω, f. σω, privo. Item intueor, video, oculos undequaque obverto. Hinc σμερδνός, ὴ, όν, terribilis. σμερδαλέος, α, όν, idem.

Μερίδα, acc. ſing. a μερίς, pars.

Μεριδάμας, ὁ, nomen muris. a μερίς, ίδος, ἡ, pars, vel μερίδες, fercula, quod a μείρω, divido, & ἁρπάζω, rapio.

Μεριδάρχης, ὁ, qui particeps eſt principatus; procurator Regius apud Joſephum, ut vertit Gellius interpres. a μερίς, ίδος, ἡ, pars. quod a μείρω, divido, & ἀρχή, imperium.

Μερίζειν, Dor. pro μερίζειν.

Μερίζω, partior, divido. fut. ίσω. præt. μεμέρικα. aor. 1. ἐμέρισα. præſ. paſſ. μερίζομαι, diſſideo. pert. paſſ. μεμέρισμαι. aor. 1. paſſ. ἐμερίσθην, ης, ἡ. aor. 1. part. paſſ. μερισθείς, εισα, έν. aor. 1. med. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, divido.

Μέρμερα, ης, ἡ, ærumna, meditatio, cura, ſolicitudo. genitiv. pl. Æolice μερμερέων, quia μείρω ἀπ' ὄνυ, mentem diſtrahit. Hinc μερμερόω, curo, ſolicite cogito, ſolicitus ſum. f. ώσω. p. μεμερέμνηκα. a. 1. ἐμερέμνησα, ας, ε. a. 1. ſub. μερεμνήσω, ῃς, ῃ.

Μερμήριξαν, 3. plur. a. 1. ſub. activ. verbi μερεμηρόω, ſolicitus ſum.

Μερίς, ίδος, ἡ, pars, particula, communio: factio Demoſtheni. Th. μείρω, divido.

Μερισσάσθαι, aor. 1. inf. med. verbi μερίζω, divido.

Μερισμός, ὁ, ὁ, diviſio, partitio, diſtributio. a μερίζω. f. ίσω. perf. paſſ. μεμέρισμαι. Th. μείρω, divido.

Μεριστής, ὁ, ὁ, partitor. ab eodem verbo, & them.

Μερμαίρω, μερμήρω, & μερμηρίζω, anxie cogito, curo, delibero, conſulo. Hinc μέρμερος, ος, ὁ, curioſus, anxius, exquiſitus interrogator, percunctator. μέρμερα, ας, ἡ, cura.

Μέρμερε, ſolicita, accuſ. plural. a μέρμερος, ος, ὁ, anxius. Thema μερμαίρω, curo, anxie cogito.

Μερμερέων, genit. plur. Æol. pro μερμερῶν, a μέρμερα, ας, ἡ, cura. Th. μερμαίρω, curo.

Μερμήριξεν, cogitavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act Jonic. verbi μερμηρίζω, f. ξω, idem ac μερμαίρω, curo.

Μέρμις, ιθος, ἡ, funiculus, filum. q. a μάλα ἄρω, necto. Sed velim a μέρυμα, filum. ex μερύω, glomero, neo.

Μερόπεσσιν, hominibus, dat. pl. Jon. pro μέροψι. a μέροψ, οπος, diviſam vocem habens. genit. plur. μερόπων. quod ex μόρος, pars. Them. μείρω, divido, & ὄψ, vox.

Μερόπων, vide μερόπεσσιν.

Μόρος, εος, τὸ, pars: viciſſitudo, Thucyd. τὸ σὸν μόρος, quantum in te fuit, pro virili parte, Eurip. ἀπὸ μόρου, ex parte. κατὰ μόρος, viciſſim. κατὰ μόρος, ſingularim. Th. μείρω, divido.

Μέροψ, οπος, ὁ, homo. Item μέροψ, avis apibus inimica. a μείρω, divido, & ὄψ, vox. quia vocem habet in diverſe articulatos, & ſignificantes ſonos diviſam.

Μέσαβον, ε, τὸ, medium lignum inter boves. dat. ſingul. μεσάβῳ. ex μέσος, medius, & βοῦς, bos.

Μεσαμβολίος, ὁ, ſemicanus, qui medium canæ ætatis attigit. ex μέσος, medius, & πολιός, canus.

Μεσαίτατος, η, ον, maxime medius, pro inuſitato μεσότερος.

Μεσαμβρινός, Dor. pro μεσημβρινός, ὁ, meridianus.

Μεσαμίριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, & hoc pro μεσημβρινός, meridianus.

Μεσάραιον, ε, τὸ, meſenterium: membrana venis, arteriis, nerviſque contexta, per cujus vaſa alimentum e ventriculo in hepar diſtribuitur. Dicitur μεσέντερον, & μεσόμφαλον, Hippocr. a μέσος, media, & ἄρτημι, ὁ, venter.

Μέσσατος, η, ον, medius, a, um, Poet. ſyncopen pro μεσσάτιατος. ſuperl. a μέσσος.

Μεσσηγύς, & μεσσηγύ, adv. inter, in medio. μεσσηγὺς ποδὸς τε, ἠδ' ὠτὸς, inter pedem, & ipſum.

Μεσσήεις, εντος, ὁ, Poet. mediocris, medius. ab eodem them.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies, medium diei. a μέσον ἡμέρας. Hinc μεσημβρινός, ὴ, όν, meridianus.

Μεσιτεύω, ſum mediator, intervenio, dejubeo. f. εύσω. perf. μεμεσίτευκα. Th. μέσος, medius.

Μεσίτης, ου, ὁ, mediator, ſequeſter, interceſſor, internuntius.

Μέσσος, η, ὁ, mediator, internuntius.

Μεσόγαια, ας, ἡ, loca mediterranea. μέσος, medius, & γαῖα, terra.

Μεσόγειος, α, ον, mediterraneus, a, um. μεσόγαιον, mediterraneum mare. 2. Mach. 8. 35. mendoſe legitur μεσόδια.

Μεσόδμη, trabs per mediam domum tracta: a μέσος, & δόμος, quod a δέμω, ſtruo.

Μεσόμφαλος, ε, ὁ, ἡ, res poſita in medio. umbilicum in medio habens. ex μέσος, medius, & ὀμφαλός, ὦ, ὁ, umbilicus.

Μεσονύκτιον, ου, τὸ, nox intempeſta, medium noctis.

Μεσοπορεῖν, medium iter teneo. ex μέσος, medius, & πόρος, ου, transitus.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, nomen regionis. Meſoporamia. Gr. interamnis.

Μέσσος, ου, ὁ, medius. in f. g. μέσσος. Sup. μέσσον, ου, τὸ, medieras, dimidium.

Μεσσότης, ητος, ἡ, medietas, medium.

Μεσοτοιχία, ας, τὸ, integerinus paries. μέσος, medius, & τοῖχος, ου, ὁ, paries.

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, medium cœli. μεσουρανέω, ſum in medio cœli. ex μέσος, medius, & οὐρανός, cœlum.

Μεσσήεις, gen. ſing. præſ. part. f. g. a μεσσέω, ſum medius. Them. μέσσος, medius.

Μεσόω, ſum medius: ambigo. Eurip. Med. præſ. part. μεσόων, ουσα, όωσα, όωσαν, ῶν.

Μεσπίλη, ης, τὸ, ἡ, meſpilus, arbor. μεσπίλον, ου, τὸ, meſpilum, fructus. μεσπιλαῖος, ὁ, ἡ, meſpilaceus.

Μέσσυλη, ης, ἡ, Luna apud Scythas.

Μεσσάβιος, ου, ὁ, Dor. pro Μεσσάβιος, Meſſenius.

Μέσσατος, μεσσάτιος, pro μέσατος, Poet. idem ac μέσος, medius.

Μεσσηγύς, vel μεσσηγύ, inter, in medio. Epigr. Thema μέσσος, medius.

Μεσσίας, ου, ὁ, Meſſias. Vox Hebr. Latine unctus. Gr. Χριστός, Chriſtus.

Μέσσοισιν, dat. plural. Jon. & Poet. μέσσοις, Poet. pro μέσοις, medius. da. μέσσῳ, pro μέσῳ.

Μεσῇ, dat. ſing. f. g. a μεστός, plenus.

Μεστός, ὴ, όν, plenus, a, um, refertus cum gen. hinc μεστόω, impleo.

Μεστόω, ῶ, repleo, refercio. f. ώσω. μεμεστώκα. præſ. paſſiv. μεστόομαι, ώμαι, plenus ſum, impleor. perf. paſſ. μεμέστωμαι. perf. part. paſſiv. μεμεστωμένος. Th. μεστός, plenus.

Μέσφα, Poet. pro μέχρι, dum, donec. uſque ad. μέσφ' ἥβης, ad auroram uſque.

Μετ', pro μετὰ, quod vide.

Μετὰ, cum genitiv. cum, per, inter, præter. μετὰ πείσας, ſenectus junctæ cum paupertate. μετὰ κρήσσους, inter Cretenſes. cum acc. poſt, ſecundum, in, propter. cum accuſ. Poet. pro πρός, ἐπί. Item præ, μετὰ χερσὶν ἔχων, habere præ manibus.

Μετὰ, ſine caſu apud Poetas eſt poſtea, deinde. Æolicum eſt κατὰ uſurpare pro μετά. In compoſitione ſignificat mutationem: interdum otioſum eſt. Notatur metatheſis Luc. 15. 3. μετ' ὀλίγας, ὀλίγον. μετὰ χρόνου, poſtea.

Μέτα, retracto accentu, eſt μέτεστι, ſimul eſt.

Μεταβαίνω, digredior, tranſeo, deflecto, emi-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

emigro. f. βήσομαι. perf. μετεβέβηκα. a. 2. μετέβαν, ης, η. a. 2. imp. μεταβήθι. a. 2. ſub. μεταβῶ, ῆς, ῆ. a. 2. part. μεταβάς, άντος, ὁ, digreſſus, ex μετὰ. & βαίνω, eo.

Μεταβαλλέω, a. 2. inf. act. verbi μεταβάλλω, muto.

Μεταβάλλω, muto, transfero, inverto. Item mutor. μετέβαλλεν ἡ τάξις, mutatus eſt ordo. Ariſtot. Polit. 5 f. βαλῶ. perf. μεταβέβληκα. a. 2. μετέβαλον. p. m. μεταβέβολα. μεταβάλλειν eſt etiam vocabulum agriculturæ, pro ceſpites refringere, & terram invertere, Virg. tellurem movere, Theoph. de cauſ. lib. 3. unde μεταβολὴ, ῆς, ἡ. mutatio. δύσμεταβόλος, ος, ὁ, ἡ, facilis mutatu. Th. βάλλω, jacio.

Μεταβάς, άντος, ὁ, digreſſus, a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, digredior.

Μεταβάσσαι, Dor. pro μεταβῆσαι, a. 1. inf. act. a βαίνω, eo. Vel Poet. a μεταβιβάζω, transfero.

Μεταβεβήκαμεν, 1. plur. perf. act. verbi μεταβαίνω, digredior.

Μεταβῆ, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. μετάβηθι, a. 2. imperat. act. ejuſdem verbi.

Μεταβήσεται, 3. ſing. f. 1. med. ejuſdem verbi.

Μεταβλαβής, ἐος, ὁ, ἡ, damnoſus. a βλάπτω, noceo. f. ψω.

Μεταβληθῶσι, 3. plural. aor. 1. ſub. paſſivi, verbi μεταβάλλω, muto.

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio. a μεταβάλλω, muto. p. m. μεταβέβολα.

Μεταβουλεύεσθαι, conſilium, vel ſententiam mutare.

Μεταγειτνιὼν, ὁ, menſis ſecundus Athenienſium in quo Apollini μεταγειτνίῳ ſacrificabant. Plutarcho Majus. Gazæ Junius. γειτνία eſt vicinia.

Μεταγινώσκειν, pœnitentia duci, & ſententiam mutare, reſipiſcere. hinc μετάγνωσις, pœnitentia.

Μετάγω, circumago, traduco, deduco, perſequor. f. μετάξω. præſ. paſſ. μετάγομαι, ῃ, εται. Them. ἄγω, duco.

Μεταδίδωμι, diſtribuo, impertio. futur. μεταδώσω. perf. μετέδοκα. a. 2. μετέδων, ως, ω. a. 2. imperat. μετάδος, έτω. a. 2. ſub. act. μεταδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. μεταδοῦναι. ar. 2. part. μεταδούς, οῦντος, præſ. inf. μεταδιδόναι. præſ. part. act. μεταδιδούς, οῦντος. Th. δίδωμι, do.

Μεταδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. ab eodem verbo.

Μεταδοκεῖν, ſententiam mutare.

Μεταδόν, pro μεταδόντα, participem facere, a. 2. inf. act. verbi μεταδίδωμι, impertior.

Μεταξὺ, inter, in medio, interim, interdum. μεταξὺ ἀμφοῖν γένοιτ' ἄν, ſit amborum medium, Plato. interea dum, cum genit. Cum nomin. μεταξὺ λεγόμενος, interea dum javaretur. Cum accuſ. μεταξὺ ὀπτώμενα, inter aſſandum.

Μεταξύ, inter, intermedius, incertus. ex μετὰ, & ξὺς, ος, ὁ, ſonus aquarum.

Μεταδρομάδην, curſim, currendo. adverb. a μεταδρέχω, tranſcurro. Th. τρέχω. f. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. verbi μεταδίδωμι, diſtribuo.

Μεταείκοθεν, Poet. pro μετοίκοθεν, f. 1. inf. med. verbi μέτειμι, interſum.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. μεταθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, transfero.

Μετάθεσις, εως, ἡ, mutatio, translatio, amotio. ab eodem verbo.

Μεταΐξας, ὁ, a. 1. part. act. μεταΐσσω, irruo. Th. ἄϊσσω, ruo.

Μεταίρω, ſolvo, navi proficiſcor. f. μετἄρῶ. a. 1. act. μετῆρα, ας, ε. ex μετὰ, & ἄειρω, tollo.

Μεταίτιος, aliquid affecto: reputo: appello debitorem. μεταίτιος, ejuſdem cauſæ, culpæve particeps, vel auctor. ὁ μεταίτιος, extra culpam. Herodor.

Μεταίχμιον, ου, τὸ, campus, ſeu ſpatium inter duas acies.

Μετακαλέσομαι, οῦμαι, accerſo, cum acc. fut. 1. med. καλέσομαι, ήσεται. a. 1. med. μετεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. μετακάλεσαι, accerſe. ex μετὰ & καλέω, voco.

Μετακιάθω, abeo inde ad, tranſeo imperf. μετεκίαθον, ες, ε. ex μετὰ, & κίω, eo.

Μετακινέω, dimoveo, tranſpono. f. ήσω. p. μετακεκίνηκα. aor. 1. μετεκίνησα. ex μετὰ, & κινέω, moveo.

Μετακλαίω, lacrymis, & fletu proſequor. fut. 1. inf. med. μετακλαύσεσθαι. Th. κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Μετακλαύσεσθαι, vide in μετακλαίω, lachrymis proſequor.

Μετακυλινδέω, inflectere, præſ. inf. act. ex μετὰ, & κυλινδέω. Them. κυλίω, volvo.

Μετελαβεῖν, aor. 2. inf. act. μετελάβη, 3. ſing. 2 ſub. act. verbi μετελαμβάνω, capio, ſuſcipio.

Μετελαμβάνω, capio, percipio, particeps ſum, cum genit. imperf. μετελάμβανον, ες, ε. f. μετελήψομαι. a. 2. μετέλαβον, ες, ε, nactus ſum, cum acc. Th. λαμβάνω, capio.

Μετελήξαντι, ceſſanti, dat. ſing. aor. 1. part. act. verbi μεταλήγω. Th. λήγω, ceſſo. f. ξω.

Μετάληψις, εως, ἡ, participatio: ex μετελαμβάνω, capio.

Μετάλλα, perſcrutare, præſ. imperat. act. verbi μεταλλάω, ſcrutor.

Μεταλλάσσοντας, Dor. pro μεταλλάσοντας, acc. pl. fut. 1. part. act. verbi μεταλλάω, ſcrutor.

Μεταλλατὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro μετάλλητος, ὁ, qui indagari poteſt. a μεταλλάω, ſcrutor.

Μεταλλάττω, tranſmuto. f. ξω. p. μετήλλαχα. a. 1. μετήλλαξα, ας, ε. μετήλλαξε τὸν βίον, vitam cum morte commutavit. hinc μεταλλαγὴ, mutatio.

Μεταλλάω, ſcrutor, diligenter inquiro. f. ήσω. μετήλλησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Jon. Th. μέταλλον, metallum.

Μέταλλον, ου, τὸ, metallum, fodina: cuniculus, Polyb. Hinc μεταλλεύειν, cuniculos agere, Polyb.

Μετάλμενος, ὁ, tranſiliens & aggreſſus, Homer. per ſyncop. pro μεθαλλόμενος, præſ. part. ex μετὰ, & ἄλλομαι, ſalio.

Μεταμάζιον, quod medium eſt inter mammillas. ex μετὰ, inter, & μαζὸς, ὁ, ὁ, mamilla.

Μεταμαιεῖσθαι, Poet. pro μεταζητεῖν. Vide ſimplex μαίομαι, quæro, veſtigo.

Μεταμανθάνω, addiſco. Agathiæ eſt etiam τὸ μετανοεῖν, pœnitere, reſipiſcere, & conſilium mutare. Th. μανθάνω, diſco.

Μεταμέλει, pœnitet, perſon. a μέλει, curæ eſt. proprie μετὰ τὸ πραχθὲν μέλει, poſt factum curæ eſt. μεταμέλεσθαι αὐτῷ τὴν ὁδὸν, eum viæ pœnitebat. Ariſtoph. in Nub.

Μεταμεληθεὶς, έντος, ὁ, pœnitentia ductus, a. 1. part. paſſ. μεταμέλομαι, pœnitet me.

Μεταμελὴς, Jon. pro μεταμελεὰς, ὁ, pœnitentia, mutatum conſilium. μεταμελεὰς ἐλαχίστας λαμβάνω, minime pœnitenda committo. Thucyd.

Μεταμέλομαι, & έομαι, ούμαι, pœnitet me. imperf. μετεμελόμην, & εἰμέλουν, ὠμέλουν. perf. paſſiv. μετεμεμέλημαι. aor. 1. paſſ. μετεμελήθην. aor. 1. part. paſſ. μεταμεληθείς. f. 1. paſſ. μεταμεληθήσομαι, ῃ, εται, pœnitebit me. ex μετὰ, poſt, & μέλομαι, curo. Th. μέλει, curæ eſt.

Μεταμορφόω, transformo. f. ώσω. perf. μετεμεμόρφωκα. a. 1. paſſ. μετεμορφώθην, ης, η. ex μετὰ, trans, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Μεταμώλιος, pro μετεμώνιος, Attic. ventoſus, vanus, irritus, nullius frugis, q. ab ἄνεμος, ventus. Vel a μετὰ, particula negat. μὴ, & ὄνω, juvo.

Μετανάσσας, cohabitatores, incolas, acc. plur. a μετανάστης, ου, ὁ. Th. ναίω, habito.

Μεταναστὴς, ου, ὁ, & μεταναῖος, pulſus patria, exul, peregrinus, profugus, vagus. ἀστὲρες μεταναστῆς, ſtellæ vagæ. Arat. a μετὰ, & ναίω, ſeu νάω, habito.

Μετανίσσομαι, mutato loco vado, tranſeo. a νίσσομαι, ſeu νίομαι, idem ac νέομαι, eo, redeo.

Μετανοῦμεν, Dor. pro μετανέμεν, ὁ, accedens, præſ. part. paſſ. verbi μετανίσσομαι. a νίσσομαι, ſeu νέω, eo, redeo.

Μετανοΐσεαι, Jon. pro μετανοῇ, adis, perſequeris, exerces, 2. ſing. præſ. ind. a μετανοΐσομαι. vide μετανέσσομαι.

Μετανοεῖν, poſt factum ſapio, reſipiſco, ſententiam retracto. fut. ήσω. perf. μετανενόηκα. aor. 1. μετενόησα, ας, ε. aor. 1. imperat. act. μετανόησον, άτω. aor. 1. ſub. μετανοήσω, ῇς, ῇ. ex μετὰ, & νοέω, cogito.

Μετάνοια, ας, ἡ, reſipiſcentia, pœnitentia. ab iiſdem them.

Μετανοῦντος, acc. plur. præſ. part. act. verbi μετανοέω, reſipiſco.

Μετάξα, ης, ἡ, ſericum.

Μεταξὺ, inter, in medio, interim, interdum. μεταξὺ ἀμφοῖν γένοιτ' ἄν, ſit amborum medium, Plato. interea dum, cum genit. Cum nomin. μεταξὺ λεγόμενος, interea dum javaretur. Cum accuſ. μεταξὺ ὀπτώμενα, inter aſſandum.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interloquutio. a μεταξὺ, inter.

Μετατπωθῆσι, 3. plur. a. 1. opt. paſſ. per ſyncop. pro μετατυπωθείησαν, verbi μετατυπόομαι, in diverſam ſententiam traducor. Th. πείθω, perſuadeo.

Μετατρέπομαι, accerſo, cum acc. fut. ψομαι. a. 1. med. μετετρεψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. μετατρέψαι. a. 1. ſub. med. μετατρέψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. μετατρέψασθαι. a. 1. ind. paſſ. μετετράφθη. a. 1. part. paſſ. μετατραφθείς, έντος, ὁ, accerſitus. ex μετὰ, & τρέπω, mitto.

Μετάτρεπτος, ὁ, ἡ, accerſitus. a μετατρέπομαι, accerſo.

Μεταπλάσω, transformo. præſ. part. μεταπλάσων, οντος, ὁ. Th. πλάσσω, ſeu ττω, fingo. f. ξω.

Μεταπρέπει, eminet, 3. ſing. præſ. verbi μεταπρέπω, decorus ſum inter. μετέπρεπον, imperf. Thema πρέπω, decorus ſum.

Μεταρρυθμίζω, apto, accommodo, corrigo. Th. ῥυθμὸς, ὁ, ὁ, rhythmus.

Μετάρσιος, ος, ὁ, ſublimis, in alto ſtans. hinc μεταρσιόω, in altum elevo, quod a μεταίρω, transfero. Them. αἴρω, tollo.

Μεταστῆσαι, a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, aor. 1. inf. activ. μεταστήσαθαι. aor. 1. inf. med. verbi μεθίστημι, amoveo. f. μεταστήσω. Th. ἵστημι, ſto.

Μεταστοναχίζετ', ingemiſcebar, 3. ſingul. imperf. med. verbi μεταστοναχίζομαι, idem ac μεταστένω, ingemiſco. Th. στενὸς, ὴ, ὸν, anguſtus.

Μεταστρέφω, converto, muto: averto. f. ψω. perf. μετέστροφα. a. 1. μετέστρεψα. aor. 2. μετέστραφον. aor. 2. paſſ. μεταστράφω, ῃς, ῃ. aor. 2. imperat. paſſ. μεταστράφηθι, ήτω. f. 2. paſſ. μεταστραφήσομαι. ex μετὰ, & στρέφω, verto.

Μετασχὼν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, particeps ſum. f. μεθέξω. a. 2. μέτασχον. Th. ἔχω, habeo.

Μετασχηματίζω, transfiguro. f. ίσω. a. 1. μετεσχημάτισα. perf. μετεσχημάτικα. a μετὰ, & σχηματίζω, fingo. Th. ἔχω, habeo.

Μετατίθημι, transfero: unum pro altero pono, vel dico. Demoſth. muto ſententiam, retracto, revoco, Xenoph. præſ. part. μετατιθὶς, έντος, ὁ. f. 1. μετεθήσω. perf. μετατέθεικα. a. 1. μετέθηκα. a. 1. paſſ. μετετέθην, ης, η, translatus fui.

Μετατρέπη, εται, commovetur, 2. & 3. ſing. præſ. paſſ. verbi μετατρέπω, converto. Th. τρέπω, verto.

Μετατροπαλίζω, idem ac μετατρέπω, converto.

Μετατροπία, ας, ἡ, mutatio.

Μετάτροπος, ος, ὁ, qui poteſt converti. mutabilis, verſatilis. hinc μετάτροπα ἔργα τελεῖσι, res in integrum reſtituunt. Thema τρέπω, verto.

Μεταύριον, perendie.

Μετωπίαι, mox.

Μετῶπις, Jon. pro μετὰ τοῦτα, poſtea.

Μεταφερόμενοι, ὁ, tranſpoſitus, præſ. part. a μεταφέρω, εις, ει, traduco. f. μετοίσω. a. 2. μετήνεγκα. Th. φέρω, fero.

Μεταφρασόμεθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. plur. f. 1. med. verbi μεταφράζομαι, poſt delibero. vel a μεταφράζω, interpretor. Th. φράζω, dico. a. 2. ἔφραδον.

Μετάφρενον, ου, τὸ, dorſum, tergum, interſtitium, quod eſt inter lumbos, & ſcapulas. in dat. μεταφρένῳ. ex μετὰ, poſt, & φρὴν, ἡ, mens.

Μεταφωνέω, interloquor, compello, vociferor, alloquor, quod ex μετὰ, & φωνέω, loquor. Thema φωνὴ, vox.

Μετάχειρίζομαι, adminiſtro, gero, tracto, in manus ſumo, aggredior. ex μετὰ, & χεὶρ.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

& χριζω, tracto.

Μετηχρόνιοι, in cœlo degentes. a μετα-, χρόνος, cœlum, tempus, & μετα, trans. Μεταχρόνιος, ερος, ερα, ερον, serus, diuturnus. quod a χρόνος, cœlum, tempus, & μετα, trans.

Μετήβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, muto. f. μεταβαλῶ. perf. μεταβέβληκα. Th. βάλλω, jacio.

Μετέβην, ης, η, a. 2. ind. activ. verbi μεταβαίνω, digredior. f. μεταβήσομαι. Th. βαίνω, eo.

Μετέειπε, Poet. pro μετεῖπε, interlocutus est, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi μετέπω. Ex μετα, inter, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Μετέῃσι, Jon. & Poet. pro μετῆσι, interfuerit, Poetic. paragoge pro μετῆ, 3. sing. sub. præs. verbi μέτειμι, accedo, quod ex μετα, & εἰμί, sum.

Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεταπίθημι, transpono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην.

Μετείην, ης, η, interessem, præs. vel a. 2. optativ. verbi μέτειμι. Thema εἰμί, sum.

Μέτειμι, interfum: accedo: ulciscor, Plato. ex μετα, & εἰμί, sum.

Μετεῖναι, interesse, præs. inf. cum dat. μέτεστι, adest, 3. sing. verbi μέτειμι, interfum.

Μετείς, Jon. pro μεθείς, ὁ, aor. 2. part. a μεθίημι, negligo, prætermitto: ulciscor.

Μετέσχες, adeptus es, 2. sing. imperf. act. verbi μετέχω, fum particeps.

Μετεκίαθεν, adibat, 3. singul. imperf. verbi μετακιάθω, insequor, accedo, adeo, ex μετα, & κίω, vado.

Μετελάμβανεν, 3. singul. imperf. activ. verbi μετελαμβάνω, particeps sum. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, capio.

Μέτελθε, persequere, a. 2. imperat. act. μετέρχομαι, accedo. Thema ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, & per syncopen ἠλθον, ες, ε.

Μεταμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. passiv. μεταμελήθω, verbi μεταμέλομαι, seu ὁμαι, pœnitet me. impers. μεταμελόμαι. quod ex μετα, & μέλομαι, curo. Th. μέλει, curæ est.

Μετάμμενοι, Jon. & Dor. pro μετεῖναι, conversari, præs. inf. ab εἰμί, sum.

Μετεμόρφωσεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, transformo, f. ώσω. Th. μορφή, ης, ἡ, forma.

Μετενήνοχα, ας, ε, perfect. med. verbi μεταφέρω, traduco. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. aor. 1. ἤνεγκα. p. m. Attic. ἐνήνοχα.

Μετοξέτεροι, Jonic. pro ἔνιοι, nonnulli. a μετα, ἐξ, & ἕτερος, alter.

Μετεόν, Jon. pro μετὸν, ὄντος, τό.

Μετέπειτα, & μετέπειτεν, postea, adv. ex μετα, ἐπι, & εἶτα, deinde.

Μετέρχεο, exerce, præs. imperat. Jon. pro μετέρχου, verbi μετέρχομαι, præterco. Hesiod. tracto. Thema ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Μετεστώσης, conversæ, Jon. pro μεθεστώσης, genit. sing. perf. part. act. f. g. per crasin ab ἵστημι, sto. f. στήσω, perf. pass. ἑστάσω.

Μέτεστι, adest, 3. sing. a μέτειμι, adsum. Th. εἰμί, sum.

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, particeps sum, cum gen. fut. μεθέξω, aor. 2. μετέσχον, ες, ε. Thema ἔχω, habeo.

Μετετέθη, ης, η, & in 3. pl. μεπετέθησαν, a. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι, transfero. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Μετετίθει, 3. sing. imperf. quasi a τιθέω, pro μετατίθη, verbi μετατίθημι, transfero.

Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, interloquor. ex μετα, & φημί, seu φάω, dico.

Μετεφώνεον, alloquutus est, 3. sing. imperf. act. verbi μετεφωνέω, alloquor. Th. φωνή, ῆς, ἡ, vox.

Μετέχε, præs. imperat. μετέχου, præs. inf. a μετέχω, particeps sum.

Μετέχω, particeps sum, cum genit. fut. μεθέξω. p. μετέσχηκα. a. 2. μετέσχον ες, ε. Th. ἔχω, habeo.

Μετεωρίζω, in sublime tollo: aliquando sublimis feror. Item ad defectionem excito, ad spem rerum novarum, Polyb. lib. 5. f. ίσω. perf. μεμετεώρικα. Th. μετέωρος, ὁ, ἡ, sublimis. q. ex μετα, & αἴρω, tollo. q. d. εἰς ἀέρα αἴρω, in aerem tollo.

Μετέωρος, ε, ὁ, ἡ, sublimis, editus, erectus: aliquando levis. Item serus. post tempus. Ex μετα, & αἴρω, tollo, vel ὁράω. Hinc μετεωρότερος, sublimior. μετέωρα etiam sunt impressiones, quæ sunt circa locum astris vicinum. Aristot. μετεωρίζω, in sublime tollo.

Μετήισαν, Jon. pro μετῆσαν, prosecuti sunt, 3. pl. a. 1. act. ex μετα, & εἶμι, eo. a. 1. εἶσα, Att. ἦσα, Jon. ἧισα.

Μετῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι, prætereo: tracto.

Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, transmuto.

Μετήλυθεν, adivit, 3. singul. a. 2. verbi ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per syncop. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poet. pro μετέωρος, idem ac μετέωρος, sublimis.

Μετῆρε, 3. sing. aor. 1. act. verbi μεταίρω, solvo, navi proficiscor. fut. ἀρῶ. ex μετα, & ἄρω, tollo.

Μετησεσθαι, Jon. pro μεθήσεσθαι, f. 1. inf. med. a μεθίημι, dimitto.

Μετηύδα, 3. sing. imperf. verbi μεταυδάω. f. ήσω, verba facio.

Μετιεῖν, Jon. pro μεθιέναι, & μεθιεῖσαι, remittere, emittere, relinquere, præs. inf. a μεθίημι, fino.

Μετιέναι, Jon. pro μεθιέναι, præs. inf. ut & μετιέσθαι, pro μεθίεσθαι, & μεθιέναι, remittere.

Μέτιθι, præs. imperat. a μέτειμι, persequor, transeo. quod ex μετα, & εἶμι, eo. præs. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετίχην, pro μετέχω, participem esse.

Μετοικεσία, ας, ἡ, deportatio, transmigratio: inquilinatus, Matth. cap. 1. ex μετα, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ε, ὁ, domus.

Μετοικίζω, transfero, migrare cogo. f. ίσω, & Att. μετοικιῶ. a. 1. ind. μετῴκισα, perf. μετῴκικα, μετῴκισεν ὠτὸς, eos migrare jussit, Aristot. 2. Œconom. Ex μετα, & οἰκίζω, coloniam in aliquem locum mitto; item struo. Th. οἶκος, domus.

Μετοκλάζω, flexis genibus succumbo, claudico. ex μετα, & κλάζω, in genua procumbo.

Μετονομάζεσθαι, mutato nomine priore, alio nomine nominari, præs. inf. ab ὄνομα, nomen.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem ac ὄπις, ultio.

Μετόπισθε, & σθεν, postea, pone, post. adv. ex μετα, & ὀπίσω, retrorsum.

Μετοπωρινός, ε, ὁ, autumnalis. μετοπωρινόν, adverb. in autumno. ex μετα, & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Μετοχή, ης, ἡ, participatio, communio, consortium, communicatio. a μέτοχος, particeps.

Μετοχλίζω, refero, emoveo, transmoveo, transfero. Th. ὀχλόω, moveo.

Μέτοχος, ε, ὁ, socius, consors, particeps. a μετέχω, particeps sum.

Μέτρα, τά, nom. plur. a μέτρον, metrum.

Μετρεῖ, 3. singul. præs. ind. activ. μετρέομαι, præs. inf. pass. a μετρέω, metior.

Μετρῆσαι, ω, metior. Demosth. navigo, Apoll. 2. Item mutuum do: aliquando moderor. μετρῆσαι τινὶ ἴσα, vices rependere, Pausan. in Corinth. f. ήσω. p. μεμέτρηκα. a. 1. ἐμέτρησα. Thema μέτρον, ε, τό, mensura.

Μετρητής, οῦ, ὁ, mensura, amphora: amphora Attica, continens tres urnas. urnæ viginti constituunt culeum. Item μετρητὴ, ῆς, ἡ. Pariter μετρητὴς, οῦ, ὁ, metator, mensor.

Μετριάζω, modeste de me loquor. Chrysost. μετριάζω πρὸς λόγον, modice fero, Plato de Rep. mediocris sum, Aristot. 5. Politic.

Μετριοπαθέω, ῶ, idem ac συμπαθέω, condoleo: vel condoleo quantum satis est. fut. ήσω. perf. μεμετριοπάθηκα. μετριοπαθής, ες, ὁ, ἡ, modum tenens in affectibus, moderatus.

Μέτριος, α, ὁ, mediocris. μετρίως, mediocriter, adv. Th. μέτρον.

Μετριοφρονέω, modeste sentio, modestus sum. ex μέτρον, modus, & φρονέω, sentio.

Μέτρον, ε, τό, mensura, modus. Hinc μετρέω, metior. μετρητὴς, οῦ, ὁ, mensor. μέτριος, α, ὁ, ἡ, mediocris, modicus. μετρίως, modice, moderate. μετριότης, ητος, ἡ, mediocritas, modestia. διάμετρος, ε, ὁ, diameter, linea per medium secans. ἐπίμετρον, ε, τό, auctarium. συμμετρία, ας, ἡ, apta compositio membrorum, modus, & proportio. γεωμέτρης, ου, ὁ, geometra. γεωμετρία, ας, ἡ, geometria: terram dimetiendi scientia.

Μετωνομάζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μετονομάζομαι, vocor. f. άσομαι. ex μετα, & ὄνομα, ατος, τό, nomen.

Μετωπηδὸν, adv. adversa fronte. μετωπηδὸν πρέσωντες, in frontem dirigentes, Herod. ab ὤψ, & ὄπτομαι, video.

Μέτωπον, seu μετώπιον, ε, τό, frons, pars faciei, quæ post, seu supra oculos. Item unguenti genus Ægyptiaci, Dioscor. l. 1. c. 72. Pariter genus olei ex amaris nucibus confecti. μετώπω, gen. sing. Dor. ex μετα, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Μετῴχετο, cursu petebat, 3. sing. imperf. μετοιχόμαι, ῶμαι, ετο. ex μετα, & οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι.

Μεῦ, pro μοῦ, mei, gen. Dor. ab ἐγώ, ego.

Μέχρι, seu μέχρις, sequente vocali, usque ad, adv. cum genitivo. Aliquando sine casu, donec. Ἄχρι, seu ἄχρις, idem.

M H.

Μὴ, adverbium prohibendi, ne, non, nisi. Item nunquid? ἢ μὴ, nequaquam. εἰ μὴ, nisi.

Μήγε, aliquin, ex μὴ, non, & γε, quidem. εἰδὲ, μήγε, cæteroquin.

Μηδαμήγε, nusquam. ex μηδαμοῦ, & Jon. μηδαμᾶ, nusquam, quod a μηδαμὸς, nullus. Th. μὴ, non, δὲ, & ἀμὸς, aliquis.

Μηδαμὸς, nullus. ex μὴ, non, δὲ, & ἀμὸς, aliquis. hinc adv. μηδαμῶς, nequaquam, nullatenus.

Μηδὲ, neque, conjunctio. Th. μὴ, non.

Μήδεα, τά, consilia: genitalia. a μῆδος, εος, τό, consilium.

Μηδείη, ας, ἡ, Medea, nomen proprium mulieris.

Μήδειοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, Medi.

Μήδειος, α, ὁ, nomen viri.

Μηδείς, ενὸς, ὁ, nullus, nemo. μηδεμία, ας, ἡ, nulla. μηδὲν, ενὸς, τό, nullum, nihil. ex μὴ, non, & εἷς, unus.

Μηδημία, ας, & Jon. ης, ἡ, nulla. vide in μηδείς, nullus.

Μηδὲν, n. g. a μηδείς, nullus.

Μήδεο, Jon. pro μήδου, præs. imper. verbi μήδομαι, curam gero.

Μηδέποτ', & μηδέποτε, nunquam, adv. ex μηδὲ, neque, & ποτὲ, aliquando. Th. ὅτε, quando.

Μηδέπω, necdum, nondum. ex μὴ, non, & πω, enclitica, aliquatenus. Th. δς, qui.

Μηδέτερος, μηδετέρα, ας, ὁ, ἡ, neuter, neutra. ex μὴ, non, & ἕτερος, alter.

Μήδετο, pro ἐμήδετο, 3. singul. imperf. verbi μήδομαι, curo. f. μήσομαι. Th. μῆδος, τό, cura.

Μηδόλως, adv. nullo modo. Ex μὴ, non, & ὅλως, omnino.

Μήδομαι, curam gero, delibero, meditor. f. μήσομαι. a. 1. med. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat. Poet. provideo, prospicio. Th. μῆδος, εος, τό, cura, consilium.

Μῆδος, εος, τό, cura, consilium: pudenda. quasi a μάω, quæro. Hinc μήδομαι, curam gero, consulo. ἐπιμηθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, prudens. προμηθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, providus, circumspectus. προμήθεια, ας, ἡ, prudentia.

Μῆδος, ε, ὁ, Medus, nomen gentile. Hebr. dimensio.

Μηδοτῆσι, adv. nullo pacto. ex μηδὲ, οὐ

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τις, & ὄνυξ.

Μηδ', pro μήτε, neque. Th. μή, non.

Μηδείς, nullus. Ex μήτε, & εἷς, unus.

Μηκάομαι, balo. μηκάζω, idem. proprie est capratum, ab earum sono. μηκάς, άδος, ἡ, capra.

Μηκέτι, non amplius, ne posthac. Ex μή, non, & ἔτι, adhuc, ι inserto ad hiatum prohibendum.

Μῆκιστος, η, ον, longissimus, procerrimus, superl. a μακρός, ά, όν, longitudo.

Μῆκος, ους, τό, longitudo, prolixitas. quasi a μέγεθος, magnum. Et μῆκος, Jon. pro μηχος, remedium. hinc μηκύνω, longum facio, produco. μακρός, ά, όν, longus, prolixus.

Μηκύνω, prolongo. f. υνῶ. a. 1. ἐμήκυνα. præs. pass. μηκύνομαι, prolongor, succresco. Th. μῆκος.

Μήκων, ωνος, ἡ, papaver, forte a capitis μήκει, id est longitudine.

Μῆλα, τά, oves, nom. plur. a μῆλον, ου, τό. Sic & μῆλον, Dor. μᾶλον, τό, pomum: item malæ, seu genæ. Th. μηλέα, malus arbor.

Μηλέα, ας, ἡ, malus arbor. An quia flos ejus ad μέλι, mel, expetitur ab apibus, aut quia ubivis hominibus curæ est malus: a μέλειν, curæ esse. μῆλον, ου, τό, malum, pomum. item ovis, pecus. χρυσόμηλον, τό, malum aureum.

Μῆλη, ης, ἡ, specillum, instrumentum chirurgicum. hinc μηλόω, specillum demitto, specilli demissione pertento. Puto a μάω, quæro: quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ου, ὁ, Melius, nomen proprium, & Jon. pro πρόβατος, ovillus.

Μηλίσσουσα, ἡ, nomen mulieris. q. d. ovium custos.

Μηλοβότας, α, ὁ, Dor. pro μηλοβότης, ὁ, ovium pastor, opilio. Ex μῆλον, ovis, & βόσκω, pasco. hinc μηλόβοτος χώρα, regio, quæ pecudes alit.

Μηλοδόκος, ου, ὁ, ἡ, qui oves recipit. Ex μῆλον, pecus, & δέχομαι, capio.

Μῆλον, ου, τό, Dor. μᾶλον, malum, pomum: item ovis, pecus. Oves enim præcipue μῆλα, curæ sunt hominibus. Sed forte est a μαλός, tener, mollis. Est enim ovis talis corpore, & lana. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor.

Μῆλος, ου, ἡ, Melus, insula una ex Cycladibus. a rotunditate μήλου, pomi sic dicta.

Μηλωτή, ῆς, ἡ, Dor. ᾶ, sc. ovina pellis.

Μηλωτίς, & μηλωπίς, ίδος, ἡ, auriscalpium, auricularium specillum, Gl. Cyr.

Μηλωψ, pomacei coloris. a μῆλον, pomum.

Μήν, ramen, quidem. aliis particulis jungitur. a μέν, quidem; vel a μένω, maneo. Ea aliquid asseveratur, & manere indicatur.

Μήν, μηνός, ὁ, mensis. a μήνη, Luna, quæ mensem describit cursu suo. accus. plural. μηνᾶς. Hinc δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui decem mensium est. ἑξάμηνος, ου, ὁ, ἡ, sex mensium, semestris.

Μήνατο, Jon. pro ἐμήνατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi μαίνομαι, insanio. f. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα.

Μήν, ης, ἡ, Luna, Dor. μάν, q. a μανύω, quod ejus facies subinde minui soleat. Hinc νεομηνία, ας, ἡ, nova Luna, vel novus mensis. δεκατομηνία, ας, ἡ, plenilunium.

Μῆνι, pro μήνιε, irascere, præs. imperat. act. verbi μηνίω, irascor. Th. μῆνις, ιος, ὁ, ira.

Μήνιγξ, ιγγος, ἡ, membrana; maxime quæ cerebrum ambit. q. a μένος, vis, robur, quia roborat, & molle cerebrum adversus cranii duritiem munit.

Μηνιθμός, οῦ, ὁ, ira divina, ira. Thema μήνις, ιος, ἡ, ira permanens.

Μήνιμα, ατος, τό, ira. a μηνίω, irascor.

Μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens. acc. sing. μῆνιν. hinc μηνίω, irascor, iram exerceo. q. a μένω, maneo, vel a μή, & ἴω, frænum. ut sit quasi ira effrænis.

Μηνίσαντος, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. a μηνίω, irascor. Th. μῆνις, ἡ, ira permanens.

Μηνίσκος, Lunula, ornamentum: a μήνη, Luna.

Μηνοειδής, ὁ, ἡ, lunatus. ex μήνη, Luna, & εἶδος, species. Th. εἶδω, video.

Μηνύω, indico, significo. fut. ύσω. p. μεμήνυκα. aor. 1. ἐμήνυσα. aor. 1. sub. activ. μηνύσω, ης, ῃ. aor. 1. part. μηνύσας, αντος, ὁ, aor. 1. pass. ἐμηνύθην, ης, ἡ, aor. 1. part. pass. μηνυθείς, εῖσα, έν. Hinc μήνυσις, εως, ἡ, significatio. q. a μανόω, mens, ut sit mentem aperio.

Μὴ πιβάλῃς, pro μὴ ἐπιβάλῃς, ne injicias.

Μὴ πιτάμῃς, pro μὴ ἐπιτάμῃς, ne incidas, a. 2. sub. act. a τάμνω, seco.

Μήποτε, ne quando: si forte. ex μή, ne, & ποτέ, aliquando. Th. ὅτε, quando.

Μήπω, nondum, μήπως, ne quando. Ex μή, ne, & πῶς, quommodo?

Μηρ, pro μηρά, nom. plur. a μηρός, οῦ, ὁ, femur. in plur. μηροί, & μηρά.

Μηρί, pro μηρία, femora, nom. plur. a μηρίον, ου, τό, femur. Th. μηρός, οῦ, ὁ, femur.

Μήρινθος, ου, ὁ, funiculus. q. a μηρόω, glomero.

Μηρίον, ου, τό, idem ac μηρός, femur.

Μηριόνης, ου, ὁ, Meriones, nomen proprium.

Μηρός, οῦ, ὁ, femur, crus, coxa. μηρίον, ου, τό, idem. q. a μείρω, divido, quod femore corpus quasi in ramos dividatur.

Μηρύω, μηρυκάζω, & μηρυκάομαι, ruminо, quasi μηρόω, quia ruminare est revolvere cibum. aut a μείρω, divido, seco, partior, distribuo.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. med. verbi μηρύω, deduco filum, texo, glomero.

Μηρύω, revolvo, glomero. fut. ύσω. p. κα. hinc μήρυμα, ατος, τό, filum agglomeratum. q. a μείρω, quod glomeratio fiat fila dividendo.

Μήσαο, Jon. pro μήσω, 2. sing. a. 1. med. ἐμησάμην, ω, ατο. & Jon. μήσω, μήσατο, verbi μήδομαι, struo, curo. fut. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τό, cura.

Μῆσαι, Jon. pro μήσῃ, 2. sing. fut. 1. med. verbi μήδομαι, curam gero, meditor.

Μῆσι, Dor. pro μὴ ἔστι, non est.

Μῆσο, Jon. pro μέμησο, seu ἐμέμησο, 3. sing. pluiq. perf. verbi μήδομαι, curam gero.

Μήστορε, periti, nom. dual. a μήστωρ, ορος, ὁ, peritus. Th. μῆδος, εος, τό, cura.

Μήτ', & μήτε, neque, conjunct. ex μή, non, & τε, que.

Μήτηρ, ἡ, mater. genit. έρος, τρός. acc. μητέρα, tantum. dat. pl. μητράσι. voc. sing. ὦ μῆτερ. q. a μάω, vehementer cupio. Ardens est enim ejus στοργή, amoris affectio in liberos: vel a μάω, quæro. Proli enim suæ victum quærit. Hinc μητρῶος, α, ὁ, maternus. μήτρως, ω, ὁ, ωος, ὁ, avunculus maternus. μητρυιά, ᾶς, & Jon. ῆς, ἡ, noverca. μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus.

Μήτι, num? Et μήτι, nequid. a μή, non, & τι, aliquis. Μήτιγε, nedum.

Μητιάασθε, pro μητιᾶσθε, 2. plur. imperat. pass. Poet. verbi μητιάω, consulto, delibero. Th. μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Μήστωρ, vocat. sing. a μήστωρ, ος, ὁ, consiliarius. Them. μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Μητίζομαι, & μητίομαι, machinor, concito. Th. μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Μῆτιν, acc. sing. a μῆτις, consilium. Est & nomen proprium mulieris.

Μητιόωντας, gen. sing. a μητιάω, ῶντος, ὁ, consultus. Th. μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Μητιόωσι, Poet. pro μητιῶσι, 3. plur. præs. act. verbi μητιάω, consulto, delibero, ab eodem themate.

Μῆτις, ιδος, ἡ, consilium, prudentia. q. a μῆδος, consilium. hinc μητιάω, consilia agito, consulto. μητιήτης, ου, ὁ, consultus, prudens, consiliarius. ἀγχιμολήτης, ου, ὁ, ἀγχιμόλητις, ιος, ὁ, ἡ, verlatus. πολυμήτης, ου, ὁ, & πολύμητις, ιος, ὁ, abundans consilio.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus. Th. μήτηρ, mater.

Μητραλοίης, ου, ὁ, Att. pro μητραλοίας, ω, ὁ, matricida. ex μήτηρ, mater, & ἀλοάω, ῶ, percutio. Sic πατραλοίας, patris percussor dicitur.

Μητράσιν, adverb. materno genere. Th. μήτηρ, mater.

Μητροπάτωρ, matris pater, avus maternus. Ex πατήρ, pater, & μήτηρ, mater.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis. q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, mater urbium.

Μητρόρριπτος, ου, ὁ, a matre abjectus. De Paride dicitur. ex μήτηρ, mater, & ῥίπτω, projicio.

Μητρυιά, ᾶς, & Jon. μητρυιή, ἡ, noverca. Th. μήτηρ, mater.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus, a μήτηρ, mater.

Μηχανάασται, Poet. pro μηχανᾶται, machinatur, 3. sing. ind. pass. verbi μηχανάω, machinor. Th. μηχανή, ῆς, ἡ.

Μηχανή, ῆς, ἡ, artificium, machina. q. a μηχος, artificium, quo aliquid molimur. hinc μηχανάω, & Jonic. μηχανέω, machinor, molior. μηχάνημα, ατος, τό, fraus. ἀμήχανος, ου, ὁ, ἡ, simplex, minime solers. πολυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, versatus ad omnia.

Μηχανείατο, Jon. pro μηχανεῖντο, machinentur, 3. plur. præs. opt. a μηχανίομαι, pro μηχανάομαι, machinor. Th. μηχανή, ἡ, machina.

Μηχανάμενος, ὁ, præs. part. pass. verbi μηχανάομαι, machinor. Th. μηχανή, machina.

Μῆχος, ους, τό, consilium, remedium, commentum. Th. μηχανή, ῆς, ἡ, artificium.

Μήων, ονος, ὁ, ἡ, Doric. & Æolic. pro μείων, minor.

Μήονος, gen. sing. a Μήων, ωνος, ὁ, nomen proprium viri.

M I.

Μία, ας, ἡ, una. dat. μιᾷ, & Jon. μιῇ, a masc. εἷς, unus.

Μιαίνω, inquino, polluo, conspurco. f. ανῶ. a. 1. ἐμίηνα. perf. μεμίαγκα. perf. pass. μεμίαμμαι, & Att. μεμίασμαι. perf. part. pass. μεμιασμένος. a. 1. pass. ἐμιάνθην, ης, ῃ. a. 1. sub. pass. μιανθῶ, ῇς, ῇ. Hinc μιαρός, ᾶ, όν, pollutus. ἀμίαντος, ου, ὁ, ἡ, impollutus.

Μιαιφόνος, ου, ὁ, homicida, qui cæde se polluit. in vocat. ὦ μιαιφόνε. hinc μιαιφονεύω, cæde me polluo. ex μιαίνω, polluo, & φόνος, ου, ὁ, cædes. Th. φένω, occido. p. m. πέφονα.

Μιάνθεν, Poet. pro ἐμιάνθησαν, Bœot. pro ἐμιάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Vel per syncopen pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. pass. verbi μιαίνω, polluo. hinc a. 1. sub. pass. μιανθῶ, & in 3. plur. μιανθῶσι.

Μιανῶ, f. 1. act. verbi μιαίνω, polluo.

Μιαρός, ᾶ, όν, pollutus, sceleftus. Th. μιαίνω, polluo.

Μίασμα, ατος, τό, inquinamentum, μιασμός, ου, ὁ, impuritas. Th. μιαίνω, polluo.

Μίγδα, mixtim, adverb. pro μίγδην, a μίγνυμι, misceo.

Μιγείην, ης, ῃ, aor. 2. opt. pass. μιγείς, έντος, ὁ, & in f. g. μιγείσα, a. 2. part. pass. ab a. 2. pass. ἐμίγην, verbi μίγνυμι, misceo. f. μιχθῶ.

Μίγεν, Bœot. syncope pro ἐμίγησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi μίγνυμι, misceo. f. χθῶ.

Μιγήσατο, per ectasin Jon. pro μιγῆσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ejusdem verbi.

Μίγη, pro ἐμίγη, 3. sing. a. 2. pass. Jon. μιγήμεναι, Att. & Doric. pro μιγῆναι, congressum fuisse, a. 2. inf. pass. verbi μίγνυμι, misceo.

Μιγήσεται, f. 2. pass. verbi ejusdem.

Μίγμα, ατος, τό, mixtura. Th. μίγνυμι, misceo.

Μίγνυμι, seu μιγνύω, misceo. f. ξω. p. μέμιχα. a. 1. ἔμιξα. perf. pass. μέμιγμαι. perf. part. μεμιγμένος, η, ον. a. 2. pass. ἐμίγην. aor. 2. inf. μιγῆναι. Dor. μιγήμεναι. a. 1. pass. ind. ἐμίχθην. paulo post f. μεμίξομαι. q. a μίσγω.

Μιγνύσα, præs. inf. activ. a μίγνυμι, misceo.

Μίδης, bestiola, & vermiculus fabis innascens, easque peredens. Theophr. l. 4. de causis plant. cap. 16. q. a μύω, edo. Est & jactus, in tesserarum ludo fortunatus. Fuit & rex Phrygiæ ditissimus istius nominis.

Μίδακος, crater, Jerem. 52. 19.

Μικκός, ά, όν, Dor. pro μικρός, ή, όν, hinc μικκύλος, parvus, a, um : parvulus.
Μικρής, gen. Jon. f. g. a μικρός, parvus.
Μικρός, ά, όν, & Att. σμικρός, parvus. Dor. μικκός, parvus. a μείω, minuo. comp. μικρότερος. ſup. μικρότατος, vel irregularit. ἐλάσσων, ἐλάχιστος. μετὰ μικρὸν, paulo poſt. μικρὸν, parum. μικρότητες, vel σμικρότης, ητος, ἡ, parvitas.
Μίκτο, Jonic. vel Poet. pro ἐμίμικτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. μίγνυμι, miſceo.
Μικτός, ή, όν, mixtus. in plur. n. g. τὰ μικτά. ab eodem themate.
Μίλαξ, quæ & σμίλαξ, genus hederæ, Ariſtoph. in Nub.
Μίλτος, ἡ, τὸ, & ὁ, ἡ, nomen urbis. Gr. coccinea. a μίλτος, minium.
Μίλτος, ὁ, ἡ, inſtrumentum quoddam artis plaſticæ, Poll. Leg. & λίγδος, & melius.
Μίλιον, ου, τὸ, milliare, ſpatium mille paſſuum.
Μιλτοκέφης, ὁ, ἡ, minio tinctus, miniatus. quod a μίλτος, ἡ, minium, & ἀλείφω, ungo.
Μιλτοπάρηος, ὁ, ἡ, rubras habens proras. a μίλτος, ὁ, ἡ, minium, & παρηά, pro παρειά, ᾶς, ἡ, gena; Poetis prora navis.
Μίλτος, ἡ, ὁ, minium.
Μίλφωσις, ωσ, ἡ, & μίλφωσις, ἡ, defluvium pilorum palpebræ. q. a μίλτος, minium, & φάος, τὸ, lux: oculus in Odyſſ.
Μίλων, Doric. per apocopen pro Μίλωνος, Miloni.
Μηλοκύκλιον, ου, τὸ, fructus arbuti.
Μίμαντα, acc. ſingul. a Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.
Μίμαρκυς, ὑος, ἡ, farciminis genus. an quod μία ἀρκὴ? unum ſatis eſt? Potius a μῦμαι, quod eſt obſonii genus.
Μιμέομαι, ῶμαι, imitor, cum acc. præſ. inf. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. perf. μεμίμημαι, σαι, ται. Hinc μίμησις, εως, ἡ, imitatio. μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator. μῖμος, ου, ὁ, imitator hiſtrionicus. Ducamus a μιμάομαι, cupide ferot. μωμεῖσθαι ῥᾴδιον μιμεῖσθαι χαλεπόν: reprehendere facile eſt, imitari difficile. Prov.
Μιμήσαιντο, imitentur, 3. plur. a. 1. opt. med. μιμήσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μιμέομαι, imitor. f. 1. μιμήσομαι, & in 1. pl. μιμησόμεθα.
Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. a μιμέομαι, imitor.
Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator.
Μιμνάζω, idem cum μίμνω, ſeu μένω, maneo.
Μιμνάσκετο, Dor. pro ἐμιμνήσκετο, recordabatur, 3. imperf. paſſ. verbi μιμνήσκω, facio recordari, moneo.
Μίμνει, manet, 3. ſing. præſ. ind. μίμνω, Poet. pro μένω, maneo.
Μιμνήσκω, facio recordari, moneo. præſ. imperat. μίμνησκε. mutuatur ſua tempora a Them. μιμάομαι, reminiſcor. f. μνήσω. p. μέμνηκα. præſ. paſſ. μιμνήσκομαι, recordor, perf. paſſ. μέμνημαι, memini. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην, in 1. plur. ἐμνήσθημεν. aor. 1. med. ἐμνησάμην, ωατο.
Μίμνον, manebant, 3. plur. imperf. act. Jon. μίμνουσι, Dor. pro μίμνωσι, 3. pl. præſ. verbi μίμνω, idem ac μένω, maneo. præſ. part. μίμνων.
Μιμνόντεσσι, dat. plur. Poet. & Jon. pro μίμνουσι, præſ. part. μίμνων, οντος, ὁ, manens, ejuſdem verbi.
Μίμνω, idem ac μένω, maneo. præſ. part. μίμνων, manens.
Μιμώ, οῦς, ἡ, ſimia; quia μιμεῖται, actiones hominum imitatur, auctore Tzetze, πίθηκος.
Μίν, ipſum, ipſam, acc. indeclinabile. Dor. pro αὐτὸν, αὐτὰν. vel ἕ. Sic αὐτόν μιν, pro ἑαυτὸν, ſeipſum. In genit. ſignificat αὐτοῦ, vel αὐτῆ. Ducunt a nominativo ἕ, pro ὅς, ille, cujus accuſativus eſſet ἵν, & inde μὶν, & νίν.
Μίνθα, ſeu μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba Oppian. An quia ἐκ μίνθη, in ſtercore naſcitur? An a μένος, robur, & θύω, ſacrifico?
Μίνθος, τὸ, & μίνθη, ἡ, ſtercus humanum, ſive flos ille in ſterquiliniis enaſcens, quo hirci mirifice afficiuntur. Alii volunt ſignificare caprarum terrimenta. Vide Com. Ariſtoph. in Plut. Μίνθος etiam eſt mentha. Theophr. in hiſt. plant. lib. 6. c. 7.
Μινυᾶν, genit. Dor. pro Μινυῶν. Et Minyæ argonautæ dicuntur. Sic & Μινύθεια, ας, ἡ, eadem, quæ & Μινύα, ſcilicet πόλις, urbs.
Μινύθει, minuit, 3. ſing. ind. præſ. μινύθη, 3. ſing. ſub. præſ. a μινύθω, minuo. Apoll. Aliquando paſſive. Heſiod. μινύθηται δὲ οἶκος, minuuntur familiæ. Th. μινυὸς, ᾶ, ὁ, parvus.
Μινυθᾶ, adv. paululum. Hinc μινυθάδιος, α, ὁ, ἡ, brevi tempore durans, μικροβίος. μινυθαδίως, ας, ἡ, Luna, ἀπὸ τῆ μινύθειν, a minuendo. Th. μινυὸς, ᾶ, ὁ, parvus.
Μινυὸς, ᾶ, ὁ, Euſtath. Attice dici vult pro μικρὸς, parvus, exilis. hinc μινύθω, minuo. μινυθάδεσσι, brevi tempore durans; μινυρὸς, puerulus, gracili voce cantillans. Item μινυρὶ, pipiones, & fœtus avium reliquarum. μινυρίζω, cantillo, voce querula cano. Item vagio metaphorice. Iliad. ε.
Μινύριζε, præſ. imperat. act. a μινυρίζω, exili voce lamentor, cantillo. minurizo Sidonio. Item vagio metaph. hinc μινύρισμα, ατος, τὸ, minuritiones. quod a μινυρὸς, idem ac Them. μινυὸς, parvus: quia intelligitur vox exilis.
Μινύρομαι, querula voce cantillo, fleo, ploro, imploro, clara voce loquor. in Epigram.
Μινυώριος, α, ὁ, qui brevis eſt temporis fluxus. ex μινυὸς, parvus, & ὥρα, ας, ἡ, tempus. μινυώριον ὕδωρ, aqua parum durans. μινύωρον, paulum.
Μίνως, ῶος, ὁ, Minos. nomen viri.
Μίξις, εως, ἡ, concubitus, miſtio.
Μιξοπάρθενος, ὁ, ἡ, naturam habens virginis, & animalis. a μίγνυμι, miſceo, & παρθένος, ἡ, virgo.
Μίξω, miſcebo, f. 1. act. verbi μίγνυμι, miſceo.
Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in convalle, in qua fit miſtio aquarum. a μίσγω, ſeu μίγνυμι, miſceo, & ἄγκος, εος, τὸ, vallis.
Μίσγεως, Jon. pro μίσγῃ, 2. ſingul. præſ. ſub. paſſ. verbi μίσγω, idem ac μίγνυμι, miſceo.
Μίσγειν, præſ. inf. a μίσγω, tempero. Th. μίγνυμι, miſceo, tempero.
Μίσγετο, miſcebatur, 3. ſingul. imperf. Jonic. verbi μίσγομαι, ῃ, ετο. Them. μίγνυμι, miſceo.
Μίσγουσαι, Dor. pro μίσγουσαι, miſcentes, præſ. part. f. g. a μίσγω, idem ac μίγνυμι, miſceo.
Μισγόμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi, & thematis.
Μισεῖ, 3. ſing. præſ. activ. ſed μίσει, præſ. imperat. act. verbi μισέω, odi.
Μισέω, ῶ, odi, minus amo, cum accuſ. imperf. ἐμίσεον, ουν. f. ήσω. præt. μεμίσηκα. a. 1. act. ἐμίσησα. a. 1. ſub. μισήσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. μισήσωσι. præſ. paſſ. μισέομαι, odio habeor. perf. paſſ. μεμίσημαι, perf. part. μεμισημένος, η, ον, exoſus, a, um. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium.
Μισηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi μισέω, odi.
Μισήσῃ, oderit, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.
Μισητὸς, ὴ, όν, odioſa. a μισητὸς, odioſus. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium, averſatio.
Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis perſolutio. præmii retributio, pœna. Ex μισθὸς, ὁ, merces, & ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do.
Μισθαποδότης, ου, ὁ, qui mercedem perſolvit: præmiorum largitor. ab iiſdem them.
Μίσθιος, ου, ὁ, mercenarius. Themat. μισθὸς, merces, ſtipendium, præmium.
Μισθοδότης, ου, ὁ, Dor. pro μισθοδότης, ου, ὁ, mercedis dator, quæſtor. ex μισθὸς, ὁ, merces, & δίδωμι, do.
Μισθὸς, ὁ, merces, præmium laborum. q. a μῖσος, odium, & ὦθω, depello. odium enim depellit, & amorem conciliat. hinc μισθόω, mercede loco.
μισθόομαι, mercede conducor. μισθωτὸς, ὴ, ὸν, mercede conductus, mercenarius, ἀντιμισθία, ας, ἡ, remuneratio.
Μισθοφόρος, ου, ὁ, miles, mercenarius. ex μισθὸς, ὁ, merces, & φέρω, fero.
Μίσσωμα, ατος, τὸ, merces, ſumptus. Th. μισθὸς, merces, ſtipendium.
Μίσκελλα, ων, ὰ, fruſta cœnarum, quæ everri ſolent, Poll. hinc μίσκελλος, ου, ὁ, ſordidus, præparcus, qui fruſta etiam colligit. μισκέλλας, ου, ὁ, ſcil. οἶνος, vile, & nigrum vinum.
Μῖσος, εος, ους, τὸ, odium, averſatio. quaſi ἀμήϊσον, non æquale, quia odium eſt quædam inconvenientia. vel a μύω, nuto, ut ſit quod μύοντες ἐκφεύγομεν. Hinc μισέω, odi, odio proſequor. μισάνθρωπος, ου, ὁ, inhumanus homo, qualis Timon, Lucian.
Μίσυλλον, ου, ὁ, imperf. Jonic. verbi μισύλλω, minutarim ſeco.
Μισύλλω, in minutas partes ſeco. q. ἐς μῖσον σύλλω, id eſt, in particulas tribuo. μίσυλλον, fruſtum panis canibus objectum.
Μίσυ, ſuccus in metallis concretus.
Μίσχος, ου, ὁ, pediculus, quo fructus, & folia plantæ appenſa ſunt. quaſi ab ἴσχω, teneo.
Μίτος, ου, ὁ, licium, filum, quod ſtamini implicatur. a μείω, quia tenue.
Μίτρα, ας, ἡ, cingulum, baltheus. acc. Jon. μίτρην. q. e μίτος.
Μιτροχίτων, ὁ, mitra tunicam cingens. ex μίτρα, mitra, & χιτὼν, ῶνος, ὁ, tunica.
Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen inſulæ, Mitylene. Gr. μίτυλος, mutilus.
Μίτυλος, & μύτιλος, ου, ὁ, mutilus, cornibus carens. q. cui μείων τύλος, vel a μείω, minuo.
Μίτυς, υος, ἡ, commoſis, purgamentum ceræ. vox rei apiariæ.
Μιχαὴλ, ὁ, nomen Angeli ἄλλιστον, Michael: item viri: item Chriſti.
Μιχθεὶς, ὁ, mixtus, a. 1. part. paſſ. a μίγνυμι, miſceo.

M N.

Μνᾶ, ᾶς, ἡ, mina, libra, varii ponderis apud diverſos.
Μνάᾳ, ſpondes, Poetic. pleonaſm. pro μνᾷ, 2. ſing. ind. verbi μνάομαι, memoro, recordor.
Μναμήϊον, ου, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, monumentum.
Μναμοσύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 1. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi μνημονεύω, memini. Th. μνάομαι, recordor.
Μναμοσύνα, ας, ἁ, Dor. pro μνημοσύνη, ἡ, memoria.
Μνάομαι, memoro, mentionem facio, recordor, memor ſum: ambio, affecto. γάμον μνάᾶσθαι, nuptias petere, Lucian. fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην, ης, η. q. a μνάω, pro μνάω, a μένος, quod meminiſſe facere ſit in mentem revocare. Hinc μνήμη, ης, ἡ, memoria. μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor. μνημειώδης, ες, ὁ, memoria valens; item ad memoriam pertinens. μνημονεύω, memoria teneo, memini. μεμνήσκομαι, recordor. ἀναμιμνήσκομαι, idem. ἀνάμνησις, ἡ, recordatio. ὑπόμνημα, ατος, τὸ, monumentum. μνηστὸς, ὴ, όν, deſponſatus. μνηστὴ, ῆς, ἡ, ſponſa. μνηστὴρ, procus. μνηστεύω, ambio nuptias. μνηστέω, idem.
Μνάσειον, in memoriam reduceret, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. & Dor. pro μνήσειεν, & hoc pro μνήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. activ. verbi μεμνήσκω, ſeu μνάομαι, recordor.
Μνάσῃς, memores, 2. ſing. a. 1. ſub. Dor. pro μνήσῃς. a μεμνήσκω. f. μνήσω.
Μνάσθαι, ambire. μνεύμενος, ambiens, præſ. part. Jon. a μνάομαι, ambio.
Μνάστηρα, ων, ὰ, Dor. pro μνηστῆρα, ἡ, monitrix. quod a μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, monitor. Th. μνάομαι, memor ſum. Sic & μνηστὴρ, pro μνηστὴς, ὁ, qui memor eſt alicujus rei, ſtudioſus.
Μναστέω, Dor. pro μνηστέω, quod pro μνηστεύω, nuptias ambio. hinc μνασάμενος, a. 1. part. Dor. pro μνησάμενος.
Μνᾶσις, εως, ἡ, Dor. pro μνῆσις, quod pro μνήμη, ἡ, memoria.

Μνέ-

Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.
Μνάω, meminiſſe facio. quaſi a μένος, mens.
Μνάεσθαι, Jon. pro μεμνῆσκειν, commemorare. μνώμενος, ambiens, Jon. a μνάομαι, ambio.
Μνείη, ης, ἡ, mentio, memoria. Thema μνάομαι, memini.
Μνῆμα, ατος, τὸ, monumentum, ſepulchrum. a præt. paſſ. μέμνημαι. Them μνάομαι, recordor.
Μνημεῖον, ε, τὸ, idem ac μνῆμα, monumentum.
Μνήμη, ης, ἡ, mentio. a perf. μέμνημαι, verbi μνάομαι, recordor.
Μνημονεύω, memoria teneo, præſ. ind. hinc μνημονεύης, 2. ſingul. præſ. ſub. hinc μνημονεύομαι, memoror. Th. μνάομαι, recordor.
Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria. Eſt & nomen Deæ Mnemoſynis Muſarum matris ſecundum Heſiodum. a μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor. Th. μνάομαι, recordor.
Μνημόσυνον, ε, τὸ, recordatio, memoria.
Μνησάσθην, Jon. pro μνήσαντο, 3. plur. aor. 1. opt. med. verbi μνάομαι, recordor.
Μνήσασα, recordata, a. 1. part. act. f. g. verbi μνάω, ſeu μνάομαι, recordor.
Μνησάσκετο, Jon. pro ἐμνήσατο, 3. ſing. a. 1. med. ejuſdem verbi.
Μνῆσαι, memineris, Jonic. pro μνήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. ejuſdem verbi.
Μνησθείς, ὁ, a. 2. part. paſſ. μνήσθην, aor. 1. imperat. paſſ. ab aor. 1. paſſ. ἐμνήσθην, verbi μνάομαι, recordor.
Μνῆσο, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. μνήσθητι, & in plur. μνήσθητε, a 1. imperat. μνησθῆναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι, f. 1. paſſ. verbi ejuſdem.
Μνησικακεῖν, mali, vel injuriarum accéptarum memorem eſſe. ex μνάομαι, recordor, & κακός, malus.
Μνήσομαι, memor ero, f. 1. med. μνησόμεθα, pro μνησέμεθα, 1. plur. ejuſdem temporis, verbi μνάομαι, memor ſum.
Μνηστεύω, nuptias ambio, ſum procus: deſpondeo. Item ambio, magiſtrarum appeto: reminiſcor: concilio, comparo. μνηστεύω γάμους, concilio nuptias, Eurip. f. εύσω. perf. μεμνήστευκα. præſ. paſſ. μνηστεύομαι, deſpondeor, quod eſt mulieris, cum dat. perf. paſſ. μεμνήστευμαι, perf. part. f. g. μεμνηστευμένη, ης, ἡ, deſponſata. a. 1. paſſ. ἐμνηστεύθην. aor. 1. part. paſſ. μνηστευθείς, εισα, εν, a μνηστός, ὸς, ὴ, ſponſus. & μνηστή, ῆς, ἡ, ſponſa. quæ ſunt orta a 3. ſing. perf. μέμνημαι, σαι, σται, verbi μνάομαι, ambio.
Μνηστήρ, ῆρος, ὁ, ſponſa. μνηστῆρ, ῆρος, ὁ, procus. Th. μνάομαι, ambio.
Μνήστις, ιδος, ἡ, Jon. pro μνήμη, ἡ, memoria.
Μνηστός, ὴ, ὸν, deſponſatus. μνηστὺς, ύος, ἡ, peritio mulieris in uxorem.
Μνίον, ε, τὸ, muſcus, alga.
Μνίω, vel μίω, edo, comedo.
Μνοῦς, prima lanugo, pilus tener: lana tenerrima, cum qua naſcuntur agni: in anſeribus pluma molliſſima, Heſych.
Μνώεο, Jonic. pro μνῶ, præſ. imperat. paſſ. a μνώομαι, Poet. pro μνάομαι, recordor.
Μνώοντο, Jonic. & Poet. pro ἐμνῶντο, 3. plur. imperf. verbi μνώομαι, pro μνάομαι, recordor; ambio, affecto.

M O,

Μογγός, ὴ, ὸν, qui obtuſa eſt voce. Uſurpatur in Hippiatr. de aſino admiſſario.
Μογήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. a μογέω, ærumnas patior. fut. ήσω. The. μόγος, ὁ, labor.
Μογέομεν, Dor. pro μογοῦμεν, laboramus, 1. plur. præſ. a μογέω, tolero.
Μογεικάλεος, ε, ὁ, ἡ, balbus, difficulter loquens. ex μόγις, ægre, & λαλέω, loquor.
Μόγις, adv. vix, ægre. Th. μόγος, labor.
Μόγος, ε, ὁ, labor, ærumna, afflictio, Poet. q. a μόγις, vix. ut is ſit, qui vix perfertur. Hinc μογερός, ὴ, laboriosus, ærumnoſus. μογέω, & οὔω, laboro. μόγις, vix, ægre.
Μογοστόκος, ὁ, ἡ, partus laborem ſuſcipiens, circa partum laborans. Epitheton Lucinæ, circa τόκος μεγοῦσα, ut quæ parturientibus adſit. a μόγος, ὁ, labor, & τίκτω, pario.
Μόδιος, ε, ὁ, modius. menſura aridorum. a Lat. modius.
Μόθαξ, ακος, ὁ, verna. μόθων, ωνος, ὁ, idem; quia ad μόθον, laborem, adhibetur.
Μόθος, ε, ὁ, labor: item bellum, pugna, tumultus.
Μοὶ, pro ἐμοὶ, mihi, dat. ab ἐγὼ, ego.
Μοιμυῶν, & μοιμύλλων, contrahere labia. Item lac fugere, Heſych.
Μοῖρ᾽, pro μοῖρα, ας, & Jon. ης, ἡ, fatum, Parca, ſors. Plato, decens, decorum, officium. Iliad. α. cohors, decuria, acies. Strabo, pars, membrum, tractus. Item providentia, decretum certum: μοῖρα θεία, divina providentia, Xenophon. gen. pl. Æol. μοιράων. Th. μείρω, divido, ſortior. p. m. μέμορα.
Μοιρηγενής, ὁ, felici fato natus, fortunatus. a μοῖρα, ἡ, fatum, felicitas, & γίνομαι, naſcor.
Μοιρίδιος, ία, ον, Poetic. pro εἱμαρμένος, pro quo & πεπρωμένος, fatalis. μοιριδίῳ θανάτῳ, letho fatali. Plutarchus.
Μοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro μοῦσα, ἡ, muſa.
Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.
Μοισαῖος, α, ον, Poet. & Doric. pro Μουσαῖος, a Muſis factus, & paratus. hinc Μοίσαισι, dat. plur. f. g.
Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, adultera: adulterium. Th. μοιχὸς, adulter.
Μοιχάομαι, ώμαι, ſum adultera, adulterium committo. f. ήσομαι. p. μεμοίχημαι. Th. μοιχὸς, adulter.
Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium. Thema μοιχὸς, adulter.
Μοιχοθείς, ὁ, adulteratus, a. 1. part. paſſ. a μοιχόω, adulteror. fut. οὐσω. aor. 1. paſſiv. ἐμοιχώθην. ab eodem themate.
Μοιχόω, ſupro, vitio, ſum adulter, mœchor. fut. ώσω. p. μεμοίχωκα. a. 1. ἐμοίχωσα. ejuſdem them.
Μοιχιὸς, ὸ, ὁ, adulterinus. Thema μοιχὸς, adulter.
Μοιχὸς, ὸ, ὁ, mœchus, adulter. Item indecora prorſus, & cinædica tondendi ratio. Hinc μοιχαὶ, ᾶδος, ἡ, adultera. μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, idem. μοιχόω, mœchor, adulter ſum. μοιχεία, ας, ἡ, adulterium.
Μολγὸς ὸ, ὁ, bulga, ſaccus coriaceus, culeus. μολγὸς etiam idem eſt, ac tempus mulgendi. Ariſtoph. in Equit.
Μολέω, ſeu μόλω, venio, & vado, curro, q. a μέλλω, futurus ſum. hinc μολὼν, a. 2. part. act.
Μολίβδαινα, ſeu μολύβδαινα, ἡ, pila, ſeu maſſa plumbea. a μόλιβδος, plumbum.
Μόλιβδος, ſeu μόλυβδος, ε, ὁ, plumbum. q. a μολεῖν εἰς βάθος, quod in fundum facile deſcendat. Vel a μόλις, & βάω, quia qui plumbum fert, vix procedit. Hinc μολίβδεος, & μολίβδινος, ſeu μολύβδινος, η, ὁ, plumbeus.
Μόλιβ᾽ ſeu μόλυβδ᾽, idem ac μόλιβδος, plumbum.
Μόλις, adverb. vix, tandem; idem ac μόγις. Th. μόλος, ε, ὁ, labor.
Μολοβρὸς, ὸν, ὁ, vorax, guloſus, inſatiabilis. Item humilis, pumilio, Nicand.
Μολόχορος, herbæ nomen perpetuo virentis.
Μολοῦσα, profecta, Dor. pro μολοῦσα, a. 2. part. f. g. a μολέω, venio.
Μόλος, ε, ὁ, labor, pugna, fremitus. q. a μόλις, vix.
Μολοσσὸς, ὁ, Moloſſus, pes metricus, tribus ſyllabis longis conſtans.
Μολόχ, ὁ, nomen idoli ἄκλιτον, Moloch. Hebr. regnans.
Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantilena, cantus, hymnus. Item ludus, Didym. in Odyſſ. dat. ſing. μολπῇ.
Μολύβδαινα, ἡ, & μόλυβδος, ὁ, maſſa plumbea. μολύβδαινα numeratur etiam a Polluce inter plicatoris inſtrumenta.
Μολύνω, inquino, contamino, polluo. fut. υνῶ. a. 1. ἐμόλυνα. p. μεμολυγκα. perf. paſſ. μεμόλυμμαι, & Att. μεμόλυσμαι, aor. 1. paſſ. ἐμολύνθην, ης, η. Hinc μολυσμὸς, ὸ, ὁ, contaminatio.
Μολυσμὸς, ὸ, ὁ, contaminatio, fœditas, turpitudo, inquinamentum.
Μομφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μομφὴ, querela, querimonia.
Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, reprehenſio. a præt. med. μέμφομαι, verbi μέμφομαι, incuſo.
Μοναμπυκία, ας, ἡ, Poet. unicum equi frænum. Ex μόνος ſolus, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, reticulum muliebre.
Μονάμπυξ, ὁ, jubatus.
Μοναρχέω, Monarchiam obtineo, ſolus regno. Μόναρχος, ε, ὁ, pro Μονάρχης, ε, Princeps, Monarcha. Μοναρχικὸς, Monarchicus, ad Monarcham pertinens.
Μοναρχία, ας, ἡ, unius dominatus. a μόνος, η, ὁ, ſolus, & ἀρχὴ, imperium.
Μοναχὸς, ὴ, ὸν, monachus, ſolitarius, a, um. Th. μόνος, ſolus.
Μονὴ, ῆς, ἡ, & Dor. μονὰ, manſio, habitatio. Th. μένω, maneo. Sed μόνη, ης, ἡ, ſola. a μόνος, ſolus.
Μόνιμον, τὸ, ſtabile. quod a μένω, maneo. p. m. μέμονα.
Μονιὸς, ὸ, ὁ, ſolitudines captans. Sumitur etiam pro porco agreſti. Item torques, monile. Th. μόνος, ſolus.
Μονοβάμων, ονος, ὁ, Dor. pro μονοβάμων, ὁ, ἡ, qui ſingularem habet inceſſum. ex μόνος, ſolus, & βαίνω, eo.
Μονογενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, unigenitus. ex μόνος, ſolus, & γένος, familia. Th. γίνομαι, naſcor.
Μονόδροπον φυτὸν, planta unicum habens truncum. Ex μόνος, ſolus, & δρέπω, decerpo.
Μονοειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, uniformis, ſimplex, uniuſmodi, ex μόνος, unus, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.
Μονοήμερος, ὁ, uno die durans. ex μόνος, η, ον, unus, a, um, & ἡμέρα, dies.
Μονοκρήπις, ιδος, ὁ, qui unicam crepidam, ſeu calceum habet. ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων. a κρηπὶς, ἡ, baſis, pes.
Μόνος, η, ον, ſolus, a, um, unicus, ſingularis. q. a μένω, maneo, ut ſit proprie qui remanet relictus. Vel ab inuſit. μίος, unde μία. hinc μόνον, adverb. ſolum, ſolummodo. μονὰς, άδος, ἡ, unitas. μονοχὲς, ὲς, ὁ, unicus; item homo ſolitarius. μοναστήριον, ε, τὸ, monaſterium.
Μονότροπος, ε, ὁ, ἡ, qui vitam ſolitariam degit: ſimplex, candidus. ex μόνος, ſolus, & τρέπω, verſo.
Μονόφθαλμος, ε, ὁ, ἡ, luſcus, unoculus, altero oculo captus. ex μόνος, unus, & ὀφθαλμὸς, ὸ, ὁ, oculus. Thema ὄπτομαι, video.
Μονόψηφος, ε, ὁ, Doric. pro μονόψηφος, ε, ὁ, qui ſolus ſuum ſuffragium cum aliorum ſuffragiis conſentiens non habet. Th. ψῆφος, ε, ἡ, calculus, ſuffragium.
Μονόω, ſolum relinquo, deſero, deſtituo. f. ώσω. p. μεμόνωκα. perf. part. paſſ. f. g. μεμονωμένη, ſola relicta. aor. 2. paſſ. ἐμονώθην. Th. μόνος, ſolus.
Μονωθεὶς, ὁ, ſolus relictus, a. 1. paſſ. part. μονωθῆναι, a. 1. inf. verbi μονόω, deſtituo.
Μονώνυξ, υχος, ſive μώνυξ, ὁ, ἡ, ſimplex: ſolidas habens ungulas. μωνύχων ποδῶν, ſolidi pedes. Ariſtot. 2. anim. ex μόνος, ſolus, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula.
Μονώτατος, ε, ὁ, maxime ſolus, ſuperl. a μόνος, ſolus.
Μορέα, ας, ἡ, morus, arbor. μόρον, ε, τὸ morum, fructus. συκάμορος, ε, ἡ, & συκομορέα, ας, ἡ, ficus Ægyptia, arbor. συκόμορον, ε, τὸ, fructus ſycomori.
Μορέω, f. ήσω, Poet. pro interficio: laboro, abrado, rumulo, Etym. Th. μόρος, mors.
Μόρσιμος, ſeu μόρσιμος, η, ὁ, fatalis.
Μόρσιον, ε, τὸ, particula, portiuncula, membrum: pudenda. a μόρος, portio. μόρσια δικαίου, partes juris, Hermog. Th. μείρω, divido. p. m. μέμορα.
Μορμολύκειον, ε, τὸ, larva, perſona, terriculum, ſpectrum. Item caprorum facies, Etymol. Th. μορμὼ, ὼς, ἡ, mulier horrenda.

Μόρμων, ωνος, ὁ, terrificus, terror inanis: molestus. Hes.

Μορμύρω, murmuro, inundo, obstrepo. quasi a μύρω, fluo. μορμύροντα, fervescentem, acc. part. præs.

Μορμώ, οῦς, ἡ, strix, mulier horrenda facie, larva, lamia. q. a μόρμος, terribilis. Est etiam μορμώ, adverb. pro φοβῶ. Hinc μορμολύττομαι, terreo. μορμολύκειον, seu εἶον, ου, τὸ, larva.

Μόρξαι, a. 1. inf. act. μόρξω, abstergam, f. 1. act. verbi μοργνύω, seu μόργνυμι, pro ἀμόργνυμι, abstergo.

Μοῦρις, ιτος, ὁ, fatalis, exitiosus. a μόρος, ὁ, portio, fatum exitiale. Th. μείρω, divido.

Μόρος, ου, ὁ, portio, labor, cruciatus, morbus, interitus: fatum, mors. Th. μείρω, divido, sortior. præt. med. ἔμμορα. Μόρον διδόναι τινί, necem alicui inferre.

Μόρυχθος, ου, ὁ, lapis quidam Ægyptius ad vestes dealbandas.

Μόρσιμος, ος, ὁ, ἡ, fatalis. Legitur & μόρσιμος, a μοῖρα, fatum. Th. μείρω, sortior, divido. præt. perf. part. εἱμαρμένος.

Μορύσσω, inquino, fœdo, contamino, polluo. fut. ξω. p. χα. q. a μολύνω.

Μορφά, ᾶς, ἁ, Dor. pro μορφή, forma. Hinc μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, ὁ, formosus.

Μορφή, ῆς, ἡ, Dor. μορφά, ᾶ, forma, species, statura corporis. Hinc μορφόω, formo. μόρφωσις, εως, ἡ, formatio. μετασχηματόω, transformo. μετασχημάτωσις, εως, ἡ, transfiguratio. σύμμορφος, ος, ὁ, ἡ, conformis.

Μορφνός, gen. Jon. a μορφνὸς, obscurus.

Μορφνός, ῆ, όν, idem ac ὀρφνὸς, obscurus, tenebrosus: lethifer. Th. ὄρφνη, ης, ἡ, tenebræ, obscuritas.

Μορφόω, ῶ, formo, delineo, figuro. f. ώσω. p. μεμόρφωκα. perf. pass. μεμόρφωμαι. a. 1. pass. ἐμορφώθην. a. 1. pass. μορφωθῶ, θῆς, θῇ. Th. μορφή, forma.

Μόρφωσις, εως, ἡ, informatio, species, instituendi ratio. ejusdem them.

Μόσσυν, υνος, ὁ, turris, propugnaculum, domus lignea, tribunal, Apoll.

Μοσχίον, diminut. a μόσχος, ὁ, vitulus.

Μοσχοποιέω, ῶ, vitulum conflo. futur. ήσω. præt. μεμοσχοποίηκα. a. 1. ἐμοσχοποίησα. ex μόσχος, vitulus, & ποιέω, facio.

Μόσχος, ου, ὁ, ἡ, vitulus: item ramus novellus: muscus. q. ab ὄζω, ut sit quasi ὀσχος, ob fragrantiam, & odoris suavitatem. Item μόσχος, puer, Eurip. capreolus, & claviculi Hermol. ex Galeno. Pariter calendæ mensis, neomenia. Homerus vocat μόσχους ramos teneros, & vitilium modo lentos, ac flexibiles. Item idem ac μόσχωμα, viviradix. Item pampinus. μόσχου, Dor. pro μόσχου. & μόσχως, Dor. pro μόσχος. Est & Μόσχος, Moschus, nomen proprium.

Μοσχύς, ῦος, ὁ, linteum, quod vulneribus inditur, turunda. Hinc μοσχύω, indo tale linamentum.

Μοναρχος, ου, ὁ, pro μόναρχος, monarcha, qui solus imperat. hinc μοναρχία, & Jon. ης, monarchia.

Μονογενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, unicus. a μόνος pro μόνος, solus, & γένομαι, nascor.

Μονόδωμον οἴκημα, domus unius contignationis.

Μονόλιθος, ου, ὁ, ἡ, ex unico saxo factus. Th. λίθος, lapis, & μόνος, solus.

Μονομαχίον, singulari prœlio dimico.

Μοῦνος, ου, ὁ, Poetic. pro μόνος, solus. nomin. plur. μοῦνοι. Sic μοῦνῃ, pro μόνῃ, præs. inf.

Μονοφυὴς, ὲς, ῆος, ὁ, ἡ, qui unius est naturæ, simplex. Th. φύω, nascor.

Μουνυχία, ας, ἡ, Luna. Item portus Athenienſium: templum Dianæ. a Munychia, quod Dianæ cognomen. Laert. 1. in Epimen.

Μουνυχιών, ὁ, mensis primus vernus Athenienſibus, quia in eo sacra fiebant Dianæ Munychiæ.

Μοῦσα, ης, ἡ, Musa, cantus, Orph. in hymnis. q. a μώομαι, quæro. Studiosi & φιλέμουσοι sunt. & ζητητικοί. Vel μοῦσα, quasi ὁμοῖα ὦσα, quod novem Musæ sibi invicem similes sint, quales decet esse sorores. Vel q. ὁμοῦ ὦσα, quod Scientiarum, & Artium sit quædam cognatio. Μοῦσαι sumuntur a Plutarcho in Romulo pro humanitate, & doctrina literarum. μουσῶν, gen. plur. Æol. μοισᾶν, Dor. pro μουσῶν. Hinc μουσικὸς, ὁ, musicus, doctus. μουσεῖον, ου, τὸ, museum, locus studiis destinatus. ἄμουσος, ὁ, ἡ, cantandi imperitus, indoctus. φιλόμουσος, ὁ, ἡ, Musarum amans.

Μουσικὸς, ὴ, όν, cantor, musicus: decens, commodus ad vitam. μουσικωτάτη οὐσία, ἡ ἀρέτη, mediocris census. Plato l. 5. de Legibus. Μουσικὴ, ῆς, ἡ, Musica, scilicet τέχνη, ars. μουσικὴ ἐν ἀσπίδι, concinnitas in clypeo, Eurip. a Μοῦσα, Musa.

Μουσικῶς, musice, decenter, elegantes.

Μουσικώτατα, doctissime, Aristoph.

Μουσίσδειν, Poet. & Dor. pro μουσίζειν, canere. Th. μοῦσα, Musa.

Μοῦσιν, Attici dicunt pro μοῦσαι.

Μοχθοῦντας, Dor. pro μοχθοῦντας, acc. plur. part. præs. verbi μοχθέω, laboro.

Μοχθέω, laboro: efficio Aristophani. f. ήσω. præs. inf. μοχθεῖν. Th. μόχθος, labor.

Μοχθηρὰ, plur. num. n. g. a μοχθηρὸς, ὰ, όν, perversus, laboriosus.

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas.

Μοχθήσαντι, dat. sing. a. 1. par. act. verbi μοχθέω, laboro.

Μοχθίζουσι, laborant, Dor. pro μοχθίζουσι, 3. plur. præs. ind. verbi μοχθίζω, idem ac μοχθέω, laboro.

Μόχθος, ου, ὁ, labor, molestia, fatigatio, ærumna. 2. ad Corinth. c. 11. q. a μόγος. Hinc μοχθηρὸς, ὰ, όν, laboriosus, ærumnosus: agricola Aristophani. μοχθέω, & μοχθίζω, laboro.

Μοχλοῦσι, μοχλέω, & οῦω, vectibus avello, vel moveo: obfirmo vecte, Chrysost. μοχλοῦσιν τὴν θύραν, claude januam, Aristoph. a μοχλὸς, vectis, idem cum ὀχλοῦσι. Th. ὀχλέω, moveo.

Μοχλὸς, ὰ, ὁ, vectis, repagulum, contus, palus.

Μόψος, ου, ὁ, nomen viri, Mopsus.

Μ Υ.

Μῦ, flebilis vocula fictitia duodecies reperta ab Aristoph. in Equit. in versu Jambico.

Μύαξ, ακος, ὁ, mytilus. Th. μῦς, μυὸς, ὁ, mus.

Μύας, acc. plur. a μῦς, mus.

Μυάζομαι, aversor, abhorreo, averto, Nicander in Alexipharmac.

Μυδαλέος, ου, ὁ, madidus: fœdus, terer: putidus, Hesiodus.

Μυδάω, nimio madore & uligine vitior, putresco: fœteo, tabesco. f. ήσω. p. κα. Hinc μύδησις, εως, ἡ, putrefactio ex nimio humore. μυδαλέος, ου, ὁ, humidus.

Μύδος, ου, ὁ, ἄφωνος, mutus. a μύω, labra claudo.

Μυδώσαν, Poet. pro μυδῶσαν, accus. sing. part. præs. f. g. verbi μυδάω, tabesco.

Μυδρίασις, εως, ἡ, oculi vitium, cum pupilla effunditur, & dilatatur, aciesque hebescit, Celsus.

Μύδρος, ου, ὁ, ferrum ignitum: aurum apud Lycophronem.

Μυδών, ῶνος, ὁ, caro fungosa in ulcere fistuloso. a μυδῶν, putrescere. Sed Μύδων, ωνος, ὁ, Mydon, nomen proprium.

Μυελὸς, οῦ, ὁ, medulla. μυελόεις, medullosus. quod in ossibus μύεται, clauditur.

Μύες, nomin. plural. a μῦς, ὸς, ὁ, mus. vocat. ὦ μῦ. gen. plur. μυῶν. dat. plur. μύεσσιν.

Μύω, instituo in sacris, initio, arcana, quæ clausa, doceo. q. a μύω, claudo. f. ύσω. p. κα. Hinc μύστης, ου, ὁ, mysta, qui initiatus est sacris. μυστήριον, ου, τὸ, mysterium. μυστικὸς, ὴ, όν, mysticus, cui subest mysterium.

Μύζω, musso, clausis labris sonum e naribus emitto, ut est vox gementium, a sono μῦ, vel a μύω. Item fugo. hinc μυγμὸς, ὁ, sonus, qui labris occlusis e naribus emittitur. μυγμίζω, suspiro, ingemisco. μυζίω, & μυζάω, fugo.

Μύθαι, Jon. pro μύθῃ, 2. sing. præs. sub. verbi μυθέομαι pro μυθέσαι, dico.

Μυθεῦσε, 2. pl. μυθεῖται, 3. sing. præs. med. μυθεῖσθαι, præs. inf. verbi μυθέομαι, loquor. Th. μῦθος, fabula, verbum.

Μυθησάμενος, dixero, a. 1. opt. med. μυθήσασθαι, a. 1. inf. med. μυθήσατο, 3. sing. a. 1. med. Jon. ab ἐμυθησάμην, ου, ατο, verbi ejusdem.

Μυθίζουσα, Dor. pro μυθίζουσα, dicens. præs. part. f. g. verbi μυθίζω, dico.

Μυθικὸς, ὴ, όν, fabulosus, a, um. Th. μῦθος, fabula.

Μυθογράφος, ου, ὁ, fabulæ auctor. ex μῦθος, fabula, & γράφω, scribo.

Μυθολογέω, fabulor, narro, loquor. μυθολογία, ας, ἡ, fabula. ex μῦθος, verbum, fabula, & λόγος, sermo: quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Μυθοποιὸς, οῦ, ὁ, fabulæ conditor, fabulator. ex μῦθος, fabula, & ποιέω, facio.

Μῦθος, ου, ὁ, verbum, oratio, sermo, disputatio, fabula: seditio apud Homerum, Odyss. φ. Hinc Anacreon μυθητὰς factiosos homines vocat, teste Eustath. hinc παραμυθέω, hortor, commonefacio; item consolor. παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio; item consolatio.

Μυθώδεστατος, ου, ὁ, ἡ, superl. grad. a μυθώδης, ες, ὁ, ἡ, fabulosus.

Μυῖα, ας, ἡ, musca. q. a μύζω, murmuro. genit. plur. μυιάων, Doric. pro μυιῶν.

Μυκάω, mugio, boo, rebo, rudo, rugio. Usurpatur de asinis, camelis, bobus, & tonitruis. fut. ήσω, & ήσω. a. 2. ἔμυκον, & Jon. μύκον. Hinc μύκημα, ατος, τὸ, mugitus. μύκησις, μυκηθμὸς, idem. q. a sono μῦ.

Μύκε, pro ἔμυκε, 3. sing. a. 2. Jon. ἐμύκετο, ες, ε, verbi μυκάω, mugio.

Μύκημα, ατος, τὸ, mugitus.

Μυκηνόθεν, adv. ex Mycenis.

Μυκηρὸν, vel μύκηρος, ου, ὁ, amygdala.

Μύκης, ητος, vel ου, ὁ, fungus. vel summa gladii pars, quæ est in ipso manubrio, Herodot. μύκης etiam de lucernis usurpatur: fungus etiam Latine, quod est inter futuræ pluviæ præsagia, Aristoph. in Vesp. Pariter significat pudendum virile, quod ἀνδρεῖον μόριον Hesychius exponit. Aliis est infectum volucre culici non dissimile lucernas circumvolitans. Item pulvinus nauticus ex corio, qui substernitur remigibus.

Μυκητῶν, mugientium, genit. Dor. pro μυκητῶν, vel a μυκητὴς, οῦ, ὁ, vel a μύκητος, ὁ. Th. μυκάω, mugio.

Μύκλαι, ῶν, αἱ, seu μύκλαι, αἱ, lineæ nigræ, quæ in sinorum collis, dorsis, & pedibus sunt. Callimacho proci, gulosi, & salaces. Hesychio.

Μύκων, Jonic. pro ἔμυκον, crepuerunt, 3. plur. aor. 2. act. verbi μυκάω, mugio.

Μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, nasus, proboscis: irrisio Luciano. Hinc μυκτηρισμὸς, οῦ, ὁ, subsannatio. μυκτηριστὴς, οῦ, ὁ, subsannator.

Μυκτηρίζω, nares attraho, irrideo, naso suspendo. f. ίσω. p. μεμυκτήρικα. a. 1. ἐμυκτήρισα.

Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris. Iliad. μ.

Μύλη, ης, ἡ, mola, dens molaris: tumor uteri induratus Aetio; & caro informis in utero consistens Plin. 7. c. 15. ex Hippocr. Præterea dicitur μύλη patella, qua genu operit. Denique μύλη in herbarum numero a Galeno collocatur. Μύλος, ου, ὁ, idem. hinc μύλων, ωνος, ὁ, pistrinum. μυλωθρὸς, ὰ, ὁ, molitor, pistor.

Μυλικὸς, ὴ, όν, molaris, e. Thema μύλη, mola.

Μυλοῦντες, Poet. pro μυλιῶντες, nom. plur. præs. part. act. verbi μυλιάω, dentibus frendeo. Th. μύλη, dens molaris.

Μυλλαὶ, ᾶδος, ἡ, meretrix. q. a μύλλω, permolo.

Μυλλὸς, ὸν, ὁ, curvus, tortuosus: strabo. q. a σκυλλὸς. Item de eo usurpatur, qui auditus audire dissimulat. Est vero μύλλος, ου, ὁ, mullus, piscis, qui Gr. τρίγλα.

Μύλλω, ore aliquid significo, & velut innuo. & Poet. pro molo, coco, & subigito sumitur. q. a μύλη, mola.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μυλαιώδης, ες, ὁ, ἡ, similis lapidi molari, rotundus. a μύλη, vel μύλη, mola, & εἶδος, ους, τὸ, species. Th. ἴδω, video.
Μύλων, ωνος, ὁ, & μυλών, ῶνος, ὁ, pistrinum. Th. μύλη, mola.
Μυμα, ατος, τὸ, edulium ex carnibus, & sanguine. an ab αἷμα, sanguis?
Μυν, murem, acc. sing. a μῦς, μυὸς, ὁ, mus.
Μυῶψ, ωπος, ὁ, mutus, ὁ μὴ ὠπὸν, numine afflatus, Etym. malim a μύω, ut μύδος.
Μυῶς, ῶτος, ἡ, πρόφασις, excusatio, prætextus, mora. Th. μυάομαι, prætexo.
Μυώσμαι, prætexo, prætendo. hinc μυὼς, ῶτος, ἡ, pretextus, excusatio.
Μύξα, ης, ἡ, mucus, mucor: quia μύσσεται, id est, mungitur e naribus.
Μυοκτόνος, ος, ὁ, ἡ, murium occisor. ex μῦς, mus, & κτείνω, interficio.
Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. fundens. a μύρω, stillo, fundo.
Μύρετο, lugebat, 3. singul. imperf. Jon. verbi μύρομαι, lugeo.
Μυρί, pro μυρία, acc. plur. n. g. a μυρίος, α, ὁ, numerus infinitus.
Μυριάδες, nom. pl. a μυριὰς, άδος, ἡ, decem millium numerus. hinc μυριάκις, sæpius. Th. μυρίος, infinitus.
Μυρίζω, ungo, unguento imbuo. fut. ίσω. p. μεμύρικα. a. 1. ἐμύρισα. a. 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον, ου, τὸ, unguentum.
Μυρίκη, ης, ἡ, myrica, tamarix, arbor. inde μυρίκινος, myricinus.
Μυρίος, α, ὁ, infinitus, multiplex, ingens, extremus. in plur. μυρίοι, innumerabiles. sed μύριοι, αι, α, decem mille. Hinc μυριὰς, άδος, ἡ, decem millium numerus.
Μυριόστην, acc. singul. a μυριόστης, ητος, ὁ, infinitus numerus.
Μύρμαξ, Dor. pro μύρμηξ, formica.
Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμος, ου, ὁ, formica.
Μυρμιδόνεσσιν, dat. plur. Jon. & Poet. a Μυρμιδών, όνος, ὁ, nomen proprium militum Achil. fortiss. genit. plural. Μυρμιδόνων.
Μύρμος, ου, ὁ, & μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica. Item μύρμος, timor. μυρμηδὼν, όνος, ὁ, formicarum contubernium.
Μύρον, Jon. pro ἔμυρον, 3. plur. imperf. verbi μύρω, fluo, stillo.
Μύρον, ου, τὸ, unguentum liquidum, pigmentum. q. a μύρω, fluo. Hinc μυρίζω, inungo. μυρόω, idem. μύῤῥα, ας, ὁ, myrrha. σμύρνα, ης, ἡ, idem.
Μύρος, vel μύραινος, ὁ, murus, piscis. μύραινα, muræna.
Μύρτος, ου, ὁ, myrtus, arbor. μυρσίνη, ης, ἡ, idem. Galen. ad Glauc.
Μύρω, fluo, stillo, fundo. μύρομαι, fleo, ploro.
Μῦς, μυὸς, ὁ, mus. vocat. ὦ μῦ. dat. pl. Jonic. μύεσσι. Item μῦς musculus in corpore, Iliad. π.
Μῦσαν, clauserunt, Jon. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi μύω, claudo.
Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis, Mysia. Gr. μύσος, εος, τὸ, scelus.
Μύσος, εος, τὸ, scelus, abominatio. q. a μύω, μύσω, quia scelesti scelera occultant. vel a μίσος, odium. Vel ad quod μύης, id est, oculos claudas. Verum μύσος, ὁ, sceleratus Jano Latear. μυσὸς, ὴ, ὸν, detestandus, abominandus. μυσικρὸς, ὴ, ὸν, idem. μυσάττομαι. f. ξομαι. perf. μεμύσαγμαι, abominor, averfor.
Μύσσω, vel ττω, Att. mungo, emungo: comminuo, in frusta seco.
Μύττακ, κος, ὁ, mystax, superius labrum, & in eo nati pili, Plut. in Agide.
Μυστήριον, ου, τὸ, mysterium, res arcana. quod a μύστης, ου, ὁ, sacris initiatus. Th. μυέω, instituo in sacris.
Μυτίλη, ης, ἡ, buccea panis excavata, qua pulmentum, aut jus hauritur: panis, qui canibus objicitur. Interpr. Aristoph. in Equit. canicas Latini vocant, Cæl. l. 9. c. 9. cochleare, ligula, Poll. μύστρον, ου, τὸ, idem.
Μυτίλλω, in parva seco. q. εἰς μῆσον τέλλω. vel a μυτίλη.
Μύστρον, ου, τὸ, cochlear. Item mensuræ species.
Μύτις, ἡ, mystica, mysteriorum perita. μύτις μολπὴ, mysticum carmen, Epigramm. l. 5.
Μύτις, ιδος, ἡ, nasus, proprie de magnis piscibus. a μύσσω, mungo.
Μυττὸς, ὴ, ὸν, quod & μύσσος, mutus. q. a μύω, quia os ei clausum.
Μύττω, idem ac μύσσω, mungo.
Μυττωτὸν, ὴ, τὸ, edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum. quod concinnatum est ex allio, caseo, ovo, porro. Schol. Aristoph. in Equit.
Μύχατος, ὴ, ὸν, Poet. idem ac μύχιος, abstrusus, intimus, penitissimus. Thema μυχὸς, ὸ, ὁ, penetrale.
Μυχοίτατος, ὁ, penitissimus, superl. a μυχὸς, ὸ, ὁ, recessus, penetrale.
Μυχὸς, ὸ, ὁ, penetrale, locus intimus. ἐνδόμυχος, ος, ὁ, ἡ, abditus, occultus. q. a μύω, claudo.
Μύω, claudo, occludo: nicto, conniveo oculis. f. σω. a. 1. ἔμυσα. Inde μυσήεις, quod fit res arcana, & clausa, nec cuivis pateat.
Μυὼν, ῶνος, ὁ, musculus: sura: item pars, quæ præcipue habet musculos. Th. μῦς, mus.
Μυωπάζω, nihil procul cerno, a μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, connivens.

Μ Ω.

Μῶβος, ου, ὁ, fatuus, irrisor, derisor, quod a μῶ, quæro, quod in aliena semper inquirat. Hinc μωκάω, & μωκίζω, irrideo, illudo.
Μῶλος, ου, ὁ, bellum, pugna, strages, tumultus. Item μῶλος, ædificium in fluctibus extructum ad usum nautarum, portus manu factus, in Epigr. Hinc μωλίω, pugno.
Μῶλυ, υος, τὸ, moly, herbæ nomen.
Μώλυζα, ης, ἡ, caput allii, non divisum in nucleos. Ergo bene a μὴ, & λύω.
Μῶλυς, υος, seu μώλυψ, υωπος, ὁ, indoctus, imbecillis: imperitus, hebes, Sophocl. segnis, torpidus Nican. in Ther.
Μώλωψ, ωπος, ὁ, flagellum ex bove: vibex, verberum in cute vestigium, cicatrix.
Μωμάσατο, Dor. pro ἐμωμήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi μωμέομαι, quod vide.
Μωμέομαι, vel μωμάομαι, vitupero, reprehendo. fut. ήσομαι. Th. μῶμος, ου, ὁ, dedecus.
Μωμοβόρενος, ὁ, invidus, præs. part. passiv. Doric. pro μωμεβόμενος. Sic μωμοβῦνται, Dor. pro μωμῶνται, 3. plur. præs. ind. pass. verbi μωμέομαι.
Μωμήσαιτο, 3. singul. aor. 1. opt. med. μωμήσασθαι, aor. 1. inf. med. μωμησαίμεθα, ῃ ητε, aor. 1. sub. med. verbi ejusdem.
Μῶμος, ου, ὁ, dedecus, probrum, macula, labes, infamia. Item Momus, Deus quidam reliquorum Deorum irrisor: & pro homine cavillatore. Hinc μωμέομαι, seu μωμάομαι, vitupero. μωμητὸς, ὴ, ὸν, vituperator.
Μῶν, num, numquid, an?
Μῶνος, α, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, solus.
Μώνυχας, acc. plur. a μώνυξ, υχος, per syncop. pro μονώνυξ, solidas ungulas habens. ex μόνος, solus, & ὄνυξ, υχος, ὁ, ungula.
Μωραίνω, infatuo. f. μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα. perf. μεμώρωγκα. præs. pass. μωραίνομαι, infatuor, stultus fio. perf. pass. μεμώραμμαι. a. 1. pass. ἐμωράνθην, ης, η. a. 1. part. pass. μωρανθείς.
Μωρανθὲς, ὁ, aor. 1. part. pass. μωρανθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi μωραίνω.
Μωρία, ας, ἡ, stultitia. Item morus arbor.
Μωρολογία, ας, ἡ, stultiloquium. a μωρολόγος, ου, ὁ, ἡ, stulta loquens. ex μωρὸς, & λέγω, fermo. Thema λέγω, dico.
Μωρὸς, ὸν, vel μῶρος, ος, ὁ, stultus, fatuus. Hinc μωραίνω, stulte ago. μωρῶς, adv. stulte.
Μῶσα, ας, ἡ, Doric. pro Μοῦσα, ης, ἡ, Musa.
Μωσῆς, ἑῶ, ὁ, & Μωσῆ, ἑως, ὁ, Moyses, dativ. Μωσῇ, & Μωσεῖ, accus. Μωσῆν. nomen Prophetæ.
Μῶσθαι, per sync. pro μώσασθαι, dicitur esse Laconicum pro ζητεῖν. a μάω, quæro.
Μῶϋ, τὸ ὕδωρ, aqua. Hesych.
Μωϋσῆς, ῆ, & Μωσῆς, ἑως, ὁ, idem ac Μωσῆς, Moses, nomen Prophetæ.

Ν Α.

Νεστ litera decima tertia, in numeris est quinquaginta.
Ναασσὼν, ὁ, Naasson, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. illustrans.
Νάβλα, ων, τὰ, nablia, instrumenta musica. Hinc νάβλας Athenæo, qui nablia pulsat.
Ναγγαὶ, οἱ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. illustrans.
Νᾶες, Dor. & Jon. pro νῆες, nom. plur. a ναῦς, νεὸς, ἡ, navis.
Ναιέτης, seu ναιήτης, ου, ὁ, incola, habitator, civis. Thema ναίω, habito.
Ναζαραῖος, α, ὁ, & Ναζαρηνὸς, ὴ, ὸν, Nazarenus; item Ναζωραῖος, α, ὁ, Actor. 25. 5.
Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, Nazaret, nomen urbis ἄκλιτον, Hebr. surculus.
Ναζωραῖος, ὁ, Nazaræus.
Ναθὰν, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον, Nathan. Hebr. dedit.
Ναθαναὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Nathanael. Hebr. Deus dedit.
Ναὶ, adverb. næ, profecto, imo, etiam. καὶ μὰ τὸν, certe per.
Ναῖε, pro ἔναιε, Jon. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, habito.
Ναίει, incolit, 3. singul. ind. præs. verbi ναίω, incolo.
Ναίεσκε, habitabat, Poetic. vel Jonic. epenth. pro ἔναιε, 3. singul. imperf. act. verbi ναίω, habito.
Ναιετάασκον, ες, ε, per epenthes. Jon. pro ναιέτεον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem ac ναίω, habito.
Ναιετάουσα, præs. part. f. g. ejusdem verbi, & them. sic ναιτάουσ, pro ναιετάουσι, 3. plur. ind. præs. act.
Ναιετάωσι, Poet. vel Jon. pro ναιετῶσι, 3. plur. præs. ind. vel ut alii, Dor. pro ναιετάουσι, verbi ναιετάω, idem ac ναίω, habito.
Ναῖη, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Nain. Syr. amœni, sc. agri.
Ναίοισα, Dor. pro ναίουσα, habitans, præs. part. a ναίω. ναίοισι, Doric. & Æol. pro ναίουσι, habitant, 3. pl. præs.
Ναῖον, Jonic. pro ἔνασον, habitabant, 3. plur. imperf. act. verbi ναίω, habito.
Ναῖρον, τὸ, nærum, odoramentum quoddam, quod immiscent unguentis. an a ναίω, fluo?
Ναίω, habito, incolo: fluo. ναιετάω, ῶ, idem.
Νάκος, εος, τὸ, seu νάκη, ης, ἡ, pellis cum suo villo, vellus. quasi a νάσσω, quia est aliquid νασὸν, id est densè compactum.
Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, unda, rivus aquæ, latex. dat. plur. νάμασιν, a νάω, seu ναίω, fluo.
Νᾶν, Dor. pro ναῦν, navem.
Νάννη, ης, ἡ, patris, matrisque soror, vel ut alii, frater.
Νάνος, ος, ὁ, vel νάννος, ος, ὁ, nanus, pumilio. q. a νὴ, & ἄνω, sursum non crevit. Hinc νανώδης, εος, ὁ, ἡ, pumilionis formam habens.
Ναοὶ, nom. pl. a ναὸς, οῦ, ὁ, templum.
Ναὸς, οῦ, ὁ, & Att. νεὼς, ὁ, templum. q. a νέομαι, adeo: quod adeundum sit. Hinc πρόναος, ος, ὁ, templi vestibulum.
Ναοῦμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Nahum. Hebr. verbum majestatis.
Νάπος, εος, τὸ, seu νάπη, ης, ἡ, saltus, viretum, locus cavernosus. Plutarchus in Numa dixit νάπας σκιερὰς, lucos opacos. Item mons, clivus, recessus intra montes, vallis, Sophocl. in Ajace.
Νάπυ, υος, τὸ, sinapi, q. a νὴ, & πίω, quod parum pascat. Vel a νὲ, & πίω, quod ob acrimoniam non possit bibi.
Νάρδος, ου, ἡ, nardus, frutex, & oleum nardinum.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νάρη, stulta. ἡ ἄφρων. Ⓒ μωρά. an a ναρός, humidus? nimium humidi stulti. aut potius a νεαρὸς, puerilis, quin & stolidus.

Νάρθηξ, ηκος, ὁ, arbor quædam. Item ferula, bacillus, medium instrumentum a ferula fabrefactum, Etym.

Νάρκαφον, ου, τὸ, odoramenti genus, quod suffitibus admiscebatur. Dioſc. l. 1. c. 22.

Ναρκάω, & έω, torpeo, obtorpesco. Th. νάρκη, torpedo.

Νάρκη, ης, ἡ, torpedo, piscis genus. item torpor, veternum. Hinc ναρκάω, torpeo. ναρκώδης, ες, ὁ, stupidus, segnis. ναρκόω, torpore afficio. νάρκισσος, ου, ὁ, ἡ, narcissus.

Νάρκισσος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. Narcissus. & in f. g. pro flore sumitur.

Νάρτηλος, ου, ὁ, vasis genus, apud Aristophanem.

Νάρυ, υος, ἡ, planta odorata; unde fiunt unguenta, Theophr. 9. plant. c. 4.

Νάσσατο, Jon. & νάσσατε, Poet. 3. sing. a. 1. med. pro ἐνάσατο, verbi νάω, habito. a. 1. inf. med. νάσασθαι. Th. ναίω, idem.

Νάσθω, Jon. pro ἐνάσθω, a. 1. ind. pass. verbi νάω, pro ναίω, habito.

Νασιῶτης, ου, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, insulanus, insulæ incola. Th. νῆσος, ου, ἡ, insula.

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, insula.

Νάσσα, Jon. & Poet. pro ἔνασα, a. 1. ind. act. verbi νάω pro ναίω, habito.

Νάσσω, f. νάσω, & νάξω, æquo, complano, premo. Hinc ναστὸς, ἡ, ὁ, confertus, densus.

Ναυαγέω, ῶ, navem frango, naufragium facio.

Ναυαγήσαντ, naufragis, dat. plur. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, ὁ, verbi ναυαγέω, q. d. τῷ ναῦν ἄγνυμι, navem frango. perf. ναυαγήκα. aor. 1. ἐναυάγησα.

Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium, navis amissio.

Ναυαρχέω, classi præesse. ex ναῦς, navis, & ἀρχὴ, imperium.

Ναυβάτης, Jonic. & Poet. pro quo & ναύβατος, & ναύτης, nauta, vector.

Ναυηγὸς, Jon. pro ναυαγὸς, ὁ, ὁ, naufragus. Sic ναυηγέω, Jon. pro ναυαγέω, & ναυηγία, Jon. pro ναυαγία, naufragium, calamitas. sic & ναυήγιον, pro ναυάγιον. ex ναῦς, navis, & ἄγω, frango.

Ναύκληρος, ου, ὁ, nauclerus, navis dominus. ex ναῦς, navis, & κλῆρος, ου, ὁ, fors, hæreditas.

Ναυκράροι, genit. plur. a Ναύκραροι, Reipubl. principes, & magistratus. q. d. οἱ τῷ ναῦν καὶ τῷ κεφαλῇ ὃν τῇ πόλει κάροντες.

Ναυκράτης, εος, ὁ, ἡ, & ναυκράτωρ, idem, qui scil. classe pollens maris imperium obtinet. ἡ, ὁ τῶν ναυσὶ κρατῶν.

Ναῦλον, idem ac νάβλα, nablia.

Ναῦλον, ου, τὸ, naulum, portorium, merces, quæ pro navigatione persolvitur. Th. ναῦς, navis.

Ναύλοχος, ου, ὁ, ἡ, portuosus. hinc ναυλοχέω, in portu maneo. ex ναῦς, navis, & λέχος, lectus. Th. λέγω, cubo. vel a λόχος, ου, ὁ, insidiæ.

Ναυμαχέω, navale prælium committo, classe pugno.

Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium. ναύμαχος, ος, ὁ, ἡ, navali prælio aptus. ex ναῦς, navis, & μάχομαι, pugno.

Ναῦν, navem, acc. singul. & Poet. ναῦ, ναᾶ, vel νέα, a ναῦς, navis.

Ναυπηγούμενος, Dor. pro ναυπηγόμενος, ὁ, præs. part. pass. vide in ναυπηγὸς.

Ναυπηγὸς, ου, ὁ, navium fabricator. Hinc ναυπηγέομαι, naves compingo. ναυπηγία, navium ædificatio. ναυπηγήσιμος, aptus fabricandis navibus. ex ναῦς, navis, & πήγνυμι, compingo.

Ναύπακτος, ου, ὁ, Naupactus.

Ναῦς, νεώς, ἡ, navis. Jon. νηῦς, νηός, dativ. νηΐ. q. a νάω, fluo. Hinc ναύτης, ου, ὁ, nauta. ναυτικὸς, ὴ, ὁ, nauticus. ναυτίλος, ου, ὁ, idem. ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. ναυτία, ας, ἡ, nausea. ναυτιώδης, ες, ὁ, ἡ, nauseam faciens, fastidiosus. ναῦλον, ου, τὸ, naulum.

Ναυσίθοος, ου, ὁ, nomen viri. q. qui navi currit. ex ναῦς, navis, & θέω, curro.

Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri. q. cujus animus est in navibus. ex νόος, νοῦς, ὁ, mens, animus, & ναῦς, navis.

Ναυσίνοος ὕβρις, ignominia, quæ propter cladem acceptam classi gemitum, & luctum adfert. a ναῦς, ἡ, navis, & σόνος, ου, ὁ, gemitus. Th. σενος, ους, ὁ, arctus.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ, Pind. qui navibus vehitur. ex ναῦς, & φέρω, fero.

Ναυστολέω, navi mittere, ducere, ferre. quasi τὸ ναῦ στέλλω. Item rego, guberno. ναυστολίσαι τὴν πόλιν, reges civitatem, Eurip.

Ναύτης, ου, ὁ, nauta. acc. plur. ναύτας. Th. ναῦς, ἡ, navis.

Ναυτία, seu Jon. ναυσία, ας, ἡ, nausea. Inde ναυτιάω, nauseo. a ναῦς navis. navigantibus proprie is affectus accidit.

Ναυτιλία, ας, & Jon. ης, ἡ, navigatio.

Ναυτίλλεσθαι, Jonic. & Poet. pro πλέω, navigare.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem ac ναυτικὸς, ὴ, ὁ, nauticus, vel nauta. Th. ναῦς.

Νάφθα, ης, ἡ, naphtha, oleum Medeæ. bitumen.

Νάω, pro ναίω, habito. aor. 1. ἔνασα, & Poet. ἔναστα. aor. 1. pass. ἐνάσθην. aor. 1. med. ἐνασάμην, Poet. Est & νάω, fluo, scaturio. a νέω.

Ναῶν μάχη, ἡ, Poet. pro ναυμαχία, ἡ, navalis pugna.

N E.

Νὲ, in compositione negat.

Νέα, & νῆα, Jon. & Poet. pro ναῦν, acc. sing. a. νεώς, νεὸς, ἡ, navis. Item νέα, novale, novalis ager. Item juventus, ætas juvenilis, Plato.

Νεάζει, juvenis est, 3. singul. ind. præs. a νεάζω. Th. νέος, novus.

Νεανίας, ου, ὁ, adolescens. a νεὰν, ᾶνος, ὁ, idem. Th. νέος, novus.

Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adolescentulus. Sed νεανὶς, seu νεᾶνις, ίδος, ἡ, juvencula. ab eodem them.

Νεάπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Neapolis. Gr. nova urbs.

Νεαρὸς, ᾶ, ὁ, juvenis, novus. Th. νέος, novus.

Νέαται, habitantur, structa sunt, detracto augmento pro νενέαται, Jon. pro νένασται, 3. plural. perf. pass. verbi νέω, struo. vel a νάω, Jon. pro ναίω, vel ναάω, habito.

Νέας, naves, pro νῆας, acc. plur. Jon. a ναῦς.

Νέατος, Jon. syncop. pro νεώτατος, novissimus. Th. νέος, novus.

Νεβήλ, uter, amphora. Vox Hebræa, retenta a LXX. 1. Sam. 1. 24.

Νεβρὸς, ὸν, ὁ, hinnulus, pullus cervi, Anacreonti. νεβρὸ, Dor. pro νεβρὸν, & νεβρὸς, pro νεβρὸς, q. a νὲ, & βάρος, quod onus ferre non possit, vel quod pascatur νὲφ βορᾷ, q. νεβορὸς, ideſt, lactens tantum. Hinc νεβρὶς, ίδος, hinnuli pellis.

Νείλασσα, exultat, læta est. vox Hebr. Job. 39. 15.

Νειμὰν, nomen viri ἄκλιτον. Syriac. amœnus.

Νείσθαι, redire, præs. inf. a νέομαι, vel νέω, eo, redeo.

Νείσι, Jon. pro νῆι, eas, 2. sing. præs. sub. verbi νέομαι, vel νέω, eo, redeo.

Νεήκεσσι, dativ. pl. Poet. a νεήκης, ους, ὁ, ἡ, recenter acutus. a νέος, novus, & ἀκὴ, cuspis.

Νέηλυς, ὁ, qui nuper advenit. a νέος, novus, & ἐλεύθω, seu ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον.

Νεῆνις, Jon. pro νεᾶνις, ίδος, ἡ, juvencula. Th. νέος, novus.

Νεῖ, net, 3. sing. ind. præs. a νέω, neo. f. νήσω.

Νειὸν, ης, ἡ, pars extrema ventris, venter inferior. a νεαρὸς, vel νεαρὸς, novus, ultimus. Th. νέος, idem.

Νείατος, ου, ὁ, infimus, ultimus, per syncop. pro νειότατος, superlat. a νέος, pro νέος, novus, recens.

Νείκεα, ut & νείκη, acc. plur. a νεῖκος, εος, τὸ, rixa.

Νεικείσκεν, Jon. paragoge pro ἐνείκεσε, 3. singul. imperf. act. verbi νεικέω, Poet. pro νεικέω, rixor. Th. νεῖκος, εος, τὸ, rixa.

Νεικέῃ, & Jon. paragoge νεικείῃσι, vincat, probris afficiat, 3. sing. sub. præs. act. ejusdem verbi, & them.

Νείκεσσον, & νείκεσσον, Jon. pro ἐνείκησον, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi νεικέω, rixor, objurgo. f. ήσω, & έσω. Th. νεῖκος.

Νεῖκος, ους, τὸ, rixa, jurgium, concertatio, bellum. quasi a νὲ, & εἶκω. alitur enim lis, cum neuter neutri cedit. Hinc νεικέω, & εἰμι, rixor, objurgo. φιλόνεικος, ος, ὁ, ἡ, contentiosus. φιλονεικία, ας, ἡ, rixa, contentio. φιλονεικέω, contendo.

Νεῖλος, ου, ὁ, Nilus, nomen fluvii.

Νείμας, αντος, ὁ, qui tribuit, aor. 1. part. act. νείμαντ, 3. singul. aor. 1. med. Jonic. verbi νέμω, tribuo. a. 1. ἔνειμα.

Νεῖμεν, vel νεῖμε, tribuit, 3. sing. a. 1. Jon. pro ἔνειμεν, verbi νέμω, tribuo.

Νειόθεν, per syncopen pro νειοτόθεν, adv. ex imo. Sic νειόθι, adv. pro νειοτόθι, in imo fundo. a νεῖος, ου, ὁ, novellus. Th. νέος, novus.

Νείον, ου, τὸ, Jonic. pro νέον, ου, τὸ, novale. Item adverb. pro nuper. Them. νέος, novus.

Νέος, ου, ὁ, Jon. pro νέος, ager renovatus. νειὸς, novalis. Sed νεῖος, ου, ὁ, novellus. superlat. νειότατος, novissimus, infimus. Th. νέος, novus.

Νείσεαι, Jon. pro νείῃ, 2. sing. præs. sub. νείσεται, Jon. pro νείῃσι, præs. imperat. a νείσομαι, eo, navigo. Th. νέω, eo.

Νείσονται, 3. plur. præs. ind. verbi νείσομαι, eo. Th. νέω, idem.

Νεῖται, redit, 3. sing. præs. verbi νέομαι. Th. νέω, eo, redeo.

Νεῖχθείς, ὁ, reversus, aor. 1. part. pass. a νείσομαι, redeo. Th. νέω. Verum vix verisimile inde derivari posse; & potius ad ἐνείκω, vel φέρω, referendum. vide Scoti Grammaticam Græcam.

Νεκάδεσσιν, cadaverum acervis, dativ. pl. Jon. a νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum, Callimachus. Th. νεκρὸς, ὸν, ὁ, mortuus.

Νεκρὸς, ὸν, ὁ, mortuus, cadaver ipsum. πολλὴν νεκρὰν ἐποίησαν, magnam stragem ediderunt, Polyb. inde νεκρόω, eneco. νέκυς, υος, ὁ, mortuus, defunctus. q. a νὴ, & κηρ, ut sit is, in quo cor extinctum sit, & vitæ flammula.

Νεκρόω, mortifico, cædo, interimo. fut. ώσω. p. νενέκρωκα. a. 1. ἐνέκρωσα. a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω. perf. passiv. νενέκρωμαι. perf. part. pass. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρὸς, ὁ, mortuus.

Νεκρωθείς, οντος, ὁ, neci datus, aor. 1. part. pass. ab ἐνεκρώθην, aor. 1. pass. verbi νεκρόω, interimo.

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, cædes, a νεκρόω, quod a νεκρὸς, mortuus.

Νέκταρ, αρος, τὸ, nectar, potus Deorum. q. a νὲ, & κτω, occido, quod sit immortalium potus. Vel q. νέον κτέαρ, nova possessio. juventutem enim ætate deperditam restituit, ut ait Suidas. Hinc νεκτάρεος, ος, ὁ, ἡ, nectaris suavitatem referens.

Νεκύδαλον, insectum quoddam.

Νέκυες, οἱ, defuncti, manes. νεκύεσσι, dat. plur. Jon. νεκύων, gen. pl. a νέκυς, υος, ὁ, idem cum νεκρὸς, mortuus.

Νεκυομαντήιον, ου, τὸ, oraculum, in quo mortui de re aliqua consuluntur. a Th. νεκρὸς, mortuus, & μάντις, ὁ, vates.

Νέκυς, υος, ὁ, defunctus. gen. plur. νεκύων. q. a νὲ, & κίω, eo. Th. νεκρὸς.

Νεμεαὶς, άδος, ἡ, Poet. pro Νεμεάς, Nemæa.

Νέμει, tribuit, 3. sing. præs. νέμεω, præs. inf. a νέμω, tribuo.

Νεμεαῖος, ου, ὁ, Nemæus, a Νεμέα, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμειή, ης, ἡ, Jon. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis. a νέμος, εος, τὸ, nemus. Th. νέμω, pasco.

Νέμειον ὄχθημα, Nemæum ornamentum.

Νεμισάσαι, Dor. pro νεμισήσαι, 3. sing.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

a. 1. opt. act. verbi νεμεσάω, succenseo.
Νεμεσάω, indignor, iraſcor juſta de cauſa, cupiens ſuum cuique νέμεσθαι. f. ήσω. p. νενεμέσηκα. a. 1. ind. paſſ. ἐνεμεσήθην. Hinc νέμεσις, ή, indignatio cum quadam invidia.
Νεμεσητός, ή, όν, reprehenſibilis, Poet. νεμεσητός. a νεμεσάω, iraſcor.
Νέμεσθαι, præſ. inf. paſſ. a νέμω, paſco.
Νεμεσίζη, vitio verſus, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. a νεμεσίζω, vel ομαι, indignor, revereor. Th. νεμεσάω, indignor.
Νέμεσις, εως, ή, indignatio. Eſt etiam Nemeſis nomen Deæ, inſolentiam hominum reprimentis, quæ & Ἀδράστεια, & Ῥαμνουσία, ſc. Adraſtia, & Rhamnuſia, ſive Rhamnuſis Ovidio: eſtque divina ultio inevitabilis, & ſine effugio, ἡ νέμεσις παρὰ πόδας βαίνει. Item Ariſtoteli lib. 2. Rhetoric. eſt dolor de felicitate ejus, qui ea indignus eſſe videatur. Item vox νέμεσις adhibetur ad rei alicujus indignitatem ſignificandam, & arguendam, Hom. Iliad. γ. Th. νεμεσάω, indignor.
Νεμεσσᾶ, Poetic. pro νεμεσᾶ, indigne fert, 3. ſing. præſ. ind. verbi νεμεσάω, indignor.
Νεμεσσητός, Dor. pro Νεμεσητός, reprehendendus, culpandus.
Νεμέσσηθεν, pro νεμεσήθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. Sic νεμεσσήθη, Jon. pro ἐνεμεσήθη, a. 1. paſſ. verbi νεμεσάω, indignor.
Νεμεσσητός, ή, όν, Poet. pro νεμεσητός, ή, όν, reprehendendus, a, um. Th. νεμεσάω, indignor.
Νεμηθείς, έντος, ὁ, tributus, a. 2. part. paſſ. verbi νέμω, tribuo.
Νέμονται, fruuntur, 3. plur. præſ. ind. paſſ. νέμομαι. Th. νέμω, poſſideo, tribuo. f. μω. a. 1. ἔνειμα.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus denſus. Item oculorum cavitas. Celſo τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, naturalia, mulieris pudenda.
Νέμω, tribuo, diſtribuo; colo, habito: paſco, tego; guberno: magni facio, Sophocl. habeo, Sophocl. impuro, aſſigno, Sophocl. f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα. p. m. νένομα. Hinc νομή, ῆς, ἡ, diſtributio: paſtus.
Νένασται, Dor. pro νένηται, perf. ind. paſſ. verbi νάω, ſeaturio. q. a νέω.
Νενέαται, Jon. pro νένηται, collecti ſunt, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi νέω, vel νάω, ſtruo: habito. fut. ήσω. p. νενέηκα. perf. paſſ. νένημαι, σαι, ται.
Νενέμηκα, diſtribui, perf. act. verbi νέμω. f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα.
Νένηκα, nevi, perf. act. verbi νήθω, neo. f. νήσω. perf. paſſ. νένημαι, & νένησμαι. perf. part. paſſ. νενημένος, & νενησμένος. Th. νέω, neo.
Νενήλεος, ος, ὁ, cæcus, attonitus, ſtupidus, ſtolidus, vecors. q. a νοῦς, ſtolidus.
Νενίκανται, Dor. pro νενίκηνται, 3. plur. perf. paſſ. verbi νικάω, vinco.
Νενίκημαι, perf. paſſ. νενικημένος, perf. part. paſſ. verbi νικάω, vinco. f. ήσω. p. νενίκηκα.
Νεός, ὁ, patruus, avunculus, avus maternus Polluci.
Νενός, ή, όν, ſtolidus. q. a νέω, & νόος, mens.
Νενόμισμαι, perf. ind. paſſ. νενομισμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi νομίζω, puto, moribus inſtituo. hoc a νόμος, ου, ὁ, lex. Th. νέμω, tribuo.
Νενοσσόμηκα, legendum νενεοσσόμηκα, perf. part. paſſiv. a νεοσσάω, nidifico. Th. νεοσσός, pullus.
Νένυται, per ſyncopen pro νενόηται, excogitatum eſt, 3. ſing. perf. paſſ. a νοέω, cogito. Th. νόος, mens.
Νένοφα, perf. med. verbi νέφω.
Νενώμεθα, per ſynæreſin Jon. pro νενοήμεθα, & νένωται, pro νενόηται, 1. plur. & 3. ſing. perf. paſſ. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.
Νεοπλής, ῆτος, ὁ, ἡ, nuper irrigatus: ex νέος, novus, & πλέω, irrigo. f. πλεύσω.
Νεόγαμος, ὁ, qui recens uxorem duxit, Th. γαμέω, uxorem duco.
Νεογλυφή, ή, όν, & νεογλυφής, έος, ὁ, ἡ, recens natus. q. νεογενής. ex νέος, recens, & γένομαι, naſcor.
Νεόγραπτος, η, ὁ, nuper pictus. a γράφω, ſcribo.
Νεόγυος, η, ὁ, qui juvenilia membra habet, juvenis. Ex νέος, juvenis, & γύον, ου, τὸ, membrum.
Νεόδμητος, η, ὁ, Dor. pro νεόδμητος, η, ὁ, recens ſtructus. Ex νέος, novus, & δέμω, ſtruo. fut. μῶ. perf. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται.
Νεόθρεπτος, η, ὁ, ἡ, recens decerptus. Th. νέος, novus, & θρέπω, decerpo. fut. ψω.
Νεοθαλής, & νεοθηλής, έος, ὁ, nuper virens, & pullulans; item recens. ex νέος, novus, & θάλλω, floreo.
Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. a νέος, η, ὁ, juvenis.
Νέοικος, η, ὁ, ἡ, recens conditus, & habitatus; novus habitator Polluci. ex νέος, & οἶκος, ου, ὁ, domus.
Νεοκηδής, ές, ὁ, ἡ, recentem dolorem habens. dat. ſingul. νεοκηδέϊ. Ex νέος, novus, & κῆδος, εος, τὸ, cura.
Νεόκλωστος, η, ὁ, recens contextus, Theocr. ex νέος, novus, & κλώθω, neo.
Νεόκτιστος, ὁ, ἡ, recens conditus. κτιστός, Dor. pro νεοκτίστη, ης, ἡ. ex νέος, recens, & κτίζω, condo, creo.
Νεόκτονος, η, ὁ, Poet. recens interfectus. Ex νέος, novus, & κτείνω, interficio, p. m. ἔκτονα.
Νεολαία, ας, ἡ, juvenum cœtus, idem ac νεότης. Th. νέος, juvenis.
Νέομαι, neo, nato, vado. Thema νέω, idem.
Νέον, recens, nuper, adverb. νεοστί, Att. idem. Item novale Gazæ. Th. νέος, novus.
Νεοπηκτος, η, ὁ, nuper preſſus, nuper fabricatus, Hom. ex νέος, novus, & πήγνυμι, compingo.
Νεόπλυτος, η, ὁ, recens lotus. Ex νέος, novus, & πλύνω, lavo.
Νέος, α, ὁ, novus, juvenis. νέος πλῶ ἁλιάων, juvenis, Demoſth. ὁ ὄγαν νέος, valde adoleſcens, Xenoph. in f. g. νέα. n. g. νέον. comparat. νεώτερος, α, ον, junior. plur. num. αἱ νεώτεραι, juvenculæ, minores natu. Hinc νεόω, novo. νεωτερίζω, res novas molior. νεωτέρισος, η, ὁ, juvenis.
Νεουργαλος, ω, ὁ, Doric. pro νεοσύγλος, η, ὁ, modus propter rei novitatem, & excellentiam admirandus, adeo ut eum audienti ſilentium præ admiratione pariat. Homerus σιγαλόεν appellaret. Ex νέος, novus, & σιγάω, ſileo.
Νεόσμηκτος, η, ὁ, nuper verſus, vel politus. ex νέος, novus, & σμάω, vel σμήχω, abſtergo, purgo.
Νεοσσεύω, & Attic. νεοττεύω, nidifico, nidulor, facio cunabula: fœtifico Gazæ. Th. νεοσσός, ὁ, ὁ, pullus.
Νεοσσία, ας, ἡ, nidus avium. gen. plur. Jon. νεοσσέων. Th. νεοσσός, pullus.
Νεοσσός, & Att. νεοττός, οῦ, ὁ, pullus, avicula, vitellus. dat. plural. νεοσσοῖσι. Hinc νεοσσία, ας, ἡ, nidus.
Νεοσσώς, Dor. pro νεοσσός.
Νεότας, ατος, ἡ, Dor. pro νεότης, juventus.
Νεοτόνχης, ες, ὁ, ἡ, nuper factus. ex νέος, & τόνχος, fabricor.
Νεότης, ητος, ἡ, juventus, adoleſcentia. acc. ſing. νεότητ', pro νεότητα. Th. νέος, juvenis.
Νεοτόμος, η, ὁ, ἡ, juvenilis. νεοτόμος ὥρα, juvenilis pulchritudo, Phocyl.
Νεότμητος, Doric. pro νεότμητος, η, ὁ, recens ſectus, Lucian. Ex νέος, recens, & τέμνω, ſeco.
Νεοτρεφές, έος, τὸ, recens extritum. ex νέος, recens, & τρέφω, tero.
Νεοττιά, ᾶς, ἡ, Att. pro νεοσσιά, nidus.
Νεοττοποιέομαι, οῦμαι, pullos gigno. f. ήσομαι. hinc a. 1. part. med. νεοττοποιησάμενος, η, ον. ex νεοσσός, ſeu νεοττός, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.
Νεοττός, ή, ὁ, Att. pro νεοσσός, pullus avium, fœtus, Ariſtoph. in Nub.
Νεοῦμαι, ſecundo vento utor. a ναῦς, navis, & οὖρος, ventus ſecundus.
Νεόπτατος, η, ὁ, recens vulneratus, ex νέος, novus, & πτάω, fut. πτήσω, vulnero.
Νεόφυτος, η, ὁ, nuper conſitus, ſeu plantatus. q. d. νέον φυτόν, nova planta, per metaph. pro novitio. νεόφυτον, ου, novella planta.
Νεοχμός, ή, όν, novus, qui integris eſt viribus, recens, integer, inexpertus. Hinc νεοχμόω, res novas molior.
Νέπους, οδος, ὁ, ἡ, pedibus carens, piſcis, nepos. ἀ privat. & πούς, pes. Euſtathio in Odyſſ. fobules.
Νέρθεν, per aphæreſin pro ἔνερθεν, infra, adv. Hinc νέρτερος, inferior, pro ἔνερτερος. ab ἔρα, ας, ἡ, terra.
Νέσορι, accuſ. ſing. a Νέσωρ, ορος, ὁ, Neſtor. nomen proprium.
Νεσορίδης, ου, ὁ, Neſtorides, patronym. a Νέσωρ, Neſtor.
Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus, greſſus: aſſenſus, voluntas, Thucyd. dat. pl. νεύμασι. Th. νεύω, innuo, vel a νέω, νεύσω, nato.
Νεύμαι, Dor. vel Jon. pro νέομαι, ἦμαι, pro fut. νεύσομαι.
Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per enallagen pro fut. νεύσομεθα, redibimus. a νέω, redeo.
Νεύοιεν, nutabunt, vergent, 3. plural. opt. præſ. verbi νεύω, innuo.
Νεῦρα, ᾶς, ἡ, & Jon. ῆς, nervus arcus, Iliad. δ. Item fides. Aphrod. lib. 2. Probl. Th. νεῦρον, ου, τὸ, nervus.
Νεῦρεή, ῆς, ἡ, Poet. νεῦρα, ᾶς, ἡ, nervus.
Νεύρης, gen. Jon. a νεῦρα, nervus arcus.
Νεῦρον, ου, τὸ, nervus, robur: nervus in arcu, funis, Iliad. δ. penis Ariſtoph. in Avibus. νεῦρέ, ἴος, ἡ, & νεῦρή, ᾶς, ἡ, nervus.
Νευρόσσυτα ἀγάλματα, ſimulacra, quæ nervis occultis trahuntur. ex νεῦρον, nervus, & σεύω, traho.
Νεῦσ', & νεῦσε, Jon. pro ἔνευσε, annuit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi νεύω, innuo. fut. σω. p. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, αντος.
Νεύσσάζω, nuto, caput concutio; nutu admoneo. Odyſſ. σ. Thema νεύω, innuo.
Νεύω, innuo, annuo: promitto, Apoll. 2. vergo. νεύω ἐπὶ χθονός, terram reſpicio, ſeu deorſum. fut. σω. p. κα. Hinc νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. νεῦσις, εως, ἡ, idem. ἀπονεύω, abnuo.
Νίφεα, nom. plur. νιφέσι, dat. pl. Jon. a νέφος, εος, τὸ, nubes.
Νεφέλη, ης, ἡ, & Dor. νεφέλα, nebula, nubes. Th. νέφος, εος, τὸ, nubes.
Νεφελιγερέτας, gen. Æolic. a νεφελιγερέτης, ου, ὁ, nubicogus. vocat. ὦ νεφελιγερέτα. ex νέφος, nubes, & ἀγείρω, excito.
Νεφέλεσσι, dativ. plur. Jon. a νεφέλη, nubes.
Νεφθαλείμ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Hebr. lucta.
Νέφος, εος, τὸ, nubes, nebula. per metaph. magna multitudo: rete venatorium, Eurip. νέφος ὀφρύων, dicunt Græci, ut Latini nubem frontis, vel ſupercilii, pro nimis ſevero, ac triſti vultu, Eurip. in Hippol.
Νεφρός, ὁ, ἡ, ren. q. a νέω, fluo, & ῥέω, renes enim deferunt humores quoſdam. nam per ductus urinales urina fluit, & defertur in veſicam. Hinc νεφρίτις, ιδος, ἡ, morbus, ſeu affectus renum.
Νέω, f. νήσω, no, nato; item eo, redeo; neo, Heſiod. Hinc νήχω, nato. νῆξις, εως, ἡ, natatio. At νέω, νεύσω, innuo.
Νεωκόρος, η, ὁ, ædituus. Item nauta purgandæ navis curam habens, in Epigr. Ex ναός, ὦ, ὁ, Att. pro νεώς, οῦ, ὁ, templum, & κορέω, ſcopis purgo.
Νεώμεθ', pro νεώμεθα, redeamus, 1. pl. ſub. paſſ. νέομαι, ſeu νέω, redeo.
Νεωμένη, iterata, ſcil. γῆ, præſ. part. f. gen. a νεάω, renovo. Th. νέος, novus.
Νεώς, ώ, ὁ, Att. pro ναός, οῦ, ὁ, templum. hinc νεών, gen. pl. pro ναῶν.
Νεώσοικοι, οἱ, navalia, q. d. navium ædes, ex ναῦς, navis, & οἶκος, ου, ὁ, domus. νεώς, in gen. Jon. νηός. Attic. νεώ.
Νεωτερίζεσθαι, renovari, inſlaurari, reſici. præſ. inf. a νεωτερίζω. Th. νέος, novus.
Νεωτερικός, ή, όν, juvenilis: ſtultus, ratione carens. Th. νέος, ὁ, novus.
Νεώτερος, α, τὸ, novitas, inſolentia. Item juventus.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νεώτερος, α, ον, junior, minor natu. Superlat. νεώτατος. Them. νέος, juvenis.

N H.

Νὴ, per, adv. affirmandi, & jurandi, cum acc. νὴ Δία, per Jovem. Aliquando vim augendi habet, ut in νηπενθὴς, νήχυτος, & in ἡδυμενὴς, suavis. νὴ ironiæ etiam inservit.

Νῆ, pro νῆα, acc. Poet. pro ναῦν, navem. a nom. νηῦς, Jonic. νηῦς, νηός. dat. plur. νήεσσι.

Νηαιθος, ὁ, Næthus, nomen fluvii.

Νηγάτεος, α, ον, ος, η, novus, nuper factus. Iliad. β. q. a νέον, nuper, & γάω, fio.

Νήγρετος, ὁ ἡ ἡ, ex quo quis excitari nequit. Ex νὴ, & ἐγείρω, excito. Item dulcis, suavis; profundus. Iliad. β. νήγρετον, dulciter.

Νηδύια, τὰ, intestina, Apoll. 2. Arg. a νηδὺς, ύος, ἡ, venter, uterus. Hesiod.

Νήδυμος, ε, ὁ, suavis, per pleonasm. literæ ν, pro ἥδυμος. Thema ἡδὺς, έος, ὁ, suavis. Vel ex νὴ, epitat. & ἡδὺς.

Νηδυόφιν, Poet. adverb. ex utero. Th. νηδὺς, ύος, ἡ, venter.

Νηδὺς, ύος, ἡ, venter, uterus. Hinc νηδύια, intestina.

Νήεσσι, pro νήεσσι, dat. plural. Jonic. & Poet. a ναῦς, & Jon. νηῦς, navis.

Νηέω, congrego. f. νήσω. hinc νηήσαθαι, a. 1. imperat. med. Th. νέω, glomero, neo. f. νήσω. aor. 1. part. νήσαι, & pleonasmo litt. η, νήσσας.

Νήησας, ὁ, onerans, aor. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1 inf. med. νηησάσθω, aor. 1. imperat. med. Sic νήησαν, pro ἐνήησαν, a. 1. Jonic. verbi νηέω.

Νήθω, neo, filum e colu duco. fut. νήσω. p. νένηκα. perf. pass. νένησμαι. Thema νέω, neo, glomero.

Νηΐ, dat. sing. Jon. a ναῦς, navis, Jonic. νηῦς, νηός.

Νήια, navalia, τά. a νήϊος, α, ον, navalis. Th. ναῦς, Jon. νηῦς, navis.

Νήϊς, ιδος, ἡ, insicius, rudis, timidus. a νὴ, priv. & εἴδω, scio.

Νήκεστον, insanabiliter, adv. ex νὴ, negandi particula, & ἀκέω, sano.

Νηκουστέω, pro ἀνηκουστέω, non audio. ex νὴ, & ἀκούω, audio.

Νηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, sævus, implacabilis: miser. ex νὴ, & ἀλέγω, curo.

Νηλεὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ νηλεὲς, crudelis, e, sævus, immisericors, firmus. Apollon. Dicitur & νηλειὴς, & νηλὴς, έος. dar. sing. νηλεῖ. ex νὴ, priv. & ἐλεέω, misereor. Alii ab ἴλαος, propitius.

Νηλὶς, immiti, dar. sing. a νηλὴς, έος, ὁ, ἡ, immitis, vel per syncopen pro νηλεὲς, dat. a νηλεὴς.

Νηλικὶς, idem ac νηλεὴς, sævus.

Νηλιτόποιος, α, ὁ, immitis, crudelis, a νηλιὴς, immitis, & ποίνη, ης, ἡ, pœna.

Νήλυτος, ε, ὁ, pro νήλυδος, invisibilis: immortalis. ex νὴ, & λύω, video.

Νηλύτιος, possessivum a Νηλυδὸς. idem ac Νηλήδης.

Νηλὺς, ύος, ὁ, ἡ, pro νηλεὴς, crudelis.

Νήλυτος, discalceatus. Lycophron. ex νὴ, & ἔλυτρον, calceus. Item qui unica tunica indutus est, Etym.

Νηλυτὴς, έος, ὁ, ἡ, peccati expers, insons, Odyss. π. peccator, Nicand. a νὴ, & ἁλιτέω, pecco.

Νῆμα, ατος, τὸ, filum, stamen, tela. in plural. νήματ', pro νήματα. Th. νέω, neo.

Νημερτὴς, έος, ὁ, ἡ, verus, inerrabilis, Iliad. α. ex νὴ, & ἁμαρτάνω, pecco. f. ήσω. a. 2. ἤμαρτον. Est & Νεμερτὴς, nomen proprium mulieris.

Νηνεμίης, gen. Jon. a νηνεμία, ας, ἡ, tranquillitas ventorum, a νηνέμιος, ventos non habens.

Νῆξις, dat. sing. νήξεϊ, acc. pl. a νῆξις, εως, ἡ, natatio. Th. νέω, vel νήχω, nato.

Νήξομαι, navigabo, fut. 1. med. verbi νήχομαι. Thema νέω, no.

Νηοὶς, templis, Jonic. pro ναοῖς, a νηὸς, οῦ, ὁ, templum. Sic νηόν, pro ναόν.

Νηοπόλος, ε, ὁ, ædituus, sacerdos, Poet. a νηὸς, Jon. pro ναὸς, templum, & πολέω, versor.

Νηὸς, navis, genit. Jonic. pro ναὸς, a ναῦς, ἡ, navis. dat. plur. νηυσὶ. Ponitur & νηὸς, Jonic. pro ναὸς, ὁ, templum.

Νηπεδανὸς, ὴ, ὁ, firmus. a νὴ, & ἠπεδανὸς, debilis, infirmus. quasi ἀπεδανὸς, ex α privat. & πέδον, ε, τὸ, solum, terra.

Νηπιάζω, infantiliter ago, puer sum, infans sum. fut. άσω. p. νενηπίακα. a. 1. ἐνηπίασα.

Νηπιαχόω, pueriliter me gero, instar vagientis doleo. ex νήπιος, infans, & ἀχέω, doleo. Thema ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Νηπίαχος, ε, ὁ, parvus, infans.

Νήπιε, vocat. sing. a νήπιος, infans.

Νηπιέη, ης, ἡ, infantia. Iliad. ι. dat. sing. νηπιέῃ. Th. νήπιος, infans.

Νήπιος, α, ὁ, infans: imbecillus, infirmus. Homer. stultus ætatis vitio, imprudens Aristoph. Theophr. l. 8. hist. νήπια vocat frumenta imbecilla, & tenera.

Νήπλεκτος, ε, ὁ, ἡ, incomptus, inornatus. ex νὴ, & πλέκω, plico.

Νήποινος, ε, ὁ, ἡ, impunitus. interdum ἄμοιρος, ἀτιμώρητος. Ex νὴ, συμπληκτικὴ particula, & ποινὴ, ης, ἡ, pœna.

Νηπύτιος, α, ὁ, stultus, infans. νηπυτίη, infantia.

Νηρεὺς, έος, & ῆος, ὁ, nomen viri, Nereus. Gr. νηρὸς, humilis.

Νηρὶ, ὁ, nomen viri ἄελιστον, Hebr. lucerna.

Νήριθμος, ε, ὁ, innumerabilis. ex νὴ, & ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus.

Νήριον, ε, τὸ, fruticis species, circa amnes nascens, Plinio l. 24. cap. 11. vocatur nerium. q. a νηρὸς, humidus.

Νηρίτης, ὁ, nerites, concha quædam naratilis. naricem vertit Gaza Arist. l. 4. de part.

Νήριτος, vel νήρισος, ε, ὁ, de quo non est contentio. ex νὴ, & ἐρίζω, contendo.

Νηρὸς, ά, όν, humidus, cavus, recens, humilis. Est & νηρὸς, pro νεαρὸς, recens, a νέος, novus.

Νῆσαι, cumulare, a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. med. Jon. verbi νήθω, seu νέω, glomero, neo.

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mul. a νῆσος, insula.

Νησίον, ε, τὸ, parva insula.

Νῆσος, ε, ἡ, insula. dat. pl. νήσοισι. q. a νέω, no.

Νῆσσα, seu νῆττα, ης, ὁ, anas. νηττάριον, ε, τὸ, anaticula. q. a νέω, natare amat.

Νηστεία, ας, ἡ, jejunium, inedia. a νῆστις, ιος, ὁ, jejunus.

Νηστεύω, jejuno, cibum non gusto. fut. εύσω. p. νενήστευκα. a. 1. ἐνήστευσα. a. 1. part. νηστεύσαι, αντος, ὁ. Th. νῆστις, ιος, ὁ, jejunus.

Νῆστις, ιος, ὁ, ἡ, jejunus. Hinc νηστεύω, cibum non capio. νηστεία, ας, ἡ, jejunium.

Νηοῦ, ἡ, nomen mulieris.

Νήτω, adv. frustra, inutiliter, incassum.

Νήτος, ὁ, ultimus, postremus, multus, accumulatus. contract. a νέατος, novissimus. Th. νέος, novus.

Νητρεὴς, έος, ὁ, ὁ, certus, verus. ex νὴ, valde, & ἀτρεὴς, verus.

Νηυσὶ, accus. Jon. pro ναυσὶ, navem, a ναῦς, ναός, ἡ, navis.

Νηυσὶ, dat. pl. Jon. a ναῦς, navis, Jon. νηῦς.

Νηύτμος, ε, ὁ, ἡ, animæ, vocis, seu spiritus expers, Hesiod. ex νὴ, privat. & ἄυτμη, ης, ἡ, spiritus.

Νηφάλιος, & νηφάλεος, ὁ, ἡ, sobrius, prudens. Th. νήφω, sobrius sum.

Νήφουσι, vigilantibus, dat. plur. part. præs. act. vel 3. plural. præs. ind. verbi νήφω, vigilo, sobrius sum.

Νήφω, sobrius sum, vigilo: diligens sum: castus dego. f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἔνηψα. a. 1. imper. νῆψον, άτω, & in plur. νήψατε. q. ex νὴ, & πίω, non bibo. vel a νὴ, & ἄφη, tactus. Hinc νηφάω, sobrius sum. νηφάλιος, α, ὁ, sobrius. νηφαλιότης, τος, ἡ, & νηφαλισμὸς, οῦ, ὁ, sobrietas.

Νήχετο, natabat, 3. singul. imperf. pass. Jon. verbi νήχομαι, seu νήχω. Themνέω, nato.

Νήχεον, natabant, 3. plur. imperf. activ. Jonic. verbi νήχω, nato. νηχόμενος, præs. part. med. Th. νέω, nato.

Νήχυτος, ε, ὁ, ἡ, late fluens, effusus, multifluus, Apollon. a νὴ, & χύω, seu χέω, fundo.

Νήχω, nato. fut. νήξω. idem cum νέω.

Νηὼς, Doric. & Jonic. νηοὺς, pro ναὸς, a ναός, templum.

N I.

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ, Niger. Latin. niger.

Νίγλαρος, ὁ, musici modulaminis genus; musicus. Vide Commenr. Aristoph. in Acharn.

Νίζω, Tarentinorum lingua pro νίπτω, lavo, proprie de manibus: onero, detraho.

Νικᾷ, 3. sing. præs. sed νίκᾳ, vince, præs. imperat. act. a νικάω, vinco. præs. inf. νικᾶν.

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi, Nicanor. Gr. vir victoriæ.

Νικήξω, εις, ει, Doric. pro νικασῶ, & hoc pro νικήσω, vincam, fut. 1. a νικάω, vinco.

Νικῆσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. νικήτας, Æol. pro νικήσας, aor. 1. part. activ. qui vicit, victor. Sic & νικάσας, Doric. pro νικήσας, αντος, ὁ. a νικάω, vinco.

Νικησεῖν, fut. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejusdem.

Νικᾶτω, vincat, 3. singul. præs. imperat. act. a νικάω, vinco.

Νικαφορία, ας, ἡ, Dor. pro νικηφορία, ὁ, victoriæ reportatio, vel adeptio. Sic νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ε, ὁ, victor. Ex νικάω, vinco.

Νικάω, vinco, supero. q. ex νὴ, & κάω, cedo. f. νικήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. a. 1. sub. νικήσω, ης, η. a. 1. inf. activ. νικῆσαι. νικώμαι σι, vincor abs te, Sophocl.

Νίκη, ης, ἡ, victoria. a νικάω, vinco.

Νικῇ, Doric. pro νικᾷ, vincit, 3. singul. præs. act. verbi νικάω, vinco.

Νικηθείς, έντος, ὁ, victus, aor. 1. part. pass. verbi νικάω, vinco.

Νικημι, pro νικάω, vinco.

Νικήσας, νικήσασα, superans, a. 1. part. activ. masc. & fœm. gen. verbi νικάω, vinco.

Νικόδημος, ε, ὁ, nomen viri, Nicodemus. Gr. populi domitor.

Νικόκλης, εος, ὁ, nomen proprium, Nicocles.

Νικολαΐτης, α, ὁ, Nicolaita, affecta Nicolai. a Νικόλαος, Nicolaus.

Νικόλαος, ε, ὁ, vel Attice Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri, Nicolaus. Gr. populi victor.

Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis, Nicopolis. Gr. civitas victrix.

Νίκος, εος, τὸ, victoria, æternitas. εἰς νῖκος, in perpetuum. Them. νικάω, vinco.

Νικῶεν, Attica contractione pro νικάοιεν, 3. plur. præs. opt. a νικάω, vinco.

Νίν, Poet. & Doric. ipsum, am, um, nec habet alios casus, pro ἕ, vel αὐτὸν, ut μὲν, quod vide. Alii νὶν sumunt pro αὐτῷ. Pro αὐτὸ reperitur apud Sophoclem, & pro αὐτοῖ apud Euripidem.

Νινεβὲ, ἡ, Ninive, nomen urbis ἀκλιτον. Hebr. amœna habitatio. Hinc Νινευῖται, ε, ὁ, Ninivita, & in plural. Νινευῖται, ῶν, Ninivitæ.

Νιόβη, ης, ἡ, Niobe, nomen mulieris.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, malluvium. Th. νίπτω, lavo. νίπτρον, τὸ, pelvis abluendis pedibus, pollubrum.

Νίπτω, lavo, abluo, proprie de manibus f. ψω. p. νένιφα. a. 1. ἔνιψα. a. 1. sub. νίψω, ης, η. præs. med. νίπτομαι, abluo. fut. 1. med. νίψομαι. a. 1. med. ἐνιψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. νίψαι, άσθω. a. 1. sub. med. νίψωμαι,

η, ηται.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ῃ, ηται. a. 1. inf. νίψασθαι. a. 1. part. med. νιψάμενος. Hinc χερνίπτω, manus lavo.

Νίσσομαι, vel νέομαι, eo, vado. hinc νισσομένης, gen. singul. part. præſ. f. g. Th. νέω, eo.

Νίσσοντ', pro νίσσοντο, revertebantur, 3. plur. imperf. Jon. verbi νίσσομαι, eo.

Νίτρον, ὄ, τὸ, nitrum, ſali ſimile.

Νίφα, per apocopen, pro νιφάδα, acc. ſing. a νιφάς, ἀδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo. f. ψω.

Νιφάδεσσι, dat. plur. Jon. pro νιφάσι, a νιφάς, ἀδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo.

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem ac νιφὰς, ἀδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo.

Νιφόεις, ὑσσα, ὁεν, nivoſus. Them. νίφω, ningo.

Νίφω, & νείφω, ningo, madefacio. hinc νιφὰς, ἀδος, ἡ, nix acervatim deciduus. νιφετὸς, ὁ, ἑ, idem.

Νίψαι, a. 1. imperat. med. a νίπτω, lavo. f. ψω.

Νιψάμενος, ὁ, ἡ, lotus, aor. 1. part. med. a νίπτω lavo.

Νίψατωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, lavo.

N O.

Νοῆ, νοῇ, ſapiat, 3. ſingul. præſ. ſub. a νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Νόει, cogites, præſ. imperat. act. a νοέω, cogito. Sed νόει, præſ. part. pro νοεὶς, Æol. retracto accentu, a νόειμι, pro νοέω.

Νοέοντι, Doric. pro νοέουσι, cogitant. a νοέω, cogito.

Νοέσσ', pro νοέουσι, 3. plur. præſ. ind. act. a νοέω, cogito.

Νοεύσῃ, dat. ſing. part. præſ. f. g. a νοέω, cogito. part. præſ. νοέων, ὢν, νοέουσα, ὥσα. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Νοδυντες, Doric. pro νοοῦντες, cogitantes, nom. plur præſ part. activ. verbi νοέω.

Νοέω, cogito, intelligo, conſidero, in animo habeo: ſapio, Phocyll. f. νοήσω. p. νενόηκα. perf. paſſ. νενόημαι. Them. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Νοηθέν, έντος, τὸ, a. 1. part. paſſ. n. g. a νοέω, intelligo. Th. νόος, mens.

Νόημ', pro νόημα, ατος, τὸ, intellectus, cogitatio, conſilium. a νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Νοήμων, ονος, ὁ, nomen proprium. acc. ſing. Νοήμονα.

Νοήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. νοῆσαι, a. 1. inf. a νοέω, cogito. Them. νόος, mens.

Νόησε, Jon. pro ἐνόησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. νόησα, 3. ſing. a. 1. ſub. activi verbi νοέω, cogito.

Νόθος, ὁ, ὁ, nothus, ſpurius, degener, illegitimus. q. a νο, id eſt, νὲ, & θεῖος, divinus, legitimus. Inde νοθόω, adultero, corrumpo. νοθία, ας, ἡ, ſpuritas. νοθεῖα, τὰ, res, quæ dantur nothis, Suid.

Νόμευμ', ε, τὸ, Jonic. pro νόμος, ritus, mos.

Νομάρχαι, ων, ὁ, provinciæ præfectus.

Νομέες, ων, οἱ, pro navium coſtis. Herodot.

Νομίσσασθαι, pro νέμεσθαι, dilaniare.

Νομεὺς, ῆος, ὁ, paſtor, dator, tributor. In Pandectis Græcis νομεὺς poſſeſſorem ſignificat.

Νομεύσω, Dor. pro νομεύσω, paſcam, f. 1. ind. activ. verbi νομεύω, paſco.

Νομὴ, ῆς, ἡ, pabulum, paſtio, paſcuum: diſtributio: ſtipendium, præda: poſſeſſio: conſuetudo: annona. congiarium Herodiano. νομαὶ, perfecturæ provinciarum. Item viſcera ſerpentia, quæ depaſcunt, Dioſcor.

Νομίζω, lege ſancio; item puto, exiſtimo. Item conſueſco, legem impono, ritum aliquem inſtituo, Plut. in Herm. Minoe. νομίζομαι, cenſeor, exiſtimor, videor. νομίζεσθαι μὲν ἦντιν, cenſeri jure non inferiori, Herodot. Interdum νομίζεσθαι, vel νενόμισται legitimum eſt, moris eſt, Xenoph. Ariſtoph. τὰ νομιζόμενα ποιεῖν πρὸς τοὺς Θεούς, juſta Diis facere. Ariſtot. in Polit. Θεοὶ νομιζόμενοι, Dii patrii ex lege recepti: νόμῳ νομιζόμενοι, lex, quæ in uſu habetur. imperf. ἐνόμιζον, ες, ε. f. ίσω. perf. νενόμικα.

Νομικὸς, ὴ, ὁ, legis interpres, juriconſultus, legalis. νομικὴ στάσις, legalis ſtatus.

Νομίμως, adverb legitime. ab adject. νόμιμος, ου, ὁ, ἡ, legitimus. quod a νόμος, lex. Th. νέμω, diſtribuo.

Νομιμώτερον, 1. plur. fut. 1. ind. act Attic. a νομίζω, puto.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. νομίσαι, αντος, ὁ, aor. 1. part. νομίσητε, 2. plur. aor. 1. ſub. activ. verbi νομίζω, exiſtimo.

Νόμισμα, ατος, τὸ, numiſma, nummus, moneta. Item conſuetudo. Ariſtoph. in Neb.

Νομιῶ, exiſtimabo, fut. Attic. pro νομίσω, verbi νομίζω, puto. hoc a νόμος, ὁ, ὁ, lex.

Νομοδιδάσκαλος, ὁ, ὁ, legis doctor, profeſſor juris. a διδάσκω, doceo, & νόμος, lex.

Νομοθεσία, ας, ἡ, legis conſtitutio, legislatio. νομοθέτημος, adverb. legitime.

Νομοθέτης, ου, ὁ, legislator.

Νομοθετέω, legem fero, ſancio, inſtruo, f. ήσω. p. νενομοθέτηκα.

Νομοθετήσασα, ας, ε, aor. 1. opt. Æolic. verbi νομοθετέω, leges ſancio.

Νόμος, ὁ, ὁ, lex, quia ſuum cuique νέμει. conſuetudo Xenoph. cantilena, carmen Ariſtoph. terræ tractus, plaga, provincia, Joſepho. Dorice νόμος, numiſma, Latinis nummus.

Νομὸς, ὁ, ὁ, idem ac νομὴ, pabulum, regio, præfectura, provincia. a νέμω, paſco.

Νόος, νου, ὁ, mens, cogitatio. genit. νόου, νὸς. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, νοῦν, voc. νόε, νοῦ. nom. Att. νοῦς. gen. νοὸς. dat. νοΐ. q. a νέω, eo, quia in perpetuo motu eſt, & omnium rerum velociſſimum. Hinc νοέω, cogito. νόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio. νόησις, εως, ἡ, cogitatio, intelligentia. νοητὸς, ὴ, ὁ, intelligibilis. ἀγνοέω, ignoro. ἀγνοια, ας, ἡ, ignorantia. ἀγχίνοος, ος, ὁ, ἡ, ingenioſus, perſpicax. ἀγχίνοια, ας, ἡ, ſolertia, ſagacitas. ἄνοος, ος, ὁ. genit. ὁος, ῆ, amens. ἄνοια, ας, ἡ, amentia. ἀνόητος, ὁ, ὁ, ἡ, qui intelligi non poteſt. ἀνοήτως, ſtulte, inſipienter. διάνοια, ας, ἡ, cogitatio, mens. μετάνοια, ας, ἡ, reſipiſcentia, pœnitentia. ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, unanimitas. ἀπόνοια, ας, ἡ, ſuſpicio.

Νοσέουσι, laborant, ægrotant, Dor. pro νοσοῦσι, 3. plur. verbi νοσέω, ægroto.

Νοσέω, ægroto, morbo corripior, inſanio: item erro, Chryſoſt. 1. in ad Corinth. 15. Unde & νόσος pro hæreſi. præſ. inf. νοσεῖν. f. ήσω. p. νενόσηκα. a. 1. part. νοσήσας, αντος, ὁ. Th. νόσος, morbus.

Νοσηλεύω, ægrotantem curo. νοσηλεία, morbus, languor. a νόσος, morbus.

Νόσημα, ατος, τὸ, ægritudo, morbus. Thema νόσος, morbus.

Νόσος, ὁ, ἡ, morbus, ægrotatio, languor, vitium, peſtis. νόσος μεγάλη, & νόσος ἱερὰ, comitialis morbus. νόσῳ φθείρεσθαι, peſte perdi, Thucyd. quaſi a νο, pro νὲ, & σῶος, ſanus. hinc νοσέω, ægroto. νοσερὸς, ὸν, ὁ, morbidus, morboſus.

Νοσσάδας ὄρνις, pro νεοσσάδας ὄρνιθας, vide νεοσσὸς, ὁ, pullus.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, pullities, manſiuncula, per ſyncop. pro νεοσσιὰ. a Them. νεοσσὸς, vel Attice νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus.

Νοσσίον, ὁ, τὸ, pullulus, a νοσσὸς, οῦ, ὁ, per ſyncopen pro νεοσσὸς, idem. unde νεοσσίον, ὁ, τὸ, idem.

Νοστέω, redeo, eo, proficiſcor: erro, circumferor. ὑπὸ γῆς νοστῆσαι, ſub terra circumferri: hinc νόστος, via, ſuavitas, reditus, dulcedo. ἀνόστητος, unde rediri nequit. ἀπονοστέω, redeo alicunde.

Νοστήσω, redibo, fut. 1. a νοστέω, redeo.

Νόσφι, ſeorſum, fine: eminus. νόσφι θεσπεσίης, abſque hera. νόσφι θεῶν, exceptis Diis. hinc νοσφίζω, ſeparo, ſegrego. q. a νὲ, & σέπομαι, ſequor.

Νοσφίζομαι, interverto, ſurripio: recedo, averſor. Iliad. β. f. ίσομαι. aor. 1. μ. ἐνοσφισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. νοσφίσασθαι. Th. νόσφι.

Νοσφισθεὶς, έντος, ὁ, ſeparatus, a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Νοσῶν, οῦ, ægrotans, præſ. part. act. a νοσέω. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus. νόσω, genit. Dor. pro νόσου.

Νοτία, ας, ἡ, idem ac νοτὶς, ίδος, humiditas, diluvium, imber. Hom.

Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas. q. a νέω, no, fluo. Plutarch. q. νέοντος, quod ex inferiore, vel occulto loco ſpiret. Hinc νότος, ὁ, ὁ, humidus. νοτίζω, humecto. νοτερὸς, ὰ, ὁ, humidus.

Νότιος, gen. Jon. a νότος, Auſter.

Νότος, ὁ, ὁ, Notus, Auſter. quaſi a νέω, fluo. Hinc νότιος, ὰ, ὁ, Auſtralis.

Νουβυσικὸς, ὴ, όν, prudens, mentis plenus. vox jocularis. νουβυσικῶς, prudenter. Ariſtoph. a νοῦς, mens, & βύω, impleo.

Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio, inſtitutio. Dicitur etiam νουθετία, Plat. & νουθετημὸς, Menand.

Νουθετέω, admoneo, commonefacio, inſtituo, increpo. f. ήσω. p. νενουθέτηκα. a. 1. ἐνουθέτησα.

Νουθέτημα, ατος, τὸ, admonitio, increpatio, caſtigatio.

Νουθετικὸς, ὴ, όν, admonitorius, a, um.

Νουμηνία, ας, novilunium, calendæ, quaſi νεομηνία. ex νέος, novus, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Νούμμος, ου, ὁ, nummus. Epicharmus, Ariſtot.

Νουνεχὴς, ὁ, cordatus, intelligens, prudens, qui νοῦν ἔχει: ubi νοῦς pro σοφία. Hinc νουνεχῶς, adverb. cordate, ſapienter, prudenter. νουνεχέστατος, pro eodem.

Νοῦσ', Poet. pro νόσος, ου, ἡ, morbus, peſtis. Iliad. α.

N Υ.

Νὺ, expletiva particula Poet. a νυῦ.

Νυγὲὶς, ὁ, punctus, percuſſus, aor. 2. part. paſſ. verbi νύσσω, pungo. fut. ξω. aor. 1. ἔνυξα. aor. 2. paſſ. ἐνύγλω.

Νύκτ', pro νύκτα, noctem, acc. ſing. a νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Νυκτερὶς, ίδ, ὁ, veſpertilio, noctua. Item genus piſcis noctu graſſans, & interdiu quieſcens. Oppian.

Νυκτιλαμπὴς, ὲος, ὁ, ἡ, qui noctu lucet, ex νὺξ, ἡ, nox, & λάμπω, luceo.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, prælium nocturnum. Thucyd. ex νὺξ, nox, & μάχομαι, pugno. fut. μαχέσομαι.

Νύκτωρ, adverb. noctu. Th. νὺξ, nox.

Νυμφαγωγὸς, ὸ, ὁ, dux ſponſæ; pronuba, Bud. ex νύμφη, ſponſa, & ἄγω, duco.

Νυμφεὺς, ὰ, ὁ, nomen viri. Gr. ſponſus. At νυμφεὰς, quæ nympharum eſt.

Νυμφεῖος, εία, ον, ſponſalis, ad ſponſam pertinens. Th. νύμφη, ſponſa.

Νυμφεύειν τινὶ τὴν θυγατέρα τινὸς, alicujus filiam alicui deſpondere, ſponſam dare. Th. νύμφη, ſponſa.

Νύμφη, ης, ἡ, ſponſa, nova nupta: q. νέα φαίνουσα, nova apparens. nurus, Lucæ 12. Apud Athenæum νύμφη eſt inter genera cancrorum. Eſt etiam νύμφη cavitas in inferiori labio. Pariter νύμφη ſignificat formicam alatam; vermem in apum favis; calicem roſarum paululum ſe aperientem. Item νύμφη etiam dicitur cuneolus in aratri vomere, qua parte cum temone committitur. Procl. l. 2. Gen. plur. νυμφίων, Jon. pro νυμφῶν. Hinc νυμφίος, ὰ, ὁ, ſponſus. ſed νύμφιος, ου, ὁ, ſponſalis. νυμφόω, f. ώσω, nuptum do. νυμφῶος, ὰ, ὁ, ad nymphas pertinens.

Νυμφίος, ία, ον, Poet. ſponſalis, ad ſponſam pertinens. ab eodem them.

Νυμφίος, ὰ, ὁ, ſponſus. Th. νύμφη, ſponſa.

Νυμφοκόμιος, genit. Jon. a νυμφοκόμος, ὰ, ὁ, ſponſam ornans. ex νύμφη, ης, ἡ, ſponſa, & κομέω, orno, curam gero.

Νυμφοστόλος, ὰ, ὁ, ἡ, ſponſam ornans. quaſi auſpex, procus, & ſponſus apud Joſeph.

ἡ νύμφη, ης, ἡ, ſponſa, & ſtέλλω, orno.
Νυμφών, ῶνος, ὁ, thalamus, cubile ſponſi. Th. νυμφη, ſponſa.
Νῦν, vel Attice νυνί, nunc. ὁ, ἡ, τὸ νῦν, ſc. ὤν, οὖσα, præſens. ἄχρι τοῦ νῦν, ſc. καιροῦ, ad hoc uſque tempus. ἀπὸ τοῦ νῦν, ſc. χρόνου, ab hoc tempore.
Νὺν, igitur, enclitica. Idem ac νύ.
Νύξ, νυκτὸς, ἡ, nox. accuſ. νύκτα. q. a νεύω, quia Solis νεύειν, id eſt declinationem & devergentiam ſequens. Sumitur etiam pro tempore ignorantiæ. hinc νύκτερος, α, ὁ, ἡ, nocturnus. νύκτωρ, & νύχα, adv. noctu. μεσονύσιον, ου, τὸ, media nox. παννυχὶς, ſeu παννύχιος, ου, ὁ, pernox.
Νύξ, pro νύξει, Jon. pro ἔνυξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi νύσσω, pungo, vulnero.
Νύξω, pungam, fut. 1. act. a νύσσω, pungo.
Νυὸς, ὑός, ἡ, nurus, ſponſa. a νέος, q. nova filia.
Νῶθρος, ὁ, claudus, χωλὸς, Syracuſ. Puto, quia νεύει, declinat in latus.
Νῶτα, ης, ἡ, meta. Item orbita, ſeu linea. ἀρκτικὴ μεσαίτατη νῶτα, linea meridiana.
Νύσσοντες, οἱ, nom. plur. præſ. part. activ. a νύσσω, pungo.
Νύσσω, ſeu ττω, pungo, ferio, percutio, ſodico. f. ξω. p. νένυχα. a. 1. ἔνυξα, perf. paſſ. νένυγμαι. Hinc νυγμὴ, ῆς, ἡ, & νυγμὸς, οῦ, ὁ, punctura, ſtimulus. νύσσα, ης, ἡ, meta. κατανύττω, compungo. κατανυξις, εως, ἡ, compunctio.
Νυστάζω, dormito, præ ſomno capite nuto. fut. ξω. p. νενύσταχα. a. 1. ἐνύσταξα. Dicitur νυσταζω, pro νωθρὰζω, a νωθὸς, nuo.
Νύττω, vide in νύσσω, pungo.
Νυχία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.
Νυχθήμερον, juſtus dies, ſpatium 24. horarum, ex die, & nocte. ex νὺξ nox, & ἡμέρα, dies. κτ mutantur in χθ, ob ſequentem aſpiratam.
Νύχιος, α, ον, nocturnus, a, um, pernox. Th. νὺξ, nox.
Νύχος, εος, τὸ, nox, tenebræ. Thema νὺξ, nox.

N Ω.

Νώγαλα, ων, τὰ, lauta fercula, edulia ſoavia, & delicata. q. νέον γάλα.
Νωδὸς, ὸς, ὁ, edentulus. ex νὴ, & ὀδὼς, dens.
Νωδύνος, ος, ὁ, expers doloris. ex νὴ, & ὀδύνη, ης, ἡ, dolor. hinc νωδυνία, indolentia.
Νῶε, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Noe. Hebr. requieſcere.
Νῶθ, pro νῶτα, ob ſeq. aſpiration. nom. plur. a νῶτος, ου, ὁ, dorſum. in plur. τὰ νῶτα, dorſa.
Νωθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, tardus, ſegnis, hebes, languidus, piger. νωθρὸς, ὸν, ὁ, idem. νωθρία, ας, ἡ, & νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, ſegnities, verternum. ex νω, pro νε, part. priv. & θέω, curro.
Νώθητι, ſynæreſi Jon. pro νοήθητι, a. 1. imperat. paſſ. a νοέω, cogito. Thema νόος, νοῦς, ὁ, mens.
Νῶϊ, νῷν, nos. & νῶϊν, νῷν, nom. & dat. dual. eb ἐγὼ, ego.
Νώκαρ, torpor: exanimis Euſtath. Iliad. κ. a νὼ, pro νὴ, & καίρω, curro.
Νωλεμὴς, ὲος, ὁ, ἡ, & τὸ νωλεμὲς, indefinens, aſſiduus. q. ex νὴ, & λείπω, ſeu λῆμμα. Hinc νωλεμέως, indefinenter, adverb. Item violenter. 2. Argon.
Νωμᾶν, Poet. regere, gubernare, præſ. inf. act. a νωμάω. hinc νωμάσαις, Dor. pro νωμήσεις, a. 1. part. act. νωμάσσιον, Dor. pro νωμήσωσιν, 3. plur. f. 1. act. verbi ejuſdem.
Νωμάω, diſtribuo, moveo, vibro, Iliad. γ. divido. Iliad. α. conſidero: verſor. l. 2. Epigr. Th. νέμω, divido, paſco.
Νώμησαν, diſtribuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. νωμήσας, αντες, ἡ, vibrans, a. 1. part. act. a νωμάω, agito, moveo. Th. νεμω.
Νωμεῖ, Dor. pro νέμει, diſtribuo.
Νώνυμος, & νωνύμνιος, Poet. pro ἀνώνυμος, ος, ὁ, ἡ, obſcurus, ignobilis, nomine carens. ex νὴ, & ὄνυμα. Æolic. pro ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.
Νώροψ, οπος, ὁ, ἡ, ſplen. duc. Scribitur etiam νώροπι. Ex νὼ, pro νὴ, & ὄπτομαι, ἐσ, ἡ, viſus. hoc ab ὄσσομαι, video. quod obſcuret viſum.
Νώσαι, ſynæreſi Jon. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. Sic νώσατο, excogitavit, pro νοήσατο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. Sic νώσασθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inf. med. & ſic in aliis, verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.
Νῶτ', pro νῶτα, dorſa, nom. pl. a νῶτος, ου, ὁ, dorſum.
Νωτάκμονες, οἱ, incudes gerentes in tergo, nom. plur. a νωτάκμων, ονος, ὁ, ἡ. ex νῶτος ου, ὁ, tergum, & ἄκμων, ονος, ὁ, incus.
Νῶτος, ου, ὁ, dorſum, tergum, humerus, armus. & in plur. τὰ νῶτα. dat. plur. νώτοισι. gen. plur. νώτων. q. a. νάω, moveo.
Νωτοπλὴξ, γγος, ὁ, verbero, maſtigia.
Νωτοφόρος, ου, ὁ, humeris portans.
Νωχελὴς, ὲος, ὁ, ἡ, & τὸ ὲς, tardus, ſegnis, imbecillis, ignavus. Hinc νωχελία, ας, ἡ, ignavia; tarditas, imbecillitas.

Ξ A.

Decima quarta eſt littera, & apud Græcos ſexaginta ſignificat. ξ, pro σ, Dor. in fut. & a. 1. Attici ſero, Æoles nunquam ξ receperunt. Ideo σένος ſcribebant pro ξένος, &c.
Ξαίνω, carmino, carpo, texo, neo. Item cædo, percutio. f. ξανῶ. p. ἔξαγκα. q. a ξέω. Hinc ξάνιον, ου, τὸ, pecten.
Ξανθὴ, ῆς, ἡ, nomen mul. ξανθὴσιν, dat. plur. Jon. pro ξανθαῖς, a ξανθὴ, ῆς, ἡ, flava.
Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, flavicomus. ex ξανθὸς, flavus, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.
Ξανθοκομᾶν, genit. plur. Doric. a ξανθοκόμος, ου, ὁ, flavicomus.
Ξανθοκόμος, ου, ὁ, flavicomus, epitheton Bacchi. ex ξανθὸς, flavus, & κόμη, coma.
Ξανθὸς, ὴ, ὸν, flavus, a, um, rufus, luteus. quaſi ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. Vel a ξαίνω. Flavedo enim oritur in cute ex ictu, ſive percuſſione. Eſt & Ξάνθος, ου, ὁ, nomen propr. fluvii, Xanthus.
Ξανθόχρως, ου, ὁ, qui flavam cutem habet. ex ξανθὸς, flavus, & χρὼς, cutis. Thema χρόα, color.
Ξανθῶ gen. Dor. pro ξανθῆ. a ξανθὸς, flavus. luteus.
Ξανῶ, cædam, fut. 1. activ. verbi ξαίνω, carmino, carpo, cædo, percutio.

Ξ E.

Ξεναῖα, τὰ, hoſpitalia, nom. plur. a ξεναῖον, vel ξένιον, Poet. pro ξένιον, ου, τὸ, munus, quod datur hoſpiti. Th. ξένος, ου, ὁ, hoſpes.
Ξενίζω, hoſpitem excipio, a ξεῖνος, Poet. pro ξένος, hoſpes.
Ξενικὸς, ὁ, peregrinus, Jon. pro ξενικὸς. Th. ξένος, hoſpes, advena.
Ξένιος, pro ξένιος, ου, ὁ, ἡ, hoſpitalis, ad hoſpites pertinens. ab eodem themate.
Ξενοδόκος, & ξενοδόχος, ου, ὁ, hoſpitium præbens. dat. ξενοδόκῳ, hoſpiti. ξενόδοχος, cui hoſpitium præbetur. a ξεῖνος, pro ξένος, hoſpes, & δέχομαι, accipio
Ξενοκτονέω, Jon. pro ξενοκτονέω, peregrinos interficio. A ξένος, peregrinus, & κτείνω, interficio.
Ξεῖνος, Jon. pro ξένος, hoſpes.
Ξεναγέτης, ου, ὁ, qui eſt hoſpitum dux, & exceptor. A ξένος, ου, ὁ, hoſpes, & ἄγω, duco.
Ξεναπάτας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ξεναπάτης, ου, ὁ, hoſpitum deceptor. A ξένος, hoſpes, & ἀπατέω, decipio.
Ξενηλὴς δίκη, hoſpitalium jus. Sed ita vocatur ἡ δίκη ἡ τοῖς ξένοις ἀρκοῦσα, καὶ βοηθοῦσα, καὶ πάσων ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθοῦσα: id eſt, juſtitia, quæ peregrinis, & hoſpitibus opem fert, & omnem contumeliam ab ipſis amovet.
Ξενία, ας, & Jon. ης, ἡ, hoſpitium.
Ξενίζω, hoſpitio excipio; item novitate quaſi peregrina turbo. hinc part. præſ. τὰ ξενίζοντα, peregrina, a vulgi ſententia abhorrentia. fut. ίσω. p. ἐξένικα. a. 1. ἐξένισα. præſ. paſſ. ξενίζομαι, ῃ, εται, diverſor; item re peregrina percellor. a. 1. paſſ. ἐξενίσθην. a. 2. ſub. paſſ. ξενισθῶ. Th. ξένος, hoſpes.
Ξενιστὴς, ὁ, hoſpitio ſuſceptus, a. 1. part. paſſ. ξενισθεὶς, εῖσα, ὲν. pl. a. 1. ſub. paſſ. a ξενίζω, excipio hoſpitio.
Ξενοδοχεῖον, ου, hoſpitalis ſum, hoſpitio alios excipio. a ξένος, hoſpes, & δέχομαι, recipio. p. m. δέδοχα. unde δοχὴ, ῆς, ἡ, convivium.
Ξενόλογος, ου, ὁ, Xenologus, nomen proprium.
Ξένος, & Poet. ξεῖνος, ου, ὁ, hoſpes, peregrinus. Hinc ξένιος, ου, vel ξένειος, α, ον, hoſpitalis. ξένιον, ου, τὸ, munus, ſeu donum, quod datur hoſpiti. ξενόω, & ξενίζω, hoſpitio accipio. πρόξενος, ου, ὁ, publicus hoſpes, προξενέω, ſum publicus hoſpes, hoſpitio excipio nomine civitatis. προξενητὴς, οῦ, ὁ, proxeneta, conciliator, qui interponitur in verſuris, atque uſuris, cæteriſque contrahendis negotiis. interpres, internuntius. ἄξενος, ος, ὁ, ἡ, inhoſpitalis. πολύξενος, ος, ὁ, ἡ, qui multos excipit hoſpitio.
Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, Xenophon.
Ξέρξης, ὁ, Xerxes. Perſicum eſt nomen. Gr. Ἄρειος, Martius.
Ξεσθὲς, ὁ, raſus, a. 1. part. paſſ. a ξέω, rado. f. ἐσω. a. 1. paſſ. ἐξέσθην.
Ξέστης, ου, ὁ, ſextarius, nomen menſuræ. gen. plur. ξεστῶν. Ex Latina voce ſextus.
Ξεστὸς, ὴ, & Jon. ξεστὸς, ὸν, raſus, ſcalprus, dolando politus. in plur. ξεστοὶ. a ξέω, rado, ſcalpo.
Ξέω, rado, polio, ſcalpo, dolo. f. ἑσω. perf. paſſ. ἔξεσμαι. a. 1. paſſ. ἐξέσθην. q. a κέω, ſeco. Hinc ξέσις, εως, ἡ, raſura. ξεστὸς, ὴ, ὸν, raſus, ſcalptus. ξόω, idem ac ξέω. ξύστρα, ας, ἡ, ſtigilis. ξυλὴ, ῆς, ἡ, radula. ξυρὸς, ὴ, ὸν, acutus. ξυράω, novacula rado.

Ξ H.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, terra. a ξηρὸς, aridus.
Ξηραίνω, arefacio. fut. ανῶ. p. ἐξήραγκα. a. 1. ἐξήρανα. perf. paſſ. ἐξήραμμαι. perf. part. paſſ. ἐξηραμμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ἐξηράνθην, ῆς, ῆ. aor. 1. ſub paſſ. ξηρανθῶ. fut. 1. paſſ. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, aridus.
Ξηρανθὲς, ὁ, ſiccatus, aor. 1. part. paſſiv. ξηρανθῶ, aor. 1. ſub. paſſ. a ξηραίνω, arefacio.
Ξηρὸς, ὰ, ὸν, aridus, ſiccus, tabidus. q. a ξέω, rado. Sicca enim ſunt ξεστὰ, vaſa, & commodius raduntur. Hinc ξηραίνω, ſicco. ξηρότης, ητος, ξήρανσις, εως, & ξηρανσία, ας, ἡ, ſiccitas.

Ξ I.

Ξίφιον, ſeu ξυφίας, herba quædam, & genus aromatici fruticis. Theophr. l. 9. c. 9. hiſt. plant.
Ξίφος, εος, τὸ, enſis, gladius. dativ. τῷ ξίφει. q. a. ξέω, ſeco, & ἀφὴ, tactus. Quod enim ejus acies tetigerit, illud ſecat. hinc ξιφίδιον, ου, τὸ, gladiolus, pugio. ξίφιας, ου, ὁ, piſcis marini nomen: Gazæ gladius: Straboni galeota: cometæ genus in mucronem faſtigiati Plinio.

Ξ O.

Ξουθὸς, ὴ, ὸν, flavus, albus, rufus, celer, dulcis, mollis, tener. q. a ξανθὸς. Sed quare albus? Flavus eſt rufus in album vergens.

Ξ Υ.

Ξυγκάτθανε, Poet. ſyncop. pro συγκατέθανε, 2. ſingul. a. 2. ind. act. ex συθνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον, ες, ε.
Ξύλα, τὰ, ligna. a ξύλον, τὸ, lignum.
Ξύλεος, η, ον, ligneus, a, um. a ξύλον, τὸ, lignum.
Ξύλον, ου, τὸ, lignum. q. a ξύω, rado; quia ſecari, & radi poteſt. Hinc ξύλινος, η, ὸν, ligneus. ξυλοδόμος, lignor, ligna concho.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη-Βέροια

Ξυλουργέω, artem fabrilem exerceo. Ex ξύλον, lignum, & ἔργον, opus.

Ξυλουργικὸ, τὸ, fabrilia. Ex ξύλον, lignum, & ἔργον, opus.

Ξυλοχίζεσθαι, Dor. & Poet. pro ξυλοχίζεσθαι, idem fere ac ξυλεύεσθαι, ligna secare, & findere, vel colligere. a ξύλοχος, ὁ, ὁ, sylva, lucus.

Ξύλοχος, ὁ, ὁ, locus arboribus consitus, sylva. a ξύλον, lignum, materia, & ἔχω, habeo.

Ξυμβαίη, contingat, Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω, contingo. Th. βαίνω, eo.

Ξυμβάλλειν, obviam ire, præs. inf. a συμβάλλω, invado, occurro.

Ξύμβλητο, Jon. & Att. pro συνεβέβλητο, occurrebat, 3. sing. pluſq. perf. paſſ. verbi συμβάλλω, conjicio, committo. ex σύν, & βάλλω, jacio.

Ξύμπαντας, univerſos, acc. plur. m. g. Attic. Sic ξύμπασα, f. g. a ξύμπας, univerſus. Thema πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, omne.

Ξυὼ, Att. & Jon. pro σύ, cum, præpoſitio regens dativum.

Ξυώσιν, coegerunt, 3. plur. a. 2. vel imperf. Jonic. & Attic. verbi σωΐζω, congrego. Th. ὄγω, duco.

Ξυωΐζω, congrego, committo, ineo, præſ. ind. act. Attic. Sic ξυωίζουσι, nom. plur. parr. præſ. ab eodem themate.

Ξυωκάδε, concine, præſ. imperat. act. Att. a συωκείδω, concino. Th. ᾄδω, cano.

Ξυῶν πανηγυρέων, Doric. pro ξυῶν, ἐπὶ κοινῶν πανηγυρέων.

Ξυωόν, ονος, ὁ, ἡ, Poet. pro κοινωνός, ὁ, ὁ, q. d. ὁ ξυών, ὄντος, qui cum aliquo eſt, & verſatur, ſocius alicujus, particeps.

Ξυωδέατο, Jon. & Attic. pro ξυωδέετο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi ξυωδέω, conſtringo. Th. δέω, ligo.

Ξυωδῆσαι, colligare, a. 1. inf. Attic. a συωδέω, colligo. Th. δέω, ligo.

Ξυωίηκα, αι, ε, Jonica diſſolutione, & Attica pro συωίηκα, ας, ε, commiſi: intellexi, a. 1. ind. act. verbi συωίημι, committo; item intelligo. ex σύν, & ἵημι, ſeu ἴω, mitto. imperf. ἴουν. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. οὖν. a. 2. imperat. ἕς. fut. ἥσω.

Ξυωίργε, contrahebat, 3. ſing. imperf. Jon. & Att. pro συωείργε, verbi συωείργω, contraho, coerceo, in cuſtodia teneo. ex σύν, & εἴργω, arceo. f. ξω.

Ξυῶνε, intellige, a. 2. imperat. act. Att. verbi συωίημι, intelligo. ξυώνω, 3. ſing. a. 2. med. Att. vide ξυωίηκα.

Ξυωτὰ, τὰ, intelligibilia, acc. plur. n. g. a ξυωτός, ὴ, ὸν, intelligibilis. Att. a συωίημι, intelligo. Th. ἴω, mitto.

Ξυωδύνη, ης, ἡ, σὺν τῇ ὀδυνωμένῃ, quæ cum aliquo dormit. ἡ συωδύνης, ἐος, ἡ ἄλοχος, ἄλοχος, ejuſdem cubilis, & lecti conſors, uxor.

Ξυωὸς, ὴ, ὸν, ἡ, communis. a ξυὼς, ὴ, ὸν, communis.

Ξυωόωσαι, participes, accuſ. plural. a ξυνήων, ονος, ὁ, ἡ. quod a ξυὼς, ὴ, ὸν, communis.

Ξυώουσι, congrediuntur, 3. plur. præſ. ind. a ξυώομαι, congredior, confligo, Att. quod ex σύν, & εἶμι, eo.

Ξυώιον, pro ξυώιων, quod pro ξυώισαν, 3. plur. imperf. Attic. verbi συωίω, vel συωίημι, intelligo.

Ξυωέντων, confligentium, gen. plur. a. 2. part. act. a ξυώημι, vel ξυώομαι, congredior. quod ex σύν, & ἴημι, vel εἶμι, eo. a. 2. ἴων, ιτος, ι.

Ξυωνεφέων, acc. ſingular. perf. part. act. f. g. Attic. verbi ξυωίφω, quod in perf. part. ξυωνοφω, Attica muratione ι in ο. Thema νέφος, ὁ, τὸ, nubes.

Ξυωίσεις, 2. ſing. fut. 3. act. verbi ξυμφέρω, ſimul fero, confero. ex σύν, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκα.

Ξυωμηλίκε, æquali, dat. ſing. a ξυωμηλιξ, ικος. ex ξύν, Att. pro σύν, & ὁμηλιξ, ικος, ὁ, coætaneus, quod ex ὁμὸς, ſimilis, & ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Ξυὸς, ὗ, ὁ, communis. Attic. pro κοινός. Hinc ξυόω, ῶ, conjungo, conſocio.

ξυσοχὴ, ης, ἡ, Att. pro συσοχὴ, coarctatio, in anguſtum contractio. a συσέχω, conſtringo. Th. ἔχω, habeo.

Ξυσὼν, præſ. part. Attic. pro συσὼν, ὁντος, ὁ, a συσίημι, ſum cum alio. Th. εἰμὶ, ſum.

Ξυσωρὰς, ἡ, par equorum, aut mulorum currum trahentium biga, Luciano.

Ξυσμένη, ης, ἡ, præſ. part. paſſ. f. g. a ξύω, idem ac ξέω, rado. ſcalpo.

Ξυράω, ſeu ίω, rado, tondeo ad cutem. præſ. paſſ. ξυρᾶσθαι, ῶμαι, tondeor. præſ. inf. ξυρᾶσθαι. perf. paſſ. ἐξύρημαι. unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, tonſus, a, um. a. 1. med. ἐξυρησάμην, ω, ατο. a. 1. med. ſub. ξυρήσωμαι, η, ηται, & in 3. plur. ξυρήσωνται, quod a ξυρὸς, ὰ, ὸν, novacula, culter tonſorius. quod a ξύω, rado. Th. ξέω, rado,

Ξυρὸς, ὰ, ὸν, acutus, a, um. Subſtantive pro novacula, ut & ξυρὰ, quia acuta. a ξύω, ſeco, rado. Th. ξέω, idem.

Ξυσθεὶς, ὁ, raſus, a. 1. parr. paſſ. ab aor. 1. ind. paſſ. ἐξύσθην, verbi ξύω, rado novacula. Th. ξέω, idem.

Ξυστὸς, ὸν, ὁ, raſus, ſcalprus. ξυστὰ, τὰ, haſtilia radendo polita. Eſt & ξυστὸς, ſeu ξυστὸν, locus, ubi athletæ exercentur. a ξύω, quia raſus, & planus. hinc ξυσταρχὴς, princeps xyſti. Th. ξέω, rado.

Ξύστρον, vel ξύστρα, pala ferrea ad radendum. a ξύω, rado, idem ac ξέω,

Ξύω, idem ac ξέω, rado.

Ο Α.

Ο Decima quinta littera, in numeris eſt ſeptuaginta. Veteres autem ο pro ε dicebant. Dorice vertitur in ε, Æolice in υ, ut Ἀπέλλων, pro Ἀπόλλων, ὄνυκος, pro ὄνομα.

Ὁ, ἥ, τό, hic, hæc, hoc: articuli præpoſitivi, ſic dicti, quod nominibus præponantur. Sed ὅ, quod, eſt genus neutrum ex ὅς, qui.

Ὅα, pellis ovilla, ab ὄϊς, ovis. Eſt & ὄα, ſorbus, & ὄον, ſorbum: q. ab ἐάω, linquo, quod ob ſuavitatem relinquatur.

Ὅαρ, ἄρος, ἡ, uxor, in plur. ὄαρες, & contract. ὦρες, genit. pl. ὄαρων, dat. plur. ὥρεσσι, Poet. pro ὥρσι. Dictum ὅαρ, quaſi ὁμόαρ, ab ὁμὸς ἄρω ſimul congruere, quod conveniat viro, ἀναγραμματισμῷ, ſc. quoad litterarum ſonum. Apte nubere eſt pari nubere. Hinc ὁαρίζω, colloquor familiariter, ſicut cum conjuge. ὁαριστὴς, confabulator, familiaris. ὁαρισμὸς, ὁ, confabulatio, commercium.

Ὁαρίζω, ὁαριστὴς, ὁαρισμὸς, vide ſupra in ὅαρ.

Ὁάρων, confabulationes, accuſ. plur. ὁάρου, gen. plur. nom. plur. ὅαρες dicimus, & ὄαρες. Them. ὅαρ, ἄρος, ἡ, uxor.

Ο Β.

Ὀβελεῖσιν, dativ. plur. Jonic. ab ὀβελὸς. veru.

Ὀβελὸς, οῦ, ὁ, veru; item nota certis ſcriptorum locis apponi ſolita. Eſt quaſi βέλος, telum, & in modum jaculi acuminatum. Hinc ὀβελίσκος, ὁ, ὁ, parvum veru. ὀβελίζω, obelo noto.

Ὀβολὸς, οῦ, ὁ, obolus: ſexta pars drachmæ. hinc τρίβολον, ὁ, τὸ, tres oboli.

Ὄβρια, & ὀβρίκαλα, leonum, luporum, &c. catuli. forte quia ὄβριμα, fortia, ex ὀβρίμος, fortibus nata.

Ὀβριμοεργὸς, ὁ, ὁ, fortium facinorum patrator, ardua patrans. ex ὄβριμος, robuſtus, potens, & ἔργον, opus.

Ὀβριμόθυμος, ὁ, ὁ, forti animo præditus. ab ὄβριμος, fortis. Th. βριάω, robuſtum reddo, & θυμὸς, animus.

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre genita, ab ὄβριμος, fortis. Th. βριάω, robuſtum reddo, & πατὴρ, pater.

Ὀβριμος, ὁ, ὁ, fortis, potens. Them. βριάω, robuſtum reddo.

Ὀβρυζον χρυσίον, τὸ, aurum obryzum, purum ex crebra concoctione. quaſi ὀφριζον, ab Ophir, loco.

Ο Γ.

Ὀγδοάτη, dat. ſing. f. g. ab ὀγδόατος, Poet. pro ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ, octo.

Ὀγδόατος, ὁ, ὁ, Poet. pro ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ, octo.

Ὄγδοος, ὁ, ὁ, octavus. Them. ὀκτὼ, octo.

Ὀγδώκοντα, Jonic. pro ὀγδοήκοντα, octoginta, οἱ, αἱ, τά, ἄκλιτον. ab ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ, octo.

Ὄγε, maſc. ab ὁ, ἡ, τό.

Ὀγκάομαι, rudo, proprie de aſinis. ὀγκώμενος, gen. ſing. præſ. part. hinc ὀγκηθμὸς, ὁ, ὁ, ruditus. ab ὄγκος, ὁ, aſinus.

Ὄγκιον, ὄγκιον, τὸ, vas, in quo aliqua reponuntur. Them. ὄγκος, ὁ, ὁ, tumor.

Ὄγκος, ὁ, ὁ, tumor, faſtus: item gravitas, pondus, moles, eminentia. puto ab ἄγω καὶ θω, ſurſum jacere. Tumor enim eſt quædam ἄρσις, ſeu ἔπαρσις σωματικὴ, elatio corporea. Hinc ὀγκηρὸς, ὰ, ὸν, tumidus. ὀγκόω, tumidum reddo, ὑπέρογκος, ὁ, ὁ, ſupra modum tumidus.

Ὄγμος, ὁ, ὁ, ſulcus, via. ab ἄγω, frango; vel σίγω, aperio.

Ὀγχηστὸς, ἡ, ὸν, nomen adject. a ſubſtantivo Ὀγχησὸς, ὁ, ὁ, Onchelli urbis incola. Apud Pindar. Iſthm. Od. 1. 493. 3. vitioſe legitur Ὀγχεστίων, pro Ὀγχηστίων.

Ὄγχνη, vel ὄχνη, ἡ, pyrum ſylveſtre. q. ab ἄγχω, quia ſuffocat.

Ο Δ.

Ὅδ', pro ὅδε, hic. quod vide.

Ὀδαξ, adv. mordicus, ab ὄδω, edo, vel ὀδὰξ, dens.

Ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc. hinc ὧδε, adv. hoc modo. Ex ὅ, & δέ.

Ὀδελὸς, Dor. vel Bœot. pro ὀβελὸς, veru.

Ὁδεύω, iter facio, eo. præſ. part. ὁδεύων, οντος, ὁ. f. εύσω. p. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, ὰ, ἡ, via.

Ὁδήγει, in viam duc, præſ. imperat. activ. ab ὁδηγέω, ſum dux itineris. f. ήσω. perf. ὡδήγηκα. Ex ὁδὸς, via, & ἄγω, duco.

Ὁδηγὸς, ὰ, ὁ, ἡ, dux viæ, ab iiſdem thematibus.

Ὀδίος, α, ὸν, nomen proprium viri.

Ὁδίτας, α, ὰ, Dor pro ὁδίτης, ὰ, ὰ, viator. Th. ὁδὸς, ἡ, via.

Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Them. ὄζω. f. ὀζήσω, oleo.

Ὁδοιπορέω, ῶ, iter facio, viam emetior. Ex ὁδὸς, ὰ, ἡ, via, & πορεύω, tranſeo. p. m. πεπόρα.

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, iter. quod ab ὁδοιπόρος, ὰ, ὸ, viator.

Ὀδόντα, dentem, accuſ. ſingul. ab ὀδὰξ, όντος, ὁ, dens.

Ὁδὸς, ὰ, ἡ, via: auxilium: inſidiæ. Hinc ὁδόω, iter facio, proficiſcor. ἐπάνοδος, ὰ, ἡ, reditus. εἴσοδος, ὰ, ἡ, ingreſſus. ἔξοδος, ὰ, ἡ, exitus, egreſſio. ἔφοδος, ὰ, ἡ, aditus. ὁδίον, ὰ, τὸ, viaticum. μέθοδος, ὰ, ἡ, ratio, & via diſcendi, ac docendi. περίοδος, ὰ, ἡ, circuitus. πρόσοδος, ὰ, ἡ, adventus, acceſſus. πρόσοδοι, ων, αἱ, ſupplicationes ad Deorum templa. σύνοδος, ὰ, ἡ, conventus, congreſſus. συνόδιον, ὰ, τὸ, coitus Lunæ cum Sole: interlunium.

Ὁδῶ, viam oſtendere, ducere, præſ. inf. verbi ὁδόω, viam monſtro. Th. ὁδὸς, ἡ, via.

Ὀδὰξ, όντος, ὁ, dens. acc. ſingul. ὀδόντα. dat. plur. ὀδῶσι, q. ab ὄδω, edo. ut ſit q. ὀδόσι.

Ὁδοφύλαξ, ακος, vel ὁδοφύλακος, ὰ, ὁ, viarum cuſtos. ab ὁδὸς, via, & φυλάσσω, cuſtodio.

Ὀδυνηρὸς, ὼ, ὸν, Dor. pro ὀδυνηρὸς, ὰ, ὸ, dolorificus, dolorem adferens, ἐ ὀδυνῶν, ἢ λύπην φέρων.

Ὀδυσσόμενος, cruciatus, contractum, pro ὀδυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὀδυσάσθαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυσᾶς, 2. singul. ind. paſſ. verbi ὀδυσάομαι, crucior. Th. ὀδύη, ης, ἡ, dolor.

Ὀδυσάων, gen. plur. Æolic. pro ὀδυνῶν, ab ὀδύη, ης, ἡ, dolor.

Ὀδύη, ης, ἡ, dolor. gen. plur. Æol. ὀδυνάων. dat. plur. Jonic. ὀδυνάῃσιν. quaſi ab ὄδω, rodo. Eſt enim dolor veluti roſio quædam corporis, aut animi. Hinc ὠδῖν, ſeu ὠδίς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis. ἀνώδυνος, ος, ὁ, ἡ, nullum dolorem ſentiens: item dolorem ſedans.

Ὀδυνήφατος, η, ον, dolores mirigans. in plur. n. g. τὰ ὀδυνήφατα. ab ὀδύη, dolor, & φάω, occido.

Ὀδύρεο, luge, Jon. pro ὀδύρα, præſ. imperat. ab ὀδύρομαι, lugeo, ploro, lamentor.

Ὀδυρμός, ὁ, ejulatus, lamentatio. Th. ὀδύρομαι, lamentor, ploro.

Ὀδύρομαι, lamentor, ploro. Ὀδύροντας, 3. plur. præſ. ſub. præſ. part. ὀδυρόμενος. f. ὀδυρήσομαι. p. ὠδύρμαι. q. ab ὀδύη, dolor. Dolor enim eſt cauſa lamenti. Hinc ὀδυρμός, ὁ, ἡ, lamentatio. ὄδυρμα, ατος, τὸ, luctus, lamentum.

Ὀδυσῆι, dat. ſing. ab Ὀδυσεύς, ῆος, ὁ, Ulyſſes.

Ὀδύσσατο, iratus fuit, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi ὀδύσσομαι. fut. ὀδύσσομαι. aor. 1. med. ὠδυσάμην, ω, ατο. Thema ὀδύσσω, iraſcor.

Ὀδυσσεύς, ῆος, ὁ, Ulyſſes. acceuſ. ſingul. Ὀδυσσέα, vel ῆα. Hinc Ὀδύσσεια, ας, ἡ, Odyſſea.

Ὀδύσσω, iraſcor, ſuccenſeo. quaſi ab ὀδύη, dolor. Iraſcens enim aliquid odit, quod depellere nititur.

Ὀέωδα, Att. pro ὤδα, olui, perf. med. verbi ὄζω, oleo. fut. ὀζήσω. p. m. inf. ὀζωδέναι. perf. part. med. ὀδωδώς.

Ὀέωδη, oluerat, Att. & Jon. pro ὤδώδει, 3. ſing. pluſq. perf. med. verbi ὄζω, oleo. p. m. ὤδα, Att. ὄδωδα.

Ὀδώδυσται, Att. reduplic. pro ὤδυται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὀδύσσω, iraſcor. f. ὐσω.

Ο Ε.

Ὀΐεσσι, Jon. & Æol. pro ὄϊσι, ab ὄις, contracte οἷς, ovis. gen. οἵων, vel ὀΐων.

Ο Ζ.

Ὀζεῖν, olere, præſ. inf. ab ὄζω, oleo.

Ὀζήσω, olebo, fut. 1. verbi ὄζω, oleo.

Ὀζίας, ου, ὁ, nomen viri, Ozias. Hebr. robur a Domino.

Ὄζος, ου, ὁ, nodus arboris: ramus. q. ab ἕζομαι, ſedeo. Ramus enim ſedet in arbore, & ei adſtat: vel quod illi aves inſideant. Metaphorice homo bellicoſus. Pro clava etiam legitur in l. 2. Epigram.

Ὄζω, oleo. f. ὀζήσω, & ὀσω. p. ὤζηκα. p. m. ὤδα, & Att. ὄδωδα. Hinc ὀσμή, ῆς, ἡ, odor. ὀζώδης, ους, ὁ, ἡ, olidus, fœtidus. ὄζος, ους, ὁ, fœtor. εὐοσμέω, bene oleo. εὔοσμος, ος, ὁ, ἡ, bene olens. εὐσμία, ας, ἡ, bonus odor.

Ο Θ.

Ὅθ', pro ὅτε, quando, quum.

Ὅθεν, unde, ex qua cauſa, adverb. ab ὅς, qui.

Ὀθέετ', pro ὠθεῖτο, curabat, 3. ſing. imperf. med. Jon verbi ὄθομαι, curo. Th. ὄθη, ης, ἡ, cura.

Ὄθη, ης, ἡ, cura, ratio. q. cura conſueta, ab ἴθω, conſuevi, vel ab ἔθω, edo, vel ab ὄθω, moveo. cura enim movet mentem, eamque corrodit.

Ὅθι, ubi, adverb. ab ὅς, qui.

Ὀθλίη, planta quædam. q. ex ἐμὲ θάλλων, ſimul virere; vel quia fragilis, a θλάω, frango.

Ὀθνεῖος, ὁ, peregrinus, pro νόθειος. hinc gen. plur. ὀθνείων. Th. νόθος, ſpurius.

Ὀθόνη, ης, ἡ, linteum; item velum nauticum.

Ὀθονίη, ης, ἡ, linteolum; diminut. ab ὀθόνη, linteum: velum nauticum.

Ὀθόννα, ης, ἡ, herba quædam, & ſuccus oculis conveniens. Folia habet foraminum plena, ceu ὀθόνη.

Ὀθρυή, qui eſt ejuſdem capilli. ab ὁμός, ſimilis, & θρίξ, capillus.

Ὄθρυς, υος, ἡ, nomen montis. q. ab ὀθρέω, conſpicor.

Ὀθύω, moveo; vertor.

Ο Ι.

Οἰ, hei, heu, lamentandi vocula. hinc οἰμάζω. f. ξω. ploro, ejulo.

Οἵ, hi, attic. præpoſit. vide in ὁ. Οἵ, qui, vide in ὅς. οἷ, adverb. quo, ubi, vide in ὅς. οἷ, pronomen dat. caſ. in ὁ. & Jon. οἱ, pro ἑαυτῷ.

Οἷ, pro οἷα, qualia, ab οἷος, α, ον, qualis. Eſt & οἷα, adv. ceu, tanquam.

Οἴαξ, ακος, ὁ, gubernaculum, clavus navis, quo fertur. q. ab οἴω, fero.

Οἶγε, aperi, præſ. imperat. act. ab οἴγω.

Οἰχήσομαι, aperiar, f. 2. paſſ. verbi οἴγω, aperio. f. ξω. a. 2. paſſ. ᾠχθω.

Οἴγω, ſeu οἰγνύω, & οἴγνυμι, aperio. f. οἴξω. perf. ᾠχα, & ἔῳχα, f. 2. paſſ. οἰγήσομαι. p. m. ἔῳγα. Hinc ἀνοίγω, adaperio. ἀνοιξις, εως, ἡ, apertio. q. ab ἄγω, frango. quod enim aperitur, quaſi frangitur.

Οἶδ', pro οἶδα, vel οἶδε. quod vide.

Οἶδα, ας, ε, novi, & in plurali. οἴδαμεν, οἴδατε, οἴδασι, perf. m. verbi εἴδω, ſcio.

Οἰδάνω, ſeu οἰδάνω, & οἰδάω, tumefacio, Item fundarus ſum, conſtitutus, Herodot. a quo οἰδάνομαι, ν, σται, tumefio, turgeſco, ſuperbio. Th. οἰδέω, tumeo.

Οἰδαπόδα, noſti, Æolic. paragoge, & per ſyncopen οἶδα, pro οἶσθα, 2. ſing. p. m. verbi εἴδω, vel εἴδημι, ſcio.

Οἰδέω, & οἰδάω, tumeo, inflatus ſum. hinc οἴδημα, ατος, τὸ, tumor: æſtus, fervor.

Οἰδιπόδας, α, ὁ, Doric. pro Οἰδιπόδης, ου, ὁ, Œdipus, Thebarum Rex. Dicimus & Οἰδίπους, οδος, ὁ, & Οἰδιπους, ου, ὁ.

Οἴδιμα, ατος, τὸ, per ſyncopen pro οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. οἴδιον, tumor terræ, tubet. Th. οἰδέω, tumeo.

Οἴεαι, Jon. pro οἴῃ, putas, 2. ſing. præſ. verbi οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι. p. ᾠημαι. Th. οἴω, puto, ſeu οἶω.

Οἶει, putas, Att. pro οἴῃ, 2. ſingul. præſ. ind. hinc οἰέσθαι, præſ. inf. verbi ejuſdem.

Οἰεῦσι, dat. plur. Jonic. ab οἷς, οἵος, vel εἷς, ἑνός, ἡ, ovis.

Οἰήκοσι, ιος, ὁ, ἡ, ejuſdem ætatis, par, æqualis, pro ἑμοιήκοσι. Ex ὅμοιος, ſeu ἑμός, ſimilis, & ἔτος, εος, annus.

Οἰζυρός, ά, όν, miſer, calamitoſus, ærumnoſus. Th. οἰζύς, ύος, ἡ, ærumna, miſeria.

Οἰζυρῇ, dat. ſing. Jonic. f. g. ab οἰζυρός, ά, όν, calamitoſus. Them. οἰζύς, ύος, ἡ, ærumna.

Οἰζύς, ύος, ἡ, filia noctis, Heſiodus. ærumna, miſeria, mendicitas. acc. ſing. οἰζύν. q. ab οἴ, hei, & ζάω, ſerveo, vel ἵζω, colloco, ut ſit in animo, & corpore defixa. hinc οἰζυρός, ά, όν, calamitoſus.

Οἴη, ſoli, dat. ſing. f. g. ab οἷος, α, ον, ſolus.

Οἰήθωμι, putaſſe, a. 1. inf. paſſ. ab οἴω, ſeu οἶομαι, puto. f. οἰήσομαι. perf. paſſ. ᾠημαι. a. 1. paſſ. ᾠήθω.

Οἰήϊον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus navis. ab οἴαξ, ακος, ὁ, idem.

Οἰηκίζειν, Jon. pro οἰακίζειν, gubernaculum regere. Th. οἴαξ, gubernaculum.

Οἰηξ, Jon. pro οἴαξ, ακος, ὁ, gubernaculum. οἴηκες, etiam dicuntur annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.

Οἰήσομαι, putabo, f. 1. med. verbi οἴομαι, ſeu οἶμαι. Th. οἴω, puto.

Οἰόα, acc. ſing. ab οἷς, οἰός, ἡ, vel οἴς, οἴδος, oricula. Th. οἷς, ovis.

Οἶκα, præt. med. verbi εἴκω, cedo. ſimilis ſum: ſed frequentius pro eo uſurpatur ἔοικα.

Οἴκαδ', pro οἴκαδε, & Dor. οἴκᾶδες, domum, adv. ad locum. ab οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἴκαδε, & Att. ἐοίκασι, videntur, 3. pl. perf. med. Sic οἴκασι, Attic. ἐοίκασι, verbi ἔοικα, ſimilis ſum.

Οἶκε, & Att. ἔοικε, videbatur, 3. ſingul. perf. med. vide οἴκασι.

Οἰκεῖν, vivere, præſ. inf. act. verbi οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, domeſticus, a, um, familiaris. item proprius. οἰκείως διατίθεσθαι, clemens, & facilis dominus. Plur. οἱ οἰκεῖοι, domeſtici. in ſuperlat. οἰκειότατος, familiariſſimus.

Οἰκειοφώνως, ſua voce. ex οἰκεῖος, proprius, & φωνή, ἡ, vox.

Οἰκειόω, mihi vendico, concilio. Th. οἶκος, domus.

Οἰκέτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. activ. verbi οἰκέω, habito.

Οἰκέων, habitans, Poet. pro οἰκέων, præſ. part. act. verbi οἰκέω, habito. fut. ήσω. p. ᾤκηκα. Th. οἶκος, domus.

Οἰκείως, adv. domeſtice, proprie, familiariter, amice, apte. convenienter. Interdum οἰκείως, pro ὁμοίως, ſimiliter.

Οἴκεντι, habitant, Æolic. pro οἰκοῦσι, 3. plur. præſ. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Οἰκέσκετο, Jon. pro οἰκεῖτο, 3. ſingul. præſ. opt. paſſ. ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Οἰκέτης, ου, ὁ, domeſticus; item ſervus, famulus. gen. plur. οἰκέτων. in nom. plur. οἰκέται. οἰκέτις, ιδος, ἡ, domeſtica, ancilla.

Οἰκέωντες, habitantes, Dor. pro οἰκοῦντες, præſ. part. verbi οἰκέω, habito.

Οἰκῆας, ῆος, ὁ, domeſticus, ſervus. acc. plur. οἰκῆας. Th. οἶκος, domus.

Οἰκέω, ῶ, habito, incolo, adminiſtro. Xenoph. in Œcon. δ' οἰκεῖν οἶκον, bene domum gubernare, Plut. in Apoph. f. ήσω, p. ᾤκηκα. aor. 1. ᾠκησα. præſ. paſſ. οἰκέομαι, εμαι, incolor. præſ. part. paſſiv. οἰκεόμενος, ομένης, οἰκεομένη, ομένη, ἡ, orbis terrarum habitabilis. οἰκεομένη, ſcil. γῆ, terra, quæ incolitur. Th. οἶκος, domus.

Οἰκέωσι, Dor. & Æolic. pro οἰκέουσι, habitant, 3. plur. præſ. ind. activ. verbi οἰκέω, habito.

Οἰκῆας, acc. plur. ab οἰκεύς, έως, ὁ, domeſticus, ſervus.

Οἰκήια, τὰ, res domeſticæ. εἰκήιος, ὁ, familia. ab οἰκήιος, Jon. pro οἰκεῖος, α, όν, domeſticus. Th. οἶκος, domus.

Οἰκηιώσασθαι, Jon. pro οἰκειώσασθαι, ſuum facere. ab οἰκείω, familiarem facio.

Οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum, carcer, caſa, domus, ædicula. Polluci lupanar. ab eodem them.

Οἰκημένος, Jon. pro οἰκισθείς, qui habitat, perf. part. paſſ. ab οἰκέω, habito.

Οἰκῆσαι, habitaſſe, aor. 1. inf. activ. οἴκησον, aor. 1. imperat. verbi οἰκέω. f. ήσω, aor. 1. ᾤκησα.

Οἴκησις, εως, ὁ, ſedes, domus, domicilium. Item familia, genus, cognatio. Et οἰκήσεις, penates.

Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, habitator, incola, colonus. ab οἶκος, ὁ, domus.

Οἰκία, ας, ἡ, domus, familia. οἰκίαν διατρέφει, familiam paſcit. Xenophon.

Οἰκιακός, ή, όν, domeſticus, a, um. ab οἰκία, ſeu οἶκος, domus.

Οἰκίον, ου, τὸ, idem ac. οἶκος, domus.

Οἰκίσαι, habitare feciſſe, a. 1. inf. activ. verbi οἰκίζω. f. ίσω. a. 1. ὦκισα. Th. οἶκος, domus.

Οἰκιστήρ, ῆρος, ὁ, Poet. idem ac οἰκιστής, οῦ, ὁ, conditor, ædificator, coloniæ deductor.

Οἰκιστάι, nom. plur. ab οἰκιστής, οῦ, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, domus.

Οἰκτυνέει, acc. plur. ab οἰκτυνεύς, έος, ὁ, ἡ,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ulus. οἰκογενὴς ἀλεκτρυ-
ὼν, ὁ, verna gallinæ, Aristot. in prin-
cipio L. de Animal. ab οἶκος, domus, cipio L. de Animal. ab οἶκος, domus,
& γείνομαι, nascor.
Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, domum administro, familiæ
præsum. f. ήσω. p. φοικοδεσποτήκα. ab οἰκο-
δεσπότης, ου, ὁ, dominus. δεσπότης, ου, ὁ, dominus.
Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, herus, paterfamilias.
Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias.
Οἰκοδομέω, ῶ, ædifico, extruo, teficio:
occo, emendo. f. ήσω. p. φοικοδόμηκα.
aor. 1. φοικοδόμησα. fut. 1. pass. οἰκοδομη-
θήσομαι, instruar. quod ab οἶκος, ου, ὁ,
domus, & δέμω, struo. p. m. δέδομαι.
Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, structura;
item emendatio. οἰκοδόμημα, idem. ab
οἶκος, domus, & δέμω, struo.
Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, structura,
incrementum in cognitione Dei. ab
iisdem them.
Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator, structor.
Οἰκοθεν οἰκαδε, de domo in domum.
Οἰκοθι, domi, & a domo. οἰκοι, idem.
Th. οἶκος, domus.
Οἰκοισιν, dat. plur. Jon. ab οἶκος, ου, ὁ,
domus.
Οἰκονδε, domum, ad locum, adv. ab
οἶκος, domus.
Οἰκονομέω, sum dispensator. fut. ήσω. p.
φοικονόμηκα. ex οἶκος, domus, & νέμω,
tribuo, rego, pasco. p. m. νένομαι.
Οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio, rei fami-
liaris cura, & administratio, prudentia
domestica. Item negotium, Plut. in
Lycurg.
Οἰκονόμος, ου, ὁ, dispensator rei familiaris.
Οἶκος, ου, ὁ, domus, familia. οἰκία, ας,
ἡ, idem. hinc οἴκαδε, & οἰκόνδε, do-
mum. οἴκοθι, οἴκοι, domi, adv. οἰκο-
θεν, domo. οἰκήτης, ου, ὁ, domesticus.
οἰκέω, habito. οἰκουμένη, ης, ἡ, Orbis
terrarum, οἴκησις, εως, ἡ, habitatio.
οἰκίζω, ædifico. οἰκεῖος, ου, ὁ, domesti-
cus. διοικέω, administro. διοίκησις, εως, ἡ,
administratio, diœcesis. πάροικος, ου, ὁ,
accola. παροικέω, accolo. σολοικίζω,
vitiose loquor. σολοικισμὸς, ου, ὁ, so-
lœcismus, vitiosa locutio, aut actio.
συμοικος, ου, ὁ, ἡ, contubernalis. συμοι-
κία, ας, ἡ, contubernium.
Οἰκοφάγος, ου, ὁ, qui suo cibo vescitur,
& ex suis facultatibus vivit. ab οἶκος,
domus, & σῖτος, ου, ὁ, frumentum.
Οἰκουμένη, ης, ἡ, (subaudi γῆ) terra ha-
bitabilis.
Οἰκουρίαν, gen. plur. 2. declin. pro οἰκου-
ρῶν, ab οἰκουρὸς, ία, ὸν, ὁ & ἡ οἶκος
& ὄρος & φύλαξ, domus custos, domesti-
cus. vide οἰκουρὸς, domi custos.
Οἰκουρὸς, ὸ, ὁ, domi manens, domus cu-
stos. q. d. ὄρος ἢ οἶκου. Th. ὄρος, ου,
ὁ, custos.
Οἰκοφθορέω, rem familiarem perdere. ab
οἶκος, domus, & φθείρω, corrumpo.
Οἰκοφυλακέω, domum custodio. ex οἶκος,
domus, & φυλάσσω, custodio. f. ξω.
Οἰκτείρας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab
οἰκτείρω, misereor. Them. οἶκτος, ου, ὁ,
misericordia.
Οἰκτιρήσω, fut. 1. ind. act. verbi οἰκτεί-
ρω, misereor.
Οἰκτίρω, misereor, commiserot. fut. οἰκ-
τερῶ, & οἰκτιρήσω. aor. 1. ὥκτειρα. aor.
1. imperat. activ. οἴκτειρον, miserere.
Them. οἶκτος, ου, ὁ, misericordia.
Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, commiseratio. οἰκτίρμων,
ονος, ὁ, misericors. sed οἰκτιρμῶν, gen.
pl. ab οἰκτιρμὸς, οῦ. Th. ἶκτος, misericordia.
Οἰκτιῶ, miserebor, f. 1. Att. pro οἰκτίσω,
verbi οἰκτίζω. Th. οἶκτος, misericordia.
Οἶκτος, ου, ὁ, misericordia, commiseratio:
ejulatio Sophocl. hinc οἰκτίζω, misereor,
commiseror. οἰκτείρω, idem. οἰκτιρμὸς, ου,
ὁ, miseratio. οἰκτίρμων, ονος, ὁ, miseri-
cors. οἰκτρὸς, ὰ, όν, miserabilis, e.
Οἰκτρότερος, Jon. pro οἰκτρότερος, miserabi-
lior, comp. ab οἰκτρὸς, miserabilis.
Οἰκτρὸς, ὸν, ὁ, miserabilis. in superlat.
οἰκτρότατος, & οἰκτιστος. The. οἶκτος,
misericordia.
Οἰκῶ, præs. ind. contracte pro οἰκέω, habi-
to. Th. οἶκος, domus.

Οἰκὼς, ότος, ὁ, & Att. ὁικὼς, similis,
perf. part. med. ab ἔοικα, similis sum.
Οἰκωφελὴς, ὲος, ὁ, ἡ, qui domum, & rem
domesticam juvat. ex οἶκος, domus, &
ὠφελέω, juvo.
Οἶμα, ατος, τὸ, impetus, per syncopen
pro οἴμημα, ab οἴμαω, impetu feror.
Th. οἶμη, via, iter.
Οἶμαι, puto, arbitror, contractum ex
οἴομαι. fut. οἰήσομαι. p. ὤημαι.
Οἰμᾶν, Jon. pro ἐλθεῖν, venire.
Οἶμη, ης, ἡ, via, semita, cantus, vox.
οἰμος, ου, ὁ, ἡ, idem. οἰμάω, impetum
do. παροιμία, ας, ἡ, proverbium. προοί-
μιον, ου, τὸ, exordium. οἶμη ergo, quasi
ab οἴω, fero. via enim fert euntes.
Οἴμοι, & ὤμοι, hei, heu mihi, adverb.
dolentis.
Οἶμος, ου, ὁ, ἡ, semita, via. Them. οἶμη, via.
Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus. ab οἰμώζω,
ejulo. f. ξω. Th. οἰ, hei, heu, ad-
verb. ægre ferentium.
Οἰμωξὶς, ὁ, plorans, a. 1. part. act. ab
οἰμώζω, ploro. f. ξω. Th. οἰ, heu.
Οἰμωχθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ej-
usdem verbi, & them.
Οἶν, ovem, acc. sing. ab οἶς, ὁ, ἡ, ovis.
Οἰναν θα, ας, ἁ, Poetic. & Dor. pro οἰ-
νάνθη, ης, ἡ, vitis florens. Sic οἰναν-
θὶς, ίδος, ἡ, diminutivum ab οἰνάνθη,
ης, ἡ, οἴνη ἡ ἀνθοῦσα, vitis. Apud pris-
cos οἴνη, ης, ἡ, apud recentiores appel-
latur ἀμπελῶν.
Οἰνάρεον, ου, τὸ, idem ac οἴναρον, pro quo
& οἰναρὶς, ίδος, ἡ, vitis pampinus. Sic
οἰναρέαι, ου, ὁ, pampineus. Th. οἶνος,
ου, ὁ, vinum.
Οἰνείδαι, genit. Jon. pro οἰνείδου, ab Οἰνείδης,
nom. propr ab Οἰνεὺς, ῆος, ὁ, Œneus.
Οἴνη, ης, ἡ, vitis apud antiquos.
Οἰνηραὶ φιάλαι, vinariæ phialæ.
Οἰνηρὸς, ὸν, ὁ, vinarius, vinosus.
Οἰνήρυσις, εως, ἡ, trulla vinaria, pocu-
lum, aut vas vinarium. ab οἶνος, vi-
num, & ἀρύω, haurio.
Οἰνιεῦσαι, ῶν, οἱ, Œnidæ. τετιγν, οἱ τῶν
Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεὺς, Οἰνείδης, &
inserto ι, Οἰνιείδης, ου, ὁ.
Οἰνίζω, vinum emo, vel vinosum saporem
refero. ab οἶνος, ου, ὁ, vinum.
Οἰνίων, genit. plural. Jonic. pro οἰνῶν, ab οἴνη,
ης, ἡ, vitis, Them. οἶνος, ου, ὁ, vinum.
Οἰνοβαρὴς, ές, ὁ, ἡ, vino gravis, ebrius.
in voc. sing. οἰνοβαρές. ab οἶνος, vi-
num, & βαρὺς, έος, ὁ, gravis.
Οἰνοδόκος, ου, ὁ, ἡ, vini exceptrix, Jon. pro
οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.
Οἰνοδότας, α, ὁ, Dorie. pro οἰνοδότης, ου,
ὁ, vini dator. Bacchi epitheton, ab
οἶνος, vinum, & δίδωμι, do.
Οἰνόμαος, ου, ὁ, nomen proprium viri.
Οἴνοπα, acc. sing. οἴνοπι, dat. sing. ab
οἰνωψ, οπος, ὁ, niger, vinei coloris.
q. ὤψιν τὸν οἶνον. ab οἶνος, vinum, &
ὄψις, visus. Th. ὄπτομαι, video.
Οἰνοπετοῖο, gen. Jon. pro ου, ab οἰνόπε-
τος, ου, ὁ, vinifer. ab οἶνος, vinum,
& πέδον, ου, τὸ, solum, terra.
Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nomen proprium.
Οἰνοποτέω, idem ac οἰνοπόω, vinum
bibo, præbeo bibendum, convivor. ex
οἶνος, vinum, & πίνω, bibo.
Οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor, bibaculus.
ex iisdem them.
Οἶνος, ου, ὁ, vinum. Capitur etiam οἶνος
pro potu ex hordeo confecto, Herodot.
hinc πάροινος, ου, ὁ, ἡ, vinolentus, ebrius.
Οἰνοσταδὸν, ὑσαντες, οἱ, qui vinum admini-
strarunt.
Οἰνόσπονδοι θυσίαι, sacra, in quibus vinum
libatur.
Οἰνοστόκος, ου, ὁ, vinum servans.
Οἰνῶμαι, inebrior, vino impleor.
Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, inebrior. f. ήσω. Deut. 21.
Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, compo-
tatio, ebrietas Plat. ab οἰνόφλυξ, υγος,
ὁ, ἡ, ebrius, vinosus.
Οἰνόφλυξ, ὁ, vinosus. qui οἴνῳ φλύζει, vino
fervet. vel a φλύσω, eructo. f. ξω.
Οἰνοχοεύσω, miscebat, 3. sing. præs. imper.
act. ab οἰνοχοέω, potum ministro.
Οἰνοχοῶ, seu οἰνοχόω, infundo vinum,
potum ministro. ab οἰνοχόος, pincerna.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, patina libatoria, cyathus,
trulla. ex οἶνος, vinum, & χέω, fundo.
Οἰνοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, vinei coloris.
dativ. plur. οἰνοψι. ab οἶνος, vinum,
& ὄψις, visus.
Οἰνών, ῶνος, ὁ, cella vinaria. Xenoph.
Οἶξασα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω,
aperio. f. ξω.
Οἶοθεν, adv. seorsum, solitarie. οἶοθεν
οἷος, cum solo solus. Th. οἷος, solus.
Οἶομαι, vel οἴμαι, opinor, existimo, pu-
to. præs. imperat. οἶν, οἰέσθω. f. οἰή-
σομαι. pert. pass. ὤημαι. a. 1. pass.
ὠήθην. quasi ab οἰόμαι. Th. οἴω puto.
Οἰονόμος, ου, ὁ, ἡ, Poet. ὁ οἷος & μόνος
νεμόμενος, qui solus pascitur. Vel ἃ
τὰς οἰὰς νέμων, πατέρειν ὁ ποιμήν, id est,
qui oves pascit, in solitudine pascens.
Οἰοπόλος, ου, ὁ, desertus, solitarius, Poet.
ὁ οἷος ᾧ μόνος πολᾶν, εἴτε τελεμένος ἂν
πνι τόπῳ, qui solus vagatur, & in a-
liquo loco versatur.
Οἷος, ου, ὁ, solus q. ab ἶος, solus, in
f. g. οἶη. neut. οἷον, solum. quod &
adverbialiter sumitur. Hinc οἰόω, so-
lum reddo, desolo.
Οἷος, ου, ὁ, qualis, quantus, ab ὅς, qui.
βίος οἷος ἀβρότατος, vita quam delicatis-
sima, Lucian. Usurpatur etiam οἷος pro
ἕτοιμος, pronus, paratus, promptus,
strenuus. Aristoph. in Nub. item pro
ὅμοιος, similis; item pro δυνατὸς, po-
tens, possibilis, οὐχ οἷον δὲ, pro δυνατὸν
δὲ, non possibile vero. Hinc ποῖος, ου,
ὁ, qualis? interrog. ποιότης, ητος, ἡ,
qualitas. τοῖος, ου, ὁ, talis.
Οἰός, vel ὄϊος, gen. sing. ab οἶς, vel
ὄϊς, ὁ, ἡ, ovis.
Οἰὸς, & οἴη, tribus, Attice. Eustath.
Iliad. λ.
Οἰόω, desolo, vasto, solum facio. Them.
οἷος, solus.
Οἶς, οἰός, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis, vel ὁ,
aries. Ovis enim multa bona οἰοι, fert.
Οἴϊς, οἴδος, ἡ, ovicula.
Οἴσατο, & οἰσατο, putavit, 3. sing. a.
1. med. Poet. pro φήσατο, facta syn-
cope, & rejecto augmento, verbi οἴομαι,
vel οἶμαι, puto. f. οἰήσομαι. a. 1. med.
ὠησάμην, ατο.
Οἶσε, ferto, præs. imperat. verbi οἴσω,
factum ex fut. verbi οἴω, pro φέρω,
fero. Hinc οἴσετον, ferent, dual. f. 1.
act. οισει, 3. sing. fut. 1.
Οἴσιθα, fut. 1. inf. med. ab οἴω, pro
φέρω, fero. fut. οἰήσομαι, ῃ, ται.
Οἰσόμεσθα, feremus. Dor. & Æolic. pro οἰσόμεθα.
1. pl. f. 1. act. verbi φέρω, fero. f. οἴσω,
Οἰσῃ, Dor. pro οἴσῃ, 2. sing. f. 1. med.
verbi φέρω, fero. f. οἴσομαι.
Οἶσθα, nosti, per syncopen pro οἴδασθα,
2. singul. præt. med. Æol. pro οἶδας,
verbi εἴδω, scio. p. m. οἶδα, ας, ε.
Οἰόπτας, ὁ, suspicatus, indignatus, aor.
1. part. passiv. Poet. verbi οἴομαι. aor.
1. passiv. ὠήθην. Alii volunt esse a. 1.
part. pass. ab οἴω, fero. f. οἴσω.
Οἰσύα, ας, ἡ, salix, sycomorus, q. ab
ἴω, eo, quia it celeriter crescendo.
Οἴσομαι, & Doric. οἰσέομαι, fut. 1. med.
verbi φέρω, fero. f. οἴσω. aor. 1. ἠνεγκα.
Οἰσόμεθα, 1. plural. fut. 1. m. vide οἴσομαι.
Οἶσον, ου, τὸ, funis, quasi ab οἴω, quia
fit ad ferendum aliquid.
Οἴσουσι, 3. plur. fut. 1. activ. verbi φέ-
ρω, fero.
Οἰσσάμενος, ὁ, ratus, aor. 1. part. med. οἰ-
σατο, 3. sing. a. 1. m. g. ῶτ, & Poetic.
verbi οἴομαι, fut. οἰήσομαι, puto, pro
οἰήσεται. f. οἰήσομαι. Th. οἴω, puto.
Οἰστέον, ferendum, verbale ab οἴω, pro
φέρω, fero. fut. οἴσω.
Οἰστεύω, sagitta peto. Argon. 1. ab οἰστὸς,
ὸν, ὁ, sagitta. Th. οἴω, fero.
Οἰστὸς, ὸν, ὁ, sagitta, jaculum. in plur.
οἰστοὶ, οἱ, ab οἴω, fero. f. οἴσω. vel
quia οἴστευται, id est fertur celeriter ex-
cussa arcu.
Οἰστρᾷ, ὁ, furore percitus, a. 1. part.
pass. verbi οἰστρέω, f. ήσω, œstro agitor.
Οἶστρος, ου, ὁ, œstrus, tabanus, stimulus.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Est genus insecti horrisono strepitu. Est & aquatilis οἶστρος, vermiculus sub pinna thynni, & gladii piscium, apud Aristot. Gaza asilum vertit. hinc οἰστρήεις, εντος, ὁ, furiosus, œstro percitus. οἰστράω, & ἐω, œstro agitor, insanio. οἴστρημα, ατος, τὸ, stimulus.

Οἰσύη, ης, ἡ, salix, vimen.

Οἰσυπος, sordes ovium. ab οἶς, ovis, & σήπω, putrefacio. Est putridum, quod in lanis fert ovis.

Οἴσω, feram, fut. 1. act. verbi φέρω, fero. a. 1. ἤνεγκα.

Οἴσω, feram, Dor. pro οἴσω. fic. οἰσῶν, Dor. pro οἴσων, allaturus, fut. 1. part. verbi φέρω.

Οἵτ', pro οἵτε, qui, nom. pl. ab ὅς, & τε.

Οἵτινες, quicunque, nom. plur. ab ὅστις, gen. ὅτινος. & in f. g. ἥτις. neut. ὅτι.

Οἶτος, ου, ὁ, ærumna, calamitas, pernicies, luctus, fletus, mors.

Οἰτόσυρος, Scythice vocarur Apollo. Herodot. l. 4.

Οἰχέω, seu ὤω, coeo, συνουσιάζω. Item ago virum. Hinc illud Theocr. ὦ γ' ἀνθρωπε φιλοίφα, age homo libidinose.

Οἶφι, epha. apud LXX. Interpretes.

Οἴχνυσι, Doric. pro οἴχεῦσι, ῦσι, 3. pl. præs. ind. verbi οἴχέω, veho, fero. pro quo usitat. οἴχομαι.

Οἴχεσθαι, abire, præs. inf. ab οἴχομαι, ῃ, εται. f. οἰχήσομαι. præt. ᾠχόμην.

Οἴχωται, Jon. pro ᾠχωνται, 3. pl. perf. pass. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχήσομαι, abibo, fut. 1. med. verbi οἴχομαι.

Οἰχθείς, ὁ, apertus, aor. 1. part. pass. verbi οἴγω, aperio. f. ξω. a. 1. pass. ᾠχθην.

Οἴχνεσκον, Jon. inserto σκ, pro ᾤχνεον, imperf. verbi οἴχνέω, idem ac οἴχομαι, abeo. Alii ab οἰχνέσκω, pro οἰχνέω, derivari malunt.

Οἰχνέουσι, Doric. pro οἰχνεῦσι, 3. plur. præs. ind. verbi οἰχνέω, idem ac οἴχομαι, abeo.

Οἰχρίατο, Jon. pro οἴχρινντο, 3. plur. præs. opt. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἴχομαι, ῃ, εται, abeo discedo, proficiscor: pereo. f. οἰχήσομαι. p. ᾠχωμαι. aor. 1. passiv. ᾠχήθην.

Οἴχωκα, detracto augmento, pro ᾠχωκα, Att. pro ᾠχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχώκεε, ivit, Jon. dialysi, & Attic. pro ᾠχώκει, 3. singul. pluſq. perf. activ. Sic οἰχωκώς, ῶτα, ὸς, perf. part. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἴω, seu οἴω puto, existimo, suspicor: item fero, porto. f. οἴσω. Sic οἴομαι, & οἶμαι, puto. οἴησις, εως, ἡ, opinio. q. ab ἰάω, fino. hic ergo fero est sicut patior.

Οἰῶν, ovium, gen. plur. ab ὄις, οἷος, seu οἶς, ὁ, ovis.

Οἰωνισάμην, a. 1. opt. med. verbi οἰωνίζομαι. vide οἰωνός, avis.

Οἰώνισμα, ατος, τὸ, augurium. & οἰωνισμός, οῦ, ὁ. ab οἰωνός, οῦ, ὁ, avis.

Οἰωνιστής, οῦ, ὁ, augur. ab οἰωνός, οῦ, ὁ, avis; item augurium.

Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, augur, ariolus, aruspex, vates per tantum avium. ab οἰωνός, οῦ, ὁ, avis, & πολέω, verso.

Οἰωνός, οῦ, ὁ, avis. proprie major, & carnivora. Puta quia οἷος, sola esse amat, in solitudine degens, prædæ capiendæ solitarie inhians. item augurium, omen, auspicium. Proprie autem οἰωνοί, γῦπες, i. e. vultures, & κόρακες, corvi dicuntur, & carnivoræ aves. hinc οἰωνίζομαι, auguror.

Ο Κ.

Ὅκ', Dor. pro ὅτι, quando.

Ὀκέλλοντες, οἱ, appellentes. nom. plural. a. 1. part. activ. verbi ὀκέλλω, appello, accedo. fut. ελῶ. aor. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω.

Ὅκκε, Dor. pro ὅτι, quando. Et ὅκκα, pro ὁπότε.

Ὄκκος, oculus, Dor. pro ὄσσος, ab ὄσσομαι, video.

Ὀκλάζω, in genua succumbo, procumbo, labascо, deficio. q. a κλάω, genua frango τῷ κλίνειν.

Ὀκναλέως, pigre, adv. ab ὄκνος, ου, ὁ, pigritia.

Ὀκνέω, idem ac ὀκνηρεύω, pigresco, sum tardus.

Ὀκνέω, piger, & segnis sum, cunctor, sum tardus, tergiversor. f. ήσω. p. ὤκνηκα. aor. 1. ὤκνησα. aor. 2. inf. ὀκνῆσαι. fut. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος, pigritia.

Ὀκνηρός, ᾶ, ὁν, cunctator, timidus, piger. in neut. gen. ὀκνηρόν, molestum, tædiosum.

Ὄκνος, ου, ὁ, pigritia, metus, segnities, ignavia. hinc ὀκνέω, piger, & segnis sum. ὄκνηλος, ου, ὁ, ἡ, impiger.

Ὀκνῶσι, tergiversantur, 3. plur. præs. ind. ὀκνῶσιν, 3. plur. præs. sub. verbi ὀκνέω, piger sum.

Ὁκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, qualia, qualiter. vide ὁποῖος.

Ὀκρίβας, αντος, ὁ, pulpitum, scala. Plur. in Symp. q. ab ἄκρον, summitas, & βάω, ascendo. quia ad ejus summum gradatim ascenditur. Est etiam instrumentum pictorum.

Ὀκρίδες, εντος, ὁ, longas prominentias habens, ab ὄκρις, ιος, ἡ, eminentia montium, aut rupium. idem ac ἄκρις. Th. ἄκρος, summus.

Ὄκρις, ιος, ἡ, idem ac ἄκρις, summitas montis, cacumen.

Ὀκρυόεις, εντος, ὁ, horrendus, dirus, asper, molestus, difficilis, pro κρυόεις, Poet. idem ac κρυερός, ᾶ, όν, frigidus, horrendus. ὀκρύοεσσα, Homerus in Iliad. horribilis, & aspera. ὀκρυόω, ῶ, asperum reddo, Etym.

Ὀκτάβλωμος, ᾱ, ὁν, octo morsuum, octo buccellarum, ex octo quadris. ex ὀκτώ, octo, & βλωμός, οῦ, ὁ, buccella.

Ὀκτάμερος, ᾱ, ὁν, ἡ, octo dies natus. ex ὀκτώ, octo, & ἡμέρα, dies.

Ὀκτάκνημος, ᾱ, ὁν, octo radios habens. proprium rotæ. ex ὀκτώ, octo, & κνήμη, ης, ἡ, radius rotæ.

Ὀκτάποδες, οἱ, apud Scythas, qui duos boves, & unum currum possidebant, Lucianus.

Ὀκταπέζιλλος, octopedalem, acc. sing. ab ὀκταπέδιος, quod idem ac ὀκτάπους, octipes: cancer fluviatilis, Nicaud. ex ὀκτώ, octo, & πούς, pes.

Ὀκτώ, octo, οἱ, αἱ, τά, ἄκλιτον. ὁ ὀκτώ ἀριθμός, octonarius numerus.

Ὅκχ' ἄ, Dor. pro ὅτε ἄ, quum, ὅκχ', pro ὅκκα, quod vide.

Ὄκχος, ου, ὁ, Poet. metri gratia pro ὄχος, vehiculum, currus. Pindarus.

Ὁκως, ut, postquam, pro ὅπως, Jon.

Ο Λ.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, felix, fortunatus, Iliad. γ. ab ὄλβιος, felix, dives. Th. ὄλβος, ου, ὁ, felicitas, & δαίμων, felix.

Ὄλβος, ου, ὁ, felicitas, opes. beatitudo, Odyss. ζ. ὀλβάω, gen. Dor. q. ὄλος βίος. Hinc ὄλβιος, ᾱ, ὁν, beatus. πανόλβιος, ᾱ, ὁν, omni ex parte beatus.

Ὀλέεσκον, pro ὄλεσκον, pleonasm. σκ, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, perdo. Th. ὄλλυμι, idem.

Ὄλεθρος, ου, ὁ, pernicies, interitus, pestis, mors, strages, cædes, jactura, clades, Demosth. hinc ὀλέθριος, exitialis. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα.

Ὀλέσθαι, peribit, 3. sing f. 2. med. verbi ὄλλυμι. f. 2. med. ὀλοῦμαι, ὀλῇ, εται.

Ὀλέκων, peribam, imperf. act. Jon. ὀλέεσκον, acc. plur. part. præs. act. ὀλέοντας, 3. plur. imperf. pass. verbi ὀλέκω, idem ac ὄλλυμι, perdo.

Ὀλερός, ᾱ, ὁν, male olens, tanquam corruptum aliquid, fœtidus. ex ὀλέω, perdo.

Ὀλέσσε, perdat, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω.

Ὀλεσσώρας, acc. plur. ab ὀλεσσώρ, ορος, ὁ, viros perdens. ab ὄλλυμι, perdo, & ἀνήρ, vir.

Ὀλέσῃς, perdas, 2. sing. 2. 1. sub. act. verbi ὄλλυμι, perdo.

Ὀλίδεται, 2. 2. inf. med. verbi ejusdem.

Ὄλισα, ας, ε, perdidi, a. 1. ind. act. Jon. & Poet. pro ὦλεσα. f. ὀλέσω. a. 1. inf. Poet. ὀλίσσαι, ασται, qui destruxit, a. 1. part. act. ver. ὄλλυμι.

Ὀλίσσῃ, perdat, Poet. pro ὄλεσσε, 3. sing. a. 1. sub. act. ejusdem ver.

Ὀλίσσω, fut. 1. ind. act. vel 1. sub. Poet. ab ὄλλυμι, perdo.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix, pernciosa.

Ὀλετήρ, ῆρος, ὁ, perditor, interfector, occisor. ab ὄλλυμι, perdo.

Ὄλημι, pereas, Jon. pro ὄλῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verb. ὄλλυμι, f. ίσω. a. 1. m. ὠλόμην. p. m. ὤλα.

Ὀλίγα, plur. n. g. ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum potentia, paucorum regimen.

Ὀλιγαρχόμενος, η, ον, paucorum dominatui subditus. ab ὀλίγος, paucus, & ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχή, imperium.

Ὀλιγαχόθεν, adv. ex paucis locis, alicunde. q. ἐξ ὀλίγων τόπων.

Ὀλίγιστος, η, ον, pauciſſimus, ſuperl. ab ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγόγονος, ὁ, ἡ, parum fœcundus. ex ὀλίγος, paucus, & γόνος, ου, ὁ, soboles.

Ὀλιγοδρανέω, ῶ, langueo. usurpatur de animam agentibus, Homer. de Hectore expirante. quod ab ὀλιγοδρανής, idem ac ἀδρανής, ἐος, ὁ, ἡ, faciendi facultate destitutus.

Ὀλιγοπελέω, & ὀλιγοπελήω, ῶ, parva res sum, infirmus sum, & fere mortuus: eximo, deficio. Odyss. τ.

Ὀλιγόπιστος, ᾱ, ὁν, ἡ, exigua fide praditus. ex ὀλίγος, paucus, & πίστις, ιος, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Ὀλίγος, η, ὁ, paucus, parvus, angustus, infrequens. ὀλίγον, pauxillum, adv. in ſuperl. ὀλίγιστος, pauciſſimus. ὀλίγοι τῷ διάνοιαν, tenui, & pusillo ingenio, Nazianz. κατ' ὀλίγον, paulatim, leviter, modice, Aristot. de mundo. ὀλίγον χρόνον, paulisper, Thucyd.

Ὀλιγότητι, dat. sing. ab ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas. Th. ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγοχρόνιος, ᾱ, ὁν, brevis temporis, exiguo temporis spatio durans. ὀργὴ μανία ὀλιγοχρόνιος, ira, furor brevis est, Themist.

Ὀλιγόψυχος, η, ον, ἡ, pusillanimis, impatiens. ex ὀλίγος, η, ον, exiguus, a, um, & ψυχή, ῆς, ἡ, anima.

Ὀλιγωρέω, parvi pendo, negligo, cum gen. ab ὀλίγωρος, ου, ὁ, ἡ, negligens.

Ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ, minor, exiguus, vilis. ab ὀλίγος, paucus.

Ὀλισβος, ου, ὁ, penis coriaceus. q. ab ὀλέω, & σβέω, scil. τὸ σπέρμα.

Ὀλισθάνει, delabitur, 3. sing. præs. ind. act. verbi ὀλισθάνω, vel ἀνω. Thema ὄλισθος, ου, ὁ, lapsus.

Ὀλισθέω, ῶ, cado, labor, desluo. hinc ὀλισθεῖν, præs. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 1. inf. ab ὤλισθον, & Jon. ὀλίσθην, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, ου, ὁ, lapsus, casus.

Ὀλισθηρόν, gen. sing. f. g. ab ὀλισθηρός, lubilis, lubricus.

Ὀλισθήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, cado.

Ὄλισθος, ου, lapsus, casus, lubricitas. Lucian.

Ὁλκάς, άδος, ἡ, navis oneraria, navis onusta mercibus, navigium, Thucyd. ab ὁλκή, tractio, Th. ἕλκω, traho.

Ὁλκή, ῆς, ἡ, tractio, tracti inclinatio, attractio. ἡ ὁλκὴ τῆ νοτίδος, attractio humoris, Theophr. l. 5. c. 5. de caus. plant. Item pondus, mensura. ὁλκὴ ὀβολῶν ε, quinque obolorum pondus, Dioſc. vis Hesychio, causa aliis, drachma Galen.

Ὁλκοί, οἱ, instrumenta, quibus naves in terram ex mari subducuntur, & ex terra in mare deducuntur: ab Isidoro vocantur pulvini. ab ἕλκω, traho.

Ὀλκός, οῦ, ὁ, tractus, sulcus, vestigium corporis tractim se agentis, ac veluti reptantis, proprie τὸ τῶν ἑρπόντων σῶμα, Nicand. in Theriac. cui etiam cor-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

corpus; herbæ nomen Plinio l. 27. c. 10. aranei species Dioscoridi l. 2. c. 68. 10. aranei species Dioscoridi l. 2. c. 68. Ὄλλυμι, Jon. pro ὄλλη, 2. singul. præs. sub. pass. ab ὀλλυμαι. Thema ὄλλυμι, perdo. Sic ὄλλυμι, Jon. pro ὄλλη, a. 2. sub. med. Ὀλλυμενοισι, pereuntis, gen. sing. Jon. part. præs. pass. verbi ὄλλυμι, perdo.

Ὄλλυμι, seu ὀλλύω, perdo: pereo: f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὤλα, & Att. ὄλωλα. a. 2. med. ὠλόμην, a. 2. inf. med. ὀλέσθαι.

Ὄλμειὸς, ὁ, fluvius in Helicone Boeotiæ, ab Holmejo Sisyphi filio sic dictus. Item ὀλμιὸς, pila. Interpr. Aristophanis in Vesp.

Ὄλμος, ὁ, mortarium; pila culinaria, Hesiod. Invenitur ὄλμος pro Apollinis tripode, aut vate. Hinc σύνολμος cognomentum Apollinis Interp. Aristoph. pars humani corporis, quæ thorax, a collo ad pudenda, Poll. cylindrus Hesychio. Item cavitas coxendicis. Est etiam poculi genus instar cornu apud Athenæum l. 11.

Ὀλοὴ, ἧς, ἡ, pernicioſa, dat. plur. ὀλοῇσι. ab ὀλοὸς, ὴ, όν. ὀλοὸν γῆρας, gravis ſenectus, Apoll. Rhod. ὀλοώτατος ὀδμή, odor teterrimus, Odyſſ. δ.

Ὀλοθέριον, ου, τὸ, ſpecies marinorum piſcium. ὀλοθύρια, τὰ, vertibula, calli, tubera, Ariſtot.

Ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ, exterminator. ab ὀλοθρεύω, exitium affero.

Ὀλοθρεύω, pro ὀλοθρεύω, fut. εύσω, exitium affero, vaſto, perimo, perdo. p. ὠλοθρεύκα.

Ὀλοίατο, pereant, Jon. pro ὄλοιντο, 3. plur. a. 2 opt. med. verbi ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὁλοίτροχος, ου, ὁ, omni ex parte rotundus: obliquus. ab ὅλος, totus, & τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. Item grave ſaxum Vallæ apud Herodot. l. 5.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, holocauſtum, Iſa. 41. ex ὅλος, totus, & καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, & ὁλοκαύτωσις, εως, victima, ſeu hoſtia, quæ tota comburebatur, holocauſtum. a verbo ὁλοκαυτόω, ῶ, totum comburo, cremo. f. ώσω. p. ὁλοκαύτωκα. perf. paſſ. ὁλοκαύτωμαι.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas hæreditaris, ſanitas, Iſaiæ 1. ab ὁλόκληρος, hæres ex aſſe.

Ὁλόκληρος, ου, ὁ, ἡ, proprie, hæres ex aſſe, qui omnia poſſidet, quæ ſortito ei obtigerunt: item integer, totus, incolumis.

Ὁλοκωνίσι, ίδος, ἡ, herba quædam, olus quoddam ſylveſtre. alii legunt ὁλοκωνίστης, q. ὅλος κώνος, totus tegmen.

Ὁλολυγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, muliebris vociferatio. Iliad. ζ. ὁλολυγμὸς, οῦ, ὁ, idem. ab ὁλολύζω, ejulo.

Ὁλολύζω, ululo, ejulo, ploro, clamito. f. ξω. a. 1. ὠλόλυξα. a. 1. imperat. ὁλόλυξον, άτω. perf. act. ὠλόλυχα. perf. paſſ. ὠλόλυγμαι. hinc ὁλολυγμὸς, οῦ, ὁ, ululatus, ejularus.

Ὄλοντο, perierunt, 3. plur. a. 2 med. Jon. pro ὠλοντο, verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὁλοτρόχος, Poet. pro ὁλοίτροχος, omni ex parte rotundus. ab ὅλος, totus, & τροχὸς, οῦ, ὁ, rota.

Ὀλοὸς, ὴ, όν, pernicioſus, a, um. Th. ὄλλυμι, perdo.

Ὀλοόφρονα, pernicioſum, acc. ſing. ab ὀλοόφρων, ονος. ab ὀλοὸς, pernicioſus. Th. ὄλλυμι, perdo, & φρὴν, mens.

Ὀλόπτω, vello, decortico. evello, Heſych.

Ὅλος, η, ὁ, totus, integer, ſolidus, univerſus. hinc καθόλου, adverb. in univerſum, in genere. Sed ὅλος idem ac θόλος, atramentum ſepiæ.

Ὁλοχερὴς, integer, plenus, totus perfectus. ἀκτάλαθον ὁλοχερέστερον κατάντη, integre tuſum, Marcell. plenius tuſum, Ruell. Dioſcor. l. 2. c. 94.

Ὀλόττοι, οἱ, pediculi pomorum: quia ab ὀχὴ ὀλλυνται, quum decerpuntur.

Ὁλοτελὴς, ές, ὁ, ἡ, totus, perfectus. ex ὅλος, totus, & τέλω, abſolvo.

Ὄλωμαι, f. 2. med. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὀλοφυδνὸς, ὴ, όν, luctuoſus, lugubris. ab ὀλοφύρομαι, lugeo, queror.

Ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo, queror, deploro, lugeo. ὀλοφυρθεὶς τοῖς κακοῖς, calamitatis tædio affectus. Hinc ὀλοφυρμὸς, ῦ, ὁ, & ὀλόφυρσις, εως, ἡ, lamentatio, ejulatus, luctus.

Ὀλοφώιος, α, ὁ, exitialis, verſutus, perniciosus. ὀλοφωία, τὰ, artes, aſturiæ, moleſta conſultatio. Homerus, Odyſſ. δ.

Ὄλπη, ης, ἡ, & Doric. ὅλπα, lecythus, ampulla olearia, vas. Theocr. Item vas, quo vinum infunditur. Athen. l. 11. ὀλπὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ὄλπαι, montes dividentes Italiam, & Celticam.

Ὄλπις, Dor. idem ac ἁλιεύς, Piſcator.

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. cæleſtis.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, urbs Achajæ.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, Muſæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. ab Ὄλυμπος, Olympus. Ὀλυμπιάδαι ἐλαῖαι, Olympiacas oleas.

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, & in pl. Ὀλυμπιάδες. Ὀλυμπιάδι πρώτῃ, & ἐν Ὀλυμπιάδι, pro ἐν τῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι.

Ὀλυμπικὸς, ὴ, όν, Olympicus.

Ὀλυμπιονίκας, α, ὁ, Doric. pro Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, victor in Olympicis ludis. Sic & Poet. dicitur Ὀλυμπιόνικος, ου, ὁ, idem. Ex νικάω, vinco, & Ὀλύμπια.

Ὄλυμπος, ου, ὁ, Theſſaliæ, vel Macedoniæ mons altiſſimus; item cœlum. q. ab ὅλος, & λάμπω, luceo. Vel, ut Scaligero placet, ab ὀλλύω, & πους, quod altius ſcandentium pedes q. perdat. Hinc ὀλύμπιος, ου, ὁ, olympum incolens, cœleſtis. ὀλύμπια, ων, τὰ, Olympiaca certamina, in honorem Jovis celebrari ſolita. Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, Olympiaci certaminis victoria; item ſpatium quatuor annorum.

Ὄλυνθος, ου, ὁ, groſſus, ficus immatura, ficus ſylveſtris, caprificus. hinc ὀλυνθιακὸς, ὴ, όν, immaturus.

Ὄλυρα, ας, ἡ, ſpecies frumenti, affinis zeæ. Homerus etiam facit pabulum equorum, Iliad. θ.

Ὤλαλα, ας, ε, perdidi; perii, Sophocl. Attic. pro ὤλα, p. m. hinc ὀλώλη, 3. ſing. ſub. p. m. verbi ὄλλυμι, perdo.

Ο Μ.

Ὁμὰ, ſimilia, nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, ὴ, όν, ſimilis.

Ὁμάγυρις, ιος, ἡ, Doric. pro ἀμάγυρις, congregatio, concilium.

Ὁμαδέω, congrego. Heſych. ὁμαδίη, tumultuor. ab ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo.

Ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo, conventus, cœtus.

Ὁμαίμιος, ſeu ὅμαιμος, ὁ, ἡ, & ὁμαίμων, ονος, qui eſt ejuſdem ſanguinis, conſanguineus. ex ὁμὸς, ſimilis, & αἷμα, τὸ, ſanguis.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, belli ſocietas. Dicitur etiam ὁμόχμη, Heſych. ab ὁμὸς, ſimilis, & ἀκμὴ, ἧς, cuſpis.

Ὁμαλὸς, ὴ, όν, planus, lævis: item par, ſimilis, æqualis, æquabilis. q. ab ὁμὸς, ſimilis. ὁμαλὴς, ές, ὁ, ἡ, idem. ἀνώμαλος, ου, ὁ, ἡ, aſper, inæqualis. ἀνωμαλὴς, ές, ὁ, ἡ, idem. ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas.

Ὁμάρτει, ſequere, præſ. imper. act. ὁμαρτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. ab ὁμαρτέω, ſequor. f. ήσω.

Ὁμαρτῆ, Poet. idem ac ὁμῆ, ſimul, una: collectim, eodem tempore, Iliad. ε. Hinc ὁμαρτέω, ſequor.

Ὁμαρτήσας, αντος, ὁ, ſecutus, a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, ſequor. f. ήσω. The. ὁμαρτῆ, ſimul.

Ὅμαρτος, ου, ὁ, univerſitas, multitudo.

Ὁμβρίωνος, ου, ὁ, ἡ, ſeu ὁμβρηρὸς, ὴ, όν, pluvioſus. Them. ὄμβρος, ου, ὁ, imber.

Ὁμβρήσαντος, genit. ſing. a. 1. part. act. ab ὁμβρέω, pluo. Th. ὄμβρος, ου, ὁ, imber.

Ὁμβριμόπατρος, ου, ὁ, ἡ, ſorti patre genitus. ex ὄμβριμος, pro ὄβριμος, robuſtus, & πατὴρ, pater.

Ὄμβριμος, η, ον, robuſtus, gravis, impetuoſus, Heſiod. ex ὄβριμος, idem. Th. βρίθω, robuſtus ſum.

Ὄμβριος, α, ον, pluvius, a, um. Th. ὄμβρος, imber.

Ὄμβρος, ου, ὁ, imber, pluvia. Hinc ὀμβρέω, pluo. aor. 1. part. ὁμβρήσας, αντος, ὁ. ὄμβριος, ου, ὁ, ἡ, pluvius, pluvialis. ὄμβριμος, vel ὄβριμος, η, ον, ὁ, ἡ, impetuoſus, vehemens.

Ὀμεῖται, jurabit, 3. ſingul. fut. 2. med. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὤμοσα. fut. 2. med. ὀμοῦμαι, ῇ, εται.

Ὁμηγερὴς, ές, ὁ, ἡ, ſimul congregatus. in nom. pl. ὁμηγερέες. ab ὁμὸς, ſimul. At ὁμηγερέες, adv. ſimul, confertim, Etym.

Ὁμηγυρὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. & Æol. pro ὁμηγερὴς, ſimul congregatus.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus, ſocietas, concilium, multitudo hominum congregatorum, ab ὁμοῦ, ſimul, & ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus.

Ὁμήλικας, cœtaneos, accuſ. pl. ab ὁμήλιξ, ικος, ὁ, quod ab ὁμὸς, ſimilis, & ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Ὁμηλικία, ας, & Jon. ης, ἡ, ætatis æqualitas, æqualium cœtus. ab ὁμὸς, ſimilis, & ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Ὁμηρώσαι, Dor. pro ὁμηρῶσαι, pl. num. præſ. part. f. g. ab ὁμηρέω, in unum convenio. fut. ήσω. Th. ὅμηρος, ου, ὁ, obſes.

Ὁμηρίδαι, ων, οἱ, Homeridæ. Quinam dicerentur, conſule Græca ſcholia Pindar. Nem. Od. 2. 341. 1.

Ὅμηρος, ου, ὁ, obſes. q. ab ὁμοῦ εἴρω, ſimul necto. quia partes de ſe mutuo dubitantes ad fidem ſibi habendam jungit. ὅμηρον, pignus, quod eſt vice obſidis. Item ὅμηρος, cæcus. Hinc Homerus, nomen Poetæ celeberrimi, ſicuti de ſeipſo ſcribit, in Epigr.

Ὁμίλει, converſare, præſ. imperat. activ. ὁμιλεῖν, præſ. inf. ab ὁμιλέω, converſor. Th. ὅμιλος, cœtus.

Ὁμιλέω, ῶ, colloquor, converſor, cum dat. imperf. ὡμίλουν, ες. 3. ſingul. opt. præſ. ὁμιλέοι. f. ήσω. p. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. propinquo, accedo, Odyſſ. δ. contingo, tango. Aphrod. ſignificat etiam apud Hermog. animum appellere. ἐμιλεῖν πρὸς ἡδονὴν, ad voluptatem confabulari, Plat. in Epiſtol. ἐπὶ γέροις ὁμιλήσαι γάμοις, ad ſecundas nuptias convolare, ſecundo nubere, Chryſoſt.

Ὁμιλαδὸν, adv. turmatim, catervatim. Th. ὅμιλος, turba.

Ὁμιλητικὸς, ὴ, όν, diſcipulus, conturbenalis, Xenoph.

Ὁμιλία, ας, ἡ, commercium, converſatio, colloquium: ἐλθεῖν εἰς ὁμιλίαν τινός, venire in colloquium cum aliquo. Chryſoſt. commercium linguæ, doctrina. λαμβάνειν τὴν ὁμιλίας μισθὸν, accipere doctrinæ mercedem, Xenoph. Dicitur etiam ὁμιλία de re Venerea, ut apud Latinos conſuetudo, coitus Venereus, Lucian.

Ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus, turba, multitudo. Hinc ὁμιλέω, converſor, commercium habeo. ὁμιλεῖν περὶ τύχαις, in aliquos caſus incidere: variam fortunam experiri.

Ὀμείχω, mejo, mingo; lotium reddo, quaſi ὁμοῦ χέω, ſimul fundo.

Ὀμίχλη, & Jon. ομίχλη, ης, ἡ, nebula: ſuffitus. quaſi ab ὁμοῦ, ſimul, & ἀχλὺς, caligo.

Ὄμμα, ατος, τὸ, oculus, os, frons, aſpectus, facies: ſpectaculum. Sophocl.

Ὄμμασι, pro ὄμμασιν, nom. pl. ab ὄμμα, ατος, oculus, aſpectus.

Ὄμνυ, jura, præf. imperat. act. pro ὄμνυθι, verbi ὀμνυμι, juro.

Ὀμνύεις, 2. singul. ind. præf. verbi ὀμνύω, juro.

Ὀμνυμι, seu ὀμνύω, juro, jurejurando affirmo, dejero. f. ὀμόσω, præt. ὤμοκα, & Attic. ὀμώμοκα. ὀμνυειν τ' πατρικὸν ὅρκον, jurejurando se adstringere patrio more, Plutarch. in Pericle.

Ὁμογάστρ, ος, ὁ, ἡ, frater, qui ex eodem ventre prodiit, uterinus. ab ὁμὸς, simul.

Ὁμόγλωσσ, ος, ὁ, ἡ, qui eadem lingua utitur. ex ὁμὸς, similis, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Ὁμογλωττέω, ῶ, eadem lingua utor, Xenophon.

Ὁμογνωμονέω, ῶ, ejusdem sum sententiæ. ab ὁμὸς, similis, & γνώμη, ἡ, sententia.

Ὁμόγν, ος, ὁ, ἡ, Poetic. pro ὁμογενὴς, consanguineus, cognatus, germanus frater, Plato de Leg. Ex ὁμὸς, similis, & γένομαι, nascor, præt. med. γέγονα.

Ὁμέδαμ, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro ὁμόδημ, q. d. ὁ ἐκ τ αὐτ ὄντ ὢν, qui est ex eodem populo, popularis.

Ὁμοθάλαμ, ος, ὁ, ἡ, ὁ ὁμῦ ὢν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, qui simul, & in eodem thalamo habitat.

Ὁμόθεν, simul, quod ab ὁμὸς, idem. Th. ὁμὸς, ὴ, ὸ, similis.

Ὁμόθρονος, ος, ὁ, ἡ, qui eidem solio insidet, & ejusdem particeps est. Ex ὁμὸς, similis, & θρόν, thronus.

Ὁμοθυμαδὸν, adv. concorditer, unanimi consensu, unanimiter, uno animo. ab ὁμόθυμ, unanimis, quod ex ὁμὸς, similis, & θυμὸς, animus.

Ὅμοια, plur. num. n. g. ὁμοίας, gen. singul. f. g. ab ὅμοι, idem ac ὁμὸς, similis.

Ὁμοιάζω, similis sum. f. άσω. p. ὡμοίακα. ὁμοιάζει, convenit, similis est.

Ὅμοίαν, acc. sing. Jon. f. g. ὁμοία, similis. Th. ὁμὸς, ὴ, ὸ, similis.

Ὅμοῖ, Poet. pro ὅμοι, similis. Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιπαθὴς, ές, ὁ, ἡ, similiter affectus, iisdem affectibus obnoxius. ab ὅμοι, similis, & πάθ, εος, τὸ, affectus.

Ὅμοι, οία, ον, similis, e. Th. ὁμὸς, idem. hinc ὁμοίως, similiter, adv.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, similitudo. ὁμοιότης φιλίαν παρέχεται, similitudo amicitiam conciliat, Plato in Phædro.

Ὁμοιόω, ῶ, assimilo, comparo. fut. ώσω. p. ὡμοίωκα. pert. pass. ὡμοίωμαι. a. 1. pass. ὡμοιώθην.

Ὁμοιωθῆμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. pass. ὁμοιωθησόμεθα, 1. plur. fut. 1. passiv. ab ὁμοιόω, assimilo.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, similitudo. ab ὅμοιος, similis.

Ὁμοίως, adv. similiter, itidem, simili modo.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ipsa assimilatio, similitudo, effigies, imitatio.

Ὁμόκλαρος, ος, ὁ, ἁ, Dor. pro ὁμόκληρος, qui ejusdem sortis cum aliquo est particeps, consors. Ex ὁμῦ, simul, & κλῆρος, ος, ὁ, sors.

Ὁμοκλάω, seu έω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpo. quod ab ὁμοκλὴ, increpatio.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, hortamentum; minæ, comminatio. Apud Hesiodum scribitur cum spiritu leni. hinc ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator.

Ὁμοκλήσας, αντος, ὁ, minans, a. 1. part. activ. ab ὁμοκλάω, vel έω, increpo.

Ὁμόκλινος, ος, ὁ, ἡ, qui est in eodem lecto, vel toro, simul accumbens.

Ὁμολογέω, ῶ, confiteor, profiteor, spondeo, assentior, sententiæ accedo. f. ήσω. p. ὡμολόγηκα. a. 1. ὡμολόγησα. ὁμολογῶ χάριν, gratias habere, gratias agere, Nazianz.

Ὁμολογηθέντα, acc. sing. 2. 1. part. pass. ὁμολογήσας, n. 2. part. act. verbi ὁμολογέω, confiteor.

Ὁμολογία, ας, ἡ, confessio, assensus, convenientia, pactum. ὁ ὁμολογίας φοί κοινωνῶ, inter nos convenit, Plato de Leg. ὁμολογία ἐπιεικὴς, æqua conditione, Thucyd. ὁμολογίαν καλόμενος, ad deditionem exhortans, Herod. ab ὁμολογέω, ῶ, ὁ, iisdem verbis utens, consentiens. ab ὁμὸς, similis, & λέγω, dico.

Ὁμολογουμένως, adv. sine controversia, plane, profecto. μὴ ὁμολογουμένως ὥσπερ, diverso judicio, Plato de Leg. quod a præs. part. pass. ὁμολογέομαι, ούμενος. ex iisdem them.

Ὁμομήτριος, ος, ὁ, ἡ, qui est ex eadem matre natus. ex ὁμὸς, similis, & μήτηρ, mater.

Ὁμὸν, eundem, similem, acc. sing. ab ὁμὸς, similis, par.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, consensus, ab ὁμὸς, similis, & νόος, νοῦ, ὁ, mens.

Ὁμόσπορος, seu ὁμόσπερμος, ejusdem essentiæ, consubstantialis, Nazianz. Orat. ab ὁμὸς, similis, & σπέρμα, essentia. quod ab ὤν, verbi εἰμὶ, sum.

Ὁμόργνυμι, absterfit, 3. sing. imperf. act. Jon. ab ὁμόργνυμι, abstergo.

Ὁμόργνυμι, abstergo, imprimo, inuro. f. ὁμόρξω. p. ὤμορχα. q. ab ἀμέργω, exsugo.

Ὁμόρξω, tergam, f. 1. act. verbi ὁμόργνυμι, abstergo.

Ὅμορος, ος, ὁ, finitimus, confinis, affinis, amicus. genit. plur. ὁμόρων. hinc ὁμορῶ, confinis sum. q. ὁμὸς ὅρον, simul terminum habens.

Ὁμὸς, ὴ, ὸ, similis, par. q. ab ἅμα, simul, vel ὁμῦ. hinc ὁμόω, unio, in unum coire facio. ὅμαδος, ος, ὁ, multitudo. ὁμῶς, similiter, æquè, pariter. ὅμως, tamen. ὁμῦ, una, simul. ὅμοιος, ος, ὁ, similis. ὁμοιότης, ητος, ἡ, similitudo. ὁμοιόω, similem efficio. ὁμοίωμα, ατος, τὸ, similitudo, simulacrum.

Ὁμόσε, 3. sing. a. 1. Jon. ab ὁμόω, unio. f. ὁμόσω. Th. ὁμὸς, similis.

Ὀμόσαι, jurare, aor. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ὁμόσπορος, ος, ὁ, ἡ, qui est ex eodem semine, & genere; simul seminatus, & natus. Ex ὁμὸς, similis, & σπείρω, semino.

Ὀμόσῃ, juraverit, 3. sing. aor. 1. sub. act. Poet. gen. ος. ut & ὁμόσσας, pro ὁμόσας, aor. 1. part. verbi ὄμνυμι, juro.

Ὄμοσον, jurato, a. 1. imperat. act. gen. ον, ejusdem verbi.

Ὀμόσω, jurabo, fut. 1. ind. act. verbi ὀμόω, seu ὀμνυμι. a. 1. ὤμοσα.

Ὁμόσσηνος, ος, ὁ, ἡ, qui ejusdem est artificii, ejusdem artis opifex. ex ὁμὸς, ὴ, ὸ, similis, & τέχνη, ης, ἡ, ars.

Ὁμότιμος, οι, qui sunt in pari honore, æque honorati. ab ὁμὸς, similis, & τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Ὁμοτραπέζος, ος, ὁ, ἡ, commensalis, mensæ consors, convictor. ab ὁμὸς, similis, & τράπεζα, ἡ, mensa.

Ὁμότροπος, ος, ὁ, ἡ, similis, tam de ingenio, quam moribus, consentaneus, iisdem præditus moribus.

Ὁμοῦ, simul. ab ὁμὸς, similis.

Ὀμοῦμαι, jurabo, f. 2. med. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω.

Ὁμόφιλος, similem sum, cum dat. ab ὅμορος, Jon. pro ἔμορος, ος, ὁ, finitimus.

Ὁμόφιτος, ος, ὁ, ἡ, comes, qui cum aliquo it, Nonn. ex ὁμοῦ, simul, & φοιτάω, eo.

Ὁμόφρονα, & ὁμόφρονας, acc. sing. & plur. ab ὁμόφρων, concors.

Ὁμοφρονέω, consentio, concors sum, conspiro.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, concors, ejusdem animi, & sententiæ. ex ὁμὸς, similis, & φρὴν, animus, mens.

Ὁμόφωνος, eadem voce, vel lingua utor, concordo in verbis. ab ὁμὸς, similis, & φωνὴ, ἡ, vox. hinc ὁμόφωνος, ὁ, qui eadem lingua utitur, concors, consentiens.

Ὁμόχροια, Jon. pro ὁμόχρωμα, coloris similitudo, ab ὁμὸς, similis, & χρόα, ος, ἡ, color.

Ὁμόψηφος, ος, ὁ, ἡ, suffragii ferendi socius, ex ὁμὸς, similis, & ψῆφος, ος, ἡ, calculus, suffragium.

Ὁμόω, unio, coire facio. ab ὁμὸς, similis, par. Sed ὀμόω, juro, jurando comprobo, idem ac ὄμνυμι. f. ὀμόσω.

Ὄμφακες, ὰς, nom. pl. ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba, & immatura. Galen.

Ὀμφαλόεις, εσσα, εν, umbilicatus, a, um, rotundus. epith. scuti. ab ὀμφαλὸς, ὸ, ὁ, umbilicus.

Ὀμφαλὸς, ὸ, ὁ, umbilicus, umbo, media pars agminis. q. ab ἀμφιελίσσω, circumvolvo. Est etiam umbilicus id cavum in ventre, ubi intestina circumvolvi incipiunt; ligamentum intestinorum. Vel ab ὁμοίως, & φάλος, umbo, inde umbilicus. Item ὀμφαλὸς, accipitur ab Aristotele pro poris, & meatibus in generatione piscium. Sic etiam appellatur imum fici. Quin & in pomis, pyris, sorbis, mespilis, quod in summo umbilici modo descendit, ὀμφαλοὶ Græci vocaverunt. ὀμφαλὸς χρυσοῦς, aureus umbilicus, pro ornatu libri. Lucian. Item ὀμφαλοὶ, αἱ ἐν τῷ ζυγῷ τρῶγλαι, jugi foramina, ex quibus religantur habenæ. Eustath. Ilia. ω.

Ὄμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba, necdum matura. quia ὁμοῖς ἐς τὸ φαγεῖν, cruda ad vescendum. Hinc ὀμφάκιον, ος, το, omphacium, succus uvæ acerbæ.

Ὀμφὴ, ῆς, ἡ, vox divina, vaticinium, responsum a Deo datum, somniorum visio. Iliad. β. ὀμφήεις, εντος, vocalis, divinus, fatidicus, Nonn. ὀμφητὴρ, vates, fatidicus.

Ὁμωθῆναι, similem factum esse, vel unitum, a. 1. inf. pass. ab ὁμόω, unio.

Ὄμωμοκα, Attice pro ὤμοκα, juravi, perf. activ. verbi ὄμνυμι, juro.

Ὅμως, tamen, nihilominus. conjunct. disj. ὅμως μέντοι, verumtamen. Sed ὁμῶς, simul, Poet. pro ὁμοῦ, vel ὁμοίως.

O N.

Ὅν, ὄντ, quem, acc. sing. ab ὅς, qui.

Ὤν, ὄντος, ὁ, ὄνος ἄγριος, onager.

Ὀνάμην, ασο, αντο, adjutus fuerim, per syncop. pro ὀνησάμην, a. 1. opt. med. verbi ὄνημι, juvo, prosum.

Ὄνᾶμεν, vitupero. ab ὄνημι.

Ὀνάμενος, ὁ, qui fructum percepit, per syncop. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. med. verbi ὄνημι, juvo. Alii volunt esse præs. part. ab ὀνάομαι.

Ὄναρ, τὸ, somnium, insomnium, ἄκλιτον. Item ὄναρ, adv. in somnis, per quietem. Plato de rep. κατ' ὄναρ, in somnio. ὄνειρος, ος, ὁ, q. οὖτος ἄρτι. Somnia enim ut plurimum vana sunt, in quibus res apparent, nec sunt.

Ὀνάριον, ος, τὸ, asellus, diminut. ab ὄνος, ος, ὁ, asinus.

Ὀνασεῖ, juvabit, Dor. seu Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνησῶ, deinde ὀνασῶ, verbi ὄνημι, prosum.

Ὄναῦμαι, frui, præs. inf. ab ὄναμαι, vel a. 1. inf. med. per syncop. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, juvo.

Ὄνασις, ἡ, Dor. pro ὄνησις, usus, utilitas. ab ὄνημι, juvo.

Ὀνάσσῃς, Dor. pro ὀνήσεις, 2. sing. aor. 1. sub. activ. verbi ὄνημι, juvo.

Ὀνήϊθ', pro ὀνήϊστα, τὰ, cibaria, commoda. ab ὄνειαρ, αρος, τὸ, emolumentum. Th. ὄνημι, prosum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum. Th. ὄνημι, juvo, prosum.

Ὀνήϊα, & contracte ὀνείη, nom. pl. ab ὀνήϊος, εος, τὸ, probrum.

Ὀνειδίζω, exprobro, convitior. imperf. ὠνείδιζον. f. 1. ίσω. p. ὠνείδικα. aor. 1. ὠνείδισα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὀνειδίσαι, ὁ, a. 1. part. act. ab ὀνείδισας, 2. sing. aor. 1. ind. act. Jon. ὀνείδισον, aor. 1. imperat. act. ejusdem verbi.

Ὀνειδίσῃς, 2. sing. fut. 1. act. verbi

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὀνειδίζω, exprobro, convitior.
Ὄνειδισμός, ὁ, convitium. ab eodem ithem.
Ὀνείδισσε, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior.
Ὀνείδω, fut. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior.
Ὄνειδος, εος, τό, probrum, dedecus. q. ab ὀνόω, vitupero. Alii ab ὄνος, asinus, & εἶδος. Quibus enim dedecus redundat ex re aliqua, isti vituperantur, & quasi asini videntur. Item ὄνειδος, laus, & gloria apud Eurip. hinc ὀνειδίζω, probrosus. ὀνείων, stabulum asinorum. ὄνειον, Corinthi mons.
Ὄνειρατος, ωτ, τό, insomnia. ab ὄνειρος idem ac ὄναρ, somnium.
Ὀνειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, somniorum interpres. ab ὄναρ, somnium, & κρίνω, judico.
Ὀνειροπόλος, ου, ὁ, somniorum interpres. ab ὄνειρος, ου, ὁ, somnus. Thema ὄναρ, somnium, & πολέω, verlor.
Ὀνείρῳ, dat. fing. ὀνείρων, gen. plur. ab ὄνειρος, idem ac ὄναρ, somnium.
Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὄνημι, juvo, prolum.
Ὀνήμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. ab ὄνημαι. Th. ὄνημι, juvo.
Ὄνημι, juvo, utilitatem affero, prolum: item vitupero: fruor. Plato. cum acc. v. ὀνήσω. a. 1. ὄνησα. p. ὄνηκα. præſ. paſſ. ὄνημαι, ſeu ὀνέομαι, juvor, fruor, cum gen. fut. 1. med. ὀνήσομαι, a. 1. med. ὠνησάμην, ω, ασθαι. a. 1. med. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, & contract. ὀνοίμην. Hinc ὄνειαρ, ατος, τό, utilitas. ὄνειος, α, ὁ, utilis. ὀνητός, ὴ, ὁ, vituperabilis.
Ὄνησσε, Jon. pro ὄνησα, a. 1. ind. act. ὄνασθαι, fruere, a. 1. imperat. med. verbi ὄνημι, juvo, prolum.
Ὀνήσεαι, juvaberis, Jon. pro ὀνήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. ὀνήσομαι, verbi ὄνημι, juvo.
Ὀνήσεται, erit emolumento, 3. ſing. fut. 1. act. Sunt qui exponunt per reficietis, & volunt Attice dici pro ὀνήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. ab ὀνέομαι, juvor, fruor.
Ὀνήσιμος, ε, ὁ, propr. nom. Gr. utilis.
Ὄνησις, εως, ἡ, fructus, juvamen, utilitas. Th. ὄνημι, juvo.
Ὀνησίπορος, ε, ὁ, nomen propr. Lat. ferens opem, opitulator.
Ὄνησο, præſ. imperat. paſſ. ab ὄνημαι, fruor.
Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, Oneror. nomen propr.
Ὀνθηλέω, ſtercore inquino.
Ὄνθος, ε, ὁ, ἡ, ſtercus, ſeu ſimus jumentorum, proprie aſini. ab ὄνος, aſinus.
Ὀνικός, ἡ, όν, aſininus, a, um. ab ὄνος, ε, ὁ, aſinus.
Ὀνίνησι, juvat, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ὀνίνημι, idem ac ὄνημι. fut. ὀνήσω.
Ὀνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. verbi ὄνυμαι, vel ut alii volunt a. 2. opt. med. verbi ὀνόομαι, vitupero, carpo. Th. ὄνημι, vitupero.
Ὄνομα, pro ὄνυμα, nomen. Æolice ὄνυμα.
Ὄνομα, Poet. ὄνυμα, Æol. ὄννυμα, ατος, τό, nomen, fama, celebritas, prætextus. q. a νέμω, quia unicuique rei nomen ſuum tribuitur. Nomine etiam juvamur ad rem cognoſcendam: ut poſſit eſſe ab ὄνημι, juvo, κατ' ὄνομα, nominatim, adv. πάνομα, nomine. Hinc ὀνομάζω, nomino. ὀνομαστός, ὴ, ὁ, celebris, clarus. ἀνώνυμος, ε, ὁ, ἡ, obſcurus, ignotus. μετωνυμία, ας, ἡ, tranſnominatio, nominis pro nomine poſitio. ὁμώνυμος, ε, ὁ, idem nomen habens. παρώνυμος, ε, ὁ, ἡ, ab alio denominationem habens. συνώνυμος, ε, ὁ, ἡ, nomen commune habens. συνωνυμία, æquivalentia. ψευδώνυμος, ε, ὁ, ἡ, nomen habens rei non reſpondens. ἐπώνυμος, cognomino.
Ὠνόμαζε, nominabat, Jon. pro ὠνόμαζε, 3. ſing. imperf. verbi ὀνομάζω, nomino.
Ὀνομάζω, nomino. 3. ſing. præſ. opt. ὀνομάζοι. præſ. inf. ὀνομάζειν. f. 1. ind ἀσω. p. ὠνόμακα.
Ὀνομαίνω, vitupero. ab ὄνημι.
Ὀνομαίνω, nomino, nominatim recenſeo, voco. f. ανῶ. a. 1. ὠνόμηνα. a. 1. ſub. act. ὀνόμηνα, quod quidam Attice dici credunt pro ὠνόμανα. Th. ὄνομα, nomen.
Ὀνομάκριτος, ε, ὁ, nomen proprium.
Ὀνόμαξα, ας, ε, Æol. & Poet. pro ὠνόμασα, a. 1. ind. act. hinc ὀνομάξομαι, f. 1. med. Æol. verbi ὀνομάζω, nomino.
Ὀνόμασσεν, Æol. & Bœot. pro ὠνόμαζησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. ab ὀνομάζω, nomino.
Ὀνόμασσι, nominibus, dativ. plur. ab ὄνομα, nomen.
Ὀνομαστός, ὴ, ὁ, clarus, illuſtris, celebris, in plur. ὀνομαστοί. Sed ὀνομαστικός, ὴ, όν, nominativus, a, um. ὀνομαστί, Poet. adv. nominatim. Th. ὄνομα, nomen.
Ὀνόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Jon. ὀνομαίνω, a. 1. ſub. activ. verbi ὀνομάσαι, nomino.
Ὄνος, ε, ὁ, ἡ, aſinus, a. quaſi ab ὄνημι, juvo. Item ὄνος, mola ſuperior: aliis etiam inferior. verpus, τὸ κατὰ ἀνδρὸς αἰδοῖον, Phavor. Pariter ὄνος primus numerus in teſſeris, qui & μονὰς dicitur, Poll. ſic inſtrumentum, quo nent mulieres, & devolvunt penſa, fuſus, Poll. Etiam vaſis genus, Ariſtoph. Comment. in Veſp. In quodam ludi genere, qui dicebatur ὑμεναῖα, is dicebatur ὄνος, qui victus fuerat, & imperata facere cogebatur, Poll. ὄνος, & ὀνίσκος eſt piſcis apud Athen. lib. 7. & Ariſtot. in Anim. hiſt. qui a Plinio aſellus vocatur, lib. 32. cap. 10. qui Galeno lib. 3. τῶν κατὰ τοπ. eſt inſectum exiguum, Latinis multipeda. Dioſcorides lib. 2. c. 57. ὄνον accipit pro locuſta, cui etiam nomen ἀσέρακος. Ariſtoteles autem μηχανικῶν lib. quæſt. 14. accipit ὄνον pro axe, & ὀνίσκον pro axiculo, ſucula, quæ & ὄνδυες dicitur.
Ὀνόσεται, vituperabit, 3. ſing. f. 1. med. gem. ω, verbi ὀνόω idem ac ὄνημι, vitupero.
Ὀνοστός, ὴ, ὁ, vituperandus, in pl. n. g. ὀνοστά, ab ὄνημι, vitupero.
Ὀνοτάζω, carpo, convitior, vitupero.
Ὀνοτός, ὴ, ὁ, Poet. pro ψεκτὸς, ſeu μέμπτος, vituperabilis, contemptibilis. ab ὀνόω, ſeu ὄνημι, vitupero.
Ὀνοφορβός, ὴ, ὁ, qui aſinos paſcit, ac nutrit. ab ὄνος, aſinus, & φέρβω, paſco. p. m. πέφορβα.
Ὀνόω, f. ὀνῶ, idem ac ὄνημι, vitupero.
Ὄντα, exiſtentem, acc. ſing. part. præſ. ὤν, ὄντος, ὁ, ab εἰμὶ, ſum.
Ὄντινα, quemcumque, acc. ſing. ab ὅστις, ὅτινος, ὅτινι. ab ὅς, & τὶς, aliquis.
Ὄντως, vere, plane, ſane. adv. ab ὤν, ὄντος, præſ. part. verbi εἰμὶ, ſum.
Ὄνυμα, ατος, τό, Æol. pro ὄνομα, nomen,
Ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis. ἐς ὄνυχος ἀκριβῶν, ad unguem exigere, Plutarch. Eſt & onyx, gemma. Item ὄνυξ apud Athen. l. 11. ligneum poculum, alabaſtrum Horatio. Apud Dioſcor. l. 2. c. 10. Cornario auctore, ὄνυξ a quibuſdam vocatur unguis aromaticus. Plutarch. lib. de virtut. mulierum accipit pro unco anchoræ. Item ὄνυξ, unguis in roſa, pars candida folii floris, Dioſc. l. 1. c. 130. Apud Hipp. l. de ſuperfœtat. ὄνυξ eſt uncinus, quo impacto mortuus fœtus educitur.
Ὄνυχες, οἱ, ungues: item inſtrumenta, Herodot.
Ὀνώρεις, ἡ, herbæ genus.

Ο Ξ

Ὀξάλμη, ης, ἡ, muria acida, Ruell. acetum ſalſum, Plin. Dioſc. l. 1. c. 145.
Ὀξέα, ας, ἡ, acuta, f. g. ab ὀξύς. Et ὀξέια, exponitur per acutum, in plur. n. g. pro ὀξέα, metri gratia, pro ὀξέων. Eſt & ὀξειάν, genit. plur. Dor. pro ὀξέων.
Ὀξέϊ, dat. ſing. ab ὀξύς, εῖα, ὀ, acutus.
Ὀξέων, dat. plur. Jon. pro ὀξέων. ab ὀξέια, f. g.
Ὄξος, εος, τό, acetum: vir iracundus. Th. ὀξύς, acutus.
Ὀξυβελής, ἐος, ὁ, ἡ, acuram cuſpidem habens, acutus, celeriter emiſſus: celeriter jaculans, aut celeriter jacula percuſſus, Etym. ab ὀξύς, acutus, & βέλος, τό, telum.
Ὀξύγγιον, ε, τό, axungia, arvina, adeps.
Ὀξύθυμος, ε, ὁ, qui acerbi eſt animo, iracundus, iræ impatiens, cerebroſus. hinc ὀξυθυμία, animi acerbitas, iracundia: ſordes.
Ὀξυθίμια, τὰ, erant piacula, atque expiationes quædam, quas, luſtratis aedibus, efferebant in trivio, Poll. & quibuſdam hac voce cruces intelliguntur, & ligna, ex quibus nonnulli ſtrangulabantur. Ariſtarch. apud Suid.
Ὀξύνω, acuo: item acidum reddo. f. υνῶ. p. ὤξυγκα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξύς.
Ὀξυόεντι, dat. ſing. ab ὀξυόεις, εντος, ὁ, acutus, ſpinoſus. Th. ὀξύς.
Ὀξυπτῆς, ἐος, ὁ, ἡ, dicitur & ὀξυβελὴς, & ὀξύρροπος, ε, ὁ, qui celeriter repit, ac movetur, celer, velox.
Ὀξύς, εῖα, ὑ, acutus, a, um, velox. genit. ὀξέος.
Ὀξύσχοινος, ε, acutus juncus, juncus marinus, Plin. ex ὀξὺς, acutus, & σχοῖνος, ε, ἡ, juncus.
Ὀξύτερος, ε, ὁ, & in f. gen. Jon. ὀξυτέρη, acutior, compar. ab ὀξὺς, acutus.
Ὀξύτομος, ε, ὁ, acute ſecans, acutus. ab ὀξὺς, acutus, & τέμνω, ſeco.

Ο Ο

Ὅ, Poet. pro ὅς, cujus. ab ὅτ, qui.

Ο Π

Ὄ, pro ὄπα, vocem, ſonum, acc. ſing. ab ὄψ, ὀπός, ἡ, vox.
Ὅπα, Doric. pro ὅπη, vel ὅπως, ubi? quomodo?
Ὀπαδέω, pro quo Homer. ὀπηδέω, ſequor, adſum, procedo, opitulor. Thema ὀπάζω.
Ὀπαδός, ὄ, ὁ, aſſecla, comes. Dicitur & ὀπηδός, & ὀπάων, Poet. Th. ὀπάζω, comitem do.
Ὀπάζω, perſequor, ſequi jubeo, comitem do, præbeo. q. ab ἑπομαι, ſequor. Hinc ὀπαδός, & ὀπηδός, ὄ, ὁ, comes, aſſectator.
Ὀπάζομαι, a perſequente urgeor, comitem accipio. hinc ὀπαζόμενος, auctus, præſ. part. paſſ. ab ὀπάζω.
Ὁπαίκκε, Doric. pro ὁπόκοτε, quando.
Ὀπάσα, ας, ε, Jon. pro ὀπάσσα, a. 1. ind. act. ὀπάσαι, a. 1. inf. act. verbi ὀπάζω, præbeo.
Ὀπάσσει, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. act. verbi ὀπάζω, præbeo.
Ὀπάσσας, præbeas, a. 1. opt. activ. gemin. ω. ſic ὀπάσσει, 3. ſing. f. 1. act. ὀπάσσαιτο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. verbi ὀπάζω, præbeo.
Ὀπατρος, per ſync. pro ὁμοπάτριος, ab ὁπάτωρ, pro ὁμοπάτωρ, eodem patre genitus, ab ἶσος, ſimilis, & πατὴρ, pater.
Ὀπάων, ονος, ὁ, ἡ, miniſter, aſſectator, comes. Th. ὀπάζω, ſequi jubeo. Alii ὀπάω legunt, q. ab ἕπω, ſequor.
Ὅπερ, quod, ex ὅ, & περ.
Ὀπίων, ωνος, ὁ, Jon. pro ὀπάων. quod vide.
Ὀπὴ, ῆς, ἡ, foramen, per quod videri poteſt. q. ab ὄπτομαι, video; vel ὄψ, oculus.
Ὅπη, ubi, quo? quomodo? quaſi ab ὅς, qui.
Ὀπηδεῖ, comitatur, 3. ſing. præſ. act. ab ὀπηδέω. Th. ὀπάζω, comitem do.
Ὁπηίκκα, quando. Ex ὅτε, & ἡνίκα, quum, quando.
Ὀπὶ, voci, dat. ſingul. ab ὄψ, ὀπός, ἡ, vox.
Ὀπίζετο, curabat, 3. ſing. imperf. Jon. verbi ἐπίζομαι, curo, revereor. hinc ἐπιζόμενος, præſ. part. Thema ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura.
Ὀπίσθεν, retro, poſt, Jonic. & Dor. pro ὄπισθε. Th. ὀπίσω, terrorſum.
Ὄπιν, acc. ſing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura, ira.
Ὀπιπεύοντ', pro ὀπιπτεύοντα, ſpectantem, acc. ſing. part. præſ. ab ὀπιπτεύω, circum-

cumſpicio, per redupl. ab inuſitat. ὀπτέω. Th. ὄπτομαι, video.

Ὀπίς, ίδος, ἡ, ultio, vindicta divina, cura. q. ab ἕπομαι, ſequor. Hinc ὀπίζομαι, curo, revereor: item caveo, tependo. ὀπιδνός, reverendus.

Ὀπισαμβώ, itio retrograda. ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id eſt, ἀναβαίνειν.

Ὀπιθέω, pone, a tergo, adv. Th. ὀπίσω, retro.

Ὀπιθόμβροτον ἄυχημα δόξης, retro mortales ſequens gloriatio laudis. Poſt mortem enim nihil remanet præter famam, quæ circumſertur apud poſteros.

Ὀπιθονόμοι βόες, boves præpoſtere paſcentes. ab ὄπιθεν, a tergo, & νέμω, paſco.

Ὀπιθοφανῶς, retrorſum, adv. ex ὀπίσω, retro, & φαίνω.

Ὀπίσσω, Poet. pro ὀπίσω, retro.

Ὀπίστερος, poſterior. ὀπίσατος, poſtremus. ab ὀπίσω.

Ὀπίσω, retrorſum, retro, poſt, adv. cum gen. item ſine caſu, τὰ ὀπίσω, ſc. ὄντα, quæ retro ſunt. ὄπιθεν, a tergo. q. ab ἕπομαι, ſequor retro.

Ὅπλα, τά, inſtrumenta, ab ὅπλον, ὁ, τό, arma.

Ὁπλάων, acc. ſing. ab Ὁπλεύς, ῆος, ὁ, nom. propr. viri.

Ὁπλέσθαι, præſ. inf. ab ὁπλομαι, armor. Th. ὅπλον, ι, τό, arma.

Ὁπλεύω, Jon. pro ὁπλίω, gen. plur. ab ὁπλή, ungula. Th. ὅπλον, τό, arma.

Ὁπλή, ῆς, ἡ, ungula. Th. ὅπλον, τό, arma.

Ὁπλίζω, armo. f. ίσω. p. ὥπλικα. præſ. paſſ. ὁπλίζομαι, armor. præſ. inf. ὁπλίζεσθαι, a. 2. med. ὡπλισάμην, ω, ατο. a. 1. imper. med. ὅπλισαι, ἀέθω, & in a. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον, arma.

Ὁπλισόμεσθα, armemur, 1. plur. f. 1. med. Poet. ab ὁπλίζω, armo.

Ὁπλίτης, ου, ὁ, Poetic. pro ὁπλιτικός, ὴ, όν, vel ὡπλισμένος, armatus. Th. ὅπλον, τό, arma.

Ὅπλον, ου, τό, vel τὰ ὅπλα, arma, inſtrumenta quævis, quæ ſunt armorum loco. Hinc ὁπλάω, & ὁπλίζω, armo, inſtruo. ὁπλισμός, ὁ, & ὅπλισμα, ατος, τό, armatura. ὁπλίτης, ου, ὁ, & ὁπλίτας, ου, ὁ, armatus. ὁπλή, ῆς, ἡ, ungula. πανοπλος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte armatus. πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus militis regens.

Ὁπλοπαίων, juvenum, genit. plur. Æol. pro ὁπλοτέρων, f. g. ab ὁπλότερος, junior.

Ὁπλότερος, α, ον, junior, poſterior, recentior. ὁπλότατος, minimus natu. Dicitur de iis, qui arma ferre poſſunt. Th. ὅπλον, arma.

Ὁποδαπός, ή, όν, cujas, ex qua regione. ex ὅπου, ubi, & ὁπόθεν, ου, τό, ſolum.

Ὅποι, quo. vide ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, idem ac οἷος, citra interrogationem.

Ὀπός, οῦ, ὁ, lacteus ſuccus, humor, coagulum. q. ab ὀπέω, unde fluit. Poſſit & ὀπὸς eſſe a πίω, bibo. Succus enim eſt ποτὸς τι. Eſt autem ὀπὸς, ſuccus ſponte manans: χυλὸς, expreſſus ſuccus. Hinc ὄπιον, ου, τό, opium, ſuccus lacteus ex ſcapo papaveris.

Ὁπόσσω, acc. ſing. f. g. ὁπόσα, plural. n. g. ab ὁπόσος, quotus, quantus.

Ὁπόσος, & Poet. ὁπόσσος, η, ον, quotus, quantus. quod a πόσος, & hoc ab ὅσος, quantus.

Ὁπόταν, quum, quoniam. quando, quandocunque, pro ὁπότε, & ἄν, ubi.

Ὁπότε, & Poet. ὁππότε, quando, citra interrogationem, adverb. idem ac ὅτε.

Ὁπότερος, α, ον, uter, uterlibet, alteruter, quilibet infinite, ut πότερος, uter, interrogative, a πῶς, quomodo? Hoc ab ὅς, quod ab ὅτ, qui.

Ὅπου, ubi, infinite, idem ac ubi, quo, quum. Interdum aliquando, quando, ὅπου μὲν, ὅπου δὲ, ὅπου κε, ubique, Xenoph.

Ὅππως, Doric. pro ὅπως, & hinc pro ἐπεάν, unde. Th. ὅτε, quando.

Ὅππως, Poetic. pro ὅπη, ᾗ ὅπως, quo, hic. Lucian. de luctu.

Ὁππόκα, Doric. pro ὁπότε, quando.

Ὁππόθ', pro ὁπότε, vide ὁπόθι. Sic ὁπόπτερος, pro ὁπότερος, Poet. Sic ὁππότερα, utram, acc. ſing. f. g. ὁπποτέρου, dat. plur. Jon. & Poet.

Ὁπτηλίης, ου, ὁ, aſſatus. Hom. in Iliad. Th. ὀπτάω, aſſo.

Ὀπτάνω, video. Ex ὄπτομαι, idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, apparitio, quæ fit καθ' ὕπαρ, viſi, aſpectus, conſpectus. ab ὀπτάνω, video.

Ὀπτάω, torreo, aſſo. f. ήσω. p. ὤπτηκα. perf. paſſ. ὤπτημαι, σαι. Hinc ὄπτησις, εως, ἡ, ipſa torrendi actio. ὀπτὸς, ὴ, όν, aſſus, toſtus.

Ὀπταλέμενος, Dor. pro ὀπτώμενος, ὁ, q. ab ὀπτάομαι, pro ὀπτάσμαι, præſ. part. ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτᾶ, Dor. pro ὀπτῷ, ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτηθείς, έντος, ὁ, a. 1 part. paſſ. ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτήσομεν, 1. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὀπτάω, torreo.

Ὀπτίλος, ου, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὄπτομαι, video videor, appareo. fut. ὄψομαι. perf. ὤμμαι, ψαι, πται. a. 1. paſſ. ὤφθην, ης, η. f. 1. paſſ. ὀφθήσομαι. a. 1. med. ὠψάμην. a. 1. ſub. med. ὄψωμαι. q. ab ὄψ, oculus. Hinc ὄμμα, ατος, τό, viſum, ſpectaculum; item oculus. ὄψις, εως, ἡ, viſus. ὄψ, ὀπὸς, ὁ, oculus. ὀπτικός, ὴ, όν, viſorius, ὀπτικία, ας, ἡ, viſio. ὀπωπή, ῆς, ἡ, conſpectus, viſus. ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus. ὀσσομαι, video. ὄσσος, ου, ὁ, & ὄσσε, τό, oculus. διόπτρα, ας, ἡ, inſtrumentum ad explorandas dimenſiones. ἐπόπτης, ου, ὁ, inſpector. ἔποψις, εως, ἡ, inſpectio. αὐτόπτης, ου, ὁ, qui ſuis oculis aliquid vidit. σἀθεψ, σπος, ὁ, ἡ, niger, ſeu rutilus. αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, caprinus oculus, vitium oculi. γλαύωψ, ωπος, ὁ, glaucos habens oculos. γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, fœm. Minervæ epitheton. ἀυσωπία, ας, ἡ, pudor, moroſitas. μέτωπον, ου, τό, frons. μώψ, ωπος, ὁ, ἡ, luſciosus. μωψαίζω, ſum luſciosus, executio; item conniveo. πρόσωπον, ου, τό, vultus, facies; item perſona. σκυθρωπὸς, ὴ, όν, triſtem vultum perens. ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus. ὑσσωπος, ου, ἡ, vel ὕσσωπον, ου, τό, hyſſopus.

Ὀπτὸς, ὴ, όν, aſſus, a, um, toſtus. Th. ὀπτάω, aſſo. f. ήσω. p. ὤπτηκα.

Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτῷ, gen. ſingul. ab ὀπτὸς, aſſus.

Ὀπύω, ineo coeo, uxorem habeo. imperf. ὄπυον, ες, ε. præſ. paſſ. ὀπύομαι, ineor: in matrimonio habeor. q. ab ὀπὸς, vel ὀπή.

Ὄπωπα, vidi, p. m. Att. pro ὦπα, hinc ὀπώπεα, εις, ει, pluſq. perf. med. ab ὄπτομαι, video. hinc ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, aſpectus, vultus.

Ὀπώπεε, Jonic. pro ὀπώπει, pluſq. perf. med. vide ὄπωπα. hinc ὀπώπεσαν, Jon. pro ὀπώπεισαν, 3. plur. pluſq. perf.

Ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus: melioris corticis fructus: poma inter æſtatem, & autumnum proventia, ut notat Marcell. 3. fructus autumnales: ætas maturior, q. ὀπῶν ὥρα, ſeu ὥρα, tempus, & cura ſuccorum, quia tunc fructus maturi ſunt. niſi ἡ ὀψὲ ὥρα, tempus ſerum anni. aut quia in autumno eſt ὀπῶν ὥρα, cura fructuum, qui tum colliguntur. ἐν ἀρχῇ δ' ὀπώρας, & περὶ τὴν ὀπώραν, ineunte autumno. Ariſt. l. 9. anim. Dioſcor. πεπαίνειν τὴν ὀπώραν, fructum coquere, quod de uvis dixit Xenophon. Hinc ὀπωρινὸς, ὴ, όν, autumnalis.

Ὀπωρεύει, Att. pro ὀπωρίσει, 3. ſingul. fut. 1. activ. verbi ὀπωρίζω, fructus autumnales, ſeu poma colligo. Sic & ὀπωρεύοντες, Dor. ſeu Æol. pro ὀπωρίσοντες, quod Atticum eſt pro ὀπωρίσοντες, nom. plur. fut. 1. part. act. a Th. ὀπώρα.

Ὀπωρινὸς, ὴ, όν, autumnalis. ab ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Ὅπως, ut, quomodo; conjunct. ex Th. πῶς, adv. quomodo? Hinc & ὁπωσὲν, quomodocunque.

Ο Ρ

Ὁρᾷ, videt, 3. ſing. præſ. ab ὁράω, video. Sed ὅρα, præſ. imperat. act. ὁρᾶν, præſ. inf. ὁρᾶσθαι, præſ. inf. paſſ.

Ὄραμα, ατος, τό, viſio, quæ fieri ſolet κατ' ὄναρ ſpectaculum. ab ὁράω, video.

Ὄραμνος, frons, ramus. q. contracte pro ὀρέδαμνος. Th. ῥάμνος, ου, ἡ, rhamnus ſpinoſus frutex.

Ὁρᾶν ἀλκὰν, Doric. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἐν γὰρ βλέπειν ἀνδρείαν, ſpectare fortitudinem. Pro quo in proſa diceretur, περὶ σώματι ἀνδρεῖον ἔχειν, bellicum robur ad ſpectu præ ſe ferre; oculis, vultuque Martem ſpirare.

Ὀρανὸς, ῶ, ὁ, Æolic. pro οὐρανὸς, ου, ὁ, cœlum.

Ὁρᾶται, ſpectat, 3. ſingul. præſ. med. ὁρᾶτο, 3. ſing. imperf. med. Jon. pro ὡράτο, verbi ὁράω, video.

Ὁρατὸς, ὴ, όν, viſibilis, aſpectabilis.

Ὁράω, video, cerno, intelligo. præſ. imperat. ὅρα, ᾶτε, imperf. Att. ἑώρων, ἑώρων. f. ὄψω. p. ὧρακα, & Attic. ἑώρακα. perf. inf. ἑωρακέναι. pluſq. perf. ind. activ. ἑωράκειν, εις, ει. perf. paſſ. ἑώραμμαι, σαι, ται.

Ὀργὰ, ᾶς, ἁ, Doric. pro ὀργὴ, ira.

Ὀργάζω, mollio, concupiſco, tempero, miſceo, irrigo. Galen.

Ὀργάνη, ης, ἡ, Minerva, quæ & ἐργάνη. ab ἔργον, quia textrix.

Ὄργανον, ου, τό, inſtrumentum, ferramentum, vel opus: inſtrumentum muſicum: torculare. Ariſtoteles ὄργανον Dialecticam vocat, quod totius Philoſophiæ inſtrumentum, & quaſi manus ſit. Hinc ὀργανικὸς, ὴ, όν, inſtrumentalis. ὀργανικῶς, inſtrumentaliter.

Ὄργας, άδος, ἡ, locus, vel lucus Deo ſacer: vinea in Epigr.

Ὀργάω, appeto impatienter, ſum ad libidinem propenſus. ὀργᾷ πρὸς ὁμιλίαν, ſtimulatur ad Venerem, Ariſtor. lib. 3. Anim. Hinc ὀργάζω, inſtigo, incito; item ſubigo, mollio.

Ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira, pœna, animi inclinatio, ſtudium: impetus coeundi, quia ab ὄρω, incito, & ἄγω, impello, quod eſt impulſus quidam animi. Sophocl. in Ajace adhibet pro moribus. Hinc ὀργίλος, ου, ὁ, iracundus, ὀργίζω, irrito. ὀργίζομαι, iraſcor.

Ὀργὴ, etiam Jonibus ſignificat picem. An ab ὀργάζεσθαι, quia poteſt extendi? ὀργάζω, picem.

Ὄργια, ων, τὰ, Orgia, ſacra Liberi, & cujusvis Dei myſteria. q. ab ὀργὴ, impetus. Hinc ὀργιάζω, Orgia celebro.

Ὀργίζω, ad iram incito, laceſſo, facio iracundum. f. ίσω, p. ὤργικα. præſ. paſſ. ὀργίζομαι, iraſcor, cum dativ. præſ. inf. ὀργίζεσθαι. aor. 1. paſſ. ὠργίσθην, ες, η. 1. part. paſſ. ὀργισθεὶς, έντος, ὁ. f. paſſ. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ὀργιζώμεσθα, 1. plur. præſ. ſub. paſſ. ab ὀργίζω, ad iram provoco.

Ὀργίλος, η, ον, iracundus, ὀργιλότης, τος, ἡ, iracundia. Th. ὀργὴ, ira.

Ὀργισθῇς, iratus fueris, 2. ſing. aor. ſub. paſſ. ab ὀργίζομαι, iraſcor. per ὠργίσμαι. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ὀργυὰ, ᾶς, ἡ, menſura ſex pedum, paſſus, ulna. q. ab ὀρέγω, extendo, & γύη, pes: eſt enim extenſorum pedum menſura.

Ὀρέγεσθαι, præſ. inf. paſſiv. ὀρεγόμενος, præſ. part. paſſiv. ab ὀρέγω, extendo.

Ὄρεγμα, ατος, τό, paſſus, ab ὀρέγω, extendo.

Ὀρεγνὺς, ύτος, ὁ, porrigens, præſ. part. activ. ab ὀρέγνυμι, ſeu ὀρέγω, porrigo.

Ὀρέγω, ſeu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὄρεγα. aor. 1. ὄρεξα. præſ. med. ὀρέγομαι, appeto, cum gen. f. med. ὀρέξομαι. a. 1. paſſ. ὠρέχθην, ης, η. aor. 1. med. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus.

Ὀρείων, Dor. pro ὀρέων, gen. plur. ab ὄρεος, εια, εον. Vel ab ὄρεος, εια, εον, montanus, quod ab ὄρος, εος, τό, mons.

Ὀρίγανον, ſeu ὀρίγανος, ου, τό, origanum herbæ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

herbæ nomen. q. ab ὄρος, mons, & χαίρω, gaudium. In montosis enim, & clivosis locis amat nasci.

Ὀρεινός, ἡ, ὸν, montanus, a, um. hinc ὀρεινή, οῦ, ἡ, sc. χώρα, montana regio. Th. ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρέπτω, 3. sing. fut. 2. med. ὀρέψομαι, ῇ, ψεται, ab ὄρω, excito, f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Ὀρειχάλκειος, gen. Jon. ab ὀρείχαλκος, ε, orichalcum, æs montanum. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Ὀρεκτὸς, ὴ, ὸ, porrectus. Them. ὀρέγω, porrigo.

Ὀρέξαι, porrigere, a. 1. inf. act. ὀρίξασθαι, a. 1. inf. med. ὀρεξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. ὀρέξη, 3. singul. a. 1. sub. act. ejusdem them.

Ὄρεξις, εως, ἡ, libido, apperitus. Th. ὀρέγομαι, seu ὀρέγω, quod vide.

Ὄρεντο, ruebant, Jonic. & Poetic. Pleonasm. ρ ε, pro ὄρντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ὄρω, excito.

Ὄρεος, gen. singul. ab. ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρεσκῴοισι, montanis, dat. plur. ab ὀρεσκῷος, per syncop. pro ὀρεσκόοισι, ε, in montibus degens. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & κέω, seu κεῖμαι, jaceo.

Ὄρεσσι, montibus, dativ. plur. Poet. ab ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρεσσίνομος, ε, ὁ, ἡ, in montibus pascens. ex ὄρος, εος, τὸ, mons, & νέμω, pasco. p. m. νίνομα.

Ὀρέστης, ε, ὁ, Orestes, nom. propr. acc. sing. Ὀρέστην.

Ὀρὸς, Jonic. ἠρὸς, ἰος, ὁ, ἡ, mulus, mula. ab ὄρος, mons, quod ad opera montana sit idoneus. Sed ὄρὸς, Dor. pro ὄρος, ῥ, ab ὄρος, τὸ, mons.

Ὀρόω, Jonic. pro ὁράω, video. sic ὀρέει, pro ὁρᾷ, 3. sing. ind. præs.

Ὄρᾳ, Dor. pro ὄρα, vide, præs. imper. ab ὁράω.

Ὀρῇο, movearis, Jonic. pro ὄρῃ, 2. sing. præs. sub. passiv. verbi ὄρομαι. in sub. ἐὰν ὄρωμαι, η. Them. ὄρω, excito.

Ὀρῆς, Dor. pro ὁρᾷς, sic ὁρᾶτε, pro ὁρᾶτε, 2. sing. & plur. præs. ind. activ. verbi ὁράω, video.

Ὄρται, orta fuerit, 3. singul. sub. pass. vel ut alii, aor. 2. sub. med. verbi ὄρομαι.

Ὀρᾶτε, videtis, Dor. pro ὁρᾶτε, 2. plur. præs. ind. verbi ὁράω, video.

Ὄρται, motum esse, per systolen Jonic. pro ὦρται, pert. inf. pass. verbi ὄρω, excito. futur. ὀρῶ. perf. passiv. ὦρμαι, σαι, ται.

Ὀρθαὶ, nom. plur. f. g. ab ὀρθὸς, ἡ, ὸν, rectus, a, um.

Ὀρθῶν, Dor. seu Æol. pro ὀρθοῦν, præs. inf. act. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.

Ὀρθίων, Dor. pro ὀρθίων, procerorum, gen. plur. ab ὄρθιος, arduus.

Ὄρθιος, ε, ὁ, ἡ, arduus, in altum tendens, arrectus, acclivis. ὀρθίαι παῤῥαι, rectæ foveæ. Theophr. ὄρθιός εἰμι πορεύειν, sum ardua via. hinc ὄρθιον φωνῆν, altum clamare. ὄρθιον ἀφίησθαι, vehementer vociferari. Th. ὀρθὸς.

Ὀρθόβουλος, ε, ὁ, qui rectum consilium suppeditat. Ab ὀρθὸς, rectus, & βουλὴ, consilium.

Ὀρθοδίκαις, α, ὁ, Dor. pro ὀρθοδίκης, ε, ὁ, recta judicia dans: veridicus. Thema δίκη, jus.

Ὀρθοκεραόων, gen. plur. Dor. pro ῶν, f. g. ab ὀρθόκερως, α, ον, cornua erecta habens, rectum caput, vel erectas antennas, Homer. in Iliad. ex ὀρθὸς, rectus, & κεφαλὴ, ας, ἡ, caput, antenna.

Ὀρθόμαντις, ιος, ὁ, qui vera vaticinatur: veridicus vates. ab ὀρθὸς, rectus, & μάντις, vates.

Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico. ab ὀρθόπους, οδος, ὁ, ἡ, recto pede progrediens. ex ὀρθὸς, rectus, & πὼς, pes.

Ὀρθόπολις, ιδος, ὁ, erigens, & servans civitatem. Epithethon boni Principis.

Ὀρθὸς, ἡ, ὸν, rectus, a, um, stans, erectus: vetus. ὀρθὸν ἔστι λέγειν, Cicero vertit, dicta verius, & melius. Hinc ὀρθῶς, recte. ὀρθόω, erigo; item rectum facio. κατορθόω, erigo, instauro; item feliciter rem gero. κατόρθωμα. ατος, τὸ, res feliciter gesta. κατόρθωσις, εως, ἡ, felix rei susceptæ administratio. ὀρθόπλης, sternax equus.

Ὀρθοτομέω, ῶ, recte seco, divido, distribuo. f. ήσω. p. ὠρθοτόμηκα. ab adject. ὀρθότομος, ε, ὁ, ἡ, recte secans.

Ὀρθῶν ὕμνον, erigere hymnum, pro carmen in alicujus laudem componere, quod alta voce canatur.

Ὀρθρεύω, mane surgo. ab ὄρθρος, ε, ὁ, diluculum. ὀρθρούσῃσι, Doric. pro ὀρθρευούσῃσι, mane vigilanti, dat. singul. part. præs. f. g.

Ὀρθρίζω, diluculo venio, mane surgo, vigilo. imperf. ὤρθριζον. f. ίσω. præt. ὠρθρικα. a. 1. ὤρθρισα. Th. ὄρθρος, ε, ὁ, diluculum.

Ὀρθρινὸς, ὴ, ὸν, matutinus, a, um.

Ὄρθριος, α, ον, matutinus, summo mane veniens. ejusdem them.

Ὀρθρισαντιχοὶ, a 1. part act. verbi ὀρθρίζω.

Ὀρθρῶ, vigilabo, Attic. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind. activ. verbi ὀρθρίζω, vigilo.

Ὀρθρυγόη, ης, ἡ, mane lugens, quiritans, Hesiod. ab ὄρθρος, ε, ὁ, tempus maturinum, & γοάω, f. ήσω, gemo.

Ὄρθρος, ε, ὁ, diluculum, quia nos ad opera ὀρθοῖ, erigit, seu excitat. περὶ ὄρθρον, circa auroram, Thucyd. Hinc ὀρθρινὸς, ὴ, ὸν, & ὄρθριος, α, ὁ, matutinus.

Ὄρθρῳ, dat. sing. ab Ὄρθρος, ου, ὁ, nomen viri.

Ὀρθωθῇ, feliciter succedat, 3. sing. a. 1. sub. passiv. verbi ὀρθόω, rectum facio.

Ὀρθώσαις, Æol. pro ὀρθώσας, a. 1. part. activ. verbi ὀρθόω, erigo. Thema ὀρθὸς, rectus.

Ὀρθωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. erector, qui jacentem erigit. ab ὀρθὸς, rectus.

Ὀρίζω, definio, statuo, æstimo: metior. fut. ὀρίσω, & Att. ὁριῶ. a. 1. ὥρισα, constitui. præs. pass. ὁρίζομαι. perf. passiv. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, definitus, decretus. a. 1. pass. ὡρίσθην. a. 1. part. pass. ὁρισθὲς, έντος, ὁ, declaratus. Thema ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ὀρίοντος, ου, ὁ, Poet. pro ὀρείου τρεφθέντος, in montibus enutritus. Th. ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ὀρμαλίδες, ων, αἱ, montana poma. Theocr. Edyl. 5. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & μῆλα, Dor. pro μῆλα, poma.

Ὀρίνειαν, moveres, 2. sing. a. 1. opt. act. ab ὀρίνω, concito. præs. inf. ὀρίνειν. Thema ὄρω, excito.

Ὀρίνεσθον, commovent, dual. præs. indic. act. ὀρίνω, commoveo.

Ὀρίνω, excito, commoveo, turbo, fut. ὥω. præs. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & ὄρσω, Æol.

Ὅρμου, ου, τὸ, finis, terminus. hinc in plur. τὰ ὅρια, ων, fines. Th. ὄρος, ου, ὁ, terminus.

Ὄρσω, 3. sing. a. 1. opt. act. vel aor. 1. inf. act. verbi ὀρίζω, definio.

Ὀρεγόμενος, appeto, cupio.

Ὀρέω, definiam, Att. pro ὁρίσω, fut. 1. act. verbi ὁρίζω. Sed ὁρέων, gen. plur. ab ὅρειον, finis.

Ὀρκάνη, ης, ἡ, idem ac ἕρκανη, septum: lagena, rete. ab ἕργω, includo.

Ὄρκη, ης, ἡ, vas olearium, aut vinarium. ab ἕργω, coerceo, contineo. Continet enim liquida.

Ὀρκήσομεν, Gen. 34. vers. 16. leg. ἑρκέσομεν, ab ἀρκέω, sufficio; an εἰκήσομεν, f. 1. ab εἴκω, habito?

Ὀρκίζω, jurejurando obstringo. fut. ίσω. p. ὥρκικα. a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, ου, ὁ, juramentum.

Ὅρκιον, ου, τὸ, fœdus juramento sanctum. ὅρκια Θεοῖ, Dii, qui jurejurando interfunt. Æschines.

Ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum, sacramentum.

Ὀρκωμοσία, ας, ἡ, & ὀρκωμόσιον, τὸ, jusjurandum, Plato in Phæd. ὀρκωμόσια, τὰ, sacrificia, in quibus feriebantur fœdera.

Ὀρκωμότης, ὁ, jurejurando obstrictus.

Ὅρμαθος, ὅ, ὁ, ordo, series, catena: latibulum, q. ab ἁρμὸς, apto. possit etiam referri ad εἴρω, sero, ordino. unde εἱρμὸς, series.

Ὁρμαίνω, in animo cogito, agito, moveo. impetu feror, ruo. f. ανῶ. p. ὥρμακγκα. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὁρμᾶν ποτὶ τελειότον κλέος, θεῖν σὺν τῷ λάμᾳ, evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio. Pindar. loquendi genus.

Ὁρμάομαι, idem fere ac ὁρμάω, & significat proficiscor.

Ὥρμασται, adaptatum est, 3. singul. perf. passiv. per merathesin literarum pro ἄρμοσται, Jon. pro ἥρμοσται, verbi ἁρμόζω, fut. σω, quadro, convenio, apto. p. ἥρμοκα. perf. pass. ἥρμοσμαι, σαι, σται. Th. ἄρω, apto.

Ὁρμάω, ῶ, πω, irruo, impetu feror, prorumpo. f. ήσω. p. ὥρμηκα, aor. 1. ὥρμησα. perf. pass. ὥρμημαι. Them. ὁρμὴ, impetus.

Ὥρμηκτο, Jonic. pro ὥρμητο, 3. plural. plusq. perf. pass. verbi ὁρμάω, irruo. Sic ὁρμιώμενος, ruens, Jon. pro ὁρμώμενος, præs. part. pass.

Ὁρμενίδαο, genit. Æol. pro ου. ab Ὁρμενίδης, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ὁρμενος, per syncopen pro ὁρόμενος, qui citatu impetu fertur, concitatus, præs. part. pass. verbi ὄρω, excito. Est & ὄρμενος, caulis brassicæ, qui vere ὀρνυται, vel ὀρνυται, id est, cum impetu germinat.

Ὁρμὴ, ης, ἡ, impetus, alacritas, appetitus animi. quasi ab ὄρομαι, cum impetu feror. Hinc ὁρμάω, fut. ήσω, impetu feror, irruo.

Ὁρμηθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ὁρμηθήτω, dual. a. 1. ind. pass. Jon. ὁρμηθήτην, a. 1. inf. pass. ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμὴ.

Ὅρμημα, ατος, τὸ, impetus. Thema ὁρμὴ, impetus.

Ὁρμήσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi ὁρμάω, impetu feror. fut. ήσω.

Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus, linum, linea piscatoria setis equinis rexta, hamus. q. ab ἅρμα, necto. Varino ab ἅρμα, idest, ἀσφάλισμα, firmitas, quod ad eam hamus firmetur.

Ὁρμίζω, naves in stationem subduco: invado, impello. hinc ὅρμισις, ἡ, quies in portu. ab ὅρμος, ε, ὁ, statio navium, portus. monile.

Ὁρμινον, ε, τὸ, herba marrubio similis. q. ab ὁρμάω, incito.

Ὁρμίσκος, ε, ὁ, parvum monile. Th. ὅρμος, monile.

Ὅρμος, ε, ὁ, monile, colli ornamentum; item statio navium. q. ab ἅρω, necto. In catena enim pars parti annectitur. vel ab ἅρμα, stabilimentum. Hinc ὁρμέω, stationem habeo; item appello. ὁρμίζω, navem in stationem subduco.

Ὄρνεον, ε, τὸ, volucris, avicula, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.

Ὀρνεοσκόπια, τὰ, aviculæ, Aristoph.

Ὀρνεοπώλιον, τὸ, locus, ubi aves venduntur.

Ὀρνεοπώλης, ε, ὁ, avium venditor.

Ὀρνεοσκοπέω, augurari.

Ὀρνεοσκόπος, ὁ, augur.

Ὀρνεύω, in avem muto.

Ὀρνιὼνες, ὁ, anceps.

Ὄρνιθας, acc. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis, acc. sing. ὄρνιθα.

Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium, venatio avium, ab ὄρνις, avis, & θήρα, ας, ἡ, venatio. Th. θὴρ, ὁ, fera.

Ὄρνιξ, χος, ἡ, Dor. pro ὄρνις, avis.

Ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis, ales: gallina: augurium. Dor. ὄρνιξ, ιχος, πυρὸ τὸ ὀρνεον, ἀ τὸ ὄρνυσθαι, avis impetuose se movet, volando alte se extollit. prorius est ὄρνυμι, excito. Hinc ὀρνιθίας, ου, ὁ, tempestas: hyems.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὄρνισι, dat. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis.

Ὄρνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. ab ὄρνις, Dor. ὄρνιξ, avis.

Ὀρνιχολόχος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ὀρνιθολόχος, qui avibus insidias struit, ὁ τοῖς ὄρνισι λόχην ζεύων. Ab ὄρνις, ιθος, ἡ, avis, & λόχος, ου, ὁ, insidiæ.

Ὀρνυμαι, excitor, surgo. ab ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὀρνύμεν, & ὀρνύμεναι, movere, Dor. pro ὀρνύναι, præs. inf. act. ὀρνυμένεναι, pro ν, gen. Jon. præs. parr. pass. verbi ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὄρνυσθε, concitamini, 2. plur. præs. imperat. pass. ὄρνυσο, verbi ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὀρνύω, Poet. moveo, incito. idem ac ὄρω, excito.

Ὄροβος, ου, ὁ, orobus, ervum, leguminis genus. Dioſc. lib. 2. cap. 133. q. ab ἔρεπτω, edo. quia frequenter in cibum venit.

Ὀρορυῖα, quæ porrexit, perf. part. med. f. g. verbi ὀρέγω, porrigo. p. m. ὤροχα. perf. part. med. ὠρορώς, υῖα, & ſyſtole Jonica ὀρορυίη.

Ὀρόβυμνος, ου, ὁ, furculus, ramuſculus: q. ῥόβομνος, quia facile frangitur, & domatur, quia ramus tener. vel quia ὄν ὄρει διαμένει, in monte permanet.

Ὀρεσβυμνιάδες, nymphæ Oreades. Item apes. quia ὀν ὄρει δέμνιον habent. aut ab ὀρεσδάμνοις.

Ὀροθεσία, ας, ἡ, terminus poſitus. q. d. θέσις ἐν ὄρει, poſitio termini.

Ὀροθύω, idem ac ὄρω, vel inde flexum, vel compoſitum ex ὄρω, & θύω, ut ſit, concito ruendo.

Ὀρομαλίδες, Dor. pro ὀρειαι μῆλαι, poma montana.

Ὄρπιον, ου, τὸ, herbæ nomen. an quod amet ὄρη, montes? Eſt herba, quæ ictericiis in balneo luridum colorem detrahit. Galen. l. φ. κατὰ τοπ.

Ὄρος, εος, τὸ, mons. q. ab ὄρω, excito, erigo: eſt enim erecta in tumorem terra. Hinc ὀρεινὸς, ὴ, ὸν, & ὀρειος, α, ον, ὁ, καὶ ἡ, montanus, montoſus.

Ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes, meta. ab ὁράω, video. Termini enim ſignari ſolent, ut ſint ὁρατοὶ, viſibiles. vel ab ὄρω, erigo. Hinc ὁρίζω, termino, definio. ὁρισμὸς, ὁ, definitio. ἀφορίζω, termino, circumſcribo. ἀφορισμὸς, ὁ, determinatio, diſtincta rerum explicatio.

Ὀρσάγγαι, Perſarum lingua vocantur homines de rege bene meriti, Herodot l. 8.

Ὄρσασαν, irruerant, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. pro ὤρσασαν. Sed ὄρσασα, præcipitans, pro ὀρόσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ὀρόω, irruo. Th. ὄρω, concito.

Ὀρόω, irruo, gradu concitato feror. f. ὀρόω. p. ὤρωκα. Th. ὄρω, concito.

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, faſtigium, culmen, contignatio, lacunar, rectum. Item arundo aquatica tectis ſtruendis apta. ὄροφος, ου, ὁ, tectum.

Ὄρουν, Poet. pro ὄρων, & in pl. ὄρουμεν, pro ὄρωμεν, præſ. part. act. verbi ὁράω, video. f. ὁράω. p. ὤρακα, & Attr ἑώρακα.

Ὄρῶσι, Doric. pro ὁρῶσι, ſeu ὄρωσι, vident, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὀρῴτε, videretis, Poetic. pro ὄρητε, 2. plur. præſ. opt. activ. verbi ὁράω. præſ. opt. ὁράοιμι, ῷμι.

Ὄρτυνον, ν, τὸ, idem ac ὄρτυξ, υκος, τὸ, ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis.

Ὄρτυκα, ſtimulum, ramum, accuſat. ſingul. ab ὄρτυξ, ramus.

Ὄρτυξ, υγος, Dor. ὄρταξ, ὁ, ſtolo, ramus, ſurculus ex radice arboris enatus. q. ab ἄρτω, quia ex arbore proſerpit.

Ὄρτ, σί, Poet. pro ὄρτ αὐτῷ.

Ὀρτυγόμητρον, ου, τὸ, ultima pars ſpinæ, in quam vertebræ deſinunt, in avibus manifeſtior, quam in homine. ab ὄρτυξ, & μητὴρ.

Ὄρυγες, ων, ὁ, ſerum lactis. Dicitur & ὀρός, οῦ, ὁ. q. ab ὀρύω, ſeu ῥέω, fluo. Sed ὄρρος, ου, ὁ, linea, quæ ſcrotum medium interſecat. Et ſacri oſſis extremum. q. ab ὀρτὴ, cauda. Item metus. Hinc ὀρρωδέω, meruo.

Ὀρρωδέω, meruo. ab ὄρρος. quod vide.

Ὄρσω, Æol. pro ὄρω, a. 1. int. act. verbi ὄρω, concito. fut. Æol. ὄρσω.

Ὄρσεο, ſurge, Jon. pro ὄρσο, præſ. imperat. verbi ὀρσομαι. quod Thema Poetæ finxerunt a fut. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, excito.

Ὄρσῃς, provoces, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄρω. fut. Æol. ὄρσω.

Ὀρσιτυπος, ου, ὁ, Poet. horriſonus, vel qui ſtrepitum excitat, ciens tonitrua, apud Pind. ὁ ὄρων κτύπον.

Ὀρσίλοχος, ου, ὁ, Orſilochus, nomen proprium.

Ὀρσιπρὴς, ῆος, ὁ, ἡ, excitator nubium, Jovis epitheton. ab ὄρω, excito, fut. ὄρσω, & νέφος, nubes.

Ὀρσίτεδος, ου, ὁ, ἡ, quatiens ſolum. ab ὄρω, quaſſo, & πέδον, τὸ, ſolum.

Ὄρσο, per ſyncopen pro ὄρσεο, & hoc Jon pro ὄρσυ, præſ. imperat. paſſ. a præſ. act. ὄρσω, quod a fut. 1. formatum verbi ὄρω.

Ὀρστειάων, nom. Æolic. pro comm. ἐξ ὀστειώνη, & Doric. ὀρστειᾶνος, genit. ὀρστειάνα, pro comm. ὀρστειανα, agitator tridentis. Epitheton Neptuni. ab ὄρω, excito, & τρίαινα, ης, ἡ, tridens.

Ὄρσω, concitabo, fut. Æol. verbi ὄρω.

Ὀρτάζω, Jon. pro ἑορτάζω, diem feſtum celebro.

Ὀρταλὶς, ίδος, ἡ, pullaſtra, gallina quaſi ab ὄρω, in altum erigo. ὀρταλὶς βοσκὴς, corralis gallina, Nicand. Hinc ὀρταλίζω, inſipio alas quatere, & volatum tentare. ὀρτάλιχος, ου, ὁ, avis pullus.

Ὀρτὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἑορτὴ, ἡ, dies feſtus.

Ὀρτυγία, ας, ἡ, Ortygia, olim inſula, poſtea facta continens.

Ὄρτυξ, υγος, ὁ, coturnix. q. ab ὄρω, quod facile ad pugnam concitetur. Malo ab ὄρω, & τέκω, quod ad gignendum excitata avis. Semine abundat, & libidinoſa eſt.

Ὀρυζα, ης, ἡ, oryza, genus frugum, de quo Dioſcor. l. 2. c. 130.

Ὀρυμαγδὸς, οῦ, ὁ, ſtrepitus, fragor, tumultus, ſonitus. q. ὀρύγμαδος, ut ſit ſtrepitus foſſione excitatus.

Ὀρυκτὸς, ὴ, όν, defoſſus, a, um. ab ὀρύσσω, fodio.

Ὄρυξ, γος, ὁ, capra quædam ſylveſtris, animal capræ ſimile, unicorne, & biſulcum, Ariſtot. l. 2. Anim. ab ὀρύσσω, quia pedibus prioribus terram effodit.

Ὀρύσσω, ſeu ὀρύττω, fut. ξω, fodio, effodio. p. ὤρυχα. aor. 1. ὤρυξα. a. 2. ὤρυγον. ὀρύσσω τάφρον, duco foſſam. Hinc ὄρυγμα, ατος, τὸ, foſſa, fovea. ὄρυξις, εως, ἡ, foſſio, foſſura. ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, idem. ὀρυκτὴς, ῆρος, ὁ, foſſor.

Ὀρφανὰ τέκνα, orphani, ab ὀρφανὸς, ὴ, ὸν, pupillus.

Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas liberorum, ſterilitas. Sumitur etiam pro defunctorum deſiderio, & jactura, Plato de Legibus.

Ὀρφανίζω, orbo, privo, cum genit. ζωῆς ὠρφάνισας, vita orbaſti, in Epigr. ὀρφανίζεσθαι, parentibus orbari, orbum eſſe.

Ὀρφανικὸς, ὴ, όν, pupillaris, orphanus, οἶκος ὀρφανικὸς, domus, in qua ſunt filii orphani, Ariſtot. l. 2. Œcon.

Ὀρφανὸς, ὴ, όν, orphanus, pupillus, orbus parentibus, deſertus, privatus. q. eb ὀρφνὸς, obſcurus. Negligitur enim, & veluti in tenebris verſatur.

Ὀρφεὺς, έως, ὁ, Orpheus. Quis fuerit Orpheus, docet Pindar. Pythior. Od. 4. 253.

Ὀρφναῖος, α, ον, tenebroſus, a, um, niger, obſcurus, fulvus color. ab ὀρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὀρφνα, tenebræ, obſcuritas.

Ὀρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὀρφνα. tenebræ, caligo, obſcuritas. quaſi ab ὀρφὸς, lucis expers. Vel ἐρέφω, tego.

Ὀρφὸς, ὴ, όν, lucis expers, orbus aliis quoque rebus. q. ab ἐρέφω, tego. luce privo, vel ab ὤφω, tollo, & φῶς, lumen. Eſt & ἑορφὸς, vel Attic. ἑρφὸς, ὁ, orpheus piſcis.

Ὄρχαμος, ου, ὁ, princeps, dux populi, pro ἀρχὸς, idem ac ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, ἡ, principatus.

Ὄρχαμος, ου, idem ac ὄρχος, ου, ὁ, plantarum ſeries, vitium ordo. hortus.

Ὀρχέομαι, ήσομαι, ſalto, tripudio. f. ἠσόμαι. a. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο, geſticulor. ὀρχεῖσθαι ἐν ῥυθμῷ, ad numerum ſaltare, Xenoph. Item ſaltando repræſento. Στάλλον Ἀριστάγορας ὠρχήσατο, Stallum Ariſtagoras ſaltando repræſentavit. Hinc ὀρχηστὴς, ου, & ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator.

Ὀρχεῦνται, tripudiant, Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. plur. præſ. ind. verbi ὀρχέομαι, tripudio.

Ὀρχηδὸν, vel ὀρχηδὸν, viritim. adverb. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, ιος, ὁ, teſticulus.

Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio, tripudium. genit. Jon. ὀρχηθμοῖο. Th. ὀρχέομαι, ſalto.

Ὄρχησις, εως, ἡ, ſaltatio, chorea, Chryſoſt.

Ὀρχήσομαι, f. 1. med. verbi ὀρχέομαι, ſalto.

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, ſaltandi ars, ab eodem them.

Ὄρχις, εως, ὁ, teſtis, teſticulus. q. ab ὀρέγομαι, appeto. quod inde ὄρεξις σωματικὴ. Item ὄρχις, herba teſtes hominis in radice expreſſos oſtendens. hinc τριόρχης, ου, ὁ, habens tres teſticulos.

Ὀρχόμενος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ὄρχος, ου, ὁ, plantarum ſeries, vitium ordo: horrus. κατ' ὄρχεις, ordinatim, Theophr. hinc ὄρχους, accuſ. plur. Doric.

Ὄρω, excito, concito: inveho, infero. fut. ὀρῶ, & ὄρσω. p. ὤρωκα. p. m. ὄρωρα, hinc ὀρώρω, excito.

Ὀρῶ, contract. ex ὁράω, video.

Ὀρῶατο, Jon. pro ὄρωντο, 3. plur. opt. ab ὁράομαι, video.

Ὀρῷμι, ῷμι, ῷη, videam, præſ. opt. Attic. pro ὁράοιμι, ῷμι, verbi ὁράω, video.

Ὀρῶμαι, contracte ab ὁράομαι. ſic in plur. ὀρώμεν, præſ. ind. act. ὀρῶντες, plur. part. præſ. act.

Ὀρῶμεν, 1. plur. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὄρων, gen. plur. ab ὄρος, ου, τὸ, mons. Sed ὀρῶν, præſ. part. ab ὁράω, video.

Ὄρωρα, Att. pro ὦρα, p. m. verbi ὄρω, excito. pluſq. perf. med. ὀρώρεω, & ὠρώρεω, εις, ει.

Ὀρωρέχατο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jon. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ὀρώρῃ, moveatur, 3. ſing. præt. ſub. med. vide ἔρωμαι.

Ὀρώρηκα, perf. act. Att. redupl. pro ὤρωκα, verbi ὀρέω, ῶ, f. ήσω. unde 3. ſing. perf. paſſ. ὀρώρηται. Niſi malis eſſe præſ. ſub. paſſ. 3. ſing. verbi ὀρώρω. quod factum ex præt. med. ὄρωρα, verbi ὄρω excito.

Ὄρωρον, extuli, Att. pro ὦρον, abr. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω, concito.

Ὀρωρυγμένος, foſſus, p. part. paſſ. ab ὀρύσσω, fodio.

Ὀρώρυχα, fodi, Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω.

Ὀρῶσαι, videntes, præſ. part. f. g. plur. num. cont act. verbi ὁράω, video.

Ο Σ.

Ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod, artic. poſtpoſ. Hinc ἵ, ubi? πῖ, ubi, ubinam? ὅθεν, unde. πόθεν, unde?

Ὅσα, quanta, nom. plur. n. g. ab ὅσος, & Poet. ὅσσος, η, ον, quantus.

Ὁσάκις, quoties, adv. citra interrog. Th. ὅσος, quantus.

Ὅς γε, ὅγε, ὅγε, qui quidem, quæ quidem, &c. ab ὅς, qui, & γε.

Ὅδονται, olent, Dor. pro ὄζωσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ὄζω, oleo. f. ὄσω. Sic ὄσδω, pro ὄζω.

Ὁσημέραι, quotidie, pro ὅσαι ἡμέραι.

Ὅσιον, acc. Jon. f. g. q. ab ὅσιος, ſanctus.

Ὅσιος, ία, ον, ſanctus, a, um, juſtus. dat. plur. ὁσίοισι, q. ab ὅσιος, Doric. Deus, id eſt, Deus inter homines. Hinc ὁσίη,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὁσία, fas, justa funebria. ὁσιότης, ητος, ἡ, sanctitas. ὁσιόω, fut. ώσω, sanctum reddo; item pio, expio.
Ὁσιότης, ητος, ἡ, sanctitas. Thema ὅσιος, sanctus.
Ὁσάκις, quicunque, Poet. pro ὅς ἄν.
Ὀσμή, ῆς, ἡ, odor, olfactus, halitus, ab ὄζω, Dor. ὀσδω, oleo.
Ὁσπερεί, idem ac ὅσον τε, circiter, ferme.
Ὁσσονῶν, Jon. pro ὁσονῶν, quantulumcunque.
Ὅσος, η, ον, quantus, a, um, citra interrog. ἐφ' ὅσον, quamdiu. χφ' ὅσον, quatenus. q. ab ὅς, qui.
Ὀσπρεον, ου, τὸ, legumen. ὀσπριωνία, ας, ἡ, munus comparandorum leguminum. ὀσπριῶναι vocantur ii, quibus hoc munus committitur.
Ὄσσε, oculos, dual. num. pro ὄσσε, vel ὄσσεε, ab ὄσσος, εος, τὸ, oculus, Them. ὄπτομαι, video. Est & ὄσσε, pro ὅσσε, quæcunque. ab ὅσος, & Poet. ὄσσος, η, ὁ, quantus.
Ὀσσή, ῆς, ἡ, vox, fama, rumor, vaticinium, omen. Iliad. β. Hinc ὀσσομαι, auguror, vaticinor, item video. Sed ὄσσα, Poet. pro ὁσάκις, quoties.
Ὁσσαι, Poet. pro ὅσαι, quotquot, plurnum. f. g. ab ὅσος, quantus.
Ὁσσάπερ, pro ὅσον, quantum, quatenus, Apoll. Rhod. ab ὁσσάπερος, quantus.
Ὄσσε, τὼ, oculos, dual. num. pro ὄσσεε, per apocopen ⁊ ε.
Ὄσσετο, prævidebat, 3. sing. imperf. Jon. verbi ὀσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι. f. ὄψομαι. p. ὤμμαι.
Ὄσσα, ης, ἡ, Ossa, mons Theſſaliæ.
Ὁστίχον, Dor. pro ὅσσον, quantum.
Ὅσσοι, Poet. pro ὅσοι, quicunque. ab ὅσσος, quantus.
Ὀσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι. hinc ὀσσόμενος, præſ. part. Est & ὀσσομαι, prædico. ab ὄσσα, omen.
Ὁσσον, & ὁσσοντ', pro ὅσον, quantum.
Ὄσσος, η, ὁ, & ὄσσος, εος, τὸ, oculus. in dual. τὼ ὄσσε, per apocop. pro ὄσσεε, vel per metaplaſm. pro ὄσσω. in dat. plur. ὄσσοις. ab ὀσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, video.
Ὀστᾶ, plur. ab ὀστέον, ου, τὸ, teſta: Sed ὀστᾶ, contract. pro ὀστέα, oſſa, plural. num. ab ὀστέον, ου, os.
Ὀστράκις, idem ac ἀστακὸς, cancri ſpecies.
Ὀστέα, ᾶ, oſſa, plur. num. ab ὀστέον, ου, τὸ, os, oſſis.
Ὀστέου, ου, gen. εω, ᾶ, τὸ, os, oſſis. Hinc ὀστέινος, oſſeus.
Ὅστις, quicunque. gen. ὅτινος. dat. ὅτῳ, &c. ab ὅς, qui, & τις.
Ὀστρακόδερμος, η, ον, oſtripellis. ab ὄστρακον, ου, τὸ, teſta, & δέρμα, ατος, τὸ, pellis, quod a δέρω, excorio. Ariſtoteles vocat ζῶα ὀστρακόδερμα animalia cute teſtacea, quorum cutis oſtraco, ſc. teſtæ ſimilis eſt, quæ tegmine ſiliceo operiuntur, ut oſtrea, ut ait Plinius, quibus teſtacea ſunt operimenta.
Ὄστρακον, ου, τὸ, teſta, putamen, correx. Hinc ὀστράκινος, η, ον, teſtaceus. ὀστρακίζω, teſtulis in urnam conjectis damno, relego. ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ, relegatio.
Ὄστρεον, ſeu ὄστρειον, ου, τὸ, oſtreum, conchylium, murex.
Ὄστρυς, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, arboris nomen. Forte quia dura, ut ὄστρεον, oſtreum.
Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio. ὀσφράομαι, idem. f. ὀσφρήσομαι. perf. paſſ. ὄσφρημαι, σαι, ται.
Ὀσφρησις, εως, ἡ, odoratus. ὀσφρήσεις ſignificant etiam nares.
Ὀσφρόμενος, η, ὁ, qui odoratur, per ſincop. pro ὀσφραινόμενος, præſ. part. ab ὀσφραίνομαι, odoror.
Ὀσφύς, ύος, ἡ, lumbus, ilia, accuſ. ὀσφύν. Alii ὀσφῦν, ὀσφῦ. Apollodoro dicta q. ὀστρυνὴς, quod tota ſit oſſea, & ſine carne. Poſſit forte etiam dici, quia ibi τὸ φύεται, robur naſcitur.
Ὀσχή, ῆς, ὁ, ὀσχὴ, & ὄσχη, ramus, novellus palmes. & pro ſcroto ſumitur. Hinc ὀσχίον, & ὄσχεον, ſcrotum.

O T.

Ὅτ', ut & ὅθ', pro ὅτε, quando.
Ὅταν, quum, conjunctio. item quamdiu. ex ὅτε, & ἄν.
Ὅτε, quando, quoniam, dum, quoad, quandoquidem. Poetic. ὅττε, Dor. ὅχα. Etiam pro ὅστις, qui, Odyſſ. ξ. Sed πότε, quando? τότε, tunc. ὅτε μὴ, pro εἰ μὴ, ⁊ ὅτι μὴ, niſi, Iliad. π. ὅτε κεν, quandoquidem. ὅτε περ, & ὅτε τε, quando, Homer.
Ὅτεο, Jonic. & Dor. ὅτου, pro ὅπῳ, cujuſcumque, Herodot.
Ὅτεο τρόπῳ, Jonic. pro ὅπως τρόπῳ, quo modo.
Ὁτεῳδὴ, Jonic. pro ὁπωσδὴ, cuicunque. Sic ὅτεων, pro ὧν πάντων, quorum.
Ὅτι, & Poetic. ὅττι, quod, quia, quoniam, conjunctio. Sed ὅ, τι, quicquid, pronomen n. g. ab ὅστις. Sed διότι, quare, quamobrem. q. ab διὰ, qui.
Ὅτιεν, quis igitur? ab ὅς, quis, & κεν, ergo. Item ὁπόκεν, quodcunque, quodvis, quodlibet, quantulumcunque, quantumlibet. ⁊ ὁπόκεν, vel tantillum, Plat. μηδ' ὁπόκεν φρονέοντας, nullius ſenſus, atque mentis homines, Xenoph.
Ὁπτοίνυν, quod vero, quod autem, itaque. μεθαμῶς ὁπτοίνυν εἶπης, tu vero cave dicas, Plato in Phæd.
Ὅτις, Poet. pro ὅστις, quicunque, Odyſſ. ὁ.
Ὀτλεύω, laboro, ſum miſer, ſuſtineo, f. εύσω. p. εὐκα.
Ὀτλήμων, ονος, ὁ, miſer, laborioſus.
Ὀτλος, η, ὁ, ærumna, labor, calamitas. ὀτλέω, ærumnas fero. a τλάω, per pleonaſmum ⁊ ο.
Ὀτρηρός, & ὀτραλός, ὰ, ὁ, ſtrepitus, tumultus, ſonitus.
Ὅτω, Attice pro ὅπωτ, cujus, gen. ſing. ab ὅστις, qui. quod ab εἴ, & τις. ὅτῳ δήποτε ἔσκεψαι, cujuſcunque gratia, Ariſtoph. in Plut.
Ὅτων, uſurpatur, pro ὁπωσῶν, alius cujuſcumque, Plato 1. de Rep.
Ὀτρυ, υος, ἡ, gallinacea cauda, Heſych.
Ὀτρηλίως, celeriter, ocyſſime, accurate, adv. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, incito.
Ὀτρηρὸς, ὰ, ὁ, celer, citatus, diligens, ſedulus, impiger.
Ὀτρυγέτι, pro ὁμοιοτρόπως, εἰ, ejuſdem pili. nam ὅμοιος paritur hanc ſyncopen, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.
Ὀτρύνομεν, 1. plur. præſ. ind. act. verbi ὀτρύνω, incito.
Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, hortatio, inſtigatio. Th. ὀτρύνω, incito.
Ὀτρύνω, hortor, jubeo, excito, incito, inſtigo. fut. υνῶ, & Jon. ὀτρυνέω. in paſſ. ὀτρύνομαι, incitor. Hinc ὀτρηρὸς, ὰ, ὁ, celer, diligens, ſedulus, impiger.
Ὄττα, vide ὅσσα.
Ὅττι, quia, quoniam, Poetic. pro ὅτι, quod.
Ὁττικεν, quodcunque, Poet. pro ὅ, τι, & κεν.
Ὀττοτοῖ, hei, heu, ah! hinc ὀττοτύζω, lamentor.
Ὅτῳ. Att. pro ὅπῳ, cui. ab ὅστις, quicunque, ex ὅς, & τις, quis.
Ὅτῳ μὴ ἀχθομένῳ ἔῃ, ſi cui volenti, & non invito eſſet. ζ ut loquitur Tacitus) Plat. in Phædone.
Ὅτῳ ἄν, & ὅτῳ δήποτε, cuilibet, cuicunque.
Ὅτῳ ποτέ, quonam pacto.
Ὅτων, pro ὧν, ὅτων ἕκ, Ariſtid.

O Υ.

Οὐ, non, adverb. ſeq. conſon. οὐκ ſeq. vocali tenui, & οὐχ ſeq. vocal. aſpirat. Duplex negatio apud Græcos fortius negat, & vertitur nequaquam.
Οὖ, pro ἐγὼ, ubi, adverb. οὖ ᾗ τοῦτο. Ergo ab οὗ. Sed τοῦ, ubi? Sic & οὗ, ſui, gen. vel ab ὅς, ἥ, quis, cujus. Eſt & οὗ, pro οὗτος, qui. Jol. 1. verſ. 9. 16.
Οὐ, miſiſti, pro ἔτυ, vel ἔω, & contract. οῦ, 2. ſingul. aor. 2. ind. med. vel aor. 2. imperat. med. ab ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧω.
Οὐά, vah! adverb. Marc. 15. 29.
Οὐαὶ, væ, adv. cum dat. ἡ ἀώ, miſeria.
Οὖας, ατος, τὸ, auris, Poetic. pro οὖς, ωτος, τὸ, idem.
Οὔατα, τὰ, aures: vaſorum anſæ. nom. pl. ab οὖας, ἄατος, τὸ, auris, & contracte οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem.
Οὐγγία, vel οὐγκία, ας, ἡ, uncia.
Οὐδαμῆ, & Doric. οὐδαμᾶ, nuſquam, nullarenus, nullo modo.
Οὐδαμινὸς, ὴ, ὁ, nihili. nugatorius, gerro, contemptus, nullius pretii.
Οὐδαμὸς, nullus. quod ex οὐδὲ, neque, & ἀμὸς, ὴ, ὁ, unus, aliquis. Doric. noſter. hinc οὐδαμῶς, nequaquam, adv. οὐδαμόσε, & οὐδαμοῦ, nuſquam.
Οὐδας, αος, τὸ, pavimentum, idem ac ὄδος, ου, τὸ, ſolum.
Οὐδὲ, neque, conjunct. ex ὁ, non, & δέ, vero.
Οὐδείς, ενὸς, ὁ, nullus. οὐδεμία, ᾶς, ἡ, nulla. οὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum. ex οὐδὲ, neque, & εἷς, unus.
Οὐδέκοτε, Jon. pro οὐδέποτε, nunquam.
Οὐδέν, ενὸς, τὸ, pro οὐδενὸς, nullum. vide οὐδείς.
Οὐδενόσωρος, η, ὁ, nulla cura dignus, contemnendus. ab οὐδείς, nullus, & ὦρα, cura.
Οὐδέποτ', pro οὐδέποτε, nunquam, adv.
Οὐδέπω, nondum, nunquam, adv.
Οὐδεπώποτε, neutiquam, idem ac οὐδέποτε. οὐδεπώποτε, nunquam antea, Demoſth.
Οὐδέτερος, α, ὁ, neuter. οὐδετέρωσε, neutro modo. οὐδετερωθεν, neutra ex parte. Galen. ad Glauc. οὐδετέρωσε, neutram in partem.
Οὐδέπω, neque ullum. οὐδέπωποτε, numquam, Homer.
Οὐδὸς, ου, τὸ, ſolum, pavimentum. Sed οὐδὸς ου, limen. οὐδὸς ἐκ καὼλου, angiportus. Hinc οὐδάμιος, α, ὁ, humilis, terreſtris. Sed οὐδὸς, ὰ, ὁν, Jon. pro ὄδιος, iter.
Οὐδοποῦν, nihil prorſus, nequaquam. ex οὐδεὶς, nullus, & ποῦν, igitur.
Οὖθαρ, αρος, τὸ, uber, mamma, abundantia, fumen, arvina. οὔθαρα σφαιρηγόωντο, ubera diſtendebantur. Odyſſ. ί. οὔθαρ ἀρούρης, uberras telluris, ager feracitate inſignis. Iliad. ί.
Οὐθείς, οὐθένα, οὐθὲν, nullus, a, um. ex οὐτὲ, & εἷς, unus.
Οὔθαλ, non equidem, non tamen, non omnino, nequaquam, Apollon.
Οὐκ, non ſequente tenui, nonne, an non? Lucian. οὐκ pro μὴ in prohibitione, Iſocr.
Οὐκέτι, non item, non amplius. ex οὐκ non, & ἔτι, adhuc.
Οὐκί, Poet. pro οὐχί, hoc autem pro οὐκ.
Οὐκοῦν, non igitur? quin igitur? Significat etiam profecto, Xenoph. ex οὐκ, non, & οὖν, ergo.
Οὔκω, Jon. Pro οὔπω nondum. ſic οὐκωτι, Jon. pro οὐκ, vel οὐκέτι, non igitur.
Οὐκῶς, Jon. pro οὔπως, nullo modo.
Οὐλαί, hordeum, quod οὐλοτόν, id eſt, integrum ederetur cum ſale, ante molas inventas. οὐλαὶ, αἱ, Atticis crines, farinæ, molæ, hordea.
Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, confertum agmen, cohors, acies virorum, caterva.
Οὐλαφὸς, οῦ, ὁ, mortuus. ab οὐλος, ſeu ὀλοὸν ἆρε, quem res mortifera tetigit.
Οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix, tubet, ulcus, vomica, τὰς οὐλὰς ἐκκλίνομεν, cicatrices, delemus, Nazianz. in Orat.
Οὔλιος, & οὔλιμος, idem ac οὐλος.
Οὐλίας, α, ὁ, Dorice pro Οὐλίας, ου, ὁ, nomen viri proprium.
Οὐλοδέτης, ου, ὁ, mergus, faſciculus hordei collecti. ab οὐλος, faſcis, & δέω, ligo. vel ab οὐλαὶ, hordea. Item meſſor, manipulos ligans. Hinc οὐλοδέτειος, funis, quo οὐλος δέεται, id eſt, faſciculus colligatur.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οὐλόθριξ, ιχος, ὁ, qui crispos habet capillos. ex οὖλος, crispus, & θρὶξ, capillus.

Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo molas sallas, offero.

Οὐλοκάρηνος, ος, ὁ, crispo capite. ex οὖλος, contortus, & κάρηνον, ν, τὸ, caput.

Οὐλομένη, ης, ἡ, pernicioſa, Poet. pro ὀλομένη. ſic οὐλομένοις, gen. Jon. m. g. ejuſdem temporis, & modi, verbi ὄλλυμι, perdo.

Οὐλόποδες, ὄδος, ὁ, integer pedibus. ab οὖλος, integer, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Οὖλος, η, ὁ, totus, integer, ſanus, perfectus. item mollis, tener: criſpus, Iliad. κ. item manipulorum collectorum falcis. unde Οὐλώ, Ceres, ab εἴλω, conſtringo. Tum etiam οὖλος pro ὀλοὸς, perniciosus, quod vide in ὄλλυμι. Ab οὖλος, tener, eſt οὖλον, ν, τὸ, gingiva, quia tenera eſt ejus caro. ὀν τοῖς οὔλοις ὀδόντας, in gingivis dentes, Aphrod.

Οὐλοχύτας, acc. plur. ab οὐλοχύτης, ης, ὁ, mola, id eſt, hordeum ſale conſperſum ad ſacrificandum, Iliad. α.

Οὔλυμπος, ου, ὁ, & Jonic. οὐλύμπιος, Poetic. pro ὄλυμπος, Olympus, quaſi ὁλόλαμπος, totus lucens. Οὐλυμπόνδε, ad Olympum, q. εἰς Οὔλυμπον, hinc Οὐλύμπιος, Olympius, cœleſtis.

Οὖλω, recte valeo, ſum ſanus. Th. οὖλος, integer, ſanus.

Οὑμὸς, ὁ, per ſynæreſin, pro ὁ ἐμὸς, meus. Sic τοὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν.

Οὖν, igitur, itaque, ergo, tandem, certe. q. ex ὄς. Eſt enim ὃ ὄ, propter quod.

Οὕνεκα, & οὕνεκ', pro ὃ ἕνεκα, cujus rei gratia. Sic τοὔνεκα, pro τὸ ἕνεκα.

Οὐπτᾶτε, Poetic. pro ὀπτᾶσθε, 2. plur. ind. paſſ. verbi ὄπταμαι, idem ac ὀπτάω, vitupero. Th. ὄπταμαι, idem.

Οὔρημα, ατος, τὸ, Poet. pro οὖρον, nomen. ſic οὐρημαίζω, pro οὐραμαίζω.

Οὐρημαίνειν, Jonic. pro οὐρημαίνειν, nominare.

Οὐρήμακλυτος, ος, ὁ, Poet. τῷ οὐράματι κλυτὸς, nomine clarus, inclytus.

Οὐρημάρχης, ου, ὁ, provinciæ præfectus, Jon. pro οὐραμάρχης. ex οὖρος, rego. hinc οὖρος, & ἀρχὴ, imperium.

Οὐρημαχὸς, ου, ὁ, nobilis, celebris. Jon. pro οὐραμαχὸς.

Οὖς, Dor. pro ὁ ὦς.

Οὔτερ, gen. ſingul. ab ὅστις, ἥτις, ὅτις, qui, quæ, quod. ὅτερ autem, ubi, Ariſtoph.

Οὔποτε, nunquam. ex οὐ, & πότε, & hoc ab ὅτε, quando.

Οὔπω, nondum. οὔπω δυνάσται, non potes, Ariſtoph. in Pluto. Item pro numquam ἤδεμων, Iliad. γ.

Οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda, extremum agmen, prora: tum membrum virile. Item puppis. hinc οὐρεῖος, α, ον, ad caudam pertinens, poſtremus. οὐλόουρος, ος, ὁ, catus, felis. ἀρκτοῦρος, ος, ὁ, ſtella poſt caudam majoris urſæ; Arcturus. μείουρος, ſeu μύουρος, ος, ὁ, cui cauda truncata eſt, mutilus. μελάνουρος, ος, ὁ, nigram caudam habens. σκίουρος, ος, ὁ, ſciurus, cui cauda loco umbræ eſt.

Οὐραγὸς, ὁ, extremi agminis dux. Item οὐραγὸς, cauda Dioſcor. l. 4. c. 275. Hinc οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. ab οὐρὰ, cauda, & ἄγω, duco.

Οὐρήθρη, ης, ἡ, & οὐρηθρα, ας, ἡ, meatus, per quem urina defertur e renibus in veſicam: matula. Et οὐρήθρα, loci, qui ex renibus urinam emittunt, foramen penis.

Οὐρανία, ας, ἡ, & Jonic. Οὐρανίη, ης, ἡ, Urania, una ex Muſis.

Οὐρανίδης, α, ὁ, Doric. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ, & οὐρανὸς παῖς, Cœli filius.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœleſtis, cœlicola. in nom. plural. οὐρανίδαι. Them. οὐρανὸς, ου, ὁ, cœlum.

Οὐρανίτης, ου, ὁ, cœleſtis, excelſus. Et κράτιστον ἄσον ἀειδὰ, Ariſtoph. in Ran. pro vehementer clamabat.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlicola, cœleſtis. in nom. plural. οὐρανίωνες, gen. pl. οὐρανιώνων.

Οὐρανόθεν, adverb. e cœlo, cœlitus.

Οὐρανομήκης, ους, ὁ, ἡ, ἤ, altiſſimus, prælongus, magnus. ab οὐρανὸς, cœlum, & μῆκος, ους, τὸ, longitudo.

Οὐρανὸς, ὁ, & Doric. ὠρανὸς, ὁ, cœlum. Hinc οὐράνιος, α, ὁ, ἡ, cœleſtis. οὐρανόθεν, cœlitus.

Οὐρανῶ, gen. Dor. & Æol. pro οὐρανῆ. ab οὐρανὸς, cœlum.

Οὐρῆας, accuſ. plural. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρβανὸς, ὁ, ὁ, Urbanus, nomen viri Lat.

Οὖρεα, Jon. pro ὄρεα. vide ὄρεος.

Οὐρεῖν, præſ. inf. pro imperat. ab οὐρέω, urinam reddo. Th. οὖρον, urina.

Οὔρεος, Jonic. & Poet. pro ὄρους, montis, gen. ſingul. Sic οὔρεα, pro ὄρεα, nom. plur. οὔρεσι, dat. plur. ab ὄρος, εος, mons.

Οὐρεὺς, ῆος, ὁ, Jonic. & Poet. pro ὀρεύς, mulus: jumentum, Iliad. ω. οὐρῆες, cuſtodes, φύλακες. q. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Nam οὐρεὺς cuſtos. ab οὖρος, cuſtos.

Οὐρῇ, Jon. pro οὐρᾷ, dat. ſing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρῆας, mulos, acc. plur. Jon. ab οὐρεύς, ῆος, Jon. ῆος, ὁ, mulus.

Οὐρὴν, acc. ſing. Jon. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρῆσις, mejas, 2. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi οὐρέω, mejo. fut. ήσω. Th. οὖρον, ν, τὸ, urina.

Οὐρίας, α, ὁ, nomen viri: Urias. Hebr. lux Domini.

Οὐρίαχος, ος, ὁ, ferrum, quo ima pars haſtilis præfixa eſt. ab οὐρὰ, cauda, & ἀκὶς, cuſpis, quod ſit acutum in extremitate.

Οὐρίζω, Jonic. pro ὁρίζω, conterminus ſum, finio, adapto, appropinquo. Item ſecundo vento navigo. Sic οὔρισμα, Jonic. pro ὅρισμα, terminus, finis.

Οὔριος, α, ὁ, nomen propr. viri, Urius. Eſt & ventus ſecundus. Οὔρια, res proſperæ.

Οὖρον, ν, τὸ, urina, lotium, quia οὐρέω, ruit ex veſica. vel ſit quaſi ἐμῷ ῥύσιν, ſimul fluens, & ruens. Hinc οὐρέω, urinam reddo. fut. ήσω. δυσουρία, ας, ἡ, urinæ difficilis excretio.

Οὖρος, ος, ὁ, ventus ſecundus, proſper ſucceſſus. hinc προσουρέω, ſecundo flatu vehor. Item οὖρος, cuſtos, inſpector. quaſi ab ὁράω, incito, vel ὁράω, video. Hinc οὐρεὺς, έως, ὁ, domus cuſtos. οὐροφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos. φρουρὸς, ος, ὁ, cuſtos. φρουρὰ, ᾶς, ἡ, præſidium. φρούριον, ου, τὸ, locus, aut munitio, cui præſidia imponuntur. φρούρια, ων, τὰ, oppida, caſtella. φρουρέω, in præſidio ſum, cuſtodio.

Οὐρὸς, ου, ὁ, alveus, ſeu foſſa, per quam deducitur navis in mare, quia per eam navis οὐρεῖ, id eſt, ὁρμᾷ, καθέλκεται. Item mons, moles. Eſt ὀροὺς, ſerum lactis, & ſanguinis. ex ὀρὸς. eſt & ὄρος, Jon. pro ὅρος, finis, terminus. & ὄρος, pro ὄρος, mons.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris, in plur. τὰ ὦτα, aures. q. ex ὄϝω, audio, Th. ὠσὶ, ὠτος, τὸ, idem.

Οὐσαν, acc. ſing. ab ὄσσα, ης, ἡ, præſ. part. ab εἰμὶ, ſum.

Οὖς, quos, acc. plur. ab ὅς, ἥ, ὅ. At ὅς, ſuos, ab ὅς, ἥ, ὅν.

Οὐσία, ας, ἡ, eſſentia, natura, ſubſtantia, opus, peculium, patrimonium. ab ὤν, οὖσα, ὄν, præſ. part. verbi εἰμὶ, ſum.

Οὔτ' ἄρ', pro οὔτε ἄρα, neque.

Οὔτα, vulneravit, per apocopen pro οὔτασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, vulnero. fut. ώσω. alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. activ. verbi οὐτάω, vulnero. imperf. οὔτασον, ων, ασι, ας, αι, α.

Οὐτάμενος, Jon. pro οὐτάμενος, Dor. οὐτάμενος, præſ. inf. activ. verbi ὄτημι, idem ac οὐτάω, vulnero.

Οὐτάμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. ab ὄτημι, quod ab ὄτημαι, pro οὐτάω, vel per ſyncopen pro ὀτασάμενος, aor. 1. part. med. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.

Οὔτασ', pro οὔτασε, vulneravit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω. Th. οὐτάω, vulnero.

Οὐτάω, vulnero, vulnus infligo. f. ώσω. p. ηκα. Hinc οὐτάζω, οὐτάσκω, & ὄτημι, idem. An ab ἄτη, damnum? Vulnerando enim damnum patitur corpus animalis. an ab ὠτὰ, & τάω, extendo? quia οὐτάω eſt cominus vulnero.

Οὔτε, & οὐδ', ut & οὐδ', neque. ex οὐ, & τε, que.

Οὔτερος, Jon. pro ὁ ἕτερος, alter.

Οὐτιδανὸς, ὸς, ὁ, homo nullius pretii, vilis. ab ὅστις, nullus, & τιδανὸς, ος, ον, τὸ, munus.

Οὔτιν', pro ὅστινα, accuſ. ſing. ab ὅστις, nullus, gen. ὅστινος, ex οὐ, non, & τὶς, quis.

Οὔτινος, gen. ſing. ab ὅστις, quicumque. Pro ὅστινος Attici dicunt ὅτου, Jones ὅτεο, Dor. ὅτευ, Æol. & Poet. ὅτιο, & ὅτεο. Pro ὅτῳ, Attici ὅτου, Jon. ὅτεῳ. Pro ὁτῳοῦν, Attici ὅτου, Jones ὅτεω. Pro οἵτισι, Attici ὅτοις, Jones ὅτεοισι, & ὁτέοισι. Ex ὅς, & τὶς, quis?

Οὐτιπῃ, Dor. pro οὐδαμοῦ, nullo modo.

Οὔτις, nullus. gen. οὔτινος, acc. οὔτιν', & οὔτινα, ex οὐ, non, & τὶς, quis.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. gen. τούτου, τουτοῦ. nom plur. οὗτοι, αὗται, τοῦτοι. gen. plur. τούτων. q. ex ὁ, & αὐτὸς. Sic, ὗτος, in vocat. caſu, pro, heus tu. ὗτος κοθδεῖς, dormis? vel heus tu dormis? Ariſtoph. in Nub. ὗτος, σὲ φωνῶ, heus tu, te appello, Sophocl. in Ajace.

Οὕτω, & οὕτως, ſeq. vocali, ſic, itane? tamtopere; hoc modo, ad hunc modum. Attice οὑτωσί.

Οὐχ, ante aſperam. οὐκ, ante vocalem. οὐ, ante conſonantem, non.

Οὐχί, nonne? adv. interrogandi. Item Attice non, nequaquam. adv. negandi. Th. οὐ, non.

Ο Φ.

Ὀφελέτης, ου, ὁ, debitor. acc. plural. ὀφελέτας. ab ὀφείλω, debeo.

Ὄφελμα, ατος, τὸ, debitum. ὀφέλημα, ατος, τὸ, debitum. Pro merito uſurpat D. Paulus, & opponit τῇ χάριτι, gratiæ, & δωρεᾷ, dono, ad Rom. 4. Th. ὀφείλω, debeo.

Ὀφλὴ, ῆς, ἡ, debitum. ὀφέλημα, ατος, τὸ, debitum. Pro merito uſurpat D. Paulus, & opponit τῇ χάριτι, gratiæ, & δωρεᾷ, dono, ad Rom. 4. Th. ὀφείλω, debeo.

Ὄφλω, debeo, reus ſum. debitor ſum. Ὀφλὼν σὲ βλάβω, ſum tuæ injuriæ obnoxius, Eurip. imperf. ὤφλισκον, f. ὀφλήσω. p. ὤφληκα. aor. 2. ὤφλον.

Ὄφελες, vide in ὄφελον, utinam.

Ὄφελλεν, Poet. pro ὤφελον, quod Jon. pro ὤφλεν, 3. ſing. a. 2. act. verbi ὀφείλω, debeo.

Ὀφέλλω, εις, ει, augeo, adjuvo, proſum. Item excito, concito. ὄφελλε ὀφέλλει, pugnam concitat, Heſiod. bene mereor, Argon. 2. Uſurpatur & pro ὀφείλω, debeo. f. ὀφελῶ. p. ὤφληκα. a. 2. ὤφλον.

Ὀφέλλωσιν, augeant, 3. plural. præſ. ſub. verbi ὀφέλλω, augeo.

Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, debeo. Er uſurpatur ut adverb. optandi, in prima, ſecunda, & tertia perſona; ut αἲθ' ὄφελες ἦσθαι, utinam ſederes. αἲθ' ὄφελον αὖθι μένειν, utinam cœlebs eſſem. ὡς ὄφελον θανάτοιο μοι ἄσσον, utinam mihi mors placuiſſet.

Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, uſusfructus. ab ὀφέλλω, juvo, augeo.

Ὄφεως, genit. Jonic. ab ὄφις, ιος, ὁ, anguis.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, oculorum morbus, lippitudo. hinc ὀφθαλμιάω, oculorum morbo laboro, lippio. ab ὀφθαλμὸς, oculus.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, obſequium ad oculos exhibitum. ab ὀφθαλμοδουλος, ου, ὁ, ſervus, qui inſpectante hero ſe gnavum præſtat. ab ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video, & δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus: excellentia, Pindaro. Vir illuſtris. vel qui res futuras ſua prudentia prævidere poteſt. dativ. plural. Jonic. ὀφθαλμοῖσιν. accuſ. plural. ὀφθαλμοὺς, Dor. pro ὀφθαλμοὺς. Th. ὄπτομαι, video.

Ὄφθη, ῆσαι, ἡ, viſus, aor. 1. part. paſſ. ὀφ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὀφθῆναι, aor. 1. inf. pass. ὀφθέντα, 2. sing. f. 1. pass. verbi ὄπτομαι, video. Ὀφθῆναι, ὀφθήσομαι, vide in ὀφθάω.
Ὄφις, gen. sing. ab ὄφις, ὁ, serpens.
Ὄφις, ιος, & εως, ὁ, serpens. Hinc ὀφιώδης, ες, ὁ, serpentinus, anguinus.
Ὄφλεν, aor. 2. inf. act. per syncop. pro ὀφειλέσαι, verbi ὀφείλω, debeo, & per syncop. ὀφλω. f. ὀφειλήσω, & per syncop. ὀφλήσω. præt. ὤφληκα. aor. 2. ὤφλον.
Ὀφλήσω, per syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. verbi ὀφείλω, debeo.
Ὄφρα, & ὄφρ', ut, quo, donec, dum, adverb. Poet. pro ἵνα, ὅπως, ad quem finem, & quousque, donec; etiamsi, quatenus. Respondet ei πόρρα, tunc. Ducam ἔρρα ab ἔπτω, ut sit respiciendo ad illum finem: πόρρω autem ab πόρρω, ut πόσον ab ὅσον.
Ὀφρύη, idem ac ὀφρύς, supercilium. Respondet ei πόρρα, tunc.
Ὀφρυόεις, εντος, ὁ, & in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, ἡ, excelsus, item superciliosus. Thema ὀφρύς, ὕος, ἡ, supercilium.
Ὀφρύς, ύος, ἡ, supercilium, superbia, tumulus: ripa fluvii. dar. plur. ὀφρύσι. hinc ὀφρυόεις, εντος, ὁ, supercilios.

O X.

Ὠχ', pro ὄχα, valde, præ cæteris, longe. ponitur pro superlat. ab ἔχω, habeo. usitatius est ἔοχον, & ἔοχα, ab ἐξέχω, emineo.
Ὄχεον, ὁ, τὸ, ansa clypei, qua ille tenetur. ab ἔχω, teneo, & ὀχάνη, idem.
Ὄχεον, Jon. pro ὤχεον, imperf. act. verbi ὀχέω, veho, porto. f. ὀχέσω.
Ὀχέσφιν, curribus, dat. plural. Jonic. pro ὀχέεσσιν. dicitur & ὀχέεσσι, dativ. plural. Jonic. ab ὄχος, εος, τὸ, currus.
Ὀχετηγός, οῦ, ὁ, aquæ ductor: irrigator. ab ὀχετός, canalis.
Ὀχετός, οῦ, ὁ, canalis, fistula, aquæ ductus. q. ab ὀχέω, veho, duco. hinc ὀχετεύω, in rivos diduco. ὀχετὸς ἄκης, canalis calamitatis, pro perpetua calamitate.
Ὀχεύς, έος, ὁ, reticulum, vectis: lorum galeæ, Iliad. γ. Item scrotum. in plur. ὀχῆες. ab ἔχω, teneo.
Ὀχέω, admissarium admitto, coeo, inco. f. ὀχέσω. præt. ὤχωκα. Hinc ὀχέα, ας, ἡ, coitus. q. ab ὀχέω, veho.
Ὀχέων, veho, porto. præs. part. ὀχέων, moderans. Th. ὄχεσε, ε, ὁ, & εος, τὸ, currus.
Ὀχή, ῆς, ἡ, cibus. ab ἔχω, sustento.
Ὀχήνη, ες, ὁ, Ochesius, nomen pro prium.
Ὀχθέομαι, ingemo. Hesych.
Ὀχθας, acc. plur. ab ὄχθη, ης, ἡ, ripa. dar. plur. ὄχθῃς, & Jon. ὄχθῃσι, & ὀχθάεσσι, Poet.
Ὀχθέω, indignor, gravate fero, doleo, suspiro. Odyss. ε. q. ab ὀχέομαι. alii ab ὄχθη, ripa. qui offenditur, & indignatur, ejus animus velut aqua ad ὄχθας, id est, ripam pulsa alliditur. Alii referunt ad ἔχθω, odi.
Ὄχθη, ης, ἡ, ripa, intra quam ἔχεται, seu ὀχεῖται aqua. ὄχθος, ου, ὁ, ripa, tumulus: labor.
Ὀχθήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ὀχθέω, gravate fero.
Ὄχθῃσι, dat. plur. Jon. ab ὄχθη.
Ὀχλεύβος, ου, ὁ, limbus, fimbria. Suidæ est ὀχέβας, q. ab ὄχθη, ripa. vel ducatur ab ὀχθη, & βάσις, ille scil. limbus, qui est ad βάσιν.
Ὄχθος. vide in ὄχθη.
Ὀχλάζονται, turbantur, Dor. pro ὀχλάονται, 3. plur. præs. ind. pass. verbi ὀχλέω, turbo. Them. ὄχλες, ε, ὁ, turba.
Ὀχλάω, moveo: molestiam exhibeo: frequento, Ceb. Theb. f. ὀχλήσω. ab ὀχλέω, veho. Hinc ὀχλήεις, ὁ, ἡ, vectis.
Ὀχλέω, turbo, molestiam exhibeo. f. ὀχλήσω. p. ὤχληκα. præs. pass. ὀχλέομαι, ἠσομαι, vexor.
Ὀχληρός, ὰ, όν, turbulentus, a, um, molestus, gravis, infestus, obstrepe-

rus, Aristoph. quod ab ὀχλέω, turbo, Th. ὄχλος, ου, ὁ, turba.
Ὀχλοποιέω, ῶ, cogo turbam. fut. ήσω. p. ὠχλοποίηκα. a. 1. ὠχλοποίησα. ab ὄχλος, ου, ὁ, turba, & ποιέω, facio.
Ὄχλος, ου, ὁ, turba, motus, caterva, multitudo, populus. Item molestia, tumultus. Hinc ὀχληρός, ὰ, όν, turbulentus. ὀχλέω, turbo, commoveo. ἐνοχλέω, idem. παρενοχλέω, obturbo, molestiam exhibeo.
Ὄχμα, ατος, τὸ, & ἔχμα, retinaculum, fibulamentum, πόρπημα. ab ἔχω, retineo. hinc ὀχμάζω, inhibeo.
Ὄχμος, ου, ὁ, series, ordo. ubi una res ἔχεται ἄλλης, id est, adhæret alii.
Ὀχείσα, ας, ἡ, Poet. & Dor. pro ἐχέσα, ης, ἡ, vehens, ferens, præs. part. f. g. ab ἐχέω, veho, sustineo. Thema ὄχος, ου, ὁ, currus.
Ὄχος, ου, ὁ, & εος, τὸ, currus, vehiculum, plaustrum, biga, rheda, Eurip. q. ab ἔχω, contineo. multorum enim est capax. vel ἄγω, impello. Hinc ὀχέω, veho, porto. ἐποχέω, inveho. παρήορος, ου, ὁ, qui a latere alterius vehitur.
Ὀχυρός, ὰ, όν, idem ac ἐχυρός, munitus, fortis, firmus. ἀπὸ ὀχυρᾶ, ex tuto, Thucyd. ὀχυρόω, munio, fulcio.
Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, munitio. ab ὀχυρόω, munio.

O Ψ.

Ὀψ, ὀπός, ἡ, vox, cantus. q. ab ἔπω, loquor. Sed ὄψ, oculus, visus, aspectus, facies, ab ὄπτομαι, video. Ab ὄψ, vox, est ἔλλοψ, οπος, ὁ, mutus, item piscis acipenser. ἠπεροπεύω, decipio. μέροψ, οπος, ὁ, divisam, seu articulatam vocem habens. Epitheton hominis. Est & avis nomen. σκώψ, ωπός, ὁ, avis nomen ex genere nocturnarum.
Ὀψαμάτης, ου, ὁ, qui sero metit. ex ὀψέ, sero, & ἀμάω, meto.
Ὄψασον, ου, τὸ, facies, vultus. Æschyl.
Ὀψάσμαι, opsonor. f. ήσομαι. p. ήμμαι.
Ὀψάριον, ου, τὸ, parvum opsonium, pisciculus. Th. ὄψον, ου, τὸ, quicquid cum pane comeditur. per synecd. gen. piscis.
Ὀψαρύστης, ου, ὁ, qui sero arat. ex ὀψέ, sero, & ἀρόω, aro.
Ὀψέ, sero, vesperi. ὀψὲ ἡμέρας ἦν, serum diei erat. Thucyd. μέχρι ὀψέ, ad vesperum usque, Thucyd. q. ab ὄψ, retro. vel ἐπίσω, post. Alii deducunt ab ὄψ, oculus, ἀπηρασκῶς, quod vesperi res minus clare cernantur. Hinc ὄψιμος, η, ὁ, ἡ, serus, serotinus. ὀψίζω, sero aliquid facio. ὀψίγονοι, posteri.
Ὄψεαι, videbis, Jonic. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. pass. ὤμμαι. aor. 1. ὠφθην.
Ὄψει, videbis, Att. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. med. ejusdem verbi. Est & ὄψεις, dat. sing. ab ὄψις, εως, ἡ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.
Ὄψεσθε, 2. plur. fut. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψεσθαι, in 3. plur. ὄψονται.
Ὀψία, ας, ἡ, vespera, serum diei, tempus vespertinum. Th. ὀψέ.
Ὀψίγονος, ου, ὁ, ἡ, sero natus, posteri. ab ὀψέ, sero, & γίνομαι, nascor. p. m. γέγονα.
Ὀψιμαθής, ὁ, ἡ, sero doctus. ex ὀψέ, sero, & μανθάνω, disco.
Ὄψιμος, η, ον, ὁ, serotinus, serus. Th. ὀψέ.
Ὀψιμαθής, ους, ὁ, qui sero sapit, sero sapiens. ab ὀψέ, sero, & νόος, ὁ, mens.
Ὄψις, εως, ἡ, vultus, facies, species, vis conspiciendi, visus. Item spectaculum, forma, imago, Aristot.
Ὀψιτέλεια, ας, ἡ, tarditas.
Ὀψίσπορα, τὰ, quæ sero serenda sunt, Theophr.
Ὀψιτέλεος, ου, ὁ, ἡ, imperfectus, serotinus. ab ὀψέ, sero, & τέλος, perficio.
Ὀψιτρώξ, αμπελος, vitis sero putata. Theophr.
Ὀψιφάγος, ου, ὁ, qui opsoniis inhiat.
Ὀψιφανής, ὲς, ὁ, ἡ, sero, & randem apparens.
Ὄψιχα, sero, vesperi. Hesych.
Ὀψίβαρον, ου, τὸ, vasculum, in quo opsonia ponuntur.
Ὀψοδιδάσκαλος, ου, ὁ, structor opsoniorum, ferculorum institutor.
Ὀψοδία, ας, ἡ, opsonii egestas, Suid.
Ὀψολογία, ας, ἡ, de re culinaria sermo.
Ὀψολόγος, ου, ὁ, artis culinariæ, popinalisque scriptor.
Ὀψομανής, ὲς, ὁ, ἡ, insano amore opsoniorum ductus.
Ὀψιμώνης, ου, ὁ, sero metens, Theocr. Idyll. 10.
Ὄψομαι, η, εται, fut. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. perf. pass. ὤμμαι. a. 1. pass. ὠφθην.
Ὄψον, ου, τὸ, opsonium, epulæ, condimentum, quicquid cum pane comedimus. piscis. Hinc ὀψάομαι, opsonor, vescor cum pane.
Ὀψοφάγος, ου, ὁ, gulosus, helluo, edax. ab ὄψον, opsonium, & φάγω, comedo.
Ὀψώνιον, ου, τὸ, annona: stipendium, lucrum, salarium. ab ὀψώνης, ου, ὁ, opsonator.
Ὀψώριος, ου, ὁ, scabiosus.

O Ω.

Ὤιρων, ων, mulierum, pro ὡρῶν.

Π A.

Π Est decimasexta Græcorum litera, & octoginta denotat. majusculum Π significat quinque. Et π aliquando Jonice transit in κ, ut ὅππως in ὅκως.
Πᾶ, Dorice pro πῇ, & sæpe τᾶ, quod & πᾷδε dicitur, ubi, quo, qua? Theocr. in φαρμακ. Et πᾶ, pro ποῖ, quonam? quem in locum? Et πα, nullo accentu notata, enclitica est.
Πᾶκα, pro πᾶσα, secundum Herodian. Etym.
Παγαί, Dor. pro πηγαί, acc. singul. sed παγάν, gen. plur. Dor. pro πηγῶν, a πηγή, ῆς, ἡ, fons. παγωσι, Dor. dat. plural.
Παγασαίου, gen. sing. Dor. pro Πηγασαίου. epith. Apollinis. Sic Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus. Th. πηγή, ῆς, ἡ, fons.
Παγγλωσσία, ας, ἡ, pro λαλιᾳ, nimia loquacitas, clamores. παρὰ το πᾶν ἐς τὼ γλῶσσαν.
Παγίς, ὁ, concretus, fixus, innixus, Eurip. a. 2. part. pass. πεπαγέλλω, a. 2. opt. pass. a πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo. concrescere facio. f. ξω. p. πέπηχα.
Πάγη, Jon. pro ἔπαγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, compingo.
Παγετός, οῦ, ὁ, glacies, compacta aqua, gelu; rupes; scopulus. a πήγνυμι, compingo, gelo.
Πάγη, defixum est, Jonic. pro ἐπάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. hinc παγῆναι, aor. 2. inf. pass. verbi πηγνύω. Est πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum.
Παγιδεύω, illaqueo, irretio. f. εύσω. p. πεπαγίδευκα, a παγίς. quod vide.
Πάγιος, ὰ, ὁ, firmus, stabilis, solidus, fixus. γῆ παγία, terra firma, Nazianz. in Orat. a πηγνύω, compingo.
Παγιότης, ητος, ἡ, soliditas, firmitas.
Παγίς, ίδος, ἡ, laqueus in terram depactus, decipulum. acc. sing. παγίδα.
Πάγκακος, ὁ, ἡ, omnino malus, infaustissimus. παγκάκως, improbissime, nequissime.
Παγκαρπος, & παγκάρπιος, ὰ, ὁ, ἡ, qui fructuum omne genus fert. Ex πᾶς, omnis, & καρπός, ὁ, fructus.
Πάγκοινος, ὰ, ὁ, omnibus communis. Ex πᾶς, omnis, & κοινός, ὴ, ὁ, communis.
Παγκρατὲς πῦρ, ignis omnia vincens, & absumens. Ex πᾶν, & κράτος, vinco.
Παγκράτιον, ου, τὸ, athletici certaminis genus,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

genus, ad quod πᾶν κράτος, omnis vis, & robur adhibendum erat: pugilatus, & luctа. παγκρατάζειν, pancratium exercere, pancratio uti. Lucian.

Πάγος, ου, ὁ, tumulus, collis, glacies: sal, Th. πηγνύω, compingo.

Παγχάλκεος, ου, ὁ, ex solido ære, æreus. ex πᾶς, omnis, & χαλκός, οῦ, ὁ, æs.

Παγχρύσεα, prorsus aurea, quasi πάντως χρυσέα· a χρυσός, οῦ, ὁ, aurum.

Πάγχυ, penitus, omnino, funditus. adverb. Poet. pro πάνυ. a πᾶς, omnis.

Παΐπτε, saltatis, Doric. pro πηδᾶτε, 2. plur. præs. verbi πηδάω, salio.

Πάθα, ας, ἁ, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poet. casus, clades, quod a πάθος, του, passio. Th. πάσχω, patior.

Πάθε, aor. 2. imperat. act. vel 3. singul. a. 2. Jon. pro ἔπαθε, verbi πάσχω, patior.

Παθέειν, Jonic. resolut. pro παθεῖν, aor. a. inf. act. verbi πάσχω, patior.

Πάθει, dat. sing. a πάθος, εος, τὸ, passio. Παθεῖν, a. 2. inf. act. vide παθέειν.

Παθέων, dat. plur. a πάθος, εος, τὸ, affectus. Th. πάσχω, patior.

Πάθη, passiones, nom. plur. a πάθος, εος, τὸ. Est & πάθη, 2. sing. a. 2. sub. med. vel 3. singul. aor. 2. sub. act. verbi πάσχω, patior.

Πάθημα, ατος, τὸ, afflictio, vitiosus affectus. & in plur. τὰ παθήματα, passiones. Th. πάσχω, patior.

Παθητικός, ἡ, όν, passivus, a, um. qui affectibus detinetur, aut ducitur. Aristot. in Polit. affectus impellens, Theofr. l. 1. c. de causis plant. Th. πάσχω, patior.

Παθητός, ή, όν, patibilis; qui pati potest. a πάσχω, patior.

Πάθον, passus sum, Jon. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. hinc παθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, patior.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio affectuum: schema adhibitum ad iracundiam, odium, vel misericordiam commovendam; quo etiam vehementiores affectus exprimuntur, quorum exempla ex Tragœdiis facile cognoscuntur.

Πάθος, εος, ους, τὸ, affectus, passio, perturbatio, morbus, mollities. dat. plur. πάθεσι.

Παθοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. vide παθών.

Παθών, όντος, ὁ, qui passus est, a. 2. part. act. in f. g. παθοῦσα. a πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Παῖ, vocat. sing. a παῖς, puer.

Παιάν, ᾶνος, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis; & Dianæ, quod canebatur parta victoria, in belli congressu, aut in aversione malorum. Item pes metricus. Apollo ipse sic dictus a παίω, vel παύω, quia mala sedat. Hinc Παιανιεὺς δῆμος, Pæaniensis populus.

Παιάνων, gen. pl. a παιάν, ᾶνος, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, lusus, oblectatio. Th. παίζω, ludo.

Παιγνιάμων, ονος, ὁ, vir, qui jocis delectatur. a παίγνιον, τὸ, ludus.

Παίγνιον, ου, τὸ, & παιγνία, ἡ, Jon. gen. pl. παιγνιέων, ludus, res ludicra. a παῖς, puer.

Παιδ', pro παῖδα, acc. sing. a παῖς, παιδός, παιδί, puer.

Παιδαγωγός, οῦ, ὁ, pædagogus, puerorum custos, & informator. ex παῖς, puer, & ἀγωγός, οῦ, ὁ, dux. Th. ἄγω, duco.

Παιδάριον, ου, τὸ, puerulus. diminut. a παῖς, puer.

Παιδεία, ας, ἡ, institutio, castigatio, disciplina, erudito, educatio. a παῖς, παιδός, puer.

Παιδικοὶ ὕμνοι, Hymnus pueris conveniens, vel qui in pueros canitur. a παῖς, puer.

Παιδίρως ἄκανθος, acanthus sativus. q. παίδων ἔρως. Th. ἐράω, amo.

Παιδεύετε, 2. plur. præs. ind. act. verbi παιδεύω, doceo, erudio, instituo.

Παιδευτής, οῦ, ὁ, eruditor, castigator, præceptor, doctor.

Παιδεύω, erudio, doceo, castigo, emendo, corripio, instituo. ἀείμνηστον ποιεῖται παιδεύσει, perpetuo documento eos docuit. Æschines.

Παιδιά, ᾶς, ἡ, lusus. a παῖς, puer.

Παιδιόθεν, adv. ab incunabulis, ab ineunte ætate, seu a puritia. a παῖς, puer.

Παιδίον, ου, τὸ, infans, puerulus, diminut. a παῖς, παιδός, ὁ, puer. παιδίων νόσος, morbus comitialis, quod in puerili ætate frequenter accidat.

Παιδίσκη, ης, ἡ, ancilla. παιδίσκος, ου, ὁ, puellus, diminut. a παῖς, puer.

Παιδογόνος, ου, ὁ, liberorum procreator. ex παῖς, puer, & γίνομαι, fio.

Παιδόθεν, adverb. ἀπὸ τοῦ, vel ἐκ παιδός, a puero, a puritia.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio: facultas generandi. a παιδοποιέω, liberos procreo. hinc παιδοποιητὸν, verbale, ex παῖς, & ποιέω, facio.

Παιδός, gen. sing. a παῖς, puer. dat. pl. παισὶ, pueris.

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, ludimagister. ex παῖς, puer, & τρίβω, tero.

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, puerorum, gen. plur. a παῖς, puer.

Παίζω, quasi contracte pro παιδίζω, more puerorum lusito, ludo, salto. f. παίξω, & σω. p. πέπαιχα. aor. 1. ἔπαιξα. Hinc παίγνιον, ου, τὸ, ludus.

Παιήονα, hymnum, acc. sing. a παιήων, ονος, ὁ, idem ac παιών, ῶνος, ὁ, idem ac παιάν, ᾶνος, ὁ, hymnus.

Παίονες, οἱ, Macedones.

Παίπαλα, ων, τὰ, loca prærupta & salebrosa, a παιπάλη, hoc est, pulvere, euntium remora. hinc παιπαλόεις, pulverulentus, salebrosus.

Παιπαλάω, circumspicio, scrutor.

Παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuissima, pollen, pulvis.

Παιπάλλω, f. αλῶ, quatio, concutio: exploro, indago.

Παιπαλοέσσης, dat. plur. Jon. pro παιπαλοέντας, f. g. a παιπαλόεις, aspер, præruptus, saxosus. in f. g. παιπαλόεσσα. Th. παιπάλη, farina tenuissima: pulvis.

Παῖς, παιδός, ὁ, ἡ, puer, vel puella: servus: filius. q. a πάομαι, acquiro: nutrio. vel παίω, expedite facio. vel a πάω, pasco, quod pascatur ab iis, qui curam illius gerunt. vel a πάω, vescor. Hinc παιδίον, ου, τὸ, puerulus. παιδάριον, ου, τὸ, idem. παιδεύω, f. σω, doceo, instituo. παίδευσις, εως, ἡ, institutio. παίδευσις, εως, ἡ, idem. παιδευτὸς, ὴ, όν, doctus, eruditus. ἀπαίδευτος, ου, ὁ, indoctus. ἄπαις, αιδος, ὁ, ἡ, liberis carens. βάπαις, αιδος, ὁ, ἡ, puer adultus.

Παίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. παίσης, 2. sing. a. 1. sub. act. a παίω, percutio. f. παίσω. p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, ludo. fut. ξω, & σω. a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, puer.

Παίσδα, Dor. pro παῖδα, puerum, acc. sing. a παῖς, puer.

Παίσδη, Dor. pro παίζη, ludat, 3. sing. præs. sub. activ. verbi παίσδω, pro παίζω, ludo. Th. παῖς, puer.

Παίσῃς, 2. singul. aor. 1. subjun. act. a παίω, percutio.

Παισός, ή, όν. dat. Παισῷ, nomen regionis.

Παισφάτω, oculos circumquaque verto: volito, festino, impetum facio: illustro, manifesto.

Παιχθείς, ὁ, illusus, aor. 1. part. pass. a παίζω, ludo. f. ξω. perf. pass. πέπαγμαι. aor. 1. pass. ἐπαίχθην. Th. παῖς, puer.

Παίω, cædo, percutio, ferio, pulso: quidvis expedite facio: subagito, Aristoph. in Pace. comedo, Aristoph. in Achar.

Παιών, ῶνος, ὁ, Deus Medicinæ, hymnus. Th. παιάν, ᾶνος, ὁ, hymnus.

Πακτίς, ίδος, ἡ, pectis, musicum instrumentum.

Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, ή, όν, compactus. πακτὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, pectis, musicum instrumentum. Hinc πακτόω, compingo. Th. πήγνυμι, idem.

Παλάθη, ης, ἡ, massa ficorum, aut caricarum: Gazæ offa. An a παλάσσω, contundo? Sed πλάθα videtur prius a πλάσσω, fingo, formo. Est massa velut in lareræm formata. Vel a παλαιὸς, ut sit carica ad vetustatem compacta.

Πάλαι, adv. olim, quondam, pridem. Hinc παλαιὸς, ά, όν, vetus, antiquus. παλαιότης, ητος, ἡ, vetustas, antiquitas.

Παλαιγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, senex, vetustus, annosus, vetula. olim genitus. genit. plur. παλαιγενέων. ex πάλαι, olim, & γίνομαι, nascor.

Παλαιγένης, ου, ὁ, ἡ, idem ac παλαιγενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, senex. παλαιγόνοι, majores. Palæogonon ergo accipe pro eo, qui aliquem olim genuit, & procreavit: παλαιγόνων vero pro eo, qui olim est genitus, & qui est antiquus. Ex πάλαι, olim, & γίνομαι, nascor.

Παλαίει, luctatur, 3. sing. præs. ind. act. a παλαίω, luctor. Sic παλαίειν φόνῳ, cum cæde luctari. Thema πάλη, ης, ἡ, luctа.

Παλαιμονέων, Poet. pro παλαίειν, contendere, Pind. in Pythiis. μάχεσθαι, luctari, certare.

Παλαίμων, Palæmon. Portumnus.

Παλαιομαίλωψ, ὁ, veterator, verbero. qui veteribus μαίλωψιν est noratus.

Παλαιὸς, ά, όν, antiquus, a, um, vetus. in compar. παλαίτερος, ρα, ον, antiquior. Th. πάλαι, olim, adverb.

Παλαιότερα, ας, ἡ, vetustior, comparat. f. g. a παλαιὸς, vetus, antiquus.

Παλαιότης, ητος, ἡ, vetustas. ab eodem them. πάλαι, olim, antiquitus.

Παλαιόω, ῶ, antiquo, aboleo. fut. ώσω. præt. πεπαλαίωκα. præs. passiv. παλαιόομαι, ῶμαι, veterasco. fut. 1. pass. παλαιωθήσομαι, ῶ, εται. a πάλαι, olim.

Παλαισμάτεσσι, Jon. pro παλαίσμασι, dat. plur. a παλαισμα, ατος, τὸ, luctа, idem ac Th. πάλη, ης, ἡ, luctа.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, palæstræ ludus, palæstræ luctа.

Παλαιστὴ, ῆς, ἡ, palmus, mensura quatuor digitorum. q. a παλαίω, luctor. opus enim est παλαιστῆ in luctа. aut a πάλλω. unde & παλάμη, manus, palma.

Παλαιστιαῖος, α, ον, unius palmi longitudinem, vel crassitiem habens.

Παλαίτερος, Jon. & Att. pro παλαιότερος, ὁ, antiquior. vide παλαιὸς, antiquus.

Παλαίφατος, Poet. pro παλαιφάτος, secundum priscam famam. Ex πάλαι, olim, & φάτις, seu φάσις, ἡ, rumor. Th. φάω, seu φημὶ, dico.

Παλαίφαστος, ου, ὁ, Palæphatus Peripateticus. in dat. singul. Παλαιφάτῳ. Significat etiam antiquitus celebratus. vide παλαίφατος.

Παλαίω, luctor, palæstra certo. a πάλη, luctа. Hinc παλαιστὴς, οῦ, ὁ, qui luctatur.

Παλάμαις, manibus, dat. plur. παλαμάων, gen. plur. Æol. pro παλαιμῶν, a παλάμη, ης, palma.

Παλάμη, ης, & Dor. παλάμα, ἁ, manus, palma: machinatio, ars, Aristoph. in Vesp. παλάμηαι, dat. plur. Jon. pro παλάμαις. q. a πάλλω, quatio, ut sit quasi παλλάμη. Hinc παλαμάομαι, manu tracto, struo, molior: facio, Aristoph. in Neb.

Παλαμήδης, ους, ὁ, Palamedes, filius Nauplii.

Παλαξίμην, Jon. seu Æol. pro παλαίξειν, fut. 1. inf. verbi παλάσσω, contamino, fœdo. f. ξω. Thema πάλλω, vibro.

Παλάσσετο, polluebatur, 3. sing. imperf. pass. Jon. verbi παλάσσω, fœdo. Th. πάλλω, quatio, vibro.

Παλάσσω, fortior; inquino, contamino: contundo. f. ξω. p. πεπάλαχα. aor. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro, quatio. vel a πηλὸς, lutum.

Πάλδω, allicio, fallo. f. σω. Hinc παλδοτρόχα, illex columba. quasi a πάλλω, agito.

Πάλη, ης, ἡ, luctа, quæ fit τῷ πάλλειν, commovendo manus. Hinc παλαίω, luctor. παλαιστὴς, οῦ, ὁ, luctator. παλαίστρα, ας, ἡ, palæstra, luctа. παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuissima, flos farinæ. ἀνταπαλος, ου, ὁ, ἡ, obluctator, adversarius.

Πάλη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Παλήσειε, 3. sing. 2. 1. opt. Æol. a πηλέω, pro πηλάω, luctor. Sed verbum de mendo suspectum. Vide Æ. Porti Dictionarium Æolicum.

Πάλι, pro πάλιν, rursus, adv.

Παλίη, ἡ, secundus nuptiarum dies, repotia. q. a πάλιν ἰέναι, quod tunc redeant ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, regeneratio. ex πάλιν, rursus, & γένεσις, generatio. Th. γένομαι, nascor.

Παλίγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, diversilinguis, πολίγλωσσος πόλις, urbs, quæ lingua contraria utitur. Ex πάλιν, rursus, e contrario, & γλῶττα, ης, lingua.

Παλίγκοτος, ος, ὁ, iracundus, vindex, tetricus. Hinc παλιγκότως, iracunde, adv. ex πάλιν, iterum, & κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Παλίλλογος, ος, ὁ, rursus numeratus, vel collectus. Hinc παλιλλογία, iterum narro. ex πάλιν, rursus, & λέγω, colligo. p. m. λέλογα.

Παλίμβακις, ιδος, ὁ, ἡ, Dor. pro παλίμβημις, ὁ, retrogradus, reciprocus. ὁδὸς παλίμβακις, ἡ πάλιν βαίνουσα καὶ πορευομένη. Est itus, reditusque manuum, & textorij instrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur. Ex πάλιν, rursus, & βαίνω, eo.

Παλιμπετής, ἐος, ὁ, ἡ, relapsus. ex πάλιν, rursus, & πίπτω, cado. παλιμπετὲς, adv. retrorsum, retro: identidem, crebro, Argon. 2.

Παλιμπλαγχθεὶς, έντος, ὁ, errans, aor. 1. part. pass. a παλιμπλάζομαι, aberro, vagis erroribus retro agor. a πάλιν, rursus, & πλάζω, errare facio, seduco.

Πάλιν, adv. iterum, rursus, e contrario: posthac, Iliad. γ. Hinc ἀνάπαλιν, e contrario: item vice versa.

Παλινάγρετος, pro παλιναγώρητος, ος, ὁ, revocabilis, murabilis, rursus congregatus: irritus. ex πάλιν, rursus, & ἀγείρω, congrego.

Παλινδρομεῖν, recurrere. ex πάλιν, rursus, & τρέχω, curro. f. δρέξω. perf. med. δέδρομα.

Παλίνορσος, ος, ὁ, resiliens. ex πάλιν, rursus, & ὄρω, exciro. fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Παλίντος, ος, ὁ, reflexus. ex πάλιν, rursus, & τείνω, tendo.

Πάλιον, ου, τὸ, Dor. pro Πήλιον, Pelion, Thessaliæ mons.

Πάλιουρος, ὁ, paliurus, frutex spinosus.

Παλιωξις, pro παλίωξις, εως, ἡ, insecutio. proprie, cum ij, qui fugerunt, versa Martis alea, insectantur, Eustath. Iliad. ω. ex πάλιν, rursus, & διώκω, persequor.

Παλλὰς, pro Παλλάδα, acc. sing. a Παλλὰς, άδος, Pallas, Minerva.

Παλλάθη, idem ac παλάθη, ficorum, aut caricarum massa.

Παλλακεύεσθαι, pellicem habere. παλλακὴ, ἡ, pellex, concubina.

Παλλακὴ, ης, ἡ, pellex, puella, concubina. Th. πάλλαξ, juvenis.

Παλλακίδεσσι, dat. plur. Jon. a παλλακίς, ίδος, ἡ, adolescentulus. Th. πάλλαξ, ακος, ὁ, juvenis.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem ac παλλακὴ, pellex.

Πάλλαξ, ακος, ὁ, juvenis, adolescens, quasi jam idoneus ad τὸ πάλλειν, vibrandum hastam. vel a πάλη, luctа, cui idoneus est. Hinc παλλακὴ, ης, ἡ, vel παλλακὶς, ίδος, ἡ, puella, pellex, concubina.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, Sapientiæ Dea, quæ & Minerva dicitur, a πάλλω, quod sc. hastam vibret, ut bellicosa. Est & παλλὰς, adolescentula, a πάλλαξ, juvenis.

Πάλλε, jactabat, Jonic. pro ἔπαλλε, 3. sing. imperf. act. Sic πάλλετ, pro ἐπάλλετο, 3. singul. imperf. pass. verbi πάλλω, vibro, quatio.

Παλλήνη, ης, ἡ, Pallene, nomen proprium.

Παλλομένων, genit. plural. part. præs. pass. a πάλλομαι, fortior, moveo sortes. Th. πάλλω, vibro.

Πάλλω, vibro, agito, quatio, salio, verto, sortior. f. αλῶ. hinc πάλος, ου, ὁ, concussio, sortitio, sors. an a παλῶ, quatio, percutio?

Πάλτὸν, ου, τὸ, telum, tragula, pilum, quod πάλλεται, vibratur.

Πάλτο, impactus fuerat, 3. singul. plusq. perf. pass. ἐπετάλμεω, σο, το, & Jon. sublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, agito. fut. αλῶ. p. πέπαλκα. perf. pass. πέπαλμαι.

Παλυνω, aspergo, albefacio: misceo, humecto. proprie de farina. a πάλη, vel παλίνη, ἡ, tenuissima farina, nempe παπάλη, pulvis.

Παμβίαιος, ος, ὁ, Poet. qui vim adversus omnia habet, adversus omnia violentus. Ex πᾶς, omnis, & βία, vis.

Πάμεμα, ατος, τὸ, possessio. a πάω, possideo.

Παμμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, omnino magnus, prægrandis. in pl. n. g. παμμεγέθη. ex πᾶν, omne, & μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, μεγάλη, ὁ, magnus.

Πάμπαν, adverb. prorsus, omnino, plane. q. d. πάντως. Th. πᾶς, omnis. gen. παντὸς.

Παμπειθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui omnia persuadet. Ex πᾶν, omne, & πείθω, persuadeo.

Παμπησίη, & παμπήδη, πάμπαν, omnino, adv. a παμπησία, universa possessio. Ex πᾶς, omnis, & πάω, seu πάομαι, possideo. perf. πέπαμαι.

Παμπληθεὶ, adverb. quod fit a toto populo, per universam multitudinem. q. d. πᾶν πλῆθος, ους, τὸ, omnis multitudo.

Παμποίκιλος, ος, ὁ, varie pictus. ex πᾶς, omnis, & ποικίλος, varius.

Πάμπολλα, plural. n. g. πάμπολλος, η, ον. g. παμπόλλων, gen. plur. a πάμπολυς, permultus.

Πάμπολυς, genit. παμπόλλης, omnino multus, permultus. ex πᾶς, omnis, & πολὺς, multus.

Παμπόρφυρος, ος, ὁ, ἡ, Poet. παμπελὼς πορφύρεος, omnino purpureus. ex πᾶς, omnis, & πορφύρα, ας, ἡ, purpura.

Πάμπρωτος, ὁ, omnino primus, omnium primus. ex πᾶς, omnis, & πρῶτος, primus.

Παμφαάσσῃ, totus splendeat, 3. sing. præs. sub. act. Jonic. epenthes. verbi παμφαίνω, idem ac παμφανάω, totus luceo, undecunque appareo.

Παμφαίνω, idem ac παμφανάω, quasi πάντα φαίνω.

Παμφανάω, undecunque appareo, totus luceo. hinc παμφανόωντα, plur. n. g. pro παμφανώντα, præs. part. act. ur & παμφανόωσαν, pro παμφανώσαν, acc. sing. part. præs. f. g. lix πᾶς, omnis, & φαίνω, luceo, appareo. fut. ανῶ. præt. πέφηνα. a. 2. ἔφανον.

Παμφανόωντα, & παμφανόωσαν, vide in παμφανάω.

Παμφάρμακος, ος, ὁ, ἡ, ὁ πάντων φαρμάκων ἔμπειρος. omnium venenorum peritus. Ex πᾶς, omnis, & φάρμακον, ου, τὸ, venenum.

Παμφόρος, ος, ὁ, ἡ, omnia rapiens, ac trahens. Ex πᾶς, omnis, & φέρω, fero.

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis, Pamphylia. Gr. cujuslibet gentis, seu nationis. ex πᾶν, omne, & φυλὴ, ῆς, τὸ, gens, natio.

Πάν, πανὸς, ὁ, Pan, pastorum Deus. q. a πάω, pasco. hinc πανικὸς φόβος, vel θόρυβος, panicus terror.

Πᾶν, omne, n. g. a πᾶς, πᾶσα, quod vide. & τὸ πᾶν, vulgus.

Παναγγέως, ως, ὁ, ἡ, præferox. ex πάνυ, omnino. Th. πᾶς, omnis, & ἄγγελος, ferus. Th. ἀγρὸς, rus.

Πάναγρον, ου, τὸ, rete, quod omnia capiat. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, & ἄγρα, præda.

Πανάγυεις, ιος, ὁ, Dor. pro πανήγυεις, conventus universalis, solemnitas.

Πανάθλιος, ος, ὁ, omnino miser, miserrimus. ex πᾶς, omnis, & ἄθλιος, α, ον, miser. Th. ἄεθλος, ου, ὁ, certamen.

Πάναθλος, ος, ὁ, totus lucidus, splendidus. ex πᾶς, omnis, & αἴθω, luceo, uro.

Παναίολος, ος, ὁ, omnino varius. ex πᾶς, omnis, & αἴολος, ος, ὁ, varius.

Παναπήμων, ονος, ὁ, ἡ, innocens, prorsus innoxius, a. ex πᾶς, omnis, & ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæsus. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πανάποτμος, ος, ὁ, miserrimus. ex πᾶς, omnis, & ἄποτμος, miser. quod ab α, & τύτμος, ου, ὁ, sors, fatum.

Πανάριστος, ος, ὁ, longe præstantissimus, ex πᾶς, & ἄριστος, optimus, superlat. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. Ἄρης, ηος, ὁ, Mars.

Πανάφηλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui caret æqualibus, & sociis. ex πᾶς, omne, & ἀφηλιξ, impubes. quod ab ἥλιξ, coætaneus. Th. ἡλικία, statura.

Πανάωρος, ος, ὁ, ἡ, omnino intempestivus: qui immatura morte moriturus est. Ex πᾶς, omnis, & ἄωρος, idem ac ἄωρος, qui non suo tempore fit, intempestivus, præcox. quod ab α privat. & ὥρα, hora.

Πανδαισία, ας, ἡ, lautum convivium. ex πᾶς, omnis, & δαὶς, ἡ, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnidomitor, omnis domans. ex πᾶς, omnis, & δαμάω, domo.

Πάνδαρος, ος, ὁ, Pandarus. nomen proprium.

Πανδελέτειος, ος, ὁ, improbus: molestus. importunus: veteratorius. a Pandeleto deceptore quodam.

Πανδημεὶ, adv. cum omni populi totius ordine, vulgo. Th. δῆμος, populus.

Πανδήμιος, ος, ὁ, ἡ, popularis, publicus, universalis. ex πᾶς, omnis, & δῆμος, ου, ὁ, populus, plebs.

Πανδιονὶς, ἡ, fabula de filia Pandionis.

Πανδοκεύω, cauponor. q. d. omnes excipio. a πανδοκεὺς, Jon. pro πανδοχεὺς, publicus hospes, vel πανδόκος, omnes excipiens.

Πάνδοκος, seu πανδόκος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ πάντας δεχόμενος, omnes excipiens. Ex πᾶς, omnis, & δέχομαι, capio.

Πανδοῦρα, seu πανδοῦρις, ἡ, Pandura, musicum instrumentum.

Πανδοχεῖον, ου, τὸ, diversorium, publicum hospitium. ex πᾶς, omnis, & δέχομαι, excipio. præt. med. δέδεγμαι.

Πανδοχεὺς, εως, ὁ, publicus hospes; stabularius, hospes. ab iisdem thematibus.

Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris. Videtur etiam epitheton telluris, quæ omnis generis fruges profert. ex πᾶς, omnis, & δῶρον, donum.

Πανέλλανες, Dor. pro Πανέλληνες, omnes Græci.

Πανελλήνεσσι, omnibus ad unum Græcis, dat. plur. Jon. a πανέλληνες, ex πᾶς, omnis, & Ἕλλην, ηνος, ὁ, Græcus.

Πάνυπες, Poet. adverb. idem valens ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, per totum annum.

Πανήρυθρος, gen. sing. a πάνερυθρος, ος, ὁ, ἡ, omni ex parte coctus. Th. ἕψω, coquo, elixo. f. ἑψήσω.

Πανηγυρικὸς, ὴ, ὸν, panegyricus, celebris, festus. a πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus: ludi publici, dies festi: quod a πᾶς, omnis, & ἀγυρις, εως, ἡ, cœtus.

Πανήγυρις, εως, ἡ, conventus universalis, solemnitas, cœtus. ex πᾶς, omnis, & ἄγυρις, cœtus, congregatio. quod quasi ab ἀγείρω, congrego.

Πανημέριος, ος, ὁ, per totam diem, toto die. ex πᾶσα, omnis, & ἡμέρα, dies.

Πανημερὸν, seu πανήμερον, idem ac τὸ πανήμαρ, toto die. vide πανημέριος.

Πανίσθετον, Dor. pro πλωίζεται, pingit, conglomerat, 3. sing. fut. 1. med. verbi πλωίζω, evolvo, agglomero licium. Th. πλῶσις, ως, ὁ, seu πλώη, ης, ἡ, tela.

Πανιώνιον, τὸ, locus erat, in quem omnes Jones communiter de rebus communibus consulturi convenichant.

Πανύχιος, ος, ὁ, per totam noctem, pernox. Dicitur etiam πάννυχα, & ος, ον, ex πᾶς, πᾶσα, omnis, & νὺξ, nox.

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, vigiliæ, quasi per πᾶσαν νύκτα, totam noctem. Hinc παννυχίζω, lucubro, pernocto.

Πανοικὶ, adv. q. d. σὺν ὅλῃ οἰκίᾳ, cum tota domo. Scribitur & πανοικεσία.

Πανόλβιος, ος, ὁ, ex omni parte beatus,

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ας τᾶς, omnis, & ὄλβιος, beatus. Th. ὄλβος, ου, ὁ, beatitudo.

Πανομφαῖος, ου, ὁ, Panomphæus, epitheton Jovis, a πᾶς, omnis, & ὀμφὴ, ῆς, ἡ, divina vox, responsum a Deo datum. Vel sic dictus, quod omni voce, & lingua colatur.

Πανόπη, ης, ἡ, nomen mulieris, Panope. q. d. pro omnibus loquens.

Πανοπλία, ας, ἡ, integra armatura. ex πᾶν, omne, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Πανός, ὁ, panis, Messapiis. quasi a πάω, pasco. Est & πανὸς, lucerna, pro φανός.

Πανουργία, ας, ἡ, calliditas, a πανοῦργος, callidus, astutus.

Πανοῦργος, ου, ὁ, ἡ, callidus, astutus, versipellis. q. d. παντεύεργος, per syncopen τε τ, παντέργος, & crasi facta, πανοῦργος. ex πᾶν, omne, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Πανσπερίη, Jonic. cum frequentibus copiis. ex πᾶς, omnis, & στρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus.

Πανσυδὶη, & πανσυδεὶ, omni impetu, festinantissime: vel cum toto exercitu. ex πᾶν, omne, & σύδδω, celeriter. quod a σεύω, concito, impello. Thema σέω, quatio.

Πάντ', pro πάντα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, omne. gen. παντὸς, dat. παντὶ, &c.

Παντᾶ, Dor. pro παντοχόσε, quoquoversum, in omnes partes. Th. πᾶς, omnis.

Παντᾶ, Dor. pro παντοῦ, ubique.

Παντακῆ, Jon. pro παντοχῆ, adv. quoquo versus.

Παντάπασιν, dat. plur. a πάντπαξ, universus. Th. πᾶς, omnis.

Παντεχόθεν, undique: ubique: παντοχόσε, idem.

Παντοχῆ, ubique, ubivis terrarum, quovis. adv. παντοχῆ γῆς, ubique gentium, Chrysost.

Παντελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, plenus, plena: ad finem perductus, perfectus, integer. εἰς τὸ παντελὲς, in perpetuum: prorsus. q. d. πᾶν τέλος ἔχων, omnem adeptus finem.

Παντελῶς, & παντελέως, Jon. omnino, plane, adv. a παντελὴς, plenus.

Πάντεσσι, dat. plur. Jon & Poet. pro πᾶσι, a πᾶς, omnis. gen. παντὸς.

Πάντη, adverb. prorsus, semper, ubique, passim. a πᾶς, omnis. πάντη κύκλῳ, circumcirca, quavis parte, Aristot. παντῇ, παντοχῇ, ubique.

Παντοδαπὴ, ῆς, ἡ, omnis generis; varius, multiplex.

Παντοδαπῖσι, omnigenis, dativ. plur. a παντοδαπὸς, ὴ, ὸν, quod est ex omni solo. ex πᾶς, omnis, seu πᾶν, omne, & δαπέδον, solum.

Πάντοθεν, ubique: undique, undequaque, adv. a πᾶς, omnis.

Παντοίῃ, acc. sing. Jon. a παντοῖος, ας, ὴ, & in m. g. παντοῖος, ου, ὁ, omnigenus, varius. Th. πᾶς, omnis.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, omnipotens. Ex πᾶς, omne, & κράτος, εος, τὸ, robur, potentia. hinc κρατῶ, impero.

Παντοφόνος, ου, ὁ, Poet. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, omnium appetens, qui res omnes concupiscit.

Παντῳ, παντῇ, genit. & dativ. a πᾶς, omnis.

Πάντως, pro πάντοσε, undique, adverb. a πᾶς, omnis.

Πάντοτε, adv. semper. Th. πᾶς, omnis.

Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. plur. a πᾶς, omnis.

Πάντως, adv. omnino, Dorice.

Πάνυ, adv. omnino, valde, admodum. q. a. πάω, quiesco. ejusdem thematis.

Πάνυκτα, ἡ, nutrix, Hesych. Item vita, fascia crines retinens.

Πανωλεθρίᾳ, omnino, prorsus. quasi dicas, penitus cum pernicie. & idem cum παντελῶς, omnino, prorsus.

Παξ, mirantis, & interpellantis adv. Item calceamenti genus.

Πάξαι, Dor. pro πῆξαι, premere, a. 1. inf. Sic πάξομαι, pro πήξομαι, a. 1. opt. act. πάξε, Dor. & Jonic. pro ἔπηξε, a. 1. ind. act. πᾶξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξμεν, Dor. pro πήξομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi πήγνυμι, figo. f. ξω.

Πάξαιθ', Dor. pro πήξαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. vide πάξαι. a πήγνυμι, figo.

Πάομαι, seu πάω, possideo, gusto, vescor.

Πάος, ὁ, affinis, amicus, cognatus. Nicand. a πάομαι, acquiro.

Παπαὶ, papæ, atat. an a πόποι, Dii, ut fit Deos testari? nisi ex πῶς?

Παπαῖος, Scythice Jupiter vocatur. Herodot.

Πάπαξ, ἅπαξ οὔλως, pro πάποκα ὅλως, Dor. pro πώποτε ὅλως, nullibi unquam omnino.

Παππάζουσιν, patrem appellant, 3. pl. præs. ind. a παππάζω, adblandior patri vocando pappam. Th. πάππας, ου, ὁ, pater.

Πάππαξ, & παπαπαππάξ, vox imitans crepitantem alvum, imitario crepitus ventris. Aristoph. in Nubibus.

Πάππας, ου, ὁ, pappa, pater, vox liberorum. Scythæ Jovem πάππαν vocant. Cæl. l. 6. c. 43. Genitivus πάππα in Epigram. Hinc πάππος, ου, ὁ, avus sive paternus, sive maternus. Item barba inferiori labro adnascens.

Παπποφόνος, ου, ὁ, avi interfector. ex πάππος, ὁ, avus. vide in πάππας, ου, ὁ, & φόνος, cædes. Th. φένω, occido.

Παπταίνουσα, Dor. pro παπτάνουσα, præs. part. a παπταίνω, circumspicio.

Παπταίνω, circumspicio, oculis lustro, παπτήνας εἰς ἅπαντας, omnes intuens. Lucian. f. αὼ. a. 1. ἐπάπτηνα. a. 1. part. act. παπτήνας, q. πᾶν στῆσαι ὄμμα, omne video. ut sit quasi παναπτάνω, vel q. φάε πετανύω, lumina pando.

Πάπυρος, ου, ὁ, ἡ, charta, papyrum, Plinio. planta in palustribus Ægypti, ex qua papyrus conficiebatur, Aphrod. l. 1. Probl. Papyro utebantur pro ligno ad ignem. Dici posset a πάω, & πῦρ, quod ignis pabulum esset.

Παρ', per apocopen Poetic. pro παρὰ, a, ab, juxta, prope. Sed πάρ', pro πάρα, seu πάρεστι, adest. ex παρὰ, & εἰμὶ, sum. & πάρ, Dor. pro παρὰ, cum genit. a, ab, ante, juxta, prope, cum accus.

Παρὰ, præposit. cum genit. a, ab, ex. cum dat. apud. cum acc. præter, propter, prope, inter, contra, juxta, supra. In compositione valet trans, præter, apud. Et sæpe in malam partem accipitur, & vertitur perperam, vitiose, male. quasi a περάω, transeo.

Πάρα, pro πάρεσι, vel πάρεισιν, adest, vel adsunt. a πάρειμι, adsum.

Παραβαίνει, transgredior, violo, prætereo. f. παραβήσομαι. perf. παραβέβηκα. a. 2. παρέβλω. perf. pass. παραβέβημαι, σαι, ται. quod ex παρὰ, & βαίνω, eo.

Παραβακχος, ου, ὁ, furore correptus, debacchans.

Παραβαλεῖ, 3. sing. fut. act. verbi παραβάλλω, confero, adjicio.

Παραβαλλόμενος, ὁ, trajiciens, conferens, præs. part. pass. a παραβάλλω, confero, comparo.

Παραβάλλω, confero, adjicio. f. παράβαλῶ. p. παραβέβληκα. aor. 2. παρέβαλον, appuli. aor. 2. sub. παραβάλω, ῃς, ῃ. p. m. παραβέβολα. Ex παρὰ, & βάλλω, jacio.

Παραβαλόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. med. a παραβάλλω, confero, adjicio.

Παράβασις, εως, ἡ, ipsa transgressio, a παραβαίνω, transgredior.

Παραβάτευε, pugno ex curru, pro παραβάτης εἰμὶ.

Παραβάτης, ου, ὁ, transgressor, legis violator. Item socius in curru, dominus currus, miles in curru pugnans. Vide Parerg. Aleiati. fœm. gen. παράβατις, ιν. in pl. οἱ παραβάται, quod ex παραβαίνω, transgredior, violo.

Παραβῆς, transilias, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi παραβαίνω, transgredior.

Παραβιάζομαι, adigo, cogo. f. ἀσομαι. aor. 1. med. παρεβιασάμην, ω, ατο. ex παρὰ, & βιάζω, vim affero.

Παραβλήδην, adverb. comparate: dolose, simulate. a παραβάλλω, comparo, confero, adjicio.

Παραβλῶπες, ὦπος, ὁ, ἡ, strabus, strabo. in plur. παραβλῶπες, strabi. a παραβλέπω, oculis obliquis aspicio. Th. βλέπω, video.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, obscura sententia, typus, exemplar, adagium, similitudo. Item concursio, Plato in Timæo. Arithmeticis, atque Geometris παραβολὴ est partitio, sive divisio, ratio multiplicationi contraria. Ex παραβάλλω, comparo.

Παράβολος, ου, ὁ, ἡ, qui temere cuivis periculo caput objicit, audax. παράβολον ἔργον, audax facinus. Item παράβολος significat ἀγνώσιον, adulterinum, non germanum, Aristoph. in Vesp.

Παραβλαδίωμαι, perperam consulo. ad Ephes.

Παραγαγῶ, producere, a. 2. a παράγω, transeo, prætereo, traduco.

Παραγαγοῦσα, Att. a. 2. part. f. g. & m. m. g. παραγαγὼν, όντος, ὁ, verbi παράγω, traduco.

Παραγγελία, ας, ἡ, mandatum, a παραγγέλλω, præcipio.

Παραγγέλλω, præcipio, denuntio, accerso, jubeo. imperf. παρήγγελλον. fut. παραγγελῶ. p. παρήγγελκα. a. 1. ind. act. παρήγγειλα. præt. med. παρήγγελκα. Hinc παραγγελθὴς, denuntiator.

Παραγγέλμα, ατος, τὸ, præceptum, a παραγγέλλω, præcipio.

Παραγένομαι, ῃ, ετται, præter. med. verbi παραγίνομαι, advenio, adsum.

Παράγει, protrudit, 3. sing. præs. ind. ex παρὰ, & ἄγω, duco.

Παραγενόμενος, ὁ, aor. 2. part. med. παραγένομαι, ῃ, ηται, aor. 2. sub. med. verbi παραγίνομαι, advenio, adsum.

Παραγηράω, deliro præ senectute. παραγήραμα, delirus, silicernium.

Παραγίνομαι, ῃ, εται, advenio, adsum. imperf. παρεγινόμην, ου, ετο. f. παραγενήσομαι. a. 2. med. παρεγενόμην, ου, ετο.

Παράγουσα, ας, ἁ, Dor. pro παράγουσα, ἡ, abducens, præs. part. f. g. a παράγω, traduco, adduco, progredior.

Παραγορεῦτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, consolabatur, 3. sing. imperf. pass. verbi παρηγορέω, consolor.

Παραγυμνόω, denudo, explico, aperio, manifesto. παραγυμνόμενον, revelatum. Nazianz.

Παράγω, traduco, progredior, prætereo, adduco, fallo. f. παράξω. præt. παρῆχα. a. 2. act. παρῆγον, ες, ε.

Παραδαρθάνω, concumbo. quod a δαρθάνω, dormio. fut. 2. δραθῶ, per metathes. litt. quasi a δαρθέω.

Παραδεδώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. παραδεδώκειν, plusq. perf. Attic. παραδέδομαι, perf. indic. passiv. a παραδίδωμι, trado.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar. Ex παρὰ, & δείκνυμι, ostendo. f. δείξω. p. δέδειγμαι.

Παραδειγματίζω, ignominiæ expono. Hesych. perf. παραδεδειγμάτικα. Ex παρὰ, & δειγματίζω, ostendo in exemplum. Th. δείκνυμι, ostendo.

Παραδεικνύω, juxta ostendo, confero, in eo, attribuo. Hinc παράδειγμα, exemplar.

Παράδεισος, ου, ὁ, Paradisus, Apocal. Item hortus, viridarium, pomarium, vivarium Xenophonti.

Παραδέχεσθαι, excipio, recipio. f. παραδέξεσθαι. perf. pass. παραδέδεγμαι. ex παρὰ, & δέχομαι, capio.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, perversa exercitatio, disputatio inutilis. 1. Tim. 6. παρὰ, perperam, & διατριβὴ, ῆς, opera, quæ alicui rei impenditur, consuetudo: studium, collatio, congressus, disputatio. quod a διατρίβω, versor. Th. τρίβω, tero.

Παραδίδοσθαι, præs. inf. pass. παραδίδομαι, præs. particip. act. a παραδίδωμι, trado.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Παραδίδωμι, trado, præbeo, committo, concedo, permitto. imperf. παρεδίδουν, tanquam a παραδιδόω. fut. παραδώσω. a. 1. ind. fut. 1. part. act. παραδώσων. a. 1. ind. act. παρέδωκα. a. 2. παρέδων, ως, ω. a. 2. sub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. παραδοῦναι. aor. 2. part. παραδούς, ούσ⊖, ούσ. perf. act. παραδέδωκα. pluſq. perf. παραδεδώκειν, εις, ει, pro παρεδεδώκειν, Attice. Marc. 15. 10. præſ. paſſ. παραδέδομαι, prodor. perf. paſſ. παραδέδομαι, traditus ſum, ac commendatus. a. 1. paſſ. παραδόθω, ῆς, ῆ. f. 1. paſſ. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. παραδούς, ούσ⊖, ούσ. verbi παραδίδωμι, trado.

Παραδοξ⊖, ος, ον, quod eſt παρὰ δόξαν, præter opinionem. Th. δοκέω, videor. παραδόξου, ου, τὸ, inopinatum.

Παράδοσις, εως, ἡ, traditio, conſtitutio, inſtitutum, præceptio. a παραδίδωμι, trado.

Παραδραμεῖν, a. 2. inf. act. παραδραμεῖν, ούσ⊖, ούσ, aor. 2. part. act. verbi παραδίδωμι, trado.

Παραδῷ, ῷς, ῷ. a. 2. ſub. act. παραδῶσω, fut. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, trado.

Παραζηλόω, ῶ, ad æmulationem provoco, irrito. f. ώσω. p. παρεζήλωκα. ex παρὰ, & ζηλ⊖, ος, ὁ, æmulatio.

Παραθαλαττ⊖, ος, ὁ, ἡ, maritimus, & ἡ παραθαλασσία, maritima. Ex παρὰ, & θάλασσα, vel αττα, ης, ἡ, mare.

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Παράθεμα, ατ⊖, τὸ, depoſitorium, repoſitorium, additamentum. a παρατίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Παραθέμενος, η, ον, a. 2. part. med. παραθέσθαι, a. 2. inf. med. ab eodem verbo, & themate.

Παράθεσις, εως, ἡ, appoſitio: ferculum Athen. Item comparatio, compoſitio, contentio.

Παραθέτης, ου, ὁ, ſtructor, infertor, qui dapes apponit. a παρατίθημι, appono.

Παραθεωρέω, ῶ, deſpicio: contendo, comparo, Lucian. f. ήσω. p. παρατεθεώρηκα. imperf. paſſ. παρεθεωρεόμην, ούμην. ex παρὰ, & θεωρέω, ſpecto.

Παραθήγω, incitare, movere, præſ. inf. a παραθήγω, exacuo.

Παράθημα, ης, ἡ, depoſitum, pignus. a παρατίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Παραθήσει, 3. ſing. fut. 1. act. παραθήσομαι, fut. 1. med. παραθησόμενος, fut. 1. part. med. a παρατίθημι, appono.

Παράθου, ῦ, παράθεσο, a. 2. imperat. med. a παρατίθημι, appono.

Παράθυρα, ας, ἡ, poſticum, quaſi falſa θύρα, janua, ita ut παρὰ notet perverſionem.

Παρὰ, per ectaſin Poet. pro παρὰ, præpoſit. varias habens ſignificationes.

Παραβασία, ας, ἡ, delictum, tranſgreſio, idem ac παράβασις. a παραβαίνω, tranſgredior. Th. βαίνω, eo.

Παραβάτης, ου, ὁ, tranſgreſſor legis, tum qui e curru pugnat. in plur. παραβάται, ex παρὰ, & βαίνω, eo.

Παραβάτις, ίδος, ἡ, mulier mercede conducta.

Παραθῦσαι, præſ. inf. ab εὐθύσω, moveo, quaſſo. Th. αὔω, uro.

Παραίνεσις, εως, ἡ, admonitio: adhortatio, conſilium. acc. ſingul. παραίνεσιν. hinc παραινετικὸς, admonitorius. a παραινέω, admoneo.

Παραινέω, ῶ, admoneo: adhortor. imperf. παρῄνουν, ουν. fut. έσω. perf. παρῄνεκα. aor. 1. παρῄνεσα. quod ex παρὰ, & αἰνέω, laudo.

Παραινοῦντος, gen. ſing. παραινοῦντας, acc. plural. part. præſ. verbi παραινέω, admoneo.

Παραιρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. a παραιρέομαι, adimo, aufero.

Παράκοπος, ος, ον, dirus, a, um, infauſtus. & παράκοιτον, ου, ſiniſtrum, averſum, moleſtum, Homer. in Iliad.

Παράκοπτω, præterito, proripio me raptim. Ex παρὰ, & ἄκοπτω, ruo.

Παραιτεῖσθαι, præſ. inf. med. verbi παραιτέομαι, excuſo, recuſo.

Παραιτέομαι, οῦμαι, recuſo, excuſo: deprecor; averſor, viro, repudio, Herodian. παραιτεῖσθαι γυναῖκα, uxorem repudiare, uxori nuncium remittere, Plut. de Cæſare. veniam poſco, Ariſtid. fut. ήσομαι. a. 1. med. παρῃτησάμην, ω, ατο, deprecatus ſum. perf. paſſ. παρῄτημαι: unde part. παρῃτημένος, excuſatus. Ex παρὰ, & αἰτέομαι, ſeu αἰτέω, pero.

Παραιτητέον, fugiendum, verbale a παραιτέομαι, fugio: recuſo, excuſo.

Παραιτώμεθα, 1. plural. præſ. indic. med. παραιτέομαι, recuſo, excuſo.

Παραιτώμενος, η, ὁ, admonens, appellans, aor. 2. part. med. per epentheſin Poet. a παράφημι, hortor. Th. φημὶ, ſeu φάω, dico.

Παραφρονέειν, exanimatum eſſe. παραφρονέω, demens ſum: deficio.

Παραιωρούμενος, Jon. pro παραιωρέμενος, ὁ, juxta pendens, præſ. part. ex παρὰ, & ἰωρέω, ſurſum tollo.

Παρακαθίζω, ſedeo, aſſideo. παρακαθίζομαι, aſſideo. præſ. part. παρακαθίζων, ουσα, ον. fut. ίσω. perf. παρακεκαθικα. Syneſ. metaphorice arbitrum ex compromiſſo eligere, Demoſth. Ex παρὰ, & καθίζω, ſedere facio. quod ex κατὰ, & ἵζω, idem. fut. ίσω.

Παρακαίριος, ſeu παράκαιρος, ὁ, intempeſtivus, indecens, injuſtus, Heſiod. ex παρὰ, & καιρὸς, ὁ, ὁ, opportunitas temporis, occaſio.

Παρακαλέω, ῶ, rogo, precor, hortor, conſolor, advoco, conſulo, Æſchin. provoco, Plato. imperf. παρεκάλουν, ουν, εις, ουν, ει. fut. έσω. perf. παρακέκληκα. a. 1. ind. act. παρεκάλεσα. præſ. paſſ. παρακαλέομαι, οῦμαι, conſolatione erigor, fruor. Ex παρὰ, & καλέω, voco.

Παρακαλύπτω, occulto. f. ψω, perf. παρακεκάλυφα. perf. paſſ. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω, abſcondo, tego.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depoſitum, ſponſio, pignus. Ex παρὰ, κατὰ, & τίθημι, pono.

Παρακατακλίνομαι, accubo, præſ. med. hinc pluſq. perf. paſſ. παρακατέκλειτο, pro παρακατεκλείκειτο. Ex παρὰ, κατὰ, & κλίνομαι, cubo.

Παρακατακλιθώμεθα, committamus, 1. plur. præſ. ſub. paſſ. Ex παρὰ, κατὰ, & τίθημι, pono.

Παρακατέκλειτο, 3. ſingul. pluſq. perfect. paſſ. per ſyncopen pro παρακατεκλείκειτο, verbi παρακατακλίνομαι, accubo, concumbo.

Παράκειμαι, σαι, ται, adjaceo, accubo, adhæreo. f. κείσομαι. Ex παρὰ, & κείμαι, jaceo.

Παρακέκλημαι, σαι, ται, perf. paſſ. verbi παρακαλέω, hortor.

Παρακεκριμέν⊖, ὁ, diſpoſitus, perf. part. paſſ. ex παρὰ, & κρίνω, judico.

Παρακεκρόκται, inſaniverunt, 3. plur. perf. paſſ. Jon. pro παρακεκρασμένοι εἰσὶ, verbi παρακρούομαι, decipio. Th. κρόω, pulſo.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, abſolutio, provocatio, Thucyd. Ex παρὰ, & κελεύω, hortor, jubeo.

Παρακεχειμακότι, dat. ſing. perf. part. act. verbi παραχειμάζω, idem ac χειμάζω, hiberno.

Παρακεῖσθαι, 1. plural. præſ. ſub. a κείσομαι, pro κείμαι, jaceo.

Παρακλαίοντι, juxta flenti, dativ. ſingul. particip. præſ. verbi παρακλαίω, quod ex παρὰ, & κλαίω, ploro. f. παρακλαύσω.

Παρακλήειν, excludere, Jon. pro παρακλείειν, præſ. inf. Th. κλείω, claudo.

Παρακληθέω, ης, ῃ, a. 1. opt. paſſ. a παρακαλέω, rogo, precor, hortor.

Παράκλησις, εως, ἡ, conſolatio, admonitio, exhortatio: advocatio, Demoſth.

Παράκλητος, ου, ὁ, advocatus, conſolator. Sic vocatur Chriſtus, & Spiritus Sanctus. Item patronus. a παρακαλέω, rogo.

Παρακλήτωρ, ορ⊖, ὁ, conſolator. a παρακαλέω, rogo, hortor.

Παρακλῶν, præſ. part. activ. ex παρὰ, & κλάω, frango.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, contemptus, contumacia, inobedientia. Item prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, Plato epiſt. 7. Ex παρακούω, negligo audire.

Παρακοίτης, ου, ὁ, maritus. παράκοιτις, ιδος, ἡ, uxor. ex παρὰ, juxta, & κοίτη, ης, ἡ, cubile, lectus.

Παρακολουθέω, ῶ, εῖς, εῖ, ſequor, comitor, cum dat. intelligo, percipio. f. ήσω. p. παρακολούθηκα, ας, ε, ſectatus ſum, perſcrutatus ſum. Ex παρὰ, & ἀκολουθέω, ſequor. Th. ἀκόλουθ⊖, ος, ὁ, ὁν, pediſſequus, a, comes.

Παρακούσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi παρακούω, non obtempero, negligo audire.

Παρακούω, negligo audire. f. ούσω. præt. παρήκουκα. a. 1. παρήκουσα. a. 1. ſub. act. παρακούσω, ῃς, ῃ. p. m. παρήκοα. Ex παρὰ, & ἀκούω, audio.

Παρακαταθεῖναι, aſcíſcere, præſ. inf. a κατείσομαι, poſſideo.

Παρακύπτω, incurvo me, ut videam. fut. ψω. παρακέκυφα. a. 1. παρέκυψα. Ex παρὰ, & κύπτω, pronus ſum, inclino me.

Παρακύψας, αντος, ὁ, a. 1. part. a παρακύπτω, proclinato capite in obliquum aſpicio.

Παράλαβε, a. 2. imperat. act. παραλαβέω, a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, aſſumo.

Παραλαβὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ejuſdem verbi παραλαμβάνω, aſſumo.

Παραλαμβάνω, aſſumo, adduco. & cum εις. f. παραλήψομαι. perf. παρείληφα. a. 2. παρέλαβον, ες, ε, accepi. Ex παρὰ, & λαμβάνω, capio.

Παραλαφώσις, εως, ἡ, caruncula, quæ multum lucet in oculo, vel reſplendens cicatrix in nigro oculorum, Galen. apud Hippocr. in Gloſſ.

Παραλεγέσθαι, Poet. pro παρακοιμᾶσθαι, juxta dormire, concumbere.

Παραλέγομαι, præterlego, præternavigo, prætervehor. impert. παρελεγόμην, ου, ετο. Ex παρὰ, & λέγω, colligo.

Παραλείπω, prætermitto, omitto, dimitto, ſilentio prætereo: cum accuſ. Hinc τὰ παραλειπόμενα, prætermiſſa. Ex παρὰ & λείπω, linquo.

Παραλελειμμέν⊖, η, ον, perf. part. paſſ. παραλέλειπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. παραλελεῖφθαι, perf. infin. paſſ. verbi παραλείπω, omitto, ſilentio prætereo.

Παράλιος, α, ὁ, ἡ, maritimus. ex παρὰ, apud, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Παραλιπεῖν, a. 2. inf. act. παραλείπω, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi παραλείπω, prætereo, omitto.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, tranſmutatio, alternatio. Item hallucinatio, aberratio. Plutarch. a παραλλάττω. f. ξω, tranſmuto. p. m. παρήλλαγα.

Παράλληλα, inter ſe ex adverſo poſita, n. g. plur. num. a παράλληλ⊖, æquidiſtans. Ex παρὰ, & ἀλλήλων, invicem. Th. ἄλλ⊖, alius.

Παραλογίζομαι, argumentando fallo, falſa argumentatione utor, illudo, Lucian. f. ίσομαι. a. 1. med. παρελογισάμην, ω, ατο. perf. paſſ. παραλελόγισμαι. unde eſt παραλογισμὸς, ὁ, ὁ, falſa ratiocinatio, fallax concluſio & captioſa. Ex παρὰ, perperam, & λογίζομαι, ratiocinor.

Πάραλοι, οἱ, qui maris imam incolunt oram. a πάραλ⊖, ος, ὁν, maritimus. ex παρὰ, & ἅλς, mare. Dicebatur etiam πάραλος judicium tribunarium Athenis.

Παραλῦσαι δυσφρόνων, Poetic. & Pindar. pro δυσκόλων φρονημάτων ἀπολῦσαι, moleſtis curis liberare. a παραλύω, ſolvo.

Παραλυτικὸς, ὴ, ὸν, paralyticus, reſolutus: victus, debilis, cui ſcil. nervi παραλέλυνται, ſoluti ſunt. a παραλύω, ſolvo.

Παραλύω, ſolvo, diſſuo, debilito: libero, immunem facio. παραλύει τινὰ τῆ κατὰ δίκης, pœna aliquem eximere, Lucian. f. ύσω. perf. παρακέλυκα. perf. paſſ. παρακέλυμαι. unde perf. part. paſſ. παρακελυμένος, η, ον, proprie reſolutus; item laborans paralyſi.

Παραμείβεται, prætereat, 3. ſing. præſ. ſub.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

sub. pass. verbi παραμείβω, prætereo. Th. ἀμείβω, f. ψω, commuto.

Παραμείψεται, transiet, 3. singul. fut. 1. med. verbi παραμείβω, prætereo.

Παρημελέω, negligo, contemno, sperno. ex παρὰ, & ἀμελέω, curæ non habeo.

Παράμεμνημαι, vide in μέμνημαι, recordatus sum.

Παραμένω, permaneo, persisto. f. παραμενῶ. perf. παραμεμένηκα. a. 1. παρέμεινα. ex παρὰ, & μένω, maneo.

Παραμεριοί, ὲ, ὸ, Dor. pro παρήμερος, quotidianus. ut τὰ παραμερία πράγματα, res quæ singulis diebus geruntur. Ex παρὰ, & ἡμέρα, dies.

Παραμυθέομαι, Poet. pro παραμείβομαι, prætereo, supero. Th. ἀμείβω, vado: vinco.

Παραμυθέομαι, οῦμαι, consolor. f. ήσομαι. a. 1. med. παρεμυθησάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. παραμυθήσωμαι, ῃ, ηται, & in 3. plur. παραμυθήσωνται. Ex παρὰ, & μυθέομαι, dico. Th. μῦθος, ὲ, ὸ, verbum.

Παραμυθησάμην, consolatus fuero, a. 1. opt. med. παραμυθήσαιτο, a. 1. infin. med. verbi παραμυθέομαι, consolor.

Παραμυθητικὸς, ὴ, ὸν, consolationem adferens, a παραμυθέομαι, consolor.

Παραμυθία, ας, ἡ, consolatio, ex παρὰ, & μῦθος, ὲ, ὸ, verbum, sermo.

Παραμύθιον, ὲ, τὸ, consolatio. Ex iisdem thematibus.

Παραμυθημένοις, dat. plur. part. præs. παραμυθοῦντας, 3. plural. præs. ind. verbi παραμυθέομαι, consolor.

Παρανομέω, ῶ, legem transgredior. f. ήσω. p. παρανενόμηκα. Ex παρὰ, contra, & νόμος, ὲ, ὸ, lex.

Παρανομία, ας, ἡ, transgressio, quod a παράνομος, ὲ, ὸ, ἡ, qui legem violat. ab iisdem thematibus.

Παράνομος, ὲ, ὸ, impius, violator legis, sceleratus. hinc παρανόμως, adverb. impie, præter jus, nefarie. ab iisdem thematibus.

Παραπειρᾶσθαί τινος, periculum alicujus rei facere, explorare aliquid. Th. πεῖρα, ἡ, conatus, experientia.

Παραπεπήχασι, confixerunt, 3. plur. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι, configo. fut. ξω. Ex παρὰ, & πήγνυμι, figo.

Παραπεσόντας, acc. plur. a. 2. part. act. verbi παραπίπτω, prolabor, allabor, contingo, accido: intercedo, interfero.

Παραπικραίνω, exacerbo. f. ανῶ. a. 1. act. παρεπίκρανα. ex παρὰ, & πικραίνω, amarum reddo, exacerbo. Th. πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus.

Παραπικρασμὸς, ὲ, ὸ, exacerbatio. a παραπικραίνω, exacerbo.

Παραπίπτω, prolabor: intercalo. fut. παραπτώσω. perf. παραπέπτωκα. a. 2. παρέπεσον. a. 2. part. παραπεσὼν, ὸντος, ὸ, prolapsus. Ex παρὰ, & πίπτω, cado.

Παραπλάζω, seduco. hinc a. 1. part. act. παραπλάγξας, in 3. sing. opt. præs. pass. παραπλάζοιτο. Ex παρὰ, & πλάζω, errare facio. f. πλάγξω.

Παραπλέοντες, οἱ, præternavigantes, & in acc. plur. παραπλέοντας, præs. part. act. verbi παραπλέω, præternavigo.

Παραπλέω, præternavigo, prætervehor, oram lego. fut. πλεύσω. a. 1. παρέπλευσα. a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι. ex παρὰ, & πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Παρεπλήσιοι, ὰ, ὸ, proxime ad aliquem accedens, affinis, similis. in plur. n. g. παρεπλήσια, similia. hinc adv. παρεπλησίως, proxime, tantundem, similiter. Ex παρὰ, & πλησίος, ὰ, ὸ, propinquus. Thema πέλας, prope.

Παραποιέω, falsa assimulo, adultero. Ex παρὰ, & ποιέω, facio, formo, fingo.

Παραπορεύομαι, transeo, prætereo, ad latus incedo. imperf. παρεπορευόμην, ω, ετο. fut. εύσομαι, quod ex παρὰ, & πορεύομαι, eo, proficiscor. Th. πείρω, transeo. p. m. πέπορα.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, male gesta legatio. Ex παρὰ, perperam, & πρεσβεία, legatio. quod a πρέσβυς, υος, ὁ, legatus.

Παραπροσποιέομαι, dissimulo, cohibeo. παραπροσποίησις, dissimulatio. ex παρὰ, πρὸς, & ποιέω, facio.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, offensio, delictum, erratum, peccatum, a παραπίπτω, offendo, prolabor, allabor.

Παραπύλιον, ὰ, τὸ, portella, q. portula juxta portam. a πύλη, ης, ἡ, porta.

Πάραρος, ὰ, ὸ, inutilis, vanus, diffluens, dissolutus, qui non est mentis compos. Ex παρὰ, quæ & vim privationis habet, & ἄρω, pro ἀρμόζω, apto.

Παραρρύοντος, præterfluentis, gen. sing. part. præs. act. a παραρρέω, præterfluo. Th. ῥέω, fluo. f. ῥύσω. p. ἔῤῥυκα.

Παραρρητὸς, ὴ, ὸ, exorabilis, qui verbis flecti potest, adhortatorius. Ex παρὰ, & ῥέω, dico. f. ῥήσω. p. ἔῤῥηκα.

Παραρρύω, vel παραρρέω, præterfluo. Demosth. ab illo est a. 2. activ. παρέῤῥυον, & hinc a. 2. pass. παρερρύην, ης, η. a. 2. sub. passiv. παραῤῥύω, ῇς, ῇ, & in 1. plur. παραῤῥυῶμεν, quod ex παρὰ, & ῥύω. Th. ῥέω, fluo.

Παρασκεύειν, seu παρασκεύγας, ας, ὁ, parasanga, apud Persas mensura est viarum, triginta stadia continens. Parasangæ constat tricenis stadiis apud Ægyptios. Herod. lib. 4.

Παράσημος, ὲ, ὸ, ὴ, insigni notatus. παράσημον, ὲ, τὸ, insigne. τὸ παράσημον, monstrosa, prodigiosa. Item notæ, indicia. Ex παρὰ, & σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Παρασκευάζω, præparo, apparo. f. άσω. p. παρεσκεύακα. perf. pass. παρεσκεύασμαι, paratus sum. f. 1. med. παρασκευάσομαι. ex παρὰ, & σκεύάζω, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio, paraseeve.

Παρασπονδηθέντων, dat. plural. aor. 1. part. passiv. παρασπονδηθέντες, nom. plur. part. præs. activ. a παρασπονδέω, fœdus frango. f. ήσω. p. παρεσπόνδηκα. Ex παρὰ, contra, & σπονδαὶ, fœdera. Thema σπένδω, libo. f. σπείσω. perf. pass. ἔσπεισμαι. a. 1. pass. ἐσπείσθην. p. m. ἔσπονδα.

Παρασπονδὼν, adstando prope, e propinquo, verbale a παρίστημι, sisto prope. quod ex παρὰ, & ἵστημι, sto.

Παρασταθμίζω, perpendo, interrado, præpondero. quod ex παρὰ, & σταθμὸς, ὲ, ὸ, statera, libra. Thema ἵστημι, appendo, sto.

Παραστὰς, άδος, ἡ, porticus, vel pars ædificii Græci. παραστάδες, lapides utrumque ostii latus munientes.

Παρεστῶσιν, adesse, opem ferre, se dedere, a. 2. inf. a. παρίστημι, sisto.

Παραστὰς, a. 1. inf. act. παρασταμένους, a. 1. part. med. παρασήσατο, 3. sing. f. 1. med. verbi παρίστημι, asto, sisto.

Παρασταῖτε, 2. plur. a. 2. sub. act. παραστῶ, ῇς, ῇ, ejusdem verbi.

Παρασφέρω, perverto: redeo. f. ψω. Ex παρὰ, & στρέφω, verto. fut. ψω. p. φα. a. 2. ἔσταφον.

Παρασφάζω, præcido. Gl. præcedo.

Παρασφάλλω, errare facio, diverto. ex παρὰ, & σφάλλω, everto, supplanto. f. λω. p. ἔσφαλκα.

Παρασφραγίζω, præsigno, adulterino signo noto. ex παρὰ, & σφραγὶς, ἴδος, ἡ, signum.

Παρασχὼν, a. 2. inf. act. a παρέχω, efficio, præsto. παρέσχον, imperf. act. ex παρὰ, & ἔχω, habeo. fut. ξω. aor. 2. ἔσχον.

Παράσχοις, præbueris, 2. sing. aor. 2. opt. act. παράσχω, exhibe. a. 2. imperat. med. ab eodem verbo, & them.

Παράσχω, vide in παράσχοις.

Παρατάξις, εως, ἡ, instructa acies, instructus exercitus. Item tenor, appositio. Gazæ insitio arborum. a παρατίθεμι, aciem instruo. Ex παρὰ, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Παράτασιν, εως, ἡ, extensio, productio. a παρατείνω, protendo. Th. τάνυω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. aor. 1. ἔτεινα.

Παρατείνουσι, scil. χρόνοι, imperfectum tempus, quod adhuc παρατείνεται, protenditur in futurum, extensivus. Thema τείνω, tendo.

Παρατείνω, produco, extendo. fut. ενῶ. perf. παρατέτακα. a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, tendo.

Παρατηρέω, ῶ, observo. imperf. παρετήρουν, ων. f. ήσω. p. παρατετήρηκα. a. 1. παρετήρησα. a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, ὁ, & in f. g. παρατηρήσακα. præs. med. παρατηρέομαι, idem. Th. τηρέω, servo.

Παρατηρήσακα, a. 1. part. f. g. a παρατηρέω, observo.

Παρατήρησις, εως, ἡ, observatio. ab eodem themate.

Παρατίθημι, appono, propono. fut. παραθήσω. a. 1. παρέθηκα. a. 2. act. παρέθην, ης, η. a. 2. sub. παραθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. παραθεῖναι. perf. παρατέθηκα. præs. pass. παρατίθεμαι, apponor. Item in media forma, ob oculos pono, demonstro: commendo. f. 1. med. παραθήσομαι. a. 2. med. παρεθέμην, ου, το, commendavi. a. 1. imperat. med. παράθες, pro παράθεσο, committe. quod ex παρὰ, & τίθημι, pono.

Παραπίλλω, depilo, vellella pilos extrahо. παρατίλτρια, tricula, quæ τίλλει, evellit.

Παρατρίβομαι, atteror, præs. ind. pass. ex παρὰ, & τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι.

Παράτροπος, ὲ, ὸ, ὴ, qui a recta via est aversus. Metaph. pro illicito. Ex παρὰ, & τρόπος, ὲ, ὸ, mores, ratio. Th. τρέπω, verto.

Παρατρωπῶσ', pro πωρατρωπῶσι, convertunt, 3. plural. præs. ind. vel sub. verbi παρατρωπάω, diverto, despecto. ex παρὰ, & τρωπάω. quod a τρέπω, verto.

Παρατυγχάνω, obvius fio, adsum, intervenio. f. παρατεύξομαι. a. 2. παρέτυχον. a. 2. part. act. παρατυχὼν, όντος, ὁ. Th. τυγχάνω, sum.

Παρατυχθέντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. a παρατυγχάνω, obvius fio: intersum alicui actui.

Πάραυλος, ὁ, male sonans ad tibiam. Ex παρὰ, male, & αὐλὸς, tibia.

Παραυτίκα, adv. confestim. Ex παρὰ, & αὐτίκα, statim.

Παραφέρω, transfero. f. παροίσω. a. 2 παρήνεγκον. a. 2. imperat. act. παρένεγκε. a. 2. inf. παρενεγκεῖν. quod ex παρὰ, & φέρω, fero.

Παράφημι, persuadeo, hortor. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Παραφθάσῃ, superet, prævertat, 3. sing. a. 2. opt. act. per paragogen σι, pro παραφθάῃ, verbi παραφθάνω, præcurro. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην, q. a φθῆναι. Th. φθάνω, prævenio.

Παραφορέω, Jon. & Poet. pro προσφέρω, affero.

Παραφράζω, interpretor. quod ex παρὰ, & φράζω, dico. fut. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Παράφρασις, εως, ἡ, circumlocutio. dativ. παραφράσει. ab eodem verbo, & themate.

Παραφρασικὸς, ὴ, ὸ, expositorius. a παραφράζω, interpretor.

Παραφρονέω, ῶ, demens sum: deficio. f. ήσω. p. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, contra, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Παραφροσύνα, ας, ἡ, dementia. a παράφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens. q. d. παρὰ τὴν φρένα, contra mentem.

Παραφυλακτέον, cavendum. verbale a παραφυλάττω, idem ac Them. φυλάσσω, custodio. f. ξω. p. κα.

Παραχειμάζω, hyberno. fut. άσω. perf. παρακεχείμακα. a. 1. παρεχείμασα. a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Thema χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Παραχειμασία, ας, ἡ, hybernatio, hyematio. a παραχειμάζω, hyberno.

Παραχρῆσις, Att. pro παρεχρῆσις, 2. sing. f. 1. act. verbi παραχράζω, a chor-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

chorda aberro. Thema χορδὴ, ῆς, ἡ, chorda, fides.

Παραχρῆμα, adverb. ex tempore, illico. q. d. in ipsa re. a παρὰ, & χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Παραχρῆσθαι, abuti, contemnere, cum dat. genit. & accus. Th. χράω, vel χράομαι, utor.

Παραχύτης, ου, ὁ, mediastinus, perfusor. Hic est servus in balneis, qui aqua, aut oleo lavantes perfundit. a χέω, fundo.

Παραψυχάσθαι, Poet. pr. παραμυθέεσθαι, solari.

Παρδακὸς, ὴ, ὸν, humidus, uvidus, q. ab ἄρδω, irrigo, aut potius a παρὰ, & δέδω, perfundo.

Παρδαλέη, ῆς, ἡ, & Dor. παρδαλέα, scil. δορὰ, pantherina pellis, a παρδάλεος, pantherinus, quod a πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, seu panthera. Th. πάρδος, ου, ὁ, pardus, fera.

Πάρδαλις, εως, ἡ, panthera.

Πάρδος, ου, ὁ, pardus, fera. Græcis est παρδαλις, εως, ἡ, pardalis, seu panthera. Dicitur a παρδάλλομαι, hoc est a παρὰ, διὰ, & ἅλλομαι, quod adoriens insiliat.

Παρέασι, adsunt, Jonic. pro πάρεισι, 3. plural. præs. ind. πάρειμι, adsum. The. εἰμὶ, sum.

Παρεβάλομεν, 1. plural. a. 2. ind. activ. verbi παραβάλλω, confero, adjicio. Th. βάλλω, jacio. fut. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρέβασκον, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, transgredior. Ex παρὰ, & βάσκω. Poet. pro βαίνω, eo.

Παρέβην, transgressus sum, a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, transgredior. f. βήσομαι. Thema βάω, eo. a. 2. ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi παραβιάζομαι, vi adigo. f. άσομαι. Ex παρὰ, & βιάζω, vim adfero. Them. βία, vis.

Παρεδόθην, ης, ἡ, traditus sum, a. 1. ind pass. verbi παραδίδωμι, trado.

Παρεδρεύω, εις, ευ, assideo, assiduus sum in aliqua re. Ex παρὰ, & ἕδρα, ἡ, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo. f. ἑδήσομαι.

Πάρεδρος, ου, ὁ, ἡ, assessor. παρεδρεύω, assideo.

Παρίδωκα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi παραδίδωμι, trado. a. 2. παρέδων. Thema δίδωμι, do, f. δώσω.

Παρίζεσθαι, sedere, præs. inf. verbi παρέζομαι. Ex παρὰ, & ἵζομαι, sedeo. f. ἵδομαι.

Παρίζετο, assidebat, 3. sing. imperf. παρίζει, assido, Jon. pro παρέζω, præs. imperat. ejusdem verbi.

Παρήμενος, ὁ, assidens, præs. part. verbi παρίζομαι, assideo. Th. ἕζομαι, sedeo.

Παρῆσθαι, σο, το, appositus sum, & in 3. plur. παρέατο, a. 2. ind. med. verbi παρατίθημι, appono.

Παρθενίας, ὁ, labefactatus, a. 1. part. pass. a παρθένω, seu παρθένιω, a. 1. pass. verbi παρίημι, labefacto. Thema ἵημι, seu ἴω, mitto.

Παρίθω, appositus sum, vel a. 2. ind. act. a παρατίθημι, appono, vel a. 2. pass. a παρίημι, labefacto.

Παρίδεισαν, per syncopen pro παρεδέησαν, amputarunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi παραδερίζω, demeto, amputo. Ex παρὰ, & θέρος, εος, τὸ, æstas, messis.

Πάρει, ades, præs. imperat. Est & πάρι, 2. sing. ind. verbi πάρειμι, adsum. The. εἰμὶ, sum, præs. imperat. ἴσθι, pro quo & εἶ invenitur.

Παρειὰ, & Æol. παρηΐα, ᾶς, ἡ, gena, maxilla, gen. plur. παρειῶν, quod ἐν τῷ παρεῖναι ostendatur. Hinc παρειὸς, ὁ, genis laxioribus præditus.

Παρείατο, assidebant, Jon. pro παρῆντο, 3. plural. pluſq. perf. ex præt. παρῆμαι. Th. ἧμαι, sedeo, induo, perf. pass. εἷμαι.

Παρειθῶ, ῇς, ῇ, dimissus sum, a. 1. ind. passiv. a παρίημι, dimitto, quod vide in παρθείς.

Παρεῖκα, dimisi, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι, seu ἴω, mitto.

Παρεῖμαι, perf. passiv. ejusdem verbi παρίημι, dimitto. unde part. παρειμένος.

Παρείλετο, 3. sing. a. 2. med. verbi παραιρέω, diruo, adimo. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον. p. ῄρηκα.

Παρειλήφατε, 2. plur. perf. act. verbi παραλαμβάνω, idem ac λαμβάνω, accipio, f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Παρειμένος, η, ον, remissus, a, um, perf. part. pass. hinc παρειμένας, acc. plur. f. g. ejusdem temporis, & modi, verbi παρίημι, remitto.

Πάρειμι, adsum, πάρει, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι. præs. inf. παρεῖναι. part. παρὼν, όντος, ὁ, præsens. imperf. παρῆν, aderam. f. παρέσομαι, ῃ, εται, & παρέσται. Ex παρὰ, & εἰμὶ, sum. Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, in 2. & 3. sing. πάρεις, πάρεισι. a. 2. act. παρῆλθον, ες, ε. a. 2. part. παρελθὼν, όντος, ὁ, quod ex παρὰ, & εἶμι, seu ἴημι, vado, eo.

Παρεῖναι, præs. inf. a πάρειμι, adsum.

Παρείπη, persuadeat, seducat, 3. sing. a. 2. vel 1. sub. act. a παρέπω, moveo, seduco. Th. ἔπω, dico.

Παρεὶς, ὁ, a. 2. part. act. verbi παρίημι, omitto.

Παρεισάγω, introduco, clam induco. f. άξω. p. παρεισῆχα. perf. pass. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. ex παρὰ, εἰς, & ἄγω, duco.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio. a παρεισάγω, introduco.

Παρεῖσαι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι, dimitto.

Παρεισακτὸς, ὴ, ὸν, irreptitius, clam se insinuans. a παρεισάγω, clam induco.

Παρεισδύω, subrepo. f. ύσω. a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς, vel ἐς, & δύω, vel δύω, subeo. f. δύσω.

Παρεισέρχομαι, irrepo, prætereo, introeo. fut. παρεισελεύσομαι. a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, & ἔρχομαι, venio.

Παρεισφέρω, confero. f. παρεισοίσω. a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα. a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος, ὁ. quod ex παρὰ, εἰς, & φέρω, fero. f. οἴσω: παρεισφέρειν τὸν νόμον, legem abrogare. Demosth.

Παρέχε, 3. sing. imperf. activ. verbi παρέχω, exhibeo. Thema ἔχω, habeo. imperf. εἶχον, aor. 2. ἔσχον, fut. ἕξω, & σχήσω.

Παρὲξ, vel παρὲξ, extra, foris. a παρὰ, & ἐξ, regit gen. vel acc.

Παρεπαθήσατο, 3. plural. imperf. verbi παρεκάθημαι, assideo. ex παρὰ, & κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.

Παρεπεκλέσατο, ας, ε, horratus sum. a. 1. ind. act. verbi παρακελεύω, horror, f. έσω. perf. πεκέλευκα. Th. κελεύω, voco.

Παρεπλάγχνα, contracte pro παρεπλάγχνευν, imperf. verbi ejusdem.

Παρεκβαίνουσι, exorbitant, 3. plural. ind. præs. a παρεκβαίνω, exceedo, digredior, deflecto, excurro. quod ex παρὰ, ἐκ, vel ἐξ, & βαίνω, eo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Παρεκβασις, εως, ἡ, digressio. dat. plur. παρεκβάσεσι. a παρεκβαίνω, digredior, deflecto.

Παρεκελεύετο, admonebat, 3. sing. imperf. med. Ex παρὰ, & κελεύω, jubeo. Th. κέλω, idem.

Παρεκλήθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi παρακαλέω, rogo, hortor. Th. καλέω, voco. fut. έσω. p. κέκλημαι. perf. pass. κέκλημαι. a. 1. pass. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. passiv. verbi παρακρίνω, discerno.

Παρικρούσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi παρακρούω, decipio. Th. κρούω, pulso.

Παρεκτικὸς, ὴ, ὸν, suppeditans, adject. verbale a παρέχω, præbeo, quod ex παρὰ, & ἔχω, habeo.

Παρέκτοπος, ὁ, devius. a παρὲκ, extra, & τόπος, locus.

Παρεκτὸς, præter, præterquam, extra, foris, excepto, extrinsecus, cum genit. Ex παρὰ, & ἐκτὸς, extra. Th. ἐκ, vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, incurvo me. Th. κύπτω, pronus sum, inclino me. f. ψω. p. κέκυφα.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. verbi παραλαμβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, veho, prætervehor. Th. ἐλαύνω, agito. f. ελάσω. p. ἠλακα.

Παρελέξατο, concubuit, 3. sing. a. 1. med. Ex παρὰ, & λέχομαι, cubo. fut. λέξομαι.

Παρελθύσεως, præteribis, Jon. resolut. pro παρελθύσῃ, 2. sing. fut. 1. med. verbi παρέρχομαι. The. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον. p. m. ἐλήλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Παρεληλυθὼς, ότος, ὁ, & in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. med. Attic. hinc παρεληλυθότα, acc. sing. m. g. ejusd. temporis, verbi παρέρχομαι, prætereo.

Παρελθεῖν, præteriisse, a. 2. inf. act. verbi ejusd. παρελθέτω, a. 2. imperat.

Παρελθόντας, acc. plur. m. g. a. 2. part. act. παρελθοῦσαν, acc. sing. f. g. ejusd. temp. a παρέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, venio. fut. 1. ελεύσομαι. a. 2. ἦλθον, & ἤλυθον.

Παρέλθωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, accus. sing. part. præs. a παρέλκω, attraho. Th. ἕλκω, traho. fut. ξω.

Παρελευσῆς, ᾖ, ᾖ, procrastinator, & in f. g. παρελεύσεια. a παρελεύω, remoror. Th. ἔλκω, traho.

Παρελογίσω, 2. sing. a. 1. med. ind. verbi παραλογίζομαι, fallis rationibus decipio, illudo.

Παρεμβάλλω, immitto, clam immisceo. hinc παρεμβέβληκα. 1. plur. præs. act. præt. παρεμβέβληκμεν. a. 2. παρενέβαλον. p. m. παρεμβέβολα. ex παρὰ, ἐν, & βάλλω, jacio. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβεβληκόσιν, accus. singul. f. g. perf. part. act. παρεμβάλλω, immitto, clam immisceo.

Παρεμβολὴ, ῆς, castra; item exercitus. a παρεμβάλλω, immitto: loco castra.

Παρενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, loco castra.

Παρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν, prætereisse. Sic παρένθης, Dor. pro παρέλθῃς, prætereas, aor. 2. sub. act. a παρέρχομαι, prætereo, transeo.

Παρένθεσις, ῆς, ἡ, interjectio, additamentum. a παρεντίθημι, interfero. ex παρὰ, ἐν, & τίθημι, pono.

Παρεσκλάσω, ῶ, obturbo, cum dat. f. ήσω. p. παρεσκλήκα. Ex παρὰ, ἐν, & σκλάω, turbo. Them. σκλὸς, ὸν, ὁ, turba.

Παρίξ, vel παρὲξ, extra, foris, præter. Ex παρὰ, & ἐξ.

Παρίξειν, f. 1. inf. act. a παρέχω, præbeo, f. ξω. Ex παρὰ, & ἔχω.

Παρεξελαλάκεσε, Jon. pro παρεξελάκησε, & Att. παρεξελελάκησε, 3. sing. pluſq. perf. act. verbi παρεξελαύνω, prætereo. Th. ἐλαύνω.

Παρεξῆτε, 2. sing. perf. med. Jon. verbi παρέξειμι, prætereo. Th. εἶμι, eo.

Παρεξῆκε, superfedit, 3. sing. pret. vel a. 1. verbi παρεξίημι, supersedeo. quod ex παρὰ, ἐξ, & ἵημι, mitto.

Παρεξιένας, præterire, præs. inf. Ex ἵημι, pro εἶμι, eo.

Παρέξομεν, dabimus, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω, præbeo.

Παρεοῦσα, Dor. pro παροῦσα, Jon. pro παροῦσα, ἡ, præsens. quod ex παρὰ, & εἰμὶ, sum.

Παρεόντα, accus. sing. part. præs. a παρεών, όντος, ὁ, Jonic. pro παρὼν, verbi πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Παρεόντι, præsentibus. dat. plur. part. præs. pro παροῦσι, Jonic. a παρεών, a πάρειμι, adsum.

Παρέρπειν, dolose subire. Thema ἕρπω, serpo.

Παρέπεισεν, persuasit, 3. sing. a. 1. ind. activ. verbi παραπείθω, idem ac πείθω,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

persuadeo. fut. σω. p. κα. a. 2. ἔπιθον.

Παρεπίδημος, ου, ὁ, advena, hospes. Ex παρὰ & ἐπίδημος, ου, ὁ, versans in populo. quod ex ἐπὶ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Παρεπίκρανε, a. 1. ind. activ. verbi παραπικραίνω, exacerbo. f. ανῶ. Ex παρὰ, & πικραίνω, idem ac πικρόω, exacerbo, amarum reddo. Th. πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus.

Παρέπλαξαν, Doric. pro παρέπληξαν, in errorem impulerunt, 3. plur. a. 1. act. verbi παραπλήττω, seduco: mente percellor. fut. ξω. a πλήττω, percutio.

Παρέπτην, ης, η, a. 2. activ. verbi παρίπτημι, prætervolo. Ex παρὰ, & ἵπταμαι, volo. f. πτήσομαι. a. 2. med. ἐπτάμην.

Παρέργων, gen. plural. a παρέργον, ου, τὸ, accessio. Ex παρὰ, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Παρεῤῥύηκε, ας, ε, perf. ind. act. verbi παραῤῥέω, prætersluo. Ex παρὰ, & ῥέω, sluo. f. ῥύσω. p. ἐῤῥύηκα.

Παρέρχομαι, prætereo. fut. παρελεύσομαι. a. 2. παρῆλθον. a. 2. imperat. παρελθὲ. a. 2. sub. παρέλθω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. παρέλθωσι. a. 2. inf. activ. παρελθεῖν. a. 2. part. παρελθὼν, όντος, ὁ, adveniens, p. m. παρελήλυθα. hinc παρεληλυθὼς χρόνος, tempus prætersapsum.

Παρεσημειωσάμεθα, 1. pl. a. 1. med. verbi παρασημειόομαι, annoto. Ex παρὰ, & σημείον, noto. f. ώσω. Thema σῆμα, ατος, signum, nota.

Πάρεσις, εως, ἡ, remissio, a παρίημι, prætermitto. Ex παρὰ, & ἵημι, seu ἴω, mitto.

Παρεσπάτα, 3. sing. imperf. act. verbi παρασπατάω, sileo, æquanimis sum. Th. σπατάω, sileo.

Παρεσκευάζετο, Jon. pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. a παρασκευάζω, præparo.

Παρεσκεύαζον, 3. plural. imperf. paſſ. a παρασκευάζω, præparo. f. άσω. a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε. Ex παρὰ, & σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Παρεσκεύασθε, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Παρέσπαρται, 3. ſing. perf. paſſ. a παρασπείρω, ſemino juxta. Th. σπείρω, ſero, ſemino. f. ρῶ. a. 1. ἔσπειρα. perf. ἔσπαρκα. p. m. ἔσπαρμαι.

Παρέσῃ, aderis, Poet. pro παρέσει, 2. ſing. f. 1. Sic παρέσεται, pro παρέσται, verbi πάρειμι, adſum. Ex παρὰ, & εἰμὶ, ſum. f. ἔσομαι, ῃ, εται.

Παρεστάμεν, adeſſe, adſtare, Jon. pro παρεστάναι, præſ. inf. act. a παρίστημι, pro πιστάω, ſiſto, adſto. Ex παρὰ, & ἵστημι, ſeu ἵσταμι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Παρέσταν, adſtiterunt, Poetic. ſync. pro παρέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι. adſto. Th. ἵστημι, ſto.

Παρέσῃ, ῃς, ῃ, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, ſiſto, adſto.

Παρεστήσατο, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ejuſdem.

Πάρεστιν, adeſt, 3. ſing. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρεστῶτες, οἱ, adſtantes, nom. plur. perf. part. act. a παριστάω, ῶτος, ὁ, contracte pro παρεστηκὼς, ότος, ὁ, verbi παρίστημι, adſto.

Παρέχει, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, obtineo, præbeo.

Παρεχέθη, appoſuit, 3. ſing. imperf. act. a παραχέω, idem ac παρέχω, præbeo. Thema ἔχω, habeo, imperf. εἶχον.

Παρεκτάσσοντ, 3. plur. a. 1. med. verbi παρατάσσω, aciem inſtruo.

Παρέτεινα, ας, ε, produxi, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, produco. f. ενῶ. perf. παρατέτακα. Th. τείνω, tendo.

Παρέτραπε, deflexit, 3. ſingul. a. 2. ind. act. a παρατρέπω, diverto. fut. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραπον. p. m. ἔτροπα. Th. τρέπω, verto.

Παρέτρομεν, trepidarunt, 3. plural. a. 1. Poetic. gem. ar. verbi παρατρέω, trepido. Thema τρέω, tremo. f. τρέσω.

Παρεῦρίσκω, excogitare. Th. εὑρίσκω, invenio.

Παρέφατ, Dor. pro παρεύσῃ, gen. ſing. præſ. part. f. g. a πάρειμι, adſum.

Παρεχάλκευσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, ago fabrum ferrarium: cudo. quod a χαλκεύς, æratiam artem tracto. Th. χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Παρεχέμεν, Jon. pro παρέχειν, præſ. inf. verbi παρέχω, exhibeo.

Παρέχουσι, Doric. pro παρέχωσι, permittunt, præbent, 3. pl. præſ. verbi παρέχω, præbeo, exhibeo.

Παρέχω, præbe, præſ. imperat. paſſ. a παρέχω, præbeo.

Παρέχω, exhibeo. imperf. παρεῖχον. fut. παρέξω. p. παρέχηκα. a. 2. παρέσχον. a. 2. part. act. παρασχὼν, όντος, ὁ. præſ. med. παρέχομαι, præbeo. imperf. παρειχόμην, ου, ετο. Ex παρὰ, & ἔχω, haben.

Παρεὼν, ὁ, præſens, Poetic. vel Jon. pro παρὼν, præſ. part. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρῆ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρήγγελλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, præcipio. f. ελῶ. p. παρήγγελκα. a. 2. παρήγγειλα, ας, ε. a. 2. παρήγγελον, ες, ε. p. m. παρήγγελμαι. ex παρὰ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Παρηγορέσκε, conciliabat, 3. ſing. imperf. Jon. pro παρηγόρει, verbi παρηγορέω, hortor. Ex παρὰ, & ἀγορεύω, f. ήσω, idem cum ἀγοράω, verba facio pro concione. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηγορέω, conſolor, præſ. part. παρηγορέων. παρηγορούμεν, 1. plural. præſ. ind. παρηγορέατο, Jonic. pro παρηγόρητο, 3 ſing. pluſq. perf. paſſ.

Παρηγορίαι, ας, ἡ, ſolatium. a παρήγορος, ου, ὁ, conſolator. a παρηγορέω, conſolor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηέρθη, ſuſpenſum eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. a παραείρομαι. ex παρὰ, & ἀείρω, attollo. f. ἀερῶ. perf. ἦρκα. a. 1. paſſ. ἠέρθην. a. 1. ſub. paſſ. ἀερθῶ.

Παρῆξε, perrexit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, prætereo. Th. ἄϊσσω, ruo. fut. ξω.

Παρήϊον, ν, τὸ, Poet. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena.

Παρήϊος, ὁ, ad genam pertinens. παρήϊον, ν, τὸ, ornamentum equorum maxillis apponi ſolitum. Th. παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena, maxilla.

Παρῆκε, a. 1. ind. act. verbi παρίημι, omitto.

Παρηκολούθηκε, ας, ε, ſectatus ſum, perf. indic. activ. verbi παρακολουθέω, ſequor. f. ήσω. Th. ἀκόλουθος, pediſſequus.

Παρῆλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, prætereo.

Παρημελήκει, Jonic. pro παρημελήκει, neglexit, 3. ſingul. pluſq. perf. act. verbi παραμελέω, contemno, negligo, non curo.

Παρήμεν, Doric. pro παρεῖναι, adeſſe, præſ. inf. a πάρειμι, adſum.

Παρήμενος, ὁ, aſſidens, præſ. part. a πάρημαι, aſſideo, quod ex παρὰ, & ἧμαι, ſedeo.

Παρήνει, 3. ſing. imperf. act. verbi παραινέω, admoneo. perf. ήνεκα. f. έσω, & ήσω. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Παρήορος, ὁ, protenſus, extenſus, ad jugum devinctus. ex παρὰ, & ἔρω, ligo, vel ἀείρω, attollo. Item ſolidus. ex παρὰ, male, & ἄρω, congruo. Hinc παρόρια, lorum exterius. παρόρια, habenæ.

Παρήπαφε, a. 2. ind. act. a παραπάφω, decipio. ex παρὰ, & ἀπάφω, Poetic. idem ac ἀπατάω, fallo, decipio.

Παρῃρημένα, nom. plur. perf. part. paſſ. n. g. verbi παραιρέομαι, adimo, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Παρήστανο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi αρτάω, ſuſpendo. vel αρτέομαι, apparo.

Παρησαν, 3. plur. imperf. verbi πάρειμι, adſum. Thema εἰμὶ, ſum. imperf. ἦα.

Παρησθάνθη, ſenſiſti, Dor. pro παρῆσθα, 2. ſing. a. 2. med. ex παρὰ, & αἰσθάνομαι, ſentio. f. αἰσθήσομαι. a. 2. med. ἠσθόμην, ης, ετο.

Παρήσοντα, 3. plural. fut. 1. med. verbi παρίημι omitto. Alii legunt παρήσουσι, aderunt, a πάρειμι, adſum.

Παρήσωσι, ſi codex mendo caret, eſt 3. plural. a. 1. ſub. verbi παρίημι, permitto ut intret, fut. παρήσω. Forte legendum παρῆσαι, 3. plural. fut. ejuſdem.

Παρητημένος, excuſatus, perf. part. paſſ. a παραιτέομαι, οῦμαι, excuſo. fut. ήσομαι. perf. παρήτημαι. Thema αἰτέω, peto.

Παρθέμενος, ὁ, apponens. Poet. ſeu Jonic. ſyncop. pro παραθέμενος, a. 2. part. med. verbi παρατίθημι, appono. fut. παραθήσω. a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, pono.

Παρθεσεῶν, ῶνος, ὁ, Jon. pro παρθεώνων, conclave virginum. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. a παρθένος, ου, ἡ, virgo. Hinc παρθένιος, ία, ον, Poet. pro παρθένειος, virgineus.

Παρθενικάων, gen. plur. Æol. pro παρθενικῶν. dativ. plur. Jon. παρθενικῇσι. a παρθένικος, η, ον, virgineus, a, um. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενεών, ῶνος, vel παρθεσεών, Jonic. pro παρθεών, ῶνος, ὁ, conclave virginum. Them. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inſpectator, aut obſervator. a παρθένος, ου, ἡ, virgo, & ὀπτεύω, quod ab inuſitat. ὀπτάω, inſpicio, obſervo. Th. ὄπτομαι, video.

Παρθένος, ου, ἡ, virgo, interdum adject. ὁ, ἡ. & παρθένος, acc. pl. Dor. pro παρθένους. q. quæ adhuc παρειὰ apud matrem, eique inſervit. Dicitur & πάρθη. Vide Suid. hinc παρθένιος, ſeu παρθένειος, & παρθενικὸς, ὴ, ὸν, virgineus.

Πάρθος, ου, ὁ, Parthus. nomen gentile Scythicum, exul.

Παρίαύων, ὁ, ſtuens, juxta dormiens, præſ. part. a παρίαυω. Th. ἰαύω, commoror, diverſor.

Παρίεναι, tranſire. introire, permittere, exporrigere, præſ. inf. ex παρὰ, & ἵημι, pro εἶμι, eo. vel ab ἴημι, mitto.

Παρίεσαν, præteribant, 3. plur. imperf. a παρίημι, quod ab ἴημι, pro εἶμι, eo. imperf. ἴην, ης, ε.

Παρίζειν, Jon. & Poet. pro παρίζεσθαι, aſſidere. Th. ἵζομαι, ſedere facio.

Παρίημι, omitto. f. παρήσω. perf. παρεῖκα. præſ. paſſ. παρίεμαι, remiſſus ſo. perf. παρεῖμαι, σαι, ται, perf. part. paſſ. παρειμένος, η, ον, remiſſus. Th. ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Πάριος, & πάρειος, α, ὁ, Parius lapis. a Paro inſula.

Πάριος Σιμιχίδας, Paris, q. Simichi filius.

Παρισόω, æquiparo. ab ἴσος, par, æqualis.

Παρίσταμι, ſeu παρίστημι, ſiſto. f. παρασήσω. Th. ἵστημι, ſto.

Παρισὰς, άντος, ὁ, præſ. part. activ. παρίσασα, præſ. imperat. paſſ. a παρίστημι, ſiſto.

Παρίσατο, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Παρίστημι, ſiſto. f. παραστήσω. p. παρέστηκα. perf. part. act. παρεστηκὼς, ότος, ὁ, & contracte παρεστὼς, ῶτος, ὁ, adſtans. pluſq. perf. ind. act. παρειστήκειν. a. 1. act. παρέστησα, ſtiti. a. 1. imperat. act. παράστησον, & in plur. παράστητε, ſiſtite. a. 1. inf. act. παραστῆσαι, probare. a. 2. παρέστην, ης, η, adſtiti. f. 1. med. παρασήσομαι, ſiſtar. quod ex παρὰ, & ἵστημι, ſto.

Παρίσχεω, pro παρέχειν, inf. præſ. παρίσχομεν, præbemus, 1. plur. præſ. ind. παρίσχω, idem ac παρέχω, præbeo. Th. ἔχω, habeo.

Παριών, όντος, ὁ, & in accuſ. plur. παριόντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, pervenio. ex παρὰ, & εἶμι, eo. a. 2. ἴον, ες, ε.

Παρκυτάλεκτο, accubabat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. per ſync. pro παρακατάλεκτο, verbi παρακατάλεγομαι, quod ex παρὰ, κατὰ, & λέγομαι, ſeu λέγω, cubare facio.

Παρκείμεθ, per ſyncop. Poetic. pro παρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

παραλιμπ, ὁ, adjacens, vicinus. vide παραίσσομαι.

Παρελίπατ, deflectunt, per ſync. pro παρελίνουσ, 3. pl. præſ. ind. a them. ελίνω, reclino. f. ινῶ. p. κα.

Παρκύπτοισα, procumbens, Doric. pro παρακύπτουσα, præſ. part. activ. ſ. g. Th. κύπτω, incurvo me.

Παρμέμβλωκε, Æol. ſync. pro παραμέμβλωκε, curavit, advenit, aſtitit, 3. ſingul. perf. act. ex παρά, & μέμβλωκα, factum ex μεμόλωκα, 3. ſing. perf. per ſyncop. τε ο, & euphoniæ gratia inſerto β, & ω verſo in ω. a Th. μολῶ, venio, advenio, fut. ήσω. p. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμενίδ, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi, Parmenas. Gr. permanens.

Παρμονώτερ, ᾰ, ὁν, Poetic. ſync. pro παραμονιμώτερ, durabilior, & conſtantior. quod a poſitivo παραμόνιμ, deductum. hoc a παραμένω, perſevero, conſtans ſum. Hinc verbale παραμονή, ἡ, conſtantia. Thema μένω, maneo.

Παρνήσσ, gen. Jon. & Poet. a Παρνησσός, ὁ, nomen montis in Delphis, Parnaſſus.

Παρπτερ, ων, οἱ, genus locuſtarum, attelabi. Attici ajunt eſſe culices. an quia πήγνυσι ὦδυ, facile penetrant, ſeu perſodiunt, & abſumunt ſegetes?

Παρόδ, ᾰ, ἡ, tranſcurſus. hinc παροδεύω, prætereo. ex παρά, & ὁδός, ᾶ, ἡ, via.

Πάροιθε, & πάροιθεν, ante, antea, cum gen. Th. πάρ, Poet. ante.

Παροικέω, ῶ, commoror, habito. f. ήσω. præt. παρώκηκα. a. 1. παρῴκησα. παροικήσω, a. 1. inf. act. hinc παροικία, ας, ἡ, commoratio. Ex παρά, & οἶκ, domus.

Πάροικ, ᾰ, ὁ, ἡ, advena. ex παρά & οἰκέω, habito. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium. ex παρά, apud, & οἶμη, ης, ἡ, ſeu οἶμ, ᾱ, ὁ, ἡ, via.

Πάροιν, ᾰ, ὁ, vinoſus, ebrius. ex παρά apud, & οἶν, ου, ὁ, vinum.

Παροινήμεν, ὁ, præſ. part. paſſ. a παροινήμαι, inebrior, quod a παροινέω, pecco per vinolentiam. Thema οἶν, vinum.

Παροισθέντ, dat. ſingul. a. 1. part. paſſ. verbi παραφέρω, transfero. f. 1. παροίσω. Th. φέρω, fero.

Παρότερ, ᾰ, ὁ, prior, ratione temporis, vel loci. a πάρ, ante.

Παροίχομαι, prætereo. imperf. παρῳχόμην, ου, ετο. fut. παροιχήσομαι. perf. paſſ. παρῴχημαι, præterivi, perf. part. paſſ. παρῳχημένος, η, ον, præteritus. quod ex παρά, præter, & οἴχομαι, eo, abeo. f. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοισι, præteritis, dativ. plural. præſ. part. verbi παροίχομαι, prætereo.

Παροιχώκει, Jon. & Poet. pro παῳχώκει, præterierat, 3. ſingul. pluſq. perf. act. verbi παροίχομαι, prætereo.

Παρομαρτέω, comitor. hinc παρομαρτοῦντα, acc. ſing. maſc. gen. part. præſ. ex παρά, & ὁμαρτῆ, ſimul, adverb.

Παρομοιάζω, ſimilis ſum, aſſimilo. f. άσω. p. παρωμοίακα. ex παρόμοι, ος, ὁ, ſimilis, quod ex παρά, ad, & ὁμός, ſimilis. Th. ὁμός, ή, όν, idem.

Παρόμοι, οία, οιον, ſimilis, e. Ex iiſdem thematibus.

Παροξύναι, a. 1. inf. act. verbi παροξύνω, exacerbo.

Παροξυθείλω, ης, η, a. 1. opt. paſſiv. verbi παροξύνω, exacerbo.

Παροξύνω, εις, ει, exacerbo, f. υνῶ. a. 1. παρώξυνα. perf. παρώξυγκα, imperf. paſſ. παρωξυνόμεν, ε, ετο. perf. paſſ. παρώξυσμαι, & Att. παρῴξυσμαι. Ex παρά, & ὀξύνω, acuo. Th. ὀξύς, εῖα, ύ, acutus, a, um.

Παροξυσμός, ὁ, ἡ, exacerbatio, incitamentum. a παροξύνω, exacerbo.

Παροργίζω, ad iram provoco. fut. ίσω, & Att. ῶ. præt. παροργικα. perf. paſſiv. παρώργισμαι. Ex παρά, & ὀργή, ῆς, ἡ, ira.

Παροργισμέ, ατ, τὸ, & παροργισμός, ῦ, ὁ, irritatio ad iram. a παροργίζω, ad iram provoco.

Πάρ, ante, adverb. loci, & temporis. cum gen. hinc πάροιθε, & προπάροιθε, idem. q. a πρό, ante.

Παροτρύνω, exſtimulo. fut. υνῶ. p. παρώτρυγκα. a 1. παρώτρυνα. Ex παρά, & ὀτρύνω, inſtigo, incito.

Παρύσσ, gen. ſing. f. g. a παρῦσα, præſ. part. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum, præſ. part. ών, οῦσα, όν.

Παρῶσι, vel παρσσι, præſentibus, dativ. plur. præſ. part. παρών, όντ, ὁ, a πάρειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Παρουσία, ας, ἡ, adventus, præſentia. a παρών, οῦσα, όν, præſ. part. verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Παροψίς, ίδ, ἡ, patina, in qua opſonia apponuntur. Ex παρά, & ὄψον, ου, τὸ, opſonium.

Παρπεπιθέω, & παρπεπιθώ, per ſyncop. pro παραπεπιθέω, παραπεπιθώ. deinde anadiplaſiaſmo Jonic. dicitur pro παρπιθέω, & παραπιθώ, a. 2. inf. & part. verbi παραπείθω, arte pellicio, fallo. Thema πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδεσ, ία, ον, ante pedes exiſtens, Poet. pro παρά ποδί ών.

Παρρησία, ας, ἡ, libertas, loquendi fiducia. hinc παρρησιάζω, aperte, palam. ἐν παρρησίᾳ εἶναι, celebrem eſſe, & in omnium ore verſari. q. d. παν ῥησία, vel πᾶσα ῥησις. Th. ῥέω, dico.

Παρρησιάζομαι, libere loquor, audacter, ingenue, plane dico. imperf. ἐπαρρησιαζόμην, ᾰ, ατο. fut. άσομαι. f. inf. med. παρρησιάσεσθαι. a. 1. med. ἐπαρρησιασάμην, ω, ατο. Hinc παρρησιαστικός, licentioſus. παρρησιαστικῶς, licenter. Ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, & ῥέω, dico.

Παρτιθεῖ, apponit, ſyncop. Æolic. pro παρατιτθεῖ, 3. ſingul. præſ. act. a τιθέω, pro τίθημι, pono.

Παρτιθέτω, 3. ſing. præſ. imperat. activ. Æolic. ſyncop. pro παρατιθέτω, verbi παρατίθημι, appono.

Παρυφή, ῆς, ἡ, præclava, prætexta. Ex παρυφάω, attexo. Th. ὑφάω, texo.

Παρφάμεν, Æolic. ſyncop. pro παραφάμεν, quod Jon. pro παραφάναι, a. 2. inf. activ. Sic παρφαμεν, male ſuadens, decipiens dicendo, pro παραφάμεν, a. 2. part. med. παρφαμένα, Dor. pro παραφαμένη, adhortans, verbi παράφημι, alloquor, perſuadeo, horror. Sic παρφάσθαι, a. 2. inf. med. Th. φημί, vel φάω, dico.

Πάρφασις, εως, ἡ, oratio, qua quis decipitur, deceptio, fraus. vide παραφάμεν.

Πάρφυκτον, ᾰ, τὸ, Poet. ſync. pro παράφυλτον, quod vitari poteſt. Ex παρά, & φύλγω, fugio.

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, commoror. f. ήσω. p. παρῴκηκα. Ex παρά, & οἰκέω, habito. Th. οἶκ, ᾰ, ὁ, domus.

Παρῴκισμαι, perf. ind. paſſ. verbi παροικίζω, juxta habitare facio. fut. ίσω. Ex παρά, & οἰκίζω, condo, loco. Th. οἶκ, ᾰ, ὁ, domus.

Παρῳκοδόμηται, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi παροικοδομέω, ædifico juxta. ex παρά, juxta, & οἰκοδομέω, ædificio. fut. ήσω. præt. ῳκοδόμηκα. quod ab οἶκ, ᾰ, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. p. m. δέδομαι.

Παρῳδ, ὁ, præditus colore inter cinereum, & rufum medio, a πυῤῥός, ruſus. Th. πῦρ, ignis.

Παρῶντο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſiv. verbi παρόπτομαι, negligo. Thema ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. paſſ. ὤμμαι.

Παρωτίδ, ίδ, ἡ, tumor glandularum ſub auribus, apoſtema ſecus aures, inflammatio circa glandulas auribus adjacentes, Celſ. lib. 6. c. 16. quia παρά οὖσι.

Παρώτρυνεν, 3. plural. a. 1. ind. act. verbi παροτρύνω, exſtimulo. f. υνῶ. perf. παρώτρυγκα. Ex παρά, & ὀτρύνω, inſtigo.

Παρῶχκε, præteriit, perf. ind. activ. παρῴχηκα, præterius, patt. perf. activ. παρῳχημένος, part. perf. paſſ. verbi παροίχομαι, præterco. f. 1. med. παρῳχήσομαι. Th. οἴχομαι, eo.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, gen. παντός, πάσης, παντός, omnis, omne, quivis, totus. in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. gen. pl. Jon. πασέων, pro πασῶν. dat. plur. πᾶσι, & Jon. πάσσοισι, & in f. g. πάσῃσι, pro πάσαις. Hinc πάντως, omnino. πάντη, idem. πανταχῆ, & παντῇ, ubique. ἅπας, απτ, ὁ, univerſus, totus.

Πάς, pater; vocula infantium, quaſi a πάω, paſco.

Πασσῶν, Dor. pro πασῶν, omnium, gen. plur. f. g. a πᾶς, πᾶσα, omnis.

Πάσασθαι, guſtaſſe, a. 1. inf. med. a πάω, vel πάσμαι, edo, guſto. hinc παυσάμεν, a. 1. part. med. Poet.

Παστάδη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Παστάδη, ης, ἡ, nomen mulieris, quæ ad omnes currit.

Πάστα, Dor. pro πάσταλον.

Πάσταλ, & Att. παστάλ, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus. a Dor. πάστα, pro πήγνυμι, vel q. πήγταλ. a πήγνυμι, figo. quod eo res figantur, ſive committantur.

Παυσάμεν, ὁ, adeptus, a. 1. part. med. gen. ος, a πάσμαι, poſſideo. perf. πέπασμαι. Th. πάω.

Πάσπε, Jon. pro ἔπασπε, conſpergebat, 3. ſing. imperf. act. verbi πάσσω, ſpargo.

Πασπυδίη, idem ac πανσυδίη, omni impetu, catervatim, omnino, communi conſenſu, publice: adverb. Invenitur & πασπυδεί, funditus. ex πᾶς, πᾶσα, omnis, & σύομαι. Th. σεύω, Dor. quatio.

Πάσσω, vel ττω, inſpergo, conſpergo, f. άσω. p. ακα. Hinc παστός, άδ, ἡ, thalamus. Dicimus & πάσσω, pro πήγνυμι, Dor. infigo.

Παστός, άδ, ἡ, thalamus nuptialis. a πάσσω, variego, quia variegatus, & artificioſe factus. Item cœnaculum. πάσσθαι enim cœnare eſt in Epigr. Porticus eſt Polluci; domus quælibet ad excipiendum apta Moſchop. παστοφόρ, παστὸν φέρων. Venus παστὸν φέρουσα, quaſi thalamifera. παστοφόριον, locus, ubi thalamus, pro ipſo thalamo ſumitur.

Παστός, ᾰ, ὁ, conſperſus: thalamus. a πάσσω, conſpergo.

Πάσχα, τὸ, ἄκλιτον, paſcha, vox origine Hebræa. Latine tranſitus.

Πασχέμεν, Jon. pro πάσχειν, præſ. inf. verbi πάσχω, εις, ε, patior.

Πάσχω, εις, ε, patior, afficior. ab inuſit. πήθω. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. a. 2. inf. παθεῖν. a. 2. part. παθών. perf. activ. πεπάθηκα. p. m. πέπυσμαι.

Πατά, Scythice, quod Græce κτείνειν, interficere.

Πάταγ, ᾰ, ὁ, ſtridor, ſtrepitus, fragor tonitrui. a πατάσσω, percutio, cum ſtrepitu palpito.

Πάταικεσι, οἱ, Pataici, Dii Phœnicum; ſimulacra Deorum in puppibus navium. Referunt autem viri Pigmæi imaginem, Herodot.

Πατάνη, ης, ἡ, & πατάνιον, ᾰ, τὸ, patella. a πετάω, pando, aperio.

Πατάξαι, a. 1. inf. act. πατάξαι, percutiens, a. 1. part. act. πατάξας, 2. ſing. f. 1. act. verbi πατάσσω, percutio. πατάξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act.

Πάταρα, ων, τα, Patara, nomen urbis Lyciæ in Aſia, a Pataro conditore ſic nominata.

Πατάσσω, cum ſtrepitu palpito, illido, ferio, concutio, percutio. f. ξω. p. πατάτυχα. a. 1. ἐπάτηξα. Hinc πάταγ, ος, ὁ, fragor, crepitus, ſtrepitus. Ariſtoph.

Πατέσθαι, idem ac πάσασθαι, guſtaſſe. Herodot.

Πατέοντι, Doric. pro πατέουσι, calcant. a πατέω, calco.

Πατέρ, vocat. ſingul. ſed ττ, pro πατέρα, accuſ. ſingul. a πατήρ, pater.

Πατέω, calco, conculco, peſſundo, protero,

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

tero, f. ἥσω. p. πεπάτηκα. Item πατέω, tenere auctorem aliquem, Aristoph. in Avibus.

Πατήρ, ῆρος, τρός, ὁ, pater, tutor, curator. dat. πατέρι, τρεί. acc. πατέρα, tantum. vocat. ὦ πάτερ. Hinc πατρικός, ἰδ-ῶν, ἡ, patria. πατρικ-ῶν, & πατρῷ-ος, α, ὁ, ἡ, paternus. πατριώτης, ου, ὁ, conterraneus, popularis. πατρια, ας, ἡ, familia. ἀπάτωρ, ορ-ος, ὁ, ἡ, carens patre. ἀμήτωρ, ορ-ος, ὁ, ἡ, carens matre, quasi a πάω, pasco. ut sit liberorum nutritor. Vel παρὰ τὸ τηρεῖν τοὺς παῖδας, quod liberos tueatur, ac servet.

Πατῆσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. πατέσω, Doric. pro πατήσω, fut. 1. a πατέω, calco.

Πάτμ-ος, ου, ἡ, Patmus, nomen insulæ in Ægeo mari. a πάομαι, acquiro.

Πάτρα, ας, & Jon. πάτρη, ἡ, familia Pindaro, & idem ac πατρίς, patria. Thema πατήρ, pater.

Πατραδελφεός, οῦ, ὁ, Poet. pro πατραδελφ-ός, οῦ, ὁ, patris frater, patruelis, patruus, ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός.

Πάτραθε, ex familia, ἐκ τῆς πάτρας καὶ φρατρίας. vide πάτρα.

Πατραλόης, ου, ὁ, patricida. ex πατήρ, & ἀλοάω, seu ἀλοάω, ῶ, trituro, multis ictibus contundo, verbero.

Πατρέω, ῶ, ἡ, familia, gens, cognatio, tribus. Th. πατήρ, pater.

Πατριάρχης, ου, ὁ, Patriarcha. quasi τῶν πατριῶν ἄρχων, familiæ princeps.

Πατρικός, ἡ, όν, paternus, a, um.

Πατρικῶς, patrie, patris affectu.

Πατρίς, ίδ-ος, ἡ, patria. in acc. πατρίδα. ab eodem themate.

Πατρόβοας, α, ὁ, nomen viri, Gr. paternis insistens vestigiis.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patruus. ex πατήρ, pater, & κασίγνητος, frater. Th. κάσις, frater, & γίνομαι, nascor.

Πατροκλῆς, ῆος, genit. έ-ος, ῆ-ος, ῆι, ῆα, ῆι, ῆ. voc. ῆες, ῆι. Dicitur & Πάτροκλ-ος, ου, ὁ, Patroclus. ex πατήρ, & κλέ-ος, έ-ος, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ, ἡ, a parentibus traditus. Ex πατήρ, pater, παρά, & δίδωμι, do.

Πατροπάτωρ, ορ-ος, ὁ, ὁ πατρὸς πατήρ, patris pater, avus paternus.

Πατροτύπτης, ου, ὁ, qui patrem verberat, Ionicus. ex πατήρ, pater, & τύπτω, verbero.

Πατροχ-ῶν παρθέν-ος, ου, virgo pupilla, ad quam solam patris hæreditas pertinet, a μήτηρ, pater.

Πατρῴα, ας, ἡ, paterna. vide πατρώ-ος.

Πατρώ-ος, seu πατρῷ-ος, α, ον, patrius, a, um, paternus. πάτρως, ω, ὁ, patruus. Dicimus & πάτρωος, ῶ-ος, ὁ. a πατήρ, pater.

Πάτταλος, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus, pertica, unde aliquid suspenditur.

Παῦε, cessa, desiste, præs. imperat. act. a παύω, cesso. f. σω. p. πέπαυκα. a. 2. ἔπαυον. perf. pass. πέπαυμαι.

Παύθη, remisit, 3. sing. a. 1. ind. pass. Jonic. pro ἐπαύθω, ης, η, verbi παύω, cesso.

Παῦλος, ου, ὁ, nomen Apostoli, Paulus. Lat. pusillus.

Παῦρος, ου, ὁ, Poet. paucus, facilis numeratu, non multus, in compar. παυρέστερος, minor. Th. παύω, cesso. Paucos enim numerantes cito παύομεν, deficimus.

Παῦσαι, 2. 1. inf. act. παυσάμενος, a. 2. part. med. παύσασθαι, aor. 1. inf. med. παύσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. παυσάσθων, a. 1. part. act. f. g. pl. num. a παύω, cesso.

Παύσειεν, sedaret, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab eodem themate.

Παυσωλή, ῆς, ἡ, cessatio, quies, ab eodem themate.

Πεπαύμεθα, Poet. pro πεπαυσόμεθα, 2. pl. a. 1. sub. med. a παύω, cesso.

Παύω, facio cessare, finio, finem impono, coerceo, f. παύσω. p. πέπαυκα, aor. 1. ἔπαυσα. a. 2. imperat. παύσον, ἄτω. præs. med. παύομαι, cesso, desisto. imperf. ἐπαυόμην, ου, ετο. & in 3. plur. ἐπαύοντο. a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο. perf. passiv. πέπαυμαι, destiti. Hinc παῦρος, ου, ὁ, cessatio, requies. παῦρ-ος, ου, ὁ, paucus, parvus. ἀνάπαυσις, εως, ἡ, requies.

Παφλαγών, όν-ος, ὁ, Paphlagon, nomen proprium. gen. plur. Παφλαγόνων.

Παφλάζειν, fervebat, 3. singul. imperf. Jon. παφλάζοιντο, 3. sing. opt. præs. pass. verbi παφλάζω, ferveo.

Παφλάζω, ferveo, æstuo. Ex them. φλάζω, ferveo. nisi forte φλύζω legendum.

Πάφ-ος, ου, ἡ, Paphus. nomen urbis. Gr. fic vocata a Papho conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, densa, παχεῖη, dat. sing. f. g. Jonic. a παχύς, ύ-ος, ὁ, crassus. παχέες, οἱ, crassi, locupletes.

Παχθῇ, Dor. pro πηχθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. a πήγνυμι, compingo.

Πάχνη, ης, ἡ, pruina, ros concretus. quasi a πήγω, compingo. hinc παχνόω, congelo.

Παχνήεντος, genit. singul. a παχνόεις, εντος, ὁ, pruinosus. Th. πάχνη, pruina.

Παχνόω, congelo. a πάχνη, ης, ἡ, pruina.

Παχύθερμ-ος, ου, ὁ, fatuus: rudis. Item qui est cute pingui. ex παχύς, crassus, & θέρμα, cutis.

Παχυνθέ-ες, ντος, ὁ, qui pinguefactus est, a. 1. part. pass. a παχύνω, pinguefacio.

Παχύνω, pinguefacio. f. υνῶ. perf. πεπάχυγκα. perf. pass. πεπάχυμμαι. aor. 1. passiv. ἐπαχύνθω, ης, η, pinguefactus sum. Them. παχύς, έ-ος, ὁ, crassus.

Παχύς, έ-ος, ὁ, crassus, spissus, densus: tardus, ingenio rudi. Item dives. in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, in n. g. παχύ. Hinc παχύτης, ητος, ἡ, crassities. παχύνω, crassum reddo. πάχυς, έ-ος, ὁ, Dor. pro πῆχυς, cubitus, ulna.

Πάω, vel potius πάομαι, gusto, vescor: possideo, adipiscor, acquiro. f. ἄσομαι. perf. πέπαμαι. ἄπαστ-ος, jejunus, non pastus. Hinc πασύ, ᾶ, ὁ, affinis, propinquus.

Π Ε

Πέδα, præpos. Æol. pro μετά, post, accus. regit. quasi a πούς. Hinc πεδαμείβομαι, pro μεταμείβομαι. πέδελθε, pro μετελθε.

Πεδάασκον, impediebant, Jon. pro ἐπεδάσκ-ον, ων, 3. plural. imperf. act. verbi πεδάω, pedicis vincio.

Πεδάγρετος, ὁ, reprehensus ex fuga a persequentibus. varius.

Πεδαίρω, e solo in sublime tollo, Eurip. a πέδα, Æol. pro μετά, & αἴρω, tollo.

Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν. Ex πέδα, Æolic. pro μετά, & αμείβειν, mutare.

Πεδανός, ή, όν, per terram serpens, firmus, humilis. Item merces data pro vaticinio, Hesych. Them. πέδον, ου, τὸ, solum, terra.

Πεδάορ-ος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro μετάορ-ος, sublimis, excelsus, volans, Aristoph.

Πέδας, acc. plural. a πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδάσαι, Doric. pro πεδῆσαι, aor. 1. inf. act. πέδασον. Dor. pro πέδησον. aor. 1. imperat. activ. a πεδάω, impedio, vincio pedicis. Them. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδάφρων, ον-ος, ὁ, mentem vinctam habens, mente captus, stultus. Ex πέδη, pedica, & φρήν, mens.

Πεδάω, Jonic. pleonasmo pro πεδῶ, 3. sing. præs. ind. act. Sic in inf. πεδάων, pro πεδᾶν, verbi πεδάω, irretio, compedibus adstringo. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδάω, pedicis vincio, impedio, ligo. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδέρχομαι, Æolice pro μετέρχομαι, præterco, sector. ex πέδα, Æol. pro μετά, & ἔρχομαι, accedo.

Πέδη, ης, ἡ, pedica, vinculum, compes. q. a πούς, pes. Hinc πεδάω, pedicis vincio.

Πέδησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. verbi πεδάω, pedicis vincio.

Πέδιλον, ου, τὸ, calceus, talare, soccus. quasi a πούς, pes, & πέδω, volvo, quia circa pedem volvitur, seu stringitur. Et pro carmine, quod alicui convenit.

Πεδινός, ὴ, όν, campestris, e. Th. πέδον, ου, τὸ, solum, terra.

Πεδίον, ου, τὸ, campus, planities. gen. Jonic. πεδίοιο. Them. πέδον, ου, τὸ, solum. Sed πέδιον, ου, τὸ, parvum vinculum. Th. πέδη, pedica, compes.

Πεδόθεν, adverb. ex fundo, e terra, funditus: a puero, Hesiod. Th. πέδον, solum, terra.

Πέδον, ου, τὸ, solum, terra, humus: domus, domicilium. Etym. Hinc ἐμπεδό-ων, ου, ὁ, ἡ, stabilis, firmus. κρασπέδον, ου, τὸ, fimbria, limbus. στρατόπεδον, ου, τὸ, castra, exercitus. στρατοπεδόω, castra metor.

Πέζα, ης, ἡ, malleolus, seu planta pedis: fimbria, quasi margo, finis. Est & retis genus rotundum. Item meretrix sine organis sympofia frequentans. Hinc πεζός, ή, όν, pedes, pedibus iter faciens. πεζῇ, pedestri itinere.

Πεζόω, pedibus iter facio, incedo. f. ώσω. p. πεπέζωκα. Th. πέζα, ἡ, planta pedis.

Πεζῇ, pedibus. πεζῇ, scil. ὁδῷ, pedestri itinere. ab eodem themate.

Πεζοβόας, α, ὁ, qui pedestrem pugnam committit, pedes, peditis, Poet. ex πεζός, pedestris, & βοή, ἡ, clamor, bellum.

Πεζομάχας, α, ὁ, Doric. pro πεζομάχης, ου, ὁ, vel πεζομάχ-ων, ωνος, ὁ, qui pedestre prælium committit. vide πεζομαχέω, pedestre prælium committo.

Πεζομαχέω, pedestre prælium committo. Hinc πεζομαχία, ας, ἡ, pedestre prælium. Th. πέζα, planta pedis, & μάχομαι, pugno.

Πεζός, ή, όν, pedes, pedestris. πεζὴ δυνάμις, peditatus. πεζὰ ζῶα, gressilia animalia, Aristot. Capitur etiam adjective πεζός, ή, όν, pedestris, e.

Πῆ, Dor. pro πῇ, ubi.

Πεῖθ', pro ἔπειθε, persuadebat, 3. sing. imperf. act. Jon. verbi πείθω, persuadeo.

Πειθαρχέω, principi obedio, obtempero, pareo, f. ήσω. p. πεπειθάρχηκα. Th. ἄρχω, impero.

Πεῖθε, forte legendum πρῆθε.

Πειθέμεν, perfuadere, Jon. & Dor. pro πείθειν, præs. inf. activ. verbi πείθω, persuadeo.

Πείθευ, obtempera, Jonic. pro πείθου, præs. imper. pass. πείθεσθαι, præs. inf. pass. πείθεται, 3. singul. præs. sub. a πείθω, persuadeo.

Πειθέω, ῶ, Poet. & Attic. pro quo & πιθέω, ῶ, pro πείθομαι, pareo, morem gero.

Πείθομαι, præs. pass. Hinc πειθόμεν-ος, η, ον, præs. part. πείθοντο, 3. pl. imperf. pass. Jon. a πείθω, persuadeo.

Πείθοντο, vide in πείθομαι.

Πειθός, ή, όν, pro πιθανός, ή, όν, persuasorius, a, um. 1. Cor. 2. 4. Est suspecta vox, & alibi non legitur. vel legere possis, ὃς ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, non in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis: ut sit appositio. Thema πείθω, persuadeo.

Πείθε, præs. imperat. pass. a πείθω, persuadeo.

Πειθέ-ες, persuasionis, genit. singular. a πειθώ, όος, ους, ἡ, Suada. Thema πείθω, persuadeo.

Πείθω, persuadeo, suadeo, oratione flecto, cum accus. imperf. ἔπειθον. fut. πείσω, fecurum reddam. a. 1. ἔπεισα. a. 2. ἔπιθον. perf. πέπεικα. præs. med. πείθομαι, persuadeor, assentior: item cum dar. obedio, pareo, credo: pariter spero: contendo. imperf. ἐπειθόμην, ου, ετο. perf. πέπεισμαι, persuasus sum. perf. part. πεπεισμέν-ος, η, ον. aor. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, assensus sum, credidi. f. 1. pass. πεισθήσομαι. p. m. πέποιθα, confido. præt. inf. med. πεποίθειν, confidere. perf. part. med. πεποιθώς, ότος, ὁ, iterus. pluſq. perf. med. ἐπεποίθειν, ης, ει. Hinc πεποίθησις, εως, ἡ, persuasio. πεποιθώς, ότος, ὁ, idem. πίστω, fidem habeo, credo.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πὸς, ὸν, ὁ, fidus, fidelis. ἀπειθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, inobediens, contumax. ἀπειθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui facile paret, seu obsequitur. ἀξιόπις, ος, ὁ, ἡ, fide dignus.

Πειθὼ, οῦς, ἡ, Deæ nomen dicendi præsidis. Suada Ennio, Suadela Horatio, lepor Ciceroni, persuadendi Dea Quintiliano. Item persuasio, obedientia, observantia, obsequium, inductio. ἐς πειθὼ, ad fidem faciendam, Plato de Legibus. μετὰ πειθοῦς, persuadendo, Plato de Legibus. πειθὼ ἐρωτικὴ, lenocinium amatorium.

Πειθώμεθα, pareamus, 1. plur. præs. sub. med. verbi πείθω.

Πείκω, vel πέκω, pecto, carmino, carpo, tondeo. Theocr. fut. ξω, p. πέπτεγα. Idyll. 5. aor. 1. passiv. ἐπέχθω, p. m. πέπτομαι. Hinc πόκος, ου, ὁ, vellus.

Πεῖνα, & Jon. πείνη, ης, ἡ, fames, esurities. quasi a πένομαι, pauper sum, pauperes enim sunt famelici. ut fit πένω, quasi πενία, pauperies. Hinc πεινάω, vel πεινῶ, esurio. fut. ἀσω, vel ήσω. perf. πεπείνακα.

Πεινῶντι, esurienti, Dor. pro πεινῶντι, dativ. sing. part. præs. verbi πεινάω, esurio.

Πεινάσαι, aor. 1. inf. activ. a πεινάω, esurio, fame laboro.

Πεινῆν, Dor. pro πεινῶν, a πεινάω, esurio. Sic πεινήμενοι, Dor. & Æol. pro πεινῶν, vel ut alii volunt pro πεινῶσι, q. ex πείνημι.

Πεῖρα, ας, ἡ, conatus, inceptum, periculum, tentatio, experientia; dolus, Sophocl. quasi a πείρω, transeo. Hinc πειράω, f. ἀσω, & ήσω, conor, nitor; item tento. πείρασις, εως, ἡ, tentatio. πειραστὴς, οῦ, ὁ, tentator. πρωτοπειρος, ου, ὁ, ἡ, primum se exercens.

Πειράζω, tento, experior, conor: exploro. f. ἀσω. perf. πεπείρακα. a. 1. ἐπείρασα. a. 1. inf. πειρῆσαι. præt. pass. πειράζομαι, tentor, ad peccandum sollicitor. perf. pass. πεπείρασμαι. a. 1. pass. ἐπειράσθην. a. 1. sub. pass. πειρασθῶ, aor. 1. inf. pass. πειρασθῆναι, tentari. Th. πεῖρα, conatus.

Πειρασθείμεν, ης, η, a. 1. opt. pass. πειρασθῶ, & in 3. plur. πειρασθῶσιν, a. 1. sub. pass. verbi πειράζω, tento, exploro.

Πειράσειν δίκας τινί, lites aliquibus finire, jus aliquibus dicere. Et πειράω, ductum a πείρω, quod a περάω, supero. Th. τὸ πέρας, ατος, τὸ, finis. Th. τὸ πέρας, αντος, idem.

Πείρας, αντος, ὁ, qui fixit, a. 1. part. act. a πείρω, transadigo, transfigo. f. περῶ. a. 1. ἔπειρα.

Πειράσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. πειρῆσαι, a. 1. inf. act. πείρασαι, a 2. imperat. med. verbi πειράζω, tento. Th. πεῖρα, ας, tentatio.

Πειρασθῆναι, aor. 1. inf pass. a πειράζω, tento. Th. πεῖρα, ας, conatus.

Πειρασμὸς, οῦ, ὁ, tentatio, periculum. a πειράζω, tento.

Πείρατ', pro πείρατα, nom. plur. a πεῖρας, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Πειρατὴν, nomen verbale a πειράω, conor.

Πειρατὴς, οῦ, ὁ, prædo marinus, pirata. Sophocl. dat. plur. πειρατῆρσι. πειρατικαὶ νῆες, naves prædatoriæ. Plut.

Πειράτω, tentet, 3. sing. præs. imperat. activ. a πειράω, conor. fut. ἀσω, vel ήσω. præs. imperat. πείρω, ας, ἡ, conatus.

Πειράω, ῶ, conor, nitor, tento. πειρᾶν ἀνὴρ dicitur τῆς γυναικὸς, cum de stupro sollicitat, & interpellat. Latine attentare pudicitiam. Bud. f. ἀσω, vel ήσω. p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, experientia, conatus.

Πειρηθῆναι, periculum fecisse, aor. 1. inf. pass. a πειράω, conor, nitor. fut. ἀσω, vel ήσω. p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus.

Πείσασαι, experire, aor. 1. imper. med. verbi πειράω, conor. fut. ἀσω. vel ήσω. aor. 1. med. ἐπειρησάμην. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, experientia.

Πειρητίζω, experior, periculum facio. quod a πειράω, idem. Thema πεῖρ, conatus.

Πειρίθοος, ου, ὁ, nomen viri, Pirithous. ardelio.

Πείρινς, θος, ἡ, crates, vel alveus ex viminibus in curru, ubi res ponuntur, vel ubi sedent, qui curru vehuntur. Hom. Velim a πεῖρας, pro πέρας, finis, terminus; quia est ad terminos, & latera currus. Vel a περιθεῖναι, in orbem currere, quod in orbem currat.

Πείρω, transadigo, transfodio, penetro, trajicio, pungo, figo. Item transeo. f. περῶ. p. κα. a. 1. ἔπειρα. a. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. p. m. πέπορα. Hinc πόρος, ου, ὁ, transitus; trajectus; item meatus. πορίζω, acquiro, paro. πόρισμα, ατος, τὸ, propositio, quæ ex alia necessario consequitur. πορισμὸς, οῦ, ὁ, acquisitio; item reditus, vectigal, abundantia. πορσύνω, præbeo: item paro, administro. πορεύω, σω, κα, trajicio. πορεύομαι, eo, proficiscor. f. εὐσομαι. p. πεπόρευμαι. πορεία, ας, ἡ, profectio, iter. πορθμὸς, οῦ, ὁ, fretum, sinus maris: item trajectus. πορθμεὺς, έος, ὁ, portitor, qui aliquem lintre per fretum trasportat. πορθμεύω, εὐσω, transfreto, fretum trajicio. ἔμπορος, ου, ὁ, mercator, negotiator. ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium. ὁδοιπορέω, ήσω, iter via incedens. ὁδοιπορέω, ήσω, iter facio. ἀπορέω, dubito; item indigeo. ἀπορία, ας, ἡ, anxietas, angustia: item inopia.

Πειρῶ, tenta, præs. imperat. pass. πειρᾶν, ῶ, verbi πειράω, conor. Th. πεῖρα, ἡ, conatus.

Πειρῶντο, Jon. pro πειρῶντο, 3. plural. opt. pass. a πειράω, conor. Th. πεῖρα, ἡ, conatus.

Πειρώμεθα, experimur, 1. plural. præs. ind. med. verbi πειράομαι. præs. part. πειρώμενος, ab eodem themate.

Πεῖσαι, pro πῖσαι, irrigare, a. 1. inf. act. a πίω, potum do.

Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi πείθω, persuadeo, f. σω. Hinc & πείσασα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g.

Πείσας, ὁ, persuadens, a. 1. part. activ. a πείθω, persuadeo.

Πεισαχάλινα ἅρματα, currus habenis obedientes. τὰ σοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virgil. Fertur equis auriga, neque audit currus habenas. Ex πείθω, obedio, & χαλινὸς, ὁ, frænum.

Πείσεαι, obedies, Jon. pro πείσῃ, 2. sing. f. 1. med. ejusdem verbi.

Πείσεις, 2. sing. f. 1. act. a πείθω. quod vide. f. 1. inf. πείσειν.

Πείσεμεν, persuasurum esse, Jon. pro πείσειν, fut. 1. inf. act. a πείθω, persuadeo. f. σω. sed πείσεσθαι, f. 1. inf. med.

Πείσῃ, vel 3. singul. a. 1. sub. act. vel 2. sing. fut. 1. med. a πείθω, persuadeo.

Πειθέντες, nom. plural. a. 1. particip. pass. a πειθεὶς, έντος, έντι, ab eodem themate.

Πειθθῆναι, a. 1. inf. pass. πειθθήσομαι, f. 1. inf. pass. a πείθω, persuadeo.

Πεῖσι, ἡ, læsio, passio: persuasio Alex. Aphrod. a πάσχω, patior, cujus futurum πείσομαι.

Πείσμα, τος, firmamentum: funis nauticus, quo navis in litore religatur; & quod ei navis quasi pareat, a πείθω, obedio, pareo.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, persuasio, credulitas.

Πείσομαι, patiar, vel parebo, f. 1. med. a πάσχω, patior, vel πείθω, pareo.

Πεῖσος, vel πῖσος, τὸ, locus humidus, hortus, pratum, quasi qui possit πίσαι, id est, potum præbere. a πιπίσκω, potum præbeo. Th. πίνω, bibo. fut. πῖσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, obediens. quasi a πείθω, obedio. Est & πειστὴρ, rudens, vel funis, seu funiculus.

Πέκος, εος, τὸ, pellis tondenda. a πέκω, pecto, tondeo.

Πελάγεσσιν, dat. pl. Jon. a πέλαγος, mare.

Πέλαγος, εος, τὸ, pelagus, mare. in nom. plural. πελάγη. q. πλατέα ἄγων, naves ducens a citeriore ad ulteriorem ripam: vel quia regiones dissitas maris navigatio unit: ut fit q. πλέοντες, a πάλω, & ἄγω. Hinc πελαγίζω, inundo, restagno.

Πελάγων, ὁ, Pelagon, nomen viri.

Πελάζω, admoveo, pertingo, dejicio. Interdum accedo, cum dat. f. ἀσω, p. κα. præs. inf. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, admovere victoriæ, dare victoriam. Sic κράτει πέλασσον, victoriam mihi largire, a. 1. imperat. activ. Poet. Th. πέλας, prope.

Πέλανος, ου, ὁ, libum e polline farinæ. q. a πάλη, tenuis farina. Item obolus, Nicand. spuma concretior circa os, Eurip.

Πέλαργος, ου, ὁ, ciconia. q. a πελὸς, niger, fuscus, & ἀργὸς, albus, quia nigris, & albis pennis. Item πέλαργος est fictile quoddam instar ciconiæ rostrum habens. Hinc ἀνταποδοτικὸς πελαργία, gratiam refero, beneficium rependo. ἀντιπελαργία, ας, ἡ, mutua gratiarum actio.

Πέλας, adv. prope, οἱ τῶν πέλας ξυμφοραὶ, calamitates vicinorum, Thucyd Hinc πελάω, & πελάζω, propinquo. πλησιάζω, fut. σω, propinquo. ἐμπελάζω, pervenio ad aliquem locum. ἐμπυρίπλας, αντος, τὸ, ignis facer.

Πέλασαν, applicarunt, Jon. pro ἐπέλασαν, 3. plur. a. 1. act. πελάσας, accedens, a. 1. part. act. πελάσσαι, a. 1. inf. a πελάζω, admoveo. f. σω. p. πεπέλακα. Th. πέλας, prope.

Πελασθεὶς, έντος, ὁ, accedens, aor. 1. part. pass. πελάσθη, infixa est, Jonic. pro ἐπελάσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab eodem verbo, & themate.

Πελάσσαις, Æolic. pro πελάσας, aor. 1. part. act. Poet. gem. σσ, verbi πελάζω, admoveo, pertingo.

Πέλεθος, ὁ, merda.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ου, τὸ, jugerum, mensura centum stadiorum; aliis mille pedum, Hesych.

Πέλει, est, contingit, a πέλω, fum. Hinc πέλεται, in subjunct. a πέλεμαι, idem.

Πελειάσιν, columbis, dat. plur. a πελειὰς, άδος, ἡ, vel πέλεια, columbarum quædam species.

Πελεκὰν, ᾶνος, ὁ, Attice. pelecanus. Gl. πελεκὰν, θαλάσσιον ὄρνεον, maritima avis. Sed dicitur πελεκὰς, ᾶνος, & ᾶντος, & πελεκὰς, ᾶ. Nomen ei est a πελεκάω, seco; quod rostrum habet magnum, & latum dolationi aptum.

Πελεκὰω, & πελεκέω, securim adigo, seco, securi incido. πεπελεκημένος, laboratus. Hinc πελέκημα, fomes; id, quod inter dolandum excidit, scobs, ramentum, quod pro fomite esse potest; segmina, quæ bipenni auferuntur.

Πελέκησεν, Jonic. & Poet. pro ἐπελέκησε, 3. sing. aor. 1. ind. activ. verbi πελεκάω, seco.

Πελεκίζω, securi ferio. fut. ίσω. p. πεπελέκικα. perf. pass. πεπελέκισμαι. Th. πέλεκυς, securis.

Πελεκῖνος, ὁ, securidaca, herba, cujus semen est ut πέλεκυς, securis. Theophr.

Πέλεκυς, εως, ὁ, securis, bipennis, in acc. πέλεκυν. Hinc πέλυξ, υκος, ὁ, seu πέλυς, εως, ἡ, idem, & pelvis. quia ad secandum πέλεκυς ὠκὺς, est citus.

Πελεμίζετ', Jon. pro ἐπελεμίζετο, contremuit. quassatus fuit. 3. sing. imperf. pass. verbi πελεμίζω, moveo.

Πελεμίζω, moveo, commoveo, agito, gradu dejicio. f. ξω. p. πεπελέμικα. perf. pass. πεπελέμισμαι. a. 1. pass. ἐπελεμίχθην, πελεμιχθῆναι, ης, η.

Πελεμιχθὴ, reversus est, 3. sing. aor. 1. ind. pass. Jon. a πελεμίζω, moveo.

Πέλεν, Jon. pro ἔπελεν, extabat, 3. sing. imperf. verbi πέλω, fum.

Πέλεσκε, Jon. pro ἔπελε, erat, 3 singul. imperf. verbi Poet. πέλω, fum.

Πέλοι, Dor. pro πῖλοι, præs. imperat. verbi πέλομαι, seu πέλω, fum.

Πελὸς, ὸν, ὁ, nomen viri.

Πέλλα, ης, ἡ, mulctra. πελλὶς, ίδος, ἡ, idem q. a. πλεῖος, plenus, quod sæpe lacte impleri soleat. Etymol. deducit a πελλάω, quod excavatum sit. Ligneum enim erat, ut scyphus fundo lato ideoque ex eo quoque bibebant defectu calicis. πέλλινος,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ήβ, ὁ, qui mulget.

Πέλλα, ας, ἡ, Pella, urbs Macedoniæ, unde Alexander Magnus Pellæus dictus.

Πέλμα, ατος, τὸ, planta pedis: item solea: extremitas, Aphrod. q. a πελὸς, niger, quia nigra, aut a πηλὸς, lutum, quod eo calcamus. Etim. a πέλας, quod sit prope solum.

Πέλσμαι, sum, idem cum πέλω. πελόμενθα, Dor. pro πελόμεθα, 1. plural. ind.

Πέλσνται, erant, 3. plur. imperf. Jon. verbi πέλομαι, sum.

Πελασγίδαι & Πελασγίδαι, Jon. Dor. & Poet. pro Πελοπίδαι, nom. plur. a Πελασγίδης, ου, ὁ.

Πελασόννησος, ου, ἡ, regio Græciæ, infra mare Jonium, & Ægæum, Peloponnesus. Hinc

Πελασονησιακὸς, ὴ, ὁ, Peloponnesiacus, & Πελασονησιακὶ, adv. Peloponnesiace.

Πέλοπος, gen. sing. a Πέλοψ, οπος, ὁ, Pelops, nomen proprium.

Πελὸς, ὴ, ὁ, niger, fuscus. πέλεος, α, ὁ, & πελλὸς, idem. Forte a μέλας, niger. β enim, μ, & π sunt affines litteræ.

Πέλτη, ης, ἡ, pelta, scutum brevius. ideoque πελτὸν, quod vibrari possit. q. a πάλλω, vibro. Item piscis nomen Cel. l. 6. c. 4. Hinc πελτασὴς, οῦ, ὁ, peltatus, cetratus. καταπέλτης, ου, ὁ, catapulta.

Πέλυξ, vel πέλυς, pelvis, proprie lignea, facta τῷ πελεκᾶν, secando. Item galea: securis.

Πέλω, & πέλομαι, sum, venio, verto, admoveo, appropinquare facio. q. πέλας εἰμι, prælto sum.

Πέλωρ, ωρος, τὸ, monstrum. Est & πέλωρος, idem. q. a πέλω, verto. id enim est monstrosum, in quo versus est communis ordo naturæ. vel a πέλας, prope, & ὁράω, video, quia propius accedimus, ut monstra spectemus. Hinc πελώριος, α, ὁν, ἡ, ingens, magnus, admirandus: prodigiosus.

Πελώρη, ἡ, vasta, f. g. a πέλωρος, ου, ὁ, idem ac πέλωρ. Hinc & πελώριος, ingens. q. a πέλας ὁρᾶν, prope accedens ad magnitudinem montis.

Πέμμα, τὸ, coctura, coctum aliquid. a πέπτω, coquo. πέμματα, τὰ, bellaria, secundæ mensæ, condimenta, cupediæ. τοῖς πέμμασι μίγνυται βούτυρον, bellariis butyrum miscetur, Dioscor. l. 2. c. 83.

Πέμπε, Æolic. pro πέντε, quinque. πεμπάς, quinarius. πεμπάζω, numero per quinarios. Item simpliciter numero. Et πέμπε, mittebat, pro ἔπεμπε, Jon. 3. sing. imperf. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Πέμπελος, ὁ, senex. quasi iam mittendus in sepulchrum. a πέμπω, mitto.

Πίμπρημι, ας, ἁ, Dor. pro πίμπλημι, ἡ, mittens, præs. part. f. g. a πίμπω, mitto. fut. ψω.

Πέμπεν, Jonic. pro ἔπεμπε, ες, ε, mittebam, imperf. Jon. verbi πέμπω, mitto, & in 3. plur. πέμπασκον.

Πεμπαῖος βρέφος, infans quinque dies natus. quod a πίμπτος, quintus. Th. πέντε, quinque.

Πεμπταίμερος, α, ὁ, Jonic. & Doric. pro πεμφθήμερος, vel πενθήμερος, quinque dierum. Ex πέντε, quinque, & ἡμέρα, dies.

Πέμπτης, ου, ἡ, genit. & dat. sing. f. g. a πέμπτος, η, ον, quintus, a, um. dat. plur. πέμπτοισι a πέμπτος, Æol. pro πέντε, quinque.

Πέμπτος, η, ον, quintus. a πέντε, quinque. Sed πεμπτὸς, ὴ, ὸν, quintus, a, um. a πέμπω, mitto.

Πέμπω, mitto, amando, dimitto, veho, trajicio. f. ψω. p. πέπεμφα. a. 1. ἔπεμψα. præt. med. πέπεμπα. Hinc πομπὴ, ῆς, ἡ, missio; item pompa. ἀποπέμπω, dimitto. προπέμπω, mitto ante: item prosequor, comitor.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, veru ad assandas carnes cum quinque cuspidibus. a πέμπε, Æol. pro πέντε, quinque, & ὀβελὸς, ου, ὁ, veru.

Πίμπρημι, ίγ, ἡ, turbo, flatus; item gutta, nubes, & bulla. Potest duci a πέμπω, mitto, ut sit quod emittitur e re aliqua. vel quia cito mittitur, id est, amittitur, ut si quasi πέμπτις, bulla, nubes.

Πεμπρώων, ονος, ἡ, insectum e vesparum genere. An a πῆμα φέρων, quod damnum ferat? vel a πενίαν φέρων, defloratis stirpibus.

Πέμψαν, Jon. pro ἔπεμψαν, miserunt, 3. plur. a. 1. ind. act. πέμψας, αντες, ὁ, aor. 1. part. act. verbi πέμπω, mitto.

Πέμψει, mittet, 3. singul. μέμψομαι, 3. plur. f. 1. act. verbi πέμπω, mitto.

Πεμψῶ, Dor. pro πέμψω, f. 1. mittam.

Πέμψωμεν, mittamus, 1. plur. a. 1. sub. act. a πέμπω, mitto.

Πένεσθαι, præs. inf. a πένομαι, laboro, ago. 3. plural. πένονται. præt. med. πέπονα.

Πενίης, ου, ὁ, servus, famulus. a πένομαι, laboro.

Πένημα, Jon. pro πένη, 2. sing. sub. verbi πένομαι, laboro, pauper sum.

Πένης, ητος, ὁ, qui labore victum quærit, pauper. dat. plur. πένησι, a πένομαι, laboro, egeo.

Πενθεῖ, luge, præs. imperat. a πενθέω, lugeo. Sed πένθεε, dat. sing. a Them. πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πενθεὸς, οῦ, ὁ, socer, uxoris meæ pater. πενθερὰ, ᾶς, ἡ, socrus. q. a πένθος, luctus. Soceri etiam sæpe dolent filiarum vicem, & metuunt, ne res illis male cedant.

Πενθέω, ῶ, lugeo. fut. ήσω, p. πεπένθηκα. a. 1. ἐπένθησα. a. 1. inf. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πενθήμενος, Doric. pro πενθοῦντος, præs. inf. a πένθημι, lugeo. Alii pro πενθεῖν, præs. inf. verbi πενθέω, lugeo. Th. πένθος, luctus.

Πένθος, εος, τὸ, luctus, mœror. q. πόνθος, a præt. med. πέπονθα, verbi πάσχω, patior. Alii a πάθος, passio, ducunt. alii a πένομαι, pauper sum, laboro. Hinc πενθήμερος, α, ὁ, ἡ, lugubris. πενθέω, lugeo.

Πενία, ας, ἡ, & Jon. ε, ης, paupertas. quod a πένης, pauper. Th. πένομαι, laboro, inops sum.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, pauperculus, a, um, ab eodem themate. πενιχρῶς, per inopiam.

Πενιχρότης, ητος, ἡ, indigentia.

Πένομαι, facio, efficio: pauper sum. δαῖτα πενεσθαι, convivium curare, & struere. πενόμενος, præs. part. πέπονα, præt. med. Hinc πένης, ητος, ὁ, pauper. πενία, ας, ἡ, paupertas. πένος, ε, ἡ, labor. πονέω, laboro. πονηρὸς, ὰ, ὸν, improbus, scelestus. φιλοπονος, α, ὁ, ἡ, amans laborem, gnavus. μισόπονος, α, ὁ, ἡ, fugiens laborem.

Πένοντο, faciebant, Jon. pro ἐπένοντο, 3. plur. imperf. verbi πένομαι, facio.

Πεντάεθλος ἄγων, quinquertio. πενταέθλιον, τὸ, quinquertium. ex πέντε, quinque, & ἆεθλος, ου, ὁ, certamen.

Πεντακαιεικοσιὰς, ὰδος, ἡ, quinquennium, lustrum, a πεντακαιεικοσιος, quinquennis. Sed Attice πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo πενταετηρικὸς.

Πενταέτηρος, α, ὁ, quinquennis, quinquennalis. πενταετὴς, idem. a πέντε, quinque, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Πεντάκις, quinquies, adv. a πέντε, quinque.

Πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, æ, a.

Πενταπλήσιος, Jon. pro πενταπλάσιος, ὁ, quinquies major. Them. πέντε, quinque.

Πεντάχα, & πεντάχη, quinquefariam, quinque modis. ab eodem themate.

Πέντε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. q. a παύειν, quiescere. Est enim primus numerus, in quo quiescimus, seu subsistimus, supputantes ad digitos, qui quini in quavis manu. πεντάκις, quinquies. πεντήκοντα, quinquaginta. πεντηκοστὸς, ὴ, ὸν, quinquagesimus. πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, æ, a.

Πεντεκαιδέκατος, η, ον, decimus quintus, a, um.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. Ex πέντε, quinque.

Πεντηκονταετὴς, ες, ὁ, quinquaginta annorum. Ex πεντήκοντα, quinquaginta, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Πεντηκοντόρος, ὁ, navis, quæ quinquaginta remis agitur. πεντηκοντὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Πεντηκοντοστὸς, η, ον, qui quinquagesimus est. Ex πεντήκοντα, quinquaginta, & γῦς, seu γύη, arvum, jugerum.

Πεντηκοντοκάρηνον, ex πεντήκοντα, quinquaginta, & κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Πεντηκοστὸς, ὴ, ὸν, quinquagesimus, a, um. Hinc πεντηκοστὴ, scil. ἡμέρα, Pentecoste, dies quinquagesimus, scil. a resurrectione Domini.

Πεντόζυξ, gen. Jon. a πένταζυξ, ῦγος, ὁ, manus. ex πέντε, quinque, & ἄζυξ, ramus. Digiti enim sunt veluti quinque ramusculi.

Πέξαιτ', pro πέξαιτο, tondeatur, 3. sing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, seu πέκω, pecto. f. ξω.

Πέξω, Doric. pro πέξω, fut. 1. verbi πέκω, pecto.

Πέος, πέους, τὸ, penis, mentula, pudendum. in Epigr.

Πεπάγοσι, Doric. pro πεπάγασι, 3. plural. perf. med. verbi πήγνυμι, compingo. f. ξω. aor. 2. ἔπαγον. perf. med. πέπηγα. πεπαθῦα, ἡ, passa, per syncopen pro πεπαθήκυα, perf. part. act. f. g. verbi πάθέω. f. ήσω. pro πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον.

Πεπάω, coquo, a πέπων, ονος, maturus, coctus a Sole.

Πεπαισμένος, ὁ, illusus, perf. part. passiv. verbi παίζω, παίω, ludo. fut. αίσω, perf. pass. πέπαισμαι. Sunt qui a πεπαίνω, maturo, mollio, derivari dicunt.

Πεπαίτερος, ὁ, maturior, mitior, comparat. a πέπων, maturus.

Πεπαλαγμένος, η, ὁ, pollutus, perf. part. pass. a παλαίνω, inquino, fœdo. f. ξω. p. πεπάλαχα. aor. 1. ἐπαλαξα. Th. πάλλω, vibro. fut. αλῶ. Alii a πηλὸς, ὁ, ὁ, lutum.

Πεπάλακτο, 3. sing. pluſq. perf. pass. Jon. verbi παλαίνω, inquino. f. ξω.

Πεπάλαχθε, 2. plural. perf. imperat. pass. a παλάσσω, sortior, quod a πάλος, sors item agitatio. Th. πάλλω, agito.

Πεπαλὼν, ὼσα, qui vibravit, Jon. reduplic. pro παλὼν, 2. 2. part. act. verbi πάλλω, vibro. f. παλῶ. a. 2. ἔπαλον.

Πεπάνυσι, a. 2. inf. activ. verb. πεπάνω, coquo. a. 1. part. pass. πεπανθὲις, coctus.

Πεπαρὼν, per anadiplasiasm. pro παρὼν, transire, a. 2. inf. verbi πάρω, transeo. f. πέρῶ. a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπορὼν, a. 2. inf. pro πορὼν, verbi πόρω, vel πορέω, do, præbeo.

Πεπάρθαι, perf. inf. pass. a perf. ind. πέπαρμαι, a πείρω, transeo.

Πεπαρμένοι, perf. inf. pass. πεπαρμένος, η ον, trajectus, a, um, confixus, perf. part. verbi πείρω, transfodigo. f. περῶ perf. act. πεπορκα. p. m. πέπασμαι.

Πεπαροίνηκε, debacchatus fuit, perf. Attic. pro παροίνηκε. Sic πεπαροινημένος, ludibrio habitus, perf. part. passiv. Attic. pro παρωνημένος, verbi παροινέω pecco per vinolentiam. Ex παρὰ, & οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Πέπασται, acquisivit, Poet. pro πέπαται, 3. singul. perf. ind. passiv. πεπάσθαι. perf. inf. pass. verbi πάομαι, vel πάω. possideo.

Πέπαται, 3. singul. perf. passiv. verbi πάομαι, possideo. fut. άσομαι. perf. πέπασμαι.

Πεπαυμαι, σαι, ται, desii, perf. ind. pass. πεπαυμένος, dativ. plural. perf. part. πέπυσο, 2. sing. perf. imperat. verbi πεύω, cesso. fut. παύσω. p. πέπαυκα. a. 2. ἔπαυον.

Πεπείθαται, persuasi sunt, Jon. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. pass. verbi πείθω, persuadeo. fut. σω. a. 2. ἔπιθον. perf. pass. πέπεισμαι.

Πεπίθοντο, paruerunt, Jon. reduplic. pro ἐπίθοντο, 3. plural. imperf. pass. verbi πείθω, persuadeo.

Πεπείρασμαι, expertus sum, Dor. pro πεπείρημαι. perf. ind. pass. unde a. 1. ἐπειράθην, verbi πειράω, tento. f. ασω, & ήσω. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, experientia.

Πέπειρος, ὁ, maturus, mitis, concoctus digestus. a πεπαίνω, coquo.

Πε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πεπείθω, persuasum habeat, 3. singul. perf. imperat. pass. verbi πείθω, persuadeo.

Πέπεισμαι, persuasus sum, perf. ind. pass. a πείθω, persuadeo.

Πεπερακέναι, perf. inf. act. verbi περαίνω. f. ανῶ. p. πεπέρακα. idem ac περατόω, finio. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Πεπερημένος, ου, ὁ, advectus, & venditus. a περάω, vendo. f. άσω, & ήσω. p. πεπέρηκα. perf. pass. πεπέρημαι.

Πέπερι, ιος, vel εως, τὸ, piper. q. a πέπειρος, maturus, concoctus, quod calore suo coctionem juvet. vel a πέπτω, coquo.

Πέπηγα, ας, ε, concrevi, perf. med. hinc πεπηγὼς, infixus, perf. part. med. verbi πήγνυμι, seu πήγω, compingo.

Πεπηδηκέναι, perf. inf. act. verbi πηδάω, salto.

Πεπιεσμένος, η, ον, pressus, perf. part. pass. a πιέζω, premo. f. σω. p. πεπίεκα. perf. pass. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, inducere, Jon. reduplicat. pro πιθεῖν, a. 2. inf. verbi πείθω, persuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθημένος, ὁ, persuasus, perf. part. pass. verbi πιθέω, pro πείθω, persuadeo.

Πεπιθήσω, persuadebo, Jonica reduplic. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω, persuadeo. a. 2. ἔπιθον. unde πιθέω.

Πέπιθμεν, per syncopen pro πεπίθομεν, Jon. reduplic. pro ἐπίθομεν, 1. plur. a. 2. act. verbi πείθω, persuadeo.

Πεπίθοιμεν, suasissemus, & in 3. plural. πεπίθοιεν, Jon. reduplicat. pro πίθοιμεν, & πίθοιεν, a. 2. opt. activ. verbi πείθω, persuadeo.

Πέπιθον, Jon. reduplic. pro ἔπιθον, persuasi, a. 2. ind. act. ejusdem verbi. sic πεπιθὼν, a. 2. part. act.

Πεπιστεύκαμεν, credidimus, 1. plur. perf. ind. act. verbi πιστεύω, credo. f. εύσω. a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πεπιστεύκεσαν, crediderant, 3. pl. plusq. perf. Attic. pro ἐπεπιστεύκεισαν, verbi πιστεύω, credo.

Πεπιστευμένην, acc. sing. fœm. gen. part. perf. pass. ab eodem verbo, & them.

Πέπλασται, 3. sing. perf. pass. πεπλάσθαι, perf. inf. πεπλασμένος, perf. part. pass. hinc πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. a πλάσσω, fingo.

Πεπλάτυνται, 3. singul. perf. pass. verbi πλατύνω, dilato. f. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. Thema πλατὺς, έος, ὁ, latus, amplus.

Πεπληγέμεν, & πεπληγέμεναι, Jonic. & Dor. pro πεπληγέναι, verbi πεπλήγω, quod ex præt. med. πέπληγα in præsens abiit. unde & præt. imperf. πέπληγον, Jon. pro ἐπέπληγον. nisi malis esse a. 2. act. verbi πλήσσω, percutio. fut. 2. πληγῶ, anadiplasiasmo Jon. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, percussi, anadiplasiasmo Jon. pro ἔπληγον, verbi πλήττω, percutio. fut. ξω.

Πεπλήθυνται, 3. singul. perf. pass. verbi πληθύνω, multiplico: cresco.

Πεπληθὼς, υῖα, ὸς, plenus, a, um, perf. part. med. a πλήθω, impleo. f. πλήσω. p. m. πέπληθα.

Πέπληντο, 3. plural. plusq. perf. pass. Jonic. verbi πίμπλημι, idem ac πλήθω, impleo. fut. πλήσω. perf. pass. πέπλημαι.

Πεπλήρωμαι, & in 3. plur. πεπλήρωνται, perf. ind. pass. verbi πληρόω, impleo. fut. ώσω. p. πεπλήρωκα. Th. πλέος, plenus.

Πεπλησιακὼς, ὁ, perf. part. activ. verbi πλησιάζω, appropinquo, sector, accedo familiariter ad aliquem. fut. άσω. p. κα. a πλησίον, prope. Th. πέλας, idem.

Πέπλος, ου, & Jon. πέπλοιο, ὁ, & πέπλον, ου, τὸ, peplus, peplum, vestis …liebris. Item velum curribus in…rum ad pulverem cohibendum. A… Homerum ponitur etiam pro in…is equorum. Item hoc nomine … Aristotelis commentarius, in quo …m genealogias exequebatur, & navium ad Trojam catalogum.

Πεπλύσθαι, Poet. perf. inf. pass. ab inusitato πλύω, lavo. fut. πλύσω. perf. pass. πέπλυμαι. Th. πλύνω, idem.

Πέπλως, vide in ἐπέπλων, ως, ω. & πέπλως, acc. plur. Dor. pro πέπλους, a πέπλος, ὁ, peplus.

Πεπνυμένος, η, ον, prudens, sapiens, perf. part. pass. & in dual. πεπνυμένω, a perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνύμι, seu πνύω. f. σω, idem cum Th. πνέω, spiro, flo. πνύμαι, sapio.

Πέπνυσο, sapito, perf. imperat. pass. a πνύμαι, sapio. quod a πνύμι, vel πνύω, idem ac πνέω, spiro, flo.

Πεποίηκα, ας, ε, & in 3. plur. πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, perf. ind. act. πεποίημαι, & in 3. plur. πεποίηνται, perf. ind. pass. πεποιῆσθαι, perf. inf. pass. πεποιημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi ποιέω, facio.

Πέποιθ', pro πέποιθε, confidit, 3. sing. præt. med. πέποιθα, ας, ε. hinc πεποίθῃς, 2. sing. sub. præt. med. πεποιθέναι, perf. inf. med. πεποιθὼς, ότος, ὁ, & in plur. πεποιθότες, perf. part. med. verbi πείθω, persuadeo. fut. σω. a. 2. ἔπιθον. πεποίθει, 3. singul. plusq. perf. med. Jon.

Πεποίθησις, εως, ἡ, fiducia. a præt. med. πέποιθα, verbi πείθω, persuadeo.

Πεποίθομεν, 1. plural. præs. ind. a πεποίθω, quod Siculo more factum ex præt. med. πέποιθα, verbi πείθω, persuadeo.

Πέπομφα, misi, Att. pro πέπεμφα, perf. ind. activ. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Πέπον, ῶ, mollis, ignave, vocativ. a nom. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, mitis, maturus. Th. πέπτω, coquo. fut. ψω. perf. pass. πέπεμμαι.

Πέπονα, præt. med. a πένομαι, laboro. hinc πονέω, idem. πόνος, labor.

Πεπονᾱμένος, Dor. pro πεπονημένος, ὁ, elaboratus, perf. part. a πονέω, excolo, instruo. Th. πένομαι, laboro.

Πεπονηρευμένος, ὁ, perf. part. pass. verbi πονηρεύω, improbus sum, improbe ago. quod a πονηρὸς, miser. Th. πένομαι, laboro.

Πέπονθα, passus sum, præt. med. ind. πεπονθὼς, p. m. part. verbi πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδα, pepedi, præt. med. verbi πέρδω, pedo.

Πεπορεῖν, Jon. anadiplasiasmo pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω, fut. ρῶ, Poet. idem ac πορίζω, præbeo. Th. πείρω, transadigo. p. m. πέπορα.

Πεπορεῦσο, præt. imperat. pass. verbi πορεύομαι, proficiscor.

Πεπόσθαι, perf. inf. pass. a πῶμι, vel πίνω, bibo. f. πόσω. p. πέπωκα. a. 1 pass. ἐπόθην. a. 2. part. ποθείς.

Πέποσθε, laborastis, per syncopen pro πεπόνησθε, 2. plural. perf. ind. pass. verbi πονέω, laboro. fut. ήσω. p. πεπόνηκα. perf. pass. πεπόνημαι. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα. Sunt qui velint per syncopen dici pro πεπόνθατε, pleonasm. inserto σ, præt. med. verbi πάσχω, patior.

Πεποτήαται, volarunt, Jon. pro πεπότηνται, 3. plur. perf. pass. verbi ποτάομαι, f. ήσομαι. perf. πεπότημαι. Th. πετάω, vel πέτομαι, volo, as.

Πεπότητο, volaverat, 3. singul. plusq. perf. pass. Jon. ejusdem verbi, & thematis.

Πεπραγμένος, η, ον, factus, a, um, perf. part. pass. verbi πράσσω, facio.

Πέπρακα, terminavi, per syncopen pro πεπέρακα, perf. ind. act. verbi περάω, transeo. f. άσω, & ήσω. Alii a πράσσω, facio, formant.

Πέπρακα, vendidi, perf. a πιπράσκω, vendo.

Πέπρακται, 3. sing. perf. pass. verbi πράσσω, facio.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi πιπράσκω, vendo. f. πράσω. fut. 1. pass. πραθήσομαι. a. 1. pass. ἐπράθην, ης, η. Th. περάω, vendo.

Πέπραχα, perf. ind. act. verbi πράσσω, facio. f. ξω. perf. inf. act. πεπραχέναι. perf. pass. πέπραγμαι. a. 1. pass. ἐπράχθην.

Πεπραχέναι, perf. inf. act. verbi πράσσω, facio. f. ξω. p. χα.

Πεπρῆσθαι, Jonic. pro πεπρᾶσθαι, præt. inf. pass. a πιπράσκω, vendo.

Πεπρησμένος, ου, ὁ, incensus, perf. part. pass. verbi πρήθω, incendo. perf. pass. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, fato destinatus sum, per syncopen pro πεπεράτωμαι, perf. ind. pass. hinc πεπρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi περατόω, & per syncopen περόω, destino. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Πέπρωται, per syncopen pro πεπεράτωται, 3. singul. perf. pass. πέπρωτο, pro πεπεράτωτο, 3. singul. plusq. perf. Jonic. verbi περατόω, determino. Thema πέρας, ατος, τὸ, finis.

Πέπταμαι, per syncopen pro πεπέτασμαι. sic in 3. plur. πέπτανται, expansa sunt, pro πεπέτανται, perf. pass. verbi πετάζω, vel πετάννυμι, expando. Sunt qui πέπταμαι, exponant volavi, & pro ἔπταμαι, poni credant perf. pass. verbi πτῆμι, volo, volas.

Πεπτεῶτα, vel πτῶτα, lapsum, acc. singul. perf. part. act. a πεπτεὼς, per syncopen pro πεπτωκὼς, gen. ῶτος, vel ότος, perf. part. a πίπτω, cado. fut. πτώσω. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, ὁ, terrefactus, perf. part. activ. verbi πτήσσω, metu contrahor. f. ξω. præt. πέπτηχα, & sublato χ Jonice, πέπτηα. hinc part. πεπτηὼς, & in acc. πεπτηῶτα, quod tamen per Ectasin dici pro πεπτεῶτα quidam credunt, quod vide.

Πέπτω, coquo, maturo. f. ψω. p. πέπεφα. Et Æol. πέσσω, Attic. πέττω. q. πυρὶ ἕψω, igne coquo. Hinc πέψις, εως, ἡ, coctio. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, maturus: item mollis, mitis, de fructu dicitur.

Πέπτωκα, cecidi, perf. activ. πεπτωκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, cado. fut. πτώσω. aor. 2. ἔπεσον. fut. 2. med. πεσοῦμαι.

Πεπτῶτα, per syncopen pro πεπτωκότα, accus. sing. perf. part. activ. verbi ejusdem.

Πεπύθωνται, Jonic. anadiplasiasmo pro πύθωνται, 3. plur. aor. 2. sub. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo. f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, ου, ὁ, perf. part. passiv. verbi πυκάζω, denso. Thema πύκα, adv. dense.

Πεπυρωμένος, ου, ὁ, perf. part. passiv. verbi πυρόω, inflammo. f. ώσω. p. πεπύρωκα. Them. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πεπύσθην, Jonic. pro ἐπεπύσθην, 3. dual. plusq. perf. passiv. verbi πυνθάνομαι, interrogo.

Πέπυσμαι, interrogavi, perf. pass. πέπυστο, Jon. pro ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ejusdem.

Πέπωκα, bibi, perf. act. verbi πίνω, bibo. f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ, coctus a Sole, maturus: item mollis, ignavus. Interdum πέπον est blanda, & amica vox, ὦ πέπον, amicissime, jucundissime, carissime, Homerus in Odyss.

Πὲρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet; & plerunque significat quanquam, tametsi. interdum respondet particulæ cunque. Sæpe etiam vacat. Æolibus πὲρ est περὶ.

Πέρα, ultra, ulterius, supra. πέρα τοῦ δέοντος, præter decorum, & fas, Aristot. πέραν, πέρας, idem. περαίτερος, & περαῖος, ου, ὁ, ulterior.

Περᾶαν, penetrare, Jon. pro περᾶν, præs. infin. verbi περάω, transeo. fut. άσω, & άσω.

Περαίη, ης, ἡ, Jon. terra, quæ est ultra mare. Th. πέρα, ultra.

Περαιτέρω, ac περαιτέρως, ulterius, lon-

gius,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

gius, amplius, cum gen. περαιτέρω τῆ προσήκοντος, supra justum, Eurip.

Πέραν, adv. trans, ultra, supra, cum gen. πέραν θαλάσσης, trans mare, Thucyd. item cis, secus. idem ac πέρα, ultra. Sed περᾶν, præs. inf. a περάω, transeo.

Πέρας, ατος, τό, & πείρας, τό, finis, extremitas, terminus, limes, meta, exitus: item adver. tandem, denique. πέρας δὲ ἔχει χώρα πι, denique regio est, Procl. hinc περαίνω, finio, termino. ἄπειρος, ον, ὁ, ἡ, infinitus.

Περάσσας, Æolic. pro περάσας, aor. 1. part. act. verbi περάω, transeo.

Πέρατα, τά, fines, n. plural. a πέρας, finis. περάτη, ης, ἡ, pro πέρας, finis.

Περάω, transeo, supero, emetior, penetro, transfero, transporto; vendo. Item accedo, cum infin. f. άσω, & ήσω. πέρασον ἔξω δόμων, prodi ex ædibus, Sophcl. περᾷ ὑπὸ σκηνὰς πόδα, e tentorio profert pedes, Eurip. ἐπιπόνως διὰ γήρως περάσαντες, per senectutem transeuntes, Xenoph.

Περγαμία, ας, ἡ, Poet. pro ἡ Πέργαμος, Pergamus, Troja.

Πέργαμος, ου, ἡ, urbs Asiæ insignis, Troja; ita dicta, quod edita in rupe sit sita. Pergama enim omnia loca editiora olim appellabantur.

Περγασίδων, Pergasidem, accus. sing. nom. patronymici.

Πέργη, ης, ἡ, Perga, nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. velum.

Πέρδιξ, ικος, ὁ, ἡ, perdix, astutus, libidinosus. q. a περιδῶ, circumeo. Perdix enim est avis obesa, unde & esa facit τὸ πέρδειν, pedere. Vel a πηδῶν, quod saltet e loco in locum.

Πέρδω, pedo, crepitum ventris emitto. fut. σω. p. κα. aor. 2. ἔπαρδον.

Πέρην, Jonic. pro πέραν, ultra, idem ac πέρα.

Περῆσαι, 2. 1. inf. act.

Περήσεις, transibis, 2. sing. fut. 1. activ. verbi περάω. f. ήσω, vel άσω.

Περητὸς, Jon. pro περατὸς, qui transiri potest, meabilis. περητὸς νωσὶ πεταμὸς, fluvius, qui navibus potest trajici, Herodot.

Πέρθω, Jonic. pro πτέρθω, perf. inf. pass. verbi πέρθω, vasto.

Πέρθω, privo, vasto, perimo, perdo, everto, diripio, f. σω, p. κα. aor. 2. ἔπραθον. præt. med. πέπραθα.

Περὶ, præposit. cum genit. de, pro, propter, contra. cum accus. circa, circiter, circum, erga, adversus, per, ex, de, ut τὰ περὶ ἐμὲ, res meæ, οἱ περὶ βασιλέα, regis ministri, cum dat. in, pro, circum. περὶ, præ, cum comparationem aliquam, & excellentiam significamus. Est & loci, causæ, & temporis particula. περὶ τρίτην ὥραν, circiter horam tertiam. περὶ τριακοντα, circiter triginta, Demosth. Adhibetur etiam περὶ pro ἕνεκα, propter. δὸ' ἀλκέμενες περὶ πραγμασι, neque distractus propter negotium, Aristoph. in Nubibus. Dicitur etiam locutione Græca, οἱ περὶ Σωκράτην, pro Socrates, οἱ περὶ Ἀρίστιππον, pro Aristippus. In compositione sæpe auget significationem. ut περίφορος, pertrepidus. περίεργος, nimis occupatus. περικαλλὴς, valde pulcher. Hinc περιουσὸς, ἄ, ὁ, eximius, præstans. περιουσίω, abundo. περιουσία, ας, ἡ, abundantia.

Περὶ δείματι φόβου, Poetic. pro ὑπὸ φόβου φόβου, præ metu fugere.

Περὶ, pro περίεστι, superior est, ficut ἔνι, pro ἔνεστι. Th. εἰμὶ, sum.

Περιάγω, circumeo, circumduco, lustro, circumago, adduco tandem. καὶ ὁμόνοιαν, καὶ φιλίαν περιήγαγε, adductus est tandem ad conditionem amicitiæ, & concordiæ, Herodian. redigo, Dioscor. l. 5. Est etiam expando & explico apud Nazianz. Item contorqueo, contorquendo confringo. f. περιάξω. a. 2. περιήγαγον, Att. pro περιῆγον. Th. ἄγω, duco.

Περιαιρέω, ῶ, aufero, amputo, circumcido. f. ήσω. p. περιήρηκα. a. 2. περιεῖλον, εἶς, ε. 2. 2. inf. περιελεῖν. præf. pass. περιαιρέομαι, ῶμαι, tollor. περιαιροῦμαι τῶν θαλλῶν τὰ κλάδων, thaliam ramis abscindo, Theophr.

Περιαρπάσας, præf. part. f. g. verbi περιαρπάω, aufero.

Περίαλλος, ον, ὁ, aliis præstans, eximius. περίαλλα, vel περιάλλως, eximie, supra modum.

Περιαστράπτω, circumfulgeo, circum illumino, Actor. 9. fut. ψω. p. περιήστραφα. aor. 1. περιήστραψα. Ex περὶ, circum, & ἀστράπτω, fulguro.

Περιαυὼν, οντος, ὁ, dormiens, præs. part. activ. a περιαυῶ, pernocto.

Περίαχε, insonnit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Doric. περιαχέω, circumsono. fut. ήσω.

Περιβάλλω, defendo, protego, circumeo, fut. βλήσομαι. a. 2. περιέβλω. a. 2. inf. act. περιβλῶναι.

Περιβαλέσθαι, a. 2. inf. med. περιβάλλω, circumdo.

Περιβάλλω, circumdo, cingo, ambio, induo, amicio: amplector, Xenoph. de lepore, irretio, circumvenio, implico. κακοῖς περιβάλλειν, incommodis implicare, Xenoph. & Æschines. Poetice vinco, supero, Odyss. ὁ. f. περιβαλῶ. aor. 2. περιέβαλον, amicui. præt. περιβέβληκα. præs. pass. περιβάλλομαι, vestior. perf. pass. περιβέβλημαι.

Περίβαρα, genus calceamenti, Suid. περίβαλα. An a περιβάλλω, quod pedi circumjiciatur?

Περιβαῦσαι, protegere, a. 2 inf. act. verbi περιβαίω, protego, defendo.

Περίβλεπτος, ὁ, ἡ, spectabilis, lustrabilis, conspicuus, illustris, insignis, celebris. hinc περιβλεπτέος, spectabilitas. a περιβλέπω, circumspicio.

Περιβλέπω, circumspicio: item admiror, suspicio. f. ψω. p. περιβέβλεφα. usitatius vero est περιβλέπομαι, idem. impers. med. περιβλεπτόμην, ὸ, ετο.

Περιβόητος, ὁ, ὁ, clarus. a βοάω, clamo.

Περιβόλαιον, ὁ, τὸ, vestis, stragulum, pallium, operimentum, amictus, velamen. περιβολὴ, ῆς, ἡ, vestitus. a p. m. περιβάλλω, verbi περιβάλλω, circumdo.

Περίβωτος, ὁ, ὁ, celebris, clarus, famosus, pro περιβόητος. Th. βοάω, clamo.

Περιγίγνομαι, supersum, supero, superstes sum, fervor, Demosth. invado, incesso. φόβος νῦν πᾶσι περιγίγνεται, metus pueros incessit, Aphthon. potior sum, sum victor, Plutarch.

Περιγίνομαι, ῆ, εται, consequor. aor. 2. med. περιεγενόμην. a. 2. part. med. περιγενόμενος. a. 2. inf. m. περιγενέσθαι. Th. γίνομαι, fum, fio.

Περιγλυκὴς, lacte plenus, abundans, succulentus, lacteus. Ex περὶ, & γλάγος, Poetic. pro γάλα, ακτος, τό, lac.

Περίγλωσσος, ος, ὁ, q. ὁ περιττὸς τῇ γλώσσῃ, qui lingua est eximius, disertus, eloquens, & dicendi facultate præditus.

Περιγογγύζωσι, murmurent, 3. plur. præs. sub. Ex περὶ, & γογγύζω, murmuro.

Περίγυα, ας, ἡ, circinus, quo rotarum περιγυεῖς, id est, circumferentia perficitur. q. a περιάγω, circumago.

Περιδεδίασσα, verita, ectafi Poet. pro περιδεδιῦια, aor. 1. part. f. g. verbi περιδείδω, fut. ίσω. a. 1. ἔδεισα. aor. 2. part. δείσας, δείσασα. præt. med. περιδείδια. Th. δείδω, timeo.

Περιδεὴς, ἐος, ὁ, ἡ, meticulosus, trepidus, metuens. Ex περὶ, & δέος, ους, τό, metus.

Περιδείδια, timui, p. m. verbi περιδείδω. Th. δείδω, idem. f. σω.

Περιδέξιος, ος, ὁ, ambidexter: aptus, sapiens. ex περὶ, & δεξιὸς, ᾶς, ὁ, dextera.

Περιδέω, circumligo, alligo, involvo, objicio, cum accus. f. ήσω. p. περιδέδεχα. præs. pass. περιδέομαι. obvincior. perf. pass. περιδέδεμαι. plusq. perf. passiv. περιεδεδέμην, εο, ετο.

Περιδρομάδες, nom. plur. a. 1. part. act. a περιτρέχω, percurro. fut. περιδράμω, a. 2. περιέδραμον, ες, ε. a. 2. part. activ. περιδραμὼν, ὄντος, ὁ. perf. ind. act. περιδεδράκασιν.

Περιδρομὰς, ὰς, ὁ, circumdatus, rotundus, velox. Th. τρέχω, curro.

Περιδύω, circumvestio. Ab Hom. περιδύσε exponitur spoliavit, pro ἀπέδυσε.

Περιεβάλετε, 2. plur. a. 2. ind. act. περιέβαλεν, 3. sing. aor. 2. med. verbi περιβάλλω, amicio.

Περιεγίνετο, 3. sing. a. 2. med. verbi περιγίνομαι, consequor.

Περιέδραμον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi περιτρέχω, percurro.

Περιεζωσμένος, η, circinctus, perf. pass. verbi περιζώννυμι, præcingo.

Περιέθηκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, circumpono. f. θήσω. a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, pono.

Περιειλῆθε, ίσθω, ὁ, involutus, indutus. a. 1. part. pass. a περιειλέομαι.

Περιείλησις, εως, ἡ, circumvolutio, circuitus.

Περιελήφατε, 3. plur. perf. act. Att. verbi περιλαμβάνω, complector.

Περιελιξάντες, ες, ε, circumvolventes, nom. pl. a. 1. part. act. ex περὶ, & ἑλίσσω, vel ἴττω. Th. ἑλίσσω, verso.

Περιέμεμε, superior sum, abundo, supersum, superstes sum. περιεόντα τοῖς νώτοις, abundare navibus, Thucyd. ὰ περιῆν τοῖς χρήμασι, non supererant pecuniæ, Demosth.

Περιεῖναι, supersse. a περίειμι. Th. εἰμὶ, seu ἴω, sum.

Περιείχετο, circuibat, 3. singul. imperf. pass. a περιέχω, circumeo.

Περιεκρυβον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, occulto. fut. ψω. περικέκρυφα. The. κρύπτω, abscondo.

Περίελλον, apud Hesych. pro ἀφεῖλε, quod esset aor. 1. imperat. med. verbi περιαιρέω, aufero. fut. 1. περιελῶ. ex inusit. Themate περιέλω, unde a. 1. περίειλα, aor. 2. inf. act. verbi περιφέρω, circumfero.

Περιέλουσα, ης, ἡ, circumactio. ex περὶ, & ἐλαύνω, agito.

Περιέλυγξε, 3. singul. imperf. act. verbi περιλέγω, circumlingo. Them. λείχω, lambo.

Περιελθὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, circumeo. Thema ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. sing. aor. 2. opt. act. περιλείν, aor. 2. inf. act. verbi περιφέρω, aufero.

Περιελόντες, οι, nom. plur. aor. 2. part. act. περιελὼν, όντος, ὁ, & in f. g. περιελοῦσα, verbi περιαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιέπειν, curare, officiose tractare. ἕπω, tracto, sequor.

Περιέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi περιπίπτω, incido, cum dat. fut. πεσοῦμαι, præt. περιπέπτωκα. ex περὶ, & πίπτω, cado.

Περιεργάζομαι, inaniter satago, & laboro. curiose agito, anxie, & accurate conficio, Plato in Apoll. fut. άσομαι. aor. 1. m. περιειργασάμην, ω, ατο. Th. περὶ, & ἔργον, opus.

Περιέρχομαι, circumeo, lustro, obeo, irrumpo: circumsido, circumido, Plutarch. in Public. decipio, circumvenio, Aristoph. evenio, contingo, Plato in Epist. post. cum acc. f. περιελεύσομαι, a. 2. περιελθὼν, obtravi.

Περιεσπάσατο, 3. singular. imperf. pass. verbi περισπάω, ῶ, distraho.

Περιέσπασε, 3. sing. a. 2. Jonic. verbi περισπάω, avello, distraho. a. 2. περίεσπον. Th. σπάω, traho. Alii a περίημι deductum volunt.

Περιεσσάθεν, a. 1. inf. med. gen. verbi περιέννυμι, circuminduo. Th. ἕω, induo. f. ἕσω. a. 1. εἵσσα. a. 2. med. ἐσσάμην, Jon. & Poet.

Περιεταλμένος, η, ον, circumcisa ipse tus, verbi περιτέλλω. Th. τέλλω, ο. f. λῶ. p. τέταλκα. perf. pass. τέταλμαι.

Περιέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περίστημι, circumsto. Th. ἵστημι, f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Περιέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. περιέστη, ης, ἡ, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περιίστημι, circumdo, circumsto.

Περίεστι, 3. singul. præs. ind. περίειμι, superior sum, abund

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Περιστράψει, circumfulfit, 3. fing. aor. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Thema στράπτω, fulguro.

Περιστώτας, accuf. fing. perf. part. activ. περιεστώς, ῶτος, ὁ, contracte pro περιεστηκώς, verbi περίστημι, proprie circumfto.

Περισχατος, η, ὁ, extremus. Th. ἔσχατος, idem.

Περισχον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi περιέχω, occupo. Th. ἴσχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω.

Περιτεμων, ες, ε, vel περιτέτμων, aor. 2. ind. activ. verbi περιτέμνω, circumcido. fut. περιτεμῶ. præt. περιτέτμηκα. perf. med. περιτέτομαι. Thema τέμνω, feco.

Περιτετμητο, 3. fingul. pluſq. perf. paſſ. verbi περιτέμνω, circumcido.

Περιτετυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, adipiſcor. The. τυγχάνω, fum. f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Περιεφθησαν, circumventi ſunt, Jonic. pro περιεφθησαν, 3. plural. a. 1. ind. paſſiv. verbi περιέπω, proſequor.

Περιέχω, occupo. ſic περιέχει, pro περιέχεται, continetur. 1. Petr. 2. 6. a. 2. περιέσχον, ες, ε. Item contineo, concludo, ambio, undique amplector, & teneo, circumdo, cingo, Plutarch. in Publ. Demoſth. contra Calli. excello, Thucyd.

Περιεωρα, 3. ſingul. imperf. activ. verbi περιοράω, circumſpicio.

Περιζώννυμι, præcingo, circumcingo, ambio. fut. περιζώσω. p. περιέζωκα. a. 1. περιέζωσα. perf. paſſ. περιέζωσμαι. perf. part. paſſ. περιεζωσμένος, præcinctus. a. 1. med. περιεζωσάμην, ω, ωτο. a. 1. imperat. med. περίζωσαι, ἀσθω. a. 1. part. med. περιζωσάμενος. Ex περὶ, & ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo. f. ζώσω.

Περίζωσαι, præcingere. a. 1. imper. med. verbi περιζώννυμι, præcingo.

Περιζώστρη, ας, ἡ, faſcia, cingulum. Th. ζώννυμι, cingo.

Περιηγμαπικὸς, ὴ, ὸν, circumductus, adjectiv. verbale a περιηγέομαι, circumducor. ex περὶ, & ἡγέομαι, duco. f. ἥσομαι.

Περιηγον, ες, ε, imperf. vel aor. 2. verbi περιάγω, circumduco. Thema ἄγω, duco. fut. ἄξω. præt. ἦχα. a. 2. ἤγαγον, & Att. ἤγαγον.

Περιηϊεν, εις, ει, pluſq. perf. med. verbi, Περίειμι, eo, accedo. Th. εἶμι, eo, p. m. εια, pluſq. perf. ᾔειν, & in plur. ᾖσαν, & Att. ᾔεσαν.

Περιήκω, de illis dicitur, qui ob virtutes ſuas ad ſummum laudis gradum perveniunt: mutatis in orbem vicibus perveniо, & redeo, recido. Th. ἥκω, venio.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi περιέρχομαι, circumeo.

Περιηλυτόω, circumeo, hinc. 2. plur. præſ. med. περιηλυτόεσθε, circuitis. Hinc περιήλυσις, circuitus. Ex περὶ & ἐλεύσθω, pro ἔρχομαι, venio.

Περιημεκτέω, iniquo animo fero, lamentor. Th. ἠμεκτέω, idem.

Περιῆν, 3. ſing. imperf. verbi περίειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Περιηϊειγκα, circumtuli, Jonic. pro περιῆνεγκα, a. 1. vel perf. ind. act. verbi περιφέρω, circumago.

Περιηργυρωμένος, ὴ, ὸν, perf. part. paſſiv. verbi περιαργυρόω, argento tingo. Ex περὶ, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.

Περιηρεῖτο, ablata erat, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi περιαιρέομαι, aufero. The. αἱρέω, capio, fut. ἥσω. p. ἤρημαι. a. 2. εἷλον.

Περιηστραψα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi περιαστράπτω, circumfulgeo.

Περιθεὶς, έντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi περιτίθημι, circumpono. Them. τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Περιθεντες, ων, ἡ, circumpoſitio, a περιτίθημι, circumpono. Them. τίθημι, pono.

Περιθεμενοι, & per ſyncop. περιθέμενοι, Att. pro περιέθεν, a. 2. inf. verbi περιοράω, ſcire ſupra, excellere, circumſpicere. quod ex περὶ, & εἴδω, ſcio, video, a. 2. εἶδον, ἴδον.

Περιθεν, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi περίειμι, contemno, negligo, circumſpicio. ex περὶ, & εἶδω, ſcio, video, a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Περιϊσσε, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, accedo. Th. εἰμὶ, eo, a. 2. ἦον. a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιϊστάμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. verbi περίστημι, circumfto.

Περίστημι, proprie circumfto: obſideo, circumdo, Thucyd. degenero, Syneſ. incommodis affligo, Plutarch. in Lycurg. converto, immuto, Athen. l. 12. circumfundor, Lucian. f. στήσω. perf. περιέστηκα. a. 1. περιέστησα. perf. part. act. περιστηκὼς, ότος, ὁ, & contracte περιστὼς, ῶτος, ὁ, circumſtans. Hinc περίσταμαι, cohibeo. περίστησον, obſiſte, cohibe, præſ. imperat. paſſ. cum acc. quod ex περὶ, & ἵστημι, ſto.

Περιψῆμα, ατος, τὸ, purgamentum, retrimentum, ſordes undique collectæ. a περιψήχω, circumquaque purgo. Ex περὶ, circum, & ψήχω, purgo, fut. ψω. præt. πεψήχα.

Περικηλλέα, accuſ. ſing. f. g. a περικηλλὴς, ές, ὁ, ἡ, perpulcher, in nom. pl. περικηλλέες. Ex περὶ, & κηλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, ra, rum.

Περικαλύπτω, obvolvo, circumtego, contego, obtego. fut. ψω. p. περικεκάλυφα. aor. 1. περιεκάλυψα. perf. paſſ. περικεκάλυμμαι, perf. part. paſſ. περικεκαλυμμένος, η, ον, circumtectus, a, um. Ex περὶ, & καλύπτω, abſcondo.

Περικαρφίζω, feſtucam circumpono. hinc περικαρφισμὸς, ὁ, ὁ, quum gallina, ovo edito, ſe feſtuca aliqua purificat. Ex περὶ, & κάρφος, εος, τὸ, feſtuca, palea. Th. κάρφω, ſicco.

Περικεκλιθαι, Jonic. pro περικεκλῆσθαι, obſidere, præſ. inf. Sic περικεκλιμένῳ, Jonic. pro περικαθημένῳ, dat. ſingul. part. præſ. a κάθημαι, ſedeo.

Περίκειμαι, circumponor, circumdor, veſtior, undique cingor, cum acc. Hinc περίκειται, 3. ſing. ſupereſt, reſtat: περίκειται ἀσθένεια, circumdatus eſt infirmitate, ad Hebr. 5. Th. κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, caſſis, quaſi περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη. Item capitis dolor, Theophr. l. 3. c. 10. Item comæ ſuggeſtus, ſpiræ capilli muliebris.

Περικήδεα, Jon. pro περικήδε, præſ. imperf. paſſ. verbi περικήδομαι, idem ac κήδομαι, curam gero. The. κηδος, εος, τὸ, cura.

Περίκηλος, ὁ, ὁ, valde aridus, ſiccus, ambuſtus, prædurus. Ex περὶ, & καίω, uro. unde κηλὸς, calidus.

Περικεκλασθέντων, genit. plur. aor. 1. part. paſſ. περικλασθεὶς, verbi περικλάω, undique frango. Th. κλάω, frango.

Περικλειόμενος, ὁ, ὁ, circumcluſus, præſ. part. paſſ. a περικλείω, circumcludo.

Περικλῆα, Jonic. pro περικλέα. Them. κλείω, claudo.

Περικλῆς, έος, ὁ, Pericles, nomen proprium.

Περικλυτὸς, ὴ, ὸν, celebris. Ex περὶ, & κλύω, audio.

Περικνίδιον, particula, quæ libando ambedi poteſt. a περικνίζω, circumcarpere. Th. κνίζω, ſeu κνάω, rado.

Περικρατὴς, ἐος, ὁ, ἡ, compos, cum genit. Ex περὶ, & κρατέω, teneo.

Περικρύπτω, occulto. fut. ψω. p. περικέκρυφα. a. 2. περίκρυβον, ες, ε.

Περικτίονες, vide in περικτύονες.

Περικτίτης, ου, ὁ, circumvicinus, accola, in plur. περικτίται. ſic περικτίων, finitimus. Ex περὶ, & κτίζω, ædifico, ſtruo. itaque περικτίονες, ſunt, qui vel ædificia circa nos habent, vel poſſeſſiones, ſi velis, a κτίσμα, poſſideo.

Περικτίων, ονος, ὁ, finitimus habitator, vide in περικτίτης, ου, ὁ.

Περικτύονες, ων, οἱ, pro eodem ſcribitur & περικτίονες, a περικτίων, ονος, ὁ, qui circum aliquem locum ædificia exſtruit. Ex περὶ, circum, & κτίζω, ædifico.

Περικυκλόω, ῶ, circumcingo, circumdo, fut. ώσω. perf. περικεκύκλωκα, aor. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, ου, ὁ, orbis, circulus.

Περικωνέω, circumcirca illino, oblino, obduco. Ex περὶ, & κωνος, ου, ὁ, conus, picea, turbo.

Περιλαμβάνω, complector, comprehendo. τῇ ψυχῇ περιλαμβάνω, memoriæ mando. Plato in Epiſt.

Περιλάμπω, circumfulgeo, colluſtro. fut. ψω. a. 1. περιέλαμψα. a. 1. part. act. περιλάμψας, ασσα, ὁ. Th. λάμπω, luceo.

Περιλείπω, reliquum facio, relinquo. fut. ψω. præt. περιλέλοιπα. præſ. paſſ. περιλείπομαι, reliquus ſum. perf. part. paſſ. περιλελειμμένος, η, ον, relictus, reſiduus, a, um. Ex περὶ, & λείπω, linquo, a. 2. ἔλιπον. præt. med. λέλοιπα.

Περιλέπω, delibro, decortico, deſquamo. The. λέπω, decortico.

Περιλεσχώνδυτος, ὸς, ὁ, celebris. ex περὶ, & λεσχώνδυω, ſermocinor.

Περίλυπος, ὁ, ὁ, ἡ, valde triſtis, dolore confectus, ſolicitus, anxius, Hocr. περὶ in compoſitione inſendit. & λύπη, ης, ἡ, dolor.

Περιμαίνεται, valde furit, circumquaque furit, 3. præſ. ind. Ex περὶ, & μαίνομαι, furo, inſanio. f. μανήσομαι.

Περιμαρναμεθ', pro περιμαρναμεθα, propugnamus, 1. pl. præſ. ind. verbi μάρνομαι, pugno.

Περίμετρος, ὁ, τὸ, circuitus, ambitus.

Περιμήδεα, acc. ſing. a Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri, Perimedes.

Περιμήκεες, prælonga, nom. plural. a περιμήκης, εος, ὁ, ἡ, prælongus.

Περιμένης, 2. ſing. præſ. ſub. verbi περιμένω, expecto.

Περιμένω, expecto, opperior, præſtolor. cum acc. fut. περιμενῶ. perf. περιμεμένηκα. a. 1. περιέμεινα.

Περιναιετάουσι, circumhabitant, 3. plur. præſ. ſub. verbi περιναιετάω, circumhabito.

Περίνεον, vel περίνειον, ου, τὸ, perinæum, pars inter πρωκτὸν καὶ αἰδοῖον, ſcrotum, & anum, ubi veſicæ colum eſt, id eſt pars interior femoris, & natis communis. puto, quod humore ſoleat quaſi περινεῖν, id eſt, circumnatare.

Περίνεως, ω, ὁ, ſuperfluus in navi vector. a περὶ, ſupra, & νῆις, navis.

Περινιοτομενάων, circumitantibus, gen. plur. Æol. part. præſ. a περινίομαι, circumeo.

Περινοστήσας, περινοστήσασα, a. 1. part. act. m. & f. g. a περινοστέω, redeo. Th. νοστέω, redeo.

Πέριξ, circumcirca, undique. πέριξ αὐτῆ, in ejus circuitu. Th. περὶ, circum.

Περίοδος, ου, ἡ, circuitus, ambitus. continuatio, circumſcriptio. Medicis eſt tempus in morbis ex intenſione, & remiſſione conſiſtens, Galen. περὶ τόπων. Eſt etiam vas, quo metallici uruntur, Poll. Item acceſſio. περίοδος πυρετῶν, acceſſio febris, Demoſth. Ex περὶ, & ὁδὸς, ἡ, via.

Περιοικέω, ῶ, accola ſum, circumcolo. f. ήσω. perf. περῳκηκα. Ex περὶ, & οἰκέω, habito.

Περίοικος, ου, ὁ, ἡ, locus juxta domum. Item accola, qui circa nos habitat, qui nobis eſt vicinus. περίοικοι, ἴδος, ἡ, circa urbem ſita, vicina.

Περιοπτέος, α, ὁ, negligendus, adject. verbale a περιοράω, contemno.

Περιορῶν, præſ. inf. activ. a περιοράω, circumſpicio, negligo.

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, præſtantia, opum copia. Item luxus, laſcivia, Polyb. ſalus, incolumitas, Demoſth. a περίειμι, abundo.

Περιουσμὸς, ὁ, ὁ, ſingularis poſſeſſio, & quaſi actus τοῦ περιουσίζοντος, peculium, copia, ſubſtantia.

Περιούσιος, α, ὁ, ἡ, acceptus, peculiaris, abundans, eximius, a περίειμι, verbi περίειμι, excello: item ſubſtantivum. Th. εἰμὶ, ſum.

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, argumentum, ſumma, complexio, ambitus, ſeptum. πόλις ἐν περιοχῇ, civitas obſidebatur. l. 4. Reg. c. 23. Apud Theophraſtum l. 1. c. 21. eſt involucrum, & integumentum. a περιέχω, contineo.

Περ

Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Περιπαρῶσω, aor. 2. inf. paſſ. à περιπαρῆναι, trajectus, aor. 2. part. paſſ. verbi περιπείρω, circumeirca transfigo.

Περιπατέω, ῶ, obambulo, circumambulo, ſpatior, circumcalco. fut. ήσω. p. περιπεπάτηκα. Hinc περιπατητικὸς, ὁ, ἡ, Peripateticus.

Περιπατητικὸς, vide in περιπατέω. περιπατητικῶς, deambulando, Bud. in Epiſt.

Περιπεποίλω, Attic. pro περιπεπάτηκα, præſ. opt. act. verbi ejuſdem.

Περιπείρω, transfigo, perforo. f. περιπερῶ. a. 2. περιέπηρα, ας, ε. in paſſ. περιπέπαρμαι, ῃ, ται, transfigor.

Περιπέπταμαι, circumcirca expanſus ſum.

Περιπεπτωκέναι, perf. inf. activ. verbi περιπίπτω, incido, cado ſuper. ex περὶ, & πίπτω, cado.

Περιπεσὼν, ὄντος, ὁ, aor. 2. part. activ. περιπίπτω, a. 2. inf.

Περιπετὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, qui incidit, incurrit: remerarius. Res vero περιπετεῖς dicuntur, quæ in contrarium ſtatum ſunt lapſæ. περιπετεῖς τύχαι, fortunæ effrenatæ, & diverſæ, Eurip. Apud Sophoclem in Ajace, ἔγχος, οἱ περιπετῆ κατηγορεῖ, id eſt, ᾧ περιέπεσε, telum, in quod incidit.

Περιπεφλόσμενον, ambuſtis, gen. plur. perf. part. paſſ. a περιφλύω, pro περιφλύω, amburo. quod a φλύω, ferveo.

Περιπίπτω, incido, decido, illidor, impingo. oſtendo, obviam fio. cum dat. fut. περιπτώσω. p. περιπέπτωκα. a. 1. περιέπτεσον. aor. 2. inf. περιπεσεῖν. περιπίπτειν ἑαυτῷ, ſibi ipſi contradicere, ſecum pugnantia dicere, vel agere, Alexander de faro.

Περίπλεκτος, ον, ὁ, ἡ, implicitus, connexus. verbale a περιπλέκω, circumplico.

Περιπλόμενος, ου, ὁ, per ſyncopen pro περιπελόμενος, circumvolutus. in genit. pl. περιπλομένων. Hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, vertens annus, a περιπέλω, circumverto. Th. πέλω, ſum, & verto.

Περίπλους, ου, ὁ, circumvectio. Item circum navigabilis. περίπλους ἐστὶ γῆ, ora navigando ambiri poteſt, Thucyd. ex περὶ, circum, & πλόω, navigo.

Περιποιέω, ῶ, comparo, foveo. juvo, tueor, ſervo, aſſequor, cuto, profum, confero, tribuo. περιεποίησε τοῖς Ῥωμαίοις, Romanos tutatus eſt, Plut. in Publ. περιποιοῦσι τὰ πράγματα εἰς αὐτὸν, ad ſe res transferunt. εὐχροιαν περιποιεῖ, bonum colorem reddit, Dioſc. lib. 3. cap. 30. fut. ήσω. p. περιπεποίηκα. præſ. med. περιποιέομαι, ῶμαι, acquiro, vendico, uſurpo, mihi aſſero. τὸ μὴ προσῆκον περιποιέσθαι, alienam rem ſibi aſſerere, Syneſ. præpoſtere facio. περιποιεῖσθαι, arte ſingulari, atque induſtria fieri.

Περιποίησις, εως, ἡ, acquiſitio, vendicatio, aſſertio in libertatem.

Περιπρὸ, ultra: permultum, Dionyſ. de Sit. orbis.

Περιπτύξασα, complexa, aor. 1. part. fœm. gen. a περιπτύσσω, complector.

Περίπυστος, ον, ὁ, ἡ, celebris, illuſtris, fama notus. Ex περὶ, & πυνθάνομαι, audio, cognoſco. fut. πεύσομαι. perf. paſſiv. πέπυσμαι.

Περιῤῥάπτω, idem ac ῥάπτω, ſuo. fut. ψω. p. ἐῤῥαφα.

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, aſpergillum aquimanile. Ex περιῤῥαίνω, circumaſpergo.

Περιῤῥέω, circumfluo, alluo, circumluo, redundo. περιῤῥέων ἐκ ἀμφοτέρων, utrinque circumfluens. Thucyd. hinc περιῤῥυτὸν, alluens.

Περιῤῥήγνυμι, dirumpo, circumfringo, circumſcindo. fut. περιῤῥήξω. perf. περιέῤῥωγα. aor. 1. περιέῤῥηξα.

Περιῤῥύτος, ον, ὁ, ἡ, circumfluus. a περιῤῥέω, circumfluo.

Περιῤῥύτος, ον, ὁ, circumfluus. mari clauſus. Ex περὶ, & ῥέω, fluo.

Περισκαπτὸς, ὸν, ὁ, excelſus, altus, editus. a περισκάπτομαι, circumſpicio.

Περισκυλακίζω, luſtro per σκύλακας, canem. Veteres enim ſe luſtrare, & expiare ſolebant, catulo circa corpus duſto: quam luſtrationem vocabant περισκυλακισμὸν, a σκύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, canis, catulus. Th. ὑλάω, latro.

Περισπάω, ῶ, diſtraho, flecto, contraho, circumflecto. περισπῶ ξίφος, ſtringo enſem, Eurip. vi aufero, Philoſt. in Heroic. conſcindo, diſcerpo. περισπάσαντο τὴν τιάραν, diſcerpſit tiaram, Xenophon. fut. άσω. p. περίσπακα.

Περισπεύχω, & Attic. vel Jonic. περισπερχίω, ſtudiose propero, graviter fero, vel infenſus ſum.

Περισπούδαστος, ον, ὁ, ſtudioſe expetitus, expetendus. Ex περὶ, & σπουδάζω, ſedulo ago, enitor. Th. σπεύδω, feſtino.

Περισσὰ, eximia, nom. plur. n. g. vel pro περισσῶν. a περισσὸς, excellus.

Περισσεία, ας, ἡ, redundantia, ſuperfluitas: abundantia, copia. 2. ad Corinth. 8. quod a περισσὸς, excellens.

Περίσσωμα, ατος, τὸ, abundantia. ab eodem them.

Περισσεύω, vel περίττω, abundo, exubero, redundo, exceedo, ſuperſum, excello. fut. εύσω. a. 1. ἐπερίσσευσα, fecit exuberare. περισσεύομαι, aor. 1. opt. act. περισσεύσαιν, ντος, τὸ, quod ſupereſt, reliquiæ, præſ. particip.

Περισσὸς, & Att. περιττὸς, ὴ, ὸν, excellens; item redundans. ἐκ περισσοῦ, multo magis.

Περισσῶς, adverb. amplius, ſupra modum, præterea. a περισσὸς, excellens.

Περισταδὸν, adv. circumſtando, circum, circumcirca. Ex περὶ, & ἵστημι, ſto.

Περιστείλαι, ῃς, ῃ, a. 2. optat. activ. verbi περιστέλλω, circumſto. περιστάντας, accuſ. pl. a. 2. part. quod ex περὶ, & ἵστημι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, ſtatio: circumſtantia: turba circumfuſa, Polyb. ſeditio, Phalar. in Epiſt. ad Epiſtrat. rerum eventus, viciſſitudo, Laert. occaſio, opportunitas, Polyb. clades, afflictio, Polyb.

Περιστέωσι, Circumſtent, Poetic. pro περιστῶσι. & hoc Jonic. pro περιστῶσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi περίστημι, circumſto.

Περιστέλλω, protegere, diligenter obſervare: ornare. περιστέλλειν ἀοιδὴν, carmen concinnare, & componere.

Περιστερὰ, ᾶς, ἡ, columba. Hinc περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium.

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium. Item criſta gallinacea, trixalis, verbena, herba ita dicta, quod columbæ libenter circa hanc verſari ſoleant, Dioſc. l. 4. c. 60.

Περιστεφανόω, ῶ, corona cingo, undique redimio, corono.

Περιστέφεται, coronatur, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi περιστέφω, corona cingo.

Περιστενάχιζε, circumquaque ingemiſcebat, 3. ſing. imperf. activ. Jonic. verbi περιστονάχιζω, idem ac περιστένω, circumcirca gemo.

Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, circumfulgeo. a. 1. περιέστραψα, ας, ε, Act. 9. 23. Th. ἀστράπτω, fulguro.

Περιστρέφομαι, ῃ, εται, circumvertor. Item ambio, complector. περιστρέφεται κύκλον, peragit ſuum circulum, Procl. de Sphæra. πάντοθεν περιστρέφεσθαι, converti, Arat. a περιστρέφω, converto.

Περιστρωφᾶσθαι, Jonic. pro περιστρέφεσθαι.

Περισφύριον, ου, τὸ, fimbria, talaria, faſcia circa talos. ex περὶ, & σφύρα, ἡ, malleus.

Περίσχεο, auxiliare, Jon. pro περίσχου, a. 2. imperat. med. verbi περίεχω, quod a περὶ, & ἔχω, habeo. fut. ξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Περισχίζω, circumcido, dirimo, abſcindo. Ex περὶ, & σχίζω, findo.

Περιτάμνεμεν, incidere, Jonic. pro περιτέμνω, præſ. inf. activ. a περιτέμνω, Jon. pro περιτέμνω, circumcido. Thema τεμω, ſeco. fut. τεμῶ. p. τέτμηκα.

Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi περιτίθημι, attribuo.

Περιτειχισμὸς, ου, ὁ, circumvallatio murorum, Thucyd. Ex περὶ, circum, & τοιχίζω, murum ſtruo.

Περιτέλλομαι, Poet. pro ἀποτέλλω, morior, exeo.

Περιτέλλω, circumvolvo, perficio: morior. Ex περὶ, & τέλλω, Poet. fum, impero.

Περιτεμεῖν, f. 1. inf. act. a περιτέμνω, circumcido.

Περιτέμνω, circumcido, circumſero, amputo. fut. τεμῶ. p. περιτέτμηκα. a. 2. περιέταμον, & ἔτμαγον. a. 2. inf. activ. περιτάμνειν. perf. paſſ. περιτέτμημαι. perf. part. paſſiv. περιτετμημένος. præt. med. περιτέτμησο.

Περιτετμήκασι, 3. plural. perf. paſſ. verbi περιτέμνω, circumcido.

Περιτίθημι, circumpono. 3. plural. περιτιθέασι, Jonic. pro περιτιθέᾶσι. fut. περιθήσω. perf. περιτέθεικα. aor. 1. περιέθηκα. aor. 2. περιέθην, ης, η. a. 2. part. act. περιθεὶς, ἐντος, ὁ. Them. τίθημι, pono.

Περιτμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. περιτμηθῆσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. paſſ. verbi περιτέμνω, circumcido.

Περιτραπέσης, gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. verbi περιτρέπω, converto, circumago.

Περιτρέπω, circumago, converto, inverto, ſubverto, redigo, impello. f. ψω. p. περιτέτροφα. a. 1. περιέτρεψα. aor. 2. περιέτραπον.

Περιτρέχω, percurro, in orbem curro, Ariſtoph. fut. περιδραμοῦμαι, ῃ, εῖται. a. 2. part. activ. περιδραμών, οῦσα, ὁν. perf. περιδεδράμηκα, quaſi a δράμω. Th. τρέχω curro. f. ξω. p. m. δέδρομα.

Περιτροχάων, revertens, Jonic. pro περιτροχῶν. a περιτροχάω, circumro. Th. τρέχω, verto.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, viciſſitudo, qua aliqui per vices fit, & in orbem, circuitio, orbis. vertigo, Nazianz. a περιτροπάω, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιττὸς, ὴ, ὸν, impar, modum excedens. περιττοὶ λόγοι, grandia, & mirifica verba, eximiæ rationes, Æſchines. περιττὸς ἐστι, ſunt impari numero. Gaza. περιττὸν πρὸς τὰς ἄλλας τοῦτο ἔχει, multum habet præter alios, Ariſt. lib. 2. Polit. cap. 9.

Περιτυχὼν, όντος, ὁ, & in f. g. περιτυχόσα, a. 2. part. act. verbi περιτυγχάνω, incido, forte reperio.

Περιφάνεια, ας, ἡ, proſpectus, ſplendor, quoquoverſus proſpectus.

Περιφαὴ, 3. ſingul. aor. 2. ſub. paſſiv. verbi περιφαίνομαι, circumquaque conſpicior.

Περίφαντα, acc. ſing. a Περίφας, αντος, ὁ, Periphas, propr. nomen.

Περιφανῶς, adverb. ſplendide, plane, palam, perſpicue, Sophocl.

Περιφέρω, circumfero, circumago, traduco, Syneſius. in errorem induco, perturbo: transfero, Plutarch. mecum ſentio. περιφέρομαι, pertineo, per fero, Syneſius. Herodot. in Erat. f. περιοίσω. aor. 1. περιήνεγκα. præſ. paſſ. περιφέρομαι, circumferor. præſ. part. paſſ. περιφερόμενος, η, ον, circumactus.

Περιφθὰς, aor. 2. part. activ. a περιφθάω, pro quo uſurpatur περιφθάνω. Theſ. φθάνω, prævenio, anteverto. f. φθάσω. aor. 2. ἔφθην. tanquam a φθάω.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, regula. An quia περιφέρεται, circumfertur? fertur circa rem metiendam. Alioqui & περιφορεὺς, circumforaneus.

Περιφορητὸς, ὴ, ὸν, quoquoverſus verſatilis. a περιφέρω, circumago.

Περιφραδέως, adv. accurate, perite, riſcienter, Odyſſ. ξ. περιφραδὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ſciens, peritus, quod a περιφράζω, circumloquor. conſidero.

Περιφρονέω, deſpicio, contemno. fut. ήσω. p. ἐπεριπεφρόνηκα. Item conſidero, ſcrutor, perpendo. περιφρονῶ τὰ πράγματα, perpendo, conſidero, Ariſtoph. in Neb.

Περίφρων, genit. ſing. a περίφρων, vide περιφρονέω.

Περιχαρὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ſupra modum lætus. a περιχαίρω, ſummopere lætor. Th. χαίρω, lætor. f. αρῶ, a. 2.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

a. 2. ὄγμαι. perf. pass. κέχραμαι.

Περίχωρ-ος, ος, ὁ, ἡ, circumjacens regio, vicina. Ex περί, & χώρα, ας, ἡ, regio. Th. χώρ-ος, ε, ὁ, locus.

Περίψημα, ατ-ος, τὸ, sordes, scobs, tramentum. a περιψάω, circumquaque abstergo, detrico. quod a περί, & ψάω, tergo. fut. ψήσω. p. ἔψηκα.

Περιψιλόω, circumcirca nudare, spoliare. Ex περί, & ψιλόω, nudo.

Περωπή, ῆς, ἡ, specula: item attenta consideratio, ipsa circumspiciendi actio. Ex περί, circum, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Περωσίν-ος, admodum sanctus, eximius, nimius. Hinc περωσίνιον, adv. magnopere, supra modum, supra cætera. ex περί, & σῶν-ος, α, ὁ, sanctus. Vel quasi περισσίν-ος, qui facile exaudiri potest. a περισσόω, admodum clamo.

Πέρκ-ος, η, seu περκνός, ή, όν, niger, nigris maculis variegatus: q. παρὰ τὸ περκάειν, amburere.

Περμησσός, οῦ, & Jonic. σσοῦ, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone, Phœbo, & Musis sacer.

Πέρνα, ης, ἡ, perna, petaso. πέρνα, ης, ἡ, calx, pes suis sale maceratus, & infumatus.

Περνάς, ᾶ, præs. part. act. a πέρνημι, vendo. πέρνασθαι, vendi. Thema περάω, idem.

Περνάσιμος, περάω, πέρνημι, vendo. a περάω, idem.

Περόνημα, ατ-ος, τὸ, Dor. pro περόνημα, opus: sed proprie opus acu factum. Th. περόνη, ἡ, fibula.

Περονᾶσθαι, Att. pro περονᾶν, fibula nectere. ab eodem them.

Περονατρίς, ίδ-ος, ἡ, peplum, vestis, quæ fibula succingebatur. Th. περόνη, fibula.

Περονάω, ῶ, fibula necto.

Περόνη, ης, ἡ, fibula, acus, fuca: item monile. a πείρω, transadigo, figo. Hinc περονάω, f. ήσω, fibula subnecto, fibulo.

Περπερεύομαι, perperam ago: extollor, ostento me, 2. ad Cor. 13. aliis garrio; aliis præceps sum, & temerarius. Th. πέρπερ-ος, ον, ὁ, vanus.

Πέρπερ-ος, ον, ὁ, levis, vanus, præceps, procax, temerarius. Hinc περπερεύομαι, temerarius sum. περπερία, ας, ἡ, temeritas.

Περὶ-θέμην, metri gratia, pro περιεθέμην, 2. sing. a. 1. med. verbi περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono.

Πέρσ-ος, ον, ὁ, excellens, eminens. a περίσσω, pro περισσεύω, ὑπερέχω. hinc verbale περίσσ-ος, & per syncop. Poet. πέρρ-ος.

Πέρσαι, a. 1. inf. act. verbi πέρθω, vasto. f. σω. Est & Πέρσαι, nom. plur. a Πέρσης, ου, ὁ, Persa.

Περσεύς, έ-ος, vel έως, ὁ, Perseus, nomen viri.

Περσεφόνεια, seu Περσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina, filia Jovis, & Cereris. quasi a πέρθω, vasto, & φένω, occido, vel quasi φέρουσα φόνον.

Περσήϊ-ος, ον, ὁ, Poetic. pro Περσέ-ος, Persejus, ex Perseo natus, quod a Περσεύς, έ-ος, ὁ, Perseus.

Περσηΐς, ίδ-ος, ἡ, nomen mulieris.

Πέρσης, ου, ὁ, Persa, nom. plur. οἱ Πέρσαι. Fuit & frater Hesiodi ita appellatus. ὦ Πέρση, vocat. casus. Est & πέρσης, jactus quidam tesserarum. Persia dicta a Perse quodam.

Περσίς, ίδ-ος, ἡ, Persis, nomen fœminæ. H. q. d. ungula.

Πέρυσι, anno præterito: item nuper. Hinc περυσινός, qui est anni superioris.

Περῶ, fut. verbi πείρω, transfigo. p. πέπαρκα. a. 1. ἔπηρα. aor. 2. ἔπαρον. p. m. πέπορα. hinc πόρ-ος, meatus.

Πεσᾶν, ὁ, transiens, præs. part. act. a περάω, transeo. f. άσω, & ήσω.

Πέσε, seu πέσεν, cecidit, Jon. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. activ. verbi πίπτω, cado, fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεσεῖσθαι, casurum, Jonic. diphthongi dissolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. verbi πίπτω, cado.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. πεσεῖται, 3. singul. fut. 2. med. πεσεῖσθαι, fut. 2. inf. med. ejusdem verbi.

Πεσέμεν, Jon. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusdem.

Πεσέτωσαν, decidant, 3. plur. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω.

Πεσούμαι, cadam, Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. med. verbi ejusdem.

Πέσσι, Jonica paragoge pro πέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Πέσσ-ω, idem ac πίσσω, pellis tondenda, vellus. a πέκω, tondeo.

Πέσον, Jonice pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, acc. sing. πεσόντες, nom. plur. part. a. 2. verbi πίπτω, cado.

Πέσσ-ω, ε-ω, πτ, cadaver. The. πίπτω, cado.

Πεσοῦμαι, f. 2. med. in 3. plur. πεσοῦνται, verbi πίπτω, cado.

Πεσσέμεν, Jonice pro πέσσειν, præs. inf. act. a πέσσω, Æol. pro πέπτω, concoquo, digero.

Πεσσός, seu πεσσὸς, οῦ, ὁ, calculus, vel scrupulus lusorius, ipse ludus. q. a πεσεῖν, cadere. Est & πεσσός, medicamentum molli lana compositum, quod fœminis subjicitur inter naturalia. Vide Cels. l. 5. c. 20. & Æginet. l. 3. c. 61.

Πέσσω, Æolic. pro πέπτω, coquo. hinc præs. part. πέσσων, demulcens.

Πεσών, όντ-ος, ὁ, qui cecidit, a. 2. part. act. a πίπτω, cado.

Πετάζω, extendo, explico, pando, idem ac πετάω.

Πέτηλ', pro πέτηλα, folia, nom. plur. a πέτηλον, folium.

Πέτηλον, οἱ, vituli, qui cornua habent instar πετάλων, id est, foliorum, seu ramorum.

Πέτηλον, & Jonic. πίτηλον, ν, τὸ, folium; item lamina, bractea. pariter lana coacta, in Epigram. dat. pl. πετήλοισι. Hinc πετηλίζω, germino, folia protrudo.

Πετάννυμι, idem ac πετάω, pando.

Πετανός, ὰ, όν, Poetice, & Doric. pro πτερνός, volatilis, volucris. Th. πέτομαι, volo, as.

Πέτασαν, & gem. σσ, πέτασσαν, Jonic. pro ἐπέτασαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi πετάω, vel άζω. fut. άσω, expando.

Πέτασ-ος, ον, ὁ, pileus latior, petasus, galerus. Item umbella. Pariter texturæ genus.

Πετάσω, extendam, f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, explico.

Πετασών, petaso, coxa cum coxis. a πετάω, expando.

Πέτασφον, ν, τὸ, pertica, in qua gallinæ dormiunt: gallinarium Aristoph. genus ludi, Juven. Satyr. 14. Græcis est laqueus; nonnullis afferes, quibus domus regitur.

Πέτασχον, vel πέτασχον, ν, τὸ, poculum amplum in modum folii expressum, a πετάω, expando.

Πετάω, πετάννυμι, πετύω, pando, extendo, elevo, explico, aperio, f. άσω.

Πτερνοῖς, volucribus, per epenthesin Poet. pro πτερνοῖς, dat. plural. a πτερνός, ή, όν, volucris. Dicitur & πτερωός, pro πτερνός, volatilis: nam Poetæ ει in duplex ες mutant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, volo.

Πετεηνὸν, ῶν, τὸ, volatile, avis. a πέτομαι, volo, as. πετεηνὰ, ῶν, τὰ, volucres.

Πετέσθων, volabant, Jon. pro ἐπετέσθων, 3. dual. imperf. verbi πέτομαι, volo, as.

Πέτου, Dor. pro πέτευ, præs. imperat. a πέτομαι, volo, as.

Πέτῶμον, ν, τὸ, trabs, lignum, lacunar, tignum, scandula, locus, ubi gallinæ, aut aliæ aves dormire solent. Dictum quasi πέτιδιον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quod volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur & πέτασσον.

Πετῶο, Att. pro Πετεῶ, genit. singul. a Πετεώς, ὁ, nomen proprium.

Πέτηλε, Jon. pro πέτηλα, nom. plur. a πέτηλον, folium.

Πέτηται, 3. singul. sub. præsentis verbi πέτομαι, volo.

Πέτομαι, αμαι, & πέταμαι, volo, as, q. a πετάω. Volatus enim fit pansis alis. præs. part. med. πετώμεν-ος, præs. sub. πέτωμαι, ῃ, ηται. a. 1. pass. ἐπετάσθην, ης, η, volavi. Hinc πετεινός, ή, όν, volucris.

Πετόντεσσιν, Jonic. & Poet. pro πέτασιν, dat. pl. part. præs. act. vel ut alii, a. 2. verbi πέτομαι, pro πίπτω, cado.

Πετὼν, præs. inf. act. idemque valet ac ἐπιπέσσειν, ἐπιτυγχάνειν, incidere in aliquid, nancisci, verbi πετάω, in aliquid incido.

Πετύω, f. ύσω, incido in aliquid, nanciscor. a πέτω, cado, inusit. pro πίπτω.

Πέτρα, ας, ἡ, rupes, petra. Hinc πετρήεις, εντ-ος, ὁ, petrosus, saxeus, saxatilis. Th. πέτρ-ος, ε, ὁ, lapis, saxum.

Πετρήεσσα, ας, ἡ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, saxosa. Vide πετρήεις.

Πετραῖ-ος Ποσειδῶν, Neptunus Petræus, ita dictus, quod olim super saxo consopitus urinam profuderit genitalem, unde natus sit primus equus.

Πετράϊος, gemma quædam apud Orpheum.

Πέτρη, ης, ἡ, Jonic. pro πέτρα. dat. pl. Jon. πέτρησι.

Πετρήεις, εντ-ος, ὁ, saxosus. in fœm. gen. πετρήεσσα, & in n. g. πετρήεν. Thema πέτρ-ος, petra.

Πετρήσσα, dat. sing. f. g. a πετρήεις, εντ-ος, ὁ, & ἡ πετρήεσσα, petrosus, saxosus. ejusdem them.

Πέτρ-ος, ε, ὁ, lapis minor, qualis est qui manum implet. an a πήσσω, compingo? est enim terra compacta. aut a πέτειν ῥᾴδιον, facile cadere? Hinc πέτρα, ας, ἡ, grande saxum, rupes. πετραῖ-ος, α, ὁν, saxatilis. πετρόω, in saxum verto. Est & Πέτρ-ος, ε, ὁ, nomen Apostoli, Petrus.

Πετρηφιλής, έ-ος, ὁ, ἡ, saxis adhærens. Ex πέτρ-ος, ε, ὁ, saxum, & φύω, nascor.

Πετρώδης, έ-ος, ὁ, ἡ, petrosus. a πέτρ-ος, lapis.

Πέτω, cado, inusit. pro πίπτω, idem. q. a πίδω, solum. Est enim ad solum moveor.

Πετώμεν-ος, η, ὁ, contracte a πεταόμεν-ος, verbi πετάομαι, seu πέτομαι, volo, as.

Πεύθετο, 3. singul. imperf. Jon. verbi πεύθομαι, audio.

Πεύθοίατο, audirent, Jon. pro πεύθοιντο, 3. plur. opt. præs. verbi πεύθομαι, audio. Th. πυνθάνομαι, audio, intelligo, fut. πεύσομαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεύκαι, αἱ, abietes, nom. plur. a πεύκη, ης, ἡ, abies.

Πευκαλιμ-ος, η, ὁ, amarus: acutus, intelligens, prudens, cautus. Th. πεύκη, ης, ἡ, picea, vel larix arbor. Vel quasi a πύκη: nam & πυκνὸς est σοφιστής.

Πευκεῖδας, acc. plur. a Πευκεῖδης, ου, ὁ, nomen gentile.

Πευκεδανός, ὴ, ὁ, amarus, lethalis, Iliad. κ. Them. πεύκη, ης, ἡ, picea arbor, cujus lacryma amara.

Πεύκη, ης, ἡ, pinus, larix. an a πικρὸς, amarus? An quia πίων ἔχει, pinguis habet? aut a πίσσα, pix? Πεύκη pro face aliquando usurpatur, Aristophanes in Nub. Hinc πευκίν-ος, η, ὁ, piceus.

Πεύσεσθαι, audietis, Doric. pro πεύσεσθε, 2. plur. fut. 1. verbi πεύθομαι, seu πυνθάνομαι, audio. f. πεύσομαι.

Πέφαμαι, interii, perf. pass. pro πέφημαι, a φάω, occido. Alii volunt esse præs. pass. verbi πέφημι, idem ac φάω. hinc 3. sing. perf. πέφαται, & in 3. plural. πέφανται. inf. πεφάσθαι. paulo post fut. πεφήσομαι.

Πέφανμαι, apparui, & in 3. plur. πέφανται, perf. pass. verbi φαίνω, idem ac φάω. appareo. f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Πεφαρμένος, ὁ, obstructus, per metathesin lit. pro πεφραγμένος, perf. part. pass. verbi φράγνυμι, idem ac φράσσω, sepio. f. ξω. p. χα.

Πέφανται, apparui, perf. Att. pro πέφανμαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μαι, quod vide ; hinc perf. part. πεφασμένος.

Περιδήσεαι, parces, pro περιδήσῃ, 2. fing. paulo poſt fut. verbi φείδομαι, parco, remitto pœnam. fut. φείσομαι, & φειδήσομαι. perf. paſſiv. περιδέδημαι.

Περίσσεται, 3. ſingul. paulo poſt fut. verbi φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Πεφεισμένος, ὁ, perf. part. paſſ. a φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Πεφεύγειναι, perf. inf. med. a φεύγω, fugio. f. ξω. aor. 2. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα.

Πεφευγοίμι, Attic. metaplaſm. pro πεφεύγοιμι, præt. opt. med. verbi ejuſdem.

Πέφηνα, viſus ſum, præt. med. verbi φαίνω, videor, oſtendo. fut. ανῶ. p. πέφασγκα.

Πεφήσεαι, Jon. pro πεφήσῃ, 2. ſing. paulo poſt f. verbi φάω, occido. f. φήσω. paulo poſt fut. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, apparebit, 3. ſing. paulo poſt fut. verbi φαω, idem ac φαίνω, appareo.

Πεφιδέσθαι, Jon. anadiplaſiaſm. pro φιδέσθαι, a. 2. inf. med. verbi φείδομαι, parco.

Περιδήσεται, parcet, 3. ſingul. paulo poſt fut. verbi φειδέω, fut. ήσω. perf. paſſ. πεφείδημαι, σαι. Vel eſt fut. med. verbi περιδέω, factum ex p. m. πέφιδα, verbi φείδομαι, parco.

Πεφίδοιτο, parcat, Jon. anadiplaſiaſ. pro φίδοιτο, 3. ſing. a. 2. opt. med. verbi φείδω, vel φείδομαι, parco. a. 2. ἔφιδον, & Jon. anadiplaſiaſmo πέφιδον.

Πεφιλαμένος, Dor. pro πεφιλημένος, ή, ον, amatus, perf. part. paſſ. verbi φιλέω, amo.

Πεφίμωσο, ώσθω, obmutеſce, perf. imperat. paſſ. verbi φιμόω, os occludo : ad ſilentium adigo. fut. ώσω. p. πεφίμωκα. Th. φιμός, ῶ, vel φίμος, ὁ, camus, fiſcella.

Πέφνε, interemit. vide ἔπεφνον, imp. Jon. a πέφνω, pro φένω, occido : vel a. 2. quod in p. m. πέφονα.

Πεφοβήατο, territi erant, ecſtaſi Poet. pro πεφοβέατο, quod Jonic. dicitur pro ἐπεφοβέατο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi φοβέω, terrefacio. fut. ήσω. p. πεφόβηκα. pluſq. perf. paſſiv. ἐπεφοβήμην, σο, το. The. φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Περέσσετο, ferebatur, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Jonic. verbi φορέω, fero. fut. ήσω. p. πεφόρηκα. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω.

Πεφορτομένος, ή, ὁ, oneratus, perf. part. paſſ. verbi φορτίζω, onero. f. ίσω. p. πεφόρτικα. Th. φέρω, fero.

Πέφραδε, p. m. verbi φράζω, loquor. fut. σω. p. πέφρασμαι. a. 2. ἔφραδον. perf. paſſ. πέφρασμαι.

Πεφράδαται, locuti ſunt, Jonic. pro πεφρασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. verbi φράζω, loquor.

Πεφράδασο, itidem Jon. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Πέφραδε, Jon. anadiplaſiaſmo, pro ἔφραδε, 3. ſingul. a. 2. act. hinc πεφραδέτην, pro ἐφραδέτην, 3. dual. a. 2. act. πεφραδέμεν, Jon. vel Dor. pro πεφρασέμεν, per anadiplaſ. pro φραδέειν, a. 2. inf. act. verbi φράζω, dico, memoro. fut. σω. a. 2. ἔφραδον, & Jon. anadiplaſiaſmo πέφραδον.

Πεφραδέμεν, a. 2. inf. pro φραδεῖν. Vide in πέφραδε.

Πεφραδέτην, 3. dual. aor. 2. ind. activ. pro ἐφραδέτην. Vide in πέφραδε.

Πέφραδον, Doric. pro πέφρασμαι, perfect. paſſ. verbi φράζω, loquor. f. σω. p. πέφρακα.

Περφηδὼ, οῦς, ἡ, nomen mulieris. a πέφραδα, p. m. verbi φράζω, dico.

Πέφρικα, horrui, perf. activ. Jon. vel perf. med. verbi φρίσσω, vel ττω. fut. ξω. p. κα, & ſequitur tertiam conjug. hinc πεφρίκασι, Chalcidice dici volunt pro πεφρίκασιν, 3. plur. perf. act. The. φρίξ, ικος, ὁ, fluctuum fremitus.

Πεχλιώων, οντος, ὁ, præſ. part. a πεχλιόω, horreo. Quod præſens a perfecto formatum, ut & alia multa verba. Vide πέφρικα.

Πέφυα, natus ſum, præt. med. verbi φύω, naſcor. a. 2. ἔφυην, vel ἔφυν : vel imperf. activ. dicitur pro πέφυκα, Poet. hinc πεφύασι, pro πεφύκασι, 3. plur. perf. act.

Πεφυγμένος, ὁ, qui fugit, perf. part. paſſ. pro πεφευγμένος, verbi φεύγω, fugio. f. ξω. a. 2. ἔφυγον.

Πεφύγω, præſ. e præt. med. πέφυγα factum, more Syracuſano. Alioquin eſt præt. med. ſub. verbi φεύγω, fugio.

Πέφυζα, Jon. pro πέφευγα, perf. med. iridemque πεφυζώς, pro πεφευγώς. πεφυζότες, fugitivi, pro πεφυγότες, perf. part. med. verbi φεύγω, fugio. Alii tamen malunt per ſyncopen dici pro πεφυζηκότες, ut & πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζέω, ῶ, f. ήσω. Th. φεύγω, fugio.

Πέφυκα, στ, ε, extiti, & in 3. plur. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, ſum, naſcor. fut. φύσω.

Πεφύκει, nata eſt, 3. ſingul. perf. act. Jon. verbi φύω, naſcor.

Πέφυκεν, 3. ſing. perf. act. πεφυκέναι, perf. inf. act. verbi ejuſdem.

Πεφυκὼς, ὁ, innatus, perf. part. act. verbi φύω, naſcor.

Πεφυλαγμένος, ὁ, obſervatus, perf. part. paſſ. verbi φυλάσσω, vel ἀττω, f. ξω, cuſtodio, ſervo. p. πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Πεφωρακὼς, ότος, ὁ, in furto deprehenſus, perf. part. activ. verbi φωράω, in furto deprehendo. f. άσω. Them. φώς, φωρὸς, ὁ, fur.

Πεφωρημένος, ὁ, perf. part. paſſ. a φωράω, in furto deprehendo. fut. άσω. p. πεφώρηκα, & Jonic. πεφώρημαι. hinc perf. paſſ. πεφώρημαι.

Πεφωτισμένος, ὁ, perf. part. paſſiv. verbi φωτίζω, illumino. f. ίσω, p. πεφώτικα. a φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.

Π Η

Πῆ, extra interrogationem, ullo modo, interdum : πῆ, interrogat. pro πῶ ; qui, quonam modo? qua ratione? cui reſponder ἦ. πῆ δὴ ; quo pacto, qua ratione? ἦ, ἰὼ, ὁ ἐγὼ, ea, inquam, ratione. πῆ apud Poetas ponitur pro ποῖ, quo, & qua, Odyſſ. ὁ : πῆ γὰρ ἴω, quonam me conferam? πῆ vero ſine accentu encliticum eſt. Interdum etiam πῆ παρέλκει, ſupervacaneum eſt, redundat, Ariſtoph. Interpr. ab ἦ, quatenus, quomodo. Th. ἕς, qui.

Πηγαὶ, αἱ, plural. num. a πηγὴ, ῆς, ἡ, fons.

Πήγανον, ου, τὸ, ruta, quia σύνθρμα πηγνύει, compingit ſuo calore, & ſiccitate. Ideo caſtitatis herba. Th. πηγνύω, compingo, concreſcere facio.

Πηγάς, άδος, ἡ, glacies. Item rupes, ſcopulus. Apoll. Schol. l. 2.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegaſus, equus Perſei alatus, natus ex ſanguine Meduſæ. Heſiodus in Theogonia.

Πηγεσιμάλλου, ου, ὁ, villoſus, vel habens vellus nigrum, vel album. Iliad. γ.

Πηγὴ, ῆς, ἡ, fons, ſcatebra. quia πηδᾷ ἐκ γῆς, hoc eſt, quia aqua e terra ſalit. Hinc πηγαῖος, α, ὁ, fontanus. πηγάζω, ſcareo, ſcaturio.

Πῆγμα, ατος, τὸ, aliquid compactum, Th. πηγνύω, compingo.

Πηγνύω, υμι, & πήσσω, ſeu πήττω, compingo, cogo, concreſcere facio, conglutino, figo, f. ξω. Hinc πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, congelatio. πηκτὸς, ὴ, ὁ, compactus, concretus, congelatus. πάγη, ης, ἡ, laqueus. πηγὶς, ίδος, ὁ, ἡ, idem. πηγιδόω, illaqueo. παπηγὸς, οῦ, ὁ, navium fabricator. σκηνοπηγία, ας, ἡ, tabernaculorum compactio. Feſtum eſt apud Hebræos.

Πηγὸς, ὴ, ὸν, bene compactus, pinguis ; albus. πηγὸν πλόκαμον dicit Lycophr. albos crines.

Πηγυλὶς, ίδος, ὁ, glacialis, glacies, gelu. Ex p. m. πέπηγα, compactum eſt. Them. πηγνύω, compingo.

Πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus navis : ſtiva Heſiodo. Th. πηδὸν, ὸ, τὸ, remus, vel πηδὸς, ου, ὁ, ligni ſpecies.

Πήδασος, ου, ὁ, Pedaſus, nomen proprium.

Πηδάσος, ου, Pedaſus, nomen proprium regionis. uliginoſus locus, unde aqua πηδᾷ ſalit. Item mons, Nicand. Schol.

Πηδάω, ſalio, ſaltro. fut. ήσω. p. πεπήδηκα. q. a πούς pes. Eſt enim pedum actio. nunc pede libero pulſanda tellus, Horat. vel a πίδον, ſolum : quod in terra ſaltemus : hinc πήδημα, ατος, τὸ, ſaltus, πήδασος, uliginoſus locus, unde aqua πηδᾷ, ſalit.

Πήδημα, ατος, τὸ, ſaltus. Th. πηδάω, ſalio.

Πηδήσας, ὁ, aor. 1. part. activ. πηδήσωσι, 3. plur. aor. 1. ſub. verbi πηδάω, ſaltro.

Πηδὸς, ου, ὁ, ligni ſpecies. τὸ πηδὸν, ὸ, remus. hinc πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum. clavus navis. q. απὸ τῶ πάω.

Πηδύω, aquis ſcateo : aquas ſalire facio. πηδύλις πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει, Heſ.

Πήθω, inuſitat. parior. Thema πέκω, parior.

Πηκτὰς, exponitur gelu fictitium. a πήγνυμι, compingo. Item culter ad ſcindendas carnes. q. a πέκω, vello, carpo. Inſtrumentum etiam muſicum, magadis, quia e lignis πηκτὸν. an a πήκω, quod q. pectatur ut ſoner? πηκτὰς, jamne.

Πηκτίδες, αἱ, fides, ium. Vel muſicum inſtrumentum.

Πηκτὸς, ὴ, ὸν, compactus. Th. πήγνυμι, compingo. f. ξω.

Πηλακίζω, probro afficio : illudo. hinc λακισμὸς, contumelioſa injuria. Th. πηλὸς, ὸ, ὁ, lutum : ut ſit luto aſperſo ἀπομάζειν, contumelia afficere.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, pelamis, genus piſcis ex thynnorum genere, quia ὃν πλησμόνι, luto nictat. Th. πηλὸς, lutum.

Πήλας, ὁ, qui vibravit, aor. 1. part. activ. πήλε, Jon. pro ἔπηλε, aor. 1. ind. verbi πάλλω, vibro. f. αλῶ. aor. 1. inf. πῆλαι.

Πῆλε, vibravit. pro ἔπηλε, aor. 2. ind. act. Jon. a πάλλω. a. 2. ἔπηλον.

Πηλεῖ, dat. ſing. a Πηλεύς, έως, ὁ, Peleus, nomen viri.

Πηλείων, ονος, ὁ, Pelida, nomen proprium. Eſt & ranæ nomen. a luto ſic dictæ.

Πηλειάδεω, gen. Jon. per diſſolut. ει, per ει, & εω, pro ου, a Πηλειάδης, ου, ὁ, pro Πηλείδης, & per craſin Πηλείδης, patronymicum a Πηλεὺς, έως, & Jon. ῆος, ὁ, Peleus. Hinc Πηλείδης.

Πήληξ, ηκος, ὁ, galea, caſſis. quod a πάλλεσθαι, id eſt, κινεῖσθαι, quod vibrari ſoleat.

Πηλίκος, η, ον, quantus, a, um? ἡλίκος, quantus, citra interrogationem. Idem fit in ὅσος πόσος, οἷος ποῖος, qualis. ὅτε πότε, quando. οὗ πῶ, ubi. ὁθεν πόθεν, unde. ὡς πῶς, quomodo.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen ranæ. ex πηλὸς, ου, ὁ, lutum, & βαίνω, eo.

Πῆλον, vibravi, a. 2. ind. act. Jonic. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, vibro.

Πηλὸς, ὸ, ὁ, lutum, cœnum. item mortarium. quaſi a τελὸς, niger. Eſt & πηλὸς, vinum, Jonic. proprie fæculentum, vel vinum rubrum, quod turbidum videtur. an a πηλὸς, lutum?

Πηλούσιος, ου, ὁ, nomen ranæ, a πηλὸς, ὸ, ὁ, lutum.

Πῆμα, ατος, τὸ, damnum, jactura, exitium, clades. q. a πήθω, parior. ut ſit, quod quis paritur. πήματα ſunt παθήματα, παθήματα ſunt μαθήματα. hinc ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæſus. πημαίνω, noceo.

Πημαίνω, noceo, lædo, pecco. f. ανῶ. a. 1. ἔπημανα, Att. ἔπημηνα. a. 1. paſſ. ἐπημάνθην. a. 1. inf. paſſ. πημανθῆναι. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πημανθῆναι, oblæſum eſſe, aor. 1. inf. paſſ. verbi πημαίνω, noceo.

Πημένεα, ας, ι, a. 1. opt. Æol. pro

πεμώσαιμι, verbi ejusdem.
Πηνίκ', Doric. pro πηνίκα, quando? ab ἡνίκα, quando.
Πῆνα, Pro πηλία, rheda.
Πηνειός, οῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius Peneus.
Πηνελόπη, ης, ἡ, Penelope, uxor Ulyssis.
Πῆνος, εος, τὸ, tela, textum: fusus.
Πήνωρ, vel πηνίον, fucus: coma additicia.
Πηνίκα, quando? ab ἡνίκα. idem.
Πήνος, ου, τὸ, stamen, seu filum, quod e colo deducitur: licium: fusus. Item infectum ex erucis generatum. Arist. l. 5. c. 19. Interpres Aristophanis in Vesp. animal ait esse culici simile.
Πηνών, ῶνος, ὁ, & πηνή, ῆς, ἡ, tela, textum. q. a πένομαι, operor. Quidam derivant a Πανὸς, qui perhibetur inventor artis textoriæ.
Πεπάμενος, ὁ, qui compegit, a. 1. part. med. verbi πηγνύω, vel πήσσω. f. πήξω. a. 1. ἔπηξα. a. 1. part. act. πήξας. a. 1. inf. med. πήξασθαι.
Πῆξεν, infixit, 3. sing. aor. 1. ind. activ. Jon. pro ἔπηξεν, verbi ejusdem.
Πήξω, figam, fut. 1. activ. verbi πηγνύω, vel ὑμι, compingo.
Πηός, οῦ, ὁ, Jon. pro πατὴρ, ῆρ, ὁ, affinis, cognatus. in plur. πηοί. Th. πάω, vel πάομαι, possideo.
Πήρα, ας, ἡ, vel πήρη, Jon. pera, saccus. πηρίδιον, ου, τὸ, perula, sacculus, manticula. q. a φέρω, fero. Malim a πάω, pasco, ut sit escaria pera.
Πηρός, testiculus; inentula, Suid. Malo a πῆρα, quia ἔσχατον est, ceu πήρα.
Πηρός, ὰ, ὸν, mutilus, manicus, fractus: mutus: cæcus. hinc πηρόω, f. ώσω, mutilo. πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio. q. a πήδω, tanquam aliquid passus.
Πησσόμενος, η, ον, passurus. an a πήδω, f. πήσω, patiar. a. 2. ἔπαθον. pro quo magis usitat. πάσχω, patior.
Πητός, οῦ, ὁ, coagulum. a πήσω, cogo, coagulo.
Πῆχυς, lacertos, nom. dual. a πῆχυ, εως, ὁ, cubitus, ulna.
Πήχθην, Bœot. syncop. & Ion. pro ἐπήχθησαν, fixi sunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel ὑμι. f. πήξω. p. πέπηχα. perf. pass. πεπηγμαι. aor. 1 pass. ἐπήχθην.
Πηχαῖος, cubitalis, unius cubiti, Dioscor. l. 2.
Πῆχυς, εως, ὁ, cubitus, ulna. In arcu πῆχυς est pars brachiorum arcus media, qua arripitur, & quæ sagittam sustinet. Odyss. φ. Item pars citharæ, quæ verticillos continet, quibus fides renduntur, & laxantur. Interpr. Iliad. ι. Item apud architectos regula, norma, γνώμων.

Π Ι

Πιάζω, quasi Doric. pro πιέζω, premo, affligo: capio, reprehendo. f. άσω. perf. πεπίακα. a. 1. ἔπιασα, & in 2. plur. ἐπιάσαμεν. aor. 1. sub. πιάσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. πιάσαι. a. 1. part. πιάσας, αντος, ὁ. a. 1. ind. pass ἐπιάθην, ης, η, captus fui. f. 3. pass. πιασθήσομαι, capiar.
Πιαίνω, pinguefacio. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, opes suas augere. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.
Πιαίνετε, 3. sing. a. 1. imperat. act. πιαινάτω, ῶσι, verbi πιαίνω, pinguefacio. f. ανῶ. a. 1. ἔπιανα. a. 1. sub. πιάνω, ῃς, ῃ. Them. πίων, ονος, ὁ, pinguis, obesus, saginarus, opimus.
Πιάζας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, capio.
Πίαρ, αρος, τὸ, pinguedo, pro πίασμα, ατος, τὸ, idem. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.
Πιάσασα, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi πιάζω, capio.
Πιγκέρνης, pocillator. Gl. Cyr.
Πίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, fons, scatebra, scaturigo, stilla. q. a πίω, bibo, vel πηδάω, salio. Hinc πιδάκεος, εντος, ὁ, aquis scatens, irriguus. Euripides.
Πιδάοντα, scatebris abundantis, genit. sing. f. g. a πιδήοντα, ης, ης, & ὁ πιδάεις, per syncopen pro πιδαέντος, εντος, ὁ, irriguus. Th. πίδαξ, ακος, ὁ, fons.
Πίε, bibe, aor. 2. imperat. ut & πίθι, a πίνω, bibo. fut. πιόσω. præt. πέπωκα. aor. 2. ἔπιον. hinc πίον, pro ἔπιεν, 3. sing. imperf. Jon.
Πίειν, bibere, Jon. dialysi pro πιεῖν, a. 2. inf. verbi ejusdem.
Πιέζον, premebant, Jonic. seu Dor. pro ἐπίεζον, 3. plural. imperf. activ. verbi πιέζω, idem ac πιέζω, premo.
Πιέζω, σω, σα, premo, stringo: item crucio. fut. έσω. præt. πεπίεκα. perf. pass. πεπίεσμαι. Dicitur & πιάζω, q. ἐπάζω, ut vult Etym. ab ἐπῶ. Duci posset a πέζω, pes, ut sit proprie, premo, pede calco.
Πιεῖν, a. 2. inf. act. verbi πίνω, bibo. f. πιόσω. a. 2. ἔπιον.
Πιείρα, ας, ἡ, & ἡ πίειρα, pinguis, uber, opulentus. Th. πίων, idem.
Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis, quæ credita fuit Musarum sedes, Pieria. Hinc Πιερίηθεν, adv. ex Pieria. Πιερίς, ίδος, ἡ, & in plur. Πιερίδες, Pierides.
Πίετε, 2. plur. a. 2. imperat. πίε, bibe, verbi πίνω, bibo.
Πίῃ, absorbeat, 3. sing. a. 2. sub. activ. verbi ejusdem.
Πίηϑα, Æolic. paragoge, pro πίε, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, bibo. f. πιόσω. a. 2. ἔπιον.
Πιθάκη, ης, ἡ, doliolum, & poculum instar dolii. Thema πίθος, ου, ὁ, dolium.
Πιθανολογία, ας, ἡ, probabilitas sermonis. Ex πιθανὸς, persuasorius, pro πιθανὸν. The. πείθω, persuadeo, & λόγος, sermo. Thema λέγω, dico.
Πιθανὸς, ὴ, ὸν, probabilis, e. Item gratus, jucundus, Aristid. In compar. πιθανώτερος. superlativ. πιθανώτατος. ab eodem them.
Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas. The. πείθω, persuadeo. f. σω. aor. 2. ἔπιθον.
Πίθεσθ', pro πίθεσθε. persuadeamini, 2. pl. a. 2. imperat. med. πίθω, verbi πείθω f. σω. a. 2. ἔπιθον.
Πιθέσθων, obediant, 3. dual. 2. 2. imper. med. ejusdem verbi.
Πιθεών, torcular, cella vinaria.
Πίθημι, persuasus sis, Jonic. paragog. pro πίθῃς, 2. singul. aor. 2. sub. med. a πείθω.
Πίθηκος, ου, ὁ, idem ac πίθηξ, ηκος, ὁ, simius, & simia: nanus.
Πιθηκοτράγεῖν, simias edere. ex πίθηξ, simia, & τράγω, edo.
Πίθηξ, ηκος, ὁ, & πίθηκος, ου, ὁ, simia; item pumilio. an a πιθέω, pro πείθω?
Πιθήσας, ὁ, fretus, a. 1. part. act. verbi πείθω. Th. πείθω, persuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.
Πίθηται, paruerit, 3. sing. a. 2. sub. med. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejusdem.
Πῖθι, bibe, pro πίε, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, bibo, fut. πιόσω. p πέπωκα. a. 2. ἔπιον.
Πιθοίατο, credant, Jon. pro πίθοιντο, 3. plur. aor. 2. opt. med. πιθοίμαν, οιο, οιντο. Them. πείθω, persuadeo. a. 2. ἔπιθον.
Πίθοιο, Jon. pro πίθου, gen. sing. a πίθος, ου, ὁ, dolium.
Πιθόμην, obedivi, a. 2. ind. med. Jon. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.
Πίθον, Jon. pro ἔπιθον, a. 2. ind. activ. verbi πείθω, persuadeo. f. πίσω, a 2. ἔπιθον.
Πίθος, ου, ὁ, dolium, cadus, fidelia, urceus. q. ubi ἢ πίων θέσις. hinc πιθεών, torcular, cella vinaria.
Πίθυ, Dor. pro πίθου, gen. sing. a πίθος, ου, ὁ, dolium.
Πίθων, ονος, ὁ, Poet. idem ac πίθηξ, simia.
Πιείρων, ου, τὸ, butyrum, Hippocr. an πίος κέρατον, optimum butyrum ex buceris, seu bobus.
Πικραίνω, amaritudinem affero, exacerbo, irrito. f. ανῶ. a. 1. ἐπίκρανα. a. 1. inf. πικρᾶναι. præl. pass. πικραίνομαι, exacerbor, fumi amarulentus. a. 1. pass. ἐπικράνθην, ης, η. Th. πικρὸς, amarus.
Πικρὰν, acc. sing. f. g. a πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus, a, um.
Πικρία, ας, ἡ, amarulentia. Thema πικρὸς, amarus.
Πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus, a, um, acerbus, difficilis. Item asper, cum de sapore usurpatur. An a πτύω, pinus, cujus lacryma est amara? ut sit quasi πτικρός. an a πτίω, tondeo? amara tondent, & radunt linguam. hinc γλαυκόπικρος, ου, ὁ, dulcedinem amarori permixtam habens.
Πιλάτος, ου, ὁ, nomen Præsidis Romani, Pilatus. Lat. telo armatus.
Πιλεῖν, & πιλεῖν, edere. ut Germ. einstopffen.
Πίλνᾶ, dejicit, 3. præs. ind. act. verbi πιλνάω, idem ac πελάω, appropinquo, Th. πέλας, adv. prope.
Πίλνημαι, pass. a πίλνημι, appropinquo, idem ac πιλνάω.
Πίλναντο, Jon. pro ἐπίλναντο, 3. singul. imperf. pass. a πίλνημαι, quod vide.
Πιλνάω, ῶ, idem ac πελάω, seu πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, adv. prope.
Πίλος, ου, ὁ, pileus, seu pileum, petasus. proprie ex lana coacta. πτίλος est lanam cogo. an a πτίζω λάων? an a πτίλος? cogendo partes πτιλώντες. hinc πτιλόω, & έω, cogo, coarcto.
Πιμελή, ῆς, ἡ, pinguedo. hinc πιμελής, ής, ὁ, ἡ, pinguis, obesus. quasi a πίων, pinguedo, & μέλος, membrum. ut sit quasi solidarum partium pinguedo.
Πιμπλάαται, implentur, 3. sing. præs. passiv. verbi πιμπλάομαι. perf. πέπλησμαι. a. 1. pass. ἐπλήσθην. Th. πλέος, plenus.
Πίμπλαντ', plena erant, pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. pass. verbi πίμπλημι. fut. πλήσω, idem ac πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.
Πιμπλάσαι, replentes. Æol. pro πιμπλάσαι, nom. plur. part. præs. f. g. a πιμπλάς, άσα, verbi πίμπλημι. f. πλήσω, idem cum πλήθω, impleo. Them. πλέος, plenus.
Πίμπλη, imple, Attic. pro πίμπλαθι, præs. imperat a πίμπλημι, idem ac πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.
Πιμπρὰς, ᾶσα, ὰν, præs. partic. activ. a πίμπρημι, idem ac πρήθω, incendo.
Πίμπρημι, seu πρήθω, incendo. f. πιμπρήσω, & πρήσω. præt. πέπρηκα. a. 1. ἔπρησα. præs. pass. πίμπραμαι, incendor, intumesco. præs. int. passiv. πιμπράσθαι. Th. πρήθω, incendo.
Πιμπρήσω, incendam, f. 1. a πίμπρημι, incendo.
Πίν', pro πίνε, bibe, præs. imperat. a πίνω, bibo
Πινακίδιον, ου, τὸ, pugillaris, tabella cerata, in qua olim scribebant Lucæ c. 1. Item index. Gell. l. 20. c. ult.
Πίναξ, ακος, ὁ, tabula, asser: libellus: index. Est & πίνακ, discus, quadra. q. a πίνος, pinus: quod e pineo tigno maxime fuerit olim confecta. Hinc πινάκιον, ου, τὸ, tabella: edictum.
Πινδόθεν, adverb. ex Πίνδος, ex Pindo. Pindus autem mons erat agri Perrhebæi. Vel, ut alii, etiam urbs.
Πίνεθ', pro πίνεται, ob sequentem aspiratam, 3. singul. præs. pass. verbi πίνω, bibo præs. imperat. πίνε, bibe.
Πινέμεν, Jon. & πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præs. inf. verbi πίνω, bibo. fut. πιόσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.
Πίνετο, bibebatur, Jon. pro ἐπίνετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusdem.
Πίννα, ης, ἡ, pinna; genus conchæ. Aristot. histor. Animal. lib. 5. cap. 15. Ducunt a πίνος, id est, ῥύπος, scil. a sordibus, quibus fere semper obducta est. Scribitur & πίνη. Hinc πίννινος, marinum, proprie ad πίννα pertinens.
Πίννον, ου, τὸ, vinum hordeaceum. a πίνω, bibo. Th. πίνος.
Πίνοντ', pro πίνοντα, bibentem, acc. sing. part. præs. verbi πίνω, bibo.
Πίνος, ου, ὁ, sordes. q. πόνος, quia labore detergitur. Sed πίνος, ου, ὁ, pinus. q. a πίων, pinguis, quia abundat resina.
Πίνουσ', pro πίνουσι, bibunt, 3. plur. præs. ind. act. verbi πίνω. f. πιόσω.
Πινύσκω, seu πινύσσω, moneo, sapere facio. a πινύσσω, sapio. quod a πτίω, spiro.
Πινυτὸς, aliquando substantive sumitur pro

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πεύστωσις, sapientia, prudentia. quod a πευστὸς, ὁ, prudens, consultus. hoc a πεύθω, vel πευθέσσω, moneo, & ad sanam mentem reduco. quod a πνύμαι, sapio. Th. πνέω, spiro.

Πευστὸς, vide in πευστὴ.

Πέω, bibo. imperf. ἔπινον. f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. z. 2. imperat. πίε, & πῖθι. a. 2. sub. πίω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πιεῖν. aor. 2. part. πιὼν, ὄντος, οὖσα, οὖν. f. 1. med. πίομαι, ισαι, pro πεῖμαι, ῃ, ῆσται. Hinc πόσις, εως, ἡ, potio. ποτὸς, ὴ, ὸν, potor, potator. ποτίζω, potum præbeo. συμπόσιον, ι, τὸ, compotatio.

Πίνυσι, 3. plur. præf. sub. verbi πίνω, bibo.

Πίσμαι, bibam, fut. 1. vel 2. med. pro πίωμαι. Sunt qui velint esse præsens a πίω, fut. πίσω, pro πίνω, bibo.

ΠίονΘ, gen. singul. a πίων, ονΘ, ὁ, ἡ, pinguis. accus. πίονα, pinguem. hinc compar. πιότερΘ, superl. πιότατΘ.

ΠῖΘ, εΘ, τὸ, pinguedo. Thema πίων, εΘ, ὁ, ἡ, pinguis.

ΠιότερΘ, & πεσσων, compar. & superlat. a πίων, pinguis.

Πίουσα, ηος, ἡ, pinguedo, uberras. Th. πίων.

Πίοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, bibo. f. πώσω. a. 2. ἴπιον. aor. 2. part. πιὼν, ὄσα, ὸν.

Πιπίσκω, potum præbeo. quod a πίω, pro πίνω, bibo.

Πίμπλημι, & πίμπλαμαι, impleo, idem ac πλήθω. Th. πλεΘ, plenus.

ΠίπΘ, ῆ, pipus, avis marina. q. a πέω, quod frequentius bibat.

ΠίπτΘ, pipio, pullus avis: a sono πιπίζω, pipire.

Πιπράσκω, vendo, venundo. imperf. ἐπίπρασκον, ες, ε. fut. πρᾶσω, quasi a πράω, pro πιπράω. perf. πέπρακα. perf. pass. πέπραμαι. perf. part. πεπραμένΘ, venditus. a. 1. pass. ἐπρήθην. a. 1. inf. pass. πρηθῆναι. a. 1. part. πρηθεὶς, ῆσα, ἐν. f. 1. pass. πρηθήσομαι, vendar. Th. περάω, vendo.

Πίπτε, cadebat, imperf. Ionic. verbi πίπτω, cado.

Πίπτοισα, incidentes, plural. num. f. g. part. præf. verbi ejusdem.

Πίπτω, cado, procido, fut. πέσω. q. a πίτνω. fut. med. πεσοῦμαι, Dor. pro πέσομαι. perf. πέπτωκα. q. a πτάω. a. 1. ἔπτησα, a. 2. ἔπτην. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, & in plural. πέσετε. aor. 2. sub. πέτω, ῃς, ῃ. aor. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. πεσὼν, ὄσα, ὸν. Hinc πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus. πτῶσις, εως, ἡ, idem. πρηστὴς, ῆρος, ὁ, ἡ, præceps, petulans. πρηστέια, ας, ἡ, præcipitantia, petulantia.

Πίπτωσι, 3. plur. præf. sub. a πίπτω, cado.

Πισσώεις, α, ὁ, nomen Persicum, quod leprosum significat.

Πίσσω, potum præbere, aor. 1. inf. activ. verbi πιπίσκω. f. πίσω. q. a πίω, pro πίνω, bibo.

Πισιδία, ας, ἡ, Pisidia, nomen regionis.

Πίσσε, ος, τὸ, pisum, & pisa; legumen, a πτίσσω, tundo.

Πίσσα, & πισσὸς, εος, τὸ, locus humidus, hortus, pratum. q. a πίσσα, irrigare.

Πίσσα, seu πίττα, ης, ἡ, pix, quasi a πῖσα, quia pinguis. aut a πίτνε, pinus, unde est. aut a πήσσω, coagulo. coagulatum enim aliquid est, & coagulat. Hinc πισσίνεον, ε, τὸ, tabula.

Πίστὰ, pignora, beneficentiæ, nom. plur. n. g. a πιστὸς, ὴ, ὸν, fidus, a, um. quod a πίσυνε, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστάκια, ων, τὰ, pistacia, nuculæ pineis nucibus similes, intus viridi nucleo, Nicand.

Πίστει, οἱ, nom. plur. a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστεύσαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. pass. a πιστεύω, credo.

Πιστεύω, εις, α, credo, fidem habeo, recipio, assentior, sum fretus, cum dat. & accus. πιστεύω σοι ταῦτα, hanc fidei tuæ committo. Nazianz. in Orat. πιστεύω τοῦτο, hæc ita esse credo. Demost. Æschines. πιστεύσας τῷ λόγῳ, dicendi facultate fretus. πιστεύειν etiam usurpatur pro fidem facere, & probare ab Aristotele in lib. 1. priorum Analyt. fut. εὔσω. p. πεπίστευκα. pluſq. perf. πεπιστεύκειν, Attice pro ἐπεπιστεύκειν. part. præt. act. πεπιστευκὼς, υῖα, ὸς. a. 1. ind. act. ἐπίστευσα. aor. 1. imperat. πίστευσον, άτω, & in plur. πιστεύσατε. a. 1. sub. πιστεύσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. πιστεῦσαι. a. 1. part. πιστεύσας, ασα, αν. præf. pass. πιστεύομαι, credor. perf. passiv. πεπίστευμαι, conceditur mihi. a. 1. pass. ἐπιστεύθην, ῃς, ῃ. quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, fidelis, salubris. Item qui fidem maxime facere potest, Aristot. l. 2. Rhetoric. πιστικοὶ λόγοι. Est & πιστικὸς, ἡ, ὸν, potabilis, liquidus, a, um. a πίω, vel πίνω, bibo. vel dicitur πιστικὸς, pro ὀπιστικὸς, per aphæresin ἅπ ο, ab Ὄπις, ιος, ὁ, nomine urbis prope Babylonem, unde optima nardus.

Πίστις, εως, ἡ, fides, fiducia, credulitas.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, fidelis, le, fide dignus. Est & πιστὸς, ὴ, ὸν, Christianus, credens in Christum. οἱ πιστοὶ, credentes. πιστὲν, adv. pro πιστῶς, fideliter. Est & πιστὸς, ὴ, ὸν, potabilis, liquidus, a πίω, poto. Thema πίνω, bibo.

Πιστέτερος, α, ὸν, compar. a πιστὸς, fidelis.

Πιστεύτας, 3 sing. præf. ind. pass. verbi πιστόω, fidem facio.

Πιστὸω, fidem facio, confirmo, stabilio, fidem accipio, & do. f. ώσω. p. πεπίστωκα.

Πιστωθὲς, έντος, ὁ, cui fides habita est, a. 1. part. pass.

Πισύγγιον, ι, τὸ, corium: sutrina.

Πίσυγγος, ι, ὁ, sutor, cerdo.

Πίσυνος, ὁ, fretus, fidens, credulus, obediens. Thema πείθω, persuadeo. f. σω. p. κα. aor. 2. ἐπιθον.

Πίσυρις, & πίσσυρες, Æol. pro τέσσαρες, quatuor, Etym. Odyss. ί.

Πίσω, potabo, f. 1. Poet. a πίω, bibo.

Πιτύνα, ης, ἡ, turma, cohors; tribus quædam ab urbe Æolidis Πιτύνη. inde Πετανὴ λόχος, cohors Pitanete.

Πίτνα, cadebat, imperf. Jon. pro ἐπίτνα, verbi πιτνάω, vel a πίτνημι, τροπὴ ᾱ in α, ut ἔβα, pro ἔβᾱ. hinc πιτνὰς, præf. part. Th. πίπτω, cado.

Πίτνεν, 3. plural. imperf. act. pro ἐπίτνασαν. vide πίτνα.

Πίτνω, cadere facio, jacio. Att. πιτνέω. hinc πιτνὼν. a Them. πέντω, cado.

Πιττακὲς Μιτυλωναῖος, ὁ, Pittacus Mitylenæus, unus e septem Græciæ sapientibus.

Πίτυλος, υ, ὁ, strepitus aquæ remo percussæ. Item crebra agitatio, & motus, qualis complosio, vel micatio manuum, Hesych. & Poll. lib. 2. Metaphorice adhibuit etiam Eurip. in Hippol. πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος, h. e. lacrymarum ubertim manantium crebra veluti micatio, & distillatio.

Πίτυρον, ν, τὸ, furfur, palea. q. a πίτνω. Est enim id, quod πέτει, id est, excidit a frumento, cum molitur.

Πίτυς, υος, ἡ, picea, pinus. quasi a πῖος, quia pingui abundat. vel a πίττα, pix. siquidem ex ea pix defluit. Hinc πιτυώεις, εντος, ὁ, pinis abundans. πιτυώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. πιτύϊνος, η, ὁ, pineus.

Πιφάσκεαι, Jon. pro πιφάσκῃ, loqueris, 2. singul. præf. sub. verbi πιφάσκομαι, pro φάσκω, jactito, dico. Th. φάω, vel φημὶ, dico.

Πιφάσκει, Jon. pro πιφάσκε, præf. imperat. pass. a πιφάσκω, inserto υ, pro πιφάσκω, quod per reduplic. pro φάσκω, idem ac φημὶ, dico, loquor. Thema φάω, dico. Est etiam πιφύσκω, in lucem profero. a φάω, idem.

Πίω, inusit. pro πίνω, bibo. Est & a. 2. sub. activ. verbi πίνω. f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. pl. a. 2. sub. activ. verbi ejusdem.

Πίων, ονος, ὁ, pinguis, obesus, q. a πῖος, τὸ, pinguedo. πιαίνω, pinguefacio.

Πιὼν, όντος, ὁ, qui bibit, a. 2. part. act. verbi πίνω, bibo. f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Π Λ

Πλαγὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga.

Πλαγγὼν, όνΘ, ὁ, icuncula cerea, quasi fillus, ornamentum quoddam puellare ex cera factum, Hesychius. a πλάσσω, fingo. Sunt qui πλαγγὼν exponant vas, gus, voluntque esse a. 2. part. verbi πλάζω. f. 2. πλαγῶ. a. 2. ἔπλαγον, & pleonasmo π γ, ἔπλαγγον. unde a. 2. part. πλαγγὼν, όντΘ, ὁ. Verum contra morem participiorum flectitur per ὀνΘ: ut apud Hesych. πλαγγόνες κρύφαλοι, reticula muliebria.

ΠλαγιαύλΘ, ε, ὁ, plagiaulus, fragana Gl. Cyr.

ΠλαγίαυλΘ, ε, ὁ, obliqua tibia, quæ fiebat ex loro. ex πλάγιΘ, obliquus, & αὐλὸς, ὸ, ὁ, tibia.

ΠλάγιΘ, α, ὸν, ἁ, obliquus, transversus. q. a πλάζομαι, erro.

Πλαγχθέντες, οἱ errantes, nom. plur. a. 1. partic. pass. ab aor. 1. ind. pass. ἐπλάγχθην, euphoniæ gratia interpolito γ, ἐπλάγχθην, ης, ἡ, erravi, verbi πλάζω, errare facio. f. πλάγξω.

Πλαγχθῆναι, ῃ, ῆ, Jon. pro ἐπλαγχθῆναι, a. 1. ind. pass. Vide πλαγχθέντες.

Πλαδὸν, ὸς, τὸ, & πλαδὲΘ, ὲς, ὁ, humor superfluus. q. a πλάζομαι, quod humores superflui per universi corporis ductus errent: vel potius dicitur a πολὺ, multum, & ὕδΘ, aqua. πλαδαρὸς, valde humidus.

Πλάζομαι, vagabundus jactor, erro. hinc part. præs. πλαζόμενΘ. Thema πλάζω, errare facio.

Πλάζω, errare facio: amoveo, disturbo. f. πλάγξω. aor. 1. ἔπλαγξα. p. κα. q. a πολὺ, ut sit quasi πολλάζω. Errantium enim multæ sunt viæ, & in diversa abeunt. Ponitur & πλάζω, per syncopen pro πιλάζω, appropinquo, accedo. Them. πέλας, prope.

Πλάθανον, seu πλαθανὸν, ὸς, τὸ, orbis super quo panes formant. ut puto, a πλάσσω, formo.

Πλάθω, appropinquo, admoveo. a πελάω. Th. πέλας, prope.

Πλαίσιον, ε, τὸ, lateris forma, vel forma, in qua lateres formantur. Item militaris ordo quadrangulari forma. d πλαισίῳ τετραγμένοι, quadrato agmine instructi, Thucyd. Patiter machina compacta ex quatuor trabibus, Suid.

Πλάκα, acc. sing. a πλάξ, ῆ, tabula lata.

Πλακείς, ὁ, involutus, aor. 2. part. passiv. a πλέκω, plecto, necto, fut. ξω. aor. 2. pass. ἐπλάκην. aor. 2. infin. pass. πλακῆναι.

Πλακίη, ας, ἡ, error, peccatum. a πλάζω, erro. ἁμπλακίη, error, peccatum ab ἀνὰ, & πλακίη, error.

Πλακόεις, εσσα, εν, latus, & tenuis, a πλάξ, tabula. ἄρνος πλακόεις, placenta. Th. πλατὺς, ῖΘ, ὁ, latus.

Πλακὸς, placenta, nom. sing. a πλακόεις, εντος, ὁ, & per contract. πλακὰς, panis crustæ speciem referens. Th. πλατὺς, έΘ, ὁ, latus.

Πλάκτρον, ν, τὸ, Doric. pro πλῆκτρον, plectrum, instrumentum, quo cithara fides pulsantur. a πλήσσω, percutio.

Πλακὼ, plicatus sum, a. 2. sub. pass. verbi πλέκω, plecto.

Πλὰν, Dor. pro πλὴν, nisi, præterquam quod. Item præter, seorsum.

Πλανάω, facio errare, fallo, seduco. f. ήσω. p. πεπλάνηκα. a. 1. ἐπλάνησα. præf. pass. πλανάομαι, seducor, erro. perf. pass. πλάνημαι, perf. part. πεπλανημένος, η, ον, seductus, a, um. a. 1. pass. ἐπλανήθην, ης, ῃ, seductus fui. Th. πλάνη, error.

Πλάνη, ης, ἡ, error, deceptio. Est πλάνΘ, error. q. a πλάζω. hinc πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagabundus. πλανάω, fut. ήσω, errare facio. πλανάομαι, erro.

Πλανήτης, ωνος, ὁ, decipiens, aor. part. act. a πλανάω, fallo.

Πλα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πλανήτης, ου, ὁ, errans, onis, erraticus: stella erratica. Plato.

Πλάνης, ου, ὁ, seductor, impostor. Item error, Ceb. Theb. Sed πλάνες, ης, οι, fallax.

Πλάξ, ακός, ἡ, tabula lata: æquor: planities, crusta: profunditas Pindaro. Item lapis, qui superponitur sepulcro.

Πλᾶξεν, Dor. & Jon. pro ἔπληξεν, percussit, 3. sing. aor. 1. verbi πλήττω, vel πλάσσω, percutio. fut. ξω.

Πλᾰξίππων, ωνος, ὁ, ἡ, Dor. pro πλήξιππος, equorum agitator, παρὰ τὸ πλήττειν τοὺς ἵππους, a percutiendis equis.

Πλάσαντι, dat. sing. a πλάσας, a. 1. part. a πλάσσω, fingo.

Πλάσας, aor. 1. part. act. dat. sing. πλάσαντι. a πλάσσω, fingo.

Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. ab eodem Them.

Πλάσσε, finxit, Jon. & Poet. pro ἔπλασε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλάσσω, fingo. fut. πλάσω. p. πέπλακα. aor. 1. pass. ἐπλάσθην.

Πλάσσω, & Att. ττω, fingo, comminiscor, fimulo. f. πλάσω. p. πέπλακα. perf. pass. πέπλασμαι. hinc πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. πλάστης, ου, ὁ, fictor. πλαστός, ή, όν, fictus. q. a πηλός, ut sit primo, e luto formo, sicut Deus πλάστης πρωτόπλαστον Adamum e terra.

Πλαστίγγιον, τὸ, ferula chirurgica exponitur in Hippiatria.

Πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, lanx e jugo suspensa, cui pondus imponitur. tum tabula, in qua corrabis ludebatur. Tum πλάστιγξ, pro πληστιγξ, ferula.

Πλαστός, ή, όν, fictus, a, um, fictitius, commentitius, adulterinus.

Πλατταγέω, crepito, crepitaculo sonitum edo. a πλαττάγη, crepitaculum, quod a πλαττάσσω, ex ictu sonitum excito. Th. πλατύς, έος, ὁ, latus.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, sonus, a πλαταγέω, crepito.

Πλαταγίζω, palmula aquam percutiendo strepitum excito. a πλάτη, palmula, latior remi pars. Thema πλατύς, latus.

Πλαταιικοί, ῶν, αἱ, Platææ. hinc Πλαταιεύς, έως, ὁ, Platæensis. dat. plural. Πλαταιεῦσι.

Πλάτακες, ων, ἐξ, pisces Coracini dicti. Athen. lib. ζ.

Πλατανίστος, ου, ἡ, idem ac πλάτανος, ου, ἡ, platanus, arbor. Item vasis genus, in quo popana fingebantur.

Πλάτανος, ου, ἡ, platanus, arbor, quia late diffusa ramis. Thema πλατύς, latus.

Πλατέ, pro πλατέα, nom. plural. n. g. πλατέων, gen. plur. a πλατύς, εῖα, ύ, latus, a, um.

Πλάτη, ης, ἡ, palmula. extrema, & latior pars remi, vel ipse remus. Thema πλατύς, latus.

Πλάτυγξ, summa pars remi, qua percutitur aqua, quia πλατεῖα, lata.

Πλατύν, Dor. pro πλησίον, proximum, prope.

Πλάτον, τὸ, navicula, in Epigr. vel parvus remus. Lascar. tamen pro πλησίον, prope, exponit.

Πλάτος, εος, τὸ, latitudo. Thema πλατύς, latus.

Πλατυσθῆσθαι, Dor. pro πλατυάζεσθαι, ore diducto pronuntiantes, nom. plural. part. præs. a πλατυάζω. Alii πλατυάδεσθαι legunt, a πλατυάδω, Doric. pro πλατειάζω, ore in latum diducto loquor. Th. πλατύς, latus.

Πλάτυγξ, summa pars remi, qua percutitur aqua, quia πλατεῖα, lata.

Πλατύκερων, gammus, Gall. chamois: dama. Ex Dioscoride est animal cervo minus, præditum cauda pro corporis statura longiore, pilo magis albicante, cornibusque supra fidem patulis.

Πλατυνθήσομαι, f. 1. pass. verbi πλατύνω, dilato. f. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. a. 1. ἐπλάτυνα. perf. pass. πεπλάτυσμαι. a. 1. pass. ἐπλατύνθην. a. 1. imperat. passiv. πλατύνθητι, ήτω. Thema πλατύς, latus.

Πλατυώντι, οἱ, lati tergo, nomin. plur. ex πλατύς, latus, & ὠτης, ου, ὁ, tergum.

Πλατύς, εῖα, ύ, latus, amplus. patens, patulus, & in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ, & in g. n. πλατύ. Etymolog. a πλῶ, id est, πλησῶ, impleo. nempe ab inusitato πλέω, unde πλήθω. Hinc πλάτος, εος, τὸ, latitudo. πλατύνω, dilato. πλάταγος, ου, ἡ, platanus. πλαξ, ακός, ἡ, tabula.

Πλάτων, ωνος, ὁ, Plato, magister Aristotelis. Item πλάτων, vasculum æneum, quo lacte coagulato serum exhauritur.

Πλάω, per syncopen pro πελάω, appropinquo. Inde πλάπις, uxor. ἐμπλάω, prope, tanquam ab ἐμπελάω. Th. πέλας, adv. prope.

Πλέγμα, ατος, τὸ, & in plur. τὰ πλέγματα, cincinni, crines intorti. Thema πλέκω, necto.

Πλέες, Poet. pro πλέονας, per syncopen pro πλείονας, acc. plur. a πλείων. Sic & πλέες, pro πλέονες, nom. plur. comparativi gradus a πολύς, multus.

Πλέθρα, τὰ, humida, & herbosa loca.

Πλέθρον, ου, τὸ, jugerum. forte a πέλεω, vertere, arare. Est tantum agri, quantum jugo boum uno die arare possis.

Πλεῖ, naviga, pro πλεῖε, præs. imperat. act. vel est 3. sing. præs. ind. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλειάς, άδος, ἡ, Plejas. Etymolog. a πλείων, quod pluribus stellis constet an a πλέω, navigo, quia navigationis tempus ostendit? Latine Vergiliæ.

Πλεῖεν, Jon. seu Poet. epenthesi pro πλεῖν, præs. inf. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλεῖθι, per pleonasm. syllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλεῖε, præs. imperat. act. ejusdem verbi.

Πλεῖν, Jon. pro πλεῖος, ας, ὁ, ἡ, plena. a masc. πλεῶν, plenus, Poet. πλεῷν, Att. πλέως.

Πλεῖν, præs. inf. a πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Πλείων, plus, compar. n. g. genit. πλείονος. genit. plural. πλειόνων. In nom. plur. n. g. πλείονα, plura. Th. πολύς, multus, comparat. πλείων, superlat. πλεῖστος.

Πλείη, plurima. dat. plur. f. g. πλείῃσι, superlat. grad. a πολύς, πολλή, πολύ, multus, a, um.

Πλειστιμάζω, plurimi licitor. a πλεῖστος, superl. a πολύς, multus.

Πλειστόμβροτος ἑορτή, celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt. πρὸς ὧν πλεῖστοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖστος, η, ον, plurimus, a, um, superl. a πολύς, multus comp. πλείων.

Πλείω, contracte pro πλείονα, εα, ω, nom. pl. n. g. a πλείων, plus. comparat. a πολύς, multus.

Πλείων, ονος, ὁ, ἡ, major, amplior. & n. g. πλεῖον, plus, comparat a πολύς, πολλή, πολύ, multus, a, um.

Πλειών, ῶνος, ὁ, annus, sic dictus, quod eo compleantur tempora, vel a Plejadibus, quarum circumvolutio annum describit. Theon. in Arat.

Πλεκέων, implico, coeo. a πλέκω, plico.

Πλεκτοῖσιν, plicatis, dativ. plural. Jonic. a πλεκτός, ή, όν, plexus. Th. πλέκω, necto. f. ξω.

Πλεκτός, ή, όν, plicatus, implexus, texilis, plicatilis, nexilis; textus, Hesiod.

Πλέκω, plico, necto, concinno, texo. fut. ξω. p. πέπλεχα. a. 2. ἔπλακον, perf. passiv. πέπλεγμαι. a. 1. pass. ἐπλέχθην, p. m. πέπλεκμαι. Etymolog. ab ἕλκω, traho. Malim a πέλω, verto. Quæ plicamus, invertimus, & flectimus. vel a πολλὰ ἔχω, quia quæ plicantur, πολλὰ ἔχοντα, idest, arcte cohærent. hinc πλεκτός, ή, όν, plexus. πλοκή, ῆς, ἡ, nexus. πλόκος, ου, ὁ, cirrus, coma plexilis. πλύνομαι, ι, ὁ, idem. συμπλοκή, ῆς, ἡ, complicatio, connexio.

Πλεόνα, seu βλεόνα, mucus narium. q. a βλεῖν, vel πλύνειν. quia abjicitur, & lavari debet.

Πλέξαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. verbi πλέκω, plico.

Πλέξης, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Πλέον, ονος, τὸ, Poet. pro πλεῖον, plus, in plur. πλέονα, & per syncop. & crasin πλέω. hinc πλεονάζω, abundo. Thema πολύς, multus.

Πλεονάζον, τὸ, abundans, præs. part. n. g. πλεονάζοντι, 3. pl. ind. præs. verbi πλεονάζω, abundo.

Πλεονάζω, plus habeo, abundo; item facio abundare. f. άσω. a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 1. opt. πλεονάσαιμι, ας, αι. Th. πολύς, multus.

Πλεονάσαι, 3. singul. a. 1. opt. act. a πλεονάζω, abundo.

Πλεονασμός, οῦ, ὁ, abundantia, superfluitas, nimietas. In sacris litteris sumitur pro eo, quod præter sortem usuræ nomine accipitur, Ezech. 22.

Πλεονεκτέω, ῶ, quæstui habeo, lucror: plus possideo, plus habeo, Isocr. fraudo, vi ago, rapio. circumvenio. οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν, neminem per avaritiam circumscripsimus, 2. ad Corinth. 7. fut. ήσω. a. 1. ἐπλεονέκτησα. perf. πεπλεονέκτηκα. a. 1. pass. ἐπλεονεκτήθην.

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, melior conditio, prærogativa, Xenoph. victoria, Dionys. Halicarn. lucrum, Xenoph. fraudatio, injuria, Demosth. rerum copia, præcipuum legatum, Demosth.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, avarus, q. πλέον ἔχειν βουλόμενος, qui vult plus habere, ad rem attentior.

Πλεονεξία, ας, ἡ, avaritia: commoditas, melior conditio, Isocr. in Nicocl.

Πλέονες, plures, nom. pl. πλείονες, pro πλείονεσσι, pluribus, dat. plur. Jon. a πλείων, Poet. pro πλείων, major, compar. m. g. a πολύς, multus, superlat. πλεῖστος, plurimus.

Πλέος, ου, ὁ, plenus, Poet. πλεῶς, & Attic. πλεύς. quasi a πολύς, multus. Hinc πλήρης, εος, ὁ, ἡ, plenus. πληρόω, impleo. πλήρωμα, ατος, τὸ, complementum. πλήρωσις, εως, ἡ, repletio. πλήθω, impleo. πλησμονή, ῆς, ἡ, satietas, saturitas. πλῆθος, εος, τὸ, multitudo. πίμπλημι, f. πλήσω, impleo.

Πλεῖσαι, navigantes, accus. plur. part. præs. act. f. g. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλέστο, Jon. pro ἔπλετο, quod per syncop. pro ἐπίλετο, 3. sing. imperf. verbi πίλαμαι, sum.

Πλεῦν, Jonic. pro πλέον, plus. πλεῦνα, pro πλείονα, accus. singul. m. g. πλεῦνας, Jonic. pro πλείονας, & sic in reliquis.

Πλεῦνες, οἱ, Jonic. pro πλέονες, & Att. πλεῖοι, plures. πλεῦνων, pro πλείονων. πλεῦσιν, Jon. pro πλείοσιν, plus.

Πλευρά, ᾶς, ἡ, membrana succingens costas: latus, costa. Dionys. in περιηγήσει dixit ripas amnis πλευρὰς ποταμοῦ.

Πλεῦσεαι, Jon. pro πλεύσῃ, 2. singul. fut. 1. med. verbi πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Πλευσούμεθα, ῆ, εῖται, Dor. pro πλευσόμεθα, f. 1. med. ejusdem verbi.

Πλεύσω, navigabo, f. 1. act. a πλέω.

Πλέω, navigo. f. πλεύσω. p. πέπλευκα, quasi a πλέω, pro πλεύω, propinquo. ad regiones enim a nobis dissitas navigationis beneficio appropinquamus. Hinc πλόος, ου, ὁ, navigatio. πλοῖον, ου, τὸ, navigium.

Πλέω, plura, per syncopen & crasin pro πλέονα, εα, ω, nom. vel acc. plur. n. g. Poet. pro πλείονα, compar. a πολύς, multus. comp. πλείων, & Poet. πλέων, & in n. g. πλέον, ονος, τὸ.

Πλέῳ, pleno, dat. sing. a πλέως, ω, ὁ, plenus.

Πλέων, Poetic. pro πλείων, comparat. a πολύς, multus.

Πλέως, Att. pro πλέος, plenus.

Πληγέν, εντος, ὁ, percussus, & in f. g. πληγείσα, a. 2. part. pass. a πλήσσω, vel πτω, percutio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπαγον.

Πληγή, ῆς, ἡ, & Doric. πλαγά, percussio, plaga, ictus, vulnus. πλαγὰς ἴσχων, affici verberibus, Aristoph.

Πληγῆναι, percussum esse, a. 2. inf. pass. ver-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

verbi πλήσσω, fut. ξω, percutio.

Πληγῶν, genit. plural. a πληγή, plaga.

Πλήθει, dat. singul. a πλῆθος, εος, τὸ, multitudo. Th. πλέος, plenus.

Πλήθοντα, dat. sing. part. præs. a πλήθω, inundo, hinc part. πλῆθων, οντος, ὁ. Th. πλέος, plenus.

Πλήθοντος ὄχλου ἐν ἀγορᾷ, cum frequens esset turba in foro. Quod alias dicitur πληθούσης ἀγορᾶς.

Πλῆθος, εος, τὸ, multitudo, vulgus. Th. πλέος, plenus.

Πλήθουσι, 3. plural. ind. præs. act. verbi πλήθω, impleo. f. ήσω. Th. πλέος, plenus.

Πληθύνω, plenum esse, abundare. πληθύνεσθαι, idem. Th. πλέος, plenus.

Πληθὼ, multitudinem, accus. singul. a πληθύς, ύος, ἡ, multitudo.

Πληθωθείμεν, ης, η, aor. 1. opt. pass. πληθωσθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πληθώω, multiplico.

Πληθώομαι, ῶ, ῶτο, cresco, præs. pass. a πληθώω, multiplico. Thema πλέος, plenus.

Πληθώω, multiplico, cresco: item coacervo, augeo. fut. ωῶ. p. πεπλήθυγκα. perf. pass. πεπλήθυμμαι, νσαι, νται. a. 1. ἐπληθώσθην. a. 1. opt. pass. πληθωσθείην. a. 1. inf. πληθωσθῆναι. Th. πλέος, plenus.

Πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo. acc. πληθώ, idem ac πλῆθος, εος, τό. Th. πλέος, plenus.

Πλήθω, impleo, inundo. f. πλήσω. a. 1. ἔπλησα. perf. act. πέπληκα. a. 1. pass. ἐπλήθην, ης, ης, impletus fui. a. 1. sub. pass. πληθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. part. pass. πληθεὶς, έντος, ὁ. Th. πλέος, ος, ὁ, plenus.

Πλῆθώρη, ης, ἡ, humorum abundantia, plenitudo, repletio. Item maxima hominum frequentia.

Πλήθωσι, 3. plur. sub. act. verbi πλήθω.

Πληϊάδες, Poet. pro πληιάδες, Vergiliæ, sidus in dorso tauri, a πλεῖος, ἄδος, quod a πλέονες, quod ibi sint stellæ complures. Th. πολὺς, multus. Alii a πλέω, navigo, derivari malunt.

Πλήκτης, ου, ὁ, percussor: objurgator, convitiator, a perf. passiv. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, percutio.

Πληκτίζομαι, pugno, pungo, injuria afficio, usque ad plagam digladior; affectus moveo.

Πληκτικώτερα, vehementiora, nom. pl. n. g. a πληκτικὸς, qui percutiendi vim habet, mordax. a πλῆκτὸς, percussus. Th. πλήσσω, percutio.

Πλήμη, ης, ἡ, æstus maris. a πλήθω, impleo. Est enim cum mare πλήθει, plenum est. Th. πλέος, plenus.

Πλῆμι, appropinquo. a πλάω, per sync. pro πελάω, idem. Th. πέλας, prope.

Πλημμελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, inconcinnus, inconditus, incompositus: mendosus, vitiosus, culpabilis. πλημμελὲς, quod vitio vertitur, Eurip.

Πλημμύρης, ω, ὁ, maris æstuantis accessus, inundatio. ex πλήμη, accedo. hinc πλήμη, æstus maris, quod vide, & μύρω, fluo. vel fit a πλέον, & μάρω, cum mare uberius fluit. cui opponitur ἄμπωσις, εως, ἡ, maris æstuantis recessus, pro ἀμπατωσις. ex ἀνάπτω, quod ab ἀναπίνω, resorbeo.

Πλήμναι, αἱ, modioli, nom. plural. a πλήμνη, ης, ἡ, modiolus rotæ. πλήμναι enim sunt fistulæ, quæ axi inseruntur, & circa eum volvuntur, quasi a πολέομαι, versor. Thema πλέος, plenus.

Πλημνοδέσμην, ης, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo junguntur, seu δέσμην.

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas quoddam fictile. Athen. a πλέω, impleo, & χέω, fundo.

Πλὴν, adverb. præterquam, præter, cum genit. sed, sed tantum, tamen, quinetiam, cæterum, itaque. πλὴν pro χωρὶς, sine, Aristoph. Comm. in Pluto. πλὴν εἰ, vel πλὴν αἰ μή, nisi si, Demosth. πλὴν ἢ, præterquam, Plato in Apol. πλὴν ὅτι, nisi ut, Demosth. πλὴν ὅσον, nisi quod, Nazian. in Orat. quatenus, aliter quam, Plato de Leg. πλὴν ὅτι, nisi quod, præterquamquod, Aristoph. in Neb. πλὴν οὐχ ὁμοίως, etsi non similiter, Argyrop.

Πλήν̓τω, implebantur, 3. pl. imperf. pass. Jonic. verbi πλήμι, idem ac πλήθω, impleo. f. σω. Thema πλέος, plenus.

Πλῆξ', Jon. pro ἔπληξε, 3. singul. aor. 1. ind. activ. verbi πλήσσω, percutio.

Πλήξας, αντος, ὁ, & in nom. dual. πλήξαντε, a. 1. part. act. ejusdem verbi.

Πληξαύρη, ης, ἡ, nomen mulieris, quæ multiloquio aerem verberat.

Πλῆξεν, deterruit, Jonic. pro ἔπληξε, 3. sing. a. 1. act. verbi πλήσσω, percutio.

Πλήξιππος, ε, ὁ, eques, equorum domitor, & stimulator. ex πλήσσω, percutio, & ἵππος, ε, ὁ, equus.

Πλῆρες, n. g. a πλήρης, plenus.

Πλήρη, acc. sing. a πλήρης, ους, ὁ, ἡ.

Πλήρης, εος, ὁ, ἡ, & τὸ πλῆρες, plenus, a, um, cum gen. hinc πληρόω, impleo, exsolvo. Thema πλέος, plenus.

Πλήρεῖ, 3. singul. præs. indic. activ. & optat. verbi πληρόω, impleo.

Πληροφορέω, ῶ, plenam fidem facio, plenum affero. f. ήσω. p. πεπληροφόρηκα. a. 1. ἐπληροφόρησα. a. 1. imper. πληροφόρησον. præs. pass. πληροφορέομαι, οῦμαι. certus sum, persuasissimum habeo. Res enim πληροφορεῖσθαι dicitur, quæ nobis plene notificatur, omnino persuadetur. perf. pass. πεπληροφόρημαι.

Πληροφορίᾳ, ας, ἡ, plena assensio, certioratio, certa persuasio. πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo, satisfactio.

Πληρόω, ῶ, impleo; item absolvo, finio, perficio. f. ώσω, supplebo. p. πεπλήρωκα. a. 1. ἐπλήρωσα. a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, ωας, ωε. a. 1. sub. pass. πληρώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. πεπλήρωμαι. πληρῶσαι τοὺς νεῶς, supplementum classi præbere, clarissimos milites imponere. Demosth.

Πληρωθῶσι, 3. plur. aor. 1. sub. pass. verbi πληρόω, impleo.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, supplementum, plenitudo, impletio. a πληρόω, impleo.

Πληρώσας, αντες, ὁ, a. 1. part. act. a πληρόω, impleo.

Πλησάμενος, cum impleviſſet, a. 1. part. med. verbi πλήθω, impleo.

Πλήσας, αντος, ὁ, & in plur. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, impleo. f. σω. a. 1. ἔπλησα.

Πλῆσθείς, έντος, ὁ, impletus, a. 1. part. pass. ejusdem verbi, & them.

Πλησιάζει, appropinqua, præs. imperat. act. a πλησιάζω, f. άσω, appropinquo.

Πλησιάζω, conversor, appropinquo, prope accedo, admoveor, sum familiaris. f. άσω. hinc acc. plural. part. præs. πλησιάζοντας. Th. πέλας.

Πλησιαίτερον, Jonic. adv. pro ἐγγύτερον, propius.

Πλησίον, adv. prope, cominus. sed ὁ πλησίον, propinquus. Animadvertendum, Scripturam accipere τὸν πλησίον pro quovis alio homine præter loquentem. Th. πέλας, prope.

Πλησίος, ία, ον, propinquus, a, um. qui est πέλας, prope.

Πλησιόχωρος, ε, ὁ, ἡ, alicujus agro vicinus. ex πλησίος, vicinus, & χῶρος, ager, locus.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, satietas, saturitas, expletio, plenitudo, κόρος, ingurgitatio. Isocrates πλησμονὴν ἁπάντων, omnium rerum satietas est.

Πλήσσω, seu ἤττω, percutio, illido, vulnero, ferio, frango, cædo, vexo, percello, terreo. f. ξω. p. πεπληχα. a. 1. ἔπληξα.

Πλῆττε, 3. sing. præs. ind. act. πλῆττετε, 2. plur. præs. imperat. a πλήττω, idem ac πλήσσω, percutio.

Πλῆττο, implebatur, 3. sing. imperf. pass. verbi πλήμι, idem ac πλήθω, impleo. futur. ήσω. Sunt qui velint esse pluſq. perf. pass. & Poet. seu Jon. poni pro ἐπέπλητο. Th. πλέος, plenus.

Πλήων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. & Æol. pro πλέων, copiosior, prolixior, major.

Πλινθεύσομεν, 1. plural. a. 1. sub. act. a πλινθεύω, lateres fingo. Thema πλίνθος, later.

Πλίνθος, ου, ὁ, later, πλίνθον πλυνεῖν, laterem lavare. Vide Erasmum in Proverb. πλίνθου ἐπιπλοκὴ, Aristophanes dixit de genere quodam torturæ. hinc πλίνθινος, η, ον, lateritius. πλινθεύω, lateres fingo.

Πλίξ, gradus: os inter femora, cujus præcipuus usus ad τὸ πλίσσεσθαι, gradiendum. Hinc apud Sophoclem ἀμφιπλίξ τὸ παραβαίνειν, pedibus alternatim motis, Comment. Aristoph. in Acharn. Aliis πλίξ est etiam spatium inter pollicem, & medium digitum, id est, dodrans, Suid.

Πλίσσω, seu εσσομαι, gradior, greſſus glomero, tollutim incedo.

Πλιχὰς, cutis, quæ pudendis subest, inter utrumque femur. a πλίξ.

Πλοιάριον, ου, τὸ, navigiolum, navicula, diminut. a πλοῖον, ου, τὸ, navis.

Πλοῖον, ου, τὸ, navigium, navis, a præt. med. inusit. πέπλοα, verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, cæsaries, capillorum nodus, crines plexi, coma. a πλέκω, necto.

Πλόκαμος, ου, ὁ, cincinnus, cæsaries, coma, cirrus, crines plexi, & intorti. Apud Poetas interdum πλόκαμοι significant fumos, q. circumvolutiones, Poll. Apud Galenum lib. 3. ὑγιεινῶν, calathorum plexus πλόκαμοι dicuntur, ut vertit Linacer. item πλοκαμὶς ἡ, & πλοκὰς, άδος, ἡ, a πλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio.

Πλοκερὸς, ὰ, όν, pro πλόκιμος, textilis. Th. πλέκω, plico.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, flexus, implicatio, textura, dolus: ἐμπλέκειν πλοκὰς, intexere dolos, Eurip. πλοκὴ τριχῶν, plicatura, nexusque capillorum. 1. Petr. 3. λογισμῶν πλοκαὶς, argutiarum perplexitates, Nazianz.

Πλόκος, ου, ὁ, Poet. idem ac πλίγμα, ατος, τὸ, plica, nexus, contextus.

Πλόος, ου, ὁ, genitiv. οὐ, οῦ, navigatio, cursus navis, nautica expeditio: via, iter. ὑλήσντα διὰ πλόου, in via nemorosa, Nicand. & Antimachus. Item πλόε, πλόες, πλεῖ. Them. πλέω, navigo.

Πλῶ, genit. contract. a πλόος, ου, navigatio. quod vide.

Πλωμάκιον, ου, τὸ, plumacium. Gloss. Est cervical, a pluma.

Πλωτὸς, ὸν, ὁ, dives, locuples, opulentus. πλωτὶς πόλις, urbs opulenta. in compar. πλωτώτερος, α, ον, locupletior. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλῶτε, vocativ. singul. a Πλοῦτος, ου, ὁ, Plutus. Deus divitiarum præses.

Πλωτεῖν, præs. inf. act. a πλωτέω, dives sum.

Πλωτεῦντα, Dor. pro πλωτοῦντα, acc. sing. præs. part. activ. verbi πλωτέω, dives sum. Thema πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλωτέω, ῶ, dives sum, dives evado, ditor. f. ήσω. p. πεπλώτηκα. aor. 1. ἐπλώτησα. πλωτεῖν πρὸς σῶμα, crescunt in corpus. Aphrod. lib. 2. Probl.

Πλωτίζω, dito, locupleto, divitem reddo. fut. ίσω. p. πεπλώτικα.

Πλώτιο, gen. Jon. pro πλούτου, a πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ, Plutus. quasi πολύετος, quod sit opulentia ex multorum annorum proventu. a πολὺ, & ἔτος, unde ἐτῶ. Ergo πλοῦτος sunt πολλὰ ἔτη, & πλήσιος, cui πολλὰ κῆσι.

Πλωτοῦσι, dat. singul. præs. part. act. πλωτοῦσι, dat. plural. part. præs. vel 3. pl. indicat. præs. verbi πλωτέω, dives sum.

Πλωτὼ, ὼς, ἡ, nom. mul. q. d. opulenta.

Πλοχμὸς, ου, ὁ, crinis plexus, & intortus. per syncopen pro πλόκαμος, ὁ, crines plexi. Th. πλέκω, necto.

Πλυθεὶς, έντος, ὁ, lotus, a. 1. part. pass. verbi πλύω, lavo. perf. passiv. πέπλυμαι.

Πλυίσκε, lavabat, Jon. pro ἔπλυνε, 3. sin-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

singul. imperf. activ. verbi πλύω, lavo.
Πλυτὸς, ὴ, ὸν, locus, ubi lavabatur, balneum, piscina, labrum, pelvis. Th. πλύω, lavo.
Πλύω, lavo, proprie vestimenta: ut λού, corpus: νίπτω, manus, & pedes. Significat & maledictis proscindo, objurgo, contamino. fut. πλυνῶ. a. 1. ἔπλυνα. p. πέπλυγκα. ἀλλοίας σε τινὲς ἔπλυναν λοιδορίαις, infinitis te contumeliis quidam affecerunt. Hinc πλυντὴς, οῦ, ὁ, qui vestimenta lavat, fullo.
Πλῶν, navigabat, 3. singul. imperf. act. Jonic. Sic πλώεσκε, imperf. Jon. πλώων, præsf. inf. verbi πλώω, seu πλῶμι, Poet. pro πλέω, navigo.
Πλωΐσσας, pro πλώσας, acc. pl. f. g. part. præf. Jon. pro πλεύσας, a πλώω, quod a πλώω, navigo.
Πλωΐζεσκε, navigabat, 3. singul. imperf. Jon. vel Poet. verbi πλωΐζω, navigo.
Πλῶμι, seu πλώω, Poet. pro πλέω, navigo. f. πλεύσω.
Πλωτὴρ, ῆρος, ῆρι, ὁ, idem ac πλώτωρ, ορος, ὁ, natator, navigator, nauta. a πλώω, Poetic. idem ac πλέω, navigo.
Πλωτὸς, ὴ, ὸν, natans in aquis, aquatilis. τὰ πλωτὰ ζῶα, bestiæ aquatiles. Item navigabilis. πέλαγος πλωτὸν, mare navigabile, Philo de mundo.

Π Ν.

Πνείοντες, οἱ, anhelantes, nom. plural. part. præf. act. verbi πνέω, Poet. pro πνέω, spiro. f. πνεύσω.
Πνέουσα, ας, ἁ, Dor. pro πνέουσα, spirans, præf. part. f. g. a πνέω, spiro.
Πνεῦμα, ατος, τὸ, ventus, spiritus, flatus, anima, animus. Th. πνέω, spiro.
Πνευματικὸς, ὴ, ὸν, spiritualis, e. τὰ πνευματικὰ, res spirituales. Hinc adverb. πνευματικῶς, spiritualiter. Item πνευματικὸς, pulmonis inflammatione laborans. πνευματικαὶ διαθέσεις, inflationes, Dioscor. l. 3. c. 92.
Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, respirationis instrumentum. πνεύμων θαλάσσιος, pulmo marinus, fruticis magis naturam, quam piscis, refert, Dioscor. l. 2. c. 38.
Πνεῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi πνέω, spiro. f. πνεύσω. aor. 1. ἔπνευσα. aor. 1. part. πνεύσας, αντος, ὁ.
Πνεύσειεν, spiraret, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejusdem.
Πνεύσω, spirabo, f. 1. act. a πνέω.
Πνέω, πνεύσω, spiro. f. πνεύσω. p. πέπνευκα, perf. pass. πέπνευμαι, cum acc. πῦρ πνέοντες, ignem spirantes, feroces, Xenoph. cum genit. πνεῦ πεπάληκε τράγου, olere fecit hircum, lib. 2. Epigram.
Πνιγεὶς, ῆντος, ὁ, suffocatus, a. 2. part. pass. verbi πνίγω, suffoco.
Πνιγήσομαι, suffocabor, fut 2 pass. a πνίγω, suffoco.
Πνίγω, suffoco, strangulo; eneco, torqueo, ango. f. ξω. imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιγα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον. imperf. pass. ἐπνιγόμην, ν, ετο. perf. pass. πέπνιγμαι, ξαι, κται. a. 2. ind. pass. ἐπνίγην. fut. 2. pass. πνιγήσομαι. q. πνοὴν ἄγω, spiritum frango. Hinc πνιγμὸς, οῦ, ὁ, suffocatio. πνιγῶν, ῶνος, τὸ, idem. πνικτὸς, ὴ, ὸν, suffocatus, a, um.
Πνικτὸς, ὴ, ὸν, suffocatus, a, um, præfocatus. Thema πνίγω, suffoco.
Πνίξαντες, οἱ, suffocantes, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi πνίγω, suffoco.
Πνοὴ, ῆς, ἡ, spiritus, flatus, afflatus, halitus, aura. Aristophani tibiarum flatus.
Πνοιὰς, flatus, acc. pl. πνοιὰς, dat. pl. Jon. a πνοιὴ, ῆς, ἡ, per epenthel. ᾶ, pro πνοὴ, Dor. quod vide.
Πνύμι, seu πνύομαι, spiro, sapio, intelligo, perf. πέπυσμαι. hinc πεπυσμένῳ, sapienti, prudenti. Thema πνέω, spiro. f. πνεύσω.
Πνὺξ, ὑκὸς, locus Athenis, ubi concio habebatur: concio. q. a πνύω, moneo.
Πνύει, spirabat, intelligebat, 3. singul. imperf. Jon. verbi πνύομαι, seu πνύμι, spiro, sapio, intelligo.

Π Ο.

Πόα, ας, ἡ, Jon. ποίη, herba, pabulum, q. a πάω, olim pasco, alo: quia πάομαι, est gusto, edo, unde apud Hom. πάσασθαι, pro γεύσασθαι, & ἄπαστος, est jejunus. alii volunt a πόω, bibo, herba enim pluviam imbibit, & ab humore.
Πόδα, acc. singul. πόδας, acc. plural. a πούς, ποδὸς, ὁ, pes.
Ποδαβρὸς, ὰ, ὸν, Jon. pedibus mollibus, & delicatis præditus. ex πούς, pes, & ἁβρὸς, mollis.
Ποδάγρα, ας, ἡ, podagra, morbus circa pedes oriens: pedale, pedica, tenticula, qua πόδες ἀγρεύονται, pedes capiuntur. Ex πούς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄγρα, ας, ἡ, captura.
Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ῆρι, ὁ, pelvis. ex πούς, pes, & νίπτω, lavo.
Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, cujas, qualis, quasi ποῖος δαπέδου. Aristoph. in Neb. ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία, quænam feræ.
Πόδαργος, vocat. sing. a πόδαργος, ος, ὁ, albos, vel celeres pedes habens. ex πούς, pes, & ἄργος, ὁ, albus.
Ποδαρκεῖν, Poet. τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν, pedibus valere, pedum velocitare præditum esse. vide ποδάρκης.
Ποδάρκης, εος, ὁ, pedibus valens, celer. ex πούς, pes, & ἀρκέω, sufficio, par sum.
Ποδεκμάγιον, ου, τὸ, pedale. id, quo pedes ἐκμάσσονται, absterguntur. Ex πούς, pes, & μάσσω, abstergo.
Ποδῶν, nom. plur. πόδεσσιν, dat. pl. Jon. pro ποσὶ. a πούς, ποδὸς, ὁ, pes.
Ποδεών, ῶνος, ὁ, in utribus vocatur pediculus, e pellibus dependens, & accipitur pro rei alicujus figura in angustum definente, idque ad humani pedis similitudinem. Hinc apud Theocritum ποδεῶνες, calceamenti rustici genus, perones. Item ποδεών, membrum virile, Interpr. Thucyd.
Ποδήνεκὲς, ἐος, ὁ, ἡ, usque ad pedes dependens, talaris. ex πούς, pes, & ἰήνεκὲς, ἐος, ὁ, ἡ, porrectus in longitudinem: item perpetuus.
Ποδήνεμος, ὁ, ἡ, pedibus velox, ventipes. ex πούς, pes, & ἄνεμος, ν. ὁ, ventus.
Ποδήρης, εος, ὁ, (scilic. ἑσθὴς) vestis talaris, ad pedes usque dependens. ex πούς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄρω, apto.
Ποδίσκος, ὁ, ὁ, ἡ, μικρὸς πούς, pediculus, parvus pes.
Ποδεῖ, compede vinciam, Att. pro ποδήσω, fut. 1. ind. act. verbi πεδίζω. f. σω. pede metior. ποδισμὸς, pedatura, pedestris saltatio. Pollux lib. 3. 14.
Ποδοῖιν, Jon. pro ποδοῖν, gen. & dat. dual. a πούς, pes.
Ποδόκοιλον, ὰ, τὸ, cavilla. Est vola pedis, ποδὸς κοίλον.
Ποδύρτον, ὰ, τὸ, vestis ad pedes demissa. Ex πούς, pes & ἄρω, vel ἐρίζω.
Ποδὸς, gen. singul. πεδῶν, gen. plural. a πούς, pes.
Ποδύψελον, ὰ, τὸ, pediculum. Gl. Cyr. puto ποδῶν ψέλιον, pedicula.
Ποδοψόφοι, οἱ, sunt qui pede strepitum excitant, ποδὶ ψοφοῦσι.
Ποδώκεια, acc. sing. a ποδώκης, εως, ὁ, ἡ, pedibus celer. ex πούς, ποδὸς, pes, & ὠκὺς, ὶος, ὁ, celer.
Πέδορμα, ατος, τὸ, pulpitum, tanquam res pedata, pedibus fulta.
Ποεῖ, Att. pro ποίει, præf. imperat. act. a ποέω, Att. ποιέω, facio.
Ποθ', sequente aspirat. pro ποτὲ, aliquando. vide in πότε, quando?
Ποθέεσκε, desiderabat, Jon. pro ἐπόθεε, ει, 3. sing. imperf. verbi ποθέω, desidero. Thema πόθος, ου, ὁ, desiderium.
Ποθεινὸς, ὴ, ὸν, desiderabilis, Thucyd. Them. πόθος, ου, ὁ, desiderium.
Πόθεν, unde? undenam? quomodo? adverb. interrogativum. ab ὅθεν, unde, indefinitum.
Ποθέοισαι, Dor. pro ποθέουσαι, desiderantes, nom. plur. part. præf. f. g. a ποθέω. Th. πόθος, desiderium.
Ποθέοντε, desiderantes, nom. dual. præf. part. verbi ποθέω, desidero, præl. part. ποθέων, ουσα, ον. hinc ποθέοντι, Dor. pro ποθέουσι, 3. plur. præf. ind. activ. Th. πόθος, desiderium.
Ποθέρπειν, Dor. pro προσέρπειν, serpendo accedere; accedere. ex πρὸς, & ἕρπω, serpo.
Πόθεσαν, Jon. pro ἐπόθεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, desidero. f. ήσω, & έσω. aor. 1. ἐπόθεσα. Th. πόθος, desiderium.
Ποθέσσερα, vesperi, Doric. pro πρόσεσπερα. Th. ἔσπερος, vesper.
Ποθόντες, amantes, Dor. pro ποθήσαντες, nom. plural. part. a ποθέω. ποθόντι, Dor. pro ποθέσι, 3. pl. præf. ind. verbi ejusdem.
Ποθήμεναι, per ectasin pro ποθέμεναι, desiderare, Doric. seu Jonic. pro ποθεῖν, præsens infinit. verbi ποθέω, cupio.
Πόθι, ubi? quo? πόθι τοι πόλις; Odyss. ξ. ubi tibi civitas? cujas es? πόθι πείσομαι, quo tendo? in Epigr. Sed ποῖ, alicubi, aliquando. ab ὅθι, ubi, indefinitum.
Ποθορόδσα, Dor. pro προσορῶσα, aspiciens, præf. part. f. g. a προσοράω. Th. ὁράω, video.
Ποθορῇ, Doric. pro προσορᾷ, aspicit, 3. sing. præl. indicat. ex ποτὶ, pro πρὸς, & ὁράω.
Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poet. pro προσοράω, aspicio.
Ποθορῆθα, Dor. & Æol. pro προσορᾷς, aspicis, 2. singul. præf. ind. act. verbi προσοράω. vel a Doric. ποθόρημι.
Ποθορῶσα, ας, ἁ, Doric. pro προσορῶσα, ἡ, aspiciens. ab ὁράω, video.
Πόθος, ου, ὁ, desiderium, ardor, amor, affectus, cupido. q. a πίθω, desidero, inusit. unde Latinum peto. alii a p. m. πέποιθα, verbi πείθω, persuadeo. hinc παθέω, ῶ, desidero. ἐποποθέω, idem.
Ποθῶμεν, desideramus, 1. plur. præf. ind. verbi ποθέω, desidero.
Πόϊ, quo, quorsum? ab indefin. οἴ, quo. ποῖ δὴ ἡ πόθος, elegans phrasis, qua perimus, quo quis tendat, & unde veniat, Plato in Phæd.
Ποία, ας, ἡ, qualis? in m. g. ποῖος, n. g. ποῖον. Th. οἷος, qualis, citra interrog.
Ποιάεις, ἄεσσα, ἄεν, herbosus, a, um, Dor. pro ποιήεις. vide in ποίη.
Ποίαντος υἱὸς, pro Philoctete.
Ποιεῖ, facit, 3. singul. præl. ind. Sed ποίει, 2. sing. imperat. præsf. act. verbi ποιέω, facio.
Ποιεῖν, fac, Dor. pro ποιεῖ, præf. imperat. pass. ποιεῦσι, facienti, Dor. pro ποιοῦντι, dativ. singul. particip. præl. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιοῦντα, accus. singul verbi ejusd.
Ποιεῦμαι, Dor. & Jon. pro ἐποιήμην, 1. sing. imperf. pass. sic ποιεῦμεν, Doric. & Jon. pro ἐποιήμεν. 1. plur. imperf. act. verbi ποιέω, facio.
Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.
Ποιέω, facio, fabricor, fabricor, carmina facio, pono, celebro. ποιῶ σοι ἀργύριον, pario tibi argentum, Demosth. ποιῶ δῶ, beneficia confero. ποιῶ ὕδωρ, pluo, Laert. moror, Basil. in Epist. ποιῶ σε κακῶς, te incommodo afficio, affligo, Demosth. ποιεῖ λέγοντας, inducit loquentes, Plutarch. in Solone. f. ήσω. p. πεποίηκα. præl. pass. ποιέομαι, οῦμαι, fio. perf. pass. πεποίημαι. a. 1. pass. ἐποιήθην. a. 1. med. ἐποιησάμην, ω, απο. Hellenismus δῶ ποιῶ τινα, alicui benefacere. ποιεῖν τὰν ἀλήθειαν, veritati operam dare. Hinc ποίημα, ατος, τὸ, opus; item poema. ποιητὴς, οῦ, ὁ, factor, conditor; item Poeta. περιποιέω, tueor; item acquiro. περιποίησις, εως, ἡ, acquisitio, vindicatio, assertio. προσποιέω, mihi assumo, vindico; item simulo, fingo. προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, simulatio. ἀγαλματοποιὸς, οῦ, ὁ, statuarius

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

fabricator. ζωοποιὸς, ὁ, ἡ, vivificus. θαυματοποιὸς, ὁ, ὁ, præstigiator, circulator. νεωτεροποιὸς, ὁ, ὁ, novarum rerum studiosus. ὀνοματοποιὸς, ὁ, ὁ, vocabulorum fictor. πεκνοποιὸς, ὁ, ὁ, liberorum procreator.

Ποίη, ης, ἡ, Jon. pro ποία, ας, ἡ, herba. Item interrogativum pro ποία. hinc ποιήεις, herbosus. in f. g. ποιήεσσα, herbosa.

Ποιήεσσα, ης, ἡ, vide in ποίη.

Πεποιημένος, ον, factus, a. 1. part. pass. verbi ποιέω, facio.

Ποίημα, ατος, τὸ, opus, actio, poema, figmentum. ποιήματα, ων, τὰ, res conditæ.

Ποιημένος, Jon. pro πεποιημένος, factus, perf. part. pass. a ποιέω, facio.

Ποίησ', pro ποίησε. quod vide.

Ποιήσαντο, 3. sing. aor. 1. med. Jon. abjecto augmento, verbi ejusdem.

Ποίησε, fecit, Jonic. pro ἐποίησε, 3. singul. aor. 1. ind. activ. a ποιέω.

Ποιῆσι, Jon. paragoge pro ποιῇ, 3. sing. præs. sub. act. ejusdem verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, actio, conficiendi ratio, poesis, poetica descriptio. Item adoptio. a ποιέομαι, adoptare.

Ποιήσομ', faciam, pro ποιήσομαι, f. 1. med. a ποιέω, facio.

Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Ποιητὴς, οῦ, ὁ, Poeta; item effector, factor, conditor, creator, auctor. ὁ ποιητὴς τῶν αἰώνων, sæculorum auctor, Nazianz. fit a 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητικὸς, ἡ, ὁ, Poeticus, efficax, ad carmen aptus. in plur. n. g. ποιητικά, a ποιητὴς, οῦ, ὁ, Poeta.

Ποιητὸς, ὴ, ὸν, factus, a, um, adoptivus, factitius. ποιητοὶ πολῖται, civitate donati; Aristot. l. 3. Polit. c. 1. adject. verbale a ποιέω, facio.

Ποιηφαγεῖν, herbas comedere, Herodot. ex ποίη, seu πόη, herba, & φάγω, edo.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas, varius color, maculæ, versutia, prudentia. a ποικίλος, ὁ, ὁ, varius.

Ποικιλόπους, ὁ, ὁ, Dor. pro ποικιλόπους, ὁ, qui variegatas habenas habet. ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικίλλω, variego, vafre fingo, acu pingo, exorno. f. λῶ. Th. ποικίλος, varius.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, ornatus versicolor, varietas, textura, pigmentum.

Ποικιλόβουλος, ὁ, ὁ, versutus, qui animo suo agitat varia consilia. Ex ποικίλος, varius, & βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ, ἡ, Dor. pro ποικιλόγηρυς, variam vocem, sonumque habens, ὁ ποικίλην γῆρυν καὶ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόδειρος, ὁ, ὁ, ἡ, canorus, varians vocem habens collum variatum. ποικιλόδειρος ἀηδὼν, luscinia varium habens collum, vel querulam lamentationem, Hesiod. Ex ποικίλος, varius, & δειρὴ, seu δειρὴ, ῆς, ἡ, collum, & per metonym. causæ, vox.

Ποικιλόνωτος, ὁ, ὁ, qui tergum variis maculis distinctum habet.

Ποικίλος, ὁ, ὁ, varius, discolor, diversi generis, diversis maculis distinctus, vafer, Xenoph. οὐδὲν ποικίλον δεῖ μηχανᾶσθαι, nihil oportet argutum moliri. ἡ ποικίλη, porticus picta erat Athenis, Æschines. maculosus. Hinc ποικίλως, varie, multiplici specie, multis modis: vafre Xenoph. ποικίλλω, fut. λῶ, variego, exorno.

Ποικιλοφθέγκτης, ου, ὁ, ἡ, epitheton carminis, quod vario cithareæ sono canitur.

Ποιμαίνοντ', acc. sing. part. præs. act. verbi ποιμαίνω, pasco. præs. inf. ποιμαίνειν. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, pastor.

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνουσι, pascunt, 3. plur. præs. verbi ποιμαίνω, pasco, pastorum more guberno, & curo gregem, rego. f. ανῶ. aor. 1. ἐποίμανα. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, pastor.

Ποιμὰς, Dor. pro ποιμὴν, pastor.

Ποιμάνατε, 2. pl. a. 1. imperat. activ. verbi ποιμαίνω, pasco.

Ποιμαντέον, pascendum, verbale a ποιμαίνω, pasco.

Ποιμανῶ, pascam, f. 1. verbi ejusdem.

Ποιμένι, dat. sing. a ποιμὴν, ένος, ὁ, pastor.

Ποιμενὶ, ένος, ὁ, pastor, opilio, Theocr. adjutor, Sophocl. in Ajace, ποιμένες ὄχων, rectores curruum, Eurip.

Ποίμνη, ης, ἡ, grex, Doric. ποίμνα. hinc ποιμνήιος, α, ον, ad ovium gregem pertinens.

Ποίμνιον, ου, τὸ, grex ovium, ovile, armentum. ποίμνια, ἐς πρόβατα, Plato de Leg.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, pœna, ultio, injuria, vindicta. Pro præmio etiam accipitur, mercede, satisfactione: tum pro mulcta pecuniaria: tum pro liberatione, & solutione. hinc ποινάω, punio.

Ποιοῖμι, ης, ῃ, η, Att. vel Æol. pro ποιοίμην, οῖτο, οι, præs. opt. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιολογοῦσα, Dor. pro ποιολογοῦσα, spicas legens. ex ποία, seu ποίη, herba, & λέγω, colligo.

Ποῖος, οία, οῖον; qualis, e? Th. οἷος, qualis. citra interrogationem.

Ποιότητα, qualitatem, accus. sing. a ποιότης, ητος. a ποῖος, α, ὁ, qualis.

Ποιῦ, præs. imperat. pass. verbi ποιέω, facio. ποιῦμες, Dor. pro ποιῦμεν, 1. pl. præs. act.

Ποιῦντων, faciant, Attic. pro ποιούντων.

Ποιπνύω, seu ποιπνέω, operor, valde occupor, aliquid sedulo ago, farago, expero, ministro. ἀπὸ τῆ ποιέω. & πνέω, seu πνέω, spiro. hinc & ποίπνυος, ὁ, ὁ, sedulus, minister.

Πορδὴ, ἴνος, ἡ, scrotum, mentula, virgæ virilis caput. Etymol. a πορέω. vide πηδὴν.

Ποτάνος, ὁ, ὁ, ἡ, Poet. remunerator, qui gratiam refert. per syncopen. ἐκ τῆ ποινήτανος, ἡ ποινὴν τίνουσα, πατέρων ἢ ἀνταμοιβὴν ἀποτίνουσα, ἐς χάριν ἀνταποδίδουσα.

Ποιῶμι, Attic. pro ποιοῖμι, præs. opt. act. verbi ποιέω, facio.

Πόκᾳ, Dor. pro πότε, quando, aliquando.

Ποκίζω, tondeo.

Ποκίξατο, Dor. & Jon. pro ἐποκίσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ποκίζω, vello, tondeo. f. ίσω. a πόκος, ὁ, ὁ, vellus.

Πόκος, ὁ, ὁ, vellus. Th. πέκω, vel πέω, tondeo, vello.

Πόκως, Dor. pro πόκας, acc. pl. a πόκος, vellus.

Πόλεας, Poet. pro πόλεις, acc. pl. m. g. a πολὺς, multus. Sed πόλεας, urbes, acc. pl. a πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολέες, Jon. seu Poet. pro πολλοί. πολιέων, pro πολλέων, dat. plur. Poet. & Jon. pro πολλοῖς, a πολὺς, multus.

Πόλει, dat. sing. a πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολέω, præs. inf. act. a πολέω, verto.

Πολεμέω, ῶ, bello, prælior. pugno, belligero. fut. ήσω. p. πεπολέμηκα. a. 1. ἐπολέμησα. a. 1. inf. act. πολεμῆσαι. πολεμέσμαι, oppugnor, bellum sustineo. πολεμηθεὶς, bello implicitus, Xenoph. πολεμοῦμαι etiam ἀντὶ τῷ πολεμῶ, bellum gero, belligero. πολεμεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν, bellum administrari a nobis, Thucyd. πολεμητέον, bellandum, pugnandum est.

Πολεμήιος, Jonica dialysi pro πολέμιος, α, ὁ, bellicus. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμήσει, præliabitur, 3. sing. fut. 1. act. verbi πολεμέω. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμιζέμεν, & πολεμιζέμεναι, pugnare, præs. inf. Jon. & Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμιζω, pugno. f. ίσω. p. πεπολέμικα.

Πολέμιζον, Jon. pro ἐπολέμιζον, 1. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi πολεμίζω, pugno. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμικὸς, ὴ, ὸν, bellicus, bellicosus, militaris. & pro eodem πολεμιστήριος. πολεμικῶς ἔχειν, hostili animo esse.

Πολέμιος, α, ὁ, hostis, inimicus. πολεμίως, hostiliter, animo hostili.

Πολεμιστὴς, ὁ, ὁ, bellicosus, bellator, bello destinatus. ἵππος πολεμιστὴς, equus bellator, Plut. in Fabio. a πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Πολεμοδόκος, ου, ὁ, Poet. bellum excipiens, ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολεμοίσι, dat. plur. Jon. a πόλεμος, bellum.

Πολεμόκλονος, ου, ὁ, tumultuosus, bellicosus. πολεμόκλονον ἔργον ἄρης, belli turbulentum opus, Homer. in Batrach. ex πόλεμος, ου, ὁ, bellum, & κλόνος, ου, ὁ, tumultus.

Πόλεμος, ου, & Jon. οιο, ὁ, bellum, πόλεμον ἀναλαβεῖν, bellum suscipere, Demosth. πόλεμον ποιῆσαι, bellum excitare, Thucyd. πόλεμον ποιεῖσθαι μετὰ τῶν συμμάχων, bellum additis sociis gero, Thucyd.

Πολέσσε, gen. Poet. pro πολλῶ. sic in gen. pl. πολέων, pro πολλῶν, a πολὺς, multus.

Πολέσκετο, Jon. pro ἐπολέετο, ετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πολέω, verto.

Πόλεως, gen. sing. Dor. pro πόλιος, a πόλις, ὁ, urbs.

Πολεύω, nutrio, ministro, contineo. Item versor, habito, circumeo, ambio, Phrynich.

Πολέω, verto, verso; item scindo, aro, occo, ταῖς βώλοις ἀναστρέφειν τῇ δικέλλῃ, Interpr. Hesiod. f. ήσω. p. πεπόλημαι. Hinc πόλος, ου, ὁ, vertex, seu cardo mundi. μυστιπόλος, seu μυστοπόλος, ου, ὁ, qui mystica versat, sacerdos. ονειροπόλος, ου, ὁ, conjector.

Πόλεως, & Poet. πόληος, gen. singul. a πόλις, ἡ, urbs.

Πολῆων, genit. plur. Jon. pro πόλεων, urbium.

Πολιάοχος, ου, ὁ, ἡ, & per crasin πολιῦχος, urbium conservator, vel præses.

Πολίαρχος, ου, ὁ, patriæ princeps, ὁ πόλεως ἄρχων, ἐστ' ἄρχειν τῆ ἡγεμόνι.

Πολιατῶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. a πολιήτης, ου, ὁ, pro πολίτης, civis.

Πολιῆς, gen. sing. f. g. a πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, a, um.

Πολιήτας, dat. plur. πολιητῶν, gen. pl. a πολιήτης, Poet. pro πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολίζω, urbem condo. Th. πόλις, urbs.

Πολιοκρότοφος, ου, ὁ, ἡ, cana habens tempora. Ex πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, & κρόταφος, ου, ὁ, tempora.

Πολιορκέω, urbem obsideo, cingo obsidione, præs. part. pass. πολιορκέμενος. hinc πολιορκία, ας, ἡ, obsidio. ex πόλις, urbs, & ἔρκος, εος, τὸ, septum. Th. ἕργω, f. ξω, includo.

Πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, albus, senilis. hinc πολιὰ θρὶξ, canus capillus.

Πόλις, εως, ἡ, urbs, civitas, ubi homines habitant, id est, versantur. vel potius a πολὺς, quod sint πολλοὶ certis legibus juncti. hinc πολίτης, ου, ὁ, civis. πολιτεύω, rempub. administro. πολιτεία, ας, ἡ, reipub. status, & administratio. πολίτευμα, ατος, τὸ, idem. ἀκρόπολις, εως, ἡ, summa, seu altissima pars urbis; item arx. ἄπολις, εως, ὁ, ἡ, extorris. δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens urbes, Decapolis, regio Judææ contermina. ἑλέπολις, εως, ἡ, machina obsidionalis, capiendis urbibus apta. μητρόπολις, εως, ἡ, primaria urbs.

Πολίσμιατος, τὸ, parva urbs, vicus, oppidum.

Πολίσσαμεν, Jon. & Poet. pro ἐπολίσσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω, urbem condo. f. ίσω. p. πεπόλικα.

Πολῖται, nom. pl. a πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, urbs.

Πολιτάρχης, ου, ὁ, gubernator civium, urbis præfectus. ex πόλις, urbs, & ἄρχω, impero.

Πολιτία, ας, ἡ, & Jon. πολιτίη, civitas, respublica, jus civitatis.

Πολιτεύεσθαι, præs. inf. pass. a πολιτεύω, remp. administro.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, vita civilis, in pl. τὰ πολιτεύματα. Th. πόλις, urbs.

Πολιτευτὴς, ου, ὁ, magistratus. πολιτευταὶ, οἱ, civitatis administratores, Nazianz. a πολιτεύω, rempub. administro. Thema πόλις, urbs.

Πολιτεύω, rempub. administro, civiliter negotior; rego, guberno. f. εύσω. perf. πεπολίτευκα. præs. med. πολιτεύομαι, idem. item me gero. perf. pass. πεπολίτευμαι servivi. cum dat. a πόλις, urbs.

Πολίτης, ου, ὁ, civis, popularis, muni-

ceps.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

sæpe. in nom. pl. πολῖται. in genit. plur. πολιτῶν. πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, fœmina.

Πολιτικός, ἡ, ὸν, politicus, civilis. hinc compar. πολιτικώτερος, ρα, ον. superl. πολιτικώτατος, η, ον.

Πολίτης, ου, ὁ, urbs, oppidulum. Th. πόλις, urbs.

Πολλά, nomin. vel accuſ. plur. n. g. vel adv. pro πολύ. aliquando pro πολλάκις, ſæpe. Th. πολύς, multus.

Πολλάκι, Poet. pro πολλάκις, adverb. ſæpe, multories, frequenter.

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, multiplex, multiplicatus. acc. ſing. πολλαπλασίονα. Them. πολύς, multus.

Πολλαχῇ, & πολλαχῶς, & πολλαχῆ, ſæpe, multifariam, vulgo, paſſim, variis modis. ab eodem them.

Πολλή, ῆς, ἡ, multa, f. g. a πολύς, multus.

Πολλαπλήσιος, Jon. pro πολλαπλάσιος, multis partibus major, copioſior.

Πολλός, ή, όν, Poet. pro πολύς, multus. hinc πολλόν, Poet. pro πολύ, multum, longe.

Πολλοῦ, πολλῷ, gen. & dat. ſing. πολλοῖς, dat. pl. a πολύς, multus.

Πόλος, ου, ὁ, polus, cœlum: horologium, Athen. l. 5. cranium, calvaria, Pollux. Item oris palati vertex.

Πόλτος, ου, ὁ, puls, pulmentum. q. a πολέω, verſo, quia fit verſando, dum maſſa liquida πολεῖται, vertitur.

Πολύ, multum, n. g. vel adverbialiter ſumitur, & vertitur valde, ſæpe τὸ πολύ, diu. ſic & in plur. τὰ πολλά, multum, valde.

Πολυαίνετος, gen. ſingul. a πολυαίξ, impetuoſus.

Πολυάϊν', pro πολύαινε, vocativ. a πολύαινος, multum laudatus.

Πολύαινος, ου, ὁ, multum laudatus, laudatiſſimus. in vocativ. πολύαινε. ex πολύς, multus, & αἶνος, ου, ὁ, laus. Eſt & proprium nomen Πολύαινος.

Πολυαίξ, ικος, ὁ, impetuoſus, multas mutationes habens. Belli epith. Iliad. ά. Ex πολύς, multus, & αἴσσω, ruo, cum impetu feror.

Πολυανδρεῖον, ου, τὸ, cœmeterium, quod multos viros capiat, & eo ferantur, Ælian. ex πολύς, multus, & ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ, vir.

Πολυάνθεμος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. idem ac πολυανθής, ὁ, ἡ, multos habens flores, floribus abundans, floribus refertus. Ex πολύς, multus, & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Πολυαρκέστατος, η, ον, copioſiſſimus, ubertimus, longe ſufficientiſſimus. ex πολύς, multus, & ἀρκέω, ſufficio.

Πολύαρνος, ον, ὁ, ἡ, multos agnos habens, & per conſeq. dives. Ex πολύς, multus, & ἀρήν, ἀρνός, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.

Πολύαρχος, ον, ὁ, multorum princeps, multorum dominus, ὁ πολλῶν ἄρχος. Alii legunt πολίαρχος, princeps urbium.

Πολυβενθής, έος, ὁ, ἡ, valde profundus. ex πολύ, valde, & βένθος, εος, τὸ, quod a βάθος, εος, τὸ, profunditas.

Πολύβοσκος, ον, ὁ, epitheton telluris, quæ multos paſcit. ex πολύς, multus, & βόσκω, paſco. Th. βόω, idem.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, & Poet. πολυβότορα, ας, ἡ, quæ multos paſcit. ex πολύς, multus, & βόω, paſco.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, multas habens uvas. Ex πολύς, multus, & βότρυς, υος, ὁ, uva.

Πολύβουλος, ου, ὁ, valde prudens, aſtutus, Homer. a πολύ, valde, & βουλή, ῆς, ἡ, conſilium.

Πολυβῶται, nom. plural. a πολυβώτης, ου, ὁ, multas boves habens, dives boum copia. Iliad. ί. a βοῦς, bos.

Πολυβώτη, pro πολυβώτι, a πολυβώτης, idem ac πολυβώτης, dives boum copia, Iliad. ί.

Πολυγαθής, ίος, ὁ, ἡ, Dor. pro πολυγηθής, quod vide.

Πολυγηθής, ίος, ὁ, ἡ, multum lætitiæ adferens. ex πολύ, multum, & γηθέω, lætor.

Πολυγναμπτος, ον, ὁ, ἡ, qui variis modis flectitur, ὁ πολλὰς ἔχων καμπάς, qui multos habet flexus. a κάμπτω, flecto.

Πολύγνωτος, ον, ὁ, valde notus, multiſcius, celeberrimus.

Πολύγομφος, ον, ὁ, multos clavos habens. multis clavis junctus. Ex πολύς, multus, & γόμφος, ου, ὁ, cuneus, clavus.

Πολυγονος, ον, ὁ, ἡ, abundans fœtu, fœcundus, ferax, fœtificus.

Πολυδαίδαλος, ον, ὁ, multo artificio elaboratus, ingenioſus, affabre factus, perelegans, aſtutus. Ex πολύς, multus, & Δαίδαλος, ου, ὁ, Dædalus, ingenioſus ille artifex.

Πολύδακρυς, υος, ὁ, multum lacrymans, lacrymoſus, acc. ſing. πολύδακρυ. ex πολύς, multus, & δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Πολιδειράς, άδος, ὁ, ἡ, cacuminoſus, eminens. Iliad. ά. ex πολύς, multus, & δειρή, άδος, ἡ, jugum montis. Th. δέρη, & δείρη, ἡ, cervix, jugum montis.

Πολυδένδρεος, ον, ὁ, ἡ, qui multas arbores habet, multis arboribus conſitus. Th. δένδρον, arbor.

Πολυδερκής, ές, ὁ, ἡ, multos intuens. ex πολύς, multus, & δέρκω, video.

Πολυδεύκης, Pollux, nomen proprium.

Πολυδίδυμος, ον, ὁ, ἡ, multum ſticuloſus, vel valde deſiderabilis. ex πολύς, multus, & δίψα, ης, ἡ, ſitis.

Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Πολύδωρος, ον, ὁ, ἡ, multa donans, aut qui multa dona accepit, vel qui ingentem dotem attulit. Ex πολύ, multum, & δῶρον, ου, τὸ, donum. Eſt &

Πολύδωρος, ου, ὁ, nomen proprium.

Πολυειδής, ές, ὁ, ἡ, multiplex, multiformis, multifarius, diverſas habens ſpecies. ex πολύ, multum, & εἶδος, ους, τὸ, ſpecies.

Πολυιδεύς, ῆος, ὁ, Polydius, nomen proprium.

Πολυεργός, ὸς, & πολύεργος, ον, ὁ, multi operis homo, operoſus, ſemper aliquid agens.

Πολύζυγος, ον, ὁ, ἡ, habens multa tranſtra, multijugus. Ex πολύς, multus, & ζυγόν, jugum. in plur. ζυγά, tranſtra. Thema ζεύγνυω, jungo.

Πολυήρατος, ον, ὁ, ἡ, peroptabilis, amabilis, multum expetitus. Ex πολύ, multum, & ἐράω, ῶ, amo. f. άσω.

Πολυηχής, ές, ὁ, ἡ, multiſonus, ſonorus. acc. ſing. πολυηχέα. Ex πολύς, multus, & ἠχή, ῆς, ἡ, ſonus.

Πολύθυτος, ον, ὁ, ἡ, Epitherum, quod & convivio tribuitur, & epulo multis victimis mactatis inſtructo: ubi ſæpe ſacrificatur, halans crebris ſuffitionibus. Ex πολύς, multus, & θύω, macto.

Πολυΐδεαν, multiſcium, acc. ſing. a πολυΐδεις, εως, ὁ, ἡ, ſciens, prudens, multarum rerum peritus, admodum callidus, Odyſſ. ό.

Πολυκαγκής, ές, ὁ, ἡ, multum aridus, peraridus. Ex πολύ, & καγχαίνω, ον, ὁ, aridus, quod a καγχαίνω, arefacio.

Πολυκάρανος, ον, ὁ, Dor. pro πολυκήρηνος, multiceps, qui multa capita habet. Ex πολύ, multum, & κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Πολυκαρπία, ας, ἡ, fertilitas, Theophr.

Πολυκαρπόστειρος, ον, ὁ, fructibus abundantiſſimus. Ex πολύς, multus, & καρπός, οῦ, ὁ, fructus.

Πολύκεστος, ον, ὁ, multum acu pictus, & ornatus. Ex πολύ, multum, & κεστός, ή, όν, acu pictus. Th. κεντέω, pungo.

Πολυκήτης, εος, ὁ, ἡ, magnis piſcibus abundans. ex πολύ, multum, & τὸ κῆτος, εος, cete, balæna.

Πολυκλαύστειρος, gen. Jon. a πολύκλαυστος, ſeu πολύκλαυτος, ον, ὁ, multum deflerus. Ex πολύ, multum, & κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Πολύκλειτος, ον, ὁ, bene clauſus, Phocyl. Ex πολύ, multum, & κλείω, claudo.

Πολύκλειτος, ον, ὁ, ἡ, clariſſimus, gloriоſiſſimus.

Πολυκλήϊδα, acc. ſing. a πολυκλήϊς, ῆδος, ὁ, ἡ, multis tranſtris inſtructa, vel multa compage juncta. Ex πολύ, multum, & κληΐς, ſedes nautica. vel a κληῖς, pro κλεῖς, δος, clavis.

Πολύκλητος, ον, ὁ, multis locis evocatus, in Iliad. ex πολύ, multum, & καλέω, voco.

Πολύκλυστος, ον, ὁ, undoſus, undis agitatus, qui multis abluitur fluctibus, multiſonus, murmurabundus. Heſiod.

Πολυκλύστῳ, dat. ſing. a πολύκλυστος, ον, ὁ, undis agitatus. Ex πολύ, multum, & κλύζω, abluo. fut. σω.

Πολύεμπτος, ον, ὁ, multum elaboratus, laborioſus, ad multos labores idoneus, ex πολύ, multum, & κάματος, ου, ὁ, labor. Thema κάμνω, laboro.

Πολύκνημος, ον, ὁ, ἡ, multos habens colles, ſaltuoſus: habens multas ſuras. Iliad. β. Ex πολύ, multum, & κνήμη, ης, ἡ, pars montis. Th. κνήμη, ης, ἡ, tibia.

Πολυκοιρανία, ας, ἡ, & Jonic. ίη, ης, multorum imperium, multorum dominatio. a πολυκοίρανος, multorum dominus, & rex. Ex πολύς, multus, & κοίρανος, ου, ὁ, rex, princeps.

Πολυκτέανος, ον, ὁ, multarum poſſeſſionum dominus. Ex πολύ, multum, & κτέανον, ου, τὸ, Poetis idem ac κτῆμα, ατος, τὸ, res, poſſeſſio.

Πολυκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, dives.

Πολυκώκυτος, ον, ὁ, luctuoſus. Ex πολύ, multum, & κωκυτός, fletus. Th. κωκύω, fleo.

Πολυλήϊος, ον, ὁ, habens multas ſegetes, aut pecudes, aut ſpolia, dives, locuples, fertilis. Iliad. έ. ex πολύ, multum, & λήϊον, ου, τὸ, campus, ſeges.

Πολυλογία, ας, ἡ, multiloquium, multus ſermo, facundia, loquacitas. a πολυλόγος, ον, ὁ, ἡ, multiloquus. Ex πολύς, multus, & λόγος, ſermo.

Πολυμαθής, ές, ὁ, ἡ, qui multa didicit, multiſcius, eruditus, Iſocr. Ex πολύ, multum, & μανθάνω, diſco.

Πολυμερῶς, adv. multifariam, varie, multis vicibus. Ex πολύ, multum, & μέρος, εος, τὸ, pars. Th. μείρω, divido.

Πολύμηλος, ον, ὁ, pecoroſus, dives, Iliad. β. Ex πολύ, multum, & μῆλον, ου, τὸ, ovis.

Πολύμητις, ιος, ὁ, ἡ, valde prudens, ſapiens. Ex πολύ, valde, & μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Πολυμήχαν', pro πολυμήχανε, vocat. a πολυμήχανος, artificioſus.

Πολυμήχανος, ον, ὁ, ἡ, valde artificioſus, induſtrius, acutus, verſutus. τέχναι πολυμήχανοι, artes peracutæ, Lucian. Ex πολύ, multum, & μηχανή, ῆς, ἡ, artificium.

Πολύμνια, ας, ἡ, nomen Muſæ, Polymnia. Ex πολύς, multus, & ὕμνος, ου, ὁ, hymnus, cantus. Th. ὑέω, celebro, cano.

Πολυμοχθος, ον, ὁ, laborioſus, ærumnoſus, πολυμοχθέω, gen. Dor. pro ῶ.

Πολυνεφέλας, ᾶ, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ες, ὁ, qui multas habet nubes.

Πολύξεινος, ον, ὁ, multorum hoſpes. Ex πολύς, multus, & ξεῖνος, ου, ὁ, Poet. pro ξένος, hoſpes.

Πολυξένα, ας, ᾶ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro quo dicitur alias πολύξενος, ὁ, qui, quæve multos habet hoſpites. Ex πολύς, multus, & ξένος, hoſpes.

Πολύολβος, ον, ὁ, perbeatus, prædives. Ex πολύς, multus, & ὄλβος, ου, ὁ, beatitudo.

Πολυπαίδης, ου, ὁ, Polypæda, nom. proprium.

Πολυπάμων, ονος, ὁ, locuples, pecuniæ dives. ex πολύ, multum, & πάομαι, ατος, τὸ, poſſeſſio. Thema πάω, poſſideo.

Πολυπενθής, ίος, ὁ, ἡ, luctuoſus, gravi luctu affectus. Ex πολύ, multum, & πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πολυπήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui multa mala, & damna dat, qui multus cladis infert. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ, & πολυπίδακος, ὁ, ἡ, ἡ, multas habens ſcaturigines, fontes.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

fontibus ſcatens. Ex πολύς, multus, & πίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, fons, ſcatebra.

Πολυπλαγκτος, ος, ὁ, multivagus, & πολυπλανής, ὲς, ος, ὁ, ἡ, pererrans, annis epitheton, Sophocl. gen. plur. πολυπλάγκτων. Ex πολύ, multum, & πλάζω, f. πλάγξω, errare facio.

Πολυπλανέω, gen. pl. a πολυπλανής, ὲς, ὁ, ἡ, multivagus. πολυπλάγκτος, qui multum vagatur. Th. πλάζω, errare facio.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, verſutia. a πολύπλοκος, in quo multæ ſunt πλοκαὶ, ſeu nexus, nodoſus, implicitus, implicatus, ſinuoſus. πολύπλοκον, multiplex. quod ex πολύ, multum, & πλέκω, necto.

Πολυποίκιλος, ος, ὁ, ἡ, multiformis, multicolor, varius. ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ, multifaria, & multimoda ſapientia Dei, multiplex, valde varia, ad Epheſ. 3. ex πολύς, multus, & ποικίλος, varius.

Πολύπους, Polypus. ex πολύς, multus, & πούς, pes, gen. ποδός.

Πολυπραγμονέω, curioſe perſcrutor, indago, ſatago. Ex πολύ, multum, & πρᾶγμα, ατος, τὸ, res.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curioſitas; negotiatio, multiplex ſtudium, ſolicitudo inanis. quod a πολυπράγμων, curioſus.

Πολυπρόβατος, ος, ὁ, ἡ, pecoris abundans. ex πολύ, multum, & πρόβατον, ου, τὸ, pecus.

Πολύπτυχος, ος, ὁ, ſinuoſus, implicitus, fortis, multipliciter duplicatus. Ex πολύ, multum, & πτύσσω, duplico.

Πολύρρηνες, nom. pl. a πολύρρηνος, multos agnos habens, dives. quod pro πολυαρνες, ἀρνος, ὁ, ἡ, idem.

Πολύς, πολλὴ, πολύ, multus, a, um, frequens, præſtans, vehemens. g. πολλοῦ, ῆς, οῦ, acc. πολλὸν, πολλὴν, πολύ. οἱ πολλοὶ ſunt verſatiles inſtar ſegetis, quam ventus modo huc, modo illuc impellit.

Πολύσκιρτος, ος, ὁ, ἡ, multum agilis in ſaltu, peragilis, Iliad. β. ex πολύ, multum, & σκαίρω, ſalio.

Πολυσπερέες, diſperſæ, nom. pl. a πολυσπερής, ὲς, ὁ, ἡ, multum ſparſus, diſſeminatus, multiplex, Iliad. β.

Πολυσπλαγχνος, ος, ὁ, ἡ, valde miſericors, intima miſericordia abundans. Ex πολύ, multum, & σπλάγχνον, ου, τὸ, viſcus.

Πολυσπέρχων, ὁ, Polyſpercon. nomen proprium.

Πολυσταφυλος, ος, ὁ, ἡ, uvis abundans. Iliad. β. ex πολύ, multum, & σταφυλή, ῆς, uva. Th. σαφίς, ίδος, ἡ, uva paſſa.

Πολυστονος, ος, ὁ, multum gemens; faciens ſuſpirare. Item luctuoſus. Ex πολύ, multum, & στένω, gemo.

Πολυστροφάλιγξ, γγος, ἡ, multorum vorticum. Ex πολύ, multum, & στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, converſio, vortex. Th. στρέφω, verto.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas pullorum, vel liberorum, copia filiorum. Ex πολύ, multum, & τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles.

Πολυτελιῶν, gen. plur. a πολυτέλεια, ας, ἡ, magnificentia, quod a πολυτελὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ſumptuoſus. Ex πολύ, multum, & τέλος, εος, τὸ, impenſa, ſumptus.

Πολυτελὴς, ὲς, ὁ, ἡ, pretioſus, exquiſitus, ſumptuoſus, qui multa profundit, opiparus, operoſus. πολυτελὴς δίαιτα, victus exquiſitus, & ſumptuoſus.

Πολυτελῶς, adv. magnifice, ſumptuoſe.

Πολύτιμος, ος, ὁ, ἡ, valde pretioſus, multo honore dignus. Ex πολύ, multum, & τιμὴ, ῆς, ἡ, pretium.

Πολύτλας, αντος, ὁ, ᾧ ἡ, multa paſſus, nobilis, Sophocl. ex πολύ, multum, & τλάω, ſeu τολάω, tolero.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ, ᾧ ὁ, columbis abundans. ex πολύ, multum, & τρήρων, ωνος, ἡ, columba.

Πολυτρόπως, adv. multis modis. a πολύτροπος, ος, ὁ, ἡ, varius, cujus ſunt multi modi. πολυτροπίη, ης, ἡ, Ionic. aſturia.

Πολύυμνητος, ος, ὁ, ἡ, valde celebratus. Ex πολύ, multum & ὑμνος, ος, ὁ, hymnus, carmen. Th. ὕδω, celebro.

Πολυφάρμακος, ος, ὁ, ἡ, multorum venenorum peritus, medicamentis ſcatens. ex πολύ, multum, & φάρμακον, venenum, medicamentum.

Πολύφημος, ος, ὁ, ἡ, celebris, illuſtris. ex πολύ, multum, & φημὶ, ſeu φάω, dico. Eſt & Πολύφαμος, ος, ὁ, nomen proprium. Forum etiam dicitur πολύφημον, in quo varii rumores narrantur.

Πολύφθορος, ος, ὁ, qui multos perdit, & auctor eſt multorum interituum. ὁ πολλὰς φθείρων. Th. φθέω, corrumpo.

Πολύφιλτρος, ος, ὁ, valde amans. ex πολύς, multus, & φίλτρον, ου, τὸ, amoris illecebra.

Πολυφλοίσβοιο, gen. Jon. pro ος, a πολύφλοισβος, ος, ὁ, magnum ſtrepitum faciens.

Πολύφοιτος, ος, ὁ, ἡ, profugus, vagus. ex πολύ, multum, & φοιτάω, venio, ventito.

Πολυφόρβη, ης, ἡ, multos paſcens. & in m. g. πολυφόρβος, multa nutriens, Heſiod. Ex πολύς, multus, & φέρβω, paſco.

Πολυφορία, ας, ἡ, fertilitas.

Πολύφορτος, ος, ὁ, ἡ, onuſtus, qui multas habet ſarcinas. ex πολύς, multus, & φόρτος, ος, ὁ, onus.

Πολυφραδέωτι, aſtutis, dat. pl. a πολυφραδὴς, ὲος, ὁ, ἡ, valde conſultus. Th. φράζω, dico. a. 2. ἔφραδον.

Πολυφροντίδες βουλαὶ, conſilia multarum curarum plena. a φροντὶς, ίδος, ἡ, cura.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, multiplex peritia, prudentia. Th. φρέω, ονος, ἡ, mens.

Πολύχαρος, ος, ὁ, nomen ranæ, a multo clamore ſic dictæ.

Πολύχαλκος, ος, ὁ, multum habens æris, ſolidus, firmus: epitheton cœli. Iliad. ε. Ex πολύ, & χαλκός, οῦ, ὁ, æs.

Πολύχορδος αὐλὸς, tibia, quæ multas habet chordas. a χορδὴ, ἡ, chorda, fides. Hinc πολυχορδία, ας, ἡ, in fidibus chordarum multitudo.

Πολυχρονιώτερος, ος, ον, diuturnior, us, comparat. a πολυχρόνιος, ος, ον, diuturnus, longævus, diu vivens, durabilis, antiquus. Ex πολύς, multus, & χρόνος, ου, ὁ, tempus.

Πολύχρυσος, ος, ὁ, ἡ, dives, abundans, & affluens auro. Th. χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum.

Πολυψηφὶς, ίδος, ὁ, ἡ, littus multis calculis, ſeu lapillis abundans. Th. ψῆφος, ου, ἡ, lapillus.

Πολυώδυνος, ος, ὁ, ἡ, qui multos dolores affert: calamitoſus, afflictus, triſtis. Th. ὀδύνη, dolor.

Πολυώνυμος, ος, ὁ, ἡ, multa habens nomina, celebris, Heſiodus in Theogonia vocavit Iridem πολυώνυμον ὕδωρ, multi nominis aquam, a colorum varietate. Ex πολύ, multum, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Πόμα, ατος, τὸ, potus, potio: poculum. Thema πίνω, bibo.

Πομπαὶ, idem etiam ac πνεοὶ τοὶ ναῦς πρὸς τὸν λιμένα πέμπουσιν.

Πομπαῖος, ος, ὁ, Mercurii cognomen, quod animas ad inferos deducat, Sophocl.

Πομπαῖος ἔρως, ventus ſecundus, qui naves deducit, quo nautæ pervenire cupiunt. Sic πόμπιμον τέλος, ſecundus, ac proſper finis. Th. πέμπω, mitto.

Πομπεῖα, ας, ἡ, convitium, ſcomma, Demoſth.

Πομπεῖα, τὰ, utenſilia ad luſtrationes, pompamque pertinentia, Demoſth.

Πομπεῖον, ου, τὸ, locus Athenis celeberrimus. Laert. Interpr. lib. 6. in Diogene transfert palatium, & lib. 2. celeberrimum urbis locum.

Πομπεύσασκεν, Dor. pro πομπεύων, in pompa duci. a πομπὴ, pompa. Th. πέμπω, mitto.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, miſſio, legatio, deductio, comitatus, pompa, impulſus, ac affluxus divinus, ſolemne ſpectaculum in modum triumphi, vectura, Thucyd. ventus, Eurip.

Πομπὸς, ὸν, ὁ, comes.

Πομφολύσσω, f. ξω, bullarum inſtar eo. mano. hinc πομφόλυξ, υγος, ὁ, bulla, apud Euripidem ſuperbus, inflatus.

Πομφὸς, ὸν, ὁ, eminentia cutis tumida, & ſimul humore abundans, πομφόλυξ, υγος, ὁ, bulla, apud Euripidem ſuperbus, inflatus.

Πονᾶθῆ, Dor. pro πονηθῆ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi πονέω, laboro. The. πένομαι, facio, p. m. πέπονα.

Πονεῖν, præſ. inf. act. a πονέω, laboro: vexo, fatigo, f. ήσω. Th. πένομαι, facio. p. m. πέπονα.

Πονεῦτο, laborabat, Jon. pro ἐπονεῖτο, 3. ſing. imperf. act. verbi πονέομαι.

Πονέοντο, Jon. pro ἐπονέοντο, laborabant, 3. plur. imperfect. ejuſdem verbi, & them.

Πονεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Πονεύμεν, laboramus, Dor. pro πονοῦμεν, 1. plur. a πονέω, laboro.

Πονεύντας, tractantes, Dor. pro πονοῦντας, acc. plur. part. præſ. act. a πονέω, laboro.

Πονηρεύεσθαι, ῃ, εται, præſ. ind. paſſ. πονηρεύομαι, præſ. ſub. paſſ. a πονηρεύω, improbe, malitioſe ago. f. εύσω.

Πονηρία, ας, ἡ, malitia, nequitia, praviras. Item defectus, infirmitas, inopia, Plato l. 1. de Republ.

Πονηρότατον, ſuperl. a πονηρὸς, ὸν, ὁ, malignus, ſceleſtus. ab eodem them.

Πονηρὸς, ὸν, ὁ, de induſtria malus, malignus, pravus, malitioſus, improbus, ſceleſtus. Item putris, cariolus, inops, mancus, debilis, infirmus, σῶμα πονηρὸν, corpus imbecille & fragile, Plato lib. 1. de Republ. πονηρὸς, ὸν, ὁ, diabolus, κατ' ἐξοχήν. in comp. πονηρότερος, α, ον. ſuperl. πονηρότατος. Sed πόνηρος, ος, ὁ, eſt laborioſus, miſer, infelix. Th. πέπομαι, efficio.

Πονήσας, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, laboro.

Πονησάμενος, ος, ὁ, laborans, a. 1. part. med. πονήσατο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, laboro. f. ήσω.

Πόνοιο, gen. Jon. pro πόνου, a πόνος, labor.

Πόνος, ου, ὁ, labor, dolor, moleſtia, laſſitudo, exercitatio. Item peſtis, morbus, ex Epicuri epiſt. πόνοι, tormina, Ariſtot. a præt. med. πέπονα, verbi πένομαι, laboro.

Ποντίαν, Dor. gen. pl. f. g. a πόντιος, ία, ον, marinus, ut ποντίαν Νηρηΐδων.

Ποντίαι, άδος, ἡ, Poet. pro πόντια, maritima, Eurip. Th. πόντος, ου, ὁ, mare.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epith. Neptuni, qui maris eſt rex, ſeu dominator. Ex πόντος, mare, & μέδω, impero.

Ποντοπόρεια, ας, ἡ, nomen mulieris. vide in ποντοπόρος.

Ποντοπόρος, gen. Jon. a ποντοπόρος, ος, ὁ, mare ſulcans. Ex πόντος, ου, ὁ, mare, & πορεία, ας, ἡ, iter. quod a πόρω, duco, ago. Th. πόρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Πόντος, ου, ὁ, pontus, mare. Etym. a πνέω, ſpiro, quod in eo præcipue ſentiantur πνοαὶ, id eſt, venti, vel q. πόνητος, a πονέω, quod in mari laborandum. Vita enim nautica amara, hinc ποντικὸς, ὴ, όν, marinus. πόντιος, ος, ὁ, idem. Eſt & Πόντος, nomen regionis, Pontus, Aſiæ pars.

Πόπανον, ου, τὸ, popanum, placenta lata renuis, & rotunda ſacrificiis apta, Ariſtot. Item effigies Deo ſimilis, Euſtath. Iliad. δ. Gl. Cyr. πόπανα, liba.

Πέπλιος, ου, ὁ, Lat. Publius.

Πόποι, proh Dii. Dryopum enim lingua Dii dicebantur, quaſi πάντα ὁπτῶντες. Eſt & vox admirantis, vel indignantis.

Ποππύζω, ſibilo, demulceo, blande contrecto. a ſono. hinc πόππυσμα, ατος, τὸ, ſibilus, adulatio, plauſus. ποππυσμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ποππυλιάσθειν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν.

Ποππύσθειν, Dor. pro ποππύζειν.

Πόρδαλις, pardus, mas. nam fœmina πάρδαλις, ιος, ἡ, pardalis, panthera. a πόρδος, ου, pardus.

Πόρε, præbuit, 3. ſing. a. 2. act. Jon. pro ἔπορε. Eſt & πόρε, da, a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poet. pro πορεῖν, ſuppedito. ſic στεῖρε, pro ἔστειρε, & πόρε, 3. ſingul. opt. act. ejuſdem verbi. πόρε θανάτῳ, dare morti, Them. πόρω, tranſadigo. f. πορῶ. præt. med. πέπορα.

Πορεία,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πορεία, ας, ἡ, via, iter, ingressus, profectio, progressus. a πορεύω, trajicio. πορείαν ποιέομαι, iter facio, Lucianus.

Πορεύθω, aor. 1. infin. pass. verbi πορεύομαι, proficiscor.

Πορεύομαι, proficiscor. imperf. ἐπορευόμην, ῃ, ετο. præs. inf. πορεύεσθαι. fut. med. πορεύσομαι. perf. pass. πεπόρευμαι, versatus sum. a. 1. pass. ἐπορεύθην, ης, ibivi. a. 1. imperat. pass. πορεύθητι, Th. πείρω, transeo.

Πορεύσῃ, ibis, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusdem, & them.

Πορεύω, ago, duco, deduco, ire jubeo, facio ire: mando, mitto. f. εύσω. p. πεπόρευκα. a πόρθ, transitus. The. πείρω, transeo. p. m. πέπορμα.

Πορίω, seu πόρω, do, præbeo, Poet. pro πορίζω, aditum facio, comparo; item do. Th. πείρω, transadigo.

Πορθέω, vasto, imperf. ἐπόρθεον, εων. f. ήσω. p. πεπόρθηκα. a. 1. ἐπόρθησα. a. 1. part. act. πορθήσας, αντος, ὁ. a Th. πέρθω, diruo, depopulor. f. σω. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπραθα.

Πορθήσειν, depopulaturum esse, f. 1. inf. act. verbi πορθέω, vasto.

Πορθμηΐον, Jonic. pro πορθμεῖον, ου, τὸ, naulum, fretum, & navis, qua fretum trajicitur. Πορθμεύς, qui per πορθμὸν vehit, portitor.

Πορθμὸς, οῦ, ὁ, fretum, sinus maris, trajectus, a πείρω, transeo. hinc & πορθμεύς, portitor, in pl. πορθμῆες, & Jon. πορθμίες.

Πορθομένη, ης, ἡ, devastata, præs. part. pass. f. g. verbi πορθέω, vasto.

Πορίζεσθαι, præs. inf. pass. a πορίζω, paro transitum.

Πορίζω, transitum patefacio, paro, invenio, suppedito: rem familiarem augeo, consequor, acquiro, conflo. f. ίσω. p. πεπόρικα. perf. pass. πεπόρισμαι.

Πόρμη, pervia, nom. pl. a πόρμον, ου, τὸ, quod a πόρος, transitus. Th. πείρω.

Πόρις, ιος, ὁ, vitula parva, juvenca.

Πόρπη, ης, ἡ, anulus, seu fibula, cujus circumplexu hastæ ferrum cum ligno coercetur. Item rete piscatorium ex funiculis contextum, Plat.

Πόρκιος, ου, nomen viri, Porcius. Gr. piscator.

Πόρκος, ου, ὁ, rete piscatorium, circulus quivis a πείρω, penetro. vel quia pisces ingredientes περίκειται.

Πορνίη, ας, ἡ, lenocinium. a πόρνη, meretrix.

Πορνόω, fœdo. f. ώσω. a. 1. ἐπόρνωσα. p. πεπόρνωκα. Th. πιπράω, vendo.

Πόρνη, ης, ἡ, meretrix, quod corpus suum περνᾷ, id est, vendit, ac prostituit, quod a περάω, seu πέρνημι, vendo. p. m. πέπρασμαι.

Πόρνος, ου, ὁ, scortator: scortum masculum, cinædus. οἱ παῖδες πόρνοι, pueri meritorii, Aristoph.

Πόρος, ου, ὁ, transitus, vadum, meatus, via, canalis: ora maritima: via, & ratio aliquid efficiendi: pons. πόρον κρίνειν, pontem intercidere, vel solvere, Herodot. exercitus, Halic. lib. 6. reditus, vectigal, Aristoph. in Vespis. πόρον ποιεῖσθαι, quæstum facere, Aristot. in Polit. ratio parandæ pecuniæ, & augendi vectigalia, pecunia ipsa, & lucrum. Demosth. emporium, Thycyd. facultas rei gerendæ, & occasio. πόρον, ὃ λόγον ἀνδρείσκομεν, modum, rationemque rei conficiendæ comperimus, Plato de Leg. πόρος etiam ab Herophilo vocabatur nervus opticus, quia insignem habet meatum, & velut canalem spiritus, qui visionis est caussa, Galen. lib. 4. de different. Symptom.

Πόρπη, ης, ἡ, fibula: annulus clypei, hinc πορπάω, vel έω, fibulis astringo. πόρπαξ, ακος, ὁ, fibula.

Πόρρω, adv. procul, longe ante, in anteriorem partem: aliquando prope, proxime. Est autem idem πρόσω, πόρσω, & πόρρω, & his opponitur ὀπίσω. πρόσω ἢ ὀπίσω, ante, & retro, hinc compar. πορρωτέρω, longius. πορρώτερος, ulterior.

Πόρρωθεν, adv. procul, a πόρρω.

Πορρωτέρω, compar. a πόρρω.

Πορσαίνω, vel πορσύω, præbeo, orno, paro, curo, molior, honoro: alo, Pindarus in Olympiis.

Πόρσιον, Poet. adv. pro πορρώτερον, longius, remotius. Quod a πρόσω, adv. longe, & per Merathes. litt. πόρσω. hinc comparat. πόρσιον, & superl. πόρσιστα, longissime. Th. πρὸ, ante.

Πόρσω, longissime.

Πορσυνέσσα, Jon. pro πορσυνοῦσα, fut. part. f. g. verbi πορσύνω. vide in πορσαίνω, augeo, amplifico.

Πορσύνω, augeo, in pretio habeo, honoro. Vide πορσαίνω.

Πόρσω, longe, compar. πόρσιον, longius. vide πόρρω.

Πόρτις, ιος, ἡ, parva vitula, juvenca. Item & πόρις, quæ jam cœpit πορεύεσθαι, ire.

Πορφύρα, ας, ἡ, purpura. genus conchæ nobilis. Item pannus purpuræ liquore tinctus, vestis purpurea.

Πορφύρεος, ος, gen. ου, η, ον, purpureus.

Πορφύρω, purpureo colore perfundo, rubeo. Et mare fluctuans, πορφύρειν dicitur. Hinc & animus dicitur πορφύρειν, cum æstuat, sed leniter. Thema πορφύρα.

Πόρω, suppedito, præbeo, do, Poet. idem ac πορίζω.

Πόσ', pro ποσὶ, pedibus, sic & πόσ', pro πεσσὶ, Poet. dativ. plural. a πούς, pes.

Ποσάκις; quoties? adv. interrogandi. a πόσος, η, ον, quantus?

Πόσε; quo? quem in locum?

Πόσις, dat. singul. a πόσις, εος, ὁ, maritus. Th. πίνω, bibo.

Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδέων, Neptunus. Hinc Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος, Neptunius, a, um. Dicimus & Ποσειδάων, ῶνος, & ᾶνος, ὁ, Poet. & per crasin pro Ποσειδέων, ὁ, Neptunus.

Ποσειδέων, gen. ῶνος, & Jon. Ποσειδεών, ὁ, Neptunus, Deus maris. Dicimus & Ποσειδάων, acc. Ποσειδάωνα, Dor. ut & in vocat. Ποσείδαον, q. πόσιν δοῦναι, potum dare. Est enim aquarum scaturigo mare. vel παρὰ τὸ σείειν τὸ πίδον, quod terram assilientibus undis quasi concutiat.

Πόσεως, gen. sing. a πόσις, ἡ, potus, idem ac πόμα. Them. πίνω, bibo. f. πώσω.

Πόδθ, ης, ἡ, pellis, qua glans virilis tegitur. Item penis, pudendum, præputium, membrum virile.

Ποσιδήϊον, per syncopen pro Ποσειδώνιον, ου, τὸ, Neptuni templum. a Ποσειδῶν, Neptunus.

Πόσις, ιος, ἡ, potus, potio, comporatio, Homer. παρὰ τὸ πῶσιν, inter comporandum. Item sponsus, vir, conjux, maritus. Odyss. ὁ. Interdum usurpatur pro vino.

Πόσις, ιος, ὁ, maritus. The. πίνω, bibo.

Πόσος, η, ον, quantus, a, um? πόσον, quanti? Them. ὅσος. citra interrogat.

Ποσσίκροτος, ος, ὁ, ἡ, terræ epitheton, quod pedibus pulsetur. ex πούς, pes, & κρότος, ου, ὁ, pulsus.

Ποσσὶν, pedibus, dativ. plur. Poet. pro ποσὶν, a πούς, ποδὸς, ὁ, pes. vocat. ὦ πούς.

Πόσσου, Dor. pro πόσου, quanti pretii. a πόσος, & gen. ου, πόσσος.

Πόσσος, quotus, quasi πόσσοστος. ex πόσος. Ποσσιμέρειον, hæc portiuncula.

Ποσσ', & ποσθ', pro ποτὲ, aliquando.

Πόσσσε, admove, Dores dicunt pro πρόσαγε, age, præs. imperat. act. a Dorico verbo ποσσάγω, pro προσάγω.

Ποσσίγχομεν, appropinquamus, Dor. pro προσάγχομεν, 1. plur. præs. ind. verbi προσάγχομαι, a πρὸς, pro quo Dores ποσσὶ dicunt, & ἄγχομαι. Th. ἄγχι, adv. prope, juxta.

Ποσσαίδω, accino, Dor. pro προσαείδω, f. ποσσαείσομαι.

Ποσσαὶ, nuper, recenter. ποσσαῖος, recens, novus, peregrinus, primus. a Dor. ποσσὶ, ad, prope. Th. πρός.

Ποσσαμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, respondere.

Ποσσαμέλξομαι, ῃ, εται, Dor. pro προσαμέλξομαι, fut. 1. med. verbi ἀμέλγω, mulgeo,

Ποσσαμεῖο, gen. Jon. pro ποταμοῦ, a ποταμὸς, quod vide.

Ποσσαμὸς, οῦ, ὁ, fluvius. q. a πότος, quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare. Et quod animalibus potum præbeat, sive quod illa ποτίζῃ, id est, potet. ποσσαμὸς ὁ τῶ ὠκεάνου, Ignum cœleste, Proclus de Sphæra. Hinc ποταμία, ας, ἡ, fluvialis.

Ποσσαμοφορήτος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui, vel quæ a flumine abripitur. Ex ποσσαμὸς, οῦ, ὁ, fluvius, & φορητὸς, ὸν, ὁ, ἡ, qui gestari potest. quod a φορέω, idem ac φέρω, fero. f. οἴσω.

Ποσσανὸς, οῦ, ὁ, volucer, qui volat, volatilis, Dor. pro ποτάνιος, ου, ὁ, a ποτάομαι, volo, as.

Ποσσάομαι, volo, as, f. ποσσήσομαι. perf. πεποσσημαι. hinc 3. pl. Jon. πεποσσέαται, pro πεποτήαται. Them. πέτομαι, volo, as.

Ποσσαπὸς, ὴ, ὸν, qualis, e? cujas? a Th. δαπέδον, ου, τὸ, solum, pavimentum. hinc ποδαπὸς, cujas? inde ποσσαπὸς, mutato π in σ.

Ποσσαγάζεω, Dor. pro προσαγάζεω, πρτ. ἐσσι προσοράω, aspicere, intueri quod ex Dor. præposit. ποσσὶ pro πρὸς, & ἀγάζομαι, video.

Ποσσαύλει, accinebat, Dor. pro προσαύλει, 3. sing. imperf. act. verbi αὐλέω, tibia cano. Th. αὐλὸς, οῦ.

Ποσσαῦθ', Dor. pro πρωΐθεν, Orientalis, ad Orientem situs. Th. ἠώς, aurora.

Πόσσε; quando? adverb. interrogandi. ἕως πόσσε; quousque? Sed ποσσὲ, aliquando, est dictio enclitica, & solo accentu discriminantur.

Ποσσέδραμε, Dor. pro προσέδραμε, aor. 2. a τρέχω, curro.

Ποσσεκλεπτόμεν, Dor. pro προσεκλεπτόμην, imperf. pass. verbi προσκλέπτομαι, furtim ad aliquem duco. The. κλέπτω, furor.

Ποσσεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, a. 1. med. a προσμάττομαι.

Ποσσέποντο, volabant, 3. plur. imperf. Jon. verbi πωτάομαι, f. ήσομαι, idem ac πέτομαι, volo, as.

Ποσσεράδεν, Dor. pro προσερίζειν, cum aliquo certare. Ex ποσσὶ pro πρὸς, & ἐρεις, ιδος, ἡ, lis.

Ποσσήσιν, dat. pl. a πόσπερος, uter.

Πόσπερος, ος, ον, & in f. g. ποσπέρα, n. g. πόσπερον, uter, utra, utrum? q. ab ὅς, ut ὁποτερ☉, uter, infinite.

Ποσσίρχεο, Dor. & Æol. pro προσέρχου, accede, præs. imperat. ab ἔρχομαι, venio.

Ποσσφύετο, adhærebat, Dor. pro προσφύετο, 3. sing. imperf. verbi ποσφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, nascor.

Ποσσχ', & πόσσχε, adhibe, Dor. pro πρόσεχε, præs. imperat. act. a προσέχω.

Ποτάομεν, Dor. pro πρόσειμι, præs. inf. verbi πρόσειμι.

Ποτάριον, ου, τὸ, poculum, calix. Item spinosus frutex, quem Dioscor. l. 3. c. 17. & Plin. l. 27. c. 12. vocant φρύνιον, ὃ ὑδρόβδα. πότης, bibax, potax. a πίνω, bibo.

Ποτὶ, & ποτὶν, Dor. pro πρὸς, a πρός, adv. ποτὶ χρόνος ἵκοιτο, tempus adveniat, per Tmesin, & Dor. pro πρόσεστι.

Ποτιβλέπω, Dor. pro προσβλέπειν, aspicere, præs. inf.

Ποτιδαία, ας, ἡ, Potidæa, urbs Græciæ.

Ποτιδεγμένοι, Dor. pro προσδεχόμενοι, nom. pl. præs. part. pass. vel potius pro προσδεδεγμένοι, nom. plur. perf. part. passiv. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, expecto. Sic ποσσιδεγμέν☉, pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος. ex πρὸς, ad, & δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι.

Ποτιδέω, Dor. pro προσιδεῖν, adspexisse, a. 2. inf. ab εἶδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. sing. præs. ind. verbi προσδέρκομαι, aspicio. Th. δέρκω, video.

Ποτιδύομαι, indigeo, Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδυε, Dor. pro προσίδοι, 3. singul. a

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

2. opt. ab εἶδω, video. Sic ποσιδών, pro προσιδών.

Προσδόρπιος, ος, ὁ, ἡ, ad cœnam utilis, Dor. pro προσδόρπιον, ποσδόρπιον ὕδωρ, aqua ad cœnam, Apoll. Rhod. Alii ποσδόρπια explicant comessationes, ut Hesychius.

Ποσίδω, Dor. pro πρσείδω, a. 2. sub. activ. verbi πρσείδω. Th. εἶδω, video.

Ποσίζω, do potum, duco aquatum, rigo. fut. ίσω. p. πεποτικα. a. 1. ἐποτισα. a. 1. sub. act. ποσίσω, ῃς, ῃ. a. 2. ind. activ. ἐπόσθον. præs. pass. ποτίζομαι. ποτίζει τὸς πίειν ἐθέλοντας, potum præbet bibere volentibus.

Ποσθεῖ, Dor. per sync. pro ποτιθεῖ, pro Attic. προσίθει, appone, & hoc pro προσίθεσι, præs. imperat.

Ποσκαήδιος, Dor. pro προσκαήδιος, qui in corde hæret, cordi insidens. Th. καρδία, cor.

Ποσκεκλιμένος, ω, ὁ, Dor. pro πρσκεκλιμένος, ω, inclinatus. Ex πρός, & κλίνω, inclino.

Ποσίκρανον, ω, τὸ, Dor. pulvinum, pulvinar. quod ex ποτὶ, pro πρὸς, & κρᾶνον, caput.

Ποσλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, alloqui. hinc ποσλέξατο, pro προσελέξατο, 3. sing. a. 1. med.

Ποσμάξατο, Dor. & Jon. pro προσεμάξατο, 3. singul. aor. 1. med. verbi προσμάττω, attingo. Ex πρός, & μάσσω, tango. f. ξω.

Ποσμυθέεσθαι, alloqui, Dor. pro προσμυθέεσθαι. Th. μῦθος, sermo.

Ποσνίοσομαι, ῃ, εται, advehor, Dor. pro προσνίοσομαι, advenio, præs. ind. a ποτὶ, Dor. pro πρὸς, & νίσομαι, eo, venio. Th. εἶα, eo.

Ποσίολις, ων, οἱ, nomen urbis. Lat. puteus.

Ποσσόσσεται, adspicit, 3. sing. præs. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι, idem. p. ὦμμαι. p. m. ὦπα, Att. ὦπωπα.

Ποσπρίαντεῦ, Dor. pro προσριπτεῖν, quod Attice formatum a gravitono προσρίπτειν, projicere. Th. ῥίπτω, idem.

Ποσίσδεω, Dor. pro ποτίζειν, potum præbere.

Ποσίσῃ, bibendum dederit, 3. singul. a. 1. sub. activ. & in plural. ποσίσωμεν. πόσσον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, potum præbeo.

Ποσσταλίζω, Dor. pro προσταλίζω, adstillo, instillo. Ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, ad, & σταλίζω, stillo. fut. ξω.

Ποσφορος, ος, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, accommodatus, conveniens, aptus.

Ποσῶ, fut. 1. Att. & in 1. plur. ποσῦμεν, verbi πόσιζω, potum præbeo.

Πότμος, ου, ὁ, fors, fatum, mors, interitus, casus, eventus. a πέτω, cado. πότμω, Dor. gen. pro πότμου.

Πότνα, ας, ἁ, Dor. pro πότνια. quod vide. Sic πότνος, pro πότνιος.

Πότνι', pro πότνια. quod vide.

Πότνια, ας, ἡ, & contracte πότνα, veneranda, domina. a πότνιος, ος, ὁ, venerandus.

Ποτνιάνακτος, ος, ὁ, ἡ, dominatu venerandus. ex πότνιος, venerandus, & ἄναξ, rex.

Πότνιος, ος, ὁ, venerandus, honorandus. in f. g. πότνια, & contracte πότνα.

Ποτοῖο, gen. Jonic. a ποτὸν, ὸς, τὸ, potio, potus, a πίνω, bibo.

Ποτὸν, ὸς, τὸ, potio, potus, quod bibitur.

Πότος, ος, ὁ, compotatio. ποτὸς, ὸς, ὁ, potulentus. Them. πίνω, bibo.

Ποτόσδον, præs. part. n. g. a ποτόσδω.

Ποτόσδω, Dor. pro προσόζω, idem ac simplex ὄζω, oleo. f. ὄζήσω, & ὄσω. p. ὄζηκα. p. m. ὄδα, & ὄδωδα, Attice.

Ποτὸς, gen. sing. a ποτὸν, potio.

Ποττεῦ, vel πόττεῦ, pro ποτὶ τεὸν, pro Attic. πρὸς σὸν. Sic ποττὸν, Dor. pro ποτὶ τὸν, & hoc pro πρὸς τὸν.

Ποττῶ, Dor. pro ποτὶ τῷ, vel πόττῶ, & hoc pro πρὸς τῷ.

Πῦ, ubi? quo? adv. Est & dictio enclitica. aliquando vacat, ut in ὄφτω, δήποθεν. ab ὅς. Th. ὅς, qui.

Πυγγί, τυγγίον, sacculus.

Πυγγία, τὰ, vincula ex sericis filis contexta, quæ ad superstitionem usurpant.

Πύδενς, εντος, ὁ, nomen viri. Latin. Pudens.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, multorum alumna. Epitheton terræ. Ex πολὺς, Poet. pro πολὺς, & βόσκω, pasco. Them. βόω, idem.

Πολὺς, Poet. pro πολὺς, multus, quod vide. acc. πολύν.

Πῦς, ποδὸς, ὁ, pes. vocat. ὦ πῦς. dat. pl. ποσὶ. πὸς νασὸς, pro ipso gubernaculo. κατὰ πόδα, lente. πρὸς τοῖς ποσὶν, apud pedes. ὑπὸ πόδας τύθεσθαι pro ὀλιγωρεῖν, contemnere, aspernari, Plutarch. contra Epicurum. πὸς ποδὶ, collato pede, Eurip. πρὸ ποδὸς, & πρὸ ποδῶν, ante pedes, Aristoph. περὶ πόδα, convenienter, congruenter, Plat. παρὰ πόδα, continuo, e vestigio, Sophocl. in Phil. παρὰ ποδὶ, quod instar, imminensque, Pindar. ὅλῳ ποδὶ, omni conatu, Suid. παρ' ποδὸς, ut τὸ παρ' ποδὸς, dicitur præsens status, humanæ vitæ conditio, Pindar. ἐπὶ ποδῶν, pedibus insistendo, Aristot. hist. anim. l. 5. ἐπὶ πόδα, retro, Xenoph. Pæd. 3. ἐκτὸς ἔξειν πόδα, extra periculum constitutum esse, Pindar. in Pythiis hymno 4. ἐκ ποδὸς, e vestigio. Dionys. Halicarn. l. 3. ἐν δυσὶν ποδοῖν κατακρύγειν, duobus pedibus fugere, h. e. summa celeritate, & conatu, Aristid. in Panath.

Πόχ' ἁ, Dor. pro ποτ' ἡ, & hoc pro πόκα.

Πόω, inusitat. bibo. a πίω, vel πίνω.

Π P.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, negotium, res, opus, factum, officium. ἔχειν πράγματα, molestias capere, difficultates habere, Lucian. παρέξω σοι πράγματα, exhibebo tibi molestias, Aristoph. in Plut. Item πράγματα, rerum administratio, Thucyd. fortunæ, Demosth. contra Æschinem, judicia, lites, Aristoph. in Neb.

Πραγματεία, ας, ἡ, negotium, negotiatio, studium, commentatio. ποιεῖσθαι πραγματείαν, conscribere opus, Galen. lib. 2. ad Glauc. res forenses, advocatio, Isocr. ad Nicocl. αἱ πραγματεῖαι, ῶν, negotia.

Πραγματεύομαι, ῃ, ευται, negotior, negotiis implicor: molior, laboro, tento, Xenoph. philosophor, commentor, animo occupor in quærenda veritate, & rectitudine, Plat. l. 4. de Rep. lucrum sector, Chrysost. f. εὑρήσομαι. a. 1. med. ἐπραγματευσάμην, ω, ατο.

Πραγματικὸς, ὴ, ὸν, serius, a, um, solers in rebus tractandis.

Πρᾶεῖσι, dat. pl. a πρᾶυς, ἐῶν, ὁ, idem ac πρᾶῶν, ος, ὁ, lenis, mitis, mansuetus.

Πραθέειν, Jonica diphthongi resolutione pro πραθεῖν, vastare, a. 2. inf. act. verbi πέρθω, vasto. f. πέρσω. fut. 2. παρθῶ, & per metathes. πραθῶ. hinc aor. 2. ἐπραθον.

Πραθεὶς, ὁ, venditus, a. 1. part. pass. πραθήναι, a. 1. inf. pass. verbi πιπράσκω, vendo. f. πράσω.

Πράθον, ες, ε, Jon. pro ἔπραθον, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vasto. f. σω. a. 2. ἔπερθον, & per metathesin ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πρατώριον, ου, τὸ, prætorium. a nomine Latino prætor, sic dictus quasi prætitor, a præeundo.

Πρακτέον, verbale, faciendum. a πράσσω, facio.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, & Jon. πρηκτὴρ, exactor, coactor tributorum.

Πρακτικὸς, ὴ, ὸν, tractabilis, opere pollens, efficax, operosus. πρακτικῶς, efficaciter.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, perpetrator. Dioni quæstor, Demosth. exactor.

Πράμνιος, seu πράμνιος οἶνος, vini genus, sic dictum a Pramnia rupe, vel vite. At πραμνειος, ος, ὁ, mansuetus.

Πράν, Dor pro πρώιν, nuper: dudum.

Πραπιχθεὶς, ὁ, a. 1. part. pass. verbi πραπίζω, Dor. pro πρωίζω, præcipito. Th. πρωὶς, ὁς, ὁ, ἡ, pronus.

Πράξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, facio.

Πράξαντας, acc. plur. a. 1. part. act. a πράξας, αντος, ὁ, & in n. g. πράξαν, verbi πράσσω, facio. f. ξω.

Πρᾶξις, εως, ἡ, factum, actio, actus, transactio, successus rerum, executio. πρᾶξις πολεμικὴ, bellum, bellica actio, Plato de Legibus. ἔργῳ, ᾗ πράξεσι, re, & factis, Demosth. οἱ ἐν τοῖς πράξεσι, magistratus. Item πρᾶξις, fors, status, Herodot. exactio, Aristot. l. 6. Politic. subdola molitio, Æschin.

Πράξωσι, 3. plural. aor. 1. sub. act. verbi πράσσω.

Πρᾶος, & πρᾶος, ου, ὁ, lenis, mitis, mollis, moderatus, humanus, mansuetus, placidus, facilis. πρὸς τὰς οἰκέτας πρᾶος, in familiares mitis, & humanus. Plato l. 2. de Rep.

Πραπίδες, ων, αἱ, præcordia. dat. plur. πραπίδεσι. q. ex πρὸ, & ἰδεῖν, quod mens sit futuri προβλεπτική, sive rerum futurarum sagax.

Πρασιὰ, ᾶς, ἡ, areola in horto.

Πράσιν, εως, ὁ, vendito. a πιπράσκω, vendo. πρᾶσιν πωλεῖσθαι, venale habere, Plato de Legibus.

Πράσσον, ε, τὸ, porrum. q. a πρόω, incendo. Est enim calidum. Est etiam πράσσον algæ species, Theophr. hist. plant. l. 4. c. 7.

Πρασσαῖος, ε, ὁ, nomen ranæ, a πράσσον, porrum, in quo versatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præs.

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσουσι, exigunt, 3. pl. præs. ind. act. verbi πράσσω, exigo.

Πρασσοφάγος, ε, ὁ, nomen ranæ. ex πράσσον, porrum, & φάγω, comedo.

Πράσσω, & ττω, facio, ago, administro, adjuvo, tracto, vivo, exigo. f. ξω. p. χα. perf. pass. πέπραγμαι. πράττειν ελδῳ, gloriam sibi parare. Hinc πῆγμα, ατος, τὸ, res, negotium, Jonic. πρῆγμα. πρᾶξις, εως, ἡ, actio. πολυπραγμων, ονος, ὁ, ἡ, multis negotiis se implicans, curiosus. πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curiositas.

Πράσσω, vendo, quod & πιπράσκω, a περάω, transeo, seu circumeo, vendendi, aut emedi ergo. Hinc πράστης, venditor.

Πράσω, vendam, f. 1. verbi πιπράσκω, vendo.

Πράτιστος, ω, ὁ. Doric. pro πρώτιστος, primus, superl. a πρῶτος, primus.

Πράτος, α, ον, Dor. pro πρῶτος, primus. Th. πρὸ. Et πράτον, pro πρῶτον, primum.

Πραύμητις, ιος, ἡ, quæ mite consilium habet, mitis.

Πραῦς, εῖα, ὺ, idem ac πρᾶος, ος, ὁ, mitis. gen. πραέος. Hinc πραύντης, ητος, ἡ, lenitas.

Πράω, inusit. pro uro, vel vendo. vide πιπράσκω. Th. περάω, vendo.

Πράως, leniter, mansuete, placide, adv. a πρᾶος, lenis.

Πρέμνον, ε, τὸ, stipes, stirps, caudex, arboris truncus. ωὶποπρεμνος, radicatus per se. πρεμνίζω, una cum radice evello, quia est firmum κέλεχος, ut sic q. πεπραμένον.

Πρέπει, decet, cum dat. imperf. ἔπρεπε. part. præs. τὸ πρέπον, decorum. præs. inf. πρέπειν. a πρέπω.

Πρεπέμεν, Jon. pro πρέπειν, præs. inf. a πρέπω, vel πρέπει, decet.

Πρέπει, 3. sing. opt. præs. πρέποιτ', 3. pl. præs. ind. πρίποντος, gen. sing. part. præs. a πρέπω, decorus sum.

Πρέπω, decorus sum, conspicuus sum, congruo, sum dignus, excello. πρέπει τῇ κεφαλῇ, mihi congruit tonsura, Eurip. ἐς ἀμφοτέρους ἔπρεπε, utrique conveniebat, in Epigramm. Hinc πρέπει, decet. πρέπον, οντος, τὸ, decorum. Θεοπρεπὴς, ὲς, ὁ, ἡ, vates. θεοπρόπος, ου, ὁ, ἡ, & θεοπρέπιον, ου, τὸ, vaticinium.

Πρέσβα, antiqua, per syncopen pro πρέσβεια, f. g. a πρέσβυς, υος, ὁ, senex. & in f. g. πρέσβεια, in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio, honos augustior: deprecatio Gregorio. Th. πρέσβυς, legatus.

Πρέσβεις, acc. plural. contract. a πρέσβυς, εως, ὁ, legatus.

Πρεσβεύω, legatione fungor. fut. εύσω. p. πεπρέσβευκα. aor. 1. ἐπρέσβευσα. ejusdem them.

Πρεσ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πρεσβῆς, seniores, nom. pl. Jon. a πρέσβυς.

Πρεσβήϊον, Jon. pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod meretur is, qui maximus est natu: vel in genere, quo aliquis honoratur, veluti major natu. Them. πρέσβυς, υος, vel Attice εως, ὁ, legatus, senex.

Πρεσβίς, ίδος, ἡ, antiqua. acc. singul. πρεσβίδα. Th. πρέσβυς, senex.

Πρέσβις, εως, ἐ, legatus. a πρέσβυς, quia senes, & prudentes ad legationem expetuntur.

Πρέσβιστος, & πρεσβύτατος, superl. a πρεσβυς, senex, compar. πρεσβύτερος, senior.

Πρεσβυγένεια, Jon pro πρεσβυγένεια, primogenitura. vide in πρεσβυγενής.

Πρεσβυγενής, ές, ὁ, ἡ, maximus natu. ex πρέσβυς, υος, ὁ, senex, & γίνομαι, nascor.

Πρέσβω, acc. sing. a πρέσβυς, senex.

Πρέσβυς, υος, & Att. εως, ὁ, senex; item legatus, princeps senator. Hinc πρεσβύτερος, α, ον, senior. πρεσβύτης, ου, ὁ, senex. πρεσβεύω, senior sum: item in honore, & pretio sum; legatione fungor. πρεσβεία, ας, ἡ, legatio.

Πρέσβυτας, acc. pl. a πρεσβύτης, ου, ὁ, senex. Th. πρέσβυς, senex.

Πρεσβύτατος, ὁ, maximus natu, superlat. a πρέσβυς, senex, comparat. πρεσβύτερος, senior.

Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, natu grandior. οἱ πρεσβύτεροι, seniores, majores; item senatores. Th. πρέσβυς, senex.

Πρεσβυτέριον, ου, τὸ, presbyterium, seniorum ordo, senatus Ecclesiasticus. ejusdem them.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, senex. Thema πρέσβυς, idem.

Πρεσβύτιν, acc. sing. a πρεσβύτις, ιδος, ἡ, anus, acc. sing. πρεσβύτιδα, & ύτιν. ab eodem them.

Πρέμνηΐ, ἐος, ὁ, ἡ, placidus, mitis, mansuetus, propitius. a πρῆος, & μένω.

Πρέπας, ωντος, ὁ, qui convenit, a. 1. part. act. verbi πρέπω. fut. ψω. decorus sum.

Πρηγμα, pro πρᾶγμα, Jon. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium, pretium. πρήγματα ἔχειν, molestias habere. dat. plur. πρήγμασι. Them. πράσσω, facio. fut. ξω.

Πρηγορεών, pro προηγορεών, gula, guttur, ingluvies.

Πρηθῶσαι, Jon. pro πρησθῶσαι, venditum fuisse. vide πρηθείς.

Πρήθω, incendo, inflammo: inflo. ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ventus perflavit media vela, Iliad. ε'. Numer. 5. significat ῥήγνυσθαι, disrumpi. fut. σω. p. πέπρηκα. q. a πράω.

Πρηκτῆρα, acc. sing. a πρηκτήρ, ῆρος, ὁ, Jon. pro πρακτήρ, actor. Th. πράσσω, facio.

Πρημαίνω, furenti impetu spiro. a πρῆσαι, spirare, & μαίνεσθαι, furere.

Πρηνής, ές, ὁ, ἡ, pronus, præceps. q. a πρό, & νύω, seu νέω, nuo.

Πρῆξαι, egisse, a. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Jon. pro πράσσω, facio. f. ξω.

Πρῆξες, facies, 2. sing. fut. 1. ind. activ. πρήξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi πρήσσω, Jon. pro πράσσω.

Πρῆξες, nom. pl. a πρῆξις, Jon. pro πρᾶξις, εως, ἡ, utilitas, res. acc. sing. πρῆξιν. Th. πράσσω, facio. f. ξω.

Πρῆσαι, incendisse, aor. 1. inf. act. verbi πρήθω, incendo. f. σω.

Πρῆσε, incendit, Jon. pro ἔπρησε, 3 sing. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Πρῆσις, ἡ, venditio, Jon. pro πρᾶσις, Lucian. Item inflatio: istio.

Πρῆσσε, præs. imper. activ. Jonic. a πρήσσω, pro πράσσω, facio. f. ξω.

Πρήσσω, Jon. pro πράσσω, facio. f. ξω. Est & πρήσω. fut. 1. a περάω, transeo. f. πρήσω, & per syncop. πρῶ.

Πρητήρων, gen. plur. a πρητήρ, ῆρος, ὁ, valde spirans. a Th. πρήθω, incendo. f. σω.

Πρήσω, futur. 1. act. verbi πρήθω, incendo.

Πρήτων, agnus, vel hædus, agniculus. An a περάω? Est & ἐκπρήτων.

Πρητῆριον, ου, τὸ, mercatus, locus, in quo res venduntur. a πρῆσις, venditio, Jon. pro πρᾶσις. Item prætorium. Herodot.

Πρηΰνει, mitigat, Jonice pro πραΰνει, 3. singul. præs. ind. verbi πρηΰνω. Thema πρᾷος, vel & πρᾶος, α, ον, lenis, mitis.

Πρηών, ῶνος, ὁ, cacumen montis; eminentia, excellentia. Dicimus & πρών & πρώων. q. ex πρό, & εἰμί.

Πρίαιτο, 3. sing. præs. opt. pass. a πρίαμαι, emo. Sed πρίωτο, Jon. pro ἐπρίατο, 3. sing. imperf.

Πρίαμαι, emo, redimo. q. a περάω. Emens, & vendens περᾷ, transit in alia, & alia loca. hinc πριάμενος, præs. part. πρίασθαι, præs. inf.

Πριαμίδης, ου, ὁ, Priamides. vocat. ὦ Πριαμίδη. a Πρίαμος, Priamus.

Πρίαπος, ου, ὁ, Priapus, hortorum custos, idolum hortorum. Item membrum virile.

Πρίζω, idem ac πρίω, serra seco.

Πρίν, priusquam, & pro πρό, cum genit. ante, adv. regit inf. & ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρὸ τῆ φωνῆσαι, antequam cecinerit. Eleganter postponitur ἤ, ut πρὶν ἢ κατιέναι, antequam habitaret. πρὶν aliquando geminatur, ut priore loco positum ante significet, secundo vero quam. ὁ πρὶν cum articulo, prior, pristinus, anteactus, priscus, ut ὁ πρὶν χρόνος, superius tempus. Thucyd.

Πριπή, priusquam, pro quo sæpius πρὶν ἤ.

Πρίσινον, ligneum, ligneus, a πρῖνος, ου, ἡ, ilex.

Πρῖνος, ου, ἡ, ilex, arbor; frutex, ex quo nascitur coccus. Ilicis genus lignum est crassissimum, quod, si cremetur, crepitum edit. Aristoph. in Ran.

Πρίσαντε, οἱ, nom. plur. aor. 1. part. activ. verbi πρίω, vel πρίζω, serra seco. fut. σω. præt. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι.

Πρισθείς, ὁ, sectus, aor. 1. part. passiv. ab ἐπρίσθην, aor. 1. ind. passiv. verbi πρίω, vel πρίζω, serra seco.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mul. Lat. Priscilla.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen viri. Latine Priscus.

Πρίω, seu πρίζω, serro, serra seco: stringo, alligo. f. σω. p. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ἐπρίσθην. μὴ πρίε τοὺς ὀδόντας, noli dentes serrare, & stringere, Aristoph. hinc πρίστης, ου, ὁ, qui serra aliquid secat, & findit. πρίων, ονος, ὁ, serra. Est & πρίω, Attic. & Jon. pro ἐπρίαμαι, 2. sing. imperf. vel est πρίω, eme, præs. imperat.

Πρό, ante, coram, præ, genit. regit. In compositis modo tempus notat, modo ordinem. interdum pro παρὰ ponitur πρόθεν, & ἔμπροθεν, idem. πρό, præ, in comparatione, sc. magis, ἐπαινεῖν πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν, præ justitia laudare injustitiam.

Προάγῃ, 3. singul. præs. sub. activ. a προάγω, præcedo.

Προάγγελα, prænuntia, nom. plural. n. g. Ex πρό, & ἄγγελος, nuntius.

Προάγω, præcedo, progredior, procedo, cum acc. f. προάξω. a. 2. προήγαγον, ες, ε, produxi, provehо, deduco, Herodot. Item prostituo. Pariter impello, stimulo, Demosth. ad honores promoveo, Plut. in Themisth.

Προαγωγοῦσης, prostituas, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi προαγωγέω, produco, prostituo. quod a προαγωγός, perductor. Th. ἄγω, duco.

Προαιδεῖσθαί τινα, alicui reverentiam ante alios debere. quod ab αἰδέομαι, reveror. Th. αἰδώς, pudor.

Προαιρέσεται, ἕσται, præopto, eligo, malo, præfero. f. ήσομαι. a. 2. med. προειλόμην, ου, ετο. perf. pass. προήρημαι, σαι. hinc προαίρεσις, εως, ἡ, propositum. Thema αἱρέω, eligo.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propositum, institutum, consilium, studium, ἐκ προαιρέσεως, vel κατὰ προαίρεσιν, voluntarie, consulto, de industria, Demosth.

Προαιρημένοις, dat. plur. part. præs. pass. verbi προαιρέομαι, præopto.

Προαιτιάσασθαι, ῶμαι, antecriminor, caussor, ante caussam reddo. fut. άσεσθαι. a. 1. med. προητιασάμην, ω, απο, ante evici, & demonstravi. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προακηκόᾳ, ἦ, perf. part. med. f. g. verbi προακούω, prior audio, ante audio. f. ύσω. perf. προήκοα. aor. 1. προήκουσα. p. m. προήκοα, & Attic. προακήκοα.

Προακούω, prior audio, ante audio, præsentio. f. ύσω. perf. προήκοα. perf. med. προήκοα, & Att. προακήκοα. Th. ἀκούω, audio.

Προαλής, ές, ὁ, ἡ, promptus, declivis, præceps, audax. a προάλλομαι, prosilio. Thema ἅλλομαι, salio.

Προαμαρτάνω, ante pecco, f. προαμαρτήσω. p. προημάρτηκα. perf. part. act. προημαρτηκώς, ότος, ὁ. Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, præcedo.

Προαπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi προαπέρχομαι, discedo. Ex πρό, ἀπό, & ἔρχομαι, venio.

Προαποδεικνυθέντων, gen. pl. aor. 1. part. pass. verbi προαποδείκνυμι, prius demonstro. quod ex πρό, ἀπό, & δείκνυμι, ostendo. f. ξω. p. δέδειχα.

Προάστιον, ου, τὸ, vel ut alii legunt, προάστειον, suburbium. ex πρό & ἄστυ, εως, τὸ, urbs.

Προαύλιον, ου, τὸ, aulæ vestibulum, πρὸ τῆς αὐλῆς, ante aulam. Item proœmium sonandi, præludium in tibiarum cantu. Aristot. Rhetor. 3.

Προβαδίδν, adv. in progrediendo. a προβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo.

Πρόβαινε, progredere, præs. imperat. act. a προβαίνω, progredior.

Προβαίνω, progredior. fut. προβήσομαι. p. προβέβηκα. perf. part. act. προβεβηκώς, κυῖα, ός. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Προβάλλω, emitto, propello, profero, promo, Demosth. excuso, Phal. quæro, interrogo, Aristoph. designo, creo, Æschin. protendo, & prætendo, Hesiod. protego, propugnaculum oppono, Demosth. reum defero, diem dico, Demosth. contra Mid. projicio, Dioscor. l. 7. c. 2. promoveo, produco. Est etiam accedo; προβαλεῖν τῷ ὄρει, accedere ad montem. Item mitto, abjicio, Polyb. f. προβαλῶ. p. προβέβληκα. a. 2. προέβαλον. p. m. προβέβολα. Th. βάλλω, emitto, jacio.

Προβάλοιντο, proponar, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi προβάλλω, emitto.

Προβάλοιντο, Jon. pro προβάλοντο, projecerunt, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ejusdem.

Προβάλωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi προβάλλω, emitto.

Προβάς, άντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, progredior.

Προβάσι, Dor. pro προβάσι, hoc vero pro προβιβάσει, a προβαίνειν, promovere.

Πρόβασις, εως, ἡ, progressio, actio ἢ προβαίνοντος, progredientis, tum ipsa res, quæ προβαίνει, provenit, ut pecus, proventus ex pecudibus. a προβαίνω, provenio.

Προβατικός, ἡ, όν, proprie ovillus, per synecd. sp. pecuarius, a, um. προβατικὴ, sc. πύλη, pecuaria porta.

Πρόβατον, ου, τὸ, pecus, ovis. in pl. πρόβατα. dat. pl. προβάτοις, quia προβαίνειν, procedere solet pascendo.

Προβέβηκε, anteivit, 3. sing. perf. ind. act. verbi προβαίνω, anteeo, supero.

Προβέβουλα, prætuli, malui, perf. med. verbi προβέβουλα, inusit. a βέβουλομαι, volo. f. βουλήσομαι.

Προβήσεται, progredietur, 3. sing. f. 1. verbi προβαίνω, progredior.

Προβιβάζω, produco. Item prius edoceo, informo, Xenoph. pono ob oculos, repræsento, Deuter. cap. 11. fut. άσω. a. 1. προεβίβασα. Dicuntur etiam προβιβάζειν, perorigæ, qui equas summittunt equis, aliaque jumenta id genus per admissuram.

Προβλέψομαι, provideo. f. ψομαι. a. 1. med. προεβλεψάμην, ω, απο.

Προβλεψάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. med. verbi προβλέπομαι, provideo.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πρόβλημα, ατος, τὸ, propositio. propugnaculum, scutum, salus, tutela, Lucian. prætextus, Sophocl. Item problema, quæstio. Pariter periculum, Polyb. a προβάλλω, propono.

Πρόβλης, ητος, ὁ, ἡ, projectus, prominens. προβλῆτες ἐν ὥτῳ ἀκταὶ, littora ardua, littora prominentia, Odyss. ν.

Προβοηθέω, prius opem ferre. a βοηθέω, auxilior.

Προβόλαιον, seu πρόβολος, ου, ὁ, propugnaculum, vel scopulus eminens, qui æstum maris frangit. sed προβόλαιος, ου, ον, objectus, a, um. a προβάλλω. Th. βάλλω, jacio.

Πρόβολή, ἡ, ictus, plaga.

Πρόβοσκος, ου, ὁ, q. vicarius pastoris. a βόσκω, pasco.

Πρόβουλος, ου, ὁ, senator, princeps. a βουλή, consilium.

Προγεγεννημένος, perf. part. pass. verbi προγεννάω, ante genero.

Προγεγονότων, genit. plural. perf. particip. med. verbi προγίνομαι, antecedo.

Πρόγενυς, υος, ὁ, qui barbam habet promissam. a γένυς, υος, τὸ, mentum, barba.

Προγενέστερος, α, ὁ, major natu, antiquior. compar. a πρόγενης, quod a προγίνομαι, sum ante, præcedo.

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. med. verbi προγίνομαι, antecedo.

Προγένοντ', pro προγένοντο, præcedebant, Jon. pro προγίνοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi προγίνομαι, præcedo.

Προγίνομαι, antecedo, sum ante, prius gigno, prior orior. f. προγενήσομαι. perf. pass. προγεγένημαι.

Προγινώσκω, ante decerno, præfinio: præscio. f. προγνώσομαι. perf. προέγνωκα. aor. 2. προέγνων, ως, ω. perf. pass. προέγνωσμαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, prænotio. a προγινώσκω, præscio.

Πρόγονοι, ων, οἱ, majores, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι. οἱ ἔκγονοι, posteri.

Πρόγονος, ου, ὁ, ante genitus: avus, proavus, progenitor. hinc πρόγονοι, majores. Est & πρόγονος, privignus. Item auctor, causa, Soph. in Ajace.

Προγράφω, ante scribo, præscribo, describo, Aristot. 2. Œcon. proscribo, ad Galat. 3. scriptum edictum propono, Demosth. f. ψω. p. προγέγραφα. a. 1. προέγραψα. a. 2. pass. προγράφην, ης, ἡ, coram depictus fui.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, exercitium. προγυμνάσματα, τὰ, primæ exercitationes, præexercitationes, Quint. l. 2. c. 4. quasi a γυμνάζω, exerceo. Th. γυμνός, ὴ, ὸν, nudus.

Προδαῆναι, 3. singul. perf. med. verbi προδαΐω, prænosco. The. δαΐω, disco. f. δαήσομαι. a. 2. ἐδάην, inde δαῆναι, & δαημένος. p. m. δέδηα, pro δέδηα, novi.

Προδεδωκέναι, perf. inf. act. προδέδωκα, ὁ, ὁ, perf. part. act. προδεδομένος, η, ον, perf. part. pass. verbi προδίδωμι, prior do.

Πρόδειλος, ου, ὁ, ante vesperam; antemeridianus. The. δείλη, ἡ, pomeridianum tempus.

Προδέκτωρ, ορος, ὁ, protector, patronus, præses. Th. δέχομαι, capio.

Προδηλώσαι, ante lædere. auctorem esse cladis. an a δῆλος, manifestus?

Πρόδηλος, ου, ὁ, idem ac δῆλος, ου, ὁ, manifestus, perspicuus.

Προδιδοῦσιν, produnt, 3. plur. præs. ind. προδιδούς, οῦντος, ὁ, præs. part. act. verbi προδίδωμι, prodo.

Προδίδωμι, do prior, prodo, proditionem molior, desero, negligo, Herodot. fut. δώσω. perf. προδέδωκα. a. 1. προέδωκα. a. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, do.

Προδικαστής, οῦ, ὁ, præjudex. Gl. Cyr. προδικάζειν, præjudicare. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Προδοκάζω, expecto, observo, insidior, Hesych. hinc προδοκή, ῆς, ἡ, locus insidiis aptus: insidiæ. Th. δοκάζω, observo.

Πρόδομος, ου, ὁ, & πρόδομον, ου, τὸ, vestibulum, anterior domus pars. quod a δόμος, ου, ὁ, domus. Th. δέμω, struo.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio. a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προδότης, ου, ὁ, proditor.

Προδῶναι, a. 2. inf. act. a προδίδωμι, prodo.

Πρόδρομος, ου, ὁ, præcursor, anteambulo, emissarius. Ex πρὸ, & τρέχω, curro. f. δράμω. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Προδῦπτε ἡλίου, ante Solis occasum. Sed credo legendum πρὸ δυὼτος, gen. sing. a. 2. part. a δύω, subeo. a. 2. ἔδυν.

Προέγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. προεγνωσμένος, prædecretus, perf. part. pass. verbi προγινώσκω. quod vide.

Προγεγράφθαι, aor. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Πρόεδρα, ας, ἡ, primum subsellium, Pollux.

Προέδραμον, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, præcurro. Thema τρέχω, curro.

Προεδρεύω, præsideo, gero magistratum.

Προεδρία, ας, ἡ, prima sedes, prima subsellia, Herodot.

Προεδρίη, ης, ἡ, Jonic. princeps locus, in sedendo prærogativa, vide ἕδρα, sella.

Πρόεδροι, οἱ, sive οἱ ἕδρας, decemviri, quasi præsides, magistratus quidam primi subsellii, Æschines κατὰ Κτησιφῶντος.

Προέηκε, præmisit, 3. sing. a. 1. Attic. pro προῆκε, verbi προίημι, præmitto.

Προεῖδέναι, experrum esse, perf. inf. act. per syncop. pro προοιδέναι, verbi εἴδω, scio. fut. εἴσω. The. εἶδω, scio, video.

Προείδω, prospicio, provideo, præscio. fut. ὄψομαι. a. 2. προεῖδον, ες, ε. a. 2. part. προϊδών, οῦσα, ὸν. Th. εἶδω, scio.

Προειλάμην, ο, ετο, 2. 2. ind. med. verbi προαιρέομαι, præopto. The. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρημαι. a. 2. εἱλόμην. a. 2. inf. act. ἑλεῖν.

Προεῖπα, ας, ε, aor. 1. ind. act. προεῖπον, ες, ε, & in 1. plur. προείπομεν, aor. 2. ind. act. verbi προείπω, prædico.

Προειρηκα, ας, ε, prædixi, perf. act. Sic in perf. pass. προείρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. προειρημένος, η, ον, prædictus, a, um. verbi προρρέω. fut. ήσω. perf. προείρηκα, & Attic. προείρηκα. Th. ῥέω, dico.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. pass. a προερέω, ῶ, prædico. quod ab ἐρέω, dico. Th. εἶπω, idem.

Πρόειτον, 3. plur. præs. verbi πρόειμι, progredior. Th. εἶμι, eo.

Προέξουσι, ες, ε, imperf. verbi προέχω, prætendo, prætexo, promineo, præsto. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Προεκμανθάνω, ante edisco. Ex πρὸ, ἐκ, vel ἐξ, & μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προέκρινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προκρίνω, antefero. Th. κρίνω, secerno, judico. f. νῶ. p. κέκρικα.

Προείλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, præcipio.

Προελήλουτο, processisset, 3. singul. plusq. perf. pass. Jonic. & Attic. a προελαύνω, f. άσω. perf. προήλακα, & Att. προελήλακα, & in pass. προελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito.

Προελήλυθεν, 3. sing. p. m. ind. Attic. verbi πρόειμι, prævenio. Thema ἔρχομαι, venio.

Προέλθῃ, 3. sing. a. 2. sub. προελθεῖν, a. 2. inf. προελθών, οῦσα, ὸν. a. 2. part. verbi πρόειμι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per syncopen ἦλθον. p. m. ἐλήλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προελοίμεθα, 1. plur. a. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι, præfero, constituo. Thema αἱρέω, capio. fut. ήσω. a. 2. εἱλόμην. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, prior spero, ante spero. f. ίσω. p. πρόηλπικα. Th. ἐλπίς, ἴδος, ἡ, spes. Hinc ἐλπίζω, spero.

Προεμαντεύω, 2. sing. impers. passiv. verbi προμαντεύομαι, ante vaticinor. quod a μαντεύομαι, vaticinor. Th. μάντις, εως, ὁ, vates.

Προέμεν, promisisse, Jon. seu Doric. pro προεῖπεν, a. 2. inf. act. verbi προίημι. Th. ἵημι, mitto. a. 2. ἧκα.

Προεπάρχομαι, ante incipio. fut. ξομαι. a. 1. med. προενηρξάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐν, & ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχή, ῆς, ἡ, initium.

Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφέρω, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον. perf. pass. ἠνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην. a. 1. partic. passiv. ἐνεχθείς.

Προεξέλσειεν, proruere. Ex πρὸ, ἐξ, & ἐλάσω, ruo.

Προεξανίστασθαι, ante alios surgere. Ex πρὸ, ἐξ, & ἵστημι, sto.

Προεξέδρη, sedes prominens: prætorium, Herodot. Th. ἕδρα, sella.

Προεπαγγελάσεται, multo ante promittet, ad Rom. c. 1. aor. 1. med. προεπαγγειλάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προέρυσεν, deduxit, Jon. & Poet. gem. σε, pro προέλυσε, 3. sing. aor. 1. act. verbi προερύω. Th. ἕλκω, traho.

Προερύσω, deduxero. a. 1. sub. act. Poet. gem. σε, ab eodem verbo, & themate.

Προέρχομαι, prævenio, præcedo, originem duco, pervenio. εἰς τοσοῦτον προελθεῖν, ad tantum successum pervenerunt, Isocr. προσέρχεσθαι ὁδὸν, conficere viam, Plato de Rep. προέρχεσθαι τῆ οἰκίας, domo prodire, Gal. ad Glauc. l. 2. imperf. προηρχόμην, ο, ετο. f. προελεύσομαι, præcedam. a. 2. προελθεῖν, ες, ε. a. 2. part. προελθὼν, όντος, ὁ, progressus.

Προες, ἴτω, præmitte, aor. 2. imperat. act. verbi πρόειμι, præmitto.

Πρόεσαν, præmiserunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi προίημι, præmitto.

Προεσάξαντο, Jon. pro εσήξαντο, 3. pl. a. 1. med. verbi προεσάγω, prius importo.

Προεστᾶτε, præestis, per syncopen pro προεστήκατε, 2. plur. perf. act. vide προεστώτες.

Προεστῶτες, οἱ, præfecti, nom. plural. perf. part. Attice pro προεστηκότες, verbi προίστημι, præsum. Thema ἵστημι, statuo. fisto. fut. στήσω. præs. ἵστημι. aor. 2. ἔστην.

Προετοιμάζω, ante præparo. f. άσω. a. 1. προητοίμασα. quod ab ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, ου, ὁ, promptus, paratus.

Προευαγγελίζομαι, ante evangelizo. a. 1. med. προευηγγελισάμην, ω, ατο, quod ex πρὸ, εὖ, bene, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφητεύω, prophetor, prophetas expono. quod a πρόφημι, prædico. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Προέφθασεν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφθάνω, prævenio. fut. προφθάσω. p. προέφθακα. Th. φθάω, prævenio. aor. 2. ἔφθην.

Προέχω, εις, ει, & in 3. plur. προέχουσι, præcello, prætendo. f. προέξω. Th. ἔχω, habeo. f. ξω. a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, pervenerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, procedo. Th. χωρέω, eo, accedo. f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. act. Attic. verbi προάγω, præcedo, procedo. f. ξω. a. 2. προήγαγον. Th. ἄγω, duco.

Προήγεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, præcedo.

Προηγόρευε, ομαι, præeo, arbitror. cum acc. & in 3. sing. προηγόρευται. f. προηγορεύσομαι. perf. προήγορημαι. Th. ἡγέομαι, duco.

Προηγορεών, ῶνος, ὁ, gula, guttur, vesica eminentior in avibus; ubi esca προαγωγίζεται, id est præcolligitur.

Προήγορος, ου, ὁ, prædicator. a προηγορόω, prædico, quod ab ἀγορά, concionor. Th. ἀγορὰ, ἡ, forum.

Προηδυσθέντες acc. pl. a. 1. part. pass. verbi προηδύνω, delecto ante. quod ex ἡδύνω, lætitia afficio. Th. ἡδὺς, εῖα, ὺ, suavis.

Προήιεν, ες, ει, progrediebar, plusq. perf. med. a πρόειμι, procedo, progredior. Th. εἶμι, eo. perf. med. εἷκα. plusq. perf. ἤειν.

Προήκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προίημι, præmitto. vide προέσαν.

Προήκθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, ες, ε,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

& per syncopen. ἦλθον, ες, ε. p. m. ἐλήλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προελπισάντας, acc. plur. perf. part. act. verbi προελπίζω, prior spero. fut. ίσω. p. προήλπικα. quod ab ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπίς, spes.

Προημαρ, pro πρὸ ἡμέρας, ante diem.

Προημαρτηκόσι, dat. plur. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω, ante pecco. f. προαμαρτήσω. præt. προημάρτηκα. perf. part. προημαρτηκώς, ότ☉, ὁ.

Προΐδω, processi, a. 2. ind. verbi προΐημι, procedo. Th. ἵημι, seu ἴω, mitto.

Προϊσχύκα, ας, ε, excellui, a. 2. ind. act. verbi προφέρω, excello. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προῆρτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι, præfero, constituo, tollor. Thema αἴρω, capio, eligo. f. ήσω. p. ἤρημαι. a. 2. εἱλόμην.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. verbi προέρχομαι, prævenio, cum genit. imperf. προηρχόμην, ν, ετο.

Προησκήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi προασκέω, ante exerceo. Th. ἀσκέω, exerceo, fut. ήσω.

Προήσομαι, ῃ, εται, profundam, fut. 1. med. verbi προΐημι, projicio. Th. ἵημι, seu ἴω, mitto. f. ἥσω.

Προηπαιόμεθα, ante demonstravimus, a. 1. ind. med. verbi προαπαίομαι, ante criminor. f. αἴσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προθέλυμνα, funditus, radicitus, adv. a προθέλυμν☉, qui radicitus extirpatur. Aliquando idem ac ἐπ' ἀλλήλων, invicem. Ex πρὸ, & θέλυμνον, τὸ, fundamentum. Th. θέμελον, idem.

Προθέντα, acc. sing. a. 2. part. m. g. verbi προτίθημι, propono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω, a. 2. ἔθην. a. 2. part. θείς, ἐντ☉.

Προθῆσι, præmittunt, 3. pl. ind. præs. verbi προθέω. Th. τίθημι pono.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propositum, propositio, a προτίθημι, propono.

Προθεσμίαι, ας, ἡ, scil. ὥρα, tempus præfinitum. ab adject. προθέσμι☉, ν, ὁ, ante constitutus. quod etiam a προτίθημι, ante constituo. Th. τίθημι, pono.

Προθήκη, ης, ἡ propositio, ies proposita. πρόθεμα. ab eodem verbo, & them.

Προθορών, ὁ, prosiliens, Apoll. lib. 3. aor. 2. part. activ. verbi προθορέω. Th. θόρω, seu θορέω, salio, insilio.

Προθυμίαι, ας, ἡ, alacritas, animi promptitudo, sedulitas, diligentia. The. θυμὸς, animus.

Πρόθυμ☉, ν, ὁ, ἡ, promptus, studiosus, expeditus. hinc προθύμως, adv. prompte, alacri animo, strenue, impigre, accurate.

Πρόθυρα, ων, τὸ, idem ac προθύραιον, vestibulum, quod est ante januam. Them. θύρα, ας, ἡ, janua, ostium.

Προΐαπτω, præmitto, procul mitto. f. ψω. a. 1. προΐαψα, ας, ε. f. 1. inf. προϊάψειν. Th. ἰάπτω, mitto. f. ψω.

Προΐαψε, 3. sing. aor. 1. verbi προΐαπτω, præmitto.

Προϊδέσθαι, a. 2. inf. med. verbi προοράω, video. Th. εἴδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Προϊδών, ὼσα, a. 2. part. act. verbi προοράω, prævideo. Th. εἴδω.

Πρείει, contract. ex προΐει, Att. pro προῒη, 3. singul. imperf. activ. verbi προΐημι, seu προΐω, præmitto, largior. Them. ἵημι, seu ἴω, mitto.

Προΐεμαι, Jon. & προΐεμαι, Attic. seu Dor. pro προΐεναι, præs. inf. act. verbi προΐημι, præmitto, negligo.

Προϊέμεν☉, ὁ, emittens, præs. part. pass. προΐεται, 3. singul. præs. ind. verbi ejusdem.

Προϊέναι, pro καθιέναι, projicere, dejicere, & pro ἐᾶν εἶναι, permittere, sinere.

Προΐζεσθε, ante alios sedete. ex πρὸ, & ἵζομαι. Th. ἵζω, sede e facio.

Προΐλαι, præmisit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προΐλλω. Th. ἴαλλω, mitto. f. αλῶ.

Προϊσι, emittit, ministrat, Dor. pro προ-ἰησι, 3. sing. præs. ind. a προΐημι. Th. ἵημι, mitto.

Πρόκτης, ου, ὁ, mendicus, petens gratis, Odyss. ρ. Item scurra, impostor, Suid. a πρὸ, & ἱκετεύω, supplico: vel quia προΐεκα petit.

Προῖξ, & πρόιξ, κός, ἡ, donum, dos, quam affert uxor: gratia. acc. προῖκα, sed adverbialiter etiam usurpatur, pro gratis, sine mercede. q. a πρὸ, & ἴκω, venio, quia est donum, quo quis alium prævenit ultro: vel quod dos, sive pactum de dote celebrationem nuptiarum præcedat. Etymolog. ducit a πρὸ, & οἶκ☉, domus, quod dos in generi domum præmittatur. Aut a πρόεσις, largitio, quod a προΐεμαι, effundo largiter.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι.

Προΐσημι, præficio. f. προήσω, ind. præs. med. προΐσαμαι, σαι, ται, præsum, cum gen. Th. ἵστημι, sto.

Προΐσχειν, & προϊσχέσθαι, Jon. pro προτείνειν, prætendere.

Πρόϊτος, ε, ὁ, sordidus. quia solet προΐεσθαι, projici, abjici.

Προϊών, ὄντος, ὁ, & in f. g. προιῶσα, a. 2. part. verbi πρόειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ind. ἴον.

Προΐωξις, ωσ, ἡ, persecutio, prosecutio, per syn. pro προδίωξις, a προδιώκω, Th. διώκω, persequor. f. ξω. p. χα.

Πρόκα, adv. statim, extemplo, subito ut puto, more πρόκει, id est, hinnuli, qui velox.

Προσκαθεστηκώς, gen. singul. f. g. perf. part. act. verbi προσκαθίστημι, ante constituo. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἵστημι, statuo. f. στήσω. p. ἕστηκα, seu ἑστακα. a. 2. ἔστην.

Προκαλέσομαι, provoco. Th. καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα. προκαλέσομαι ἐς ὁμολογίαν αὐτὸς, hortor ipsos ad deditionem, Herodot.

Προκαλίζετο, provocabat, 3. sing. imperf. Jonic. verbi προκαλίζομαι, provoco, suadeo, rogo.

Προκαμών, ὄντ☉, ὁ, a. 2. part. activ. a προκάμνω, prælaboro. Th. κάμνω, laboro. fut. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Προκάρω☉, ν, ὁ, ἡ, præceps, capite deorsum vergens. Th. κάρηνον, ν, τὸ, caput.

Προκατηγγέλλω, prænuncio, ante denuntio, ante promitto, 2. ad Corinth. 9. f. ελῶ. p. προκατήγγελκα. a. 1. προκατήγγειλα. perf. part. pass. προκατηγγελμέν☉, prænunciatus.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi προκαταλαμβάνω, præoccupo. quod ex πρὸ, κατὰ, & λαμβάνω, capio.

Προκαταρκτικὸς, ὴ, ὁ, principalis, primarius. ex πρὸ, κατὰ, & ἄρχομαι, incipio. Them. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Προκατορτίζω, prius absolvo, præconcinno, præcompono, 2. ad Corinth. 9. fut. ίσω. aor. 1. προκατήρτισα. 2. 3. sub. act. προκατορτίσω, ης, η, & in 3. plur. προκατορτίσωσι. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἀρτίζω, perficio.

Προκατειλημμένοι, ης, ὴ, perf. part. passiv. fœm. gen. verbi προκαταλαμβάνω, præoccupo. quod vide in προκαταλαβεῖν.

Προκατήγγελε, αι, ε, a. 1. ind. act. προκατήγγειλα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκατηγγέλλω, ante denuntio.

Προκατήμενος, Jon. pro προκαθήμενος, ὁ, ante sedens, præs. part. a κάθημαι, sedeo.

Προκαπίζειν, Jon. pro προκαθίζειν, propalam sedere.

Προκατορθήμενοι νῆες, naves, quæ exploratum præmittuntur, f. 1. part. med. pl. num. ab ὄπτομαι, video.

Προκείμαι, σαι, ται, proponor. hinc part. præs. προκείμενος, η, ον, propositus. f. προκείσομαι. præs. inf. προκεῖσθαι. quod ex πρὸ, & κεῖμαι, jaceo.

Προκεκηρυγμένον, τὸ, pronuntiatum, perf. part. pass. = προκήρυσσω, pronuntio.

Προκεχειροτονημένους, prius designatis, dat. pl. perf. part. pass. a προχειροτονέω. Ex χεὶρ, manus, & τείνω, tendo.

Προκηρύσσω, vel Att. ττω, ante prædico. fut. ξω. a. 1. προεκήρυξα. perf. προκεκήρυχα. perf. pass. προκεκήρυγμαι.

Προκλέης, έ☉, ὁ, Procles. nom. propr.

Προκληθείς, έντ☉, ὁ, provocatus, a. 1. part. pass. a προκαλέομαι, provocor.

Προκλυτὸς, ὴ, ὁ, præauditus, præcognitus. Th. κλύω, audio.

Προκοπὴ, ῆς, augmentum, processus, progressus, προκοπὴ ἐς τὴν ἀρετὴν, progressio ad virtutem. Bion apud Laertium ajebat, τὴν οἴησιν ἐγκοπὴν εἶναι προκοπῆς, opinationem esse profectus retardationem.

Προκόπτω, proficio, progredior, procedo. fut. ψω. imperf. προέκοπτον. perf. act. προκέκοφα. perf. med. προκέκομμαι. præterea, transeo, ad Rom. 13. unde προκοπὴ, ῆς, ἡ, profectus. ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum, mora. Th. κόπτω, scindo.

Πρόκεμαι, αι☉, τὸ, proprie, prælatio, qua alii alium anteponimus. a προκείνω, antefero. Th. κρίνω, judico.

Προκρίνω, εις, ει, antefero. antepono. præs. inf. προκρίνειν. Th. κρίνω, judico.

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur naves aliæ post alias, seu super alias in continua serie. a κροσσὸς, ῦ, ὁ, fimbria. vel κροσσαὶ, scalæ.

Προκυρόω, ῶ, ante sancio. fut. ώσω. perf. προκεκύρωκα. perf. pass. προκεκυρωμέν☉, η, ον, prius sancitus. quod a κυρόω, ratum habeo, auctoritatem do.

Προκώμιον, ν, τὸ, Pindar. pro πρόοιμον, τῷ πρὸ κώμου γραφόμενον. Quod ante κῶμον, hymnumque scribitur, aut canitur. Hymni procœmium.

Προλαμβάνω, præoccupo: præripio præcurro, anteverto. Aphrod. in Probl. præcedo, Synes. opinor, existimo, Lucian. fut. προλήψομαι. p. προείληφα. a. 2. προέλαβον, ες, ε, præoccupavi. Th. λαμβάνω, capio.

Προλέγω, prædico, prius commemoro, præoccupo. imperf. προέλεγον. dat. præs. part. act. προλέγοντι.

Προλελοιπότες, οἱ, relicti, nom. plural. part. p. m. verbi προλείπω, relinquo.

Προλεσχωσύνη, vide in λεσχωσύνη. Th. λέσχη, ἡ, fermocinatio.

Προλιπόνδ', & προλιπόντ', pro προλιπόντα, acc. singul. & pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω, relinquo. vide προλιπών.

Προλιπὼν, ὼν, ὁ, relinquens, & in f. g. προλιπῶσα, a. 2. part. act. verbi ejusdem. vide προλελοιπότες.

Πρόλοχ☉, ν, ὁ, nomen viri, Prolochus. q. d. primus insidiator.

Προμάθεια, ας, ἁ, Dor. pro Προμήθεια, ἡ, ταπεὶ πρόνοια, ἡ, providentia.

Προμαθεῖν, prædidicisse, a. 2. inf. act. verbi μανθάνω, disco.

Προμαθὴς, ῆος, ὁ, Dor. pro Προμηθὴς, Prometheus.

Πρόμαλ☉, ν, ἡ, plantæ species, myrica. Hippocr.

Προμαρτύρομαι, ante testor, prænuntio. fut. ὔσομαι. a. 1. med. προεμαρτυράμην, ω, ατο, quod a μαρτύρομαι, testor.

Προμαχεών, ῶν☉, ὁ, ἡ, Jon. pro προμαχὼν, ῶν☉, ἡ, propugnaculum.

Προμαχίζω, in prima acie pugno. Iliad. γ. f. ίσω. Th. μαίχομαι, pugno. f. μαχήσομαι.

Προμάχοις, & Jon. προμαχῆσι, propugnatoribus, dat. plur. a πρόμαχ☉, ν, ὁ, ἡ. Th. μάχομαι, pugno.

Προμάχων, gen. plur. a πρόμαχ☉, ν, ὁ, antesignanus, propugnator in prima acie pugnans, Iliad. γ. Est & genus placentæ. Dicebatur etiam πρόμαχ☉, qui præbibendo cæteris præibat, Athen.

Προμελετῶ, ῶ, præmeditor. fut. ήσω. perf. προμεμέλετηκα. a. 1. προεμελέτησα. quod a μελετάω, curo, meditor.

Προμεριμνῶ, ῶ, ante fum sollicitus. fut. ήσω. q. προμεμεριμνηκα. quod a μεριμνάω, anxie cogito.

Προμετωπίδιον, ν, τὸ, frontale. ex πρὸ, & μέτωπον, ν, τὸ, frons. Th. ὄπτομαι, video.

Προμηθέομαι, curam alicujus gero, ex πρὸ,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πρὸ, & μήδ-ω, ε-ω, τὸ, cura. hinc προμηθία, & προμηθίη, Jon. pro προμήθεια, providentia.

Προμηθεύς, έως, ὁ, Prometheus, nomen viri. q. à μήδ-ω, ε-ω, τὸ, cura.

Προμιγῆναι, misceri, a. 2. inf. paſſ. verbi προμίγνυμι. Th. μίγνυμι, miſceo.

Προμολέω, progredior, procedo, præcedo. ex πρὸ, & μολέω, ſeu μόλω, venio, eo. præt. μέμβλωκα, pro μεμόληκα.

Πρόμολη, ης, ἡ, veſtibulum, cacumen, eminentia, progreſſus.

Πρόμ-ος, ε, ὁ, antesignanus, primus in acie. contract. ex πρόμαχ-ος, primarius bellator.

Προναυμαχῶν, prælio navali dimicare. ex πρὸ, & ναυμαχία, navale prælium.

Προνέμω, ſeu προνεύω, tribuo: promoveo.

Πρόνηον, ου, τὸ, Jon. pro πρόναον, templi veſtibulum.

Προνοέω, ῶ, & οὐμαι, οῦμαι, procuro, prævideo proſpicio. fut. ήσω. perf. προνενόηκα. cum acc. præſ. inf. act. προνοεῖν. præſ. inf. paſſ. προνοεῖσθαι, præparare, comparare, procurare, Xenoph. προνοέομαι, conſulto, & de induſtria aliquid aggredior. Lycias in Apolog.

Πρόνοη, ης, ἡ, nomen mulieris, Pronoe.

Προνοήσας, αντ-ος, ὁ, a. 1. part. act. a προνοέω, prævideo.

Πρόνοια, ας, ἡ, & Jon. προνοίη, cura, prudentia, proviſio. ἡ θεῶν πρόνοια, Dei providentia, qua mundus regitur, ὁ θεὸς ἔσχεν αὐτῷ πρόνοιαν, Deus ei providit, Iſocr. πρόνοια etiam appellabatur Pallas, διὰ τὸ πρὸ τῆς ναοῦ ἱδρύσθαι, quia ante templum ſedebat. Æſchines contra Cteſiphontem.

Προνοοῦσι, 3. plur. præſ. ind. προνοέω-ω, gen. ſingul. part. præſ. verbi προνοέω, prævideo. hinc πρόνο-ος, providus.

Προνύξ, Poet. adv. idem valet, ac πρὸ νυκτὸς, ante noctem.

Πρόξ, προκὸς, ὁ, hinnulus, dama.

Πρόξεν-ος, & πρόξεν-ος, ου, ὁ, hoſpes publicus civitatis. Item qui nobis aliquid conciliat, & parat.

Προοιμιάσῃ, 2. ſin. ul. fut. 2. med. verbi προοιμιάζομαι, exordior.

Προοπτέον, proſpiciendum, & πρόοπτ-ος, manifeſtus. Th. ὄπτομαι, video.

Προορᾶν, ῶ, proſpicio, prævideo, conſulo. προορῶν, idem. προορέοντες τῆς σίτου, rei frumenta iæ conſulentes, Herodot.

Προορίζω, prius definio. f. ίσω, præt. προώρικα. a. 1. προώρισα, prædeſtinavi, decrevi exſequi. a. 1. part. activ. προορίσας, αντ-ος, ὁ, qui prædeſtinavit.

Πρόε, projice. aor. 2. imper. med. πρόεσο, πρόες, ῆ πρόου, verbi προΐημι, projicio. Th. ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Πρόσ-ω, Jon. pro πρόσω-ος, ὁ, ἡ, conterminus. ab ὅρ-ος, ου, ὁ, terminus.

Προοφειλόμεν-ος, η, ον, ante debitus. Th. ὀφείλω, debeo.

Πρόπαν, n. g. & πρόπας, m. g. univerſus, um, totus, totum.

Πρόπαρ, per apocopen a προπάροιθε, ante, e regione, in conſpectu.

Προπάσχω, ante patior, ante afficior. a. 2. προέπαθον. a. 2. part. act. προπαθών, όντος, ὁ. Them. πάσχω, patior. f. πείσομαι. p. m. πέπουθα. a. 2. med. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, ορ, ὁ, ſecundus auctor, qui vice parris, ſeu auctoris. Alioqui vulgo Græcis προπάτωρ eſt avus, progenitor, generis auctor.

Πρόπειρα, ας, ἡ, periculum, quod de re aliqua ſit, antequam aliquid aggrediamur. antegreſſa experientia. Th. πεῖρα, conatus.

Προπέμπω, deduco, præmitto, honoris gratia deduco, Eurip. f. ψω. a. 1. προέπεμψα. a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, ατω, deducendum cura. a. 1. ſub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, proſequar. a. 1. paſſ. προπεμφθῆναι, ῆς, ῆ, Them. πέμπω. mitto. fut. ψω.

Προπεπαιρεμέν-ος, vel προπεπαρεμέν-ος, qui ante aliquid intellexit, perf. part. paſſ. à πυνθάνομαι. audio. fut. πεύσομαι.

Προπεπωκώς, ότ-ος, ὁ, qui propinavit, perf. part. act. verbi προπίνω, propino.

Προπεσόντες, acc. ſing. aor. 2. part. act. a προπίπτω, procido. Thema πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Προπετῆ, acc. ſing. a προπετὴς, ές-ος, ὁ, ἡ, præceps.

Προπετὴς, ές, ὁ, ἡ, præceps, pronus, protervus, procax, temerarius, effuſus, effrænis. προπετὲς, præcipitanter, adverb. Ex πρὸ, & πέτω, pro quo in uſu eſt πίπτω, cado.

Προπεφραδμένα, prædeliberata, Dor. pro προπεφρασμένα, præſ. part. paſſ. nom. pl. n. g. Thema φράζω, dico.

Προπηλακισθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi προπηλακίζω, probro, & ignominia afficio. Th. πηλὸς, ὁ, ὁ, lutum.

Προπίπτοντες, οἱ, incidentes, nom. pl. præſ. part. verbi προπίπτω, procido.

Προποδίζω, procedo, progedior, ingredior. a ποδίζω, gradior. Hinc Mathematici προποδισμὸς ſtellarum dicunt, cum videntur de ſigno aliquo vel ad præcedentia, vel ad ſequentia procedere, & pergere.

Προποιέω, prius facio, occupo.

Πρόπολ-ος, ε, ὁ, ὁ ἀμφὶ τὸν ἑαυτοῦ κύριον πολὺν καὶ τρεφόμενος, qui circa dominum ſuum verſatur, ut ad imperata faciendo ſit paratior, miniſter, ſervus: ſacrificulus, ædituus, Ariſtoph. in Nub.

Προπρεών, ῶσ-ος, ὁ, promptus. q. πρόθυμος.

Προπρηνὴς, ές, ὁ, ἡ, præceps, pronus. Homer. Iliad. γ. Th. πρηνὴς, ές, ὁ, ἡ, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaſeos gratia pro προκυλίνδομαι, provolvor ad pedes alicujus more ſupplicis.

Προπύλαιον, & πρόπυλον, ε, τὸ, porticus, veſtibulum. πρόπυλα τῆς ἱερᾶς, templi veſtibulum. Herodot. Th. πύλη, ης, ἡ, porta.

Προρρεῖ, profluit, 3. ſing. præſ. ind. vide προρρέοντι.

Προρρέοντι, profluenti, dat. ſingul. part. præſ. Ex πρὸ, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ἔῤῥυκα.

Προρρᾶσι, prædico: profluo. f. ήσω. perf. προέῤῥηκα, & Attic. προείρηκα. Th. ῥέω, dico. f. ῥήσω. Heſych.

Προῤῥόσιον, εως, ἡ, vaticinium; oraculum. dativ. pl. προῤῥήσισι, verbi προῤῥέω. Apud Lucianum περὶ θυσ. capitur pro loco, in quo oraculum redditur.

Προῤῥίζοις, & πρόῤῥιξις, una cum radice, radicitus, Sophocl. Them. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Πρὸς, cum genitivo eſt a, ab, ex, erga, cum. cum dativo ad, apud, uſque. cum acc. in, apud, inter, ad, contra, propter, juxta, circiter. q. a παρὰ. Abſolute πρὸς eſt προσὸν, præterea. Sed πρὸς δὲ, ad hæc vero.

Προσάββατον, ου, τὸ, dies, qui ſabbathum antecedit.

Προσάγαγε, a. 2. imperat. act. προσαγάγω, γῃς, γῃ, a. 2. ſub. act. verbi προσάγω, adduco.

Προσαγορεύω, cognomino: alloquor, appello. f. εύσω. præt. προσηγόρευκα. præſ. paſſ. προσαγορεύομαι, ῃ, εται, cognominor. a. 1. ind. paſſ. προσηγορεύθην, ης, η. quod ab ἀγορεύω, verba facio in concione. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Προσαγορευτικὸς, ἡ, όν, compellativus, ſalutatorius, a, um. a προσαγορεύω, alloquor.

Προσάγω, adduco, admitto, admoveo, affero, appono, offero, Lucian. in Cauſaſo. accedo, appropinquo, Plutarch. in Galba. obrepo; προσάγουσι τοῖς βασιλεῦσι, obrepunt regibus. Idem. προσάγω τὸν λόγον, hoc verbis aggreditur, Plutarch. in Pericle. concilio, placo, Plut. in Publicola. f. ξω. p. προσῆχα. a. 2. προσήγαγον. a. 2. ſub. προσαγάγω, γῃς, γῃ. a. 2. part. προσαγαγὼν, όντος, ὁ, qui pertraxit. Th. ἄγω, duco. f. ξω.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, aditus, acceſſus: admiſſio: admotio. à προσάγω, admoveo.

Προσαιτῶ, ῶ, mendico, ſtipem oſtiatim peto. f. ήσω. p. πεπροσήτηκα. Th. αἰτέω, peto.

Προσακτέον, adducendum, verbale a προσάγω, adduco.

Προσαμύνει, tutatur, 3. ſingul. præſ. ind. act. verbi προσαμύνω, auxilior.

Προσαναβαίνω, aſcendo. f. βήσομαι. a. 2. προσανέβην, ης, η. a. 2. imper. προσαναβῆθι, & Att. ἀνάβαθι, per apocopen ἄναβα.

Προσαναλίσκω, impendo. f. προσαναλώσω. perf. προσανήλωκα. a. 1. act. προσανάλωσα. Ex πρὸς, & ἀναλίσκω, conſumo.

Προσαναπληρῶ, ῶ, ſuppleo. f. ώσω. a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα. Ex πρὸς, ἀνὰ, & πληρόω, impleo.

Προσανατίθεμαι, præſ. ind. paſſ. confero, adjicio, ſuperaddo. Item ſimul deliberо, in conſilium adhibeo. τοῖς μάντεσι προσανετίθεμεν-ος περὶ τοῦ σημείου, cum ſuper portento Chaldæos conſuluiſſet. Diodor. de Alexandro. προσανατίθημι, 2. ſingul. præſ. ind. act. προσανατίθημι, σω, τω, a. 2. ind. med. cum dat. quod ex τίθ-ος, ἀνὰ, & τίθημι, pono.

Προσανεσπάσθησαν, convulſi fuerunt, 3. pl. 2. 1. ind. paſſ. verbi προσαναστάω, convello.

Προσανὴς, έ-ος, ὁ, ά, Dor. pro πρᾶος, ία, ὁ, ἡ, mitis, lenis.

Προσάντης, έ-ος, ὁ, ᾶ, ἡ, acclivis, arduus, oppoſitus. κατάντης, declivis. ab ἄντα, coram.

Προσάπαξ, ſemel. duntaxat. Th. ἅπαξ, ſemel omnino.

Προσαπολείπομαι, ῶμαι, addo minas. fut. ήσ-ομαι. aor. 1. med. προσηπειλησάμην, ω, ατο, addidi minas.

Προσαρυλίνδουσαι, nom. plural. fut. 2. part. verbi προσαπέρυμι, ſimul pedo, una amitto. ſunt qui velint eſſe nom. plural. præſ. part. activ. verbi προσαπολέω.

Προσαρήρεται, adjungit, aptat, 3. ſingul. præſ. ind. paſſ. a προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præſens, ſignificans idem ac primitivum. Sic ab ἄρω, apto, congruo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα, & Att. ἄρηκα, unde præſens hoc ἀρήρομαι.

Προσαρηρότα, adaptata, nom. pl. n. g. vel acc. ſingul. m. g. præt. med. part. verbi προσάρω, adapto. Th. ἄρω, apto. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. p. m. ἦρα, & Att. reduplic. ἄρηρα, inde p. m. part. ἀρηρώς, ότος, ὁ.

Προσβαλλόντων, gen. plur. præſ. part. act. verbi προσβάλλω, adjicio. Th. βάλλω, jacio, mitto. f. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Προσβὰς, ὁ, adiens, a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, adeo, accedo. Th. βαίνω, eo, fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην. hinc & πρόσβασις, ὁ, acceſſus.

Προσβολὴ, ῆς, ὁ, oppugnatio, impetus, incurſus, impreſſio, tormentum, machina, Herodot. Thucyd. appropinquatio, tranſitus, trajectus. ὅση ἐ μάλιστα ἔνεστι καὶ τραχεῖα προσβολὴ, itinere non ſolum anguſto, ſed etiam aſpero, Polyb. ictus, plaga, vulnus, noxa ob læſum numen, Comment. Ariſtoph. in Pace. Plutarchus τὸν ἐκ προσβολῆς ἀγῶνα vocat pugnam, quæ in urbis aggreſſione, atque obſidione circa muros committitur. προσβολὴ dicitur etiam ἡ ακμὴ, cuſpis, & gladii mucro a Dione hiſtorico.

Προσγελάω, arrideo. Th. γελάω, rideo.

Προσγίνεσθαι, accedere ad aliquem.

Προσδαπανάω, ῶ, præterea inſumo, inſuper abſumo. fut. ήσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. 1. ſub. act. προσδαπανήσω, ῃς, ῃ. Them. δαπανάω, conſumo.

Πρὸς δὲ, Jon. pro πρὸς δὲ τούτοις, præterea.

Προσδέκομαι, Jonice pro προσδέχομαι, expecto.

Προσδέομαι, egeo, cum genit. δεῖσθαι, præſ. inf. δεόμενος, præſ. part. Them. δέω, unde δεῖ, opus eſt.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi προσδέχομαι, expecto.

Προσδέχομαι, expecto, præſtolor. διὰ φόβον προσδεχόμενοι, timentes, & cavenres, Plato de Leg. excipio, ſuſcipio aſſumo, admitto, Polyb. προσδέχη, præſ. imperat. f. ξομαι, perf. προσδέδεγμαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

a. 1. med. προσδέξωμαι, ω, ωτο. aor. 2. imperat. med. προσδέξαι, άσθω. Th. δέχομαι, capio.

Προσδοκάω, ῶ, expecto, ſpero. προσδοκῶ ἀπολεῖσθαι, confido, me probaturum, Æſchines. imperf. προσεδόκαον, ων. f. ήσω, a. 1. προσεδόκησα. quod a δοκῶ. idem ac Th. δοκάζω, obſervo, expecto.

Προσδοκέω, Jon. pro προσδοκάω, exſpecto.

Προσδοκία, ας, ἡ, expectatio: metus, opinio impendentis mali. Ariſt. in Probl. ſect. 7.

Προσδοκιμος, ὁ, qui expectatur, approbatus, imminens, impendens, adfuturus. προσδοκιμος δυώκμιός ἐστι Παννονίας, ex Pannonia copiæ expectantur, Plut. in Othone.

Προσδοκώμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. a προσδοκάω, expecto.

Προσδόσια, ας, ἡ, proditio. a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προσδραμών, ὁ, aor. 2. part. act. verbi προτρέχω, accurro. Th. τρέχω, curro.

Προσεάω, ῶ, permitto, ſino. fut. άσω. aor. 1. προσέασα. Th. ἐάω, ſino, permitto. f. ἐάσω. p. ἔακα.

Προσεβήσαντο, acceſſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi προσβαίνω, accedo.

Προσεγγελῶσιν, 3. plural. præſ. ind. activ. verbi προσεγγελάω, arrideo.

Προσεγγίζω, appropinquo. f. ίσω. p. προσήγγικα. a. 1. προσεγγισα. ab ἐγγίζω, appropinquo.

Προσεδεξάμεθα, 1. plural. imperf. verbi προσδέχομαι, expecto.

Προσεδέξησε, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, expecto.

Προσεδόκων, imperf. activ. προσεδόκαον, ων, verbi προσδοκάω, expecto.

Προσέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, accurro.

Προσεδρεύω, aſſideo. fut. εύσω. quod a πρόσεδρος, aſſeſſor. quod ab ἕδρα, ας, ἡ, ſella. Th. ἵζομαι, ſedeo.

Προσέθηκα, ες, ε, admovi, a. 1. ind. act. verbi προστίθημι, appono.

Προσέθε, 2. ſing. a. 2. ind. med. verbi προστίθημι, appono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθλω. a. 2. med. ἐθέμην, ἔθετο, Jon. ἔθεο, & per craſin Att. ἔθου.

Προσέιπε, alloquebatur, Att. vel Poet. pleonaſm. pro προσεῖπε, 3. ſingul. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσείπω. Th. ἔπω, dico. aor. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε.

Προσείκελος, η, ον, aſſimilis, ſimilis. ab ἔοικα, ſimilis ſum.

Προσειλήφει, 3. ſing. pluſq. perf. act. Att. verbi προσλαμβάνω, aſſumo. Them. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. præt. εἴληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προσείλε, 2. ſing. a. 2. med. verbi προσαιρέομαι, ὑμαι, allego. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ῆρμαι. a. 2. εἱλόμην. a. 2. med. εἱλάμην, ω, εσο.

Προσειναι, adeſſe, juvare, præſ. inf. a. πρόσειμι. Th. εἰμί, ſum.

Προσειπεῖν, alloqui, affari, a. 2. inf. act. a προσείπω. Th. ἔπω, dico. aor. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Πρόσειπι, 3. ſing. præſ. ind. 2 πρόσειμι, adeo. Th. εἶμι, eo.

Προσέχων, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, animum adverto, caveo. fut. προσέξω. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Προσεχέοντο, Jon. pro προσέχυντο, 3. plur. imperf. vide in προσέχυτο.

Προσεχεύτο, inſtabat, 3. ſingul. imperf. verbi πρόσκειμαι. Thema κείμαι, jaceo.

Προσεχολλήθη, ης, ἡ, a. 1. ind. paſſiv. verbi προσκολλάω, agglutino. fut. ήσω. præt. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Προσέψαε, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσκόπτω, offendo, impendo. fut. ψω, p. προσκέκοφα. a. 2. ſub. προσκόπω, ης, ἡ. perf. paſſ. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, ſcindo.

Προσεκτήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi προσκτάομαι, acquiro. Them. κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Προσεκύλισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσκυλίω, advolvo. Th. κυλίω, volvo. f. ίσω. p. κεκύλικα.

Προσεκυνίσε, 3. ſing. imperf. activ. verbi προσκυνέω, oſculor, adoro. fut. ήσω. p. προσκεκύνηκα. a. 1. προσεκυνήσα. quod ex πρὸς, & κυνέω, pro κυνῶ. Th. κύω, oſculor.

Προσέκυρσε, appulit, 3. ſingul. a. 1. ind. activ. Æolic. verbi προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, incido. fut. Æol. κύρσω.

Προσέλεκτο, alloquebatur, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Poet. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγομαι. Th. λέγω, dico. f. ξω. p. χα.

Προσελέξατο, verſavit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ejuſdem, & them.

Προσελεύσεται, 3. ſingul. f. 1. med. verbi προσέρχομαι, accedo.

Προσελήλυθα, p. m. verbi προσέρχομαι, accedo.

Προσελθών, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, accedo. fut. ελεύσομαι, 2. 2. ήλυθον, & per ſyncopen ἦλθον. præt. med. ἦλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, ὁ, attrahens, præſ. part. med. verbi προσέλκομαι. Th. ἕλκω, traho. f. ξω.

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, permaneo. Th. μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, admiſcuit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, admiſceo.

Προσεμπικραίνομαι, inſuper acerbor in aliqua re, ſævio. Ex πρὸς, ἐν, & πικραίνω, exacerbo. Th. πικρός, ά, όν, amarus.

Προσεμφερὴς, ές, ἐσσα, ἐσσαν, vide ἐμφερὴς, ſimilis.

Προσένεκε, Dor. pro προσῆνεκε, 3. ſingul. imperf. a προσφέρω, adnato. fut. ξω. Th. φέω, nato.

Προσενεγκάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. προσένεγκον, άτω. vide in προσενεχθέντος. προσενέγκας, a. 1. part. act.

Προσένεχθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi προσφέρω. Th. φέρω, fero. fut. οίσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Προσενήνοχα, ας, ε, p. m. Attic. verbi προσφέρω. vide in προσήνεγκα.

Προσενθυμεῖται, 3. ſing. ind. præſ. paſſ. verbi προσενθυμέω, intelligo. fut. ήσω. p. προσενθυμήκα, quod ex πρὸς, ἐν, & θυμὸς, ὁ, animus.

Προσεοικότα, acc. ſing. a προσεοικώς, ότος, ὁ, aſſimilis, decens, præt. part. med. quod ex πρὸς, & ἔοικα, ſimilis ſum. p. m. ἐοίκω.

Προσέπαισε, Attice pro προσέπαιξε, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, jocor. Them. παίζω, ludo, jocor. f. ξω, & σω.

Προσέπεσον, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, accido ad pedes. f. προσπεσοῦμαι. perf. προσέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσών, οῦσα, όν. Th. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι.

Προσεπιδείξαμαι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, inſuper oſtendo. quod ex πρὸς, ἐπὶ, & δείκνυμι, ſeu δεικύω, monſtro. f. ξω. p. δέδειχα.

Προσεπλάκη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi προσπλέκω, annecto. Th. πλέκω, necto. fut. ξω. a. 2. ἐπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi προσποιέομαι, fingo, ſimulo. Them. ποιέω, facio.

Προσέπτυκτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſiv. a προσπτύσσομαι. f. ξομαι. perf. paſſiv. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, circumvolutus, vel adplicitus ſum. Ex πρὸς, & πτύσσω, plico.

Προσεργάζομαι, lucrifacio, operam do, acquiro. fut. άσομαι. a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ασο. quod ab ἐργάζομαι, operor. p. εἰργασμαι. Th. ἔργον, ε, τὸ, opus.

Προσερῶ, 3. ſingul. verbi προσερέω, alloquor. quod ab εἶπα, dico. Th. εἶπα, dico.

Προσερώσω, 2. ſing. fut. 1. activ. verbi προσερόω, affigo, allido. Th. ἐρόω, figo, firmo. f. σω.

Προσεσβύγω, adructo. Th. ἐσβύγω, ructo. f. ξω. a. 2. ἤσυγον.

Προσέρχομαι, accedo, aggredior, ſubeo, adeo, cum dat. imperf. προσηρχόμην, ω, ετο. f. προσελεύσομαι. a. 2. προσηλθον, ες, ε. a. 2. imperat. πρόσελθε. a. 2. part. act. προσελθών, οῦσα, όν. p. m. προσελήλυθα. Them. ἔρχομαι, venio.

Προσέσθε, 2. plur. aor. 2. ind. vel imperat. med. verbi προσίημι, admitto. quod ab ἵημι, ſeu ἴω, mitto. Them. ἴω, idem.

Προσεσχηκα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi προσέχω, adhibeo.

Προσεταιρίζεσθαι ἑωυτῷ τινα, aliquem ſibi ſocium adjungere. Them. ἑταῖροι, ſodalis.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, vel άττω, mando, præcipio, ordino. f. p. προστέτακα. perf. paſſ. προστέταγμαι. perf. part. paſſ. προτεταγμένος, η, ον. Th. τάσσω, ordino.

Προσετεθέω, ης, ἡ, a. 1. ind. paſſ. verbi προστίθημι, appono.

Προσετίθει, 3. ſing. imperf. act. q. a προστιθέω, pro τίθημι, pono.

Προσετίθετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ejuſdem.

Προσεύξομαι, f. 1. med. verbi προσεύχομαι, precor.

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, petitio; item locus precationis proſeucha dictus. quod a προσεύχομαι.

Προσεύχομαι, precor, oro, vota nuncupo, imperf. προσηυχόμην, ω, ετο. fut. προσεύξομαι, a. 1. med. προσηυξάμην, ω, ασο, Attice. a. 1. imperat. med. προσεύξαι, άσθω. a. 1. ſub. med. προσεύξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. προσεύξασθαι. Th. εὔχομαι, precor.

Προσέφερεν, 3. ſingul. imperf. act. verbi προσφέρω, adfero. Th. φέρω, fero. f. οίσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφη, ης, ἡ, 1. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, alloquor. Them. φημὶ, ſeu φάω, dico.

Προσεφώνεον, alloquebantur, 3. plur. imperf. act. a προσφωνέω. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Προσεχὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, vicinus, attentus, continuus, contiguus. a προσέχω.

Προσέχοντος, gen. ſingul. præſ. part. act. verbi προσέχω, attendo.

Προσέχω, adhibeo, ſc. τὸν νοῦν, animum adverto, caveo. imperf. προσεῖχον, ες, ε. præſ. inf. προσέχειν. fut. προσέξω. præt. προσέσχηκα. a. 1. ſub. act. προσέξω, ης, ἡ. Th. ἔχω, habeo.

Προσεῶντος, gen. ſingul. part. præſ. verbi προσεάω, permitto. Th. ἐάω, ſino, f. ἐάσω. p. ἔακα. a. 1. ἔασα.

Προσέῳξα, ας, ε, occluſi, a. 1. ind. act. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, aperio.

Προσῆν, 3. ſing. ſub. verbi πρόσειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσαγγίζω, appropinquo.

Προσῆγε, accerſivit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, adduco.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. paſſ. verbi προσαγορεύω, cognomino.

Προσηγορία, ας, ἡ, appellatio, allocutio, compellatio. a προσαγορεύω, alloquor, appello.

Προσήκεται, ſimilis eſt, 3. ſing. perf. paſſ. Jon. dialyſi pro προσῆκται, verbi προσήκω, vel προσέοικα, ſimilis ſum. perf. paſſ. προσήγμαι, ήχθαι, ῆκται. Sed a προσέοικα eſt in perf. paſſ. προσεῖγμαι, ξαι, χθαι, & ſolura diphthongo, mutatoque augmenti gratia ε in η, προσήϊγμαι, Th. ἔοικα, ſimilis ſum. p. m. ἐοίκα.

Προσήκατο, admiſit, 3. ſingul. a. 1. med. verbi προσίημι, admitto. Them. ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Προσήκει, pertinet, 3. ſing. præſ. vel impersonale a προσήκω, pertineo. hinc προσήκων, οντος, & τὸ προσῆκον, pertinens. κατὰ τὸ προσῆκον, ut decet. τὰ προσήκοντα in plur. Th. ἥκω, venio.

Προσηλόω, ῶ, clavis affigo. fut. ώσω, p.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

προσήλωσα. a. 1. προσήλωσα. quod ab πάλω, clavis affigo. Th. πάλος, ου, ὁ, clavus.

Προσήλθον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi προσέρχομαι, accedo.

Προσήλυτος, ου, ὁ, ἡ, proselytus, qui, vel quæ ex Paganismo ad Judaismum accedebat: advena, peregrinus. a προσέρχομαι, accedo. in præt. med. προσήλυθα.

Προσημαίνω, ante significo, præsignifico.

Πρόσιμι, imperf. activ. verbi πρόσειμι, adsum.

Προσιωδραποδίσθαι, perf. inf. pass. verbi προσωδραποδίζομαι, insuper in servitutem redigo. vide ἀνδραποδίσασθαι.

Προσιώγκας, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, offero.

Προσιώτες, vide simplex ἰώπεον, dixi.

Προσιώχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, accedo, offero. Th. φέρω, fero. fut. οἰσω. perf. pass. ἰώχημαι.

Προσηνὴς, ὁος, ὁ, ἡ, benignus, lenis, mansuetus, blandus. Ex πρὸς, & ἠὺς, bonus.

Προσηρτημένος, ὁ, appensus, perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι. Them. ἀρτάω, appendo.

Προσήυδα, alloquebatur, 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω. f. ήσω, quod ab αὐδάω, loquor. imperf. ἠύδαον, ων, ας, ες, ας, α. Th. αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox.

Προσηύξαμην, ω, ατο, a. 1. med. Attic. verbi προσεύχομαι, precor.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσήκω, adduco. Th. ἄγω. fut. ξω. p. ηχα. a. 1. ἦξα.

Πρόσθε, ante, coram, antea, prius, ulterius, supra, priori loco. a πρό. πρόσθε βαλών, superans. πρόσθ' ἵππων, ante equos.

Προσθέω, a. 2. inf. act. προδρᾶν, ἐντος, a. 2. part. act. verbi προστίθημι, addo, oppono, pergo.

Προσθέσιος, gen. sing. f. g. a. 2. part. activ. verbi προστίθημι, vide in προσθεῖσα.

Προσθέμενος, ὁ, a. 2. part. med. verbi προστίθημι, appono, adjicio.

Πρόσθεν, antea, & Poet. πρόσθι. Them. πρό, ante.

Πρόσθησις, εως, ἡ, additio.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, a προστίθημι, addo. Th. τίθημι, pono.

Προσθήσομεν, 1. pl. fut. 1. activ. verbi ejusd.

Προσιέναι, præs. inf. act. προσίεσθαι, præs. inf. pass. a προσίημι, aggredior, admitto.

Προσίησαν, per Ectasim Poet. pro πρόσαν, 3. plur. imperf. verbi προσίημι, accedo. quod ab εἶμι, seu ἴημι, eo.

Προσιόντι, dat. sing. 2or. 2. part. act. a προσιών, ὄντος, ὁ, a. 2. part. verbi πρόσειμι, accedo.

Προσίσχειν, appellere, admovere. Them. ἴσχω, vel ἔχω.

Πρόσκαιρος, ὁ, ἡ, temporarius, quasi dicas, ad tempus durans. τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, quæ enim videntur, temporalia sunt. 2. ad Cor. 4. Th. καιρὸς, ὁ, occasio, opportunitas temporis.

Προσκαλεσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi προσκαλέομαι, ἐσαμαι, advoco. f. ἐσομαι. a. 1. med. προσεκαλεσάμην. a. 1. imper. med. προσκάλεσαι, άσθω. a. 1. sub. med. προσκαλέσωμαι, ῃ, ηται. perf. passiv. προσκέκλημαι. Th. καλέω, voco.

Προσκαρτερῶ, ω, cum dat. semper sum præsto, perduro, persto, insisto, persevero, assiduus sum, tolero. f. ήσω. a. 1. προσεκαρτέρησα. προσκαρτεροῦν τοῖς λόγοις, studiis perseveranter incumbens, Athen. προσκαρτερεῖν τινι, ab alicujus latere non discedere. Actor. 8.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, perseverantia, perpessio. a προσκαρτερέω, tolero.

Προσκέεται, Jon. pro πρόσκειται.

Πρόσκειμαι, adjaceo, vicinus sum, adhæreo. præs. part. προσκείμενος, η, ον. hinc προσκεῖσθαί τινι, aliquem urgere: assentiri. Th. κεῖμαι, jaceo.

Προσκεκλημένος, ὁ, a. 1. part. med. a προσκέκλημαι, adhortor. Th. κέλω, seu κέλομαι, jubeo, hortor. f. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ε, τὸ, cervical, pulvinar. & προτικεφαλὶ, ῖδος, ἡ, idem. quod ex πρὸς, & κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput.

Προσκηδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, curarum plenus, sollicitus, qui est affinis alicui. a κῆδος, ὲος, τὸ, affinitas, cura.

Προσκληρόομαι, ώμαι, consocior, cum dat. a. 1. pass. προσεκληρώθην, ης, ἡ, vide προσκληρόω.

Προσκληρόω, ῶ, forte allego, seu forte lectum adjungo, addico, quasique sortito affigo, & circumscribo, Lucian. fut. ώσω. præt προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, ου, ὁ, sors.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem, propensio, metaph. a libra. Ex πρὸς, & κλίνω, reclino.

Προσκολλάω, ῶ, agglutino, conglutino. f. ήσω. præt. προσκεκόλλημαι. a. 1. pass. προσεκολλήθην, ης, η. f. 1. pass. προσκολληθήσομαι, adhærebo. cum dat. seq. πρός. προσκολλᾶσθαι τῷ σώματι, corpori conglutinari. Aphrod. 2. Probl.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, offendiculum, offensio, impedimentum, obex. a προσκόπτω, offendo.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offensio. Polyb. προσκοπὴν διδόναι, offensioni esse, 2. ad Cor. 6. ἐς προσκοπὴν νεῶν, ad impediendas naves, vel ad speculandum. Thucyd.

Προσκόπτω, offendo, impingo, collidor. cum dat. vel seq. πρὸς, cum accus. fut. ψω. præt. προσκέκοφα. a. 1. προσέκοψα.

Προσκρουσάσης, gen. sing. fœm. g. aor. 1. part. act. verbi προσκρούω, impingo, offendo. Th. κρόω, pulso.

Προσκτήσομαι, acquiro, adjungo, insuper acquiro, seu paro, Ifocr. in Evag. a κτάομαι, possideo.

Προσκυλίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi προσκυλίω, advolvo.

Προσκυλίω, advolvo. f. ίσω. p. προσκεκύλικα. a. 1. προσεκύλισα. Them. κυλίω, volvo.

Προσκυνέω, proprie osculor: colo, supplico, adoro, veneror, cum acc. & sæpe dat. f. ήσω. a. 1. προσεκύνησα. præt. προσκεκύνηκα.

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator. προσκυνητὰς, ὰ, ὁ, adorandus. Nazianz.

Προσκυσάμενος, ε, ὁ, ἡ, a. 2. part. med. προσλαβὼν, addens, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, assumo.

Προσλαλέω, alloquor, colloquor. cum dat. f. ήσω. perf. προσλελάληκα. a. 1. προσελάλησα. aor. 1. inf. act. προσλαλῆσαι.

Προσλαμβάνω, accipio præterea, admitto, occupo, mihi ascisco, assumo, excipio, accipio, cum accus. fut. προσλήψομαι. aor. 2. προσέλαβον. a. 2. inf. activ. προσλαβεῖν. προσλαβὼν ὁ μέλλον ἓξ τὰς ἐπιτηδειοτάτας, assumptis sex accommodatissimis, Xenoph. Sed προσλαβεῖν τροφῆς, assumere aliquid cibi, tanquam verbum desiderii, cum genit. Act. 27. 34. a. 2. med. προσελαβόμην, ου, ετο. a. 2. imperat. med. πρόσλαβε, έσθω, recipe.

Πρόσληψις, εως, ἡ, assumptio, comprehensio.

Προσλογιζέσθω, ὁ, adnumerandus. a λογίζομαι. Th. λέγω.

Προσμεῖναι, a. 1. inf. προσμείναι, αντος, ὁ, a. 1. part. verbi πρόσμένω, permaneo.

Προσμενέτω, expectet, 3. singul. imperat. præs. act. verbi ejusdem.

Προσμένω, permaneo, sustineo, cum dat. f. προσμενῶ. a. 1. ind. act. προσέμεινα. a. 1. ind. προσμεῖναι. Th. μένω, maneo.

Προσμιγνύω, admisceo, adjungo, confligo. προσμίξαι, appellere aliquo, a. 1. inf. προσμιγνύναι τινὰ κράτει, aliquem victoriæ compotem efficere, præs. inf. act. verbi προσμίγνυμι, seu προσμιγνύω.

Πρόσοδος, ου, ἡ, accessus, aditus. Th. ὁδὸς, ῆ, via.

Προσοίσειν, f. 1. inf. act. verbi προσφέρω, adfero.

Προσοίσησθε, 2. pl. aor. 1. sub. med. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, accedo, adeo. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι.

Προσομαρτῆ, comitetur, 3. sing. præs. sub. act. verbi προσομαρτέω, ῶ, comitor. quod ex πρὸς, & ὁμαρτῶ. f. ήσω. sequor. Th. ὁμαρτῆ, idem ac ὁμοῦ, simul.

Προσομιλεῖν, conversare, præs. imper. act. a προσομιλέω. f. ήσω. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, turba.

Πρόσομβρος, ὁ, ἡ, vicinus, confinis. ex ὁμὸς, & ὄρος, Jon. pro ὄρος, ου, ὁ, terminus.

Πρόσον, οντος, τὸ, præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Προσορμίζομαι, appello, vel pervenio in portum. fut. ίσομαι. perf. pass. προσώρμισμαι. aor. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η. quod ab ὁρμίζω, navem in stationem subduco. Th. ὅρμος, ου, ὁ, statio navium.

Πρόσορ, pro πρόσορσο, admitte, a. 2. imper. med. verbi προσίημι. Th. ἴημι, seu ἕω, mitto. f. ήσω, a. 2. ἧσω, a. 2. imperat. med. ἔσο, έω, & οῦ.

Πρόσουδίζω, humi allido, prosterno. The. οὖδος, εος, τὸ, solum.

Πρόσουρος, ε, ὁ, vicinus, conterminus. ab οὖρος, Jon. pro ὄρος, ου, ὁ, terminus.

Προσσῶσαι, acc. singul. part. præs. f. g. a πρόσειμι, adsum. Them. εἰμὶ, seu ἔω, sum. præs. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, insuper debeo. fut. ήσω. p. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, debeo, f. ήσω.

Προσοχθέω, idem ac προσοχθίζω.

Προσοχθίζω, infensus sum, cum dat. f. ίσω. p. προσώχθικα. a. 1. προσώχθισα, ας, ε. quod ab ὀχθίζω, idem cum Th. ὀχθέω, indigor.

Πρόσοψις, εως, ἡ, facies, vultus: aspectus, prospectus.

Πρόσπαιος, ε, ὁ, recens, novus, subitus. ἐκ προσπαίου, repente, recenter. πρόσπαιος, idem.

Προσπασσαλεύω, paxillis affigo, defigo. Them. πάσσαλος, ε, ὁ, paxillus, clavus ligneus.

Πρόσπεινος, ε, ὁ, ἡ, qui valde esurit, esuriens, famelicus. a πένα, ης, ἡ, fames.

Προσπεσόσαν, acc. sing. a. 2. part. f. a προσπίπτω, irruo.

Προσπήγνυμι, affigo, cruci affigo. f. ξω. p. προσπέπηχα. a. 1. προσέπηξα. a. 1. part. activ. προσπήξας, αντος, ὁ. Them. πηγνύω, seu πήγνυμι, compingo. f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi προσπήγνυμι, affigo.

Προσπίπτουσι, 3. plur. ind. præs. verbi προσπίπτω, procido.

Προσπίπτω, accido ad pedes, incido. cum dativ. imperf. προσέπιπτον, ες, ε. f. προσπεσοῦμαι. p. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, ὸν. Th. πίπτω, cado.

Προσπελάζω, per syncopen pro προσπελαύζω, idem ac simplex πλάζω, per syncopen pro πελάζω, appropinquo, accedo. Th. πέλας, prope.

Προσπλωτὸς, ὴ, ὸν, navigabilis, e, a πλῶμι, seu πλέω, navigo.

Προσποιέομαι, οῦμαι, simulo, præ me fero: acquiro: subtorno. imperf. προσεποιούμην, ώμην, ου, οῦ, εσθο, εσθω. Th. ποιέω, facio.

Προσσορῶ, 2. sing. præs. ind. vel sub. pass. verbi προσποιέομαι, simulo.

Πρόσπολος, ὁ, ἡ, famulus. a. Th. πέλω, verso.

Προσπορεύομαι, accedo, procedo, progredior. cum dat. f. εὐσομαι. perf. προσπεπόρευμαι. προσπορευμένου μηνὸς, procedente, & labente mense. Th. πείρω, transeo. f. ρῶ. p. κω. p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω. idem ac Th. πταίω, offendo.

Προσπτῆσαι, a. 1. inf. activ. verbi προσίπταμαι, advolo. f. πτήσω. a. 2. ἔπτην, a. 2. med. ἐπτάμην. Th. ἵπταμαι, volo, 2a.

Προσρεῖν, affluere. Th. ῥέω, fluo.

Προσρήγνυμι, illido. f. ξω. perf. προσέρρηγα. a. 1. προσέρρηξα, ας, ε. Them. ῥήγνω, seu ῥήγνυμι, frango. fut. ξω.

Πρόσσω ἔ ὀπίσσω, præsentia, & futura. gen. ους, pro πρόσω. Th. πρὸ, ante.

Προστάγματος, gen. plural. a πρόσταγμα, ατος, τὸ, mandatum. quod a προστάσσω, mando. Th. τάσσω, vel ττω, ordino, f. ξω. perf. τέτυχα. perf. pass. πέταγμαι.

Προσ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Προσέλθω, a. 1. inf. act. προσελθεῖν, 3. sing. a. 2. sub. act. vel 2. sing. a. 2. sub. med. verbi προσέρχομαι, mando.

Πρόσταξις, εως, ἡ, ordinatio, mandatum. ab eodem verbo, & rhem.

Προστάσσω, 1. plural. fut. 1. ind. act. verbi προστάττω, jubeo, impero, mando.

Προστάττω, vel ἀττω, mando, præcipio. f. ξω. p. προστέταχα. a. 1. προσέταξα, ας, ε. perf. pass. προστέταγμαι. perf. part. pass. προστεταγμένος, η, ον, & in plur. n. g. τὰ προστεταγμένα σοι, quæ tibi præcepta sunt. Th. τάσσω, vel τάττω, ordino. f. ξω.

Προστάτης, ου, ὁ, patronus, Plutarch. in Mario. dux, præfectus, præsul, præses, Xenoph. auxiliator, defensor, tutor, Sophocl. in Œdipo.

Πρόσταις, ιδος, ἡ, hospita. sic vocatur Phœbe, Rom. 16. 2. quæ Christianos hospitio excipere solita fuit. Item tutatrix, patrona, Chrysost.

Προστατοῦντι, dat. sing. part. præs. a προστατέω, præsum. quod a προστάτης, ου, ὁ, præses. hoc a προΐστημι. Th. ἵστημι.

Προστεθεῖς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. a προστίθημι, appono.

Προστεθέον, apponendum, verbale a προστίθημι, appono.

Προστεθήσομαι, ῃ, εται, apponar, fut. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, appono, pergo.

Προστεταγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi προστάσσω, mando.

Προστείναι, a. 2. inf. act. a προστίθημι, appono.

Προστείς, έντος, ὁ, præs. part. act. προσκείναι, præs. inf. activ. ejusdem verbi.

Προστίθεμαι, 1. plur. præs. ind. act. προτιθέμενος, η, ον, præs. part. pass. verbi προστίθημι, appono.

Προστίθημι, appono, pergo. imperf. act. προσετίθουν, & in 3. singul. προσετίθη, & προσετίθει, tanquam a προτιθέω. fut. προθήσω. perf. προστέθεικα. a. 1. προσέθηκα, adjeci. a. 2. προσέθην, ες, η. 2. a. 2. imperat. act. πρόσθες, auge. a. 2. inf. προθεῖναι. a. 2. part. act. προθείς, ῖσα, ἐν, pergens. præs. pass. προστίθεμαι, adjungor. imperf. προσετιθέμην, σο, το. a. 1. ind. pass. προσετέθην, ης, η. fut. 1. pass. προστεθήσομαι, ῃ, εται, apponar. a. 2. med. προσεθέμην, σο, το, perrexi.

Προστραπών, όντος, ὁ, qui evertit aliquid, ac in suam potestatem redegit, a. 2. part. act. verbi προστρέπω. Th. τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα.

Προστρέχω, accurro, & in 3. plur. προστρέχουσι. fut. δράμω. perf. προσδεδράμηκα. aor. 2. προσέδραμον, ες, ε. a. 2. part. activ. προσδραμών, όντος, ὁ. præt. med. προσδεδράμημαι. Th. τρέχω, curro.

Προσυκοδόξαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi προσυποδείκνυμι, ostendo. quod ex πρός, ὑπὸ, & δείκνυμι, monstro. fut. ξω.

Προσφάγιον, ου, τὸ, idem ac τὸ ὄψον, quicquid cum pane comeditur, pulmentarium. Ex πρός, & φάγω, edo.

Πρόσφατος, ον, ὁ, ἡ, proprie recens dictus, vel occisus, & in genere recens, juvenis, junior. πρόσφατον, adverb. pro νεωστί, modo, nuper, recenter. Thema φάω, loquor, vel occido. perf. pass. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adverb. nuper, recens: nuperrime.

Προσφερὴς, ἐς, ὁ, ἡ, similis, assimilis. Item conducibilis. Herodot. inde προσφέρω, similem esse.

Προσφέρω, offero, affero, profero, adhibeo, injicio. imperf. προσέφερον. f. προσοίσω. a. 1. προσήνεγκα. præt. med. προσενήοχα, ας, ε, obtuli. Attice pro προσηνόχα. προσφέρω σοι τὰ βοηθήματα, tibi remedia admoveo, Aphrod. προσήνεγκε τὰς χεῖρας ἑαυτῷ, sibi manus attulit, Polyb. προσφέρω λόγον, alloquor. Herodor.

Προσφιλὴς, ἐς, ὁ, ἡ, amabilis, gratus. Th. φίλος, η, ον, amicus.

Πρόσφορα, ας, ἡ, oblatio: probrum, Polyb. hinc πρόσφορος, commodus, aptus, conveniens, congruus. a προσφέρω, offero.

Πρόσφορος, ος, ὁ, nomen pro participio προσφερόμενος, & hoc pro φερόμενος, allatus, advectus. Et pro ἐπιτήδειος, accommodatus, aptus, conveniens.

Προσφυὴς, acc. sing. a προσφυὲς, έος, ὁ, ἡ, accommodatus, aptus, commodus, adhærens. hinc προσφυέως, Jonic. adverb. scite. a προσφύω, adnasci facio, adhæreo.

Πρόσφυξ, υγος, ὁ, perfuga, profugus. Item cliens in Pandect. Græcis.

Προσφῦσα, adhærens, a. 2. part. act. f. g. verbi πρόσφυμι, seu προσφύω, adhæreo. Th. φύω, nascor.

Προσφωνέω, ῶ, acclamo, alloquor, appello. cum dat. nuncupo, consecro, devoveo. fut. ήσω. perf. προσπεφώνηκα. aor. 1. ind. act. προσεφώνησα.

Προσχέθομαι, prætendo, idem ac προέχομαι, seu ἔχω.

Πρόσχειρος, ος, ὁ, ad manum situs. Ex πρός, ad, & χείρ, χειρὸς, manus.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, prætextus, color, species, decus, dignitas, amplitudo, Aristot. integumentum, Aristot. l. 2. Rheror. causa, occasio, Thucyd. Demosth. persona, larva, Suid. proœmium, initium, Plato in Hippia majore.

Πρόσχυσις, 2. sing. a. 2. sub. act. προσχέω, a. 2. inf. verbi προέχω, obtendo, objicio.

Προσχρέσθαι, vide χράζειν.

Προσχρῶντες, nom. plural. a. 2. part. activ. προσχρῶν, όντος, ὁ, verbi προέχω, prætendo, præemineo. Th. ἔχω.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, affusio, effusio, profusio. a προσχύω, affundo. fut. ύσω. p. πρόσκεχυκα. perf. pass. προσκέχυμαι, σαι, ται.

Πρόσχωρος, ος, ὁ, vicinus, accola, finitimus. hinc προσχωρέω, accomodo. Th. χώρος, ου, ὁ, locus.

Προσψαύω, attingo, primoribus digitis tango. cum dat. f. αύσω. præt. προσέψαυκα. quod ex πρὸς, & ψαύω, idem ac ψάω, contingo. cum genit.

Πρόσω, adv. in anteriorem partem, ante, ultra, ulterius, a fronte, eminus, longe, procul. πρόσω σοφίας, supra sapientiam, Philostr. Th. πρὸ, ante.

Προσώδης, εος, ὁ, fœtidus, Hippocr. ab ὄζω. f. ὀζήσω, oleo. Sed προσωδὴς, inflatus, tumidus, ab οἰδέω, tumeo.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus. ex πρὸς, & ᾠδὴ, ἡ, cantus. Critias cantus citharœdicos προσῳδίας appellavit, Poll.

Προσώπασι, per metaplasm. pro πρόσωσι, dat. plur. a πρόσωπον, ου, τὸ, facies, vultus.

Προσωποληπτέω, ῶ, faciem, personam respicio. fut. ήσω. hinc προσωπολήπτης, ου, ὁ, personarum acceptor, qui accipit faciem, id est, movetur rebus illis externis. quod a πρόσωπον, facies, & λαμβάνω, capio.

Προσωπολημψία, ας, ἡ, acceptio personarum, ad Ephes. 6.

Πρόσωπον, ου, τὸ, facies, persona, vultus, aspectus; initium, Pindar. homo, Phocyl. πρόσωπον in acie dicitur frons. κατὰ πρόσωπον ἄγειν τὸν στρατὸν, copias instructas a fronte ducere, & recta in hostem tendere, Xenoph. 1. Paed. κατὰ πρόσωπον, coram, Diodor. Sicul. larva, species, figura, Lucian. Theologi πρόσωπον vocant personam, non qualis fuit Roscii in theatro, sed substantiam individuam, & intelligentem, quam etiam ὑπόστασιν appellant: qualitatem inseparabilem dixit Valla, ut est color, & lux in Sole. βλέπειν εἰς πρόσωπον, λαμβάνειν πρόσωπον, respicere faciem. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, facie ad faciem, hoc est coram. 1. Cor. 13. vers. 12. Hebraismus. Sumitur etiam πρόσωπον pro fronte domus.

Προσωποποιία, ας, ἡ, fictio personæ.

Προσωρμίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, appello in portum. fut. ίσομαι. perf. pass. πεσώρμισμαι. a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η.

Προσώτατον, longissime, ulterius, superlat. a πρόσω, quod vide. πρωτατέω, ulterius. Jonic.

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσοχθίζω, infensus sum. f. ίσω. præt. προσώχθικα.

Προτακμοίμην, a. 2. opt. med. verbi προτάμνω, præcindo.

Προταμών, ὁ, præcidens, a. 2. part. activ. verbi ejusdem.

Προτάσσω, vel άττω, præstituo, præordino, præfinio, præfigo. fut. ξω. perf. προτέταχα. perf. pass. προτέταγμαι.

Προτεθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. verbi προτίθημι, propono.

Προτείνω, distendo, protendo, in medium affero. Item prærendo, præ me fero. Plato 2. de Rep. f. ενῶ. a. 1. προέτεινα. perf. προτέτακα. Th. τείνω, tendo.

Πρότερμος, Jon. pro πρόπαρος, prior.

Πρότερον, 3. sing. præs. ind. a πρότερος, prior sum, præco.

Προτερόεσσιν, dat. plur. Jon. a πρότερος, prior, antecedens, superior, natu major.

Πρότερος, α, ὁ, prior. dat. plur. πρότεροισι. hinc πρότερον, adverb. ante.

Πρὸτι, idem ac πρὸς. Dor.

Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω, alligo, appello, affigo, agglutino: item attribuo, defero. a πρὸς, & ἅπτω, necto.

Προτιβάλλεται, coerces, Dor. & Jon. pro προσβάλλῃ, 2. singul. præs. sub. pass. verbi προσβάλλω, aggredior, coerceo.

Προτιθέγμενος, Doric. & Æolic. pro προσδεχόμενος, ὁ, præt. part. pass. verbi προσδέχομαι, admitto, expecto. Th. δέχομαι, capio. fut. ξομαι. vide & simplex δέχομαι.

Προτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, adspicere, præs. inf act. verbi εἶδω, video.

Προτιελεῖν, propellire, præs. inf. pro imperat. Dor. verbi προτιελέω, pro προσειλέω. Th. ειλέω, verto.

Προτιελεῖν, eodem modo pro προτιλεῖν, a. 2. inf. verbi προσιμέω. Th. οἶμι, capio. f. ἴσω. p. ἧκα. a. 2. εἶλον.

Προτίθημι, propono, exhibeo, præfero, præopto, Eurip. f. προθήσω. perf. πεπρόθεικα. a. 2 med. προεθέμην, σο, το, proposui. Th. τίθημι, pono.

Προπμάσσω, Dor. pro προσμάσσω, attingo. Th. μάσσω, vel ἄττω, pinso, subigo, tango. fut. ξω.

Προτιμέων, præs. part. act. a προτιμάω, pluris facio, præfero. quod a τιμὴ, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.

Προτιόσσομαι, aspicio, præsagio, Doric. pro προσόσσομαι, quod Æolic. esse ferunt pro προσεῖπαμαι. Th. ἔοπτομαι, video. f. ὄψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσσομαι, auguror. Th. ἔσσα, ης, ἡ, vox, omen.

Πρύτμησι, ῃ, ἡ, ipsa actio præscindendi, id, quod præscinditur. unde & umbilicus aspidis πρύτμης dicitur, quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus præscindi solet. aut quoniam juxta umbilicum in duo dividitur medius homo. Quod ex πρὸ, & τέμνω, seco. perf. τέτμηκα.

Προτύνουσι, dat. plur. a πρότυνος, ου, ὁ, vel πρότονος, ου, τὸ, funis ilic, qui deducitur a malo ad proram. Th. τείνω, tendo. p. m. τέτονα.

Προτὶ, prius, antea, antehac, antequam, dudum, Aristoph. ἐν τῷ προτὶ χρόνῳ, tempore superiori. Herodot.

Προτρέποντο, revertebantur, 3. plural. imperf. passiv. Jonic. Ex πρὸ, & τρέπω, verto.

Προτρεπτικὸς, ὴ, ὁ, adhortatorius. a προτρέπω, adhortor.

Προτρέπω, ante me verto, subsistentem, & cunctantem urgeo, suadeo, exhortor, invito. προτρέπω ἀνθρώπους ἐπ' ἀρετὴν, ad virtutem homines incitare, Xenophon. f. ψω. p. προτέτραφα. aor. 1. med. προετρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέπω, verto.

Προτρέχω, præcurro, adjungo me festinanter. προτρέχοντες currum præcursores, Basil. f. ι. med. προδραμοῦμαι. f. 2. med. προδραμέομαι. a. 2. προέδραμον. perf. act. προδεδράμηκα. p. m. προδέδρομα. Th. τρέχω, curro. f. δράμω.

Προτραπάδην φορεῖσθαι, dicuntur, qui cum maxima celeritate fugiunt, hostibus terga vertentes.

Προτρεπτικὸς, dat. plur. a προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio. quod a προτρέπω, adhortor.

Προτυχὸν, ου, τὸ, pro τυχὸν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

quicquid se nobis fortuito offert, vel obvium est. Th. τυγχάνω, fum. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. inde aor. 2. part. τυχών, όντος, ὁ.

Προύβαλεν, projecit, Attica synæresi pro προϊβαλεν, 3. singul. aor. 2. act. verbi προβάλλω, projicio. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 1. ἔβαλον.

Πρόβη, itidem pro προΐβη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, peogredior.

Προγγραφε, Attic. synæresi pro προεγραφε, 3. singul. imperf. act. verbi προγραφω, ante scribo.

Προδιδάξατο, pro προεδιδάξατο, 3. sing. a. 1. med. verbi προδιδάσκω, prius doceo. Th. διδάσκω, docco. f. ξω.

Προδώκατε, pro προέδωκατε, 2. sing. a. 1. ind. act. a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Προέθετο, pro προέθετο, 3. singul. aor. 2. med. verbi προτίθημι, propono.

Προέθηκεν, pro προέθηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, propono. Thema τίθημι, pono. fut. θήσω. aor. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Προεκειτο, propositus erat, Att. pro προείκειτο, 3. sing. imperf. Ex πρό, & κείμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Προεκινδύνευε, pro προεκινδύνευε, 3. sing. imperf. verbi προεκινδυνεύω, periculis me objicio pro aliquo.

Πρόξενος, ου, ὁ, convitiator, mercenarius, homo turbulentus, bajulus. Ex πρό, & ξένος, fero. vel a νεύκω, rixæ.

Πρόος, ου, ὁ, pronus. An quia ei magnus, & durus nucleus?

Προξένησεν, conciliavit, Att. pro προεξένησεν, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, fum hospes publicus: comparare conor. Th. ξένος, ου, ὁ, peregrinus, hospes.

Προϋπάρχω, ante existo, tempore præcedo. προϋπάρχουσα φιλότης, καὶ κοινωνία, præcedens necessitudo, & antiqua consuetudo. Plato in Epist. Item liberalis prior in aliquem existo. προϋπάρχοντες τῷ ποιεῖν δίκ, qui priores partes occupant in officio beneficentiæ, Demosth. imperf. act. προϋπῆρχον, ες, ε. f. ξω. p. προϋπῆρχα. quod a πρό, & ὑπάρχω, sum, existo.

Προσελάβοσαν, 3. plur. perf. ind. Attic. Ex πρός, ετι, & λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. perf. Attic. εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον.

Προτέμψαν, Attic. synæres. pro προέπεμψαν, 3. plural. aor. 1. ind. act. verbi προπέμπω, mitto ante, deduco.

Προϋπῆρξται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi προϋπάρχω, prævenio. Hinc προϋπηργμένος, beneficia in quempiam collata. Ex πρό, & ὑπάρχω, auctor sum, existo. Th. ἀρχή, ῆς, ἡ, initium.

Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. activ. verbi προϋπάρχω, præexisto.

Πρόσσω, evidens, manifestum, visibile, Eurip. pro πρόσοπον, ου, τὸ, quod ex πρό, & ὄπτομαι, video.

Πρωϊαίτερον, melius, utilius, antiquius, Thucyd. q. πρὸ ἔργου αἱρετώτερον, quod a πρᾶγμα, pro πρὸ ἔργου, quod operæ pretium est, & prævertendum.

Προὐθέτι, Attic. pro προὔθετο, 3. singul. imperf. act. quasi a προτίθω, propono, pro προτίθημι. imperf. ἐτίθουν, ες, η.

Προτρέπετο, Att. synæres. pro προὐτρέπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προτρέπω, impello, adhortor, Th. τρέπω, verto.

Προτύψαν, Attic. pro προέτυψαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi προτύπτω.

Προφίλες, Att. pro προὤφιλες, debebas, Jon. pro προὤφελες, 2. singul. imperf. quod ex πρό, & ὀφείλω, debeo. f. ήσω.

Προχύν, pro προὔχων, præs. inf. verbi προέχω, emineo.

Προφανῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi προφαίνω, præluceo, præmonstro, ostento.

Προφαντον, ου, τὸ, oraculum, prædictum, Herodot. προφαντον γενέσθαι, declarare.

Πρόφαντος, ος, ὁ, idem ac προφανὴς, ὁ, manifestus, eximius, conspicuus, clarus, celebris. Ex πρό, & φαίνω, ostendo.

Προφασίζομαι, causificor, occasionem prætendo, fimulo, tergiversor. fut. ίσομαι. quod a πρόφασις, εως, ἡ, prætextus.

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, tergiversatio. πρόφασιν ποιεῖν, prætexere, prætendere, Demosth. occasio, causa, Menand. Hippocrates interdum vocat προφάσεις, causas primarias, & principes, ut lib. 1. Epidem. interdum etiam Galenus causas falsas, lib. 2. & 3. de fracturis. προφασιτικὸς λόγος, occasionis verbum, excusatorium verbum, Deuteron. cap. 22. causarius.

Προφάτας, ω, Dor. pro Προφήτης, ου, ὁ, Propheta.

Πρόφερε, præs. imperat. προφέρει, promovet, 3. sing. ind. activ. verbi προφέρω.

Προφερὴς, ής, ὁ, ἡ, præstans: aliquando vilis. Polluci est, cujus facies multos annos præ se fert, cum sit junior: in compar. προφερέστερος, melior, præstantior. in superlat. προφερέστατος, optimus, quod a προφέρω, præsto.

Προφέρησι, adferat, 3. sing. præs. sub. act. pro προφέρῃ, per paragogen σι, verbi προφέρω, profero.

Προφέρω, profero, in medium adduco, propono: citro, allego: sic proferre instrumentum in Pandectis. præsto, excello, sum melior, προμέρω ἀξιος ὑμῶν γένομαι, nemine vestrum viribus sum melior, Thucyd exprobro, objicio.

Προφητεία, ας, ἡ, propheria, vaticinium: interpretatio Divinæ Scripturæ, 1. ad Corinth. 4. a πρόφημι, prædico.

Προφητεύω, propheto, prophetas expono, vaticinor, prælagio, interpretor. imperf. προεφήτευον, ες, ε. f. εύσω.

Προφήτης, ου, ὁ, propheta, prænuntiator, prophetarum interpres. a φάω, dico.

Προφητικὸς, ὴ, ὸν, propheticus, a, um. ex πρό, & φημι, seu φάω, dico.

Προφῆτις, ιδος, ἡ. propherissa.

Προφθάνω, prævenio, anticipo. fut. προφθάσω. perf. προέφθακα. aor. 1. προὔφθασα, præveni, cum acc.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, prolatio, enuntiatio, pronuntiatio, elatio. a προφέρω, profero.

Προφράζω, prædico, prænuntio. Th. φράζω, dico.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propensa, benevola, prompta, animata, Iliad. η. a πρόφρων, propensus.

Προφρόνως, Poet. idem ac προφρονέως, animo prompto, lubenter. Th. φρὴν, mens.

Πρόφρων, ονος, ὁ, prudens, promptus, alacer, propensus, benevolus, Odyss. ξ. hinc προφρονέως, adv. prompto animo, libenter.

Προφυγεῖν, aor. 2. inf. activ. verbi προφεύγω, effugio. Them. φεύγω, fugio. fut. φεύξομαι. aor. 2. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα.

Προφύγοις, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi ejusdem, & them.

Προφυλάσσω, ante aliquem locum excubias ago, caveo, prospicio, protego, custodio, Xenoph.

Προχέων, infundere, præs. inf. act. a προχέω, infundo.

Προχειρίζομαι, proprie, manum admoveo operi antequam fiat, habeo in manibus, ante oculos pono, expromo, Lucienus. deligo, designo, instituo, Act. 22. expedio, apparo, comparo, Aristoph. ante omnia facio, primum in manus sumo, Atistot. de Cœlo. f. ίσομαι. a. 1. med. προεχειρισάμην, ω, ατος. a. 1. inf. med. προχειρίσασθαι.

Πρόχειρος, ε, ὁ, ἡ, qui est in promptu, expeditus, facilis: audax, manu promptus, Nazianz. credulus, simplex, Polyb. hinc adverb. προχείρως, facillime.

Προχειροτονίω, prius designo, prius deligo, Demosth. fut. ήσω. p. προκεχειροτόνηκα. perf. pass. προκεχειροτόνημαι. perf. part. pass. προκεχειροτονημένος, η, ον, prius designatus, a, um. quod ex πρό, & χειροτονέω, manum protendo.

Προχειροτονίζω, idem.

Προχέουσι, Doric. pro προχέουσι, profundunt, 3. plur. præs. ind. act.

Πρόχυν, in genua, adv. quasi per syncopen pro πρόγυνυ, επὶ γόνυ, geniculatim.

Προχοὴ, alveo, gutturnio, dat. singul. a προχοὴ, ῆς, ἡ, fluentum, alveus, omnis fluxus aquæ.

Προχόη, alveo, dat. sing. a προχόος, ου, ὁ, gutturnium, vas aquarium.

Πρόχορος, ου, ὁ, nomen viri, Prochorus. Gr. præiens in choro.

Πρόχυσις, εως, ἡ, profusio, alluvio. Hinc πρόχυσις χθονὸς, limo obducta terra, & aggesta, regio oblimata, ut est Ægyptus, Dionys.

Προωμεκα, vel προώμεκα, deferam, remittam, & in 3. plur. προώμεκα, aor. 2. sub. med. verbi προίημαι.

Προώρισα, αι, ε, prædellinavi, decrevi, a. 1. ind. act. verbi προορίζω, prius definio. f. ίσω. p. προώρικα. perf. pass. προώρισμαι. a. 1. pass. προωρίσθην.

Προωρώμην, imperf. med. verbi προοράω, ῶ, prospicio. imperf. med. προωρώμην, ώμην. Th. ὁράω, video.

Πρυλέες, ων, οἱ, propugnatores, pedites, multitudo in unum congregata. dat. plural. Jonic. πρυλέσσι, pro πρυλέσι. Eustath. a πέρνημι, transeo. an a τοπρυόμενος λέως?

Πρύλις, ή, saltatio armata, pyrrhica, quam pedites saltant, Callimach.

Πρύμνα, Jonic. ης, ης, ἡ, puppis, posterior pars navis: interdum navis. Item puppis non solum navis, sed rei cujusliber extremitas, Etym. πρύμνηθεν, a puppe, a tergo.

Πρυμνήσι, pro πρυμνήσια, retinacula, nom. plur. n. g. a πρυμνήσιον, ου, τὸ, funis, quo navis religatur ad terram. quod a πρύμνα, ης, ἡ, puppis.

Πρυμνοτ, ὸν, ὸς, extremus, ultimus, summus. Hinc πρύμνα, ας, ἡ, puppis. πρυμνήσιος, ὁ, ad πρύμναν, puppim pertinens.

Πρυμνὼ, ους, ἡ, nomen mulieris. q. d. ultima.

Πρυμνώρεας, ας, ὁ, extrema pars montis, radix montis.

Πρυτάνεια, numerus triginta dierum, Aristoph. Ex Harpocrate est numerus triginta quinque, vel triginta novem dierum.

Πρυτανεῖαι, ων, pecunia tam ab actore, quam reo, qui inter se litigabant, in Pryraneo deposita: Latine dicitur sportula, Aristoph.

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, locus Athenis, in quo magistratus, & judices versabantur, & de rep. disceptabant. In eo alebantur publice de rep. bene meriti, qui honos maximus habebatur, Plato in Apolog. ἐν πρυτανείῳ σιτεῖσθαι, in Pritaneo sumptu publico nutriri.

Πρυτανεύομαι, f. εύσομαι, pr. εύμαι, in Prytaneo publice alor, Demosth. in 3. Philippica.

Πρυτανεύω, rego, moderor, administro, pro imperio constituo. ἢ μὴ περὶ εἰρήνης πρυτανεύσητε, nisi de pace agatis, & consilia agitetis, Aristoph. Achar. τὸν ἐμβάλλοντα ἐπρυτάνευσε, pro potestate pacem firmavit, & confecit, Hocr.

Πρυτανηίη ἡμέρης, dies imperii. Herodor.

Πρυτάνις, ος, & πρύτανις, εως, ὁ, dispensator, gubernator, frumentorum præfectus, Thucyd. l. 6.

οἱ Πρυτάνεις, qui simul sacrificant, & comedunt, Demosth. quæstores, consilio præfecti, Plato de Leg. τὸν πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν, cogere concionem, Æschines.

Πρύτανις, εως, ὁ, præfectus, administrator, custos.

Πρώαν, Dor. pro πρώην, paulo ante, primum, nuper, non ita pridem.

Πρώην, adv. paulo ante, nuper.

Πρωθήβης, ου, ὁ, & πρωθήβων, ωνος, ὁ, ἡ, qui primos pubertatis annos agit.

Πρωΐ, mane, diluculo. Poetice pro πρωΐα dicitur πρωΐζα, & πρωΐζων, nudius tertius, vel ut alii volunt, hodie mane.

Πρωΐα, ας, ἡ, subaudi ὥρα, matutinum tempus, mane. Th. πρωΐ, mane.

Πρωΐζα, præmature, nudius tertius.

Πρώϊμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, matutinus, maturus.

Πρωϊνὸς, ὴ, ὸν, matutinus, a, um, festinus, celer.

Πρώϊος, ος, ον, matutinus, a, um, præcox.

Πρω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πάκτος, ὁ, podex, anus, nates.
Πρών, & πρώων, ὁ, pro πρηών, ῶνος, ὁ, cacumen montis, collis.
Πυός, οὐός, ὁ, gutta, ros. Th. πρωΐ.
Πρῶρα, ας, ἡ, prora, frons navis. In vite etiam πρῶρα dicitur extrema cacuminum articulatio, ut Plinius loquitur, Theophr. hist. l. 2. c. 1.
Πρώρηθεν, adv. ex prora. Th. πρῶρα, prora.
Πρῶτα, primum, adv.
Πρωτεσίλαος, ου, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλεως, ω, ὁ, Protesilaus.
Πρωτόω, primas teneo, sum primus.
Πρώτος, ης, ὁ, prima, f. g. a πρῶτος, primus.
Πρωτοστάτη, dat. sing. a πρωτοστάτης, ου, ὁ, qui primus arat.
Πρῶτος, pro πρώτιστα, adv. superl. a πρῶτος. Sic πρώτιστος, superlat. masc. gen. a πρῶτος, primus. Th. πρό, ante.
Πρωτογένης, ους, ὁ, Protogenes, nomen proprium.
Πρωτογόνων, primogenitorum, gen. plur. a πρωτόγονος, ου, ὁ, quod ex πρῶτος, primus, & γένομαι, nascor. p. m. γέγονα.
Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus consessus, prima cathedra, primus locus.
Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus.
Πρωτομαΐδεια, ας, ἡ, nomen mulieris, quæ prior curat.
Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. primum.
Πρωτοπαγεῖς, nom. plur. a πρωτοπαγής, ές, ὁ, ἡ, recens compactus.
Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, qui primus formatus est, ut Adam.
Πρῶτος, ου, ὁ, primus, contract. ex πρόατος, pro πρότατος, superlat. τῶν πρώτων Græci dicunt pro prima vice, vel primum.
Πρωτοστάτης, ου, ὁ, qui primus stat in acie; item princeps. auctor.
Πρωτοτόκια, ων, τὰ, jus primogeniti. ad Hebr. 12. 16.
Πρώτη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Π Τ.

Πτάω, volem, a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, volo, as. a. 2 ἔπτην.
Πτάϊσσα, offendens, Dor. pro πταίσασα, præs. part. f. g. a πταίω, offendo.
Πταίω, & πτάρω, sternuto. a. 2. ἔπταρον. Est aliquid cadere facio, sterno: ut possit esse a πτόω, cado. quod sternutatione aliquid e naribus decidat.
Πτάϊσιν, fut. 1. inf. act. πταίσητε, 2. plur. a 1. sub. act. verbi πταίω, impingo.
Πτάϊσμα, ατος, τὸ, offensio, lapsus, casus, peccatum. Refertur & ad fabulatum exactionem in ludis scenicis. Terent. in prologo Hecyræ calamitas.
Πταίω, impingo, offendo, erro, labor. f. πταίσω. perf. ἔπταικα. a. 1. ἔπταισα. aor. 1. sub. activ. πταίσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἔπταισμαι. ὀλίγου πταίει, non minus labitur, Thucydides.
Πταίμενος, η, ον, volans, præs. part. pass. verbi πτάμαι, & in pass. πτάομαι. Alii malunt esse a. 2. part. med. verbi ἵπταμαι, volo. f. πτήσομαι. aor. 2. med. ἐπτάμην.
Πτᾶτο, volabat, Jon. pro ἵπτατο, 3. sing. imperf. pass. verbi πτάμαι, vel aor. 2. med. ut dictum in πτάμενος.
Πτάω, inusit. volo, as. unde ἵπταμαι, q. a πέτομαι.
Πτε, particula Poet. per syncopen ex ποτέ.
Πτελέα, ας, ἡ, ulmus, & πτελέη, ης, ἡ, idem.
Πτερά, nomin. vel accus. plur. a πτερόν, οῦ, τὸ, ala: πτερὰ νίκης, alæ victoriæ, id est, victoria, quam quis celeriter adipiscitur.
Πτερίς, ίδος, ἡ, filix herba, Theophr. l. 8. histor. c. 8. ab ala πτέρυξ, quia folia habet incisa, & explicata.
Πτέρνα, ης, ἡ, calx, calcaneum, cujusvis rei extremitas. ἐν πτέρναις τῶν ποδῶν, post vestigia gregum, Cantic. 1. Salomon. dolus Suidæ. Hinc πτέρνιζω, ίσω, ἡ, calx pedis. πτερνίζω, calce peto, ferio.
Πτερνοβλάβης, ου, ὁ, nomen mutis, a πτέρνα, ης, ἡ, calx, & βλάπτω, scalpo. Th. γλάφω, cavo.
Πτερνοτρώκτης, genit. sing. a πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, nomen muris. Ex πτέρνα, ης, ἡ, calx, & τρώγω, rodo, comedo.
Πτερνοφάγος, ου, ὁ, nomen muris, a πτέρνα, ης, ἡ, calx, & φάγω, comedo. a. 2. ἔφαγον.
Πτερόεις, εντος, ὁ, alatus, penniger, velox, agilis, levis. accus. singul. πτερόεντα, velocem. Aliquando sagittis tribuitur: aliquando etiam verbis, quod emissa ex ore revocari nequeant, ac animum vulnerent instar sagittarum, Homerus.
Πτερὸν, οῦ, τὸ, ala, penna, q. per syncopen pro πτερὸν, quod a πέτομαι, volo. Item πτερὸν, umbella, Poll. πτερὰ, remorum palmulæ, Poll. Hesiodus dicit νηὸς πτερὰ, h. e. ἱστία, vela. In architectura πτερὰ, seu πτερώματα, sunt duo muri in altitudinem consurgentes alarum instar.
Πτεροφόρος, ου, ὁ, penniger Plinio, sicuti pinnifer Ovidio. Hinc ordo quidam militaris vocabatur πτεροφόρος propter cristas, quas in cono gestabant. Πτεροφόροι etiam dicebatur Sacerdotum genus apud Ægyptios. Ex Dionysio, πτεροφόροι appellabantur cursores, tabellarii, ac nuntii, quod peregre proficiscentes summas in capite pennas gestare solerent.
Πτερόω, ῶ, alarum facio, alas addo: alicujus animum excito, Gregor. Theol. πτερὸν, οῦ, τὸ, ala.
Πτερύγεσσι, dat. plur. Jon. pro πτέρυξι, a πτέρυξ, υγος, ἡ, ala. dat. singul. πτερυγι. Th. πτερὸν, ala.
Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala. Item temonis pars latior, Poll.
Πτέσθαι, volasse, pro πτᾶσθαι, a. 2. inf. med. q. a πτάω, pro ἵπταμαι, volo, as. fut. πτήσομαι. a. 2. act. ἔπτην. a. 2. med. ἐπτάμην. a. 2. inf. med. πτᾶσθαι.
Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, volo, as. fut. πτήσομαι. aor. 2. ἔπτην.
Πτηνῶν, οῦ, τὸ, volatile, avis. τὰ πτηνὰ, ῶν, aves. a πτάω, seu ἵπταμαι, volo. f. πτήσομαι.
Πτήξαι, consternare, a. 1. inf. activ. verbi πτήσσω. f. ξω. Th. πτέω, ῶ, consterno.
Πτήσσω, metu contrahor. f. ξω. Them. πτέω, terrefacio.
Πτήσομαι, volabo, fut. 1. act. verbi πτῆμι, seu ἵπταμαι, volo. Them. ἵπταμαι, idem. f. πτήσομαι.
Πτῆλος, ου, ὁ, cui ex ciliis pili periere, calvus.
Πτίσσω, seu πτω. f. πτίσω, pinso, tundo: decortico.
Πτοέω, terrefacio, terreo: item obstupefacio: hallucinor. f. ήσω. p. ἐπτόηκα. a. 1. pass. ἐπτοήθην. a. 1. sub. pass. πτοηθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. πτοηθῆτε. aor. 1. part. pass. πτοηθείς, έντος, ὁ, consternatus, attonitus.
Πτοηθῆτε, 2. plur. aor. 1. sub. pass. verbi πτοέω, terreo.
Πτοήμενος, η, ὁ, attonitus, admirans, Jonic. pro ἐπτοημένος, perf. part. pass. verbi πτοέω, terreo.
Πτόησις, εως, ἡ, consternatio, pavor, timor, impotens libido.
Πτοίμην, εο, οῖτο, volem, es, &, pro πταίμην, ασο, ατο, aor. 2. opt. med. verbi ἵπταμαι, volo. fut. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην.
Πτοιῶμαι, consternor, præs. pass. a πτοιέω, Poet. pro πτοέω, exterreo.
Πτολεμαΐς, ίδος, ἡ, nomen urbis, Ptolemais. Gr. bellatrix.
Πτολεμίζεω, Poet. pro πολεμίζειν, præs. inf. a πολεμίζω, bello. fut. ίσω. The. πόλεμος, ου, ὁ, bellum.
Πτόλεμος, ου, ὁ, Poet. pro πόλεμος, bellum.
Πτολίεθρον, ου, τὸ, oppidulum, diminut. a πτόλις, εως, ἡ, Poet. pro πόλις, ἡ, urbs.
Πτολίεσσι, dat. plural. Jon. & Poetic. a πτόλις, εως, ἡ, urbs, Poet. pro πόλις, idem.
Πτολιπόρθῳ, dat. sing. a πτολίπορθος, ου, ὁ, urbium eversor. quod a πτόλις, Poet. pro πόλις, εως, ἡ, urbs, & πέρθω, vasto. p. m. πέπορθα.
Πτόρθοιο, gen. Jonic. a πτόρθος, ου, ὁ, ramus. Forte a πτάω, volo, & ὀρθός, rectus, quod velut rectus volet. Rami enim sunt velut alæ arborum. Them. ὀρθός, ή, όν, rectus.
Πτύγμα, pro πτύγμα, ατος, τὸ, plicatura. a πτύσσω, plico. f. ξω.
Πτύξ, γός, ὁ, avis genus. Eadem censetur quæ ὄβρις.
Πτυκτὸς, ή, όν, plicatus, complicatus: quod a πτύσσω, complico. f. ξω.
Πτυξ, υχὸς, ἡ, plica, cacumen montis, devexitas montis. πτύχες, valvæ Poll. In scutis πτύχες dicuntur coria alia super alia complicata. Iliad. η.
Πτύξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. a πτύσσω, complico. f. ξω.
Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, quo fordes a frumentis veluti πτύοντες, seu ἐκβάλλοντες. Hinc πτυόφιν, cum ventilabro, Iliad. η.
Πτυόφι, Poet. abject. ν, cum ventilabro. a πτύον, ventilabrum.
Πτύρω, terreo, consterno, expavefacio. f. πτυρῶ. p. ἔπτυρκα. præl. pass. πτύρομαι, perterrefio, proprie de equis. Th. πτοέω, terreo.
Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum. a πτύω, spuo.
Πτύσσω, complico, plico. fut. ξω. p. πέπτυχα. aor. 1. ἔπτυξα, q. a πετύω, pando. Hinc πτυκτὸς, ή, όν, plicatus. πτυξ, υχὸς, ἡ, plica. πτυχὴ, ῆς, ἡ, idem. δίπτυχος, ου, ὁ, duplex, duplicatus.
Πτύχες, αἱ, plicæ, nom. plur. a πτυξ, υχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, plico. f. ξω.
Πτυχθεὶς, έντος, ὁ, plicatus, a. 1. part. pass. verbi πτύσσω, plico. fut. ξω. a. 1. pass. ἐπτύχθην.
Πτύω, spuo, exspuo, excreo: contemno: e mari ejicio, in Epigr. hinc πτύελον, ου, τὸ, sputum. πτύσμα, ατος, τὸ, idem.
Πτωκαζόμενοι, Jon. seu Doric. pro πτωκάζων, præs. inf. activ. verbi πτωκάζω, idem cum πτώσσω, trepido. Th. πτοέω, terrefacio.
Πτῶμα, ατος, τὸ, cadaver. Item casus, ruina, lapsus. Lysias olivas cadivas dicit πτώματα ἐλαιῶν.
Πτώξ, κὸς, timidus. Substantive pro lepore usurpatur; a timiditate, h. e. ἀπὸ τῆ πτώσσειν, a trepidando, Poll. The. πτοέω, terrefacio.
Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina. Exod. cap. 30. vertitur plaga.
Πτώσσεις, 2. singul. præs. sub. a πτώσσω, mendico, trepido. præs. inf. πτώσσειν. Th. πτοέω, terrefacio.
Πτώσσουσι, Dor. pro πτώσσουσι, trepidant, formidant, 3. plur. præs. act. a πτώσσω.
Πτώσσω, trepido, trepide oberro mendicans. f. ξω. hinc πτωξ, trepidus. Th. πτοέω.
Πτώσω, fut. 1. act. verbi πίπτω cado. q. a πτόω.
Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia. 2. ad Corinth. 8. πτωχεία ψυχῆς, pusillanimitas apud Nazianz.
Πτωχεῖον, ου, τὸ, domus mendicorum, in Canon 8. Concilii Chalcedon. Dicitur etiam πτωχοτροφεῖον.
Πτωχεύω, pauper sum, mendico. f. εύσω. perf. πεπτώχευκα. aor. 1. ἐπτώχευσα. δόντων πτωχεύειν, prandium emendicare. Odyss. 7.
Πτωχὸς, ὁ, ὁ, mendicus, pauper, inops. χήρα πτωχὴ, vidua pauper. Th. πτοέω, terrefacio.

Π Υ

Πυανέψια, τὰ, & πυανεψία, Pyanepsia sacra, festum quoddam Athenis. a πυάνων ἕψησις, fabarum coctione.
Πυανέψιος, ου, ὁ, in quo legumina coquuntur.
Πυανεψιών, ῶνος, ὁ, mensis apud Athenienses, October Gazæ, Julius Lupo in Thes. Plutarch.
Πυάνιον, ου, τὸ, fabaginum. πυάνεος, α, ον, fabaginus.
Πύανον, ου, τὸ, faba, aliter πύαμος, & πύαμον. Πύαρ, coagulum, forte quia est crassum, ut πύον, pus. Πυαρίστη, lac decoctum, quod ftarim a partu emulgetur.
Πύγαργος, ου, ὁ, aquilæ genus cauda albicante. Item qui est albo podice, mollis.
Πυγαῖα, τὰ, dicuntur clunes. πυγαῖον, ου, τὸ, posticum, πυγαῖον ἄκρον, extrema pa-

Δημοκρίτου Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

natium. πυγαῖος, ε, ὁ, salax, libidinosus.
Πυγή, ῆς, ἡ, & ὁ πυξ, nates, clunes.
Πυγίζω, pædico. hinc πύγισμα, pædicatio. πυγιστὴς, οῦ, ὁ, pædico, onis. adv. πυγιδὸν σωτόντες λέοντες, leones aversi comuntes. Atistot. l. 5. animal.
Πυγμάχος, ε, ὁ, pugil, luctator. ex πυγμὴ, pugnus, & μάχομαι, pugno.
Πυγμαῖος, α, ὁ, Pygmæus. Item bellator, & ad bella promptissimus, inquit Hieron. in c. 27. Ezech.
Πύγματος, ε, ὁ, instabilis.
Πυγμαχία, ας, ἡ, Poet. pro πυγμὴ, pugilatus, pugilum certamen.
Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, cæstus. πυπάσσειν πυγμῇ, pugno percutere. Eustarthius ducit a πτύσσω, plico, quia pugnus fit clausis digitis. πυγμῇ νίπτεσθαι, Marc. 7. vertitur, crebro lavare. q. sit πυκνῇ, vel potius πυκνά. Sumitur & pro mensura cubiti, unde dicti sunt Pygmæi, πυγμαῖοι, q. d. cubitales.
Πυγὼν, όνος, ὁ, πῆχυς, cubitus. a πήγω, quia pars compacta nervis, ad robur.
Πυγοστόλος, ε, ὁ, quæ nates vestibus ornat. meretricis epitheton, a πυγὴ, ῆς, ἡ, nates, clunes, & στέλλω, orno. p. m. ἔστολα.
Πυγὼν, όνος, ἡ, mensura a cubito ad extremam partem manus, digitis inflexis. a πύγος, unde id spatium incipit. Th. πυξ, adverb. pugno.
Πυδακίζω, ægre fero, resilio, calcitro, clunes metitans lascive salto, Etym.
Πύελος, ε, ὁ, πυέλιον, ε, τὸ, πυελὶς, ίδος, ἡ, πύελον, ε, τὸ, solium balneorum, seu cella, alveus. Apud Medicos πύελος est cavitas, seu intercapedo, in quam cerebri meatus exeunt. πύελος, ἀφὰ πυελὶς, pala annuli Pollux.
Πυθαγόρας, ε, ὁ, Pythagoras Philosophus. Hinc Πυθαγορικὸς, ὴ, όν.
Πυθαγορισὰς, ᾶ, ἡ, Dor. pro Πυθαγορίστρια, ας, ὁ, Pythagoricus.
Πυθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo, quæro. f. πεύσομαι, a. 2. med. ἐπυθόμην. perf. pass. πέπυσμαι.
Πύθεται, 3. singul. præs. ind. med. verbi πυθομαι, putresco. Th. πύθω, putrefacio. f. πύσω.
Πύθι, Dor. pro πύθε, a. 2. imper. med. verbi πυνθάνομαι, vide πυθέσθαι.
Πύθη, 3. singul. præs. sub. activ. verbi πύθω, putrefacio. Est & 2. sing. a. p. sub. med. verbi πυνθάνομαι.
Πύθηαι, Jon. pro πύθῃ, 2. sing. aor. 2. sub. med. verbi πυνθάνομαι, audio, intelligo, quæro. fut. πεύσομαι.
Πυθιὰς, άδος, ἡ, Poet. pro τὰ Πύθια, ων, Pythia, orum, id est, Pythii ludi; vel tempus ipsum τῶν Πυθίων, a Πύθιος, quod vide.
Πυθιονίκας, α, ὁ, Dor. pro Πυθιονίκης, ου, ὁ, in ludis Pythiis victor. ἃ ὧν τοῖς Πυθίοις νικήσας. Dicitur & Πυθιόνικος, ε, ὁ. Hinc Πυθιόνικαν ὕμνων θησαυρὸν, vocat Pind. thesaurum hymnorum de victoria Pythica, id est copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici.
Πύθιος, ε, ὁ, Pythius, cognomen Apollinis ita dicti a serpente Pythone, quem sagittis suis interemisse Poetæ fabulantur. Apud Lacedæmones Πύθιοι erant, qui mittebantur Delphos ad consulendum oraculum, & vescebantur in loco publico cum Regibus, Herodot. l. 6.
Πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, ima pars. ramus, propago. dat. singul. πυθμένι, acc. πυθμένα. q. a πέδον, solum.
Πυθόθεν, ex Pythone, per syncopen ἐκ τῆ Πυθωνόθεν. quod a Πυθὼ, οῦς, unde factum Πυθῶθεν, & per syncopen Πυθθεν, idest, ἐκ τῆς Πυθοῦς.
Πυθοῖ, dat. sing. a Πυθὼ, οῦς, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖδε, Pythum versus. Hic δε postponitur dativo; alioquin postponi solet accusativo, ut οἶκόν δε, &c.
Πυθοίατο, rogavissent, Jon. pro πύθοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi πυνθάνομαι, quæro, audio. fut. πεύσομαι.
Πυθόμενος, ε, ὁ, a. 2. part. med. verbi πυνθάνομαι, quæro. vide πυθέσθαι.
Πύθοντο, audierunt, Jon. pro ἐπύθοντο, 3. plur. 2. 2. ind. med. verbi ejusdem.
Πύθω, putrefacio. f. πύσω. πύθομαι, putresco. Hinc πύθων, ωνος, ὁ, draco, vel serpens, quem Apollo interemit. πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, ima pars. πύματος, η, ον, Poet. extremus, ultimus.
Πύθων, ωνος, ὁ, divinator, vel dæmonium, cujus afflatu futura prædicebant, & vulgo πυθωνίσται, appellabantur. Et sic dictus Apollo δαιμόνιον μαντικὸν παρὰ τὸ πυθέσθαι. Tradit Plutarchus, suo tempore πύθωνα, vocarum fuisse, quem olim & ὀρυκλεῖα, & ἐγκατείμυθον dicebant. πυθὼν, ῶνος, ἡ, idem ac πυθὼ, οῦς, ἡ, putredo: & urbs Phocydis, Etym.
Πυθωνόθε, Poet. pro ἐκ Πυθῶνος, in, vel ad Pythonem, Πυθωνόθεν, ἐκ τῆς Πυθῶνος, ex Pythone.
Πύκα, dense, spisse, ornate, affabre, accurate, prudenter. Hinc πυκεὸς, densus, spissus.
Πυκάζω, denso, stipo. fut. άσω. Thema πύκω, dense.
Πυκάσαι, aor. 1. inf. act. verbi πυκάζω, munio, fulcio, condenso. fut. άσω.
Πυκάσσειν, Dor. pro πυκάζειν, ornare. sic πυκάσσῃ, Dor. pro πυκάζῃ, ornaris.
Πυκιναὶ, nom. pl. f. g. a πυκινὸς, ὴ, όν, idem ac πυκνὸς, creber, densus, spissus, prudens. Th. πύκω, dense, adverb.
Πυκινῆς, gen. sing. f. g. a πυκινὸς, idem ac πυκνὸς, densus. Th. πύκω, dense.
Πυκινὸς, ὴ, ὁ, densus, prudens, idem ac πυκνὸς. Th. πύκω, dense.
Πυκνὸς, ὴ, όν, creber, a, um: densus, a, um, per syncopen pro πυκινὸς, hinc πυκνὰ, adverb. pro sæpe.
Πυκνῶς, sæpe, crebro, adv. in comparat. πυκνότερον, sæpius, ab eodem them.
Πύκτας, α, ὁ, Dor. pro πύκτης, pugil. Thema πυξ, pugnis.
Πυκτάω, pugil sum, pugilem ago, pugnis decerto. Sumitur etiam pro quovis modo contendere, Lucian. fut. ήσω. perf. πεπύκτευκα.
Πύκτης, ε, ὁ, pugil, qui pugno certat. Th. πυξ, adv. pugno, vel pugnis.
Πυλαγόραι, ῶν, οἱ, & Πυλαγόροι, dicebantur legati, qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de rep. acturi mittebantur. Vide πυλαία, apud Suidam, & alios.
Πύλαι, ῶν, gen. plur. Æol. πυλάων, pro πυλῶν, a πύλη, ης, ἡ, porta. Dicebatur etiam πύλαι conventus Amphictyonum.
Πυλαὶῶν, Jon. pro Πυλαία, ας, ἡ, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas haberi solebat, Æschines. Hinc πυλαία, & πυλαικὴ ὀχλαγωγία pro triviali loquacitate usurpatur. quia ad Thermopylas hominum colluvies confluebat, quos πυλαιαγόρας nuncupabant, & Suidas πυλαιαγόρας dicit - ταῦτα μὲν ἐστι πυλαικῆς ὀχλαγωγίας, hæc redolent Thermopylarum ineptias, Plutarch. in Pyrrho.
Πυλάρτης, ε, ὁ, habens portas validas, & bene compactas. Epith. Plutonis apud Hom. Odyss. λ.
Πυλέων, gen. plural. Jon. pro πυλῶν, a πύλη, porta.
Πύλη, ης, ἡ, porta, janua, columna ex lapide quadrato, vel laterculis, Apoll. Rhod. διὰ πυλῶν vectigal quoddam apud Athenienses. πύλησι, pro πύλῃσι, dat. plur. Jon. Hinc πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium. Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, calidæ portæ, locus quidam in Græcia, Thermopylæ.
Πύλιγγες, οἱ, lanugo, pili, qui in ano nascuntur. πυλὶς, ίδος, ἡ, portula.
Πυλίων, gen. plural. a πύλος, ε, ὁ, Pylius, nomen proprium. Th. Πύλος, ὁ, Pylus, vel πύλος, ε, ὁ, idem ac πύλη, ης, ἡ, porta.
Πύλος, ε, ὁ, nomen regionis, Pylus. Est & πύλος, idem ac πύλη, ης, ἡ, porta. Est & Pylus, ingens opus Athenienſium.
Πυλωρὸς, πυλαρὸς, & πυλαωρὸς, ε, ὁ, janitor, portæ custos, urbis portarum custodiæ præfectus. Apud Galenum πυλωρὸς etiam ὁ πυθμὴν τῆς κοιλίας, inferius ventriculi orificium.
Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium, vestibulum, item ipsa porta, janua. πυλῶνες portæ, fores, januæ, in Epigr.
Πυμάτη, ultimæ, dat. sing. f. g. a πυμάτος, η, ον, extremus.
Πύματος, η, ον, Poet. extremus, ultimus, quod a πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum; aut a παύομαι, cesso, quia ibi sistitur.
Πύνδαξ, ακος, ὁ, fundum, manubrium gladii. Gaza apud Aristot. in Problem. pro operculo accipit.
Πυνθάνομαι, seu πεύθομαι, audio, intelligo, cognosco, comperio, percontor, scisciter, quæro. f. πεύσομαι. perf. passiv. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην, ε, ετο. πυνθάνομαι ταῦτα, hæc audio, Xen. πυνθάνομαι τὸν ἄνδρα πάντων, ab omnibus scisciter de viro. Aristoph. πυνθάνομαι ἐκ τῶν, audio ex re, Thucyd. Hinc πύσις, εως, ἡ, interrogatio.
Πυξ, adv. pugno, vel pugnis. Hinc πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus. πυγμῇ, adv. statim. πυγμαῖος, ε, ὁ, Pygmæus, parvæ staturæ homo. πύκνος, ε, ὁ, pugil. Est & πύξ, assidue, frequenter. q. compacte. a πύκω, dense, spisse.
Πύξος, ε, ἡ, buxus. a πυκάζω, denso, densum enim est ejus lignum. Hinc πυξὶς, ίδος, ἡ, pixis, vasculum e buxo. πυξίον, tabella scriptoria. Item instrumentum pictoris.
Πύος, ε, τὸ, pus, sanguis corruptus. Th. πύθω, putrefacio.
Πύπαξ, vox poppysmatis, Aristoph. in Acharn. unde πύπαξ ἐπιφωνεῖν est palpum obtrudere, Plaut.
Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis, vis ignea, calor, incendium. πῦρ αἴθειν, ignem facere, focum accendere. Xenoph. in Œcon. Volunt πῦρ pro æthere etiam usurpari, ut in illo adagio, ἐμὲ θανόντα γαῖα μιγήτω πυρὶ, me mortuo terra cœlo misceatur. πῦρ πνέοντες, feroces, Xenoph. 7 Ἑλλ. in Epigr. πῦρ videtur accipi metonymice pro febre. Hinc πυρέσσω, ττω, ὁ, igneus. πυρσὸς, ε, ὁ, lapis ignem emittens. πυρεῖον, ε, τὸ, igniarium. πυρσὸς, ὁ, fax, facula, πυρσεύω, facem præfero. πυῤῥὸς, ὁ, ἡ, rufus, rutilus. πυῤῥίχος, ε, ὁ, idem. ζώπυρον, ε, τὸ, suscitabulum ignis, unde, qui mortuus, vivus fiat. ζωπυρέω, ῶ, ignem suspirum suscito.
Πυρὰ, ᾶς, ἡ, rogus, pyra, lignorum strues, bustum. Them. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.
Πυράγρα, ας, forceps, qua πῦρ ἀγρεύομεν, ignem capimus, Iliad. σ. quod ab ἀγρεύω, capio.
Πυραίθυσα, præs. part. f. g. a πυραίθω, ignem facio. ex πῦρ, ignis, & αἴθω, uro.
Πυράκεως, ε, ὁ, & πυρώπης, rufus. q. ex πῦρ, ignis, & ὄψομαι, Gen. 25. vers. 25.
Πυρακτέω, & ῶ, in igne verso, candefacio, comburo. a πῦρ, ignis, & ἄγω.
Πυράμη, ης, ἡ, falx messoria, qua πυρὸς, triticum demetitur.
Πυραμὶς, ίδος, ἡ, pyramis, figura in conum attenuata, quasi meta πυρὸς tritici collecti. Them. πῦρ, ignis.
Πύρανος, & ον, igniarium, vas, quo prunæ ardentes in mensam inferuntur, a πῦρ, ignis, & αἴω, accendo.
Πυργηδὸν, in modum turris. Th. πύργος, ε, ὁ, turris.
Πύργος, ε, ὁ, turris. Martiali pyrgus, Juvenali fririllus: est alveolus, in quo agitantur tesseræ ante jactum. Est etiam πύργος, ordo militaris viros quadringentos complectens, cohors, turma equestris. Hinc πυργόω, turris instar erigo, in altum tollo. πυργωθεὶς ἐλέφας, elephas turritus, & ingens, l. 1. Epigram.
Πυρεῖον, ε, τὸ, igniarium, thuribulum, quia in id πῦρ, ignis, imponitur. Jonic. πυρήϊον.
Πυρέσσω, vel πυρέττω, febricito, febri laboro, febre conflictor. præs. part. πυρέσσων. f. ξω. p. πεπύρεχα. πυρέττω πεπὸν τὸν πυρετὸν, corripior hac febre, Galen.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Galen. lib. 3. ad Glauc. πυρέττοντες πενταταίῳ, quartana febre laborantes, Philostr. in Heroicis.

Πυρετός, οῦ, ὁ, febris. ab eodem them.

Πυρήν, ῆνος, ὁ, nucleus. a πῦρ, ignis, quia ignea vis seminis in eo est.

Πυροφόρος, pro πυροφόρος, ου, ὁ, ferens triticum. ex πυρός, οῦ, ὁ, triticum, & φέρω, fero.

Πυρός, οῦ, ὁ, fotus, fomentum Galen. fudatio ficca, quia πυρὶ elicitur: tum ipsum vas, in quo πυρὸς peragitur, caldarium.

Πυρόω, & πύρεσσω, igni coctus. a πῦρ, ignis, & ἕψω, coquo.

Πύρινος, η, ον, igneus, a, um.

Πυρισφύροντας, ignitos, acc. plural. part. præs. activ. verbi πυρισφύρω, metri gratia pro πυρισφύρω. quod ex πῦρ, τό, ignis, & σφύρω, flo.

Πυριστόμοισι, dat. plur. a πυριστόμος, ου, ὁ, atdens. ex iisdem them.

Πυρισφάραγος, ου, ὁ, ἡ, qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat, & absumit. Ex πῦρ, ignis, & σφάραγος, ου, ὁ, sonus.

Πυρκαϊά, ᾶς, ἡ, rogus. Ex πῦρ, τό, ignis, & καίω, incendo.

Πυρκαϊός, ᾶ, ὁ, maturus, rubet. a πυρός, οῦ, ὁ, triticum.

Πύρνιον, gen. Jon. pro πυρῆ. a πυρός, οῦ, ὁ, triticum.

Πυρός, οῦ, ὁ, triticum, frumentum. quasi σπυρός, pro σπορός, a σπείρω, semino. p. m. ἔσπορμαι.

Πυρσφόρος, ου, ὁ, ignem ferens, pro quo & πυρφόρος, a πῦρ, ignis, & φέρω, fero. Est πυροφόρος, triticum ferens, frugifer, Plut. in Solone. ex πυρός, οῦ, ὁ, triticum, & φέρω, fero.

Πυρόω, ῶ, igne injecto uro. fut. ώσω. præt. πεπύρωκα. præs. pass πυρόομαι, οῦμαι, uror. præt. inf. pass. πυρόεσθαι, οῦσθαι. perf. pass. πεπύρωμαι. perf. part. pass. πεπυρωμένος, η, ον, ignitus, a, um; item igni explorarus. Them. πῦρ, ignis.

Πυρπάλαμον βέλος, fulmen. a Pindaro dicitur, quod Jovis manu jaciatur.

Πυρπάλαμος, ου, ὁ, versurus, vafer, callidus: ignem protendens. a πῦρ, ignis, & παλαμάομαι. quasi qui ignem possit tractare manu. Them. παλάμη, manus, & πῦρ, ignis.

Πυρπολέω, & εὔσθαι, incendere, flammis vastare. ex πῦρ, ignis, & πολέω, verso.

Πυρρίζω, rubeo. f. άσω. perf. πεπύρρακα. Th. πῦρ, ignis.

Πύρσιχοι, fulvus, Dor. idem ac πυρρός.

Πυρρός, ά, όν, rufus. a, um. colorem πυρός, ignis habens. Sed Πύρρος, ου, ὁ, Pyrrhus rex Epirotarum.

Πυρρότριχος, ου, ὁ, rufis capillis præditus, flavus crines. ex πυρρός, rufus. Them. πῦρ, ignis, & θρίξ, τριχός, ἡ, pilus.

Πύρρω, gen. Dor. pro Πύρρου, Pyrrhi.

Πυρσός, οῦ, ὁ, fax, facula, flamma, ignis, ignis editus, ignis accensus. Est etiam πυρσὸς festum quoddam anniversarium Argivis. Usurpatur etiam πυρσὸς apud Euripidem in Hecuba pro πυρρός, rufus. Th. πῦρ, ignis.

Πυρφόρος, ου, ὁ, qui ignem fert, ignifer, sacrificulus. ex πῦρ, ignis, & φέρω, fero.

Πυρωθέντων, gen. plural. aor. 1. partic. pass. verbi πυρόω, incendo, cremo.

Πύρωσις, εως, ἡ, exploratio, quæ fit per ignem: incendium, ustio, concoctio. Theophr. l. 7. c. 7.

Πύσει, 3. sing. f. 1. act. verbi πύθω, putrefacio. f. πύσω. a. 1. pass. ἐπύθην.

Πυθείς, έντος, ὁ, putrefactus, a. 1. part. pass. ab eodem verbo.

Πύσμα, ατος, τό, quæstio, scisitatio, quæsitum, interrogatio. hinc πυσματικός, ή, όν, rationalis, e, a πύθομαι, seu πυνθάνομαι, quæro, interrogo. f. πύσομαι.

Πύσω, putrefaciam, fut. 1. activ. verbi πύθω, putrefacio.

Πυτίνη, ης, ἡ, lagena vimine obducta; vas vinarium. Est ceu πίθος, cadus quidam, & inde duco. vel a πότος, potus, cujus servandi causa fit.

Π Ω.

Πῇ, quomodo? Dor. pro πῶς, ubi. Est & πῃ, enclit. quodammodo, Doric. alicunde. Th. ὅς, qui.

Πῶ, bibe, præs. imp. verbi πῶμι, in imperat. πόθι, & per Ecfasin πῶθι, hinc per apocopen πῶ. Th. πίνω, bibo.

Πώγων, ωνος, ὁ, barba: villus barbæ instar pendens. Etymolog. quia significat ætatis πῆξιν, q. coagmentatum statum. Malo quod sit, q. πόα γενείῳ, herba fructificans in mento. hinc πωγωνίας, ου, ὁ, barbatus.

Πώεας, acc. plur. a πῶυ, εος, τό, grex. Th. πάω, vel πάομαι, possideo.

Πώλεαι, Jonic. pro πωλῇ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi πωλέω, vendo.

Πωλέεσκε, Jon. pro ἐπώλει, 3. sing. imperf. act. verbi πωλέω, vendo.

Πωλέσκετο, versabatur, Jon. pro ἐπολεῖτο, & ο verso in ω, a πολέω, versor, dego. nam πωλέω cum ω dicitur vendo. Vel est imperf. pass. verbi πολέσκομαι, idem ac πωλέω, Poetic. pro πολέω, verso.

Πωλεύμεν, Jon. & Dor. pro ἐπωλοῦμεν, imperf. pass. verbi πωλέομαι, οῦμαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.

Πωλέω, vendo, venale propono. imperf. ἐπώλεον, ουν. fut. ήσω. p. πεπώληκα. Hinc πρεπωλέω, institoris munere fungor. προπώλης, ου, ὁ, propola, institor. βιβλιοπώλης, ου, ὁ, librorum venditor. φαρμακοπώλης, ου, ὁ, pharmacopola, medicamentorum venditor.

Πωλήσαι, a. 1. inf. activ. πωλήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. πώλησον, άτω, aor. 1. imperat. act. verbi πωλέω, vendo.

Πωλήσεαι, Jon. pro πωλήσῃ, 2. sing fut. 1. med. vel aor. 1. sub. med. verbi πωλέομαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.

Πῶλος, ου, ὁ, pullus, plerunque equinus. q. a πολεῖν, versare, quod sit agilis ad se versandum, vel quod ἐν πόᾳ ἅλεται, in herba salit, vel q. ἐν πόᾳ λίαν se oblectet.

Πώλυψ, υπος, ὁ, polypus. a πολλοῖς ποσὶ, multis pedibus.

Πῶμ', pro πῶμα, ατος, operculum.

Πῶμα, ατος, τό, operculum; item potus, poculum. tanquam a πόω, seu πίνω. fut. πώσω, bibo.

Ποιμαιολα, haudquaquam, minime, vox Dorica. Sonat πῶ μαῖλα, quomodo valde? nisi fit a παύω, & μαῖλα, quiesco valde, nihil ago.

Ποιμενικός, ά, όν, Doric. pro ποιμενικός, pastoralis. Th. ποιμαίνω, ὁ, pastor.

Πώποτε, pro πώπε, unquam, aliquando. adverb. ab ὅτε, quando.

Πῶρος, ου, ὁ, luctus. Comment. Aristoph. in Plut. Item callosa concretio, durities instar tophi, præsertim in articulis, callus, Aristot. l. 4. Anim. πῶροι ποδαγρῶν, durities lapidosæ in podagris, Gaz. apud Alexandr. Aphrod. hinc πωρόω, facio occallescere, obduro. πώρωσις, εως, ἡ, obduratio.

Πωρός, ᾶ, ὁ, cæcus. πωρόω, excæco.

Πωρόω, facio occallescere, obduro. fut. ώσω. perf. πεπώρωκα, obduravi. πεπώρωκεν αὐτῶν ἡ καρδίαν, callum obduxit cordi eorum, sc. obduravit, Joan. 12. præs. pass. πωροῦμαι, οῦμαι, occallesco. perf. pass. πεπώρωμαι. a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, η, ex callo obdurui, occallui.

Πώρωσις, εως, ἡ, obduratio. a πωρόω, obduro.

Πῶς, interrog. quomodo? qui? qua ratione? πως, (extra interrog.) enclit. quodammodo, cum particulis, ὡ, μὴ. ut ἐπως, ἔπως πως, si forte. μήπως, ne forte. q. ab ὡς, quod ex ὅς.

Πώσω, bibam, fut. 1. act. verbi πίνω, bibo. aor. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα.

Πωτέομαι, Poetic. pro ποτέομαι, volo, volito. quod a πέτομαι, idem.

Πωτήσῃ, volabis, 2. singul. fut. 1. med. vel aor. 2. sub. med. verbi πωτέομαι.

Πωτῶ, Dor. pro πέτω.

Πῶυ, εος, τό, grex ovium, pecus. in nom. plur. πῶια. Th. πάω, vel πάομαι, possideo.

Πώγξ, γος, ἡ, mergus quidam. Scribitur & πώξ.

Ρ Α 369

Ρ Α.

Ρ Est littera decima septima, & in numerorum notis centum designat. Attici dictiones habentes communiter ρσ efferunt per duplex ρ, ut pro ἄρσην, ἄῤῥην, &c.

Ρ', pro ῥα, quod vide.

Ρ'α, (enclitica partic. apud Poetas expletiva, sicut ἄρ, ex qua facta per metathesin) certe, utique. q. ex ῥέω, loquor: q. ῥητῶς affirmando. Cum accentu etiam invenitur, ut ἦ ῥ'ἃ ἔρξα, dixit quidem. ut discernatur ab ἦρξα, nom. plur. & ab imperf. ἦρχα. tum ab ἦ ῥα, aut profecto, & ἦ ῥ'α, certe quidem.

Ρ'ᾶ, vel potius ῥᾶ, pro ῥᾴδιον, facile. τὸ ῥᾶ apud Medicos genus est radicis.

Ρ'ααβ, vel Ρ'αχάβ, ὁ, nomen hospitæ ἄκλιτον, Rhaab. Heb. latitudo.

Ρ'αβάττω, sursum, ac deorsum eo, strepitum excito, complodo.

Ρ'αββὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רַב rab, multus; item magister, sic dictus a multiplici eruditione, qua præditus esse debet. ῥαββονὶ, & ῥαββουνὶ, eodem sensu dicuntur.

Ρ'αβδίζω, virgis cædo, excutio, decutio. f. ίσω. p. ἐῤῥάβδικα. a. 1. ἐῤῥάβδισα. perf. pass. ἐῤῥάβδισμαι. a. 1. pass. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η. ἐῤῥάβδιζε, pro ἐῤῥάβδιζε, 3. sing. imperf. act. Jud. 6. 11. Th. ῥάβδος, ου, ἡ, virga.

Ρ'άβδος, ου, ἡ, virga, bacillus, sceptrum, fasces, secures: vena metallica. τὰς ῥάβδους ὑφεῖναι, summittere fasces, Plut. in Publ.

Ρ'αβδοῦχος, ου, ὁ, viator; lictor. παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, quod gestarent bacillum, quo magistratus utebatur, vocandi, & nuntiandi causa.

Ρ'ώγα, ης, ἡ, vigor, vis, impetus. quasi a ῥαία. Item ῥώγα σαφυλῆς, acinus uvæ, Dioscor. l. 4. c. 72.

Ρ'αγὰς, άδος, ὁ, ruptura, rima, scissura, a ῥήγνυω, rumpo. Th. ῥήσσω, idem. f. ξω.

Ρ'αγαῦ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. proximus.

Ρ'αγὶς, ίντος, ὁ, ruptus, a. 2. part. pass. verbi ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, frango. fut. ξω. a. 2. ἐῤῥάγην. a. 2. pass. ἐῤῥάγην.

Ρ'αγῆσθαι, rupturum esse, f. 2. inf. pass. ejusdem verbi.

Ρ'αγίζειν, uvæ grana, vel uvas legere, vel comedere. hinc ῥαγίζουσι, Doric. pro ῥαγίζουσι, comedunt. Th. ῥάξ, ῥαγὸς, ὁ, acinus.

Ρ'αδάλος, ου, ὁ, tener, mollis, delicatus, dissolutus. a ῥάδιος, facilis, tener.

Ρ'αδάμανθυς, υος, ὁ, Rhadamanthus, judex inferorum, in accus. Dor. Ρ'αδάμανθα, pro υν.

Ρ'άδαμνος, ου, ὁ, germen, ramus tener, surculus. quia ῥᾴα δαμνᾶται, vel q. ῥαδινὸς, mollis, tener.

Ρ'αδίαι, αἱ, calcei quidam, quod ῥᾳδίως, facile inducerentur.

Ρ'αδινάκαι, οἱ Πέρσαι χλαῖναι ἢ ἔλαιον.

Ρ'αδινῇς, agilibus, dat. plur. Jon. pro ῥαδιναῖς, a ῥαδινὸς, ἡ, όν. quod vide.

Ρ'αδινὸς, ἡ, όν, gracilis, tenuis, mollis, imbecillis, delicatus, imporens. Item celer, Anacr. ramosus, Nicand. in Theriac. Strefichorus ῥαδινὸς ἀκοντιστὴς, strictula jacula vocat.

Ρ'άδιξ, ικος, ἡ, ramus. Nicand. in Theriac. q. a ῥᾴδιος, quia ῥᾴδιον δίεσθαι, potest facile jaci.

Ρ'άδιος, α, ον, facilis, proclivis, expeditus, in comp. ῥᾴων, facilior. superlat. ῥᾴστος, facillimus. ῥᾳδίδιος, apud Poet. idem ac ῥᾴδιος.

Ρ'αδιούργημα, ατος, τό, vereratorium facinus, astutia, malitia, fallacia. propensio ad facinus quodvis. Unde Plutarchus hoc vocabulo usus est ad significandam testamenti suppositionem. Item otium, desidia, mollities, incuria, vivendi facilitas, Xenoph. a ῥᾳδιουργέω, ῶ, facile ad scelus perpetrandum prorumpo.

Ρ'αδιουργία, ας, ἡ, scelus, malefactia. a ῥᾳδιουργὸς, ὁ, ὁ, maleficus, falsarius.

Ρ'ᾳδίως, adverb. facile, leviter, temere a ῥᾴδιος, facilis.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ρ'ᾶ-

Ῥάζω, idem ac ῥαίνω, adspergo. Est & ῥάζω, latro.

Ῥάθαγδος, ου, ὁ, strepitus, tumultus, sonitus proprie remi aquam ferientis, & fragor a fluctibus in scopulos allisis excitatus, Nicand. Interpr.

Ῥαθάμιγξ, γγος, ἡ, Poet. gutta. Item pulvis ex equitatu in plur. ῥαθάμιγγες.

Ῥαθεὶς, έντος, ὁ, inspersus, a. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, adspergo. a. 1. pass. ἐῤῥάθην.

Ῥᾳθυμία, ας, ἡ, remissio animi, desidia, ignavia, inertia, socordia, mollities animi.

Ῥᾴθυμος, ου, ὁ, remissus, piger, segnis, quietus, supinus.

Ῥᾳθυμοῦντες, οἱ, segniter agentes, nom. pl. præs. part. a ῥᾳθυμέω, torpeo, piger sum, deses.

Ῥαία, sanitas, a ῥάω, roboro. vel ῥέα. Sanitas enim est quædam facilitas virium.

Ῥαιβὸς, ὸν, ὁ, incurvus, intortus.

Ῥαιδαία, ης, ἡ, flagellum. a ῥαίω, dispergo. unde & ῥαιστὴρ, malleus.

Ῥαίνω, perfundo, aspergo. f. ανῶ. p. ἐῤῥαγκα.

Ῥᾴστα, Poet. pro ῥᾷστα, facillime.

Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. a ῥαίω, destruo.

Ῥᾴτερον, Poet. pro ῥᾷον, facilius. compar. a ῥᾴδιος, facilis.

Ῥαύω, profligo, corrumpo, perdo, vasto, destruo. fut. σω. p. ῥαυ. hinc ῥαιστὴρ, malleus.

Ῥαυᾶ, vox convitii. Syr. sed Latin. vanus, cerebro vacuus.

Ῥαυὶς, ίδος, ἡ, furculus, ramus, quia facile ῥήγνυται, rumpitur.

Ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis, panniculus. Hinc ῥακόεις, εσσα, εν, pannosus, a, um. Th. ῥήσσω, frango. f. ξω.

Ῥάκτης, ου, ὁ, vallum: vallis, petra. a ῥήσσω, frango. Sic rupes a ruptura.

Ῥαμὰ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Rama, Hebr. celsa.

Ῥάμμα, ατος, τὸ, sutura. Item licium, filum, & fibula, sive tænia, quæ per annulos excurrit, vestisque scissuras inter se committit, Joseph. de Antiquit. a ῥάπτω, suo. f. ψω. ptæt. ἐῤῥαφα. perf. pass. ἔῤῥαμμαι.

Ῥάμνος, ου, ἡ, spina alba, spinosus frutex, quasi ῥαῖον μένος, corrumpens robur.

Ῥαμνουσία, ας, ἡ, Rhamnusia, Nemesis. A Rhamnunte vico Atticæ, ubi sepulchrum habuit. Alioqui dici potuisset παρὰ τὸ ῥᾴειν μένει, quod animi roborem destruat hostilia.

Ῥάμφος, εος, τὸ, rostrum avium. ῥαμφὴ, culter, gladius. quasi a ῥαίω, destruo. eo enim destruit, ac pungit.

Ῥᾳθεὶς, εῖσα, έν, rigatus, aor. 1. part. pass. a ῥαίνω, perfundo.

Ῥᾳδὸς, ὸν, ὁ, aspersus. a ῥαίνω, aspergo. f. ῥανῶ.

Ῥαντίζω, aspergo. f. ίσω. perf. ἐῤῥάντικα. a. 1. ἐῤῥάντισα. perf. pass. ἐῤῥάντισμαι.

Ῥαντισμὸς, ὁ, aspersio. ab eodem verbo, & them.

Ῥᾶξ, ῥαγὸς, ὁ, acinus uvæ, & granum. q. a ῥήσσω, quia ῥήγνυται a scapo: aut quia ex ea ῥεῖ, latex vitigenus.

Ῥᾷον, facilius, comparat. neut. gen. a ῥᾴδιος, facilis.

Ῥαπτάυλιος, α, ὁ, & ῥαπταύλης, ου, ὁ, calamum inflans. a ῥαπτὸν, calamus, stipula. vel ab αὐλὸς, ὁ, ὁ, tibia, & ῥάπτω, struo.

Ῥαπίζω, bacillo, fuste, virga cædo, percutio. f. ίσω. perf. ἐῤῥάπικα. a. 1. ἐῤῥάπισα, bacillo cæcidi. perf. pass. ἐῤῥάπισμαι. Them. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, crepida, fibula. quia ea aliquid ῥαίεται, ut malleo, & idem ac ῥάβδος.

Ῥαπίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω, bacillo cædo.

Ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga incutitur, alapa. Th. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

Ῥάπτω, suo, consuo, sarcino, consarcino, machinor. f. ψω. præt. ἔῤῥαφα. q. ῥᾴδιον ἅπτω, facile necto. Hinc ῥάπτης, ου, ὁ, sutor, consarcinator. ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus.

Ῥάπυς, & ῥάφυς, υος, ὁ, rapa.

Ῥαρὰς, Ceres. quia alimonia roborat mortales. a ῥάω, roboro.

Ῥάρεον, ου, τὸ, infans, puer. cui solus venter adhuc curatur.

Ῥάρος, ου, ὁ, venter. puto a robore, quod in eo habet animal. a ῥάω, roboro.

Ῥάρος, ου, ὁ, venter: robustus. Item puer. Pariter nomen proprium loci, Etym.

Ῥάσατε, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi ῥαίζω, pro ῥαίνω, aspergo.

Ῥάσσω, allido, dejicio, pulso, tundo. idem ac ἀράσσω. f. ξω. p. χα.

Ῥᾷστα, facillima, nom. plur. n. g. & superlat. grad. a ῥᾴδιος, α, ὁ, facilis. in comp. n. g. ῥᾷον, facilius.

Ῥᾳστώνη, ης, ἡ, facilitas, res secundæ. Item remissio, relaxatio, respiratio, quies, otium, desidia, segnities. a ῥᾷστος, facillimus. Them. ῥᾴδιος.

Ῥάστος, ου, ὁ, poculum, crater. a ῥάζω, irrigo.

Ῥάφανος, ου, ὁ, radix, seu radicula, raphanus. dicitur & ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, & ῥαφάνη, ης, ἡ, raphanus. q. a ῥάπυς, seu ῥάφυς, vel q. ῥᾳδίως φαινόμενος, cito apparens post seminationem.

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus, fibula, virga, calceamentum. a ῥάπτω, suo, consuo. fut. ψω. præt. ἔῤῥαφα. unde ῥαφὴ, ῆς, ἡ, futura. ῥαφαδὸς, ὸς, ὁ, sutor.

Ῥαχαὶ, flagella in vitibus, quia fragilia. a ῥήσσω, frango.

Ῥαχὴλ, ἡ, nomen mul. ἄκλιτον, Rachel. Hebr. ovis.

Ῥαχθεὶς, έντος, ὁ, allisus, a. 1. part. pass. verbi ῥάσσω, allido, dejicio. f. ξω.

Ῥαχία, ας, ἡ, spina: rupes in mare procurrens: quia ibi fluctus ῥήγνυνται, rumpuntur; & inundatio.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi: quasi rupta multis vertebris. terræ dorsum, in Epigr. acc. ῥάχιν, lumbum. a ῥήσσω, frango. hinc ῥαχίζω, disseco spinam dorsi.

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, præsertim heroicorum. hinc ῥαψῳδὸς, quod ex ῥάπτω, suo, texo, & ᾠδὴ, canticum, quod ab ἀείδω, cano.

Ῥᾴων, facilior, comparat. a positivo ῥᾴδιος, facilis.

P E.

Ῥέα, facile. q. ῥέϊα, a ῥέζω, ut facile a facio, & ῥέα, idem ac ῥηϊδίως. Th. ῥᾴδιος.

Ῥεβέκκα, ἡ, nomen mul. ἄκλιτον, Rebecca. Heb. crassa, saginata.

Ῥέγκω, vel ῥέγκω, sterto, ronchizo. f. ξω. q. ῥινὶ ἠχῶ. est enim narium sonitus. hinc ῥόγχος, ου, ὁ, ronchus.

Ῥέδη, ης, ἡ, rheda. Apoc. 18. 13.

Ῥέδω, facio: sacrifico. a ῥέζω, idem.

Ῥέε, & ῥέεν, fluebat, 3. singul. imperf. Jonic. pro ἔῤῥεεν, verbi ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω.

Ῥέεθρα, fluenta, nom. plur. a ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, fluo. Dicitur & ῥεῖθρον.

Ῥέει, ῥεῖ, 3. sing. ind. præs. verbi ῥέω, fluo.

Ῥέζεσκε, sacrificabat, Jon. pro ἔῤῥεζε, 3. sing. imperf. act. verbi ῥέζω, facio.

Ῥέζοντα, facientem, acc. sing. part. præs. act. f. g. verbi ejusdem.

Ῥέζω, facio, sacrifico. & in 3. plural. ῥέζουσι. fut. ῥέξω, & ἔρξω. p. χα. Hinc pass. ῥέζομαι, fio. præt. med. ἔοργα, & per metath. ἐοργα. Dicitur & ῥέδω, pro ῥέζω.

Ῥέη, ης, ἡ, Rhea, nomen mul. accus. Ῥέην.

Ῥεθμαλίδαι, οἱ, qui delicata cute, quibus ῥίθη μαλακὴ.

Ῥέθος, εος, τὸ, membrum, corporis pars. q. a ῥέζω. quia aptatum ad opus vitale. Vel a ῥέω, quia vis animæ per corporis membra q. fluit, & in spiritibus narat.

Ῥεῖα, Poet. pro ῥέα, & pro ῥᾴδιως, facile. idem ac ῥηϊδίως. Them. ῥᾴδιος, facilis. comparat. ῥᾴων, facilior. superlat. ῥᾷστος, facillimus.

Ῥείη, ης, ἡ, Rhea, nomen mulieris.

Ῥεῖ, 3. sing. sub. præs. act. verbi ῥέω, Poet. pro ῥέει, fluo.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, factor, auctor, a ῥέζω, facio. f. ξω.

Ῥεμβὸς, ὸν, ὁ, in gyrum ago, circumverto: vacillo. an quasi ῥέω ἀμείβω, facile verto? Hinc ῥόμβος, ου, ὁ, rhombus. rota.

Ῥεμφὰν, ὁ, nomen Idoli ἄκλιτον, Remphan. Lat. Saturnus. Gr. Κρόνος. Act. 7. 43.

Ῥέξ, sacrificavit, quod pro ῥέξε, Jonic. pro ἔῤῥεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, facio. f. ξω.

Ῥέξαι, facere, a. 1. part. act. ῥέξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ejusdem.

Ῥέξειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, facio. f. ξω.

Ῥέξω, f. 1. verbi ῥέζω, facio.

Ῥέοντε, fluentes, nom. dual. præs. part. act. ῥέοντε, Dor. pro ῥέοντα, 3. plur. præs. ind. verbi ῥέω.

Ῥέον, pro ἔῤῥεον, 3. sing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ῥέω, fluo. f. ῥύσω. præs. part. ῥέων, ῥέουσα.

Ῥεύμενοι, οἱ, fluentes, nom. plur. part. passiv. a ῥέω, fluo.

Ῥέπω, vergo, declino, propendeo, inclino, propensus sum, pertineo. f. ψω. ὁ χρησμὸς ἐς ταῦτ' ῥέπει, eo pertinet Oraculum, Aristoph. τὰ ἐτάῤῥοπα faciunt æquilibrium. hinc ῥοπὴ, ῆς, ἡ, clava. ῥομφαία, ας, ἡ, telum, framea, ensis. ῥώψ, ωπὸς, ὁ, virgultum. ῥίψ, ῥῖπός, ὁ, vimen flexile. ἰσόῤῥοπος, ὁ, æqualiter vergens, in neutram partem inclinans. ἰσόῤῥοπον, ου, τὸ, ejusdem valoris, ponderis.

Ῥέρικα, pro ἔῤῥιφα, perf. act. ῥέριμμαι, pro ἔῤῥιμμαι, projectus sum, perf. pass. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum, fluxus, humoris affluentia. ῥεύματα τῶν ὀφθαλμῶν, distillationes oculorum, Galen.

Ῥεύσεται, fluet, 3. sing. fut. 1. med. verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ἔῤῥύηκα.

Ῥύσιος, diffluus, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Ῥεύσω, fluam, & in 3. plural. ῥεύσωσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, fluo.

Ῥεχθὸν, ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. pass. neut. gen. verbi ῥέζω, facio. f. ξω. a. 1. ind. pass. ἐῤῥέχθη. a. 1. part. ῥεχθεὶς.

Ῥέω, fluo, fundo, evanesco. f. ῥεύσω. p. ἔῤῥύηκα. a. 1. ἐῤῥύησα. perf. pass. ἔῤῥύημαι. hinc ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum. ῥέεθρον, ου, τὸ, idem. ῥοὴ, ῆς, ἡ, idem. διαῤῥέω, per medium fluo; item defluo. διάῤῥοια, ας, ἡ, fluxus; item profluvium ventris.

Ῥέω, dico, ab ἐρέω; nisi a ῥέω, fluo; quod sermo fit veluti fluentum e pulmonibus per os. f. ῥήσω. p. ἔῤῥηκα, & Attice εἴρηκα. perf. part. act. εἰρηκὼς, ὁτος. plusq. perf. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει. perf. pass. εἴρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. εἰρημένος, η, ον. κατὰ τὸ εἰρημένον, secundum quod dictum erat. a. 1. ind. pass. ἐῤῥήθην, ης, η, scribitur & ἐῤῥήθω, sed rarius. a. 1. part. pass. ῥηθεὶς, εῖσα, έν. nunquam ῥεθεὶς. f. 1. ind. passiv. ῥηθήσομαι, dicar.

P H.

Ῥηγνῦσαι, pro ῥαγνῦσαι, ruptum esse, a. 2. inf. pass. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 2. ind. pass. ἐῤῥάγην.

Ῥῆγος, ου, τὸ, nomen urbis terræ motu ab Italia avulsæ. Gr. ruptura.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, ruptio, ruina, fractura, avulsio. Thema ῥήσσω, frango.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, littus, quia ibi unda ῥήσσεται, frangitur. Proprie procella, & aqua allisa littori, Etym.

Ῥῆγνυται, refringuntur, 3. plur. ind. pass. verbi ῥήγνυμι. vide in ῥηγνύω.

Ῥήγνυμι, ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango, illido: erumpere facio, Plutarch. ῥηγνύναι δάκρυα, erumpere in lacrymas, l. 3. Epigram. fut. ῥήξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 2. imperat. activ. ῥῆξον, άτω. a. 1. sub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ. aor. 2. ind. act. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥῆγμι. præs. pass. ῥήγνυμαι, σαι, ται, & in 3. plur. ῥήγνυνται, franguntur. perf. pass. ἔῤῥωγμαι, ξαι, κται.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Ῥαγίδ-ιον, ου, τὸ, culcitra, lodix, stragulum. Item pannus tinctus. a ῥήγνυμι, seu ῥάσσω, frango.

Ῥᾳδίη, pro ῥηϊδίη, facilis, f. g a ῥηϊδ-ίδιος, facilis.

Ῥᾳδιός, ία, όν, declaratus, a, um, a. 1. part. pass. verbi ῥέω, dico. fut. ῥήσω, a. 2. ind. pass. ἐῤῥήθ-ην, a. 1. inf. pass. ῥηθ-ῆναι.

Ῥᾴδιος, verbale a ῥέω, dico.

Ῥηϊδίη, ης, ὁ, facilis. in m.g. ῥηϊδί-ου, facilis.

Ῥηϊδί-ου, ω, ὁ, Jonic. vel Poet. pro ῥᾳδί-ου, facilis. hinc ῥηϊδί-ως, facile.

Ῥᾴτερ-ος, ου, ὁ, facilior. ῥᾴτερ-ος, facillimus, comparat. & superlat. a ῥηϊδί-ου, facilis.

Ῥῆμα, ατ-ος, τὸ, verbum dictum, vocabulum, res, factum, carmen, mandatum, sermo: res nova, quæ rumore divulgatur, Luc. 2. dat. pl. ῥήμασι. Th. ῥέω, dico.

Ῥήμασι, dat. plural. a ῥῆμα, verbum.

Ῥῆμ-ων, ονος, ὁ, instrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.

Ῥῆλ, λως, ἡ, ovis. ab ἄρς, ἄρνος, agnus.

Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. ῥήξας, αντ-ος, ὁ, & in f. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. ῥῆξατω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango, fut. ξω. p. ἐῤῥαγκα. aor. 1. ἐῤῥηξα.

Ῥῆξε, abrupit, 3. sing. a. 1. ind. activ. Jon. pro ἔῤῥηξεν. vide ῥῆξαι.

Ῥηξήνωρ-ιος, ίη, ιον, & Jonice ῥηξήνορ-ος, fortitudo in pertumpendis hostium copiis. a ῥηξήνωρ, bellicosus.

Ῥηξήνωρα, acc. sing. a ῥηξήνωρ, ορ-ος, ὁ, qui virum frangere potest, strenuus, fortis, bellicosus. a ῥήσσω, frango.

Ῥῆξω, rumpam, fut. 1. ind. act. ῥήξωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi ῥήσσω. fut. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

Ῥηπαὶ, ῶν, αἱ, sublicæ, tigilla ad substructiones apta.

Ῥησᾶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Syr. asperius.

Ῥήσαντο, dixerunt, Jonic. pro ἐῤῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ῥέω, dico. fut. ῥήσω. p. ἔῤῥηκα, Attic. εἴρηκα.

Ῥησήδιον, ου, τὸ, idem ac ῥησίδιον, λεξίδιον, ε, τὸ, dictiuncula. βραχὺς λόγ-ος, breve dictum, a ῥῆσις, dictio.

Ῥῆσις, εως, ἡ, dictio, mandatum, locutio, sententia, oratio.

Ῥῆσ-ος, ου, ὁ, nomen fluvii, Rhesus.

Ῥήσω, ῥήγνυμι, vel ῥήγνυμαι, frango, rumpo. f. ξω. p. ἔῤῥηχα, a. 1. ἔῤῥηξε. a. 2. ἐῤῥάγην.

Ῥητῆρ, pro ῥήτωρ, acc. sing. a ῥήτωρ, ῆρος, ὁ, rhetor, orator, a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. pass. ἐῤῥήμαι, σται, ται.

Ῥήτιν-ος, ου, ὁ, resina, a ῥέω. quia aliquid fluxum.

Ῥητοὶ, οἱ, clari. ἄῤῥητοι, ignobiles. a ῥέω, dico.

Ῥητόρεια, ας, ἡ, rhetorica, orandi ratio, actio dicendi. ejusd. thematis.

Ῥητορεύω, rhetorem ago, declamo, oro, dico. f. εύσω. ab eodem them.

Ῥητορικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ers Rhetorica, ratio dicendi, Oratoria facultas. a ῥέω, dico, vide ῥήτωρ.

Ῥήτορσι, dat. plur. a ῥήτωρ, orator.

Ῥητὸς, ὴ, όν, dictus, certus, ratus: celebris, a ῥέω, dico.

Ῥήτρα, lex, proprie Lycurgi: commentarius, scriptura. ῥήτραν ἔγραψε, rogationem tulit, Demosth. conventio, pactum.

Ῥήτωρ, ορος, ὁ, orator, rhetor, cæsidicus, concionator: delator, Plato in Apol.

Ῥητῶς, adv. diserte, palam, plane, certo, certis verbis.

Ῥηχὸς, ὁ, ὁ, vallum, sepes.

Ῥηχώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, asper, salebrosus.

P I

Ῥῖγεδαν-ὸς, ὴ, όν, terribilis, horribilis, quem omnes exhorrent. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, rigor.

Ῥῖγηλὸς, ὴ, ὁ, rigidus, horrendus. hinc ῥίγιον, durius, comparat. a ῥῖγος, εος, τὸ, frigus.

Ῥῖγέω, seu όω, rigeo, algeo, horreo, obstupesco. ab eodem them.

Ῥῖγήσω, fut. 1. inf. activ. verbi ῥιγέω, rigeo.

Ῥῖγιον, durius, comparat. a ῥῖγος, vide in ῥῖγισα.

Ῥῖγισα, horrenda, superlat. neut. gen. plnum. a ῥῖγος, εος, τὸ, rigor. compar. ῥίγιον, durius. superlat. ῥῖγιστον.

Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens, horror. q. a ῥήγνυμι, frango. quod frangat calorem nativum in plantis, arque inde vitam destruat. hinc ῥῖγιον, ε, τὸ, magis horrendum.

Ῥῖζα, ης, ἡ, ὁ, radix, stirps. q. per quam ῥεῖ τὸ ζῆν, fluit vita.

Ῥῖζησι, Jon. pro ῥίζωσι, dat. plural. a ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Ῥιζόω, ῶ, radicibus munio, figo radices, fulcio, stabilio. fut. ώσω. p. ἐῤῥιζωκα. aor. 1. ἐῤῥίζωσα. præs. pass. ῥιζόομαι, ῶμαι, radicor. perf. pass. ἐῤῥιζωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐῤῥιζωμένος, η, ον, radicatus.

Ῥικάω, ῶ, decipio, quod fit inanitate proposita pro veritate.

Ῥικνὸς, ὴ, όν, rugosus. curvus. q. a ῥηγνύω, rumpo.

Ῥικνώσεσα, Jon. pro ῥικνώσῃ, f. 1. med. 2. sing. a ῥικνόομαι, indecenter me flecto. Th. ῥικνὸς, curvus.

Ῥίμφα, adv. celeriter, leviter. facile, statim. a ῥίπτω, projicio cum impetu.

Ῥιμφάμαχος, ε, ὁ, ἡ, qui celeriter curru fertur. Ex ῥίμφα, celeriter, quod vide, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Ῥὶν, & ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, naris: nasus, q. a ῥέω, quia per eum fluit humor e capite.

Ῥῖνα, acc. sing. a ῥὶν, nasus.

Ῥινάω, ῶ, decipio, proprie nares, ut cum canes falluntur olfactu. Th. ῥὶν, nasus.

Ῥίνη, ης, ἡ, lima. quasi a ῥινάω, quia lima ῥαίνει, tundimus, & radimus: Est & ῥίνη, squatina piscis: squatinæ enim cutis pro lima esse potest. Item ῥίνη, instrumentum auro fundendo aptum, in Epigram. hinc ῥινάω, polio.

Ῥῖνοπύλη, ης, ἡ, portula, posticum. tanquam ῥὶν arva.

Ῥινὸς, ῶ, ὁ, ἡ, scutum, pellis, cutis per quam sudores ῥέουσι, fluunt.

Ῥινοτόρῳ, clypeos dissecanti, dat. sing. a ῥινοτόρος, ε, ὁ, proprie pellem perforans, transverberans. Est Martis epith. a ῥινὸς, ὸ, ὁ, ἡ, pellis, & per synecdoc. clypeus, & τερέω, perforo, terebro.

Ῥινῶν, narium, gen. plur. a ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, nasus.

Ῥῖον, ε, τὸ, montis cacumen, promontorium. Etymolog. ab ὁράω, quod inde fit ὁρᾶν, circumspicere, alii a ῥέειν, quod undis circumfluat.

Ῥιπαὶς ἀνέμων κλονέεσθαι, impetuosis ventis agitari, turbari. vide ῥιπή.

Ῥιπὴ, ης, ἡ, impetus ejus, quod ῥίπτεται, seu projicitur, jactus teli missi sicut fulminis. impulsus, properatio, incitamentum. Th. ῥίπτω, projicio.

Ῥιπίζω, flabello ventilo. ῥιπὶς, flabellum. a ῥίπτω, huc illuc jacto.

Ῥῖπος, εος, τὸ, crates, resegmina, storea, idem ac ῥῖψ. vide in ῥίπτω, projicio.

Ῥίπτασκον, ες, ε, impers. Jon. verbi ῥιπτάσκω, Poet. pro ῥιπτάζω, jacto, projicio, præcipitem do. fut. άσω. vel Jon. dicitur pro ἐῤῥίπταζον, adjiciebant, 3. plur. imperf. verbi ῥιπτάζω, Them. ῥίπτω, projicio.

Ῥίπτει, 3. sing. præs. verbi ῥίπτω. sed ῥιπτεῖ, a ῥιπτέω, Att. pro ῥίπτω.

Ῥιπτέομαι, Att. pro ῥίπτομαι, vel a ῥιπτάω. idem ac ῥίπτω.

Ῥίπτω, fut. ψω. & ῥιπτέω, ήσω, projicio, jacto, præcipito. q. a ῥέπω. projectum enim ῥέπει, & inclinat. hinc ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus: item ictus, seu jactus. ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum. ῥῖψ, ῥιπὸς, ὁ, ramus saligninus, vimen flexile, ἀπορρίπτω, abjicio.

Ῥίσκος, ε, ὁ, riscus, cista pelle contecta, a ῥύσκω, custodio.

Ῥιφθὶς, ντος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον, a. 1. pass. ἐῤῥίφθην.

Ῥῖψ, πὸς, ὁ, vimen, ramus saligninus. Ducamus a ῥέπω, quia inclinari, & flecti potest. Est & ῥῖπ-ος, ε, & ου, vimen, & aliquid inde factum.

Ῥῖψαι, a. 1. inf. act. ῥίψασι, αντ-ος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ῥίπτω.

Ῥῖψας, Æol. pro ῥίψας, a. 1. part. act. a ῥίπτω, projicio.

Ῥῖψε, Jon. pro ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, projicio.

Ῥιψοκίνδυν-ος, ε, ὁ, temerarius, qui se ῥίπτει εἰς κινδύνους, audax, qui se periculo objicit. ῥιψοκίνδυνον ἔργον, audax facinus, Xenoph.

Ῥῖψω, ης, ῃ, aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

P O

Ῥοὰ, vel ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malus Punica, ejusque fructus. an a ῥοὴ?

Ῥόασι, dat. plur. a ῥοὰ, ᾶς, ἡ, fluentum. Th. ῥέω, fluo.

Ῥοὰς, acc. plur. a ῥοὰ, ᾶς, ἡ, fluentum. Th. ῥέω, fluo. f. ῥόσω.

Ῥοβοὰμ, ὁ, nomen filii Salomonis, ἄκλιτον, Roboam. Hebr. angustus.

Ῥογέω, floreo; concito; domo.

Ῥηγὸς, ὸ, ὁ, horreum, granarium, σιτοβόλιον. puto a ῥήγνυμι, fractura.

Ῥόδα, rosæ, nom. plur. a ῥόδον, rosa.

Ῥόδαμν-ος, ε, ὁ, ramus, germen. Vide ῥάδαμν-ος.

Ῥοδάνη, ης, ἡ, trama, subtegmen. an quia ῥοδανὴ, rapida?

Ῥοδανὸς, ὸ, ὁ, rapidus. a ῥέω, fluo, Hinc Rhodanus fluvius in Gallia, ob velocitatem motus.

Ῥοδαρὸς, ὴ, όν, roseus, speciosus. τὸ ῥοδαρὸν ἅμα σώματ-ος, coloris bonitas in corpore ὡραίτης. Th. ῥόδον, rosa.

Ῥόδη, ης, ἡ, nomen puellæ. Gr. rosa.

Ῥόδι-ος, ε, ὁ, nomen fluvii. a ῥόδον, ε, τὸ, rosa.

Ῥοδοδάκτυλ-ος, ε, ὁ, ἡ, habens roseos digitos. Ex ῥόδον, rosa, & δάκτυλ-ος, ε, ὁ, digitus.

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, arborescens stirps, quam Apulejus rosam lauream appellat: nerium planta. Dioscor. l. 4. c. 82.

Ῥοδοειδὴς, ἔς-ος, ὁ, ἡ, roseus. ex ῥόδον, rosa, & εἶδ-ος, ες, τὸ, forma.

Ῥοδόεις, εντος, ὁ, rosaceus. Th. ῥόδον, ε, τὸ, rosa.

Ῥοδόμηλον, Dor. pro ῥοδόμηλον, ε, τὸ, rosea gena. Ex ῥόδον, rosa, & μῆλον, malum. Th. μηλέα, ἡ, malus arbor.

Ῥόδον, ε, τὸ, rosa. quasi ex ῥέω, fluo, & ὀδμὴ, odor, quia ex ea fluit odor. vel ex ῥᾴ, & ὄζω, a. 2. ὦδον, quod odorem facile spiret.

Ῥοδόπαχυς, εος, ὁ, ἡ, Doric. pro ῥοδόπηχυς, habens lacertos roseos.

Ῥοδόπηχυς, quæ habet roseos cubitos. Ex ῥόδον, ε, τὸ, rosa, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Ῥόδος, ε, ἡ, nomen Nymphæ, & insulæ. olim dicta videtur Ῥόδος, ε, ὁ, ab undarum strepitu.

Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, Dor. pro ῥοδόχροος, rosei coloris. ex ῥόδον, τὸ, rosa, & χρόα, ἡ, color.

Ῥόζω, latro, sterto. potius ῥοιζῶ, & ῥυζῶ, a ῥοῖζος, stridor.

Ῥοὴ, ης, ἡ, fluentum, fluctus, a ῥέω, fluo.

Ῥόθιον, ε, τὸ, impetus undarum, unda, fluctus. Them. ῥόθος, undarum strepitus.

Ῥόθος, ε, ὁ, undarum strepitus, tumultus. q. a ῥέω, & θέω. Est ex fluentis aquæ cursu, ῥόθιος, streperus.

Ῥοίζασκ, pro ῥοίζασκε, strudebat, ob sequent. aspir. 3. singul. imperf. activ. verbi ῥοιζέω, strido. impers. ἐῤῥοίζεον, & Poet. ἐῤῥοίζεσκον, & pro ι, α. Th. ῥοῖζος, ε, ὁ, stridor.

Ῥοιζέω, vide in ῥοῖζος, ε, ὁ, stridor.

Ῥοιζηδὸν, adverb. cum stridore. a. Petr. 3. 13. Th. ῥοῖζος, ε, ὁ, stridor.

Ῥοῖζος, ε, ὁ, stridor, impetus: fluctus vehemens, Iliad. π. quasi a ῥέω, quia proprie aquæ fluentis. Hinc ῥοιζέω, ῶ, stridorem edo, strido, latro.

Ῥοιὴ, ῆς, Jonic. pro ῥοὰ, malum granatum.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ῥικός, ῆ, ὁ, incurvus: fluxione laborans, Dioscor.

Ῥίκτ⊖, q. parva ῥοά, figura referens malum Punicum.

Ῥόμβ⊖, ε, ὁ, rhombus, turbo, inis, impetus. a ῥέμβω, circumago.

Ῥόμυξ, vermis ligna corrodens, teredo.

Ῥομφαία, ας, ἡ, gladius, framea, jaculum longum. a ῥέμβω, in gyrum circumago, vel a ῥέπω, vergo, propendeo. unde ῥοπὴ, ῆς, ἡ, inclinatio, proprie lancis. hinc ῥοπαία, ῥομφαία.

Ῥομφὶς, lora, quibus confuuntur calcei.

Ῥόον, acc. sing. a ῥόῳ⊖, ῶς, ὁ, fluxus. a præt. med. ἐῤῥόα, verbi ῥέω, fluo. f. ῥόωσω.

Ῥόπαλον, ε, τὸ, baculus, fustis, clava, sceptrum, virga: membrum virile, in Epigr. a ῥέπω, flecto, vel a ῥόω, moveo, quatio.

Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, inclinamentum, momentum: auxilium, propensio in aliquem, Chrysost. discrimen, periculum, Sophocl. in Trach. exitus, finis, Sophocl. in Œdip. Colon.

Ῥοβὼ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Ruben. Hebr. filius visionis.

Ῥοὲ, ἡ, nomen piæ mulieris, ἄκλιτον, Ruth. Hebr. tremor.

Ῥόσ⊖, ε, ὁ, color coccineus, & flammeus, qualis est rubricæ Sinopicæ. Ruffus Latinum est. aut a ῥοά, cujus granum rubet.

Ῥῶβ⊖, ε, ὁ, nomen viri. Latin. Rufus.

Ῥαφὶς, & ἀφὶς, sorbeo, exhaurio. fut. ἥσω. p. ἐῤῥόφηκα.

Ῥόχθέω, sonum edo, fremo, strepo, frendeo.

Ῥόω, moveo, ruo, a ῥέω, fluo.

P T

Ῥύγχ⊖, ε⊖, τὸ, rostrum, rictus proprie porci. quia eo ῥίγχει, animal stertit.

Ῥυὴς, ῆντος, ὁ, qui fluit, a. 2. part. pass. verbi ῥύω, vel ῥυέω, a. 2. pass. ἐῤῥύην. Th. ῥέω, fluo. f. ῥόωσω.

Ῥύεο, libera, Jon. pro ῥύε, præs. imperat. pass. verbi ῥύομαι. imperf. ἐῤῥυόμην, ε, ετο. Th. ῥύω, tueor: fluo.

Ῥύεται, tuetur, 3. sing. præs. ind. verbi ῥύομαι, servo. f. ῥύσομαι, & in plur. ῥυσόμεθα.

Ῥύηθι, a. 2. imperat. pass. verbi ῥύω, pro ῥέω, fluo. a. 2. pass. ἐῤῥύην.

Ῥυήσομαι, ῇ, εται, fluam. fut. 2. pass. verbi ῥόω, pro ῥέω, fluo.

Ῥυθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, libero.

Ῥυθμὸς, οῦ, ὁ, rhythmus, numerus, concinnitas, quicquid certo modo, & ratione fit. παρὰ ῥυθμὸν, extra numerum.

Ῥῦμα, ατος, τὸ, fluentum, pro ῥόῦμα. Th. ῥέω, fluo. f. ῥόῦσω. Est & ῥυμὸς, ατος, τὸ, tractus, a ῥύω, traho. Hinc ῥῦματα, tractorii funes, Polyb. l. 1. Item ῥῦμα, arx, defensio, propugnaculum.

Ῥῦμαι, liberavi, Jon. dempto augmento pro ἐῤῥυμαι, perf. pass. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, libero.

Ῥύματα, nom. plur. a ῥῦμα. quod vide.

Ῥύμβος, ε, ὁ, turbo, vertex, rotula. Euripides accipit pro motu, & vertigine capitis. a ῥέμβω, circumago.

Ῥύμη, ης, ἡ, vicus, tractus in urbe, Actor. 2. defensio, custodia, Hesych.

Ῥυμὸς, 2. Mach. 12. 5. ὃν ῥυμῷ χωρίῳ, aliter & recte ἐῤῥυμῳ, id est, forti, munito, ver. interp. angusto. q. ad ῥύμλω, plateam retulerit.

Ῥυμὸς, ὁ, ὁ, temo currus, lignum inter equos, quo currus ῥύεται, id est, trahitur. Th. ῥύω, traho.

Ῥύονται, tuentur, 3. plur. ind. præs. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, custodio.

Ῥύοντο, servabant, Jon. pro ἐῤῥύοντο, 3. pl. imperf. verbi ejusdem.

Ῥυπαπαῖ, nautica quædam acclamatio, an q. ῥὺς παπαῖ. Aristoph. in Ran. & Vesp.

Ῥυπαρὸ⊖τω, 3. sing. a. 1. imperat. passiv. verbi ῥυπαρόω, sum sordidus. Th. ῥύπος, ε, ὁ, sordes.

Ῥυπαρία, ας, ἡ, sordes, spurcitia: avaritia. Est etiam genus sordidi ulceris apud Dioscor. l. 5. c. 67. Th. ῥύπος ε, ὁ, idem.

Ῥυπαρὸς, ά, ὸν, sordidus, a, um, putris, spurcus, squalidus. ab eodem th.

Ῥύπος, ε, ὁ, sordes, per metaph. avaritia. Item ῥύπος, cera sigillaris, Aristoph. in Lysistr. piscina, & locus, in quo quidvis eluebant, Poll. Hinc ῥυπαρὸς, ὸν, ὁ, sordidus.

Ῥυπόω, ῶ, sordesco, squaleo. præs. part. ῥυπόων, ῶν. fut. ώσω. p. ἐῤῥύπωκα. a. 1. ἐῤῥύπωσα. a. 1. imperat. act. ῥύπωσον, άτω. Them. ῥύπος, ε, ὁ, sordes.

Ῥύπτω, sordes eluo, purgo, abstergo, detergo. Th. ῥύπος, sordes.

Ῥυσὰ, ᾶς, γήρωσις, senectus: quum quis fit rugosus ob senectam, ῥυσὸς, & ῥυσσὸς, rugosus: cum cutis veluti in sulcos ῥύεται, ideſt trahitur. Ruga enim est cutis in plicas contractio. Item ῥυσὰ, anus. Them. ῥύω, traho.

Ῥυσαὶ, rugosæ, nom. plur. a ῥυσὰ, ruga. Sed ῥύσαι, ἀόω, pro φύλαξαι, est aor. 1. imperat. med. verbi ῥύομαι, seu ῥύω, custodio. a. 1. med. ἐῤῥυσάμλω.

Ῥύσαντο, 3. sing. a. 1. opt. med. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, libero.

Ῥύσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ῥύομαι, tueor. fut. ῥύσομαι, a. 1. med. ἐῤῥυσάμλω, ω, ατο. Th. ῥύω.

Ῥυσώσω, 3. sing. aor. 1. imperat. med. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, libero.

Ῥύσθαι, Jon. pro ἐῤῥύσθαι, perf. inf. pass. verbi ῥύομαι, libero. Vel ut alii volunt ῥῦσθαι, per syncop. vel synæresin dici pro ῥύεσθαι, præs. inf. verbi ῥύομαι.

Ῥυσθῶ, liberer, & in plural. ῥυσθῶμεν, a. 1. sub. pass. verbi ejusdem.

Ῥυσπέφρος, ε, ὁ, ἡ, epitheton aurigæ, qui trahit, ac trahendo currum regit. Ex ῥύω, traho, & ἔφρος, currus.

Ῥύσιμον, ε, τὸ, ruta, quod a venenis ῥύεται, liberet. Est & ῥύσιμον, series, tractus, a ῥύω, traho.

Ῥύσιον, ε, τὸ, quod pro ῥύσει, liberatione, datur: pignus, spolium. Item præmium gratulatorium. Accipit pro valetudine bona, aut felici eventu Dionys. de situ orbis.

Ῥύσις, εως, ἡ, liberatio. The. ῥύω, vel ῥύομαι, libero. Est & ῥύσις, εως, ἡ, fluxio, fluxus, Athenæo l. 11. ῥύσις est aurea patera.

Ῥύσκω, seu ῥύσκομαι, custodio, tueor, idem ac ῥύω, libero.

Ῥύσμὸς, ῦ, ὁ, Poet. rerum aliquarum series: figura, species, imago. Item extensio. Th. ῥύω, traho.

Ῥυσὸς, ῥυσὸν, ὸ, ὁ, rugosus. a ῥυσὰ, ἰδος, ἡ, ruga. Th. ῥύω, traho.

Ῥυσάζω, trahendo rapto, extraho: violo, Odyss. π. Th. ῥύω, traho.

Ῥυτὰ, τὰ, fræna, habenæ. Apud Athenæum l. 11. vasa cornea.

Ῥυτάω, convitior, detraho, fœdo, maledictis lacero.

Ῥυτίνη, ἡ, resina. Genes. 37. 25.

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, servator, a ῥύομαι, custodio. Est & tractor, a ῥύω, traho. Item tendens arcum, Dionys. de situ orbis, habena, lorum, frænum, flagellum, Sophocl. in Ajace.

Ῥυτὶς, ἰδος, ἡ, ruga. a ῥύω, traho.

Ῥύτο, Jon. seu Poet. pro ἐῤῥύτο, 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi ῥύω, seu ῥύομαι, libero, tueor.

Ῥυτὸν, ὸ, τὸ, rhythum, poculum e quo porus tenuissime ῥύει, seu fluit. Capiebat duos congios, teste Athenæo. Erat poculum heroibus peculiare; vide Interpr. Demosth. Est & ῥυτὸν, habena, quia ea equus ῥύεται, trahitur.

Ῥυφὸς, ὸ, ὁ, incurvus, Æol. a ῥέπω, inclino, curvo. vide & ῥίψ.

Ῥύω, vel potius ῥύομαι, traho, tueor, libero: ut ἐρύω, Pausanias etiam de sacrificiis usurpat. Hinc ἀνῤῥύω, sacrificare.

P Ω.

Ῥωβικόπτερος, ε, ὁ, qui vix literam ῥῶ pronuntiare potest.

Ῥωγαλέος, ε, ὁ, fissus, fractus. ῥωγὴ, fissura. Th. ῥήγνυμι, frango.

Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, rima, a ῥήγνυμι, frango.

Ῥῶθων, ωνος, ὁ, naris. frequentius pl. ῥῶθωνες, nares. q. a ῥὶς, vel ῥέω, fluo.

Ῥωμαῖος, αία, αῖον, Romanus, a, um. a Ῥώμη, Roma.

Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vires, potentia, famitas. q. a ῥωννύω. Est & Ῥώμη, ης, ἡ, Roma. Gr. robur.

Ῥώννυσι, 3. singul. ind. præs. verbi ῥώννυμι, seu Ῥωννύω, corroboro.

Ῥωννύω, seu ῥώννυμι, confirmo, corroboro. ῥώσω, q. a ῥόω. p. ἐῤῥώκα. a. 1. ἐῤῥώσα. præs. pass. ῥώννυμαι, σαι, σται, roboror, valeo. perf. passiv. ἐῤῥώμαι, σαι, σται. perf. imperat. pass. ἐῤῥῶσο, ωσθω, valle. & in plur. ἐῤῥῶσθε, valete. Hinc ἐῤῥωμένως, robuste. ῥώμη, ης, ἡ, robur.

Ῥωξ, ωγὸς, ἡ, fissura, rupes: acinus uvæ. Isa. c. 78. Item genus phalangii simile acino uvæ, Nicand. in Theriac.

Ῥώοντ, pro ἐῤῥώοντο, 3. plural. imperf. pass. Jon. ab inusit. ῥώομαι, quarior, cum impetu feror. a ῥωννύω, confirmo.

Ῥωπήϊον, ε, τὸ, locus virgultis plenus a ῥώψ, virgultum.

Ῥωρὸς, ὸ, ὁ, vehemens. a ῥόω, seu ῥώννυμι, roboro.

Ῥὼς, caput, vertex. 2. Sam. cap. 16. verſ. 16.

Ῥωσθῆς, vide in ῥόωσω.

Ῥώσω, roborabo, f. 1. act. verbi ῥωννύω. a. 1. pass. ἐῤῥώσθην, a. 1. part ῥωσθὲς.

Ῥωτεῖν, litteram ῥῶ sæpe itero.

Ῥωχμὸς, ὸ, ὁ, scissura, rima, hiatus. a ῥωγὴ, fissura.

Ῥώχω, dentibus fremo.

Ῥῶψ, merx non magni momenti: virgultum. a ῥέπω, vergo, propendeo. vel q. ῥίπ⊖, rejectamenta.

Ῥώω, roboro, firmo. ex ῥύω, tueor.

Σ A.

Σ Decima octava Græcorum littera, Attici interdum pro eo habent ζ, item τ. & Dor. & Æol. in δ mutatur. In numeris est 200. σὶν ρ creabro mutabant Lacedæmones. Multarum vocum initio impune σ adest. etiam abest: ut σμικρὸς, μικρὸς.

Σὰ, tua, ex σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Sed σὰ, salva, contract. ex σάα, quo a σάω⊖, salvus.

Σαβάζι⊖, ε, ὁ, Bacchus. a σαβάζω, σάζω, bacchari, tripudiare.

Σάβανον, ε, τὸ, pannus asperior a balneo deficcandis corporibus accommodatus.

Σαβάχθανι, Syr. ἐγκατέλιπές με, delinquisti me.

Σαβαὼθ, exercitus. Legitur & Σαββαὼθ.

Σαββατισμὸς, ῦ, ὁ, sabbatismus.

Σάββατον, ε, τὸ, sabbatum, quies. Sonecd. hebdomada. in plural. num. quintæ declinationis simplicium, σάββατα, ων, σάββασι.

Σαββαὼθ, idem ac Σαβαὼθ.

Σαβοῖ, vox bacchantium. Ea utitur Demosthenes contra Æschinem. σαβοῖ, οῖ, Baccho initiati.

Σάγαρις, εως, ἡ, securis Amazonum Scythica vox.

Σαγγάρι⊖, ε, ὁ, nomen viri, Sangarius.

Σαγήνη, ης, ἡ, vox Lat. sagena, verriculum, genus retis piscatorii.

Σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti farcimen. scuti theca. Item stipata congeries, atque acervus, Plur. in Caron. σάγματα, τὼ, clitellæ.

Σάγος, εος, τὸ, sagum.

Σαδδουκαῖος, α, ὁ, Sadducæus, sic dictus a sectæ illius auctore Zadoko.

Σαδημὼθ, campestria, 2. Reg. 23. 4.

Σαδὼθ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. justus.

Σαθέρσει, ε, τὸ, animal quadrupes, ex mustelarum genere. Aristot. lib. 8. hist. cap.

Σάθη, ης, ἡ, pudendum virile, verretrum.

Σαθρὸς, ὰ, ὸν, marcidus, putris, a σήθω. putrefacio. seu qui σεσηθὸς ἔνδον habet, aut σήσται ῥᾳδίως. Vel σείω, & θραύω.

Σαὶν, acc. sing. a Σαὶς, ἴος, ἡ, Sais urbs Ægypti.

Σαίνει, adulatur, 3. singul. ind. præs. σαίνω,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

a σαίω, idem ac σείω, moveo.

Σαίωρ, ορος, ὁ, cauda blandiens. Ex σαίω, moveo, & ὀρά, ᾶς, ἡ, cauda.

Σαόω, idem ac σείω, moveo, caudam moveo. (proprie de canibus, qui cauda adblandiuntur.) f. σαώσω. aor. 1. ἔσηνα. præf. pass. σαίομαι, commoveor.

Σαρῶ, scopis purgo, verro: ore sum hianti. f. σαρῶ. perf. σέσαρκα. perf. pass. σέσαρμαι. p. m. σέσηρα, ας, ε. Hinc σάρμα, ατος, sordes purgando collectæ. σάρωθρον, ου, τὸ, scopæ. σάρος, ου, vel σαρός, ῆ, ὁ, idem.

Σαττάλης, ου, ὁ, scuti vibrator. a σάττω, τος, τὸ, scutum. Th. σάττω, onero, & σάλλω, vibro.

Σαυίτων, stabularium, acc. sing. a σαυίτης, α, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ου, ὁ. Th. σηκός, οῦ, ὁ, stabulum.

Σάκκος, ου, ὁ, saccus: cilicium, Isa. 20. inde σακκέω, σακκίζω, vel σακκελίζω, per saccum transmitto.

Σάκος, εος, τὸ, scutum, clypeus: barba, Hesiod. σάκεσος, Doric. pro σάκους, ex σάκεος. Dores enim mutant genit. ου in ος. Th. σάττω, onero. fut. ξω. sed σακέσσι, οῖ, ὁ, Doric. pro σηκός. quod vide.

Σάκχαρ, αρος, vel σακχάριον, ου, τὸ, saccharum.

Σακῶν, gen. plur. a Σακαί, Sacæ, Scythiæ populi.

Σαλά, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Sala. Hebr. jaculum.

Σαλαθιήλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Salathiel. Hebr. petivi a Deo.

Σαλαίζω, lamentor. a mentis turbatione, σάλος.

Σαλακών, ωνος, ὁ, pauper, qui opulentiam simulat, jactabundus. Item Salacon Autolyci pater, ob mollitiem infamis. Hinc molles σαλάκωνες dicti, quasi a σαλόω, jacto.

Σαλαμάνδρα, ας, ἡ, animal lacerti figura.

Σαλάμβη, ης, ἡ, foramen, per quod σέλας βαίνει. Hesych.

Σαλαμίς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ. Gr. marula sali.

Σαλεύω, moveo, concutio, ut modium impleo largiter, ut diffluat.

Σαλήμ, τὸ, nomen loci ἄκλιτον. Hebr. pupillus. Jo. 3. 23.

Σαλεύω, agito, proprie de mari ventorum vi agitato. per Synecd. concutio, commoveo, concito, quatio, jacto. f. εύσω. perf. σεσάλευκα. a. 1. ἐσάλευσα. a. 1. inf. activ. σαλεῦσαι. præf. part. pass. σαλευόμενος, qui agitatur. τὰ σαλευόμενα, res instabiles. perf. pass. σεσάλευμαι. perf. part. pass. σεσαλευμένος, agitatus. a. 1. pass. ἐσαλεύθην, ης, concussus fui.

Σαλήμ, ὁ, nomen urbis ἄκλιτον, Salem. Hebr. pax. Psalm. 76. 3. Hebr. 7. 1.

Σαλμών, ὁ, nomen abavi Davidis ἄκλιτον, Salmon. Hebr. pacificus.

Σαλμώνη, ης, ἡ, nomen mul. Hebr. perfecta, pacifica.

Σάλος, ου, ὁ, salum: item jactatio ejus, qui navigat. hinc σαλεύω, fluctuo, fluito. Σάλος ergo q. σεάλος, a σείω, quatio, & ἅλς, mare. in salo enim naves σαλεύονται, agitantur.

Σάλπη, ης, ἡ, salpa, piscis. q. a σέλας splendor, & φαίω, appareo.

Σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, tuba, lituus, buccina. acc. plur. σάλπιγγας. Etymolog. a σέλας, & ἀγγή, quod tubæ sit splendida vox. nisi ab ὤψ, facies, quod sit splendida specie. Hinc σαλπίγγω, f. ξω, & σαλπίζω, σω, tuba cano, buccino, reboo. σαλπιγκτής, οῦ, ὁ, tubicen, Dorcinator.

Σαλπίζω, σω, p. cano. fut. ίσω, & Attic. σῶ. a. σάλπισα. a. 1. sub. act. σαλπίσω. Idore pass. aor. 2. part. σαλπίσας. Thea flatim, tuba.

Σαλπτ... Hinc ng. aor. 1. sub. act. verbi σαλπίζω, ... fercina cano.

Σαλπιστής, ... tubicen. ab eodem verbo, & ... σω.

Σᾶμα, τος, ... Patris, Dor. pro σῆμα, signum, monu... Accipitur etiam pro σῶμα, corpus.

Σαμοδάκται, Dor. pro σημαίνεται, 3. sing. præf. pass. verbi σημαίνω, significo. Th. σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nomen urbis, Samaria. Hebr. a vito Schemer. Lat. fæx.

Σαμαρείτης, ου, ὁ, Samaritanus, & Σαμαρίτης, ου, ὁ, ἡ, Samaritana.

Σάμβαλον, ου, τὸ, idem ac σάνδαλον, calceus, inde ὑποσαμβαλίδιος, qui sandalis caret.

Σαμβύκη, ης, ἡ, instrumentum musicum: item machina bellica. Dan. 3. 5.

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, hodie, Att. τήμερον.

Σαμοθράκη, ης, ἡ, nomen insulæ, sic dictæ a Samiis tractum illum occupantibus.

Σαμοφόρας, qui σὰν φέρει, id est, litteram sigma fert.

Σαμουήλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον, Samuel. Hebr. exauditus a Deo.

Σάμψυχον, majorana herba, vel amaracus.

Σαμψών, ὁ, nom. viri ἄκλιτον, Sampson. Hebr. Sol.

Σάν, nomen litteræ σ, ex Phœnicio schin nomen factum.

Σανδάλιον, ου, τὸ, sandalium, calceamentum muliebre.

Σανδαράχη, ης, ἡ, succus concretus, sandaracha. hinc σάνδυξ, υκος, ἡ, cerussa usta & rufa.

Σανίς, ίδος, ἡ, tabula, asser, stipes. σανίδες, αἱ, valvæ. σανίδιον, ου, τὸ, tabella.

Σάννας, σάννος, ὁ, saruus. vide Sannio.

Σάνταλον, ου, τὸ, santalum.

Σάοι, servet, 3. sing. præs. opt. act. verbi σάω, Poet. pro σώζω, servo. Them. σάος, ου, ὁ, salvus.

Σάος, idem ac σάος, salvus, & contract. σῶς, compar. σαώτερος.

Σαοὶλ, nomen regis, Saul. item Apostoli, ἄκλιτον, Hebr. petitus. Flectitur etiam Græce Σαοὺλος, ου, ὁ, Actor. 13. 2.

Σαόφρουσιν, prudentibus, dativ. plural. a σαόφρων, prudens.

Σαόφρων, & σώφρων, cui mens salva est. Item prudens, castus. ex σάος, seu σῶς, salvus, & φρὴν, ἡ, mens.

Σάπαξ, tinea, quia σήπει vestes. Th. σήπω, putrefacio.

Σαπέντης, putrefactæ, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi σήπω, putrefacio. f. ψω. a. 2. ἔσαπον.

Σαπέρδης, ου, ὁ, saperda, piscis nomen, ponticum oplonium: alio nomine cotacinus vocatur, Cæl. l. 7. c. 47. Accipitur etiam pro homine sapiente, & astuto. Varro Saperdam pro sapiente ponit; sed Lipsius scurram exponit.

Σαπρός, ὸν, ὁ, putris, vetustate putridus, vietus. a σήπω, putrefacio.

Σάπφειρα, ας, ἡ, nomen mul. Gr. Sapphirus, gemma.

Σάπφειρος, ου, ἡ, sapphirus, gemma.

Σαπφικὸν, Sapphicum.

Σαπφοῖ, pelvis, limen Jerem. 52. vers. 19.

Σαπὼν, όντος, ὁ, qui putrefecit, aor. 2. part. act. verbi σήπω, putrefacio. a. 2. ἔσαπον. Est & σάπων, sapo.

Σαράβαρα, sarabara, bracca, tibialia, vestis Persica.

Σάραβος, αἰδοῖον γυναικεῖον, muliebre pudendum: generatio, familia.

Σαργάνη, ης, ἡ, sporta, cista. vinculum. idem ac σαυρὶς, ίδος, ἡ.

Σάργος, ου, ὁ, sanguis, piscis e mugilum genere.

Σαρδεις, εως, nomen urbis, plur. num. tantum. Syr. clypeus.

Σάρδενος, ου, ὁ, & σαρδῖος, ου, ὁ, subaudi λίθος, sardius, nomen gemmæ sic dictæ a Sardinia insula, ubi laudatiss. nascitur. Rabbini rubinum. F. I. pyropum vocat. Nomen suum cum onyche communicavit, unde σαρδόνυξ factum.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, sardonyx, nom. gemmæ. compos. ex σάρδιος, ου, ὁ, sardius, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, quod colore suo unguem humanum imitetur.

Σαρδὼ, & Σαρδὼν, όνος, ἡ, Sardinia, insula.

Σαρεῖ, verret, 3. sing. f. 1. act. verbi σαίρω, verro, scopis purgo. f. ρῶ. Sed σαρεῖ, est 3. sing. opt. præs. verbi σαρέω, idem cum σαίρω, verro.

Σάρεπτα, τὰ, nomen urbis, Sarepta. Hebr. officina aurifabri. nom. plur. n. g. ἄκλιτον. Vel fœm. ἡ.

Σάρισσα, ης, ἡ, sarissa, Macedonica hasta.

Σαρκίζω, seu σαρκάζω, carnes carpere. ac vellere. Th. σάρξ, caro.

Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, carnalis, e.

Σάρκινος, η, ον, carneus, a, um.

Σάρξ, σαρκὸς, ἡ, caro: corpus, in Selectis sentent. Epicuri. Item pulpa olivæ, Theoph. l. 6. c. 11. Dorienſ. σάρξ, a σύρω, quia pellis ab ea σύρεται. Hinc σαρκόω, carneum reddo. σαρκάζω, carnes detraho; item diducto rictu irrideo. σαρκασμὸς, οῦ, ὁ, irrisio amarulenta.

Σαρὰχ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Hebr. palmes.

Σαρπηδὼν, Sarpedon, nomen proprium.

Σάρπος, ου, ὁ, arca, domus lignea.

Σαρόω, verro, orno. fut. ώσω, perf. part. pass. σεσαρωμένος, quod a σαίρω, idem.

Σάρρα, ας, ἡ, nom. mul. uxoris Abrahami, Sarra. Hebr. princeps.

Σάρων, ωνος, ὁ, libidinosus, Hesych. nomen regionis, Saron. Act. 9. 35. Hebr. lorica. Est & σάρων, natura muliebris. Item Saron Deus nauticus. Hinc apud Græcos proverbium illud de hominibus arti nauticæ plurimum deditis, Σάρωνος ναυτικώτερος. Pariter rete venatorium, Hesych.

Σάρωνες, quercus cava. quia σέσηρε.

Σὰς, tuas, acc. pl. f. g. a σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu.

Σατὰν, ὁ, nomen principis malorum Angelorum, ἄκλιτον, Satan. Hebr. adversarius.

Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem. 2. Cor. 11. 14.

Σατίνη, ης, ἡ, vel σάτινον, ου, τὸ, plaustrum. a σάττω, onero.

Σάτον, ου, τὸ, frumenti mensura, tertia pars ephæ; & respondet sesquimodio. Et sesquimodius continet sex cabos, cabus vero 24. uva.

Σατράπης, ου, ὁ, satrapa, provinciæ præses. vox Persica, Aristot. de mundo.

Σατραπηΐη, ης, ἡ, Satrapia, principatus, Herodot. l. 3.

Σάττω, onero, onus impono: impleo, refercio, constipo, Lucian. premo, subigo. σεσαγμένη γῆ, ager subactus. fut. ξω. præt. σέσαχα, pers. pass. σέσαγμαι.

Σάτυρος, ου, ὁ, Satyrus. Est & Orphei hymnus in Satyrum. Hinc σατύρειον, ου, τὸ, herba ad Venerem incitans, Dioſc. Item animal amphibium in Aristot.

Σαυκὸς, ὴ, ὸν, aridus, siccus.

Σαυλὸς, ὴ, ὸν, delicatus, mollis, fluxus, levis, vitiosus. Dicitur & σαυνὸς, & σαυκὸς. σαυλίζεσθαι, deliciari. Apud Euripidem in Cyclope Interpres vertit tripudiare.

Σαυνιάζω, saunio percutio. σαυνίον, hasta, penis. a σαύω, quatio.

Σαυνὸς, ἁπαλὸς, mollis, tener.

Σαῦρα, vel σαύρα, ας, ἡ, lacerta. sed σαῦρος, ου, ὁ, lacertus. Est & nomen piscis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuspis in imo hastæ ferro transversa, seu ferramentum concavum, mucronatum, cui extrema hastæ pars inserta efficit, ut erigatur, & solo depangatur. q. σαυροτὴρ, a σαυρόω, palum depango.

Σαὐσαρος, ου, ὁ, susurrus. q. a σείω, & σαίρω, ut fit sonus, qualis est rei, quæ quatitur. aut simpliciter a σὸς, sonus.

Σαυσαρισμὸς, οῦ, ὁ, linguæ hæsitatio.

Σαυτὸς, per crasin, pro σεαυτὸς. sic σαυτὸν, pro σεαυτὸν, te ipsum. Ex σύ, tu, & αὐτὸς, ipse.

Σάφα, adverb. perspicue, certo, vere, manifeste. a σαφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, manifestus.

Σαφανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Doric. pro σαφηνὴς, perspicuus, clarus, certus. Th. σαφὴς, manifestus.

Σαφὲς, Poet. n. g. loco adverbii σαφῶς, aperte, perspicue.

Σαφέστερα, ας, ἡ, comparat. manifestior, a σαφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, manifestus. superlat. σαφέστατος, manifestissimus.

Σαφίως, & σαφηνίως, Jon. pro σαφῶς, aperte, palam, plane, explanate.

Σαφῆ, accus. singul. a σαφὴς. quod vide.

Σαφήνεια, ας, ἡ, claritas, perspicuitas. Th. σαφὴς, manifestus.

Σαφηνίζω, manifesto, declaro, idem ac

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

σαφὴς, Th. σαφὴς, ἐος, ὁ, manifestus.
Σαφηνῶ, fut. 1. Attic. pro σαφηνίσω, verbi σαφηνίζω, manifesto.
Σαφηνῶς, idem ac σαφῶς, perspicue.
Σαφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, manifestus, apertus, perspicuus, certus. Hinc σαφως, manifeste. σαφήνεια, ας, ἡ, perspicuitas.
Σαφῶς, adv. manifeste, perspicue. Th. σαφὴς, manifestus.
Σαχθὲὶς, ἐντος, ὁ, constipatus, aor. 1. part. pass. a. σάττω, onero. fut. ξω. a. 1. pass. ἐσάχθην.
Σαὼ, ἑος, ἥς, ἡ, nomen mul. salva.
Σάω, servavit, servabat, pro ἔσωσε, 3. singularis aor. 1. ind. activ. rejecto augmento, & apocope Poet. σάω. Sumitur & pro σώσουσι, serva, aor. 1. imperat. act. per eandem apocopen. Alii volunt esse 3. singul. imperf. pro ἔσωζε, vel præs. imperat. pro σώζε, verbi σαώζω. Sunt qui σάω Doricum esse dicant pro σῶ, verbi σάομαι, vel σάω, Poet. servo. quod a σάος, Poet. pro σῶος, salvus.
Σαώζει, Poet. pro σώζω, servo. Them. σόος, ὁ, salvus.
Σάωσε, servavit, Jon. pro ἔσωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poet. pro σώζω, servo. Th. σόος, salvus.
Σαώσει, servabit, 3. sing. f. 1. verbi ejusdem & them.
Σαωσέμεν, servaturum esse, Jonic. pro σαώσειν, fut. 1. inf. act. verbi σαώζω, servo.
Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejusd.
Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejusdem verbi.
Σαώτερος, α, ὁ, magis salvus, compar. a σάος, idem ac σόος, ὁ, ὁ, salvus.

Σ Β

Σβεννυμενάων, Æolic. pro σβεννυμένων, gen. plur. part. præs. pass. verbi σβέννυμαι, supprimor. Th. σβέννυμι, exstinguo. f. σβέσω. p. ἔσβεκα. a. 1. pass. ἐσβέσθην.
Σβέννυμι, & σβεννύω, extinguo, restinguo. præs. imperat. σβέννυθι, ύτω, & in 2. pl. σβέννυτε, fut. σβέσω. ab inusit. σβέω. a. 1. ἔσβεσα. aor. 1. inf. activ. σβέσαι, perf. ἔσβεκα. præs. pass. σβέννυμαι, σαι, ται, & in 3. pl. σβέννυνται. perf. pass. ἔσβεσμαι. aor. 1. pass. ἐσβέσθην. fut. 1. pass. σβεσθήσομαι, ῃ, εται. Hinc ἀσβεστος, ος, ὁ, ἡ, inexstinguibilis. Σβέω ergo, q. σίνω βίον, quærere vitam.
Σβέσω, ας, ε, Jon. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi σβέννυμι.
Σβέσσαι, gem. σσ, Poet. pro σβέσαι, a. 1. inf. act. verbi ejusdem.
Σβέσω, ις, ι, exstinguam, fut. 1. act. verbi ejusdem.

Σ Ε

Σὲ, τε, acc. sing. a σὺ, tu. σὲ φρένας, Attr. pro σῇ φρένας, vel potius pro κατὰ φρένας, Synecd.
Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, & contracte σαυτοῦ, ῆς, οῦ, tui ipsius, caret nominativo, compositum ex σὲ, pro σοῦ, tui, & αὐτὸς.
Σεβάζομαι, idem ac σέβομαι, colo, veneror; item vereor: religiose admiror, Gennad. f. άσομαι. perf. pass. σεσέβασμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, colo.
Σέβας, τὸ, indeclinab. reverentia, cultus, veneratio, pudor. stupor præ admiratione, Odyss. ζ. res augusta, Sophocl. Th. σέβω, colo.
Σεβάσθησαν, coluerunt, Jon. pro ἐσεβάσθησαν, 3. plural. a. 1. ind. pass. verbi σεβάζομαι, colo.
Σέβασμα, ατος, τὸ, numen: cultus, religio. σεβάσματος, ων, τὰ, sacra.
Σεβάσσατο, Jonic. & Poet. gem. σσ, pro ἐσεβάσατο, 3. sing. a. 1. med. ejusdem verbi, & them.
Σεβαστὸς, ὴ, ὁ, venerabilis, veneratione dignus, Lat. Augustus. Σεβαστὴ, ῆς, ἡ, Augusta, Cæsaris uxor.
Σέβε, cole, præs. imperat. act. a σέβω.
Σεβένιον, ου, τὸ, palmæ involucrum. q. φύβαστα.
Σεβίζω, Poet. idem ac σεβάζομαι, colo, veneror.
Σέβομαι, colo, veneror, sum pius, sum religiosus. cum accus. præs. imperat. σέβω, præs. inf. σέβεσθαι, part. præs. σεβόμενος, η, ον, religiosus. σεβομένη, ης, ἡ, religiosa; religionem Judaicam amplexa. Act. 13. 50.
Σέβοντι, Dor. pro σέβουσι, 3. plur. præs. act. a σέβω, colo, veneror.
Σέβω, veneror, adoro, colo. τὰ θεῖα σέβειν, divina colere. Hinc σεβασμὸς, ὁ, ἐ, venerario. σεβαστὸς, ὴ, ὁ, Augustus, quasi veneratione dignus.
Σέθεν, per syncop. pro σέθεεν, Poet. Dor. seu Jon. pro σὸ, gen. sing. a σὺ, tu. Vel etiam acc. sing. pro σέ.
Σεῖο, & σέο, Jonic. pro σοῦ, genit. a σὺ, tu.
Σειόμενος, η, ὁ, præs. part. pass. a σείω, moveo. f. σω. p. σέσεικα.
Σείοντες, nom. plur. præs. part. act. verbi ejusdem.
Σεῖος, Laconice pro θεῖος, α, ὁ, divinus. Th. Θεὸς, Deus.
Σείρ, ῥός, ὁ, Sol. a σείω, deficco.
Σειρὴ, ῆς, ἡ, catena, funis, restis, vinculum, linea, sera, & obex. σειραὶ quoque bulborum, & olerum fasciculi, q. ab εἴρω, necto, quod catena ex variis partibus connexis constet, vel quod res rebus annectat. Item morbus in equorum jumentorumque suffraginibus præcipue, Colum. l. 6. c. ult. Hinc Σειρὼ, ῆνος, ἡ, Siren, monstri marini genus.
Σειρὼ, ῆνος, ἡ, Siren. Alii ab εἴρω, necto, alii a σύρω, traho. Alii a σειρὰ, quod audientes voce Sirenum capti, ab ea tanquam fune penderent, & veluti alligari traherentur. Item σειρὼ, insectum api non dissimile, Aristot.
Σειριάω, inflammatione capitis laboro. a σείρω, deficco. Item suffraginum vitio laboro.
Σείριος, α, ὁ, Sirius. Item Sol, Hesiod. nomen stellæ, quæ etiam canicula dicitur. Σείριον, ου, τὸ, astrum.
Σείρω, deficco. hinc σείρ, Sol.
Σεισαμένας, Dor. pro σεισαμένης, aor. 1. part. med. f. g. a σείω, quatio.
Σεισθείς, έντος, ὁ, commotus, a. 1. part. pass. verbi σείω, moveo. f. σείσω. a. 1. pass. ἐσείσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐσείσθησαν.
Σεισμὸς, ὁ, ὁ, motus, concussio. Th. σείω, moveo.
Σείω, concutio, quatio, moveo, vibro, agito: calumnior, Suid. f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα. perf. pass. σέσεισμαι. Hinc σεισμὸς, ὁ, ὁ, concussio, terræ motus.
Σεκοῦνδος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Secundus.
Σέλας, jubari, dat. sing. a σέλας, ατος, τὸ, fulgor. dat. σέλαϊ, ῳ.
Σελαγέω, ῶ, splendeo, fulgeo, luceo, eluceo. q. σέλας ἄγω. Th. σέλας, fulgor.
Σελαγὸς, ου, ὁ, nomen propr. Selagus.
Σελαναίη, Dor. & σελαναίη, ἡ, Jon. Luna.
Σελάνᾳ, Dor. pro σελήνῃ, acc. sing. a σελήνη, Luna.
Σέλας, ατος, & ατος, τὸ, fulgor, jubar, lumen. Hinc σελαγέω, fulgeo, luceo. σελήνη, ἡ, Luna. πανσέληνος, ίνη, ἡ, Luna cum est in plenilunio.
Σέλαχος, εος, τὸ, & σελάχιον, ου, τὸ, genus piscium cartilaginosum. an a σέλας, cutis scilic. splendore? Galen. in Gloss. vocat σελάχη, pisces sine squamis.
Σελεύκεια, ας, nomen urbis, a Seleuco Nicanore sic dictæ, Seleucia.
Σελινὶς, ίδος, ἡ, poculi, navis, & vestis quoddam genus. Item calceamentum muliebre. Pariter avis quædam locustis vescens, Oppianus in Ixeut.
Σελήνη, ης, ἡ, Luna. q. d. σέλας νέον, lumen novum. Sic dicta, quod subinde novas accipiat phases. Item Diana. Ælian o est etiam nomen piscis. Hinc σεληναῖος, lunaris, clarus.
Σεληνιάζομαι, σεληνιακὸς εἰμι, lunaticus sum, conflictor morbo per certa Lunæ intervalla redeunte. f. άσομαι. a. 1. m. ἐσεληνιασάμην, ω, ατο. præs. part. m. σεληνιαζόμενος, η, ον, lunaticus, a, um.
Σέλινον, ου, τὸ, apium, herba. ab ἕλος, palus.
Σελὶς, ίδος, ἡ, pagina, spatium inter neas: carina navis, spatium inter bulata navis.
Σέλλα, sella, ex Lat. Tamen ex Lacc ἕλλα, quod ab ἕζω, sedeo.
Σελλίστερνιστος, ου, ὁ, sellisternium. Cyr. σελλων στρωσις.
Σελλὸς, ὸ, ὁ, sellus, pauper, qui di haberi volebat, jactator, ambitio & pauper. Comment. Aristoph.
Σέλμα, ατος, τὸ, spatium inter tabul navis, transtrum, a σελὶς, spatium i ter lineas.
Σελμὶς, ἁρμικὴ τεχνίνη, funiculus pisca rius, rudens. An a σείειν, & ἕλκειν, qu moveatur, & volvatur?
Σεμνὶ, ὁ, nomen viri ἀκλιτον, Semi, H br. attonitus.
Σεμέλη, ης, ἡ, Semele, mater Liber Cadmi filia. Ducunt a σέλας, & μ λειν, quod Jovi voluit jungi cum f gure, & tonitru, καὶ ἐσείσθη τὰ μέλ Item mensa, & festum quoddam.
Σεμιάμιθος, ου, ὁ, exiguus lacertus: tali serantola appellant: vereribus Cha cidica lacerta dicta.
Σεμίδαλις, εως, ἡ, siligo, similia, simil go, flos farinæ triticeæ.
Σεμίραμις, ἡ, Semiramis, Nini uxor. tem columba sylvestris.
Σεμνὸς, ὴ, όν, honestus, venerandus, a gustus, gravis, severus. compar. σ μνότερος, prælantior. Hinc σεμνόω, i lustro, exorno.
Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, honestas, a ctoritas, majestas. Th. σεμνὸς, honest
Σεμνυνόμαι, gravitatem præ me fero, gravitatem me compono. jactito me. σεμνὸς, venerabilis.
Σένα, sena, planta inter purgantes excelle
Σέο, Jon. pro σὸ, gen. sing. a σὺ, tu.
Σεὶ, Dii, Dor. melius σιοί.
Σεπτὸς, ὴ, ὁ, venerabilis, colendus, a randus, pretiosus, sanctus.
Σεραπιὰς, άδος, ἡ, herbæ nomen.
Σεραφὶμ, Seraphim.
Σέργιος, ου, ὁ, nomen civis Roman Sergius.
Σέρις, εως, ὁ, cichorii genus, intybu
Σερφέον, vel σέρφεον, ου, τὸ, absinthi marinum, Dioscor. l. 3. c. 27.
Σέρφων γραῦς, ὁ, anus, quæ in vir nitate consenuit.
Σέρφος, ου, ὁ, insecti genus, culex.
Σεσαγμαι, instratus sum, perf. passiv. v bi σάττω, onero. f. ξω. p. σέσαχα.
Σεσαρυῖα, ridens, dentes stridens, præt. m part. f. g. verbi σαίρω, sum ore hianto diducto, prout illi faciunt, qui cach nantur. unde pro ridente accipitur. αρω. p. σέσαρκα. p. m. σέσμαι, & σέσα
Σεσεῖσθαι, perf. inf. pass. verbi σείω, q tio, moveo.
Σέσελι, ιος, τὸ, & σίσελις, ἡ, herbæ men, Dioscor. l. 3. c. 63.
Σέσηπα, putrefactus sum, p. m. verbi πω, putrefacio, f. ψω.
Σέσηρα, sum ore aperto, p. m. verbi ρω, idem, & verto. part. præt. m σεσηρὼς, υῖα.
Σέσθεν, & σέθεν, Poetic. pro σὸ, g sing. vel acc. sing. a σὺ, tu.
Σεσιγαμένος, Dor. pro σεσιγημένος, ὰ, silentio præteritur, perf. part. pass σιγάω, sileo, fut. ήσω.
Σεσιωπαμένος, α, ον, tacitus, qui silen premitur, Dor. pro σεσιωπημένος, p participi. passiv. verbi σιωπάω, sileo.
Σεσοφισμένος, η, ὁ, peritus, perf. p pass. verbi σοφίζω, reddo sapientem ίσω. præt. σεσόφικα. Th. σοφὸς, sapiens.
Σοῦ, Dor. pro σὸ, genit. a σὺ, tu.
Σεῦα, fugavi, a. 1. Jon. pro ἔσευα, σεύω, cieo, agito. Them. σείω, q
Σεύατο, Jon. pro ἐσεύατο, 3. singul. med. verbi σεύω, vide σεύω.
Σεύθω, conciletur, per syncop. pro σεύαθω, 3. sing. a. 1. imperat. med. σεύασθω, verbi ejusdem.
Σευτλάκιος, ου, ὁ, nomen tanæ, a σεῦλον vel τεῦτλον, beta, in qua ver

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σαφθῶμι, a. 1. inf. pass. verbi σίβω, colo, veneror.
Σίβωσθαι, a. 1. inf. med. verbi ejusd.
Σεεῦτε, Jon. pro σεωυτῶ, tui ipsius.

Σ Η

Σήθ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Seth. Hebr. repositus.
Σήθω, cribro, excutio. quod a σείω, moveo.
Σίγυδεν, Bœot. syncop. pro ἐσηκώσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi σηκόζω, stabulo includo. Them. σηκός, ὁ, stabulum.
Σηκός, οῦ, ὁ, caula, stabulum, proprie ovium, & caprarum: templum. Item ovium loculi, nidus. Est etiam pondus, vel statera: unde σηκόω, pondero. σηκὶς, ἴδος, ἡ, ancilla. σήκωμα, ατος, τὸ, æquipondium.
Σήμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Sem. Hebr. σημαῖος, celebris. Sed σῆμ, pro σῆμα, quod vide.
Σῆμα, ατος, τὸ, signum, nota, trophæum, vexillum, sepulchrum; podex, Theocr. Idyl. ε. σημεῖον, ου, τὸ, idem. Hinc σημειόω, noto, signo. σημαίνω, ανῶ, significo. ἐπίσημος, ος, ὁ, ἡ, insignis, illustris. ἐπίσημος, ος, ὁ, ἡ, idem.
Σήμανε, pro σήμαινε, præs. imperat. a σημαίνω, significo.
Σημαίνουσα, Dor. pro σημαίνουσα, significans, præs. part. f. g. a σημαίνω.
Σημαίνω, signum do, significo, nuntio, præcipio, impero. f. ανῶ. a. 1. ind. act. ἐσήμηνα. a. 1. inf. act. σημᾶναι. præs. pass. σημαίνομαι. perf. pass. σεσήμασμαι, & Att. σεσήμασμαι. hinc perf. part. σεσημασμένος, η, ον, obsignatus, a, um. Th. σῆμα, signum.
Σημανεῖ, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω, significo.
Σημανῶ, indicabo, Jon. pro σημανῶ, f. 1. ind. activ. verbi σημαίνω, significo. Th. σῆμα, signum.
Σημαντέον, significandum, verbale a σημαίνω, significo.
Σημάντωρ, ορος, ὁ, præfectus, dux, prætor, qui signum dat classicum. canendo, quod a σημαίνω. Th. σῆμα, signum.
Σήματα, τὰ, litteræ, nom. plur. a σῆμα, ατος, τὸ, signum.
Σημεῖον, ου, τὸ, signum, miraculum. Th. σῆμα, ατος, τὸ, idem.
Σημειόομαι, οῦμαι, noto, commentarium rerum scribo. præs. imperat. σημειόου, οῦ, εἰσθω, ἐσθω, & in 2. plur. ἔεσθε, ἔσθε. fut. ώσομαι. perf. pass. σεσημείωμαι. Them. σῆμα, ατος, τὸ, signum.
Σήμερον, & Att. τήμερον, hodie, adv. q. d. τῦδε ἡμέρα, hoc die. ἡ σήμερον, scil. ἡμέρα, hodiernus dies. σημερινός, hodiernus.
Σημεῖον, pro σημεῖον, ου, τὸ, signum.
Σημήνη, significaverit, 3. singul. aor. 1. sub. act. verbi σημαίνω, significo. fut. ανῶ. 2. 1. ἐσήμανα, & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, signum.
Σημικίνθιον, & σημικινθιον, ου, τὸ, sunt Lat. origine, semicinctium, quod & succinctorium, aut subligaculum dicitur. Græce περίζωμα, ατος, τὸ.
Σίω, acc. singul. σῆν, genit. Sed σῆς, σῆσι, & σῆιν, Jonice pro σῶς, dat. plur. a σὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, tuum. Th. σὺ, tu.
Σηπία, ας, ἡ, sepia: nomen piscis atrum liquorem in timore emittentis: accipitur & pro atramento. Athen. lib. 7. Th. σήπω, putrefacio.
Σήπω, putrefacio, corrumpo. f. ψω. a. 1. ἔσηψα. perf. act. σέσηφα. præt. med. σέσηπα, & Dor. σέσαπα. unde σαπρὸς, putris. σήπομαι, putreſio, computrescо. aor. 2. pass. ἐσάπην, ης, η, computrui. q. cum a madore pannus putrescit, σὴς ἔπει, tinea statim sequitur, & tum est σητόβρωτος. Hinc σῆψις, ιος, ἡ, putredo. σὴψ, πός, ἡ, serpentis nomen. σηπία, ας, ἡ, sepia, piscis nomen. accipitur etiam pro atramento. σὴς, τὸς, ὁ, tinea. σαπρὸς, ὸν, ὁ, putris, putridus. σαπρότης, ητος, ἡ, & σαπηρία, ας, ἡ, putredo, marcor. σαθρὸς, ὸν, ὁ, putris, marcidus.

Σ Θ Σ Ι

Σήραγξ, αγγος, ἡ, antrum, specus, rima, & fissura terræ. a σεσηρέναι, verbi σαίρω, apertus sum.
Σῆρες, ων, οἱ, Seres, populus: item vermiculi, qui nent sericum.
Σηρικὸς, ἡ, ὸν, sericus, a, um, a σὴρ, σηρὸς, ὁ, vermiculus, qui net sericum.
Σής, τὸς, ὁ, tinea. Th. σήπω, putrefacio. nascitur enim ex putredine.
Σῆς, & σῆσι, Jon. pro σοῖς, dat. plur. vide σὸς.
Σησαμη, ης, ἡ, seu σήσαμον, ου, τὸ, sesamon, frumenti Indici genus.
Σηστὸς, ὸν, nomen propr. insulæ. Hinc Σηστιὰς, άδος, Sestia puella.
Σῆτες, adv. hoc anno. Att. τῆτες, quasi τῷ ἔτει τούτῳ. hinc σητινὸς, ὸν, ὁ, hornus.
Σητόβρωτος, ος, ὁ, ἡ, a tineis consumptus. ex σὴς, tinea, & βρωτὸς, voratus. Th. βρώσκω, comedo.
Σητοκόπτος, ος, ὁ, a tineis cæsus, seu pertusus. quod a σὴς, σητὸς, ὁ, tinea, & κόπτω, scindo. p. m. κέκοπα.

Σ Θ

Σθενὼ, οος, ἡ, nom. mul. robusta. quod a σθένος, robur.
Σθεναρὸς, ὸν, ὁ, robustus, validus. quod a σθένος, εος, τὸ, robur. Th. σθένω, valeo.
Σθενελαΐδης, Sthenelaides.
Σθένελος, ὸ, ὁ, nomen proprium viri.
Σθένος, εος, τὸ, robur, vis, Th. σθένω, valeo.
Σθενόω, ῶ, roboro, confirmo. f. ώσω. p. ἐσθένωκα. aor. 1. ἐσθένωσα. a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, μις, μι. 1. Petr. 5. 10. ab eodem them.
Σθένω, valeo, possum. σθένειν ὀν πλέτῳ, opibus valere, Sophocl. in Ajace, ὠδὲν ἂν σθένοι, nihil possit, Plutarch. in Opuscul. Hinc σθένος, εος, τὸ, vis, robur, potentia. ἀσθενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, invalidus, imbecillis. ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas. ἀσθενέω, imbecillis sum.

Σ Ι

Σιαγὼν, όνος, ἡ, mala, maxilla. Hinc σιαγόνιον, pars maxillaris, Deut. 18. ver. 3. q. σείεται ἀγομένη, id est, πεμπαγομένη, movetur, dum edimus.
Σιάνομαι, tædio afficior. Gloss. Cyr.
Σίαλον, ου, τὸ, saliva, spuma ex ore emissa. Dicitur & σίελον. quasi a σείω, quia in ore movetur.
Σίαλος, ου, ὁ, porcus saginatus, pinguis. gen. Jon. σιάλοιο. q. a σιτεύω, & ἅλις, quia admodum pastus.
Σίβυλλα, ης, ἡ, Sibylla vates, vaticinatrix. q. d. σὶς βυλὴ, Dei consilium. Σιὸς enim Dorice Deus est.
Σιβύνη, ης, ἡ, venabulum, hastile, proprie quo sues subiguntur. Dicitur & συβύνη, a σῦς, sus. Item tibiarum theca, Poll.
Σιγαλόεις, εντος, ὁ, splendidus, elegans, varius, ob pulchritudinem silentium, & admirationem inducens. χιτὼν σιγαλόεις, elegans tunica, Odyss. ε. Them. σιγάω, admiror, sileo.
Σιγαλὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro σιγηλὸς, tacitus, taciturnus. Th. σιγάω, taceo.
Σιγᾶν, tacere, præs. inf. act. a σιγάω, taceo.
Σιγάω, taceo, sileo. f. ήσω. p. σεσίγηκα. σίγα λόγῳ, supprime sermones, & verba. Eurip. Hinc σιγαλὸς, ὴ, ὸν, tacitus.
Σιγὴ, ῆς, ἡ, silentium, taciturnitas. σιγῇ, tacite, adverbialiter sumitur. Them. σιγάω, sileo.
Σιγηθεὶς, έντος, ὁ, silentio præteritus, a. 1. part. pass. verbi σιγάω, sileo.
Σιγῆν, Dor. pro σιγᾶν, silere, præs. inf. ejusdem verbi.
Σίγλοι, ων, οἱ, inaures. Sed σιγλοὶ, ciſræ, notæ compendiariæ in scribendo, quod per eas aliquid σιγῶμεν, tacemus.
Σιγοφόρος, ὸν, manipularis. Ex σίγνον, signum, quod Lat. & φέρω, fero.
Σιγύνη, ὁ, jaculum e ferro, ut σιβύνη, Oppian. 1. dicitur & σίγυνον.
Σίγωπι, Dor. pro σιγῶσι, silent, 3. plur. præs. a σιγάω, sileo.
Σιδάρειος, Dor. pro σιδήρεος, ferreus.
Σιδαροδέτος, ος, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος, ferro vinctus, Herodot.
Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, ferrum.
Σιδαροχάρμας, α, ὁ, Dor. qui ferro, vel ferreis armis gaudet, bellicosus, ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδαροχαρμᾶν, Dor. pro σιδηροχαρμῶν, gen. plur. a σιδηροχάρμης, ου, ὁ.
Σίδη, ης, ἡ, malus Punica, & fructus, a Sida Bœotiæ oppido.
Σιδήρεος, ος, έη, έον, (& Dor. έα, ᾶ) εον, ὸν, ferreus, a, um.
Σιδηρίτας, & σιδαρίτας, α, ὁ, Dor. pro σιδηρίτης, ου, ὁ, magnes. σιδήρεος, ος, έη, ὁ, ferreus. Them. σίδηρος, ου, ὁ, ferrum.
Σιδηρόδετος, ος, ὁ, ferro ligatus. a δέω, ligo, & σίδηρος, ου, ὁ, ferrum.
Σίδηρος, ου, ὁ, ferrum, ensis. quasi a σίζω, strideo, quod dicitur de ferro candente, cum in aqua restinguitur. Hinc σιδηρίτης, ου, ὁ, magnes. σιδήρειον, ου, τὸ, ferramentum.
Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis, Sidon. Hebr. venatio. Hinc Σιδώνιος, ος, ὁ, Sidonius, nomen gentile.
Σίζω, dicitur de ferro candente, quum in aqua restinguitur, a sono.
Σικανοὶ, ῶν, οἱ, Sicani, gens.
Σικάριος, ου, ὁ, sicarius, vox origine Lat. a sica. q. seca, a secando, est gladiolus. Gr. δόλων, ωνος, ὁ, pugio.
Σικελία, ας, ἡ, Sicilia, regio.
Σικελὸς, ὴ, ὸν, ἡ, Siculus, a. in plural. Σικελοὶ, Siculi.
Σίκερα, τὸ, sicera, ἄκλιτον. & sumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum: ut est cerevisia, &c.
Σικιννὶς, ιος, ἡ, saltatio quædam militaris: saltatio satyrica. a σείω, & κινέω. Exercent eam σκιόμενοι καὶ κινούμενοι.
Σίκλος, ου, ὁ, siclus, numi ponderisque genus.
Σικύα, ας, ἡ, cucurbita, κολοκυνθὴ. quia similis est τῷ σικυῖ, cucumeri. Item Galeno in Gloss. est medicinalis cucurbita. Th. σίκυος, ου, ὁ, cucumis.
Σικυήρατον, ου, τὸ, cucumerarium. Esai. 1. 8. Aliter σικυήλατον, quod ibi σικύους ἐλαύνουσιν. Vel σικύκρατον, quod σίκυας κρατεῖ.
Σίκυος, ου, ὁ, cucumis. Item pepo. q. a σύειν θαι, & κίειν. Est enim planta ὀρμητικὴ, & late funditur.
Σικυωνόθε, adv. pro ἐκ τῆ Σικυῶνος, ex urbe Sicyone.
Σικχὸς, ὴ, ὸν, gracilis, invalidus, injucundus, molestus. imbecillus. derisor. Athen. l. 5. morosus. σικχασία, tædium. σικχαίνω, fastidio.
Σίλας, α, ὁ, nomen viri, Silas, Lat. taciturnus.
Σίλιγνις, ιος, ἡ, siligo. a Lat.
Σιλλικύπερον, ου, τὸ, planta quædam.
Σίλλοι, ων, οἱ, sales, dicacitates, convitia, q. a σείειν ὄλλυς, movere oculos. Hesych. σιλλὸς, χλεύασμὸς, μώμος, κακολογία. Est & σιλλὸς, ἀναφάλαντος, id est, recalvaster.
Σίλλυβον, ἀκκίνδυνον τι αὐρόν καὶ εὐώνυμον. Dioscor. l. 4. Est spina lata, foliis chamæleontis. Est & σίλλυβον τῶν βιβλίων τὸ δέρμα. quasi a συλλαμβάνειν, quia pellis, in qua liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.
Σιλουανὸς, ὸ, ὁ, Silvanus, nomen viri.
Σίλουρος, piscis silurus, quia σύει τῷ ὠμῷ.
Σίλφη, ης, ἡ, blatta. Silpha insecti genus, quod senectutem exuit, Aristot. l. 8. Anim.
Σίλφιον, ου, τὸ, laserpitium, frutex.
Σιλωὰμ, ὁ, nomen piscinæ, ἄκλιτον. Hebr. missus.
Σίμα, ατ, citharæ partes summæ, & in quibus quædam ponuntur continenda. Sed σιμαὶ sunt apes, q. a σιμὸς, quia obtusiorem habent aculeum, quam vespæ.
Σίμβλον, ου, τὸ, vel σίμβλος, ου, ὁ, & σιμ-

σιμβλη, ης, ἡ, alveare, ubi σιμοὶ βομβυλιοι μέλι, apes mel ponunt.
Σιμεών, vel Συμεών, ὁ, nomen viri ἀκλιτον, Simeon. Hebr. exauditus.
Σιμή, ῆς, ἡ, & in nom. pl. σιμαὶ, αἱ, apes.
Σιμικίνθιον, Suidas exponit fasciam, sudarium, semicinctum, Actor. 19.
Σιμόεις, εντος, ὁ, Simois, nomen fluvii, & viri.
Σιμός, ὴ, ὁν, simus, pressis naribus. Est & σιμὸς, τυφλὸς, cæcus. Item ad locum relatus, declivis.
Σιμόντα, pro Σιμόεντα, acc. sing. a Σιμόεις, εντος, ὁ, nomen viri, vel fluvii, Simois.
Σιμωνίδης, ου, ὁ, Simonides.
Σινᾶ, τὸ, nomen montis, ἀκλιτον, Sina. Hebr. robur.
Σινάμωρος, ου, ὁ, ad alios lædendos natus, libidinosus. a σίνω, lædo, & μόρος, fatum, tanquam cui fatale sit nocere. hinc σιναμωρέω, vasto, contrumpo.
Σίναπι, vide in σίνηπι, sinapi.
Σινδών, όνος, ἡ, sindon, amictus ex lino, linteum tenue.
Σίνεται, 3. sing. ind. præs. verbi σίνομαι, lædo, noceo.
Σίνηπι, & σίναπι, εως, τὸ, sinapi, quia σίνει ὄπτας, lædit oculos. hinc σιναπίω, vultum adduco, σεμνύζομαι, ut qui sinapi edunt.
Σινάζω, ventilo, vanno, cribro, concutio. fut. άσω. p. σεσινάκα.
Σινώπη, ης, ἡ, urbs quædam Ponti, Sinope.
Σίντης, ου, ὁ, noxius. Hinc Lemnii incolæ Σίντιες dicti, quod piraticam exercuerint, Iliad. α.
Σίντιες, vide in σίντης.
Σίνω, & σίνομαι, noceo, attero, lædo. Hinc σίνος, εος, τὸ, noxa, damnum. σιναρὸς, ὴ, ὁν, noxius. ἀσινὴς, ἐς, ὁ, ἡ, innoxius.
Σιναπίζω, lascivire more scorti, a Sinope scorto quodam nobili, & celebratæ lasciviæ.
Σίον, ου, τὸ, laver, herba aquatica.
Σιός, Deus, Dorice, quia omnia σείει, movet, vel a Θεός.
Σιπαλὸς, ὴ, ὸν, deformis, difficilis, molestus, impurus. σιφλὸς, ὴ, ὸν, idem.
Σιπταχόρα, nomen Indicum fluvii.
Σιπύη, ης, ἡ, aca, proprie panaria. Suidæ quasi σιτοβύη, quia in eam σῖτα ἐμβάλλουσιν. Respicit, opinor, ad σῖτος, & βύω, impleo.
Σιρά, vide σειρά, & in Lat. Etymol. sira.
Σίραιον, ου, τὸ, defrutum, sapa, vinum novum decoctum. Aphr. l. 2. Probl.
Σιρὸς, vel σειρὸς, ῆ, ὁ, sirus, fovea in usum granarii cavata. q. σωρός.
Σισαμὶς, ίδος, ἡ, sesamum, species frugum, mola, quæ frugibus inspergitur. Hom. in Batrach.
Σίσαρον, ου, τὸ, siser, olus.
Σισεὲ, ῆ, ἑ, Suidas σισὲς τὸ πλεξίδιον. Levit. 19. 29. An a σῖσις, ut indicetur coma contorta in diversos cincinnos, quibus caput velut in angulos frangatur, qui cincinni concuti possint? an a σίσυς, ut sit capillus, velut caprini villi?
Σίσυβος, ου, ὁ, fimbria. quasi a σείσει, & βοῆ, quod concuti queat, & resonare.
Σισύμβριον, ου, τὸ, serpillum sylvestre, sisymbrium, menthæ hortensis similitudine. Est & aquaticum gustu nasturtii, Dioscor. l. 2. c. 156.
Σισύρα, ας, ἡ, sagum pelliceum, vestis e pellibus caprinis, penula.
Σίσυρα βάκη, pellis capræ, vile vestimentum. q. a σισύρα.
Σίσυφος, ου, ὁ, Sisyphus, nomen proprium.
Σίσων, vel σίνων, ωνος, ὁ, semen apio simile in Syria. Dioscor. l. 3. c. 64.
Σιτάθω, Dor. & Jon. pro ἱστήθω, comedi, a. 1. pass. a σιτέω. vide in σῖτος, ου, ὁ, frumentum.
Σιτανίαι, ων, αἱ, species frumenti.
Σιτατικὸς, ὴ, όν, saginatus, a, um. a verbo σιτόω, frugibus sagino.
Σιτηρέσιον, ου, τὸ, dementum frumentum, frumenti distributio, frumentatio Suet. stipendium militare. Demosth. Item testera frumentaria, Plut. in Crass.
Σιτίζω, pinguefacio, nutrio, alo, pasco. fut. ίσω. perf. σεσίτικα. perf. pass. σεσίτισμαι, σται, σται. hinc σιτευτὸς, ὴ, ὸν, altilis, e. Th. σῖτος, frumentum.
Σιτίον, ου, τὸ, cibus, commeatus, res frumentaria, Xenoph. dar. σιτία. Th. σῖτος, ου, ὁ, frumentum.
Σιτοβολῶνας, horrea, acc. plur. a σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, quod ex σῖτος, ου, ὁ, frumentum, & βάλλω, jacio.
Σιτοδεία, ας, Jon. σιτοδείη, ης, ἡ, annonæ caritas. Ex σῖτος, frumentum, & δέομαι, indigeo.
Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio, frumentatio.
Σιτομέτριον, ου, τὸ, demensum. q. d. μέτρον τῶν σίτων, mensura cibi.
Σῖτον, ου, τὸ, panis ex frumento, cibus. Thema σῖτος, frumentum.
Σιτοποιὸς, οῦ, ὁ, pistor, panifex. Ex σῖτος, & ποιέω, facio.
Σῖτος, ου, ὁ, frumentum, panis, cibus, annona, commeatus. Item σῖτοι, fruges, far, seges. Unde σῖτα ἐκβλῆ, quando segetes aristas emittunt. Thucyd. l. 4. Apud Demosth. κατὰ ἄρουρ. est σῖτος annua penitatio ad viduarum, & pupillorum alimentum. Hinc σιτέω, σιτῶ, & σιτίζω, alo, nutrio, pasco, sagino. σιτηρὸς, frumentarius. σιτώνης, qui σῖτον ὠνεῖται, emit. σιτοπώλης, qui σῖτον πωλεῖ, vendit. παράσιτος, ου, ὁ, adulator.
Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen muris. quod a σῖτος, ου, ὁ, frumentum, & φάγω, comedo.
Σιτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui frumentum portat.
Σίττα, vox pastorum, ut festinet grex. a σεῦ, curre, & hoc ex σέω, concito.
Σιττύβη, ης, ἡ, vestis pellicea.
Σίττυβος, ου, ὁ, ἡ, genus vasis. an quod in eo σῖτος, frumentum ponatur?
Σιφλὸς, ὴ, ὸν, deformis, debilis, per sync. pro σιπαλὸς. Lycii ferulæ medullam etiam σιφλὸν vocant, ob fungosam ejus raritatem, Eustath. Iliad. ξ. hinc σιφλόω, deformem reddo, ignominiam affero.
Σιφὸς, ὸν, ὁ, vacuus.
Σίφων, ωνος, ὁ, tubus, canalis: culex Meleagro, l. 7. Epigr. Item homo sordidus, libidinosus.
Σιὼν, τὸ, nomen montis ἀκλιτον, Sion. Hebr. ariditas.
Σιώπα, præs. imperat. act. a σιωπάω, taceo.
Σιωπάω, fileo, conticesco. fut. ήσω. perf. σεσιώπηκα. a. 1. ἐσιώπησα. aor. 1. sub. act. σιωπήσω, ῆς, ῆ. Hinc σιωπὴ, ῆς, silentium. σιωπῇ, adverb. silentio, tacite.
Σιωπὴ, ῆς, ἡ, silentium. a σιωπάω, taceo.

Σ Κ

Σκάζω, claudico. fut. άσω. p. ἔσκακα. Hinc σκαιὸς, ὰ, ὸν, lævus, sinister. σκάνδαλον, ου, τὸ, scandalum, in quod ita impingimus, ut claudicemus, ab a. 2. ἔσκαδον, inferto. σκανδαλίζω, scandalo fum.
Σκαιὰς πύλας, Scæas portas, acc. plural. vide σκαιὸς.
Σκαιὴ, dat. sing. unde Latinor. scæva. a σκαιὸς, ὰ, ὸν, sinister. Th. σκάζω, claudico.
Σκαιὸς, ὰ, ὸν, sinister. ab eodem them.
Σκαίρω, salio, tripudio. f. αρῶ, q. σκέλλω αἴρω, crura attollo. Hinc σκάρος, ὁ, & σκαρὸς, ίδος, ἡ, nomen piscis. σκαλμὸς, ὲ, ὁ, lignum, cui remum alligant. Accipitur etiam pro navi. σκαῶρος, ὰ, ὸν, qui talos tumentes, & porrectos habet. σκιρτάω, salto, salio.
Σκαληνὸν τρίγωνον, cujus tria latera sunt inter se inæqualia. a σκάζω, claudico, seu σκολιὸς.
Σκαλὶς, σκαλισήριον, instrumentum ἅ σκαλλίω, sarculum.
Σκάλλω, fodio. Ducunt a κάλλω, moveo, & σκέλλω, pro ξέω, rado. Hinc σκαλεύω, & σκαλίζω, idem.
Σκαλμὸς, ὲ, ὁ, scalmus, paxillus, ad quem alligatur remus, quia eo σκαλεύεται pars navis, dum incuritur.
Σκάληψ, οπος, ὁ, talpa. quia σκάλλει ὀπὰς, fodit foramina. Vel a κάλυπτω, quia tectos oculos habet.
Σκαμανδρος, ου, ὁ, Scamander, nomen fluv. dar. Σκαμάνδρῳ. Hinc Σκαμανδρὶς, ίδος, ἡ, Scamandris, nomen viri.
Σκαμβὸς, ὴ, ὸν, qui obliquus in latus cedit. a σκάζω, vel σκαιὸν βαίνω.
Σκαμμωνία, ας, τὸ, vel ία, ας, ἡ, scammonium, herba.
Σκανὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro σκιὰ, ᾶς, ἡ, tabula, tentorium. Forsasse ab ἴσκαμμα.
Σκανδαλίζω, scandalizo, offensioni fum. f. ίσω. a. 1. ἐσκανδάλισα, feci, ut offenderet. a. 1. sub. σκανδαλίσω, ῃς, ῃ, & in 1. plur. ωμεν. perf. act. ἐσκανδάλικα. a. 1. ind. pass. ἐσκανδαλίθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. σκανδαλισθῆτε. fut. pass. σκανδαλισθήσομαι, ῇ, εται. quo
Σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum.
Σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum in via situm, obex. Th. σκάζω, claudico.
Σκανδὶξ, ικος, ὁ, genus oleris sylvestris. An a σκέω, id est, ξύω, seco, quia men ei acutum?
Σκανθαρίζω, vel potius σκινθαρίζω, dio digito nasum ferio. σκαρίζω, eodem apud Hesych.
Σκανθηχραβάβαται, grabarum. vide ἀσκαβάβαται.
Σκάνες, αἱ, πὶ, κώλυμα. Hesych. culpa, impedimentum, tanquam aliquid σκαιῶς factum.
Σκαπάνη, & Doric. α, ἡ, fossio: lignum a σκάπτω, fodio.
Σκαπέδρα, ludi genus. an σκαπέδρα Poll. lib. 9. cap. 7.
Σκάπετος, ου, ὁ, fossa. Th. σκάπτω, fodio.
Σκαπτησύλη, ἡ, urbs Thraciæ.
Σκάπτοιτο, 3. sing. opt. pass. verbi σκάπτω.
Σκᾶπτρον, ου, τὸ, Doric. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum. Th. σκήπτω.
Σκάπτω, fodio, excavo. fut. ψω. a. ἔσκαψα. perf. ἐσκαφα. unde σκάφη, ἡ, scapha. Act. 27. vers. 31. σκαφὴ, ῆς, ἡ, fossa. σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor.
Σκαρδαμύττω, & σκαρδαμυκτῶ, oculis lientibus crebro conniveo. Item σκαρδαμυκτῶ, adnictor mulieri, oculis vito, & provoco, Xenoph. in Sym.
Σκαρθμὸς, ὁ, ὁ, saltus, agilitas. a σκαίρω, salio. unde εὔσκαρθμος, bene tans, agilis.
Σκαφίζω, salio, palpito, tripudio, bor, bullio.
Σκαφιδῶω, radiis delineo, leviter, & bris tantum delineo; scarifico.
Σκάφιον, ου, τὸ, & σκάφειον, penicillus; item stipula, festuca. a κάρφος, festuca.
Σκάρος, ου, ὁ, scarus, piscis, Ælian. Aristot.
Σκαῦρος, ου, ὁ, scaurus, qui extantes habet, quia difficulter σκαίρει, sal
Σκαφεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. verbi πτω, fodio.
Σκάφη, ης, ἡ, scapha, vas oblongum species navium; item alveus. Ga capitalis vinculi genus. Item in mentum repurgandis seminibus apt πτύον Hesych. σκάφη etiam est inte strumenta horoscopa, & horolog Sed σκαφὴ, ῆς, ἡ, fossa. Th. σκά fodio.
Σκαφθῶμαι, effosum esse. a. 2. inf. pass. bi σκάπτω, fodio. fut. ψω. a. 1. ἐσκαφθῶ. a. 2. pass. ἐσκάφθω.
Σκαφίον, ου, τὸ, ligo, quo σκάπτεται ditur.
Σκαφὶς, ίδος, ἡ, mulctra, vas melli vando destinatum. Th. σκάπτω, fo
Σκάφος, εος, τὸ, fossa, fossio. Item cabulum commune cujuscunque ge navium. σκάφη τετρήρεα, naves driremes, Diodor. Rusticum instru tum fossorum, Poll. Pariter vas, i ventris onus reddebant fœminæ. C tas auri Polluci; nasturtium Int Aristoph. in Neb. pastinatio Hesi cavitas, venter navis Diodoro.
Σκιδᾶ, dissipabis, Bœot. pro σκιδάσ singul. fut. 1. med. verbi σκιδάω. fe ζω. fut. 1. med. σκιδάσομαι, σκεδά sublato σ, σκεδῶ. unde per crasin σ
Σκιδάζω, vide in σκιδάω, dissipo.
Σκιδάσαι, 2. singul. fut. 1. activ. σκεδῶ, άζω, & σκιδάννυμι, dissipo.

petro. f. κύσω. p. ἔσκυφα.

Σκεβηρός, ά, όν, exactus, diligens, exquisitus. σκεβηρὰ δίαιτα, ratio victus exacta; in Hippiatr.

Σκέλλων, ωνος, ὁ, Caurus, ventus e Scironis saxis spirans.

Σκελετός, ἡ, ὁ, aridus. Item humani corporis ossium invicem cohærentium universa compactio.

Σκιλλῶ, idem ac σκέλλω, exsicco.

Σκίλλ, nom. plur. a σκέλ, εσσ, τὸ, crus.

Σκιλλαγίς, cruris fractio. a σκέλος, crus, & ἄγω, frango.

Σκιλρός, ά, ὁ, aridus; item distortus.

Σκίλλω, exsicco, arefacio, attenuo. q. a σκιλρός, aridus. hinc σκελιτός, ή, ὁ, exsiccatus, item cadaver aridum.

Σκέλος, εος, τὸ, crus, pes. quasi a σκέλλω, quasi aridum, ἄσαρκον. Etymolog. a χίζειν, quia crura divisa. σκέλ ὑμνικὸν inter χήματα, & gestus saltationum tragicarum enumeratur, a Comm. Aristoph. Hinc σκελίς, ίδ, ἡ, perna. περισκελὴς, ές, ὁ, ἡ, crura ambiens.

Σκέπα, tecta, accus. plur. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, tego.

Σκέπαρνον, ν, τὸ, ascia, dolabra. Dithyrambi σκέπαρνον dixerunt pectoris vellus, Eustath. in Homer.

Σκεπάσας, αντ, ὁ, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω, tego. Th. σκέπω, idem.

Σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, quo quis tegitur.

Σκέπη, ης, ἡ, tegumentum, velamentum. ὁν σκέπη Φοῖβος, merus prætextu, Herodot.

Σκέπτεσθαι, speculare, Jon. pro σκέπτομαι, præs. imperat. verbi σκέπτομαι, considero.

Σκεπτέον, considerandum, adject. verbale a σκέπτομαι, considero.

Σκέπτομαι, circumspicio, invisо, meditor, video, speculor, delibero. fut. ψομαι. perf. ἔσκεμμαι, ψαι.

Σκέπω, tego, velo, operio, munio, prætexo, Aphrod. σκεπάω, & ἄζω, idem. σκέπασμα, ατ, τὸ, tegumentum.

Σκηβόλος, ω, ὁ, conviciator. q. a κέαρ, cor, & βάλλω, jacio, ut sit cor petere verbis, vel a σκῶρ βάλλειν, ut sit, qui stercus verborum in aliquem jacit.

Σκηλίζω, instruo, paro, orno, concinno, molior, struo. σκηλισάμενοι τόξοις, arcubus instructi, atque armati. Th. σκεύ, εσ, τὸ, vas.

Σκηλῶς, ᾶ, ὁ, nomen Pontificis. Hebr. æquator. Act. 19. 13.

Σκευή, ῆς, ἡ, armamenta navis, Act. 27. apparatus, ornatus, habitus, cultus, vestis, gestamen, Aristoph. armatura, apparatus militaris, Demosth.

Σκεῦ, εος, τὸ, vas, vasis: utensile, gestamen. σκεῦος ὀστράκινον, vas testaceum, instrumentum, velum. Act. 9. 15. & 27. Forte a χέω, capio. quod sit capax. σκεῦος ἐλεημ, Act. 9. de D. Paulo, instrumentum electum; Erasmo organum. τὰ σκεύη, armamenta, supellex, farciuæ, impedimenta. σκεύη τριηρικὰ, armamenta triremium, Demosth. τὰ τῶν ἵππων σκεύη, ornamenta equorum, Xenoph. l. 4. Pædag.

Σκευοφόρ, ω, ὁ, ἡ, qui farcinas fert, lixa, calo Suidæ. σκευοφορέντες Pollux.

Σκευωρός, ὁ, ὁ, qui τὰ σκεύ ὥρει, vasorum, & armorum custos. σκευωρεῖν, utensilia custodio, satago.

Σκεψάσθαι, a. 1. inf. med. σκεψάμενος, fut. 1. part. med. verbi σκέπτομαι, circumspecto. fut. ψομαι. aor. 1. imper. med. σκέψαι.

Σκέψις, εως, ἡ, consideratio, deliberatio, contemplatio, circumspectio, discepratio. σκέψιν ποιεῖσθαι, differre, Plato de Leg.

Σκέω, arefecerit, 3. sing. a. 1. sub. verbi σκέλλω, arefacio. vel σκάλλω, fodio. fundo. fut. σκελῶ. a. 1. ἔσκηλα, & Att. ἔσκαλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλειε, ας, ε. a. 1. sub. act. σκήλω, ῃς, ῃ, arefecerim, a. 1. inf. σκῆλαι.

Σκῆνη, ης, ἡ, tabernaculum, tentorium, comporatio; actio scenica: scena, οἱ ἐπὶ τῇ σκηνῇ, scenici, & histriones. Item σκηνὴ convivium. τῷ σκηνῷ εἰς κοίτην διέλυεν, convivium in lectum dissolverunt, h. e. cubitum se contulerunt, Xenoph. Hinc σκηνίτης, & σκηνήτης, ου, ὁ, in tentoriis habitans. σκηνάω, seu σκηνόω, tentorium figo.

Σκηπτω, idem ac σκορπίζω, quasi σκήπτω, ἔπτην, id est, corpus lædere. σκῆπτος corpus est, in quo σκῆπτ anima habitat.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tentoriorum fixio: nidi constructio, Aristot. σκηνοπηγία erat dies Hebræorum festus, qui mense Septembri propter convectas fruges celebrabatur, in quo tabernaculis confectis tanquam sub dio agentes lætabantur. ἡ τῶ σκηνοπηγίας ἑορτὴ, dies festus tabernaculorum, Zach. 14.

Σκηνοποιός, ὁ, ὁ, tabernaculorum confector, qui aulæa texit, Actor. 18.

Σκῆν, ῆν, τὸ, tabernaculum, cella. hinc ἐμόσκην, ου, ὁ, ἡ, & σύσκηνος, ου, ὁ, contubernalis.

Σκηνόω, ῶ, habito, commoror, castrametor, tentorium erigo. f. ώσω. perf. ἐσκήνωκα. a. 1. ἐσκήνωσα, habitavi.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, & Jon. σκηπήϊον, & Dor. σκηπάνιον, sceptrum. a σκήπτω, innitor.

Σκήπτεσθαι, prætexere speciosam aliquam causam, simulare. Th. σκήπτω, innitor.

Σκῆπτος, ου, ὁ, fulmen. in plur. σκῆπτοι, procellæ. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ, sceptrifer. a σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum, scipio, baculus, super quo quis σκήπτεται, innititur.

Σκήπτω, innitor, incumbo, cado, ruo, fulmino, truo, Sophocl.

Σκῆτων, ωνος, ὁ, baculus, scipio. Th. σκήπτω, incumbo.

Σκηρίπτω, fulcio, innitor. χηλὰς σκηρίπτοντες, ungulis innitentes. 2. Argon. de bobus.

Σκῆψις, εως, ἡ, speciosa causa, prætextus, simulatio, fictio, excusatio.

Σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra, adumbratio. ὑπὲρ ὅλης σκιᾶς, de re nullius pretii, Proverbium. Per metaphoram σκιὰ dicuntur convivæ advocati, & assumpti ab invitatis. Plutarch. 7. Sympos. Item σκιαὶ, manes, & umbræ apud Latinos, Odyss. κ.

Σκιαρῶν παγῶν, Doric. pro σκιερῶν πηγῶν, umbrosorum fontium.

Σκιερὸς, & σκιηρὸς, ᾶ, ὁ, opacus.

Σκίγγος, vel σκίγκος, ου, ὁ, crocodilus terrestris. Dioscor. l. 1. c. 71.

Σκιδναμένη, dispersa, præs. part. pass. f. g. verbi σκίδνημι, dissipo, dispergo.

Σκίδνημι, & σκιδνῶ, dispergo, dissipo. in pass. σκίδναμαι.

Σκιερὸς, ὰ, ὁ, opacus, umbrosus, Hesiod.

Σκιῆ, dativ. Jonicus a σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιητροφῶν, Jon. pro σκιατροφῶν, in umbra vitam degere.

Σκίλλα, ης, ἡ, squilla. herba bulbum insignem habens.

Σκιμαλίζω, pertento, an gallina ovum conceperit. q. σκιὰν μηλεῖν, locum tenebrosum explorare. Deinde est χλιδάζειν, medio digito ostenso irridere.

Σκιμβὸς, ὸν, ὁ, claudus, loripes, qui σκίμπτει in fulcro.

Σκίμπτω, & σκήπτω, nitor, incumbo.

Σκίμφη, Jon. pro ἐσκίμφθη, fixa est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi σκίμπτω.

Σκίναξ, ακος, ὁ, agilis, velox ad subiliendum. quasi a κινέω, movere.

Σκίναρ, αρος, ὁ, fœtus, fœtura. fit a κυέω, ut & κύος, fœtus.

Σκινδάλαμος, vel σκινδαλμὸς, ὁ, ὁ, scrupulum, & us: assula, fragmentum: Interpr. Aristoph. in Ran. σκινδαλμοὶ, parvæ tabellæ eidem Interpreti, nugæ, quisquiliæ, Aristoph. in Neb. Hinc σκινδαλαμοφράστης, qui meras argutias crepat, subtilitates effutiens, subtiliter deblaterans.

Σκινδαψὸς, ὸν, ὁ, planta quædam hederæ similis; item musicum Lyricorum instrumentum, vulgo cetra.

Σκινδὸς, ὸν, ὁ, naufragus, urinator. Vide Theophrast. hist. 4. 7. 8.

Σκιόεις, εντος, όεσσ, umbrosus, obscurus, opacus. in accus. σκιόεστα.

Σκίοντο, Jonice & Poet. pro ἐσκιόντο, 3. plur. imperf. pass. a σκιάω, obumbro.

Σκιπανδὸς, ὸν, ὁ, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit.

Σκίπων, scipio, baculus. a σκήπτω, innitor.

Σκίρον, ου, τὸ, umbraculum, a σκιὰ. Sed σκίρα, festum quoddam Athenis: unde σκιροφορίων, ῶνος, ὁ, Martius mensis Gazæ.

Σκίρος, ου, ὁ, marmoris fragmentum. cæmentum, gypsus. puto a σκίω, id est, ξέω, scalpo.

Σκίρρ, ου, ὁ, rumor quidam durus, ut in hepate, liene, quia similis σκίρῳ.

Σκιρτασῆτε, subtretis. an legendum σκιρτᾶσθε, a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε? a σκιρτάω, salio.

Σκιρτάω, ῶ, salio, exulto, lascivio. Thema σκιράω, idem. fut. ήσω. perf. ἐσκίρτηκα.

Σκιρτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi σκιρτάω, salio. Th. σκαίρω, salio.

Σκιρτῶσιν, 3. plur. præs. act. ejusdem verbi, & them.

Σκίτελοι, ων, οἱ, homines viles, & improbi, Aristoph. a Scitone quodam fullone.

Σκλέω, & σκλήμι, durus sum ex nimia ariditate, areo. per syncop. pro σκελέω.

Σκλῆναι, aruisse, aor. 2. inf. verbi σκλῆμι (quod ex σκελέω, per syncop. factum pro σκελέω, exsicco) perf. ἔσκληκα.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, duritia cordis, quasi dicas, σκληρὰ καρδία, durum cor.

Σκληρὸς, ὰ, όν, durus, a, um. Them. σκέλλω, exsicco, arefacio.

Σκληρότης, ητος, ἡ, durities, scabrities.

Σκληροτραχήλος, ου, ὁ, duræ cervicis homo, pertinax, metaph. ab equo indomito. quod ex σκληρὸς, durus. Th. σκέλλω, exsicco, & τράχηλ, ου, ὁ, collum.

Σκληρύω, induro, obduro. fut. ύσω. a. 1. ἐσκλήρυνα, a. 1. ind. pass. ἐσκληρύνθην, ης, η. a. 1. sub. pass. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ.

Σκληρῶ, Dor. pro σκληρὰ, genit. a σκληρὸς, durus.

Σκνιπὸς, ὸν, ὁ, parcus, a, um, sordidus, avarus. q. a σκνὶψ, culex, quod sit μικρόβορος, parvi cibi.

Σκνιφὸς, ὴ, όν, hebes visu, cæcutiens, Att. est σκότος, nempe κνέφας.

Σκνὶψ, idem ac κνὶψ, vermiculus ligna erodens culici similis, Aristot. l. 8. anim. c. 3.

Σκολιὸς, ὰ, ὸν, validus, fortis, mollis, varius, tenebrosus, Hesych.

Σκολιῆσι, dat. plur. f. g. pro σκολιαῖς. a σκολιὸς, tortuosus.

Σκολιὸς, ὰ, όν, tortuosus. a, um, obliquus, distortus, & per metaph. parvus, asper, difficilis. Hinc σκολιόω, tortuosum reddo.

Σκόλλυς, υος, ὁ, lanugo, villus. quia σκολιὸς, inortus.

Σκολόπαξ, ακος, ὁ, gallinago avis, quæ in arbore nunquam sedet, Aristot. l. 9. anim. c. 8. vel piscis quidam a rostro extenso, instar σκέλεπος.

Σκόλοπας, palos, acc. plur. a σκόλοψ, οπος, ὁ, palus.

Σκολόπενδρα, ας, ἡ, scolopendra, animal ex genere multipedum totum pilosum. Est etiam piscis hujus nominis sic dictus a similitudine terrestris animalculi, Plin. l. 9. c. 42. Item σκολόπενδρα, sive σκολοπένδριον, herba, quæ a scolopendra animali nomen est mutuata. Dioscor.

Σκόλος, spiræ species, cuia σκόλλει, id est, offendit. vel σκόλλει, pungit.

Σκόλοψ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus, furculus, aculeus, stimulus. veluti σκόλη ὄψ, spinea facies.

Σκόλυθρος, ν, ὁ, humilis, parcus, sordidus, illiberalis. an a σκολιὸς, aridus, quia parci se aridos gerunt?

Σκόλυμος, ν, ὁ, cardui species. q. a σκόλος.

Σκολύπτω, lacero, evello.

Σκόλυφρος, ν, ὁ, terricus, durus, operosus, difficilis.

Σκόμβρος, ν, ὁ, scombrus, piscis marinus, Aristot. l. 6. anim. c. 12.

Σκοπάσιος, vel potius σκοπάσος, ν, ὁ, nanus, homuncio, Athen. l. 12.

Σκόπει, præs. imperat. act. σκοπῶ, præs. inf. verbi σκοπέω, speculor.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σκάτιᾶ, ᾶς, ἡ, scopulus, locus altus, unde σκοπέω, speculari licet. Thema σκέπτομαι, circumspicio.

Σκοπέω, ῶ, & Jon. σκοπόω, speculor, considero, contemplor, specto, observo, accurate cogito. f. ήσω. p. ἐσκόπηκα. Them. σκέπτομαι, circumspicio. f. σκέψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψαι, πται. præt. med. ἐσκοπᾶ.

Σκοπῆ, 3. singul. præs. sub. act. verbi σκοπέω, speculor.

Σκοπιά, ᾶς, ἡ, specula. hinc σκοπιάζω, speculor, specto. Th. σκέπτομαι, circumspicio. fut. ψομαι, p. m. ἔσκοπα.

Σκοπιαζόμεν, Jon. seu Dor. pro σκοπιάζειν, præs. inf. act. verbi σκοπιάζω, speculor.

Σκοπιή, ῆς, dat. & gen. Jon. a σκοπιά, ᾶς, ἡ, specula.

Σκοπός, ὄ, ὁ, speculator, inspector, explorator, custos, princeps, qui σκοπεῖ, seu σκέπτεται, ἀπὸ τῆ σκοπῆ, præter propositum, Odiss. λ. φήσειν τὸν σκοπὸν πρὸς τὸ, ad aliquid intendere. Est & σκοπὸς, ὄ, ὁ, scopus, finis: id, quod acturus σκοπεῖ, considerat. Aphrod. Th. σκέπτομαι, circumspico.

Σκοπᾶντα, acc. sing. m. g. σκοπᾶντας, nom. plural. part. præs. verbi σκοπέω, specto.

Σκορακίζω, ad corvos abire jubeo. a κόραξ, corvus: tum maledictis persequor, vitupero, convitior, profligo, odi, Plutarch. in Artaxerxe. σκορακισμὸς, ὄ, ὁ, contumelia, vituperatio. Hinc ἀποσκορακίζω, ἀποδιαμάζεσθαι. ἀποσκορακισμὸς, ἐξοδώνησις.

Σκορδινάομαι, pandiculor: est extendere membra cum oscitatione, ut faciunt, qui a somno surgunt, Galen. l. 3. de causa symptom. An a κόρδη, & διανέσθαι; accidit enim ille motus ex satietate, & fastidio. Th. σκόροδον, ου, τὸ, allium.

Σκόρδιον, ου, τὸ, scordium. herba in malignis morbis efficax, ita dicta ab odore allii, quem refert. Dioscor. l. 3. c. 125.

Σκόροδον, ου, τὸ, allium. cæpe. q. σκῶρ ὄζειν, quod fœde oleat, tanquam stercus. Hinc σκορόδιζω, alliis pasco. σκορδινάομαι, pandiculor, extendo membra cum oscitatione.

Σκορπίζω, dissipo, spargo. fut. ίσω. perf. ἐσκόρπικα. aor. 1. pass. ἐσκορπίσθη, a. 1. sub. pass. σκορπισθῶ, ῆς, ῆ.

Σκορπίος, ὁ, ὁ, scorpius, serpens. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, a spargendo veneno. Item piscis nomen. Pariter σκορπίος, coma plexilis puerorum, cincinnus crinium in acumen desinens, idque in pueris, Schol. Thucyd. Est etiam σκορπίος genus plantæ, quæ & πολύφονον dicitur, Theoph. l. 9. hist. plant. Ciceroni apud Aratum est nepa fidus quoddam. Item genus tormenti bellici, scorpio Cæsari. Hinc diminut. σκορπίδιον, τὸ, Polyb. in Epitom.

Σκορπισθῆτε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi σκορπίζω, spargo.

Σκοτεινός, ἡ, όν, tenebrosus, a, um. nom. plur. n. g. σκοτεινά. Thema σκότος, ους, τὸ, caligo.

Σκοτίζω, tenebras alicui offundo, obscuro. fut. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. pass. ἐσκότισμαι. perf. part. ἐσκοτισμένος, η, ον, obtenebratus. ἐσκοτισμένοι τῆ διανοίᾳ, quorum intellectus, vel cogitatio obscurata est, & tenebris obducta, ad Ephes. 4.

Σκοτοδινιάσαν, a. 1. inf. act. verbi σκοτοδινιάω, tenebricosa vertigine laboro.

Σκοτομήνιον, nox illunis, in qua μήνη σκοτεινή.

Σκότος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, caligo: mors Homero. Hinc σκοτόεις, εντος, ὁ, tenebrosus. σκοτεινὸς, ὄ, ὁ, idem. σκοτία, obscuro. σκοτίζω, idem. σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo.

Σκοτόω, obscuro, tenebras induco, caligare facio, Sophocl. f. ώσω. p. ἐσκότωκα. præt. pass. σκοτόομαι, ώμαι, tenebrosus fio. perf. pass. ἐσκότωμαι. perf. part. ἐσκοτωμένος, η, ον.

Σκουτάριον, cetra. Gl. Cyr. Ex Latin. q. parvum scutum.

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, rejectamentum. Th. σκύβαλον, ου, τὸ, stercus.

Σκύβαλον, ου, τὸ, stercus, fimus, quisquiliæ.

Σκυθρωάω, irascor, tristi vultu sum. q. a σκύζω, ad iram concito. vel murmuro, ut canis, q. a κύων, ut sit q. κυθμιάω.

Σκυζάω, catulio. de canibus appetentibus catellos. Gloss. Cyr. σκυζᾷ, canit. Canire a cane dixit, sicut a catulo catulire, & ab equo equire. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.

Σκύζομένῳ, irato, dat. sing. part. præs. pass. a σκύζομαι, ad iram provocor.

Σκύζω, placide admurmuro, ut canis. σκύζουσιν αἱ ἵπποι, equæ equiunt, ad libidinem incitantur, Arist. l. 6. Anim.

Σκύθα, vocat. sing. Σκύθαι, nom. plur. a Σκύθης, ου, ὁ, Scytha. Hinc & σκύθαι, sagittarii.

Σκύθης, ου, ὁ, Scytha, qui est e Scythia. Accipitur & pro fero. q. a σκύζω, quod sint feroces. & facile σκυζόμενοι. Hinc Σκυθικὸς, Scythicus. Σκυθιστὶ, adverb. Scythice. q. a σκυθρὸς, torvus.

Σκυθρὸς, ὄ, ὁ, vultum præferens iratum, & tetricum, molestus, tristis. Thema σκυθμιάω, irascor.

Σκυθρωπὸς, ὄ, ὁ, qui est vultu terrico, mœsto, torvo. quod ex σκυθρὸς, terricus.

Σκύλακας, accus. plural. a σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus canis. Th. ὑλάω, latro. an ab ἴχνη ὑλακῶ, quod contineat latratum?

Σκυλάκειον, ου, τὸ, catulus. diminut. a σκύλαξ.

Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus, proprie canis.

Σκυλεύσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi σκυλεύω, spolio.

Σκυλεύεται, a. 2. inf. pass. verbi σκύλλω.

Σκύλλα, vexator, præs. imperat. pass. verbi σκύλλω, vexo.

Σκύλλω, vexo, molestiam exhibeo, molestus sum. Marc. 5. cum acc. f. υλῶ. præs. pass. σκύλλομαι, vexor.

Σκυλμαίνεις, 2. sing. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, irascor. fut. ανῶ.

Σκῦλον, ου, τὸ, spolium, exuviæ mortuo detractæ, præda. Item leonis pellis, Interpr. Sophocl. idem ac σῦλον, τὸ. Th. σύλη, ης, spolium.

Σκύμνος, ου, ὁ, catulus leonis; item catulus in genere. a σκυζάω, catulio.

Σκύμνους, acc. plur. Dor. pro σκύμνους, a σκύμνος, catulus.

Σκύνιον, ου, τὸ, summa palpebra, supercilium. quasi a σκιᾶν, quod oculos tegat.

Σκῦρον, Scyrum, nomen urbis.

Σκυρωτὰ ἔδεα, quænam fuerit, vide apud Pindar. Pythior. Od. 9. v. 177. in Græcis Scholiis.

Σκυτάλη, ης, ἡ, & Dor. α, & Poet. σκύταλον, τὸ, scytale, scutica, fustis, clava, vectis. Item mus araneus, Colum. lib. 6. c. 17. pera ex corio. Pariter σκυτάλη, furculus loricatus, quod erat genus epistolæ apud Lacedæmonios. Vide Gell. l. 17. c. 9. Item serpens venenata, Nicand. & Dioscor. l. 8. c. 7. caterva equestris. Est quoque tabula, in qua fontium delicta proponebantur.

Σκυτεύς, έως, ὁ, coriarius, cerdo, qui artem sutoriam exercet.

Σκύτος, εος, τὸ, corium, pellea scutica: quibusdam medulla dorsualis. aliis occiput, seu nervus cervicis; aliis capitis curis, caput, Etymol. Hinc σκυτικὸς, ὄ, ὁ, coriaceus. σκυτάλη, ης, ἡ, flagrum. σκυτελὶς, ίδος, ἡ, idem.

Σκυτοτόμος, ου, ὁ, coriarius, qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos &c. sutor. quod a σκύτος, εος, τὸ, corium; & τέμνω, scindo, seco.

Σκύφος, ου, ὁ, & εος, τὸ, scyphus.

Σκωληκόβρωτος, ὄ, ὁ, ἡ, qui phthiriasi periit, a vermibus arrosus.

Σκώληξ, ηκος, ὁ, vermis. quia non habet κῶλον. Vel quia terram σκώλλει, fodit.

Σκῶλον, ου, τὸ, offendiculum, scandalum, impedimentum in itinere, Hesych.

Σκώλος, ου, ὁ, spinæ genus, palus præacutus, & præustus.

Σκολύπτομαι, obliquo tractu moveor. Nicand.

Σκωλύπτω, pro σκολύπτω, Poet. lacero.

Σκώπες, ων, αἱ, ululæ, bubones. a σκώψ, οπὸς. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Σκώπτω, cavillor, irrideo, jocor, illudo, contumelioso gestu subsanno. fut. σκώψω. præt. ἔσκωφα. hinc σκώμμα, ατος, τὸ, cavillum. σκώπτης, ου, ὁ, cavillator. σκωπτισμὸς, ὄ, ὁ, cavillatio.

Σκῶρ, gen. σκωτὸς, τὸ, stercus, oletum.

Σκωρία, ας, ἡ, scoria, fæces metalli. σιδήρου σκωρία, ferri excrementum. Dioscor. l. 5. c. 86.

Σ Μ.

Σμήν, ένος, Dor. pro σμῆνος, apum examen. Item alveare, apiarium, Hesiad. in Theogon.

Σμάραγδος, ου, ὁ, smaragdus, gemma, & idem ac μάραγδος. hinc σμαραγδίτης, ου, ον, smaragdinus, a, um.

Σμαραγέω, ῶ, resono, strepo. f. ήσω.

Σμαραγωγαὶ, ῆς, ἡ, quæ & μαραγωγὴ, flagellum.

Σμαράγωτα, quod & μαράσσω, splendeo, luceo.

Σμαραὶς, ίδος, ἡ, piscis quidam pusillus. mæna candida. quasi a μαίνω, splendeo.

Σμάω, & σμάω, abstergo, detergo, purgo. σμήχω, idem. hinc σμῆγμα, ατος, τὸ, smegma, quo in abstergendo utimur. σμῆξις, εως, ἡ, abstersio.

Σμερδαλέως, adv. terribiliter, proprie visu. a σμερδαλέος, terribilis.

Σμερδαλὸς, ὴ, ὸν, terribilis visu, horrendus, formidandus, immanis. idem cum σμερδνὸς, quod a σμέρδνω, intueor. Th. μέρδω, privo; item intueor.

Σμερδνὸς, ὴ, ὸν, terribilis. Th. μέρδω, intueor.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, smegma, sapo. a σμήχω, lomento. Hinc σμηγματοπώλης, lomentarius. Th. σμάω, abstergo.

Σμήδιον, & σμήδιστι, dat. plur. Jon. & Poet. a σμῆδος, εος, τὸ, examen apum.

Σμῆνος, έος, τὸ, examen apum: alveare: fermonis suavitas. Item multitudo, copia.

Σμήχω, idem ac σμάω, abstergo, detergo, purgo, lavo. σμήχω αἰθίοπα, Æthiopem lavo, Lucian.

Σμικρὸς, ὰ, ὸν, parvus, a, um, Jon. idem ac μικρὸς. σμικρὸν μέλιτος. parvum mellis, Aristoph. κατὰ σμικρὰ νέμειν, particulatim distribuere, in minima quæque, Plato de Leg. pro cultello, quo pennæ scripturiæ parantur, in Epigr.

Σμίλαξ, ακος, ὁ, & σμίλος, ου, ὁ, taxus arbor feralis, & venenata.

Σμίλη, ης, ἡ, scalprum, cœlum, σμιλίον, ου, τὸ, scalpellum. σμιλόω, scalpello reseco.

Σμίνθια, ης, ἡ, νυκτερινὰ μῦς, mus domesticus, qui vasa escaria σμᾷ, Hesych.

Σμινθεῦ, voc. sing. a Σμινθεὺς, Apollo. Sic dictus, quia cum Smintham urbem mures infestarent, animalia infesta confecit, cujus memores beneficii, templum, & simulacrum Apollini Smintheo posuerunt, & figuram muris ad statuæ pedes expressam, Iliad. α.

Σμιγλὸς, ὴ, ὸν, exustus, a. 2. part. pass. verbi σμήχω, abfumo. f. ξω. p. ἐσμυχα. a. 2. pass. ἐσμύγλων.

Σμυγερὸς, ὴ, ὸν, æruminosus, Apoll. 2. Argon. qui σμιγῆναι, atteritus malis. Th. σμήχω, consumo.

Σμύξαι, incendere, a. 1. inf. act. verbi σμύχω, inflammo, consumo. f. ξω.

Σμύρις, & σμίρις, lapis, quo annularii gemmas exterunt, Dioscor. l. 5. c. 116. Eo etiam vitrarii utuntur ad vitrum frangendum.

Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha. Est lacryma arboris Arabicæ. Dioscor. l. 1. c. 78. Est & nomen urbis sic dictæ a Smyrna Amazone.

Σμυρνίζω, myrrha imbuo, myrrham redoleo. f. ίσω. præt. ἐσμύρνικα. perf. pass. ἐσμύρνισμαι. perf. part. pass. ἐσμυρνισμένος, myrrha imbutus.

Σμύκω, attero, consumo, inflammo, perdo, absumo, corrumpo.

Σμώδιξ, ικος, & σμώδιγξ, γγος, ἡ, vibex, livor ex percussione. q. a σμάω, & δύω, ξω, jacio.

Σμώ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σμάω, mando, is, Aristoph. Suidæ est convitior. q. a σμάω, defrico.

Σ Ο.

Σοβαρῶν, Poet. pro σοβαρῶς, insolenter, superbe. a σοβέω, abigo.

Σοβέω, abigo, expello, obvios submoveo, Demosth. f. ήσω. p. σεσόβηκα. quatio, excutio, σοβεῖν τὸν κονιν, pulverem excutere, Xenophon. Item compesco, gregem cogo. Hinc σόβη, ης, ἡ, muscarium, σοβὰς, ᾶδος, ἡ, insolens, de meretrice. σοβαρὸς, ὰ, concitatus, mobilis.

Σόλυμ, ω, τὸ, nomen urbis, Sodoma. Hebr. secretum.

Σόις, σαῖς, σόει, σοῖ, 2. & 3. sing. præs. ind. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, servo. Th. σόος, salvus.

Σόῃ, σοῖ, 3. sing. præs. sub. verbi σόω, servo. f. σώσω. Th. σόος, salvus.

Σοί, tibi. dat. sing. a σύ, tu.

Σοῖο, gen. Jon. pro σοῦ, vel a σοῖ, tu vel a σὸς, tuus.

Σοῖσι, dat. plur. Jon. pro σοῖς, tuis. a σὸς, tuus. Th. σύ, tu.

Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nomen regis, Salomon. Hebr. pacificus.

Σόλος, ὁ, discus, quem exercitationis gratia jaciunt, ferreus orbis. Interpr. in Iliad. Ψ.

Σομφὸς, ὴ, ὸν, inanis, fungosus, spongiosus, laxus. Item substant. cucurbita sylvestris. Plin. l. 20. c. 3.

Σόοις, serves, 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, servo.

Σός, ὴ, ὸν, salvus, incolumis, perfectus. Hinc σόω, Poetic. pro σώζω, σώω, vel σαόω, servo. fut. ώσω. σωτὴρ, ῆρος, ὁ servator. σωτηρία, ας, ἡ, salus. Sed σόος, σὸς, est motus corporum, quæ sursum feruntur. Aristot. lib. 4. de cœlo, cap. ultim. a σόομαι, σύμαι, ὁρμῶ.

Σορβισμὸς, ὃ, ὁ, solœcismus in Græco sermone. Hesych.

Σορὸς, ὰ, ὁ, ἡ, loculus, sepulchrum, urna, capulum, sandapila, conditorium.

Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. a σύ, tu.

Σοῦ, gen. sing. a σύ, tu. Est σοῦ, contract. ex σόω, præs. imperat. pass. a σόομαι, vel σώω, servo, vado, irruo. Est & σοῦ, vox abigentis aves, cure. a σόω, in fugam conjicio. Th. σέω, agito.

Σουβλίον, subula, Hesych.

Σοῦβος, ὰ, ὁ, animal terrestre, sed & marinis infestum. Oppian. lib. 2. de venatione.

Σουδάριον, ὰ, τὸ, sudarium. nomen origine Latin. a sudor, quod a Græc. ὕδωρ.

Σουσάννα, ης, ἡ, Susanna, nom. fœm. Hebr. lilium.

Σύδου, & σύδε, vadat, ruite, ite. vel perf. imperat. pass. a σέσυσο, σύδω, detracto augmento Jonice: vel est 3. sing. & 2. plur. præs. imperat. pass. verbi σόω, vado, irruo.

Σοῦσον, ὰ, τὸ, lilium, flos, lingua Phœnicum. Est & σῦσαν, vade, a. 1. imperat. act. verbi σόω, vado.

Σοῦτε, pro σεαυτῷ, tui ipsius, ex σὺ, tu, & αὐτὸς, ipse.

Σοφία, ας, & Jon. ης, ἡ, sapientia. Th. σοφὸς, ὴ, ὸν, sapiens.

Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. passiv. a σοφίζω, sapientem reddo.

Σοφίζω, sapientem reddo, erudio. f. ίσω. præt. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα. præs. pass. σοφίζομαι. η, σται. perf. pass. σεσόφισμαι. perf. part. pass. σεσοφισμένος, ὴ, ὸν. Th. σοφὸς, ὴ, ὸν, sapiens.

Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi σοφίζω, sapientem reddo.

Σόφισμα, ατος, τὸ, commentum, subtilitas, argutiæ, artificium.

Σοφιστὴς, ὲ, ὁ, sophista, artifex callidus, gen. plur. σοφιστέων, acc. plur. σοφιστὰς.

Σοφοκλέι, dat. sing. a Σοφοκλῆς, ἕος, ὁ, Sophocles. nomen proprium.

Σοφὸς, ὴ, ὸν, sapiens, doctus, acutus, scitus, peritus. Est & σοφὼς, Dor. pro σοφοὶ, acc. plur. Olim dicebantur σοφοὶ cujuslibet opificii artifices, ut animadvertit Eustath. Iliad. ε.

Σοφῶς, sapienter, apte, ingeniose.

Σοφωτέρῳ, sapientiori, dat. sing. a σοφώτερος, ὰ, ὸν, comp. a σοφὸς, ὴ, ὸν, sapiens. & in superl. σοφώτατος, sapientissimus.

Σόω, servo, & in 3. plur. subjun. σόωσι. a σόος, ὰ, ὸν, salvus. Sed σόω, in fugam conjicio, abeo. a σέω, agito.

Σ Π.

Σπαδίζω, datraho, furur. σω. Th. σπάω, traho.

Σπάδων, ονος, & οντος, ὁ, spado: cui nervus, quo genitale membrum erigitur, evulsus est. a σπάω, traho, evello.

Σπαθαλάω, quasi a σπαθάω, prodigo.

Σπαθαρίσκος, Gen. 38. 14. Θέρμιστρον Scholiastes exponit. Puto quasi textum σπάθη, aut oblongum ut σπαθάριον.

Σπάθη, ης, ἡ, rudis, seu rudicula, spatha: gladius: instrumentum textorium: palma. Rudicula enim est, qua spumam σπώμεν, trahimus. Hinc σπαθάω, prodigo, texo.

Σπαθῶσι, dissipant 3. pl. præs. ind. act. verbi σπαθάω, prodigo.

Σπαίρω, palpito, vibro, tremo trepido, efflo spiritum. In palpitatione συσολὴ, & διασολὴ, sunt supra modum vehementes. Θρέψον ἐπ σπαίρον τὸ γεγόνιον, nutri adhuc palpitantem vetulum. Epigr. l. 6.

Σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa, quæ & ἀσπάλαξ. Item genus herbæ, Theophr. l. 1. c. 11. Them. σπάω, traho.

Σπαλεὶς, Æolic. pro σταλεὶς, a. 2. part. pass. verbi στέλλω, mitto. f. 2. σταλῶ.

Σπαλύσσομαι, lacetor, turbor. quasi a σπαράσσω, turbo.

Σπανίζ, ας, ἡ, idem ac σπανιότης, ητος, ἡ, raritas, penuria. a σπανὸς, rarus. Et Σπανία, ἡ, Hispania.

Σπανιοθῶσι, a. 1. inf. pass. verbi σπανίζω, penuria laboro, indigeo. f. ίσω. p. ἐσπάνικα. perf. pass. ἐσπάνισμαι. a. 1. ἐσπανίσθην. Th. σπανὸς, rarus.

Σπανὸς, ὸν, ὁ, & σπάνιος, ὰ, ὸν, rarus, infrequens. q. a πένω, laboro. vel σπάω, traho. Hinc σπανίζω, penuria laboro, egeo, careo.

Σπὰξ, σπακὸς, ὁ, ἡ, canis.

Σπαράσσω, vel ἀττω, lacero, lanio, vellico, discerpo. fut. ξω. p. χα. a. 1. ἐσπάραξα. a. 1. part. σπαράξας, ασα, αν. perf. pass. ἐσπάραγμαι. σπαράττειν τὸν στόμαχον, stomachum vellicare. Hinc σπάραγμα, ατος, τὸ, frustum rei dilaceratæ. σπαραγμὸς, ὺ, ὁ, laceratio, avulsio.

Σπαργανίσασα, fasciis involuta, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω, fasciis involvo. f. ίσω. p. σπαργάνικα. Them. σπάργανον, ὰ, τὸ, fascia.

Σπάργανον, ὰ, τὸ, fascia, qua infans involvitur, pannus oblongus. q. a σπαράσσω, quia divisi panniculi, & vincula: cunabula. Item σπάργανα, monumenta, Donat. in Eunuchum. Hinc σπαργανίζω, & σπαργανόω, fasciis involvo.

Σπαργανόω, fasciis involvo. fut. ώσω. præt. ἐσπαργάνωκα. a. 1. ἐσπαργάνωσα. perf. pass. ἐσπαργάνωμαι. perf. part. pass. ἐσπαργανωμένος, fasciis involutus. Th. σπάργανον, ὰ, τὸ, fascia.

Σπαργάω, tumeo, turgeo libidine, luxurior, distentus sum, ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc σπάργη appetitus ille exinaniendi, quod plenum est.

Σπαρέδρας, ας, ὁ, Sparedra, Amogi Sacorum regis uxor.

Σπαρεὶς, έντος, ὁ, satus, a. 2. part. pass. verbi σπείρω, semino, sero. fut. 2. σπαρῶ. præt. ἔσπαρκα, a. 2. pass. ἐσπάρλαν.

Σπαρίζω, palpito, salto, moveor, ut piscis.

Σπαργὸς, ὸν, ὁ, infrequens, rarus, paucus, tenuis, dispersus.

Σπάρος ἰχθὺς, cammarus, sparus, piscis genus.

Σπάρτη, ης, ὁ, Sparta, Laconiæ urbs primaria. Item σπάρτη, filum, linea, carpentarii rubrica, scirpus.

Σπάρτον, ὸ, τὸ, spartum vitile, funis sparteus, funiculus. Etiam ὁ σπάρτος. Puto a σπάω, qua flecti, & trahi potest, vel a σπαίρω, quia ceu in spiram convolvi potest. hinc σπαρτίον, ὸ, funiculus.

Σπαρτοπόλιος, ὰ, ὁ, incanus, semicanus.

Σπαρτῶν γένος, Satorum genus. Thebani sic dicti, quod ex draconis dentibus a Cadmo satis nati credantur. Th. σπείρω, semino.

Σπασάμενος, ὸ, ὁ, a. 1. part. med. a σπάω, traho.

Σπάσεν, traxit, Jon. pro ἔσπασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Σπάταγγος, seu σπατάγγης, ὸ, ὁ, spatangus, echinorum species.

Σπαταλάω, ῶ, lascivio, in deliciis vivo. Jacob. 5. fut. ήσω. perf. ἐσπατάληκα. a. 1. ἐσπατάλησα. a σπατάλη, ης, ἡ, idem ac τρυφὴ, ης, ἡ, luxus, deliciæ.

Σπατάλη, ης, ἡ, cibus, deliciæ. a σπαθάω, prodigo. Th. σπάθη, ης, ἡ, rudicula.

Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum præsegmina: hominis excrementum, stercus.

Σπάτος, εος, τὸ, corium, pellis. Bœot. forte a σπάω, quia contrahi potest. Hinc σπάτειος, coriacus. σπατόω, opus ex corio facio.

Σπάω, traho, extraho, stringo, contorqueo, vello. fut. σπάσω. perf. ἔσπακα. præs. med. σπάομαι, distringo, stringo. a. 1. med. ἐσπασάμην, ω, ωτο. a. 1. part. med. σπασάμενος.

Σπεῖε, sequere, per Ectasin Poet. pro σπέο, quod Jon. pro σπεῦ præs. imperat. verbi ἕσπομαι. Poet. pro ἕπομαι, sequor, sed, amittitur. Sic in inf. σπεῖσθαι, pro ἕσπεσθαι, in part. σπόμενος, pro ἑσπόμενος. Them. ἕπω, sequor.

Σπείος, Poet. pro σπέος, ἐος, τὸ, specus, spelunca.

Σπεῖρα, ας, ἡ, spira, funis: item cohors, legio, hominum caterva.

Σπείρειν, serito, præs. inf. pro imperat. Jon. verbi σπείρω, sero.

Σπεῖρον, ὸ, τὸ, funis nauticus in orbem convolutus. Item subucula: velum.

Σπείρω, sero, semino, spargo. f. ι. σπερῶ. fut. 2. σπαρῶ. perf. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. a. 1. inf. act. σπεῖραι. aor. 1. part. act. σπείρας, ασα, ἆραν. aor. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε. præs. pass. σπείρομαι, seror. perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐσπαρμένος, η, ον. a. 2. ind. pass. ἐσπάρω, ῆς, ῆ. a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ῆς, ῆ. a. 2. part. pass. σπαρεὶς, έντος, ὁ. præt. med. ἔσπορμαι.

Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπείσας, αντος, ὁ, a. 1. part. σπείσασθαι, a. 1. inf. med. med. σπεισάμενος, a. 1. part. med. verbi σπένδω, libo. f. σπείσω.

Σπείσαντ, libaverunt, Jon. pro ἐσπείσαντο, 3. plur. a. med. verbi ejusdem.

Σπείσασκε, Poet. pro ἔσπενδε, 3. singulari a. 1. ind. activ. verbi σπένδω, libo. fut. σπείσω.

Σπείσω, libabo, f. ι. ind. act. verb. σπένδω, libo.

Σπειὼ, όος, ἡ, Speo, nomen mulieris. q. d. in specu latitans.

Σπέκλον, speculum, Gloss. Cyr. ex Latin. σπεκλοποιὸς, speculatius.

Σπεκουλάτωρ, ωρος, ὁ, speculator, vox Lat. sic dictus a spiculo, quod gestabat. δορυφόρος, ὸ, ὁ, seu δεξιολάβος, ὸ, ὁ, satelles. Alii tamen speculatorem a speculando dictum volunt: ideoque per ε scribi debere.

Σπέλεθος, & πέλεθος, ὸ, ὁ, stercus excrementum. quasi a σπίλος, sordes. vel quia ἐκ σπεος, pura cloacam, ἔλθει.

Σπένδεσκε, libabat, Jon. pro ἔσπενδε, 3. sing. imperf. act. verbi σπένδω, libo.

Σπενδόμενος, ὸ, ὁ, præs. part. pass. a σπένδω, libo.

Σπένδω, libo, sacrifico, fœdus ineo, σπένδετε πηγῆς, libate ex fonte. fut. σπείσω. aor. 1. ἔσπεισα, præt. pass. σπένδομαι, libor. p. m. ἔσπονδα. unde σπονδὴ, ῆς, ἡ, libamen, fœdus.

Σπέος, ἐος, τὸ, specus, spelunca. Poet. σπεῖος, Jon. σπῆος. dat. pl. σπέεσι, Poet. & Jon. σπήεσι. q. quod in eo lux a tenebris quasi σβέννυσθαι, sive extin-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

extingui videtur: ut fit q. σβέω. Hinc σπάλωσις, εως, τὸ, idem.

Σπείρω, ις, τὸ semen. a σπείρω, semino.

Σπέρμα, ατος, τὸ, semen, & in plural. σπέρματα, dat. plural. σπέρμασι. Metaphorice σπέρμα πακίας accipitur pro auctorem esse, Demosth. περὶ στεφ.

Σπερμαίνω, idem ac σπείρω, semino, semen emitto, genero, Hesiod.

Σπερμολογία, ας, ἡ, collectio seminis avium, quando seminatur. Item φλυαρία, loquacitas.

Σπερμολόγος, ου, ὁ, garrulus, nugator, blaterator. Hinc σπερμολογῶ, nugor, deblatero. ex σπέρμα, ατος, τὸ, semen, & λόγος, ου, ὁ, sermo, qui suas nugis disseminat. Th. λέγω, dico.

Σπερχθείς, εῖσα, έν, irritatus, a. 1. part. pass. verbi σπέρχω, urgeo. a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερχνός, ὴ, όν, acris, celer, festinus, diligens, Hesych.

Σπέρχω, urgeo, hortor, excito, propello, irascor, festino. a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, seminabo, fut. 1. act. verbi σπείρω, semino.

Σπές, dic, pro σπέ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι, a σπέω, vel σπῶ, dico. f. σπήσω. a. 2. ἔσπον. Quod σπέω ponitur pro ἔσπον, Poet. pro ἔπω, dico. vel pro ἔσσω, pro ἕπω, vel ἵστημι, sequor.

Σπέσθαι, sequi. vide in σπεῖν.

Σπέτε, 2. plural. a. 2. imperat. σπές. quod vide.

Σπεύδει, festinat, 3. sing. præs. ind. verbi σπεύδω, festino.

Σπεύδοι, 3. singul. optat. activ. ejusdem verbi.

Σπεύδοντ', pro σπεύδοντα, accus. singul. σπεύδοντες, nom. plur. part. præs. σπεύδουσι, Dor. pro σπεύδουσι, properant, 3. plural. præs. verbi ejusdem.

Σπεύδω, festino, præcurro. σπεύδειν βίον ἀθάνατον, Poet. loquendi genus, immortalem vitam affectare. præs. imperat. σπεύδε, ίτω. imperf. ἔσπευδον. fut. σπεύσω. a. 1. ἔσπευσα. a. 1. imperat. σπεῦσον, άτω. a. 2. part. activ. σπεύσας, άντος, ὁ. præt. med. ἔσπευσμαι.

Σπεύδωμεν, properemus, Doric. pro σπεύδωμεν, 1. plur. præs. sub. verbi σπεύδω.

Σπεύσας, άντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi σπεύδω, festino. σπεῦσον, a. 1. imperat.

Σπεῦ, sequor, ex ἕσπω, quod ab ἔπω.

Σπῆι, alii legunt σπεῖ, idque melius, dat. sing. a σπεῖος, pro σπέος, ἔος, τὸ, antrum, & Jon. σπῆος.

Σπήλαιον, ου, τὸ, & σπέλυγξ, spelunca. Th. σπέος, ἔος, τὸ, specus, antrum.

Σπήλυξ, υγγος, ὁ, ἡ, idem ac σπήλαιον, spelunca.

Σπήλωνες, οἱ, lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco. a σπιλὰς, saxum, Th. σπῖλος, ου, ὁ, idem.

Σπιδής, passus amplus, spissus. a σπίζω, extendo.

Σπίζα, ης, ἡ, avis passeri similis.

Σπίζω, extendo, expando. q. a σπάω, traho. trahendo enim res extenditur. Est etiam σπίζω, pipilo, sonus quarundam avium.

Σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, spithama, spatium inter pollicem, & minimum digitum manu extensa. mensura duodecim digitorum. satio, seges, Eurip. palmus major. dodrans. q. a σπίζω, extendo. quippe manus, digitique extenduntur.

Σπίλα, fraces, σίμβυλα, Hesych. Sunt quædam sordes. a σπῖλος, ου, ὁ, macula.

Σπιλάδεσσιν, procellis, dat. pl. Jon. a σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, procella. Th. σπῖλος, macula, saxum.

Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, scopulus maris, qui est σπῖλος, scopulus maris. Item glarea, vel terra glareosa. Est & σπιλὰς, procella. ab eodem rhem.

Σπῖλος, ου, ὁ, macula, labes, vitiligo. item saxum. Lycophroni insula. Hinc σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes. σπιλόω, maculo.

Σπιλόω, maculo. fut. ώσω. perf. ἐσπίλωκα. pass. Th. σπῖλος, macula.

Σπινδικὸς, ἡ, όν, avis peregrina, avis incendiaria. Plin. an a σπινθὴρ?

Σπινθὴρ, ῆρος, ὁ, scintilla. quasi a σπίζω, & αἴθω, ignis. vel q. σπιζόμενον τὸ θέρμον, calidum quid extensum, & quasi ejaculatum. hinc & σπινθαρίδες, scintillæ. σπινθηρίζω, scintillo.

Σπίνος, ου, ὁ, passeris genus. fringilla, avis, a σπίζω, expandere.

Σπλαγχνίζομαι, misericordia commoveor, misericordia tangor. a. 1. pass. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. σπλαγχνισθὶς, έντος, ὁ. ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, misertus est eorum, Matth. 9.

Σπλάγχνον, ου, τὸ, viscus. τὰ σπλάγχνα, viscera, intestina, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiseratio. ἱερεῖα σπλάγχνα, victimæ exta, Plut. in Galb. Hinc ἄσπλαγχνος, non habens cor, & δύσπλαγχνος, animosus, misericors. Eustath. ducit a Dor. σπλὰν, pro σπλὴν, splen, unum ex visceribus.

Σπληδὸς, ὼ, ὁ, cinis, a σπεδὸς, ὼ, ὁ, idem.

Σπλὴν, σπληνὸς, ὁ, splen, lieni. An a σπληδὸς, quia nigricat, ut cinis? aut potius quia σπιλὼ, a σπῖλος, colligit sanguinis ceu σπῖλα, id est, fraces?

Σπόγγος, ου, ὁ, spongia. σπόγγοι Hippocrati l. 4. Epidem. adenes, glandulæque spongiosæ juxta fauces. Hinc σπογγώδης, εος, ὁ, spongiosus.

Σποδοῦται, α, ὁ, Dor. pro σποδοῦνται, ῶ, ὁ, qui in cinere jacet, ac dormit. Ex σποδὸς, cinis, & εὕδω, ἡ, cubile.

Σποδῶ, ferventi cinere obruo, percutio, cædo: item subigito: aras cinere expurgo. Interpr. Aristoph. in Ran.

Σποδοειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ex σποδὸς, ὼ, ὁ, cinis, & εἶδος, species. Th. εἴδω, video.

Σποδὸς, ῶ, ὁ, cinis sordidus, & in quo extincti carbones permixti sunt, & aliarum rerum reliquiæ. Lucian. de Luctu. Lycophron utitur pro incendio.

Σπολὰς, άδος, ἡ, vestis coriacea, diptera. Poll.

Σπολὴ, ῆς, ἡ, stola. Hesych. pro στολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur. a σπάω, traho, evello.

Σπόμενος, pro ἐσπόμενος. sic σπόμενα, Dor. pro στομένη, ης, ἡ, vide in σπέω.

Σπονδαρχόαι, ῶν, immolatorum libamina, Herod.

Σπονδὰς, acc. plural. a σπονδὴ, libatio.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio. Aristophanes adhiber pro vino, quod libatur. σπονδῶν, dat. pl. Jon. pro σπονδῶν. Peculiariter σπονδαὶ dicuntur libationes, quæ in sanciendis fœderibus adhibentur: & sæpe etiam ipsa fœdera. a σπένδω, libo. fut. σπείσω. præt. med. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρος, ου, ὁ, qui libationes fert, sacerdos. Ex σπονδὴ, ἡ, libatio.

Σπόνδυλος, ου, ὁ, spondylus, vertebra, spina dorsi. Etym. ducit a σφίγγω, quod inter se constrictæ. malim a σπάω, & δοάω, quod altera alteram quasi attrahat, & subingrediatur. Item σπόνδυλος, piscis, Plin. l. 32. c. 11. Festus scribit σπονδύλους, cubos appellatos fuisse. Plinius etiam ostreis spondylum tribuit, lib. 33. cap. 6. callum interiorem exponunt. Apud Martial. Epigram. 19. l. 7. spondylos animalium officula interpretantur. Item σπόνδυλος instrumentum illud, & ponduculum, quod mulieres nentes imæ parti fusi apponunt, ut illum facilius torqueant. A Latinis vocatur verticillum, vel verribulum.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, & σπόρος, ου, ὁ. Item generatio, genus, Sophocl. item semen. a præt. med. ἔσπορμαι, verbi σπείρω, semino.

Σπόρημος, ου, ὁ, ἡ, qui seminari potest. σπόρημοι, ων, τὰ, sata.

Σπόρου, gen. Dor. pro σπόρου. vide σπορὰ.

Στα, pro ἔστε, pro quo & στηο, Jon. & Poet. præs. imperat. med. verbi ἵσταμαι, Poet. pro ἵστημι, sequor, in cujus temporibus sæpe amittitur ε. vide in στεῦ. Et στὰ Scythice oculum significat.

Σταδάζω, sedulo ago, studeo, operam do, elaboro. f. άσω. perf. ἑστάδακα.

Σταδαῖος, ου, ὁ, honestus, probus, diligens, compar. σταδαίτερος, & Attice σταδαίτερος, majori studio utens. a σπουδὴ, studium. Th. σπεύδω, festino.

Σταδαιότατος, nom. plural. superl. grad. a σταδαῖος, probus.

Σταδαιότερος, & σταδαίτερον, diligentius, adv. compar. grad. a σταδαῖος, α, ον, studiosus. Th. σπεύδω, festino.

Σταδὴ, ῆς, ἡ, & Dor σταδὰ, festinatio, desiderium, studium, diligentia, sedulitas, solicitudo. σταδῶ ποιῶ, serio accipio, Aristoph. in Ran. σταδῶ ποιεῖσθαι, operam dare, Chrysost. σταδῶ ἔθη, diligenter incubuisti, diligenter fecisti Sophocl. Th. σπεύδω, festino. p. m. ἔσπασα.

Σταδὴ, diligenter, festinanter, properanter, cum studio, cum labore.

Σταμνοθία, ας, ἡ, & σταμνοθίη, ης, ἡ, ὁ, ἡ, tum σταμνὰς, άδος, ἡ, caprarum stercus & ovium.

Σπυρὶς, ίδος, ἡ, sporta, sportula, corbis, fiscella, seu vas vimineum, aut junceum. puto quia ex flebilibus virgis Σπυράται. Est & caprarum fimus. Thema πυρὸς, ὁ, ἡ, triticum, frumentum.

Σ Τ.

Στάγιον, ξ, ἀγιον, ς nota senarii.

Σταγὼν, όνος, ὁ, stilla, gutta, stillicidium. κατὰ σταγόνα, guttatim. Lucianus in Timone usurpavit σαγὼν, in gen. fœm.

Στάδιος, ία, ον, firmus, a, um, compactus, stabilis. ab ἵστημι, sto. στάδιος, appensus, Nicand. in Alexiph. στάδιος μάχη, pugna stataria, Thucyd. Sed στάδιος, ου, ὁ, substant. & τὸ στάδιον, stadium, curriculum, seu campus, ubi equestria vigent exercitia, continens sex jugera.

Σταδιοδρομέω, cursu contendo, stadium curro. f. ήσω.

Σταζόντα, stillantem, acc. sing. part. præs. a στάζω, stillo.

Στάζω, stillo, στάζω δάκρυ, stillo, seu bibo lacrymas. Soph. in Ajace. f. ξω, Hinc σταλάζω, ξω, stillo. σταλαγμὸς, ὁ, distillatio.

Σταθεὶς, ὁ, status, a. 1. part. pass. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 1. pass. ἐστάθην.

Στάδεν, Bœot. syncop pro ἐστάθησαν, steterunt, 3. plur. a. 1. pass. verbi ἵστημι, sto.

Σταθερὸς, ὰ, όν, stabilis, firmus, constans, a στάω, seu ἵστημι, sto. Item calidus, fervidus, Plato in Phædro.

Σταθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. σταθήσομαι, η, εται, fut. 1. pass. ejusdem verbi.

Σταθὶ, Dor. pro στάθι, a. 2. imperat. act. verbi ejusdem.

Σταθμὰ, ας, ἁ, Dor. pro στάθμη, ἡ, meta.

Σταθμάω, ad amussim exigo, pondero, æstimo. συσταθμάομαι, conjicio. a στάθμη, amussis Th. ἵστημι, sto.

Σταθμεύμενος, Jon. pro σταθμώμενος, conjiciens. a σταθμάομαι, vel σταθμέω.

Στάθμη, ης, ἡ, amussis, regula, ad quam aliquid exæquatur, meta. Item enfis capulus. Diod. Siculus. inde σταθμίζω, expendo. Them. ἵστημι, sto, pondero.

Σταθμὸς, ὸ, ὁ, stabulum, libra, statera, pondus, acies. fing. σταθμῷ. dat. plur. Jon. σταθμοῖσι. σταθμοὶ, pondera. Th. ἵστημι, sto.

Στάθος. εος, τὸ, Dor. pro στῆθος, τὸ, pectus.

Σταῖμεν, σαῖτε, σαῖεν, Attica syncope. pro στάωμεν, ητε, στάωσι, 1. plur. a. 2. opt. act. verbi, ἵστημι.

Σταῖς, & σαὶς, αιτὸς, τὸ, farina triticea aqua subacta. q. a στάω. quod sit massa ad consistentiam redacta.

Σταγτὸ, ῆς, ἡ, gutta, a σταγτὸς, ὸ, ὁ, stillatitius. Th. στάζω. f. ξω. stillo.

Στάλη, ας, ἡ, Dor. pro στήλη, ἡ, columna.

Σταλάω, & σταλάζω, stillo. Th. στάζω, idem.

Σταλῆναι, missum esse, a. 2. inf. pass. verbi στέλλω, mitto, a. 2. pass. ἐστάλην.

Στάλιξ, ικος, ὁ, ἡ, varus, paxillus, qui facit imposita στέγη, stare.

Στάμεν, Poet. pro στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, sto. Alii scribendum censent

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

sent στᾶμεν, a στάω, Dor. στᾶνεν, hinc Att. & Jon. στάμενος, & per apocopen στᾶμεν.

Στεγανὶς, lignum in navi erectum, σταμῖνις, tabulata navis, Odyss. ε'. statumina vocat Cæsar.

Στάμνος, ὁ, ἡ, urna, hydria, amphora, ut puto, a στάω, & μένω, quod erecta stet.

Στᾶν, Jon. pro ἔστην, hoc vero Bœot. sync. pro ἔστασαν, steterunt, 3. pl. a. 2. ind. 3ft. verbi ἵστημι, sto. f. στήσει. a. 2. ἔστᾰν.

Σταξόμεν, Dor. & Æol. pro στάξομεν, stillabimus. 1. plur. f. 1. verbi στάζω, stillo. fut. ξω.

Σταξισι, Æol. & Dor. pro στάξουσι, 3. perf. plural. f. 1. verbi στάζω, stillo. fut. ξω.

Στασται, Jon. pro ἑστάσται, n. g. pl. num. perf. part. act. ab ἵστημι, sto. perf. part. ἑστακώς, ότος, & Jon. crasi ἑστώς, ῶτος, & per aphæresin στάστος.

Στάς, ὁ, qui stetit, a. 2. part. act. Sed στᾶσ' pro στᾶσα, aor. 2. part. f. g. ab ἵστημι, sto.

Στάσῃ, consistas, 2. sing. a. 1. sub. m. Dor. pro στήσῃ, ab ἵστημι, sto.

Στασιάζω, seditionem excito: res novas molior.

Στάσιμος, ον, ὁ, stativus, firmus, constans. Gloss. Cyr. ab ἵστημι, sto.

Στάσις, εως, ἡ, proprie statio, quies, ipse standi actus. Deinde factio, seditio, bellum civile, & intestinum. Item situs, collocatio, stabilitas, firmitas. στάσις usurpatur etiam de choro, statio, & στάσιμα μέλη dicuntur carmina, quæ chorus stando recitabat, Comment. Aristoph. in Vespis. στάσις apud Rhetores est id, in quo maxime res vertitur, status a Latinis dicitur, & causæ constitutio, ab Aristotele ἀμφισβήτησις. Vide Cic. in Topicis, & Quinctil. l. 3. cap. 6. Hesychio στάσις est officina, & ab Aristophane in Equitib. στάσεις dicuntur etiam amnium aggeres, ac ripæ. hinc στασιώδης, ες, ὁ, & στασιώτης, ου, ὁ, seditiosus.

Στάσκεν, Jon. & Poetic. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, sto.

Στάσσομαι, Dor. pro στήσομαι, f. 1. med. verbi ἵστημι, sto.

Στασῶ, Dor. pro στήσω, f. 1. verbi ἵστημι.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, stater, eris, nomen monetæ continentis pondus quatuor drachmarum: aliis siclus. Apud Epicharmum debitor.

Στατὸς, ὲ, ὁ, stans, stabilis, qui diu stat. Sic στατὸς ἵππος, equus, qui in stabulo continetur, hinc στατίζομαι, sto.

Σταυρὸς, ὁ, vallus, palus ligneus, crux. σταυροὶ, retis genus, quod visco oblinitur, Comment. Aristoph. in Avibus. hinc σταυρόω, palo, seu cruci affigo. σταυρώσιμος, furcifer.

Σταυρῶ, ῶ, crucifigo: per metaph. imperum carnis, ne in me regner, frango: virtute scil. Spiritus S. precibus, fut. ώσω. perf. ἐσταύρωκα.

Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa. σταφὶς ἀγρία, herba pedicularis Scribonio Largo, a necandis pediculis ita dicta. Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva. σταφυλὴ ἀγρία, uva silvestris. Dioscor. l. 5. c. 16. Sed σταφὶς, ίδος, est perpendiculum.

Σταφυλῆς, & σταφύλῃ, vide σταφὶς. σταφυλῆσι, dat. plur. Jon. a σταφυλὴ, uva.

Στατχάνη, ης, ἡ, trutina, Doric. ab ἵστημι, pondero.

Στάχυς, υος, ὁ, spica. Item herba similis marrubio. Est & Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri. Item nexus, & vinculum quoddam ita dictum a spicæ similitudine. invenitur etiam στάχυς usurpatum in navium fabrica, aliisque aliquot artibus, sed ubique a spicis translatum. Item στάχυς vocatur pars, quæ ventri subjacet. Eustath. Iliad. γ. animadvertit, lumbos animalium στάχυας dici. At στάχυς, Proclo est stella fulgida in Virginis sinistra manu, dicta Spica.

Στάω, στᾶ, sto, maneo. ab hoc inusit. est ἔστηκα, statuo.

Στέαρ, ατος, τὸ, sebum, seu sevum, adeps.

Στεγανὸς, & στεγνὸς, ὴ, ὸν, opertus, solidus. a στέγω, tego, fustineo.

Στεγαρσίδιος, ad aliquid tegendum aptæ, Th. στέγω, tego.

Στέγω, tego, operio, celo, occulto. item tolero, fustineo, impedio, propulso: fero, porto. fut. ξω. præt. ἔστεγκα. præt. med. ἔστεγα. Hinc στέγη, ης, ἡ, & σπέγος, εος, τὸ, tectum.

Στείβω, calco, conculco, ambulo, tero. Hinc στίβος, ου, ὁ, via, semita.

Στείλαντο, collegerunt, Jon. pro ἐστείλαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi στέλλω, mitto, contraho.

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, foramen securis, in quod στέλλεται, id est, immittitur lignum, securis manubrium. στειλειὸν, οῦ, τὸ, securis manubrium.

Στειρομένη, arctata, Jon. pro στενομένη, præf. part. pass. fœm. g. verbi στένω, gemo. Th. στενὸς, ὴ, ὸν, angustus, arctus, Jon. στεινὸς, idem.

Στείνοντο, Jon. pro ἐστένοντο, resonabant, 3. pl. imperf. a στένομαι, suspiro. vide στενόμενος.

Στεινὸς, ὴ, ὸν, Jon. idem ac στενὸς, ὴ, ὸν, angustus. Sed στεῖνος, εος, τὸ, via angusta, anxietas.

Στεινωπὸν, Jon. pro στενωπὸς, hoc autem Poet. pro στενωπὸς, arcta, seu angusta via, a στενὸς, ὴ, ὸν, angustus, & ὀπὴ, ἡ, foramen.

Στείομεν, steterimus, Jon. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. activ. ω, in ει resoluto, στείομεν, & ectasi Poet. στέωμεν, verbi ἵστημι. fut. στήσω. aor. 2. ἔστᾰν. a. 2. sub. στῶ.

Στεῖρα, ας, & Jon. στείρη, ης, ἡ, carina navis, quasi στερρὰ, firma: a στερρὸς, solidus, pro στερεὸς, idem. quod carinæ sit solidissimus asserum, quippe in quem, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis. est etiam στεῖρα, ας, ἡ, sterilis. Polluci στεῖρα est genus ornamenti instar carinæ, ut sunt capilli hinc inde pectinis discrimine per mediam lineam discreti.

Στεῖρος, ὰ, ὁ, sterilis vir. στεῖρα, ας, ἡ, sterilis fœmina: tamen & στεῖρος de fœmina. Thema στερέω, privo.

Στεῖχον, Jon. pro ἔστειχον, incedebant, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, eo, vado.

Στείχω, vado, ordine incedo, accedo, advento, prodeo. στεῖχε δωμάτων πάρος, prodi ante ædes. fut. ξω. p. ἕστιχα. aor. 2. ἔστιχον. Hinc στίχος, & στοῖχος, ὰ, ὁ, ordo; item versus suis pedibus incedens. στοιχεῖον, ὰ, τὸ, elementum. δίστιχος, & δίστοιχος, ὰ, ὁ, duobus versibus constans.

Στέλεγγις, ἡ, strigilis; item coronamenti genus, lamina. a στέλλω γύα, ornare membra. vide στλεγγὶς.

Στέλεχος, εος, τὸ, & στέλεχον, ὰ, τὸ, truncus, caudex, stipes.

Στελὶς, ίδος, ἡ, vilcum, quod arbori innascitur.

Στέλλειν, ornare, Dor. pro στέλλειν, præs. inf. act. vide στέλλω. στέλλειν νῆας, est armare naves.

Στέλλω, mitto, instruo, apparo, orno, amicio: contraho, astringo, compesco. τὰ στέλλοντα τὼ κοιλίαν, quæ alvum astringunt, Aprod. fut. στελῶ. fut. 2. σταλῶ, perf. ἔσταλκα. aor. 1. ἔστειλα. præf. med. στέλλομαι, devito, subduco. præter. med. ἔσταλα. Hinc στόλος, ὰ, ὁ, commeatus, profectio: item expeditio terrestris, & navalis.

Στελμονίαι, αἱ, falciæ, quibus canum latera præmuniuntur. a στέλλω, instruo.

Στελῶ, mittam, f. 1. verbi στέλλω, mitto.

Στέμβω, contumelia, seu injuria afficio. quasi a στέμος, ατος, τὸ, ut fit, ore lædo. Est & στέμβω, assidue moveo.

Στέμμα, ατος, τὸ, sertum, corona, Th. στέφω, corono. fut. ψω. perf. act. ἔστεφα. perf. pass. ἔστεμμαι.

Στεμφυλὰ, τὰ, vinacea: floces, fraces: Sunt folliculi σταφυλὴς, vitis.

Στέμφω, moveo. unde ἀστεμφὴς, & ἀστεμφὲς, immotus.

Στεναγμὸς, ὸ, ὁ, suspirium, gemitus. a στενάζω, ingemisco. Th. στενὸς, ὴ, ὸν, angustus.

Στενάζω, ingemisco, suspiro. præs. imperat. act. στέναζε, ίτω, & in plur. στενάζετε. fut. activ. άξω. a. 1. ἐστέναξα, ingemui. a στένω, gemo. Th. στενὸς, angustus. gemitus enim fit angusto corde.

Στεναχίζε, ingemiscebat, 3. singul. imperf. Jon. verbi στεναχίζω, idem ac στένω, gemo. Them. στενὸς, ὴ, ὸν, angustus.

Στενάοντα, acc. sing. m. g. vel plur. n. g. a στενάων, οντος, ὁ, gemebundus. Th. στενὸς, ὴ, ὸν, arctus.

Στενολεσχῶ, anxium esse, seu torqueri in rebus frivolis, & nugatoriis, a στενὸς, ὴ, ὸν, anxius, & λέσχη, ης, ἡ, sermocinatio.

Στενὸς, ὴ, ὸν, angustus, arctus, compressus. Hinc στένω, gemo, ingemisco. στενάζω. fut. ξω, idem. στεναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus. στεναγμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Στενόσημον, ου, τὸ, angusticlavium. Ex στενὸς, angustus, & σῆμα, ατος, τὸ, signum. ita πλατύσημον, laticlavium.

Στενόστομον, ου, τὸ, osculi genus, quod fit labris compressis, Poll. Hesychius dixit στενόστομον τεῦχος vas oris angusti.

Στενοχωρῶ, ῶ, coarcto, in arctum cogo. f. ήσω. p. ἐστενοχώρηκα. præf. pass. στενοχωροῦμαι, οῦμαι, coarctor. quasi ex στενὸς χώρος, angustus locus.

Στενοχωρία, ας, ἡ, angustia, locus angustus. Dicitur etiam στενοχώρημα.

Στέντωρ, ορος, ὁ, Srentor, præco, qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta. dat. sing. Στέντορα.

Στένω, gemo, suspiro, ingemisco, deploro, anhelo, Sophocl.

Στεινωπὸς, Poet. pro στενωπὸς, ῶ, ὁ, angustus, in quo visus contrahitur: arcta, seu angusta via. a στενὸς, angustus, & ὀπὴ, ἡ, foramen.

Στέομεν, stetissemus, Jon. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, sto.

Στέργεσσα, Dor. pro στέργουσα, præs. part. f. g. a στέργω, diligo.

Στέργω, amo, adamo, amore prosequor, naturali charitate complector; item acquiesco, sum contentus, æqui bonique facio. f. ξω. p. ἔστοργα. p. m. ἔστοργμαι. Hinc στοργὴ, ῆς, ἡ, affectus naturalis, quo parentes, & liberi se mutuo prosequuntur. φιλόστοργος, ὸν, ὁ, propensus ad amorem.

Στέργωσιν, 3. pl. præs. sub. verbi στέργω, amo.

Στερεὸς, ὰ, ὸν, solidus, integer, perfectus: rigidus, firmus. Virg. Vos o quibus integer ævi sanguis, ait, solidæque suo stant corpore vires. Hinc στερεόω, ῶ, confirmo, solidum reddo, corroboro. f. ώσω. perf. ἐστερέωκα.

Στερεόω, ῶ, confirmo, solidum reddo, corroboro. f. ώσω. p. ἐστερέωκα. imperf. pass. ἐστερεόμην, ούμην, & in 3. pl. ἐστερέοντο, ωντο, perf. pass. ἐστερέωμαι. a. 1. pass. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεὸς.

Στερέσαι, a. 1. inf. act. verbi στερίσκω, privo.

Στερεῖται, privatur, 3. sing. præf. pass. verbi ejusdem.

Στερέωμα, ατος, soliditas, firmamentum. ab eodem them.

Στερέω, privo, orbo, eruo, fraudo. fut. έσω, & ήσω. Hinc στέρησις, εως, ἡ, privatio. στέρεα, ας, ἡ, sterilis.

Στερεῶς, adv. solide, firmiter, constanter, arcte. a στερεὸς, solidus, firmus.

Στερηθέισαι, nom. plur. a. 1. part. pass. fœm. g. verbi στερέω, privo. a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερηθὰς, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ejusdem.

Στερῆθμεν, privatum esse, per syncopen pro στερηθῆμεν, seu στερηθέμεναι, Jonic. & Doric. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi στερέω, privo.

Στερίσκοντοι, privantur, 3. plural. ind. pass. verbi στερίσκω, idem ac στερέω, privo.

Στέρνον, ου, τὸ, pectus, quia στερρὸν, solidum. Et στέρνος, ὰ, ὁ, sterilis Dioni, solidus Thucydidi, minime dumosus, minime aquosus eidem.

Στέρνον, ου, τὸ, pectus, quia στερεὸν, ossibus firmiter munitum. τὰ στέρνα πάσσω, ferire pectus, Xenoph. Item στέρνον, animus, co-

cogitatio. διὰ στέρνων ἔχειν, in animo habere, cogitare. Sophocl. in Antigona.

Στέρξαι, amavisse, a. 1. inf. act. verbi στέργω, naturali charitate complector. f. ξω. a. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, splendor, per Aphæres. pro ἀστεροπὴ, Poetic. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. Est &

Στεροπὴς, nom. propr. Cyclopis, Steropes.

Στεροπηγερέτα, vocat. sing. a στεροπηγερέτης, ου, ὁ, qui fulgur suscitat: Jovis Epitheton a στεροπὴ, fulgur, & ἀγείρω, excito.

Στέροψ, οπος, idem ac στεροπὴ, fulgur, Sophocl.

Στερχθεὶς, ὁ, dilectus, a. 1. part. passiv. verbi στέργω. f. ξω. vide in στέρξαι.

Στεῦτ', pro στεῦτο. vide in στεῦται.

Στεῦται, firmatur, per syncopen pro στεύεται, 3. sing. præs. verbi στεύομαι, & στεῦμαι, promitto, firmo, præ me fero. sic στεῦτ', pro στεῦτο, firmabatur, Jonic. & per syncop. pro ἐστεύετο, 3. sing. imperf. verbi ejusdem.

Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. sertum.

Στεφάνη, ης, ἡ, corona: circulus versicolor pupillam ambiens, Galen. vertex orbis, cribri ambitus, montis culmen, galeæ species, cassis, loricula; Polluci circuitus capillorum, extremus, qui caput ambit, Luciano ornatus capitis muliebris, Apsyrto ungulæ pedis equorum circuitus, atque ambitus. Item orbiculus capiti impositus, quo mulieres onera gestant, ab Ovidio vertex vocatus, a Festo cesticillum. Est etiam στεφάνη circulus venatoriæ supellectilis, quo feræ inserto collo capiuntur. Denique incerniculi, sive cribri ambitus, cribrumque ipsum, Aristot. in Concion.

Στεφανηφορέω, ῶ, coronam fero, Aristot.

Στεφανηφόρος ἀγὼν, certamen, in quo victori corona datur ferenda. Ex στεφάνη, quod a στέφω, corono, & φέρω, fero.

Στέφανος, ου, ὁ, corona: virtutis præmium: cœtus: mœnium ambitus, podex: sidus dictum corona; Procl. στεφάνως, Dor. pro στεφάνους. Them. στέφω, corono.

Στεφανοῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. verbi στεφανόω, corono.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, idem ac στεφανηφορία, ἡ, coronæ gestatio.

Στεφανόω, ῶ, corono, cingo, redimio. f. ώσω. perf. ἐστεφάνωκα.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, corona. & metaph. pro ornamento.

Στέφον, coronarunt, Jon. pro ἔστεφον, 3. pl. imperf. verbi στέφω.

Στέφος, εος, τὸ, sertum, corollarium, Callimach. in hymno Dianæ. Item tectum: pellis.

Στέφω, corono, redimio. f. ψω. p. φα. perf. pass. ἔστεμμαι. Hinc στέμμα, ατος, τὸ, sertum, corona. στέφος, εος, τὸ, idem. στέφανος, ου, ὁ, idem. στεφανόω, & στεφανίζω, corono.

Στέψας, αντος, ὁ, qui coronavit, aor. 1. part. act. verbi στέφω, corono. fut. ψω. a. 1. ἔστεψα.

Στέωμεν, Jon. pro στῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἔστην.

Στῆ, stetit, Jon. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. Sed. στῇ, 3. sing. a. 2. sub. activ. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στήῃ, vel στέῃ, & στῇη, Poet. pro στῇ, & hoc pro στῇ, quod Jon. pro στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. Vel στήῃ, pleonasmo τ̃ η, pro στῇ, verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἔστην.

Στήθεσσιν, dat. plur. Jon. pro στήθεσι, a στῆθος, εος, τὸ, pectus.

Στήθεσφιν, φ additur per paragogen. dat. pl. ejusdem them.

Στῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στηθιστὴρ, antilena. στηθόδεσμον, pectorale.

Στῆθος, εος, τὸ, pectus, quasi a στῆναι, stare. quia stat quasi immotum. Polluci στῆθος in manu est, ubi palmæ initium coit, & est pars torosior exaggeratum quid, & prominens ostendens. στῆθος ἀντίχειρος est illud carnosum in radicibus pollicis: nonnulli montem vocant: quod vero paulo depressius subest, dicitur στῆθος χειρός.

Στήκετε, 2. plural. præs. verbi στήκω, firmiter sto.

Στήκω, (ab ἕστηκα) firmiter sto. legitur vero in solo præsenti. dicitur στήκω, pro ἑστήκω, per aphæresin, persto, constanter sto. fut. ἑστήξω, & σμαι.

Στήλη, ης, ἡ, columna, lapis e terra extans, munitionis, vel signi gratia. sæpe sumitur pro cippo, vel columna, quæ in sepulchris statuebatur. Hinc στηλόω, cippum erigo.

Στηλὶς, ίδος, ἡ, parvus cippus, seu columella: lignum in puppi erectum Polluci.

Στηλίτας, acc. plur. a στηλίτης, ου, ὁ, notatus infamia, & qui notavit alterum. in cippum inscriptus. στηλίτης ἐν ἀκροπόλει, ærarius factus, in Ceritum tabulas relatus. Aristot. Rhetoric. lib. 2.

Στῆμα, ατος, τὸ, stamen: omnes herbæ marinæ. στήμων, stamen. στῆμα in genitalibus hominis, quod ex virga propendet.

Στήμονα, acc. sing. a στήμων, ονος, ὁ, stamen, dat. στήμονι. Th. ἵστημι, sto.

Στῆναι, posuisse, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στηνία, festum erat Athenis, quo se mutuo scommatis perstringebant.

Στήνιον, ου, τὸ, pectus. a στῆναι, firmum stare.

Στηνιῶσαι, conviciis & salibus incessere.

Στηρίζω, firmiter statuo, confirmo, fulcio, figo, sto. quasi a στερεὸς, firmus. Item stationem facio. fut. ξω. a. 1. imperat. act. στήριξον, άτω. a. 1. opt. στηρίξαιμι, αις, αι. præt. ἐστήριχα. perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, κται. Hinc στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum.

Στήριξε, firmiter fixit, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. verbi στηρίζω, confirmo, stabilio.

Στῇς, 2. singul. aor. 2. sub. activ. ab ἵστημι, sto.

Στῆσαι, statuisse, a. 1. inf. act. στήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω.

Στήσαντ', pro στήσαντο, erexerunt, 3. plur. a. 1. med. Jon. pro ἐστήσαντο, verbi ejusdem.

Στήσας, & in f. g. στήσασα, a. 1. part. act. verbi ejusdem.

Στήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Στήσομεν, constituemus, 1. plur. f. 1. act. verbi ἵστημι, sto. fut. στήσω.

Στῆτε, στήτωσαν, 2. & 3. plur. a. 2. imperat. act. στῆθι, στήτω. verbi ejusdem.

Στήτη, vel στῆτα, ης, ἡ, fœmina, mulier, uxor, apud Theocr.

Στήτην, Jon. pro ἐστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, sto.

Στήωσιν, steterint, 3. plur. a. 2. sub. act. Poet. pro στῶσιν, verbi ἵστημι, sto. a. 2. sub. στῶ, & pleonasmo στέω, deinde ectasi στείω, & Attice η, pro ει, στήω, & in 3. plur. στήωσι.

Στία, ας, ἡ, & στίον. Scribitur etiam στεία, ἡ, lapillus, calculus. a στάω, quia immobilis. Hinc στιώδης, durum.

Στιβαρὸς, ὰ, ὸ, densus, crassus, firmus, dativ. plural. Jon. στιβαροῖσι, a στείβω, calco, denso. Hinc & στιβὰς, culcitra.

Στιβὰς, άδος, ἡ, stratum calcatum: torus ex herbis, aut foliis humi stratis.

Στιβεύω, vestigo, indago. Gl. Cyr. proprie est calco: ut στιβέω, a στείβω.

Στίβος, ου, ὁ, iter tritum, semita, vestigium.

Στίγμα, ατος, τὸ, stigma, signum alicui inustum, aut impressum. plural. τὰ στίγματα. Th. στίζω, pungo. f. ξω.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum. στιγμὴ χρόνου, punctum temporis, momentum. a στίζω, pungo.

Στίζω, pungo, percutio, signo, noto. f. ξω. perf. ἔστιχα. perf. pass. ἔστιγμαι. hinc στίγμα, ατος, τὸ, nota, qua aliquis compunctus est. στιγματίας, ου, ὁ, stigmate notatus. στιγματίαι, οἱ, servi compuncti notis, stigmatici Cic. Off. 2. inusti Val. Max. literati Plauto in Casina.

Στίλβω, splendeo, luceo, corusco, illustro. fut. στίλψω. perf. ἔστιλφα. id est, στέλλω ἴλην βαίνω, id est, ἴσα βάν, scil. ut quasi emicando progrediatur. Hinc στίλβη, ης, ἡ, nitor, splendor. στιλβὸς, ὴ, ὸ, fulgidus, lucidus. στιλβόω, ῶ, splendidum reddo.

Στίμη, ης, ἡ, numulus minimi pretii. Unde pro τὸ ἐλάχιστον, id est, minimum, sumitur. Aristoph. in Vesp.

Στιλπνὸς, ὁ, lucens. a στίλβω, splendeo.

Στίμμι, τὸ, stibium. Est, quo aliquid στείβεται, densatur.

Στὶξ, στιχὸς, ἡ, ordo. in plur. αἱ στίχες, acc. plur. στίχας. Th. στείχω, ordine eo, vado.

Στῖφος, εος, τὸ, turba, globus militum. Iliad. γ. a στείβω, denso.

Στιφόω, sum στιφρὸς, densus.

Στιφρὸς, densus, firmus, torosus, contractus. a στείβω, denso.

Στίχας, acc. pl. a στὶξ, στιχὸς, ἡ, ordo, turma. Th. στείχω, ordine eo.

Στιχάω, & ἀομαι, ordine eo. Th. στείχω, idem. a. 2. ἔστιχον.

Στίχε, discede, a. 2. imperat. act. verbi στείχω, eo, vado. a. 2. ἔστιχον.

Στιχθεὶς, ὁ, notatus, a. 1. part. pass. verbi στίζω, pungo. f. ξω. a. 1. pass. ἐστίχθην.

Στίχος, ου, ὁ, versus, ordo: manipulus militum: virga. Eustath. Iliad. α.

Στλεγγὶς, ίδος, ἡ, olei gutta: strigil, idem ac στελεγγὶς, & στεγγὶς. Balnearis strigilis erat incurva cum manubrio. Tum ab ejus similitudine στλεγγὶς, pellis deaurata, capiti aptari solita, fasciola quædam, ταινίδιον, lamina, qua pro corona utebantur. Item vas, quo aqua hauritur. Pariter ornamentum capitis mulierum. Athen. lib. 4. Hinc στλεγγίζω, fut. ίσω, destringo, strigili rado.

Στοὰ, ᾶς, ἡ, porticus. quasi a στάω, seu ἵστημι. quia ibi stari potest, & disputari. Item horreum: cella, apotheca.

Στοβὸς, ὁ, convitium, a στέμβω, contumelia afficio. quasi στόματος βοὴ, oris clamor, jurgium.

Στοιβάζω, compono, struo. στοιβάσιμος, ὁ, stabilis. στοιβαστὴς, ὁ, stipator. στοιβὴ, ἡ, stipatio.

Στοιβὰς, άδος, ἡ, frons, dis. Idem στοιβαῖον, ου, τὸ, ramus proprie palmæ: termes. a στείβω, calco. f. ψω. p. ἔστειβα. p. m. ἔστοιβα.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, elementum. Ex elementis omnia corpora composita στείχουσι, id est, procedunt. Vel omnia composita fiunt ex elementorum coalitu. τὰ στοιχεῖα per metaphoram rudis institutio, rudimenta, fundamenta. στοιχεῖον etiam dicitur Solarii umbra quia ex hac veluti elementis horarum ratio, temporisque momenta deprehenduntur. Poll. lib. 6. c. 8. στοιχεῖα οὐράνια dicuntur imagines, & signa cœlestia. quod a στοῖχος, ordo.

Στοιχέω, ῶ, incedo. f. ήσω. perf. ἐστοίχηκα. a στοῖχος, ordo.

Στοῖχος, ου, ὁ, ordo, versus. The. στείχω, ordine eo.

Στολὴ, ῆς, ἡ, stola, vestis oblonga. Th. στέλλω, orno, amicio. & hinc στολίζω, vestio.

Στολίσας, αντος, ὁ, ornate præparans, a. 1. part. act. στόλισον, orna, a. 1. imperat. act. Poet. verbi στολίζω, amicio, apparo. Th. στέλλω, exorno.

Στόλος, ου, ὁ, militaris expeditio, classis, copiæ, quæ aliquo mittuntur, a στέλλω, mitto.

Στόμα, ατος, τὸ, os, oris: sermo, acies gladii: ostium, aditus. q. a τέμνω, σ præfixo. ut στόμα, sit quasi στέτομα. nam τόμα, sectio est, & dentes cibum scindunt. στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, loqui cum præsentibus. ἀχάλινον στόμα, os effrænatum. Eurip. in Bacchis. Hinc στωμύλος, (an στομύλος, scrib.) garrulus, loquax: στωμύλλω, & στωμυλέω, loquax sum. ἐπιστομίζω, frænum injicio. ἐπιστομίζω, os obturo, χρυσόστομος, ου, ὁ, aureum os habens, seu aurea verba ore fundens.

Στόμαργος, ου, ὁ, rabula. Gl. Cyr.

Στομάτεσσιν, dat. plur. Jon. & Poet. a στόμα, ατος, τὸ, os, oris.

Στόμαχος, ου, ὁ, ventriculus, stomachus: q. a στόμα, os, quia duo στόματα ἔχει, ora habet, superius scil. & inferius. Sunt qui ducunt a στόμα, os, & ἄγχω, strangulo, ob angustum ventriculi os.

Στόμβος, ὁ, qui ore dilatato sonum edit, clamosus, a στόμα, os, & βοῶ, clamo.

Στο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Στόμωσις, ὁ, garrulitas, convitium. a στόμωσ, τος, τὸ, os, oris.

Στομόω, στόμα ἔχω ποιῶ, ore afficio, os facio, acuo: dictum reddo: & os claudo. cio, acuo: dictum reddo: & os claudo.

Στόμωμα, τὸ, robur. στομωθὲν, chalybs.

Στομφάζω, utor grandibus verbis. a στόμφος, graviter sonans, clamosus.

Στοναχοῦσι, Doric. & Æol. pro στοναχῶσι, 3. plural. ind. præs. vel Doric. pro στοναχοῦσα, dat. sing. part. præs. verbi στοναχέω, gemo, cum gemitu requiro. a στόνος, gemo. Thema στενὸς, angustus.

Στονάχιζετο, 3. sing. imperf. pass. Jon. verbi στοναχίζω, seu ομαι, fut. σομαι. idem ac στένω, gemo, ingemisco. Thema στενὴ, ἡ, ὁ, angustus.

Στυγερὸς, ἐντος, ὁ, & in f. g. στυγέρσσα, ης, ἡ, suspiriosus, gemebundus. quod a στόνος, gemitus. Th. στενὸς, arctus.

Στὶξ, ὁ, pro ὄνυξ, unguis. Oppian.

Στοργὴ, ἡ, actus ἀπὸ στέργοντος, amor ingenitus. Th. στέργω, amo.

Στορέσσαμι, vide in στορέω, sterno.

Στορέσσαι, sternere, a. 1. inf. act. στόρεσαν, Jon. pro ἐστόρεσαν, 3. plur. aor. 1. ind. activ. στορέσας, στορέσασα, a. 1. part. act. verbi στορέω, sterno, f. ήσω.

Στορεσσύνθην, Dor. & Æolic. pro στορέσωσι, sternent, 3. plur. f. 1. act. verbi στορέω, sterno.

Στορέω, sterno. f. έσω, vel έσω: q. a. στρώω. Hinc στορνύω, seu στορέννυμι, & στρωννύω, seu στρώννυμι, idem. στρῶμα, ατος, τὸ, stramentum, stragulum. στρωτὴρ, ῆρες, ὁ, strator.

Στοφθὶξ, γος, ἡ, culpis hastæ. idem ac στόφθη, quasi a στορέω, sterno, quod ea aliquid sternere possimus. Στοφθυγὲς, συνεστραμμένοι τρίχες μετὰ βύπου, Pollux lib. 3. 5. Hesych. legit στοιφθυγγες.

Στοχάζομαι, collineo, ad scopum tendo: conjecto. f. άσομαι. perf. ἐστόχασμαι, q. a. στοχῶ, ordine incedo. Est enim collineare, ὀρθῷ κανόνι στοιχεῖν, radiis oculorum velut lineis rectis aliquid designare, & quasi recta in rem tendere. Hinc στοχασμὸς, ὁ, ὁ, conjectura. στοχαστὴς, verbale. στοχαστικῶς, conjecturaliter.

Στοχαζόμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi στοχάζομαι, scopum peto.

Στοχαστικῶς, conjecturaliter. a στοχάζομαι, in scopum intendo.

Στραβὸς, ὁ, qui est tereti corpore: tortus. tortuosus. q. a στρεβὸς, ὁ, ὁ, qui est oculis distortis. hoc a στρεβλὸς, tortus. Th. στρέφω, verto.

Στραβὸς, ὁ, ὁ, qui est oculis distortis, luscus. Th. στρέφω, distorqueo.

Στραγγαλιὴ, seu στραγγαλὶς, ἴδος, ἡ, tortuosus laqueus, dolosum consilium. Th. στραγγὸς, ὁ, ὁ, tortus. hinc στραγγάλη, ης, ἡ, strangulatio, nempe cum collum στρέφεται, torquetur.

Στραγγύω, & στραγγίζω, guttatim exprimo. Metaph. premo. a. στραγξ, γὸς, ἡ, gutta, stilla, quod a στάζω, stillo. fut. στάξω, unde pleonasmo ἀπὸ γ & ρ, στραγξ.

Στραγγίας, triticum strangias appellarum. an a rotundirate guttæ?

Στραγγὸς, ὴ, ὁ, tortuosus, obliquus. q. a στρέφω, verto. Hinc στραγγύω, & στραγγίζω, torqueo. στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus.

Στραγγουρία, ας, ἡ, urinæ stillicidium. a στραγξ, γγὸς, ἡ, gutta, & οὖρον, ε. τὸ, urina.

Στραγξ, γγὸς, ἡ, gutta, stilla. q. a στάζω, ut sit quasi στάγξ, quia a re aliqua stillat. Hinc στραγγίζω, f. ίσω, guttatim exprimo.

Στρὰπτω, pro ἀστράπτω, splendeo.

Στρατοῦμαι, exercitum colloco, castra pono. hinc στρατώντο, Jon. & Poet. pro ἐστρατώντο, 3. plur. imperf. Thema στρατὸς, ὁ, ὁ, exercitus.

Στρατάρχης, ου, ὁ, dux exercitus, στρατηγὸς.

Στρατάρχος, ου, ὁ, Poet. idem ac στρατάρχης, exercitus dux, Imperator.

Στρατεία, ας, ἡ, militia. Th. στρατὸς, exercitus.

Στράτευμα, ατος, τὸ, exercitus: a στρατεύω, milito. Th. στρατὸς, exercitus.

Στρατεύω, milito. fut. εύσω. perf. ἐστράτευκα. a. 1. ἐστράτευσα. præs. med. στρατεύομαι, idem. Th. στρατὸς, exercitus. q. a στορέω, sterno.

Στρατηγεῖον, prætorium exercitui. ex στρατὸς, exercitus, & ἄγω, duco.

Στρατηγὸς, ὁ, ὁ, præfectus militiæ, dux, prætor. ex iisdem thematibus.

Στρατιὴ, idem ac στρατεία, ἡ, militaris expeditio.

Στρατιωτεία, ἡ, pro στρατεία, militaris expeditio. Th. στρατὸς, exercitus.

Στρατιωτικὸν, idem ac στρατηγεῖον, ducem rei bellicæ ago.

Στρατιὴ, ἡ, exercitus. Th. στρατὸς, exercitus.

Στρατιώτης, ου, ὁ, & Dor. στρατιώτας, miles. ab eodem themate.

Στρατολογέω, ῶ, militem deligo. q. d. στρατὸν συλλέγω, exercitum conscribo. Hinc & στρατολόγος, qui exercitum colligit.

Στρατολογία, ας, ἡ, delectus exercitus.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, exercituum præfectus, imperator belli. q. d. ἄρχων τῆ στρατοπέδῳ, princeps castrorum. Th. ἀρχὴ, imperium & στρατόπεδον, castra.

Στρατοπέδον, ου, τὸ, proprie castra significat, hoc est, locum, ubi imperator cum suo exercitu commoratur. tum per metonym. exercitus. Ex στρατὸς, ῶ, ὁ, exercitus, & πέδον, ου, τὸ, solum, campus. Hinc στρατοπεδεύω, castrametor.

Στρατὸς, ῶ, ὁ, exercitus. q. a στορέω, sternere, hostiliter dejicere.

Στρατῶντο, Jon. & Poet. pro ἐστρατῶντο, 3. plu. imperf. verbi στρατόομαι, castra pono.

Στραφθὶς, ἐντος, ὁ, & στρεφθὶς, conversus, a. 1. part. pass. a στρέφω, verto.

Στραφθναι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, verto. f. ψω. a. 2. ἐστράφην.

Στρεβλὸς, ὴ, ὁ, tortuosus, callidus, perversus. Thema στρέφω, verto, torqueo.

Στρεβλόω, ῶ, detorqueo. f. ώσω. perf. ἐστρέβλωκα.

Στρεπτὸς, gen. Jon. a στρεπτὸς, ῆ, ὁ, torques. Th. στρέφω, verto.

Στρεπτὸς, ὴ, ὁ, flexibilis, exorabilis, versatilis, tortus. Sed στρεπτὸς, subst. torques. Th. στρέφω, verto.

Στρεπτοφόρος, ου, ὁ, toquatus. a φέρω, & στρεπτὸς, torques.

Στρὲφλω, dolore afficio: tardo, cesso. στρόγγυμαι, paulatim deficio, tabesco. q. στραγγόομαι, Th. στράγξ, γγὸς, ἡ, gutta.

Στρεφενέων, in gyrum verto. oculi dicuntur alicui στρεφενέωσθαι, cum vertigine corripiuntur. Ex στρέφω, verto, & δινέω, gyro, circumago. The. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Στρεφθὶς, ἐντος, ὁ, conversus, aor. 1. part. pass. a στρέφω, verto.

Στρεφθέντε, nom. dual. στρεφθέντ, dat. singul. a στρεφθὶς, a. 1. part. pass. verbi στρέφω, verto. fut. ψω. a. 2. pass. ἐστρέφθην.

Στρέφω, verto, torqueo, flecto. q. a τρέπω, verto, fut. στρέψω. pret. ἔστροφα. a. 1. imperat. act. στρέψον, άτω, obverte. a. 2. ἔστραφον. præs. pass. στρέφομαι, convertor, converto me. a. 1. pass. ἐστρέφθην. a. 2. pass. ἐστράφην, ης, η. a. 2. sub. pass. στραφῶ, ῆς, ῆ. a. 1. part. pass. στραφεὶς, εῖσα, ἐν, conversus, a, um. a. 1. part. pass. στρεφθὶς, ἐντος, ὁ. p. m. ἔστροφα. Hinc στροφὴ, ῆς, ἡ, versio, flexus. στρεβλὸς, ὴ, ὁ, tortus, tortuosus. στραβὸς, ὴ, ὁ, qui est oculis distortis, strabus. στρέβλος, ου, ὁ, vortex; item turbo, trochus. ἀναστρέφω, inverto; item redeo. ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, inversio; item reditus. ἀντιστρέφω, in contrariam partem verto. ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, inversio, reciprocatio. ἀστροφὴ, ῆς, ἡ, aversio.

Στρηνὶς, adverb. alpere, horribiliter. a στρηνὴς, asper. Est & στρηνὶς pro σκαιὸς, manifeste.

Στρηνὴς, ἐος, ὁ, ἡ, asper, indomitis moribus, qui rationis habenas excutit. Ducatur ideo a στρεῦν ἡνίας, excutere habenas.

Στρηνιάω, luxurio, diffolute vivo. f. άσω. perf. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, ους, τὸ, luxus.

Στρῆνος, ους, τὸ, luxus, deliciæ: asperitas morum, fastus. a στρηνὴς, asper, quasi a στρεῦν ἡνίας, ab ablatis habenis, ζ ἄσωτοι, helluones enim nullis legum habenis coerceri queunt) q. d. effrenatus.

Στρίβος, ὁ, exilis & tenuis vox avis. a τρίζω, pro τρίζω, strido.

Στρίγμος, ὁ, ὁ, stridor quidam, a τρίζω, pro τρίζω, strido.

Στρικτὸς, ὁ, strigosus. Gloss. Cyr.

Στρὶξ, ικὸς, ἡ, in columnis striatis pars cava canaliculi instar. Vitruv. l. 10. c. 15.

Στριφνὸς, ὴ, ὁ, strigosus. a στρίφω, stringo.

Στρόβος, ὁ, vortex aquarum: vertigo, gyrus. a στροβέω, circumago. unde & στρόβιλος, instrumentum quoddam fullonum e cardois, quo rudem pannum tractant, & lanæ villos excitant: vel potius est verticillus. Comment. Aristoph. in Equit. στρόβιλος, vortex, procella, turbo, trochus. Item cochlea, & murex marinus, qui & στρόβηλος.

Στρογγύλος, η, ὁ, rotundus, contractus: teres instar cylindri. quasi a στρογγὸς, tortuosus. στογγύλος idem ac στρογγύλος.

Στρομβιχίδης, Strombichides, nomen proprium.

Στρόμβος, ου, ὁ, turbo, trochus. idem ac στρόβιλος, a στροβέω, torqueo. Th. στρέφω, verto.

Στρωθίον, ου, τὸ, passerculus, diminut. a στρωθὸς, passer.

Στρωθὸς, ου, ὁ, passer, parva avis. hinc στρωθίον, ου, passerculus. q. cum οἴστρῳ θεῖ, scil. ad ἐχίαν. Est enim avis salax. Vel a στερρὸς, & θέω, quia velox.

Στρὼς, passer Hesych. contractum ex στρωθὸς. Si στρὼς, quia salax, duxerim a σάθη, q. σάτυρος. Vel a στορέω, quia se sternit crebro ad ἐχίαν, coitum.

Στρεφάλιγξ, ὴ, vertigo, gyrus. a στροφαλίζω, idem ac στρέφω, verto.

Στρεφῶ, verso. στρώμενται, Jon. pro στρωφῶμενοι, versantes. Th. στρέφω, verto.

Στρόφιγξ, ὁ, vertebra, cardo ostii, quia ejus vi aliquid vertitur. ut collum, porta. a στρέφω, verto.

Στρόφιος, gen. Jon. a Στρόφιος, ου, ὁ nomen proprium.

Στρόφις, ὁ, homo versatilis: qui se novit στρέφειν, vertere.

Στρόφος, ὁ, aliquid tortum, & torquens: cincinnus, cirrus: funis, fascia, lorum. Est & tormen morbus. στροφεστὴς restio, qui στρόφος, id est, funes πείθει, facit.

Στρύμαργος, ὁ, furiose libidinosus. Refer ad στρὶξ, passerem, quia ἐχίαν ἐσθίει, salax.

Στρυμόνα, acc. sing. a Στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii, Strymon.

Στρυφνὸς, ὁ, acerbus. Idem ac στυφελὸς, unde & factum ajunt interposito ρ. Alii referunt ad στέφω, constringo.

Στρύχνος, ου, ὁ, solanum, herba.

Στρωμα, ατος, τὸ, stratum, stragulum, a στρώννυμι, sterno.

Στρώννυμι, vel στρωννύω, sterno. imperf. ἐστρώννυον. f. στρώσω. q. a στρόω. aor. 1. ἔστρωσα. aorist. 1. imperat. activ. στρῶσον, άτω. perf. ἔστρωκα. perf. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐστρωμένος, η, ον, stratus. Hinc στρῶσις, stramen, stratura. στρωτὴρ, ῆρος, afferes, quia illis pavimentum sternitur. στρῶμα, τὸ, stratum, stragulum. στρωματεὺς, pulvinar, vestis aliqua futilis. Thema στορέω, sterno.

Στρῶσον, sterne, aor. 1. imperativ. activ. στρώσω, sternam, fut. 1. activ. verbi στρώννυμι, sterno. Thema στορέω, idem.

Στρωτοῖς, dativ. plural. a στρωτὸς, ὴ, ὁ, stratus, quod a στρώννυμι, idem ac στορέω, sterno.

Στρωφᾶσθαι, præs. inf. pass. verbi στρωφάω, idem ac στρέφω, versor, circumago. fut. 1. med. στρωφήσομαι. quod a στροφὴ, versio, flexus. Thema στρέφω, verto. f. ψω. p. m. ἔστροφα. a. 2. med. ἐστροφόμην.

Στρωφῶ, Dor. pro στρέφω, verto.

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi στρωφάω, circumago.

Στρώω, inusit. a στορέω, sterno.

Στυγέει, odit, 3. sing. ind. præs. στυγὴ, timeat, 3. sing. præs. sub. verbi στυγέω, odio prosequor.

Στυγερὴ, Jon. pro στυγερὰ, ᾶς, ἡ, horribilis, odiosa, dativ. plural. στυγεραῖσι. Th. στυγέω, odi.

Στυγνωπὴς, ὁ, invisus, ex στυγητὸς, horribilis, & ὤψ, ὠπὸς, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Στυγέω, odio prosequor, reformido. fut.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ίσω, & στύξω, ab inusit. στύγω. a. 1. ἔστυξα. a. 2. ἔστυγον. Hinc στύγος, εος, τὸ, odium. Θεόστυγος, ου, ὁ, Deo exosus. An ἀπὸ τῆς Στυγὸς, a Styge palude Infernali, quæ odiosa, & formidanda?
Στυγητὸς, ή, όν, odiosus, a, um. The. στυγέω, odio prosequor.
Στυγνάζω, tristis sum, contristor. f. άσω. a. 1. ἐστύγνασα, a. 1. part. act. στυγνάσας, αντος, ὁ. quod a στυγνὸς, ή, όν, odiosus, invisus: item tristis. hoc a στύγος, εος, τὸ, odium. Th. στυγέω, odio prosequor.
Στυγνάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi στυγνάζω, tristis sum.
Στῦλος, ου, ὁ, columna; item graphium, γράφειν. q. a στάω, quia stat erecta.
Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, nomen fluvii Infernalis, a στυγέω, exhorresco.
Στύξαιμι, odissem, a. 1. opt. act. verbi στυγέω, odi.
Στυππεῖον, ου, τὸ, Jon. pro στυππεῖον, & στύππη, stupa.
Στύπη, & στύππη, ης, ἡ, stupa. Est & στύπη, stipes, stirps. q. a στύφω, quia ea utimur ad stipandum, & obstruendum.
Στύπος, εος, τὸ, idem etiam ac στύπη, stupa.
Στυπτηρία, ἡ, alumen; quia valide στύφει, id est, adstringit.
Στυρακίνη, populea. Gen. 30. 37.
Στύραξ, ακος, ὁ, cuspis hastæ, quasi στερεὸς, firmus.
Στυφελίζω, aspere tracto, everto, quatio. f. ξω.
Στυφελίξαι, quatere, a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω, aspere tracto, depello. f. ξω. Th. στύφω, adstringo.
Στυφελὸς, ή, όν, durus, asper. Th. στύφω, adstringo.
Στυφνὸς, ή, όν, acerbus, quia linguam στύφει, id est, adstringit. Στυφὸς, acerbus. στυφὸς οἶνος, insipidum vinum.
Στυφρὸς, ὰ, ὸν, durus, rigidus.
Στύφω, adstringo, de iis, quæ gustantur, spisso. f. ψω. ab hoc verbo στυπτικὸς, stypticus, adstrictivus. στυφνὸς, οῦ, ὁ, adstringendi vim habens.
Στύω, tentigine laboro, priapum extendo. q. a στάω, unde ἵστημι, erigo.
Στωϊκὸς, ή, όν, Stoicus, a, um, ἀπὸ τῆς στοᾶς, a porticu sic dicti Stoici, ubi disputabant. Zeno autem ejus sectæ auctor traditur.
Στωμύλος, ου, ὁ, garrulus, lepidus: dicax. στωμυλίαι, argutiæ.

Σ Υ

Σὺ, tu, Dor. τὺ, & addita syllaba νη, τύνη, pronomen omnis gen. in gen. σοῦ. &c. Hinc σὸς, σὴ, ὁ, tuus.
Σύαγρος, ὁ, aper, σῦς ἄγριος, sus agrestis.
Σύβαρις, ιδος, & ιος, ἡ, Sybaris, urbs magna Græciæ; & ut alii volunt Italiæ. Ob luxum ab ὕβρει, deliciis nimiis dici meretur. Hinc Συβαρίτης, ου, ὁ, Sybarita, qui est e Sybari. & Συβαρῖτις, ἡ, quæ est e Sybari. Συβαριτικὸς, Sybariticus.
Συβαρίτας, α, ὁ, Dor. pro Συβαρίτης, Sybarita. h. e. ab urbe Sybari.
Συβίνη, vel συβήνη, ἡ, theca ex corio, ut suillo, a σῦς, sus. Est etiam venabulum.
Συβόσιον, ου, τὸ, grex suum, qui pascuntur. a σῦς, sus, & βόσις, ἡ, pastus. Th. βόω, seu βόσκω, pasco.
Συβώτης, ου, ὁ, subulcus. qui σύες βόσκει, boves pascit.
Συγγεγραφότες, ων, οἱ, nom. plur. perf. part. act. verbi συγγράφω, conscribo. Thema γράφω, scribo. fut. ψω. præt. γέγραφα.
Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, generis, & sanguinis communio. Ex σὺν, & γένος, εος, τὸ, genus, prosapia. Thema γίνομαι, nascor.
Συγγενέσθαι, a. 2. inf. med. verbi συγγίνομαι, simul sum, conversor. Th. γίνομαι, nascor, sum. a. 2. med. ἐγενόμην.
Συγγενέσι, cognatis, dat. plur. a συγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, consanguineus.
Συγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, consanguineus. ab iisdem them.
Συγγενώμεθα, 1. plur. a. 2. sub. med. a συγγίγνομαι, simul sum, conversor.
Συγγηράσκω, εις, ει, consenesco. quod a γηράσκω, f. άσω, senesco. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus.
Συγγίνεσθαι, præs. inf. a συγγίνομαι, conversor, convenio, coeo. Them. γίνομαι, nascor.
Συγγινώσκειν, cognoscere, sibi conscium esse, considerare, ignoscere. Vide γινώσκω, cognosco.
Συγγνώμη, ης, ἡ, venia. quod a συγγινώσκω, ignosco, quod ex σὺν, & γνώμη, sententia. Thema γινώσκω, cognosco. f. γνώσομαι. præt. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι.
Συγγνωσθῆναι, veniam consequi. a. 1. inf. pass. verbi συγγινώσκω, ignosco. fut. συγγνώσομαι. a. 2. συνέγνων. Thema γινώσκω, cognosco.
Σύγγονος, ου, ὁ, ἡ, cognatus, Poet. idem ac συγγενὴς, consanguineus.
Σύγγραμμα, ατος, τὸ, scriptum. dat. plur. συγγράμμασι. Th. γράφω, scribo.
Συγγραφεὺς, έος, ὁ, auctor. a γράφω, scribo.
Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, monumentum, descriptio. a γράφω, scribo.
Συγγράφω, εις, ει, conscribo. f. ψω. Hinc συγγράψαι, a. 1. inf. act. ab eodem themate.
Συγκαθαιρέω, tollenti onus auxilior, juvo.
Συγκάθημαι, consideo. Ex σὺν, & κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.
Συγκαθίζω, una colloco; item una sedeo. a. 1. ind. act. συνεκάθισα. a. 1. part. act. συγκαθίσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & καθίζω, sedere facio. Th. ἵζω, idem.
Συγκακοπαθέω, ῶ, sum particeps afflictionum, una patior. fut. ήσω. perf. συγκεκακοπάθηκα. Ex σὺν, & κακοπαθέω, malis afflictor. quod ex κακὸς, malus, & πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Συγκακουχέω, ῶ, una male vexo. fut. ήσω. perfect. συγκεκακούχηκα. præs. passiv. συγκακουχέομαι, οῦμαι, una male vexor. quod ex σὺν, & κακουχέω, male tracto. hoc ex κακὸς, malus, & ἔχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.
Συγκαλέω, ῶ, seu έομαι, οῦμαι, convoco. f. έσω. perf. act. συγκέκληκα. a. 1. συνεκάλεσα. a. 1. med. συνεκαλεσάμην, ω, ατο. Th. καλέω, voco.
Συγκαλύπτω, operio. f. ψω. perf. συγκεκάλυφα. perf. pass. συγκεκάλυμμαι. a. 1. passiv. συνεκαλύφθην. a. 2. passiv. συνεκαλύβην. perf. part. pass. συγκεκαλυμμένος, η, ον, opertus, tectus. Th. καλύπτω, occulto, tego. fut. ψω. a. 2. ἐκάλυβον.
Συγκαλύψειεν, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω, operio.
Συγκάμπτω, incurvo. f. ψω, perf. συγκέκαμφα. a. 1. συνέκαμψα, a. 1. imper. act. σύγκαμψον, άτω, incurva. quod ex σὺν, & κάμπτω, flecto. f. ψω.
Συγκαταβαίνω, una descendo. a. 2. ind. activ. συγκατέβην, ης, η. aor. 2. part. act. συγκαταβὰς, άντος, ὁ, quod ex σὺν, κατὰ, & βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Συγκαταβάντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω, una descendo.
Συγκαταθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συγκατατίθημι, una depono, idem sentio. quod ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.
Συγκατάθεσις, εως, ἡ, consensio. a συγκατατίθημι, idem sentio.
Συγκατασκευάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συγκατασκευάζω, una instruo, & adorno. quod ex σὺν, κατὰ, & σκευάζω, instruo, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.
Συγκατατίθεμαι, assentior, præs. ind. perf. pass. συγκατατέθειμαι. perf. part.

pass. συγκατατεθ
σὺν, κατὰ, &
Συγκαταφαγόντα, a
verbi συγκαταφ
ex σὺν, κατὰ,
ἔφαγον. a. 2. i
Συγκαταψηφίζω, u
ligo. fut. ίσω
præs. passiv. σ
munibus calculi
συγκατεψηφίσθην
calculis electus
τὰ, & ψηφίζω,
tem decerno,
ου, ἡ, calculus.
Συγκατήλθομεν, 1.
verbi συγκατέρχ
ex σὺν, & κατ
ex κατὰ, & ἔρχ
σομαι. a. 2. ἦλ
Συγκατεργάζεσθαί τι
liqua comparand
Συγκατορύξαι, a. 1.
τορύσσω, consodi
κατὰ, & ὀρύσσω
Συγκείμενον, ου, τὸ.
simul positus su
Συγκεντέω, Jon. co
Συγκεράννυμι, cont
a. 1. συνεκέρασα
κέρακα. perf. pa
κέκραμμαι. perf.
μένος, η, ον, co
mistus. quod ex
sceo. f. κεράσω.
Συγκεχυμένη, confu
p. verbi συγχύνω
fundo.
Συγκεχωρήσθω, 3.
perat. pass. verb
indulgeo. quod
capio. f. ήσω.
Συγκεχωσμένα, hum
part. pass. a συ
tego.
Συγκινέω, ῶ, comm
συγκεκίνηκα. a. 1
Th. κινέω, mov
Συγκλείω concludo
κέκλεικα. a. 1. σ
συγκέκλεισμαι, σ
pass. συγκεκλεισμ
κλείω, claudo. f.
Συγκληρονόμος, ου,
ἔθνη συγκληρονόμα
tanquam adjecti
3. 6. Componitu
μος, hæres. hoc
& νέμω, tribuo,
1. ἔνειμα. p. νεν
Σύγκλυς, ὁ, collecti
καλέω, convoco.
undo.
Συγκοινωνέω, una sum
munico, commer
nom. plur. part.
fut. ήσω. perf.
συνεκοινώνησα. aor.
νωνήσας, αντος,
κοινωνέω particeps
ου, ὁ, ἡ, consors
νὸς, ὴ, ὁ, comm
Συγκοινωνὸς, ὁ, ὁ,
ab iisdem thema
Σύγκοιτος, ου, ὁ, q
dem cubili cubat
cum, & κοίτη, η
Συγκολυμβήσει, 3.
συγκολυμβάω, sim
βάω nato. f. ήσ
Συγκομίζω, una a
συγκεκόμικα. aor.
& κομίζω, fero.
Συγκόπτω, concido
do. f. ψω.
Συγκρῖναι, a. 1. in
τος, ὁ, a. 1. pa
ω, comparo, co
Συγκρίνω, comparo
aor. 1. συνέκρινα.
κρῖναι, Them. κ
pto, judico.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio. dativ. plural. συγκρίσεσι. a συγκρίνω, comparo.
Συγκρύπτω, idem fere ac κρύπτω, celo, abscondo. f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.
Συγκτίζω, a. 1. inf. act. verbi ejusdem.
Συγκτίστης, ου, ὁ, ejusdem coloniæ deducendæ focius. a κτίζω, condo.
Συγκύπτω, deorsum aspicio, simul inclinor; consentio. f. ψω. perf. συγκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsum.
Συγκυρέω, occurro alicui; invenio.
Συγκυρία, ας, ἡ, casus. quod a συγκύρω, concido. apud Hom. ponitur pro πρόσκρουσις, collisio, quod ex σύν, & κύρω, incido. f. κύρσω. a. 1. ἔκυρσα. vel a συγκυρέω, invenio, contingo, occurro alicui.
Συγχαίρω, gratulor. cum dativ. imperf. συνεχαίρων, ες, ε. fut. 1. med. συγχαρήσομαι. a. 2. pass. συνεχάρην, ης, η, gratulatus sum. a. 2. imperat. passiv. συγχάρηθι, ήτω, & in pl. συγχάρητε. The. χαίρω, gaudeo. f. αρῶ. p. κέχαρκα.
Συγχαριέσθαι, f. 2. med. a συγχαίρω, gratulor.
Συγχάρητε, 2. plural. aor. 2. imperat. act. verbi συγχαίρω, gratulor.
Σύγχει, turba, præs. imperat. act. verbi συγχέω, confundo.
Συγχέω, confundo, consterno; item concito turbam, ubi omnis generis homines promiscue confluunt. f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. aor. 2. συνέχυν, ες, ε. Act. 21. 27. Th. χέω, & χείω, fundo. f. χέσω, & χεύσω & χώσω. aor. 1. ἔχωσα, ἔχρα, & ἔχεα.
Συγχόω, humo congesta tego. fut. ώσω. quod a χέω, aggerem duco. Th. χέω, fundo.
Συγχράομαι, ῶμαι, commercium habeo cum aliquo, cum dat. f. ήσομαι. perf. συγκέχρημαι. Th. χράω, commodo.
Συγχύνω, & συγχύω, confundo. f. ύσω. pass. συγκέχυμαι. aor. 2. vel impers. συνέχυμην, ες, ε, disputando pudefeci, superavi. perf. pass. συγκέχυμαι, εται, νται, conturbatus fui. perf. part. pass. συγκεχυμένος, η, ον, confusus, a, um. a. 1. pass. συνεχύθην, ης, η. quod ex σύν, & χύω, vel χώω, fundo. Th. χέω, idem.
Σύγχυσις, εως, ἡ, confusio. ab eodem verbo, & themate.
Συγχώρα, ας, ἡ, ejusdem regionis. ex σύν, & χώρος, ου, ὁ, locus.
Συγχωρέω, concedo, assentior, indulgeo. f. ήσω. præs. part. pass. συγχωρούμενος. quod ex σύν, & χωρέω, eo, accedo.
Συγχωρητέον, concedendum est, adject. verbale a συγχωρέω, concedo, assentior, indulgeo.
Συγχώσαι, aor. 1. inf. a συγχόω, humo congesta tego.
Σύδην, adverb. celeriter. a σύω, concito. Th. σεύω, agito.
Σύες, οἱ, αἱ, sues, nom. plur. a σῦς, συός, ὁ, ἡ, sus. pro quo ufitatius ὗς, ὑός, ἡ.
Σύετο, concitatus est, 3. singul. imperf. vel a. 2. med. Jonic. pro ἐσύετο, verbi σύομαι, vel σεύομαι, concito. Them. σεύω, agito.
Συζάω, ῶ, una vivo. præs. inf. συζῆν, pro συζῆν, Dor. f. συζήσω. perf. συνέζηκα. quod ex σύν, & ζάω, vivo.
Συζεύγνυω, vel συζεύγνυμι, conjungo. f. συζεύξω. a. 1. συνέζευξα. perf. συνέζευχα. perf. pass. συνέζευγμαι. perf. part. pass. συνεζευγμένος, η, ον. quod ex σύν, & ζεύγνυω, jungo.
Συζῆν, Dor. pro συζῆν, præs. inf. activ. verbi συζάω, una vivo.
Συζητέω, ῶ, mutuo quæro, discepto, disputo. imperf. συνεζήτεον, ουν, εες, ουν, εε, ει. f. ήσω. perf. συνεζήτηκα. a. 1. συνεζήτησα. quod ex σύν, & ζητέω, quæro.
Συζήτησις, εως, ἡ, disputatio, disceptatio. ab eodem verbo & themate.
Συζητητής, οῦ, ὁ, disquisitor, disputator. ejusdem verbi, & thematis.
Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio. a σύζυγος, conjunctus. quod a συζεύγνυμι, conjungo. Th. ζεύγνυω, jungo.
Σύζυγος, ος, ὁ, conjunctus, copulatus. quod a ζυγός, jugum. Them. ζεύγνυω, jungo.
Συζῶν, ῶντος, ὁ, præs. part. act. a συζάω, una vivo.
Συζωσποιέω, una vivifico. f. ήσω. præt. συνεζωσποίηκα. aor. 1. συνεζωσποίησα. quod ex σύν, & ζωός, ὄς, ὁ, vivus, quod a ζάω, Poet. pro ζάω, vivo, & ποιέω, facio.
Συήρης, ους, ὁ, qui porcinis est moribus, stupidus, intulsus. hinc συήρεια, porcini mores. Th. σῦς, sus.
Συθείς, ὁ, concitatus, a. 1. part. pass. verbi σεύω, vel σύω, concito. perf. pass. σέσυμαι, & ἔσσυμαι, per hyperthesin. a. 1. pass. ἐσύθην. Th. σεύω, agito.
Σύθεν, impetum fecerunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Jon. & Bœotica syncope pro ἐσύθησαν, verbi ejusdem, & thematis.
Σύθι, per syncopen pro σύθηθι, festina, a. 1. imperat. pass. verbi ejusdem vel est præsens, vel a. 2. imperat. activ. verbi σύμι, ejusdem thematis.
Συκαλλίς, ἡ, ficedula, quia ficu pinguescit.
Συκάμινος, ου, ἡ, sycaminus, sycomorus. nomen arboris. Pro fructu est συκάμινον. volunt dici, quod fructum ferat σύκων ἀμείνω, qui ficubus melius sapiat.
Συκέη, ῆ, ἧς, ῇ, ἥ, ficus arbor; σύκεον, ου, τὸ, ficus, fructus. q. a σεύω, quod celeriter crescat. Hinc σύκινος, η, ον, ἡ, ficulnus.
Συκομωρέαι, ας, ἡ, sycomorus. Ex συκέη ῆ, ἡ, ficus, & μορέα, seu μωρέα, ας, ἡ, morus.
Συκοφαντέω, ῶ, proprie, indico illos, qui ficus Athenis alio exportabant absque vectigali expenso. per synecdochen speciei, calumnior. fut. ήσω. perf. σεσυκοφάντηκα. a. 1. ἐσυκοφάντησα. quod a συκοφάντης, ου, ὁ, sycophanta, calumniosus, delator. Ex σῦκον, ου, τὸ, ficus. Th. συκῆ, ficus, & φαίνω, in lucem profero, indico.
Συκοφάντης, ου, ὁ, sycophanta, delator, calumniator.
Συκχνί, οἱ, calceamenta Phrygia.
Συλαγωγέω, ῶ, prædas ago, & abduco, deprædor, spolio, denudo. Ex σύλη, ης, ἡ, præda, & ἄγω, duco.
Συλαθείς, έντος, ὁ, Dor. pro συληθείς, a. 1. part. pass. a συλάω, prædor.
Σύλατκε, vi spoliabat, 3. singul. imperf. act. Jonic. pro εσύλα, verbi συλάω, prædor, spolio.
Συλάω, vel έω, spolio, diripio. Item violo. fut. ήσω. p. σεσύληκα. a. 1. ἐσύλησα. Them. σύλη, ης, ἡ, præda.
Συλεόμενος, ω, ὁ, Dor. pro συλήμενος, ου, prædans, part. præs. verbi συλέομαι, ῶμαι. Th. σύλη, præda.
Συλόω, idem ac συλάω, prædor.
Σύλη, ης, ἡ, præda, spolium, maxime in sylva captum; q. a σιώ, & ὕλη, sylva. σύλησις ἱερῶν, sacrilegium. Plato de Leg. Hinc ἱερόσυλος, ου, ὁ, sacrilegus. ἱεροσυλία, ας, ἡ, sacrilegium.
Συληθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi συλάω, prædor. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.
Συλήσαντες, εῖ, nom. plur. a. 1. part. act. verbi συλάω, deprædor. f. ήσω. fut. 1. part. act. συλήσων. p. σεσύληκα. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.
Συλλαβών, aor. 2. inf. act. συλλαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi συλλαμβάνω, comprehendo: concipio.
Συλλαβοῦσα, ἡ, a. 2. part. act. f. g. verbi ejusd.
Συλλαλέω, ῶ, colloquor, cum dat. fut. ήσω. perf. συλλελάληκα. a. 1. ind. act. συνελάλησα. aor. 1. part. activ. συλλαλήσας, αντος, ὁ. quod ex σιώ, & λαλέω, loquor.
Συλλαμβάνω, comprehendo, concipio. f. συλλήψομαι, concipiam. perf. dict. συνείληφα. perf. part. act. συνειληφώς, ῶς, ότος. a. 2. ind. act. συνέλαβον, concepi. præs. med. συλλαμβάνομαι, opitulor, auxilior, cum dat. aor. 1. pass. συνελήφθην, conceptus fui. aor. 2. med. συνελαβόμην, ου, επο, adjuvi, cum dat. comprehendi, cum acc. The. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι.
Συλλέγω, colligo. f. συλλέξω. perf. συνείλεχα. a. 1. συνέλεξα. a. 1. imp. act. σύλλεξον, άτω. a. 1. sub. συλλέξω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. συλλέξωσι. præs. pass. συλλέγομαι, colligor: comparo, quæro, Demosth. ratiocinor, Naz. confluo, convenio, Plato.
Συλλέξατε, 2. plur. a. 1. imperat. activ. verbi συλλέγω, colligo.
Συλλίβδην, comprehensim, collectim, simul, summatim. adv. a verbo συλλαμβάνω, comprehendo.
Συλληφθείς, ὁ, aor. 1. part. pass. συλληφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.
Συλλήψη, concipies, 2. sing. fut. 1. med. a συλλαμβάνω, concipio.
Συλλογίζομαι, ratiocinor, computo, cogito, considero, fut. 1. med. ίσομαι, & Att. ιοῦμαι, a. 1. med. συνελογισάμην, ω, αιτο. perf. pass. συλλελόγισμαι. Ex σύν, & λογίζομαι, rationem ineo.
Συλλογισμός, οῦ, ὁ, collectio, quæ ratiocinando fit. Item syllogismus dialecticus, constans propositione, assumptione, & conclusione. a συλλογίζομαι, ratiocinor.
Σύλλογος, ου, ὁ, hominum frequentia, concio, conventus, cœtus a συλλέγω, colligo.
Σύλλοχίτης, ου, ὁ, ejusdem cohortis socius. Th. λόχος, ου, ὁ, cohors.
Συλλυπέομαι, οῦμαι, condoleo, condoleſco. ex σύν, & λυπέω, dolore afficio, contristo. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.
Συλώμενος, ου, præs. part. pass. verbi συλάω, idem ac συλάω, deprædor. fut. ήσω. Them. σύλη, ης, ἡ, præda.
Συλῶν, ῶντος, ὁ, præs. part. act. verbi συλάω, vel έω, spolio. præs. part. pass. συλώμενος. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.
Συμβαίη, eveniat, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω, evenio.
Συμβαίνω, εις, ει, evenio, contingo. Item transigo, paciscor, fœdus ineo, contentio. Aristoph. in Ran. congredior, simul eo. Sophocl. imperf. activ. συνέβαινον. fut. συμβήσομαι. perf. συμβέβηκα. perf. particip. act. συμβεβηκώς, ότος, ὁ, a. 2. ind. act. συνέβην, ης, η, a. 2. sub. συμβῶ, ῇς, ῇ.
Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω, diligenter considero, confero.
Συμβαλλεόμενος, conjiciens, Jon. & Att. pro συμβαλλόμενος, præs. part. Sic συμβαλεόμενος, pro συμβαλόμενος, a. 2. part. med. Th. βάλλω, jacio.
Συμβάλλεσθον, 2. dual. imperf. act. Jonic. pro συνεβάλλεσθον, verbi συμβάλλω.
Συμβάλλει, diligenter considero, confero, conjicio: item congredior cum aliquo, confligo, Xenoph. colloquor, Eurip. commisceo, connecto; Philostr. commercium habeo, paciscor, Plato de Leg. f. συμβαλῶ. a. 2. συνέβαλον. a. 2. inf. activ. συμβαλεῖν, confligere. perf. συμβέβληκα. a. 2. med. συνεβαλόμην, ου, ετο, contuli, cum dat. præt. med. συμβέβλεκα.
Συμβάμεν, Dor. pro συμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, evenio.
Συμβάντα, acc. sing. a. 2. part. act. a συμβάς, άντος, ὁ. gen. plur. συμβάντων, verbi συμβαίνω, evenio.
Συμβασιλεύω, una regno. fut. εύσω. perf. συμβεβασίλευκα. a. 1. συνεβασίλευσα. a. 1. sub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. Them. βασιλεύς, έως, ὁ, rex.
Σύμβασις, ἡ, comparatio, conventio. a συμβαίνω, evenio.
Συμβεβάσαι, Jonic. pro συμβεβηκέναι, perf. inf. act. verbi ejusdem.
Συμβέβηκε, ει, ε, perf. ind. act. verbi συμβαίνω, evenio.
Συμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. συμβήσομαι, f. 1. med. verbi ejusdem.
Συμβιβάζω, instruo, collatis Scripturæ locis probo. f. άσω, άις, άι. a. 1. ind. activ. συνεβίβασα. præs. pass. συμβιβάζομαι, compingor. a. 1. ind. passiv. συνεβιβάσθην, ης, η, aor. 2. part. pass. συμβιβασθείς, έντος, ὁ, compactus. Ex σύν, & βιβάζω, fa-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

cio ascendere. Th. βαίνω, scando, eo.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi συμβιβάζω, instruo.

Συμβλητ' ἐστί, conferenda sunt. verbale a συμβάλλω, confero.

Σύμβλαμεν, ν, τὸ, signum, argumentum. συμβολή, ῆς, ἡ, congressus, conflictus, commissura. a συμβάλλω, congredior, confero.

Συμβολικὸς, ὴ, ὸ, conjecturalis, ænigmaticus. hinc συμβολικῶς, adv. conjecturaliter. quod ex συμβάλλω, conjicio. p. m. συμβέβλημαι. Hinc συμβολή, ῆς, ipse actus conjiciendi, conjectura. Them. βάλλω, jacio.

Σύμβολον, ν, τὸ, signum, tessera militaris. a συμβάλλω, confero.

Συμβουλευτικὸς λόγος, oratio suasoria. a συμβουλεύω, consilium do.

Συμβουλεύω, simul consulto, consilium do. f. εύσω. perf. συμβεβούλευκα. aor. 1. συνεβούλευσα, ας, ε. a. 1. part. act. συμβουλεύσας, αντος, ὁ. aor. 1. med. συνεβουλευσάμην, ω, ατο. quod ex συνὼ, & βουλεύω, consulto. Th. βουλὴ, consilium.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio. Them. βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium.

Συμβουλία, ας, & Jon. ης, ἡ, consilium. ab eodem themate.

Συμβούλιον, ν, τὸ, consilium: item senatores.

Συμμαθητὴς, ὰ, ὁ, condiscipulus. Ex συμμανθάνω, una disco. Th. μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτυρέω, ῶ, una testimonium reddo, una testor. fut. ήσω, p. συμμεμαρτύρηκα, a. 1. συνεμαρτύρησα. Ex συνὼ, & μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, testis.

Συμμαχία, ας, & Jon. ης, ἡ, societas in bello. ex συνὼ, & μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι.

Συμμαχίδα, acc. sing. a συμμαχὶς, ίδος, ἡ, socia, ab eodem Themate.

Σύμμαχος, ν, ὁ, commilito, pugnæ socius. ejusdem them. Hinc συμμαχικὸν, ὸ, τὸ, sociale.

Συμμένειν, consistere, permanere, durare.

Συμμερίζομαι, una partem capio, cum dat. Ex συνὼ, & μερίζω, partior, distribuo, f. ίσω. perf. pass. μεμέρισμαι. Them. μέρω, divido.

Συμμετασχηματίζω, transfiguro. Hinc præs. part. pass. συμμετασχηματιζόμενος. quod a μετασχηματίζω, transformo. hoc ex μετὰ, trans, & σχῆμα, ατος, τὸ, habitus. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω, perf. pass. ἔσχημαι.

Συμμετέχων, ες, ε, imperf. activ. verbi συμμετέχω, una particeps sum, quod ex συνὼ, & μετέχω, particeps sum. f. μεθήξω. hoc ex μετὰ, & ἔχω, habeo. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Συμμέτοχος, ὰ, ὁ, ἡ, consors, una particeps.

Σύμμετρος, ν, ὁ, modice temperatus. Hinc συμμέτρως, moderate. Th. μέτρον, ν, τὸ, mensura.

Σύμμιγα, adv. promiscue cum, simul cum. a συμμίγνυμαι, commisceor.

Συμμίγνυμαι, commisceor. præs. partic. συμμιγνύμενος. Th. μίγνυμι, misceo. fut. μίξω. præt. μέμιχα. a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, ν, ὁ, omnigenus, permixtus. ab eodem verbo, & themate.

Συμμιμητὴς, ὰ, ὁ, simul imitator. Ex συνὼ, & μιμητὴς, ὰ, ὁ, imitator. Th. μιμέομαι, ἐμὰν, imitor. f. ήσομαι.

Συμμίξας, 2. sing. a. 1. sub. act. συμμίξαι. a. 1. inf. act. verbi συμμίγνυμι, commisceo. f. ξω. Th. μίγνυμι, misceo.

Σύμμισγε, præs. imperat. act. verbi συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι, commisceo.

Συμμιχθῆναι, commisceari, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συμμίγνυμι, commisceo.

Σύμμορφος, ν, ὁ, ἡ, conformis. σύμμορφα, nom. plur. n. g. Ex συνὼ, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Συμμορφόω, ῶ, conformo. f. ώσω. perf. συμμεμόρφωκα. præs. pass. συμμορφόομαι, ὰμαι, conformor. ab eodem themate.

Συμπαθέω, ῶ, condoleo, una patior. f. ήσω. a. 1. συνεπάθησα. a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω. a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι. quod ex συνὼ, & πάσχω, patior. fut. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Συμπαθὴς, ές, ὁ, ἡ, compatiens, condolens. ab eodem themate.

Συμπαίσθεων, Dor. pro συμπαίζειν, collidere. Th. παίζω, ludo.

Συμπάντων, gen. plur. a σύμπας, αντος, ὁ, universus, totus, quod ex συνὼ, & πας, πᾶσα, πᾶν, omnis, omne.

Συμπαραγίνομαι, una accedo, adsum. f. συμπαραγενήσομαι. aor. 2. med. συμπαρεγενόμην, ε, ετο. quod ex συνὼ, παρὰ, & γίνομαι, seu γίγνομαι, fum, fio, nascor.

Συμπαρακαλέομαι, ὰμαι, communem consolationem percipio. a. 1. ind. pass. συμπαρεκλήθην, ης, η. aor. 1. inf. pass. συμπαρακληθῆναι, mutua erigi consolatione. quod ex συνὼ, παρὰ, & καλέω, voco.

Συμπαρακληθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συμπαρακαλέομαι, communem consolationem percipio.

Συμπαραλαμβάνω, simul assumo. f. συμπαραλήψομαι. a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε. a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν. a. 2. part. συμπαραλαβὼν, όντος, ὁ, quod ex συνὼ, παρὰ, & λαμβάνω, capio.

Συμπαραληφθὲς, 2. sing. a. 1. sub. passiv. verbi συμπαραλαμβάνω, simul assumo.

Συμπαραμένω, una permaneo. f. νῶ. perf. συμπαραμεμένηκα. a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα. ex συνὼ, παρὰ, & μένω, maneo. fut. νῶ. a. 1. ἔμεινα.

Συμπαρόντες, οἱ, qui cum iis sunt, nom. plur. præs. part. Poet. pro συμπαρόντες, a συμπάρειμι, una adsum. quod ex συνὼ, παρὰ, & εἰμὶ, sum. præs. parr. ὤν, Poet. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρίστασεν, adstare fecit, vel jussit, Dor. pro συμπαρίστησεν, 3. sing. aor. 1. activ. verbi συμπαρίστημι. Ex συνὼ, παρὰ, & ἵστημι, sto.

Σύμπας, αντος, ὁ, universus, totus. σύμπαν κράτος, totum robur. σύμπαν ὠρμῶντο, omni ope incubuerunt, Thucyd.

Συμπάσχω, simul patior. aor. 2. συνέπαθον. p. m. συμπέπονθα, quod ex συνὼ, & πάσχω, patior.

Σύμπειρος, ν, ὁ, ὴ, qui idem cum aliquo experitur. Ex συνὼ, & πεῖρα, ας, ἡ, inceptum.

Συμπέμπω, una mitto. fut. ψω. aor. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.

Συμπερικρατέων, undique tollendum, verbale a συμπερικαίρω. Quod ex συνὼ, περὶ, & αἴρω, capio. f. ήσω, aor. 2. ἆρον.

Συμπεριλαμβάνω, amplector. f. συμπεριλήψομαι. a. 2. συμπεριέλαμβον. a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, όντος, ὁ, complexus. quod ex συνὼ, περὶ, & λαμβάνω, capio. præt. λέλημα, & Att. εἴληφα.

Συμπίνω, bibo cum aliquo, combibo. cum dat. fut. συμπίομαι. perf. συμπέπωκα. a. 2. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, bibo.

Συμπίπτουσι, acc. sing. part. præs. verbi συμπίπτω, incido, incurro, contingo, &c. Th. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι. perf. act. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Συμπλακήσομαι, ῆ, εται, f. 2. ind. pass. verbi συμπλέκω, connecto.

Συμπλάσας, άσασα, αν, a. 1. part. act. συμπλάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi συμπλάσσω, vel άττω, fingo, accommodo. f. συμπλάσω, quod ex συνὼ, & πλάσσω, vel ττω, fingo. fut. πλάσω.

Συμπλαστιγέω, manibus complosis strepitum edo. quod a πλαστιγὴ, crepitaculum. hoc a πλαστίσσω, ex ictu sonitum excito. Th. πλατὺς, εῖα, ὺ, latus.

Σύμπλασσε, conformavit, Jon. & Poet. pro συνέπλασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμπλάσσω. Th. πλάσσω, formo.

Συμπλέκω, connecto, concinno. f. ξω. aor. 2. συνέπλακον. fut. 2. ind. pass. συμπλακήσομαι. a. 2. inf. pass. συμπλακῆναι. a. 2. part. συμπλακεὶς, έντος. quod ex συνὼ, & πλέκω, necto. f. ξω.

Συμπλήθω, adv. collisim, conserte, contexte. a συμπλήκτω. f. ξω, collido, concutio. Thema πλήσσω, vel άττω, percutio.

Συμπλήθω, impleo, compleo, augeo, verbi πλήθω, vel πλήθωμι.

Συμπλωσιάζει, 3. plural. ind. pass. verbi συμπληρόω, compleo.

Συμπληρόω, ῶ, compleo. fut. ώσω. p. συμπεπλήρωκα. præs. pass. συμπληρόομαι, ὰμαι. imperf. pass. συνεπληρούμην, ὰμὰν, ὰ, ὰντο, ὰτο; & in 3. plur. όντο. præs. inf. pass. συμπληροῦσθαι. quod ex συνὼ, & πληρόω, impleo. quod a πλήρης, ες, ὁ, ἡ, plenus. Th. πλέω, idem.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, connexio, complicatio, complexio, commercium, congressio, conflictus. Item textura, contextus. Patiter fymploche figura quædam Rhetorica.

Σύμπλοος, ους, ὁ, navigationis socius, convector, cursus comes.

Συμπνίγω, suffoco, coarcto, imperf. act. συνέπνιγον, coarctabam. fut. ίξω. perf. συμπέπνιγα. aor. 1. συνέπνιξα, quod ex συνὼ, & πνίγω, suffoco.

Συμποδήσας, ὰ, cum ligasset, a. 1. part. act. verbi συμποδέω. an legendum συμποδίσας, verbi συμποδίζω? Them. πούς, pes. Gen. 22. 9.

Συμποθὲν, τὸ, absorptum, a. 1. part. passiv. n. g. verbi συμπίνω, una bibo. aor. 1. pass. συνεπόθην. Th. πίνω.

Συμπολιτεύσομαι, in eadem republ. cum aliis versor, in eadem gubernatione sum. Quod ex συνὼ, & πολιτεύω, rempub. administro. hoc a πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Συμπολίτης, ου, ὁ, concivis. ab eodem Them.

Συμπορεύομαι, una proficiscor, cum dat. item convenio, coeo. imperf. med. συνεπορευόμην, ου, ετο. f. συμπορεύσομαι, a. 1. ind. pass. συνεπορεύθην, ης, η. συμπορευθεὶς, έντος, ὲ, a. 1. part pass. quod ex συνὼ, & πορεύομαι, eo, proficiscor.

Συμποσία, ας, ἡ, Poet. idem ac συμπόσιον, convivium.

Συμπόσιον, ν, τὸ, convivium, comportio, distinctio ordinum eorum, qui accubuerant, locus convivii. Ex συνὼ, & πίνω, bibo. f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Συμπρεσβύτερος, ν, ὁ, una presbyter, qui & ipse presbyter est. Ex συνὼ, & πρέσβυς, υος, & Attic. εως, ὁ, senex. comparat. πρεσβύτερος, senior.

Συμπρόκτωρ, ορος, ὁ, Jon. adjutor. Th. πράττω, facio.

Συμπροπέμψωσι, a. 1. inf. act. Ex συνὼ, πρὸ, & πέμπω, mitto.

Συμφάγω, comedo. f. 2. συμφάγομαι. a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, edo.

Συμφέρει, conducit, 3. singul. ind. præs. verbi συμφέρω, conduco.

Συμφερτὸς, ὴ, ὸ, collatus, congestus: utilis. Ex συνὼ, & φέρω, fero.

Συμφέρω, ῶ, ῖ, conduco, prodesse: utilis sum, comporto. συμφέρω χρήματα, cumulo pecuniam. Item simul fero, simul tolero, Eurip. Sophocl. quadro, competo, Sophocl. obsequor, pareo Sophocl. in Electra. convenio, Aristoph. Interpr. συμφέρον, οντος, τὸ, commodum, præl. part. n. g. fut. συνοίσω. a. 1. συνήνεγκα, comportavi. a. 1. part. activ. συνενεγκὰς, αντος, ὁ.

Σύμφημι, proprie, una loquor, & per metonym. consentio, conficeor, assentior, cum dat. aor. 2. συνέφην, ης, η.

Συμφοράνω, calamitatem alicujus deploro. quod a συμφορὰ, ὴ, calamitas.

Συμφορεῖν, Jon. pro συμφέρειν, comporto.

Συμφορὴ, Jon. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, calamitas, casus, collatio, jactura, damnum, detrimentum. & τὰ συμφορὰ, idem. Ex συνὼ, & φέρω, fero. f. σύσω. a. 1. ἤνεγκα.

Σύμφορος, ν, ὁ, utilis, apius, frugi, conveniens, decens: item comes.

Συμφραδμων, ονος, ὁ, ἡ, qui una consilia agitat, consiliarius: a συμφράζομαι, simul consulo.

Συμφράσσαιθε, aor. 1. inf. med. Poetic. συμφράσσασθαι, contulerat, 3. singul. a. 1. med. Jon. & Poetic. pro συνεφράσατο, verbi συμφράζομαι, simul delibero, fut. άσομαι, & Poetic. συμφράσσομαι. Th. φράζω, dico. f. σω. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Συμ-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

συμφύσιοι, nom. plur. fœm. g. aor. 2. part. pass. verbi συμφύομαι, coeo.
Συμφύλιος, ου, ὁ, gentilis, contribulis, qui est ex eadem tribu. Quod ex σύν, & φυλή, ῆς, ὁ, tribulis.
συμφύομαι, una enascor, coalesco, coeo, a. 2. pass. συμφύω, ῆς, ῆ. a. 2. part. pass. συμφυείς, εῖσα, έν. Th. φύω, nascor.
σύμφυτος, ου, ὁ, ἡ, una plantatus, simul genitus, cognatus, insitus, innatus, genuinus, τὸ σύμφυτον, cognatio, cognata natura, Plato de Leg. Item lexus, Eurip.
συμφύω, coalescere facio, conglutino, coagmento.
σύμφυως, congenite.
συμφωνέω, ex diversis vocibus unum efficio concentum, concino. Per metaph. consentio, communi consensu paciscor, conspiro, idem sentio. συμφωνῶ σοι ἐπὶ τούτοις, adversus hos tecum conspiro, Aristot. lib. 4. Polit. c. 12. f. ήσω. p. συμπεφώνηκα. aor. 1. συνεφώνησα, ας, ε, pactus sum. a. 1. pass. συνεφωνήθην ὑμῖν, convenit inter vos. ης, ῆ. συνεφωνήθη ὑμῖν, convenit inter vos.
συμφωνηθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. passiv. verbi ejusdem.
συμφώνησις, εως, ἡ, concordia, convenientia, consensus. a συμφωνέω, consentio.
συμφωνία, ας, ἡ, concentus, consonantia. ab eodem verbo, & themate.
σύμφωνος, ον, ὁ, ἡ, consonus. per metaph. concors, respondens. συμφώνως, concorditer.
συμφύω, ῶ, contero, conturbo, corrado, confundo vestigia, ne amplius appareant. Aristoph. in Neb.
συμψηφίζω, computo. f. ίσω. a. 1. συνεψήφισα, ας, ε. perf. συνεψήφικα. quod ex σύν, & ψηφίζω, calculis computo.
σύμψυχος, ου, ὁ, ἡ, unanimis, ejusdem sententiæ. Ex σύν, & ψυχή, ῆς, ἡ, anima.
σύν, cum præpositi. regit dat. σὺν Χριστῷ εἶναι, cum Christo esse. Aliquando sine casu est, & significat pariter, una. Sed σύν, suem, acc. a σύς, συός, sus.
συναγαγεῖτε, 2. plur. a. 2. imperat. activ. συνάγαγον, pro συνήγαγον, aor. 2. ind. act. verbi ejusdem.
συνάγγελος, ου, ὁ, legationis socius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.
συναγείρω, colligo me. Th. ἀγείρω.
συναγερθεῖσι, Bœotic. pro συναγερθήσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusdem.
συναγοράομαι, αῦμαι, ὁ, a. 1. part. act. verbi συναγορεύω, colloquor, f. εύσω, quod ex σύν, & ἀγορεύω, idem ac ἀγορεύομαι, concionor, dico. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.
συναγόρμενος, ὁ, præs. part. verbi συναγείρομαι, congrego. quod ex σύν, & ἀγείρομαι, per syncopen pro ἀγείρομαι. Them. ἀγείρω, congrego. f. ερῶ.
συναγω, ειν, ω, colligo, congrego, simul duco, claudo, glomero, coarcto, conjungo, Aristot. l. 2. histor. de pinnophylace. consocio, concilio, Aristot. de mundo. conquiro, confero, comparo, committo, Plato de Leg. συνάγειν φθόνον, conflare invidiam, Demosth. Item συνάγειν, una bibere, compotare, Menander, teste Athen. l. 8. fut. συνάξω. a. 2. συνῆγον, & Att. συνήγαγον, & in 2. plur. συνηγάγετε, hospitio excepistis. a. 2. imperat. συνάγαγε, collige, & in 2. plur. συναγάγετε, a. 2. sub. act. συναγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. part. act. συναγαγών, οῦσα, όν. perf. ind. act. συνῆχα, perf. pass. συνῆγμαι, ξαι, κται, perf. part. pass. συνηγμένος, η, ον, congregatus. a. 1. ind. pass. συνήχθην, ης, η. 2. 1. part. pass. συναχθείς, εῖσα, έν. f. 1. ind. pass. συναχθήσομαι, congregabor. p. m. συνήγαγον. quod ex σύν, & ἄγω, duco.
συναγωγή, ῆς, ἡ, Synagoga, conventus, schola, a συνάγω, congrego.
συναγωνίζομαι, una certo. fut. ίσομαι. perf. pass. συνηγώνισμαι. aor. 1. med. συναγωνισάμην, ω, σθαι. aor. 1. inf. med.

Συναγωνιστής, ῆτος, qui una certat, commilito.
Συναδῶσι, 3. plur. præs. a συνᾴδω, consono, consentio. Th. ἀείδω, & contracte ᾄδω, cano. f. ᾄσω. præt. ᾕκα.
Συναθλέω, ῶ, una certo, certamen adjuvo. fut. ήσω. perf. συνήθληκα. a. 1. συνήθλησα, ας, ε. quod ex ἀθλέω, vel ἀέθλω, certo.
Συναθροίζω, congrego, f. οίσω. præt. συνήθροικα. a. 1. συνήθροισα.
Συναίκτιν, impetum pariter faciebant, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi συαείρω, impetu feror. fut. συναίξομαι. perf. pass. συνήιγμαι. plusq. perf. συνήιγμην, ξο, κτο. Th. ἄϊσσω, ruo, cum impetu feror. f. ξω.
Συναίμιοι, consanguineis, dat. plurál. a σύναιμος, ος, ὁ, consanguineus. ex σύν, & αἷμα, ατος, τὸ, sanguis.
Συναίρεται, 3. sing. præs. pass. verbi συναίρω, cum alio tollo, adjuvo, confero.
Συναίφω, spirulor, f. συναιρέω, p. συνῆρκα. a. 1. συνῆρα. 2. 1. inf. act. συνᾶραι. Th. αἴρω, tollo.
Συναιχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, concaptivus. quod ab αἰχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, captivus. hoc ab ἁλωτός, ή, όν, qui potest capi. Th. ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. præt. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων.
Συνακολουθέω, ῶ, una sequor, f. ήσω. perf. συνηκολούθηκα. a. 1. συνηκολούθησα.
Συνάλγεω, una doleo, condoleo. f. ήσω. p. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Συναλίζω, congrego. f. ίσω. perf. συνήλικα. præs. part. pass. συναλιζόμενος, conveniens, veniens in cœtum. aor. 1. part. συναλισθείς. quod ab ἁλίζω, congrego. hinc ἁλίς, ός, ἡ, cœtus. Th. ἅλις, satis, adverb.
Συναμᾶ, pro συνάμα, adv. simul cum, una, ab ἅμα, simul.
Συναμοργός, vel συναμοργών, ὁ, καὶ ἡ, vastator, maleficus.
Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, utrumque. Th. ἄμφω, ambo, vel ambæ.
Συναμφοτέρω, lædo, vasto. Alii malunt συναμφορέω legere, quasi συνάμφορος sit, cui in satis est nocere aliis, a μέρος, fatum. Th. μείρω, divido.
Συναναβαίνω, una ascendo. f. βήσομαι. a. 2. συνανέβην, ης, η. a. 2. part. act. συναναβάς, άντος, & in dat. plur. συνναβᾶσι, & in f. g. συναναβᾶσα, ης, ῆ, & in plur. συναναβᾶσαι, quæ una ascenderant. quod ex σύν, ἀνά, & βαίνω, eo.
Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. συναναβᾶσα, ης, ῆ, a. 2. part. f. g. a συναναβαίνω, una ascendo.
Συναναειρόμαι, simul tollor: colligo. præl. inf. συναναείρεσθαι. quod ex σύν, ἀνά, & αἴρω, capio. f. ήσω. a. 2. ἐλον.
Συναναίκεμαι, una accumbo. imperf. συναναείμην. præs. part. συνανακείμενος, η, ον. quod ex σύν, ἀνά, & κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.
Συναμείγνυμι, una commisceo: intermisceo, commisceo. fut. συναμείξω. a. 1. συνέμειξα. præs. inf. pass. συναναμίγνυσθαι, cum dat. quod ex σύν, ἀνά, & μίγνυμι, misceo. f. μίξω. p. μεμιχα.
Συναναπαύομαι, una refocillor: simul accumbo, simul quiesco. fut. αύσομαι. quod ex σύν, ἀνά, & παύω, cesso. a. 2. ἔπαυν.
Συναναστρέφω, aor. 2 ind. pass. quod ex σύν, ἀνά, & στρέφω, verto.
Συναντάω, ῶ, occurro, obviam eo. cum dat. f. ήσω. fut. 1. part. activ. συναντήσων, ουτος, ὁ, a. 1. ind. act. συνέντησα. a. 1. part. συναντήσας, αντος, ὁ. quod ex σύν, & ἀντάω, obvius fio. Th. ἀντί, contra, pro, præpositio.
Συνάντησις, εως, ἡ, occursus. ab eodem verbo, & them.
Συναντιλαμβάνω, vicissim juvo, opem fero, adjuvo. cum dat. a. 2. med. συναντιλαβόμην, ου, ετο, a. 2. sub. med. συναντιλαβωμαι, ῃ, ηται. quod ex σύν, ἀντί, & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.
Συνάντομαι, occurro, obviam eo; Poet. pro συναντάω.

Συναντώντων, gen. plur. part. præs. verbi συναντάω, occurro.
Συναντῶσι, occurrant, 3. plur. præs. sub. verbi ejusdem.
Συναξει, 3. sing. f. 1. act. verbi συνάγω, congrego. f. ξω. Th. ἄγω, duco.
Συνάορ, ος, ὁ, ἡ, conjunctus, socius, comes: nupta uxor. Eurip. κυρὰ τὸ συναόρεω, τὸ συναόρευ, in altum simul tollere, vel conjungere. αείρω. fut. αἰρῶ, perf. med. ῆορα, & Jon. ᾶορα, unde illa verbalia.
Συναπάγω, simul abripio, una abduco, f. ξω. perf. συναπῆχα. præs. part. pass. συναπαγόμενος, η, ον, obsecundans, attemperans. a. 1. ind. pass. συναπήχθην, ης, η, simul abreptus fui. a. 1. part. pass. συναπαχθείς, εῖσα, έν, una abreptus. ex σύν, ἀπό, & ἄγω, duco.
Συναπας, αντος, ὁ, simul omnis. συναπασα, universa. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis.
Συναπέκρυψε, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi συναποκρύπτω, occulto. Ex σύν, ἀπό, & κρύπτω, abscondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.
Συναπτισκετο, jonic. pro συναφίσκετο, 3. plur. imperf. verbi συναφίσκω. vide ἀφίσκω. alii legendum censent συναπτίσσετο.
Συναποθνήσκω, una morior, commorior. συναπέθανεν ἀλλήλοις, alternis ictibus transfixi occisi sunt. Plutarch. in Publ. cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε, aor. 2. inf. συναποθανεῖν.
Συναπολέσης, 2. singul. a. 1. sub. activ. verbi συναπόλλυμι, una perdo.
Συναπόλη, una pereas, 2. sing. a. 2. sub. med. a συναπόλλυμι, una perdo.
Συναπόλλυμι, una perdo. συναπόλλυμαι, una pereo. a. 2. med. συναπωλόμην, ω, εσο. quod ex σύν, ἀπό, & ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. aor. 2. med. ὠλόμην. præt. med. ὤλα, & Att. ἔλωλα.
Συναπορρέλλω, una mitto, ablego. f. συναποστελῶ. perf. συναπέσταλκα. aor. 1. συναπέστειλα. quod ex σύν, ἀπό, & στέλλω, mitto.
Συναπτω, agglutino, copulo, coagmento, conjungo: cohæreo, coeo, coalesco, Aristot. congruo, consentaneus sum, Aristot. confligo, congredior, Aristid. bellum gero, Thucyd. f. ψω. perf. συνῆφα. συνάπτει ὥρα, tempus instat, & urget. Th. ἅπτω, necto. fut. ψω. perf. ῆφα.
Συναραι, a. 1. inf. activ. verbi συναίρω, confero. Them. ἀείρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ῆρκα. a. 1. ῆρα.
Συναράσθαι, a. 1. inf. med. verbi ejusdem, & them.
Συναρήρακται, Att. reduplic. pro συνήρμακται, 3. sing. perf. pass. verbi συναράσσομαι, collidor. Them. ἀράσσω, vello, tundo. f. ξω.
Συναράσσω, collido, confligo, contundo, urgeo. Th. ἀράσσω, pulso.
Συναρμολογέω, ω, congruenter coagmento, congruente proportione construo. f. ήσω. perf. συνηρμολόγηκα. part. præl. pass. συναρμολογούμενος, ὑμένου ειμένη, ειμένη, congruenter coagmentatus. a. Ex σύν, & ἁρμολογέω, ω, apte concinno, compingo.
Συναρμόξει, Dor. vel Jon. pro συναρμόζει, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω, adapto. f. ξω. quod ex σύν, & ἁρμόζω, apto. Th. ἄρω, idem.
Συναρπάζω, una abripio, corripio, Aristoph. cito intelligo, percipio. Sophocl. f. άσω. perf. συνήρπακα. plusq. perf. συνηρπάκειν, εις, ει. aor. 1. ind. activ. συνήρπασα. a. 1. part. συνηρπάσας, αντος, ὁ. 2. 1. pass. ind. συνηρπάσθην, ης, η. a. 1. part. pass. συναρπασθείς, εῖσα, έν, ὁ. f. 1. ind. pass. συναρπασθήσομαι, abreptus. Them. ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ξω.
Συναρπάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ejusdem, & them.
Συναυξάνω, simul augeo, facio crescere. una cresco, Nazianz. fut. συναυξήσω. perf. συναύξηκα. præl. passiv. συναυξάνομαι, una cresco. præl. inf. pass. συναυξάνεσθαι. quod ex σύν, & αὐξάνω, seu

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αὔξω, augeo. f. αὐξήσω. Th. ἀΐξω, idem.
Συωαυξήθη, 3. sing. a. 1. sub. passiv. verbi συωαυξάνω, augeo.
Συωαχθίωσι, a. 1. inf. pass. verbi συωάγω, congrego. f. ἄξω. p. συωῆχα. Th. ἄγω, duco.
Συωαχθήσομαι, ή, ται, f. 1. ind. passiv. verbi ejusdem.
Συωάχθομαι, condoleſco, vicem doleo. & in 3. pl. συωάχθονται. quod ab ἄχθομαι, gravor, ægre fero. f. ἐσομαι, vel ἦσομαι. Th. ἄχθος, ους, τό, pondus, onus.
Συωάψομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συωάπτω, connecto. Th. ἅπτω, necto. f. ψω.
Συωδείπνησον, ατω, aor. imperat. act. verbi συωδειπνέω, concœno, quod a δειπνέω, cœno. Thema δεῖπνον, ου, τό, cœna.
Συώδισμ-ος, ου, ὁ, nexus, vinculum, nodus, copula, conjunctio. Item nodus, ſtella præfulgens ἐν ἄκρῳ τῷ λίνῳ, Procl. Eſt etiam pars nervoſa connectens. a συωδέω, una vincio.
Συωδέω, una vincio, connecto, committo. f. ήσω, perf. συωδέδηκα. perf. paſſ. συωδέδεμαι. perf. part. paſſ. συωδεδεμέν-ος, una vinctus.
Συωδιακινδυνεύω, cum aliquo periculum ſubeo. Ex συώ, διά, & κίνδυν-ος, ου, ὁ, periculum.
Συωδιατρίβω, commoror, una verſor, conſuetudine utor, operam, & ſtudium pono, Xenoph. Quod ex συώ, διά, & τρίβω, tero. f. ψω. præt. πέτριφα. perf. paſſ. πέτριμμαι.
Συωδιαφέρειν τί τινι, aliquem in re aliqua toleranda juvare.
Συωδιαχειρίζω, contrucido. vide διαχειρίζω.
Συωδιάμενος, Jonic. pro συωδεόμεν-ος, ομένη, qui vinctus eſt cum aliquo. Th. δέω, ligo.
Συωδιέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi συωδιατρίβω, commoror.
Συωδιητώντο, 3. ſingul. imperf. med. verbi συωδιαιτάομαι, ῶμαι, cohabito, contubernalis ſum. quod a διαιτάομαι, vitam dego. Them. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.
Συώδικος, ου, ὁ, ἡ, teſtis, comes, adjutor. proprie συώδικοι vocantur plures patroni, qui ſimul unam, eamdemque cauſam in judiciis defendant. Th. δίκη, jus.
Συωδοκιμάζωσιν, acc. plur. præſ. part. act. verbi συωδοκιμάζω, ſimul exploro. quod a δοκιμάζω, probo, exploro. Th. δοκέω, videor. f. ήσω. præt. δεδόκιμα.
Συωδοξάζω, ſimul glorifico. f. άσω. perf. συωδεδόξακα. a. 1. ind. paſſ. συωδοξάσθη, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. συωδοξασθῶ, ῇς, ῇ, & in 1. plur. συωδοξασθῶμεν. quod a δοξάζω, opinor, ſentio. hoc a δόξα, ης, ἡ, opinio. Th. δοκέω, videor.
Συώδυλ-ος, ου, ὁ, ἡ, conſervus. Them. δοῦλ-ος, ου, ὁ, ſervus.
Συωδραμόντων, gen. plur. a. 2. part. activ. verbi συντρέχω, concurro. Th. τρέχω, curro. fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. inde συωδρομή, concurſus.
Συωδρομάδας, ων, concurrentes: anguſtiæ. Epithetum inſularum, quæ & συμπλεγάδες appellantur, a τρέχω, curro.
Συωδρομή, ῆς, ἡ, concurſus. a συωτρέχω. quod vide in συωδραμόντων.
Συώδρομος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. pro συωτρέχων, cuncurrens. vide in συωδραμόντων.
Συώδυο, Poet. duo ſimul conjuncti, bini. ex συώ, & δύο, duo.
Συωέβαλεν, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi συνβάλλω, confero.
Συωέβη, & Dor. συωέβα, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, evenio. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Συωεβόσκετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi συμβόσκω, una paſco. quod a βόσκω, paſco. f. βοσκήσω. Them. βόα, paſco. fut. όσω, & ώσω.
Συωεβούλευον, ες, ε, imperf. verbi συμβουλεύω, conſulto, hortor. quod a βουλή, idem. Th. βουλή, ῆς, ἡ, conſilium.
Συωεβουλεύσαντο, & συωεβουλεύσατο, 3. ſing. & plur. a. 1. med. verbi ejuſdem, & them.
Συωέγειρον, alleva, a. 1. imperat. act. verbi συωεγείρω, ſimul excito. Th. ἐγείρω, excito. fut. ερῶ, a. 1. ῆγερα, a. 1. paſſ. ἠγέρθην, &c. a. 1.
Συωεγείρω, vide in συωεγειρε.
Συωεδρώσιν, gen. plur. part. præſ. act. verbi συωεδρόω, conſideo, fut. όσω. quod ab ἕδρα, ſedes. Them. ἕζομαι, ſedeo. fut. ἕδομαι.
Συωέζευον, ὁ, τὸ, conſeſſus, ſc. judicum.
Συωεζόδυγμέν-ος, η, ον, conjunctus, a, um, perf. part. paſſ. verbi συζεύγνυω, vel υμι, conjungo. quod ex συώ, & ζεύγνυω, ſeu υμι, jungo. f. ζεύξω. hinc & συωεζευγμένως, adv.
Συωέζευξεν, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi συζεύγνυω, conjungo.
Συωεζήτει, 3. ſing. imperf. act. verbi συζητέω, diſcepto.
Συωεζωοποίησε, 3. ſingul. a. 1. ind. activ. verbi συζωοποιέω, una vivere facio, ad Epheſ. 2.
Συωέηκα, ας, ε, Jonic. pro συωῆκα. a. 1. ind. act. verbi συωίημι, intelligo. fut. συωήσω. quod ex συώ, & ἵημι, ſeu έω, mitto.
Συωεθέμεθα, 1. plur. a. 2. ind. med. verbi συωτίθημι, conſtituo, f. συωθήσω. perf. συωτέθεικα. a. 2. med. συωεθέμην, ου, το, pactus ſum. Th. τίθημι, pono.
Συωέθεντο, componebant, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ejuſdem, & them.
Συωέθου, pacta es, Doric. pro συωέθεσο, θεο, vel θυ, 2. ſing. aor. 2. ind. med. verbi συωτίθημι, paciſcor. aor. 2. med. συωεθέμην, Th. τίθημι, pono.
Συωεθίσθης, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συωεθίζω, conſuefacio. quod ab ἐθίζω, idem. Th. ἔθος, εος, τό, mos, conſuetudo.
Συωείδησις, εως, ἡ, conſcientia. in plur. συωειδήσεις. quod a συωείδημι. hoc ab εἴδησις, ſcientia. Th. εἶδω, ſcio.
Συωείδον, 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συωείδω, proſpicio. a 2. inf. συωιδεῖν. a. 2. part. συωιδών, όντος, ὁ. p. m. συωείδα, conſcius mihi ſum. Th. εἶδω, ſcio, video. f. ἴσομαι.
Συωειδυῖα, ας, ἡ, f. g. & in m. g. συωειδώς, ότος, ὁ, conſcius, contracte pro συωειδηκώς, υῖα, ός, perf. part. activ. Them. εἶδω, vel εἰδέω, video. f. ήσω. p. εἰδήκα.
Συωειδώς, ότος, ὁ, conſcius, qui ſimul novit, Demoſth.
Συωειλεγμένοι, αι, α, Att. pro συλλελεγμένοι, perf. part. paſſ. verbi συλλέγω, colligo.
Συωειλέω, convolvo, cogo, compello, includo.
Συωείληφα, perf. ind. activ. Hinc συωειληφώς, υῖα, ός, perf. par. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.
Συωειληφυῖα, & συωειληφώς, vide in συωείληφα.
Συωειλήχαμεν, ας, ε, perf. Attic. pro συλλελήχαμεν, perf. ind. act. verbi συλλαγχάνω, ſimul ſortior. Th. λαγχάνω, ſortior. a. 2. ἔλαχον, tanquam a λήχω, inuſit. præt. med. λέλογχα.
Συωειλοχέναι, collegiſſe, perf. inf. Attic. συωειλοχώς, perf. part. Att. verbi συλλέγω, colligo. Th. λέγω, lego. f. ξω. perf. λέλεχα, & Att. εἴλοχα.
Συωείμι, ſum cum alio, utor familiariter, vivo cum aliquo, verſor. συωόντων τῷ κόπῳ, in labore verſari, Ariſt. Plur. cum dat. imperf. συωῆν. f. συωέσομαι. præſ. inf. συωεῖναι. præſ. part. συών, όντος, ὁ. quod ex συώ, & εἰμί, ſum.
Συωείρει pro συνέρχομαι, ſimul eo, convenio, coeo, pergo in congreſſum. inf. συωέναι, una ire.
Συωείσιτο, 3. ſing. imperf. med. verbi συωίσπομαι, comitor. Th. ἕπω, ſequor.
Συωείς, έντος, ὁ, animadverſor, cognoſcens, conſcius, a. 2. part. activ. verbi συνίημι, intelligo.
Συωεισελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi συωεισέρχομαι, una introeo, cum dat. aor. 2. ind. συωεισῆλθον, ες, ε. quod ex συώ, εἰς, & ἔρχομαι, venio. fut. ελεύσομαι. a. 2. ἦλθον.
Συωεισέρχομαι, una introeo, ſimul ingredior. a. 2. συωεισῆλθον, ες, ε. Th. ἔρχομαι, venio.
Συωεισέρησι, Att. ſync. pro συωεισέρχεται, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συωεισφέρω, ſimul induco. quod a φορέω, geſto. Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφέρω derivari, intus admitto. Th. φέρω, & φρήν, animus, mens. fut. ήσω.
Συωεισῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. vide in συωεισελθεῖν.
Συωείχε, continebat, 3. ſing. imperf. act. verbi συωέχω, contineo. Them. ἔχω, habeo.
Συωείχετο, angebatur, 3. ſingul. imperf. paſſiv. verbi συωέχω, conſtringo.
Συωεκάθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, una colloco, & ſedeo.
Συωεκοίτετο, coardebat, 3. ſingul. imperf. paſſ. Ex συώ, & κοίτη, uto. f. κοιτήσω. a. 2. act. ἔκμον. a. a. paſſ. ἐκάλην.
Συωεπήλυδ-ος, υ, ὁ, ἡ, ſocius peregrinationis, comes itineris. συωεπήλυδος, Heſych. quod ab ἐπήλυδ-ος, abſens a popularibus ſuis. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.
Συωεπέρασε, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, contempero. f. συγκεράσω. perf. συγκέκρακα. Th. κεράννυμι, miſceo.
Συωεπίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. activ. verbi συγκινέω, ῶ, commoveo, fut. ήσω. quod ex συώ, & κινέω, moveo.
Συωεπλεῖσε, 3. ſingul. aor. 1. indicat. activ. verbi συγκλείω, concludo.
Συωεπλεκτός, ή, όν, una electus. Ex συώ, & ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω. fut. ξω.
Συωέπλησεν, 3. ſing. a. 2. ind. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.
Συωελαβέσθαι, ας, ετο, a. 2. med. vide συωέλαβεν.
Συωελάλεν, 1. ſing. vel 3. plural. imperf. act. verbi συλλαλέω, ῶ, colloquor, quod vide. Th. λαλέω, loquor.
Συωελαύνω, compello, is, in anguſtum redigo. συωελαύνω σε πρὸς ἔσχατον πεῖραν, in extremam neceſſitatem te redigo. Lucian. Neutraliter uſurpatum ſignificat inſeſſo animo concurro, Homer. f. συωελάσω. a. 1. συωέλασα, compuli.
Συωέλεξεν, collegerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συλλέγω, colligo.
Συωεληλυθότας, accuſ. plur. part. præt. med. verbi συνέρχομαι, convenio.
Συωεληφθῆμεν, ης, ε, & in 3. plur. συωελήφθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.
Συωελθεῖν, a. 2. inf. activ. συωελθόντων, gen. plur. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, convenio.
Συωελογίσαντο, 3. plural. aor. 1. med. verbi συλλογίζομαι, ratiocinor.
Συωελόντι, dat. ſingul. aor. 2. part. activ. verbi συωαείρω, ſimul everto, contraho in unum. Th. αἴρω, capio. fut. ρῶ. p. ῆρκα. a. 2. ηλον, aor. 2. part. ἁλών, όντ-ος, ὁ.
Συωεμάχησαι, 2. ſingul. aor. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, pugnæ ſum ſocius, ſto a partibus alicujus. fut. ήσω. Th. μάχομαι, pugno.
Συωείμεν, a. 2. inf. activ. Jonic. Doric. & Æolic. pro συωεῖναι, verbi συνίημι, percipio, intelligo.
Συωενείκειεν, Jonic. & Æolic. 3 plur. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, confero. vide ἐνείκειεν.
Συωενείκονται, confertur, 3. ſingul. præſ. ind. paſſ. quod ab ἐνείκω, Poetic. pro ἐνέγκω. Th. φέρω, fero. fut. οίσω. a. 2. ἤνεγκα.
Συωεξαμαρτάνω, εις, ει, una erro, & in 3. plur. συωεξαμαρτάνουσι. quod ex συώ, εξ, vel ἐξ, & ἁμαρτάνω, pecco. fut. ήσω. a. 2. ἥμαρτον.
Συωεξηπήξαντο, 3. plural. a. 1. med. verbi πήσσω, Jon. pro πήττω, facio. f. ξω.
Συωεξητάζοντες, 3. plur. præſ. ind. paſſiv. verbi συωεξετάζω, exquiro. quod ex συώ, ἐξ, & ἐτάζω, examino, f. σω.
Συωεξομοιώθω, præſ. inf. paſſiv. verbi συωεξομοιόω, aſſimilor. quod ex συώ, ἐξ, & ὁμοιόω, aſſimilo. hoc ab ὅμοιος, α, ὁ, ſimilis. Thema ὅμος, ου, ὁ, idem.
Συωεξέσκεψε, pertraxit, devenit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συωεξαγάλλω, pertraho. quod ex συώ, ἐξ, & ἀγάλλω, appello. Th. κάλλω. f. κλέω, idem.
Συωεχμάδ-ος, Attic. pro συωχμάς, idem ac συωχάς, ῆτ-ος, ἡ, junctura, compa-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

natio, commissura. a συνέχω, contineo. Them. ἔχω, habeo.

Συνεπαθήσατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. verbi συμπαθέω, condoleo.

Συνέπαινος, ὁ, ἡ, ἡ, consentiens, comprobans, approbans, cum dat. Herod. τε ἐπί, σύν, & αἶνος, ὁ, laus.

Συνέπαξ, Dor. pro συνέπηξε. quod vide in συνέπηξεν.

Συνεπάψασθαι, Jon. pro συναρύσασθαι, a. 1. inf. med. simul attingere, & aggredi. Ex σύν, ἐπί, & ἅπτομαι, tango.

Συνεπελαφρύνω, simul allevo. Th. ἐλαφρὸς, ὰ, ὁ, levis, celer.

Συνέπεμψα, a. 1. ind. activ. verbi συμπέμπω, una mitto. Th. πέμπω, mitto. f. ψω. p. πέπεμφα.

Συνεπέσω, ᾶς, ᾶ, ἡ, a. 2. ind. act. verbi συναρύσημι, una præficio. Ex σύν, ἐπί, & ἵστημι, sto. f. στήσω.

Συνέπηξεν, condensavit, 3. sing. aor. 1. ind. activ. verbi συμπήγνυμι, compingo. Thema πηγύω, seu πήγυμι, idem. fut. ξω. præt. χα. præt. med. πέπηγα.

Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, testimonium insuper præbeo, adstipulor, testis sum. f. ήσω. perf. συνεπιμεμαρτύρηκα. quod ex συν, ἐπί, & μαρτυρέω, testor. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, testis.

Συνεπίομεν, 1. plural. aor. 2. ind. activ. verbi συμπίνω, bibo cum aliquo, cum dat. f. συμπίσω. perf. συμπέπωκα. a. 2. ind. act. συνέπιον, ες, ε.

Συνεπισπόμενος, ου, ὁ, simul sequens, vide in σπεῦ, sequere.

Συνέπνιγεν, imperf. act. verbi συμπνίγω, suffoco. f. ξω. p. συμπέπνιχα. aor. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνέπιξον, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ejusdem, & them.

Συνεπόμαι, comitor, non resisto, attente audio, cum dat. imperf. med. συνεπόμην, ου, ητο. quod ex σύν, & ἕπω, sequor.

Συνεπτώκεε, inciderat, Jon. pro συνεπεπτώκει, 3. sing. pluſq. perf. act. verbi συμπίπτω, incido. Th. πίπτω. quod vide.

Συνεργέω, ῶ, una operor, auxilior, adjuvo. imperf. συνήργεον, ων, εες, ει, ε, ει. fut. ήσω. p. συνήργηκα. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Συνεργήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi συνεργάω, adjuvo.

Συνεργὸς, ὸν, ὁ, ἡ, adjutor, socius, consors operis, administer, collega. συνεργὸν τρὸς τέχνην, adjuvans artem, Xenoph. Συνεργός, ὸ, ὁ, ἡ, administer, ra, proprie, qui, vel quæ lanificium exercet. Ex σύν, & ἔριθος, quod fit ab ἔρος, ους, τὸ, lana.

Συνέρχεσθαι, convenio, una venio, in unum coeo, confluo, concurro. συνῆλθον τὸ σὸν λέχος, conveni ad tuum cubile, Sophocl. συνῆλθον εἰς λόγους, in colloquia venerunt, Plutarch. in Camillo. συνῆλθε τῷ στείλαντι, adhibitus est in consilium hujus rei, Nazianz. imperf. συνηρχόμην, ου, ητο. f. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. act. συνελθεῖν, confuescere. a. 2. part. συνελθὼν, ὸν, ὁ. p. m. συνειλήλυθα, ας, ε, conveni. perf. part. med. συνειληλυθὼς, ὸτος, ὁ.

Συνεῦρε, intellige, & in plur. συῦρτε, a. 2. imperat. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συνέσει, dat. sing. a συνέσις, εως, ἡ intelligentia. acc. συνέσιν. verbi συνίημι, intelligo.

Συνεσθίω, vescor cum aliquo. imperf. συνήσθιον, ες, ε. quod ab ἐσθίω, ἴσω, idem ac ἔσθω, edo, comedo.

Σύνεσις, ιος, ἡ, intelligentia, prudentia, peritia, perspicientia. a συνίημι, intelligo.

Συνεσπαράξαν, 3. plural. a. 1. ind. activ. verbi συσπαράσσω, vel ἄττω, discerpo. fut. ξω. p. συνεσπάραχα. Them. σπαράσσω, lacero.

Συνεσταλμένος, ὴ, ὸν, perf. part. pass. a συστέλλω, contraho.

Συνέστασαν, constituti erant, Poet. pro συνέστασαν, 3. plur. aor. 1. act. vide in συνέστη.

Συνεσταυρωμένος, ὴ, ὸν, perf. part. pass. verbi συσταυρόω, una crucifigo. f. ώσω. p. f. συνεσταύρωκα.

Συνέστειλαν, 3. plural. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, compono ad sepulturam, subtraho. fut. συστελῶ. perf. συνέσταλκα. a. 1. συνέστειλα.

Συνεστῶσα μάχη, prælium, quod adhuc committitur, perf. part. act. f. g. per epenth. τῶ ε, pro συνεστῶσα, quod per crasin dicitur pro συνεστακυῖσα, verbi συνίστημι. Sic συνεστεῶτες λίμῳ, qui in fame sunt constituti, fame enecti, perf. part. m. g. ab eodem verbo.

Συνέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. συνέστησε, 3. perf. perf. ind. act. verbi συνίστημι, constituo.

Συνεστήκεε, Jon. pro συνεστήκει, perstitit, duravit, 3. sing. pluſq. perf. act. verbi συνίστημι, constituo, consto.

Συνεστηκῶσι, firmæ, nom. pl. perf. part. f. g. verbi ejusdem.

Συνέστησαν, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi συνίστημι, constituo. f. συστήσω. perf. συνέστακα. perf. part. συνεστακὼς, & per crasin συνεστὼς, ὥτος.

Συνεστίη, ης, ἡ, convivium. Th. ἑστία, ὰ, focus.

Συνεστῶτας, accus. plur. perf. part. activ. verbi συνέστημι, constituo.

Συνέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, constringo. Th. ἔχω, habeo. f. ξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Συνέτειλα, ας, ε, præcepi, a. 1. ind. act. verbi συντέλλω, constituo. fut. ξω. Th. τέλλω, vel τάττω, ordino. præt. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. plur. aor. 2. ind. pass. verbi συνθάπτω, una sepelio.

Συνετέλεσα, ας, ε, finii, a. 1. ind. act. a συντελέω, finio.

Συνετήρει, 3. singul. imperf. activ. verbi συντηρέω, observo.

Συνετὸν, ὼ, ὁ, prudens, intelligens. dativ. plur. συνετοῖς. a συνίημι, intelligo.

Συνετρίβη, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi συντρίβω, contero.

Συνεύδοκαν, complacuerunt, 3. pl. imperf. vel aor. 2. pleonasmo Æol. pro ἔαδον, & hoc pro ἤδον, quod & detracto augmento dicitur ἄεσν, ες, ε. ab ἄδω, placeo. Vel ut alii volunt ab αὐδάνω. p. m. ἔαδα, & ἐάδα.

Συνευδοκέω, consentio, applaudo, communico, assentior, comprobo, cum dat. fut. ήσω. perf. συνευδόκηκα.

Συνεύλιαζον, Bœor. pro συνευλάζεσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi συνευλάζω, consopio, cum aliquo sopio. συνευλιάζεσθαι vero, concumbere cum aliquo. quod ab εὐλάζω, sopio.

Σύνευνος, ὸν, ὁ συνεύνου, ὸ, ὁ, ἡ, Poet. maritus, vel uxor, conjux, quod alter cum altero in eodem lecto cubet.

Συνεύωχίσμαι, ίσμαι, una epulor, una sum in convivio. cum dat. quod ex σύν, & εὐωχέω, convivio excipio.

Συνεφίσημι, una præficio, considero, diligenter animadverto, Polyb. l. 3. aor. 2. ind. activ. συνεπέσω. perf. part. act. συνεφεστὼς, ὼσα, ὸς, una præfectus. præs. passiv. συνεφίσταμαι, una insurgo. quod ex σύν, ἐπί, & ἵστημι, sto, statuo.

Συνεφώνησας, pactus es, 2. singul. aor. 1. ind. activ. verbi συμφωνέω, consentio. f. ήσω. perf. συμπεφώνηκα.

Συνέχεον, εες, εε, imperf. vel a. 2. verbi συγχέω, confundo, concito. f. συγχεῶ. a. 1. συνέχεα. Th. χέω, fundo.

Συνεχὲς, adverb. assidue, continenter; subinde, Aristoph. in Equit. a συνέχω, constringo.

Συνεχεύς, Jonic. pro συνεχῶς, assidue, frequenter, ordinatim, quod a συνέχω, constringo.

Συνέχουσα, ης, ἡ, præs. part. activ. f. g. verbi συνέχω, constringo.

Συνέχω, constringo, una teneo, contineo, coarcto, connecto, comprimo, Aristoph. in Heb. τῶ μηρῶ μὴ συνέχουτας, femora non comprimentes. Item cohæreo, implicor. Plato in Timæo. detineo, possideo. συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, Spiritus afflatu Paulus totus agebatur, & concitabatur. Patitur calleo, peritus sum. συνίχοντες ἐρετικὸν, remigationis periti, artisque nauticæ, Thucyd. συνίχεσθαι ἐκ τῶν δύο, a duobus contineri, h. e. coerceri, cohiberi. f. συνέξω. perf. συνέσχηκα. aor. 2. συνέσχον, ες, ε, compressi. præs. pass. συνίχομαι, constringor. imperf. pass. συνειχόμην, ου, ετο, angebar, numine afflabar. Th. ἔχω, habeo.

Συνεχῶς, adv. continenter, assidue, frequenter, protinus. a συνέχω, contineo. Hinc & συνοχὴ, coarctatio.

Συνεψήφισα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi συμψηφίζω, computo. fut. ίσω. perf. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ου, ὁ, ἡ, calculus.

Συνηγάγετε, 2. plural. aor. 2. ind. activ. verbi συνάγω, congrego. f. ξω. a. 2. συνήγαγον, & Att. συνήγαγον, ες, ε.

Συνήγε, 3. singul. aor. 2. ind. act. verbi ejusdem, & them.

Συνηγείρε, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, una excito. f. συνεγερῶ. a. 1. pass. συνηγέρθω, ης, η. Th. ἐγείρω, excito. a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. plur. aor. 1. ind. passiv. verbi ejusdem, & them.

Συνηγμένος, η, ον, congregatus, perf. part. pass. gen. plur. συνηγμένων, verbi συνάγω, congrego.

Συνηγόρει, 3. singul. imperf. activ. verbi συναγορεύω, patrocinor. quod ab ἀγορεύω, seu ἀγοράω, loquor, dico. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Συνηγορία, ας, ἡ, patrocinium, advocatio, defensio; cui opponitur κακηγορία, Aphthon.

Συνηγορῶμεν, 1. plur. imperf. act. verbi συναγορεύω, assentior.

Συνηδέσθαι, 3. sing. perf. pass. cognovit, verbi συνηδέω. fut. ήσω. perf. passiv. συνήδεσμαι, σαι, ται, & Att. συνῆσται, & Jon. dissolut. συνηδέσται. Th. εἴδω, vel οἶδα, scio.

Συνήδη, conscius erat, 3. singul. pluſq. perf. ind. Att. verbi οἶδα, vel εἴδω, scio. fut. εἰδήσω. perf. εἴδηκα. pluſq. perf. εἰδήκειν, & per syncop. ἤδειν, Att. ᾔδειν, εις, ει.

Συνήδομαι, delector, oblector, gratulor, cum dat. ὁ μὲν θανόντι συνήδομαι, non lætor ejus morte, Eurip.

Συνηθέας, acc. plural. a συνήθης, ες, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἦθος, ους, τὸ, mos.

Συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo, assuefactio, conversatio, familiaritas. quod a συνήθης, ες, ὁ, ἡ, consuetus. a.

Συνηθῆ, nom. plur. n. g. a. σύνηθες, ες, ους, τὸ, consuetum.

Συνήθλησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, ῶ, una certo. fut. ήσω. p. συνήθληκα. quod ex σὺν, & ἆθλος, seu ἄεθλος, ου, ὁ, certamen.

Συνήθης, gen. sing. a συνήθης, ες, ους, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἦθος, ους, τὸ, mos.

Συνηθροισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi συναθροίζω, congrego.

Συνηθῶν, gen. plur. a συνήθης, ες. Th. ἦθος, ους, τὸ, mos.

Συνηθῶς, pro more, pro consuetudine. adverb. ab eodem them.

Συνῆκα, ας, ε, intellexi & in 3. plur. συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo.

Συνήλασα, ας, ε, compuli, aor. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, compello, is. Th. ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω. præt. ἐλήλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi συνέρχομαι, convenio.

Συνηλικιώτας, ὰ, ὁ, idem ac συνῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coæranеos, coævus. ex σὺν, & ἡλικιώτης, ὰ, ὁ, idem ac ἥλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coæraneus.

Συνήλοισε, 3. sing. aor. 1. act. verbi συναλοάω, ῶ, contundo. f. ήσω. Them. ἁλοάω, comminuo. dicitur & ἁλοιάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, pactum, compositio, confœderatio. a συνίημι, committo. Th. ἵημι, seu ἴω, mitto.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σωίφιος, ου, ὁ, socius, familiaris: ab eodem verbo, & themate.

Σωλωνίζομαι, ῃ, ᾳ, aor. 1. ind. passiv. a συμφέρω, conduco. perf. pass. σωλώνεγμαι, & inserto ι, σωλώνιγμαι. hinc ἐνεγκάμενος, a. 1. pass. Th. φέρω, fero. f. οἴσω.

Σωλώτησε, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi σωλωτάω, occurro. f. ήσω. quod ab ὠλωτάω, obvius fio. p. ἀντηκα.

Σωμήργει, 3. sing. imperf. act. verbi σωμηργέω, ω, una operor. imperf. σωμηργέω, ων, εις, ει, ε, ει. fut. ήσω. Thema ἔργον, opus.

Σῶμπερδε, ίου, ὁ, ἡ, tectus umbra, opacus. ἐν τῷ σωμπερδεῖ ἐσμεν, fumus in umbra. Lucian. in Anach.

Σωμπρηχετο, 3. sing. imperf. med. verbi σωμπρήχομαι, convenio. imperf. σωμπρηχόμην, ῃ, ετο. f. σωμελεύσομαι, aor. 2. σωμῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Σωμπροῦσε, imperf. activ. verbi σωμπρόω, velcor cum aliquo. fut. ύσω. Thema ἔδω, edo.

Σωπτε, intelligetis, 2. plur. aor. 2. sub. activ. verbi σωίημι, intelligo.

Σωρήθω, aor. 1. indic. passiv. vide in σωρῶμι.

Σωρήχθη, ες, ε, & in 3. plur. σωρήχθησαν, a. 1. ind. pass. verbi σωρέγω, congrego. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω. perf. pass. ῆγμαι, aor. 1, pass. ἤχθην. f. 1. passiv. ἀχθήσομαι.

Σωῆψα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi σωάπτω, conjungo. f. ψω. a. 1. passiv. σωήφθην. Th. ἅπτω, necto.

Σωθάπτω, una sepelio, Sophocl. fut. ψω. perf. σωτέθαφα. a. 2. σωτάφην. aor. 2. ind. passiv. σωταφῆν, ῆς, ῆ, consepultus fuit. aor. 2. part. pass. σωταφείς, έντος, ὁ. Th. θάπτω, sepelio.

Σωθήμενος, ου, ὁ, conjungens, ruminans, perpendens, a. 2. part. med. verbi σωτίθημι, conjungo.

Σωθεο, & σωθῦ, compone, a. 2. imp. med. verbi ejusdem, & them.

Σωθεσία, ας, ἡ, pactum, fœdus. Iliad. β. gen. plural. Æol. σωθεσιάων. quod a σωτίθημι, compono.

Σωθεσιν, εως, ἡ, compositio, pactum, compages, structura, coagmentatio.

Σωθεσσε, Jon. pro σωθεσε, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi σωτίθημι, accumulatim colligo.

Σωθετον, ου, τὸ, compositum. dat. plur. σωθέτοις, ejusdem th. & verbi.

Σωθέτως, conjunctim, adv. ab eodem verbo, & them.

Σωθήκαι, nom. plur. a σωθήκη, ης, ἡ, compositio. accus. plural. σωθήκας, a σωτίθημι, compono. Them. τίθημι, pono.

Σωθήκη, ης, ἡ, pactum, conventum, fœdus. κατὰ σωθήκην, ex condicto, ex pacto. Item consensus, assensus, adstipulatio. πόλεως σωθήκη κοινή, communis consensus civitatis, Demosth. contra Aristogit.

Σωθήμασι, ατος, τὸ, compositum, constitutum. ἀπὸ σωθήματος, ex composito. Item signum, tessera. τὰ σωθήματα, symbola.

Σωθήσει, componet, 3. singular. fut. 1. ind. act. verbi σωτίθημι, ejusdem th.

Σωθλάσαι, aor. 1. inf. activ. verbi σωθλάω, confringo.

Σωθλασθήσεται, confringetur, 3. singul. fut. 1. passiv. verbi σωθλάω, confringo.

Σωθλάω, conquasso, confringo, contundo. f. άσω. a. 1. σωέθλασα. perf. σωτέθλακα. perf. passiv. σωτέθλασμαι. aor. 1. ind. pass. σωεθλάσθην. fut. 1. pass. σωθλασθήσομαι, ῃ, ετου, conquassabor. Them. θλάω, frango.

Σωθλίβω, comprimo, constringo, vexo, affligo. f. ψω. imperf. σωεθλίβον, ες, ε. perf. σωτέτλιφα.

Σωθνήσκουσι, 3. plural. præs. ind. activ. verbi σωθνήσκω, commorior. Thema θνήσκω, morior. fut. 2. med. θανέομαι. perf. πέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Σωθρύπτω, proprie, deliciis frango, effœmino, enervo, affligo. Item comminuo, confringo. f. ψω. a. 1. σωέθρυψα. perf. σωτέτρυφα.

Σωιδῶν, perspicere, considerare, a. 2. inf. act. verbi σωείδω. præt. med. σώοιδα, conscius mihi sum. Th. εἶδω, video. fut. ὄψομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Σωιῶν, præs. inf. pro σωιέναι. a σωιέω, pro σωίημι, intelligo. a. 2. σωῦναι.

Σωιεὶς, έντος, ὁ, intelligens, audiens, gnarus. acc. σωιέντα, dat. plural. σωιεῦσι, præs. part. act. verbi σωίημι, intelligo.

Σωίεμαι, paciscor, convenio, congredior, coeo. σωιέσθαι εἰς ὠυτὸ, se colligere, in se coire, Aristot. Problem.

Σωιίμεν, Jonic. pro σωιέναι, præs. inf. act. verbi σώημι, committo, intelligo. ab eodem them.

Σωίετε, intelligite, 2. plural. imperat. præs. act. σωιέτω, έτω, verbi σωίημι, intelligo. Th. ἔω, mitto.

Σωίζειν, Jonic. considerare, pro σωιέζεσθαι. Them. ἵζομαι, sedeo. vel ἵζω, sedere facio.

Σωίημι, proprie committo: item intelligo, disco, sentio, animadverto. 3. plur. σωίουσι, intelligunt, quasi a συνιέω. Sic ad Rom. 3. 11. σώιουν, pro σωιεῖς, ἐντος, ὁ, præs. part. ad formam πειῶν. Item compono, committo. Iliad. præs. imperat. activ. σωίεθε, ίτω, & in 3. plur. σωίεντε, intelligite. præs. sub. σωιῶ, ῇς, ῇ, & in 3. plur. ῶσι. præt. inf. σωιέναι. f. συνήσω, εις, ει, & in 3. pl. σωιῶσι. a. 1. σωῆκα. a. 2. σωῦμι, σωίω, ῄς, ῄ. a. 2. imperat. σωὺς, σωίτω, & in 2. plur. σωίετε. a. 2. sub. σωῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. σωῆτε. aor. 2. part. σωιὼν. Matth. 13. 23. quasi a σωιέω. Hoc ex σωΐω, & ἴημι, seu ἔω, mitto.

Σωίμεν, Jonic. Æolic. ac Doric. pro σωιέναι, quod idem valet, ac τὸ σωίσχεσθαι, convenire, præs. inf. activ. a σωΐω, & ἴημι. hinc εἶναι, in inf. Th. ἔω, eo, vado.

Συνιόντες, οἱ, nom. pl. 2. 2. part. act. verbi σύνειμι, simul eo. quod ab εἶμι, eo. a. 2. ἴον, aor. 2. part. ἰὼν, ἰόντος, ὁ. Thema ἔω, eo.

Συνίκη, pro συνίεσαν, intelligebant, 3. plur. imperf. activ. q. a συνιέω, pro σύνημι, intelligo.

Συνίοσι, intelligunt, 3. plur. ind. præs. tanquam a συνιέω, intelligo.

Συνίσαν, concurrerunt, una iverunt, 3. pl. imperf. act. verbi σώϊμι, una eo. quod ab εἶμι, eo. imperf. εἶν, εἰς, εἶ, in dual. ἴτην, &c. Th. ἔω, eo.

Συνίσασι, sciunt, 3. pl. ind. præs. verbi ἴσημι, scio.

Συνισάμενος, η, ὁ, præs. part. pass. συνίσασθαι, præs. inf. pass. verbi συνίστημι, constituo.

Συνίστασι, 3. sing. præs. pass. verbi συνίστημι, constituo. inf. συνισάναι, conciliare, congregare. Th. ἵστημι, sisto. fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Συνιστάντος, gen. sing. part. præs. activ. verbi ejusdem.

Συνιστάω, vel συνιστῶ, commendo, idem ac συνίστημι, 2. Cor. 3. 1. Item approbo, 2. ad Corinth. 6. concinno, Polyb.

Συνίστημι, constituo, commendo. præs. part. συνιστὰς, ᾶντος, ὁ, contracte, q. a συνιστάω, ῶ, idem ac συνίστημι. f. συνήσω. perf. συνέστακα, seu συνέστηκα. perf. part. act. συνεστακὼς, & per crasin συνεστὼς, συνεστῶσα, consistens, & per Epenth. συνεστεὼς, συνεστεῶσα. a. 1. ind. act. συνέστησα, testatum feci. præt. inf. pass. συνεστάσθαι.

Συνιστὼν, & in nom. pl. συνιστῶντες, præs. part. act. quasi a συνιστῶ, commendo, idem ac συνίστημι.

Συνιὼν, (pro συνιείς) præs. part. activ. q. a συνιέω, idem ac σύνειμι, intelligo, committo. Sed συνιὼν, (pro συνεἰς) a. 2. part. act. etiam q. a συνιέω, seu συνίημι.

Συνιῶσι, 3. plur. sub. præs. activ. verbi σύνειμι, intelligo.

Συνοικίξετε, Dor. pro συνοικίσατε, choream una instituite, a. 1. imperat. act. verbi συνοικιμαζω. quod ex σὺν, & χορὸς, χοροστάζω, comessor. Th. κῶμος, ου, ὁ, hymnus, comessatio.

Συνοικίσκε, Jon. pro συνοίκισε, 3. sing. imperf. activ. verbi συνοικέω, cohabito.

Συνοχεύατας, in acervum congesti sunt, Jonic. pro συνώχευνται, 3. plural. perf. pass. verbi συνόω, vel συνοχόω, in unum acervum congero. quod ex σὺν, & νέω, glomero.

Συνοχόω, nubes cogo. Dicitur etiam apud Euripidem in Electra, συνοχὰς ὀμμάτων, de vultus tristitia, atque mœstitia, quæ nubes Latine, & νέφος Græce dicitur.

Συνοχῶσαι, coacervare, a. 1. inf. activ. a νόω, glomero.

Συνοΐη, Jon. pro συνοίσεις, ῆ, profunda cogitatio, mœror. Ex σὺν, & νόος, ὁ, mens.

Σύνοιδε, α, ὁ, ἡ, qui cum aliquo pascitur. Metaph. conjunctus, cognatus. συνοιδε παῖδες, filii una educati, Plut. in Lycurgo. ex σὺν, & νομὴ, ῆς, ἡ, pabulum.

Σύννεφ, gravem. ex σὺν, & νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Συνοδεύω, iter facio cum aliquo, una iter aggredior, concurro. f. εύσω. perf. συνώδευκα.

Συνοδία, ας, ἡ, comitatus, colloquium, congressus, iter commune. σύνοδος, ου, ὁ, proventus, reditus.

Συνοδοιπόρε, ου, ὁ, ἡ, comes in itinere. Ex σὺν, ὁδὸς, via, & πόρος, tranſitus.

Σύνοιδα, conscius mihi sum. p. m. συνειδέναι, perf. inf. med. a συνείδω.

Συνοικέω, una versor, una habito, contubernio utor, consuetudinem habeo. Item in matrimonium accipio. συνοικέσας τῷ ἀνδρὶ, in matrimonio copulata cum viro, Lucian. Item matrimonium contraho, conjugium subeo. Et nuptui colloco, Interdum implicor, adhæreo. fut. ήσω. p. συνώκηκα.

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. συνοικῶν πνι; qui cum aliquo habitat, contubernalis.

Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condendo ædificio, urbe. Ex σὺν, & οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Συνοικοδομέω, ῶ, una ædifico. fut. ήσω. perf. συνῳκοδόμηκα.

Συνεσόμεθα, congrediemur, 1. pl. fut. 1. med. verbi συμφέρω. Th. φέρω, fero.

Συνολοφύρομαι, una lugeo, lamentor, congemisco. Th. ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo. f. οὐρέω.

Συνόλως, adverb. prorsus, omnino.

Συνομήλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Dor. pro συνομήλιξ, ικος, ætate par, æqualis. vide ὁμήλικες.

Συνομιλέω, ῶ, una colloquor, consuesco, consuetudinem habeo. cum dat. fut. ήσω. perf. συνωμίληκα.

Συνομορέω, ῶ, confinis sum, contiguus. f. ήσω. perf. συνωμόρηκα. quod ex σὺν, & ὅμορος, ου, ὁ, ἡ, conterminus. quod ab ὁμὸς, una, adv.

Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ, comes. ex σὺν, & ὀπάζω, persequor, comitem do. f. άσω.

Συνουσία, ας, ἡ, consuetudo, conversatio, conventus, sodalitas, societas, cœtus, necessitudo, familiaritas. Item coitus, concubitus, Veneris usus. Aristot. in Polit. essentia, Theophr. in histor. plant. a σύνειμι, una sum, conversor.

Σύοφρυς, υος, ὁ, ἡ, juncta supercilia habens: superbus, arrogans. Interdum tristis. Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.

Συοχὴ, ῆς, ἡ, anxietas: cohærentia, conjunctio, coagmentatio. a συνέχω, constringo.

Συνοχωκόσε, coarctari, in angustum coeuntes, nom. dual. perf. part. act. Attice pro συνοχηκότε. Atticorum enim est η vertere in ω, & Jon. rejicitur augmentum. a verbo συνοχέω, fut. ήσω, perf. συνώχηκα. quod a συνοχὴ, coarctatio, angustia. hoc a συνέχω, constringo. Th. ἔχω, habeo. Hesych.

vero

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

vero ex σωτίχω derivari innuit: nam ex εἴχω, fit præt. med. ϝχω, & Attice reduplicatis initialibus præsentis ἔχωκα.

Σωτομεῖν, Jonic. pro Σωτέμειν, concidere. itineris compendio uti.

Σωτπευσαι, Æolic. pro συντενύσας, a. 1. part. act. verbi σωτπενύω, idem ac σωτείνω, tendo, vergo.

Σώτοξις, εως, ἡ, constructio, series, ordo, compositio, acc. sing. σώτοξιν. quod a σωτοτέσω, construo.

Σωτοτάω, vel ἄττω, colloco, compono, instruo, in ordines digero, una cum aliis ordino. constituo: jubeo, impero, Polyb. commentor, describo, librum compono: comparo, constitutum habeo, Æschines. f. ξω. a. 1. σωτέταξα, ας, ε, præcepi. perf. σωτέτακχ. perf. passiv. σωτέταγμαι, ξαι, κται.

Σωτοτατάμενος, ε, ὁ, præs. part. pass. a σωτοτάσω, constituo.

Σωτοχύω, propero, accelero, corripio. Th. τοχύς, celer.

Σωτελεῖθειν, præs. inf. Poet. pro σωτελεῖν, conficere, efficere, parare.

Σωτέλεια, ας, ἡ, consummatio, finis: census, triburum, penfitatio. εἰς σωτέλειαν ἄγειν, vectigales facere, Demosth. Item σωτέλεια, munus in sua decuria conferendi, Demosth. contributio Papiniano. Pariter communitas, & consortium classis alicujus, & ordinis.

Σωτελέω, ῶ, finio, perficio, perago. σωτελεῖν, censeri, annumerari, Demosth. eodem tendere, pertinere, Herodian. σωτελεῖν ὁδὸν, ieum peragere, Dion. Halicarn. hist. l. 7. f. έσω. a. 1. σωτέλεσα, ας, ε, perf. σωτετέλεκχ.

Σωτελεῦντα, acc. singul. part. præs. activ. verbi ejusdem, & rhem.

Σωτέμνω, concido, abbrevio. fut. εμῶ. perf. σωτέτμηκχ. ἓν σωτεμοῦσα, unico verbo rei summam colligens, Euripid.

Σωτέτακται, 3. sing. præt. ind. pass. verbi σωτοτάσω, constituo.

Σωτετριμμένος, η, ον, contritus, a, um, perf. part. pass. verbi σωτρίβω, contero.

Σωτηρέω, observo, conservo, revereor. f. ήσω. perf. σωτετήρηκχ.

Σωτιθέναι, præs. inf. activ. σωτίθεντας, 3. plur. præs. ind. pass. a σωτίθημι, constituo.

Σωτίθημι, constituo: compono, concinno, Theophr. comminiscor, Antiph. σωτιθέναι γέλωτα, risum movere, aut irridere, Sophocl. f. σωθήσω. perf. σωτέθεικχ. a. 2. σωτέθην. præs. med. σωτίθεμαι, paciscor, consentio. perf. pass. σωτέθειμαι.

Σωτομία, ας, ἡ, brevitas, compendium; consectura. quod a σωτομοῦν, concido.

Σωτόμως, concise, breviter, adv. quod a σωτομος, ε, ὁ, ἡ, concisus.

Σωτομωτάτως, brevissime, adv. superl. a σωτόμως, breviter.

Σώτονος, ε, ὁ, contentus, concitatus, intentus, vehemens. a σωτείνω, contendo.

Σωτρέχω, concurro: assentior, confiteor, Demosth. fut. 1. med. σωθρέξομαι. a. 2. σωέδραμον. p. m. σωδέδρομα.

Σωτρίβω, contero, comminuo, confringo, quasso. fut. ψω. perf. σωτέτριφα. a. 1. σωέτριψα. aor. 1. part. act. σωτρίψας, ασα, αν. aor. 2. ind. act. σωέτριβον.

Σώτριμμα, ατος, τὸ, contritio, confractio. a perf. pass. verbi σωτρίβω, contero.

Σωτρῖψαι, a. 1. inf. verbi σωτρίβω, contero.

Σώτροφος, ε, ὁ, ἡ, una educatus. a σωτρέφω, simul educo.

Σωτροχάζειν, Poet. pro σωτρέχειν, concurrere, simul currere. Ex σων, & τροχάζω, curro. Th. τρέχω, idem.

Σωτυγχάνω, convenio, incido in aliquem, congredior, colloquor, contingo, cum dat. a. 2. σωέτυχον, ες, ε. a. 2. inf. σωτυχεῖν.

Σωτύχη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. affabilis.

Σωτυχίλων, acc. sing. Jonic. a σωτυχίλος, ας, ἡ, successus, casus. quod ex σων, & τυγχάνω, sum. hinc σώτυχον ἔργον, opus vulgare.

Σωυπακέσθαι, præs. inf. pass. verbi σωυπακόω, una subauscultо. quod ex σων, ὑπὸ, & ἀκόω, audio, f. σω, p. πακχ.

Σωυποκέωμαι, una simulo. aor. 1. ind. pass. σωυπεκείθθη, ης, η, quod ex σων, ὑπὸ, & κείνω, secerno.

Σωυπηργέω, ῶ, una operam confero, una operam navo. f. ήσω. perf. σωυπήργηκχ. quod ex σων, & ὑπηργὸς, ὸν, ὁ, ἡ, adjutor.

Σωυφαίνω, contexo, simul texo.

Σωφὸς, ὸν, ὁ, consonus, consentiens, consentaneus, pro σωφόων. ex σων, & ἀείδω, cano.

Σωωδύω, una instar puerperæ doloribus afficior, crucior. Ex σων, & ὠδύω, parturio. Th. ὀδύη, ης, ἡ, dolor.

Σωωκηκυῖα, maritata, perf. part. act. f. g. verbi σωοικέω, una versor.

Σωώμεθα, aor. 2. sub. med. 1. pl. verbi σωίεμαι, paciscor, convenio.

Σωωμοσία, ας, ἡ, conjuratio. σωωμόσιος, ε, ὁ, conjuratus, confœderatus. a σωόμνυμι, conjuro. fut. σωομόσω. perf. σωωμόμοκχ. Th. ὄμνυμι, juro.

Σωωνέομαι, coemo.

Σωωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in significatione communio. σωώνυμος, ε, ὁ, nomen commune habens. ex σων, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Σωωρὶς, Att. ξωωρίς, par equorum, aut mulorum currum trahentium. Per metaph. quodvis conjugium par, sive compar, ut amicorum. Sic Synesius dixit τὴν σωωρίδα τῶν ἀδελφῶν de fratrum concordia. a σωείρω, connecto. Camerar. a σωαείρω.

Σωωχαδὸν, confertim, continenter, adv. a σωέχω, contineo, Th. ἔχω, habeo.

Συὸς, suis, gen. sing. a σῦς, Doric. pro ὗς, sus.

Σῦρα, ας, ἡ, parvæ, vilesque lacernæ. vide σισύρα.

Συρακόσσαι, ῶν, αἱ, Doric. & Poet. pro Συράκουσαι, ῶν, Syracusæ.

Συρακῆσσαι, ῶν, αἱ, & Συράκουσαι, Syracusæ, nomen urbis. Gr. trahentes invitum.

Σύρβη, ης, ἡ, tumultus, & vox, qua subulci ad sues utuntur: item theca fistulæ. Att. τύρβη, ης, ἡ. Et hinc Lat. turba. Hinc τυρβάζω, turbas, seu tumultum excito. q. a σύω, moveo, turbo. vel a σύρω, & βάω, quia huc & illuc βαίνουσι συρόμενοι.

Σύργαστρος, ε, ὁ, serpens, in Theocr. a σύρω, traho, & γαστὴρ, quia ventrem trahit.

Συρέντες, οἱ, tracti, nom. plur. aor. 2. part. pass. a σύρω, traho. f. ρῶ. a. 2. pass. εσύρην.

Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, Syria, factum ex Assyria per aphæresin, ab Assur, hoc est progressus, qui fuit filius Semi, Συρογενὴς, ὁ, ἡ, genere Syrus.

Συρίγγων, gen. pl. a σύριγξ, γγος, ἡ, tibia. Th. συρίσσω, sibilo.

Σύριγξ, γγος, ἡ, fistula: caverna, Aristot. de mundo. Item fumitur pro cavo spinæ dorsi, quo medulla continetur, Poll. foramen rotæ, in quo vertitur axis, Eurip.

Συρικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro συρικτὴς, ὁ, fistulator.

Συρίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συρίσσω. f. ξω, sibilo, fistulo.

Συρίσδεν, & συρίσδην, Dor. pro συρίζειν, fistula ludere. Th. συρίσσω, sibilo.

Συρίσσειν, Doric. pro συρίζειν, sibilare. συρίσσῃς, pro συρίζῃς, verbi συρίζω, idem ac συρίσσω, sibilo.

Συρίσσω, vel ίττω, sibilo. hinc σύριγξ, γγος, ἡ, fistula. q. a σύρω, quippe fugendo humor σύρεται, id est attrahitur.

Συρμαίζειν, purgare potione ex aqua, & zea. συρμαισμὸς, ε, ὁ, hujusmodi purgatio.

Σύρουσα, trahens, Dor. pro σύρουσα, præs. part. f. g. a σύρω.

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœnissa, ex Syria, Phœnicibus contermina, oriunda mulier.

Συρράπτειν, consuere, præs. inf. activ. ex σων, & ῥάπτω, suo. f. ψω. præt. ἔρραφα.

Συρρέειν, 3. plur. præs. ind. verbi συρρέω, confluo, quod ex σων, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Συρρηγνύναι, confluere impetuose. Th. ῥήγνυμι, seu ῥάσσω, frango. f. ξω.

Σύρτις, εως, ἡ, Syrtis, locus arenosus in mari, in plur. αἱ σύρτεις, sunt duo sinus in mari mediterraneo periculosissimi. a σύρω, traho, quod naves attractas mergant.

Σύρφαξ, ακος, ἡ, vilis multitudo, undecunque tracta, a σύρω, traho.

Συρφετὸς, ε, ὁ, sordes corraſæ. q. contractæ, a σύρω, traho.

Σύρω, traho per pavimentum; stringo, evagino: curro, Suidæ. f. συρῶ. præt. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι. q. a σαίρω, ore sum hiante. Qui enim hiat, magnam aeris copiam attrahit. unde est σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur: & vestis caudata matronarum nobilium. σύρτης, ε, ὁ, tractor.

Σὺς, συὸς, ὁ, ἡ, porcus, sus. dativ. plur. συσὶ. ὗς, idem. ὑὰς, ᾠδος, ἡ, fucula. ὕαινα, ης, ἡ, idem. Est etiam nomen feræ.

Συσκιάσαι, a. 1. inf. act. verbi συσκιάζω, adumbro. f. άσω.

Συσπαράσσω, vel ἄττω, discerpo, lacero. f. ξω. perf. σωεσπάραχκα. a. 1. σωεσπάραξα. Th. σπαράσσω, lacero.

Συσσπούδω, studiose, & impense alicui faveo. Th. σπουδὴ. festino.

Σύσημον, ε, τὸ, commune signum. σύσημος, ε, ὁ, ἡ, consignificans. Ex σων, & σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Συσσίτοισιν, sodalibus, dat. plur. Jonic. a σύσσιτος, ε, ὁ, sodalis.

Συστᾶσες, ένος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi σωίστημι, constituo.

Συστάσεις, nom. plur. a σύστασις, εως, ἡ, constitutio, assertio, coitio, conspiratio; item cœtus. quod a σωίστημι. f. συστήσω, constituo.

Συστασιώτης, ε, ὁ, socius seditionis. Ex σων, & στασιάζω, factionibus contendo. hinc στάσις, εως, ἡ, seditio.

Συστασιώτης, ε, ὁ, qui ejusdem est factionis. vide in συστάσεις.

Συστατικὸς, ὴ, ὸν, commendatitius, a, um. a σωίστημι, commendo.

Συστaυρόω, ῶ, una crucifigo. fut. ώσω. perf. σωεστεύρωκα. perf. passiv. σωεστεύρωμαι. aor. 1. ind. pass. σωεσταυρώθην, ης, η. a. 2. part. pass. συσταυρωθεὶς, έντος, ὁ.

Συστέλλω, proprie contraho; item compono ad sepulturam, vestibus sepulcralibus obvolvo. Alii vertunt subtraho, amoveo, corripio. fut. συστελῶ. f. 2. συστελῶ. perf. σωέσταλκα. a. 1. ind. act. σωέστειλα.

Συστενάζω, una suspiro, congemisco. f. ξω. quod ex σων, & στενάζω, idem ac στένω, gemo. Th. στενὸς, ὸν, ὁ, angustus.

Συστῆσαι, a. 1. inf. act. συστήσομεν, 1. pl. fut. 1. act. verbi σωίστημι, constituo, in unum congrego. Th. ἵστημι, sto.

Συστοιχέω, ῶ, eadem serie respondeo. f. ήσω. perf. σωεστοίχηκα. quod ex σων, & στοιχέω, ordine procedo.

Συστολὴ, ῆς, ἡ, contractio. συστέλλω, contraho.

Συστρατιώτης, ε, ὁ, commilito. Ex σων, & στρατιώτης, ε, ὁ, miles.

Συστρέφω, convolvo in falcem, contorqueo, colligo, subigo. fut. ψω. a. 1. σωέστρεψα. a. 1. parr. act. συστρέψας, ασα, αν. p. m. συνέστροφα.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, convolutio, conversio, tumultuosa, & seditiosa concio, concursus. Item συστροφὴ est vitium in arboribus, cum se venæ convolverunt, & collecta, atque contorta materia veluti nodum effecit, Theophr. hist. plant. lib. 5. cap. 3. Hinc, hujusmodi collectiones & nodi in corporibus humanis συστροφαὶ appellantur, συστροφαὶ νεύρων, nervorum nodi, & concretiones. Dioſc. l. 5. c. 127. Pariter compita apud Halicarn. lib. 6. histor. dicuntur συστροφαὶ, a conversione viarum. Hinc vero multitudo, quæ in compu-

tis

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

tis coit, & consistit per circulos, & stationes, *συνοφὴ* dicitur, coitio, Actor. 19.

Συγῶ, ῇς, ῇ, constituerim, aor. 2. sub. activi verbi *συνίστημι*, constituo. a. 2. *συνέστων*, quod ex *σιώ*, & *ἵστημι*, sto, statuo.

Συγκεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi *συνέχω*, contineo. fut. *συχήσω*. perf. pass. *συνέχημαι*. a. 1. pass. *συνεχήθην*.

Συχηματίζω, configuro. fut. *ίσω*. præt. *συνεχημάτικα*. præs. pass. *συχηματίζομαι*, configuror, conformor, me accomodo. *συχηματίζεσθαι τῷ αἰῶνι τούτῳ*, ad Rom. 12. cum dat. quod ex *σιώ*, & *χῆμα*, ατος, τὸ, figura.

Σύτο, concitatus est, prorsit, 3. singul. pluſq. perf. pass. Jon. pro *ἐσέσυτο*, vel *ἐσέσυντο*, verbi *σείω*, vel *σύω*, concito. vel est 3. sing. a. 2. med. *ἐσύμην*, ῃ, ατο, & per syncop. & Jon. *σύτο*.

Σύρος, exuvium anguis, & cicadæ, pellicula rugosa: senectus: valde senex, Lycophr.

Συφορβός, οῦ, ὁ, subulcus, pro *συοφορβός*. a σῦς, sus, & φορβὴ, pabulum.

Συφοὶ, vel *συφεοὶ*, & *συφεῶν*, hara, ubi sues.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis *Σύχλιτων*, Sychar. Hebr. mercenaria.

Συχὶμ, ἡ, nomen urbis *Σύχλιτων*, Sychem. Hebr. dorsum.

Συχνὸς, ὴ, ὸν, creber, multus, frequens, *συχνὸν τῆ βίῳ*, vitæ bona pars, Plato in Epist. *σῖτα συχνὰ*, census copiosus, Aristoph. hinc *συχνῶς*, crebro, assidue, frequenter.

Σύω, quatio, concutio, moveo, ut *σείω*.

Συώδης, ἐος, ὁ ἡ, suillus, porcinis moribus, sordidus.

Συῶν, aprorum, gen. plur. a σῦς, *συὸς*, ὁ, ἡ, sus.

Σ Φ.

Σφ', pro *σφὲ*, nom. & acc. dual. ab ὅ, οἵ, sui.

Σφαγαρὸν, ὰ, τὸ, ensis. a *σφάζω*, jugulo.

Σφαγεὶς, ἐντος, ὁ, trucidatus, aor. 2. part. passiv. verbi *σφάζω*, seu *σφάττω*, jugulo. f. ξω. a. 2. ind. pass. *ἐσφάγην*.

Σφαγὸς, ἑως, ὁ, occitor, jugulator: gladius, Sophocl. in Ajace. Th. *σφάζω*, jugulo.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, mactatio, cædes, epulum, Demosth. jugulum. *σφαγὴν προτείνων*, jugulum protendens, Plutarch. in Galba.

Σφάγιον, ὰ, τὸ, victima. Item vas, quod supponitur hostiæ, dum jugulatur, & quo sanguis excipitur. Hinc *σφαγιάζεσθαι*, hostias mactare.

Σφαδάζω, fut. σω, pedes agito, cum tractu quodam salio: palpito, discrucior, Soph. fatisco, vacillo. Dicitur etiam equus *σφαδάζων*, cum glomerat gressus, & stare nequit. Hinc *σφαδασμὸς*, ὁ, cum quis pedes jactat.

Σφάζω, seu *σφάττω*, jugulo, macto, lanio, immolo. f. ἄξω. p. χα. a. 2. *ἔσφαγον*.

Σφαῖρα, ας, ἡ, sphæra, globus, pila, folliculus. Hinc *σφαιρικὸς*, ὴ, ὸν, ad sphæram pertinens, globosus. *σφαιριστήριον*, ου, τὸ, locus, in quo pila luditur. *σφαιρόω*, in globi modum rotundum facio.

Σφαιρίδιον, in modum pilæ, instar globi. Th. *σφαῖρα*, sphæra.

Σφαιροειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, globosus. Ex *σφαῖρα*, sphæra, & *εἶδος*, εος, τὸ, forma, species. Th. εἶδω, video.

Σφαιρόω, in globi modum rotundum facio.

Σφάκελος, ου, ὁ, gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ. puto a *σφάζω*, quia necata fere, & mortua est pars illa affecta, a *σφάκος*. Hinc *σφακελίζω*, sphacelo laboro. Est etiam *σφάκελος*, medius digitus.

Σφάκος, ου, ὁ, salvia, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, Sphacteria.

Σφαλῆναι, lapsum esse, a. 2. inf. passiv. verbi *σφάλλω*, everto. f. λῶ. p. *ἔσφαλκα*. a. 2. *ἔσφαλον*.

Σφάλλουσι, Dor. pro *σφάλλουσι*, 3. plur. præs. act. a *σφάλλω*, fallo.

Σφάλλω, supplanto, everto, fallo, seduco, circumvenio, decipio. fut. αλῶ. Hinc *σφαλερὸς*, ὰ, ὸν, lubricus, instabilis. *σφάλμα*, ατος, τὸ, scabellum. *σφαλὸς*, ἡ, ὸν, minime lubricus, rutus. *ἀσφαλὴς*, ὲς, ἡ, securitas.

Σφὲς, Dor. pro *σφὶν*, ὁ, vespa.

Σφάξαι, trucidasse, a. 1. inf. act. *σφάξας*, a. 1. part. verbi *σφάζω*, vel *σφάττω*, jugulo. fut. ξω.

Σφάξουσι, 3. plural. aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Σφαραγοῦντο, Dor. & Jon. pro *ἐσφαραγῶντο*, 3. pl. imperf. pass. verbi *σφαραγάω*, gutture sonum edo. Th. *σφάραγ-*.

Σφάραγ-, & *σφάραγγ-*, ος, ὁ, sonus, qui gutture emittitur; item guttur. q. a φάρυγξ, guttur.

Σφὲ, & *σφωὶ*, nom. dual. ab ὅ, sui: & *σφὶ*, Dor. pro *αὐτὰ*, ipsa, & pro *αὐτὸν*.

Σφέας, illos, Jon. pro *σφᾶς*, acc. plur. ab ὅ, sui. vide in ὅ. *σφέα*, Jon. pro *αὐτὰ*.

Σφεδανὸς, ὴ, ὸν, vehemens, terribilis, intensus, acer, durus, festinus. q. a *σπεύδω*, festino.

Σφέες, nom. pl. ab ὅ, sui. & pro *αὐτοὶ*.

Σφέων, Jon. & Poet. pro *σφῶν*, gen. plur. ab ὅ.

Σφήλας, αντος, τὸ, scabellum, lignum cavum, sedes humilis.

Σφήλακα, ατ-, τὸ, flos lentisci, vel ilicis.

Σφηνόκαυλ-, ος, ὁ, acer arbor. hinc *σφενδάμνιν-*, acernus: item durus, firmus.

Σφενδόνη, ης, ἡ, funda, qua lapides violenter jaci queunt. Item pala annuli. Plato l. 2. de Rep. Pariter pars oculi alba. Est & erurum obligaculum: aliquando vertitur subligaculum. Ulpiano est fascia pedalis. hinc *σφενδονάω*, & *έω*, fundam torqueo. *σφενδονίτης*, & *σφενδονήτης*, ου, ὁ, funditor.

Σφερωτῆρ-, Gen. 14. vers. 23.

Σφέτερ', pro *σφέτερα*, nom. pl. n. g. *σφέτερος*, gen. plur. Æol. pro *σφετέρων*. Th. ὅ, se, acc. sing. ab ὅ, sui.

Σφετέρῳ, acc. sing. Jon. f. g. a *σφέτερ-*, ρα, ον, suus, a, um. dat. plur. *σφετέροισι*, & Jon. f. g. *σφετέρῃσι*, th. ejusdem.

Σφετερίζω, meum facio, interverto, meum affero, mihi vendico, mihi assumo. Xenoph. emergor, ascisco, Nazian. *σφετερισμὸς*, usurpatio. ab eodem them.

Σφέων, Jon. pro *αὐτῶν*, ipsorum.

Σφηκόω, ῶ, in angustum ex lato contraho, revincio: exploro: obstruo, Diosc. l. 5. c. 86. *ἐσφηκώσατο*, Dor. & Æolic. pro *ἐσφηκώθη*, 3. plur. imperf. passiv. Th. *σφῆξ*, ὁ, vespa.

Σφήλαι, movere, a. 1. inf. act. *σφῆλαι*, fallus, a. 2. part. act. verbi *σφάλλω*, verto. f. λῶ. a. 1. *ἔσφηλα*.

Σφηλὸς, ὴ, ὸν, facile mobilis, obliquus, densus: agilis. Hesych. a *σφάλλω*, supplanto.

Σφηὼ, ὼσος, ὁ, cuneus, quo ligna scinduntur. Apud Aristophanem instrumentum torquendi, quo veritas exprimitur. A Latinis fidiculæ dicuntur.

Σφῆξ, ηκὸς, ὁ, vespa, crabro, fucus.

Σφηνῶ-, ῶ, ὸ, acer, vel acris.

Σφὶ, & *σφιν*, pro *σφίσι*, & pro *αὐτοῖς*, ipsis. Nam Poetæ pro *σφίσι*, dat. plur. utuntur dual. *σφὶν*, per apocop. *σφὶ*, & per aphæresin *φὶν*. Th. ὅ, se.

Σφίγγ', pro *σφίγγα*, accus. sing. a *σφίγξ*, γγὸς, ἡ, Sphinx, nomen variis cujusdam alatæ, virginea facie, reliquo corpore leoni similis; quæ responsa consulentibus intellectu difficilia reddebat. Th. *σφίγγω*, stringo.

Σφίγγω, stringo, constringo, amplector, arceo, cogo. f. ξω. q. a *σπάω*. Non est strictio, nisi ubi prægressa est tractio. hinc *σφιγγὰ*, ας, ἡ, parsimonia. Σφὶγξ, γγὸς, ὁ, Sphinx: item qui ænigmatice loquitur.

Σφίγξω, constrinxisse, a. 1. inf. act. verbi *σφίγγω*. f. γξω, a. 1. *ἔσφιγξα*.

Σφὶν, ipsis, dual. vel dat. plur. pro *σφίσι*, ab ὅ, sui. Th. ὅ, se.

Σφοδρὸς, ὴ, ὸν, vehemens, validus, acer, acerbus, vegetus, violentus, molestus, truculentus.

Σφοδρῶς, vehementer. adv. a *σφοδρὸς*.

Σφὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro *σφέτερ-*, suus, quod ab ὅ, sui. Th. ὅ, se.

Σφὼ, gen. sing. a *σφὼς*, suus.

Σφωγίζω, signo, obsigno. fut. ίσω. perf *ἐσφώγικα*. a. 1. *ἐσφώγισα*. a. 1. *ἐσφράγισα*. a. 1. imperat. activi *σφραγισον*, άτω. a. 2. sub. act. *σφραγίσω*, ῃς, ῃ. perf. pass. *ἐσφράγισμαι*. a. 1. ind. pass. *ἐσφραγίσθην*, ῃς, ῃ. a. 1. med. *ἐσφραγισάμην*, ω, ατο. Th. *σφραγὶς*, *ἰδ-*.

Σφραγὶς, *ἰδ-*, ὁ, ἡ, sigillum, signum, annulus, quo figilla imprimuntur, signatorius annulus, seu gemma. *σφραγίδα βάλλειν*, sigillum imprimere, Aristoph. baltheus Luciano, symbolum, & nota impressa Herodoto, terra Lemnia, quæ etiam hodie obsignatur, Diosc. l. 5. c. hinc *σφραγίζω*, signo, obsigno. f. *ίσω*.

Σφραγίσασθε, σί, nom. plur. a. 1. part. act. *σφραγίσης*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi *σφραγίζω*, obsigno.

Σφραγὶς, Jon. pro *σφραγὶς*, sigillum.

Σφριγάω, ῶ, cresco, turgeo, sum vegetus, & corpore bene habito, lascivio.

Σφύζω, salio, pulso, mico, palpito, desiderio æstuo, quasi a *φυσάω*, inflare. hinc *σφυγμὸς*, ὲ, ὁ, pulsus. *σφύξις*, εως, ἡ, idem.

Σφῦρα, ας, ἡ, malleus, quo occantur glebæ. *σφυρὸν*, ῦ, τὸ, malleolus, pedis extremitas, & pro imis montium partibus. in plural. τὰ *σφυρά*.

Σφυρηκόπας, ᾶ, ὁ, malleator, faber. a *σφῦρα*, ας, ἡ, malleus, & *κόπος*, ὲ, ὁ, labor. Th. *κόπτω*, seco. f. ψω. p. m. *κέκοπα*.

Σφύσθαι, Dor. pro *σφύζειν*, palpitare.

Σφωὶ, *σφὶ*, nom dual. ab ὅ, sui. The. ὶ, se.

Σφῶϊ, nom. dual. *σφῶϊν*, gen. dual. a *σὺ*, tu. Sed *σφωΐν*, gen. dual. ab ὅ, sui.

Σφωϊτερ-, suus, aliquando tuus, & vester. a *σφωΐ*, vel *σφῶϊν*.

Σ Χ.

Σχαδὼν, όν-, ὁ, animal pennis, & pedibus carens: cella, vel soboles apum. Item jactus quidam tesserarum. *σχαδόνες*, οἱ, favi.

Σχαλὶς, *ἰδ-*, ἡ, varus, paxillus, furcula attollendis retibus. q. *σκάλιξ*.

Σχάσσαι, Æol. pro *σχάσαι*, a. 1. part. act. m. g. verbi *σχάζω*, cohibeo, inhibeo. *σάω*. a. 1. *ἔσχασα*. Th. *σχάω*, idem.

Σχασθείμεν, impellerer, a. 1. opt. pass. ver. bi *σχάω*, vel *σχάζω*, impello. fut. *άσω*. a. 1. pass. *ἐσχάσθην*.

Σχάω, scarifico, scalpo, aperio, laxo, demitto, deduco, transfero, cohibeo. E & *σχάζω*. Ducam a *σκάω*, id est, *ξω*, seco.

Σχὲ, habe, a. 2. imperat. act. verbi *ἔχω*, habeo. a. 2. *ἔσχον*.

Σχεδὴν, ῃ, ἡ, tabula, in qua scribimus proprie ex tempore. a *σχεδὸν*, illico.

Σχεδὸν, prope, sensim, pedetentim. retento gressu. ab *ἔχω*, retineo.

Σχεδίως, adverb. cominus: prope, ferè a *σχεδ-*, subitarius.

Σχεδ-, ὸς, ὸν, subito factus, simplex, inelaboratus. *τὸ σχεδίως*, opus tumultuarium, & ex tempore, Hermog. Hinc *σχεδιάζω*, ex tempore facio. *σχεδίασμα*, ατος, τὸ, opus ex tempore factum. *αὐτοσχεδιάζω*, ὸς, ὸν, ex tempore factus. *αὐτοσχεδιασὶ*, ex tempore.

Σχέθε, habe, præs. imperat. vel est sing. imperf. pro *ἐσχέθε*, verbi *σχέθω*, habeo. a *σχέω*. Th. *ἔχω*, idem.

Σχεθὼν, ὼντος, ὁ, a. 1. part. passiv. verbi *ἔχω*, habeo. fut. *ξω*, & *σχήσω*. a. 1. pass. *ἐσχέθην*.

Σχεθόμην, Jon. & Dor. pro *σχέθω*, habere, præs. inf. verbi *σχέθω*, pro *ἔχω*.

Σχέθω, habeo, detineo, teneo, cohibeo, coerceo, reprimo, Odyss. ξ.

Σχελίδες, αἱ, laterum carnes, & pulpa oblongæ. Aristot. *ἱππ.*

Σχέμεν, Jon. seu Dor. pro *σχεῖν*, aor. 2. inf. act. verbi *ἔχω*, habeo.

Σχὲς, Jonic. pro *σχὲ*, tene, a. 2. imperat. med. verbi *ἔχω*, habeo. aor. 2. med. *ἐσχόμην*.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σχε-

Σχεϱῷ, Poet. adv. pro ἐφεξῆς, deinceps, ordine, prope, juxta. Formant a σχέδιος, subito factus. hinc in dat. σχεδίῳ, & per syncopen σχέδῳ, & κατὰ τροπὴν τοῦ δ in ϱ, & accentu mutato, factum σχεϱῷ.

Σχές, habeto, a. 2. imperat. act. ab eodem verbo.

Σχέτλιος, ου, ὁ, durus, irrequietus, infelix, miserabilis. ὦ σχέτλιε ἀνδρῶν, o hominum miserrime, Aristoph. indignus, Aristoph. in Plut.

Σχέτο, tenebatur, Jon. pro ἔσχετο, 3. sing. a. 2. med. verbi ἔχω.

Σχέω, habeo, teneo, detineo, tolero, reprimo, cohibeo, prohibeo, abstineo. σχῶ χάριν τῷ Θεῷ, Deo gratiam habeo, Isocr. hinc σχέσις, habitudo. σχῆμα, habitus.

Σχῆμα, ατος, τὸ, forma, figura, persona, habitus, gestus, species, vultus, Xenoph.

Σχήσειν, fut. 1. inf. act. σχήσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi σχέω, inusitat. pro ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω.

Σχίδος, assula, a σχίζω, findo.

Σχίζῃσι, dat. plur. Jon. a σχίζη, ης, ἡ, scissura. Th. σχίζω, findo.

Σχίζω, findo, scindo, disseco. fut. ίσω. p. ἔσχικα, perf. pass. ἔσχισμαι. σχίζειν ξύλα, scindere ligna, Xenoph. l. 1. Pæd.

Σχινδαλμὸς, ου, ὁ, assula: frustum τῷ σχίζειν ablatum: fissura.

Σχῖνος, ου, ἡ, lentiscus, arbor. Est etiam herba bulbosa, scilla, vel squilla Varroni.

Σχίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a σχίζω, findo. f. σω. p. ἔσχικα.

Σχισθῆναι, scissum esse, a. 1. inf. pass. verbi σχίζω, scindo.

Σχίσμα, ατος, τὸ, fissura, diffidium, dissensio: fissio. ab eodem them.

Σχίσας, ὁ, conscindens, gem. ας, pro σχίσας, a. 1. part. act. a σχίζω, findo, f. ίσω.

Σχοίατο, continerent, Jon. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. optat. med. verbi ἔχω, habeo.

Σχοίην, haberem, Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusdem.

Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco plexus: penis, sive veretrum, Aristoph. in Vesp. Hinc σχοινίζεσθαι, obscœne, turpiterque aliquid agere, Athen. l. 14.

Σχοῖνος, ου, ἡ, vel ὁ, juncus, funis e junco. Hinc σχοινίζω, fune metior, circumscribo, & finio. σχοίνων συμβολεῖς, qui e junco funes nectunt, & storeas.

Σχοῖνος, pro mensura 60. stadiorum. Est vox Ægyptiaca; nempe duplex parasanga.

Σχοινοτενής, ὁ, ἡ, funibus extensus, longus, rectus. σχοινοτενὲς κατὰ πόλιν ποιοῦνται, rectum limitem juxta urbem faciunt.

Σχοῖντο, 3. plural. aor. 2. opt. med. verbi ἔχω, habeo.

Σχολάζοι, otiosus esset, 3. singul. præs. optat. verbi σχολάζω, otior.

Σχολάζω, otior, vaco, cum dat. f. άσω. perf. ἐσχόλακα.

Σχολαίτερα, seu ον, adverb. tardius, segnius. Th. σχολὴ, otium.

Σχολὴ, ῆς, ἡ, otium, vacatio, lucubratio. Item schola. Hinc σχόλιον, ου, τὸ, glossema.

Σχόμενος, ὁ, qui tenuit, a. 2. part. med. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. med. ἐσχόμην.

Σχοῦ, habe, a. 2. imperat. med. verbi ejusdem.

Σχῶ, a. 2. sub. act. Alii volunt esse fut. 2. ind. act. verbi ejusdem.

Σ Ω.

Σωγένης, εος, ὁ, proprium viri nomen, Sogenes.

Σώεσκε, Jon. pro ἔσωε, servabat, 3. sing. imperf. act. verbi σώω, idem ac σώζω, servo. Th. σόος, salvus.

Σώην, acc. sing. fœm. g. a σῶος, idem ac σῶς, idem ac Thema σόος, ου, ὁ, salvus.

Σώζει, 3. sing. ind. act. σώζοι, servet, 3. sing. optat. præs. verbi σώζω, servo. quod vide.

Σωζόμενος, ου, ὁ, & in dat. plur. Jonic. σωζομένοισι, præs. part. pass. verbi σώζω, servo.

Σώζω, εις, ει, servo, libero, custodio, tueor. fut. σω. perf. σέσωκα. a. 1. ἔσωσα. a. 1. imperat. act. σῶσον, serva. a. 1. sub. σώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. σέσωσμαι. a. 1. pass. ἐσώθην. præs. part. pass. σωζόμενος, servandus, & in dat. plural. Jon. σωζομένοισι. Th. σόος, ου, ὁ, salvus.

Σωθεὶς, ὁ, servatus, a. 1. part. pass. verbi σώζω, servo. a. 1. pass. ἐσώθην.

Σωθῆναι, a. 1. inf. pass. σωθησόμεθα, 1. pl. & σωθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. pass. verbi σώζω, servo.

Σωκέω, possum, valeo. a σῶς, sanus. Th σόος.

Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro Σωκλείδης, ου, ὁ. Est autem πατρωνυμικὸν, ἀντὶ τοῦ κυρίου, Σωκλῆς, έος, ὁ.

Σῶκος, ου, ὁ, servator, Mercurii epitheton pro σωσίοικος. a σόω, servo, & οἶκος, domus.

Σωκράτης, εος, ους, ὁ, Socrates, vocat. ὦ Σώκρατες. Hinc Σωκρατικὸς, ου, ὁ, Socraticus.

Σωλὴν, ῆνος, ὁ, canalis, fistula, tubus. quia σώζει λίαν scilicet aquam, ne diffluat. σωλὴν μηχανικὸς, instrumentum, quo utuntur medici in luxationibus, Galen. Item σωλὴν, vertebratum velut canalis, quo continetur medulla, Poll.

Σῶμ', pro σῶμα, corpus.

Σῶμα, ατος, τὸ, corpus. dat. σώματι. nom. pl. σώματα, corpora: servi. q. σῶον αἷμα, sanus sanguis. Vel a σώζω, servo, quia animam servat: vel quia σώζει τὸ αἷμα. sanguinem servat. Hinc σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum. σωματικὸς, ου, ὁ, corporalis. σωματοποιέω, corpus esse facio.

Σωματικὸς, ἡ, ὸν, corporeus, a, um. hinc σωματικῶς, adv. corporaliter. ab eodem them.

Σώπατρος, ου, ὁ, nomen viri, Sopater. Gr. salvus pater.

Σώρακος, vasis genus, in quo histrionum supellex, Poll. a σωρὸς, quia in eo quædam σωρεύονται, acervantur.

Σωρεύσασα, a. 1. part. activ. fœm. gen. verbi σωρεύω, coacervo.

Σωρεύω, coacervo, colligo, cumulo, congero acervatim, onero, obruo. fut. εύσω. perf. σεσώρευκα. perf. pass. σεσώρευμαι. Them. σωρὸς, ου, ὁ, acervus.

Σωρὸς, ου, ὁ, acervus, fascis, strues, cumulus. Hinc σωρεύω, cumulo. f. σω. σωρηδὸν, acervatim, cumulatim, adv.

Σῶς, ῶ, ὁ, & ἡ, integer, salvus. ex σόος, idem ac σέος, & contracte σῶς, ὁ, ἡ, & neutr. σῶ.

Σῶσαι, servasse, a. 1. inf. act. σώσασα, aor. 1. part. act. fœm. g. σώσασθαι, a. 1. inf. med. verbi σώζω, servo.

Σώσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri, Sosthenes. Gr. cui vires sunt integræ.

Σῶσι, servant, per crasin pro σώζουσι, vel σώουσι, a σώζω, servo.

Σωσίπατρος, ου, ὁ, nomen viri, Sosipater. Gr. conservatio patris.

Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act. σώσων, f. 1. part. act. verbi σώζω, servo.

Σῶστρον, ου, τὸ, merces, quæ datur medico ob sanationem. a σώζω, servo. Th. σόος, salvus.

Σώτειρα, ας, ἡ, Poet. pro σώζουσα, ης, ἡ, servatrix, liberatrix.

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator, salvator. σώτειρα, ἡ, servatrix. σωτηρία, ας, ἡ, salus. σωτήριος, ου, ὁ, ἡ, salutifer. σωτήριον, ου, τὸ, salus.

Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotæ, quod radios in se σώζει. q. a. σείω, agito.

Σώφρον', pro σώφρονα, accusat. singul. a σώφρων, ονος, ὁ, temperans, quod ex σόος, vel σάος, & contracte σῶς, sanus, & φρὴν, mens.

Σωφρονέω, ῶ, sum sobrius, sana mente sum præditus, modestus sum, & temperans. εἰς ἀφροδίτην σωφρονῶ, sum casta, Eurip. σωφρονῶ πρὸς σὲ, erga te sum modestus, Xenoph. f. ήσω. p. σεσωφρόνηκα.

Σωφρονὴ, ῆς, ἡ, Sophrone prop. nomen.

Σωφρονίζω, doceo sapere, bonis moribus imbuo, moderor, cohibeo, compesco, fut. ίσω. p. σεσωφρόνικα. perf. pass. σεσωφρόνισμαι: unde σωφρονισμὸς, ου, ὁ, sanitas animi, castigatio, emendatio, Ex σόος, sanus, & φρὴν, mens.

Σωφρονίσκος, ου, ὁ, Sophroniscus.

Σώφροσι, temperantibus, dat. plur. a σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans. gen. pl. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, temperanter, adverb. ab iisdem them.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, temperantia, sobrietas, verecundia, pudicitia. item mentis sanitas, ab iisdem them.

Σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans, castus, pudicus, honestus. gen. plur. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, adverb. temperanter. Ex σόος, contracte σῶς, sanus, & φρὴν, mens.

Σώχω, tero, lævigo. a σείω, quatio.

Τ Α.

T Est decima nona litera. Et in numeris trecentorum signum est. Attici ea pro σ utuntur, & τ, Jon. pro θ, Dor. pro κ.

Τὰ, hæc, τάγε, τάδ', τάδε, cum Enclit. nom. plur. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Et τὰ, Dor. pro τί. Tum τᾷ, Dor. pro τῇ, τᾷδε, pro τῇδε.

Ταβιθὰ, ἡ, nom. mul. Tabitha. Syr. caprea, dama. Ταβιτὶ, Scythice Vesta nominatur.

Τάγγη, ης, ἡ, rancor: cum vigor naturalis perit, & res τήκεται, mollescit. τάγηνον, sartago, in qua aliquid τήκεται, liquescit. Hinc ταγγὸς, ου, ὁ, rancidus. ταγγίζω, rancidus fio.

Ταγεὶς, ὁ, constitutus, a. 2. part. pass. a τάσσω, ordino. f. ξω. a. 2. pass. ἐτάγην.

Ταγκίστρῳ, Att. & Dor. pro τῷ ἀγκίστρῳ.

Ταγὸς, ου, ὁ, dux, præfectus, qui τάσσει aliquid. Item magistratus summus in Thessalia. Xenoph.

Τάγμα, ατος, τὸ, ordo, acies, agmen, turma, legio, cohors, pensio certa, Aristot. 2. Oecon. τάγματα ἀνατιθέναι ἐν τῷ ἱερῷ, res quasdam certas, & definitas in templo dicare.

Τάζω, extendo, ab inusit. τάω, capio. a. 2. ἔταγον. unde a. 2. part. Jon. τεταγὼν. Th. τείνω, tendo. f. ενῶ, perf. τέτακα, a. 1. pass. ἐτάθην.

Ταθεὶς, ὁ, extensus, a. 1. part. pass. verbi τείνω, extendo, a. 1. pass. ἐτάθην.

Ταθῶσι, intendantur, 3. plur. a. 1. sub. pass. verbi ejusdem.

Ταὶ, Jon. pro αἱ, & Dor. pro αἱ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ου, ἡ, Stephanus περὶ πόλεων docet, & urbem, & promontorium, & portum ita vocari.

Τάκεαι, Dor. & Jon. pro τήκεαι, & hoc pro τήκῃ, 2. sing. præs. pass. verbi τήκω, Dor. pro τάκω, liquefacio. f. ξω.

Τακεὶς, έντος, ὁ, liquefactus, a. 2. part. pass. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Τακερὸς, ὰ, ὸν, quod liquescit, molle est. a τήκω, liquefacio.

Τακήσομαι, fut. 2. pass. verbi ejusdem.

Τακτὰ, demensum. a τακτός.

Τακτὸς, ἡ, ὸν, statutus, a, um. Them. τάσσω, ordino.

Ταλαεργὸς, ου, ὁ, qui patienter opus facit, laboriosus, patiens laborum, gen. pl. ταλαεργῶν. a τάλας, ανος, ὁ, miser. Th. ταλάω, suffero, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Τάλαθος, ου, ὁ, Talathus, nomen proprium.

Ταλαϊονίδας, α, ὁ, Dor. pro Ταλαϊονίδης, ου, ὁ, ὁ Ταλαοῦ παῖς, id est, Adrastus, Talai filius.

Ταλαιπωρέω, miser sum, laboro, fatigor, vexor, mecum misere agitur, Thucyd. οὐ βούλομαι ταλαιπωρεῖν, recuso ærumnas, Demosth. Item fatigo, crucio, affligo, Isocrates. τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς, nos afflixit.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miseria, ærumna, afflictio, molestia. a ταλαίπωρος, miser.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ser. quod ex ταλάω, seu τλάω, vel τλῆμι, suffero, & πῶρος, ϗ, ὁ, luctus.

Ταλαπάρδιος, ϗ, ὁ, magnanimus, qui multa animo sustinet. ex ταλάω, suffero, & καρδία, ας, ἡ, cor.

Τάλας, miser, vocat. sing. a τάλας, αντος, ὁ, miser. Th. ταλάω, suffero.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentarius, a, um, talentum suo pondere æquans. Th. τάλαντον, talentum.

Τάλαντον, ϗ, τὸ, statera, libra, lanx, trutina, pondus 125. librarum, talentum. q. a ταλάω, fero; statera enim fert, seu sustinet pondus. Hinc ταλαντιαῖος, seu ταλαντιαῖος, ϗ, ὁ, talentum æquans.

Τάλαρος, ϗ, ὁ, qualus, calathus vimineus, in quo lana, & fusi. in accus. plur. ταλάρνς, & Dor. ταλάρως, cistas. Th. ταλάω, suffero.

Τάλας, ανος, ὁ, miser, laboriosus, Aristoph. voc. ὦ τάλαν. Th. ταλάω, suffero.

Ταλασία, lanificium, textura. Poll. forte quo τάλας, miser se sustinet. Nam ταλασίον, lana: id, circa quod ταλασία occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ, æruminosus, cujus pectus omnia tolerat. Ex ταλάω, sufero, & φρήν, mens.

Ταλαύρινος, ϗ, ὁ, audax, fortis, prudens: in adversis patiens, miser, Iliad. δ. ταλαύρινον, adverb. audacter. a ταλάω, suffero.

Ταλάω, suffero, perpetior, sustineo, possum, audeo. ἐτάλασε λώτρων, toleravit ministrum, Lascar.

Ταλθύβιος, ϗ, ὁ, nomen proprium, Talthybius.

Τάλιθα, ἡ, nomen ἄκλιτον. Syriace, Talitha, puella, Marc. 5. 41.

Τάλις, ιδος, ἡ, virgo nubilis. q. ταλῶν ἄνδρα, viri potens. Item nymphæ nomen.

Τάλλα, pro τὰ ἄλλα, plural. n. g. ab ἄλλος, alius.

Ταμὰ, pro τὰ ἐμὰ, mea, nom. plural. n. g. ab ἐμὸς, meus. Th. ἐγὼ, ego.

Ταμάλιστα, Jon. maxime: adverb. idem ac μάλιστα.

Τᾶμαται, Poet. Att. & Dor. pro τὰ ἤματα, dies.

Τάμε, scidit, Jon. pro ἔταμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, & Dor. τάμνω, scindo. f. ταμῶ. a. 2. ἔτεμον. perf. τέτμηκε. p. m. τέτμα.

Τάμεῖ, Jon. pro ταμεῖ, 3. singul. fut. 2. act. verbi ejusdem. Sic ταμέειν, pro ταμεῖν, a. 2. inf. act.

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, seco.

Ταμεῖον, ϗ, τὸ, conclave, promptuarium, cella, penu, pro ταμίειον. Th. ταμίας, seu ης, ϗ, ὁ, promus condus, dispensator.

Ταμέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τέμνω, scindo.

Ταμεσίχρως, ους, ὁ, incidens corpus. in Iliad. τέμνων τὸν χρόα. a τέμνω, seco. & χρόα, ϗ, ὁ, & contracte χρώς, χροός, χροΐ, &c. cutis cum carne subjecta. Th. χρόα, ας, ἡ, color.

Ταμίας, ϗ, ὁ, promus condus, dispensator, quæstor, qui ærario præest, domus œconomus, arbiter. Hinc ταμιεύω, sum promus condus, quæstoris munus obeo.

Ταμιεῖον, ϗ, τὸ, conclave, idem ac ταμεῖον.

Ταμίη, ης, ἡ, proma, dispensatrix. a ταμίας, promus condus.

Τάμισος, ϗ, ὁ. coagulum, πυτία, Hesych. vel pellis hirco recens detracta. a τάμνω, seco.

Τάμνεν, dividebat, Jon. pro ἔταμνε, 3. sing. imperf. verbi τάμνω, Dor. & Jon. pro τέμνω, seco.

Ταμεῖν, seco, Dor. pro τέμνω.

Ταμος, Dor. pro τῆμος, tum, tunc.

Ταμῶ, incidam, f. 2. ind. act. verbi τέμνω, seco. aor. 2. ἔταμον. a. 2. part. ταμών.

Τάν, Dor. pro τὴν, vel ἣν. sed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, quarum.

Τανάηξ, ακος, ἡ, vas æreum, in quo condiebant carnes. q. a τανύω κρέας. Th. τείνω, extendo.

Τανάντιον, pro τὸ ἐναντίον, ab ἐναντίος, contrarius, adversus. Them. ἀντὶ, pro, contra.

Τανὲς, ές, extensus, porrectus, protentus, extentus: longus, acutus, asper. τανανὴς δρυὸς, patulæ quercus, in Epigr. Th. τείνω, tendo.

Τανηλεγὴς, longum somnum afferens. faciens τὶ τανηλὲς λέγεσθαι, in longum cubare. ex τανὸς, longus, quod a τανύω, idem ac τιτάνω, seu Th. τείνω, extendo, & λέγω, cubare facio.

Τανίκα, Dor. pro τηνίκα, tunc. quod ab ἠνίκα, quum.

Τάνταλος, ϗ, ὁ, Tantalus, nomen proprium.

Ταυσθείρα, ας, ἡ, Poet. epitheton mulieris passos habentis crines. παρὰ τὸ ταυνῦν τὰς ἴθειρας, expandere capillos, seu comam. Ex τανύω, pro τείνω, tendo, & ἴθειρα, ἡ, coma.

Ταυύκνης, εος, ὁ, ὁ, longam habens cuspidem, extensus in acutum. quod a τανύω, idem ac τείνω, extendo, & ἄκνη, cuspis.

Ταυῦν, nunc, in præsentia. adv. alias τὰ νῦν.

Ταυύοντο, extendebantur, 3. plur. imperf. passi. verbi τανύω, idem ac τείνω, extendo. Et pro ago, impello.

Ταυύπεπλος, ϗ, ὁ, longum habens peplum, vel vestem, Iliad. γ. πλατὺν ταυύπεπλον, placenta intumescens, apud eundem, in βατραχομυομαχ. a τανύω, idem ac τείνω, extendo, & πέπλος, ὁ, vestis muliebris.

Ταυύπτερος, ον, ὁ, Poet. per syncop. pro ταυυπέτηρος, habens alas extensas, alis patentibus volans.

Ταυυπτερύγεσσι, velocibus, dat. pl. Jon. & Poet. a ταυυπτέρυξ, υγος, idem ac ταυύπτερος, cui alæ sunt extentæ. Quod ex τείνω, extendo, & πτερὸν, ον, τὸ, ala.

Ταυύῤῥιζος, expandens radices. Epitheton arboris. a τανύω, pro τείνω, tendo, & ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Ταυυσθὲς, έντος, ὁ, a. 1. part. passiv. verbi τανύω. f. ύσω. extendo. a. 1. pass. ἐτανύσθην. Th. τείνω, idem.

Ταυυπίτερος, expandens alas. avium epitheton. ex τανύω, pro τείνω, extendo, & πτερὸν, ὸν, τὸ, ala.

Τάνυσαν, 3. plur. τάνυσε, 3. sing. Poet. a. 1. ind. activ. verbi τανύω, idem ac τείνω, extendo.

Ταυύσφυρος, ον, ὁ, ἡ, procera: talos extendens, velox, Hesiod. ex τανύω, pro τείνω, & σφυρὸν, οῦ, ἡ, malleolus pedis.

Ταυύτριχα, hirsutam, acc. sing. a ταυύθριξ, qui laxo capillo est. a τανύω, seu τείνω, tendo, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Τάξις, εως, ἡ, ordo, acies, agmen, pugnandi locus, statio: centuria, Aristot. de mundo. locus, loci dignitas, situs, conditio, Plutarch. in Galba. officium, munus, institutum, Demosth. τάξιν τάξασθαι, certum modum præscribere, Plato 8. de Leg. εἰς τάξιν, per ordinem, Xenoph. τάξις, numeratur etiam inter figuras a Rutil. Lupo in fin. l. 2. τάξις Vitruvio est ordinatio, certus, ac ratus tenor, ordinata constructio, digestio concinna. εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγαγεν ἐκ τῆς ἀταξίας, Plato in Timæo, ex inordinato in ordinem adduxit, Cicero. Inde τακτόω, jubeo in acie colloco. f. ώσω.

Ταπεινὸς, ὴ, ὸν, humilis, plebejus, abjectus, non multum a terra surgens. Hinc ταπεινόω, humilem reddo. ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas. ταπεινωσις, εως, ἡ, idem.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, humilitas, modestia, animi demissio. a ταπεινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cujus animus est humilis.

Ταπεινόω, ῶ, humilio, deprimo, attenuo, submitto. ταπεινοῖ τὸν φθόνον, lenit invidiam, Plutarch. in Pericle. fut. ώσω. perf. τετυπείνωκα.

Ταπεινῶς, humiliter, adv. a ταπεινὸς. ταπεινῶς διείκειν τὸν αὐτὸν βίον, sordidum esse, sordide vivere, Iscr.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, humiliatio, humilitas, demissio.

Τάπης, ητος, ὁ, tapes, stragulum. τάπις, idem ac τάπης. Hesych.

Ταπρὼν, pro ταπρώτου, ut primum. Th. πρό.

Ταραξῇ, turbet, 3. sing. a. 1. sub. activ. verbi ταράσσω, turbo.

Ταραττομένων, gen. plur. part. præs. pass. verbi ταράσσω, turbo.

Ταράσσω, vel ττω, turbo, commoveo, territo, vexo, percello. f. ξω. p. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, & in 3. plur. ἐτάραξαν. præs. imperat. pass. ταράσσου, ἐσθω, perf. pass. τετάραγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τετραγμένος, η, ον, perturbatus. aor. 1. ind. passiv. ἐταράχθην. Hinc ταραχὴ, ης, ἡ, perturbatio, tumultus. q ab ἀράσσω, pulso, τ præfixo.

Ταράττεσθαι, præs. inf. pass. verbi ταράσσω, vel ττω, turbo.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turbatio, turba, tumultus, discordia. a ταράσσω, turbo.

Τάραχος, ϗ, ὁ, tumultus, turba.

Ταρβέω, timeo, tremo. f. ήσω. ταρβῶ pro τιμῶν, honorare, Suid. & Sophocl. Them. τάρβος, ους, τὸ, terror, metus.

Ταρβήσαντι, perterriti, nom. dual. aor. 1. part. act. verbi ταρβέω, timeo.

Τάρβος, ους, τὸ, stupor, timor, metus. q. per syncop. pro τάραβος, idem. q. a ταράσσω, turbo, vexo. hinc ταρβέω, paveo.

Ταργάνω, turbo. puto a ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, nexus, colligatio, laqueus, pedica. Ubi unum cum alio ταργωνται.

Ταρίχος, ϗ, ὁ, vel εος, τὸ, salsamentum piscium, caro sale condita, & exsiccata. q. a τέρω, exsicco. hinc ταριχόω, sale condio, ταριχοπώλης, salsamentorum venditor.

Ταρμύσσω, terreo, quasi ταρβύσσω, a ταρβέω.

Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

Ταρὸς, velox, q. a τάω, extendo, seu πτάω, volo, as.

Τάρπημεν, Jon. pro ἐτάρπημεν, 1. plur. 2. ind. pass. τάρπησαι, oblectari fuit, Jonic. pro ἐτάρπησας, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi τέρπω, delecto. f. ψω. a. 2. ἔτραπον.

Τάρῤῥοθος, auxiliator. q. a θαρσὲω, & θέω, qua celeriter subvenit.

Ταρσὸς, vel ταρσὸς, crates, in qua aliquid τέρσεται, id est, siccatur. Vel aliquid ταρσῷ simile: ut ala avium cum penna ei insertis. palmula remi, palmula manus, vel pedis. Est & ταρσὸς, ὸν, ἡ, nomen urbis. Syr. marmoris exploratio.

Τάρταρος, ϗ, ὁ, Tartarus, profundissimus inferorum locus, & plur. τάρταρα, inferi, Tartarus, quod a ταράσσω, turbo, terreo. Hinc ταρταρόω, in Tartarum detrudo. fut. ώσω.

Ταρταρώσαι, ῶ, in Tartarum detrudo. f. ώσω. perf. τετταρτάρωκα. a. 1. ἐταρτάρωσα. a. 1. part. act. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.

Ταρφέα, vehementer; frequenter. adv. a τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Ταρφιὲς, οἱ, nom. plur. a ταρφὴς seu ταρφὺς, ἰος, ὁ, ἡ, densus, creber. Th. τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Ταρφὲς, ὲς, ὁ, & ταρφὶς, ὁ, ἡ, densus, frequens.

Τάρφισιν, dat. plur. a τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum, sic dicta ob sylvæ densitatem.

Ταρφὴς, ἰος, ὁ, ἡ, densus. Th. τάρφος, εος, τὸ, densitas.

Ταρφύμενοι, Dor. pro ταρφθῶσαι, 2. 1. inf. pass. verbi τέρπω, oblecto, fut. ψω.

Τάρφος, εος, τὸ, densitas, peculiariter sylvæ, q. τράφος, a τρέφω, nutrio, eo quod animal nutrit. Hinc ταρφὴς, seu ταρφὺς, ἰος, ὁ, ἡ, densus, creber, sic quens. ταρφεὶὸς, ὸν, ὁ, idem.

Τάρχω, sicco. q. a τέρω, idem.

Τάρχυα, ων, τὰ, & τάρχυμα, ων, ατος, inferiæ, justa, parentalia. Hinc ταρχυσμὸς, & ὠ, exsequias facio.

Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic ταῖσι, pro τῇσι, & ταῖς, pro ῆς.

Τάσσω, vel ττω, ordino, colloco, constituo. f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα, ε, statui. præs. pass. τάσσομαι, constituor. perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τεταγμένος, η, ον, ordinatus, prædestinatus. a. 1. med. τάξαμην, ω, ατο, constitui. a. 1. part. m. ταξάμενος, η, ον. Hinc. τάγμα, ατος, τὸ, cohors, legio.

τὸ, cohors, legio.

Ταττομεν, 1. plur. præf. ſub. activ. verbi τάττω, ſeu τάσσω, ordino.

Ταττομενος, η, ον, Dor. pro τασσομενος, η, ον, privatus re aliqua, præſ. part. paſſiv. verbi τατέω, privo.

Ταυγέτη, gen. Jon. a Ταυγέτη, ης, ἡ, nomen proprium.

Ταῦτα ſeq. aſpiratione pro ταὐτα, hæc, nom. plural. n. g. ab ὅτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc.

Ταὼν, ῶνος, τὸ, Att. & Doric. pro τὸ αὐλὸν, ſtabulum. Th. αὐλὴ, ἡ, aula.

Ταῦρος, & ταύρειος, α, ον, taurinus. ταύρειον αἷμα νεοσφαγές, tauri recens jugulati ſanguis, Dioſc. l. 6. c. 26. The. ταῦρος, ου, ὁ, taurus.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ex tauro procreatus. Th. πατήρ, pater.

Ταῦρος, ου, ὁ, taurus. ταῦρος etiam locus inter pudenda, & anum: unde ἀταύρατος παρθένος, expers conjugii, virgo apud Tragicos, teſte Poll. l. 2. Apud Suid. ταῦρος, τὸ αἰδοῖον ἢ ἀνδρὸς, ἢ ἀταυρώτου, ἡ ἄμικτος, ἢ ἀγνή. ταῦρον, Doric. pro ταῦρους, acc. plur. hinc ταύρεσι, & ταύρειος, α, ον, taurinus. κενταυρος, ου, ὁ, centaurus.

Ταυροφόνος, ὁ, tauricida. Ex ταῦρος, taurus, & φένω, occido. præt. med. πέφονα.

Ταυτ', pro ταῦτα, hæc, nom. vel acc. plur. Arr. Jon. & Dor. pro δια ταῦτα, ob hæc. ab ὅτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. Accipitur & ταῦτα adverbialiter pro, quod magis eſt, in primis, præſertim. & ταὐτα, eoque. ταὐτᾷ, Dor. Æol. & Poet. pro τῇ αὐτῇ.

Ταὐτὰ, eadem, pro τὰ αὐτά. ταὐτῇ, pro ὧδε, hoc modo.

Ταύτανα, Dor. pro ταύτην, hanc, iſtam.

Ταυτολογέω, ω, ὁ, qui idem dicit, ταὐτὸ λέγει. hinc ταυτολογία, ejuſdem ſermonis repetitio crebra.

Ταυτόματος, forte fortuna: per ſe ipſum, ſponteneus. ἀπὸ ταυτομάτου, caſu, fortuito, ſponte, ultra. Th. μάτην, fruſtra, temere, adv.

Τάφε, Jon. pro ἔταφε, obſtupuit, aor. 2. ind. act. ταφὼν, ſepultus, a. 2. part. paſſ. verbi θάπτω, ſepelio.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, ſepultura, a θάπτω, ſepelio. Τάφοι, ων, οἱ, populi quidam ſic dicti.

Τάφος, ου, ὁ, epulum funebre, ſepulchrum, tumulus. Item τάφος, ſtupor. Pariter podex.

Τάφρος, ου, ὁ, foſſa, fovea, in quam mortui ejecti fuerunt. Eſt & τάφρος, ὁ, vallum, foſſa circa mœnia, ager, ſulcus, ſcrobs. apud Thucyd. in gen. fœmin.

Ταφὼν, ὁ, a. 2. part. act. Eſt notandum, duplicem habere ſignificationem; nonnunquam declarat idem ac θάψας, qui ſepelivit, & tum eſt a θάπτω, ſepelio. nonnunquam idem ac θαμβήσας, obſtupefactus, & tum eſt a θάπω, obſtupeo, a. 2. ἔταφον, p. m. τέθηπα.

Τάχ', pro τάχα, adv. cito, velocirer: forſitan, utique. Thema ταχὺς, celer.

Ταχεῖς, nom. pl. a ταχὺς, εῖα, ὑ, celer.

Τάχει, dat. ſing. a τάχος, εος, τὸ, celeritas. ejuſdem them.

Ταχέως, ως, ὡ, celeritas. διὰ ταχέως, celeriter.

Ταχέων, gen. plur. a ταχὺς, celer.

Ταχέως, adv. celeriter, cito, continuo.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τάσσω, conſtituo. fut. ξω.

Ταχινὸς, ἡ, ὸν, pernix, celer. ταχινά, Poet. pro ταχέως, & hoc pro ταχέως, celeriter. Thema ταχὺς, celer.

Τάχιον, adverb. citius, τάχιστα, citiſſime. ἢ τάχιστα, celerrime. Th. ταχὺς, celer.

Τάχιστα, ocyſſime, velociſſime, ſuperlat. a ταχὺ, celeriter.

Ταχυάλωτος, ὁ, ἡ, qui citò capi poteſt. ex ταχὺς, celer, & ἁλίσκω, capio.

Ταχυδρόμος, ὁ, qui velociter currit. a ταχὺς, celer, & δρόμος, curſus. f. δραμέω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. præt. med. δέδρομα. Inde δρόμος, curſus.

Ταχυνῶ, 3. ſing. fut. 1. act. verbi ταχύνω, feſtino. vide in ταχὺς, celer.

Ταχυπειθὴς, ὁ, ἡ, facile credulus. ex ταχὺς, celer, & πείθω, perſuadeo.

Ταχύπεστμος, ος, ὁ, ἡ, pro ὁ τῷ ταχεῖ πεστμῷ ὑποπεπυσμένος, qui citæ morti eſt obnoxius, cito moriturus. Ex ταχὺς, celer, & πέστμος, ος, ὁ, mors.

Ταχυπώλους, ὁ, celeres equuleos habens; rei equeſtris peritus. bellicoſus Homero. Quod ex ταχὺς, celer, & πῶλος, ος, ὁ, pullus equinus.

Ταχὺς, ἐῶν, ὁ, celer, velox, properans, præceps. quaſi a τάσσω, extendo. Vel a τάω, extendo, & χύω, fundo. Curſor enim in viam extenditur, & quaſi effunditur. vel a τάσσω, ordino. comparat. ταχύτερος, celerior, pro quo uſitatius ταχίων: item θάσσων, & ἐάττων. ſuperlat. ταχύτατος, ſeu τάχιστος, celerrimus. Hinc τάχα, ταχὺ, & ταχέως, celeriter. τάχος, εος, τὸ, celeritas. ταχύτης, ητος, ἡ, idem. ταχύω, accelero, propero.

Ταχυτὰς, άτος, ὁ, Doric. pro ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, celeritas, velocitas. Them. ταχὺς, celer, velox.

Ταχυτὴτ', pro ταχυτῆτα, accuſ. ſing. a ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, ſeu ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas. Th. ταχὺς, celer.

Τάω, τῶ, capio. Inde format Euſtath. τάζω.

Τάων, Æol. pro τῶν genit. plur. f. g. ab ἥ, hæc.

Ταὼς, ταὼ, ῶ, ὁ, & ταὼν, ὼνος, ὁ, pavo. quaſi a τάσσω, id eſt, extenſione pennarum. Th. τάω, extendo.

T E.

Τε, conjunctio copulativa, valet idem ac Latinorum *que*. Eſt dictio enclitica, & ſemper poſtponi ſolet. εἴτε τε, dixerique. τὲ & ἤτε, aliquando apoſtrophantur: ut τ' ἄρ', & expletivæ particulæ ſunt. Et τε, Dor. pro σέ, te.

Τέγγω, tingo, humecto, irrigo, mollio, madefacio, macero. f. ξω. τέγγειν ψεύδεα λόγον, tingere mendacio orationem, pro mendacia dicere. τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας, infamia emolliri, & a propoſito dimoveri, Plato. Hinc πεπτὸς, ὴ, ὸν, tinctus. πέσσος, εος, τὸ, locus humidus.

Τέγεα, Jonic. Τεγέη, eſt oppidum Arcadiæ.

Τέγος, pro τέγεος, ὁ, ſub tecto, ſublimis, altus. Item domus, porticus, Etym. cubilia fœminarum, Homer. Iliad. ζ. a πέγος, pro στέγος, tectum domus. quod a στέγω, tego.

Τέγος, εος, τὸ, Poet. pro λέπος, vel ὄρος, collis, mons. Item tectum, tegmen domus, Suid. cœnaculum Pollucī.

Τεὸν, tuam, Poet. & Dor. pro σὸν, accuſ. ſing. f. g. a σός, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Th. σύ, tu.

Τεθαλότα, Dor. pro πεθαλότα, perf. part. med. accuſ. ſingul. a θάλλω, floreo. vide πεθαλυῖα.

Τεθαλυῖα, ῆς, abundans. perf. part. med. f. g. verbi θάλλω, floreo. fut. αλῶ. p.m. πέθαλα, & πέθαλα. perf. med. part. πεθαλώς.

Τεθάρρηκα, aufus ſum, perf. ind. act. verbi θαρρέω, fiduciam habeo. a θάρρος, ους, τὸ, idem ac θάρσος, τὸ, fiducia.

Τεθαρσήκασι, 3. plur. perf. act. verbi θαρσέω, fiduciam habeo. Them. θάρσος, ους, τὸ, fiducia.

Τεθάφαται, Jon. pro πεθαμμένοι εἰσὶ, ſepultæ ſunt, 3. plur. perf. paſſiv. verbi θάπτω, ſepelio.

Τεθάκμαι, perf. paſſ. verbi θάκμαι, ſpecto. f. άσμαι.

Τεθάκοι, Attic. ſyncope pro πεθάκοιεν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. verbi πίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην.

Τέθηκα, perf. act. τέθεικα, perf. paſſiv. verbi τίθημι, pono.

Τεθεμελίωτο, fundata fuerat, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. Attic. & Jon. verbi θεμελιόω, fundamentum jacio. f. ώσω. perf. πεθεμελίωκα. θεμέλιος, ου, ὁ, fundamentum. Them. θέμελον, ου, τὸ, idem.

Τέθηλα, ως, ὡ, floruī, perf. med. πέθαλα, 3. ſing. pluſq. perf. med. Jon. verbi θάλλω, floreo.

Τεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην.

Τέθηπα, perf. med. verbi θάπτω, ſepelio, ſtupeo. aor. 2. ἔταφον. perf. inf. med. πεθηπέναι. perf. part. med. πεθηπώς, ότος.

Τεθήσατο, Jon. pleonaſmo pro ἐθήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi θάομαι. Significat autem ἐθηλάσατο.

Τεθλαμένος, ὁ, perf. part. paſſ. a θλάω, frango. fut. άσω.

Τεθλιμμένος, η, ον, preſſus, a, um, perf. part. paſſ. verbi θλίβω, premo, affligo. f. ψω. p. πέθλιφα.

Τέθμιον, Poet. idem ac πέθμος, lex.

Τεθμός, ὁ, lex, mos. a πέθημι, pono.

Τέθνα, præt. med. quaſi a θνάω, πεθνᾶναι, contracte pro πεθνάσκαι, perf. inf. med. verbi θνήσκω, morior.

Τέθναθι, præſ. imperat. πεθνάιλω, præſ. opt. πεθναίην, præſ. inf. πεθνάς, præſ. part. a πέθνημι, morior. hoc a θνάω, ſeu θνήσκω, morior. f. 2. med. θανέομαι. perf. act. πέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Τεθνάιλω, moriar, præſ. opt. a τίθνημι, pro θνήσκω, morior. Sunt qui anadiplaſmo Jon. poni volunt pro θνάιλω, a. 2. opt. act. verbi τίθνημι.

Τεθνάμεν, αῖ, αῖεν, per ſyncopen pro πεθνάκαμεν, αῖτε, αῖσαν, num. plur. præſ. opt. πεθναίλω.

Τεθνάκμαι, Dor. pro πεθνήκαμεν, 1. pl. perf. activ. verbi θνήσκω, morior. perf. τέθνηκα.

Τεθναώς, ότος, ὁ, mortuus, Dor. pro πεθνηώς, perf. part. act. verbi θνήσκω, morior.

Τεθνάμεν, Jon. & πεθνάμεναι, Dor. pro πεθνάναι, præſ. inf. verbi τίθνημι, pro θνήσκω, morior.

Τεθνάναι, præſ. inf. a τίθνημι, morior. Sed πεθνᾶναι, contracte pro πεθνάκεναι, perf. inf. med. verbi θνήσκω, morior. f. 2. θανέομαι. perf. activ. τέθνηκα. perf. med. τέθναα. q. a θνάω.

Τεθνᾶσι, mortui ſunt, per ſyncreſin pro πεθνάασι, 3. pl. perf. med. verbi θνήσκω, morior. præt. med. τέθναα.

Τεθνάτω, interficiatur, 3. ſingul. imper. præſ. τέθναθι, verbi τίθνημι, pro θνήσκω, morior.

Τέθνεα, Boeor. ſyncope pro τέθνηκα, perf. ind. activ. hinc πεθνεώς, ῶτος, per ſyncopen pro πεθνηκώς, ότος, perf. part. activ. verbi θνήσκω, morior. fut. 2. med. θανέομαι. perf. τέθνηκα, & Boeor. τέθνεκα. aor. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα.

Τεθνιῶτος, gen. ſingul. perf. part. vide τέθνεα.

Τεθνεώς, ῶτος, & Poetic. πεθνηώς, ὁ, per craſin pro πεθνηκώς, perf. part. act. verbi θνήσκω, morior.

Τέθνηκα, ας, ε. & in 2. plur. πεθνάκατε, perf. act. πεθνήκατον. 3. ſing. perf. imperat. act. a θνήσκω, morior.

Τεθνίξω, f. 1. verbi πεθνήξω. Syracuſano more fact. ex perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω, morior.

Τεθνηώς, Poetice pro τεθνεώς. quod vide.

Τεθνᾶς, per ſyncopen pro τεθναώς, perf. part. med. verbi θνήσκω, morior. p. m. τέθναα.

Τεθόλωται, turbarus eſt, 3. ſingul. perf. paſſ. a θολόω, turbo, inquino. Them. θολὸς, ὴ, ὸν, fordes turbidæ.

Τεθρέω, Jon. anadiplaſiaſmo pro θρέω, præſ. vel a. 2. inf. act. verbi θρέω, vel θρείω, ſalio.

Τεθριμμένῳ, acc. ſingul. part. perf. f. g. verbi τείρω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον. perf. paſſ. τέθραμμαι.

Τεθρόφθαι, Dor. pro τεθράφθαι, perf. inf. paſſ. verbi τιτρώω, ſeu τίτρημι, perforo. f. τρώσω. perf. paſſ. τέτρωμαι.

Τεθρηκτεβάτης, ὁ, qui quadrigis vehitur, ex τέθρηππον, τὸ, quadriga. quod ex τέτταρες, quaternio: hoc ex τέτταρες, quatuor, & ἵππος, equus, & βαίνω, aſcendo.

Τέθρηππον ἅρμα, currus quadrijugus, quadrigæ. Ex τέτταρες, quatuor, & ἵππος, equus.

Τεθρηνοτρόφος, ὁ, ἡ, quadriparius, qui equos quadrijugos alit. Ex τέθρηππον, equos quadrijugos alo, & τέθρηππον, τὸ, quadriga. quod a τέτταρες,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κις, quaternio ; & hoc a τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus, & τρέχω, alo.

Τεθυμασμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi θύω, ſacrifico, immolo. f. θύσω. perf. τέθυκα.

Τεθυμῶσθαι, iratum eſſe, præt. inf. paſſ. verbi θυμόω, ad iram provoco. fut. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμός, animus, ira.

Τεθυωμένος, ὁ, perf. partic. paſſiv. verbi θυόω, odorem jucundum reddo. Th. θύω, macto.

Τεῖν, & τιν, Jon. Poet. & Dor. pro σοὶ, tibi, dat. ſing. a σύ, tu.

Τείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. ἔτεινα.

Τείνω, tendo, extendo, produco, porrigo me, ſeu pertineo : ire contendo, intendo. μακρὰν ἔτεινον, viam longam peregerunt, Sophocl. τείνω βιαίως, vehementer intendo, Ariſtoph. ſpecto ad, cum præpoſitione πρός, Ariſtot. l. 1. Rhetoricor. πρὸς ἀλήθειαν τείνει τοῦτο, hæc ad veritatem tendunt. Significat etiam τείνω cum magna difficultate, & labore canere. f. τενῶ. perf. τέτακα. a. 1. ἔτεινα. p. m. τέταμαι. Hinc τόνος, ὁ, intentio; item accentus. τετανὸς, ὴ, ὸν, extentus. ταινιὰς, ᾶδος, ὁ, idem. πτείνω, tendo. ταινία, ας, ἡ, tænia.

Τείρεα, τὰ, aſtra, ob ſiccandi virtutem, a τείρω, ſicco, vel ob τάξιν mirabilem.

Τειρεσίας, ου, ὁ, Tireſias, vates Thebanus præſtantiſſimus.

Τείρετο, Jon. pro ἐτέρετο, affligebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi τείρομαι, vexor. Th. τείρω, vexo, tero.

Τειρήσω, εις, ει, fut. 1 a τερέω, idem ac τείρω, affligo, vexo, domo. Geneſ. 3. 15.

Τειρομένοισιν, vexatis, dativ. plur. part. præſ. paſſ. τειρόμενος, ον, ὁ, verbi ejuſdem.

Τείρουσι, Dor. pro τείρουσι, 3. plur. præſ. a τείρω, vexo.

Τείρω, vexo, affligo, ſubjugo, domo, conficio, tero, ſicco. fut. τερῶ. a. 2. ἔτριρον. Hinc τέρμα, ατος, τό, tener, mollis.

Τεχεσιπλῆγας, μοenium quaſſator, voc. ſing. a τεχεσιπλήκτης, ου, ὁ, quod ex τεῖχος, murus, & πλήσσω, percutio.

Τειχέων, genit. plur. a τεῖχος, murus. τειχέω, pro τειχίζω, muris cingo.

Τειχήρης, ὁ, ἡ, mœnibus concluſus, Thucyd. Ex τεῖχος, murus, & ἄρω, apto.

Τειχιόεις, ὁ, muris cinctus. a τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Τειχίσαι, a. 1. inf. act. τειχίσαι, a. 1. inf. paſſ. verbi τειχίζω, muris urbem munio. f. ίσω. p. πετείχικα. a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Τειχομαχέω, muros oppugno. hinc τειχομαχία, & Jon. ἡ, murorum oppugnatio. Ex τεῖχος, & μάχομαι, pugno.

Τεῖχος, εος, τὸ, murus, mœnia. τεῖχος ξύλινον, lignorum ſtrues, rogus. q. a τεύχω, ſtruo. Hinc τειχίζω, murum ædifico.

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum cuſtos. τειχοφύλακες, cuſtodes in mœnibus conſtituti, Poll. ex τεῖχος, murus, & φυλάσσω, cuſtodio.

Τέκ', pro τέκε, Jon. pro ἔτεκε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Eſt & τίκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. p. m. τέτοκα. a. 2. inf. act. τεκεῖν.

Τεκέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejuſdem.

Τέκεσσι, dat. pl. Jon. pro τέκεσι. a τέκος, εος, τὸ, fœtus. Th. τίκτω, pario.

Τέκετ', pro τέκετο, Jon. pro ἐτέκετο, peperit, 3. ſing. a. 2. med. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, ῃ, εται, deſtino, ad finem perduco, ſtruo, denuntio. a. 2. med. ἐτεκμηράμην. τεκμαίρω, indico, demonſtro, Th. τέκμωρ, τὸ, finis.

Τέκμαρ, ατος, τὸ, finis, exitus rei. Item ſignum, conjectura. Hinc τεκμώρι, certis ſignis oſtendo. τεκμήριον, ου, τὸ certum, & indubitatum ſignum.

Τεκμήριον, ου, τὸ, certum ſignum, τεκμήριον ποιῶ, teſtimonium perhibeo. Thucyd. τεκμήρια λέγειν, argumenta colligere, Demoſth.

Τέκμωρ, τὸ, idem ac τέκμαρ, ſignum.

Τέκνα, τὰ, pulli, filii, nom. pl. a τέκνον, ου, τὸ, filius. Th. τίκτω, pario.

Τεκνίον, ου, τὸ, filiolus. τεκνία, ων, τὰ, filioli.

Τεκνογονέω, liberos pario, liberos gigno, fœcifico. fut. ήσω. perf. τετεκνογόνηκα. a. 1. ἐτεκνογόνησα.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio.

Τέκνον, ου, τὸ, filius, proles, ſoboles, catulus. Et pro auctore generis, Pindarus. τέκνα, ων, τὰ, liberi. a τίκτω, pario.

Τεκνοποιήσομαι, f. 1. ind. paſſ. verbi τεκνοποιέω, quod ex τέκνον, ου, τὸ, filius. The. τίκτω, pario, & ποιέω, facio.

Τεκνοτροφέω, ῶ, liberos educo. f. ήσω. perf. τετεκνοτρόφηκα. a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Quod ex τέκνον, ου, τὸ, filius. Th. τίκτω, pario, & τροφέω, nutrio. Th. τρέφω, alo. Hinc τεκνοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ liberos alit. τεκνότροφος, ον, ὁ, ἡ, qui, vel quæ a liberis alitur.

Τεκνόφι, adverb. per filium, opera filii. διὰ Ϝ τέκνου. Simonid.

Τέκτη, ες, Jon. pro ἔτεκεν, a. 2. ind. act. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. a. 2. part. τεκὼν, όντος, ὁ, in gen. pl. τεκόντων.

Τέκος, εος, τὸ, fœtus, proles, filius, vel filia. Διὸς τέκος, Pallas, Iliad. α. Item τέκος, pullus animalium, Iliad. Ϣ. a τίκτω, pario.

Τεκοῦσα, pariens, a. 2. part. act. f. g. τεκὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. m. g. a τίκτω, pario.

Τεκτήνατο, fabrefecit, Jon. pro ἐτεκτήνατο, 3. ſingul. a. 1. med. verbi τεκτήνω, fabricor. f. ανῶ. quod a τέκτων, ονος, ὁ, faber. Thema τοῦχω, fabricor.

Τέκτονος, gen. ſingul. a τέκτων, faber.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, architectus, ſtructor, ædificator. τέκτονες κακῶν, malorum fabricatores, Eurip. a τοῦχω, fabricor. fut. ξω. perf. τέτοχα.

Τεκὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. activ. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, faſcia, lorum clypei, aut enſis. a τελάω, ſuffero, ſuſtineo. Hinc τελαμωνία, baltea coriacea, quibus armantur canes adverſus feras.

Τελαμώνιος, ου, Ajax Telamonius, nomen proprium. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ,

Τελεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi τελέω, ad finem perduco.

Τελεῖς, perficias, 2. ſingul. præſ. ſub. act. verbi ejuſdem, & them.

Τελέθουσι, ſunt, Dor. pro τελέθουσι, 3. plur. præſ. verbi τελέθω.

Τελέθω, εις, ει, ſum, fio. orior, perficior. Poet. τελέθομαι, idem. in 3. plur. τελέθωντοι. τελέθωσι, 3. plural. præſ. ſub. act. Th. τέλλω, ſum, fio.

Τέλει, dat. ſingul. a τέλος, εος, τὸ, finis.

Τελεία, perfecta, f. g. a τέλειος, perfectus.

Τελείετο, perficiebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi τελέω, Poet. pro τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τέλειος, τελεία, ον, perfectus, a, um, abſolutus, eximius integer, adultus, qui eſt perfectæ magnitudinis, & integræ ætatis. τέλειος ἀνὴρ, integra ætate vir, Lucian. τέλειον ἀτύχημα, luculentum detrimentum, Demoſth. Apud Plutarchum τέλειος dicitur, qui uxorem habet. Jupiter τέλειος, h. e. nuptiarum præſes, ſicut Jonic. ἥρα τελεία. Τέλειαι etiam ἱερεῖαι dicebant hoſtias eximias, vel ſanctiores, quas Livius aliquando hoſtias majores, aliquando meliores appellat. τέλειοι ἵπποι etiam equi dicuntur, qui dentes ætatis indices amiſerunt, Plato l. 8. de Legibus. Luciano Θεοὶ τέλειοι ſunt Dii perfecti, Dii ſummi, Dii præcipui. In comparat. τελειότερος, α, ον. hinc adverb. τελείως, perfecte.

Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas.

Τελειόω, ῶ, perficio, abſolvo, finio, ad Hebr. 11. Item inirio, ſacro, conſecro, purifico, ut de ſacris Eleuſiniis dicebant τελειῶσι τὰ μικρὰ, καὶ μεγάλα, Plutarch. de Demetrio. fut. ώσω. perf. πετελείωκα.

Τελείῳ, perficito, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Τέλλω, Poet. pro τελέω, perficio, conſummo. The. τέλος, εος, τὸ, finis.

Τελεωθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi τελείω, perficio, abſolvo.

Τελέως, integre, adverb. a τέλειος, εία, ον, perfectus, a, um. Th. τέλος, finis.

Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. a τελείω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελειωτὴς, ὄ, ὁ, conſummator, initiator, propagator, finitor, Nazianz. in Orat. ab eodem τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελείοις, 2. ſingul. præſ. opt. act. verbi τελέω, finio, perficio. Th. τέλος, finis.

Τέλεος, ὁ, idem ac τέλειος, perfectus.

Τελεόω, idem ac τελειόω, perficio. f. præſ. inf. τελεῦν.

Τελέσαι, aor. 1. inf. act. τελέσαμι, aor. opr. act. τελέσας, a. 1. part. act. ve ejuſdem, & them.

Τελέσσας, Æol. pro τελέσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi τελέω, perficio.

Τέλεσσαν, Jon. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. activ. ab eodem verbo, & them.

Τελέσσια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejuſdem verbi.

Τέλεσσον, Jon. pro ἐτέλεσον, 3. ſingul. aor. 1. act. ejuſdem verbi.

Τελέσητε, 2. plur. a. 1. ſub. act. verbi τελέω, perficio.

Τελεσθέντων, Attice pro τελεσθησῶν, maſc. pro f. g. aor. 1. part. paſſ. a τελέω, perficio.

Τελεσθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſd.

Τελεσθήσεται, 3. ſing. fut. 1. paſſ. verbi τελέω. Th. τέλος, finis.

Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro τελεσιάδης, ου, ὁ, πατρωνυμικὸν, pro Τελεσίας, ου, ὁ.

Τέλεσσε, ν, ὁ, perfectus, ultimus. a them. τέλος, finis.

Τελεσιουργὸς, ὸν, ὁ, perfector, efficax fector operum. τελεσιουργὸς τῶν ὑποσίων, promiſſorum perfector.

Τέλεσον, ώτω, perfice, a. 1. imperat. activ. verbi τελέω, perficio. Them. ος, finis.

Τέλεσσα, Jonic. & Poet. gem. σα, pro ἐτέλεσα, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Τελέσσῃ, gem. σσ, Poet. pro τελέσῃ, perfecerit, 3. ſing. aor. 1. ſub. activ. verbi ejuſdem.

Τελεσσιγάμοισιν, perficientibus nuptias, dat. plur. a τελεσσίγαμος, ου, ὁ, ἡ. qui ex τελέω, perficio. The. τέλος, finis, & γάμος, ου, ὁ, nuptiæ.

Τέλεσσω, perficiam, Poet. pro τελέσω, fut. 1. ind. vel a. 1. ſub. activ. verbi τελέω, perficio.

Τελεσφόρος, ον, ὁ, ἡ, ad finem perducens, & qui τέλεσσον φέρει, rum qui perfectum fert, fructifer ; ferens tum. τελεσφόρος γῆ, terra fruges gignens, Theophr. μῆνα τελεσφόρον ἐνιαύσιον, per annum integrum, & totum, h. e. τέλειον, perfectum, Odyſſ. ζ. Nonnulli τελεσφόρον interpretantur varem, aut etiam pythonem.

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, & τελούτη finis, exitus. Th. τέλος, finis.

Τελεῦσι, & τελοῦσι, Doric. pro τελοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Τελευτάσιος, αία, αιον, ultimus, extremus, poſtremus. a τελευτὴ, idem ac τέλος, finis.

Τελεύτατος, ας, Dor. pro τελευτὴ, ῆς. Horo vero Att. pro τελευταῖος, ας, ον, poſtremus. Th. τέλος, finis.

Τελευτᾶν, Att. pro τελευτᾶσθαι, præſ. inf. verbi τελευτάω, morior.

Τελεύτησιεν, perficiet, Dor. pro τελευτήσει, τελούτησεν, finivit, Dor. & Jon. pro ἐτελεύτησεν, a. 1. ind. act. a τελευτάω, finio.

Τελευτάω, morior, ad finem perduco, affero, ſuſcipedito, Odyſſ. α. fut. ήσω. aor. 1. ἐτελεύτησα. perf. τετελεύτηκα.

Τελεύτη, ῆς, ἡ, pro τελευτὴ, finis, mors.

Τελεύτησαι, a. 1. inf. act. τελευτήσασθαι, dat. plur. τελευτήσασι, acc. plur. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, morior.

Τελέω, ῶ, impleo, ſolvo, perficio. f. έσω. p. τετέλεκα. Hinc ſolvi.

Τε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τελέως, plane, perfecte, absolute, omnino, Isocrates.

Τελειοτάτων, gen. plur. comparat. grad. a τέλειος, perfectus. Thema τέλ, finis.

Τελεῖος, ἐντος, ὁ, perfectus, absolutus, & in f. g. τελεῖσσα, ης, ἡ, ab eodem them.

Τελεσσάμενοι, compleor, perficior, initior. Hesych.

Τελεσσάς, perfectas, acc. plur. f. g. a τελήεις, perfectus.

Τέλλειν ὁδόν, iter facere, proficisci, Dor. pro ὁδὸν τελεῖν.

Τέλλιν, ης, ἡ, piscis nomen, quia celeriter crescit, & sit τελέα, mutulus, sive myrulus Athenæo lib. 3.

Τελλὶς, ἐως, ἡ, totum, pars, ordo, Hesych. nempe τέλειον, ex partibus, quæ illud τελεοῦσι, perficiunt.

Τέλλομαι, Poetice pro ὑπάρχω, sum, existo: orior: mando. Item mitto.

Τέλλω, inusit. facio, fio, orior. hinc τελείθω, Poetic. sum, ἀναπέλλω, oriri facio, orior.

Τέλμα, ατος, τὸ, lacuna, locus paluster. Hinc τελμὶς, ῖνος, ἡ, lutum.

Τέλος, εος, τὸ, finis, exitus, victoria. vectigal, impensa, mysterium, dignitas magistratuum. legio, turma, cohors, Jonice scribentibus sæpe est χρῆμα, res. q. a τέλλω, facio. Suidæ τέλος est nuptiæ. Accipitur etiam aliquando τέλος adverbialiter pro tandem, denique; ut τέλος θανοῦμαι καὶ σύ, ad postremum ipse quoque moriar, Sophocl. τέλος δὲ, demum, novissime autem, denique. τέλος δὲ τῶν πάντων, ad extremum omnium. Plato de Legibus. Hinc τελειότης, ἡ, perfectio. τελούτη, ης, ἡ, finis. item mors. τελευτάω, finio, finem habeo, desino, morior. ἀποτελέω, perficio. ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectus. peculiariter effectus stellarum. item eventus. διατελέω, perago, conficio, item permaneo, persevero. τελοῦσι, perficiunt, 3. plur. præs. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finis. τέατον, ν, τὸ, finis, extremitas, Hesych. a τέλος, per Metathesim.

Τελχὶν, ῖνος, ὁ, fascinator, qui homines in rebus non bonis θέλγει, demulcet. furiosus, supra hominum vires habens scelestus, malitiosus. Etymol. est ad mortem depressio, seu deductio. Τελχῖνες, οἱ, homines spiritu afflati, & insani, quales feruntur fuisse Corybantes, & Cabiri.

Τελῶν, ὁ, perficiens, præs. part. verbi τελέω, perficio.

Τελώνης, ου, ὁ, publicanus. quod ex τέλος, εος, τὸ, vectigal, & ὠνέομαι, ωνέομαι, emo.

Τελώνιον, ου, τὸ, telonium. locus, ubi publicani sedebant, & vectigal exigebant. τελωνέων Suidæ.

Τέμαχος, εος, τὸ, frustum sectione alicunde ablatum. Interpr. Aristoph. observat, de piscibus, & placentis proprie dici, non autem de carnibus.

Τέμενος, dat. sing. a τέμενος, εος, τὸ, lucus. Th. τέμνω, seco.

Τέμενος, εος, τὸ, nemus, portio agri a cæteris relecti, delubrum Diis dicatum, fanus, lucus, sacellum, Aristoph. in Plut. Th. τέμνω, seco.

Τέμνουσαι, secantes, Dor. pro τέμνουσαι, nom. plur. f. g. præs. part. a τέμνω, seco.

Τέμνω, seco, scindo, amputo. τέμνειν ἵππους χαίτας, tondere equorum jubam, Euripides. fut. τεμῶ. perf. τέτμηκα. aor. 2. ἔτεμον. præt. med. τέτμημαι. Hinc τομὴ, ῆς, ἡ, frustum, pars. ἀτομος, ος, ὁ, ἡ, qui sectus non est; item qui secari nequit. διχότομος, ος, ὁ, ἡ, in duas æquales partes dissectus.

Τέμπη, ης, τὰ, Tempe, locus amœnissimus in Thessalia, valles Herodot.

Τέμῶ, fut. 1. ind. verbi τέμνω, seco.

Τέμενος, εος, τὸ, locus humidus, maris illuvies, limus: locus cœnosus, vallum, Polyb. a τέγγω, humecto.

Τένδει, attodit, 3. sing. præs. a τένδω, rodo.

Τένδω, seu τένθω, comedo, voro, rodo. Hinc τενθής, ῆτος, ὁ, vorator, liguritor.

Τενθρηδὼν, & τενθρήδων, ονος, ἡ, insectum aculeatum, ut vespa, quia delectatur πονθείᾳ, id est, liguritione. Th. τένδω, edo.

Τένοντα, acc. sing. τένοντε, nom. dual. a τένων, οντος, ὁ, tendo.

Τένων, οντος, ὁ, tendo, finis musculi, qui pars nervosa, cujus actio præcipue in τάσει, id est, tensione consistit: collum, cervix, nervus in collo, qui usque ad talos protenditur. Gaza tendonem transfert. τὸν τένοντα τῇ τυράννῳ καταπάτει, cervicem tyranni preme, Lucian. Polluci τένων poplitum nervus latus, tendens ad calcem. Basilius usurpat τένων per metaphoram de montis jugo, & cacumine.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Τέο, Jon. pro τοῦ, id est, τίνος, Poet. subintellige ἕνεκα.

Τεοῖς, & τέοισι, dat. plur. a τεὸς, tuus.

Τεὸς, ά, όν, tuus, a, um, Dor. pro σὸς, ἡ, όν. Th. σὺ, tu.

Τεράμνους, η, ον, coctu facilis. a τεράμων, ονος. Sed τέραμνος, ου, ὁ, alveare, umbraculum, Hesych.

Τερέμνων, ὁ, ἡ, & τέραμνος, mollis, tener, a τέρω, idem. Th. τέρω, vexo, tero.

Τέρας, ατος, τὸ, signum, monstrum, prodigium, portentum. quod facit τρέων, quia terret. vel quo naturæ ordo τέρετον, quasi vexatur, & conturbatur. Hinc τερατώδης, εος, ὁ, ἡ, portentosus. τερατόω, & τερατοῦμαι, monstra loquor. τερθρώδης, ους, ὁ, præstigiator, incantator. τερθρεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantamentum.

Τερασκόπος, ου, ὁ, Poet. syncop. pro τερατοσκόπος, ὁ, prodigiorum inspector, & observator, vates.

Τερέβινθος, ου, ἡ, terebinthus, arbor. Theophr. l. 3. hist. plant.

Τέρενα, & Jonic. τερείη, ης, ἡ, tenera, mascul. ὁ τέρων, ονος, tener, mollis. Th. τέρω, tero, vexo.

Τέρενα, acc. sing. a τέρων, ονος, ὁ, tener, mollis, & τὸ τέρον, molle.

Τερπίζω, lascive canto. Gaza interpretatur tentare in Probl. Aristotelis.

Τερέω, fut. ήσω, terebro, perforo, torno, vulnero. q. a τέρω, tero. Hinc τέρετρον, ου, τὸ, terebra. περέτρων, ου, τὸ, terebella.

Τερηδὼν, όνος, ὁ, teredo, vermis in mari præcipue ligna corrodens, Aristoph. in Equit. τερηδόνα ὄζειν, a Galeno per metaphoram dicitur ossis ex carie perforatio.

Τέρην, ενος, ὁ, tener, mollis, friabilis, calidus, Iliad. π. a τέρω, tero, quia facile teritur.

Τερθρώδης, ὁ, præstigiator. q. a τέρας, portentum, quia portenta edit.

Τέρθρον, ου, τὸ, artemo; funis, quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. q. τέρεθρον, quia per foramen ducitur. Th. τερέω, terebro.

Τέρμ, pro τέρμα, ατος, terminus.

Τέρμα, ατος, τὸ, terminus, meta, finis. adverb. tandem, ad extremum. Dicitur & τέρμις, & τέρμων. quasi a τέρω. Molestia enim finem præcedit, vel a τέρπω, delecto. perf. pass. τέτερμαι. Finis efficientem delectat, & amorem mediis conciliat.

Τέρμινθος, ου, ὁ, idem ac τερέβινθος, terebinthus. Item tumor præter naturam nigricans, maxime in tibiis, Æschines.

Τερμιόεις, εντος, ὁ, ad pedes usque demissus. in accus. τερμιόεντα, talarem. Th. τέρμα, ατος, τὸ, terminus.

Τέρπει, delectat, 3. sing. præs. act. τέρπετται, 3. singul. præs. pass. verbi τέρπω, delecto.

Τέρπεσι, delectare, Jon. pro τέρπειν, præs. imperat. pass. verbi ejusdem.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imper. pass. verbi ejusdem.

Τέρπετε, Jon. pro ἐτέρπετε, 3. singul. imperf. pass. verbi τέρπω, delecto.

Τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens. a τέρπομαι, delector, & κεραυνὸς, ου, ὁ, fulmen.

Τερπνὸς, ὴ, ὸν, jucundus, a, um, venustus. τερπνὸν, ου, τὸ, delectatio, voluptas. a τέρπω, delecto.

Τερπνότατος, ὁ, jucundissimus, superlat. a τερπνὸς, ὸς, ὁ, jucundus. hinc τερπνῶς, adv. jucunde. Th. τέρπω, delecto.

Τερπόμεθα, præs. opt. pass. verbi ejusdem.

Τερπόμενος, ὁ, præs. part. passiv. verbi τέρπω, delecto.

Τέρποντο, delectabantur, Jon. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. pass. verbi τέρπω, delecto.

Τέρπου, ἔσθω, oblectare, præs. imperat. pass. verbi ejusdem.

Τέρπω, delecto, exhilaro, mulceo, demulceo, voluptate afficio. τερπώμεθα, 1. plural. præs. sub. pass. f. 2. ind. activi τέρψω. p. qu. Etymolog. a τρέπω, oblectatio enim animum avertit a curis. Hinc τέρψις, ιος, ἡ, delectatio, oblectatio. τερπνὸς, ὸν, ὁ, jucundus, delectationem adferens. τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas.

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem ac τέρψις, voluptas, delectatio. Th. τέρπω, delecto.

Τερσαίνω, idem ac τέρσω.

Τέρσει, fut. Æolic. verbi τέρω, vexo. fut. τερῶ, & Æol. τέρσω.

Τέρσετο, 3. singul. imperf. pass. Jon. verbi τέρσω. quod vide. Alioqui τέρσετον, est dual. fut. 1. Æolic. verbi τέρω, tero.

Τέρσηρε, siccabat, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. verbi τερσαίνω, idem ac τέρσω.

Τέρσω, arefacio, sicco, tero. quasi a τέρω. hinc τερσαίνω, idem ac τέρσω. ταρσὸς, & Att. ταρρὸς, ὸ, ὁ, crates, super qua casei, & alia solent siccari; item ala avium, & ordo remorum.

Τέρτ, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Tertius.

Τέρτυλλος, ου, ὁ, nomen rabulæ forensis, diminut. a Tertius.

Τέρυς, υος, ὁ, invalidus, imbecillis, tenuis, tritus. a τέρω, tero.

Τερύσκω, affligo. a τέρω, vexo.

Τεσφθῇ, delecterur, 3. singul. a. 1. sub. pass. verbi τέρπω, delecto.

Τέρψας, ὁ, oblectans, a. 1. part. act. verbi τέρπω, oblecto.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio. in pl. τέρψεις. Th. τέρπω, delecto.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpsichore, nomen Musæ, tripudiis se oblectans. a τέρπω, delecto, & χορὸς, ὁ, ὁ, chorus, tripudium.

Τεσσαρακοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τεσσαρακοντούτης, ὁ, ἡ, quadraginta annorum. Ex τεσσαράκοντα, quadraginta, & ἔτος, ους, τὸ, annus.

Τέσσαρες, & Att. τέτταρες, ων, οἱ, αἱ, & τὰ τέσσαρα, quatuor. dat. τέσσαρσι. accus. τέσσαρας, & α. Hinc τετράκις, quater. τέτταρτος, & Poet. τέτρατος, ος, ὁ, quartus. τέτρηξ, & τετράων, avium nomina.

Τέσσερες, Jon. pro τέσσαρες, quatuor.

Τεταγμένος, η, ον, ordinatus, perf. part. passiv. verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Τετυγὼν, ὁ, qui tetendit, Jon. reduplicat. pro ταγὼν, a. 2. part. act. verbi τείνω, prehendo, capio, tendo. Th. τένω, tendo.

Τέτακα, extendi, perf. act. a τένω, tendo. f. ενῶ. a. 1. pass. ἐτάθην.

Τέτακται, perf. ind. pass. verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Τέτυλμαι, perf. ind. pass. verbi τίλλω, ornor. f. τελῶ. p. τέτυλμαι. a. 1. ἐτύλην.

Τετηνὸς, ὸ, ὁ, extentus. a τηνάω. Thema τένω, extendo.

Τέτυκται, exporrecti sunt, 3. plural. perf. pass. verbi τένω, extendo. perf. passiv. τέτυμμαι.

Τετύραγμαι, ξαι, κται, perf. pass. verbi ταράσσω, turbo, commoveo. f. ξω. p. χα.

Τετρεπόμενος, Jon. reduplic. pro τραπόμενος, ὁ, a. 2. part. med. verbi τέρπω, delecto.

Τετρεφόμεθα, Jon. reduplic. & Poet. pro ἐτρεπόμεθα, 1. pl. a. 2. sub. med. verbi ejusdem.

Τετρτιάων, ωσα, ωσαν, quatriduanus, a, um. quod a τέτρατος, η, ον, quar-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

quartus. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετάρτη, dat. sing. f. g. a τέταρτος, quartus.

Τέταρτος, η, ον, & Poetic. τέρατος, quartus, a, um. ejusdem them.

Τέτακται, Pindar. posuit pro contendit, in istam curam incubuit, 3. sing. perf. pass. vide in τέτατο.

Τέτατο, Jon. pro ἐτέτατο, 3. singul. plusq. perf. pass. verbi τείνω, extendo. f. ενω. p. τέτακα. perf. pass. τέταμαι, σαι, ται.

Τετάχαται, ordinati sunt, Jon. pro τεταγμένοι εἰσί, 3. plur. perf. pass. verbi τάσσω, ordino. fut. ξω. p. χα. perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται.

Τετειχισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi τειχίζω, murum ædifico. f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τό, murus.

Τέτελε, perfeci, perf. med. verbi τελέω, perficio. fut. έσω. Them. τέλος, εος, τό, finis.

Τετέλεκα, perf. act. τετέλεσται, 3. sing. perf. pass. τετέλεσμαι, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τετελεσμένον, peractum, perf. part. pass. verbi τελέω, perficio.

Τετύγμένος, pro τετυγμένος, ὁ, consecutus, perf. part. pass. verbi τυγχάνω, assequor. fut. τοῦξομαι. a. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι.

Τετεύχαται, fabrefacti sunt, Jon. pro τετυγμένοι εἰσί, 3. plur. perf. pass. Sic τετεύχατο, pro τετεύγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. Jonic. verbi τεύχω, fabricor. fut. ξω.

Τέτηκα, perfect. med. inde τετηκώς, ῶτα, perf. part. med. verbi τήκω, liquefacio.

Τετιμένε, afflicte, vocat. sing. perf. part. pass. τετιμένος, ε, ὁ, verbi τίω, crucio, dolore afficio. f. έσω. perf. τέτιηκα. hinc perf. part. act. τετιηώς, per crasin pro τετιηκώς. Th. τίω, punio, ulciscor.

Τετίηθον, 2. dual. perf. pass. τέτιημαι, verbi τίω, crucio. Th. τίω, punio.

Τετιήτε, vide in τετιηώς. a τίω, crucio.

Τετιηώς, ότος, per crasin pro τετιηκώς, ότος, perf. part. act. verbi ejusdem, & them.

Τετιμένος, η, ον, honoratus, per syncop. pro τετιμημένος, perf. part. pass. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem. Alii volunt esse perf. part. pass. verbi τίω, honoro, punio. fut. τίσω. perf. passiv. τέτιμαι.

Τετιμημένος, ὁ, æstimatus perf. part. passiv. verbi τιμάω, æstimo, honoro. Them. τίω, idem.

Τετιμῆσθαι, honoratum esse, perf. inf. pass. verbi τιμάω. Th. τίω, honoro.

Τετίμηται, honorata est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ejusdem, & them.

Τέτλαθι, patere, per apocopen pro τέτλαθε, vel præsens imperat. act. verbi τέτλημι, tolero. Vel τέτλαθι, per redupl. Jon. dicitur pro τλῆθε, a. 2. imperat. act. verbi τλημι, patior, a. 2. ἔτλην. a. 2. imperat. τλῆθι, & Doric. τλᾶθε. Th. τυλάω, seu τλάω, pertero.

Τέτλαμεν, perf. med. verbi ejusdem. Sunt qui velint esse perf. ind. act. & per syncopen dici pro τέτληκα.

Τέτλαθ', pro τέτλαθι, sustineas. vide τέτλαι.

Τετλαίην, ης, η, præt. opt. act. a τέτλημι. Th. τυλάω, pertero.

Τετλάμεσθα, Jon. & τετλάμεσθον, Æol. pro τετλάναι, præt. inf. verbi τέτλημι, ab eodem them.

Τετλάναι, præt. inf. verbi τέτλημι. Th. τυλάω, pertero.

Τέτληκε, sustinuit, 3. sing. perf. act. verbi τλάω, sustineo. fut. ήσω. Thema τυλάω, idem.

Τετληώς, ότος, ὁ, passus, per syncopen pro τετληκώς, perf. part. act. verbi ejusdem, & Them.

Τέτμη, 3. sing. præt. sub. act. verbi τέτμω, invenio. Th. τέμνω, seco, inde τμω, & per reduplic. τέτμω.

Τέτμηκα, incidi, perf. act. verbi τέμνω, seco. fut. μω, perf. pass. τέτμημαι. perf. part. pass. τετμημένος.

Τετμημένος, ὁ, incisus, perf. part. pass. ab eodem verbo.

Τέτυκα, κε, τι, peperi, præt. med. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. præt. partic. med. τετοκώς, υῖα, ός.

Τετοκυῖης, enixæ, gen. singul. part. perf. med. fœm. g. a τέτοκα.

Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω, audeo. f. ήσω. p. τετόλμηκα. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τέτομα, incidi, perf. med. verbi τέμνω, seco. f. τεμῶ. perf. τέτμηκα.

Τέτορ, pro τέτορε, dual. num. a τέτορες, quatuor, Jon. & Poet. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τά, Dor. pro τέσσαρα.

Τέτρα, in compositione est contracte pro τέτταρα, vel τετράεις, id est, quater. Th τέσσαρες, quatuor.

Τετραγωνοπρόσωπος, ὁ, ἡ, quadrata facie præditus. Ex τετράγωνος, quod vide, & πρόσωπον, ου, τό, facies. Thema ὄπτομαι, video.

Τετράγωνος, ου, ὁ, ἡ, quadrangularis, quadratus. τετράγωνος ἀνήρ, vir bonus, atque perfectus, Aristot. l. 1. de moribus ad Nicomach. Ex τετρὰς, ἀδος, ἡ, numerus quaternarius, & γωνία, ας, ἡ, angulus.

Τετράδ', acc. sing. pro τετράδα, a τετρὰς, ἀδος, ἡ, quaternio.

Τετράδιον, ου, τὸ, quaternio. diminut. a τετρὰς, ἀδος, ἡ, idem.

Τετράενες, Dor. pro τετραετές.

Τετραέτης, ὁ, ἡ, & τὸ τετράενες, quadrimus, quatuor annos habens.

Τετραθέλυμνος, quatuor habens fundamenta, quadruplex. Ex τετρὰς, ἀδος, ἡ, quaternarius numerus, & θέλυμνον, ου, τό, fundamentum.

Τετραίνω, pro τιτραίνω, pertundo, perforo. Th πτρᾶω, perforo.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quater mille. divisim τετράκις, quod a τέσσαρες, quatuor, & χίλιοι, mille.

Τετράκνημος, ου, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, qui quatuor habet radios. Epitheton rotæ. Ex τέσσαρες, quatuor, & κνήμη, ἡ, tibia.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. quod ex τέτρα, vel τετράκις, quater. Th. τέσσαρες, quatuor, & κόσιοι, quod vide.

Τετρακτύς, ύος, ἡ, idem ac τετρὰς, ἀδος, ἡ, quaternio. Them. τέσσαρες, quatuor.

Τετραμήνου, ου, τό, quadrimestre spatium. quod ex τετρὰς, ἀδος, ἡ, quaternarius numerus, & μείς, μηνὸς, ὁ, mensis.

Τέτραμμαι, Ψομαι, πται, perf. pass. a τρέπω, verto. fut. Ψω. perf. φα. perf. part. pass. τετραμμένος, versatus. p. m. τέτροπα.

Τετραμμένος, vide in τέτραμμαι.

Τετραορία, ας, ἡ, Poet. pro τετράππος, vel ον, quum adjectivum est, subaud. ἅρμα, ατος, τό, quadrigæ, vel quadrigarum cursus. τετράορον ἅρμα, Poet. etiam pro ἅρμα τέθριππον, quadrigæ. Ex τέτορα, Dor. pro Att. τέτταρα, & per syncopen τέτρα, quatuor, & ἀείρω, conjungo. p. m. ἤορμαι, & Jonic. ἄορμαι, ας, ε.

Τετραπλῆ, quadruplicirer, adv. a τετραπλόος, ῆ, ὁ, quadruplex. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραπλόος, ῆ, ὁῆ, ἡ, ὁον, οῦν, quadruplex. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετράπολος, ε, ὁ, ἡ, epitheton soli, quater aratro versi. a τετρὰς, quod a τέσσαρες, quatuor, & πολέω, verso.

Τετράπους, ὁ, ἡ, ὃ τὸ τετράπουν, quadrupes. in gen. τετράποδος. dativ. τετράποδι, acc. τετράποδα, & τὸ τετράπουν. in plur. οἱ, αἱ τὰ τετράποδες, & τὰ τετράπουν, gen. τετραπόδων, dat. τετράπουσι. componitur ex τετρὰς, ἀδος, ἡ, numerus quaternarius, & πούς, pes.

Τετράρυμον ἅρμα, completus currus, ex quatuor sc. ζυγοῖς, id est remonibus, seu jugis; is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, sum tetrarcha, tetrarcham gero. f. ήσω. p. τετράρχηκα.

Τετράρχης, ου, ὁ, tetrarcha. quasi quatuor provinciarum princeps. ex τέσσαρες, quatuor, & ἀρχὴ, imperium.

Τετρὰς, ἀδος, ἡ, quaternarius numerus, quaternio. dat. sing. τετρὰδι. accus. τετρᾶδα. dativ. plural. τετρᾶσι. Thema τέσσαρες, quatuor.

Τέτρασι, Poet. metri gratia, pro τέτταρσι, quatuor, Attic. pro τέσσαρσι. vide τέσσαρες, quatuor.

Τέτρατος, per metathes. pro τέταρτος, quartus. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετράτρυφον, ὁ, qui in quatuor partes finditur: in quatuor frusta divisus. Hesiod. quod ex τετρὰς, ἀδος, ἡ, quaternio, & hoc a Th. τέσσαρες, quatuor. & θρύπτω, frango. f. Ψω.

Τετραφάληρος, τέσσαρας φαλὰς ἔχουσα, habens quatuor cornus eminentes, seu phaleras. quod a τετρὰς, ἀδος, ἡ, quaternio. Th. τέσσαρες, quatuor, & φαλὸς, ῆ, ὁ, conus galeæ, splendidus. Vel φάληρα, τὰ, pro φάλαρα, phaleræ, ornamentum equorum, equitum, & nobilium.

Τετράφατται, versi sunt, Jon. pro τετραμμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. verbi τρέπω, verto. f. Ψω. p. τέτρεφα. perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, πται. p. m. τέτροπα.

Τετράφαται, Jon. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ejusdem.

ΤετράΨομαι, paulo post fut. verbi ejusdem.

Τέτρηχα, turbatus sum, perf. med. τετρήχειν, turbatus eram, plusq. perf. med. Jon. per syncopen pro τετράχηα, & Jon. mutatione α in η, τέτρηχα, & in plusq. perf. med. ἐτετρήχειν, verbi ταράσσω, turbo. fut. ξω. præt. τετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Jon. pro ἐτέτρησα, ας, aor. 1. ind. activ. verbi τετραίνω, idem a πτραίνω, seu πτρᾶω, perforo. fut. τρήσω.

Τέτρηται, per syncop. pro τετίρηται, 3. sing. perf. pass. verbi τορέω, perforo. Th. τερέω, terebro. f. έσω.

Τέτυχε, perf. ind. act. τετράχει, 3. sing. plus. perf. Jonic. verbi Poet. τρήχω, pro τραχύνω, aiper, & salebrosus fum. hinc perf. part. τετρηχώς, υῖα. Th. τρηχύς, έος, ὁ, asper, Jon. τηχύς.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω. vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per syncopen dici pro τετραχυῖα, & α in η conversa, verbi ταράσσω, turbo. f. ξω. p. τετάραχα. per syncopen τέτρηχα.

Τετρίγει, 3. sing. plus. perf. med. Jonice pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, stridoσω. perf. med. τέτριγα. hinc perf. part. med. τετριγώς, ῶτα.

Τετριγῶτας, Poet. pro τετριγότας, acc. pl. perf. part. med. verbi τρίζω, stridoo. vide in τετρίγει.

Τέτροφα, nutrivi, perf. med. verbi τρέφω, alo. fut. Ψω. perf act. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. hæ τέτροφα, verti, Attice dicitur pro τέτραφα, verbi τρέπω, verto. f. Ψω. præt. med. τέτροπα.

Τέτρομαι, perf. pass. verbi τρέω, tero.

Τέτρωκα, vulneravi, perf. act. verbi τρώσκω, fut. τρώσω. hinc perf. pass. τρωμαι. part. perf. pass. τετρωμένος.

Τετρωμαι, τετρωμένος. vide in τέτρωκα.

Τέττα, adv. benevolentiæ, aut honoris quo seniorem junior compellat, τέτταξ, est amici, ἄττα, nutricis, πάππα, patris, ἠθεῖς, fratris.

Τέτταρες, Att. pro τέσσαρες, quatuor.

Τέττιξ, ιγος, ἡ, cicada. in pl. τέττιγες. q. τερετξ, a τερετίζω, musicum pulsedo: quod sit stridula: vel quia stridejus τέτακται, ideft, extensus, & continuus est.

Τέτυγμαι, perf. ind. pass. τετυγμένος, fabricatus, perf. part. pass. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχατο, paraverunt, 3. pl. a. 2. med. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. act. ἔτυχον. a. 2. med. ἐτυκόμην, Jon. ἐτυκέμην, & Poet. anadiplasiat. τετυκόμην, υ, ετο.

Τέτυκται, fabricatus est, 3. sing. perf. pass. τέτυκτο, Jonic. pro ἐτέτυκτο, singul. plusq. perf. verbi τεύχω, fabricor. perf. passiv. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφθαται, 3. singul. perf. pass. verbi τυφόω, fumo infesto. item στολον rem reddo. f. ώσω. p. τετύφωκα. τύφος, fumus. Th. τύφω, fumo excito.

Τετύχηκα, nactus sum, perf. act. verbi τυγ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

τυγχάνω, nanciscor. fut. τεύξομαι, & τευξοῦμαι, ranquam a τυχέω. a. 2. ἔτυχον. τύχησω, Ionic. & Poet. reduplic. pro τύχω, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω, sum, nanciscor. f. τεύξομαι. a. 2. ἐτύχην. Τετύχθαι, perf. inf. pass. verbi τεύχω, fabricor. fut. ξω. perf. passiv. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεύ, Dor. σύ, & hoc pro σεῦ, tui. Thema σύ, tu. Sed τεῦ fine accentu, pro ποῦ.

Τεῦμα, ατος, τὸ, monumentum, opus. Th. τεύχω, pario.

Τευθίων, ωνος, ὁ, explorator. a τεύω, quæro. vel pro πευθίων.

Τευθὼς, ω, ὁ, piscis ex sepiarum genere. τευθὶς, ίδος, ἡ, loligo minor.

Τεύκρων, acc. sing. nom. propr.

Τεῦκρος, ου, ὁ, fabricator. Est & nomen proprium, a quo Trojani dicti sunt Teucri. Th. τεύχω, fabricor.

Τευμησσηνε, struo, fabricor, apparo. a τεύχω, idem.

Τεῦξε, Jon. pro ἔτευξε, fecit, 3. sing. a. 1. ind. act. τεύξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi τεύχω, fabricor. f. τεύξομαι. f. 1. inf. med. τεύξεσθαι.

Τεύξεα, Jon. pro τεύξη, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusdem.

Τευτάζω, satago, sedulo rem curo. Item milito, Suid. ponitur etiam pro ἡσυχάζω, quiesco.

Τεῦτλον, ου, τὸ, beta, Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεύχει, vel est 3. sing. imperf. act. Jonic. vel præs. imperat. act. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τεύχε, pro τεύχεα, arma, dat. plur. τεύχεσι. Th. τεύχω, fabricor.

Τεύχεσσιν, Dor. pro τεύχεσσα, faciens, præs. part. f. g. a τεύχω, fabricor.

Τεύχοντο, 3. plural. imperf. pass. Jon. verbi τεύχω, fabricor.

Τεύχυε, para, præs. imperat. pass. verbi ejusdem.

Τεύχω, fabricor, struo, paro, cubo, obarmo, Hesiod. fut. ξω. perf. τέτευχα. a. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται. Sic τεύχω χάριτας τινί, Poet. honorarium munus alicui parare. Gall. *Faire un present*. τεύχειν τιμὴν τινι, honorem alicui habere. Hinc τεύχος, εος, τὸ, vas, alveus. τεύχεα, ων, τὰ, arma.

Τέφρα, ας, ἡ, cinis ustorum lignorum reliquiæ, quasi a τύφω, uro. Cinis enim ex lignis ustulatis oritur. hinc τεφρὸς, ὴ, όν, cinereus. τεφρόω, in cinerem redigo. τεφρώδης, ες, ὁ, ἡ, idem ac τεφρὸς, cinereus.

Τεφρόω, in cinerem redigo. fut. ώσω. perf. τεφρωκα. a. 1. ἐτέφρωσα. a. 1. part. act. τεφρώσας, ωντες, ὁ.

Τιχθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. τυχθῆναι, natum esse, a. 1. inf. pass. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 1. pass. ἐτέχθην.

Τιχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. fœm. g. verbi ejusdem.

Τεχθῆναι, a. 1. inf. pass. vide τυχθείς.

Τεχθήσομαι, natus ero, fut. 1. ind. pass. verbi τίκτω, pario.

Τεχνάζω, exerceo, dolis utor. Thema τέχνη, ars, dolus.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, dolus, fraus, artificium, commentum, machinamentum. a τεχνάζω, arte conficio. Thema τέχνη, dolus.

Τέχνη, ης, ἡ, ars, artificium, artis professio, disciplina, dolus, astutia, fraus, fallacia. Hinc τεχνικὸς, ὴ, όν, ad artem pertinens, item artificiosus. τεχνάω, artificiose fabricor. τέχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum. ἔντεχνος, ος, ὁ, peritus, doctus: item artificialis, arte constans.

Τεχνικώτερον, τὸ, artificiosius, comparat. a τεχνικὸς, artificiosus. Them. τέχνη, ης.

Τεχνίτης, ου, ὁ, artifex, opifex, artis peritus, faber, artis professor. in acc. plural. τεχνίτας. ejusdem them.

Τεχνῖτις, ιδος, ἡ, magistra. ab eodem them.

Τέω, dat. Jon. pro τινὶ, cui, seu τῷ, dat. sing. a τὸς, tuus. At τεῷ, nom. dual. a τεὸς, ὴ, όν, tuus, a, um. τέων, Jon. pro τῶν, aliquorum. Them. σὺ, tu.

Τέως, tandiu, antea, interea, interim, tunc, tum, tandem, eatenus, hactenus, paulo ante, nuper, olim, Hesych. tantisper, Lucian. in Alcyone. τέως ὃν τῷ πρώτῳ, primum in principio, Hermog. τέως pro prius cum τότε, Demosth. τέως, ἕως, tamdiu, quamdiu, & ita se habent, ut τότε, & ὅτε. τέως ἔτι, interim etiam, Demosth. τέως ἔτι παρόντος, ad hunc usque diem, Phal.

T H

Τῆ, dat. f. g. adverbialiter sump. hac, ea parte, hic, huc. Sic & τῇδε, τῇ μὴ, per synæresin pro τῇ ἐμῇ. Th. ὁ, ἡ, τό.

Τῆ, pro τάδε, cape. præs. imperat. verbi τέω. Vel pro τῶθι, per apocopen, a τῶμι, capio.

Τήβεννα, ης, ἡ, & τήβεννος, ου, ὁ, toga. vestis Romana. a quodam Tebenno Arcade. τήβεννον ἐφόρει πορφύραν, togam gestabat purpura circumtextam. Plut. in Romulo. Item τήβεννα pro candidatoria toga, Polybius. Accipitur etiam aliquando pro trabea, Halicarnass. l. 6. histor.

Τήγανον, ου, τὸ, sartago, a τήκω, liquo.

Τῆδε, huc, adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.

Τήθη, vel τηθή, nutrix. Ea & πτηθή.

Τῆθος, ους, τὸ, ostreum quoddam. a πτηθὺς, terra, quia terreum.

Τηθὺς, ύος, ἡ, terra, Homerus. q. a τήθη, nutrix. quia terra omnia nutrit. Est & Τηθὺς, ύος, ἡ, nomen mulieris.

Τηκεδόνι, dat. sing. a τηκεδὼν, idem ac τῆξις, εως, ἡ, rabefactio. Th. τήκω, liquefacio. f. ξω.

Τήκεται, liquescit, 3. singul. præs. passiv. verbi τήκω.

Τήκω, liquefacio, mollio, macero. fut. ξω. p. τέτηκα. κηρὸν τετηκὼς, liquata cera, Galen. ad Glauc. lib. 2. præs. pass. τήκομαι, liquesco, liqueho. Hinc τηκτὸς, ὴ, όν, liquefactus. τηκτικὸς, ὴ, όν, liquefaciendi vim habens. τηκερὸς, ὰ, όν, liquefactus, mollis, humidus.

Τηλαυγὴς, ές, ὁ, ἡ, eminus splendens. hinc comparat. τηλαυγέστερος, α, ον. Ex τῆλε, vel τηλοῦ, procul, & αὐγὴ, ης, ἡ, splendor. hinc adverb. τηλαυγῶς, perspicue, liquido, splendide. Hesych.

Τῆλε, adverb. procul, longe. τηλοῦ, & τηλόθι, idem.

Τηλεβοάων, gen. plur. nomen gentis.

Τηλέβολος, ου, ὁ, eminus, e remoto loco jactus. Ex τῆλε, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα. Sed τηλεβόλος, qui longe jaculatur. τηλεβόλος ἰὸς, sagitta longe feriens, in Epigr. Lascari. τηλεβόλος, bombarda.

Τηλεθάω, germino, floreo. hinc τηλεθάοντες, florentes, nom. plur. part. præs. Thema θάλλω, floreo.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Jon. a τηλεκλειτὸς, ὴ, όν, inclytus. Est & nomen viri, a τῆλε, procul, & κλέω, celebro.

Τηλεκλητὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, e longinquo evocatus, clarus, inclytus. Ex τῆλε, procul, & καλέω, voco. perf. pass. κέκλημαι, σαι, ται.

Τηλεκλυτὸς, ὴ, όν, clarus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit. Ex τῆλε, procul, & κλύω, audio.

Τηλέσκοπος, ου, ὁ, ἡ, eminus apparens, procul speculans. Ex τῆλε, procul, & σκέπτομαι, video. τηλεσκόπος autem procul videns, aspiciens, Aristoph.

Τηλέφιον, ου, τὸ, portulaca agrestis. Romani vocant illecebram. Galen. in Glos. a Τήλεφος, ου, ὁ, nomen viri.

Τηλία, ας, ἡ, & σηλία, vas situlæ figura, in qua farina subigitur. quasi a σήω, moveo. Item τηλία, septum, arca, ut arca aquaria, arca frumentaria. Aristoph. cribri annulus, περιφέρεια κοσκίνου, circulus cribri, vel ipsum incerniculum, Aristoph. in Vesp. Item tabula lata, in qua pistores panes exponunt, ut ficcentur, Suid. fumarii operculum, Aristoph. in Vesp. Accipitur etiam τηλία pro conceptaculo, & modio, in quo farinæ vendebantur in foro: in eo, qui coturnices alebant πρὸς ὀρτυγομαχίαν, sive ὀρτυγοκοπίαν, eas committebant, Comm. Aristoph. in Plut.

Τηλικαῦτα, plural. n. g. a τηλικοῦτος, tantus.

Τηλίκος, η, όν, tantus, tantæ ætatis, ab ἡλίκος, quantus. de magnitudine corporis.

Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, tantus, a, um, & de magnitudine, & de ætate.

Τῆλις, εως, & ιδος, ἡ, fœnum græcum. hinc τήλινος, η, ον, ex fœno græco factus.

Τηλόθεν, Poet. pro τηλόσε, eminus, longe. τηλόθι, adverb. regit genitivum. idem ac τῆλε, procul.

Τυλυγέτης, ου, ὁ, per syncop. pro τηλυγενέτης, in senectute genitus, natu minimus, charus, absente patre genitus, unicus. a τῆλε, procul, & γίνομαι, nascor.

Τηλύγετος, ου, ὁ, idem fere, ac τηλυγενέτης.

Τημελὴς, ές, ὁ, ἡ, diligens, studiosus. hinc ἐπιμελέω, curo.

Τήμερον, Att. pro σήμερον, adverb. hodie, ex tempore. ab ἡμέρα, dies.

Τῆμος, & τημόσδε, tum, respondet ἡμος, quum, a quo derivatur.

Τημοῦτος, pro τηλικοῦτος, quod vide.

Τῆν, hanc. τῆνδε, τῆνγε, acc. sing. ab ὅ, hæc.

Τῆνα, illa, Doric. a τῆνος, α, ο, pro ἐκεῖνος, quod vide.

Τηνάλως, obiter, leviter, graris, inaniter, frustra. adv. q. τηλῶ ἄλλως, hoc frustra.

Τηνέβλα, & τηνος, ὁ, lyræ harmonia, & pulsatiuncula, quæ in victoria edebatur. Hesych.

Τῆνοι, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi, illuc.

Τηνέλλα, ης, ἡ, & τηνέλλος, ου, ὁ, lyræ harmonia, Aristoph. in Equit.

Τηνεσμὸς, ὁ, ἡ, tenesmus, intestinorum morbus. etiam τεινεσμὸς, a τείνω, tendo.

Τηνίκα, tunc, adverb. & τηνικάδε, & τηνικαῦτα, pro eodem. Thema ἠνίκα, quum. extra interrogationem.

Τηνόθι, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi.

Τῆνος, vel τῆνος, η, ο, hic, ille. Dor. τῆνοι, illic. τηνῶθι, illinc.

Τήνω, Dor. pro ἐκείνου, illius. a τῆνος, hic. hinc τήνωθι, adverb. pro ἐκεῖθεν, illinc, ex eo loco.

Τῆπερ, Jon. & Poet. pro ὥσπερ, ut, veluti, & pro ἥπερ, illic.

Τήρει, præs. imperat. act. a τηρέω, servo.

Τηρεύουσι, Dor. pro τηροῦσι, custodiunt, 3. plural. præs. ind. verbi τηρέω, custodio.

Τηρέω, ῶ, εῖς, εῖ, ῶ, servo, asservo, tueor, custodio. imperf. ἐτήρεον, ουν. fut. ήσω. perf. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα, ας, ε. a. 1. imperat. activ. τήρησον, ήσατω, & in plur. τηρήσατε, servate. a. 1. sub. activ. τηρήσω, ης, η. a. 1. inf. τηρῆσαι. a. 1. part. activ. τηρήσας, αντος, ὁ. præs. passiv. τηρέομαι, asservor. impers. passiv. τηρεόμεθα, ούμεθα, έω, ῶ, έεται, οῦται. perf. pass. τετήρημαι, σαι, ται. perf. part. pass. τετηρημένος, η, ον, servatus, a, um. a. 1. pass. ind. ἐτηρήθω, ης, η. a. 1. inf. pass. τηρηθῆναι, reservari. Hinc τήρησις, εως, ἡ, observatio.

Τηρήσητε, 2. plur. aor. 1. sub. activ. verbi τηρέω, observo.

Τήρησις, εως, ἡ, observatio; item custodia, carcer. Th. τηρέω, servo.

Τῆσι, Jon. pro ταῖς, his, dativ. plural. f. g. ab ἥ, hæc.

Τητᾶ, quæris, cares, 2. sing. præs. med. verbi τητάομαι, ωμαι, careo. Th. τητάω, privo, quæro. f. ήσω.

Τητάω, privo. an a τάω, ἡ, privatio, penuria? Est & τητάω, quæro, privo. τητῶμαι, careo, mihi deest.

Τῆτες, Att. idem ac σῆτες, τῷ ἔτει, hoc anno.

Τήτη, ἡ, penuria, privatio, egestas. Thema τητάω, privo.

Τηυσὶ, ὰ, ὁ, inanis. hinc ταὐσὶ, temere, frustra. a τάω, privatio.

T I

Τί, cur? quid? Poet. τίς. a τὶς, quis, gen. τινὸς. τὸ, indefinit. aliquid.

Τιάρα, ας, & Jon. ης, ἡ, capitis gestamen apud Persas, tiara.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Έρμου

Τιβεριὰς, ᾰδος, ἡ, nomen urbis, Tiberias. a Tiberio Cæsare sic denominata.
Τιβέριος, ου, ὁ, nomen Cæsaris, Tiberius: quo nomine etiam appellabantur qui ad Tiberim nascebantur.
Τιβύλλη, q. τριβύλλη, ίδος, ὁ, tripus. q. quia τρεῖς βάσεις habet. eo utitur Lycophron.
Τίγρις, ιδος, & ιος, ἡ, tigris.
Τίει, honorat, 3. sing. præs. a τίω, honoro.
Τίεν, honorabat, 3. sing. imperf. act. Jonic. pro ἔτιεν, verbi ejusdem.
Τίεσκεν, honorabat, Poet. & Jon. pro ἔτιε, 3. sing. imperf. act. a τίω, honoro. fut. τίσω.
Τίεται, 3. sing. ind. præs. pass. verbi τίομαι, honoror. Th. τίω, honoro.
Τίειν, punio. idem ac τίω.
Τίη, vel τίῃ. Poet. pro τί, quid.
Τιθαιβάσσω, vel πιθαιβάσσω, mel conficio, favum condo, curam gero. q. a πιθέειν βάσιν, ponere escam. Mel esca apum.
Τιθασσὸς, ὸν, ὁ, ἡ, & πιθασσὸς, cicur, mitis, mansuetus, sativus. hinc πιθασσόω, cicuro, mansuefacio. q. a πιθέω, nutrio, lacto. Etenim quæ domi nutrimus, cicurantur.
Τιθῆαι, Jon. pro πιθῆσαι, 2. singul. præs. ind. pass. verbi πίθημι, pono.
Τιθῆσι, Jon. pro πιθῆσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ejusdem.
Τιθῆσται, Jon. pro πιθῆνται, 3. plural. præs. pass. ejusdem verbi.
Τιθῆσι, Jon. pro πιθῆς, 2. sing. præs. sub. act. verbi πίθημι, pono. præs. sub. πιθῶ, ῇς, ῇ, Jon. πιθέω, έῃς, &c. & σ additum per paragogen.
Τίθει, ponebat, Jon. pro ἐτίθει, vel ἐτίθη, 3. singul. imperf. act. quasi a πιθέω, verbi πίθημι, pono. Sed πίθει, pone, præs. imperat. act. pro πίθετι, verbi ejusdem. At πιθεῖ, 3. singular. præs. indicat. a πιθέω.
Τιθείμεν, πιθεῖτε, πιθεῖεν, per syncopen pro πιθείημεν, ητε, ησαν, plur. præs. opt. act. verbi πίθημι, pono. præs. opt. act. πιθείην, ης, η.
Τιθείς, εῖσα, έν, præs. part. activ. verbi ejusdem.
Τιθέμεν, Jon. & πιθέμεναι, Dor. pro πιθέναι, præs. inf. act. verbi πίθημι.
Τίθεμι, Æol. pro πίθημι, pono.
Τίθεν, Poet. & Dor. pro ἐπίθεσαν, 3. pl. imperf. activ. verbi πίθημι, pono. Hinc Pindarus πιθέναι τινὰ ὀν φονῶι, ponere aliquem in cædibus, pro interficere.
Τιθέναι, præs. inf. act. a πίθημι.
Τιθέω, nutrio, lacto. a πιθή, nutrix.
Τιθή, ῆς, ἡ, nutrix. a πιτθὸς, ὁ, mamma.
Τιθήμεναι, Poet. ectasi pro πιθέμεναι, quod Dor. pro πιθέναι, præs. inf. act. Sic πιθήμενος, Poet. ectasi pro πιθέμενος, præsens partic. pass. verbi πίθημι.
Τίθημι, pono, constituo, condo, colloco, suppono. facio ita esse. tribuo, assigno. Præs. imperat. πίθεν, έτω. præs. inf. πιθέμεν. præs. part. πιθείς, έντος, ὁ, imperf. ἐπίθουν, ες, ε, & ἐπίθεν, tanquam a πιθέω, & ἐπίθην, pro ἐπίθεσαν. fut. θήσω. perf. πέθηκα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην, ῆς, ῆ. a. 2. sub. act. θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. part. θείς, έντος, ὁ. perf. pass. πέθημαι. pluſq. perf. ἐπεθέμην, σο, το. a. 1. pass. ἐτέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. πεθῶ, θῇς, θῇ. a. 1. inf. pass. πεθῆναι. a. 2. ind. med. ἐθέμην, σο, & ἔθεν, ἔθετο. a. 2. imperat. med. θέσο, θοῦ, θέσθω, & in 2. plural. θέσθε. a. 2. part. med. θέμενος, η, ον, qui posuit. Hinc θέμις, ιστος, ἡ, quod propositum est, θέσις, εως, ἡ, positio. θήκη, ης, ἡ, repositorium, theca. ἀναπίθημι, furſum pono, ſuſtollo. ἀναθήματα, ατος, τὰ, donum parietibus, & columnis templi appensum. Item execratio. διαπίθημι, dispono. διάθεσις, εως, ἡ, dispositio. διαθήκη, ης, ἡ, testamentum. διαθετὸς λόγος, ὁ, sermo mente conceptus. συντίθημι, compono. σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, συνθήκη, ης, idem. fœdus. ὑποτίθημι, suppono. ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, basis. item res, de qua agitur. ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ, judex, & præses certaminum. ὑποθέτης, ου, ὁ, legislator. ὑποτίθω, ῶ, commonefacio, moneo. ὑπόθεσις, εως, ἡ, commonefactio. ἐπωνυμοθέτης, ου, ὁ, qui nomina imponit. ὀνομαθέσια, ας, ἡ, impositio nominum. βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca. χειροθήκη, ης, ἡ, chirotheca.
Τιθήνη, ης, ἡ, πιθήνη, Dor. & πιθωνὸς, nutrix, a πιθὴ, idem. Thema πιτθὸς, οῦ, ὁ, mamma.
Τίθησι, Doric. pro πίθησι, 3. sing. præs. verbi πίθημι.
Τιθωνὸς, οῦ, ὁ, filius Laomedontis, ab Aurora adamatus. dat. sing. Τιθωνῷ.
Τίκτε, Jon. pro ἔτεκε, 3. singular. imperf. act. verbi τίκτω, pario. τίκτης, 2. singul. præs. sub.
Τίκτω, pario; gigno, creo. f. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον, ες, ε. a. 2. sub. τέκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. τεκεῖν. a. 1. ind. pass. ἐτάχθην, ης, η. a. 1. part. pass. τεχθεὶς, ἐντος, ὁ. fut. 1. pass. ind. τεχθήσομαι, ῃ, εται. præt. med. τέτυγμαι, αι, ε. perf. part. med. f. g. τετυγμένη, ῆς, ἡ. Hinc τέκος, ους, ὁ. partus, τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles. τεκνόω, liberos procreo, gigno. Θεοτόκος, ου, ἡ, Dei genitrix. Mariæ virginis epitheton. παιδοτόκος, ου, ἡ, puerpera. ἄτεκνος, ου, ὁ, ἡ, prole carens. πολύτεκνος, ου, ὁ, multos habens liberos.
Τιλὰ, τὸ, pennæ, quia ſolent τίλλεσθαι, velli.
Τιλοὶ, οἱ, quiſquiliæ: ut illæ, quæ a panno vulſo evolant: ſed τίλοι, a. 1. inf. act. a τίλλω, vello.
Τίλλε, imperf. Jon. pro ἔτιλλε, verbi τίλλω, vello.
Τίλλεσσα, vellens, Dor. pro τίλλουσα, præſ. part. f. g. a τίλλω, vello.
Τίλλω, vello, vellico, vexo, diſcerpo, lacero. imperf. ἔτιλλον, ες, ε, fut. λῶ. præt. τέτιλκα. a. 1. ἔτιλα. perf. paſſ. τέτιλμαι. perf. part. τετιλμένος, depilatus. Etymolog. a τείνω, extendo. ut ſit quaſi τενίλλω. quæ enim vellicantur, extenduntur.
Τίλος, ου, ὁ, ſtercus, Poll.
Τιμᾶ, honorat, 3. ſing. præſ. ind. act. ſed τίμα, vel eſt 3. ſing. imperf. act. Jon. vel eſt præſ imperat. act. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.
Τιμάγοραν, ου, ὁ, Timagoras, proprium nomen.
Τιμάεις, εσσα, ᾶεν, Dor. pro τιμήεις, honoratus. Vide τιμᾶντα.
Τιμαῖς, dat. plural. a τιμὴ, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.
Τιμαίῳ, dat. ſing. a Τιμαῖος, ου, ὁ, Timæus, nomen proprium. Syr. contaminatus.
Τιμαλφέων, ob ingenioſa inventa honoro τιμαλφῆ. Τιμαλφὴς, qui honorem invenit, qui habetur in pretio, pretioſus, qui facile emptorem reperit. a τιμάω, honoro, & ἀλφέω, invenio, excogito.
Τιμᾶν, Dor. pro τιμᾶν.
Τιμᾶντα, Dor. pro τιμῶντα, quod vide.
Τιμάορος, ου, ὁ, laudum alicujus celebrator. παρὰ τὸ τιμᾶν ἀείρειν, honorem afferre. Item vindex, ultor. a præt. med. ἦορα, & Jonic. ἄορα.
Τίμαρχος, ου, ὁ, Timarchus, nomen proprium.
Τιμάσαις, Dor. pro τιμήσαι, a. 1. part. act. verbi τιμάω, honoro.
Τιμασθυνθ, honorabant, Dor. & Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. fut. 1. act. verbi τιμάω, honoro.
Τιμάω, honoro, æſtimo, mulcto, Demoſth. fut. ήσω. p. τετίμηκα. perf. paſſiv. τετίμημαι, σαι, ται, a. 1. med. [ἐτιμησάμην, ω, ατο. Th. τίω, honoro.
Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, dignitas, reverentia, cultus, veneratio. Item æſtimatio, pretium, Demoſth. pariter ultio, pœna, Iliad. α.
Τιμήεσσα, ης, ἡ, pretioſa. a τιμήεις, εντος, ὁ. Th. τίω, honoro.
Τιμᾶντα, per craſin pro τιμήεντα, accuſ. ſing. a τιμήεις, εντος, ὁ, honoratus. a τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.
Τιμήτης, ου, ὁ, ultor, Poet. Pindar. τιμώρος etiam laudum celebrator, quaſi τιμ ἀείρων. Item adjutor, inſpector, Etym. C ratoribus τιμωρὸς eſt ultor. q. a τιμὴ, po na, & ἀείρω, tollo, ſumo. vel ὠράω, curo
Τίμησαι, honoraſti, 2. ſing. a. 1. ind. ac Jon. τιμήσατε, 2. plural. a. 1. impera act. a τίμησον, verbi τιμάω, honoro.
Τιμήσῃς, ῃ, ῃ, 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. ac verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, honoro
Τιμήσουσι, 3. plur. fut. 1. ind. act. verb ejuſdem, & them.
Τιμητὸς, ὸν, honorandus, adject. verbal a τιμάω, honoro. Th. τίω, honoro.
Τίμιος, ου, ὁ, pretioſus, carus, honora bilis. comparat. τιμιώτερος, α, ον. ſu perlat. τιμιώτατος, η, ον.
Τιμιότης, ητος, ἡ, opulentia. a τιμὴ, pr tium. Th. τίω, honoro.
Τιμιώτατος, η, ον, ſuperlat. a τίμιος, ho norabilis. quod a τιμὴ. Th. τίω, honoro
Τιμοδημίδαι, ων, οἱ, Timodemidæ Græ ca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, Θεν οἱ πρόγονοι ἦ Τιμοδήμη.
Τιμόθεος, ου, ὁ, nomen miniſtri verbi di vini, Timotheus. Gr. Colens Deum
Τιμῶμαι, color, præſ. paſſ. a τιμάομαι ῶμαι, ejuſdem them. τίω, honoro.
Τίμων, ωνος, ὁ, nomen viri, Timon. Gr honorans.
Τιμωρέω, punio, crucio, vindico, mul cto: tutor, defendo: ulciſcor, ſtoc fut. ήσω. perf. τετιμώρηκα. a. 1. paſ ἐτιμωρήθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. τι μωρηθῶ, ῇς, ῇ, & in 3. plur. τιμω θῶσι, puniantur.
Τιμωρηθῶσι, puniantur, 3. pl. a. 1. ſub paſſ. verbi τιμωρέω, punio.
Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi τιμ ρέω, punio.
Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta ſupplicium, Plat. 2. de Rep. τιμωρητὴς ῆτος, ὁ, & τιμωρητὴς, οῦ, ὁ, vindex τιμωρέω, punio.
Τιμωρία, ας, ἡ, pœna, ſupplicium, pu nitio: præſidium, auxilium, defenſio quod a τιμωρὸς, οῦ, ὁ, ultor. τιμωρ ὑπεδέξαντο, auxilium promiſerunt, Th cyd.
Τιμωρὸς, οῦ, ὁ, ultor, vindex, defenſo
Τιμωρῶν, præſ. part. activ. n. g. a τιμ ρέω, punio.
Τίν, Dor. pro σοί, tibi. a σὺ, tu.
Τίν, pro τινα, acc. ſing. a τὶς, quis?
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro, agit fut. ξω. p. χα. quaſi σινάσσω, a σείω moveo.
Τίνασθαι, Jon. pro τίνυσθαι, ulciſci, de τίνυμαι.
Τίνεσκε, Jonic. pro ἔτινε, 3. ſingul. impe act. verbi τίνω, luo. Th. τίω, idem
Τινθαλέος, α, ον, calidus, tepidus, fe vidus.
Τίνυμαι, punio. τίνυσθαι, punire, ulc ſci, præſ. inf. τινύμενος, vindicante accuſ. plur. part. præſ. paſſ. fœm. Th. τίω, punio.
Τίννυμι, τινύω, & τίνω, idem ac τί luo, ſolvo.
Τίσν, honorarunt, 3. plur. a. 2. ind. a pro ἔτισαν. Sed τίσν, 3. plur. imperf. Jo verbi τίω, honoro.
Τίπτε, cur? ut quid? Eurip. & per ſy cop. τίπτε. a πότε, quando? Th. ὅτ quando.
Τίπτ', pro τίπτε, Poetic. pro τίπτε, cu
Τίρμυθ', pro τίρμυθον, accuſ. ſing. a ρμυθος, nomen appidi.
Τίς, τίνος, & in n. g. τί, quis? quid? S τὶς, τινὸς, indefinitivum, aliquis, qu dam. Hinc ὅστις, ὁτουοῦν, & in ſ. g. ὁ quis, quæ, vel quiſnam, quænam.
Τίσαι, a. 1. Jonic. pro τίσαι, verbi ejuſde
Τίσαιεν, Jonic. pro τίσαιντο, 3. plur. 1. opt. med. τίσασθαι, a. 1. inf. m verbi τίομαι, ulciſcor, punio.
Τίσαιμεθα, ulti fuerimus, 1. plural. a. optat. med. τίσασθαι, a. 1. inf. m verbi ejuſdem.
Τίσε, a. 1. Jonic. pro ἔτισε, verbi ejuſde
Τίσειαν, luiſſent, 3. plural. aor. 1. optat. activ. Æol. τίσαιεν, αις, αι. Thema τίω, puni

Τίσω, 2. singular. fut. 1. activ. verbi ejusdem.

Τίσις, ultionem, accus. sing. a τίσις, εως, ἡ, ultio. Th. τίω, punio.

Τίσαι, ᾶτω, a. 1. imperat. act. a τίω, punio.

Τίσουσι, 3. plural. fut. 1. ind. activ. verbi ejusdem.

Τίσωσι, pro τίωσι, honorent, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi τίω, honoro.

Τίτασκε, 3. singul. imperf. Jon. verbi πταίω, tendo.

Τιτασσόντων, nocentes, acc. plur. part. præs. activ. verbi πταίω, punio, vel tendo.

Τιτάω, punio, ulciscor, quod a τίω, idem. Sed πταίω, tendo, intendo, traho, a τείω, idem.

Τιτᾶν, ᾶνος, ὁ, Titan. dat. plur. Τιτᾶσι.

Τιτύη, regina. Puto quia πτύ, honorata. a τίω, honoro.

Τιτυοκτόνος, ου, ὁ, qui Titanes sustulit. a Τιτῆνες, seu Τιτυες, Titanes. Th. πταίω, ulciscor, & κτείνω, occido.

Τίτυ, υος, ἡ, calx, gypsum. πίτυος, ἀκρατόσβεστος, calx viva, Galenus. Est etiam Τίτυος, mons Thessaliæ, a cande sic dictus.

Τιτῆνες, Titanes, posteri Saturni, Terræ, & Cœli filii, Hesiod. dat. plural. τισι, & Poet. seu Jonic. πτιήσσι. a πταίω, ulciscor. Th. τίω, punio.

Τιτθός, οῦ, ὁ, mamma, mammilla. quia scil. προσίθεται, sive infantis ori admovetur. Hinc πτύη, seu πτυὴ, ῆς, ἡ, idem: nutrix. πτιλωὸς, οῦ, ὁ, nutritius. πτιλώη, ης, ἡ, nutrix. πτύη, ης, ἡ, idem. πτιλόω, nutrio, nutricor. πτυΐς, & πτυΐς, ΐδος, ἡ, avia, amita, materterá. τυτθός, ὸ, ὁ, parvus, pusillus.

Τίτλος, ου, ὁ, titulus, per syncopen ex Lat. sed Græce est ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio.

Τίτος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini, Titus. Gr. honoratus.

Τίτραω, πίτρημι, & πταίνω, fut. τρήσω, perforo, terebro. quasi a τράω. perf. pass. πέτρημαι. hinc τρῆμα, ατος, τὸ, foramen. τρῆσις, εως, ἡ, perforatio. τρητὸς, ὴ, ὁ, perforatus. τραωὴς, οῦς, ὁ, perspicuus, manifestus.

Τιτρώσκω, fut. τρώσω, vulnero, lædo. quasi a πτράω. Hinc τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus. τραῦμα, ατος, τὸ, idem.

Τετήκεσθε, 3. sing. imperf. Jon. verbi πτύσσομαι, collimo, seu potius collineo.

Τιτυὸς, οῦ, ὁ, Tityus, gigas per novem jugera sparsus, cujusque jecur semper renascens a vulture exeditur.

Τιτύσκομαι, observo, tendo, collimo, dirigo ad scopum, struo: paro, Iliad. β. q. a τίω, tendo, unde & πταίνω.

Τίφη, ης, ἡ, tipha, frumenti genus. Puto a πίφος, quod sit triticum degener ut in πίφοι, locis humidis.

Τίφθ', pro πίπτε, cur, Poet. pro πίποτε, quid tandem? Th. ὅτε, quando.

Τίφος, εος, τὸ, palus, paludis, locus uliginosus.

Τίω, honoro, æstimo, colo, magni facio. item pendo, punio, ulciscor. fut. τίσω. p. τετιμαι. perf. pass. τέτιμαι, q. a τὶ, aliquid, scil. præstans; ergo & honorandum. τὶ, & ὀδὲν, ut πλεῖον, & vile opponuntur. unde τιμὴ, ῆς, ἡ, honor; item pretium. pœna, ultio. τιμάω, honoro. f. ήσω. item mulcto. τιμητὸν, ὴ, ὁ, honorabilis, honore dignus.

Τ Λ

Τλαῖθι, tolera, Dor. pro τλῆθι. præs. imperat. act. a τλῆμι, tolero. Thema τλαίω, idem.

Τλήθυμος, ου, ὁ, ærumnarum, & laborum patiens, quod a τλαίω, seu τλάω, tolero, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Τλαίην, tollerarem, præs. optat. vel aor. 2. verbi τλῆμι, perfero.

Τλάμων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. pro τλήμων, tolerans.

Τλὰς, άντος, ὁ, præs. part. vel a. 2. a τλῆμι, tolero.

Τλάω, per syncop. idem ac ταλάω, sustfero, audeo, sustineo.

Τλῆ, toleret, 3. singul. a. 2. sub. act. a τλῆμι. sed τλῆ, sine jota subscripto, Jon. pro ἔτλη, 3. sing. a. 2. ind. act. ejusdem verbi.

Τλῆμι, perfero, tolero, sustineo, patior. fut. τλήσω. p. τέτληκα. a. 2. ἔτλην.

Τλῆμεν, perrulimus, Jon. pro ἔτλημεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi τλῆμι.

Τλήμονες, οἱ, miseri, nom. plur. a τλήμων, ονος, in accus. sing. τλήμονα, a τλήμων, patiens.

Τλήμων, ονος, ὁ, patiens laborum, ærumnosus, miser: audax, fortis: τλημόνως, miserabiliter, ἐλεεινῶς, misere, Hesych.

Τλῆναι, passum esse, a. 2. inf. verbi τλῆμι, tolero. a. 2. ἔτλην.

Τληπτόλεμος, ου, ὁ, Tlepolemus, nomen proprium.

Τλήσω, tolerabo, fut. 1. ind. a τλῆμι, seu τλάω. pro ταλάω, perfero.

Τ Μ

Τμάγλω, secti sunt, Jon. & Bœot. syncop. pro ἐτμάχησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi τμήσσω, idem cum τμάω, seco, scindo. fut. τμήξω, a. 2. ἔτμαγον, & ἔτμακον.

Τμάω, seco, unde τμήσσω. Th. τέμνω, seco.

Τμηγεὶς, seu τμαγεὶς, έντος, ὁ, scissus, a. 2. part. pass. verbi τμήσσω, scindo. Th. τέμνω. idem.

Τμηδὸν, idem ac τμηπαῶς, cæsim, festinanter. a τμάω, insitat. pro τέμνω, seco.

Τμηθεὶς, έντος, ὁ, sectus, a. 1. part. pass. verbi τέμνω, seco. perf. pass. τέτμημαι. aor. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσω, secabo, fut. 1. act. verbi τέμνω, seco, ab insitt. τμάω.

Τμῶλος, ου, ὁ, Tmolus, nom. proprium.

Τ Ο

Τὸ, hoc. Aliquando quapropter, & tunc subauditur κατὰ, vel διὰ, ut διὰ τὸ, ob id, τοῦ pro τούνεκα, τοῦδε pro τόδε. τὸ ὅν, id, quod est.

Τοαρχαῖον, Jon. pro παλαιὸν, olim, quondam, ab origine.

Τόγε ἐμὸν, Jon. quantum in me.

Τοδεύτερον, iterum, secundum.

Τοεπέκτων, Jonic. pro παντελῶς, omnino, penitus, ut plurimum.

Τόθι, ubi, ibi. ab ὅθι. Sed τόθ' pro τότε, & τοθεν, tunc. & pro ἐκεῖ, illic.

Τοί, quidem. particula est enclitica, quæ adverbiis, vel conjunctionibus adnectitur. interdum ornatus tantum gratia additur, a τὸς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, tibi, Dor. pro σοὶ, a σὺ, tu. vel Dor. pro οἱ.

Τοιαῦτ, pro τοιαῦτα, talia, τοιαύτὸν, talem, accus. singul. fœm. gen. a τοιοῦτος, quod ex τοῖος, talis. Th. οἷος, qualis, & ὅπως, hic, gen. τούτου.

Τοιγὰρ, equidem: itaque. τοιγαροῦν, idem. Ex τοι, γὰρ, enim, & ἐν, ergo.

Τοίη, ης, ἡ, talis. Th. οἷος, qualis.

Τοίνυν, igitur. Ex τοι, & νῦν, nunc.

Τοῖο, Jon. pro ᾧ, ab ὁ, hic, articul. præpositr.

Τοῖος, η, ον, talis. Thema οἷος, qualis. hinc τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, talis, e. Ex τοῖος, & δὲ syllabica adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, talis, e. Ex τοῖος, & οὗτος, hic.

Τοῖς, ipsis, dat. plur. sic & τοῖσι, & τοῖσιν. ab ὁ, vel τὸ, hic, hoc.

Τοῖσδε, & τοῖσδεσι, Poetice dat. plur. ab ὅδε, hic. Retinetur circumflexus in antepenultima, non ex lege, sed quia particula δεσι articulo τοῖς quasi enclitica adjungitur.

Τ' οἶσθα, leg. δὲ τοι σύ, sia palustris. vide in Σίον.

Τοῖχος, ου, ὁ, paries, murus: τοῖχος in acie est profunditas. Item τοῖχος, latus navis, i. 1. Epigr. latus hominis apud Eurip. Hinc τοιχόω, murum struo. μετόπτοιχος, ου, τὸ, paries intergerinus.

Τοῖο, tales, dual. num. a τοῖος, talis. τοῖως, Poet. pro οὕτω, sic, ita. q. d. tali modo.

Τόκα, Dor. pro τότε, tunc. Ex ὁκα, pro ὅτε.

Τοκὰς, άδος, ἡ, Poet. idem valens, ac ἡ τετοκυῖα, quæ peperit.

Τοκέεσσι, Jon. & Poet. pro τοκεῦσι, dativ. plural. a τοκεὺς, parens. Thema τίκτω, pario.

Τοκεὺς, έος, ὁ, parens. gen. Jon. ῆος. acc. pl. τοκῆας, ab eod. them.

Τοκῆϊ, dat. Jon. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Jon. gen. plur. τοκήων, a τοκεὺς, parens. Th. τίκτω, pario.

Τόκος, ου, ὁ, usura, fœnus: partus, fœtura. a τίκτω, pario. fut. τεξόμαι, præt. med. τέτοκα.

Τόλμα, ης, ἡ, audacia, fiducia, q. ταλαίρμα. a ταλάω, fero.

Τολμᾶ, 3. sing. præs. ind. τολμᾷν, præs. inf. act. verbi τολμάω, audeo.

Τολμάεις, άεσσα, ᾶεν, Dor. pro τολμήεις, audax.

Τολμασσῆς, Dor. pro τολμήσεις, 2. sing. fut. 1. verbi τολμάω, audeo.

Τολμάω, ῶ, audeo, sustineo, conor, aggredior. imperf. ἐτόλμαον, ων, ασκε, αι. f. ήσω. perf. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα.

Τολμήεις, εντος, ὁ, audax, intrepidus, contumax, temerarius, tolerans. Th. τόλμα, audacia.

Τολμηρὸς, ὰ, όν, audax, comparat. τολμηρότερος, audacior. Hinc τολμηρότερον, adv. liberius. ejusdem them.

Τολμῆς, Dor. pro τολμᾷς, 2. sing. præs. a τολμάω, audeo.

Τολμητὴς, ου, ὁ, homo audax, contumax, temerarius. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τολμῶεν, ausint, 3. plural. præs. optat. act. τολμάοιεν, ῷεν, verbi τολμάω, audeo.

Τολμῶσι, audent, 3. pl. præs. act. verbi τολμάω, audeo. præs. part. act. τολμῶν.

Τολυπεύω, glomero, machinor, ad finem perduco, conficio, elaboro, absolvo. Item herba lethalis. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

Τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

Τομὴ, ῆς, & Dor. τομὰ, sectio, stirpis amputatio, a τέμνω, seco.

Τομὸς, ὴ, όν, acutus, penetrans, scindens. comp. τομώτερος, α, ον, penetrantior, penetrantius. Sed τῆμος, η, ὁ, est frustum sectione ablatum. Th. τέμνω, seco.

Τόμυρις, ιος, ἡ, Scytharum regina, Tomyris.

Τομωτέρων, τὸ, penetrantius, compar. n. g. a τομὸς, penetrans.

Τὸν, pro ὃν, vel ἑαυτὸν, quem, accus. sing. ab ὅς.

Τονθορύζω, & πνυθορίζω, murmuro, mussso, submisse loquor. f. ίσω. p. εκα.

Τόνος, ου, ὁ, tonus, tensio, robur, vires, Galen. τόνος ζωτικὸς, vigor vitalis, Basil.

Τόξ', pro τόξα, nom. plur. a τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τοξεύμα, ατος, τὸ, sagitta, telum, missile, spiculum.

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, & τοξόνης, ου, ὁ, sagittarius, jaculator. a τοξεύω, jaculor. Th. τόξον, arcus.

Τόξον, ου, τὸ, arcus: telum: vel ars ipsa sagittandi. ἔπεσχε σοφὸν τόξον, telum, in scopum dirigere. Hinc τοξότης, ου, ὁ, sagittarius. τοξοφόρος, idem. τοξεύω, jaculor. f. εύσω, p. κα. τοξότις, epitheton Dianæ, sagittaria.

Τοξόφιλος, α, ὁ, Dor. pro τοξότης, ου, ὁ, sagittarius: item τοξόται, ministri publici Athenis numero mille, Aristoph. Interpr. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τοξοφόρος, ου, ὁ, arcitenens, sagittifer. τοξοφόροι Κρῆτες, sagittarii Cretenses. a τόξον, ου, τὸ, arcus, & φέρω, fero.

Τοπάζιον, ου, τὸ, topazius, nomen gemmæ. Forte a τοπάζω, quæro, investigo.

Τοπάζω, statuo, colloco, quasi in loco, a τόπος. Item quæro: conjicio, suspicor.

Τοπάλαι, idem ac πάλαι, olim, τοπαλαιὸν, antiquitus.

Τοπαράπαν, omnino prorsus.

Τοπαραυτίκα, statim, in præsentia.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τόπερον, &, τὸ πρόπερυ, idem ac πάρος, Poet. pro πρὸ, ante.

Τοπάρχης, ου, ὁ, præfectus.

Τόπος, ου, ὁ, locus, tractatus, argumentum. quasi a τῶ, capio. Hinc τοπάζω, statuo, colloco. ἄτοπος, ου, ὁ, ἡ, absurdus.

Τοπρὶν, Jon. pro πρότερον, prius, olim.

Τοπρῶτον, principio, primum, Thucyd. a πρῶτος, primus. Th. πρὸ, ante.

Τοργύλιον, seu τόρδυλον, ου, τὸ, seseli Creticum, herbæ nomen. Valde diureticum est, ut dignum sit, quod dictum fuerit, quasi τορδιβύλιον.

Τορέω, ῶ, perforo, penetro, trajicio. a τερέω, idem.

Τόρμος, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, modiolus rotæ, in quem axis inseritur, quia τορέται tignum.

Τόρνος, ου, ὁ, tornus, instrumentum e quo aliquid excavatur, idem ac τέρος, a τερέω, terebro.

Τορνόω, ῶ, torno, cælo, rotundum facio, circulo circumscribo. a τόρνος, ου, ὁ, tornus. quod a τερέω, torno, terebro.

Τόρος, ου, ὁ, funis, & idem ac τόρνος, tornus. Sed τορὸς, ὁ, ὸν, penetrans, acutus. a τορέω, perforo. Th. περάω, idem.

Τορυνὸν, ῆς, ἡ, id, quo aliquid inter coquendum agitatur, & teritur. a τείρω, tero.

Τὸς, inusitat. pro ὁ, unde ΤΟΥ, hujus. pl. Poet. τοῖ, pro οἱ. Vel τὸς, Dor. pro τοῦ.

Τοσαύτη, ης, ἡ, tanta, fœm. g. a τοσοῦτος, tantus.

Τόσος, & Poet. τόσσος, tantus. τόσσον ὄσον, tantum quantum. Th. ὅσος. quantus.

Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, tantus, a, um. in plur. τοσοῦτοι, tot. Ex τόσος, tantus. & οὗτος, hic. τοσοῦτο, Jon. pro ὧδε, ita.

Τόσσα, pro τόσα, tanta, nom. plural. n. g. a τόσσος, pro τόσος. quod vide.

Τοσσῶνδον, Dor. pro τόσον, tantum.

Τότε, tunc ποτὲ, aliquando. ab ὅτε.

Τοτρίτον, tertium.

Τοῦ, & Τοῦς, hujus, gen. sing. ab ὁ, & τὸ, hic, hoc.

Τοῦθ', seq. aspirat. pro Τοῦτο, hoc.

Τὔλασσον, deterius, pro τὸ ἧσσον, comparat. n. g. a μικρὸς, parvus. comp. ελάσσων. superl. ελάχιστος.

Τἠμὸν, pro τὸ ἐμὸν, meum, acc. sing. ab ἐμὸς, ἡ, ὁ, meus. Them. ἐγὼ, ego.

Τἠμπροσθεν, Attic. pro τὸ ἔμπροσθεν adv. ante, anterior pars. idem ac πρόσθεν. Th. πρὸ, ante.

Τἠναντὸν, pro τὸ ἐναντίον, contra, e contrario. Th. ἀντὶ, pro, contra.

Τἕνεκ', seu τἕνεκα, quocirca, pro Τοῦ ἕνεκα, cujus gratia.

Τὄνομα, pro τὸ ὄνομα, nomen, ellipsis præposit. κατὰ.

Τὸς, hos, acc. plur. ab ὁ, hic.

Τὸτ', pro Τοῦτο, hoc. quod vide.

Τοτὲμὲ, & τοτὲμὲν, tunc, adv. a Τοῦτο, vel τότε.

Τὔτερον, Jon. pro τὸ ἕτερον, Att. Θάτερον, alterum.

Τουτέστι, hoc est. legitur & τοῦτ' ἔστι. quod ex Τοῦτο, & ἐστὶ.

Τουτέων, Jon. pro τούτων, horum, harum.

Τουτὶ, Dor. adverb. ab Attico τουτοῖ, hic, & hoc pro τοῦτο.

Τοῦτο, hoc, ex τὸ αὐτὸ, vide in οὗτος.

Τουτόθι, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc, adverb.

Τουτονὶ, Attic. pro τοῦτον, hunc, ab οὗτος, hic.

Τούτῳ, Dor. pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, in hoc loco.

Τουτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc. Sed τοῦτο, Dor. pro τοῦτο.

Τοφὶθ, 2. Reg. 23. vers. 10. aliter ταφὶθ, sed corrupte. ut Jerem. 6. vers. 29. 30.

Τόφρα, tunc, interea, tamdiu, aliquando, cum. Aliquando adhibetur pro ἕως τοῦτο, hactenus, Hom.

T P

Τραγανὸν, callosum. Gl. Cyr.

Τραγάω, & τραγόζω, hircum refero. hirquitallio. Dicitur de adolescentibus, qui incipiunt libidine teneri, quod hircis in primis accidit.

Τραγέα, ας, ἡ, scil. δορὰ, hircina pellis. Th. τράγος, hircus.

Τραγὼν, comedisse, a. 2. inf. act. verbi τρώγω, comedo, rodo. fut. τρώξομαι. aor. 2. ἔτραγον.

Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, id, quod in secunda mensa apponitur.

Τράγος, ου, ὁ, hircus, caper: libido, salaciras. Lucian. caprificus, Herod. pultis genus. Galen. de Animal. τράγοι etiam Hippocr. l. 6. Epid. vocat juvenes pubescentes. Hinc τραγικὸς, & τραγῳδικὸς, ὴ, ὸν, Tragicus, ad Tragœdum pertinens.

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ, Tragœdus. a τράγος, caper, & ᾠδὴ, cantus. utpote qui cantando caprum mereretur. Hinc & τραγῳδία, ας, ἡ, Tragœdia.

Τραγόω, ῶ, torno. negotior. hinc τραγοῦς κηρὸς, cera, quæ tractando inalbuit. a Latino.

Τράμις, vel τράμιτ, linea, quæ medium scrotum dividit, & q. τορὶς.

Τραμπὶς, ιος, ἡ, navicula, qua trajicitur. puto quia facile τρέπεται.

Τρανὸς, ῆ, ὁ, & τρανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, integer, solidus, adultus. clarus, planus, manifestus. hinc τρανόω. f. ώσω, manifestum reddo.

Τράπε, aor. 2. Jon. pro ἔτραπε, verbi τρέπω, verto.

Τράπεζα, ης, ἡ, mensa, quasi per aphæresin pro τετράπεζα. Ex τετρὰς ἄδος, ἡ, numerus quaternarius, & πέζα, ης, ἡ, pes. Apud Aristoph. τράπεζα, pulpitum, aut locus editior, in quo vernæ, & mancipia venum exponebantur omnium oculis. Hinc τραπεζίτης, ου, ὁ, mensarius.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, mensarius, nummularius, collybista. in plur. οἱ τραπεζῖται.

Τραπεζοκόρης, ου, ὁ, mensipeta, qui satiatur mensis appositis. a τράπεζα, mensa, & κορέω, satio.

Τραπεζόφορον, ου, τὸ, caliculate, ubi calices reponuntur.

Τράπειν, Jon. pro τρέπειν, vertere.

Τραπείομεν, vertamus, Jonic. & Poet. pro τραπῶμεν, 1. plur. aor. 2. sub. pass. ῶ, resolut. in ιω, deinde ο pro ω, per systolen, & ι inserto metri gratia, verbi τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον.

Τραπελὸς, ὴ, ὸν, mutabilis, e. a τρέπω, muto. f. ψω. a. 2. ἔτραπον.

Τράπεν, Jon. pro ἔτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Vel dici potest etiam Jonic. & Bœotica syncope pro ἐτράπησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi τρέπω. fut. ψω, a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα.

Τράπεσδα, ας, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, mensa.

Τραπέσθω, a. 2. inf. med. τράπωμαι, aor. 2. sub. med. verbi τρέπω, verto.

Τραπέω, ῶ, uvas calco. a τρέπω, verto: calcando enim vertuntur.

Τράπηξ, ηκος, ἡ, jaculum, hasta, quia potest τρέπεσθαι, vibrari.

Τράπωμαι, a. 2. sub. med. verbi τρέπω, verto. vide τράπον.

Τραστὰ, locus, ubi siccantur ficus, & casei: a τέρσω, sicco.

Τραυλὸς, ὴ, ὸν, balbus, blæsus. τραυλίζω, balbutio. q. a τρωὸς, ut sit quasi ejus sermo vulneratus.

Τραῦμα, ατος, (pro τρῶμα) τὸ, vulnus.

Τραυματίζω, vulnero, laucio. fut. ίσω. perf. τετραυμάτικα. perf. passiv. τετραυμάτισμαι.

Τραύξανα, (q. τράξανα) reliquiæ pabuli, quæ de præsepi cadunt. quasi a τρώγειν, edere.

Τράφ', pro τράφε, Jon. pro ἔτραφε, 3. sing. a. 2. indicat. activ. verbi τρέφω, alo. fut. θρέψω.

Τράχαλλος, ου, ὁ, coagulum, caseus recens. a τρέφω, idest, πήγνυμι, cogo.

Τράφεν, Jon. & Dor. pro τρέφειν, educare, vel educasse, pro τραφεῖν, a τρέφω, alo. vel Att. pro τρηφθῆναι.

Τραφέμεν, Jon. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω.

Τράφεν, Jon. & Bœot. sync. pro ἐτράφησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. Sed τραφῆν, est aorist. 2. infin. Doric. & Æolic. pro τραφεῖν, vel Attic. pro τραφῆναι, verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Τραφερὸς, ὰ, ὸν, siccus, compactus. Hesiod. tam de mari, quam de terra dicitur: quod utraque animalia nutriat. τραφερὴ γῆ, terra arida, continens. Them. τρέφω, alo.

Τράφηξ, ηκος, ἡ, pars navis, ceu labrum, ubi fealmi ponuntur. quia, ut puto, pars ea τραφερὰ, sicca: tabula, quæ panis ad furnum fertur, Etym. lignum Lycophroni.

Τραφήσομαι, fut. 2. ind. pass. τραφήσω, fut. 2. inf. pass. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Τραφθέντες, Jon. pro τραφέντες, aor. 2. part. pass. vel a τρέπω, verto, vel τρέφω, alo.

Τραφοῖτα, ας, ἁ, Doric. & Æol. pro τραφῆσα, ἡ, quæ aluit, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω, alo.

Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. a τραχὺς, asper.

Τραχέως, aspere. compar. τραχύτερον, asperius. superlat. τραχύτατα, asperrime.

Τραχηλίζω, in cervicem resupino; item præfacio, Phavorin. Item cervicem cædo, & ferio, ut solent pancratiastæ, Suid. Plat. disseco, per dorsi spinam findo, ut aperiuntur porci, & olim victimæ. Phavorin. Apud Plutarch. in Antonio τραχηλίζειν est luctatores cervicibus manuum mutuo complexu hærentes, atque implicitos separare. f. ίσω. p. τετραχήλικα.

Τράχηλος, ου, ὁ, collum, cervix. q. a τραχὺς, asper, & ἥλος, clavus, quod olim fiant in eo tamquam asperi clavi: purpurarum muricarum genus, Athen. l. 6. in censu τῶν ὀστρέων repositi. Item verticillum, vertebra. τράχηλος τῶν ὠῶν, ceu collum vesicæ, Hippocr.

Τραχὺς, έος, ὁ, asper, durus, scaber agrestis. falebrosus. Hinc τραχύνω, ήνω, ἡ, asperitas, τραχύω, aspero exaspero.

Τραχωνῖτις, ίδος, ἡ, nomen regionis. Trachonitis, Græc. Latine, falebrosa.

Τράω, inusit. unde πατράω, perforo.

Τρεῖτλον, timebant, 3. dual. imperf. act. Jon. pro ἐτρείτην, verbi τρέω, timeo.

Τρεῖν, præsens infin. a τρέω, tremo. Sunt qui velint τρέω, Dorice dici pro τρέμω.

Τρεῖς, οἱ, αἱ, & τὰ τρία, tres, tria. gen. τρεῶν. dat. pl. τρισὶ.

Τρεισδάρνιος, ου, αἱ, nomen hospitii Lar. tres tabernæ. Act. 28. 15.

Τρέμω, tremo, timeo, horreo, præ metu trepido. fut. τρεμῶ. præt. med. τρόμαι. τρέμει περὶ τῆς ἀρχῆς, anxius est de principatu, Chrysost.

Τρέπεν, Jon. pro ἔτρεπον, tremebant, 3. p. imperf. act. verbi τρέω.

Τρέπον, οντος, n. g. part. præs. verbi τρέπω, verto.

Τρέπω, verto, converto, muto, transfero, submoveo, fundo, fugo, profligo. confundero. fut. ψω. p. τέτροφα. præt. med. τέτροπα, q. a. τρέβω. Hinc τροπὴ, ῆς, ἡ, conversio. τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, tropici circuli, quos quando Sol attingit, convertit cursum suum. ἐκτρέπω, averto, deflecto, ἐκτράπελος, ου, ὁ, ἡ, invenustus. προτρέπω, propello, incito, adhorto. προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio. ἡλιοτρόπιον, ου, τὸ, herba Solaris. πολύτροπος, ου, ὁ, ἡ, multiplex. ὑστράπελος, ου, ὁ, ἡ, lepidus, scitus, elegans, facetus.

Τρέσσαν, territi sunt, Jon. & Poet. pro ἔτρεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Sic τρέσσε, pro ἔτρεσε, 3. sing. a. 1. verbi τρέω, tremo.

Τρέσσης, ου, ὁ, timidus. a τρέω, tremo.

Τρέφειν, alerem, per syncopen pro τραφοίην. præs. opt. Attic. pro τρέφοιμι. verbi τρέφω, alo.

Τρέφω, nutrio, compingo. futur. θρέψω. perf. τέθρεφα. a. 1. ἔθρεψα. perf. pass. τέθραμμαι, ψαι, πται. perf. pass. τεθραμμένος, educatus. præs. med. τέτροφα.

Τρέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τρέχω, curro, accurro. f. θρέξω, & δραμοῦμαι. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Τρέψιες, Æol. pro τρέψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. m. g. a τρέπω, verto. fut. ψω.

Τρέψας, αντα, ὁ, convertens, in accus. τρέψαντα, a. 1. part. act. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p. m. τέτροπα.

Τρέψαι, vertat, 3. singul. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejusdem.

Τρέω, tremo, trepido, timeo, fugio. fut. τρέσω. perf. τέτρηκα. Hinc τρέμω, & τρομέω, idem. τρόμος, ου, ὁ, tremor. ἀτρέμας, & ἀτρέμα, adv. sine timore.

Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen, cuniculus. tanquam a τραῶ, ex τερέω, perforo.

Τρηματίζω, alea ludo. q. a τρῆμα, quia aleæ sunt punctis cavis insignitæ.

Τρήρων, ονος, ὁ, ἡ, columba, sic dicta a timiditate. dat. plur. τρήρωσιν. a τρέω, quia timida.

Τρητὸς, cavernosi, gen. Jon. a τρητὸς, ὸν, ὁ, perforatus. Thema πτρᾶω, perforo.

Τρηχίνος, gen. sing. a Τρηχὶς, ῖνος, ὁ, nomen viri.

Τρηχὺς, α, ὁ, Trechus, nomen viri.

Τρηχὺς, asper, Jon. pro τραχὺς, έος, ὁ, idem. Hinc τρεχὼ, οῦς, ὁ, locus asper. sed τρήχω, Poet. pro τραχύνω, asper fum.

Τρία, tria, plural neut. gen. vide τρεῖς.

Τριαινα, ης, ἡ, tridens, fuscina, piscatorum instrumentum, quo pisces feriunt: & Neptuni insigne, Odyss. έ. a τρία, quia tres habet cuspides.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta.

Τριακοντόζυγος, ου, ὁ, ἡ, quæ habet triginta transtra. navis Epitheton ex τριάκοντα. Th. τρεῖς, & ζυγὰ, transtra. The. ζεύγνυω, jungo.

Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a.

Τριάσω, vinco. ab athletis sumptum, quorum victoria in triplici certamine sita erat: quasi terno. a τρία.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τριάσω, vinco, supero. fut. ξω. ab Athletis, quorum victoria in triplici certamine sita erat. Quod a τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius. Th. τρεῖς, tres.

Τριβακὸς, ὴ, ὁ, homo diuturno usu velut tritus. a τρίβω, tero. τριβακὴ ἀσέλγεια, tribadum lascivia. τριβακὴ κοιλία dicitur a Cyrillo vitiositas, cujus viam plerique insistunt, & terunt vastra, & veteratoria malitia. τριβακὴ etiam in abscessibus est cuticula, quæ & ῥαχώδης dicitur.

Τριβαλλὸς, ὴ, ὁ, sycophanta, mensarum assecla. Nam Triballis populis sordes vitæ objiciebant.

Τριβὰς, άδος, ἡ, tribas, fricatrix. a τρίβω, tero.

Τριβεὺς, έως, ὁ, pistillum, quo τρίβεται, teritur.

Τρίβολος, ὁ, ὁ, tribolus, herba. Etiam tribulum, quo paleæ teruntur. Item τρίβολοι sunt, quæ lupatis equorum adduntur, & ipsi mandunt, dicta a tribuli asperitate: his equi oris durioris domantur, effræneque coercentur, Poll. l. 1.

Τριβόμενος, ὴ, ὸν, præs. part. pass. a τρίβω, tero.

Τρίβος, ὁ, ἡ, via trita, semita: ritus, consuetudo, Hippocr. περὶ ἄρθρων, de articulis: τρίβου λαβεῖν, assuescere, inveterascere. a præt. m. τέτριβα, verbi τρίβω, tero.

Τρίβω, præs. imperat. pass. τρίβεσθε, 3. plur. præs. ind. act. verbi τρίβω, tero.

Τρίβω, tero, attero, vexo. frico, tundo, quotidianis laboribus exerceo. f. ψω. p. τέτρεφα. perf. pass. τέτριμμαι. præt. med. τέτριβα. q. a τείρω, vexo. Hinc τρῖμις, ιος, ἡ, tritura. τριβὴ, ῆς, ἡ, idem.

Τρίβωμεν, teramus, Dor. pro τρίβωμεν, 1. plural. præs. sub. activ. a τρίβω.

Τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum: homo usu rerum tritus. a τρίβω, tero.

Τρίγαμος, ὴ, ὁ, ἡ, tam de viro, quam de fœmina dicitur, quæ ter nupsit. a γάμος, uxorem duco.

Τρηγὰς, idem ac Θριγὰς, sepтum, vallum.

Τρίγλη, ης, ἡ, trigla piscis. q. τρίγωνα, qui τρὶς γεννᾷ, id est, ter anno parit.

Τρίγλωσσος, ὴ, ὁ, tres habens pupillas, vel habens in modum trium pupillarum: perfectus. Th. γλωσσὶς, pupilla, & τρεῖς, tres.

Τρίγλωχὶν, ῖνος, ὁ, tricuspis, in dat. τρίγλωχῖνι, quod a τρεῖς, tres, & γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, cuspis, acies.

Τρίγχος, maceria. vide Θρίγκος.

Τριετὶς, ίδος, ἡ, triennium, a τριετὴς, έος, ὁ, ἡ, trimus, triennis. & τριετίζομαι, idem. & in m. g. τριετίζω. Ex τρία, & ἔτεα, ων, τὰ, anni. Them. ἔτος, annus.

Τρίζω, & τρύζω, strido, murmuro. hinc τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur.

Τριηκὰς, άδος, trima pars, numerus trigesimus, Poet. pro τριακὰς. acc. sing. τριηκάδα.

Τριήκοντα, triginta, Poet. vel Jonic. pro τριάκοντα. sunt enim ἄκλιτα. Thema τρεις. τριηκοντακτέπδες ασονιαὶ, triginta annorum fœdus.

Τριηκόντερος, ὁ, ἡ, lembus, navis, quæ triginta remis agitur. ex τριήκοντα, th. τρεῖς, & ἐρέσσω, remigo.

Τριηκόσιοι, trecentas, acc. plural. f. g. Jon. a τριακόσιοι, trecenti.

Τριήρης, ὁ, ὁ, qui triremi vehitur.

Τριήρυς, ὑος, ἡ, tribula, qua scil. teritur frumentum. q. a τείρω, tero.

Τρικέφαλος, triceps, ter geminus, Hesiod. in Theog. q. τρία κεφάλαια, tria capita. Ex τρεῖς, & κεφάλαιον.

Τρίκλισος, & τρίκλιτος, ὁ, ὁ, multum cupitus, proprie ter petitus votis, peroratus. Ex τρεῖς, & κλίσμαι, precor.

Τρίμηνος, ὁ, τὸ, trimestre spatium, anni quadrans. τρίμηνος, ὁ, ἡ, trium mensium. Ex τρεῖς, tres, & μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.

Τριξέλλιος, gryllus. vide τριξάλλις.

Τρίξυλος, ὕ, ὁ, triplex. τριυτὸς, a τρὶς. quod a τρεῖς, tres.

Τριόδοισιν, dat. plur. Jon. a τρίοδος, ὁ, ἡ, trivium. dat. sing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, tres, & ὁδὸς, via.

Τριόδους, οντος, ὁ, tridens. Ex τρὶς, ter. Th. τρεῖς, tres, & ὀδὼς, ὁ, dens.

Τρίοπος, seu Τριόπιον, regio Cnidiæ.

Τρίπηχυς, εως, ὁ, tricubitalis. acc. sing. τρίπηχυν. Ex τρεῖς, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Τριπλῆ, adv. tripliciter. q. τρίπλεος, a τρίπλοος, οῦς, ὁ, triplus. hoc a τρεῖς, tres, & πίλω, fum.

Τρίπλεος, ὁ, ὁ, triplex. Vide in τριπλῆ.

Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. sing. a τρίπους, οδος, ὁ, tripes. τριπόδης, ὴ, ὁ, tripedale. quod a τρίπους, ὑς, ὁ, Æol. pro τρίπους, οδος, ὁ. ex τρεῖς, tres, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Τριποδοφορέω, τρίποδας φορῶν, ἤτε φέρων, tripodas ferre.

Τριπόθητος, ω, ὁ, ἡ, Dor. pro τριπόθητος, ter optatus. Ex τρὶς, ter, & ποθητὸς, a ποθέω, opto. Th. πόθος, ὁ, ὁ, desiderium.

Τρίπολις, εος, ὁ, ἡ, ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epith. loci tres urbes habentis.

Τριπόλῳ, dat. sing. a τρίπολος, ὁ, ὁ, ἡ, ter aratus. a τρεῖς, tres, & πολέω, verto, aro.

Τρίπτοληος, ὁ, ὁ, ἡ, qui ter captus, ac direptus fuit. ex τρὶς, ter, & πέρθω, vasto.

Τρίπτυχος, ὁ, ὁ, triplex. a τρὶς, ter. Them. τρεῖς, tres, & πτυχὴ, plicatura. The. πτύσσω, plico.

Τρὶς, ter. ἐπὶ τρὶς. Th. τρεῖς, tres.

Τρισσοστάδα, acc. sing. a τρισσοστὰς, άδος, ἡ, tertius nonus dies mensis; hoc est, vigesimus septimus. Ex τρὶς, ter, & ἐννέα, novem.

Τρισκαιδέκω, tredecim. hinc τρισκαιδεκάτη, ης, ἡ, tricesima. Ex τρεῖς, tres, & δέκα, decem.

Τρισκαιδεκάπηχυς, ὁ, qui longus est tredecim cubitorum magnitudine. a πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Τρισκοπάνιστος, ὁ, ὁ, ter pistus, ter pistillo subactus. ex τρὶς, ter, quod a τρεῖς, tres, & κόπανον, ὁ, τὸ, pistillum. Th. κόπτω, scindo.

Τρισολυμπιονίκας, α, ὁ, ὁ τρὶς ὀλύμπια νικήσας, qui ter in Olympicis ludis victor fuit.

Τρισπίθαμος, ὁ, ὁ, ἡ, tres spithamas longus. a τρὶς. Th. τρεῖς, tres, & σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, spithama, een spanne.

Τρίστεγον, ὁ, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, tertia contignatio. τρίστεγος, ὁ, ὁ, ἡ, tres contignationes habens. Ex τρὶς, ter, quod a τρεῖς, & στέγη, ης, ἡ, tectum. Th. στέγω, tego.

Τρισσοιχεὶ, adv. triplici serie, per tres ordines. quod ex τρὶς, seu τρεῖς, tres, & στίχος, ordine eo.

Τρισχίλιοι, αι, α, ter mille. Ex τρὶς, seu τρεῖς, & χίλιοι, mille.

Τριτάτοιο ἄνεμος, ventus post triduum oriens. Th. τρεῖς, tres.

Τριτάτοισιν, dat. plur. Jon. a τρίτατος, ὁ, ὁ, tertius. dativ. singul. τριτάτῳ. quod a τρίτος, tertius. Th. τρεῖς, tres.

Τριτάτῳ, vide τριτάτοισιν.

Τρίτη, ης, ἡ, tertia, f. g. a τρίτος, quod vide.

Τριτημόριον, pro τὸ τρίτον μέρος, triens, tertia pars. hinc τριτημόριος, & τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ epitheton a τριτὼ, οὺς, ἡ, Bœotic. caput, & γένομαι, nascor. Poetæ enim fingunt, illam e Jovis capite esse genitam. Vel a τρίτος, tertius, quod nata sit tertia mensis die: aut quia eadem cum Luna est, quæ tertia a coitu die apparet.

Τριτογενὴς, έος, ὁ, Tritogenius.

Τριτομὴ, ex τρεῖς, & τέμνω, seco. Gen. 27. 12.

Τρίτος, η, ον, tertius, a, um. pro quo & τρίτατος. Th. τρεῖς, tres. τὸ τρίτον, sc. μέρος, tertia pars. τὸ τρίτον, vel τὸ τρίτον, adv. tertio. ἐκ τρίτου, tertia vice. ἐς τρίτον, perendie.

Τριτωνὶς λίμνη. Consule Græca Scholia Pind. Pyt. Od. 4. 234.

Τριφάσιος, Jon. τριπλοῦς, triplex.

Τριφίλατος, ω, ὁ, Dor. pro τριφίλητος, maxime amabilis. Th. φίλος, amicus.

Τριφῶσα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. id est, valde lucens.

Τρίχα, & Dor. τριχᾷ, tripliciter, trifariam. adv. τριχῇ, tripliciter. a τρεῖς, tres.

Τρίχες, αἱ, pili, plur. nom. a θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus. dat. plur. θριξὶ.

Τρίχινος, ίνη, ινον, cilicinus, a, um. confectus ex pilis, seu crinibus. The. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Τρίψας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi τρίβω, tero. f. ψω.

Τρυφόροφον, vide διώροφον, ab ὀρέφω, tego.

Τροία, ας, Jon. ης, ἡ, Troja. in accus. Τροίλιον, Jon. Th. Τρωὲς, Τρωὸς, ὁ, Trojanus.

Τρομεύοιατο, Jon. pro τρομέοιντο, 3. pl. præt. opt. pass. verbi τρομέω, tremo.

Τρομέουσι, Dor. pro τρομέουσι, ῦσι, metuunt, verbi τρομέω, tremo.

Τρομέω, tremo. τρομέουσα, præs. part. f. g. quod a τρόμος, tremor. hoc a τρέμω, idem ac Th. τρέω, tremo.

Τρόμος, ὁ, ὁ, tremor. vide τρομέω, tremo.

Τροπα, Jusus puerorum, quum talos, aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt. Pollux lib. 7. 7. quasi a τρύπα, foramen.

Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ὁ, τὸ, tropæum, monumentum post τροπὴν hostium.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, conversio. acc. pl. τροπὰς. a τρέπω, verto.

Τρόπηλις, vel τρόχαλις, alliorum manipulus. a τρέπω, verto, convolvo.

Τρόπις, ιδος, vel ῖδος, ἡ, carina navis; tropis Martiali. Fit ex lignis versis.

Τρόπος, ὁ, ὁ, modus, mores, consuetudo, formula, exemplum, ratio: mutatio, commutatio, Auctor. in Rhetor. sed τροπὲς, ὲ, ὁ, lorum contortum, quo

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

quo remus ſcalmo alligatur, rudens. The. τρέπω, verto, torqueo.

Τροποφορέω, ῶ, mores alicujus tolero: morem gero, indulgenter tracto. f. ήσω. perf. τετροποφόρηκα. a. 1. ἐτροποφόρησα. quod a τρόπος, ου, ὁ, mos, & φέρω, fero.

Τροφεύς, έως, ὁ, altor, nutritor τροφεὺς τῶν ἵππων, equiſo, Plato de Leg.

Τροφή, ῆς, ἡ, alimentum, eſca, paſtus, victus, annona, educatio. τροφαὶ, apud Sophoclem dicuntur adoleſcentes.

Τρόφιες, οἱ, qui jam ſunt adulti. Thema τρέφω, nutrio.

Τεθρίμμος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. alumnus.

Τρόφις, ίος, ὁ, bene nutritus, craſſus, pinguis. τροφίεις, εντος, ὁ, idem. a τροφή, alimentum. The. τρέφω, alo.

Τροφός, οῦ, ὁ, ἡ, altor, & altrix, nutrix. Item τροφὸς, rex; Plat. in Polit.

Τροφοφορέω, legitur 2. Machab. 7. 27. τροφοφορήσασά σε, educavi te. Ex τροφή, & φέρειν. Sed Martinius legendum cenſet τροποφορήσασα, leniter tuli tuos mores. a τροποφορέω, mores tolero.

Τρεχαίνω, ῶ, Poet. pro τρέχω, unde τροχὸς, οῦ, ὁ, rota, & τροχάω, curro, feſtino.

Τρεχαλὸς, ὴ, ὁ, velox, rotundus, loquax, incurvus, volubilis, ut τροχὸς, rota. τρεχαλία, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam.

Τρεχὰς, gallicula, Gloſſ. in qua ſc. poſitis τρέχειν.

Τρεχάω, ῶ, curro, feſtino, volvor. Thema τρέχω, curro.

Τρεχιὰς, ᾶς, ἡ, orbita, veſtigium, via. a τρέχω, curro.

Τρεχιλία, torquilla. Gloſſ. Cyr. avis eſt torquilla. Lego τρεχιλέα, tortula, id eſt, trochlea.

Τρόχιλος, ου, ὁ, trochilus. In architectura τρόχιλος, ſcoria, ornamentum quoddam columnarum, Vitruv. l. 3. c. 3.

Τρέχμαλα, τὰ, ſepta, & lapilli, quibus uſus eſt ad macerias, ad cingendos agros.

Τροχοειδῆ, dat. ſing. a τροχοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, rotæ ſpeciem habens, rotundus. hoc a τροχὸς, οῦ, ὁ, rota, quod a τρέχω, curro, & εἶδος, εος, το, forma, ſimilitudo. Th. εἶδω, video.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. Sed τρόχος, ου, ὁ curſus, curſor, trochus. τροχοὶ, fibulæ, quibus bidentes ligantur. Item τροχοὶ, rotæ piſces. Plin. l. 9.

Τροχόωσαι, Poet. pro τροχῶσαι, nom. pl. part. præſ. act. f. g. a τροχάω, citato gradu feror, propero. Th. τρέχω, curro.

Τρύβλιον, ſeu τρυβλίον, ου, τὸ, catinus, paropſis, patina, trulla: culeus Ariſtoph.

Τρυγάω, ῶ, fruges colligo; item vindemio, uvas decerpo, fruor. f. ήσω. perf. τετρύγηκα. a. 1. ἐτρύγησα. Thema τρύγη, ης, ἡ. triticum.

Τρυγάω, ῶ, ſicco. refer hoc ad τείρω ficco, ſi vis, & ἄγω, frango.

Τρύγη, ης, ἡ, triticum, frumentum, fructus: vindemia in Epigr. Hinc τρυγάω, f. ήσω, Cereales fructus colligo, item vindemio. τρυξ, γὸς, ἡ, vinum recens, muſtum.

Τρυγητήρων, gen plur. a τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, a τρυγάω, vindemio.

Τρυγητὸς, ὁ, ὁ, frugum cullectio, vindemia. Thema τρύγη, triticum.

Τρυγόωσι, Poet. pro τρυγήσιεν, 3. plur. præſ. opr. act. verbi τρυγάω, vindemio.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur. Item paſtinaca piſcis, Dioſc. l. 3. c. 40.

Τρυζόντων, gen. plur. part. præſ. activ. a τρύζω, murmuro.

Τρύζω, idem ac τρίζω, murmuro, ſtrido, obſtrepo. vox per Onomatop ſed proprie turturis. hinc turtur dicitur τρυγὼν.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, foramen. tanquam a τρύω, pro τράω, foro.

Τρυμαλία, ας, ἡ, idem ac τρύμα, foramen.

Τρυὶς, υγὸς, ἡ, fæx vini, muſtum. Exponitur etiam de granis recens a Sole duratis, de ſcoria ferri atque retrimento, Nicand. in Alexiph. pariter de amurca uſurpatur, Poll. l. 1.

Τρύκα, ης, ὁ, foramen. a τρύω, pertundo. Hinc τρυπάω, terebro, perforo. τρύπανον, ου, τὸ, terebra.

Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. a τρυπάω, terebro. Th. τρύπη, ης, ἡ, foramen.

Τρυσὸς, ὴ, ὁ, afflictus, æger, imbecillus. Thema τρύω, vexo.

Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina, lanx. a τρύω, pro τράω, foro.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. delicatula.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, galea tres conos habens, Iliad. γ. q. τρίφαλον. dar. ſing. Jon. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, tres, & φαλὸς, ὴ, ὁ, conus galeæ.

Τρυφάω, ῶ, in deliciis vivo, genio indulgeo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. a. 1. ἐτρύφησα.

Τρυφερὸν, pro τρυφερῶς, delicate, molliter. Them. Θρύπτω, frango.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, luxus, deliciæ, mollities. a θρύπτω, frango. f. ψω. p. τέθρυφα.

Τρυφωσα, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. delicate vivens. quaſi a τρυφάω, delicate vivo.

Τρύχμαλα, τὰ, aſpera loca, a τραχὺς, aſper.

Τρύχνος, ου, ὁ, idem ac στρύχνος, mollis. Item oleris ſylveſtris genus, a Latinis dictum mala inſana.

Τρυχρὸς, ὴ, ὸν, mollis, e. tanquam tritus. a τρύχω, tero.

Τρύχονται, affliguntur, 3. plural. præſ. ind. paſſ. a τρύχω, tero.

Τρύω, tero, attero, vexo. Hinc τρύσαι, τρύχω, & τρυχόω, idem. τρύχος, εος, τὸ, pannus attritus. τρυπάνη, ης, ἡ, trutina.

Τρῴαδε. Poet. & Dor. pro Τροίηνδε, ad Trojam.

Τρωὰς, άδος, ἡ, nomen urbis, Troas. Gr. penetratrix.

Τρώγαλα, τὰ, bellaria, quæ τρώγομεν, edimus ſecundæ menſæ. a τρώγω, comedo.

Τραγάλια, τὰ, bellaria in genere, quæ ſaturi voluptatis gratia velut rodebant. Th. τρώγω, comedo.

Τρώγλη, ης, ἡ, foramen, caverna.

Τρωγλοδυώντα, accuſ. ſing. part. præſ. a τρωγλοδυέω, latebram ſubeo. quod ex τρώγλη, caverna, & δύω, vel δύν, ſubeo.

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris. Item paſſer. τρωγλόδυτα, τὰ, cavernas ſubeuntia, Ariſt. l. 4 de pa tib. anim. τρωγλοδύται, οἱ, populi cavernas incolentes, qui a ſubeundis cavernis nomen acceperunt, Ariſt. hiſt. anim. c. 8. τρωγλοδυτέω, gaudeo cavernis. τρωγλοδυτικὴ, τὰ, animalia, quæ cavernas ſubeunt, & in iis degunt. τρωγλοδυτικὴ, ῆς, ἡ, ſpecies viperæ. Dioſc. lib. 2. c. 193. τρωγλόδυτης, ου, ὁ, qui cavernas ſubit.

Τρωγλύσας, Dor. pro τρωγλύσαι, rodentes, acc. plur. f. g. part. præſ. a τρώγω, rodo. τρώγοντι, pro τρώγειν.

Τρωγύλλιον, ου, τὸ, nomen urbis. Gr cella penuaria.

Τρώγω, rodo, comedo, cibum capio. f. ξομαι, p. τέτρωγα, a. 2. ἔτραγον. Hinc τρώξ, γὸς, ὁ, vermiculus, qui legumina rodit. τρώκτης, ου, ὁ, comeſtor, vorator.

Τρώεσσι, dar. plur. Jon. & Poet. pro Τρωσὶν, a Τρὼς, Trojanus. hinc Τρωιάδες, Trojanæ.

Τρωθῇ, vulneretur, 3. ſingul. a. 1. ſub. paſſ. τρωθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi τιτρώσκω. fut. τρώσω perf. τέτρωκα.

Τρωΐα, ας, ἡ, Poet. pro Τροία, ας, ἡ, Troja. Τρωϊάθεν, Poet adv. pro Τροιάθεν, & Jon. Τροιήθεν, ex urbe Troja.

Τρωιστὶ, Troi, dar. ſing. a Τρὼς, nomine proprio.

Τρῶμα, ατος, ἀ, Dor. pro τραῦμα, ης, ἡ, foramen: clades, damnum: vulnus Herodoto.

Τραῦμα, ατος, τὸ, vulnus, plaga, Jon. pro τραῦμα. Thema τιτρώσκω, vulnero.

Τρωξαλλίδες, αἱ, vermium quoddam genus.

Τρω ἄρτου, gen. Æol. a τρωξάρτης, ου, ὁ, nom. propr. muris. ἀπὸ τῆ τρώξει ἄρτου, panem vorando.

Τρώξιμος, ου, ὁ & ἡ, edulis, matura. a τρώγω, comedo. τρώξιμα, των, τὸ, herba intybum.

Τρωπάω, ῶ, verto. a τρέπω, idem.

Τρῶσαν, vulneravit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi τιτρώσκω, vulnero.

Τρώσω, vulnerabo, f. 1. ejuſdem verbi.

Τρῶμα, ατος, τὸ, Jonice pro τραῦμα, vulnus.

Τρωχάω, Poet. pro τροχάω, idem ac τρέχω, curro. f. θρέξω.

Τρώων, & τρωων, Dor. gen. pl. a Τρὼς, Τρωὸς, Trojanus. dar. plur. Τρωσὶν.

Τ Υ.

Τὺ, Dor. pro σὺ, tu, vel pro σέ. τύγε, Dor. pro σύγε, tu.

Τυγχάνω, ες, ε, ι, ſum, compos fio, ſortior, aſſingo, obtineo, aſſequor, cum gen. & cum accuſ. Pind. τυγχάνει, contingit, evenit. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον, ες, ε. perf. τέτυχα, ας, ε, & τετύχηκα. τυχεῖν λόγῳ, dicuntur ii, quibus dicendi poteſtas facta eſt, Demoſth. ὁ τυγχάνω, nihil proficio, Thucyd. τυγχάνειν τιμωρίας, luere pœnas, Demoſth. Hinc τύχη, ης, ἡ, fortuna. ἀτυχὴς, ές, ὁ, ἡ, infortunatus. δυσυχὴς, ές, ὁ, ἡ, idem. ἀτυχία, ας, ἡ, infortunium, fortuna adverſa. δυσυχία, ας, ἡ, idem. εὐτυχία, ας, ἡ, felicitas, fortuna ſecunda.

Τυδείδαο, & Τυδείδεω, gen. Jon. a Τυδείδης, ου, ὁ, Tydides, nomen proprium.

Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, ἡ ἀλοωσιν. Euſtath. a τύκω, paro.

Τυκίζω, ſcalpo, polio. a τύκος.

Τύκος, ου, ὁ, & τύκος, inſtrumentum, quo fabricantur, nimirum lapides ſcalpunt. a τεύχω, fabricor.

Τυκτὸν, Perſice, nomen cœnæ.

Τυκτὸς, ὴ, ὸν, factus, a τεύχω, fabricor.

Τύκω, paro, tanquam τέκω. vide τεύχω.

Τύλη, ης, ἡ, callus. a τύλος, idem.

Τύλιμος, ου, ὁ, crumena pellicea, quia ibi aliquid τυλίττεται, involvitur.

Τυλίττω, vel ἴσσω, involvo. Ex τύλη, lodix, culcitra.

Τύλος, ου, ὁ, callus, ſeu callum; item clavus ligneus, quaſi a ξύλον. Hinc τυλόω, calloſum reddo. perf. paſſ. τετύλωμαι.

Τυμβάς, άδος, ἡ, venefica, quæ circa τύμβους verſatur, & mortuos mutilat, ἀκρωτηριάζει.

Τύμβος, ου, & Dorice τύμβος, ὁ, buſtum, ſepulchrum, tumulus, q. a τύφω, uro quod Ethnicis olim in more fuerit denatorum corpora concremare.

Τυμβοχόη, ης, ἡ, tumulus. a τυμβοχέω, tumulum ſtruo, ſepelio. quod a τύμβος, & χοὴ, ſeu χέω, terra aggeſta exſtruo.

Τύμμα, ατος, τὸ, Poet. pro πληγὴ, ἡ, vulnus, plaga. a τύπτω, verbero.

Τυμπανίζω, diſtendo, fuſtigo, flagello. fut. ίσω, perf. πετυμπάνικα.

Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, tympanum, inſtrumentum, quod fuſte percutitur.

Τυὴ, tu, pro Dor. τύ, & hoc pro σύ, tu. Sic ἐγυὴ, pro ἐγώ.

Τύνος, ου, vel τυὼνος, ου, ὁ, parvus, τυννοῦτος, parvulus

Τυντλὸς, ὴ, ὁ, lutum. τυντλάζω, lutum calco.

Τυπεὶς, έντος, ὁ, percuſſus, a. 2. part. paſſ. a τύπτω, verbero.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, percuſſio, ictus, dat. plur. Jon. τυπῆσι, ab a. 2. verbi τύπτω, percutio.

Τύπος, ου, ὁ, nota, figura quælibet. ſignum percuſſione factum. typus, exemplar. a τύπτω, verbero. τύποις etiam dicebatur judicium, quo iis interdicebatur foro, qui creditoribus non ſatisfacerent. Vide Eraſmum in Adag. εἰς λατομείας, & Cæl. Rhodig. l. 20. c. 20.

Τυπτήσεις, verberabis, Att. pro τύψεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi τύπτω. fut. ψω.

Τύπτεμεν, Dor. pro τύπτειμεν, 1. plur. præſ. ind. activ. Sic τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα, 1. plur. ind. paſſ.

Τύπτοντων, verberent, Att. pro τυπτόντων. nam gen. pl. part. præſ. act. uſurpant pro 3. plur. imperat. præſ. verbi τύπτω, verbero.

Τύπτω, verbero, percutio, pulſo, tundo. imperf. ἔτυπτον. f. ψω. p. τέτυφα. a. 1. ἔτυψα. a. 2. ἔτυπον. præſ. paſſ. τύπτομαι, cædor, vapulo. p. m. τέτυπτο, ας, ὁ.

Τυπτόμενοι, οἱ, nom. plur. a. 1. part. paſſiv. verbi τυπτόω, figuram pono. f. ώσω. Th. τύπτω.

Τυραννευόντων, gen. plural. part. præſ. verbi τυραννεύω, regno, impero. fut. εύσω. Th. τύραννος, rex.

Τυραννεύω, idem ac τυραννεύω, tyrannidem obtineo, regno.

Τυραννίδας, acc. plur. a τυραννὶς, ίδος, ἡ, tyrannis. Th. τύραννος, tyrannus.

Τυραννικώτατος, η, ον, ſuperl. a τυραννικὸς, ἡ, ὸν, tyrannicus.

Τυραννοκτόνος, ὁ, ὁ, tyrannicida. a τύραννος, tyrannus, & κτείνω, occido. p. m. ἔκτανε.

Τύραννος, ὁ, ὁ, tyrannus, rex, princeps. q. a τείρω, vexo, quaſi τείραννος. Eſt & nomen viri. Hinc τυραννὶς, ίδος, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. τυραννεύω, regno, impero.

Τυρβάζομαι, ſatago, perſtrepo. præſ. act. τυρβάζω, turbas do. f. άσω. perf. τετύρβακα, quod a τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, tumultus, turba.

Τύρβη, ης, ἡ, turba, tumultus: vita voluptuariorum. a σύρβη, vel Θόρυβος.

Τυρία, ας, ἡ, pro Europa.

Τυρογλύφος, ὁ, ὁ, nomen muris. Ex τυρὸς, ὁ, ὁ, caſeus, & γλύφω, cavo, excavo. Th. γλάφω, idem.

Τυρόεις, εντος, ὁ, vide in τυρὸς, caſeus.

Τυρὸς, ὁ, ὁ, caſeus. τυρὸς χλωρὸς, caſeus recens. Hinc τυρώδης, caſeoſus, ut & τυρόεις, εντος, ὁ.

Τύρος, ὁ, ἡ, nomen urbis, Tyrus. Syr. rupes.

Τυρσηνοῖσιν, Tyrrhenis, dat. plur. nomen populi.

Τύρσις, εως, ἡ, turris, propugnaculum, mœnia.

Τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca, quæ & ὑρχή.

Τυρῶ, Dor. pro τυρῷ, caſei, genit. a τυρὸς, caſeus.

Τύσσω, ſupplico, Heſ. puto pro πτύσσω, ut ſit, plicat manus, vel genua.

Τυτθὸς, ὸν, ὁ, parvus, infans, parvulus, pendens adhuc ab uberibus. κοτύλιον τυτθὸν, puſillum poculum dicit Euſtath. Iliad. χ. τυτθὸν, paululum, adv. τυτθὸν ἔσσον, valde parum. Them. πτυθὸς, ὸν, ὁ, mamma.

Τυτὼ, noctua. ex eo ſono, tu, tu.

Τυφάνας, acc. ſing. a Τυφάων, ωνος, ὁ, nomen propr. viri. hinc Τυφάνιον, nomen proprium loci.

Τύφη, idem ac πύφη, tipha, genus frumenti.

Τυφθείμεν, είτε, είεν, verberati eſſemus, per ſync. pro τυφθείημεν, είητε, είησαν, 1. plur. a. 1. opt. paſſ. verbi τύπτω, verbero.

Τυφλὸς, ὸν, ὁ, cæcus. τυφλὸν ἔντερον, inteſtinum cæcum, quod cum tenui committitur, ſpinæque inſidet, Galenus. Hinc τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. τυφλόω, excæco. f. ώσω.

Τυφλεῦται, cæcutit, 3. ſing. præſ. paſſ. a τυφλόω, excæco.

Τυφλοφόρος, ὸν, ὁ, peram geſtans.

Τυφλόω, ῶ, excæco. fut. ώσω. perf. τετύφλωκα, ας, ε. a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε.

Τύφος, ὸν, ὁ, fumus. res inanis fumo ſimilis. fumoſa arrogantia. Item ſtupor, Hippocr.

Τυφόω, ῶ, fumo infeſto, vel eneco: item inſolentem reddo. f. ώσω. perf. τετύφωκα. præſ. paſſ. τυφόομαι, οῦμαι, inflor, turgeo. perf. paſſ. τετύφωμαι, σαι, ται. perf. part. τετυφομένος, η, ον, inflatus, a, um. a. 1. ind. paſſ. ἐτυφώθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. τυφωθεὶς, έντος, ὁ, tumefactus. a τύφος, ὁ, ὁ, fumus, faſtus. Th. τύφω, fumum excito.

Τύφω, fumum excito, incendo, uro, inflammo, fut. θύψω. perf. τέθυφα, a. 1. ἔθυψα. κατὰ τὴν τύφων πόλιν, fumo infeſtans civitatem, Ariſtoph. præſ. paſſ. τύφομαι, fumigo, fumum edo. Hinc τύφω, ſeu τύφος, ὁ, ὁ, fumus; item jactantia, oſtentatio. τυφόω, fumo infeſto, vel eneco; item effero, inſolentem reddo.

Τυφωέως, gen. ſing. a Τυφωεὺς, nomen gentis.

Τυφωικὸς, ἡ, ὸν, turbulentus, a, um. quod a τυφὼν, ῶνος, ὁ, ventus procelloſus, turbo, vortex. Them. τύφω.

Τυφὼς, ῶ, ὁ, pro Τυφὼν, ῶνος, ὁ, Typhœus centiceps.

Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, fortuna, gratia, favor.

Τύχας, dat. plur. a τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum, contingo. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τύχε, Jon. pro ἔτυχε, 3. ſingul. a. 2. verbi τυγχάνω. vide in τύχας.

Τυχεῖν, 2. 2. inf. act. verbi ejuſdem.

Τυχέειν, Poet. pro τυχεῖν, nanciſci, aor. 2. inf. act. verbi τυγχάνω, adipiſcor. a. 2. ἔτυχον.

Τύχη, ης, ἡ, fortuna, ſors, caſus fortuitus, eventus. ἡ τύχης, dolentis locutio eſt, Xenoph. 2. Pæd. τύχαι, ſucceſſus. ἐπ' ἀμείνοσι τύχαις, melioribus auſpiciis, Plato de Leg. Eſt & τύχη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris, Tyche.

Τυχηρῶν, gen. plur. a τυχηρὸς, ὰ, όν, fortuitus, a, um. quod a τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum, contingo.

Τύχης, affectus eris, 2. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Τυχήσω, fut. 1. q. a. τεύχω, idem ac τυγχάνω, aſſequor. hinc τυχήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act.

Τυχθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi τεύχω, fabricor. perf. paſſ. τέτυγμαι. aor. 1. paſſ. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, ὴ, ὸν, fortunatus. Item nomen viri. τυχικῶς, fortuito.

Τύχοιμι, aſſequi potero, a. 2. opt. verbi τυγχάνω. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῦσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, adepta, aor. 2. part. act. fœm. g. a τυγχάνω, adipiſcor.

Τυχὸν, forſitan, adv. ab a. 2. part. n. g. verbi τυγχάνω, ſum.

Τυχόντι, ei, qui obviam fuerit, dat. ſing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω. a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν, όντος, ὁ, conſecutus, a. 2. part. verbi ejuſdem.

Τύχωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Τύψας, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω, verbero.

Τυψάντων, verberent, Attice pro τυψάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. activ. verbi τύπτω. f. ψω.

Τυψέλη, ης, ἡ, ſordes in auribus. Sed aliter eſt κυψέλη, Heſych.

Τύψεν, percuſſit, Jon. pro ἔτυψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi τύπτω, verbero.

Τύψον, άτω, aor. 1. imperat. activ. verbi ejuſdem.

Τυψεῦνται, Dor. pro τύψωνται, 3. pl. f. 1. act. verbi ejuſdem.

Τ Ω

Τῷ, huic, dat. ſing. ab ὁ, & pro ᾧ, cui. Exponitur enim quare, idcirco, pro διὰ τοῦτο. Sed τῷ ſine accentu pro τινὶ, alicui. τῶ, Dor. pro τῇ.

Τώγε, ſeu τώγε, hi, dual. num. ab ὁ, hic.

Τῶγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, ſimulacrum.

Τῶγκιστρον, Dor. pro τὸ ἄγκιστρον, hamus.

Τωθάζω, convitiis, dicteriis inceſſo, irrideo, increpo, decipio: mordeo: glorior. fut. άσω. Nonnulli ducunt ab ὠθάζω, trudo. q. in infamiam. Quid ſi a τυτθὸς, ut ſit aliquem parvi pendere? & ſic erit q. τυτθάζω. Hinc τωθασμὸς, ὸ, ὁ, irriſio. τωθαστὴς, ὴ, ὁ, irriſor.

Τωθάσδουσαι, Dor. pro τωθάζουσαι, convitiis inſectantes. a τωθάζω, irrideo.

Τῶλγος, Dor. pro ἦ ἄλγος, ab ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Τῶμπεχόνιον, Dor. pro τὸ ἀμπεχόνιον, idem ac ἀμπεχόνη, ἡ, veſtitus. ab ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, circumdo. Th. ἔχω, habeo.

Τῶ μῶ, Dor. pro ἦ ἐμοὶ, mei.

Τῶν, τωνγε, & τώνδε, gen. plural. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.

Τῶντρῳ, Dor. pro τῷ ἄντρῳ, antro.

Τῶρνεον, Dor. pro τὸ ὄρνεον, avis. Them. ὄρνις, idem.

Τῷ πρὸ τοῦ, pro τὸ ἀπὸ τότε, poſtea.

Τῶργεῖε, Dor. pro ἦ Ἀργεῖε, Argivi viri.

Τῶροτρον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, aratrum.

Τῶρχαίων, Jon. pro τῷ ἀρχαίῳ, antiquitus, olim.

Τῶς, ſic, pro οὕτως, per aphæreſin. vel Dor. pro ὡς. Them. οὑτος, hic. vel τῶς, ſimiliter, a τόσ, inuſitat. pro quo ὁ in uſu. τῶς, ὡς, tantum, quantum, & Dor. pro τάς.

Τῶστέα, Dor. pro τὰ ὀστέα, oſſa.

Τῶὐτ' ἐπὶ χρέος, Dor. & Poet. dictum, pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, ad idem miniſterium.

Τωὐτέω, τωὐτέῳ, & τωὐτὸ, pro ἦ αὐτῇ, τῷ αὐτῷ, τὸ αὐτὸ.

Τωὐτῷ, Dor. pro ἦ αὐτῇ.

Τ Α

Τ Eſt littera vigeſima. In numeris eſt cccc. Æolibus ponitur pro σ, ut ὄνυμα, pro ὄνομα. υ in ι Doric. & Æolic. mutatur, ut in Μοῖσα pro Μοῦσα, &c.

Τ', olfacientis ſonus, eum edit, qui ſe odoratu aliquid probare oſtendit. Ariſtoph. in Plut.

Τ'ὰδες, αἱ, Hyades, ſtellæ ſeptem in cornibus Tauri, quæ, quum oriuntur, aut occidunt, pluvias excitant. ab ὗω, pluo. Dicuntur etiam Palilicium ſidus, Plin. l. 18. c. 26.

Τ'ὰνια, ζῶον, bellua, nomen quadrupedis. dict. a ſeris ſuillis in dorſo. ὗς eſt ſus.

Τ'ακίζω, pluo, madefacio. Th. ὗω, idem.

Τ'ἀκινθος, ὁ, ὁ, ἡ, hyacinthus, puer, flos, & gemma, etiam nomen viri. Item lana, filique hyacinthi colore infecti, Exod. 28. Hinc ὑακίνθινος, η, ον, hyacinthinus, a, um. ὑακίνθια, feſtum in ejus honorem. ſic dict. quia μετὰ τὸν ὗον κυνεῖ ἄνθος, florem emittit, ubi terra vernis imbribus permaduit.

Τ'αλος, ſeu ὕελος, ὁ, ἡ, vitrum, cryſtallus. Etymol. ab ὗω, pluo. eſt enim vitrum pluviæ conglaciatæ non abſimile. Malo ab ἅλη, ſplendor. hinc ὑάλινος, ίνη, ον, vitreus, a, um. ὑαλουργὸς, vitrarius. ὑαλουργεῖον, vitrarium.

Τ'ὰς, άδος, ἡ, hyas. vide ὑάδες.

Τ Β

Τ'βαλλεω, ſubvertere, ſubjicere, Dor. ſeu Æol. ſyncope pro ὑποβάλλειν, præſ. inf. act. ab ὑπὸ, & βάλλω, jacio.

Τ'βὸν, Dor. pro κυρτὸν, gibboſum.

Τ'βὸς, ὸν, ὁ, curvus, inflexus, a κυφός. Hinc ὔβωσις, ὔβωμα, curvamen. tanquam ab ὑβόω, curvo.

Τ'βούλιος, Doric. pro Εὐβούλιος, Eubuli.

Τ'βρίζω, contumelia afficio, lædo, offendo, injurius ſum. Vites etiam dicuntur ὑβρίζειν, cum luxuriant. fut. ίσω. præt. ὕβρικα. a. 1. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρίσαι. perf. paſſ. ὕβρισμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑβρίσθην, ης, η. a. 1. part. ὑβρισθεὶς, έντος, ὁ, contumelia affectus. fut. 1. paſſ. ὑβρισθήσομαι, ῆ. Th. ὕβρις, contumelia.

Τ'βρις, εως, ἡ, injuria, contumelia, flagitium, ſtuprum, ſuperbia, faſtus, petulantia, licentia, protervia, ὕβρις pro ſpecie deſpicientiæ ponitur ab Ariſtot. l. 2. Rhetoric. Item ὕβρεις delitiæ præanimiæ, & inſolentes, Ariſtoph. in Ran.

Τ'βρίσαι, a. 1. inf. act. ὕβρισαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, contumelia afficio. f. ίσω. Th. ὕβρις.

Τ'βρίσδειν, Dor. pro ὑβρίζειν, lædere.

Τ'βρισθέντας, accuſ. plural. a. 1. part. paſſ. verbi ὑβρίζω, lædo.

Τ'βρισθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Τ'βρισμα, ατος, τὸ, idem ac ὕβρις, injuria.

Τ'βριστὴς, ὰ, ὁ, contumelioſus, injurioſus, inſolens. Et ὑβριστὴς, ὼς, ἡ, contumelioſa, ſuperba. Th. ὕβρις.

Υ Γ

Υγίεια, vel ὑγίεια, ας, ἡ, ſanitas, valetudo, bona valetudo. Ἡ ὑγίεια ἀθλωᾶς ἄγαλμα, ſalubris Minervæ ſignum Athenis fuit a Pericle erectum, Plutarch.

Υγιεινῶς, 2. ſing. præſ. ſub. verbi ὑγιείνω, ſanus ſum.

Υγιαίνω, ſanus ſum. f. ανῶ. Th. ὑγιής, ἐος, ὁ, ἡ, ſanus.

Υγιέα, acc. ſing. ab ὑγιής, ἐος, ὁ, ἡ, ſanus.

Υγιείης, gen. ſing. Jon. ab ὑγίεια, ας, ἡ, ſanitas.

Υγιεύτατος, η, ὁ, ſaniſſimus, ſuperl. ab ὑγιεύς, idem ac ὑγιής, ſanus.

Υγιής, ἑῶν, ὁ, ἡ, ſanus, incolumis, integer. Animadvertendum, Græcos vocare ὑγιὲς id omne, quod probatur. Hinc Proverbium ὑγιὲς μηδὲν, vel ὑγιὲς οὐδὲ ἕν, cum omnia diſplicent. ὑγιὲς ἔσθημα, veſtis bona, integra, Baſil.

Υγρὰ, ſeu Jon. ὑγρὴ, interdum ſumitur ſubſtant. pro ὑγρὸς κέλευθος, mare, pelagus. Th. ὑγρὸς, humidus.

Υγρὸς, ὰ, ὸν, humidus, a, um, viridis, tener, mollis, lubricus, fluidus, laxatus, remiſſus. ὑγρὰ μέτρα, menſuræ rerum mollium, & liquidarum, Plato de Leg. ὑγραὶ ὠγωνίαι, teneri lacerti, Eurip. ὑγρὸς πρὸς τλὼ δίαιτων, mollior in victu, Plutarch. in Solone. Homerus de ventis dixit, ὑγρὸν ἀέντων, h. e. μαλακῶς πνεόντων, molliter flantium.

Υ Δ

Ὕδατι, dat. ſing. ὕδατι, dat. plur. ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. hinc ὑδατίας, ου, ὁ, aquoſus.

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, veſicula, ſtilla, gutta. Gloſſ. Cyr. ab ὕδωρ, aqua.

Ὕδεα, aquæ, limo, dat. ſing. ab ὕδος, εος, τὸ, Poet. pro ὕδωρ, aqua.

Ὑδερος, ὁ, hydrops. ab ὕδωρ, aqua.

Ὑδὴς, ὁ, qui perite canit, ſapiens, prudens. ab ὕδω, cano.

Ὑδνοι, ἐγγονοι, σωτροφοι. Heſych.

Ὑδνέω, nutrio. an ab ὕδνον;

Ὕδνον, ν, τὸ, tuber. ὕδνα, tubera.

Ὕδρα, ας, ἡ, hydra: aquatilis ſerpens, ut & ὕδρος, hydrus. Th. ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Ὑδραγωγὸς, ὸν, ὁ, aquæ ductor, aquator Cæſari, aquam educens. ὑδραγωγεῖον, aquæductio. ab ὕδωρ, & ἄγειν, ducere. ὑδραγωγία, ας, ἡ, aquæ ductus.

Ὑδραλέτης, mola aquaria. vel qui ὕδατι ἀλεῖ. ab ἀλέω, molo.

Ὑδράλμη, ης, ἡ, aqua ſalſa. ab ὕδωρ, aqua, & ἅλμη, ης, ἡ, ſalſugo, muria.

Ὑδραύλης, organarius, hydraules. ὑδραυλὲς, organum, ſcil. muſicum, quo ὠλοῦσι per ὕδωρ, aquam.

Ὑδρεύω, rigo, aquam poto, aquam haurio. ὑδρεύομαι, aquor, aquam haurio. f. εύσομαι. Th. ὕδωρ.

Ὑδρήιον, τὸ, Jon. pro ὑδρεῖα, urna.

Ὕδρηλα, Jon. pro ὕδραν, accuſ. ſing. ab ὕδρα, ας, ἡ, hydra.

Ὑδρία, ας, ἡ, cadus, urna, ſitula, hydria, aquatio. Item urna, in quam conjiciebantur ſortes, Xenoph.

Ὑδρομεδούση, ης, ἡ, nomen ranæ. ab ὕδωρ, aqua, & μέδω, impero.

Ὑδροποτέω, ῶ, aquam bibo, ſum abſtemius. f. ήσω, perf. ὑδροπεπωκα. quod ab ὑδροπότης, ου, ὁ, aquæ potor, pro ὑδατοπότης, ου, ὁ.

Ὕδρος, ου, ὁ, hydrus, ſerpens aquaticus, coluber. Eſt & nomen ſideris, de quo Proclus in Sphæra.

Ὑδροχάρμης, nomen proprium ranæ. ab ὕδωρ, aqua, & χαίρω, gaudeo.

Ὑδροχόος, ου, ὁ, aquarius, ſignum Zodiaci, Aratus.

Ὑδρωπικὸς, ὴ, ὸν, hydropicus, a, um, qui laborat aqua intercute. ab ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus.

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus. Eſt etiam ſeroſa, & mucoſa illa proluvies, quæ egeritur in partu, Hippocr. ὕδρωψ εἰς ἀμίδα, urinæ profluvium, Galen.

Ὑδρωπῶν, ῶσα, ὁ, hydropicus; Hippocr. in l. 2. Epidem.

Ὑδῶ, celebro, laudo, cano, dico, voco, Nicand. quaſi ab ᾄδω. Hinc ὕδεω, idem.

Ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua, humor, pluvia, imber. Poet. eſt ὕδατος, & ὕδος.

Ὕδωρ, ſidus, vocatum a Proclo in Sphæra ὕδωρ τὸ ἀπὸ τῆ ὑδροχόε.

Υ Ε

Ὑέ, vox minitantis, hui.

Ὑεῖ, pluit, 3. ſing. præſ. verbi ὕω, pluo. f. ὕσω. hinc ὑετὸς, ὕ, ὁ, pluvia.

Ὑειὸν κρέας, ſuilla caro, Pollux.

Ὑειὸς, ὰ, ὁ, ſuillus. ὑεία, in gen. fœm. Dioſc. lib. 2.

Ὑελάω, ῶ, deliro, deſipio, Heſych.

Ὑέλεος, ὰ, ὁ, vitreus, e vitro confectus.

Ὑελίνης, ὁ, vitra coquens.

Ὑελίζω, vitri colorem exprimo, vitri ſplendorem imitor.

Ὑέλινος, ὴ, ὸν, vitreus, ὑέλινα κάτοπτρα, vitrea ſpecula, Alex. Aphrod.

Ὕελος, ὰ, ὁ, vitrum, pro ὕαλος. quod vide.

Ὑελοτέχνης, ου, ὁ, artifex vitri.

Ὑελουργεῖον, ὰ, τὸ, officina vitraria.

Ὑελουργὸς, ὸν, ὁ, vitrearius.

Ὑελώδης, εος, ὁ, ἡ, ὸν, vitreus, vitrea.

Ὑέσθαι, pluviis irrigari. Th. ὕω.

Ὑέτιος, ὰ, ὁ, imbrem afferens, pluvialis, pluvius, Lucianus.

Ὑετμάντις, ιος, ὁ, qui pluviam futuram prædicere novit. Epitheton cornicis.

Ὑετὸς, ὸν, ὁ, pluvia. ab ὕω, pluo, f. ὕσω, p. ὕκα.

Ὑετώτατος ἄνεμος, ventus maxime pluvius.

Ὑΐος, ίου, ὁ, Bacchus, Heſych.

Υ Η

Ὑλαία & ὑωλία, mori ſuilli inſulſitas: ſtultitia, Ariſtoph. in Ran. ab ὗς, ſus.

Ὑλαῖος, ᾶ, ὸν, porcinus.

Ὑλάω, ſtuire ago, indocilis ſum.

Ὑής, ὰ, ὁ. Bacchi epitheton apud Ariſtoph. Item ὗης, Jupiter pluvialis, Heſych.

Υ Θ

Ὑθλος, ὰ, ὁ, nugæ, loquacitas.

Υ Ι

Ὑἱάσι, dat. plur. pro ὕιοι, ab ὑΐς, filius, gen. ὑίος, & contracte ὗος, dat. ὑῖ. Th. ὑός, ὰ, ὁ, filius.

Ὑῖε, filii, nom. dual. ab ὑΐς, vide in ὑάσι. ὑέες, nom. plur. ab ὑός, ίος, ὁ, filius. acc. plur. ὑίας.

Ὑῖ, dat. ſing. contract. ab ὑΐς, vide ὑάσι.

Ὑοθεσία, ας, ἡ, adoptio. q. d. θέσις ὑἱ.

Ὑος, gen. contract. ab ὑΐς, ut dictum in ὑάσι.

Ὑΐος, ὰ, ὁ, filius.

Ὑιωνὸς, ὸν, ὁ, nepos, filius filii. ὑώνη, ης, ἡ, neptis.

Ὑἱώσατο, in filium adoptavit, 3. ſingular. a. 1. med. verbi ὑόω, adopto. fut. ώσω. a. 1. ὑωσα. a. 1. med. ὑωσάμην, ω, ατο. Th. ὑός, ὰ, ὁ, filius.

Ὑίωσις, εως, ἡ, adoptio.

Υ Κ

Ὑκελὸν, ὸν, τὸ, ſanum.

Ὕκης, vel ὕκεως, & ὕκη, piſcis quidam.

Ὑκος, ὰ, ὁ, Erythrinus piſcis.

Υ Λ

Ὕλα, ας, ἁ, Dor. pro ὕλη, ſylva. hinc ὑλάδες, ſylveſtris.

Ὑλακμα, ατος, τὸ, & ὑλαγμὸς, ὰ, ὁ, latratus.

Ὑλακτὴς, ὰ, ὁ, idem ac ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus. ab ὑλάω, latro.

Ὑλαγωγία, ας, ἡ, lignorum vectura.

Ὑλαγωγοὶ, ῶν, οἱ, qui ligna convehunt, Poll.

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, idem ac ὑλαγμὸς, latratus.

Ὑλακτέω, idem ac ὑλάω, latro.

Ὑλάω, ῶ, latro. fut. άσω. ὑλακτέω, idem.

Ὕλη, ης, ἡ, materia, ſylva, ligna, cibus, feges, alimenta, faces cibi deco-

Ὑλήεις, εντος, ὁ, ἡ, & ὑλήεσσα, ης, ἡ, ſylveſtris, a. Th. ὕλη, ſylva.

Ὑλήκοιται, οἱ, qui in ſylvis dormiunt, nom. pl. ab ὑληκοίτης, ου, ὁ.

Ὑλητόμος, ου, ὁ, ſylvicida, lignator.

Ὑλίαι, αἱ, præſegmina coriorum, res fœculentæ. ab ὕλη, fæx.

Ὑλλὶς χάθμη. Dorica libra. vide Scholiaſt. Pind. Pythior. p. 195.

Ὑλοτόμος, cæſor lignorum. hinc ὑλοτομέω, ligna in ſylvis cædo.

Ὑλοφάγος, gen. Jon. ab ὑλοφάγος, qui ſylvas depaſcitur.

Υ Μ

Ὑμέας, Jon. pro ὑμᾶς, vos. ὑμὲς, Dor. pro ὑμεῖς.

Ὑμεῖς, vos, q. συμεῖς, a σὺ, tu. Inde ὑμέτερος, veſter. Poet. ὑμὸς.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, hymenæus, nuptiale carmen. Eſt & nomen Hæretici. Th. ὑμὴν, ένος, ὁ, membrana, pellicula.

Ὑμεναιόω, Poet. pro γαμέω, uxorem duco. Th. ὑμὴν, ένος, ὁ, membrana.

Ὑμέτερος, α, ον, veſter, ra, rum. ab ὑμεῖς, vos. Th. σὺ, tu.

Ὑμὴν, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunicula. Vel carmen nuptiale. Ponitur & ὑμὼ, pro ὑμετέραν, veſtram, accuſ. ſing. fœm. gen. a σὺ, tu.

Ὑμμες, & ὕμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. ſic ὕμμας, Æol. pro ὑμᾶς, accuſativo plur. a σὺ, tu.

Ὑμμι, & ὕμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. plur. a σὺ, tu.

Ὑμνᾶσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, celebrare. a. 1. inf. act. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνέοισα, cantantes, nom. plur. part. præſ. f. g. Poet. pro ὑμνέουσαι, verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, hymnos celebramus, 1. plur. præſ. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνοῦσαι, Doric. pro ὑμνοῦσαι, nom. plural. part. præſ. f. g. Sic ὑμνοῦσι, pro ὑμνοῦσιν Dorice 3. plur. præſ. ind. verbi ejuſd.

Ὑμνέω, ῶ, celebro, hymnum cano: conqueror, convitior, Plato l. 1. de Rep. f. ήσω. perf. ὕμνηκα. a. 1. ὕμνησα.

Ὑμνήσαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνητὸς, ὸν, ὁ, celebratus, celebris.

Ὑμνοθέτης, ου, ὁ, qui hymnos ſcribit.

Ὕμνος, ου, ὁ, hymnus. carmen in honorem Dei ſcriptum. Th. ὕδω, celebro.

Ὑμνων, imperf. act. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνῳ, carmini, dat. ſing. ab ὕμνος, hymnus.

Υ Ν

Ὑνις, & ὖνις, εως, ἡ, & ὖνος, ου, ὁ, vomer.

Ὑννὰς, άδος, ἡ, capra ſylveſtris, αἴξ ἀγρία, Heſych.

Ὕννος, ου, ὁ, equuleus, mannus. Puto a ὑός, tanquam equi filius.

Υ Ο

Ὑὸς, gen. ſing. ab ὗς, ſus. Them. σῦς. συὸς, ὁ, ἡ, idem.

Ὑοσκύαμος, hyoſcyamus, herba calicularis, vel ſuccularis, a ſuccula: unde ὗὸς κύαμος, q. ſuilla faba. Sues enim ejus paſtu convelluntur; ſopit enim unde ad ἀνώδυνα, dolorem ſopientia adhiberur.

Ὑοφορβὸς, ὁ, ὁ, qui ὗας φέρβει, ſubulcus.

Ὑοφορβεῖον, τὸ, porcinarium, hara. ὗς, ſus.

Υ Π

Ὑπαγγέλεσα, Jon. pro ὑπαγγελοῦσα, innuens, fut. 2. part. act. f. g. Jones nim σ in σ, reſolvunt.

Ὑπάγεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ὑπάγω, abeo.

Υπαγκώνιον, ου, τὸ, cervical, quod ſub ἀγκῶνα, lacerto ponimus.

Υπαγορεύειν, viciſſim dicendum, adject. verbale ab ὑπαγορεύω, viciſſim reſpondeo dicto.

Υπάγω, ſubduco me, abeo, dego, diſcedo, clam eximo, Iliad. λ. vado, accedo, progredior, procedo, Joan. 3. ſubjicio, ſubigo, Nazian. in Orat. pellicio, protrudo, Demoſth. Aliquando ad forum pertinet. ὑπάγειν αὐτὸν εἰς δίκην, cum in judicium vocant, Thucyd. ὡς ἱερόσυλον ὑπάγεται, tamquam ſacrilegii reus poſtulatur, Hermog. Item ὑπάγω, demittor, & in clunem ſubmitto. ὑπάγοντα τὰ θήλεα δέχονται τὴν γονὴν, ſubſidentibus clunibus ſemen recipiunt genitale, Ariſtot. l. 3. Anim.

Υπαὶ, Poet. pro ὑπὸ, a, præ, ſub.

Υπαιθα, ex obliquo, coram, recta. ὑπαιθα κλάσθη, in obliquum declinavit.

Υπαιρέομαι, Jon. pro ὑφαιρέομαι, ſurripio. vide ὑφαιρέμενος.

Υπαίτιον, ου, τὸ, culpa, noxa, crimen, accuſatio, Bud. in Epiſt. ab ὑπαίτιος, obnoxius crimini. Ex ὑπὸ, & αἰτία, ας, ἡ, cauſa.

Υπακοὴ, ῆς, ἡ, obedientia, a præt. med. ὑπήκοα, & Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακέω, obedio.

Υπάκουσον, audi, Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. ſic ὑπακοίσω, Dor. pro ὑπακούσω. a. 1. ſub. verbi ὑπακούω.

Υπακούω, obedio, pareo, Thucyd. audio, cum genit. τῆ δίκης ὑπακούειν, audire preces, Ariſtoph. in Neb. ex animi ſententia ſuccedere, Lucianus. intelligo, Ptolem. aſſequor: ὑπακούειν τοῖς λόγοις, orationis ſenſum aſſequi, Plat. l. 10. de Leg. Uſurpatur etiam ὑπακούειν de janitoribus, & eſt cognoſcere quis adſit, & intromitti velit. προσῆλθε παῖδίσκη ὑπακοῦσαι, proceſſit puella ad audiendum, Actor. 12. Dicitur etiam accuſator, & advocatus ὑπακούειν, cum facta poteſtate dicendi, & rogatus in medium prodit, Demoſth. περὶ παραπρ. fut. ούσω. perf. ὑπήκοα, cum dat.

Υπαλλάσσθαι, ſubterfugere, a. 1. inf. med. verbi ὑπαλλόομαι, fugio, elabor.

Υπαλλοιε, Jon. pro ε, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem, & rhem.

Υπαλύξαι, effugere, a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσκω, vel ὑπαλύζω, effugio.

Υπάλυξις, εως, ἡ, effugium.

Υπανδρος, ος, ον, ὑπὸ ἀνδρὶ, viro ſubjecta mulier, ad Roman. 7.

Υπανίσασο, ſurge, præſ. imperat. paſſ. ab ὑπανίσταμαι, aſſurgo.

Υπαντάω, ω, obviam procedo, occurro. fut. ήσω, perf. ὑπήντηκα, aor. 1. ὑπήντησα.

Υπάντησις, εως, ἡ, & ὑπαντη, ης, ἡ, obviatio, occurſus.

Υπαντιάξαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, aor. 1. partic. activ. fœm. gen. verbi ὑπαντιάω, occurro. Hinc ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέτην, benefactori occurrere, id eſt, vito de nobis bene merito gratiam referre.

Υπαντιάω, & ὑπαντιάζω, obviam prodeo, incurro, incido.

Υπάπτειν, Jon. pro ὑφάπτειν, ſuccendere. Th. ἅπτω, accendo.

Υπαρ, τὸ, ἄλλιστον, viſio vera, q. ὕπνε ἄρτις, & εἰ ὄναρ opponitur.

Υπαργμένα, τὰ, Jonic. pro ὑπηργμένα, quæ jam facta ſunt. ab ὑπάρχω, ſum.

Υπάργυρος φωνὴ, vox pecunia venalis. hoc de illis dicitur, qui linguam, & vocem pretio venalem habent.

Υπαρνος, & ὑπόρνιμος, ὁ, ἡ, ovis ſupra ſe, vel in ſe agnum habens, Eurip. Item grex, in quo ſunt agni. Ex ὑπὸ, & ἀρὴν, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.

Υπάρξαι, aor. 1. inf. activ. verbi ὑπάρχω, ſum.

Υπαρπάζειν, Jon. pro ὑφαρπάζειν, ſurripere. vide ἁρπάζω, rapio.

Υπάρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, erat, 3. ſing. imperf. act. ab ὑπάρχω, ſum.

Υπαρχος, ου, ὁ, nomen Indicum fluvii.

Υπαρχόσας, gen. ſing. f. g. part. præſ. ὑπάρχουσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ὑπάρχω, ſum.

Υπάρχω, εις, ει, ſum, adſum, exiſto: incipio, fut. ὑπάρξω. p. ὕπαρχα. a. 2. ind. act. ὑπῆρξα, auſpicor, auctor ſum, Thucyd. l. 1. paro: præſum, Syneſ. obvenio, obtingo, Polyb. ὑπάρχει, ad rem pertinet, Xenoph. ὑπῆρχε, neceſſe fuit, vel erat, Æſchin. ὑπάρχειν, ineſſe, ſuppetere, Ariſtot. prodeſſe, proficere, Baſil. Dialecticis ſupponere, Plato in Timeo. ὑπάρχοντες, qui nunc ſunt incolumes. οἱ ὑπάρχοντες, ſuperiores, Demoſth. οἱ πρόσθεν ὑπάρχοντες, priores, Thucyd. τὸ ὑπάρχον, præſens rerum ſtatus, Plato epiſt. 4. τὰ ὑπάρχοντα, quæ quis habet bona, & poſſeſſiones, quas quis habet. τῶν ὑπαρχόντων ἐπιμελεῖσθαι, parta tueri, & conſervare, Iſocr. ad Demon. τὰ ὑπηργμένα, quæ quis accepit. τὰ ὑπηργμένα ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν, quæ nobis a Diis data ſunt, Demoſth. ἄξιος τῶν ὑπηργμένων, in quem merito conferuntur beneficia, Ariſtid.

Υπασπίδιος, ου, ὁ, clypeo tectus. hinc ὑπασπίδια, adverb. Ex ὑπὸ, ſub, & ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Υπασπίζειν, ſub clypeo latentem incedere, vel pugnare. Metaphorice ſub alicujus patrocinio, & tutela eſſe. Item armigerum eſſe alicujus. Hinc ὑπερασπιστὴς, οῦ, ὁ, protector, ſatelles, propugnator.

Υπατος, η, ον, ſummus, a, um, contract. ex ὑπέρτατος. Eſt & ὕπατος, conſul, quia penes coſſ. erat ſumma poteſtas. Aliquando honoratus. τὸ ὕπατον, imum, & profundum, Apollon. 2. Argon.

Υπέασι, ſubſunt, Jon. pro ὕπεισι, 3. pl. præſ. ind. verbi ὑπειμι, quod ex ὑπὸ, & εἰμὶ, ſum.

Υπέκτι, cultro. ſed vocabulum hoc de mendo ſuſpectum.

Υπέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὑποβάλλω, ſubjicio, ſuborno.

Υπεβλέποντο, 3. plural. imperf. paſſ. verbi ὑπεβλέπομαι, torve intueor.

Υπέργυος, ου, ὁ, ἡ, qui ſponſioni eſt obnoxius. Item vicinus.

Υπεδδείσαν, timuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. Poet. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, timeo. f. σω.

Υπεδείδισαν, timuerunt, per ſyncopen pro ὑπεδεδείεισαν, 3. plur. pluſq. perf. med. ἐδείδιεν. quod ab ὑπὸ, & δείδω, timeo.

Υπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, præmonſtro.

Υπέδεκτο, excepit, Dor. vel Poet. ſync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ὑποδέχομαι, excipio.

Υπεδέξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ὑποδέχομαι, ſuſcipio.

Υπεθήκατο, inſtruxit, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ὑποτίθημι, ſuppono.

Υπείλω, oblecundo, obedio, ſuccumbo, cedo. Poet. dicitur ὑποείκω. f. ὑπείξω.

Υπεῖναι, remittere, Jon. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι. & ὑπεῖναι, adeſſe, præſ. inf. verbi εἰμὶ, ſum.

Υπείξομαι, ceſſero. f. 1. med. verbi ὑπείκω, cedo.

Υπείρεχον, ſuperabant, per metathefin pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. verbi ὑπερέχω.

Υπείροχος, ου, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. pro ὑπέρογκος, eximius, excellens, eminens.

Υπεισαντες, nom. plur. a. 1. part. activ. ab ὑπείω, Jon. pro ὑφίημι, ſummitto.

Υπεκθέωνται, Jon. pro ὑπεκθώνται, 3. plur. a. 2. ſub. med. verbi ὑπεκτίθημι, ſubduco. Th. τίθημι, pono.

Υπεκκωθαι, clam aliquo exportatum eſſe.

Υπεκομίζεσθαι, clam exportare. Hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. plur. a. 1. med. ab ὑπὸ, ἐκ, & κομίζω, fero.

Υπεκπροθεῖ, longe præcurrit, 3. ſing. præſ. ind. verbi ὑπεκπροθέω.

Υπεκπροφύγῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ὑπεκπροφύγω, clam profugio.

Υπεκφέρω, clam effero: cum velocitate curro, Odyſſ. γ.

Υπεκφύγοντι, Doric. pro ὑπεκφύγωσι, clam fugiunt. Th. φεύγω.

Υπέκφυγε, effugiſſet, Jonic. pro ὑπεξέφυγε, 3. ſingul. aor. 2. ind. act. verbi ὑπεκφεύγω.

Υπεκχωρέω, ῶ, ex aliquo loco me ſubduco. ὑπεκχωρῶ τὸ βίε, natutæ cedo, morior. Plato.

Υπέλαβον, ες, ε, ſuſcepi, 2. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, exiſtimo, præſumo.

Υπελείφθη, relictus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπολείπω, relinquo. fut. ψω.

Υπελήφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπολαμβάνω, exiſtimo.

Υπελύσω, ſolviſti, Jon. pro ὑπέλυσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi ὑπόλυω, diſſolvo.

Υπέμενον, exſpectabant, vel ſuſtinuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, ſuſtineo. a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε.

Υπέμενεν, 3. ſing. imperf. act. verbi ejuſdem.

Υπεμήμυκε, deflexit, triſtatus eſt, 3. ſing. perf. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, quod ab ὑπὸ, & ἠμύω, cado, inclino. f. ύσω. p. ἤμυκα, & Att. redupl. ἀμήμυκα, mutato η in ε, & pleonaſmo Poet. τ ν, ἐμνήμυκε.

Υπεμνήσθη, ης, η, recordatus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco.

Υπεναντίος, α, ον, occulte contrarius, adverſarius.

Υπένερθε, Poet. ſub, ſubtus. Ex ὑπὸ, & ἔνερθε, infra. Item ἔνερθε, pro ἐνέρτερος, ab ἔνερθ, mortuus.

Υπενόουν, imperf. activ. verbi ὑπονοέω, ῶ, ſuſpicor. fut. ήσω. perf. ὑπονενόηκα.

Υπεξανέδυ, ὁ, emerſus, vel fallens emergendo, præſ. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, & δύω, vel δῦμι, ſubeo.

Υπέξειμι, relinquo, excedo, exeo, ſubterfugio. ab ὑπὸ, & ἔξειμι, exeo. Th. εἰμι, ſeu ἔω, eo.

Υπεξειρύω, ſubtraho ab ὑπὸ, ἐκ, & εἰρύω, Poet. pro ἐρύω, traho.

Υπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, clam egredior. Ex ὑπὸ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. fut. ελεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Υπεξέρχεσθαι, clam exire. Th. ἔρχομαι, venio.

Υπεξέχει, effugit, pro quo comm. ὑπεξέφυγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέχω, clam me ſubduco. Th. ἔχω, habeo.

Υπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω, ſubduco. Quod ex ὑπὸ, ἐξ, & φέρω, fero. fut. οίσω. a. ε, ἤνεγκα.

Υπεξήισαν, ſe ſubduxerunt. vide ἤισαν.

Υπεξήλυξε, evitavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσσω, fut. ξω. quod ab ὑπὸ, ἐξ, & ἀλύσσω, fut. ξω, evito. a. 1. ἠλυξα. Th. ἀλέω, idem.

Υπεξούσιος, ου, ὁ, filiusfamilias, proprie eſt qui ὑπ' ἐξουσίᾳ, ſub poteſtate, ſcilicet patris, nondum emancipatus: ſubjectus, ſubditus.

Υπεπλώσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, ſubnavigo, ſublego. Thema πλέω, navigo. fut. πλεύσω. aor. 1. ἐπλεύσα.

Υπέρ, Poet. ὑπείρ, cum gen. ſuper, pro, per. cum acc. ultra, præter, trans. Hinc ὑπέρτερος, ου, ὁ, ſuperior. ὑπέρτατος, ſupremus. ὑπερθε, deſuper, ſuperne. ὕπατος, ου, ὁ, ſummus: item conſul. ὑπατεύω, conſulatum gero.

Υπέρα, ας, ἡ, funis, quo antennarum cornua transferuntur, tenduntur, & laxantur. ab ὑπέρ, & ἀείρω. ὑπέρα, τὰ, inſecta longa, quæ ita dicuntur a piſtilli forma, ἀπὸ τ ὑπέρη, Ariſtot. l. 5. c. 19.

Υπεραίρω, excello, ſupero. ὑπερηρέντες, valde. Th. ἄγω, duco. 2. Mach. 7. 20.

Υπεραὶ, per dialyſ. pro ὑπεραὶ, dat. ſing. ab ὑπεραὸς, έος, ὁ, ἡ, deſuper ſtans, ab ὑπὲρ, & ἄω, flo, ſpiro.

Υπερβαίνω, ſupra modum me effero. item antecello, ſupergredior, vinco, ſupero. f. ὑπεραρῶ. p. ὑπερῆρκα. a. 1. ὑπῆρα. præſ. paſſ. ὑπεραίρομαι, ſupra modum efferor, vel effero me ipſum. aor. 1. paſſ. ὑπερήρθην. a. 1. inf. paſſiv. ὑπεραρθῆναι.

Υπεράνεμος, ου, ὁ, ἡ, florem ætatis excedens, ſuperadultus. Ex ὑπὲρ, ſuper, & ἄνεμος, ου, cuſpis: item flos ætatis.

Υπερῶος, ου, ὁ, qui loca montana incolit, montanus. Th. ὄρος, ſummus.

Υ'περαλλ@, ε, ὁ, ἡ, pro ἐξοχος, eximius, præstans, excellens. Ex ὑπὲρ, super, & ἄλλ@, alius.

Υ'περαλμενον, transilientem, per syncopen pro ὑπεραλλέμενον, accus. singul. part. præs. verbi ἄλλομαι, salio.

Υ'περάνω, & ὑπεράνωθεν, adverb. cum genit. longe supra, super, in cœlo. Ex ὑπὲρ, & ἄνω, sursum.

Υ'περαπολογεῖσθαί τιν@, pro ὑπὲρ τιν@ ἀπολογεῖσθαι, pro aliquo causam agere.

Υ'περαρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω, antecello.

Υ'περαρρωδέω, supra modum metuo. ex ὑπὲρ, & ἀρρωδέω, non metuo. quasi ex α priv. & ἀρρωδέω, metuo. Th. ὄρρος.

Υ'περασπιῶ, f. 1. Att. pro ὑπερασπίσω, verbi ὑπερασπίζω, clypeo protego. Ex ὑπὲρ, & ἀσπίζω, clypeo defendo.

Υ'περαυξάνω, vehementer augesco. f. ὑπεραυξήσω. a. 1. ὑπηύξησα. quod ab ὑπὲρ, & αὐξάνω, cresco. Th. αὔξω, augeo.

Υ'περάφανος, ω, ὁ, & ἡ, Doric. pro ὑπερηφαν@, ε, ὁ, ἡ, superbus, præclarus, sublimis, elatus.

Υ'περάχθομαι, iniquissimo animo fero, valde doleo. hinc ὑπεραχθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, supra modum gravatus, & onustus. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Υ'περβαίνω, supergredior, tranleo, transgredior, scando super reliquos, opprimo: exundo, supero, sum major: suggestum ascendo, Aristoph. in Conci. fut. ὑπερβήσομαι. p. ὑπερβέβηκα. a. 2. ὑπερέβην, ης, η. quod ex ὑπὲρ, & βαίνω, eo.

Υ'περβάλλ, præterierit, 3. sing. præs. sub. act. verbi ὑπερβάλλω, excello.

Υ'περβαλλόντως, adv. excellenter, valde, plus justo.

Υ'περβάλλω, excello, supero, modum excedo. p. m. ὑπερβέβλα. The. βάλλω. jacio. fut. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Υ'περβασία, ας, & Jonic. ης, ὁ, transgressio, contemptus, perjurium Suidæ, Poet. pro ὑπέρβασις, ιος, ἡ, ab ὑπερβαίνω, transgredior. The. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Υ'πέρβασις, ιος, ὁ. vide ὑπερβασία.

Υ'πέρβατ@, ε, ὁ, excellens, præstantissimus, ab ὑπερβαίνω, transgredior.

Υ'περβατὸς, ὴ, ὸν, qui transiri potest. ὑπερβατὸν, verbum, & constructionis ordo turbatus, Gaza lib. 4. Grammat.

Υ'περβατῶς, in transitu, defunctorie, perfunctorie, Hippocr. περὶ τέχνης.

Υ'περβερεταί@, ὰ, ὁ, extremus anni mensis apud Macedones, & Asiæ populos, October Suidæ. Unde pro comperendinatore, & cunctatore capitur.

Υ'περβῆ, Att. pro ὑπερβῇ, transgressus fuerit, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ὑπερβαίνω. The. βαίνω. f. βήσομαι. aor. 2. ἔβλω. a. 2. sub. βῶ, ῇς, ῇ.

Υ'περβῆναι, superare, aor. 2. inf. activ. verbi ejusdem, & them.

Υ'περβῇς, transeas, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Υ'πέρβιος, ε, ὁ, violentus, superbus, insolens, omnem vim excedens. Hinc ὑπέρβιον, supra vires. ὑπερβίως, idem. Ex ὑπὲρ, supra, & βία, ας, ἡ, robur.

Υ'περβολαίως, adv. supra modum, in carmine. ab ὑπερβολία, ας, ἡ, excessus.

Υ'περβολὴ, ῆ, ἡ, exsuperantia, excessus, præstantia, excellentia. ὑπερβολικὸς, excedens, nimius, superans fidem. ab ὑπερβάλλω, excello. ὑπερβολὴ ἀρετὴς τὸ πάντας ὠφελεῖν, de omnibus bene mereri provenit ex virtutis exsuperantia. Aristot. lib. 1. Rhetoric.

Υ'περβορέων, adv. procul, longe.

Υ'περβόρεοι, οἱ, populi, qui ultra Aquilonem habitant. Th. Βορέας, Boreas.

Υ'περδὶα, per syncopen pro ὑπερδεία, acc. sing. ab ὑπερδείας, metu superior, qui nullo metu superatur, aut frangitur.

Υ'περδείδω, supra modum timeo. Themist. timeo.

Υ'περδικάζω, causam ago pro, defendo in judicio. ὑπερδικάζειν τῇ ἀληθείᾳ, orationi patrocinari. Plato in Phædr.

Υ'περείκειον Νέμεσιν φυγεῖν, Nemesin ultricem evitare. Vide Scholia Pindar. Pythior. Od. χ. 314. 5. Alias ὑπέρβικος significat supra modum justus.

Υ'περεδράμομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, prætercurro.

Υ'περεθαυμάσθη, prævaleo. Psalm. 63. 3. ab ὑπὲρ, & θαύμαστος, possum. fut. δυνήσομαι. a. 1. pass. ἐδυνάσθην.

Υ'περεθέμεν, σε, το, a. 2. med. verbi ὑπερτίθημι, supra pono. Th. τίθημι, pono.

Υ'περείδω, conniventia dissimulo: firmo, confirmo, fulcio. f. ἴσομαι. a. 2. ὑπεῖδον.

Υ'περείσω, a. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, suffulcio, pro fulcimine suppono.

Υ'περέκεινα, adverb. trans, cum gen. 2. Cor. 10. vers. 16. idem ac ἔκεινα, pro ἐπὶ ἐκεῖνα. adverb. loci. Interdum illic, ultra, ante.

Υ'περεκτείνω, præter modum produco, extendo me ultra, quam fas est. f. ὑπερεκτενῶ. aor. 1. ὑπερεξέτεινα.

Υ'περεκτίσω, solvo pro. ὑπερεκτίσειν τῶν νεκρῶν, pro mortuis solvere. hinc ὑπερέκτισις, dependsio, dependsus.

Υ'περεκχέω, super effundo. Ex ὑπὲρ, ἐκ, & χέω, fundo, f. χεύσω.

Υ'περεκχύνω, nimium effundo. f. ὑπερεκχύσω. p. ὑπερεκέχυκα. sed ὑπερεκχύνομαι, superfluo.

Υ'περελθών, όντος, ὁ, qui superavit, qui vicit, aor. 2. part. activ. ab ὑπὲρ, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι.

Υ'περεντυγχάνω, deprecor pro alio, postulo, interpello, intercedo.

Υ'περέξει, 3. sing. f. 1. ab ὑπερέχω, supero.

Υ'περεξελωσόμεθα, 1. pl. fut. 1. med. verbi ὑπερεξέρχομαι, digredior.

Υ'περεπαίρω, admodum effero, a. 1. ind. pass. ὑπερεπήρθεν, ης, η. Psal. 139. 5. Quod ex ὑπὲρ, ἐπὶ, & αἴρω, tollo.

Υ'περεπιθυμέω, ῶ, admodum desidero. quod ex ὑπὲρ, & ἐπιθυμέω, desidero.

Υ'περεπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ὑπερπλεονάζω, superabundo. fut. άσω.

Υ'περέσχε, protexit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, emineo, præsto.

Υ'περευφρανής, seu ὑπερήφανος, superbus.

Υ'περεφθίτο πατρός, pro ὃς ὑπὲρ τῆ πατρὸς ἔφθιτο, τουτέστιν ἐφονεύθη ὁ ἔθανε, qui pro patre periit, ac cæsus est. vide ἐφθίτο.

Υ'περέχω, emineo, prævaleo, vinco, supero, superemineo, præstantior sum: item protego, defendo, auxilior, tueor. fut. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέσχον. Aristoph. in Equit. τὸ ὑπερέχον, eminentia, præs. part. n. g. in plural. τὰ ὑπερέχοντα, sublimia. ὑπερέχοντα ζῶα, animalia prægrandia, Aristot. l. 1. Rhetoric.

Υ'πέρθομαι, supra modum delector, valde lætor. Bud. in Epist.

Υ'περεχέσιτε τῶν ἀσῶν, ultra dimidiam civium partem.

Υ'περθωρέω, ultra virum possum, insolesco, me effero, superbio. quod ab ὑπέρθωρος, supra modum virilis, fortis, superbus.

Υ'περθωρος, ερος, ὁ, superbus, magnanimus, virilis, validus. vide ὑπερθωρέω, insolesco, me effero.

Υ'περίαχα τέκνα, superbæ proles. ab ὑπερήφανος, superbus.

Υ'περηφανία, ας, ἡ, superbia, insolentia, fastus: splendor.

Υ'περήφανος, ε, ὁ, ἡ, superbus, qui supra alios vult videri. Hinc ὑπερηφανία, superbia, fastus. ὑπερηφανῶ, superbio.

Υ'περθε, seu ὕπερθεν, desuper, supra. ὑπερθε βάλλειν, Poet. pro ὕψει, extollere, in altum evehere. Th. ὑπὲρ, super.

Υ'περθυμαίζω, licitor, liceor, pretium augeo. tanquam ab ὑπέρθεμα, pretium superadditum. hinc ὑπερθυμαισμὸς, licitatio adjectio. ὑπερθεμαιστὴς, licitator.

Υ'πέρθεσις, ως, ἡ, dilatio, mora, procrastinatio. ab ὑπερτίθημι, differo.

Υ'περίθορον, transilii, 2. 2. ind. act. verbi ὑπερπήδω, transilio.

Υ'περίθυμος, ε, ὁ, magnanimus, elatus. ex ὑπὲρ, & θυμὸς, ὁ, animus.

Υ'περθύριον, ὰ, τὸ, superliminare. ὑπέρθυρον, idem.

Υ'περίδης, ε, ὁ, Hyperides, nomen proprium.

Υ'περιδὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi ὑπερίδω, conniventia dissimulo.

Υ'πέρικον, vel ὸν, ῦ, τὸ, hypericum, herba. Ejus species sunt ἀνδρόσαιμον, ἄνκυρον, & κόρις. Dioscor. l. 3. Dicitur etiam ἡ ὑπέρικος, Nicand.

Υ'περικυδέος, gen. Æol. pro ε, ab Υ'περικυδὴς, ὲς, ὁ, nomen gentile.

Υ'περίκυος, gen. sing. ab Υ'περίων, nomen viri.

Υ'περίων, ονος, ὁ, supergrediens, Epitheton Solis. q. ὑπὲρ ἰὼν, supra iens.

Υ'περκεράω, cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero. Ex ὑπὲρ, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Υ'περκορέσσας, exsaturaveris, 2. singul. 1. optat. act. verbi ὑπερκορέννυμι. fut. έσω. Quod ex ὑπὲρ, & κορέννυμι, idem ac κορέω, satio. f. έσω.

Υ'περκρέμαμαι, σαι, ται, suspendo, præs. med. verbi κρέμαμαι.

Υ'περκύδαντα, accus. sing. ab ὑπερκύδας, αντος, ὁ, gloria supereminens.

Υ'περμάκης, εος, ὁ, ἁ, Dor. pro ὑπερμήκης, quod vide.

Υ'περμεγάθης, ὁ, ἡ, Jon. pro ὑπερμεγέθης, supra modum magnus.

Υ'περμενέος, præpotentis, genit. sing. ab ὑπερμενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, dat. sing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Υ'περμήκης, εος, ὁ, ἡ, præcelsus, præaltus, prælongus, ingens. a μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Υ'πέρμορον, & ὑπέρμορα, & ὑπερμόρως, præter fatum, contra quod in fatis erat, præter fortem, indecenter. a μοῖρα, fatum. Th. μείρω, divido.

Υ'περνικῶν, ῶ, plus quam victor sum, prævaleo. f. ήσω. p. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, vinco.

Υ'περνότιοι, ων, οἱ, populi, qui supra Austrum habitant. Them. Νότος, ου, ὁ, Notus, Auster.

Υ'πέρογκος, ε, ὁ, ἡ, prætumidus: excedens, nimius, immodicus, redundans. τὰς μεγάλας ὑπὲρ τὰς ὑπερόγκους, ingentes, & nimias opes, Plato in Epist. Ex ὑπὲρ, super, id est, nimis, & ὄγκ@, ου, ὁ, tumor, fastus.

Υ'περοικέω, ῶ, supra habito. hinc ὑπέροικος, ου, ὁ, supra habitans. ὑπέροικοι τῆ χώρης, supremi incolæ regionis.

Υ'περοπλία, ας, ἡ, & ὑπεροπλίη, Etymol. superbia. dativ. plur. Jon. ὑπεροπλίῃσι. ab ὑπέροπλος, superbus.

Υ'πέροπλος, ε, ὁ, insolens, elatus, fortis, audax, cujus robur arma superat. βίῃ ὑπέροπλος ὁπλῶν, minister immensis viribus, 2. Argon. Pindarus etiam in Olympicis dixit ἄτας ὑπέροπλον, calamitatem ineluctabilem.

Υ'περόπτης, ε, ὁ, superbus, elatus, contemptor.

Υ'περοπτικὸς, ὴ, ὸν, qui contemnere, & superbe despicari solet, superbus. Hinc adverb. ὑπεροπτικῶς, more eorum, qui superbe contemnunt, contemptim.

Υ'περορῶντας, accus. plur. part. præs. act. verbi ὑπεροράω, contemno, negligo.

Υ'περος, ε, ὁ, pistillum. veteres mortario usi fuerunt pro molis.

Υ'περοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia, præstantia, sublimitas, dignitas, prærogativa. ab ὑπερέχω, excello.

Υ'περόχων, Doric. pro ὑπερόχως, ingentes, immanes, accus. plural. ab ὑπέρογκος, egregius, major, eminens. hinc ὑπεροχώτατα, ας, ἁ, Dor. pro ὑπερογκότατε, ἡ, excellentissima. ab ὑπερέχω, excello.

Υ'περπαδῆτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, transilitis, 2. plur. præs. ind. a πηδάω, salio.

Υ'περπερασσόω, superabundo. fut. ώσω. aor. 1. ὑπερπερίσσωσα. præs. pass. ὑπερπερισσοῦμαι, vehementer exundo. cum dat.

Υ'περπερισσῶς, adv. supra modum.

Υ'περπίμπλαμαι, supertmpleo, quod ab ὑπὲρ, super, & πίμπλημι, idem ac πλήθω,

πλήθω, impleo. Th. πλέω, plenus.
Υπερπίπτω, præterlabor, delabor, superincido. Th. πίπτω, cado.
Υπερπλουτίζω, superabundo, exubero. f. ίσω. a. 1. ὑπερεπλούτισα.
Υπερπλημμυρέω, ῶ, ήσις, εἰς, exundo.
Υπερπονέω, ῶ, supra modum laboro, & exerceor, Galen. l. 1. ad Glauc.
Υπέρπονος, ος, ὁ, labore confectus.
Υπερπόντιος, ος, ὁ, Poet. transmarinus. ex ὑπὲρ & Πόντος, ος, ὁ, mare.
Υπερρήγνυμι, 3. singul. a. 2. ind. pass. verbi ὑπορρήγνυμι, subtus rumpo.
Υπερσυμπλικώς, ός, ὁ, plus quam perfectus. ab ὑπὲρ, & σύμπλεως, perficio.
Υπερτίζω, superficiarium sulcum duco. quod ex ὑπέρτατος, supremus, superl. ab ὑπὲρ, super. comparat. ὑπέρτερος, superior.
Υπέρτατα, suprema, nom. plur. n. g. ab ὑπέρ, super.
Υπερτερείου, gen. singul. Jonic. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, storea superior.
Υπέρτερος, α, ὁ, superior, compar. ab ὑπὲρ, super, & in superlat. ὑπέρτατος, supremus.
Υπερτίθεμεν, & ὑπερτίθεμεναι, Jon. & Dor. pro ὑπερτιθέναι, præs. inf. vide τίθεμεν. ὑπερτιθέναι τί τινι, aliquid alicui committere.
Υπερυψόω, ῶ, in summam effero sublimitatem. fut. ώσω. perf. ὑπερύψωκα.
Υπερφέρω, excello, supero, antecello, præsto, cum dat. ὑπερφέρει μεγέθει πάντων, magnitudine cunctos superat, Plutarch. in Romul. & cum genit. ὑπερφέρω τῶν πλάτει ὤμων, opibus eos antecello, Thucyd. concito, cum accus. πάγων ὑπερφέρει, concitat strangulatum. Diosc. l. 6. c. 33.
Υπερφιάλος, ος, ὁ, fœditragus, qui pertransit jusjurandum, quod per phialas factum est, infidus. ab ὑπὲρ, supra, & φιάλη, phiala, vas, ex quo libamina fundebantur. Exponitur etiam vinosus, superbus, insolens. inde adverb. ὑπερφιάλως, superbe, audacter, temere impudenter, perfide, Hom. in Odyss. β.
Υπερφρονέω, ῶ, supra modum de me sentio, contemno, despicio, insolesco. Item supra sapio. ad Rom. 12. 3. Item supero, Lascar.
Υπερφυᾶ, & ᾶν, acc. sing. ab ὑπερφυής, ής, ὁ, ἡ, naturæ modum excedens, valde admirandus, insignis.
Υπεσήκασιν, retrocesserunt, 3. plur. a. 1. ind. act. ab ὑπερωέω, retrocedo.
Υπερῷος, idem ac ὑπερῷος, qui ad cœnaculum attinet.
Υπερῷον, ου, τὸ, cœnaculum. Hinc adject. ὑπερῷος, ος, ὁ, ἡ, in superiore ædium parte existens.
Υπερτατος, ος, ὁ, supremus, superlat. ab ὑπέρ, super. comparat. ὑπερώτερος, superior.
Υπεστάασιν, Dor. pro ὑπεστᾶσι, suberit, 3. sing. f. 1. ab εἰμί, sum.
Υπέσσω, Dor. pro ὑπίσχω, suscepi, vel Boeot. syncop. pro ὑπέσχον, 3. plur. a. 2. ind. activ. verbi ὑπίσχνεομαι, suppono.
Υπεσυλάμην, subterfugerim, a. 1. ind. med. verbi ὑποσύλλω, subduco.
Υπέσχη, pollicetur, & in 1. pl. ὑπέσχεμεν, a. 2. verbi ὑπίσχημι. Th. ἴσχω, sto.
Υπεστι, subest, 3. sing. præs. ind. verbi ὑπειμι, subsum.
Υπέστρεφε, avertebat, 3. sing. imperf. act. verbi ὑποστρέφω. Th. στρέφω, verto.
Υπέστησε, 3. singul. aor. 1. act. verbi ejusdem.
Υπέσχε, sustinuit, 3. sing. a. 2. inct. act. verbi ὑπέχω, sustineo.
Υπέσχητο, promisit, 3. sing. aor. 2. med. verbi ὑπισχνέομαι, ὑμαι, promitto. fut. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. 2 med. ὑπεσχόμην.
Υπέσχημαι, sum pollicitus, perf. verbi ὑπισχνέομαι. Vide in ὑπίσχετο.
Υπεστόρεσαν, 3. plural. a. 2. ind. passivi, verbi ὑποστόρνυμι, subjicio.
Υπέστρεψεν, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi ejusdem.
Υπεύθυνος, ος, ὁ, obnoxius reddendæ rationi, reus, nocens. ὑπεύθυνον ἄρχειν ἔχει, administratorum rationem reddit, Herodot.
Υπεύνηθείς, congressa, pro ὑπευνηθείσα, a. 1. part. pass. f. g. ab ὑπεύνάω. quod ab εὐνάω, sopio. f. ήσω.
Υπέφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, prævenio. Th. φθάνω, idem.
Υπέχω, sustineo, submitto, cum acc. fut. ὑφέξω. aor. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε. ὑπέσχε θηλὴν νεηνίοις, infantibus mammam submisit, Plutarch. in Romul. ὑπέχω δίκην, pœnam persolvo, Demosth. ὑπέχω λόγον, sustineo quæstionem, Demosth. Item ὑπέχω, occupo, opprimo. Interdum sumitur pro prudenter ago.
Υπήκοος, ος, ὁ, ἡ, obediens, morigerus, cum genit. ab ὑπακούω, obedio. ὑπήκοος ᾖ βασιλῆος, regi obtemperans, Herodot. πόλις ὑπήκοος Ἀθηναίων, civitas, quæ est sub jure Athenienfium, Plutarch. in Pericle. Ab Aristophane usurpatur cum dativo; ἅπαντα τοῖς πλουτοῦσιν ὑπήκοα, omnia divitiis parent.
Υπήκουεν, imperf. act. verbi ὑπακούω, obedio. f. σω. a. 1. ὑπήκουσα.
Υπηκόυσατε, 2. plur. ὑπήκουσα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusdem.
Υπήλυξαν, subduxerunt, Poetic. pro ὑπέλυξαν, 3. plur. aor. 1. ind. activ. verbi ὑπολύω, subduco.
Υπήν, ενος, ἡ, barba, pili circa labia. Hinc ὑπηνήτης, ου, ὁ, juvenis, pubescens.
Υπηνέμιος, ος, ὁ, evanidus, levis, qui est sub vento positus. Th. ἄνεμος, ventus.
Υπήντησα, ας, ε, & in 3. plural. ὑπήντησαν, aor. 1. ind. activ. verbi ὑπαντάω, occurro. f. ήσω, perf. ὑπήντηκα.
Υπήντησε, obviam processit, 3. singul. aor. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω.
Υπηργμένος, η, ὁ, qui fuit, perf. part. pass. verbi ὑπάρχω, sum. f. ξω. perf. pass. ὑπήργμαι. Th. ἀρχή, ἡ, initium.
Υπηρεσία, ας, ἡ, ministerium, obsequium, servitium, administratio, officium. ὑπηρεσία νόμων, cultus legum, Plato de Legibus. ὑπηρεσία τῶν Θεῶν, cultus, & ministerium Deorum. Ibidem.
Υπηρέτευε, 3. singul. imperf. pass. verbi ὑπηρετέω, servio, ministro.
Υπηρετέω, ῶ, servio, ministro. cum dat. f. ήσω. p. ὑπηρέτηκα. a. 1. ὑπηρέτησα, Plato de Leg. cum accus. ὑπηρετεῖν τὸ καλόν, exequi quod honestum est.
Υπηρέτης, ου, ὁ, remex proprie, sed per synecdochen quilibet minister, famulus, Æschin. In Can. 20. Concil. Laodicen. Subdiaconus intelligitur.
Υπηρετοπλοέω, ῶ, ατο, a. 1. med. verbi ὑπηρετέω, ministro, servio.
Υπῆρμαι, perf. pass. verbi ὑπαίρω, attollo. ab ὑπὲ, & αἴρω, tollo.
Υπῆρξε, exstiti, a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, sum. f. ξω. p. ὕπαρχα.
Υπῆρχα, αι, ε, exstiti, perf. ind. activ. ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. ejusdem verbi, & them.
Υπῆσαν, prominebant, 3. plur. imperf. verbi ὑπειμι, subsum.
Υπῆσθα, Jon. pro ὑφίστω, fut. 1. inf. ab ὑφίημι, submitto.
Υπιέσθαι, Jon. pro ὑφίεσθαι, remittere. Thema ἵημι, mitto.
Υπίλλω, claudo. ab ἴλλω, claudo, stringo, oculis conniveo.
Υπίσασθαι, Jon. pro ὑφίσασθαι, subsidere. subesse. Th. ἵστημι, sto.
Υπισχνέομαι, ούμαι, polliceor, promitto, voveo, spondeo. Demosth. f. ὑποσχήσομαι. perf. pass. ὑπίσχημαι. a. 1. ὑπεσχέθην.
Υπίσχημαι, Jon. pro ὑπισχνέομαι, promitto.
Υπνώει, dormio, somnum capio, sopior. Them. ὕπνος, ου, ὁ, somnus.
Ὕπνος, ου, ὁ, somnus. κατὰ τὸν ὕπνον ἰδών, videns per quietem; Plutarch. in Romulo. Hinc ἄϋπνος, ος, ὁ, ἡ, insomnis, pervigil. ἀγρυπνέω, ου, ὁ, ἡ, idem. ἀγρυπνία, vigilo.
Υπνώσσω, accus. singul. præs. part. activ. verbi ὑπνόω, sopio. Th. ὕπνος, somnus.
Ὕπνω, Dor. pro ὕπνῳ, somni.
Υπνώοντας, Jon. vel Poet. pro ὑπνώσσοντας, acc. plural. parr. præs. verbi ὑπνόω, dormio. Th. ὕπνος, somnus.
Υπό, Poet. ὑπαί, cum genit. junctum verbis passivis & neutris, a, ab, ex. Cum dat. & accus. sub, subter. In compositione etiam submissionem, & diminutionem significat. ὑπὸ κέρδει βάλλειν ἑωυτὸν, se quæstui subjicere, lucro servire.
Υποβάλλω, subjicio, suppono, subjungo. fut. αλῶ. perf. ὑποβέβληκα. a. 2. ὑπέβαλον, suggero, admoneo, commonefacio, Xenophon.
Υποβάς, ὑποβᾶσα, ὑποβάν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Υποβλήδην, adv. subjiciendo, vel interpellato sermone excipiendo verba dicentis nondum finita. ab ὑποβάλλω, subjicio.
Υποβρυχίῃ, acc. sing. ab ὑποβρυχίη, aquis submersus. alii leg. ὑπὸ βρυχίην. Th. βρύχω, f. ξω, stridco. vel a βρέχω, madefacio.
Υπογάστριον, ου, τὸ, subventrale, pecten seu imus venter, pubes.
Υπογραμμός, οῦ, ὁ, exemplar. 1. Petr. 2. 21. ab ὑπὸ & γράφω, scribo. fut. ψω, perf. pass. γέγραμμαι.
Υπόγυον, & ὑπόγυιον, nuper, ex tempore. ἐξ ὑπογύου, subito. ὑπογύως, nuper. Th. γύον, ου, τὸ, membrum. γύα, pedes.
Υπόδειστος, ὁ, subveritus, a. 1. part. activ. gem. δ. verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδεικα.
Υποδέδεγται, 3. singul. perf. pass. verbi ὑποδέχομαι, excipio.
Υποδεδιέναι, accus. plural. perf. part. pass. verbi ὑποδέω, subligo.
Υπόδειλος, ος, ὁ, subtimidus, subnixus, humilis, indigens. ὑποδείλεστερος, α, ον, inferior. ex ὑπὸ, & δεῖος, εος, τὸ, metus. Th. δείδω, timeo.
Υπόδειγμα, ατος, τὸ, signum, exemplar. ab ὑποδείκνυμι, indico.
Υπόδεικτο, per apocopen pro ὑποδείκνυται, 3. singul. præs. ind. activ. Sunt qui velint esse præs. imperat. verbi ὑποδείκνυμι, indico.
Υποδείκνυμι, præmonstro, indico, suggero, subjicio. f. ὑποδείξω. a. 1. ὑπέδειξα. præt. χα. perf. pass. ὑποδέδειγμαι, ξαι, κται. Them. δείκνυμι, seu δεικνύω, ostendo. f. ξω.
Υποδείμαινον, subvereor, metuo, timeo. Th. δείδω, idem.
Υποδείξας, a. 1. inf. activ. ὑποδεῖξαι, 3. sing. aor. 1. sub. ὑποδείξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, indico.
Υποδείξω, f. 1. ind. act. verbi ejusdem.
Υποδέκεσθαι, Jon. pro ὑποδέχεσθαι, suscipere.
Υποδέξαι, Jon. pro ὑποδέξασθαι. quod vide. Sic ὑποδέξω, pro ὑδέξω.
Υποδέξιον, ου, τὸ, apparatus, quo quis excipitur. commoditas excipiendi. ab ὑποδέχομαι, excipio. Th. δέχομαι, capio. f. ξομαι.
Υποδεξίη, ης, ἡ, susceptio, Jon. ὑποδέξιος, ος, ὁ, susceptor. verbi ejusdem.
Υποδέχομαι, excipio. item virum admitto, concipio. fut. ὑποδέξομαι. perf. pass. ὑποδέδεγμαι, excepi. a. 1. med. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, capio.
Υποδέω, subligo, sub pedibus talaria ligo, calceo. fut. ήσω. perf. ὑποδέδεκα, & κα. præt. pass. ὑποδέδεμαι, calceor. induo calceos, vel caligas. perf. pass. ὑποδέδεμαι. perf. part. ὑποδεδεμένος, η, ον. a. 1. med. ὑποδησάμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. ὑπόδησαι. Quod ex ὑπὸ, & δέω, ligo.
Υπόδημα, ατος, τὸ, calceus, calceamentum, solea, ab ὑποδέω, subligo.
Υπό δ' ἤρεον, pro ὑφήρεον, imperf. ab ὑφαιρέω, subduco. Thema αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ἦρκα. a. 2. ἕλον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Υπόδησαι, 2. 1. imperat. med. verbi ὑποδέω, subligo.

Υπόδικος, ου, ὁ, ἡ, obnoxius, reus, sons, cum dat. q. d. ὑπὸ δίκῃ. sc. ὤν, qui subest pœnæ.

Υποδμηθείσα, subjugata, aor. 1. part. pass. f. g. verbi ὑποδμάομαι. f. ἀσομαι. perf. ὑποδέδμημαι. a. 1. pass. ὑπεδμήθην. Quod ex ὑπὸ, & δμάω, domo, per syncopen pro δαμάω.

Υποδοχή, ῆς, ἡ, convivium: hospitium, receptaculum, ab ὑποδέχομαι, excipio convivio. Them. δέχομαι, capio. f. δέξομαι.

Υποδρα, adv. torve. q. ὑπόρα, ab ὁράω, torve aspicio, per pleonasmum π̀ ἐ. Them. ὁράω, vel, ut alii volunt, δέρκω, video.

Υποδραμών, όντος, ὁ, a. 2. part. activ. verbi ὑποτρέχω, cursu comprehendo: suffugio: circumvenio; assentor. Th. τρέχω, curro. fut. θρέξω, aor. 2. ἔδραμον.

Υποδρήσω, administrare, f. 1. inf. act. verbi ὑποδράω, Th. δράω, ῶ, facio.

Υπόδροσος, ὁ, ἡ, subroscidus. Th. δρόσος, ου, ἡ, ros.

Υποδύω, subeo, subrepo, induo, calceo. hinc ὑποδύσομαι, suscipere, a. 1. inf. act. a δύω.

Υποείκω, Poet. pro ὑπείκω, assimulo, morem gero, cedo. Th. εἴκω, cedo.

Υπέεργος, ου, ὁ, Poet. pro ὑπηρέτης, adjutor, minister. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Υπεζάκορος, ου, ὁ, minister. ex ὑπὸ, & ζα intensiva partic. & κορέω, verro, purgo.

Υπεζύγιος, ου, ὁ, ἡ, subjugis, & τὸ ὑπεζύγιον, jumentum subjuge, asina subjugis. Ex ὑπὸ, & ζυγὸς, ου, ὁ, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Υποζώννυμι, succingo. præs. part. ὑποζωννὺς, ῶσσα, ὄν, & in f. ὑποζωννῦσα. & n. νυὸν, ῶσσα. f. ὑποζώσω. perf. ὑπέζωκα. ὑμὼν ὁ ὑποζωκὼς, membrana costas succingens, Galen. Quod ex ὑπὸ, & ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Υποθερμαίνω, subcalefacio. & ὑποθερμαίνομαι, incalesco. quod a θερμάω, idem ac Th. θέρω, calefacio.

Υποθέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το.

Υπόθεση, εως, ἡ, suppositio, argumentum, thema, caput causæ. Item propositum: controversia, quæstio definita. Aristot. Rhetor. l. 2. occasio, prætextus, Plut. ὑποθέσεις etiam vocantur principia, & elementa scientiarum, quæ a quibusdam subjectiones, ab aliis suppositiones dicuntur, Bud. in Pand. dariv. plural. ὑποθέσεσι. ab ὑποτίθημι, suppono.

Υποθόσομαι, f. 1. med. verbi ὑποθέω, cursu subeo. vide θέω, curro.

Υποθῆκαι, αἱ, præcepta, documenta, admonitiones, ab ὑποθήκη, ἡ, suppositio, argumentum. quod ab ὑποτίθημι, suppono.

Υποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum; admonitio. ab ὑποτίθημι, suppono.

Υποθήσομαι, præcepta dabo, f. 1. med. ejusdem verbi, & rhem.

Υποθυμιάδες, ων, αἱ, Alcæus 145. 2. Scribitur & ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.

Υποθυμίδες, vel ὑποθημιάδες, coronæ de cervice pensiles. ab ὑπὸ, & θυμιάω, suffio, odores incendo.

Υποθωπεύω, adulor. Th. θώπτω, assentor.

Υποίσειν, ferre oportet, subeundum, verbale ab ὑποφέρω, suffero.

Υποκαίω, succendo, ignem subdo. Them. καίω, uro. f. καύσω.

Υποκάρδιος, ος, ον, qui est sub corde. ὑποκάρδιος ὀμφὴ, cordis conceptio, cogitatio.

Υποκάτω, sub, inferne, deorsum, adv. Ex ὑπὸ, sub, & adv. κάτω, deorsum, cum gen.

Υποκεῖμαι, σαι, ται, subjaceo, subjectus sum, constituor. præs. part. ὑποκείμενος, η, ον. f. 1. med. ὑποκήσομαι. ὑποκείμενα, τὰ, pignora, Demosth.

Υποκεντῶ, pungo, suppungo. Th. κεντέω, pungo.

Υποκινέω, ῶ, commoveo. Th. κινέω, moveo.

Υποκλέπτουσα, abscondens, præs. part. f. g. & in m. g. ὑποκλέπτων, verbi κλέπτω, inter. f. ψω. a. 2. ἔκλοπον. p. m. κέκλοφα.

Υποκλινθείς, ῶσα, ὁ, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω, inclino. Th. κλίνω, reclino. f. νῶ. p. κέκλικα.

Υποκλινόμενος, η, ὁ, præs. part. pass. verbi ejusdem.

Υπόκλυσις, εως, ἡ, subluvies, id est, sordes, quæ subtus ex fundo luuntur. ὑποκλύζω, subluo, proluo. Th. κλύζω, eluo.

Υποκοίλιον, ου, τὸ, lumen, subventrile, quasi ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, venter.

Υπόκολπος, ου, ὁ, qui est in sinu. Th. κόλπος, ὁ, sinus.

Υποκορίζομαι, blande appello. puto fere ut κόρον, vel κόρω, puellarem ætatem blandis verbis solemus tractare. Item extenuo, innuo.

Υποκρέκω, Poetic. pro συμφωνέω, congruere, convenire, simile esse. ab ὑπὸ, & κρέκω, pectine, seu radio pulso.

Υποκριτηρίδιον, ου, τὸ, vas, in quo aliquid tuto collocatur, capsa, theca.

Υποκρίνομαι, simulo, fingo, mentior: respondeo: conjicio, interpretor, Hippocr. fut. ὑποκρινοῦμαι. perf. passiv. ὑποκέκριμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑπεκρίθην, ης, η. aor. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο.

Υπόκρισις, εως, ἡ, simulatio, hypocrisis. ab ὑποκρίνομαι, simulo.

Υποκριτής, οῦ, proprie histrio, mimus, ludio, personam aliquam in fabula sustinens, actor. hypocrita, simulator. Item conjector, vates. Lucian. In voc. ὦ ὑποκριτά. ab eodem verbo, & rhemate.

Υποκρύπτω, Poetic. pro ὑποκρύφω, ᾠ λαθραίως, clam, occulte.

Υποκύπτω, succumbo, submitto me alicui. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν, summitte callum humerorum, Aristoph. in Acharn.

Υποκυσαμένη, ης, ἡ, prægnans, gravida facta, a. 1. part. med. gen. ον, mentri gratia, verbi ὑποκύομαι, fio gravida.

Υπολάβῃς, 2. sing. a. 2. sub. ὑπολαβών, όντος, ὁ, & in f. g. ὑπολαβόσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, puto.

Υπολαΐς, seu ὑπολαΐς, currucæ, avis.

Υπολαμβάνω, existimo, puto, suscipio, præsumo: suspicor, conjicio, deprehendo. Item abripio, subtraho, invado, Thucyd. subduco, ὑπέλαβεν ὥστε νεφέλη, subduxit eum nubes, cap. 1. Actor. Apostol. ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον, equum fræno sistere, & coercere, Xenoph. interpretor, Nazianz. sequor, subsequor, Herodot. in Erat. ὑπολαμβάνω μισθῷ, conduco mercede, Thucyd. f. ὑπολήψομαι. pers. ὑπείληφα. aor. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, suscepi.

Υπολαμπές, n. g. ab ὑπολαμπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, sublucidus. ab ὑπολάμπω, illucesco. a Th. λάμπω, luceo. f. ψω.

Υπολείπω, relinquo, reliquum facio, deficio. f. ψω. perf. ὑπολέλοιπα, perf. pass. ὑπολέλειμμαι. aor. 1. passiv. ὑπελείφθην. relictus sum. præt. med. ὑπελέλοιπα, aor. 2. med. ὑπελιπόμην.

Υπολειφθήναι, aor. 1. inf. pass. ὑπολειφθείς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. verbi ὑπολείπω, relinquo.

Υπολέλειπτο, an legend. ὑπελέλειπτο, 3. singul. pluſq. perf. passiv. verbi ὑπολείπω, relinquo?

Υπολευκαίνω, album reddo. ὑπολευκαίνομαι, albesco.

Υπολήνιον, ου, τὸ, torcular, vas, quod τῷ λάκκῳ, id est torculari, subjacet, & in quod mustum expressum defluit; item lacus in torculari.

Υπόληψις, εως, ἡ, responsio, suspicio, conjectura, judicium, existimatio, opinio: vicissitudo. ἐξ ὑπολήψεως, alternis, vicissim, Plato in Hipparc.

Υπολίζων, ονος, ὁ, compar, aliquanto minor. quod ab ὀλίζων, ὁ, ἡ, parvus. ὑπολίζονες, οἱ, minores magnitudine corporis, Hesych.

Υπολιμπάνω, relinquo, idem cum ὑπολείπω.

Υπόλοιπον, reliquum, n. g. ab ὑπολείπω, relinquo.

Υπολὼς, & ὑπολαΐς, currucæ; avis.

Υπομαζοί, ῶν, οἱ, loca, quæ sunt sub mammis. a μαζὸς, ὁ, ἡ, mamma.

Υπόμαξον, a. 1. imper. verbi ὑπομάσσω, vel ἄττω, subigo, agito. f. ξω. p. χα.

Υπομαργόφρων, ονος, ὁ, subinsanus, vecors. Th. μαργοφρων, ονος, ὁ, insanus.

Υπομάσχαλον, lateralium, Gloss. puto laterale tegumentum sub μασχάλη.

Υπόμαυρος, ος, ον, obscurus, subluceidus. a μαυρὸς, per apheræsin pro ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, obscurus, qui non bene videtur.

Υπομείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ὑπομένω, sustineo, cum accus. sine casu, persevero. f. ὑπομενῶ.

Υπομεμνηκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ὑπομνάω, sustineo.

Υπομένω, sustineo, tolero, cum acc. sine casu, persevero, expecto, permaneo, resto, supersum. f. ὑπομενῶ. perf ὑπομεμένηκα.

Υπομιμνάσκω, Dorice pro ὑπομιμνήσκω, recordor.

Υπομιμνήσκω, in memoriam revoco, recenseo, admoneo, suggero, memoro, commoneo, commonefacio, ante oculos pono. δακρύων ὑπεμίμνησκε τῶν ἀγώνων, flens ante oculos certamina ponebat. Plutarch. in Camillo. fut. ὑπομνήσω, memoriam refricabo. perf. ὑπομέμνηκα. perf pass. ὑπομέμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην.

Υπόμνημα, ατος, τὸ, monumentum, recordatio. ὑπομνήματα, commentarii, libri ad memoriæ studium confecti. Plut. epist. 7. ὑπομνημάτων χάριν ταῦτα ἔγραψεν, in memoriæ subsidium hæc scripsit.

Υπομῆσαι, in mentem revocare, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, memoro.

Υπόμνησις, εως, ἡ, recordatio, commonefactio, mentio, memoria.

Υπομήσω, fut. 1. ind. act. verbi ὑπομιμνήσκω, memoro.

Υπομονή, ῆς, ἡ, tolerantia, patientia, exspectatio. ab ὑπομένω, tolero.

Υπόμυξις, τὸ μέσον των μυκτήρων, cartilago. Gloss. quia ὑπὸ μύξη.

Υπονοέω, ῶ, suspicor, animo concipio. Aliquando arbitror, sentio, Philo de mundo. imperf. activ. ὑπενόουν, ων. perf. ὑπονενόηκα.

Υπόνοια, ας, ἡ, suspicio, opinio. Item locutio figurata, cum aliud dicitur ab eo, quod audiens expectabat, Interpr. Aristoph.

Υπόμυμις, ος, ὁ, canalis subterraneus, cloaca, cuniculus.

Υποπεπτώκασι, perculsi, perf. part. activ. nom. plur. Quod a πίπτω, expavesco. fut. ξω. perf. πέπτωκα. perf. part. act. πεπτωκὼς, & per crasin Jon. πεπτηώς, ῶτος, & in plur. οἱ πεπτηότες, & ectasi Poetica πεπτηῶτες. Th. πτοέω, terrefacio.

Υπόπετρος, ος, ὁ, ἡ, saxosus. Th. πέτρα, saxum.

Υποπιέζω, supprimo, quod a πιέζω, Dor. pro πιέζω, digitis premo, premo.

Υποπίπτω, decido, me submitto: inservio, adulor, assentor, Philostr. me offero, me objicio, Galen. ad Glauc.

Υποπλέω, subnavigo, sublego. f. πλεύσω. a. 1. ὑπέπλευσα.

Υποπνευσάντος, gen. sing. a. 1. part. act. verbi ὑποπνέω, aspiro.

Υποπνέω, aliquantum spiro, adspiro. fut. πνεύσω. perf. ὑποπέπνευκα.

Υποπόδιον, ου, τὸ, scabellum. q. d. ὑπὸ ποσὶ ποσί, sub pedibus.

Υπόπορτις, ιος, ἡ, quæ liberos habet. proprie dicitur de vacca vitulum habente. a πόρτις, ιος, ἡ, vitula.

Υποπρήθω, succendo, incendo. Th. πρήθω, idem.

Υπόπτερος, ος, ὁ, ἡ, alatus, pennatus. Th. πτέρον, τὸ, ala.

Υποπτοῦσι, Dor. pro ὑποπτεύει, suspicatur, 3. sing. præs. vide ὑποπτεύοντες.

Υποπτοῦσιν, nom. plur. part. præs. verbi ὑποπτεύω, suspicor.

Υπόπτωσις, εως, ἡ, humiliatio, pœnitentia, submissio, Can. 3. Concilii Ancyrani. Apud Dionys. Theolog. ὑπόπτωσις est genuum submissio, & flexio.

Υπόρρινον, ου, τὸ, barba, quæ sub naribus nascitur. Latin. mystax.

Υποσεισθεὶς, έντος, ὁ, concussus, a. 1 part.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

part. pass. ab ὑποσείω, concutio.

Υποσυρόμενος, η, ον, irruens, præs. part. pass. verbi σύρω, agito.

Υποσχεῖν, ῶ, ω, permitterem, a. 2. opt. act. ὑποσχὼν, ὄντος, ὁ, a. 2. part. activ. verbi ὑφίστημι, subjicio, substituo.

Υποσχὼν vide in ὑποσχεῖν.

Υποσχόντες, οἱ, supponentes, Doric. pro ὑποσχόντες, nom. plural. aor. 1. part. act. ab ὑφίστημι, subjicio.

Υπόστασις, εως, ἡ, persona, hoc est, ὑφιστάμενον νοερὸν, res per se subsistens, intelligens, audacia, fiducia, confidentia, subsistentia. Item insidiæ. Aliquando rebellio, defectio, Ælian. compages. ὑπόστασις ἀλλαίδης, compages renax, Theophr. l. 5. de caus. plant. Pariter ὑπόστασις alicujus rei fæx subsidens, ut urinæ sedimentum.

Υποστέλλω, subterfugio, subtraho, aliqua ex parte dissimulo, item subduco me. contrăho vela. imperf. ὑπέστελλον, ες, ε. fut. ὑποστελῶ. perf. ὑπέσταλκα. aor. 1. ὑπέστειλα. aor. 1. med. ὑπεστειλάμην, ω, ατο, suppressi, detrectavi. aor. 1. sub. med. ὑποστείλωμαι, η, ηται, subducam. præt. med. ὑπέσταλμαι: unde ὑποστολὴ, subductio. Item ὑποστέλλομαι, subtraho, subduco, adimo, summoveo. τὴ τροφῆς ὑποστέλλεσθαι, demere de cibo, cibum deducere, Aristot. Probl. sect. 5.

Υποστῆναι, aor. 2. inf. act. verbi ὑφίστημι, suppono.

Υποστήσομαι, ή, εται, fut. 1. med. verbi ὑφίστημι, excello, subjicio.

Υποστήτω, subjiciatur, a. 2. imper. activ. ὑπόστηθι, verbi ὑφίστημι, subjicio.

Υποστολὴ, ῆς, ἡ, subductio, subtractio, fuga, ab ὑποστέλλω, subtraho.

Υποστρέφω, revertor. præs. imperat. ὑποστρεφέτω, έτω. imperf. ὑπεστρεφον, ες, ε. f. ψω. a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε.

Υποστροφὴ, ῆς, ἡ, reditus, conversio. Item schema orationis, Hermog. quæ a Trapezuntio dicitur injectio.

Υποστρωννύω, vel υω, substerno, subjicio. imperf. ὑπεστρώννυον, ες, ε fut. ὑποστρώσω. perf. ὑπέστρωκα. a. 1. ὑπέστρωσα. Th. στόρνυμι, sterno. f. στόρεσω.

Υποστρώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ὑποστρώννυμι, substerno.

Υποσχίδω, idem ac ὑπίσχω, porrigo. subtus teneo. Th. ἴσχω, habeo.

Υποσχεῖν, promittere, Jon. pro ὑπόσχω, a. 2. imperat. med. verbi ὑποσχέομαι, promitto. fut. ὑποσχήσομαι, perf. ὑπέσχημαι. aor. 2. med. ὑπεσχόμην. Quod ab ὑπίσχημαι, idem. hoc ab ὑπέχω, suppono, sustineo. Th. ἔχω, habeo.

Υπόσχεσις, εως, ἡ, promissio, repromissio, Iliad β. professio, Demosth. Item bona, quæ quis possidet, Deuteron. 11.

Υποσχήσομαι, fut. 1. med. verbi ὑποσχέομαι, promitto.

Υποσχόμενος, η, ὁ, pollicitus, a. 2. part. med. verbi ejusdem.

Υπόσχων, ὁ, submittens, a. 2. part. act. verbi ὑπέχω. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Υποταγὴ, ῆς, ἡ, subjectio. ab ὑποτάσσω, subjicio. Sed ὑποταγῆ, 3. sing. a. 2. sub pass. ejusdem verbi.

Υποτάμνω, Jon. pro ὑποτέμνω, succidere. Th. τέμνω, scindo.

Υποτάρταροι, οἱ, sub Tartarum detrusi. Th. Τάρταρος, ου, ὁ, Tartarus.

Υποτάσσω, vel άττω, subordino, subjicio, certo ordine subjicio. f. ξω. p. ὑπόταχα. a. 1. ὑπέταξα.

Υποτείνω, Poet. pro πρυτείνω, protendere. Th. τείνω, tendo.

Υποτελέω, ῶ, persolvo tributum. Them. πέλω, vectigal.

Υποτίθημι, suppono, principia pono. fut. ὑποθήσω. perf. ὑποτέθηκα. a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε, & in 3. plur. ὑπέθεσαν. præs. med. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, subjicio.

Υποτοπεῖν, Jon. pro ὑποπτεύω, suspicor, in ὑποτοπήσαντες.

Υποτρέχω, infra cursu deferor, subeo. fut. ὑποδράμουμαι, a. 2. ὑπεδράμην, ες, ε. aor. 2. part. ὑποδραμὼν, ὄντος, ὁ. Th. τρέχω, curro.

Υποτρέω, pertremefacio: tremo, trepido. Them. τρέω, tremo.

Υποτροπεύς, έως, ὁ, rediens, redux. a τρέπω, verto. f. ψω. præt. med. τέτροπα.

Υποτροχάλα κείρω, in rotundum tondere. vide in ὑποτροχάω.

Υποτροχάω, Poetic. pro ὑποτρέχω, infra curro. Th. τρέχω, curro.

Υποτύπτω, suffringo. Th. τύπτω.

Υποτύπωσις, εως, ἡ, exemplar. Per translationem ὑποτύπωσις dicitur impressa rei in mente forma, sive naturalis sit, sive a præceptore imprimatur. Est etiam ὑποτύπωσις figura apud Cicer. l. 3. de Orat. illustris explanatio, rerumque, quasi gerantur, sub aspectum pæne subjectio. ab ὑποτυπόω, delineo.

Υποτυχόσα, quæ scire respondit, aor. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω, apposite respondeo.

Υπουργέω, inservio alicui, exequor, ministro. inde ὑπούργημα, ατος, τὸ, ministerium.

Υπουργὸς, ὁ, ἡ, minister, artifex, cujus ὑπ' αὐλὸν ἔχων.

Υπόυδρος, ε, ὁ, subdolus, latens, occultus. q. sub cicatrice latens. ab ὑπὸ, & οὐλὴ, cicatrix.

Υπουράνιος, ε, ὁ, qui supra cœlos est: item cœlestis. Them. οὐρανὸς, ὁ, ὁ, cœlum.

Υποφαίνομαι, præs. inf. pass. ab ὑποφαίνημι, declaro, subostendo. Th. φαίνω, ostendo. fut. φανῶ. præt. πέφασμαι.

Υποφήτης, ου, ὁ, Poetic. & Dor. pro ὑποφήτης, subvates, vatis alicujus minister. vide in ὑποφῦτις.

Υποφώσιος, ου, ὁ, alii separatim leg. ὑπὸ φῶσιν, sub diluculum, ad auroram. Thema φάω, luceo.

Υποχάζω, suffero: vestigium fallo, pedem aufero. f. ὑποχάσω. a. 1. ὑπέχασκα. a. 2. ὑπέχαδον. a. 2. inf. act. ὑπεχαδεῖν. Th. χάζω, fero. fut. οἴσω.

Υποφήτης, ου, ὁ, prophera, vel prophetæ minister: item interpres Poetarum, Lascar. a φημὶ, seu φάω, dico.

Υποφθάμενος, η, ὁ, præveniens, aor. 2. part. med. ὑποφθὰς, ασα, ὰν. a. 2. part. activ. verbi ὑποφθάνω, prævenio.

Υποχειρίος, α, ὁ, ἡ, in potestatem redactus, subjectus, obnoxius, captivus. ex ὑπὸ, sub, & χεὶρ, ἡ, manus.

Υποχόμα, ατος, τὸ, liquor, humor. idem ac χυμὸς. Th. χέω, fundo.

Υποχωρέω, lecedo, clam me subduco, cedo, digredior. f. ήσω. perf. ὑποκεχώρηκα. a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. ὑποχωροῦντες ἔδων, in via cedentes, Plutarch. ὑποχωρῶ τῆ κρατοῦντι, superioris imperia detrecto, Thucyd.

Υπόψαμμος, ου, ὁ, subarenaceus. Th. ψάμμος, ἡ, arena.

Υποψία, ας, ἡ, suspicio.

Υπτιος, α, ὁ, supinus, resupinus. Item socors, remissus. hinc ὑπτιάζω, resupino.

Υπώλενος, ε, ὁ, qui sub ulnis gestari solet. Th. ὠλένη, ἡ, ulna.

Υπώπια, τὰ, pars sub oculis. Item suggillatio sub oculo, orta ex ictu. Item ὑπώπια, coram. Pariter facies, aspectus, vultus.

Υπωπιάζω, plagis contundo, domo, validis ictibus subjicio reluctantem. fut. άσω. perf. ὑπωπίακα.

Υπώπιον, ε, τὸ, pars oculo subjecta, Poll. Hinc ὑπώπια sunt partes circa oculos percussionibus contusæ, & lividæ. Quamquam ὑπώπιον de omni contusione corporis sine vibicibus accipitur. Hinc Aristot. in Probl. ὑπώπιον φᾶν σῶμα γίνεται πρεσβυτέροις, senibus totum corpus fugillarum efficitur.

Υπωρεία, ας, ἡ, ima montis pars, pes montis. proprie larus montis, qua parte ascenditur.

Υπωρόφιος, ε, ὁ, qui sub tecto, seu camera est, contubernalis, domesticus.

Υ Ρ.

Υραξ, ακος, ὁ, mus, Æol. a συῖλο rostro, ab ὗς, sus, porcus. Th. σῦς, idem.

Υρὸν, ῦ, τὸ, examen. Puto ab ῥέω, necto: est nexus apum. & hinc ὕρειον, favus, examinis opus.

Υρρὶς, ίδος, ἡ, sporta, ab ῥέω, quia aliquid e viminibus nexum, seu plexum. hinc ὑρρίσιος, vas vimineum.

Υρτὴρ, ῆρος, ὁ, ollæ operculum, quia ollæ ἐνήρτηται, inseritur. ab ἔρω, insero. Hesychio est lotor, πλυνεύς.

Υρχὴ, ῆς, ἡ, instrumentum, in quo nautæ onera bajulant. vas fictile.

Υ Σ.

Υς, ὑός, ὁ, ἡ, sus, aper, porcus, porca. Them. σῦς, idem. Est etiam ὑς piscis nomen.

Υσγινον, ου, τὸ, hysginum, plantæ species.

Υσδω, pro ὄσδω, id est, ὄζω, oleo. Æol. in Sapphus carminib. pag. 23. leg. ὕσδων μαλίνων, vel leg. ὄσδων, Dor. pro ὄζων. vel ὕσδων.

Υσθῶμαι, pluvia madefactum esse, a. 1. inf. pass. ab ὗω, pluo. fut. ὑσω. a. 1. pass. ὑσθῶ.

Υσμὶν, ῖνος, τὸ, vimen, ὑσμινλάσιος, vietor. q. ab ὗω, pluo.

Υσκα, ης, ἡ, lignum, quo ignis accenditur. q. fomes ignis. Item obsoniolum.

Υσμίνη, ης, ἡ, pugna. Th. μένω, maneo.

Υσπληξ, Doric. pro ὕστληξ, repagula.

Υστληξ, γγος, ὁ, scutica; flagellum, quo ὑπὸ πλήσσονται, & quo alia animalia pulsantur. sonus scuticæ vibratæ. & nominatim is, quo cursoribus in stadio signum cursus datur. Tum carceres, unde dimissi incipiunt. Est etiam ὕστληξ, paxillus terræ infixus, qui fit pro nota incipiendi cursus. Hesychio laquei genus. Item dimissio, remissio, Dionys. de situ orbis.

Υστακὸν, ὕσακος, vel ὕσαξ, paxillus corneus. Hesych. an ab ὄσσος?

Υστὸς, ὸν, ὁ, verutum, pilum, gæsum.

Υσσωπος, ου, ὁ, hyssopus, libanotis arborescens. Matth. 27. 48.

Υστατος, ου, postrema, nom. plural. n. g. ab ὕστατον, ου, τὸ, ultimum, superlat. ab ὕστερος, posterior.

Υστάτου, adv. tandem, novissime, postremo. ab eodem them.

Υστέρα, ας, ἡ, vulva, matrix, uterus, loci muliebres.

Υστεραίος, α, ον, pro quo & ὕστερος, posterior.

Υστερέω, ῶ, fum posterior. careo, desum: cesso, serius accedo, tardius incipio, ὑστέρησαν τὴ διώξη, tardius sunt insecuti, Thucyd. ὑστέρησε τ' μάχης, prælio non interfuit, Plutarch. in Othone. f. ήσω. perf. ὑστέρηκα. a. 1. ὑστέρησα, defeci, inferior fui. præs. pass. ὑστερέομαι, οῦμαι, deficior, destituor. perf. passiv. ὑστέρημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑστερήθω, egui.

Υστέρημα, ατος, τὸ, penuria, quod deest, in plur. ὑστερήματα, ων, τὰ, reliquiæ.

Υστέρησις, εως, ἡ, inopia, egestas.

Υστερος, α, ὁ, posterior, sequens, inferior. ὕστερον, adverb. postea, postremo, tandem. Hinc ὑστερέω, posterior sum: item non habeo, deest mihi. ὑστατος, η, ὁ, postremus.

Υ Τ.

Υτινον, tuber. vide supra ὕδνον.

Υ Φ.

Υφ', pro ὑπὸ, sub, &c.

Υφαγὲ, Doric pro ὑφηγὲ, clam duc, præs. imperat. ab ὑφηγέομαι. Them. ἡγέομαι, duco.

Υφαίνω, texo. imperf. ὕφαινον, ες, ε. f. ανῶ. a. 1. ὕφηνα. perf. act. ὕφαγκα. perf. pass. ὕφασμαι, & Att. ὕφασμαι. Them. ὑφάω, idem.

Υφαιρούμενος, η, ὁ, præs. part. pass. verbi ὑφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ἧρημα. a. 2. ἕλων.

Υφαλος, η, ὁ, petra, latens saxum, nempe ὑφ' ἁλὶ, sub mari.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Υφάντης, ου, ὁ, textor. vide ὑφαντὴς.
Υφαντός, ἡ, ὸν, textus, a, um. ab ὑφαίνω, texo. Them. ὑφάω, idem.
Υφάω, & ὁω, texo. Hinc ὑφὴ, ῆς, ἡ, textura. ὕφασις, εως, τὸ, tela. ὑφασμὰ, ατος, τὸ, idem.
Υφαρ, ἁρ&, τὸ, viscus, ex abiete, vel larice, ita dictum, quia potest salva arbore ὑφαιρεῖσθαι, tolli.
Υφῆμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι, remitto. Hinc ὑφεμένος, perf. part. pass. Th. ἧκμι, seu ἵω, mitto.
Υφεὶς, ἑισα, ἑν, aor. 2. part. activ. verbi ejusd.
Υφελοίατο, Jon. pro ὑφέλοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi ὑφαιρέω, aufero.
Υφελκύσα, ας, ἁ, Doric. pro ὑφεῖλκυσα, quæ subtraxit, ac evulsit, aor. 1. part. act. f. g. ab ὑφαιρέω. Vide ὑφαιρούμενος.
Υφελόμενος, ου, ὁ, aor. 2. part. med. verbi ejusdem, & them.
Υφὴς, ῆος, τὸ, unio. ὑτὸ ἓν. Gloss.
Υφιεντες, εἰ, demittentes, nom. plur. aor. 2. part. ὑφιὲς, ab ὑφίημι, demitto.
Υφίξει, 3. sing. fut. 1. act. verbi ὑπέχω, sustineo. f. ὑφίξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.
Υφεῖσθε, 2. plur. a. 2. med. verbi ὑφίημι.
Υφῖκω, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi ejusdem.
Υφῆνα, texui, aor. 1. ind. act. ὑφῆνων, aor. 1. inf. activ. ὑφηνάμὰν, ω, ανο, a. 1. med. verbi ὑφάω, idem ac ὑφάω, texo.
Υφιοχος, ου, ὁ, administer aurigæ. ex ὑπὸ, & ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga.
Υφῆρτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὑφαιρέω, aufero. fut. ήσω. præt. ὑφῄρημαι. a. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, capio.
Υφῑων, aliquanto minor, & junior. ab ὑπὸ, & ἔττων, vel ἧττων, ονος, ὁ, ἡ, minor.
Υφέφασαι, subtextus est, 3. singul. perf. pass. Attic. redupl. verbi ὑφαω, texo. perf. act. ὕφηκα. perf. pass. ὕφασμαι, & Att. redupl. ὑφέφασμαι, substituto ε pro υ.
Υφίσσι, Dor. pro ὑφίησι, 3. singul. præs. ind. verbi ὑφίημι, submitto.
Υφίσσαμαι, σει, του, subeo, subdisto, confido. sustineo, suscipio, ὃ καὶ τοιοῦτον ὑφίσσασαι, si quid tale suscipis. Lucian. polliceor, Xenoph. Pæd. 6. suppono, Athen. constituo, Aphrod. tolero, patior, Thucyd. imperum sustineo, Plutarch. in rerum natura sum. ὑφίσσατοι αὐτ, lux oritur, lumen exoritur, Nazianz. præs. patricip. ὑφισάμενος, repugnans, non succumbens.
Υφορᾶσθαι, suspicari, præs. inf. pass. verbi ὑφοράομαι, suspectum habeo.
Υφοβὸς, ὁ, ἡ, idem ac συφορβὸς, subulcus, qui sues pascit. ab ὗς, sus, & φόβὴ, pasco.
Υφοῶσιν, texunt, 3. pl. præs. ind. Poetic. pleonasm. pro ὑφῶσιν, verbi ὑφάω, taxo.
Υφῳφασαι. vide ὑφίφασαι.

Υ Ψ.

Υψιαχῶ, instat, 3. sing. ind. præs. verbi ὑψιαχέω. Ex ὕψοι, εος, τὸ, altitudo, & ἀιχέω, glorior.
Υψιφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & ὑψηφὴς, & metri causa ὕψιφος, altum tectum habens, altus, alte extructus. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ἐρέφω, tego.
Υψηλῆσι, altis, dat. plur. Jon. f. g. pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλὸς, altus.
Υψηλὸς, ἡ, ὸν, altus, procerus, editus, sublimis, e. Comparat. ὑψηλότερος, ον, ὁ, altior. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Υψηλοφρονέω, ῶ, animo efferor, mihi placeo, superbio. fut. ήσω. p. ὑψηλοφρόνηκα. Quod ab ὑψηλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui est mente elata, superbus, magnanimus. quod ab ὑψηλὸς, altus.
Υψηλῶσ, sublimitet, alte. adverb. ab ὑψηλὸς, altus.
Υψίλων, ονος, ὁ, Hypsenor. nom. propr.
Υψηροφὴς, νος, ὁ, ἡ, altus, sublime fastigium habens.
Υψηχὴς, έσ, ὁ, ὁ, alte sonans, altisonus. & in plural. ὕψηχέες. ab ὕψοι, εος, τὸ, altitudo, & ἠχὼ, ὡ, ὁ, sonus.
Υψίβατος, ὁ, ὁ, ἡ, altigradus, altus, excelsus. ab ὕψοι, εος, τὸ, altitudo, & βαίνω, eo.
Υψιβόας, nomen ranæ, ab alta voce sic dictæ.
Υψιβρεμέτης, ὁ, ὁ, altitonans, altifremus. Ex ὕψι, alte. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & βρέμω, resono.
Υψίγυιος, ὁ, ὁ, alta membra habens, altus. ab ὕψος, altitudo, & γυῖον, τὸ, membrum.
Υψιδὴ, Poet. adverb. pro ὑψοῦ, & ὑψόθι, in alto, in sublimi.
Υψίζυγος, ὁ, ὁ, altijugus, summus, gubernator supremus, trutinator rerum humanarum, altus, sublimis. Them. ὕψοι, εος, τὸ, altitudo, & ζυγὸς, jugum. Th. ζεύγνυμι, seu ζεύγνυω, jungo.
Υψίθρονος, ὁ, ὁ, ἡ, qui in alto solio sedet. ab ὕψι, alte. Them. ὕψος, & θρόνος, ὁ, solium.
Υψίκομος, ου, ὁ, alte comatus, in summa parte frondosus. Epitheton quercus. δρῦς ὑψίκομος, alticoma quercus, Hesych. Ex ὕψι alte. quod ab ὕψος, & κόμη, ης, ἡ, coma.
Υψίλοφος, ου, ὁ, epitheton loci sublimis. q. d. qui cristam, vel verticem, aut cacumen in alto habet. Th. λόφος, crista.
Υψιμέδοντος, gen. sing. ab ὑψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans.
Υψινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est in altis nubibus. Epitheton Jovis. Ab ὕψι, alte, & νέφος, εος, τὸ, nubes.
Υψίπεδος, ου, ὁ, altum solum habens, altus, sublimis. ab ὕψος, altitudo, & πέδον, τὸ, solum.
Υψιπετᾶν ἀὲμων, Doric. pro ὑψιπετῶν, altevolantium ventorum. vide an ab ὑψιπέτης, altivolans? an ab ὑψιπετὴς, alte cadens? quod a πίπτω, cado.
Υψιπέτης, ου, ὁ, altivolans. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & πέτομαι, volo, as.
Υψιτόνολος, ου, ὁ, folia in cacumine gerens: altus, excelsus. Ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & πέταλον, Jonic. πέτηλον, folium. quod a πετάω, pando.
Υψιρεφὲς, n. g. ab ὑψιρεφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, alte ædificatus.
Υψιστος, ου, ὁ, altissimus, de Deo dicitur. ab ὕψι, adverb. in alto. compar. ὑψίων, & ὑψίτερος, α, ον. superlat. ὕψιστος.
Υψιτένοντας, accus. plur. ab ὑψιτένων, qui alta cervice est. Ex ὕψι, alte.
Υψίφρων, ονος, ὁ, qui altos, & elatos animos habet, superbus. ab ὕψι, alte, & φρὴν, ἑνὸς, ἡ, mens.
Υψιχαίτης, ὁ, ὁ, alte comatus. ab ὕψι, alte, & χαίτη, ης, ἡ, coma.
Υψόθεν, ὑψόθι, & ὑψοῦ, alte, ex alto, superne, adverb.
Υψόροος, ὁ, ὁ, altum tectum habens, excelsus. ab ὕψος, εος, τὸ, & ὄροφος, ὁ, ὁ, tectum. Th. ἐρέφω, tego.
Υψος, εος, τὸ, altitudo, proceritas, fastigium, excellentia, sublimitas, cacumen. ἐξ ὕψους, ex alto, q. ab ὑπὸ, sub, quatenus notat motum sursum. Hinc ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, altus. ὑψόθεν, ex alto. ὕψιστος, ὴ, ὸν, altissimus. ὑψόω, in altum tollo. ὕψωσις, εως, ἡ, exaltatio.
Υψοῦ, adverb. alte. Them. ὕψος, εος, τὸ.
Υψόω, extollo, erigo, eveho, in altum tollo: perficio, absolvo, Joseph. l. 2. f. ώσω. perf. ὕψωκα. a. 1. ὕψωσα. aor. 1. sub. ὑψώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ὕψωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑψώθην, ῃς, ῃ, & in 2. plur. ὑψώθημεν. a. 1. sub. pass. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. ὑψωθῆναι. a. 1. part. ὑψωθεὶς, εἰσα, ἐν. fut. 1. ind. pass. ὑψωθήσομαι, η, εται.
Υψώθεν, vide in ὑψόω, extollo.
Υψωμα, ατος, τὸ, altitudo, sublimitas, cacumen. dat. plur. ὑψώμασι. Th. ὕψος, εος, τὸ, idem.
Υψώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, elevo, exalto. Th. ὕψος.

Υ Ω.

Υω, pluo, rigo, madefacio, pluvia perfundo, humecto. ὖω ὕδωρ, pluo aquam, Aristoph. præs. part. ὕων. fut. 1. ind. ὕσω. p. ὕκα. (q. a χύω, fundo.) hinc ὑάδες, ων, αἱ, hyades, stellæ in cornibus Tauri. ὑετὸς, ὁ, ἡ, pluvia.
Υώδης, suillus, porcinus: immundus, stupidus, ab ὗς, sus.

Φ Α.

Φ. Est vigesima prima littera. In numeris 500. significat. Æoles pro θ utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες dicentes.
Φᾶ, dixit, Doric pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, dico.
Φάανθεν, visi sunt, Poet. pleonasm. pro φάνθεν, quod Jon. & Bœor. syncope pro ἐφάνθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, appareo, videor. fut. ανῶ. præt. πέφαγκα. perf. pass. πέφασμαι. a. 1. pass. ἐφάνθην. a. 2. pass. ἐφάνην.
Φαγέειν, Jon. pro φαγεῖν, a. 2. inf. act. sic φαγέεσι, Jon. pro φάγοις, aor. 2. optat. act. verbi φάγω, comedo.
Φαγεῖν, a. 2. inf. act. ejusdem verbi.
Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. med. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. sumitur, verbi φαγω, comedo.
Φάγεσθαι, pro φαγεῖσθαι, fut. 2. med. verbi ejusdem.
Φάγος, ὁ, ὁ, edax, vorax, helluo. Sed φαγὸς, Doric. pro φηγὸς, ὁ, ἡ, fagus, arbor. Th. φάγω, comedo.
Φάγω, seu φήγω, edo, comedo. f. 2. med. φάγομαι, σαι, ται, edam, pro φαγεῦμαι, ῇ, ῆται. a. 2. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imper. act. φάγε, ἐτω. a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι. a. 2. sub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. φαγεῖν. a. 2. part. φαγὼν, όντος, ὁ. Hinc φάγαινα, & φαγέδαινα, ης, ἡ, immodicus cibi appetitus. φαγὸς, ὁ, ὁ, vorax. ἀνθρωποφάγος, ὁ, ὁ, qui humana carne vescitur. πανφάγος, ὁ, ὁ, helluo, qui omnia devorat.
Φάγωντι, Doric. pro φάγωσι, vorent, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi φάγω, edo. a. 2. ἔφαγον.
Φάε, lucebat, Jon. pro ἔφαε, 3. singul. imperf. act. verbi φάω, luceo.
Φαίδων, ὄ, splendidus, præs. part. a φαέθω, idem ac φάω, splendeo.
Φαείνει, lucet, 3. sing. præs. verbi φαείνω, idem ac Th. φάω, luceo.
Φαεινόμενος, ὴ, ὸ, præs. part. med. verbi ejusdem, & them.
Φαεινὸς, ὴ, ὸν, lucidus, speciosus, rutilus, tenuis, subtilis, splendidus. ζωμα φαεινὸν, cingulum fulgens, Odyss. ξ. Th. φάω, splendeo.
Φαεννὲ νᾶσος, Dor. pro φαεννὴ νῆσος, lucida insula. Nam φαεννὸς, ὴ, ὸν, Poet. & Aeiguva dialecto, pro φαεινὸς. quod vide. Hinc in comparat. φαεννότερος, splendidior. superlat. φαεννότατος, splendidissimus.
Φαεννὸς, ὴ, ὸν, Poet. pro λαμπρὸς, ὴ, ὸν, lucidus, splendidus, manifestus, Eurip. a φαεινὸς, & hoc a φαίνω, vel φάω, luceo.
Φαεσίμβροτος, ὴ, ὸν, lucem hominibus afferens. a φάω, luceo, & βροτὸς, mortalis.
Φαεσφορία, ας, ἡ, lux. φαεσφόρος, ὴ, ὸν, Lucifer. a φάος, εος, τὸ, lumen. Them. φάω, luceo, & φέρω, fero. p. m. πεφορα.
Φαζάλη, ης, ἡ, morbus quidam, qui maxime rubrum navigantibus accidit, Hefych.
Φάζω, loquor: appareo. a φάω, unde φημὶ, dico. Est & φάζω, interficio, a σφάζω, eriam a φάω, unde φένω.
Φάθι, dic, præs. imperat. a φημὶ, dico. Th. φάω.
Φαίακες, dat. plur. a φαίαξ, ακος, ὁ, Phæaces, populi.
Φαίδιμε, pro φαίδιμε, voc. sing. a φαίδιμος, illustris.
Φαιδιμόεις, εντος, ὁ, idem ac φαίδιμος, ὴ, ὸν, illustris. Th. φαιδρὸς, ὰ, ὸν, hilaris.
Φαίδιμος, ὴ, ὸν, ὁ, illustris, clarus, fo[rtis,]

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

tis, Homer. Th. φαιδρότ.

Φαιδρός, ᾶ, ὸν, hilaris, alacer, nitidus, illustris, splendidus, quasi a φάω, luceo. vel φαιδρὸς dicatur is, cujus φαεσίμου εἴδους. est enim hilaris facie pariter, & mente lucida, & apparente. φαιδρῶς, hilaritèr, nitidè. Hinc φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas. φαιδρύω, & φαιδρύνω, exhilaro. Sed Φαῖδρος, ου, ὁ, Phædrus, discipulus Platonis.

Φαιδρύνθαι, præs. inf. pass. verbi φαιδρύνω, nitidum reddo.

Φαίδων, ωνος, ὁ, Phædon. nomen viri.

Φαίη, ης, præs. vel a. 2. optat. act. verbi φημί, dico. aor. 2. ἔφην.

Φαίηκον, ου, τὸ, πήγανον, ruta.

Φαιμάτιον, ου, τὸ, solea, calceamenti genus. quia φαεινὸν, id est, leve.

Φαίκη, vel φάκη, ης, ἡ, fax vini cocta. Ex Lat. fæcula.

Φαιλὸς, ὸν, ὁ, splendidus, efficax, vigens, agilis. a φάω, luceo.

Φαιλόνης, penula. quia φαίνεται ὅλος, tota apparet.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, plural. a. 2. optat. activ. per syncopen Attic. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημί, dico. aor. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαινάρετης, ου, ὁ, Phænaretes. nomen proprium.

Φάνθ', Jon. pro ἐφάνητο, apparuit, 3. sing. imperf. med. verbi φαίνω, appareo. f. ανῶ. p. πέφαγκα.

Φανίσαι, Jon. pro φάναι, indicare, denuntiare, præs. inf. a φάνω. quod vide.

Φανίσσετο, Jon. pro ἐφαίνετο, 3. sing. imperf. med. verbi ejusdem. Nisi a φανίσσομαι derivari malis.

Φάντται, apparet, 3. sing. & in 3. plur. φάνονται, verbi φάνομαι, seu φαίνω, appareo.

Φάνυσα, ostendens, Dor. pro φήνασα. præs. part. f. g. a φάνω, appareo.

Φάοιτ', appareat, pro φαίνοιτο, 3. sing. præs. opt. verbi ejusdem.

Φαιόλης, ου, ὁ, penula.

Φαιομένην, apparentem, acc. sing. f. g. part. præs. med. verbi φάω, ostendo.

Φαιομένηφι, per paragogem Φι, pro φαινομένῃ, dat. singul. f. g. part. præs. verbi ejusdem.

Φαίνοπος, gen. sing. a φαίνωψ, οπος, ὁ, Phænops, nomen proprium.

Φαίνω, in lucem edo, declaro, demonstro, ostendo, item luceo, splendeo; do, exhibeo, Odyss. δ. accendo, Aristoph. in Ran. fut. φανῶ. perf. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον, ες, ε. præs. med. φαίνομαι, appareo, videor. luceo. f. 1. med. φανήσομαι. perf. pass. πέφασμαι, & Att. πέφαγμαι. a. 2. ind. pass. ἐφάνην, ης, η, apparui. a. 2. sub. pass. φανῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. φανήσομαι, ῃ, εται. Hinc φάσμα, ατος, τὸ, visum, spectrum. φάντασμα, ατος, τὸ, idem, φαντασία, ας, ἡ, visio: item imaginatio. φανερὸς, ὰ, ὸν, manifestus. ἀποφαίνω, ostendo, demonstro. ἀπόφασις, εως, ἡ, enuntiatio, διαφανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, perlucidus, transparens. ἐπιφανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, illustris. ἐπιφάνια, ας, ἡ, apparitio; item superficies. ὑπερήφανος, ος, ὁ, ἡ, conspicuus supra alios. ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, superbus, arrogans. ὑπερηφάνια, & ὑπερηφανία, ας, ἡ, superbia, arrogantia. Θεοφάνια, ας, ἡ, apparitio Dei.

Φαιός, ὰ, ὸν, fuscus, subniger, pullus.

Φαιστὸς, ὰ, ὸν, nomen proprium, Festus.

Φάκελλος, seu φάκελος, ου, ὁ, fasciculus, fascis, manipulus. Amm. exponit convulsionem cum inflammatione.

Φακὴ, vel φακὸς, ῆς, ὁ, lens, lenticula, pulmentum ex lentibus vili genere leguminis.

Φακὸς, ὸῦ, ὁ, lens enda, a φακὴ. Est & nigra quædam oculi macula.

Φάλα, vel φαλὰ, ornamentum galeæ, quia aliquid φαλὸν, splendidum caput; phalera, Suid.

Φάλαγγας, nom. plur. & in accus. plural. φαλάγγους, a φάλαγξ, phalanx.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, phalanx, genus acies apud Macedonas. acies quævis: arvanea quædam: statera Suidæ. Item internodium in digitis, Aristot.

Φαλαινὰ, ης, ἡ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat. Est & φάλαινα, balæna.

Φαλακρὸς, ὰ, ὸν, calvus. hinc φαλακρόω, calvum facio. (quia album φαλὸν, id est, λευκὸν κάρα habet) vel φαλὸν ἄκρον, quod est in capite calvo, seu depili.

Φάλανθος, ου, ὁ, canus, q. a φαλὸς, albus.

Φάλαρα, phaleræ. a φαλὸς, quia splendent.

Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Ode prima, pag. 202. vers. 4. in voce Καστὸρ.

Φάλαρος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro λευκὸς, albus.

Φαλὲς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. rivus.

Φαληρὸς, idem ac φαλακρὸς.

Φαληριάω, albesco spuma: attollo; cumulo. quod a φαληρὸς, albus. Th. φαλὸς, albus.

Φαληρὸς, ὰ, ὸν, albus, spumeus. Est & φαληρὸς, ferrum galeæ. & nom. prop. viri. Th. φαλὸς, ὰ, ὸν, splendidus.

Φαλίπτω, despio: spumo: dealbo. quasi a φαλὸς, canus.

Φαλίσσομαι, spumo. Th. φαλὸς, albus.

Φαλλὸς, ὰ, ὸν, penis ligneus, vel coriaceus, Priapus.

Φαλὸς, ὰ, ὸν, splendidus, albus. quasi a φάος, εος, τὸ, lux. alba enim splendent. Sed φάλος, ου, ὁ, conus, apex galeæ.

Φαλυνῶ, splendidum reddo, illustro, polio.

Φαλυσσόμαι, Hesych. καταβρύχω, περιέχομαι.

Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ἡ. fama.

Φαμὲν, dicimus, 1. plur. præs. indicat. a φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φάμενος, η, ὸν, a. 2. parr. med. verbi φημὶ. a. 2. med. ἐφάμην.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, dico.

Φαν, dicebant, Bœot. sync. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. plur. imperf. vel aor. 2. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φάναι, dicere, præs. inf. a φημὶ. Sed φάναι, apparuisse, pro φῆναι, a. 1. inf. activ. verbi φάω, appareo. fut. ανῶ. aor. 1. ἔφηνα.

Φανείην, ης, η, apparuerim, aor. 2. opt. pass. φανεὶς, ἐντος, ὁ, & in fœm. gen. φανείσης, ης, ἡ, a. 2. part. pass. verbi φάω, appareo. fut. ανῶ. p. πέφαγκα. perf. pass. πέφασμαι. a. 2. pass. ἐφάνην. p. m. πεφανῶ.

Φάνεν, apparuerunt, Æol. vel Bœot. syncop. pro ἔφηναν, 3. plur. aor. 2. pass. verbi φάω.

Φανερὸς, ὰ, ὸν, apparens, manifestus, celebris, clarus. φανερῶς, adv. plane, manifeste. Th. φάω, appareo.

Φανερόω, manifesto, patefacio, in lucem edo. fut. ώσω, perf. πεφανέρωκα, a. 1. imper. φανέρωσον, άτω. præs. pass. φανερόομαι, ώμαι. perf. pass. πεφανέρωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐφανερώθην. a. φανερὸς, manifestus.

Φανέρωσις, εως, ἡ, manifestatio.

Φανερώτερα, clariora, nom. pl. n. g. comparat. grad. a φανερὸς, manifestus.

Φάνησαι, Jon. pro ἔφανε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi φάω, appareo.

Φάνη, Jonic. pro ἐφάνη, apparuit, 3. singular. aor. 2. ind. passiv. Sed φανῇ, 3. singul. aor. 2. sub. passiv. verbi φάω, appareo.

Φανήτω, videatur, pleonasmo Φ η, pro φανῇ, 3. sing a. 2. sub. pass. verbi ejusdem.

Φανήμεναι, apparere, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. pass. ejusdem verbi.

Φαντάται, vide in φαίνομαι.

Φανῇ, 2. sing. aor. 2. sub. pass. verbi φάω, appareo, luceo.

Φανήσεται, 3. sing. f. 2. pass. verbi φάω appareo, luceo.

Φάνητι, 3. sing. a. 2. imperat. pass.

Φανθὲς, ὸν, a. 1. part. pass. a φάω, appareo. a. 1. pass. ἐφάνθην.

Φανοπεὺς, έως, ὁ, pro Πανοπεὺς, quod ab urbe Πανὸπη deductum.

Φανὸς, ὸ, ὁ, laterna, lucerna, fax. Th. φάω, luceo. a. 2. ἔφυν.

Φαντάζω, apparere facio, imaginem mentior, in somnis video, fingo. fut. άσω. perf. πεφάντακα. præs. pass. φαντάζομαι, appareo, videor; item imagi-

nor. Th. φάω, ostendo.

Φαντασία, ας, ἡ, ostentatio, imaginatio, visio, opinio: introitus, species, Polyb. imago relata, repræsentatio, inanis rei exhibitio. Aristotel. in Meteor. pompa, fastus, ostentatio. Act. 25. a φαντάζω, apparere facio.

Φάντασμα, ατος, τὸ, spectrum, visum, Eurip. a perf. pass. verbi φαντάζω, apparere facio.

Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, dicunt, 3. plur. præs. indicat. verbi φημὶ, dico.

Φανῶσι, 3. plur. a. 2. sub. pass. verbi φάω, appareo.

Φάο, Jon. & Poet. pro ἔφασο, 2. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, dico.

Φάος, εος, τὸ, lumen, lux: dies in Epigram. oculus in Odyss. Item auxilium, salus. a φάω, luceo.

Φάραγξ, γγος, ἡ, barathrum, præcipitium, hiatus, vallis, vorago.

Φαραὼ, ὁ, nomen regis ἄκλιτον, Pharao. Hebr. vindex.

Φαρέεσσι, dat. plur. Jonic. & Poetic. & in dat. sing. φάρει. a φάρος, εος, τὸ vestis exterior, palla.

Φάρεϊ, dat. sing. a φάρος, εος, τὸ, palla.

Φάρες, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Phares. Hebr. ruptura.

Φαρέτρα, ας, ἡ, pharetra. q. a φέρω, & τιόω, vulnero. quia fert vulnifica tela.

Φαρέτρην, acc. sing. Jon. a φαρέτρα, pharetra.

Φαρετρηφόρος, ὁ, ἡ, Poet. pro φαρέτρα, pharetra.

Φάρμακον, ου, τὸ, genus veneni, Dioscor.

Φαρισαῖος, ου, ὁ, Pharisæus, hoc est, interpretans. Hebr. Pharisæi enim Scripturæ interpretes erant.

Φαρὸς, ἴδος, ἡ, ruga. φαριδώδης, rugosus.

Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium. a φαρμακεύω, veneficio utor. Th. φάρμακον, venenum.

Φαρμακεὺς, έος, ὁ, veneficus, magus. Hinc φαρμακεύω, paro, conficio medicamenta; veneno utor.

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica, incantatrix.

Φαρμακώδης, ους, ὁ, ἡ, venenatus. a φάρμακον, venenum, medicamentum.

Φάρμακον, ου, τὸ, medicamentum, venenum, medicina, pigmentum. φάρμακα, apud Herodotum in Clio, colores. Suidæ φάρμακα, colloquium, conversatio. Hinc φαρμακὸς, ὸῦ, ὁ, veneficus, magus. φαρμακεὺς, έος, ὁ, idem. φαρμακεύω, veneficio utor.

Φαρμάσσω, fut. άσω, Poetic. pharmaca, seu medicamentum misceo. Th. φάρμακον, medicamentum, venenum.

Φαρμάσσω, veneno afficio, tingo: singo: immergo ferrum in aquam frigidam. Item medeor. Metaphorice apud Plut. in Politic. φαρμακοῦσιν τὰ πράγματα τῶν βλασφημίαις, admiscentes res maledictis. Th. φάρμακον, medicamentum, venenum.

Φᾶρος, εος, τὸ, palla, pallium, vestis exterior, velum capitis, tegmen: palla fœminea, Odyss. ί.

Φάρος, ὁ, ὁ, Pharus, insula ante Ægyptum, Plin. Interdum oratio. Est etiam nomen urbis proprium. Pariter turris maxima prope Alexandriam, nocturno tempore navigantibus lumen præbens. Quare etiam aliæ turres ad hoc factæ φάροι, phari, vulgo appellantur.

Φαρόω, seu ἀφαρόω, aro. Hesych. φάρος, ἄροσις, φαρὺν, ἀρότρων.

Φάρσος, ους, τὸ, velum, velamen, involucrum; tractus, regio, pars. Hinc φαρσοφόρος, signifer, vexillarius.

Φάρυγξ, υγγος, ὁ, ἡ, guttur, fauces, per quas φέρεται, fertur cibus, & spiritus.

Φὰς, ὁ, dicens, a. 2. part. act. a φημὶ, seu φάω, dico.

Φάσγανον, ου, τὸ, culter, ensis: item herba dicta gladiolus a Plinio lib. 21. cap. 17. pro σφάγνον, a σφάζω, interficio.

Φᾶσε, dixit, Dor. & Jon. pro ἔφησε, 3. sing. a. 1. act. a φημὶ, dico.

Φάσεις, dices, Dor. pro φήσεις, fut. 1. a φημὶ, dico.

Φάσθαι, dixisse, a. 2. inf. med. verbi

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φημὶ, vel φάω, dico.
Φασὶ, inquiunt, 3. plur. præſ. ind. Sed φᾶσι, dicentibus, dat. plur. a. 2. part. act. φάς, ἄντος, ὁ, verbi φημὶ, dico. Sed φάσι, acc. ſing. a φάσις, εως, ἡ, dictio. Th. φάω, dico.
Φασιανὸς, ὁ, phaſianus, avis. Item ſycophanta, Ariſtoph. in Acharn.
Φασὶν, ajunt, 3. plur. ind. præſ. φημὶ, dico. Sed φάσιν, acc. ſing. a φάσις, εως, ἡ, dictio, apparitio. a φάω, dico, vel φαίνω, appareo.
Φάσις, εως, ἡ, dictio, fama, rumor, a φάω, dico. Eſt & φάσις, apparitio. Sic Luna habet multas phaſes, ſeu apparitiones, modo falcata, modo gibboſa, &c. a φαίνω, appareo. Eſt & Φάσις nomen fluvii. Item propoſitio, Ariſt. 3. Metaphyſ. affirmatio, Plato in Sophiſta. ſententia, Apophthegma, Ariſt. 6. Ethic. Relatio cerrorum criminum, ſed κατηγορημάτων omnium. Iſocr. φάσιν τῶν κεκριμένων ποιεῖσθαι.
Φάσκε, dictitabat, 3. ſing. imperf. Jonic. verbi φάσκω, Poet. pro φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
Φάσκουσι, 3. plur. præſ. paſſ. verbi φάσκω, dico, pro φημὶ.
Φάσσω, & διαφάσκω, illuceſco. a φῶς, τό, lux. Th. φάω, luceo.
Φάσσομαι, Dor. pro φήσομαι, dicam, f. 1. med. a φημὶ, dico.
Φάττα, vel Att. φάσσα, ης, ἡ, avis columbini generis, palumbes.
Φαττοφόνη, ὁ, occiſor columbarum. a φάσσα, columba, & φονεύω, occido. Th. φάω, idem. p. m. πέφαμαι.
Φαύω, εις, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, ſ. 1. activ. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
Φατειὸς, gen. plur. a φατειὸς, enarrabilis. Th. φάω, dico.
Φαὶ, Dor. pro φησὶ.
Φατίζω, rumorem ſpargo. a φάω, dico.
Φάτις, ἡ, idem ac φάσις, dictio: apparitio.
Φάτνη, ης, ἡ, præſepe, ſtabulum. φάτναι, dentium ſedes, Galen. Item ſtellæ, quæ in cancro nubeculam referunt, Procl.
Φάτο, dixit, Jon. pro ἔφατο, 3. ſing. a. 2. med. verbi φημὶ, dico. a. 2. ἔφαν. Th. φάω, dico.
Φατὸς, ὁ, celebris. a φάω, vel φημὶ, dico.
Φαύλω, frigo, torreo. Heſych.
Φαῦλος, η, ὁ, vilis, parvus, ſimplex, vitioſus, nugatorius: rudis, exiguus, levis. φαυλότατοι τῶν ἀνθρώπων, tardioris ingenii homines, Thucyd. Hinc φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas. φαυλίζω, pro vili habeo, floccifacio.
Φαυλοτάτους, gen. ſingul. fœm. gen. ſuperlat. gradus, a φαῦλος, ε, ὁ, pravus. comparat. φαυλότερος, pejor. ſuperlat. φαυλότατος, praviſſimus. φαύλως, adverb. prave.
Φαυρος, Doric. pro φαῦλος. q. a φλαῦρος, quod ἀπὸ τῆ φλύαρος formatum dicunt.
Φαυσίβροτος, η, ὁ, Solis epitheton, παρὰ τὸ φαίνω, τύτεσι φῶς τοῖς βροτοῖς φέρει, quod lucem mortalibus ferat. Vel παρὰ τὸ φαίνω, ἤγουν φαίνω, καὶ λάμπει τοῖς βροτοῖς, quod lucet mortalibus. Idem & φαεσίμβροτος ab Homero vocatur.
Φαύσιγγες, vel φαύσιγγες, αἱ, maculæ in tibiis ex igne contractæ. quia a φαύσει ignis.
Φαύω, luceo. ex φάω, idem.
Φαῦς, φαβὸς, avis e columbino genere. a φίβομαι, quia timida.
Φάω, Poet. luceo, ſplendeo: item dico, animi enim ſenſa in oratione lucent: item occido, interficio. Hinc φάος, εος, τὸ, lumen, lux. φῶς, φωτὸς, τὸ, idem. φώς, φωτὸς, ὁ, Poetic. vir, homo. φωτεινὸς, ὴ, ὸν, lucidus. φαεινὸς, ἡ, ὸν, idem. φωτίζω, illumino. fut. ίσω. φωτισμὸς, ὁ, ὁ, ſplendor. ἀμφιφαὴς, ἐος, ὁ, ἡ, circumquaque lucem habens. φημὶ, dico. φημίζω, idem. φάσκω, idem. φήμη, ης, ἡ, fama. φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum. φάτις, ιος, ἡ, dictum, ſententia. φάντης, ου, ὁ, loquax. ἀπόφημι, contradico, nego. ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio. πρόφημι, prædico. προφήτης, ου, ὁ, propheta. προφητεύω, vaticinor. προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum. πρόφασις, εως, ἡ, prætextus. βλασφημῶ, ῶ, ὁ, ἡ, famam alicujus lædens, βλασφημέω, probra, & convitia jacto in aliquem. βλασφημία, ας, ἡ, maledicentia. δόξημέω, & δόξημίζω, celebro, laudo. δόξημία, ας, ἡ, fauſta acclamatio.

Φ E

Φέβεσθαι, fugere, præſ. inf. a φίβομαι, fugio.
Φέβομαι, fugio: item timeo, metuo. p. m. πέφοβα. Hinc φόβος, ου, ὁ, fuga; item timor, metus. φοβερὸς, ὰ, ὸν, formidabilis; item timidus. φοβέομαι, ῶμαι, metuo.
Φοβώμεθα, fugiamus, 1. pl. præſ. ſub. verbi φίβομαι, fugio.
Φέγγος, ους, τὸ, ſplendor, lux, lumen. (q. a φάω, luceo, & ηγγὺς, ut ſit q. φάγγος, lux enim prope adeſt, & ad ipſos oculos perringit.) Hinc φέγγω, ſplendorem præbeo.
Φείδες, parcas, præſ. imperat. med. Jon. pro φείδῃ, verbi φείδομαι, parco, ignoſco, condono. præſ. inf. φείδεσθαι.
Φείδομαι, parco, ignoſco: parce utor, abſtineo, cum gen. Etymolog. quia φοῦγει ἔχειν, id eſt, dare recuſat. præſ. inf. φείδεσθαι. fut. 1. med. φείσομαι, ῆ, εται. aor. 1. med. ἐφεισάμην, ω, ατο, peperci. a. 1. med. ſub. φείσωμαι, ῆ, ηται. Hinc adverb. φειδομένως, parce. φειδὼ, οῦς, ἡ, parſimonia. φεισμὸς, ὁ, ἡ, idem. φειδωλὸς, ὴ, ὸν, parcus. q. φοῦγω τὸ δῶρον.
Φειδομένως, parce, adv. a φειδόμενος, parco. præſ. part. med. φειδόμενος.
Φειδὼ, οῦς, ἡ, parſimonia. φειδωλὸς, ὴ, ὸν, idem. Item Parca.
Φείσεται, 3. ſing. fut. 1. med. verbi φείδομαι, parco.
Φελγώνω, nugor, deſipio. Puto a φωλῶσι. Heſych.
Φελλὸς, ὁ, ὁ, ſuber. q. a φλοιὸς, cortex.
Φένξ, κος, ὁ, impoſtor, deriſor. Hinc φενακίζω, decipio, fallo.
Φενόλης, ου, ὁ, penula, vox origine Latina.
Φένω, occido, interficio. (q. a φάω.) p. m. πέφονα. Hinc φόνος, ου, ὁ, cædes, homicidium. φονεὺς, έως, ὁ, homicida. φονεύω, occido, cædem perpetro. ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida. πατροφόνος, ου, ὁ, parricida. Περσεφόνη, ης, ἡ, Perſephone, quæ cædibus omnia vaſtat: Proſerpina, mater Orci.
Φεραὶ, ῶν, αἱ, oppidum Theſſaliæ.
Φερβέμεν, paſcere, præſ. inf. Jonic. pro φέρβειν, verbi φέρβω, paſco.
Φέρβεσθαι, alere, nutrire, Att. paſſ. pro act. φέρβειν, a φέρβω, paſco, alo.
Φέρβω, paſco, alo. fut. ψω. p. φε. p. m. πέφορβα. Hinc φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, eſca. ἱπποφορβὸς, ὁ, ὁ, equorum paſtor. q. a φέρω, fero, & βίος, vita: vel φέρω βόσιν, paſtum affero.
Φέρε, fer, præſ. imperat. act. a φέρω, fero.
Φερέγγυος, ου, ὁ, ἡ, ſponſor fide dignus. a φέρω, fero, & ἐγγύη, ἡ, ſponſio.
Φέρεις, 2. & 3. ſing. præſ. ind. verbi φέρω, fero.
Φέρεκλος, ου, ὁ, nomen proprium.
Φερέμεν, Jon. pro φέρειν, præſ. inf. verbi φέρω, fero.
Φερεοικος, domiporta. Epitheton cochleæ. Ex φέρω, fero, & οἶκος, domus.
Φερέπονος, ου, ὁ, Poet. laborum tolerans, ac ærumnas ſuſtinens. ex φέρω, fero, & πόνος, ου, ὁ, labor. Th. πένομαι, laboro, p. m. πέπονα.
Φερέσβιος, ου, ὁ, ἡ, almus, vitam ferens mortalibus. a φέρω, fero, & βίος, ου, ὁ, vita.
Φέρεσκον, imperf. act. Jon. pro ἔφερον, verbi φέρω, fero.
Φερεσπαθεῖς, ferentes ſcuta, ſcutiferos, acc. plur. a φερεσπαθὴς, έος, ὁ, ἡ. hoc a φέρω, fero, & σπάθος, εος, τὸ, ſcutum. Th. σπάτη, onera.
Φέρετ', Jon. pro ἐφέρετο, 3. ſing. imperf. paſſ. φέρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi φέρω, fero.
Φέρετρον, ου, τὸ, pheretrum, capulum. a φέρω, fero.
Φερὴ, ferat, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi ejuſdem.
Φέριστος, φέρτατος, & φέρτιστος, optimus. ſuperlat. a φέρω, fero, comparat. φέρτερος, validior.
Φερνὴ, ῆς, ἡ, dos, quam uxor affert, q. a φέρω, fero. Etymolog. quia φέρει ὄνησιν, affert emolumentum. Hinc προφέρνια, τὰ, bona, quæ ſponſa præter conſtitutam dotem ſecum affert, paraphernalia.
Φέροιεν, gererent, 3. plur. optat. præſ. act. verbi φέρω, fero.
Φέρουσα, ας, ἁ, Dor. pro φέρουσα, ferens. præſ. part. f. g. a φέρω, fero.
Φερόμεθον, Æol. pro φερόμεθα, 1. p. præſ. ind. paſſ. verbi ejuſdem.
Φερόμεσθα, Poet. pro φερόμεθα, 1. plur. præſ. paſſ. verbi φέρω, fero.
Φέροντε, nom. dual. φέροντες, acc. plur. præſ. part. act. verbi ejuſdem.
Φέροντι, ferunt, Dor. pro φέρουσι, 3. pl. præſ.
Φέρουσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. verbi φέρω. Eſt & nomen Nymphæ.
Φέρουσι, 3. plural. præſ. indicat. verbi φέρω, fero.
Φερσεφόνα, ας, ἁ, Proſerpina, Dor. & Æol. pro Περσεφόνη, ἡ. Eadem & Περσεφόνεια dicitur, & Περσέφασσα.
Φέρτατος, & φέρτος, ὁ, præſtantiſſimus. ſuperlat. a φέρω, fero. comparat. φέρτερος, præſtantior.
Φέρτε, per ſyncop. pro φέρετε, ferte, 2. pl. imperat. act. verbi φέρω, fero.
Φέρτερος, α, ον, præſtantior, qui plus portat, comparat. a φέρω, fero. ſuperl. φέρτατος, præſtantiſſimus.
Φέρτατος, vide in φέρτατος.
Φέρω, fero, porto; obtineo. conſequor. perſolvo: profero: aufero: confero: perdo, ſolvo. ὠνεῖσθαι χρήματα, pecunia ſolverunt, Plutarch. in Pericle. φέρειν μισθὸν, præmium, mercedem accipere, Ariſtor. Thucyd. φέρειν, tendere, pertinere, Antiph. φέρειν, καταγωγὴν, depopulari & diripere, Herodor. l. 1. φέρειν χάριν, conferre beneficium, obſequi, gratificari, Iliad. β. φέρειν ψῆφον, ferre ſuffragium. Demoſth. φέρειν διὰ μνήμης, meminiſſe. Herodian. lib. 2. impert. ἔφερον, ες, ε, f. οίσω, tanquam ab οἴω. aor. 1. ὦνεγκα, ας, ε, q. ab ἐνέγκω. a. 1. imperat. act. ἔνεγκον, ἄτω, & in 2. plur. ἐνεγκατε. a. 2. ind. ὦνεγκον. præſ. paſſ. φέρομαι, feror, agor. præſ. ſub. φέρωμαι, ῆται. præſ. inf. φέρεσθαι. imperf. paſſ. ἐφερόμην, ου, ετο. perf. paſſ. ὦνεγμαι. aor. 1. paſſ. ὠνέχθην. aor. 1. part. paſſ. ἐνεχθὲις, εῖσα, έν. præt. med. ὦνεχα, & Attic. ἐνήνοχα. Hinc a φέρω, compar. φέρτερος, α, ον, validior, præſtantior. ſuperl. φέρτατος, η, ον, validiſſimus, præſtantiſſimus. αὐτόφορος, ου, ὁ, ἡ, indiferens. περιφέρω, circumfero, circumago. περιφερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, orbicularis, rotundus. περιφέρεια, ας, ἡ, circumferentia. προσφέρω, offero. προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio. συμφέρω, ſimul fero; iteconduco, utilis ſum. συμφέρον, οντος, τὸ, utile. συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio. item infortunium, calamitas.
Φεῦ, heu, eheu, papæ. quaſi a φέβω, terreo. Eſt interjectio rejicientis, lamentantis, & admirantis.
Φεύγον, Jonic. pro ἔφευγον, imperf. act. verbi φεύγω, fugio.
Φεύγουσι, Dor. pro φεύγουσι, fugiunt, præſ. præſ.
Φευγόντων, Att. pro φευγέτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. act. verbi φεύγω, fugio.
Φευγούσαι, nom. pluralis, φευγούσης, gen. ſing. præſ. part. activ. fœm. gen. φεύγωσι, 3. plur. præſ. indic. verbi ejuſdem.
Φεύγω, fugio, evado, declino: reus ſum, accuſor. item exulo, φεύγειν τὴν γῆν, exto ris exulat, Ariſtoph. φεύγων ἐπὶ προδοσίᾳ reus proditionis, Thucyd. fut. ξω. f. 1. med. φεύξομαι. aor. 2. ind. activ. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα, pro πέφυγα, ας, ε. Hinc φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga. φυγὰς, άδος, ὁ, ἡ, profugus, exul.
Φευκτέον, fugiendum, adject. verbale g. a φεύγω, fugio.
Φευκτὸν, gen. plur. a φευκτὸς, ὴ, ὸν, vitabilis. Th. φεύγω, fugio.
Φεύξομαι, fut. 1. med. verbi φεύγω, fugio.
Φεύξη, fugies, 2. ſing. fut. 1. med. De. a. a φεύγω, fugio.
Φέψαλος, ου, ὁ, ſcintilla. hinc φεψαλόω, comburo.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Φ Η.

Φῆ, dixit, Jon. pro ἔφη, 2. sing. imperf. vel aor. 2. ind. act. Sed φῆ est 3. sing. aor. 2. sub. activ. verbi φημί, vel φάω, dico.

Φηγεύς, ὁ, Phegeus, nomen viri.

Φήγινος, ὁ, fagineus, adject. a φηγός, ἡ, fagus.

Φηγός, ἡ, fagus ἀπὸ τ῀ φαγεῖν, quod glandes fuerint veterum cibus. Item verpus, veretrum, Comm. Ariſtoph. in Pace.

Φήγω, inuſit. edo. unde, a. 2. ἔφαγον.

Φῇ, dicat, per pleonaſm. τ῀ η, pro φῖ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi φημί, dico.

Φηλήτησι, furibus, alii legunt φιλήτησι, dat. plur. Jon. a φηλήτης, ου, ὁ, impoſtor. a φῆλος, ου, ὁ, idem. Hinc φηλέω, decipio. Sed φιλήτης, ου, ὁ, fur.

Φῆλιξ, ὁ, nomen viri. Lat. Felix.

Φῆλος, ου, ὁ, impoſtor, fallax, inſidiator, improbus. Hinc φηλήτης, ου, ὁ, impoſtor. φήλης, ητος, ὁ, idem. φηλέω, & ὁω, decipio.

Φῆμαι, αἱ, rumores, nom. plur. a φήμη, ης, ἡ, rumor.

Φῆμη, ης, ἡ, & Dor. φάμα, ας, ἡ, rumor, fama. a φημί, dico.

Φημί, dico. a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem. hinc φημίζω, divulgo.

Φῆμις, ιος, ἡ, idem ac φήμη, fama.

Φῆν, φῆς, φῆ, Jonic. pro ἔφην, ης, η, impeſf. vel a. 2. verbi φημί, dico.

Φῆναι, a. 2. inf. a φημί, dico. Sed φῆναι, Att. pro φάναι, aor. 1. inf. verbi φαίνω, appareo.

Φήνη, ης, ἡ, aquila, quæ major oſſifraga dicitur.

Φήρ, ρὸς, ὁ, fera, Æolic. ſeu Jon. pro θήρ, Gigas, centaurus Homero. Iliad. α.

Φήρεα, ων, τὰ, nervorum tumores, & tenſiones ſub auribus, Hippocr.

Φηρή, ῆς, ἡ, Phere, nomen proprium regionis.

Φῆρος, antiquorum Deorum cibus. Heſychius.

Φηρσίν, dat. pl. a φήρ, fera.

Φῆς, inquis, 2. ſing. præſ. ind. Sed. φῆς Jon. pro ἔφης, 2. ſing. imperf. vel aor. 2. Att. φῆς, 2. ſing. a. 2. ſub. verbi φημί, dico.

Φῆσαι, dixerit, Æol. pro φήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi φάω, dico.

Φήσεις, dices, 2. ſing. fut. 1. ind. act. verbi φάω, ſeu φημί, dico.

Φήσθα, dicebas, Jonic, & Æol. paragoge pro ἔφης, 2. ſing. imperf. vel a. 2. ind. verbi φημί, dico.

Φησί, dicit, 3. ſing. præſ. Sed φῆσι, Jon. paragog. pro φῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi ejuſdem.

Φῆσθ῀, ου, ὁ, nomen viri, Lat. Feſtus.

Φήσω, dicam, f. 1. a φάω, ſeu φημί, dico.

Φήτρη, ης, ἡ, Jon. pro φυλή, ἡ, tribus.

Φ Θ.

Φθαίλω, anticipaverim, 2. 2. opt. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio. f. φθάσω. 2. 2. ἔφθλω. a. 2. med. ἐφθάμλω.

Φθάμεν῀, ὁ, præveniens, a. 2. part. med. verbi ejuſdem.

Φθᾶν, Bœot. pro φθῆσαν, Jon. pro ἔφθησαν, 3. plur. a. 2. ind. verbi φθάνω, ſeu φθάνω, prævenio.

Φθάμεναι, vel præſ. inf. a φθῆμι, vel pro φθῆναι, aor. 2. inf. a φθάνω, prævenio.

Φθάνω, prævenio, anteverto. f. φθάσω. p. ἔφθακα. a. 1. ἔφθασα. aor. 1. ſub. φθάσω, ης, η. a. 2. ἔφθλω, q. a φθῆμι. a. 2. med. ἐφθάμλω. hinc a. 2. part. med. φθάμεν῀.

Φθαρείς, ντος, ὁ, corruptus, a. 2. part. paſſ. verbi φθείρω, corrumpo. f. φθερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 2. ἔφθαρον. aor. 2. paſſ. ἐφθάρλω. Th. φθίω, idem.

Φθάρδε, pereas, per ſyncopen pro φθαρῆναι, a. 2. imperat. paſſiv. verbi φθείρω, corrumpo. f. φθερῶ. perf. paſſ. ἔφθαρμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐφθάρθλω.

Φθαρτός, ἡ, όν, corruptibilis, e, quod a 3. ſing. perf. paſſiv. verbi φθείρω, corrumpo, vide in φθάρδε.

Φθάς, ὁ, qui præoccupavit, aor. 2. partic. activ. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio, anteverto.

Φθάσας, αντος, ὁ, & in acc. φθάσαντα, a. 1. part. verbi ejuſdem.

Φθάσω, f. 1. ind. act. φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. verbi ejuſdem.

Φθέγγετ῀, Jon. pro ἐφθέγγετο, 3. ſing. imperf. verbi φθέγγομαι, loquor, clamo.

Φθέγγοιθ', pro φθέγγοιτο, 3. ſing. optat. verbi φθέγγομαι, loquor.

Φθέγγομαι, ſonum edo; item loquor, clamo. f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. præt. med. ἔφθεγγα. Hinc φθέγγος, ου, ὁ, ſonus. δίφθογγος, ου, ὁ, cujus geminus eſt ſonus, qui eſt duarum vocum. μονόφθογγ῀, ου, ὁ, unum ſonum habens.

Φθέγγονθ', ſonabant, Jon. pro ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι, ſonum edo, loquor.

Φθεγξάμενον, dat. ſing. a. 1. med. part. verbi ejuſdem.

Φθέγξεται, dicet, Dor. pro φθέγξεται, 3. ſing. fut. 1. med. verbi φθέγγομαι, loquor.

Φθέγξῃ, loqueris, Dor. pro φθέγξῃ, 2. ſing. ejuſdem temporis, & verbi.

Φθείμεν, φθεῖς, φθείσθ, deficiſſem, præteriiſſem, præſ. optat. paſſiv. a φθῆμι, pro φθάνω, prævenio. fut. φθάσω. a. 2. ἔφθλω. vel a φθέω, corrumpo, pro quo & φθείω.

Φθείομεν, anticipemus, 2. pl. a. 2. ſub. activ. verbi φθάνω, ſeu φθῆμι, prævenio. a. 2. ἔφθλω. a. 2. ſub. φθῶ, ῇς, ῇ, & Jonic. φθέω, φθέῃς, φθέῃ, Poetic. φθείω, ῇς, ῇ. 1. plur. φθείωμεν, & Poetica ſyſtole φθείομεν.

Φθείρ, ρὸς, ὁ, pediculus. a φθείρω, corrumpo, quia naſcitur ex corporis φθορᾷ, corruptione. Th. φθίω, corrumpo.

Φθείρῃ, corrumpat, 3. ſingul. præſ. ſub. activ. vel aor. 1. ſub. verbi φθείρω, corrumpo.

Φθειρίζεσθαι, pediculos venari. vide in φθείρ, pediculus.

Φθείρουσι, 3. plur. præſ. ind. φθείρωσι, 3. pl. præſ. ſub. verbi φθείρω, corrumpo.

Φθειροφαγέω, pediculis veſcor. ex φάγω, comedo, & φθείρ, ρὸς, ὁ, pediculus.

Φθείρω, corrumpo, vitio, perdo. f. φθερῶ, εῖς, εῖ. p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα, ας, ε. a. 2. ἔφθαρον, ες, ε. præſ. paſſ. φθείρομαι. a. 2. ind. paſſ. ἐφθάρλω, ης, η. a. 2. ſub. paſſ. φθαρῶ, ῇς, ῇ. perf. paſſ. ἔφθαρμαι, σαι, ται. perf. med. ἔφθορα. Th. φθίω, corrumpo.

Φθερεῖ, 3. ſing. fut. 1. activ. verbi φθείρω, corrumpo.

Φθέρσω, Æol. pro φθείρω, corrumpo: unde f. φθέρσω.

Φθέρσει, vaſtabit, 3. ſing. f. 1. act. verbi φθείρω, vaſto. f. ερῶ, & Æol. φθέρσω.

Φθέω, corrumpo, labefacto, vitio, perdo. f. φθίσω. Hinc φθίσις, idem. φθίσις, εως, ἡ, corruptio. φθόη, ης, ἡ, idem. φθίνω, pereo, deficio. φθινύθω, perdo, corrumpo. φθαρτὸς, ὴ, ὸν, corruptibilis. φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, interitus. φθορὶς, ρὸς, ὁ, pediculus. φθειρίασις, εως, ἡ, pedicularis morbus. ἄφθιτος, ου, ὁ, ἡ, incorruptibilis.

Φθέωμεν, Jonic. pro φθῶμεν. vide in φθείομεν.

Φθῆ, Jon. pro ἔφθη, occupavit, 3. ſing. aor. 2. ind. activ. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio. fut. φθάσω. a. 2. ἔφθλω. Sed φθῆ, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. ejuſdem verbi.

Φθῆ, ut Euſtath vult, pro φθαίη, 3. ſing. a. 2. optat. Alii dici volunt pro φθῇ, per pleonaſm. τ῀ ι, eſtque a. 2. ſub. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio. a. 2. ἔφθλω.

Φθῆσε, præoccupavit, Jon. pro ἔφθησε, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi φθῆμι, ſeu φθάω. f. φθήσω. Th. φθάνω, prævenio.

Φθῆσι, Jon. paragog. pro φθῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi φθῆμι. Th. φθάνω, prævenio.

Φθήσομαι, & in 3. plur. φθήσονται, fut. 1. med. verbi ejuſdem, & them.

Φθία, ας, & Jon. Φθίη, ης, ἡ, Phthia, oppidum Theſſaliæ, Achillis patria.

Φθιμένοισι, mortuis, dativ. plur. a φθιμένος, quod vel pro ἐφθιμένος, perf. part. Jon. detracto augmento, & mutato accentu. vel per ſyncopen pro φθιόμενος, præſ. part. paſſiv. a φθίομαι, corrumpor. Them. φθίω, corrumpo.

Φθινάκαρπος, ου, ὁ, Poet. qui fructum non amplius fert. Ex φθίνω, quod a φθέω, corrumpo, & καρπὸς, ου, ὁ, fructus.

Φθινοπωρινὸς, ὴ, ὸν, emarcidus, a, um. φθινοπωρικὸς, fructibus exitialis. Ex φθίνω, deficio, contabeſco. Them. φθίω, corrumpo, & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus. item fructus autumnalis.

Φθινόπωρον, τὸ, autumnus: emarcidus. Galen. 1. ad Glauc. ſic dicitur, quia eo tempore poma, fructuſque omnes, & folia quaſi mortis quadam imagine decidant.

Φθινύθεσκε, conſumebat, 3. ſingul. imperf. act. Jon. per epentheſ. τ῀ εσκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt eſſe imperf. verbi φθινυθέσκω, quod a φθίνω, vel φθίω, idem cum Themate φθέω, corrumpo.

Φθίνω, ſeu φθίω, idem ac φθέω, corrumpo.

Φθισίμβροτος, ὁ, perniciouſus; homicida: hominum corruptor. a φθίω, ſeu φθέω, corrumpo, & βροτὸς, mortalis.

Φθίσω, labefaciam, fut. 1. ind. activ. verbi φθίω. hinc f. 1. inf. med. φθίσεσθαι, ejuſdem verbi, & thematis.

Φθόγγος, ου, ὁ, ſonus, ſonitus, Vitruvius. 1. ad Corinth. 14. ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῷ, niſi ſonituum diſcrimen dederint.

Φθοὴ, ῆς, ἡ, ſeu φθίσις, diminutio corporis, & macies. Th. φθέω, corrumpo.

Φθόες, εος, ἡ, & per contractionem φθοῦς, ὁ, quoddam placentæ genus. φθόες vero paſtillos vocat Hippocrates.

Φθονέω, invideo, æmulor, reprehendo, cum dativ. fut. ήσω. p. ἐφθόνηκα. a. 1. ἐφθόνησα. Thema φθόνος, invidia.

Φθονήσας, αντος, ὁ, φθονήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φθονέω, invideo.

Φθόνος, ου, ὁ, invidia, reprehenſio, obtrectatio. q. a φθίω. nam invidia facit marceſcere ſuos poſſeſſores. Hinc φθονερὸς, ὰ, ὸν, invidus. φθονέω, invideo. ἄφθονος, ου, ὁ, ἡ, invidia carens: item largus, copioſus.

Φθονεῦμεν, 1. pl. φθονεῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. φθονέοντι, accuſat. plur. præſ. part. verbi φθονέω, invideo.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, interitus, exitium, ſtrages: vitium, corruptela, ſtuprum, inceſtus. φθόρος, ὁ, pernicies. a φθείρω, corrumpo. f. ερῶ. p. m. ἔφθορα.

Φ Ι.

Φὶ, & φὶν, particulæ paragogicæ. Poet.

Φιάλη, ης, ἡ, phiala, poculum planum, & repandum, patera. Hinc φιαλὶς, ίδος, ἡ, parva phiala. ὑπερφίαλος, ου, ὁ, fœdifragus: item immenſus, abundans.

Φιαρὸς, ὁ, lucidus, magis ſplendens: pinguis, Nicand. crudus, acerbus.

Φιβαλέες, ης, ἡ, carica, ficus arida: myrtus.

Φίβλα, ης, ἡ, fibula. Ex Lat.

Φιδάκνη, eſt pro πιθάκνη, ἡ, doliolum. a πίθος, ου, ὁ, dolium.

Φιδέομαι, Poet. pro φείδομαι, parco.

Φίκος, ου, ὁ, montis nomen. Ex ἴφι, fortiter, & κίω, incedo, quia ardui montes ſummis viribus ſuperandi ſunt.

Φίλ', pro φίλε, voc. ſing. a φίλος, amicus. Et φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. g.

Φίλα φρονέων τινί, amicus alicui.

Φιλαγάθοις, ου, ὁ, ἡ, amans bonorum

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ex φίλ-ος, ου, ὁ, amicus, & ἀγαθός, οῦ, ὁ, bonus.

Φιλαγλαός, οῦ, ὁ, ἡ, amicus splendoris. Ex φίλ-ος, amicus, & ἀγλαός, ὁ, splendidus.

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis, Philadelphia. Gr. amor fraternus.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna charitas. Ex φίλ-ος, amicus, & ἀδελφός, οῦ, ὁ, frater.

Φιλαδεὶς, ὁ, amatus, Dor. pro φιληθείς, a. 1. part. pass. verbi φιλέω, amo.

Φιλαίτατος, ὁ, Jonic. & Dor. pro φιλώτατος, superl. a φίλ-ος, amicus.

Φιλαίτιος, ος, ον, contentiosus. Ex φίλ-ος, amicus, & αἰτία, ἡ, causa.

Φίλαμα, ατος, τὸ, Doric. pro φίλημα, τὸ, osculum.

Φιλανδρ-ος, ος, ον, amans mariti. Epitheton probæ uxoris. φιλανδρία, amor erga maritum, Lucian. Euripidi φιλανδρία est cupiditas coeundi cum viro.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas: amor erga homines, Demosth. quod a φιλάνθρωπ-ος, ος, ὁ, ἡ, humanus. φιλανθρωπ-ος est etiam herba a veteribus dicta asperine, Dioscor. l. 3. c. 104.

Φιλανθρώπως, adv. humaniter.

Φιλαργυρία, ας, ἡ, avaritia, quæstus cupiditas. φιλάργυρ-ος, ος, ὁ, ἡ, avarus, a.

Φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, osculari, a. 1. inf. act. verbi φιλέω, osculor.

Φίλασε, Dor. & Jonic. pro ἐφίλησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Φιλασεῖ, Dor. pro φιλήσει, 3. fut. φιλάσεις, Doric. pro φιλήσεις. φίλασον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. activ. φιλάσω, Dor. pro φιλήσω.

Φίλαττο, amabat, 3. sing. imperf. passiv. Jon. pro ἐφίλατο, verbi φίλημι. Nisi mavis syncopen esse pro φιλήσατο, 3. sing a. 1. med. verbi φιλέω, amo. f. ήσω. Th. φίλ-ος, amicus.

Φιλαυτία, ας, ἡ, amor sui ipsius, cæcus amor sui. a φίλαυτ-ος, ος, ὁ, qui nimis sibi placet, amans sui ipsius.

Φίλε, dilige, pro φίλει, præs. imperat. activ. verbi φιλέω, amo. f. ήσω. Th. φίλ-ος, amicus.

Φιλέειν, præs. inf. verbi ejusdem, & thematis.

Φιλέεσκε, diligebat, 3. sing. imperf. activ. Jon. pro ἐφίλει, ει, verbi ejusdem.

Φιλέῃ, solet, amat, 3. sing. præs. ind. verbi φιλέω, amo. Th. φίλ-ος, amicus.

Φιλέϊσιν, Doric. & Æol. pro φιλέουσιν, solent, 3. pl. præs. verbi φιλέω, amo.

Φίλεον, diligebam, imperf. Jon. pro ἐφίλουν, a φιλέω, diligo, amo.

Φιλέοντι, amant, Dorice pro φιλοῦσι, 3. plur. præs. indicat.

Φιλετιμητὴς, ὁ, amicorum objurgator, amator reprehensionum, mordax, lucr. a φίλ-ος, amicus, & ἐπιτιμάω, reprehendo, objurgo. hoc a τιμή, honor. Th. τίω, honoro, punio.

Φιλεργὸς, ὁ, ἡ, operis amicus, operosus, industrius. Ex φίλος, amicus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Φιλέρημος, ος, ὁ, deserta diligens, solitudinis amicus. Ex φίλος, amicus, & ἔρημος, ου, ἡ, desertum.

Φιλέριθος, ος, ὁ, lanificii amica. Ex φίλος, amicus & ἔριθος, ου, ὁ, ἡ, lanifica.

Φιλέυνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl præs. pass. φιλέυντες, Dor. pro φιλούμενοι, hom. pl. præs. part. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλέωσι, Dor. pro φιλοῦσι, amant.

Φιλέωσα, Doric. pro φιλοῦσα, osculans, præs. part. act. a φιλέω, osculor.

Φιλέωσι, amant, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλεχθὴς, ὁ, ἡ, odiosus, & amans inimicitiarum. Ex φίλος, amicus, & ἔχθος, ους, τὸ, odium.

Φιλέω, ῶ, amo, diligo, benigne accipio. φιλῶ ἔργον, amo faciens, pro facio libenter, Aristot. in Plut. consuesco, soleo, Aristoph. in Neb. osculor, Xenoph. fut. φιλήσω. perf. πεφίλκα. p. m. πέφιλα. φιλεῖ impersonal. cum infinit. præteriti, vel præsentis temporis, nunquam futuri, ut Plato de rep. 2. ἀμαυρώσαντα φιλεῖ γίγνεσθαι, non solent mutari.

Φίλη, ης, ἡ, amica. a φίλ-ος, ος, ὁ, amicus.

Φιληδὼνος, ος, ὁ, ἡ, voluptatibus deditus. Ex φίλος, amicus, & ἡδονή, ῆς, ἡ, voluptas.

Φιλησία, ας, ἡ, audiendi cupiditas. a φιλήσιος, audiendi cupidus. Ex φίλος, amicus, & ἀκούω, audio. p. m. ἄκουσα.

Φίλημα, ατος, τὸ, osculum, ἀσπασμός. a φιλέω, suavior, basio.

Φιλήμεναι, dilexisse, aor. 2. inf. Jon. seu Dor. pro φιλῆσαι, ab inusit. φίλημι. Sunt qui per ectasin dici volunt pro φιλεμέναι, Dorice itidem pro φιλεῖν, præs. inf. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Φιλήμων, ονος, ὁ, nomen viri, Philemon. Gr. deosculans.

Φιλήνωρ, ορος, ὁ, perblandus. Ex φίλος, ος, ὁ, amicus, & ἀνὴρ, vir.

Φίλησ', Jon. pro ἐφίλησε, amavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλῆσαι, amare, a. 1. inf. activ. φιλήσης, ῃς, 2 & 3. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Φιλησίμολπος, ος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ φίλων τὰν μολπὰν, qui amat cantionem, amans hymnorum. quod ex φίλος, amicus, & μέλπω, canto. p. m. μέμολπα.

Φιλήτης, ου, ὁ, fur. q. πιλητὴς, a πιλέω, stipo. cupidus enim τῶ πιλεῖν aliena.

Φιλητὸς, ὴ, ὸν, nomen viri. Gr. dilectus.

Φιλία, ας, ἡ, amicitia, necessitudo, amor, favor, studium.

Φίλιος, ώτερος, ώτατος, Jon. amicus, amicior, amicissimus.

Φιλιππήσιος, ος, ὁ, Philippensis.

Φιλιππικὸς, ὴ, ὸν, adject.

Φίλιππος, ος, ὁ, Philippus, nomen viri. qui delectatur equis, ὁ φίλος τῶν ἵππων.

Φιλὶς, ίδος, ἡ, canna, fistula.

Φίλιστος, ος, ὁ, Philistus. dativ singul. φιλίστῳ.

Φιλλυρία, ἡ, arbor quædam ligustro similis, quam describit Dioscor. lib. 1. c. 126.

Φιλλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro Φιλλυρίδης, ου, ὁ, patronymicum, ὁ τᾶ φιλλύρας παις χθονίων.

Φιλλυρίδης, ὁ, nomen gentile.

Φιλοβλήτης, ὁ, qui super amicum se conjicit officii gratia: ut qui sui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet, quasi a φίλος, amicus, & βολὴ, a βάλλω, jacio.

Φιλοδέσποτος, ος, ὁ, domini amans. Ex φίλος, amicus, & δεσπότης, dominus. Th. δεσπόζω, dominor.

Φιλόζωος, ος, ὁ, ἡ, vitæ cupidus. The. φίλος, amicus, & ζάω, seu ζώω, vivo.

Φιλόθεος, ος, ὁ, ἡ, Dei amans.

Φιλοθρηνὴς, ους, ὁ, ἡ, idem ac φιλόθρηνος. amans luctus. Ex φίλος, amicus, & θρῆνος, luctus.

Φιλοῖ, amet, 3. singul. præs. opt. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλ-ος, amicus.

Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. vel φιλοίφης, homo libidinosus. Ex φίλος, amicus, & οἰφὴ, coeo.

Φιλόκαλος, ος, ὁ, pulchritudinis amans. Ex φίλος, amicus, & κάλλος, ους, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.

Φιλοκερδὴς, ους, ὁ, ἡ, lucri cupidus, avarus. Ex φίλος, amicus, & κέρδος, ους, τὸ, lucrum.

Φιλοκέρτομος, ος, ὁ, ἡ, mordax, cavillator, irrisor, convitiorum amicus. Ex φίλος, amicus, κείρω, tondeo, & τμὴ, ῆς, ἡ, sectio.

Φιλοκτέανος, ος, ὁ, avarus, lucri avidus. possessionum cupidus. in compar. φιλοκτεανώτερος. superl. φιλοκτεανώτατος, avarissimus. quod ex φίλος, amicus, & κτέανος, Poet. idem ac κτῆμα, ατος, τὸ, possessio. Th. κτάομαι, acquiro.

Φιλοκτήτεω, genit. Bœor. pro Doric. φιλοκτήτα, quod pro φιλοκτήτης. a φιλοκτήτης, ος, ὁ, Pindarus, Pythior. Od. 1. pag. 193. vers. 17.

Φιλολογος, ος, ὁ, nomen viri. Gr. eloquentiæ deditus, loquax. Ex φίλος, amicus, & λόγος. quod a λέγω, dico.

Φιλομαθὴς, ους, ὁ, ἡ, discendi cupidus, disciplinæ studiosus. Ex φίλος, amicus, & μανθάνω, disco. f. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Φιλομμειδὴς, ές-ος, ὁ, ἡ, amans risus. ex φίλ-ος, amicus, & μειδάω, rideo.

Φιλομμηδὴς, ους, ὁ, ἡ, quæ amat genitalia: Venus Hesiodo. in accus. φιλομμηδέα. Ex φίλος, amicus, & μηδ-ος, ους, τὸ, cura, & μήδεα, τὰ, pudenda.

Φιλομολπος, ος, ὁ, ἡ, qui cantum amat. Ex φίλ-ος, amicus, & μέλπω, canto, præt. med. μέμολπα. hinc μολπὴ, ἡ, cantus.

Φιλόμυθος, ος, ὁ, ἡ, fabularum amans; fabulosus. Ex φίλος, amicus, & μῦθος, ος, ὁ, fabula, verbum.

Φιλόμωσος, ω, ὁ, Dor. pro φιλόμουσος, ὁ, Musarum studiosus. Ex φίλος, amicus, & Μοῦσα, ἡ, Musa.

Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, ambitiosa vincendi contentio, animi concitatio. Ex φίλος, amicus, & νεῖκος, εος, τὸ, jurgium, contentio.

Φιλονεικος, ος, ὁ, ἡ, contentiosus, rixosus, victoriæ amans, Xenoph. Hinc φιλονεικέω, rixor.

Φιλονειόντων, gen. plur. parr. præs. verb. φιλονεικέω, rixor, contendo.

Φιλόξενία, ας, ἡ, hospitalitas, a φιλόξενος, ος, ὁ, ἡ, hospitalis. quod a φίλος, amicus, & ξένος, ος, ὁ, hospes.

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, amator ludorum, vel jocorum, facetus, festivus. ex φίλος, amicus, & παίζω, ludo. Th. παις, puer.

Φιλοπάρθενος, ος, ὁ, amator virginum: studiosus virginitatis. Ex φίλος, amicus, & παρθένος, ος, ἡ, virgo.

Φιλοποίμνιος, ος, ὁ, amans gregis. Ex φίλος, amicus, & ποίμνιον, τὸ, grex. Them. ποιμὼ, ὁ, pastor.

Φιλόπολις, ὁ, ἡ, amans civitatis, civitatis studiosus, studiosus civilis vitæ. Ex φίλος, amicus, & πόλις, ἡ, urbs.

Φιλόπονος, ος, ὁ, ἡ, laboris amans. comparat. φιλοπονώτερος. Hinc φιλοπονία, ας, ἡ, diligentia. Ex φίλος, amicus, & πόνος, ος, ὁ, labor. Them. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Φιλοπονέουσιν, 3. plur. præs. ind. verbi φιλοπονέω, laborem diligo. Ex iisdem them.

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas, salutandi studium. a φιλοπροσήγορος, salutandi studiosus. Ex φίλος, & προσηγορέω, compello, saluto. Quod ex πρὸς, & ἀγορεύω, seu ἀγω, verba facio. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Φιλοπρωτεύω, primatum amo, ambio, cupio esse primus. φιλόπρωτος, ος, ὁ, cupiens esse primus. ex φίλος, amicus, & πρῶτος, ος, ὁ, primus. Th. πρό.

Φίλος, ος, ὁ, amicus, gratus, familiaris, carus. φίλη, ης, ἡ, amica.

Φιλοσοφέω, ῶ, ῆσις, ῆσι, sapientiam amo. philosophor, disceptо, differo, disputo. a. 1. parr. act. φιλοσοφήσας, αντος, ὁ, & in acc. sing. φιλοσοφήσαντα. Ex φίλος, amicus, & σοφὸς, ὸν, ὁ, sapiens.

Φιλοσοφία, ας, ἡ, Philosophia, sapientiæ studium: item Sophistica, quæ est veræ Philosophiæ abusus. φιλόσοφος, ος, ὁ, Philosophus, qui studio sapientiæ deditus, quasi φίλος σοφίας.

Φιλοσοφοῦντας, acc. pl. part. præs. activ. verbi φιλοσοφέω, philosophor.

Φιλόστοργος, ος, ὁ, ἡ, ad amandum propensus, amicus, benevolus, indulgens. Dicitur etiam de prole pia erga parentes, Xenoph. de Cyro, παὶς φιλόστοργος φύσει, parentum venerator, & pius puer. Ex φίλος, amicus & στοργὴ, ῆς, ἡ, amor inter parentes, & liberos reciprocus. quod a præt. med. ἔστοργα, verbi στέργω, amore naturali complector, diligo: acquiesco. f. ξω. præt. ἔστεργα.

Φιλότας, ατος, ὰ, Doric. pro φιλότης, ητος, ἡ, amor.

Φιλότεκνος, ος, ὁ, ἡ, amans liberorum, indulgens liberis. Ex φίλος, amicus, & τέκνον, ου, τὸ, proles.

Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, amor: concubitus Hesiodo. in acc. pl. φιλοτήτας.

Φιλότησι, ητι, ὁ, discendi cupidus. Ex iisdem them.

Φιλο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φιλοτιμέομαι, ῆσομαι, ambio honorem: contendo. quod a φιλότιμος, ος, ὁ, ἡ, honoris cupidus. Ex φίλος, amicus, & τιμή, ῆς, ἡ, honor.

φίλος, gen. sing. a φίλος, ος, ὁ, amicus.

φιλοφράνως, adv. comiter, peramice. a φιλόφρων, comis, benevolus.

φιλοφροσύνη, ης, ἡ, amicitia. Ex φίλος, amicus, & φρήν, benevolus, affabilis, humanus.

φιλόφρων, ονος, ὁ, comis, benevolus, affabilis, humanus.

φιλοχρήματος, ος, ὁ, pecuniæ cupidus, avarus. Ex φίλος, amicus, & χρῆμα, ατος, τὸ, res, pecunia.

φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, opulentia. ex iisdem them.

φιλόψυχία, & Jonic. η, vitæ desiderium. Ex φίλος, amicus, & ψυχή, ἡ, anima, vita.

φίλτατος, ὁ, amicissimus, superlat. a φίλος, amicus. comp. φίλτερος. superlat. φίλτατος. per syncopen pro φιλώτερος, φιλώτατος.

φίλτερος, ὁ, amicior, vide in φίλτατος.

φιλύκη, ης, ἡ, philyca. arbor semper virens. an quia φιλεῖ ὑγρὰ, amat humida?

φίλυπνος, ος, ὁ, amans somni. ex φίλος, amicus, & ὕπνος, ου, ὁ, somnus.

φίλυρα, ας, ἡ, tilia, quæ commendabilis cortice. An a φλοιὸς, cortex?

φιλώνδα, Dor. pro φιλώνδη, ἡ, Philonidæ.

φίμος, ου, & φίμος, ος, ὁ, fiscella, camus, capistrum. φίμος, in mulieribus est illud ornamentum, quo ora obducunt. Apud medicos Φίμος, est meatuum naturalium præclusio. Vocatur etiam φίμωσις, cum ita arcte glans præputio obligatur, ut cute sua nequeat renudari, Dioſc. l. 4. c. 92. Ætymol. ait φίμος esse obturamentum, quo urinatores os sibi obligant, ne aquam absorbere cogantur; pariter sagenam tericularam instar fiscellæ inter instrumenta piscatorum. Cælius vult fuisse reticulatum operculum coli imagine quadam, ne immissa suffragia dilaberentur. Hinc φιμόω, os capistro obturo.

φιμόω, ῶ, os capistro obturo, occludo, os obligo. Et per metaphoram ad silentium adigo. f. ώσω. perf. πεφίμωκα. a. 1. ἐφίμωσα. perf. pass. πεφίμωμαι, obmutui. perf. imperat. pass. πεφίμωσο, ώσθω, obmutesce. a. 1. pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, prorsus obmutui, q. capistro injecto. a. 1. imperat. passiv. φιμώθητι. Th. φιμὸς, ὁ, capistrum.

φιμωθείς, ὁ, obturatus, a. 1. part. passiv. verbi φιμόω, os capistro obturo.

φίν, pro σφίν, quod pro σφίσι, sibi, dat. pl. ab ὅ, sui.

φίνξ, pro φίλξ, ὁ, auriga: animus humani corporis auriga, & rector. a φίνκτατος. Dor. pro φίλτατος, amicissimus.

φίξ, φικὸς, Bœotic. pro σφὶγξ, sphinx.

φιτρὸς, ὁ, ὁ, stipes, truncus. q. φιτυρός. nam φίτυ est τὸ φυτὸν, planta.

φιτύω, genero. a φυτεύω, planto.

Φ Λ.

φλαῖζω, stulte, & inarticulate loquor: item ferveo. q. a φλέω, nugor.

φλαὼ, Attice pro θλαῶ, frangere, percutere.

φλαυδάω, garrio, ineptio, deliro, a φλέω, nugor.

φλάσαι, Jon. pro ἔθλασσε, aor. 1. ind. act. verbi φλάω, quod Attice pro θλάω, ῶ, frango, comminuo, tundo.

φλαυῶ, f. 1. Dor. pro φλάσω.

φλαῦρος, ὁ, vilis, malus. ex φλύαρος, nugæ, ineptiæ. inde φλαύρως, male.

φλάω, frango, contundo, mollio: avide comedo, Att. pro θλάω, frango.

φλαγεθόωντο, Jon. pro φλεγεθοίατο, 3. pl. præſ. opt. pass. verbi φλαγέθω, idem ac φλέγω, uro.

φλαγέθοντος, ardentis, gen. sing. part. præſ. verbi φλαγέθω. uro. quod ex φλέγω, incendo, & θέω, curro.

φλαγέθω, idem ac φλέγω, uro.

φλαγὲς, ἐντος, ὁ, combustus, a. 2. part. pass. verbi φλέγω, uro. fut. ξω. aor. 2. pass. ἐφλέγην.

φλάγμα, ατος, ατ, τὸ, inflammatio, item humor albidus. Them. φλέγω, uro.

φλεγμαίνω, intumuisse, aor. 1. inf. act. verbi φλεγμαίνω, ardeo. fut. ανῶ. a. 1. ἐφλέγμηνα. quod a φλέγμα, inflammatio. Them. φλέγω, uro.

φλεγοίατο, comburantur, Jon. pro φλέγοιντο, 3. plur. præſ. opt. passiv. verbi φλέγω, uro.

φλέγουσι, Dor. pro φλέγωσι, 3. plural. præſ ind. φλέγεθαι, Poet. pro λάμπειν, splendere, resulgere.

Φλέγρα, ας, ἡ, urbs Macedoniæ.

Φλεγύαι, gen. Æolic. a φλεγύας, ου, ὁ, aquila. ἀπὸ Ϝ φλέγω, ab urendo.

Φλέγω, uro, incendo, illustro, illumino, angeo, ardeo. f. φλέξω. p. πέφλεγκα. perf. passiv. πέφλεγμαι. hinc φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor: item humor albidus, & frigidus, pituita. φλεγμαίνω, ardeo, æstuo. φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio. φλὲξ, γὸς, ἡ, flamma. φλεγέθω, uro, incendo.

Φλέγων, οντος, ὁ, nomen viri. Gr. urens.

Φλέξας, αντες, ὁ, qui combussit, aor. 1. part. act. verbi φλέγω, uro. f. ξω. a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Φλεχθείς, ὁ, combustus, a. 1. part. passiv. φλεχθῆναι, a. 1. inf. passiv. a φλέγω, uro.

Φλὲψ, φλεβὸς, ἡ, vena. q. a. φλέω, abundo, & ἕψω, coquo. Venæ enim sanguine abundant, qui in illis coquitur. Hinc φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ sectio.

Φλέω, nugor, plenus sum, abundo. Hinc φλεδὼν, ονος, ὁ, nugator, nugax. φλεδονέα, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. φλεδονεύω, & φλεδονάω, nugor, garrio, φλύω, & φλύζω, idem. φλυαρέω, idem. φλύακες, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ.

Φλιδώτης, ου, ὁ, nugator, nugax. q. a φλιδύω, nugor, & ἅπτεσθαι, hærere, ut sit nugis adhærens.

Φλιδύω, nugor. a φλέω, idem.

Φλιὰ, ᾶς, ἡ, valvarum postes, vestibulum, limen.

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, premo, affligo.

Φλιδάω, putrefco, putrefio, rumpor, lanior. q. a φλάω, contundo.

Φλόγεος, ος, ὁ, flammens, splendidus. a φλέγω, uro.

Φλογιρὸν, flammeam, acc. sing. f. g. a φλογερὸς, idem ac φλόγεος, flammeus, splendidus.

Φλογίζω, inflammo, exuro, præſ. part. φλογίζων, ουσα, ον, inflammans. f. ίσω. perf. πεφλόγικα. a. 1. ἐφλόγισα. præſ. pass. φλογίζομαι. præſ. part. φλογιζόμενος, inflammatus. a. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, ης. quod a φλὲξ, γὸς, ἡ, flamma. Thema φλέγω, uro. Hinc φλόγινος, η, ον, flammeus.

Φλογὸς, gen. sing. a φλὲξ, γὸς, ἡ, flamma. Th. φλέγω, uro.

Φλοιὸς, ὁ, ὁ, cortex. quasi a φλάω, frango, quia fragilis: hinc φλοίζω, decortico.

Φλοίσβιος, gen. Jon. a φλοῖσβος, ος, ὁ, murmur.

Φλοῖσβος, ος, ὁ, sonitus aquæ, murmur, tumultus. hinc πολύφλοισβος, ος, ὁ, ἡ, multo strepitu resonans.

Φλόμος, ος, ὁ, verbascum, herba.

Φλὲξ, γὸς, ἡ, flamma. a φλέγω, uro. Item herba.

Φλοῦν, acc. sing. a φλοὸς, οῦς, ὁ, teges, storea. Th. φλοιὸς, οῦ, ὁ, cortex.

Φλυαρέω, garrio, blatero, nugor. fut. ήσω. p. πεφλυάρηκα. a. 1. ἐφλυάρησα. Th. φλέω, nugor.

Φλυαρία, ας, ἡ, garrulitas, importuna loquacitas. φλύαρος, ος, ὁ, garrulus; nugæ. quod a φλύω, vel φλέω, nugor.

Φλυδάω, humesco, flaccesco: madeo. a φλύω, tumesco. Hinc φλυδαρὸς, humidus.

Φλύζω, vel φλύω, idem ac φλέω, ferveo, nugor, bullio, vomo, eructo.

Φλυκταινάω, ἡ, pustula ex fervore, bulla. ea & φλυκτὶς dicitur. a φλύζω, ferveo.

Φλῦσε, nugæ. Th. φλύω, nugor.

Φ Ο

Φοβαθῆτε, Dorice pro φοβηθῆτε, meruas, 2. singul. a. 1. sub pass. a φοβέομαι, timeo.

Φοβέεσκον, Poet. pro ἐφόβουν, 3. plur. imperf. act. verbi φοβέω, timorem injicio, terreo. φοβέομαι, ήσομαι, timeo.

Φοβεῖσθαι, præſ. inf. pass. a φοβέω, terreo.

Φοβερὸς, ὰ, ὸν, formidabilis, horrendus, a, um. in comparat. φοβερώτερος. quod a φόβος, timor.

Φοβούμενος, Dor. pro φοβούμενος, præſ. part. pass. verbi φοβέω, terreo.

Φοβέω, ῶ, timorem injicio, terreo. f. ήσω. p. πεφόβηκα. præſ. pass. φοβέομαι, ήσομαι, metuo, terreor, trepido, expavesco. φοβέομαί σε pro περὶ σοὶ, timeo tibi, ad Galat. 4. φοβέομαι, minor, minitor. φοβέεται ἤδη τὸν λιμὸν, jam minatur famem, Halicar. hist. lib. 6. cum accus. præſ. imperat. passiv. φοβέω, ῶ, εέσθω, έωσθω, έεσθε. imperf. ἐφοβεόμην, ούμην, έη, ού, έετο, έωτο. a. 1. passiv. ἐφοβήθην, ης, η, timui, & in 3. plur. ἐφοβήθησαν. aor. 1. imperat. passiv. φοβήθητι, ήτω, & in 2. plural. φοβήθητε. aor. 1. sub. pass. φοβηθῶ, ῆς, ῆ, metuam, & in 2. plur. φοβηθῆτε. aor. 1. part. pass. φοβηθείς, είσα, έν, metuens.

Φόβη, ης, ἡ, coma, juba leonis. a φοβέω, terreo, quia terrificæ. Sed φοβὴ, 3. sing. sub. act. verbi φοβέω.

Φοβηθῆτε, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. φοβήθητε, 2. plur. a. 1. imperat. pass. verbi φοβέω, terreo.

Φοβηθῆναι, a. 1. inf. pass. φοβηθῶ, ῆς, ῆ, a. 1. sub. pass. verbi φοβέω, terreo.

Φόβητρον, ου, τὸ, terriculamentum, spectrum, monstrum. a φοβέω, terreo.

Φόβος, ου, ὁ, timor, metus. a præt. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, timeo.

Φοβῶ, præſ. imperat. pass. a φοβέω, terreo: sed φόβε, gen. sing. a φόβος, timor. φοβέμεν, φοβέμεναι, præſ. ind. & part. pass.

Φοιβάω, Poet. pro καθαίρω, purgo, lustro. Th. φοῖβος, purus.

Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. Luna. Item aqua, & omne purum.

Φοιβόλαμπτος, ος, ὁ, ἡ, Jonice pro φοιβόληπτος, Phœbi numine afflatus. Φοιβόλαμπτος, ος, Phœbo instinctus, Herodot.

Φοῖβος, ος, ὁ, Phœbus, Apollo, Sol, qui φάος βίος, lumen vitæ. sed φοῖβος, η, ον, purus, castus, splendidus. Hinc φοιβάζω, illustro.

Φοινήεις, εντος, ὁ, idem ac φοινικόεις, purpureus. The. φοινὶξ, ικὸς, ὁ, palma arbor, color ruber.

Φοινικοάνθεμον, ου, ἡ, ver purpureos flores habens. Ex φοινὶξ, purpura, & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Φοινίκη, ης, ἡ, nomen regionis, Phœnice. Gr. palma.

Φοινίκιος, ία, ον, purpureus, a, um. Th. φοῖνιξ, purpura.

Φοινικόεις, εντος, ὁ, puniceus, purpureus. Th. φοῖνιξ, purpura.

Φοινικόκροκος, ος, ὁ, ἡ, ὁ φοινικοῦ κρόκου ἔχων, puniceam tramam habens. quod a κρόκη, trama, filum, subtegmen.

Φοινικόλοφος, ος, ὁ, rubram cristam habens. Epith. galli gallinacei. ex φοῖνιξ, purpura, & λόφος, ὁ, crista galeæ.

Φοινικοπέζα, ἡ, quæ rubrum pedem habet. a φοινίκιος, ία, ον, puniceus, ruber. Th. φοῖνιξ, purpura, & πέζα, ης, ἡ, malleolus pedis.

Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. pro φοινικοστερόπης, ος, ὁ, epitheton Jovis, rubra, seu rutila fulmina jaculantis. Ex φοῖνιξ, purpura, & στεροπὴ, ἡ, fulgor.

Φοινικόστολος, ος, ὁ, Phœnicum more instructus, aut armatus. Ex φοῖνιξ, purpura, & στολὴ, ἡ, stola, vestis oblonga. Them. στέλλω, orno. p. m. ἔστολκα.

Φοινίκων, gen. plur. a φοινὶξ, purpura.

Φοῖνιξ, ικος, ὁ, palma arbor. phœnix. nomen avis & viri, & nomen portus. purpura, puniceus color. & adject. ruber, rufus. q. a φόνος, cædes, sanguis. Hinc φοινίκιος, ος, ὁ, phœniceus, puniceus. φοινικὶς, ίδος, ἡ, vestis puniceæ coloris; item purpureus amictus. φοινίσσω, rubefacio.

Φοίνιος, ὁ, cruentus. a φόνος, cædes.

Φοίνισσα ἐμπολὴ, phœnicia mercatura

φοί-

φαίνοντα φλὸξ, tutila flamma.
Φαινίοιτο, 3. sing. imperf. pass. Jon. verbi φοινίοω, rubefacio.
Φοινίχθη, a. 1. ind. pass. Jon. a φοινίσσω, rubefacio, cruento. Th. φοινὶξ, purpura.
Φοίτα, ibat, 3. singul. imperf. act. pro ἐφοίτα, verbi φοιτάω, eo.
Φοιτόω, ito, ventito: insanio. f. ήσω. p. πεφοίτηκα. Hinc φοίτησις, εως, ἡ, itatio, ventitatio. φοίτης, ου, ὁ, præco. φοιτὰς, άδος, ἡ, insana, furiosa.
Φοιτάω, Jon. pro φοιτάω, eo, ventito.
Φοιτῇ, Dor. pro φοιτᾷ, it, 3. sing. præs. φοιτάω, eo. Sic φοιτῆς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. sing. præs.
Φοιτίζω, idem ac φοιτάω, eo.
Φοιτῶν, præs. part. act. φοιτῶσι, 3. pl. præs. ind. act. vel sub. verbi φοιτάω, eo.
Φολὶς, ίδος, ἡ, squama, ut piscium, aut serpentum. q. a φλὼ, ferveo. squamæ enim velut bulliunt ex animantibus. Item textura picturis, & coloribus variegata.
Φολκὸς, ὁ, strabus, qui habet oculos distortos. q. φόλκις, a φέος, lumen, & ἕλκω, traho.
Φονεὺς, ῆος, ὁ, homicida. a φόνος, cædes, sanguis.
Φονεύω, occido. f. εύσω, & in 1. pl. φονεύσομεν. perf. πεφόνευκα. a. 1. ἐφόνευσα. Th. φένω, idem.
Φονίων, gen. sing. Att. a φονεὺς, homicida.
Φόνος, ου, ὁ, cædes, homicidium, strages, occisio. φόνος etiam dicitur spina, quæ & ἀτρακτυλὶς, Theophr. l. 6. c. 4. a
præt. med. πέφονα, verbi φένω, occido.
Φόξινος, η, ον, nomen piscis.
Φοξὸς, ὴ, ὸν, cujus caput est acutum, & velut turbinatum. quasi a φόος, lumen, & ὀξὺς, acutus.
Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, actio ab φερόμενος, onus, a φέρω, porto. Item casus temerarius, impetus, cursus. φορὰ πραγμάτων, cursus rerum, Demosth. jactus, φορὰ ἔϊσκα, jactus disci. Arist. tributum, collatio, Thucyd. proventus, uberras, copia. Item vecturæ merces, Aristoph. apud Poll. l. 7. & 9.
Φορβὰς, ὰ, equa, quia foris φέβεται, pascitur, gregalis, non domestica. Est autem φορβὰς, ὁ, ἡ, alumnus, φορβὼ, educandus, ut φορβὰς γῆ, alma terra, quæ alit: & passive φορβὰς, qui alitur in grege cum aliis, cui opponitur τροφὶς, qui domi τρέφεται. φορβὰς γυνὴ, quæ se φέρβει, prostitutione corporis.
Φορβειὰ, ἡ, esca. Usurpatur etiam pro capistro. Metaphorice corium significat, quo veluti capistro tibicines ora sua muniebant, quasive capistrabant, ne nimio flatu labia scinderentur, neve expirari aeris moderatione inflatus senior esset, sonusque gratior auribus accideret. Aristoph. in Vespis.
Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, esca, alimentum. a φέρβω, alo. q. φέρω βίον, vitam fero.
Φορείτω, 3. sing. imperat. præs. act. verbi φορέω, fero, porto. Th. φέρω, idem.
Φορέοισι, Dor. pro φορέουσι, gestant, 3. plur. præs. ind. a φορέω, pro φέρω, fero. Sic & φορέοντα, pro φέροντα.
Φορέοντα, accus. sing. part. præs. verbi φορέω, fero, porto.
Φορεύμενος, Dor. pro φορούμενος, præs. part. pass. verbi φορέω, gesto.
Φορεῦντος, ferentis, Dor. pro φέροντος, gen. singul. præs. part. activ. a φορεῦσι, pro φέρω, fero.
Φορέω, ῶ, fero, gesto. f. ήσω. perf. πεφόρηκα. a. 1. ἐφόρησα.
Φορῆμαι, tuliſſe, a. 1. inf. act. verbi φοράω, fero. f. ήσω. a. 1. ἐφόρησα.
Φορμὸς, οῦ, ὁ, portus: quia naves in eum φέρονται, feruntur. Est & φόρκυς, υος, ὁ, & φόρκυος, nomen monstri marini. dat. φόρκυϊ, pro φόρκυι, in accus. φόρκυα.
Φορμὸς, pro φορμὸς, dat. singul. a φορμὸς, γγος, ἡ, cithara.
Φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara, testudo, quæ ἐπ' ὤμοις φέρεται, hinc φορμίζω, citharam pulso.
Φορμιστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro φορμιστὴς, ῆ, ὁ, citharœdus. Th. φόρμιγξ, ὁ, cithara.
Φορμὸς, ῆ, ὁ, sporta, corbis, calathus quo aliquid φέρεται, fertur.
Φορεῦσαι, ferentes, Dor. pro φορῆσαι, nom. pl. part. act. f.g. contract. a φορέω, porto.
Φόρτα, ῆ, τὸ, forum. παρὰ τὸ φέρειν, quod eo omnia ferantur venalia. φόρτα Ἀππίου, nomen oppidi in Latio, Forum Appii.
Φόρος, ου, ὁ, tributum, quod φέρεται, infertur. φορὸς, ὸν, ὁ, ferax, ferens.
Φορῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi φορέω, gesto, habeo.
Φορτηγὸς, ὸν, ὁ, bajulus, φορτηγὰ πλοῖα naves onerariæ, Aristoph. Interpr.
Φορτὰ, pro φορτὰ, onera, nom. pl. a φόρτος, ου, τὸ, idem ac φορτὸς, ὸν, ὁ, onus.
Φορτίζεσθαι, imponito, præs. inf. pass. pro imperat. verbi φορτίζω, onero, cum acc. fut. ίσω. p. πεφόρτικα.
Φορτικὸς, ὁ, onerarius. item metaph. molestus. ejusdem thematis.
Φόρτος, ου, ὁ, onus: res molesta, & odiosa. q. φέρτος, a φέρω, fero. hinc φορτὸς, ὸν, τὸ, idem. φορτικὸς, ὴ, ὸν, onerarius. φορτίζω, onero.
Φορτυνάτος, ου, ὁ, nomen viri. Latin. Fortunatus.
Φόρυς, υος, ὁ, podex. a φορέω, inquino.
Φορυτὸς, ὸν, ὁ, quisquiliæ. Th. φορέω, inquino.
Φορύω, φορσῶ, & ὀρτὼ, pinso, misceo, fœdo. Hinc φορυτὸς, ὸν, ὁ, quisquiliæ.
Φόως, idem ac φῶς, lumen. Metaphorice pro salute, auxilio, & victoria.

Φ Ρ

Φραγέλλιον, ου, φραγέλλιον, & φραγελλίδιον, τὸ, flagellum. Ex Lat. & est diminut. a flagrum, quod est scutica, qua servi cædebantur: sic dicta, quod pars corporis ea percussa quasi flagret, hoc est ardeat.
Φραγελλόω, ῶ, flagello. fut. ώσω. perf. πεφραγέλλωκα.
Φραγῇ, obstruatur, 3. singul. aor. 2. sub. passiv. φραγήσομαι, ῆ, ήσω. f. 2. ind. pass. verbi φράσσω, sepio, occludo.
Φραγμὸς, ὸν, ὁ, septum. a φράσσω, sepio.
Φραδάζω, indico, declaro. a φράδης, cognitio. Th. φράζω, memoro, dico. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.
Φράδεν, dixit, Jon. pro ἔφρασεν, 3. sing. a. 2. ind. activi verbi φράζω, dico. p. m. πέφραδα.
Φράδης, ες, ὁ, cognitio, prudentia, consilium. hinc φραδὴς, ῆος, ὁ, ἡ, consultus, prudens. Suid.
Φραδμοσύνῃσιν, dativ. pl. Jon. pro φραδμοσύναις, a φραδμοσύνη, ης, ἡ, consilium. Th. φράζω, dico.
Φραδμων, seu φράδμων, ονος, ὁ, solers, consultus, peritus, doctus.
Φράζεαι, Jon. pro φράζῃ, delibetas, 2. sing. præs. pass. verbi φράζω, dico.
Φράζεο, Jon. pro φράζῃ, præs. imperat. pass. verbi ejusdem.
Φραζέσθαι, præs. inf. passiv. φραζέσθω, 3. sing. imperat. pass. verbi φράζω, dico.
Φραζέσκε, Jon. pro ἔφραζε, 3. sing. imperf. act. verbi φράζω, dico.
Φραζέτο, Jon. pro ἐφράζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusdem.
Φραζὸν, Dor. pro φράζου, cogitato, præs. imperat. pass. ejusdem verbi.
Φράζω, dico, expono, memoro, edisſero. jubeo, judico. deplomo, Aristoph. φράζω σῑ, ῶ, indico silentium, Aristoph. postulo, Sophocl. considero, dilpicio, Sophocl. f. άσω. perf. πέφραγμαι. aor. 1. ἔφρασα. a. 1. imperat. activ. φράσον, άτω, edisſere. a. 2. ἔφραδον. præs. med. φράζομαι, video, perspicio, intelligo. perf. pass. πέφρασμαι, σται. perf. med. πέφραδα. Hinc φράσις, εως, ἡ, eloquutio, genus loquendi. μεταφράζω, in aliam linguam transfero, interpretor. μετάφρασις, εως, ἡ, interpretatio. μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, interpres. παραφράζω, juxta loquor; item latius explico. περιφράζω, circumloquor. περίφρασις, εως, ἡ, circumlocutio. ἀφράδων, ονος, ὁ, ἡ, inconsultus, inconsideratus. ἄφραδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, idem. ὁμοφράδων, ονος, ὁ, ἡ, unanimis, concors.
Φραξάμενος, ου, ὁ, munitus, aor. 1. part. med. verbi φράσσω, munio. f. ξω.

Φράσσαιτο, dicantur, Jon. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. med. verbi φράζω, dico. f. φράσω. a. 1. med. ἐφρασάμην.
Φράσασαι, acc. sing. a. 1. part. act. f. & a φράζω, dico.
Φράσδιον, dicere, Dor. pro φράζειν, præs. inf. a φράζω, dico.
Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, mentibus, dat. plur. a φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.
Φράσις, εως, ἡ, eloquutio, genus loquendi. ab eodem themate.
Φρασόμεσθα, Poet. pro φρασόμεθα, consultabimus. 1. plur. fut. 1. med. verbi φράζομαι, seu φράζω, dico.
Φράσσαι, άτω, edissere, a. 1. imperat. act. verbi ejusdem.
Φρασσόμεθα, geminato σσ, pro φρασόμεθα, 1. pl. f. 1. med. a φράζω, dico.
Φράσσω, sive ττω, sepio, munio; item obturo, occludo: stipo, condenso. f. φράξω. præt. πέφραχα. aor. 1. ἔφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν. a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε. perf. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται. Hinc φράγμα, ατος, τὸ, septimentum, septum, sepes. φραγμὸς, ὸν, ὁ, idem. φρακτὸς, ὴ, ὸν, septus, munitus. κατάφρακτος, armis circumquaque munito. unde ἱππὸς κατάφρακτος, equus cataphractus.
Φραστέον, τὸ, dicendum, adject. verbale a φράζω, dico.
Φραστώμεθ', cogitemus, 1. pl. a. 1. sub. med. verbi φράζω, dico.
Φράτορες, ων, οἱ, contribules. Th. φρατρία, curia.
Φράτρια, seu φρατρὰ, ας, ἡ, curia; contubernium, sodalitas, sodalitium, Hallicar. hist. l. 6. Hinc φράτριος, ου, ὁ, curialis, ad curiam pertinens. φράτωρ, ορος, ὁ, ejusdem curiæ consors. φράτωρ, ορος, ὁ, idem.
Φράσμα, ατος, τὸ, fastus. a φρονάτσμαι, fremo, insolesco.
Φραχθὶς, ὁ, septus, a. 1. part. pass. a φράσσω, sepio. fut. ξω. aor. 1. pass. ἐφράχθην.
Φρέαρ, Poetic. φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus. q. a. φρέω, emitto.
Φρέω, ferre, per syncop. pro φέρειν, præs. inf. verbi φέρω, fero.
Φρεσπαπάτησε, decipio. f. ήσω. perf. πεφρεσπάτηκα. q. φρένα ἀπατάω, mentem decipio.
Φρένας, accus. plural. a φρὴν, ἡ, mens. φρένες, οἱ, intelligentiæ. φρενοπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, mentium deceptor. Ex iisdem thematibus.
Φρενήρης, εος, ὁ, ἡ, mentis compos, prudens, cordatus. ex φρὴν, ἡ, mens, & ἄρω, apto.
Φρενοβλαβὴς, ὲς, ὁ, ἡ, mente captus, stultus, desipiens. ex φρὴν, mens, & βλάπτω, lædo.
Φρενῶν κραπὶς, pro ipsa prudentia Poetice sumitur.
Φρὶς, ἐν, aor. 2. imperat. activ. a φρίσσω. Nisi φρὶς, pro φρὶξ, quod per syncop. pro φρίκης, præs. imperat. verbi φρίσσω, fero.
Φρεσὶ, & φρεσὶν, dativ. plural. a φρὴν, ἡ, mens.
Φρέω, emitto. fut. φρέσω. q. a φέρω, fero.
Φρήγμα, Jon. pro φράγμα, ατος, τὸ, septum. Th. φράσσω, sepio, munio.
Φρὴν, φρενὸς, ἡ, mens, sapientia. φρένες, præcordia. q. a φρέω, ut sit quasi φρὴν, quo animus corpus agit, & fert quo velit. Hinc φρονέω, q. φρενέω, sapio, item delibero, cogito. fut. ήσω. φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio. φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, intelligentia. φρόνιμος, ος, ὁ, ἡ, prudens. ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens. ἀφροσύνη, lætitia afficio. ἀφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vana cogitans. μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, magnanimus: σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens; item moratus, temperans. σωφροσύνη, ης, ἡ, prudentia, item temperantia. σωφρονῶ, sanæ mentis sum, prudens sum: item temperanter, & modeste me gero. σωφρονίζω, ad sanam mentem reduco: item castigo, emendo. σωφρονισμὸς, ὸ, ὁ, castigatio, emendatio. ταπεινόφρων, ονος,

ἐ, ὃς, qui est animo humili, & abjecto. ταπεινοφροσύνη, ης, animi humilitas.

Φρατρη, Jon. pro φρατρία, ας, ἡ, curia, sodalitas, tribus.

Φράτωρ, Jon. pro φράτηρ, contribulis. vide etiam in φρατρία.

Φρικώδεα, accus. plural. fœm. gen. a φρικώδης, idem ac φοβερὸς, horribilis. Theocr. φρίξ, ικὸς, ὁ, fremitus maris.

φρίος, ους, ὁ, horror frigoris, febrilis horror, algor. φρίκη πρὸς τὸ θεῖον, horror, & religio in Deum, Xenoph.

φριμάσσω, Jon. pro φρεμάσσω, præs. imperat. pass. a φρεμάσσομαι, fremo.

φριμάσσομαι, flatum naribus emitto, fremo. q. a βρίμω, fremo.

φριμίσσεται, Dor. pro φρεμάσσεται. vide φρεμάσσομαι, fremo.

φρίξ, ικὸς, ἡ, maris, vel fluctuum fremitus. quasi a φρίσσω, horreo. hinc φρίκη, ης, ἡ, idem. Tum horror frigoris, & febrilis. hinc φρίσσω, vel ττω, horreo. φρικτὸς, ὴ, ὸν, horrendus, horribilis.

φρίξᾶς, ᾶ, ὁ, quis iste fuerit, vide Pindarum Pythior. Ode 4. ep. 3. & Græca Scholia.

Φρίσσω, Jonic. pro ἔφρισσον, imperf. activ. verbi φρίσσω, horresco: cum horrore reformido.

φρίσσιν, pro φρίσσουσι, 3. plur. præs. ind. verbi φρίσσω, horreo.

Φρίσσω, vel ίττω, horresco, contremisco: item cum horrore reformido, cum accus. q. θρίσσω, metaphora a capillis ducta, quos metus erigit, & horrere facit. futur. φρίξω. perf. πέφρικα. aor. 1. ἔφριξα. perf. pass. πέφριγμαι, ξαι, γται. unde φρικτὸς, ὴ, ὸν, tremendus, a, um. Th. φρίξ, ικὸς, ὁ, fremitus maris.

φροιμιάσασθαι, a. 1. inf. Att. pro προοιμιάσασθαι, verbi φροιμιάζω, seu ἄμαι, exordio utor. quod a φροίμιον, Attic. pro προοίμιον, exordium. Th. οἶμη, ης, ἡ, via, semita.

φρόνει, 2. sing. imperat. activ. φρονέω, præs. inf. φρονέη, 3. sing. sub. præs. act. verbi φρονέω, sapio.

φρονεόντων, gen. plur. part. præs. act. verbi φρονέω, sapio.

φρονέω, q. φρενέω, intelligo, cogito, sapio, statuo, desidero: curo: glorior, exulto, Ionic. recte sentio, recte judico, recte consulo, Plut. δύφρονῶ τὰ σά, faveo tibi, & tuis rationibus, Sophocl. φρονῶ cum infinitivo, volo. φρονεῖν θυμῷ μαχέσασθαι, animum intendit ad pugnam, Hesiod. f. ὄσσω. perf. πεφρόνηκα. Them. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus. item, desiderium, voluntas. quod a φρονέω. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

φρονησις, εως, ἡ, prudentia, sensus.

φρονιμᾶς, ὴς, ὁ, ἡ, prudens, providus, cordatus, comparat. φρονιμώτερᾶς, prudentior. hinc φρονίμως, adverb. prudenter. Aliquando φρονιμᾶς, arrogans, animo elatus.

φρονοῦντες, nom. plur. part. præs. act. verbi φρονέω, sapio, intelligo.

φρονώδεος, genit. sing. a φρονὶς, cura, cogitatio, solicitudo.

φροντίζετε, curatis, 2. plur. præs. ind. vel imperat. act. verbi φροντίζω, curo, studeo.

Φροντίζω, curo, studeo, operam do, meditor, rationem habeo. fut. ίσω. perf. πεφρόντικα. a. 1. ἐφρόντισα. φροντίζειν περὶ τὸ πρᾶγμα, in re, & negotio occupari, Alexand. Aphrod. Thema φροντὶς, ίδος, ἡ, cura.

Φροντὶς, ίδος, ἡ, cura, cogitatio, commentatio, solicitudo. Hinc φροντίζω, cogito, curam gero. φροντιστὴς, οῦ, ὁ, commentator, discipulus, Aristoph. φροντιστήριον, ου, τὸ, schola: locus, in quo cogitationes nostras explicamus.

Φρὸς, ὸς, ὁ, vanus, obscurus, irritus, non apparens. φρὸς ὧν ἃ φαίνεται, absens non apparet, φρὸς τὰ χρήματα, facultates ad irritum redactæ. Aristoph. in Neb.

φρουρεῖ, custodi, præs. imperat. activ. a φρουρέω, custodio.

φρουρέω, ῶ, præsidio teneo, custodio, cum accus. imperf. ἐφρούρουν, ων, ους, ουν, ει. fut. φρουρήσω. perf. πεφρούρηκα. præs. pass. φρουρέομαι, ῶμαι, præsidio teneor, custodio. οἱ φρουρούμενοι, qui præsidio custodiuntur. Aristid. qui præsidio tuentur, Demosth.

Φρουρῶμεν, excubias agamus, Doric. pro φρουρῶμεν, 1. plural. præs. sub. activ. a φρουρέω, custodio.

Φρυάσσω, vel ττω, fremo: proprie de equo feroci, & hinniente. fut. ξω. p. πεφρύαχα. a. 1. ἔφρυαξα, usitatius est φρυάττομαι, fremo.

Φρυάττομαι, fremo: insolesco, ferocio. q. a φρὴν. hinc φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus. φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, idem. φρυάσσομαι, idem cum φρυάττομαι.

Φρύγανον, ου, τὸ, cremium, virgultum aridum, a φρύγω, sicco.

Φρυγία, ας, ἡ, & Jon. ης, Phrygia, regio in minori Asia. Gr. torrida.

Φρυγίον, ου, τὸ, frictorium. id est, instrumentum frigendi. Sed φρύγιον, cantilena incitans ad arma, a Phrygibus sic dicta. Item cremium, lignum aridum, Hesych.

Φρύγιος, ου, ὁ, aridus, siccus. Item flos quidam æstivus, Theophr. l. 6. hist. Plant. Est & φρύγιος, Phrygius, nomen gentile.

Φρύγω, φρύσσω, vel ύττω, torreo, torrefacio, frigo. hinc φρυγμὸς, οῦ, ὁ, torrefactio, frixio, φρυκτὸς, ὸν, ὁ, tostus, torrefactus.

Φρυκτὸς, ὸν, ὁ, torridus. Substantive varia notat, ut faba fricta: calculus judiciarius: fax, qua hostium adventus significatur: fors μεστὴ, &c. φρυκτοὶ, οἱ, judiciarii calculi, judicium, suffragia, Poll. l. 8. Hinc διαφρυκτᾶν, ferre suffragia, sorriri.

φρυκτωρὸς, ὁ, qui φρυκτὰς ὁρᾷ, observator ignium prænuntiorum. φρυκτώριον, specula.

Φρυνὸς, οῦ, ὁ, rubeta, rana venenosa. q. a φαρύω, fœdo: quia fœdum est animal.

Φρυξὶ, Phrygiæ incola. Proverb. Sero sapiunt Phryges.

Φρυξεῖ, torrebit, Dor. pro φρύξει, 3. fut. 1. a φρύγω, torreo.

Φρύσσω, vel ύττω, idem ac φρύγω, torreo.

Φρῶ, per syncopen pro φέρω, fero.

Φ Τ.

Φῦ, caluit, Jon. pro ἔφυ, 3. singul. a. 2. verbi φῦμι, inusit. aor. 2. ἔφων. a. 2. inf. φῶναι. a. 2. part. φὺς. Them. φύω, gigno.

Φυά, ᾶς, ἡ, Poet. pro φύσις, εως, ἡ, natura, naturæ solertia. Thema φύω, nascor.

Φυγαδεῖμεν, in exilium pellor. a φεύγω, fugio.

Φυγὲν, a. 2. inf. act. verbi φεύγω, fugio.

Φύγελλος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. hominum oculos fugiens.

Φύγεν, pro ἔφυγεν, Jon. 3. sing. a. 2. ind. verbi φεύγω, fugio.

Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, cautio: exilium, Aristoph. Sed φύγη est 3. sing. a. 2. sub. act. ut & φύγησιν, pro φύγῃ, per paragogen τ σι. & in plur. φύγωσι, verbi φεύγω, fugio.

Φυγοδικῶ, tergiversor. q. φεύγω δίκὰν, fugo judicium.

Φύγοις, οι, 2. & 3. singular. a. 2. optat. act. & in 1. plur. φύγοιμεν, a φεύγω, fugio.

Φυγόξενος, ου, ὁ, ὁ φεύγων τὰς ξένας, hospites fugiens. Vel pro ἄξενος, qui fugat hospites, inhospitalis, inhumanus erga hospites. Ex φεύγω, fugio, & ξένος, hospes.

Φυὲν, a. 2. part. n. g. a φυὴς, ἔσσα, ἐν, verbi φύω, nascor.

Φύεται, 3. sing. præs. pass. φύεσθαι, præs. inf. verbi φύομαι, seu φύω, fum, gigno.

Φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, Jon. pro φυγὴ, fuga. Th. φεύγω, fugio.

Φυζακτὴς, οῦ, ὁ, fugax. a φύζα, fuga.

Φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles. acc. φυὶν. Th. φύω, nascor.

Φυῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. a φύω, nascor. f. φύσω, a. 2. ἔφυσον.

Φύκεσι, Dor. pro φύσαι.

Φυκιόεις, εντος, ὁ, algosus. Th. φῦκος, εος, τὸ, fucus, alga.

Φυκὶς, ίχθὺς, saxatilis.

Φῦκος, εος, τὸ, fucus, alga, herba marina, unde lana inficitur, & vultus tingitur: ravicula, qua se fucant mulieres: Poll. l. 5. hinc φυκιόεις, algosus. q. a φύω, quia in eo facile nascitur.

Φυκτὸς, ὴ, ὸν, evitabilis. a φεύγω, fugio.

Φυλ', pro φυλα, nom. plur. φύλον, α, τὰ. idem ac φυλὴ, tribus.

Φυλαδὸν, adverb. per tribus, tributim.

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, Dor. pro φυλακὴ, ἡ, custodia. Th. φυλάσσω, custodio.

Φύλακες, nom. plur. a φύλαξ, ακος, ὁ, custos, & in dariv. pl. Jon. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, custodio.

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, carcer, tutela, custodia, statio, præsidium. in dat. pl. Jon. φυλακῆσι. Sed φυλακὴ, proprium loci. a φυλάσσω, custodio.

Φυλακίζω, in carcerem conjicio, pertraho. f. ίσω. perf. πεφυλάκικα, hinc φυλακίσιος, carcerarius. Th. idem.

Φύλακος, ου, ὁ, Jon. pro φύλαξ, custos.

Φυλακτέον, τὸ, custodiendum. verbale a φυλάσσω, custodio.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, excubitor. in plur. φυλακτῆρες. a φυλάσσω, custodio.

Φυλακτήριον, ου, τὸ, præsidium, tutela, munimentum, arx, locus custodiæ. Item arma saluris. Antidotum etiam contra venena, amuletum.

Φυλακτήρια, ων, τὰ, Phylacteria, conservatoria, quibus memoria legis conservabatur. a φυλακτὴρ, custos.

Φυλακτικὸς, ὴ, ὸν, habens vim τ φυλάσσειν, custodiendi.

Φύλαξ, ακος, ὁ, custos, servator. Th. φυλάσσω, custodio.

Φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi ejusdem.

Φύλαξαι, a. 1. imperat. med.

Φυλάξατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi ejusdem.

Φυλάσσαι, Jon. pro φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, custodio. f. ξω.

Φυλασσίμεναι, Att. & Dor. pro φυλάσσειν, præs. inf. verbi ejusdem.

Φυλάσσουσι, custodiunt, Æol. pro φυλάσσουσι, 3. pl. præs. ind. verbi φυλάσσω, custodio.

Φυλάσσω, vel άττω, custodio, tueor: excubo, observo: caveo, vito. q. a φυλὴ, quod φύλακες, custodes haberent οἱ φυλαὶ, tribus. vel sit quasi πυλάσσω. non enim est urbs in turo, nisi portæ occludantur. fut. φυλάξω. p. πεφύλαχα. a. 1. ἐφύλαξα. præs. pass. φυλάσσομαι, caveo, custodio. a. 1. med. ἐφυλαξάμην, ω, ασο, observavi. perf. pass. πεφύλαγμαι, ξαι, κται. Hinc φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, vigil. φυλακτικὴ, ἡς, ἡ, custodia, excubiæ. φυλακτήριον, ου, τὸ, statio excubitorum, seu vigilum: item præsidium, munimentum, arx. φύλαξ, ακος, ὁ, custos; item excubitor, vigil. φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia; item excubiæ. νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legum custos, vel præses.

Φυλαττόμενος, ὁ, præs. part. pass. a φυλάττω, seu άσσω, custodio.

Φυλίδης, Phylides. nomen proprium.

Φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus, Athenis decima ubis pars, classis: cognatio, familia, cohors. Thucyd. κατὰ φυλὰς, tributim, Xenoph. γλῶσσαι φυλαὶ, adjective sumitur a Nazianzeno, tribules linguæ, seu cognatæ. Nisi forte legendum sit φίλαι. φῦλον, ου, τὸ, natio, genus: φυλέτης, ου, ὁ, tribulis, qui est ex eadem tribu. ἀλλόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui est ex alia tribu. ὁμόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem est tribus. σύμφυλος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Φύλλα, τὰ, folia. hinc φύλλ' ἀοιδῶν, folia Poetarum. a φύλλον, ου, folium.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, foliorum acervus. Th. φύλλον, ου, folium.

Φύλλινος, η, ον, foliaceus, ex foliis factus. ex eodem them.

Φύλλον, ου, τὸ, folium: frons, dis. apud Theo-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Theophr. lib. 9. hist. c. 19. φύλλον est nomen herbæ.

Φυλλοστρώτ, ῶτος, ὁ, foliis constratus. ex φύλλον, τὸ, folium, & στρῶμα, τὸ, stratum. quod a στρώννυμι, sterno. Them. στορέω; idem.

Φυλλόφορ, ος, ὁ, folia ferens. Ex φύλλον, ου, τὸ, folium, & φέρω, fero.

Φύλον, ου, τὸ, idem ac φυλή, ἡ, tribus.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, contentio, seditio, certamen: clamor bellicus. a φύλον, seu φυλή, ἡ, natio, gens, & ὄψ, ὀπός, ἡ, vox. q. clamor nationum. vel quasi ἡ τῶν φύλων ὄπις, id est, ultio. quod bellis puniat Deus homines.

Φῦμα, ατος, τὸ, vomica, tuber, tuberculum, tumor præter naturam φύομενος, nascens.

Φυναι, nasci; a. 2. inf. act. verbi φύομι, vel φύω, nascor. fut. φύσω. a. 2. ἔφυν.

Φυοντο, nascebantur, Jon. pro ἔφυντο, 3. plur. imperf. pass. verbi φύομι. Them. φύω, nascor.

Φυξήλις, ὁ, ἡ, profugus, exul: fugax, timidus. a φύξις, fugio, & ἅλις, satis, adv.

Φυομένῳ, nascenti, dat. sing. part. præs. pass. verbi φύω, nascor.

Φύοντ, Dor. pro φύονται, nascuntur, 3. pl. verbi φύω, nascor.

Φύραμα, ατος, τὸ, massa luti, farina aqua subacta. quod a φυράω, misceo: subigo. f. ήσω. perf. πεφύρκα. perf. pass. πεφύραμαι. Th. φύρω, misceo.

Φύρασον, a. 1. imperat. act. verbi φυράω, misceo: subigo.

Φύρειν, præs. inf. act. a φύρω, misceo.

Φύρω, misceo, inquino, perfundo, rigo, pinso: fœdo, perturbo, -Hesiod. fut. φύρσω, & Æol. φύρσω. p. πέφυρκα. perf. pass. πέφυρμαι. χαῖαν ὕδατι φύρειν, terram aqua subigere. δακρύοισι πεφυρμένος, lacrymis perfusus, in Epigr. πεφυρμένα ἄλφιτα τῷ οἴνῳ, & ἐλαίῳ, vino, oleoque panis maceratus, Thucyd.

Φυς, φύντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi φύομι, vel φύω, nascor. a. 2. ἔφυν.

Φύσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis. Thema φυσάω, sufflo, inflo.

Φυσαλίδ, ίσσα, ον, Dor. pro φυσηθείς, inflatus, a. 1. part. pass. a φυσάω, inflo.

Φύσαν, a. 1. inf. act. verbi φύω, gigno. f. ύσω. a. 2. ἔφυν.

Φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua nascens. Item φύσαλις, vesicaria, quæ & ἁλικακάβη, frutex est, Dioic. l. 4. c. 72.

Φυσας, αντος, ὁ, & in fœm. gen. φύσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φύω, nascor. alii per syncopen pro φυσήσας, dici volunt, a φυσάω, inflo.

Φυσάω, & φυσσάω, sufflo, inflo, spiritum immitto, flatu distendo, tumefacio. τὰς γνάθους φυσῶν, buccas inflans, Demosth. Item efflo. φυσῶντ ἄνω πρὸς ἥλιον αἵματα, per nares efflantem cruorem. Sophocl. Item tumeo, inflor. Interdum effero, Xenophon. l. 1. Hinc φύσημα, ατος, τὸ, flatus, inflatio. φυσητὴς, ῆτ, ὁ, flabellum; item follis. φύσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis. φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua nascens; item tibia, seu fistula. φύσαλος, ὁ, ἡ, buto. φύσιγξ, γγος, ἡ, vesicula, seu pustula in manibus, aut pedibus. φυσιάω, anhelo: item inflo.

Φύσει, producet, 3. sing. f. 1. a φύω, gigno. Potest etiam esse dat. sing. a φύσις, εως, ἡ, natura, a φύω, gigno.

Φυσίγναθ, ος, ὁ, nomen proprium ranæ. q. buccas inflans. Ex φυσάω, inflo, & γνάθος, ου, ἡ, maxilla.

Φύσιγξ, γγος, ἡ, vesicula, seu pustula in manibus, vel pedibus.

Φυσίζοος, ου, ad victum generans necessaria. Epitheton terræ, & Solis.

Φυσικὸς, ἡ, όν, naturalis, e: nativus, aptus: speculator, venatorque naturæ: qui flatum ciet, Basil. φυσικῶς, naturaliter.

Φυσιόω, ῶ, inflo. f. ώσω. perf. πεφυσίωκα.

Φύσις, εως, ἡ, natura, recta ratio: statura: φύσεως ἰσχύς, vis ingenii, Thucyd. φύσις metaph. ἡ ὕσια, substantia, Aristot. Accipitur etiam φύσις pro pudendis tum virorum, tum mulierum, quæ Plin. naturalia vocat, Cic. de Divinat. naturam.

Φυσίωσις, εως, ἡ, tumor, inflatio animi. a φυσιόω, ῶ, inflo. Thema φυσάω, idem.

Φύσκη, ης, ἡ, vesica, quia inflata: crassum intestinum, aut venter: intestinum, ex quo farina, & carnibus injectis lucanicæ fiunt, Aristophanes in Equit.

Φύσκου, Dor. pro φύσκης, gen. a φύσκη. quid illud sit Stephanus docet de Urbibus.

Φυσσάω, præs. inf. a φυσσάω, pro φυσάω, inflo.

Φυσσέων, Jon. pro φυσσάω inflo. hinc φυσσητὴρ, ῆρ, ὁ, instrumentum inflatorium.

Φυτάλιαι, ῶν, ἡ, locus arboribus consitus: hortus, vinea.

Φυτεία, ας, ἡ, plantatio, & idem ac φυτὸν, ὸν, τὸ, planta. Th. φύω, gigno.

Φύτευε, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. passiv. verbi φυτεύω, planto.

Φυτεύθητι, a. 1. imperat. pass. verbi φυτεύω, planto.

Φύτευμα, ατος, τὸ, Poet. pro φυτὸν, ὸν, τὸ, planta.

Φυτεύσαιτο, 3. sing. a. 1. med. Jon. φυτεύσαι, plantaret, 3. sing. a. 1. sub. act. a φυτεύω, planto.

Φυτεύω, planto. φυτεύειν τοὶ ἐώκασιν, Poet. pro morem alicui machinari. fut. εύσω. perf. πεφύτευκα. perfect. pass. πεφύτευμαι, σαι, ται. perf. part. pass. πεφυτευμένος, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐφυτεύθην, ης, η. aor. 1. imperat. pass. φυτεύθητι, ήτω, plantator tu. quod a φυτὸς, ὸν, τὸ, planta. Them. φύω, gigno.

Φυτὸν, ὸν, τὸ, planta, propago, virgultum, stirps. Item quivis vivens, Plato: homo apud Euripidem. φυτὸν pro φῦμα, tuberculum. φυτὸν etiam genus herbæ est, quæ pariter κωδύλοσσα dicitur. Dioscor. l. 4. c. 219. φυτὰ χαμαίζηλα, frutices Gazæ.

Φυτουργ, ὸς, ὁ, agricola, fossor. παρὰ τὸ φυτὸν, planta, & σκάπτω, fodio.

Φύω, gigno, produco, edo, pario, nascor. fut. φύσω. præt. πέφυκα. aor. 2. ἔφυν, ες, ε, & ἔφω, υτ, υ, tanquam a φύμι, unde a. 2. part. φὺς, φύντος, præt. pass. φύμαι, nascor. pert. pass. πέφυμαι, σαι, Cunde φύσις, εως, ἡ, natura) & in 3. sing. πέφυται, unde φυτὸν, ὸν, τὸ, planta. aor. 2. pass. ἐφύην, ης, η. aor. 2. part. pass. φυὴς, ῆσα, ἐν, Hinc φυτεύω, planto. φύτευσις, εως, ἡ, idem.

Φ Ω.

Φωγόω, vel φώω, torreo, uro. a φώγω, torreo.

Φώγω, idem ac φώζω, torreo.

Φώζω, uro in foco, torreo. a φως, lux. Th. φάω, luceo.

Φῴλ, vel φωΐς, avis inimica harpæ, ὀφθαλμοδήρης, Arist. hist. 9. quia κεντεῖ τὸν φῶτα, hoc est, ὀφθαλμοὺς.

Φάλαινα, ης, ἡ, balæna. hinc φάλη, ης, ἡ, vitulus marinus.

Φαληρεύ, οῦ, nomen gentis.

Φάληρ, εως, ὁ, nomen viri.

Φαναλίδης, gen. Jon. pro ης, a φαναλίδη, ης, Phocylides.

Φανλίδες ἄρκτοι, ursi in lustris degentes. Th. φωλεός, latibulum.

Φωλεός, οῦ, ὁ, & φωλεὸν, ὸς, τὸ, lustrum, latibulum, antrum. Item palæstra, schola, ludus, Poll. Hinc ἀπροφώλιος, ineruditus, Suid. φωλεύω seu έω, latibulum habeo. quasi a φὼς ἐλεῖν, quod ibi φὼς ἕλεν, id est, ἀπόλλυε, perit.

Φωλεύω, idem ac φωλέω, in specu lateo. Th. φωλεός, lustrum.

Φῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. verbi φημὶ, seu φάω, dico.

Φωνάεις, εσσα, ᾶεν, Doric. pro φωνήεις, vocalis, sonorus. a φωνὴ, ἡ, vox, sonus.

Φωνάεντα, per crasin pro φωνάεντα, Doric. pro φωνήεντα, accus. singul. a φωνάεις, vocalis, sonorus.

Φωνάσαι, Eor. pro φωνῆσαι, a. 1. inf. act. a φωνέω, voco.

Φωνάσαντε, Dor. pro φωνήσαντα, n. g. plur. part. præt. verbi ejusdem.

Φωνάσαντες, loquentes, Dor. pro φωνήσαντες, nom. plur. part. præt. act. verbi φωνέω, voco, nomino.

Φωνέω, voco, cano, sono, vocem edo, nomino, invito. τί φωνεις; quid ais? Sophocles. Item gemo, de palumbe usurpatum, Gaz. apud Arist. l. 9. Animal. imperf. ἐφώνεον, ουν. fut. ήσω, sonum edam. perf. πεφώνηκα.

Φωνὴ, ῆς, ἡ, vox, sonus: locutio, dictum, verbum, sententia. ἀλλάξαι τὴν φωνὴν, mutare vocem, D. Paulus ad Galat. cap. 4. Item fama, rumor, Act. 2. γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, orto hoc rumore. Usurpatur etiam φωνὴ pro lingua, sicuti cum dicimus, lingua Latina, lingua Græca.

Φωνήεις, εντ, ὁ, vocem formans, loquens, Xenophon.

Φώνημα, ατ, τὸ, vox, dictum, cantus. Sophocl. in Ajace, φώνημ' ἀκοὴ vocem audio.

Φωνήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. φωνήσασ, pro φωνήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνέω, voco.

Φώνησεν, dixit, Jon. pro ἐφώνησε, 3. singul. a. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Φωνητικὰ ὄργανα, vocalia organa, Nazianz. in Oratore.

Φωνομαχέω, ῶ, pugno de vocibus.

Φῶνς, μεγαλόφων, ὁ, Suid. cui valida est vox.

Φώρ, φωρὸς, ὁ, fur, vel φώρης, ου, ὁ, speculator, explorator. q. ab ἐρεύνω, vel φέρω: quia φώρ τὰ κλεπτόμενα φέρει. hinc φωρὰ, ᾶς, ἡ, furtum. φωράω, in furto deprehendo; item quæro, perscrutor. φώρησις, ος, ὁ, iple furandi actus. Item φώρ, & φῶρις. Hesychio genus apum, sive potius lucorum.

Φωρᾶν, præs. inf. a φωρᾶω, furor. Thema φώρ, fur.

Φωρεμὸς, ὸ, ὁ, scrinium, arcula, quæ contra φώρας, id est, fures. Sed puto est a χωρεμὸς, quod idem.

Φωρὲς εὐνὴ, furtivus congressus. a φώρ, fur.

Φωρῶν, gen. plur. a φώρ, fur.

Φῶς, φωτὸς, ἡ, ustio, a φώζω, torreo.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux, lucerna, focus, contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Sed φῶς, φωτὸς, ὁ, vir.

Φωσφ, ῆρος, ὁ, lumen, luminare: Hesychio fenestra. a φάω, idem ac φάω, luceo.

Φωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. Ex φῶς, τὸ, & φέρω, fero, & φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, fero, luceo.

Φώσων, ὁ, velum.

Φῶτα, virum, acc. sing. a φὼς, vir. nom. plur. φῶτες, viri.

Φῶτε, viros, nom. & accus. dual. a φὼς, vir.

Φωτίζω, illumino, illustro, in lucem profero, patefacio. futur. ίσω. perf. πεφώτικα.

Φωτὴρ, ῆρ, τὸ, oculus.

Φώτισμα, τὸ, splendor, fulgor, illustratio.

Φωτισμὸς, ὁ, splendor, fulgor, lumen. a φὼς, lux. Th. φάω, luceo.

Φωτοθεὶς, ὁ, tostus. aor. 1. part. pass. verbi φωτόω, seu φωτίω, torreo. a. 1. pass. ἐφωτόθην. Th. φάω, pro πυρόω, igne examino.

Χ Α.

Χ Est littera vigesima secunda. hac nota Athenienses adulterinos nummos notabant. unde χιαζω est, ut spurium rejicio. In numeris 600. denotat. Tum χ' ob seq. vocalem, pro κ' vel χ, ut χ', ἄ, Doric. pro κ' ἄ, sæpe pro κε, vel κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales.

Χαβὲς, ὁ, curvus, Helych. Sed χάβος, substantive frænum.

Χάδε, vel χάδεν, Jon. pro ἔχαδε, 3. singul. a. 2. ind. act. verbi χάζω, recedo, privo, capio. a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχαδα, pro κέχαδα.

Χαδέειν, Jon. pro χαδεῖν, a. 2. inf. activ. verbi ejusdem.

Χάεος, gen. sing. a χάος, εος, τὸ, chaos, rudis, indigestaque materia: tene-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

nebræ, hiatus. Th. χάω, hisco.

Χάζεο, & χάζου, Jon. & Dor. pro χάζῳ præt. imperat. pass. verbi χάζω, capio.

Χάζω, recedo, privo: capio: capax sum. fut. άσω. a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχαδα, pro κέχαδα. q. a χῶ, capio.

Χάω, hisco, dehisco, inhio. f. αὼ. aor. 2. ἔχανον. a. 1. ἔχηνα. aor. 1. inf. χάναι. perf. κέχαγκα. perf. pass. κέχασμαι. q. a χῶ, inusit. Hinc χάσμα, ατος, τὸ, hiatus. χάος, ους, τὸ, idem. χάσκω, idem cum χαίνω. ἀχανής, ἐος, ὁ, ἡ, non hians: item mutus, os non aperiens. ἀκλῶ, tacite, adv.

Χαῖον, ου, τὸ, pedum, baculum pastorale. Alii venabulum exponunt.

Χαιός, vel χάϊος, probus. vide χαός, bonus.

Χαῖρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. singul. & 2. plur. præs. imperat. activ. Est & χαῖρεν, Jon. pro ἔχαιρεν, 3. singul. imperf. act. a χαίρω, gaudeo.

Χαίρετον, dual. imperat. præs. act. verbi χαίρω, gaudeo.

Χαίριν, Dor. pro χαίρειν, præs. inf.

Χαίρῃς, 2. sing. præs. sub. act. χαιρήσω, f. 1. inf. verbi ejusdem.

Χαίρισσα, Dor. pro χαίρουσα, gaudens, præs. part. f. g. a χαίρω, gaudeo.

Χαίρω, εις, ει, lætor, gaudeo, delector. imperf. ἔχαιρον, ες, ε. præl. imperat. χαῖρε, salve, ave. futur. χαρῶ. perf. ἐχάρηκα. a. 2. ἔχαρον. perf. pass. κέχαρμαι. aor. 2. pass. ἐχάρην, ης, η, gavisus fui. a. 2. sub. pass. χαρῶ, ῆς, ῆ. a. 2. inf. pass. χαρῆναι. fut. 2. pass. χαρήσομαι, lætabor. præter. med. κέχαρα. Hinc χαρά, ᾶς, ἡ, gaudium. χαίρειν χαράν, gaudere gaudium. Ducamus a χαής, probus, & ἄρω, apto: lætamur bono apto.

Χαιτάεις, άεσσα, εν, Dor. pro χαιτήεις, comosus, qui comam habet. Thema χαίτη, coma.

Χαίτη, ης, ἡ, juba, coma, cæsaries. quasi a χέω, fundo, quia diffusa. Hinc χαιτήεις, εντος, ὁ, jubatus, & in fœm. gen. χαιτήσσα, ης, ἡ, jubata.

Χαλά, ᾶς, Dor. pro χηλή, ῆς, ἡ, forfex, ungula bisulca.

Χαλάζα, ης, ἡ, grando. quasi a χαλάω, χαλῶ, laxo, remitto. hinc χαλάζιος, ου, ὁ, grandineus.

Χαλαίοντες, οἱ, laxantes, nom. plural. præs. parr. verbi χαλαίω, idem ac χαλάω, laxo. f. άσω.

Χάλκυδρον, ου, τὸ, grabatum. Hesych.

Χαλάξεις, Dor. & Æol. pro χαλάσεις, aor. 2. part. verbi χαλάω, laxo.

Χαλάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi χαλάω, laxo.

Χαλῶσι, Dor. & Æol. pro χαλῶσι, laxantur, demittuntur, quod Att. pro χαλῶνται, 3. pl. præs. sub. a χαλάω, laxo.

Χαλάω, vel χαλάζω, laxo, remitto: cesso, concedo. fut. άσω. a. 1. ἐχάλασα, ας, ε. a. 1. imperat. χάλασον, άτω. perf. act. κεχάλακα. perf. pass. κεχάλασμαι, σαι. a. 1. ind. pass. ἐχαλάσθην, demissus fui. Hinc χαλασμός, οῦ, ὁ, laxatio.

Χαλβάνη, ης, ἡ, galbanum, succus ferulæ arboris.

Χαλδαῖος, ου, ὁ, Chaldæus, nomen gentile.

Χαλεπαίνω, difficilis fum, succenseo, indignor, injuria lacesso. præs. imperat. activ. χαλέπαινε.

Χαλεπῇ, dativ. singul. f. g. a χαλεπός, difficilis, gravis.

Χαλεπός, ή, όν, perniciosus, gravis, difficilis. gen. Jon. χαλεποῖο, dat. plural. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, lædo.

Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas. Th. χαλέπτω, lædo, damno afficio.

Χαλέπτω, damno afficio, everto, labefacto, minuo, extenuo, lædo. fut. ψω. præt. κεχάλεφα. præt. med. κεχάλεπτα. Hinc χαλεπός, ή, όν, difficilis; item noxius, gravis, molestus. χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas. χαλεπαίνω, difficilem me præbeo.

Χαλεπῶς, difficulter, adv. a χαλεπός, difficilis. Th. χαλέπτω, lædo.

Χαλεπώτερος, α, ον, difficilior, & in superlat. χαλεπώτατος, difficillimus. ab eodem themate.

Χάλικες, οἱ, lapides minuti. a χάλιξ, ικος, ὁ, lapillus.

Χαλίκρατος, ος, ὁ, merus, purus, quasi a χάλις, vinum merum, & κεράω, misceo, vinum infundo, tanquam vino ipso mixtus.

Χαλμαί, Baccha, q. soluta in furorem, a χαλάω, laxo. χαλιμαίζω, in libidinem ruere.

Χάλιμος, ου, ὁ, veneficus. an quia animas χαλᾷ & ἐκλύει, laxat, & exsolvit?

Χαλιναγωγέω, ῶ, fræno duco, refræno, moderor. cum accus. f. ήσω. perf. κεχαλιναγώγηκα. a. 1. ἐχαλιναγώγησα. a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, fræno moderari. Ex χαλινός, οῦ, ὁ, frænum, & ἀγωγός, ός, όν, dux viæ. Th. ἄγω, duco.

Χαλινός, οῦ, ὁ, frænum: anchora: q. a χαλᾶν, remittere. Frænum enim certis modis laxatur, sicut & adducitur. Hinc χαλινόω, fræno. ἀχάλινος, ος, ον, effrænis.

Χάλινε, fræna, præs. imperat. act. χάλινε, ω, verbi χαλινόω, fræno. Thema χαλινός, ὁ, frænum.

Χάλιξ, idem ac χάλις, Bacchus. Est etiam χάλιξ, ικος, ὁ, lapillus, filex, ex quo ignis excutitur: frustum capitis, Thucyd.

Χάλις, seu χάλιξ, ικος, ὁ, Bacchus: vinum merum. q. a χαλᾶ, quia laxat velut in lætitiam. χαλίς, ίδος, ἡ, merum.

Χαλίφρονα, accus. a χαλίφρων, ὁ, remissus, insipiens.

Χαλίφρων, ονος, ὁ, ἡ, insipiens, remissus, delitus. a χαλᾶσθαι φρένα, vel cui χάλις φρένα, vinum mentem turbavit.

Χαλκάρματος, ος, ὁ, Poet. & Jon. pro χαλκάρματος, qui æreo curru vehitur. Ex χαλκός, ὁ, ος, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Χαλκάσπις, ιδος, ὁ, qui æreum clypeum gestat. Ex χαλκός, ος, & ἀσπίς, clypeus.

Χάλκε, pro χάλκεα, nom. plur. n. g. a χάλκεος, ος, ον, æreus.

Χαλκείων, gen. plur. a χάλκεος, ος, ον, merri gratia pro χάλκεος, æreus.

Χαλκέλατος, ος, ὁ, ἡ, ex ære ductus factus. Ex χαλκός, ός, ος, & ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω.

Χαλκεντής, ῆος, ὁ, Poet. qui æreis armis utitur. Ex χαλκός, ός, ὁ, ος, & ἔντεα, τὰ, arma.

Χαλκεογόμφιος, ος, ὁ, æreis, vel ferreis clavis compactus. Ex χαλκός, ός, & γόμφος, ος, ὁ, clavus.

Χαλκεοκάρδιος, ος, ὁ, qui æneum pectus habet. Ex χαλκός, ός, ὁ, ος, & καρδία, ἡ, cor.

Χαλκεομίτρης, ου, ὁ, Poet. ὁ χαλκῆν μίτραν φέρων, qui æream mitram gestat.

Χάλκεος, ος, ον, ης, ον, εον, ῆν, æreus, a, um. Th. χαλκός, ός, ὁ, ος.

Χαλκεόφωνος, ος, ὁ, æream vocem & duram habens. Epitheton Cerberi apud Hesiodum. dat. sing. χαλκεοφώνῳ. Ex χαλκός, ός, & φωνή, ῆς, ἡ, vox.

Χαλκεύς, ῆος, ὁ, faber ærarius, excusor. Them. χαλκός, ός.

Χαλκεύω, ex ære fabrico, cudo, tracto artem ferrariam: metaphorice expolio, Aristot. Rhet. 3.

Χαλκέῳ, dat. sing. a χάλκεος, ος, ὁ, æneus.

Χαλκείως, adverb. ex ære. ab eodem th.

Χαλκηδών, όνος, ὁ, nomen gemmæ, Chalcedonius.

Χαλκήϊον, ου, τὸ, Jon. pro χαλκεῖον, vas ahenum. Item fabri ferrarii officina. Th. χαλκός, ός.

Χαλκήλατος, ος, ὁ, ex ære ductus. Ex χαλκός, ός, & ἐλαύνω, seu ἐλάω, duco, ductile opus facio.

Χαλκήρης, εος, ὁ, ἡ, æneus, ex ære factus, & aptatus. Ex χαλκός, ός, & ἄρω, apto.

Χαλκίδα, acc. sing. a χαλκίς, ίδος, ἡ, nomen urbis, Chalcis.

Χαλκίον, ου, τὸ, vas æreum, quo coquus utitur. Th. χαλκός, ός.

Χαλκοαράων, gen. plur. Dor. pro χαλκεαράων, a χαλκεάρης, ος, ὁ, qui æreis, aut ferreis armis est fublatus, ac interfectus. Vel active, qui ferro interficit hostes. Ex χαλκός, ός, & ἄρω, tollo, cædo.

Χαλκοβαρής, ής, ἐς, ære gravis: item firmus, solidus. Ex χαλκός, ός, & βάρος, ους, τὸ, pondus.

Χαλκοβατές, έος, ὁ, ἡ, & τὸ χαλκοβατές, ahenea basis, firma, solida. Ex χαλκός, ός, & βάσις, fundamentum. Thema βαίνω, eo.

Χαλκογένυος, υος, ὁ, ἡ, qui æreas, vel ferreas genas, vel maxillas habet. χαλκογένυος ἀγκύρα, anchora ærata, quasique maxillis æreis armata, apud Pindarum πυθίων δ. ex χαλκός, ός, & γένυς, υος, ἡ, mentum.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ, æris domitor, ex χαλκός, ός, & δαμάω, domo.

Χαλκείο, gen. Jon. a χαλκός, οῦ, ὁ, æs.

Χαλκοκορυστῇ, dat. sing. a χαλκοκορυστής, οῦ, ὁ, ærea galea munitus. Ex χαλκός, ός, & κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Χαλκόκροτος, ος, ὁ, qui strepitum edit ære pulsato. Ex χαλκός, ός, & κρότος, ὁ, ὁ, pulsus.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, chalcolibanum. Ex χαλκός, ός, & λίβανος, ου, ὁ, thus.

Χαλκοπάρῃος, ος, ὁ, Æol. & Dor. pro χαλκοπάρῃος, ος, ὁ, hoc Att. factum ex χαλκοπάρειος, qui æreas genas habet. Ex χαλκός, ός, & παρειά, ἡ, gena.

Χαλκοπέδος, ὁ, æreum pavimentum habens. Epith. Cœli. χαλκέῃ πέδον ἔχων.

Χαλκόποδες ταῦροι. Ex πούς, pes, & χαλκός.

Χαλκόπυλος, ος, ὁ, ἡ, æreas, vel ferreas portas habens. Th. πύλη, porta.

Χαλκός, οῦ, ὁ, æs, arma ærea, vel moneta. Item numismatis genus, Poll. l. 9. χαλκοῖ τέσσαρες, ærei nummi quatuor. Plut. gladius, arma, Odyss. ξ. Ibidem hastæ ferrum, securis. In Epigram. autem vomer. Hinc χάλκεος, έη, εον, οῦς, ὁ, æneus. χαλκεύς, έως, ὁ, faber ærarius. ὀρείχαλκον, ου, τὸ, æs montanum, orichalcum.

Χαλκοτόξος, ος, ὁ, ἡ, qui æreum arcum habet. a τόξον, ου, τὸ, arcus.

Χαλκοτόρος, ος, ὁ, qui æs perforat, & penetrat. Ex χαλκός, ός, & τορέω, perforo.

Χαλκότυπος, ὁ, ære impressus, ferro inflictus. a χαλκός, ός, & τύπτω, verbero. p. m. τέτυπα. χαλκοτύπος, faber ferrarius, aut melius ærarius. In Epigram. fusor.

Χαλκοῦσθαι, æreis armis armari, præs. inf. pass. a χαλκόω, æreum reddo, ære obduco. Th. χαλκός, ός.

Χαλκοχάρμης, ος, ὁ, qui æreis armis delectatur. Ex χαλκός, ός, & χαίρω, gaudeo.

Χαλκοχιτώνων, gen. plur. a χαλκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, lorica ænea armatus. a χαλκός, ός, & χιτών, ὁ, tunica.

Χαλκῷ, æri, dat. sing. a χαλκός, οῦ, ὁ, ός.

Χαμάδις, & χαμάζε, humi, adverb. a χαμαί, idem.

Χαμαί, humi, in terra, adverb. Hinc χαμάζε, humi.

Χαμαιάκτη, humilis ἀκτή, id est, sambucus, ebulus.

Χαμαίβατος, ὁ, humilis rubus: ebulus, vel ebulum Plinio. χαμαίβατον, τὸ, fraga.

Χαμαιγενής, ἐος, ὁ, ἡ χαμαὶ γῆς ἐν τῇ γῇ γενόμενος, terrigena, quique humi, & in terra est natus. χαμαιγενὴς ποταμός, terrestris fluvius, humi genitus, Hesiodus in Theogonia.

Χαμαιδάφνη, ης, ἡ, laureola herba.

Χαμαιδιδάσκαλος, ὁ, ludimagister, inferioris sc. ludi.

Χαμαιδικαστής, ὁ, pedaneus judex, qui plano pede judicat, nec curru in forum iens. Sic χαμαιδιδάσκαλοι, pedanei magistri, qui primas litteras docent, nec cathedram habent.

Χαμαίδρυς, υος, ἡ, chamedrys, herba; trixago Plinio.

Χαμαιδύνης, pro χαμαιδύτης, ὁ, qui humi cubat. ex χαμαί, humi, & δύνη, ῆς, ἡ, cubile.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Χαμαίζηλον, τὸ, viburnum, genista.
Χαμαιζηλ-ος, ὁ, ἡ, humilis, pumilio, q. τὸ χαμαὶ ζηλῶν, humilia cum æmulatione consectans. χαμαιζήλως, humi.
Χαμαιλάκη, ἡ, humilis populus alba. χαμαιλάκη Actio tussilago, λάκη enim populus alba.
Χαμαιλέων, ὁ, chamæleon, vertipello, quia vertit pellis suæ colorem, ob pavorem: nullum enim animal pavidius eo dicitur. Est etiam herba. Dioscor. l. 11. c. 135. Theoph. l. 3. hist. plant. c. 3.
Χαμαιλέων βοτάνη, carduus: sic dictus ob foliorum varietatem, a chamæleonte animali.
Χαμαίμηλον, camomilla. q. pumilum μῆλον, id est malum. ab odore mali Mariani dicta herba. Plin. lib. 22. 21.
Χαμαιπετοῖσιν, Dor. pro χαμαιπετᾶσιν, humi cadentem, acc. sing. præs. part. act. a χαμαιπετέω, quod ex χαμαὶ, humi, & πετέω, quod a πίπτω, cado. Hinc χαμαιπετὴς, ὲς, ὁ, ἡ, humi cadens, vel in terram decidens.
Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, chamæpitys, herba ita dicta, quia odore pinum refert. Dioscor. l. 3. c. 171.
Χαμαιρεφὴς, ὁ, in terram stratus. a ῥίπτω, projicio.
Χαμαιτύπη, ης, ἡ, scortum vile, quod se finit χαμαὶ τύπτεσθαι.
Χαμελαία, contracte pro χαμαιελαία, ἡ, q. humilis olea.
Χαμεύνα, ας, ἡ, Dor. pro χαμεύνη, ης, ἡ, per syncopen pro χαμαιεύνη, humi jacens cubile. χαμεύνια, τὰ, humilia grabata. χαμευνία, ας, ἡ, humi dormitio, cum quis in humo dura dormit. Item florea humi strata lecti vice. Poll. l. 6.
Χαμεύνις, ίδος, humilis lectus. ex χαμαὶ, humi, & εὐνὴ, cubile.
Χαμόθεν, adv. ex humo, e terra. Item suppliciter. Them. χαμαὶ, humi.
Χαμηλὸς, ἡ, ὸν, humilis, e, vilis. Poet. χαμηλαὶ, ungulæ. q. a χαμαὶ, humi.
Χαμήλεως, trahe machina, qua navis e mari in siccum trahitur. a χαμαὶ, & ἕλκω, traho.
Χάμ-ος, ὁ, frænum. puto a κημὸς, camus. aut a χαμ-ὸς, curvus.
Χανάαν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Chanaan. Hebr. depressus, humiliatus.
Χανδάνω, idem ac χάζω, capio, sum capax.
Χανῶ, a. 2. inf. activ. verbi χαίνω, hisco. f. χανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 2. part. χανών.
Χανοῦμαι, f. med. χανέομαι, fut. part. med. verbi ejusdem.
Χαύω, hiabo, fut. verbi χαίνω, hisco, dehisco.
Χάος, ους, τὸ, rictus, hiatus: confusio, incondita congeries, renebræ. hinc χάος, in chaos verto. Thema χαίνω, hisco.
Χάος, ου, ὁ, bonus, illustris, generosus, priscus. Dorienſ. a χάω, capio. quia bonum est acceptabile.
Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium. a p. m. κέχαρα, verbi χαίρω, gaudeo.
Χάραγμα, ατος, τὸ, sculptura, incisura, nota impressa, vel insculpta, character. quod a χαράσσω, vel ἄττω, insculpo, incido.
Χαράδρα, ας, ἡ, & Jon. ης, alveus, sulcus, fossa. Th. χαράσσω, excavo.
Χαράδρην, acc. sing. Jonic. a χαράδρα, alveus, sulcus, fossa.
Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, character, typus, forma, nota insculpta. Item stylus dicendi, vel genus: ritus, forma, nota, indicium. χαρακτῆρες γλώσσης, linguarum formæ, atque differentiæ.
Χάραξ, ακος, ὁ, vallum, seu agger, quo castra muniri solent. Item castra, Polyb. piscis Athenæo ἡ. a χαράσσω, sculpo.
Χαρασσόμεσθαι, Dor. & Æol. pro χαράσσεσθαι, præs. inf. act. verbi χαράσσω, sculpo.
Χαράσσουσα, ας, ἁ, Dor. pro χαράσσουσα, ης, ἡ, notans, vellicans, præs. part. f. g. a χαράσσω, sculpo.
Χαράσσω, seu ἄττω, sculpo, imprimo, incido, excavo. fut. ξω. perf. κεχάραχα.
Χαρείω, vide in Χαρεὶς, gavisus.
Χαρεὶς, έντος, ὁ, gavisus, a. 2. part. pass. verbi χαίρω, gaudeo. fut. χαρῶ.
Χαρῇ, Jon. pro ἐχάρη, lætatus est, 3. sing. a. 2. ind. passiv. χαρῆναι, a. 2. inf. pass. χαρήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi χαίρω, lætor, gaudeo.
Χαρίεις, εντος, ὁ, gratiosus, elegans, acc. pl. χαρίεντας. Thema χάρις, ιτος, ἡ, gratia.
Χαρίεν, τὸ, a χαρίεις, εντ-ος, ὁ, in acc. χαρίεντ, pro χαρίεντα. ejusdem them.
Χαριεντισμῷ, dativ. singul. a χαριεντισμὸς, ὁ, venustas sermonis.
Χαριέντως, adverb. gratiose, urbane.
Χαριέστατ-ος, ὁ, jucundissimus, superlat. a χαρίεις, εντος, gratiosus, elegans.
Χαρίζομαι, dono, gratificor, condono. f. χαρίσομαι, ῃ, εται. perf. pass. κεχάρισμαι, a. 1. part. pass. χαρισθεὶς, έντος, ὁ, donatus, gratis datus.
Χαριεσσις, gen. Æol. & Dor. pro χαριεντος, a Χαριεὶς, Chariclo, proprium nomen.
Χαρίξη, 2. sing. a. 1. sub. med. Dor. pro χαρίσῃ, a χαρίζομαι, gratificor.
Χάρις, ιτος, ἡ, gratia, gratiarum actio, gaudium, eleemosyna: venustas: benevolentia: præmium, donum, munus. χάριτ σοι καθήκουσαι, gratia tibi debetur, Thucyd. in acc. χάριν. q. a χαίρω, lætor, gaudeo. Sæpe χάριν ponitur pro ἕνεκα. Hinc χαρίεις, εντος, ὁ, & in f. g χαρίεσσα, elegans, gratiosus. χάρισμα, ατος, τὸ, donum gratuitum. χαρίτοω, gratia afficio. ἀχάριστος, ου, ὁ, ἡ, ingratus.
Χαρίσσασθαι, a. 1. inf. med. verbi χαρίζομαι, gratificor. f. ίσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.
Χαρισθῶσι, a. 1. inf. pass. a χαρίζομαι, dono.
Χάρισμα, ατος, τὸ, donum, gratia, munificentia. Item gratiarum actio.
Χάριτες, Dor. in genit. pl. χαρίτων. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.
Χαρτὸν, facio, ut aliquis sit acceptus, gratiosum facio. fut. ώσω. perf. κεχαρίτωκα. perf. pass. κεχαρίτωμαι. perf. part. κεχαριτωμένος, η, ον, gratiam consecutus. Thema χάρις, ιτος, ἡ, gratia.
Χάρμα, ατος, τὸ, & χάρμη, ης, ἡ, risus, gaudium, Phocyl. pugna, conflictus, Iliad.
Χαρμόσυνά τινα ποιεῖσθαι, res quasdam lætas facere. a χαίρω, gaudeo.
Χαρπόσιο, genit. Jon. a χαρπὸς, ὁ, lætus; vultu serenus, cæsius. Quod a χαίρω, gaudeo, & ὤψ, oculus. Them. ὄπτομαι, video.
Χαρῶσι, 3. plural. futur. 1. verbi χαίρω, gaudeo.
Χαρρὰν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Charran. Hebr. æstus.
Χάρτης, ου, ὁ, charta, quia litteris χαράσσεται, inscribitur: item chartarius. hinc χαρτίον, ου, τὸ, volumen. chartula.
Χαρτοπώλης, ου, ὁ, chartarius, qui chartas πωλεῖ, vendit. χαρτοφύλαξ, charrularius. φύλαξ, custos.
Χάρυβδις, εως, ἡ, charybdis, vortex maris: vorago.
Χάρων, οντος, ὁ, Charon, Orci portitor: mors. Aristoph. in Plut. Hinc χαρώνειος, ad Charontem pertinens.
Χάσκω, hisco, dehisco, idem ac χαίνω.
Χάσμα, ατ-ος, τὸ, hiatus, fissura, rictus, vorago, os, barathrum. Th. χαίνω, hisco. f. χανῶ. a. 1. ἔχανα. a. 2. ἔχασον. perf. κέχανα. perf. pass. κέχασμαι.
Χασμόμεν-ος, Jonic. & Doric. pro χασμώμενος, ὁ, inhians, præs. part. a χασμάομαι, vel χασμόομαι, inhio.
Χάσμη, ης, ἡ, oscitatio, actus hiantis oris. a χάσκω, seu χαίνω, hio.
Χασσάμενος, ὁ, retrocedens, aoriſt. 1. part. med. gem. σσ, Poetic. verbi χάζω, recedo.
Χασώμεθα, Poet. pro χασώμεθα, cedamus, 1. plural. aor. 2. sub. med. verbi χάζομαι, cedo.
Χατίοισι, indigentibus, dat. pl. part. præs. act. verbi χατέω, egeo.
Χατέω, Poet. egeo, indigeo, cupio, Hesych. careo: prohibeor. Hinc χατάω, & χαίνω, idem ac χατέω. χῆτος, εος, τὸ, indigentia.
Χαῦνω, idem ac χατέω, egeo.
Χαυλιόδης, & χαυλιόδων, οντος, ὁ, dentes exsertos habens. Ex χαλάω, laxo, emitto, & ὀδὼς, dens, gen. ὀδόντος.
Χαῦν-ος, ου, ὁ, mollis, inanis, solurus, laxus, fungosus, tumidus, sui opinione inflatus, superbus, Plat. epist. 7. Item stulte, & absurde liberalis, ostentator ineptus, Aristotel. 4. Ethic. a χάω, hio.
Χαυρὼν, placenta. Jer. 7. 17. & 44. 19.
Χάω, hio, apertus, vacuus sum; capio.

X E.

Χέαι, fudisse, a. 1. inf. act. verbi χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχεα. a. 2. imperat. χέον. a. 1. part. χέας.
Χεβρόδαψος, edulium quoddam Syrorum.
Χεδροπὰ, τὰ, legumina, quasi χειρόδροπα, quia χερὶ δρέπονται, manu colliguntur.
Χέει, fundit, 3. sing. præs. ind. a χέω, seu χεύω, fundo. fut. χέσω, χεύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχεύσα, ἔχευα, & ἔχεα. a. 1. passiv. ἐχύθην.
Χέζω, caco, ventris onus depono, Aristoph. in Equit. f. χέσω, q. a κέω. ait enim effundo excrementa.
Χειὰ, ᾶς, ἡ, lustrum, cubile ferarum, serpentum latibulum. a χέω, seu κέω, id est, χωρῶ, capio.
Χείλεσι, & Poet. χείλεσσι, dat. plural. a χεῖλ-ος, εος, τὸ, labrum, labium.
Χείλεϊ, Dor. pro χείλει, labri, genit. sing. a χεῖλ-ος, labrum.
Χεῖλος, εος, τὸ, labrum, labium. Per id q. χέομεν, fundimus potum, & spurcum. Et pro sermone, per metaphoram littus, ripa, seu ora maris apud Æschylum. χείλος τάφρου, crepido fossæ.
Χείμα, ατος, τὸ, hyems; tempestas, quasi a χέω, seu χεύω, quod multas fundat pluvias, & nives. Hinc χειμών, ῶνος, ὁ, idem. χειμάζω, hyemo, hyemem traduco, hyberno. χειμέριος, & χειμερινὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, hyemalis, hybernus.
Χειμάσσειν, tempestate vexare. Th. χεῖμα, hyems.
Χείμαρος, ὁ, clavus ligneus sub carina, quo foramen obstruitur; eo amoto naves in terram tractæ aquam in sentina collectam emittunt, Hesiod.
Χειμάρρους, ου, ὁ, & Χειμάρροος, ου, ὁ, torrens. ex χεῖμα, ατος, τὸ, hyems, & ῥόος, ου, ὁ, ὁ, ἡ, fluxus. Th. ῥέω, fluo fut. ῥύσω. perf. ἐῤῥύηκα. p. m. ἐῤῥόα. unde ῥόος, fluxus.
Χειμάῤῥῳ, dativ. sing. a χειμάῤῥους, torrens.
Χειμεθλον, ου, τὸ, pernio, morbus ex frigore, cum χεῖμα θλᾶ, frangit calces.
Χειμερίζω, hyemem traduco. Th. χεῖμα, hyems.
Χειμέριος, ία, ον, & χειμερινὸς, ὴ, ὸν, hyemalis, frigidus, turbidus, brumalis, hybernus: tempestuosus. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.
Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hyems, tempestas, procella maris, frigus, idem ac Th. χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.
Χεῖσιν, 3. plur. ind. præs. verbi χέω, pro χέω, fundo.
Χείρ, χειρὸς, ἡ, manus: scriptura: copiæ: axis, l. 3. Reg. c. 7. potestas. Eurip. in Medea. Χεὶρ apud Trallianum de porci axungia legitur, nisi sit legendum χοῖρ, a χοῖρος, porcus. quasi a χῶ, capio. est enim capiendi instrumentum & χεὶρ, pro χεῖρα, acc. sing. Hinc χείνα, ης, ἡ, pauperias, inopia. χέρνης, ητος, ὁ, ἡ, inops, pauper. χείμων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, deterior. αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, qui sua ipse manu aliquid facit; item qui sua manu cædem patravit. ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, parvus gladius, pugio, fica: item libellus, qui manu facile gestari potest. ἐπιχειρέω, manum admoveo, aggredior. ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, conatus. δυσχερὴς, ὲς, ὁ, ἡ, difficilis, arduus. δυσχεραίνω, molestè fero.
Χειραγωγίω, ῶ, manu duco: demulceo, lenio. Aristot. 8. Polit. de eo, qui instrumenta musica pulsat. futur. ήσω. perf. κεχειραγώγηκα. quod a χειραγωγὸς, ὸ, ὁ, ἡ, qui vel quæ manu ducit. Ex χεὶρ, χειρὸς, ἡ, manus, & ἀγωγὸς, ὸ, ὁ, dux

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὁ, dux viæ. Th. ἄγω, duco.
Χειραγωγέω, manibus tracto. Ex χείρ, manus, & ἄγω, necto.
Χερσὶ, & χείρεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro χερσὶ. a χείρ, ρὸς, ἡ, manus.
Χειρίδωτοι χιτῶνες, tunicæ manicatæ. Th. χείρ, manus.
Χειρόω, acc. fing. f. g. fuperl. grad. a κακὸς, malus. compar. χείρων, & χερείων, pejor. fuperlat. χείριστος, peffimus.
Χειροβαλίστρα, ἡ, falarica. q. χειρὸς βαλλίστρα.
Χειρόγραφον, ὁ, τὸ, chirographum, fyngrapha. q. d. χειρὶ γεγραμμένον, manu propria fcriptum.
Χειροδέσμη, ὁ, copula. quaſi χειρῶν δεσμὸς, manuum vinculum. a δέω, ligo.
Χειροδίκαι, nom. pl. a χειροδίκης, ου, ὁ, violentus, cui jus eſt in manibus, Heſiod. Ex χείρ, manus, & δίκη, ης, ἡ, jus.
Χειροδρόπος, ὁ, ὁ, qui χειρὶ δρέπει, manu decerpit.
Χειροήθης, ὁ, ἡ, manſuetus, ejcur. ex χείρ, manus, & ἦθος, τὸ, indoles.
Χειροκτενίσθω, 3. fing. præſ. imperat. paſſ. verbi χειροκτενέω, manum abſcindo.
Χειρόμακτρον, τὸ, mantile, quo ſcil. χεῖρας ἀπομάσσομεν, manus extergimus.
Χειρόμυλον, ου, τὸ, mola manualis, mola trufatilis, q. χείρων μύλη.
Χεῖρον, τὸ, pejus, in plur. χείρονα, & χείρω, ονος, ὁ, ἡ, pejor, compar. a κακὸς, malus. Th. χείρ, ἡ, manus.
Χειρονομέω, manibus geſticulor. Hinc χειρονομία, manuum geſticulatio.
Χειροπληθὴς, ὁ, manipulus, manum, ſeu carpum implens ∴ δεσμοὶ χειροπληθεῖς, faſciculi manuales. Dioſc. l. 1. c. 2.
Χειροποίητος, ου, ὁ, ἡ, manu factus. χειροποίητα νοσήματα, morbi manufacti Galen. quibus inepti medici curando ægrotos afficiunt, l. 1. ad Glauc.
Χειρὸς, gen. fingul. a χείρ, ἡ, manus. dat. χειρὶ. dat. plur. χερσὶ.
Χειροσκοπῶν, ου, ὁ, qui manum inſpicit. ut inde divinet. qui χεῖρα σκέπτεται, Χειροτόνοντες, οἱ, nervoſis manibus, nom. pl. Ex χείρ, manus, & τείνω, tendo, inis. Th. τείνω, tendo.
Χειρότερον, comp. n. g. pejus. a κακὸς, malus. Th. χείρ, manus.
Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex. Ex χείρ, manus, & τέχνη, ἡ, ars.
Χειροτονέω, per ſuffragia creo. q. protenſa manu eligo. ut in ſuffragiis ſolebant. Item manus extendo ſimpliciter. Interdum defero, alicui trado in manus ſ. ὑπὸ. perf. κεχειροτόνηκα.
Χειρῶν, in ſuam poteſtatem redigere. a χείρων. Th. χείρ, ρὸς, ἡ, manus.
Χειρουργὸς, ὁ, ὁ, q. χειροεργὸς, qui χειρὶ ἔργον facit, quique manu medicinam facit, chirurgus: operarius, opifex.
Χείρω, deteriora, nom. vel acc. plural. n. gen. pro χείρονα, ων, ω. a χείρων. comp. a κακὸς, malus, comparat. χείρων, ſuperl. χείριστος. Th. χείρ, manus.
Χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, detetior, comp. a κακὸς, ut dictum. Eſt etiam Χείρων, Chiron, nomen viri. gen. Χείρωνος.
Χειρώνακτες, οἱ, opifices, qui propriis manibus victum ſibi quæritant. Hinc χειρωνάξιη, ἡ, opificium.
Χειρώσασθαι, a. 1. inf. med. verbi χειρόω, manuum viribus ſupero, domo. f. ώσω. Th. χείρ, ἡ, manus.
Χείσεται, capax erit, 3. fingul. f. 1. med. verbi χείω, Poet. pro χέω, capio.
Χελιὰς, idem ac χειὰς, ἁ, caverna, latibulum ſerpentum.
Χελιδὼν, ὀνος, ἡ, hirundo. q. a χείλη δοκεῖν, quod ſc. labia agitet; vel quod χείλεσιν ᾄδει, labiis canat.
Χέλυς, υος, ἡ, lyra, chelys, teſtudo, animal, quod teſtam gerit. Item pectus. Hinc χελώνη, & χελώνη, ης, ἡ, idem.
Χελυσσόμαι, expectoro, eructo, tuſſio, a χέλυς, pectus. Item nato.
Χέουσα, ἡ, fundens, præſ. part. act. f. g. a χέω, fundo. fut. χεῦσω.
Χερὰς, ἀδος, ἡ, colluvies miſta cœno, & lapidibus. quod a χέρμα, acervus parvorum lapidum. Th. χείρ, ἡ, manus.
Χερείονα, pejora, nom. plur. n. g. a χερείων, pejor.
Χερειότερος, & χερείων, Poet. pro χείρων, pejor, inferior, q. ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, qui manuum robore ſuperatur, compar. a κακὸς, malus. ſuperl. χείριστος, peſſimus. Th. χείρ, ἡ, manus.
Χερείων, vide in χερειότερος, pejor.
Χέρεσσι, dat. plural. Poet. pro χείρεσσι. quod Jon. pro χερσὶ. Th. χείρ, ὁς, manus.
Χέρηι, dat. fing. pro χερείονι, in accuſ. χέρηα, pro χερείονα, a χερείων, ονος, ὁ, ἡ, comparat. Poet. pro χείρων, pejor, inferior. ſuperlat. χείριστος. Th. χείρ, ἡ, manus.
Χερνιβᾶν, gen. pl. Dor. pro χερνιβῶν, a χερνίβας, ὁ, manibus aptans.
Χερνίβας, ου, vel α, ὁ, qui aliquid manu aptat, & compingit. χερσὶ ἄρει.
Χερμὰς, άδος, ἡ, lapis, qui manum implere poteſt: tumulus in l. 1. Epigr. Th. χείρ, manus.
Χερμαδίῳ, ſaxo, dat. fing. a χερμάδιον, ου, τὸ, lapis. quod ex χείρ, manus, & μάσσω, tango.
Χέρνης, ου, ὁ, idem ac χερνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, qui, vel quæ manu victum quærit. χέρνητος, ὁ, mulier victum quærens nendo manibus. Ex χείρ, manus, & νέω, neo.
Χερνιβον, ου, τὸ, gutturnium. quod a χερνίπτω, manus lavo. a χείρ, manus, & νίπτω, lavo. f. ψω.
Χερνίπτρασι, manus lavo. ab eodem th.
Χερνίψατο, laverunt manus, 3. plural. a. 1. med. verbi ejuſdem.
Χέρσιν, dat. dual. a Poet. genit. χερὸς, a χείρ, ρὸς, ἡ, manus.
Χέρσας, αἱ, & χέρσαις, ταὶς, Dor. pro χεῖρας, & χείρας, manus. a χείρ.
Χέρσος, ſeu χέρσος, ου, ὁ, ἡ, deſertus, incultus ager. vel ſubſt. ſolum, deſertum. χέρσος γῆ, terra, quæ non aratur. Sophocles in Œdipo metaphorice χέρσους vocavit illocatas, ſteriles, atque incultas virgines. Hinc χερσόω, incultus jaceo.
Χερσαῖος, αία, ον, terreſtris, neglectus; mediterraneus: a χέρσος, ſeu χέρσος, ager incultus.
Χερσὶ, dat. plur. a χείρ, ρὸς, ἡ, manus.
Χερσόθεν, Poetic. adv. pro ἐκ τῆ χέρσου, ex humo, ex terra. Vide χέρσος.
Χερσονησοειδὴς, ὁ, ἡ, qui Cherſonneſi, id eſt, peninſulæ ſpeciem habet.
Χέσσασε, vide in χέρσος.
Χεσυβέμε, & βέμε, οἱ, ἄκλιτον, nomen Angelorum ſic a forma juvenum dictorum.
Χεῦδιον, ου, τὸ, diminut. a χείρ, ἡ, manus.
Χερῶ, ου χερῷ, vel ου χερσῷ, in propinquo. ab ἔχομαι. juxta ſum, adhæreſco.
Χώσαντων, fundant, Att. pro χώσάτωσαν, 3 pl. a. 1. imperat. act. a χώσω, άτω, verbi χέω, fundo. f. χώσω, a. 1. ἔχωσα, & ἔχεα.
Χῶμα, ατος, τὸ, unda: liquor, fluxus: flumen: extrema ora rei. quod fuſum: vas fuſile. a χέω, χώσω, fundo.
Χώσωσιν, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.
Χέω, fundo, ſpargo, liquefacio. fut. χέσω, χέεσω, & χώσω. a. 1. ἔχωσα, ἔχεα, & ἔχεα. perf. κέχυκα. perf. paſſ. κέχυμαι. Hinc χυμὸς, ὁ, ὁ, ſuccus, χοὴ, ῆς, ἡ, libamen.

X H.

Χηλοῦτὸς, ὴ, ὸν, forcipiculatus. Th. χηλὴ, ἡ, forfex.
Χηλὴ, ῆς, ἡ, forfex, ſeu forceps cancrorum, ſpecillum biſulcum Hippocrati. Item promontorium, eminentia. χηλαὶ Polluci ſunt puſtulæ, veſiculæ, tumoreſque in pedibus, & manibus. Item dicuntur χηλαὶ ſaxa, quæ ad arcendas undas mari objecta ſunt. ne muros lædant, Thucyd. dat. pl. Jon. χηλῆσι.
Χηλὸς, ὸ, ὁ, arca, a χέω, capio.
Χημέρα, pro ἐ ἡμέρα, & dies.
Χήρης, ὁ, liarus. a χαίνω, hio. Et eſt menſura liquidorum, pendens drachmas tres, vel duas.
Χήμωσις, ὁ, affectus albi in oculo, quum illud ſupra nigrum eminet: inflammatio palpebrarum.
Χὴν, χῆνὸς, ὁ, ὁ, anſer. in pl. χῆνες.
Χηνοπλήμοτος, accubita ex plumis anſerum. Ex χὴν, anſer, & pluma.
Χήρα, ας, ἡ, vidua. vide χήτος, viduus.
Χηραμὸς, ὸ, ὁ, caverna, latibulum, antrum, feceſſus.
Χηρεία, ας, ἡ, viduitas. Th. χῆρος, viduus.
Χηρόω, ως, ω, viduam vitam dego. Hinc χήρωσις, viduitas. ab eodem themate.
Χῆρος, ὸ, ὁ, viduus, deſertus: orbus aliqua re. χήρα, ας, ἡ, vidua. χηρόω, viduo, viduum reddo. q. a χωρὶς, quia ſeparatus a compare.
Χήωσε, deſolavit, Jonic. pro ἐχήρωσε, 3. fingul. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, viduo, vaſto: vitam cælibem ago. f. χηρώσω, ως, ω. Th. χῆρος, ὸ, ὁ, viduus, deſertus.
Χηρωσαὶ, οἱ, remoti cognati. Item viduarum tutores. Euſtath. Iliad. ε. ait magiſtratum eſſe, qui præficiebatur ſucceſſoribus viduarum, & viduis tutorum egentibus. Th. χῆρος, viduus.
Χήτει, dat. fing. a χῆτος, εος, τὸ, penuria, privatio.
Χητίζω, indigeo, deficio. Th. χατέω, idem.
Χῆτος, ους, τὸ, penuria, privatio, orbitas, indigentia. Th. χατέω, indigeo.

X Θ.

Χθαμαλὸς, ὁ, pleonaſmo ος, pro χαμαλὸς, humilis, declivis, depreſſus, non multum a terra aſſurgens. a χαμαὶ, humi.
Χθὲς, adv. heri, nuper, dudum. ὀχθὲς, ſcil. ὧν, heſternus. q. ab ἐχθὲς, idem. Etymolog. ἐχθὲς q. ἐκθέω, excurro: quia χθεσινὴ ἡμέρα eſt, quæ præteriit.
Χθιζὰ, pro χθὲς, heri.
Χθιζὸς, ὸ, heſternus. Th. χθὲς, heri.
Χθὼς, corpus, Heſych. An ex χθὼν, terra?
Χθονὶ, dat. fing. a χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.
Χθονίη, gen. fing. a χθόνιος, α, ον, terreſtris. Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.
Χθονὸς, terræ, gen. a χθὼν, terra.
Χθὼν, χθονὸς, ἡ, terra. q. χῶν, a χέω, capio. Hinc χθόνιος, α, ὸν, terreſtris.

X I.

Χιὰ, ἁ, idem ac χειὰ, latebra.
Χιάζω, noto figura literæ χ, quæ quia Latinis decem ſignificat, χιάζειν, vertitur decuſſare. Eſt autem χ nota deletionis in ſcriptura. Item ſum nimis curioſus in carmine.
Χίδρον, χίδρα, novæ ſpicæ, aut legumina.
Χίλιαι, α, mille, in pl. f. g. & n. Hinc χιλιὰς, άδος, ἡ, numerus millenarius.
Χιλίαρχος, ὸ, ὁ, militum tribunus. Ex χίλιοι, mille, & ἄρχος, dux. Th. ἀρχὴ, imperium.
Χίλιοι, οι, α, mille. Æolic. χίλλιοι. hinc χιλιοστὸς. ὴ, ὸν, milleſimus. χιλιὰς, άδος, ἡ, numerus millenarius. δισχίλιοι, bis mille. τρισχίλιοι, ων, οἱ, ter mille.
Χιλὸς, ὸ, ὁ, pabulum. ſcribitur & χειλὸς, q. quod per τὰ χείλη labia recipiatur. hinc χιλόω, ω, paſco.
Χίμαιρα, ας, & Jon. ης, ἡ, Chimæra, monſtroſa quædam beſtia. vel capra hyeme nata. a χειμὼν, ατος, τὸ, hyems.
Χίμαρος, ὁ, hircus, aut hœdus hyeme natus. Th. χεῖμα, τὸ, hyems.
Χιμάρους, Dor. pro χιμάρους, capellas. ejuſdem thematis.
Χίμετλον, τὸ, idem ac χίμεθλον, pernio.
Χιονέων, gen. plur. a χιόνεος, α, ὸν, niveus. Th. χιὼν, ὀνος, ἡ, nix.
Χιονίζειν, nive conſpergere. Th. χιὼν, ὀνος, ἡ, nix.
Χῖος, α, ἡ, nomen Inſulæ, a fundendo.
Χιτὼν, ῶνος, ὁ, & Jon. κιθὼν, tunica exterior, & interior, lorica. χιτῶν, pro χιτῶνα, accuſ. fingul. Hinc χιτωνίσκος, tunicula.
Χιὼν, όνος, ἡ, nix. quaſi a χέω, fundo, quia funditur e cœlo.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Χ Λ.

Χλαῖνα, ης, ἡ, lana veſtis, quæ tunicæ exteriori ſuperinduebatur, ad frigus arcendum, penula, veſtis craſſa, toga, Odyſſ. ξ. χλαινοθήκη, fur veſtium. χλαινόω, induo.

Χλαμυδοφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ος, ὁ, qui chlamydem fert. ex χλαμύς, chlamys, & φέρω, fero.

Χλαμύς, ύδος, ἡ, chlamys. q. a χλιαίνω, quod indutum corpus calefaciat. ut ſit q. χλιαμύς.

Χλευάζω, cavillor, irrideo. fut. άσω. perf. activ. κεχλεύακα. perf. paſſiv. κεχλεύασμαι, σται, σται. Thema χλεύη, ης, ἡ, riſus.

Χλεύη, ης, ἡ, riſus, deriſio, ludibrium. q. a χείλος, labrum. labiorum enim motu fieri ſolet. Hinc χλευάζω, ludificor, irrideo. χλεύασμος, ου, ὁ, illuſio. χλευαστής, οῦ, ὁ, illuſor, irriſor.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio, tepeſco. f. ανῶ. perf. κεχλίαγκα. a. 1. paſſ. ἐχλιάνθην. Hinc χλιαρός, ά, όν, tepidus, placidus, ſuavis. χλιαρόν, Poet. pro χλιαρῶς, ſuaviter. Th. χλιάω, tepefacio.

Χλιδαί, αἱ, nom. plur. a χλιδή, ῆς, ἡ, luxus. Th. χλίω, deliciis frango.

Χλιδανόστυρος, ος, ὁ, ἡ, qui delicatas pedum plantas habet. ex χλίω, deliciis frango, & σφυρόν, οῦ, τό, malleolus pedis.

Χλιδάω, delicior, delicias facio, delicatus ſum. ſic χλιδῶσα μελπτά, deliciosa modulario, ſeu ſuavis cantus. hinc χλιδῶνες, armillæ, quia delicati iis utuntur. Th. χλίω, deliciis frango.

Χλιήνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω, tepefacio.

Χλίω, deliciis frango, luxu effemino. qui id facit, ſe χαλᾷν, laxare, diſſolute vivere dicitur. Hinc χλιδή, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus.

Χλίδος, ους, τό, luxus, deliciæ.

Χλόη, ης, ἡ, herba virens, gramen. Hinc χλοερός, & χλωρός, ά, όν, herbidus, viridis.

Χλοερῇ, dat. ſingul. a χλοερός, viridis. Th. χλόη, gramen.

Χλοεύσαι, & contracte χλοῦσαι, ᾶ, qui in virenti gramine cubat: agreſtis. Ex χλόη, herba, & εὐνή, ἡ, cubile.

Χλόη, ης, ἡ, nomen mulieris, Cloe. Gr. herba virens.

Χλόηνας, agreſtes, nom. plur. a χλόης, per craſin pro χλοώδης, agreſtis.

Χλόης, ος, ὁ, accuſ. χλόην. vide in χλοώδης, agreſtis.

Χλωρός, ά, όν, per craſin pro χλοερός, viridis, herbidus, & qui res virides facit: mollis, tener: flavus, luteus. Them. χλόη, viride gramen.

Χ Ν.

Χνάω, carpo, vellico: voro, deglutio. fut. χνάσω. Hinc χνόος, ου, ὁ, & χνύς, ὑός, ἡ, raſio; item lanugo, pubes.

Χνοάω, lanuginem habeo, pubeſco. a χνόος, ὁ, lanugo. Th. χνάω, carpo.

Χνόος, χνύς, raſio. a χνάω, vellico.

Χ Ο.

Χοάνη, ἡ, infundibulum, a χέω, fundo.

Χοάνιον, gen. Jon. a χόανος, ου, ὁ, catinus.

Χόανος, ου, ὁ, fornax faſoria: vas ex argilla ad fundenda metalla.

Χοεύς, & χόος, χοῦς, ὁ, congius, menſura liquidorum capiens libras ix. Dor. χώς. a χέω, capio.

Χοή, ῆς, libamen. χοάς, άδος, inferiæ. a χέω, libo.

Χοϊνικῶν, tunicæ, Nehem. c. 7. verſ. 70. 72.

Χοϊνίς, ῖδος, ἡ, ος, pulvereus, a, um. quod a χόος, χοῦς, ους, ῦν, ῦ, ὁ, pulvis, a χέω, fundo.

Χοινικίς, modiolus, rotæ medium ceu fiſtula, cui infixi ſunt radii. a χοῖνιξ.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, menſura duos continens ſextarios: ſemodius Vallæ apud Herodot. l. 3. pedicæ genus, craſſa, & rotunda ligna, in quæ crura immittebantur. Ariſtoph. in Plut.

Χοιράς, άδος, ἡ, porca. a χοῖρος, porcus, vel ſaxum in mari aliquantum eminens, ut porcæ nanti ſimile videatur. Δῆλοι χοιράδες, ſcopuli Deli Euripidi. Item ſtruma, ſc. tumor, in quo quaſi glandulæ oriuntur ſub concretis quibuſdam ex pure, & ſanguine.

Χοιρίνη, ἡ, concha porcellana. a χοῖρος, porcus.

Χοιρογρύλλιος, ὁ, cuniculus. Levit. 11. 5. Deut. 14. 7.

Χοιροκομεῖον, τό, locus, ubi porci κομίζονται, curantur, & aluntur.

Χοῖρος, ου, ὁ, porcus, ſus, etiam natura, qua mulieres ſunt, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ariſtoph. in Acharn. Hinc χοίρειος, α, ον, porcinus.

Χοιροσφαγεῖον, τό, confectorium, ubi porci conficiuntur, ſeu mactantur. a σφάζω, macto.

Χολάς, ἡ, idem ac χολάς, inteſtinum.

Χόλιος, gen. Jon. pro χόλος, ου, ὁ, idem ac χολή, bilis.

Χολαίμενος, ὁ, iratus, præſ. part. a χολόομαι, αίμην, iraſcor. Th. χολή, bilis, fel.

Χολωθείς, ὁ, iratus, a. 1. part. paſſ. χολωθῇς, 2. ſing. a 1. ſub. paſſ. verbi χολόομαι, iraſcor.

Χολωσάμενος, η, ον, iratus, a, um, a. 1. part. med. pro quo Poetæ dicunt χωσάμενος.

Χολωσέμεν, & χολωσίμεναι, ſuccenſurum eſſe, Jon & Dor. Pro χολώσω, f. 1. inf. activ. verbi χολόω, iraſcor. f. ώσω. Th. χολή, ῆς, ἡ, bilis, ira.

Χολῷτο, 3. ſing. perf. opt. paſſ. Jon. pro κεχολῷτο, iraſcatur, verbi ejuſdem, & thematis.

Χονδιτῶν, gen. plur. a χονδίτης, ου, ὁ, panis ex hordeo. Th. χόνδρος, ὁ, granum.

Χόνδρος, ου, ὁ, granum, grumus concretus, ut ſalis, thuris: carrilago: alica. q. a χέω ὕδωρ, quia affunditur aqua ad farinam, &c.

Χόος, χοῦς, ὁ, ἡ, terra egeſta, humus, agger, pulvis. a χέω, fundo. Hinc χοϊκός, terrenus. Eſt & χόος, ὁ, congius.

Χοραζίν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Chorazin. Syr. promulgatrix.

Χόρδιλος, vel χορδαῖος, ὁ, tumor tenuis inteſtini, & fides in inſtrumento muſico, ait arcu. quia fit ex inteſtinis.

Χορδή, ῆς, ἡ, inteſtinum; item chorda, fides. dat. plur. Jon. χορδῆσι.

Χορεία, ας, ἡ, chorea, tripudium, in plur. χορεῖαι. Th. χορός, ὁ, chorus.

Χορεύω, ſalto, ſaltando celebro. χορεύῃς, 3. ſing. præſ. ſub. Th. χορός, chorus.

Χορηγέω, ſum dux chori: item ſuppedito, ſumptum præbeo. cum accuſ. fut. ήσω. perf. κεχορήγηκα.

Χορηγός, ὁ, choragus, dux chori. a χορός, chorus, & ἡγέομαι, duco. Etymologo videtur quaſi χειραγός. Ex χείρ, manus, & ἄγω, duco.

Χορηγοῦντες, nom. plural. part. præſ. act. verbi χορηγέω, ſum dux chori.

Χορία, & χορεῖα, τά, edulia e lacte, & meliſſe: extra. Item χώρια, τά, carmina, quæ in choris canuntur.

Χόριον, χόρειον, vel χωρεῖον, τό, ſecundina, quia fœtum χωρεῖ, ideſt, capit. Item ſchola.

Χόρμος, vel χορεῖος, pes metricus choreis aptus.

Χοροστυπία, ἡ, chorea, ipſa actio plaudendi pedibus ſolum inter ſaltandum, a χοροστύπος, qui in choro pulſat terram pedibus. quod a χορός, ὁ, chorus, & τύπτω, pulſo.

Χορός, ὁ, ὁ, chorus, cœtus canentium, & ſaltantium, chorea, tripudium. quaſi a χαίρω, vel χαρά, ut ſit q. χαρός. Hinc χορεύω, ſalto. χόρευσις, ἡ, ſaltatio. χορευτής, οῦ, ὁ, ſaltator.

Χορτάζω, herbis, ſeu gramine paſco, ſeno faturo, item ſaturo. fut. άσω. perf. κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα, ας, a. 2. inf. act. χορτάσαι, ſaturare. præſ. paſſ. χορτάζομαι, ſaturor. perf. paſſ. κεχόρτασμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐχορτάσθην, ης, ῆ, & in 3. plural. ἐχορτάσθησαν. a. 1. inf. paſſ. χορτασθῆναι. fut. 1. ind. paſſ. χορτασθήσεσθε, ῃ, εται, & in 2. plur. χορτασθήσεσθε. Thema χόρτος, ου, ὁ, gramen, fœnum.

Χορτάσαι, a. inf. act. a χορτάζω, ſaturo.

Χορτασθῆναι, a. 1. inf. paſſiv. verbi ejuſdem.

Χόρτασμα, ατος, τό, cibus. ab eodem verbo, & themate.

Χόρτος, ου, ὁ, fœnum, gramen, herba. q. κόρτος, a κείρω, tondeo. hinc tondere paſcua dicuntur pecudes. hinc χορτάζω, gramine paſco. χορτοκόπιον, campus fœnarius. χορτοκοπία, ας, ἡ, fœnilecium.

Χοῦζας, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. videns.

Χοῦσι, fondunt, Jon. pro χέουσι, a χέω, fundo.

Χ Ρ.

Χραίω, coloro, imbuo, ungo: ineſco. a χρόα, coloro.

Χραισμᾶ, Jon pro ἐχραισμε, 3. ſing. aor. 2. ind. activ. verbi χραισμέω, auxilior, proſum. f. ήσω. Them. χρέω, commodo.

Χραισμέω, adjuvo, opitulor. q. χρήσιμέω, a χρήσιμος, utilis. quod a χράομαι, utor.

Χραίσμη, ης, ἡ, auxilium. χραίσμησις, auxiliatus eſt, Jonic. 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, adjuvo.

Χρᾶν, oraculum reddere, vaticinari: commodare.

Χραυθείς, ὁ, pollutus, a. 1. part. paſſ. verbi χραύω, ungo, coloro. f. σω. a. 1. paſſ. ἐχραύθην.

Χράομαι, ωμαι, utor. cum dat. præſ. imperat. χράω, ῶ, utere. imperf. ἐχρώμην, ωμην, ω, ῶμαι, ῶτο, & in 3. pl. ἐχρώοντο, ῶντο. f. χρήσομαι. perf. paſſ. κέχρημαι, uſus ſum. a. 1. med. ἐχρησάμην, ω, ατο. a. 1. imper. med χρήσαι, άσθω. a. 1. ſub. med. χρήσωμαι, ῃ, ηται. Th. χράω, commodo.

Χρᾶσθε, 2. pl. imper. paſſ. vide χράομαι.

Χρᾶσθαι, Jon. pro χρῆσθαι, ſic χρᾶται, pro χρῆται, utitur.

Χραύσαι, ſauciaret, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi χραύω, leviter ſaucio.

Χραύω, leviter ſaucio. fut. αύσω. q. χροὸς αὔω. Th. χράω, coloro, tingo.

Χράω, ῶ, do mutuo, commodato do. q. e manu in manum (ideoque duco a χείρ, manus.) fut. χρήσω. perf. κέχρηκα. a. 1. ἔχρησα. a. 1. imperat. act. χρῆσον. Eſt & χράω, oracula edo. Hinc χράομαι, commodato accipio, mutuor: oraculum conſulo, item utor. χρῆσις, εως, ἡ, uſus. χρήσιμος, η, ον, ὁ, ἡ, utilis. χρησιμέω, opitulor, opem fero. χρηστός, ή, όν, utilis, commodus, item mitis, clemens, benignus. χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; item bonitas, clementia. benignitas, ἀποχράομαι, abutor. καταχράομαι, idem. κατάχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus. χρησμός, οῦ, ὁ, oraculum. χρησμοσύνη, ης, ἡ, idem. χρησμῳδέω, oraculum reddo. χρηματίζομαι, oraculo admoneor.

Χρόα, coloro, tingo, polluo, & pro ἐγείνατο,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χρίμπτω, impetuose irruo, feco.

Χρίν, debita, per syncopen pro χρέα, a χρέος, εος, τὸ, debitum. pl. τὰ χρέεα.

Χρῆθω, Jon. pro χρῆσθαι, oraculum consulere. χρίεται, Jon. pro χρῶνται. χρέονται, pro χρῶνται. χρέωσα, pro χρήσω, & Att. χρῶσα.

Χρεά, ας, ἡ, usus, utilitas, commodum: sententia gravis: indigentia, necessitas, negotium. q. a χράομαι, utor. hinc ἀχρεῖος, ος, ὁ, inutilis. χρή, oportet. χρέων ἔχω, egeo.

Χρεῖος, ος, ὁ, egenus. a χρεία, indigentia. Et χρῆος, Poet. pro χρέος, ους, τὸ, debitum.

Χρειώ, Jon. idem ac χρεία, indigentia.

Χρειώδης, εος, ὁ, ἡ, utilis. a χρεία, ας, ἡ, usus.

Χρεῶν, genit. pl. a χρεία, ας, ἡ, usus, utilitas, commodum.

Χρεμετίζω, hinnio, etiam χρεμίζω dicitur. fut. ίσω. p. ιχα. q. χαραι ἐμοὶ. ut sit q. χαιρεμετίζω. nam hinnitus est lætabunda equi vociferatio.

Χρέμισαν, hinnivere, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. verbi χρεμίζω, per syncopen pro χρεμετίζω.

Χρεμπτόμαι, foreo, excreo. hinc χρέμμα, ατος, τὸ, screatus, spurum.

Χρέμυς, χρόμυς, & χρέμψ, ὁ, chremis piscis auditu acer.

Χρέος, εος, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum; item fatum, mors. quasi a χρή, oportet.

Χρεὺ, χρεῶν, pro χρεώ, quod Jon. pro χρεία, ας, ἡ, indigentia. & χρεώ, Jon. pro χρῶ, utere, præs. imperat.

Χρεωκόπος, seu χρεοκέαστος, qui χρέως, seu χρέος κόπτει, debitum rescindit, fraudans sc. creditores, decocta pecunia, quod est χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, rescindere, est nolle exsolvere, & foro cedere.

Χρεωλυτέω, debitum solvo. tanquam a χρεωλύτης, qui χρέος λύει, debitum solvit.

Χρήμενος, Jon. pro χρώμενος, ὁ, præs. part. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. fut. χρήσομαι. Th. χράω, utor.

Χρέων, τὸ, idem ac χρέος, εος. τὸ, debitum, mors, fatum. quasi diceres χρέων ὠτί, necesse est, fas est.

Χρέωνται, Jon. pro χρῶνται.

Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, debitum, æs alienum.

Χρεώστης, ου, ὁ, debitor. a χρέως, debitum. Χρεωστέω, sum debitor: χρεωστεῖσθαι, deberi. Th. χρέος, τὸ, debitum.

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, debitor. a χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, ους, τὸ, debitum, & ὀφείλω, debeo.

Χρή, oportet, impersonale, cum accusat. imperf. ἔχρῃν, & χρῆν. f. χρήσει, oportebit. præs. inf. χρῆναι, pro quo subinde χρῆν. Thema χρέα, ας, ἡ, indigentia.

Χρήζουσι, volunt, Doric. pro χρήζουσι. a χρήζω, volo. Th. χρεία, ας, ἡ. indigentia.

Χρήζω, indigeo, cum gen. pro χρῄζω. vide χρήζειν. χρήζοις, 2. sing. opt. præs. χρήζοιμι, dat. sing. part. act.

Χρηίζειν, præs. inf. a χρηίζω, idem ac χρῄζω, egeo, volo, rogo. Th. χρέα, ας, ἡ, indigentia.

Χρήισασθαι, Jon. pro χρῆσθαι, uti.

Χρῆμ', pro χρῆμα. quod vide.

Χρῆμα, ατος, τὸ, res utilis, qua quis potest χρῆσθαι, uti, sc. pecunia, opes, merx: oraculum: opus: factum. in plur. τὰ χρήματα, pecuniæ, opes. hinc χρηματίζω, negotium tracto, consulto, responsum do. χρηματίζεσθαι, oraculo admoneri. παραχρῆμα, adv. e vestigio, ex tempore.

Χρήμαθ', seq. aspirat. χρήματ', pro χρήματα, nom. plur. a χρῆμα, ατος, τὸ, pecunia, opus.

Χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitus admoneo: nominor. a. 1. ind. act. ἐχρημάτισα, ας, ε. a. 1. inf. χρηματίσαι. præs. pass. χρηματίζομαι, divinitus admoneo. perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, ται, divinitus fui edoctus. perf. part. pass. κεχρηματισμένος, η, ον, divinitus promissus. a. 1. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. χρηματισθείς, έντος, ὁ, divinitus admonitus. Th. χρῆμα, res.

Χρηματίσαι, aor. 1. inf. activ. χρηματισθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω, divinitus admoneo.

Χρηματισμός, οῦ, ὁ, divinum responsum. ab eodem verbo, & them.

Χρήμη, ης, ἡ, indigentia, penuria, necessitas, petitio, Herodot. q. a. χρεία.

Χρῆμι, inusit. opus sum, debeo, imperf. ἔχρῆν, & χρῆν, oportebat. sub. χρῆ. inf. χρῆναι. ἀπόχρη, sufficit.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. a χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Χρῆν, Jon. pro ἔχρῆν, imperf. vel pro χρῆναι, inf. verbi impersonal. χρή, oportet.

Χρῆναι, inf. verbi impersonal. χρή, oportet.

Χρῆς, Hesych. exponit θέλεις, χρῄζεις, Doric. contractione ex χρᾴεις, 2. sing. præs. verbi χράω, commodo.

Χρήσαντ', pro χρήσωντο, 3. sing. a. 1. opt. med. verbi χράομαι, utor. vide χρήσασθαι.

Χρῆσαι, rogare. an a χρῄζω, vel a χράω?

Χρήσαι, ὁ, a. 1. part. act. a χράω, commodo.

Χρήσασθαι, usum esse, aor. 1. inf. med. verbi χράομαι, utor. aor. 1. med. ἐχρησάμην. aor. 1. part. med. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρήσδεν, Dor. pro χρῄζειν, vel χρηίζειν, quod vide.

Χρήσει, dat. sing. a χρῆσις, εως, ἡ, usus. Th. χράω, vel χράομαι, utor.

Χρήσηται, 3. sing a. 1. sub. med. verbi ejusdem.

Χρῆσθε, Dor. pro χρῆ, oportet.

Χρῆσθαι, Dor. pro χρᾶσθαι, præs. inf. verbi χράομαι utor.

Χρηθείς, ὁ, mutuatus, a. 1. part. pass. verbi χράω, commodo. aor. 1. pass. ἐχρήσθην. a. 1. inf. pass. χρησθῆναι.

Χρῆσθων, utantur, 3. dual. Attice pro χρήσθωσαι, quod Doric. pro χράσθων, & χράσθωσαν, 3. dual. pro plur. imperat. præs. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. f. χρήσομαι.

Χρήσιμος, ος, ὁ, ἡ, utilis, fructuosus, frugi. in pl. τὰ χρήσιμα, n. g. compar. χρησιμώτερος, superl. χρησιμώτατος. ab eodem verbo.

Χρῆσις, εως, ἡ, Poet. pro χρησμός, οῦ, ὁ, oraculum. Item usus, consuetudo: operum functio: utilitas.

Χρησμολόγος, ὁ, vates, fatidicus, ariolus. ex χράω, & λέγω.

Χρησμός, οῦ, ὁ, oraculum. χρησμοὶ, Dor. pro χρησμοί.

Χρησμοσύνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium: item indigentia, pauperias. Apoll. 2. Argon.

Χρησμῳδεῖν, vaticinari. Ex χράω, & ᾠδή, ἡ, cantus.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. med. verbi χράομαι, utor. f. χρήσομαι. f. 1. part. med. χρησόμενος, η, ον.

Χρηστέον, utendum, verbale a χράομαι, utor. Th. χράω.

Χρηστεύσομαι, benignus sum, indulgeo. f. εὐσομαι. perf. pass. κεχρήστευμαι. a χρηστὸς, utilis, bonus. Th. χράω, commodo.

Χρηστηριάζεσθαι, oraculum consulere. a χρηστήριον, oraculum.

Χρηστήριον, ου, τὸ, oraculum: cædes: facinus. Th. χράω, commodo. Item locus vaticinii, id est, cortina, Poll. fatidicum templum.

Χρήστης, ου, ὁ, fœnerator, creditor. item debitor, Demosth. a χράομαι, utor. Th. χράω.

Χρηστολογία, ας, ἡ, blandiloquentia. a χρηστολόγος, ου, ὁ, ἡ, blandiloquus.

Χρηστὸς, ὴ, ὸν, utilis, bonus, benignus, probus, humanus, facilis. χρηστὸν, οῦ, τὸ, benignitas. compar. χρηστότερος, α, ον, melior, us. Th. χράω, commodo.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas, benignitas, indulgentia, comitas.

Χρῆσθαι, Doric. vel Att. pro χρᾶσθαι, 3. sing. præs. ind. verbi χράομαι, utor. Th. χράω.

Χελάσσω, appropinquare facio, admoveo: accedo: fulcio me, innitor: illino, applico. f. ξω.

Χεισαμένη, uncta, aor. 1. part. med. verbi χρίω, ungo. fut. ίσω. perf. passiv. κέχεισμαι.

Χείσμα, ατος, τὸ, unctio, unguentum. 2 perf. pass. verbi χρίω, ungo.

Χειστιανὸς, ὴ, ὸν, Christianus, a, um. ab eodem them.

Χειστὸς, ὸ, ὁ, unctus: cognomen D. N. JESU, quo officium ejus indicatur. a χρίω, ungo. perf. passiv. κέχρισμαι, σαι, ται.

Χείω, ungo; pungo, stimulo. f. ίσω. a. 1. ἔχεισα, ας, ε. perf. κέχεικα. perf. passiv. κέχρισμαι, σαι, ται. Hinc χείσμα, ατος, τὸ, unguentum. χείσις, εως, ἡ, unctio. χειστὸς, ὸ, ὁ, unctus. q. χερὶ ἰὼ, manu aliquid infero, illino. an a χράω, tingo?

Χρόα, ας, ἡ, color, superficies: corpus, vel cutis hominis. Est & χροά, accus. a χρὼς, χροὸς, χροΐ, ὁ, cutis. (q. a χράω, coloro.) Hinc χροΐζω, coloro, colore imbuo. χρόω, χρωννύω, seu χρώνυμι, idem. χρωμα, ατος, τὸ, color; item cutis: ὁμόχροος, ος, ον, ὁ, ἡ, concolor. χροὸς, ὸς, ὁ, cutis. χρὼς, ωτὸς, ὁ, idem.

Χροΐ, & χρῷ, dat. sing. a χρὼς, cutis.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inserto ι pro χρόα, ας, ἡ, color.

Χροΐζεσθαι, propius accubare: cutim tangere. Th. χρόα, cutis.

Χρυσίλω, accus. sing. Jon. a χροιὰ, color.

Χρόμαδος, ὁ, stridor dentium, dentium, & maxillarum collisio: strepitus. q. a χρεμίζω.

Χρόμιος, ος, ὁ, Chromius, nom. propr.

Χρονίω, vivo: mentis compos sum. Th.

Χρόνος, ὁ, tempus.

Χρονίζω, tardo, moror, persevero. fut. ίσω, & Att. χρονιῶ, εῖς, εῖ, aor. 1. ἐχρόνισα, ας, ε. perf. κεχρόνικα, ας, ε, cunctatus sum. Thema χρόνος, tempus.

Χρόνιος, ος, ὁ, serus, diuturnus, tardus.

Χρόνος, ου, ὁ, tempus, annus, diuturnitas. Item cælum Hesiodo. (q. a χράω, utendum do. an a χέω, & ῥέω, fluo? quia in perpetuo fluxu est. an a χρὼ τελέω, quod omnia perficiat?) hinc χρόνιος, ος, ὁ, diuturnus. χρονίζω, moror. χρονικὸς, temporalis. ὁμόχρονος, ος, ὁ, ἡ, contemporaneus.

Χρονοτριβέω, ῶ, tempus tero. f. ήσω. perf. κεχρονοτρίβηκα. a. 1. inf. act. χρονοτρίβησαι. Quod a χρόνος, tempus, & τρίβω, tero. fut. ψω.

Χρυὸς, gen. a χρὼς, cutis.

Χρὼς, χροὸς, ὁ, cutis, accus. sing. χρόα. hoc a χροὸς, ος, ὁ, idem. The. χρόα, ας, ἡ, color.

Χρυσαλάκιστος, ος, ὁ, Doric. pro χρυσηλάκιστος, ος, ὁ, ἡ, auream colum habens, & gestans. ἡ χρυσῶ ἠλακάτᾳ ἔχησα, ᾗ φέρεσα. hinc χρυσαλακάστα Λητὼ, Dor. pro χρυσηλακήτη Λητώ. Ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & ἠλακάτη, ης, ἡ, colus.

Χρυσαλλὶς, ἡ, blatta, eruca. a colore auri, quod χρυσὸς, Gaza in Aristot. vertit aureliam.

Χρύσαμμος, baluca. Gl. quod Hispanis est minutum. χρυσῆ ἄμμος, est aurea arena.

Χρυσάμπυκας, accus. plur. a χρυσάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, aurea fascia ligatos crines habens; vel habens auream habenam, vel frænum. Hesiod. in Theogonia. Ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, aurea talis fascia. q. ab ἀμπέχω, circumdo.

Χρυσάνθεμον, τὸ, chrysanthemum, herba: caltha Dioscor. lib. 4. cap. 58. Item luteum ovi, quod vitellus dicitur.

Χρυσάορος, ος, ὁ, ἡ, & χρυσάωρ, ὁ, ensem aureum habens. Ex χρυσὸς, aurum, & ἄωρ, ἄορος, τὸ, ensis. Them. αείρω, tollo.

Χρυσάρματος, ος, ὁ, qui aureo curru vehitur. Ex χρυσὸς, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Χρύσασπις, ιδος, ἡ, Poet. ἡ χρυσῷ ἀσπίδα φέρουσα, aureum clypeum ferens.

Χρυσάωρ, ορος, ὁ, nomen etiam viri. vide χρυσάορος, ensem aureum habens.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Χρυσάργυρον, tributi genus, quod pro suis, ac brutorum animalium excrementis dabant.
Χρυσὲ, vocat. sing. a χρυσὸς, ὁ, aurum.
Χρύσεα, pro χρύσεια, nom. plural. neutr. gen. vel accus. a χρύσεος, idem ac χρύσεος, ᾶ, aureus. Thema χρυσὸς, aurum.
Χρύσεος, ᾶ, ὁ, aureus. dat. singul. χρυσέῳ, & in f. g. plur. χρυσέῃ, ῇ, & in n. g. ῃσι, ῃν, in plur. χρύσεα, χρυσᾶ. ab eodem them.
Χρυσέῳ, dativ. singul. a χρύσεος, aureus.
Χρυσῆ, dat. sing. f. g. a χρυσέη, ἡ. in acc. χρυσῆν. vide in χρύσεος, ᾶς, ὁ, aureus. Est & Χρύση, ἡ, nomen urbis.
Χρυσηΐδι, ἴδος, ἡ, in acc. Χρυσηΐδα, patronym. a Χρύσης, Chryses, sacerdos Apollinis.
Χρυσηλάκατος, ὁ, aureum habens colum; vel aureas habens sagittas. Homer. Ex χρυσὸς, aurum, & ἠλακάτη, colus, sagitta.
Χρυσήλατος, ὁ, ἡ, aureas habens habenas. Ex χρυσὸς, aurum, & ἐλάω, ας, ἡ, habena.
Χρύσιον, ὁ, solidus, aureus nummus. ex χρυσὸς, aurum.
Χρυσίον, ου, τὸ, aurum. aureus nummus. idem ac χρυσός.
Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ, ἡ, aureum gestans annulum. ex χρυσὸς, ου, ὁ, aurum, & δακτύλιος, ου, ὁ, annulus. Them. δάκτυλος, ου, ὁ, digitus. q. d. digitalis.
Χρυσόδετος, ὁ, ἡ, auro ligatus. χρυσοδέτη, Dor. pro ἡ. fœm. g. a δέω, ligo, & χρυσὸς, aurum.
Χρυσόθεμις, Chrysothemis, nom. filiæ.
Χρυσόθρονος, ὁ, aureum thronum habens. Ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & θρόνος, ου, ὁ, thronus. Th. θράω, sedeo.
Χρυσόκερων, vel est acc. sing. a χρυσόκερως, ωτος, aureis cornibus, & accus. χρυσοκέρωτα, & κέρων. vel est quartæ declinat. simpl. ut Μενέλεως. Ex χρυσὸς, aurum, & κέρας, τὸ, cornu.
Χρυσόκλαβον, aureis clavis ornatum. a χρυσὸς, & clavus.
Χρυσοκόμης, ου, ὁ, aureo crine conspicuus, Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ, dicitur & χρυσοκόμος. Ex χρυσὸς, ὁ, aurum, & κόμη, ης, ἡ, coma.
Χρυσόλιθος, ου, ὁ, chrysolithus, aurei coloris gemma. Ex χρυσὸς, aurum, & λίθος, lapis.
Χρυσόμαλλον δέρας, vellus aureum. Ex χρυσὸς, aurum, & μαλλὸς, οῦ, ὁ, vellus.
Χρυσόξυλον, sic vocatur ῥαδῴδενδρον, quæ aliter ἐρυθρόδανον, rubia tinctorum, quæ eo tingitur rubentem habet.
Χρυσόπαστος, ου, ὁ, ἡ, auro aspersus. ex χρυσὸς, aurum, & πάσσω, inspergo.
Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ, aureis calceamentis gaudens. Ex χρυσὸς, aurum, & πέδιλον, ου, τὸ, calceus.
Χρυσόπρασος, ου, ὁ, chrysoprasus, gemma viridis. Ex χρυσὸς, aurum, & πράσον, ου, τὸ, porrum.
Χρυσορράκτης, & χρυσόρραφις, ιδος, ἡ, aurivirga. quod ex χρυσὸς, aurum, & ῥάπις, ίδος, ἡ, virga.
Χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum. moneta aurea. χρυσὸς ἄπεφθος, aurum recoctum, Poll. Item piscis aurei coloris, ut tradit Plinius. q. a χράσθαι, id est, usu, vel a χρόα. est enim colore amabili. Hinc χρυσίον, ου, τὸ, aurum. χρύσεος, ου, ὁ, aureus. χρυσόω, inauro.
Χρυσοστέφανος, ὁ, aurea redimitus corona. Ex χρυσὸς, & στέφανος, corona.
Χρυσοφόρος, ου, ὁ, aurifer.
Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ, auri custos.
Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Doric. pro χρυσοχαίτης, ου, ὁ, auricomus. Ex χρυσὸς, aurum, & χαίτη, ης, ἡ, coma.
Χρυσῶ, gen. Dor. & Æol. pro χρυσῆ. hinc χρυσῶ χρυσοτέρᾳ, auro magis aurea.
Χρώζω, colloco. a χρόα, color.
Χρῶμα, ατος, τὸ, color: cutis, Hippocr. περὶ ἑπτάμηνου. The. χρόα, ας, ἡ, idem. χρώματα, translate dicuntur colores Rhetorici.
Χρώμενος, η, ον, præs. part. a χράομαι, utor. Th. χράω.
Χρωννύω, coloro, tingo. a χρόα, ας, ἡ, color.
Χρῶνται, 3. plur. præs. ind. χράομαι, utor.
Χρώς, ωτός, ὁ, corpus: cutis. idem ac χρῶς, χροὸς, χροΐ. Them. χρόα, color.
Χρωστὴρ, ὁ, colorans, infector, in Epigramm.
Χρώσω, colorabo, fut. 1. ind. activ. verbi χρώννυμι, seu χρόω, colloco. f. ώσω. a. 1. inf. act. χρῶσαι. aor. 1. inf. pass. χρωσθῆναι. Th. χρόα, ας, ἡ, color.
Χρῶτο, utatur, 3. singul. oprat. præs. passiv. χραοίμην, ῴμην, ᾶσιτο, ῶτο, verbi χράομαι, utor. Them. χράω, commodo.

Χ Υ.

Χύδην, fuse, copiose, abundanter, cumulate, passim. a χύω, fundo. hinc χυδαῖος, αία, αῖον, copiosus, vulgaris.
Χυλὸς, οῦ, ὁ, succus, humor. q. a χύω, fundo. quia per universum corpus diffunditur. hinc χυλόω, in χυλὸν, succum, redigo. χυλίζω, succum exprimo.
Χύμα, ατος, τὸ, aliquid effusum, & confusum amplitudo, liquor, fluxus: copia. quasi a χύω, fundo. Th. χέω, fundo.
Χυμὸς, οῦ, ὁ, proprie sapor: succus, humor, sanguineus humor, quem e chylo ventriculi per mesenterium attracto coquit epar, quæ epatis actio dicitur χύμωσις, ut illa ventriculi χύλωσις.
Χυνῶ, fundo. χύσω, ἡ, fusio. χύτης, ὁ, fusor. Th. χέω, fundo.
Χύσις, εως, ἡ, effusio. a χύω, seu χέω, fundo.
Χύτλον, τὸ, oleum aqua permixtum ad perfundenda lavantium corpora: vas olearium. Item lustratio: quod mortuis libabatur, atque effunditur. Argon. l. 1.
Χυτλόω, oleo perfundo. a χύω, seu χέω, fundo.
Χύτο, fusus erat, Jon. pro ἐκέχυτο, 3. sing. pluſq. perf. Sic χώτο pro ἐκέχυτο, 3. plur. verbi χύω, fundo. f. ύσω. perf. pass. κέχυμαι.
Χυτὸς, ὴ, ὸν, agger ex congesta terra. Item fusus, fusilis, liquidus, Aristot. 1. anim. cap. 9. Et circumclusus, lapidibus constructus, vel cœnum, & sordes habens, Etym. Th. χύω, fundo.
Χύτρα, ας, ἡ, olla, fictile, fidelia, cacabus. Item lusor. Poll. lib. 9.
Χυτροχωλὸς, magna olla. χύτρα, ut χωλὸς, mulctra: & χωλὸς, est genus navigii.
Χυτροπόδων, gen. plur. a χυτρόπους, οῦς, olla pedes habens. Ex χύτρος, ου, ὁ, olla, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.
Χύτρος, ου, ὁ, olla. q. a χύω, quia in eam aliquid funditur, cocturæ causa.
Χύω, fundo. f. χύσω. perf. κέχυκα. perf. pass. κέχυμαι. pluſq. perf. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.

Χ Ω.

Χῶ, capio, pro ἴσχω, vel χάω, unde & χανδάνω, capio, sed χ' ὦ, pro ᾧ ὁ.
Χ' ὦ Ἄϊωνες, Dor. pro ᾧ ὁ Ἄϊωνες.
Χώ, Jon. pro χῶ, irascere, præs. imperat. verbi χώομαι, idem cum χολῶμαι, iraſcor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.
Χ' ὠ Ἄϊ, Dor. pro ᾧ ὁ Ἄϊ.
Χωλεύω, claudico, mutilo, claudum reddo. Hippocr. f. εύσω. Th. χωλὸς, claudus.
Χωλὸς, ὴ, ὸν, claudus, mutilus. q. a κῖλος, idem. hinc χωλαίνω, & χωλεύω, claudico, χωλόω. claudum reddo. χώλησις, ως, ἡ, claudicatio. χωλήτης, ητος, ὁ, idem.
Χῶμα χθὸς, terræ aggestæ moles.
Χ' ὦ μὲς, Dor. pro ᾧ ὁ ἐμὲς.
Χῶν, ὁ, fundens, pro χέων, præs. part.
Χώνη, ης, ἡ, infundibulum: fornax, Diosc. lib. 5. cap. 77. a χέω, fundo.
Χωννύω, aggerem educo, f. χώσω. hinc χῶμα, agger. quod a χθὲς, ὁ, terra aggesta, agger, pulvis. Th. χόω, terra aggesta extruo.
Χῶνος, contract. ex χώανος, fusorium vas, infundibulum. unde χωνεύω, in χῶνον conjicio.
Χωόμενος, η, ον, succensens. gen. Jon. χωομένοιο, præs. part. a χώομαι, iraſcor. Th. χολὴ, ῆς, ὁ, bilis.
Χ' ὡπόσαι, & quot, Dor. pro ᾧ ὁπόσαι.
Χώρα, ας, ἡ, regio, tractus, platea: solum, statio: concepraculum, Plutarch. Jon. χώρη. hinc χῶραι, ῶν, αἱ, agri. Them. χωρῶ, ῶ, ὁ, locus, sedes.
Χωρίω, accedo, proficiscor, capio, capax sum: evado, locum do. f. ήσω. perf. κεχώρηκα. a 1. ἐχώρησα. aor. 1. imperat. activ. χώρησον, άτω, & in plur. χωρήσατε, recipite nos. aor. 1. inf. act. χωρῆσαι, recipere. q. a χωρῶ, locus. χωρεῖ, impersonaliter, pro χώρος ἐστὶ, locus est, spatium est, Aristot. de hist. ani. lib. 9. Hinc ἀναχωρέω, redeo. ἀναχώρησις, εως, ἡ, reditus. ἀναχωρητὴς, οῦ, ὁ, qui in solitudine vivit. συγχωρέω, concedo, assentior. συγχώρησις, εως, ἡ, concessio, assensus.
Χωρήβ, ὁ, nomen montis ἄκλητος, Choreb. Hebr. desolatio, vastitas.
Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. χωρήσαι, ασῶ, ὁ, aor. 1. part. verbi χωρέω, accedo.
Χωρίαμος, ὁ, arca, cista. quia χωρεῖ, capit aliquid.
Χωρίζω, separo, sejungo. fut. ίσω. perf. κεχώρικα. aor. 1. ἐχώρισα, ας, ε. aor. 1. inf. χωρίσαι. præs. imperat. pass. χωρίζω, ίσθω. perf. passiv. κεχώρισμαι. perf. part. κεχωρισμένος.
Χωρίον, ου, τὸ, membrana extima, quæ fœtum involvit, & capit. Item locus, ager, regio, prædium. χωρίον ἠμελημένον, prædium incultum Polluci, vinea Aristoph. mare Thucyd. spatium figuræ Geometricæ Aristoph. in Nub.
Χωρὶς, seorsum. separatim, absque, sine, nisi: χωρὶς ἢ ὅτι πολλῷ μείζονες, nisi quod sunt multo capaciores. Herodot. lib. 4. Hinc. χωρισμὸς, οῦ, ὁ, separatio.
Χωρὶς δὲ, ἄμα δὲ, ad hæc, tum vero Herodot.
Χώρισις, ὴ, separatio, segregatio.
Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, sejunctio.
Χωριστὸς, ὴ, ὸν, separabilis, destinatus, separatus.
Χωρίτης, ου, ὁ, agrestis. Hesychius.
Χωρίτικον πλῆθος, agrestis multitudo.
Χωριτικῶς, rustice, duriter. Xenoph.
Χωρίτης, ου, indigena, villica. Lucian.
Χωριώδης ὑμὴν, membrana, quæ pro secundis habetur. Arist. lib. 6. anim. c. 3.
Χωροβατεῖν, in loco aliquo circumire, Hesych.
Χωροβάτης, ου, ὁ, instrumentum, cujus usus est in aquarum libratione, Vitruvius lib. 8. c. 6.
Χωρογραφέω, regionem aliquam describo.
Χωρογραφία, ἡ, regionis descriptio. Prolom.
Χωρογράφος, ου, ὁ, locorum descriptor.
Χωρσοδὶς πλέγμα, tenuis menynx, sive membrana firmans, vestiensque cerebrum.
Χωρονομέω, regionem populor: pabulor: iraſcor. Hesych.
Χώρος, ου, ὁ, locus, sedes: item ager. prædium. q. a χῶ, id est, capio. Hinc ἔγχωρος, ου, ὁ, & ἐγχώριος, ου, ὁ, indigena. ἐπιχώριος, ου, ὁ, idem.
Χῶρυς, υος, ὁ, nomen venti, chorus. Act. 27. 12.
Χωρυτὸς, idem ac γωρυτὸς, pharetra.
Χ' ὡς, Dor pro ᾧ ὡς.
Χώσαι, aggessisse, aor. 1. inf. act. χώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. χωσάμενος, a. 1. part. med. verbi χώννυμι, aggerem duco. fut. χώσω. quod a χθὲς, ὁ, terra aggesta.
Χώσατο, iratus fuit, 3. sing. a. 1. med. Jon. Sic χωσάμενος, aor. 1. part. med. verbi χώομαι, iraſcor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.
Χωστὸς, ὴ, ὸν, aggestus, aor. 1. part. pass. a χώννυμι, aggerem duco.
Χώσω, aggerabo, f. 1. act. a χώννυμι. Th. χόω, aggerem duco.
Χ' ὅτεω, Dor. pro ᾧ ὅτεω, & quando.
Χ' ὦ, π, Dor. pro ᾧ ὁ, π, & quod.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ψ.

Ψ Est littera vigesima tertia. valet βσ, τσ, φσ. In numeris Ψ valet DCC.

Ψάδια, unguenti genus, Hippocr. a Ψάω, mulceo, abstergo.

Ψαθάλλω, contrecto turpiter: chordas musicas tracto. q. a Ψάω, tango.

Ψαθαρός, mollis, tener, delicatus. Suid. Item putris, fragilis, aridus.

Ψαθυρός, & Ψαθυρός. Att. ᾶ, ὁ, friabilis.

Ψαθυρότης, ἡ, friabilitas.

Ψαθρός, ᾶ, ὁ, rarus, raros habens capillos, planus, lævigatus.

Ψαιχάζω, ῥάσω, roro, spargo, aspergo.

Ψαιχάς, idem ac Ψακάς, gutta, stilla.

Ψαίρω, leviter attingo. (q. a Ψάω, tango.) & pro innato, spiro, festino.

Ψάω, tenue facio, contero. hinc Ψιαστός, ἁ, ὸν, attenuatus, subactus.

Ψακάς, ἀδος, ἡ, ros, stilla, gutta. (q. a Ψάω, minuo.) hinc Ψακαχίς, & Ψιακάς, ἄδος, ἡ, idem. Ψακάζω, & Ψεκάζω, roro, roris guttas stillo.

Ψαλαύσσω, tango. a Ψάω.

Ψαλδαῖος, α, ὁ, nomen gentile, Psaldæus, pro Chaldæus, a Chelco filio Nachoris.

Ψαλιδόστομοι, οἱ, habentes forfices in ore. a Ψαλίς, ίδος, ὁ, forfex, & στόμα, ατος, τό, os.

Ψαλίζω, recido, reseco. fut. ξω. Themist. Ψαλίς, ίδος, ἡ, forfex.

Ψάλιον, Ψαλίον, & Ψέλλιον, ι, τὸ, frænum. Ψάλια, seu Ψίλλια, ων, τὰ, torques, monilia, collaria. q. a Ψάω, tergo.

Ψαλίς, ίδος, ἡ, forfex. (q. a Ψάλλω, moveo) motus celer. hinc Ψαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, forfice reseco.

Ψάλλω, tango, leni motu percutio: fidibus cano, psallo. (q. a Ψάω, tango.) fut. αλῶ. perf. pass. ἔψαλμαι. p. m. ἐψήλα. Hinc Ψαλμός, ὁ, carmen fidibus cantatum. Ψαλτήρ, ῆρος, & Ψάλτης, ου, ὁ, qui scit fidibus. Ψαλτήριον, ι, τὸ, psalterium, instrumentum, quo psallitur.

Ψαλμός, ὁ, psalmus. Th. Ψάλλω, psallo.

Ψαλυχιαδῶν, Dor. pro Ψαλυχιαδῶν, genit. plural. a Ψαλυχιάδαι, οἱ, Pindar. Isthm. Od. 6. 475. 4.

Ψαμαθεία, ας, ἡ, Nymphæ cujusdam Nereidos nomen. Pindar. Nem. Od. 5. 370. 1.

Ψαμαθή, ῆς, ἡ, nom. mul. a Ψάμμος.

Ψάμαθος, & Poet. Ψάμμαθος, ου, ἡ, arena, fabulum. gen. Jon. Ψαμαθίοιο. Th. Ψάμμος.

Ψάμμος, ου, ἡ, arena, fabulum. q. ab ἄμμος, ου, ἡ, idem. Hinc Ψαμμώδης, ες, ὁ, ἡ, arenosus. Ψάμμαθος, & Ψάμμαθος, ου, ἡ, arena. q. a Ψάω, comminuo.

Ψάρ, & Jon. Ψήρ, ὁ, sturnus, avis varii coloris. in gen. plur. Ψαρῶν. Dicitur, & Ψάρος, q. a Ψαίρω, idem ac Ψάω.

Ψαρός, ὁ, celer, velox. Item coloris species.

Ψαρῶ, attingam, f. 1. verbi Ψαίρω, tango.

Ψαῦε, attinge, præs. imper. act. a Ψαύω, idem ac Ψάω, tango, tergo.

Ψαυκρός, ὁ, agilis, levis, tenuis, delicatus. quasi a Ψαύω, leniter tango. Th. Ψάω.

Ψαυσθείς, ἐ, palpatus, a. 1. part. pass. verbi Ψαύω, tango, contrecto. fut. σω. pert. ἔψαυκα. aor. 1. pass. ἐψαύσθην. Th. Ψάω.

Ψαύω, tango, contrecto, palpo: percutio. a Ψάω, accedo, tango.

Ψαφαρός, ὰ, ὸν, aridus, squalidus, infirmus, tenebrosus. Est & Ψαυαρός.

Ψαφαρότης, ἡ, friabilitas. q. a Ψάω. arida enim facile minuuntur, λεπτύνονται.

Ψᾶφος, ω, ὁ, Dor. pro Ψῆφος, ου, ἡ, calculus, suffragium.

Ψάω, f. ήσω, p. ἔψηκα, comminuo, extenuo, tango leniter, mulceo, abstergo, accedo, foveo, calefacio. Hinc Ψήχω, f. ξω, rado, frico. Ψῆξις, εως, ἡ, rasura. Ψαρός, ᾶ, ὁ, mobilis, agilis. Ψαύω, tango.

Ψ E.

Ψέ, Dor. pro σφέ, σφᾶς, acc. dual. & pl. ab ὅ, sui.

Ψέγμος, ία, ον, Poetic. idem ac Ψόγμος. & Ψογερός, ά, όν, vituperatorius. Th. Ψέγω, vitupero.

Ψέγω, reprehendo, vitupero, carpo, improbo, culpo. fut. Ψέξω. præt. ἔψεγα. perf. pass. ἔψεγμαι, ξαι, κται. Hinc Ψέστης, ου, ὁ, vituperator, reprehensor. Ψεστός, ή, όν, vituperatus, reprehensus. Ψόγος, ου, ὁ, reprehensio, vituperium.

Ψέγωνται, 3. pl. præs. sub. pass. verbi Ψέγω, reprehendo.

Ψεδνός, ή, όν, raros habens capillos, & impexos, glaber, calvus. Iliad. β. Ψεδνὸς dicitur etiam quis secundum Pindarum, qui ἀγενὴς, & σκοτινὸς, ignobilis, & obscurus.

Ψεκάς, άδος, ἡ, gutta. Ponitur etiam pro aliis rebus minutis, sicuti pro auro inter arenam. Ψεκάδες etiam dicuntur ancillæ, quæ delicatarum matronarum capillos medicato fuco conspergunt. Hinc Ψεκάζω, guttas demitto, stillo, rigo.

Ψεκτέον, vituperandum, verbale a Ψέγω, vitupero.

Ψέλιον, ι, τὸ, armilla. Ψέλλιον etiam, sive Ψάλιον, in equorum frænis dicitur ille torques ferreus equorum mentum substringens, quo equus retinetur. Poll. l. 1.

Ψελιοφόρος, ὰ, ὸν, vel Ψελλιοφόρος, qui fert armillas. a Ψέλιον, armilla, & φέρω, fero.

Ψελλός, ή, όν, balbus, blæsus. q. a Ψέω, minuo. Blæsus enim minuit integritatem litterarum. Apud Athen. l. 8. Ψελλὸς usurpatur pro eleganti. Hinc Ψελλίζω, balbutio. Ψελλότης, ητος, ἡ, balbuties.

Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi Ψέγω, vitupero. f. ξω.

Ψέξεμεν, 1. plur. fut. 1. activ. verbi ejusdem.

Ψεύδαδελφος, ὰ, ὸ, falsus frater. a Ψεύδω, fallo, & ἀδελφός, ὰ, ὸ, frater.

Ψευδαπόστολος, ὰ, ὸ, falsus Apostolus. Ex Ψεύδω, fallo, & ἀπόστολος, Apostolus.

Ψεύδεα, mendacia, acc. plur. a Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. sed Ψευδέας, ᾶς, acc. plur. a Ψευδής, ές, ὁ, ἡ, mendax. Th. Ψεύδω, decipio.

Ψεύδει, dat. sing. a Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium.

Ψεύδεσθαι, præs. inf. pass. verbi Ψεύδω, fallo.

Ψευδῆ, acc. singul. a Ψευδής, ές, ὁ, ἡ, mendax. Th. Ψεύδω, fallo.

Ψευδιδασκαλος, ὰ, ὸ, falsus doctor. a Ψεύδω, fallo, & διδάσκω, doceo.

Ψευδολόγος, ὰ, ὸ, ἡ, falsiloquus. Hinc Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium.

Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, falsus testis. Ex Ψεύδω, & μάρτυρ, υρος, ὁ, testis. Hinc & Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, falsum testimonium. Ψευδομαρτυρέω, falsa testor. f. ήσω. præt. ἐψευδομαρτύρηκα.

Ψευδόμενος, ὁ, præs. part. pass. verbi Ψεύδω, fallo.

Ψευδοπάρθενος, ἡ, falsa virgo. Th. Ψεύδω, fallo, & παρθένος, ἡ, virgo.

Ψευδόρκιος, ὰ, ὸ, pro Ψευδέορκος, perjurus. Th. ὅρκος, ὁ, jusjurandum, & Ψεύδω, fallo.

Ψεύδορκον, τὸ, falsum juramentum. ex Ψεύδω, fallo, & ὅρκος, ὰ, ὸ, jusjurandum.

Ψευδοπροφήτης, ὰ, ὸ, falsus propheta. Ex Ψεύδω, fallo, & προφήτης, ὰ, ὸ, propheta.

Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium, vanitas, falsum commentum. Th. Ψεύδω, fallo.

Ψευδοστέλιον, τὸ, apiastrum.

Ψευδόχριστος, ὰ, ὸ, falsus Christus. Ex Ψεύδω, fallo, & Χριστὸς, ὸ, ὁ, Christus. Th. χρίω, ungo.

Ψεύδω, decipio, fallo. fut. Ψεύσω. perf. ἔψευκα. præt. passiv. ψεύδημαι, fruſtror, mentior. præs. imperat. passiv. Ψεύδου, & in plur. Ψεύδεσθε. f. 1. med. Ψεύσομαι. perf. passiv. ἔψευσμαι, σαι, σται. aor. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ατο. aor. 1. infinit. med. Ψεύσασθαι, mentiri. q. a Ψέω, & ὔδω, pro λέγω. mendax rem narrando minuit. hinc Ψεύστης, ου, ὁ, mendax. Ψευδής, ές, ὁ, ἡ, falsus, mendax, fictus. Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. Ψευδολόγος, ὰ, ὸ, mendax.

Ψευδώνυμος, ὰ, ὸ, ἡ, falso nominatus. Ex Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. Thema Ψεύδω, fallo, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ψεύσαντο, mentiti sunt, Jon. pro ἐψεύσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi Ψεύδω, fallo, a. 1. inf. med. Ψεύσασθαι.

Ψευσθείς, ἐ, falsus, aor. 1. part. passi. verbi ejusdem.

Ψεύσμα, ατος, τὸ, mendacium. Thema Ψεύδω.

Ψεύστης, α, ὁ, Dor. pro Ψεύστης, ου, ὁ, mendax, falsus.

Ψευστέω, mendacium dico, propositum scopum non assequor. a Ψεύδω, fallo.

Ψεύστης, ου, ὁ, mendax, vanus, nebulo.

Ψεφλυός, ὰ, ὸ, obscurus, homo ignobilis, Hesych.

Ψέφος, εος, τὸ, tenebræ, obscuritas. caligo. (q. ex Ψέω, minuo, & φάος, εος, τὸ, lux, quia lux tenebris obsessa minui videtur) hinc Ψεφωρός, ὰ, ὸ, obscurus. Ψεφλυός, ὰ, ὸ, & Ψεφενός, ὸ, idem.

Ψεχθείς, ὁ, vituperatus, aor. 1. part. passiv. verbi Ψέγω, vitupero.

Ψέω, minuo. Eustath. a Ψάω.

Ψ H.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, auri ramentum; palæ Plinio; Suidæ simpliciter ramentum.

Ψήκτρα, ας, ἡ, strigilis, instrumentum, quo radimus. quod a Ψήχω, idem cum Ψάω, rado.

Ψήλας, ὁ, qui cecinit, aor. 1. part. activ. verbi Ψάλλω, cano. futur. λῶ. aor. 1. ἔψηλα.

Ψηλαφάω, ῶ, contrecto, palpo, attrecto, tango, rimor, Polyb. cum accus. part. præs. pass. Ψηλαφώμενος, η, ον, qui contrectatur, contrectabilis. Ex Ψήλα, quod a præt. med. ἔψηλα, verbi Ψάλλω, tango, & ἁφὴ, tactus. Thema ἁφάω.

Ψηλαφήσια, ας, ὰ, aor. 1. optat. act. Æol. a Ψηλαφάω, contrecto. fut. ήσω.

Ψήν, Ψῆνος, ὁ, vermiculus in caprificis nascens. An quia Ψάει, radit, vel urit?

Ψηνώς, ὁ, calvus, Ψεδνός. a Ψάω, rado. Et Ψηνίζω, rado.

Ψήρ, ηρὸς, ὁ, Jon. pro Ψάρ, sturnus, avis. a Ψαίρω, idem ac Ψάω.

Ψῆττα, vel ττα, piscis e genere latorum.

Ψηφιδοφόρος, ὰ, ὸ, pro Ψηφοφόρος, qui suffragium fert. Ex Ψῆφος, ου, ἡ, suffragium & φέρω, fero.

Ψηφίζω, calculis computo, supputo. f. ίσω. p. ἐψήφικα. a. 1. ἐψήφισα. The. Ψῆφος, ου, ἡ, lapillus.

Ψηφὶς, ίδος, ἡ, idem ac Ψῆφος, suffragium.

Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi Ψηφίζω, suffragium fero.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, plebiscitum, decretum. Th. Ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Ψῆφος, ου, ἡ, lapillus, calculus, gemma, suffragium, decretum. Hinc ἀποψηφίζομαι, suffragio me absolvo: item aboleo. κατεψηφίζομαι, suffragio meo damno.

Ψήχω, rado, frico, stringo. Item demulceo, lenio, Hesych. Hinc Ψηκτός, rasus. Item modius.

Ψ I.

Ψιαδας, guttas, accus. plural. a Ψιάς, άδος, ἡ, roris gutta.

Ψιάθος, ὰ, ὸ, ἡ, florea, teges, maxime e junco. Dicitur & ὁ Ψιάθος Suid. Ψιάθος ἀνθρώκων, sportæ, in qua feruntur carbones, Aristoph.

Ψιάω, reprehendo. q. a Ψάω.

Ψιάς, άδος, ἡ, rotis gutta, ros, stilla minuta. Hinc Ψιάω, ruro, minutatim stillo. q. a Ψίω, minuo.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ψίζω, cibo minutis cibis, a Ψίω, tenue facio.

Ψιθία, ας, ἡ, vitis species.

Ψιθυρίσδειν, Ψιθυρίσδειν, Dor. pro Ψιθυρίζειν, susurrare, calumniari, accusare.

Ψιθυρισμός, οῦ, ὁ, susurrus. quod a Ψιθυρίζω, susurro. f. ίσω. perf. ἐψιθύρικα. perf. pass. ἐψιθύρισμαι, σαι, σται. Th. Ψιθυρθ-, susurro: item susurrus.

Ψιθυριστής, οῦ, ὁ, susurro, onis. delator. Th. Ψιθυρθ-, susurro: item susurrus.

Ψίθυρθ-, υ, ὁ, susurrus. Hinc, Ψιθυρίζω, susurro. f. ίσω. Ψιθυριστής, οῦ, ὁ, susurrator, occultus delator.

Ψιλός, ή, όν, tenuis: nudus: scaber. q. a ψίω, minuo. Hinc Ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas. Ψιλίζω, & Ψιλόω, nudo. Ψίλωθρον, υ, τὸ, medicamentum quo utuntur in depilando corpore.

Ψίμμυθθ-, seu Ψίμυθος, υ, ὁ, cerussa, q. a Ψίω.

Ψίνεσθαι, dicitur vitis, quum deflorens irrorat, aut quum acini defluunt, & remanentes parvuli constant. Hinc Ψινὰς ἄμπελος, ἡ, vitis, quæ fructum solet amittere. q. a Ψίω, minuo.

Ψὶν, ipsis, idem ac σφίν.

Ψὶξ, χός, ἡ, mica, minutum frustulum. Hinc Ψιχίον, υ, τὸ, parva mica. q. a Ψίω, minuo.

Ψιττάκη, ης, ἡ, & Ψίττακος, υ, ὁ, psittacus.

Ψιχαίρπαξ, αγος, ὁ, micas rapiens. Nomen proprium muris. a Ψὶξ, χὸς, ἡ, mica, & ἁρπάζω, rapio.

Ψιχίον, υ, τὸ, parva mica. Th. Ψὶξ, ἡ, mica.

Ψίω, tenue facio, seco, divido, minuo, Etym.

Ψ Ο.

Ψόα, ἡ, lumbus: fututrix Hesych. in plural. Ψόαι. q. a Ψάω, rado, frico.

Ψογερός, ὸν, ὁ, Poet. convitiator, vituperator. Ψογερὸν, ὸν, turpe, reprehendendum, Hesych. Th. Ψόγω, vitupero.

Ψόγος, ου, ὁ, vituperatio, vituperium. a Ψέω, vitupero.

Ψοθαλλω, strepo. a Ψόφος, strepitus, vel a Ψίω, rado.

Ψολόεντα, dativ. & acc. a Ψολόεις, εντος, ὁ, ardens. Th. Ψόλος, υ, ὁ, fuligo.

Ψόλος, υ, ὁ, fumus: item flamma, fuligo. a Ψάω, uro. Hinc Ψολόεις, εντος, ὁ, fumidus, flammeus.

Ψόφος, υ, ὁ, strepitus, crepitus, fragor, fremitus, sonus. Hinc Ψοφέω, strepitum edo, sono.

Ψ Υ.

Ψύα, ἡ, idem ac Ψόα, lumbus.

Ψυγήσομαι, η, σται, refrigescam, f. 2. pass. verbi Ψύχω, refrigero. fut. ξω.

Ψύδρακες, ων, οἱ, & Ψυδράκια, ων, τὰ, pustulæ. q. a Ψάω, uro.

Ψυδρὸς, ὁ, Ψευδὴς, falsus. a Ψεύδω, fallo.

Ψυθίζω, γογγύζω, murmuro minuta voce. a Ψίω, minuo.

Ψύθος, mendacium. a Ψεύδος.

Ψύλλα, υ, ὁ, & Ψύλλα, ης, ἡ, pulex. q. a Ψέω, & ἅλλομαι, salio. Pulex enim breviores, & quasi minutos facit saltus. hinc Ψύλλιον, υ, τὸ, herba pulicaria.

Ψύλλα, ωνος, ὁ, piscis in littoribus pariens.

Ψύξας, ὁ, qui exsiccavit, a. 1. part. act. verbi Ψύχω, spiro. fut. ξω. a. 1. ἔψυξα.

Ψυχᾷ, dat. Dor. pro Ψυχῇ, a Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, animus, vita, spiritus: ingenium, indoles, homo sanguis, Aristoph. in Nebul. τὼ ψυχὼ ἐκπίνουσι, animam ebibunt, i. e. sanguinem. Hinc Ψυχικὸς, ὴ, ὸν, animalis. Ψυχόω, animo, animam indo. μετεμψυχόω, animam ex uno corpore in aliud traduco, μετεμψύχωσις, εως, ἡ, traductio animæ ex uno corpore in aliud.

Ψυχικὸς, ὴ, ὸν, animalis, e, humanus, a, um. Hinc Ψυχικὰ ἀγαθὰ, bona animi.

Ψῦχος, ους, εος, τὸ, frigus, tempus frigidum Gaz. a Ψύχω, refrigero. f. ξω.

Ψυχρὸς, ρὰ, ὸν, frigidus, a, um, gelidus, algidus. Ψυχρὸν interdum pro aqua frigida sumitur. Ψυχρὸν πίνειν, frigidam bibere, Epicter. Ψυχρότης, ητος, ἡ, frigiditas, refrigeratio. Ψυχρότης etiam dicitur, cum ineptum quid, & frigidum esse dicimus, Demosth. περὶ στεφ. Καί μοι πρὸς Διὸς, καὶ Θεῶν μηδεμίαν Ψυχρότητα κατακρίνῃ ὑμῶν εἶναι. Me per Deos immortales nullus ineptum esse judicet. Ψυχῶ, Dor. pro Ψυχρῶ. a Ψύχω, refrigero.

Ψύχω, refrigero, arefacio, ficco, flo, spiro. fut. ξω. perf. ἔψυχα. a. 2. ἔψυγον. præs. passiv. Ψύχομαι, refrigesco. perf. passiv. ἔψυγμαι. Hinc Ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio.

Ψυχῶν, gen. plur. a Ψυχὴ, ῆς, ἡ, vita.

Ψύχωσις, εως, ἡ, animatio, vita, Pythagoras de Deo loquens, πάντων πατὴρ, νοῦς, ᾧ Ψύχωσις, omnium pater, mens, & vita.

Ψυχωφελὴς, ὲς, ὁ, ᾗ ἡ, animæ, vel animo utilis.

Ψ Ω.

Ψώα, ας, ἡ, fœtor, odor teter. q. a Ψάω, tergo.

Ψῶζα, ης, ἡ, morbi species: malus odor, teter, Suid.

Ψώθιον, υ, τὸ, frustulum panis, mica.

Ψώικης, ου, ὁ, quadratarius. est marmorarius, qui circa quadrata occupatur.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, denudata glans: mentula.

Ψωλὸς, ὸν, ὁ, verpus, apella, recutitus: titio: herniosus, Aristoph. in Plut.

Ψωμίζω, buccella in os inserta pasco; item alo, cibo, frustulatim distribuo: in frusta concido, seco. fut. ίσω. perf. ἐψώμικα. aor. 1. ἐψώμισα. aor. 1. sub. ψωμίσω, ης, η. Th. Ψωμὸς, frustum.

Ψωμίον, υ, τὸ, offula, offella, buccella, frustulum. diminut. a Ψωμὸς, οῦ, ὁ, buccella.

Ψωμίσω, f. 1. a Ψωμίζω, alo.

Ψωμὸς, οῦ, ὁ, frustum, buccella.

Ψώρα, ας, ἡ, scabies, asperitas cutis. Theophr. l. 4. c. 16. est etiam morbus in ficu. Item Ψώρα est bestiola, quæ in lychnos ardentes invehitur, dicta pyrausta alio nomine. Hinc Ψωραλέος, α, ὁν, scabiosus. Ψωρὸς, ὰ, ὸν, idem. Ψωρώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. Ψώρα ἀγρία, fera scabies. hinc Ψωραγριάω, fera scabie laboro.

Ψώχω, in frusta comminuo, attenuo. Item lavo, polio, absterso. Hinc Ψῶχρος, ὰ, ὸν, terra arenosa, γῆ Ψαμμώδης Suidæ.

Ω.

Ω Ultima littera, ex duobus ο facta figura, & μέγα, id est, magnum, vocatur. In numeris est DCCC. Tum ω Dorice & Æolice in genitivo singul. tertiæ declinationis pro ε ponitur: ut λέγω, pro λέγε. Et in α mutatur in quinta declinatione simplicium, ut Ποσειδᾶν, pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α in participiis, quæ ω habent. sic κοινάσων, pro κοινώσων.

Ὦ, adv. vocantis, & exclamantis. sed ὤ, adverb. admirantis, & dolentis. At ᾧ, cui, dat. sing. ab ὅς. Tum ὦ, sim, præs. sub. ab εἰμὶ, sum. Sed ὦ, ᾖς, miserim, aor. 2. sub. verbi ἵημι, seu ὦω, mitto. aor. 2. ὧ.

Ὦα, pellis ovina, ex ὦον, ἡ, quod pro οἰὰ. Thema ὀϊ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος. ἡ, ovis. Sed ὦα, pro ὠά, dicitur etiam fimbria vestimenti. At ὠά, ὠᾶν, plur. ab ὠὸν, οῦ, τὸ, ovum.

Ὠα, ας, ἡ, fastigium. Et τὰ ὦα, domicilia, οἰκήματα, ædificii fastigia, Eustath. Iliad. ν.

Ὠάζω, audio, f. ὠάσω, audiam.

Ὠάριον, υ, τὸ, ovulum.

Ὠαρεωνέαν φύσιν λαχεῖν, pro τὴν τῶ Ὠρίωνος φύσιν λαχεῖν, Orionis naturam sortitum esse, per epenthesin τῶ α.

Ὦας, τὸ, auris, Doric. pro ὦς, ὠατ-, τὸ, idem.

Ὠαστθήσομαι, Dorice pro αἰσθήσομαι, audiam. Suid.

Ω Β.

Ὠβὰς, apud Plutarch. μερὶς τῶ πλήθους.

Ὤβια, ova, Argiv. pro ὠά, inserto β, tanquam digamma.

Ὠβὴ, ῆς, ἡ, tribus. vox Laconica, pars populi. Hinc ὠβάζω, populum in tribus distribuo.

Ὠβὴλ, ὁ, nomen viri ἄθλιτον, Obed. Hebr. serviens.

Ω Γ.

Ὤγω, aperui, præt. med. & Att. ᾠγμαι, verbi οἴγω, aperio.

Ὦ γαθέ, Doric. pro ὦ ἀγαθέ, o bone vir.

Ὠγὴλ, Oceanus, Hesych. q. ab ὤγιθεν, quod sit in perpetuo motu.

Ὤγμωντο, aperiebantur, 3. plur. imperf. pass. verbi οἴγνυμι, idem ac οἴγω, aperio. f. ξω.

Ὤγνυν, aperiebam, imperf. activ. verbi οἴγω, aperio.

Ὠγύγιθ-, υ, ὁ, Poetic. antiquus, vetustus. ab Ogyge antiquissimo rege Thebanorum.

Ὤγυιες, palus, udis, lacus, stagnum. q. ab ἀγείρω, quia est aquarum congregatio.

Ὦ γὼ, Dor. pro ὅ ἐγὼ, quod ego.

Ω Δ.

Ὠδα, olui, præt. med. verbi ὄζω, oleo. f. ὀζήσω. Alii ab εἰδέω, ῶ, rumeo. perf. ᾠδηκα, p. m. ᾠδα, formant.

Ὧδε, adv. sic, hoc modo. & pro τῶδε. ab ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc.

Ὠ Ἄδωνις, Do. pro ὁ Ἄδωνις, o Adonis.

Ὠδὴ, ῆς, ἡ, cantus, cantilena, canticum. per crasin pro ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. a præt. med. ᾠοιδα, verbi ἀείδω, cano.

Ὤδηκα, intumui, perf. act. verbi οἰδέω, tumeo. perf. pass. ᾤδημαι.

Ὠδήκασι, tumuerunt, Doric. pro ᾠδήκασι, 3. plur. perf. activ. verbi οἰδέω, tumeo.

Ὠδημένθ-, ὁ, inflatus, perf. part. pass. verbi ejusdem.

Ὠδὶν, sive ᾠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parientium. Hinc ᾠδίνω, doleo in partu, pario.

Ὠδίνω, parturio, pario, doleo in partu. f. ᾠδινῶ, & ᾠδινήσω. a. 1. ᾠδίνησα. perf. ᾠδίνηκα.

Ὠδοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, iter facio. fut. ήσω. p. ᾠδοιπόρηκα.

Ὤδον, tumebam, imperf. act. verbi οἰδέω, unde ᾤεε, pro ᾤδει.

Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. med. verbi ὀδύρομαι, lamentor. f. ὀδυρέομαι.

Ὠδύσατο, & Poet. ὠδύσσατο, iratus est, 3. singul. aor. 1. med. ind. verbi ὀδύσσομαι. fut. ὀδύσσομαι. a. 1. med. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, irascor.

Ὠδυσία, ας, ἡ, indignatio.

Ὠδώδειν, pluſq. perf. med. ex perf. m. ὄδωδα, assumpto augmento, verbi ὄζω, oleo. præt. med. ὤδα.

Ω Ε.

Ὠὲ, ohe, adv. dolentis.

Ὤιντο, existimabar, 3. singul. imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto. imperf. ᾠόμην, ῶο. f. οἰήσομαι. perf. ᾤημαι. a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω, puto, existimo.

Ω Ζ.

Ὤζεσαν, oluerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, seu ὄζέω, oleo. f. ὀζήσω, & ὀζέσω. a. 1. ὤζησα, & ὤζεσα. præt. m. ὄδωκα.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὤζω, exclamo, clamo: admiror, Æschyl. unde ὠγμός, exclamatio.

Ω Η.

Ὦ, adv. clamandi, & vocantis, Eurip. ab ὤω.
Ὤθω, πς, σ, putavi, a. 1. ind. pass. verbi οἴσομαι, & οἶμαι, puto, existimo. perf. ὤημαι. Th. οἴω, idem.

Ω Θ.

Ὤθοῦσ', pro ὠθοῦσιν, trudunt, Doric. ab ὠθέω.
Ὤθω, trudo, pello. f. ὤθησω, & ὤσω. perf. ὦκα. Hinc ὠθίζω, idem. ωσμός, ὁ, impulsio. βοώτης, ου, ὁ, boum agitator.
Ὤκασα, pellam, fut. 1. activ. ab ὠθέω.
Ὤκλισμαι, in conferta turba premor, contendo. hinc ὤθισμός, ὁ, impulsio, conflictus. Th. ὠθέω, pello.

Ω Ι.

Ὤιγνυντο, patebant, 3. plur. imperf. med. Poet. seu Jon. resolutione pro ὤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, aperio.
Ὤιετο, 3. sing. imperf. pass. verbi οἴομαι, pro οἴεσθαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἴω, idem. hinc a. 1. ὤϊθλω, vel potius ὠΐθλω.
Ὤιξε, aperuit, 3. sing. a. 1. Jonic. dissolutione pro ὦξε, verbi οἴγω, aperio.
Ὠιόν, idem ac ᾠόν. vel diminut. ex ὠόν, οῦ, τὸ, ovum.
Ὤιετο, 3. sing. a. 1. med. Poet. verbi οἴομαι. Hinc aor. 2. ὠΐσθην, ης, η. quod ab οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἴω.
Ὤιχετο, Poet. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, abeo.

Ω Κ.

Ὦκ', Dor. ὁ ἐκ.
Ὦκα, adv. celeriter, per syncopen pro ὠκέα, & ὠκέως, & sequent. aspiratione ὧς. Th. ὠκύς, έος, ὁ, celer.
Ὠκέα, acc. sing. ab ὠκύς, έος, ὁ, celer. Dicitur & ωκεία, metri gratia pro ὠκέα, f. g. ab ὠκύς, celer.
Ὠκεανίνη, Oceanitis, nomen puerperæ. ὠκεανίνη, filiæ Oceani.
Ὠκεανός, οῦ, ὁ, & genit. Jon. ὠκεανοῖο, Oceanus, mare ambiens orbem terrarum. quasi ex ὠκέως, cito, & ναίω, fluo.
Ὠκέες, οἱ, veloces, nom. plur. m. g. ab ὠκύς, έος, ὁ, celer.
Ὠκέας, ως, ἡ, velox, f. g. ab ὠκύς, εῖα, in accus. ὠκέαν. in dat. plural. Jonic. ὠκέῃσι, pro ὠκείαις.
Ὤκησαν, Bœot. sync., pro ᾠκήθησαν, 3. plural. aor. 1. ind pass. verbi οἰκέω, habito. f. ήσω. p. ᾤκημαι.
Ὤκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω, habito.
Ὠκιάκεες, Jonic. pro ὠκειάκης. ab ὠκύς, celer.
Ὠκίσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. activ. verbi οἰκίζω, habito. f. ίσω. p. ᾤκικα.
Ὤκλασσε, delecit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σκλάζω, in genua procumbo, labasco.
Ὠκοδομήθη, ης, η, a. 1. ind. pass. ᾠκοδόμημαι, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, ædifico: doceo. f. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, struo. præt. med. δέδμαι.
Ὠκοδόμησα, ας, ε, & in 3. plural. ᾠκοδόμησαν, a. 1. ind. act. verbi ejusdem, & them.
Ὤκτειρε, miseratus est, aor. 1. ind. activ. verbi οἰκτείρω, misereor. Th. οἶκτος, ου, ὁ, misericordia.
Ὠκτίσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi οἰκτίζω, misereor. f. ίσω. p. ᾤκτικα. Them. οἶκτος, ου, ὁ, misericordia.
Ὠκύαλος, ου, ὁ, ἡ, velociter per mare currens. ab ὠκύς, velox, & ἅλς, mare.
Ὠκυδίνατος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὠκυδίνητος, ου, velociter se movens, velox. Ex ὠκύς, celer, & δινητὸς, volubilis. quod a δίνεω, verso. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.
Ὠκύμορος, ου, ὁ, ἡ, cito periturus. Iliad. ά. ab ὠκύς, velox. & μοῖρα, ας, ἡ, fatum. Th. μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.
Ὠκυμορώτατος, ὁ, superlat. ab ὠκύμορος, cito periturus.
Ὠκυπέτη, nomen mulieris.
Ὠκυπέτης, ὁ, celeriter volans, Hesiodus. Epith. equorum. Ex ὠκύς, έος, ὁ, celer, & πέτομαι, volo, as.
Ὠκύπόδες, ων, οἱ, velocipedes, ab ὠκύπους, οδος, ὁ. in dat. plur. ὠκυπόδεσσι, ab ὠκύς, celer, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.
Ὠκύπορος, ου, ὁ, velox, fluvii, aut navis epitheton, Odyss. ζ. quod celeriter feratur. dat. plur. Jon. ὠκυπόροισι. Quod ab ὠκύς, celer, & πείρω, transeo. p. m. πέπορα.
Ὠκυρόη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. ab ὠκύρροος, ου, ὁ, rapidus. quod ac ὠκύς, velox, & ῥέω, fluo.
Ὠκύρροος, ου, ὁ, celeriter fluens, Iliad. έ. ab ὠκύς, celer, & ῥέω, fluo.
Ὠκὺς, έος, ὁ, & in f. g. ὠκεῖα, in n. g. ὠκὺ, velox, celer, citus. q. ἀκὺς, ab ακὴ. acuta enim celeriter penetrant. in compar. ὠκύτερος, superl. ὠκύτατος, hinc ὠκέως, & ὦκα, adv. celeriter. ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, pedibus celer.
Ὠκύτης, ητος, ἡ, Dor. pro ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas. Th. ὠκὺς, celer.
Ὠκύτερος, α, ον, celerior, & in superlat. ὠκύτατος, ab ὠκὺς, velox.
Ὠκυτόκον, ου, τὸ, partus celeritas, Herodot. Ex ὠκὺς, velox, & τόκος, partus. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ω Λ.

Ὤλα, perii, perf. med. verbi ὄλλυμι, pereo. f. ολέσω. perf. ὦλεκα. perf. med. ὦλα, & Att. ὄλωλα.
Ὤλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ὁ, sulcus. Hinc ὁμώλακες, finitimi.
Ὤλαφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος, cervus.
Ὠλένη, ης, ἡ, ulna, cubitus, brachium. Dicitur & ὠλὴ, ἠνος, quasi ab ὠλλὸς.
Ὤλετο, periit, 3. sing. aor. 2. med. verbi ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. p. m. ὦλα. a. 2. med. ὠλόμην, ω, ετο.
Ὦ ἦλιθιε, Dor. pro ὦ ἠλίθιε, o ingenue.
Ὦλλες, ὁ ἄλλος, alius. sic ὦλλοι, Dor. pro οἱ ἄλλοι.
Ὠλλὸς, ὁ, curvatura brachii.
Ὠλοκαύτωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, totum comburo, quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat fut. ώσω. perf. ὡλοκαύτωκα. quod ex ὅλος, totus, & καίω, comburo. fut. καύσω.
Ὠλοφύρετο, 3. sing. imperf. verbi ὀλοφύρομαι, lamentor. f. ὀλοφυρέμαι.

Ω Μ.

Ὠμὰ δάσασθαι, in frusta cruda discerpi. ab ὠμὸς, crudus.
Ὠμάρτουν, Jon. & Dor. pro ὡμάρτων, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, sequor.
Ὠμάρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, sequor. f. ήσω. Th. ὁμαρτὴ, simul, idem ac ὁμῶς.
Ὦμεν, simus, 1. plur. præs. sub. verbi εἰμὶ, sum. in sub. ὦ, ῇς, ῇ.
Ὦμες, simus, Dor. pro ὦμεν, 1. plur. sub. ab εἰμὶ, sum.
Ὠμὴ λύσις, farina hordeacea. ὠμὴ λύσις, etiam separatim dicitur.
Ὤμλυν, putabam, imperf. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, puto. Th. οἴω, idem.
Ὠμηστὴς, ου, ὁ, qui cruda edit, crudelis, efferus. ab ὠμὸς, crudus, & ἔδω, vel ἐσθίω, edo.
Ὠμίλεα, 3. sing. imperf. activ. verbi ὁμιλέω, colloquor, cum dat. fut. ήσω. perf. ὡμίληκα. Th. ὁμιλος, ου, ὁ, turba.
Ὠμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusdem.
Ὤμιλλα, ης, ἡ, ludus nucum, contract. ex ἡ ἁμιλλα.
Ὠμίλων, 1. singul. vel 3. plur. imperf. act. verbi ὁμιλέω, vide ὠμίλεα.

Ὤμοιν, θωμοῖν, pro ὁ ἥμισυ, quod dimidium. Th. ἥμισυς, εια, υ, dimidius.
Ὠμοβοείη, ης, ἡ, cruda pellis bovis. hinc ὠμοβοείνεος, η, ον, ex cruda bovis pelle factus. ex ὠμὸς, crudus, & βοῦς, bos.
Ὠμοβόρος, ου, ὁ, crudivorax. ab ὠμὸς, crudus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, esca.
Ὠμογέρων, οντος, ὁ, cui viridis, & cruda est senectus. Ex ὠμὸς, crudus, & γέρων, οντος, ὁ, senex.
Ὠμοθέτησαν, cruda posuerunt, 3 plur. a. 1. ind. act. verbi ὠμοθετέω, crudas carnes ex singulis victimæ membris carptas aris impono. Iliad. ά. item humeris impono. f. ήσω, ab ὦμος, crudus, & τίθημι, pono.
Ὤμοι, heu, interjectio, pro οἴμοι, hei mihi, vox dolentis.
Ὤμοις, & ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, humerus.
Ὠμοιώθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω, assimilo, fut. ώσω.
Ὤμοκα, & Att. ὀμώμοκα, juravi, perf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. όσω.
Ὠμόλινον, τὸ, sudarium tonsorium humeris circumpositum, linum crudum. Galen. lib. 2. κατὰ τόπους. Gloss. id est, ὠμὸν λίνον, crudum, nondum curatum.
Ὠμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηκα, 3 sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, confiteor. f. ήσω. p. ὡμολόγημαι.
Ὦμος, ου, ὁ, humerus, scapula, quasi ab οἴω, fero. humeris enim ferimus onera. hinc ἐπωμὶς, ἰδος, ἡ, superhumerale.
Ὠμὸς, ὴ, ὸν, immaturus, crudus, immitis, sævus. Possit esse ab ὤζω, quia faciat ὤζειν, exclamare.
Ὤμοσα, ας, ε, juravi, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὁμόω, juro. f. όσω. præt ὠμοκα.
Ὠμόφαγος, ου, ὁ, crudivorus: item sanguinarius. dat. pl. ὠμοφάγοισιν.
Ὤμωξα, ας, ε, ploravi, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, ploro. f. ξω. Th. οἴ, hei.

Ω Ν.

Ὤν, οὖσα, ὄν, ens, præs. part. ab εἰμὶ, sum. Sed ὢν, gen. plur. ab ὅς, qui. Est & ὦν, pro ἐν, ergo. Doric.
Ὠνάειν, Dor. pro ὠνῆσθαι, a. 1. pass. ab ὄνημι, juvo, prosum.
Ὠνάμην, lucrifeci, vel despexi, per syncop. pro ὠνησάμην, a. 1. med. verbi ὀνημι, prosum, vitupero. f. ὀνήσω. aor. 1. ὤνησα. Alii volunt esse imperf. verbi ὄνημι, seu ὄνομαι, passiv. ab ὀνημι.
Ὤνακτ, Poet. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, Rex. Sic ὦ ἄναστα, pro ὦ ἄνασσα, ης, ἡ, Regina.
Ὤνασαν, Dor. pro ὤνησαν, a. 1. ab ὄνημι, juvo, prosum.
Ὠνείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior. f. ίσω. p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.
Ὠνείδισα, ας, ε, a 1. ind. activ. verbi ejusdem, & them.
Ὠνειροπόλουν, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, in somniorum interpretatione versor. quod ab ὄνειρος, ου, ὁ, idem ac ὄναρ, τὸ, somnium, & πολέω, verso.
Ὤνεκα, Dor. adv. pro ἕνεκα.
Ὤνημος, ου, ὁ, Dor. pro ὁ ἄνεμος, ventus.
Ὠνέομαι, ῶμαι, emo (q. ab ὀνέω, juvo.) f. ὠνήσομαι, perf. pass. ὠνημαι. a. 1. med. ὠνησάμην, ω, ασθ. Hinc ὠνητὸς, ὴ, όν, emptio. ὠνητὴς, οῦ, ὁ, emptor. τελώνης, ου, ὁ, vectigalium redemptor, publicanus. τελώνιον, ου, τὸ, locus, in quo sedent publicani. ὤνος, ου, ὁ, pretium.
Ὤνῃ, 2. sing. præs. ind. vel sub. verbi ὠνέομαι, ῶμαι. Sed ὠνὴ, ῆς, ἡ, emptio.
Ὤνηρ, Jon. & Dor. pro ὁ ἀνὴρ, vir.
Ὤνησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. ὠνήσασθε, 3. sing. a. 1. med. verbi ὄνημι, juvo, prosum. f. ὀνήσω.
Ὠνήσω, 2. sing. a. 1. med. verbi ὄνημι, juvo. f. ὀνήσω. a. 1. med. ὠνησάμην, vel ab ὠνέσμαι, emo.
Ὠνητὴ, f. g. ab ὠνητὸς, ὴ, όν, emptus. Th. ὠνέσμαι, ῶμαι, emo, mercor.
Ὤνητο, lucrifecerat, vel est 3. sing. imperf. pass.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

paſſ. verbi ὀνήμαι, ab ὀνημι, juvo, proſum. vel eſt 3. ſing. pluſq. perf. verbi ὀνέω, ſeu ὄναμαι, vel ὠνέομαι, emo.

Ὦ ἄνθρωπε, Jonic. & Doric. pro ὦ ἄνθρωτε. ſic ὦ ἄνθρωποι pro οἱ.

Ὄνομα, ατος, τὸ, Doric. pro ὄνυμα, nomen.

Ὠνομάδδαται, nominati ſunt, Jonic. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi ὀνομάζω, nomino. f. άσω. perf. ὠνόμακα. perf. paſſ. ὠνόμασμαι, σαι, σται. Th. ὄνυμα, ατος, τὸ, nomen.

Ὠνόμαζον, imperf. act. verbi ὀνομάζω, nomino. f. σω. a. 1. ὠνόμασα. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ὠνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὠνομάσθω, ση, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Ὠνομάσθω, ση, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Ὤνος, ου, ὁ, pretium. id, quo ὠνέομαι, eminus. Gl. ὠνὴ, emptio.

Ὠνοχόει, propinabat, 3. ſing. imperf. activ. verbi ὀινοχόεω, vinum infundo. imperf. ὠνοχόουν, ες, quod ab οἶνος, ου, ὁ, vinum, & χέω, fundo.

Ω Ξ.

Ὦ ξ, Dor. pro ὁ ἰξ.

Ὤξε, aperui, a. 1. ind. activ. verbi οἴγω, apetio.

Ω Ο.

Ὠόμην, imperf. paſſ. verbi οἶομαι, puto. f. οἰήσομαι, perf. ᾠημαι. Th. οἴω, idem.

Ὤοντο, 3. plural. imperf. ejuſdem verbi, & them.

Ὦον, ου, τὸ, ſuperior domus pars. q. ἄρω ὄν. Hinc ὑπερῷος, ου, ὁ, qui in ſumma ædium parte eſt.

Ὠόν, οῦ, τὸ, ovum. Etiam ὤιον, ovum eſt, quaſi ab οἷον, ſolum, ſingula enim pariuntur. Hinc ὠοειδὴς, ovi ſpeciem gerens.

Ὠΐ, ὠΐδη, ὠΐδη, acclamationes nauticæ. ubi ὀπὶ, voce opus eſt.

Ω Π.

Ὤπα, acc. ſing. ab ὤψ, ὠπὸς, ὁ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὤπασε, & ὤπασσεν, dedit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ὀπάζω, præbeo; item inſequor. fut. ὀπάσω.

Ὠπόμεν, video. ſæpe apud Oppian. ὠπόσασθαι, a. 1. inf. med. ab ὤψ, vultus. Th. ἔκτομαι, video.

Ὤπερ, Dor. pro ὅπερ, ubi.

Ὠπίδια ὀφρύδια, ſupercilia. quia ſupra ὤπας, oculos. Heſych.

Ὦ ἐπιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, o curator.

Ὠπλὴ, ἡ, ictus, qui fit manu; plaga manu inflicta. manus enim eſt naturale ὅπλον. Heſych.

Ὦ Ἄπολλον, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων.

Ὦ πόλοι, Dor. pro οἱ ἀστέρες.

Ὤπτασται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

Ὤπτησαν, ας, ε, & in 3. plur. ὤπτησαν, affarunt, a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, torreo, aſſo. f. ήσω.

Ω Ρ.

Ὥρα, ας, ἡ, tempus: item hora: q. ab ὁράω, video. Diſcimus enim quota ſit hora ſciotericum inſpiciendo. Item pulchritudo, venuſtas. ὥρας κεκραμένος, qui temperatam pulchritudine formam habet, formoſus. ὡραῖος, gen. plur. pro ὡρῶν, Doric. Hinc ὡραῖος, α, ον, tempeſtivus. Eſt & ὥρα, reſpiciebat, 3. ſing. imperf. act. ὥρων, ων, ασες, ας, αε, α, verbi ὁράω, video.

Ὦρα, ας, ἡ, cura. Hinc ὠρέω, curo, curam gero. ὀλιγωρέω, parvam curam habeo, negligo. ὀλίγωρος, ου, ὁ, qui aliquid parum curat.

Ὡραῖος, α, ον, ὡραία, ſpecioſus, a, um, formoſus, tempeſtivus, vernus. ὡραῖος ἡμέραι dicuntur omnes fructus æſtivi. Th. ὥρα, ας, ἡ, pulchritudo, tempus.

Ὡραιότατος, ὁ, ſuperlat. ab ὡραῖος, ſpecioſus.

Ὡράισι, matura reddunt, Æol. pro ὡραίζουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ὡραίζω, orno. Th. ὥρα, tempus.

Ὡρᾶν, pro ὡραίειν, vide in ὡραίος.

Ὡρανὸς, Dor. pro οὐρανὸς. ὡρανὸν, genit. Æol. & Dor. pro οὐρανοῦ.

Ὥρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, Aratus.

Ὡργεῖος, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος.

Ὠργίσθη, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὀργίζομαι, iraſcor. hoc ab ὀργίζω, facio iraſci. f. ίσω. p. ὤργικα. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ὠρείθυια, ας, ἡ, Orithyia, regina Amazonum.

Ὠρέξατο, petiit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ὀρέγω, porrigo. f. ξω. perf. ὤρεχα. aor. 1. paſſ. ὠρέχθην. hinc ὠρέξαθ', pro ὠρέξατο, 3. ſing. a. 1. med.

Ὤρεον, videbam, imperf. act. ab ὁράω, Jon. pro ὁράω, video.

Ὤρεσι, uxoribus, dat. plural. Jon. pro ὥρσι, ab ὤαρ, ὥαρος, ἡ, uxor. in plur. ὦαρες, & contract. ὦρες.

Ὠρέω, curo, cuſtodio. ὠρέζω, idem. ὠρεσμένα, præceptum. Th. ὦρα, cura.

Ὥρη, ης. Jon. pro ὥρα, ας, ἡ, hora, tempus. dat. ὥρῃ, Jon.

Ὠρθρίζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ὀρθρίζω. vide ὤρθρισα.

Ὠρθρισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, diluculo venio. imperf. ὤρθριζον. fut. ίσω. p. ὤρθρικα. Thema ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum.

Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.

Ὠργυιάτο, 3. ſing. imperf. paſſ. vide ὠργυιώντο.

Ὠργυιώντο, certabant, porrigebantur, 3. pl. imperf. paſſ. ab ὀργυιάομαι, ῶμαι. Th. ὀρέγω, porrigo. f. ξω. præt. χα.

Ὤρινε, concitavit, a. 1. ind. act. ὠρίνετο, commovebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, excito.

Ὤριος, α, ον, tempeſtivus, & certo tempore factus. ὤρεα, pro ὥρια, nom. plur. n. g. ὡρίαις πλεκτὰις, ſolemnitates, quæ quotannis certo, ſtatoque tempore celebrantur. Th. ὥρα, hora, tempus.

Ὡρίσατο, 3. ſing. a. 1. med. ὡρισμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi ὁρίζω, definio. f. ίσω. a. 1. ὥρισα, ας, ε. p. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ὦρις, Dor. pro ὁ ἔριφος, hœdus.

Ὠρίων, ωνος, ὁ, Orion, ſignum cœleſte, ſed cum aſpiratione ſignum avis apud Ælianum.

Ὥρκισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, juro.

Ὡρμήθη, Dor. pro ὡρμήθη, cum impetu cepit, 3. ſing. aor. ind. paſſ. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὥρμαινε, agitaret, 3. ſing. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, ruo, f. ανῶ. p. ὥρμικα. Th. ὁρμὴ, ἡ, impetus.

Ὡρμᾶτο, motus eſt, 3. ſing. imperf. paſſiv. verbi ὁρμάω, impetu feror, f. ήσω. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὥρμηντο, Jon. pro ὥρμηντο, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω, ruo. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὡρμενος, per ſyncop. pro ὡρμημένος, ὁ, concitatus, perf. part. paſſ. ab ὁρμάω, ruo. Them. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὥρμην, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὁρμάνω, ruo. Th. ὁρμὴ, ἡ, impetus.

Ὥρμησα, ας, ε, & in 3. plur. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. verbi ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὥρμηντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὦρνες, Dor. pro οἱ ὄρνες, agni.

Ὤρνυτο, ruebat, 3. ſing. imperf. med. verbi ὄρνυμαι, excitor. The. ὄρω, excito.

Ὥροα, per metathef. pro ὄρωα, perf. med. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, excito.

Ὦρος, annus, tempus: ſol, ab ὥρα. At ὄρος, τὸ, Dor. pro ὄρος, mons.

Ὥρσα, ας, ε, concitavi, aor. 1. ind. act. verbi ὄρω, excito. f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. p. ὄρωκα.

Ὥρσε, concitabat, 3. ſing. imperf. act. verbi ὄρσω, quod Poetæ finxerunt ab Æol. f. ὄρσω, verbi ὄρω, concito.

Ὦρτ', pro ὥρτο, concitatus erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ὄρμεω, σα, το, verbi ὄρω, concito. f. ῥῶ. p. ὄρωκα.

Ὤρυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel ὄττω, fodio. f. ξω.

Ὀρύξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ὠρύχαται, & Attice ὀρωρύχαται, quod Jonic. pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, perf. paſſiv. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω. præt. ὤρυχα.

Ὠρύω, & ὠρύομαι, ululo, larro, rugio: lamentor, ejulo. f. ύσω. perf. ὤρυα. a. 1. ὤρυσα. hinc ὤρυες, αι, feræ dicuntur, quarum clamor eſt horribilis.

Ὠ ἀρχαῖε, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, ille antiquus.

Ὠρχεῦσθε, 2. plur. imperf. med. verbi ὀρχέομαι, ῆμαι, ſalto. fut. ήσομαι. aor. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο.

Ὤρχεντο, Jonic. ſeu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. verbi ὀρχέομαι, ῆμαι, ſalto. fut. ήσομαι.

Ὠρχήσασθε, 2. plur. aor. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ὀρχέομαι, ῆμαι, ſalto, fut. ήσομαι.

Ὠ ἀρχόμενε, per ſyncopen pro ὁ ἀρχόμενε, incipiens, ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, initium.

Ὠρώρεω, excitatus eram, pluſq. perf. med. verbi ὄρω, excito. fut. ὀρῶ. perf. med. ὦρα, & Att. ὄρωμα.

Ὠρωρέχατο, porrecti erant, Jon. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi ὀρέγω, porrigo. f. ξω. perf. ὤρεχα, & Attice ὠρώρεχα. in paſſ. ὠρώρεγμαι, in pluſq. perf. ὠρωρέγμην, ξο. etc.

Ὠρωρέχην, porrexeram me, pluſq. perf. act. Attic. verbi ejuſdem.

Ὠρώρυκτο, Jon. & Attic. pro ὤρυκτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ὀρύσσω. f. ξω, fodio.

Ὠρωρίχειν, foderam, pluſq. perf. Attic. verbi ὀρύσσω, vel ὄττω, fodio. fut. ξω. p. ὤρυχα, & Att. ὠρώρυχα.

Ω Σ.

Ὡς, particula varios habens uſus: ſic, ramquam, ſeu, veluti, ſicut: poſtquam: inſtar. ὡς pro ὥστε, perinde ac: ὡσεί, fere, ferme, circiter, Herodot. quam, quantum, quantopere, Ariſtoph. Att. pro πρὸς, ad, cum acc. ὡς λύκοι, h. e. δίκην λύκων, more luporum. Hom. in Iliad. ὡσεὶ, velut. ab ὡς, & εἰ. ὥσπερ, ſicut. ὥστε, adeo ut. ὥσκε, ut, utinam. καθὼς, velut, ſicut. ἕως, donec, uſque dum. τέως, tam diu.

Ὦς, ſic, ex ὁ, vel ὅς, pro αὐτὸς, eſt enim αὐτὸν τρόπον, ὡσαύτως. Sed ὠς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, auris.

Ὦσα, ας, ε, impuli, a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, pello. fut. ὠθήσω, & ὤσω. p. ὦκα. perf. paſſ. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.

Ὤσαν, a. 1. inf. act. ὦσαι, pro ὠσασθαι, repelleret, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi ejuſdem. Sed ὦσαι, pro εἶσαι, a. 1. inf. ab εἶμι, pro φέρω.

Ὠσάμενος, η, ον, aor. 1. part. med. verbi ὠθέω, vel ὤθω. f. ὦσω. a. 1. ὦσα.

Ὦσαν, repulerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ὠσανεί, quaſi, pro ὡσεί, ramquam, veluti. Th. ὡς.

Ὡσαννὰ, Hebr. ſerva quæſo, felicem ſucceſſum tribue. ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον δὴ τὸν υἱόν, more Hebræo.

Ὦσαντε, impulit, Jon. pro ὦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡσαύτως, eodem modo, adverb. ab ὡς, ſicut, & αὐτὸς, ipſe.

Ὤσδεν, Dor. pro ὤζεν, redolebat, imperf. ab ὄζω, oleo.

Ὦσε, pepulit, 3. ſing. a. 1. ὦσα.

Ὡσεί, perinde, tamquam. ab ὡς, ſicut, & εἰ, tamquam.

Ὡσηὶ,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ω'σηέ, ὁ, nomen Prophetæ, ἄκλητον, Oſee. Hebr. ſervavit.

Ω'σθώμι, aor. 1. inf. ὠσθεῖς, a. 1. part. paſſ. ab ὠθέω, pello.

Ω'σι, ſint, 3. pl. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, ſum. At ὦσι, miſerint, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi ἵημι, mitto.

Ὠσί, auribus, dat. plur. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὔας, ατ☉, τὸ, idem.

Ὠσμαι, & Att. ἔωσμαι, perf. paſſ. verbi ὠθέω, pello. f. ὦσω. perf. ὦκα.

Ὠσμέν☉, ὁ, pulſus, perf. part. paſſ. ab eodem verbo.

Ὥσπερ, ſicut, adv. ex ὡς, & περ. Hinc ὡσπερεί.

Ὥστε, & ὧς τ', adeo ut, utque.

Ὠτεῖ, Attic. pro ὠτίῃ, 2. ſingul. fut. med. ὠτεῖσμαι pro ὠτίσομαι, verbi ὠτίζω, trado. f. ἴσω. Th. ὠθέω, idem.

Ὠ'τοργ☉, Dor. pro ὁ ἄτοργ☉, crudelis.

Ὠσφραντο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ὀσφραίνομαι, olfacio.

Ὤσχος, ὁ, & ὄσχη, ἡ, ramus, ſarmenta.

Ὤσω, pellam, fut. 1. act. ab ὠθέω pello.

Ω Τ.

Ὦτα, aures, acc. plur. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὔας, ατος, τὸ, idem.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, inſtrumenti genus, quo aures ſontium contorquebantur, Syneſ. auricularia forceps, quia ὦτα ἀγρεύει.

Ὠτακουστέω, auribus, capto, quæ dicuntur, intentis auribus aſto, Xenoph. Hinc ὠτακουστὴς, auricularius, Gl. qui ὠτα ἀκούει. Delatores enim principum ὦτα, & ὠτάκεια dicuntur, quia ſunt eis pro auribus.

Ὠ' τὰ, o amice, heus tu bone vir, pro ὦ ἑτὰ, vocat. Dor. pro ἕτα, ab ἕτης, ὁ, ſocius.

Ὠτάριον, ὁ, τὸ, auris Veneris, oſtreum quoddam Æolibus, ab auriculæ ſimilitudine. Uſurpatur etiam pro auricula.

Ὠτἀρὸς, pro ὠτώεις, ὁ, auriculoſus, auritus, Gloſſ.

Ὥτε, Poet. pro ὥσε, ceu, velut, ut. ὅτε, pro ὅτινι, cuicumque, Homer.

Ὠτεγχύτης, ὁ, auricularis clyſter: inſtrumentum, quod in ὦτα ἐγχύεται.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, vulnus: cicatrix. ab ὠτόω, vulnero.

Ὥτερ☉, Dor. pro ἕτερ☉, alter.

Ὠτίον, ὁ, τὸ, auricula; item auris. diminut. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris.

Ὠτὶς, ἰδ☉, ἡ, avis tarda. Gl. quia aurita.

Ὠτὸς, gen. ſing. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Sed Ὦτος, ὁ, Otus, nomen proprium.

Ὠτρυνον, ες, ε, imperf. vel aor. 2. verbi ὀτρύω, incito. f. υνῶ. p. ὤτρυγκα. a. 1. ὦτρυνα, ας, ε.

Ὠτὼεις, εντ☉, ὁ, auritus, acc. ſingul. ὠτώεντα. Th. ὄατ, ατ☉, τὸ, auris.

Ω Υ.

Ὠ'υτὸς, Jon. pro ὁ αὐτὸς, idem.

Ω Φ.

Ὠ'φαζ, locus optimo auro abundans, Ophax. Jerem. 10. 9.

Ὤ'φειλον, imperf. ab ὀφείλω, debeo. fut. ὀφείλησω. p. ὠφείληκα. a. 2. ὤφελον.

Ὤ'φελον, pluſq. perf. act. verbi ὄπτω, video. f. ψω. p. ὦφα.

Ὠ'φὶρ, nomen loci, vel regionis auriferæ, Ophir. Pſal. 45. 11.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, ſubſidium, præſidium, Ariſtot. de mundo. τῷ ἐκ Θεοῦ ὠφέλειαν, Dei auxilium, & præſidium. Item præda, prædæ petitio, Plutarch. in Camil. Thema ὠφελέω, juvo.

Ὠ'φελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. præſ. act. verbi ὠφελέω, juvo.

Ὠ'φελέω, ῶ, juvo, proſum, ſum utilis: commodo officio: ſum auxilio, opem fero, adjumentum affero. cum acc. ſæpius abſolute, q. ab ὀφέλλω. fut. ὠφελήσω. aor. 1. ὠφέλησα. perf. ὠφέληκα. præſ. paſſ. ὠφελέομαι, οῦμαι, juvor, prodeſt mihi. a 1. paſſ. ὠφελήθω, ῆς, ῆ, percepi commodum. a. 1. ſub. paſſ. ὠφεληθῶ, ῆς, ῆ. a. 1. part. paſſ. ὠφεληθεὶς, εῖσα, ὲν, adjutus, a, um. Hinc ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas. κοινωφελὴς, ἐ☉, ὁ, ἡ, communem afferens utilitatem.

Ὠ'φεληθῆς, 2. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. verbi ὠφελέω, ῶ, juvo.

Ὠ'φέλησα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi ejuſdem.

Ὠφέλιμ☉, ε, ὁ, ἡ, utilis, commodus, adjumentum afferens, Xenoph. ὠφελία, ας, ἡ, utilitas, in Epigr. ὠφελητέ☉, commodo afficiendus, Xenophon. ὠφέλησις, εως, ἡ, utilitas. ὠφελὴς, ἐ☉, ὁ ϗ ἡ, utilis, commodus, Sophocl. in Ajace. ὠφέλημα, ατ☉, τὸ, emolumentum. ab ὠφελέω, juvo, proſum.

Ὤ'φελον, ες, ε, debui, aor. 2. ind. activ. verbi ὀφείλω, debeo. f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα.

Ὠ'φθὶω, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὀπτομαι, ideo. f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤ'φθησαν, viſi ſunt, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Ὤ'φλεε, 3. ſing. imperf. ab ὀφλέω, per ſyncop. ex ὀφειλέω.

Ὠ' φρόντιςος, Doric. pro ὁ ἀφρόντιςος, ſecurus.

Ω Χ.

Ὤ'χα, ας, ε, aperui, perf. ind. act. verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Ὤ'χαντο, Jon. pro ὠγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ὠγμένοι. ὤξο, ὤγντο, verbi οἴγω, aperio. f. οἴξω.

Ὤ'χετο, ibat, gradiebatur, 3. ſing. imperf. med. verbi οἴχομαι, abeo. fut. οἰχήσομαι. perf. ὤχημαι.

Ὤ'χθησαν, ingemuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, indignor. f. ήσω. a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

Ὠ'χόμεθ', pro ὠχόμεθα, ibamus, 1. pl. imperf. med. verbi οἴχομαι, eo. fut. οἰχήσομαι.

Ὠ'χρία, ας, ἡ, pallor, qualitas ὠχροῦ. Deut. 28. 22.

Ὠ'χρὸς, ὰ, ὁ, pallidus, luteus, (q. ab ὠὸς χρόα. eſt enim ut ovi vitellus. vel q. ἄχρος, ab α priv. & χρόα, color, vel quaſi νωχρὸς, expers coloris, ut νωδυνος, expers doloris) τὸ ὠχρὸν, id eſt, pallor, conflatur ex albi, & flavi commixtione, id eſt, λεύκῃ ξανθῷ μεμιγμένη, teſte Platone in Timæo. τῷ ὠχρῷ, pallori nullus color eſt contrarius, Ariſtot. in Prædic. Hinc ὤχρος, ε, ὁ, pallor. ὠχρότης, ητος, ἡ, palliditas, pallor. ὠχράω, & ὠχριάω, palleo, palleſco. ὠχρόω, & ὠχραίνω, pallidum reddo.

Ὤ'χωκα, abiit, Attice pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχω, quod ab οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

Ω Ψ.

Ὤ'ψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, vultus, facies. Hinc κατωπιάω, caput in terram demitto, Ariſtot. l. 8. κατωπὸς, capite in terram demiſſo, in Hippiat. ἀμβλυωπέω, oculis hebetibus ſum. ὀξυωπέω, acute cerno, Baſil. Item Ὤ'ψ, ὦπος, ἡ, nomen proprium, apud Homerum. Ὤ'πος Συγάτηρ, Opi filia.

Ὤ'ψα, τὰ, ὀπτήρια, Heſych. munera, & præmia, quæ in ſpectaculis impenduntur.

Ὠ'ψίκασι, cunctati ſunt, ab ὀψίζω, Suid.

Ὠ'ψίθη, ſerius venit, ὀψὲ, ϗ βραδέως ἦλθε, Ælian.

Ὠψοπόνος, ε, ὁ, qui circa obſonia verſatur, obſonator, coquus. in Epigr. ſcribitur, ὠψοπόνος Σπινθὴρ Ε'μὴ τάδε σύμβολα τέλης Θήκατο δυλοσώιας ἀπόσαμος, id eſt, ὁ περὶ τὰ ὄψα ἀσχολούμενος, ὁ μάγειρος.

Ὠ'ψωες, penuariæ cellæ.

Ω Ω.

Ὠ'ώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis ovo, inflar ovi, ὠοειδὴς, ovi ſpeciem gerens.

Τῷ Θεῷ Δόξα.

ΤΕΛΟΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

LEXICON LATINO-GRÆCUM.

A.

Vel ab, ὑπὸ cum gen. ut & παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ, vel ἐξ.
a fronte, ἄντικρυς, cui opponitur κατόπιν a tergo.
a me solvo aliquid, h. e. de mea pecunia παρ' ἐμοῦ ἐκτίνω. Lucian. Budæus.
a puero, ἐκ παιδίᾳ, ἐκ παιδός.
a secretis, ἀπὸ τῶν ἀπορρήτων.
ab aliquo stare, μετά τινος εἶναι, σωὶ τινι εἶναι, πρός τινος εἶναι.
ab aliis, ὑφ' ἑτέρων.
ab argumento digredi, τ ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν.
ab epistolis, ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
a, vel ab sequente usque, ἀπὸ sequente μέχρι, vel ἄχρι, vel ἕως cum genitivo.
ab hoc tempore, ἐξέτι τ, ἀπὸ τότε, ἐκ τ νυῖ, ἀπὸ τ νυῖ.
ab ineunte adolescentia, ἐκ νέως, ἐκ νέου, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδὸς, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
ab initio, κατ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poetice.
ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
ab intestato, h. e. sine testamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθεμένως.
ab occidente, ἀπὸ τ δύσεως.
ab re, ἔξω λόγου, ἀπὸ, vel ἔξω τρόπου, ἀπὸ τ πράγματος, ἀπὸ σκοπῦ.
abacium, ἀβάκιον, ου, τό.
abactio, ἐλάσις, εως, ἡ, ἀπελασία, ας, ἡ.
abactio boum, βοηλασία, ας, ἡ.
abactor, ἐλάτωρ, ῆρος, ὁ.
abactor boum, βοηλάτης, ου, ὁ.
abactus, a, um, ἀπελιμθής, ἔντος, ὁ, ἀπελιμθεῖσα, ης, ἡ, ἀπελαυθὲν, ἔντος, τό, ἀπωθεὶς, ἔντος, ὁ, ἀπωθεῖσα, ης, ἡ, ἀποθὲν, ἔντος, τό.
abaculus, ἀβάκιον, ου, τό, ψυφίδιον, ου, τό, τραπέζιον, ου, τό.
abacus, ἄβαξ, κος, ὁ, ἄβακος, ου, ὁ.
abalienatio, ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ.
abalienatio mentis, ἔκπληξις, εως, ἡ, ξένωσις, εως, ἡ, Eurip.
abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος, η, ον.
abalieno, ἀλλοτριόω, ῶ, ἀπαλλοτριόω, ῶ, ἀποξενόω, ῶ. Lucian. & Athen. ἀπαλλοτριᾶν τινα τῶν ἰδίων, abalienare aliquem a propriis.
abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
abalienor ab aliquo, ἀλλατριοῦμαί τινος, ἀπαλλοτριοῦμαι πρός τινα.
abambulo, κατ' ἰδίαν περιπατῶ.
abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τ προπάππου, ἀπογεθὲς, ἰδος, ἡ.
abarceo, ἀποκωλύω.
abavia, ἀπομάμμη, ης, ἡ, προσγόνη, ης, ἡ.
abavia quinta, προμάμμη, ης, ἡ.
abavunculus, ὁ θεῖος τ προπάππου, ἀπόθεος, ου, ὁ, ἡ, θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
abavus, ἀπόπαππος, ου, ὁ, ἐπίπαππος, ου, ὁ, πρόγονος, ου, ὁ, προπάππου πατήρ.
abax, ἄβαξ, κος, ὁ.
abbas, κοινοβιάρχης, ου, ὁ, ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ.
abbatia, ἀββάτεια, ας, ἡ, κοινόβιον, ου, τό.
abbatissa, ἀρχιμανδρίτις, ιδος, ἡ.
abbrevio, βραχύω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, cum acc. ut ἐπιτέμνω τὰς ἀπορίας, abbrevio difficultates, Eurip.
abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι, ῦμαι, ἀπεῖπω.
abdicare filium, ἀπειπεῖν τὸν υἱόν.
abdico munere, ἀποπαύω τ χρήσεως.
abdicare magistratu se, ἀπιέναι τ ἀρχῆς, ἀπειπεῖν, vel ἐξόμνυσθαι, vel ἀποπέσθαι τ ἀρχῶ, ἀφίεσθαι, vel παύεσθαι τ ἀρχῆς.
abdicatio, ἀποκήρυξις, εως, ἡ, ἀπόῤῥησις, εως, ἡ.
abdico, is, idest, repudio, recuso, ἀπαγορεύω, παραιτέω, ῶ, ἀποπέμπομαι, ἀπαρνέομαι, ημαι.
abdite, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτὸν, ου, τό.
abditus, κρυπτὸς, ὴ, ὸν, ἀποκρυφος, η, ον, ἐνδόμυχος, η, ον, μύχιος, η, ον, μυχιαῖος, η, ον, ἀπόῤῥητος, η, ον.
abdo, is, ere, κρύπτω πνὰ τι, abdo aliquid alicui, cum duobus acc. ἀποκρύπτω, καταδύω, ἀποκλείω.
abdomen, ἐπιγάστριον, ου, τό, ἧπαρ, ατος, τό.
abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι, ἀφέλκω, καταυρῶ.
abduco a sententia, μεταπείθω, διάγω ἀπὸ τ λόγου.
abduco a recto itinere, πλανάω, ῶ.
abduco a grege, ἀποβουκολέω, ῶ; quod idem etiam valet, ac in errorem abduco, per metaphoram.
abduco aliquem in servitutem, ἀνδραποδίζω τινά.
abduco aliquem a proposito, ἀποπλανῶ τινα ἀπὸ τ ὑποθέσεως.
abductio, ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ.
abductor, ἀπαγωγὸς, ου, ὁ ἡ.
abedo, καταθέω, ἀποτρώγω, ἀπεσθίω.
abeo, ἀπέρχομαι, quod significat etiam migrare ex hac vita. Chrysost. ἀπειμι, ἀποβιβάζω, ἀποίχομαι.
abeo in Thraciam, οἴχομαι εἰς Θράκιν.
abeo in malam rem, ἀπέρρω. V. abi.
abeo de via, ὑπάγω με τ ὁδοῦ.
abeo peregre a domo, sive patria, ἀποδημέω, ῶ.
aberrare facio, διασφάλλω, παρασφάλλω.
aberratio, ἀποπλάνησις, εως, ἡ, ἁμαρτήμα, ατος, τὸ, ἀπόπτωξις, εως, ἡ, ἀποφύλωσις, εως, ἡ.
aberro, ἁμαρτάνω, ἁμαρτάνω, παραμαρτάνω, ἁμαρτάνομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι cum genitivo.
aberro a via, διαμαρτάνω τ ὁδοῦ.
aberro a proposito, ἀποπλανῶμαι τῶν προκειμένων. vel ἐξῶ φέρομαι τῶν καιρῶν.
aberro a scopo, ἀποτυγχάνω τ σκοποῦ.
aberro paulum, παρολισθάνω.
aberruncо, ἐκβοτανίζω.
abgrego, ἀφορίζω.
abhinc, ἤδη, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐκθένδε.
abhorreo, μυσάττομαι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω cum accusativo, ut δυσχεραίνω τι, abhorreo ab aliqua re.
abhorret, ἀποφέρει, ἀπωδόν ἐστιν.
abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε.
abi in malam rem, φθείρυ, ἄπερρε, ἄπαγ' ἐς μαχαίραν, ῥῆξ ἐς κέραιαν, σκοράκιζε.
abjecte, ἀπερῤῥημένως.
abjectio, ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, ταπείνωσις, εως, ἡ.
abjectio animi, ταπείνωσις, εως, ἡ, ταπεινότης, ητος, ἡ, κακοψυχία, ας, ἡ.
abjecto animo sum, ταπεινώομαι, ῶμαι, ἀθήμως, ἔχω, διάγω, διάκειμαι.
abjectus, ἀπορριπτούμενος, η, ον, καταβεβλημένος, η, ον, ἀπηλπισμένος, η, ον, ἀπεγνωσμένος, η, ον, ταπεινὸς, ὴ, ὸν, ἀθέσμιος, ος, ον, ἀσύμφηλος, ος, ον, ἀπόθεστος, ος, ον.
abiegnus, ἐλάτινος, η, ον, ἐλάτινος, η, ον.
abies, ἔλατη, ης, ἡ.
abigo, σοβέω, ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω cum acc. ut περιελαύνω τινὰ, aliquem abigo, Polyb. ἀπείργω, cum acc. personæ & gen. rei, ut ἀπείργω σε τ τόπου, abigo te ab hoc loco, ἀνίστημι, ἐξωθέω, ῶ, ἐκβάλλω, ἐξείργω.
abigeatus, ἀπελασία, ας, ἡ.
abigeus, ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ.
abjicio, ἀπορρίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθέω, ῶ, προΐημι, προΐεμαι, cum accusativo.
abjicio curam de aliquo, προΐεμαί τινα.
abjicio onus, ἀποφορτίζομαι.
abjicio animum, ἀθυμέω, ῶ.
abiit, pro mortuus est, ἀνοίχεται, οἴχεται, οἰχώκεε; sed, hoc Poeticum est.
abitio, abitus, ἀπέλυσις, εως, ἡ, περιχώρησις, εως, ἡ, ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, χώρησις, εως, ἡ, ἄφιξις, εως, ἡ.
abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

abju-

aliquid, ἀπομνύω, ὦ, ἀπόμνυμι, ἀπόμνυμαι, ἐξόμνυμι, cum acc. ἀποβάλλω τι ἐπὶ ὅρκῳ, abjuro aliquid jurejurando.
ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος, η, ον.
ablacto, ἀπογαλακτίζω.
ablaqueatio, ῥιζοτομία, ας, ἡ.
ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ, περιορύσσω, γυμνόω, ῶ, cum dativo, & accusativo, ut γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας, ablaqueo ligone radices.
ablatus, ἀφῃρημένος, η, ον, ἀφαιρεθείς, ἐντος, ὁ.
ablatus furto, κλεψιμαῖος, α, ον.
ablectæ ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκοσμωτισμένος.
ablegatio, ἀπόπεμψις, εως, ἡ, ἀποπομπή, ῆς, ἡ.
ablegatus, ἀποπεμπτος, η, ον, ἀπόβλητος, η, ον.
ablego, ἀποπέμπω, cum accusativo, ut ἀποπέμπω τινά, ablego aliquem. ἀποστέλλω, διαπέμπομαι ἢ ἐπιστολῇ, ablego litteras.
ablego peregre aliquem, ἀποξενόω τινά.
ablego a patria, ἀποξενόω τῆς πατρίδος.
abligurio, ματαλιχνάω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω, καττατρώγω, ἀναστρέφω, ῶ, κικλίζω.
abloco, ἐκμισθόω, ῶ, ἀπομισθόω, ῶ.
abloco agros colendos, & fruendos, ἀπομισθῶ τοὺς γεωργίας.
ablendus, πλυτέος, α, ον.
abluo, ἀπονίπτω, πλύζω, πλυνῶ, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω, βαπτίζω.
abluo a sordibus, expurgo, ἀπορρύπτω.
abluo undique περιῤῥύπτω.
terum abluo, ἀναπλύνω.
abluo manus, χεῖρ νίπτω, χεῖρ νιπτομαι.
ablutio, ἔκνιψις, εως, ἡ, ἀπόνιμμα, ατος, τὸ, ἔκπλυσις, εως, ἡ, κλύσμα, ατος, τὸ.
ablutus, λελουμένος, η, ον.
non ablutus, vel qui ablui nequit, ἀνιπτόνιπτος, η, ον, ἀνέκπλυτος, η, ον, ἄλυτος, η, ον.
qui facile ablui potest, εὔεκπλυτος, η, ον.
qui difficulter ablui potest, δυσέκπλυτος, η, ον, δύσνιπτος, η, ον, δυσεξανιπτος, η, ον.
abluvium, κατακλυσμός, οῦ, ὁ, ἔκπλυτος, η, ον.
abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
abnato, ἀποννήχομαι, ἐκνήχομαι, ἐκκολυμβάω, ῶ.
abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, ῶ.
abnegatio, ἀπάρνησις, εως, ἡ.
abnego, ἀπαρνέομαι, ἄρνησιν ἔξαρτῶ εἶμι, quasi sum negans.
abnepos, ἀπέφυτος, η, ον.
abneptis, ἀπεφύτη, ης, ἡ.
abnodo, h. e. vincula solvo, δεσμὸς ἐκλύω.
abnormis, ἄμετρος, α, ον καὶ ἡ.
abnuo, & abnuro, ἀνανεύω, cum accusativo, ἀνανεύω τοῦτο, abnuo hanc rem, ἀπονεύω, ἀπείπω, ἀρνοῦμαι, ἤμην, ἀπαρνέομαι, ἀπαίνομαι.
abnurus, ἐκ γόνου γεγώς.
abolendus, ἐξαιρετέος, α, ον.
aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀναιρέω, ῶ, ἀμαυρόω, ῶ, ἀπολέω, λήθῃ παραδίδωμι, quasi oblivioni trado.
abolere leges, ἀφαιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν, vel καταλύειν νόμον, ἀπαυθηρίζεσθαι, ἀποχειροτονεῖν, vel ἀποδοκιμαζειν νόμον.
aboleo memoriam alicujus, αἴρω, ῶ, ἐξαίρω, ῶ, διαιτάω, ῶ, cum accusativo, ut διαιτάω τινά, oblivioni aliquem trado; Poetice potius, quam Oratorie.
abolitio, ἀφανισμός, οῦ, ὁ, ἀφάνησις, εως, ἡ.
abolitus, ἀφανισθείς, ἐντος, ὁ, ἐξαλειφθείς, ἐντος, ὁ.
qui aboleri potest, καταλυτέος, α, ον.
abolla, toga, ἱμάτιον, ου, τὸ.
abominabilis, & abominandus, βδελυκτὸς, ὴ, όν, βδελυρὸς, ὰ, όν, μυσαρὸς, ὰ, όν, μυσὸς, ὴ, όν, ἀπέτροπος, ος, ον.
mors abominabilis, θάνατος ἀποτρόπαιος.
abominatio, βδέλυγμα, ατος, τὸ, μίασμα, ατος, τὸ, μῦσος, εος, τὸ, μιαιφονία, ας, ἡ, προσοχθισμος, ου, ὁ.
abominor, βδελύττομαί σε, μισαττομαι, ἀφεστόμαι, ὤμην, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
ab origine, ἀπ' ἀρχαιογονίας.
aborigines, αὐτόχθονες, οἱ.
abortio, abortum facio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω, & ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσκω, ἐκπτρώσκω, ἀποκυίσκομαι.
abortire facio, ἀμβλίσκω.
abortivus, a, um, ἀγένηθλος, η, ον, ἐκβάλιμος, η, ον, ἐκτρωματικὸς, ὴ, όν.
abortivus partus, ἀμβλοθρέβιον, ου, τὸ.
abortum, ἔκτρωμα, ατος, τὸ, ἔκτρωσις, εως, ἡ, ἐκβόλιον, ου, τὸ.
abortus, abortio, ἀμβλωσμὸς, οῦ, ὁ, ἔκτρωμα, ατος, τὸ, ἐξάμβλωσις, εως, ἡ, ἠξάμβλωμα, ατος, τὸ, ἄμβλωσις, εως, ἡ.
abortum infero, ἀναιρίσκω. Arist. Hist. animal. l. 6.
pharmacum abortum faciens, φάρμακον φθόριον.
ab ortu solis usque ad occasum, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου.
abrado, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκνίω.
abrasus, ἀπόξεστος, η, ον.
abreptus, ἁρπαζόμενος, η, ον, ἁρπαζόμενος, η, ον.
abripio, ἁνάρπαζω, vel ἀφαρπάζω, cum accusativo, ut ἁρπάζω τινά, aliquem abripio, ἑλκύω, ῶ.

abrodo, ἀποκνίω, ἀποτρώγω, ἀποκνάω.
abrogatio, ἀποχείρωσις, εως, ἡ, ἀχύρωσις, εως, ἡ, ἀνακύρωσις, εως, ἡ, ἀποχειροτονία, ας, ἡ.
abrogo, ἀποχειρόω, ῶ, ἀκυρόω, ῶ, ἀνακυρόω, ῶ, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαίω, ῶ, ἄκυρον ποιέω, ῶ, h. e. auctoritate privo, διαγράφω, μετογράφω.
abrogo leges, ἀποχειροτονέω, ῶ, vel λύω, vel καταλύω, vel ἀνερέω, ῶ, vel ἀποδοκιμάζω, vel ἀποψηφίζω, τοὺς νόμους, cum accusativo.
abrogo tibi imperium, πάω σε τῆ ἀρχῆς.
abrotonum, ἄβρότονον, ου, τὸ.
abrumpere vitam ἀπορρῆξαι τὸν βίον. Eurip.
abrumpo, ἀπορρήγνυμι.
abrupta, ἀπόκρημνα, τὰ, ἀπερρωγότα, τά.
abrupte, ἀποτόμως.
abruptio, ἀπόρρηξις, εως, ἡ, ἀποτομὴ, ῆς, ἡ.
abruptus, ἀπότομος, η, ον, ἀποτμὴξ, ηγος, ἡ, ἀπερρῶξ, ῶγος, ὁ ἡ, ἀπέρρωγώς, ότος, ὁ.
abs, ἀπὸ, χωρὶς.
abscedo, ἀποχωρέω, ἄπειμι cum propositione ἀπὸ, & genitivo, ut ἄπειμι ἀπὸ τινος, ἀφίσταμαι cum genitivo, ἀφίστημί τινος, ἐξαναχωρέω, ῶ, ἀπεκχωρέω, ῶ.
abscessio, vel abscessus, ἀπόστημα, ατος, τὸ, ἀπόστασις, εως, ἡ.
abscido, vel abscindo, ἀποτέμνω, cum accusativo, ut ἀποτέμνω τι, abscindo aliquid, ἀπακόπτω, ἐκκόπτω, δρώπτω, ἀνακείρω.
abscissio, ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, ἐκτομὴ, ῆς, ἡ.
abscissor, ἀποτομεὺς, έως, ὁ.
abscissus, ἀποκοπεὶς, ἐντος, ὁ, ἀποκεκομμένος, η, ον.
abscissus, h. e. spado, eviratus, ἀποκοπὸς, η, όν, ἐκτομίας, α, ου, ὁ, ἐντομίας, α, ου, ὁ.
abscondite, κρυφῇ, λαθρα, λάθρῃ.
absconditus, κρυβεὶς, ἐντος, ὁ, ἀποκεκρυμμένος, η, ον, παράβυστος, η, ον.
non absconditus, ἀκατακάλυπτος, η, ον, ὁ, ἀνεπίληστος, η, ον.
omnino absconditus, πυκνοκρυβὴς, ἐος, ὁ, Sophocl.
abscondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω, cum accusativo, ut ἀποκρύπτω τι, abscondo aliquid, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω, κεύθω, Poetice. Vide abdo.
subabscondo, ὑποκεύθω.
absconsio, ἀπόκρυψις, εως, ἡ.
absens, ἀπὼν, όντος, ὁ, ἀδήμιος, α, ον, ἀποδημέων, ουντος, ὁ.
absentia, ἀπουσία, ας, ἡ, ἀπεχὼ, όος, ἡ.
absentio, idem ac dissentio, διαφωνέω cum præpositione πρὸς, & accusativo significat dissentio in aliqua re.
absilio, resilio, ἀποπηδάω, ῶ.
absimilis, ἀνόμοιος, α, ον, ὁ, ἀφόμοιος, α, ον, ὁ, ἀπεικὼς, ότος, ὁ.
absinthium, ἀψίνθιον, ου, τὸ.
absinthium marinum, σέριφον, ου, τὸ, σεριφιον, ου, τὸ.
absisto, ἀφίσημι, vel ἀποστατέω, cum genitivo, ut ἀποστατέω τινος, deficio ab aliquo, διαλείπω.
absitanum, εἶδος χρυσοῦ.
absoleo, h. e. ab usu recedo, ἀπαρχαιοῦμαι.
absoletum, ἀπαρχαιωμένον, η, ον, τὸ, παρηλλαγμένον, η, ον, τὸ,
absolvere, pro perficere, ἀποτελέω, cum accusativo: ut ἀποτελῶ τι, perficio aliquid, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελεῖν, κατασκευάζεσθαι.
absolvere creditorem, h. e. ei satisfacere, διαλύω τὸ χρέα, æs alienum, ἀπαλλάττειν.
absolvere orationem, παρώνεω τὸν λογον, cum accusativo.
absolvere aliquem crimine, ἀφιέναι, vel ἀφεῖναι τινὰ ἢ ἐγκλήματος, cum accusativo, & genitivo.
absolvere aliquem debito, ἀφιέναι τινὰ ἢ χρέως, cum accusativo, & genitivo.
absolvere aliquem motte, ἀποψηφίζεσθαί τινος θανάτου, cum accusativo, & genitivo.
absolvo, ἀπολύω, cum accusativo, τινὰ, ἀπογινώσκω ἢ ἐγκλήματος, crimine, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
absolute, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
absolutio, liberatio a crimine, ἀπόλυσις, εως, ἡ, ἀποψήφισις, εως, ἡ, ἀθῴωσις, εως, ἡ.
absolutio, ἐξεργασία, ας, ἡ, ἐπεξεργασία, ας, ἡ, πλήρωσις, εως, ἡ, αὐτοτελεια, ας, ἡ.
absolutorius, ἀπολυτικὸς, ὴ, όν.
absolutum, αὐτοτελὲς, έος, τὸ, ἀπολελυμένον, η, ον, τὸ.
absolutus, ἀπόλυτος, η, ον, ὁ, ἀνεθεὶς, ἐντος, ὁ, ἄφετος, η, ον, ὁ, ἄνετος, η, ον, ὁ.
absolutus crimine, ἀφεθεὶς ἢ ἐγκλήματος.
absolutus, h. e. perfectus, ἀποτελωθεὶς, ἐντος, ὁ, ἀποπλὴς, έος, ὁ, τέλειος, α, ον, ὁ, ὁλοτρεπὴς, έος, ὁ, ηγὰ ἡ, ὑπτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
absolutus omnibus partibus, ἀπαρτιωθεὶς, ἐντος, ὁ, κατὰ πάντα τέλειος.
absono, ἀπᾴδω.
absonum, ἀναρμοστον, ου, τὸ.
absonus, ἀπηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀπηνὴς, ὴ, όν, ἀρρηθμος, α, ον, ὁ, κακοηχὴς, έος, ὁ ἡ, & κακόηχος, α, ον, παραπλὴξ, ηκος, ὁ, ἐκπλὴς, ἐος, ὁ ἡ.
absorbeo, καταπίνω, ἀναμάττω, ῥοφέω, ῶ, & ἀπορροφέω, ῶ, λαφύσσω.
absorbitio, ῥόφημα, ατος, τὸ, ῥόφησις, εως, ἡ.
absorptum, καταπόσιν, ίντος, τὸ, συμπόσιν, ίντος, τὸ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

absque, πλὴν, cum gen. ἄνευ, & χωρὶς, εἶχε Poet.
absternius, ἄσπνος, ος, ον, ἀγρυπνος, ος, ον, ἀθρόμυος, ος, ον.
absterrio, ἀποκαταπλήσσω, ττω, ξω.
abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ὴ, ὸν, ῥυπτικὸς, ὴ, ὸν.
abstergere calumnias, ἀπολύεσθαι διαβολῶν, & ἀποτρίβεσθαι διαβολὰς,
abstergo, & abstergeo, ἀποσμήω, & ἀποσμήχω, ἀποψήω, ἀποτρίβω, ἀπομορύσσω, & ὑμὶ, πτερύσσω, ἀναμάττεσθαι, σμήω, ἐπισμάω, & ἐπισμήχω, ῥύπτω.
absterreo, ἀποτρέπω, cum accusativo, & genitivo cum præpositione ἀπὸ, ut ἀποτρέπω τινὰ ἀπό τινος, absterreo aliquem ab aliqua re. ἐκφοβέω, ῶ, φοβέω, ῶ, πτοέω, ῶ, ἀποστρύφω.
absterſio, ἄπυξις, εως, ἡ, ἔκνιψις, εως, ἡ, σμῆξις, εως, ἡ.
abstinſio, ἀπαλλάττομαι, & ἀπέχομαι, cum genitivo, ut ἀπέχεσθαί τινος, abstineo ab aliqua re, ἀπέχω, ἀφίσταμαι, ἐξίσταμαι, ἀφίεμαι.
abstinere a ſceleribus, ἀπέχειν, vel ἀπέχεσθαι τῶν ἀδικημάτων, cum genitivo.
abstinere a cibo, ἀποσιτεῖν, ἀσιτεῖν.
abstinere ab injuria, ἀπέχειν τῆς ὕβρεως, cum genitivo.
abstinens a cibo, ἀπόσιτος, ος, ον.
abstinens, ἀπεσχὼν, ὄντος, ὁ, ἐγκρατὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἀπρωξὶς, ίδος, ὁ, ἡ.
abstinenter, ἐγκρατῶς.
abstinentia, ἀπόσχεσις, εως, ἡ, ἐγκράτεια, ας, ἡ.
abstinentia a cibo, ἀσιτία, ας, ἡ, ἀποσιτία, ας, ἡ.
abſto, ἀφίσταμαι.
abſtractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ ἀποκεχωρισμένον, ου.
abſtractus, ἀφαιρετὸς, ὴ, ὸν, ἀποκεχωρισμένος, η, ον.
abſtraho ἀποχωρίζω, διασπάω, ῶ, ἀπάγω, χωρίζω, cum accusativo & genitivo cum præpositione ἀπὸ, ut χωρίζω ἀπὸ τ̃ σώματος τὴν ψυχὴν, abſtraho a corpore animum, ἀφέλκω.
abſtringo, ἀπολύω.
abſtrudo, ἀποθέω, ῶ, ἀποκρύπτω.
abſtruſus, ἀπόκρυφος, ος, ὁ, κρυφαῖος, α, ὁ, ἀνακεχωρηκὼς, ότος.
abſum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀποθέω, ῶ, ἀπολήπομαι. Dicitur ἄπειμι, τίτι, vel ἀπό τίτος, abſum ab hoc; cum ſimplici genitivo, & cum genitivo, & præpositione ἀπό,
annum totum abſum, ἀπενιαυτίζω.
abſum a domo, ſeu patria, ἀποδημέω.
parum abeſt, quin faciam, ὀλίγου δέω τ̃ ποιεῖν, vel μικροῦ ἀπολείπεται τὸ ποιεῖν.
multum abeſt, ut &c. πολλοῦ δέω, τ̃ &c.
tantum abeſt, ut faciam hoc, ut &c. τοσοῦτον ἀπέχω ποιεῖν τοῦτο, ὥστε &c.
abſit pro nequaquam, μηδαμῶς.
abſit, ἔ γὰρ δή, μὴ γένοιτο, μὴ δῆτα, μὴ συμβαίη.
abſit ut facias hoc, ἄπαγε, μὴ δέξει τοῦτο.
abſumo, δαπανῶ, ἀποδαπανῶ, ἀποτρύω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατατρύω.
abſumptum, ἀφαιλάμενον, τὸ. abſumpta κατανηλώθησαν, τὰ,
abſurde, ἀτόπως, ἀεικῶς, παραλόγως.
abſurditas, & abſurdum, ἄτοπον, ου, τὸ, ἀτοπία, ας, ἡ, ἄπρεπον, ου, τὸ, ἀλλόκοτον, ου, τὸ, ἀμαθὲς, ἐος, τὸ, ἀφόρμοτον, ου, τὸ, ἀπηχὲς, τὸ, ἀσύφηλον, ου, τὸ.
abſurdus, ἀλογος, ος, ὁ, ἄτοπος, ος, ὁ, ἄδοξος, ος, ὁ, ἀλόγιστος, ος, ὁ, παράτοπος, ος, ὁ.
abundans, εὔπορος, ος, ὁ, λαβρὸς, ὴ, ὸν, βαψιλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἄφθονος, ος, ὁ, περιουσίων, οντος, ὁ, περιών, ουσα, ὸν.
abundanter, & abunde, ἐξαρκούντως, ἀφθόνως, διαρκῶς, διαρκῶν, λιπαρῶς, ἀδρῶς, εὐπόρως, περιττῶς, ἐκ περιουσίας, διαψιλῶς.
valde abundanter, ὑπερπερισσῶς.
abundantia, εὐπορία, ας, ἡ, εὐθηνία, ας, ἡ, περιουσία, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, δαψίλεια, ας, ἡ, ἀφθονία, ας, ἡ, φορὰ, ας, ἡ, περιουσία, ας, ἡ.
ex abundantia, ἐκ περισσοῦ.
abundatio, πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, ἐπίκλυσις, εως, ἡ, χύσις, εως, ἡ.
abunde, περιττῶς, ὑπάρχων, ἱκανῶς, ἐκ περισσοῦ. Vide abundanter.
aburdo, εὐθηνέω, & ἔομαι cum dativo, ut εὐθηνέομαι φυτῆς, abundo arboribus, περιττεύω, & εὐπορέω, ῶ, cum gen. ut εὐπορῶ ἀργυρίου, argento abundo, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκνεμάομαι, πλεονάζω.
ſuperabundo, ὑπερπερισσεύω.
abvolo, ἀφίπταμαι, vel ἀφίπτομαι.
ab Urbe condita, ἐξ οὗ τὴν πόλιν οἰκίσμεν, h. e. ex quo urbem incolimus.
abuſive, καταχρηστικῶς.
abuſivus, καταχρηστικὸς, ὴ, ὸν, ἄχρηστος, ος, ὸν.
abuſus, καταχρήσις, εως, ἡ ἀπόχρησις, εως, ἡ, παράχρησις, εως, ἡ.
abuſus, a, um, ἀποχρησάμενος, ὁ, νη, ἡ, νον, τὸ.
abutentes, ἀποχρώμενοι, οἱ, παραχρώμενοι, οἱ.
abutor, καταχράομαι, ωμαι, cum dativo, ut καταχρῶμαί τινι, aliqua re abutor, ſic ἀποχράομαι, ῶμαι τινι κακῶς, vel ἀπειροκάλως, male utor aliqua re, παραπατοχράομαι, ῶμαι, παρεχράσμαι, ῶμαι.

abyſſus, ἄβυσσος, ου, ὁ, ἡ ἡ.

A C

Ac, ἠδὲ, ἠδὲ Poetice.
Academia, Ἀκαδημία, ας, ἡ.
acanthus, ἄκανθος, ου, ὁ.
acatium, ἄκατον, ου, τὸ.
acanto, προσαίω.
accedere ſententiæ, συγκαταπίθεσθαί τινι cum dativo.
accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
accedo, προσβαίνω, cum dativo, ut προσβαίνω τινὶ, accedo ad aliquem, παραγίγνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ὑμαι, εἰσαφικνέομαι, ὑμαι, προσειμι, μεταίω, συναγγίζω, προσαγγίζω.
propiuſcule accedo, παραγγίζω.
acceleratio, ἔπειξις, εως, ἡ, ταχέα, ας, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ,
accelero, σπεύδω, ἐπισπεύδω, ἐγκονέω, ῶ, λαμπαδεύω, ταχύνω.
accendo, ἀνακαίω, cum accusativo, ut ἀνακαίω τι, accendo aliquid, ἅπτω, ἀνάπτω, ἐξάπτω, διακαύω, ῶ, καίω, πίμπρημι, καταπίμπρημι.
accendo rurſus, ἀναφλέγω, ἀναίω.
accenſio, εἰσβολὴ, ῆς, ἡ.
accenſor, εἰσαγωγεὺς, έος, ὁ, βάλαρχος, ου, ὁ.
accenſus, κεκμηὼς, ὼς, ὸς, ἅπτομενος, η, ον, ἡ, θαλόμενος, η, ον, ὁ, ἐξαπτος, η, ον, ὁ, συνημμένος, η, ον, ὁ, ἐφημμένος, η, ον, ὁ, πεφυρμένος, η, ον, ὁ πεφωσμένος, η, ον.
accentus, προσῳδία, ας, ἡ.
acceptio, λῆψις, εως, ἡ, πρόσληψις, εως, ἡ, παραλήψις, εως, ἡ.
acceptio perſonarum, προσωπολημψία, ας, ἡ.
acceptor perſonarum, προσωπολήπτης, ου, ὁ.
accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.
acceptum habeo, χαίρω, cum ſimpl. dativo, vel cum dativo, & præpositione ἐπὶ, ut χαίρω τινὶ, vel ἐπὶ τινι, acceptum habeo alicui. Pro probo, ἀποδέχομαι.
acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀναγράφομαί τινί τινα, ψήφῳ, ῶ, ἀπογράφω.
accepti, expenſique rationem reddere, λόγον ἀποδιδόναι τῶν λαμβανομένων, & δαπανωμένων.
acceptus, δεκτὸς, ὴ, ὸν, ὁ, χαριεὶς, ἐντος, ὁ, ἀσμενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡδὺς, εῖα, ὺ, καταδύμιος, ος, ὁ, ὑπερόσδεκτος, ος, ὁ προσληφθεὶς, ἐντος, ὁ, ἀσπαστὸς, ὴ, ὸν.
accerſitor, κλητὴρ, ορος, ὁ, κλητὴρ, ῆρος, ὁ.
accerſitus, a, um, προσκληθεὶς, ἐντος, ὁ, προσκληθεῖσα, ης, ἡ, προσκληθὲν, ἐντος, τὸ, μετακληθεὶς, ἐντος, ὁ, μετακληθεῖσα, ης, ἡ, μετακληθὲν, ἐντος, τὸ.
accerſo, κατακαλέω, ῶ, μετακαλέω, ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω, cum accusativo, ut προσπέμπω τινὰ, accerſo aliquem, προσκαλέω, ῶ.
accerſo aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλέω τ̃ συνωμοσίαν τινὶ, cum accusativo, & dativo.
acceſſio, ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, πρόσθεσις, εως, ἡ, προσθήκη, ης, ἡ, ἐπίκτησις, εως, ἡ, αὔξησις, εως, ἡ.
acceſſu difficilis, δυσέμβατος, ος, ὁ, δυσέμβολος, ος, ὁ,
acceſſu facilis, ἐπίδρομος, ος, ὁ, εὔπροσπτος, ος, ὁ, εὐπρόσοδος, ος, ὁ.
acceſſum tutum præbere, ἀσφάλειαν παρέχω τινὶ, cum accusativo, & dativo.
acceſſus, ἄφιξις, εως, ἡ, ἔμβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπίλυσις, εως, ἡ, πρόσοδος, ος, ἡ.
accidens, σύμπτωμα, ατος, τὸ, συμβεβηκὸς, ότος, τὸ.
accidentia, συμβλήματα, άτων, τὰ, συμβαίνοντα, όντων, τὰ.
accidit, συμβαίνει, cum dativo, & accusativo, ut συμβαίνει μοι τ̃το, hoc mihi accidit, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, & active πάσχω.
accido, συμπίπτω, προσυγχάνω, προσπίπτω.
accidere alicui ad genua, προσπίπτειν πρὸς γόνατά τινι.
accido, περισκάπτω, ἐκτρύχω.
accieo, μετακαλέω, μεταπέμπω, cum accusativo ut μεταπέμπω τινὰ, accieo aliquem, ἐπικαλέομαι, ὑμαι, προσπέμπω.
accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
accingo me ad navigationem, παρασκευάζομαι τὸν πλοῦν, h. e. navigationem paro.
accingo me ad bellum, παρασκευάζομαι εἰς πόλεμον.
accino, προσᾴδω, vel παραψάλλω, cum dativo, ut παραψάλλω τινὶ, accino alicui; παρῳδέω, ῶ.
accio, προσκαλέω, ῶ, vel μετακαλέω, ῶ, cum accusativo, ut μετακαλῶ τινα, aliquem accio.
accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι, & ἀποδέχομαι, & προσδέχομαι, cum accusativo, ut προσδέχομαί τι, accipio aliquid, ὠνέομαι, ῶμαι, κομίζομαι, cum accusativo, & genitivo cum præpositione παρὰ, ut κομίζομαι τ̃ ἐπιστολὴν παρά τινος, accipio epiſtolam ab aliquo.
accipio figillatim, διαλαμβάνω.
accipio per ſucceſſionem, παραλαμβάνω.
viciſſim accipio, ἀντιδέχομαι.
ultra accipio, προσπαραλαμβάνω, προσλαμβάνω.
una accipio, συμπαραλαμβάνω.
accipio in deteriorem partem, ὑπολαμβάνω ἐπὶ τὸ χεῖρον,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γω, ἐξαγορεύομαι πρὸς τὸ δυφημεῖν.
male accipio, κακοπαχύνομαι, ῡμαι, cum dativo.
accipiter, ἱέραξ, ακος, ὁ, ἶρηξ, ικος, ὁ, κέρκης, εως, ὁ, ἀστερίας, ου, ὁ.
accipitrarius, ἱεροτρόφος, ου, ὁ
accifio, h. e. fimulo, ἀσκίζω.
accitus, a, um, προσκληθείς, ἐντος, ὁ, προσκληθεῖσα, ης, ἡ, προσκληθέν, ἐντος, τὸ, μετακληθείς, ἐντος, ὁ, μετακληθεῖσα, ης, ἡ, μετακληθέν, ἐντος, τὸ.
accitus, us, ui, μετάκλησις, εως, ἡ, πρόσκλησις, εως, ἡ, προσαγωγή, εως, ἡ.
acclamatio, ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, ἐπιβόημα, ατος, τὸ, ὀυφήμησις, εως, ἡ, ἐπιφώνησις, εως, ἡ.
per acclamationem, ἐπιφωνηματικῶς.
acclamatione approbo aliquid, ἐπισημαίνομαί τι, cum accusativo.
acclamatione excipio, ἐπουφημέω, ῶ, κατουφημέω, ῶ, ὀυφημέω, ῶ.
acclamito, προσφωνέω, ῶ.
acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, ῶ, ἐπιφωνέω, ῶ, ἐπιάχω, ὀυφημέω, ῶ.
acclinis, & acclinus, ἐπικλινής, ἐος, ὁ, προσκλινής, ἐος, ὁ.
acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
acclive, ἐπικλινές.
acclivis, & acclivus, ἀνωφερής, ὁ, ἀνάντης, ὁ, ἡ, ἐπάντης, εος, ὁ, ἡ, παράντης, ὁ, ἡ, ἡ, πρόσαντης, ὁ, ἡ, ἡ, Hesych.
acclivitas, ἀνωφέρεια, ας, ἡ.
accola, παροικος, ου, ὁ, πρόσοικος, ου, ὁ, περίοικος, ου, ὁ.
accolæ, ἀγχοῦ ἐόντες, ὄντων, εἰμί.
accolo, παροικέω, ῶ, & προσοικέω, ῶ, cum dativo, ut προσοικῶ τινι, aliquem accolo.
accommodate, ἐπιτηδείως, ἑκόντως, λυσιτελῶς.
accomodatio, ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, ἐφαρμογή, ῆς, ἡ, προσοικείωσις, εως, ἡ.
accommodatus, & accommodus, ἐπιτήδειος, ου, ὁ, ἑκών, οῦσα, όν, ὁ, λυσιτελής, ἐος, ὁ, οἰκεῖος, ου, ὁ, ἁρμόδιος, ου, ὁ, ἁρμόττων, οντος, ὁ, cum dativo, ut ἁρμόττων τινί, alicui rei accommodatus.
accommodo, ἁρμόζω, vel προσαρμόζω, vel ἐφαρμόζω, cum accusativo, & dativo, ut ἐφαρμόζω τινί τι, accommodo alicui aliquid. προσοικειόω, ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προχωρέω, ῶ.
accredo, ἐπιπείθομαι.
accrementum, & accretio, ἐπαύξησις, εως, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.
accrefco, ἐπαυξάνομαι, σωματόομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.
accubatio, & accubitus, ἀνάκλισις, εως, ἡ, κατάκλισις, εως, ἡ, λοχεία, ας, ἡ.
accubitorium, ἀναπαυτήριον, ου, τό.
accubitus, ἀνάκλισις, εως, ἡ, ἀνακλισμός, ου, ὁ, κατάκλισις, εως, ἡ.
accubo, & accumbo, παράκειμαι, cum dativo, ut παράκειμαί τινι, accumbo alicui rei, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀναπίπτω, cum genitivo, & cum genitivo & præpositione ἐπί, ut ἀναπίπτω τῆς γῆς, vel ἐπὶ τῆς γῆς, in terra accumbo.
accudo, κόπτω, τυπόω, ῶ.
accumbo, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω. Vide accubo.
una accumbo, συγκατακλίνομαι.
juxta accumbo, παρακλίνομαι.
accumbo ſub alio, h. e. in inferiori loco, ὑποκατακλίνομαι.
accumbere facio, κατακλίνω.
accumulate, σωρηδόν, πυκνῶς.
accumulatio, ἐπισώρευσις, εως, ἡ, συνάθροισμα, ατος, τὸ, νησις, εως, ἡ.
accumulatus, νητος, ου, ὁ, νεννημένος, ου, ὁ.
accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω, cum accusativo. συμφορέω, ῶ, νημι, ῶ, & νάω.
accurate, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς, & λιπαρέως, περιέργως, ἀνεψαυσυγμένως.
accurate perſequi, ἀκριβολογεῖσθαι, cum accusativo, & cum genitivo, ac præpositione ὑπὲρ, vel περὶ, ut ἀκριβολογεῖσθαί τι, & ὑπέρ τινος, & περί τινος, aliquid accurate perſequi.
accuratio, ἐπιμέλεια, ας, ἡ.
accuratus, ἐπιμελής, ἐος, ὁ, ἡ, ἀκριβής, ἐος, ὁ, ἡ, λιπαρής, ἐος, ὁ, ἡ, & paſſive ἐπιμεληθείς, ἐντος, ὁ.
accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, ῶ.
accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω, ῶ.
accurſus, προδρόμημα, ατος, τό.
accuſabilis, αἰτιατός, ὴ, ὁ, ἐλεγκτός, ὴ, ὁ, ἐπίμεμπτος, ου, ὁ.
accuſatio, ἔγκλημα, ατος, τό, κατηγορία, ας, ἡ, αἰτίασις, εως, ἡ, γραφή, ῆς, ἡ.
accuſatio, id eſt, conqueſtio, κατάμεμψις, εως, ἡ, λοιβή, ῆς, ἡ, μοιμή, ῆς, ἡ, ὕπαιπον, ου, τό.
ad accuſationes reſpondere, ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, cum accusativo & præpositione πρός.
accuſator, κατήγορος, ου, ὁ, διώκων, οντος, ὁ, κλέπων, οντος, ὁ, γραφόμενος, ου, ὁ, ὀυδαῖος, ου, ὁ, Ταλτύβιον ἐπευξάμενος.
accuſatorie, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
accuſatorius, ἐπιμεμπτικός, ὴ, ὁ, κατηγορικός, ὴ, ὁ.

accuſatus, ἐγκληθείς, ἐντος, ὁ, κεκλημένος, ου, ὁ, ὑπεύθυνος αἰτίαν.
accuſo, αἰτιάομαι, ῶμαι, κατηγορέω, ῶ, ἐγκαλέω, ῶ, ἐπιπλήσσομαι, ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω, τινὶ αἰτίαν ἐπιφέρω, vel ἐπάγω, δικαστήριόν τινι κινῶ, ἐπεγγράφω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαί τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ὑποδεικνύμαί τινα, γράφομαι, cum accusativo.
accuſare falſo aliquem, συκοφαντεῖν τινα, ψευδῆ ἐγκαλεῖν τινι.
accuſare aliquem cædis falſo, ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινὸς φόνου.
juſte aliquem accuſare, ἐγκαλεῖν τινι δικαίως, ἢ κατηγορεῖν ἐκ δίκης ποιεῖσθαι.
accuſari, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐν αἰτίαις εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παρεδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
accuſationibus reſpondere, ἀπολογεῖσθαι, ἀπολογίαν προίχεσθαι, λέγειν ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἀπολογίαν ποιεῖσθαι, ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορημένα.
accuſo te hujus, ἐπαιτιῶμαί σε τούτου, viciſſim te accuſo, ἀνθυπάγω σε. nullius rei te accuſo, ἐγκαλῶ σοι μηδέν.
accuſare, & criminari ſe invicem, κατηγορεῖν, ἢ διαβάλλειν ἀλλήλους.
accuſare aliquem apud aliquem, κατηγορεῖν τινος πρός τινα, cum genitivo, & accuſativo, & præpoſitione πρός.
acedia, id eſt incuria, ἀκηδία, ας, ἡ.
aceo, id eſt, acidus ſum, ὀξύζω, ὀξυῶ.
aceratus, id eſt, paleis plenus, ἀχυρώδης, εος, ὁ, ἡ, ὀν.
acer, eris, arbor, σφένδαμνος, ου, ἡ.
acer, acris, ὀξύς, ύος, ὁ, δριμύς, ύος, ὁ, πικρός, ά, όν, ὁ.
acerbe, πικρῶς, σφοδρῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
acerbitas, κότος, ου, ὁ, πικρία, ας, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, σφοδρότης, ητος, ἡ.
acerbo, h. e. acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
acerbum, ὠμοφάγιον, ου, τὸ, πικρόν, ου, τό.
acerbus, πικρός, ά, όν, σφοδρός, ά, όν, ωμός, ἡ, όν, σκυθρός, ά, όν, σφοδρός, ά, όν. metaphorice δεινός, ή, όν.
aceres, σῖτος λέπυρος.
acero, id, eſt, paleis perfundo, ἀχυρόω, ῶ.
acerofus, h. e. paleis plenus, ἀχυρώδης, εος, ὁ, ἡ, ὀν.
acerra, θυμιατήριον, ου, τὸ, λιβανωτρίς, ίδος, ἡ.
acervatio, σώρευσις, εως, ἡ.
acervatim, σωρηδόν, ἀθρόως.
acervo, as, σωρεύω.
acervus, σωρός, ου, ὁ, ὄγκος, ου, ὁ, θῆμων, ονος, ὁ, θὶν, ινός, ὁ, & θὶς, ινός, ὁ, ἡ.
aceſco, ὀξωδιάω, & ὀξόω, ὀξύζω, παροξύζω.
acetabulum, ὀξύβαφον, ου, τὸ, ἐμβάφιον, ου, τὸ, κοτύλη, ης, ἡ.
acetaria, τρώξιμα, ατος, τό.
acetarium vas, ὀξίς, ίδος, ἡ, ὀξύβαφον, ου, τὸ.
acetum, ὄξος, εος, τὸ, ὀξάλμη, ης, ἡ.
achates, gemmæ nomen, ἀχάτης, ου, ὁ.
acheron, fluvius infernalis, ἀχέρων, οντος, ὁ.
achetæ, id eſt, cicadæ, ἀχέτιες, οἱ.
achilus, id eſt, pabulo deſtitutus, ἄχιλος, ου, ὁ.
achillea, herbæ nomen, ἀχίλλειον, ου, τὸ, χελιδόφυλλον, ου, τὸ.
acia, ῥάμμα, ατος, τό.
aciarium, ῥαφιδοθήκη, ης, ἡ.
acicula, ακεστήριον, βελόνη, ῥαφίδιον, ου, τὸ, ἀπητήριον, ου, τὸ, περόνη, ης, ἡ, ἠπήτριον, ου, τὸ.
aciditas, ὀξύτης, ητος, ἡ, σφοδρότης, ητος, ἡ.
acidulus, ὀπόξυς, υος, ὁ, ὀξύδιος, ου, ὁ.
acidum reddo, ὀξυῶ.
acidus, a, um, ὀξύς, εῖα, ύ, ὀξεῖος, εία, εῖον, ὁ, ἡ, τό.
aciem inſtruere, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν, cum accuſativo, παράταξιν ποιεῖν, copias inſtruere.
acie inſtructa, συντεταγμένως.
aciei inſtructio, παράταξις, εως, ἡ.
inſtructio aciei adverſus aliam, ſive acies contra inſtructa, ἀντιπαράταξις, εως, ἡ.
in prima acie pugno, προμαχέω, ῶ.
in acie ſto, ἐν τῇ παρατάξει καθίσταμαι.
acies falcis, & gladii, ἄκη, ης, ἡ, ἀκίς, ίδος, ἡ, ακμή, ῆς, ἡ, ἀκμή, ῆς, ἡ, ακωκή, ῆς, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, ακόνη, ης, ἡ.
acies exercitus, παράταξις, εως, ἡ, τάξις, ιχός, ἡ, τάγμα, ατος, τό.
acies oculorum, γλαύξ, γη, ἡ, βλέμμα, ατος, τὸ, κόρη, ης, ὁ, ὀξυδερκές, έος, τὸ.
aciem oculorum obtuſam habens, ἀμβλυωπός, ὴ, όν, ὁ, & ἀμβλυωπής, έος, ὁ, ἡ, ὀν.
acinoſus, ῥαγώδης, εος, ὁ, ἡ, ὀν, βραγώδης, εος, ὁ, ἡ, ὀν.
acinus, & acinum, ῥάξ, γός, ὁ, ἡ, ῥᾶξ, γός, ὁ, πυρῆν, ῆνος, ὁ, & πυρήν, ῆνος, ὁ, ἡ.
acipenſer, pilcis, ἔλλοψ, οπος, ὁ, & ἔλλοψ, οπος, ὁ, ὄνικος, ου, ὁ.
aconitum, herbæ genus, ἀκόνιτον, ου, τό.
acontia, id eſt, jacula, ἀκόντια, ων, τά.
acontiæ ſerpentum genera, ἀκοντίαι, ων, αἱ.
acor, ὀξύτης, ητος, ἡ, συφότης, ητος, ἡ.
acorona, planta quædam, ἄκορνα, ης, ἡ.
acquieſco, σείγω, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀπαγκαλίζομαι,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι, ἐπικλίνομαι, ἀρέσκομαι.

acquiesco rebus præsentibus, συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, τέρπω-μαι τῷ, ἀρκέομαι τοῖσδε, διαρεσκέομαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς χρωμένοις, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρέσκομαι, & ἀγαπάω, ῶ, & συγχωρέω τιμήματι, acquiesco pœnæ.

acquiro, ἀντέχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτέομαι, ὤμαι, προσκτάομαι, ὦμαι, περιποιέομαι, ὦμαι, προσποιέζομαι, περιάπτω, cum accusativo, & dativo, ut περιάπτω τινί τι, acquiro aliquid alicui.

acquirere bonum aliquod civitati, περιάπτειν τῇ πόλει ἀγαθόν τι.

acquiro gloriam: τυγχάνω, vel ἐπιτυγχάνω δόξης, cum genitivo.

acquisitu facilis, εὐπόριστος, ος, ον.

acquisitu difficilis, δυσπόριστος, ος, ον καὶ ής, δύσκτητος, ος, ον.

Qui acquiri non potest, ἄκτητος, ος, ον.

Qui acquiri potest, πορισὸς, ὸν, ὁ, κτητὸς, ὸν, ὁ.

acquisitio, προσποίησις, εως, ἡ, κτησις, εως, ἡ, ἔκτησις, εως, ἡ.

acredo, πικρία, ας, ἡ.

acredula, id est, luscinia, ἀηδὼν, ὀνος, ἡ, ᾠδὼ, οῦς, ἡ, φιλομήλη, ης, ἡ.

acrimonia, ὀξύτης, ητος, ἡ, δριμύτης, ητος, ἡ, στρυφνότης, ητος, ἡ, στρυφνότης, ητος, ἡ, πικρία, ας, ἡ.

acris, acre, ὀξὺς, ὑος, ὁ, δριμὺς, ὑος, ὁ, ἀτρεπτος, ος, ον.

acris ira, ὀξύθυμος, ος, ον, ὀξυθυμίας, ου, ὁ.

acriter, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, στρυφνὰ, ἐντόνως.

acritudo, πικρία, ας, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, δριμύτης, ητος, ἡ, στρυφνότης, ητος, ἡ, στρυφνότης, ητος, ἡ.

acrodrua, h. e. lignosum putamen habentia, ἀκρόδρυα, ων, τὰ.

acrostichis, genus versuum, ἀκροστιχὶς, ίδος, ἡ.

ac, si, ὡς ἄν εἰ.

ac siquis, ἐάν δέ τις.

acta, æ, id est, littus, ἀκτὴ, ῆς, ἡ.

acta, orum, πράξεις, εων, αἱ.

acta publica, γραμματεῖα, ων, τὰ, ἀναγραφαὶ δημοσίαι.

In acta referre, ἀναγράφειν, & ἀναγράψασθαι apud Aristot. Œcon. 2.

In acta relatus, ἀνάγραπτος, ος, ον.

actio injuriarum, ἀδίκη δίωξις.

actio, & actus, πρᾶξις, εως, ἡ, ἐνέργεια, ας, ἡ, δρᾶσις, εως, ἡ.

actio, hoc est, accusatio, κατηγορία, ας, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τὸ, αἰτία, ας, ἡ.

actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν cum accusativo, & dativo, ac genitivo, ut λαχεῖν δίκην τινὶ ἡ κατηγορίας, injuriarum actionem alicui intendere.

actito, ἐνεργέω, ῶ, πραγματεύομαι.

active, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.

activus, ἐνεργητικὸς, ὴ, ὸν, δραστικὸς, ὴ, ὸν, δραστήριος, ος, ον, ἐνεργὴς, ὲς, ὁ, ἡ καὶ ὸν, πρακτικὸς, ὴ, ὸν.

actor, ποιητὴς, οῦ, ὁ, πράκτωρ, ορος, ὁ, δρᾶστὴρ, ῆρος, ὁ, & δραστήριος, ος, ον.

actor, h. e. accusator, κατήγορος, ος, ὁ, διώκων, οντος, ὁ.

actor, h. e. Patronus, συνήγορος, ος, ὁ.

actor, h. e. Histrio, ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ.

actualis scientia, πρακτικὴ, ῆς, ἡ.

actuarium, h. e. oneraria navis, ὁλκὰς, άδος, ἡ.

actuarius, h. e. actorum scriba, γραφεὺς, έως, ὁ.

actuarius, h. e. facilis, εὐάγωγος, ος, ον.

actum est, id est, periit, πέπρακται, ὀλώλεται, διαπεπράγμεθα, actum est de nobis, ἐξηργάσμεθα, apud Euripidem.

actuose, μογερῶς, δρασικῶς.

actuosus, φιλόεργος, ος, ὁ, ἐργώδης, εος, ὁ, καὶ ὴ, πρακτικὸς, ὴ, ὸν.

actus, subst. πρᾶξις, εως, ἡ, πραγματεία, ας, ἡ.

Secundus actus, δεύτερόμα, ατος, τὸ.

actus, a, um, πεπραγμένος, η, ον, πραχθεὶς, ἐντος, ὁ.

In ipso actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.

actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.

ac veluti καθάπερ.

acuens visum, ὀξυωπὴς, ές, ὁ καὶ ἡ.

aculeatus, ἀκανθώδης, ες, ὁ, καὶ ἡ, ἔγκεντρος, ος, ον, κεντρωτὸς, ὸν, ὁ.

aculeum, γεράνιον, ου, τὸ.

aculeus, κέντρον, ου, τὸ, ἄκανθα, ης, ἡ, ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, καρφίον, ου, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ, ἦλος, ου, ὁ.

aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλιπεῖν τοῖς ἀκρωμένοις, cum accusativo, & dativo.

acumen, διανοία, ας, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, ἄκρον, ου, τὸ.

acumen auditus, ὀξυηκοΐα, ας, ἡ.

acumen ingenii, ἀγχίνοια, ας, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ.

acumen oculorum, ὀξυωπία, ας, ἡ, ὀξυβλεψία, ας, ἡ.

acuminatus, κεντρώτης, ου, ὁ, ὀξύπους, όδος, ὁ, καὶ ἡ.

acumino, ὀξύνω.

acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω, ῶ.

acupedius, ὀξύπους, οδος, ὁ.

acupictores, τοιχογράφοι, ων, οἱ, φρυγιονῆς, ῶ, οῦ.

acu-pictus, κεντὸς, ὴ, ὸν, πολύκεντος, ος, ον.

acu-pingere, βελόνῃ γράφειν.

acus, eris, ἄκαινα, ης, τὸ, ἄθηρ, έρος, ὁ, σκύβαλον, ου, τὸ.

acus, us, ἀκίδρα, ας, ἡ, βελόνη, ης, ἡ, ῥαφὶς, ίδος, ἡ.

acute, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.

acute vociferans, ὀξυβόας, α, ὁ καὶ ἡ.

acute videns, ὀξυδερκὴς, ὲς, ὁ & ἡ, ὀξυωπίων, ων, ὁ, & ὀξυωπὴς, ὲς, ὁ.

acutus, ὀξὺς, ὑος, ὁ, ἠκτὸς, ὴ, ὸν, δηκτικὸς, ὴ, ὸν, ὀξὺς, ὑ, ὸν.

acutus, h. e. callidus, & ingeniosus, διαδέξιος, ος, ον, δύστροχος, ος, ον, ἐντρεχὴς, ὲς, ὁ, καὶ ἡ, quæ vox proprie significat acrem, & celerem ingenio.

valde acutus, δύκης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἀκεκήκης, εος, ὁ, καὶ ἡ.

Præacutus, προήκης, εος, ὁ, καὶ ἡ.

utrinque acutus, anceps, ἀμφήκης, εος, ὁ, καὶ ἡ.

acutum sonum edens, ὀξύηχος, ος, ον.

Subacutus, ὑπόξυς, εος, ὁ.

in acutum extenuo, σωοξύνω.

acutum tonum habens in ultima syllaba, ὀξύτονος, ος, ον, in penultima, παροξύτονος, ος, ον, in antepenultima, προπαροξύτονος, ος, ον.

A D.

ad, πρὰ, πρὸς, εἰς, & ἐς cum accusativo, κατὰ & Attice ὡς, ut ὡς Κάτωνα πορεύομαι, ad Catonem eo.

adactio, βίασις, εως, ἡ, ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ.

adactus, ἐπακτὸς, ὴ, ὸν, βιαιθεὶς, ἐντος, ὁ, εἰσαχθεὶς, ἐντος, ὁ, ἀναγκασθεὶς, ἐντος, ὁ.

ad amussim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς στάθμην.

adæquatio, ἀπίσωσις, εως, ἡ, παρίσωσις, εως, ἡ.

adædifico, προσοικοδομέω, ῶ.

adæque, ἐπίσης, πρὸς τὸ ἴσον.

adæquo, ἀνισόω, ῶ, ἐξισόω, ῶ, ἀπαρτίζω, ἀπολυμαίνω, ὁμαλίζω.

adæratio, ἐξαργύρισμος, ου, ὁ.

adæro, ἐξαργυρόω, ῶ.

adæstuo, ὑπερζέω, ἐκπυρσεύω, προσπυρσεύω cum dativo.

adaggero, ἐπισωρεύω.

adagium, & adagio, παροιμία, ας, ἡ, ἔπος, εος, τὸ, λόγος, ου, ὁ.

adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἀνάπτω, διαναπτω, ἐνάπτω, παρεμπάπτω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, καθάπτω, περικαθάπτω, παρακάπτω, προσάπτω.

adamantinus, ἀδαμάντινος, ος, ον.

adamas, ἀδάμας, αντος, ὁ.

adamatorius, ἐρωτικὸς, ὴ, ὸν, ὁ.

adamo, ὑπερφιλέω, ῶ, cum accusativo: ut ὑπερφιλῶ τινα, aliquem amo, ἀγαπάω, ῶ.

adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, προσανοίγω, ἐμφανίζω.

adapertilis, & adapertus, ἀνεωγμένος, η, ον, εὐάνοικτος, ος, ον.

adapto, ἁρμόζω, cum accusativo, & dativo, ut ἁρμόζω τί τινι, adapto aliquid alicui, ἐπαρτύω, διαπήγνυμι, μετεμπρυθμίζω.

adaquo, ποτίζω, cum accusativo, ut ποτίζω τι, adaquo aliquid, ὑδρεύω.

adarca, vel adarces, concreta quædam salsugo, ἀδάρκη, ης, ἡ.

adareo, καπνιμαιρώδεσμαι.

adauctus, us, ui, ἐπαύξησις, εως, ἡ.

adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.

adbibo, ἐπιπίνω, cum genitivo, vel accusativo, ut ἐπιπίνω τοῦ οἴνου, vel τὸν οἶνον, bibo vinum.

adblandior, παραινέω, ῶ, ὑποσαίνω, ὑποκολλῶ.

adcresco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.

addecimo, ἀποδεκατόω, ῶ.

addenso, πυκνόω, ῶ.

ad dexteram, ad sinistram, ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερά.

addico, id est, vendo, ἀπεμπολέω, ῶ, καταλάττομαι cum accusativo, ut καταλάττομαί τι, aliquid addico, ἀποκηρύττω.

addico, id est, pronuncio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.

addico, id est, condemno, καταδικάζω.

addico me alicui, προσαναθήμι μέ τινι, cum accusativo, & dativo.

addictus sum alicui, προσαναθέμαι, cum dativo, ut προσανατίθεμαί τινι, προσανάκειμαι, ἀφιερῶμαι, δίδωμι τινί.

addictio, id est, condemnatio, καταδίκη, ης, ἡ.

addisco, id est bene disco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω cum accusativo, & dativo, ut προσλαμβάνω τι τινι ἐπιστήμας, addisco aliquid artium cognitione.

additamentum, ἐπίβλημα, ατος, τὸ, προσθήκη, ης, ἡ, παρενθήκη, ης, ἡ.

additio, πρόσθεσις, εως, ἡ, προσθήκη, ης, ἡ, πρόσθεμα, ατος, τὸ.

additum, προσεθὲν, έντος, τὸ.

additus, a, um, πρόσθετος, ος, ον, προσεθεμένος, η, ον.

addo, ἐπιτίθημι, vel προστίθημι, cum accusativo & dativo, ut προστίθημι τί τινι, addo aliquid alicui rei ἐπιβάλλω τι, προσβάλλω, σωκάπτω, cum accusativo, & accusativo cum præpositione πρὸς, ut σωκάπτω τι πρός τι, aliquid addo ad aliquid, διατείνω.

addoceo, προσδιδάσκω.

addormio, κοιμίσομαι, ὦμαι.

addormisco, προσκοιμάσμαι, ὦμαι.

addubitanter, διαπορητικῶς.

addubitatio, ὑπόρησις, εως, ἡ, διαπόρησις, εως, ἡ, ὑπονοία, ας, ἡ.

addu-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

addubitatus, ὑποπτ-ος, ος, ον, ἀπορηθείς, ἐντ-ος, ον.
addubito, ἀμφισβητῶ, ῶ, cum genitivo, & præpositione περὶ, ut ἀμφισβητῶ περί τινος, addubito de aliqua re, διαπορέω, ῶ, ἐνδιαίζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ὑπάγω, cum accusativo, & accusativo cum præpositione ἐπί, ut ὑπάγω τι ἐπί τι, aliquid in aliud adduco.
adducere in suspicionem, ἄγειν τινὰ εἰς ὑποψίαν, cum accusativo, & accusativo cum præpositione εἰς.
adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, cum accusativo, προσέναι, cum infinitivo.
adductio, ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, παραγωγὴ, ῆς, ἡ, προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, συναγωγὴ, ῆς, ἡ.
adductus, ἀναγόμεν-ος, η, ον, παραγόμεν-ος, η, ον, προσαγόμεν-ος, η, ον, συναγόμεν-ος, η, ον.
adductus donis, πειθεὶς ὑπὸ δώρων.
adduplico, διπλόω, ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
adedo, κατεσθίω.
ademptio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ἀφορισμὸς, ὁ, ὁ.
ademptus, ἀφαιρεθείς, ἐντ-ος, ον.
adeo, id est, usque eo, ὥστε, ὥστ' οὖν, εἰς τοσοῦτον.
adeo, ut, τοσοῦτον, ὥστε cum indicativo, vel infinitivo.
adeo, ideſt, accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαι cum dativo, ut προσέρχομαί τινι, adeo aliquem, ἀφικνέομαι, ἔρχομαι, ἐρεύδω, προσπορεύομαί τινι, φοιτάω πρός σε, accedo ad te, cum accusativo, & præpositione πρός.
adeo, id est, adorior, seu aggredior, aliquem, ἐπιχειρέω, ῶ, cum dativo, vel accusativo, & præpositione πρός, ut ἐπιχειρῶ τινι, vel πρός τινα, ἅπτομαι cum genitivo, ut ἅπτομαί τινος, aliquem invado, adorior.
adeo hæreditatem, εἰς τὰ κτήματα παρέρχομαι, ἐμβατεύω εἰς τὰ κληρονομίαν, & κληρονομέω τ' κληρονομίας.
adeps, στέαρ, ατ-ος, τὸ, πιμελὴ, ῆς, ἡ, ἐξύγγιον, ν, τὸ, ἀλειφαρ, ατ-ος, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ.
adepti, τυχόντες, όντων, οἱ.
adeptio, ἐπιτυχία, ας, ἡ, ἐπίτευξις, εως, ἡ, ἀπόλαυσις, εως, ἡ.
adeptus, ἐπιτυχὼν, όντ-ος, ὁ, ἀπολαύσας, αντ-ος, ὁ.
adequito, id est, equitando propius accedo, προσιππάζω, προσεφιππεύω, παρεφιππεύω.
ades, πάρει.
adesdum, ἔδρα, ἕδρα, ἴθι δὴ, ἴθι νῦν.
adesdum, id est, sine domino, ἀδέσποτος, ον, ὁ.
adesurio, βυλιμιάζω, βουλιμιάω, ῶ, βουλιμιάττω.
adeundum est, παρελθητέον ἐστὶ, δίκαιον παρέναι.
adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, cum accusativo.
adfringo, προσάγνυμι.
adgannio, προσανύζομαι, cum dativo.
adglomerati, συναθροισθέντες, όντων, οἱ.
adhabito, παροικέω, ῶ.
ad hæc, ἅμα δὲ, ἢ εἰς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τούτοις, πρὸσέτι.
adhæreo, προσέχομαι, vel περιέχομαι, προσελλιάομαι, ῶμαι, προσπλάπτομαι, συνάπτομαι, προσίχομαι τοῖς ἱματίοις, vestibus adhæresco; omnia cum dativo.
adhæsio, προσόλλησις, εως, ἡ.
adhalo, προσπνέω, προσερεύγω.
adhamo, ἀγκιστρεύω.
adhibeo, ἀπονέμω, vel διανέμω, cum accusativo, ut διανέμω τι, adhibeo aliquid, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
adhibeo curam, & diligentiam, ἔχω, vel ποιέω ἐπιμέλειάν τινος, alicujus.
adhibeo in consilium, παρακαλέω σε εἰς συμβουλὴν, cum accusativo, & accusativo cum præpositione εἰς, παραλαμβάνω τὴν συμβουλὴν, συμβουλεύομαί τινι, cum dativo.
adhibeo mentem, προσέχω cum dativo, ut προσέχω τινὶ, vel προσέχω τὸν νοῦν τινι, mentem adhibeo alicui.
adhinnio, προχρεμετίζω.
adhorresco, ἐπιπλήττομαι, ἐποφρίττω.
adhortatio, ἐγκελεύσμα, ατ-ος, τὸ, ἐγκέλευσις, εως, ἡ, παραίνεσις, εως, ἡ, προτροπὴ, ῆς, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ, παρακέλευσμα, ατος, τὸ, παρακελευσμὸς, ὁ, ὁ, παρακέλευσις, εως, ἡ.
adhortator, παρακλητὴρ, ῆρος, ὁ, προτρέπων, οντος, ὁ, παραινέτης, ου, ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ, ἐργεπείντης, ου, ὁ.
adhortatorius, παρακελευστικός, ὴ, όν.
adhortor, ἀνταβολέω, ῶ, cum accusativo, ut ἀνταβολῶ σε, accuso te, προτρέπω cum accusativo, & accusativo cum præpositione εἰς, vel ἐπὶ, ut προτρέπω τινὰ εἰς, vel ἐπ' ἀρετὴν, adhortor aliquem ad virtutem, παραχαλέω, ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαι, cum dativo, & accusativo, ut παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ad hoc te adhortor, ἐρτυόω.
adhuc, μέχρι νῦν, μέχρι νυοῦ, πρόσεστι, ἔτι.
adhuc hodie, ἔτι σήμερον.
adjaceo, παράκειμαι, vel πρόσκειμαι, cum dativo, ut πρόσκειμαί τινι, adjaceo alicui.
adjectio, & adjectus, us, ui, ἐπίθεσις, εως, ἡ, προσβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπίβλημα, ατος, τὸ.

adjectivus, ἐπίθετος, ος, ον, παρεμβλητικὸς, ὴ, όν.
adjectivum, ἐπίθετον, ου, τὸ.
adjectus, a, um, ἐπίθετος, ος, ον, πρόθετος, ος, ον, ἐπιβεβλημένος, η, ον, προσβεβλημένος, η, ον.
adigo, id est, adduco, προσάγω, εἰσάγω, ἐπάγω.
adigo, id est, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαι, cum accusativo, ut βιάζομαί τινα, adigo aliquem. παρείσαμαι, cum accusativo, & accusativo cum præpositione εἰς, ut παρείσαμαί τινα εἰς τι, adigo aliquem ad aliquid.
adjicio, ἐπιβάλλω, cum accusativo, ut ἐπιβάλλω τι, adjicio aliquid. προσεμβάλλω, cum dativo, ut προσεμβάλλω τινὶ, adjicio alicui, προστίθημι, παραζεύγνυμι.
adjicio animum rei, vel ad rem, περιέχομαί τινι, ἐπίχω τινὶ τὼ γνώμω, vel νῶ.
adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμὼς τινι, cum accusativo, & dativo.
adimo, παιρέω, ἀφαιρέω, ῶ, vel ἐξαιρέω, ῶ, cum accusativo rei, & genitivo personæ, vel cum accusativo personæ & genitivo rei, ut ἐξαιρῶ τί τινος, vel τινά τι, aliquid alicui adimo. παραιρέω, ῶ, cum accusativo personæ, vel cum genitivo, accusativo & personæ & rei, vel cum accusativo rei, & genitivo personæ, ut παραιρῶ τι, & τινά τι, vel τινός τι, aliquid adimo alicui.
adimpleo, ἐπιπληρόω, ῶ, vel προσπληρόω, ῶ, τι, cum accusativo, ἀναπλέω, ῶ.
adineo, ἐπαφίημι.
adinvenio, εὑρίσκω, ἐρεύρισκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω, cum dativo & accusativo, ut προσευρίσκω τινί τι, aliquid alicui invenio.
adinventio, παρεύρεσις, εως, ἡ, ἐξεύρεσις, εως, ἡ, ἐπιτέχνησις, εως, ἡ, ἐπινόημα, ατος, τὸ.
adipalis, στεατινός, ὴ, όν.
adiparus, & adiposus, στεατώδης, εος, ὁ ἡ ὄν, & στατώδης, εος, ὁ ἡ, ὄν, πιμελώδης, εος, ὁ ἡ ὄν.
adipes, στέατα, τὰ, λίπη, τὰ.
adipiscor, προσλαμβάνω, cum accusativo, τυγχάνω cum genitivo, ut τυγχάνω τινός, aliquid consequor, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, ῶμαι, ἀντιποιέομαι, ώμαι, cum genitivo.
adiposus, λιπαρὴς, ὲς, ὁ, στεατώδης, εος, ὁ ἡ ὄν.
aditio, & aditus, εἴσοδος, ου, ἡ, πρόσοδος, ου, ἡ, δίοδος, ου, ἡ, ἐπίβασις, εως, ἡ, ἄφιξις, εως, ἡ.
aditu difficilis, ἀπρόσιτος, ος, ὁ, δυσπρόσοδος, ος, ὁ, δυσπρόσοδος, ου, ἡ, προσπλαστος, ου, ὁ.
aditu facilis, εὐέφοδος, ου, ἡ, εὐπρόσιτος, ος, ὁ, εὐπρόσοδος, ου, ἡ, προσπλαστος, ου, ὁ.
aditus, εἴσοδος, ου, ἡ, ἐντόλιξις, εως, ἡ, προσαγωγὴ, ῆς, ἡ.
aditum præbens, προσαγωγὸς, ὸν, ὁ.
adjudico, ἐπιτικάζω, ἐπικρένω, ψηφίζομαί τινα, aliquem, cum accusativo.
adjugo, ἐπιζεύγνυμι.
adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθὸν: συναγωνιστὴν, συνεργὸν, ἐπίκουρον. ἐπαγωνίζεσθαί τινι, cum dativo.
adjumentum, βοήθεια, ας, ἡ, βοήθημα, ατος, τὸ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ὠφέλεια, ας, ἡ.
adjumentum afferens, ὠφέλιμος, ος, ὁ, ὠφέλειαν ἐμποιῶν.
adjunctio, ἐπίζευξις, εως, ἡ, ἐπίθεσις, εως, ἡ, πρόσθεσις, εως, ἡ.
adjunctor, ἐπιζευκτὴρ, ῆρος, ὁ, ἐπιθέτης, ου, ὁ, προσθέτης, ου, ὁ.
adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω, cum dativo, & accusativo, ut προσαρμόττω τινί τι, aliquid alicui adjungo, κολλάομαι, ώμαι.
adjungo, seu intendo animum ad aliquid, φρονέω τι, cum accusativo.
adjungo me alicui, προσφέρομαί τινί με, προσαναπίθημί μέ τινι, cum accusativo, & dativo.
adjungo mihi aliquem, familiarem reddo, προσοικειῶμαι, vel συνοικειόω τινά μοι, cum accusativo, & dativo.
adjuratio, ἐξορκισμὸς, ὁ, ὁ.
adjurgium, ἔρις, ιδ-ος, ἡ, εἰκ-ὼν, όν, τὸ.
adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω, ῶ, ἐπιμέμφομαι.
adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐπορκίζω cum accusativo, ut ἐπορκίζω τινὰ, aliquem adjuro, ὄρκόω, ῶ, ἐπορκόω, ῶ, ἐπομόω, ῶ, ἐπόμνυμι.
adjutor, & adjutrix, βοηθὸς, ὸν, ὁ ἡ, ἀρωγὸς, ὸν, ὁ ἡ, ἐπίκρ-ος, ον, ὁ ἡ, συνεργὸς, όν, ὁ ἡ, ἀλκτὴρ, ῆρ-ος, ον, ὁ ἡ, ἀλέξητὴρ, ῆρ-ος, ον, ὁ ἡ, βοηθόρμ-ος, ον, ὁ ἡ.
adjutorium, βοήθεια, ας, ἡ, βοήθημα, ατ-ος, τὸ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ἀλεξητήριον, ου, τὸ.
adjuvamen, βοήθεια, ας, ἡ, βοήθημα, ατ-ος, τὸ, ἐπικουρία, ας, ἡ.
adjuvator, & adjuvatrix, βοηθὸς, ὸν, ὁ ἡ, ἀρωγὸς, ὸν, ὁ ἡ, συνεργὸς, όν, ὁ ἡ, ἀλκτὴρ, ῆρ-ος, ον, ὁ ἡ.
adjuvo, βοηθέω, ῶ, cum dativo, ἀρωγὸν, ὀφέλλω, ἐπικουρέω, ῶ, ἐπωφελέω, ῶ, συνωφελέω, ῶ, βοηθρομέω, ῶ.
adjuvo te, συνάντομαί σοι τὸν πόνον quasi laborem tibi demo, cum genitivo & dativo. συναίρομαί σοι τὸν πόνον, cum dativo & accusativo in eadem significatione. ὠφελέω, ῶ, cum dativo, ut ὠφελῶ τινι, alicui opem fero, συνωφελέω, ῶ, τινι.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

adjuvo te hac re, βοηθῶ σοι πάτῳ, cum gemino dativo.
Simul adjuvo, συωφελέω, ῶ.
Viciſſim adjuvo, ἀντωφελέω, ῶ.
adlaboro, ταλαιπωρέω, ῶ, ἐπιπονέω, ῶ, ἐπαγωνίζομαι.
admando, ἐπιτάττω.
admembratim, κατὰ μέλη.
admetior, ἐπιμετρέω, ῶ, προσμετρέω, ῶ.
adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω, ῶ, χαρακίζω.
adminiculum, χάραξ, ακος, ὁ, χαράκωμα, ατος, τὸ, ἔρεισμα, ατος, τὸ, στήριγμα, ατος, τὸ, βοήθημα, ατος, τὸ, ἐπικουρία, ας, ἡ.
adminiſter, ὑπηρέτης, ου, ὁ, διάκονος, ου, ὁ.
adminiſtra, ὑπηρέτις, ιδος, ἡ.
adminiſtratio, διοίκησις, εως, ἡ, διακονία, ας, ἡ, ὑπηρεσία, ας, ἡ, ἐνχείρησις, εως, ἡ.
adminiſtratio Reipublicæ, πολιτεία, ας, ἡ.
in adminiſtratione Reipublicæ verſor, πολιτεύομαι, ἐμπολιτεύομαι.
a Reipublicæ adminiſtratione alienus, ἀπολίτευτος, ου, ὁ, ἡ.
adminiſtratio prava Reipublicæ, κακοπολιτεία, ας, ἡ.
adminiſtro publica negotia, τὰ τῆ πόλεως πράττω, τὰ πολιτικὰ διοικῶ, τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ προσασίαν τῶν κοινῶν λαμβάνω, ἅπτομαι πολιτικῶν πραγμάτων, ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρέφομαι.
adminiſtro male Rempublicam, τὰ πράγματα πάντα τῆ πόλεως λωμαίνομαι, κακῶς πρᾶγματα τῶν πραγμάτων.
adminiſtrator, διοικητὴς, οῦ, ὁ, ὑπηρέτης, ου, ὁ, ἐπίτροπος, ου, ὁ.
adminiſtro, διοικέω, ῶ, ὑπηρετέω, ῶ, ἀμφιλέω, ῶ, κατοδύω.
adminiſtro res civitatis, διακτῶμαι τὰ κοινὰ τῆ πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.
adminiſtro Rempublicam, διοικῶ τὰ κοινά.
adminiſtro rem familiarem, οἰκονομέω, ῶ.
adminiſtro male, ἐδιοικέω, ῶ, cum genitivo, ut ἐκδικεῖν τινος, male aliquid adminiſtro, παραδιοικέω, ῶ, cum accuſativo.
adminiſtro domum bene, vel male, διοικῶ τὴ οἰκίαν εὖ, ἢ κακῶς.
adminiſtro Sacramenta, μυστήρια διαμετρέω.
admirabile, παράδοξον, ου, τὸ.
admirabilis, θαυμάσιος, α, ον, θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, ἀδόκιμος, ος, ον, ἀγαστὸς, ὴ, ὸν.
admirabiliter, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.
admirandus, θαυμάσιος, α, ον, θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, ἀδόκιμος, ος, ον, ἀγαστὸς, ὴ, ὸν.
admiratio, θαῦμα, ατος, τὸ, θαυμασμὸς, οῦ, ὁ, θάμβος, εος, τὸ, θέλγμα, ατος, τὸ, θαυματοποιία, ας, ἡ.
admiratio attonita, θάμβος, εος, τὸ.
citra admirationem, ἀθαυμαστί.
admiratione dignus, ἀξιοθάυμαστος, ου, ὁ.
admiratione ſtupefactus, περιθαμβὴς, ες, ὁ καὶ ἡ.
admirationi ſum in re aliqua, θαυμάζομαι κατά τι.
admirator, θαυμαστὴς, οῦ, ὁ, ἀγαστὴς, οῦ, ὁ, θελητὴρ, ῆρος, ὁ.
admiror, θαυμάζω, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θήπω, κατηθήτω, σεβάζω.
admiror ſapientiam tuam, vel admiror te ob tuam ſapientiam, θαυμάζω σε τῆ σοφίας, vel ἐπὶ σοφίας, vel θαυμάζω τὴν σοφίαν σου. Eodem modo conſtruitur ἄγαμαι.
admiror ſupra modum, ὑπερθαυμάζω.
admiror cum ſtupore, ἐπιθαμβέω, ῶ, καταθαμβέω, ῶ.
admiſceo, κεράννυμι, ſive κερανύω, & κεράω, ῶ, ἐπιμίγνυμι, παραπλέκω.
admiſceo vinum aqua, κεράω οἶνον ὕδατι, vel κεράω οἶνον ὕδατι.
admiſſarium admitto, ὀχεύω.
admiſſario admoveo, βιβάζω.
admiſſarius, ſc. equus, ὀχευτὴς, οῦ, ὁ, ὀχεὺς, ῆος, ὁ, ἀναβάτης, ου, ὁ, θόρις, ιος, ὁ.
admiſſio, εἰσοχὴ, ῆς, ἡ, εἰσφορὴ, ῆς, ἡ, συγχώρησις, εως, ἡ, ὀχεία, ας, ἡ.
admiſſum, ſc. ſcelus, πλημμέλημα, ατος, ἡ, πλημμέλημα, ατος, τὸ, ἁμαρτία, ας, ἡ.
admiſſura, ſc. equæ, ὀχεύμα, ατος, τὸ, ὀχεία, ας, ἡ.
admiſſus, προσδεχθεὶς, έντος, ὁ.
admiſtio, μίξις, εως, ἡ, ἐπίμιξις, εως, ἡ, πρόσμιξις, εως, ἡ.
admiſtus, ἐπίμικτος, ος, ον, πρόσμικτος, ος, ον.
admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι, cum accuſativo, τὸ εἰρήνην, pacem. ἐφίημι, παρίημι, προσίεμαι τινα εἴς τι, aliquem ad aliquid. προσάγω, ἐγκρίνω, εἰσφέρω.
admitto flagitium, δείκνυμι, vel αἰσχρόν τι ποιέω, ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημμελέω, ῶ, cum accuſativo.
admodulor, προσᾴδω, ἀντιμελίζω.
admodum, ἄκρατι, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῇ, πάνυ.
admolior, ἐπιχειρέω, ῶ.
admoneo, παρακαλέω, cum accuſativo, atque accuſativo cum præpoſitione ἐπὶ, ut παρακαλῶ τινα ἐπί τι, aliquem de re aliqua admoneo. παραινέω, ῶ, cum dat. σοί, τε, ὑποτίθημι, ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω τινά τι, cum duobus accuſativis.
admonitio, νουθεσία, ας, ἡ, νουθέτησις, εως, ἡ, νουθέτημα, ατος, τὸ, παραίνεσις, εως, ἡ, ἀνάμνησις, εως, ἡ, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
admonitor, παραινέτης, ου, ὁ, νουθέτης, ου, ὁ, ἐπιμνήμων, ονος, ὁ, ἡ, ων, ονος, ὁ.
admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικὸς.
admonitus, παρακεκλημένος, η, ον, παρακεκλημένος, ος, ον, παραινεθεὶς, έντος, ὁ.
admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.
admotio, & admotus, us, ui, προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, προσθεσις, εως, ἡ.
admotus, a, um, προσπελασθεὶς, έντος, ὁ.
admoveo, προσίθημι cum accuſativo, atque accuſativo cum præpoſitione πρὸς, ut προσίθημί τι πρός τι, aliquid ad aliquid admoveo. παραβάλλω, vel προσβάλλω cum accuſativo & dativo, ut προσβάλλω τί τινι, aliquid alicui rei adjicio, admoveo. ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω, προσκρούζω. Lucianus.
admoveo manum alicui rei, προσάγω, vel παραβάλλω, vel προσβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα, cum accuſativo, & dativo.
admugio, ἐπιμυκάομαι, ὠμαι.
admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
admutilo, κολοβόω, ῶ.
adnaſcor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
adnatatio, πρόσνηξις, εως, ἡ.
adnato, & adno, ἀπονήχομαι, vel παρανήχομαι, vel προσνήχομαι, cum dativo, ut προσνήχομαί τινι, ad aliquem natando pervenio.
adnavigatio, ἐπίπλους, ους, ὁ, ἐπίπλοος, ους, ὁ.
adnavigo, ἐπιπλέω, ῶ, προσπλέω, ῶ, ἐπιπλέω, ῶ.
adnecto, ἐπιπλέκω, ἐπισυμπτω.
adnexus, συμπεζυγμένος, η, ον.
adnicto, ὀφθαλμιάω, ῶ, ἐπαφθαλμιάω, ῶ, πρός τι, vel τινι cum accuſativo, & præpoſitione πρὸς, vel cum dativo. ἐπαφθαλμέω, ῶ, σκαρδαμύσσω, ὑπτω, διανεύω.
adnitor, πειράομαι, ῶμαι.
adnixus, πειραθὲις, έντος, ὁ, προσπλακεὶς, έντος, ὁ.
adnominatio, παρονομασία, ας, ἡ, προσονομασία, ας, ἡ.
adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
adnubilo, ζοφόω, ῶ, & ἐπιζοφόω, ῶ.
adnuo, προσνεύω, ἐπικρούω.
adnutivum, quaſi adjurativum, κατωμοτικὸν, ὸν, τό.
adnutrio, ἐπιτρέφω.
adnutritus, ἐπιθρεπτὸς, ὸν, ὁ.
adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, παρεγχωννύω.
adoleo, θυμιάω, ῶ, καίω active. θειόω, ῶ, κνισσάω, ῶ, καθαγίζω.
adoleſcens, μείραξ, ακος, ὁ, νεανίας, ου, ὁ, ἠλικιώτης, ου, ὁ, ἔφηβος, ου, ὁ, νέος, ου, ὁ, ἡμιφηλιξ, ικος, ὁ.
adoleſcentia, νεότης, ητος, ἡ, ἥβη, ης, ἡ, ἐφηβία, ας, ἡ, ἐφηβότης, ητος, ἡ.
ab ineunte adoleſcentia, ἐκ νέας, ἐκ νέης, ἐκ νηπίης, ἐκ παιδὸς, ἐκ παίδων, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
adoleſcentior, adoleſcenturio, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακιεύσομαι, ἠμαι.
adoleſcentula, νεανὶς, ίδος, ἡ, μειρακύλλιον, ου, τὸ, μειράκισκη, ης, ἡ, παιδισκάριον, ου, τό.
adoleſcentulus, μειράκιον, ου, τὸ, μειρακίσκος, ου, ὁ, νεανίσκος, ου, ὁ.
adoleſco, ἀτυλλω, ἐννεάζω, μειρακιόομαι, μειρακιόσμαι, ῶμαι, μειρακίζομαι, ἀνδάνομαι, ἡράζω.
adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συμπεκρύπτω.
adoptatitius, adoptivus, & adoptitius, ποιητὸς ὑός, ὑὸς θετὸς, ὑόθετος, ου, ὁ, εἰσποιητὸς, ου, ὁ.
adoptandus alteri traditus, ἐκποιητὸς, ου, ὁ.
adoptator, ὑοθετέων, ων.
adoptio activa, ὑοθεσία, ας, ἡ, θέσις, εως, ἡ, ποίησις, εως, ἡ, εἰσποίησις, εως, ἡ.
adoptio paſſiva, ἐκποίησις, εως, ἡ, ἐκποιεῖν enim eſt in adoptionem dare.
adoptivus, adoptitius, adoptatitius, ποιητὸς ὑός, ὑὸς θετὸς, ὑόθετος, ου, ὁ, εἰσποιητὸς, ου, ὁ.
adopto, ὑοθετέω, ῶ, ὑποιέω, ῶ, εἰσποιέω, ῶ, παιδοποιέω, ῶ, παῖδα ποιέομαι, filium adopto. ποιέω, ῶ, vel εἰσποιέω, ῶ, παῖδα εἰς θέσιν λαμβάνω, puerum in adoptionem accipio.
ador, ζέα, ας, ἡ, χόνδρος, ου, ὁ.
adoratio, προσκύνησις, εως, ἡ, σέβας, ατος, τὸ.
adordior, ἀρχίομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω, ῶ.
adorior, iris, vel eris, ἐπιχειρέω, ῶ, cum dativo, vel accuſativo, & præpoſitione πρὸς, ut ἐπιχειρῶ τινι, vel πρός τινα. ἐπάρχομαι cum accuſativo, ut ἐπάρχομαί τινα, aliquem adorior, εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, ἀναβάλλω, ἐφίεμαι, καταρχω, εἰσβιάζω.
adornatio, διακοσμὴσις, ἰδος, ἡ, συσκευασία, ας, ἡ.
adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, ἐντύνω, ἐνσκευάζω, διακοσμέω, παρασκευάζω.
adorno convivium, συγκροτέω, ῶ, συμπάσσω.
adoro, προσκυνέω, ῶ, cum dativo, vel accuſativo, προσκυνῶ τινι, vel τινα, aliquem adoro, προσδέχομαι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

adoro, προσκυνέω, ῶ, cum dativo, vel accusativo, ut προσκυνῶ τινι, vel τινα, aliquem adoro, προσδέχομαι.
adoro Deum, προσκυνῶ τῷ θεῷ, vel τὸν θεόν.
adorsus, ἐπιθέμενος, η, ον, καταρξάμενος, η, ον.
adortus, ἐπιχειρήσας, αντος, ον.
adpolco, προσαιτέω, ῶ, ἐπαξέω, ῶ.
adprecor, προσεύχομαι.
adpugno, προσμάχομαι.
adradico, προσριζόω, ῶ, cum accusativo, & dativo. Philo de mundo.
adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
adrasus, ἐπίξυστος, ον, ὁ.
adrepo, προσέρπω cum dativo, ἑφιρπύζω, cum accusativo, & præpositione, ἐπὶ, ut ἑφερπύζω ἐπί τινα, ad aliquem repo. ἑφέρπω.
adruo, ἀνατρέπω.
adsciſco, προσαιρέομαι, οῦμαι, cum accusativo, ut ἐμαυτῷ τι, adsciſco mihi aliquid, ἀπάγομαί μοι δικαιῶ, adsciſco mihi ſervitutem. ἐπιστάσομαι, ώσομαι, cum accusativo, ut ἐπισπῶμαι κίνδυνον, periculum adsciſco, attraho.
adsciſcere ſibi uxorem, γυναῖκα συνοικίζειν ἑαυτῷ, Nazian. in Orat.
adſcribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
adſcriptus in tribum, προσνεμηθεὶς τῇ φρατρίᾳ.
adſerror, ὀλεργέτης, ου, ὁ,
adſpecto, ἀφυράω, ῶ.
adſpectus, ἐπίφασις, εως, ἡ.
adſpiro, προσπνέω, ω.
adſpuo, καταπτύω.
adſtipulator, προσεπερωτητὴς, οῦ, ὁ.
adſtringo, σύφω.
adſum, ἐγγίζω, cum dativo vel accusativo, & præpositione πρός, ut ἐγγίζω τινὶ, vel πρός τινα, alicui adſum, πάρειμι, παραγίνομαι, πρόσειμι, παραγίνομαι.
ad ſummam, ὅλως, ὡς κεφαλαίῳ, κεφαλαιώδως.
ad ſummum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, τὸ ἔσχατον.
adtexo, παραπλέκω.
advectio, ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ἐποχὴ, ῆς, ἡ, κομιδὴ, ῆς, ἡ, εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ.
advectitius, ἐπακτὸς, ὴ, ὸν, παρείσακτος, ος, ον, πάρεισος, ος, ον, ἐξοπικὸς, ὴ, ὸν.
advectus, παρακομισθεὶς ἐντὸς, ὁ.
adveho, ἐπάγω, ἐποχέω, εἰσκομίζω, & εἰσκομίζομαι.
adveho lapides, ἐπάγω τοὺς λίθους. Thucydides.
advena, προσήλυτος, ου, ὁ, πάροικος, ος, ὁ, ξένος, ου, ὁ, ἐπηλύτης, ου, ὁ, ἔπηλυς, υδος, ὁ.
adveneror, σεβάζομαι, προσαιδέομαι, οῦμαι.
adveniens, ἐπιδημῶν, ουσα, ὁν, ἐπιδήμιος, ος, ον.
advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι, οῦμαι, cum accusativo, & præpositione ἐπὶ, ut, ἀφικνοῦμαι ἐπί τινα, ad aliquem pervenio. ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσελαύνω.
advenio peregre, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας.
adventitia bona, τυχηρὰ, τά.
adventitius, ἐπείσακτος, ον, ὁ, ἐξωπικὸς, ὴ, ὸν, ἔπηλυς, υδος, ὁ, συμβεβηκὼς, ὸτος, ὸ, ἐπεισοδιώδης, ες, ὸ ἢ, ἐπεισόδιος, ον, ὁ.
adventitius morbus, συμβεβηκὸς νόσος.
advento, προσέρχομαι cum dativo, ut προσέρχομαί τινι, ad aliquem advento, ἔπειμι, παρέσομαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι, οῦμαι πρός τινα, cum accusativo & præpositione πρὸς, advento ad aliquem.
adventor, προσηλυτος, ου, ὁ, πλυσιάζων, οντος, ὁ, ἐργοδότης, ου, ὁ.
adventus, ἐπιλυσία, ας, ἡ, ἐπιφανία, ας, ἡ, παρουσία, ας, ἡ, ἄφιξις, εως, ἡ, ἐπιδημία, ας, ἡ, προσέλευσις, εως, ἡ.
adverbero, ἐπιμαστίω, προσμαστίζω.
adverbium, ἐπίῤῥημα, ατος, τό.
adverſa, τὰ ἐναντία.
adverſa fortuna, ἀτυχία, ας, ἡ, δυσχία, ας, ἡ, δυσύχημα, ατος, τό.
adverſa fortuna uti, κακῶς πράττειν, δυσυχεῖν.
adverſa res, ἀτύχημα, ατος, τό, δυσπραξία, ας, ἡ, κακοπραγία, ας, ἡ.
ex adverſa parte, ſeu adverſa fronte, ἐξεναντίας, cum genit.
adverſam faciem habens, ἀντιπρόσωπος, ος, ον.
adverſans, ἐναντιούμενος, ου, ὁ.
adverſaria, ἐφημερίδες, αἱ, ἐπιθεώρημα, ων, τά.
adverſarius, ἐναντίος, ου, ὁ, πολεμίος, ου, ὁ, ἀνταγωνίστης, ου, ὁ, ἀνταίτης, ου, ὁ, ἀνταίτιος, ου, ὁ, ἀντίδικος, ου, ὁ, ὑπεναντίος, ου, ὁ, ἐναντίβιος, ου, ὁ.
adverſator, ἀνταίτης, ου, ὁ.
adverſipedes, ἀντίποδες, ων, οἱ.
adverſitas, ἐναντίωσις, εως, ἡ, ἐναντίωμα, ατος, τό, ἀντίπραξις, εως, ἡ.
ex adverſo, ἀντικρὺ, ἐξ ἐναντίας, εἰς ὦπα.
adverſo flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέω. Herodotus.
adverſor, ἐναντιόομαί σοι, ἀντίκειμαι.
adverſum, ἀτυχία, ἐναντίον.
adverſus, vel adverſum, præpoſitio, κατὰ cum genitivo, πρός, παρά.
adverſum, vel adverſus, adverb. ἀντικρὺ, ἐναντίον.
adverſus, ἀντικείμενος, η, ον, ὑπεναντίος, ος, ον.
advertere animum, ἐφιέναι ἢ γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν νοῦν, ἀποσκήπτειν, βάλλεσθαι εἰς νοῦν.
adverto id eſt, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπιστρέφω.
adveſperaſcit, ἑσπεραΐζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
advigilo, ἀγρυπνέω, ῶ, τὰς νύκτας, noctes. ἐπιγρηγορέω, ῶ. & pro incumbo, ſeu operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, incumbo ad aliquid. ἀσκέω, ἀγωνίζομαι περί τινος, alicui rei operam do.
adulatio, κολακεία, ας, ἡ, θωπεία, ας, ἡ.
ab adulatione alienus, ἀκόλακος, ον, ὁ.
adulatione demulceor, vincor, titillor, κολακεύομαι.
adulatione non capiendus, non permulcendus, ἀκολάκευτος, ον, ὁ.
adulator, κόλαξ, ακος, ὁ, θώψ, ωπὸς, θωπευτικὸς, ὸν, ὁ.
adulatorum more, κολακευτικῶς.
adulatorius, κολακευτικὸς, ὴ, ὸν, θωπευτικὸς, ὴ, ὸν, θωπικὸς, ὴ, ὸν, ὁ, θώψ, ωπὸς, ὁ.
adulatrix, κολακὶς, ίδος, ἡ, κολακευτρία, ας, ἡ.
adulor, κολακεύω τινὶ, & τινα, alicui adulor, θωπεύω, κερκωπίζω, κολακείαν ποιεῖσθαι, ὑπεκάλλω.
adulor ſupra modum, ὑπερκολακεύω.
adulor viciſſim, ἀντικολακεύω.
adulans, θωπῶν, ῶντος, ὁ, σώκαργος, ον, ὁ, παράσιτος, ου, ὁ.
adulter, μοιχὸς, οῦ, ὁ, μάχλος, ου, ὁ, μάχλης, ου, ὁ, μάκλος, ου, ὁ, πίνθης, ου, ὁ,
adultera, μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, μοιχὰς, άδος, ἡ, μαχλὰς, άδος, ἡ, μαχλὶς, ίδος, ἡ.
adulteratus, μοιχικὸς, ὴ, ὸν, κίβδηλος, ος, ὁ, κιβδηλοθεὶς, έντος, ὁ.
adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον, vel παρακεκομμένον, vel οὐκ ὀρθῶς κοπὲν, vel κεκιβδηλευμένον, vel κίβδηλον νόμισμα, παράσημον ἀργύρεον.
adulterine, ſpurie, aut etiam fiƈte, νόθως, ψευδῶς.
adulterino concubitu natus, μοιχίδιος, ος, ον.
adulterinus, χίβδυλος, ος, ὁ, μοιχικὸς, ὴ, ὸν, μοίχιος, ος, ον.
adulterium, μοιχεία, ας, ἡ, μαχλοσύνη, ης, ἡ, κιβδηλεύμα, ατος, τό.
adultero, vel adulteror, μοιχεύω, μοιχεύομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω, ῶ, διαφθείρω τινος γυναῖκα, alicujus mulierem corrumpo.
adultero, ideſt, rem ſinceram corrumpo, ut κιβδηλεύω τὸ νομίσματα, numinos.
adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω.
adulteror, corrumpor, νοθεύομαι.
adultus, ανδρωθεὶς, έντος, ὁ, τέλειος, ος, ον, ἀκμαῖος, ος, ον,
adultus puer, ἀρτίπαις, παιδὸς, ὁ.
adumbrarim, σκιερῶς, & σκιαρῶς.
adumbratio, σκίασμα, ατος, τὸ, σκιαγραφία, ας, ἡ, ἐπισκιασμὸς, ου, ὁ, ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ.
adumbratus, ἐπίσκιος, ος, ον.
adumbro, σκιάζω, σκιαίζω, ἐπισκιάζω, καταισκιάζω.
adumbro veritatem, σκιαγραφέω, ῶ, τὴν ἀλήθειαν. Nazianzenus.
aduncо, id eſt, aduncum reddo, ἐπικάμπτω, γρυπόω, ῶ.
aduncо naſo, γρυπὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἐπίγρυπος, ος, ον.
aduncus, καμπύλος, ος, ον, ὁ, γαμψὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἐπικαμπὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ.
aduncitas, καμπυλότης, ητος, ἡ, γρυπότης, ητος, ἡ.
ad unguem, ὀξὺ ὄνυχος.
aduno, ἑνόω, ῶ.
ad unum, μέχρι ἑνὸς, πάρ' ἕν.
advocatio, συνηγορία, ας, ἡ, παρακέλευσις, εως, ἡ.
advocatus, συνήγορος, ος, ὁ, παράκλητος, ος, ὁ, πρόσκλητος, ος, ὁ.
advoco, προσκαλέω, ῶ, & προσκαλέομαι, οῦμαι, cum accusativo, ἐπικαλέω, ῶ, & ἐπικαλέομαι, οῦμαι, μεταπέμπω.
advocare concionem, ποιῶ ἐκκλησίαν.
advoco in auxilium, παρακαλέω, ῶ.
advolatio, & advolatus, πρόσπτησις, εως, ἡ, ἐπίπτησις, εως, ἡ.
advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάω, ῶ.
advolvo, προσκυλέω, ῶ.
advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω, ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρός τινος γόνατα, me ipſum jacio ad alicujus genua.
advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
advorſor, pro adverſor, ἐναντιόομαί, ὑμνί σοι, tibi.
ad votum, id eſt ex ſententia, κατὰ γνώμην.
adurgeo, ἐπισπέρχω.
aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
aduſque, μέχρι.
aduſtio, ἀπόκαυσις, εως, ἡ, ἐπίκαυσις, εως, ἡ, ἐπίκαυμα, ατος, τό.
aduſtus, κεκαυμένος, η, ον.
adytum, ἄδυτον, ου, τὸ.

Edc

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

A E.

Ædepol, νὴ τὸν πολυδεύκην, νὴ τὸν Θεὸν, νὴ τὸς Θεὸς, νὴ Δία.
Ædes, is, id est, locus sacer, ναὸς, ὁ, τέμενος, εος, τὸ, ἐκκλησία, ας, ἡ, ἱερὸν, ου, τὸ, σηκὸς, οῦ, ὁ.
ædes, dium, id est, domus, οἶκος, ου, ὁ, αὐλὴ, ῆς, ἡ.
ædicula, id est, parva domus, οἰκίδιον ου, τὸ, πτηνακοθήκη, ης, ἡ.
ædificatio, οἰκοδομία, ας, ἡ, οἰκοδόμησις, εως, ἡ, οἰκοδόμημα, ατος, τὸ.
ædificator, οἰκοδόμος, ου, ὁ, κατασκώας ης, ου, ὁ, ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, ἀρχιτεκτοναρχος, ου, ὁ.
ædificium, οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, οἴκημα, ατος, τὸ, δομὴ, ῆς, ἡ, δῶμα, ατος, τὸ, ἐφίδρυμα, ατος, τὸ, κατασκεύασμα, ατος, τὸ, κτίσμα, ατος, τὸ.
ædifico, οἰκοδομέω, ῶ, δέμω, δομέω, ῶ.
ædilis, ἀγορανόμος, ου, ὁ, ἀστυνόμος, ου, ὁ.
ædilitas, ἀγορανομία, ας, ἡ, ἀστυνομία, ας, ἡ.
ædilitate fungor, ἀγορανομέω, ῶ, ἀστυνομέω, ῶ.
ædilitius, ἀγορανομικὸς, ὴ, ὸν, ἀστυνομικὸς, ὴ, ὸν.
ædituus, νεωκόρος, ου, ὁ, ζάκορος, ου, ὁ, ἱεροδούλος, ου, ὁ, ἱεροκόμος, ου, ὁ, ναοφύλαξ, ακος, ὁ, Attice νεωφύλαξ.
ædituor, seu æditimor, νεωκορέω, ῶ.
æditus, corrupte pro editus, id est, altus, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν.
æger, νοσῶν, οὔντος, ὁ, νοσερὸς, ὴ, ὸν & νοσηρὸς, ὴ, ὸν, λυπηρὸς, ὴ, ὸν, νόσιμος, ος, ον, νοσαχθὴς, έος, ὁ ἡ, ἀσθενὴς, έος, ὁ ἡ.
æger animo, δύθυμος, ος, ον.
ægilops, oculi vitium, & herbæ, seu arboris species, αἰγίλωψ, ωπος, ὁ.
ægis, æneum pectoris munimentum, αἰγὶς, ίδος, ἡ.
ægonomus, id est, caprarius, αἰπόλος, ου, ὁ.
ægre, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, δυσθύμως, in compositis δύς.
ægre fero, δεινοπαθέω, ῶ, π. ἀγαναικτέω, ῶ, cum dativo, τῷ θανάτῳ, mortem. δυσχεραίνω, διαγαναικτέω, ῶ, δεινὰ πιέσματα, ἔμμα, δυσφόρως ἐνέγκω, χαλεπῶς φέρω.
ægreico, ἀσθενέω, ῶ.
ægrimonia, λύπη, ης, ἡ, ἀνία, ας, ἡ.
ægrimonium, ἀῤῥωστία, ας, ἡ.
ægritudo animi, λύπη, ης, ἡ, νόσημα, ατος, τὸ, πάθος, εος, τὸ, δυσθυμία, ας, ἡ.
ægro animo fum, δυσθυμέομαι.
ægrotatio corporis, ἀῤῥωστία, ας, ἡ, ἀῤῥώστημα, ατος, τὸ, νόσημα, ατος, τὸ, πάθος, εος, τὸ.
ægroto, νοσέω, ῶ, τὸς νέφρας, renibus, ἀσθενέω, ῶ, ἀῤῥωστέω, ῶ, πονηρῶς ἔχω, μελαγχόλημα, φιλοτίμως κάμνω.
ægrotus, ἄῤῥωστος, ος, ον, νόσιμος, ος, ον, ἐμπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ.
ælurus, id est, felis, αἴλουρος, ου, ὁ.
æmulatio, ζηλοτυπία, ας, ἡ, ζῆλος, ου, μίμησις, εως, ἡ.
æmulatio bona, εὐζηλία, ας, ἡ.
æmulatio mala, κακοζηλία, ας, ἡ.
Magna cum æmulatione, ἀριζήλως.
Ad æmulatione excito, παρακζηλόω, ῶ.
æmulatione dignus, ἐπέρατος, ος, ον, pro ἐπήρατος, ος, ον, ἀξιόζηλος, ος, ον.
æmulator, ζηλωτὴς, οῦ, ὁ.
æmulator bonus, εὐζηλος, ος, ον.
æmulatur malus, κακόζηλος, ος, ον.
æmulor, ζηλόω, ῶ, π, φθονέω, ῶ, κοτέω, ῶ, φιλονεικέω, ῶ, σοι πρὸς ἄριστον, æmulor te ad optimum, διαζηλοτυπέω, ῶ.
æmulor, id est, invideo, κθονέω, ῶ, τινος, vel ἐπί τινι.
æmulus, ἀντίζηλος, ος, ον, φθονερὸς, ὰ, ὸν, ζηλότυπος, ος, ον, ἀτίμιμος, ος, ον, φιλόνικος, ος, ον, ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, ἀντέχθρος, ου, ὁ, ἐφάμιλλος, ος, ον.
æneus, χάλκεος, ος, ον, χάλκειος, ος, ον.
æneum, vel Ahenum, χαλκεῖον, ου, τὸ.
ænigma, αἴνιγμα, ατος, τὸ, αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ.
ænigmatice, αἰνιγματωδῶς, αἰνικτηρίως.
ænigmatice loquor, αἰνιγματίζομαι.
ænigmatice loqui solitus, αἰνιγματιστὴς, οῦ, ὁ.
ænigmaticus, αἰνιγματώδης, εος, ὁ ἡ, ὸ.
æquabilis, vel æqualis, ἴσος, η, ον, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, ἄρτιος, ος, ον, ἡλικιώτης, ου, ὁ, ὁμαλίγκιος, ος, ον, ὅμοιος, ος, ον.
æquabilitas, & æqualitas, ἰσομοιρία, ας, ἡ, ἰσονομία ας, ἡ, ἰσότης, ητος, ἡ, ὁμαλότης, ητος, ἡ.
æquabiliter, ἴσως, cui opponitur ἀνίσως, inæquabiliter.
æquævus, ἰσόχρονος, ος, ον, ἡλικιώτης, ου, ὁ, ὁμήλιξ, ικος, ὁ.
æqualis, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, ἴσος, η, ον.
æqualitas, ὁμαλότης, ητος, ἡ, ἰσομοιρία, ας, ἡ, ἰσονομία, ας, ἡ.
æqualiter, ἴσως, ὁμαλῶς, κατ' ἴσον.
æquamentum, σάθμησις, εως, ἡ.
æquator, ἰσημερινὸς, ὴ, ὸν.
æque, ἐξ ἴσου, ἀγχιμαλῶς, ἐν ἴσῳ, δικαίως.
æquanimitas, ἐπιείκεια, ας, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ.
æquanimiter, εὐγνωμόνως.
æquanimis, εὐγνώμων, ονος, ὁ ἡ, ἐπιεικὴς, ὲς, ὸν, ἡ ἡ.
æquanimo, προθύμως.
æquatio, ὁμαλισμὸς, οῦ, ὁ.

æqui, bonique facio, εὐλογιστέω, ῶ, περί τι, εὐγνωμονέω, ῶ, τινι, aliquid boni facio.
æquidialis, ἰσημερινὸς, ὴ, ὸν.
æquidies, ἰσημερινὸν, οῦ, τὸ.
æquilatatio, ἰσοπλατὲς, ὲος, τὸ.
æquilibris, ἰσόῤῥοπος, ος, ον, ἰσομέτρητος, ος, ον.
æquilibrium, ἰσορροπία, ας, ἡ, ἰσοστάσιον, ου, τὸ, ἰσάζουσα ζυγὰ, ἰσομοιρία, ας, ἡ.
æquimanus, ἀμφιδέξιος, ος, ον.
æquinoctialis, ἰσημερινὸς, ὴ, ὸν.
æquinoctium, ἰσημερία, ας, ἡ.
æquiparabilis, ἰσαγὸς, ὴ, ὸν, παράλληλος, ος, ὁ, ἀναλογος, ος, ον.
æquiparatio, ἴσωσις, εως, ἡ, ἀναλογία, ας, ἡ.
æquiparo, ἰσόω, ῶ, ἰσάζω, πυρισόω, ῶ, ἐξισόω, ῶ.
æquipolleo, ἰσοδυναμέω, ῶ, ἰσορροπέω, ῶ.
æquipondium, ἀντισήκωμα, ος, ον, σήκωμα, ατος, τὸ.
æquitas, ἐπιείκεια, ας, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, ὁμαλότης, ητος, ἡ, ἰσοτιμία, ας, ἡ, ὁμοιρία, ας, ἡ.
æquitatem colere, νέμειν τὸ ἴσον.
æquiter, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.
æquivalens, ἀντίῤῥοπος, ος, ον, ἴσος, η, ον, ἰσοκρατὴς, έος, ὁ ἡ, ὸ.
æquivaleo, ἰσόω, ῶ, ἰσοδυναμέω, ῶ.
æquivocum, ὁμώνυμον, ου, τὸ.
æquo animo ferre, ἀνεξικάκως, vel ἀνεκτῶς, vel ἀνεταχθῶς, vel εὐσχημόνως τι φέρειν.
æquo animo fum, εὐγνωμονέω, ῶ, ut apud Plutarchum in confol. ad Apoll. interpretatur Budæus.
Ex æquo, & bono ago, ἐπιεικέω.
æquo, as, are, ὁμοιόω, ῶ, ἰσόω, ῶ, ἀναλογέω, ῶ, ἐμαλίζω, ἐξομαλίζω.
æquo, complano, διομαλίζω, διομαλόω.
æquo folo, ὁμαλδύνω, ὠπεδίζω, ἀῤῥεδίζω.
æquor, mare, πέλαγος, εος, τὸ, ἅλς, λὸς, ἡ.
æquor, planities, πεδίον, ου, τὸ, ὁμαλότης, ητος, ἡ, πεδιὰς, άδος, ἡ.
æquoreus, ἁλάλεος, ος, ον, πελάγειος, ος, ον, & πελάγιος, ος, ον, πελαγικὸς, ὴ, ὸν.
æquum, ἐπιείκεια, ας, ἡ, ἐπιεικὲς, ὲος, τὸ, ἄρεσσον, ου, τὸ, δίκαιον, ου, τὸ.
æquum est, ἐπιεικὲς ἐστι, προσῆκον ἐστι, ἐοικὸς ἐστι.
æquum cenfeo, δικαιόω, ῶ.
æquum cenfeo facra facere, δικαιῶ θύειν.
æquus, bonus, juftus, ἐπιεικὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, ἴσος, η, ον, κατευνὴς, έος, ὁ, ἡμὶ ἡ, δίκαιος, α, ον.
æquus, planus, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, τραχὺς, ὶ, ὺ, πεδινὸς, ὴ, ὸν, ἀρτεδὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ.
aer, ἀὴρ, έρος, ὁ, & ἡ ἀὴρ, έρος, ἄωρα, ας, ἡ, αἰθρη, ης, ἡ.
æramentum, χαλκωμα, ατος, τὸ, χρηματοφυλάκιον, ου, τὸ.
æraria fabrica, χαλκευτικὴ, ης, ἡ.
ærarii Præfecti, & tribuni, ἀποδέκται, ῶν, οἱ, ταμίαχοι, ων, οἱ.
ærarii milites, μισθοφόροι, ων, οἱ.
ærarium, ταμιεῖον, ου, τὸ, χαλκεῖον, ῶνος, ὁ, χαλκεῖον, ου, τὸ, σπειδόστομος, ος, ον.
ærarium militare, στρατιωτικὸν χρηματοφυλάκιον.
ærarius, five ferrarius faber, χαλκεὺς, έως, ὁ, χαλκεργὸς, ὸν, ὁ, χαλκοπάσης, ου, ὁ, χαλκόκροτος, ος, ὁ, χαλκοτύπος, ος, ὁ.
ærarius, id est, qui ad æs pertinet, χάλκεος, ὲα, ὸν.
ærarius, id est, qui æs cogit, φορτομος, ος, ὁ, ὑποστολὴς, έος, ὁ.
æratus homo, id est, debitor, ὑπόχρεως, ω, ὁ, χρεώστης, ου, ὁ, κατάχρεως, ω, ὁ.
æratus, id est, ære tectus, κεχαλκωμένος, η, ὸν, κατάχαλκος, ος, ον.
ære alieno obftrictum esse, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
æreum vas, ἔγχελυς, υ, τὸ, ὁλκεῖον, ου, τὸ, χαλκοῦν ἀγγεῖον, χάλκωμα, ατος, τὸ.
æreus, ἔγχαλκος, ος, ον, πάγχαλκος, ος, ὁ, χάλκεος, ὲα, ὸν, χαλκοστόμος, ος, ὁ, χάλκιος, ος, ον, Poetice.
æreus nummus, χαλκὸς, οῦ, ὁ, apud Poll. lib. 9. c. 2.
ærificium, χάλκωμα, ατος, τὸ.
ærifodina, χαλκωρύχειον, ου, τὸ.
æripes, ἀεσίπους, οδος, ὁ.
æripes, id est, ferratus, χαλκόπους, οδος, ὁ.
aeris intemperies, δυσκρασία, ας, ἡ.
aeris bona conftitutio, εὐκρασία, ας, ἡ.
aeris bonitas, εὐδία, ας, ἡ.
aerius, ἀέριος, ος, ον, ἠέριος, ος, ον, ἠλίβατος, ος, ον.
æris flos, χάλκανθος, ος, ὁ.
æro, as, χαλκόω, ῶ.
æroſus, χαλκώδης, εος, ὁ, ἡμὶ ἡ, ἐρυσιβώδης, εος, ὁ, ἡμὶ ἡ.
æruginoſus, ἰώδης, εος, ὁ ἡμὶ ἡ, ἐρυσιβώδης, εος, ὁ, ἡμὶ ἡ.
ærugo, ἰὸς, οῦ, ὁ, ἐρυσίβη, ης, ἡ.
æruginem contraho, ἰόομαι, ὥμαι.
ærugini obnoxius, ἰόεις, εντος, ὁ.
æruginem non contrahens, ἀνίωτος, ος, ον, ἡμὶ ἡ.
ærugine obduco, ἰόω, ῶ.
ærumna, πλωπαρία, ας, ἡ, κακοπάθεια, ας, ἡ, ὀιζὺς, ὺος, ἡ.

Ιστορικό Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὠδ, ἡ, τὰ δεινὰ, ὀθλιότης, ητος, ἡ.
æruminas patior, τυλαιπωρέω, ῶ, & τυλαιπωρέομαι, οῦμαι.
æruminarum expers, ἀτυλαίπωρ, ος, ον.
æruminose, τυλαιπώρως.
æruminosus, ἄθλι, ος, ον, τυλαίπωρ, ος, ον, ἀτυχής, ές, ὁ ἢ ἡ, ὀϊζυρὸς, ὸν, ὁ, τάλας, αντ, ὁ, πολύπον, ος, ον, ἀτυλαιπώρῳ ψυχῇ, δυσμενὴς, ές, ὁ, ἢ ἡ, δυστυχῶν, ὼντ, ὁ, κακοπαθῶν, ὼντ, ὁ.
æs, χαλκὸς, ὁ, ὁ, pro pecunia, χρήματα, ων, τὰ.
æs alienum, id est, debitum, χρέ, έω, τὸ, χρέον, ὁ, τὸ, ὀφείλημα, ατ, τὸ.
æs alienum dissolvere, χρεολυτεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
æs caldarium, χαλκὸς, ὁ, ὁ, χυτὸς, ὸν, ὁ.
æs militare, χρήματα στρατιωτικά.
æs nostrum, id est, nobis debitum, τὸ χρεωστούμενον, ου.
æsculeus, βαλανώδης, ες, ὁ, ἡ.
æsculus, arboris species, βάλαν, ος, ὁ, ἡ.
æstas, θέρ, ους, τὸ, θέρεια, ας, ἡ, ἔαρ, ρ, τὸ.
æstifer, αἰθοφόρ, ος, ον.
æstimabilis, τιμητὸς, ὸν, ὁ.
æstimandum est, δοκιμαστέον.
æstimata pœna, τίμημα, ατ, τὸ.
æstimatio, ἀξία, ας, ἡ, διακρίμησις, εως, ἡ, τίμημα, ατος, τὸ.
æstimatio litis, ἀντίτιμημα, ατ, τὸ, & ἀντίτιμησις, εως, ἡ.
æstimator, δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, ἀποτιμητὴς, οῦ, ὁ, κριτὴς, οῦ, ὁ, λογιστὴς, οῦ, ὁ, τιμῶν, ὼντ, ὁ, τιμητὴς, οῦ, ὁ.
æstimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω, ῶ, ἀποτιμάω, ῶ, εἰστιμάω, ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι, οῦμαι, μετρέω, ῶ.
æstimare magni, τιμᾶν πλείστου.
æstimare pluris, τιμᾶσθαι μείζονος, πρότιμᾶν.
æstimare nihili, εὐθενὸς, ποιεῖσθαι.
æstiva, τὰ θερινά.
æstivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρ διάγω.
æstivus, θερινὸς, ὴ, ὸν, θέρει, ος, ὁ.
æstivum tempus, θέρεια, ας, ἡ.
æstu affligo, id est, exuro, καυματίζω.
æstuarium, ἔκρου, ης, ῥύαξ, ακος, ὁ.
æstuat mare, ἅλς πλημύρει.
æstuatio, καύσων, ωνος, ὁ.
æstuo, καυσόομαι, οῦμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
æstuo, desidero, σφύζω.
æstuosus, καυματώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, καυσώδης, εος, ὁ, ἢ ἡ, πυριώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
æstus, calor nimius, καύσων, ωνος, ὁ, ἔγκαυσις, εως, ἡ, αὖδος, εος, τὸ, θάλπος, εος, τὸ.
æstus maris, σάλος, ου, ὁ, βρασμὸς, οῦ, ὁ, πλημμύρα, ας, ἡ.
ætas, βίος, ου, ὁ, γενεὰ, ᾶς, ἡ, ἡλικία, ας, ἡ, χρόνος, ου, ὁ.
in ætate puerili constitutus, ἐὼν παρὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν.
ætate superior, ἡλικίᾳ προέχων.
ætate inferior, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζων.
ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.
ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν.
ætate venerandus, διὰ ἡλικίαν σεβάσμιος, vel αἰδέσιμος.
ætatis ejusdem, ὁμηλιξ, ικος, ὁ ἢ ἡ, ἰσόχρονος, ος, ὁ, ἡλικιώτης, ου, ὁ, ἥλιξ, ικος, ὁ ἢ ἡ.
ætate mea, ἐπ' ἐμοῦ.
hac ætate, ἐντεῦθεν τῆς ἡλικίας.
ætas florens, ἀνθοῦσα, ἀκμὴ.
ætas senescens, seu defloresçens, παρηλικία, ας, ἡ.
ætas virilis, ἀνθεία, ας, ἡ.
ætas senilis, παρημία, ης, ἡ.
ætate florere, ἀκμάζειν.
ætate progredi, προκόπτειν τῇ ἡλικίᾳ.
ætatem ago, πράττω.
ætatis vigor, ἀκμὴ, ης, ἡ.
ætatula, νηπιεία, ας, ἡ.
æternitas, ἀϊδιότης, ητος, ἡ, αἰών, ῶνος, ὁ, ἀθανασία, ας, ἡ.
æternitati mando, seu æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
æternum, & æterno, ἀεΐως, αἰωνίως, αἰῶνα, ἀθανάτως.
æternus, ἀΐδιος, ος, ον, αἰώνιος, ος, ον, ἀθάνατος, ος, ον.
æther, αἰθὴρ, ερος, ὁ.
æthereus, αἰθέριος, ος, ον.
ævitas, ἡλικία, ας, ἡ, τὸ πρεσβὺ, vel πρεσβύος.
ævum, αἰών, ῶνος, ὁ.

A F

Afer, λίβυς, υος, ὁ.
Affabilem esse, ἔχειν, vel διατίθεναι ἡδέως πρός τινα. Isocrates.
affabilis, εὐπροσήγορος, ος, ὁ, ὁμιλητικὸς, ὸν, ὁ.
affabilitas, εὐπροσηγορία, ας, ἡ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
affabre, id est, artificiose, scite, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς, καλῶς.
affabrefacio, περαίνω, & περαιόομαι, περαιοῦμαι.
affabrefactum, περιπεποιημένον, ου, τὸ.
affatim, id est, abunde δαψιλῶς, ἄθλιον, & ἄθλιον, κατακόρως, ἀνεπιφθόνως, ἄλις, & cum genitivo, & absolute.
affatu, affatus, ἀποφάσει, προσδιαλέγματι, ἀπόφασις, εως, ἡ, προσφθέγμα, ατος, τὸ.
affectare, id est, curiose, κατεσπουδασμένος, περιέργως.
affectator, περίεργος, ος, ον.
affectatus, ἐπιτηδευτὸς, ὴ, ὸν. Hinc affectata coma, ἐπιτηδευτὴ κόμη.
affectatus sermo, λογοφιλία, ας, ἡ, λογοθαυμαλίη, ας, ἡ, φυσιγματώδης λόγος.
non affectatus, ἀνεπιτήδευτος, ος, ον.
sine affectatione, ἀνεπιτηδεύτως.
affectio, & affectus, διάθεσις, εως, ἡ, πάθος, εος, τὸ, πάθημα, ατος, τὸ, ὁρμὴ, ῆς, ἡ, φρόνημα, ατος, τὸ.
affecto, id est, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαί τι. μισησόομαι τὰς φιλίας, affecto amicitias, στυγάζω, cum accusativo, ζηλόω, περιεργάζομαι, ἀντιτοιέρομαι, οῦμαί τινος, aliquid appeto.
affectum, διάθεσις, εως, ἡ, ἄνυσις, εως, ἡ.
affectus, id est, ægrotus, ἠμπαθὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, κακοπαθέων, ῶν, ὁ, ἔντος, ὄντος, ἅ, τρυχόμενος, ος, ὁ, κατεργασμένος, ος, ὁ.
affectus sum bene erga aliquem, εὐνοέω τινί.
affectus sum male erga aliquem, κακονοέω τινί.
affectus graviter animo, δύσθυμος, ος, ὁ.
affectus ita sum, ὅπως ἔχω γνώμης, τοιοῦτός εἰμι, ὅστος ἔχω περὶ ἅτου, ὅπως ἐάλωκα ἅ πάθος,
affectus benevolus, εὐγαθοσύνη, ης, ἡ.
affectus vitiosus, πάθημα, ατος, τὸ.
affectus, us, φρόνημα, ατος, τὸ, πάθος, εος, τὸ, ὁρμὴ, ῆς, ἡ, πάθημα, ατος, τὸ, διάθεσις, εως, ἡ.
affero, προσφέρω σοί τι, affero tibi aliquid, ἐπιφέρω, κομέω, ῶ, παρέχω, & περίχομαι, παρακομίζω.
In medium affero, παρέχομαι τὸ ψήφισμα.
afferre alicui manus, h. e. vim inferre, ἐπιφέρειν τινὶ χεῖρας.
afficio, διατίθημι, καθίστημι.
afficio aliquem beneficiis, εὐποιέω, ῶ, τινα, ποιέω, ῶ, τῷ πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τῶν πόλιν, δράω τῶν πόλιν ἀγαθόν τι, πράττω τῶν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθὰ, talibus bonis afficio civitatem.
bene affici erga aliquem δόξοκεῖν τινι.
afficior, h. e. istius animi sum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.
affictitius, ἐπίπλας, ος, ὁ.
affingere alicui crimen proditionis, καταψεύδεσθαί τινος προδοσίαν.
affigo, προσάπτω τί τινι, προσηλόω, ῶ, προσερήδω, συμπλέκω, διακεντέω, ῶ, προσπαταγέω, & προσπαταγέω.
affingo, προσπλάττω, προσεπιπλάττω, προσποιέομαι, οῦμαι.
affinis, id est, cognatus, προσήκων, οντος, ὁ, συγγενὴς, ές, ὁ, φράτωρ, ορ, ὁ, ὁμόγαμβρος, ος, ὁ συγγαμβρος, ος, ὁ, κηδεμὼν, όν, ὁ.
affinis, id est, conterminus, ὅμορ, ος, ὁ, προσόρ, ος, ὁ.
affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων, vel ὑπέχων.
affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κηδ, ἐπιγαμβρόω, συναίνω ἀνθρώπῳ εἰς κηδείαν, verbatim, concilio affinitatem inter homines. Aristor. l. 6. Polit. c. 5.
Affinitas, συγγένεια, ας, ἡ, ἀγχιστεία, ας, ἡ, κήδεια, ας, ἡ, κηδόβρια, ατος, τὸ, ὁμογαμβρία, ας, ἡ, συγγαμβρία, ας, ἡ.
affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρόω.
affirmate, καταφατικῶς.
affirmatio, κατάφασις, εως, ἡ, ἐπέρεισις, εως, ἡ, παράσασις, εως, ἡ, διαβεβαίωσις, εως, ἡ, ἐπίδυξις, εως, ἡ.
affirmo, ἀπερείδω, act. βεβαιόω, ῶ, τινί τι, aliquid alicui, διαβεβαιόομαι, οῦμαι, κατάφημί τι, διϊσχυρίζω, συμβιβάζω, διορίζομαι.
affixus, πρωσπεφυκὼς, ότος, ὁ, & προπεφυκὼς, ότος, ὁ, προσαπτόμενος, ος, ὁ, προσηλούμενος, ος, ὁ, συμπλεκὴς, ές, ὁ, σύμπλοκος, ος, ὁ.
affixus cruci, σταυρωθεὶς, έντ, ὁ, σταυρῷ σύμπλοκος.
afflatus, a, um, ἐπίπνους, & ἐπίπνοος, ος, ον, ἐπιπνοώδης, ες, ὁ.
afflatus numine, ἐνθουσιώδης, ες, ὁ, ἔνθεος, ος, ὁ.
afflatus numinis, θεσμὸς, οῦ, ὁ.
afflatus, us, ui, ἐπίπνοια, ας, ἡ, πρόσπνοια, ατος, τὸ.
afflictatio, afflictio, & afflictus, us, ui, κάκωσις, εως, ἡ, θλῖψις, εως, ἡ, τυλαιπωρία, ας, ἡ, & τυλαιπώρημα, ατ, τὸ, πάθος, εος, τὸ, πάθημα, ατος, τὸ, ἀνάγκη, ης, ἡ, κακότης, ητος, ἡ, Poetice.
afflictiones, τὰ κακά.
afflicto, προθλίβω, τυλαιπωρέω, ῶ, transitive, κακόω, ῶ.
afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω, ῶ, τυλαιπωρέω, ῶ, κακόομαι, οῦμαι.
afflictor, id est, qui affligit, ὑβριστὴς, οῦ, ὁ κακοποιὸς, οῦ, ὁ, τυλαιπορέων, ῶν, ὁ.
afflictus, τυλαίπωρος, ος, ὁ, κακοπαθὴς, έντ, ὁ, καταβεβλημένος, ος, ὁ, προσαραχθὴς, έντ, ὁ, καταπεπονημένος, ος, ὁ.
affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προθλίβω, τυλαιπωρέω, ῶ, cum accusativo. κακόω, ῶ, κακὸν ποιέω, ῶ, τινα, ἐπιτρίβω, προσαράσσω, προσπελάζω.
affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω, ῶ, τυλαιπωρέομαι, οῦμαι, κακόομαι, οῦμαι, καταπονέομαι.
afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω, ῶ.
affluens, περιουσιάζων, οντ, ὁ, πλουτιστικὸς, ὴ, ὸν, ὑπερ, ος, ον.
affluens omnibus, ὑπερ πᾶσιν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

affluenter, ῥύδλω, & ῥύβδλω, δαψιλῶς.
affluentia, ἐπίῤῥοια, ας, ἡ, εὐπορία, ας, ἡ, ἐπίῤῥυσις, εως, ἡ, πλεόνασμα, ατος, τό.
affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν, neutr. absolut. πλοῦτόν τινα πλουτεῖν, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν, affluere omnibus bonis.
affluo, id est, abundo, ἐπιῤῥέω, περιουσιάζω, περιβλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω, εὐπορέω, ῶ.
affodio, προσορύττω.
affor, id est, alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω, ῶ. τινι, act. προσκαλέω, ῶ.
affore, παρέσεσθαι.
affrango, ἐπιῤῥήγνυμι.
affremo, προσφρυάττω, ἐπιβρέμω.
affrico, affrio, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιθρύπτω, προσψήχω.
affrictum, id est, quod quis affricat, ἐπίτριμμα, ατος, τό.
affrictio, & affrictus, us, ui, ἐπίτριψις, εως, ἡ, πρόστριψις, εως, ἡ.
affulgens, ἐπίλαμπος, ου, ὁ, ἐλλαμπρυνόμενος, ου, ὁ.
affulgentia, ἐπίλαμψις, εως, ἡ.
affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, προστίλβω.
Nulla spes affulget, οὐκ ἐλπίς ἐστι, μηδεμίαν οὐκ ἐλπίδα ἔχω.
affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύω, ἐπιχυνύω, προσχύω, προσχυνύω.
affusio, πρόσχυσις, εως, ἡ, ἐπίχυσις, εως, ἡ.
affusus, προσχυθείς, έντος, ὁ, ἐπιθείς, έντος, ὁ.
a foris, ἔξωθεν.
africus ventus, λίβος, ου, ὁ, λίψ, βός, ὁ, λίβυος, ου, ὁ.

A G.

Agamus, id est, innuptus, ἄγαμος, ου, ὁ.
agaricum, ἀγαρικόν, οῦ, τό.
agaso, ὀνηλάτης, ου, ὁ, ἀστραβηλάτης, ου, ὁ, ἱπποφορβός, ου, ὁ, κυνηγός, ου, ὁ.
age, ἄγε, ἀλλά γε, δεῦρο, φέρε, φέρε δή, φέρε γε.
agedum, ἄγε δή εἶ' ἄγε, ἔχε δή, φέρε τοίνυν.
age porro, age vero, εἶεν δή, δεῦρο δή, φέρε δή, ἴθη δή.
agelastus, id est, qui sine risu est, ἀγέλαστος, ου, ὁ.
agellus, χωρίον, ου, τό, γήδιον, ου, τό, χωρίδιον, ου, τό, ἀγρίδιον, ου, τό, χωμάτιον, ου, τό.
ager, ἀγρός, οῦ, ὁ, χῶρος, ου, ὁ.
ager fertilis, πεδιὰς σπορφόρος, τρόπος ἔνυδρος, καὶ εὔχορτος.
agere ferio, σπουδάζειν.
agri sterilitas, ἀνήμερος, καὶ ξέρα, καὶ ἄφορος γῆ.
agri partitio, γεωδαισία, ας, ἡ, γεωμορία, ας, ἡ.
agere animam, ὀλιγοδρανεῖν. Homerus, καπηβολεῖν. Nicander, ψυχοραγεῖν.
agere festum diem, ἄγειν ἑορτήν, ἄγειν ἀπραξίαν.
agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζοῦσθαι, ὕσθαι.
agesis, ἄγε δή, ἄγε θῆτα.
aggemo, ἐπιστενάζω.
agger, τάφρος, ου, ὁ, χῶμα, ατος, τό, χαράκωμα, ατος, τό, χοῦς, οῦ, ὁ, πρόχωμα, ατος, τό.
aggero, as, σωρεύω, χόω, περισάττω.
aggero, is, ere, ἐπιφορέω, ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.
aggero lapides in meum usum, προσπαραβάλλομαί μοι λίθους, Thucydides.
agglomero, συναγείρω, πιλίζω, ἐκπιλίζω, συνάγω.
agglutino, προσκολλάω, ῶ, προσάπτω.
aggravatus, βαρυμένος, ου, ὁ.
aggravo, ἐπιβαρύνω, ἐμβρίθω, ἐνσκήπτω.
aggredior, ἐπιχειρέω, & ἐγχειρέω, ῶ, τινι, εἰσβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί σε, ἀντιβολέω, ῶ, ἐφόρμησιν παρέχω, ἔπειμι.
aggredi alia via, ἑτέραν τρέπεσθαι, sc. ὁδόν.
aggredior agere, ἐγχειρέω ἔργῳ, Isocrates.
aggredior quodlibet opus, ἐφίσταμαι τῷ ἔργῳ τυχόντι, Aristoteles.
aggredior una, συγκαταβαίνω, συνέξειμι, συνεπιτίθεμαι.
aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.
aggressio, ἐπιβολή, ῆς, ἡ, ἐπιχείρησις, εως, ἡ, ἐφόρμησις, εως, ἡ, ἐπέλασις, εως, ἡ.
aggressus, εἰσβολή, ῆς, ἡ, ἐμβολή, ῆς, ἡ.
agilis, ἐλαφρός, οῦ, ὁ, εὐάγωγος, ου, ὁ, εὐκίνητος, ου, ὁ, εὐτραφής, έος, ὁ, εὐσκαρθμος, ου, ὁ.
agilitas, ἐλαφρότης, ητος, ἡ, εὐκινησία, ας, ἡ.
agiliter, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκινής, έος, ὁ, δονητός, οῦ, ὁ.
agitare consilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλων περί τινος.
agitatio, ἄσκησις, εως, ἡ, δόνησις, εως, ἡ, δόνημα, ατος, τό, εὐκινησία, ας, ἡ, ἐντελέχεια, ας, ἡ.
agitator, ἐλατήρ, ῆρος, ὁ, ἀγορεύς, έος, ὁ, κινητής, οῦ, ὁ, ἀγωνεύς, έος, ὁ.
agite, agitedum, ἄγετε, φέρετε.
agito, ἐλαύνω, δονέω, ῶ, κινέω, ῶ, ἀνακινέω, ῶ, πράττω, σαλεύω.
agitur tecum bene, seu præclare, γίνεταί σοι καλῶς.
agmen, ἄγημα, ατος, τό, λόχος, ου, ὁ, τάγμα, ατος, τό, πλῆθος, εος, τό.
agmen confertum, [illegible]μός, οῦ, ὁ, transfertur ad agmen apum a Nicandro in Theriac.
agmen duco, λοχαγέω, ῶ, λοχηγετέω, ῶ.
agminis præfectus, λοχαγός, οῦ, ὁ.
agna, ἀμνή, ῆς, ἡ.
agnascor, παραφύομαι.
agnatio, πρόσφυσις, εως, ἡ, ἀγχιστεία, ας, ἡ, ἐπιγένησις, εως, ἡ.
agnati, συγγενεῖς, οἱ, πατρῷοι, οἱ, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐγγυτάτω πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἀῤῥένων οἰκεῖοι.
agnatus, συγγενής, έος, ὁ, πατρῷος, ου, ὁ, ἀγχιστεύς, ὁ. τος, ὁ, ἀνεψιός, οῦ, ὁ, ὁ πρὸς ἀνδρός.
agnellus, ἀμνίον, ου, τό, ἀμνίσκος, ου, ὁ.
agnicula, ἀμνίς, ίδος, ἡ, Theocr.
agni nuper nati, ἄρνες, οἱ.
agninus, ἀμνεῖος, ου, ὁ, ἀρνεῖος, ου, ὁ, ἀγνεῖος, ου, ὁ.
agnitio, ἐπίγνωσις, εως, ἡ.
agnitus, γνωστός, οῦ, ὁ.
agnomen, ἐπωνυμία, ας, ἡ.
agnosco, ἀναγινώσκω τινά, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.
agnus, ἄρνος, ου, ὁ, ἀρνίον, ου, τό, ἀρήν, gen. ἀνός, ὁ, ἀμνός, οῦ, ὁ.
ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω, ῶ, πράττω, τελέω, ῶ, πράττω τι, διαπράττομαι.
ago, id est, effingo, ὑποκρίνω.
ago annum, ἄγω ἔτος.
ago gratias, χάριν ὁμολογέω, ῶ, χάριν οἶδα.
agon, ἀγών, ῶνος, ὁ.
agonalia, θυσία, ας, ἡ.
agonia, ἀγωνία, ας, ἡ.
agonizo, ἀγωνίζομαι.
agonotheta, ἀγωνοθέτης, ου, ὁ.
agraria lex γεωργικὸς νόμος.
agrarius, ii, πολυκτήμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ.
agrarius, a, um, ἄγροικος, ου, ὁ.
agrestis, ἀγρεῖος, ου, ὁ, ἄγριος, ου, ὁ, ἄγροικος, ου, ὁ, ἄπολις, ιος, ὁ, χωρίτης, ου, ὁ.
agricola, ἀγροιώτης, ου, ὁ, γεωργός, οῦ, ὁ, γεωμόρος, ου, ὁ, ἀγρώτης, ου, ὁ, γηίτης, ου, ὁ, & γήτης, ου, ὁ.
agricolatio, agricultura, γεωργία, ας, ἡ, γεωπονία, ας, ἡ, γεώργημα, ατος, τό.
agrimensor, γεωμέτρης, ου, ὁ.
agripartitio, γεωδαισία, ας, ἡ, γεωμορία, ας, ἡ.
agrippa, ὁ ἐπὶ πόδας γεννηθείς.

A H.

ah, ah, αἶ, αἶ.
ah me miserum, αἶ τάλαν.
aheneus, ahenus, χάλκεος, ους, ὁ.
ahenum, χαλκεῖον, ου, τό, λέβης, ητος, ὁ, κρεῖον, ου, τό.
ahen, ἰού.

A I.

ajo, φημί.

A L.

Ala, πτερόν, οῦ, τό, πτέρυξ, υγος, ἡ, θύσανον, ου, τό, θύσανος, ου, ὁ.
Ala, locus subter brachium, μασχάλη, ης, ἡ.
ala, equitum turma, τὰ πτερά, ἴλας, άδος, ἡ.
alabastrum, ἀλάβαστρον, ου, τό.
alacer, & alacris, εὔθυμος, ου, ὁ, φιλόπονος, ου, ὁ, πρόθυμος, ου, ὁ, φαιδρός, οῦ, ὁ, ἀκραιφνής, έος, ὁ, ἀνεπαχθείς, έντος, ὁ.
alacritas, φαιδρότης, ητος, ἡ, προθυμία, ας, ἡ, εὐθυμία, ας, ἡ, εὐφροσύνη, ης, ἡ, δραστήριον, ου, τό.
alacriter, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως, φαιδρῶς, ἐξ ἑτοίμου.
alapa, κόλαφος, ου, ὁ, κόνδυλος, ου, ὁ, Attice.
alapam impingere, ῥαπίζειν τινά, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντρῖψαι.
alapator, καυχητής, οῦ, ὁ.
alapis cædi, κονδύλους λαβεῖν.
alas addere, id est, animum addere alicui, ἀναπτεροῦν, πτερῶσαι.
alas explico, διαπτερόω, ῶ.
alas expansas quatio, ἐκπτερύσσομαι.
alas non habens, ἄπτερος, ου, ὁ.
alatus, πτερωτός, οῦ, ὁ, πτερωτός, οῦ, ὁ, πτερόεις, εντος, ὁ.
alauda, κόρυς, υθος, ἡ.
albarium, κονίαμα, ατος, τό.
albatus, λελευκωμένος, ου, ὁ.
albedo, λευκότης, ητος, ἡ, λευκόν, οῦ, τό.
albeo, id est, albus sum, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι.
albicans, ὑπόλευκος, ου, ὁ, ἐπίλευκος, ου, ὁ.
albico, ὑπολευκός εἰμι, λευκανθίζω.
albidus, ὑπόλευκος, ου, ὁ.
albo, λευκόω, ῶ, λευκαίνω.
albor, oris, λευκότης, ητος, ἡ, λευκόν, οῦ, τό.
albucum, ἀσφόδελος, ου, ὁ, ἀνθέρικος, ου, ὁ.
albugo, λεύκωμα, ατος, τό, λευκόν, οῦ, τό, λογάς, άδος, ἡ, σφενδόνη, ης, ἡ, ἄλφος, ου, ὁ.

albu-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

albugo in oculo, λεύκωμα ὀφθαλμοῦ, ἀλφός, ὁ, ἡ.
album, subst. γραμματεῖον, ου, τὸ, λεύκωμα, ατος, τό.
albumen in ovo, λεύκωμα τοῦ ὠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.
albunea, λευκοθέα, ας, ἡ.
alburnum, λεύκωμα, ατος, τό.
albus, λευκός, ή, όν, ἀργός, ή, όν, φαλός, ή, όν, φαληρός, ᾶ, όν, ἀλφός, ή, όν.
valde albus, λίαν λευκός, ή, όν.
alcedo, ἀλκυών, όνος, ἡ.
alea, πεττεία, ας, ἡ, κύβος, ου, ὁ, κυβεία, ας, ἡ, κότταβος, ου, ὁ.
alea ludit, κοττίζει, κυβεύει.
alea rem perdo, κατακυβεύω.
aleator, κυβευτής, οῦ, ὁ, κυβιστής, οῦ, ὁ, κοττιστής, οῦ, ὁ.
aleatorium, κυβευτήριον, ου, τό.
alec, μυωτὶς, ίδος, ἡ.
alesco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
ales, οιωνὸς, οῦ, ὁ, ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, ἡ, πτερωτὸς, ή, όν, πτερύξ, εντος, ὁ.
ales, id est, velox, ταχὺς, ύος, ὁ, ὠκὺς, ύος, ὁ.
alga, φῦκος, εος, τὸ, vel φῦκος, ους, τὸ, θαλάσσιον, ου, τὸ, βρύον, ου, τό.
algeo, ψύχομαι, ῥιγόω, ῶ, φρίττω.
algidum, ὑδροχεῖμερον, ου, τό.
algidus, κρυώδης, εντος, ὁ, κρυερὸς, ᾶ, όν.
algificus, ψυχροποιὸς, ᾶ, όν.
algiosus, δύσψυχος, ου, ὁ.
algor, ἄλγος, εος, τὸ, ῥίγος, εος, τὸ, φρίξ, ικὸς, ὁ.
algosus, φυκώδης, εος, ὁ, ἡ, ὁ, βρυώδης, εος, ὁ, ἡ, ὁ.
alias, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλο τε, ἄλλη, ἐνίοτε.
alibi, ἀλλαχοῦ, πῶ, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
alica, ἄλιξ, ικος, ὁ, χόνδρος, ου, ὁ.
alicubi, ἐνίοτε, ἐνίπου, ποθί.
alicunde, πόθεν, ἀμόθεν.
alienatio, ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ.
alienatus, ἀλλοτριωμένος, η, ον, ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς ἐκεῖνον.
alienigena, ἀλλοδαπὸς, οῦ, ὁ, ἀλλόφυλος, ου, ὁ.
alieno, ἀλλοτριόω, ῶ.
alieno animo esse erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα, ἀλλοτρίως διακεῖσθαι.
alienum, ἀλλόκοτον, ου, τό, ξένον, ου, τό.
alienus, ἀλλότριος, α, ον, ἀδαὴς, ἀπήμων, ἀδαὴς, ξένος, η, ον, cum genitivo.
aliger, πτερωτὸς, ᾶ, όν, πτεροτὸς, έος, όν, πτεροφόρος, ου, ὁ.
alimentarius, σιτικὸς, ῆ, όν.
alimentum, alimonia, τροφὴ, ῆς, ἡ, βόσκημα, ατος, τὸ, βρῶμα, ατος, τό.
alimenti copia, εὐτροφία, ας, ἡ, εὐφορβία, ας, ἡ.
alio, ἀλλαχόσε, ἄλλη.
alioqui, ἄλλως.
aliorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
alipes, πτερόπους, οδος, ὁ, καὶ ἡ.
aliqua, πῆ.
aliquandiu, ἐπὶ χρόνον, ἐπὶ πολὺ, ἐπί τινα χρόνον.
aliquando, ἄρτι, πότε, ἐνίοτε, ἤμι.
aliquantillum, ὀλίγον, ἐπιπροσώ.
aliquantisper, δὲ ὀλίγα χρόνου.
aliquantum, ἐπὶ ποσόν.
aliquantus, ποσός τις.
aliquatenus, μέχρι τινὸς, μέχρι τῆ, ποσῶς.
aliquid, τί.
aliquis, τὶς, τινὲς, ὁ, ἡ, ἔνιος, α, ὁ, δεῖνα, ὁ, ἀμός, ᾶ, όν.
aliquo, ποί.
aliquo modo, ἀμηχέτως, πῶς.
aliquorsum, εἴς τινα τόπον.
aliquot, τινὲς, οἵ, ἔνιοι, οἱ, πλεῖστοι, οἱ, ὅσοι, οἱ.
aliquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ἔστιν ὁσάκις.
aliquotfariam, ἐνίοτε.
aliquot annis, τισὶν ἔτεσι ἐνιαυτοῖς.
aliter, ἄλλη πῆ, ἄλλως, καπ' ἄλλον τρόπον, τἀναλλως.
aliubi, ἄλλη πῆ, ἀλλαχόθι.
aliud nihil, nisi quod, μηδὲν ἄλλο, πλέω.
aliunde, ἀλαχόθεν, ἄλλη.
alius, a, ud, ἕτερος, α, ον, ἄλλος, η, ον, ἀλλοῖος, α, ον, alius quispiam, τὶς ἄλλος.
allabor, προσρέω, ῶ.
allaboro, ἐπιπονέω, ῶ.
allæno, λειαίνω.
allambo, ἐπιλείχω.
allatro, προσυλακτέω, ῶ.
allatus, προσενεχθεὶς, έντος, ὁ.
allaudo, ἐπαινέω, ῶ.
allecto, & allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
allectus, προσηρημένος, η, ον, προσκεκτιλεγμένος, η, ον, ἐπαγόμενος, η, ον, ἐφελκόμενος, η, ον.
allegatio, παραγγελία, ας, ἡ, διδασκαλία, ας, ἡ, ἐπιπρέσβευσις, εως, ἡ.
allegendum, διαλογιστέον, τὸ, ἀναδιδακτέον, τό.
allego, as, παραπέμπω τινὰ, ἐγκρίνω, προφέρω, ἐπάγω.
allego, is, ἐπιλέγομαι, προσκατελέγω.
allego, hoc est, ex aliquo auctore testimonium profero, ἔπω κατά τινα.

allegoria, ἀλληγορία, ας, ἡ.
allegoricus, ἀλληγορικὸς, ἡ, όν.
allegorice loquor, ἀλληγορέω, ῶ.
allegorice, συμβολικῶς.
allevamentum, & allevatio, ἀνακούφισις, εως, ἡ, ἐπικούφισμα, ατος, τό.
allevo, ἐλαφύσσω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω, ἐυμαρίζω.
alliatus, ἐσκορδισμένος, η, ον.
allicio, ἑφελκύω, ἐπάγομαί τινί τι, δημαγωγῶ τινα.
allido, προσρύω, προσκόπτω, κατωφέρω, ῥήγω.
allidor, προσαράσσομαι πρὸς τοὺς πέτρους, ad petras, προσάγομαι τυπους, προσεμπίπτομαι, προσρήγνυμαι.
alligatio, & alligatura, πρόθεσις, εως, ἡ, ἐπίδεσμος, ου, ὁ, ἐπίδεσις, εως, ἡ, περίαμμα, ατος, τό.
alligo, ἀπαρτάω, ῶ, περιάπτω, προσδέω, ἐξαρτάω, ῶ.
alligator, προδέτης, ου, ὁ.
allii caput, γελγὶς, ίδος, & ίδος, ἡ.
allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
allifio, προσάραξις, εως, ἡ.
allium, ἀγλίδιον, ου, τὸ, σκόροδον, ου, τὸ, ὀλκὸν, οῦ, τό.
allocutio, προσφώνησις, εως, ἡ.
alloquium, προσφθεγμα, ατος, τὸ, παράφασις, εως, ἡ, προσαγόρθωσις, εως, ἡ, προσφώνημα, ατος, τό.
alloquor, προσαγορεύω τινὰ, προσφωνέω, ῶ τινα, λαλέω, ῶ τινι, ἐπομιλέω, ῶ, προσλαλέω, ῶ, προσαγορεύω.
alloquor benigne, & comiter, δεξιόομαι, ῶμαι.
alloquor aliquem secreto, ἔπω τινὶ μηδενὸς ἀκούοντος.
allubesco, ἐπαρέσκω.
alluceo, ὑπερλάμβω, προσφαύω.
allucinatio, ἀμβλυωπία, ας, ἡ, παράβλεψις, εως, ἡ.
allucinor, παραβλέπω.
alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.
alludo ad nomen, παρονομάζω.
alludo, προσπαίζω τινί. Plato de Legibus, & τινὰ Plutarchus; χαριδυπίζομαι.
alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
alluvies, πρόσκλυσις, εως, ἡ.
almus, τροφιμος, η, ον, θρεπτικὸς, ἡ, όν, θρεπτὸς, ή, όν, καὶ ἡ, ζείδωρος, ου, ὁ, κλυτὸς, ῆ, όν.
alnus, κλήθρη, ης, ἡ, & κλήθρα, ας, ἡ, αἴγειρος, ου, ἡ, θρύον, ου, τό.
alo, τρέφω, παύω, χιλδῶ.
alo canes, σκυλακεύω.
alo equos curules, ἁρματοτροφέω, ῶ.
alo pane, ἀρτοτροφέω, ῶ.
alo lacte, γαλακτοτροφέω, ῶ.
alo in senectute, γηροτροφέω, ῶ.
aloe, ἄλοη, ης, ἡ.
a longe, πόρρωθεν.
alpes, ὄρη ὑψηλά.
altare, βῆμα, ατος, τὸ, θυσιαστήριον, ου, τὸ, βωμὸς, οῦ, ὁ.
alte, βαθέως, ὑψοῦ, ὑψηλῶς.
altiosus, altus, κρυόεις, εντος, ὁ, κρυερὸς, ᾶ, όν.
alter, ἕτερος, α, ον.
alter, cum bis repetitur, ὁ μὲν, ὁ δέ.
alter alterum calumniatur, ἀλλήλως διαβάλλουσι.
alteratio, ἑτεροίωσις, εως, ἡ.
altercatio, φιλονεικία, ας, ἡ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, νεῖκος, εος, τὸ, ἀντιλογία, ας, ἡ.
altercator, ἐριστὴς, οῦ, ὁ, ἀμφισβητικὸς, ἡ, όν.
altercor, διαδικάζομαι ὑπὲρ τινος, de aliqua re, ἐρίζω τινί τι, ἀμφισβητέω, ῶ.
alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλάξ.
alterno, ἀμείβω, ἀμείβομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.
alternis, ἀνὰ μέρος, ἀμοιβαδὸν, ἀμοιβαίως.
alternis diebus, παρ' ἡμέραν, παρὰ μίαν ἡμέραν.
altero, ἑτερόω, ῶ, ἀλλοιόω, ῶ.
alteruter, ἑκάτερος, α, ον, ὁπότερος, α, ον, ὁποτεροσοῦν.
alterutrinque, ἐπαμφοτερα.
alterutrum, ἑάτερον, ὁπότερον.
altilis, σιτὸς, ῆ, όν, τρόφιμος, ος, ον.
altisonus, ὑψηχὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
altitonans, ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ.
altissimus, ὕψιστος, η, ον, ὁ, παυυπέρτατος, η, ον.
altitudo, ὕψος, εος, τὸ, ὕψωμα, ατος, τὸ, ὑψηλότης, ητος, ἡ, βάθος, εος, τὸ.
altitudo animi, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
altitudo maris, θαλάσσης βάθος.
altitudo poli, ἔξαρμα, ατος, τὸ.
altius rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
altivolans, altivolus, ὑψιπέτης, ου, ὁ.
in alto, ὑψόθι, ὕψου, ἄνωθι.
altor, τροφὸς, έος, ὁ, πηδώνης, ου, ὁ, τρόφιμος, η, ον.
altrinsecus, ἑτερωθεν.
altrix, τροφὸς, ου, ἡ, θρέπτειρα, ας, ἡ, πτηδὴ, ῆς, ἡ.
altroversus, ἑτέρωσε.
altum, id est, mare, βυθὸς, οῦ, ὁ, θάλασσα, ης, ἡ.
altus, τρηθὴς, έντος, ὁ.
altus, a, um, ὑψηλὸς, ἡ, όν, ὑψίβατος, ου, ὁ, ἡ, ὄν, ὑψόθι, ύος, ὁ, ἄκρος, α, ον.
alvear, & alvearium, κυψέλη, ης, ἡ, σίμβλος, ου, ὁ, τὸ,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σμιδῶν, ος, τό.
alvearia, σμίδιον, τὸ, σίμβλοι, οἱ, σίμβλα, τὰ, σίμβλαια.
alveolus, κύτταρος, ου, ὁ.
alveus, πλυτικὸς, ῆ, ὁ, ῥάθρον, ου, τὸ, κύτος, ους, τὸ, κρουνὸς, ῆ, ὁ, κυψέλη, ης, ἡ, μελιττῶν, ὧν, οἱ, γαστὴρ, ἐρος, ἡ.
alveatus, κυτώδης, εος, ὁ, ἡ, ῥυκεώδης, εος, ὁ, ἡ.
alvinus, κοιλιακὸς, ὴ, όν.
alumen, στυπτηρία, ας, ἡ, σκιπτηρία, ας, ἡ.
alumnus, τρόφιμος, ου, ὁ, θρεπτὸς, ὴ, όν.
alura, χάρβασα, ης, ἡ, βύρσα, ης, ἡ.
alutarius, βυρσοδέψης, ου, ὁ.
alvum exonerare, ἀποπατεῖν, βδεννύειν, ἀφοδεύειν, ἀποσκυβάζεσθαι, χεζεῖν.
alvus, γαστὴρ, ἐρος, ἡ, κοιλία, ας, ἡ, κενεὼν, ῶνος, ὁ, νηδὺς, ύος, ἡ.

A M.

amabilis, ἐραστὸς, ὴ, όν, ἐρατὸς, ὴ, όν, ἀγαπητὸς, ὴ, όν.
amabilitas, φιλότης, ητος, ἡ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
amabiliter, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
amabo, παρακαλέω, ῶ, πρός θεῶν.
amandatio, ἀποπεμψις, εως ἡ.
amando, ἀποπέμπω τινά, ἀποστέλλω.
amans, ἐραστὴς, ὴ, όν.
amans perdite, δυσέρως, ωτος, ὁ, ἡ ἡ.
amans quietis, φιλησυχος, ου, ὁ.
amanter, amatorie, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
amanuenses, ὑπογραφεῖς, οἱ.
amanuensis, προχειροφόρος, ου, ὁ, προχειρογράφος, ου, ὁ.
amaracus, σάμψυχον, ου, τὸ, ἀμάρακος, ου, ὁ, & ἀμάρακον, ου, τό.
amaranthus, herbæ nomen, qu. immarcescibilis, ἀμάραντος, ου, ὁ, ἡ ἡ, & ἀμάρανθος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
amare, πικρῶς.
amarefco, πικραίνομαι.
amaritas, πικρία γλώσσης.
amarities, amaritudo, amaror, πικρότης, ητος, ἡ, πικρία, ας, ἡ.
amarulentus, & amarus, πικρὸς, ὰ, όν, ἐχεπλοκὴς, έος, όν, ἡ ἡ, χαλεπὸς, ὴ, όν.
amarum, πικρὸν, ου, τό.
amarus valde, ἐκπικρος, ου, ὁ, περιπλοκὴς, έος, όν, ἡ ἡ.
amafia, & amatrix, ἐρωμένη, ης, ἡ, ἐρασμία, ας, ἡ.
amafius, & amator, ἐρώμενος, ου, ὁ, πολλακὸς, ὴ, όν, ἐραστὴς, ὴ, όν.
amator, ἐραστὴς, ὴ, όν, φιλητὴς, ὴ, όν, ζηλωτὴς, ὴ, όν.
amatorie, ἐρωτικῶς.
amatorium poculum, φίλτρον, ου, τό.
amatus, ἐρασθὸς, ὴ, όν.
ambactus, δοῦλος, ου, ὁ, μισθωτὸς, ὴ, όν.
ambages, διέξοδος, ου, ἡ, περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, γρῖφος, ου, ὁ, & γρῖφον, ου, τὸ, περιαγωγὴ, ῆς, ἡ.
ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
ambagiofus, περίπλοκος, ου, ὁ, γριφώδης, εος, όν, ἡ ἡ.
ambedo, περιτρώγω.
ambefus, περιφαγὴς, ὴ, όν, περιτρωγὴς, ὴ, όν.
ambi-dexter, ἀμφιδέξιος, ου, ὁ.
ambigo, ἀμφιβάλλω, ἀπορέω, ῶ, περιάγω, ἀμφισβητέω, ῶ.
ambigue, ἀμφιβόλως.
ambiguitas, ἀμφιβολία, ας, ἡ, ἀμφιλογία, ας, ἡ, ἀμφισβήτημα, ατος, τό.
ambiguus, ἀμφίβολος, ου, ὁ, ἀμφίλογος, ου, ὁ, ἀμφίδοξος, ου, ὁ, λιτὸς, ὴ, όν.
ambimanus, περιδέξιος, ου, ὁ.
ambio, undique cingo, κυκλέω, ῶ, περιβάλλω, περίζωννύω, περιέρχομαι.
ambire, παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, consulatum, μισθοῦσθαι τινὰ κόρην, puellam, μνᾶσθαι.
ambire, id eſt, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι, ὦμαι.
ambire, id eſt, ſimpliciter deſiderare, μνησθῆναι, & μνησθεύεσθαι μοναρχίαν, imperium. Plut. in Cæſ.
ambitio, φιλοτιμία, ας, ἡ, φιλοδοξία, ας, ἡ.
ambitiole, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
ambitioſus, φιλότιμος, ου, ὁ, φιλόδοξος, ου, ὁ.
ambitus, circuitus, περίβολος, ου, ὁ, & περίβολον, ου, τὸ, κύκλος, ου, ὁ, περίοδος, ου, ἡ.
ambitus, circumdatus, κυκλόμενος, ου, ὁ.
ambo, ἄμφω, ἀμφοτέρος, ου, ὁ.
ambabus manibus haurire, ἀντλεῖν ἀμφοτέραις, ſubaudi χερσὶν.
ambulacrum, ambulatio, περίπατος, ου, ὁ.
ambulatio, βάδισις, εως, ἡ, πορεία, ας, ἡ, περίπατος, ου, ὁ.
ambulantiuncula, μικρὸς, ἡ ὀλίγος περίπατος.
ambulator, περιπατητικὸς, ὴ, όν.
ambulatorius, πορευτικὸς, ὴ, όν.
ambulatrix, πρόσοδος, ου, ὁ.
ambulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω.
ambulo animi cauſa, περιπατέω, ῶ.
amburo, περιφλέγω.
amburtus, περιφλογμένος, ου, ὁ, περικεκαυμένος, ου, ὁ.

ambuſtio, περίκαυσις, εως, ἡ.
amellum, μελίφυλλον, ου, τό.
amens, ωνος, νι, ὁ, μώρος, ου, ὁ, ἄφρων, ονος, ὁ, ἀποσβεσμένος, ου, ὁ, ἀφυὴς, ές, ὁ, ἡ ἡ.
amentia, ἄνοια, ας, ἡ, μανία, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ.
amento, ἀμεντίζω.
amentum, λῶρον, ου, τὸ, ἄμμα, ατος, τὸ, ὀχάνη, ης, ἡ.
ames, πάλαμος, ου, ὁ, ἰξοῦτικὸς, ὴ, όν, σαλιὰ, ᾶς, ἡ.
amethyſtus, ἀμέθυστος, ου, ἡ.
amica, ἐρωμένη, ης, ἡ, φίλη, ης, ἡ, ἑταίρα, ας, ἡ.
amicabilis, ἀγαπητὸς, ὴ, όν.
amice, φιλοπρεπῶς, φιλοτρόπως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφίλως.
amicio, id eſt, veſtio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτα, veſte, περιστέλλω στετριβονίῳ, palliolo, ἀμπέχω, ἀμφιεννύω, & ἀμφιέννυμι.
amiculum, ἀναβόλαιον, ου, τὸ, περιβολὴ, ῆς, ἡ.
amictus, a, um, ἀμφιεσμένος, ου, ὁ.
amictus, us, ui, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ ἐπίβλημα, ατος, τό.
amiciſſime charus, & gratus, φιλικὸς, ὴ, όν, φιλικώτατος, ου, ὁ.
amiciſſimus, φίλτατος, ου, ὁ, φιλώτατος, ου, ὁ.
amicitia, φιλία, ας, ἡ, ἑταιρεία, ας, ἡ, φιλότης, ητος, ἡ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
amicitiam conſervare, σώζειν τὴ φιλίαν.
amicitiam diſſolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
amicitiam inire, φιλιάζειν.
ad amicitiam pertinens, φιλικὸς, ὴ, όν, φιλοτήσιος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
amicitia trivialis, βάναυσος φιλότης.
amicitia fraudolenta, & lupina, λυκοφιλία, ας, ἡ.
amicitia bonorum, χρησοφιλία, ας, ἡ.
amicitia Dei, θεοφιλία, ας, ἡ.
amicus, φίλος, ου, ὁ, ἀγαπητὸς, ὴ, όν, γνησιὸς, ὰ, όν, ὁ.
amicus certus in re incerta cernitur, δοκιμάζεται τὸν φίλον ἐν τῷ περὶ τὸν βίον ἀτυχίας.
amicum reddo, φιλιόω, ῶ.
amicis carens, ἄφιλος, ου, ὁ.
amicorum copia, πολυφιλία, ας, ἡ.
amicorum penuria, ἀφιλία, ας, ἡ, ὀλιγοφιλία, ας, ἡ.
Qui amicus fieri non poteſt, ἀφιλίωτος, ου, ὁ.
Qui identidem novis amicis utitur, χαινόφιλος, ου, ὁ.
amicis abundans, πολύφιλος, ου, ὁ.
amicus amicis, φιλόφιλος, ου, ὁ.
Valde amicus, ὑπέρφιλος, ου, ὁ.
amicus pravorum, φιλοπόνηρος, ου, ὁ.
amicus laboris, φιλόπονος, ου, ὁ.
amicus Muſarum, φιλόμουσος, ου, ὁ.
amita, πατρωδέλφη, ης, ἡ, θεία, ας, ἡ, πάθις, ίδος, ἡ.
amitinus, ἀνεψιὸς, ὴ, όν.
amiſſio, ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, ἀπώλεια, ας, ἡ, ut ἀποβολὴ χρημάτων, amiſſio pecuniarum.
amitto, id eſt, demitto, ἀποπέμπω τινά.
amitto, id eſt, perdo, ἀποβάλλω, στερέομαι, ὦμαι, cum genitivo, ἀφαιρέομαι, cum accuſativo, ut ἀφαιρέομαι τὴ οὐσίαν, privor bonis.
amnicus, ποτάμιος, ου, ὁ.
amnis, ποτάμος, ου, ὁ.
amnicolæ, περιποτάμιοι, οἱ.
amo, στέργω τὰς γονεῖς, parentes, ἀγαπῶ τινα, ἐράω, ῶ, πνος, φιλέω, ῶ, ασπάζομαι.
amo vehementer, ὑπερφιλέω, ῶ, ζηλόω, ῶ.
amo illos, qui longe abſunt, μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶ. Iſocrates.
a modo, ἀπὸ τότε.
amœne, ἁβρῶς, τρυφερῶς.
amœnitas, περιπόθητος, ητος, ἡ, εὐφροσύνη, ης, ἡ.
amœnus, ἁβρὸς, ὰ, όν, τρυφερὸς, ὰ, όν, ὁ, εὐθαλὴς, έος, όν, ἡ ἡ, περπνὸς, ὴ, όν.
amolerum, φυλακτήριον, ου, τό.
amolior, ἀπωθέω, ῶ, & ἀπωθέομαι, οῦμαι, ἀπολαύω, ἀποσκυβάζω.
amolitio, ἀπώθησις, εως, ἡ.
amomum, ἄμωμον, ου, τό.
amor, ἔρως, ωτος, vel ἔρω, Attice, πόθος, ου, ὁ, φιλία, ας, ἡ.
allicere ad amorem, ὑπαγαγεῖν, ἡ ἐραστὴν ποιῆσαι.
amore frui, ἀπολαῦσαι τῆ χαλλους, τυχεῖν τῆ ὥρας, vel ἐρωτος.
amor ſui, φιλαυτία, ας, ἡ.
amor mutuus, φιλαλληλία, ας, ἡ.
amor gloriæ inſanus, δεξομανία, ας, ἡ, vel δοξομάνεια, ας, ἡ.
amor Muſarum, ſeu muſices inſanus, μουσομανία, ας, ἡ. Hinc μουσομανέω, ῶ, inſanio per Muſas, vel ſtudio Muſarum.
amor inſanus mulierum, γυναικομανία, ας, ἡ. Hinc γυναικομανέω, mulierum amore inſanio.
amor equorum inſanus, ἱπποματία, ας, ἡ. Hinc ἱππομανέω, equorum amore inſanio.
amore auri inſanio, χρυσομανέω, ῶ.
amores, ἔρωτες, οἱ.
amore carens, ἄστοργος, ου, ὁ.
amore captus ſum, ἐράομαι, ῶμαι, ἠράμαι.
amore compleĉti animum, δουλικῶς, vel οἰκείως διακεῖσθαι, vel ἔχειν πρός τινα.

amo-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

amotus, ὠθεὶς, ἐντος, ὁ, ἐξαιρεθεὶς, ἐντος, ὁ.
amotus ab uberibus matris, ἀπόπτος, ος, ὁ.
amoveo, ἀποκινέω, ῶ, διακρύω, ὤθω.
amphibolia, ἀμφιβολία, ας, ἡ.
amphisbæna, ἀμφίσβαινα, ης, ἡ. Est genus serpentis, quod in caput geminum insurgit, quorum alterum loco suo est, alterum, ubi in cæteris animalibus solet esse cauda, utroque venenum fundente. Ab Hechio dicitur etiam ἀμφισσαίνα.
amphitheatrum, ἀμφιθέατρον, ν, τό.
amphora, ἀμφιφορεὺς, έως, ὁ, κεράμιον, ν, τὸ, σαμιεῖον, ν, τὸ, σαμίον, ν, τὸ, σάμος, ν, ὁ.
ample, πλατέως, δαψιλῶς, δαψιλέως.
amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί σε, περιπλέκω.
amplexor, περιπλέκομαι, cum accusativo, συχνὰ περιπτύσσομαι.
amplexus, a, um, ἀσπασθεὶς, ἐντος, ὁ, προσπτυξάμενος, ν, ὁ.
amplexus, ἀσπασμὸς, οῦ, ὁ, περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, πρόσπτυξις, εως, ἡ.
ampliatus, ηὐξημένος, ν, ὁ.
ampliatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, πλατυσμὸς, οῦ, ὁ.
amplificatio, παραύξησις, εως, ἡ, δέωσις, εως, ἡ, ὑπέρθεσις, εως, ἡ.
amplifico, πληθύσμαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
amplio, πλατύνω, μεγαθύνω.
amplitudo, πλάτος, εος, τὸ, ὄγκος, ν, ὁ, μέγεθος, εος, τὸ.
amplius, ἐπὶ πλέον, ἐπὶ πλεῖσον, ἔτι.
amplum, διμέγεθες, ες, τό.
amplus, πλατὺς, ὺς, ὁ, εὐρὺς, ὺς, ὁ, μέγας, ἄλη, ὁ.
ampulla, λήκυθος, ου, ὁ, φύσα, ης, ἡ, φιάλη, ης, ἡ, πομφόλυξ, υγος, ἡ.
ampullæ verborum, τὰ γαμύλματα.
ampullas verborum fundens, κομποῤῥήμων, ονος, ὁ.
amputatio, ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, τομὴ, ῆς, ἡ, περιαίρεσις, εως, ἡ.
amputator arborum, δρυοτόμος, ν, ὁ.
amputator marsupiorum, βαλλατροτόμος, ν, ὁ, & βαλαντροτόμος, ν, ὁ.
amputo, ἀποκόπτω τὸν τράχηλον, collum, ἀποκτίζω, περικτέμνω, ἀποτέμνω, κολοβῶ.
amputo vites, κλαδῶ ἀμπέλους, περικτέμνω τὰς ἀμπέλους, ἀμπελουργῶ.
amula, περίῤῥαντήριον, ν, τό.
amuletum, ἀλεξιφάρμακον, ν, τὸ, περίαμμα, ατος, τό.
amurca, ἀμόργη, ης, ἡ, ἐλαιότρυγον, ν, τό.
amussis, ταῦρη, ης, ἡ, προσαγωγιον, ν, τὸ, κατευθυντηρία, ας, ἡ.
amygdalus, ἀμυγδάλη, ης, ἡ,
amygdalinus, ἀμυγδάλινος, ν, ὁ.
amylum, ἄμυλον, ν, τό.

A N.

an, nec ne, πότερον, ἢ μή.
an, ἀλλὰ, ἆρα, μὴ, μήποτε.
an non, ἀλλ' ν, ἀλλ' οὐχὶ, ἀρ' οὐ.
anagogicus, ἀναγωγικὸς, ν, ὁ.
anagrammatismus, ἀναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ.
anapæstus, ἀναπαιστος, ν, ὁ.
anas, atis, βρένθος, ν, ὁ, νῆττα, ης, ἡ, vel νῆττον, ος, ἡ.
anatarius, νηττοφύλαξ, ακος, ὁ.
anathema, homo execrabilis, ἀνάθεμα, ατος, τό.
anathema, donum, ἀνάθημα, ατος, τό.
anaticula, νηττάριον, ν, τό.
anatomia, ἀνατομία, ας, ἡ.
anatus, δακτυλιοφόρος, ν, ὁ.
anceps, ἀμφίβολος, ν, ὁ, ἄπορος, ν, ὁ, ἀμφίσημος, ν, ὁ.
ancipiti Marte, ἀγχώμαλα, τά.
in ancipiti esse, ἐν ἀμφιβόλῳ εἶναι. Thucydides.
anceps, utrinque acutus, ἀμφήκης, εος, ὁ ἡ.
anceps lingua, ἀμφήκης γλῶττα, id est, ancipitem usum habens.
anceps securis, ἀμφιπελέκη, ης, ἡ.
anceps telum, δίβολος, ν, ὁ.
anchora, ἄγκυρα, ας, ἡ, ὄλκη, ης, ἡ.
anchoram demittere, χαλᾶν ἄγκυραν: solvere, ἄρειν ἄγκυραν.
ancilla, διακτέτη, τά.
ancilia, δέλη, ης, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ, παιδίσκη, ης, ἡ.
ancillaris, δέλιος, ν, ὁ.
ancillor, δελεύω ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω, ῶ.
ancillula, θεραπαινίδιον, ν, τὸ, παιδάριον, ν, τὸ, παιδάκιον, ν, τὸ, παιδισκάριον, ν, τό.
ancitus, ἐνδότατος, ν, ὁ.
anethum, ἄνηθον, ν, τό.
anfractus, ἀμφίῤῥωξ, ῶγος, ὁ, περίοδος, ν, ἡ.
angario, ἀγγαρεύω σε εἴς τι, te ad aliquid, Matth. 5. & 27.
angaria, ἀγγαρεία, ας, ἡ.
angellus, γωνίδιον, ν, τό.
angelus, ἄγγελος, ν, ὁ.
angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
angina, κυνάγχη, ης, ἡ, ὐάγχη, ης, ἡ.
angiportus, στενωπὸς, οῦ, ὁ, ἀμφοδὸς, ν, ἡ.
ango, ἄγχω, ἀνιῶ, ῶ, λυπέω, ῶ.

angor, id est, mæreo, ἀθημονέω, ῶ, ἄχθομαι.
angor, oris, ἀθημονία, ας, ἡ, ἄχθος, εος, τὸ, λύπη, ης, ἡ.
anguiculus, ὀφίδιον, ν, τό.
anguilla, ἔγχελυς, υος, & εως, ἡ, ἔγχελις, εως, ἡ, Aristoteles. ἐγχέλεια, τὰ, anguillæ, Aristoph. in Achar. πλῶτα, ὰ, anguillæ in Sicilia, flutæ Plinio.
anguina, ἄγκυρα, ας, ἡ.
anguis, ὄφις, ιος, ὁ.
angularis, γωνιαῖος, ν, ὁ.
angulatim, κατὰ γωνίας.
anguli oculorum, κανθοὶ, οἱ.
bene angulatus, εὐγώνιος, ν, ὁ.
angulosus, γωνιώδης, ες, ὁ & ἡ, ὀγγώνιος, ν, ὁ.
angulus, γωνία, ας, ἡ, ἀκρώνη, ης, ἡ.
angulos multos habens, πολυγώνιος, ν, ὁ, & πολύγωνος, ν, ὁ.
angulos habens æquos, ἰσογώνιος, ν, ὁ, ὀρθογώνιος, ν, ὁ.
angulos habens ab omni parte, παντγώνιος, ν, ὁ.
angulum habens obtusum, ἀμβλυγώνιος, ν, ὁ.
angulum habens acutum, ὀξυγώνιος, ν, ὁ.
angulos quinque habens, πεντάγωνος, ν, ὁ.
angulos sex habens, ἑξάγωνος, ν, ὁ.
anguste, στενῶς.
anguste dicere, στενολογεῖν.
angustia, στενοχωρία, ας, ἡ, στενότης, ητος, ἡ, θλῖψις, εως, ἡ.
in angustias redigo, εἰς στενὸν συνελαύνω, στενόω, ῶ.
in angustiis versor, στενοχωρέομαι.
angustia spiritus, δύσπνοια, ας, ἡ.
angustia viarum, συνοχὴ, ῆς, ἡ.
angustiæ viarum, fauces, arcta via, στενωπὸς, οῦ, ὁ, vel στενωπὸς, ν, ὁ.
angusto, στενοχωρέω, ῶ, στενόω, ῶ.
angustus, στενὸς, ν, ὁ, στενυγρὸς, ν, ὁ, ταπεινὸς, ν, ὁ, στενωπὸς, ν, ὁ.
anhelator, ἀσθματικὸς, ν, ὁ.
anhelatus, ἐκπνοθεὶς, ἐντος, ὁ.
anhelitus, anhelatio, ἄσθμα, ατος, τὸ, πνοιμάτωσις, εως, ἡ.
anhelo, ἀσθμαίνω, πνοιάω, ῶ.
anhelus, a, um, ἀσθματικὸς, ν, ὁ.
anicula, γραΐδιον, ν, τό.
anilis, γραϊκὸς, ν, ὁ, γραώδης, εος, ὁ ἡ.
aniliter, γραϊκῶς.
anima, πνεῦμα, ατος, τὸ, ψυχὴ, ῆς, ἡ, κὴρ, contract. pro κέαρ, ατος, τὸ, μένος, εος, τὸ, ἄνεμος, ν, ὁ.
anima carens, ἄψυχος, ν, ὁ: hinc ἀψυχέω, anima careo.
anima præditus, ψυχήεις, ν, ὁ, ἔμψυχος, ν, ὁ.
animæ traductio ex uno corpore in aliud, μετεμψύχωσις, εως, ἡ.
animadversio, id est pœna, κόλασις, εως, ἡ, ἐπένθημα, ατος, τό.
animadversio, observatio, ἐπίσκεψις, εως, ἡ, ἐπισκοπία, ας, ἡ.
animadversor, κολαστὴς, οῦ, ὁ.
animadversus, id est, cognitus, διανοηθεὶς, ἐντος, ὁ.
animadversus, punitus, κολασθεὶς, ἐντος, ὁ.
Qui facile potest animadverti, εὐμαθὴς, ἐος, ὁ ἡ.
Qui difficile potest animadverti, δυσκατανόητος, ν, ὁ.
animadvertere, id est punire, κολάζειν τινά.
animadverto, βάλλομαι εἰς νοῦν, διανοέω πρός τι, προσέχω τὸν νοῦν, αἰσθάνομαι, κολάζω, ἐφίστημι, cum dativo.
animal, ζῶδιον, ν, τὸ, ζῶον, ν, τὸ, ἔμψυχον, ν, τό.
animalculum, ζωδάριον, ν, τὸ, ζῴδιον, ν, τό.
animal mutum, ζῶον ἄλογον.
animalis, ἔμψυχος, ν, ὁ, ψυχικὸς, ὴ, ὸν.
ago animam, ἐχάτως διάκειμαι, ὀλιγοθρυλέω, ῶ, Homerus de Hectore expirante. ψυχορραγέω, ῶ, Nicander. κυτταβολέω, ῶ, Nicand. in Alex.
animans, adject. ἐμψυχέων, ῶν, ὁ.
animans, subst. ἔμψυχος, ν, ὁ.
animatio, ἐμψύχωσις, εως, ἡ.
animatus, ψυχαγωγούμενος, ν, ὁ.
animatus sum male, κακοφρονέω, ῶ, κακῶς φρονέω, δυσμενέω.
animatus sum bene, εὐφρονέω, ῶ, ἀγαθὰ φρονέω, εὐμενέω, ῶ.
animi alacritas, προθυμία, ας, ἡ. Hinc προθύμως, alacriter, & προθυμέω, ῶ, alacriter facio, alacriter cupio.
animi consternatio, ἀθυμία, ας, ἡ.
animi demissio, ταπείνωμα, ατος, τὸ, ταπείνωσις, εως, ἡ, ταπεινότης, ητος, ἡ, κακοψυχία, ας, ἡ.
animi ardor, μενοινὴ, ῆς, ἡ. Hinc μενοινάω, ῶ, & μενοινέω, ῶ, opto, gestio, in animo habeo.
animi caussa, διατριβῆς ἕνεκα.
animi defectio, λειποθυμία, ας, ἡ, λειποψυχία, ας, ἡ.
animi magnitudo, εὐψυχία, ας, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
animi præsentia, παράστασις, εως, ἡ, παρόντημα, ατος, τὸ, ὑπόστασις, εως, ἡ.
animi remissio, ῥᾳθυμία, ας, ἡ. hinc ῥᾳθυμέω, remissi animo sum.
animi præstantia, bonitas, εὐψυχία, ας, ἡ.
ex animi sententia evenit, ἐπιτυγχάνεται.
ex animi sententia, αὐτοπαθῶς. Polybius.
animis cedere, ἀποκνεῖν, ἢ ἀποκνεῖν, τῇ ψυχῇ ἀποκνεῖν.
animitus, ψυχόθεν.
animo, as, καταθαρσύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
bono animo sum, εὐθυμέομαι, ῶμαι, & εὐθυμέω, ῶ.
animo æquo ferre, ὡς ῥᾴστα φέρειν, ῥᾳδίως, ἢ πρᾴως φέ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φέρειν, αὐθαδέως, κάρτα, ἢ μετρίως φέρειν, δυσχερῶς φέρειν, δυσκόλως, ἢ ῥαδίως φέρειν, ἀπλοικῶς φέρειν, ἀγενῶς φέρειν, ἀλύπως φέρειν, γαληνῶς φέρειν, σὺν πολλῇ τῇ μακροθυμίᾳ φέρειν, ἀνεπαχθῶς φέρειν, τῇ σιωπῇ φέρειν, λογισμοῖς ἐσχυρογνώμοσι φέρειν, πράως φέρειν, χαρτερῶς φέρειν, ἀγωνιώδους φέρειν.

animo iniquo ferre, ἀνιαρῶς φέρειν, λυπηρῶς, καὶ βαρέως φέρειν, ἀγανακτεῖν, πραχέως δέχεσθαι.

animo abjecto esse, ἀθύμως ἔχειν.

animo concipio, περιπαθέω, ῶ.

animo deficio, ἐκψύχω, ἀκηθυμέω, ῶ.

animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.

in animo habeo, ἐνθυμέομαι, ᾶμαι.

animo forti, ἀψύχως.

animo virili esse in calamitatibus, ἀνδρωδῶς διακεῖσθαι ἐν ταῖς συμφοραῖς.

animorum concordia, ὁμοθυμία, ας, ἡ, συμψυχία ας, ἡ.

animorum dissensio, διθυμία, ας, ἡ.

animos tollere, θρασυνέσθαι.

animos sumere, ἄρειν θάρσος.

animos remittere, ῥαθυμεῖν.

animus, διάνοια, ας, ἡ, γνώμη, ης, ἡ, νοῦς, νόος, νοῦ, ὁ, θυμὸς, ὁ, ὁ, μένος, εος, τό.

animus bene affectus, εὐμένεια, ας, ἡ.

animus male affectus, δυσμένεια, ας, ἡ.

animo, as, ψοχόω.

animose, θυμοειδῶς, προθύμως, ἐμψύχως.

animositas, θύμωσις, εως, ἡ, δυσθυμία, ας, ἡ.

animosus, θυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, θυμοειδὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἡ, ἄψυχος, ε, ὁ.

animula, animulus, ψυχάριον, ε, τὸ, ψυχίδιον, ε, τὸ, θυμίδιον, ε, τὸ.

animum addere, θαρσύνειν τινὰ ἐπὶ τὸν ἐχθρὸν, contra hostem.

animum despondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἀπολέγομαι τῇ ψυχῇ.

In animum induco, προθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.

animum intendere ad aliquid, ἀφορᾶν εἴς τι.

animum oblectare, ψυχαγωγεῖν, cum accusativo.

animum recipere, ἀναθάρσειν, & ἀναθαῤῥεῖν.

animum recipio, ἀναπνέομαι.

animum gerens generosum, & mitem, ἄψυχος, ε, ὁ.

animum converto, & appello, προσέχω τὸν νοῦν τινι. Demosthenes.

animo efferri propter aliquid, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι, ἀμιλλᾶσθαι ἐπὶ τῷ κάλλει, propter formæ pulchritudinem.

animum applico, intendo, ἐφίστημι τοῖς ποιήμασι, ad Poemata.

animum invictum habere, ψυχὴν ἀήττητον ἔχειν. Demosth.

annales, ἐνιαύσιοι, οἱ, χρονικὴ, ἡ, ὡροχραφία, ας, ἡ.

annalis, ἐπέτειος, ε, ὁ, ἡ, ἐπετήσιος, ε, ὁ.

annalium scriptor, χρονογράφος, ε, ὁ, ὡρεγράφος, ε, ὁ.

annascor, προσφύομαι.

annecto, & derivata. Vide in adnecto.

annicula, ἥρις, ιδος, ἡ, ut βοῦς ἥρις, juvenca annicula, Homerus.

annicularis, ἀρχαῖος, α, ὁ.

anniculus, ἐνάετος, ε, ὁ, ἡ, ἐνέτης, ου, ὁ, ἡ.

annilis, le, πολυετὴς, ἐος, ὁ, ἡ.

annitor, προσκαρτερέω, ῶ, τοῖς λόγοις, rationibus.

anniversarius, ἐτήσιος, α, ὁ, ἐνιαύσιος, α, ὁ.

anno ab hinc tertio, aut quarto, τρίτον, ἢ τέταρτον ἔτος.

anno eodem, αὐτοετεί.

anno novo ineunte, νέῳ ἔτει.

anno elapso, διελθόντος ἐνιαυτοῦ.

anni quarta pars, ὥρα, ας, ἡ, ὧρος, ε, ὁ.

annuis vicibus, παρ' ἔτος, παρ' ἐνιαυτόν.

anno præterito, πέρυσι.

anno sequente, εἰς νέωτα.

annona, σῖτος, εως, ὁ, πεδινομὴ, ης, ἡ, δωδεκάς, ας, ἡ, σιτηρέσιον, ε, τὸ.

annonæ præfectus, σιταρχὸς, ε, ὁ, sive σιτάρχης, ε, ὁ. Hinc σιταρχέω, ῶ, annonæ præfectus sum.

annonæ procuratio, σιτοπομπεία, ας, ἡ.

annonæ penuria, σπανσιτία, ας, ἡ.

annosus, πολυετὴς, ἐος, ὁ, ἡ, μακρόβιος, α, ὁ.

annotandum, παρασημειωτέον.

annotarius, σιτηρέσιος, α, ὁ.

annotatio, ἀποσημείωσις, εως, ἡ.

annotator, σημάντωρ, ορος, ὁ.

annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω, ῶ.

annua imperia, ἐνιαυσιαῖοι στρατηγίαι.

annuatim, κατ' ἔτος.

annulus, δακτύλιον, ε, τὸ, σύμβολον, ε, τὸ.

annulum gestans aureum, χρυσοδακτύλιος, α, ὁ.

annumero, προσαριθμέω, ῶ.

annuntiatio, προσαγγελία, ας, ἡ.

annuntio, ἐξαγγέλομαί τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπολέγω.

annuo, προσνεύω, ἐπικραίνω, κατανεύω, ῶ.

annus, ἐνιαυτὸς, ὁ, ἔτος, εος, τὸ, χρόνος, ε, ὁ, ἀμφιετὴς, ἐος, ὁ, ἡ.

annus elapsus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.

ultra annum durans, ὑπερενιαυτίζων, οντος, ὁ.

annus climactericus, ἔτος κλιμακτηριαῖον.

annuum, ἐνιαυσιαῖον, τὸ, ἐτήσιον, ε, τὸ,

annuus, ἐνιαύσιος, ε, ὁ, ἐπέτειος, ε, ὁ.

ansa, λαβὴ, ῆς, ἡ, ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, ωτὴ, ῆς, ἡ, κύκλος λαβὴ, ης, ἡ.

ansam præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινί.

ansatus, κωπήεις, εντος, ὁ, ὠτόεις, εντος, ὁ.

anser, χὴν, ηνος, ὁ, καὶ ἡ.

anserarius, χηνοβοσκὸς, ε, ὁ.

anserculus, χηνίσκος, ε, ὁ.

anserinus, χήνειος, α, ὁ.

ansula, βρόχος, ε, ὁ, λαβίδιον, ε, τὸ.

antæ, παραστάδες, αἱ, παραστάμιδες, αἱ.

antarcticus polus, ἀνταρκτικὸς, ε, ὁ, ἀνταίζων, ουσα, ὁ.

ante, ἀπέναντι, ἐνώπιον, ἐπὶ cum genitivo. πάρος Poetice.

ante pedes, ἐν ποσί.

ante oculos, ἐν ὀφθαλμοῖς, vel πρὸ ὀφθαλμῶν, aut ἀμμάτων.

ante omnia agendum est, περὶ παντὸς ποιητέον.

ante tempus, πρὸ ὥρας.

antea, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον, πρὸ τούτου.

anteacta vita, πρεσβεβιωμένα, τὰ τὸ πάρος. Est etiam πάρος adv. loci, aut temporis, antea, prius. πάρος τόδε ἔργα γενέσθαι, priusquam hæc opera fierent, in Iliad.

anteambulo, πρόδρομος, ε, ὁ.

antecapio, προλαμβάνω, προφθάνω.

antecedo, πρόειμι, προπορεύομαι, προηγέομαι.

antecello, ὑπερέχω τινός τινι, alique in aliquam re, προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.

antecessor, πρόδρομος, ε, ὁ, προηγητὴς, ῆ, ὁ, προηγέμενος, ε, ὁ.

antecessus, πρόδρομος, ατος, τὸ, πρόλημμα, ατος, τὸ.

antecœnium, τὸ μετ' ἄριστον, πρόδειπνον, ε, τὸ.

antecursor, πρόδρομος, ε, ὁ.

antedico, προλέγω, πρόφημι.

anteeo, ὑπερέχω τινός τινι, alicui in aliqua re, προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.

antefero, προτιμάω, ῶ, σε, προκρίνω,

antegenitus, προτερογενὴς, ἐος, ὁ, ἡ.

antegredior, προκατάρχω.

antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πάλαι, πρότερον.

antelatus, προτιμηθὲς, ἐντος, ὁ.

anteloquium, πρωτολογία, ας, ἡ, προθεωρία, ας, ἡ.

anteloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.

antelucanus, ὀρθρος, ε, ὁ, ἀμφίλυκος, ε, ὁ, προεώιος, ε, ὁ, λυκαυγὴς, ἐος, ὁ, ἡ.

ante lucem, ἐννυχα, ὄρθρου.

anteluco, as, ὀρθρίζομαι.

anteluculo, λυκαυγῶς.

antemeridianus, προμεσημβρινὸς, ε, ὁ, προδείλος, ε, ὁ.

antenna, ἐπίκριον, ε, τὸ, κεραίσιον, ε, τὸ.

anteoccupatio, προπάντη, ης, ἡ, πρόληψις, εως, ἡ, προκατάληψις, εως, ἡ.

anteoccupo, προκαταλαμβάνω.

antepagmenta, προπήγματα, τὰ.

antepono, id est, prætero, προτίθεμαί τινά τινος, aliquem alicui, προτίθημι.

antequam, πρότερον, ἀλλ' ὅτου, πρὶν ἄν, πρὶν ἢ.

anterior, ἔμπροσθιος, ε, ὁ.

anterius, πρότερος, πρόσθεν, cui opponitur ὄπισθεν, & ὀπισθεν, posterius.

antes, παραστάται, οἱ.

antesignanus, πρόμαχος, ε, ὁ.

antesto, προίσταμαι.

antestor, aris, κλητεύω,

antevenio, προφθάνω τι.

anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινά.

anteurbanus, προάστιος, α, ὁ.

antiæ, πρόκαμον, ε, τὸ.

antichristus, ἀντίχριστος, ε, ὁ.

anticipatio, πρόληψις, εως, ἡ.

anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προκατάρχω.

antidotum, ἀντίδοτον, ε, τὸ, ἀντιφάρμακον, ε, τὸ.

antilena, προσῳδίδιον, ε, τὸ.

antimonium, στίμμι, εος, τὸ. Dicitur etiam στίμμις, εως, ἡ, ab Jone Poeta ἐν ἐμφάλῃ, apud Pollucem.

antiquarius, φιλαρχαιος, α, ὁ.

antiquatio, ἀνώμοτις, εως, ἡ.

antiquatio, per suffragia, ἀποχειροτονία, ας, ἡ.

antique, παλαιῶς, ἀρχαίως.

antiquior, γεραίτερος, α, ὁ, πρεσβύτερος, α, ὁ.

antiquitas, ἀρχαϊσμὸς, ε, ὁ, παλαιότης, ητος ἡ.

antiquitatis amator, φιλαρχιος, α, ὁ.

antiquitus, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.

antiquius, πορτιμώτερον.

Nihil est antiquius, οὐδὲν ἐστι τιμιώτερον.

antiquo, παλαιόω, ῶ, ἀκυρόω, ῶ, καταργέω, ῶ.

anti-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

antiquate legem, λύειν τὸν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι τὸν νόμον.
antiquus, ἀρχαῖος, α, ον, παλαιὸς, ά, όν, πρέσβυς, υος, ὁ.
antiquo censu dives, παλαιόπλουτος, ος, ον, ἀρχαιόπλουτος, ος, ον.
antiles, προμάντης, ου, ὁ, ἀπιστώτης, ου, ὁ, προφήτης, ου, ὁ.
antiles sacrorum, ἱεροφάντης, ου, ὁ.
antiſtitis ſacrorum dignitas, ἱεροφαντία, ας, ἡ.
antiſtita, ἱερὶς, ἰδος, ἡ, ἱέρη, ης, ἡ.
antiſtitium, προσασία, ας, ἡ.
antitheſis, ἀντίθεσις, εως, ἡ.
antithetum, ἀντίθετον, ου, τό.
per antitheta loquor, ἀντιθέτως λέγω.
antlare, ἀντλῆσαι.
antrum, ἄντρον, ου, τὸ, ασκήλαιον, ου, τὸ, βυθμὸς, οῦ, ὁ.
anulare, δακτυλικὸν, οῦ, τό.
anularius, δακτυλιοποιὸς, οῦ, ὁ.
anulatus, δακτυλωτὸς, ὴ, όν.
anulus, δακτύλιος, ου, ὁ.
anus, us, ideſt, vetula, γραῦς, γρᾶος, vel ὁς, ἡ, γραῖα, ας, ἡ, πρεσβῦτις, εως, ἡ.
anilis fabula, ὕθλος γραϊκὸς.
anus, ani, podex, πρωκτὸς, οῦ, ὁ, πυγὴ, ῆς, ἡ.
anxie, φροντιστικῶς, περιλύπως.
anxietas, ἀδημονία, ας, ἡ, θλῖψις, εως, ἡ, ἀπορία, ας, ἡ.
anxio animo eſſe, ἀπορίᾳ ἔχεσθαι, ἀπορεῖν, εἰς ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι, ἀπορεῖσθαι διακεῖσθαι, εἰς ἀπορίαν καθίστασθαι, ἀμφιλαφῶς γνώμῃ ταλαιπωρεῖσθαι, ἀμφικλινῶς ἔχειν.
anxius, δυσάρεστος, ου, ὁ, περιλυπὴς, έος, ὁ ἡ, πολυμέριμνος, ου, ὁ.
anxius ſum, ἄρχω, λυπῶμαι.

A P.

apage, & apage te, ἄπαγε.
apageſis, ἄπαγε δή.
apella; ſine pelle, de Judæis circumciſis dicitur, λεπόθερμος, ου, ὁ, ψωλὸς, ὴ, όν.
apellam facio, ἀποψωλόω, ῶ.
aper, κάπρος, ου, ὁ, σύαγρος, ου, ὁ, ὗς ἄγριος.
aperio, ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
aperio horrea, λύω τὰς ἀποθήκας.
aperire ludum, καταστρώννυσθαι διδασκαλίαν.
aperio litteras, ἀποσημαίνομαι, vel λύω τὰ γράμματα, vel ἐπιστολάς.
aperimentum, ἄνοιγμα, ατος, τὸ, ἄνοιξις, εως, ἡ, δίοιξις, εως, ἡ.
aperte, φανερῶς, ἀναφανδὸν, σαφῶς, ἁπλῶς.
apertio, ἄνοιξις, εως, ἡ, δίοξις, εως, ἡ.
aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας.
in apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
apertus ſum, μύκω, πέπτακμαι.
apertus, patens, ἀνοικτὸς, ὴ, όν, ἐμφανὴς, ές, ὁ ἡ.
apes, vel apis, μέλισσα, ης, ἡ, & μέλιττα, ης, ἡ.
apex, κεραία, ας, ἡ, κολοφὼν, ῶνος, ὁ, ἄκρον, ου, τό.
aphoriſmus, ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ.
per aphoriſmos dico, ἀφορίζω.
apianus, μελισσηρατὸς, ὴ, όν.
apiarium, μελισσῶν, ῶνος, ὁ, μελιτροφεῖον, ου, τὸ, σμῆνος, ους, τό.
apiarius, μελιττουργὸς, οῦ, ὁ, μελισσοῦς, έως, ὁ.
apiaſtra, μελισσοφόνος, ου, ὁ.
apiaſtrum, μελισσόφιλλον, ου, τό.
apicula, μελίσσιον, ου, τό.
apiculus, κεραία, ας, ἡ.
apium, σέλινον, ου, τό.
apluſtrum, ἄφλαστος, ου, ὁ.
apographum, ἀπόγραφον, ου, τό.
apocryphus, ἀπόκρυφος, ου, ὁ.
apollo, Ἕκατος, ου, ὁ, Παιὼν, ῶνος, ὁ, Ἀγυιεὺς, έος, ὁ, Ἀπόλλων, ωνος, ὁ.
apologus, ἀπόλογος, ου, ὁ.
apophthegma, ἀποφθέγμα, ατος, τὸ.
apoplexia, ἀποπληξία, ας, ἡ.
apoplexia laborans, ἀποπληκτος, ος, ον ὁ ἡ, ἀποπληκτικὸς, ὴ, όν.
apoſtaſia, ἀποστασία, ας, ἡ.
apoſtata, ἀποστάτης, ου, ὁ.
apoſtato, ἀποστατέω, ῶ.
apoſtema, ἀπόσημα, ατος, τὸ.
apoſtolus, ἀπόστολος, ου, ὁ.
apoſtolatus, ἀποστολὴ, ῆς, ἡ.
apoſtolicus, ἀποστολικὸς, ὴ, όν, ὁ.
apoſtolus falſus, ψευδαπόστολος, ου, ὁ.
apotheca, ἀποθήκη, ης, ἡ.
apparate, παρεσκευασμένως.
apparatio, & apparatus, παρασκεύασμα, ατος, τὸ, κατασκεύη, ης, ἡ, ἑτοιμασία, ας, ἡ.
apparator, τευκτὴρ, ῆρος, ὁ.
apparatus bellicus, ὅπλισμα, ατος, τὸ.
appareo, φαίνομαι, δοκέω, ῶ.
apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλόν ἐστι.
apparitio, ἐπιφάνεια, ας, ἡ, παράστασις, εως, ἡ, ἐμβασμὸς, οῦ, ὁ.
apparitio Dei, Θεοφάνεια, ας, ἡ.
apparitores, κλητῆρες, οἱ, ὑπηρέται, οἱ.
apparitura, παράστασις, εως, ἡ.
apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
apparuit, ὤφθη, ἀνεφάνη.
appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
appellare, accuſare, κατηγορεῖν τινος περὶ τούτου, aliquem de hac re.
appellare, id eſt, provocare ad ſuperiorem judicem poſt ſententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴ δίκῃ.
appellatio, πρόσρημα, ατος, τὸ.
appellativus, κλητικὸς, ὴ, όν, προσαγορευτικὸς, ὴ, όν.
appello, as, id eſt, nomino, ὀνομάζω τινὰ, προσαγορεύω.
appello, is, ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, ad portum. ἐφορμίζω, καταπλέω, cui opponitur ἀναχέομαι, ſolvo e portu.
appellere navem, καταπλομίζειν ναῦν.
appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
appendeo, προσαρτῶμαι.
appendere, pro ponderare, σταθμίζειν, cum accuſativo, πυλαντίζω.
appendix, προσθήκη, ης, ἡ, ἐξάρτημα, ατος, τό.
appendo, προσαρτάω τινί.
appenſio, προσάρτησις, εως, ἡ, ἀνάρτησις, εως, ἡ.
appetentia, ὄρεξις, εως, ἡ.
appetitio, ſeu appetitus, ὁρμὴ, ῆς, ἡ, ὄρεξις, εως, ἡ.
appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
appeto, ὀρέγομαι, cum genitivo. ἐπιθυμέω τινος, ἐρίεμαι, ἐπιποθέω, ῶ.
appeto impatienter, ὀργάω, ῶ.
applaudo, ἐπιθορυβῶ, ἐπικροτέω, ῶ.
applauſor, ἐπικρουστὴς, οῦ, ὁ.
applauſus, κρότος, ου, ὁ, ἐπικρότησις, εως, ἡ.
applicatio, καταγωγὴ, ῆς, ἡ, κάθορσις, εως, ἡ.
applicatus, κεκολυμένος, η, ον, ἐφορμισμένος, η, ον.
applicitum, προσκριθὲν, ἐντος, τό.
applico, καταγω εἰς λιμένα, ad portum, προσορμίζω, ἐφορμίζω, ἀπερίδω, προσάπτω, ἐφορμίζω.
apponere alicui crudum, παρατίθεσθαί τινι ὠμόν.
appono, προσπίθημι, παρατίθημί τι, προσάπτω τινί τι, appono aliquid alicui, ἐπιτάττω.
apporto, προσφέρω σοι τὰ βοηθήματα, apporto tibi remedia, προσκομίζω.
appoſite, ἐπιτηδείως, εὐθετῶς.
appoſitio, ἐπίθημα, ατος, τὸ, πρόθεσις, εως, ἡ.
appoſitus, conveniens, ἐπιτήδειος, α, ον, ἱκανὸς, ὴ, όν, πρόσφορος, ος, ον.
apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, crines. ἐπιλαμβάνομαί τινα τῇ χειρὶ, apprehendo aliquem manu. ἔχομαι τῆ προφάσεως, apprehendo occaſionem.
apprehenſio, ἀνάληψις, εως, ἡ, ἀπόληψις, εως, ἡ.
apprime, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
approbandus, δοκιμαστέος, α, ον, ἀρεστὸς, ὴ, όν.
approbatio, δοκιμασία, ας, ἡ, συμφώνησις, εως, ἡ.
approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινά.
appropero, σπεύδω τῷ ἡγεμονίαν, ad principatum.
appropinquatio, προσπέλασις, εως, ἡ, προσεγγισμὸς, οῦ, ὁ.
appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίσταμι, πλησιάζω.
approprio, ἰδιόω, ῶ, ἐξιδιάζομαι.
appulſio, καταίρεσις, εως, ἡ, προσόρμισις, εως, ἡ.
appulſus, us, κατωχωγὴ, ῆς, ἡ, προσβολὴ, ῆς, ἡ.
apricari, ἡλιοθερεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
apricatio, ἡλίωσις, εως, ἡ, ἡλιασμὸς, οῦ, ὁ.
apricus, προσήλιος, ου, ὁ, εὐήλιος, ου, ὁ.
aprilis, ἀνθεσηριὼν, ῶνος, ὁ, θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ.
aprinus, καπρεινὸς, ὴ, όν.
a principio, ἐξ ἀρχῆς.
apte, ἁρμοστῶς, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
aptitudo, κομψότης, ητος, ἡ, ἁρμοστία, ας, ἡ.
apto, ἅρω, ἁρμόττω, προσάπτω.
aptare corpori arma, περὶν τὸ σῶμα ποιεῖσθαι τὰ ὅπλα.
aptus, ἐπιτήδειος, α, ον, ὠφελήμων, ονος, ὁ, εὐθετος εἰς τι, ἐπιδέξιος, α, ον, ἁρμοστὸς, ὴ, όν, ἐπιτηδὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
aptus ad aliquid, ἐπιτήδειος ἐπί τινι, vel εἰς τι.
minime aptus, ἀνάρμοστος, ου, ὁ, ἀνεπιτήδειος, α, ον ὁ ἡ ἡ,
apud ἐς, cum accuſativo, παρὰ, πρὸς, cum dativo, & accuſativo.

A Q.

Aqua, ὕδωρ, ατος, τὸ, ὕδος, εος, τὸ, χύμα, ατος, τό.
aquæductor, ὑδραγωγὸς, οῦ, ὁ.
aquæductus, ὑδραγωγία, ας, ἡ, ἀμάρα, ας, ἡ, ἀγωγὸς, οῦ, ὁ.
aqua intercus, ὕδρωψ, οπος, ὁ.
aqua intercute laboro, ὑδρωπιάω, ῶ.
In aquam converto, ἐξυδρόω, ῶ.
aqua, & igni interdicere, εἴργεσθαι τῆ ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν.
aqua luſtralis, καθάρσιον ὕδωρ.
aqua limpida, ἀγλαὸν ὕδωρ, λάμπον ὕδωρ. Homerus.
aqua, quæ lavandis manibus ante cibum adhibebatur, ὕδωρ νιπτὰ χειρός.
aqua ſalſa, θάλασσα, ης, ἡ, ἁλικὸν ὕδωρ.
aquæ potor, ὑδροπότης, ου, ὁ, hinc ὑδροποτέω, ῶ, aquam bibo.
aqualiculus, γάστρον, ου, ὁ, ἐπίσιον, ου, τό.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

aqualis, ὑδρία, ας, ἡ.
aquarius, a, um, quod ad aquam pertinet, ὑδατικός, ἡ, ὁ, ὑδραγώγιος, ος, ὁ, ὑδροφόρος, ος, ὁ.
aquarius, undecimum ſignum Zodiaci, ὑδροχόος, ου, ὁ, ὑδροφόρος, ος, ὁ.
aquaticus, qui in aqua degit, ἔνυδρος, ος, ὁ, ὑδατώδης, ες, ὁ, καὶ ἡ, φιλύδωρ, ορος, ὁ.
aquatio, ποτισμὸς, ου, ὁ, ὑδρώσις, εως, ἡ.
aquator, ὑδροφόρος, ου, ὁ.
aqueus, ὑδατώδης, ες, ὁ, καὶ ἡ, ὑδατώδεις, εντος, ὁ, ὑδάτινος, ος, ὁ, ὑδαλέος, α, ὁ, ὑδαμὴς, ές, ὁ, ἡ, ὑδρώδης, ες, ὁ, καὶ ἡ, ὑδρόεις, εντος, ὁ, ὑδρηλὸς, ὰ, ὁ.
aquila, ἀετὸς, ὁ, ὁ.
aquilex, ὑδραγωγὸς, ὁ, ὁ, ὑδρωλόγος, ου, ὁ.
aquilifer, ἀετοφόρος, ος, ὁ.
aquilinus, ἀετώδης, ες, ὁ, καὶ ἡ, ἀέτιος, α, ὁ.
aquilo, βορέας, ου, ὁ, βορρᾶς, ᾶ, ὁ, & βορέης, ου, ὁ.
aquilonaris, βορεάλιος, α, ὁ, βόρειος, α, ὁ.
aquo, as, aquor, ὑδρόω.
aquoſus, ὑδατώδης, εσσ, ὁ, ἡ, ἔνυδρος, ος, ὁ, ἔφυδρος, ος, ὁ.
aquula, ὑδάτιον, ου, τὸ. Ital. *pioviggina*.

A R.

Ara, βῶμος, ου, τὸ, βωμὸς, οῦ, ὁ, θυστατήριον, ου, τὸ.
pro aris, & focis dimicare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, καὶ ὁσίων.
arabilis, ἀροτὸς, ὴ, ὸν, ἀροτήσιμος, ος, ὁ, ἀρόσιμος, ος, ὁ.
araneolus, ἀραχνίδιον, τὸ.
araneus, ἀράχνης, ου, ὁ, Heſiodus. aranea, ἀράχνη, ης, ἡ,
araneorum tela, ἀράχνιον, ου, τὸ.
aratio, ἄρουα, ωσις, τὸ, ἄρωσις, εως, ἡ.
arator, ἀρότης, ου, ὁ, ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ.
aratrum, ἄροτρον, ου, τὸ.
Non aratus, ἀνήροτος, ος, ὁ, ἀφάροτος, ος, ὁ.
aratu facilis, εὐήροτος, ος, ὁ.
aratu difficilis, δυσήροτος, ος, ὁ.
arbellum, βασανιστήριον, ου, τὸ.
arbiter, διαιτητὴς, οῦ, ὁ, δοξαστὴς, οῦ, ὁ, διαγνώμων, ονος, ὁ.
arbiter ex compromiſſo, διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, & διαλλακτὴρ, ῆρος, Poetice.
arbiter ſum, διαιτάω, ῶ.
arbitrarius, προαίρετος, ος, ὁ, διαιτήσιμος, ος, ὁ.
arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
arbitratu meo facio, αὐτογνωμονέω, ῶ, ἰδιογνωμονέω, ῶ.
ſuo arbitratu, ſua ſponte, αὐτοπροαιρέτως.
arbitris remotis, κατ' ἀμόνας.
arbitrium, δίαιτα, ης, ἡ, γνώμη, ης, ἡ, τὸ θυκῶν, διαβάσασις, εως, ἡ.
Liberum arbitrium, τὸ ἑκούσιον, ου, αὐτεξουσιότης, ητος, ἡ.
Libero arbitrio agens, αὐτοπροαίρετος, ος, ὁ.
arbitror, ἡγέομαι, οῦμαι, ὑπολαμβάνω, οἶμαι, νομίζω, λογίζομαι.
arbor, δένδρος, ους, τὸ, δένδρον, ου, τὸ.
arboribus conſitus, καταδένδρος, ος, ὁ, πολυδένδρος, ος, ὁ.
arbor navis, ἱστὸς πλοίου.
arboreſcens, arboreus, δενδρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
arboreſco, δενδρόομαι, ώμαι.
arboretum, δενδρὼν, ῶνος, ὁ.
arboreus, a, um, δένδρεος, ία, εον.
arbuſtum, ἀναδενδράς, άδος, ἡ.
arbutus, κόμαρος, ου, ὁ.
arbutum, fructus arbuti, κόμαρον, ου, τὸ.
arca, κιβωτὸς, οῦ, ἡ, θήκη, ης, ἡ, ζύγαστρον, ου, τὸ, κίστη, ης, ἡ, πιτέρνον, ου, τὸ.
arca foederis, κιβωτὸς τῆ διαθήκης.
arcane, ἀπορρήτως, ἀῤῥήτως.
arcanum, ἀπόῤῥητον, ου, τὸ, μυστήριον, ου, τὸ.
arcanus, ἀπόῤῥητος, ος, ὁ, κρυφιαῖος, α, ὁ.
arcana pervulgare, τῶν ἀπορῥήτων ἐκφοραν ποιεῖν. ἐξορχεῖσθαι τὰ ἀπόῤῥητα, Lucianus.
arcana reticere, σιωπᾶν ἀπόῤῥητα. Laertius.
arceo, ἀμύνω ωμαι, arceo ab eo. ἀνείργω, εἴργω τινὰ τῶν ἱερῶν, arceo aliquem a ſacris. ἀλέξω, κωλύω ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν, arceo a turpibus. Xenophon. ἀποσοβέω.
arceſſo, advoco, μεταπέμπω.
arceſſere aliquem impietatis, ἐλαύνειν τινὰ ἀσεβείας.
archaiſmus, ἀρχαϊσμὸς, οῦ, ὁ.
archangelus, ἀρχάγγελος, ου, ὁ.
archarius, οἰκονόμος, ου, ὁ.
archetypum, ἀρχέτυπον, ου, τὸ.
archetypus, ἀρχέτυπος, ου, ὁ.
ex archetypo expreſſus, ἔκτυπος, ος, ὁ. Hinc ἐκτυπόω, ῶ, & ἐκτυπόομαι, ώμαι.
archipirata, ἀρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ.
architectonica ars, ἀρχιτεκτονικὴ, ſcilicet, τέχνη, vel ἐπιστήμη, ης, ἡ, πεντοσοφία, ης, ἡ.
architectonicus, ἀρχιτεκτονικὸς, ὴ, ὸν.
architectonicam artem exerceo, ἀρχιτεκτονέω, ῶ.
architectura, ἀρχιτεκτονικὴ, ſcilicet, τέχνη, vel ἐπιστήμη, ης, ἡ, πεντοσοφία, ης, ἡ.
architectus, ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, τεκτονάρχης, ου, ὁ.
architrichnus, ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ.

archivum, ἀρχεῖον, ου, τὸ.
arcitenens, τοξοφόρος, ος, ὁ.
arcte, σωρηδὸν, συγκύκλῳ, συνειλημένως.
arcto, στενόω, ῶ, συνεχωρέω, ῶ.
arctophylax, ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ.
arctous, ἀρκτῶος, ος, ὁ, ἀρκτικὸς, ὴ, ὸν, ἀρκτῶος, ος, ὁ, προσαρκτικὸς, ὴ, ὸν, προσάρκτιος, ος, ὁ, ὑπάρκτιος, ος, ὁ.
arctus, στενὸς, ὴ, ὸν, συνυγρὸς, ὰ, ὸν.
arctus, Urſa, ἄρκτος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
arcuatus, τοξοειδὴς, ὲς, ὁ, καὶ ἡ, καμαρωτὸς, ὴ, ὸν.
arcubaliſta, σκορπίων, ονος, ὁ.
arcula, κιβώτιον, ου, τὸ, ἀργυροθήκη, ης, ἡ.
arculus, τοξάριον, ου, τὸ.
arcus, us, τόξον, ου, τὸ, καμάρα, ας, ἡ.
arcum habens bonum, & ſagittas bonas, εὔτοξος, ος, ὁ.
arcum intendere, τόξον ἐκτείνειν. Homerus τόξα πιτείνειν, arcus intendere.
arcum curvare, κυκλῶν τόξον.
arcum gerens, τοξοφόρος, ος, ὁ.
arcu propulſo, ἀποτοξεύω.
arcum trahere, ἀνέλκεσθαι τόξον, apud Aratum.
arcu inclytus, κλυτότοξος, ος, ὁ.
arcus coeleſtis, ἶρις, ιδος, ἡ.
arcus triumphalis, ἀψὶς τροπαιοφόρος.
arcus parvus, τοξάριον, ου, τὸ.
ardea, ἐρωδιὸς, οῦ, ὁ.
ardelio, πολυπράγμων, ονος, ὁ.
ardens, πεπυκὼς, ὸς, ὁ, καὶ ἡ, καυστικὸς, ὴ, ὸν, περιφλεγὴς, ὲς, ὁ, ἡ.
ardenter, πεπυκνῶς.
ardentia, διάπυρα, τὰ, καιόμενα, τά.
ardeo, flagro, καίομαι, πυρίομαι.
ardere, amare, ὑμνέως διακαῶσθαι πρός τινα, ardenter.
ardeſco, φλέγμαι, ἐκάπτομαι.
ardor, oris, διάκαυσις, εως, ἡ, καῦμα, ατος, τὸ, αἰθὼν, ῶνος, ἡ.
ardore corripior, αἴθομαι.
arduitas, ἀπόκλιμα, ατος, τὸ, ut ἀπόκλιμα ἢ ὄρους, arduitas montis.
arduum, δυσχερὲς, ὲς, τὸ.
arduus, ἀνωφερὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν.
area, ἄλωα, ας, ἡ, ἄλως, ω, ὁ, πέδον, ου, τὸ.
areator, ἀλωνετὴς, οῦ, ὁ.
arefacio, ἄζω, αὐαίνω, σκέλλω, κατασκέλλω, τέρσω.
arefactio, αὐανσις, εως, ἡ, σκελετεία, ας, ἡ, τερσία, ας, ἡ.
arefactus, σκελετὸς, ὴ, ὸν.
arefio, σκέλλομαι, ἄζομαι, αὐαίνομαι.
arena, ἄμμος, ου, ἡ, ἀμαθος, ου, ἡ, ψάμμος, ου, ἡ.
arenacius, ἀμμαθώδης, εντος, ὁ.
arenarius, ἀμμώνιος, ου, ὁ.
arenatum, ψαμμωτὸν, οῦ, τὸ.
arenoſus, ἀμαθώδης, εντος, ὁ, ψαμφώδης, ὴς, ὲς.
arenula, ψαμμίον, ου, τὸ.
areo, σκλέω, ῶ, αὐχμέω, ῶ, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
areola, αὐλὼν, ῶνος, ὁ, καὶ ἡ.
areſco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
argentaria ars, ἀργυροπρακτικὴ τέχνη.
argentariæ officinæ, ἀργυροπρακτικὰ ἐργαστήρια, ἀργυρεῖα, τά.
argentariam facere, ἀργυρεύειν.
argentarius, ii, τραπεζίτης, ου, ὁ, ἀργυροκόπος, ου, ὁ.
argenteus, ἀργυροειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ἀργυρῆς, ου, ὁ.
argenteus nummus, ἀργύριον, ου, τὸ.
argenti ſcoria, ἔλκυσμα, ατος, τὸ.
argenti ſpuma, λιθάργυρος, ου, ὁ.
argenti fodina, ἀργυρεῖον, ου, τὸ.
argento obduco, περιαργυρόω τι, aliquid.
argentum, ἀργύριον, ου, τὸ, ἄργυρος, ου, ὁ.
argentum vivum, ὑδράργυρος, ου, ὁ.
argilla, ἄργιλος, ου, ἡ, ſeu ἀργίλλος, ου, ἡ.
ex argilla fingens, πηλοπλάθος, ου, ὁ.
argillaceus, ἀργιλώδης, εος, ὁ.
argumentatio, ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, συλλογισμὸς, οῦ, ὁ.
argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
argumentoſus, ἐλεγχώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
argumentum, hoc eſt, probatio, ἐπιχείρημα, ατος, τὸ πίστις, εως, ἡ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
argumentum, hoc eſt, materia, λῆμμα, ατος, τὸ, ὑποθήκη, ης, ἡ, ὑπόθεσις, εως, ἡ.
argumentum alicujus libri, περιοχὴ, ῆς, ἡ.
argumentum propono, ἐρωτάω, ῶ, ἐρωτάομαι, ῶμαι.
argumentum mihi propono ſcribendi, ὑποτίθεμαι.
arguo, ἐλέγχω, κατευθύνω σεως τινά.
argutator, σοφιστικὸς, ὴ, ὸν, σοφιστὴς, οῦ, ὁ, λεπτολογιστὴς, οῦ, ὁ.
arguta diſputatio, λεπτολογία, ας, ἡ, λεπτολόγημα, ατος, τὸ.
argute, ſtridule, λιγέως.
argute differo, λεπτολογέω, ῶ, ſive λεπτολογέομαι, οῦμαι.
argutiæ, συμυλίαι, αἱ, σοφίσματα, τά.
argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω, ῶ.
argutulus, ἐγχειρηματικὸς, ὴ, ὸν.
argutus, acutus, ſubtilis, ὀξὺς, ύος, ὁ, ἀγχινοιστικὸς, ὴ, ὸν, λεπτολογητὴς, οῦ, ὁ, κομψὸς, ὴ, ὸν, ἐλεγχθεὶς, ἐντος, ὁ.
argutus, ſtridulus, λιγὺς, ύος, ὁ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

aridítas, ξηρασία, ας, ἡ, ξηρότης, ητος, ἡ, αὐανότης, ητος, ἡ.
aridus, ξηρός, ᾶ, ὁ, αὐαλέος, α, ον, σκελλός, ή, ός, ώδης, ές, ός.
aries, animal, κριός, οῦ, ὁ, πτίλος, ου, ὁ.
aries, signum cœleſte, κριός, οῦ, ὁ.
aries, machina bellica, κριός, οῦ, ὁ.
arietarius, κριώδης, ες, ὁ, ἡ, ὡδης, ὁ, ἡ.
arieto, as, κορύπτω, κερατίζω, ῶ.
ariolor, aris, κληδονίζομαι.
ariolus, γνώστης, ου, ὁ, οἰωνοθέτης, ου, ὁ, οἰωνιστής, οῦ, ὁ, χρησμολόγος, ου, ὁ.
arifla, ἄθηρ, ἔρος, ὁ, ἀνθέρικος, ικος, ἡ.
ariſtocratia, ἀριστοκρατία, ας, ἡ.
ariſtocraticus, ἀριστοκρατικός, ἡ, όν.
arithmetica, ἀριθμητική, ſubaudi, τέχνη.
ad arithmeticam pertinens, ἀριθμητικός, κή, κόν.
arithmeticus, ἀριθμητικός, οῦ, ὁ.
arma, ὅπλα, τὰ ἔντεα, σκύλα, τά.
arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος παρακομίζεσθαι.
arma gero, ὁπλοφορέω, ῶ.
armamenta, ἐργαλεῖα, τὰ, σκεύη, τά.
armamenta navium, σκεύη ναυηγικά.
armamenta bellica, σκεύη πολεμικά.
armamentarium, ὁπλοθήκη, ης, ἡ.
armarium, ἄβαξ, ακος, ὁ, πυργίσκος, ου, ὁ.
armati, ἔνοπλοι, οἱ.
armatis ſtipor, ὁπλοφορέομαι, οῦμαι.
armatura, ὁπλισμός, οῦ, ὁ, παυοπλία, ας, ἡ.
armatura levis, γυμνήτια, ας, ἡ, κάρη ὁπλιτῶν.
armaturæ gravis miles, βαρὺς ὁπλίτης.
armatus, ἔνοπλος, ος, ον, ὁπλιτικός, ή, όν.
armentarius, ἀγελάρχης, ου, ὁ, βουκόλος, ου, ὁ, βωφορβός, οῦ, ὁ.
armentarius, a, um, ἀγελαῖος, α, ον, βουκολικός, ή, όν.
armenti ductor, βοάγωρ, ορος, ὁ.
armenti locus, ἀγελαιών, ῶνος, ὁ.
armentoſus, ἀγελώδης, ες, ὁ, ἡ, ὡδης, ὁ, ἡ.
armentum, ἀγέλη, ης, ἡ, πείμνιον, ου, τό.
armiductor, ὁπλοδιδάσκαλος, ου, ὁ.
armiger, ὁπλοφόρος, ου, ὁ.
armilla, ψέλλιον, ου, τό.
armillæ, βραχιονιστῆρες, οἱ.
armillatus, ψελλιδωτός, ή, όν.
armipotens, κρατερός, ή, όν.
armilluſtrium, ὁπλοκαθάρσιον, ου, τό.
armis inſtruo, ὁπλίζω.
armis ſpolio, ὁπλίζω τινὰ, ἀφοπλίζω.
armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
armorum fabricatio, ὁπλοποιία, ας, ἡ.
armorum opifex, ὁπλοποιός, οῦ, ὁ, ἐντεσιουργός, οῦ, ὁ.
armorum ſtudioſus, φιλόπλος, ος, ον.
armus, humerus, ὦμος, ου, ὁ, ἐπωμὶς, ίδος, ἡ.
aro, ἀρόω, ῶ, ἀρότριάζω, ἀλοίζω.
aromata, ἀρώματα, των, τά.
aromaticus, ἀρωματικός, ή, όν.
aromatis imbuo, ἀρωματίζω.
aromatopola, ἀρωματοπώλης, ου, ὁ.
arquatus, ἰκτερικός, ή, όν.
arquites, τοξότης, ου, ὁ.
arrha, vel arrhabo, ἀρραβών, ῶνος, ὁ, ἐνέχυρον, ου, τό.
arrhabo nuptiarum, μνηστρον, ου, τό.
arrectus, ὀρθός, ή, όν.
arrepta occaſione, ἀραξάμενος τὴν προφάσιος. Budæus ex Libanio.
arreptitius, ἁναρπαστός, ή, όν.
arrideo, προσγελάω, ῶ, προσμειδιάω, ῶ.
arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, aures, τείνομαι τὸ ὄμμα τι, oculos; ἀνορθόω, ῶ, ἐπαίρω.
arripere occaſionem, συμπεπτωθέσθαι τοῖς καιροῖς.
arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
arrodo, κατατρώγω, παρδάπτω.
arrogans, ἀλαζών, όνος, ὁ, ἡ, ὑπερηφανικός, ή, όν, ἀπονενοημένος, ου, ὁ.
arrogans opinio de ſe, οἴημα, ατος, τὸ, οἴησις, εως, ἡ.
arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
arrogantia, ἀλαζονία, ας, ἡ, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, ὑπερηφανία, ας, ἡ, ἀπόνοια, ας, ἡ.
arroganter de me ſentio, κατοίομαι, ὑπερόομαι.
arrogo, ἀπονέμειν ἑαυτῷ τιμὴν, ſibi honorem arrogare, ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι, ὕβριν.
ars, τέχνη, ης, ἡ, τεχνοσύνη, ης, ἡ.
ars illiberalis, βαναυσία, ας, ἡ. Plutarchus.
arſenicum, ἀρρενικόν, οῦ, τό, ἀρσενικόν, οῦ, τό.
arte loquor, τεχνολογέω, ῶ, exponitur etiam, de arte loquor.
ſine arte, ἀτέχνως.
artefactum, πεποιημένον, ου, τό.
artefactus, ἐντετυχημένος, ή, όν.
arte conficio, τεχνάομαι, ῶμαι.
arteria, ἀρτηρία, ας, ἡ.
arteria aſpera, φάρυγξ, υγγος, ὁ, vel ἡ.

arteria magna, ἀορτὴ, ῆς, ἡ.
artes mechanicæ, χειροτεχνικαὶ τέχναι, & βαναυσικαί.
artium bonarum ſtudioſus, φιλόκαλος περὶ παιδείαν.
artes liberales, ἐγκύκλιος παιδεία, ας, ἡ, ἐλευθέριοι τέχναι.
artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
arthriticus, ἀρθρικός, ή, όν, ἀρθρικός, οῦ, ὁ.
arthritis, ἀρθρίτις, ίδος, ἡ.
artibus malis deditus, κακοτέχνος, ου, ὁ, κακοτέχνης, ου, ὁ. unde κακοτεχνέω, ῶ, malis artibus utor.
artibus vanis deditus, ματαιοτέχνος, ου, ὁ.
articularis, ἀρθρικός, ή, όν.
articularis morbus, ἀρθρίτις, ίδος, ἡ.
articulate, ſeu articulatim, ἐναρθρως.
articulo, as, ἀπαρθρόω, ῶ.
articulator, μελοκόπος, ου, ὁ.
articulatus, ἔναρθρος, ος, ον, ὁ, καὶ ἡ.
articulus, ἄρθρον, ου, τό.
artibus bene inſtructus, εὐτέχνος, ου, ὁ, πανοῦργος, ου, ὁ.
articuli dolor, ἀρθρίτις, ίδος, ἡ.
artifex, τεχνίτης, ου, ὁ, δημιουργός, οῦ, ὁ, μηχανουργός, οῦ, ὁ.
artifex manuarius, χειροτέχνης, ου, ὁ.
artificium, τέχνη, ης, ἡ, τέχνημα, ατος, τὸ, εὐτεχνία, ας, ἡ.
artificio carens, ἀδαίδαλτος, ος, ον, ὁ, ἡ, ἄτεχνος, ος, ον, ὁ, ἡ.
artificioſa verba, τεχνολογία, ας, ἡ.
artificioſum opus, δαίδαλμα, ατος, τὸ, τέχνημα, ατος, τό.
artificioſus ſupra modum, ὑπέρτεχνος, ου, ὁ.
artificium orationis, κατασκευὴ, ης, ἡ.
artificioſus, ἔντεχνος, ος, ον, ὁ, δαίδαλος, ος, ον, πολύτεχνος, ος, ον, ὁ, τεχνικός, ή, όν.
artificioſe, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
arto, as, στενόω, ῶ.
artocreas, cibus pane, & carne conſtans, ἀρτόκρεας, κρεως, τό.
artuo, as, διαρθρόω, ῶ.
artus, ἄρθρα, τὰ, μέλη, τὰ, ἄρθρον, ου, τό.
artuum debilitas, ἀναρθρία, ας, ἡ.
artuum commiſſura, διάρθρωσις, εως, ἡ.
arvina, λίπος, εος, τὸ, πιμελὴ, ῆς, ἡ, κνίσσα, ης, ἡ.
arundo, κάλαμος, ου, ὁ, θύσος, ακος, ὁ.
arundineus, καλάμινος, ου, ὁ.
arundinetum, δονακεῖον, ου, τό.
arundo apta modulationi, ὑπολύριος δόναξ.
arundo aucupatoria, ἰξὸς, οῦ, ὁ.
arundo piſcatoria, καλαμὶς, ίδος, ἡ, hinc καλαμεύω, arundine piſcor.
aruſpex, θυοσκόπος, ου, ὁ, ἱεροσκόπος, ου, ὁ.
aruſpicina, ἱεροσκοπία, ας, ἡ.
aruſpicium, θυηλὴ, ῆς, ἡ.
arvum, ἄρουρα, ας, ἡ, ἀρήιον, ου, τό, γεωργία, ας, ἡ.
arx, ἀκροπολις, ιος, ἡ, ἄκρα, ας, ἡ, ἄρυμα, ατος, τό.

A S

as, aſſis, μνᾶ, ᾶς, ἡ, ἀνάλωμα, ατος, τό.
ex aſſe, ὁλοκλήρου.
aſcendere ad honores, καταστῆναι ἐπ' ἀρχάς.
aſcendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
aſcendere facio, ἐπιβιβάζω, ἐσβιβάζω, ἀναφέρω.
aſcendo aliquantum, & rem altius repeto, μικρὸν ἀνανεύειμι.
aſcendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.
aſcenſor, ἀναβάτης, ου, ὁ, ἐπιβάτης, ου, ὁ.
aſcenſus, ἀναβασις, εως, ἡ, ἀνήλυσις, εως, ἡ, ἄνοδος, ου, ὁ, ἐπίβασις, εως, ἡ.
aſcenſu difficilis, δυσάνοδος, ὁ καὶ ἡ.
aſcia, ἀξίνη, ης, ἡ, πέλεκυς, υος, ὁ.
aſcio, id eſt, aſcia cædo, πελεκίζω.
aſciſco, ἐπάγομαί τινί τι, alicui aliquid, ἐπιποιέω τινὶ τι, aſciſco mihi filium.
aſcititius, ἀλλότριος, ου, ὁ, ἐπιποίητος, ου, ὁ.
aſcribere, imputare, προσίστασθαι.
aſcribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινί.
aſcribere aliquem in catalogum, ἀναγράφειν τινὰ εἰς κατάλογον.
aſcribi in numerum virorum, τάττεσθαι εἰς ἄνδρας.
aſcribi in tribum, προσνέμεσθαι τῇ φρατρίᾳ.
aſcribo, προσγράφω, ἐγκαταλέγω.
aſcribor, προσνέμομαι.
aſcribor in catalogum, προσκαταλέγομαι.
aſcriptio in margine, παρσγραφὴ, ῆς, ἡ.
aſcriptitius, παράγραπτος, ου, ὁ.
aſcriptor, προσγραφεὺς, έως, ὁ.
a ſecretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων.
aſella, ὀνίσκη, ης, ἡ.
aſelli agitator, ὀνηλάτης, ου, ὁ.
aſellus, ὄναριον, ου, τό, ὀνίδιον, ου, τό, ὀνίσκος, ου, ὁ.
aſilus, οἶστρος, ου, ὁ.
aſilo agitor, οἰστράω, ῶ, & οἰστρία, ῶ, οἰστρηλατέομαι, οῦμαι.
aſina, ονος, ὁ, ἡ.
aſinarius, ὀνικός, ή, όν, ὀνηλάτης, ου, ὁ.
aſininus, ὄνειος, ου, ὁ, ὀνικός, ή, όν, ὀνώδης, ους, ὁ, ἡ.
aſinus, ὄνος, ου, ὁ, βάπτιλος, ου, ὁ, βρυμήσις, ιτος, ὁ.
aſinum agito, ὀνηλατέω, ῶ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

asinus indutus pelle Leonis, ὄνος ἐνδυσάμενος λεοντῆν.
asparagus, ἀσπάραγος, ου, ὁ.
aspectabilis, θεωρητός, ή, όν, ἐπίσκεπτος, ος, ον, ἐπόψιος, ος, ον, κατόψιος, ος, ον.
aspectio, θεωρία, ας, ἡ.
aspectu horribilis, βλοσυρῶπης, ες, ὁ, βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ.
aspectu manſuetus, τὸ βλέμμα ἥμερον.
aspectus, ὄψις, εως, ἡ, ἀνάβλεμμα, ατος, τὸ, βλέψις, εως, ἡ.
asper, τραχὺς, ύς, ύ, χαλεπὸς, ἡ, όν, δεινὸς, ή, όν, σκληρὸς, ά, όν.
asper utrinque, ἀμφύδασυς, υς, υ.
ſub aſpectum cadens, ὀρατὸς, ή, όν, ἐπιφερτὸς, ή, όν.
aſpectu difficilis, δυσπρόσοπτος, ος, ον, quæ vox ſignificat etiam illum, qui eſt aſpectus infauſti.
aſpere, τραχέως, χαλεπῶς.
aſpergillum, περιῤῥαντήριον, ου, τό.
aſpergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, διυγραίνω, αἰονέω, ῶ, ἐπιπάσσω.
aſpergo, inis, ῥαντισμὸς, ὁ, ὁ, κατάχυσμα, ατος, τό.
aſpergo labem, καταστιλίζω, στιλόω, ῶ.
aſperitas, τραχύτης, ητος, ἡ, ἀνιμαλία, ας, ἡ.
aſpernabilis, ἐκφαυλιστέος, α, ον.
aſpernatio, καταῤῥόνησις, εως, ἡ.
aſpernator, ἀποπτυστὴρ, ῆρος, ὁ.
aſpernor, καταῤῥονέω τῶν νομίμων, jura, ἀμελέω τῶν φίλων, aſpernor amicos. ὀλιγωρέω, ῶ, ἀθετέω, ῶ.
aſpero, ἀγρόω, ῶ, δασύνω.
aſpicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινὰ, aliquem. ἐπιβλέπω τινὶ γνὶ, ἀθρέω, ῶ, Poetice cum accuſativo, aſpicio terram, ὁράω, δέρκω.
aſpicio intentis oculis, δέρκω, ἀνεπίζω, ἐμβλέπω.
aſpicio limis oculis, ὑποβλέπω, παραβλέπω.
aſpicio recta, ἀκριβλέπω. Budæus.
aſpicio deorſum, κατωθέομαι, ῶμαι, συγκύπτω.
is, quem aſpicere non licet, ἀπρόσοπτος, ος, ον, Poetice, ἀπροσόπτος, ος, ον.
aſpirare, favere, ἐπευφημέω.
aſpiratio, ἐπίπνοια, ας, ἡ, ἐπίπνοησις, εως, ἡ.
aſpiro, affio, ἐπιπνέω, ῶ.
aſpiro, aſſequi conor, ἐφικνέομαι, ῦμαι.
aſporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
aſſatio, ὄπτησις, εως, ἡ.
aſſator, ὀπτανοῦς, έος, ὁ.
aſſatus, ὀπτὸς, ὴ, όν, ὀπταλέος, α, ον.
aſſatura, carnes aſſæ, ὄπτημα, ατος, τὸ, ὄπτησις, εως, ἡ.
aſſecla, ἀκόλουθος, ος, ὁ, ἀμορβὸς, ὁ, ὁ, παράσιτος, ος, ὁ.
aſſecla menſæ, τραπεζοῦς, έως, ὁ.
aſſector, παρακολουθέω τινὶ, περιέπω.
aſſectatio, παρακολούθησις, εως, ἡ.
aſſectator, ἀκόλουθος, ος, ὁ, ἀκολουθητικὸς, ὴ, όν.
aſſenſor, σύμψυφος, ος, ὁ.
aſſenſor alicui facilis in re aliqua, εὐσυμπεῖφορος, ος, ὁ.
aſſenſus, & aſſenſio, ὁμολογία, ας, ἡ, συγκατάθεσις, εως, ἡ, συμφώνησις, εως, ἡ, ὁμοφροσύνη, ης, ἡ.
aſſentatio, κολακεία, ας, ἡ, θωπεία, ας, ἡ.
aſſentator, κόλαξ, ακος, ὁ.
aſſentatorie, κολακευτικῶς.
aſſentatorius, κολακευτικὸς, ὴ, όν, θωπευτικὸς, ὴ, όν, θωπικὸς, ὴ, όν, θωΨ, θωπὸς, όν.
aſſentio, & aſſentior, συγκατατίθεμαί τινι, συνεύω, ῶ, ὑπογράφω.
aſſentior tibi in hoc, συναγορεύω σοι περὶ τούτου, ὁμογνωμονῶ σοι περὶ τούτου, & περὶ τούτου.
aſſentor, κολακεύω, τινὶ, vel τινὰ, alicui adulor, θωπεύω, χειροκρατίζω, κωλακείαν ποιέομαι, ὑποκνίλλω.
aſſequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, aliquid, ἀφικνέομαι τοῦ ἀρετῆ, virtutem, συντυγχάνω, κιχάω, ῶ.
aſſequor conjectura, συμβάλλω, ἡκάζω τινα.
aſſequutio, κίχησις, εως, ἡ, ταῦξις, εως, ἡ.
aſſer, πίναξ, ακος, ὁ, σανὶς, ίδος, ἡ.
aſſero, vindico, ἀντέχομαι, cum genitivo, ἐλευθερόω, ῶ.
aſſero, affirmo, διαβεβαίωμαι, συμβιβάζω.
aſſerere in libertatem, ἐξ φαιρῆσθαι εἰς ἐλευθερίαν, & ἀφαιρῆσθαι.
aſſerere in libertatem ſervos, τὰς οἰκέτας εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρεῖν. Demoſthenes.
aſſertio, διαβεβαίωσις, εως, ἡ.
aſſertio, hoc eſt, vindicatio, περιποίησις, εως, ἡ, ad Eph. 1. ἀφαίρεσις, εως, ἡ.
aſſertor, βεβαιωτὴς, ὴ, ὁ, ἐκδικητὴς, ὴ, ὁ.
aſſervatio, ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, θησαυρισμὸς, ὁ, ὁ, θησαύρισμα, ατος, τό.
aſſervo, φυλάττω, τηρέω, ῶ, ἐπιφυλάττω.
aſſeſſio, ἑφεδρεία, ας, ἡ, παρεδρία, ας, ἡ, συνέδριον, ου, τό.
aſſeſſor, παίρεδρος, ος, ὁ, συνέδρος, ος, ὁ.
aſſeveranter, & aſſeverate, βεβαίως.
aſſeveratio, βεβαίωσις, εως, ἡ, ἰσχυρισμὸς, ὁ, ὁ.
aſſevero, διαβεβαιόμαί τι, διισχυρίζομαι.
aſſideo, παρακαθίζομαί τινι, παρεδρεύω.
aſſido, καθίζομαι.
aſſidue, vel aſſiduo, ἐνδελεχῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
aſſiduitas, συνοχὴ, ἧος, τὸ, ἐνδελεχία, ας, ἡ.

aſſiduus, συνεχὴς, ές, ὁ, ἡ, ἀδιάλειπτος, ος, ον, πολλὰς, πολλὴ, πολὺ.
aſſiduus in aliquo negotio, δυσπαρέδρος, ος, ον, πολλῶς πεπαραμένων, πολὺ διάνυκτος.
aſſiduus ſum, προσλιπαρέω τινὶ, προσμένω τινὶ, διατελέω, ῶ, ἐπιμελοῦμαι.
aſſignatio, ἀπόδοσις, εως, ἡ, προσαπόθεσις, εως, ἡ.
aſſigno, attribuo, divido, ἀποδίδωμι, διαζόμαι, διανέμω, νέμω, προσάπτω.
aſſigno, obſigno, σφραγίζω, σφραγίζομαι.
aſſigno cauſam, ἀκπάομαι, ώμαι, προαπάομαι, ῶμαι, ἐκπαπάομαι, ῶμαι.
aſſilio, ἐπιπηδάω, ῶ.
aſſimilatio, ἀφομοίωσις, εως, ἡ.
aſſimilatus, εἰκασμένος, η, ον.
aſſimilis, ὅμοιος, α, ον, προσόμοιος, α, ον.
aſſimilo, ὁμοιόω τί τινι, aliquid alicui, εἰκάζω.
aſſimulo, fingo aliquid eſſe, quod revera non eſt, ὑποκρίνομαί τι.
aſſiſto, παρίσημί τινι, παραμένω.
aſſo, torreo, ἀνθρακίζω, ὀπτάω, ῶ.
aſſocio, συναπτω τινί τινα, aliquem alicui.
aſſolet, ἔωθε, φιλεῖ.
aſſono, ἐπηχῶ.
aſſuefacio, ἐθίζω τινὰ πρός τι, aliquem ad aliquid, συνεθίζω.
aſſuefactio, ἐθισμὸς, ὁ, ὁ, συνεθισμὸς, ὁ, ὁ.
aſſuefco, ἐθίζομαι σῳ τινι, alicui, συνεθίζομαι.
aſſuetudo, συνήθεια, ας, ἡ, ἐθημοσύνη, ης, ἡ.
aſſuetus, συνήθροφος, ος, ον, συνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἐθήμων, ονος, ὁ, ἡ, ον.
aſſula, σκιδαμὸς, ὁ, ὁ.
aſſumentum, ἐπίῤῥαμμα, ατος, τό.
aſſumo, προσλαμβάνω τινά.
aſſumo mihi, mihi uſurpo, σφετερίζω, unde σφετερισμὸς, uſurpatio, & σφετερισὴς, ὁ, ὁ, uſurpator.
aſſumptio, πρόσληψις, εως, ἡ, σφετερισμὸς, ὁ, ὁ.
aſſuo, προσράπτω.
aſſurgo, ἐπανίσαμαί τινι, alicui.
aſſurgo honoris cauſa alicui, ὑπεξανίσημί τινι, ἐξανίσαμαι, vel ὑπανίσαμαι τῶν θακῶν.
aſſurgere ſenioribus, τῶν θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίσταθαι.
aſſus, ὀπτὸς, ὴ, όν.
aſt, αὐτὰρ, ἠὲν δέ.
aſtericus, ἀστερίσκος, ου, ὁ.
aſtipulatio, συγκατάθεσις, εως, ἡ.
aſtipulator, συνέπαινος, ου, ὁ, συμπαραινέτης, ου, ὁ.
aſtipulatrix, συνέπαινος, ου, ἡ.
aſtipulor, συναγορεύω, cum dativo. συναγορέω, ῶ, συνῳδέω, συνεπαινέω, ῶ, συγκατανεύω, ῶ, συμφέρομαι, σύμφημι, προσίθεμαι, συνίσαμαι, συμπαραινέτω, ῶ, συνεπιμαρτυρῶ, ὑπογράφω.
aſtipulari ſententiæ, προσίθεσθαι τῇ γνώμῃ.
a ſtirpe, ἀπὸ ῥίζης.
aſto, παρίσημί τινι, alicui.
aſtra, ἀστέρες, οἱ.
aſtragalus, ἀστράγαλος, ου, ὁ.
aſtricte, στενῶς, προσεσταλμένως.
aſtrictio, στύψις, εως, ἡ.
aſtrictus, περικνὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, περισφιγγόμενος, η, ον.
aſtrictus jurejurando, ἐπώμοτος, ος, ον, ἡ ἡ, ὁρκωμότης, ου, ὁ, ἔνορκος, ος, ον, καὶ ἡ.
aſtringentia alvum, τὰ στέλλοντα τὴν κοιλίαν.
aſtringere jurejurando, ὁρκόω, ῶ, ὁρκίζω.
adſtringo, προσέλλω, ἐπισφίγγω, στέγνόω, ῶ, ἀναστέγνόω, ῶ, ἐνδέω, ῶ, καταδέω, ῶ, συναναλαμβάνω.
aſtrologia, ἀστρολογία, ας, ἡ.
ad aſtrologiam pertinens, ἀστρολογικὸς, ὴ, όν.
aſtrologus, ἀστρολόγος, ου, ὁ.
aſtronomia, ἀστρονομία, ας, ἡ.
aſtronomus, ἀστρονόμος, ου, ὁ.
aſtrum, ἄστρον, ου, τό.
aſtra contemplari, ἀστρονομεῖν.
aſtruo, προσκαταασκευάζω.
aſtruo, probo, συνίσημι, ἰσχυρίζω.
aſtu, pro aſtute, πανούργως.
aſtus, πανουργία, ας, ἡ, δολοφροσύνη, ης, ἡ.
aſtute, πανούργως, κερδαλέως.
aſtutia, πανουργία, ας, ἡ, δεινότης, ητος, ἡ.
aſtutus, πανοῦργος, ος, ὁ, γλαφυρὸς, ὴ, όν, ἀλωπὸς, ὴ, όν, ποικιλόβουλος, ος, ον, κίδαρος, ος, ὁ, μεθάριος, ος, ον.
aſylum, ἄσυλον, ου, τό.

A T.

at, ἀλλὰ, ἀλλὰ μήν.
at at, ἦ ἦ, αἲ αἲ.
at certe, ἀλλὰ, ἄρα, ἀλλ' ἤγε.
at enim, ἀλλὰ γάρ.
at ſaltem, καὶ μήν γε.
athenæ, ἀθῆναι.

athe-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

athenienſis, ἀθηναῖος, α, ον.
at vero, ἀλλά τι.
atavus, διάπαππος, ου, ὁ, πρόπαππος, ου, ὁ.
ater, μέλας, αινα, αν, μελαγχρώς, ῶτος, ὁ, ζοφερός, ᾶ, όν.
athleta, ἀθλητής, οῦ, ὁ, ἐπασκητής, οῦ, ὁ.
athletarum certamen, ἄθλημα, ατος, τὸ ἀθλητικὸς ἀγών.
athletice, ἀθλητικῶς.
athleticus, ἀθλητικός, ή, όν.
atlas, ἄτλας, αντος, ὁ.
atque, καί, τε, μέν, δέ.
atque adeo, καὶ νὴ δία, καὶπαμάλιστα.
atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
atqui, πότερον ἆρα, ἀλλάτοι, γέτοι.
atra bilis, χολὴ μέλαινα, μελαγχολία, ας, ἡ.
atramentarium, μελανοδοχεῖον, ου, τό.
atramento ſcribere, διὰ μέλανος γράφειν.
atramentum, μέλαν, ανος, τό, ατέραμον, ου, τό.
atramentum ſcriptorium, γραφικόν, οῦ, τό.
atramentum ſutorium, χάλκανθον, ου, τό.
atratus, μελανείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
atrici, θυωροί, οἱ, janitores.
atrifer, μελαγχιτωνισμός, οῦ, ὁ.
atrienſis, αὐλιακός, ή, όν, αὐλικός, ή, όν.
atriolum, αὐλίδιον, ου, τό.
atriplex, ἀτράφαξις, εως, ἡ, χρυσολάχανον, ου, τό.
atrium, αὐλή, ῆς, ἡ, μέλοθρον, ου, τό, σηλαία, ας, ἡ.
atrocitas, ὠμότης, ητος, ἡ, ἀπλωσία, ας, ἡ.
atrociter, ὠμῶς, ἁπλῶς.
atrocius, δεινότερον, ου, τό.
atrox, χαλεπός, ή, όν, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, ὁ καὶ ἡ, δεινός, ή, όν, τό, ἀδίκημα, ατος, τό.
atrox ſcelus, ἀμείλιχον, ου, ὁ.
attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καί, καὶ μήν.
attemperate, συμμέτρως.
attempero, προσάπτω τινί τι.
attendere animum, mentem, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
attendo, προσέχω, διατείνομαι.
attente, φιλοπόνως, προσεχῶς.
attentio, προσοχή, ῆς, ἡ, προσέχεια, ας, ἡ, κατανόησις, εως, ἡ.
attento, πειράω, ῶ.
attentum facere, παρασκευαστικὸν ποιεῖν.
attentus, φιλόπονος, ου, ὁ, προσεχής, ές, ὁ καὶ ἡ.
attenuatio, λεπτυσμός, οῦ, ὁ.
attenuatus, ἐλλεπτυσθείς, έντος, ὁ.
attenuo, ψιλόω, ῶ, λεπτύνω.
attero, παρατρίβω τινί τι, παρατρίβω, cum dativo, & accuſativo. συμύχω.
atteſtor, μαρτύρομαι.
attexo, προσθυμί τινί τι.
attiguus, προσαφής, ές, ὁ καὶ ἡ.
attinere, pertinere, προσήκειν, ἀνήκειν.
attinet ad me, πρόσηκει μοι.
attingo leviter, ἅπτομαι ἀκροδιγῶς, ἐπιψηλαφάω, ῶ.
attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, κροθαπτομαι.
attollo, ἐπαίρω τῷ φωνῷ, vocem, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἴρω, ῶ.
attollere oculos, ἀνεγείρειν τὰς ὄψεις, ἀναβάλλειν τὰ ὄμματα; cui opponitur, καταβάλλειν τὰ ὄμματα, oculos demittere.
attollere vocem, ἰσχναίζειν φωνῷ, ἐκφωνεῖν.
attollere manus, χεῖρας αἴρειν, χειροτονεῖν.
attollere ſupercilia, ὀφρύεσθαι, ὀφρυᾶν.
attondeo, ἐπικείρω, κερέζω.
attonitus, ἐμβρονταθείς, έντος, ὁ.
attonitum reddo, ἐκπλήττω τινά, aliquem; κατύζω, κατύω.
attonitus, ἀποπληκτος, ου, ὁ, ἐμβρόντητος, ου, ὁ.
attonitus ſum, δεδίττομαι, & δεδίττω.
attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τῷ ὄψιν, aſpectu.
attonſus, ἐπικεκαρμένος, ου, ὁ.
attractio, ἕλκυσμός, οῦ, ὁ, ἐπίασμα, ατος, τό.
attraho, ἐπισύρω, ἕλκω, ἐπιάω, ῶ.
attraho ad me, προσάγομαι.
attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, arma: ψηλαφάω, ῶ, παραφάω, ῶ, προσάπτομαι.
attrecto leviter, ἐπιψηλαφάω, ῶ.
attribuo, προστίθημι τινί τι, ἀποδίδωμι τινί τι, νέμω, ἐπινέμω.
attributio, ἀπόδοσις, εως, ἡ, ἀπονομή, ῆς, ἡ.
attritio, τρίψις, εως, ἡ, παράτριψις, εως, ἡ.
attritus, παρατριβής, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀνάτριπτος, ου, ὁ, παρατεθραμμένος, ου, ὁ.

A V.

avare, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φιλοκερδῶς.
avaritia, φιλαργυρία, ας, ἡ, πλεονεξία, ας, ἡ, κιλοχρηματία, ας, ἡ, ἀνελευθερία, ας, ἡ, φιλοκτησία, ας, ἡ, μικρολογία, ας, ἡ, ῥυπαρία, ας, ἡ.
avaritiæ dedirum eſſe, ἔχειν φιλοχρημάτως.
avarus, φιλάργυρος, ου, ὁ, φιλοχρήματος, ου, ὁ.
auca, πτῶσις, εως, ἡ.
aucellus, στρουθίον, ου, τό.
auceps, ἰξευτής, οῦ, ὁ, ὀρνιθευτής, οῦ, ὁ, ὀρνιθοθήρας, ου, ὁ.

auctarium, προσθήκη, ης, ἡ, ἐπίμετρον, ου, τό, ὑπέρμετρον, ου, τό, ἐπίβλημα, ατος, τό.
auctio, αὔξησις, εως, ἡ, δημιοπρασία, ας, ἡ.
auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
auctionor, ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
aucto, αὐξάνω.
auctor, αὐτουργός, οῦ, ὁ, αἴτιος τινος, εἰσηγητής, οῦ, ὁ.
ſine certo auctore, ἀδέσποτον. ut ἀδέσποτον ἐπίγραμμα, Epigramma incerti auctoris.
auctorem certum non habens, ἀκέφαλος, ου, ὁ. ut ἀκέφαλος, αἵρεσις, Hæreſis ſine auctore.
auctoramentum, μισθοδοσία, ας, ἡ, ὀψώνιον, ου, τό.
auctorem, ſuaſoremque ſe præbere, ὑποσημαίνειν τι.
auctoritas, ἀξιοπιστία, ας, ἡ, αὐθεντία, ας, ἡ, ἄξίωμα, ατος, τό, κῦρος, εος, τό, σεμνότης, ητος, ἡ.
auctoritate polleo, κροτῶ ἡμερῶ.
auctoritate præditus, ἀξιωματικός, ή, όν.
auctoritate privo, ἀκυρόω, ῶ, ἀποκυρόω, ῶ.
auctuarium, ἐπίμετρον, ου, τό.
auctus, αὐξηθείς, έντος, ὁ, αὐξητός, ή, όν.
aucupatorius, ἰξευτικός, ή, όν.
aucupator, ἰξευτής, οῦ, ὁ.
aucupium, ἰξευτήριον, ου, τό, ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ.
aucupor, θηράσμαι, ώμαι, cum accuſativo, ἰξεύω, ὀρνιθοθηράω, ῶ.
audacia, θράσος, εος, τό, θρασύτης, ητος, ἡ, τόλμα, ης, ἡ.
audacia verborum, θρασυγλωττία, ας, ἡ.
audacia, & impudentia fretus, τόλμῃ, καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
audaciter, vel audacter, θρασέως.
audacter loquor, παῤῥησιάζω.
audaculus, θρασύτερος, α, ον, παράτολμος, ου, ὁ.
audax, τολμηρός, ή, όν, τολμητής, ές, ὁ, θρασύς, ύος, ὁ, ἄθαμβος, ου, ὁ.
audax ſum, θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω, ῶ.
audens, θαῤῥαλέος, α, ον, θαρσαλέος, α, ον.
audeo, τολμάω τι, θαρσέω, ῶ, cum accuſativo.
audientiam facio, ὑποκηρύττω.
audio, ἀκούω, διακούω τι, & τινός, πυνθάνομαι, ἀκροάομαι, ῶμαι, πευθάνομαι.
audire, præcipienti parere, ὑπακούειν τινός.
audire bene, id eſt, laudari, εὖ aut καλῶς ἀκούειν.
audire male, id eſt, vituperari, κακῶς ἀκούειν, ἀδοξεῖν, παρὰδοξεῖν.
audire patienter orationes, ὑπομένειν λόγους.
audire ex aliquo, ἀκούειν τινος, vel παρά τινος.
audire de aliqua re, ἀκούειν τινός, vel ἀκούειν τι.
audire aliquem, hoc eſt, diſcipulum ejus eſſe, διακούειν τινός.
audiendo falli, audire perperam, παρακούειν.
auditio, ἀκρόασις, εως, ἡ.
auditor, ἀκροατής, ου, ὁ, ἀκουστής, οῦ, ὁ.
auditorium, ἀκροατήριον, ου, τό.
auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
auditu valens, εὔκοος, ου, ὁ.
auditus, us, ἀκοή, ῆς, ἡ, ἀκρόασις, εως, ἡ, αἰσθησις, εως, ἡ, ἀκουστική, ῆς, ἡ.
auditus gravitas, δυσηκοΐα, ας, ἡ.
auditus, particip. ἀκουσθείς, έντος, ὁ, διακτυστός, ή, όν.
ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
aveho, ἀπάγω.
avellana, λιστοκάρυον, ου, τό.
avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ῶ, παῖδας ἀποσπᾶν ἀπὸ τῶν πατέρων, καὶ μητέρων, liberos avellere a parentibus: Iſocrates. ἀποτίλλω.
avellere a latere alicujus, παραπάω, ῶ.
avena, βρῶμος, ου, ὁ, αἰγίλωψ, ωπος, ὁ.
aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ῶ, ἐφίεμαι.
avernus, ἄορνος, ου, ὁ.
averruncare, id eſt, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπεσθαι, ἀποτροπιάζομαι, ἀλέξω.
averruncatio iræ Deorum, ἀποτροπιασμός, οῦ, ὁ.
averruncus, ὁ ἀποτρόπαιος δαίμων.
averſandus, ἀποτροπιαστέος, α, ον, ὁ.
averſatio, ἀποτροπίασις, εως, ἡ.
averſe, κατὰ γραμμένους.
averſio, ἀποτροπή, ῆς, ἡ.
averſor, ἀποστρέφομαί τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀποτρέπομαι.
averſus, ἀποστραφείς, έντος, ὁ, ἀπεγραμμένος, ου, ὁ.
avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπέργοι θεός.
avertere oculos aliquo, ἀποβλέπειν ποι.
averto, ἀποτρέπω, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
aufero, ἀποφέρω, cum accuſativo. ἀφαιρέω σε τινος, aufero tibi hoc. ἀναιρέω, ῶ, ἀφαιρέομαι, ῆμαι, παραιρέομαι, ῆμαι, ἀπαλλάττω, cum accuſativo. ἀπαίνυμαι, ἀπαυράω, ῶ, νομίζω, νοσφίζομαι.
aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
augeo, αὔξω, ήσω, & αὐξάνω, συναύγω.
augere rem familiarem, πλουτίζειν ποιεῖν.
augere res parvas verbis, τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λόγοις αὐξῆσαι.
augere odium in aliquem, τὸν ἔχθραν πρός τινα μείζω ποιεῖν.
augeor, αὐξάνομαι, αὔξομαι, ῶ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

augeſco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
augmento, σωματρμόζω.
augmentum, & augmentatio, αὔξησις, εως, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.
augur, οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, οἰωνομάντις, εως, ὁ, ὀρνιθοσκόπος, ου, ὁ, προδήκη, ης, ἡ.
augurandi ars, οἰωνοσκοπική, ης, ἡ, οἰωνομαντική, ης, ἡ.
augurium, οἶωνος, ου, ὁ, οἰώνισμα, ατος, τὸ, οἰωνισμός, ου, ὁ.
augurium capio, κρατοιωνίζομαι.
augurium capio ex avibus, διαμαντεύομαι ἐκ ὄρνιθος.
auguro, & auguror, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, ω, διαοιωνίζομαι, οἰωνίζομαι.
auguror bene, φημὶ ἀγαθὰ ποιεῖσθαι.
auguſtale, πρυτανεῖον, ου, τὸ.
auguſte, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
auguſtus, a, um, σεβάσμιος, ου, ὁ, σεμνὸς, ὴ, ὸν, σεβαστὸς, ὴ, ὸν.
auguſtus menſis, αὔγουστος, ου, ὁ.
avia, μάμμα, ης, ἡ, & μάμμη, ης, ἡ.
aviarium, ὀρνιθὼν, ῶνος, ὁ, ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τὸ.
aviarius, ὀρνιθοκόμος, ου, ὁ.
avicula, ὀρνιθάριον, ου, τὸ, ὀρνίθιον, ου, τὸ, ὀρνιθόπαις, αιδος, ὁ.
avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
avide, ἐπιθυμητικῶς, ἐνθύμως.
aviditas, πλεονεξία, ας, ἡ, ἐπιθυμία, ας, ἡ.
avidus, πλεονέκτης, ου, ὁ, ἐπιθυμητικὸς, ὴ, ὸν.
avidus belli, φιλοπόλεμος, ου, ὁ.
avidus cædis, φιλαίμαστος, ου, ὁ.
avidus lucri, φιλοκερδὴς, ἐος, ὁ, ἧ, ἐς.
avis, ὄρνις, ιθος, ἡ, νεοσσὸς, οῦ, ὁ, οἰωνὸς, οῦ, ὁ.
avis tarda, ὠπὶς, ἴδος, ἡ.
avitus, a, um, προγονικὸς, ὴ, ὸν, παππῶος, ου, ὁ.
avius, ſine via, ἄβατος, ου, ὁ, ἧ, ὸν, ἄνοδος, ου, ὁ, ἀδιέξοδος, ου, ὁ, ἧ, ὸν.
aula, αὐλὴ, ῆς, ἡ, βασίλειον, ου, τὸ.
aulæa, orum, αὐλαῖα, τὰ. περιπετάσματα, τά.
auletes, tibicen, αὐλητὴς, οῦ, ὁ.
auletris, αὐλητρὶς, ίδος, ἡ.
aulicus, αὐλικὸς, ὴ, ὸν.
avocamentum, διαγωγὴ, ῆς, ἡ.
avocatio, ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, ἀπεστροφὴ, ῆς, ἡ.
avoco, ἀπομάλεω τινὰ, ἀποστρέφω τινά τινος, ἀπάγω.
avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπτάω, ῶ.
aura, αὔρα, ας, ἡ, πνοὴ, ῆς, ἡ, αὖτμὶς, ίδος, ἡ.
auramentum, χρύσωμα, ατος, τὸ.
auraria, χρυσεῖα, ας, ἡ.
aurarii, χρυσοχόοι, οἱ.
aurarius, ἔγχρυσος, ου, ὁ.
aurata, piſcis, χρυσόφρυς, υος, ὁ.
aurator, χρυσωτὴς, οῦ, ὁ.
auratus, ἔγχρυσος, ου, ὁ, χρυσωτὸς, οῦ, ὁ, διάχρυσος, ου, ὁ, χρυσοφαὴς, ἐος, ὁ, ἧ, ἐς, χρυσοβαφὴς, ἐος, ὁ, ἧ, ἐς.
aures, οὖτα, τά.
aureus, χρύσειος, ου, ὁ, ἐπίχρυσος, ου, ὁ, χρύσεος, ῆ, οῦν.
aureus nummus, χρύσινος, ſubaudi, στατὴρ.
auricomus, χρυσοκόμας, ου, ὁ. Hinc χρυσοκομέω, ῶ, aureas comas habeo.
auricula, ὠτίον, ου, τὸ.
auricula ſumma, μετεώριον, ου, τὸ.
auricularis, ὠτικὸς, ὴ, ὸν.
auricularius, ὠτικιστὴς, οῦ, ὁ.
aurifer, χρυσοφόρος, ου, ὁ.
aurifex, χρυσοποιὸς, οῦ, ὁ, χρυσοσχόρος, ου, ὁ, χρυσουργὸς, οῦ, ὁ.
aurificina, χρυσεῖον, ου, τὸ.
aurifodina, χρυσεῖον, ου, τὸ, χρυσωρυχία, ας, ἡ.
auriga, ἡνίοχος, ου, ὁ, ἁρμαπηλάτης, ου, ὁ, ἁρμηλάτης, ου, ὁ, ἐλαυνὴρ, ῆρος, ὁ, τροχηλάτης, ου, ὁ.
aurigarius, ἁρμαποποιὸς, ου, ὁ, ἁρμαποπηγὸς, οῦ, ὁ.
aurigatio, ἡνιοχεία, ας, ἡ, ἁρμαπηλασία, ας, ἡ.
aurigor, ἡνιοχέω, ῶ, διεφριλατέω, ῶ.
aurilegulus, χρυσολόγος, ου, ὁ.
auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
auris, οὖς, ὠτὸς, τὸ, ὠὰς, ατος, τὸ.
in utram vis aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
aurem vellere, ὠτατέω, ἢ ὠτός.
aures obtundere, περιθρυλλεῖν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς περιηχεῖν, ὠτοκοπεῖν.
auriſcalpium, ὠτολυφὶς, ίδος, ἡ.
auritus, magnas habens aures, ὠτώεις, εντος, ὁ.
auri amor, φιλοχρυσία, ας, ἡ.
auro, as, χρυσόω, ῶ.
auro abundans, ζάχρυσος, ου, ὁ, Euripides.
auro carens, ἄχρυσος, ου, ὁ.
auro exornatus, διάχρυσος, ου, ὁ, χρυσαύξολος, ου, ὁ.
auro intextus, χρυσοῦφὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἧ.
auro obduco, ſeu perlino, χρυσόω, ῶ, ἀποχρυσόω, ῶ, καταχρυσόω, ῶ, περιχρυσόω, ῶ.
auro captus, χρυσεραστὴς, οῦ, ὁ, χρυσομανὴς, ἐος, ὁ, ἧ, ἐς.
auro micans, vel coruſcans, χρυσαυγὴς, ἐος, ὁ, ἧ, ἐς.
aurora, ἕως, ω, ἡ, ἠὼς, όος, ἡ.
ſub auroram, ὑπὸ τὴν ἕω, εἰς ἕω.

auruginoſus, ἰκτερικὸς, ὴ, ὸν.
aurugo, ἴκτερος, ου, ὁ, ἰκτερικία, ας, ἡ.
aurum, χρυσὸς, οῦ, ὁ, χρυσίον, ου, τὸ.
auſcultatio, ἀκρόασις, εως, ἡ, ἀκροάομαι, ατος, τὸ, ἀκοὴ, ἧς, ἡ.
auſcultator, ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, ἀκουστὴς, οῦ, ὁ.
auſcultare, obedire, πείθομαι τῷ νόμῳ, obedio legi, πείθομαι νόμῳ.
auſculto, audio, ἀκροάω, ῶ, ἀκροάομαι, ῶμαι, ὑπακούω, ῶ, προσέχω, προσέχομαι.
auſim, τολμήσω.
auſpex, οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, οἰωνοπόλος, ου, ὁ.
auſpicatio, exordium rei, quæ inſtituitur, ἔναρξις, εως, ἡ.
auſpiciis bonis, θεῶν ἀμύμοσι πομπῇ. Homerus.
quod bonis auſpiciis fit, ſeu bonis avibus, ὄρνις, ιθος, ἡ.
auſpicium loci capio, αἰσιοῦμαι τὸ χωρίον.
auſpicato, εἰς καλὸν, αἰσίως.
auſpicialis, οἰωνιστικὸς, ὴ, ὸν.
auſpicium, οἰωνισμὸς, οῦ, ὁ, οἰωνοσκοπία, ας, ἡ.
auſpicor, οἰωνοσκοπέω, ω.
auſpicor, negotium aliquod aggredior, ἀπάρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπίσταμαι.
auſter, νότος, ου, ὁ.
auſtere, αὐστηρῶς, ἀκαινωτήτως, σκαιωτικῶς.
auſteritas, τρυφνότης, ητος, ἡ, αὐστηρότης, ητος, ἡ.
auſterus, αὐστηρὸς, ὰ, όν, σκληρὸς, ὰ, όν.
auſtralis, νότιος, ου, ὁ, ἀνταρκτικὸς, ὴ, όν.
auſus, τόλμημα, ατος, τὸ.
aut, ἤ, εἴτε.
autem, pro ſed, δὲ, δαὶ, δὲπα, δέπαι.
authenticus, αὐθεντικὸς, ὴ, όν.
authorare, περιποιεῖσθαι.
authoritas, ἐξουσιότης, ας, ἡ, αὐθεντία, ας, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τὸ, κῦρος, εος, τὸ, σεμνότης, ητος, ἡ.
autographum, αὐτόγραφον, ου, τὸ, ἰδιόγραφον, ου, τὸ.
autoratus, ὠνεωμένος, ου, ὁ.
autumator, ὀνεμαστὴς, οῦ, ὁ.
autumnalis, ὀπωρινὸς, ὴ, όν.
autumnus, ὀπώρα, ας, ἡ, μετόπωρον, ου, τὸ.
autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω, λέγω.
avulſio, ἀμόσπασμα, ατος, τὸ.
avulſus, ἀποσπασθεὶς, ἐντος, ὁ.
avunculus, θεῖος, ου, ὁ, μητράδελφος, ου, ὁ.
avus, πάππος, ου, ὁ.
avus paternus, προπάτωρ, ορος, ὁ, πατροπάτωρ, ορος, ὁ.
avus maternus, μητροπάτωρ, ορος, ὁ.
auxiliares, συμβοηθοὶ, οἱ.
auxiliaris, βοηθητικὸς, ὴ, όν, βοηθημοτικὸς, ὴ, όν, ἐπικούριος, ου, ὁ, ἐπικουρικὸς, ὴ, όν.
auxiliarius miles, συμπαραστάτης, ου, ὁ.
auxiliatrix, ἀλεξήτειρα, ας, ἡ.
auxiliarius, βοηθητικὸς, ὴ, όν, ἀρηγὸς, ὸν, όν.
auxiliator, ἐπάρκεος, ου, ὁ, ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, βοηθὸς, οῦ, ὁ, ἐπίκυρος, ου, ὁ, ἐπίκουρος, ου, ὁ.
auxilior, βοηθέω τινὶ πρὸς τὸς πολεμίους, alicui adverſus hoſtes, ἐπικουρέω τινί.
auxilio tibi venio, βοηθῶ παρόντι σοι.
auxilium, βοήθεια, ας, ἡ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ἀντίληψις, εως, ἡ.
auxilium afferre, ὠφέλειαν, vel βοήθειαν πέμπειν, προσβοηθεῖν.
auxilium afferens, ὠφέλιμος, ου, ὁ.
auxilium viciſſim ferre, ἀντιβοηθεῖν.
citra auxilium, ἀβοηθητί.

A X.

axilla, μασχάλη, ης, ἡ, μασχαλὶς, ίδος, ἡ.
axioma, ἀξίωμα, ατος, τὸ.
axis, ἄξων, ονος, ὁ.
axis mundi, ἄξων τοῦ κόσμου, & ſimpliciter, ἄξων, ονος, ὁ.
axis, ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt, ἀντάξων, ονος, ὁ, ἀνταρκτικὸς, ὴ, όν.
axungia, ὕειον, σέαρ.

A Z.

Azyma, ἄζυμον, ου, τὸ.

B A.

Baccæ, ἀκρόδρυα, τά.
baccha, θυὰς, five θυάδ, ίδος, ἡ, βάκχη, ης, ἡ.
bacchanale, διονύσιον, ου, τὸ.
bacchanalia, διονύσια, τά.
bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια, διονυσιάζειν, Lucianus.
bacchantium vox, εὐοῖ.
bacchatim, διονυσικῶς, βακχικῶς.
bacchatio, βάκχευσις, εως, ἡ.
bacchica ſacrificia, βακχεῖα, τά.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

bacchi-

bacchicus, βακχικὸς, κὴ, κὸν, βακχεῖ⊙, ῦ, ὁ.
bacchor, insanio, βακχεύω, & βακχίω, ῶ.
bacchus, βάκχος, ῦ, ὁ, ἴακχος, ῦ, ὁ, διόνυσος, ῦ, ὁ, ζαγρεύς, έως, ὁ.
baccillus, βακτηρίδιον, ῦ, τό.
baculus, βάκτρον, ῦ, τὸ, βακτηρία, ας, ἡ.
baculum gestans, ῥαβδοῦχος, ῦ, ὁ, ξιλοφόρος, ῦ, ὁ.
baculo inniti, βακτηρεύειν, σκηπίωνι ἐρείδεσθαι, seu σκηπίζεσθαι.
bajulatio, φορὰ, ᾶς, ἡ.
bajulo, βαστάζω, ῥομφάζω, ἀχθοφορέω, ῶ.
bajulus, φορτιβαστάκτης, ῦ, ὁ, φορτηγὸς, οῦ, ὁ, ναυτοφόρος, ῦ, ὁ.
balæna, βάλαινα, ης, ἡ, κητος, εος, τὸ.
balanus, βάλανος, ῦ, ἡ.
balatus, us, βληχὴ, ῆς, ἡ, βλήχημα, ατος, τό.
balbus, ψελλὸς, ῦ, ὁ, ἄτυπος, ῦ, ὁ, ἰσχνόφωνος, ῦ, ὁ.
balbuties, τραυλότης, ητος, ἡ, τραυλισμὸς, οῦ, ὁ, ψελλότης, ητος, ἡ, ψέλλισμα, ατος, τὸ, ψελλισμὸς, οῦ, ὁ.
balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
balista, σφενδόνη, ης, ἡ.
balneaticum, βαλανικὸν, οῦ, τό.
balneator, βαλανεὺς, έως, ὁ, λυτροχόος, ῦ, ὁ, & λουτροχόος, ῦ, ὁ.
balneatrix, βαλανὶς, ίδ⊙, ἡ, & βαλάνισσα, ης, ἡ.
balneum, βαλανεῖον, ῦ, τὸ, λυτρὸν, ῦ, τὸ, πλυσὸς, οῦ, ὁ.
balneare, lavare, διανίζειν, νίπτειν, νίψαι.
balsamum, βάλσαμον, ῦ, τό.
balsami fructus, καρποβάλσαμον, ῦ, τό.
balsami succus, ὀποβάλσαμον, ῦ, τὸ.
balteus, vel balteum, ζωστὴρ, ῆρ⊙, ὁ, ζώνη, ης, ἡ.
baptismus, βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, βάπτισμα, ατ⊙, τὸ.
baptisterium, βαπτιστήριον, ῦ, τό.
baptizo, βαπτίζω.
baptizator, βαπτιστὴς, οῦ, ὁ.
barathrum, βάραθρον, ῦ, τό.
barba, πώγων, ων⊙, ὁ, γένειον, ῦ, τό.
barba magna, πωγωνίας, ᾶ, ὁ, Suidas.
barba prima, lanugo, πρωτοπώγιον, ῦ, τό.
cui rara est barba, σπανιοπώγων, ον⊙, ὁ, cui opponitur δασυπώγων, ονος, ὁ, Pollux.
barba tenus Philosophus, ἀπὸ πώγωνος Φιλόσοφος.
barbam nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
barbula, πωγωνάριον, ῦ, τό.
barbare, βαρβαρικῶς.
barbare loquor, βαρβαροφωνέω, ῶ, βαρβαριστομέω, ῶ.
barbara oratio, σόλοικος λόγος.
barbaries, βαρβαρότης, ητος, ἡ, βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ.
barbaricus, βαρβαρικὸς, ὴ, όν.
barbarismus, βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ.
barbarus, βάρβαρος, ῦ, ὁ.
barbatus, πωγωνίας, ᾶ, ὁ, γενειήτης, ᾶ, ὁ.
barbitos, βάρβιτος, ῦ, ὁ καὶ ἡ.
barbiton pulsare, βαρβιτίζειν.
barbulus, φάγρος, ῦ, ὁ, ἰχθὺς, ύος, ὁ.
bardatus, νάσσος, ῦ, ὁ, σκαδὸς, εος, τό.
bardes, δορύστητος, ῦ, ὁ.
bardus, stupidus, βλαξ, ακὸς, ὁ, μογιλάλος, ῦ, ὁ.
barritus, ἐλέφαντος, ῦ, ὁ, βρύχημα, ατος, τό.
barrus, ἐλέφας, αντος, ὁ.
basilica, βασιλικὴ, ῆς, ἡ, βασίλειον, ῦ, τό.
basiliscus, βασιλίσκος, ῦ, ὁ.
basiator, φιλητὴς, οῦ, ὁ.
basio, osculor, φιλέω τινά.
basis, βάσις, έως, ἡ, βάθρος, ῦ, ὁ, βάθρον, ῦ, τὸ, ἕδρα, ας, ἡ.
basium, osculum, φίλημα, ατος, τό.
batillum, πύραυον, ῦ, τό.

B E.

beate, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
beate vivere, ἐν εὐδαιμονίᾳ ἄγειν, vel διάγειν, vel τὸν βίον διάγειν.
beatitudo, μακαριότης, ητος, ἡ, εὐδαιμονία, ας, ἡ.
beatum esse, πράττειν μακαρίως, Aristoteles. εὐδαιμονεῖν, Isocrates.
beatum facere, εὐδαιμονίζειν.
beatum prædicare, ὀλβίζειν, μακαρίζειν.
beatus ex omni parte, πάμμακαρ, αρος, ὁ, πανόβλιος, ῦ, ὁ.
terque quaterque beatus, τρισόλβιος, ῦ, ὁ, τρισμακαρ, αρος, ὁ, vel τρὶς μάκαρ, τρισμακαρίστης, ῦ, ὁ, τρισμακάριος, ῦ, ὁ.
beatum judicare, εὐδαιμονίζειν τινὰ ἢ ἱστορίας, subintellige ἕνεκα, historiæ causa.
beatus, μακάριος, ῦ, ὁ, μάκαρος, ῦ, ὁ, ἀτυχαλάπωρος, ῦ, ὁ, εὐτυχὴς, έ⊙, ὁ καὶ ἡ, ὀλβι⊙, ῦ, ὁ.
beatus valde, παμόλβι⊙, ῦ, ὁ.
bellaria, τραγήλια, τὰ, ἐπιφορήματα, τὰ, τραγήματα, τά.
bellator, πολεμιστὴς, ῦ, ὁ, ἀρηφίλ⊙, ῦ, ὁ, αἰθων, ον⊙, ὁ, μάχιμ⊙, ῦ, ὁ.
bellatrix, ἀλκήεσσα, ι⊙, ἡ, πολεμίστρια, ας, ἡ.
belle, κομψῶς, καλῶς.

bellicæ rei peritus, ἔμπειρος τὰ πολεμικά.
belli dux, πολέμαρχος, ῦ, ὁ.
belli socius, σύμμαχος, ῦ, ὁ.
belli cupidum esse, πολεμικῶς ἔχειν.
bellica ars, πολεμικὴ ἐπιστήμη.
bellicosus, φιλοπόλεμος, ῦ, ὁ, πολεμικὸς, ὴ, όν, βαθυπόλεμος, ῦ, ὁ, epithetum Martis.
belli expers, vel imperitus, ἀπειροπόλεμος, ῦ, ὁ, ἀπόλεμος, ῦ, ὁ.
belligero, bellum gero, πολεμῶ σοι, & πρός σε, tecum, πολεμοποιέω, ῶ.
bellicus, πολέμιος, ῦ, ὁ, πολεμικὸς, ὴ, όν.
bellipotens, ἐνόπλιος, ῦ, ὁ.
bello, as, πολεμέω, ῶ.
bellare cupio, πολεμητέω.
bello decerno, κρίνομαι, ut κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, de summa rerum prælio decernere.
bello invado, ἀντιστρατεύω, vel ἀντιστρατεύομαι, ἐπιστρατεύω, στρατεύω.
bello vivos hostes capere, ζῶντας λαμβάνειν, ζωγρεῖν.
bello vincere, νικᾶν, ἢ νίκῃ ἀποφέρεσθαι, κρατεῖν, φέρεσθαι τὰ νικητήρια, τὸ βραβεῖον ἁρπάζεσθαι.
bello invictus, ἀνικητοπτόλεμος, ῦ, ὁ, seu ἀνικατοπτόλεμος, ῦ, ὁ.
bello clarus, διαφερόντως ἀγαθὸς ἀνὴρ τὰ πολεμικὰ, τοῖς πολεμίοις ἔμπειρος, τὰ πολεμικὰ κράτιστος, ἐν τοῖς πολεμικοῖς λαμπρός.
bello lacessor, πολεμίσσομαι, ὔσσομαι.
bello captus, δορύκτητος, ῦ, ὁ.
bello parta, ἐκ πολεμίας.
bellona, ἐνυὼ, οῦς, ἡ. ἡ πολεμικὴ Θεός.
bellonarii, οἱ Θεοφορούμενοι.
bellua, θὴρ, ηρὸς, ὁ, θηρίον, ῦ, τό.
belluile, θηριώδες, εος, τό.
belluinus, θηριώδης, εος, ὁ & ἡ.
bellum, πόλεμος, ῦ, ὁ.
bellum gero, πολεμίζω.
bellum institutum, ἐνστὰς πόλεμος.
bellum gero contra, ἀντιπολεμέω, ῶ, προσπολεμέω, ῶ, καταπολεμέω, ῶ.
bellum fugiens, φυγοπόλεμος, ῦ, ὁ.
bellum decernere, γράφειν πόλεμον.
bellum committere, ἅπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸν πόλεμον.
bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι, contra aliquem.
bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
bellum indico alicui, πόλεμον ἔπειμι ὡς τινα.
bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρός τινα, πόλεμον ποιέω, ῶ.
bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα, ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
bellum civile, ἐμφύλιος πότεμος.
bellum intestinum, πόλεμος μεταξὺ συγγενῶν.
bellus, a, um, κομψὸς, ὴ, όν, καλὸς, ὴ, όν.
bellulus, καλλίας, ᾶ, ὁ, ὑπόκωλος, ῦ, ὁ.
bene, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
bene audire, εὖ ἀκούειν.
bene cogitare, εὖφρονεῖν.
bene mereri de aliquo, εὖποιεῖν τινα, εὖ δρᾶν τινα.
bene se habet, κατὰ ἔχει, εὖ ἐποίησε, εὖγε.
benedico, εὐλογέω, ῶ, εὐφημέω, ῶ.
benedictus, κατευλογημένος, ῦ, ὁ.
benefacio, εὐεργετέω, ῶ, εὐποιέω, ῶ.
benefactum, εὐεργέτημα, ατος, τό.
beneficentia, εὐεργεσία, ας, ἡ, ἐλευθεριότης, ητος, ἡ.
beneficiarius, εὐπαθὴς, ὲς, ὁ.
beneficio afficere aliquem, εὖ ποιεῖν τινα.
beneficio affici, εὖ πάσχειν, εὐπάσχειν.
beneficium, εὐεργεσία, ας, ἡ, χάρις, ιτος, ἡ.
beneficium accipio, εὐπάσχω, ἀγαθὰ πάσχω.
beneficium compenso, ἀντευεργετέω, ῶ, ἀντιποδίδωμι.
beneficia referre cum fœnore, ἀμοίβεσθαι σὺν ἐπικαρπίᾳ.
beneficia reddo, ἀνταποδίδωμι, ῶ.
beneficus in aliquem, εὐεργέτης τινός.
beneficus, εὐεργέτης, ῦ, ὁ, ἀγαθεργὸς, ὸν, ὁ, εὐποιὸς, ὸν, ὁ.
benemerentes, εὐεργέται, οἱ.
benemereri de aliquo, εὐεργετεῖν τινα, ἀγαθοποιεῖν.
benemereri de republica, εὐεργετεῖν τὸ κοινόν.
benemeritum, εὐεργέτημα, ατος, τό.
benevole, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως, εὐνῶς.
benevolentia, εὔνοια, ας, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
benevolentia complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
benevolentiam recuperare subditorum, ἀναλαμβάνεσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίας.
benevolentiam comparare, εὔνοιαν κτήσασθαι.
benevolentiam conciliare, χάριν ποιεῖν, cui opponitur χάριν διαλύειν, dissolvere.
benevolus, εὔνοος, εὔνους, ῦ, ὁ, πρόφρων, ονος, ὁ.
benigne, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
benignior, ἀγαθώτερος, ῦ, ὁ.
benignitas, ἐλευθερία, ας, ἡ, χρηστότης, ητος, ἡ, φιλανθρωπότης, ητος, ἡ, φιλανθρωπία, ας, τὸ.

beni-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

benignus, χρηστὸς, ἡ, ὁ, ἐλεήμων ἤθεως, ε, ὁ, φιλάγαθος, ε, ὁ.
beo, μακάριον ποιῶ, μακαρίζω.
beryllus, βήρυλλος, ου, ὁ.
bes, beſſis, Vitruvio, δίμοιρος, ου, ὁ, διμοιρία, ας, ἡ.
beſtia, θηρίον, ου, τὸ, θὴρ, ηρὸς, ὁ, ζῶον ἄλογον.
beſtialis, θηριώδης, ες, ὁ, ἡ.
beſtiarii, θηριομαχοῦντες.
beſtiola, ζωύφιον, ου, τό.
beta, τεῦτλον, ου, τὸ, βλίτον, ου, τὸ, σεῦτλον, ου, τό.
betaceus, σεῦτλον, ου, τό.

B I.

bibacitas, πολυποσία, ας, ἡ, φιλοποσία, ας, ἡ.
bibaculus, φιλοπότης, ου, ὁ.
bibax, biboſus, πολυπότης, ου, ὁ, ποτικὸς, ὴ, ὸν.
bibliopola, βιβλιοπώλης, ου, ὁ.
bibliotheca, βιβλιοθήκη, ης, ἡ.
bibliotheca omnis generis libris referta, ἀμαλθεῖα, ας, ἡ, & ἀμαλθεῖον, ου, τό.
bibere, πίνειν.
bibendi primus locus, ἀρχιποσία, ας, ἡ.
bibo, πίνω, cum accuſativo: ſed Atrice cum genitivo.
aquam bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω, ῶ.
bibulus, πολυπότης, ου, ὁ.
biceps, δικέφαλος, ου, ὁ, δίκρανος, ου, ὁ.
bicolor, δίχροος, χροᾶς, ου, ὁ.
bicornis, δικέρατος, & δίκερως, ω, ὁ, ἡ, & δικέρατος, ε, ὁ, in Epigram.
bidens, δισσὸς, σσὴ, σσὸν, ὁ.
biduum, δύο ἡμέραι, δίημερον, ου, τό.
biennis, διετὴς, ὲς, ὁ.
biennium, διετὲς, ὲος, τὸ, διετία, ας, ἡ.
bifariam, διχῶς, ἄνδιχα, δίχα.
biferus, δίφορος, ου, ὁ.
bifidus, δίχηλος, ου, ὁ, ἡ, δίφυὴς, ὲος, ὁ, ἡ, διαχιδὴς, ὲος, ὁ, ἡ.
bifolius, δίφυλλος, ου, ὁ.
biforis, δίθυρος, ου, ὁ.
bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
biformis, δίμορφος, ου, ὁ.
bifrons, διμέτωπος, ου, ὁ, ἀμφιπρόσωπος, ου, ὁ.
bifurcus, δίξος, ου, ὁ.
biga, ζυωρὶς, ίδος, ἡ.
bigæ, συωρὶς, ίδος, ἡ, δίφρος, ου. Suidæ δίφρον, ου, τὸ, & in plur. τὰ δίφρα.
bijugis, & bijugus, δίζυξ, γος, ὁ, δίζυγος, ου, ὁ.
bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
bilabrum, δίχηλος, εως, τό.
bilanx, ζυγὸς, οῦ, ὁ.
bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινὰ, χολὴν.
bilex, δίμετρος, ου, ὁ.
bilibre, χοινιξ, ικος, ἡ.
bilinguis, δίγλωττος, ου, ὁ, δίλογος, ου, ὁ.
biliosus, χολώδης, εος, ὁ, ἡ.
bilis, χολὴ, ῆς, ἡ.
bilis atra, μελαγχολία, ας, ἡ, χολὴ μέλαινα.
bilis flava, χολὴ ξανθὴ, χολέρα, ας, ἡ.
bile carens, ἄχολος, ου, ὁ. hinc ἀχολία, ας, ἡ, carentia bilis.
bile inflammo, χολόω, ῶ.
biluſtris, h. e. decem annorum, δεκαετὴς, ὲος, ὁ, ἡ.
bimaritus, δίγαμος, ου, ὁ.
bimater, διθύραμβος, ου, ὁ, διόνυσος, ου, ὁ.
bimatus, διετὲς, ὲος, τό.
bimembres, δίμορφοι, οἱ, δίσωμοι, οἱ.
bimembris, διμελὴς, ὲος, ὁ, ἡ, δίκωλος, ου, ὁ.
bimeſtris, δίμηνος, ου, ὁ.
bimulus, διετὴς, ὲος, ὁ, ἡ, διετὴ, διετὲς, ὲος, ὁ, ἡ.
bimus, δίενος, ου, ὁ, διετὴς, ὲος, ὁ, ἡ.
binarius, δυϊκὸς, ὴ, ὸν.
bini, δίτυος, ου, ὁ, σωδυο.
binis metris conſtans, δίμετρος, ου, ὁ.
binominis, διώνυμος, ου, ὁ.
bipalium, ὄρυξ, υγος, ὁ, ἄμη, ης, ἡ.
bipartior, διχοτομέω, ῶ, διχάζω.
bipartiti, δίχα μεμερισμένοι.
bipartito, δίχα.
bipartitus, διχασθὲς, έντος, ὁ, διμερὴς, ὲος, ὁ, ἡ.
bipater, διόνυσος, ου, ὁ.
bipatens, διγωνύκτος, ου, ὁ, δίθυρος, ου, ὁ.
bipedalis, διποδιαῖος, ου, ὁ, διπόδης, εος, ὁ, ἡ.
bipennis, πέλεκυς, υος, ἡ, ἀξίνη, ης, ἡ, δίτομος, ου, ὁ.
bipertito, διχῇ, δίχα.
bipes, δίπους, οδος, ὁ.
biremis, δίκροτος, ου, ὁ.
bis, δὶς.
bis in die, δὶς τ' ἡμέρας.
bis coctum, δίεφθον, ου, τὸ.
biſſellium, δισσὸν, ου, τὸ.
biſſextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
biſulcus, δίχηλος, ου, ὁ, διαχηδὴς, ὲος, ὁ, ἡ.

bitumen, ἄσφαλτος, ου, ὁ, & ἄσφαλτον, ου, τὸ.
bitumineus, ἀσφάλτινος, η, ον.
bitumino, ἀσφαλτόω, ῶ.
bivium, ἄμφοδος, ου, ἡ, δίοδος, ου, ἡ.

B L.

blæſitas, βλαισότης, ητος, ἡ, βλαισόωσις, εως, ἡ.
blæſus, βλαισὸς, ὴ, ὸν, τραυλὸς, ὴ, ὸν.
blanda appellatio, ἀρέσκωμα, ατος, τὸ.
blanda verba, ἀγανὰ ἔπεα, Homerus.
blande compello, ἀρεσκόμενος, κολάζομαι, προσπτύομαι.
blande, ἠπίως, μειλίχως.
blandiloquentia, χρηστολογία, ας, ἡδυλογία, ας, ἡ.
blandiloquus, χρηστόλογος, ου, ὁ, ἡδύλογος, ου, ὁ.
blandimentum, θωπία, ας, ἡ, προσλώνεια, ας, ἡ, ἀρέσκωμα, ατος, τὸ.
blandior, σαίνω σε, tibi, κολάζομαί τινα, alicui, ἀγαλλω, ἀρεσκόμενος, αἰμύλλω.
blanditiæ, χρηστολογία, ας, ἡ, κολακεία, ας, ἡ.
blandus, χρηστόλογος, ου, ὁ, ἄρεσκος, ου, ὁ, αἰμύλος, ου, ὁ, ἤπιος, ου, ὁ, μείλιχος, ου, ὁ, ἐπαγωγὸς, ὸν, ὁ, αἰμύλιος, ου, ὁ.
blaſphemia, βλασφημία, ας, ἡ.
blaſphemo, βλασφημέω εἰς Θεὸς, in Deos.
blatero, ψελλίζομαι, βαπτολογέω, ῶ.
blatero, onis, φλύαρος, ου, ὁ, ἀδολέσχης, ου, ὁ, μωταλόγος, ου.
blatta, σίλφη, ης, ἡ, σφενδύλη, ης, ἡ.

B O.

boarium forum, βωπώλιον, ου, τό.
boarius, βοϊκὸς, ὴ, ὸν, βόειος, ου, ὁ.
boatus, βοὴ, ῆς, ἡ, μυκηθμὸς, ὸν, ὁ.
boletus, βωλίτης, ου, ὁ.
bolis, βολὶς, ίδος, ἡ.
bolus, βῶλος, ου, ἡ, ἄκολος, ου, ὁ, βλωμὸς, ὸν, ὁ.
bombilatio, ſonus apum, βόμβος, ου, ὁ.
bombus, βόμβος, ου, ὁ, ἦχος, ου, ὁ.
bombum emitto, ſeu bombilo, βομβέω, ῶ.
bombycinus, βομβύκινος, η, ον.
bombyx, βόμβυξ, υκος, ὁ.
bona Dea, ἀγαθὴ Θεὰ, ἄῤῥητος Θεά.
bona, ideſt, opes, οὐσία, ας, ἡ, χρήματα, ων, τὰ.
bona mobilia, οὐσία, ας, ἡ.
bona immobilia, κεμηλία, τά. Homer. Odyſſ. β.
bona terræ, τ' γῆς ἀγαθά.
bona oppignorata, ἀφωρισμένη οὐσία.
bonis cedere, ἐξιστάναι τῶν ὄντων. Demoſthenes. παραχωρεῖν τ' οὐσίας, ἀφιστάναι τῶν κτημάτων.
bona hæreditaria, κλῆρος, ου, ὁ.
bona fide, ἐπαινεσθασμένως, ἐπιεικῶς, κατὰ πίστιν.
bona venia, ἐπιεικῶς.
bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ Ψυχῇ.
bona corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι.
boni conſulo, χάριν ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
Quod bonum, fauſtumque ſit, ἀγαθῇ τύχῃ.
bonitas, ἀγαθότης, ητος, ἡ, ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, χρηστότης, ητος, ἡ.
bonitas ingenii, ſeu naturæ, εὐφυΐα, ας, ἡ, εὐμοιρία τ' φύσεως.
bonus, ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, ἐσθλὸς, ὴ, ὸν, χρηστὸς, ὴ, ὸν, κωλὸς, ὴ, ὸν.
bonus, & probus vir, καλοκἀγαθὸς, ὴ, ὸν.
boo, as, are, mugio, μυκάομαι, ωμαι, βοάω, ῶ.
borealis, βορειαῖος, ου, ὁ, βόρειος, ου, ὁ.
boreas, Aquilo, βορέας, ου, ὁ, βορρᾶς, ᾶ, ὁ.
bos, βους, οὸς, ὁ, ἡ.
boſphorus, βόσπορος, ου, ὁ. βοσπόρειος, ου, ὁ, boſphorius.
botrus, βότρυς, υος, ὁ.
bovem mactare, βυθυτεῖν.
boves paſcere, βουκολεῖν, βοτροφεῖν.
bovilla, βοοστασία, ας, ἡ.
bovillus, & bovinus, βόειος, ου, ὁ.
boum abactio, & abactor. Vide in abactor, & abactio.
boum armenta, τὰ βωφόρβια.
boum cædes, βοκτουσία, ας, ἡ, βοτφαγία, ας, ἡ.
boum cuſtos, βωκόλος, ου, ὁ, βουπλὸς, ου, ὁ, βωφορβὸς, ὸν, ὁ.

B R.

brabium, certaminis præmium, βραβεῖον, ου, τὸ.
bracca, femorale, ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, διαζωσμάτα, τὰ.
brachiale, περιβραχιόνιον, ου, τὸ, χλιδὼν, ῶνος, ὁ, χλιδόνη, ης, ἡ.
brachium, βραχίων, ονος, ὁ.
bractea, πέταλον, ου, τὸ, ἔλασμὸς, ὸν, ὁ.
bracteator, πετηλιστὴς, ου, ὁ.
bracteola, πεταλίδιον, ου, τὸ, Ψῆγμα, ατος, τὸ.
branchiæ, βράγχια, τὰ, Βράγχια, τὰ.
braſſica, κράμβη, ης, ἡ, κοράμβη, ης, ἡ.
brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
brevia, τὰ βραχέα.

breviarium, compendium, ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, βραχύτης, ητος, ἡ.
breviloquentia, βραχυλογία, ας, ἡ.
brevior, βραχίων, ονος, ὁ, βράσσων, ονος, ὁ.
brevis, βραχὺς, ύος, ὁ, ἀπότομος, ε, ὁ, συντομος, ε, ὁ.
brevis in dicendo, βραχύλογος, ε, ὁ.
brevis sum in dicendo, βραχυλογέω, ῶ.
brevis vitæ, βραχύβιος, ε, ὁ, ὀλιγόβιος, ε, ὁ, μικρόβιος, ε, ὁ.
brevitas, βραχύτης, ητος, ἡ, ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ.
breviter, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
brochus, ὁ τὸ ἄνω χεῖλος ὠθῶντες.
bruma, χειμερινὴ, ῆς, ἡ, τροπὴ, ῆς, ἡ, χείμων, ωνος, τὸ.
brumalis, χειμερινος, ε, ὁ.
brutum animal, ζῶον ἄλογον.
brutus, stupidus, ἀναίσθητος, ε, ὁ, προβατώδης, εος, ὁ, ἡ, ἄλογος, ε, ὁ.

B U.

bubalus, βύβαλος, ε, ὁ.
bubile, βουϊλιον, ε, τὸ, βυσσίνον, ε, τὸ.
bubo, βύας, ε, ὁ, γλαυξ, υκος, ὁ.
bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
bubulcio, βυκολέω, ῶ.
bubulcus, βυκόλος, ε, ὁ, βοηλάτης, ε, ὁ, βυποίμαν, ενος, ὁ.
bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία, ας, ἡ, βυδέψιον, ε, τὸ.
bubulus, βόειος, ε, ὁ, βοϊκὸς, ὴ, όν.
bucca, στόμα, ατος, τὸ, κόρρη, ης, ἡ.
quod in buccam venerit, ὅ, τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
buccas inflare, τὰς γνάθους φυσιᾶν.
buccea, æ, ψωμὸς, ε, ὁ, ἔγκωφος, ε, ὁ.
buccella, στόμιον, ε, τὸ, ψωμίον, ε, τό.
buccina, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ.
buccinator, κήρυξ, υκος, ὁ, σαλπιγκτὴς, ε, ὁ.
buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
buccinum, βυκάνη, ης, ἡ, κήρυγμα, ατος, τό.
buccula, παραγναθὶς, ίδος, ἡ, στόμιον, ε, τὸ.
bucolicus, βυκολικὸς, ὴ, όν.
bucula, diminut. δάμαλις, εως, ἡ, βοῦς, ὁος, ἡ.
bufo, μύξος, ε, ὁ, φύσαλος, ε, ὁ.
buglossus, βύγλωσσος, ε, ὁ, & βύγλωσσον, ε, τό.
bulbaceus, βολβώδης, εος, ὁ, ἡ.
bulbus, βολβὸς, ε, ὁ.
bulga, δερματίνη, ης, ἡ, πήρα, ας, ἡ.
bulla, πομφόλυξ, υγος, ὁ, φύσημα, ατος, τὸ, ἀποφυσία, ας, ἡ.
bulla, insigne, κάλυξ, υκος, ἡ.
bulla Pontificia, δίπλωμα, ατος, τό.
bullatus, tumidus, πομφολυγώδης, εος, ὁ, ἡ.
bullatus, bulla ornatus, ὁ κάλυκι κεκοσμημένος, πεπομφολυγωμένος, ε, ὁ.
bullio, bullas emitto, ζέω, βράσσω.
bullo, as, ἐκφυσάομαι, ῶμαι.
bullula, φυσημάτιον, ε, τό.
bura, sive buris, ἐχέτλη, ης, ἡ.
busluarius, ἐπιτύμβιος, ε, ὁ.
bustum, τύμβος, ε, ὁ, πυρὰ, ᾶς, ἡ.
bustum violare, τυμβωρυχέω.
butyrum, βούτυρον, ε, τό.
buxetum, πυξεὼν, ῶνος, ὁ.
buxeus, πύξινος, ε, ὁ.
buxum, vel buxus, πύξος, ε, ὁ.

B Y.

byssinus, βύσσινος, ε, ὁ. βύσσινα ῥήματα, ornata verba, Plutarchus.
byssus, βύσσος, ε, ἡ.

C A.

CAballarius, κέλης ἵππος, ἐππόκερως.
caballinus, ἵππειος, ε, ὁ.
capallus, ἵππος, ε, ὁ.
cabro, σφὴξ, ηκὸς, ὁ.
cababus, κάκαβος, ε, ὁ, λέβης, ητος, ὁ.
cacaturio, χεζητιάω, ῶ, χεζείω.
cachinnatio, καγχασμὸς, ε, ὁ.
cachinnator, καγχαστὴς, ε, ὁ, vel καγχαστικὸς, ὴ, όν.
cachinnor effuse, ὑπερκαγχάζω.
cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
cachinnum tollere, ἄθρην ἀναπαγχάζειν, ἐκπαγχάζειν.
cachinnus, καγχασμὸς, ε, ὁ, κιχλισμὸς, οῦ, ὁ.
caco, ventris onus depono, χέζω, ἀποπατέω, ῶ.
cacumen, κορυφὴ, ῆς, ἡ, ἄκρον, ε, τὸ, ὄπος, εος, ους, τό.
cacumen duplex habens, δικόρυφος, ε, ὁ, καὶ ἡ.
cacumen montis, ἀκρώρεια, ας, ἡ, λοφία, ας, ἡ.
cacuminatus, ἀποξωθὴς, ενος, ὁ.
cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω, ῶ.
cadaver, νεκρὸν, οῦ, τὸ, νεκρὸς, οῦ, ὁ, πτῶμα, ατος, τό.
cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
cadaverosus, νεκρώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
cadere facio, πτωματίζω.
cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, ob finem, τοῖς σπουδαίοις νέκρωσις, ob cædes aliquorum; ἀθύμως διάγειν.
cadere in suspicionem, εἰς ὑπόνοιαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑπόνοιαν ἥκειν.
cadivus, πτώσιμος, ε, ὁ, ἐκκατάπτωτος, ε, ὁ.
cado, ἁμύω, ἐρείπω, πίπτω, εἰς γόνατα, ad genua cado.
caduceator, κήρυξ, υκος, ὁ, εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ.
caduceatores mitto, προσκηρυκεύομαι.
caduceus, τοκὰς, άδος, ἡ, κηρύκειον, ε, τὸ.
caducifer, κηρυκιοφόρος, ε, ὁ.
caducum, τὸ χωρεῦον εἰς τὸν φίσκον.
caducus, πτώσιμος, ε, ὁ, ἐκπίνητος, ε, ὁ, ἐρείψιμος, ε, ὁ, φθαρτὸς, οῦ, ὁ.
cadus, κάδος, ε, ὁ, σκεῦφος, εος, τὸ, ἰβάνη, ης, ἡ.
cadus judicialis, seu cista, in quam calculos, judices mittebant, κημὸς, ε, ὁ, φίμος, ε, ὁ, Poetice.
cæcias, καικίας, ε, ὁ.
cæcitas, τυφλότης, ητος, ἡ, ἀβλεψία, ας, ἡ, ἀωρασία, ας, ἡ.
cæco, τυφλόω, ῶ.
cæcus, τυφλὸς, ὴ, ὁ, ἀλαὸς, ὴ, ὁ, ἀφώτιστος, ε, ὁ.
cæcus aliquantum, ὑπότυφλος, ε, ὁ.
cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
cædes, πτόνος, ε, ὁ, φόνος, ε, ὁ, σφαγὴ, ῆς, ἡ, ἀναίρεσις, εως, ἡ.
cæde contaminatus, φόνιος, ε, ὁ, καὶ ἡ, παλαμναῖος, ε, ὁ.
cædes mutua, ἀλληλοφονία, ας, ἡ.
cædis avidus, δαφοινὸς, ὴ, ὁ, seu δαφοινεὸς, ῆ, ὁ, ὁλίαν φόνιος, φονικὸς, ὴ, όν.
cædo, percutio, ferio, δέρω, ἰμάσσω, fut. ἰμάσω, κόπτω, δάρνω, πλήττω, συντρίβω, παίω.
cædo arbores, δενδροτομέω, ῶ, ὑλοτομέω, ῶ.
cædo flagris, μαστιγόω, ῶ, μαστίζω.
cædo fuste, ξυλακοπέω, ῶ.
cædo malas, γναθόω, ῶ, δέρω εἰς πρόσωπον.
cædo, occido, νεκρόω, ω.
cædua sylva, ὑλοτομία, ας, ἡ.
cæduus, τομαῖος, ε, ὁ, κύσιμος, ε, ὁ.
cælamen, γλυφὴ, ῆς, ἡ.
cælator, γλυπτὴς, ῆ, ὁ, γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, τορευτὴς, ῆ, ὁ.
cælatura, γλυφὴ, ῆς, ἡ, ἀναγλυφὴ, ῆς, ἡ.
cælatus, γεγλυμμένος, ε, ὁ, γλυπτὸς, ὴ, όν.
cælatus ex auro, χρυσοτόρευτος, ε, ὁ.
cælebs, ἄγαμος, ε, ὁ, ἀγάμητος, ε, ὁ, ἀζυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ.
cælestis, οὐράνιος, ε, ὁ, ἐπουράνιος, ε, ὁ, ὀλύμπιος, ε, ὁ, αἰθέριος, ε, ὁ.
cælibatus, ἀγαμία, ας, ἡ, ἀζυγία, ας, ἡ.
cælicola, οὐρανίων, ωνος, ὁ.
cælicolæ, οὐρανοκάτοικοι, οἱ.
cælites, οὐράνιοι, οἱ.
cælitus, οὐρανόθεν.
cælo, sculpo, γλύφω, ἐγκόπτω.
in cælo, οὐρανόθι.
cælum, instrumentum, γλυπτήριον, ε, τὸ, γλυφεῖον, ε, τὸ.
cælum, οὐρανὸς, ῦ, ὁ, πόλος, ε, ὁ.
cæmentarius, χαλικοδόμος, ε, ὁ, χαλικουργὸς, ὸ, ὁ.
cæmentum, χάλιξ, κος, ὁ, γύψος, ε, ἡ, κονία, ας, ἡ.
cæpe, κρόμμυον, ε, τό.
cæremonia, θρησκεία, ας, ἡ, σέβασμα, τό.
cærites, δέλτοι, ἐν αἷς τοὺς ἐγγεγραφὰς ἀποτίθεντται.
cæruleus, κυάνεος, ε, ὁ.
cæsar, βασιλεὺς, έως, ὁ, ῥωμαῖος, ε, ὁ, καῖσαρ, αρος, ὁ.
cæsariatim, σωτὴμως.
cæsaries, coma, κόμη, ης, ἡ, χαίτη, ης, ἡ, βόστρυχος, ὁ, κουρὰ, ᾶς, ἡ.
cæsim, τμηδὸν, ἐκτυποφόρως.
cæsius, γλαυκὸς, ῆ, ὁ, χαραπὸς, ῆ, ὁ.
cælpes, βῶλος, ου, ὁ, βῶλαξ, ακος, ὁ.
cælpititius, ὁ ἐκ τῶν βώλων πεποιημένος.
cælpito, παράφορον βαδίζω.
cæsus, πυγμὴ ῆς, ἡ.
cæsura, τομὴ, ῆς, ἡ, τμῆμα, ατος τό.
cæsus, κεκομμένος, ου, ὁ, τμηθεὶς, έντος, ὁ, τυπηθεὶς, έντος, ὁ.
cætera, καὶ ἕτερα, τὰ λοιπά.
cæteroquin, ἄλως τε.
cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀτάρ.
cætum crudum, ὠμοτυρόεχος, ε, ὁ.
calamarium, καλαμοθήκη, ης, ἡ.
calamister, vel calamistrum, καλαμὶς, ίδος, ἡ, καλλωτρον, ε, τό.
calamistratus, βοστρυχισθεὶς, έντος, ὁ.
calamistro, βοστρυχίζω.
calamitæ, καλαμῖται, αἱ.
calamitas, miseria, συμφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀποτυχία, ας, ἡ, δυστυχία, ας, ἡ, καταπάθεια, ας, ἡ, λύμη, ης, ἡ.
calamitates levare, τὰς συμφορὰς ἐπικουφίζειν.
in calamitates conjicio, δύω, ῶ.
calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν ποιῶ.
calamitate premi, δυστυχεῖν ἐν τινι, vel περί τι.
calamitose, δυστυχῶς, ταλαιπώρως, ἀθλίως.
calamitosus, αἰζηὸς, ὴ, ὁ, δυστυχὴς, ὲς, ὁ, καὶ ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δύσλιθος, ου, ὁ, ἄβλιθος, ον, ὁ.
calamo cano, καλαμίζω.
calamus ſcriptorius, δόναξ, ακος, ὁ. In Epigramm.
calamus, κάλαμος, ου, ὁ, δόναξ, ακος, ὁ, καλάμη, ης, ἡ.
calamus aromaticus, σύσσημος, ου, ὁ.
calathus, κάλαθος, ου, ὁ, σπυρὶς, ίδος, ἡ, κάνης, ητος, ὁ, τύλαρος, ου, ὁ.
calator, κλήτωρ, ορος, ὁ, Demoſthenes.
calatores, ἐκβιβασταὶ ἱερέων, miniſtri ſacrorum.
calcaneum, πτέρνα, ης, ἡ.
calcar, κέντρον, ου, τὸ, πλῆκτρον, ου, τό.
calcar addere curtenti, τὸν τρέχοντα ὑπερώνῃ, προβάλλειν τινὶ τὰ κέντρα.
calcari urgeo, κεντρίζω, μυωπίζω.
calcaria equo ſubdere, κεντίζειν ἵππον.
calcare uvas, τραπᾶν.
calcarius, qui præeſt fornaci, γυψοποιὸς, οῦ, ὁ.
calcatores uvarum, τραπηταὶ, οἱ.
calceamentum, περίδημα, ατος, τό.
calceamenta comica, ἔμβατα, τά.
calceamenta lignea, κρηπίζια, αἱ, κρηπίζια, ſubintelligе, καῦλα.
calceamenta muliebria, νυμφίδες, αἱ.
calceamenta ancillarum, περισφαῖδες, αἱ, Pollux.
calceamentum venatorium, ἀρβυλὶς, ίδος, ἡ.
calceamentum vile, & ruſticum, χαμβατίνη, ης, ἡ.
calceamentis carens, ἀνυπόδητος, ος, ὁ.
calceatus, ὑποδεδεμένος, ος, ὁ, ὑποδεδεὶς, έντος, ὁ.
calceo, ὑποδέω, ῶ.
calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, ου, ὁ, σκυτεὺς, έως, ἡ.
calces, πτέρναι, αἱ.
calceus, ὑπόδημα, ατος, τὸ, πέδιλον, ου, τὸ, ἐμβάδιον, ου, τό.
calceos ſolvere, ἐμβάδας ὑπολύειν.
ſine calceis ſum, vel ingredior, nudis pedibus incedo, ἀνυποδητέω, ῶ, γυμνοποδέω, ῶ, Nazianzenus.
calceorum par, ζεῦγος, εος, τὸ, ἐμβάδων, ονος, ὁ.
calcior, ὑποδέω, ῶ.
calcitratus, λακτισμὸς, οῦ, ὁ.
calcitro, calcitras, λακτίζω, πτερνίζω.
calcitro, onis, λακτιστὴς, οῦ, ὁ, πτερνιστὴς, οῦ, ὁ.
calcitroſus, λακτιστὴς, οῦ, ὁ.
calco, πατέω, ῶ, σιβέω, ῶ.
calculatio, ψῆφος, ου, ἡ, λόγος, ου, ὁ.
calculator, λογιστὴς, οῦ, ὁ, ψηφιστὴς, οῦ, ὁ.
calculatoria tabula, ἀβάκιον, ου, τό.
calculatoriæ ſcholæ, λογιστήρια, τά.
calculatorius, λογιστικὸς, ὴ, ὸν. Significat etiam eum, qui calculatoriæ artis peritus eſt.
calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
calculorum generatio in veſica, λιθίασις, εως, ἡ.
calculorum ludus, πεττεία, ας, ἡ.
calculo laboro, λιθιάω, ῶ.
calculi damnatorii, ψῆφοι ἀναιρῶσαι, vel καθαιρῶσαι.
calculis ludo, πεσσεύω, πεττεύω, ω, διαπεττεύω.
calculis ludendi peritus, πεσσεύτικὸς, ὴ, ὸν.
calculus luſorius, πεστικὸς, ὴ, ὸν, πεττὸς, οῦ, ὁ, πεσσευτήριος, ου, ὁ, πεστικὸς βόλος.
calculus, lapillus, κάχληξ, ηκος, ὁ, κόχλαξ, ακος, ὁ, ίου, ας, ἡ.
calculus computatorius, ψῆφος, ου, ἡ.
calculus, ſuffragium, ψῆφος, ου, ἡ, σφόνδυλος, ου, ὁ, ἡ, ſeu ασπόνδυλος, ου, ὁ, ἡ, ſeu ισπονδύλιος, ου, ὁ.
calculoſus, λιθώδης, εος, ὁ, ἡ, λιθιάων, οντος, ὁ.
caldarium, λέβης, ητος, ὁ, Θερμαστρὶς, ίδος, ἡ.
caldarius, Θερμοδότης, ου, ὁ, Θερμοπηγὸς, ου, ὁ, συρισκος, ου, ὁ.
calebra, ἵππων βυλή.
calefacio, Θερμαίνω, Θάλπω, παραθάλπω, χλιαίνω.
calefactus, Θερμανθεὶς, έντος, ὁ θαλφθεὶς παρὰ τῷ πυρὶ ad ignem.
calefio, Θερμαίνομαι, Θάλπομαι.
calendæ, καλένδαι, αἱ, νεομηνία, ας, ἡ, νουμηνία, ας, ἡ.
calendarium, ἐφήμερις, ίδος, ἡ, ἐπιμηνίος, ου, ὁ.
in calendarium refero, ἀπογράφομαι, cum accuſativo, ἀπογράφω.
caleo, Θέρομαι, Θερμαίνομαι.
caleſco, Θερμαίνομαι, Θάλπομαι.
caliculus, κυλίκιον, ου, τό.
calida aqua, τὸ Θερμὸν, ſubintellige ὕδωρ.
calide, Θερμῶς.
calidi dies, æſtatis tempus, Θερμεμβολία, αἱ.
caliditas, Θερμότης, ητος, ἡ.
calidus, Θερμὸς, ὴ, ὸν, ζεστὸς, ὴ, ὸν.
calidus aliquantum, ὑπόθερμος, ος, ὁ.
calidus admodum, ζαθερὴς, έος, ὁ, ἡ.
calidus multum, πολύθερμος, ος, ὁ.
caliendrum, κόσμιον, ου, τό.
caliga, σκελεὰ, ᾶς, ἡ, κρηπὶς, ίδος, ἡ.
caligatio, ἀμβλυωπία, ας, ἡ.
caligatus, κρηπιδήμενος, ου, ὁ.
caliginoſus, γνοφώδης, εος, ὁ, ἡ, ζοφώδης, εος, ὁ, ἡ.

caligo, inis, ζόφος, ου, ὁ, σκότος, εος, τὸ, ἀχλὺς, ύος, ἡ.
caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ας, ἡ, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
caligo, cæcutio, ἀμβλυώττω.
calix, κύλιξ, ικος, ἡ, ποτήριον, ου, τό.
calleo, hoc eſt, callum obduco, τυλόω, ῶ, σκληρόω, ῶ.
calleo, perfecte ſcio ἐπίσταμαι cum accuſativo, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
callide, πανούργως, δολοφρόνως.
callide ago, δολοφρονέω τι.
calliditas, πανουργία, ας, ἡ, σόφισμα, ατος, τὸ, δεινότης, ητος, ἡ.
callidus, πανοῦργος, ου, ὁ, δολόφρων, ονος, ὁ, δεινὸς, ὴ, ὸν, ἀργαλέος, ου, ὁ.
callis, is, τρίβος, ου, ἡ, πάτος, ου, ὁ.
calloſum, τραῦλον, ου, τό.
calloſus, τυλώδης, εος, ὁ, ἡ, πωρώδης, ου, ὁ, συφρὸς, ὴ, ὸν, τετυλωμένος, ου, ὁ.
callus, & callum, τύλος, ου, ὁ, πώρωσις, εως, ἡ.
callum obducere, σκληρόω, σκληρώνω, τυλόω.
calo, onis, καλοπόδιον, ου, τὸ, σκοῦφορος, ου, ὁ, ὑπηρέτης, ου, ὁ.
calor, & caliditas, Θέρμη, ης, ἡ, Θερμότης, ητος, ἡ, καῦμα, ατος, τὸ, αἴθος, εος, τὸ, Θάμπος, εος, τὸ.
calorificus, Θερμοποιὸς, ὸν, ὁ.
calvæ, πονηκὰ, πεφυργμένα.
calvaria, κράνιον, ου, τὸ, βρέγμα, ατος, τὸ.
calvaſter, ἀναφαλαντίας, ου, ὁ.
calveo, φαλακρόομαι, ωμαι.
calveſco, φαλακρόομαι.
calvitium, & calvities, φαλάκρωσις, εως, ἡ, φαλάκρωμα, ατος, τὸ.
calumnia, διαβολὴ, ῆς, ἡ, συκοφαντία, ας, ἡ, ἐπήργεια, ας, ἡ.
calumnias diluere, τὰς διαβολὰς ἀποτρίβεσθαι, ἐξελέσθαι τὰς διαβολὰς, τὰς διαβολὰς ἀπολύεσθαι, τὰς διαβολὰς διαλύεσθαι.
calumniator, συκοφάντης, ου, ὁ, διάβολος, ου, ὁ.
calumniatoria accuſatio, συκοφαντία, ας, ἡ, συκοφάντημα, ατος, τὸ, διαβολία, ας, ἡ, διαβολὴ, ῆς, ἡ.
calumniatorie, συκοφαντικῶς συκοφαντωδῶς, διαβόλως.
calumniatorius, συκοφαντικὸς, ὴ, ὸν, διαβολικὸς, ὴ, ὸν.
calumnior, διαβάλλω τινὰ, συκοφαντέω τινὰ τινος, τινὰ ζῶ τινὰ, ἀποσυκάζω, ἐπισομέω, ῶ, διασύρω, καὶ λέγω τινὰ, κακῶς ἀγορεύω.
calumnioſus, συκοφαντικὸς, ὴ, ὸν.
calumnioſas delationes comminiſcor, συκοφαντέω, ῶ.
calumnioſus delator, συκοφάντης, ου, ὁ, συκοφάντης, ου, ὁ.
calumnioſa delatrix, συκάστρια, ας, ἡ, συκοφάντρια, ας, ἡ.
calvo, as, φαλακρόω, ῶ.
calvo, is, καπνοσφίζομαι.
calvus, φαλακρὸς, ὴ, ὸν.
calx, extrema pars pedis, πτέρνα, ης, ἡ, σφυρὸν, οῦ, τό.
calcibus impeto, κολοτρῶ, λακτίζω τι. Ariſtoteles.
calx, cis, ἄσπη, ης, ἡ, κονία, ας, ἡ, γύψος, ου, ἡ.
calx viva, ἄσπη, ης, ἡ, ἀκατάσβεστος, ου, ὁ.
camelarius, καμηλίτης, ου, ὁ.
camelus, κάμηλος, ου, ὁ.
camenæ, μοῦσαι, αἱ.
camera, καμάρα, ας, ἡ.
cameram altam habens, ὑψόφορος, ου, ὁ.
camerarius, καμαρεινὸς, ὴ, ὸν.
cameratus, καμαρωτὸς, ὴ, ὸν.
camero, καμαρόω, ῶ.
camilla, ἱερεία, ας, ἡ.
in camino excoquo, καμινεύω.
caminus, κάμινος, ου, ὁ, ἡ.
cammarus, ἀσκαλὸς, ου, ὁ.
camœna, μοῦσα, ης, ἡ.
campana, κώδων, ωνος, ὁ, καμπάνη, ης, ἡ.
campanam pulſare, κρέων καμπάνην.
campeſtris, πεδινὸς, ὴ, ὸν.
campſor, κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ.
campus, πεδίον, ου, τὸ, πέδον, ου, τό.
campus Martius, ἄρειον πεδίον.
per campum, καππεδίον, ου τό.
camurus, inflexus, & curvus, ἐπικαμπὴς, ές, ὁ, ἡ, καμπύλος, ου, ὁ.
camus, κημὸς, ου, ὁ.
canaliculus, σωληνάριον, ου, τό.
canalis, σωλὴν, ῆνος, ὁ, χαράδρα, ας, ἡ.
canalis ſubterraneus, ἔμβολος, ου, ὁ.
canalitius, σωληνικὸς, ὴ, ὸν.
canatim, h. e. ad ſimilitudinem canis, δίκην κυνος.
cancellarius, ἀρχιγραμματοδὺς, έος, ὁ.
cancellatim, κιγκλίδον.
cancellatus, κιγκλιδωτὸς, ὴ, ὸν, κιγκλεδωτὸς, ὴ, ὸν, δικτυωτὸς, ὴ, ὸν.
cancelli, κιγκλὶς, ίδος, ἡ.
cancello, κιγκλίζω.
cancer, cri, καρκίνος, ου, ὁ, five, καρκῖνος, ου, ὁ. eſt etiam hoc nomine Cancer ſidus, unum e duodecim Zodiaci ſignis.
cancer morbus, καρκίνος, ου, ὁ, χαρκίνωμα, ατος, τὸ.

cancer

candet, parvus, κυρτώτων, ωνος, τό.
candefacio, λάμπω.
candefacio, ingnitum reddo, ἐμπυρίζω.
candefactus, διάπυρος, ος, ον.
candela, λύχνος, ου, ὁ, λυχνίδιον, ου, τό, λυχνὶς, ίδος, ἡ, λύχνιον, ου, τό, λυχνία, ας, ἡ.
candelabrum, λυχνίον, ου, τό, κηροπήγιον, ου, τό.
candeo; candidus ſum, λάμπω, λάμπομαι, λάμει.
candeſco, λάμπομαι, ὑμαι.
candidati, qui dignitatem petunt, οἱ παραγγέλλοντες τὰς ἀρχὰς, οἱ δεξιούμενοι.
candidatum eſſe, ambire, παραγγέλλω. Plutarch. δεξιᾶσθαι.
candidatus, alba veſte indutus, λευκοφορὴς, ἐντος, ὁ, λαμπροφόρος, ος, ὁ.
candide, ὑγιαινόντως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
candidus, λάμπος, ος, ὁ, ἀγρὸς, ου, ὁ.
candidus, cum ad animum transfertur, ὑγιαίνων, ουσα, ὁν, ἄκακος, ος, ὁν, χρηστὸς, ὴ, ὸν, καθαρὸς, ὸς, ὸν, ἐπιεικὴς, ἐος, ὸς, ῆ, ὸν.
candor, oris, albedo, λάμπος, ητος, ἡ.
candor, de animo dictus, ὑγιαινοσύνη, ης, ἡ, ἀκλινὴς, ητος, ἡ.
caneo, & caneſco, πολιόομαι, ῶμαι, ἐπιπολιόομαι, ῶμαι.
cani, αἱ πολιαὶ.
canicula, κυνίδιον, ου, τό, κυνίσκη, ης, ἡ.
canicula, ſidus, σείριος, ου, ὁ, κυναγρον, ου, τό.
caniculæ æſtus, κυνάκυμα, ατος, τό.
caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
caniculus, κυνίδιον, ου, τό.
caninus, κυνικὸς, ὴ, ὸν, κυνῶδες, ους, ὸν.
caninos oculos habens, κυνῶπης, ου, ὁ.
caninam faciem habens, κυνοπρόσωπος, ος, ὁ.
canina muſca, κυνομυῖα, ας, ἡ.
canina carne veſci, κυνοφαγέω.
canini dentes, κυνόδοντες.
canina convulſio, κυνικὸς σπασμός.
canis, κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, σκυλάκιον, ου, τό.
canis ſidus, ἀστρόκυνος, ου, ὁ.
canis marinus, καμαχαίας, ου, ὁ.
canum admiſſura, σκυλακεία, ας, ἡ.
canis venaticus, κύων θηρευτὴς.
canis veſtigiator, κύων ἰχνευτὴς.
caniſtrum, κάνεον, ου, τό, κάνης, ητος, ὁ.
caniſtrum parvum, κανίτιον, ου, τό, κανίσκιον, ου, τό.
canities, πολιότης, ητος, ἡ, πολιὰ, ᾶς, ἡ.
canna, κάννα, ης, ἡ, δόναξ, ακος, ὁ, κάλαμος, ου, ὁ.
cannabaceus, κανναβινος, ου, ὁ.
cannabis, κάνναβις, ιος, & ιδος, ἡ.
canneus, καλάμινος, ου, ὁ.
cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
cano cithara, κιθαρῳδέω.
cano calamo, καλαμίζω.
calamo canens, καλαμόφθογγος, ος, ὁ.
cano fidibus, χορδολογέω, ῶ.
cano receptui, τὴν σάλπιγγα ἀνακαλοῦμαι.
cano claſſicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνω.
cano ſurdis, κωφοῖς λέγω.
cano eleganter, ἁρμολπέω, ῶ.
canon, κανὼν, ὀνος, ὁ.
in canonem relati libri, κανονικὰ βιβλία.
non relati, ἀκανόνιστα βιβλία.
canonicus, κανονικὸς, ὴ, ὸν.
canor, ἦχος ἀνθρώπου.
canorus, φωνήεις, εντος, ὁ, λιγυρὸς, ὰ, ὸν, λιγύφθογγος, ος, ὁ, ὀξυφωνος, ου, ὁ, ῳδικὸς, ὴ, ὸν, εὔηχος, ος, ὁ, ἠχητικὸς, ὴ, ὸν, εὐθρους, ους, ὁ, λιγύθροος, ου, ὁ, λιγυρόθροος, ου, ὁ, εὐκρεκτος, ος, ὁ, λιγὺς, ύος, ὁ, ἡ, εὐμελὴς, ους, ὁ, ἡ, & ἐμμελὴς, ους, ὁ, ἡ, μουσικὸς, ὴ, ὸν, λίγειος, ὰ, ὸν, γέγια, ἡ, γέγιον, τό.
canore, ᾠδικῶς.
canore, ſeu ſuavi pronunciatione, εὐφώνως.
cantator, ᾠδὸς, ὸς, ὁ, ψάλτης, ου, ὁ.
cantatrix, ψάλτρια, ας, ἡ.
cantatus, ᾠδίμος, ος, ὁ, ἐπαοιδὴς, ἐντος, ὁ.
cantharis, κανθαρὶς, ίδος, ἡ.
cantharus, κάνθαρος, ου, ὁ, κρητὴρ, ῆρος, ὁ.
cantherius, καβάλλης μηχανικὸς.
canthus, κανθὸς, ου, ὁ.
canticum, ᾠδὴ, ῆς, ἡ, ᾆσμα, ατος, τὸ, μέλος, εος, τό.
canticum convivale, σκόλιον, ου, τό. Ariſtophanes.
cantilena, ᾆσμα, ατος, τὸ, μέλος, εος, τό.
cantilena paſtoralis, βουκολισμὸς, ου, ὁ.
cantilenæ, quas pueris nutrices canunt ad eos ſopiendos, ἐπᾴσματα, κατεβαυκαλήσεις. Thema καταβαυκαλάω, & καταβαυκαλίζω, jucunda cantillatione ſopio.
cantillo, μινύρομαι.
cantillatio, ληκυθισμὸς, ου, ὁ.
cantio, cantus, ᾆσμα, ατος, τὸ, μέλος, εος, τὸ, ψαλμὸς, ου, ὁ, ᾠδὴ, ῆς, ἡ.
cantiro, τερπίζω.
cantiuncula, μελισμάτιον, ου, τὸ, μελῴδιον, ου, τό.
canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
cantor, ψάλτης, ου, ὁ, ᾠδὸς, ου, ὁ.
cantus, ᾆσμα, ατος, τὸ, ᾠδὴ, ῆς, ἡ.
cantus lugubris, θρηνῳδία, ας, ἡ.
cantus elegantia, ἁρμολπία, ας, ἡ.
cantus ad citharam, προσῳδία, ας, ἡ.
cantus chori, χορῳδία, ας, ἡ.
cantus ſtudioſus, φιλῳδὸς, ου, ὁ, φιλαοιδὸς ου, ὁ, ἁρμολπος, ου, ὁ.
canus, πολιὸς, ὰ, ὸν, λάμπος, ου, ὁ, λαμπόθριξ, ιχος, ὁ, λαμπόθρις κάρη, caput canum. Sophocles.
canus aliquantum, ὑποπόλιος, ος, ὁ.
canus ante tempus, προπόλιος, ος, ὁ.
capacitas, χώρησις, εως, ἡ, εὐρυχωρία, ας, ἡ.
capax, δεκτικὸς, ὴ, ὸν, χωρητικὸς, ὴ, ὸν.
capedo, εὐρυχωρία, ας, ἡ.
capella, χίμαρος, ου, ἡ, αἰγίδιον, ου, τό.
caper, τράγος, ου, ὁ, χίμαρος, ου, ὁ.
capere, delectare, τέρπειν τινά.
capere, decipere, πλανᾶν, φενακίζειν τινά.
capere, eligere, αἱρεῖν τὰ ὅπλα, arma.
capere, tenere, αἱρεῖν τὴν πόλιν, urbem.
capero, ῥυσόω, ῶ, ῥυπόω, ῶ.
capero frontem, μέτωπα ἀναστέλλω, συσταλλω τὰς ὀφρῦς.
capeſſo, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀναλαμβάνω, ἐπιχειρέω, ῶ.
capeſſere fugam, φυγὴν ἐλέσθαι.
capeſſere Rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτεύματος.
capillaceus, τριχώδης, εος, ὁ, ἡ.
capillamentum, τρίχωμα, ατος, τό.
capillatus, πεπεριχωμένος, η, ὸ, τριχωτὸς, ὴ, ὸν.
cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
capilli nigri, ruſi, flavi, τρίχες μέλαιναι, ξανθαὶ, πυρραί.
capillitium, κόμη, ης, ἡ, τρίχωμα, ατος, τό.
capillo, as, τρίχόω, ῶ.
capillorum defluvium, ἀλωπεκία, ας, ἡ.
capillos comere, τριχοκομεῖν, ἐπικομᾶν.
capilloſus, τριχώδης, εος, ὁ, ἡ, λαχνήεις, εντος, ὁ.
capillus, κόμη, ης, ἡ, θρὶξ, τρίχὸς, ἡ.
capillus Veneris, ἀδίαντον, ου, τό.
capillos calamiſtratos habens, παραπλόκαμος, ος, ὁ.
capillos paſſos habens (mulier) λυσιθρίξ, ιχος, ἡ.
capillos promiſſos habens, πωπλόκαμος, ος, ὁ, ἁπλοθρὶξ, τρίχος, ὁ.
capillos raros habens, ψαυρὸς, ὴ, ὸν.
capillum compono, βοστρυχίζω.
capio, prehendo, λαμβάνω, αἱρέω, ῶ, ἁλίσκω, δέχομαι, κράτέω, ῶ.
capio cibum, προσάγομαι τροφὴν. Ariſtoteles in Problem.
capiſtro, φιμόω, ῶ, κημόω, ῶ.
capiſtrum, κεφαλοδέσμιον, ου, τὸ, κημὸς, ὴ, ὸ, φίμος, ου, ὁ.
capita librorum, κεφάλαια, τά.
in capita redigo, κεφαλαιόω, ῶ.
capital, ἄμπυξ, υκος, ὁ, quibuſdam ἡ, κρηδεμνον, ου, τό.
capitalis, κεφαλικὸς, ὴ, ὸν, ἀπαισποιες, ος, ὁ.
capitalis morbus, νόσος ἐλεθρία, φθαρτικὴ, θανατώδης.
capitales inimicitiæ, κεφαλικὴ ἔχθρα.
capitale odium, ἔσχατον μῖσος.
capitale flagitium, φονικὸν ἀδίκημα.
capitatus, κεφαλεωτὸς, ὴ, ὸν.
capite periclitor, κινδυνεύω. Plutarchus κινδυνεύω ἀπολέσθαι.
a capite ad pedes, ἐκ πόδας ἐκ κεφαλῆς, & inverſo ordine, ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν. Homerus.
capite plecti, ἀποβάλλειν τὴν κεφαλὴν. ſine capite, ἀκέφαλος.
capite plectere, θανάτῳ ζημιῶν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
capite doleo, κεφαλαλγέω, ῶ, καρηβαρῶ.
capitis aliquem arceſſere, θανάτου τινὸς τιμᾶσθαι.
capitis damnari, θανάτου δίκην ἁλῶναι.
capitis diminutio, κεφαλῆς ἐλάττωσις.
capitis dolor, κεφαλαλγία, ας, ἡ, καρηβαρία, ας, ἡ.
capito, κέφαλος, ου, ὁ, κεφαλίων, ονος, ὁ.
capitones, ἀτέραμνοι, οἱ.
capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
capitulum, κεφάλαιον, ου, τό.
capo, onis, ἀλεκτρυὼν, ονος, ὁ, ἡ, εὐτομίας, ου, ὁ.
capra, αἶξ, αἰγὸς, ἡ.
capra, vel caper ſylveſtris, αἴγαγρος, ου, ὁ, vel ἡ.
capra cæleſtis, αἶξ, αἰγὸς, ἡ.
caprimulgus, αἰγοθήλης, ου, ὁ.
caprina facie, αἰγοπρόσωπος, ου, ὁ.
caprarius, αἰγιβότης, ου, ὁ, αἰγονόμος, ου, ὁ, αἰπόλος, ου, ὁ.
caprea, δορκὰς, άδος, ἡ, αἰγάγρειος, ου, ὁ, ἀγαγρος, ου, ὁ.
capreola, δορκὰς, άδος, ἡ.
capreoli, δορκάδια, τά.
capreus, αἴγειος, ου, ὁ.
capricornus, αἰγόκερως, ωτος, ὁ.
caprificatio, ἐρινασμὸς, ου, ὁ.
caprificus, ἐρινεὸς, ου, ὁ, ἀγρία συκῆ.
caprile, αἰγῶν, ῶνος, ὁ, αἰπύλιον, ου, τό.
caprinus, αἴγειος, ου, ὁ.
capſa, κάψα, ης, ἡ, κιβωτὸς, ου, ὁ, θύλαξ, ακος, ὁ.
capſula, ευλαβίσκος, ου, ὁ, κιβώτιον, ου, τό.
captatio, venatio, θήρα, ας, ἡ, θήρασις, εως, ἡ, ἀγκυλωσις, εως, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

captator, θηρευτής, ου, ὁ, θηρατοδύτης, ου, ὁ.
captator verborum, λογοθήρας, ου, ὁ, ὀνοματοθήρας, ου, ὁ.
captio, deceptio, δόλος, ου, ὁ, ἀπάτη, ης, ἡ.
captiose, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
captiosus, ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, σοφιστικὸς, ὴ, ὸν, ἀγχιβολικὸς, ὴ, ὸν.
captivitas, αἰχμαλωσία, ας, ἡ.
captivus, αἰχμάλωτος, ου, ὁ.
captivum abduco, αἰχμαλωτεύω, αἰχμαλωτίζω, cum accus.
captiva fœmina, αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ.
capto occasionem, φυλάττω, παραλάττω, ἐπιλαμβάνομαι προφάσεως.
capto, θηράω, ἐρασθέω, ἀγρεύω, ἄρυμαι, θηράω, ῶ, ἐπιλαμβάνομαι, σκοπεύω, τηρέω, ῶ, φυλάσσω, παραφυλάσσω.
captura, ἄγρα, ας, ἡ, λῆψις, εως, ἡ, ἅλωσις, εως, ἡ, ἐμπολὴ, ῆς, ἡ.
captus, ἁλὼς ἔρωτι, amore, κεκτημένος ὑπ' ἔρωτος, λυφθεὶς, έντος, ὁ, εἰλημμένος, ου, ὁ.
captus, comprehensio, ὑπόληψις, εως, ἡ, κατάληψις, εως, ἡ.
captu facilis, εὐάλωτος, ου, ὁ.
captu difficilis, δυσάλωτος, ου, ὁ.
captus sum amore hujus rei, διάκειμαι περὶ πότε ἐρωτικῶς.
capularis senex, ὁ τυμβογέρων.
capulus, manubrium gladii, λαβὴ, ῆς, ἡ, κώπη, ης, ἡ.
capus, i, vel capo, onis, ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ, κηλὴ ἡ.
caput, κεφαλὴ, ῆς, ἡ, κεφάλαιον, ου, τὸ, κάρηνον, ου, τὸ.
caput, origo, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
caput, summa, κεφαλὴ, ῆς, ἡ, κορυφὴ, ῆς, ἡ, ut κορυφὴ λόγου, summa, vel caput sermonis.
caput erigo, ἀνακύπτω.
caput inclino, ὑποκύπτω, κύπτω.
caput scalpere, τρίβομαι τῇ κεφαλῇ.
caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἀκκαλύπτω κράατα.
caputium, tutela parietum ab aqua pluviali, ὄρυγχος, ου, ὁ.
carbasea vela, λίνεα κεκλώσματα.
carbaseus, vel carbasinus, λίνεος.
carbasus, λίνον, ου, τὸ, λινάρεος, εος, τὸ, λινάφη, ης, ἡ, λινάρεις, ίδος, ἡ.
carbo, ἄνθραξ, ακος, ὁ, θυμάλωψ, οπος, ὁ.
carbonaria fornax, ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ.
carbonariam, seu atram faciem habens, ἀνθρακίας, ου, ὁ, κηλὴ ἡ.
carbonarius, ἀνθρακεὺς, έως, ὁ.
carbunculus, ἀνθράκιον, ου, τὸ, ἄνθραξ, ακος, ὁ.
carbunculus, gemma, ἀνθράκιον, ου, τὸ.
carbunculus, ulcus, ἀνθράκωσις, εως, ἡ, ἄνθραξ, ακος, ὁ.
carcer, δεσμωτήριον, ου, τὸ, φυλακὴ, ῆς, ἡ, εἱρκτὴ, ῆς, ἡ.
carcerarius, φυλακτίτης, ου, ὁ.
a calce ad carceres redire, διαυλοδρομεῖν.
carceres cursorum, βαλβὶς, ίδος, ἡ, γραμμὴ, ῆς, ἡ: ἀφεσηρία, ας, ἡ, subintellige γραμμὴ, vel θύρα.
in carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω, aut ἀπάγω εἰς τὸ δεσμωτήριον.
carcerarius, adject. εἱρκτικὸς, ὴ, όν.
a calce ad carceres revocari, ἐκ τ῀ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβίδα μετακαλεῖσθαι.
a carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφεσηρίας μέχρι τ῀ κυρτῆρος.
e carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νύσσης, ἐκ τῆς βαλβίδος ἐξιέναι.
carceris custos, εἱργμοφύλαξ, ακος, ὁ, δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ.
carchesium, εἶδος ποτηρίου.
carcinoma, καρκίνωμα, ατος, τὸ.
cardiacus, καρδιακὸς, ὴ, όν.
cardines mundi, οἱ πόλοι.
cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
cardo, θυρὸς, ῦ, ὁ, στροφὶς, έος, ἡ, τρόχις, ιγγος, ὁ, γιγγλυμὸς, ῦ, ὁ.
carduelis, ἀκανθὶς, ίδος, ἡ.
carduus, σκόλυμος, ου, ὁ.
care, πολυτίμως.
carectum, δουκεῖον, ου, τὸ.
careo, ἀποστερέομαι, cum genitivo. ὑστερέω, ῶ, δέομαι.
carere sensu, ἀναισθητεῖν.
carex, quibusdam τὸ ξιφίον, ου, aliis τὸ ἄκορον, ου, vel ἡ κύπειρος, ου.
carica, ἰσχὰς, άδος, ἡ.
caries, σῆρις, ῶτος, ὁ, σαπρότης, ητος, ἡ.
carina, τρόπις, ιος, ἡ, στεῖρα, ας, ἡ, ὑπερόη, ης, ἡ, κύτος, εος, τὸ.
carinari, καρενηπίζεσθαι.
carino, κυτόω, ῶ.
cariosus, σηρώδης, εος, ὁ, ἡ, σαπρὸς, ὰ, όν, σῆριος, ου, ὁ.
carissimus, τιμιώτατος, ου, ὁ, γνησιώτατος, ου, ὁ.
caritas, πολυτιμία, ας, ἡ, τιμιότης, ητος, ἡ, ἀγάπη, ης, ἡ.
caritate annonæ premi, ὑπ' σιτοδείας γίνεσθαι.
caritas rei frumentariæ, σιτοδείας, ης, ἡ, σπανιστία, ας, ἡ.
caritas summa, πανσπερμία, ας, ἡ.
carmen, ᾠσμα, ατος, τὸ, ᾠδὴ, ῆς, ἡ, ἔπος, εος, τὸ, μέλος, εος, τὸ, ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, ἄθυρμα, ατος, τὸ, μελισμα, ατος, τὸ, μέτρον, ου, τὸ, νόμος, ου, ὁ, ὕμνος, ου, ὁ, ἡδὺς νόμος Aristophanes.
carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ, ὑμὴν, ένος, ὁ.
carmen pastoritium, βουκολισμὸς, ου, ὁ.
carmentalia, ὑμνολογία, ας, ἡ.
carmina compono, μουσοποιέω, ποιῶ.
carmina scribo, γιχίζω.
carmine celebro, ἐξυμνέω, ῶ, ὑμνέω, ῶ, ἐφυμνέω, ῶ.
carminis amans, φίλυμνος, ου, ὁ.
carminatio, κτενισμὸς, ου, ὁ, ἐκτένισις, εως, ἡ.
carmino, κτενίζω, διακτένω, ξαίνω.
carnalis, σαρκικὸς, ὴ, όν.
carnarium, κρεῖον, ου, τὸ, κρεωπώλειον, ου, τὸ.
carnarius, κρεωπώλης, ου, ὁ, κρεωδάπτης, ου, ὁ.
carneus, σαρκικὸς, ὴ, όν.
carnes bubulæ, κρέα βόεια.
carnes elixæ, ἀναβράστα κρέα.
carnes assæ, φλογίδες, αἱ.
carnes distribuo, κρεανομέω, ῶ.
carnis privium, ἀπόκρεως, ω, ὁ.
carnium abstinentia, κρεωδαισίας ἀποχή.
carnium amor, φιλοσαρκία, ας, ἡ.
carnifex, δήμιος, ου, ὁ, σαρκοβόρος, ου, ὁ.
carnificina, κρεαργεῖον, ου, τὸ, βασανιστήριον, ου, τὸ.
carnifico, κρεαργέω, ω, ἀκρέω, ῶ.
carnivorus, σαρκοβόρος, ου, ὁ, κρεοφάγος, ου, ὁ, σαρκοφάγος, ου, ὁ.
carnositas, πολυσαρκία, ας, ἡ.
carnosus, πολύσαρκος, ου, ὁ, σαρκώδης, ες, ὁ, ἡ, ὀδσαρκος, ου, ὁ.
caro, σὰρξ, κὸς, ἡ, κρέας, ατος, τὸ.
caro ovilla, οἰάτειον κρέας.
carpentarius, ἁμαξουργὸς, ου, ὁ.
carpentum, ὄχημα, ατος, τὸ, ἅμαξα, ης, ἡ.
carpo, decerpo, δρέπομαι, κάμσσω, vel κάμπτω, ἐκδρέπω, ἐκδρέπομαι, πέκω, & πέκω, ἐκπεκτέω, ῶ, χράω.
carpo flores, ἀνθολογέω, ῶ, ἀνθολογέομαι, ἄμομαι.
carpo reprehendo, καπίζω σε τῆς ἀπιστίας, ob infidelitatem, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
carptim, ἀποθέτως, ἐξ ἐπετομῆς.
carptor, reprehensor, διασύρτης, ου, ὁ.
carptus, δρεφθεὶς, έντος, ὁ, ἀσπαραγμένος, ου, ὁ.
carpus, καρπὸς, ου, ὁ.
carruca, ἁμάξιον, ου, τὸ, ἅμαξις, ίδος, ἡ.
carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ου, ὁ, ἁρμοπηλάτης, ου, ὁ.
carrus, vel carrum, ἅρμα, ατος, τὸ, ἅμαξα, ης, ἡ.
carticula, δίφριον, ου, τὸ.
cartilagineus, χονδρότυπος, ου, ὁ, χονδρώδης, εος, ὁ, ἡ.
cartilago, χόνδρος, ου, ὁ.
caruncula, κρεάδιον, ου, τὸ, σαρκίδιον, ου, τὸ.
carus, προσφιλὴς, ὲς, ὁ, ἡ, πολυτιμος, ου, ὁ, ὠνήμενος, ου, ὁ, τίμιος, ου, ὁ, γνήσιος, ου, ὁ.
caryota, φίλτρον, ου, τὸ. Eustathius.
casa, στέγη, ης, ἡ, ἔπαυλις, εως, ἡ, καλύβη, ης, ἡ.
casarius, καλυβοῦς, οῦ, ὁ.
caseus, τυρὸς, οῦ, ὁ, τροφαλὶς, ίδος, ἡ, & τροφαλλὶς, ίδος, ἡ.
caseus recens, τυρὸς χλωρὸς. cui opponitur, τυρὸς ξηρὸς, vel παλαιὸς.
caseus sale aspersus, ἁλίτυρος, ου, ὁ.
caseolus, τυρίον, ου, τὸ.
casei formulæ, τρυφαλίδες γάλακτος.
cassis, rete venatorum, δίκτυον, ου, τὸ, ἄρκυς, υος, ὁ, & ἄρκυον, ου, τὸ.
cassis, galea, κόρυς, υθος, ἡ, περικεφαλία, ας, ἡ.
cassita, κασσυδαλὸς, ου, ὁ, κορυδαλλὸς, οῦ, ὁ, κορυδαλλὶς ίδος, ἡ.
cassum, κενὸν, ου, τὸ, μάταιον, ου, τὸ, ἄκυρον, ου, τὸ.
cassus, inanis, φρυὸς, ου, ὁ, μάταιος, ου, ὁ.
incassum, εἰς κενὸν.
castanea, κάστανα, ης, ἡ, λάπτιμα, ατος, τὸ.
caste, ἁγνῶς, καθαρῶς.
castellum, φρούριον, ου, τὸ, κώμη, ης, ἡ, ἔρυμα, ατος, τὸ, προβολὴ, ης, ἡ, ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ.
castellatim, κατὰ φρούρια.
castigare, punire, κολάζειν τινὰ, τιμωρεῖν τινα.
castigatio, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, κολασμὸς, οῦ, ὁ, παιδεία, ας, ἡ, ἐπίπληξις, εως, ἡ.
castigator, ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, ἐπισκοπὴς, οῦ, ὁ, σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ.
castigo, παιδεύω τινὰ, ἐπιπλήττω τινὶ, & τινὰ, ἐπανορθόω, ῶ, κολάζω.
castitas, ἁγνεία, ας, ἡ, ἁγνότης, ητος, ἡ.
cassor, καθαρὸς, ὰ, όν.
Castor, & Pollux, οἱ Ἄνακες.
Castoris, & Pollucis templum, Ἀνάκειον, ου, τὸ.
castoreus, καστόρειος, ου, ὁ.
castra, στρατόπεδον, ου, τὸ, παρεμβολὴ, ῆς, ἡ.
castra muro, μετεστρατοπεδεύω, ἐκστρατοπεδεύομαι.
castrametatio, στρατοπέδευσις, εως, ἡ, καταστκευὴ, ῆς, ἡ.
castris cingo, περιστρατοπεδεύω.
castrorum Præfectus, στρατοπεδάρχης, ου, ὁ.
castra moveo, ἀνακαθέγνυμι πρότερον, ἐξαναχωρέω τὴν στρατιάν.

castra pono, στρατοπεδεύω.
castrametor, στρατοπεδεύω.
castratio, ἀνευχμισμός, ῦ, ὁ, ἀρχοτομία, ας, ἡ.
castrator, στρατεύς, έος, ὁ.
castratus, ἀνεύχην, ν, ὁ, ἀρχοτομηθείς, έντος, ὁ, ἐκτομίας, ου, ὁ, ἐκτετμημένος, ου, ὁ.
castrensis, τὸ π στρατοπεδικόν.
castro, excido, ἐκτέμνω τινά, ἀνευχίζειν, ἀρχοτομεῖν.
castrum, locus muris munitus, ἔρυμα, ατος, τὸ, φρούριον, ν, τό.
castus, ἁγνός, ή, όν, καθαρός, ᾶ, όν, σώφρων, ονος, ὁ.
casu, ἐκ τύχης, συμβεβηκότως.
casula, σκηνίδιον, ν, τὸ, καλυβίδιον, ν, τό.
casurus, πεσούμενος, η, ον.
casus, lapsus, πτῶσις, εως, ἡ, πτῶμα, ατος, τὸ, ὄλισθος, ου, ὁ, πέσημα, ατος, τὸ, σφάλμα, ατος, τὸ, διάπτωμα, ατος, τὸ, καταπτώτωσις, εως, ἡ, ὑπόπτωσις, εως, ἡ.
casus, calamitas, ἀτυχία, ας, ἡ, δυστύχημα, ατος, τὸ, ἀτύχησις, εως, ἡ.
casus fortuitus, σύμβαμα, ατος, τό.
si casu inciderit, ἐὰν τύχῃ.
cataclysmus, κατακλυσμός, ῦ, ὁ.
catadromus, καταδρομος, ν, ὁ.
catalogus, κατάλογος, ν, ὁ.
catamitus, πόρνος, ν, ὁ.
cataphractus, κατάφρακτος, ν, ὁ.
catapulta, καταπέλτης, ν, ὁ.
catapultarius, καταπελτικός, ῆ, όν.
cataracta, vel cataractes, καταρράκτης, ν, ὁ.
catarrhus, κατάρρους, ρους, ὁ.
catechesis, κατήχησις, εως, ἡ.
catella, κυνίσκη, ης, ἡ.
catellus, κυνίδιον, ν, τὸ, σκυλάκιον, ν, τὸ, κυνίσκος, ὁ.
catena, δεσμός, ῦ, ὁ, σειρά, ᾶς, ἡ, ἅλυσις, εως, ἡ.
catena constringo, σειρόω.
catenæ in modum connecto, ἁλυσιδίζω.
catenatus, ἁλυσιδωτός, ή, όν.
catenis constrictus, ἁλυσιδετος, ν, ον.
cateno, δεσμόω, ῶ, δεσμόω.
catenula, ἁλυσίδιον, ν, τό.
caterva, σῖρος, ου, τὸ, σοῦρα, ας, ἡ, ὕλη, ης, ἡ, ἐλαμός, ῦ, ὁ, πολυπληθία, ας, ἡ.
catervatim, ἐλαδὸν, ἀγεληδόν.
cathedra, καθέδρα, ας, ἡ.
catinus, vel catinum, τρυβλίον, ν, τὸ, πατρῶις, ίδος, ἡ.
catulus, σκύμνος, ν, ὁ, σκύλαξ, ακος, ὁ κηλ ἡ.
catus, a, um, sagax, σοφὸν ἔχων, ἔμφρων, ονος, ὁ κηλ ἡ, δόλαβρὸς, έα, όν κ ἡ.
catus, felis, αἴλουρος, ν, ὁ, γαλῆ, ῆς, ἡ.
cavamen, κοίλωμα, ατος, το.
cavatus, κοιλωθείς, έντος, ὁ.
cauda, οὐρά, ᾶς, ἡ, κέρκος, ν, ὁ.
cauda vulpina, ἀλωπέκουρος, ν, ὁ.
cauda Urſæ, nomen ſtellæ, ἄρκτουρος, ν, ὁ.
cauda equina, ἵππουρις, ίδος, ἡ.
cauda canis, κυνόσουρα, ας, ἡ. Item ſidus cœleſte.
cauda blandiri, σαίνειν οὐρῇ. κύων σαίνουρος, canis, qui cauda blandiritur.
cauda mutilatus, κολοβόκερκος, ν, ὁ, κολοβόουρος, ν, ὁ.
cauda avium, ὀρνιθοπύγιον, ν, τὸ.
caudam mouens, σαίνουρος, ν, ὁ, ſeu σαίνουρος, ν, ὁ.
caudatus, οὐραῖος, ν, ὁ, κέρκωψ. ωπος, ὁ, κερκωπόρος, ν, ὁ.
caudex, στέλεχος, ν, τὸ, στέλεχος, εος, τὸ, κορμός, ῦ, ὁ.
caudicalis, στελεχώδης, ες, ὁ κηλ ἡ.
cave facias, φυλάττω, vel ὅπως μὴ ποιήσῃς.
cavea, κύρτη, ης, ἡ, κυρτὶς, ίδος, ἡ, θεάτρου, ου, ὁ, ὀρνιθοτροφεῖον, ν, τὸ, γαλεώτης, ας, ἡ.
cavendum eſt, δόλαβητέον.
caveo, δόλαβέομαι, ῆμαι, cum accuſativo. φυλάττομαι, ἐξαλύσκω, φεύγω.
caveo inſtrumento, διεπιλογέομαι, ῆμαι.
cavere ſibi ab aliqua re, προσέχειν ἀπό τινος, & προσέχειν ἑαυτῷ ἀπό τινος, φυλάττειν ἑαυτὸν ἀπό τινος.
caverna, ἄντρον, ν, το, κρύπτη, ης, ἡ.
cavernæ dentium, ἐμβρώματα ὀδόντων.
cavernoſus, ἀντρώδης, ες, ὁ κηλ ἡ.
cavernula, μυχὴ, ῆς, ἡ.
cavernum, τρύπημα, ατος, τὸ.
cavilla, æ, σκῶμμα, ατος, τὸ, σόφισμα, ατος, τό.
cavillatio, ἐνέδρα, ας, ἡ, ἀπάτη, ης, ἡ, παρεγχρησις, εως, ἡ, κακοήθεια, ας, ἡ.
cavillator, φιλοκέρτομος, ν, ὁ, σκώπτης, ου, ὁ, κερτομίας, ου, ὁ.
cavillatorius, σοφιστικὸς, ή, όν, κέρτομος, ν, ὁ, κερτόμιος, ν, ὁ.
cavillor, σκώπτω τινὰ ἐπί τι, propter aliquid, ἐπικερτομέω, ῶ, ἐσκώπτω.
cavitas, γλυφὴ, ης, ἡ, γύαλον, ν, τὸ, κοίλωμα, ατος, τὸ, κοιλότης, ητος, ἡ, κοιλία, ας, ἡ.
caula, ἔπαυλις, εως, ἡ, αὐλὴ, ῆς, ἡ.
caulæ, μάνδραι, αἱ, περίβολοι, οἱ.
cauliculus, κωλίσκος, ν, ὁ.
caulis, κωλὶς, ῖδος, ὁ.

cavo, κοιλόω, ῶ, κοιλαίνω.
caupo, κάπηλος, ν, ὁ, ξενοδόχος, ν, ὁ.
caupona mulier, καπηλὶς, ίδος, ἡ.
caupona, taberna, καπηλεῖον, ν, τὸ, οἰνοπώλιον, ν, τό.
cauponaria ars, καπηλεία, ας, ἡ.
cauponariam artem exerceo, καπηλεύω.
cauponarius, καπηλικὸς, ή, όν.
cauponor, καπηλεύω.
cauſa, αἰτία, ας, ἡ, αἴτιον, ν, τὸ, πρόφασις, εως, ἡ, δίκη, ης, ἡ.
hujus rei cauſa, τοῦτου ἕνεκα.
tua cauſa, ὑπὲρ σοῦ.
abſque cauſa, ἀναιτίως.
qui eſt in cauſa, ideſt auctor alicujus rei, παραίτιος, ν, ὁ, συναίτιος, ν, ὁ, αἴτιος, ν, ὁ, αἴτιός εἰμι, in cauſa ſum.
hac de cauſa, ἐκ τούτου.
qua de cauſa, διότι.
cauſam attribuo, αἰτιάομαι, ῶμαι.
cauſam defendere. ἀνταδικεῖν δίκην. Ariſtophanes, ἀπολογεῖσθαι δίκην.
cauſam prodere, προδιδόναι δίκην.
cauſas fingo, προφασίζομαι.
cauſa cognita, π αἰτίας φανείσης.
cauſa eſt, cur, αἰτία, δι' ἣν.
cauſa indicta damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
cauſa indicta damnare, ἀκρίτους, ᾗ ἀμοίρους λόγων καταδικάζεσθαι.
cauſam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, ἀπολογεῖσθαι, δίκην εἰπεῖν, ἀπόδικον, διαδικάζεσθαι.
cauſalis, αἰτιολογικὸς, ή, όν.
cauſidicus, δικολόγος, ν, ὁ, συνήγορος, ν, ὁ.
cauſor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω, ω.
caute, δολαβῶς.
cautela, δόλαβεια, ας, ἡ, προφυλακὴ, ῆς, ἡ.
cauterium, καυτήριον, ν, τό.
cautes, is, ῥαχία, ας, ἡ, πέτρα, ας, ἡ, ἀπορρωγὰς, άδος, ἡ.
cautio, δόλαβεια, ας, ἡ, προφυλακὴ, ῆς, ἡ.
cautio, chirographum, ſeu ſyngrapha, γραμματεῖον, ν, το, συγγραφὴ, ῆς, ἡ. Budæus, Thucydides.
cautum eſt legibus, δεδόκται ὁ νόμος.
cautiones, ἀσφάλειαι, αἱ.
cautor, προφυλακτικὸς, ή, όν.
cautus, δόλαβὲς, έος, ὁ ᾗ ἡ, προφυλακτικὸς, ή, όν, ἔμπειρος, ν, ὁ ᾗ ἡ, σώφρων, ον, ὁ ᾗ ἡ.
cavum, κοίλωμα, ατος, το, κοῖλον, ν, τό.
cavus, κοῖλος, ν, ὁ, ἀνάκοιλος, ν, ὁ, διάκοιλος, ν, ὁ.
cavus utrinque, ἀμφίκοιλος, ν, ὁ.

C E.

cedere feliciter, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
cedere bonis, ἐκστῆναι τῶν ὄντων.
cedo, ceſſi, παραχωρέω τινί π βήματος, e ſuggeſtu. εἶμι τινί, ὑποχωρεῖν τινι ὁδῶν, de via, ἀναχάζω.
cedo tibi ſede, ὑπείκω τοι π ἕδρας.
cedo, ideſt, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
cedrinus, κέδρινος, ν, ὁ.
cedrus, κέδρος, ν, ὁ.
celator, τορευτὴς, ῆ, ὁ.
celatura, τόρευσις, εως, ἡ.
celatus, κρυφιασμὸς, ν, ὁ, ἀποκεκρυμμένος, ν, ὁ.
celeber, διάφημος, ν, ὁ.
celeberrimus, ἐπιφανέστατος, η, ον.
celebrare, prædicare, ἐπιφανῆ ποιεῖν. δοξάζω τινὰ, aliquem celebro.
celebrare laudibus, ἐπιτιμᾶζειν τινά τινι, ἐγκωμιάζειν τινά.
celebrare feſtum, ἄγειν ἑορτήν.
celebratio, ἐπιτιμισμὸς, ῦ, ὁ, διαβόησις, εως, ἡ, ἑορτασμὸς, ῦ, ὁ.
celebratum, vulgoque jactatum, θρηλλήμενον, ν, τό.
celebratus, δύφημισθείς, έντος, ὁ, διαβόητος, η, ον, εὐδόξος, ν, ὁ, περίσπυστος, η, ον.
celebris, ἔνδοξος, ν, ὁ, περιβόητος, η, ον, δύκλεὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, κυδνὸς, ή, όν, κυδάνεις, εντος, ὁ, λόγιος, ν, ὁ, ὠνομασμένος, η, ον, ὀνομαστὸς, ή, όν, μεγαλώνυμος, ν, ὁ, πολυώνυμος, ν, ὁ, περίσπυστος, η, ον, ῥητὸς, ή, όν, διάσημος, η, ον, περίσημος, ν, ὁ, ὑμνητὸς, ή, όν, πολύυμνος, η, ον, ἰκταγὴς, έος, ὁ κηλ ἡ, φατὸς, ή, όν.
celebritas, frequentia hominum, πολυπληθία, ας, ἡ, παντύχυσις, εως, ἡ.
celebritas, famæ claritas, εὐδοξία, ας, ἡ, δύκλεια, ας, ἡ, δύφημία, ας, ἡ.
celebriter, ἐνσήμως.
celebro, frequento, φοιτάω πρός σε.
celer, ταχὺς, ύος, ὁ, ὠκὺς, ύος, ὁ, κολυρὸς, ή, όν, ἐσάμενος, η, ον, ἄργιος, ν, ὁ, παρπάλιμος, η, ον, ταχυδρόμος,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χυβάμων, ονος, ὁ, ἠ, γοργὸς, ὴ, ὁ, ῥᾳδινὸς, ὴ, ὁ, (Anacreon) πτεροδόνητος, ος, ὁ, ἠ, ἄκαμπτος, ὴ, ὁ, ἠ, ἀργὸς, ὴ, ὁ, κάπταργος, ος, ὁ, ἠ, ταχινὸς, ὴ, ὁ, ἠ, εὔτρεχος, ος, ὁ, ἠ, εὐτροχαλος, ος, ὁ, εὔδρομος, ος, ὁ, ἠ, ψαμχρὸς, ὸ, ὁ, ἠ, θοὸς, ὴ, ὁ.

celer curſu, ὠκυπόδης, ες, ὁ.

celer ingenio, ταχὺς, ὑς, ὁ.

celer manibus, ὀξύχειρ, ειρος, ὁ.

celer pedibus, ὠκύπους, ποδος, ὁ.

celeritas, ταχύτης, ητος, ἡ, ὠκύτης, τητος, ἡ.

celeritas manuum, ὠχηρία, ας, ἡ, ὀξυχειρία, ας, ἡ.

celeritas mentis, ταχυμοία, ας, ἡ.

celeriter, ταχέως, κατὰ σπουδὴν, θᾶσσον, αἶψα, χαρπαλίμως, περαίως, ἐνδυθ, κραιπνῶς, ὀν τάχη.

celerius opinione, θᾶσσον ἐλπίδος.

celero, ταχύνω.

celerrime, τάχιστα.

quam celerrime, ὅτι τάχιστα.

cella, ἀποθήκη, ης, ἡ, ταμεῖον, ου, τὸ.

cella vinaria, οἰνὼν, ῶνος, ὁ, οἰνοθήκη, ης, ἡ.

cellarium, ταμεῖον, ου, τὸ.

cellarius, ταμίας, ου, ὁ.

cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, οἰκίσκος, ου, ὁ, κρυπτομάτιον, ου, τὸ.

celo, abſcondo, ἀποκρύπτομαι, & ἀποκρύπτω τινὰ, aliquem, κρύπτω, ἐγκρύπτω.

celox, κέλης, ητος, ἡ.

celſitudo, excellentia, ἔξοχὴ, ης, ἡ, ὑψηλότης, ητος, ἡ, ὕψος, εος, τὸ.

celſitudo animi, τὸ ὑψηλόνοον, μεγαλόνοια, ας, ἡ.

celſus, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, μετέωρος, ος, ον.

cenotaphium, κενοτάφιον, ου, τὸ.

cenſeo, puto, τιμάω, ῶ, ἀξιόω, ῶ, νομίζω, οἶμαι, δοκέω, ῶ, συμβουλεύω.

cenſeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι, οἶμαι.

cenſere, ſententiam dicere, ἀποφαίνεσθαι τῶν γνωμῶν.

cenſere, facultates æſtimare, τιμᾶν τινα τάτε, tanti.

inter viros cenſeri, εἰς ἄνδρας γραφεσθαι.

cenſio, τίμησις, εως, ἡ.

cenſitor, ἀπογραφεὺς, έως, ὁ, τιμητὴς, οῦ, ὁ.

cenſor, τιμητὴς, οῦ, ὁ.

cenſorius, τιμητικὸς, ὴ, ὸν.

cenſura, τιμητεία, ας, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ, διατίμησις, εως, ἡ.

cenſus, τίμημα, ατος, τὸ.

cenſus, participium, τετιμημένος, ος, ὁ.

centaurus, κένταυρος, ου, ὁ.

centenarius, ἑκατονταῖος, ος, ὁ.

centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.

centeſimus, ἑκατοστὸν, οῦ, ὁ.

centies, ἑκατοντάκις.

centimanus, ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ.

centipes, σκολοπένδρα, ας, ἡ, ἑκατόμπους, ποδος, ὁ.

cento, κέντρων, ωνος, ὁ.

centrum, κέντρον, ου, τὸ.

centum, ἑκατὸν.

centunculus, πίλιον, ου, τὸ.

centupondium, ἑκατονταπάσθμιον, ου, τὸ.

centuplus, ἑκατομπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, ὸν, & ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ, & ἑκατονταπλάσιος, ου, ὁ.

centuria, ἑκατοντὰς, άδος, ἡ.

in centurias diſtribuo, συλλοχίζω, κατελοχίζω.

in centurias deſcribo, διακοσμῶμαι εἰς δεκάδας. Homerus.

centuriatim, κατὰ λόχης.

centuriati milites, κατεγραφέντες στρατιῶται.

centuriatus, ταξιαρχία, ας, ἡ, ἑκατονταρχία, ας, ἡ.

centurio, ἑκατόνταρχος, ος, ὁ, vel ἑκατονταρχης, ου, ὁ.

centurionatus, ταξιαρχία, ας, ἡ, ἑκατονταρχία, ας, ἡ.

cepa, κρόμμυον, ου, τὸ.

cephalus, piſcis, κέφαλος, ου, ὁ.

cera, κηρὸς, οῦ, ὁ.

cera compactus, κηροπηγὴς, έος, ὁ, ἡ, ὸν, κηρόπλαστος, ος, ὁ.

cera obduco, κηρόω, ῶ.

cerarius, κηροπλάστης, ου, ὁ, κηρηγὸς, οῦ, ὁ.

ceraſtes, κεράστης, ου, ὁ.

ceraſum, κεράσιον, ου, τὸ.

ceraſus, κέρασος, ου, ὁ.

ceratuta, κήρωμα, ατος, τὸ, κήρωσις, εως, ἡ.

ceratus, κηρωθεὶς, έντος, ὁ, κηρωτὸς, οῦ, ὁ.

cercopithecus, κερκοπίθηκος, ου, ὁ.

cerdo, βάναυσος, ος, ὁ, βυρσοδέψης, ου, ὁ.

cerealis, δημήτριος, ος, ὁ, δημητριακὸς, οῦ, ὁ.

cerebellum, παρεγκεφαλὶς, ίδος, ἡ.

cerebrum, ἐγκέφαλος, ου, ὁ.

ceremoniæ, θρησκεία, ας, ἡ, τελετὴ, ῆς, ἡ, θεσμὸς, οῦ, ὁ, ἱερὸς, οῦ, ὁ.

ceres, Δημήτηρ, ηρος, ἡ, θαλασία, ας, ἡ.

cereris lucus, Δημήτριον, ου, τὸ.

cereus, ea, um, κήρινος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, κήρεον, ου, τὸ.

cereus, κηρὸς, οῦ, ὁ, κηρίον, ου, τὸ.

cerites, gemma ceræ ſimilis, κηρίτης, ου, ὁ.

ceritus, δημητρόληπτος, ος, ὁ, μανιώδης, εος, ὁ, ἡ, ὸν.

cernere, dimicare, ἀγωνίζεσθαι.

cerno, βλέπω τι, vel εἰς τινα.

cerno hereditatem, ἀγχιστεύω τινί· ἐμβατεύω εἰς τὸν κληρονομίαν, aut ὑσίαν.

cerno acutum, ὀξυδερκέω, ῶ, & ὀξυδορκέω, ῶ.

ipſe oculis meis cerno, αὐτοπτέω, ῶ.

cernuus, ἐπικεκυφὼς, ότος, ὁ, πρηνὴς, ές, ὁ, ἡ, χαμαὶ ἡ.

cero, as, κηρόω, ῶ, κατακηρόω, ῶ.

ceroma, κήρωμα, ατος, τὸ.

certamen, ἀγὼν, ῶνος, ὁ, ἆθλος, ου, τὸ, ἄμιλλα, ης, ἡ.

certamen equeſtre, ἱππόδρομία, ας, ἡ, ἀγὼν ἱππικὸς, ἐφίππιον, ου, τὸ.

certamen curule, ἁρματοδρομία, ας, ἡ.

certamen gymnicum, ἀγὼν γυμνικὸς.

certamen ineo, ἀγωνίζομαι.

in certamen deſcendo, καταναυτίον ἔρχομαι ἀγῶνος.

in certamen venio, καθίσαμαι εἰς ἀγῶνα.

certamen conſtituo, ἀθλοθετῶ.

certamen navale, ναυμαχία, ας, ἡ.

certaminis moderator, βραβεύς, έως, ὁ, βραβεύτης, ου, ὁ.

certaminis ſocius, συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ.

certaminis præmium, ἆθλον, ου, τὸ.

certatim, ἀγωνιστικῶς.

certatio, ἀγώνισμα, ατος, τὸ.

certator, ἀθλητὴς, οῦ, ὁ.

certe, ἀληθῶς, ἐμπεδῶς, δηλονότι.

certiorem facio, παρεγγυάω, ῶ, cum dati. σημαίνω, μηνύω.

certiorem facio per litteras, ἐπιστέλλω.

certior fio, διδάσκομαι.

certitudo, βεβαιότης, ητος, ἡ, ἀκρίβεια, ας, ἡ.

certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo, ἀθλέω, ῶ, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, adverſus hoſtes.

certo cum aliquo hac de re, ἀμφισβητῶ τι ἀ περὶ τάτε.

certo, ἀκριβῶς, βεβαίως.

certo ſcio, οἶδ᾽ εὖ.

certum, ἀληθὲς, έος, τὸ.

certus, δῆλος, η, ον, ἀκριβὴς, ἐστ, ὁ, ἡ, ὸν, βέβαιος, α, ον.

certus, definitus, τακτὸς, ὴ, ὸν.

cervical, προσκεφάλαιον, ου, τὸ.

cervicem duram habens, σκληραύχην, ενος, ὁ.

cervicem longam habens, δολιχαύχην, ενος, ὁ.

cervicem elatam habens, ὑψαύχην, ενος, ὁ.

cervinus, ἐλάφειος, α, ον.

cerviſia, ζυθὸς, ὁ.

cervix, τράχηλος, ου, ὁ, αὐχὴν, ένος, ὁ, δέρη, ης, ἡ.

ceruſſa, ψιμμύθιον, ου, τὸ, ψίμμυθος, ου, ὁ.

ceruſſa oblinere, ψιμμυθιοῦν.

ceruſſatus, ψιμμυθιωθεὶς, έντος, ὁ.

cervus, ἔλαφος, ου, ὁ.

ceſpes, βῶλος, ου, ἡ, βώλαξ, ακος, ὁ.

ceſſans, παυόμενος, ου, ὁ, ἀργὸς, ὴ, ὸν, ἀργὸς, οῦ, ὁ.

ceſſatio, ὀκνηρία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, παῦσις, εως, ἡ, ἀναπαυσις, εως, ἡ.

ceſſator, ὀκνηρὸς, οῦ, ὁ, ῥᾳθυμος, ου, ὁ.

ceſſio, ὕπεξις, εως, ἡ, ἐκχώρησις, εως, ἡ.

ceſſio juris, ἐκδικία, ας, ἡ.

ceſſo, λήγω, σχολάζω, παύομαι & μάχης, ceſſo a pugna ῥᾳδιουργέω, ῶ, ἀργέω, ῶ.

ceſſare facio, ἐλινύω, καταργέω, ῶ, λήγω, παύω, ἀποσβεννύω & ἀποσβέννυμι.

ceſtus, κεστὸς, ου, ὁ.

cetarius, ria, rium, κητώδης, ες, ὁ, ἡ, ὸν, κητῶδης, ου, ὁ, ἡ, ὸν.

cetarius, κητοπώλης, ου, ὁ.

cete, τὰ κήτεα, κήτη.

cetra, πέλτη, ης, ἡ, πέλτον, ου, τὸ.

cetratus, πελταφόρος, ου, ὁ, πελτασὴς, οῦ, ὁ.

cetus, κῆτος, εος, τὸ.

ceu, οἷον, οἷονεὶ, ὥσπερ.

ceveo, κιγκλίζομαι, & κιγκλίζομαι, διακιγκλίζομαι, σκολοπωκιάω, ῶ, σαλακωνεύω, & σαλακωνίζω.

C H.

chalybs, χάλυψ, βος, ὁ.

chamæleon, χαμαιλέων, οντος, ὁ.

chamæmelum, χαμαίμηλον, ου, τὸ.

chaos, χάος, ους, τὸ.

character, χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ.

charitas, ἀγάπη, ης, ἡ, στοργὴ, ης, ἡ, φιλοστοργία, ας, ἡ, φιλανθρωπία, ας, ἡ.

charta, χάρτος, ου, τὸ, χάρτης, ου, ὁ.

chartaceus, ὁ ἐκ χάρτης.

chartula, χαρτίον, ου, τὸ.

charus, τίμιος, ου, ὁ, ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, προσφιλὴς, ές, ὁ, ἡ, ποθεινὸς, ὴ, ὸν.

charybdis, χάρυβδις, εως, ἡ.

chaſma, χάσμα, ατος, τὸ.

chelæ, χηλαὶ, αἱ.

chelidonia, χελιδόνιον, ου, τὸ.

chelidonius lapis, χελιδόνιος λίθος.

chelys, χέλυς, υος, ἡ.

cherroneſus, χερρόνησος, ſive χερσόνησος. ſubintellige χώρα, ſeu πόλις, Regio, vel Civitas.

chiliarchus, χιλίαρχος, ου, ὁ.

chi-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

chilias, χιλιὰς, άδος, ἡ.
chimæra, χίμαιρα, ας, ἡ.
chiragra, χειράγρα, ας, ἡ.
chiragricus, ἀρθρικὸς, ὴ, ὸν.
chirographum, χειρόγραφον, ου, τὸ, αὐτοκειρία, ας, ἡ.
chiromantes, χειρομάντις, ὁ, ἡ.
chiromantia, χειρομαντεία, ας, ἡ.
chironomus, χειρονόμος, ου, ὁ.
chirotheca, χειροθήκη, ης, ἡ.
chirurgia, χειρουργία, ας, ἡ.
chirurgus, χειρουργὸς, οῦ, ὁ.
chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτὸς, οῦ, ὁ.
chlamydula, χλαμύδιον, ου, τὸ.
chlamys, χλαμὺς, ύδος, ἡ.
cholera, χολέρα, ας, ἡ.
cholera laborare, χολεριᾶν.
cholericus, χολερικὸς, ὴ, ὸν.
choragium, χορήγιον, ου, τὸ.
choragus, χορηγὸς, οῦ, ὁ.
choraules, χοραύλης, ου, ὁ.
chorda, χορδὴ, ῆς, ἡ.
chorda ultima, seu ima, νεάτη, ης, ἡ, & contracte νήτη, ης, ἡ.
chorda penultimæ proxima, παρανήτη, ης, ἡ.
chorda suprema, ὑπάτη χορδὴ, & simpliciter ὑπάτη, ης, ἡ.
a chorda aberro, παραχορδίζω, παραχορδέω, ῶ.
chordas quinque habens, πεντάχορδος, ου, ὁ.
chordas novem habens, ἐννεάχορδος, ου, ὁ.
chordas multas habens, πολύχορδος, ου, ὁ.
chordis consonus, πρόχορδος, ου, ὁ, σύγχορδος, ου, ὁ.
chordula, νάβιον, ου, τὸ.
chorea, χορεία, ας, ἡ.
choreas ducere, χορδίζω.
chorus, χορὸς, οῦ, ὁ.
chorum duco, χορηγέω, ῶ.
chori magister, χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ.
chorographia, χωρογραφία, ας, ἡ.
chorographus, χωρογράφος, ου, ὁ.
christiana professio, χριστιανισμὸς, οῦ, ὁ.
christianus, χριστιανὸς, οῦ, ὁ.
CHRISTUS, ΧΡΙΣΤΟΣ, οῦ, ὁ.
Christi religionem profiteor, χριστιανίζω.
chronica, χρονικὴ, τά.
chronicus, χρονικὸς, ὴ, ὸν.
chrysendeta, χρυσένδητα, τὰ, ἐκπώματα, τά.
chrysocolla, χρυσοκόλλα, ης, ἡ.
chrysolithus, χρυσόλιθος, ου, ὁ.
chylus, χυλὸς, οῦ, ὁ.

C I.

cibalis, ἐδώδιμος, ου, ὁ.
cibaria, στῖα, τὰ, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ, ἐπισίτια, τὰ, τροφαὶ, αἱ.
cibariorum inopia, σιτεία, ας, ἡ, αἰτία, ας, ἡ, ασιτία, ας, ἡ.
cibarius, ἐδώδιμος, ου, ὁ, τρώξιμος, ου, ὁ.
cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκομιστός.
cibi copia, εὐτροφία, ας, ἡ, εὐφορβία, ας, ἡ.
cibi penuria, ἀβρωσία, ας, ἡ.
cibi avidus, βρωτικὸς, ὴ, ὸν.
cibi fastidium, κακοστία, ας, ἡ.
cibum capio, σιτέομαι, ἐμαι.
cibi abstinentia, ἀπαστία, ας, ἡ, ἀστία, ας, ἡ.
cibum capiens domi suæ, αὐτόστεος, ου, ὁ, οἰκόστεος, ου, ὁ.
cibo, σιτίζω τινὰ, aliquem.
cibum fastidiens, ἀνόρεκτος, ου, ὁ.
cibum sumo, σιτοποιέομαι, αἴρομαι σῖτον, πρωσφέρομαι τροφὴν.
cibum parare, σῖτον ποιέω.
cibum appeto, seu, alacriter sumo, ὀρεκτάω, ῶ.
cibus, σῖτος, ου, ὁ, βρῶμα, ατος, τὸ, ἔδεσμα, ατος, τὸ, τροφὴ, ῆς, ἡ, σιτίον, ου, τὸ, ἔδαρ, ατος, τὸ.
cicada, τέττιξ, ιγος, ὁ.
cicatrico, ἑλόω, ῶ.
cicatricosus, ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ, ὀν.
cicatricula, ἑλίδιον, ου, τὸ.
cicatrix, ἑλὴ, ῆς, ἡ, ὠτειλὴ, ῆς, ἡ.
cicer, ἐρέβινθος, ου, ὁ.
cicercula, λεύθυρος, ου, ὁ.
cicindela, φάλαινα, ης, ἡ, λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, πυρλαμπὶς, ίδος, ἡ.
ciconia, πέλαργος, ου, ὁ.
cicur, πθαυστὸς, ὴ, ὸν, ἥμερος, ου, ὁ, πρᾶος, ου, ὁ.
cicuratio, ἡμέρωμα, ατος, τὸ, ἐξημέρωσις, εως, ἡ, ἡμέρωσις, εως, ἡ, πθαύστωσις, εως, ἡ.
cicurator, πθαυστὴς, οῦ, ὁ, seu πθαυστὴς, οῦ, ὁ.
cicuratu difficilis, δυσεθάυστος, ου, ὁ, δυσεξήμερος, ου, ὁ.
cicuro, πθαυστόω, ἡμερόω, ῶ.
cicuta, κώνειον, ου, τὸ.
cieo, item cio, ὀξορμάω τινὰ, aliquem. κινέω πάντα λίθον, omnem lapidem.
ciere alvum, κοιλίαν ἄγειν.
ciere urinam, ἄγειν οὖρον.
ciere bellum, πολεμοποιέω, πόλεμον ἐγείρειν.
cilicium, κιλίκιον, ου, τὸ, τραχλώτον, ου, τὸ, διφθέρα, ας, ἡ.
cilium, βλεφαρὶς, ίδος, ἡ.
cimex, κόρις, εως, ὁ, ἡ.
cinædus, κίναιδος, ου, ὁ.
cinara, κινάρα, ας, ἡ.
cincinnatus, βοστρυχιθὴς, ἐντος, ὁ, κικίννοις κεκοσμημένος.
cincinnus, κίκινος, ου, ὁ, πλόκαμος, ου, ὁ, στρόφος, ου, ὁ, βόστρυχος, ου, ὁ.
cincinnos pulchros habens, εὐπλόκαμος, ου, ὁ.
cinctorium, παρκεζώνιον, ου, τὸ.
cinctus, us, διαζωμα, ατος, τὸ, ζῶμα, ατος, τὸ, περιβολὴ, ῆς, ἡ.
cinctus, a, um, ἐζωσμένος, ου, ὁ, περιβεβλημένος, ου, ὁ.
cineraceus, πφρώδης, εος, ὁ, ἡ, ὀν.
cingere, circumsepire, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, civitatem muris.
cingo, coerceo, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω, ῶ.
cingula, æ, qua cinguntur jumenta, ζῶμα, ατος, τὸ.
cingulum, ζωστὴρ, ῆρος, ταινία, ας, ἡ.
cinifio, ὁ τῷ καμινίδα ἀποδίζων, ἐπὶ τοῖς ἀποδιζομένοις θερμοῖς.
cinis, κόνις, εως, ἡ, τέφρα, ας, ἡ, αἰθάλη, ης, ἡ, ἀποδὸς, οῦ, ὁ.
cinis Cyprius, μέλαν τὸ Κύπριον.
sub cinere coquo, ἀποδίζω.
cinereus, ἀποδιὸς, ου, ὁ, πφρὸς, οῦ, ὁ, σποδιὸς, ου, ὁ.
cinnabaris, κινναβάρεως, εως, τὸ.
cinnamomum, κινναμώμωμον, ου, τὸ.
cinnus, πλόκαμος, ου, ὁ, πολυμιγία, ας, ἡ.
cio, ἐξορμάω τινὰ, aliquem, κινέω πάντα λίθον, omnem lapidem.
cippus, ποδοκάκη, ης, ἡ, στήλη, ης, ἡ.
circa, ἐπὶ, cum genitivo. κατὰ cum accusativo, περὶ μέσῳ ἡμέρᾳ, circa meridiem.
circellum, κρικίον, ου, τὸ.
circensis, κύκλιος, ου, ὁ.
circenses ludi, ἱπποδαμία, ας, ἡ, ἱππικὸς, ου, ὁ.
circinatio, περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, περιδρομὴ, ῆς, ἡ, γύρωσις, εως, ἡ, περιστροφὴ, ῆς, ἡ.
circino, περιάγω, γυρόω, ῶ, κυκλαίζω, περικυκλόω, ῶ.
circinus διαβήτης, ου, ὁ.
circiter idem, ac circa, περὶ, ἀμφί.
circiter decem, δέκα πε.
circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
circitura, περιοδία, ας, ἡ.
circuitio, περίοδος, ου, ὁ, ἡ.
circuitio loquendi, περίφρασις, εως, ἡ.
fine circuitione fermo, εὐθὺς λόγος.
circuitor, περιοδευτὴς, οῦ, ὁ, ἔφοδος, ου, ὁ.
circuitus, a, um, περιαχθὴς, ἐντος, ὁ, περιειλημμένος, ου, ὁ.
circuitus, substant. περίοδος, ου, ὁ, περιβολὴ, ῆς, ἡ.
in circuitu, ἀμφί.
circularis, ἐγκύκλιος, ου, ὁ, περιοδευτικὸς, οῦ, ὁ.
circularis argumentatio, κύκλος, ου, ὁ, apud Dialecticos.
circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ.
circulator, ἀγύρτης, ου, ὁ, ὀχλαγωγὸς, οῦ, ὁ, κυκλοβόρος, ου, ὁ, ψηφολόγος, ου, ὁ.
circulatorem ago, κυκλοβορέω, ῶ, ψηφολογέω, ῶ.
circulatorius, ἀγυρτικὸς, ὴ, ὸν.
circulo, κυκλόω, ῶ, γυρόω, ῶ.
circulor, ὀχλαγωγῶ.
circulus, κύκλος, ου, ὁ, κυκλίσκος, ου, ὁ.
circulus oculi. vide oculus.
circum, περὶ, cum accusativo, ἀμφί.
circumactio, περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, περιστροφὴ, ῆς, ἡ.
circumaggero, περιχώννυω, aut περιχώννυμι.
circumago, περιάγω, κυκλόω, ῶ, περιφέρω.
circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
circumcingo, περιζώννυμι, καταζώννυμι.
circumcirca, πέριξ.
circumcisio, περιτομὴ, ῆς, ἡ, περικοπὴ, ῆς, ἡ.
circumcisus, κάληβος, ου, ὁ, ἐπίστομος, ου, ὁ.
non circumcisus, ἀπερίτμητος, ου, ὁ.
circumclamo, περικραίζω.
circumclaudo, περικλείω, κατακυκλόω, ῶ.
circumcolo, περιοικέω, ῶ.
circumcurro, περιτρέχω.
circumdatus, περιβλητὸς, ἐντος, ὁ, περιβεβλημένος, ου, ὁ.
circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, urbem muro, κυκλόω, ῶ, περιέχω.
circumducere, decipere, παρακρούεσθαί τινα, aliquem; ἐξαπατῶν.
circumduco, περιάγω, περιηγέομαι, ἐμαι.
circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω π.
circumequito, περιϊππεύω.
circumferentia, περιφέρεια, ας, ἡ.
circumfero, περιφέρω π, περιάγω.
circumflecto, περιστρέφω, ῶ, περιγυάμπτω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

circumflexio, περικαμπὴ, ῆς, ἡ.
circumflexus, us, περίκλασις, εως, ἡ, περιφορὰ, ᾶς, ἡ. περίγναμψις, εως, ἡ, περικαμπὴ, ῆς, ἡ.
circumfluo, ὑπορέω ινος, περιῤῥέω π.
circumfluus, περίῤῥοος, ου, ὁ, ἡ, περιῤῥέων, οντος, ὁ.
circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ, ἀγυρτικὸς, ὴ, ὸν, ἀλήμων, ονος, ὁ.
circumforo, περιπιτράω.
circumfossura, περισκαφὴ, ῆς, ἡ, περιόρυξις, εως, ἡ.
circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.
circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
circumfundo, περιχέω, ῶ, περιῤῥάινω.
circumfusio, περίχυσις, εως, ἡ.
circumfusa lux, περιφέγγεια, ας, ἡ.
circumfusus aer, περιέχων ἀὴρ, & simpliciter, τὸ περιέχον.
circumfusus, περιῤῥαντὸς, ἐντὸς, ὁ, περιῤῥοος, ου, ὁ, ἡ, καὶ ἡ, περισταμένος, η, ὁ, περικείμενος, η, ὁ.
circumgelatus, περιπαγὴς, ἐντος, ὁ.
circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
circumgesto, περιφέρω π.
circumglobor, περισφαιρόομαι.
circumjaceo, περίκειμαι.
circumjicio, περιβάλλω.
circumlambo, περιλείχω.
circumlator, περιφορέας, ου, ὁ.
circumlatus, περιφορητὸς, ἐντος, ὁ.
circumligo, περιδέω, ῶ, κυκλόω, ῶ.
circumlino, περιχρίω.
circumlitus, περιχριστὸς, ἐντος, ὁ.
circumlocutio, περίφρασις, εως, ἡ.
circumloquor, περιφράζομαι.
circummitto, περιπέμπω.
circummunio, περιφράττω.
circummunitio, περιφραγμὸς, οῦ, ὁ, περίφραξις, εως, ἡ.
circummunitus, περιφραχθὴς, ἐντος, ὁ.
circumnascor, περιφύομαι.
circumnavigo, περιπλέω, ῶ, περαιόω, ῶ.
circumobruo, περιχωννύω.
circumplector, περιπλέκω.
circumpono, περιτίθημί τινί τι.
circumpositus, περίθετος, ος, ὁ, ἀμφίθετος, ος, ὁ.
circumpositio, περίθεσις, εως, ἡ.
circumpullulo, περιβλαστάνω.
circumquaque, πέριξ, & Dorice περίξ.
circumquaque sero, περισπείρω.
circumquaque traho, περιέλκω.
circumrado, περιξέω, ῶ.
circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
circumretitus, περιειλημμένος, ος, ὁ περιπλοκὴν, ἐντος, ὁ.
circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω.
circumscalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
circumscindo, περικόπτω, περιτέμνω.
circumscribo, definio, determino, περιγράφω, ὁρίζομαι.
circumscribo terminis, περιορίζω.
circumscriptio, περιγραφὴ, ῆς, ἡ, διορισμὸς, οῦ, ὁ.
circumscriptor, περιγραφεὺς, έως, ὁ.
circumscriptus, περιγεγραμμένος, ος, ὁ, περιγραπτὸς, ὸν, ὁ.
circumseco, περιτέμνω.
circumsedeo, obsideo, περικάθημαι.
circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
circumseptus, περιφραχθὴς, ἐντος, ὁ, περιβεβλημένος, ος, ὁ, περιφραγὴς, ὲς.
circumsero, περιφυτεύω.
circumsessio, περιεδρὰ, ᾶς, ἡ, περικάθησις, εως, ἡ.
circumsessus, περικαθεζόμενος, ος, ὁ.
circumsideo, περικαθέζομαι, πολιορκέω, ῶ.
circumsido, περικαθέζομαι.
circumsigno, περισημειόω, ῶ, περισφραγίζω.
circumsisto, περιίστημι, ἀμφίστημι.
circumsono, περηχέω, ῶ, περιθρυλλέω, ῶ.
circumsonantes loci, περηχοῦντες τόποι.
circumspecte, περισκεμμένως, περιφυλαγμένως, ὑλαβῶς.
circumspectio, περίσκεψις, εως, ἡ.
circumspecto, κατασκοπάζομαι.
circumspectus, qui prudens est, περιφυλαγμένος, ος, ὁ, περισκεμμένος, ος, ὁ, σωφρὼν, ὼν, ὁ.
circumspergo, περιῤῥαίνω.
circumspicio, περισκοπέω, ῶ, περιβλέπω πάντη, περιορᾶω, ῶ.
circumspicio attonitus, παμφαλάω, ῶ.
Facile circumstans, circumdans, vel circumsistens, εὐπερίστατος, ος, ὁ.
circumstantia, περίστασις, εως, ἡ.
circumsto, περιίστημι.
circumstrepo, περιηχέω, ῶ, περιθρυλλέω, ῶ.
circumstruo, περιοικοδομέω, ῶ.
circumsuo, περιῤῥάπτω.
circumtectus, περικεκαλυμμένος, η, ὁ.
circumtego, περικαλύπτω.
circumtexo, περιπλέκω.
circumtondeo, περικείρω.
circumtono, περιβρομέω, ῶ.
circumtonsus, περικεκαρμένος, η, ὁ.
circumvado, περιέρχομαι.
circumvagus, περιπλανώμενος, η, ὁ, περιπερχὴς, ὲς, ὁ, καὶ ἡ.
circumvallo, περιβάλλω, περιφράσσω, & περιφράττω, περιχαρακόω, ῶ.
circumvallatus, περιτετραφρωθὴς, ἐντος, ὁ, περιβεβλημένος, η, ὁ, περιφραχθὴς, ἐντος, ὁ.
circumvectio, περιφόρησις, εως, ἡ.
circumvector, περιέχομαι, ὄχημαι.
circumvectus, περιαχθὴς, ἐντος, ὁ.
circumveho, περιοχέω, ῶ, περιάγω.
circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, ῶ, περίειμι.
circumvenio, decipio, περιέρχομαι, πραξικοπέω, ῶ, παραιρέω, seu παραιρέομαι, περισοφίω.
circumvenio sophismate, περισοφίζομαι, καταισοφίζω.
circumventio, ἀμφίβασις, εως, ἡ.
circumventus, περιειλημμένος, η, ὁ.
circumversor, περιειλέομαι, ὄχημαι, περιστρέφομαι.
circumverro, περιστρέφω, περιειλέω, ῶ, περιδινέω, ῶ.
circumvestio, περιστολίζω.
circumvincio, περιδέω, ῶ.
circumvolito, περιίπτομαι.
circumvolo, περικυκλίζω, ἐγκυκλέω, ῶ, περιελλέω, ῶ.
circumvolutio, ἕλιξ, ικος, ἡ, κυλίνδησις, εως, ἡ.
circus, κίρκος, ἐν ᾧ ἱπποδρομίαι γίνονται.
ciris, avis, κειρὶς, εως, ἡ.
cirratus, βοστρυχωμένος, η, ὁ.
cirrus, βοστρυχος, ου, ὁ, κίκινος, ου, ὁ, τρόφος, ου, ὁ.
cis, citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
cista, κίστη, ης, ἡ, κιβωτὸς, οῦ, ὁ, λάρναξ, ακος, ἡ, κάφινος, ου, ὁ, κοίτη, ης, ἡ.
cistella, κιστὶς, ίδος, ἡ.
cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον, λάκκος, ου, ὁ.
citare testem, μαρτύρια παρέχεσθαι, μαρτύρια παρίστασθαι.
citatio, ἀνάκλησις, εως, ἡ.
citatus, ἐξωρμηθὲις, ἐντος, ὁ.
citerior, ἐγγύτερος, α, ον, ὁ, ἐνδότερος, α, ον, ὁ.
cithara, κιθάρα, ας, ἡ, χέλυς, υος, ἡ, φόρμιγξ, ιγγος, ἡ.
cithara cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
citharæ pulsandæ peritus, κιθαριστικὸς, ὴ, ὸν, ὁ.
citharam pulso, κιθάραν κρέκω, vel κρούω, διακρέκω.
citharista, κιθαριστὴς, οῦ, ὁ.
citharistria, κιθαρίστρια, ας, ἡ.
citharœdus, κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ.
citimus, ἐγγύτατος, η, ον, ὁ.
citius, ταχέως.
citius dicto aliquid facere, ἐμμαπέως.
citius dicto, ἐμμαπέως.
cito, ταχέως.
cito, as, ἐφορμάω, ῶ.
cito, in jus voco, diem alicui dico, προσκαλοῦμαί τινα.
citra, cis, ἐντὸς, χωρὶς ἐντός.
citra, absque, ἐντὸς ῥ' ῥώσου, citra Rhenum, ὥσῦ.
citra laborem, ἄμοχθι, vel ἀμοχθεί.
citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
Ultro, citroque, δεῦρο κἀκεῖσε. πρόσω καὶ ὀπίσω. ἔμπροσθεν, καὶ ὄπισθεν.
citrum, κίτριον μῆλον. vel sine adjectione, κίτριον, ου, τὸ.
citus, ἐξορμηθὲις, ἐντος, ὁ, τυχὼς, ὺσα, ὸν.
civicus, πολίτης, ου, ὁ.
civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
civilia negotia tracto, πολιτεύω.
civilis, πολιτικὸς, ὴ, ὸν, ἄστιος, α, ον.
civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστειότης, ητος, ἡ.
civiliter, δημοτικῶς, χρηματικῶς, πολιτικῶς.
civis, πολίτης, ου, ὁ.
civis novus, νεοπολίτης, ου, ὁ, νεοδαμώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
civitas, πόλις, εως, ἡ, πολίτευμα, ατος, τὸ.
civitatis princeps, πολιοῦχος, ου, ὁ.
civitate privare, ἀποξενοῦν.
civitatem extruere, ἐκπολίζειν.
civitatis regimen, πολιτεία, ας, ἡ, πολίτευμα, ατος, τὸ.
civitatis osor, μισόπολις, ιος, ὁ.
civitatis studiosus, φιλόπολις, ιος, ὁ.
civitas condita, πόλις ἐπισμένη.
civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.

C L.

Clades, ῆττα, ης, ἡ, ὄλεθρος, ου, ὁ, λύμη, ης, ἡ, συμφορὰ, ᾶς, ἡ, δυσχία, ας, ἡ.
cladem accipio, βλάπτομαι, πλήσσομαι.
clam, λάθρα, seu λάθρα ἡμῶν, clam nobis, κρύφα τινός.
clamator, κράκτης, ου, ὁ, κεκράκτης, ου, ὁ.
clamito, κραυγάζω.
clamo, βοάω, ῶ, κραυγάζω, αῦσω, κράζω.
clamor, κραυγὴ, ῆς, ἡ, ἰαχὴ, ῆς, ἡ, βοὴ, ῆς, ἡ.
clamosus, κραυγαστικὸς, οῦ, ὁ, μεγαλόφωνος, ος, ὁ.
clancularius, κρυπτὸς, οῦ, ὁ, κρυφίως, ου, ὁ.
clanculum, λαθραίως, κρύβδην.

clan-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

clandestinæ nuptiæ, γάμοι ἀδηλοδόκητοι, vel λαθραῖοι.
clandestinus, κρυφαῖος, α, ον, λαθραῖος, α, ον.
clango, tuba cano, κλαίζω, κλάγγω.
clangor, κλαυγή, ῆς, ἡ, ἠχώ, σάλπιγξ.
clare, ἀναφανδόν, λαμπρῶς, σαφῶς, εὐδοξῶς.
clareo, φαίνω, φαίνομαι.
clarefco, ἐκφαίνομαι.
clarifico, δοξάζω.
clarigatio, ἀνδροληψία, ας, ἡ.
clarifonus, λαμπρόφωνος, ον, ὁ.
clariffimus, λαμπρότατος, η, ον.
claritas, σαφήνεια, ας, ἡ, λαμπρότης, ητος, ἡ.
claritas vifus, ὀξυδερκές, έος, τό.
claritas vocis, εὐφωνία, ας, ἡ.
claritas nominis, εὐδοξία, ας, ἡ.
clarum, πρόδηλον, ου, τό, φανερόν, οῦ τό.
clarus, perfpicuus, λαμπρός, ά, όν, αὐγαυός, ή, όν, εὔγλωσσος, ον, ὁ, φανερός, ά, όν.
clarus fum, εὐδοξέω, ῶ.
clarus, infignis, εὔδοξος, ον, ὁ, φαίδιμος, ον, ὁ.
claffe pugnare, ναυμαχεῖν.
claffem ædificare, προσκαυπηγεῖν.
claffem deducere, πομποστολεῖν.
in claffes diftribuo, καυτλοχίζω.
claffiarius, ἐπιβάτης, ου, ὁ, ναυμάχος, ου, ὁ, ναυμαχικῶν, οντος, ὁ.
clafficum canere, ὑπσημαίνω τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
clafficum, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, ἀνακλητικόν, οῦ, τό.
clafficum bellum, ναυμαχία, ας, ἡ.
clafficus, ναυτικός, ή, όν.
claffis, ordo, σώστυξις, εως, ἡ, φυλή, ῆς, ἡ.
claffis, navium multitudo, στόλος νεῶν.
claffis dux, ναύαρχος, ου, ὁ, στόλαρχος, ου, ὁ.
clathratus, κλείθρῳ κεκλεισμένος.
clathro, as, κλείθρῳ ἐρείδω.
clathrum, κλείθρον, ου, τό.
clava, κορδύλη, ης, ἡ, ῥόπαλον, ου, τὸ, κορυνή, ης, ἡ.
clavarius, ἡλοκόπος, ου, ὁ.
clavator, κορυνήτης, ου, ὁ, κορυνοφόρος, ου, ὁ.
clavatus, a, um, ἡλωτός, ή, όν.
claudicatio, χωλότης, ητος, ἡ, χωλεία, ας, ἡ.
claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
claudo, finio, καταυρέφω, καυτυλύω, παύω, ἐκπαύω, περατῶ, ῶ.
claudo, intercludo, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κλήζω.
claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
claudus, χωλός, ή, όν, κυλλός, ή, όν, γνώς, ῆ, ὁ.
claudus utroque pede, ἀμφίχωλος, ον, ὁ.
clavicula, κλειδίον, ου, τὸ, ἕλιξ, ικος, ἡ.
clavicularius, κλειδοῦχος, ου, ὁ.
claviculus, γομφίον, ου, τό.
claviger, κλειδοῦχος, ου, ὁ.
clavis, κλείς, ιδός, ἡ.
clavis adulterina, ἀνάκλεις, ιδος, ἡ.
clauftrarius, κλειδοποιός, οῦ, ὁ.
clauftrum, κλεῖθρον, ου, τό.
clauſula, πέρας, ατος, τό, ἔσχατον, ου, τὸ, νόημα, ατος, τό,
clauſura, σύμπτυξις, εως, ἡ.
clauſus, κλειστός, ή, όν, ἀπόκλειστος, ον, ὁ, καυτόκλειστος, ον, ὁ.
non clauſus, ἄκλειστος, ον, ὁ, ἀκλήιστος, ον, ὁ.
clavus, ἦλος, ου, ὁ, γόμφος, ου, ὁ.
clavus, gubernaculum, οἰακίον, ου, τὸ, οἴαξ, ακος, ὁ, πηδάλιον, ου, τό.
clavus ligneus, πάτταλος, ου, ὁ.
clavis compactus, γομφοπαγής, έος, ὁ ἡ, ές.
clavum tenere, πηδαλιοχεῖν.
clavis affigo, καθηλόω τινά, aliquem.
clemens, πρᾶος, ον, ὁ, ἐπιεικής, έος, ὁ ἡ, ές, ἤπιος, ον, ὁ.
clementer, πρᾴως, ἐπιεικῶς.
clementia, πραότης, ητος, ἡ, ἐπιείκεια, ας, ἡ.
clepo, furor, κλέπτω.
clepſydra, κλεψύδρα, ας, ἡ.
clepſydra parva, κλεψύδριον, ου, τό.
clericus, κληρικός, ή, όν.
clerus, κλῆρος, ου, ὁ.
clibanus, κλίβανος, ου, ὁ.
cliens, πελάτης, ου, ὁ, θεραπευτής, οῦ, ὁ, πρόσφυξ, υγος, ὁ.
clientela, θεραπεία, ας, ἡ, πελατεία, ας, ἡ.
clima, κλίμα, ατος, τό.
climactericus, κλιμακτηρικός, ή, όν.
clinicus, κλινικός, ή, όν, κλινήρης, ες, ὁ.
clitellæ, ἐπισάγματα, τὰ, κανθήλια, τὰ, ἄνατγες, οἱ.
clitellarius, καυτοφόρος, ου, ὁ, σκευοφόρος, ου, ὁ.
clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινά.
clivofus, βαγώδης, ες, ὁ ἡ, ές.
clivus, χεώλοφος, ον, τὸ, βάγος, ον, ὁ.
cloaca, ἀφεδρών, ῶνος, ὁ, ἀμάρα, ας, ἡ, βόρβορος, ου, ὁ.
clunes, τυγή, ῆς, ἡ, γλουτός, οῦ, ὁ.
clunis, ἰσχίον, ου, ὁ, ὀρθοπύγιον, ου, τό.
clypeatus, ἀσπιδοφόρος, ον, ὁ.

clypei umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον, ου, τό.
clypeus, ἀσπίς, ίδος, ἡ, ὅπλον, ου, τό.
clypeo munitus, ὑπασπίδιος, ον, ὁ, ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, ἀσπιστήρ, ῆρος, ὁ.
clypeo defendo, ἀσπίζω.
clypeatim teſtudine facta, ἀσπιδόν.
clypeis confertis pugno, συνασπίζω.
clypeum ferens, φέρασπις, ιδος, ὁ.
clypeus parvus, ἀσπίδιον, ου, τό, λασανῆιον, ου, τό.
clypeum abjiciens, ἀσπιδαποβολής, ητος, ὁ, ῥίψασπις, ιδος, ὁ.
clyſter, κλυστήρ, ῆρος, ὁ.
clyſter parvus, κλυστήριον, ου, τό.

C O.

Coacervatio, συναθροισμός, οῦ, ὁ.
coacervatus, συνωρδυθείς, έντος, ὁ.
coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω, πάντα εἰς αὐτὸ, coacervo omnia in unum, συγκομίζω, συνωρεύω.
coaceſco, συνοξόω.
coactilarius, πηλοποιός, οῦ, ὁ.
coactio, συναγωγή, ῆς, ἡ.
coactor, εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ.
coactus, συνηγμένος, η, ον, συνεσκλιμένος, η, ον.
coactus vi, βιασθείς, έντος, ὁ.
coactus neceſſitate, ἀναγκασθείς, έντος, ὁ.
coadjuvo aliquem, συμβοηθέω πρός τινα.
coadunare, συναγαγεῖν.
coaduno, συνείρω, συναρμόζω.
coæqualis, ἴσος, η, ον, ὁμήλιξ, ικος, ὁ ἡ, ές.
coæquo, ὁμαλίζω, active.
coætaneus, ἡλικιώτης, ου, ὁ, σύγχρονος, ον, ὁ, ἐφήλιξ, ικος, ὁ ἡ, ές.
coævus, ὁμήλιξ, ικος, ὁ ἡ, σύγχρονος, ον, ὁ.
coagmentarius, ἁρμολόγος, ου, ὁ.
coagmentatio, συναρμογή, ῆς, ἡ, σύστημα, ατος, τό.
cagmento, συναρμόζω, συνάπτω, συγκεύω.
coagmentum, σύστημα, ατος, τὸ, σύγκειμα, ατος, τό.
coagulatio, πῆξις, εως, ἡ.
coagulo, πήγω, πηγνύω, τυρόω, ῶ.
coagulum, πηκτόν, οῦ, τό.
coaleſcere facio, συνάπτω.
Qui nequit coaleſcere, ἀσύγκριτος, ον, ὁ.
coaleſco, συνίστημι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
coarctare, ἀνυπερεκτάνω, στενόω, ῶ, στενοχωρέω, ῶ.
coarctatio, ἀνυπερέκτασις, εως, ἡ, συστολή, ῆς, ἡ.
coarctatus, συνοχωκώς, υῖα, ός.
coarguo, ἐξελέγχω τι, καυτελέγχω.
coax, vox ranæ, ſeu imitatio ejus vocis, κόαξ, ακος, ὁ.
coccinatus, κοκκοβαφής, ές, ὁ ἡ, ές.
coccinea veſtis, κόκκινος χιτών.
coccineus, κόκκινος, η, ον.
cocco tinctus, κοκκοβαφής, έος, ὁ ἡ, ές, & κοκκινοβαφής, έος, ὁ ἡ, ές.
coccum κόκκος, ου, ὁ.
cochlea, κόχλος, ου, ὁ, κοχλίας, ου, ὁ.
cochleare, δοιδυξ, υκος, ὁ, κοχλιάριον, ου, τό.
cochlides ſcalæ, κλίμακες ἑλικτάι.
cocta, ſeu elixa vendens, ἑφθοπώλης, ου, ὁ.
Locus, ubi cocta veneunt, ἑφθοπωλεῖον, ου, τὸ, ἑφθοπώλιον, ου, τὸ, & ἑφθυπώλιον, ου, τό.
coctilis, ἑφθός, ή, όν.
coctio, ἕψησις, εως, ἡ, πέψις, εως, ἡ, σηλία, ας, ἡ.
coctitius, a, um, ἑψητικός, ή, όν.
coctor, ἑψητής, οῦ, ὁ.
coctum, ἑφθόν, οῦ, τὸ, ἐψημένον, ου, τό.
coctura, σύνηψις, εως, ἡ.
coctus, ἑψηθείς, έντος, ὁ, ὠπτημένος, η, ον.
coctu difficilis, δύσπεπτος, ον, ὁ.
coctu facilis, εὔπεπτος, ον, ὁ, ἕψανος, ον, ὁ.
non coctus, ἄπεπτος, ον, ὁ, ἀνέψητος, ον, ὁ.
codex, καυρμός, οῦ, ὁ, στέλεχος, ους, τό. ſed pro libro, βίβλος, ου, ἡ.
codex rationum ἀπολογισμός, οῦ, ὁ, Lucianus.
codicillus, γραμματίδιον, ου, τὸ, βιβλίδιον, ου, τό.
cœlebs, ἄγαμος, ον, ὁ.
cœlum, οὐρανός, ου, ὁ.
cœmeterium, κοιμητήριον, ου, τό.
coemo, συνωνέομαι, ὤμην, συμπρίαμαι.
coemptio, συνώνησις, εως, ἡ.
cœna opipara, δεῖπνον, ου, τὸ, πολυτέλεια καὶ ποικίλον, τελυτελές, έος, τό.
cœna dominica, δεῖπνον κυριακόν.
cœna, δεῖπνον, ου, τὸ, δεῖπνος, ου, ὁ, δόρπον, ου, τὸ, δειπνοσύνη, ης, ἡ.
cœnam inſtruo, δόρπον ὁπλίζομαι. Poetice δειπνοποιέω, ῶ.
cœnam præbeo, δειπνίζω.
cœnaculum, δειπνοτήριον, ου, τὸ, ὑπερῷον, ου, τὸ, ἀνάγειον, ου, τό, & Attice ἀνώγεων, ω, τό.
cœnatio, δοινητήριον, ου, τό.
cœnatorium, οἴκημα, ατος, τό.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

cœ-

coenaturio, δειπνησέω.
coenipeta, φιλόδειπνος, ν, ὁ, ἐπιθυμόδειπνος, ν, ὁ.
coeno, δειπνέω παρά τινι, apud aliquem, ξυνδειπνέω μετά τινος.
coenobium, κοινόβιον, ν, τό.
coenosus, πηλώδης, ες, ὁ, ἡ, βορβορώδης, ες, ὁ, ἡ.
coenula, συμπόσιον, ν, τό.
cœnum, lutum, πηλός, οῦ, ὁ, βόρβορος, ν, ὁ.
coeo, convenio, συνίημι, συνήκω.
coeo, conspiro, συνίσαμαι.
coeo ad arma, συνίημι.
cœpi, ἄρχω, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι.
coercitio, συνοχή, ῆς, ἡ, πρωρέα, ας, ἡ.
coire, concumbere, μίσγεσθαι γυναικί, συγγίγνεσθαι.
coitus, concubitus, μίξις, εως, ἡ, ἀναμίξις, εως, ἡ, συνουσία, ας, ἡ.
cœptum, institutum, καταρχθὲν, ἐντος, τὸ, ἀρχή, ῆς, ἡ, ἐπιχείρημα, ατος, τό.
coequito, συνιππεύω.
coerceo, καθείργω τινά, ἀπείργω σέ τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
cœtus, συνουσία, ας, ἡ, ἐκκλησία, ας, ἡ, ὁμήγυρις, εως, ἡ.
cogitabundus, συννους, ν, ὁ, ἐνθύμιος, ν, ὁ.
cogitamentum, ἐνθύμημα.
cogitatio, ἔννοια, ας, ἡ, νόημα, ατος, τὸ, ἐπίνοια, ας, ἡ.
in cogitationem revoco, ἀναπολέω, ῶ.
cogitatiuncula, νοίδιον, ν, τό.
cogitato, consulto, ἐκ προνοίας.
cogito, meditor, ἐννοέω, ῶ, ἐνθυμέομαι τινός, διανοέω, ῶ, λογίζομαι.
cogito mecum, διανοέομαι, ᾠμην.
cognata, σύστοιχα, τά, σύμφυλα, τά.
cognatio, συγγενές, ἐος, τὸ, συγγένεια, ας, ἡ.
cognationem habere inter se, προσήκειν ἀλλήλοις.
cognatus, συγγενής, ἐος, ὁ, ἡ, ὁμογενής, ἐος, ὁ, ἡ, συμφυής, ἐος, ὁ, ἡ, ἀγχιστεύς, εως, ὁ.
cognitio, γνῶσις, εως, ἡ, ἐπίγνωσις, εως, ἡ, συνεσις, εως, ἡ.
cognitor, ἐπιγνώμων, ονος, ὁ, ἐκδικος, ν, ὁ, γνώστης, ν, ὁ.
cognitu difficilis, δύσγνωστος, ν, ὁ.
cognitu facilis, εὔγνωστος, ν, ὁ.
cognitus, γνωστός, ή, όν, γνώσιμος, ος, ὁ, ἐγνωσμένος, ν, ὁ.
cognomen, ἐπίκλησις, εως, ἡ, ἐπωνυμία, ας, ἡ.
cognomento, adverb. ἐπίκλην.
cognominatio, ἐπίκλησις, εως, ἡ.
cognomines, ὁμώνυμοι, οἱ, ἐπώνυμοι, οἱ.
cognomino, ἐπικαλέω τινά, ἐπονομάζω.
cognominatus, ἐπωνόμαστος, ν, ὁ.
cognosco, γινώσκω, γνωρίζω, ἐπιγινώσκω, καταγινώσκω, εἰδέω, ῶ, ἱστορέω, ῶ, διαπυνθάνομαι.
cogo, adigo, ἀναγκάζω, βιάζομαι, ἀγγαρεύω, ἐπείγω, ἐξαναγκάζω, ἐπαναγκάζω.
cogo, coacervo, συνάγω, ἐπισυνάγω.
cogo in unum, ἁρμίζω ἐς ταυτό.
cohabitatio, συνοίκησις, εως, ἡ.
cohabitator, συνοίκος, ν, ὁ, συνοικος, ν, ὁ.
cohabito, ἐποικέω, ῶ, συνοικίζομαί τινι, συνοικέω.
cohærens, ἐχόμενος, ν, ὁ, συνεχὼς, ὁτος, ὁ.
cohærentia, συνάφεια, ας, ἡ, σύστασις, εως, ἡ.
cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινί, συνάπτομαι.
cohærens, συγκληρονόμος, ν, ὁ.
cohibentia, ῥαθυμία, ας, ἡ, συνοχὴ, ῆς, ἡ,
cohibeo, ἐπέχω τινά, κατασέλλω, συνέχω, συνείργω.
cohibere iracundiam, κατισχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τὸν ὀργῆς.
cohibitio, κώλυσις, εως, ἡ.
cohonesto, ἐπικοσμέω τινά, aliquem, σεμνολογέω, ῶ.
cohorresco, καταφοβέομαι, ᾐμην.
cohors, αὐλεία, ας, ἡ, τάγμα, ατος, τὸ, λόχος, ν, ὁ, ἔθνος, εος, τό.
stipata cohors, συνειλεγὲν τάγμα.
cohortandus, παρακλητέος, ν, ὁ.
cohortatio, παραίνεσις, εως, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
cohortor, συμπαρακαλέω, ῶ, παρηγορέω, ῶ, ἐπικελεύω, παραινέω, ῶ.
coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
coitio, συνέλευσις, εως, ἡ, συναγωγὴ, ῆς, ἡ.
coitum appeto, ἐγκυκεύω, ῶ.
coitus, συνουσία, ας, ἡ.
coitus Lunæ cum Sole, συνόδιον, ν, τό.
colaphos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινὰ ἐπὶ σιαγόνα, in maxillam, ἐπὶ, κόρρης, in caput.
colaphus, κόλαφος, ν, ὁ, ῥάπισμα, ατος, τό.
colatio, ἠθησμὸς, οῦ, ὁ.
colator, ἠθητὴς, οῦ, ὁ.
colator vini, οἰνηθητὴς, οῦ, ὁ.
colatum vinum, οἶνος ἠθημένος.
coliculus, καυλίον, ν, τό, καυλίσκος, ν, ὁ.
colicus, καλικὸς, ν, ὁ.
colis, καυλὸς, οῦ, ὁ.
collabasco, συνοκλιθάνω.
collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
collabor, συμπίπτω, συνολισθάνω.
collachrymatio, ἐπιδάκρυσις, εως, ἡ.
collachrymor, συνδακρύω τινί, ἐπιδακρύω, προσανακλαίομαί τινι.
collactaneus, iisdem mammis nutritus, συγγάλακτος, ν, ὁ, συντροφος, ὁμογάλακτος, ν, ὁ.
collare, περιτραχήλιον, ν, τὸ, περὶ ἔραμον, ν, τό.
collarium, περιτραχήλιον, ν, τό.
collatio, συγκομιδὴ, ῆς, ἡ, συμβολὴ, ῆς, ἡ, συνεισφορὰ, ᾶς, ἡ.
collatio, comparatio, παραβολὴ, ῆς, ἡ, ἀνταπαραβολὴ, ῆς, ἡ, ἀντεξέτασις, εως, ἡ.
collatitius, συγκομιστὸς, ν, ὁ.
collaudatio, ἐγκώμιον, ν, τὸ, συνεπαίνεσις, εως, ἡ.
collaudo, προσεπαινέω, ῶ, συνεπαινέω, ῶ.
collecta, συνεισφορὰ, ᾶς, ἡ, ἔρανος, ν, ὁ, συμβολὴ, ῆς, ἡ.
collectanea, τὰ ἀναλεκτα, τὰ ἐκλεκτα.
collectio, συλλογὴ, ῆς, ἡ, σύλλεξις, εως, ἡ, ἀθροισμὸς, οῦ, ὁ.
collectitius, συνειλεγμένος, ν, ὁ.
collectivus, seu aptus ad colligendum, δυσανάγωγος, ν, ὁ.
collector, συναγωγεὺς, έως, ὁ, συναγωγὸς, ὁ, ἀθροιστὴς, οῦ, ὁ.
collega, συνάρχων, οντος, ὁ, σύναρχος, ν, ὁ.
collega in consulatu, συνυπατεύων, οντος, ὁ, συνύπατος, ν, ὁ.
collega fum in magistratu, συνάρχω.
collegæ, συνάρχοι, οἱ, συνάρχοντες, οἱ.
collegium, συνέδριον, ν, τὸ, σύλλογος, ν, ὁ, συμβούλιον, ν, τὸ, σύστημα, ατος, τό.
collibertus, συναπελεύθερος, ν, ὁ, συνδοῦλος, ν, ὁ.
collibet, collubet, συνδοκεῖ μοί τινος, hoc mihi libet, Thucydides.
collido, συμβάλλω τι, aliquid frango, συναράσσω, καταράττω.
colligatio, συνδεσμος, ν, ὁ, συνδεσις, εως, ἡ.
colligo, as, simul ligo, συνδέω, ῶ, κατασφίγγω, ῶ.
colligo, is, συλλέγω τι, aliquid colligo, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
colligere in unum, ἀγυρτάζω, ἀγυρέω, ῶ, ἀγυρίζω, συνάγω εἰς ἕν.
colligere se, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
colligere, pro reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρῶ τινα, aliquem.
colligere stipem, ἔρανον αἰτέω, ᾖ συνάγειν.
colligere rationem, λογίζεσθαι.
colligere sparsa, ἀναλέγεσθαι.
colligo, concludo, συνάγω, ἀναλέγομαι, συλλέγω, ἀνελλέγομαι.
collineare ad scopum, στοχάζεσθαι σκοπῦ.
collimatio, στοχασμὸς, οῦ, ὁ.
collineo, as, δυσκολέω, ῶ, καταστοχάζομαι τῆς ἡδονῆς, ad voluptates.
collineo, συναλείφω.
collino, una lino, καταχρίω.
collinus, ὁ ἐν τῷ βυνῷ, ὁ ἐκ τῆ βυνῦ, Aristoteles de mundo.
colliquefacio, συντήκω.
colliquesco, συντήκομαι.
collis, λόφος, ν, ὁ, βυνὸς, οῦ, ὁ, κνημὸς, οῦ, ὁ, χῶνος, ν, ὁ, γεωλοφία, ας, ἡ.
septem colles habens, ἑπτάλοφος, ν, ὁ. Epitheton urbis Romæ.
collisio, πρόσρηξις, εως, ἡ, συγκρουσμὸς, οῦ, ὁ.
collocare in tuto, ἐν καλῷ, θέσθαι.
collocare una, συγκαθιδρύω.
collocare in, ἐνιδρύω, ἐνιδρυόω, ἐγκαθιστορίζω, εἰς θρόνον, in sedem.
collocare columnas in curiam, ἑστάναι στήλας εἰς τὸ βουλευτήριον.
collocare bene, εὖ καταθέσθαι τὰ χρήματα, pecuniam.
collocatio, θέσις, εως, ἡ, τάξις, εως, ἡ.
colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
collocupleto, κατατλουτίζω.
collocutio, συνομιλία, ας, ἡ.
colloquium, συνομιλία, ας, ἡ, κοινολογία, ας, ἡ, συντυχία, ας, ἡ, σύμβασις, εως, ἡ.
in colloquium venire cum aliquo, ἐς, vel εἰς λόγους ἰέναι τινί, Thucydides. ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι, Aristophanes. εἰς λόγους ἀφικέσθαί τινα, Athenagoras.
colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλεῖν τινι, συλλαλέω, ῶ, ἐντυγχάνω.
colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
colluctor, συμπαλαίω cum dativo, διαπαλαίω.
colluctatio, διαπάλη, ης, ἡ.
colludo, is, συμπαίζω τινί, alicui, προσαθύρω.
colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι, Demosthenes. συμπράττειν τινί. Lycurgus contra Leoc.
colludere, ficte, & simulate agere, συγκατατρέχω.
colludium, συνδιασμὸς, οῦ, ὁ.
collum, τράχηλος, ν, ὁ, αὐχὴν, ένος, ὁ.
collum amputo, τραχηλοκοπέω, ῶ.
collum obtorqueo, τραχηλίζω.
collum frango, ἀποτραχηλίζω, ἐκτραχηλίζω.
collum attollo, τραχηλιόω, ῶ.
collum longum habens, μακροτράχηλος, ν, ὁ, συναιδέως, ος, ν, ὁ.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

collum maculoſum habens, ποικιλόδειρος, ος, ον.
colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
colluſio, κατάκρημνος, ατος, τὸ, συμπαιγνία, ας, ἡ.
colluſor, συμπαίκτης, ου, ὁ.
colluſorie, συγκατεργασικῶς.
colluſtratio, σαύρωσις, εως, ἡ, σύλλαμψις, εως, ἡ.
colluſtro, περιαυγάζω, κατελλάμπω.
colluſtro oculis, περισκέπτομαι νύκτα, noctem, Aratus, περισκοπέω, cum accuſativo, περιβλέπω.
colluvies, ſordes, χλιδὼν, ονος, ὁ, συγκλυδ, υδος, ἡ, σύμφθαρσις, εως, ἡ.
collyrium, κολλύριον, ου, τό.
colo, as, are, ἠθέω, ῶ, ἤθω, διηθέω, ῶ, ἀθελβάζω, ἀθέλγω.
colo, is, ere, veneror, adoro, σέβομαί τινα, aliquem, λατρεύω τινὶ, πράω, ῶ, σεβάζω, θεραπεύω τινὰ μετ' εὐνοίας, animi benevolentia aliquem colo.
colere, pro exercere, ἀσκεῖν τι, ἐπιτηδεῖν.
colere, pro habitare, οἰκεῖν.
colere, pro diligere, φιλεῖν τινα, aliquem.
colere vitam, διάγειν.
colere agrum, γεωργεῖν χῶραν, vel γῆν.
colere, pro ornare, καλλωπίζειν, cum accuſativo. Nazianzenus 2. contra Jul.
coloni, ἄτοικοι, οἱ, γειώμοροι, οἱ, ἐμμισθίδαι, οἱ.
coloni novi, ἄνθρωποι νεοκατάστατοι, νεοκάτοικοι, οἱ.
colonia, ἀποικία, ας, ἡ.
coloniæ deductio, κατοικία, ας, ἡ, μετοικισμὸς, ου, ὁ.
coloniæ deductor, ἀποικιστὴς, οῦ, ὁ.
coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν, ἀποικίζειν, ἀποικίαν ποιεῖσθαι.
colonus, ἀγρονόμος, ου, ὁ, γεωργὸς, οῦ, ὁ, ἄτοικος, ου, ὁ.
colophon, κολοφὼν, ῶνος, ὁ.
colophonem imponere, τὸν κολοφῶνα ἐπιτιθέναι.
color, χρῶμα, ατος, τὸ, χρόα, ας, ἡ, χροιὰ, ας, ἡ, βαφὴ, ῆς, ἡ, Poetice.
coloratio, χρωματισμὸς, οῦ, ὁ, χρῶσις, εως, ἡ, ἀπόχρωσις, εως, ἡ, ἀνάχρωσις, εως, ἡ.
colorator, σιλβωτὴς, οῦ, ὁ, ἐνδικοπλάστης, ου, ὁ, χρωστὴρ, ῆρος, ἡ.
coloratus, σιλβέις, εσσα, εν, ὁ.
non coloratus, ἄχρους, ους, ὁ, & ἄχρως, ων, ὁ.
colore bono præditus, εὔχρους, έος, ὁ, ἡ, & εὔχροος, ου, ὁ.
colore, βάπτω. ἐπιχρώζω, χροΐζω, χρώζω.
coloſſus, κολοσσὸς, ου, ὁ.
coloſtra, vel coloſtrum, τροφαλὶς, ίδος, ἡ, πυκφάκης, ου, ὁ, συὸς, έος, τό.
coluber, ὄφις, ιος, ὁ, δράκων, οντος, ὁ, χέρσυδρος, ου, ὁ.
colus, ἠθμὸς, οῦ, ὁ, ἠθάνιον, ου, τό.
columbarium, περιστερεών, ῶνος, ὁ, περιστεροτροφεῖον, ου, τό.
columbarius, περιστεροτρόφος, ου, ὁ.
columbus, & columba, περιστερὰ, ᾶς, ἡ.
columbinus, quod eſt ex columbis, περιστερειδὴς, έος, ὁ, ἡ, περιστερίδιον, ου, τό, περιστεριδοῦς, οῦν, ὁ.
columbatim, περιστεριδὸν.
columella, σηλίδιον, ου, τό.
columen, σῦλος, ου, ὁ, ἔρεισμα, ατος, τό.
columna, σῦλος, ου, ὁ, κίων, ονος, ὁ, vel ἡ, ἔρεισμα, ατος, τό.
columnæ baſis, συλοβάτης, ου, ὁ.
columnæ faſtigium, ἀκροκιόνιον, ου, τό.
columnarum capitulum, κιονοκράνιον, ου, τό.
columnis fulcio, διασυλόω, ῶ.
in columna inſculpere, ad infamiam, στυλογραφεῖν, στηλοκοπεῖν.
columnatus, συλωθεὶς, έντος, ὁ.
colus, ἠλακάτη, ης, ἡ.
coma, κόμη, ἴθειρα, ας, ἡ, χαίτη, ης, ἡ.
coma promiſſa, μαλλὸς, οῦ, ὁ. Heſychius.
coma pexa, πεκὰς, άδος, ἡ.
comam nutrio, ἐθείρω, ἐθείρομαι, κομοτροφέω, ῶ, κομάω, ῶ.
comarum exornatrix, κομωτεία, ας, ἡ.
comarum exornator, κομωτὴς, οῦ, ὁ.
coma adultera, ἐντεχνον, ου, τὸ, περικόμιον, ου, τὸ, φενάκη, ης, ἡ, πλοκὴ, ης, ἡ.
comatus, κομήτης, ου, ὁ, πολυκόμης, ου, ὁ.
comatus bene, εὔτριξ, ιχος, ὁ, εὐτριχὴς, ου, ὁ, εὔκομος, ου, ὁ.
combibo, συμπίνω τί τινι, aliquid cum aliquo.
combibo, onis, συμπότης, ου, ὁ.
combinatio, σύζευξις, εως, ἡ.
combino, συνδυάζω.
comburendi vim habens, καυστικὸς, ὴ, όν.
comburo, ἐμπρήθω, ἀποκαίω τι, aliquid, φλέγω, συμφλέγω.
combuſtio, ἀπόκαυμα, ατος, τὸ, ἔμπρησις, εως, ἡ, ἐμπρησμὸς, οῦ, ὁ.
combuſtus, παθαλωτὸς, ὴ, όν, αἰθὸς, ὴ, όν.
combuſtu facilis, εὔφλεκτος, ου, ὁ, εὐκαὴς, έος, ὁ, ἡ.
combuſtivus, καυσιμος, ου, ὁ.
comedo, φάγω, τρώγω, βρώσκω, ἐδέω.
comedo ad ſatietatem, ἀδηφαγέω, ῶ, ſeu ἀδηφαγέω, ῶ, hinc ἀδηφαγία, ας, ἡ, ſeu κηπαγέω, ας, ἡ, nimia comeſtio.
comedo intemperanter, λαιμάσσω.
comedo, onis, & comeſtor, κατακτάγας, ου, ὁ, βέφαγος, ου, ὁ.
commejo, κατουρῶ.
comes, ἀκόλουθος, ου, ὁ, συνέμπορος, ου, ὁ, συνόδας, ου, ὁ.
comes itineris, συνοδοιπόρος, ου, ὁ.
comes ſum, σπεύδω, ῶ, σπεύδω, ῶ, σπεύδω.
comeſſabundus, ἐπίκωμος, ου, ὁ.
comeſſatio, κῶμος, ου, ὁ, ἀσωτία, ας, ἡ.
comeſſator, κωμαστὴς, οῦ, ὁ.
comeſſor, κωμάζω.
comeſtor, κατακτάγας, ου, ὁ.
comeſtura, ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, βρῶσις, εως, ἡ.
comeſus, βεβρωμένος, η, ον.
cometa, κομήτης, ου, ὁ.
comice, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
comicus, κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, κωμικὸς, ὴ, όν.
comicus, a, um, κωμικὸς, ὁ, κωμικὴ, ἡ, κωμικὸν, τό.
cominus, ἐγγύθεν, συσταδὸν, ἐκ χειρός.
cominus pugnare, συστάδὸν, aut συσταδὸν μάχεσθαι.
comis, humanus, χρηστὸς, ὴ, όν, φιλοπροσήγορος, ου, ὁ, ἥμερος, ὁ, ἡ, μείλιχος, ου, ὁ.
comitas, ὑπροσηγορία, ας, ἡ, εὐτραπελία, ας, ἡ.
comitatus, us, ἀκολουθία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
comiter, φιλοφρόνως, ἡμέρως.
comitia, ἀρχαιρεσία, τὰ, ἀρχαιρεσίαι, αἱ, συνόδος, ου, ἡ.
comitialis morbus, ἐπιληψία, ας, ἡ.
comitiali morbo laboro, ἐπιλαμβάνω.
comitialis, vel comitiarius, ἀρχαιρεσιαστὴς, οῦ, ὁ.
comitium, ἐκκλησιαστήριον, ου, τό.
comitiis interſum, ἀρχαιρεσιάζω.
comitor, παρακολουθέω, ῶ, cum dativo. συνακολουθέω τινὶ, aliquem comitor, παραπέμπομαι, ἀποπέμπω.
comma, κόμμα, ατος, τό.
commaculo, βιπάσσω τινὰ, κατημιαίνω.
commeatus, τροφὴ, ῆς, ἡ, τὰ σιτία, ὁδεύσεως, ου, ἡ, ἐφόδιον, ου, τό.
commeatui præfectus, βίαρχος, ου, ὁ, σιτάρχης, ου, ὁ, βιώνης, ου, ὁ.
commeatus, proficiſcendi venia, γέλως, ου, ὁ.
commeatus inopia, ἀκαρπία, ας, ἡ.
commeatu abundo, ἐκτελέω, πάντα ὑπάρχω, Demoſthenes.
commemini, διαμέμνημαί τινος, διαμνήμης ἔχω.
commemorabilis, διαμνημονευτέος, ου, ὁ.
commemoratio, ἀπομνημόνευσις, ατος, τὸ, ὑπόμνησις, εως, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.
commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος, ου, ὁ, ἀξιέλεγκτος, ου, ὁ.
commemoro, ἀπομνημονεύω.
commendabilis, dignus, qui laudetur, ἐπαινετὸς, ὴ, όν.
commendare, id eſt, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι, Xenophon, σωίστημί σοι τοῦτο, hoc tibi commendo, Demoſthenes, ἐγχειρίζειν ἑαυτὸν τινι, ſeipſum alicui commendare, h. e. alicujus fidei ſeipſum, committere, Æſchines.
commendare, id eſt, laudare, ἐπαινέω σε τούτου, laudo te propter hæc, σωίστημι, 2. ad Corinth. 6.
commendatio, ἐπαίνησις, εως, ἡ, ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ.
commendatus, a, um, ἐπαινεθεὶς, έντος, ὁ, ἐπαινεθεῖσα, είσης, ἡ, ἐπαινεθὲν, έντος, τό.
commendatitiæ litteræ, συστατικὴ ἐπιστολὴ.
commendo, παρατίθημι, σωίστημι.
commentariis ſcriptis interpretor, ὑπομνηματίζω.
commentarium, vel commentarius, ὑπόμνημα, ατος, τὸ, ὑπομνηστικὸν, οῦ, τό.
commentatio, μελέτησις, εως, ἡ, διανόημα, ατος, τὸ, φρόνησμα, ατος, τό.
commentatiuncula, ὑπομνηματίσιον, ου, τό.
commentator, φρονητὴς, οῦ, ὁ.
commentitius, fictus, πλασματώδης, ες, ὁ, ἡ, ον.
commentor, φροντίζω, διαλαμβάνω, πραγματεύομαι, ἐπισκέπτομαι, συμμελετάω, ῶ.
commentum, res ficta, σκῆψις, εως, ἡ, πλάσμα, ατος, τὸ, ὑπόμνημα, ατος, τὸ, ἐπίνοια, ας, ἡ.
commeo, as, are, iter facio, φοιτάω ῶς τινα, ad aliquem, & πρός τινα.
commercium συναλλαγμα, ατος, τὸ, ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ.
cui commercium cum nullo eſt, ἀπρόσμικτος, ου, ὁ, ἡ, ον, συναλλακτος, ου, ὁ.
commercium cum aliquo habere, συναλλάττεσθαι, cum dativo.
commercium eſſe, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, cum aliquo, πρὸς γίνεσθαι συλβόλαιον, cum aliquo, συμβόλαιον γίνεσθαι πρὸς ἄνθρωπον ὑπερόριον.
commereor, μισθαρνέω, ἄξιός εἰμι.
commetior, συμμετρῶ τοῦτο τῇ δυνάμει, hoc viribus meis commetior, Nazianzenus.
commigro, μετοικέω παρ' ἑτέρους, apud exteros exulo, Iſocrates.
commilitium, συμμαχία, ας, ἡ, συστρατία, ας, ἡ.
commilito, συστρατιώτης, ου, ὁ, σύμμαχος, ου, ὁ.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

com-

comminatio, ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, ἀπείλημα, ατ⊙, τό.
comminiſcor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ῶμαι, ἐπινοέω, ῶ.
comminor, aris, ἀπειλέω, ῶ, ἐπαπειλέω, ῶ, συναπειλέω, ῶ, προσαπειλέομαι.
comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
commiſceo, συμμίγνυμί τινι, συγκυκάω, ῶ, συγκεράννυμι, συγκερασύνω.
commiſeratio, καταίκτισις, εως, ἡ, οἶκτ⊙, ος, ὁ.
commiſereſco, οἰκτίζω σε τινος, commiſereſco te hujus rei.
commiſeror, ἀλλαγχνίζομαι περί τιν⊙, vel ἐπί τινι, vel ἐπί τινα, alicujus commiſeror.
commiſſio, σύμβλημα, ατ⊙, τό.
commiſſor, συμβαλλομάχ⊙, ου, ὁ.
commiſſum, πλημμέλημα, ατ⊙, τό, ἁμάρτημα, ατ⊙, τό.
commiſſura, ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, συναρθρία, ας, ἡ.
commiſſus, ἐπιτετραμμέν⊙, ος, ὁ, συμβεβλημένος, ου, ὁ.
commiſtio, ἀνάμιξις, εως, ἡ, σύμμιξις, εως, ἡ.
commitigo, ἡμερομαλάσσω.
committo, alicujus fidei trado, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι τοῦτο, hæc tibi committo.
committere, injungere, ἐπιτάττειν τινί τι, aliquid alicui præcipere.
committo, pro permitto, προστίθεμαι cum infinitivo. ἐπιτρέπω.
committere inter ſe, ideſt, inimicos facere, συνιέναι.
committere, peccare, πλημμελεῖν τι.
committere, idem ac ſociare, συναπτειν, συζεύγνυειν.
committere prælium, πόλεμον κατιστάναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
committere, id eſt, in certamen mittere, συμβάλλειν, συγκρούειν, συρρήγνυναι.
commode, δικαίως, ἐπιτηδείως.
commodior, χρησιμώτερος, α, ον.
commodius, λυσιτελέστερον, ου, τό.
commodiſſime, κάλλιστα.
commoditas, ὠφέλεια, ας, ἡ, ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, συμφέρον, οντος, τό, εὐχρηστία, ας, ἡ.
commodo, commoditati alicujus inſervio, σωφελέω τινα, συμφέρω τινί.
commodare alicui argentum, χρῆσαί τινι ἀργύριον, Demoſthenes.
commodo utendum, χράω, ῶ.
commodis alicujus conſulere, ſeu inſervire, σκοπεῖν τὸ συμφέρον τινός, σκοπεῖσθαι τὸ συμφέρον τινί.
commodum capio, ἀπολαύω, cum genitivo. ὠφελέομαι, ῶμαι, ut δὲν αὐτῆ ἀπολαύσω, nihil commodi ex ea re percipio. Ariſtophanes.
commodum, utile, ὠφέλεια, ας, ἡ, σύμφορον, ου, τό.
commodum, opportune, κατὰ καιρὸν, ὡραίως.
commodus, πρόσφορος, ος, ον, ἐπιτήδειος, α, ον, χρήσιμος, η, ον.
commœreo, καταλυγίω, καταλυγῶ.
commonefacio, ἀναμεμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, ὑποτίθημι, ὑπομνάω, ῶ.
commonefactio, ἀνάμνησις, εως, ἡ.
commoneſco, ὑπομιμνήσκομαι.
commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, cum duobus accuſativis. παραινέω, ῶ, νουθετέω, ῶ, παρακαλέω, ῶ.
commonitio, νουθέτησις, εως, ἡ, νουθέτημα, ατος, τό, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
commonitus, νουθετούμενος, ομένου, α, ον, ὑπομιμνηθείς, έντος, ὁ.
commonſtro, κατηλεγκύνω.
commoratio, habitatio, συνδιατριβὴ, ῆς, ἡ.
commoratio, mora, ἐγχρόνισις, εως, ἡ, καθυστέρησις, εως, ἡ, σχέσις, εως, ἡ.
commorior, συναποθνήσκω.
commoros, maneo, χρονίζω. διατρίβειν ἐν τῇ πόλει, in civitate immorari, βραδύνω.
commorari aliquem, i. e. detinere, ἀπέχειν τινός, διακατέχειν τινά.
commotio, συγκίνησις, εως, ἡ.
commotus, συγκινηθείς, έντος, ὁ.
commoveo, perturbo, διαταράττω, συγκινέω, ῶ, διακινέω τι.
communicatio, κοινωνία, ας, ἡ, κοινόησις, ητος, ἡ.
communico, κοινωνέω τινί τινος, & τινί τι, communicare aliquid cum aliquo, μεταδίδωμι.
communio, onis, κοινωνία, ας, ἡ, κοινότης, ητος, ἡ, μέθεξις, εως, ἡ.
communionem habere cum aliquo, κοινωνεῖν τινι.
communio, is, ire, περιφράττω, ἀποτειχίζω, περισκεπάζω, ὀχυρῶ.
communis, κοινὸς, ἡ, όν, ἐπίκοιν⊙, ος, ον, ξυνὸς, ἡ, όν, ξυνήθ⊙, ες, ές. hoc mihi cum eo eſt commune, τοῦτο ὑπάρχει μοι κοινὸν πρὸς ἐκεῖνον. Max. Tyrius. Serm. 40.
communis multis, πολύκοιν⊙, ος, ον.
communis omnibus, πάγκοιν⊙, ος, ον.
communitas, κοινότης, ητ⊙, ἡ, κοινωνία, ας, ἡ.
communitas vitæ, συμβίωσις, εως, ἡ.
communiter, κοινῶς, ὡς κοινὸν, κοινῇ, ἐπιτροπικῶς.
commutabilis, ἀμειπτέον⊙, ος, ον, συμβλητὸς, ὴ, όν,

commutatio, μεταβολὴ, ῆς, ἡ, ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ.
commuto, permuto, ἀλλάττομαί τι τινος, aliquid aliqua re.
commutare, ἐπαμείβομαί τι τινος.
commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
como, κομέω, κομῶ, ἐξοσκέω, ῶ, κομβέω, ῶ, κηλυέω.
comœdia, κωμῳδία, ας, ἡ.
comœdiarum ſcriptor, κωμῳδοποιὸς, ὁ, ἡ, & κωμῳδοποιητὴς, οῦ, ὁ.
comœdus, κωμῳδὸς, οῦ, ὁ.
compactio, σύμπηξις, εως, ἡ, συναρμογὴ, ῆς, ἡ.
compactum, συναρμογὴ, ῆς, ἡ, συναρμοσμένον, ου, τό.
compactus, συμπαγὴς, έντος, ὁ, εὐπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, ές.
compages, ἁρμογαὶ, ῶν, ἀρμοὶ, οἱ.
compagino, as, συναρμολογέω, ῶ.
compago, & compages, σύστασις, εως, ἡ, σύστημα, ατος, τό, συναρμογὴ, ῆς, ἡ.
compar, πάρισος, ος, ον, ἴσος, η, ον, σύζυγος, ος, ον, ὁ, ἡ.
comparabilis, παραβλητὸς, ὸν, ὁ, συμβλητὸς, ὸν, ὁ.
comparandus, συναμιλλος, ος, ον.
comparare, συγκεκτικῶς.
comparatio, ἀναλογία, ας, ἡ, παραβολὴ, ῆς, ἡ, σύγκρισις, εως, ἡ.
comparatio rerum ad victum neceſſariarum, τευχεία, ας, ἡ, τευχὴ, ῆς, ἡ.
compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
comparo aliquid ad aliquid, συμβάλλω τι πρός τι.
comparo, acquiro, πορίζω, πορίζομαι, προσπορίζω, ἐμπορίζομαι, συμπορίζω, κατασκευάζομαι.
comparo, confero, παρεικάζω, προσεικάζω, παρεξετάζω, ἀνεξετάζω, συγκρίνω.
comparare ſe ad bellum, παρασκευάζεσθαι.
comparare victum, ποιεῖν βίον.
comparare ſibi potentiam, ποιεῖσθαι ἑαυτὸν ἐπ' ἐξουσίαν.
comparare, pro præparare, συσκευάζειν.
comparare cognitionem, λαβεῖν τὴν γνῶσιν.
comparare, emere, πορίζομαί τινί τι, aliquid ab aliquo emo.
ita comparatum eſt, οὕτω πέφυκε.
compartior, συμμερίζομαι.
compaſcuus, σύμβοτος, ος, ον.
compaſcuus ager, σύμβοτος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
compatior, συμπάσχω.
compedes, πέδαι, αἱ.
compedibus aſtringo, πεδάω, ἐμπεδάω, ῶ, ἐμπεδέω, ῶ.
compellatio, πρόσκλησις, εως, ἡ, ἔντευξις, εως, ἡ.
compellator, προσήγορος, ος, ον.
compellatus, πρόσρητος, ος, ον.
compello, as, alloquor, κοινολογέομαί τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
compello, is, σωθελάνω, σωθήσομαι, ἤλασα.
compendiario, συντόμως.
compendiarius, συντόμος, ος, ον.
compendioſe, συντόμως.
compendioſus, βραχυπελὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ές, συντομος, ος, ον.
compendium, ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, συντμὴσις, εως, ἡ, συντομία, ας, ἡ.
in compendium contraho, συστρέφω, ἐπιτέμνω.
compenſatio, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, ἀντίκρουσις, εως, ἡ.
compenſo, ἀντικατάλλαττομαι, ἀντικρούομαι.
compenſare beneficium beneficio, ἀντερανίζεσθαι.
comperendinatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.
comperendino, ἀναβάλλομαι.
comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
comperior, compertum habeo, καταλαμβάνω.
compertum, & exploratum habeo, ἐπίσταμαι πᾶν ἀκριβῶς.
compertus, a, um, πεπληροφορημέν⊙, η, ον.
compes, πέδη, ης, ἡ.
compeſco, συνέλλω τινά, συνείργω.
competens, ἁρμόδι⊙, α, ον.
competenter, μετρίως.
competentia, ἀναλογία, ας, ἡ.
competitor, αἰτησόμενος, ου, ὁ.
competitorem eſſe alicui in aliqua re, ἀντεπιθυμεῖ τί τινι.
competitores, συμπαραγγέλλοντες, οἱ.
competo, συμπίπτω, συνεπιβάλλω.
compilatio, περισύλησις, εως, ἡ.
compilator, ſpoliator, συλητὴς, οῦ, ὁ, λωποδύτης, ου, ὁ.
compilatores & fures alienorum verſuum, ἀλλοτρίων λωποδύται ἐπῶν.
compilatus, περισεσυλημέν⊙, η, ον.
compilo, συσκυλάζομαι, cum accuſativo, συσυλάω, ῶ.
compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
compita, ἄμφοδος, ου, ἡ, ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ.
compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς ἐν ταῖς ἀγυιαις.
complaceo, ἀδοκέω, συναρέσκω.
complano, ὁμαλίζω.
complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
complector ſummatim, ἀνακεφαλαιόω, ῶ.
complector mente, λαμβάνω ἐν ταῖς γνώμαις.
complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
complementum, συμπλήρωμα, ατ⊙, τό.
compleo, συμπληρόω, συμπληθύω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

completus, perfectus, πλήρης, ες, ὁ, συμπλήρης, ους, ὁ ἢ ὁ.
complexio, συμπλοκή, ῆς, ἡ.
complexio verborum, περίοδος, ου, ἡ.
complexus, περιπλέξας, αντος, ὁ, περιοχών, όντος, ὁ.
complicatio, συμπλοκή, ῆς, ἡ.
complicatus, συμπλεκὼς, ότος, ὁ, περίπλοκος, ος, ὁ, ἠ, συμπλεκτος, ὴ, ὸν, ὁμοπλεκὴς, ὲς, ὁ ἢ ἠ.
complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
comploratio, ὀλόφυρσις, εως, ἡ, θρῆνος, ου, ὁ, & θρῆνος, ους, τὸ.
comploro, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω, ῶ.
complosio manuum, χειρῶν πάτυλος.
complures, complura, συμπλείονες, συμπλείους, ους, αἱ, συμπλείονα, ω, τά.
complusculi, ἔνιοι, οἱ, πολλοὶ, οἱ.
compono, conjungo, συνάπτω λόγον.
componere, conferre, ἀντιπαρατείνειν, παραπλήσιον.
componere, commentari, πραγματεύεσθαι, ἀναπόσπειν, seu ἀπτειν, ἀναπάπτεσθαι.
componere inter se, comparare, παραλληλίζειν.
componere, pro disponere, συντάττειν.
componere, ornare, διθυραμβεῖν.
componere, concordare, συναλλάττειν πρός τινα.
comportatio, συγκομιδή, ῆς, ἡ, sive ξυγκομιδή, ῆς, ἡ.
comportatus, συγκομιστὸς, ὴ, όν.
comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
compos, ἔμπειρος, ἔος, ὁ ἢ ἡ, ἐπίβολος, ος, ὁ.
compos alicujus rei factus, ἐπίβολος, ος, ὁ, & Poetice ἐπήβολος, ος, ὁ, ὁ ἐπήβολος, ος, ὁ.
compos voti fio, τυγχάνω, cum genitivo.
compos mentis, νοερὸς, ὄντος, ὁ, ἔμφρων, ονος, ὁ.
compositè, διατάκτως.
compositio, ἁρμονία, ας, ἡ, διάταξις, εως, ἡ.
compositio, seu artificium orationis, κρατισολογὴ, ῆς, ἡ.
compositio, pacificatio, διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, σύμβασις, εως, ἡ.
compositionis, seu pacificationis desiderio teneor, συμβατεύω.
compositio mala, κακοσυνθεσία, ας, ἡ.
ex composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης.
compositus, διατεταγμένος, ος, ὁ, καθεσηκὼς, ὁσης, ὁ.
compotatio, πότος, ου, ὁ, συμπόσιον, ου, τὸ.
compoto, συμπίνω.
compotor, συμπότης, ου, ὁ.
comprix, συμπότις, ίδος, ἡ, συμπότρια, ας, ἡ.
comprecatio, κατάρχη, ῆς, ἡ, ἄρχη, ῆς, ἡ.
comprecor, δέομαί σε ἅμα, κατάρχομαι.
comprehendi qui nequit cogitatione, & mente, ἀκατανόητος, ος, ὁ, νοήτος, ος, ὁ, ἀπερίληπτος, ος, ὁ, cui opponitur δυνητὸς, ὴ, ὸν, δυνατοσύστατος, ος, ὁ, περιληπτὸς, ὴ, ὸν.
comprehendo undique, ἐκπερικαμβάνω.
comprehendo summatim, συγκεφαλαιόω, ῶ.
comprehendo, manu teneo, λαμβάνω, συλλαμβάνω, παρέχω.
comprehendere, intelligere, κατανοεῖν.
comprehendere mente, περιλαμβάνειν τῇ διανοίᾳ.
comprehensibilis, καταληπτὸς, ὴ, ὸν.
comprehensio, καταληψις, εως, ἡ, σύλληψις, εως, ἡ.
comprehensio, conceptus mentis, περίνοια, ας, ἡ.
comprehensus, συνειλημένος, ος, ὁ.
compressio, συμπίεσις, εως, ἡ, συμπίεσις, εως, ἡ.
compressus, συνθλιβόμενος, ος, ὁ, πεπιεσμένος, ος, ὁ.
comprimo, premo, συμπιέζω, συσφίγγω.
comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.
comprimere virginem, i. e. vitiare, βιάζεσθαι κόρην, φθείρειν.
comprehensio, conceptus mentis, περίνοια, ας, ἡ.
comprobatio, συναίνεσις, εως, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
comprobator, δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ.
comprobo, δοκιμαίζω, συναινέω, ῶ.
compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
comptus, διθραξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, κεκαλλωπισμένος, ος, ὁ.
compulsus, ἀναγκασθεὶς, έντος, ὁ, βιασθεὶς, έντος, ὁ.
compulsio, συναθροισις, εως, ἡ, συνωσις, εως, ἡ.
compunctio, κατανύξις, εως, ἡ.
compungo, κατανύττω.
computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
computatio, λογισμὸς, οῦ, ὁ.
computator, λογιστὴς, οῦ, ὁ, λογιστικὸς, οῦ, ὁ.
computresco, καταπυήσκομαι.
conamen, ἐγχείρημα, ατος, τὸ, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ.
conatus, ἐπιβαλόμενος, ος, ὁ, ἐγχείρησις, αντος, ὁ.
conatus, us, ἐγχείρημα, ατος, τὸ, πεῖρα, ας, ἡ.
omni conatu, χειρὶ, ᾗ ποδί.
concaco, κατακηλέω.
concameratio, καμάρωσις, εως, ἡ, ὀρόφωσις, εως, ἡ.
concameratus, καμαρωτὸς, ὴ, όν.
concamero, καμαρόω, ῶ, ὀροφόω, ῶ.
concavitas, κοίλωμα, ατος, τὸ.
concavo, κοιλόω, ῶ.
concavus, κοῖλος, η, ον, ἔγκοιλος, ος, ὁ.
concedo, ἀναχωρῶ σοι ἀπὸ βήματος, ἐπιτρέπω.
concedo, confero me, προσχωρέω, ῶ.
concedo, permitto, ἐπιχωρέω, ῶ, ἀποδίδωμι.
concedo aliquid petenti, καταινέω, cum accusativo.
concelebro, συμπανηγυρίζω.
concelebro ludos, συμπομπεύω.
concentus, ἁρμονία, ας, ἡ, συμφωνία, ας, ἡ, συμφωνία, ας, ἡ.
conceptaculum, περιδοχὴ, ῆς, ἡ.
conceptio, σύλληψις, εως, ἡ.
conceptus, συλληφθεὶς, έντος, ὁ, συνειλημένος, η, ὁ.
conceptus, us, σύλλαψις, εως, ἡ, κύημα, ατος, τὸ.
conceptus animi, ἐνθύμημα, ατος, τὸ.
conceptus impediens medicamentum, ἀκυτόκιον, ου, τὸ, & ἀκυητήριον, ου, τὸ, cui opponitur κυητήριον, ου, τὸ.
concerno, συνοράω, ῶ.
concertatio, ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ.
concerto, συμπολεμίζω τινὶ, συναγωνίζομαι.
concessio, συγχώρησις, εως, ἡ.
concessio, assensus, συγχώρημα, ατος, τὸ, & συγχώρησις, εως, ἡ.
concessio, permissio, ἐπιχώρησις, εως, ἡ, συγγνώμη, ης, ἡ.
concessum est, ἔξεστι.
concessus, συγχωρηθεὶς, έντος, ὁ.
concessus, us, συγχώρησις, εως, ἡ.
concha, κόγχη, ης, ἡ.
conchyliata vestis, ἀλουργὶς, ίδος, ἡ.
conchyliatus, ἔστρεπτος, ος, ὁ, ἀλουργὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ.
conchylium, κογχύλη, ης, ἡ, κογχύλιον, ου, τὸ.
concido, συγκόπτω τι, κατατέμνω.
concido, cado, κατασίπτω, συμπίπτω.
concidere animo, vel mente, ἐκκακεῖν, καταθυμεῖν, ἀλύειν.
concieo, συγκαλέω, ῶ.
conciliabulum, συνόδιον, ου, τὸ.
conciliatio, συναλλαγὴ, ῆς, ἡ, προσαγωγὴ, ῆς, ἡ.
conciliator, προξενητὴς, οῦ, ὁ, διαλλακτὴς, οῦ, ὁ.
conciliatrix, προξενήτρια, ας, ἡ.
conciliatus, συνηλλαγμένος, η, ὁ.
concilio, benevolum facio, προτάσσομαί σε χρήμασι, φιλέω, ῶ, ἐξιλάω, ῶ, συναλλάττω.
conciliare nuptias, μνηστεύειν, μνηστεῖαι, & μνηστεύειν γάμον, μνᾶσθαι, & μνᾶσθαι γάμον.
conciliare nuptias pro alio, προμνᾶσθαι, προμνηστεύειν, & προμνηστεύεσθαι.
conciliare sibi alicujus amicitiam, ἀναρτᾶσθαι, ἐξαρτᾶν.
conciliare sibi auditorum mentes, ἐπιχαλκεύειν. Aristoteles l. 3. Rhetoricorum.
concilium, συνόδος, ου, ἡ, συνέδριον, ου, τὸ.
concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
concinna oratio, ἐγκρατάσκολος λόγος.
concinnatio, κρατασκολὴ, ῆς, ἡ.
concinne, κομψῶς, εὐαρμόστως.
concinnitas, ἁρμονία, ας, ἡ, εὐθημοσύνη, ης, ἡ.
concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
concinnus, ἐμμελὴς, ἐής, ὲς ἢ ὴ, κομψὸς, ὴ, ὸν, εὐθετος, ος, ὁ, εὔθετος, ος, ὁ.
concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
concio, ἐκκλησία, ας, ἡ, ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, δημηγορία, ας, ἡ.
concio, oratio, ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, δημηγορία, ας, ἡ, φήμη, ης, ἡ.
concionabundus, δημηγορικὸς, ὴ, όν.
concionator, δημηγόρος, ος, ὁ, ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ.
concionem convocare, ἐκκλησίαν συλλέγειν.
in concionem vocare, ἐκκλησιάζειν.
concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
concionor, orationem habeo, δημηγορέω, ῶ, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
concipio, συλλαμβάνω.
concipio, gravidus sum, ἀναπίμπλαμαι, ὄμμα, γονάω, ὑποδέχομαι, κύω.
concipere animo, εἰς τὸν ἑὸν λαβεῖν.
mulier concipit, κυεῖ.
concise, ἀποτόμως.
concisus, συνεκτομένος, η, ὁ.
concitare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
concitare seditionem, στασιάζειν.
concitatio, ἐξόρμησις, εως, ἡ, διέγερσις, εως, ἡ.
concitator, ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ.
concitatus, παρορμηθεὶς, έντος, ὁ.
concito, παρορμάω, ῶ, συνορμάομαι, ὥμαι, ὁρόω, ἐπόρω, ἐπορόω, συνορόω, ὄρω, ἐρωρα.
concito, παρορμάω τινα πρός τι.
concitus, κινηθεὶς, έντος, ὁ, ἐξορμηθεὶς, έντος, ὁ.
conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
conclamare vasa, ἀναζυγὴν σημαίνειν.
conclamatio, συμβόησις, εως, ἡ, κατάβοη, ης, ἡ.
conclamatus, desperatus, ἀπεγνωσμένος, η, ὸν.
conclamatum est, πέπρακται.
conclamo, συμβοάω, ῶ, ἀναπράζω.
conclave, μυχὸς, οῦ, ὁ, ταμιεῖον, ου, τὸ, σωμάτιον, ου, τὸ.
concludo, κατάργω, συγκατακλείω.
concludo, ratiocinor, συνάγω, συλλογίζομαι, διαιρίζω.
conclusio, ἐπίλογος, ου, ὁ, σύγκλεισις, εως, ἡ.

conclusio argumentativa, συλλογισμὸς, ὁ, σωκρατικὴ, ῆς, ἡ.
conclusus, συγκεκλεισμένος, η, ὁ.
concoctio, πέψις, εως, ἡ, πέπανσις, εως, ἡ.
concoctio facilis, εὐπεψία, ας, ἡ.
concoctio tarda, βραδυπεμψία, ας, ἡ.
concoctionis difficultas, δυσπεψία, ας, ἡ.
concoctu difficilis, δύσπεπτος, ος, ον.
concoctu facilis, εὔπεπτος, ος, ον.
concoctus, πεπεμμένος, η, ον.
concolor, ὁμόχροος, ος, ον, ῶ, ὁ.
concomitor, συμπαραπέμπομαι, ἕπομαι, συνακολουθέω, ῶ, συνακολαθέω, ω.
concoquere difficulter, δυσπεπτεῖσθαι, δυσπεπτέω.
concoquere odium, καταπέμψαι χόλον.
concoquo, πέπαίνω, πέπτω.
concordia, ὁμόνοια, ας, ἡ, ὁμοφροσύνη, ης, ἡ.
concordia animorum, συμψυχία, ας, ἡ.
adduco ad concordiam, ἀποκαταλλάσσω τινά τινι.
concorditer, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
concordo, convenio, ὁμογνωμονέω σοι περί τινος, ὁμοφρονέω, ῶ, ὁμοδοξέω, ῶ.
concors, ὁμογνώμων, ονος, ὁ, ὁμόνους, ουν, ουος, ὁ, ὁμόψυχος, ος, ὁ, ὁμόφρων, ονος, ὁ.
concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιστεύω.
concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
concrescо, συμφύομαι, συναυξάνομαι.
concretio, σύμπηξις, εως, ἡ, πῆξις, εως, ἡ.
concretio humorum, ὑπόστασις, εως, ἡ, Galenus.
concretus, συμπαγὴς, ἐντος, ὁ.
concubina, ὁμοδίαιτος, ἰδος, ἡ, παλλακὴ, ῆς, ἡ.
concubitus, συνουσία, ας, ἡ.
concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.
conculcatio, καταπάτημα, ατος, τό.
conculco, καταπατέω, ῶ, διακαπίζω.
concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικὶ, παροικεῖν.
concupiscentia, ἐπιθυμία, ας, ἡ, πάθος, ους, τό.
concupiscibilis, ἐπιθυμητὸς, ὴ, ὸν.
concupisco, ἐπιθυμέω χευμάτων, ὀρέγομαι τοῦ εὐδένου, scire, ἐφίεμαι.
concupitus, ἐπιθυμηθεὶς, ἐντος, ὁ.
concurro, ὁμοδρομέω, συντρέχω.
concursio, συνδρομὴ, ης, ἡ.
concutio, παντοίως περιθέω, συνδρομέω, ῶ.
concursus, συνδρομὴ, ης, ἡ, συνόδος, ου, ἡ.
concussio, πίναγμα, ατος, τὸ, πλασμὸς, ου, ὁ.
concussus, συγκεκρεσμένος, η, ὸν, διασεσεικὼς, ἐντος, ὁ.
concutio, ἀνασείω, ὠθίζω, συοτίω.
condecenter, προσηκόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
condecet, πρόσηκει, συμπρέπει.
condecoro, κοσμέω, ῶ, καταχοσμέω, ῶ.
condemnatio, κατάγνωσις, εως, ἡ, καταδίκη, ης, ἡ.
condemnator, καταδικαζων, οντος, ὁ.
condemnatus, καταδεδικασμένος, η, ὸν, καταδεδικασθεὶς, ἐντος, ὁ.
condemno, καταγινώσκω τινὸς θάνατον, καταδικάζω τινὸς, καταδικάζω τινός.
condemnor, καταδικάζομαι.
condenso, συμπλύνω, καταπυκνόω.
condensus, πυκνὸς, ὴ, ὸν.
condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
condictio, παραγγελία, ας, ἡ, ἐπαγγελία, ας, ἡ.
condictus, διηγορευμένος, η, ὸν.
condigne, ἐπαξίως.
condignus, ἐπάξιος, ος, ὁ, ἀξιοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ.
condimentum, ἄρτυμα, ατος, τὸ.
condio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
condiscipula, συμμαθήτρια, ἰδος, ἡ, συμμαθήτρια, ας, ἡ.
condiscipulus, συμμαθητὴς, οῦ, ὁ.
condisco, συμμανθάνω.
conditio, κατάστασις, εως, ἡ, κλῆρος, ου, ὁ.
conditio, conventio, αἵρεσις, εως, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ. Καλὴ αἵρεσει, conditionibus bonis.
conditionem ferre, προκαλεῖσθαι πρόκλησιν.
conditionem vicissim ferre, ἀντιπροκαλεῖσθαι.
conditiones repudiare, ἀναδύεσθαι τῆς ὁμολογίας.
conditionalis, ὑποθετικὸς, ὴ, ὸν.
conditionaliter, ὑποθετικῶς.
conditione ea, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις, vel ἐπὶ τούτῳ.
conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
conditor, rei alicujus auctor, ἀρχηγὸς, οῦ, ὁ, κτίστης, ου, ὁ, ποιητὴς, οῦ, ὁ.
conditura, ἄρτυμα, ατος, τό.
conditus, ἡδυσθεὶς, ἐντος, ὁ, ἀρτυμένος, η, ὸν.
conditus eleganter, bene structus, εὔκτιτος, ος, ον, Homerus.
conditus a Deo, θεόκτιτος, ος, ον.
conditus, κτισθεὶς, ἐντος, ὁ.
condo, extruo, κτίζω, δημιουργέω, ῶ.
condere urbem, πολίζειν.
condere leges, θεσμοποιεῖν.
condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.

condocefacio, συμπαιδεύω.
condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
condoleo, συναλγέω σοι, λυπέμαι.
condolesco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
condonatio, συγγνώμη, ης, ἡ.
condonatus, συνεγνωσμένος, η, ὸν,
condono, δωρέομαι, pro ignoscere alicui, συγγινώσκειν τί τινι, καταχαρίζομαί τινι.
conducibilis, λυσιτελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, χρήσιμος, η, ὸν.
conducit, utile est, συμφέρει.
conduco, duco, συνάγω, cum accus. συμφέρω.
conducere opus faciendum, ἐργολαβεῖν.
conducere mercede, προσμισθοῦσθαι, μισθοῦσθαι.
conductio, μίσθωσις, εως, ἡ, ἐπαγωγὴ, ης, ἡ.
conductor, μισθωτὴς, οῦ, ὁ, μισθάρνης, ου, ὁ ἡ ἡ.
conductus, μεμισθωμένος, η, ὸν.
conductus mercede, ὑπόμισθος, ος, ὁ, μισθωτὸς, ὴ, ὸν.
conduplicatio, ἀναδίπλασιασμὸς, ου, ὁ.
conduplico, ἀναδιπλόω, ῶ.
condus, ταμίας, ου, ὁ.
confabulatio, διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, ὁμιλία, ας, ἡ.
confabulator, λεσχίωνος, ου, ὁ, ἑταῖρος, ου, ὁ.
confabulor, λεσχίωνόω, λεσχίωνεύομαι, λεσχηνεύω, ἑταιρίζω, ψιθυρίσμοις, ὁμιλῶ, συνομιλῶ τινί, cum aliquo, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι, ὁμιλῶ.
confectio, διάπραξις, εως, ἡ.
confector, διαπράκτωρ, ορος, ὁ, συντελεστὴς, οῦ, ὁ.
confectus, κατεργασμένος, η, ὸν.
laboribus confectus, καμάτοις πεπονημένος.
confercio, συναθροίζω.
conferendus, cumparandus, συμβλητὸς, ὴ, ὸν.
confero, congero, συμφορέω τι, συμφέρω.
confero me, id est, eo, ἀπαντάω, ῶ, κομίζω.
confero, prosum, συνεργέω, ῶ, συντελέω, ῶ, συμφέω.
conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
conferre in commune, συνεισφέρειν.
confertim, ἀθρόως.
confertus, ἄθροος, ος, ὁ, ἀδεὴς, ὴ, ὸν, ἀλεὴς, ὴ, ὸν, sive ἀλέες, ος, ὁ.
confessio, ἐξομολόγησις, εως, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ.
ex confesso, ὁμολογημένως.
confessus, & manifestus, ἀναλέγητος, ος, ὁ.
confestim, ἄφνω, παραχρῆμα, παραυτίκα.
conficio, perficio, διαπράττομαι, διακονέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω, ῶ.
conficio, perimo, καταβάλλω, δαμάω, ῶ.
conficio vulneribus, κατατιτρώσκω.
confidens, θαρσαλέος, η, ὸν, θάρσωνος, ου, ὁ.
confidenter, θαρσαλέως.
confidentia, θάρσος, εος, τὸ, εὐτολμία, ας, ἡ.
confido, θαρρέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαρρέω, ῶ.
configo, καθηλόω, ῶ, κατακεντέω, ῶ.
configere clavis, ἧλαν, ἔφηλαν, καθῆλαν, προσῆλαν.
confingo, συμπλάττω.
confinis, μεθόριος, η, ὸν, συνόμορος, ου, ὁ.
confinium, μεθόριον, ου, τό.
confirmatio, βεβαίωσις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ.
confirmator, βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ.
confirmatus, βεβαιωθεὶς, ἐντος, ὁ.
confirmo, βεβαιόω, ῶ, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
confirmo, animum addo, ὑπερηνέω.
confisco, δημεύω.
confisus, πεθαρρηκὼς, ὼς, ὁ, πεποιθὼς, ὼς, ὁ.
confiteor, ὁμολογέομαι σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
confixio, καθήλωσις, εως, ἡ.
confixus, καθηλωθεὶς, ἐντος, ὁ, κεκεντημένος, η, ὸν.
telis confixus, κατατοξοπισθεὶς, ἐντος, ὁ.
conflagratio, κατάφλεξις, εως, ἡ.
conflagratus, καταφλεχθεὶς, ἐντος, ὁ.
conflagro, καταφλέγομαι.
conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
conflare æs alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωστέω.
conflatio, χώνευσις, εως, ἡ.
conflatus, συγχωνευθεὶς, ἐντος, ὁ.
conflictatio, σύγχρησις, εως, ἡ.
conflictatus morbo gravi, βαρύνοσος, ος, ὁ, & βαρύνουσος, ος, ὁ.
conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
conflictus, σύγκρησις, εως, ἡ.
confligo, acie decerno, συμβάλλω, συρράττω τινὶ, συγκρούω.
conflo, συμφυσάω, ῶ.
confluens, ὁμόῤῥοια, ας, ἡ, σύῤῥοια, εως, ἡ, ὁμοῤῥοὴ, ῆς, ἡ.
confluo, συῤῥέω, ῶ.
confodio, διορύττω, διασκάπτω.
confœderatus, ὁμόσπονδος, ος, ὁ.
conformatio, διαμόρφωσις, εως, ἡ, σχηματισμὸς, οῦ, ὁ.
conformis, σύμμορφος, ος, ὁ.
conformo, σχηματίζω, διαμορφόω, ῶ.
conforto, ἐπιθαρσύνω, κρατύνω, ῶ.
confossus, διορυγεὶς, ἐντος, ὁ.
confoveo, συναλιαίνω, συνθάλπω.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

confractus, συρραγείς, έντος, ὁ.
confragosus, καταῤῥαγώδης, ους, ὁ, ἀπότομος, ος, ὁν.
confrico, σωτρίβω, ἀποτρίβω, καταστρίβω.
confringo, διαῤῥήγνυμι, σωτρίβω.
confugio, καταφεύγω πρός τινα.
confugium, καταφυγή, ῆς, ἡ, κρησφύγετον, ου, τό.
confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
confuse, perturbato ordine, συγκεχυμένως.
confusio, σύγχυσις, εως, ἡ, σωστάραξις, εως, ἡ.
confusus, συγκεχυμένος, η, ον, ταραχθείς, έντος, ὁ.
confutatio, ἀνασκευή, ῆς, ἡ, ἐξέλεγξις, εως, ἡ.
confuto, ἀνατρέπω τινί πρὸς τὸ, ἐξελέγχω.
congelatio, σύμπηξις, εως, ἡ.
congelo, κρυσταλλίζομαι, συμπήγνυμι.
congemino, ἀναδιπλόω, ῶ.
congemisco, συστενάζω, σωκάχθομαι.
congener, συγγενής, ές, ὁ ἡ.
congeries, συμφόρημα, ατος, τό, ἄθροισμα, ατος, τό.
congero, συμφορέω, ῶ, σωκθροΐζω.
congero acervatim, συσωρεύω, ἐκσωρεύω, σωρεύω.
congerro, συλληρέων, οντος, ὁ, συμπαίκτης, ου, ὁ.
congestio, σωφόρησις, εως, ἡ.
congestus, συγκεκομισθείς, έντος, ὁ.
congiarium, δόσις, εως, ἡ, νομή, ῆς, ἡ.
congius, χοῦς, οῦ, ὁ.
conglobatim, σφαιρηδόν.
conglobatio, σωστρόφησις, εως, ἡ, σφαίρωσις, εως, ἡ.
conglobatus, συγκεχυμένος, η, ον.
conglobo, εἰλέω, ῶ, σφαιρόω, ῶ.
conglomero, σωκαλύζω π ἐς π, σωκελίττω.
conglutinatio, συγκόλλησις, εως, ἡ, σωκάφεια, ας, ἡ.
conglutinator, συγκολλητής, οῦ, ὁ, κολλητής, οῦ, ὁ.
conglutinatus, σύγκολλος, ον, ὁ, κολλητός, ὸν, ὁ.
conglutino, συγκολλάω, ῶ, ἁρμόζω.
congratulatio, σύγχαρμα, ατος, τό.
congratulor, σωήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τοῦτο.
congredior, σωέρχομαι, σώειμι, συμπαλαίω, ῶ.
congredior, confligo, σωελαύνω, σώειμι.
congregatio, σωαγωγή, ῆς, ἡ, ἄθροισις, εως, ἡ.
congregatus, σωκαθροισθείς, έντος, ὁ, ἐπισωκαχθείς, έντος, ὁ.
congrego, ἀγείρω π, ἀθροίζω π, σωάγω π, ἀσυλλίζω, ἐπισυλλέγω.
congressio, ὁμιλία, ας, ἡ, σωδιατριβή, ῆς, ἡ.
congressus, σωέλευσις, εως, ἡ, ὁμιλία, ας, ἡ.
congruenter, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.
congruentia, ἁρμονία, ας, ἡ, ἁρμογή, ῆς, ἡ.
congruo, convenio, συμπίπτω τινί, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω, ῶ.
congrus, vel conger, γόγγρος, ου, ὁ.
congruus, ἁρμόδιος, ον, ὁ.
conjecto, divino, τεκμαίρομαι, διασκάζομαι.
conjector, ὀνειροπόλος, ου, ὁ, ὀνειροκρίτης, ου, ὁ.
conjectura, σκοπιά, ᾶς, ἡ, τεκμήριον, ου, τό.
conjecturam facio, σκοπιάω, ῶ, σκοπιάζομαι, ῶμαι. Theophr.
conjectura assequor, εἰκάζομαι, cum genitivo.
conjecturalis, σκοπικός, ὴ, όν.
conjectus, συμβεβλημένος, η, ον.
conjicere, conjectura assequi, συμβάλλω π, σκοπάζεσθαί τινος, de aliquo.
conjicere in periculum, κινδυνῶ περιβάλλειν.
conjugalis, γαμικός, ὴ, όν.
conjugatio, συζυγία, ας, ἡ.
conjugator, συζυκτής, οῦ, ὁ.
conjugatus, συζευχθείς, έντος, ὁ.
conjugialis, γαμήλιος, ος, ον, γαμικός, ὴ, όν.
conjugium, συζυγία, ας, ἡ.
conjugo, συζεύγνυμι.
conjuncte, vel conjunctim, σωημμένως.
conjunctio, σύζευξις, εως, ἡ, σύνδεσις, εως, ἡ, σωαφή, ῆς, ἡ.
conjunctivus modus, sive subjunctivus, ἔγκλισις, ὑποτακτική.
conjunctus, σωεζευγμένος, η, ον, ὁ.
conjungo, ἀλλήλοις συναπτω π πρός π, ἁρμόζω, σωπτήσσω.
conjurati, οἱ συνόμοσαντες.
conjuratio, σύστασις, εως, ἡ, σωωμοσία, ας, ἡ.
conjurationem facere, σωωμοσίαν σωάγειν.
conjuro, σωόμνυμι, σωίσταμαι.
conjux, vel conjunx, σύζυξ, υγος, ὁ ἡ, ὁμόζυγος, ος, ὁ ἡ.
connecto, is, συμπλέκω, σωάπτω.
connexio, συμπλοκή, ῆς, ἡ, σωαφή, ῆς, ἡ.
connexus, συμπεπλεγμένος, η, ον.
connitor, σωτείνομαι.
conniventia, ἐπίμυσις, εως, ἡ.
conniveo, σκοροδαμύττω, καταμύω.
connixus, σωτεινάμενος, η, ον.
connubialis, ἐπιγαμικός, ὴ, όν, γαμικός, ὴ, όν.
connubia jungere, συγκαταζεύξαι τινι.
connubium, γάμος, ου, ὁ, συζυγία, ας, ἡ.
connumero, καταριθμέω, ῶ, σωαριθμέω, ῶ.
conopeum, κωνωπεῖον, ου, τό.
conor, πειράομαι, πειρῶ.

conquassare, concutere, συνείω π.
conquassatio, συσεισμός, οῦ, ὁ.
conqueror, μέμφομαί σοι, ἀπαύρομαι.
conquestio, καταμεμψις, εως, ἡ, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris. ἀναπαύομαι.
conquiniſco, ὑποκύπτω.
conquiro, ζητέω, ῶ, ἀναζητέω, ῶ.
conquiſitio, συζήτησις, εως, ἡ.
conquiſitus, συζητηθείς, έντος, ὁ.
conſanguinei, συγγενεῖς, οῖ, ὁμαιμοι, οἱ.
conſanguinitas, συγγένεια, ας, ἡ, ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ.
conſarcinator, ῥάπτης, ου, ὁ.
conſarcino, συῤῥάπτω, ἐπισάπτω.
conſcelerare, μιαίνω.
conſcelerata mens, παλαιμενὰς γνώμη.
conſcendo, ἐπιβαίνω τῶν νεῶν, navim. ἐπιβαίνειν ἐπί, cum accuſative.
conſcenſio, ἐπίβασις, εως, ἡ, ἀνάβασις, εως, ἡ.
conſcientia, σωιδός, εος, τὸ, σωειδήσις, εως, ἡ.
conſcindo, διαῤῥήγνυμι, καταπέμνω.
conſcio, σωισθάνομαι.
conſciſcere ſibi mortem, παραλύειν ἢ ζῆν ἑαυτῶν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
conſciſſus, διεσχισμένος, η, ον.
conſcius, σωειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
conſcius ſum mihi, συγγινώσκομαι.
conſcius ſum, σώοιδα, σωίημι.
conſcribere milites, γραπτώσεις παρασκευάζεσθαι, vel συλλέγειν.
conſcribo, συγγράφω, διαγράφω.
conſcripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες.
conſcripti milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
conſcriptio, συγγραφή, ῆς, ἡ, καταγραφή, ῆς, ἡ.
conſcriptus, συγγεγραμμένος, η, ον.
conſecratio, καθιέρωσις, εως, ἡ, ἐκθέωσις, εως, ἡ.
conſecratus, καθιερωμένος, η, ον.
conſecro, καθιερόω τῷ θεῷ τι, ἱερόω.
conſector, θηρῶμαι τὴν ἀλήθειαν.
conſecutio, σωακολούθησις, εως, ἡ.
conſeneſco, συγγηράσκω, σωρακμάζω.
conſenſus, us, ui, ὁμόνοια, ας, ἡ, σύμφρασις, εως, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ, ὁμοφροσύνη, ης, ἡ.
conſentaneum, ἀνάλογον, ου, τό, εικός, ότος, τό.
conſentaneus, σύμφωνος, ον, ὁ.
conſentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, σωαισθάνομαι.
conſepelio, συγκατθάπτω, σωθάπτω.
conſepio, περιφράττω.
conſequentia, ἐπακολούθησις, εως, ἡ, σωέπεια, ας, ἡ.
conſequor, ἀκολουθέω, ῶ. pro obtineo, τυγχάνω τινός, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
conſerere manum, πόλεμον συνήσασθαι.
conſerere manus, σωάγειν εἰς χεῖρας.
conſero, ui, συμπλέκω, σωάπτω.
conſero, planto, φυτεύω.
conſertus, ἀπτόμενος, η, ον, ὁ, συμπεπλεγμένος, η, ον, ὁ.
conſerva, σωδούλη, ης, ἡ.
conſervatio, σωτήρησις, εως, ἡ, σωτηρία, ας, ἡ.
conſervator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ, φύλαξ, κος, ὁ.
conſervatus, διασεσωσμένος, η, ον.
conſervo, cuſtodio, φυλάττω, σώζω σῶα, τηρέω, σωτηρέω.
conſervus, ὁμόδουλος, ος, ον, ὁ, σωδοῦλος, ου, ὁ.
conſeſſus, σωεδρεῖον, ου, τό, σωίζησις, εως, ἡ.
conſideo, σωεδρεύω, σωκαθεζόμαι.
conſiderate, περισκεμμένως.
conſideratio, σκέψις, εως, ἡ, διανόησις, εως, ἡ.
conſideratus, ὑπερισκεμμένος, η, ον.
conſidero, σκέπτομαί τι, & περί τινος, κατανοέω τι, & περί τινος.
conſignatus, κατεσφραγισμένος, η, ον.
conſigno, ἐπισημαίνω.
conſiliarius, βουλευτής, οῦ, ὁ, σύμβουλος, ος, ον, ὁ.
conſilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ος, ον, ἀμήχανος, ος, ον, ὁ.
conſilii ſum inops, ἀπορέω, ῶ, διαπορέω, ῶ.
conſilium, βουλή, ῆς, ἡ, βουλεία, ας, ἡ, βούλωμα, ατος, τό.
conſilium ſimul initum, συμβούλευμα, ος, τό.
conſilium capio, ἐπιβουλεύω, προαιρέομαι, αἱρέω.
conſilium muto, μεταβουλεύομαι.
conſilium ſerum, ὑστεροβουλία, ας, ἡ.
conſilium malum, δυσβουλία, ας, ἡ.
conſilium vanum, εἰκαιοβουλία, ας, ἡ.
conſilium bonum, εὐβουλία, ας, ἡ.
conſilium prudens, λεπτόμητις, ιδος, ἡ.
conſilia agito, βουλεύω, μητιάω, ῶ, μητίζομαι, & μητίομαι,
conſilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσφέρομαι.
in conſilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
conſilio proprio nitor, ἰδιοβουλέω, ῶ.
conſilii inconſtantia, παλιμβουλία, ας, ἡ.
conſilio proſpicio, προβουλεύω.
conſilio carens, ἄβουλος, ος, ον ὁ ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

fine consilio, inconsulto, ἀβούλως, ἀβουλεύτως.
consimilis, ὅμοιος, α, ον, προσόμοιος, α, ον.
consisto, ἐφίσταμαι, ἵσταμαι.
consitio, φυτεία, ας, ἡ, φύτευσις, εως, ἡ.
consitus, δασὺς, εῖα, ύ, κωπάριπος, α, ον. consita ὄρη, montes consiti.
consitus viribus, ἀμπελόφυτος, α, ον, ἀνάφυτος, α, ον, τὸ, subintellige χωρίον.
consitus arboribus, δενδρόφυτος, α, ον.
consociatio, κοινωνία, ας, ἡ, κοινωνημα, ατος, τὸ.
consociatus, συνεζυγμένος, η, ον.
consocio, κοινωνέω σοι, συνεργέω.
consolatio, παραμυθία, ας, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
consolator, παρακλήτωρ, ορος, ὁ, παρήγορος, ος, ὁ.
consolatorius, παραμυθητικὸς, ὴ, όν.
consolatrix, παρήγορος, ος, ἡ.
consolido, συμπαιρόω, ῶ, κωτυβεβοιόω, ῶ.
consolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω, ῶ.
consonans, σύγχορος, ος, ὁ, σύμφωνος, ος, ὁ.
consonantia, συμφωνία, ας, ἡ.
consono, simul sono, συμφωνέω σοι.
consonus, σύμφωνος, ος, ὁ.
consopio, κωτυκοιμάω, ῶ, κωτακοιμίζω.
consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.
consors, κοινωνὸς, ὁ, μέτοχος, ος, ὁ, σύγκληρος, ος, ὁ.
consortium, κοινωνία, ας, ἡ, μετοχὴ, ῆς, ἡ.
conspectus, συνορατὸς, ἐντος, ὁ, κωτοπτόλητος, ἐντος, ὁ.
conspectus, us, ὄψις, εως, ἡ, συνόψις, εως, ἡ, ὅραμα, ατος, τὸ.
in conspectum venio, παραφαίνομαι, ἐμφαίνομαι.
in conspectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
conspergo, κωτασπάσω, κωτασβρέχω.
conspersus, κωτασπασθὶς, ἐντος, ὁ.
conspicillum, κωτόπτρον, ου, τὸ.
conspicio, ἀοράω ῶν τι, βλέπω.
conspicio, ὁράω, ῶ, κωτοπτόω, περιβλέπω.
conspicuus, περίβλεπτος, ος, ὁ, ἀξιῶ-, ος, ὁ, περίφανὴς, ές-, ὁ.
conspicuus undique, περίφαντος, ος, ὁ, πάνοπτος, ος, ὁ.
conspiratio, σύνεσις, εως, ἡ.
conspiratus, συνεσθὶς, ἐντος, ὁ.
conspiro, συμπνέω τινί. ὁμοφρονέω, ῶ.
conspuo, κωτασπτύω, προσπτύω.
conspurco, μιαίνω, κωτεμμιαίνω.
constans, σύνεσθὶς, ές-, ὁ, βέβαι-, ος, ὁ.
constanter, σύνεσθῶς, ἐμμενῶς.
constantia, σύνεσθεια, ας, ἡ.
consternari, ταράττεσθαι.
consternatio, ἔκπληξις, εως, ἡ, ταραχὴ, ῆς, ἡ.
consternatus, ἐκπλαγὶς, ἐντος, ὁ, τεταραγμέν-, ος, ὁ.
consterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
consterno, is, κωταστρώννυμι.
constipatio, συμπίλησις, εως, ἡ, πίλωσις, εως, ἡ.
constipatus, πιλωτὸς, ὴ, όν, πίλητὸς, ὴ, όν.
circumstipo, περισπάττω.
constipo, ἐπισπάττω, κατατυκεύω.
constituo, decerno, βουλεύομαι. item locum, & tempus determino, ἀφορίζω, διατίθημι, συνστάττω, καθίστημι.
constituo Regem, ἵστημι βασιλέα.
constituo recte, & ordine, διακοσμέω, ῶ.
constituo, colloco, καθίστημι.
constitutio, σύνεσις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ.
constitutio, collocatio, κατάστασις, εως, ἡ.
constitutio reipublicæ, κατάστασις τῆ πολιτείας.
constitutio, sanctio, συνταγμα, ατος, τὸ, διάταγμα, ατος, τὸ.
constitutio, status apud Rhetores, στάσις, εως, ἡ.
constitutio corporis, ἕξις, εως, ἡ. bona, εὐεξία, ας, ἡ. mala, κακοξία, ας, ἡ.
constitutus, κατασταθὶς, ἐντος, ὁ, τακτὸς, ὴ, όν.
constitutus dies, ἡμέρα τετυγμένη.
consto, συνίσταμαι, ἐπισυνίσταμαι.
constratio, κατάστρωσις, εως, ἡ.
constrata navis, κατάστρωτος νεῶς.
constrepo, ὁμορρόθεω, ῶ.
constrictio, πίλωσις, εως, ἡ, σύνδεσις, εως, ἡ.
constringo, συστέλλω τι, vel τινά, συσφίγγω, βρόχῳ περιστρέφω, laqueis, &c.
constructio, συνταξις, εως, ἡ, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
construo, συντάττω, κατασκευάζω.
consuprario, κατεπάρνησις, εως, ἡ.
constupro, κατεμοιχεύω.
consubstantialis, ὁμοούσι-, ος, όν.
consubstantialitas, ὁμοουσιότης, ητος, ἡ.
consuesco, ἐθίζομαί τινος, συνεθίζω.
ex consuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
consuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum. ὁμιλέω τινί.
consuetudo, ἔθος, εος, τὸ, συνήθεια, ας, ἡ.
consuetudo, conversatio, συνουσία, ας, ἡ, οἰκειότης, ητος, ἡ.
consuetudo quotidiana cum aliquo, συνδιημερεύσις, εως, ἡ.
præter consuetudinem, παραφόρως.

consuetus, εἰθισμένος, η, ον, συνήθης, ες, ὁ.
consuevi, ἔωθα.
consul, ὕπατος, ος, ὁ.
consularis, ὑπατικὸς, ὴ, όν.
consulare imperium, ὑπατος ἀρχὴ.
consularis vir, ὑπατεύσας, αντος, ὁ.
consulatum gero, ὑπατεύω.
consulatus, ὑπατεία, ας, ἡ.
consulere sibi, ἐπιβλέπειν ἑῷ ἑαυτόν.
consulo, συμβουλεύω.
consulo, consilium peto, συμβουλεύομαι.
consulo, provideo, προνοέω, ῶ, προνοέομαι, cum genit.
consultare cum alio, συμμηχανᾶσθαι.
consultatio, συμβούλευσις, εως, ἡ.
consulte, vel consulto, ἐκ προνοίας, ἐκ προμελέτης, προπεφραμένως.
consulto, as, συμβουλεύομαι.
consultor, βουλεύτης, ου, ὁ.
consultus, βεβουλεύμενος, η, ον.
consummatio, συντέλεια, ας, ἡ, τελείωσις, εως, ἡ.
consumo, perficio, συντελέω, ῶ, ἀπαρτίζω.
consumo, δαπανάω π, ἀναλίσκω.
consumptio, καταναλωσις, εως, ἡ.
consumptus, καταναλωθὶς, ἐντος, ὁ.
consuo, συρράπτω, ἀναῤῥάπτω.
consurgo, συναίσσομαι.
contabeo, vel contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
contabulatio, συνίδωσις, εως, ἡ.
contabulo, συνιδόω.
contactus, συναφθὶς, ἐντος, ὁ.
contages, συναφὴ, ῆς, ἡ.
contagio, συνάφεια, ας, ἡ, διαφθορὰ ἐκ τῆ συναφῆς.
contaminatus, καταμεμολυσμένος, η, ον.
contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
contego, περισέλλω, ἀμφικαλύπτω.
contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ος, ὁ, ὀλιγωρητέος, α, ον.
contemno, ὀλιγωρέω τῆ ἀρετῆς, virtutem. καταφρονέω τινος, ἀμελέω, ῶ.
contempero, συναναμερώνυμι, ἀναμερώνυμι, ἐγκεραννύω, ἐγκερώνυμι.
contemperatio, σύγκρασις, εως, ἡ, κατακρασις, εως, ἡ.
contemperatum vinum, seu dilutum, σύγκραμα, ατος, τὸ.
non contemperatum vinum, οἶνος ἀκέραστος.
contemplatio, θεώρησις, εως, ἡ, σκέψις, εως, ἡ, θεωρία, ας, ἡ.
contemplator, θεωρὸς, ου, ὁ, θεωρητικὸς, ὴ, όν.
contemplor, διασκέπτομαί τι, θεωρέω τι. κατανοέω, ῶ, κατασκοπέω, ῶ.
contemporaneus, σύγχρονός τινι.
contemptibilis, εὐκαταφρόνητος, ος, ὁ.
contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελητί.
contemptor, ὀλίγωρος, ος, ὁ, καταφρονητὴς, ου, ὁ.
contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι. ὀλιγώρως ἔχειν.
contemptus, us, καταφρόνησις, εως, ἡ.
contemptus, ὀλιγωρθὶς, ἐντος.
contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι. ἐρίζω, συντείνω.
contendo, intendo, τιτάνω, τανύω, τείνω, κατατείνω, συντείνω.
contendo, proficiscor, τείνω.
contendo jure, δικαιολογέω, ῶ.
contendo, annitor, ἐπιτείνω, φιλοκαλέω, cum infinito, διατείνομαι.
contentio, ἔρις, ιδος, ἡ, νεῖκος, εος, τὸ, μάχη, ης, ἡ.
contentio, intentio, ἔντασις, εως, ἡ, ἐντονία, ας, ἡ, σώτασις, εως, ἡ, συντονία, ας, ἡ.
contentio, studium, φιλοτίμημα, ατος, τὸ, φιλοτιμία, ας, ἡ.
in contentionem venire de aliqua re, ἀγωνίζεσθαί τι, & περί τινος.
contentionem remittere, μεθίεμαι. Homerus.
contentiose, ἐριστικῶς.
contentiosus, φιλόνεικος, ος, ὁ, ἐριστικὸς, ὴ, όν.
contentus, αὐτάρκης, ες, ὁ.
contentus, intentus, ἐντενὴς, ές, ὁ, τονῶδης, ες, ὁ.
contentus animus sua sorte, αὐτάρκεια, ας, ἡ.
paucis contentus, ὀλιγαρκὴς, ές, ὁ, ἡ, ὴν.
conterminus, ὅμορος, ος, ὁ, μεθόριος, ος, ὁ.
contero, συντρίβω τι.
contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
conterraneus, πατρεώτης, ου, ὁ, ἐπιχώριος, ος, ὁ.
contestata lis, ἐνεστηκυῖα δίκη.
contestatio, διαμαρτυρία, ας, ἡ.
contestor, διαμαρτύρομαι, ἅμαι, συμμαρτυρόμαι, ἅμαι, συμμαρτυρέω, ῶ.
contextor, ἐπιμαρτύρομαί τινα.
contexo, ἐμπλέκω τι, συνυφαίνω.
contexte, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
contextio, συνυφὴ, ῆς, ἡ.
contextus, us, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, ὑφὴ, ῆς, ἡ.
contextus, συνυφὴς, ές, ὁ, ἡμὶ ἡ.
contextus verborum, συνήφεια, ας, ἡ.

con-

© Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

conticeo, κωτυστιγῶ, σιωπάω, ῶ.
conticinium noctis, πρώτη νύξ, νυκτὸς ἀωρία.
contignatio, ξύλωσις, εως, ἡ, ὀροφὴ, ῆς, ἡ.
contigno, ὀροφόω, ῶ, κωτυστεγάζω.
contiguus, σωνεφὴς, ἐς, ὁ.
continens, σωνέχων, οντος, ὁ. aliquando temperans, ἐγκρατὴς, ἐος, ὁ.
continens terra, ἤπειρος, ου, ὁ.
continenter, σωνεχῶς.
continentia, ἐγκράτεια, ας, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
contineo, κωτιλαμβάνομαι, περιέχω.
in continenti qui habitat, ἠπειρότης, ου, ὁ.
contineo linguam, ἐχεμυθέω, ῶ.
contineo, cohibeo, ἐρύκω, κωτερύκω.
contingit, accidit, συμβαίνει, ἐνδέχεται.
contingo, attingo, ἅπτομαί τινος, σωνάπτω.
continuatio, σωνέχεια, ας, ἡ, σωνάφεια, ας, ἡ.
continue, assidue, σωνεχῶς, διὰνεκῶς, ἀεί.
continuitas, ἀλλεπαλληλία, ας, ἡ, σωνέχεια, ας, ἡ.
continuo, id est, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
continuo, persevero, διατελέω ποιῶν.
continuus, διὰνεκὴς, ἐς, ὁ, σωνεχὴς, ἐος, ὁ.
contorqueo, συστρέφω, κωτειλέω, ῶ, περιάγω.
contorsio, συστροφὴ, ῆς, ἡ, περιαγωγὴ, ῆς, ἡ.
contorte, σωνεστραμμένως.
contra, ἀντὶ. ἐπὶ cum gen. κωτὰ cum gen. ἀντικρὺ, ἐναντίον.
contra, ex adverso, ἀντικρὺ, ἀπέναντι, ἀπεναντίον, ἅπαντικρὺ, κωτεναντικρύ.
contra ac licet, παρ' ὃ ἔδει.
contractio, συστολὴ, ῆς, ἡ.
contractus, σωνάλλαγμα, ατος, τὸ, ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ.
contractus ineo, συμβάλλω.
contradico, ἀντιλέγω τινὶ, & πρός τινα, κωτειπεῖν τινι, ἀντιγνωμονέω, ῶ.
contradici cui non potest, ἀναντίλεκτος, ου, ὁ.
contradici cui vix potest, δυσαντίλεκτος, ου, ὁ.
contradici cui facile potest, εὐαντίλεκτος, ου, ὁ.
citra contradictionem, sine controversia, ἀναντιλέκτως, ἀναμφιλέκτως.
contradictio, ἀντίφασις, εως, ἡ, ἀντίλεξις, εως, ἡ, ἀντιλογία, ας, ἡ, ἀντίρρησις, εως, ἡ.
contradictorius, ἀντιφατικὸς, ὴ, ὸν.
contraho in angustum, σφηκόω, ῶ.
contraho, συστέλλω, σωνέλκω, σωνάγω.
contrahere æs alienum, ὀφείλειν.
contrapono, ἀντιτίθημι.
contrapositio, ἀντίθεσις, εως, ἡ.
contrapositus, ἀντίθετος, ου, ὁ.
contraria sentiens, ἀντιφρων, ονος, ὁ.
contrarie, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
contrarietas, ἐναντίωσις, εως, ἡ.
e contrario, ἀντικειμένως, ἄντλω.
contrarium, ἀντικείμενον, ου, τὸ.
contrarius, ἐναντίος, α, ὁ, ἀντίθετος, ου, ὁ.
contrectatio, σωνάφεια, ας, ἡ, ἅψις, ἰδος, ἡ, ψηλάφησις, εως, ἡ.
contrecto, κα θάπτομαι, ψηλαφάω.
contrecto manu, χειροπλατέω.
contremisco, τρομέω, ῶ, ἀποδειλιάζω.
contribulis, σύμφυλος, ου, ὁ.
contribuo, σωντελέω τι, προσίθημι.
contributio, ἔρανος, ου, ὁ.
contristo, ἐπιλυπέω τινά. ἐνοχλέω, ῶ.
contritus, σωντριβὴς, ἐντος, ὁ.
controversia, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ. in controversia positus, ἀμφίδοξος, ου, ὁ, ἀμφίλεκτος, ου, ὁ.
in controversiam venio, ἀμφιδοξέομαι, οῦμαι.
sine controversia, ἀναμφιδόξως, ἀναντιλέκτως, ἀναμφιλέκτως.
controversias dirimere, κωτασῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
controversor, ἀμφισβητέω, ῶ.
controversus, ἀμφισβητήσιμος, ου, ὁ.
contrucido, συγκεντέω, ῶ.
contrudo, σωνωθέω, ῶ.
contubernalis, σύσσιτος, ου, ὁ, συμβίωτος, ου, ὁ, σωνόικος, ου, ὁ, ὁμόσκηνος, ου, ὁ.
contubernium, κοινόβιον, ου, τὸ, σωνοίκησις, εως, ἡ.
contueor, ἐμβλέπω σοι, σωνοράω, ῶ.
contumacia, ἀπείθεια, ας, ἡ, αὐθάδεια, ας, ἡ.
contumaciter, αὐθαδῶς, ἀπειθῶς.
contumax, αὐθάδης, εος, ὁ, ἀπειθὴς τινι.
contumelia, ὕβρις, εως, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ, λώβη, ης, ἡ.
contumelia afficio, ὑβρίζω, αἰκίζω.
contumeliam patior, ἀνασελγαίνομαι.
contumelioſe, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
contumelioſus, ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, ἐπονείδιστος, ου, ὁ.
contumulo, θάπτω.
contundo, σωντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
conturbatio, ἀναστάτωσις, εως, ἡ, ἀνασόβησις, εως, ἡ, διατροπὴ, ης, ἡ.
conturbo, διαταράττω.
contus, κόντος, ου, ὁ.

contuſio, σύγκυψις, ἡ.
contuſus, θλασθεὶς, ἐντος, ὁ, σωντετριμμένος, η, ον.
convaleſco, ἐπιῤῥώννυμαι.
convallis, σωνάγκεια, ας, ἡ.
convectio, συγκομιδὴ, ῆς, ἡ.
conveho, συγκομίζω, σωνάγω.
convello, κωτασπάω, ῶ, ἀποσπάω, ῶ.
conveniens, σωνερχόμενος, η, ὁ, σωνὼν, οντος, ὁ.
conveniens, aptus, ἁρμὸς, ου, ὁ, ἐνάρμοστος, ου, ὁ, ἁρμελὴς, ἐος, ὁ, ῆ, ἡ.
non conveniens, ἀνάρμοστος, ου, ὁ.
convenienter, σωνηκόντως.
convenientia, ὁμολογία, ας, ἡ, ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ.
convenio, σωνίημι, σωνέρχομαι, ὁμολογῶ τινι, ἁνήκω, ἐναρμόζω.
convenio, concordo, ἀκολουθέω, ῶ, σωνάπτω.
convenio, paciſcor, συμβαίνω, ἀνθομολογέω, ῶ, & ἀνθομολογέομαι, οῦμαι.
convenio, inviſo, συμφέρομαι, cum dat.
convenio domi aliquem, εἰσέρχομαι εἴς τινα.
convenit, σωνήκει.
conventum, σωνθήκη, ης, ἡ, ὁμολόγημα, ατος, τὸ, σύμβασις, εως, ἡ.
conventus, σύμβασις, εως, ἡ, σωνόδος, ου, ἡ.
converſatio, διατριβὴ, ης, ἡ, σωνηθεία, ας, ἡ.
converſio, ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ.
e converſo, κωτολλάγδην.
converſor, conſuefacio alicujus utor, διατρίβω μετὰ τινος, πρόσομιλῶ τινι.
converſus, σωνεστραμμένος, η, ὁ.
converto, συστρέφω, ἀνασπάω.
converto animum ad aliquid, ἀποκλίνω.
convexitas, συγκλίνεια, ας, ἡ, κοιλότης, ητος, ἡ.
convexus, ἐπικαμπὴς, ἐος, ὁ, ἀγκύλος, η, ον.
convictores, σύσσιτοι, οἱ, σύμβιοι, οἱ, ὁμοδίαιτοι, οἱ, ὁμόσιτοι, οἱ.
convictus, κωτελεγχθεὶς, ἐντος, ὁ.
convictus, us, συμβίωσις, εως, ἡ.
convinco, ἐλέγχω, ἐξελέγχω, κωτελέγχω, ἐπικρατέω, ῶ.
convincor mendacii, ἁλίσκομαι ψεύδόμενος.
convitiator, λοίδορος, ου, ὁ, βλάσφημος, ου, ὁ.
convitior, λοιδορέω τινὰ, διακούω, ἀποσκώπτω, βλασφημέω, ῶ.
convitium, λοιδορία, ας, ἡ, σκῶμμα, ατος, τὸ, βλασφημία, ας, ἡ.
convitiis impeto aliquem, ἐξαράττω λόγοις τινά.
conviva, σύμβιος, ου, ὁ, σωντραπεζος, ου, ὁ,
convivalis, συμποσιακὸς, ὴ, ὸν.
convivatio, ἑστίασις, εως, ἡ.
convivio excipio, ἑστιάω τὴς πρέσβεις, legatos.
convivium, συμπόσιον, ου, τὸ, σωνείσπνον, ου, τό.
convivia mutua agitare, σωνερανίζειν.
convivium adornare, συμπόσιον κωτασκευάζειν.
convivium finire, συμπόσιον διαλύσαι.
convivo, ὁμιλέω τινὶ, συμβιόω, σωνδιάγω.
convivor, δωρχέσμαι, ἅρμαι, θοινάω, ῶ, δαίσυμαι.
convocatio, σύγκλησις, εως, ἡ.
convocatus, σύγκλητος, ου, ὁ.
convoco, συγκαλέω, ῶ, ἀγείρω.
convolo, συμπέτομαι, σωνπτάμαι.
convolvo, συμπλέκω τὰς πράξεις, συστρέφω.
conus, λέβης, ητος, ὁ, κώνος, ου, ὁ.
convulſio, σπασμὸς, ου, ὁ.
convulſus, σπασθεὶς, ἐντος, ὁ.
cooperculum, πῶμα, ατος, τὸ, προκάλυμμα, ατος, τό.
cooperio, παρακαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
cooptatio, ἔγκλεισις, εως, ἡ.
coopto, ἐπιλέγω, κελέγω, μετάγω.
cophinus, κόφινος, ου, ὁ, φορμὸς, οῦ, ὁ.
copia, δύπορία, ας, ἡ, αὐθία, ας, ἡ.
copiam facio, πορίζω.
copiæ pedeſtres, δυνάμεις πεζικὴ.
copiæ navales, δυνάμεις ναυτικὴ.
copiæ equeſtres, ἱππικὴ δυνάμεις.
copias ducere, ἄγειν στρατιάν.
copioſe, δυπόρως.
copioſus, δύπορος, ου, ὁ, θαψιλὴς, ἐος, ὁ.
copula, σύμμεμα, ατος, τὸ, σωνδεσμος, ου, ὁ.
ſine copula, ἀσυνδέτως.
copulatio, συνδέσις, εως, ἡ, σωνοφὴ, ῆς, ἡ.
copulo, συνδέω τί τινι, ἀναμίσσω, ἅπτω.
coquina, culina, μαγειρεῖον, ου, τὸ, σιτανεῖον, ου, τό.
coquinarius, μαγειρικὸς, ὴ, ὸν.
coquo, σήπω, πέσσω, ἕψω.
coquus, μάγειρος, ου, ὁ.
cor, καρδία, ας, ἡ, κέαρ, & per crasin κῆρ, ῆρος, τὸ, ῆπαρ, ατος, τὸ.
corrodere, ἐσθίειν τὴν καρδίαν.
cordis durities, σκληροκαρδία, ας, ἡ.
qui cordis duri eſt, σκληροκάρδιος, ου, ὁ.
cordis dolor, καρδιαγμὸς, οῦ, ὁ. καρδιακὸς πόνος, καρδιαλγία, ας, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

cotallium, κοτυλλιον, ου, τὸ, λιθοδενδρον, ου, τό.
coram, προς, cum genit. ἐμπροσθεν, cum gen. ἐναντιον, ἔναντι.
coram, ex adverso, ἀντωπόν.
coram omnibus, εἰς ἅπαντας.
coram testibus, ἐν μάρτυρσι.
corbis, κόφινος, ου, ὁ, σπυρὶς, ίδος, ἡ.
corbula, σπυρίδιον, ου, τὸ, σπυρίσκιον, ου, τό.
corculum, θυμίδιον, ου, τὸ.
cordate, σοφῶς, νουνεχῶς.
cordatus homo, ἔμφρων, ονος, ὁ, ἐλλόγιμος, ου, ὁ.
coriaceum, σκύτινον, ου, τό.
coriaceus, βύρσινος, η, ον, δερματώδης, ους, ὁ, δερμάτινος, η, ον, σκύτινος, η, ον, σκυτικὸς, ὴ, όν.
coriarius, βυρσοδέψης, ου, ὁ, βυρσεὺς, έως, ὁ.
corium, βύρσα, ης, ἡ, δέρμα, ατος, τὸ, σκύτος, ους, τό.
corneus, κεράτινος, η, ον.
cornibus careos, ἀκέρως, κέρα, ὸν.
cornicen, κερατώλης, ου, ὁ.
cornicula, κλοιὸς, οῦ, ὁ.
cornix, κορώνη, ης, ἡ.
cornu, κέρας, ατος, τό.
cornupeta, κερατιστὴς, οῦ, ὁ, κυρίττουλος, ου, ὁ.
cornupeto, κερατίζω.
cornutus, quod cornua habet, κερατίας, αντος, ὁ, ὄκερως, ω, ὁ, κεραὸς, ᾶ, ὁ.
cornutus supra modum, ὑπέρκερως, ω, ὁ.
cornutus syllogismus, κεράτινος λόγος.
corolla, στεφάνιον, ου, τὸ, στέμμάτιον, ου, τό.
corollarium, ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, προσθήκη, ης, ἡ.
corona, στέφανος, ου, ὁ, στέμμα, τος, τό. item pro conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστὼς.
corona cingo, κρανοστεφῶ, ἐπιστέφω, περιστέφω, περιστεφανόω.
coronatio, στεφάνωσις, εως, ἡ.
corona pulchra redimitus, καλλιστέφανος, ου, ὁ.
corona ex violis ornatus, ἰοστέφανος, ου, ὁ.
corona aurea redimitus, χρυσοστέφανος, ου, ὁ, χρυσεοστέφανος, ου, ὁ.
coronarum amans, φιλοστέφανος, ὁ, ut φιλοστέφανος Ἀπόλλων.
coronas necto, στεφανοπλοκέω, ῶ.
coronatus στικτὸς, ή, όν, κρανοστεφὴς, ές, ὁ, περιστεφὴς, ές, ὁ.
bene, pulchre coronatus, ὀστεφὴς, ές, ὁ, εὐστεφὴς, ές, ὁ, ὀστέφιος, α, ον.
non coronatus, ἀστέφανος, ου, ὁ, ἀστεφώνυτος, ου, ὁ.
coronis, κορωνὶς, ίδος, ἡ.
corono, στεφανῶ τὸν νεκρὸν, στέφω πυκ.
corporeus, σωματικὸς, ὴ, όν, σωματοειδὴς, ές, ὁ.
corpulentia, πολυσαρκία, ας, ἡ.
corpulentus, μεγαλόσωμος, ου, ὁ, ὀλοσαρκος, ου, ὁ.
corpus, σῶμα, τος, τὸ, χρὼς, ός, & χρὼς, ωτος, ὁ.
corpus curo, θεραπεύω σῶμα.
corpus magnum habens, μεγαλόσωμος, ου, ὁ.
corpus gracile, & tenue habens, λεπτόσωμος, ου, ὁ.
corpus effœminatum, σῶμα παρειμένον ταῖς ἡδοναῖς.
reddere corpus terræ, τῇ γῇ τὸ σῶμα ἀποδοῦναι.
corpore pulchro, & bene habito, vel robusto sum, ὀσωματέω, ῶ.
corporis bona habitudo, ὀσωματία, ας, ἡ.
corporis unius in aliud transmutatio, μετενσωμάτωσις, εως, ἡ.
corpusculum, σωμάτιον, ου, τὸ.
corrado, συνάγω, κατευξύω.
correctio, διόρθωσις, εως, ἡ.
corrector, ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, ὀρθωσὸς, ου, ὁ.
correctus, ἐπανορθωθεὶς, έντος, ὁ.
correctu facilis, ὀυπανόρθωτος, ου, ὁ, ὀυδιόρθωτος, ου, ὁ.
correptio, ἐπιτίμημα, ατος, τὸ.
correptor, ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, παιδοδυτὴς, οῦ, ὁ.
corrigia calceamenti, ἱμὰς ἢ ὑποδήματος.
corrigo, διορθόω τι, ὀυθύνω τι.
corripio, reprehendo, objurgo, ἐπιτιμάω σοί τινα, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
corripio, capio, ἁρύομαι, συναρύομαι, καθαρπάζω, συναρπάζω, ἁρπάζω· μάρπτω, καταμάρπτω, συμμάρπτω.
corripio, breve reddo, apud Grammaticos, συστέλλω.
morbo corripior, λαμβάνομαι νόσῳ.
corrivales, ἀντερασταὶ, ῶν, οἱ.
corroboro, κραταιόω, ῶ, ἰσχυρίζω.
corrodo, καταβιβρώσκω.
corrogo, συναγείρω, συλλέγω.
corrosio, ἀνάβρωσις, εως, ἡ.
corrosus a tineis, βεκπάδεστος, ου, ὁ, ἢ ἡ.
corrugare frontem, ἀναστρῶ τὸ μέτωπον, ῥυσόω, ῥυτιδόω.
corrumpo, contamino, διαφθείρω τὴν γυναῖκα. item illicere muneribus, καταδωροδοκέω, διαφθείρειν χρήμασί τινα.
corrumpere largitione, δεκάζειν, καταδωροδοκεῖν.
corrumpor, φθείρομαι.
corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
corruptibilis, ὀυφθαρτὸς, ου, ὁ, ὀυδιάφθορος, ου, ὁ.
corruptio, διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, φθορὰ, ᾶς, ἡ.
corruptor, ἀπολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, ὑβριστὴς, οῦ, ὁ.
corruptus, διεφθαρμένος, ου, ὁ.

cors, tis, ἔπαυλις, ιος, ἡ.
cortex, λέπισμα, ατος, τὸ, φλοιὸς, οῦ, ὁ.
corticem detraho, φλοΐζω, φλοΐω, ἀποφλοιόω.
cortice carens, ἄφλοιος, ου, ὁ, ἢ ἡ.
corticosus, φλοιώδης, ους, ὁ.
cortina, περιστόμισμα, τος, τὸ.
coruſco, ἀπαιγάζω, ἀστράπτω.
coruscus, ἀστράπτων, οντος, ὁ, στιλπνὸς, ὴ, όν.
corvus, κόραξ, ακος, ὁ.
corybas, κορύβας, αντος, ὁ.
corybantius, κορυβαντικὸς, ὴ, όν, ὁ, κορυβάντειος, α, ον.
corybantes imitor, κορυβαντιάω, ῶ.
corylus, κόρυλος, ου, ὁ.
corymbus, κόρυμβος, ου, ὁ, & κόρυμβον, ου, τὸ.
coryphæus, κορυφαῖος, ου, ὁ.
cos, cotis, ἀκόνη, ης, ἡ, θηγάνη, ης, ἡ.
cosmographia, κοσμογραφία, ας, ἡ.
costæ, πλευραὶ, ῶν, αἱ.
cothurnus, κόθορνος, ου, ὁ.
coticula, βάσανος, ου, ὁ.
cotonea malus, κυδώνιος μηλέα, & κυδωνία μηλέα.
cotoneum malum, κυδώνιον μῆλον.
coturnix, ὄρτυξ, γος, ὁ.
coxa, coxendix, ἰσχίον, ου, τὸ, μηρὸν, ου, τό.
coxendicum dolores, ἰσχίων, πόνοι, ἰσχιάς ὀδύνας.

C R.

crabro, ἀνθρήνη, ης, ἡ.
crabrones irritare, ἀρεθίζω τὰ σφήκια.
crambe, κράμβη, ης, ἡ.
cranium, κράνιον, ου, τὸ.
crapula, κραιπάλη, ης, ἡ.
crapulam edormio, seu exhalo, ἀποκραιπαλίζομαι, ἀποκραιπαλάω, ῶ.
crapulæ exhalatio, ἀποκραιπαλεσμὸς, ὸ, ὁ.
crapulam sentio, dolore capitis laboro ex nimio potu, κραιπαλάω.
crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
cras, αὔριον.
crassescere, παχύνεσθαι.
crassitudo, crassities, παχύτης, ητος, ἡ, πάχος, ους, τὸ.
crassus, παχυλὸς, ὴ, όν, παχὺς, ὺος, ὁ.
crassus, stupidus, συκινὸς, ὴ, όν, ὁ, γναῖλοφος, ος, ὁ.
crassa Minerva, παχυλως.
crassiore Minerva, παχυμερέστερον.
crasso ingenio, παχυμὸς, ὸ, ὁ.
in crastinum diem differre, αὐριάζειν.
crastinus, ὁ ἐπαύριον.
crater, eris, κρατὴρ, ῆρος, ὁ.
crateres statuere, κρητῆρα στήσασθαι. Homer.
crates, ταλὰς, ὰ, ὁ, τάλαρος, ου, ὁ.
craticula, ἐσχάριον, ου, τὸ, ἀνθράκιον, ου, τὸ, ἐσχαρὶς, ίδος, ἡ.
creatio, κτίσις, εως, ἡ, δημιουργία, ας, ἡ.
creatio magistratuum, αἵρεσις, εως, ἡ, χειροτονία, ας, ἡ.
creator, κτίσης, ου, ὁ, δημιουργὸς, ὸ, ὁ, ποιητὴς, ὰ, ὁ.
creatura, κτίσμα, τος, τὸ, κτίσις, εως, ἡ.
creatus, κτισθεὶς, έντος, ὁ.
creatus, designatus, αἱρετὸς, ὴ, όν, ἀποδεδειγμένος, η, ον, ὁ.
creatus suffragiis, χειροτονητὸς, ὴ, όν, ὁ.
creber, θαμινὸς, ὴ, όν, ὁ, πυκνὸς, ὴ, όν, ὁ, συνεχὴς, ές, ὁ.
crebro, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
credibilis, πιστὸς, ὴ, όν, ὁ, πιθανὸς, ὴ, όν.
creditor, δανειστὴς, οῦ, ὁ, χρεὼς, ὼ, ὁ.
creditum, δάνεισμα, τος, τὸ.
creditu difficilis, δύπιστος, ον, ὁ.
credo, committo, πιστεύω, cum dat. ἐμπιστεύω, διαπιστεύω.
credo, fidem habeo, πιστεύω. quandoque mutuum dare, δανείζω. interdum pro puto, οἴομαι, νομίζω.
credulitas, ῥᾳστωνὴ, ὴ, ὀυπιστία, ας, ἡ.
credulus, ὀυπιστὴς, ές, ὁ, ἡμὶ ἡ, ὀυπιστος, η, ον ὁ ἢ ἡ.
crematio, πύρωσις, εως, ἡ.
cremo, καίω, φλέγω.
cremor, τὸ παχὺ τῶν γαλακτος.
crena, γλυφὶς, ίδος, ἡ.
creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
creo, designo, αἱρέομαι, προβάλλομαι, ἀναδείκνυμι, ἀποδείκνυμι, ἀποδεικνύω, ἀπόδειξιν ποιέομαι.
creare ducem, ἀποδεικνύσθαι στρατηγὸν.
creare consulem, ἀναδεικνύσθαι ὕπατον.
creare judicem, αἱρεῖσθαι δικαστὴν.
creare magistratum, ἀρχαιρεσιάζειν.
crepida, κρηπὶς, ίδος, ἡ.
crepidarius, κρηπιδοποιὸς, ὸ, ὁ.
crepidatus, κρηπιδόμενος, η, ον.
crepido, φάραγξ, γος, ἡ, & ὁ.
crepitaculum, κροτάλον, ου, τὸ, κώδων, ωνος, ὁ.
crepito, ἐπιψοφέω, ἀποκροτέω.
crepitum cieo, λακέω, ῶ.
crepitum ventris edo, πέρδω, πέρδομαι.
crepitus ventris, βδῆλος, ου, ὁ, πορδὴ, ῆς, ἡ.

crepi-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

crepitum reddo, ἀποπέρδω μέγα.
crepitus, ψόφος, ου, ὁ, πρωτ. ου, ὁ.
crepo, ψοφέω.
crepundia, κροτητάσγια, τὰ, ἀθύρματα, τά.
crepuſculum, δείλη, ης, ἡ, νυέφας, του, τό.
ante crepuſculum, πρὸ δείλης ἑψίας.
creſco, αὐξάνω.
creta, κιμωλία γῆ.
cretaceus, ὁ ἐκ τῆ κιμωλίας γῆς.
cribri inſtar, κοσκινηδόν.
cribro, κοσκινίζω, σήθω.
cribrum, κόσκινον, ου, τὸ, & κόσκινος, ου, ὁ.
crimen, αἰτία, ας, ἡ, ἔγκλημα, τος, τό, αἰτίαμα, τος, τό.
crimen intendere, ἐνίστασθαι τῷ δείλῳ.
crimen diluere, λύειν ἔγκλημα.
in crimine deprehendi, τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλίσκεσθαι.
crimen objicere, ἐπιφέρειν αἰτίαν.
crimen in ſe recipere, ἐνδέχεσθαι αἰτίαν.
criminatio, διαβολή, ης, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τό.
crimine aliquem liberare, ἀφιέναι τινὰ τῆ ἐγκλήματος.
crimine vacans, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἡ, ἀνεύθυνος, ου, ὁ, ἡ.
crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιῶμαί τινα.
criminor, αἰτιάσομαί τινα τινὸς, vel εἰς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
criminoſe, ἐγκληματικῶς.
criminoſus, ἐγκληματικός, ἡ, όν.
crinis, θρὶξ, χός, ἡ, πλόκαμος, ου, ὁ, κόμη, ης, ἡ.
pulchris crinibus, εὐπλόκαμος, ου, ὁ.
crinitus, κομήτης, ου, ὁ.
criſpo, κάλῶ, ῶ.
criſpus, κλόθριξ, ιχος, ὁ, ἕλιξ, ικος, ου, ὁ.
criſta, λόφος, ου, ὁ.
criſtatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος, ου, ὁ, ἡ.
criticus, κριτικός, ἡ, όν.
criticus dies, κριτικὴ ἡμέρα.
croceus, κρόκινος, η, ον.
crocus, & um, κρόκος, ου, ὁ, & κρόκον, ου, τό.
crocodilus, κροκόδειλος, ου, ὁ.
cruci affigere, σταυρόειν.
cruciatus, βάσανος, ου, ὁ, ἀλγηδών, όνος, ὁ.
crucio, ἀνιάω, ῶ, τηλικαπορέω σε, βασανίζω.
crudelis, ὠμὸς, ὴ, όν, ἀπλωὴς, ἐος, ὁ, ἡ, όν.
crudelitas, ὠμότης, ητος, ἡ, ἀπλωΐα, ας, ἡ.
crudeliter, ὠμῶς, ἀπλωῶς, χαλεπῶς.
cruditas, ἀπεψία, ας, ἡ, δυσπεψία, ας, ἡ.
crudus, ὠμὸς, ἡ, όν, ἄπεπτος, ου, όν.
cruento, αἱμάσσω, ῶ, αἱματίζω.
cruentus, αἱματηρός, ἡ, όν, αἱματόεις, εντος, ὁ.
crumena, βαλάντιον, ου, τὸ, μάρσυπος, ου, ὁ.
cruor, αἷμα, ατος, τὸ, ἰχὼρ, ῶρος, ὁ.
crus, σκέλος, εος, τὸ, κνήμη, ης, ἡ.
cruſta, πλαξ, κὸς, ἡ, ὄστρακον, ου, τό.
cruſto, πλακόω, ῶ.
cruſtula, τὸ πλακίδιον, ἢ πλακιδία.
cruſtum, πλακὸς, οῦντος, ὁ.
crux, paribulum, σταυρὸς, οῦ, ὁ.
in malam crucem abire jubeo, σκορακίζω.
crucis formam gerens, σταυροτυπος, ου, όν.
crypta, κρύπτη, ης, ἡ.
cryſtallinus, κρυσταλλινος, η, ον.
cryſtallum, & cryſtallus, κρύσταλλος, ου, ὁ, κρύσταλλον, ου, τό.

C U.

cubatio incommoda, δυσκοιτία, ας, ἡ.
cubatio humi, χαμαικοιτία, ας, ἡ. Hinc χαμαικοιτέω, ῶ, humi cubo.
cubicularis, δωματικὸς, ἡ, όν.
cubicularius, κατακεκμεκὼς, ὼτος, ὁ.
cubiculum, οἰκημάτιον, ου, τὸ, θαλάμη, ης, ἡ, δωμάτιον, ου, τό.
cubile, κοίτη, ης, ἡ, δόνη, ης, ἡ, θάλαμος, ου, ὁ.
cubitalis, πηχυαῖος, ου, ὁ.
cubito innitor, διεγκωνίζω.
cubito percutio, κυβιτίζω.
cubitum ire, εἰς κοίτην ὑέναι.
cubitus, κατάκλισις, εως, ἡ, κοίμησις, εως, ἡ.
cubitus, πῆχυς, εος, ὁ, ἀγκὼν, ῶνος, ὁ.
cubo, ui, itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, ὠμαι.
cubus, κύβος, ου, ὁ.
cuculus, κόκκυξ, υγος, ὁ.
cucumer, σίκυος, ου, ὁ, σίκυος, ου, ὁ.
cucurbita, κολοκύνθη, ης, ἡ.
cucurbitula, κολοκυνθίον, ου, τό.
cudo, dis, cuſum, κόπτω νόμισμα, nummum, χαράττω, τυπόω.
cujas, ποδαπὸς, ἡ, όν, ποταπὸς, ἡ, όν.
cujus, a, um, τίνος ὤν.
cujuſdam modi, ὁποίος, ποίος τις.
cujuſmodi, ποιός τις.
cujuſvis eſt, ἔξ παντός ἐστι.
culcita, στρωμνὴ, ῆς, ἡ, στρῶμα, τος, τὸ, κνέφαλον, ου, τό.
culeus, κνλεὸς, ου, ὁ.

in culeum inſuere, εἰς βύρσαν ἐναπτεῖν.
culex, κώνωψ, ωπος, ὁ, vel ἡ, σέρφος, ου, ὁ.
culina, μαγειρεῖον, ου, τὸ, ὀπτανεῖον, ου, τό.
culinarius, ὀψαρτυτικὸς, ἡ, όν.
culmen, στέγος, εος, τὸ, κορυφὴ, ῆς, ἡ.
culmus, κάλαμος, ου, ὁ, καλάμη, ης, ἡ, ἀνθερένη, ης, ἡ.
culpa, αἰτία, ας, ἡ, ἔγκλημα, τος, τὸ, πταῖσμα, τος, τό.
culpa carens, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἡ, ἀκατοπτάστος, ου, ὁ, ἡ.
in culpa qui eſt, ἐπαίτιος, ου, ὁ, ἡ.
culpa liberare, αἰτίας ἀπολύειν, αἰτίας ἐξελεῖν.
culpæ affinis, αἴτιος, α, ον.
culpam præſtare, αἰτίαν ἐγγυᾶσθαι.
culpabilis, πλημμελὴς, ἐος, ὁ, ἐπίμεμπτος, ου, ὁ.
culpandus, πλημμελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἐπιμώμητος, ου, ὁ.
culpo, αἰτιάσομαί τινα τινὸς, διαβάλλω.
cultellus, μαχαίριον, ου, τὸ, μαχαιρὶς, ίδος, ἡ.
culter, μάχαιρα, ας, ἡ, ξίφος, εος, τό.
culter ſutorius, σμίλη, ης, ἡ.
cultor, λατρευτὴς, οῦ, ὁ, ἐργάτης, ου, ὁ, θεραπευτὴς, οῦ, ὁ.
cultor agrorum, γεωργὸς, ου, ὁ.
cultor Muſarum, θεράπων μουσῶν.
cultrarius faber, μαχαιροποιὸς, οῦ, ὁ.
cultura, ἐργασία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
cultus, εἰργασμένος, η, ον, κεκοσμημένος, η, ον.
cultus, ἐργασία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
cultus terræ, γεωργία, ας, ἡ.
cum, præpoſitio, ξὺν & σὺν cum dativo. κατὰ, & μετὰ cum genit. ἅμα cum dat. πρὸς cum accuſ.
cum, poſtquam, quando, ἐπεὶ ἄν, ὅτε, ἡνίκα, ὅτε. ἦμος, ὅττε, Poetice.
cum, tum, ἔτ, καί. τε, καί. παρὰ μὲν, παρὰ δέ. μὲν, δέ. & Dorice ἦμος, τῆμος.
quæ cum ita ſint, τούτων δ' ὑπαρχόντων.
cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
cum imperio eſſe, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
cum venia tua, σοὶ τεθαρρηκὼς, συγχωρῶντός σε.
cumulate, ἀθρόως, σωρηδὸν, εὐπόρως.
cumulatim, σωρηδὸν.
cumulatio, φορὰ, ᾶς, ἡ.
cumulatus, ἐπισωρεύθεις, ἐντος, ὁ, ἔκπλεος, ου, ὁ.
cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημί τί τινι.
cumulus, σωρὸς, οῦ, ὁ, σώρευμα, τος, τό.
cunæ, κοιτὶς, ίδος, ἡ, σπάργανον, ου, τό.
in cunis vagire, ἐν κοιτίδι βαβάζειν.
a cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
cunctabundus, μελλητικὸς, ἡ, όν.
cunctanter, σχολαίως, βραδέως.
cunctatio, μέλλησις, εως, ἡ, ὄκνος, ου, ὁ, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.
cunctator, μελλητὴς, οῦ, ὁ, ὀκνηρὸς, ου, ὁ.
cuncti, σύμπαντες, οἱ, ἅπαντες, οἱ.
cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
cunearim, σφηνοειδῶς.
cuneatus, σφηνοειδὴς, ἐος, ὁ, γομφοειδὴς, ἐος, ὁ.
cuneo, σφηνόω, ῶ, γομφόω, ω.
cuneus, σφὴν, ηνὸς, ὁ, γόμφος, ου, ὁ.
cuniculus, foramen ſub terra, ὑπόνομος, ου, ὁ, διώρυξ, υγος, ὁ, πρόρυγμα, ατος, τό.
cuniculus animal, λαγίδιον χερσαῖον.
cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
cupa, κύπελλον, ου, τό.
cupedia, orum, φιλοφία, ας, ἡ, ὀψοφαγία, ας, ἡ.
cupediis deditus, λίχνος, ου, ὁ.
cupide, ἐπιθυμητικῶς.
cupiditas, ἐπιθυμία, ας, ἡ, προθυμία, ας, ἡ.
cupiditate flagro, μάω, ῶ, μαιμάω, ῶ, μαιμάσσω.
cupido, πλεονεξία, ας, ἡ, ἐπιθυμία, ας, ἡ.
cupidus, ἐπιθυμῶν, ῶντος, ὁ, ἱμειρόμενος, η, ον.
cupidus cognitionis, φιλεδήμων, ονος, ὁ.
cupio, ἐπιθυμέω τινὸς, ὀρέγομαι τῆ εἰδέναι, ſcire: ἐράω, ῶ, ἔλδομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
cupio alicui bene, εὐδοκέω τινὶ, ἀγαθὰ φρονεῖν, εὐφρονέω.
cupio alicui male, κακῶς φρονεῖν, κακὰ φρονεῖν, ὅλως φρονεῖν. Hom.
cupio vehementer, μάω, ῶ.
cupitus, θελητὸς, ἡ, όν.
cupreſſus, κυπάρισσος, ου, ἡ.
cuprum, κύπριος, ου, ὁ, χαλκὸς, οῦ, ὁ.
cur? διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τί πότε;
cur tandem? τί δὴ ποτε;
cura, φροντὶς, ίδος, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, κῆδος, εος, τό.
cura vacuus, ἄφρων, ονος, ὁ, ἀφρονέστερος, ου, ὁ.
ſine cura, ἀφρόντιστως.
multas curas habens, πολύφρων, ονος, ὁ.
cura, ut, μεμνησῶ, ὅπως. φρόντιζε ὅπως ſeq. conjunct.
curæ plenus, id eſt moleſtus, ἀλεγεινὸς, ἡ, όν, ἀλγεινὸς, ἡ, όν.
curam abjicere de aliqua re, προΐεσθαί τι.
curæ eſt mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
curam gero, habeo, προσμελήσομαι περί τινος, φροντίδα ποιήσομαι.
curam ſuſcipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
curatio, ſanatio, ἀπόθεραπεία, ας, ἡ, θεραπεύσις, ας, ἡ, ἴασις, εως, ἡ, ἰατρεία, ας, ἡ, ἴαμα, ατος, τό.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

curator, procurator, ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, ἐπόπτης, ου, ὁ. item tutorem significat, ἐπίτροπος, ου, ὁ.
curator, ſanator, θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, & θεραπεύτηρ, ῆρος, ὁ.
curatrix, θεραπεύτρια, ίδος, ἡ.
curia, βουλευτήριον, ου, τὸ, ἀρχεῖον, ου, τὸ.
curioſe, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
curioſitas, πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ.
curioſus, πολυπράγμων, ονος, ὁ.
curioſus ſum, πολυπραγμονέω π.
curo, σπουδάζω περί τι, vel ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι περί τινος. ſignificat etiam mederi, ἰᾶσθαί τινα, θεραπεύειν νόσον.
non curo, ἀφροντιστέω τινός.
curo cutem, σαρκοτροφέω.
curriculo, δρομαίδιον.
curriculum, parvus currus, ἁρμάτιον, ου, τὸ, διφρίσκος, ου, ὁ.
curro, τρέχω, θέω.
curro ſtadium, σταδιοδρομέω.
curro velociter, ταχυδρομέω.
curru vehor, διφρεύω.
curru excutio, ἐκδιφρεύω.
currum retrahere, & inhibere, ἀνακαμπτειν ἅρμα, vel ἐπαναιρεῖν.
currus, ἅμαξα, ης, ἡ, ἅρμα, ατος, τὸ, δίφρος, ου, ὁ.
currus agere, διφρηλατεῖν, ἱππηλατεῖν.
currus traho, διφρηλατέω.
curſim, δρομαίδιον, μετὰ δρομαιδίου.
curſito, πολυτρέχω.
curſitare ſurſum deorſum, Ter. περιπατεῖν ἄνω κάτω.
curſor, δρομεύς, έως, ὁ, δρομαῖος, ου, ὁ.
curſorius, τροχαῖος, ου, ὁ, τροχαῖα ὁδός, curſoria via.
curſu rapido ferri, πέτεσθαι.
curſus, δρόμος, ου, ὁ, τρόχος, ου, ὁ.
curſus Lunæ, σελήνης περιφορά.
curtus, brevis, κολοβός, ου, ὁ, βραχύς, ύος, ὁ.
curvamen, & curvatura, καμπυλότης, ητος, ἡ.
curvatio, κάμψις, εως, ἡ.
curvatus, καμφθείς, έντος, ὁ.
curule certamen, ἁρματοδρομία, ας, ἡ, ἱπποδρομία, ας, ἡ.
curules ludi, ἱππόδρομα, ων, τά.
curulis, ἁρμάτειος, ου, ὁ.
ſella curulis, ἀγκυλόπους δίφρος.
curvitas, καμπυλότης, ητος, ἡ.
curvo, κάμπτω.
curvus, ἐπικαμπής, ἐος, ὁ, καμπύλος, ου, ὁ.
cuſpidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' ακμὴν.
cuſpis, ακμὴ, ῆς, ἡ, ἀκὶς, ίδος, ἡ, ἀκωκὴ, ῆς, ἡ.
cuſpis haſtæ, ἄκρον τοῦ δόρατος.
cuſtodia, φυλακὴ, ῆς, ἡ, φυλακτήριον, ου, τὸ.
cuſtodia, carcer, φρουρὰ, ας, ἡ, φυλακὴ, ῆς, ἡ.
in cuſtodia teneo, σωφρίγω, καθείργω, καθειργνύω, καθήρχνυμι.
cuſtodio, φυλάττω π, τινὰ, φρουρέω, τηρέω.
cuſtos, φύλαξ, ακος, ὁ, φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ.
cuſtos carceris, εἱργμοφύλαξ, κος, ὁ.
cuſtos legum, νομοφύλαξ, κος, ὁ.
cuſtos Templi, ναοφύλαξ, κος, ὁ.
cuſtos corporis, σωματοφύλαξ, κος, ὁ.
cuſtos domus, οἰκοφύλαξ, κος, ὁ.
cuticula, δερμάτιον, ου, τὸ.
cutis, χρὼς, ὸς, ὁ, & χρὼς, ωτὸς, ὁ, δέρμα, τος, τὸ.
ad cutem, ἐν χρῷ.
cutem mollem habens, μαλακόδερμος, ου, ὁ.
cutem aſperam, & ſcabram habens, τραχυδέρμων, ονος, ὁ.
cutem curo, σαρκοτροφέω, ῶ.

C Y.

cyathus, κύαθος, ου, ὁ, ἔκπωμα, τος, τό.
cyclops, κύκλωψ, πος, ὁ.
cyclopeus, κυκλώπειος, ου, ὁ.
parvus cyclops, κυκλώπιον, ου, τό.
cyclopum more, κυκλωπικῶς.
cygneus, κύκνειος, ου, ὁ.
cygnus, κύκνος, ου, ὁ.
cylindrus, κύλινδρος, ου, ὁ.
cymba, κύμβη, ης, ἡ, σκαφίδιον, ου, τὸ.
cymbala pulſo, κυμβαλίζω.
cymbalum, κύμβαλον, ου, τὸ.
cynoſura, κυνόσουρα, ας, ἡ.
cytiſus, κύτισος, ου, ὁ.

D A.

DActylus, fructus palmæ, & dactylus pes metricus, δάκτυλος, ου, ὁ.
dædalus, δαίδαλος, ου, ὁ.
dæmon, δαιμόνιον, ου, τὸ, δαίμων, ονος, ὁ.
dæmon malus, κακοδαίμων, ονος, ὁ.
dæmoniacus, δαιμονιακὸς, ῆ, όν.
dæmoniacus ſum, δαιμονιάω, ῶ.
a dæmonio teneor, δαιμονίζομαι, δαιμονιάω, ῶ.

D A D E

dæmonum vexatio, ἐνέργημα, ατος, τό.
dama, δορκὰς, άδος, ἡ.
damnatio, κατάγνωσις, εως, ἡ, καταδίκασμα, ατος, τό.
damnatus, καταδεδικασμένος, η, ον.
damnatus repetundarum, κλοπῆς ἕνεκα τῶν δεδικασμένων φληκῶν.
damno, καταδικάζω, cum gen. perſ. & accuſ. rei, καταψηφίζομαι τινος θανάτου.
damnoſus, ζημιώδης, εος, ὁ, ἡ, βλαβερὸς, ᾶ, όν.
damnum, βλάβη, ης, ἡ, ζημία, ας, ἡ, ζωὴ, ῆς, ἡ.
damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
damnum patior, ζημιοῦμαι, βλάβην ἔχω.
damnum rependo, τίνω τὴν βλάβην.
damna avertens Jupiter, ἄπημος ζεύς.
dapes, ἐδέσματα, τά.
darivus caſus, δοτικὴ, ῆς, ἡ.
dator, δοτὴρ, ῆρος, ὁ.
datus, δεδομένος, η, ον.

D E.

de, περὶ, ἀμφὶ, πυρὰ, cum gen.
dea, θεὰ, ᾶς, ἡ.
dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
deambulatio, περίπατος, ου, ὁ.
deambulo, περιπατέω, ῶ.
deamo, ὑπερφιλέω, ῶ.
deauratio, χρύσωσις, εως, ἡ.
deauratus, διάχρυσος, ον, ὁ.
deauro, χρυσόω, ῶ.
debacchor, παροινεῖσθαι πρός τινα, in aliquem: ἐκβακχεύομαι.
debellandus, καταπολεμητέος, α, ον.
debellatum eſt, ὁ πόλεμος κατετεπολέμηται.
debellatus, καταπολεμηθεὶς, έντος, ὁ.
debello, καταπολεμέω τινὰ, κατακτανίζομαί τινα.
debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, gratiam alicui.
debeo, debitor ſum, ὀφείλω, ἐπόφλω, χρεώστέω, ῶ, χρεώστης ὢν.
debilis, ἀσθενὴς, ές, ὁ, ἄρρως, ων, ὁ.
debilitas, ἀσθένεια, ας, ἡ.
debilitatio, ἀσθένημα, τος, τό.
debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω, ῶ.
debitio, ὄφλησις, εως, ἡ.
debitor, ὀφειλέτης, ου, ὁ.
debitum, ὀφείλημα, ατος, τὸ, χρέος, έως, τό.
debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι.
debitum ſolvere, ὀφείλημα διαλύειν.
debito fraudo, χρεωκοπέω, ῶ.
deblatero, φλυαρέω, ῶ, σπερμολογέω, ῶ.
decanto, laudo, ἐγκωμιάζω τινὰ, περιᾴδω.
decanto, inculco, τυπτολογέω, ῶ.
decantatio, ὕμνησις, εως, ἡ.
decanus, δεκάρχης, ου, ὁ, δέκαρχος, ου, ὁ, δεκαδάρχης, ου, ὁ, δεκάδαρχος, ου, ὁ.
decas, δεκὰς, άδος, ἡ.
decedere de ſuo jure, τῶν δικαίων ἐκστῆναι ὑψίεσθαι.
decedere pro mori, ἀπαλλάττεσθαι.
decedo, ἀποχωρέω, ῶ.
decedo de via, ἐξανίστημι τῆς ὁδοῦ.
decem, δέκα.
decem millia, μυριὰς, άδος, ἡ.
december, ποσειδεὼν, ῶνος, ὁ.
decempeda, δεκάπους, οδος, ὁ.
decempedator, γεωμέτρης, ου, ὁ.
decemvir, δεκαδάρχης, ου, ὁ, δεκαδαρχὴς, ου, ὁ.
decemviratus, δεκαδαρχία, ας, ἡ.
decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
decennalis, δεκαέτηρος, ου, ὁ, δεκαετὴς, έος, ὁ.
decennis, δεκαετὴς, έος, ὁ, δεκέτης, εος, ὁ.
decennale bellum, δεκαετὴς, έος, ὁ, πόλεμος.
decennium, δεκαετία, ας, ἡ.
decens, πρέπον, τὸ, δέον, τὸ, ἐπιεικὲς, έος, τό.
decenter, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
deceo, ἁρμόζω, καθήκω, cum dativo.
deceptor, σοφιστὴς, οῦ, ὁ, ἀπατητικὸς, ῆ, όν.
deceptu facilis, εὐεξαπάτητος, ου, ὁ.
deceptu difficilis, δυσαπάτητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, δυσεξαπάτητος, ου, ὁ.
decerno, ſtatuo, ἐπιψηφίζομαι. aliquando pro dimicare κρίνεσθαι.
decernere bello, de ſumma rerum, κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων.
decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
decerpo fructum, καρπολογέω, ῶ.
decertatio, ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ.
deceſſio, ἀποχώρησις, εως, ἡ.
decerto, ἀγωνίζομαι περὶ τινος.
decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιόν ἐστι, προσήκει.
non decet, ἀπέοικε.
quod decet, τὸ δέον.
decido, ideſt, abſcindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω, pro determinare, διαλύεσθαι.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

de-

decido, deorsum cado, καταπίπτω ἀπ' ὄνω, ἐκπίπτω.
deciduus, πίπτων, οντος, ὁ.
decies, δεκάκις.
decies mille, μύριοι, οἱ.
decies millies, μυριακις.
decies millesimus, μυριοστὸς, ὴ, ὸν.
decimæ, arum, δεκάτη, ης, ἡ, δεκασμὸς, ὁ, ἡ.
decimas accipio, δεκατῶ, ῶ, cum accus.
decimas do, δεκατόω.
decimas redimens, δεκατῶν, ῶνος, ὁ.
decimatio, δεκάτωσις, εως, ἡ.
decimatio, decimarum exactio, ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ.
decimator, δεκατωτὴς, οῦ, ὁ.
decimo, δεκατόω, ῶ.
decimus, δέκατος, η, ον.
decipio, ἀπατάω, ἐξαπατάω σε ἔτο, te hac in re, παράγω, ὀνεδρεύω, διαβάλλω, παραβάλλομαι, δόλοω, ῶ.
decipi qui nequit, ἀνεξαπάτητος, ὴ, ὸν.
decipula, παγὶς, παγίδος, ἡ.
decisio, διάλυσις, εως, ἡ, διάκρισις, εως, ἡ.
decisus, διειλυθὴς, ἐντος, ὁ.
declamatio, λογοποιία, ας, ἡ, φωνασκία, ας, ἡ.
declamator, λογοποιὸς, οῦ, ὁ, φωνασκὸς, ὴ, ὸν.
declamito, λογοποιέω, ῶ.
declamo, φωνασκέω, ῶ, ῥητορεύω.
declaratio, ἐκδήλωσις, εως, ἡ.
declarator, σαφωνιστικὸς, ὴ, ὸν.
declaratorius, τραπωτικὸς, ὴ, ὸν.
declaro, σημαίνω, φανερῶ, ἀναγορεύω, σαφηνίζω, δηλόω, ῶ, λαμπρύνω, ἐμφανίζω, μηνύω.
declaro aliquid, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
declarare consulem, i. renuntiare, ἀναγορεύειν τινὰ ὕπατον. Plut.
declinatio, ἔκκλισις, εως, ἡ.
declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ὁδοὺς. ἐκφεύγω τι.
declino, averto, ἐκτρέπω, ἀποτρέπω.
declino, deflecto, devito, ἐκφεύγω, ἀποκλίνω, ἐπεκκλίνω, ἐκκλίνω.
declivis, ἐπικλινὴς, έος, ὁ, περικλινὴς, έος, ὁ, καταφερὴς, έος, ὁ.
declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανὲς.
declivitas montis, κλιτὺς, ύος, ὁ.
decoctio, ἄφεψις, εως, ἡ.
decoctum, ἀφέψημα, ατος, τὸ.
decoctor, χρεωκόπος, ὴ, ὁ, ἄσωτος, ὴ, ὸν.
decoctus, ἀφεψηθὲις, ἐντος, ὁ.
decollo, κεφαλοτομέω, ἐκτραχηλίζω.
decolor, ἄχρους, ης, ους, ὸν, δύσχρους, ης, ους, ὸν, ὁ.
decoloro, ἄχρων ποιῶ.
decompositus, παρασκώθετος, ὴ, ὸν.
decoquo, καταπέπτω, ἀφέψω.
decor, κάλλος, εος, τὸ, τιμὴ, ῆς, ἡ, ὑπερέπεια, ας, ἡ.
decore, πρεπόντως, καλῶς.
decoro, τιμάω, ῶ, κοσμέω, ῶ.
decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλὸν.
decorum servare nesciens, ἀπειρόκαλος, ὴ, ὸν ος, ἡ.
contra decorum facio, ἀκοσμέω, ῶ.
præter decorum, ἀπειροκάλως.
decorus, ὑπερπὴς, ἔτο, ὁ καὶ ἡ, ὀυχνὸς, ὴ, ὸν.
decrepitus senex, ὑπέργηρως, ω, ος, ἐκπάγηρως, ω, ος.
decresco, μειοῦμαι, ἐλαττοῦμαι.
decrescere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
decreta senatus, τὰ βεβουλόμενα.
ex decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Θεῷ.
decretum, δόγμα, ατος, τὸ, ψήφισμα, ατος, τὸ.
decretus, ἐψηφισμένος, η, ον.
decubitus, κατάκλισις, εως, ἡ.
decumanus, δεκαταῖος, ὴ, ὸν.
decumanus fluctus, δεκακυμία, ας, ἡ, quæ & τεκυμία, ας, ἡ, dicitur.
decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
decuplum, δεκαπλασία, ας, ἡ.
decuplus, δεκαπλὴς, ὴ, ὸν, δεκαπλάσιος, ὴ, ὸν.
decuria, δεκὰς, άδος, ἡ, λόχος, ὴ, ὸν.
decurio, δεκάδαρχος, ὴ, ὸν.
decurio, as, λοχίζω, καταλοχίζω, κατωτέμω, κατάττω.
decurro, καταδρέχω, καταθέω, ῶ.
decursio equestris, ἀνθιππασία, ας, ἡ, διππασία, ας, ἡ.
decursio militaris, διέλασις, εως, ἡ, διελασία, ας, ἡ.
decursus, καταδρομὴ, ῆς, ἡ.
decurtatio, ἀποκόλουσις, εως, ἡ, κόλωσις, εως, ἡ.
decurtator, κολοβωτὴς, οῦ, ὁ.
decurto, κολόω, κολοβόω, ῶ, ἀποκολόω, ἀποκολλίζω.
decus, oris, ἀξία, ας, ἡ, κῦδος, εος, τὸ, κῴλλος, εος, τὸ.
decussatio, χιασμὸς, ὴ, ὸν.
decussationis formam habens, χιασὸς, ὴ, ὸν.
decussatim, οἷον χί.
decussio, projectio, ἔκρηξις, εως, ἡ.
decussis, δεκὰς, άδος, ἡ.
decusso, χιάζω.
decutio, ἀποσείομαι, ἀπορρίπτω, ἀπεσσόω.

dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει, ἀπέοικε.
dedecore afficio, καταισχύνω σε, te: καθυβρίζω τινὰ, ἀτιμάζω.
dedecoro, καταισχύνω τινὰ, ἀτιμόω, ῶ.
dedecus, αἰσχύνη κακὴ, ἀτιμία, ας, ἡ, ἀπρέπεια, ας, ἡ.
dedere se alicui rei, παραπέμπειν ἑαυτὸν τινι.
dedere se deliciis, ἐνδίδοναι ἑαυτὸν τρυφῇ, συνέσσυσθαι τῷ ψυχῷ ἐωυτῇ εἰς ἡδονάς.
dedicatio, καθιέρωσις, εως, ἡ, ἀνάθεσις, εως, ἡ.
dedicatio, hoc est, nuncupatio alicujus libri, προσφώνημα, ατος, τὸ, προσφωνησις, εως, ἡ.
dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
dedignatio, ἀπαξίωσις, εως, ἡ.
dedignor, ἀπαξιόω, ῶ, ἀγανακτέω, ῶ.
dedisco, μετεμαγθάνω, ἀπομανθάνω.
dedita opera, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
deditio, ἔκδοσις, εως, ἡ, ἐγχείρησις, εως, ἡ.
ad deditionem compellere, παρασκευάζειν τινὰ, ἐκδίδωμι ἑαυτὸν τινι.
dedititius, ἔκδοτος, η, ον.
deditus, ἐκδοθὲις, ἐντος, ὁ, προσκείμενος, η, ον.
dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἑαυτὸν τινι.
dedocere, μετωδιδάσκειν.
dedoleo, ἀπαλγέω, ῶ.
deduco, ἐξάγω, καθελκύω, προπέμπω.
deduco pro duco, ὁδηγέω, κομίζω, πομπεύω.
deducere coloniam, ἀποικίαν ποιεῖσθαι.
deducere, comitari honoris causa, παραπέμπειν, προπέμπειν.
deductio, παραγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ὁδηγία, ας, ἡ.
deductio honoris causa, προπομπία, ας, ἡ, & προπομπεία, ας, ἡ, παραπομπὴ, ῆς, ἡ.
deerro, ἁμαρτάνω, ἀποπλανάω.
defæco, ἀποτρυγόω, ῶ, καθαίρω.
defatigatio, κάματος, η, ον, καταπόνησις, εως, ἡ.
defatigo, καταπονέω τινὰ, καταπτύχω.
defectio, rebellio, ἀποστασία, ας, ἡ, ἔκλειψις, εως, ἡ.
ad defectionem sollicito, συνίστημι, διαστασιάζω, ἀφίστημι.
defectus, ἔλλειμμα, ατος, τὸ, ἔλλειψις, εως, ἡ.
defectus animi, λειποθυμία, ας, ἡ, λειποψυχία, ας, ἡ.
defendo, διασώζω τινὰ, ἀμύνω σοι.
defensio, προσκλησις, ας, ἡ, ἀντίληψις, εως, ἡ, ἀπολογία, ας, ἡ.
defensor, ὑπερασπιστὴς, οῦ, ὁ, συνήγορος, ὴ, ὸν.
defero, ἀπάγω, καταφέρω.
defero, i. accuso, ἀποφέρω δίκην, ἢ γραφὴν, ἀποφαίνω τινὰ, εἰσαγγέλλω, ἔνδειξιν ποιεῖμαι.
deferre aliquem falso, συκοφαντέω τινά τινος.
defervesco, ἀποζέω.
defessus, κατάκοπος, η, ον, κατάπονος, ὴ, ὸν, καμὼν, οῦσα, ὸν.
defetiscor, ἀποκάμνω, κοπόομαι, ἔομαι.
deficere animo, λειποψυχέω.
deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
deficio, desciscо, συμμεταβάλλομαι, ἀφίσταμαι.
deficio, ἀποστατέω τινος, ab aliquo.
deficio ad hostes, πρὸς τοὺς ἐναντίους ἀποτορεύομαι.
defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
defigo, καταπηγνύω τι, καταπήττω.
definio, καθορίζω, περιορίζω, περιγράφω.
definite, διωρισμένως.
definitio, ὅρος, ου, ὁ, ὁρισμὸς, οῦ, ὁ.
definitivus, ὁριστικὸς, ὴ, ὸν.
definitus, τακτὸς, ὴ, ὸν. tempus definitum, τακτὸς χρόνος.
defit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.
defixus, καταπεπηγμένος, η, ον.
deflagratio, ἐμπρησις, εως, ἡ, ἐμπύρωσις, εως, ἡ.
deflagro, ἐμπρήθομαι, καταφλέγομαι.
deflecto, καταπλάμπτω ἐς τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
deflecto a via, παροιμόω, ῶ.
defleo, καταδακρύω τῷ τύχῃ, fortem: ἀνακλαίω, καταλοφύρομαι.
deflexus, κατακαμφθὲις, ἔντος, ὁ.
deflorere, ἀπανθέω.
defluo, καταῤῥέω, καταπίπτω.
defluvium, defluxus, ἀπόῤῥοια, ας, ἡ.
defodio, καταρύττω, κατασκάπτω.
defore, ἐλλείψειν.
deformatio, ἀμαύρωσις, εως, ἡ, ἀμορφία, ας, ἡ.
deformis, ἄμορφος, η, ον, ἀσχήμων, ονος, ὁ.
deformitas, ἀμορφία, ας, ἡ.
deformo, ἀμαυρόω τινὰ, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
defossus, κατορυκτὸς, ὴ, ὸν.
defraudare genium, ἀντιτυγχανίζεσθαι τῇ φύσει.
defraudatio, νοσφισμὸς, ὁ, ὁ, ἀποστέρησις, εως, ἡ.
defraudator, νοσφιστὴς, ὴ, ὸν, ἀποστέρητης, οῦ, ὁ.
defrando, παρακρύω, ἀπονοσφίζω τινά.
defrutum, ἕψημα, ατος, τὸ, ἑψητὸν, οῦ, τὸ, σίραιον, ὁ, τὸ.
defugio, ἀναχαίζομαι, ἐκφεύγω.
defunctorie, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως.
defunctus, ἀπαλλαγὲις, ἐντος, ὁ. item mortuus, νεκρὸς, οῦ, ὁ, ἀπελθὼν, ὀντος, ὁ.

defun-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

defungi officio, ἀπαλλάξαι τ χρεοντ⊖.
defungi, i. e. mori, τ βίου ἀπαλλάξαι.
defungor, ἀπαλλάττομαι.
degener, ἀγενής, ές⊖, ὁ, δυσγενής, ές⊖, ὁ.
degenerare, ἐξίστασθαι τ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τ γένους, ἐκτρέπομαι.
degeneratio, ἐκτροπή, ῆς, ἡ.
degere vitam, διάγειν βίον.
degravo, καταβαρύνω, βρίθω.
degredior, ἀποβαίνω.
dehinc, ταυτοῦθεν, ἀπὸ τούτε, ἐκ τούτε.
dehiſco, ἀποχάσκω, χασμάομαι, ὥρμαι.
deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυράω.
deglutio, καταπίνω.
dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
deguſto, ἀπογεύομαι.
dehoneſto, αἰσχύνω τινά, ἀτιμάζω.
dehortatio, ἀποτροπή, ῆς, ἡ.
dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποκωλύω, ῶ.
dejectio, ἀποβολή, ῆς, ἡ, καταβολή, ῆς, ἡ.
dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
dejicio, καταβάλλω.
deinceps, ἀπὸ τούτε, ἑξῆς.
deinde, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτε, καθεξῆς.
de integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
deipara, Θεοτόκος, ε, ἡ. Deitas, Θεότης, ητος, ἡ.
delabor, καταπίπτω ἀπ' ὄνε, ἀπολιθόω τινός, καταιρόμαι.
delapſio, ἔκπτωσις, εως, ἡ.
delapſus ἐκπωτος, ε, ὁ, ⚲ ἡ.
delapſus cœlo, ἀερονοπετής, ές, ὁ. Herodian.
delaſſo, καταπονέω, ῶ, κοπιάζω.
delatio, ἔνδειξις, εως, ἡ, εἰσαγγελία, ας, ἡ.
delatio falſa, ψευδοσυκοφαντία, ας, ἡ.
delator, ἐνδείκτης, ε, ὁ, εἰσαγγελεύς, έως, ὁ, συκοφάντης, ε, ὁ.
delebilis, διαλυτός, ή, όν.
delectabilis, τερπνός, ή, όν.
delectamentum, ψυχαγωγία, ας, ἡ.
delectatio, εὐφροσύνη, ης, ἡ, τερπωλή, ῆς, ἡ, τήψις, εως, ἡ.
delectatus, ητός, ή, όν.
delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ῥᾴδω.
delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι χαίρω.
delector hac re, φιλοῦμαι τούτῳ.
delectum habere militum, διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, ⚲ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους, καταλέγειν.
delectus, ἐκλογή, ῆς, ἡ, ἐπιλογή, ης, ἡ, ἐπίλεξις, εως, ἡ.
ſine delectu, ἀνεξετάστως, ἀκρίτως, ἀκρατί.
delegare, ἐπιτρέπω σοι ⚲τω, ἀποστέλλω τι, ἀποπέμπω, ἐντέλλομαι.
delegatio, ἐπιτροπή, ῆς, ἡ, ἐντολή, ῆς, ἡ.
delenio, καταπραύνω, καταθέλγω.
deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
deletio, ἐξάλειψις, εως, ἡ, ἀφανισμός, ε, ὁ.
deliberandus, εἶον συμβουλεύσασθαι.
deliberare, συμβουλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
deliberatio, συμβούλευσις, εως, ἡ, συμβούλευμα, ατος, τό.
deliberativus, συμβουλευτικός, ή, όν.
delibo, ἀπολείχω, ἀπογεύομαι.
delibro, ἀπολεπίζω, φλοΐζω.
delibutus, ἀλειλιμμένος, η, ον, λιπαρός, ά, όν.
delicate vivere, τρυφᾶν.
delicate, molliter, τεθρυμμένως, τρυφερῶς, διαττεθρυμμένως.
delicatulus, τρυφεροχρὼς, ωτος, ὁ, vel τρυφεροχρώτος, ε, ὁ.
delicatus, τρυφερός, ά, όν, ἁβρός, ά, όν, ἁπαλός, ή, όν.
deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, ης, ἡ, τρυφή, ῆς, ἡ, τρύφος, εος, τό, ἁβρότης, ητος, ἡ.
deliciis frango, θρύπτω, σωθρύπτω. deliciis frangor, θρύπτομαι.
deliciis fractus, τεθρυμμένος, η, ον.
deliciis deditus, ἐπιδοὺς εἰς τροφήν.
deliciarum conſectator, τρυφητής, ή, όν.
deliciis indulgeo, τρυφάω, ῶ.
delicias facio, ἐπεντρυφάω, ῶ, θρύπτομαι.
delicior, ἐντρυφάω, ῶ, ἁβρύνομαι.
delictum, πλημμέλημα, ατος, τό, ἁμάρτημα, ατος, τό.
deligo, ἐκλέγω.
delineatio, καταγραφή, ῆς, ἡ.
delineo, as, are, καταγράφω, διαγράφω.
delinio, is, ire, καταχρίω. pro permulceo, κηλέω, ῶ, θέλγω τινά, μειλίσσω.
delinitio, κήλησις, εως, ἡ.
delinitor, θελκτήρ, ῆρος, ὁ.
delinitus, θελχθείς, έντος, ὁ.
delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πτοάω, ἁμαρτάνω.
deliquium, ἔκλειψις, εως, ἡ.
deliquium animi, λιποψυχία, ας, ἡ.
deliquium animi patior, λιποψυχέω, ῶ.
deliramentum, ληρημα, ατος, τό, παραλήρημα, ατος, τό.
deliratio, παραφροσύνη, ης, ἡ, παράνοια, ας, ἡ.
delirium, παραλήρημα, ατος, τό.
deliro, παραφρονέω, ῶ, παραληρέω, ῶ.
delirus, παράφρων, ονος, ὁ, παρακλὴξ, κλωτος, ὁ.

delirus ſenex, χρονόληρ⊖, ε, ὁ.
delireo, vel delireſco, διαλαυθάνω, καταληρύπτομαι.
delphin, ὁ Δελφίν, ῖν⊖, aut Δελφὶς, ῖν⊖, ἡ.
delubrum, τέμεν⊖, ε, ὁ.
deludo, καταπαίζω, ἐκπαίζω.
delumbis, μαλακὸς, ή, όν.
demando, ἐπιτρέπω σοι ⚲τω, ἐντέλλομαι.
demens, παράφρων, ον⊖, ὁ, μάταιο⊖, α, ὁ, αὐόητος, ν, ὁ.
demenſus, μετρητὸς, ή, όν.
demenſum, σταμέτρεον, α, τό.
dementer, ἀνοήτως.
dementia, ἄνοια, ας, ἡ, παράνοια, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ.
demereor, δύεργετῶ τινα, κερδαίνω.
demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
demerſio, καταδύσις, εως, ἡ, καταποντισμὸς, ή, όν.
demerſus, ὕφυδρος, ε, ὁ.
demeto, καταμάω, ῶ, διαμάω, ῶ, ἐκθερίζω.
demigrare e vita, ἀποθνήσκω, ὑπεκχωρῶ τ βίε.
demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
demiror, ὑπερθαυμάζωνπι, ὑπεραίνομαι.
demiſſe, ταπεινῶς.
demiſſio, κάθεσις, εως, ἡ, ταπείνωσις, εως, ἡ.
demiſſo animo eſſe, μικρὸν, vel μικρὰ φρονεῖν.
demiſſus, καθειμένος, η, ον.
demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
demitto, καθίημι, καταβάλλω.
demo, is, ere, ἀφαιρῆμαί σοι τοῦτο.
democratia, imperium populare, δημοκρατία, ας, ἡ.
democraticus, δημοκρατικὸς, ή, όν.
demolior, καταστρέφομαι τὰς πόλεις, urbes, καταβάλλω.
demolitio, καταβολὴ, ης, ἡ, καθαίρεσις, εως, ἡ.
demolitus, καταβληθείς, έντος, ὁ.
demonſtratio, ἀπόδειξις, εως, ἡ, ἀπόφανσις, εως, ἡ.
demonſtrativus, ἀποδεικτικὸς, ή, όν.
demonſtratus, ἔφανστος, η, ον. non demonſtratus, ἀνέφανστος, η, ον.
demonſtro, δείκνυμί τι, ἀναδείκνυμί τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliqua re.
demoveo, ἀποκινέω, ῶ.
demptus, ἀφαιρεθείς, έντος, ὁ.
demulceo, καταμειλίσσω, θέλγω.
demulceo populum, δημαγωγέω, ῶ.
demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
denarius, ii, δηνάριον, ε, τό.
denaſcor, ἀπογίγνομαι.
denego, ἀπαρνῆμαι, ἀπαναίνομαι.
deni, æ, a, οἱ ⚲ αἱ ⚲ τὰ δέκα.
denigratio, μελασμὸς, ε, ὁ.
denigro, ἀπομελαίνω.
denique, τέλος, ἔσχατον.
denominatio, καταχρησία, ας, ἡ.
denominative, παρωνύμως.
denominativus, παρωνύμι⊖, ε, ὁ.
denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω, ῶ.
denotatio, χαρακτηρισμὸς, ε, ὁ.
denoto, σημαίνομαι, ἀποσημαίνω.
dens, ὀδὼς, όντ⊖, ὁ.
dens molaris, γόμφι⊖, ε, ὁ.
denſatio, δασυσμὸς, ε, ὁ, δάσος, εος, τό.
denſatus, ασαθήτος, ε, ὁ.
denſe, πυκνῶς.
denſitas, πυκνότης, ητος, ἡ, παχύτης, ητος, ἡ.
denſus, αὐθρόος, ον, ὁ, ὀθαστὸς, ὕος, ὁ, παχὺς, ὑος, ὁ, πυκνὸς, ή, ό, & Poetice πυκεινὸς, ή, ὁ, συχνὸς, ή, ὁ, καταπυκνος, ε, ὁ, στιβαρὸς, ά, ὁ, προφεώδης, εος, ὁ, στιφρὸς, ά, ὁ.
dentatus, ὀδοντωθείς, εντος, ὁ.
dentes inciſores, τομεῖς, οἱ, a ſing. τομεὺς, έος, ὁ.
dentes magnos habens, μεγαλόδους, οντος, ὁ, & Poetice πολυόδους, οντος, ὁ.
exertos dentes habens, χαυλιόδους, οντος, ὁ.
dentes ætatis indices qui amiſit, ἀγωνίμων, ονος, ὁ, ἀπογώμων, ωνος, ὁ, qui nondum amiſit, ἀβολήτωρ, ορος, ὁ, ἄβολος, ου, ὁ.
dentes non habens, νωδὸς, ή, όν.
dentes molares, μύλαι, αἱ, vel μύλοι, οἱ, μυλέται ὀδόντες.
prominentes dentes habens, προόδους, οντος, ὁ, & προεξόδων, οντος, ὁ.
dentium amiſſio, βόλος ὀδόντων.
dentium dolor, ὀδο[illegible]νία, ας, ἡ.
dentibus doleo, [illegible]έω, ῶ.
dentibus ſtrideo, [illegible] & ἐμπρίω τοὺς ὀδόντας.
dentium medicamen[illegible], μυλικὴ, ῆς, ἡ, ſubintellige ὑγίανσις.
dentes canini, κυνόδοντες, οἱ.
dentifricium, ὀδοντότριμμα, ατος, τό.
dentio, is, ire, ὀδοντάω.
dentiſcalpium, ὀδοντογλυφὶς, ίδος, ἡ.
denudator, ψιλωτὴς, ε, ὁ.
denudo, ἀπογυμνόω, ῶ.

denun-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

denuntiatio, προαγγελία, ας, ἡ, φάσις, εως, ἡ.
denuntio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
denuo, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
deorsum, κάτω.
deosculor, καταφιλέω, ῶ, cum accus.
depacisco, συντίθεμαι τινα πρός τινα.
depalco, καταγκέμομαι τῇ χώρᾳ.
depalcor, ἐπιβόσκομαι, καταπατρώγω.
depastio, νομή, ῆς, ἡ.
depastus, νομηθείς, έντος, ὁ.
depaupero, πτωχίζω.
depecto, κτενίζω.
depeculatio, σύλησις, εως, ἡ.
depeculator, ἀποσυλητής, οῦ, ὁ.
depeculor, ἀποσυλέω, ῶ.
depeculari patriam, συλᾶν τὴν πατρίδα.
depello, ἀπελαύνω τινά τινος, ἀπάγομαι.
dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
dependo, ἐκτίω, καταπίθημι.
deperditus, ἀποβληθείς, έντος, ὁ.
deperdo, ἀποβάλλω.
depereo, ἀπόλλυμαι: item impatienter amare, ἐκμαίνεσθαί τινι.
depexus, κτενισθείς, έντος, ὁ.
depilatio, παραπλημός, οῦ, ὁ, ψίλωσις, εως, ἡ, ἀποψίλωσις, εως, ἡ.
depilatus, ἐψιλωμένος, η, ον.
depilis, ἄθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, ἀπόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ.
depingo, καταγράφω τι, διατυπόω, ῶ.
depleo, ἐξαντλέω, ῶ, ἀπαντλέω, ῶ.
deplorandus, ὀλοφυρτός, ή, όν.
deploratus, κατοδυρθείς, έντος, ὁ.
deploratus a medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, κατοδυρόω, ῶ.
deplumis, ἄπτερος, ον, ὁ.
depluo, καταμβρέω, ῶ.
depono, καταπίθεμαι. pro fidei alicujus committo, παρακαταπίθημί σοί τινα.
deponere iram, μεθίεναι (Dorice μεθέμεν) χόλον.
deponere arma, ἀφοπλίζεσθαι.
deponere apud sequestrem, παραβάλλειν, παραβάλλεσθαι.
depopulatio, πόρθησις, εως, ἡ.
depopulator, πορθητής, οῦ, ὁ.
depopulor, ἐκπορθέω, ῶ, διαπέρθω.
deportatio, ἐκφόρησις, εως, ἡ.
deporto, καταγομίζω τι, βαΐζω.
deposco, ἐξαιτέω, ῶ, ἀπαιτέω, ῶ.
depositum, παρακαταθήκη, ης, ἡ.
depositum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι.
depositus, παρακατατεθείς, έντος, ὁ.
deprædatio, προνομή, ῆς, ἡ.
deprædor, συλάω, ῶ.
depravatio, παραπροπή, ῆς, ἡ, διαστροφή, ῆς, ἡ.
depravatus, διεφθαρμένος, η, ον.
depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
deprecatio, δέησις, εως, ἡ, παραίτησις, εως, ἡ.
deprecator, παραιτητής, οῦ, ὁ.
deprecor, supplico, δέομαι παρακαλοῦμαι τι.
deprecor pro alio, πρεσβεύω.
deprecari vitam, παραιτεῖσθαι τὴν ψυχήν.
deprecor a me, παραιρέω, & παραιροῦμαι.
deprehendo, καταλαμβάνω.
deprehendo in furto, φωράω, ῶ.
deprehensio, κατάληψις, εως, ἡ.
deprehensor, φωρατής, οῦ, ὁ.
deprehensus, καταληφθείς, έντος, ὁ.
depressus, καταπιεσμένος, η, ον.
deprimo, ταπεινόω, ῶ, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
depromptus, ἐξενεχθείς, έντος, ὁ.
depropero, καταπροβύδω.
depugnatus, καταμεμαχημένος, η, ον.
depugno, διαμάχομαι.
depulsio, ἄπωσις, εως, ἡ.
depulsor, ἀπώστωρ, ορος, ὁ, ἀποτρόπαιος, ος, ον.
depulsus, ἀπωσμένος, η, ον.
deputo, reseco, ἀποτέμνω, & pro existimare, νομίζω, νομίζομαι, οἶμαι.
derado, ἀποξέω, ῶ.
derelictio, καταλειψις, εως, ἡ.
derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
derepente, ἐξαίφνης.
derideo, καταγελάω τινός, χλευάζω.
deripio, ἁρπάζω.
derisor, καταγελαστής, οῦ, ὁ, σκώπτης, ου, ὁ.
derivatio, παραγωγή, ῆς, ἡ, ὀχέτευσις, εως, ἡ.
derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
deslævio, ἐξαυχενίζομαι.
derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ῶ, ἀναιρέω, ῶ.

descendo, καταβαίνω ἀπό τινος, κατέρχομαι, καταβαίνω.
descendere e navi in terram, ἀποβαίνω ἐκ τῆς νεώς.
descendere in certamen, ἐλθεῖν καταντικρύ ἀγῶνός τινος, in Epigr. lib. 2.
descensus, κατάβασις, εως, ἡ, καταβαθμός, οῦ, ὁ.
desciscо, deficio, ἀφίσταμαί τινος, ἀποστατέω, ῶ.
describo, ἀπογράφω, διαγράφω.
describo, delineo, διαγράφω, ὑπογράφω.
describo ab exemplari, ἀπογράφω.
describo, in rationes refero, ἀπογράφομαι.
describo, decurio, κατάγω, & αὐτῶ, κατάττομαι.
descriptio, exscriptio, ἀντίγραφον, ου, τό.
descriptio, delineatio, διαγραφή, ῆς, ἡ, καταγραφή, ῆς, ἡ
descriptio, dimensio, ἀναμέτρησις, εως, ἡ, διαμέτρησις, εως, ἡ.
descriptio, decuriatio, διάταγμα, ατος, τό, κατάταξις, εως, ἡ.
descriptio, διαγραφή, ῆς, ἡ, περιήγησις, εως, ἡ.
deseco, abscindo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
desero, ἀπολείπω τινά, ἀπολιμπάνω.
deserere officium, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
deserere vadimonium, εἰς τὸ δικαστήριον μὴ ἀπαντᾶν, φυγοδικεῖν.
desertor miles, ὁ λιποτάκτης, ου.
desertum, ἔρημος, ον, ἡ, ἐρημία, ας, ἡ.
desertus, ἀπολιφθείς, έντος, ὁ.
deses, idis, ῥᾴθυμος, ον, σχολαῖος, ος, ὁ, ὕπτιος, ος, ὁ.
desicco, ἀποξηράνω.
desideo, ῥᾳθυνῶ, ῥᾳθυμέω, ῶ.
desiderabilis, ἐπιθυμητός, ὸν, ὁ, ποθεινός, ὸν, ὁ.
desideratio, ἐπιθύμησις, εως, ἡ, ἐπιπόθησις, εως, ἡ.
desiderium, ἐπιθυμία, ας, ἡ, πόθος, ου, ὁ.
desiderio teneor alicujus rei, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίγνομαί τινος, συνέχομαι προθυμίᾳ.
desiderio incendor, ἰθύω. verbum Poeticum est.
desidero, ἐπιθυμέω τινός, ἐπιποθέω τι. ὀρέγομαι, cum gen. ἱμείρομαι, μαιμάω, ῶ.
desidia, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ.
desidiosus, ῥᾳθυμος, ον, ὁ, ἀργός, ὸν, ὁ.
desido, is, ere, καθίζάνω, κυκνεύομαι.
designare senatorem, λαγχάνειν βουλεύειν.
designati consules, ἀναδεδειγμένοι, & ἀποδεδειγμένοι ὕπατοι.
designati magistratus, οἱ μέλλοντες, subintellige ἄρχειν, κρατεῖν.
designatio, denotatio, σημείωσις, εως, ἡ, ἐπισημείωσις, εως, ἡ, χαρακτηρισμός, οῦ, ὁ.
designatio, creatio, ἀναδείξις, εως, ἡ, ἀπόδειξις, εως, ἡ.
designo, denoto, σημείωσομαι, ἔμαι, ὑποτυπόω, ῶ, ἀποφαίνω, ἀποδείκνυμι.
desilio, saltu descendo, καταπηδάω ἀπό τινος, ἐφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος.
desino, ideſt, cesso, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
desipio, deliro, παραφρονέω, ῶ, ληρέω, ῶ, μωραίνω.
desisto, ἀφίσταμαί τινος.
desolatio, ἐρήμωσις, εως, ἡ, πόρθησις, εως, ἡ.
desolator, ἐρημώτης, ου, ὁ.
desolo, as, are, ἐρημόω, ῶ.
despectio, καταφρόνησις, εως, ἡ, παρόρασις, εως, ἡ, καταφρόνησις, εως, ἡ.
despectus, καταφρονηθείς, έντος, ὁ.
despectus, us, παρόρασις, εως, ἡ, καταφρόνησις, εως, ἡ.
desperanter, ἀνελπίστως.
desperatio, ἀπόγνωσις, εως, ἡ, ἀνελπιστία, ας, ἡ.
desperatus, ἀπελπισθείς, έντος, ὁ.
despero, ἀπελπίζω τινός, vel τινι, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, de ſalute.
despicio, καθοράω τι. pro contemno, κατοράω τινὰ καταφρονέω τινός.
despicor, καταφρονέω τινός.
despolio, ἀποσυλάω, ῶ, ἀπεγυμνόω, ῶ.
despondeo, ideſt promitto, ἐγγυάσθαι γυναῖκα.
despondere animum, ἀπογεγνωκότα ἔχειν.
desponsus, a, um, καθωμολογημένος, η, ον.
desponsa mulier, ἐγγυητή, ῆς, ἡ.
despumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
despuo, καταπτύω σε, te. Item contemnere, ἀπεχθέω τινός.
destillo, μεταλείβω, ὑπολείβομαι.
destinatio, προαίρεσις, εως, ἡ, δόγμασις, εως, ἡ.
destinatus, ἀποτεταγμένος, η, ον.
destino, constituo, προορίζω, ἀποτάττω τι εἴς τι, διανοέομαι, ὑπογράφω.
destituo, ἀπολείπω.
destitutio, ἀπόλειψις, εως, ἡ.
destitutus, ἀπολελειμμένος, η, ον.
destructor, καταλυτής, οῦ, ὁ.
destruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, cum accus. ἀναιρέω, ἐκπέρθω.
desudo, καθιδρόω, ῶ.
desuefacio, ἀπεθίζω.
desuesco, is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
desuetudo, ἀπήθισμος, ου, ὁ,

desuo-

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

desuetus, ἀήθης, εος, ὁ, ἀπειθισμένος, η, ὁ.
desultor, κελητιστής, ου, ὁ.
desultorius, κέλης, ητος, ὁ.
desum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
desumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
desuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
detectus, ἀποκεκαλυμμένος, η, ὁ.
detego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
detergeo, & detergo, ἀπομάσσω, ω.
deterior, χείρων, ονος, ὁ.
determinatio, ἀφορισμός, ου, ὁ.
determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
detero, is, καττιτρίβω, ἀποτρίβω.
deterreo, καταπλήττω πάντως, ἀπείργω τέ τινος, vel ἀπό τινος.
deterrimus, χείριστος, η, ὴ, κάκιστος, η, ὁ.
deterritus, ἐκφοβηθείς, έντος, ὁ, ἔκφοβος, ος, ὁ.
detersio, ψῆξις, εως, ἡ.
detersus, ἀπόψηστος, η, ὁ, ψηστὸς, ὸν, ὁ.
detestabilis, βδελυκτὸς, ὴ, ὁ, βδελυρὸς, ὰ, ὁ.
detestandus, μυσαχθητὸς, ὴ, ὁ, βδελυρὸς, ὰ, ὁ.
detestatio, κατάρα, ας, ἡ, βδελυρία, ας, ἡ.
detestor, abominor, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω, ω.
detineo, ἐπέχω, κατέχω.
detono, κατεβροντάω, ω.
detonsus, ἀποκεκαρμένος, η, ὁ.
detorqueo, κατακάμπτω, ἀποστρέφω.
non detortus, ἀπαράτρεπτος, η, ὁ.
detractio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ. pro obtrectatione, κατηλογία, ας, ἡ.
detractor, κατήλογος, ου, ὁ.
detractus, ἀφαιρεθείς, έντος, ὁ.
detraho, ἀποσύρω, ἀφαιρέω, ω, ἀφελκύω.
detrectatio, ἀπανδύσις, εως, ἡ.
detrecto, fugio, ἀρνέομαι χρέος τινὰ, munus aliquod: ἀπαναδύω τι, ἀποδιδράσκω.
detrudo, κατωθέω, ω, ἀπωθέω, ω.
detruncatio, κολόβωμα, ατος, τὸ.
detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω, ω.
detumeo, ἐξοιδάνω.
deturbatio, καθαίρεσις, εως, ἡ, διάσεισις, εως, ἡ, ἄπωσις, εως, ἡ.
deturbo, παρωθέω, ω, καταβάλλω.
deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀεικίζω.
devasto, καταπορθέω, ω, ἀποικοδομέω, ω.
deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
devexitas, καταφέρεια, ας, ἡ.
devexus, κατάντης, εος, ὁ, ἡ, ὴ, κατακλινὴς, ες, ὁ.
devictus, νενικημένος, η, ὁ.
devincio, is, ire, ἐξαρτάω, ω. pro obnoxium reddo, καταδέω, ω.
devinco, καταπροστρέπω, ω.
devinctus, καταδεδεμένος, η, ὁ.
devio, ἁμαρτάνω τῆ ὁδῷ, διαμαρτάνω, ω.
devito, declino, ὑποφέλλομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
devius, ἄβατος, ος, ὁ, ἄυρβος, ος, ὁ.
devolo, καθίπταμαι.
devolvo, καταχυλίω, κυλίω, ἀποκυλίζω.
devoratio, ἀνάκαυσις, εως, ἡ, κατάπυσις, εως, ἡ.
devoro, καταθέω, ἀπαντω, καταφαγω.
devotio, ἀνάθημα, ατος, τὸ.
devotus, καπέραντος, η, ὁ.
devotus diris, ἀραῖος, η, ὁ, ἀρητὸς, ὴ, ὁ, ἔναρος, ος, ὁ, ἡ, ὴ, κατάρατος, η, ὁ, ἐπάρατος, η, ὁ, ἡ, ὴ.
devoveo diris, καταράομαι, ὠμαι.
devoveo, κατόμνυμι, ὠμοπόημαι.
deus, Θεὸς, οῦ, ὁ.
deus ex homine factus, ἀνθρωποδαίμων, ονος, ὁ.
dei amans, φιλόθεος, ος, ὁ, Θεόφιλος, ος, ὁ.
dei amor, φιλοθεία, ας, ἡ, Θεοφιλία, ας, ἡ.
deo dilectus, Θεοφιλὴς, έος, ὁ, ἡ, ὴ.
per deos immortales, φεῦ. Est autem jusjurandum admirationis, ut cum dicimus, *Dii boni*, *papæ*, &c.
deo favente, σιὼ Θεῷ.
deo similis, ἰσόθεος, ος, ὁ.
fine deo, ἀθεεί, ἀθέως.
deum negans, ἄθεος, ος, ὁ.
dei genitrix, Θεοτόκος, ος, ἡ.
a deo natus, Θεόγονος, ος, ὁ.
deus avertat, μὴ γένοιτο.
dexter, δεξιὸς, ὰ, ὁ, ἐπιδέξιος, ος, ὁ, δεξίτερος, ὰ, ὁ.
dexteritas, aptitudo, δεξιότης, ητος, ἡ.
dexteritas ingenii, δεξιότεχνία, ας, ἡ.
dextra, δεξιὰ, ᾶς, ἡ, δεξιτερὴ, apud Poet.
dextram jungo, δεξιόομαι, ώμαι, συμβάλλω τὰς δεξιάς.
ad dextram qui est, ἐνδέξιος, ος, ὁ, ἐπιδέξιος, ος, ὁ, καταλλέξιος, ος, ὁ.
dextrarum conjunctio, δεξίωσις, εως, ἡ.
dextram prehendo, δεξιόομαί τε.
dexteram porrigere, τῶ δεξιὰν πρετείνειν.

dextre, apte, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
a dextris, δεξιάθλιος, ἐκ δεξιῶν.
dextrorsum, ἐπὶ δεξιὰ.

D I.

diabolicus, διαβολικὸς, ὴ, ὁ.
diabolus, διάβολος, ος, ὁ.
diaconatus, διακόνιον, ου, τὸ, διακονία, ας, ἡ.
diaconus, διάκονος, ου, ὁ.
diadema capitis, διάδημα, ατος, τὸ, μίτρα, ας, ἡ.
diæta, δίαιτα, ης, ἡ.
dialectica, διαλεκτικὴ, ῆς, ἡ.
dialectice, adv. διαλεκτικῶς.
dialecticus, διαλεκτικὸς, ὴ, ὁ.
dialectus, διάλεκτος, ου, ἡ.
dialogus, διάλογος, ου, ὁ.
diameter, διάμετρος, ου, ἡ, subintellige, γραμμή.
diana, Ἄρτεμις, ιδος, ἡ.
dianæ festum, Ἀρτεμίσιον, ου, τὸ, Ἐφέσια, ίων, τὰ.
diarium, ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, τὸ ἐφήμερον, ου.
dic, εἰπὲ, φάθι, φέρε.
dica, δίκη, ης, ἡ.
dicacitas, δύτραπελία, ας, ἡ, χλευασμὸς, ὁ, ὁ.
dicam scribere, διαδικάσιον γράφειν.
dicam impingo, accuso ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
dicatio, ἀνάθεσις, εως, ἡ.
dicax, σκώπτης, ου, ὁ, δύτραπελος, ος, ὁ, ἔπαρος, ονος, ὁ.
dicenda tacenda, ῥητὰ καὶ ἀπόῤῥητα. ῥητὰ καὶ ἀπόῤῥητα ἐξειπεῖν, dicenda tacenda effutire.
dicere bona verba, εὐφημεῖν.
dicere libere, παῤῥησιάζεσθαι τὴν ἀλήθειαν, veritatem.
dicere leges, ἐπιτάττειν τοὺς νόμους.
dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
dico, as, are, consecro, ἱερόω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω, ω.
dico, is, ere, loquor, λέγω, φημὶ, φράζω.
dictatio, ὑπαγόρευσις, εως, ἡ.
dictata excipio, ὑπογράφω.
dictator, δικτάτωρ, ορος, ὁ.
dictatura, δικτατώρειος ἀρχή.
dicteriis incessere, σκώπτειν τινὰ, & τινί.
dicterium, σκῶμμα, ατος, τὸ.
dictio, oratio, λέξις, εως, ἡ, ῥῆσις, εως, ἡ, φάσις, εως, ἡ.
dictionarium, λεξικὸν, οῦ, τὸ, subaudi βιβλίον. ὀνομαστικὸν, τὸ, subaudi βιβλίον.
dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
dicto, as, ὑπαγορεύω, ἀποφθέγγομαι.
dicto citius, dictum, factum, ἐμμακπέως, θᾶττον ἢ λόγῳ.
dicto citius aliquid facere, ἐμμακπέως.
dictum, ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, ῥῆμα, ατος, τὸ, λεχθὲν, ῶτος, τὸ.
dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
dictu difficilis, δύσρητος, ος, ὁ.
diduco, διίστημι.
diecula, ἡμεδάπιον, ου, τὸ.
singulis diebus, καθ' ἑκάστην, & καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καθημέραν.
diem dicere, προσαγορεύειν κρίσιν, παραγγέλλειν εἰς δίκην. προβάλλεσθαί τινα, diem dicere alicui, κλητεύειν τινὰ, κρίνειν τινά.
diem ducere, ἡμεροῦν, διημερεύειν.
per totum diem, πανήμερον. πανημέριος. Apollon.
in posterum diem, ἐς τὴν αὔριον, ἐς αὔριον, εἰς αὔριον.
alternis diebus durans, ἑτερήμερος, ος, ὁ.
in diem viventes, ἡμερόβιοι, οἱ.
dies, ἡμέρα, ας, ἡ, ἦμαρ, ατος, τὸ.
dies condicta, συγκειμένη ἡμέρα, vel τεταγμένη.
dies fata, certa, ἡμέρα ῥητή.
dies fastus, δικάσιμος ἡμέρα, καθαρὰ ἡμέρα.
dies festus, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.
dies nefastus, ἀποφράς ἡμέρα.
in dies, καθημέραν.
dies natalis, γενέθλιον, ου, τὸ.
diesis, δίεσις, εως, ἡ.
diffamatus, διαφημισθεὶς, έντος, ὁ, διαπεθρυλλημένος, η, ὁ.
diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω, ω.
differentia, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀνομοιότης, ητος, ἡ.
differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
differre in longius, χρόνῳ ἐμποιεῖν, εἰς ἄλλον καιρὸν τοῦ μεθεῖσθαι, ἀναβάλλεσθαι τὸ ἔργον.
difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
difficilis, δυσχερὴς, ές, ὁ, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, δυσάρεστος, ος, ὁ.
difficultas, χαλεπότης, ητος, ἡ, δυσκολία, ας, ἡ, δυσχέρεια, ας, ἡ.
difficultas pariendi, δυσωκία, ας, ἡ.
difficultas spirandi, δύσπνοια, ας, ἡ, ἄσθμα, ατος, τὸ, ὀρθόπνοια, ας, ἡ.
difficultas urinæ, δυσουρία, ας, ἡ, στραγγουρία, ας, ἡ.
difficultas annonæ, δυσωνία, ας, ἡ, ἀκανονισία, ας, ἡ.
difficulter, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
diffidentia, ἀπιστία, ας, ἡ, δυσελπιστία, ας, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

diffido, ἀπιστέω, ῶ, cum dat. ἀπελπίζω.
diffingo, διαφθείρω.
diffindo, διαχίζω.
diffiſus, ἀπιστήσας, αντος, ὁ.
diffiteor, nego, ἀπαρνοῦμαί τι· ἀρνέομαι, ἤμαι.
diffluo, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, laſcivia.
diffluere luxuria, ἀσωτεύεσθαι.
diffringo, διαῤῥήγνυμι.
diffugio, διαφεύγω.
diffundo, διαχέω, ῶ.
diffuſe, διακεχυμένως.
diffuſio, διάχυσις, εως, ἡ.
diffuſus, διαχυθεὶς, έντος, ὁ.
digero, ordino, διατάττω, διακοσμέω τι.
digeſtio, διάταξις, εως, ἡ, διακόσμησις, εως, ἡ, πέψις, εως, ἡ.
digeſtus, concoctus, πέπειρος, ᾱ, ὁ.
digitale, δακτυλήθρα, ας, ἡ.
digitalis, δακτυλιαῖος, ᾱ, ὁ.
digito monſtro, δακτυλοδεικτέω, ῶ, χειροδεικτέω, ῶ.
digitorum concrepatio, ἀποκρότημα, ατος, τό.
digitum medium oſtendere, i. e. deridere, σκεμμαλίζειν τινά.
digitis ſummis attingere, ἄκροις δακτύλοις ἅπτεσθαι. ἐπιψηλαφᾶν.
primoribus digitis, ἄκροις δακτύλοις, ἀμυχηδὸν, apud Etymol.
digito oſtendere, χειροδεικτεῖν τι.
digitus, δάκτυλος, ᾱ, ὁ. pollex, αὐτίχειρ, aut μέγας. index, λιχανὸς, aut δεικτικός. medius, infamis, μέσος, ᾱ, ὁ. medius, ſeu annularis, παράμεσος, ᾱ, ὁ, δακτυλιώτης, ᾱ, ὁ. minimus, ſive auricularis, μικρὸς, ᾱ, ὁ, vel ωτῖτης, ᾱ, ὁ.
digladior, διαμάχομαί τινι.
digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
dignatio, ἀξίωσις, εως, ἡ.
digne, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
dignitas, honor, ἀξία, ας, ἡ, ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ. item pro dignitate in ſermone, σεμνότης, ητος, ἡ.
dignitas regia, ἀρχότης, εος, τό.
dignitate afficio, σεμνύνω.
pro dignitate, κατὰ τὴν ἀξίαν, ἐπαξίως, καταξίως, ἀξίως, πρὸς ἀξίωμα.
cum dignitate, ἀξιωματικῶς.
in dignitatibus conſtituti, οἱ ἀξιωματικοὶ, οἱ ἐπ' ἀξίαις.
dignor, ἀξιόω, ῶ.
dignoſco, διαγινώσκω.
diguum judico, puto, ἀξιόω, ῶ, καταξιόω, ῶ.
dignus, ἄξιος, ᾱ, ὁ.
dignus morte, ἄξιος θανάτου.
digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον, διίσταμαι.
digreſſio, ἔκβασις, εως, ἡ, ἀποχώρησις, εως, ἡ.
digreſſus, ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, ἔκβασις, εως, ἡ.
dii indigetes, ἀνθρωποδαίμονες, οἱ, & ſimpliciter δαίμονες, οἱ.
dii avertant, μὴ γὰρ δὴ, & μὴ γάρ γε. ἀπέργοι Θεός.
dijudicare controverſias, καθίστασθαι τὰς ἀντιλογίας.
dijudicatio, διάκρισις, διάδικασία, ας, ἡ.
dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
dijungo, διαζεύγνυμι.
dilabor, συμπίπτω: clam diſcedo, διολισθαίνω.
dilacero, διασπάω, ῶ, διασπαράττω, metaph. diſperdo, διαφθείρω τι.
dilanio, σπαράττω τι, διασπάω, ῶ.
dilapido, diſperdo, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, bona, κατασωτεύω.
dilatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.
dilato, πλατύνω.
dilectio, ἀγάπη, ης, ἡ, ἀγάπησις, εως, ἡ.
dilectus, ἀγαπητὸς, ή, όν, φίλος, ος, ὁ, πρόσφιλὴς, ές, ὁ.
dilemma, δίλημμα, ατος, τό.
diligens, ἐπιμελὴς, ές, ὁ, σπουδαστικὸς, ὴ, ὁ, σπουδαῖος, ᾱ, ὁ.
diligenter, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
diligentia, σπουδὴ, ῆς, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, ἀκρίβεια, ας, ἡ.
diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, & πρός τι.
diligo, φιλέω, ῶ, ἀγαπάω, ῶ, στέργω.
dilucido, ἐμφανίζω, σκεδαίζω.
dilucidus, ἐμφανὴς, ές, ὁ, καταφανὴς, ές, ὁ.
diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα, ἕω.
diluculum, περίορθρον, ᾱ, τὸ, λυκαυγὲς, ές, τό.
diluo, purgo, ἀπολούομαι, διαλύομαι διαβολάς.
dilurum vinum, οἶνος ὑδαρὴς.
dilutus, διαλυθεὶς, έντος, ὁ.
diluvies, καταύλυσις, εως, ἡ.
diluvium, καταιλυσμὸς, ᾱ, ὁ.
dimano, διαῤῥέω, διαῤῥυλλημαι.
dimenſio, διαμέτρησις, εως, ἡ, μέτρησις, εως, ἡ.
dimenſum, σταμέτεον, ᾱ, τό.
dimenſus, διαμετρητὸς, ᾱ, ὁ.
dimetior, διαμετρέω, ῶ.
dimicatio, ἀγώνισις, εως, ἡ, ἀγωνισμὸς, ᾱ, ὁ.
dimicatio ſumma belli, ὁλοχερὴς κίνδυνος.

dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἡμίσυ.
dimidiatus, ἡμισθλιθὴς, ἐντος, ὁ.
dimidium, ἥμισυ, υος, τό.
dimidius, ἥμισυς, εια, υ, ὁ.
diminuo, μειόω, ῶ, ὀλιγόω, ῶ, ἐλαττόω, ῶ.
diminutio, μείωσις, εως, ἡ ἐλάττωσις, εως, ἡ.
diminutus, ἐλαττωθεὶς, ἐντος, ὁ, μειωθεὶς, ἐντος, ὁ.
dimiſſio, ἄφεσις, εως, ἡ, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ.
dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπιστολὴν, ἀπολύειν τινά.
dimittere concionem, λύειν ἀγορὴν. Hom.
dimittere uxorem, ἀπολύειν τὴν γυναῖκα.
dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω, ῶ.
dinumero, ἀναριθμέω, ῶ.
diploma, δίπλωμα, ατος, τό.
diræ, ἀραὶ, αἱ, ἐνυμενίδες, αἱ, ἐριννύες, αἱ.
diras imprecor, ἀρῶμαι ἀρᾶς.
directe, ſive directo, ἐπ' εὐθείας.
directio, εὐθυβολία, ας, ἡ.
director, διευθυντὴς, ῆ, ὁ, εὐθυντὴς, ῆ, ὁ, εὐθυνος, ᾱ, ὁ.
directus, διευθυνθεὶς, έντος, ὁ.
diremptio, διάλυσις, εως, ἡ.
diremptor, δίορος, ᾱ, ὁ.
diremptus, διαιρετὸς, ή, όν.
direptio, διαρπαγὴ, ῆς, ἡ.
direptus, διαρπαγεὶς, έντος, ὁ.
diribitorium, λογιστήριον, ᾱ, τὸ.
dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, orationem.
dirigere ſagittam in ſcopum, ἐπέχειν σκόπῳ τόξον. πτύσσεσθαι.
dirigere ad regulam, ἀκριβοῦν, κανονίζειν.
dirimo, διαλύω, cum accuſ. ἀπαρτῶ, ῶ.
dirimere controverſias, ἔριν λύειν.
diripio, διαρπάζω τινὰ, ἐκπέρθω.
diris devotus, ἀρᾷ ἐνεχόμενος.
diritas, ἀπλότης, ητος, ἡ, χαλεπότης, ητος, ἡ, ὠμότης, ητος, ἡ.
dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
diruo, καταβάλλω τι, καθαιρέω, καθαιρῶ, κατασκάπτω.
dirus, ἐπάρατος, ᾱ, δεινὸς, ὴ, ὁ.
dirutus, καθῃρεθὴς, έντος, ὁ, κατασκαφὴς, έντος, ὁ.
diſcalceatus, ἀβλιαυτος, ᾱ, ὁ, ἀνήλιπος, ᾱ, ὁ, ἀνυπόδητος, ᾱ, ὁ.
diſcalceo, ἐξυποδέω, ῶ.
diſcedo, ἀποχωρέω, ῶ, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, magiſtratu. ἀπολύομαι τῆ ζωῆ, ex hac vita. ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
diſcendi cupidus, φιλομαθὴς, ές, ὁ, ἡ.
diſceptatio, διάγνωσις, εως, ἡ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ.
diſceptator, διαγνώμων, ονος, ὁ, μεσοδίκης, ᾱ, ὁ.
diſceptare, διακρίνεσθαι, ἀμφισβητεῖν.
diſcere cupio, μαθητῶ, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
diſcerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ἀνακρίνω, διαλαμβάνω.
diſcerpo, διασπάω, ῶ, διασπαράσσω σε.
diſceſſio, & diſceſſus, ἀποχώρησις, εως, ἡ, ἄφιξις, εως, ἡ, διάλυσις, εως, ἡ.
diſcinctus, ἀπεζωσμένος, η, ον.
diſcindo, καταῤῥήγνυμι, διαιρέω τι.
diſcingo, ἀποζωννύω τινά.
diſciplina, μάθημα, ατος, τὸ, μάθησις, εως, ἡ, παιδεία, ας, ἡ.
diſciplinæ liberales, λόγοι, οἱ.
diſciplinarum orbis, ἐγκυκλιοπαιδεία, ας, ἡ.
diſciplinis iiſdem deditus, ὁμομαθὴς, ές, ὁ.
diſciplinam ſeu ordinem ſervo, διατηρέω, ῶ.
diſcipula, μαθήτρια, ας, ἡ.
diſcipulus, μαθητὴς, ῆ, ὁ, φοιτητὴς, ῆ, ὁ.
diſciſſio, ἀναῤῥῆξις, εως, ἡ, κατάχισις, εως, ἡ.
diſciſſus, διατμητὸς, ή, όν.
diſcludo, διακλείω, διαχωρίζω.
diſco, μανθάνω ταῦτο παρά σου, a te.
diſco ſero, σὺμμανθάνω, ῶ.
diſcolor, ἑτερόχρους, χρους, ὁ, gen. χρου.
diſcordia, διαφωνία, ας, ἡ, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, διχοστασία, ας, ἡ.
diſcordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινί.
diſcors, ἀνάρμοστος, ον, ὁ, ἀσύμφωνος, ον, ὁ.
diſcrepans, ἀσύμφωνος, ον, ὁ.
diſcrepanter, ἀσυμφώνως, ἀνηρμοσμένως.
diſcrepantia, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀναρμοσία, ας, ἡ.
diſcrepo, διαφωνέω τινὶ, διίσταμαι.
diſcretio, διάκρισις, εως, ἡ.
diſcretus, διεχὴς, ές, ὁ, ἡ.
diſcrimen, pro differentia, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, διαλλαχὴ, ῆς, ἡ, pro periculo, κίνδυνος, ου, ὁ.
in diſcrimen conjicio me, ἀποκινδυνεύω, διακινδυνεύω, παρακινδυνεύω, προκινδυνεύω, ῥίψακινδυνεύω.
in diſcrimen voco, εἰς ἀγῶνα καθίστημι.
diſcriminatio, διαίρεσις, εως, ἡ, διάκρισις, εως, ἡ.
diſcrimino, ἀφορίζω.
diſcrucio, διαστρεβλόω, ῶ, διαβασανίζω.
diſcrucior, ἀνιάομαι διά τι, ἀχθομαι ἐπί τινι.
diſcubitorius lectus, κατάκλιτον, ου, τὸ, ἐπίκλιντρον, ου, τὸ, κλισμὸς, ᾶ, ὁ, κλιντῆριον, ου, τὸ.

diſcu-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

discubitoria sella, κλιτὴρ, ῆρος, ὁ.
discubitus, κατάκλισις, εως, ἡ, ἀνάκλισις, εως, ἡ.
discumbo, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
discurro, διαδρομέω, ῶ, περιτρέχω.
discursio, διαδρομὴ, ῆς, ἡ, περιδρομὴ, ῆς, ἡ.
discursus, διαδρομὴ, ῆς, ἡ, διάδρομος, ε, ὁ.
discus, δίσκος, ε, ὁ.
discutio, διασείω, pro examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
diserte, διαῤῥήδην.
disertus, λόγιος, ε, ὁ, ἐλλόγιμος, ε, ὁ.
disgrego, ἀποσωκίζω, διαρριζῶ, vel ττω.
disjectio, διαῤῥίμμα, ατος, τὸ.
disjectus, διεῤῥιμένος, η, ον.
disjicio, διαῤῥίπτω, κατασκάλλω.
disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
disjunctio, διάδυξις, εως, ἡ, διαχώρησις, εως, ἡ.
disjunctus, διεχὴς, ές, ὁ & ἡ.
disjunctus sum, διέχω, διατμήγομαι.
disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω, ῶ.
dispar, ἄνισος, ε, ὁ, ἀνόμοιος, ε, ὁ, διάφορος, ε, ὁ.
dispello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄγκον.
dispendium, δαπάνη, ης, ἡ, βλάβη, ης, ἡ, ζημία, ας, ἡ.
dispensatio, οἰκονομία, ας, ἡ, διαχείρησις, εως, ἡ.
dispensator, οἰκονόμος, ε, ὁ.
dispenso, οἰκονομέω, ῶ, διανέμω τί τινι.
disperdo, διαφθείρω τινά, ἐξολοθρεύω.
dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
dispergo, διασκεδάζω τι, διασπείρω.
dispersim, σποραδὸν.
dispersio, σκεδασμὸς, ῦ, ὁ, σκέδασις, εως, ἡ, σκορπισμὸς, ῦ, ὁ, διασκορπισμὸς, ῦ, ὁ.
dispersus, διεσπαρμένος, η, ον, διεσκεδασμένος, η, ον.
dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
dispesco, ἀπείργω, ἀποδιαγέλλω.
dispicio, διασκοπέω, ῶ, διασκέπτομαι.
displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω, ῶ.
displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τοῦτο.
displodo, διακροτέω, ῶ.
dispolio, περισυλάω.
dispono, διατίθημι.
dispositio, διάταξις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ.
dispositus, διατεταγμένος, η, ον, εὐδιάθετος, ε, ον.
disputatio, διάλεξις, εως, ἡ, διατριβὴ, ῆς, ἡ.
disputator, διαλεκτικὸς, ὴ, όν.
disputo, διαλέγομαί τι πρός τε, συζητέω τινὶ, διαλογίζομαι.
disquiro, ἐξετάζω.
disquisitio, ἐξέτασις, εως, ἡ.
disrumpo, διαῤῥήγνυμι.
disseco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
dissectio, ἀνατομὴ, ῆς, ἡ.
dissector, ῥαχιστὴρ, ῆρος, ὁ, & ῥαχιστὴς, ῆ, ὁ.
dissectus, διαχισθεὶς, έντος, ὁ, διχοτμηθεὶς, έντος, ὁ.
disseminario, διασπορά, ᾶς, ἡ, κατασπορά, ᾶς, ἡ.
disseminatus, πολυσπερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ.
dissemino, διαδίδωμι λόγους.
dissensio, διχόνοια, ας, ἡ, διαφωνία, ας, ἡ.
dissentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίσαμαι τινός, ab aliquo: διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
dissepio, διαῤῥάττω.
dissero, disputo, διαλέγομαί σοι, tecum. διαλογίζομαι περί τινος.
dissertatio, διαλογισμὸς, ῦ, ὁ, διάλεξις, εως, ἡ.
disserto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
dissideo, χασκάζω, ἀφίσαμαί τινος.
dissidium, διάστασις, εως, ἡ, διαφορὰ, ᾶς, ἡ.
dissilio, διαπηδάω, ῶ.
dissimilis, ἀνόμοιος, ε, ὁ, ἀλλοῖος, η, ον.
dissimiliter, ἀνομοίως.
dissimilitudo, ἀνομοιότης, ητος, ἡ.
dissimulanter, εἰρωνικῶς.
dissimulatio, εἰρωνεία, ας, ἡ, εἰρώνδυσις, εως, ἡ.
dissimulator, εἴρων, ωνος, ὁ, προσποιούμενος, η, ον.
dissimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
dissipatio, διασκέδασις, εως, ἡ, διασπασμὸς, ῦ, ὁ.
dissipator, διασκεδαστὴς, ῦ, ὁ.
dissipatus, σκεδασὸς, ὴ, όν.
dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω.
dissitus, διωκισμένος, έντος, όν.
dissociatio, διάλυσις, εως, ὁ, ἡ, διαζύξις, εως, ἡ.
dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
dissolute vivere, ἀσώτως, ἀνειμένως ζῆν.
dissolutus, ἀνειμένος, η, ον, pro luxurioso, ἄσωτος, ε, ὁ.
dissolvo, διαλύω.
dissolvo, liquefacio, ἰάω.
dissono, διαφωνέω, ῶ, ἀπᾴδω.
dissonus, ἀπᾴδὸς, ὴ, όν ἡ, ἀπηχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, διάφωνος, ε, ὁ.
dissuadeo, παραπείθω τι, ἀποτρέπω.
dissuasio, ἀνάπλοια, ας, ἡ, ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ.
dissuo, ἀποῤῥάπτω, καταλύω.
distans, διεστὼς, ῶσα, ὸς.

distantia, διάστημα, ατος, τὸ, διαχώρημα, ατος, τὸ.
distendo, διατείνω τι.
distensio, διάτασις, εως, ἡ, διάσπασις, εως, ἡ.
distentus, διατεταμένος, η, ον.
distermino, διορίζω.
distillatio, ἀπόταξις, εως, ἡ, καταῤῥοὸς, η, όν.
distillo, καταῤῥέω ἀποσταλάζω.
distincte, διορισμένως.
distinctio, ἀφορισμὸς, ῦ, ὁ, διορισμὸς, ῦ, ὁ.
distinctus, διορισθεὶς, έντος, ὁ.
distinctus auro, χρυσόπαστος, ε, ὁ.
distinctus notis & punctis, κατεστιγμένος, η, ον, κατάστικτος, η, ον.
distineo, περισπάω, ῶ.
distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διίστημι.
disto, differo, διαφέρω τινὸς, ἀπέχω τινός.
distorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω, ῶ.
distorsio, διαστροφὴ, ῆς, ἡ.
distortus, διεστραμμένος, η, ον.
distractio, διασυρμὸς, ῦ, ὁ, διασπασμὸς, ῦ, ὁ.
distractus sum, διίσταμαι.
distraho, divello, διασπάω, ῶ.
distribuo, διανέμω τι πρός τινα, cum aliquo. μερίζω τι τινί τι.
distribuo in classes, καταλοχίζω.
distribuo in populum, καταδημομερίζομαι.
distributio, διανομὴ, ῆς, ἡ, διάδοσις, εως, ἡ.
distributio ferculorum in convivio, ἀνάδοσις, εως, ἡ.
distributor, διανεμήτης, ε, ὁ, διανομεὺς, έος, ὁ, νεμέτωρ, ορος, ὁ, νομεὺς, έος, ὁ.
distributor carnium, κρεανόμος, ε, ὁ.
distributus, ἀνάδασος, ε, ὁ.
districtus negotiis, ἀσχολὸς, ε, ὁ ἡ ἡ.
distringere gladium, ξίφος ἕλκεσθαι.
distringo, διασείλλω, διασπάω, ῶ, περισπάω, ῶ.
disturbo, ἀνασοβέω, ἐξείργω τι.
ditesco, πλυτέω χρημάτων, εὐπορέω, ῶ.
dithyrambus, διθύραμβος, ε, ὁ.
ad dithyrambum pertinens, διθυραμβικὸς, ὴ, όν.
ditio, ἐπικράτεια, ας, ἡ, δωμαιεία, ας, ἡ.
ditior, πλουσιώτερος, ε, ὁ ditissimus, πλουσιώτατος, η, ον.
dito, as, ἁμαλθεύω, ἀφνόω, πλουτίζω, πλουσιάζω.
diu, καθ' ἡμέραν. sæpius pro longo tempore, πολλοῦ χρόνου, ἐλοῦ.
diu multumque, ἰωκεώς.
divagor, πλανῶμαι.
divarico, τὰ σκέλη διατείνω.
divello, διασπάω, ῶ.
divendo, διαπιπράσκω.
diverse, διαφόρως.
diversitas, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, ἑτερότης, ητος, ἡ.
e diverso, τἀναντίον.
diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
diversorium, ξενοδοχεῖον, ε, τὸ, πανδοχεῖον, ε, τὸ.
diversus, δίφορος, ε, ὁ, ἐναντίος, η, ον, ἀλλοῖος, η, ον.
diversus natione, ἀλλογενὴς, έος, ὁ, ἀλλοεθνὴς, έος, ὁ.
diversus forma, ἀλλοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ.
diversus ab alio, ἕξαλλος, η, ον.
diversum reddo, ἀλλοιόω, ῶ.
diverso modo, ἐξάλλως, ἑτερόως.
diverticulum, παρόδος, ε, ἡ, παρατροπὴ, ῆς, ἡ.
diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, vel
divertor, ἑτερότρεπομαι, παρεκβαίνω. item in diversorium se recipere παρακλίνω παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
dives, πλούσιος, ε, ὁ, εὐπορος, ε, ὁ, ἀφνειὸς, ὰ, όν.
dives sum, πλυτέω, ῶ, χρηματίζομαι.
dives haberi qui vult, cum sit pauper, uno verbo ostentator, σαλακὼν, ωνος, ὁ ἡ ἡ, σελλὸς, ὰ, όν, ἀλαζὼν, όνος, ὁ ἡ ἡ. Salacon fuit Autolyci pater, ob mollitiem infamis. Quare molles dicti sunt σαλακώνες, Commentat. Aristophanis, qui σαλακωνεύεσθαι, exponit τὸ σπαθᾶν τὸν πρωκτὸν, videlicet cevere. Appellatur etiam σαλάκων, qui sumptum facit, ubi non oportet. A Victorio per σαλακώνες, ii intelliguntur, qui patrimonium amplum gloriæ sibi ducunt, & toti in ostentandis divitiis occupantur. Hinc σαλακωνίζω, opes jacto, in tenuitate tamen, atque inopia, vel sumptuosus sum, ubi minime oportet.
divexo, καταπονέω, ῶ, τείρω.
divido, διανέμω, διαιρέω, ῶ, διαμερίζω.
divido in tres partes, τριμερίζω.
divinatio, μαντεία, ας, ἡ, μάντευμα, ατος, τὸ, θέσπισμα, ατος, τὸ.
divinitas, Θειότης, ητος, ἡ.
divinitus, Θεόθεν, κατὰ Θεὸν, ἐρωνόθεν.
divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
divinus, θεῖος, ὰ, όν, θεσπέσιος, ε, ὁ.
divinus, hoc est, vates, Θεόπροπος, ε, ὁ ἡ ἡ, προφήτης, ε, ὁ.
divisibilis, & dividuus, διαιρετὸς, ὴ, όν, διχοτόμος, ε, ὁ.
divisim, διανδιχα, δίχα.
divisio, διαίρεσις, εως, ἡ, μερισμὸς, ῦ, ὁ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

divisor, μεριστὴς, ᾶ, ὁ, διαιρεσιβούς, έως, ὁ.
divisus, διαιρεθεὶς, έντος, ὁ.
divitiæ, πλοῦτος, ου, ὁ, χρήματα, των, τὰ.
divitiarum simulatio in paupertate, σαλακωνία, ας, ἡ, vel σαλακωνεία, ας, ἡ.
divitias jacto in paupertate, σαλακωνίζω, & σκληκωνεύω.
divitiarum amor, φιλοπλουτία, ας, ἡ.
divitiarum amans, φιλόπλουτος, ου, ὁ.
divitias coacervare, πλοῦτον συναγειν.
divitias colligere, ἐπὶ χρηματισμὸν ὁρμᾶν, πρὸς χρημάτων κτῆσιν ἀποβλέπειν, ὐσίαν συλλέξασθαι, χρυσὸν συνάγειν, πλοῦτον ποιεῖν ἢ ὐσίαν.
divitiis carens, ἄπλουτος, ν, ὁ & ἡ.
divitias absumo, vel amitto, ἀποπλουτέω, ῶ.
divitiis abundo, ὑπερπλουτέω, ῶ.
divortium, ἀποκομπὴ, ῆς, ἡ, ἀποστροπὴ, ῆς, ἡ.
divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
dium, αἰθρία, ας, ἡ, ἀστραπὴ, ῆς, ἡ.
sub dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
sub dio morari, αἰθριακοίτειν.
diurnus, ἡμερινὸς, ὴ, όν.
dius, a, um, διῶ-, ᾶ, όν.
diurnus, πολυχρόνι-ος, ος, ον.
diutissime, ἐπιπλεῖστον, πολυχρονιώτατα.
diutius, χρονιώτερον.
diuturnitas, χρονιότης, ητος, ἡ.
diuturnus, πολυχρόνι-ος, ος, ον.
divulgatio libri, ἔκδοσις βιβλίου.
divulgatus, διαβόητος, ος, ὁ, ἐκφορικὸς, ὴ, όν.
divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, κατηγορέω.
divulsus, διακεκριθεὶς, έντος, ὁ.
divus, διῶ-, ος, ὁ.
inter divos refero, ἐκθειάζω, ἀποθέω, ῶ.

D O.

do, δίδωμι, παρέχω.
dare manus, ideſt, ſe victum præbere, τῷ χεῖρε προίσχεσθαι.
dare fidem, πίστιν διδόναι.
dare operam, προσέχειν τινί.
dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
dare poteſtatem, δοῦναι ἐξουσίαν.
dare alicui filiam in uxorem, δοῦναί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, & pro monere, παραινεῖν.
doceo mercede, διδάσκω μισθῷ.
docilis, εὐμαθὴς, έος, ὁ, εὐπειθὴς, έος, ὁ, πιθανὸς, ὴ, όν.
docilitas, εὐμάθεια, ας, ἡ, φιλομάθεια, ας, ἡ.
docte, ἐπιστημόνως, πεπαιδευμένως.
docti homines, οἱ τὰ παιδείας ἀληθῶς πεπτυχότες.
doctor, παιδεύων, οντος, ὁ.
doctor legis, νομοδιδάσκαλος, ὁ, ὁ.
doctor falſus, ψευδοδιδάσκαλος, ὁ, ὁ.
doctrina, διδασκαλία, ας, ἡ, διδαχὴ, ῆς, ἡ, παιδεία, ας, ἡ.
doctrina imbuo, ἐνδιδάσκω.
doctrinæ cupidus, φιλεῖσμων, ονος, ὁ.
doctus, πεπαιδευμένος, ν, ὁ, παιδευτὸς, ὴ, όν, σοφὸς, ὴ, όν, ἐλλόγιμος, ν, ὁ.
doctus a ſe ipſo, αὐτοδίδακτος, ν, ὁ.
doctus a deo, θεοδίδακτος, ν, ὁ.
documentum, δίδαγμα, ατος, τὸ.
documentum præbeo, ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδείκνυμαι.
dodrans, ἀπιθαμὴ, ῆς, ἡ, τεταρτημόριον, ν, τὸ.
dogma, δόγμα, ατος, τὸ, δόξα, ης, ἡ.
dogma hæreticum, κακοδοξία, ας, ἡ.
dogmatis alicujus auctor, δογματιστὴς, ὴ, ὁ.
dolabra, ἀξίνη, ης, ἡ, πέλεκυς, υος, ὁ.
dolatio, πελέκησις, εως, ἡ.
dolatus, πελεκητὸς, ὴ, όν, ξεστὸς, ὴ, όν.
dolens, περιαλγὴς, ές, ὁ, ἀχθόμενος, ν, ὁ.
doleo, ἀλγέω, ῶ, λυπέομαι, οῦμαι, ἄχθομαι.
doleo vicem tuam, σωαλγέω σοι, σωάχθομαί σοι, συμπάσχω ἑτέρῳ.
doleo ſupra modum, ὑπεραλγῶ.
dolent mihi dentes, ὀδοντάλγέω, ῶ.
dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλὴν.
doliolum, κεράμιον, ν, τὸ, πιθάριον, ν, τὸ.
dolium, πίθος, ν, ὁ, κέραμος, ν, ὁ.
dolo, πελεκέω, ῶ, πελεκίζω.
dolon, δόλων, ωνος, ὁ, ξιφίδιον, ν, τὸ.
dolor, ἄλγος, ους, τὸ, λύπη, ης, ἡ, ὀδυνὴ, ης, ἡ, ἄχος, εος, τὸ.
dolore afficio, λυπέω σε πολλὰ, multis doloribus, ἀλγύνω.
dolore afficior, λυπέομαι, οῦμαι.
dolore conficio, κατοδυνάω, ῶ, dolore conficior, κατοδυνάομαι, ῶμαι.
doloribus partus crucior, ὠδίνω.
doloribus medens, ἀκεσωδυνος, ν, ὁ ἡ ἡ.

dolorem ſedans, παυσώδυνος, ν, ὁ.
doloris remiſſio, ῥεστώνη, ης, ἡ, Demoſth.
dolore carens, ἀνάλγητος, ν, ὁ.
ſine dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
doloſe, δολερῶς, δολίως.
doloſe ago, δολόω, ῶ.
doloſus, δολερὸς, ὴ, όν, δόλιος, ν, ὁ.
dolus, δόλος, ν, ὁ, πανουργία, ας, ἡ, ἀπάτη, ης, ἡ.
dolo malo utor inter pugnandum, καιρομαχέω, ῶ.
domeſticus, a, um, οἰκειακὸς, ὴ, όν, ἔριστος, ν, ὁ, σωοικος, ν, ὁ, ἐνέκεος, ν, ὁ.
domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
domi, militiæque, ἐν οἰκίᾳ, καὶ ἐν πολέμῳ.
domicilium, οἰκητήριον, ν, τὸ, οἴκημα, ατος, τὸ.
domina, δέσποινα, ης, ἡ, κυρία, ας, ἡ.
dominatio, κυριότης, ητος, ἡ, δεσποτεία, ας, ἡ.
dominatrix, κυρία, ας, ἡ, κυριεύσα, ης, ἡ.
dominator, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, ἀρχικὸς, ὴ, όν.
dominatus, κράτος, εος, τὸ, τυραννὶς, ίδος, ἡ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
dominicus, κυριακὸς, ὴ, όν.
dominium, δεσποτεία, ας, ἡ, κυριότης, ητος, ἡ.
dominor, δεσπόζω τινὸς, κυριεύω τινὸς, δυναστεύω.
dominus, κύριος, ν, ὁ, δεσπότης, ου, ὁ.
dominus omnium, παντοκράτωρ, ορος, ὁ.
domitor, δαμαστὴς, ὴ, ὁ, δαμάτωρ, ορος, ὁ.
domitor equorum, ἱππόδαμος, ν, ὁ, πωλοδάμνης, ου, ὁ.
domitor populorum, λαοδάμας, αντος, ὁ.
domitus, δεδαμασμένος, ν, όν.
domo, as, are, δαμάζω, δαμάω, ῶ.
domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τῆς οἴκου, οἴκοθι.
domum redire, οἴκαδε ἐλθεῖν, aut οἴκονδε.
domuncula, οἰκημάτιον, ν, τὸ.
domus, οἶκος, ν, ὁ, οἰκία, ας, ἡ, δῶμα, ατος, τὸ.
domus ampla, μέγαρον, ν, τὸ.
domus parva, οἰκημάτιον, ν, τὸ, οἰκίον, ν, τὸ, οἰκίσκη, ης, ἡ, οἰκίσκος, ν, ὁ.
donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
donatio, δόσις, εως, ἡ, δωρεὰ, ᾶς, ἡ, χάρισμα, ατος, τὸ.
donativum, νομὴ, ης, ἡ, λαμπρὰ ἐπίδοσις.
donator, δώτης, ν, ὁ, δότης, ν, ὁ, δοτὴρ, ῆρος, ὁ.
donatrix, δότειρα, ας, ἡ.
donec, μέχρι, μέχρι ὅ, μέχρι τότε, ἄχρι.
dono, δωρέομαί σοι ἵππον, & σε πόντος, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
dono dare aliquid, δωρεάν τι διδόναι.
donum, δῶρον, ν, τὸ, δωρεὰ, ᾶς, ἡ, δόσις, εως, ἡ.
dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ῶμαι, ὑπνόω, ὁ.
dormio curis depoſitis, ἀπομερμηρίζω.
dormio profunde, κνώσσω.
dormire facio, κοιμάω, ῶ, κοιμίζω, κατακοιμίζω.
dormitabundus, νυσταλέος, ν, ὁ.
dormitatio, νυσταγμὸς, ὁ, νύσταγμα, ατος, τὸ, νῆμα, ατος, τὸ.
dormitator, νυστακτὸς, ὴ, όν, νυσταλέος, ν, όν.
dormitio, κοίμημα, ατος, τὸ, κοίμησις, εως, ἡ.
dormito, νυσταζω, ὑπνόττω.
dormitorium, κοιμητήριον, ν, τὸ.
dorſum, νῶτος, ν, ὁ, μεσοφρένον, ν, τὸ.
dorſum latum habens, εὐρυνώτος, ν, ὁ.
dorſum bonum habens, εὔνωτος, ν, ὁ.
dorſo bajulare, κατανωτίζεσθαι.
dos, dotis, προῖξ, κὸς, ἡ, φερνὴ, ῆς, ἡ.
dotalis, προικῷος, ν, όν.
ſine dote, ἄεδνος, ν, ὁ ἡ, ἄφερνος, ὁ ἡ, ἄπροικος, ν, ὁ ἡ.

D R.

drachma, δραχμὴ, ῆς, ἡ.
draco, δράκων, οντος, ὁ.
drama, δρᾶμα, τος, τὸ.
dramaticus, δραματικὸς, ὴ, όν, δραματικὸς μῦθος, Poeticus fabula.
dramaticum opus ſcribo, δραματίζω, διαδραματίζω.

D U.

dualis, δυϊκὸς, ὴ, όν.
ſine dubio, ἀναμφιδόξως, ἀνεμφιλέκτως.
dubitatio, ἀπορία, ας, ἡ, ἐνδοιασμὸς, ὁ, ὁ.
dubito, ἀπορέω, ῶ, ἀμφισβητῶ περί τινος διστάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
dubius, ἀμφίβολος, ν, ὁ, ἄπειρος, ν, ὁ.
dubius animi, μετέωρος, ν, ὁ, Poet. pro μετέωρος, δίχα θυμὸς, ν, ὁ.
dubius animi ſum, ἀείρεσθω, ἐν πρόσθεν ἐμοὶ, ἀπορέω, ῶ, ἀπορέομαι, οῦμαι, διαπορέω, ῶ, διαπορέομαι, οῦμαι.
ducatus, ἡγεμονία, ας, ἡ.
ducenarius, διακοσιαῖος, ν, όν.
duceni, διακόσιοι, αι.
ducenteſimus, διακοσιοστὸς, ὴ, όν.
ducenties, διακοσάκις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

duco, ἄγω, ἡγέομαι, ἄομαι, ἐδάω, ῶ, ἀφηγέομαι, ἡγηλάζω.
duco, existimo, ἡγέομαι, ἄομαι, οἶμαι, πίθεμαι.
ductilis, ἀναγωγὸς, ὄς.
ductor, ἡγεμὼν, ὄνος, ὁ, στρατηγὸς, ὄς, ὁ.
ductus, us, ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, ἦγμα, ατος, τὸ, ἦγησις, εως, ἡ.
ductus ex ære, χαλκήλατος, ὄς, ὁ.
ductus ex auro, χρυσήλατος, ὄς, ὁ.
ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγαὶ, ὑδραγωγοὶ, οἱ.
dudum, πάλαι, ἐκ πολλοῦ.
duellum, πόλεμος, ὁ, vel μονομαχία, ας, ἡ.
dulce, & dulciter, γλυκερῶς.
dulcedo, γλυκύτης, ὑτητος, ἡ, ἡδυσμα, ατος, τὸ.
dulcesco, ἀπογλυκαίνομαι.
dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
dulciloquus, μελίφθογγος, ὁ, ἡ, ἡδυεπὴς, ἐος, ὁ, ἧ ἤ.
dulcis, γλυκὺς, ὑος, ἡ, καὶ ἡ, γλυκερὸς, ὁ, ὁ, μελιηδὴς, ἐος, ὁ, ἧ ἤ.
dulciſonus, γλυκύφωνος, ὁ, ὁ.
dum, μέχρι ℞, ἄχρις οὗ, ἕως οὗ.
dumetum, ἀκανθῶν, ῶνος, ὁ.
dumoſus, ἀκανθώδης, εος, ὁ, ἧ ἡ.
dumus, βάτος, ου, ἡ.
duntaxat, γὼν, γε δή, μόνον.
duo, δύο, δυοῖν, & in f. g. δυοῖν.
duodecies, δωδεκάκις.
duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
duodecimus, δωδέκατος, ὁ, ὁ.
duodeviginti, δεκαοκτὼ, δυοῖν δέοντα ἕκοσι. ἐκτωκαίδεκα.
duplex, διπλόος, διπλῆς, ὁ, gen. πλοῦς, διττὸς, ὁ, ὁ.
dupliciter, διχῇ, διττῶς, δίττοιχως.
duplico, διπλόω, ῶ, διπλασιάζω.
duplus, διπλάσιος, ὁ, ὁ.
durabilis, ἔμμονος, ὁ, ὁ, μόνιμος, ὁ, ὁ.
duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, εος, ὁ, σκληροτράχηλος, ὁ, ὁ.
dure, & duriter, σκληρῶς.
durescо, σκληρώσομαι.
duritia, & duities, σκληρότης, ητος, ἡ.
duro, σκληρύω. permaneo, διαμένω, χρονίζω.
durus, σκληρὸς, ὁ, ὁ, χαλεπὸς, ὁ, ὁ.
durus, inexorabilis, ἀπεράμων, ονος, ὁ, ἀπόσκληρος, ὁ, ὁ, ἄπτωτος, ὁ, ὁ, λίθινος τὴν καρδίαν, ἀκαμπὴς, ἐος, ὁ, ἀμείλικτος, ὁ, ὁ, σκληρωχίλιος, ενος, ὁ.
duumvir, δυάδαρχος, ὁ, ὁ.
duumviratus, δυαδαρχία, ας, ἡ.
dux, ἡγεμὼν, ὄνος, ὁ, ἀγωγὸς, ὁ, ὁ, ἄρχων, οντος, ὁ.
dux belli, πολέμαρχος, ὁ, ὁ, προσάντης ℞ πολέμῳ.
duce carens, ἄναρχος, ὁ, ὁ.
ducem præbere ſe in aliqua re, ἐξηγεῖσθαι.
qui ducem ſe præbet, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ.
dux viæ, ὁδηγὸς, οῦ, ὁ.

D Y.

dynaſtes, δυνάστης, ου, ὁ.
dyſenteria, δυσεντερία, ας, ἡ.
qui dyſenteria laborat, δυσεντερικὸς, ὁ, ὁ, δυσέντερος, ὁ, ὁ.

E.

E, vel ex, ἐκ, ante conſonantem, vel ἐξ, ante vocalem, cum genit.
eatenus, quatenus, ἕως, ἕως.
eatenus, quoad, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσοῦτον.
e contrario, ἐναλλαξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
e propinquo, ἐξ ὀλίγου.
e regione, ἐκ ℞ ἀπαντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
e veſtigio, παραυτίκα.

E B.

ebrioſitas, οἰνοφλυγία, ας, ἡ, φιλοινία, ας, ἡ.
ebenus, ἔβενος, ου, ἡ.
ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
ebrietas, μέθη, ης, ἡ, οἴνωσις, εως, ἡ, μέθυσμα, ατος, τὸ.
ebrioſitas, οἰνοφλυγία, ας, ἡ, φιλοινία, ας, ἡ.
ebrioſus, οἰνόλητος, ὁ, ὁ, οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, μεθυστικὸς, ὁ, ὁ.
ebrius, μεθύων, ὄντος, ὁ, μεθυστικὸς, ὁ, ὁ, πάροινος, ὁ, ὁ.
non ebrius, ἀμέθυσος, ὁ, ὁ, ſive ἀμέθυστος, ὁ, ὁ, ἧ ἡ.
ebrius dimidia parte tantum, ἀκροθώρηξ, ηκος, ὁ, ἄκρως μεθύων, ἀκρόχαλις, ιος, ὁ, ἡμιμέθυσος, ὁ, ὁ.
ebrium reddo, μεθύσκω, καταμεθύω.
ebrius ſum, μεθύω, ὑπερμεθύσκομαι.
ebullio, ἀναζέω, ῶ, ἀναφλύω.
ebullitio, βράσμα, ατος, τὸ, ζέσις, εως, ἡ.
ebur, ἐλέφας, αντος, ὁ.
eburneus, ἐλεφαντινὸς, ὴ, ὁ.

E C.

ecce, ἰδού.
eccleſia, ἐκκλησία, ας, ἡ.
eccleſia vacans, id eſt, Rectore carens, σχολάζουσα ἐκκλησία.
eccleſiæ ejuſdem ſum, συνεκκλησιάζω.
eccleſiaſticus, ἐκκλησιαστικὸς, ὴ, ὁ.
echo, ἡ ἠχὼ, gen. οῦς, ὡς.
eclipſis, ἔκλειψις, εως, ἡ.
ecloga, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ.
ecquando, ἦ πότε.
ecquis, ἤτις.

E D.

edacitas, πολυφαγία, ας, ἡ.
edax, ἀδηφάγος, ὁ, ὁ, ἧ ἡ, πολυφάγος, ὁ, ὁ.
edentulus, νωδὸς, ὁ, ὁ, ἀνόδους, οντος, ὁ, ἀνόδοντος, ὁ, ὁ.
edere exemplum, παράδειγμα δεικνύναι.
edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς.
edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον, aut βιβλίον.
edere ſpectacula, ἐπιδείκνυσθαι θεάματα.
edere partum, ἐκτίκτω.
edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum, διατίθεμαι, ἀναγορεύω.
edictum, διάταγμα, ατος, τὸ, διάγραμμα, ατος, τό.
ediſco, παρακαταθήκην τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνω π.
ediſſero, διεξέρχομαι τι περὶ τινος.
editio, ἔκδοσις, εως, ἡ, ἀναγόρευσις, εως, ἡ.
editus, in lucem emiſſus, ἔκδοτος, ὁ, ὁ, ἐκδεδομένος, ὁ, ὁ.
non editus liber, ἀνέκδοτος βίβλος, ἀνακεχωρηκὸς βιβλίον.
editus, excelſus, ὑψηλὸς τόπος, locus.
edo, ἐδίω τι, τρώγω, φάγω, aliquid.
edo immodice, λιμάττω.
edo, oſtendo, ἀναδείκνυμι, ἀναδεικνύω, ἀποδεικνύω, ἐκδίδωμι.
edoceo, ἐκδιδάσκω.
edoctus, σεσοφισμένος, ὁ, ὁ, ὑποπεφημένος, ὁ, ὁ.
edomo, ἐκδαμάζω.
edormio, κατακοιμάσμαι, ῶμαι.
educatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ.
educator, τροφεὺς, έως, ὁ, παιδωνὸς, ὁ, ὁ.
educatus male, κακῶς πεπραμμένος.
educo, as, are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινά.
educare delicate, ἀτταλεύω, ſeu ἀτταλλεύω.
educo, is, ere, ἐξάγω.
eductio, ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, ἐξαίρεσις, εως, ἡ.
eductio exercitus, στρατηλασία, ας, ἡ.
edulis, ἐδώδιμος, ὁ, ὁ.
edulium, ἔδεσμα, ατος, τὸ.

E F.

effabilis, ῥητὸς, ὁ, ὁ.
effari, ἐκφαίνειν, ἀποφαίσκειν.
effatum, ἀξίωμα, ατος, τὸ, ἀποφαντικὸς λόγος.
effectio, ἄνυσις, εως, ἡ, γένεσις, εως, ἡ, χειρούργημα, ατος, τὸ, τελεσιουργία, ας, ἡ.
efferatus, ἀγρίωτος, ὁ, ὁ.
effector, ποιητὴς, οῦ, ὁ, δημιουργὸς, οῦ, ὁ.
effectus, ἐνέργημα, ατος, τὸ, ἀποτέλεσμα, ατος, τό.
effero, as, ἠρίζω, ῶ, ἐξαγριαίνω.
effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
effero, eloquor, ἐξαρθμέω, ἐξηχέω, ῶ, ἐξενέπω.
effero, enuncio, ἐξηχέω, ῶ, ἐξαγγέλλω, διέπω.
effero in vulgus, ἐκφερομυθῶ.
effero, attollo, διαίρω, ἐξαίρω, ἐπαίρω, αἰωρέω, ῶ.
efferre ſe magnifice, φρυάττεσθαι.
efferre ſe ſpe vana, φρυάττεσθαι ἀδήλοις ἐλπίσι.
efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζω.
efferveo, ἀναζέω, ῶ, ἐκζέω, ῶ.
effervesco, ἐκβράζομαι.
efferus, θηριώδης, εος, ὁ, ἧ ἡ, διαγριαινόμενος, ὁ, ὁ.
efficacia, ἐνέργεια, ας, ἡ, τὸ ἐνεργητικόν.
efficaciter, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
efficax, ἐνεργητικὸς, ὴ, ὁ, ἐνεργὴς, ἐος, ὁ.
efficientia, ἐνέργεια, ας, ἡ.
efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω, ῶ.
efficio, πλασιούργημα, ατος, τὸ, ἐξομοίωσις, εως, ἡ, ἐκνευρισμὸς, ὁ, ὁ, ἀπευθύρισμα, ατος, τό.
effictus, τυπωτὸς, ὴ, ὁ, εἰκαῖος, αία, ον.
effigies, εἰκὼν, όνος, ἡ, ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, εἶδος, εος, τό.
effingo, διατυπόω, ῶ, ἀπομιμοῦμαι.
effingere ad imaginem, ſeu exemplar, ἐξεικάζω, ἀπεικονίζω, ἐξεικονίζω.
efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτοῦ τι.
efflare animam, ἐκπνέω.
efflo, ἐκφυσάω, ῶ, ἐκπνέω.
efflorescо, ἐξανθέω, ῶ, ἀπανθέω, ῶ.
effluo, ἐκφέρομαι ἐκρέω, pro divulgari, διαβοάομαι, ῶμαι.
effluxio, ἔκρυσις, εως, ἡ, ἐκροὴ, ῆς, ἡ.
effluxus, ἀπορρὼξ, ῆγος, ἡ, ἔκρους, ὁος, ὁ, gen. ὁυ.

effo-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
effœminate, γυναικεύω, μαλακίω.
effœminatio, ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, ἐκθήλυνσις, εως, ἡ, θρύψις, εως, ἡ, διαθρύψις, εως, ἡ.
effœminato animo præditus, ἀπαλόψυχος, ος, ὁ.
effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, ος, ὁ, θηλυδρίας, ου, ὁ. Herodor.
effœmino, ἀποθηλύω, ἐκθηλύω.
effœtus, ἐκτετώς, ότος, ὁ.
effossio, ἐξόρυξις, εως, ἡ.
effossus, ὀρυκτός, ὴ, ὸν.
effractor, τοιχωρύκτης, ου, ὁ, five τοιχορύκτης, ου, ὁ, τοιχώρυχος, ου, ὁ, ῥάκτης, ου, ὁ.
effrænate, ἀχαλινώτως.
effrænatus, & effrænis, ἀχάλινος, ον, ὁ, δυσωίδιος, ος, ὁ.
effringo, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
effugium, ἀποφυγή, ῆς, ἡ, διαφυγή, ῆς, ἡ.
effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
effundo lacrymas, κατείβω δάκρυα.
effundo risum, ἐκγελάω, ῶ.
effundo, ἐκχέω, ῶ, χέω seu χείω, χύω, seu χυίω, ἀποχέω, ῶ, ἐκχύω, καταχέω, ῶ, καταλείβω, ὑδραίνω.
effundere, i. e. consumere, καταφαγεῖν, vel καπηδεῖαι τὰ πατρῷα, τὴν οὐσίαν πατρῴαν.
effuse, ἐκκεχυμένως.
effuse, large, αὐτοδόλως, προπετῶς.
effuse, dissolute, ἀνειμένως.
effusio, ἔκχυσις, εως, ἡ, διάχυσις, εως, ἡ, & pro prodigalitate, ἀσωτία, ας, ἡ.
effusor, ἐκχύτης, ου, ὁ.
effusus, ἐκχυτὸς, ὴ, ὸν.
effusus, solutus, ἀνειμένος, ος, ὁ.
effusus risus, ἔκγελως, ωτος, & λως, ὁ.
effusus in delitias, ἐπιδοὺς εἰς τροφήν. Athen.
effutio, ψυχρολογέω, ῶ, φλυαρέω π.

E G.

egens, ἐνδεὴς, ἐος, ὁ, ἄπορος, ος, ὁ, πτωχὸς, ὴ, ὸν.
egenus, ἄπορος, ος, ὁ, ἐνδεὴς, ἐος, ὁ, ἀχρήματος, ος, ὁ.
egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecunia. ἐμοὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος.
egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τῆ οἰκίας, ἐκκομίζω.
egestas, ἔνδεια, ας, ἡ, ἀπορία, ας, ἡ, πενία, ας, ἡ.
egestio, ἐκκόμισις, εως, ἡ, ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ.
ego, ἐγὼ, ἐγωγε.
egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
egregie, γενικῶς, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
egregius, ἐξαίρετος, ος, ὁ, ἐπίλεκτος, ος, ὁ, ὑπέρτιμος, ος, ὁ, ἔξοχος, ος, ὁ.
egregius forma, καλλίμορφος, ος, ὁ, ἐξηρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος, ος, ὁ.
egressus, & egressio, παρέκβασις, εως, ἡ.

E H.

ehem, ohe, ὦ.
eho, αἰ, φεῦ.
eheu, ὦ, εἶα, ἰὼ.
ehodum bone vir, ὦ ἀγαθὲ, ὦ τὸν.

E I.

eja, εἶα, ὦ εἶα μάλα.
ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τινα.
ejectio, ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, ἐξαίθησις, εως, ἡ, ἐξέλασις, εως, ἡ.
ejectus, ἐκβληθεὶς, έντος, ὁ, πρόβλητος, ος, ὁ.
ejicio, ἐκβάλλω τινὰ, ἀποκρύομαι, ἐξωθέω τινα, ἐξάγω, ἐξωθέω.
ejicio possessione, ἐξοικίζω.
ejicio domo, ἐξοικίζω.
ejulatio, & ejulatus, ὀλολυγμὸς, ὁ, κλαυθμυρισμὸς, ὁ, ἐ.
ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὠρύομαι.
ejuro, ἐξομνύω.
ejusmodi, τοιοῦτος, ος, ὁ, τοιοῦτρόπος, ος, ὁ.

E L.

elabor, effugio, διαλύομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκφεύγω.
elabor per mediam turbam, διαδύω, vel διαδύω, διεκπίπτω.
elaboratus, ἐκπονηθεὶς, έντος, ὁ, ἐξησκημένος, ος, ὁ.
elaboratus artificiose, κατατέχνως, ος, ὁ.
elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διεκπορεύω περί τι.
elanguesco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
elapsio, διέκπτωσις, εως, ἡ.
elapsum tempus, χρόνος παρελθών.
elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
elargior, καταχαρίζομαί τινί τι.
elargitio, πρόδοσις, εως, ἡ.

elate, ἀλαζονικῶς.
elate dicere, μεγαλογορῶ.
elatio, ὄιαρμα, ατος, τὸ.
elatio, exportatio, ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, ἐκκομισμὸς, ὁ, ἐκφόρησις, εως, ἡ, ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ.
elatio animi, ὕπαρσις τῆ Ψυχῆς.
elator funerum, νεκροδόλος, ου, ὁ.
elatus, tumefactus, ὀγκύλος, ου, ὁ, ὀγκωτὸς, ὴ, ὸν.
elatus, superbus, ἐπηρμένος, ου, ὁ, ἐπαρθὴς, ἐντος, ὁ, γαῦρος, ου, ὁ, γαυρὴς, ἐος, ὁ, ῆ, ἡ, γαύρης, ου, ὁ, γαυρικὸς, ὴ, ὸν, ἀγαυρὸς, ὴ, ὸν.
electio, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ.
electo, αἱρέτης, ου, ὁ.
electrix, αἱρέτις, ιδος, ἡ.
electrum, ἤλεκτρον, ου, τὸ.
electus, ἐκλεκτὸς, ὴ, ὸν.
eleemosyna, ἐλεημοσύνη, ης, ἡ.
elegans, χαρίεις, εντος, ὁ, κομψὸς, ὴ, ὸν, περικαλλὴς, ἐος, ἡ, ἐλλόγιμος, ος, ὁ.
eleganter, ἐκπρεπῶς, χαριέντως.
elegantia, καλλωπισμὸς, ατος, τὸ, λαμπρότης, ητος, ἡ, ἐκπρέπεια, ας, ἡ.
elegia, orum, vel elegus, ἔλεγος, ου, ὁ.
elegiacum carmen, ἔλεγος, ου, ὁ, ἐλεγεῖον, ου, τὸ.
elegiarum scriptor, ἐλεγειοποιὸς, ὴ, ὸν.
elementa, στοιχεῖα, ων, τὰ.
elementa (apud Grammaticos) trado, στοιχειόω, ῶ.
elementa quatuor mundi, τὰ στοιχεῖα.
in elementa resolvo, ἀναστοιχειόω, ῶ.
elementaris, στοιχειώδης, ιδος, ὁ, ἡ, ἡ.
elephantiasis, ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, λέπρα, ας, ἡ.
elephantinus, ἐλεφάντινος, ου, ὁ.
elephas, ἐλέφας, αντος, ὁ.
elevatio, ἄρσις, εως, ἡ, ἔπαρσις, εως, ἡ, αἰώρημα, ατος, τὸ, αἰώρησις, εως, ἡ.
elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
elevo, extenuo, διασύρω, φαυλίζω.
elicio, ἐξάγω π, ἐφέλκομαι.
elido, ἐκθλίβω π, ἐκκόπτω.
eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
eligo in alterius locum, ἀνθαιρέομαι, ἔμαιμαι.
elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆ πατρίδος, ἀποπέμπω.
elinguis, ἄφωνος, ος, ὁ, κωφὸς, ὴ, ὸν, ἄγλωσσος, ος, ὁ.
eliquo, ἐκτήκω, κατατήκω, τήκω, ἀποτήκω, ἀνατήκω.
elisio, ἀπόθλιψις, εως, ἡ, ἔκθλιψις, εως, ἡ.
elixæ carnes, ἀναβρασμα κρέα.
elixatio, ἕψησις, εως, ἡ.
elixatus, ἑψαλέος, ος, ὁ, ἕψος, ὸ, ὁ, καθεψὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἐφθὸς, ὴ, ὸν.
elixo, ἑψέω, ῶ, ἀναβράσσω.
elixus, ἐφθὸς, ὴ, ὸν, ἑψαλέος, ος, ὁ, ἔκζεστος, ος, ὁ.
ellychnium, ἐλλύχνιον, ου, τὸ, θρυαλλὶς, ίδος, ἡ.
ellychnii fungus, μύκης, ητος, ὁ, vel ὕκης, ὁ.
ellychnia habens duo, δίμυξος, ος, ὁ.
elocatio, μίσθωσις, εως, ἡ, θυγατέρων ἔκδοσις.
elocare, dote data, ἐξώκισθαι, & Poetice ἐξώνισθαι.
elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τῷ θυγατέρα.
eloco, ἀπομισθόω, ῶ, μισθῶ οἶκον.
elocutio, ἑρμήνεια, ας, ἡ, φράσις, εως, ἡ, λέξις, εως, ἡ.
elogium, ἐγκώμιον, ου, τὸ, μαρτυρία, ας, ἡ.
eloquens, λέγειν δεινὸς, ἐλλόγιμος, ος, ὁ, διωκάμενος λέγειν, εὐφραδὴς, ἐος, ὁ, εὔγλωσσος, ος, ὁ.
eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, εὐφραδία, ας, ἡ, λογιότης, ητος, ἡ.
eloquentissimus, λογιώτατος, η, ὁ, ἀγορητότατος, η, ὁ.
eloquium, λόγος, ου, ὁ, ῥῆσις, εως, ἡ, ἔκφρασις, εως, ἡ.
eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
eloquutor, φραστὴρ, ῆρος, ὁ.
elotio, ἀναπλυσις, εως, ἡ, ἔκπλυσις, εως, ἡ.
elotus, ἐκπλυτὸς, ὴ, ὸν, seu ἔκπλυστος, η, ὸν.
eluceo, ἐκλάμπω.
eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινί.
eludo, καταπαίζω.
eluo, ἐκπλύω, ἐκνίπτω, & ἐκνιπτομαί π.
eluo sordes, ῥύπτω, ἀπορρύπτω, διαῤῥύπτω.
eluvies, κατακλυσμὸς, ὁ, ὁ, χαράδρα, ας, ἡ.

E M.

emacero, ἐκτήκω.
emanatio, ἀπορροὴ, ῆς, ἡ, ἀπόῤῥοια, ας, ἡ.
emancipare se alicui, ἐκδοῦναι τινι ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
emancipo, ἐκποιῶμαι, ἀπαλλάττω τὴ χειρώσεως, ἀφίημι.
emano, as, are, ἀποφέρομαι, ἐκβρύω, ῥέω.
emax, ad emendum propensus, ὠνητικὸς, ὴ, ὸν.
Emblema, ἔμβλημα, ατος, τὸ.
embryo, ἔμβρυον, ου, ὁ, ἔμβρυος, ος, τὸ.
emendate loqui, ὀρθολογέω.
emendatio, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, διόρθωσις, εως, ἡ.
emendator, ἐπανορθωτὴς, ὴ, ὸν.
emendo, ἐπανορθόω, ῶ, καπηλεύω τὴν πόλιν, διαβάλλω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

emendari qui nequit, ἀνεπανόρθωτος, ος, ον.
emendari qui facile potest, εὐεπανόρθωτος, ος, ον.
emendo meipsum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
ementior, confingo, ψεύδομαι π. aliquid.
ementior legationem, παραπρεσβεύομαι.
emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν καθήκοντα, οἱ μισθοφορὴν πεπαυμένοι.
emersio, ἔκδυσις, εως, ἡ.
emetior, metior, διαμετρέω, ῶ.
emico, splendeo, ἐκλάμπω. pro excellere, ἐξέχω. pro exilire, ἐκπηδάω, ῶ.
emigrare vita, id est, mori, τὸν βίον τελευτᾶν, παύειν, καταλύειν τὸν βίον.
emigratio, ἀπανάστασις, εως, ἡ, μετανάστασις, εως, ἡ, ἀποίκησις, εως, ἡ, ἀποικεσία, ας, ἡ.
emigro, μετοικέω, ῶ, μετοικίζομαι.
eminens, ἔξεχος, ος, ον.
eminentia, ἐξοχή, ῆς, ἡ, προβολή, ῆς, ἡ.
emineo, προκύπτω. pro excello, πρόεχω ἔν τινι, ὑπερέχω, cum gen. ὑπερβαίνω.
eminus, e loginquo, πόρρωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθι, ἀποσαδά.
eminus pugnans, τηλέμαχος, ος, ον.
eminus pugno, διὰ δοράτων μάχομαι.
emissarius, προσκυνηλοῦς, οῦ, ὁ, προσαγωγοῦς, οῦ, ὁ.
emissarius equus, ὁ ἀναβατὴς ἵππος.
emissio, ἐκπομπή, ῆς, ἡ, ἔξαπτολή, ῆς, ἡ.
emissitius, ἀποστολιμαῖος, ος, ον.
emitto, προΐεμαι, ἐκτέλλω, ἐκπέμπω, ἐκβάλλω, βάλλω, προβάλλω, ἀνίσχω, ἐξανίημι, ἵημι, ἀφίημι.
emitto lacrymas, βάλλω δάκρυα. Hom.
emittere vocem, ἐρύγεσθαι φωνάς.
emittere, pro in lucem edere, ἐκτίκτειν.
emo, ἀγοράζω π, πρίαμαι, ὠνέομαί π, aliquid.
emollio, μαλακύνω π, ἐκμαλάττω.
emollitio, μάλαξις, εως, ἡ, μαλάκυνσις, εως, ἡ μαλθαξις, εως, ἡ.
emollitus, μαλακὸς, ὴ, ὸν, μαλθακὸς, ὴ, ὸν, μαλθάκιος, ος, ον.
emolumento esse alicui, ὠφελεῖν τινα.
emolumentum, ὠφέλημα, ατος, τὸ, ὄνχρήσιμα, ατος, τὸ, ὠφέλεια, ας, ἡ.
emorior, ἐκθνήσκω.
emori risu, γέλῳ ἐκθνήσκειν.
emortualis dies, ἡ θανάσιμος ἡμέρα.
emortuus, νενεκρωμένος, η, ον.
emoveo, ἀποκινέω, ῶ, ἐκκινέω, ῶ.
emotus loco suo, ἐκτοπος, ος, ον.
emotus mente, παρακινητικὸς, ὴ, ὸν. emotum mente esse, παρακινητικῶς ἔχειν.
emphasis, ἔμφασις, εως, ἡ.
emphasi carens, ἀνέμφατος, ος, ον, ἡ ἡ. sine emphasi, ἀνεμφάτως.
emphasim habens, ἐμφατικὸς, ὴ, ὸν, seu ἐμφαντικὸς, ὴ, ὸν. cum emphasi, ἐμφατικῶς, seu ἐμφαντικῶς.
empiricus, ἐμπειρικὸς, ὴ, ὸν.
emplastrum, ἔμπλαστρον, ου, τὸ.
emporium, ἐμπόριον, ου, τὸ.
emptio, ὠνὴ, ῆς, ἡ, ὤνησις, εως, ἡ, ἀγορασμὸς, οῦ, ὁ.
emptor, ὠνητὴς, οῦ, ὁ, ἀγοραστὴς, οῦ, ὁ.
emptus, ἐωνημένος, η, ον.
emptus argento, ἀργυρώνητος, ος, ον.
Empyreum coelum, ἐμπύριος οὐρανός.
emulgeo, ἐξαμέλγω.
emungere candelam, προμύττειν τὸν λύχνον.
emungo, ἀπομύττω.

E N.

en, ἰδού.
enarratio, ἐξήγησις, εως, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.
enarrator, ἐκφάντωρ, ορος, ὁ, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ.
enarro, διηγέομαί τινί τι, ἀπολογίζομαι.
enascor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
encaenia, ἐγκαίνια, ων, τὰ.
encausticus, ἐγκαυστικὸς, ὴ, ὸν.
enchiridion, ἐγχειρίδιον, ου, τὸ.
encomium, ἐγκώμιον, ου, τὸ.
eneco, ἀποκτονέω τινά, ἀποκτείνω.
enectus, ἐκθανμένος, η, ον.
enectus siti, διψῇ πικρῇ.
enervatio, ἔκλυσις, εως, ἡ, διάθρυψις, εως, ἡ, ἔκλυσις, εως, ἡ.
enervatus, ἔκλυτος, ος, ον.
enervis, vel enervus, ἀνδρος, ος, ον, ἄῤῥωνος, ος, ον.
enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
enim, γάρ, δέ, μέν.
enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἐπὶ, καὶ μὴν, ἤδη.
enitco, διαλάμπω, καλλιώσσομαι, ἀποστίλβω.
enitor, pario, κατάκτω, ἀκροτοκέω. interdum conor, παραβιάζομαι π, σπουδάζω.
enitendum est, πιεστέον.
enixe, φιλοπόνως, ἐκτενῶς.
enodatio, ἀνάπτυξις, εως, ἡ, φανέρωσις, εως, ἡ.
enodo, ἀνάπτυσσω. pro explicare, σαφηνίζω, ποιῶσαι φανερὸν, ἐκδηλόω, ῶ.
enormis, ἔκνομος, ος, ον, ἄμετρος, ος, ον, ἀνώμαλος, ος, ον.
enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
ense jugulare, ξιφοκτονέω.
ensem stringere, ξιφουλκέω, μάχαιραν σπᾶν.
ensifer, ξιφήρης, εος, ὁ, ἡ ἡ, ξιφηφόρος, ος, ον.
ensis, ξίφος, εος, τὸ, φάσγανον, ου, τὸ, μάχαιρα, ας, ἡ.
ensis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
enthymema, ἐνθύμημα, ατος, τὸ.
enthymematicus, ἐνθυμηματικὸς, ὴ, ὸν.
enucleate, exquisite, διὰ ἐνθυμημάτων.
enucleo, pro declaro, σαφηνίζω.
enudo, ἀπογυμνόω, ῶ.
enumeratio, ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, κατάλογος, ου, ὁ.
enumero, ἐξαριθμέομαι.
enunciatio, ἀπαγγελία, ας, ἡ, ἐξαγγελία, ας, ἡ, αἴτημα, ατος, τὸ, ἀπόφανσις, εως, ἡ, ἀπόφασις, εως, ἡ.
enunciator, ἐκφάντωρ, ορος, ὁ.
enunciatus, ὑπάγγελτος, ος, ον, ἀμφαθὲς, ος, ὁ, ἔκφατος, ος, ον.
enuncio arcana, κατοπτεύω, κατασημαίνω.
enuncio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.

E O.

eo, ἐρῶ. ἦκ Ποτε αἰσίας ἦλθον, eo dementiæ devenerunt, ἐντεῦθα, εἰς τοσοῦτο.
eo insolentiæ processit, ἐντεῦθα ἡ ὕβρεως ἐλήλυθε.
eo quod, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, παρὰ τοῦτο.
eo magis, quo, τοσούτῳ, ὅσῳ.
eo usque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
eodem modo, quo, τὸν ὡ ὸν τρόπον, ὄνπερ πρότερον.
eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem; πρὸς οἰκείαν, domum: ἔμι εἰς τὴν Κύπρον, in Cyprum: ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα. τοῖς πολεμίοις, hostibus.
eous, ἀνατολικὸς, ὴ, ὸν, ἀνατόλιος, ος, ὁ, ἠῷος, ος, ὁ, vel ἠῶος, ος, ὁ, ἕῷος, ος, ὁ.
epacta, ἐπακταὶ ἡμέραι.

E P.

ephebus, ἔφηβος, ου, ὁ, ἀντίπαις, αιδος, ὁ.
ex ephebis excedere, ἡβᾶν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
ephemeris, ἐφημερὶς, ίδος, ἡ.
ephippium, ἐφίππιον, ου, τὸ.
ephori, magistratus Lacedæmoniorum, οἱ ἔφοροι.
ephororum munus, ἐφορεία, ας, ἡ.
epigramma, ἐπίγραμμα, ατος, τὸ.
epilepsia, ἐπιληψία, ας, ἡ.
epilogus, ἐπίλογος, ου, ὁ.
epiphonema, ἐπιφώνημα, ατος, τὸ.
episcopalis, ἀρχιερατικὸς, ὴ, ὸν.
Episcopi vicarius, χωρεπίσκοπος, ου, ὁ.
Episcopus, ἐπίσκοπος, ου, ὁ.
epistola, ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, γράμματα, ων, τὰ.
respondere per epistolam, ἀντεπιστέλλειν.
ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
mitto epistolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
epistomium, ἐπιστόμιον, ου, τὸ.
epitaphium, ἐπιτάφιον, ου, τὸ.
epithalamium, ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ.
epitome, ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ.
epoto, ἐκπίνω.
epulæ, δαὶς, δαιτὸς, ἡ, δεῖπνα, ων, τὰ, βρώματα, ων, τὰ.
epularis, δεικτήριος, ος, ον.
epulatio, ἑστίασις, εως, ἡ, δαίτησις, εως, ἡ.
epulor, δαινύομαι, ύμαι, ειτόομαι, ύμαι, ἑστιάομαι, ῶμαι.
epulum, ἑστίασις, εως, ἡ, ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, δαὶς, δαιτὸς, ἡ, δαίνυσις, εως, ἡ.
epulum funebre, ἐπιτάφιον δεῖπνον.
epulum nuptiale celebro, δαῖτα γάμων.
epulum alicui præbeo, δαῖτα τινός, δαίνυσίν τινά.
epulum publicum, δημοθοινία, ας, ἡ.

E Q.

equa, ἵππος, ου, ἡ.
eques, ἱππεὺς, έως, ὁ, ἱπποβάτης, ου, ὁ.
equester, vel equestris, ἱππικὸς, ὴ, ὸν, ἵππειος, ος, ον.
equestres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna equestris, ἱππομαχία, ας, ἡ.
equidem, γὲ, ἔγωγε, μὲν, μὲν δή.

non-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

non equidem, ὐ μενοῦν.
equile, ἱπποστάσιον, ου, τὸ, ἱππουσία, ας, ἡ.
equinus, ἱππάδης, ους, ὁ ἢ ἡ.
equiso, ἱππουρῶ, ω, ὁ, ἱππαφορβῶ, ω, ὁ.
ars Equitandi, ἱππική, ῆς, ἡ, ἱππασμός, ου, ὁ.
equitatio, ἱππεία, ας, ἡ, ἐλασία, ας, ἡ.
equitator, ἱππεύς, ἡ, ὁ.
equitatu superari, ἱπποκρατεῖσθαι.
equitatui præsum, ἱππάρχω.
equitatus, ἱππικὸν, οῦ, τὸ, ἵππος, ου, ὁ.
equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
equorum medicus, ἱππίατρος, ου, ὁ.
equitum magister, ἵππαρχος, ου, ὁ, ἱππαρχικὸς, οῦ, ὁ.
equorum domitor, ἱππόδαμος, ου, ὁ, πλήξιππος, ου, ὁ.
equorum pastor, ἱππόβοτος, ου, ὁ, ἱππονόμος, ου, ὁ.
equorum studiosus, φίλιππος, ου, ὁ, ἱππεραστὴς, οῦ, ὁ.
equo delapsus, ἀπορρυεὶς ἵππου. Plutarchus.
equuleus, ἱππάριον, ου, τὸ.
equum agitare, ἱππηλατεῖν.
equus, ἵππος, ου, ὁ ἢ ἡ.
equus desultorius, κέλης, ητος, ὁ, scil. ἵππος.
equus sternax, κατωμιστὴς ἵππος.
equus stratus, ἐπισεσαγμένος ἵππος.
equus non stratus, ἐξωκέλης, ητος, ὁ.

E R.

eradicatio, ἐκρίζωσις, εως, ἡ.
eradicator, ἐκριζωτὴς, οῦ, ὁ.
eradico, ἐκριζόω, ῶ, ἀποῤῥιζόω, ῶ, cum acc.
erectus, intentus, μετέωρος, ου, ὁ ἢ ἡ.
erectus in spem, θάρσωνος, ου, ὁ.
erectus incedens, ἀκροβάμων, ονος, ὁ ἢ ἡ.
erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
eremita, ἐρημίτης, ου, ὁ, ἀναχωρητὴς, οῦ, ὁ.
eremitæ, ἐρημῖται, οἱ, ἀναχωρηταὶ, οἱ.
eremus, solitudo, ἔρημος, ου, ἡ.
ereptus, ἁρπακτὸς, ὴ, ὸν, ἀναῤῥιπτος, ος, ὁ ἢ ἡ.
erga, πρὸς, περί τινα, εις, vel ἐς.
ergastulum, ἐργαστήριον, ου, τὸ, δεσμωτήριον, ου, τὸ.
ergastulus, ἀνδράποδον, ου, τὸ.
ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀρ' οὖν, τοιγαροῦν. τοῦ ἀρετῆ ἕνεκα, virtutis ergo.
erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω. pro consolari aliquem, παραμυθέομαί τινα.
erigo in spem, μετεωρίζω, ἀναθαρσύνω, ἀναθαῤῥύνω.
erinnys, ἐρινύς, ύος, ἡ.
eripio, ἐξαιρέομαι, ἁρπάζω, ἁρπαγὴν ποιοῦμαι, ἀφαιρέω σε τοῦτο, ἀπὸ σοῦ τοῦτο, ἀναρπάζω.
eripio furto, κλέπτω, κλοπεύω, ῶ, & κλοπεύω, κλωπεύω, κλωπάσομαι, ῶμαι.
eripio e periculo, διασώζω, & διασώζομαι.
erogatio, ἐπίδοσις, εως, ἡ, ἔκδοσις, εως, ἡ, χάρισμα, ατος, τὸ.
erogo, ἐπιδίδωμί τί τινι, ἐκδίδωμί τινί τινα, ἐρανίζω, προίημι.
erosio, διάβρωσις, εως, ἡ, βρῶσις, εως, ἡ, ἀνάβρωσις, εως, ἡ.
erosus, βεβρωμένος, η, ον.
errabundus, πλανώμενος, η, ον, πλανητικὸς, ὴ, ὸν.
erraticus, πλανήτης, ου, ὁ.
erratio, πλάνημα, ατος, τὸ, πλάνη, ης, ἡ, πλάνησις, εως, ἡ.
errare facio, πλανάω, ῶ, σφάλλω.
erratio, vagatio, ἀλητεία, ας, ἡ, ἄλη, ης, ἡ, ἄλημα, ατος, τὸ, ἀλημοσύνη, ης, ἡ.
erratum, σφάλμα, ατος, τὸ, πτῶσμα, ατος, τὸ, παράπτωμα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ.
erro, ἁμαρτάνω περί τι, in aliqua re. ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, erro a via. διαμαρτάνω παντὸς, erro tota via. πταίω, πλανάομαι, ῶμαι, πλημμελέω, ῶ.
erro, erroneus, πλάνης, ου, ὁ, πλανήτης, ου, ὁ, πλάνης, ητος, ὁ. πλάνητες πυρετοὶ, febres errabundæ, Galen.
erro, vagor, αἰσλάω, seu αἰσλάομαι, ῶμαι, ἀλάομαι, ῶμαι, ἀλητεύω, ἀλάομαι, πλανάομαι, ῶμαι, πλάνυττω. erro toto cœlo, ἄνω κάτω πλανῶμαι.
error, πλάνη, ης, ἡ, σφάλμα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, in errorem induco, πλανάω, ῶ, παρεκτρέπω.
in errorem inducor, παράγομαι, πλανάομαι, ῶμαι.
errorum plenus, πολυπλανὴς, ές, ὁ.
erubesco, ἐρυθριάω, ῶ. αἰσχύνομαι λέγειν, erubesco dicere: αἰδέομαι, ὄμαι, ἐντρέπομαι.
eruca, κάμπη, ης, ἡ.
eructatio, ἐρεύγμος, ου, ὁ, ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, ἐρυγὴ, ῆς, ἡ.
eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
erudiendus, παιδευτέος, α, ον.
erudio, παιδεύω τινὰ πρὸς ἀρετὴν, διδάσκω τινὰ τὰ γράμματα, παιδαγωγέω, ῶ.
erudite, πεπαιδευμένως.
eruditio, παιδεία, ας, ἡ, παίδευσις, εως, ἡ, κατήχησις, εως, ἡ.
eruditissimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς.
eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκὼς, πεπαιδευμένος, η, ον, ἀσκηθεὶς, έντος, ὁ.

eruere oculos, ἐξορύττειν, ἐκκάπτειν ὀφθαλμούς.
erumpo, ἐξορμάω, ῶ, ἀναῤῥήγνυμι.
erunco, as, ἐκβοστρυχίζω.
eruo, extrabo, ἐξερύω, ἐξαιρέω, ῶ, ἀναιρέφω.
eruptio, ἀνάῤῥηγμα, ατος, τὸ, διεκβολὴ, ῆς, ἡ.
eruptionem facere, ἐκθεῖναι ἐκ τῆς πόλεως, ex urbe.
ervum, ὄροβος, ου, ὁ.

E S.

esca, ἔδεσμα, ατος, τὸ, βρῶμα, ατος, τὸ, βάλανος, ου, τὸ.
esca capio, θηλεάζω.
esculenta, ἐδεστὰ, ῶν, τὰ, βρώσιμα, ων, τὸ.
esculentus, βρώσιμος, ον, ὁ, ἐδώδιμος, ον, ὁ.
esse alicui adjumento, εἶναί τινι βοηθόν.
esse alicui ornamento, ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ εἶναί τινι.
essedarius, ἁρμαμαξεύτης, ου, ὁ.
essedum, ἅρμα, ατος, τὸ, ὄχημα, ατος, τὸ.
essentia, οὐσία, ας, ἡ.
esto, γινέσθω, ἀλλ' ἔστω.
esuriens, πεινῶν, ῶντος, ὁ.
esuries, πεινᾶλεότης, ητος, ἡ.
esurio, πεινάω, ῶ.
esuritio, πεῖνα, ης, ἡ.
esuritor, πεινᾶλεος, ου, ὁ.
esus, ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, τρωξὶς, εως, ἡ.

E T.

Et, καὶ, ἤμεν, ἠδὲ, τέ.
etenim, καὶ γὰρ, εἰ γάρ.
Ethnicus, ἐθνικὸς, ου, ὁ.
etenim non, εἰ γὰρ, ὅπως μή.
etiam, ἀλλὰ, ἀλλ' ἤδη, δὲ, μέντοι, ἄρα, καὶ δή.
etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, ἔτι.
etiam, atque etiam, ἔτι πάλιν, καὶ πολλάκις.
etiam si, κἄν, κἀάν, εἰ καί.
etsi, κἄν, κἀάν, εἰ, καὶ εἰ, καί τοι.
etsi, tamen, εἰ καί, καί τοι, sequitur ὅμως, μὲν οὖν.
& tamen, ἀλλ' ὅμως, μέντοι.
etymologia, ἐτυμολογία, ας, ἡ.
etymologicus, ἐτυμολογικὸς, ὴ, ὸν.
etymon, ἔτυμον, ου, τὸ.

E V.

evacuatio, κένωσις, εως, ἡ, κένωμα, ατος, τὸ.
evacuo, κενόω, ῶ, λαπάζω, ἀποκενόω, ῶ.
evado, ἀποφεύγω τι, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, a periculis: ὑπεκδύομι.
evasit in virum optimum, ἀντὶβη ἀνὴρ ἄριστος.
evagatio, ἀποπλάνησις, εως, ἡ.
evagino, γυμνῶ τὸ ξιφίδιον.
evaginatio ensis, ξιφηλκία, ας, ἡ.
evagor, ἀποπλανῶμαι, παρεκβαίνω: pro extra propositum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν, ἔξω τοῦ σκοποῦ βρέω.
evanesco, ἀφανίζομαι, ἐξαφανίζομαι.
evanidus, ἐξίτηλος, ον, ὁ.
euangelicus, εὐαγγελικὸς, ὴ, ὸν, ὁ.
euangelista, εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ.
euangelium annuncio, εὐαγγελίζω, & ομαι.
euangelium, εὐαγγέλιον, ου, τὸ.
evaporatio, ἀναθυμίασις, εως, ἡ.
evaporo, θυμιάω, ῶ, ἐξατμίζομαι.
evasio, ἔκβασις, εως, ἡ, ἀπέφευξις, εως, ἡ, ἀπεφυγὴ, ῆς, ἡ, διαφυγὴ, ῆς, ἡ.
evax, εὖγε.
evectus, διηρμένος, η, ον.
eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω. pro extollo, πρὸς ἄγω σε εἰς δόξαν.
evello, ἀποσπάω σε, ἀποτίλλω.
evello funditus, ὑποσύρω.
evello radicitus, ἀποῤῥιζόω, ῶ.
evello sedibus, ἀναρπάζω.
evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο.
eventus, τὸ συμβαῖνον, οντος, τὸ συμβεβηκὸς, ότος.
eventus infelix, συμφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀποτόκλιξις, εως, ἡ, ἀποτύχημα, ατος, τὸ, ἀποτυχία, ας, ἡ.
eventus fortuitus, συμτυχία, ας, ἡ, τύχαι, ῶν, τὰ.
everriculum, σκυλίον, ου, ἡ.
everro, scopis purgo, ἐκκορέω, ῶ.
eversio, ἀνάτροπις, εως, ἡ, ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, καθαίρεσις, εως, ἡ.
eversor, ἀνατροπεὺς, έως, ὁ, καθαιρέτης, ου, ὁ.
eversor urbium, πτολιπόρθος, ου, ὁ, & πτολιπόρθιος, ου, ὁ.
eversus, ἀνάστατος, ου, ὁ ἢ ἡ.
evertendus, ἐξαιρετέος, α, ον.
evertere decreta, ἄκυρα ποιῶν τὰ ψηφίσματα.
everti qui facile potest, εὐκαθαίρετος, ου, ὁ, cui opponitur ἀκαθαίρετος, ου, ὁ, qui everti non potest.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

everto, diruo, ἀναστατῶ ποιέω, πορθέω, ῶ. κατασκάπτω πόλιν, ἀναστρέφω.
everto e fundamentis, ἐξανατρέπω.
e vestigio, confestim, ἐκ ποδὸς, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
euge, εὖγε.
evibratio, ἀποπαλμὸς, οῦ, ὁ, παλμὸς, οῦ, ὁ, & πάλμα, ατος, τὸ, ἀποπάλισις, εως, ἡ.
evibro, ἀποπάλλω, ἀναπάλλω, ἀποπαλίω.
evidens, σαφὴς, ἐς, ὁ, ἐναργὴς, ἐς, ὁ, ἐμφανὴς, ἐος, ὁ.
evidenter, ἐμφανῶς, σαφῶς.
evidentia, ἐνάργεια, ας, ἡ.
evigilata scripta, λόγοι ῶν, ὁ, ἡ, metaphorice.
evigilo, ἐγκάθεμαι, ἔξυπνος γίνομαι.
evinco, ἐνικάω, ῶ, ἐπικρατέω πινός.
eviro, ἀνανδρίζω, μαλακὸν ποιῶ.
eviscero, ἐξεντερίζω.
evitatio, ἄλυξις, εως, ἡ, ὑπάλυξις, εως, ἡ, ἐξυπάλυξις, εως, ἡ, ἀφορμὴ, ῆς, ἡ.
evito, διαφεύγω καιόν τι, ἐκλίνω.
eunuchus, εὐνοῦχος, ου, ὁ, σπάδων, ονος, & ονητος, ὁ.
eunuchum facio, εὐνουχίζω.
evocati milites, ἔκκλητοι, οἱ.
evocatio, ἀνάκλησις, εως, ἡ, ἔκκλησις, εως, ἡ, κατάκλησις, εως, ἡ.
evoco, extra voco, ἐκκαλέω τινά. παρακαλέω σε, pro averto, ἀποτρέπω.
evolo, ἀφίπτομαι.
evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.
evolutio, ἀνείλημμα, ατος, τὸ, ἀνέλιξις, εως, ἡ, ἐξελιγμὸς, οῦ, ὁ, ἐξέλιξις, εως, ἡ.
evomo, ἐξεμέω, ῶ.
euripus, εὔριπος, ου, ὁ, ἡ.
eurus, εὖρος, ου, ὁ.
evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημοσίω, δημοσιόω.
evulgare secreta, ἀποκάμνειν τὰ πόρρητα.
evulgatio, ἐξαγγελία, ας, ἡ, ἔκφανσις, εως, ἡ.
evulgatus, ἐξάγγελτος, ος, ὁ, ἡ, ἔκφαντος, ος, ὁ, ἐκπυστος, ος, ὁ.
evulsio, ἐξαίρεσις, εως, ἡ.
evulsus, ἐξηρημένος, η, ὁ.

E X.

ex, ἐκ, sequente consona, ἐξ, sequente vocali, cum genit.
ex adverso, ἀντίπερας, ἀντικρὺ, ἀπέναντι, ἀπεναντίον, κατέναντι, κατεναντίον, ἀπαντικρὺ, καταντικρύ.
ex æquo, ἀπὸ τῆ ἴσα, ἐκ τῆ ἴσα.
ex æquo, & bono, ἐπιεικῶς.
ex altera parte, ἑτέρωθεν.
ex animo, εὐθύμως, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
ex composito, ex compacto, ἀπὸ τῆ συγκειμένου.
ex eo tempore, quo, ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ.
ex insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς, ἐκ λόχου.
ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
ex quo, ἐξ ὅτε, ἐξ ὅπου, ἐπειδή.
ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί.
ex utraque parte, ἀμφὶ, περὶ, ἀμφὶς, διαμφὶς.
exacerbatio, παροξυσμὸς, οῦ, ὁ.
exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
exacesco, ἀποξυνόμαι.
exacte, κεκριμένως, σαθρῶς, ἀκριβῶς.
exactio tributi, φορολογία, ας, ἡ, βασανολογία, ας, ἡ.
exactio pecuniæ, ἀργυρολογία, ας, ἡ.
exactor, ἐπαράκτωρ, ορος, ὁ.
exactus, ἀθεὶς, ἐος, ὁ, ἡ, ἀκριβὴς, ἐος, ὁ, ἡ.
exactus, exquisitus, σαθρὸς, η, ὁ.
exacuere animum ad fortitudinem, παρακονᾶν ψυχὴν.
exacuo, ἀκονάω, ῶ, ὀξύνω, παραθήγω.
exadversum, ἀντικρὺ.
exædificio, ἐξοικοδομέω, ῶ, ὑποκοδομέω, ῶ.
exæquatio, ἐξίσωσις, εως, ἡ, ἐξομάλισις, εως, ἡ.
exæquo, ἐξισόω τί τινι, ἐξομαλίζω.
exæstimo, ὑπερμαίνω, ὑπερβλύζω.
exaggeratio, σώρευσις, εως, ἡ.
exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
exaggerare dicendo, λόγῳ αὔξειν.
exagito, διασύρω τινὰ, διαστροφέω, ῶ.
exagitatus œstro, οἰστρώδης, ες, ὁ, ἡ, οἰστρήεις, εντος, ὁ, οἰστρέμων, ων, ὁ.
exaltatio, ὕψωσις, εως, ἡ.
exalto, ὑψόω, ῶ, μετεωρίζω.
examen, pro diligenti inquisitione, ἀνάκρισις, εως, ἡ, ἐξέτασις, εως, ἡ.
examen apum, ἑσμὸς, οῦ, ὁ, σμῆνος, ους, τὸ.
examinator, δοκιμαστὴς, ου, ὁ, ἐξετασὴς, οῦ, ὁ.
non examinatus, ἀνεξέτασος, ος, ὁ, ἡ, ἀβασάνιστος, ος, ὁ, ἡ.
examino, ἐξετάζω, ἀκριβέω τι.
examussim, ἀκριβῶς, ἐπὶ στάθμην.
exanguis, ἄναιμος, ος, ὁ, ἄναιμων, ονος, ὁ.

E X

exanguis reddor, λιποψυχέω, ῶ.
exanimatio, ἔκπληξις, εως, ἡ, λιποθυμία, ας, ἡ.
exanimis, ἄψυχος, ος, ὁ, καὶ ἡ, ἄπνους, ἄπνους, ὁ, & ἡ.
exanimo, ἐκπλήττω.
exanimor, ἀψυχέω, ῶ, ἐκψύχω, ἀποψύχω.
exanthemata, ἐξανθήματα, ων, τὰ, ἐκφύματα, ων, τὰ.
exantlare laborem, ἀντλέω, ἐκμοχθέω, μοχθέω πόνον, πόνου.
exantlo, ἐξαντλάω, ῶ.
exardere ira, ὀργίζεσθαι.
exardesco, ἐκπυρόομαι, ὄμμι, ἐκκαίομαι.
exarefacio, ἀφαύω, ἐξαυαίνω, καταστερέλλω.
exarefco, ἀφυαίνομαι, ἀπομαραίνομαι.
exarmo, ἀφοπλίζω.
exaro, ἐξαρόω, ῶ. pro scribo, διαχαράττω.
exasperans, τραχυντικὸς, ὴ, όν.
exasperatio, τράχυσμα, ατος, τὸ, τραχυσμὸς, οῦ, ὁ, ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, ἐξαγρίωσις, εως, ἡ.
exaspero, ὀξύνω: pro irritate, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
exaturo, ἐμφορέω, ῶ.
exauctorati milites, ἀφειμένοι, οἱ, ἀπεζωσμένοι, οἱ.
exauctoro, ἀφίημι τῆ στρατοπέδου, ἀποζωννύω.
exaudio, ἐξακούω τῆ φωνῆς, vocem: ἐισακούω, καταικούω.
exauditio, ἐπακρισμὸς, οῦ, ὁ.
exauditus, ἔκπυστος, ος, ον.
exaugeo, ἐξαύξω.
excæcatio, πώρωσις, εως, ἡ, τύφλωσις, εως, ἡ, ἐκπύφλωσις, εως, ἡ.
excæcatus, πεπηρωμένος, η, ὁ.
excæco, τυφλόω, ῶ, ἐκτυφλόω, ῶ, ἐξομματόω, ῶ.
excalceatus, ἀβλαυτος, ος, ὁ, ἀπέδιλος, ος, ὁ.
excalceo, περιδήματα λύω.
excandescentia, θύμωσις, εως, ἡ, ὀξυθυμία, ας, ἡ.
excandesco, incendor, ἐκπυρόομαι, ὄμμι: metaphorice irasci, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, ῶ, βεμιόομαι, ὄμμι.
excanto, ideft, incantatione libero, ἐξᾴδω.
excarnifico, κατακρεουργέω, ῶ, ἐκτρυχόω, ῶ.
excastro, ἐκτέμνω.
excavatio, ἐκείλωσις, εως, ἡ.
excavo, ἐκκοιλόω, ῶ.
excedo, discedo, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω, ῶ. item supero, ὑπεραίρω τινὰ, διαφέρω τινὸς ἐν τινι.
excedere e vita, ἀπολέγεσθαι τὸν βίον, ἀπιέναι τῆ βίκ.
excedo ex ephebis, ἐκ ἀνδρὸς τελεῖν, εἰς ἀνδρὸς ἐλθεῖν καὶ ἀφικέσθαι.
excellens, προέχων, οντος, ὁ, ἐξέχων, οντος, ὁ, ἐπιφανὴς, ἐος, ὁ, περιττὸς, ὴ, όν, ἐξαίρετος, ος, ὁ, ἐξοχὴ, ῆ, ὁ.
excellentia, ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, ἐπιφάνεια, ας, ἡ, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ.
excellentiffimus, ἄκρος, ος, ὁ, κορυφαιότατος, ος, ὁ: ut, ἄκρος ἰατρὸς, ἄκρος νομοθέτης, excellentiffimus medicus, excellentiffimus legislator.
excello, supero, διαφέρω τῶν ἄλλων ἔν τινι, πλεονεκτέω σε τιμαῖς, honoribus: πρωτεύω τῆ σοφίᾳ, in sapientia: ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, περίειμι.
excelse, ὑψηλῶς.
excelsiffimus, ὕψιστος, η, ὁ, ὑπερύψηλος, ος, ὁ.
excelsitas, ὑψηλότης, ητος, ἡ, ὕψος, εος, τὸ.
excelsitas animi, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
excelsus, ὑψηλὸς, ὴ, όν, μετέωρος, ος, ὁ.
exceptio, ἐξαίρεσις, εως, ἡ, ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, ἀπόληψις, εως, ἡ.
exceptio, præscriptio, παραγραφὴ, ῆς, ἡ, διαμαρτυρία, ας, ἡ.
exceptio, successio, διαδοχὴ, ῆς, ἡ, ἐλδοχὴ, ῆς, ἡ, παράληψις, εως, ἡ.
exceptor, actuarius, notarius, σημειογράφος, ου, ὁ, ταχυγράφος, ου, ὁ.
exceptor, susceptor, διάδοχος, ου, ὁ, ὑποδέκτης, ου, ὁ, ὑποδοχεὺς, έως, ὁ.
excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
excerpo, ἀναλέγω, ἐκλέγω.
excerptio, ἀπεκλογὴ, ῆς, ἡ.
exceffus, ἐκχώρησις, εως, ἡ, ἀποχώρησις, εως, ἡ. item ἔξοχὴ, ῆς, ἡ, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
exceffus menfuræ, ἀμετρία, ας, ἡ, ὑπερμετρία, ας, ἡ.
excidium, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἄλωσις, εως, ἡ.
excido, ἐκπίπτω. pro obliviſci, ἐπιλανθάνομαι.
excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινά. ἀναιρέω, ῶ, κατασκάπτω.
excio, vel excieo, ἐκκαλέω, ῶ, ἐξεγείρω.
excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι. δέχεσθαι ξένους, hoſpites excipere: pro eximo, ἐξαιρέω, ῶ.
excipio, præleribo, παραγράφομαι.
excipio, in pacto contineri nolo, ὑπεξαιρέω, ῶ.
excipio, succedo, διαδέχομαι.
excipio dictata, ὑπογράφω.
excipio dorso, ἀναδέχομαι ἐπὶ τῶν νώτων.
excipio familiaritet, ὑποδέχομαι.
excipio convivio, ἑστιάω, ῶ.
excifio, ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, ἐκτομὴ, ῆς, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

excisus, ἐκπεπαμένος, η, ον.
excitatio, διεγερσις, εως, ἡ, ἔγερσις, εως, ἡ, ἀνέγερσις, εως, ἡ.
excitatio nocturna, νυκτεγερσία, ας, ἡ.
excitatus, ἀπόνυτος, η, ον.
excito, ἐγείρω τινὰ ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores: ἀνεγείρω ἐξ ὕπνου, ex somno excito.
excito contentionem, νεῖκος ἐγείρω.
excito, expergefacio, ἀνεγείρω, ἐγείρω, ἐξανίστημι, ἐπανίστημι.
excito a mortuis, ἐγείρω ἐκ νεκρῶν, & simpliciter, ἐγείρω.
excito, instigo, ἐξαναγκάζω, ἐπιτασσοδοκάζω.
excitus, ἐγερθείς, ἐντος, ὁ.
exclamatio, ἐκφώνησις, εως, ἡ, ἀναβόησις, εως, ἡ.
exclamo, ἀναβοάω, ῶ, ἀναφωνέω, ῶ, ἀνακράζω.
excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπω τὰ ὠά.
exclusio, ἀποκλεισις, εως, ἡ.
exclusio pullorum, ἐκκόλαψις, εως, ἡ, ἐκλέπισις, εως, ἡ.
ad excogitandum ingeniosus, ἐπινοημάτιος, ος, ον.
excogitatio, ἐπινοησις, εως, ἡ, περίστοια, ας, ἡ.
excogitator, ἀνάφευρις, ιδος, ὁ, ἐφευρετης, ου, ὁ.
excogito, ἐπινοέω, ῶ, ἐξολοφύσκω π.
excogito fraudulenter, στρίζομαι.
excolo, is, ere, orno, ἐπικοσμέω, ῶ, ἐξεργάζομαί π, ἐξασκέω, ῶ, διακοσμέω, ῶ.
excolo, as, ὑλίζω.
excommunicatio, ἀφορισμὸς, ου, ὁ.
excommunicatus, ἀποκήρυκτος, η, ον.
excommunico, ἐκκηρύττω, ἔργω τινὰ τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.
excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
excoriatio, ἐκδορὰ, ᾶς, ἡ, διάρσις, εως, ἡ, δορὰ, ᾶς, ἡ.
excoriatus, δαρτὸς, ἡ, ὸν.
excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
excors, ἀνόητος, ος, ὁ, ἄφρων, ονος, ὁ.
excortico, λεπυρόω, ῶ, λέπω, λεπίζω.
excreatio, ἔπτυσις, εως, ἡ, ἀπόχρεμψις, εως, ἡ.
excrementum, ἐκχώρημα, ατος, τὸ, διακώρημα, ατος, τὸ.
excrementa ejicio, ἀποψύχω.
excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
excrescentia, ὑπερσχὴ, ῆς, ἡ, ἔξοχὴ, ῆς, ἡ.
excresco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
excretio, ἀπόκρισις, εως, ἡ, ἔκκρισις, εως, ἡ.
exercucio, βασανίζω, στρεβλόω, ῶ, ἀνιάω, ῶ.
excubatio, φυλακὴ, ῆς, ἡ, φυλακτηρία, ας, ἡ.
excubiæ nocturnæ, νυκτερινὴ φυλακὴ.
excubiæ, φρυρὰ, ᾶς, ἡ, νυκτοφυλακήσεις, έων, αἱ.
excubias agere, ἐν φρυρᾷ εἶναι, φρυρεῖν.
excubitor, φύλαξ, ακος, ὁ.
excubo, φρυρέω, ῶ, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, ῶ.
excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, ῶ, κόπτω νόμισμα.
exculpo, διαχαράττω.
excultus, ἐπικοσμηθεὶς, ἐντος, ὁ, ἐξεργασθεὶς, ἐντος, ὁ.
excultus litteris, πεπαιδευμένος, η, ον.
excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
excurro populabunde, ἐπιξέρχομαι, περιέρχομαι.
excursus, παρέκβασις, εως, ἡ, καταδρομὴ, ῆς, ἡ.
excusabilis, συγγνωστὸς, ὴ, ὸν.
excusare senectutem, πρόσχημα τὸ γῆρας.
excusari qui non potest, ἀναπολόγητος, ος, ὁ.
excusari qui facile potest, εὐαπολόγητος, ος, ὁ.
excusatio, ἀπολογία, ας, ἡ, παραίτησις, εως, ἡ.
sine excusatione, ἀπροφασίστως.
excusationem prætendere, πρόφασιν ἔχειν.
excuso, purgo, παραιτέομαι, ῶμαι, ἀπολογέομαι, οῦμαι, προφασίζω,
excusor, χαλκεὺς, έως, ὁ, τυπογράφος, ου, ὁ, χαλκογράφος, ου, ὁ.
excussus, exturbatus, ἔκπρηος, ου, ὁ.
excutio, examino, μεταχειρίζω, σκοπέω, ῶ, & οῦμαι, ῶμαι.
excutio, ἐκσείω, ἐκπαίστω, ἐκρέω.
exedo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
execrandus, & -abilis, ἐπάρατος, ος, ὁ, καταράτος, ος, ὁ.
execratio, κατάρα, ας, ἡ, ἀρὰ, ᾶς, ἡ, βδέλυγμα, ατος, τὸ.
execror, καταράομαί τινι, vel τινά.
exectus, castratus, βάκηλος, ου, ὁ, ἐκτομίας, ου, ὁ, ἔκτομος, ου, ὁ.
exectio, ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, ἔκτμησις, εως, ἡ.
exedo, κατέδω, ἐξέδω, pro absumo, ἐκφαγεῖν.
exedra, ἐξέδρα, ας, ἡ, σχολαστήριον, ου, τὸ.
exemplar, ἀντίγραφον, ου, τὸ, πρωτότυπον, ου, τὸ.
ad exemplar effictus, ἀπόγραφος, ου, ὁ ἧ ὸν.
exemplaris, παραδειγματώδης, εος, ὁ, παραδειγματικὸς, ὴ, ὸν.
exempli gratia, φέρε εἰπεῖν.
exemplum, παράδειγμα, ατος, τὸ, πεμπάδειγμα, ατος, τὸ.
exemplum præbeo, παράδειγμα ποιοῦμαι τοὺς ἄλλους.
exemptio, ἐξαίρεσις, εως, ἡ, ἔξαρσις, εως, ἡ.
exemptus, ἐξαιρετὸς, ὴ, ὸν, ἀφεσιτὸς, ὴ, ὸν.
exenteratio, ἐξεντέρεσις, εως, ἡ.
exentero, ἐξεντερίζω.
exeo, ἀπέρχομαι, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.

exequiæ, ἐνάγισματα, ων, τὰ, ἡ νεκρᾶ ἐκφορά.
exequiarum curator, κηδεμὼν, ονος, ὁ.
exequias, vel funus curo, κηδόμαι, κηδῶ.
exequias facio, ταρχύω, ταρχεύω, & ταρχέω, ῶ.
exequor, ἐπιτελέω ταῦτά τινι, ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus. δυσέβειαν, pietatem. ἐργάζομαι πόνους, artes. γυμνάζω τινὰ πόνοις, laboribus,
exerceo agriculturam, μεθέπω γεωπονίαν.
exercitatio, γυμνασία, ας, ἡ, μελέτη, ης, ἡ.
exercitatio militaris, ἐξόπλισις, εως, ἡ, ἐξοπλισία, ας, ἡ.
exercitatio corporis, σωματικία, ας, ἡ, σωματικὴ, ἡ, corpus exerceo.
exercitator, ἐπασκητὴς, οῦ, ὁ, ἀσκητὴς, οῦ, ὁ.
exercitatus, μελετηρὸς, ὰ, ὸν, διαπονούμενος, η, ον, τριβακὸς, ὴ, ὸν.
exercitium, γυμνασία, ας, ἡ, ἄσκησις, εως, ἡ.
exercitum ducere, στρατεύειν, στρατηγεῖν.
exercitus, στρατιὰ, ᾶς, ἡ, στρατὸς, οῦ, ὁ, στράτευμα, ατος, τὸ.
exercitum colligo, στρατολογέω, ῶ.
exercitum comparare, παρατρέχεσθαι τῷ στρατιᾷ.
exercitum in expeditionem duco, ἐπιστρατεύω, & ἐπιστρατεύομαι, στρατηλατέω, ῶ.
exercitum recenseo, ἀπαριθμῶμαι τὸ στράτευμα.
exercitum ordino ad pugnam, τάττω, vel παρασκεύω τῷ στρατῷ εἰς μάχην.
exercitus dux, στρατάρχης, ου, ὁ, ἀγὸς στρατοῦ, ου, ὁ ἧ ὸν.
exercitus desertor, λειποστρατίας, ου, ὁ.
exero, προφαίνω, ἐξαλύω, ἐξαίρω.
exertus, ἐξωμίας, ου, ὁ, ἔξωμος, ος, ὁ, πρόπους, ποδος, ὁ ἧ ὸν.
exesio, ἀναβρωσις, εως, ἡ, κατατρησις, εως, ἡ.
exesus, διάβορος, ος, ὁ, ἐκβεβρωμένος, η, ον.
exesus a vermibus, σκωληκόβρωτος, ος, ὁ.
exhæredatio, ἀποκλήρωσις, εως, ἡ.
exhæredare, ἀποκληροῦν τινα.
exhæres, ἀπόκληρος, ος, ὁ.
exhalatio, ἀναθυμίασις, εως, ἡ, ἀτμὶς, ίδος, ἡ.
exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
exhaurio, ἐξαντλάω, ῶ, ἐκκενόω, ῶ, ἐξερύω, ἀφύσσω.
exhaurio, absumo, ἀναλίσκω, καταναλίσκω, καρπόομαι, οῦμαι.
exhaurire sentinam, τὸν ὦντλον ἀνιμᾶσθαι.
exhaustio, ἀπάντλησις, εως, ἡ, ἐξάρυσις, εως, ἡ.
exhaustus, ἐξαντλημένος, η, ον.
exhedra, σχολαστήριον, ου, τὸ, ἔξεδρα, ας, ἡ.
exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίστημι.
exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινί.
exhibitio, παράστασις, εως, ἡ.
exhilarator, πτερωτὴς, οῦ, ὁ. metaphorice apud Gregor.
exhilaratus, ἡγὸς, ὸ, ὁ.
exhilaro, ἀφρύνω, ἱλαρόω, ῶ, φαιδρόω, ῶ.
exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβοῦμαί τινα.
exhorresco, πτήσσω, καταπτήσσω, ἀναπτοέομαι, οῦμαι, ἐκπλήττομαι, ἐμπλήσσομαι.
exhortatio, πάρστρωσις, εως, ἡ, παραίνησις, εως, ἡ.
exhortator, παραινέτωρ, ορος, ὁ, παραινέτης, ου, ὁ.
exhortatorie, παραινετικῶς.
exhortatorius, παραινετικὸς, ὴ, ὸν, παρακλητικὸς, ὴ, ὸν, προτρεπτικὸς, ὴ, ὸν.
exhortor, πρστρέπω τινὰ ἐπί τι. παρακελεύομαί σε ἐς μάχην, ad pugnam.
exibilatio, κλωγμὸς, οῦ, ὁ.
exibilo, ἐκσυρίττω τινα, κλώζω.
exibilor, συρίττομαι.
exiccatus, σκελετὸς, ὴ, ὸν, σκελετώθεὶς, ἐντος, ὁ.
exiccatio, σκελετεία, ας, ἡ, σκήλημα, ατος, τὸ, αὐαισμὸς, οῦ, ὁ.
exicco, ἐξικμάω, ῶ, vel ἐξικμάζω, ξηραίνω, cum accus.
exigo, expello, ἐξωθέω, ῶ, ἐξελαύνω σε. exigere pecuniam a debitore, ἀπαιτεῖν, aut ἐκπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος. item traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.
exigere jusjurandum, τὸς ὅρκους ἀπολαμβάνειν.
exiguitas, ὀλίγον, ου, τὸ, μικρότης, ητος, ἡ.
exiguus, ὀλίγος, η, ον, βραχὺς, έος, ὁ, μικρὸς, ὴ, ὸν.
exiguo tempore, ὀλίγως.
exilio, ἐκπηδάω, ῶ, pro vehementer gaudeo, ἀναπηδάω, ῶ, ἐξάλλομαι.
exilis, λεπτὸς, ὴ, ὸν, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, ἀμυδρὸς, ὰ, ὸν.
exilitas, λεπτότης, ητος, ἡ, ἰσχνότης, ητος, ἡ.
vocis exilitas, ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, λεπτοφωνία, ας, ἡ.
exiliter, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
exiliter de rebus disputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
exilium, φυγὴ, ῆς, ἡ, ἐξορισμὸς, ου, ὁ.
exilium perpetuum, ἀειφυγία, ας, ἡ.
exilio damnari, εἰς περιορισμὸν καταδικάζεσθαι.
exilio mulcto, ζημιῶ φυγῇ, ἐξορίζω.
exilio damnor, πρὸς τῷ ὑπερορίαν μεντοικίζομαι.
in exilium mitto, διώκω, ἐκδιώκω, συνθηλατέω, ῶ, ἀποκρύττω.
eximendus, ἐξαιρετέος, ὰ, ὸν, & ἐξαίρετος, ὴ, ὸν.
eximie, ἐξαιρέτως, λίαν.
eximius, ἐκλεκτὸς, ὴ, ὸν, & ἔκκριτος, ος, ὁ ἧ ὸν. ἐξαίρετος, ος, ὁ, ὑπέροχος, ος, ὁ, ἐξηρημένος, ος, ὁ.

exi-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

eximo, ἐξαιρῶμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν, civibus, ἀποκρίνω.
eximo, immunem facio, παρελύω.
eximo, libero, ῥύω, ἀναῤῥύομαι, ἀναῤῥύομαι.
exin, exinde, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τότε.
exinanio, ἐκκενόω, ῶ, κενόω, ῶ.
exinanitio, ἐνηθμός, ὁ, ὁ, κένωσις, εως, ἡ, ἐκκένωσις, εως, ἡ.
ex inſperato, παρ' ἐλπίδα.
exiſtentia, ὕπαρξις, εως, ἡ.
exiſtimandum eſt, νομιστέον, τὸ, ὑποληπτέον, τὸ, οἰητέον, τό.
exiſtimatio, δόξα, ης, ἡ, δόκησις, εως, ἡ, εὐδοξία, ας, ἡ.
exiſtimatio bona, εὐδοξία, ας, ἡ.
exiſtimatio mala, κακοδοξία, ας, ἡ.
exiſtimationem alicujus lædo, βλασφημέω, ῶ, δυσφημέω, ῶ.
eſſe in exiſtimatione, δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξεῖν, πρωτεύεσθαι, δοξάζεσθαι.
exiſtimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἶομαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, ῶ, δοξάζω.
exiſto, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
exitiabilis, & exitialis, ὀλέθριος, α, ὁ, θανάσιμος, α, ὁ, ὀλητήριος, α, ὁ.
exitialiter, ἀνικήτως.
exitium, ὄλεθρος, ὁ, ἡ, ἐξώλεια, ας, ἡ, φθορά, ᾶς, ἡ.
exitium affero, ὄλλυμι, five ὀλλύω, ὀλεθρόω, ὀλέκω, τελῶ ὄλεθρον.
exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
exitio digniſſimus, τριξώλης, ες, ὁ.
exitioſe, λυγρῶς.
exitioſus, λυγρὸς, ᾶ, ὁ, ἀναιρετικὸς, ὴ, ὁ μαλερὸς, ὰ, ὁ, μαλὸς, ὴ, ὁ.
exitu anni, τῷ ἐνιαυτῷ καταστρέφοντος.
ad exitum perduco, τελευτάομαι, τελευτάω, ῶ.
exitus, ἀπόβασις, εως, ἡ, ἔκβασις, εως, ἡ, ἔξοδος, ου, ἡ.
exitus, eventus, σύμβαμα, ατος, τὸ, παρασύμβαμα, ατος, τὸ, ἔκβασις, εως, ἡ.
exitus, finis, ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, κατάλυσις, εως, ἡ.
exlex, ἄνομος, ου, ὁ, παράνομος, ου, ὁ.
exoculo, ἐξοφθαλμίζω, ἐξορμματόω, ῶ.
exoleſco, παραχμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
exoletus, ἀμαυρωθεὶς, έντος, ὁ, ἐξίτηλος, ου, ὁ.
exolvo, ἀποχύω, item ſatisfacio, ἀποτίω.
exolutio, ἔκλυσις, εως, ἡ, ἔκτισις, εως, ἡ.
exolutus, ἔκλυτος, ου, ὁ ᾗ ἡ.
exoneratio alvi, ἀποσκυβὴ, ῆς, ἡ, ἀποψυξις, εως, ἡ.
exonero, ἀποφορτίζω.
exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ὴ, ὁ, ἐπιπόθητος, ου, ὁ.
exoptatio, ἐπιθύμησις, εως, ἡ, ἐπιπόθησις, εως, ἡ.
exopto, ἐπεύχομαι ἐπιθυμέω τινός.
exorabilis, παρακλιτὸς, ὴ, ὁ, εὐπειθὴς, ες, ὁ, κατακεκλασμένος, ου, ὁ, εὐπειθὴς, ες, ὁ.
exoratu difficilis, δυσπαραίτητος, ου, ὁ, ἀπαραίτητος, ου, ὁ ᾗ ἡ.
exoratus, ἐπικλασθεὶς, έντος, ὁ.
exorbeo, ἐκροφέω, ῶ, ἀποῤῥοφέω, ῶ.
exorbito, ἀμφαξονέω, ῶ.
exorciſmus, ἐξορκισμὸς, ὁ, ὁ.
exorciſta, ἐξορκιστὴς, ὁ, ὁ.
ex ordine, ἑξῆς.
exordior, προκαταρχομαι, προοιμιάζω.
exordium, προοίμιον, ου, τὸ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, καταρχὴ, ῆς, ἡ.
exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
exoriri facio, ἀνατέλλω, ἐξανατέλλω.
exornatio, διασκευὴ, ῆς, ἡ, κόσμησις, εως, ἡ.
exornator, κοσμητὴς, ὁ, ὁ.
exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω, ῶ.
exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, ῶ, καταδέομαί τινα.
exors, ἀπόκληρος, ου, ὁ, ἄκληρος, ου, ὁ, ἄμοιρος, ου, ὁ.
exors ſum, ἀκληρέω, ῶ. ἀμοιρέω, ῶ.
exortus, us, ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, ἔκφυσις, εως, ἡ.
exos, ἐξόστεος, ου, ὁ. & ἀνόστεος, ου, ὁ.
exoſculatio, καταφίλησις, εως, ἡ.
exoſculor, καταφιλέω, ῶ.
exoſſo, ἐξοστίζω.
exoſus, qui odio habet, ἐχθρὸς, ὸν, ὁ, μισῶν, ὄντος, ὁ. & paſſive, ἀπηχθημένος, ου, ὁ.
exoſus Diis, θεομισὴς, ὲς, ὁ, θεοστυγὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ.
exoticus, ἐξωτικὸς, ὴ, ὁ.
expalleo, ἀπωχριάω, ῶ.
expando, ἐκπετανύω, ἀναπτύσσω.
expandere palmas, χεῖρας ἀναπτύσσειν.
expanſus, ἁπλωμένος, η, ὁ, ἀναπεπταμένος, η, ὁ. per ſyncopen pro ἀναπεπτυμένος, η, ὁ, πετυμένος, ἐντος, ὁ.
expatior, παρεκβαίνω, ἀποπλανάομαι, ῶμαι.
expaveſco, ἐκπλήττομαι, περιφοβέομαι, καταδείδω, ἀποδειλιάω, ῶ.
expectatio, προσδοκία, ας, ἡ, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ.
præter expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω, ῶ.
expectoro, ἀποπτύω.
expedio, libero, ἀναλύω, ἀπολύω. item utile eſſe, φέρειν, ὠφελεῖν τινα.
expedio, conficio, ἀνύω, ἀνύτω, vel ἀνύττω.
expedit, συμφέρει σοι, λυσιτελεῖ.
expedite, ῥᾳδίως, ἀζώνως, προχείρως.
expediti equites, ψιλικὴ τῇ ὁπλίσει.
expeditio, ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, ἔλασις, εως, ἡ, ἔξοδος, ου, ἡ, ἔφοδος, ου, ἡ.
expeditio adverſus aliquem, ἐπιστρατία, ας, ἡ.
expeditio navalis, ἀναβασις, εως, ἡ, ναυστόλημα, ατος, ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, πλόος, πλοῦς, ὁ.
expediens miles, ἄζωνος ἀνὴρ.
expeditionem ſuſcipere, στρατείαν ποιεῖσθαι.
expeditus, promptus, εὔπορος, ου, ὁ, ἄζωνος, ου, ὁ, χειρὸς, ου, ὁ.
expello, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, regno. ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινὰ, expello e patria, ἐξωθέω, ῶ, ἐκνοσφίζω.
expellere domo, ἐξοικίζω, μετοικίζειν.
expellere finibus, ἐξορίζειν.
expendo, conſidero, ἐξετάζω τι, σκέπτομαι ταῦτα.
pondero, σταθμῶμαι. aliquando luere, ἐκτίνειν.
expendo, erogo, ἐξοδιάζω.
expenſa, æ, ſumptus, δαπάνη, ης, ἡ, ἐξανάλωμα, τὸ.
expenſi relatio, ἀπολογισμὸς, ὁ, ὁ.
expenſis publicis aliquid facio, δημοσιεύω τι.
expergefacio, ἀνεγείρω, διυπνίζω, διεγείρω.
expergefactus, & experrectus, διεγερθεὶς, έντος, ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
expergefio, ἐγείρομαι.
expergiſcor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
experientia, πεῖρα, ας, ἡ, ἔμπειρία, ας, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
experientiæ fidem habere, πίστιν τῇ πείρᾳ.
experimentum, δοκιμασία, ας, ἡ, ἀνάπειρα, ας, ἡ.
experior, πεῖραν λαμβάνω, πειράω, ῶ, act. & πειράομαι, πειρώσομαι.
experiri jure, i. e. lege agere, δίκῃ διαγωνίζεσθαι, δίκῃ ἀγωνίζεσθαι.
expers, ἄμοιρος, ου, ὁ, ἀμέτοχος, ου, ὁ.
expers laboris, ἀργὸς πόνων.
expers rationis, ἄλογος, ου, ὁ.
expertus, ἔμπειρος, ου, ὁ.
experendus, αἱρετὸς, ὴ, ὁ, αἱρετὸς, ου, ὁ.
expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, pecuniam, ὀρέγομαι, χρήματα τινος.
expiare ſcelus, ἄγος ἐλαύνειν.
expiatio, ἁγνισμὸς, ῶ, ὁ, ἐξίλασμα, ατος, τὸ.
expiator, καθάρτης, ὰ, ὁ, λυτὴρ, ῆρος, ὁ, λύτωρ, ορος, ὁ.
expiatus, ἡγνισμένος, η, ὁ.
expiatus a ſcelere, ἁγνὸς, ὴ, ὁ.
expilatio, περισύλησις, εως, ἡ.
expilator, συλητὴς, ᾶ, ὁ, συλαγωγὸς, ᾶ, ὁ.
expilo, deripio, deprædor, περισυλάω, ῶ, περιαιρέω, ῶ.
expilo, depilo, pilos detraho, ψιλόω, ῶ.
expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνεύω.
expiratio, ἔκπνευσις, εως, ἡ, ἐκπνοὴ, ῆς, ἡ.
expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
expiro, animam effio, ἀποπνέω, & Poetice ἀποπνείω, ἀποψυχέω, ῶ.
expiſcor, diligenter exquiro, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξερεύνω, ῶ.
explanatio, ἔλυσις, εως, ἡ, ἐξήγησις, εως, ἡ.
explanator, σαφήνιστὴς, ου, ὁ, τραγωδικὸς, ου, ὁ.
explano, καταλεύω. pro manifeſtum facere, δηλόω τινί, δηλόω τι.
expleo, ἐκπληρόω, ῶ, ἀναπληρόω, ῶ.
expletio, ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, ἀναπλήρωσις, εως, ἡ.
expletus, ἔκπλεος, ου, & Attice ἔκπλεως, κατάπλεος, εως.
explerus vino, & dapibus, οἴνῳ κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῇ Homerus.
explicate, ἐκπετασμένως. pro aperte, διαῤῥήδην.
explicatio, ἑρμήνευσις, εως, ἡ, ἀνάπτυξις, εως, ἡ, ἔκθεσις, εως, ἡ.
explicator, explanator, ἐξηγητὴς, ὰ, ὁ, φραστὴρ, ῆρος, ὁ.
explicatus, ἀνάπτυχος, ου, ὁ ᾗ ἡ.
explicatu facilis, εὔφραστος, ου, ὁ, & difficilis, δύσφραστος, ου, ὁ.
explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, pro explanare, διασαφηνίζω τι. ἐκδιηγέομαι, οῦμαι.
explodo, ἐκτρέπω, ῶ, ἐκκρούω τι, κλώζω.
exploratio, σκέψις, εως, ἡ, κατασκοπὴ, ῆς, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
explorator, σκοπὸς, ᾶ, ὁ, δοκιμαστὴς, ᾶ, ὁ.
exploratorius, κατασκοπικὸς, ὴ, ὁ.
exploratus, πιστὸς, ὴ, ὁ.
exploratum eſt mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
exploro, pro ſagaciter inquiro, κατασκοπέω, ῶ. pro judicare, δοκιμάζειν, διαγινώσκειν, ἐξετάζειν, ἀναβ
expoliatio, λωποδυσία, ας, ἡ.
expolio, as, ἀποσυλέω, ῶ.

exp

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

expolio, is, ire, κατακοσμέω, ῶ, ἐξεργάζομαί τι. ἀποξέω, ῶ.
expolitio, ἐπεξεργασία, ας, ἡ. κατακόσμησις, εως, ἡ.
expolitus, ξεστὸς, οῦ, ὁ.
expono, ἐκτίθημι. pro declarare, ἐξηγέομαι, οῦμαι, δηλόω, ῶ.
exporrectio, ἔκτασις, εως, ἡ, ἐπέκτασις, εως, ἡ.
exporrectus, τανυσθεὶς, ἐντος, ὁ, πετασὸς, οῦ, ὁ.
exporrigo, ἐκτείνω.
exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
exposco, ἐξαιτέω, ῶ, cum genitivo.
exposco ad pœnam, ἐξαιτῶ ἐπὶ τιμωρίᾳ.
expositio, ἐξήγησις, εως, ἡ, διασάφησις, εως, ἡ.
expositor, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, περιηγητὴς, οῦ, ὁ.
expositus, ἔκθετος, ου, ὁ, ἐκτεθεὶς, ἐντος, ὁ.
exportatio, κομιδὴ, ῆς, ἡ, ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ.
exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, & ομαι, ἐξάγω.
expostulo, ἐξαιτέω, ῶ, καταδέομαι αὐτοῦ. pro conqueror de injuria, ἐγκαλέω, ῶ, μέμφομαί τινα.
expostulatio, ἐξαίτησις, εως, ἡ, πρόκλησις, εως, ἡ.
expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
expostulator, ἐγκληματικὸς, οῦ, ὁ.
expresse, διαῤῥήδην.
expressio, ἐκπιεσμὸς, οῦ, ὁ, ὑπόθλιμμα, ατος, τό.
expressus, ἐκπιεστὸς, οῦ, ὁ.
expressus, effictus ex archetypo, ἔκτυπος, ου, ὁ.
exprimo, premendo elicio, ἐξαρύω, ἀναθλίβω, ἀποθλίβω, ἐκπιέζω, & ἐκπιάζω.
exprimo, ἐκπιέζω. pro declaro, ἐξηγοῦμαι. item pro repræsentare, ἀπεικάζειν, ἐκγράφειν, ἐκσφραγίζομαι.
exprobratio, ὀνείδισις, εως, ἡ, ἐξονειδισμὸς, οῦ, ὁ.
exprobrator, ὀνειδιστὴς, οῦ, ὁ.
exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδίζω τι.
expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
expugnabilis, εὐπολέμητος, ου, ὁ, εὐαίρετος, ου, ὁ.
expugnatio, αἵρεσις, εως, ἡ, πολιόρκησις, εως, ἡ.
expugnatu difficilis, δυσκαταγώνιστος, ου, ὁ, δύσμαχος, ου, ὁ, δυσάλωτος, ου, ὁ. expugnatu facilis, εὐκαταγώνιστος, ου, ὁ, εὐαίρετος, ου, ὁ, εὐάλωτος, ου, ὁ.
expugno obsidione, ἐκπολιορκέω, ῶ.
expugno, αἱρέω, ῶ, καταπολεμέω, ῶ.
expulsio, ἔξωσις, εως, ἡ, ἄπωσις, εως, ἡ, ἐκβολὴ, ῆς, ἡ.
expulsor, ἀπαγωγεὺς, οῦ, ὁ, καὶ ἡ, ἀμύντωρ, ορος, ὁ, καὶ ἡ, ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ.
expulsus, ἀπωστὸς, οῦ, ὁ, ἐκκήρυκτος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
expurgatio, ἐκκάθαρσις, εως, ἡ.
expurgo, ἐκκαθαίρω.
exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ῶ, ἀναζητέω, ῶ, ἀνακρίνω.
exquisita, & accurata oratio, ἀκριβὴς λόγος.
exquisite, ἀκριβῶς.
exquisitus, ἐξηκριβωμένος, ου, ὁ, ἀκριβὴς, έος, ὁ, ἐξειργασμένος, ου, ὁ.
exscaturio, ἐκβλύζω.
exscindo, κατασκηνόω, ῶ, & κατασκηνόω, ῶ.
exscribo, ἀπογράφω.
exscriptor, μεταγραφεὺς, έως, ὁ.
exscriptum, ἀπόγραφον, ου, τό.
exta, σπλάγχνα, ων, τὰ, ἔντερα, ων, τά.
exta consulo, ἡπατοσκοπέομαι, οῦμαι.
extabesco fame, ἀποσκλῆμαι λιμῷ.
extabesco, ἐκτήκομαι.
extemplo, statim, αὐτίκα, παραχρῆμα.
extemporalis, αὐτοσχεδιαστὴς, οῦ, ὁ.
ex tempore, non præmeditate, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστὶ, ἐκ καιροῦ.
extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, late, ἀναπετάννυμι.
extense, ἀποτάδην, ἐντόνως, ἐκτεταμένως, ἐκτενῶς.
extensio, ἐκτένεια, ας, ἡ, ἔκτασις, εως, ἡ.
extensus, ἐκτατὸς, οῦ, ὁ, ἐτάδιος, ου, ὁ, ἐκτενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ἐκταvὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
extenuatio, λέπτωσις, εως, ἡ, ἐλάττωσις, εως, ἡ.
extenuatus, ἰσχνὸς, οῦ, ὁ.
extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ. & pro verbis deprimere, ἐκφαυλίζειν.
extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
exteri, ἔξεδροι, οἱ. οἱ θύραζε.
exterior, ἐξώτερος, ου, ὁ.
exterminatio, ἐξολόθρευμα, ατος, τὸ, ὀλόθρευσις, εως, ἡ.
exterminator, ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ.
exterminatus, ἐξόριστος, ου, ὁ, ἐξέβλητος, ου, ὁ.
extermino, ἐξορίζω τινὰ, ὀλοθρεύω τινά.
externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
externus, ἐξωτερικὸς, οῦ, ὁ, ξενικὸς, οῦ, ὁ.
extero, ἐκτρίβω.
exterreo, ἐκφοβέω, ῶ, ἐκπλήττω.
exterritus, ἐκπλαγεὶς, έντος, ὁ.
exterus, ξένος, ου, ὁ, ἀλλότριος, ου, ὁ, ἔκφυλος, ου, ὁ.
extimesco, περιφοβοῦμαί τινα.
extimulator, ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ, ὀτρυντὴρ, ῆρος, ὁ, κέντωρ, ορος, ὁ.

extimulo, παροξύνω, κεντέω, ῶ, ὀτρύνω.
extimus, ἐξώτατος, ου, ὁ, ἔσχατος, ου, ὁ.
extinctio, ἀπόσβεσις, εως, ἡ, σβέσις, εως, ἡ.
extinctor, σβεστὴρ, ῆρος, ὁ.
extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω. item occidere, διαφθείρειν τινά.
extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, εως, ἡ, ἐκρίζωσις, εως, ἡ.
extirpator, ἐκριζωτὴς, οῦ, ὁ.
extirpo, ἀποῤῥιζόω, ῶ, ἐκθεμελιόω, ῶ, ἀπολλύμαί τι, ἐκμοχλεύω.
extispex, σπλαγχνοσκόπος, ου, ὁ, ἱεροσκόπος, ου, ὁ.
extispicina, ἡπατοσκοπία, ας, ἡ.
extispicium, σπλαγχνοσκοπία, ας, ἡ.
exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
extollo, ἐξαίρω τινὰ, ἐκκουφίζω τι, τῷ λόγῳ αἴρω, μετεωρίζω.
extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω, ῶ.
extorris, exul, ἄπολις, ιδος, ὁ, ἄνοικος, ου, ὁ, φυγὰς, άδος, ὁ.
extra, ἐκτὸς, ἔξω, cum gen.
extra propositum loqui, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
extra se, ἔξω αὑτοῦ.
extractio, ἐξολκὴ, ῆς, ἡ.
extractus, ἀνάσπαστος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
extraho, ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.
extraneus, ξένος, ου, ὁ, ἐξωτικὸς, οῦ, ὁ, ἀλλοδαπὸς, οῦ, ὁ.
extraordinarius, ἔκτακτος, ου, ὁ, ἐπίλεκτος, ου, ὁ.
extreme, ἐσχάτως.
extremitas, ὕστατον, ου, τὸ, ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, πέρας, ατος, τό.
extremo, ὕστατον, τελευταῖον.
extremus, ultimus, ἔσχατος, ου, ὁ, νέατος, ου, ὁ, πρυμνὸς, οῦ, ὁ, πύματος, ου, ὁ, τέρμιος, ου, ὁ, ὕστατος, ου, ὁ, τελευταῖος, ου, ὁ.
extremus, summus, ἄκρος, ου, ὁ, μυχαῖος, ου, ὁ, τελευταῖος, ου, ὁ.
extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
extrinsecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
extritus, παρεξηυλημένος, ου, ὁ.
extrorsum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
extructæ dapibus mensæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπισεσωρευμένη.
extructor, κατασκευαστὴς, οῦ, ὁ.
extructus, κατασκευαστὸς, οῦ, ὁ.
extructio, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
extructio tectorum, οἰκοδόμησις, εως, ἡ.
extrudo, ἐξωθέω τινά τινος, ἐξελαύνω.
extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω, ῶ.
extrusio, ὤθησις, εως, ἡ, ἐξώθησις, εως, ἡ.
extrusus, ἀπωστὸς, οῦ, ὁ.
extuberantia, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, ἐξοχὴ, ῆς, ἡ.
extubero, ἐξοιδέω, ῶ, ἐπιφυσάω, ῶ.
extumesco, ἐξογκόομαι, οῦμαι.
exturbatio, ἔκκρουσις, εως, ἡ, ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ.
exturbatus, ἔκκρουστος, ου, ὁ, ἐκκρουστικὸς, οῦ, ὁ, Aristotel. Rhetor. l. 2.
exturbo, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ab imperio: ἀπωθέω, ῶ, ἐξωθέω, ῶ.
exuberantia, ὑπέρβλυσις, εως, ἡ, ἀμφιλαφία, ας, ἡ.
exubero, εὐθηνέω, ῶ, πληθύω.
exuccus, ἄνικμος, ου, ὁ, ἄχυμος, ου, ὁ, ἄνυγρος, ου, ὁ.
exuctio, ἔκκρισις, εως, ἡ, ἀποθηλασμὸς, οῦ, ὁ.
exudo, ἀφιδρόω, ῶ, ἐξιδρόω, ῶ.
exufflatio, ἐκφύσησις, εως, ἡ.
exufflo, ἐκφυσάω, ῶ, ἀναπρήθω.
exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζέω, ῶ, & ἐκμυζάω, ῶ.
exul, φυγὰς, άδος, ὁ, ἄπολις, ιδος, ὁ, ἐξόριστος, ου.
exulem esse, πεφυγαδεῦσθαι.
exulare patria, φεύγειν τὴν πατρίδα.
exulcero, ἀφελκόω, ῶ. pro exasperare, παροξύνω.
exulo, φεύγω, μετοικέω, ῶ, ὀστρακίζομαι.
exultabundus, γαυριῶν, ῶντος, ὁ.
exulceratio, ἀφέλκωσις, εως, ἡ, ἕλκωσις, εως, ἡ.
exultanter, vel exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.
exultantia, & exultatio, ἐκπήδησις, εως, ἡ, σκίρτησις, εως, ἡ, ἀγαλλίαμα, ατος, τό.
exulto, ἀγάλλομαι, & ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω, ῶ, σκιρτάω, ῶ, ἐκπηδάω, ῶ.
exululo, ἐξολολύζω.
exundatio, κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, πλημμύρα, ας, ἡ.
exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμύρω.
exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, στερεῖ σε ἀγαθῶν.
exuperantia, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
exurdo, κωφόω, ῶ, κωφάω, ῶ, ἀνακωφάω, ῶ, ἀποκωφόω, ῶ, ἐκκωφόω, ῶ.
exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
exurgere facio, ἀπανίστημι, & ἀπανιστάω, ῶ, ἐξανίστημι, ἐπανίστημι.
exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.

exusci-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

exuſcitatio, ἀναῤῥιπισμὸς, ὁ, ὁ.
exuſcito, ἀναβιώσκομαι, ἐπανεγείρω, ζωγρέω, ῶ.
exuſtio, ἐγκαυσις, εως, ἡ, κατάκαυσις, εως, ἡ, ἔγκαυμα, ατος, τὸ, κατάληξις, εως, ἡ.
exuſtus, κατακεκαυμένος, η, ὁ, ἔγκαυστος, η, ὁ.
exuſtus Sole, ἡλιόκαυστος, η, ὁ, ἡλιοκαὴς, ἐος, ὁ.
exutus, ἀπεδυθεὶς, έντος, ὁ.
exuviæ, ἔναρα, τὰ, λάφυρα, τὰ.
exuviæ leonis, λεοντὴ, ῆς, ἡ.
exuviæ ſerpentis, σύῤῥαρ, ατος, τὸ.
exuvias ferens, ἐναρίφορος, ος, ὁ, ἐναρίφορος, ος, ὁ.

F A.

FAba, κύαμος, ου, ὁ.
Fabella, μυθάριον, ου, τὸ.
Fabellas fingo, μυθοπλαστέω, ῶ.
Faber, δημιουργος, ου, ὁ, τεχνιτὴς, ῖτου, ὁ, τέκτων, ονος, ὁ.
Faber ærarius, χαλκεὺς, έως, ὁ, χαλκουργὸς, ου, ὁ, χαλκοῦτὴς, ῦ, ὁ.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, ῦ, ὁ, χρυσουργὸς, ῦ, ὁ.
Faber ferrarius, σιδηρουργὸς, ῦ, ὁ.
Faber lignarius, οἰκοδόμος, ου, ὁ, τεκτονικὸς, ῆ, ὁ.
Fabrefacio, κατεργάζομαι, τεκταίνομαι.
Fabrefactum opus, κατεργασία, ας, ἡ, τὸ, ἔργον περιπεποιημένον.
Fabrica, officina fabri, ἐργαστήριον τεκτονικὸν. & pro arte, μηχανὴ, ῆς, ἡ.
Fabricatio, δημιουργία, ας, ἡ, κτίσις, εως, ἡ.
Fabricator, τεχνιτὴς, ῖτου, ὁ, κτίστης, ου, ὁ.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης, ου, ὁ.
Fabricatus, τετυγμένος, η, ὁ, τευκτὸς, ὴ, ὁ.
Fabricatus artificioſe, τεχνητὸς, ὴ, ὁ.
Fabrico, & fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ῶ, ξυλουργέω, ῶ.
Fabrico ex ære, χαλκεύω, & χαλκεύομαι.
Fabrico naves, ναυπηγέω, ῶ.
Fabrile opus, τεκτονία, ας, ἡ.
Fabrilis artis peritus, τεκτονικὸς. ῆ, ὁ.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω, ῶ.
Fabrilis, τεκτονικὸς, ῆ, ὁ.
Fabrilis ars, τεκτονικὴ μηχανὴ.
Fabriliter, δημιουργικῶς.
Fabula, parva faba, κυάμιον, ου, τὸ.
Fabula, μῦθος, ου, ὁ, δρᾶμα, ατος, τὸ.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulam ago, ἀγωνίζομαι, ὑποκρίνομαι.
Fabulam narro, μυθολογέω, ῶ.
Fabularum ſcriptor, μυθογράφος, ου, ὁ, δραματολόγος, ου, ὁ, μυθοποιὸς, ῦ, ὁ, λογοποιὸς, ῦ, ὁ.
Fabulor, μυθολογέω, ῶ.
Fabuloſe, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabuloſus, μυθώδης, εος, ὁ & ἡ.
Fabuloſa narratio, μυθολόγημα, ατος, τὸ, ἀπόλογος, ου, ὁ.
Facere copiam, πορίζειν.
Facere iter pedibus, τοῖν ποδοῖν πορεύεσθαι.
Facere ſacrificium, θύειν, θυσιάζειν.
Facere verba, λόγους ποιεῖσθαι, διατίθεσθαι λόγους, χρῆσθαι λόγῳ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, διδόναι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
jacturam, ſeu damnum facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Faceſſere negotium alicui, παρέχειν τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινὶ, ἐνοχλεῖν.
Faceſſere, pro diſcedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀφασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facete, γαμύλως, χαριέντως, κομψῶς.
Facete loquor, ἀστειορρημονέω, ῶ.
Facetiæ, εὐτραπελία, αἱ, τὰ γελοῖα, τὰ κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, ος, ὁ, κομψὸς, ὴ, ὸ, γαμύλος, ου, ὁ, φιλοσκώπτης, ου, ὁ.
Facetum dictum, χαριεντισμὸς, ῦ, ὁ.
Facetus ſum, ἀστείζομαι.
Facie virili præditus, ἀῤῥενωπὸς, ὴ, ὁ.
Faciem pulcram habens, εὐῶψ, ῶπος, ὁ ἡ, καλωπὸς, ὴ, ὁ, εὐωπὸς, ὴ. ὁ, εὐόφθαλμος, ου, ὁ.
Faciem deformem habens, δυσπρόσωπος, ου, ὁ.
in omnes facies ſe vertere, μεταβάλλεσθαι πᾶσαν μεταβολὴν.
Facies πρόσωπον, ου, τὸ, ὄψις, εως, ἡ, βλέμμα, ατος, τὸ.
Facile, ῥᾴδίως, ὀῤῥᾳδίως.
Facile, æquo animo, εὐκόλως.
Facilem ſe præbere, παρέχειν, vel ἐνδιδόναι ἑαυτὸν ἵλεων, vel ἵλαον.
Facilis, ῥᾴδιος, α, ὁ, εὔκολος, ος, ὁ, ὀῤῥᾳδὴς, ἐος, ὁ.
Facilitas, εὐκολία, ας, ἡ, ῥᾳστώνη, ἡ, εὐμαρεία, ας, ἡ.
Facilitas morum, εὐκολία, ας, ἡ.
Facilitas ſermonis, εὐπροσηγορία, ας, ἡ.
Facilius, ῥᾷον.
Facillime, ῥᾷστα.
Facillimus, ῥᾷστος, η, ὁ, ῥάϊστος, η, ὁ, ῥῄστος, η, ὁ, Poetice.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

fama vagatur, διαφέρεται φήμη.
famelicus, βουλιμῶν, ῶντος, ὁ, πεινάλεος, α, ον, πεινητικός, ή, όν, λιμώττων, οντος, ὁ.
fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, aut ἀποθνήσκειν.
fames, λιμός, οῦ, ὁ, πεῖνα, ης, ἡ, τροφῆς ὄρεξις.
fames magna, βουλιμία, ας, ἡ.
fame laboro, λιμάνω, λιμώττω, πεινάω, ῶ, seu πεινέω, ῶ.
famem excitans, πεινητικός, ή, όν.
famem pellens, ἄλιμος, ος, ον.
familia, οἰκία, ας, ἡ, οἰκέτεια, ας, ἡ.
cum tota familia, πανοικεί.
familiam rego, οἰκοδεσποτέω, ῶ.
paterfamilias, οἰκοδεσπότης, ου, ὁ.
familiarem reddo, οἰκειόω, ῶ, εὐοικειόω, ῶ.
familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
familiaris, οἰκεῖος, α, ον, & pro amico, σωήθης, ες, ὁ ἡ, ἑταῖρος, α, ον, ἐρέσιος, α, ον, significat etiam usitatum, εἰθισμένον.
familiaris rei jactura, οἰκοφθορία, ας, ἡ.
familiaris sum illi, φίλος εἰμὶ καὶ σωήθης αὐτῷ.
familiarissimus, σωηθέστατος, η, ον, ἀναγκαιότατος, η, ον.
familiaritas, σωήθεια, ας, ἡ, οἰκειότης, ητος, ἡ.
familiaritatem conciliare, ἑταιρίαν σωάγειν.
familiariter uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
famosus, περιβόητος, ος, ον, διαβόητος, ος, ον, δύφημος, ος, ον, & cum in malam partem accipitur, δύσφημος, ος, ον.
famula, ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, παιδίσκη, ης, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ.
famularis, δούλειος, α, ον, ὑπηρετικός, ή, όν, ἀνδραποδώδης, ες, ον.
famulatus, θεραπεία, ας, ἡ.
famulitium, θεραπεία, ας, ἡ.
famulor, λατρεύω τινί, δουλεύω.
famulus, ὑπηρέτης, ου, ὁ, θεράπων, οντος, ὁ, δοῦλος, ου, ὁ.
fanaticus, ἐνθεος, ου, ὁ ἡ, & ἐνθουσιαστικός, ή, όν.
fanaticorum more, ἐνθουσιαστικῶς.
fando inauditus, ἄπυστος, ος, ον.
fando audio, ἀκοάνομαι τῇ ἀκοῇ.
non fandus, infandus, ἀνανδής, ες, ὁ ἡ.
fandus, φατέος, α, ον, φατὸς, ή, όν, ῥητος, η, ον.
fanum, templum, νεως, ω, ὁ, ἱερὸν, ου, τὸ, τέμενος, εος, τό.
fanum dedicare, ἐντεμνεῖν τέμενος, Lucian.
far, farris, ζεὰ, ας, ἡ, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ.
farcimen, ἶσις, ος, ὁ, ἀλλᾶς, άντος, ὁ.
farcimina facio, ἀλλαντοποιέω, ῶ.
farciminum venditor, ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ.
farcimina vendo, ἀλλαντοπωλέω, ῶ.
farcio, συμπληρόω, ῶ, ἐμφορέω, ῶ.
fari, φάσκω, εἰπεῖν.
farina, ἄλευρον, ου, τὸ, ἄλφιτον, ου, τό.
farinaceus, ἀλευρώδης, ες.
farinæ subactio, τέρψις, εως, ἡ. Aristot.
farinæ flos, παπάλη, ης, ἡ.
farinarius, ἀλευρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ.
farrago, πολυμιγία, ας, ἡ.
farreus, σπικὸς, ἡ, όν, ἐκ τῆς ζειᾶς.
farrilis, σιτάνιος, α, ον.
fartor, ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, σιτδῶν, οντος, ὁ.
fartum, ἐμφορηθὲν, έντος, τὸ, σιτδῶτὸν, ου, τὸ.
fartura, ἐμφόρησις, εως, ἡ, σίτδωσις, εως, ἡ.
fartus, ἐμφορηθεὶς, έντος, ὁ.
fas est, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non fas est, οὐκ ὅσιόν ἐστι.
per fas & nefas, καθ' ὁσίαν, καθ' ἰκάς.
falces, ῥάβδοι, οἱ, ῥαβδοῦχοι, οἱ.
fascia, ἐπίδεσμος, ου, ὁ, σπάργανον, ου, τὸ, ταινία, ας, ἡ.
fasciculus, δεσμὶς, ίδος, ἡ.
fasciculus litterarum, φάκελος ἐπιστολῶν.
fascinatio, γοητεία, ας, ἡ, βασκανία, ας, ἡ.
fascinator, & fascinatrix, βάσκανος, ου, ὁ ἡ, ἡ.
fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
fascinum, γοητεία, ας, ἡ, βασκανία, ας, ἡ.
fascio, σπαργανίζω, σπαργανόω, ῶ.
fascis, δεσμὸς, ου, ὁ, φάκελος, ου, ὁ.
fasces Magistratuum insignia, οἱ ῥάβδοι, αἱ ῥαβδοῦχοι, τὰ πύρδαλα.
fasti, orum, ἡμερίδες, ίδων, αἱ, ἡμερολόγιον, ου, τό.
fasti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
fastidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι.
fastidiose, ὑπερηφάνως.
fastidiosus, δύσκολος, ος, ον, ὑπερόπτικος, ὴ, όν, καταφρονητικός, ὴ, όν.
fastidium, καταφρόνησις, εως, ἡ, ἀνηκεστία, ας, ἡ, βδέλυγμα, ατος, τό.
fastidium afferens, ἀσκηρὸς, ὼ, όν, προσκορὴς, ἐος, ὁ, κατάκορος, ος, ον, διάκορος, ος, ον.
fastigio, as, καρυφόω, ῶ.
fastigium, κορυφὴ, ῆς, ἡ, κολοφὼν, ῶνος, ὁ, ἄκρον, ου, τὸ.
fastuosus, ὑπέρογκος, ος, ον, ὑπέρφρων, ονος, ὁ, ὑπερόπτης, ου, ὁ, ἀλαζὼν, όνος, ὁ ἡ, ωνικὸς, ἡ, όν.
fastus, τύφος, ου, ὁ, φρόνημα, ατος, τὸ, ἀλαζονεία, ας, ἡ.
fastu elatus, ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας.
cum fastu loquor, ὑγκαλέγω, ῶ.

sine fastu, ἀτύφως.
fastus dies, δικάσιμος ἡμέρα, & ἔνδικος ἡμέρα.
fatalis necessitas, fatum, ἀνάγκη, ης, ἡ.
fatalis, εἱμαρμένος, η, ον, μόρσιμος, η, ον.
fateor, ἐξομολογέω, ῶ, ὁμολογέω, ῶ, σύμφημι.
fatidica, θεσπίστεια, ας, ἡ, φοιβὰς, άδος, ἡ.
fatidicus, ἔνθεος, α, ον, μάντις, εως, ὁ, χρησμωδὸς, ος, ον.
fatigatio, κόπος, ου, ὁ, κάματος, ου, ὁ.
fatigo, καταπονέω, ῶ, ἐνοχλέω τινα.
in fatis est, εἱμαρται, πέπρωται.
fatisco, χαίνω. pro deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
fatuitas, δύηθεια, ας, ἡ, μωρία, ας, ἡ.
fatue, δύηθεως, μωρῶς.
fatum, εἱμαρμένη, ης, ἡ, ἀνάγκη, ης, ἡ.
fato decretum est, in fatis est, εἱμαρται.
fato affignatus, fatalis, εἱμαρμένος, η, ον.
fato immaturo rapi, πρὸ ὥρας ἁναρπάζεσθαι.
fato felici natus, μοιρηγενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ.
fatuum reddo, μωραίνω.
fatuus præ senio, κρονικὸς, ὴ, όν.
fauces, λάγγες, οἱ.
fauces, angustiæ montium, τέμπεα, τά.
fatuus, ἀνόητος, η, ον, μωρὸς, ὼ, όν, ἔκφρων, ονος, ὁ.
faveo, προσθέμαί τινι, συμπράττω τινί.
faveo lingua, δύφημέω, ῶ, δυφημίζω.
favente Deo, σὺν Θεῷ.
favere alicui, θεραπεύειν τά τινος, προσκεῖσθαι, cum dativo.
favilla, αἰθάλη, ης, ἡ, μαρίλη, ης, ἡ.
favillaceus, αἰθαλώδης, ες, ὁ, τεφρώδης, ες, ὁ.
favonius, ζέφυρος, ου, ὁ.
favor, δύφημία, ας, ἡ, δύνοια, ας, ἡ.
favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδαστος, ος, ον.
favorabiliter, ἐσπουδασμένως.
fausta acclamatio, δύφημία, ας, ἡ, δύφημισμὸς, ῦ, ὁ.
fauftis acclamationibus profequor, δύφημέω, ῶ, ἐπιδυφημῶ, ῶ, καταδυφημέω, ῶ.
fauste, δυτυχῶς.
fauftitas, δυτυχία, ας, ἡ.
fauftus, δυτυχὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, δύσημος, ος, ον, δέξεος, α, ον.
fauftus dies, λώιὴ ἡμέρα.
fautor, σπουδαστὴς, οῦ, ὁ, παράκλητος, ου, ὁ, βοηθὸς, ὸν, ὁ, εὔνους, & εὔνους, gen. ου, ὁ, δμενὴς, έος, ὁ.
fautrix, σπουδαστικὴ, ῆς, ἡ, δμενὴς, έος, ἡ.
favus, κηρίον, ου, τὸ.
faux, λάρυγξ, γγος, ὁ, φάρυγξ, γγος, ὁ ἡ ἡ.
fax, δαὶς, ίδος, ἡ, λαμπὰς, άδος, ἡ.
faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.

F E.

febricito, πυρέττω, πυρετιάω.
febricula, πυρέτιον, ου, τὸ.
febrilis, πυρετικὸς, ὴ, όν.
febrilis horror, φρίκη, ης, ἡ.
febrili horrore corripior, φρικιάω, ῶ.
febris, πυρετὸς, ὸ, ὁ.
febris ardens, καῦσος, ου, ὁ.
febris quotidiana, ἀμεθήμερος, πυρετός.
febris tertiana, οἱ τριταῖος.
febre tertiana laboro, τριταιίζω.
febris quartana, τεταρταῖος πυρετὸς, & fimpliciter τεταρταῖος, α, ον.
febre quartana laboro, τεταρτεύω, τεταρταίω πυρέττω.
febris continua, λιπαρὴς πυρετός.
februarius, φεβρουάριος, α, ον.
feciales, εἰρηνοποιοὶ, οἱ.
fel, fellis, χολὴ, ῆς, ἡ.
felicissime, εὐδαιμονέστατα, δυτυχέστατα.
felicissime vivo, τὰ βέλτιστα πράττω.
felicissimus sum omnium, ὑπερευδαιμονέω, ῶ.
felicissimus, παυδυδαίμων, ονος, ὁ, τερασδυδαίμων, ονος, ὁ, τερασόλβιος, α, ον.
felicitas, εὐδαιμονία, ας, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ, δυτυχία, ας, ἡ.
feliciter, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, δυτυχῶς.
feliciter evenit, συμβαίνει σοι ἔτι καλῶς.
feliciter vitam tranfigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διαπελᾶν.
felis, αἴλουρος, ου, ὁ, γαλὴ, ῆς, ἡ.
felix, μακάριος, α, ον, εὐδαίμων, ονος, ὁ, δυτυχὴς, ές, ὁ, εὔκληρος, ος, ον, ὄλβιος, α, ον.
felix fum, εὐδαιμονέω, ῶ, πράττω μακαρίως.
felleus, χολώδης, εος, ὁ.
femen, inis, ὁ ἐντὸς μηρὸς, παραμήκιον, ου, τό.
femoralia, περιζώματα, ων, τά.
femur, oris, μηρὸς, ου, ὁ.
feneftra, θυρὶς, ίδος, ἡ.
feneftram aperire alicui ad nequitiam, λυθλὼ παραθύραν.
feneftratus, θυριδωτὸς, ὴ, όν.
fera, θὴρ, ηρὸς, ὁ, θηρὸς, ὼ, όν, θηρίον, ου, τὸ.
feracitas, εὐφορία, ας, ἡ, πολυκαρπία, ας, ἡ.

feralis,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

feralis, νεκρώδης, ες, ὁ, ἐπιτάφιος, ον, τό.
ferax, fertilis, εὔφορος, ον, ὁ καὶ ἡ, καρποφόρος, ον, ὁ.
ferax omnium, παμφόρος, ον, ὁ.
ferax tritici, πυροφόρος, ον, ὁ.
ferax vini, οἰνοφόρος, ον, ὁ, βυσσινος, ον, ὁ.
fercula, quæ singulis apponuntur, οἱ μαγείδες.
ferculum, ἔδεσμα, ατος, τὸ, παράθεσις, εως, ἡ, φορεῖον, ον, τό.
fere, μικρᾷ δεῖ, ὀλίγῳ δεῖ, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
fere, immaniter, ἀγρίως.
ferendus, tolerabilis, ὑποστατός, ὴ, οἰστέος, α, ὁ, οἰστός, ὴ, ὁ.
non ferendus, ἀπρόσοιστος, ος, ὁ, ἄφορτος, ον, ὁ.
feretrum, φέρετρον, ου, τὸ, σορὸς, ὁ, ἡ, vel ἡ.
feriæ, ἑορταὶ, πανηγύρεις, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
ferias agere, σχολὴν ἄγω, ἑορτάζειν.
feriatio, ἄνεσις, εως, ἡ, σχολὴ, ῆς, ἡ.
ferinam faciem habens, ἀγριόμορφος, ος, ὁ.
ferino more, θηριωδῶς.
ferina, θήρειον, ου, τὸ.
ferinus, θήρειος, ος, ον, θηριώδης, εως, ὁ καὶ ἡ.
ferio, percutio, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
ferio victimam, ῥαχίζω, κατάρχομαι.
ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
feritas, ἀγριότης, ητος, ἡ, θηριωδία, ας, ἡ.
ferme, μικρᾷ δεῖ, μονονοὺ, παρὰ μικρόν.
fermentario, ζύμωσις, εως, ἡ.
fermentatus, ζυμίτης, ου, ὁ.
non fermentatus, ἄζυμος, ον, ὁ καὶ ἡ.
fermento, ζυμόω, ῶ.
fermentum, ζύμη, ης, ἡ, ζύμωμα, ατος, τὸ.
fero, porto, φέρω, βαστάζω. aliquando tolero, ἀνέχω πολλὰ νηστεύων. καρτερέω λιμὸν, famem, ὑπομένω.
fero, consequor, reporto, κομίζομαι, φέρω, ἀποφέρομαι.
fero, consequor, ἀνάπτω, ἀναπτήσομαί σοι ἅπτω, fero acceptum hoc tibi.
ægre fero, ἀγανακτέω, ῶ, ἄχθομαι, ἐπάχθομαι, ἀχέω, ῶ, περιημεκτέω, ῶ, δυσκολαίνω, σφαδάζω.
fero patienter, μακροθυμέω, ῶ.
fero conditionem, προκαλοῦμαι πρόκλησιν.
fero indigne, πρόσκαιρος ἀγανακτέω, ῶ.
fero legem, νόμον εἰσφέρω, νομοθετέω, ῶ.
fero opem, ἐπικουρέω, ῶ, πρωρέω, ῶ.
fero sententiam, ψηφοφορέω, ῶ.
præ me fero, ἐλαύνω, ῶ, ἐμβάλλομαι.
ferocia, ἀγριότης, ητος, ἡ, θράσος, εος, τὸ.
ferocio, is, ἀγριαίνομαι, ἀγριοῦμαι.
ferociter, ἀγρίως.
ferox, ἄγριος, ος, ὁ, θηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
ferocem reddo, βαρβαρόω, ῶ, ἀγριόω, ῶ.
ferramentum, τὸ σίδηρον.
ferrarius, σιδηρικὸς, ὴ, ὸν.
ferre æquo animo, φέρειν ἡμέρως.
ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, præsentem statum.
ferre suffragium, λαγχάνειν, πιθέσθαι ψῆφον.
ferreus, σιδήρεος, ος, ον.
ferrugineus, σιδηροειδὴς, ες, ὁ καὶ ἡ.
ferrugo, ὁος σιδήρου.
ferrum, σίδηρος, ου, ὁ. Dicitur etiam τὸ σίδηρον in Comment. Homer. Iliad. ζ.
ferrum tracto, σιδηρεύω.
ferruminatio ossium fractorum, κόλλησις, εως, ἡ.
ferrumino, συναπτω, συγκολλάω, ῶ.
fertilis, εὔφορος, ον, ὁ, πολύφορος, ον, ὁ.
fertilitas, εὐθηνία, ας, ἡ, εὐφορία, ας, ἡ, πολυφορία, ας, ἡ.
fertiliter, εὐφόρως.
fervefacio, ἀναβράζω, & ἀναβράσσω, ἐκβράζω, ζέννυμι, & ζεννύω, ἀνίζεω, ῶ.
fervefactus, ζεσθὲς, ῆ, ὁ, ἀναβράσσος, ον, ὁ καὶ ἡ, ἀναζεσθὲς, ἐντος, ὁ, ἀνεζεσθὲς, ἐντος, ὁ.
ferveſio, ἀναζέομαι, ἄημαι, ἀνίζομαι, ἄημαι, ζέννυμαι.
fervens in pugna, πυρίμαχος, ος, ὁ.
ferventer, & fervide, θερμαινόντως.
ferventissimus, καταπύρος, ος, ὁ.
ferveo, & fervesco, ζέω, βράζω.
fervidus θερμὸς, ὴ, όν.
ferula, νάρθηξ, ηκος, ἡ, βάβδος, ου, ἡ.
fervor, ζέσις, εως, ἡ, βρασμὸς, ὁ, ὁ.
ferum vultum habens, ἀγριωπὸς, ὴ, ὁ καὶ ἡ.
ferus sum, ἀγριάζω.
ferus, θηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἄγριος, ος, ὁ.
fessus, ἀπειρηκὼς, ότος, ὁ, κατάπονος, ος, ὁ.
fessus sum labore, μογέω, ῶ, μογῶ, & μογέω, Jonice, & Poetice.
festinare cogo, σπέρχω, διασπεύδω.
festinanter, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
festinatio, σπουδὴ, ῆς, ἡ, ἔπειξις, εως, ἡ.
festinator, ἐπισπευδαστὴς, ὴ, ὁ, σπουδαστικὸς, ὴ, ὸν.
festine, σπουδαίως, ταχέως.
festino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
festinus, ταχὺς, ὺς, ὁ, σπουδαῖος, ος, ον.

festive, πρωνῶς, κωμικῶς.
festive loquor, ἀστειολογέομαι, ῶμαι.
festivitas, ἀστειότης, ητος, ἡ, εὐτραπελία, ας, ἡ.
festivus, ἀστεῖος, ος, ὁ, εὐτράπελος, ος, ὁ.
festivus admodum, περιπομπὸς, ὸν, ὁ.
festuca, κάρφος, εος, τὸ, φρύγανον, ου, τὸ.
festum, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.
festum anniversarium, ἀμφιετηρὶς, ίδος, ἡ.
festum celebro, ἄγω τὴν ἑορτὴν.
festus, a, um, ἑορτάσιμος, ος, ὁ.
festus dies, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.
non festus, ἀνέορτος, ος, ὁ καὶ ἡ. ἀνέορτος ἡμέρα, non festus dies.

F I.

fiber, κάστωρ, ορος, ὁ.
fibra, ἴς, ἰνὸς, ἡ.
fibræ, ἶνες, αἱ, λοβοὶ, οἱ.
fibula, πόρπη, ης, ἡ, περόνη, ης, ἡ.
fibula necto, περονάω, ῶ, προσπερονάω, ῶ, πορπακίζω, πορπάω, ῶ, ἐμπορπάω, ῶ.
fibulatus, ἐκπορπαμένος, ος, ὁ, προσποπαστὸς, ὸν, ὁ.
fibulo, πορπάω, ῶ, περονάω, ῶ.
ficedula, συκαλὶς, ίδος, ἡ.
ficte, πεπλασμένως.
non ficte, ἁπλάστως, ἀσκήπτως.
fictile, κεράμιον, ου, τὸ, ὀστράκιον, ου, τό.
fictilia vasa, κεράμια, τὰ, ὀστράκια, τά.
fictilium venditor, κεραμοπώλης, ου, ὁ.
fictilia vendo, κεραμοπωλέω, ῶ.
fictilis, πλαστὸς, ὴ, όν, ὀστράκινος, ος, ὁ.
fictio, πόίησις, εως, ἡ, πλάσις, εως, ἡ, πλάσμα, ατος, τὸ.
fictor, ποιητὴς, ὴ, ὁ, πλάστης, ου, ὁ.
fictrix, πλάστειρα, ας, ἡ, ποιήτρια, ας, ἡ.
fictus, commentitius, ἐπίπλαστος, ος, ὁ, πλασματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, πλαστὸς, ὴ, όν, ἐπιποίητος, ος, ὁ.
non fictus, ἀνεπίπλαστος, ος, ὁ, εἰλικρινὴς, ές, ὁ, ἀκηλίδωτος, ος, ὁ.
ficta loquens, πλαστολάλος, ος, ὁ.
fictus, πεπλασμένος, ος, ὁ, πλαστὸς, ὴ, όν.
fictus, formatus, πεπλασμένος, ος, ὁ, πλαστὸς, ὴ, όν.
ficulnus, ficulneus, σύκινος, ος, ὁ.
ficus, συκὴ, ῆς, ἡ, arbor, σῦκον, ου, τὸ, fructus.
ficos, comedens, κρεοδαφάγος, ος, ὁ.
ficos comedo, συκάζω, συκα τρώγω.
fide mala ago, ῥαδιουργέω, ῶ.
fide dignus, ἀξιόπιστος, ος, ὁ.
fidei commissum, παρακαταθήκη, ης, ἡ.
fidei alicujus committo, παρακατατίθημί τινι, διαπιστεύω, ἐπιστεύω, καταπιστεύω.
fidejussio, ἐγγύη, ης, ἡ, ἐγγύησις, εως, ἡ, διεγγυᾶ, ᾶς, ἡ, ἐξεγγύησις, εως, ἡ.
fidejussor, ἐγγυητὴς, ὴ, ὁ.
fidejubeo, ἐγγυάομαι, ῶμαι.
fidelia, κεράμιον, ου, τὸ, ἀγγεῖον, ου, τὸ, λοπὰς, άδος, ἡ, χύτρα, ας, ἡ.
fidelis, πιστὸς, ὴ, όν, ὁ, ἄδορκος, ος, ὁ.
fidelitas, τὸ πιστὸν, πιστότης, ητος, ἡ.
fideliter, ἐγγυητέως, πιστῶς.
fidem facio, βεβαιόμαι, πιστόμαι.
fidem do, ἐγγυῶ, ἐπαγγέλλομαι, πίστιν ἐπιτίθημι.
fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
fidem dare, & accipere, πίστιν διδόναι, καὶ δέχεσθαι.
fidem non habeo, ἀπιστῶ τινι.
fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίστεις.
fidens, πίσωνος, ος, ὁ, & πείσωνος, ος, ὁ, προσαντέχων, οντος, ὁ, θαρσήεις, εντος, ὁ, θαρσαλέος, ος, ὁ.
fidenter, θαρσαλέως, θαρραλέως, κατατεθαρρηκότως.
fidenti animo, παρησκηκότως.
fides, πίστις, εως, ἡ.
fides publica, ἀσφάλεια, ας, ἡ, βεβαίωσις, εως, ἡ.
fides, fidium, χορδὴ, ῆς, ἡ, κιθάρα, ας, ἡ.
fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδέω.
fidicen, κιθαρῳδὸς, ὸν, ὁ, κιθαριστὴς, ὸν, ὁ.
fidicula, λυρίον, ου, τὸ.
fidiculæ, κύφων, ωνος, ὁ.
fidium cantus, ψαλμὸς, ατος, τὸ, ψαλμὸς, ὸν, ὁ.
fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν Θεὸν, Deo, θαρρέω.
fiducia, πεποίθησις, εως, ἡ, θάρσος, εος, τὸ.
fiducia præditus, θαρσαλέος, ος, ὁ, & θαρραλέος, ος, ὁ, θαρσὺς, ύς, ὁ, εὐθαρσὴς, ές, ὁ.
fiduciæ expers, ἀθαρσὴς, ές, ὁ καὶ ἡ.
fiduciam affero, θαρσαίω, & θρασύνω, & θαρρύνω.
fidus, πιστὸς, ὴ, ὸν, ἀξιόπιστος, ος, ὁ.
figlina ars, κεραμία, ας, subaudi, τέχνη, κεραμευτικὴ τέχνη.
figlina, officina figuli, κεραμεῖον, ου, τὸ.
figlina terra, κέραμος, ου, ὁ, πηλὸς, ὴ, ὁ.
figlinum opus, πλάσμα, ατος, τὸ.
figmentum, πλάσμα, ατος, τὸ.
figo, πήγνυμι, ἐρείδω, παχύνω, ῶ.
figo obtutum, ἐμβλέπω.

figo

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

figo pedes, ἐρείδομαι.
figularis, κεραμικος, ὴ, ὸν, κεραμεῦς, ῆ, έ.
figularis rota, τροχὶς τῶν κεραμικῶν.
figulinus, κεραμεως, ῆ, ὸν, κεραμευτικὸς, ὴ, ὸν, κεραμικὸς, ὴ, ὸν.
figulus, κεραμεὺς, έως, ὁ, πλάστης, ου, ὁ, πηλοπλάστης, ου, ὁ, πηλουργὸς, ὸν, ὁ, πηλοποιὸς, ὸυ, ὁ.
figura, σχῆμα, ατος, τὸ, τύπος, ου, ὁ.
figura, translatio, τρόπος, ου, ὁ.
figurata dictio, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
figurate loquor, ἀινίζω, τροπολογέω, ῶ.
figuratus sermo, τροπικὴ λέξις, τροπολογία, ας, ὑ.
figuratio, σχηματισμὸς, ὸν, ὁ.
figuro, σχηματίζω, πλάττω.
fila aranei, ἀράχνια, ων, τὰ.
filo deduco, κρόκω, vel ἔρια κατάγω, κατακλώθω.
filia, θυγάτηρ, τέρος, & τρὸς, ἡ.
filiola, θυγάτριον, ου, τὸ, παιδίον, ου, τὸ, θῆλυ, υος, τὸ.
filiolus, τεκνίον, ου, τὸ, ὑίδιον, τὸ, παιδίον, ου, τὸ.
filius, ὑὸς, ὸυ, ὁ, τεκνον, ου, τὸ, παῖς, ὸὸς, ὁ.
filius unicus, μονοπάτωρ κόρος.
filix, herba, πτερὶς, ἰδος, ἡ.
filum, νῆμα, τος, τὸ. ἀπάρτη, ης, ἡ, ῥάμμα, ατος, τὸ.
filum Parcarum, κλωστὴρ, ῆρος, ὁ.
fimbria, κράσπεδον, ου, τὸ, θύσανος, ου, κρυσὸς, ὸυ, ὁ.
fimbriatus, θυσανοὲις, ὲντος, ὁ, κρωσωτὸς, ὸυ, ὁ.
fimetum, κοπρὼν, ὼνος, ὁ.
fimus, κόπρος, ου, ὁ ἢ ἡ, σκύβαλον, ου, τὸ.
finalis, τελούταιος, α, ὸν.
findo, σχίζω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
fine carens, ἀπερίγραπτος, ου, ὁ.
fine fine, διὰ βίου, διὰ παντὸς.
finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν καλαφῶνα.
finem facere dicendi, καταλείπω τὸν λόγον, τέλος μυθῳ ἐπιθῆναι, Poetice.
finem impono, ἐρίζημι τέλος, πωῦω, ἐπακολουθίζω, παύομαι & ὁρμὴ, finem currendi facio.
finem imponere orationi, καταπαύειν τὸν λόγον.
fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι. pro simulare, προσποιέομαι εἶναι φίλος.
finio, τελεύτω, τελευτάω λόγον.
finio, definio, ὁρίζω, ἀφορίζω.
finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
finis, τέλος, εος, τὸ, πέρας, ατος, τὸ, τελουτὴ, ῆς, ἡ, τέρμα, ατος, τὸ.
finis, limes, terminus, ὅρος, ου, ὁ, πέρας, ατος, τὸ, τέρμα, ατος, τὸ.
finitimus, πρόσορος, ου, ὁ, ὅμορος, ου, ὁ, πρόσχωρος, ου, ὁ.
finitor, ὁριστὴς, ου, ὁ, τελεωτὴς, ου, ὁ.
finitus, πεπερασμένος, ου, ὁ, ὡρισμένος, ου, ὁ.
fio, fis, γίνομαι, & γίγνομαι, ὑπάρχω.
fit pro evenit, συμβαίνει.
fiat, γένοιτο.
fieri potest, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατὸν, ἐστι.
fieri non potest, οὐκ ἐνδέχεται, ἀδύνατον ἐστι.
fieri potest, ut, δυνάται, sequente infinito.
fieri non potest, quin, ὅπως, οὐκ ἔστιν, ὅπως, ου, οὐχ οἷόν τε.
firmamentum, στερέωμα, ατος, τὸ, ἔρεισμα, ατος, τὸ.
firmatus, ἐδρυτὸς, ὴ, ὸν.
firme, & firmiter, βεβαίως, στερεῶς.
firmitas, βεβαιότης, ητος, ἡ, ἀσφάλεια, ας, ἡ, στερεότης, ητος, ἡ.
firmo, στερεόω, ῶ, καθίστημι, στηρίζω.
firmus, stabilis, βέβαιος, α, ὸν, στερεὸς, ὰ, ὸν, ἑδραῖος, α, ὸν.
fiscella, φίβη, ης, ἡ, τυλωτίσκος, ου, ὁ. pro capistro, φιμὸς, ὸῦ, ὁ.
fiscus, ærarium, φίσκος, ου, ὁ, ταμεῖον, ου, τὸ.
fissilis, σχιστὸς, ὴ, ὸν.
fissio, σχίσις, εως, ἡ.
fissura, σχισμὴ, ῆς, ἡ, σχίσμα, ατος, τὸ, ῥαγὰς, άδος, ἡ.
fissura manuum, vel pedum laboro, χειρίαω, ῶ.
fissus, ἐρειστὸς, ὴ, ὸν, διαῤῥωξ, ωγος, ὁ, σχιστὸς, ὴ, ὸν.
fistuco, as, ἐδαφίζω.
fistula, σίριγξ, γγος, ἡ, δόναξ, ακος, ἡ, αὐλὸς, ὸῦ, ὁ.
fistula cano, συρίζω, ἰστω, vel ἴττω.
fistulæ cantus, ἰυγμὸς, ὸῦ, ὁ.
fistulator, συρικτὸς, ὴ, ὸν, αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ.
fistulosus, συριγγώδης, ες, ὁ.
fixus, πεπηγμένος, η, ὸν, πηκτὸς, ὴ, ὸν.

F L.

flabellum, & flabrum, πτύον, ου, τὸ, ῥιπίδιον, ου, τὸ.
flaccesco, χαλάω, ῶ, μαραίνομαι.
flaccidiras, μάρανσις, εως, ἡ, μαρασμὸς, ὸῦ, ὁ.
flaccidus, χαλαρὸς, ὰ, ὸν, σαθρὸς, ὴ, ὸν.
flaccidum reddo, μαραίνω, ἀπομαραίνω, σαθρόω, ῶ.
flagellatio, αἰκισμὸς, ὸῦ, μαστίγωσις, εως, ἡ, μάστιγμα, τος, τὸ.
flagellator, μαστιγὼς, εως, ὁ.
flagello, μαστίζω, ῥαπίζω σε, μαστιγόω, ῶ.
flagellum, μάστιξ, ιγος, ἡ.
flagitiosus, μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, ὑβριστὴς, ὺ, ὸ, πονηρὸς, ὰ, ὸν.
flagitiosa vita, βδελυρία, ας, ἡ.
flagitiose, βδελυρῶς.
flagitiose vivo, ἀτακτέω, ῶ, ἀκοσμέω, ῶ.
flagitium, μοχθηρία, ας, ἡ, πονηρία, ας, ἡ, ὕβρις, ιδος, ἡ.
flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρὰ, ἐργάζεσθαι κακὰ.
flagito, ἐγκαλέω, ῶ, ἐξαιτέω, ῶ.
flagrantia, φλογμὸς, ὸῦ, ὁ, καῦμα, ατος, τὸ.
flagrare desiderio, πόθειν τινα, vel π, ἐπιποθῶ π.
flagro, φλέγομαι, cum dativo.
flagro studio insano, νοσέω, ῶ.
flagris cædo, σκίζω, αἰκίζω, ῶ, θωμίζω, vel θώσσω, μαστιγόω, ῶ.
flamen, inis, ἱερεὺς, έως, ὁ.
flamma, φλὸξ, ὸγος, ἡ.
flammeus, φλογόεις, εντος, ὁ, φλογερὸς, ὰ, ὸν.
flatulentus, πνευματώδης, εος, ὁ, περιφυσώδης, εος, ὁ.
flatus, πνοὴ, ῆς, ἡ.
flatum ventris emitto, βδέω, διαπνέω, & Poetice διαπνεύω.
flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
flavesco, ξανθίζομαι.
flavus, ξανθὸς, ὴ, ὸν, πυῤῥὸς, ὺ, ὸν.
flavam cæsariem habens, ξανθόκομος, ου, ὁ, & ξανθοκόμης, ου, ὁ.
flebilis, πολύδακρυς, υος, ὁ, δακρυώδης, εος, ὁ, θρηνώδης, εος, ὁ.
flebili voce loquor, μινύρομαι, μινυρίζω.
flebiliter, ἀστεμβάκτως.
flecto genu, γόνυ κάμπτω.
flecto, κάμπτω, γναμπτω, ἀγκυλόω, ῶ.
flendus, θρηνητὸς, η, ὸν, κλαυστέος, α, ὸν.
fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
flere facio, κλαυθμυρίζω.
fine fletu, ἀκλαυτεὶ, & ἀκλαυτεὶ, ἀστενάκτως, & ἀστιναχτεί.
fletus, κλαυθμὸς, ὸῦ, ὁ, θρῆνος, ου, ὁ, ὀδυρμὸς, ὸῦ, ὁ.
flexamina oratio, λόγος ψυχαγωγὸς.
flexibilis, καμπύλος, η, ὸν, λυγώδης, εος, ὁ.
flexibilitas, δύκαμψία, ας, ἡ, ὑγρότης, ητος, ἡ.
flexibiliter, ὑγρῶς.
flexilis, λυγώδης, εος, ὁ.
flexio, κάμψις, εως, ἡ, κάμπη, ῆς, ἡ.
flexuosus, καμπύλος, η, ὸν.
flexus, us, κάμπη, ης, ἡ, κάμψις, εως, ἡ.
flexu difficilis, δυσκάμπης, ες, ὁ ἢ ἡ.
flexu facilis, εὐκαμπὴς, ὲος, ὁ, εὔκαμπτος, η, ὸν.
flo, spiro, πνέω, φυσάω, ῶ.
floccifacio, ὀλιγώρως ἔχω τινὸς, ἀμελῶ τινὸς ἑδενὸς ποιοῦμαι.
floccus, κροκὶς, ίδος, ἡ, κεφάλαιον, ου, τὸ.
floreo, ἀνθέω, ῶ. pro vigeo, ἀκμάζω. pro felix fum, εὐδαιμονέω, ῶ, εὐτυχέω, ῶ.
flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογῶ.
floride, ἀνθηρῶς.
floriditas, ἀνθοσύνη, ης, ἡ, Poetice.
floridus, εὐανθὴς, έος, ὁ, ἀνθηρὸς, ὰ, ὸν.
flos, oris, ἄνθος, εος, τὸ. ἄνθη, ης, ἡ.
flos ætatis, τὸ τῆ ἀκμῆς ἄνθος.
floſculus, ἀνθήλιον, ου, τὸ.
fluctuatio, κύμανσις, εως, ἡ, κυμάτωσις, εως, ἡ.
fluctuatio animi, παλιμβολία, ας, ἡ.
fluctuo, & fluctuor, κυμαπίζεσθαι, κυματοῦσθαι. per metaphoram ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ, γίνεσθαι.
fluctus, κῦμα, ατος, τὸ.
parvus fluctus, κλυδώνιον, ου, τὸ.
fluentum, ῥεῖθρον, ου, τὸ, ῥεῦμα, ατος, τὸ.
fluide, ὑγρῶς.
fluidus, ῥευματικὸς, ὴ, ὸν, καταῤῥυτὸς, η, ὸν.
fluito, ἐπιπολάζω.
flumen, ποταμὸς, ὸῦ, ὁ.
flumine secundo natare, κατὰ ἄνεμον, ἢ ῥοῦν νήχεσθαι.
flumineus, ποτάμιος, α, ὸν.
fluminis more, ποταμηδὸν δίκην ποταμοῦ.
fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἔκχεω.
fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος, α, ὸν.
fluvius, ποταμὸς, ὸῦ, ὁ.
fluxe, ῥευστῶς.
fluxio, ῥοὴ, ῆς, ἡ, διαῤῥοια, ας, ἡ.
fluxione laborans, ῥευματικὸς, ὴ, ὸν.
fluxione laboro, ῥευματίζω.
fluxus, a, um, ῥευστὸς, ὴ, ὸν, ῥυτὸς, ὴ, ὸν, pro momentaneo, ὀλιγοχρόνιος, α, ὸν.
fluxus, us, ῥεῦσις, εως, ἡ, ῥοὴ, ῆς, ἡ.

F O.

focus, ἑστία, ας, ἡ, ἑστίαι, ας, αἱ.
foco eodem utentes, ὁμοκάπνοι, ων, οἱ.
fodico, νύττω, σκαλίζω.
fodina, μέταλλον, ου, τὸ, μετάλλευμα, ας, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

fodina argenti, ἀργυρεῖον, ου, τὸ, μετάλλευμα τῶν ἀργυρείων.
fodina auri, χρυσεῖον, ου, τὸ, χρυσαρυχεῖον, ου, τὸ, & χρυσορυχεῖον, ου, τό.
fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
fodio puteum, φρεωρυχέω, ῶ, & φρεωρυκτέω, ῶ.
fœcunda, εὐτοκουσα, ης, ἡ.
fœcunde, γονίμως.
fœcunditas, εὐτοκία, ας, ἡ, πολυγονία, ας, ἡ.
fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
fœcundus, εὔφορος, ου, ὁ, ἔγγαστρος, ου, ὁ, εὐτοκος, ου, ὁ.
fœde, αἰσχρῶς.
fœdera facere, ferire, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
fœderati, ὑποσπονδοι, ων, οἱ, σύμμαχοι, ων, οἱ.
fœderatorum more, φιλίως, ἐναπόνδως.
fœdifragus, παράσπονδος, ου, ὁ, ἄσπονδος, ου, ὁ.
fœditas, αἰσχρὸν, ου, τὸ, αἰσχρότης, ητος, ἡ.
fœdissime, αἴσχιστα.
fœdo, μολύνω, μιαίνω.
fœdus, συνθήκη, ης, ἡ, σπονδὴ, ῆς, ἡ.
fœdus facere cum aliquo, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, σπένδεσθαί τινι, vel πρός τινα, σπένδεσθαι. σπονδαὶ, αἱ ὅρκια τέμνειν, κατατιθέναι.
fœdus servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις φυλάττειν ταὶ συνθήκας.
contra fœdus, perfide, παρασπόνδως.
contra fœdus facio, παρασπονδέω, ῶ.
fœdetis sanctio, συνθεσιῶν, ης, ἡ.
fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
fœdus, a, um, deformis, αἰσχρὸς, ᾶ, ὁ, δυσειδὴς, ἐος, ὁ, μιαρὸς, ᾶ, ὁ.
fœmina, γυνὴ, ῆς, ἡ, θήλεια, ας, ἡ, θῆλυ, υος, τὸ.
fœminam repræsento, γυναικίζω.
fœmineum ingenium, θηλύτης, ητος, ἡ.
fœmineus partus, θηλυτοκία, ας, ἡ.
fœmineum partum edo, θηλυτοκέω, ῶ.
fœmineus, θηλικὸς, ῆ, ὁ, θηλυδρίας, ου, ὁ.
fœmineus sexus, γένος τὸ θῆλυ.
fœmininus, θηλύσπορος, ου, ὁ.
fœneratio, δανεισμὸς, ου, ὁ, δάνισμα, ατος, τὸ.
fœneratitius, δανεικὸς, ῆ, ὁ.
fœneratitia pecunia, δάνισμα, ατος, τὸ.
fœnerato, ἐπὶ τόκῳ, ὀν τόκῳ.
fœnerator, δανεισὴς, ῆ, ὁ, τοκιστὴς, ῆ, ὁ.
fœneratoria ars, ἐβελοσαπτικὴ, ῆς, ἡ.
fœnero, & fœneror, δανείζω τινί τι.
fœniculum, μάραθρον, ου, τὸ.
fœnile, χορτοδοχεῖον, ου, τὸ.
fœnisecium, χορτοκοπία, ας, ἡ.
fœnum, χόρτος, ου, ὁ, κάρφη, ης, ἡ.
fœnus, τόκος, ου, ὁ, δάνειον, ου, τὸ, δάνεισμα, ατος, τὸ.
fœnore accipio, δανείζομαι.
cum fœnore beneficium referre, ἀμείβεσθαι συνεπικαρπίᾳ.
fœteo, δυσωδέω, ῶ, μυδάω, ῶ, κακῶς ὄζω.
fœtidus, δυσώδης, εος, ὁ ἡ, βραμώδης, εος, ὁ ἡ.
fœtidum os habens, ἐζόστομος, ου, ὁ.
fœtor, δυσωδία, ας, ἡ, κακοδία, ας, ἡ.
fœtor alarum, γρασὺς, ου, ὁ, κνεφάβα, ας, ἡ, τράγος, ου, ὁ.
fœtura, γέννημα, ατος, τὸ, γονὴ, ῆς, ἡ.
fœtus abigens medicamentum, ἐκβόλιον, ου, τὸ.
fœtum edo, λοχεύω, & λοχεύομαι.
fœtum immaturum pario, ὠμοτοκέω, ῶ.
fœtus, us, γονὴ, ῆς, ἡ, ἔκγονον, ου, τὸ, ἔντοκον, ης, ἡ.
foliosus, φυλλώδης, εος, ὁ ἡ, πολυφυλλος, ου, ὁ.
folium, φύλλον, ου, τὸ, πέταλον, ου, τὸ.
foliis abundans, φυλλώδης, εος, ὁ ἡ.
foliis carens, ἀπέταλος, ου, ὁ ἡ.
folia spargo, φυλλοβολέω, ῶ.
folia emitto, frondesco, φυλλιάω, ῶ.
foliolum, φυλλάριον, ου, τὸ.
folliculus, θυλάκιον, ου, τὸ, φισκίον, ου, τὸ.
follis, φῦσα, ης, ἡ, κώρυκος, ου, ὁ, κωρύκιον, ου, τὸ.
follis, pilæ genus, κόρυκος, ου, ὁ. scribitur & κώρυκος, ου.
follibus accendo, ἐκπυρίζω, ῥιπίζω.
fomentatio, θάλψις, εως, ἡ.
fomentum, θαλπτήριον, ου, τὸ, θάλψις, εως, ἡ.
fomes, ὑπέκαυμα, ατος, τὸ, ἔνυσμα, ατος, τὸ, ζώκαυρον, ου, τὸ.
fons, πηγὴ, ῆς, ἡ, κρήνη, ης, ἡ.
fontanus, πηγαῖος, ου, ὁ, κρηναῖος, ου, ὁ.
fonticulus, πηγίδιον, ου, τὸ.
foramen, ὀπὴ, ῆς, ἡ, πόρος, ου, ὁ, τρύπημα, ατος, τὸ, τρῆμα, ατος, τὸ.
foramen acus, κύαρ, αρος, τὸ.
foramen auris, κιθάλη, ης, ἡ.
foraminosus, τρηματώδης, εος, ὁ ἡ.
foras, ἔξω, ἐκτὸς, θύραζε.
foras ejicio, ἀποθυρόω, ῶ.
forceps, πυράγρα, ας, ἡ, λαβὶς, ίδος, ἡ.
forceps cancrorum, χηλὴ, ῆς, ἡ.
forceps fabrilis, πυράγρα, ας, ἡ.
fore, ἔσεσθαι.

forem, fores, foret, γενοίμην.
forensis, ἀγοραῖος, ου, ὁ, δικανικὸς, ῆ, ὁ.
forensis gratia, ἀγοραῖος χάριν.
forensium rerum peritus, ἀγοραῖος, ου, ὁ.
fores, θύραι, αἱ, θυρίδες, αἱ, θυρώματα, ων, τὰ.
fores aperire, τὰς θύρας ἀνοίγειν.
forfex, ψαλὶς, ίδος, ἡ.
forfice abscindo, ἀποψαλίζω, ψαλίζω.
forfices, ψαλίδες, αἱ.
forficula, ψαλίδιον, ου, τὸ.
fori, καταστρώματα, ων, τὰ.
forica, ἀφοδευτήριον, ου, τὸ.
forinsecus, θύραθεν, ἔξωθεν.
foris, ἔξωθεν, θύραθεν.
foris pernocto, θημωνίω, ῶ.
forma, ἰδέα, ας, ἡ, μορφὴ, ῆς, ἡ, σχῆμα, τύπος, ου, ὁ.
forma rei cujusque, κατάστασις, εως, μορφὴ
forma decora, εὔμορφία, ας, ἡ.
forma indecora, δυσμορφία, ας, ἡ, ἀμορφία, δία, ας, δυσείδεια, ας, ἡ.
forma carens, ἄμορφος, ου, ὁ, ἀνείδεος, χήμων, ονος, ὁ ἡ.
forma conspicuus, ἀγλαόμορφος, ου, ὁ.
in aliam formam verto, μεταμορφόω, ῶ, vel ἀττω.
formatio morum, πλάσις, εως, ἡ.
formatio, μόρφωμα, ατος, τὸ, πλάσις, εως, εως, ἡ.
formator, πλάστης, ου, ὁ, εἰδοποιὸς, ῆ, ὁ.
formica, μύρμηξ, ηκος, ἡ.
formicarum agmen, μυρμηκιὰ, ᾶς, ἡ, μυρμη
formicosus, μυρμηκώδης, εος, ὁ ἡ.
formicula, μυρμήκιον, ου, τὸ.
formidabilis, φοβερὸς, ᾶ, ὁ, φοβερὸς, ᾶ,
formidabiliter, φοβερῶς.
formidator, ἀγωνιάτης, ου, ὁ.
formido, inis, φόβος, ου, ὁ, δέος, ἐους, τὸ
formido, metuo, φοβέω τινά, ἀποδειλιάω,
formidolosus, περίφοβος, ου, ὁ, κατάφοβος, ρὸς, ῆ, ὁ.
formidolosus sum, φοβερὸς γίνομαι.
formo, σχηματίζω τι, τυπόω, ῶ, μορφόω,
formositas, εὔμορφία, ας, ἡ, καλλονὴ, ῆς
εος, τὸ, εἶδος, ἴδος, τὸ.
formosus, εὐειδὴς, ἐος, ὁ, εὔμορφος, ου, ὁ, ωπος, ὁ, ὡραῖος, α, ὁ, κλὴς, ῆ, ὁ.
formosam faciem habens, καλλωπὸς, ῆ, ὁ, πος, ὁ, εὐπρόσωπος, ου, ὁ, καλλιπρόσω
formula, σχημάτιον, ου, τὸ, γραμματεῖον,
fornax, κάμινος, ου, ὁ ἡ, βάμος, ου, ὁ,
fornax fusoria, χωνευτήριον, ου, τὸ, χόα χόανον, ου, τὸ.
fornicatio, πορνεία, ας, ἡ.
fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
fornix, icis, καμάρα, ας, ἡ, & pro lupanari
fors, τύχη, ης, ἡ, αἶσα, ης, ἡ.
forsan, forsitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα πω.
fortassis, ἴσως.
forte fortuna, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχη κατὰ τύχην.
si forte, εἴ πως.
ne forte, μή πως.
nisi forte, ἐὰν μὴ ἄρα. οὐτος εἰ μή.
forte, ἴσως, τυχὸν, συμβάν.
fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κραταιόω,
fortis, ἀνδρεῖος, ου, ὁ, ἰσχυρὸς, ᾶ, ὁ, ἄρρ
fortis supra modum, ὑπερίωνρ, ορος, ὁ γειος, ου, ὁ.
forti animo sum, θυμέομαι.
fortem virum me præsto, ἀνδρωνυθίζομαι,
fortissimus, ἀνδρωδέστατος, η, ον, ἄριστος,
fortiter, οὖ, γενναίως, ἰσχυρῶς.
fortiter agere, ἀλκάζεσθαι.
fortiter ferre, καρτερῶς φέρειν.
fortitudo, ἀνδρεία, ας, ἡ, ἀνδρότης, ητος,
fortuito, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
fortuitus, τυχηρὸς, ᾶ, ὁ, τυχαῖος, α, ὁ,
fortuna, τύχη, ης, ἡ, δαίμων, ονος, ὁ,
fortunæ bona, τὰ παρὰ τὴν τύχης.
fortunæ indulgentia, μαζώνη, ης, ἡ.
fortunæ committo, παραικινδυνεύθημι, παρ
fortunam omnem experiri, ἀναρρίπτει πά
fortunæ, facultates, βίοτος, ου, ὁ, ὅλβος, του, των, τὰ, τὰ ὄντα, τὰ ὑπάρχοντα κτήματα, ατων, τὰ, βασιλήματα, ατ
fortuna prospera, εὐδαιμονία, ας, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
fortuna prospera uti, εὐπράττειν, vel εὐτυχεῖν, δαιμονᾶν.
fortuna adversa, ἀτυχία, ας, ἡ, δυστυχία
adversa fortuna uti, ἀτυχεῖν ἐν τινι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

fortunate, δυσμενῶς, δύστηνος, δύτυχέως, five δύτυχῶς, τυχηρῶς.
fortunatus, δύτυχὴς, ές, ὁ, δύδαίμων, ονος, ὁ, μακάριος, α, ὁ.
fortuno, ολβιάζω.
foruli, θυλάκια, ων, τά.
forum, ἀγορά, ᾶς, ἡ, πωλητήριον, ου, τό.
forum nundinarium, ἐμπόριον, ου, τὸ, & ἐμπορεῖον, ου, τό.
forum piscarium, ἰχθυοπωλεῖον, ου, τό.
forum rerum venalium, ἀγορὰ τῶν ὠνίων, ἀγορὰ τῶν πωλουμένων, & simpliciter ἀγορά.
in forum, εἰς ἀγοράν, ἀγοραῖδε.
forum judiciale, δικαστήριον, ου, τό.
fossa, τάφρος, ου, ὁ, λάκκος, ου, ὁ, διώρυξ, υχος, ὁ.
fossilis, ὀρυκτός, ή, όν.
fossio, ὄρυγμα, ατος, τό, διωρυχὴ, ῆς, ἡ.
fossor, σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ.
fossura, ὄρυγμα, ατος, τό.
fossus, κατορυκτὸς, ὴ, όν, κατώρυξ, υγος, ὁ.
forus, patricip. θαλφθεὶς, εντος, ὁ.
fotus, us, πυρίωσις, ἀσεως, ἡ, περίβολὴ, ῆς, ἡ.
fovea, βόθυνος, ου, ὁ, βόθρος, ου, ὁ, ταφρὸς, ου, ὁ.
foveo, θάλπω, πυρόω, ῶ.
foveo bellum, πολεμοτροφέω, ῶ.
foveor spe inani, ὑποθάλπομαι ἐλπίδι.

F R.

fraces, τρυξ, υγὸς, ἡ, περιπίσματα, τὰ, σέμφυλα, τά.
fractio, κάταγμα, ατος, τὸ, κλάσις, εως, ἡ.
fractor, κατάγνυς, υος, ὁ.
fractura, κλάσις, εως, ἡ, συντέτμημα, ατος, τὸ.
fractus, a, um, κεκλασμένος, η, ὁ, κεκλασμένη, ης, ἡ, κεκλασμένον, ου, τό. κρεπαγὼς, ώτος, ὁ, κρεπαγέα, ας, ἡ, κρεπαγὸς, όος, τό.
fractus senio, ἀπειρηκὼς γήρᾳ.
fractus deliciis, τεθρυμμένος, η, ὁ, δύθρυπτος, ου, ὁ.
fractus morbo, κεκολυμένος νόσῳ, pro νόσῳ, Poetice.
fractus viribus, ἐκλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ.
fractu difficilis, δυσκατάκλαστος, ου, ὁ. δύθρυπτος, ου, ὁ, δυσκατάκλαστος, ου, ὁ.
fractu facilis, θρυπτὸς, ὴ, όν, δύθραυστος, ου, ὁ, δύκλαστος, ου, ὁ, δύκλαστος, ου, ὁ, five δύκλαυστος, ου, όν.
fræno, χαλιναγωγέω, ῶ, ἀμπυκάζω, ἰμάζω, κολάζω, χαλινόω, ῶ, ἐγχαλινόω, ῶ.
fræno carens, ἀχάλινος, ου, ὁ ἡ ἡ, ἀχαλίνωτος, ου, ὁ.
fræno rego, χαλιναγωγέω, ῶ.
frænum, χαλινὸς, ὦ, ὁ.
fræno refpuo, ἀφιλιάζω.
fræno mandens, χαλινοφάγος, ου, ὁ.
fræno injicio, ἐνσαμίζω.
fræni amans, φιλίππιος, ου, ὁ.
fræni patiens, πειθίππιος, ου, ὁ, εὔηνις, υ, ὁ.
fræna aurea habens, χρυσήνιος, ου, ὁ.
fraga, orum, κέγχρα, ων, τά.
fragilis, ψαθυρὸς, ὰ, όν, δύθραυστος, ου, ὁ, θραυστὸς, ὴ, όν.
fragilitas, δύθραυσον, ου, τὸ, ψαθυρότης, ητος, ἡ.
fragiliter, ψαθυρῶς.
fragmen, & fragmentum, κλάσμα, ατος, τὸ, θραῦσμα, ατος, τό.
fragor, κτύπος, ου, ὁ, πάταγος, ου, ὁ.
fragor nubium, σύρριξις, εως.
fragorem edo, ἀράβεω, ῶ, ἠχέω, ἐπιδουπέω, ῶ, πατάσσω, ῶ, ῥαδάσσω, ῶ, σμαραγέω, ῶ, σμαραγίζω.
fragrans, δύοσμος, ος, ὁ, ἀνήθης, ες, ὁ ἡ ἡ.
fragrantia prata variis floribus, ἀνθοσμίαι λειμῶνες. Aristophanes.
fragrantia, δύωδία, ας, ἡ, δύωδες, ες, τό.
fragro, ὄζω, δύωδίζομαι.
framea, ῥομφαία, ας, ἡ.
frangere animum, δουλώσασθαι τὴν γνώμην.
frangere animum deliciis, ἀπαλύνειν, διαθρύπτειν.
frangere navim, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον, & ναυαγεῖν absolute.
frangere vires, παρίεναι.
frangere lapides, λιθοθλᾶν.
frangi animo, ἐπικλασθῆναι τὴν γνώμην.
frangi malis, κάμπτεσθαι.
frangi qui nequit, ἄκαμπτος, ου, ὁ & ἡ.
frango, κλάω, ἀποῤῥήγνυμι, θλάω.
frater, ἀδελφὸς, ὸν, ὁ, κασίγνητος, ου, ὁ.
frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
fratre carens, ἀνάδελφος, ου, ὁ ἡ ἡ.
fratres ex eodem patre, ὁμοπάτριοι ἀδελφοί.
fratres ex eadem matre, ἀδελφοὶ ὁμομήτριοι.
fraterculus, ἀδελφίδιον, ου, τό.
fraterne, ἀδελφῶν δίκην.
fraternitas, ἀδελφότης, ητος, ἡ.
fraternus, ἀδελφικὸς, ὴ, όν, ἀδελφὸς, ὴ, όν.
fraterna societas, ἀδελφικὴ ἕνωσις, εως, ἡ.
fratrum odium, μισαδελφία, ας, ἡ.
fratrum osor, μισάδελφος, ου, ὁ.
fratricida, ἀδελφοκτόνος, ου, ὁ.
fraudator, ἀποστερητὴς, ὸν, ὁ, συλητὴς, οῦ, ὁ.

sine fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς ἀπάτης.
fraudo, ἀποστερέω, ῶ, ἐξαπατάω, ῶ, παρακόπτω, παρακρούω.
fraudulenter, ἀπατηλῶς, δολερῶς.
fraudulenter ago, ἀλωπεκίζω, δολιδομαι.
fraudulentia, ἀπάτη, ης, ἡ, πανουργία, ας, ἡ.
fraudulentus, ἀπατηλὸς, ὴ, όν, δολερὸς, ὰ, όν.
fraus, ἀπάτη, ης, ἡ, βλάβη, ης, ἡ, πανουργία, ας, ἡ.
fraudes oppono fraudibus, ἀντιμηχανάομαι, ώμαι.
fraudes struere, πλέκειν μηχανάς.
fraudum excogitator, κακοῤῥάφος, ου, ὁ.
fraudum excogitatio, κακορραφία, ας, ἡ.
fraxineus, μελίνεος, ου, ὁ.
fraxinus, μελία, ας, ἡ.
fremebunde, βεμηδὸν.
fremebundus, φρυάκτων, οντος, ὁ.
fremitus, βρόμος, ου, ὁ, ὀρυγμὸς, οῦ, ὁ, φρύαγμα, ατος, τό.
cum fremitu, βεμηδὸν, βρυχηδὸν.
fremitus militum in pugna, ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ.
fremitum edo, ἐπιῤῥοθέω, ῶ, ἀναβρυχάομαι, ώμαι.
fremo, ἐμβρέμομαι, φρυάττω.
frendeo, βρύχω τοῖς ὀδόντας.
frendere dentibus, βρύχειν τοῖς ὀδόντοις, ἐμπρίειν τοὺς ὀδόντας.
frequens, συχνὸς, ὴ, όν, θαμινὸς, ὴ, όν, πυκνὸς, ὴ, όν.
frequenter, ἀεὶ, & αἰεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
frequentia, πλῆθος, εος, τὸ, σύλλογος, ου, ὁ.
frequentia hominum, πολυανθρωπία, ας, ἡ.
frequentia habitatorum, σωοίκησις, εως, ἡ.
frequentissime, σωεχέστατα.
frequento, φοιτάω, ῶ, εἰς τὸ διδασκαλεῖον, scholam: πολὺς διατρίβω.
fresus, vel fressus, ἐρικτὸς, ὴ, όν.
fretum trajicio, παρθμεύω, & παρθμεύομαι.
fretum, πορθμὸς, ου, ὁ, σωσχὴ, ης, ἡ, πέλαγος, εος, τό.
fretus, confisus, πεποιθὼς, ότος, ὁ, τεθαῤῥηκὼς, ότος, ὁ.
friabilis, δύθρυπτος, ου, ὁ, ψαθυρὸς, ὰ, όν.
friatio, θρύψις, εως, ἡ.
frico, ψώχω, ἀνατρίβω.
frictus, frictio, τρίψις, εως, ἡ, ἐπίτριμμα, ατος, τὸ.
frictus, a, um, πυκνοθεὶς, έντος, ὁ.
frigefacio, ψύχω.
frigeo, ῥιγῶ, ῶ, & ῥιγέω, ῶ, καταψύχομαι.
frigeo, remissus sum, ἀνατίπτω.
frigesco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
frigide, ψυχρῶς.
frigiditas, ψυχρότης, ητος, ἡ.
frigidus, ψυχρὸς, ὰ, όν.
frigida dictio, ψυχρολογία, ας, ἡ.
frigida o actione utor, ψυχρολογέω, ῶ.
frigidus in verbis, & jejunus, ψυχρὸς, ὰ, όν, metaphorice.
frigo, coquo in sartagine, φρύγω τι, πυρανίζω.
frigus, oris, κρύος, εος, τὸ, ψύχος, εος, τὸ, ῥῖγος, εος, τό.
frigore obtorpesco, μαλεύω, ῶ, μαλακίω, ῶ.
præ frigore tremo, βαμβαλίζω.
frigus intensum, κρυμὸς, οῦ, ὁ.
frigus matutinum, σεβήνις, εντος, ὁ.
frio, tero, λεπτοπρεπέω, ῶ, λεπτύνω, θραύω.
fritillus, πύργος, ου, ὁ.
frivolus, ψυχρολόγος, ου, ὁ, φλυαρὸς, ὰ, όν.
frivolas res confectans, μακρηγορέω, ῶ, όν.
frixio, φρυγμὸς, οῦ, ὁ.
frixio in sartagine, πυρανισμὸς, οῦ, ὁ.
frixus, φρυκτὸς, ὴ, όν.
frondator, κλαδοῦτης, ητος, ὁ, φυλλοκοπῶν, οῦντος, ὁ.
frondeo, φυλλοφορέω, ῶ, ἀποφυλλίζω.
frondosus, πολλόφυλλος, ου, ὁ, φυλλώδης, ους, ὁ.
frons, frondis, φύλλον, ου, τὸ, πέταλον, ου, τὸ, κλάδος, ου, ὁ.
frondes amitto, φυλλορρόεω, ῶ.
frondibus luxurio, φυλλομανέω, ῶ.
frons contracta, νεφέλη, ης, ἡ, metaphorice.
frons inverecunda, τὸ σκυλακώδες.
frons in acie militari, μέτωπον, ου, τὸ, σέμα, ατος, τό.
frons, frontis, μέτωπον, ου, τό.
frontale, κεφαλοδέσμιον, ου, τὸ, ὑπερμετώπιον, ου, τό.
frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν.
frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
frontem latam habens, εὐρυμέτωπος, ου, ὁ.
frontem caperatam habens, φακιδόμετωπος, ου, ὁ.
adversa fronte, μετωπηδὸν.
fronte perfricta, ἀπηδιασμένως.
in fronte collocatus, πρωτοστάτης, ου, ὁ.
frontis inspector, μετωποσκόπος, ου, ὁ.
frontis rugæ, ἀμαρυγαὶ, ῶν, αἱ, σωλὶς, ίδος, ἡ, ῥυτὶς, ίδος, ἡ.
fructifer, φερέκαρπος, ου, ὁ, καρποφόρος, ου, ὁ, ἐπικάρπιος, ου, ὁ, ἔγκαρπος, ου, ὁ, καρπιμος, ου, ὁ, καρπαίσιμος, ου, ὁ, ἡ, καρποφόρος, ου, ὁ.
fructifico, ἀποκαρπόω, ῶ.
fructum annum fero, ἐνιαυτοφορέω, ῶ, ἐπετειοφορέω, ῶ.
fructum capio, ὠφελέσμαι, ὄμαι, γεωργέω, ῶ, ἀπολαύω, καρπόσμαι, ὄμαι, καρπίζομαι, καρπόω, ἔκκαρπόω, ῶμαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἔμαι, ἐπαυρέω, ῶ, ἐπαυρίσκω, & ἐπαύρομαι.
fructus decerpo, seu colligo, καρπίζω, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
fructum percipio ex calamitatibus Reipublicæ, γεσρυῶ τὰς συμφορὰς, vel καρπῶμαι τὰς τ' πόλεως συμφορὰς.
fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
fructuosus, πολύκαρπος, ὁ, ἡ, ἔγκαρπος, ὁ, ἡ.
fructus, καρπὸς, ὁ, ὁ.
fructus autumnales, ὀπωρισμὸς, ὁ, ὁ.
fructus semper habens, ἀείκαρπος, ὁ, ὁ.
fructus aureos ferens, χρυσόκαρπος, ὁ, ὁ.
fructus cereales colligo, τρυγάω, ῶ.
fructus fero, gigno, ὠϊκαρπέω, ῶ.
fructus mature reddo, πρωϊκαρπόω, ῶ.
fructuum ubertas, εὐκαρπία, ας, ἡ, καρποφορία, ας, ἡ.
fructus, commodum, utilitas, καρπὸς, ὁ, ὁ, ὠφέλωσις, εως, ἡ, ὄνησις, εως, ἡ, ὠφέλεια, ας, ἡ.
fructus, & utilitatis aliquid percipere ex aliquo, ἀγαθόν τι ἐπωρᾶν τινος.
frugalis, χρηστὸς, ὁ, ὁ, σώφρων, ονος, ὁ, ἐγκρατὴς, ἐος, ὁ.
frugalis mensa, αὐτηρὰ τράπεζα.
frugalitas, εὐτέλεια, ας, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
frugaliter, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐτελῶς.
ad frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
fruges, καρπὸς, ὁ, ἐπικαρπία, ας, ἡ.
fruges consumere natus, σιτοκόρος, ὁ, ὁ.
frugi, χρηστὸς, ὁ, ὁ, σώφρων, ονος, ὁ, εὐλὸς, ὁ, ὁ.
frugi homo, ὀλιγαρκὴς, ἐος, ὁ, εὐδίαιτος, ὁ, ὁ.
frugifer, καρποφόρος, ὁ, ὁ, εὔφορος, ὁ, ὁ.
nullius frugis, ἄχρηστος, ὁ, ὁ, ἀχρεῖος, ὁ, ὁ.
fruitio, ἀπόλαυσις, εως, ἡ.
frumentaceus, σιτικὸς, ὁ, ὁ.
frumentaria navis, σιτηγωγὴ ναῦς.
frumentariæ rei penuria laborare, ἐν σιτοδείᾳ γίνεσθαι.
frumentarius, σιτικὸς, ὁ, ὁ.
frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, ὁ, ὁ, σιτοπώλης, ὁ, ὁ.
frumentatio, σιτολογία, ας, ἡ, ἐπισιτισμὸς, ὁ, ὁ, σιτισμὸς, εως, ἡ, σιτωνία, ας, ἡ.
frumentator, σιτολόγος, ὁ, ὁ, σιτώνης, ὁ, ὁ.
frumentatum excurrere, προσομῶ ποιεῖσθαι, σιτοποιεῖσθαι.
frumentor, σιτολογέω, ῶ, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω, ῶ.
frumentum, σῖτος, ὁ, ὁ.
frumentum turcicum, καμακίας, ὁ, ὁ, σῖτος, ὁ, ὁ.
frumentum præbeo, σιτηρεσιάζω.
frumentum veho, σιτηγωγέω, ῶ, σιτηγέω, ῶ, & σιτηγωγίαν σιτηγωγῶ. Lucianus.
frumentum metiri, σιτομετρῶ.
fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, bonis: ἐπιτυγχάνω, cum genitivo.
fruor otio, καρπῶμαι σχολὴν. ἀπολαύω σχολῆς.
frustatim, κατὰ μέρη.
frustra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτελέσα.
frustra verba facere, ματαίως λέγειν.
frustra conari, ματαιοπονεῖν.
frustra laborare, μάτην πονεῖν, ματαιοπονεῖν.
frustrari spe, διαμαρτάνειν τ' ἐλπίδος, vel ἀποτυγχάνειν.
frustrari spem, προδιδόναι τὰς ἐλπίδας.
frustratio, ἀπάτη, ης, ἡ, ἀπόσβυγμα, ατος, τὸ.
frustratio opinionis, ἀσυχία, ας, ἡ.
frustro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ῶ, ἀποτυγχάνω.
frustror, ἀποτυγχάνω τ' ἐλπίδος, ψεύδομαι τ' ἐλπίδος.
frustulum, ψωμίον, ου, τὸ, τεμάχιον, ου, τὸ.
frustum, τέμαχος, ου, ὁ, ψωμὸς, ὁ, ὁ, θραῦσμα, ατος, τὸ.
in frusta concido, ἀρτεμιέω, ῶ.
frustum panis, ψωμὸς, ὁ, ὁ, ἄρτος νωπὸς, θρύμμα, ατος, τὸ.
frutetum, θαμνὼν, ὄντος, ὁ, ὕλημα, ατος, τὸ.
frutex, θάμνος, ου, ὁ.
fruticerum, θαμνώδης τόπος.
frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
fruticosus, θαμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.

F U.

fucatus, φυκωθεὶς, ἐντος, ὁ.
fucata facies, γραφὴ, ῆς, ἡ.
fuco, as, κομμόω, ῶ, κονιάω, ῶ, φαρμάσσω, seu ἀττω, φυκόω, ῶ.
fucare comam, ἐψύσασθαι τὴν κόμην.
sine fuco, ἀδόλως, ἁπλάστως.
fuco carens, ἄφυκος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
fucum alicui facere, φενακίζειν τινά.
fucus, φῦκος, εος, τὸ. pro fraude, φενακισμὸς, ὁ, ὁ.
fucus orationis, ὡραϊσμὸς, ὁ, ὁ.
fucus pro ape sine spiculo, κηφὴν, ῆνος, ὁ.
fuga, φυγὴ, ῆς, ἡ, ἀναφυγὴ, ῆς, ἡ, φύξις, εως, ἡ.
fuga laboris, φυγοπονία, ας, ἡ.
fugam capessere, φυγὴν αἱρεῖσθαι, φεύγειν.
in fugam conjicio, στρέφω, & σώω, σῶσα.
in fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
fugam adorno, βοηθῶ τῇ ἀπεράσῃ.

F U

fugax, φυγαδικὸς, ὁ, ὁ, φυγὰς, ἀδος, ὁ, δραπέτης, ου, ὁ.
fugiendus, ἀλιευτὸς, ὁ, ὁ, ἀνομείλητος, ὁ, ὁ, ἡ.
fugio, φεύγω, διαφεύγω τὸς κινδύνους, pericula: pro latere, λανθάνειν.
fugere velis remisque, φεύγειν φυγῇ ἁπλήστῳ.
fugitive, δραπέτικως.
fugitivus, δραπέτης, ου, ὁ, φυγὰς, ἀδος, ὁ.
fugito, δραπετεύω.
fugo, φυγαδεύω ἐκ τ' πόλεως· προπῖν ποιῶμαι τῶν πολεμίων, hostes, διώκω.
fui, ἴω, ἐγενόμην.
fulcimentum, ἔρεισμα, ατος, τὸ, στήριγμα, ατος, τὸ.
fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
fulcio columnis, διαστυλόω, ῶ.
fulcrum, ὑποστήριγμα, ατος, τὸ, ἔρεισμα, ατος, τὸ.
fulcrum tori, sive pes lecti, ἔρμινον, ου, τὸ, ἔρμιν, vel ἔρμις, ἴδος, ἡ.
fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, σελαγίζω.
fulgetrum, ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, στεροπὴ, ῆς, ἡ.
fulgidus, ἀπαύγασος, ου, ὁ, ἡ, ἐκλαμπρὸς, ὁ, ὁ, ἡ, λαμπρὸς, ὁ, ὁ, στίλβος, ου, ὁ, φαεινὸς, ὁ, ὁ, φίαρος, ου, ὁ, φωτεινὸς, ὁ, ὁ, παμφεγγὴς, ἐος, ὁ, φλόγεος, ου, ὁ, φλογερὸς, ὁ, ὁ, φλεγόεις, εντος, ὁ, φλόγινος, ου, ὁ, φλογωδὴς, ὁ.
fulgor, ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, στεροπὴ, ῆς, ἡ.
fulgorem emitto, ἀμαρύσσω, ἀναλάμπω.
fulgorem reflecto, ἀντιλάμπω, ἀνταυγέω, ῶ.
fulgur, στέλεος, ατος, τὸ, αὐγὴ, ῆς, ἡ.
fulgura ferens, ἀστραπηφόρος, ου, ὁ.
fulguralis, ἀστραπαῖος, ου, ὁ.
fulguratio, ἀστραπὴ, ῆς, ἡ.
fulguro, ἀστράπτω, ἀπαστράπτω.
fulguro circumquaque, ἀπαστράπτω.
fulica, ἐρῳδιὸς, ου, ὁ.
fuliginosus, αἰθαλόεις, εντος, ὁ, ἀτμολώδης, εος, ὁ, & Poetice, ἀσβολόεις, εντος, ὁ, ψολόεις, εντος, ὁ. λιγνώδης, εος, ὁ, ἡ.
fuligo, λιγνὺς, ὑος, ἡ, κνηφία, ας, ἡ, ἄσβολος, ου, ἡ, αἰθάλη, ης, ἡ.
fullo, γναφεὺς, ἐως, ὁ.
fullonia, γναφεῖον, ου, τὸ, & γναφήϊον, ου, τὸ.
fullonicus, γναφικὸς, ὁ, ὁ, seu γναφικὸς, ου, ὁ.
fullonicam exerceo, γναφεύω, seu γναφόω.
fulmen gerens, κεραυνοφόρος, ου, ὁ.
fulmen, κεραυνὸς, ὁ, ὁ.
fulminis in modum coruscans, κεραυνοφανὴς, ἐος, ὁ.
fulmine tangi, κεραυνοῦσθαι.
fulmine ictus, κεραυνίας, ου, ὁ, κεραυνοβοληθὶς, ἐντος, ὁ.
fulminator Jupiter, περικέραυνος, ου, ὁ.
fulmineus, κεραύνιος, ου, ὁ.
fulmino, κεραυνόω, ῶ, κεραυνοβολέω, ῶ.
fulvus, κιρρὸς, ὁ, ὁ, πυρρὸς, ὁ, ὁ.
fumarium, κνίση, ης, ἡ, καπνοδόχη, ης, ἡ.
fumatio, κάπνισμα, ατος, τὸ.
fumidus, καπνώδης, εος, ὁ & ἡ.
fumigo, καπνίζω.
fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
fumosus, καπνώδης, εος, ὁ, ψολόεις, εντος, ὁ.
fumus, καπνὸς, ὁ, ὁ, ψόλος, ου, ὁ.
fumo infesto, τύφῳ καπνῷ. τυφόω, ῶ.
in fumum evanesco, ἐκτυφόομαι, ώμην, & ἐκτύφομαι.
in fumum redigo, ἐκτυφόω, ῶ, ἐκτύφω.
fumi vortex, πλόκαμος, ου, ὁ.
funale, λαμπὰς, ἀδος, ἡ.
funambulus, σχοινοβάτης, ου, ὁ.
functio, ἐνέργεια, ας, ἡ, ἐπιτελείωσις, εως, ἡ.
functio ecclesiastica, λειτουργία, ας, ἡ, λειτούργημα, ατος, τὸ.
functus, πελάσας, αντος, ὁ, ἐνεργήσας, αντος, ὁ.
funda, rete piscatorium, βόλος, ου, ὁ, ἀμφίβληστρον, ου, τὸ.
funda, σφενδόνη, ης, ἡ, χερμαστὴρ, ῆρος, ὁ.
funda emissus, ἀποσφενδόνητος, ου, ὁ, ἡ.
funda disjicio, διασφενδονάω, ῶ, & έω, ῶ.
funda utor, σφενδονάω, ῶ, & έω, ῶ.
sine fundamento, ἀθεμέλιος, ου, ὁ.
fundamentum, θεμέλιον, ου, τὸ, βάσις, εως, ἡ.
fundamenta jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, ἀρχὼ βάλλεσθαι θεμελίων, κρηπίδων.
fundamenta jacere libertatis, βάλλεσθαι κρηπίδα ἐλευθερίας.
fundamenta profunda habens, βαθυκρηπὶς, ίδος, ὁ, καὶ ἡ, ὑψιθέμεθλος, ου, ὁ.
fundamentis emo, ἀποθεμελιόω, ῶ, ἐξεδαφίζω.
fundator, θεμελιωτὴς, ῆ, ὁ.
fundatus, πεθεμελιωμένος, ου, ὁ.
fundens verba sine judicio, & delectu, ἀκριτόμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ.
funditor, σφενδονήτης, ου, ὁ, seu σφενδονίστης, ου, ὁ.
funditus, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
funditus evello, ὑποσύρω.
funditus evertere urbes, πόλεις ἐκ βάθρων ἀνιστάναι.
fundo, as, θεμελιόω, ῶ, καταπροβάλλω.

fun-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιος

fundo, is, ἀποχέω, ῶ, ἀποσύω, κατεχέω, ῶ, χωνεύω.
fundo lacrymas, κατιέω δάκρυα, χέω, & σάζω δάκρυα, λείβω δάκρυα.
fundo verba vana, κενοφωνέω, ῶ.
fundo, liquefaciendo diffluere facio, χέω.
fundo aurum, χρυσοχοέω, ῶ.
fundo, in fugam verto, κατατρέπω, & κατατρέπομαι.
fundo carens, ἀτυθμίω, ένος, ὁ.
fundum, πυθμήν, ένος, ὁ, βένθος, εος, τὸ, ἔδαφος, εος, τό.
fundum navis, γάστρα, ας, & γάστρη, ης, ἡ, quod significat etiam fundum vasis, ἀμφιμήκτειον, ου, τό.
in fundo maris, πρὸς τῷ ἐδάφει τῆ θαλάσσης.
fundus, χωρίον, ου, τὸ, ἀγρός, οῦ, ὁ.
fundus exiguus, agellus, χήδιον, ου, τό.
funebris, ἐπιτάφιος, ου, ὁ, ἐπικήδειος, ου, ὁ, ὀπτάφιος, ου, ὁ.
funebris oratio, μνημωνικὸς λόγος, ἐπιτάφιος λόγος.
funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
funereus, ὀπτάφιος, ου, ὁ, κηδειος, ου, ὁ.
funero, ὀπτιφιάζω, κηδεύω.
funes nautici, ἀπόγαια, ας, ἡ, ἐπίγαια, ας, ἡ, κήμηλος, ου, ὁ ἡ.
funesto, μιαίνω, ὀναγίζω, μιαιφονέω, ῶ.
funestus, ὀλέθριος, ου, ὁ, ὀναγὴς, έος, ὁ.
funesta hora, λοίγιος ὥρη.
fungor magistratu, πολιτεύω, & πολιτεύομαι, ἀρχὰς μετιχειρίζομαι, διαχειρίζομαι τὰ τῆ πόλεως.
fungor munere Ecclesiastico, λειτουργέω, ῶ.
fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ πρόσηκον, ἐπιτελέω, ῶ.
fungosus, μυκητώδης, εος, ὁ.
fungus, μύκης, ητος, ὁ, & μύκης, ητος, ὁ, βωλίτης, ου, ὁ.
fungus ellychnii, μύκης, ητος, & μύκη, ης, ὁ.
funiculus, χοινίον, ου, τὸ, καλώδιον, ου, τὸ, σπάρτη, ης, ἡ.
funis, χίνος, ου, ὁ, σπάρτη, ης, ἡ.
funus, κηδεία, ας, ἡ, τάφος, ου, ὁ.
funeris curator, κηδεμὼν, όνος, ὁ.
funus curo, κηδεύω τινά.
funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, vel ἀποθανόντα.
prodire in funus, εἰς τὸ κηδος ἀπαντᾶν.
fur, κλέπτης, ου, ὁ, κλοπεὺς, έως, ὁ, φὼρ, ῥὸς, ὁ.
fur nocturnus, νυκτοκλέπτης, ου, ὁ.
furum princeps, ἀρχίκλοπος, ου, ὁ.
furacissimus παντεπίκλοπος, ου, ὁ.
furacitas, κλεπτοσύνη, ης, ἡ.
furaciter, κλεπτικῶς.
furax, ἐπίκλοπος, ου, ὁ, κλεπτικὸς, ὴ, ὸν.
furca, δίκρανον, ου, τὸ.
furcifer, κύφων, ωνος, ὁ.
furens, ἐμμανὴς, έος, ὁ, μανικὸς, ὴ, ὸν.
furens Deorum instinctu, θεομανὴς, έος, ὁ.
furens amore, ἐρωτομανὴς, έος, ὁ, ἐρωμανὴς, έος, ὁ.
furens ventris mare, ἀεσίμενος θάλασσα.
furenter, μανικῶς.
furfur, πίτυρον, ου, τό.
furfuraceus, πιτυρώδης, εος, ὁ.
furfures, πίτυρα, ων, τά.
furia, ἐρινὺς, ύος, ἡ, ἀλάστωρ, ορος, ὁ ἡ, ἡ. θυμὸς, ὁ. ὀμενὶς, ίδος, ἡ.
furiæ, ἐρινύες, αἱ, ἀλάστορες, οἱ, & αἱ, θυμοφίδες, αἱ.
furialis, μανιώδης, εος, ὁ, ἐμπληκτος, ου, ὁ.
furibundus, ἐξισάμενος, ου, ὁ, μανιώδης, εος, ὁ.
furiis agitatus, πεπληγμένος, ου, ὁ.
furiis agito, πεπληκτέω, ῶ.
furiose, μανικῶς.
furiosus, μανιώδης, εος, ὁ, μανικὸς, ὴ, ὸν.
furnaria, ἀρτοποιητικὴ, ῆς, ἡ.
furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
furnus, κλίβανος ου, ὁ, ἰπνὸς, οῦ, ὁ.
furo, is, ere, μαίομαι, ὀνθυσιάζω, ἐμμανὴς εἰμι.
furo vehementer, ὑπερμαίομαι.
furo bacchantium more, βακχεύω, & βακχεύομαι, ὀρβακχεύομαι.
furore, vel œstro agitatus, οἰστροπλὴξ, ῆγος, ὁ.
furore agitor, οἰστρηλατέομαι, ὕμαι.
furore lymphato corripior, νυμφεύω, ῶ.
furore percitus, μανιώδης, εος, ὁ ἡ, μεμαὼς, υῖα, ὸς, ὁ.
furore plenus, ἐμμανὴς, ὲς, ὁ, αἰνομανὴς, ὲς, ὁ.
in furorem ago, & agor, παρακινέω, ῶ.
in furorem versus, παρακινῶν, ῶντος, ὁ, παρακεκινηκὼς, ότος, ὁ.
furor, oris, μανία, ας, ἡ, ἡ ἐ διανοίας παραφορά.
furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλάω.
furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ὀνθυσιάζειν.
furtim, κλεμμαδὸν, λαθραίως, λαθρα.
furtivus, κλοπιμαῖος, ου, ὁ, λαθραῖος, ου, ὁ.
furtum, κλοπὴ, ῆς, ἡ, κλέμμα, ατος, τὸ.
in furto deprehendo, φωράω, ῶ, ἐπιφωράω, ῶ.
furti socius, συγκλέπτης, ου, ὁ.
furvus, niger, ὀρφναῖος, ου, ὁ, μέλας, αινα, ὸ, ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν.
fuscina, δίκρανον, ου, τὸ, τρίαινα, ης, ἡ, ἰχθυόκεντρον, ου, τὸ.
fuscus, λευκόφαιος, ου, ὁ.
fuse, χύδην.
fusilis, χυτὸς, ὴ, ὸν, ῥυτὸς, ὴ, ὸν, χωνευτὸς, ὴ, ὸν.
fusor, χωνευτὴς, οῦ, ὁ.
fusor argenti, ἀργυροχόος, ου, ὁ.
fusor auri, χρυσοχόος, ου, ὁ.
fusorium instrumentum, χωνίον, ου, τὸ.
fusorius, χωνευτικὸς, ὴ, ὸν.
fustis, βάκτρον, ου, τὸ, ῥόπαλον, ου, τὸ, ξύλον, ου, τὸ.
fuste cædo, ξυλοκοπέω, ῶ, ῥαπίζω, τυμπανίζω.
fusura, χύσις, εως, ἡ, χώνευμα, ατος, τὸ.
fusus, a, um, χυτὸς, ὴ, ὸν, χυθεὶς, ἐντος, ὁ.
fusus longe lateque, ἀχωνέυτος, ου, ὁ.
fusus, i, ἄτρακτος, ου, ὁ, κλωστὴρ, ῆρος, ὁ.
fusum torqueo, ὑλακῶ τὸν τροχαλίζω.
futilia dicere, μεταρσιολεχέω.
futilis, χυδαῖος, ου, ὁ, φλυαρὸς, ὰ, ὸν.
futilitas, φλυαρία, ας, ἡ, ματαιότης, ητος, ἡ.
futuro tempore, ὑστέρῳ χρόνῳ.
in futurum, εἰς ὠθεν.
futurus, a, um, γενησόμενος, ου, ὁ, μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος, ου, ὁ.

G A.

GÆsum, teli genus, γαισὸς, οῦ, ὁ.
galbanum, χαλβάνη, ης, ἡ.
galea, κόρυς, υθος, ἡ, λόφος, ου, ὁ, πήληξ, ηκος, ἡ, πεφαλαιαλαία, ας, ἡ.
galea cristata, κυρβασία, ας, ἡ.
galeam quassans, πυκτοπήληξ, ηγος, ὁ.
galeam auream habens, χρυσοπήληξ, ηγος, ὁ.
galea tegi, κράνει σκέπεσθαι.
galeatus, κορυστὴς, οῦ, ὁ.
galericulum, πιλίδιον, ου, τὸ, πιλίσκος, ου, ὁ, φενάκη, ης, ἡ.
galerita, κορυθαλὸς, οῦ, ὁ, κόρυς, υος, ὁ.
galerus, & galerum, πέτασος, ου, ὁ, πίλημα, ατος, τὸ.
galla, κηκὶς, ίδος, ἡ.
gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία, ας, ἡ.
gallina, ἀλεκτορὶς, ίδος, ἡ.
gallinaceus, ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ.
gallinaceus pullus, ὀρνίθιον, ου, τὸ, & ὀρνιθάριον, ου, τό.
gallinago, ἀσκαλώπας, ἄδος, ἡ.
gallus, ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ ἡ.
gammarus, ἀστακὸς, οῦ, ὁ.
ganea, πορνεῖον, ου, τό.
ganeones, ἄσωτοι, οἱ, γαστρίμαργοι, οἱ.
ganeum, ἀσωτεῖον, ου, τὸ.
gangræna laborare, γαγγραινᾶσθαι.
gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
gannio, κνυζάω, ῶ, & κνυζέω, ῶ, ὑλακτέω, ῶ.
gannitus, κνυζηθμὸς, οῦ, ὁ, κνύζημα, ατος, τό.
gargarizo, γαργαρίζω.
gargarizare aquam in ore, ἀναγαργαρίζειν ὕδωρ ἐν τῷ στόματι. ὕδατι ἀνακογχυλιάζειν.
gargarizatio, γαργαρισμὸς, οῦ, ὁ, ἀνακογχυλιασμὸς, οῦ, ὁ.
garrio, γωμύλλομαι, φλυαρέω, ῶ, ληρέω, ῶ, ἀδολεχέω, ῶ, κωπίλλω.
garrulitas, ἀδολεχία, ας, ἡ, φλυαρία, ας, ἡ, μωρολογία, ας, ἡ.
garrulus, ἀδόλεχος, ου, ὁ, λάλος, ου, ὁ, γωμύλος, ου, ὁ.
garum, γάρον, ου, τό.
gaudeo, ἐπιγηθέω τινὶ, ἥδομαι τούτοις, χαίρω.
gaudere aliqua re, φιλήδειν τινι. ἐφήδεσθαι.
cum gaudio, ἀσμένως, γεγηθότως.
gaudio efferor, ἀλύω.
gaudio summo afficior, κεχγχαλάω, ῶ.
gaudium afferens, ἐπίχαρτος, ου, ὁ ἡ, ἡ.
gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐς κακὸν τινος.
gaudium, χαρὰ, ᾶς, ἡ, χάρμα, ατος, τὸ.
gausape, ἀμφίμαλλον, ου, τό.
gaza, γάζα, ης, ἡ, θησαυρὸς, οῦ, ὁ.
gazophylacium, γαζοφυλάκιον, ου, τό.

G E.

gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
gelasco, πήγνυμαι.
gelatio, ἔκπηξις, εως, ἡ.
gelatus, πακτὸς, ἐντος, ὁ.
gelidus, κρυερὸς, ὴ, ὸν, ψυχρὸς, ὰ, ὸν.
gelo, as, κρυσταλλίζομαι, πήγνυμι.
gelu, κρυμὸς, & κρυμὸνος, ου, ὁ, κρύος, εος, τὸ.
gelu adstrictus, παγετώδης, ὲς, ὁ, πηκτὸς, ὴ, ὸν.
gelu constringo, ἀποπήγνυμι, ἐκπήγνυμι.
gelu concrescere, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους.
gemebundus, ἐπιστένων, όντος, ὁ.
gemellipara, διδυμοτόκος, διδυμοτόκον.
gemellos pario, διδυμοτοκέω, ῶ.
gemellus, διδυμάων, ονος, ὁ, διδυμος, ὁ, διδυμὸς, ὴ, ὸν.
geminatio, διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, διδυμότης, ητος, ἡ, ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ.
gemini uno partu editi, δίδυμοι, οἱ, διδυμάονες, οἱ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
geminorum partus, διδυμοτοκία, ας, ἡ.
geminus, δίδυμος, ου, ὁ, διττὸς, οῦ, ὁ.
gemisco, στένω ἐπί τινα, στενάζω.
gemitibus circumsono, περιστένομαι, περιστοναχίζομαι.
sine gemitu, ἀστενάκτως.
gemitus, στεναγμὸς, οῦ, ὁ.
gemma, λίθος, ου, ἡ.
gemma in vitibus, ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ.
gemmeus, διάλιθος.
gemmo, λιθίζω, & de vite, ὀφθαλμίζω.
gemo, στενάζω, στένω ἐπί τινι, propter aliquid, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
gena, γένυς, υος, ἡ. παρειὰ, ᾶς, γνάθος, ου, ἡ.
genis pulchris, εὐπάρειος, ου, ὁ, καλλιπάρειος, ου, ὁ.
genas candidas habens, λευκοπάρειος, vel λευκοπάρης, ου, ὁ.
genas minio infectas habens, μιλτοπάρειος, ου, ὁ.
genealogia, γενεαλογία, ας, ἡ.
gener, γαμβρὸς, οῦ, ὁ.
generalis, γενικὸς, οῦ, ὁ, καθολικὸς, οῦ, ὁ.
generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
generatim, κατὰ γένη.
generatio, γένεσις, εως, ἡ, γενεὰ, ᾶς, ἡ.
generator, γεννητὴς, οῦ, ὁ.
generatus, γεννητὸς, οῦ, ὁ.
genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτῳ γένει ὢν, ὁ ἐγγύτατα γένους.
generis auctor, ὁ τοῦ γένους ἀρχηγός. γενάρχης, ου, ὁ. ἀρχιγένεθλος, ου, ὁ, προγενέστερος, ου, ὁ.
generis ejusdem, ὁμογενὴς, έος, ὁ, ὁμοειδὴς, έος, ὁ, & ὁμοιοειδὴς, έος, ὁ, ὁμόφυλος, ου, ὁ.
generis promiscui, ἀρρενόθηλος, ου, ὁ, & Attice ἀρσενόθηλος, ου, ὁ.
genero, τίκτω, fœminarum; γεννάω vero virorum.
generose, γενναίως.
generositas, εὐγένεια, ας, ἡ, γενναιότης, ητος, ἡ.
generosus, γενναῖος, ου, ὁ. εὐγενὴς, έος, ὁ.
generosus animus, ἀρρενωπὸν, οῦ, τὸ, & ἀρρενωπία, ας, ἡ.
minime generosus, δυσγενὴς, έος, ὁ, ἀγεννὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, & ἀγενὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
generosa e stirpe ortus, εὐγενὴς, έος, ὁ, εὐγενέτης, ου, ὁ, γενναῖος, ου, ὁ.
genialis, γαμήλιος, ου, ὁ, γενικὸς, οῦ, ὁ.
genialiter, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἑορτασίμως.
geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατωδῶς.
geniculatus, πολυγόνατος, ου, ὁ, γονατώδης, εος, ὁ.
geniculum, τὸ μικρὸν καὶ λεπτὸν γόνυ.
genitale, αἰδοῖον, ου, τό.
genitalis, γεννητικὸς, οῦ, ὁ, γενέθλιος, ου, ὁ, γόνιμος, ου, ὁ.
genitor, γενετὴρ, ῆρος, ὁ, γενέτωρ, ορος, ὁ.
genitor omnium, παγγενέτης, ου, ὁ.
genitrix, γενέτειρα, ας, ἡ.
genitrix Dei, Θεοτόκος, ου, ἡ.
genitura, γένεσις, εως, ἡ, γονὴ, ῆς, ἡ, γόνος, ου, ὁ, σπέρμα, ατος, τό.
genitus, γεγεννημένος, ου, ὁ, γεννηθεὶς, έντος, ὁ.
genio indulgere, καθ᾽ ἡδονὴν ποιεῖν.
genius, δαίμων, ονος, ὁ.
genius bonus, vel malus, ἀγαθὸς, aut κακὸς δαίμων.
gens, ἔθνος, εος, τὸ, γενεὰ, ᾶς, ἡ. pro familia, φῦλον, ου, τό.
gentiana, γεντιανὴ, ῆς, ἡ.
gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
gentilis, ἐθνικὸς, οῦ, ὁ, ἔμφυλος, ου, ὁ.
gentilis qui ejusdem generis & familiæ est, γεννήτης, ου, ὁ.
gentilium more, ἐθνικῶς.
genu, γόνυ, ατος, τό.
genuflecto, γνυάζομαι, γονυπετέω, ῶ.
genuflexio, γονυκλισία, ας, ἡ, ὄκλασμα, ατος, τὸ, ὄκλασις, εως, ἡ, ὀκλαδία, ας, ἡ.
in genua procumbo, ὀκλάζω.
genuini dentes, κραντῆρες, οἱ, σωφρονιστῆρες, οἱ.
genuinus, γνήσιος, ου, ὁ.
genus, progenies, stirps, γένος, εος, τὸ, γενεὰ, ᾶς, ἡ, γέννημα, ατος, τὸ, ῥίζα, ης, ἡ, σπορὰ, ᾶς, ἡ, φυλὴ, ῆς, ἡ, φῦλον, ου, τὸ, φίτυμα, ατος, τό.
genus dicendi Asiaticum, ζῆλος Ἀσιανὸς, Plutarchus.
genus humanum, βίος ἅπας, τὸ θνητὸν γένος.
genus orationis, χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ.
genus apud Logicos, γένος, εος, τὸ, εἶδος, εος, τό.
geographia, γεωγραφία, ας, ἡ.
geographus, γεωγράφος, ου, ὁ.
geometra, γεωμέτρης, ου, ὁ.
geometria, γεωμετρία, ας, ἡ.
geometrice, γεωμετρικῶς.
geometricus, γεωμετρικὸς, οῦ, ὁ.
germana soror, αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ.
germane, id est, sincere, ἀδελφικῶς, γνησίως.
germania, Γερμανία, ας, ἡ.
germanus, Γερμανὸς, οῦ, ὁ.
germanus frater, ὁμοπάτριος, ου, ὁ, ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ, αὐτάδελφος, ου, ὁ.
germen, βλαστὸς, οῦ, ὁ, γέννημα, ατος, τό.

germinatio, βλάστησις, εως, ἡ, ἔκφυσις, εως, ἡ.
germino, βλαστέω, ῶ, ἐκβλαστάνω.
gero, κομίζω, φέρω. pro administro, πράττω τὰ τῆς πόλεως. παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, gero me honeste.
gero arma, σιδηροφορέω, ῶ.
gero simultatem, χόλον φυλάσσω. Homerus.
gero bellum cum aliquo, πόλεμον ποιοῦμαι μετά τινος, πόλεμον ἀναλαμβάνω.
gero curam alicujus rei, μελετῶ τινος. ἐπιμελέομαι, οῦμαι, cum genitivo, & accusativo.
gero morem alicui, obedio, ἐπιπείθομαί τινι. χαρίζομαι, πείθομαι.
gero negotium, χρηματίζω.
gerræ, οἱ λῆροι.
gerro, φλυαρὸς, οῦ, ὁ, ληρώδης, εος, ὁ, ἀδολέσχος, ου, ὁ.
gerulus, φορεὺς, έως, ὁ, φορτηγὸς, οῦ, ὁ.
gesta, res gestæ, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
gestare in utero, φέρειν ἐν γαστρί.
gestatio, φορὰ, ᾶς, ἡ.
gestatoria sella, φορεῖον, ου, τό.
gesticulator, μῖμος, ου, ὁ, χειρονόμος, ου, ὁ.
gesticulatoria saltatio, χειρονομία, ας, ἡ.
gesticulans concinne manibus, χειρονόμος, ου, ὁ.
gesticulor, χειρονομέω, ῶ.
gesticulosus, ὑποκριτικὸς, οῦ, ὁ, χειρονομικὸς, οῦ, ὁ.
gestio, is, ivi, γαυριάω, ῶ, cum dativo. pro cupere, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα, ὁρμάω, ῶ.
gestio lætitia, ἀγαλλιάω, ῶ, & ἀγαλλιάομαι, ἀγαλλιῶμαι.
gesto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, annulum: περιφορέω, ῶ.
gestus, us, σχῆμα, ατος, τὸ, ὑπόκρισις, εως, ἡ.
gestus lex, χειρονομία, ας, ἡ.
gestum adhibeo, μορφάζω.

G I.

gibbositas, κύφωσις, εως, ἡ, κύρτωσις, εως, ἡ.
gibbus, κύρτωμα, ατος, τὸ, κύφωσις, εως, ἡ, ὕβωμα, ατος, τό.
gibbus, gibbosus, κυρτὸς, οῦ, ὁ, κυφὸς, οῦ, ὁ.
giganteus, γιγάντειος, ου, ὁ, γιγαντιαῖος, ου, ὁ.
gigantum bellum, γιγαντομαχία, ας, ἡ.
gigas, γίγας, αντος, ὁ.
gigno, γεννάω, ῶ, de viris: τίκτω, de mulieribus, φύω.
gilvus, κιῤῥὸς, οῦ, ὁ.
gingiva, οὖλον, ου, τό.
girgullus, ῥόμβος, ου, ὁ.

G L.

glaber, ψιλὸς, οῦ, ὁ, λεῖος, ου, ὁ, φαλακρὸς, οῦ, ὁ.
glabresco, ψιλόομαι, οῦμαι, μαδάω, ῶ, φαλακρόομαι, οῦμαι.
glabrities, μαδαρότης, ητος, ἡ, μαδάρωσις, εως, ἡ, μάδησις, εως, ἡ, ψιλότης, ητος, ἡ.
glabro, ψιλόω, ῶ, μαδίζω, φαλακρόω, ῶ.
glacialis, κρυμώδης, εος, ὁ, κρυερὸς, οῦ, ὁ, παγετώδης, εος, ὁ.
glacies, κρύσταλλος, ου, ὁ, κρυμὸς, οῦ, ὁ, πάγος, εος, τό.
glacie concretus, κρυσταλλόπηκτος, ου, ὁ.
glacio, as, πηγνύω.
gladiator, μονομάχος, ου, ὁ, ἀθλητὴς, οῦ, ὁ.
gladiatorius, μονομαχικὸς, οῦ, ὁ, ἀθλητικὸς, οῦ, ὁ.
gladiolus, ξιφίδιον, ου, τὸ, μαχαιρίδιον, ου, τό.
gladius, ἀμμάτη, ης, ἡ, κοπὶς, ίδος, ἡ, μάχαιρα, ας, ἡ, ξίφος, εος, τὸ, φάσγανον, ου, τὸ, καυλὸς, οῦ, ὁ, apud Homerum.
gladio confectus, ξιφόκτονος, ου, ὁ.
gladio decerto, διαξιφίζω.
gladium stringere, γυμνοῦν ξίφος, σπᾶν ξίφος, ξιφουλκεῖν.
gladius falcatus, ξιφοδρέπανον, ου, τὸ, δρέπανον, ου, τό.
glandiferus, βαλανηφόρος, ου, ὁ.
glandula, ἀδὴν, ένος, ὁ.
glandulosus, ἀδενώδης, εος, ὁ.
glans, βάλανος, ου, ἡ.
glandibus qui vescitur, βαλανοφάγος, ου, ὁ.
glans unguentaria, βάλανος μυρεψική.
glarea, ψηφὶς, ίδος, ἡ, ψάμμος, ου, ἡ.
glareola, ψαμμίον, ου, τό.
glaucedo, γλαύκωμα, ατος, τὸ, & γλαύκωσις, εως, ἡ.
glaucesco, γλαυκιάω, ῶ.
glaucus, γλαυκὸς, οῦ, ὁ.
glaucus color, γλαυκότης, ητος, ἡ.
glaucos oculos habens, γλαυκῶψ, ὁ, γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, epitheton Palladis, & Ætheris, γλαυκωπὸς, οῦ, ὁ.
gleba, βῶλος, ου, ἡ, βῶλαξ, ακος, ἡ.
glebosus, βωλώδης, εος, ὁ, ἁδρόβωλος, ου, ὁ.
glis, iris, ἐλειὸς, οῦ, ὁ.
glisco, cresco, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
globosus, σφαιρικὸς, οῦ, ὁ, σφαιροειδὴς, έος, ὁ.
globulus, σφαιρίδιον, ου, τό.
globus, σφαῖρα, ας, ἡ. pro multitudine hominum, σύστημα, ατος, τό.
glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
glomeratio, στρόμβωσις, εως, ἡ, συνείλημα, ατος, τό.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

glomero, ἑνειλέω, ῶ, συμβάλλω, ῶ.
glomus, i, & eris, ἀγαθὶς, ἴδος, ἡ.
gloria, δόξα, ης, ἡ, κλέος, ἐος, τό.
gloria immortalis, ἀείζωος τιμή.
gloriæ cupiditas, φιλοδοξία, ας, ἡ.
gloriæ fervio, φιλοδοξέω, ῶ.
gloriæ cupidus fum, ὀρέγομαι δόξης.
gloriam conſequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
gloriabundus, καυχιματίας, ου, ὁ.
gloriatio, καύχησις, εως, ἡ, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ.
glorifico, δοξολογέω τινα, ἐπικλάω.
gloriola, δοξάριον, ου, τό.
glorior, γαυριάω ταύτῃ, αὐχέω, ῶ, καυχάομαι ἐπί τινι, glorior ob aliquam rem.
glorioſe, εὐκλεῶς, εὐδόξως.
glorioſiſſimus, κυδιστος, η, ον.
glorioſum reddo, κυδαίνω, κυδρόω, ῶ.
glorioſus, ἔνδοξος, ου, ὁ ἡ, κλεινὸς, ὴ, ὁ, εὔδοξος, ου, ὁ ἡ. pro oſtentatore, ἀλαζὼν, όνος, ὁ ἡ, κενόδοξος, ου, ὁ ἡ.
glos, ἡ γάλως, τὸ γάλω.
gloſſema, σκόλιον, ου, τό.
glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
gluma, ἔλυτρον, ου, τό, ἄχυρον, ου, τό.
gluten, & glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
glutinator, συγκολλητὴς, οῦ, ὁ, κολλητὴς, οῦ, ὁ.
glutinatus, κολλητὸς, ὴ, όν, σύγκολλος, ου, ὁ.
glutino, κολλάω, ῶ, σωράπτω.
glutinoſus, κολλοδὴς, ες, ὁ ἡ.
glutio, devoro, καταπίνω, γλύζω.
glycyrrhiza, γλυκύῤῥιζα, ης, ἡ, γλυκύφυτον, ου, τό.

G N.

gnarus, ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἔμπειρος, ου, ὁ.
gnata, θυγάτηρ, έρος, & ατρὸς, ἡ.
gnatus, filius, υἱὸς, οῦ, ὁ, τέκνον, ου, τό.
gnaviter, δραστικῶς, ασυδάκως.
gnavus, ſtrenuus, δραστικὸς, ὴ, όν, δρασήριος, ου, ὁ, ἐνεργὸς, ὸς, όν.
gnomon, γνώμων, ονος, ὁ.
gnoſtici hæretici, γνωστικοὶ, οἱ.

G O.

gobius, κωβιὸς, οῦ, ὁ.
goſſipium, πάμβαξ, ακος, ὁ, βαμβίκιον, ου, τό, ἐριοφόρον δένδρον.

G R.

grabatus, ἀσκάντης, ου, ὁ, κράβατος, ου, ὁ, ſive κράββατος, ου, ὁ.
gracileſco, ἰσχνέομαι, λεπτύομαι.
gracilis, tenuis, ἰσχνὸς, ὴ, όν, λεπτὸς, ὴ, όν.
gracile corpus habens, λεπτόσωμος, ον, όν.
gracile dicendi genus, λόγου ἰσχνὸς, οῦ, όν.
gracilem reddo, ἰσχναίνω, & ἰσχναίω.
gracilem vocem habens, ἰσχνόφωνος, ον, ὁ, λεπτόφωνος, ον, όν.
gracilitas, ἰσχνότης, ητος, ἡ, λεπτότης, ητος, ἡ.
graculus, κορακίας, ου, ὁ.
gradarius, ὁ βαίδιλω πορευόμενος.
gradatim, βαίδιλω, κλιμακηδόν.
gradatio, κλίμαξ, ακος, ἡ.
gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
gradus, βῆμα, ατος, τὸ, ἀναβαθρον, ου, τό, κλίμαξ, ακος, ἡ.
gradum facio, ἀμβαίνω.
gradus dignitatis, βαθμὸς, οῦ, ὁ, metaphorice.
græcanice, ἑλληνικῶς, ἑλληνιστί.
græcanicus, ἑλληνικὸς, ὴ, όν, & ἑλλήνειος, ου, ὁ.
græce, ἑλληνιστὶ, τῇ ἑλληνίδι.
græcos imitor, græcus ſum, ἑλληνίζω.
græcorum imitator, ſeu ſtudioſus, ἑλληνιστὴς, οῦ, ὁ, φιλέλλην, ηνος, ὁ, ἑλληνικὸς, ὴ, όν.
græcia, ἀχαΐα, ας, ἡ, ἑλλὰς, άδος, ἡ.
græcor, κωμάζω.
græcus, ἕλλην, ηνος, ὁ, ἑλληνικὸς, ὴ, όν, ἀχαΐος, ου, ὁ, græcæ litteræ, ἑλληνικὰ γράμματα, ἑλληνικὴ παιδεία.
græce loquor, ἑλληνίζω, & τῇ φωνῇ ἑλληνίζω.
græca lingua, ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ.
grallæ, arum, καλοβατῶν βάθρα.
grallator, καλοβάτης, ου, ὁ.
grallis incedere, σκωλοβατίζειν.
gramen, πόα, ας, ἡ, χόρτος, ου, ὁ, χλόη, ης, ἡ.
gramine paſcor, χλοράζω.
gramineus, ὁ τῆ ἀγρώστεως, χλοηφόρος, ου, ὁ.
graminoſus, χορτώδης, ες, ὁ, ποώδης, ες, ὁ.
grammatica, γραμματικὴ, ης, ἡ.
grammatice, γραμματικῶς.
grammaticus, γραμματικὸς, ὴ, όν.
granarium, σποφυλακεῖον, ου, τό, σποδοκλώνη, ης, ἡ.
granatum, ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, vel ῥόα, ᾶς, ἡ.

grandævus, πολυετὴς, ές, ὁ, προβεβηκὼς, ότος, ὁ γηραιὸς, ὰ, ὸν, μακρόβιος, ου, ὁ.
grandeſco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
grandiloquentia, μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ.
grandiloquus, μεγαλορρήμων, ον, ὁ, ὑψηγόρος, ου, ὁ.
grandinatio, χαλάζωσις, εως, ἡ.
grandia verba, βόμβα ῥήματα.
grandis, μεγαλεῖος, ου, ὁ.
grandis natu, καθ' ἡλικίαν προήκων, προβεβηκὼς, ότος, ὁ, πολυετὴς, ές, ὁ.
grando, inis, χάλαζα, ης, ἡ.
granoſus, κοκκώδης, ες, ὁ.
granum, κόκκος, ου, ὁ, χόνδρος, ου, ὁ.
graphice, γραφικῶς.
graphicus, γραφικὸς, ὴ, όν.
graphium, γραφεῖον, ου, τό.
graſſatio, λωποδυσία, ας, ἡ, ληστεία, ας, ἡ.
graſſator, λωποδύτης, ου, ὁ.
graſſor, fævio, καταδρήσσω εἰς τὴν πόλιν, graſſor in urbem. λωποδυτῶ τὴν Ἑλλάδα, graſſor in Græciam: ἐπέρχομαι.
grate, συγχαιρόντως.
gratia, χάρις, ιτος, ἡ.
gratia, decor, elegantia, ἀφροδίτη, ης, ἡ, χάρις, ιτος, ἡ.
gratia valeo, χαρτὸν ἡμέρεω, ῶ, δυμέρεω, ῶ.
cujus rei gratia, ἕνθ' ὅτου.
hujus rei gratia, ἀντὶ τούτου. τούτου χάριν.
verbi gratia, οἷον, ἀμέλει, φέρε εἰπεῖν.
abſque gratia ulla, ἀχαρίτως.
gratiæ conciliatio, ἀναίτησις, εως, ἡ, διάλλαξις, εως, ἡ.
gratiæ omnis expers, ἄχαρις, ιτος, ὁ ἡ, ἀχάριστος, ου, ὁ.
gratiam alicujus ſibi conciliare, ἀναπράομαί τινα. χάριν ποιεῖν. χαρίζεσθαι, cum dativo.
gratiam parem referre, τὸν αὐτὸν ἔρανον ἀποδίδωμι. τὸν ἴσον σῖτον ἀντιποδιδόναι. χάριν ἀποδιδόναι.
gratiam inire, τυγχάνω τοῦ χάριτος. χάριν ἔχειν, καταπίθεσθαι χάριν.
ad gratiam, κεχαρισμένως.
ad gratiam loquor, προσχαρίζομαι.
in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαί τινα. ποιεῖσθαι διαλλαγὰς πρός τινα. εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι. καταλλάττεσθαί τινι, vel πρός τινα.
gratiarum actio, εὐχαριστήριον, ου, τό.
gratia mea, ἐμοὶ χάριν.
gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, ἐπίδοσιν χάριν τινὶ τούτου, χάριν τιθέναι.
gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
gratias agere, εὐχαριστεῖν τινι ὑπὲρ πάντων, pro omnibus: χάριν οἶδα, gratias ago.
gratificor, χαρίζομαί τινί τι, ἀρέσκω τινὶ, ἐργετέω, ῶ, χάριν δίδωμι.
gratioſe, χαριέντως.
gratioſus, χαρίεις, εντος, ὁ, εὔχαρις, ιτος, ὁ ἡ, minime gratioſus, ἀχάριστος, ου, ὁ ἡ.
gratis, δωρεὰν, πρῖκα, ἀμισθί.
gratiſſimus, χαριέστατος, η, ον, ὁ, παυήμερος, ου, ὁ.
gratitudo, εὐχαριστία, ας, ἡ, εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ.
gratuito, ἀμισθί.
gratuitus, ἀμίσθιος, ου, ὁ, πρῖκα διδόμενος.
gratulatio, σύγχαρμα, ατος, τὸ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
gratulor, συγχαίρω σοι τούτῳ.
gratulor de aliqua re, σωήδομαί τινος, cum dativo perſonæ. eodem modo conſtruitur & συγχαίρω.
gratum me præbeo, εὐχαριστέω, ῶ.
gratum eſt, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
gratum facio, gratificor, χαρίζομαί τινί τι.
gratus, εὐγνώμων, ονος, ὁ, εὔχαρις, ιτος, ὁ ἡ, idem ac acceptus, ἡδὺς, έος, ὁ, χαρίεις, εντος, ὁ.
gratus ſum, ἐπαινδάνω, ἐφανδάνω τινὶ, alicui.
gratus, beneficii memor, εὐχάριστος, ου, ὁ.
gravate, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
gravate fero, ἄχθομαι, cum genitivo, βαρυθυμέω, ῶ, ὀχθέω, ῶ, προσοχθίζω, βαρύομαι, cum accuſativo.
non gravate, ἀπεραχθῶς.
gravatus, βεβαρυμένος, η, ον.
gravatus vino, οἰναχθὴς, έος, ὁ.
gravatus ſomno, ὕπνῳ βαρυθεὶς.
gravedo, κόρυζα, ης, ἡ.
gravedine capitis afflictor, βαρύομαι τῇ κεφαλῇ. κορυζάω, ῶ.
graveolens, δυσώδης, ες, ὁ, βαρύζοος, ου, ὁ.
graveolentia, δυσωδία, ας, ἡ.
graveſco, βαρύομαι.
gravia patior, δεινοπαθέω, ῶ.
gravida, ἔγκυος, ου, ὁ ἡ, ἡ γαστὴρ ἔχουσα.
gravidam eſſe, κύειν, ἐγκυμονεῖν, κυοφορεῖν.
gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ, & pro moleſto, δεινὸς, ὴ, όν, βαρὺς, έος, ὁ, καλεπὸς, ὴ, όν. item pro ſevero viro, σεμνὸς, ὴ, όν.
gravis animo, βαρύθυμος, ου, ὁ, βαρύψυχος, ου, ὁ.
gravi ſermone uror, ἀπεδάκλογέω, ῶ.
gravi tono effero, βαρυτονέω, ῶ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

gravis oratio, σεμνηγορία, ας, ἡ.
gravis vultus, βεμβὼ βλέμμα.
gravisonus, βαρύδουπος, ος, ὁ, βαρυχής, ἐος, ὁ, εὐσκέλαδος, ος, ὁ, ἡ. βαρύκτυπος, ος, ὁ, βαρύφθογγος, ος, ὁ.
graviſſime, ἀφορήτως, ἀνηκέστως.
gravitas, βάρος, εος, τὸ, βαρύτης, ητος, ἡ. pro ſeveritate, σεμνότης, ητος, ἡ.
gravitas vocis, βαρυφωνία, ας, ἡ.
gravitate eximia præditus, σεμνοπρεπής, ές, ὁ.
gravitatem vultu præfero, σεμνοπροσωπέω, ῶ.
ad gravitatem me compono, σεμνοποιέομαι, σεμνύνομαι.
gravitas orationis, ἀνειλογία, ας, ἡ.
graviter, moleſte, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, & cum auctoritate, σεμνῶς.
graviter ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ, mortem, χαλεπῶς ἔχειν.
graviter loquor, σεμνολογοῦμαι.
graviter ſonans, βαρυαχής, ές, ὁ.
gravo, βαρύω, πιέζω.
gravor, βαρύομαι, δυσφορέομαι, ἔρομαι.
gregarius, ἀγελαῖος, ος, ὁ.
gregatim, ἀγηδόν. κατ' ἀγέλας.
gregatim vivo, συναγελάζομαι.
gremium, κόλπος, ου, ὁ.
greſſus, us, βάδισμα, ατος, τὸ, βῆμα, ατος, τὸ.
grex, ἀγέλη, ης, ἡ, ποίμνη, ης, ἡ.
e grege, ἀγέληθεν.
grex ovium, ποίμνη, ης, ἡ.
grex caprarum, αἰγοπόμιον, ου, τό.
greges equorum, ἱπποφόρβια, τά.
groſſus, ἔλυθος, ου, ὁ.
grumus, θρόμβος, ου, ὁ, χοῦδρος, ου, ὁ.
grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
grunnitus, γρυλλισμος, ου, ὁ.
grus, γέρανος, ου, ὁ.
gryllus, γρύλλος, ου, ὁ.
gryphus, gryps, γρυπός, ὁ.
gryphes, γρῦφες, οἱ.

G U.

gubernaculum, πηδάλιον, ου, τὸ, εἴαξ, ακος, ὁ.
gubernaculum tenere, πηδαλιοῦχειν.
gubernare navem, κυβερνᾶν τὴν ναῦν, & ſimpliciter κυβερνᾶν.
gubernare temp. διοικεῖν τὰ κοινά.
gubernatio, κυβέρνησις, εως, ἡ, διοίκησις, εως, ἡ.
gubernator, κυβερνήτης, ου, ὁ, διοικητής, οῦ, ὁ, πρύτανις, εως, ὁ, πρυτάνης, ου, ὁ.
gubernatore carens, ἀκυβέρνητος, ου, ὁ ἡ.
gubernatrix, κυβερνητεῖρα, ας, ἡ.
guberno, κυβερνάω ναῦν, navem: pro adminiſtro, διοικέω τὴν πόλιν.
gula, οἰσοφάγος, ου, ὁ, λαιμός, οῦ, ὁ.
guloſe, λίχνως.
guloſitas, γαστριμαργία, ας, ἡ, λιχνεία, ας, ἡ.
guloſus, γαστρίμαργος, ου, ὁ.
guloſus ſum, πεντθόω.
gummi, κόμμι.
gurges, δίνη, ης, ἡ.
gurges pro homine inſatiabili, λαφύστιος, ου, ὁ, λοίμαρχος, ου, ὁ, δίνη, ης, ἡ, πέλαγος, εος, τό.
gurgulio, γαργαρεών, ῶνος, ὁ. pro vermiculo, τρωξ, γός, ὁ, κὶς, ἰός, ὁ.
gurguſtium, gurguſtiolum, οἰκίδιον, ου, τό.
guſtabilis, γευστός, ὸν, ὁ.
guſtatus, us, γεῦσις, εως, ἡ.
guſto, γεύομαι.
guſtus, γεῦσις, εως, ἡ, γεῦμα, ατος, τό.
gutta, σταγὼν, ὀνος, ἡ, ῥαγὶς, ἰδος, ἡ, σταλαγμὸς, οῦ, ὁ.
guttatim, κατὰ σταγόνα.
guttula, ψεκάδιον, ου, τό.
guttur, βρόγχος, ου, ὁ, φάρυξ, υγος, ὁ, ἡ, λάρυγξ, γγος, ὁ.
gutturnium, πρόχους, πρόχυς, ἡ.
guttus olearius, πρόχους, πρόχυς, ἡ, ληκυθος, ου, ὁ, ὑποχυτὴρ, ῆρος, ὁ.

G Y.

gymnaſii præfectus, γυμνασίαρχος, ου, ὁ.
gymnaſium, γυμνάσιον, ου, τό.
gymnicus, γυμνικὸς, ὴ, ὸν.
gynæceum, γυναικεῖον, ου, τὸ, εἰρκτὴ, ῆς, ἡ.
gypſatus, πεπασμένος, ου, ὁ, πεπασμὸς, οῦ, ὁ.
gypſo illino, γυψόω, ῶ.
gypſum, γύψος, ου, ὁ.
gyro, γυρόω τι· κυκλάζω, δινέω.
gyrus, γῦρος, ου, ὁ, γύρωσις, εως, ἡ.
in gyrum, ἑλικηδόν.
in gyrum verſo, ἐπιδινέω, ῶ.

H A.

HAbena, λώρα, ας, ἡ.
habenas detrecto, ἀφλωιάζω, & ἀφλωιάω, ῶ.
habenas teneo, ἡνιοχέω, ῶ, & ἡνιοχεύω.
habenis parens, πειθήνιος, ου, ὁ.
habenarum impatiens, δυσήνιος, ου, ὁ, ἡ.
habenis laxatis, ἐνδεδομένως.
habenas laxo, ῥυτὰ χαλάω.
habendus, ἑκτέος, ου, ὁ.
habeo, ἔχω. pro tenere, κρατῶ τινος. item pro credere, δοκέω, ῶ. ſic πεφάναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς, habere in numero hoſtium.
habere in animo, ἔχειν ἐν νῷ. μενοινᾶν, νοεῖν.
habere aliquem in numero hoſtium, πεφάναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς.
habere in manu, ἔχειν διὰ χειρὸς, vel μετὰ χεῖρας.
habere in ore, ἔχειν διὰ στόματος, vel ἀνὰ στόμα.
habere pro certo, πιστὸν ἔχειν.
habere rationem, λόγον, aut πρόνοιαν ποιεῖσθαι, ἐπιμέλομαι τινος.
habere ſe bene, vel male, ἔχειν καλῶς, aut φαύλως.
habilis, εὔαρμοστος, ος, ὁ, ἐπιτήδειος, ος, ὁ, δεξιὸς, ὰ, ὸν.
habilitas, εὐαρμοστία, ας, ἡ, ἐπιτηδειότης, ας, ἡ.
habitabilis, οἰκήσιμος, ος, ὁ, οἰκητὸς, ὴ, ὸν.
non habitabilis, ἀνοίκητος, ος, ὁ.
habitaculum, οἴκημα, ατος, τὸ.
habitatio, οἴκισμὸς, οῦ, ὁ, οἴκησις, εως, ἡ.
habitator, οἰκήτωρ, ορος, ὁ, οἰκητὴς, οῦ, ὁ.
habito, οἰκέω πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει, in urbe, ναίω, ναιετάω, ῶ, ναετάω, ῶ.
habitudo, ἕξις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ.
habitudo bona corporis, εὐεξία, ας, ἡ, εὐηπελία, ας, ἡ.
habitudo mala corporis, κακοξία, ας, ἡ, κακηπελία, ας, ἡ.
habitus, affectio animi, ἕξις, εως, ἡ, σχέσις, εως, ἡ. διάθεσις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ, σχῆμα, ατος, τὸ.
habitus, conſtitutio, κατάστασις, εως, ἡ.
habitus, cultus, veſtitus, σχῆμα, ατος, τὸ, στολὴ, ῆς, στόλος, ου, ὁ.
habitus humilis, σχῆμα ταπεινόν.
hac, ταύτῃ, τῇδε.
hac, illac, τῇ κἀκεῖ τῇ.
hac ratione, τῇδε, ὧδε.
hactenus, μέχρι τῶν δέ· μέχρι τούτου.
hæc, αὕτη.
hædulus, ἐρίφιον, ου, τό.
hædus, ἔριφος, ου, ὁ.
hæmatites, αἱματίτης, ου, ὁ.
hæredem inſtituere, κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν.
hæredipeta, κληρονομίδης, ου, ὁ.
hæreditarius, κληρονομούμενος, ου, ὁ.
hæreditas, κληρονομία, ας, ἡ, κλῆρος, ου, ὁ.
hæreditatem adire, παραδέσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
hæreo, σωλάπτω πρός τι, alicui: συμφύομαι: pro dubitare, ἀμφισβητῶ περί τινος.
hæreo inter loquendum, ἐνίσχομαι.
hæres fio, κληρονομέω, ω.
hæres, edis, κληρονόμος, ου, ὁ.
hæreſis, αἵρεσις, εως, ἡ.
hæreſis auctor, αἱρεσιάρχης, ου, ὁ, αἱρεσιάρχης, ου, ὁ.
hæreticum dogma, κακοδοξία, ας, ἡ, apud Eccleſiaſticos Scriptores.
hæreticus, ἑτεροδοξος, ου, ὁ, αἱρετικὸς, ὴ, ὸν.
hæſitanter, dubitanter, ἐφεκτικῶς.
hæſitantia, ἀπορία, ας, ἡ.
hæſitatio linguæ, σωσαισμὸς, οῦ, ὁ, ψέλλισμα, ατος, τὸ, ψελλισμὸς, οῦ, ὁ, βαττολογία, ας, ἡ.
hæſitatio, dubitatio, ἐνδυασμὸς, οῦ, ὁ, ἐνδυασμὸς, οῦ, ὁ, ἐνδοίασις, εως, ἡ, ἴλιγξ, ιγγος, ὁ, ἀπορία, ας, ἡ.
hæſito lingua, βαττολογέω, βαττολογεύω, ῶ.
hæſitatio, ἀπορία, ας, ἡ.
hæſito, ἀπορέω, ῶ, ἴσχομαι.
halcyon, ἀλκυών, όνος, ἡ.
halcyonei dies, ἀλκυόνιοι ἡμέραι, ἀλκυονίδες.
halec, μαινὶς, ἰδος, ἡ, μαίνη, ης, ἡ.
halecula, μαινίδιον, ου, τό.
halitus, ἀναπνοὴ, ης, ἡ, ἔμπνοὴ, ης, ἡ, ἄσθμα, ατος, τό.
hallucinatio, παράβλεψις, εως, ἡ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, πλάνη, ης, ἡ.
hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
halo, onis, ἅλως, ἅλω, ὁ.
hamadryades, ἁμαδρυάδες, αἱ.
hamatus, ἀγκιστρωτὸς, ὴ, ὸν.
hamis conſertus, ἀλυσιδωτὸς, ὴ, ὸν.
hamivorus, ἀγκιστροφάγος, ος, ὁ, ἡ.
hamo capio, ἀγκιστρόω.
hamus, ἄγκιστρον, ου, τό.
hara, συφεὸς, οῦ, ὁ, συῶν αὐλή.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

hariolatio, μαντεία, ας, ἡ, χρησμῳδημα, ατος, τό.
hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
hariolus, μάντις, εος, ὁ, χρησμολόγος, ου, ὁ.
harmonia, ἁρμονία, ας, ἡ.
harmonice, ἐμμελῶς.
harmonicus, ἐμμελὴς, ες, ὁ, ἡ, ἁρμονικὸς, ὴ, ὸν.
harpago, ἅρπαξ, αγος, ὁ.
harpyiæ, ἅρπυιαι, αι.
haruſpex, ἱεροσκόπος, ου, ὁ, μάντις, εως, ὁ.
haruſpicina, ἱεροσκοπικὴ, ης, ἡ.
haſta, δόρυ, υος, τὸ, λόγχη, ης, ἡ, ἔγχος, εος, τό.
haſta pugno, δορυσσω, δορατίζομαι, διωδορατίζομαι.
ſub haſta vendere aliquid, λαφυροπωλέω τι.
haſtatus, λογχαῖος, α, ον, λογχοφόρος, ου, ὁ.
haſtile, τὸ ακοντιν ξύλον, ἡ λόγχη, ἡ λόγχης.
haud, οὐ, οὐκ, οὐχί.
haud dubie, ἀναμφισβητήτως.
haudquaquam, οὐ μὴ, οὐχί, οὐδαμῶς.
haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικροῦ.
haurio, ἀρύομαι, ἀντλάω, ω, ἀντλέω, ῶ.
haurio aquam, ὑδρεύω, & ὑδρεύομαι.
haurio ex fonte, ἀνυδρεύω, & ἀνυδρεύομαι.
haurio, ebibo, ἐμπίνω.
hauſtrum, ſitula, ἀντλίον, ου, τὸ, ἄντλημα, ατος, τό.

H E.

hebdomas, ἑβδομὰς, άδος, ἡ.
hebes, obtuſus, ἀμβλὺς, εῖα, ὺ, ὁ.
hebes acies oculorum, ἀμβλυωπία, ας, ἡ.
hebes, indocilis, ſtupidus, ἀναίσθητος, ου, ὁ, σάσιμος, ου, ὁ, ἡ, ἄφρων, ων, δυσμαθὴς, ὲς, ὁ, μωλυς, υος, ὁ, ſive μώλυξ, υκος, ὁ, μωλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, παχὺς, εῖα, ὺ, ἄπορος, ου, ὁ.
hebeti viſu ſum, ἀμβλυωπέω, ῶ, ἀμβλυώττω.
hebeſco, ἀμβλυώσομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμαυρόομαι, ὦμαι.
hebetatio, ἄμβλυσις, εως, ἡ.
hebetior ἀμβλύτερος, α, ον.
hebeto, ἀμβλυώω, ἀμβλόω, ῶ, ἀμβλώσκω, & ἀμβλίσκω, ἀναμβλυώω, ἐναμβλυώω.
hebetudo viſus, ἀμβλυωγμὸς, ὦ, & ἀμβλιωσμὸς, ῦ, ὁ.
hebetudo, ἀμβλύτης, ητος, ἡ.
hecatombe, ἑκατόμβη, ης, ἡ.
heſtica febris, ἑκτικὸς πυρετὸς.
heſtica febri laborans, ἑκτικὸς, ὴ, ὸν.
hedera, κισσὸς, ὁ, ἡ.
hederaceus, κισσινος, η, ον, κισσήεις, εντος, ὁ.
hei, οἵ μοι.
hei mihi, ἰὼ μοι.
hei miſero mihi, ἰὼ τάλας.
heliotropium, ἡλιοτρόπιον, ου, τὸ.
helleboro purgo, ἑλλεβορίζω, vel ἐλλεβορίζω.
helleborum, ἑλλέβορος, ου, ὁ.
helleniſmus, ἑλλήνισμὸς, ου, ὁ.
helluatio, λαφυγμὸς, ου, ὁ, ἀσωτία, ας, ἡ, λιχνεία, ας, ἡ.
helluo, onis, κραιπαγὴς, ὲς, ὁ, ἄσωτος, ου, ὁ, πολυφάγος, ου, ὁ, γαστρίμαργος, ου, ὁ, λαφύκτης, ου, ὁ.
helluor, λαφύσσω, κραιπνίνω.
hem, φοῦ, ἰδού.
hemicyclus, ἡμικύκλιον, ου, τὸ, ἡμίκυκλος, ου, ὁ.
hemina, κοτύλη, ης, ἡ, ἡμίνα, ης, ἡ.
hemiſphærium, ἡμισφαίριον, ου, τὸ.
hepar, ἧπαρ, ατος, τό.
hepaticus, ἡπατικὸς, ὴ, ὸν.
hepaticus morbus, ἡπατικὸν πάθος.
hera, ἑστιατὴ, ης, ἡ, δεσπὰς, ἰδος, ἡ, κυρία, ας, ἡ.
heraclius lapis, ἡράκλειος λίθος.
herba, βοτάνη, ης, ἡ, πόα, ας, ἡ, χόρτος, ου, ὁ, χλόη, ης, ἡ.
herbaceus, βοτανώδης, εος, ὁ.
herbarius, βοτανικὸς, ὴ, ὸν.
herbas colligo, βοτανολογέω, ῶ.
herbidus, & herboſus, βοτανώδης, εος, ὁ, χλοώδης, εος, ὁ.
herbis victitans, πηφάγος, ου, ὁ.
hercle, & hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναί.
non hercle, μὰ δία, μὰ ἡρακλέα.
hercules, ἡρακλὴς, έους, ὁ.
heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῇ παρελθούσῃ.
heri, & nudiuſtertius, χθὲς & πρώην.
heri veſperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
herile jus, δεσποτικὸν δίκαιον.
herilis, δεσποτικὸς, ὴ, ὸν.
heriliter, δεσποτικῶς.
hermaphroditus, ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ.
hernia, κήλη, ης, ἡ, ἐντεροκήλη, ης, ἡ.
herniоſus, κηλικὸς, ὴ, ὸν.
heroicus, ἡρῷος, α, ον, ἡρωϊκὸς, ὴ, ὸν.
heroicum carmen, ἔπος, εος, τό.
heroici carminis ſcriptor, ἐποποιὸς, ὸν, ὁ.
heroina, ἡρωίνη, ης, ἡ, ἡρῴνη, ης, ἡ.
heros, ἥρως, ωος, ὁ.
herus, δεσπότης, ου, ὁ, κύριος, ου, ὁ.
heſperus, ἕσπερος, ου, ὁ.

heſterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
heſternus, ἐχθεσινὸς, ὴ, ὸν, χθιζὸς, ὴ, ὸν.
heu, φοῦ, ὦ μοι.
heu me miſerum, φοῦ τάλας.
heus tu, ὦ οὗτος. οὗτος, κοιμᾷ δῆτα; heus tu, dormis? Ariſtophanes.
heus, ὦ.

H I.

hiatus, χάσμα, ατος, τὸ, χάσμη, ης, ἡ.
hiatus terræ, χθόνιος, λαγὼν, ὼνος, ὁ.
hibiſcus, ἰβίσκος, ου, ὁ, & ἐβίσκος, ου, ὁ.
hic, pronomen, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
hic, adv. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
hic & illic, ὧδε μὲν, ἔνθα δέ.
hiccine, μῶν οὗτος. μῶν οὐχ ὅδε.
hieroglyphica, ἱερογλυφικὴ, τά.
hilareſco, ἱλαρύομαι, φαιδρύομαι.
hilari animo eſſe, φαιδρὸν, aut περιχαρῆ εἶναι.
hilaris, φαιδρὸς, ὰ, όν, ἵλαρος, α, ον, περιχαρὴς, ὲς, ὲς.
hilari vultu qui eſt, εὐπρόσωπος, ου, ὁ.
hilari vultu, εὐπροσώπως.
hilariter vivo, βιῶ ἡδέως, ῶ, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζάω, ῶ.
hilaritas, ἱλαρότης, ητος, ἡ.
hilaritas animi, εὐθυμία, ας, ἡ.
hilla, ἀλλᾶς, αντος, ὁ.
hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε.
hinc, ex hoc tempore, τουτοῦθεν, ἐντεῦθεν.
hinc, & illinc, ἔνθεν κ ἔνθεν.
hinc atque hinc, ἐκ μὲν τοῦ ἑτέρωθεν.
hinnio, χρεμετίζω.
hinnitus, χρεμετισμὸς, ου, ὁ.
hinnulus, νεβρὸς, ου, ὁ.
hio, χάω, & ἀναχάσκω.
hippodromus, ἱππόδρομος, ου, ὁ.
hippomanes, τὸ ἱππομανὲς.
hircinus, τράγειος, α, ον, τραγικὸς, ὴ, ὸν.
hircorum fœtor, κινάβρα, ας, ἡ, γράσος, ου, ὁ.
hircum olere, τραγίζειν, κινάβρᾶν.
hircus, τράγος, ου, ὁ.
hirquus, κώνωψ, ωπος, ὁ.
hirſutia, τὸ δασύ. τράχυ. δασύτης, ητος, ἡ.
hirſutus, λάσιος, α, ον, δασὺς, έος, ὺ.
hirſutum pectus habens, δασύστερνος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
hirtus, δασὺς, έος, ὺ, λάσιος, α, ον.
hirudo, βδέλλα, ης, ἡ.
hirundo, χελιδὼν, όνος, ἡ.
hiſco, χαίνω.
hiſpidus, δασὺς, έος, ὺ, λάσιος, α, ον.
hiſpidam barbam habens, δασυπώγων, ωνος, ὁ.
hiſtoria, ἱστορία, ας, ἡ.
hiſtoriæ, & antiquitatis peritus, λόγιος, α, ον. Ariſtot. Politic. 6.
hiſtoriam ſcribo, ἱστορέω, ῶ, λογογραφέω, ῶ.
hiſtorice, ἱστορικῶς.
hiſtoricus, ἱστοριογράφος, ου, ὁ, λογογράφος, ου, ὁ, συγγραφεὺς, έως, ὁ.
hiſtrio, ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ, μῖμος, ου, ὁ, ἡ.
hiſtrionicus, ὑποκριτικὸς, ὴ, ὸν, μιμικὸς, ὴ, ὸν.
hiſtrionice, ὑποκριτικῶς.
hiſtriones, ὑποκριταὶ, οἱ, μῖμοι, οἱ.
hiulco, σχίζω, διασχίζω.
hiulcus, κεχηνὼς, ότος, ὁ, διεσχισμένος, η, ον.
hiulca compoſitio verborum, χασμῳδία, ας, ἡ.

H O.

hoc, τοῦτο.
hoc anno, σῆτες Jonice, σᾶτες, τᾶτες, τῆδες Dorice, τῆτες Attice. λαχὼν ὑπέρβολος τῆτες ἑρμηνεύουσιν, hoc anno deſignatus rerum ſacrarum ſcriba. τῆτες, Ariſtophanes in Nub.
hoc loco, ἐνταυθοῖ.
hoc modo, τοῦτον τρόπον, ἐκείνως.
hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τοῦ παρόν.
hodie, σήμερον, vel τήμερον.
in hodiernum uſque diem, μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας.
hodiernus dies, τὸ σήμερον, ἡ σήμερον ἡμέρα.
hœdus, ὀλίγισκος, ου, ὁ, ἔριφος, ου, ὁ, αἰγίδιον, ου, τὸ, τραγίσκος, ου, ὁ.
hœdinus, ἐρίφειος, ου, ὁ.
holocauſtum, ὁλόκαυτον, ου, τὸ, ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ.
homicida, ἀνδροφόνος, ου, ὁ, ἀνδροκτόνος, ου, ὁ.
homicidium, ἀνδροφονία, ας, ἡ.
homicidium perpetro, φονεύω, ἀνδροφονέω, ῶ.
hominum oſor, μισανθρωπος, ου, ὁ.
hominum odium, μισανθρωπία, ας, ἡ. homines odi, μισανθρωπέω, ῶ.
hominum frequentia, πολυανθρωπία, ας, ἡ, ἀνδροπλήθεια, ας, ἡ.

homo,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

homo, ἄνθρωπος, ου, ὁ, ἡ ἡ, βροτὸς, ὁν, ὁ.
homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρηος.
homunculus, homuncio, ἀνθρωπίσκος, ου, ὁ, ἀνθρώπιον, ου, τό.
honestas, καλοκἀγαθία, ας, ἡ, κάλλος, εος, τὸ, κοσμιότης, ητος, ἡ.
honestas, & integritas morum, καλοκἀγαθία τρόπων.
honestatis studiosus, φιλόκαλος, ου, ὁ.
honestatem colo, φιλοκαλέω, ῶ.
honestatis omnis rudis, & expers, ἀπειρόκαλος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
honeste loquor, εὐσχημονέω, ῶ.
honeste, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
honestissime, παγκάλως.
honestissimus, ἐπιφανέστατος, η, ὁ.
honesto, τιμάω τινά, ἐπικοσμέω, ῶ.
honesto loco nasci, γίγνεσθαι καλῶς.
honestum, τὸ καλὸν.
honestum est, καλῶς ἔχει.
honestus, καλὸς, ὴ, ὁ, εὐσχήμων, ονος, ὁ, σεμνὸς, ὴ, ὁ, σπουδαῖος, α, ὁν.
honestus vir, καλὸς κἀγαθὸς ἀνὴρ.
honor, vel honos, τιμὴ, ῆς, ἡ, κλέος, εος, τὸ.
honorabilis, ἔντιμος, ος, ὁ, ἐπίτιμος, ος, ὁ, σεβασὸς, ὴ, ὁν, ἀξιόπιστος, ος, ον, γεραρὸς, ὰ, ὸν.
honorabilitas, τιμιότης, ητος, ἡ.
honorandus, τιμητέος, α, ὸν.
honorarium, γερέσιον, ου, τὸ, γέρας, αος, τὸ.
honorarius, τιμητὸς, ὴ, ὸν, γερέσιος, α, ὸν.
honoratio, τίμησις, εως, ἡ.
honoratus, ἔντιμος, ος, ὁ, ἔνδοξος, ος, ὁν.
honoratus valde, γεραρὸς, ὴ, ὸν.
honore afficio, τιμῶ τινα μεγίσταις τιμαῖς, summis honoribus: ἔγω ὁν τιμῆ τινα, νέμω, τιμὰς γεραίρω, πρεσβεύω.
honore afficio te præ omnibus, περὶ πάντων σε τίω.
honore afficior, τιμάομαι, ώμαι.
honore dignus, γεράσμιος, ος, ὁ, ἡ ἡ, τιμητὸς, ὴ, ὸν.
in honore habeo, τιμάω, ῶ, πολυωρέω, ῶ, πολυτιμητίζω.
sine honore, ἀτίμως.
honore privo, ἀτιμόω, ῶ.
honorem exhibeo, ἀπογέρω περὶ τιμὴν, τιμάω, ῶ.
honorifica appellatio, ὄνομα, ατος, τό.
honorifica memoria, ὄνομα μνήμη.
honorifice, ἐντίμως, ἐνδόξως.
honorificus, τίμιος, ος, ὁ, σπουδαῖος, α, ὸν, ἔνδοξος, ος, ὸν.
honoris expers, ἄτιμος, ος, ὁ, ἐκτὸς τιμῆς.
hora, ὥρα, ας, ἡ.
quota est hora? ὁποσάτην ἐστὶ τὸ στοιχεῖον;
horarum index, ὡρολόγιον, ου, τό.
hordeaceus, κριθινος, η, ον.
hordeaceus panis, κριθώδης ἄρτος.
hordeum, κριθὴ, ῆς, ἡ.
hornus, αὐτοετὴς, ες, ὁ.
hornum vinum, οἶνος αὐτοπίτης, pro αὐτοεπίτης.
horologium, ὡρολόγιον, ου, τό.
horrenda facie mulier, μορμὼ, οῦς, ἡ.
horrende, αἰνῶς, δεινῶς, ἐκπληκτικῶς, ἐκπληδὸν, ἔκπλαγον, ἔκπλαγα.
horrendum in modum, συγερῶς, δεινῶς, σμερδαλέως.
horrendus, φρικτὸς, ὴ, ὸν, φοβερὸς, ὰ, ὸν.
horrendus aspectus, σμερδαλέος, ὰ, ὸν.
horreo, φρίττω, ὀρρωδέω, ῶ.
horresco, ἐπιφρίττω.
horreum, ἀποθήκη, ης, ἡ, σιτοφυλακεῖον, ου, τὸ.
horribilis, φοβερὸς, ὰ, ὸν, φρικτὸς, ὴ, ὸν, φρικώδης, εος, ὸν.
horridus, ἄκοσμος, ος, ὁ, κάκτος, ου, ὁ, pro duro, asperto, φρικτὸς, ὴ, ὸν, φρικώδης, εος, ὸν.
horrificus, ῥιγηλὸς, ὴ, ὸν.
horrisonus, βαρύβρομος, ος, ὁ.
horror,)
horror frigoris,) φρίκη, ης, ἡ, φρικίασις, εως, ἡ, πυhoror febrilis,) ρετὸς, ὴ, ὸν.
horror, metus,)
horrore quatior, κραδαίνομαι.
horrorem inducens, φρικώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ, φρικαλέος, ος, ὸν.
horsum, ὁδοῦρο, ὅσθα.
hortamen, & hortamentum, παράγγελμα, ατος, τὸ, νουθέτημα, ατος, τὸ, κέλευσμα, ατος, τό.
hortatio, προτροπὴ, ῆς, ἡ, νουθέτησις, εως, ἡ παράκλησις, εως, ἡ.
hortator, κελευστὴς, ὴ, ὸν.
hortatorie, παραινετικῶς.
hortatorius, κελευστικὸς, ὴ, ὸν, ὑποθετικὸς, ὴ, ὸν, παραινετικὸς, ὴ, ὸν.
hortensis, κηπαῖος, α, ον.
hortor aliquem ad aliquid, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοι τοῦτο, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετὴν, hortor ad virtutem, νουθετέω, ῶ.
hortulanus, κηπουρὸς, ὴ, ὸν, κηπωρὸς, ὸς, ὁ.
hortulus, κηπίον, ου, τὸ, κηπίδιον, ου, τὸ.
hortum excolo, κηπεύω.
hortus, κῆπος, ου, ὁ.
hospes, hospitum susceptor, ξένος, ου, ὁ, vel ξενοδόκος, ου, ὁ, & Poetice, ξενοδόκος, ὸς, ὁ, σπουχος, ου, ὁ, ξένος, ου, ὁ, Poet.
hospes, hospitio exceptus, ξένος, ου, ὁ κατειλυτὸς, ὴ, ὸν.
hospes, peregrinus, ξένος, ου, ὁ, παράξενος, ου, ὁ, ξενικὸς, ὴ, ὸν.
hospita, ξένη, ης, ἡ, ξενοδόχος, ου, ἡ.
hospitalis, φιλόξενος, ου, ὁ.
hospitalitas, φιλοξενία, ας, ἡ, ξενία, ας, ἡ.
hospitaliter, ξενίως, φιλοξένως.
hospitii jus dissolvere, ξενίαν διαλύεσθαι.
hospitii necessitudinem inire, ξενίαν συνάπτεσθαι.
hospitio excipior, ξενίζομαι.
hospitio excipio, πανυ λαμπρῶς ξενίζω τινὰ, ξενόω, ῶ, ξενοδοχέω, ῶ.
hospitium, ξένιον καταλυμα, ξενοδοχεῖον, ου, τὸ, πανδοχεῖον, ου, τό.
renovare hospitium vetus, ἀνανεώσασθαι τὰς παλαιὰς ξενίας.
hospitor, ξενοδοχέω, ῶ, ξενίζω τινά.
hostia, θυσία, ας, ἡ, θῦμα, ατος, τό.
hostiæ sacræ, τὰ ἱερόθυτα.
hostiam immolare, θῦσαι θυσίαν.
hostili animo esse erga aliquem, πολεμικῶς ἔχειν πρός τι.
hostilis, πολέμιος, ος, ὁ, ἐχθρὸς, ὴ, ὸν, πολεμικὸς, ὴ, ὸν, δυσμενὴς, ὶος, ὸ.
hostilitas, δυσμένεια, ας, ἡ, ἀπέχθεια, ας, ἡ.
hostiliter, πολεμικῶς, πολεμίως.
hostimentum, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, ἀντιμοιβὴ, ῆς, ἡ.
hostis, ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, πολέμιος, ος, ὁ, σκαπτὸς, ὴ, ὸν.

H U.

huc, adverb. δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
huc ades, δεῦρο ἴθι.
huc, & illuc, δεῦρο, κἀκεῖσε.
huc usque, μέχρι τοῦδε, μέχρι τότε.
hui, βαβαὶ, ῶ, φεῦ.
hujusmodi, τοιόσδε, ὴ, ὸν.
humanitas, ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, φιλανθρωπία, ας, ἡ, πιότης, ητος, ἡ, πιέκεια, ας, ἡ.
humanitate prosequor, φιλοφρονέομαι cum accusativo personæ, & dativo rei, & vice versa.
humanitatis officium præsto alicui, ἀμφιπολεύω.
humaniter agn, ἀνακρωπίζω.
humaniter, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπείως.
humanitus, more humano, ἀνθρωπικῶς.
humanum se præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
humanus, comis, benignus, φιλάνθρωπος, ου, ὁ ἡ, ἀνθρώπινος, η, ὁ ἡ ἡ, ἀνθρώπινος, η, ον, ἐπιεικὴς, ὲος ὁ ἡ ἡ.
humanus, ad homines pertinens, ἀνθρώπειος, ου, ὁ, ἀνθρωπικὸς, ὴ, ὸν, ἀνθρωπικὸς, ὴ, ὸν, ἀνθρώπινος, η, ὁ ἡ ἡ, μεροπήϊος, ου, ὁ, Poetice.
humanus sum, φιλανθρωπέω, ῶ.
humanæ res, τὰ ἀνθρώπινα. κατὰ τὰ ἀνθρώπινον, ut sunt res humanæ.
humatio, ταφὴ, ῆς, ἡ, ἐνταφιασμὸς, ὴ, ὸν, ἐνταφιον, ου, τὸ.
humectatio, ὕγρανσις, εως, ἡ.
humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἐκμαίζω.
humeralis, ὠμιαῖος, ου, ὁ.
humeris altis qui est, ἐξωμίας, ου, ὁ.
humeris robustis præditus, ὠμίας, ου, ὁ.
humeris gestare, βαστάζειν π, φέρειν π, αἴρεσθαί π.
humerus, ὦμος, ου, ὁ.
humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
humi prostratus, χαμαιρρίφης, ους, ὁ, ἡ ἡ.
humi repens, χαμερπὴς, ους, ὁ.
humide, ὑγρῶς.
humiditas, ὑγρασία, ας, ἡ, ἐκμασία, ας, ἡ, νοτὶς, ὶδος, ἡ.
humidus, ὑγρὸς, ὴ, ὸν, εὔυγρος, ου, ὁ, νοτὸς, ὴ, ὸν.
humiliatio, ταπείνωσις, εως, ἡ.
humilio, ταπεινόω, ῶ.
humilis, ταπεινὸς, ὴ, ὸν, ἄδοξος, ου, ὁ.
humilis, non altus, πρόσγειος, ου, ὁ, ταπεινὸς, ὴ, ὸν, εὐθαῶης, ου, ὁ, χαμηλὸς, ὴ, ὸν, χθαμαλὸς, ὴ, ὸν.
humilis oratio, πεζὸς λόγος, ταπεινολογία, ας, ἡ.
humilitas, ταπεινότης, ητος, ἡ, ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ.
humiliter, ταπεινῶς.
humiliter ætatem agere, ταπεινῶς πράττειν.
humiliter sentire, ταπεινοφρονεῖν.
humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκρὸς ἐνταφιάζω.
humor, oris, νοτὶς, ἶδος, ἡ, ὑγρότης, ητος, ἡ, ἔμμας, ἄδος, ἡ.
in humorem resolvi, ὑδατοῦσθαι.
humorum redundantia, πλησμονὴ, ῆς, ἡ.
humus, γῆ, ῆς, ἡ, χθὼν, ονὸς, ἡ.

H Y.

hyacinthinus, ὑακινθώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ, ὑακίνθινος, η, ον.
hyacinthus, ὑάκινθος, ου, ὁ.
hyades, ὑάδες, αἱ.
hyæna, ὕαινα, ης, ἡ.

hyber-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in hybernis me contineo, ἐπιχειμάζω.
in hyberna proficisci, ἐς χειμαδίων φοιτᾶν; Herod. subintellige, χώραν, vel γῆν.
hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
hybernatio, χειμασία, ας, ἡ.
hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
hyberno tempore, χειμερινὸς ὥρας.
hybernus, χειμερινός, ή, ὁ, χειμέριος, α, ον.
hybernum tempus, χειμὼν, ῶνος, ὁ, subaudi ὥρα. χειμών, ῶνος, ὁ.
hydria, κάλπη, ης, ἡ, κέρκυος, ου, ὁ, κολεὸς, οῦ, ὁ, σκύφος, ου, ὁ, ταμίειον, ου, τὸ, σκαφίδιον, ου, τὸ, σκαφιδίσκος, ου, ὁ, ὑδρία, ας, ἡ, ὑδρίον, ου, τὸ.
hydria parva, ὑδρίσκη, ης, ἡ, ὑδρίον, ου, τὸ.
hydrope laboro, ὑδρωπιάω, ῶ.
hydropicus, ὑδρωπικὸς, ὴ, ὸν.
hydrops, ὕδρωψ, ωπος, ὁ.
hyemalis, παραχείμασία, ας, ἡ, χειμασία, ας, ἡ.
hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
hyems, χειμὼν, ῶνος, ὁ, χεῖμα, ατος, τὸ.
hymen, ὑμὴν, ένος, ὁ.
hymenæi expers, ἀνυμέναιος, ος, ὁ.
hymenæum canto, ὑμεναιόω, ῶ.
hymnus, ὕμνος, ου, ὁ.
hymnum dico, ὑμνολογέω, ῶ, ὑμνολογίζω.
hypallage, ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ.
hyperbole, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
hyperborei populi, ὑπερβόρεοι, οἱ.
hypocrita, ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ.
hypostasis, ὑπόστασις, εως, ἡ.
hypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος, ου, ὁ.
hyssopus, ὕσσωπος, ου, ὁ, ἡ, & ὔσσωπον, ου, τὸ.
hystrix, ὕστριξ, ικος, ἡ.

J A.

JAceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν χῇ, [in solo], ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.
jaceo contemptus, ἀπόκειμαι.
jacere aleam, ἀνακρίπτειν τὸν κύβον, ἀκκυβδίειν, ἀνακρίπτειν πάντα κύβον.
jacere fundamentum, τὶν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, vel βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελίων.
jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινά.
jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus: ῥίπτω.
jactabunde, ὑπερηφάνως, κομπωδῶς, κομπαστικῶς.
jactabundus, ἀλαζὼν, όνος, ὁ.
jactantia, μεγαλαυχία, ας, ἡ, ἀλαζονεία, ας, ἡ.
jactantiæ plenus, ὑπέρογκος, ος, ον.
jactare minas, ἠπείλησεν ἀπειλάς.
jactare se de aliqua re, ἀλαζονεύεσθαί τι.
jactatio, ostentatio, ἀλαζόνευμα, ατος, τὸ, ἀλαζονεία, ας, ἡ, κομπασμὸς, οῦ, ὁ, μεγαλαυχία.
jactatio, jactus, βλησεισμὸς, οῦ, ὁ, ῥιπτασμὸς, οῦ, ὁ.
jactationis amans, φιλόκομπος, ος, ον.
jactator, κομπὸς, οῦ, ὁ, κομπαστὴς, οῦ, ὁ, κομπήρης, ους, ὁ, ἀλαζονικὸς, ὴ, ὸν, καυχησιάτης, ου, ὁ, λακιστὴς, οῦ, ὁ, στωμολόγος, ου, ὁ.
jactito, θρυλλέω, ῶ, ἐπικομπάζω.
jacto, frequenter jacio, ἀναῤῥίπτεω, ῶ, ῥιπτίζω τι. pro se efferre, μεγαλαυχέω, ῶ, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
jactura, ζημία, ας, ἡ, βλάβη, ης, ἡ.
jacturam facere, ναυαγεῖν, ζημιοῦσθαι, cum accusativo, ἀποβλάπτεσθαι.
jacturam facere animæ, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχήν.
jactus, βολὴ, ῆς, ἀποβολὴ, ῆς, ἡ.
jactus aleæ, βόλος πεσσικὸς, vel κυβευτικός.
jaculandi peritia, δύσοχία, ας, ἡ, δημιονία, ας, ἡ, δύσοχος, ου, ὁ, ἡ, δεξιὸς τοξεύειν, ας, ἡ.
jaculandi peritus, δύσοχος, ου, ὁ, δεξιοτοξεύτης, ου, ὁ.
jaculatio, ἀκόντισμα, ατος, τὸ.
jaculator, ἀκοντιστὴς, οῦ, ὁ, τοξότης, ου, ὁ.
jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, vel τινὰ λίθῳ, βάλλω.
jaculum, ἄκοντιον, ου, τὸ, δόρυ, ατος, τὸ.
jam, ἤδη, νῦν.
jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
jamdudum, πολλῷ ἤδη χρόνῳ.
jam jam, παραυτίκα.
jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
jam nunc, hoc tempore, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
jam olim, ἐκ πάλαι, & ἐκ παλαιοῦ.
jampridem, πάλαι.
jam vero, ἤδη δὲ, καί τοι, καὶ μὴν, μὲν οὖν.
jambus, ἴαμβος, ου, ὁ.
jambicus versus, ἰαμβεῖον, ου, τὸ.
janitor, θυρωρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, πυλωρὸς, οῦ, ὁ, ἡ.
janua, θύρα, ας, ἡ, πύλη, ης, ἡ, σιαδὸς, οῦ, ἡ.
januam cædere, θυροκοπῆσαι.
januarius, ἰανουάριος, ου, ὁ, γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ.
jaspis, ἴασπις, ιδος, ἡ.

I B.

ibi, adverb. αὐτόθι, ἐκεῖ, αὖτ, ἐνταῦθα.
ibidem, αὐτόθι, αὖτ, τῇδε αὖτ.

I C.

icere fœdus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo, καταδέκεσθαι.
ichneumon, ἰχνεύμων, ονος, ὁ.
ico, icis, πλήττω, τύπτω, παίω.
ictericus, ἰκτερικὸς, ὴ, ὸν.
ictero laboro, ἰκτεριάω, ῶ.
icterus, ἴκτερος, ου, ὁ.
ictus, us, πληγὴ, ῆς, ἡ, πλῆγμα, ατος, τὸ.
ictus, a, um, βλητὸς, ὴ, ὸν, νυγεὶς, έντος, ὁ, πληκτὸς, ὴ, ὸν.
ictus fulmine, κεραυνοβλὴς, ῆτος, ὁ.

I D.

id, τοῦτο.
id est, τοῦτ' ἔστι, & τουτέστι, οἷόν τι.
idcirco, διὸ, διότερ, δι' αὖτ.
id quod res est, τὸ ὄν.
idea, ἰδέα, ας, ἡ.
idem, masc. ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, αὐτὸς.
idem, neut. ταυτὸ idem ac τωυτὸν. ταυτὸν τῷ κτείνοντι, idem ac occidenti. Unde Latini *idem occidenti*.
identidem, ἑκάστοτε, ὡσαύτως, αὖθις & αὖθις.
ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτων ἕνεκα.
idioma, ἰδίωμα, ατος, τὸ.
idiota, ἰδιώτης, ου, ὁ.
idiotismus, ἰδιωτισμὸς, οῦ, ὁ.
idololatria, εἰδωλολατρεία, ας, ἡ.
idololatra, εἰδωλολάτρης, ου, ὁ.
idolum, εἴδωλον, ου, τὸ.
idonee, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
idoneus, ἐπιτήδειος, ου, ὁ, ἡ, ὁς, εἰς τοῦτο. χρήσιμος ἐκεῖσε, ἱκανὸς, ὴ, ὸν, ἕταιρὸς, ου, ὁ. ἀξιόπιστος, ου, ὁ, ἡ.
non idoneus, ἄχρηστος, ου, ὁ, ἡ, ἀχρεῖος, ος, ον, ὁ.
idoneus sum, εὐδετέω, ῶ.

J E.

jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τὸ.
jecur inspicio, ἡπατοσκοπέω, ῶ.
jejune, ἀπαξὶ, ὀνδενῶς.
jejunus dies, νήστιμος ἡμέρα.
jejunium, νηστεία, ας, ἡ, ἀπασία, ας, ἡ, ἀσιτία, ας, ἡ.
jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω, ῶ.
jentaculum, ἀκράτισμα, ατος, τὸ. ἔμβρωμα, ατος, τὸ. πρωϊνὸν ἄριστον.
jentaculi sumptio, διανηστισμὸς, οῦ, ὁ.
jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jesus, Ἰησοῦς.

I G.

igitur, ἄρα γε, δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.
ignarus, ἀγνώς, ῶτος, ὁ, ἡ, ὁ. ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ.
ignarus sum, ἀπολείπομαι, ἀγνοέω, ῶ.
ignarus Philosophiæ, ἀφιλόσοφος, ου, ὁ.
ignava vita, ἀδρανία, ας, ἡ.
ignave me gero, μεθίημι.
ignave, ῥᾳθύμως.
ignavia, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ.
ignaviter ago, ἀπομαλακίζομαι.
ignavus, ῥᾳθυμος, ος, ον, ἀργὸς, ὴ, ὸν. ἀκηδὴς, ὲς, ὁ, ἀπράγμων, ονος, ὁ.
ignavus sum, ἀργέω, ῶ, ῥᾳθυμέω, ῶ.
ignesco, ἀποπυρεύομαι.
igneus, πύρινος, η, ον, ἔμπυρος, ος, ον.
igniarium, πυρίον, ου, τὸ, ἐναυσμα, ατος, τὸ, ἐμπύρευμα, ατος, τὸ.
igniarius lapis, ἐγκαπτὸς πέτρος.
ignis, πῦρ, πυρὸς, τὸ, φάος, ους, τὸ, ὁ.
ignis sacer, ἐρυσίπελας, ατος, τὸ, πῦρ ἄγριον.
ignem excito, πυρόω, πυρσόω, ῶ, ἀναῤῥιπίζω.
ignem accendo, καπνίζω, τυρπολέω, ῶ.
igne, & ferro vasto, δηΐσω, ῶ, & δηόω, ῶ, δηϊάω, ῶ, δηΐζω, σμύχω.
ignitus, πυρόεις, εντος, ὁ, πυρώδης, εος, ὁ, διάπυρος, ος, ὁ.
ignitum ferrum, μύδρος, ου, ὁ.
ignobilis, δυσγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ἀκλεὴς, έος, ὁ, ἡ, καὶ ἧ, ἀγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ἀγνωτος, ος, ον, ῥ, ἄδοξος, ος, ον, ἄσημος, ος, ον.
ignobilitas, δυσγένεια, ας, ἡ, ἀγένεια, ας, ἡ, ἀδοξία, ας, ἡ.
ignobiliter, ἀκλεῶς, & ἀκλεέως, ἀνωνύμως, ἀνωνυμεί, ἀσήμως, ἀδόξως, ἀσημία, ας, ἡ.
ignominia, αἰσχύνη, ης, ἡ, ὄνειδος, εος, τὸ, ἀδοξία, ας, ἡ, ἀτιμία, ας, ἡ.
ignominia notatus, ἄδοξος, ος, ον, ὁ, ἡ.
ignominiæ notam inurere alicui, ἀδοξίαν τινὶ προσκαυλίζειν τινί.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

igno-

ignominiæ notam abſtergere, ἀποτρίβεσθαι τὴν ἀδοξίαν.
ignominiam affero, σιφλόω, ῶ.
ignominia afficere, κατισχύειν, ἀτιμάζειν.
ignominioſe, ἀδόξως, ἀτίμως, ἐφυβρίστως.
ignominioſum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
ignominioſus, ἄτιμος, ον, ὁ, ἄδοξος, ον, ὁ.
ignorandum eſt, ἀγνοητέον.
ignoranter, ἀγνῶς.
per ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
ignoratio, vel ignorantia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀγνόημα, ατος, τὸ, ἀγνωσία, ας, ἡ.
ignoro, ἀγνοέω, ῶ, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
ignoſcibilis, venia dignus, συγγνωστός, ὴ, όν.
ignoſco, συγγινώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην δίδοναι.
ignotum erat, ἄδηλον ἦν.
ignotus, ἄγνως, ῶτος, ὁ, ἐμοὶ ἄδηλος, ἄγνωστος, ον, όν.

I L.

ilex, ilicis, πρῖνος, ου, ὁ.
ilia, λαπάρα, ας, ἡ, νεφροὶ, ῶνος, ὁ, κῶλον, ου, τό.
ilicet, ſtatim, εἶεν δή, ἴθι, παραυτίκα.
illico, αὐθις, αὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθεν.
illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταῤῥέω εἰς τὴν γῆν, κατολισθάνω.
illaboratus, ἀκατέργαστος, ον, ὁ, ἀκατασκεύαστος, ον, ὁ.
illac, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
hac & illac, τῇ κἀκεῖ.
illacrymabilis, ἀκλαυτὸς, ὴ, όν, ἡ.
illacrymo, κατιδακρύω, καταδακρύω.
illæſe, ἀβλαβῶς.
illæſus, ἀπαθὴς, ὲς, ὁ, ἀβλαβὴς, ὲς, ὁ, ἀλώβητος, ον, όν, ἀπήμων, ονος, ὁ.
illaqueatus, ἔμβροχος, ον, ὁ.
illaqueo, παγίδᾶν, ἐμπερικαλλῶ.
illatio, quæ ſequitur aſſumprionem in argumentando, ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ.
illaudatus, ἀνεγκωμίαστος, ον, ὁ.
ille, ἐκεῖνος, η, ὁ, αὐτὸς, ὴ, όν.
illecebræ, θέλγητρα, ων, ἡ, ἐπαγωγαὶ, αἱ, θέλκαρ, ατος, τό.
illecebræ verborum, ἡδονὴ λόγων.
illecebroſus, ἐπαγωγὸς, ὸν, ὁ, θελκτήριος, ον, όν.
illectus, θελκωθὶς, ὶντος, ὁ.
illegitime, νόθως.
illegitimus, ἀνέγγυος, ον, ὁ ἡ, ἔκνομος, ον, όν, νόθος, ον, όν, ἐκθεσμος, ον, όν.
illepide, ἀγροίκως, ἀκόμψως, ἀμούσως, ἀπειθάνως, ἀχαρίτως.
illepidus, ἄγροικος, ον, & ἀγρυικος, ον, ὁ, ἄκομψος, ον, ὁ, ἄμουσος, ον, ὁ, ἄχαρις, ιτος, ὁ ἡ.
illibatus, purus, ἄθικτος, ον, ὁ ἡ, ἀφθορος, ον, όν, ἄθικτος, ον, ὁ, ἀμίαντος, ον, όν.
illiberaliter, ἀθέως.
illiberalia artificia, δημιουργικὰ τεχνήματα.
illiberalis, ἀνελεύθερος, ον, ὁ, δυλοπρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ.
illiberalitas, ἀνελευθερία, ας, ἡ, ἀγοινία, ας, ἡ.
illiberaliter, ἀνελευθέρως, δυλοπρεπῶς.
illic, ἐκεῖ, & αὐτόθι, αὖθι.
illicio, ἐπάγω, θηράω τινὰ, ἑλκύω, θελκάζω.
illicite, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
illicitus, ἄθεσμος, ον, όν & ὴ, ἀθέμιτος, ον, ὁ ἡ, ἡ, παράνομος, ον, ὁ, ἀποπτὴς, ὲς, ὁ ἡ.
illicium, θέλγητρον, ου, τό.
illico, αὐτόθι, παραυτίκα, αὐθις.
illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσρέω.
illigatio, ἔνδεσμος, ου, ὁ.
illigatus, προσδεθὶς, ὶντος, ὁ.
illigo, προσδέω, συναπτω, ἐνδεσμέω, ῶ.
illimis, ἄπηλος, ον, ὁ.
illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
hinc, illinc, ὧδεν, ἐνθένδε.
illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
illiquefacio, συντήκω, ἐπιτήκω.
illiſus, προσβληθὶς, ὶντος, ὁ.
illiteratus, ἀπαίδευτος, ον, ὁ, ἀγραμματος, ον, ὁ, ἀμαθὴς, ὲς, ὁ ἡ.
illitus, ἐπιχεισμὸς, ου, ὁ, ἐπιχεισθὶς, ὶντος, ὁ.
illocabilis, δυσοίκητος, ον, ὁ.
illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶν.
illorus, ἄνιπτος, ον, ὁ ἡ.
illuc, ἐκεῖ, ἐνθα.
illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
illuſcente die, περιλαμπούσης ἡμέρας.
illucesco, αὐγάζω, λάμπομαι, ἐπιφαύω, ὑποφαίνω, φώσκω, διαφώσκω, διαφαύω, ἐπιφώσκω, ἐπιφαύω.
illudere alicui, ἐγγελᾶν τινι, ἐπιγελᾶν τινι. παιδιὰν ποιεῖσθαί τινα.
illudere ſibi, παίζειν καθ' ἑαυτὸν.
illudo, ἐμπαίζω, συντρυφάω, ῶ, ἐπισκώπτω, καταγελοτομέω, ῶ.
illuminatio, καταυγασμὸς, ου, ὁ, ἐπίλαμψις, εως, ἡ, φωτοδοσία, ας, ἡ, φώτισμα, ατος, τό.
illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.

I M

illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
illuſio, λάθη, ης, ἡ, ἐμπαιγμὸς, ου, ὁ, φενακισμὸς, ου, ὁ, χλεύασμα, ατος, τὸ, χλεύη, ης, ἡ, χλεύασμὸς, ου, ὁ, χλευασία, ας, ἡ, ἐμπαιγμα, ατος, τό.
illuſor, ἐμπαίκτης, ου, ὁ, εἴρων, ονος, ὁ.
illuſtrari divinitus, ἐλλαμπεσθαι.
illuſtratio, καλλώπισμα, ατος, τὸ, αὐγασμὸς, ατος, τὸ.
illuſtratorius, τραυστικὸς, ὴ, όν.
illuſtris, φωτεινὸς, ὴ, όν, λαμπρὸς, ὰ, όν. pro nobili, ἐπιφανὴς, ὲς, ὁ, ἐνδόκιμος, ὸς, ὁ.
illuſtris, celebratus, περίπυστος, ος, ὁ.
illuſtrem reddo, ἀπολαμπρύνω.
illuſtriſſimus, διασημότατος, η, ὁ, κύδιστος, η, ὁ, ἐνδοξότατος, η, ὁ.
illuſtro, καταλάμπω, καταυγάζω. pro declarare, δηλῶν, φανερὸν.
illuſus, ἐμπαιχθὶς, ὶντος, ὁ.
illuvies, ἀλυσία, ας, ἡ.

I M.

imaginatio, φαντασία, ας, ἡ.
imaginationes concipio, φαντασιόομαι, ῶμαι.
imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
imago, εἰκὼν, όνος, ἡ, ἄγαλμα, ατος, τὸ, εἶδος, ους, τὸ.
ad imaginem Dei, κατ' εἰκόνα Θεῦ.
imaginem, vel ſimulacrum fingo, εἰδωλοποιέω, ῶ.
imago futuri, προχάραγμα, ατος, τό.
imaguncula, εἰκόνιον, ου, τὸ, ἀγαλμάτιον, ου, τό.
imbecillis, σθενὴς, ὲς, ὁ, ἄῤῥωστος, ον, ὁ, ἀδυνάτος, ον, ὁ, ἀβλαχρὸς, ὸν, ὁ.
imbecillum reddo, ἀμαυρόω, ῶ.
imbecillis ſum, ἀδρανέω, ῶ, ἀσθενέω, ῶ.
imbecillitas, ἀδυναμία, ας, ἡ, ἀῤῥωστία, ας, ἡ.
imbecilliter, ἀδρανῶς, ἀσθενῶς.
imbecillis, ἀπόλεμος, ον, ὁ, ἄμαχος, ον, ὁ, ἀναλβὴς, ὲς, ὁ, δειλὸς, ὴ, όν.
imbellis ſum, ἀπολέμως ἔχω.
imber, ὄμβρος, ου, ὁ.
imber impetuoſus, & procelloſus, ἐπακτὸς ὄμβρος.
imbris penuria, ἀνομβρία, ας, ἡ.
imbrium copia, ἀπομβρία, ας, ἡ.
imberbes malæ, ἄχνης ὑπλίνη.
imberbis, ἀγένειος, ον, ὁ, ἀπώγων, ωνος, ὁ.
imbibo, ἐμπίνω, ἐσθίω ἔχομαι, ἐλλαμβάνω.
imbrex, icis, σωλὴν, ῆνος, ὁ, γεῖσον, ου, τό.
imbricatim, γεισοειδῶς.
imbrico, ἐπογεισόω.
imbricus, ὀμβροφόρος, ον, ὁ.
imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω. pro erudio, παιδεύω.
imbuere doctrina, ἐκδιδάσκειν, ἐνδιδάσκειν.
imbui Græca lingua, ἐνδιδάσκεσθαι τὴν ἑλλάδα γλῶσσαν.
imbutus diſciplinis, ἔγκυος παιδείων.
imbutus oleo, ἐλαιόβυτος, ον, ὁ.
imbutus ſacris literis ab infantia, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδομένος.
imitabilis, μιμητὸς, ὴ, όν.
imitandi peritia, μιμητικὴ τέχνη, μιμητικότης, ητος, ἡ.
ad imitationem factus, ἀπομιμημένος, ον, ὁ.
imitatio, μίμησις, εως, ἡ, μίμημα, ατος, τὸ, ζήλωμα, ατος, τὸ.
imitator, μιμητὴς, ὴ, όν, ζηλωτὴς, ὴ, όν.
imitator felix, εὐζηλος, ον, ὁ.
imitator, efficturque perſonarum omnium, παντόμιμος, ον, ὁ.
imitor, ζηλόω, ῶ, μιμέομαι, ὁμόω, μιμηλάζω, ἀπομιμέομαι, ὁμῶ, ἀφομοιόω, ῶ.
immaculata vita, ἀκηλίδωτος βίος.
immaculatus, ἀμωμος, ον, ὁ, ἄσπιλος, ον, ὁ ἡ, ἡ, ἀμώμητος, ον, ὁ.
immadeo, ἐμβρέχομαι.
immanis, crudelis, θηριώδης, ες, τὸ, ἀγρὸς, ον, ὁ, πλώης, ες, ὁ, πελώριος, ον, ὁ.
immanis, ingens, πέλωρος, ον, ὁ, πελώριος, ον, ὁ.
immanitas, ἀγριότης, ητος, ἡ, ἀπλωσία, ας, ἡ, ὠμότης, ητος, ἡ.
immaniter, crudeliter, ἀγρίως, ἔκπλαγον, ἔκπλαγα, ἐκπλώγως.
immanſuetus, ἀπήθαυτος, ον, ὁ, ἀπήθανος, ον, ὁ ἡ, ἀνήμερος, ον, ὁ.
immarceſcibilis, ἀμαράντινος, ον, ὁ.
immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἁναρπασθείς.
immaturitas, ὠμότης, ας, ἡ.
immaturus, ἄωρος, ον, ὁ ἡ, πρόωρος, ον, ὁ ἡ.
immediate, μέσως.
immediatus, ἄμεσος, ον, ὁ ἡ.
immedicabilis, ἀνίατος, ον, ὁ, ἀθεράπευτος, ον, ὁ.
immeditatus, ἀμελέτητος, ον, ὁ.
immemor, ἀμνήμων, ονος, ὁ ἡ, ἐπιλαθόμενος, ον, ὁ.
immemor ſum, ἀμνημονέω.
immemoratus, ἄφημος, ον, ὁ, ἀφήμων, ονος, ὁ.
immenſitas, ἀμετρία, ας, ἡ.
immenſus, ἄμετρος, ον, ὁ, ἀμέτρητος, ον, ὁ.
immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύω, συγκολύω.

immerito, ἀναξίως, παρὰ τῶν ἀξίων.
immeritus, ἀνάξιος, ος, ον, ὁ μηδὲν ὠφληκώς.
immerſio, βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, ἔμβαμμα, ατος, τό.
imminens, ἐφεστηκώς, ὥτος, ὁ, ἐπικείμενος, ος, ον, ὑπὲρ κεφαλῆς ὤν, οῦσα, ὄν.
imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐνεστὼς πόλεμος.
immineo, ἐπίκειμαι, ἀνέχω, ὑπεξαναίσσομαι.
imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος, mors.
imminuo, ἐλαττόω, ῶ, σμικρύνω, μειόω, ῶ, ἐλάττονα ποιῶ.
imminutio, ἐλάττωσις, εως, ἡ, μείωσις, εως, ἡ.
immiſceo, ἐμμίγνυμι.
immiſceor, ἀναμίγνυμαι, vel ἀναμιγνύομαι.
immiſerabilis, ἀνοικτὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, ἄοικτος, ος, ον, δύσοικτος, ος, ον.
immiſſio, ἄνεσις, ἀφεσις, εως, ἡ.
immitis, ἀνελεήμων, ονος, ὁ, ἀπλωνὴς, ὁ, ἀμείλιχος, ος, ον.
immitto, ἐμβάλλω, ἐμβάλλω τινί τας χεῖρας, manus alicui.
immobilia bona, κομιδικὰ, τὰ, ἀκίνητα, τά.
immobilis, ἀκίνητος, ος, ον, ἀμετακίνητος, ος, ον.
immoderate, πλημμελῶς, ἀμέτρως.
immoderate me gero, πλημμελῶ, ῶ.
immoderatio, ἀμετρία, ας, ἡ, ἀταξία, ας, ἡ.
immoderatus, ἄμετρος, ος, ον ὁ ἡ, ἀσύμμετρος, ος, ον, ἄτακτος, ος, ον.
immodeſte, ἀτάκτως, ἀκράτως, ἀκόσμως.
immodeſtia, ἀμετρία, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ, ἀκοσμία, ας, ἡ.
immodeſtus, ἄμετρος, ος, ον, ἀκόλαστος, ος, ον, ἄκοσμος, ος, ον, ἄτακτος, ος, ον, ἄφρων, ονος, ὁ.
immodice, ὑπερμέτρως, ἀσώτως.
immodicus, ὑπέρμετρος, ος, ον, ἄκρατος, ος, ον.
immodicus in verbis, ἀμετρεπὴς, ἐος, ὁ.
immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
immolatio, θυσία, ας, ἡ, θῦμα, ατος, τό.
immolatus Deo, θεόθυτος, ος, ον.
immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.
immoratio, δίαιτα, ης, ἡ.
immorigerus, δυσκόλως, ος, ὁ ἢ ἡ.
immorior, ἀναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
immoror, ἐνδιατρίβω τινὶ, vel κατά τι, vel περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινί.
immortalem facio, ἀθανατίζω.
immortales Dii, οἱ ἀεὶ ὄντες Θεοί. οἱ ἀθάνατοι, pro ἀθανάτοι Θεοί.
immortalis gloria, ἀΐδιος δόξα, ἀείζωος τιμή.
immortalis, ἀθάνατος, ος, ὁ ἢ ἡ, ἀΐδιος, ος, ον, ὁ ἢ ἡ, ἀκήρατος, ος, ὁ ἢ ἡ, ἄφθαρτος, ος, ὁ.
immortalitas, ἀθανασία, ας, ἡ, ἀφθαρσία, ας, ἡ.
immore, ἀσεμφεῖως, ſive ἀσεμφῶς.
immotus maneo, ἀκινητίζω.
immotus, ἀκίνητος, ος, ον, ὁ, ἄπειτος, ος, ον, ὁ ἢ ἡ.
immundities, μίασμα, ατος, τὸ, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
immunde vivens, ἄθραλος, ος, ον.
immundus, ἀκάθαρτος, ος, ον, μιαρὸς, ὸν, ὁ.
immunis, ἀτελὴς, ἐος, ὁ, ἀνεισφόρος, ος, ον, ἄσυμβολος, ος, ον, ἀφορολόγητος, ος, ον.
immunem facio, παραλύω τινά τινος.
immunis a militia, ἀστράτευτος, ος, ον.
immunis a tributis, ἀνεισφόρος, ος, ον, ὁ, ἀτελὴς, ἐος, ὁ.
immunitas, ἀτέλεια, ας, ἡ, ἀνεισφορία, ας, ἡ.
immunitas ab obeundis publicis muneribus, ἀλειτουργησία, ας, ἡ.
immunitus, ἀτείχιστος, ος, ον, ὁ ἢ ἡ, ἀφύλακτος, ος, ον, ὁ, ἄφρακτος, ος, ον.
immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
immutabilis, ἀμετάβλητος, ος, ον, ὁ, ἀμετάθετος, ος, ον.
immutabilitas, ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, ἀμεταβλησία, ας, ἡ, ἀτροπία, ας, ἡ.
immutabiliter, ἀμεταπτώτως, ἀτρέπτως.
immutatio, ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, ἐναλλαξις, εως, ἡ, ἀλλοίωσις, εως, ἡ.
immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
imo, μᾶλλον δὲ, ἀλλά τε, ἔ μενοῦν.
impar, ἄνισος, ος, ον, ἀπάρτιος, ος, ον.
impar numerus, περισσὸς ἀριθμὸς.
impar oneri ferendo, ἀφόρητος, ος, ον.
imparate, ἀκατασκεύως, ἀπαρασκεύως.
imparatus, ἀπαράσκευος, ος, ον, ἀπαρασκεύαστος, ος, ον.
imparitas, ἀνάρτιος, ἄνισος.
impaſtus, ἄβοτος, ος, ον.
impatiens doloris, δυσπόνητος, ος, ον, ὁ ἢ ἡ.
impatiens, ἀπαθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ.
impatiens iræ, ἐκὼν ὀργῆ. Homerus.
impatienter, ἀμενηνῶς, ἀπαθῶς.
impatientia, ἀταλαία, ας, ἡ, ἀπάθεια, ας, ἡ.
impavide, ἀφόβως.
impavidus, ἀδεὴς, ἐος, ὁ, ἄφοβος, ος, ον, ἄτρομος, ος, ον.
impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαὶ, σκεύη πολεμικὰ, τὰ σκευοφόρα.
impedimento eſſe alicui, ἐμποδὼν τινί τινι.
ſine impedimento, ἀκωλύτως, ἀπεμποδίστως, ἀπαραπορεύτως.

impedimentum, κώλυσις, εως, ἡ, ἐμπόδιον, ου, τό.
impedio, ἐμποδίζω τινί· κωλύω τινὰ τῶν κρείττων, a vitiis.
impeditus, ἐμποδιθεὶς, ἐντος, ὁ.
impello, ἐπάγω τινὶ, ἐπείγω, διωθέομαι, οῦμαι, cum accuſativo, προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ῶ, ἐλαύνω.
impello, adhortor, inſtigo, ἐπάγω, ἐπαίρω, προάγω, ἐμπαίρω, ἐξεπαίρω, ἀλοάω, ῶ, ἐφίημι, ἀναπείθω, περιτρέπω, ἐφορμάω, ῶ.
impendens, ἐπικρεμὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ.
impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτάομαι, ῶμαι.
impendium, δαπάνη, ης, ἡ.
ſine impendio, ἀδαπάνως.
impendo, inſumo, προσαναλίσκω τι, δαπανάω τῶν ἐμῶν, bona mea conſumo.
impendo operam alicui rei, ἐμπονῶ τινι.
impendo operam muſicæ, διαπονέομαι μουσικῇ.
impenetrabilis, ἀδιάβατος, ος, ον, ὁ, ἀδιεξίτητος, ος, ον, ὁ.
impenſa, æ, δαπάνη, ης, ἡ, ἀνάλωμα, ατος, τό.
impenſe, σφόδρα, ἄγαν.
imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν, τὰ προσταχθέντα δρᾶν, τὸ προστεταγμένον ποιεῖν, τοῦ ἐντελλομένου δρᾶν, πρὸς τὰ παραγγελλόμενα πειθαρχεῖν, τοῖς παραγγέλμασιν ὑπακούεσθαι, πλησὸν τὰ διατεταγμένα, τὸ πρόσταγμα ἀνύειν, ταῖς ἐπισκήψεσι πειθαρχεῖν.
imperativus, προσωπικὸς, ος, ον, προσωπικὴ ἔγκλισις, imperativus modus.
imperator ſum, ἡγέομαι, οῦμαι, ἡγεμονεύω, κοιρανέω, ῶ.
imperatorem ſalutare, προσαγορεύειν, ἀναγορεύειν, vel ἀστάζεσθαι αὐτοκράτορα.
imperator, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, στρατηγὸς, ὸν, ὁ, ἡγεμὼν, όνος, ὁ.
imperatoria dignitas, αὐτοκρατορία, ας, ἡ.
imperatoria ars, ἡγεμονία, ας, ἡ.
imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, ὸν, ὁ, βασιλικὸς, ὸν, ὁ.
imperatrix, αὐτοκράτωρ, ορος, ἡ.
imperatum, πρόσταγμα, ατος, τὸ, κελευόμενον, ου, τό.
imperceptus, ἀκατάληπτος, ος, ον, ὁ ἢ ἡ.
imperfectus, ἀτελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἀτέλεστος, ος, ον, ὁ.
cum imperio eſſe, ἡγεμονεύειν.
imperioſe, ἐπιτακτικῶς.
imperioſus, δυναστευτικὸς, ὸν, ὁ.
imperite, ἀγροίκως, ἀβύλως, ἀνεπιστημόνως, ἀϊδρῶς, ἀπείρως, ἀσόφως.
imperitia, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀδαημοσύνη, ας, ἡ, ἀμαθία, ας, ἡ.
imperitus, ἀδαήμων, ονος, ὁ, ἄπειρος, ος, ον, ἄγνωτος, ος, ον, ὁ, ἀπαίδευτος, ος, ον, ὁ, ἀμαθὴς, ἐος, ὁ.
imperium, ἐπίταγμα, ατος, τὸ, κέλευσμα, ατος, τὸ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, ἡγεμονία, ας, ἡ.
imperium maris ſuſcipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
imperium militare prorogare, ἐπιμετρεῖν χρόνον στρατηγίας.
imperium tenere, ἀρχὴν κατασχεῖν, ἀρχὴν ἔχειν.
impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, ῶ, κυριεύω, δεσπόζω, cum genitivo.
impero terra marique, γῆς, καὶ θαλάττης ἄρχω.
imperſpicuus, ἄδηλος, ος, ον, ἀφανὴς, ἐος, ὁ.
imperſuaſibilis, ἀπειθὴς, ἐος, ὁ, ἀπιθανὸς, ὸν, ὁ.
imperterrite, ἀνεκπλήκτως, ἀφόβως, ἀτρέως.
imperterritus, ἄφοβος, ος, ον, ἀνεκπλητος, ος, ον, ἀτάραχος, ος, ον, ἀτάρβητος, ος, ον.
impertio,or, μεταδίδομαι τῶν κακῶν, κοινωνῶ σοι τῶνδε, hoc tibi.
imperturbatus, ἀτάραχος, ος, ον, ἀτάραχος, ος, ον.
imperturbatus animus, ἀτυραξία, ας, ἡ.
impervium iter, ἀνοδία, ας, ἡ, δυσοδία, ας, ἡ.
impervius, ἀδιάβατος, ος, ον, ἀδιεξόδος, ος, ον.
impetigo, λειχὼν, ῆνος, ὁ.
impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
impeto convitiis, ἐνέδην, ἀράσσω, vel ἀράττω.
impetrabilis, συγχωρητὸς, ος, ον.
impetratio, κτῆσις, εως, ἡ, ἐπίτευξις, εως, ἡ.
impetro, τυγχάνω, cum genitivo, λαμβάνομαι, cum genitivo.
impetrare bonum a Diis, πράττειν παρὰ τῶν θεῶν ἀγαθόν.
impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
impetum alicujus retundo, ἀμβλύνω τινά. ἀνακόπτω τινὰ τῆς ὁρμῆς.
impetum ſuſtineo, δέχομαι, & κατὰ δέχομαι τῶν ἐπίασιν.
impetu animi feror ad rem aliquam, ὁρμητικῶς ἔχω πρός τι.
impetu feror, ἐρωῶ, ῶ, ἔεμαι, θύω, θυίω, θυιάω, ῶ, θυόομαι, οῦμαι, ἰθύω, Poetice ἀορμάω, ῶ, ἐξορμάω, ῶ, ἐφορμάω, ῶ.
cum impetu, ὁρμητικῶς, σὺν τόλμῃ, σὺν ὁρμῇ.
imperum do, εἰμάω, ῶ, ſive εἴμω, ῶ, ὀρύω, εἰστίνημι.
impetum facio, ἐμβάλλω, vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
impetuoſa fluenta habens, ἀγαρρόος, ος, ον.
impetuoſe, μετ' ὁρμῆς, φραδῶς, μεταφρένως Poetice.
impetuoſus, ὁρμητικὸς, ὸν, ὁ.
impetuoſus imber, ἔπακτος ὄμβρος.
impetus animi, ἰθὺς, ἰθέος, ος, μένος, εος, τὸ, μενοινὴ, ῆς, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

impetus, ἐπιβολή, ῆς, ἡ, ἔφορμή, ῆς, ἡ, ἐπιδρομή, ῆς, ἡ, ὁρμή, ῆς, ἡ, ῥοθος, ου, ὁ.
impexus, ἀκτένιστος, ος, ον.
impie ago, ἀσεβέω, ῶ.
impietas, ἀσέβεια, ας, ἡ, ἀθεότης, ητος, ἡ.
impiger, ἄοκνος, ος, ον, ῥᾴθυμος, ος, ον, ὀρτηρός, ᾶ, όν.
impigre, ἀόκνως.
impingo, offendo, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον πόδα, προσβάλλω.
impingo dicam alicui, ἐπάγω δίκην τινί. ἀποφέρω γραφήν.
impingo crimen, ἐπιφέρω αἰτίαν.
impinguo, πιαίνω, λιπαίνω, παχύνω.
impium facinus, ἀσέβημα, ατος, τό.
impius, ἀσεβής, ές, ὁσιος, ος, ον, ἄθεος, ος, ον.
impius sum, ἀσεβέω, ῶ.
implacabiles inimicitiæ, ἀκήρυκτος ἔχθρα.
implacabilis, ἀπαράκλητος, ος, ον ὃς ἡ, ἀμείλικτος, ος, ον.
implacabiliter, ἀκατηλλάκτως.
implacidus, δυσάρεστος, ος, ον.
impleo, πληρόω, ῶ, γεμίζω ναῦς σίτῳ, naves cibo, ἐμπλήθω τινὶ χαίνης ἐλπίδος, inani spe.
impleo, perficio, præsto, πληρόω, ῶ, ἀποπληρόω, ῶ.
implere legem, πληρῶσαι τὸν νόμον. πνεῖν τὸν νόμον.
implere promissa, ἀναπληροῦν τὰ ὑπεσχημένα.
impleri potui, πλησθῆναι πᾶν.
implexus, ἐμπεπλεγμένος, ος, ον.
implexus, us, ἐμπλοκή, ῆς, ἡ.
implicatio, ἐμπλοκή, ῆς, ἡ.
implicatus, & implicitus, ἐμπλεχθείς, ἐντος, ὁ.
implicite, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
implicitus sum malis, πρόσκημαι κακῷ, κακοῖς ἐμπεπλεγμένος εἰμί.
implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
implico ærumnis, & infortuniis, δυόω, ῶ.
implicor, distineor, ἐμπλέκομαι.
imploratio, ἐπίκλησις, εως, ἡ, ἀνάκλησις, εως, ἡ.
imploro, ἀνακαλέω τινά, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλεῖσθαί τινα.
implumis, ἄπτερος, ος, ον, ἄπτιλος, ος, ον.
impolite, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
impolitus, ἄκομψος, ος, ον, ἀκατέργαστος, ος, ον.
impollutus, ἀμίαντος, ος, ον, ἀμόλυντος, ος, ον.
impono, τίθεμαι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in currum: pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, vectigal, ἐπιτάττω. quandoque decipio, ἐξαπατῶ, ῶ.
imponere sibi ipsi, ὠὸν ἐξαπατῆσαι.
imponere finem labori, κοπώδη, vel κοπωδίᾳ ἐπιθεῖναι τοῖς πόνοις, vel τίθεσθαι τέλος πόνοις.
importatio, ἀγωγή, ῆς, ἡ, εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, ἐπαγωγή, ῆς, ἡ, εἰσφορά, ᾶς, ἡ.
importatus, εἰσκομιδείς, ἐντος, ὁ.
importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, infortunium.
importune, ἀκαίρως, φορτικῶς.
importunitas, ἀκαιρία, ας, ἡ.
importunus, ἄκαιρος, ος, ὁ. ἄτοπος, ος, ὁ.
impos, ἀκρατής, ἐος, ὁ, ἀδαὴς τος, ος, ὁ.
impos voti, ἀτυχὴς, ἐος, ὁ ὃς ἡ.
impos animi, θυμῷ ἀκρατής.
impositio, ἐπίθεμα, ατος, τό.
impositus, ἐπίθετος, ος, ον.
impossibile est, ἀδύνατόν ἐστι, sequente infinitivo.
impossibilis, ἀδύνατος, ος, ον, ἀμήχανος, ος, ον.
impostor, φένακξ, ακος, ὁ, ἀπάτηλος, ος, ον, πλάνος, ος, ον.
impostorie, ἐπιτρεφῶς.
impostorius, σκέβολος, ος, ον, διακριτικὸς, ὸν, ὁ.
impostura, ἐξαπάτη, ης, ἡ, φενακισμός, ὁ, ὁ.
impotens, ἀκρατὴς, ἐος, ὁ, μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος, ος, ον.
impotens animi, εἴκων θυμῷ, Homerus.
impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
impotenter, ἀδύνατα, ἀκράτως.
impotentia, ἀδυναμία, ας, ἡ, ἀκράτεια, ας, ἡ.
dictorum impotentia, ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
impræsentiarum, ἐν τῷ παρεγχρήμα, ἐν τῷ παρόντι.
impransus, ἀναρίστος, ος, ον.
imprecatio, ἀρά, ᾶς, ἡ, κατάρα, ας, ἡ, ἐπάρα, ας, ἡ.
imprecor, καταράσμαί τινι, ἀρᾶς πείθομαι κατά τινος.
impressio, προσβολή, ῆς, ἡ, ἐμβολή, ῆς, ἡ.
impressionem in hostes facere, ἐφορμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
impressus, πρόστυπος, ος, ον, ἔντυπος, ος, ον.
imprimere dedecus civitati, τῇ πόλει αἰσχύλην περιάπτειν.
imprimere sigillum, τύπον ἐσημαίνεσθαι.
imprimis, περὶ πάντος, πάμπρωτον, & πάμπρωτα, ἐξαιρέτως, ἄρχω, adverbialiter.
imprimo, ἐντυπόω, ῶ, ἐγγλυφάττω, ἐπισφραγίζω.
improbabilis, ἀδοκίμαστος, ος, ον, ἀπίθανος, ος, ον.
improbatio, ἀδοκιμασία, ας, ἡ.
improbe, ἀναιδῶς, πονηρῶς.
improbissime, παγκάκως.
improbissimus, πάγκακος, ος, ον, πάνυ πονηρὸς, πανοῦργος, ος, ον, μεγαλοπόνηρος, ος, ον, περιπόνηρος, ος, ον, λιπόνηρος, ος, ον.

improbitas, φαυλότης, ητος, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ, πονηρία, ας, ἡ, κακία, ας, ἡ.
improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
improbum reddo, κακιῶ. κακιώσομαι, improbus fio.
improbus sum, χαλεπαίνω, ῶ, πονηρεύω, & πονηρεύομαι.
improbus, πονηρὸς, ος, ον, φαῦλος, ος, ον, ἀδόκιμος, ος, ον, μιαρὸς, ᾶ, όν.
impropero, ἐξονειδίζω, ὑπονειδίζω, μέμφομαι, ἐκφαυλίζω.
impropriе, κυρίως.
improprie loqui, ἀκυρολογεῖν.
improspere, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
improvide, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
improvidus, ἀπρονόητος, ος, ον, ἀπερίσκεπτος, ος, ον.
improviso, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροσπτως.
ex improviso, ἀπροσδοκήτως, εὐδοκήτως, αὐθαδίᾳ, αὐτοδοκήτῳ, αὐθαδίως, ἀφνῳ, ἐξαίφνης.
improvisus, ἀπρονόητος, ος, ον, ἀφνίδιος, ος, ον.
imprudens, ἄφρων, ονος, ὁ, ἀνόητος, ος, ον, ἀστώτος, ος, ον.
imprudenter, δι' ἄγνοιαν, ἀβούλως, ἀπρονοήτως, ἀσκέπτως, ἀσκόπως, ἀφραδέως.
imprudentia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀσωσία, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ, ἀβουλία, ας, ἡ, ἀνοησία, ας, ἡ.
impubes, ἄγνηβος, ος, ὁ.
impudens, ἀναίσχυντος, ος, ὁ, ἀναιδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ.
impudens sum, ἀναισχυντέω, ῶ.
impudenter, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
impudenter ago, ἀναισχυντέω, ῶ.
impudenter resisto veritati, ἀναισχυντῶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
impudentia, ἀναισχυντία, ας, ἡ, ἀναίδεια, ας, ἡ.
impudentissimus, κυνώτατος, ος, ον, κυνώστατος, ος, ον.
impudicitia, ἀσελγεια, ας, ἡ, ἀλολαστία, ας, ἡ.
impudicus, ἀσελγὴς, ές, ὁ, ἀνάγνος, ος, ὁ, λικνὴς, ὁ, μάχλος, ος, ὁ.
impugnatio, προσβολή, ῆς, ἡ.
impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω, ῶ.
impulsio, impulsus, ἐλαστία, ας, ἡ, ὠθισμὸς, ὁ, ὁ.
impulsor, ὠστὴς, ος, ὁ, παρεξωστὴς, ῶ, ὁ.
impulsus, a, um, ὠθούμενος, η, ον, ος, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἐπιμενος, η, ον, ός, ὁ, ἡ, τὸ, ὠθεὶς, ἐντος, ὁ, ὠθούμης, ὁ, ἡ, ὠθὲν, ἐντος, τό.
impune, ἀτιμωρητὶ, ἀζημίως.
impune evado, καταπροίσκομαι.
impune fero, ὠθοῦμαι.
impune aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non impune feres, εἰμώξῃ.
impunitas, ἀτιμωρησία, ας, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ.
impunitus, ἀτιμώρητος, ος, ὁ, ἀζήμιος, ος, ὁ.
impure, ἀναγνως, ἀκαθάρτως.
impuritas, μίασμα, ατος, τὸ, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
impurus, ἀνάγνος, ος, ὁ, ἀκρατὴς, ἐος, ὁ, ἀκαθαρτος, ος, ον.
impurus, impudicus, sceleſtus, ἀνάγνος, ος, ὁ, δύσκαθαρτος, ος, ὁ, ἀναγνὴς, ἐος, ὁ ὃς ἡ, βδελυρὸς, ος, ὁ, ἀκαθαρτος, ος, ον, ὁ, ἡ, μιαρὸς, ᾶ, όν.
imputo tibi culpam, ἀναπίθημί σοι τὴν αἰτίαν, vel ἐπάγω τῷ αἰτίαν, προτίθημι.
imus, κατώτατος, ος, ον, ὕστατος, ος, ον.
ex imo, ἐκ τοῦ βάθους, βύθοθεν.

I N.

in, εἰς & ἐς cum accuſativo, ἐν cum dativo, & ἐ & ἐν Poetice. ἐπὶ cum genitivo, κατὰ cum genitivo, & dativo apud Poetas. μετὰ cum dativo. ἐπὶ cum dativo. πρὸς cum accuſativo.
in, adverſus, εἰς vel ἐς. εἰς τὸν δῆμον, adverſus populum. κατὰ cum genitivo. μετὰ & περὶ cum accuſativo.
in, erga, περὶ. ἡ περὶ τὸς Θεὸς εὐσέβεια, pietas erga Deos.
in, intra, εἰς, εἰς ἕκτην ἡμέραν, intra ſextum diem. ἐντὸς, cum genitivo.
in animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νοῦν βάλλομαι.
in cauſa ſum, αἴτιος τούτου εἰμί.
in hunc modum, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, τάδε.
in poſterum, ὠπ' ἄρτι, αὖθις, εἰς αὖθις, μεταπέπειτα, εἰς μετέπειτα, εἰς τὸ ἔπειτα, ἔπι, ἐξόπισθεν, τὸ λοιπόν.
in præſens, ὠπίνα.
in præſentia, ὠπίνα, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τῷ παρόντος, ἐν τῷ νῦν, παραχρῆμα, ἐν τῷ παραχρῆμα.
inacceſſus, ἀπρόσιτος, ος, ὁ, ἀνεπίβατος, ος, ὁ, ἄβατος, ος, ὁ ὃς ἡ.
inædifico, ἐνοικοδομέω, ῶ, ἐποικοδομέω, ῶ, παροικοδομέω, ῶ.
inæqualis, ἄνισος, ος, ὁ, ἀνώμαλος, ος, ὁ.
inæqualitas, ἀνισότης, ητος, ἡ, ἀνωμαλία, ας, ἡ.
inæqualiter, ἀνίσως, ἀνωμάλως.
inæſtimabilis, ἀτίμητος, ος, ὁ.
inamabilis, ἀνάρατος, ος, ὁ, ἀστεργὴς, ἐος, ὁ, ἡ.
inamœnus, δύσχορτος, ος, ὁ.
inane, vacuum, τὸ κενὸν, κενότης, ητος, ἡ.
inanimatus, ἄψυχος, ος, ὁ.
inanio, κενόω, ῶ.
inanis, vacuus, κενὸς, ἡ, ὁ, & κεινὸς, ἡ, ὁ, Poetice. ἀπόκενος, ος, ὁ, ὑπόκενος, ος, ὁ, μάταιος, ος, ὁ, παρὸς, ᾶ, ὁ, σομφὸς, ἡ, ὁ, φυσὸς, ος, ὁ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

inanis, vanus, κενὸς, ᾱ, ὁ, μάταιος, α, ον, ἐπίκενος, ος, ον, ἄλιος, α, ον, ἀνεμώλιος, α, ον, ὃς οὐδὲν ἦ. ἐπιώνιμος, α, ον, ψύσιος, α, ον, Poetice. χαῦνος, η, ον, μαψίδιος, α, ον, μάψυρος, α, ον.

inanis labor, ματαιοπονία, ας, ἡ.

inanis gloria, κενοδοξία, ας, ἡ.

inanitas, vacuitas, κενότης, ητος, ἡ, σομφότης, ητος, ἡ.

inanitas, vanitas, ματαιότης, ητος, ἡ, κενότης, ητος, ἡ. ματαιοσύνη, ης, ἡ.

inanitas, κενότης, ητος, ἡ, κενὸν, ᾱ, τό.

inaniter, κενῶς, ματαίως.

inaniter laboro, ματαιοπονέω, ῶ.

inaniter loquor, κενολογέω, ῶ.

inaratus, ἀνήροτος, α, ον, ἄφαρατος, α, ον, ἀργὸς, ᾱ, όν.

inarticulate loquor, βαβάζω, βαμβαίνω, φλάζω.

inarticulatus, articulis carens, ἄναρθρος, α, ον ὃς ἁ.

inartificialis, ἄτεχνος, ε, ον.

inartificialiter, ἀτέχνως.

inassuetus, ἀήθης, ες, ὃς ἡ, ἤ.

inauditus, ἀνήκοος, α, ον, ἄπυστος, α, ον.

inauguratus, οἰωνισθείς, έντος, ὁ, οἰωνιστείς, έντος, ὁ.

inauguro, ἱερόω, ῶ, τελέω, ῶ.

inauguror, ἱερόομαι, οῦμαι.

inauratio, χρύσωσις, εως, ἡ.

inauratus, ἔγχρυσος, ος, ον, ἐπίχρυσος, ος, ον.

inauris, ἐνώτιον, ου, τὸ, ἐλλόβιον, ου, τό.

inauro, ἐπιχρυσόω, ῶ, διαχρυσόω, ῶ.

inauſpicato, ἐκ εἰς κενὸν, ἀποιώνως.

inauſpicatus, δυσοιώνιστος, ος, ον.

incaleſco, διαθερμαίνομαι, βράσσομαι.

incandeſco, ἐκπυρέομαι, οῦμαι, ἐνθερμαίνομαι.

incantamentum, γοητεία, ας, ἡ, ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, μαγεία, ας, ἡ.

incantationibus utor, μαγεύω.

incantator, ἐπῳδὸς, ὁ, ἡ, γόης, ητος, ὁ, φαρμακεύς, έως, ὁ.

incanto, ἐπάδω, γοητεύω, μαγεύω.

incarnatio, σάρκωσις, εως, ἡ, ἐνανθρώπησις, εως, ἡ.

incarnatio Chriſti, τὸ σαρκικὸν τῷ Χριστῷ, Gregorius. ἡ οἰκονομία, Hieronymus, & Damaſcenus.

incaſſum, fruſtra, φρύδην, μάτην.

incaſtigabilis, ἀκόλαστος, ος, ὁ ἡ ἤ.

incaſtigatus, ἀδιόρθωτος, ος, ὁ.

incaute, ἀπροσόντως, ἀφυλάκτως.

incaute me gero, ἀφυλακτέω, ῶ.

incautus, ἀφύλακτος, ος, ὁ, ἀβούλητος, ος, ὁ, ἄπλους, ἄπλοῦς, ῆ, ὁ. ἀνωλλάβης, ες, ὁ, ἀπερίσκεπτος, ος, ὁ.

incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω, ῶ.

incedo cum faſtu, ἐκπομπεύω, ἐπιπομπεύω.

incendiarius, πυρπολεύς, έως, ὁ.

incendio vaſto, πυρπολέω, ῶ, & πυρπολέομαι, οῦμαι, σμύχω.

incendium, ἐμπρησις, εως, ἡ, ἐμπρησμὸς, ὁ, ἐμπύρωσις, εως, ἡ, φλεγμὸς, ὁ, ἔγκαυμα, ατος, τό.

incendo, ἐμπυρίζω, ἀναπρήθω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.

incendo, excito, ἀνάπτω.

incenſum, θυμίαμα, ατος, τό.

inceptor, ἔξαρχος, ος, ὁ.

inceptum ἐπίβλημα, ατος, τὸ, ἐγχείρημα, ατος, τό.

incertitudo, ἀδηλότης, ητος, ἡ, ἄδηλον, ου, τό.

incerto, incerte, ἀδήλως.

incertum reddo, ἀδηλόω, ῶ, ἄπορον, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.

incertus, ἄδηλος, ος, ὁ, ἀγνώριστος, ος, ὁ, ἀσαφὴς, ές, ὁ, ἀμφίβολος, ος, ὁ.

incertus ſum, ἀλάομαι, ῶμαι, πλανάομαι, ῶμαι.

inceſſanter, ἀπαύστως, ἀπαυστὶ, ἀκαταπαύστως.

inceſſere maledictis, λάσκω, κερτομέω, ἐγκερτομέω.

inceſſere ſaxis, λίθοις βάλλω.

inceſſit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἐῶ.

inceſſit eum timor, οὕτῳ δεὸς ἐπῆλθε.

inceſſo, καθάπτομαι, καταλαμβάνω, ἐποίχομαι, σεύω, βάλλω.

inceſſus, βάδισμα, ατος, τὸ, βάδισις, εως, ἡ.

inceſtus, ἡ ἀνόσιος συνουσία, aut ἄνομος μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.

inceſtus, a, um, μιαρὸς, ᾱ, ὁ, ἀνόσιος, ος, ὁ, ἀσελγὴς, ές, ὁ, αἰσχρὸς, ᾱ, όν.

inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, ſermonem.

inchoatus, ἡμιεργὸς, ὁ, ἡ.

incido, inſculpo, inſcribo, ἐγκολάπτω, ἐγχέω, ῶ, χαράσσω, ἐγχαράττω.

incido, καταπίπτω, κόπτω, διατέμνω.

incido, περιπίπτω συμφοραῖς, in calamitates. ἐμπίπτω εἰς τὰς πολεμίους, incido in hoſtes. ἐπιτυγχάνω τινὶ, incido in aliquem.

incipio, ἄρχομαι, cum genitivo. ἀπάρχομαι.

incircumciſus, ἀπερίτμητος.

incircumſcriptus, ἀπερίγραπτος, ος, ὁ, ἀπερίοριστος, ος, ὁ, ἀκατάληπτος, ος, ὁ.

inciſio, διακοπὴ, ῆς, ἡ, τμῆσις, εως, ἡ, τμὴ, ῆς, ἡ.

inciſor, τμητὴς, έος, ὁ, τμητὴρ, ῆρος, ὁ, τμητὸς, ὴ, όν.

inciſus, ἐπικοπὴς, έντος, ὁ, τετμημένος, ου, ὁ.

incitamentum, θέλγητρον, ου, ἡ, τὸ, κινητήριον, ου, τό.

incitate, ὁρμητικῶς, ἀσυδέτως.

incitatio, ὁρμησις, εως, ἡ, παρόρμησις, εως, ἡ.

incitator, ὀτρυντὴρ, ῆρος, ὁ.

incitatorie, παρορμητικῶς.

incitatorius, ἐφορμητικὸς, ὴ, όν, παρορμητικὸς, ὴ, όν.

incitatus curſus, βαδρομία, ας, ἡ.

incitatus, παρορμηθείς, έντος, ὁ, παροξυνθείς, έντος, ὁ.

incito, παρακελεύω τινὰ ἐπί τι, & πρός τι. παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, ad honeſta facta: προτρέπω τινὰ ἐπί τι, παροξύνω.

incivilis, σκαιὸς, ὰ, ὁ, ἀπειροκάλος, ος, ον.

inciviliter, ἀπειροκάλως, ἀκόσμως, ἐκ ἕξεως.

inclamatio, ἀναβόημα, ατος, τὸ, ἀναβόησις, εως, ἡ, ἐνστὴ, ῆς, ἡ, ἀνάκλησις, εως, ἡ, ἀνάκλημα, ατος, τὸ, ἐπιφώνησις, εως, ἡ.

inclamo, ἐπιβοάω, ῶ, ἐπικαλέω, ῶ, ἀνακαλέω, ῶ.

inclareſco, ἐπιφαύομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.

inclemens, ἀνεπιεικὴς, έος, ὁ, ἀπλωὴς, έος, ὁ, ἀνήμερος, ος, ὁ.

inclementer, ἀπλῶς, ἀνεπιεικῶς.

inclementia, ἀπλότης, ητος, ἡ, ἀνεπιείκεια, ας, ἡ.

inclinare in fugam, ἐγκλίνειν. dicitur de exercitu.

inclinatio, ἔγκλισις, εως, ἡ, κλίσις, εως, ἡ, ῥοπὴ, ῆς, ἡ.

inclinare ad pacem, γνώμην ἔχειν πρὸς τὴν εἰρήνην.

inclinatus, ἐπικεκυφὼς, ότος, ὁ.

inclino, ἐγκλίνω, ἐπιῤῥέπω.

includo, κατακλείω, ἐγκλείω, cum genitivo.

incluſus, ἐγκλεισμὸς, ος, ὁ.

inclytus, διάσημος, ος, ὁ ἡ, λαμπρὸς, ὸν, ὁ, εὔδοξος, ος, ὁ, κλειτὸς, ὸν, ὁ, περίκλυτος, ος, ὁ.

incoctilis, ἀνέψητος, ος, ὁ ἡ ἤ.

incoctus, ἀνέψητος, ος, ὁ ἡ ἤ, παναεργὴς, έος, ὁ ἡ ἤ.

incœnatus, ἄδειπνος, ος, ὁ ἡ ἤ, ἀπόδειπνος, ος, ὁ ἡ ἤ.

incogitans, ἀλόγιστος, ος, ὁ, ἄλογος, ος, ὁ.

incogitantia, ἀλογιστία, ας, ἡ, ἀβελτηρία, ας, ἡ.

incogitanter, ἀλογίστως.

incognitus, ἄγνωστος, ος, ὁ, ἀγνώριστος, ος, ὁ.

incola, ἔνοικος, ος, ὁ, οἰκήτης, ου, ὁ, ἔγχώριος, ος, ὁ, ἔποικος, ος, ὁ.

incolatus, μετοίκησις, εως, ἡ, μετοικεσία, ας, ἡ, παροικία, ας, ἡ.

incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει. ἐνοικέω, ῶ, ναίω.

incolumem præſtare, περισώζειν. σῶον παρέχειν.

incolumem evadere, σωζεσθαι.

incolumis, ἄνοσος, ος, ὁ, ἡ, ἄρτιος, α, ον, ὑγιὴς, ές, ὁ, σῶος, η, ον, ὁ, ἀβλαβὴς, ές, ὁ, ἀρτεμὴς, ές, ὁ ἐκ ἡ.

incolumitas, ὑγίεια, ας, ἡ, ἀσφάλεια, ας, ἡ, σωτηρία, ας, ἡ, ὁλοκληρία, ας, ἡ.

incolumitati reſtituo, ἀνασῴζω, & paſſive ἀνασῴζομαι.

incomitatus, ἀκολούθων, ουντος, ὁ, ἄμοιρος, ος, ὁ.

incommode, ἀσυμφόρως, ἀχρήσως.

incommoditas, βλάβη, ης, ἡ, ἀχρηστία, ας, ἡ.

incommodo βλάπτω τινά. ζημιόω, ῶ.

incommodis afficio, λυπέω, ῶ.

incommodum, βλάβη, ης, ἡ, δυσχρήσημα, ατος, τό.

incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ἐνεγκεῖν.

incommodus, βλαβερὸς, ὰ, ὁ, ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ, ἀχρηστος, ος, ὁ, ἄκαιρος, ος, ὁ, ἀνεπιτήδειος, ος, ὁ.

incomparabilis, ἀσύγκριτος, ος, ὁ, ἀσύμβλητος, ος, ὁ, ἀπαράβλητος, ος, ὁ.

incompertus, ἄδηλος, ος, ὁ, ἀγνώριστος, ος, ὁ.

incompoſite, ἀτάκτως, μὴ ἀκριβῶς.

incompoſitus, ἀδιάτακτος, ος, ὁ, ἀσυνθέτος, ος, ὁ, ἄτακτος, ος, ὁ, ἀκαλλώπιστος, ος, ὁ.

incomprehenſibilis, ἀκίχητος, ος, ὁ ἡ ἤ, ἀπερίληπτος, ος, ὁ ἡ ἤ, ἀλαβὴς, ές, ὁ ἡ ἤ.

incomprehenſus, ἀσύλληπτος, ος, ὁ.

incompte, ἀκόσμως.

incomptus, ἄκομος, ος, ὁ, ἄκοσμος, ος, ὁ.

inconceſſus, ἀσυγχώρητος, ος, ὁ.

inconcinnitas, ἀρρυθμία, ας, ἡ, ἀναρμοστία, ας, ἡ.

inconcinniter, ἀρρύθμως, ἀναρμόστως.

inconcinnus, ἐκμελὴς, ές, ὁ, ἀνάρμοστος, ος, ὁ.

inconcuſſus, ἀσείστος, ος, ὁ, ἀσάλευτος, ος, ὁ.

incondite, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀσυνθέτως.

inconditus, ἐκμελὴς, ές, ὁ, ἀσύντακτος, ος, ὁ.

in confeſſo eſt, ὁμολογεῖται, cum infinitivo Iſocrates.

incongrue, ἀκατηλλήλως.

incongruitas, ἀκαταλληλότης, ητος, ἡ.

incongruus, ἀνάρμοστος, ος, ὁ ἡ ἤ, ἀεικὴς, ές, ὁ, ἡ, ἀπρεπῶς, έστερος, ὁ, ἀπεικὼς, ότος, ὁ, ἀσύμμετρος, ος, ὁ.

inconſequentia, τὸ ἀνακόλουθον.

inconſiderantia, ἀλογιστία, ας, ἡ, ἀσωσία, ας, ἡ.

inconſiderate, ἀπερισκέπτως, ἀφρόντιστως.

inconſideratus, ἀπερίσκεπτος, ος, ὁ, ἀβέλτερος, ος, ὁ.

inconſolabilis, ἀπαρηγόρητος, ος, ὁ, ἀπαράκλητος, ος, ὁ.

inconſtans, ἀβέβαιος, ος, ὁ, ἄστατος, ος, ὁ, ἀσταθὴς, ές, ὁ, ἀκατάστατος, ος, ὁ.

inconſtanter, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.

inconſtantia, ἀστασία, ας, ἡ, μετάνοια, ας, ἡ.

inconſulte, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.

inconſulte ago, συμπροπετὴς ἄζομαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

inconsulto, ἐκὼν, παρὰ προαίρεσιν.
inconsultus, ἄβουλος, ον, ὁ, ἀπρονόητος, ον, ὁ.
incontaminatus, ἀμόλυντος, ον, ὁ, ἡ. ἀχράντος, ος, ὁ, καὶ ἡ, ἄχραντος, ον, ὁ, καὶ ἡ.
incontinens fum in loquendo, λαβροδοκέω.
incontinens, ἀκρατὴς, ες, ὁ, ἡ, ἀκόλαστος, ον, ὁ, καὶ ἡ. μὴ ἐγκρατής.
incontinenter, ἀκρατῶς.
incontinenter vivo, ἀκρατεύομαι.
incontinentia, ἀκρασία, ας, ἡ, ἀκράτεια, ας, ἡ.
inconveniens, ἀσύμφορος, ον, ὁ, ἀπρόσφορος, ον, ὁ, ἀσύμμετρος, ον, ὁ.
inconvenienter, ἀτόπως, ἀπὸ τρόπου.
inconvenientia, ἀτοπία, ας, ἡ, ἀνομολογία, ας, ἡ, ἀναρμοστία, ας, ἡ.
incorporeus, ἄσωμος, ον, ὁ, ἀσώματος, ον, ὁ.
incorruptibilem reddo, ἀφθαρτίζω.
incorruptibilis, ἀδιάφθορος, ον, ὁ.
incorruptibilitas, ἀφθαρσία, ας, ἡ, ἀδιαφθορία, ας, ἡ.
incorruptus, ἄφθαρτος, ον, ὁ, ἡ, ἄσηπτος, ον, ὁ, ἄφθιτος, ον, ὁ, ἡ.
incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος, ον, ὁ.
increbresco, διαθρυλλοῦμαι, κατακρυνόομαι, ῶμαι.
incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
incredibilis, ἄπιστος, ον, ὁ, ἀπίθανος, ον, ὁ, παράδοξος, ον, ὁ, παράλογος, ον, ὁ.
incredibilitas, ἀπιστία, ας, ἡ, ἀπιστοσύνη, ης, ἡ.
incredibiliter, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
incredule, ἀπίστως.
incredulitas, ἀπιθανία, ας, ἡ, ἀπιστία, ας, ἡ.
incredulus, ἀπιθὴς, ες, ὁ, δύσπιστος, ον, ὁ.
incrementum, ἐπαύξησις, εως, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.
incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
increpatio, ἐπιτίμησις, εως, ἡ, ἔλεγχος, ος, ὁ.
increpator, ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ.
increpo, κατυβρίζω, ῶ, κατατιτύσκομαι, ῶμαι, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα.
incruente, sine sanguine, ἀναιμεὶ, ἀναιμωτεί.
incruentus, ἀναίμακτος, ον, ὁ, ἀναίμακτος, ον, ὁ.
incrustatio, κονίασις, εως, ἡ.
incrusto, κονιάω, κονιῶ.
incubare ovis, ἐπωάζω, θάλπω.
incubatio ἐγκοίμησις, εως, ἡ.
incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωαστρὶς.
incubo, ἐγκοιμῶμαι ἔν τινι, ἐπικοιμᾶσί τινι. ἐπιχαθεύδω, ἐπικοιμάσμαι, ὦμαι, ἐπεύχομαι.
incubus, ἐφιάλτης, ου, ὁ.
inculeare auribus, κατηχῶν, cum dativo.
inculco ribi hoc, ἐπῳδῶ σοι ἅδε.
inculco, ἐπισάττω, pro sæpius repetere, ταυτολογῶν, παραβάλλειν τι.
inculpabilis, ἀμεμπτος, ον, ὁ, ἀναίτιος, ον, ὁ, ἄψογος, ον, ὁ.
inculpate, ἀναιτίως, ἀνεγκλήτως, ἀνεπιλήπτως, ἀμέμπτως, ἀνεπιπλήκτως, ἀνεπιφθόνως.
inculparus, ἀνέλεγκτος, ον, ὁ, ἀνέγκλητος, ον, ὁ, ἀναίτιος, ον, ὁ, ἄψογος, ον, ὁ. ἀμώμων, ονος, ὁ.
inculte, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
incultus, ἀγεώργητος, ον, ὁ, ἀνεξέργαστος, ον, ὁ, ἀκαλλώπιστος, ον, ὁ.
inculta terra, ἀργὸς γῆ, vel χώρα. ἀνειμένη γῆ, λειὴ γῆ.
incumbo, ἐπικειμαί τινι. pro obnixe rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι. ἀσχολοῦμαι περὶ τοὺς λόγους, literarum studiis incumbo.
incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab incunabulis ἐκ τῶν σπαργάνων.
incurabilis, ἀνήκεστος, ον, ὁ, ἀνίατος, ον, ὁ, νήκιστος, ον, ὁ, ἀθεράπευτος, ον, ὁ.
incuria, ἀμέλεια, ας, ἡ, ἀῤῥωστία, ας, ἡ.
incuriose, ἀτημελήτως, ἀτυραννιπώρως.
incuriosus, ἀμελὴς, ες, ὁ, ἡ.
incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
incursionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν· ἐπιστρατεύειν εἰς εἰρήνην τινός· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
incursionibus vasto, καταδρέχω.
incurso, ἐπεξέρχομαι, ἐπέξειμι, ἐμπετέω, ῶ, ἐπιδρέχω, ἐπιτρέχω, συχνὰ προσβάλλω, καταδρέχω.
incursus, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ. ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ.
incurvatus, ἐπικυρτωθεὶς, ῶσα, ὸς.
incurvitas, γρυπότης, ητος, ἡ, κυφότης, ητος, ἡ.
incurvo, κυρτῶ, ῶ, καταγαμπτῶ.
incurvus, κυρτὸς, ὴ, ὸν.
incus, udis, ἄκμων, ονος, ὁ.
incusatio, αἰτίασις, εως, ἡ, μέμψις, εως, ἡ, φάσις, εως, ἡ.
incusatio querula fortis suæ, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
incuso fortem meam, μεμψιμοιρέω, ῶ.
incuso, αἰτιάομαί τινα ταῦτα· ἐγκαλῶ σοι ταῦτα· κατηγορέω, ῶ, κατηγορέομαι.
incussio, ὀπτασμὸς, ὁ, ὁ.
incustodite, ἀφυλάκτως.
incustoditus, ἀφύλακτος, ον, ὁ.
incutere colaphum, κατάγειν ἐπὶ κόῤῥην.
incutere alicui metum, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.

incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
indagator, ἰχνεύτης, ου, ὁ, ἐξεταστὴς, οῦ, ὁ.
indagine cingo, περιστοιχίζω.
indago, inis, ἴχνος, ους, ἡ, ἴχνευμα, ατος, τὸ, σταθμὸς, οῦ, ὁ.
indago, are, ἰχνεύομαι. pro inquirere, ἰχνεύω τινὰ ἢ ἴχνεσιν, veritatem: ἐρευνάω, ῶ, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
inde, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ὄνθεν.
hinc inde, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
jam inde, αὐτόθεν, ἔτι. ἔτι ἐκ παιδὸς μητρὸς ἀπὸ, inde ab utero matris suæ.
indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
indecens, ἀσχὴς, ἐθος, ὁ, ἀπρεπὴς, ἐος, ὁς, ὁ καθήκων.
indecenter, ἀπρεπέστατα, ἀπρεπόντως, ἀκαλῶς.
indecenter me gero, ἀσχημονέω, ῶ.
indecentia, ἀσχημοσύνη, ας, ἡ, sive ἀσχία, ας, ἡ, ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, ἀπρέπεια, ας, ἡ.
indecore, ἀπρεπέστατα, ἀσχημόνως, ἀκοσμίως.
indecorum, τὸ ἀσχήμον, ἀπρεπὲς, ἐος, τὸ.
indecorus, ἀπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ.
indefatigabilis, ἀκάματος, ον, ὁ.
indefenfus, ἀφρούρητος, ον, ὁ.
indefeffe, ἀκμάτως.
indefeffus, ἀκάματος, ον, ὁ.
indefinite, ἀορίστως.
indefinitus, ἀόριστος, ον, ὁ, ἀπερίφραστος, ον, ὁ.
indelebilis, ἀνεξάλειπτος, ον, ὁ.
indemnis, ἀζήμιος, ον, ὁ, ἀθῷος, ον, ὁ.
indemnitas, ἀβλάβεια, ας, ἡ, ἀζημιον, ου, τὸ.
indeploratus, ἀκλαυτος, ον, ὁ, ἄκλαυτος, ον, ὁ.
indefinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
index, μάντις, ος, ὁ.
index digitus, δεικτικὸς, ὴ, ὸν, λιχανὸς, οῦ, ὁ.
index librorum, σύλλαβος, ου, ὁ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
indicator, φράστωρ, ῆρος, ὁ. μάντις, ου, ὁ.
indicatio, ἔνδειξις, εως, ἡ, μήνυμα, ατος, τὸ.
indicatio rei arcanæ, κατοχόρδυσις, εως, ἡ.
indicium, μήνυσις, εως, ἡ, τεκμήριον, ου, τὸ.
indicium facio, ἐπισημαίνω.
indico, as, are, δείκνυμι, μηνύω τινὶ, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
indico, is, ere, ἀπαγγέλλω τινί τι. καταγγέλλω πόλεμον.
indicere filentium, κατασιωπᾶν, κατασχεθεῖν.
indicta cauſa. ἄκρατος, ον, ὁ, vel ἀκρίτως, ἐρήμην τιθέναι, condemnari.
indicta cauſa, πρὸ δίκης, Plutarchus.
indictus, non dictus, ἄῤῥητος, ον, ὁ.
indictus, denuntiatus, σύγκλητος, ον, ὁ.
in dies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
indifferens, ἀδιάφορος, ον, ὁ.
indifferentia, ἀδιαφορία, ας, ἡ.
indigena, αὐτόχθων, ονος, ὁ, ἐγχώριος, ον, ὁ.
indigens, ἄπορος, ον, ὁ, ἐνδεὴς, ἐος, ὁ.
indigenter, ἐνδεῶς.
indigentia, ἀπορία, ας, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, χρεία, ας, ἡ.
indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis. ἐνδεὴς τῶν ἐνδεῶς ἔχω. δεομαί τινος· χρείαν ἔχω, χατίζω.
indigeſte, incompoſite, ἀκοσμήτως, ἀτάκτως.
indigeſtus, ἄτακτος, ον, ὁ, ἀδιάθετος, ον, ὁ.
indigeres Dii, Θεοὶ αὐτόχθονες.
indignabunde, μεμισημένως.
indignabundus, ἀγανακτῶν, ἐοικώς.
indignatio, ἀγανάκτησις, εως, ἡ, ἀναξιοπάθεια, ας, ἡ.
cum indignatione & ſtomacho, δυσχεραίνοντως.
indigne, ἀναξίως, παρὰ τὸ πρέπον.
indigne fero, δεινοπαθέω, ῶ, δυσχεραίνω.
indignitas, ἀναξία, ας, ἡ, ἀπρέπεια, ας, ἡ.
indignor, iraſcor, ἀγανακτέω ἐπί τινι, & ὑπέρ τινος aliquid, ὀργίζομαί τινι, ἄχθομαί τινι.
indignus, ἀνάξιος, ον, ὁ, ἦν ἀνάξιος.
indigus, ἄπορος, ον, ὁ, ἐνδεὴς, ἐος, ὁ.
indiſcriminatim, ἀδιακρίτως.
indiſſolubilis, ἄλυτος, ον, ὁ, ἀκατάλυτος, ον, ὁ.
indiſtinctus, ἀδιάκριτος, ον, ὁ.
individuus, ἀδιαίρετος, ον, ὁ, ἄσχιστος, ον, ὁ, ἄτμητος, ον, ὁ, καὶ ἡ.
indiviſibilis, ἀδιαίρετος, ον, ὁ, ἄσχιστος, ον, ὁ.
indo, is, ἐντίθημι, ἐνδίθημι, ἐνδίδωμι.
indo nomen, ἐπονομάζω.
indocilis, ἀμαθὴς, ἐος, ὁ, δυσμαθὴς, ἐος, ὁ.
indocilitas, δυσμαθία, ας, ἡ.
indocte, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
indoctus, ἀμαθὴς, ἐος, ὁ, ἀπαίδευτος, ον, ὁ, ἀγύμναστος, ον, ὁ, ἄμουσος, ον, ὁ.
indolentia, ἀνωλγησία, ας, ἡ, ἀλυπία, ας, ἡ, ἄλυπον, ου, τὸ, ἀπάθεια, ας, ἡ.
indoleo, ἀριάομαι, ὦμαι, συναλγέω, ῶ.
indoles, φύσις, εως, ἡ, ἦθος, εος, τὸ, φυὴ, ῆς, ἡ.
indoles bona, εὐφυία, ας, ἡ.
indoles mala, κακοφυία, ας, ἡ.
indomitus, ἀδάμαστος, ον, ὁ, ἄδμητος, ον, ὁ.
indonatus, ἀδώρητος, ον, ὁ.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

indormio, ἐγκαταδαρθάνω, ἐπινυστάζω, ἐνδύω, ἐγκαθεύδω, ὀνειρόω, ἐτησιμάσομαι, ὥραι, ἐπικαθεσιμάσομαι, ὥραι.
indotatus, ἄπροικος, ος, ὁ ἡ ὄν.
indubitate, ἀναμφιδόξως.
indubitatus, ἀναμφιδοξος, ος, ὁ, ἀδίσακτος, ος, ὁ, ἀνυποδοίαστος, ος, ὁ ἡμὶ ἦν.
inducere oblivionem, ἐμποιεῖν λήθην.
inducere in errorem, σφάλλειν, περιτρέπειν.
inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
inducere in animum, persuadere, περισῶσαι εἰς τὸ ὑγιές.
inducere in animum, persuaderi, προσίεσθαι cum accusativo, vel infinitivo.
induciæ, ἀνοχαί, ῶν, αἱ, ἀναχοχὴ, ῆς, ἡ, ἐκεχειρία, ας, ἡ, ἀποσπὴ, ῆς, ἡ.
inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
induco, ἀνάγω, εἰσάγω. pro persuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
inductio, ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀγωγὴ, ῆς, ἡ.
indulgenter habere aliquem, φιλοτέχνως ἐπιμελεῖσθαί τινος, aut κεχαρισμένως.
indulgentia, φιλοτεχνία, ας, ἡ, συγχώρησις, εως, ἡ.
indulgentia fortunæ, ῥᾳθύμη, ης, ἡ.
indulgeo, κατακαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐφίημι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
indulgere genio, ἐν ὑπαθείαις εἶναι, ὑπαθεῖν.
indumentum, σῦδμα, ατος, τὸ, ἱμάτιον, ου, τὸ.
induo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veste.
induratus, ἀπεσκιῤῥωμένος, ου, ὁ, ἀποσκιῤῥωθὴς, ἐντος, ὁ.
indurefco, σκληρύνομαι.
induro, σκληρύνω, σκιῤῥόω, ῶ, ἐντυλόω, ῶ.
indufium, χιτὼν, ῶνος, ὁ, ὑποδύτης, ου, ὁ. χιτωνίσκος, ου, ὁ.
induſtria, φιλοπονία, ας, ἡ, ἐπιῤῥώμη, ας, ἡ, ἀγχίνοια, ας, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ.
de induſtria, ἐξ ἐπιτηδὲς, ἐκ προνοίας, aut προαιρέσεως, προκρίτως.
induſtrie, δύφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
induſtrius, φιλόπονος, ου, ὁ, σπουδαῖος, ου, ὁ, ἐπιμελὴς, ἐος, ὁ, δύμιχανος, ου, ὁ, ἀγχίνους, ου, ὁ ἡμὶ ἦ, ἀγχίνοος, ου, ὁ.
indutus, a, um, περιβεβλημένος, ου, ὁ.
indutus bene, δύτλος, ου, ὁ, seu εὔστολος, ου, ὁ.
inebriatio, μέθη, ης, ἡ.
inebriatus, μεθύων, οντος, ὁ.
inebrio, μεθόω, μεθύσκω.
inebrior, μεθύσκομαι.
inedia, ἀσιτία, ας, ἡ, λιμὸς, οῦ, ὁ, νηστεία, ας, ἡ.
ineffabilis, ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ, ἀνεκφώνητος, ου, ὁ.
ineffabiliter, ἀῤῥήτως.
inefficacem reddo, καταργέω, ῶ.
inefficax, ἀνενεργὴς, ἐος, ὁ, ἀδύνατος, ου, ὁ.
inelegans, ἄκομψος, ου, ὁ, ἀπειρόκαλος, ου, ὁ.
inelegantes, ἀκόσμως.
ineluctabilis, ἀκατοχώνιστος, ου, ὁ.
inenarrabilis, ἀρεκδιήγητος, ου, ὁ, ἀνέκφραστος, ου, ὁ.
inenarrabiliter, ἀνεκδιηγήτως, ἀῤῥήτως.
ineo, εἰσέρχομαι.
ineo amicitiam, φιλιάζω.
ineo gratiam, χάριν ἔχω.
ineo rationem, ἀπολογίζομαι, ἐπιλογίζομαι, λογίζομαι.
inepte, ἀναρμόστως, παρὰ τὸ μέλος.
ineptiæ, μωρολογία, ας, ἡ, λῆρος, ου, ὁ, vel οἱ λῆροι, φλεδὼν, όνες, ἡ, φλεδονία, ας, ἡ, φλύαρος, ου, ὁ, φλυαρία, ας, ἡ, ψυχράλμια, ατος, τὸ.
ineptio, is, ire, ὑθλέω, ῶ, ὕθλος λέγω, ληρέω, ῶ.
ineptum ingenium, σκηδότης, ητος, ἡ, σκηδυσωλὴν, ῆνος, ἡ.
ineptus, ἄχρηστος πρός τι. ἄφυὴς πρός τι, ἀπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἀνάρμοστος, ου, ὁ.
inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
inermis, ἄοπλος, ου, ὁ, ἀθωράκιστος, ου, ὁ, ἄ.
iners, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, ἀπράγμων, ονος, ὁ, ἄτεχνος, ου, ὁ, ἄργὸς, ὸν, ὁ, νωθρὸς, ὸν, ὁ.
inertia, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀβρᾳδύνεια, ας, ἡ, ἀκηδία, ας, ἡ.
inertiæ me dedo, βλακεύω, & βλακεύομαι, καταβλακεύομαι.
inerudite, ἀπαιδεύτως.
ineruditus, ἀπαίδευτος, ου, ὁ, μώλυς, υος, ὁ, & μώλυξ, υκος, ὁ, μωκύνης, ου, ὁ.
inefco, ἐλεαίζω, ἀγκιστρεύω.
inevitabilis, ἀδιαδράστος, ου, ὁ, ἄδραστος, ου, ὁ.
ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένῳ ἦρος.
inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ου, ὁ, ἀκόρεστος, ου, ὁ.
inexcufabilis, ἀπροφάσιστος, ου, ὁ, ἀναπολόγητος, ου, ὁ.
inexercitatus, ἀγύμναστος, ου, ὁ, ἀνάσκητος, ου, ὁ.
inexhauſtus, ἀδαπάνητος, ου, ὁ.
inexorabilis, ἀπαράκλητος, ου, ὁ, ἀνελαύνιστος, ου, ὁ.
inexpectatus, ἀπροσδόκητος, ου, ὁ.
inexpeditus, ἄζωνος, ου, ὁ, ἡ, ἀπρόχειρος, ου, ὁ, ἄζωνος.
inexperientia, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀγυμνοσύνη, ης, ἡ.
inexpertus, ἄπειρος, ου, ὁ, ἀπείρατος, ου, ὁ.
inexpiabilis, δυσκαθάρμυθητος, ου, ὁ.
inexplebilis, ἀκορεσθὴς, ους, ὁ.
inexplebilis cupiditas, ἀπληστία, ας, ἡ.
inexplebilis venter, γαστὴρ ἄπληστος.
inexpletus, ἄπλητος, ου, ὁ, ἀπλήστης, ου, ὁ, ἀχόρτασος, ου, ὁ ἡμὶ ἦ.
inexplicabilis, ἀνέκφραστος, ου, ὁ.
inexplorate, inexplorato, ἀβασανίστως, ἀνεξετάστως.
inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ου, ὁ, ἄλωτος, ου, ὁ, ἀκαταμάχητος, ου, ὁ.
inextinctus, ἄσβεστος, ου, ὁ ἡ ὄν.
inextricabilis, ἀνέξοδος, ου, ὁ, ἀμήχανος, ου, ὁ, ἄλυτος, ου, ὁ, ἀδιαῤῥηκτος, ου, ὁ, ἀδιάλυτος, ου, ὁ.
inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος, ου, ὁ.
infabre, ἀχρέμψως, ἀτέχνως.
infabricatus, ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ ἡ ὄν, ἀδιέργαστος, ου, ὁ ἡμὶ ἦ.
infacetus, ἄκομψος, ου, ὁ, ἀκ ἀστεῖος.
infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
infacundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
infamia, ἀτιμία, ας, ἡ, δυσφημία, ας, ἡ, ἀδοξία, ας, ἡ.
infamiam afferre, ἀτιμίαν φέρειν, αἰσχύνην φέρειν, ἀδοξίαν παρασκευάζειν, αἰσχύνῃ περιάπτειν.
infamia affici, ἀτιμίαν ἔχειν, αἰσχύνης μετέχειν, αἰσχύνῃ ὀφλεῖν, vel ὀφλισκάνειν, ζημίαν αἰσχύνης, ἢ πολλῶν σεμνοῦν, ἀδοξεῖν.
cum infamia, ἀτίμως.
infamia notare, ἐγλιτόδην τινὰ, ἄτιμον ποιεῖν τινα, aliquem.
infamia notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
infamis, ἄτιμος, ου, ὁ, ἄδοξος, ου, ὁ, δυσκλὴς, έος, ὁ.
infamo, αἰσχύω, ῶ, αἰσχύνω, καταισχύνω, παραδειγματίζω, παραδοξάζω, σίζω.
infandus, ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἀνεπίῤῥητος, ου, ὁ.
infans, νήπιον, ου, τὸ, παιδίον, ου, τὸ, βρέφος, ἔος, τό.
infans recens natus, ὑπέμβρυον, ου, τὸ, νεογνὸν, ου, τὸ.
infantia, νηπιότης, ητος, ἡ, παιδία, ας, ἡ.
infantia, infacundia, ἀφωνία, ας, ἡ.
ab infantia, ἐκ βρέφους, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδὸς, ἐκ παίδων, παιδιόθεν.
infantulus, βρεφύλλιον, ου, τὸ.
infarcio, ἐμπλάττω, ἐπιβύω.
infatigabilis, ἄκοπος, ου, ὁ ἡ ὄν, ἀκοπίαστος, ου, ὁ, ἀτρυτος, ου, ὁ, ἀνήμαστος, ου, ὁ ἡ ὄν.
infatigabiliter, ἀκόπως, ἀκαμάτως.
infatuo, ἐκμωραίνω.
infauſtus, δυσευχὴς, έος, ὁ ἡ ὄν.
infecta re, ἀπράκτως.
infectio, tinctura, κατάχρωσις, εως, ἡ, βάψις, εως, ἡ.
infectus, ἀγεώνητος, ου, ὁ, ἄτρακτος, ου, ὁ.
infectus, tinctus, βαπτὸς, ὸν, ὁ.
infeliciſſimus, ταλαιπωρότατος, ου, ὁ, δυστυχέστατος, ου, ὁ.
infelicitas, δυστυχία, ας, ἡ, δυσπραξία, ας, ἡ.
infeliciter, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
infeliciter rem gero, ἀτυχέω, ῶ.
infelix, δυστυχὴς, έος, ὁ, ταλαίπωρος, ου, ὁ, ἄθλιος, ου, ὁ.
infelix ſum, δυστυχέω, ῶ, κακοπαθέω, ῶ.
infenſo animo, ἐνθύμως.
infenſum eſſe alicui, εἶναί τινι ἐχθρόν, ἐχθραίνειν τινί.
infenſus, ἐχθρὸς, ὸν, ὁ, δυσμενὴς, ἐος, ὁ.
infercio, παραβύω, βύω, ἐμφράσσω, & ἐμφράττω.
inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδου.
inferiæ, ἐναγίσματα, ων, τὰ, τέρχεα, ων, τά.
inferior, κατώτερος, ου, ὁ.
inferior ætate, νεώτερος.
inferiori conditione eſſe, ὑποβεβηκέναι. μείων ἔχειν, ἔλασσον ἔχειν.
inferior viribus, ὁ τῶν ἰσχυῶν ἥττων.
inferius, κατώτερον.
infernales dii, νέρτεροι θεοί.
infernalis, καταχθόνιος, ου, ὁ.
inferne, κάτω, κάτωθεν.
infernus, ᾅδης, ου, ὁ, νεκροδέγμων, ονος, ὁ.
infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, ὁ ἢ ἡ ὑπόγαιος, καταχθόνιος, ου, ὁ.
infero, εἰσφέρω, ἐπεισφέρω, ἐπάγω.
infero, concludo ſyllogiſtice, περαίνω.
inferre ſibi manus, αὐτοσχεδὸν ἀποκτείνειν, ἐξάγειν ἑαυτόν.
inferre vim, ἐσβιάζεσθαι, ἀπεβιάζεσθαι, βιάζεσθαι, & βιᾶν.
inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
inferre damnum, περιβάλλειν τινα συμφοραῖς. ζημίαν τινὰ, injuriam, ἀδικεῖν.
inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
inferus, a, um, ὁ κάτω.
infeſtatio, ἐνόχλησις, εως, ἡ, κάκωσις, εως, ἡ.
infeſte, προσκόπτως, ἐχθρῶς.
infeſto, ἐνοχλέω, ῶ, ὑβρίζω, κακουργέω, ῶ, κακόω, ῶ.
infeſtus, ἀπεχθὴς, ἐος, ὁ, ἔχθρὸς, ὸν, ὁ.
inficiari debitum, ἀρνεῖσθαι πρὸς τὸν ἔκτισιν.
inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
inficiatio, ἐξάρνησις, εως, ἡ, ἄρνησις, εως, ἡ.
inficio, βάπτω. pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
inficior, nego, ἀρνέομαί τι.
infide, ἀπίστως.
infidelis, ἄπιστος, ου, ὁ, ὁ, πιστός.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

infidelitas, ἀπιστία, ας, ἡ.
infidus, ἄπιστος, ε, ὁ, ἄπιστος, η, ον, ἀβέβαιος, ε, ὁ.
infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
infimus, κατώτατος, η, ον.
infinitas, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀορισία, ας, ἡ.
infinite, ἀδιορίστως.
infinitis modis, ἀπειραχῶς.
infinitus, ἄπειρος, ε, ὁ, ἀπέρατος, ε, ὁ.
infirme, ἀῤῥώστως.
infirmitas, ἀδένεια, ας, ἡ, ἀῤῥωστία, ας, ἡ.
infirmo, καταλύω, ἀσθενόω, ῶ.
infirmum reddo, καθεδαρόω, ῶ.
infirmus fum, ὀλιγοπελέω, ῶ, & Poetice ὀλιγοπτελέω, ῶ, ἀῤῥωστέω, ῶ, ἀσθενέω, ῶ.
infirmus, ἀσθενὴς, ἐς, ὁ, ἄῤῥωστος, η, ον.
infit, λέγει, λέγεν ἄρχεται.
infixio, ἐπερεισμός, ὁ, ὁ.
infixus, ἐμπαγὴς, ἐντος, ὁν.
inflammatio, φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, φλόγωσις, εως, ἡ.
inflammatio capitis, σηρίασις, εως, ἡ.
inflammatione capitis laborare, σηριᾶν.
inflammo, καταικάω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
inflare tibiam, φυσᾶν αὐλόν.
inflatio, φύσημα, ατος, τὸ, φύσησις, εως, ἡ, ἀναφύσημα, ατος, τὸ, πνευμάτωσις, εως, ἡ.
inflatio, ſuperbia, arrogantia, φυσίωσις, εως, ἡ, οἴδημα, ατος, τό.
inflatus, πνευματώδης, ες, ὁ, ἡ, ον.
inflatus, ſuperbus, χαῦνος, η, ον, ὄγκυλος, η, ον, ὀγκηρὸς, ὰ, όν.
inflatus animus, ὄγκος, ε, ὁ, ἔμπνευσις, εως, ἡ.
inflecto, κάμπτω, ἀναστρέφω.
inflexibilis, ἄκαμπτος, η, ον.
inflexus, & inflexio, ἐγκαμψις, εως, ἡ.
inflexus, incurvus, γρυπὸς, ὴ, ὸν, γαμψὸς, ὴ, ὸν, καμψὸς, ὴ, ὸν, καμπαλὲος, α, ον, καμπύλος, η, ον, γναμπτὸς, ὴ, ὸν, ἐπικαμπὴς, ἐος, ὁ, ῥοικὸς, η, ον.
nflictio, πρόσβολή, ῆς, ἡ.
inflictio poenae, τιμώρησις, εως, ἡ, προσβολὴ τῆς ἀτιμίας.
infligere colaphum, κατάγειν ἐπὶ κάῤῥης, κολαφίζειν.
infligere plagas alicui, πληγὰς ἐπάγειν τινὶ· πληγὰς διδόναι, ξένειν πληγάς.
infligo, προσελάσομαι, ἐμφορέω τινὶ πληγὰς, verbera, προσβάλλω.
inflo, ἐμπνεύματόω, ῶ, ἐμφυσάω, ῶ.
inflo, ſuperbum reddo, ὀγκόω, ῶ, ἀναφυσάω, ῶ.
inflor, efferor, ſuperbio, φυσάομαι, ώμαι, ſeu φυσάομαι, ῶμαι, & φυσέομαι, έομαι, φυσιόμαι, ὀγκόομαι, ὄμαι.
influo, εἰσρέω.
influxio, influxus, ἐπερρόη, ης, ἡ, ἐπίῤῥοια, ας, ἡ, ἐπιῤῥύσις, εως, ἡ.
infœcunditas, ἀγονία, ας, ἡ, ἀφορία, ας, ἡ.
infœcundus, ἄτοκος, ε, ὁ, ἄγονος, ε, ὁ, ἄκαρπος, ε, ὁ, ἄφορος, ε, ὁ, ἀβλαστὴς, ές, ὁ.
informatio, ὑποτύπωσις, εως, ἡ.
informatio, inſtitutio, διατύπωσις, εως, ἡ.
informis, ἄμορφος, ε, ὁ, ἀμόρφωτος, ε, ὁ.
informo, ὑποτυπόω, ῶ, σχηματοποιέομαι, οῦμαι.
informo, inſtituo, doceo, διατυπόω, ῶ, ῥυθμίζω.
infortunatus, δυσυχὴς, ές, ὁ, πολυπάθητος, ου, ὁ.
infortunatus ſum, κακῶς πράττω, δυσυχέω, ῶ.
infortunium, ἀτυχία, ας, ἡ, ἀτύχημα, ατος, τό.
infra, ὑπὸ, cum dativo & accuſativo, κάτω, ὑποκάτω, ἐνερθε, ὑπένερθε.
infractus, non fractus, ἄῤῥηκτος, ου, ὁ, ἡ, ἄκλαστος, ου, ὁ, ἄῤῥηκτος, ου, ὁ, ἀπόκλαδὴς, ἔντος, ὁν.
infremo, καταφρυάσσομαι, ἐμβρεμάομαι, ώμαι.
infrendeo, βρύχω τὼς ὀδόντας ἐπί τινα.
infrequens, ἔρημος, ου, ὁ, μανὸς, ὸν, ὁ.
infrequentia, μανότης, ητος, ἡ, ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ.
infringo, καταῤῥήγνυμι, ἐπικλάω, ῶ.
infula, καυσία, ας, ἡ, μίτρα, ας, ἡ.
infulatus, καυσίᾳ, aut μίτρᾳ κεκοσμημένος.
infumatio, καπνισμα, ατος, τὸ, κάπνισις, εως, ἡ.
infumo, καπνίζω.
infundibulum, χώνη, ης, ἡ.
infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀποβρέκω.
infundo aquam manibus, ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας χέω.
infuſco, are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω, ῶ.
infuſio, ἔγχυσις, εως, ἡ, ἐπίχυσις, εως, ἡ.
infuſus, ἔγχυτος, ου, ὁ.
ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθεὶς, ἔντος, ὁ.
ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω, ῶ.
ingemiſco, ἐπιστένω.
ingemo, στένω ἐπί τινι, propter aliquid, πενθίζω, ἀνοιμώζω, ἐξαθυμέω, ῶ.
ingemo ſub pondere, ἄχθομαι, ἐπαχθομαι.
ingenero, ἐπιγεννάω, ῶ.
ingenii tarditas, βραδυϊσια, ας, ἡ.
ingenii acumen, ὀξυμαθία, ας, ἡ, & ὀξυμαθίη, ας, ἡ, ἀγχίνοια, ας, ἡ.

ingenio celer, ταχὺς, ὑός, ὁ, metaphorice.
ingenio præſtans, θυμόσοφος, ε, ὁ, θυμοσοφικὸς, ὴ, όν.
ingenio tardo præditus, βραδυμόος, ε, ὁ, ἀφύσιμος, ε, ὁ.
ingenio miti & placido præditus, μειλιχόμητις, ιος, ὁ, ἡ.
ingenioſe, δόλιως, ἐπιδεσίως.
ingenioſus, δόλιος, ος, ὁ, δεξιὸς, ὴ, όν.
ingenitus, ἐγγινόμενος, η, ὁ, ἔμφυτος, η, ὁν.
ingenium, ἀγχίνοια, ας, ἡ, δόλιος, ας, ἡ.
ingenium obtuſum, ψυχὴ ὑπόκωφος.
ingenium craſſum, πάχος, εος, τό.
ingenium pravum, κακοφυΐα, ας, ἡ.
ingens, μέγας, μεγάλη, ὁ, δυμεγέθης, εος, ὁ, πελώριος, η, ον.
ingenue, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
ingenuitas, εὐγένεια, ας, ἡ, γενναιότης, ητος, ἡ.
ingenuus, ἐλεύθερος, η, ον, γνήσιος, η, ον, ἐπιεικὴς, ὲς, ὁ, ἠδὲ ἡ.
ingero, ἐμφορέω, ῶ, ἐνίημί τινι.
ingero convitia, κερτομέω, ῶ.
inglorius, ἄδοξος, ε, ὁ, ἄκλεὴς, ἐος, ὁ, ἠδὲ ἡ, ἄτιμος, ε, ὁ.
ingluvies, γαστριμαργία, ας, ἡ.
ingrate, ἀχαρίστως.
ingratitudo, ἀχαριστία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ.
ingratus, ἀχθὴς, ἐος, ὁ, ἠδὲ ἡ, ἀτερπὴς, ἐος, ὁ, ἠδὲ ἡ, κάκιστος, η, ον, ἀγνώμων, ονος, ὁ.
ingratus ſum, ἀχαριστέω, ῶ, ἀχαρίστος εἰμι.
ingraveſco, ἐπιβαρύομαι.
ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem: εἰσέρχομαι, πιβαίνω, ἔπειμι.
ingreſſus, εἴσοδος, εως, ἡ, πρόσοδος, η, ἡ, εἴσοδος, η, ἡ, βαδίσις, εως, ἡ.
ingreſſus, inceſſus, πορεία, ας, ἡ.
ingreſſio, ἐπείσοδος, η, ἡ.
ingruo, ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω, ἐπίκειμαι.
inguen, βουβὼν, ῶνος, ὁ, ἠβὴ, ης, ἡ.
ingurgitare ſe mero, λάπτειν.
ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ῶ, ἐμφορέω, ῶ, κατακορέννυμι.
inhabilis, ἀνεπιτήδειος, η, ον, ἄχρηος πρός τι, ἀνάρμοστος, ε, ὁ.
inhabilitas, ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ.
inhabitabilis, ἀοίκητος, ε, ὁ.
inhabitatio, ἐνοίκησις, εως, ἡ.
inhabitatus locus, ἔρημος, η, ον, ἡ.
inhabito, ἐνοικέω, ῶ, οἰκέω πόλιν.
inhæreo, προσκολλάομαι, ῶμαι, ἐμφύομαι.
inhæreſco, προσκολλάομαι, ῶμαι.
inhians alicui rei, κεχλωὼς πρός τι.
inhibere equum, ἀναλαμβάνειν, vel ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον.
inhibeo, ἀνέργω, κωλύω, ἐπέχω.
inhio, ἐπιχάνω, χάσκω ἐπί τι.
inhoneſte, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
inhoneſtus, αἰσχρὸς, ὴ, όν, ἀκαλλὴς, ἐος, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ, ἄτιμος, η, ον, ἄκοσμος, η, ον.
inhonoratus, ἀτίμητος, η, ον, ἄτιμος, η, ον.
inhonoro, παραδεξιάζω.
inhonorus, ἀπότιμος, η, ον, ἄτιμος, η, ον.
inhoſpitans, ἄξενος, η, ον, ἀκοινώνητος, η, ον.
inhoſpitalitas, ἀξενία, ας, ἡ, κακοξενία, ας, ἡ.
inhumane, & inhumaniter, ἀπανθρώπως.
inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, ἀπανθρωπία, ας, ἡ, τὸ ἀπαίδευτον.
inhumanus, ἀπάνθρωπος, η, ον, ἀφιλάνθρωπος, η, ον, μισανθρωπος, η, ον.
inhumanus ſum, ἀπανθρωπεύομαι.
inhumatio, tumulatio, τυμβεία, ας, ἡ.
inhumatus, ἄταφος, η, ον, ἄθαπτος, η, ον.
inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὸς, ἐνταφιάζω.
inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
injectio, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ.
injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
inimice, δυσμενῶς.
inimicitia, ἔχθρα, ας, ἡ, ἀπέχθεια, ας, ἡ.
inimicitiæ capitales, ἔχθρα ἀδιάλακτος, vel πεφιλιή.
inimicitiæ implacabiles, ἀλήρυκτος ἔχθρος.
inimicitias exercere cum aliquo, ἐθελέχθρως ἔχειν πρός τινα.
inimicitias contrahere, ἔχθραν συλλαμβάνειν. vel αἴρεσθαι, κτᾶσθαι ἔχθραν.
inimicitias ſubire, εἰς ἔχθραν ἐλθῶν.
inimicitias deponere, ἔχθραν ἀποτίθεσθαι, vel διαλύεσθαι.
inimicum reddo, ἐχθραίνω, ἐχθροποιέω, ῶ, πολεμοποιέω, ῶ.
inimicus, ἐχθρὸς, ὴ, όν, δυσμενὴς, ὲς, ὁ, ἐναντίος, η, ον.
inimitabilis, ἀμίμητος, η, ον.
inique, ἀγνωμόνως, ἀδίκως, ἀνεπιεικῶς, ἀνόμως.
inique ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, & περί τι, ἀνομέω, ῶ.
iniquitas, ἀδικία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, ἀνομία, ας, ἡ, ἀνωμαλία, ας, ἡ, ἀνισότης, ητος, ἡ.
iniquo animo, inique, παρανόμως, δυσκοίκως, ἀδίκως.
iniquus, ἄδικος, η, ον, ἄνομος, η, ον, παράνομος, η, ον.
initiatus, ſacris imbutus, μυσταγωγήμενος, η, ον, μεμυημένος, η, ον.
initio, inauguro, μυῶ, pro inchoare, καταρχεσθαι.

initio

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

initio factis, ὀργιάζω.
ab initio, ἀρχῶθεν, vel τὸν ἀρχὸν, ubi κατὰ subauditur.
initium, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, προοίμιον, ου, τὸ, εἴσοδος, ου, ἡ.
initium sumere, ἀρχὴν λαμβάνειν.
initium facere, ἀρχὴν ποιήσασθαι, ἀρχὴν ἄρξασθαι, ἄρχεσθαι, καταρχεσθαι, προοιμιάζεσθαι.
injucunde, ἀηδῶς, ἀχαρίτως, ἀχαρίστως.
injucundus, ἀηδὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἀτερπὴς, ἐος, ὁ ἡ.
injudicatus, ἄκριτος, ου, ὁ, ἀκατάκριτος, ου, ὁ.
injungo, mando, ἐπιτίθημι, προσάγω.
injurate, ἀνωμοτεῖ.
injuratus, ἀνώμοτος, ου, ὁ ἡ.
injuria, ἀδικία, ας, ἡ, ὕβρις, εως, ἡ, λώβη, ης, ἡ.
injuria afficio, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζω.
injuria afficior, ἀποβλάπτομαι, βλάπτομαι, ἀδικέομαι, ὕβριμαι, ὑβριοπαθέω, ῶ.
injuriam accipio, ὑβρίζομαι, περιὕβρίζομαι.
injuriam ulciscor, ἀνθυβρίζω, ἐξδικέω, ῶ.
injuria, adv. ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
injuriose, ὑβριστικῶς.
injurius, ὑβριστικὸς, ὴ, ὸν.
injurius sum, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζομαι.
injussu, ἄνευ προσάγματος.
injussus, ἀπαράγγελτος, ου, ὁ, αὐτοκέλευστος, ου, ὁ.
injuste, ἀδίκως, ἐνδίκως, μετ' ἀδικίας, ἀνόμως.
injuste ago, ἀδικέω, ῶ, ἀδικοπραγέω, ῶ.
injustitia, ἀδικία, ας, ἡ, ἀσέβεια, ας, ἡ, κακουργία, ας, ἡ.
injustus, ἄδικος, ου, ὁ, ἀσεβὴς, ἐος, ὁ ἡ.
innascor, ἐπιφύομαι, ἐγγίνομαι, ἐμφύομαι.
innato, as, ἐγκήχομαι, ἐσνέω, ῶ, ἐπιπολάζω.
innatus, ἔμφυτος, υ, ὁ, συγγενικὸς, ὴ, ὸν.
innavigabilis, ἄπλοος, ου, ὁ, ἄπλωτος, ου, ὁ.
innecto, ἐνείρω.
innitor, ἐνισχυρίζομαί τινι, ἐπερείδομαι.
innitor baculo, βακτηρέω, βακτρέω.
innixus, ἐρεισάμενος, η, ον, cum dativo, ἐπικεκλιμμένος, ἐπικεκλιμμένη, ἐπικεκλιμμένον.
innocens, ἄκακος, ου, ὁ, ἀναίτιος, ου, ὁ, ἀβλαβὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἀνέγκλητος, ου, ὁ.
innocenter, ἀβλαβῶς.
innocentia, ἀκακία, ας, ἡ, ἀβλάβεια, ας, ἡ.
innotesco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.
innovatus, νεότμητος, ου, ὁ.
innovo, καινίζω, νεόω, ῶ, καινὸν ποιῶ.
innoxie, ἀβλαβέως, & ἀβλαβῶς, ἀσινῶς.
innoxius, ἄκακος, ου, ὁ, ἀβλαβὴς, ἐος, ὁ ἡ.
innumerabilis, ἀναρίθμητος, ου, ὁ.
innumerus, ἀνάριθμος, ου, ὁ.
innuo, ἐπινεύω.
innupta, ἄνανδρος, ου, ἡ, ἀνέκδοτος, ου, ἡ, ἄγαμος, ου, ἡ.
innutritus, ἔντροφος, ου, ὁ.
inobediens, ἀπειθὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἀπήκοος, ου, ὁ.
inobedientia, ἀνηκοΐα, ας, ἡ, ἀπειθία, ας, ἡ, παρακοὴ, ῆς, ἡ.
inoculatio, ἐνοφθαλμισμὸς, οῦ, ὁ.
inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
inodorus, ἀνόδμος, ου, ὁ ἡ, ἀώδης, ες, ὁ, ἄοσμος, ου, ὁ, ἄοσμος, ου, ὁ ἡ.
inoffense, ἀβλαβῶς.
inoffensus, ἀβλαβὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἀπήμων, ονος, ὁ ἡ.
inofficiosus, ἀχάριστος, ου, ὁ.
inominatus, δύσφημος, ου, ὁ, ἀπόνυκτος, ου, ὁ.
inopia, ἀπορία, ας, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, πτωχεία, ας, ἡ.
inopia consilii, ἀμηχανία, ας, ἡ.
inopia laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
inopinanter, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
inopinato, ἀπροσδοκήτως.
inopinatus, inopinus, ἀδόκητος, ου, ὁ ἡ, ἀνώϊστος, ου, ὁ ἡ, ἀπροσδόκητος, ου, ὁ ἡ.
inops, ἄπορος, ου, ὁ, πτωχὸς, οῦ, ὁ, ἐνδεὴς, ἐος, ὁ ἡ.
inops consilii, ἀμήχανος, ἐος, ὁ ἡ, ἄπορος, ου, ὁ.
inordinate, ἀτάκτως, ἀκοσμήτως, τετυραγμένως, ἀτάκτως, πεφυρμένως, φύρδην.
inordinatus, ἀσυντάκτος, ου, ὁ.
inornate, ἀκοσμήτως, ἀτημελήτως, ἀτημελῶς.
inornatus, ἄκοσμος, ου, ὁ, ἄκομψος, ου, ὁ.
in primis, ἐξαιρέτως, ἀρχὴν adverbialiter, πάμπρωτον, & πάμπρωτα, περὶ παντός.
inquam, λέγω, φημί.
inquies, & inquietudo, ἡ ἧ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀγρυπνία, ας, ἡ, ταραχὴ, ῆς, ἡ.
inquieto, διαθορυβέω, ῶ.
inquietus, ἀσατος, ου, ὁ, ἀνήσυχος, ου, ὁ.
inquietus sum, ἀλύω, ἀλυκτέω, ῶ.
inquilinus, ἔνοικος, ου, ὁ, σωϊκὸς, ου, ὁ, μέτοικος, ου, ὁ.
inquinamentum, ῥυπαρία, ας, ἡ, μόλυσις, εως, ἡ, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
inquinatio, θόλωσις, εως, ἡ, μιασμὸς, οῦ, ὁ, φυρμὸς, οῦ, ὁ.
inquinator, μιάστωρ, ορος, ὁ.
inquinatus, μολυνθεὶς, ἐντος, ὁ, μεμολυσμένος, ου, ὁ.
inquino, μιαίνω, μολύνω.
inquio, φημί.
inquirere in gesta alicujus, διώκειν.
inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, ῶ, διερωτάω, ῶ, ἀνακρίνω.
inquisitio, ἐξέτασις, εως, ἡ, ἐπιζήτησις, εως, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
inquisitor, ἐξέτασης, ου, ὁ, βασανιστὴς, οῦ, ὁ.
inquisitus, ἐπιζητητὸς, ἐντος, ὁ.
insalubris, νοσώδης, ες, ὁ, νοσηρὸς, οῦ, ὁ.
insaluratus, ἀπρασπήγορητος, ου, ὁ.
insanabilis, ἀνίατος, ου, ὁ, ἀθεράπευτος, ου, ὁ.
insanabiliter, ἀνιάτως.
insane, φρενοβλαβῶς, ἀπονήκτως.
insania insanabili laborans, ἀνιάτως μεμηνώς.
ad insaniam redigere, εἰς μανίας περιτρέπειν.
insania, μανία, ας, ἡ, παραφροσύνη, ης, ἡ.
insanio, μαίνομαι, παραφρονέω, ῶ.
insanio vehementer, ὑπερμαίνομαι, περιμαίνομαι.
insanus, ἔμμανης, ες, ὁ, μανὴς, ες, ὁ, μανικὸς, ὴ, ὸν.
insatiabilis, ἄπλητος, ου, ὁ, ἀπλήρωτος, ου, ὁ, ἀκόρεστος, ου, ὁ.
insatiabilitas, ἀπλησία, ας, ἡ, ἀδηφαγία, ας, ἡ.
insatiabiliter, ἀκορέστως.
insatiatus, ἀκόρεστος, υ, ὁ ἡ, ἄκορτος Poetice, ἀνεπικόρητος, υ, ὁ, ἀπλήμων, ονος, ὁ ἡ, ἀχόρταστος, υ, ὁ ἡ.
inscienter, δι' ἄγνοιαν.
inscius, ἀγνώς, ἀμαθὴς ὤν.
inscite, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
inscitia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀμαθία, ας, ἡ.
inscitus, ἄμουσος, ου, ὁ, ἄτεχνος, ου, ὁ.
inscius, ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ ἡ, ὄ.
inscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
inscriptio, ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίγραμμα, ατος, τὸ.
inscriptus, ἔγγραπτος, ου, ὁ.
insculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
insculptus, ἐγκολαπτὸς, ὸν, ὁ.
insecabilis, ἀτμητὸς, ἐος, ὁ, ἡ, ἄτομος, ου, ὁ ἡ, ἀτόμητος, ου, ὁ ἡ.
insecta, animalia, ἔντομα, ων, τὰ, subaudi ζῴδια. ἐντόμια, ων, τὰ.
insectatio, διαξις, εως, ἡ, διωγμὸς, οῦ, ὁ, καταδρομὴ, ῆς, ἡ.
insector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
insector convitiis, ἰαμβίζω.
insectus, ἔντομος, ου, ὁ.
insensibilis, ἀναίσθητος, ου, ὁ.
insensibilitas, ἀναισθησία, ας, ἡ.
insperabilis, ἀδιάφορος, ου, ὁ, ἀχώρεστος, υ, ὁ ἡ.
insepultus, ἄθαπτος, υ, ἄταφος, υ, ὁ, ἄτυμβος, ου, ὁ.
insequor, ἐπακολουθέω, ῶ, διώκω.
insero, ui, ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω, ἐνοφθαλμίζω, Theophr.
insero, insevi, ἐσπείρω, ἐμφύω.
insertus, ἐμβληθεὶς, ἐντος, ὁ, ἐντεθεὶς, ἐντος, ὁ.
inservio, δουλόω, διακονέω, ῶ, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
inservire tempori, καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς.
inservire commodis alienis, ἄλλῳ τὰ συμφέροντα σκοπεῖν.
insessio, ἐφεδρία, ας, ἡ, θάκημα, ατος, τὸ.
insideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
insidiæ, ἔνεδρα, ας, ἡ, ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, λόχος, ου, ὁ.
insidias colloco, ἐφεδρεύω, κατίημι λόχον, φυλάσσω, λοχάω, ῶ.
per insidias, λοχαίως.
insidiis occupo, λοχίζω.
ex insidiis, ἐξ ἐπιβουλεύσεως, ἐξ ἐπιβουλῆς.
in insidiis colloco, ἐλλοχίζω, λοχίζω.
in insidiis lateo, ἐλλοχάω, ῶ, λοχάομαι, ῶμαι.
insidias struo, ἐπιβουλεύω, ἐπίβρας καθίζω τινὶ, ἐνέδρας ποιεῖσθαί τινι, insidias alicui struere.
insidiator, ἐπίβουλος, ου, ὁ.
insidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
insidiose, μετ' ἐπιβουλῆς.
insido, ἐνίζάνω, ἐφίζάνω.
insigne familiæ, σημεῖα, ας, ἡ, στέμμα, ατος, τὸ, στράσημον, ου, τὸ.
insignia imperii, τὰ τ' ἡγεμονίας παράσημα.
insignio, is, ire, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
insignis, ἐπίσημος, ου, ὁ, λαμπρὸς, οῦ, ὁ, ἐπιφανὴς, ἐος, ὁ.
insignitus, περίσημος, ου, ὁ, ἐπίσημος, ου, ὁ.
insilio, ἐσπάλλομαι, ἐμπηδάω, ῶ.
insimulatio, ὑπόκρισις, εως, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τὸ.
insimulo, προβάλλομαι, ὑπαινίσσω, ἐγκαλέω, ῶ.
insinuatio, παρείσδυσις, εως, ἡ.
insinuo, ὑποδύομαι, ἐγκρυπτίζω, ἐγκολπίζω.
insinuare se in amicitiam alicujus, ὑποδύεσθαι.
insipidus, δύσχυμος, ου, ὁ, ἄγευστος, ου, ὁ.
insipiens, ἄνοητος, υ, ὁ, ἄφρων, ονος, ὁ ἡ, μωρὸς, ὸν, ὁ.
insipienter, ἀνοήτως, ἀσόφως, ἀφρόνως.
insipientia, ἀσωσία, ας, ἡ, & ἀξωσία, ας, ἡ, ἀνοησία, ας, ἡ, & ἀνοησία, Attice.
insistere vestigiis, ἔχεσθαι τῶν ἰχνῶν.
insisto, ἐπιμένω ταῖς δεήσεσι, precibus, ἐνίσχημα ἔν τινι, ἀφίσταμαι.
insitio, ἐγκέντρισις, εως, ἡ, ἐπισπορὰ, ᾶς, ἡ, ἐμφύτευσις, εως, ἡ, ἐμφυτεία, ας, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

insititius, ἔνθετος, ᾱ, ον.
insitus, ἔμφυτος, ᾱ, ον, ἔνθετος, ᾱ, ον.
insitus, ingenitus, innatus, σύμφυτος, ᾱ, ον, ἐνκατοικῶς, ίτος, ὁ, ἔμφυης, εος, ὁ.
insociabilis, ἀκοινώνητος, ᾱ, ον.
insolabiliter, ἀπαραμυθήτως.
insolatio, ἡλίωσις, εως, ἡ, ἡλίασις, εως, ἡ, ἡλιοκαΐα, ας, ἡ.
insolens, ἀήθης, εος, ὁ ☽ ἡ, pro superbo, ἀλαζών, όνος, ὁ ☾ ἡ.
insolenter, nove, καινῶς, ἀτόπως.
insolenter, arroganter, ὑπερηφανῶς, ὑπερόπτως, ἀσελγῶς, κομπαστικῶς, ὑψικόμπως.
insolenter se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
insolentia, ἀήθεια, ας, ἡ, item arrogantia, ἀλαζονεία, ας, ἡ, ὑπερηφανία, ας, ἡ.
insolentia verborum, κομπασμός, ῦ, ὁ.
insolesco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
insolo, ἡλιάζω, ἡλιόω, ῶ.
insolubilis, ἄλυτος, ᾱ, ον, δύσλυτος, ᾱ, ον.
insomnia, æ, vigilia, ἀγρυπνία, ας, ἡ, εὐπνία, ας, ἡ.
insomnis, ἄυπνος, ᾱ, ον, ἄγρυπνος, ᾱ, ον.
insomnium, ἐνύπνιον, ου, τό.
insono, ἐνηχέω.
insons, ἄνοχος, ᾱ, ον, ἀναίτιος, ᾱ, ον, ἀθῷος, ᾱ, ον.
inspectio, ἐπίσκεψις, εως, ἡ, ἔφοδος, ου, ἡ.
inspecto, ἐφοράω, ῶ, ἐπισκοπέω, ῶ.
inspector, ἐπίσκοπος, ου, ὁ, θεωρός, ῦ, ὁ.
insperabilis, ἄελπτος, ου, ὁ ☽ ἡ.
insperato, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex insperato, ἐς παραλόγου.
inspergo, ἐγκαταπάσσω, ἐπιπάσσω.
inspicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω τῷ φύσει, naturam: ὁράω, ῶ.
inspiratio, ἐμπνοή, ῆς, ἡ, ἔμπνευσις, εως, ἡ.
inspiratus, ἐμπνεόμενος, ένος, ὁ.
inspiro, ἐμπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω, ῶ.
inspuo, ἐπιπτύω, καταπτύω.
instabilis, ἀβέβαιος, ᾱ, ον, δίμετάβολος, ᾱ, ον, ἄστατος, ᾱ, ον.
instabilitas, ἀστασία, ας, ἡ, ἀκαταστασία, ας, ἡ.
instanter, ἐπιτακτικῶς.
instantia, ἔνστασις, εως, ἡ.
instar, ἴσον, cum genitivo, ὡς.
instar multorum sum, ἀντὶ πολλῶν εἰμι.
instar omnium, ἀντὶ πάντων, ἔσυς πᾶσι, vel πολλοῖς.
instauratio, ἀνασκευή, ῆς, ἡ, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
instaurator, κατασκευάς, ᾱ, ον, μέτοικος ἰκτῖνος, ου, ὁ, ἐπισκευαστής, οῦ, ὁ.
instauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ῶ, ἀνορθόω τι, ἀνακαινίζω, ἀποκαθίστημι.
insternere equos, ἐπιστάττειν τοὺς ἵππους.
insterno, ἐπιστρώννυμι, στρωννύω κλίνην.
instigatio, παρακέλευσις, εως, ἡ, παρόρμησις, εως, ἡ.
instigo, as, παροξύνω, ἀνακαίω τινά τί σε, ad hoc te: παρορμάω τινά.
instillatio, ἐπίσταγμος, ου, ὁ.
instillo, ἐπιβαλλίζω & ἐπιβάζω.
instinctu naturæ, αὐτοδιδάκτως.
instinctu divino, κατὰ Θεόν.
instinctus, us, ui, παρόρμησις, εως, ἡ, παροξυσμός, οῦ, ὁ, κίνησις, εως, ἡ.
instita, δώμα, ατος, τὸ, κράσπεδον, ου, τό.
institor, παλιγκάπηλος, ου, ὁ, ὠνητώλης, ου, ὁ.
instituere accusationem contra aliquem, δίκην δείκνυμι κατά τινος.
instituere disputationem, καθηγεῖσθαι τοῦ λόγου.
instituere vitam, πεφυτεύω.
instituo decerno, προαιρέομαι, ἐγχειρέω, ῶ. pro incipio, ἐνίσταμαι. pro doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hac re te, διδάσκω τινά.
instituta majorum, πατρογενεῖς νόμιμα.
institutio, doctrina, παίδευσις, εως, ἡ, εἰσαγωγή, ῆς, ἡ.
institutione carens, ἀναγώγητος, ου, ὁ ☽ ἡ.
institutio, ordinatio, constitutio, κατάστασις, εως, ἡ, κατασκευή, ῆς, ἡ.
institutor sacrorum, ἱεροθέτης, ου, ὁ.
institutum, ἔθος, εος, τὸ, πάθεδμα, ατος, τό. denotat etiam propositum, προαίρεσις, εως, ἡ, σκοπός, οῦ, ὁ.
institutus, παιδεδιδεγμένος, ου, ὁ, παιδοθέτης, ου, ὁ.
insto, urgeo, ἐνίστημι. pro incumbo, ἔγκειμαι. pro imminere, ἐγγίζω.
insto precibus, πρόσκειμαι δεόμενος, κοράττω, καταλιπαρέω, ῶ λιπαρέω, ῶ.
insto, persequor, ἐνέχω, ἐφίσταμαι, πρόσκειμαι, ἐπίκειμαι, προσλιπαρέω, ῶ, ἐπισκήπτω, & ἐπισκήπτομαι.
instratum, κατάστρωμα, ατος, τό.
instratus, στρωτός, ᾱ, όν. non instratus, ἄστρωτος, ου, ὁ ☽ ἡ.
instrepo, ἐπισμαραγέω, ῶ, ἐπικτυπέω, ῶ.
instructio, κατασκευή, ῆς, ἡ.
instructor, τεκτήν, ῆνος ὁ, κατασκευαστής, οῦ, ὁ, τεύκτωρ, ου, ὁ.
instructa acie iter facio, στρατοπεδεύομαι.
instructa acies, στρατοπεδευμένη φάλαγξ, στρατόπεδον, ου, τό.
instructus, ἐμπαράσκευος, ου, ὁ.

instruere, id est docere, διδάσκειν τινά.
instrumenta musica, ὄργανα τῆ μούσης. ὄργανα, τά.
instrumenta rustica, γεωργικὰ σκεύη.
instrumentum, ἐργαλεῖον, ου, τό, ὄργανον, ου, τό, σκεῦος, εος, τό.
instrumentum fundi, ἐξόπλισις, in Pandect.
instruo, ordino, κατασκευάζω, ἐντάττω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
instruo aciem, παρατάσσω, seu παρατάττω, τάσσω, συντάσσω.
insuavis, ἀγλυκύς, ύος, ὁ ☽ ἡ, ἀηδής, έος, ὁ ☽ ἡ.
insuavitas, ἀηδία, ας, ἡ.
insuaviter, ἀηδῶς.
insuesco, συνεθίζομαι.
insuetus, ἀήθης, εος, ὁ ☽ ἡ.
insufflatio, ἐμφύσημα, ατος, τό.
insuffio, ἐμφυτάω, ῶ, προσυρίζω.
insula, νῆσος, ου, ἡ, νησίδιον, ου, τό.
insularis, νησιωτικός, ῆ, όν.
insulse, ἀνοήτως.
insulse blaterare, μωρολογεῖν.
insulsus, ἄναλτος, ου, ὁ. pro fatuo, ἀναίσθητος, ου, ὁ, ἠλίθιος, ου, ὁ.
insultare miseris, ἐπαλλεσθαι τοῖς πεσοῦσι.
insultatio, ἔφαλσις, εως, ἡ, χλεύασία, ας, ἡ.
insulto, ἐπισκιρτάω, ῶ, ἐπιηδάω, ῶ, ἐπιχαίρω τινί, τρυφάω τινί.
insultus, ἔφαλσις, εως, ἡ, ἐπήλυσις, εως, ἡ.
insum, ἔνειμι, διατρίβω.
insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω, ῶ.
insuo, περιβιβάζω, καταβράπτω, ἐνράπτω.
insuper, πρισσότι, πρὸς τούτοις, ἀλλά τε.
insuperabilis, ἀδάμας ☽ ου, ὁ, ἀήττητος ☽ ου, ὁ, ἀνίκητος ☽ ου, ὁ, ἀνίκητος ☽ ου, ὁ, ἄμαχος, ου, ὁ.
insurgo, ἀνθίσταμαι, ἀνταίρω.
insurgo contra aliquem, κατεξανέστημαι, cum genitivo.
insurus femori, μηροβράφης, έος ὁ.
intabesco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
intactus, ἀμίαντος, ου, ὁ, ἄθικτος, ου, ὁ, ἀμόλυντος, ου, ὁ, ἄψαυστος, ου, ὁ.
integer, ἀκέραιος, ου, ὁ, ὑγιής, έος, ὁ, σῶος, ου, ὁ.
integer, totus, ὁλόκληρος, ου, ὁ.
integer annus, ἅπας ἐνιαυτός.
integer, illæsus, ἀφελής, έος, ὁ ☽ ἡ, ἀκέραιος, ου, ὁ, ☾ ἡ, ἀκεραυνής, έος, ὁ, ἀνακεραυνόεις, ου, ὁ.
integer, perfectus, ἄρτιος, ου, ὁ, ὅλος, ου, ὁ, πλήρης, ες, ὁ ☾ ἡ, σόος, ου, ὁ, σάος, ου, ὁ, & σῶος, ου, ὁ, & σάος, ου, ὁ, παντέλειος, ου, ὁ, ὁλοτελής, έος, ὁ ☾ ἡ, κατατελής, έος, ὁ ☽ ἡ.
integer, illibatus, purus, ἀνέφαπτος, ου, ὁ, ἀθίκτος, ου, ὁ, ἀκήρατος, ου, ὁ.
integer ævi, ἀκμαῖος, ᾱ, ον.
integre, ἀρτίως, τελείως, vel τελέως, παντελῶς.
integritas, ἀδιαφθορία, ας, ἡ, ὁλότης, ητος, ἡ, ὁλοκληρία, ας, ἡ.
integritas morum, καλοκἀγαθία τρόπων.
de integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
integumentum, ἐγκάλυμμα, ατος, τό.
intellectu facilis, ὑπακροατοεύθητος, ου, ὁ, εὐσύνετος, ου, ὁ, εὐμαθής, έος, ὁ, εὐσυνετώτατος, ου, ὁ, εὐγνώμων, ου, ὁ.
intellectu difficilis, δυσπαρακολούθητος, ου, ὁ, δυσσύνετος, ου, ὁ, δ' συμαθής, έος, ὁ, δυσκατανόητος, ου, ὁ.
intellectus, νόος, ου, ὁ, νόημα, ατος, τό, συνεσις, εως, ἡ.
intelligenter, συνετῶς.
intelligentia, νόησις, εως, ἡ, συνεσις, εως, ἡ, ἔννοια, ας, ἡ.
intelligibilis, νοητός, ῆ, όν.
intelligibiliter, νοητῶς.
intelligere sermonem Romanum, ἐπαΐειν τῆ ῥωμαΐων φωνῆ.
intelligere, seu cognoscere aliquid ex aliquo, πυνθάνεσθαί τινός τι.
intelligo, συνίημι, τῶτο διαγινώσκω, καταμανθάνω, ῶ, νοέω, ῶ, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
intemeratus, ἀμόλυντος, ου, ὁ.
intemperans, ἀκρατής, έος, ὁ, ἀκόλαστος, ου, ὁ, ἄσωτος, ου, ὁ, ἀκατάσχετος, ου, ὁ.
intemperans sum, ἀκολαστῶς ἔχω.
intemperanter, ἀκρατῶς.
intemperanter vivo, ἀκολασταίνω, ἀσωτεύω, ῶ, ὑπερμεζάω, ῶ.
intemperantia, ἀκολασία, ας, ἡ, ἀκρασία, ας, ἡ, ἄσωτία, ας, ἡ, ἀμετρία, ας, ἡ.
intemperate, ἀκρατῶς.
intemperies, ἀκρασία, ας, ἡ, δυσκρασία, ας, ἡ, ἀκηκοστασία, ας, ἡ, ἀκρατοσύνη, ης, ἡ, ἀμετρία, ας, ἡ.
intemperies aeris, δυσαερία, ας, ἡ.
intempesta nox, ἀκρονύξ, υκος, ἡ, ἀκρονυχία, ας, ἡ, νυκτὸς ἀωρία.
intempesta nocte, ἀκμαζούσης νυκτός.
intempestas, δυσεριτία, ας, ἡ.
intempestive, ἀκαίρως, ἀκ ἐν καιρῷ, παρὰ καιρόν, παρ' ὥραν.

intem-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

intempestivus, ἀκαιρος, ᾱ, ὁ, ἄωρος θάνατος, mors: παρακαίριος, ᾱ, ὁ.
intempestus, ἄωρος, ᾱ, ὁ, παράκαιρος, ᾱ, ὁ.
intendere arcum in scopum, ἐπέχειν σκοπῷ τόξον.
intendere alicui litem, ἐγκαλεῖν τινι. πράσσειν τὰ πράγματα. ὀφλάν, aut δίκην ἐπιτιθέναι.
intendere nervos omnes, πιτάνεσθαι.
intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾶν, ἀνατείνειν.
intendo animum, προσέχω τὸν νοῦν τινι, ἐφίστημί τινι.
intendo, ἀντείνω τόξον, arcum.
intenle, ἐπιτεταμένως, σύντονως.
intenſio, ἐπίτασις, εως, ἡ, σύντασις, εως, ἡ.
intentatus, ἀπείρατος, ᾱ, ὁ.
intente, ἐντεταμένως.
intentio animi, πραγματεία, ας, ἡ.
intento, ἀνατείνω, & ἀνατείνομαι, προτείνω. ἀνατείνειν τὸ ξίφος, intentare gladium.
intentus, attentus, μετέωρος, ᾱ, ὁ.
intentus, ἀντεταμένος, ᾱ, ὁ.
intentus ſum alicui rei, ἔχω, vel εἰμὶ περί τινος.
inter, μεταξύ, cum genitivo, ut μεταξὺ λόγων, inter dicendum: ἐν cum dativo, vel εἰς, cum accuſativo.
inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
inter pocula, παρ' οἶνον.
inter ſe, σὺν ἀλλήλοις, μετ' ἀλλήλων.
inter alia, ἐν δὲ. ut, πολλὰ ἐγένετο, ἐν δὲ καὶ Ἀλκαῖος &c. *multa facta ſunt, inter alia etiam Alcæus &c.*
inter cœnam, παρὰ τὸ δεῖπνον.
interanea, τὰ ἔντερα.
intercalaris, παρεμβεβλημένος, ᾱ, ὁ, ἐμβόλιμος, ᾱ, ὁν.
intercalati dies, ἐπακταὶ ἡμέραι.
intercalatio, ἐμβολισμός, οῦ, ὁ, παρενθήκη, ης, ἡ.
intercalo, ἐμβάλλω, παρεμβάλλω.
intercapedo, διάστημα, ατος, τὸ, διαχώρημα, ατος, τό.
intercedo, διέρχομαι, ἵσταμαι, ἕστωσα.
interceptus, μεσολαβηθεὶς, ὄντος, ὁ.
interceſſio, ὑπερεντόλιξις, εως, ἡ.
interceſſor, ἐνίστης, ου, ὁ, μεσίτης, ου, ὁ.
intercidentia, παρέμπτωσις, εως, ἡ.
intercido, παρεμπίπτω.
intercipere prædam, λείαν διασφετερίσασθαι, ἀποκλείειν, διαλαμβάνειν, μεσολαβεῖν.
intercipio, μεσολαβέω, ῶ, ἐγκαταλαμβάνω.
intercilio, διακοπή, ῆς, ἡ.
intercludo, ἀποκλείω, διακλείω. ἀπελαμβάνω, καταλαμβάνω.
intercludo ſpiritum, ἀπολαλβάνω τῶν ἀναπνοῶν.
intercluſus, κατάκλειστος, ᾱ, ὁν, ἀπόκλειστος, ᾱ, ὁν.
intercolumnium, μεταξυστυλιφίον, ου, τὸ, vel μεσοστυλιφίον, ου, τὸ.
intercus, ὕδρωψ, πος, ὁ, ὑδρώπισις, ιος, ὁ. ὑποσάρκιος, ου, ὁ.
interdicere alicui aliqua re, ἀποκλείειν τινά τι.
interdicere igni, & aqua, & tecto, πυρὸς, καὶ ὕδατος, καὶ στέγης εἴργεσθαι.
interdico, vero, παραγγέλλω, κωλύω.
interdictio, ἀπόρρησις, εως, ἡ, ἀπόρρημα, ατος, τό.
interdictum, ἀπόρρημα, ατος, τὸ, παραγγελία, ας, ἡ, ἀπαγόρευμα, ατος, τό.
interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
interdum, ἐνίοτε.
interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
interea, μεταξύ. μεταξὺ λόγων, interea dum loquimur, vel inter confabulandum. ὄφρα, adv. Poeticum.
interemptio, καθαίρεσις, εως, ἡ.
interemptor, ἀναιρέτης, ου, ὁ, ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ.
interemptus, καθαιρεθεὶς, έντος, ὁ.
intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
intereo fame, ἀπολλύμαι ὑπὸ λιμοῦ.
interequito, διίππομαι.
intereſt, διαφέρει μοί τινος, hoc mea intereſt. οὐδὲν διαφέρει, nihil intereſt.
interfectio, ἀναίρεσις, εως, ἡ, ἀνδροκτονία, ας, ἡ.
interfector, φονεύς, έως, ὁ, ἀναιρέτης, ου, ὁ.
interfectus, καταφθάικτος, ᾱ, ὁν, σφαγιασθεὶς, έντος, ὁ, καὶ ἡ, ἀπεκταμένος, ᾱ, ὁν, ἀποθάνατος, ου, ὁ, φθιμένος, ου, ὁ.
interficio, ἀναιρέω τινά, κτείνω τινά, φονεύω.
interfluo, διαρρέω.
interjaceo, παρέγκειμαι.
interjecto tempore, ἀνὰ χρόνον. ἐν τῷ μεταξὺ, ſubaudi χρόνῳ.
paucis interjectis, μετὰ μικρόν.
interim, μεταξύ, πρὸς τούτοις δέ.
interim dum, ἐν ὅσῳ.
interimo, διαφθείρω τινά. κτείνω.
interior, ἐνδότερος, ου, ὁν.
interitus, θάνατος, ου, ὁ, καταλυσις, εως, ἡ, φοῖρα, ας, ἡ, πελάτης θ βάθ.
interitus expers, ἀνώλεθρος, ου, ὁ.
interius, ἐνδοτέρω.
interlabor, παρεμπίπτω.
interlocutio, διαλογισμός, οῦ, ὁ, διάλεξις, εως, ἡ.
interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, ἀμείβομαι.

intermedius, παράμεσος, ου, ὁν.
interminate, ἀορίστως.
interminatus, ἀπέρατος, ου, ὁν.
interminor, ἐπαπειλέω, ῶ, ἐμβεβριμήσομαι, οῦμαι.
intermiſſio, διάλειψις, εως, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ.
ſine intermiſſione, ἀεί, σωρηχὲς. σωρηχῶς, & σωρηχέως, ἀδιαλείπτως, ἀσκελέως, ἀσπερχές.
intermiſſionem do, ἀναπαύω, διαναπαύω. διαναπαύειν τοὺς πόνους, requiem dare laboribus.
non intermiſſus, ἀδιάλειπτος, ου, ὁν.
intermitto, ceſſo, διαλείπω, ἐπέχω.
internaſcor, διαφύω.
internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
internocio, πανωλεθρία, ας, ἡ.
internodium arundinis, γόνυ καλάμου.
internoſco, διαγινώσκω, διαειδέω.
internuncius, διάκτωρ, ορος, ὁ, διάγγελος, ου, ὁ, διάκτορος, ου, ὁ, ἡ.
intero, ἐντρίβω.
interpellatio, λόγου παρεμβολὴ, διακοπὴ, ῆς, ἡ.
ſine interpellatione, ἀπαύστως.
interpellato ſermone obſtrepero, ὑποβλήδην.
interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
interpolo, ἀνασκάζω, ἀναιδέω, ῶ.
interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
interpoſitio, παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, παρένθεσις, εως, ἡ.
interpoſitus, παρένθετος, ου, ὁν.
interpres, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, ἑρμηνεύς, έως, ὁ.
per interpretem loquor, ὑποβάλλομαι, Budæus.
interpretatio, ἑρμηνεία, ας, ἡ, μετάφρασις, εως, ἡ.
interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, cum accuſativo. παραφράζω, ἐξηγέομαι, ημαι.
interpretor, & tranſfero in aliam linguam, διαπορθμεύω.
interpunctio, ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ.
interpungo, διαστέλλω, διαστίζω.
interregnum, μεσοβασιλία, ας, ἡ.
interrex, μεσοβασιλεύς, έως, ὁ.
interritus, ἀδεὴς, ές, ὁ, ἄφοβος, ου, ὁ.
interrogatio, ἐρώτησις, εως, ἡ, ἐρώτημα, ατος, τὸ, πύσμα, ατος, τό.
per interrogationem, ἐρωτηματικῶς.
interrogativus, ἐρωτηματικὸς, ὴ, όν, πυστικὸς, ὴ, όν.
interrogo, ἐρωτάω σε τόδε, de hac re te: vel περὶ τούτου, πυνθάνομαι, ἐρέσσω, Poetice.
interrumpo, ἀπορρήγνυμι, διαλύω.
interrupte, συντόμως, ἀποτόμως.
interruptio, ἀπόρρηξις, εως, ἡ, διακοπὴ, ῆς, ἡ.
interruptus, disjunctus, διεχὴς, ές, ὁ, ἡ.
interſeco, διατέμνω.
interſero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
interſtitium, διάστημα, ατος, τὸ, διαχώρημα, ατος, τὸ, τὸ μεταξύ.
interſtitium, quod eſt inter arborum, ſeu plantarum ordines, μεσόρχιον, ου, τό.
interſum, ἐγκαθίσταμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus: pro differre, διαφέρειν.
intertexo, διαπλέκω, διυφαίνω.
raris intervallis, ἀραιῶς.
ex intervallo, ἐκ διαλείμματος, ſive ἐκ διαλελειμμάτων.
intervallum, διάσασις, εως, ἡ, διάστημα, ατος, τό.
intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
intervenio, interpono me, μεσιτεύω, παραυλέω, ῶ.
interverto, ὑπεξαιρέω, & ὑμαι, παραυλέπτω.
interula, χιτωνίσκος, ου, ὁ.
inteſtato, ἀδιαθέτως.
inteſtatus, ἀδιάθετος, ου, ὁν.
inteſtina, orum, ἔντερα, τὰ, ἔγκατα, τὰ, σπλάγχνα, τά.
inteſtinum, ἔντερον, ου, τὸ, ἐγκοίλιον, ου, τὸ, ἔνυστρον, ου, τό.
inteſtinus, a, um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
intime, οἰκειότατα.
intimus, ἐνδότατος, ου, ὁ, μύχατος, ου, ὁν.
intinctus, us, ἔμβαμμα, ατος, τό.
intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
intolerabilis, δύσοιστος, ου, ὁ, ἀφόρητος, ου, ὁ, ἀβάστακτος, ου, ὁ, ἄτλητος, ου, ὁ.
intolerabiliter, ἀνυποίστως, ἀπροσοίστως, ἀφορήτως, ἀφάτως.
intolerandus, ἀπρόσοιστος, ου, ὁ.
intono, βροντάω, ῶ.
intonſus, ἄκαρτος, ου, ὁ, ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, ἡ, ἀκερσέκομος, ου, ὁ.
intorte, oblique, σκολιῶς.
in totum, διάπαξ.
intra, ἐντὸς, cum gen. ἔνδον, ἔσω.
intra dies paucos, ἐντὸς ἡμερῶν ὀλίγων.
intra teli jactum, ἐντὸς βελῶν.
intractabilis, ἀδάματος, ου, ὁ, ἄτεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀτενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, ἀμετάχειρος, ου, ὁ.
intranſitiva verba, ἀμετάβατα ῥήματα.
intrepide, ἀδεῶς, ἀφόβως.

in-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

intrepidus, ἀδεὴς, ἄος, ὁ ᾗ ἦ, ἀθαμβὴς, ἐος, ὁ, ᾗ ἦ, ἄτρομος, ος, ὁ, ἄφοβος, ος, ὁ, ἄοκνος, ος, ὁ.
intricatus, γεγριφώδης, ες, ὁ ᾗ ἦ.
intrinsecus, ἔσωθεν, ἐνδοθεν.
intritum, μεττητὸν, ου, τὸ.
intro, adv. ἔσω, εἴσω.
intro, as, εἰσέρχομαι, εἶσειμι εἴς τινα.
introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
introducere personas loquentes, εἰσάγειν. ut εἰσάγειν πλάτωνα, introducere Platonem.
introducere in domum, εἰσοικίζειν, & ἐσοικίζειν, εἰσοικίζεσθαι, ἐνοικίζειν.
introductio, εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, προσαγωγὴ, ῆς, ἡ.
introductio in ædes, εἰσοικισμὸς, ὁ, ὁ, ἐνοικισμὸς, ὁ, ὁ.
introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
introitus, εἴσοδος, ος, ἡ, εἴσοδος, ος, ἡ, ἔμβασις, εως, ἡ.
intromissio, εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, εἰσπεμπὴ, ῆς, ἡ.
intromitto, εἰσέχεμαι, εἰσοικίζω.
introrsus, vel introrsum, εἰς τὸ ἔσω, vel εἴσω.
introspicio, εἰσοράω, ῶ, ἐπισκοπέω, ῶ.
intrudo, εἰσωθέω, ῶ.
intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, & πρός τινα, ὁράω τι, κατοράω, ῶ.
intueri fixis oculis, ἐναθρεῖν.
intuitus, ἔκψις, εως, ἡ, ὄψις, εως, ἡ.
intumesco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, ἐμέω, οἰδάνω.
intumescor, φυσιγγόομαι, ἐμέω.
intus, ἔνδον, ἔσω, ἐσωθεν.
invadere bello, στρατόω, & στρατοῦσθαι, ἀντιστρατοῦσθαι.
invadere exercitu, ἐπιστρατοπεδεύειν, κατιστρατοπεδεύειν.
invado, ἐπιχειρέω ἀπαρασκεύοις, imparatos. ἐμβάλλειν εἰς τὴν ἀττικὴν, Atticam: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
invalesco, ἐπιῤῥώνυμαι.
invaletudo, ἀῤῥωστία, ας, ἡ, ἀσθένεια, ας, ἡ.
invalide, ἀδυνάτως, ἀῤῥώστως, ἀσθενῶς.
invalidus sum, ἀδυνάτως ἔχω, πάσχω, ῶ.
invalidus, ἄῤῥωστος, ος, ὁ, ἀσθενὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἦ, ἀδύνατος, ος, ὁ.
invasio, ἐπίθεσις, εως, ἡ, ἐσβολὴ, ῆς, ἡ.
invasio hostilis, ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ.
invasor, ἐπεμβάτης, ου, ὁ, ἐπελάτης, ου, ὁ.
invasu difficilis, δυσείσβολος, ος, ὁ, & δυσέσβολος, ος, ὁ, δυσέμβολος, ος, ὁ, ἀνεπιχείρητος, ος, ὁ, δυσεπιχείρητος, ος, ὁ.
invasu facilis, εὐείσβολος, ος, ὁ, εὐεπιχείρητος, ος, ὁ, εὐεπίθετος, ος, ὁ.
invectiva oratio, ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ.
inveho, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
invehor, maledictis aggredior, ἀποτείνομαι εἴς τινα, φέρων τινὶ ἐπιφέρω.
invenio, εὑρίσκω, & εὑρίσκομαι, καταλαμβάνω. τέτμω Poetice cum accusativo, aut genitivo.
invenio, acquiro, περίζω, & περίζομαι.
inventarium, ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ.
inventio, εὕρεσις, εως, ἡ, εὕρημα, ατος, τὸ.
inventor, εὑρετὴς, ῆρος, ὁ, εὑρήτωρ, ορος, ὁ.
inventu difficilis, δυσεξεύρετος, ος, ὁ, δυσεύρετος, ος, ὁ.
inventu facilis, πρόχειρος, ος, ὁ.
inventum, ἐνθύμημα, ατος, τὸ, εὕρημα, ατος, τὸ.
inventum artificiorum, τέχνημα, ατος, τὸ.
inventus, εὑρεμένος, ος, ὁ, εὑρεθὶς, εντος, ὁ.
non inventus, ἀνεύρετος, ος, ὁ ᾗ ἡ.
invenuste, ἀχαρίτως, ἀμόσως.
invenustus, ἄμυσος, ος, ὁ, ἀχάριτος, ος, ὁ.
inverecundia, ἀναίδεια, ας, ἡ, ἀναισχυντία, ας, ἡ, & ἀναισχυντηλία, ας, ἡ.
inverecundus, ἀναιδὴς, ἐος, ὁ, ἀναίσχυντος, ος, ὁ,
inverse, inverso ordine, ἀνεστραμμένως, ἐναλλαξ, & ἐπαλλαξ, ἀνεστροφόδην.
inversio, ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, καταστροφὴ, ῆς, ἡ.
inversus, ἐναλλαγμένος, ος, ὁ.
inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
investigatio, ἀνίχνευσις, εως, ἡ, ἐξέτασις, εως, ἡ.
investigator, ἰχνευτὴς, οῦ, ὁ.
investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ῶ, ἐξετάζω.
inveteresco, παλαιόομαι, παλαιοῦμαι.
inveteratus, πεπαλαιωμένος, ος, ὁ.
invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
invicto animo præditus, χαλκεοκῆρος, ος, ὁ.
invictus, ἀνίκητος, ος, ὁ, ἄμαχος, ος, ὁ, ἀναλωτος, ος, ὁ, ἀήττητος, ος, ὁ, ἀκαταμάχητος, ος, ὁ.
invide, βασκανίως, φθονερῶς.
invidendus, ἐπίζηλος, ος, ὁ.
invidentia, βασκανία, ας, ἡ, φθονερία, ας, ἡ.
invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis, βασκαίνω σοι τοῦτο, φθόνον ἔχω.
invidia, φθόνος, ου, ὁ, βασκανία, ας, ἡ.
absit verbo invidia, μὴ φθόνῳ δὲ ἡ ἀνδραγαθίᾳ, σὺν θεῷ, δ' εἰρήσθω.
invidia carens, ἀφθονος, ος, ὁ, ἀβάσκαντος, ος, ὁ.

absque invidia, ἀφθόνως.
in invidia esse, ἐπιφθονον εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
in invidiam adduco, συμβιβάλλω, εἰς φθόνον καταβάλλω.
invidia onero, πιέζω φθόνῳ.
invidiam conflo, συνάγω φθόνον, φθόνον κινέω.
invidia rumpor, διαῤῥήγνυμαι ὑπὸ τῦ φθόνυ.
per invidiam, πρὸς φθόνον.
invidiose, ἐπιφθόνως.
invidus, φθονερὸς, ὸν, ὁ, ἐπίφθονος, ος, ὁ, βάσκανος, ος, ὁ, νεμεσητικὸς, ὸν, ὁ.
invigilare studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
invigilo, ἐπαγρυπνέω, ῶ.
inviolabilis, ἀνεμβίαστος, ος, ὁ, ἄσυλος, ος, ὁ, ἀσύλητος, ος, ὁ.
inviolabiliter, ἀνεμβιάστως.
inviolatus, ἀνεμβίαστος, ος, ὁ.
invisibilis, ἀπρόσοπτος, ος, ὁ, & Poetice ἀπροσόπτος, ος, ὁ, ἀόρατος, ος, ὁ, γηλόωτος, ος, ὁ, ἄλοτος, ος, ὁ, ἄοπτος, ος, ὁ.
invisо, ἐπισκοπέω τινα, ἐφοράω, ῶ, ἐπισκέπτομαι.
invisum esse alicui, ἀπεχθῆ, εἶναί τινι.
invisus sum, σὺν ὀργῇ εἰμι.
invita natura, παρὰ φύσιν.
invitatio, πρόσκλησις, εως, ἡ.
invitatus, κλητὸς, ὸν, ὁ.
invitatus a se ipso, qui non vocatus ad epulas ven ὐτόκλητος, ος, ὁ.
invite, ἀκοντὶ, ἀκουσίως.
me invito, ἐμοῦ μὴ ἑκόντος. ἀέκοντος ἐμοῖο, Homerus.
invito, καλέω τινα πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: καταπάλω προσκαλέω, ῶ.
invitus, ἄκων, οντος, ὁ, ἀκούσιος, ος, ὁ, οὐχ ἑκών, ὀντος, ὁ, ἀέκων, οντος, ὁ.
invitus facio, μὴ οἷός τέ εἰμι.
invius, ἄπορος, ος, ὁ, ἄβατος, ος, ὁ.
inula, ἑλένιον, ου, τὸ.
inultus, ἀνεκδίκητος, ος, ὁ, ἀτιμώρητος, ος, ὁ.
inumbro, ἐπισκιάζω, καταισκιάζω.
inunctio, ἐπάλειψις, εως, ἡ, ἐπάλειμμα, ατος, τὸ.
inunctus, κατάλειπτος, ος, ὁ, χρισὸς, ὸν, ὁ, ἔγχρισος, ος, ὁ, κατέχρισος, ος, ὁ.
inundatio, κατακλυσις, εως, ἡ, κατακλυσμὸς, ὸν, ὁ.
inundo, πλημμύρω, & πλημμυρέω, ῶ.
inungo, ἐπαλείφω, ἔγχρω.
in universum, ὅλως, καθόλυ.
invocatio, ἐπίκλησις, εως, ἡ.
invoco, ἐπικαλέω, ῶ, ἐπιβοάομαι, ῶμαι.
invoco Deum, ut meas preces audiat, θεοκλυτέω, ῶ Dei invocatio, θεοκλύτησις, εως, ἡ.
involo, ἐφέπτομαι.
involucris verborum tecta oratio, αἴνιγμα, ατος, τὸ.
involucrum, εἴλημα, ατος, τὸ, ἐνείλημα, ατος, τὸ.
involvere aliquem calamitatibus, συμφοραῖς περιβάλλειν τινα.
involvere falciis infantem, σπαργανᾶν τὸ βρέφος.
involuntarie, ἀπροαιρέτως, ἀβουλήτως, ἀκουσίως.
involuntarius, ἀπροαίρετος, ος, ὁ, ἀκούσιος, ος, ὁ, & ἀέκούσιος, ος, ὁ.
involvo, ἐπιειλίνδέω, ῶ, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινὰ, συμφοραῖς, calamitatibus, περιειλέω, ῶ.
involutio, εἴλιγμα, ατος, τὸ, & ἕλιγμα, ατος, τὸ, ἐνείλημα, ατος, τὸ, συνείλημα, ατος, τὸ.
involutus, ἐγκεκορδυλημένος, ος, ὁ.
inurbane, ἀστείως, ἀχαρίτως.
inurbanitas, ἀγροικία, ας, ἡ.
inurbanus, ἄγροικος, ος, ὁ, ὁ μὴ ἀστεῖος.
inurere alicui ignominiam, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
inusitate, ἀχρείως, ἀχρέως, ἀήθως.
inusitatus, ἀχρεῖος, ος, ὁ, ἀήθης, εος, ὁ ᾗ ἡ, ἀτρεμβὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ.
inustus, ἔγκαυστος, ος, ὁ.
inutilem reddo, καταργέω, ῶ, ἀχρειόω, ῶ.
inutilis, ἄχρηστος, ος, ὁ, ἀνωφελὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, ἀχρεῖος, ος, ὁ.
inutilitas, ἀχρηστία, ας, ἡ, ἀσυμφορον, ου, τὸ.
inutiliter, ἀλυσιτελῶς, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως, ἀχρείως, & ἀχρέως, ἀνωφελῶς.
invulnerabilis, ἀβασάνιστος, ος, ὁ, ἄτρωτος, ος, ὁ.
invulneratus, ἄτρωτος, ος, ὁ.

J O.

io, ἰὼ, ἰώ.
jocatio, γελοιασμὸς, ὸν, ὁ.
jocator, γελοιαστὴς, οῦ, ὁ.
joci, ἔψια, ων, τὰ.
jocis me oblecto, ἐψιάομαι, ῶμαι, & interdum ἐψιάομαι, ῶμαι.
joco, σὺν παιδιᾷ, παιδικῶς, χαριέντως.
joco ne, an serio, παίζων, ἢ σπουδάζων.
jocor, παίζω, προσπαίζω τινὶ, cum aliquo: ἀστείζω, χαριεντίζομαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

jocosus, διτράπελος, ε, ὁ, παιγνιώδης, εος, ὁ.
jocularis, παιγνιώδης, εος, ὁ.
joculariter, παιγνιωδῶς.
jocus, παιδιὰ, ᾶς, ἡ, σκῶμμα, ατος, τὸ, παίγνιον, ε, τὸ, γελοῖον, ε, τὸ.
jonia, ἰωνὶς, ίδος, ἡ, ἰωνία, ας, ἡ.
jonice, ἰωνικῶς, ἰαστί.
jonicus, ἰωνικὸς, ὴ, ὸν, ἰακὸς, ὴ, ὸν.

I P.

ipse, ipsemet, αὐτὸς, οῦ.
ipsissimus, αὐτότατος, η.

I R.

ira, ὀργὴ, ῆς, ἡ, κότος, ε, ὁ, θυμὸς, οῦ, ὁ, μῆνις, ιδος, ἡ, κότον, ε, τό.
ira accensus, περίθυμος, ε, ὁ, ἐμμεμακὼς, ότος, ὁ, περιοργὴς, έος, ὁ, ἡ.
ira percitus sum, περιθύμως ἔχω. ὀργίζομαι, περιοργίζομαι.
ira vacuus, ἀμήνιστος, η, ὁ, ἡ.
sine ira, ἀμηνίτως, ἀοργήτως.
iram abjicere, παύεσθαι τ ὀργῆς, καταλύειν τὴν ὀργὴν, τὸν θυμὸν πραΰνειν, ἀναπαύεσθαι τ ὀργῆς.
iram movere, ὀργὴν ἐμποιεῖν, εἰς ὀργὴν καταστῆσαι, ὀργὴν ἐξείρειν, ὀργὴν ἐκκαίειν.
iram accendere, ὀργίζειν τινά.
iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
iram concoquere, πεπαύειν τὴν ὀργήν.
iram deponere, ἀπεμέμφειν, μεθέμεν χόλον, Homerus.
iram satiare, ἀποπιμπλάναι θυμόν.
ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
iracunde, ὑπερθύμως, ξὺν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
iracundia, ὀργιλότης, ητος, ἡ, ὀργὴ, ῆς, ἡ.
iracundus, ὀργίλος, η, ον, ὁ, ἀκροχόλος, ου, ὁ.
irasci alicui, δι' ὀργὴν ἔχειν τινά.
iratcor, ὀργίζομαί τινι, vel πρός τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
irate, ἐγκότως, ἐπικότως, χαλεπῶς.
non iratus, ἀμήνιστος, ου, ὁ.
iratus, ὀργισθεὶς, έντος, ὁ, θυμούμενος, ου, ὁ.
iris, ἶρις, ἰδος, ἡ, τὸ τόξον ὃ τῇ νεφέλῃ.
ironia, εἰρωνεία, ας, ἡ.
ironia utor, εἰρωνεύομαι.
ironice, εἰρωνικῶς.
irradio, ἀκτινοβολέω, ῶ.
irrationabilis, ἄλογος, ου, ὁ, ἀλόγιστος, ου, ὁ.
irrationabilitas, ἀλογία, ας, ἡ, ἀλογιστία, ας, ἡ.
irreconciliabilis, ἀκαταλλακτος, ου, ὁ, ἡ, ἀδιάλλακτος, ου, ὁ, ἡ.
irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως.
irreligiositas, ἀσέβεια, ας, ἡ.
irreligiosus, ἀσεβὴς, ἐς, ὁ, ἡ.
irreparabilis, ἀνεπισκεύαστος, ε, ὁ.
irrepo, παρεισέρπω, παρεισδύομαι.
irreprehensibilis, ἀναμάρτητος, ε, ὁ, ἀκατάγνωστος, ε, ὁ, ἀμώμητος, ε, ὁ.
irreprehensus, ἀνεγκλητος, ε, ὁ, ἀνεπίκλητος, ε, ὁ, ἄμεμπτος, ε, ὁ, ἡ, ἀνέμπτωτος, ε, ὁ, ἀνεπίμικτος, ε, ὁ, ἀψεγὴς, εος, ὁ, ἡ.
irrequiete, ἀκαταπαύστως, ἀπαυστί.
irrequietus, ἀπαυστος, ε, ὁ, ἀκύμαντος, ε, ὁ.
irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
irretitus, περιπλακεὶς, έντος, ὁ.
irreverenter, ἀναιδῶς, ἐπαμῶς.
irreverentia, ἀναίδεια, ας, ἡ, ἀναισχυντηλία, ας, ἡ.
irrevocabilis, ἀναπόστρεπτος, ε, ὁ, ἡ, ἀμεταστρεπτος, ε, ὁ.
irrideo, καταγελάω τινός & τινι, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινά.
irridere aliquem, veluti stultum, σκώπτειν τινὰ ὡς τὸν ἄνοιαν.
irrigatio, ἀρδεία, ας, ἡ, ὄρδοσις, εως, ἡ.
irrigo, ἀρδεύω, βρέχω, διαίνω.
irriguus, πιδακόεις, ντος, ὁ, πιδακώδης, εος, ὁ, ἡ, διάρρυτος, ε, ὁ, καταρρύτος, ε, ὁ.
irrisor, χλευαστὴς, οῦ, ὁ, μῶκος, ε, ὁ.
irrisus, & irrisio, χλεύασία, ας, ἡ, χλευασμὸς, οῦ, ὁ, διασυρμὸς, οῦ, ὁ, καταγέλως, ωτος, ὁ.
irritamentum, ἐρέθισμα, ατος, τὸ, παροργισμὸς, οῦ, ὁ.
irritatio, παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, ἐρέθισμα, ατος, τὸ, ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ.
irritatus, ἐρεθισθεὶς, έντος, ὁ, παροξυνθεὶς, έντος, ὁ.
irrite, ἀπράκτως.
irrito, ἐξοργίζω τινὰ πρός, &c. παροξύνω τοὺς πολίτας ἐπ' αὐτὸν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
irritum facio, ἄκυρον ποιῶ.
irritus, ἀβέβαιος, ε, ὁ, ἄκυρος, η, ὁ, ἄπρακτος, ε, ὁ.
irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
irroro, ἐπιῤῥαντίζω, βρέχω.
irrumpo, εἰσπίπτω τινί, ἐμβάλλω.
irruo, ἐμβάλλω, ἐπιπίπτω τινί, ἐφορμάω, ῶ.

irruptio, ἀναῤῥῆξις, εως, ἡ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ.
irruptionem facere, προσβάλλειν τινί.

I S.

is, ea, id, ἐκεῖνος, ίνου, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
istac, διαπῇδε τ τόπου.
iste, ίνου, ῆδε.
isthmus, ἰσθμὸς, οῦ, ὁ.
istic, adv. αὐθί, τηῖδε, αὐτόθι.
istinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
istiusmodi, τοιοῦτρόπος, ε, ὁ, τοιοῦτος, η, ὸν.
istorsum, πρὸς τῶνδε τὸν τόπον.
istuc, ἐνταῦθα.

I T.

ita, adv. οὕτως, ὥτως, νυὶ, πάνυγε.
quæ cum ita sint, τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων. τούτων νυῦν τῶν συμβάντων ὄντων, τούτων τοιούτων ὄντων. τούτων δ' ὑπαρχόντων.
ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν. φέρε εἰπεῖν.
itane vero, εἶτα, ἔπειτα.
ita demum, οὕτω τελευταῖον.
ita ut, οὕτως, ὡς, vel ὥσπερ.
italus, ἰταλιώτης, ε, ὁ. Herodianus.
itane, οὐκ ἄρα γε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
itaque, οὖν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.
non itaque, οὔκουν.
item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
iter, πορεία, ας, ἡ, ὁδὸς, οῦ, ἡ, ὁδοιπορία, ας, ἡ.
iter unius diei, ἡμερησία ὁδός.
iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus iter facere, πορεύεσθαι τοῖν ποδοῖν.
iterario, ἀναλήψις, εως, ἡ.
iteratus, δεύτερος, α, ὁ.
item, δευτερόω, ῶ, δευτεραίζω.
iterum, αὖθις, αὖ, εἰσαῦθις.
iterum atque iterum, αὖθις αὖθις.
itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
itinerarium, ὁδοιπορικὸν, ε, τό.

J U.

juba, ἤθειρα, ας, ἡ, χαίτη, ης, ἡ, χαίτωμα, ατος, τὸ, χαίτα, ης, ἡ.
jubar, σέλας, ατος, τό.
jubatus, χαιτήεις, εντος, ὁ, & χαιτόεις, εντος, ὁ.
jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι ποιῆσαι, ἐπιτέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
jubeo salvere, ἀσπάζομαί τινα.
jubeo valere, προσαγορεύω χαίρειν, ἐῶ χαίρειν, ἀποτάττομαί τινι, χαίρειν φράζω.
jubilo, ἀγαλλιάσμαι, ωμαι, ἀλαλάζω.
jubilum, ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, ἀλαλαγμὸς, οῦ, ὁ.
jucunde, ἀλύπως, ἡδέως.
jucundissime, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
jucundissimus, ἥδιστος, η, ὁ, τερπνότατος, η, ὁ, τερπνίστατος, ου, ὁ, χαριέστατος, ου, ὁ.
jucunditas, ἡδονὴ, ῆς, ἡ, τερπνότης, ητος, ἡ.
jucunditate afficio, ἥδω. ἥδομαι, voluptate afficior.
jucunditatem affero, γνωστοιέω, ῶ, γνωστοπλέω, ῶ, ἡδύσματα ποιέω.
jucundor, ἡδύνομαι.
jucundus, ἡδὺς, έος, ὁ, ἥδ ἡ, ἄλυπος, ου, ὁ, τερπνὸς, ὴ, ὸν.
judex, κριτὴς, οῦ, ὁ, δικαστὴς, οῦ, ὁ.
judicatio, κρίσις, εως, ἡ.
judicatu difficilis, δύσκριτος, ου, ὁ, δυσνόητος, ου, ὁ.
judicatu facilis, εὔκριτος, ου, ὁ.
judicialis, δικαστικὸς, οῦ, ὁ, κριτικὸς, οῦ, ὁ.
judiciarius, δικανικὸς, ὴ, ὸν, δικαστικὸς, ὴ, ὸν.
judicio contendo, διαδικάζομαι, ἀγωνίζομαι, ἐνδικάζομαι, εἰς δίκην καθίστημι, εἰσάγω εἰς τὸ δικαστήριον.
judicio persequor, arcesso, ελαύνω, cum genitivo rei.
judicio vincere, τὴν δίκην ἑλεῖν, νικᾶν τοὺς ἀντιδίκους.
judicio vinci, ἁλίσκεσθαι τὴν γραφὴν, κρίσει ἀποτυχεῖν.
meo quidem judicio, κατ' ἐμὲ γοῦν γνώμην.
judicium subire, ὑπέχειν δίκην.
in judicium vocor, κλητεύομαι, ἐγκαλέομαι, οῦμαι, προκαλέομαι, ῆμαι.
judicium rectum ferre, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι, τὴν θεμιτὸν ψῆφον ἐνεγκεῖν, τὰ δίκαια, & ἀληθῆ κρίνειν.
judicium, δίκη, ης, ἡ, κρίσις, εως, ἡ, κρίμα, ατος, τὸ, pro opinione, ἀξίωσις, εως, ἡ.
judico, κρίνω τινά, & περί τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
jugales, ζύγιοι ἵπποι, equi.
jugerum, πέλεθρον, ου, τὸ, πλέθρον, ου, τὸ.
jugiter, διηνεκέως, διϊκνεῖσθαι, ἀδιαλείπτως, ἄληκτον, ἀλήκτως, λιπαρῶς, λιπαρέως, ἀεργάως.
juglans, κάρυον βασιλικὸν.
ex jugo montis, κατὰ κορυφὴν.
jugulatio, ἀπόσφαξις, εως, ἡ, σφαγὴ, ῆς, ἡ.
jugulator, σφαγεὺς, έως, ὁ, ἐπισφαγὴς, έος, ὁ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

jugularus, λαιμότομος, ον, ὁ.
jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
jugulum, δειρὴ, ῆς, ἡ, αὐχὴν, ένος, ὁ.
jugum, ζυγὸς, οῦ, ὁ, ζεῦγος, εος, τό. montis, κορυφὴ, ῆς, ἡ, λόφος, ου, ὁ.
sub jugum ducere, ἐπάγειν ζυγῷ. ἄγειν ὑπὸ ζυγόν. ὑπάγειν ζυγὸν ἵππῳ, jugo subdere equos, Homerus.
jugum equorum, par equorum, vel boum, σωωρὶς, ίδος, ἡ, & ξωωρὶς, ίδος, ἡ, βοοζύγιον, ου, τό.
jugum non expertus, ἄζυξ, υγος, ὁ ἡ, ἄζυγὴς, ές, ὁ ἡ, ἄζυγος, ου, ὁ.
jugum montis, ὄρος, ους, ἡ, δειρὰς, άδος, ἡ, δειρὴ ὄρους.
jugum servitii, τὸ δούλειον ζυγόν.
jumentum, κτῆνος, εος, τὸ, ὑποζύγιον, ου, τό.
juncetum, σχοινὼν, ῶνος, ὁ.
junceus, σχοινώδης, εος, ὁ & ἡ.
juncosus, σχοινώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
jundim, ζυγάζω, κατὰ συμπλοκήν.
junctura, ζύξις, εως, ἡ, σύνδεσις, εως, ἡ, συναφὴ, ῆς, ἡ.
jungere dextram, δεξιοῦσθαι.
juncus, σχοῖνος, ου, ὁ.
jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίημι.
junior, νεώτερος, α, ον.
juniperus, ἄρκευθος, ου, ὁ.
junius, ἑκατομβαιὼν, ῶνος, ὁ, ἑκατόμβαιος, α, ον.
juno, ἥρα, ας, ἡ.
jupiter, ζεύς, ὁ, Ζ διὸς, ἡρονίων, ωνος, ὁ.
jura violare, θέμιστας κατεῖν.
jura reddere, δικαιοδοτεῖν, θεμιστεύειν.
juramenti exactio, ὁρκισμὸς, ου, ὁ.
juramenti utrinque præstatio, ἀμφωμοσία, ας, ἡ.
juramento adstringere populum, ὅρκον λαβεῖν τὸν δῆμον.
juramento interposito, ἐνόρκως, ἐνωμότως.
juramento se obstringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα.
juramentum, ὅρκος, ου, ὁ, ὅρκιον, ου, τό.
jurare in aliquem, seu per aliquem, ὀμνύναι κατά τινα, vel εἰς τινα.
jure, δικαίως, ἐκ τοῦ, ἐνδίκως.
de jure suo decedere, cedere juri suo, ὑφίεσθαι τῶν ἑαυτοῦ δικαίων.
jurejurando adstringere, προσάγειν τοὺς ὅρκους, ἐγκαταλαμβάνειν ὅρκοις, ὁρκίζειν, ὁρκοῦν.
jurejurando cavere ab aliquo, ὅρκῳ τινα.
jurejurando obstrictum esse, ἐνδεδέσθαι ὁρκίοις.
jurejurando confirmo, διόμνυμι, διόμνυμαι, ἐπόμνυμαι.
jurejurando obstrictus, ἐνώμοτος, ου, ὁ.
jurgiosus, φιλόνεικος, ου, ὁ, ἐριστικὸς, ῆ, όν.
jurgium, φιλονεικία, ας, ἡ, ἔρις, ιδος, ὁ, νεῖκος, εος, τὸ, λοιδορία, ας, ἡ.
jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
juridicus, δικαστὴς, οῦ, ὁ.
jurisconsultus, νόμιμος, ου, ὁ, συμβουλευτικὸς, ῆ, όν.
jurisdictio, δικαιολογία, ας, ἡ.
juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
jurisperitus, δικαστικὸς, ῆ, όν, νομικὸς, ῆ, όν.
jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
juris quæstio, δικαίωμα, ατος, τό.
juris summi exactor, ἀκριβοδίκαιος, ου, ὁ.
juris sui qui est, αὐτόκλητος, ου, ὁ, αὐτοκράτης, ους, ὁ.
juro, ὄμνυμι, & ὀμνύω.
jurulentus, ζωμώδης, εος, ὁ ἡ, ἡ.
jus, pro liquore, ζωμὸς, οῦ, ὁ.
jus, δίκη, ης, ἡ, δίκαιον, ου, τό, θέμις, ιστος, ἡ, pro potestate, ἐξουσία, ας, ἡ.
in jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινι, & τινι.
jus dico, δικάζω, θεμιστεύω.
jus suum obtinere, τὸ ἴσον ἔχειν.
contra jus & æquum, ἀδίκως, παρὰ δίκην.
jus summum, ἀκροδίκαιον, ου, τὸ, ἀκριβοδίκαιον, ου, τό.
jusculum, ζωμίδιον, ου, τό.
jusjurandum, ὅρκος, ου, ὁ, ὅρκιον, ου, τό.
jusjurandum deferre, προσάγειν ὅρκους.
jusjurandum exigere, τοὺς ὅρκους ἀπολαμβάνειν.
jusjurandum interpono, ἐπόμνυμι, ἐπόμνυμαι, & ἐπομνύω.
jussio, ἐπίταγμα, τό.
jussum, ἐπίταξις, εως, ἡ, πρόσταγμα, ατος, τό.
justa, exsequiæ, ἐναγίσματα, τά.
justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
juste, δικαίως.
juste ago, δικαιοπραγέω, ῶ, δικαιοπράττω.
justi amans, φιλοδίκαιος, ου, ὁ.
justificatio, δικαίωσις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ.
justifico, δικαιόω, ῶ.
justissimus, πανδικος, ου, ὁ.
justitia, δικαιοσύνη, ης, ἡ.
justitium, ἀπραγία, ας, ἡ.
justus supra modum, ὑπέρδικος, ου, ὁ.
juvat, delectat, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστι.
juvenca, δάμαλις, εως, ἡ, πόρτις, ιδος, ἡ.
juvencula, juvenculus, νεωτέρα, ας, ἡ, νεώτερος, α, ον.
juvencus, μόσχος, ου, ὁ, πόρτις, ιδος, ὁ.
juvenesco, ἀκμάζω, νεανίζω.
juvenilia sapio, νεάζω.
juvenilis ætas, νεάζων, ουσα, τὸ, ἀκμὴ, ῆς, ἡ, ἡλικία, ας, ἡ, ut ætate florens, ἐν ἡλικίᾳ γινόμενος.
juvenilis, νεανικὸς, ὴ, όν, μειρακιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
juveniliter, νεανικῶς, ἡβηδόν.
juveniliter glorior, κατανεανιεύομαι.
juveniliter ago, νεανιεύομαι.
juvenis, νέος, α, ον, ὁ, νεανίσκος, ου, ὁ, κοῦρος, ου, ὁ, ἡλικία, ας, ἡ, ὁ, ἡλίθεος, ου, ὁ, ὁ, ἀλίζιος, ου, ὁ.
juvenis sum, νεανιεύω, & νεανιάζω.
juventus, νεότης, ητος, ἡ, ἥβη, ης, ἡ.
juventus, juvenum multitudo, νεολαία, ας, ἡ, νεότης, ητος, ἡ.
juvo, ὠφελέω τινὶ, & τινὰ, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίους, adversus hostes.
juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, cum dat. adverb. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.
juxta, secundum, κατὰ, cum accusativo.

K A.

KAlendæ, αἱ καλάδαι, Plut. νεμηνίαι, ῶν, ἡ.
Kalendarium, Καλενδάριον, ου, τό.

L A.

LAbasco, & labascor, καταφέρομαι, ὑποφέρομαι, πτοέω, διαπτοέω.
labasco, titubo, animo concido, ὀκλάζω, καταθυμέω, ῶ, ἀθυμέω, ῶ, ἀναπίπτω.
labefactatio, λώβη, ης, ἡ, λύμη, ης, ἡ, πτόημα, ατος, τό.
labefacto, & labefacio, λυμαίνομαι, cum accusativo, & dativo.
labefactor, aris, πτοέω ὑπό τινος, ab aliquo. λυμαίνομαι.
labellum, χειλάριον, ου, τό.
labellum, vasculum, λεκάνη, ης, ἡ.
labem aspergere alicui, ῥυπαίνειν τινά.
labes, λύμη, ης, ἡ, πτῶμα, ατος, τό, κηλὶς, ίδος, ἡ, λώβη, ης, ἡ.
labia contrahere, μύλλειν. Suid. μοιμύλλειν, μυᾶν, μαμμᾶν.
labia magna habens, οὐχήλος, ου, ὁ.
labilis, ὀλισθηρὸς, ὰ, όν, ὁ, ὀλισθητὸς, ὴ, όν, ὁ.
labium, & labrum, χεῖλος, εος, τό.
labo, as, are, ὑποφέρομαι, ἀπορρέω.
labor, cado, πίπτω, ὀλισθάνω, πτοέω.
labor, erro, σφάλλομαι, πλανάομαι, ἁμαρτάνω.
labor, oris, πόνος, ου, ὁ, κάματος, ου, ὁ, κόπος, ου, ὁ, μόχθος, ου, ὁ.
laborem fallere, παραπέμπεσθαι πόνον.
laborem impendere in res dignas, πονεῖν ἐπ' ἀξίοις.
laborem suscipere pro re aliqua, ἐμπονεῖν, vel ἐπιπονεῖν τινι. ἐπιταλαιπωρεῖν.
labore manuum vivens, χειρόβιος, ου, ὁ, & χειροβίωτος, ου, ὁ, ἀποχειρόβιος, ου, ὁ, ἀποχειροβίωτος, ου, ὁ, χειρεργάτωρ, ορος, ὁ, ἐγχειρογάστωρ, ορος, ὁ.
laboribus succumbere, πόνων ἀποκάμνειν, ἐπονεῖσθαι.
laboris amans, φιλοκάματος, ου, ὁ, φιλόμοχθος, ου, ὁ, φιλόπονος, ου, ὁ.
laboris expers, ἀμόχθητος, ου, ὁ, ἄμοχθος, ου, ὁ ὁ ἡ, ἄπονος, ου, ὁ.
laboris patiens, τλητικὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ, δυνατὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ, ἔμπονος, ου, ὁ, φερέπονος, ου, ὁ.
laboratus, ἐξειργασμένος, ου, ὁ.
citra laborem, ἀπόνως, ἀμοχθεί.
laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
laboriose, ἐπιπόνως.
laboriosus, ἐπίπονος, ου, ὁ & ἡ, καματώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, μοχθηρὸς, ὰ, όν, ὁ, τλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ.
laboro, operam do, πονέω, ῶ, ἀσκέω, ῶ. pro male habeo, μοχθέω, ῶ. pro angor, φροντίζω, ἀσχολάζω περί τι, &c.
labore fatisco, ἀποκάμνω.
labrum, χεῖλος, εος, τό.
labrum mordere, χειλώσθαι ἐδάκην.
labrum, vas, πλυνὸς, οῦ, ὁ, λεκάνη, ης, ἡ.
lac, lactis, γάλα, γάλακτος, τό.
lac habens, γλαυκοῦχος, ου, ὁ.
lac concretum, τεθρομβωμένον γάλα.
lacer, & lacerus, διερρυγὼς, ότος, ὁ, ῥακώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
laceratio, σπάραγμα, ατος, τὸ, σπαραγμὸς, οῦ, ὁ.
lacerator, ἐλκτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, in Epigr.
lacerna, φελόνης, ου, ἡ, μανδύη, ης, ἡ.
lacero, πικαίρω, σπαράττω, λωβάω, θρύπτω, ξαίνω, κατατείβω.
lacero verberibus fœdum in modum, λυμαίνομαι.
lacero, obtrecto, διασύρω.
lacerta, & lacertus, σαῦρα, ας, ὁ.
lacertosus, μυώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
lacertus, μυὼν, ωνος, ὁ, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
lacertus, brachium, βραχίων, ονος, ὁ.
lacessitus, προπηλακισθεὶς λόγοις, contumelia.
lacesso, provoco, προκαλέομαί τινα εἰς ἀγῶνα, προπηλακίζω, ὀνειδίζω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

laehesis, λάχεσις, εως, ἡ.
lacinia, ἔσθης τὸ κάτω μέρος.
lacinioſus, κολπώδης, ες, ὁ ἡ ἡ.
lacryma, δάκρυον, ν, τὸ, δάκρυ, υος, τό.
lacrymabilis, πολύδακρυς, υς, ὁ, δακρυτός, ὴ, όν.
lacrymas abſtergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
lacrymas cohibere, κατέχειν τὸ δάκρυον.
lacrymas elicere, δάκρυα ἐγχέειν. Plutarchus.
lacrymas fundere, προάγειν δάκρυα ὀμμάτων, βάλλειν δάκρυα, κατείβειν, & χέειν δάκρυα.
in lacrymas erumpere, ῥῆξαι δάκρυα. Epigr.
lacrymatio, δάκρυσις, εως, ἡ, δάκρυμα, ατος, τό.
lacrymis proſequor, μετακλαίω.
epiſtolam lacrymis rigare, τῇ ἐπιστολῇ δάκρυα ἐγχεῖν.
abſque lacrymis, ἀδάκρυτι.
lacrymo, lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω, ῶ.
lacrymoſus, ἐυδάκρυς, υς, ὁ, ἡ, ἡ.
lacrymula, δακρύδιον, ν, τό.
lactari ſpe vana, κενῇσι ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
lactatio, γαλαχία, ας, ἡ, θηλασμὸς, ὁ, ὁ.
lactatrix, θηλάστρια, ας, ἡ.
lacte carens, ἀγάλακτος, ν, ὁ, ἡ, ἡ.
lactens, γαλαθίων, ὁ, ὁ, θηλάζων, οντος, ὁ.
Lactens porcus, δέλφαξ, ακος, ὁ, δελφάκιον, ν, τό.
lacteo, lac fugo, θηλάζω.
lacteſ, μεσεντέριον, ν, τό.
lacteus, γαλακτικὸς, ὴ, ὁ, γλαγερὸς, ὁ, ὁ.
lacto, lac præbeo, γαλακτίω, ῶ, γαλακτοτροφέω, ῶ.
lacto, decipio, βωκολέω, ῶ.
lactuca, θρίδαξ, ακος, ἡ, θριδακίνη, ης, ἡ.
lacuna, τέναγος, ες, τὸ, πελμὶς, ίδος, ἡ, τέλμα, ατος, τὸ, σήριγξ, αγγος, ἡ.
lacunar, φάτνωμα, ατος, τὸ, κατασκεύασμα, ατος, τὸ, ὀροφὴ, ης, ἡ.
lacuno, καμαρόω, ῶ.
lacunoſus, τεναγώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, πελματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ.
lacus, λίμνη, ης, ἡ, λάκκος, ν, ὁ, τέλμα, ατος, τό.
lacus torcularis, λίνος, ὁ, ὁ.
lædere famam alicujus, βλασφημεῖν, vel δυσφημεῖν τινα, & εἰς τινα.
lædo, βλάπτω τινά, κακόω, ῶ, σίνομαι.
læna, χλαῖνα, ης, ἡ, τρίβων, ωνος, ὁ.
læſio, ὕβρισις, εως, ἡ, ἐτήρεια, ας, ἡ.
lærabunde, γηθοσύνως.
lærabundus, γηθόσυνος, ν, ὁ.
lære, ἱλαρῶ, εὐθύμως.
lætifico, εὐφραίνω τινά, ἡδύνω.
lætitia, εὐθυμία, ας, ἡ, χαρὰ, ᾶς, ἡ, γηθοσύνη, ης, ἡ.
lætitia ſumma, & immoderata, περιχαρὴς, ές, τὸ, περιχάρεια, ας, ἡ.
lætitiam afferre, τέρψιν παρασκευάζειν, ἡδονὴν φέρειν, εὐφροσύνην ἐμποιεῖν.
lætitia afficio, γανόω, ῶ, περιγανόω, ῶ, ἥδω, εὐφραίνω, ſeu εὐφρένω.
lætitia afficior, ἥδομαι, εὐφραίνομαι.
lætitia & hilaritate diffuſus, διαχεχυμένος τῷ προσώπῳ.
lætitia perfundor, γανύομαι.
læto animo eſſe, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διαβιᾶν.
læto vultu excipio, γανύμαι. cum dativo.
læror, χαίρω, ἥδομαι τίτθις, γηθέω.
lætor aliqua re, ἐπί τινι χαίρω, ἐπιχαίρω.
lætor ſummopere, περιχαίρω, ὑπερχαίρω.
lætus, φαιδρὸς, ὰ, ὸν, εὔθυμος, ν, ὁ ἡ ἡ, γηθόσυνος, ν, ὁ, ἵλαρος, ὰ, ὸν.
lætus ſupra modum, περιχαρὴς, ές, ὁ, ἡ ἡ.
læva, manus ſiniſtra, σκαιὰ, ᾶς, ἡ.
lævigario, λείωσις, εως, ἡ, ὁμαλισμὸς, ὁ, ὁ.
lævigatus, λειοτριβὴς, ές, ὁ, ἡ ἡ.
lævigo, λειαίνω, ῶ, λειοτριβέω, ῶ, λείω, ῶ, λειαίνω, & λεάω, ἀπολεαίνω, ἐκλεαίνω, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω, καθομαλίζω.
lævigo, complano, λεαίνω.
lævis, λιοὸς, ὸν, ὁ, λειώδης, ες, ὁ, ἡ ἡ, λεῖος, ν, ὁ, λάβρος, ὰ, ὸν, μαλθὸς, ὴ, όν, μαθαρὸς, ὰ, ὸν, μαλὸς, ὴ, ὸν, ὁμαλὴς, ές, ὁ, ἑ ἡ.
lævis, glaber, λεῖος, ν, ὁ, λειώδης, ες, ὁ, ἡ ἡ.
lævitas, λειότης, ητος, ἡ, λεῖον, ν, τό.
lævo, ὁμαλίζω, καθομαλίζω, λείω, ῶ, λειαίνω, & λεαίνω.
lævus, λαιὸς, ὰ, ὸν, σκαιὸς, ὰ, ὸν: pro inauſpicato, δυσοιώνιστος, ν, ὸν.
laganum, λάγανον, ν, τό.
lagena, οἰνοφόρον, ν, τό, λαγήνιον, ν, ὸν.
lacuncula, λαγυνίον, ν, τό.
laicus, λαϊκὸς, ὴ, όν, ἰδιώτης, ν, ὸν.
lambo, λείχω, λιχμάω.
lamentabilis, πολύθρηνος, ν, ὁ, θρηνώδης, ες, ὁ, ἑ ἡ, πολυπενθὴς, ές, ὁ, ἡ ἡ, σουβεὶς, εντος, ὁ.
lamentabiliter, θρηνητικῶς, πλημόνως.
lamentatio, ὀδυρμὸς, ὁ, ὁ, θρῆνος, ν, ὁ, ὀλοφυρμὸς, ὁ, ὁ, ἠλεημὸς, ὁ, ὁ, οἰκτιρμὸς, ν, ὁ.
lamentor, θρηνέω, ῶ, ὀδύρομαι, ηλαῶ, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.

lamentum, θρῆνος, ν, ὁ, οἰμωγὴ, ῆς, ἡ.
lamiæ, λαμίαι, ῶν, αἱ.
lamina, ἔλασμος, ν, ὁ, πέτασλον, ν, τό.
lampadem geſtans, λαμπαδηφόρος, ν, ὁ.
lampas, λαμπὰς, άδος, ἡ, δαλὸς, ν, ὁ.
lana, ἔιρος, εος, τὸ, ἔριον, ν, τὸ, & ἔιριον, ν, τὸ, λῆνος, εος, τὸ, μαλλὸς, ν, ὁ, τυλάσιον, ν, τό.
lana carminata, πεκτὸς, ν, ὁ, πόλυπη, ης, ἡ.
lanam bonam habens, εὔπωκος, ν, ὁ, εὔειρος, ν, ὁ, ἡμ ἡ.
lanam deducere, κρόκην, vel ἔριον κατεύγειν.
lanatus, ἐριώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ, μαλλωτὸς, ν, ὁ, ἠμμαλλος, ν, ὁ.
lancea, λόγχη, ης, ἡ.
lanceam ferens, λογχοφόρος, ν, ὁ, δορυφόρος, ν, ὁ.
lancearius, λογχοφόρος, ν, ὁ.
lances, μαγίδες, ων, αἱ.
lancino, lacero, θωυλάζω, κατασχάζω.
lanea veſtis, ἔρεον ὕφος, ποτήριον, ν, τό.
laneus, ἔρεος, ν, ὁ, & ἔρεον, τὸ, ἔρεος, ν, ὁ.
langueo, ἀσθενέω, ῶ, μαρκίνομαι, χαλκῶ, ῶ, ἀπονέω, ῶ, ἀπεκάμνω.
languere otio, ῥᾳστωδέειν.
langueſco, χαλάω, ῶ, ἐκκάμνω.
languide, δυσθύμως, ἐπιλίγδην.
languide facere aliquid, ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν.
languidiorem eſſe ad negotia, ἀῤῥωστότερον εἶναι πρὸς τὰς πράξεις.
languidum reddo, ἀνίημι, παρίημι, ἀπομαραίνω, ἀνακτίω.
languidus, χαλαρὸς, ὴ, ὸν, καθαρὸς, ὴ, ὸν.
languidus, enervatus, infirmus, ἔκλυτος, ν, ὁ, ἡμ ἡ, ἄῤῥωστος, ν, ὁ, ἡ ἡ, ἀσθενικὸς, ὴ, όν.
langnidus, remiſſus, ἀμβλὺς, εος, ὁ, ἀνειμένος, ν, ὁ, μαλακὸς, ὴ, όν, μαλθακὸς, ὴ, όν, μόλυς, υος, ὁ, ſeu μόλυξ, υκος, ὁ, ἀῤῥωστος, ν, ὁ, ἡμ ἡ, ἄτονος, ν, ὁ.
languor, παρακμὴ, ῆς, ἡ, ἀσθένεια, ας, ἡ.
laniatio, ἄμυξις, εως, ἡ, & ἄμυξ, υχος, ἡ, ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, ἄμυγμα, ατος, τὸ, ἀμυγμὸς, ὴ, ὁ, σπάραξις, εως, ἡ.
laniena, κρεωπώλιον, ν, τὸ, κρεαγρεῖον, ν, τό.
lanifex, ἐριουργὸς, ὴ, ὸν, τυλασιουργὸς, ν, ὁ.
lanificium, ἐριουργία, ας, ἡ, τυλασιουργία, ας, ἡ.
lanificium exerceo, ἐριθεύω, & ἐριθεύομαι, ἐρεύω, ῶ.
laniger, ἐριοφόρος, ν, ὁ, μαλλοφόρος, ν, ὁ.
lanio, κρεαγρῶ, ἀμύσσω, σπαράττω.
lanionius, κρεαγρικὸς, ὴ, όν.
laniſtæ, γυμνασταὶ, ῶν, αἱ.
lanius, & lanio, κρεωπώλης, ν, ὁ, κρεαγρὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἄστομος, ν, ὁ, κρεωδαίτης, ν, ὁ.
lanoſus, ἐριώδης, εος, ὁ.
lanugine carens, ἄχνος, ſeu ἄχνης, ν, ὁ.
lanuginem primam produco, ἰωλοφυέω, ῶ.
lanuginoſus, ἰωλώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
lanugo prima, ἴουθος, ν, ὁ, ἴουλος, ν, ὁ, ἰωλὸς, ν, ὁ, λάχνη, ης, ἡ, πρωτογώνιον, ν, τὸ, χνὰς, ὰ, ὸν, & χνόος, ν, ὁ.
lanx, πίναξ, ακος, ὁ, τυλάντιον, ν, τό.
lapicida, λατόμος, ν, ὁ, λιθουργὸς, ν, ὁ.
lapicidina, λατομία, ας, ἡ, λιθοτομία, ας, ἡ.
lapidarius, λιθοξόος, ν, ὁ, λιθοτόμος, ν, ὁ.
lapidatio, λόσμος, ὰ, ὸν, πέτρωμα, ατος, τό.
lapidatione dignus, λώστης, ητος, ὁ.
lapidator, λιθοβόλος, ν, ὁ.
lapidatus, λωτὸς, ὰ, ὸν, λόσμος, ν, ὁ.
lapide ferio, ἐκλιθάζω.
lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
lapides minuti, χάλικες, ων, οἱ.
lapideſco, λιθόομαι, ῶμαι.
lapideus, λίθινος, ν, ὁ, λίθεος, ν, ὁ, λάϊνος, ν, ὁ.
lapidibus obruo, καταλιθόω, λόω, λιθοβολέω, ῶ.
lapidibus obrutus, καταλιθωθεὶς, έντος, ὁ.
lapidibus ſtratus, λιθόστρωτος, ν, ὁ.
lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινά.
lapidoſus, λιθώδης, εος, ὁ, ἡμ ἡ, πετρώδης, εος, ὁ, ἡμ ἡ.
lapidum acervus, κολωνὸς, ὴ, ὸν, ὁ, κρωμὲξ, ικος, ὁ, τρέχμαλον, ν, τό.
lapidum fodinæ, μέταλλον λίθινον.
lapillus, λιθάριον, ν, τὸ, λιθίδιον, ν, τό.
lapillus pretioſus, ψῆφος, ν, ἡ, ψηφὶς, ίδος, ἡ.
lapis lydius, βάσανος, ν, ὁ, λίθος ἡρακλεία, μαγνῆτις λίθος. λίθος χρυσῖτις, ſeu χρυσῖτις.
lapis molaris, μυλίτης λίθος.
lapis, λίθος, ν, ὁ, vel ἡ, πέτρα, ας, ἡ.
lapis angularis, λίθος ἀγωνιαῖος.
lappa, ξανθίον, ν, τό.
lapſus, caſus, ὄλισθος, ν, ὁ, ὀλίσθημα, ατος, τὸ, & ὀλίσθησις, εως, ἡ, πτῶσμα, ατος, τὸ, πτῶμα, ατος, τὸ, πτῶσις, εως, ἡ, ἀποπτωσις, εως, ἡ, διάπτωμα, ατος, τὸ, κατάπτωμα, ατος, τὸ, κατάπτωσις, εως, ἡ, ἔκπτωσις, εως, ἡ, ὑποπτωσις, εως, ἡ, πτῶσμα, ατος, τὸ, σφάλμα, ατος, τὸ, καταῤῥοὴ, ᾶς, ἡ.
lapſus, erratum, σφάλμα, ατος, τὸ, διάπτωσις, εως, ἡ, παράπτωμα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, ἁμαρτία, ας, ἡ, πτῶσμα, ατος, τὸ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιος

lapſus vocis, σφάλμα φωνῆς.
lapſus, part. ὀλισθήσας, αντος, ὁ, πεσών, όντος, ὁ.
laquear, φάτνωμα, ατος, τὸ, ὀροφὴ, ῆς, ἡ.
laqueatus, laquearibus ornatus, φατνωματικὸς, ὴ, ὸν, φατνωτὸς, ὴ, ὸν.
laqueatus, laqueis irretitus, ἐμπαγιδευθεὶς, ἐντεθ-, ὁ, ἔμβροχος, ὴ, ὸν.
laqueis implico, ἀποβροχίζω.
laqueo mortem ſibi conſciſcere, ἀπάγχεσθαι.
laqueo interimo, ἀπάγχω.
laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρτησε.
laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
laqueus, παγὶς, ίδος, ἡ, πέδη, ης, ἡ, βρόχος, ὴ, ὸν.
laqueus, quo aves capiuntur, ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ.
lar, focus, ἑστία, ας, ἡ.
lardum, χοιρεία σάρξ. τὸ ὕειον λίπος.
lare excipio, ἑστιάω, ῶ.
fine lare qui eſt, ἀνέστιος, ὴ, ὸν καὶ ἡ.
lares, ἐφέστιοι θεοί. δαίμονες, οἱ.
large, δαψιλῶς.
largior, δωρέομαί σοι ἵππον, equum, καταζόμαι.
largiri populariter, φιλοτιμεῖσθαι.
largiter, ἄδην, & ἄδδην, ἀνέδην.
largitio, ἀποβολὴ χρημάτων, δόσις, εως, ἡ, μεγαλοδωρία, ας, ἡ.
largitione corrumpere, δωροδοκίζειν, δωροδοκεῖν, κωτιλωροδοκεῖν.
largitor, νομοδὸς, ὁ, δοτὴρ, ῆρος, ὁ, δότης, ὴ, ὸν, & δώτης, ὴ, ὸν, & Poetice δωτὴρ, ῆρος, ὁ, & δώτωρ, ορος, ὁ. Odyſſ. θ.
largus, λαμπρὸς, ὴ, ὸν, δαψιλὴς, ὲς, ὁ, πολύδωρος, ὴ, ὸν.
larix, λάριξ, κος, ἡ.
larva, μορμὼ, όος, ὴς, ἡ, μορμὼν, όνος, ὁ, προσωπεῖον, ὴ, τὸ, προσώπιον, ὴ, τὸ, & προσωπὶς, ίδος, ἡ.
larvæ, μορμῶνες, οἱ, μορμολύκεια, τά.
larvatus, μορμολύκειον ὑποδεδυμένος.
laſanum, olla, λάσανον, ὸ, τὸ, χυτρόπους, ὁδος, ὁ.
laſcivia, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, λαγνεία, ας, ἡ, ὕβρις, ίδος, ἡ.
laſcivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω, & ἀσελγέω, ῶ, ἀκολασαίνω, λαγνεύω.
laſcivus, ἀσελγὴς, ὲς, ὁ, ἀκόλαστος, ὴ, ὸν, λάγνος, ὴ, ὸν, ἀκρατὴς, ὲς, ὁ, μαίχλος, ὴ, ὸν, κωμαστὴς, ὴ, ὸν.
laſſatus, κοπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἔκκοπος, ὴ, ὸν, κατάκοπος, ὴ, ὸν, κοπεώμενος, ὴ, ὸν.
laſſeſco, ἐκκάμνω.
laſſitudo, κόπος, ὴ, ὁ, κάμωτος, ὴ, ὁ.
laſſo, fatigo, κοπόω, ῶ, καταπονέω, ῶ.
laſſus, κεκμηκὼς, ότος, ὁ, κοπωθεὶς, έντος, ὁ, κατάπονος, ὴ, ὸν.
late, πλατέως, εὐρέως.
latebra, κρεσφύγετον, ὴ, τὸ, φωλεὸς, ὁ, ὁ.
latebroſus, φωλεώδης, εος, ὁ, λαθραῖος, ὴ, ὸν.
latens, ἄδηλος, ὴ, ὸν, κρυφαῖος, ὴ, ὸν.
latenter, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
later, πλίνθος, ὲ, ἡ.
lateralis, πλαγιαῖος, ὴ, ὸν.
laterculus, πλινθίον, ὴ, τό.
latere in inſidiis, λοχᾶσθαι, ἐλλοχᾶν, πτήσειν.
a latere, πλαγίως, ἐκ τῆ πλαγίε.
laterem lavo, πλίνθον πλύω.
lateribus bonis præditus, εὐπλάγιος, ὲ, ὁ.
lateritius, πλίνθινος, ὴ, ὸν.
laterna, λυχνοῦχος, ὴ, ὁ, φέλετρον, ὴ, τό.
hoc me latet, ἀπολείπομαι τάτε. ἐμὲ τάτο διαλανθάνει.
latex, νᾶμα, ατος, τὸ, ῥεῖθρον, ὴ, τό.
latibula feratum, φωλεὰ, ᾶς, τά. φωλεὸς, ὁ, ὁ, φωλητήριον, ὴ, τό.
latibulum, φωλεὸς, ὁ, ὁ, χηραμὸς, ὁ, ὁ.
laticlavium, πλατύσημον, ὴ, τό.
latifundium, εὐρυχωρία, ας, ἡ.
latine, λατινιστὶ, ῥωμαϊστὶ.
latinus, λατῖνος, ὴ, ὸν, ῥωμαϊκὸς, ὴ, ὸν.
latito, φωλεύω.
larito domi, ὑποικουρέω, ῶ.
in latitudinem extendere, εὐρύνειν, ἀνευρύνειν, διευρύνειν, κατευρύνειν.
latitudo, εὖρος, εος, τό. πλάτος, εος, τὸ, πλατυσμὸς, ὁ, ὁ, εὐρύτης, ητος, ἡ.
latomia, ſeu latumia, λατόμιον, ὴ, τὸ, & λατομία, ας, ἡ.
latrator, θωὺκτὴρ, ῆρος, ὁ.
latratum edo, ἰάλλω ὑλακήν.
latratus, us, ὑλαγμὸς, ὁ, ὁ, ὑλακὴ, ῆς, ἡ.
latrina, ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, ἀπόπατος, ὴ, ὸν, κοπρὼν, ῶνος, ὁ.
latro, as, ὑλακτέω τινά, in aliquem, βαΰζω.
latro, onis, λῃστὴς, ὁ, ὁ, κλέπτης, ὲ, ὁ.
latrociniis infeſto, ἐπεκτρέχω.
latrocinium, λῃστεία, ας, ἡ.
latrocinor, λῃστεύω, λαφυραγωγέω.
latrunculus, λῃστίδιον, ὴ, τό.
latus, lateris, πλευρὸν, ὴ, τὸ, πλευρὰ, ᾶς, ἡ.
ad latus incedo, παραπορεύομαι.
latus, a, um, πλατὺς, ὺς, ὸ, εὐρὺς, ὺς, ὸ, εὐρύχω-

ρος, ὴ, ὸν.
lavacrum, λυτρὸν, ὖ, τὸ, κολύμβηθρα, ας, ἡ.
lavatio, λῦσις, εως, ἡ, λυτρὸν, ὖ, τό.
laudabilis, αἰνετὸς, ὴ, ὸν, ἐπαινετὸς, ὴ, ὸν, ἀξιέπαινος, ὴ, ὸν.
laudabiliter, ἀξιεπαίνως.
laudandus, ἐπαινετέος, ὰ, ὸν.
laudare pro dignitate, ὑμνεῖν κατ' ἀξίαν, ἐπαινῶς ἐγκωμιάζειν.
laudatio, αἴνεσις, εως, ἡ, ἐγκώμιον, ὖ, τό.
laudator, ἐπαινέτης, ὰ, ὁ, ἐγκωμιαστὴς, ὴ, ὸν.
laudatorie, ἐγκωμιαστικῶς.
laudatorius, ἐγκωμιαστικὸς, ὴ, ὸν, ἐπαινετικὸς, ὴ, ὸν.
laudatus, ἐπαίνετος, ὰ, ὸν, κατευφημημένος, ὰ, ὸν, εὐδόκιμος, ὰ, ὸν.
laude dignus, ἀξιέπαινετος, ὰ, ὸν, ἀξιοπρεπὴς, ὲς, ὁ, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
laudi ducere, τὸν πόρον ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
laudibus extollere, ἐγκωμιάζειν, ὑπεγκωμιάζειν, καταὐλογεῖν.
laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τὰς ἀγαθὰς ἄνδρας, viros bonos; ἐγκωμιάζω πινά.
laudo valde, κατακαίνω λίαν, ἀνευφημέω, ῶ, ὃν πολλῷ ἐτέρῳ τίθεμαι.
lavo, obluo, λούω, de corpore: νίπτω, de manibus: νίπτω, de veſtibus.
lavor, βάπτομαι, λούομαι, νίπτομαι, βαπτίζομαι, πλύνομαι, ὑδρανόμομαι.
lavor calida, θερμολουτέω, ῶ, θερμολυτρέω, ῶ.
lavor frigida, ψυχρολουτέω, ῶ.
laurea, δαφνὶς, ίδος, ἡ, δάφνινον φύλλον.
laureatus, δαφνοφόρος, ὰ, ὸν.
laureati, δαφνηφορηθέντες, οἱ.
lauretum, δαφνὼν, ῶνος, ὁ.
laurus, δάφνη, ης, ἡ.
laus, ἔπαινος, ὰ, ὁ, ἐγκώμιον, ὖ, τὸ, εὐφημία, ας, ἡ.
laute, λαμπρῶς.
laute accipio, δαψιλέω, ῶ, πολυωρέω, ῶ.
laute veſtitus, ἀβροχίτων, ονος, ὁ & ἡ, ἀβρόειμων, ονος, ὁ.
laute vivo, τρυφάω, ῶ.
lautitia, πολυτέλεια, ας, ἡ, δαψίλεια, ας, ἡ.
lautus, δαψιλὴς, ὲς, ὁ, μεγαλοπρεπὴς, ὲς, ὁ.
laxamentum, ἄφεσις, εως, ἡ.
laxatis habenis, εὐθυδρομαίως.
laxatus, ἀνειμένος, ὴ, ὸν, πάρετος, ὴ, ὸν, χαλαρὸς, ὴ, ὸν.
laxe, χαλαρῶς.
laxo, χαυνόω, ῶ, χαλάω δεσμὰς, vincula, ἀνίημι.
laxus, χαῦνος, ὴ, ὸν, χαλαρὸς, ὴ, ὸν, pro amplo, εὐρὺς, ὲς, ὁ.

L E.

lea, & leæna, λέαινα, ης, ἡ.
lebes, λέβης, ητος, ὁ, θερμαντήριον, ὴ, τό.
lectica, φορεῖον, ὴ, τὸ, κλίνη, ης, ἡ.
lectica geſtari, διαφοροφορεῖσθαι.
lecticarius, κλινοφόρος, ὴ, ὸν.
lectio, ἀνάγνωσις, εος, ἡ.
lectito, ἐπαναγινώσκω.
lecto affixus, κλινήρης, εος, ὁ καὶ ἡ.
e lecto, ἐκλινῆθεν, ἐκλινῆφι.
lector, ἀναγνώστης, ὰ, ὸν.
lectorium, ἀναγνωστήριον, ὖ, τό.
lectulus, κλινάριον, ὖ, τὸ, κλινίδιον, ὖ, τό.
lectulus diſcubitorius, σκιμπόδιον, ὖ, τό.
lectus, κλίνη, ης, ἡ, ἐλλὴ, ῆς, ἡ, κοίτη, ης, ἡ, κράβατος, ὖ, ὁ.
lecythus, λήκυθος, ὖ, ὁ, ὄλπη, ης, ἡ, & ὀλπὶς, ίδος, ἡ.
legalis, νομικὸς, ὴ, ὸν.
legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
legatio, πρεσβεία, ας, ἡ, πρέσβωμα, ατος, τό.
legatio publica, ἐξωσία, ας, ἡ. Homerus.
legatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
legatum, τὸ καταλειπόμενον ἄωρον.
legatus, πρεσβευτὴς, ὴ, ὸν.
legatus venio, πρεσβεύομαι.
legatus, vicarius, imperator, πρεσβευτὴς, ὴ, ὸν.
legatos mitto, πρεσβεύομαι, διαπρεσβεύομαι.
legatos de pace mitto, διακηρυκεύομαι.
ea lege, τάτῳ τῷ ὅρῳ. ea lege, ut, ἐπὶ τάτῳ, ἐφ' ὥτε sequente infinitivo. ea lege, ſi, ἐπὶ τάτῳ, ὡς ἄν, ſeq. conjunct.
lege carens, ἄνομος, ὴ, ὸν.
lege ſancio, νομίζω.
ſine lege vivens, ἀνομοθέτητος, ὴ, ὸν.
legem accipere, νομοθετεῖσθαι.
rogare legem, ἐπικυρεῖν νόμον, νόμον εἰσφέρειν.
legem ferre, νόμον θέσθαι.
legem abrogare, ἀναιρεῖν τὸν νόμον.
leges divinæ, θεῶν θεσμοὶ, & θεῖοι θεσμοί.
contra leges, παρανόμως.
leges violare, παρανομεῖν, παραβαίνειν, & παρέλκειν τὰς νόμους.
leges latæ, νόμοι κείμενοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

le-

leges ſervare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
legibus ſoluta, ἀνυπεύθυνος, ος, ον.
legibus ſuis vivere, αὐτονομεῖσθαι.
legio, τάγμα, ατος, τὸ, λεγεὼν, ῶνος, ὁ.
legis doctor, νομοδιδάσκαλος, ος, ὁ, νομοδιδάσκαλος, ος, ὁ.
legis peritus, νομοίστωρ, ορος, ὁ, νομομαθὴς, ἐος, ὁ, νομικὸς, ὴ, ὸν.
ex legis præſcripto, νομικῶς, νομίμως, ἐκ τῶν νόμων.
legislator, νομοθέτης, ου, ὁ.
legitime, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
legitime natus, γνήσιος, α, ον, ἐνδεσμος, ος, ὁ, ἔνδεσμος, ος, ὁ.
legitimus, νόμιμος, ος, ον, νομικὸς, ὴ, ὸν, ἔνδεσμος, ος, ὁ.
lego, as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.
lego, λέγω, ἀναχωνεύω, colligo, συλλέγω. pro præternavigare, παραπλεῦσαι. pro ſurripere, κλέπτειν.
lego flores, ἀνθολογέω, ῶ, & ἀνθολογέομαι, οῦμαι.
lego, eligo, ἐκλέγω, & ἐκλέγομαι.
legum contrarietas, ἀντιφωνία, ας, ἡ.
legum cuſtos, νομοφύλαξ, ακος, ὁ.
legum violator, λυσίνομος, ος, ὁ, παράνομος, ος, ὁ.
legumen, ὄσπριον, ου, τὸ, χέδροψ, οπος, ὁ, φακὴ, ῆς, ἡ.
lembus, ἐφολκὶς, ίδος, ἡ, ἐφόλκιον, ου, τὸ, λέμβος, ου, ὁ.
lemniſcus, λημνίσκος, ου, ὁ.
lemures, οἱ μορμολύκεια, τὰ μορμολύκεια.
lena, μαστροπὸς, ὸν, ἡ, πορνοβόσκος, ος, ὁ.
lenimentum, κήλησις, εως, ἡ, πρᾴνσις, εως, ἡ, μείλιγμα, ατος, τὸ, θέλγητρον, ου, τὸ.
lenio, πρᾴνω, ἡπιόω, ῶ, κηλέω, ῶ.
leniri qui poteſt, μειλικτὸς, ὴ, ὸν.
leniri qui non poteſt, ἀμείλικτος, ος, ὁ.
lenis, προσηνὴς, ἐος, ὁ, ἤπιος, α, ον, πρᾶος, ος, ον, μείλιχος, ος, ον, λεῖος, α, ον, ἄνοργος, ος, ον.
lenitas, πρᾳότης, ητος, ἡ, ἠπιότης, ητος, ἡ, πραΰτης, ητος, ἡ.
leniter, ἠπίως, πρᾴως, ἡσύχως, λείως.
leniter, leviter, ηγρα, ἀκηλῶς, ἠρέμα, ἡσυχῇ, ἀτρέμας.
leno, onis, μαστροπὸς, ὸν, ὁ, ἡ, πορνοβόσκος, ος, ὁ.
lenocinia verborum, ῥωπικὰ λόγων.
lenocinia coquorum, ναύγαλα, ων, τά.
lenocinium, μαστροπεία, ας, ἡ, pro illecebris, θέλγητρον, ου, τό.
lenocinor, μαστροπεύω. pro blandiri, κορίζομαι, κολακεύω.
lens, lendis, furfures capitis, κόνις, εως, ἡ.
lens, lentis, φακὸς, ὸν, ὁ, φακὴ, ῆς, ἡ.
lente, tarde, βάδην, βραδέως.
lente ſine ira, ἀοργήτως. ἀοργήτως ἀνέχεσθαι τῶν προσκεκρουκότων, lente ferre irriſores, & contumelioſus.
lenticula, genus leguminis, φακὴ, ῆς, ἡ.
lenticula, macula faciei, φάκος, ου, ὁ.
lenticula, vaſis genus, φακὸς, ου, ὁ, φακωτὸν ποτήριον.
lentiginoſus, φακώδης, ους, ὁ, ἡ.
lentigo, φάκος, ου, ὁ.
lentitudo, βραδύτης, ητος, ὁ, ἡ, νωθεία, ας, ἡ.
lentus, glutinoſus, γλίσχρος, α, ον, ὁ, ἡ, γλισχρώδης, εος, ὁ, ἡ, ἔγγλισχρος, ος, ὁ, ὀλκιμος, ος, ον, ἑξώδης, εος, ὁ, ἡ.
lentus, tardus, ἡσυχαῖος, α, ον, σχολαῖος, α, ον, χρόνιος, α, ον, βραδὺς, εῖα, ύ, νωθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ν, νωθρὸς, ὰ, όν.
lentus, flexibilis, λυγώδης, ους, ὁ, ἡ.
leo, λέων, οντος, ὁ, λεὼν, & λὶς, Poetice. Dicitur etiam, Ἥρη, ηρος, ὁ, per excellentiam.
leonem radere, id eſt rem difficilem aggredi, proverbium, λέοντα ξυρεῖν.
leoninus, λεόντειος, α, ον, λεοντώδης, εος, ὁ.
lepide, χαριέντως.
lepidus, καλλιεπὴς, ἐος, ὁ, χαριέντως, α, ον, γλαφυρὸς, ὰ, όν, κομψὸς, ὴ, όν, χαρίεις, εντος, ὁ, ἄμβλωξ, ωπος, ὁ, ὁ.
leporinus, λαγώος, α, ον.
lepos, & lepor, καλλιέπεια, ας, ἡ, κομψότης, ητος, ἡ, εὐτραπελία, ας, ἡ, ἀστεϊσμὸς, ὁ.
leporum venator, λαγοθήρας, ου, ὁ.
leporum venatio, λαγοβολία, ας, ἡ.
lepra, λέπρα, ας, ἡ.
lepus, oris, λαγὼς, ὼ, ὁ, λαγωὸς, ὸῦ, ὁ.
lepuſculus, λαγιδίον, ου, τό.
leſſus, ejulatio funebris, θρῆνος.
lethale vulnus, ἕλκος, εος, τὸ, ἀνήκατον, ου, τὸ.
lethalis, θανάσιμος, ος, ον, κοίρανος, ος, ον.
lethaliter, θανασίμως, καιρίως.
lethargia, vel lethargus, ληθαργος, ου, ὁ, ληθαργία, ας, ἡ.
lethargicus, ληθαργικὸς, ὴ, όν.
lethifer, ἐκπεφυκὼς, ὸς, ὁ, ἡ, πηρετόφρων, ων, ὁ, φθαρτικὸς, ὴ, όν.
lethum, θάνατος, ου, ὁ, μοῖρα, ας, ἡ, φόνος, ου, ὁ.
levare aliquem inopia, λύειν τὴν ἀπορίαν τινός.
levare parte laboris, κουφίζειν τινά.
levatio, levamen, ἀναψυχὴ, ἀναψυξις, εως, ἡ, κουφισμὸς, ὁ, ὁ, πρᾴνσις, εως, ἡ, παραμυθία, ας, ἡ.
leves homines, ἀβέβαιοι, οἱ.
levipes, ὠκύπους, οδος, ὁ.
levir, δαὴρ, έρος, ὁ.

levis, pondere carens, ἀβαρὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ἀβαρὴ, ἐος, ὁ, ἡ, ἐλαφρὸς, ὰ, όν, κοῦφος, α, ον.
levis, agilis, ἐλαφρὸς, ὰ, όν, ὠκὺπορος, α, ον.
levis, inconſtans, ἀνεμέλιος, α, ον, κοῦφος, α, ον, ἀκατάφρων, ονος, ὁ, ἡ, μειόφρων, ονος, ὁ, ἡ.
levis, futilis, vanus, ἀκραιὸς, α, ον, κοῦφος, α, ον.
levitas, ἐλαφρότης, ητος, ἡ, ἐλαφρία, ας, ἡ, κουφότης, ητος, ἡ. ὠκύτης, ητος, ἡ, φωλιότης, τος, ἡ.
levitas, inconſtantia, vanitas, μανία, ας, ἡ, ματαιότης, ητος, ἡ, ἀεσπροσωπία, ης, ἡ.
leviter, non graviter, ἐλαφρῶς, κούφως.
leviter, agiliter, ῥέμβα, ἐλαφρῶς.
leviter, aliquantum, paullulum, ἀρακῶς, βραχέως, ἐπιτολαίως, ἠρέμα, ἀκροθιγῶς, λιγδὸν, ἐπιλιγδὸν, ποσῶς.
leviter, & perfunctorie agere, ἀῤῥοσυνάσθαι.
leviter, pro parum, ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον.
levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
lex, νόμος, ου, ὁ, θεσμὸς, ου, ὁ.
lex cavet claris verbis, νόμος διαγορεύει σαφῶς.

L I.

libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, ῆς, ἡ, σπονδὴ, ῆς, ἡ.
libamina fundo, ἐκσπένδω, ἀποσπένδω, χέομαι.
libellus, βιβλίον, ου, τὸ, βιβλίδιον, ου, τὸ.
libellus ſupplex, βιβλίον, ου, τὸ, ἱκετεία, ας, ἡ.
libens, ἄσμενος, η, ον, ἑκὼν, όντος, ὁ.
libenter, ἀγαπητῶς, ἀσμένως, ἐθελημοῦ, ἐθελοντὶ, ἐθελοντηδὸν, ἐθελοντῇ, ἐθελοντῇσι, προθύμως, ἀγαπητρέως.
non libenter, ἀπροθύμως.
libentiſſime, ἀσμενέστατα, ἐσμενώτατα.
liber, cortex, λέπυρον, ατος, τὸ, λέπος, εως, τὸ, λεπὸς, ὰ, όν, λέπισμα, ατος, τὸ, λεπὶς, ίδος, ἡ.
liber, codex, opus ſcriptum, βίβλος, ου, ἡ, βιβλίον, ου, τὸ, σύγγραμμα, ατος, τὸ, μέθοδος, ου, ἡ.
liber, a, um, ἐλεύθερος, α, ον, ἐλευθέριος, α, ον, αὐτεξούσιος, α, ον, αὐτόνομος, ος, ον, αὐτάρχης, ες, ὁ.
liber meru, ἐλεύθερος φόβῳ.
liber a tyrannis, ἐλεύθερος τυράννων.
libera dicendi ratio, παῤῥησία, ας, ἡ.
libera vox, ἐλεύθερος φωνή.
liberales artes, ἐλευθέριοι παιδεῖαι.
liberali facie præditus, τὴν ὄψιν ἐλεύθερος, α, ον ὦν.
liberalis, ingenuus, ἐλεύθερος, α, ον ὦν, ἐλεύθεροπρεπὴς, ἐος, ὁ ὦν, ἡ.
liberalis, munificus, δαψιλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, δῶρος, α, ον, ἐράδωρος, α, ον, δωρημοτικὸς, ὴ, όν, δωρητικὸς, ὴ, όν.
liberalitas, ingenuitas, ἐλευθερότης, ητος, ἡ.
liberalitas, munificentia, φιλοδωρία, ας, ἡ, μεγαλοδωρία, ας, ἡ, φιλοπρμία, ας, ἡ.
liberaliter, ἐλευθερίως.
liberaliter dare, ἐπιδιδόναι.
liberaliter educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
liberatio, ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, ἄφεσις, εως, ἡ, λύτρωσις, εως, ἡ.
liberator, ἐλευθερωτὴς, ῆ, ὁ, λυτρωτὴς, ῆ, ὁ.
liberatus, ἀφεθὶς, εντος, ὁ, ἄφετος, ος, ον, λυτρωθὶς, ἐντος, ὁ, ἐξωσθεὶς, ἐντος, ὁ, περιωσθεὶς, ἐντος, ὁ.
libere, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
libere dico, παῤῥησιάζομαι, ἐλευθεροστομέω, ῶ, κατευθρωσιάομαι.
liberi, τὰ τέκνα, οἱ παῖδες.
liberis carens, ἀτεκνος, ὲς, ὁ ὦν, ἡ, ἄπαις, δος, ὁ ὦν, ἡ, ἄτεκνος, ος, ον.
liberis felix, εὔτεκνος, ος, ον.
libero, ἀπαλλάττω, λυτρόομαι, ἐλευθερόω τινά τινος, ἀπολύω, περισώζω.
libero aliquem crimine, παραλυτρόομαί τινα τῷ μέμψεως.
liberorum educatio, τεκνοτροφία, ας, ἡ.
liberorum multitudo, πολυπαιδία, ας, ἡ.
liberorum procreatio, παιδοποιία, ας, ἡ, τεκνοποιία, ας, ἡ.
liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, ἐκφυτεύειν.
liberos educo, τεκνοτροφέω, ῶ.
liberos multos habens, πολύπαις, αιδος, ὁ, πολύτεκνος, ος, ον.
liberos paucos habens, ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ, ὀλιγότεκνος, ος, ον.
liberos tollere, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
liberrimus, παντελῶς ἐλεύθερος, α, ον.
libertas, ἐλευθερία, ας, ἡ.
libertas loquendi, παῤῥησία, ας, ἡ, ἐλευθεροστομία, ας, ἡ.
libertate dono, ἀπελευθερόω, ῶ, ἐλευθερόω, ῶ.
in libertatem aſſerere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
libertatis amans, φιλελεύθερος, ος, ον.
libertinus, ἀπελεύθερος, ος, ον.
libertus, ἀπελεύθερος, ος, ὁ, ἐξελεύθερος, ος, ὁ.
libet, placet, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.
libidinoſus, ἀσελγὴς, ὲς, ὁ, λάγνος, ος, ὁ, πόρνος, ος, ὁ, ἀκόλαστος, ος, ὁ, ἀκρατὴς, ὲς, ὁ, μάχλος, ος, ὁ.
libido, ἐπιθυμία, ας, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ, καταπτυστὴς, ῆς, ἡ, λαγνεία, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ.
libido, cupiditas vehemens, ἐπιθυμία, ας, ἡ, φιλοκηδία, ας, ἡ, ἐπιθυμία πρωϊαίας, libido puniendi.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

libitina, κηδεμονία, ας, ἡ, τὰ νεκύσια, τὰ ἐνταφιαστήρια.
libitinarius, κηδεμονικὸς, ἡ, ὁ, ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ.
libo, as, λείβω, σπένδω.
libra, æ, λίτρα, ας, ἡ, σταθμὸς, οῦ, ὁ, ζυγὸς, οῦ, ὁ.
libra, signum cœleste, ζυγὸς, οῦ, ὁ.
librata, æ, βιβλιοπωλεῖον, ου, τό.
librarius, βιβλιογράφος, ου, ὁ, χιλιογράφος, ου, ὁ.
librator, σταθμώμενος, ου, ὁ, ζυγοστάτης, ου, ὁ.
libro, τιλαπτάω, ῶ, σταθμάομαι, ῶμαι.
librorum venditor, βιβλιοκαπήλος, ου, ὁ, βιβλιοπώλης, ου, ὁ.
librorum scriptor, βιβλιογράφος, ου, ὁ.
librorum volutator, βιβλιακὸς, ὴ, όν.
libros legere, συμπίνειν τοῖς βίβλοις.
librum revolvere, ἐξειλεῖν τὴν βίβλον.
libum, ψωμὸς, οῦ, ὁ.
licenter, ἀθέως, ὀκ ἀδεῶς.
licentia, ἄνεσις, εως, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ, ἐξουσία, ας, ἡ.
licentiam permittere, ἀνιέναι, cum accus.
licentiosus, τετολμημένος, ὴ, όν.
liceor, ἀντωνέομαι, μαχαιρωνέομαι.
licet, fas est, θέμις ἐστί· ἔξεστι, ἔνεστιν.
licet, conjunctio, κἂν, καίτοι, εἰκαί.
liciatorium, λίνιον, ου, τό.
licitatio, ἀντώνησις, εως, ἡ.
licite, θεμιτῶς.
licitor, ἀντωνέομαι, οῦμαι, πλειστριάζω.
licitor plurimo, πλειστριάζω.
licitus, θεμιτὸς, ὴ, όν, θεμιστὸς, ὴ, όν, θέσμιος, ος, ον, ἔνθεσμος, ος, ον.
licitum est, ἔξεστι, θέμις ἐστί.
licium, μίτος, ου, ὁ, ῥάμμα, ατος, τό.
lictor, ῥαβδοῦχος, ου, ὁ.
lien, enis, σπλὴν, ἰνὸς, ὁ.
lienosus, σπληνικὸς, ὴ, όν, σπληνώδης, εος, ὁ, ἡ.
ligamentum, σύνδεσμος, ου, ὁ, δεσμὸς, οῦ, ὁ.
ligatio, δέσις, εως, ἡ, λίνωσις, εως, ἡ, ἀπολίνωσις, εως, ἡ.
ligator, πεδητὴς, οῦ, ὁ.
ligatura, δεσμὸς, οῦ, ὁ.
ligatus, καθαπτὸς, ὴ, όν, δετὸς, ὴ, όν.
lignaria ars, ὑλουργέα, ας, ἡ.
lignarius faber, ὑλουργὸς, οῦ, ὁ, ξυλουργὸς, οῦ, ὁ, ὑλουργὲς, οῦ, ὁ, δρυοτόμος, ου, ὁ, τέκτων, ονος, ὁ.
lignator, ξυλοῦς, έος, ὁ, ξυλοκόπος, ου, ὁ.
ligneus, δυράπτος, ου, ὁ, δάρινος, ου, ὁ, κάλινος, ου, ὁ, ξύλινος, ου, ὁ, ξυλικὸς, ὴ, όν, συπὴς, έος, ὁ, ἡ.
lignor, ξυλοῦμαι, ξυλίζομαι.
lignum, ξύλον, ου, τὸ, κάλον, ου, τὸ, ὕλη, ης, ἡ.
ligo, έω, δεσμεύω, κατατέω.
ligo, onis, δικέλλα, ης, ἡ, μακέλλα, ης, ἡ, σκαπάνη, ης, ἡ.
ligurio, λιχνεύω.
ligaritio, λιγυέα, ας, ἡ, λίχνον, ου, τό.
liguritor, λαφύστης, ου, ὁ, λαφύστιος, ου, ὁ, κνισολιχὼς, οῦς, ὁ, & κνισολοιχὸς, οῦ, ὁ, λίχνος, ου, ὁ, πάνδηξ, ηκος, ὁ.
Liliaceus, λειρινὸς, ὴ, όν.
Lilietum, κρινὼν, ῶνος, ὁ.
lilium, κρίνον, ου, τὸ, λείριον, ου, τὸ, σῶσον, ου, τό.
lima, ῥίνη, ης, ἡ.
limatura, ῥίνημα, ατος, τὸ, ῥίνισμα, ατος, τό.
limatus, κατερρινημένος, ὴ, όν.
limax, κοχλίας, ου, ὁ.
limbus, κράσπεδον, ου, τό.
limen, βηλὸς, οῦ, ὁ, οὐδὸς, οῦ, ὁ, βατὴρ, ῆρος, ὁ.
limen superius, superliminare, ὑπέρθυρον, ου, τὸ, & ὑπερθύριον, ου, τό.
limen inferius, subliminare, ὑπόθυρον, ου, τὸ, ὑποθυρὶς, ίδος, ἡ.
limes, ἄτραπος, οῦ, ὁ, ὅρος, ου, ὁ, ὁρισμὸς, οῦ, ὁ.
limis intueri, παραλύπτειν εἴς τι, παραβλέπειν.
limitatio, ὁρισμὸς, οῦ, ὁ, ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ.
limites meos transilio, παροιζω.
limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
limo, as, ῥινάω, ῶ, ἐκκνίζω, ὑπουλαῶ, ῶ, pro expolio, κατακοσμέω, ῶ.
limosus, ἰλυώδης, εος, ὁ, ἡ, βορβορώδης, εος, ὁ, ἡ.
limpidus, ἀγλαὸς, ὴ, όν, διυγὴς, έος, ὁ, διειδὴς, έος, ὁ, διειδόμενος, ου, ὁ, ἄθολος, ου, ὁ, καὶ ἡ, λάβρος, ου, ὁ, διαφανὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.
limula, ῥίνιον, ου, τό.
limus, ἑλὺς, ὑὸς, ὁ, πηλὸς, οῦ, ὁ, βόρβορος, ου, ὁ, ἡ.
limus, a, um, πλαγὺς, ὺ, ὁ, παραβλὼψ, ωπὸς, ὁ, ἡ, παραβλώπης, ου, ὁ, καὶ ἡ.
limus aspectus, ὑπόβλεψις, εως, ἡ, & ὑπόβλεμμα, ατος, τὸ, παρόρασις, εως, ἡ.
linamenta, quæ vulneribus induntur, λαμπαίδια, τὰ, λημνίσκος, ου, ὁ, μοτὸς, οῦ, ὁ, μοτάριον, ου, τὸ, κνηθετὴρ, ῆρος, ὁ.
linctus, us, λεῖγμα, ατος, τὸ, ἔλεγμα, ατος, τό.
linea, γραμμὴ, ῆς, ἡ, τέρας, ατος, τό.
linea media, διάμετρος, ου, ἡ.
linea recta, ὀθεῖα γραμμὴ.
linea perpendicularis, κάθετος, ου, ἡ.
linea recta, adverbialiter, πρὸς ὀρθὸν, vel ὀρθὰς, sub-

audi γραμμὴν, vel γραμμάς.
recta linea progredi, ὀθυδρομεῖν, κατ' ὀθεῖαν ἰέναι.
lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
lineamenta, γραμμαὶ αἱ, περιγραφαὶ, αἱ.
lineus, λίνεος, ου, ὁ, λινοῦς, οῦν, ὁ, λίνεον, ου, τό.
lini textor, λινουργὸς, ου, ὁ.
lingo, λείχω.
lingua, γλῶσσα, ης, ἡ, γλῶττα, ης, ἡ, ἄκροπις, ιδος, ἡ, φωνὴ, ῆς, ἡ, διάλεκτος, ου, ἡ.
lingua effrænis, ἀκόλαστος γλῶσσα.
cui lingua ampurata est, γλωσσότμητος, ου, ὁ.
lingua, sermo unicuique genti peculiaris, γλῶσσα, ης, ἡ.
lingua eadem utens, ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, ὁμόφωνος, ου, ὁ, ἡ.
lingua eadem utor, ὁμογλωττέω, ῶ.
lingua diversa utens, ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ, ἑτερόγλωσσος, ου, ὁ.
linguæ hæsitantia, σωσαρισμὸς, οῦ, ὁ, ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, Ψέλλισμα, ατος, τὸ, ψελλότης, ητος, ἡ.
linguæ præcipitantia, προπέτεια, ας, ἡ.
linguam coerceo, γλωσσοκρατέω, ῶ, ἐχεμυθέω, ῶ.
linguarum multarum peritus, πολύγλωσσος, ου, ὁ.
lingula, γλωσσάριον, ου, τὸ, γλῶσσις, ίδος, ἡ.
linio, ungo, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
linquo, λείπω.
linquor animo, κατηβολέω, ῶ, ἀψυχέω, ῶ, λειποψυχέω, ῶ, ἀποψύχω.
linteolum, ῥάκος, έος, τὸ, λῖς, τὸς, ὁ, ὀθόνη, ης, ἡ.
linter, σκάφη, ης, ἡ, σκαφίδιον, ου, τό.
linteum, ὀθόνη, ης, ἡ, σινδὼν, όνος, ἡ.
linteus, λίνεος, ου, ὁ.
linum, λίνον, ου, τό.
lippio, λημάω, ῶ, γλημάω, ῶ, & γλαμάω, ῶ, ὀφθαλμιάω, ῶ.
lippitudo, λήμη, ης, ἡ, ὀφθαλμία, ας, ἡ.
lippus, λημῶν, ῶντος, ὁ, γλημῶν, ῶντος, ὁ, χλαμυρὸς, ὸν, ὁ.
liquabilis, τηκτὸς, ὴ, όν.
liquamen, χύλισμα, ατος, τὸ, χύλωσις, εως, ἡ.
liquatus, τακερὸς, ὸν, ὁ, τηκτὸς, ὴ, όν.
liquefacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
liquefactio, τῆξις, εως, ἡ, τηκεδὼν, όνος, ἡ.
liquefactus, τακειρὸς, ὸν, ὁ, τηκτὸς, ὴ, όν.
liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
liquesco, τήκομαι, σωτήκομαι.
liquet, σαφὲς, δῆλον, προσφανὲς ἐστι.
liquide, ὑγρῶς.
liquido, φανερῶς, σαφῶς.
liquidus, ὑγρὸς, ὴ, όν, pro puro, καθαρὸς, ὴ, όν, διαφανὴς, έος, ὁ, ἡ.
liquo, τάκω, τακερόω, ῶ, ἀνατήκω, κατατήκω, διατήκω, χραδόω.
liquor, ὑγρότης, ητος, ἡ, ὑγρὸν, οῦ, τὸ, χυλὸς, οῦ, ὁ.
lira, αὖλαξ, ακος, ὁ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
lis, litis, δίκη, ης, ἡ, ἔρις, ιδος, ἡ, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀμιλλα, ης, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τὸ, πεῖσις, εως, ἡ.
lis contestata, συνεκτικὴ δίκη.
litania, λιτανεία, ας, ἡ.
litatio, καλλιέρημα, ατος, τὸ.
non litatus, ἀκαλλιέρητος, ὴ, όν.
litem componere, ἔριν λύειν, διαλύειν, παραλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, ἀπαλλάττεσθαι τῆς διαφορᾶς.
litem intendere alicui, εἰσάγειν δίκην κατά τινος.
litera, γράμμα, ατος, τὸ, φθόγγος, ου, ὁ.
literæ, epistola, γράμματα, ων, τὰ, ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ.
literæ sacræ, ἡ θεία γραφὴ.
literæ mutæ, τὰ ἄφωνα γράμματα.
literarius ludus, παιδαγωγεῖον, ου, τὸ, γραμματεῖον, ου, τὸ, γραμματοδιδασκαλεῖον, ου, τὸ, ἠβητήριον, ου, τὸ, παιδοτήριον, ου, τὸ, σχολεῖον, ου, τό.
literarum studiosus, φιλολόγος, ου, ὁ, φιλέμμουσος, ου, ὁ.
literarum rudis, ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἄπειρος, ου, ὁ, ἀπαίδευτος, ου, ὁ.
literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιστολὴν παρά τινος, δέχεσθαι ἐπιστολήν.
literas aperiee, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
literas consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
literas dare ad aliquem, ἐπιστέλλειν τινί. ἐπιστέλλειν ἐπιστολὰς, vel γράμματα· ἐπιστολὰς διδόναι τινὶ, πρός τινα.
literas dare alicui perferendas, ἐπιστολὰς διδόναι τινὶ, ἀπενεγκεῖν.
literas perferre, διακομίζειν, & διακομίζειν ἐπιστολήν.
literas legere, ἐντυγχάνειν ἐπιγράμμασι.
literas mittere, ἐπιστολὰς ἐπιστέλλειν· ἐπιστολὴν δόναι.
literas scribere, ἐπιστολὴν γράφειν.
literati, οἱ πεπαιδευμένοι. οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
literatus homo, πεπαιδευμένος, ου, ὁ, ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμος. ὁ τὰ παιδείας ἀληθῶς τετυχηκὼς, ὁ περὶ φιλοσοφίας ὢν, ὁ ἀμφὶ τοὺς λόγους. ὁ ἐν παντὶ λόγων εἴδει διατρίψας.
literis humanioribus studens, φιλόμουσος, ου, ὁ.
literis mandare, ἐγγράμματος, seu εἰς γράμματα κατατίθεσθαι, ἀναγινώσκειν, & ἀναγινώσκεσθαι, ἀναγραφέων.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

litteris vehementer incumbere, λογομανεῖν.
litterula, γραμμάτιον, ου, τό.
litigator, ερίστης, ου, ὁ, φιλόνικος, ου, ὁ.
litigiosus, ερίστικός, ή, όν, ἀμφισβητικός, ή, όν.
litigia multa moveo, πολυδικέω, ῶ.
litigo, ἀμφισβητέω, ῶ, δικάζομαί τινι περὶ μισθῶν, ob mercedem: ἐρίζω τινὶ περί τινος.
litium fugitans, ἀπράγμων, ονος, ὁ, ἡ ἡ.
lito, κηλλιερέω, ῶ, καλλιέρημα τελείω.
littoreus, αἰγιαλίτης, ου, ὁ, αἰγιαλώδης, εος, ὁ, αἰγιαλώδης, ἐς, ὁ, παράκτιος, ου, ὁ, ἄκτιος, ου, ὁ, ἐπάκτιος, ου, ὁ, παρωκεανίτης, ου, ὁ.
littus, ἀκτή, ῆς, ἡ, αἰγιαλός, οῦ, ὁ, θίς, θινός, ὁ, vel ἡ, λιμών, ῶνος, ὁ.
littus curvum, περιαγὴς ἀκτή.
littus lego, παραλέγομαι.
litura, ἀλοιφή, ῆς, ἡ.
liveſco, lividus fio, πελιδνὸς γίγνομαι.
lividus, πελιδνός, ή, όν, πέλιος, ου, ὁ.
livor, πελίωμα, ατος, τό, μώλωψ, ωπος, ὁ.
livore ſuffundi, πελιδνοῦσθαι, πελιδνοῦσθαι, πελλιδοῦσθαι.
lixa, æ, σκοτοφόρος, ου, ὁ, φορτηγός, οῦ, ὁ.
lixivia, æ, & lixivium, ii, κονία, ας, ἡ.
lixus, a, um, ἕψητος, η, ον.

L O.

loca difficilia, δυσχωρία, ας, ἡ.
loca præruptа, παίπαλα, ων, τά.
localis, τοπικός, ή, όν, ἐντόπιος, ου, ὁ.
locatio, διαμίσθωσις, εως, ἡ, ἐργολαβία, ας, ἡ.
locatio operæ ſuæ, μισθαρνία, ας, ἡ.
locator, ἐργολάβος, ου, ὁ, ἐκδιδοὺς, όντος, ὁ.
loci amor, φιλοχωρία, ας, ἡ.
loci cuſtos, χωροφύλαξ, ακος, ὁ.
loci dialectici, οἱ τόποι.
locis communibus amplifico, ληκυθίζω.
loco ejus, ἀντὶ, cum genit. ἀντὶ τινος.
quo loco ſunt res adverſariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
loco, pono, τάττω, pro elocare, ἐκδιδόναι εἴς τινα. interdum ſignificat pretio utendum do, ἀπομισθῶ.
loco fiſto, προσβιβάζω, οἰκίζω.
loco, eloco, ἐκδίδωμι, ἀπομισθόω, κηρύσσω, ἐκμισθόω.
loco emotus, ἔκτοπος, ου, ὁ, ἐκτόπιος, ου, ὁ.
loco moveo, ἐκτοπίζω, ἀθετέω, ῶ.
loco, vice, χρείᾳ, ἐν χώρᾳ ἐν. χώρᾳ μισθοφόρᾳ εἶναι, loco mercenarii eſſe.
loco ſceleris duco, ἐν μέρει ἀδικήματος τίθημι.
ſecundo loco dico, δευτερολογέω, ῶ.
nullo in loco eſſe, nullo eſſe in numero, ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει.
locorum deſcriptio, τοπογραφία, ας, ἡ, χωρογραφία, ας, ἡ.
per locos communes, τοπικῶς.
loculus, γλωσσόκομον, ου, τό, λάρναξ, κος, ἡ, θύλαξ, ακος, ὁ.
locum deſcribere, τοπογραφέω, χωρογραφέω.
locum dare, περιχωρῶ τινι.
locuples, πλουτήμων, ονος, ὁ, ἡ ἡ, πλούσιος, α, ον, εὔπορος, ου, ὁ, ἀφνειός, ᾶ, όν, δυνατήμων, ονος, ὁ.
locuples ſum, εὐκερῶ, εὐκερμαι, πλουτέω, ῶ.
locupletari malis artibus, ἀπὸ μυχθηρῶν, καὶ αἰσχρῶν πραγμάτων ἀργύριον αὑτῷ περίσασθαι, ἐξ ἁρπαγῆς, καὶ λεηλασίας τὸν πλοῦτον ἑαυτῷ ἀθροίζειν, τὰ χρήματα ἐξ ἀδικίας συλλέγειν, τοῖς τῶν ἄλλων κακοῖς ἑαυτῷ ἡδονὰς παρασκευάζειν.
locuplero, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
locus, τόπος, ου, ὁ, χωρίον, ου, τό, χῶρος, ου, ὁ, pro opportunitate, καιρός, οῦ, ὁ.
locus Deu facer, ὀργαὶ, ὠδός, ἡ.
locus irriguus, ἐκμενὴς, ῆς, ἡ.
locus publicus, λέσχη, ης, ἡ.
locus ſuperior in ſubſelliis, πρόεδρα, ας, ἡ, πρωκαθεδρία, ας, ἡ. locus inferior, ὑφεδρία, ας, ἡ.
locus uliginoſus, τῖφος, εος, τό.
locuſta, ἀκρὶς, ίδος, ἡ.
locutio, φράσις, εως, ἡ, λέξις, εως, ἡ.
lodix, στιβὰς, ας, ἡ.
loligo, τευθὶς, ίδος, ἡ, τευθὼς, οῦς, ὁ.
lolium, αἶρα, ας, ἡ, ζιζάνιον, ου, τό.
lomentum, λέπυρα, ατος, τό.
longævitas, μακροβιότης, ητος, ἡ, πολυετία, ας, ἡ.
longævus, πολυετὴς, ἐς, ὁ, μακρόβιος, ου, ὁ.
longævus ſum, πολυχρονέω, ῶ.
longanimis, μακρόθυμος, ου, ὁ, μακροθυμέων, οντος, ὁ.
longanimitas, μακροθυμία, ας, ἡ.
longe, μακρὰν, πόρρωθεν, πόρρω.
longe, prolixe, μακρῶς.
longe, multo, πολὺ, πολὺ, cum comparativo, & ſuperlativo πολὺ χείρων.
longe deterior, πολὺ χείρων.
longe facilius, μακρῷ ῥᾷον.
longe lateque, διεξοδικῶς.
longe melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
longe præſtantiſſimus, μακρῷ ἄριστος.

longinquitas, διάστημα, ατος, τό, διαμονὴ, ῆς, ἡ, μακρότης, ητος, ἡ.
longinquitas, diuturnitas, χρονισμὸς, οῦ, ὁ, χρονότης, ητος, ἡ.
longinquus, ἀπώτερος, α, ον, μακρὸς, ὰ, όν, ὑπερέχρονος, α, ον, πολυχρόνιος, α, ον.
longior, μακρότερος, α, ον.
longiſſime, πορρώτατα.
longiſſimus, μήκιστος, η, ον, μακρότατος, η, ον.
longitudo, μακρότης, ητος, ἡ, μῆκος, εος, τό.
longius, ἀπωτέρω, πορρώτερον.
longo tempore poſt, χρόνῳ ὕστερον.
in longum extendo, ἀπομηκύνω, μηκύνω, ἀποτείνω.
longum, μακράν.
longus, μακρὸς, ὰ, όν, ἐπιμήκης, ες, ὁ, ἡ ἡ.
loquaciſſimus, λαλίστατος, η, ον.
loquacitas, πολυλογία, ας, ἡ, ἀδολεσχία, ας, ἡ.
loquacitas obtundens, κατηχλώπισμα, ατος, τό.
loquacitate obruo, προσκαταλαλέω, ῶ.
loquaciter, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
loquax, λάλος, ος, ὁ, λαλητικὸς, ὴ, ὸν, πολύκωπος, ος, ὁ, ἡ, βάβαξ, ακος, ὁ, & βαβάκτης, ου, ὁ, γλωσσώδης, εος, ὁ, στομῳδόκος, ου, ὁ, παντοεπὴς, ὲς, ὁ, κόβαλος, ου, ὁ, κόπις, εως, ὁ, κωτίλος, ου, ὁ, ἀσεριμολόγος, ου, ὁ, πολύλαλος, ου, ὁ, ἀδόλεσχος, ου, ὁ.
loquax ſum, ἀδολεσχέω, ῶ, στωμυλέω, ῶ, στωμύλλω.
loquela, λαλιὰ, ᾶς, ἡ, λέσχη, ης, ἡ.
loquendi difficultas, μογιλαλία, ας, ἡ.
loquendi ratio, μεθοδικὴ, ſc. τέχνη.
loqui ad placitum, ἡδυλογέω.
loqui bene, vel male de aliquo, εὖ λέγειν, aut κακῶς λέγειν τινα.
loqui falſa, & ficta, ψευδεπέω, ψευδηγορέω.
loqui magnifice, μεγαληγορέω.
loquor, λαλέω τινὶ, & πρός τινα, ἀγοράζω, φράζω, φθέγγομαι.
loquor multa, μακρολογέω, ῶ.
loquutulejus, στομῳδόκος, ου, ὁ, γλωσσαργὸς, ου, ὁ, ἀπερειλάληθος, ου, ὁ, σπερμολόγος, ου, ὁ, φάτνης, ου, ὁ.
lora, æ, δευτερίας οἶνος, σεμφυλίτης, ſc. οἶνος, τρυγηφάγιος οἶνος.
loreus, ἱμάντινος, η, ον.
lorica, προβολὴ, ῆς, ἡ, θωράκιον, ου, τό, θώραξ, ακος, ὁ.
lorica conſerta hamis, ſeu annulis, κρικωτὸς θώραξ.
lorica nulla tectus, ἀθωράκιστος, ου, ὁ, ἡ ἡ.
loricatus, τεθωρακισμένος, η, ον.
loripes, ἱμαντόπους, οδος, ὁ, κυλλοπόδης, εος, ὁ.
loris cædo, ἱμάσσω.
lorum, ἱμὰς, άντος, ὁ.
lotio, βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, βάπτισμα, ατος, τό, λύσμα, ατος, τό, κλύσις, εως, ἡ, λυτρον, ου, τό, πλυσμὸς, οῦ, ὁ, πλύσις, εως, ἡ.
lotium, urina, οὖρον, ου, τό, οὖρημα, ατος, τό.
lotus, ἐκπλυτὸς, ὸς, ὁ, ſeu ἐκπλυτος, ου, ὁ, ὑδατόκλυστος, ου, ὁ.
lotus, arbor, λωτὸς, οῦ, ὁ.

L U.

lubens, ἄσμενος, η, ον, ἡδόμενος, η, ον.
lubenter, ἀσμένως, ἑκουσίως.
lubentiſſime, ἥδυστα.
lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
lubet dicere, λέγειν ἐθέλω.
lubricitas, ὀλισθος, ου, ὁ.
lubricus, σφαλερὸς, ὰ, όν, γλισχρὸς, ὰ, όν, ὄγκολος, ου, ὁ, ὀγκλιασθος, ου, ὁ.
lucanica, ἀλλᾶς, άντος, ὁ.
luce prima, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἅμα ἠοῖ.
lucem præbeo, φέγγω.
in lucem edo, ἐκτίκτω, φαίνω, ἐκφαίνω.
in lucem prodeo, φαίνομαι.
luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
lucerna, λύχνος, ου, ὁ, λαμπὰς, άδος, ἡ.
lucernam redolere, ἐλλυχνίων ὄζειν.
lucidus, ἀπαύγεος, ου, ὁ, ἡ ἡ, φερωνυμὴς, ὲς, ὁ, ἡ ἡ, αἰθηλὸς, ου, ὁ, ἐκλαμπρος, ου, ὁ, μυλερὸς, ὰ, όν, στιλβὸς, ὴ, όν, φωτεινὸς, ὴ, όν, φαεινὸς, ὴ, όν, φαιδρὸς, ὰ, όν, φοῖβος, ου, ὁ.
lucifer, φωσφόρος, ου, ὁ, ἑωσφόρος, ου, ὁ.
lucis expers, ἀφαίτιστος, η, ον, ἡ.
lucri ſtudioſus, φιλοκερδὴς, ὲς, ὁ.
lucri cauſſa aliquid facere, ποιεῖσθαί τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
lucri ſtudium, φιλοκερδεία, ας, ἡ.
lucro turpi deditus, αἰσχροκερδὴς, ὲς, ὁ.
in lucro duco, κέρδος νομίζω τι, ἐν κέρδει ποιοῦμαι.
lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliqua re. κέρδος ποιοῦμαι.
lucroſus, κερδαλέος, η, ον, κερδῷος, η, ον, πολυκερδὴς, ὲς, ὁ, χρηματιστικὸς, ὴ, όν, ἐπωφέλιμος, η, ον.
lucrum, ἐργασία, ας, ἡ, κέρδος, εος, τό, λῆμμα, ατος, τό, ἐμπολὴ, ῆς, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

lucrum iniquum, κακοκέρδεια, ας, ἡ.
lucrum ſordidum, αἰσχροκέρδεια, ας, ἡ.
lucta, πάλη, ης, ἡ, ἄθλος, ου, ὁ, πάλαισμα, ατος, τό.
luctatio, πάλαισμα, ατος, τὸ, πάλη, ης, ἡ.
luctator, ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, ἀθλητής, οῦ, ὁ.
luctor, παλαίω.
luctuoſus, γοώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
in luctu eſſe, ἄγειν πένθος.
luctu dignus, ἀξιοπενθής, ἐος, ὁ, ἡ, ἀξιόθρηνος, ου, ὁ.
ſine luctu, ἀθρηνί.
luctui deditus, θρηνητικός, ῆ, όν, θρηνώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
luctus expers, ἄγονος, ου, ὁ, ἀπενθής, ἐος, ὁ ἢ ἡ.
luctus, γόος, ου, ὁ, θρῆνος, ου, ὁ, πένθος, εος, τό.
lucubratio, νυκτογραφία, ας, ἡ, ἀγρυπνία, ας, ἡ.
lucubro, νυκτογραφέω, ῶ, προσαγρυπνέω, ῶ.
luculenter, σαφηνέως, & σαφηνῶς, λαμπρῶς.
luculente, φανερῶς.
luculentus, διαυγής, ἐος, ὁ, ἔκθηλυς, υ, ὁ.
lucus, τέμενος, εος, τὸ, ἄλσος, εος, τό.
ludere par impar, ἀρτιάζειν.
ludere pila, σφαιροπαικτέω, σφαιρίζειν.
ludere alea, πεττεύειν, κυβεύειν.
ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
ludi circenſes, ἱπποδρομία, ας, ἡ.
ludibrio habeo, σατυρφάω τινί, καταμεθύσω, ῶ, ἐμπαίζω.
ludibrio haberi, σατυρφᾶσθαι, παίζεσθαι.
ludibrium, καταγέλασεν, υ, τὸ, ἔμπαγμα, ατος, τὸ, χλεύη, ης, ἡ, χλεύασμα, ατος, τό.
ludibunde, παιγνιωδῶς.
ludibundus, παίζων, ουσα, όν.
ludicer, παιγνιώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
ludicra dicta, ἴδια, ων, τά.
ludicrum, ἄθυρμα, ατος, τὸ, παίγνιον, υ, τό.
ludicrus, παιγνιώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
ludificatio, ἐμπαγμα, ατος, τὸ, χλεύασμα, υ, ὁ.
ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, σατυρφάω, ῶ, ἐξαπατάω, ῶ.
ludimagiſter, γραμματιστής, οῦ, ὁ, γυμναστάρχης, ου, ὁ.
ludius, & ludio, χειρονόμος, ου, ὁ, πεκτής, οῦ, ὁ, λίμος, υ, ὁ.
ludo, παίζω. pro derideo, καταγελάω τινος, σκώπτω.
ludus, παιδιά, ᾶς, ἡ, παίγνιον, υ, τό.
ludus literarius, διδασκαλεῖον, υ, τό.
lues, λοιμός, οῦ, ὁ, φθορά, ᾶς, ἡ, λύμη, ης, ἡ, βλάβη, ης, ἡ.
lugendus, θρηνητέος, α, όν.
lugeo, πενθέω τινά, & ἐπί τινι, propter aliquid, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακλαίω.
lugubris, πενθικός, ῆ, όν, γοώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, γοερῶς, οῦ, ὁ, θρηνώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, πολύστονος, ου, ὁ.
lugubriter, θρηνητικῶς, πενθικῶς, πενθητικῶς.
lumbricus, ἕλμις, ινθος, ὁ, ἕλμινς, ινθος, ἡ.
lumbrici, ἕλμινθες, αἱ, ἀσκαρίδες, αἱ.
lumbus, ὀσφύς, ύος, ὁ, ψόα, ας, ἡ, ἰξύς, ύος, ἡ.
lumen, φῶς, ωτός, φέγγος, εος, τό.
lumen accendere, φλέγειν φέγγος.
lumen præfero, προφαίνω.
luminare, φωστήρ, ῆρος, ὁ.
lumine caſſus, ἀφώτιστος, ου, ὁ, ἄμοιρος φωτός.
luminoſus, φωτεινός, ῆ, όν, φεγγώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
luna, σελήνη, ης, ἡ, μήνη, ης, ἡ.
luna creſcens, & decreſcens, σελήνη τικτομένη, ἢ φθινύθουσα.
luna nova, νεμηνία, ας, ἡ.
luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία, ας, ἡ.
luna orbe pleno, πανσέληνος, ου, ὁ.
lunæ defectus, πάνος σελήνης, ζοφομηνία, ας, ἡ.
lunaris, σεληναῖος, α, ον.
lunaticus, σεληνοβλήτος, υ, ὁ, σεληνιακός, ῆ, όν.
lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
luo, perſolvo, ἀποτίνω, διατινύω, τίω.
luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
lupa, λύκαινα, ης, ἡ, λυκίς, ίδος, ἡ, πόρνη, ης, ἡ.
lupanar, πορνεῖον, υ, τὸ, πορνοβοσκεῖον, υ, τό.
lupina pellis, λυκεῖον, υ, τὸ, λυκέη, ης, ἡ, λυκέη, & λυκείη, ſubintelligo δορά.
lupina amicitia, λυκοφιλία, ας, ἡ.
lupinus, leguminis genus, θέρμος, υ, ὁ.
lupinus, a lupo, λύκειος, α, ον.
lupus, λύκος, υ, ὁ.
lurco, γάστρις, ιος, ὁ, γάστρων, ωνος, ὁ, λαρυγγίτης, οῦ, ὁ, γαστρίμαργος, υ, ὁ.
lurcones, λίχνοι, οἱ, λαίμαργοι, οἱ.
luridus, ὠχρός, ά, όν, πελιδνός, ή, όν, μελαγχλωρος, υ, ὁ.
luſcinia, ἀηδών, όνος, ἡ, & ἀηδώ, όος, ἡ, ἡ.
luſcioſus, μύωψ, οπος, ὁ.
luſcus, ἑτερόφθαλμος, υ, ὁ, μονόφθαλμος, υ, ὁ.
luſito, ἀποπαίζω.
luſor, παίκτης, υ, ὁ.
luſtralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
luſtrare exercitum, κατιλόγως ποιεῖσθαι τῶν ὁπλιτῶν.
luſtratio, περιστόλισις, εως, ἡ.
luſtratio locorum, ἐποψία, ας, ἡ, ἐφοδεία, ας, ἡ.
luſtratio, expiatio, ἁγνισμός, οῦ, ὁ, ἄγος, εος, τό, καθαρμὸς, οῦ, ὁ, καθάρσις, εως, ἡ, ἀποκάθαρσις, εως, ἡ.
luſtrator, expiator, καθαρτὴς, οῦ, ὁ.
luſtrator, peragrator, περιστόλος, υ, ὁ.
luſtro, expio, ἁγνίζω, ἀφαγνίζω, καθαίρω, ἀποκαθαίρω, & ἀποκαθαίρομαι, φοιβάω, φοιβάω, ῶ.
luſtro, peragro, περιάγω, περείμι, ἐφοδεύω, & ἐφοδεύομαι, ἀμφιπολέω, ῶ, περιπολέω, ῶ, περιοδεύω.
luſtro, aſpicio, contemplor, κατοπτεύω, ἐφοράω, ῶ, καθοράω, ῶ, παπταίνω, περιπαπταίνω.
luſtro, recenſeo, ἐπισκέπτομαι.
luſtrare animo, ἐξετάζειν.
luſtrum, ἀπόλαυσον. pro lupanaribus, πορνεῖα, τὰ, πορνοβοσκεῖα, etiam idem ac Olympias, ἡ πεντετηρὶς, ίδος, ἡ.
luſus, παιδιά, ᾶς, ἡ, παίγμα, ατος, τό.
luſus, & jocus, ἐῤῥία, ας, ἡ.
luteus, κυπρός, ά, όν, λεκιθώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, πήλινος, η, ον, ὠχρὸς, ά, όν, κροκώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, χλωρὸς, ή, όν, πηλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
luto fingo, πηλοδομέω, ῶ.
lutoſus, ἰλυώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, πηλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, βορβοριώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
lutra, ἐνύδρις, εως, ἡ.
lutulentus, πηλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
lutum, πηλὸς, ου, ὁ, ἰλὺς, ύος, & υος, ἡ, βόρβορος, υ, ὁ.
lux, αὐγὴ, ῆς, ἡ, φάος, εος, τὸ, φωσις, εως, ἡ, φάως, ωτὸς, τὸ, & φῶς, φωτὸς, τὸ, φέγγος, εος, τό.
luxatio, παραρθρησις, εως, ἡ.
luxatus, ἐξηρθρωμένος, υ, ὁ.
luxo, ἐξαρθρόω, ῶ.
luxui deditus, κατεβλακωμένος, η, ὁ, διεσωλιμένος, υ, ὁ.
luxui indulgere, τρυφᾶν.
luxuria, ἀκρασία, ας, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, λαγνεία, ας, ἡ.
luxuria in ſegetibus, ἐξύβρισις, εως, ἡ.
luxurio, (de vitibus dictum) κληματόομαι, ῶμαι.
luxurio, vel luxurior, καταθρυπτίζω, ἀσωτεύομαι. luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσιν.
luxurioſe, ἀσώτως.
luxurioſus, ἄσωτος, η, ον, ἀκόλαστος, η, ον.
luxus, τρυφὴ, ῆς, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, ἀκρασία, ας, ἡ.
luxu diffluo, σωλόομαι, ῶμαι, συβεκίζω, ἀγίεμαι, τρυφάω, ῶ, θρύπτομαι.
luxu frango, ἀποθρύπτω, θρύπτω.

L Y.

Lychnus, λύχνος, ου, ὁ. lychnum accendere, ἅπτειν λύχνον, & λύχνος ἡμμένος, lychnus accenſus.
lydius lapis, βάσανος, ου, ὁ.
lympha, ὕδωρ, ατος, τὸ, νᾶμα, ατος, τό.
lymphaticus, νυμφόληπτος, η, ον.
lymphato furore corripior, νυμφιάω, ῶ.
lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
lynceus, λύγκειος, α, ον.
lynx, λύγξ, κός, ὁ, vel ἡ.
lyra, λύρα, ας, ἡ, χέλυς, υος, ἡ, κιθαρὶς, ίδος, ἡ.
lyra cano, λυρίζω.
lyricen, λυρῳδός, οῦ, ὁ.
lyricus, λυρικὸς, ῆ, όν, ut λυρικὴ ποίησις.
lyricus Poeta, μελοποιὸς, οῦ, ὁ, μελικὸς ποιητής.

M A.

MAcellum, κρεωπόλιον, υ, τό.
macer, macilentus, ἰχνὸς, οῦ, ὁ, λεπτὸς, ῆ, όν, λιπόσαρκος, η, ον, ἄσαρκος, η, ον.
macerare ſe dolore, ἑαυτὸν ἐδίειν. Ariſtophanes.
maceratio, τῆξις, εως, ἡ, φύρασις, εως, ἡ.
maceratus, ἐκτακὲις, ἐντος, ὁ, ἐκπαραβραχὴς, ἐος, ὁ.
maceria, τειχίον, υ, τὸ, περίφραγμα, ατος, τό.
macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
macero, conſumo, tabefacio, διακνάω, συντήκω, τήκω, ἐκτήκω.
maceror, tabeſco, φθίνω, διακνάομαι.
machæra, μάχαιρα, ας, ἡ.
machina belli, μηχανὴ, ῆς, ἡ.
machinas machinis opponere, ἀντιμηχανᾶσθαι.
machina, μηχανὴ, ῆς, ἡ, μηχάνημα, ατος, τό.
machinatio, μηχανὴ, ῆς, ἡ, μηχάνημα, ατος, τό.
machinatio doloſa, κόλασμα, ατος, τό.
machinor aſtu militari, τραπεύω, ῶ, ſequente infinito.
machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
macies, λεπτότης, ητος, ἡ, ἀτροφία, ας, ἡ.
macilentum reddo, ἰχνάω, ἰχνόω, ἰχνίω, ῶ.
macilentus, ἀπίμελος, υ, ὁ, ἄσαρκος, η, ον.
macreſco, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
mactatio, σφαγὴ, ῆς, ἡ, σφαγιασμὸς, οῦ, ὁ.
mactator, σφαγεὺς, ἐος, ὁ, ἐπισφαγεὺς, ἐος, ὁ.
mactatus, σφακτὸς, ή, όν, σφαγιωθεὶς, ἐντος, ὁ.
macte virtute, εὖγε τῆ ἀρετῆς.
macto, σφάττω, θύω, & θύομαι.

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

macto hostias, σφαγιάζομαι.
mactra, μάκτρα, ας, ἡ, κόφινος, ου, ὁ, ἡ.
mactus, a, um, ἐπαυξηθείς, ἐντός, ός, όν.
macula, probrum, κηλὶς, ίδος, ἡ.
macula, κηλὶς, ίδος, ἡ, ὁ, κηλὶς, ήδος, ἡ.
macula aspergere aliquem, προσεμβεβροχέναι τινι ὄνειδος.
maculatus, στιλπνωτὸς, ἡ, ὁ, κηλιδωτὸς, ἡ, ὁ.
maculis rubis distinctus, διαφοινὸς, ἡ, ὁ, seu διαφοίνικος, ος, ον.
maculo, ῥυπαίνω τινὰ, στιλβόω, ῶ.
maculosus, ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, στιλπνωτὸς, ἡ, ὸν.
madefacio, διυγραίνω, βλέχω, ποτίζω.
madefactio, ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ.
madefactus, διάβροχος, ος, ον, βεβρεγμένος, η, ον, ἔγκυτος, ος, ον.
madefio, διυγραίνομαι.
madens imbre, καταμβρος, ος, ον, διόμβρος, ος, ον.
madeo, βρέχομαι, ποτίζομαι, διαίνομαι.
madidus, διάβροχος, ος, ον, καθυγρος, ος, ον, ὑγρὸς, ὰ, όν.
mæander, μαίανδρος, ου, ὁ.
magica, μαγικὴ, ῆς, ἡ.
magicæ artis peritus, μάγος, ου, ὁ.
magicus, μαγικὸς, ἡ, όν.
magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον, & ἐπιτάλαν, περισσότερον.
magis, quam, πρὸ, cum genitivo. ἐπαινεῖν πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν, laudare injustitiam magis, quam justitiam.
magis, quam par est, πλέον ἢ δίκαιον.
nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον.
magis magisque, μᾶλλον καὶ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
magister, παιδότης, ου, ὁ, παιδαγωγὸς, ου, ὁ, διδάσκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, προστάτης, ου, ὁ.
magister equitum, ἱππάρχος, ου, ὁ.
magisterium, προεδρία, ας, ἡ, προστασία, ας, ἡ.
magistralis, διδασκαλικὸς, ἡ, όν.
magistratibus obedire, τοῖς ἄρχουσιν εὐπειθεῖν.
magistratu se abdicare, ἀπειπεῖν τῷ ἀρχῷ.
magistratum creare, ἀρχαιρεσιάζειν.
magistratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχῆ.
magistratum gerere, ἄρχω ἄρχειν, ἄρχειν.
magistratum inire, εἰσιέναι εἰς τὰς ἀρχάς.
magistratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες, pro imperio, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
magna loquor, μεγαληγορέω, ῶ.
magnanimitas, μακροθυμία, ας, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ.
magnanimus, μεγαλόψυχος, ος, ον, μεγαλόθυμος, ος, ον, ἀνδρεῖος, α, ον, μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ καὶ ὸν.
magnates, μεγιστᾶνες, οἱ.
magnes, μαγνὴς, ητος, ὁ.
magni refert, μέγα φέρει.
magni æstimare, πολλοῦ ποιεῖσθαι.
magnificio, θαυμαζῶ τινὰ τῇ σοφίᾳ, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
magnifice, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
magnifice sentio de me, μεγαλοφρονέω, ῶ, χαυνόομαι, ώμην.
magnifice de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
magnificentia, μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, μεγαλειότης, ητος, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
magnificentiam ostento, ἐλλαμπομαι, ἐμελαμπρύνομαι, λαμπρύνομαι.
magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
magnificus, μεγαλοπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, περίσεμνος, α, ον, φιλότιμος, α, ον.
magniloquentia, μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, μεγαληγορία, ας, ἡ.
magniloquus, μεγαλορρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ.
magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
magnitudine carens, ἀμεγέθης, εος, ὁ, ἡ καὶ ὸν.
magnitudinis justæ qui est, σύμμετρος, ος, ον.
magnitudo, μέγεθος, εος, τὸ.
magnitudo animi, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
magnitudo vocis, μεγαλοφωνία, ας, ἡ.
magnitudo justa, ἐκνεύσιμον μέγεθος.
magnopere, μέγα, ἀνυπερβλήτως, λίαν.
magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
magus, μάγος, ου, ὁ.
majestas, σεμνὸν, οῦ, τὸ, μεγαλειότης, ητος, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τὸ, σεμνότης, ητος, ἡ.
cum majestate, σεμνῶς.
majestatis læsæ reus, ἀπεισαγγελίας φόβῳ ἅλων. Plutar.
major, ὁ καὶ ἡ μείζων.
major natu, πρεσβύτερος, α, ον.
majorem in modum, μειζόνως.
majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
a majoribus traditus, πατροπαράδοτος, ος, ον.
majus, μάϊος, α, ον, σειρηφορεῖον, ῶνος, ὁ.
mala, æ, σιαγὼν, όνος, ἡ, παρειὰ, ᾶς, ἡ.
mala fide ago, ῥαδιουργέω, ῶ.
male, κακῶς, φαύλως.
male agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυσχερῶς.
male audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
male facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
male habere, ἀρρώστως, κακῶς ἔχειν.
male loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, λοιδορεῖσθαί τινα.
male meteor de te, κακῶς ποιῶ σε.
male opto tibi, κακῶς εὔχομαί σοι.
maledica lingua, κακὸς γλῶσσα.
maledice, κακηγόρως.
maledicentia, κακηγορία, ας, ἡ, δυσφημία, ας, ἡ.
maledico, βλασφημεῖν λέγω τινὶ, & κατά τινος· κακολογέω τινά.
maledicta ingero, κυδάζω, & κυδάζομαι.
maledictis incesso, κερτομέω, ῶ, ἐγκερτομέω, ῶ.
maledictis obnoxius, ὀνειδαστὸς, ὴ, όν.
maledictum, λοιδορία, ας, ὁ, κακηγορία, ας, ἡ, βλασφημία, ας, ἡ, κατάρα, ας, ἡ.
maledictus, καταράτος, ος, ον, ἐπάρατος, ος, ον.
maledicus, κακόλογος, ος, ον, βλάσφημος, ος, ον, λοίδορος, ος, ον, ὑβριστικὸς, ὴ, όν.
malefactum, κακούργημα, ατος, τὸ.
malefice, κακούργως.
maleficium, κακούργημα, ατος, τὸ, ἄδικημα, ατος, τὸ.
maleficus, κακοῦργος, ος, ον, κακοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ καὶ ὸν, κακότεχνος, ος, ον, κακοποιὸς, ὸν, όν.
maleficus sum, κακουργέω, ῶ, & κακοεργέω, ῶ.
malevolentia, κακόνοια, ας, ἡ, δύσνοια, ας, ἡ.
malevolo animo sum ob veterem injuriam, μνησικακέω, ῶ, ἀπομνησικακέω, ῶ.
malevolus, κακόνους, ους, ὁ, δύσνους, ους, ὁ, ἀπεχθὴς, ὲς, ὁ, ἡ καὶ ὲς, κακόφρων, ονος, ὁ, καὶ ὸν.
mali depulsor, ἀλεξίκακος, ος, ον, ἀπότροπος, ος, ον.
maligne, κακοήθως.
maligni mores, δυστροπία, ας, ἡ, κακοήθεια, ας, ἡ.
malignitas, κακοθυμία, ας, ἡ, κακόνοια, ητος, ἡ.
maligno ingenio præditus, κακοήθης, ες, ὁ, καὶ ἡ.
malignus, κακοήθης, ες, ὁ, καὶ ἡ, κακόθυμος, ος, ον, κακότροπος, ος, ον.
malis afflictor, κακοπαθέω, ῶ.
malis exerceor, ἀθλῶ, ἀεθλίω, ῶ, ἀεθλῶ, & ἀθλέω, ῶ.
malis frangor, κυλίνδομαι.
malis succumbere, ἀπειπεῖν, ἐκκακεῖν, ἀποκακεῖν, ἐκπονεῖσθαι συμφοραῖς.
in malis versor, ἐμὶ ἐν τοῖς κακοῖς.
malitia, κακία, ας, ἡ, πονηρία, ας, ἡ, ῥαδιουργία, ας, ἡ.
malitia carens, ἄκακος, ος, ον, καὶ ἡ, ἀπειρόκακος, ος, ον.
malitiose, κακοτέχνως.
malitiose ago, κακουργέω, ῶ, κακοτροπόομαι.
malitiosus, ῥαδιουργὸς, ὸς, όν, πανοῦργος, ος, ον.
malleator, ὁ σφύρᾳ ἐλαύνων.
malleo ductus, σφυρήλατος, ος, ον.
malleolus, parvus malleus, σφύριον, ου, τὸ.
malleolus pedis, σφυρὸν, οῦ, τὸ, & σφύριον, ου, τὸ.
malleolus, palmes, μόσχευμα, ατος, τὸ, μοσχεύασμενον, ου, τὸ.
malleus, σφύρα, ας, ἡ, ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ.
malluvium, χειρόνιπτρον, ου, τὸ, χέρνιβον, ου, τὸ.
malo, αἱρέομαι, προαιρέομαι.
malo hoc, quam illud, αἱροῦμαι τόδε μᾶλλον, ἢ τόδε.
malo te, quam alium, αἱροῦμαί σε μᾶλλον, ἢ ἄλλον. Βούλομαί σε, ἢ ἄλλον. Homerus.
malo populum salvum esse, quam perire, βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
malorum auctor, causa, origo, ἀρχέκακος, ος, ον.
malorum cumulus, λόφος, ου, ὁ.
malorum expers, ἀπειράκακος, ος, ον, ἀκάκωτος, ος, ον, καὶ ἡ.
malorum Ilias, ἰλιὰς κακῶν.
malorum tolerantia, ἀνεξικακία, ας, ἡ.
malorum depulsor, ἀλεξίκακος, ος, ον.
malva, μαλάχη, ης, ἡ.
malum, μῆλον, ου, τὸ.
malum cotoneum, κυδώνιον μῆλον.
malus cotonea, μηλέα κυδωνία.
malum sylvestre, ἀγρίομηλον, ου, τὸ.
malum citreum, κεδρόμηλον, ου, τὸ, κίτρεον μῆλον.
malum punicum, ῥοὰ, ᾶς, ἡ, ῥοιὰ, ᾶς, ἡ.
malum substant. pro afflictione, σκολιοπωλεῖα, ας, ἡ, ὄνειδος, ους, τὸ.
malum, interjectio, φοῦ· φοῦ τῶν κακῶν.
malum consilium, κακοβουλία, ας, ἡ, κακὴ βουλή. κακορραφία, ας, ἡ.
malus, μηλέα, ας, ἡ.
malus in navi, ἱστὸς, οῦ, ὁ.
malus, pomum, μηλέα, ας, ἡ, μηλὶς, ίδος, ἡ. μῆλον etiam ad pomum arborem significandum transfertur a Maximo Tyrio.
malus punica, ῥοὰ, ᾶς, ἡ, & ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, σίδη, ης, ἡ, quod significat etiam malum punicum.
malus, improbus, κακὸς, ὴ, όν, φαῦλος, η, ον, κακοῦργος, ος, ον, πονηρὸς, ὰ, όν.
malus fio, ἀποκακίζω.
malus sum sponte, & de industria, ἐθελοκακέω, ῶ.
mamilla, μαζὸς, οῦ, ὁ, πτυχὴ, ῆς, ἡ.
mamma, μαζὸς, οῦ, ὁ, μαστὸς, οῦ, ὁ, θηλὴ, ῆς, ἡ, πτυχὴ, ῆς, ἡ.
mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαστόν.
mammosus, μαστώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ.
manceps, ἐργολάβος, ος, ον, τελωνάρχης, ου, ὁ, ἀρχιτελώνης, ου, ὁ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

mancipatio, ἀνδραποδισμός, οῦ, ὁ.
mancipator, ἀνδραποδιστής, οῦ, ὁ.
mancipatus, ἀνδραποδισμένος, η, ον, κατηλωτισμένος, η, ον.
mancipium, ἀνδράποδον, ου, τὸ, αἰχμαλώτιστος, η, ον.
mancipo, ἀνδραποδίζω, & ἀνδραποδίζομαι, ἐξανδραποδίζομαι.
mancum reddo, χωλόω, χολόω, ω.
mancus, πηρὸς, ὸν, ὁ, πηρωθεὶς, έντος, ὁ, κυλλὸς, ὸν, ὁ.
mandata facere, τὰ προσταττόμενα ποιεῖν.
mandativus, ἐπιστολικὸς, ὴ, όν.
mandatum, πρόσαγμα, ατος, τὸ, ἐντολὴ, ῆς, ἡ.
mandibula, γνάθος, ου, ἡ.
mando, as, committo, παραπίθημι, ἐπιτρέπω, παραδίδωμι πινί τι. jubeo, ἐντέλλομαί σοι, προστάττω.
mando, is, ere, μασσῶμαι, ἐσθίω.
mandra, μάνδρα, ας, ἡ.
manducatio, μάσησις, εως, ἡ, sive μάσθησις, εως, ἡ.
manduco, μασσῶμαι, τρώγω, ἐσθίω.
mane, πρωΐ, ἐν τῷ ὄρθρῳ.
summo mane, μάλα ἠῶι, Homerus. ἤωθεν δύθυς, πρωϊαίτατα.
de mane, a mane diei, πρωΐθεν.
a mane ad vesperam, μέχρι δείλης ἐξ ἑωθινοῦ.
mane, & vesperi, πρωΐ, καὶ δείλης.
maneo, μένω παρά τινι. apud aliquem: pro expectare ἀναμένω τινὰ, προσδοκάω, ῶ.
manes, manium, οἱ νέκυες, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
mango, ἀνδραποδοκάπηλος, ου, ὁ, κομμωτὴς, οῦ, ὁ.
mangonium, μαγγανεία, ας, ἡ.
mangonizo, μαγγανεύω.
manibus ambabus, ἀμφοῖν χεροῖν, ἀμφοτέραις χερσὶ, & ἀμφοῖν, ἀμφοτέραις, omisso nomine χείρ.
manibus dexter, & agilis, δεξιόχειρος, ος, ὁ, ὀξύχειρ, ειρος, ὁ, ὀξύχειρ, ειρος, ὁ.
manibus operor, χειρουργέω, ῶ.
manibus quæstum faciens, χειρώνακτος, ου, ὁ, χέρνης, ητος, ὁ καὶ ἡ.
e manibus emittere, labi finere, cum neglectu, καταπροΐεναι.
e manibus dimittere, ἀφιέναι, χερσὶν μεθιέναι, vel ἐκ χειρῶν.
in manibus habere, μετὰ χεῖρας ἔχειν, πρόχειρον ἔχειν.
in manibus qui versatur, ἐποχέλιος, ου, ὁ, πρόχειρος, ου, ὁ.
manica, χειρὶς, ίδος, ἡ.
manicata tunica, χειριδωτὸς, οῦ, ὁ, vel χειριδωτὸς χιτών.
manicatus, χειριδωτὸς, οῦ, ὁ.
manifestatio, ἔκφανσις, εως, ἡ, ἐξαγόρευσις, εως, ἡ.
manifesto, δηλόω, ῶ, φανερόω, ῶ.
manifesto, adv. σαφῶς, φανερῶς.
manifestus, δῆλος, η, ον, φανερὸς, ὰ, όν, ὁ, ἐλέγχος, ου, ὁ, σαφὴς, ές, ὁ, περίφανης, ες, ὁ, τρανὴς, ές, ὁ.
manipularis, λοχίτης, ου, ὁ.
manipulatim, κατὰ σπείρας, σπειρηδόν.
in manipulos colligo, ἀμαλλοδέω.
manipulus, δράγμα, ατος, τὸ, ἄμαλλα, ης, ἡ.
manipulus militum, λόχος, ου, ὁ, σπεῖρα, ας, ἡ.
manna, μάννα, ης, ἡ, ἀερόμελι, ιτος, τὸ.
mano, as, are, ῥέω, προέρχεσθαι, βρύειν.
mansio, μονὴ, ῆς, ἡ, διαμονὴ, ῆς, ἡ.
mansiones viatorum, ἀλλαγαὶ, αἱ, καθημεῖ, εἱ.
mansuefacio, πραΰνω ἵππον, equum. ἡμερόω, ῶ, πιθασσόω.
mansuefactio, ἐξημέρωσις, εως, ἡ.
mansuefactu difficilis, δυσεξήμερος, ου, ὁ.
mansuefio, πιθασσόομαι, ἡμερόομαι.
mansuesco, πιθασσόομαι.
mansuetam cervicem habens, πρηνύτενων, οντος, ὁ.
mansuetarii, τιθασσοῦται, εἱ.
mansuete, πραυμένως, ἡμέρως.
mansuetudo, πρᾳότης, ητος, ἡ, ἡμερότης, ητος, ἡ.
mansuetus, cicur, χειροήθης, εσς, ὁ, ἥμερος, ὰ, όν, ἡμερίδης, εσς, ὁ, κτίλος, η, ον, τιθασσὸς, ὴ, όν, & τιθασὸς, ὴ, όν, ἡ, χείριος, ὰ, όν.
mansuetus, mitis, placidus, ἀγανὸς, ὴ, όν, χειροήθης, εσς, ὁ, ἥμερος, ὰ, όν, μείλιχος, ὰ, όν, μειλίχιος, ὰ, ὁ, ἡ, πρᾶος, ὰ, όν, & πρᾷος, ὰ, όν, τιαὺς, έος, όν, ἤπιος, ὰ, όν, ἥσυχος, ὰ, όν, ὑμενὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, ἐπιεικὴς, ές, ὁ καὶ ἡ.
mansus, μασσηθὲις, έντος, ὁ.
mantica, πήρα, ας, ἡ, βαλάντιον, ου, τὸ.
mantile, χειρόμακτρον, ου, τὸ.
manu carens, ἄχειρ, ἄχειρος, ὁ, ἀχειρὴς, ές, ὁ, ἡ.
manuductio, χειραγωγία, ας, ἡ.
manu factus, χειροποίητος, ου, ὁ, χειροποίητος, ου, ὁ.
manu fortis, βιαιόχειρ, ειρος, ὁ.
manu propria, αὐτοντεί, αὐτοχειρία, αὐτοχειρὶ, ἰδιοχείρως.
manu propria exaratum scriptum, αὐτόγραφον, ου, τὸ, ἰδιόχειρον, ου, τὸ.
ex manu divinans, χειρόμαντις, εως, ὁ.
manu duco, χειραγωγέω, ῶ.
de manu in manum, διὰ χειρῶν.
in manu, id est, potestate esse, διὰ χειρὸς εἶναι.
manualis, χυαλὸς, ὴ, όν.
manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα, τά.
manubium, λαβὴ, ῆς, ἡ, κώπη, ης, ἡ.

manum porrigo, παραφέρω τῷ χεῖρα.
manum impono, inchoo, aggredior, ἐπιτίθεμαι, cum dativo.
manum impono, χειροθετέω, ῶ, quod fit in Sacris Ecclesiæ Ordinationibus.
ad manum qui est, ἐπίχειρ, ειρος, ὁ, πρόχειρος, ὰ, όν.
manumissio, ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ.
manumissor, ἀπελευθερωτὴς, οῦ, ὁ.
manumissus, ἄφετος, η, ον, ὁ, ἐλευθερωθὲις, έντος, ὁ.
manumittere, ἀπελευθερῶν, ἀνίημί τινα.
manus, χεὶρ, ρὸς, ἡ.
manus copiæ, σύστημα, ατος, τὸ, χεὶρ, ειρὸς, ἡ.
manus instructa, συγκρότημα, ατος, τὸ.
manus, scriptura, χεὶρ, ειρὸς, ἡ.
manus injectio, ἐπίληψις, εως, ἡ.
manus supinæ, χεῖρες ὕπτιαι.
manus injicere, ἐπιχειρῶν, cum dativo, & accusativo, ἐπιβάλλειν τινὶ τὰς χεῖρας.
manus sibi afferre, προσφέρειν ἑαυτῷ χεῖρας.
manus collidere, plaudere, κρούειν χεῖρας, συγκρούειν.
manus conserere, συμπλέκειν εἰς χεῖρας, Plutarchus. συμπίπτειν τῷ μάχῃ, προσμιγνύειν, & προσμιγνύσθαι, συμπίπτεσθαι, συμφέρεσθαι, προσφέρεσθαι. μιγνύσθαι σὺν δαὶ. συμβάλλειν πρός τινι, & τινὶ, manus conserere cum aliq.
manus pulcras habens, καλλίχειρ, ειρος, ὁ.
manus supplices porrigere, προέχειν, & προίσχειν τὰς χεῖρας, vel τῷ χεῖρε.
manus tollere ad cœlum, χεῖρας αἴρειν. vel ἐς αἰθέρα χεῖρας ἀείρειν, Poetice.
in manus cadere, εἰς χεῖρας πεσεῖν, & Poetice ἐν χερσὶ.
in manus sumere, λαμβάνειν εἰς τὰς χεῖρας, αἴρειν χερὶ, ἐγχειρεῖν, ἐγχειρίζεσθαι.
in manus tradere, διδόναι εἰς χεῖρας.
per manus tradere, διαδιδόναι.
quasi per manus traditum accipere, παραλαμβάνειν.
manuum impositio, χειροθεσία, ας, ἡ.
per manuum impositionem accipio, χειροθετέμαι. Conc. Nic.
manuum consertio, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ.
mapalia, καλύβαι, αἱ, οἰκίδια, τά.
mappa, ἐδόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον, ου, τὸ.
marcesco, παρακμάζω, μαραίνομαι.
marcidus, σαπρὸς, ὰ, όν, μαρασμώδης, ες, ὁ ἡ, ὁ.
marcor, μάρανσις, εως, ἡ, σῆψις, εος, ἡ, λήθαργος, ου, ὁ.
mare, ἅλς, ἁλὸς, ἡ, ἄυτλος, ου, ὁ, θάλασσα, ης, ἡ, & θάλαττα, ης, ἡ, λίμνη, ης, ἡ, πέλαγος, εος, τὸ, πόντος, ου, ὁ, ὑγρὰ, ᾶς, ἡ, ὕδωρ, ατος, τὸ, ὑγρὰ κέλευθος.
mare reciprocum, παλιδίνητος θάλασσα.
mare trajicio, ἐκπεντίζω.
per mare curro, πονταπορέω, ῶ, & πονταπορδῶ.
margarita, μαργαρίτης, ου, ὁ.
margines fluvii, χείλεα ποταμοῦ.
margo, κράσπεδον, ου, τὸ, χεῖλος, εος, τὸ.
mari adjacens, ἁλιτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀγχιθάλασσος, ου, ὁ, ἁλιτέρμων, ονος, ὁ.
mari cinctus, ἁλίζωνος, ου, ὁ, ἁμφιθάλασσος, ου, ὁ, ἀμφίκλυστος, ου, ὁ, ἁλισέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ.
mari imperans, ἁλιμέδων, οντος, ὁ, ποντομέδων, οντος, ὁ.
in mari vexatus, ἁλίτρυτος, ου, ὁ, ἡ, ἁλίτροπος, ου, ὁ.
MARIA, ἡ Μαρίαμ, indecl. Μαρία, ας, ἡ, Θεοτόκος, ου, ἡ, ἀειπάρθενος, ου, ἡ.
mari se committere, πλεῖν, θαλαττοπορῆσαι.
marinus, θαλάσσιος, ου, ὁ, πόντιος, ου, ὁ, ἅλιος, ου, πελάγιος, ου, ὁ, ἁλίτης, ου, ὁ.
maris fremitus, φρὶξ, ικὸς, ἡ, Φρίκη, ης, ἡ.
maris imperio potior, θαλασσοκρατέω, ῶ.
maris inexpertus, ἀθαλάσσωτος, ου, ὁ, ἀπειροθάλασσος, ου, ὁ.
maris æstus, πλημμυρὶς, ίδος, ἡ.
maris dominus, θαλαττοκράτωρ, ορος, ὁ.
marisca, σῦκον, ου, τὸ.
marisonus, ἁλιηχὴς, έος, ὁ, ἁλίκτυπος, ου, ὁ.
marita, γαμέτη, ίδος, ἡ.
maritalis, γαμικὸς, ὴ, όν.
maritimus, ἐπιθαλάτιος, ου, ὁ.
marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζεύγνυμι.
marito carens, ἀνανδρος γυνὴ. cui opponitur ὕπανδρος.
maritus, ἀνὴρ, ἔρος, & ὄρος, ὁ, ἀκοίτης, ου, ὁ, γαμέτης, ου, ὁ.
marivagus, ἁλίπλαγκτος, ὰ, όν, ὁ, θαλασσόπλαγκτος, ου, ὁ, ἁλίστρεπτος, ὰ, όν, ὁ, ἁλίδρομος, ου, ὁ, ἁλίδρομος, ου, ὁ, ἁλίπρηστος, ου, ὁ, ἁλίστρεπτος, ου, ὁ, ἁλίδρομος, ου, ὁ, ἁλίδρομος, ου, ὁ, ἁλίπρηστος, ου, ὁ.
marmor, μάρμαρος, ου, ὁ.
marmorarius, μαρμαρογλύφος, ου, ὁ.
marmoreus, μαρμάρινος, η, ον.
marra, μάρρον, ου, τὸ, & μαρρὸν, οῦ, τὸ.
mars, ἄρης, εος, vel ητος, ὁ, σκυάλιος, ου, ὁ.
mars anceps, ἀγχώμαλος μάχη.
marsupium, μαρσύπιον, ου, τὸ, βαλάντιον, ου, τὸ.
marte æquo, ἀντιπάλοις, ἀντιπάλοις, ἰσοπαλέσι.
marte aperto pugnare, ἰθυμαχίαν ποιεῖσθαι.
ancipiti marte, ἀγχωμάλῳ τῇ μάχῃ γενομένης.
martius, & martialis, ἄρειος, ου, ὁ, ἀρήϊος, η, ον,

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

mar-

martius campus, ἄρειον πεδίον.
martius menſis, μαιμακτηριών, ῶνος, ὁ, μάρτιος, ου, ὁ.
martyr, μάρτυρ, υρος, ὁ.
martyrium, μαρτύριον, ου, τό.
mas, maris, ἄρρην, ενος, ὁ, & ἄρσην, ενος, ὁ.
maſcula facies, ἀρρενωπόν, οῦ, τό, ἀρρενωπία, ας, ἡ.
maſcule, ἀρρενωδῶς.
maſculinum genus, τὸ ἀρρενικὸν γένος. fœmineum genus, γένος τὸ θηλυ.
maſculus, ἄρρην, ενος, ὁ, ἄρσην, ενος, ὁ.
maſſa, μᾶζα, ης, ἡ, ὄγκος, ου, ὁ. φύραμα, ατος, τό.
maſtiche, μαστίχη, ης, ἡ.
maſtigia, μαστιγίας, ου, ὁ, μαστίγων ἄξιος.
maſtix, μάστιξ, ιγος, ἡ.
mater, μήτηρ, ἔρος, ρὸς, ἡ, τεκοῦσα, ης, ἡ.
mater muſarum, μουσομήτωρ, ορος, ὁ, vel rectius μουσομήτηρ, ερος, ἡ.
matercula, μητρύδριον, ου, τὸ, μητρίδιον, ου, τό.
materfamilias, οἰκοδέσποινα, ης, ἡ.
materia, ὕλη, ης, ἡ.
materia, argumentum operis alicujus, ὑπόθεσις, εως, ἡ, ὑποθήκη, ης, ἡ, τὸ ὑποκείμενον, ου.
materialis, ὑλικὸς, ὴ, ὸν, κάθυλος, ος, ον.
materiam ſcribendi mihi ſumo, ὑποτίθεμαι.
materni affectus, σπλάγχνα, τά. In Sacris literis.
maternus, μητρικὸς, ὴ, ὸν, μητρῷος, α, ον.
matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, θεία πρὸς μητρός.
mathematicæ diſciplinæ, μαθήματα, τά.
mathematice, μαθηματικῶς.
mathematicus, μαθηματικὸς, ὴ, ὸν.
matre carens, ἀμήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ.
matricida, μητροκτόνος, ου, ὁ.
matrimonialis, γαμικὸς, ὴ, ὸν.
matrimonio junĉti, τοῖς δεσμοῖς τῶν γάμων συνεζευγμένοι.
matrimonium, συζυγία, ας, ἡ, ἐπιγαμία, ας, ἡ, γάμος, ου, ὁ, συνοικέσιον, ου, τὸ.
in matrimonium accipere, ἄγεσθαι, cum accuſativo. ἄγεσθαι γυναῖκα, ducere uxorem.
matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in matrimonium collocare, εἰς γάμον διδόναι.
matris frater, μητράδελφος, ου, ὁ.
matrona, οἰκοδέσποινα, ης, ἡ.
matronalis, γυναικεῖος, α, ον.
matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.
matta, φορμὸς, οῦ, ὁ.
matula, σκαφίον, ου, τὸ, ἀμὶς, ίδος, ἡ, ὠρητὶς, ίδος, ἡ.
matura ætas, ὡραία ἡλικία.
maturatio, ἐπισπέρχεια, ας, ἡ.
maturatio, feſtinatio, ἔπειξις, εως, ἡ.
maturarus in arbore, ὀρύπελ, πος, ὁ ἡ ἡ.
mature, ὡραίως.
matureſco, πεπαίνομαι, περχάζω.
maturitas, πέπανσις, εως, ἡ, ὡραιότης, ητος, ἡ.
ad maturitatem perduco, ἐκπεπαίνω, πεπαίνω, τελεσφορέω, ῶ.
ad maturitatem pervenio, hoc eſt, adoleſco, ἀδρύνομαι.
maturo, πεπαίνω τι, ἐπισπερχῶ, πέπτω.
maturo, feſtino, ἐπείγω, & ἐπείγομαι, κατεπείγω.
maturus, πέπειρος, α, ον, ὡραῖος, α, ον.
maturus, rempeſtivus, πρώϊος, α, ον, πρώϊμος, α, ον, & πρόϊος, α, ον, πρόϊμος, α, ον, ὡραῖος, α, ον, ὡρεκὸς, ὴ, ὸν, ὥρεμος, α, ον.
matuta dea, λευκοθέα, ας, ἡ.
matutino tempore, τὸ ὀρθρινὸν, ὄρθριον.
matutinum rempus, τὸ ἑωθινὸν, πρωΐ.
matutinus, ἑωθινὸς, ὴ, ὸν, πρωϊνὸς, ὴ, ὸν, ὀρθρινὸς, ὴ, ὸν.
mavortius, ἐνυάλιος, α, ον.
maxilla, σιαγὼν, όνος, ἡ, γνάθος, ου, ἡ.
in maxillas percutere, γναθῶν, εἰς γνάθους τύπτειν.
maxime, admodum, plurimum, præcipue, μάλιστα, τὰ μάλιστα, μέγιστον, πλεῖστον, πλεῖστα, περιπολλόν.
multo maxime, πολλῷ μάλιστα.
maxime, adverb. affirmandi, μάλιστα, μάλιστά γε, σφόδρα, σφόδρα γε.
maxime ſi, præſertim ſi, ἄλλως τ' ἐὰν, ἄλλωστε κἂν, cum ſubjunct.
quam maxime poſſum, potes, &c. ἡ μάλιστα δυνατόν.
maximi faciendus ab omnibus, ἄξιος πλείστου πᾶσιν.
maximopere, σπουδαιότατα.
maximus natu, πρεσβύτατος, η, ον. πρεσβεύω, maximus natu ſum.
maximus, μέγιστος, η, ον.
maza, μᾶζα, ης, ἡ, φύραμα, ατος, τὸ, μαζάω, ῶ, mazas ſubigo.

M E.

me, ἐμὲ, μὲ.
me ipſum, ἐμαυτόν.
mea quidem ſententia, κατ' ἐμὲ γνώμην.
meapte cauſa, ἐμῆγε ἕνεκα.
mearus, πορεία, ας, ἡ, πόρος, ου, ὁ.
meatus ſubterranei, συριγγώδης γῆς, ὀμφαλὸς, ου, ὁ.

mecaſtor, νὴ τὸν κάστορα.
mechanica ars, βαναυσικὴ, ῆς, ἡ.
machanicum opus, βαναυσουργία, ας, ἡ.
mechanicus, ἀπεσχηρασβίωτος, ου, ὁ, μηχανικὸς, ὴ, ὸν.
mecum, μετ' ἐμοῦ, μετὰ μου.
mecum cogito, συνεννοοῦμαι, οῦμαι, συνοιέω, ῶ, & συννοέομαι, οῦμαι.
medela, ἰατρεία, ας, ἡ, ἄκεσις, εως, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
medelam adhibeo, ἀνακομίζω.
medendi peritus, ἰατρικὸς, ὴ, ὸν, ἀκεσικὸς, ὴ, ὸν.
medeor, ἰῶμαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, οῦμαι, ἀλθαίνω.
media nocte, μέσων νυκτῶν.
mediaſtinus, μεσαίτιος δοῦλος.
mediator, μεσίτης, ου, ὁ.
mediator ſum, μεσιτεύω.
medica ars, παιωσύνη, ης, ἡ, ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, ſubaudi τέχνη.
medicabilis, ἰάσιμος, η, ον, ἰατρευτὸς, ὴ, ὸν.
medicam manum admoveo, χειρουργέω, ῶ.
medicamen, & medicamentum, φάρμακον, ου, τὸ, ἄκεσις, εως, ἡ, ἴασις, εως, ἡ.
medicamenta præſentiſſima, δραστικὰ φάρμακα.
medicamentarius, φαρμακέως, εντος, ὁ, φαρμακώδης, εος, ὁ ἡ ἐ.
medicina, ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, ἴασις, εως, ἡ, ἄκεσις, εως, ἡ.
medicinæ ſtudioſus, φιλίατρος, ου, ὁ.
medicinalis, ἰατρικὸς, ὴ, ὸν.
medico, & medicor, ἰατρεύω τινά.
medicorum more, ἰατρικῶς.
medicus, ἰατρὸς, ὴ, ὸν, ἀκεσὴς, ὴ, ὸν, θεραπευτὴς, ὴ, ὸν, ἰατροτέχνης, ου, ὁ.
medicus equorum, ἱππίατρος, ου, ὁ.
medicus jumentorum, κτηνίατρος, ου, ὁ.
medietas, ἥμισυ, υος, τὸ, μεσότης, ητος, ἡ.
medimnus, μέδιμνος, ου, ὁ.
medio carens, ἄμεσος, ου, ὁ ἡ ἡ.
medio ire, μέσον τέμνειν.
e medio, μεσόθεν, μεσόθεν, ἐκποδών.
in medio, ἐμπροσθίως, μεσόθι, ἐν μέσῳ, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον. Poetice ἀμφίς.
ſine medio, ἀμέσως.
e medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτείνειν.
mediocris, μέτριος, ου, ὁ, ἐπιεικὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ.
mediocris fortunæ qui eſt, διάμεσος, ου, ὁ.
mediocritas, μέσον, ου, τὸ, μετριότης, ητος, ἡ, μεσότης, ητος, ἡ.
mediocriter, μετρίως, ἐπ' ὀλίγον, μέσως.
meditabundus, σιωπῶν, ῶσα, ῶν, ἐπὶ φρονπίδων.
meditate, ἐσκεμμένως.
meditatio, μελέτη, ης, ἡ, μελέτημα, ατος, τὸ, θεωρία, ας, ἡ, φροντὶς, ίδος, ἡ, σκέμμα, ατος, τὸ.
meditationi deditus, μελετητικὸς, ὴ, ὸν.
mediterraneus, μεσόγειος, α, ον, μεσόγαιος, ου, ὁ.
meditor, μελετάω, ῶ, σκέπτομαι τι, φροντίζω, μεριμνάω, ῶ.
meditor fraudes, δολοφρονέω, ῶ.
meditullium, μεσοκύκλιον, ου, τό.
medium complector, μεσοσυλλαβέω, ῶ.
medium, ſeu per medium ſeco, μεσοτομέω, ῶ.
in medium adduco, παράγω, εἰς τὸ μέσον ἄγω, aut προάγω, aut φέρω.
in medium prodire, εἰς μέσον παρεῖναι, παρέρχεσθαι, παρεῖναι.
in medium affero, εἰσφέρομαί τι, παρατίθεμαι, παραφέρω.
medium, τὸ μέσον, τὸ μεταξὺ, μεσότης, ητος, ἡ.
medius, μέσος, η, ον, μεσαίτατος, η, ον.
medius inter aliquos, μέσος, η, ον, διάμεσος, η, ον.
medius fidius, νὴ τὸν ἡρακλέα, νὴ δία, vel in negando, μὰ δία.
medulla, μυελὸς, οῦ, ὁ, ἐντερώνη, ης, ἡ.
medullitus, ἀπὸ μυελοῦ.
medulloſus, μυελώδης, εος, ὁ ἡ ἐ.
mejo, οὐρέω, ῶ.
mel, mellis, μέλι, ιτος, τό.
melancholia, μελαγχολία, ας, ἡ.
melancholia laboro, μελαγχολάω, ῶ.
melancholicus, μελαγχολικὸς, ὴ, ὸν.
melior, ἀμείνων, ον, ὁ, κρείττων, ονος, ὁ, βελτίων, ονος, ὁ.
meliorem reddo, μεθαρμόζω, & μεθαρμόζομαι, βελτιόω, ῶ.
melius, ἄμεινον, ονος, τό.
melius & optabilius eſt, αἱρετώτερον, ου, τό.
meliuſcule habet, μικρὸν τι ἄμεινον ἔχει.
melle condio, μελιτόω, ῶ.
melleam vocem edens, μελίγηρυς, υος, ὁ.
mellificatio, μελιτουργία, ας, ἡ.
mellificium, μελιτοποίησις, εως, ἡ, μελιτουργία, ας, ἡ.
mellitus, μελιτώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
melos, μέλδος, εος, τό.
membra pulcra habens, καλλιόγυιος, ου, ὁ ἡ ἡ.
membrana, ὑμὼν, ῶνος, ὁ.
membranaceus, ὑμενώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, ὑμένιος, α, ον.
membraneus, ὑμένιος, α, ον, περγαμηνὸς, ὴ, ὸν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

mem-

membranula, ὑμενίδιον, ου, τό.
membratim, κατὰ μέλη, μεληδὸν.
membris omnibus conſtans, ἁρμελὴς, ἐος, ὁ, ὁλομελὴς, ἐος, ὁ, ὁλομελὴς, ἔος, ὁ ἡ ἡ.
membris omnibus valens, λιμαρκὴς, ἐος, ὁ.
membrorum apta compoſitio, συμμετρία, ας, ἡ.
membrorum diſſolutio, & luxatio, λυσπήμη, ας, ἡ.
membrum, μέλος, εος, τὸ, κῶλον, ου, τὸ, μέρος, ους, τό.
membrum periodi, κῶλον, ου, τό.
memet, ἐμαυτόν.
memini, μέμνημαί τινος, ἀναμέμνημαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
ſi bene memini, εἰμαι.
memor, μνήμων, ονος, ὁ, μνημονικὸς, ὴ, ὁ.
memor ſum injuriæ, μνησικακέω, ω, ἀπομνησικακέω, ω.
memor ſum beneficii tui, μνημονεύω σου τὴ χάριτος. ἀπομνημονεύω σοι τὴν χάριν.
memorabilis, ἀξιόμνημος, ου, ὁ, ἀξιόλογος, ου, ὁ, μνημονευτὸς, ὴ, ὁ.
memorandus, μνημονευτέος, α, ον.
memoratu dignus, ἀξιόλογος, ου, ὁ.
memoria, μνεία, ας, ἡ, μνήμη, ης, ἡ, μνημοσύνη, ης, ἡ.
hæc res memoria jam excidit mihi, τοῦτο τὸ πρᾶγμα λέλη μοι τῆ μνήμῃ διέφυγεν. Lucian. in prooem.
memoria excido, ἀμνημονέω, ὑμαι.
memoria noſtra, ἐπὶ τῆ ἡμετέρας γενεας.
memoria repeto, ἀναλαμβάνω εἰς μνήμην, & εἰς τὴν διάνοιαν.
memoria valens, μνημονευτικὸς, ὴ, ὁ, πολυμνήστωρ, ορος, ὁ, πολυμνήμων, ονος, ὁ.
memoria dignum eſſe, τὸ μνήμης ἄξιον εἶναί τινος.
memoria teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
ſanctæ memoriæ vir, ὁ τῆ ὁσίας μνήμης.
memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παρακατατίθεσθαί τι.
memoriæ prodere, δίδοναι τῷ λόγῳ, παραδίδοναι εἰς μνήμην.
memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα, ἢ ἀπομνημονεύματος.
memoriam alicujus abolere, αἴρειν, διαιρεῖν, ἐξαίρειν, cum accuſativo.
in memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in memoriam revoco, ἀναμέμνημαί τινος, μνησθῆναι ποιῶ.
memoriter dicere, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
memoro, pro narrare, λέγω, ἱστορέω, ῶ, διηγέομαι, ὔμαι, ἀναμιμνήσκω.
menda, & mendum, πταῖσμα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, πλημμέλημα, ατος, τό.
mendacii nota, ψεῦσμα, ατος, τό.
mendacium, ψεῦδος, εος, τὸ, ψευδολογία, ας, ἡ.
mendaciorum amans, φιλοψεύδης, εος, ὁ.
mendacium dico, ψεύδομαι, ῶ, ψευδηγορέω, ῶ.
mendax, ψεύστης, ου, ὁ, ψευδολόγος, ου, ὁ.
mendica, προσαίτης, ου, ἡ.
mendicatio, προσαίτησις, εως, ἡ.
mendicitas, πτωχία, ας, ἡ.
ad mendicitatem redigo, πτωχίζω, καταπτωχεύομαι, ad mendicitatem redigor.
mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω, ῶ.
mendicus, πτωχὸς, ὴ, ὁ, ἑταῖρος, ου, ὁ.
mendicus ſum, πτωχεύω.
mendoſe, ἐξημαρτημένως.
mendoſus, πλημμελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ψευδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ.
mendum, πταῖσμα, ατος, τὸ, σφάλμα, ατος, τὸ, πλημμέλημα, ατος, τό.
mens, νους, νοος, ὁ, φρὴν, ενος, ἡ, γνώμη, ης, ἡ.
mens acuta & ſubtilis, λεπτὸς νους.
mens ſana, σωφροσύνη, ης, ἡ, & σωφροσύνη, ης, ἡ.
mens vana, κενοφροσύνη, ης, ἡ.
menſa, τράπεζα, ης, ἡ.
menſa frugalis, αὐτηρὰ τράπεζα.
menſa ſublata, ἀρθεῖσα τράπεζα.
menſæ aſſecla, τραπεζώδης, ους, ὁ, συντραπεζίτης, ου, ὁ.
menſæ miniſter, ἐλεδουῆτης, ου, ὁ.
menſæ ſecundæ, τὰ ἀναδόσιμα. τὰ ἐπιδόρπισματα, τὰ ἐπίδειπνα, τὰ ἐπιτραπεζώματα, τὰ ἐπιφορήματα, τὰ τραγήματα.
menſarius, nummularius, ἀργυραμοιβὸς, ὁ, τραπεζίτης, ου, ὁ.
menſes muliebres, τὰ καταμήνια, γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρσις.
menſis, μὴν, μηνὸς, ὁ.
menſium ſuppreſſio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐπισχὴ ἐμμήνων.
menſor, μετρητὴς, ου, ὁ.
menſtruus, ἐμμήνιος, ου, ὁ, & ἔμμηνος, ου, ὁ.
menſura, μέτρον, ου, τό.
menſura falſa lucrum captans, μαπηλοτεχὸς, ὴ, ὁ.
ſine menſura, ἀμέτρως.
menſuram excedens, ἔμμετρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ὑπέρμετρος, ου, ὁ ἡ ἡ.
menſus, demenſus, μετρητὸς, ὴ, ὁ.
mentalis, νοερὸς, ὰ, ὁ.
mente agito, νοέω, ῶ, διανοέω, ῶ, διανοέομαι, ὔμαι, ἐπινοέω, ῶ.
mente alienata ſum, ἀλλοφρονέω, ῶ.
mente captus, ἄνους, ου, ὁ, παράφρων, ονος, ὁ, φρενίτης, ου, ὁ, φρενόληπτος, ου, ὁ.
mente carens, ἀγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ἄγνωμος, ου, ὁ.
mente complector, περινοέω, ῶ, περιλαμβάνω τῇ διανοίᾳ.
mente concipio, ἐννοέω, ῶ, & ἔομαι, προσεννοέω, ῶ, τὸ ἐννοέω, ω.
mente non conſto, ἐξίσταμαι. νῦς, vel διάνοια ἐξίσταται, non conſtat mens, alienatur, labat.
mente perpendere, ἐπισκοπέω τι.
ſana mente, adverb. σωφρόνως.
ad mentem ſanam redeo, ἀνακύπτω, ἐξαναδύω. recludo, σωφρονίζω.
in mentem quidquid venit, dicere, τὸ ἐκτὸν λέγειν.
rigidam mentem habens, σκεβρόφρων, ονος, ὁ.
in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νῦν τινι.
mentio, μνεία, ας, ἡ, μνήμη, ης, ἡ, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
mentionem facere alicujus, μνησθῆναί τινος, & τινα, & τι ἐί τινος, μνείαν ποιεῖσθαί τινος.
mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ῶ, ὑποχεύω.
mentis agitatio, διάνοια, ας, ἡ.
mentis alienatio, ἀποπλογισμὸς, ὁ, ὁ, ἔκπληξις, εως, ἡ.
mentis compos non ſum, ἀλύω.
mentis tarditas, βραδυνόησις, ας, ἡ.
mentis celeritas, ταχυνόησις, ας, ἡ.
de mentis ſtatu dejicio, ἐξίστημι.
mentis compos ſum, ἔντος λογισμῶ εἰμι. σωφρονέω.
ſanæ mentis ſum, σωφρονέω, ῶ, ὑγιαίνω.
mentis compos, οὖνος, ὁ, ὁ, ἐχέφρων, ονος, ὁ.
mentis delirium, φρενῖτις, ιδος, ἡ.
mentitor, ψεύστης, ου, ὁ.
mentum, γνάθιον, ου, τὸ, γνάθος, ου, ἡ, ἀνθερεών, ῶνος.
meo, vado, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι. itidem fluere.
meo quidem judicio, ὡς ἔμοιγε, κατ' ἐμὲ γνώμην.
meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
meracus, ἄκρατος, ου, ὁ, ζωρὸς, ὰ, ὁ.
mercatio, ἀντιπαλλαγὴ, ης, ἡ.
mercator, ἔμπορος, ου, ὁ, ἔμπολος, ου, ὁ.
mercatorius, ἐμπορικὸς, ὴ, ὁ.
mercatura, ἐμπορία, ας, ἡ.
mercaturam exerceo, ἐμπορεύω, ῶ, & ἐμπορεύομαι.
mercatus, ἐμπόρημα, ατος, τό.
mercede conduco, μισθόομαι, ὦμαι, προσμισθόομαι, ὦμαι.
mercede conductus, ὑπομίσθιος, ου, ὁ.
ſine mercede, ἀμισθί.
mercedem capio, μισθὸν ἄρνυμαι, μισθαρνέω, ῶ, ἀναμισθαρνέω, ῶ, μισθοφορέω, ῶ, μισθοδοτέομαι.
mercedem do, ἀνακλίνω, μισθοδοτέω, ῶ.
mercedem fero, μισθοφορέω παρά σοί.
mercenarius, μισθοφόρος, ου, ὁ, μισθαρνὴς, έος, ὁ ἡ ἡ.
merces, μισθὸς, ου, ὁ, μίσθωμα, ατος, τὸ, ἀποφορά, ας, ἡ.
merces diurna, ἐφημέριος μισθὸς.
merces peregrinæ, τὰ ἐπισωρύγιμα.
merces variæ, γέλγη, ης, ἡ, ῥωπὸς, ου, ὁ.
mercimonium, σκεμμάλλεγμα, ατος, τὸ, ἐγχειρίσματος, τὰ, ποδος, ου, ὁ, & ῥωπὸν, ου, τὸ, φορτὸς, τὸ, χρῆμα, ατος, τὸ.
mercium ejectio in tempeſtate, ἐκβολὴ, ης, ἡ.
mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, ab aliquo, ἐμπορεύομαι, ὦμαι.
mercurialis, ἑρμαῖος, ου, ὁ, ſeu ἑρμεῖος, ου, ὁ, ἑρμαϊκὸς, ὴ, ὁ.
mercurii ſtella, στίλβον, ονος, ὁ. Ariſtoteles de mundo.
mercurius, Ἑρμῆς, ου, ὁ.
merda, σκὼρ, τὸ, σκατὸς, in genitivo. κόπρος, ου, ὁ, ἡ.
mere, pure, ſine admiſtione, ἀκράτως.
merenda, πρόσιτον, ου, τό.
mereo, & mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιός εἰμι, μισθοφορέω, μισθαρνέω, ῶ.
mereor, proſtituo me, ἑταιρέω, ῶ.
bene de aliquo mereri, εὐεργετέω τινα, εὖ ποιεῖν τινα.
male mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
meretricia vita, ἑταίρησις, εως, ἡ, ἑταιρεσμὸς, ου, ὁ.
meretricius, ἑταιρικὸς, ὴ, ὁ, πορνικὸς, ὴ, ὁ.
meretricor, πορνεύω.
meretricula, ἑταιρίδιον, ου, τό.
meretrix, ἑταίρα, ας, ἡ, πόρνη, ης, ἡ.
merges, iris, θρέμμυον, ου, τό.
mergo, δύω, παραδύω, βάπτω.
mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
meridianus, μεσημβρινὸς, ὴ, ὁ.
meridies, μεσημβρία, ας, ἡ, τὸ μέσον τῆ ἡμέρας.
meridior, σιεσάω, ω, ſive σιεσάομαι, ὦμαι, μεσημβριάζω.
pro meritis, κατὰ τὴν ἀξίαν, πρὸς ἀξίαν.
merito, εὖ ἐστιν, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
meritum, εὐεργέτημα, ατος, τὸ, ἀξία, ας, ἡ.
meritus, a, um, ἄξιος, ου, ὁ, ἀξία, ὰ, ἄξιον, τό.
meritus bene de aliquo, εὐεργέτης, ου, ὁ.
merſio, βαπτισμὸς, ὁ, ὁ, βάπτισμα, ατος, τὸ, βαφὴ, ῆς, ἡ.
merula, κόττυφος, ου, ὁ.
merum, ἄκρατος, ου, ὁ. ſubauditur οἶνος, τὸ ἄκρατον.
merum bibo, ἀκρατίζω, ἀκρατοποτέω, ῶ.
merus, meracus, ζωρὸς, ὴ, ὁ, ἄκρατος, ου, ὁ ἡ ἡ.
merus, purus, χαλίκρατος, ου, ὁ, ſive χαλίκρατος, ου, ὁ ἡ ἡ. κατιχορὴς, έος, ὁ ἡ ἡ.
merx, ἐμπορία, ας, ἡ, ὠνιον, ου, τὸ, ἀγόρασμα, ατος, τό.
meſenterium, μεσεντέριον, ου, τὸ, μεσάραιον, ου, τὸ.

mespilum, μέσπιλον, ου, τό.
mespilus, μεσπίλη, ης, ἡ.
messem alienam meto, ἀλλότριον ἀμῶ θέρος.
messem facio, θερίζω.
messis, θερισμός, οῦ, ὁ, ἄμητος, ου, ὁ.
messis tempus, ἄμητος, ου, ὁ, παραμητὸς, ὄν, ὁ.
messor, θερισής, οῦ, ὁ.
meta, ὅρος, ου, ὁ, τέρμα, ατος, τό.
metæ proximus, ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ.
metalla effodio, μεταλλεύω, ῶ, μεταλλόω, ἐκμεταλλόω.
ad metalla damnari, μεταλλίζεσθαι.
metallica ars, ἡ μεταλλώτικὴ τέχνη.
metallicus, μεταλλικὸς, ὴ, ὸν, μεταλλώτικὸς, ὴ, ὸν.
metallum, μέταλλον, ου, τό.
extra metam, ἐκ τόρμης, ἐκ Ϝ καθήκοντος. ἐκτορμεύω, ῶ, extra metam excurro.
metaphora, μεταφορὰ, ᾶς, ἡ.
metaphorice, μεταφορικῶς.
metaphorice loquor, φημὶ μεταφέρων.
metaphoricus, μεταφορικὸς, ὴ, ὸν.
metari castra, στρατοπεδεύειν.
metatio, καταμέτρησις, εως, ἡ.
metatio castrorum, καταΐδιξις, εως, ἡ, στρατοπέδωσις, εως, ἡ, στρατοπεδία, ας, ἡ, κατασκοὴ, ῆς, ἡ.
metator, διαστάκτης, ου, ὁ.
meteora, μετέωρα, ων, τά.
methodus, μέθοδος, ου, ἡ.
meticulose, περιδεῶς, ἀποδειλιαστικῶς, ὀρρωδέως.
meticulosus, ψοφοδεὴς, έως, ὁ ἡ ές, δειλὸς, ὴ, ὸν, φοβερὸς, ὰ, ὸν, περίφοβος, ου, ὁ.
metior, æstimo, μετρέω, ῶ, ὀρίζομαι, διορίζω.
metior, dimetior, ἀναμετρέω, ῶ, μετρέω, ῶ, ἐκμετρέω, ῶ.
metior hoc viribus meis, συμμετρῶ Ϝτο τῇ δυνάμει.
meto, ἀμάω, ῶ, θερίζω.
metor, aris, καταμετρέω, ῶ, ὁρίζω.
metor castra, στρατοπεδῶ, & στρατοπεδεύομαι.
metrica ars, μετρικὴ τέχνη.
metricus, μετρικὸς, ὴ, ὸν.
metro quæ constant, μέτρα, τὰ, ἔμμετρα, τά. ut ἔμμετρα ποιήματα.
metropolis, μητρόπολις, εως, ἡ.
metu carens, ἄφοβος, ου, ὁ, ἀδεὴς, έος, ὁ ἡ ές, & Poet. ἀδδεὴς, έος, ὁ ἡ ές.
sine metu, ἀδεῶς, ἀφόβως.
in metu versor, δι' φόβου γίγνομαι.
metu consternor, πτοέομαι περί τι.
metuendum est, ne, δέος ἐστί, μή.
in metum conjicere, καταβάλλειν εἰς φόβον. καθιστάναι εἰς φόβον.
metum alicui incutere, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
metuo, δείδω περὶ λῃστῶν, a prædonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
metuo, ne quis dicat, παραίτημαι μή τις φάσῃ, & δέδοικα μὴ ϗα.
metuo tibi, δέδοικα περί σε, vel περί σοι, vel ἀμφί σοι.
metus, φόβος, ου, ὁ, δέος, έεος, τὸ, δεῖμα, ατος, τὸ, δειλία, ας, ἡ.
metus me incessit, εἰσέρχεταί μοι δέος.
metus superstitiosus deorum, δεισιδαιμονία, ας, ἡ.
metus vacuitas, ἄδεια, ας, ἡ.
meus, a, um, ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν. ἑὸς, ὴ, de uno tantum cum prima persona verborum. σφέτερος item cum prima persona.
meum facio, mihi assumo, σφετερίζω, σφετερίζομαι, ἰδιοποιέομαι.

M I.

mica, Ψὶξ, χὸς, ἡ. Ψίχιον, ου, τὸ, Ψώμισμα, ατος, τό.
mica salis, χόνδρος ἁλός.
micans, στίλβων, ουντος, ὁ, ἀστράπτων, ουντος, ὁ.
micatio digitorum, ἐπάλλαξις, εως, ἡ.
micatio oculorum, ἀμαυρωγὴ, ῆς, ἡ, & ἀμαύρωμα ὀφθαλμῶν.
mico, στίλβω.
mico, palpito, σφύζω.
micturio, οὐρητιάω, ῶ.
mictus, us, ὄμιχμα, ατος, τό.
migrare e patria, μετοικεῖν ἐκ τῆ πατρίδος.
migrare e vita, μετοικεῖν βίου.
migratio, ἀποίκησις, εως, ἡ, μετοίκησις, εως, ἡ.
migro, μεταπίζομαι, μετοικέω, ῶ, ἀναλύω, μεταβαίνω τὸν τόπον.
mihi, ἐμοὶ, μοὶ.
mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
miles, itis, στρατιώτης, ου, ὁ.
miles gravis armaturæ, βαρὺς ὁπλίτης, & ὁπλίτης sine adjectione.
miles levis armaturæ, γυμνὴς, ῆτος, ὁ, & γυμνήτης, ου, ὁ.
miliaceus, κεγχρώδης, έος, ὁ ἡ ές.
militaris, στρατικὸς, ὴ, ὸν, στρατιωτικὸς, ὴ, ὸν.
militaris exercitatio, ἐξόπλισις, εως, ἡ, ἐξοπλισία, ας, ἡ.
militaris rei peritus, στρατιωτικὸς, ὴ, ὸν, ἠδὼς ἀσκήσεως.

militaris disciplina, πολεμικὴ ἐπιστήμη.
militaris tessera, σωθήμα, ατος, τὸ.
milites conscribere, στρατιώτας καταλέγειν, vel καταγράφειν.
milites emeriti, ἀφειμένοι, οἱ.
militia, στρατεία, ας, ἡ, στρατιὰ, ᾶς, ἡ, πόλεμος, ου, ὁ.
a militia immunis, ἀστράτευτος, ου, ὁ.
militiæ vacatio, ἀστρατεία, ας, ἡ.
militiæ desertor, ἀστρατοβολὴς, ῆτος, ὁ.
militiæ detrectatio, ἀπόδρασις στρατείας.
militiam detrecto, ἀπεκπέω, ῶ, μεθίημι πολέμου, Homerus.
militiæ peritus, στρατιωτικὸς, ἴδρις ἀσκήσεως.
milito, στρατεύω.
milium, κέγχρος, ου, ὁ, κέρχνος, Jonice.
mille, χίλιοι, χίλιαι, & χίλια.
millesimus, χιλιοστὸς, ὴ, ὸν.
milliare, μίλιον, ου, τὸ, μιλιάριον, ου, τό.
millies, χιλιάκις.
milvus, ἰκτὶν, ἰκτῖνος, ὁ.
mimicus, μιμικὸς, ὴ, ὸν.
mimorum scriptor, μιμογράφος, ου, ὁ.
mimos recito, μιμολογέω, ῶ.
mimos recitans, μιμολόγος, ου, ὁ.
mimus, μίμος, ου, ὁ, ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ.
mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
minaciter, ἀπειλητικῶς.
minæ, arum, ἀπειλὴ, ῆς, ἡ.
minatio, ἀπείλησις, εως, ἡ, ἐπαπείλησις, εως, ἡ.
minator, ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ.
minax, ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν.
minerva, ἀθηναία, ἀθηνᾶ.
minerva crassiore, παχυτέρα μούσῃ.
mingo, οὐρέω, ῶ, κατουρέω, ῶ, ἐπουρέω, ῶ.
miniatas genas habens, μιλτοπάρειος, ου, ὁ.
miniatus, μεμιλτωμένος, η, ον, μιλτηλεφὴς, έος, ὁ ἡ ές.
minime, ἥκιστά γε, οὐ γε, οὐκ ἄρα, ἐλάχιστα.
minime vero, ἥκιστά μέν γε.
minimum quidquid est, γοῦν, vel γοῦν.
ne minimum quidem, οὐδὲ γοῦν, οὐδ' ἀκαρῆ.
ut minimum, τὸ τελευταῖον, τελευταίων.
minimus, ἐλάχιστος, η, ον, ἥκιστος, η, ον.
minimus natu, νεώτατος, ὴ, ὸν, ὁπλότατος, η, ον.
minister, ὑπηρέτης, ου, ὁ, διάκονος, ου, ὁ, θεραπεύων, ων, ὁ, ὑποδμώς, ῶος, ὁ, ὑποβρηχὴρ, ῆρος, ὁ.
minister rei divinæ, διάκονος, ου, ὁ.
minister publicus, δημιοργὸς, οῦ, ὁ, λειτουργὸς, οῦ, ὁ, δημόσιος, ου, ὁ.
ministerium, διακονία, ας, ἡ, ὑπηρεσία, ας, ἡ.
ministerium Ecclesiasticum, λειτουργία, ας, ἡ.
ministra, ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ, θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, θεράπνη, ης, ἡ, διακόνισσα, ης, ἡ, ἀγκορὶς, ίδος, ἡ, λάτρις, ιος, ἡ.
ministrator, λειτουργικὸς, ὴ, ὸν, διάκονος, ου, ὁ.
ministratorius, λειτουργικὸς, ὴ, ὸν, διακονικὸς, ὴ, ὸν, ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν.
ministro, ὑπηρετῶ τινί Ϝτῳ, in hac re: διακονέω, ῶ, κατέρδω, ὑποδρήσω.
minitabundus, ἐπαπειλέων, ουντος, ὁ.
minitor, ἀπειλέω, ῶ, διαπειλέω, ῶ, ἐπαπειλέω, ῶ. ἀπειλῶ θάνατον, minitor mortem.
minium, μίλτος, ου, ἡ.
minor, aris, ἀπειλέω τινὶ θάνατον.
minor, ἐλάττων, ον Ϝος, ὁ ἐ ἡ, μείων, ον Ϝος, ὁ ἡ ἡ, ἧττων, ονος, ὁ ϗά ἡ.
minor natu, vel minimus, νεώτερος Ϝος, α, ὁ, νεώτατος Ϝος, ὑστερογενὴς, ές Ϝος, ὁ.
minora viribus facere, τῆς δυνάμεως ἐνδεῆ πρᾶξαι.
minuere animos, μινύθειν μένος Ϝος, Homerus.
minuo, ἐλαττόω, ῶ, μειόω, ῶ, μινύθω.
minus habeo, μειονεκτέω, ῶ, cui opponitur πλεονεκτέω, ῶ.
minus quam par fit, ἐνδεῶς.
non minus, μηδὲν ἧττον, οὐχ ἧττον, οὐδὲν ἧττον.
in minuta scindo, κερματίζω.
minutal, περίκομμα, ατος, τὸ, μυττωτὸν, οῦ, τό.
minutatim, εἰς λεπτότατα, κατ' ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
minute, λεπτῶς.
minutia, τὸ λεπτὸν, τῦ λεπτοῦ.
minutissime tero, ἐλαιοτριβέω, ῶ.
minutulus, λεπτολίνος, ου, ὁ.
minutus, λεπτὸς, ὴ, ὸν, λεπτομερὴς, ές Ϝος, ὁ ϗά ἡ.
mira res, θαῦμα, ατος, τό.
mirabile reddo, παραδοξάζω.
mirabilis, θαυμαστὸς, ὴ, ὸν.
mirabiliter, θαυμαστῶς.
miracula edens, θαυματουργὸς, οῦ, ὁ, θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ.
miracula facio, θαυματουργέω, ῶ.
miraculum, θαῦμα, ατος, τὸ, μεγαλούργημα, ατος, τό.
mirandus, θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, ἀγητὸς, ὴ, ὸν.
mire, mirum in modum, δεινῶς, θαυμασίως, θαυμαστῶς.
mirifice, ἀγαμένως, ὑπερφυῶς.
mirificus, θαυμαστικὸς ὴ, ὸν, θαυματοποιὸς, ὴ, ὸν.

mira-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

miror, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ, & τινὰ τ σοφίαι, (subintellige ἕνεκα,) ἄγαμαι.
mirum, φδ.
nihil mirum, οὐ θαῦμά γ' ἐδέν.
mirum esset, si, θαυμαίζειν ἄξιον εἰ.
non est mirum, si, οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ.
mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
mirus, θαυμαστὸς, ὴ, ὸ, θωμάσιος, ᾱ, ὸν.
miscellaneus, συλλογιμαῖος, ᾱ, ὸς, μιγὰς, ἄδος, ὁ ἢ ἡ, σύμμικτος, ᾱ, ὸν, φύρτιμος, ᾱ, ὸν.
miscere clandestina consilia, ὑποικυρεῖν.
miscellanea, σύμμικτα, τά.
misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
misceo, perturbo, κυκάω, ῶ.
misceo terram aqua, γαῖαν ὕδατι φύρω, Hesiodus.
miser, ἄθλιος, ᾱ, ὸν δύσλωστος, ᾱ, ὸν, δυσυχὴς, ἐος, ὁ ἢ, ἡ.
o miser, ὦ μέλαι, & μέλε, Poetice.
ter miser, miserrimus, τρισάθλιος, ᾱ, ὸν, τρισδύσλωστος, ᾱ, ὸν.
miser sum, ἐπιτελλαπωρέω, ῶ.
misera conditio vitæ, πονηρία, ας, ἡ.
miserabilis oratio, ἐλεινολογία, ας, ἡ.
miserabilis, ἐλεινὸς, ὴ, ὸν, λυγρὸς, ᾱ, ὸν.
miserabiliter, ἐλεινῶς.
miserandus, θαυμάσιος, ᾱ, ὸν ἢ, ἐποίκτιστος, ᾱ, ὸν, οἰκτρὸς, ᾱ, ὸν, ἔλεον ἔχων, Demosthenes.
non miserandus, ἀνοικτὸς, ἐος, ὁ Ὲ ἡ, ἄνοικτρος, ᾱ, ὸν ἢ, ἀνηλέητος, ᾱ, ὸν.
miseratio, οἰκτρμὸς, ῦ, ὁ, οἰκτίτρημα, ατος, τό.
ad miserationem movendam oratio, οἰκτρολογία, ας, ἡ.
miserationem movere alicui, seu commovere aliquem ad miserationem, ἐλεεῖσθαι ὑπό τινος.
misere, ἀθλίως, τελλαπωρῶς.
ad miserendum pronus, φιλοικτίρμων, ονος, ὁ.
misereor, ἐλεέω τινὰ, οἰκτίρω, ἀσχαλαμχυίζομαι περί τινος.
miseresco, οἰκτίζω.
miseret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
miseret me, οἰκτίζω, & οἰκτίζομαι, cum accusativo.
miseria, ἀθλοσυνὴ, ης, ἡ, καιοπάθεια, ας, ἡ, ἀθλιότης, ητος, ἡ, γλισχρία, ας, ἡ, ἀτυχία, ας, ἡ, δυσλωία, ας, ἡ, δυσμοιρία, ας, ἡ, ἀμμιεριὰ, ας, ἡ, ἀνολβία, ας, ἡ, πορκτὺς, ύος, ἡ, τελλαπωρία, ας, ἡ, τελλαπώρημα, ατος, τὸ, στλος, ὁ, ὄτλημα, ατος, τὸ, & Poetice οἶτος, ᾱ, ὁ, οἰζὺς, ύος, ἡ.
in miserias conjicio, τελλαπωρέω, ῶ, δυάω, ῶ, Homerus.
misericordia commoveor super aliquid, ἐπισχαλαχνίζομαί τινος.
misericordia dignus, οἰκτρὸς, ᾶ, ὸν.
misericordia indignus, ἄνοικτρος, ᾱ, ὸν ἢ, ἀνηλέητος, ᾱ, ὸν.
misericordia, ἔλεος, ᾱ, ὸν, ἢ τὸ, οἶκτος, ᾱ, ὸν.
misericordiam imploro, καιοικτίζομαι.
misericors, ἐλεήμων, ονος, ὁ, οἰκτίρμων, ονος, ὁ.
miseriis obnoxius, κηδεπαρὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ.
miserari casum, vel vicem alicujus, ὀλοφύρεσθαί τινα, οἰκτύρειν τινὰ ἢ πάθας.
miseror, aris, οἰκτείρω τινά.
miserrimus, τελλαπωρότατος, ᾱ, ὸν, ἀθλιώτατος, ᾱ, ὸν, οἰκτρὸς, ᾱ, ὸν, τλημονέστατος, ᾱ, ὸν.
missile, ἄκος, genit. ἄκοντος, ὁ, βέλος, εος, τό.
missilia ingero, ἀκοντίζω, ἐπακοντίζω, διακοντίζω, κατακοντίζω.
missio, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀποστολὴ, ῆς, ἡ.
missum facio, ἀφίημι, μεθίημι, προΐημαι.
missum facere aliquem, ἀφιέναί τινα.
missus a Deo, θεόπεμπτος, ᾱ, ὸν.
missus, us, πομπὴ, ῆς, ἡ.
missus ferculorum, περιφορὰ, ᾶς, ἡ.
miste, μεμιγμένως, ἀναμεμιγμένως, μίγδα, μίγδα, μίγα, ἐπιμίξ.
mistio, μίξις, εως, ἡ, σύγχυσις, εως, ἡ.
mistura, μίγμα, ατος, τὸ, μιγμὸς, ὁ, ὸν.
mistus, μιχθεὶς, έντος, ὁ.
non mistus, ἄμικτος, ᾱ, ὸν, ἀμιγὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ.
miteſco, πραΰνομαι, ἡπιόομαι.
mitigatio, πραΰνσις, εως, ἡ.
mitigo, πραΰνω, μειλίσσω, μαλάττω.
mitis, e, πρᾶος, ᾱ, ὸν, προσηνὴς, ἐος, ὁ, ἥπιος, ᾱ, ὸν.
miti aspectu præditus, δύσφαλμος, ᾱ, ὸν.
mitissimus, πραΰτατος, ᾱ, ὸν.
mitra, μίτρα, ας, ἡ.
mitra molli redimitus, ἁβρομίτρης, ᾱ, ὸν, θηλύμιτρος, ᾱ, ὸν.
mitratus, μιτρόμενος, ᾱ, ὸν.
mittendus, πεμπτέος, ᾱ, ὸν.
mittere auxilium, πέμπειν τὰς βοηθείας.
mittere domum, οἴκαδ' ἐπαίλλειν. Thucydides.
mittere foras, προΐαλλειν, ἐκπέμπειν, ἐκτέλλειν.
mittere exercitum, ἀποστέλλειν στρατιάν.
mitto, πέμπω, στέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
mitto, jacio, ἐμβάλλω, καταβάλλω.
mixtio, μίγμα, ατος, τό.
mnemosynum, μνημόσυνον, ᾱ, τό.

mobilia bona, ἐπίπλα, ων, τά.
mobilis, δυκίνητος, ᾱ, ὸν, ἀμετάβολος, ᾱ, ὸν.
mobilitas, ἀτασία, ας, ἡ.
moderate, μετρίως, σωφρόνως.
moderate ferre res adversas, ῥᾳδίως φέρειν τὰ ἀτυχήματα.
moderate, temperanter, κεκολασμένως.
moderatio, gubernatio, ἰθυσμὸς, ἰθυσμία, ας, ἡ.
moderatio, modestia, temperatio, σωφροσυνὴ, ης, ἡ, κοσμιότης, ητος, ἡ, εὐκοσμία, ας, ἡ, μετριότης, ητος, ἡ, εὐταξία, ας, ἡ.
moderationem adhibere in aliqua re, μετριάζειν τινί.
moderato animo, κεκτημένος.
moderator, διοικητὴς, ᾶ, ὸν, ἐπιστάτης, ᾱ, ὸν.
moderator reipublicæ, πολιτείας σωκρμοστὴς.
moderator juris, δικαίου βραβευτὴς.
moderatrix, κυβερνήτειρα, ας, ἡ.
moderatus, modicus, μέτριος, ᾱ, ὸν, σύμμετρος, ᾱ, ὸν.
moderatus, clemens, modestus, κόσμιος, ᾱ, ὸν, μέτριος, ᾱ, ὸν, μετριοπαθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, σώφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ.
moderatus in verbis, μετριολόγος, ᾱ, ὸν.
moderor, coerceo, reprimo, κολάζω.
moderor, constituo, rego, ordino, διθυνάω, οἰκονομέω, ῶ, παιδαγωγέω, ῶ, χαλιναγωγέω, ῶ, βραβεύω, ἀπιθυνάω, ἰθυσμέω, ῶ, καθίστημι, διοικέω, ῶ, κυβερνάομαι, ἡνιοστρέω, ῶ, ἄγω. ἄγειν τὸν ῥωμαίων δῆμον, regere populum Romanum, Plutarchus.
moderor, fræno, χαλιναγωγέω, ῶ, χαλινόω, ῶ.
moderatus, δύστικτος, ᾱ, ὸν, σύμμετρος, ᾱ, ὸν.
modeſte, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
modeſte me gero, ἐμμετριάζω, σωφρονέω, ῶ.
modeſte loquor, μέτρια λέγω.
modeſte ſentio de me, μετριοφρονέω, ῶ, cui opponitur μεγαλοφρονέω, ῶ.
modeſtia, κόσμιον, ᾱ, τὸ, κοσμιότης, ητος, ἡ.
modeſtia in veſtitu, καταστολὴ περιβολῆς.
modeſtus, κόσμιος, ᾱ, ὸν, δύστικτος, ᾱ, ὸν, ἐπιεικὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, σώφρων, ονος, ὁ, ἄπρεπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ.
modi muſici, οἱ νόμοι, vel ὁ νόμος.
modice, moderate, μέσως, μετρίως, ἐμμέτρως, συμμέτρως, σωφρονοῦντος.
modice, leviter, parum, βραχέως, μετρίως, ἐπιπολαίως.
modico contentus, ὀλιγαρκὴς, ἐος, ὁ, ὀλιγοδέατος, ᾱ, ὸν.
modicus, paucus, ὀλίγος, ᾱ, ὸν, μέτριος, ᾱ, ὸν, βαιὸς, ᾱ, ὸν.
modificatio, προσδιορισμὸς, ὁ, ὸν.
modis omnibus, πάντως, & παντῶς, παντοίως, πάντα. πάντα τρόπον, ἐκ παντὸς τρόπου.
modius, μόδιος, ᾱ, ὸν, μεδιμνος, ᾱ, ὸν.
modo, ἄρτι, ἀρτίως, αὐτίκα, νυῦ.
hoc modo, ὥπτως, sive ὥπτως, τῇδε, ὧδε, τῶτον τρόπον.
nullo modo, μηδαμῶς, ἠδαμῶς, ἠδαμῇ, μηδαμῇ, μηδαμοῦ, ὅπῃ, οὐδέπω, μηδενὶ τρόπῳ.
quonam modo? πῇ, πῇ δέ;
quovis modo, ἁμῇ, ἁμῶς, ἁμοῖ.
quo tandem modo? πῶς δῆτα;
si quo modo, ἄν πη. αἴ κέν πως. Homerus.
pro modo facultatum, κατὰ τὼν ὑπάρχησαν ἕξιαν.
modo, paulo ante, nuper, ἔναγχος, ἄρτι, ἀρτίως, ἔκτιμι.
modo ne, μόνου μή.
modo, solum, tantummodo, μόνον. ἠδὲν, ἐὰν δ' ἐγὼ, μόναν ἐλθέτω, nihil sane, inquam, modo veniat.
non modo non, οὐχ οἷον, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως.
tali modo, τοίως.
si modo, εἴ γε, ὥ περ, εἰ δὴ, πλὼ ἐάν. l. 3. Regum c. 8.
modulatio, μέλος, έος, τὸ, ἁρμονία, ας, ἡ, ᾠδὴ, ῆς, ἡ.
modulator, μελῳδὸς, ὸ, ὸν.
modulor, μελῳδέω, ῶ, καταυλέω, ῶ, μελίζω.
modum adhibere, συμμετρεῖν.
modum excedere in aliqua re, ὑπερβάλλειν ἔν τινι, & ὑπερβάλλειν μέτρον, ἐξοιφέρεσθαι τ συμμετρίας.
modum tenere, τ μέσου τυγχάνειν, ἁρμόσθαι τὸ μέσον.
ad hunc modum, κατὰ τῶτον τὸν τρόπον, ὥτως, vel ὥτω, τῇδε, ὧδε, τῶτον τρόπου, ὥπτως, vel ὥπτως.
præter modum, πέρα.
ſupra modum, ἄγαν, ἐξάλλως, περίαλλα, ὑπερβαλλόντως, ὑπερβεβλημένως, ἐπιτελεστικῶς, παρ' ὃ δεῖ.
modus, forma, εἶδος, εος, τό. εἰς εἶδος πάρειμι, ad tiaræ modum.
modus, ratio, τρόπος, ᾱ, ὸν.
modus, mediocritas, μετριότης, ητος, ἡ, καιρὸς, ὦ, ὁ.
modus, menſura, μέτρον, ᾱ, τὸ, συμμετρία, ας, ἡ.
adſit modus, ἔπεστω μέτρον.
mœcha, μοιχαλὶς, ίδος, ἡ.
mœchor, μοιχάω μετά τινος.
mœchus, μοιχὸς, ὸ, ὸν.
mœnia, τεῖχη, τὰ. περίβολον, ᾱ, τό.
mœnia circumdare urbi, περιβάλλειν τεῖχος τῇ πόλει, ἀποτειχίζειν τεῖχος.
mœnium ambitus, στέφανος, ᾱ, ὸν.
mœreo, λυπᾶμαι.
mœror, λύπη, ης, ἡ, ἀθημονία, ας, ἡ, ἄχθος, εος, τὸ, ἀνία, ας, ἡ, ἄλγος, εος, τὸ, ἐνδυμία, ας, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

mœrore affectus, ἄθυμος, ον, ὁ, ἀθυμήτης, ου, ὁ, ἀθυμητής, ου, ὁ, δυσαθής, ές, ὁ, ἡ ἢ.
mœrore afficio, ὀιζύζω, κήδω.
mœrore afficior, κήδομαι, περικήδομαι, Poetice. ἄγχομαι, ἀνιάομαι, ὠμαι, ἀκηδέω, πωρέω.
mœstitia, λύπη, ης, ἡ, κατήφεια, ας, ἡ, ἀνία, ας, ἡ.
mœsto vultu sum, σκυθρωπάζω, σκυθράζω.
mœstus, κατηφής, ές, ὁ, ἡ ἢ, λυπηρός, ὰ, όν, ἄθυμος, ον, ὁ.
mœstus supra modum, περιλυπος, ον, ὁ.
mola, μύλη, ης, ἡ, μύλος, ου, ὁ.
mola fractus, μυλόκλαστος, ον, ὁ, μυλήτωτος, ου, ὁ.
mola frango, ἀλέω, ῶ, ἀλήθω.
molam versare, στρέφειν, περιάγειν, περιφέρειν, & περιλούειν τὸν μύλον.
molaris lapis, μυλίτης λίθος.
molas infpergo victimis, κλοθετέω, ῶ.
molendinarius, μυλοθρεκτός, ὴ, όν.
molendinum, μυλοθρεκτον, ου, τό.
molendinum aquarium, ὑδρέμυλος, ου, ὁ.
moles, βάρος, ους, τό, ὄγκος, ου, ὁ, ἄχθος, ους, τό, μέγεθος, ους, τό.
moleftatio, ἀπόκνισις, εως, ἡ.
moleſte, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
moleſte fero, ἀνιάω, ῶ, ἀγανακτέω π.
moleſtia, σχετλιασμός, ου, ὁ, ἀνία, ας, ἡ, ὄχλος, ου, ὁ.
moleſtia affici, πράγματα λαμβάνειν.
moleſtia afficio, βαρύω τινά. λυπέω τινὰ σύν τινι. ἀνιάω, ῶ, ὀχλέω, ῶ.
moleſtia carens, ἄλυπος, ον, ὁ.
moleſtiam ſubire ob aliquam rem, ἐπιτελαπωρέω.
moleſtiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
moleſto, ἀποκναίω, λυπέω, ῶ, τείρω.
moleſtus, ἀνιαρός, ὰ, όν, δυσχερής, ές, ὅ, ἀηδής, ές, ὁ, λυπηρός, ὰ, όν, χαλεπός, ὴ, όν, ἀλγεινός, ὴ, όν, δεινός, ὴ, όν.
moleſtus ſum, ἄχθομαι, οῦμαι, χαλεπαίνω.
molimen, παρεσκευή, ῆς, ἡ, ἐπιχείρημα, ατος, τό.
molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem, ἐπιχειρέω τινί, aliquid: ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
moliri res novas, νεωτερίζειν, νεοχμεύειν, & νεοχμᾶν, ἀλλεπεροπραγεῖν, καινοτομεῖν.
moliri rebellionem, ἐπιβουλεύειν ἐπαναστάσιν.
molitio, aggreſſio, ἐγχείρησις, εως, ἡ, ἐγχείρημα, ατος, τό.
molitio rerum novarum, νεοχμωσις, εως, ἡ.
molitor, machinator, κατασκευαστής, οῦ, ὁ, συσκευαστής, οῦ, ὁ, ἐγχειρητής, οῦ, ὁ.
molitor, molendinarius, ὀυσκόπος, ου, ὁ, μυλωθρός, οῦ, ὁ.
molitura, ἄλεσις, εως, ὁ.
molleſco, μαλακωύομαι.
molliculus, μαλακίων, ονος, ὁ.
mollio, μαλάσσω, & ἅπτω, μαλακύνω, μαλθακίζω, καταμαλακίζω, ἀπαλύνω, ὐδύω, λειαίνω, ἀγυγραίνω.
mollis, non durus, ἁμαλός, ὴ, όν, ἀπαλός, ὴ, όν, βριθώδης, ες, ὁ, ἡ ἢ, ὑγρός, ὰ, όν, ῥαδινός, ὴ, όν, τυκερός, ὴ, όν, μολθάκωσις, ου, ὁ.
mollis, delicatus, effœminatus, θηλυδρίας, ου, ὁ, θηλυδριώδης, ες, ὁ, ἡ ἢ, ἅβρος, ὴ, όν, γυναίμανδρος, ον, ὁ, θρυπτικός, ὴ, όν, αὐτόθρυπτος, ον, ὁ, λαπιστής, οῦ, ὁ, μαλακός, ὴ, όν, μαλθακός, ὴ, όν, συβαριτικός, ὴ, όν, χλιδανός, ὴ, όν, ἁβρόβιος, ον, ὁ.
mollis, lenis, placidus, μαλακός, ὴ, όν, ἁπαλός, ὴ, όν.
mollis ſum, μαλακιάω, ῶ.
molliter, non dure, ἁμαλῶς, ἁπαλῶς, μαλακῶς, ὑγρῶς.
molliter, effœminate, delicate, χλιδανῶς, μαλακῶς, τρυφερῶς, θρυπτικῶς, διατεθρυμμένως, ἁβρῶς.
mollities, tenetitudo, ἁπαλότης, ητος, ἡ, μαλακότης, ητος, ἡ, ἁλότης, ητος, ἡ.
mollities, delitiæ, luxus, ἁβρότης, ητος, ἡ, ἄρεσις, εως, ἡ, θρύψις, εως, ἡ, τρυφὴ, ῆς, ἡ, ἡθυπάθεια, ας, ἡ, ἡθυπάθημα, ατος, τό.
mollitio, μαλάκωσις, εως, ἡ, μάλαξις, εως, ἡ.
molo, is, ἀλέω, ῶ, ἀλήθω.
momentaneus, πρόσκαιρος, ον, ὁ.
æqualis momenti qui eſt, ἀντίσταθμος, ον, ὁ, ἡ ἢ, ἀντιτάλαντος, ον, ὁ, ἡ ἢ.
momenti alicujus qui eſt, ἡμίεκτος, ον, ὁ, ἡ ἢ.
momenti parvi qui eſt, βραχύς, έος, ὁ, μικρὸς, ὴ, όν, φλαύρος, ος, ὁ, ἡ ἢ.
ne momento quidem uno durans, ἀδεσπόσωρος, ον, ὁ.
momento, ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
momentum, ῥοπὴ, ῆς, ἡ, στιγμὴ, ῆς, ἡ, ὑπόκλισις, εως, ἡ, ὄφελος, ους, τό.
momus, μῶμος, ου, ὁ.
monachus, μοναχὸς, ὴ, όν.
monarcha, μοναρχὴς, ου, ὁ.
monarchia, μοναρχία, ας, ἡ.
monaſterium, μοναστήριον, ου, τό.
monaſticus, μοναστικός, ὴ, όν.
monedula, κολοιὸς, ὴ, όν.
monen, παραγγέλλω τινί, νουθετέω, ῶ, παραινέω σοί τινος, ὑποτίθημι.

moneta, νόμισμα, ατος, τό.
proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον νόμισμα.
moneta vilis, χαλκίδιον, ου, τό.
monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
monetarius, ἀργυροκόπος, ου, ὁ.
monialis, ἀσκητρια, ας, ἡ.
monile, περιδέρσιον, ου, τό, ὑποδερὶς, ίδος, ἡ, ὑποδέρμιον, ου, τό, καθέτηρ, ῆρος, ὁ, ὅρμος, ου, ὁ, καθόρμιον, ου, τό.
monitio, νουθέτημα, ατος, τό.
monitor, παραινέτης, ου, ὁ, παραγγελτὴς, οῦ, ὁ.
monitum, παράκλησις, εως, ἡ, παραίνεσις, εως, ἡ.
monopolium, μονοπωλία, ας, ἡ, & μονοπώλιον, ου, τό.
mons, ὄρος, ους, τό, Jonice ὄρος, Dorice ὥρος.
monſtrificus, τερατηρὸς, ὴ, όν.
monſtro, δείκνυμι, f. δείξω.
monſtroſa oratio, τερατολογία, ας, ἡ.
monſtroſe, τερατωδῶς.
monſtroſus, τερατώδης, ες, ὁ, ἡ ἢ.
monſtroſus partus, τερατοτοκία, ας, ἡ.
monſtrum, τέρας, ατος, τό.
montanus, ὀρεινὸς, ὴ, όν, ὄρειος, ὰ, όν.
monticola, maſc. gen. ὀρείτης, ου, ὁ, ὀρεσίβιος, ου, ὁ, αὐθος, ὁ, montium cultrix. Item ὀρεσίβιος, ου, ὁ, ὀρείτωρ, ορος, ὁ, ὀρινόμος, ου, ὁ.
montium cacumen, ἀκρωρεια, ὑπερβολὴ τῶν ὀρων, & ſimpliciter ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
montium latus, παρώρεια, ας, ἡ.
montium radix, ὑπώρεια, ας, ἡ, ὑπόρειον, ου, τὸ, πυμνώρεια, ας, ἡ.
montoſus, ὄρειος, ὰ, όν, βυνοειδὴς, ές, ὁ, ἡ ἢ.
monumentum, μνημεῖον, ου, τό, μνῆμα, ατος, τό.
monumentum, ſepulcrum, ἠρεῖον, ου, τό, μνῆμα, ατος, τό, σῆμα, ατος, τό.
mora, διατριβὴ, ῆς, ἡ, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, μονὴ, ῆς, ἡ.
ſine mora, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
moralis, ἠθικὸς, ὴ, όν.
moraliter, ἠθικῶς.
moram facere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
moras nectere, διατριβὴν, vel ἀναβολὰς ποιεῖν, vel ποιεῖσθαι.
præcipitare moras, ἐπὶ κεφαλὴν σπεύδειν, vel βαδίζειν.
moras quærere, πορίζειν τελβάς. Ariſtophanes.
bene moratus, εὔτροπος, ον, ὁ, (cui opponitur κακότροπος, ον, ὁ,) σώφρων, ονος, ὁ, ἡ ἢ.
morbidus, νοσερός, ὰ, όν, ἐπίνοσος, ον, ὁ.
morbis obnoxius, ἐπίνοσος, ον, ὁ, πολιώσσος, ον, ὁ.
ex morbo recreor, ἐπιῤῥώνυμαι ἀπὸ τῆ νόσου, ἀνακομίζομαι, ἀνασφάλλω.
morbo remittente, adverb. τῆ νοσήματος ὑπείκοντος, ἢ χαλῶντος.
morbo comitiali laboro, ἐπιληπτέω, ἐπιλήπτομαι.
morbo liberari, ἐκ νόσου ἀνίστασθαι, τῆ ἀῤῥωστίας ἀναφέρειν, τῶν ὑγιῶν ἀπολαμβάνειν, τοῖς ἐμοῖς δυνάμεις ἀναλέξασθαι, ἀποφεύγειν τὴν νόσον, ἐκ τῆ νόσου ἀνακομίζεσθαι.
morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι πέπτω.
morboſus, νοσώδης, ες, ὁ, ἡ ἢ.
in morbum recidere, ἀνανοσέω.
morbus, νόσος, ου, ἡ, νόσημα, ατος, τό.
morbus comitialis, ἐπιληψία, ας, ἡ, ἐπίληψις, εως, ἡ.
morbus communis, νόσος ἐπιδήμιος, aut ἐπίδημος, aut ἐπιδημικὴ.
mordax, δηκτικὸς, ὴ, όν, δηκτικὸς, ὴ, όν.
mordax, dicax, ſatyricus, σκωπτικὸς, ὴ, όν, κωπτικὸς, ὴ, όν, πληκτικὸς, ὴ, όν.
mordax dictum, σκώμμα, ατος, τό, ἐπικερτόμημα, ατος, τό, ἐπικερτόμησις, εως, ἡ.
mordeo, δάκνω. pro obtrectare, καθάπτεσθαί τινος.
mordicus, ὀδαξ, προσφύς.
mordicus retineo, κρατέω, ῶ.
ex more, κατὰ τὸ εἰωθός.
pro more, συνηθῶς.
more pecudis, ὡς τρόπῳ βοσκήματος.
more majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
more uſitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in more poſitum eſt, νενόμισται.
morem gero, ὑπακούω, πειθαρχέω, ῶ.
præter morem, ἀηθῶς, παρὰ τὸ εἰωθός.
mores, τὰ ἤθη, τρόπος, ου, ὁ.
mores inconſtantes, βιοτλανὲς ἦθος.
mores antiqui, ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ.
mores boni, εὐήθεια, ας, ἡ, εὐτροπία, ας, ἡ.
mores mali, κακοήθεια, ας, ἡ, κακοτροπία, ας, ἡ.
mores compono, ῥυθμίζω.
mori cupio, θανατάω, ῶ, ſive θνηπάω, ῶ.
moribundus, ἀποθνήσκων, οντος, ὁ.
moribus bonis præditus, εὐήθης, ες, ὁ, ἡ ἢ, ἐπιεικὴς ἦθος.
moribus malis præditus, κακοήθης, ες, ὁ, ἡ ἢ, κακότροπος, ον, ὁ.
morigere, πειθήνιος.

 mori-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

morigero, χρηστὸς εἶμι, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
morigerus, ὑπήκοος, ος, ον, εὐπειθής, ές, ὁ ἢ ἡ.
morio, μωραίνων, ονος, ὁ, γελωτοποιός, οῦ, ὁ.
morior, τελεύτημι, ῶ, τὸν βίον κατολύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττω.
mori laudabiliter, θνήσκειν καλῶς, τελευτᾶν ἀρίστης τε, καὶ καλλίστης τύχης, μὴ ἀσήμους, μηδὲ ἀδόξως τελευτῆσαι.
mori turpiter, ἐπονειδίστως τὸν βίον τελευτᾶν, τὸν μιαρὸν, καὶ βέβηλον βίον καταλύειν.
morior honeste, εὐθανατέω, ῶ.
morior misere, ægre, δυσθανατέω, ῶ.
moror, inhibeo, ἐπέχω, κατέχω.
moror, cunctor, ὀκνῶ, μέλλω, ἀφυσσεμίζω, καθησυχάζω, χρονίζω.
moror, habito, οἰκέω, ῶ, κατοικίζομαι. Demosthenes.
nihil moror, id est, non curo, οὐδέν μοι μέλει.
moror, exspecto, διατρίβω, διατριβὴν ποιεῖσθαι, moram nectere: aliquando pro curo, ut nihil moror, οὐδέν μοι μέλει· pro retardare, ἀπέχειν.
morose, δυσκόλως.
morositas, δυσκολία, ας, ἡ, δυσαρεστία, ας, ἡ.
morosus, δύσκολος, ος, ον, δυσάρεστος, ος, ον.
morosus sum, δυσκολαίνω.
mors, θάνατος, ου, ὁ, μοῖρα, ας, ἡ, τὸ βίου τελευτὴ, πότμος, ου, ὁ, καταπαυσις, εως, ἡ.
mors æterna, θάνατος ἀΐδιος.
mors bona, & felix, εὐθανασία, ας, ἡ, εὐθάνατος θάνατος.
mors infelix, δυσμοιρία, ας, ἡ, Epigram.
morsu avello, ἀποτρώγω.
morsus, δῆγμα, ατος, τὸ, δῆξις, εως, ἡ.
morsus a cane, κυνόδηκτος, ος, ον.
sine morsu, ἀδήκτως.
mortales, βροτοὶ, οἱ.
mortalis, θνητὸς, ἡ, ὁ, θανάσιμος, ος, ον, βροτὸς, ὁ, ὁ.
mortalitas, θνητὸν, ὸς, τό.
mortariolum, ἰγδίον, ου, τὸ, θυείδιον, ου, τὸ, ὀλμίσκος, ου, ὁ.
mortarium, ὅλμος, ου, ὁ.
morte præmatura decedens, πρόμοιρος, ος, ον.
morte dignus, φόνου ἄξιος.
morte mulcto, θανατῶ, ῶ.
mortem effugere, ἐκδῦναι ὄλεθρον. Euripides.
mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, καταργάζεσθαι ἑαυτόν.
morti proximus, ἐπιθανὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, ἐπιθάνατος, ος, ον.
morti propinquum esse, ὀλίγου δεῖν δυσμαῖς τοῦ βίου εἶναι, πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου εἶναι, ὀλίγου ἐσχάτοις εἶναι, παμπονήρως ἔχειν, ἐσχάτως διακεῖσθαι.
morticinus, θνησιμαῖος, ος, ον.
mortifer, θανατηφόρος, ος, ον, θανάσιμος, ος, ον.
mortificatio, νέκρωσις, εως, ἡ, νεκρότης, ητος, ἡ.
mortui, οἱ ἀπεληλυθότες, οἱ κεκμηκότες, οἱ κεκμηκόσες, οἱ κεκμηκόσι, νεκροὶ, οἱ, ἔνεροι, οἱ, καταχθόνιοι, οἱ.
mortuo similis, νεκρώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
mortuorum res, τὰ νεκρικά.
mortuus, ἀποθανὼν, ὸν, ὁ, νεκρὸς, ὁ, ὁ.
morum, μῶρον, ου, τὸ, συκάμινον, ου, τὸ.
morum difficultas, δυσκρασία, ας, ἡ.
morum similitudo, ὁμοιοτροπία, ας, ἡ.
morus, μορέα, ας, ἡ, συκάμινος, ου, ὁ.
mos, ἔθος, εος, τὸ, τρόπος, ου, ὁ, σωφρεία, ας, ἡ.
mos constitutus, & confirmatus longo usu, καθεστηκὼς τρόπος.
mos receptus, νόμισμα, ατος, τὸ.
motacilla, σείσυρα, ας, ἡ.
motio, κίνησις, εως, ἡ.
motio castrorum, ἀναζύξις, εως, ἡ, ἀναζυγὴ, ῆς, ἡ.
motor, κινητὴς, οῦ, ὁ, & κινητὴρ, ῆρος, ὁ.
motus, us, δόνημα, ατος, τὸ, κίνημα, ατος, τὸ, κινηθμὸς, οῦ, ὁ, κινάθισμα, ατος, τὸ, σεισμὸς, οῦ, ὁ.
motus, perturbatio, tumultus, κίνησις, εως, ἡ, κίνημα, ατος, τὸ, κλόνος, ου, ὁ, ὁρμὴ, ῆς, ἡ.
motus animi, ὁρμὴ, ῆς, ἡ.
moveo, creo, agito, ἐλαύνω, κινέω, ῶ, ἐκκινέω, ῶ, κωμάω, ῶ, ὁρμάω, ῶ, ὀχλόω, σείω, σοβέω, ῶ, πελεμίζω, Poetice.
moveo affectus, πληκτίζομαι.
moveo, proficiscor, αἴρω, ἀναζεύγνυμι, vel ἀναζεύγνυμαι.
moveo, permoveo, διακινέω, ῶ. ut permovere, seu versare mentem alicujus, διακινεῖν τὸν νοῦν τινος.
mox, μεταξύτικα, αὐτίκα δὴ μάλα, ἤδη cum Futuro, ὅσον αὐτίκα, παραχρῆμα.

M U.

muceo, & mucesco, σήπομαι, σαπρόω, ῶ.
mucidus, σαπρὸς, ος, ον, ἢ ἡ, σαπρὸς, ὸν, ὁ.
mucor, oris, σαπρία, ωτος, ὁ, σαπρότης, ητος, ἡ.
mucosus, μυξώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, κορυζώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
mucro, ὀκμὴ, ῆς, ἡ, ἀκωκὴ, ῆς, ἡ.
mucronatus, ἀπόξυς, εος, ὁ ἢ ἡ, πρόστομος, ος, ον.
mucus, μύξα, ης, ἡ, βλέννα, ης, ἡ, κόρυζα, ης, ἡ.
mugio, μυκήσομαι, ωμαι,

M U

mugitus, μυκηθμὸς, οῦ, ὁ, μύκησις, εως, ἡ.
mula, ἡμίονος, ου, ἡ.
mulcedo, κηληθμὸς, οῦ, ὁ.
mulceo, θέλγω, καταψάω, ῶ, κηλέω, ῶ.
mulcta, ζημία, ας, ἡ, τιμωρία, ας, ἡ.
mulctas persolvere, ζημίας καταβάλλειν.
mulctam irrogare, ζημίαν, vel τίμημα ἐπιτιθέναι, vel ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
mulctatio, τίμησις, εως, ἡ.
mulcto, as, ζημιῶ τινὰ θανάτῳ, vel χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προσιμάω, ῶ.
mulgeo, ἀμέλγω, ἀθέλγω, βδάλλω.
muliebre ingenium, θῆλυ, εος, τό. Galenus.
muliebrem vocem habens, γυναικόφωνος, ος, ον.
muliebris imitatio, γυναίκισις, εως, ἡ.
muliebris superstitio, γυναικισμὸς, οῦ, ὁ.
muliebris, γυναικεῖος, α, ον, γυναικώδης, ες, ὁ ἢ ἡ.
muliebriter, γυναικίως.
mulier, γυνὴ, αικὸς, ἡ.
muliercula, γύναιον, ου, τὸ, γυνεκάριον, ου, τό.
mulieres perdite amans, γυναικομανὴς, ἐος, ὁ.
mulieris sub imperio vivens, γυναικοκρατούμενος, ος, ον.
mulierositas, φιλογυνεία, ας, ἡ.
mulierosus, φιλογύναιος, ος, ον, γυναικοφίλης, ος, ὁ καὶ ἡ, γυναικομανὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ.
mulio, ὀρεωκόμος, ος, ον.
mullulus, τεγλὶς, ίδος, ἡ.
mulsum, οἰνόμελι, ιτος, τό.
multesimus, πολλοστὸς, ὴ, ὁ, πολλοστημόριος, ος, ον.
multicolor, ποικιλείμων, ονος, ὁ.
multifarie, πολυμερῶς.
multifarius, πολύτροπος, ος, ον.
multifidus, πολυσχιδὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ.
multifluus, πολύῤῥυτος, ος, ον.
multiforis, πολύτρητος, ος, ον.
multiformis, πολυποίκιλος, ος, ον.
multiloquium, πολυλογία, ας, ἡ, βαττολογία, ας, ἡ, πολυέπεια, ας, ἡ.
multiloquus, πολυλόγος, ος, ον, μακρολόγος, ος, ον.
multimanus, πολύχειρ, ειρος, ον.
multimodus, πολύτροπος, ος, ον.
multipeda, ους, ος, ὁ, sive οὐίσκος, ος, ὁ.
multipes, πολύπους, οδος, ὁ.
multiplex, πολλαπλάσιος, ος, ον, πολυμερὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ.
multiplicatio, πληθυσμὸς, ος, ὁ, πολλαπλασιασμὸς, οῦ, ὁ.
multipliciter, πολλαπλασίως.
multiplico, πολλαπλασιάζω.
e multis unus, πολλοστὸς, ὴ, ὁ.
multisonus, πολύφθογγος, ος, ον.
multitudo, ὅμιλος, ου, ὁ, ὁμὰς, άδος, ἡ, ὅμαδος, ου, ὁ, πλῆθος, εος, τὸ, πληθὺς, ύος, ἡ, σμῆνος, εος, τὸ, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀπείραμα, ατος, τὸ, & ἀπείρημα, ατος, τὸ, χύμα, ατος, τὸ.
multitudo, plebs, vulgus, πλῆθος, εος, τὸ, οἱ πολλοί.
multivagus, πολυπλανὴς, ἐος, ὁ, πολύπλανος, ος, ὁ, πολυπλάνητος, ος, ον.
multo, πολλῷ πολύ.
multo magis, πολὺ μᾶλλον.
multo minus, σχολῇγε, ἦπου.
multories, πολλοστόν.
multum abest, πολλοῦ δεῖ.
multum, πολὺ, κατὰ πολύ.
multus, ἀδινὸς, ὴ, ὸν, ἄδρος, ος, ον, ἄπτος, ος, ον, ἥρετος, ος, ον, ἱκανὸς, ὴ, ὸν, κατακορὴς, ἐος, ὁ, λιπαρὸς, ος, ὸν, μακρὸς, ος, ον, πεπλωτὸς, ος, ον, vel πεπλεκτὸς, ος, ον, πολὺς, ὺ, πολλὴ, ὴ, συχνὸς, ος, ον.
multus sum in aliqua re, προσκαρτερέω, ῶ, cum dativo
mulus, ἡμίονος, ου, ὁ, ἡμίονος, ος, ον.
mundanus, κοσμικὸς, ὴ, ὸν.
munde, καθαρῶς, καθαρείως, εὐθεμέλιον.
mundi civis, κοσμοπολίτης, ου, ὁ.
mundi conditor, κοσμοποιὸς, οῦ, ὁ.
munditiei studiosus, φιλόκαλος, ος, ον.
mundities, καθαρεότης, ητος, ἡ, κοσμιότης, ητος, ἡ.
mundo, καθαρίζω, κριθαρὸν ποιῶ.
mundus, a, um, καθαρὸς, ὴ, ὸν.
mundus, subst. κόσμος, ου, ὁ.
mundus muliebris, κόσμος γυναικεῖος.
munera accipiens, δωροληπτὴς, ὴ, ὸν, δεξίδωρος, ος, ον, δωροδόκος, ος, ον.
munera civilia gerere, διοικεῖν τὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὰ δημόσια πράττειν, δημοσιεύειν.
munera offerre, δωροφορεῖν.
muneribus corrumpo, δεκάζω, καταδωροδοκέω, ῶ, δωροδοκέω, ῶ, διαφθείρω.
muneribus corruptus, δώροις μαλθακυνόμενος, δωροληπτὴς, ὴ, ὸν.
muneris mei est, προσήκει μοι.
munero, vel muneror, γεραίρω, δωρέομαι, τίμαω, βραβεύω.
sine munerum acceptione, ἀδωροδοκήτως, ἀδώρως.
munia, τὰ προσήκοντα.
municeps, πολίτης, ου, ὁ.
municipalis, πολιτικὸς, ὴ, ὸν.

muni-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

municipium, πόλις, εως, ἡ, κωμόπολις, εως, ἡ, ἄστυ, υος, τό
munifice, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
munificentia, μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ.
munificentia certo, ἀνταφιλοτιμέομαι, ὄμμαι.
munificus, μεγαλοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἧ, ἐόν.
munimentum, ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, ἀσφάλισμα, ατος, τὸ, ἔρυμα, ατος, τό, ἔρυσις, εος, τό.
munio, ἐχυρόω, ῶ, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
munitio, περιτειχισμὸς, ὃ, ὁ, ἀσφάλεια, ας, ἡ.
munitio oppofita, ἀντιτείχισμα, ατος, τό.
munitu facilis, εὐπροτείχιστος, ος, ον.
munitus, a, um, τετειχισμένος, η, ον, ἐχυρὸς, ὸν, ὁ, ἀσφαλισθεὶς, ἐντος, ον.
munus, δῶρον, ου, τὸ, δώρημα, ατος, τό· pro officio, τὸ προσῆκον, τὸ δέοντα, ἔργον, ου, τό.
munus obire, ποιεῖν, vel διαπρᾶττειν ἔργον.
munus ſuum exſequi, τὸ ἔργον δι' ἐπιτελεῖν.
munuſculum, δωρημάτιον, ου, τό.
muræna, μύραινα, ης, ἡ.
murex, πορφύλιον, ου, τό.
muri ambitus, τύρσις, εως, ἡ.
muri oppugnatio, τειχομαχία, ας, ἡ.
muri civitatis, ἱμάτια πόλεως, metaphorice.
muria, ἅλμη, ης, ἡ, τάριχος, εος, τό, & τάριχος, ου, ὁ.
muris bonis cinctus, εὐτείχης, εος, ὁ ἧ, ἐόν, & εὐτείχεος, Poetice.
murmur, ψόφος, ου, ὁ, γογγυσμὸς, οῦ, ὁ.
murmur aquæ fluentis, κελάρυξ, υγος, ἡ, κελάρυσμα, ατος, τό.
murmur ponti, φλοῖσβος θαλάσσης. βρόμος, ου, ὁ.
murmuratio, μορμυρεσμὸς, οῦ, ὁ, γογγυσμὸς, οῦ, ὁ.
murmurator, γογγυστὴς, οῦ, ὁ.
murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
muros demolior, καταπτείχίζω.
intra muros qui ſe continet, τειχήρης, εος, ὁ, ἡ, ἐόν.
murus, τεῖχος, εος, τό.
mus, muris, μῦς, μυὸς, ὁ.
mus araneus, μυγαλὴ, ης, ἡ.
muſa, μοῦσα, ης, ἡ.
muſarum amans, φιλόμουσος, ος, ον.
muſarum amor immoderatus, μουσομανία, ας, ἡ.
muſarum oſor, ἄμουσος, ος, ον, ἀπόμουσος, ος, ον.
muſarum inſtinctu, ἐμμούσως.
muſas amo, φιλομουσέω, ῶ.
muſas perdite amo, μουσομανέω, ῶ.
muſarum furore percitus, μουσομανὴς, ἐος. ὁ ἧ, μουσόπληκτος, ος, ον, μουσοπάταγτος, ος, ον.
muſca, μυῖα, ας, ἡ.
muſca canina, κωνόμυια, ας, ἡ.
muſcarium, σόβη, ης, ἡ, μυησόβη, ης, ἡ.
muſcipula, μύσφορον, ου, τὸ, μυάγρα, ας, ἡ.
muſco obſitus, βρυωθεὶς, ἐντος, ὁ.
muſcoſus, βρυώδης, εος, ὁ ἧ, ὀν.
muſculoſus, μυώδης, εος, ὁ ἧ, ὀν.
muſculus, μυὼν, ῶνος, ὁ.
muſcus, μυῖον, ου, τὸ, φυκίον, ου, τὸ, βρύον, υ, τό.
muſæum, μουσεῖον, ου, τό.
muſica, μουσικὴ, ης, ἡ.
muſices peritus, μουσικὸς, οῦ, ὁ, φῶκος, οῦ, ὁ.
muſicus, μουσικὸς, ὸν, ὁ.
muſicus furor, μουσομανία, ας, ἡ.
muſſitatio, μυγμὸς, οῦ, ὁ, τρυσμὸς, οῦ. ὁ.
muſſito, μύζω, διαβυθυρίζω.
muſſo, ὑποτρύζω, τονθορύζω, & τονθορίζω, μύζω.
muſtaceum, μυσταῖον, ου, τὸ.
muſtela, γαλὴ, ῆς, ἡ, ἐκτὶς, ίδος, ἡ.
muſtum, νέος οἶνος, γλεῦκος, εος, τό.
muſtum decoctum, γλεῦξις, εως, ἡ, μελιτὸν, οῦ, τό.
mutabilis, δυμετάβολος, ος, ον.
mutabilis ſubinde, ἀγχίστροφος, ος, ον.
mutabilitas, ἀστασία, ας, ἡ, ἀκινησία, ας, ἡ.
mutare ſententiam, ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι, μετατίθεσθαι, γνωμαχρῶ, ἐκνεύειν.
mutari animo, ἀλλοιοῦσθαι τὰς γνώμας.
mutatio, μεταβολὴ, ῆς, ἡ, ἀλλοίωσις, εως, ἡ.
mutatio inſtituti vitæ in pejus, ἐκδιαίτησις, εως, ἡ.
mutatio ſubita, ἀγχίστροφος μεταβολὴ.
mutationi obnoxius, δυμετάπτωτος, ος, ον.
mutator, μεταποιητὴς, οῦ, ὁ.
mutatoria, ἀμοιβὰς, άδος, ἡ, ἀμοιβὰς χλαῖνα, mutatoria læna. Homerus.
mutilatio, πήρωμα, ατος, τὸ, πήρωσις, εως, ἡ.
mutilator, κολοβωτὴς, οῦ, ὁ.
mutilatus, πεπρωθὴς, ἐντος, ὁ, κολοβωθεὶς, ἐντος, ὁ.
mutilo, κολοβόω, ῶ, πηρόω, ῶ.
mutilus, κολοβὸς, ὸν, ὁ, κυλλὸς, ὸν, ὁ, πηρὸς, ὸν, ὁ, ἐλλείπης, ἐος, ὁ ἧ, ὀν.
mutio, is, ire, μύζω, γρύζω.
muto, immuto, vario, μεταίρω, ἀλλάσσω, & ἄττω, ἀντιαλλάσσω, & ὄμαι, μεταλλάττω, ὑπαλλάττω, ἀλλοιόω, ῶ, μεταβάλλω, & ὄμαι, μεθίστημι, μετακινέω, ῶ, μεταλαμβάνω, μετατείρω, ῶ, & μετατρέπω, τρέπω, ἐξαλλάττω.
muto, commuto, permuto, διαλλάττω, ἀλλάττω.
mutor (in pejus, vel in melius) μεταπίπτω.
mutuatio, δανεισμὸς, οῦ, ὁ.
mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν, προσδανείζεσθαι, χρᾶσθαι.
mutuo dare, δανείζειν, χρᾶν.
mutuo, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
mutuor, mutuo accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
mutus, κωφὸς, ὸν, ὁ, ἄφωνος, ος, ὁ, ἀφθόγγος, ος, ὁ.
mutuum, δάνειον, ου, τὸ, δάνεισμα, ατος, τό.
mutuum do, μετρέω, ῶ.
mutuus, ἀμοιβαῖος, ος, ὁ, καταλλήλος, ος, ὁ.

M Y.

myrias, μυριὰς, άδος, ἡ.
myrica, μυρίκη, ης, ἡ.
myropola, μυροπώλης, ου, ὁ, & μυροπῶλος, ου, ὁ.
myrrha, μύῤῥα, ας, ἡ, σμύρνα, ης, ἡ.
myrrhatus, κατάσμυρνος, ος, ον.
myrtetum, μυρσίνων, ῶνος, ὁ.
myrtus, μυρσίνη, ης, ἡ, μύρτος, ου, ἡ.
myſta, μύστης, ου, ὁ.
myſteria, μυστήρια, τά.
myſteria ſacra tractans, μύστης, ου, ὁ, ἱερομύστης, ου, ὁ.
myſteriis ſacris initior, μυέομαι, ὔμμαι, τελεῖσμαι, ὔμμαι, initio, μυέω, ῶ, τελέω, ῶ.
myſtice, μυστικῶς, τελεστικῶς.
myſticus, μυστικὸς, ὸν, ὁ.

N A.

NAblium, νάβλα, ης, ἡ, & νάβλας, ου, ὁ.
næ, ναὶ, νὴ δία.
nænia, ἐπικήδειος, μοιρολόγια.
nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
nam, γὰρ, ἐπεὶ, ἄνεκα, οὕνεκα.
nanciſcor, καταλαμβάνω, τυγχάνω, ἀρετὴ, virtutem. πεφυτεύομαι, ὔμμαι, εὑρίσκω.
nanus, νάνος, ου, ὁ, νανώδης, εος, ὁ ἧ, ὲς.
nares, ῥῖνες, αἱ.
nares emungere, ὑλίζειν τὰς ῥῖνας, ἀπομύττεσθαι.
e naribus, μυκτηρόθεν.
narratio, ἀφήγησις, εως, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.
narratio fabulosa, μυθολογία, ας, ἡ, μυθολόγημα, ατος, τὸ, μύθευμα, ατος, τό.
narratiuncula, διηγημάτιον, ου, τό.
narrator, ἀφηγητὴς, οῦ, ὁ, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ.
narro, διηγέομαι τινί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
narro fabulas, μυθολογέω, ῶ.
naſcor, γίγνομαι, γεννάομαι, ὦμαι, φύομαι, τίκτομαι.
naſo ſuſpendere, irridere, μυκτηρίζειν, ἐκμυκτηρίζειν.
naſo aquilino præditus, γρυπὸς, ὴ, ὸν.
naſo carens, ἀῤῥὶς, & ἄῤῥις, ινος, ὁ ἧ, ὶν.
naſſa, κύρτος, ου, ὁ.
naſturtium, κάρδαμον, ου, τό.
naſus, ῥὶς, ινὸς, ἡ, ῥὶς, ινὸς, ἡ, μυκτὴρ, ῆρος, ὁ.
naſus, irriſio, μυκτὴρ, ῆρος, ὁ.
naſuti, μυκτηρισταὶ, οἱ, χλευασταὶ, οἱ.
nata, æ, παῖς, δος, ἡ, θυγάτηρ, έρος, & ρὸς, ἡ.
natale ſolum, πατρὶς, ίδος, ἡ, ἐγγενὴς γῆ.
natalibus obſcuris ortus, κακόπατρις, ιος, ὁ ἧ, ὶν.
natalis Dei, θεόγνια, τά.
natalis, γενεθλιακὸς, ὸν, ὁ, γενέσιος, ος, ὁ.
natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
natalitia celebrare, ἔτια, γενέθλια.
natalitium ſidus, ἅστρον, αστος, τό.
natalitius, γενεθλιακὸς, ὸν, ὁ.
natatio, κολυμβὸς, ου, ὁ, νάσις, εως, ἡ, πλύσις, εως, ἡ, νῆξις, εως, ἡ.
natator, κολυμβητὴς, οῦ, ὁ, νάστὴρ, ῆρος, ὁ, νικτὴρ, ῆρος, ὁ, πλώτωρ, ορος, ὁ, πλωτὴρ, ῆρος, ὁ.
natatrix, κολυμβὰς, άδος, ἡ, νηκτὶς, ίδος, ἡ.
natatus, us, νάσις, εως, ἡ, πλύσις, εως, ἡ, νῆξις, εως, ἡ, κόλυμβος, ου, ὁ.
nates, πυγαὶ, αἱ, & πυγὴ, ῆς, ἡ.
natio, γένος, εος, τό. Σύρος τὸ γένος, natione Syrus. ἔθνος, εος, τό, φῦλον, ου, τό.
nationis ejuſdem qui eſt, ὁμοεθνὴς, έος, ὁ ἧ, ὲς, ὁμόφυλος, ος, ον.
nationis diverſæ qui eſt, ἑτεροεθνὴς, έος, ὁ ἧ, ὲς, ἀλλόφυλος, ος, ον ἧ, ον ἧ, ἑτερόφυλος, ος, ον.
nativitas, γενετὴ, ῆς, ἡ, γένεσις, εως, ἡ, γονὴ, ῆς, ἡ.
nativus, γνήσιος, ος, ον, ἔγγονος, ος, ὁ ἧ, ὸν.
nato, κολυμβάω, ῶ, νέω, νήχομαι.
natu grandis, major, minimus, &c. V. grandis, major, minimus &c.
natura, φύσις, εως, ἡ, γενεὰ, ᾶς, ἡ, γένεσις, εως, ἡ.
natura humana, ἀνθρωπίνη φύσις.
natura bonus, ἀγαθοφυὴς, ἐος, ὁ ἧ, ὲς, εὐφυὴς, ἐος, ὁ ἧ, ὲς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

natura malus, κακοφυὴς, ἐος, ὁ ☧ ἡ.
natura comparatum eſt, ut &c. πέφυκε, ſequente infinito.
a natura habeo, πέφυκα, cum infinito.
naturæ indagandæ ſtudium, φυσιολογία, ας, ἡ.
naturæ inſtinctu, αὐτοδιδάκτως. Budæus.
naturæ inveſtigator, φυσιολόγ☉, ου, ὁ, φυσικὸς, ου, ὁ.
naturalis, φυσικὸς, ου, ὁ, ἔμφυτ☉, ου, ὁ.
naturaliter, κατὰ φύσιν.
in rerum naturam prodeo, παρίσταμαι.
ſecundum naturam, φυσικῶς.
natus, γεγονὼς, ότος, ὁ, πεφυκὼς, ότος, ὁ, τεχθεὶς, έντος, ὁ.
natus, id eſt, filius, παῖς, δὸς, ὁ, υἱὸς, οῦ, ὁ.
natus annos viginti, γεγονὼς ἔτη εἴκοσι.
navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
navale prælium, ναυμαχία, ας, ἡ.
navales copiæ, ναύτα θμ☉, ου, ὁ, τὸ ναυτικόν.
navalis expeditio, πλόο☉, πλόου, ὁ, Sophocles. πόρδομα ναΐον, Euripides.
navalis rei peritus, θαλάττι☉, ου, ſeu θαλάττιος, α, ὁ ☧ ἡ.
navale, νεώσοικον, ου, τό.
navalis, ναυτικὸς, ὴ, ὸν.
navarchus, ναύαρχ☉, ου, ὁ.
nauci facio, περὶ ὀλίγου ποιεῖμαι.
nauclerus, ναύκληρ☉, ου, ὁ.
navem fabricare, ναυπηγεῖν.
navem conſcendere, ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ναῦν. cui opponitur, ἀποβαίνειν ἐκ τῆς νεὼς, deſcendere e navi in terram.
naves ſubducere, ἀνέλκειν τὰς ναῦς.
naves in mare deducere, καθέλκειν, & καθελκύειν τὰς ναῦς.
naves appellere, ἔχεσθαι νεὼς, Poetice.
naufragium, ναυάγιον, ου, τὸ, ναυαγία, ας, ἡ.
naufragium facio, ναυαγέω, ῶ.
naufragus, ὁ ☧ ἡ ναυαγὸς, ναυαγέων, οντος, ὁ.
navi veho, ναυτολέω, ῶ.
navicula, πλοιάριον, ου, τό.
navigabilis, πλωσιμ☉, ου, ὁ, πλωτὸς, ὴ, όν.
navigandi inſolens, ἀπειροθάλασσ☉, ου, ὁ, vel ατος, ὁ, ἡ, ἀπειρόπλους, ου, ὁ.
navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
navigatio, ναυτιλία, ας, ἡ, πλόος, ου, ὁ.
navigatio ſecunda, εὔπλοια, ας, ἡ.
navigator, πλώτωρ, ορ☉, ὁ, πλωτὴρ, ῆρος, ὁ.
navigatu difficilis, δύσπλοος, ου, ὁ, facilis, εὔπλοος, & εὔπλους, ὁ.
navigiolum, πλοιάριον, ου, τὸ, σκαφίδιον, ου, τό.
navigium, πλοῖον, ου, τό.
navigium piſcatorium, ἁλιακτὶς, ίδος, ἡ, & ἅλιακτρον, ου, τό.
navigo, πλέω, ἀποπλέω.
navis, βᾶρις, ιος, vel ίδος, ἡ, ἑλκὰς, άδος, ἡ, quando ei additur adjectivum, ut ὁλκάδες στεγναὶ, naves frumentariæ. ναῦς, νεὸς, ἡ, πορθμὶς, ου, τὸ, πρῦμνα, ης, ἡ, per ſynecdochen, σκάφος, έος, τὸ, πλοῖον, ου, τό.
navis gubernator, ναύκληρος, ου, ὁ.
navis inſtructa, & parata, κρατῆρες πλοίου.
navis expedita, ὦκυρες σκάφος.
navis oneraria, φορτηγὸς, ὴ, όν, & φορτικὸς, ὴ, όν, φορτηγικὸν πλοῖον. ſubaudi, ναῦς, νεὸς, ἡ, ἄκατος, ου, ὁ ☧ ἡ, ὁλκὰς, άδος, ἡ, μυελοφόρος ναῦς, φορτικὸν πλοῖον, φορτὶς νηῦς, Poetice.
navis prædatoria, λῃστικὴ ναῦς. ἐπακτροκέλης.
navis præſidiaria, ναῦς φυλακίς.
navis prætoria, στρατηγὶς ναῦς.
navis roſtrata, χαλκέμβολος ναῦς.
naviter, ἀσπουδεί.
navium ſtatio, νεώσοικος, ου, ὁ, ναύλοχον, ου, τὸ, νεῶν, ῶν☉, ὁ, ὅρμος, ου, ὁ.
ſine naulo, ἀναυλεί.
naulum, ναῦλος, ου, τὸ, πορθμεῖον, ου, τό.
naumachia, ναυμαχία, ας, ἡ.
navo, as, are, operam, προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι. ἀσπουδάζειν περὶ τινος. ἐπιμελῶς ἀργάζομαι.
nauſea, ναυτία, ας, ἡ, & ναυτίασις, εως, ἡ.
nauſeo, ἀσάομαι, αμαι, ἐμετιάω, ῶ, ναυτιάω, ῶ.
nauta, ναύτης, ου, ὁ, ναυτίλος, ου, ὁ.
nautica ars, ἡ ναυτικὴ, ſc. τέχνη.
nauticæ rei peritus, ναυτικὸς, ὴ, όν, ὁ.
nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος, ου, ὁ.
nauticus, ναυτικὸς, ὴ, όν, ὁ.
nauticus panis, ναυτικὸς ἄρτος, δίπυρος ἄρτος, Ital. biſcotto.
navus, δραστήριος, ου, ὁ, ασπούδαιος, ου, ὁ.

N E.

ne, interrogandi, ἆρα, πότερον.
ne, dehortativum adv. μή, μὴ δῆτα. pro ut non, ἵνα μή.
ne dicam, ἵνα μὴ λέγω.
ne forte, μή πως.
ne quidem, οὐδὲ, μηδὲ, μηδ' ὡσοῦν, ne unus quidem.
ne tantillum quidem, τριβιλικίῳ, vel τριβιλικίῳ. Ariſtophanes.

nebula, νεφέλη, ης, ἡ, νέφος, ε☉, τὸ, ὁμίχλη, ης, ἡ.
nebulo, ἀδένος ἄξιος, ἀποδιδρὰς, ᾶ, ὁ.
nebuloſus, νεφελοειδὴς, έος, ὁ ☧ ἡ, νεφώδης, εος, ὁ ☧ ἡ.
nec, & neque, μηδὲ, οὐδὲ, οὔτε.
nec vero, nec tamen, οὐ μὴν.
neceſſaria ad victum, ἄλφιτα, τὰ, τὰ ἐπιτήδεια, ἀναγκαῖα βίῳ.
neceſſarii, amici, ἐπιτήδειοι, οἱ, ἀναγκαῖοι, οἱ, προσήκοντες, οἱ, οἰκεῖοι, οἱ, & Jonice οἰκήϊοι.
neceſſario, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
neceſſarius, ἀναγκαῖος, α, ον.
neceſſe eſt, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
neceſſe eſt mihi hoc facere, ἀνάγκη μοι τάδε ποιεῖν. ἔχει μοι ἀναγκαίως ποιεῖν τάδε.
neceſſitas, ἀνάγκη, ης, ἡ, χρεία, ας, ἡ.
neceſſitas urget, τὰ τῆ περιστάσεως καταπέφυγε.
neceſſitate coactus, ληφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος, η, ον.
neceſſitudine conjunctus, προσήκων, εντ☉, ὁ.
neceſſitudo, συνήθεια, ας, ἡ, οἰκειότης, ητος, ἡ.
neceſſitudo mihi eſt cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
neco, κτείνω, ἀναιρέω, ῶ, φονεύω.
necromantia, νεκρομαντία, ας, ἡ.
nectar, νέκταρ, αρος, τό.
nectareus, νεκτάρεος, α, ον.
nectere dolos, πλέκειν μηχανάς.
nectere coronam, στεφανοπλεκεῖν.
necto, πλέκω. ἔφαι, ἅπτω.
necubi, μήπου, ἵνα μήπου.
nedum, ἤπου, & ἤπουγε, μήπι, μήτι δή, μήτι γε, κήπειτα δή, οὐχ οἷον, μὴ οἷον, οὐχ ὅσον, οὐχ ὡς, οὐχ ὅπως, μηκέτι, ἔπειτα.
nefandus ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἀνόσιος, ου, ὁ, ἀθέμιτος, ου, ὁ, δυσφατος, ου, ὁ, ἐναθεσμος, ου, ὁ.
nefarie, ἀθέσμως, ἀνοσίως.
nefarium facinus, ἀθέμιτον ἔργον.
nefarius, μιαιφόνατος, η, ον, ὁ, ἀθέμιτος, ου, ὁ.
nefas eſt, οὐχ ὅσιόν ἐστι, ου, ὁ θέμις.
per fas & nefas, ☧ δικαίως, καδίκως.
nefaſti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπόλυκται & ἄπρακτοι.
nefaſtus, ἀθέμιτος, ου, ὁ.
negantes Deum, ἀρνησίθεοι, οἱ.
negatio, ἄρνησις, εως, ἡ.
negligenter, ἀκηδῶς.
cum negligentia, ἀμελῶς, ἠμελημένως.
negligentiæ habere aliquem, ἀμελῶς ἔχειν τινός.
negligentus, us, ἀμέλεια, ας, ἡ.
negligentus, a, um, καταφρονημένος, η, ον.
negligendus, ἀμελητέος, α, ον.
negligens, ἀμελὴς, ἐος, ὁ ☧ ἡ, ὀλίγωρος, ου, ὁ.
negligens ſum, ἀκηδέω, νυστάζω, ἀπονυστάζω, ῥέμβομαι, ὑπναίζω.
negligenter, ἀμελῶς.
negligentia, ἀμέλεια, ας, ἡ, ὀλιγωρία, ας, ἡ.
negligere occaſionem, καταφρονεῖν τὸν καιρόν.
negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, amicos: καταφρονέω, ῶ, ἀμελέω, ῶ, ῥᾳδιωργέω, ῶ.
nego, contradico, inficior, ἀρνέομαι, ημαι, ἀπαρνέομαι, ημαι, ἐξαρνέομαι, ημαι, ἀντιλέγω, μὴ φάσκω, μὴ λέγω, ἀντίφημι, ἀπόφημι, ἔξαρνός εἰμι.
nego, denego, renuo, φθονέω, ῶ, ἀπονεύω, cum genitivo, ἀπερέω, ῶ.
negotia propria curans, ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ ☧ ἡ.
negotia domeſtica, τὰ οἴκοι ἔργα.
negotiatio, ἐμπολή, ης, ἡ, ἐμπορία, ας, ἡ.
negotiator, ἐμπορος, ου, ὁ, ἐμπορεύς, έως, ὁ.
negotiatorius, ἐμπορικὸς, ὴ, όν.
negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν τῷ τινι· ἀσχολεῖσθαι πρός τι.
nullo negotio, ἀπόνως, ἀνεμποδίστως, ἀπέτως, ἀκονητί.
negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
negotioſus, πραγματώδης, εος, ὁ & ἡ.
negotium, πρᾶγμα, ατος, τὸ, ἀσχολία, ας, ἡ, πραγματεία, ας, ἡ.
negotium, vel moleſtiam exhibere, ὄχλον παρέχειν, ὀχληρὸν εἶναι.
negotium habere cum aliquo, συντυγχάνειν τινί.
negotium faceſſere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, κόπον παρέχειν.
nemeſis, ἀδράστεια, ας, ἡ.
nemo, οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, ἅπας, ἅπαν☉, ὁ.
nemoroſus, ὑλώδης, εος, ὁ ☧ ἡ, ἀλσώδης, εος, ὁ & ἡ.
nempe, δηλαδὴ, δηλονότι, δήπου.
nemus, oris, νέμος, ε☉, τὸ, τέμενος, εος, τὸ, ὕλη, ης, ἡ, ἄλσος, εος, τό.
neo, νέω, νήθω, κλώθω.
neo fila, μίτον κλώθω.
nepa, æ, vel nepe, es, σκορπίος, ου, ὁ.
nepos, ἔγγονος, ου, ὁ, ἀπόγονος, ου, ὁ, ἔκγονος, ου, ὁ.
nepotes, h. e. intemperantes, οἱ ἄσωτοι ☧ ἀλόλας αἰνοῦντες νέοι.

ne-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

neptis, φαινὴ, ἧς, ἡ, θυγατριδὴ, ἧς, ἡ.
neptunius, ποσειδώνιος, ᾱ, ὁ.
neptunus, ποσειδῶν, ῶνος, ὁ.
nequa, μηπη.
nequam, ἄχρηος, ᾱ, ὁ, ἀκόλαστος, ᾱ, ὁ, φαῦλος, ᾱ, ὁ.
nequando, μήποτε.
nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμὴ, ἀδαμῶς, οὐδήπω, μὴ δῆτα, ᾱ μέν τοι.
neque, μήτε, οὐδὲ, ὔτε.
neque enim, ἡμενῦν.
neque vero, ἀλλὰ μὴν, οὐδεμήν.
nequeo, ἀδυνατέω, ῶ, ἀδυωατέω, ῶ.
nequicquam, ἄκ, pro fruſtra, μάτην.
nequid, μήτι.
nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
nequior, κακίων, ονος, ὁ, ἀχρηότερος, ᾱ, ὁ.
nequis, μήτις.
nequiſſime, πάκιστα.
nequiſſimus, πονηρότατος, ᾱ, ὁ.
nequiter, πονηρῶς, ἀσώτως.
nequitia, πονηρία, ας, ἡ, ἀχρειότης, ητος, ἡ.
nervos intendere, διατείνεσθαι.
nervoſus, νευρώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ.
nervus, νεῦρον, ᾰ, τό.
nervus arcus, ἄεμμα, ατος, τὸ, βιὸς, ῦ, ὁ, νεῦρον, ᾰ, τό.
nervus, robur, vires, νεῦρον, ᾰ, τό.
neſcio, ἀγνοέω, ῶ, ἄκ εἴδω, ἄ γινώσκω.
neſcio quis, ὁ δεῖνα.
neſcio quomodo, ἄκ οἶδ' ὅπως, ἄκ οἶδ' ὅν τινα τρέπον.
neſcio quid, ἄκ οἶδ' ὅ τι.
neſcio quare, ἄκ οἶδ' ἅνθ' ὅτε.
neſcio quo me vertam, ἀπορῶ ποῖ τραπόιμην.
neſcius, ἀγνοῶν, οῦντος, ὁ, ἄπειθος, ᾰ, ὁ, ἀδαὴς, έες, ὁ ᾗ ἡ, ἄκ εἰδώς.
neſcius ſum, ἀγνώω, Poetice.
neu, μήτε, ἢ μή.
neuter, μηδέτερος, ᾰ, ὁ, οὐδέτερος, ᾰ, ὁ.
neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέν τι.
neutram in partem, neutro, ἠδετέρωσε, μηδετέρωσε.
neutrius generis nomina, οὐδέτερα ὀνόματα.
nex, θάνατος, ᾰ, ὁ, φόνος, ᾰ, ὁ.
nexus, συμπλοκὴ, ἧς, ἡ.

N I.

ni, pro niſi, εἰ μὴ, ἐὰν μή.
nicto, as, & nictor, σκιρτάμύττω.
nicto, is, κυνζάομαι, ῶμαι.
nidificatio, νεοττεύσις, εως, ἡ.
nidifico, & nidulor, νεοττεύω.
nidor, κνίσω, ης, ἡ.
nidum facio, ἀπονεοττεύω, νεοσσεύω.
nidus, νεοττιὰς, ας, ἡ, κηλιὰ, ᾶς, ἡ.
niger, ra, um, μέλας, ανος, ὁ, μέλαινα, ης, ἡ, μέλαν, ανος, τό.
nigredo, μελανότης, ητος, ἡ, μελανία, ας, ἡ.
nigreo, niger ſum, μελαίνομαι.
nigreſco, ἐπιμελαίνομαι, περιμέλαινω.
nigro colore imbutus, μελαμβαφὴς, έος, ὁ κηλ ἡ, μελάχρως, & μελάχροος, ὁ, μελανόχρως, ωτος, ὁ, μελάγχρως, ωτος, ὁ, μελανοχρὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, & μελαγχρὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ.
nihil, οὐδὲν, οὐδὲν, οὔτι.
nihil ad rem, οὐδὲν πρὸς ἔτος.
nihil ago, ἀπραγμονέω, ῶ.
nihil obſtat, quo minus &c. οὐδὲν κωλύει, ſequente infin.
nihil mirum, θαῦμά γ' οὐδέν.
nihil refert, φέρει οὐδὲν, vel οὐδέν.
nihil aliud niſi, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅ, τι.
nihili, παρ' οὐδέν.
nihili homo, ῥάκος, έος, τὸ, ὀπαδαυὸς, ῦ, ὁ.
nihili facio, περὶ οὐδενὸς ποιοῦμαι.
nihili fio, ἐν οὐδενὶ εἰμι μέρει, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
nihili pendo, & duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι, κρίτω, φαυλίζω.
nihilo minus, οὐδὲν ἧττον, μηδὲν ἧττον, οὐχ ἧττον. οὐδὲν ἧττον, ἤ, nihilo minus, quam.
nil, οὐδέν.
nimboſus, ὀμβρώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, νεφώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ.
nimbus, ὄμβρος, ᾰ, ὁ, νέφος, εος, τό.
nimietas, περισσὸν, ᾰ, τό.
nimirum, δήπου, δήπουθεν, δῆτου.
nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περισσὸς, ὴ, ὁ.
ningo, νίφω, κατανίφω.
niſi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἐὰν μή.
niſi enim, ὅτι γὰρ μή.
niſi forte, ἐὰν μὴ ἄρα.
niſi ſi, πλὴν ἀλλὰ ἤ.
niſi quod, ἀλλ' ὅτι.
niſus, πεῖρα, ας, ἡ.
nitens, ſplendens, στίλβων, οντος, ὁ, φαεινὸς, ὴ, ὁ.

niteo, στίλβω, κηλλιώομαι, λάμπω.
nitidus, λαμπρὸς, ᾰ, ὁ.
nitor, στιλπνότης, ητος, ἡ, λαμπρότης, ητος, ἡ.
nitor, eris, conor, ἐρείδω, ἐχυρίζομαι, πειράομαι, σπουδάζω.
nitor, incumbo, innitor, ἐρείδομαι, ἀπερείδομαι, σκήπτω, & σκήπτομαι, σκήμπτω, & σκήμπτομαι, ἀποσκήπτω, χείμπτω, ἐπιχείμπτω.
nitor, confido, fiduciam colloco, ἐπανέχω, cum dativo, ἐπισκήπτω, & ἐπισκήπτομαι· ἐχυρίζομαι, ἀπιχυρίζομαι, ἐνιχυρίζομαι, πιστεύω, πέποιθα.
nitroſus, νιτρώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ.
nitrum, νίτρον, ᾰ, τό.
nivalis, χιονώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, νιφετώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ.
niveus, χιόνεος, ᾰ, ὁ.
nivoſus, χιονώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, νιφετώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ.
nix, ivis, χιὼν, όνος, ὁ, ἡ, vel νιφετὸς, ᾰ, ὁ.

N O.

no, nas, νήχομαι, κολυμβάω, ῶ.
nobilis, γνώσιμος, ᾰ, ὁ, εὐγενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, γενναῖος, ᾰ, ὁ.
nobilis genere, εὐπάτωρ, ορος, ὁ, & εὐπάτωρ, ορος, ὁ, εὐγενέτης, ᾰ, ὁ, εὐγενὴς, έος, ὁ κηἀ ἡ.
nobilitas, εὐγένεια, ας, ἡ.
nobilitas generis, εὐγένεια, ας, ἡ.
nobilitas, celebritas, ὄνομα, ατος, τό.
nobiliter, celebriter, ὀνομαστῶς.
nobilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
nobis, ἡμῖν.
nobiſcum, μεθ' ἡμῶν.
nocens, κακοπαὴς, ᾰ, ὁ, βλάπτων, οντος, ὁ, βλαβερὸς, ᾰ, ὁ.
nocenter, βλαβερῶς.
noceo, βλάπτω τινὰ, κακῶς ποιεῖν τινα· κακόω τινὰ, ἀδικέω, ῶ, ἀτάω, ῶ, ἴπτω.
ſub noctem, ὑπὸ φωτί. ὑπὸ νύκτα.
per noctem, κατὰ νύκτα. per totam noctem, πάννυχον, ſeu παννύχια, & πανυύχιον.
noctu, ἐπὶ νυκτὶ, ἐν νυκτὶ, ἐκ νυκτὸς, διὰ νυκτὸς, ἀνὰ νύκτα, πρόνυξ, ἔννυχον, ἐννύχιον, νύκτωρ.
noctu iter facere, νυκτιπορέω.
noctua, γλαυξ, κος, ἡ.
nocturnus, νυκτερινὸς, ᾰ, ὁ, ἐννύχιος, ᾰ, ὁ.
nocumentum, βλάβη, ης, ἡ, λύμη, ης, ἡ.
nocuus, βλαβερὸς, ᾰ, ὁ.
nodatus, κοσυμβωτὸς, ᾰ, ὁ.
nodoſus, πολύπλοκος, ᾰ, ὁ.
nodum ſolvere, λύειν σωκαμμα.
nodus, ἄμμα, ατος, τὸ, κάθαμμα, ατος, τὸ, κόσυμβος, ᾰ, ὁ, ἀναδεσμὰ, ατος, τὸ, δεσμὸς, ᾰ, ὁ.
nodus arboris, ὄζος, ᾰ, ὁ.
nodus, flexura digitorum, articulus, κομπὸ, ῦς, ἡ.
nola, κώδων, ωνος, ὁ.
nolam pulſo, κωδωνίζω.
nolo, ἐ θέλω, ᾽ βούλομαι.
nomen, ὄνομα, ατος, τό.
nomen, prætextus, ὄνομα, ατος, τό. μετ' ὀνομάτων καλῶν, honeſtis hominibus.
nomen bonum habens, εὐώνυμος, ᾰ, ὁ, διωνομασμένος, ᾰ, ὁ.
nomen non habens, ἀνωνόμαστος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ.
nomen dare militiæ, ἐνεῖναι εἰς ἐξέτασιν.
nomen impono, ὀνομαθετέω, ῶ.
nomen collectivum, ὄνομα συλληπτικόν.
nomenclator, ὀνοματολόγος, ᾰ, ὁ.
nomenclatura, ὀνοματογραφία, ας, ἡ.
nomina tria habens, τελώνυμος, ᾰ, ὁ.
nominari qui poteſt, ὀνόμαστος, ᾰ, ὁ.
nominari qui non poteſt, ἀνωνόμαστος, ᾰ, ὁ.
nominatim, ὀνομαστί.
nominatim appellare, ἀνακαλεῖν. καλεῖν ὀνομαστί.
nominatio, ὀνομασία, ας, ἡ, κλῆσις, εως, ἡ.
nominativus (caſus), ὀρθὴ, ἧς, ἡ, πτῶσις, ὀνομαστική.
nominatus, celebris, διωνομασμένος, ᾰ, ὁ.
nomine, cauſa, gratia, ὑπὲρ χάριν, ut σὰν χάριν, & ὑπὲρ σέ, nomine tuo, tua cauſa.
nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου.
nominis ejuſdem, συώνυμος, ᾰ, ὁ.
nomino, ὀνομάζω, καλέω τινὰ, ὄνομα τιθέναι τινί.
nominor, καλέομαι, ῶμαι, ὀνομάζομαι.
non, ὐ, ὐκ, μὴ, οὔτι, οὐδέν.
non item, οὐκ ἄν.
non minus, μηδὲν ἧττον.
non enim, ὐ γὰρ.
non per Jovem, μὰ δία.
non equidem, ὐ γὰρ ἔγ.
non modo, μὰ ὅτι, οὐχ ὅπως.
non modo non, οὐχ ὅτι, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως.
non ita pridem, ὐ πρὸ πολλοῦ, πρὸ μικροῦ.
non multo poſt, ὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακρόν.
non quod, οὐχ ὅτι.
non ſolum, ſed etiam, οὐχ ὅτι, ἀλλὰ καί.
non poſſum non laudare, ὐ δύναμαι μὴ οὐκ ἐπαινεῖν. Interdum οὐκ abjicitur.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

non tamen, μὴ μέντοι, δὲ μήν.
nonæ menſis, νῶναι, αἱ.
nonagenarius, ἐνενηκοντούτης, ἐς, ὁ ἡ ἔ.
nonageſimus, ἐνενηκοστός, ὴ, όν.
nonagies, ἐνενηκοντάκις.
nonaginta, ἐνενήκοντα.
nondum, μήπω, οὔπω.
nongenti, ἐνακόσιοι, αι.
nonne? ἆ; ἀλλ' ὦ; ἀλλ' ἔχεις; ἆρ' οὐκ; ἆρ' οὐ; ἦ γάρ; πῶ δὲ; μῶν μή; μῶν οὐ; ἦ γάρ; οὐκοῦν; πως οὐκ; πως οὐ, πῶ μήν;
nonne igitur? ἆρ' οὖν;
nonne vides? ἒχ ὁρᾷς;
nonnihil, σμικρόν τι.
nonnullus, ἔνιος, η, ον.
nonnunquam, ἔστ' ὅτε, ἐνίοτε, ποτέ.
nonus, a, um, ἔνατος, η, ον, ἐνάτης, ου, ἔνατον, τό.
norma, κανών, όνος, ὁ, γνώμων, ονος, ὁ.
ſecundum normam, ad normam, κανονικῶς.
normalis, κανονικός, ὁ.
nos, ἡμεῖς.
noſcere artem, εἰδέναι τέχνην.
noſcito, γνωρίζω.
noſco, γινώσκω, οἶδα.
noſocomium, νοσοκομεῖον, ου, τὸ, ξενών, ῶνος, ὁ.
noſter, σφέτερος, α, ον, cum verb. primæ perſonæ ἡμέτερος, ὁ καθ' ἡμᾶς. Sed fere ita dicimus, liber noſter, ἡ βίβλος ἡμῶν.
noſtras, ἡμεδαπός, ὴ, όν.
nota, σημεῖον, ου, τὸ, σωθημα, ατος, τὸ, στίγμα, ατος, τό.
notabilis, γνωστός, ὴ, όν, γνωρίμος, ος, ον.
notam ignominiæ abſtergere, ἀποτρίβεσθαι τὴν ἀδοξίαν. ῥυπόω, cum acculativo.
notam ignominiæ inurere alicui, ἀδοξίαν παρασκευάζειν τινί.
notare ignominia, ἀτιμάζειν τινά.
notarius, γραμματοδύς, έος, ὁ, ὑπογραφεύς, έος, ὁ.
notatio, ἐκλογή, ῆς, ἡ, σημείωσις, εως, ἡ, παρατήρημα, ατος, τὸ, παρατήρησις, εως, ἡ.
notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
notatus, ἐπίσημος, ος, ον, παρασεσημασμένος, ος, ον.
notatus ignominia, ἄδοξος, ος, ὁ ἡ ἦ.
nothus, νόθος, ος.
notio, νόημα, ατος, τὸ.
notiones, & conceptus animi, παθήματα τῆ ψυχῆς.
notis compunctus, στιγματίας, ου, ὁ, στικτός, ὴ, όν, κατεστιγμένος, ος, ον.
notitia, γνῶσις, εως, ἡ, γνώρισις, εως, ἡ, νόησις, εως, ἡ.
noto, σημειόομαι, διασημαίνω, στίζω.
noto, obſervo, τεκμαίρομαι, παρατηρέω, ῶ, ἐπιτηρέω, ῶ.
noto, taxo, ſubſanno, κωμῳδέω, ῶ, διακωμῳδέω, ῶ.
noto infamia, σκληστέω, ῶ, ἀτιμάω, ῶ, ἀτιμάζω.
notum eſt, φανερόν ἐστι, πρόδηλόν ἐστι.
notum facio, γνωρίζω, δηλόω, ῶ.
notus, γνώριμος, ος, ον, γνωστός, ὴ, όν.
notus, familiaris, γνώριμος, ος, ὁ ἡ ἦ.
notus, Auſter, νότος, ου, ὁ.
novacula, ξυρός, οῦ, ὁ.
novacula rado, ξυράω, ῶ, & ξηρέω, ῶ, ἀποξύρω, ἀποξυρίω, ῶ, & ἀποξυρέω, ῶ.
novale, νέος ἀγρός, & νέα, ſubintellige ἄρμενα, νεῖμαι, ατος, τὸ, νείωσις, εως, ἡ, νέσις, ος, ὁ, & νεός, ὸς, ὴ, όν, ος, ον, τό.
novalis, νέος, ος, ὁ, ut νέος ἀγρός, novalis ager, novale, νεατός, ὴ, όν, & νέατον, ου, ὁ.
novarum rerum cupidus, νεωτεροποιός, ὸς, ὁ, νεωτερισής, οῦ, ὁ.
novatio, νέωσις, εως, ἡ, & νέασις, εως, ἡ, νεοχμωσις, εως, ἡ.
novatus, νεατός, ὴ, όν, ſeu νέατος, ος, ον.
nove, νεωτέρως, καινοτόμως, καινῶς.
novellus, νέος, ος, ον, & Jon. νῆος.
novem, ἐννέα.
november, ἀνθεστηριών, όνος, ὁ, νοέμβριος, ος, ὁ.
novenarius, ἐννατάλεος, ος, ον.
noveni, οἱ ἐννέα.
novennis, novennalis, ἐννάετης, εος, ὁ, maſcul. gen. & in foem. ἐννάετις, ιδος, ἡ, ἐννάετηρος, ος, ὁ, ἐννέωρος, ος, ὁ, ἐνέτης, Poetice.
novennium, ἐννατηρίς, ίδος, ἡ, per novennium, ἐννέτες, adverbium.
noverca, μητρυιά, ᾶς, ἡ.
novercalis, ὁ τῆ μητρυᾶς.
novies, ἐννεάκις.
novilunium, νέα σελήνη, νεομηνία, ας, ἡ.
noviſſime, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
noviſſimus, ultimus, infimus, νεώτατος, η, ον, & Poetice νήτατος, ῦσατος, η, ον, ἔσχατος, η, ον.
novitas, νεότης, ητος, ἡ, καινότης, ητος, ἡ.
novitas ſermonis, καινολογία, ας, ἡ.
novitatis amans, φιλόκαινος, ος, ον.
novitius, νεαρός, ὰ, όν.
novitius in religione, νεόφυτος, ος, ὁ.
novus, νέος, α, ον, καινός, ὴ, όν.
nox, ἀβρότη, ητος, ἡ, σκοτομανία, ας, ἡ, νύξ, νυκτός, ἡ, νύχρα, ας, ὁ, & νυχός, οῦ, ὁ, ὀφρύη, ης, ἡ, Heſiodus, Euripides.

nox prima, ἀκρόνυχον, ου, τὸ, ſive ἀκρονυχία, ας, ἡ, κρόνυξ, υκτος, ἡ.
nox intempeſta, ἀκρονυχία, ας, ἡ.
nox placida, νὺξ ἥσυχος.
noxa, damnum, damni illatio, ἄτη, ης, ἡ, προσβολή, ῆς, ἡ, βλάψις, εως, ἡ.
noxa, exitium, calamitas, κὴρ, κηρός, ἡ, λύμη, ης, ἡ.
noxa, culpa, reatus, ἔσχη, ης, ἡ.
noxam infero, ἀτάω, ῶ.
noxius, βλαβερός, ὸς, ὁ, πονηρός, ὸς, ὁ, βλαπτικός, ὸς, ὁ,

N U.

nubecula, νεφέλιον, ου, τό.
nubes, νεφέλη, ης, ἡ, νέφος, εος, τό.
nubes frontis, νέφος, εος, τὸ, metaphorice.
nubigena, νεφελογενής, έος, ὁ ἡ ἦ.
nubilis, ὁ ἡ ἐπίγαμος· ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος, ος, ον.
nubilis virgo, ἀνδρὸς ὡραία, τήλις, ιδος, ἡ.
nubilus, σωεφὴς, έος, ὁ ἡ ἦ, νεφελοειδής, έος, ὁ, ἡ ἦ.
nubo, velo, καλύπτω. pro viro tradi, γαμίζεσθαι πρὸς ἀνδρός, νυμφεύω.
nudatio, γύμνωσις, εως, ἡ, ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, ψίλωσις, εως, ἡ, ἀποψίλωσις, εως, ἡ.
nudator, ψιλωτής, οῦ, ὁ.
nude, ſimpliciter, ἁφελῶς.
nuditas, γυμνότης, ητος, ἡ.
nudius tertius, πρόχθες.
nudo, γυμνόω, ῶ, & ὁμαι, ῶμαι, ἀναγυμνόω, ῶ, ἀπογυμνόω, ῶ, ψιλίζω, ψιλόω, ῶ, ἀφιμαντόω, ῶ.
nudo, exuo, ſpolio, ψιλόω, ῶ, περισπάω, ῶ, ἀφιμαντόω, ῶ, ἀπαμφιέννυμι, ἀπαμφιάζω, & ἀπαμφέκτω.
nudus, γυμνός, ὴ, όν, ψιλός, ὴ, όν, ἀνείμων, ονος, ὁ.
nugacitas, φλεδονεία, ας, ἡ.
nugæ, φλυαρία, ας, ἡ, λῆρος, ου, ὁ.
nugas agere, λῆρεῖν, φλυαρεῖν.
nugator, φλύαρος, ου, ὁ.
nugatorius, φλυαρώδης, εος, ὁ ἡ ἦ, ληρώδης, εος, ὁ ἡ ἦ.
nugigerulus, ὑδλοφόρος, ου, ὁ.
nugor, aris, φλυαρέω, ῶ, ἀδολεσχέω, ῶ.
nullibi, οὐδαμοῦ.
nullitas, οὐδένεια, ας, ἡ, & οὐδένεια, ας, ἡ.
nullius pretii, ἀπέδανος, ὴ, όν.
nullo modo, ἐπως οὐδ' ὅπως τι οὐ· οὐδαμῆ, οὐδαμῶς, οὐδ' ἂν τι.
nullo pacto, μηδοτιοῦν. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο.
nullus, μηδείς, σνός ὁ, οὐδείς, σνος, ὁ, ὕτις, ινος.
nullus ſum, id eſt, perii, μηδεὶς εἰμι.
num, ἄραγε, εἶπ, ἆκαν· ἆρα μή.
numen, θεῖον, ου, τὸ, θεότης, ητος, ἡ, δαιμόνιον, ου, τὸ.
numerabilis, ἀριθμητός, ὴ, όν.
numeratim, κατ' ἀριθμόν.
numeratio, ἀριθμησις, εως, ἡ.
numeratu facilis, δυσαρίθμητος, ος, ον.
numeratus, ἀριθμηθείς, έντος, ὁ.
numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
numero impari, impariter, περισσάκις.
numero pari, pariter, ἀρτιάκις, adverbium.
numero plurali, adverbium, πληθυντικῶς.
numero ſunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.
numeroſe, concinne, εὐρύθμως.
numeroſus, πολὺς ἀριθμῷ, & ἀριθμόν· πολύχρης, ος, ον, πολυπληθής, έος, ὁ ἡ ἦ.
in numerum amicorum referre, εἰς τοὺς φίλους καθιστάναι.
numerus, ἀριθμός, οῦ, ὁ.
numerus impar, ἀριθμὸς περισσός.
numerus par, ἄρτιος ἀριθμός.
numerus in oratione, & Muſicis, ῥυθμός, οῦ, ὁ.
numine afflatus, κατόχιμος, ος, ὁ, ἡ ἦ, κατάσχετος, ος, ὁ, ἐνθουσιαστής, οῦ, ὁ, ἐνθεαστικός, ὴ, όν, ἐνθουσιώδης, εος, ὁ ἡ ἦ, θεόληπτος, ος, ὁ, θεόφορος, ος, ὁ.
numine correptus agor, θεοφορέομαι, ἐμμαίνομαι.
numine afflor, ἐνθουσιάζω.
numinis afflatus, κατοχὴ, ῆς, ἡ, κατεκωχὴ, ῆς, ἡ, ληψία, ας, ἡ, θεοφορία, ας, ἡ.
numiſma, νόμισμα, ατος, τὸ.
in nummos conflo, κατονομίζω.
nummos adulterinos cudo, παρακόπτω.
nummoſus, πολυχρήματος, ος, ὁ, πλούσιος, ος, ὁ.
nummularius, κολλυβιστής, οῦ, ὁ, τραπεζίτης, ου, ὁ.
nummulus, νομισμάτιον, ου, τό.
nummus, νόμισμα, ατος, τὸ, κέρμα, ατος, τὸ.
nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
nummus aureus, χρυσοῦν, οῦ, τὸ, χρύσινος, ος, ὁ.
nummus minutus, λεπτὸν, οῦ, τό.
nunc, νῦν, νυνί. ἐν τῷ παρόντι.
nunc jam, nunc primum, νῦν ἄρτι.
nunc nuper, νῦν ἄρτι.
nunc quoque, καὶ νῦν.
nuncubi, μὴ ὅν τῦ.
nuncupatio, προσαγόρευσις, εως, ἡ.
nuncupatio, dedicatio, προσφώνησις, εως, ἡ, προσφώνημα, ατος, τό.

nu

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

nuncupo, ὀνοματοποιῶ, προσαγορεύω.
nuncupo vota, ποιεῖσθαι εὐχάς, Thucydides.
nuncupo, dedico, προσφωνέω, ῶ.
nundinæ, πανήγυρις, ιδ, ἡ, παντοπωλεῖον, ου, τὸ, ἀγορά, ᾶς.
nundinalis, ἀγοραῖος, α, ον.
nundinatio, καπηλεία, ας, ἡ, ἀγορασμός, οῦ, ὁ.
nundinator, ἀγορασιὴς, οῦ, ὁ.
nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
nunquam, οὐδέποτε, μηδέποτε.
nunquam non, διὰ παντός.
nunquid, ἄρκυε, ἆρα μή, μὴ ἔν τι.
nunquid igitur? ἀλλὰ μή?
nunquis; ἆρα μήτις; μὴ ἔν τις;
nuntia, ἄγγελος, ου, ἡ, ἀγγελιῶτις, ιδος, ἡ, & ἀγγελία, Poetice.
nuntiare victoriam, εὐαγγελίζειν.
nuntiatio, ἀγγελία, ας, ἡ, ἄγγελμα, ατος, τὸ.
nuntiator, ἄγγελος, ου, ὁ, μίμυντης, ου, ὁ.
nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
nuntius, qui nuntiat, ἄγγελος, ου, ὁ, ἀγγελιώτης, ου, ὁ.
pro eo, quod nuntiatur, ἀγγελία, ας, ἡ.
nuo, νεύω.
nuper, νεωστὶ, ἄρτι.
nuper mortuus, νεοθανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ.
nuper natus, ἀρτιγενὴς, ους, ὁ, νεόγονος, ου, ὁ.
nuperrime, πρὸ μικροῦτου.
nuperus, ὁ ἄρτι.
nupta, νύμφη, ης, ἡ.
nuptam deducere, νυμφοστολεῖν.
nuptiæ, γάμος, ου, ὁ.
nuptiæ secundæ, διγαμία, ας, ἡ.
nuptiale epulum celebrare, δαῖτα γάμου.
nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ.
nuptiali veste indutus, νυμφικῶς ἐσταλισμένος. κεκοσμημένη, στολῇ γαμικῇ, de nupta.
nuptiali more, νυμφικῶς.
nuptiarum expers, ἀγάμητος, ου, ὁ, ἡ, ἄγαμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ἀπήγαμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ.
nuptiarum arrhabo, μνηστρον, ου, τὸ.
nuptias ambio, μνηστεύω, μνάομαι, μνηστεύομαι, μνηστεύω.
nuptias concilio alicui, προμνάομαι, προμνηστεύω, & προμνηστεύομαι.
nuptias contrahere, συναίρειν γάμον.
nuptias celebro, γαμιστελέω, ῶ.
nuptui colloco, γαμίζω.
nuptui do, ἁρμόζω, & ἁρμόττω, δίδωμι, ἐκδίδωμι, νυμφεύω, συνοικίζω, ζεύγνυμι, δίδωμι πρὸς γάμον.
nurus, νυὸς, οῦς, ἡ, σύννυος, ου, ἡ.
nusquam, οὐδαμοῦ, οὐδαμῆ.
nusquam terrarum, οὐδαμοῦθι τῆς γῆς, οὐδαμῆ γῆς.
nusquam non, παντοχῆ.
nuto, caput concutio, νυσταζω, κάπτω.
nuto, propendeo, vergo, νεύω.
nutricatio, ἀνατροφὴ, ης, ἡ, τιθήνησις, εως, ἡ.
nutrico, & or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
nutrimentum, τροφὴ, ης, ἡ, διατροφὴ, ης, ἡ.
nutrio, τρέφω, διατρέφω.
nutritio, σπισμὸς, οῦ, ὁ, τροφὴ, ης, ἡ.
nutritius, nutritor, τρόφος, ου, ὁ, τροφεὺς, έος, ὁ.
nutritus bene, εὔτροφος, ος, ον, ὁ, ἡ, εὔτροφος, ου, ὁ.
nutritor, τροφεὺς, έος, ὁ.
nutrix, τροφὸς, ου, ἡ, τιθήνη, ης, ἡ.
nutus, νεῦμα, ατος, τὸ.
nux, arbor, κάρυα, ας, ἡ.
nux, fructus, κάρυον, ου, τὸ.
nux odorata, vulgo moscata, μοσχοκάρυον, ου, τὸ, μοσχοκαρύδιον, ου, τὸ, κάρυον μυρεψικὸν, μυρεψικὴ βάλανος.
nux pinea, στρακὶς, ίδος, ἡ, στρόβιλος, ου, ὁ.

N Y.

nympha, νύμφη, ης, ἡ.
nycticorax, corvus nocturnus, νυκτικόραξ, ακος, ὁ.

O.

O, Vocantis, ὦ, fere cum vocativo.
O, admirantis, ὦ cum genitivo, vocativo, & interdum cum nominativo, ὠή.
o dii boni, ὦ θεοὶ παναγαθοι.
o dii immortales, ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
o rem miram, ὦ τῆ θαύματος.
o calamitatem, ὦ τῆ συμφορᾶς.
o me miserum, αἴ μοι, τάλας, ὦ μοι ἐγὼ δειλός.
ob, ἕνεκα, cum genitivo, διὰ, cum accusativo.
obæratus, ὑπόχρεως, ω, ὁ.
obambulatio, περιοδεύσις, εως, ἡ.
obambulo, περιπατέω, ῶ, περινοστέω, ῶ.
obbrutesco, ἄλογος γίνομαι.
obcæcatio, τύφλωσις, εως, ἡ, ἐκτύφλωσις, εως, ἡ.
obdormio, κατακοιμάομαι, ῶμαι, ἐπικαθεύδω.

obducere callum, τυλᾶν, ἐντυλᾶν.
obduco, tego, ἐπεισάγω, προσβάλλομαι.
obducta fronte qui est, σκυθρωπεύω, ῶ, ὁ.
obductus, κεκαλυμμένος, η, ον, περιβεβλημένος, η, ον.
obduratio, σκληρία, ας, ἡ, σκλήρωσις, εως, ἡ, πώρωμα, ατος, τὸ, & πώρωσις, εως, metaphorice dicitur de obduratione cordis.
obduro, σκληρύνομαι.
obediens, ὑπηκοος, ος, ον, ὑπήκοος, ου, ὁ.
obedienter, ὑπηκόως.
obedientia, ὑπακοὴ, ης, ἡ, εὐπείθεια, ας, ἡ.
obedio, πείθομαί τινι. ὑπακούω τινί.
obeo, circumeo, lustro, περιέρχομαι, περιοδεύω, ἐφοδεύω, περιοικνέω, ῶ, ἀμφιπολέω, ῶ, περιπολέω, ῶ, ἐπιστροφάω, ῶ, περιτροπάω, ῶ.
obeo, administro, perfungor, ἐπιτελέω, ῶ, cum accusativo.
obeo munus publicum, λειτουργέω, ῶ.
obequito, περιιππάζω, περιεππεύω.
oberrare facio, πλανάω, ῶ, ἀποπλανάω, ῶ.
oberratio, περιπλάνησις, εως, ἡ.
oberro, as, πλανάομαι, ῶμαι, περινοστέω, ῶ.
obesitas, πολυσαρκία, ας, ἡ, λιπαρότης, ητος, ἡ.
obesus, πίων, ονος, ὁ, πολύσαρκος, ος, ον, ὁ, λιπαρὸς, ά, όν, παχὺς, έος, ὁ, καταύσαρκος, ος, ον, ὁ.
obesus sum, λιπάω, ῶ.
obex, ἐμπόδιον, ου, τὸ, κώλυσις, εως, ἡ, μοχλὸς, οῦ, ὁ.
obfirmate, βεβαίως.
obfirmato animo sum, ἐγκρατέω, ῶ.
obfirmo, διαβεβαιοῦμαι, ἐπισκήπτω.
obfusco, ἀμαυρόω, ῶ, ἐπισκοτέω, ῶ, ἀμέρδω, Poetice.
obgannio, ἐπικινυζάομαι, ῶμαι, περιλαλέω, ῶ.
objectio, πρόβολὴ, ης, ἡ, ἀντιλογία, ας, ἡ.
objectio criminis, ἐπίκλημα, ατος, τὸ.
objecto, ἐνειδίζω.
objicere crimen, ἐπιφέρειν αἰτίαν, & simpliciter φέρειν, & ἐπενεγκεῖν, cum dativo.
objicere periculo, παραπίθεσθαι. ut Ψυχὰς παρθέμενοι, Odyss. γ. vitam periculo exponentes.
objicere se periculis, ἐπιρρίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
objicio, προβάλλω, pro exprobrare, ἐνειδίζειν τινί τι.
obire mortem, τελευτᾶν τὸν βίον.
obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβείαν.
obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
obiter, παρέργως, ὲν παρόδῳ.
obitus, mors, τελευτὴ, ης, ἡ, θάνατος, ου, ὁ.
objurgatio, ἐπιτίμησις, εως, ἡ, λοιδορία, ας, ἡ.
objurgator, ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ.
objurgo, ἐπιτιμάω τινὶ τινος, ἐπιπλήττω λοιδορέομαί τινι.
oblatio spontanea, ἑκουσιασμὸς, οῦ, ὁ.
oblatro, προσυλακτέω, ῶ. pro obloqui, κατυλαλέω, ῶ.
oblatum, προφορὰ, ᾶς, ἡ.
oblatus, προφερόμενος, η, ον.
oblectatio, τέρψις, εως, ἡ, εὐφροσύνη, ης, ἡ.
oblectatio animi, ψυχαγωγία, ας, ἡ. Athenæus.
oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινά.
oblecto me hac re, ἀγάλλομαι τούτῳ.
obligatio, ἐπίδεσις, εως, ἡ, σύσχη, ης, ἡ.
obligo, as, ἐπιδέω, ῶ, καταλεσμοδέω.
obliqua via, στραγγαλία, ας, ἡ.
obliquatio, πλαγιασμὸς, οῦ, ὁ.
oblique, non aperte, πλαγίως. oblique nunciare, πλαγιάζειν.
oblique, πλαγίως, πεπαβλήδην.
obliquitas, καμπυλότης, ητος, ἡ, λοξότης, ητος, ἡ.
ex obliquo, ἐκ πλαγίου.
obliquo, λοξόω, ῶ, στρεβλόω, ῶ.
obliquus, καμπύλος, η, ον, ὁ, λοξὸς, ὴ, όν, ὁ.
obliteratio, ἐξάλειψις, εως, ἡ.
obliteratu difficilis, δυσεξάλειπτος, ος, ον, ὁ. obliteratu facilis, εὐεξάλειπτος, ος, ον, ὁ.
oblitero, ἀφανίζω τῷ μνήμῃ τινὸς, memoriam alicujus.
oblitus, ἐπιλαθόμενος, η, ον, ὁ, ἐπιλελησμένος, η, ον, ὁ.
oblitus laborum, λαθίπονος, ος, ον, ὁ. Sophocles.
oblivio, λήθη, ης, ἡ, ἀμνησία, ας, ἡ.
ne te capiat oblivio, μηδέ σε λήθη αἱρέιτω. Iliad. β.
oblivionem inducere, ἐμποιεῖν λήθην, ἐπιλήθην. & ἐκλαθάνειν, Poetice.
oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι. ἐπιλανθάνομαί τι.
oblivio̱sus, ἐπιλήσμων, ονος, ὁ, ἀμνήμων, ονος, ὁ.
obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηστέω, ῶ, ἀμνημονεύω.
obliviscor facere, ἐπιλανθάνομαι ποιεῖν.
oblongus, παραμήκης, εος, ὁ, ἡ, ἡ.
obloquor, κατυλαλέω, ῶ.
obloquutor, κατύλαλος, ος, ον, ὁ.
obluctatio, ἄντεσις, εως, ἡ.
obluctator, ἀντίπαλος, ος, ον, ὁ.
obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
obludo, ἀντιπαίζω.
obmurmuro, κατηχογρύζω.
obmutesco, κατοιμώζομαι, ῶμαι.

ob-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσαμαί τινι.
obnixe, σωστῶς, διατεταμένως.
obnixe rogo, λιπαρέω, ῶ, ἐκλιπαρέω, ῶ, προσλιπαρέω, ῶ.
obnoxius, ἔνοχος, ε, ὁ.
obnoxius sum alicui, ὑπάκτος εἰμί τινι.
obnubilo, ἐπινέφω.
obnubilor, σωνεφέω, ῶ.
obnubo, περικαλύπτω.
obnuntiatio, ἀντένδειξις, εως, ἡ.
obnuntiator, κατάγγελος, ε, ὁ, καταγγελόδε, ἐος, ὁ.
obnuntio, καταγγέλλω.
oboleo, male oleo, ὄζω.
obolus, ὄβολος, ε, ὁ.
oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνέχω.
obrepo, ὑπεισέρχομαι.
obreptio, παράδυσις, εως, ἡ, κλέμμα, ατος, τό.
obruo, συγκαλύπτω, κατιβάλλω.
obrutus, κατακεκαλυμμένος, ἐστος, ὁ.
obryzum aurum, ὄβρυζον χρυσίον.
obscœne, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
obscœnitas, αἰσχρότης, ητος, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ.
obscœnus, αἰσχρός, ε, ὁ, ἀσελγής, ἐος, ὁ ☪ ἡ, ἀναιδής, ἐος, ὁ ☪ ἡ, αἰσχρολόγος, ε, ὁ.
obscuratus, ἀφώτιστος, ε, ὁ ☪ ἡ.
obscure, ἀμαυρῶς, ἀμυδρῶς, ἀμυδρῶς, ἀϊδήλως, λυγαίως, ἀσήμως.
obscure, non manifeste, ἀδικτικῶς, ὐ κ ἀνίγματι, ἀδήλως, πλαγίως, ἀσαφῶς.
obscuritas, σκότος, εος, τό, ἀσάφεια, ας, ἡ.
obscuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ω, ἐπικαλύπτω.
obscurum erat, ἄδηλον ἦν.
obscurus, ἀφανής, ἐος, ὁ ☪ ἡ, ἄδηλος, ε, ὁ, ἀμαυρός, ὰ, ὁ. pro ignobili, ἄσημος, ε, ὁ.
obsecratio, κατοίκησις, ἧς, ἡ, ἐπιθέσεις, εως, ἡ, προσλιπάρησις, εως, ἡ.
obsecro, λιπαρέω, ῶ, δέομαί σε ταῦτα πρὸς παίδων, per liberos.
obsecundo, συνεργέω τινί, ὑπουργέω.
obsepio, περιφράττω.
obsequens, δύκιστος, ε, ὁ ☪ ἡ, κατηκοος, ἐος, ὁ ☪ ἡ, πειθήλιος, ε, ὁ, πειθήμων, ονος, ὁ, πειθανός, ὰ, ὁ, vel πιθανός, ὰ, ὁ, ἐπιπειθής, ἐος, ὁ ☪ ἡ, ὑποπειθής, ἐος, ὁ ☪ ἡ.
obsequenter, πειθηλίως.
obsequi alicui in omni re, ὑπείκειν τινὶ πᾶν ἔργον. Homerus.
obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἐμῷ θυμῷ.
obsequiose, officiose, θεραπευτικῶς, δουκικῶς.
obsequiosus, ὑπηρετικός, ὴ, ὁ.
obsequium, θεράπεια, ας, ἡ, λατρεία, ας, ἡ, ὑπηρεσία, ας, ἡ, θωπεία, ας, ἡ, ἀνθύπεξις, εως, ἡ.
obsequium præstare, ἐπιθεραπεύειν, χαρίζεσθαι.
obsequor, ὑπηρετέω, ῶ, χαρίζομαί τινι.
obseratio, κλείθρωμα, ατος, τὸ, & κλείθρωσις, εως, ἡ.
obseratus, κλειστός, ὴ, ὸν.
obsero, as, περικλείω, μοχλόω.
observantia, θεραπεία, ας, ἡ.
observantia prosequor, θωμάζω.
observare occasionem, καιρὸν τηρεῖν.
observatio, παρατήρησις, εως, ἡ, βλάβεια, ας, ἡ. pro observantia, θεραπεία, ας, ἡ.
observator, ἐπίσκοπος, ε, ὁ.
observo, ἐπιτηρέω, ῶ, ἀφορόω, ῶ: pro venerari, θεραπεύειν τινά.
obses, ὅμηρος, ε, ὁ.
obses sum, ὁμηρεύω.
obsessio, πολιορκία, ας, ἡ.
obsessor, πολιορκητής, ἡ, ὁ.
obsessu facilis, εὐπολιόρκητος, ε, ὁ, difficilis obsessu, δυσπολιόρκητος, ε, ὁ.
obsides posco, ἐξομηρεύω.
obsides dare, δίδωμι ὁμήρους.
obsidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
obsidionem magno ac forti animo sustinere, ὑπομένειν ἀνδρώδως τὴν πολιορκίαν, ὑποστήσασθαι τὴν πολιορκίαν.
obsidione capere, ἐκπολιορκέω.
obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν.
obsidium, obsidio, πολιορκία, ας, ἡ, περικάθησις, εως, ἡ.
obsido, is, & obsideo, πολιορκέω, ῶ, περικαθίζω, περείδημι.
obsignatio, ἐπισφράγισις, εως, ἡ.
obsignator, ἐπισφραγιστής, οῦ, ὁ.
obsigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
obsistentia, ἀνθίστασις, εως, ἡ, ἀντίπραξις, εως, ἡ.
obsistere alicui, ἵστασθαι πρός τινα.
obsisto, ἀνθίσαμαι, ἀνθίσταμαι, ὄμμα.
obsitus, περικεκαλυμμένος, η, ὸν.
obsitus pannis, ῥυπαρῶς διακείμενος.
obsoleſco, ἀπαρχαιοῦμαι.
obsoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
obsoletus, παλαιόμενος, η, ὸν.
obsonium, ὀψώνιον, ε, τό.
sine obstaculo, ἀκωλύτως.

obstaculum, κώλυμα, ατος, τὸ, ἐμπόδιον, ε, τό.
obstetricius, μαιδικός, ὴ, ὸν, & μαιωτικός, ὴ, ὸν.
obstetrico, μαιεύομαι.
obstetrix, μαῖα, ας, ἡ, μαιεύτρια, ας, ἡ.
obstinate, ἰσχυρογνωμόνως.
obstinatio, σκληροκαρδία, ας, ἡ.
obstinatus, αὐθάδης, ες ☪ ὁ ☪ ἡ, ἀμετανόητος, ε, ὁ.
obstipo capite sum, κύπτω.
obstipo, ἐμφράττω.
obsto, ἀνθίσαμαι πρός τινα· ἐνίσταμαί τινι, ἐναντίομαι, ὄμμα, ἀντέχω.
obsto, ne hoc facias, ἐπέχω σε τοῦτο. κωλύω, & διακωλύω σε, ὥστε μὴ ποιεῖν, vel simpliciter cum infinito.
obstreperus, θορυβώδης, ες ☪ ὁ ☪ ἡ, κελαδεινός, ὴ, ὸν.
obstrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινί, & τινά.
obstrictio, ἀνάρτησις, εως, ἡ.
obstrictus ære alieno, ὀφειλων χρέα. Plutarchus.
obstrictus, ἔνοχος, ε, ὁ ☪ ἡ, ἐπάμοτος, ε, ὁ.
obstringere jurejurando, καταλαμβάνω ὅρκοις.
obstringo, καταδέω, ῶ.
obstructio, ἔμφραξις, εως, ἡ, περίφραξις, εως, ἡ.
obstructus, ἐμφρακτός, ὴ, ὸν.
obstruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, os.
obstupefacio, ἐκπλήττω.
obstupefactio, ἀπογοήτευσις, εως, ἡ.
obstupefactio dentium, ἀμωδισμός, οῦ, ὁ.
obstupesco, ἐκπλήττομαι πρός τι· θαμβέω, ῶ, ἀνοιδητῶ.
obsum, βλάπτω, κακῶς ποιῶ τινα.
obsurdescere facio, κωφόω, ῶ, ἀνακωφόω, ῶ.
obsurdesco, ἀκουφέμαι, ἐκθαμβῶ.
obtegere faciem præ pudore, ἐγκαλύπτεσθαι.
obtego, καταπαλύπτω, περιστέγω.
obtemperans, ἀκροατικός, ὴ, ὸν, εὐπειθής, ες ☪ ὁ ☪ ἡ, εὐάρεστος, ε, ὁ.
obtempero, πείθομαί τινι. πειθαρχέω τινί· ὑπακούω τινί.
obtendo, prætexo, προβάλλομαι, προΐσχω, προκαλύπτομαι.
obtendo, προΐσχομαι, προβάλλομαι.
obtenebratio, ζόφωσις, εως, ἡ, ἠλυγισμός, οῦ, ὁ, ἐπιλυγισμός, οῦ, ὁ.
obtenebro, σκοτόω, ῶ.
obtentus, us, πρόσχημα, τό.
obtentus, circumtentus, περιτόνιος, ε, ὁ, seu περιτονιος, ε, ὁ, vel περιτόνιαῖος, ε, ὁ.
obtero, ἐπιτρίβω, καταπατέω, ῶ.
obtestatio, ἐξορκισμός, οῦ, ὁ, ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ.
obtestatio per Deum, ἐπιθείασις, εως, ἡ, ἐπιθειασμός, οῦ, ὁ.
obtestor, ἀντιβολέω, ῶ, λιπαρέω τινα, ἐπιμαρτύρομαι.
obtexo, περιϋφαίνω.
obticesco, διασιωπάω, ῶ.
obtineo, habeo, possideo, ἔχω.
obtineo, adipiscor, λαγχάνω, τυγχάνω, εὐτυχέω, ῶ, κτάομαι, εὑρίσκω.
obtineo, impetro, ἀνύω, ἀνύτω, vel ἀνύττω, εὑρίσκομαι, διαπράττω, vel διαπράττω, τυγχάνω, ὠνέομαι, ὄμαι.
obtineo, invalesco, κρατέω, ῶ.
obtinere causam, vincere accusando, αἱρεῖν τὴν γραφήν. αἱρεῖν τὴν δίκην. Demosthenes.
obtingit, συμβαίνει.
obtorpesco, καταβλακεύω.
obtorqueo, παραλυγίζω, στραγγαλίζω.
obtorto collo traho, τραχηλίζω.
obtrectatio, διασυρμός, οῦ, ὁ, κακοέπεια, ας, ἡ.
obtrectator, διασυρτὴς, ὴ, ὁ, διάβολος, ε, ὁ, κακολόγος, ε, ὁ.
obtrecto, λοιδορέω τινά, & τινί, διασύρω, διαβάλλω σε.
obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω, ῶ.
obtrunco, καταπάπτω, ἀποκεφαλίζω.
obtueor, ἀτενίζω, ἐφοράω, ῶ.
obtundo, hebeto, ἀμβλύνω, ἀμβλόω, ῶ, ἀπαμβλύνω, ἐναμβλύνω, καταμβλύνω.
obtundo, molestus sum, ἀποκναίω, κόπτω, προσκατυλαλέω, ῶ, ἐνοχλέω, ῶ.
obtundo aures, ὠτοκοπέω, ῶ.
obturatio, ἔμφραγμος, ε, ὁ, φίμωσις, εως, ἡ.
obturatus, ἐμφρακτός, ὴ, ὸν.
obturbo, ἐκταράττω.
obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπισομίζω.
obtusam aciem oculorum habens, ἀμβλυωπός, ὴ, ὸν, & ἀμβλυωπὴς, ἐος, ὁ ☪ ἡ.
obtusio, ἄμβλωμα, ατος, vel ἀμβλωσις, εως, ἡ, ἀποκοπὴ, ἧς, ἡ.
obtusus visus, ἀμβλυωπία, ας, ἡ.
obtusus, hebes, non acutus, ἀήκης, ες ☪ ὁ ☪ ἡ, ἄμβλυς, εος, ὁ.
obtutum figere, προσβάλλειν τῷ ὄψει.
obtutus, προσοψις, εως, ἡ, ἀτενισμός, οῦ, ὁ.
obvenio, περιγίγνομαι, πρόσειμι.
obversari animo, παρίστασθαι.
obviam, εἰς συνάντησιν.
obviam procedo, ἀπαντάω, ῶ, ὑπαντάω, ῶ, cum dativo.
obviam venio, ἀντιάω, ῶ, προσυπαντάω, ῶ.
obviam exire hostibus, ἐξέρχεσθαι, & ἐξέρχεσθαι εἰς τοὺς πολεμίους.

obviam

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

obviam fio, ἐμπίπτω τινί, περιτυγχάνω τινί.
obvio, ἀπαντάω, ῶ.
obvius, ἀπαντῶν, ῶντος, ὁ, ἐπιτυχών, όντος, ὁ.
obvius fio casu, προσυγχάνω.
obvius, qui est ad manum, πρόχειρος, ος, ον.
obumbratio, ἐπισκιασμὸς, ὁ, ὁ.
obumbro, ἐπισκιάζω, ἐπικρύπτω.
obvolvo, περιελίττω, περικαλύπτω.
obvolutus pannis, σπαργάνοις τοῖς ῥακίοις.

O C.

occa, βωλακόπημα, ατος, τό.
occasio, καιρὸς, ου, ὁ, ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, πρόφασις, εως, ἡ.
occasio rerum bene gerendarum, καιρὸς τῶν πραγμάτων.
occasione arrepta, ὁραξάμενος τῆς προφάσεως.
occasione uti, συλλαμβάνεσθαι τοῖς καιροῖς.
cum occasio ita tulit, παρατυχὸν, παραπίπτοντος.
quacumque occasione, ὅπη συνέχεται.
captare occasionem, καιροφυλακτεῖν, καιρὸν, aut πρόφασιν λαμβάνειν.
occasionem observo, καιρὸν παρατηρέω, ῶ, ἀφορμὴν λαμβάνω.
occasionem præbere, λαβὴν, seu πρόφασιν, vel ἀφορμὴν παρέχειν, aut παραδιδόναι.
occasionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
occasionem negligere, καταπροΐσκομαι τὸν καιρόν.
subtrahere, & præcidere alicui occasiones alicujus rei, ὑποτέμνεσθαι τὰς χρόνους τινός.
occasionis opportunitas, περίστασις, εως, ἡ.
occasus, δυσμὴ, ῆς, ἡ, δύσις, εως, ἡ.
occatio, βωλοκοπία, ας, ἡ.
occidens, δύσις, εως, ἡ.
occidentalis, δυτικὸς, ὴ, ὸν, ἑσπερῷος, ος, ον.
occido, φονεύω, & φονεύω τινὰ, κτείνω, ἀναιρέω, ῶ, μιαιφονέω, ῶ, σφάζω.
occido, pereo, καταδύω, πίπτω.
occipur, ἰνίον, ου, τό.
occisor, κτηνὴρ, ῆρος, ὁ, κτάντης, ου, ὁ.
occisus, φατὸς, ὴ, ὸν.
occludo, κατακλείω, καταμύω.
occo, as, are, βωλοκοπέω, ῶ.
occulo, κρύπτω, καλύπτω.
occultatio, κατακρυψις, εως, ἡ, κάλυμμα, ατος, τό.
occulte, κρυφῆ, κρυφέως, κρύφα.
occulto, ἀποκρύπτω.
occultus, κρυπτὸς, ὴ, ὸν, κρύφιος, ου, ὁ.
occumbo, πελάτεύω, ῶ, ἀποίχομαι.
occupatio, anticipatio, prolepsis, πρόληψις, εως, ἡ.
occupatio, ἀσχολία, ας, ἡ, πρᾶξις, εως, ἡ, ἐργασία, ας, ἡ.
occupationibus distractus, ἀσχολος, ου, ὁ, ἡ, πολυαάσχολος, ου, ὁ, ἡ.
occupationibus distineor, ἀσχολέω, ῶ.
occupatus, ἀσχολούμενος, ου, ὁ.
occupatus sum in hac re, κυλίνδομαι, καλινδοῦμαι περὶ τοῦτο. γίνομαι πρὸς τούτῳ, vel ἐν τούτῳ, vel περὶ τοῦτο.
occupo, invado, vendico mihi, αἱρέω, ῶ, ἐπιβατεύω, ἰδιεμαι, ἐξιδιοῦμαι, ἐξιδιάζομαι, ἐπιλαμβάνω, & ἐπιλαμβάνομαι, καταλαμβάνω, & καταλαμβάνομαι.
occupo, distineo, negotium exhibeo, ἀσχολέω, ῶ, & ἀσχολέομαι, οῦμαι, διασχολέω, ῶ.
occupo, prævenio, præoccupo, προλαμβάνω, παραφθάνω, φθάνω.
occupor, negotiis distrahor, ἀσχολίαν ἄγω ἐν τινι.
occurro, ἀπαντάω τινὶ, συναάντομαι, συντυγχάνω, cum dativo, δοκῶ μοι εἰς δέον συντετυχηκέναι σοι, videor mihi opportune occurrisse tibi. Lucianus. pro in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι. ἐπελθεῖν τινι.
occursus, ἀπάντησις, εως, ἡ, συνάντημα, ατος, τό.
oceani accolæ, παρωκεανοὶ, οἱ.
oceanus, ὠκεανὸς, ὁ, ὁ, ἀμφιτρήτη, ης, ἡ.
ocellus, ὄμμάτιον, ου, τό, seu ὀμματίδιον, ου, τό, ὀφθαλμίδιον, ου, τό.
ocior, aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
ociose, σχολαίως, κατὰ σχολὴν.
ociosus, σχολαῖος, ου, ὁ, ἀπράγμων, ονος, ὁ.
ocium, σχολὴ, ῆς, ἡ.
ocrea, κνημὶς, ῖδος, ἡ.
ocreatus, κνημιδοφόρος, ου, ὁ.
octavus, ὄγδοος, ου, ὁ.
octennis, ὀκταέτης, εος, ὁ, ἡ, ἐς ἡ.
octennium, ὀκταετηρὶς, ίδος, ἡ.
octies, ὀκτάκις.
octingentesimus, ὀκτακοσιοστὸς, ὴ, ὸν.
octingenti, ὀκτακόσιοι, αι.
octo, ὀκτὼ.
october, γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, ὀκτώβριος, ου, ὁ.
octogenarius, ὀγδοηκοντούτης, εος, ὁ, ἡ, vel ὀγδοηκοντούτης.
octogesimus, ὀγδοηκοστὸς, ὴ, ὸν.
octoginta, ὀγδοήκοντα.
octuplex, ὀκταπλόος, & ὀκταπλοῦς, ὁ.
octuplus, octuplicatus, ὀκταπλάσιος, ου, ὁ, & ὀκταπλασίων, ονος, ὁ.
ocularis, ὀπτικὸς, ὴ, ὸν, ὀφθαλμικὸς, ὴ, ὸν.
oculatus, πολυόμματος, ου, ὁ, ὀξυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, ές ἡ.
oculis acutis sum, ὀξυωπέω, ῶ.
oculis captus, διεφθαρμένος τὼ ὄψιν.
oculis hebetibus sum, ἀμβλυωπέω, ῶ.
oculis innuo, ἐπιλλίζω.
oculis intentis aspicio, ἀτενίζω, συνατενίζω.
oculis limis aspicio, παροράω, ῶ, παραβλέπω.
oculis lustro, ἐφοράω, ῶ, κατοπτεύω, καθοράω, ῶ, παπταίνω, περιπαπταίνω.
oculis obversor, περιχέομαι, οῦμαι.
in oculis esse, ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι.
oculis observare, ἐπ' ὀφθαλμῶν παραφυλάττειν.
oculorum acies, ὀξυδέρκεια, ας, ἡ.
oculorum circulus, ἶρις ὀφθαλμῦ.
oculorum morbus, ὀφθαλμία, ας, ἡ.
oculorum cavitas, κοιλοφθαλμία, ας, ἡ.
oculos averto, ἀβλεπτέω, ῶ, ἀποστρέφομαι, παραπέμπω ὄμματα.
oculos circumducere, περιφάσεις, apud Homerum.
oculos conjicere in aliquid, συνφθαλμεῖν.
oculos distortos habens, διαστροφος τὼ ὀφθαλμώ.
oculos intendere in aliquem, ἐπέχειν τὼ ὀφθαλμώ.
ante oculos, ἐν ὄψει, κατ' ὀφθαλμώς. ἄντικρυς, Poetice.
ob oculos pono, προβιβάζω, σκιωβατέω, ῶ, ἱστορέω, ῶ, ἐμφανίζω.
oculos prominentes habens, ἐξόφθαλμος, ου, ὁ.
oculos pulchros habens, εὐώψ, ῶπος, ὁ, εὔωπος, ὴ, ὸν. & εὐωπὴς, έος, ὁ, ἡ.
oculus, ὀφθαλμὸς, ὴ, ὸν, ὄμμα, ὄμματος, τὸ, ὤψ, ὠπὸς, ὁ, χλιὼν, ῆνος, ἡ, φάος, εος, τό.
ocyor, ὠκύων, ονος, ὁ, ὠκύτερος, ου, ὁ.
ocyssime, ὤκιστα, τάχιστα.
ocyus, ὠκύτερον, ταχύτερον.

O D.

oda, æ, cantio, ᾠδὴ, ῆς, ἡ.
odeum, ᾠδεῖον, τό.
odi, μισέω τινα, ἐχθαίρω, ἐχθραίνω τινί.
odi te ob impudentiam tuam, μισῶ σε ἐπ' ἀναιδείᾳ σου.
odio dignus, ἀξιομίσητος, ου, ὁ, συγερὸς, ὴ, ὸν.
odio esse, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
odio prosequi aliquem, κατεχθραίνω, σκορακίζω, συγῶ.
odiose, ἀπεχθῶς.
odiositas, φορτικότης, ητος, ἡ.
odiosus, μισητὸς, ὴ, ὸν, δυσχερὴς, έος, ὁ, ἐς ἡ, συγερὸς, ὴ, ὸν. pro molesto, λυπηρὸς, ὸν, ὁ, ἀπεχθὴς, ὲς, ὁ, καὶ ἡ.
odium, μῖσος, εος, τὸ, ἔχθος, εος, τό.
odium bonorum, μισαγαθία, ας, ἡ.
odium Dei, θεοσεχθεία, ας, ἡ.
odor, ὀσμὴ, ῆς, ἡ, ὄσμος, ὴ, ὸν, ὀδμὴ, ῆς, ἡ.
odor gratus, ἡδυοσμία, ας, ἡ, εὐωδία, ας, ἡ.
odor malus, δυσωδία, ας, ἡ, δυσοσμία, ας, ἡ.
odorabilis, ὀσφραντὸς, ὴ, ὸν, ὀσφρητικὸς, ὴ, ὸν.
odoratus, a, um, εὐώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, ἀρωματώδης, εος, ὁ, ἡ.
odoratus, ὀσφρησις, εως, ἡ, ὄσφρησις, εως, ἡ.
odore carens, ἄοσμος, ος, ὁ, ἄοσμος, ος, ὁ.
odorem bonum spirans, εὔπνοος, ος, ὁ, εὔπνους, & εὐπνοὴς, ὲς, ὁ, ἡ.
odorem emittere, ἀποπνέω.
odoror, aris, ὀσφραίνομαι. pro investigare, ῥινηλατῶ τι.
odorus, εὔοσμος, ος, ὁ, εὐόδμος, ος, ὁ.

Œ.

œconomia, οἰκονομία, ας, ἡ.
œconomicus, οἰκονομικὸς, ὴ, ὸν.
œconomus, οἰκονόμος, ου, ὁ. œconomum ago, οἰκονομέω, ῶ.
œstro agitor, μυωπίζομαι, οἰστρηλατοῦμαι, οῦμαι, ἐξοιστράω, ῶ, & ἐξοιστρέω, ῶ.
œstro exagito, οἰστρηλατέω, ῶ, οἰστράω, ῶ, ἀνοιστρέω, ῶ.
œstro percitus, οἰστρηθὴς, ὲς, ὁ, ἡ.
œstrum, οἶστρος, ου, ὁ.

O F.

offa, μάζα, ης, ἡ.
offella, ψωμίον, ου, τὸ, ζωμίδιον, ου, τό.
sine offendiculo, ἀπροσκόπως.
offendiculum, πρόσκομμα, ατος, τὸ, προσκοπὴ, ῆς, ἡ, σκάνδαλον, ου, τὸ.
offendo, περιπίπτω τινὶ, προσκρούω, περιτυγχάνω. pro lædere, λυπῶ, βαρύνω τινὰ, προσκόπτειν.
offendor, indignor, irascor, ἀγανακτέω, ῶ, προσκρούω.
offensa, offensio, πταῖσμα, ατος, τὸ, βλάβη, ης, ἡ.
sine offensione, ita ut non impingas, ἀπταίστως.

offen-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

offensiuncula, προσκομάτιον, ου, τό.
affero, προσφέρω, οἴσω, ἐνεγκεῖν, ἐνέγκω.
offerre se periculis, δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, πρὸς τὸν κινδύνους ὁρμᾶν.
officina, ἐργαστήριον, ου, τό, δημιουργεῖον, ου, τό.
officina auraria, χρυσεῖον, ου, τό.
officina aeraria, χαλκουργεῖον, ου, τό.
officii mei est, προσήκει μοι, & προσῆκε με.
officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
ex officio quod est, ὡσπερεῖν, ου, τό.
officio deesse, προδιδόναι, τὰ καθήκοντα.
officio suo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, aut ποιεῖν.
officiose, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
officiosus, θεραπευτικός, ή, όν, ἐπιμελής, ές, ὁ ἢ ἡ.
officium, munus, partes, αἶσα, ης, ἡ, ἄσπερον, ου, τὸ, προσῆκον, ου, τό, τάξις, εως, ἡ, χρέος, έος, τό, καθῆκον, ου, τό.
officium deferere, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
præter officium, παρὰ τὸ δέον.
officium, beneficium, obsequium, ὑπουργία, ας, ἡ, ὑπούργημα, ατος, τό, & ὑπούργησις, εως, ἡ.
officium humanitatis præstare, ἀμφιπολεῖν.
officium tuum est, καθῆκει σοι, ὑμέτερόν ἐστι, ἐμοῦ ἐστι τοιαῦτα λέγειν, officium meum est talia dicere.
offundo, ἐπιχέω.
offundere tenebras, ζοφοῦν, ἐπισκιάζειν, ἐπισκοτεῖν.
offusco, ἀχλύω, ἐπαχλύω, Poetice.
offusio, περίχυσις, εως, ἡ.

O H.

oh, interjectio, ὦ, ᾶ, ὦ, ᾰ.

O L.

olea, ἐλαία, ας, ἡ.
oleaginus, ἐλαιώδης, ους, ὁ ἢ ἡ.
olearis, olearius, ἐλαιηρός, ά, όν.
oleaster, ἀγριέλαια, ας, ἡ.
oleis confitus, ἐλαιόφυτος, ου, ὁ, ἐλαιοφυὴς, ές, ὁ ἢ ἡ.
oleo, ὄζω, ἀπόζω.
oleo imbutus, ἐλαιόδυτος, ος, ὁ, ἐλαιωτὸς, ή, όν.
oleosus, plenus olei, ἐλαιώδης, ές, ὁ ἢ ἡ.
olera colligere, λαχανίζεσθαι.
oleribus victito, λαχανοδρομεῖ. Lucianus.
oletum, oleis confitus locus, ἐλαιών, ῶνος, ὁ, ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, ἐλαιόφυτον, ου, τό.
oletum stercus, σκώρ, ατος, ὁ.
oleum, ἔλαιον, ου, τό.
olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράσομαι, ὤμην.
olfactor, ὀσφραντής, οῦ, ὁ, olfactor fumi, id est, parcus ac sordidus, κνισοσφραντής, οῦ, ὁ.
olfactorius, ὀσφραντὸς, ή, όν, ὀσφραντικὸς, ή, όν.
olfactus, ὄσφρησις, εως, ἡ, ὄσμη, ης, ἡ, ὀσμὸς, οῦ, ὁ.
oligarchia, ὀλιγαρχία, ας, ἡ.
ad oligarchiam pertinens, ὀλιγαρχικὸς, ή, όν.
olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
jam olim, ἐκπαλαι, ἔκπαλαι, πρόπαλαι, ἐκπαλαι χρόνου.
olitor, κηπωρὸς, οῦ, ὁ, λαχανοπώλης, ου, ὁ.
olitus, ὀσμήεις, ντος, ὁ, ὀζώδης, ές, ὁ ἢ ἡ, προσώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, ἐπωδὸς, ός, ὁ ἢ ἡ.
oliva, ἐλαία, ας, ἡ.
olivetum, ἐλαιών, ῶνος, ὁ, ἐλαιόφυτον, ου, τό.
olivum, ἔλεον, ου, τό.
olla, χύτρα, ας, ἡ, χυτὲς, ίδος, ἡ, λέβης, ητος, ὁ.
ollula, τρύβλιον, ου, τό, aut τρυβλίον, ου, τό, χυτεῖον, ου, τό, χυτὲς, ίδος, ἡ, χυτείδιον, ου, τό.
olusculum, λαχανάριον, ου, τό.
olympia vincere, ὀλύμπια νικᾶν.
olympiaca certamina, ὀλύμπια, ων, τά.
olympias, ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ.
olympicus, ὀλυμπικὸς, ή, όν.
olor, κύκνος, ου, ὁ.
olorinus, κύκνειος, ου, ὁ.
olus, eris, λάχανον, ου, τό.

O M.

omasum, ἐχῖνος, ου, ὁ.
omen, οἰωνὸς, οῦ, ὁ, οἰώνισμα, ατος, τό.
omen bonum, εὐφημία, ας, ἡ.
omen infaustum, παραοίσημον οἰώνισμα.
omentum, ἐπίπλοον, ου, τό.
ominatio, κληδονισμὸς, οῦ, ὁ.
male ominatus, δυσκληδόνιος, ος, ὁ.
bono omine, ἐπ' ἀγαθοῖς κληδόσι.
ominis mali qui est, ἀποφήμος, ος, ὁ ἢ ἡ, δύσφημος, ος, ὁ ἢ ἡ, κακόφημος, ος, ὁ ἢ ἡ.
boni ominis, εὐοιώνιος, ος, ὁ, καλοίωνιστος, ος, ὁ.
ominor, οἰωνοπολεῖν, ῶ, οἰωνίζω.
bene ominor, εὐφημέω, ῶ, male ominor, δυσφημέω, ῶ.
omissio, ἔλλειψις, εως, ἡ.

omissus, ἐκλιπὴς, ές, ὁ ἢ ἡ.
omitto, prætermitto, ἐάω, παρέρχομαι, παρίημι, ἐκλείπω.
ommitto, missum facio, ἀφίημι, παραλείπω, ὑπερβαίνω, ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχὴν, abdico me magistratu, παύομαι.
omnes quot, πάντες ὁσοιπερ.
omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
omnifariam, παντάχῃ, παντοίως.
omnifarius, παντοδαπὸς, ή, όν.
omnigenus, παντοδαπὸς, ος, ὁ, παντοῖος, ος, ὁ.
omnimode, παντοδαπῶς, παντοίως.
omnimodus, παντοῖος, ος, ὁ.
omnino, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
omnipotens, παντοκράτωρ, ορος, ὁ, παγκρατὴς, ές, ὁ.
omnipotentia, παντοδυναμία, ας, ἡ, παγκρατία, ας, ἡ.
omnis, πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος.
omniscius, παντοδαὴς, έος, ὁ ἢ ἡ.
omphacinus, ὀμφάκινος, ου, ὁ.
omphacium, ὀμφάκιον, ου, τό.

O N.

onager, ὄναγρος, ου, ὁ.
onagos, ὀνηγὸς, οῦ, ὁ, asinorum ductor.
onera fero, φορτηγέω, ῶ.
onera impono jumentis, ἐπισκευάζω τοὺς ἡμιόνους, hoc est mulis, σάττω.
onerare invidia, πιέζειν φθόνῳ.
oneraria navis, φορτὶς ναῦς, ὁλκὰς, άδος, ἡ.
onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
onerosus, φορτικὸς, ή, όν, δυσβάστακτος, ος, ὁ.
onomatopœja, fictio nominis, ἐνομοποιία, ας, ἡ.
onus, φόρτος, ου, ὁ, φορτία, ας, ἡ, βάρος, εος, τὸ, μόχθος, ου, ὁ.
onus navis, γόμος, ου, ὁ.
onus suscipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον, aut καθ' ἑαυτὸν αἴρεσθαι.
onus ventris depono, ἀποσκευάζω, & ἀποσκευάζομαι, κένζω, ἀφοδεύω.
onus impono γεμίζω, σάττω, φορτίζω.
onustus, βαρυνθεὶς, έντος, ὁ, φορτισθεὶς, έντος, ὁ.
onyx, ὄνυξ, κος, ὁ, ὀνυχίτης, ου, ὁ.

O P.

opacus, σκιερὸς, ᾶ, όν, σκιόεις, εντος, ὁ, ζοφώδης, ους, ὁ ἢ ἡ.
ope omni, πάσῃ μηχανῇ.
opem fero, συναγωνίζομαι, ἀλέξω, vel ἀλεξέω, ῶ, & ἀλέξομαι, vel ὄμνυμι, ἀμύνω, ἀρήγω, ἀρκέω, ῶ, βοηθέω, ῶ, ἐπικουρέω, ῶ, ἀντιλαμβάνομαι, τιμωρέω, ῶ, χειρισμέω, Poetice.
opem ferre alicui in periculo, συναίρεσθαί τινι τὸν κίνδυνον, vel τῷ κινδύνῳ.
opera, studium, πόνος, ου, ὁ, διατριβὴ, ῆς, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
opera, operatio, opus, ἐργασία, ας, ἡ, ἔργον, ου, τό.
data opera, ἐπίτηδες, adverbium. ἐξεπίτηδες.
operam collocare in aliqua re, σπουδὴν ἔχειν, vel πόνον περί τινος, σπουδάζειν περί τινος.
da operam, ut, δὸς ἐργασίαν, sequente infinito. μέμνησο, ὅπως, Aristophanes. ἐπιμελοῦ, ὅπως. πράττε, ὅπως.
navare operam, ὑπουργεῖν cum dativo personæ, & cum accusativo rei, σπουδάζειν, κατασπουδάζειν, διακονεῖν τινι.
operam perdere, ματαιοπονεῖν.
operæ pretium, ἀξιόλογον. operæ pretium est, πρᾶγμά ἐστι. operæ pretium est considerare, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι.
operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάζειν τινὶ, σπουδὴν ἔχω.
operam loco, ἐργολαβέω, ῶ.
operam ludere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
operari sacris, τὰ ἱερὰ χειρουργεῖν, ἱερουργεῖν, ἱερουργεῖσθαι.
operarius, ἐργασὴρ, ῆρος, ὁ, ἐργάτης, ου, ὁ.
operarius, a, um, ἐργασικὸς, ή, όν, ἐργατικὸς, ή, όν.
operatio, ἐργασία, ας, ἡ, ἐνέργασία, ας, ἡ.
operculum, ἐπίθημα, ατος, τὸ, πῶμα, ατος, τό.
operimentum, ἐπίβλημα, ατος, τὸ, σκέπασμα, ατος, τὸ, κάλυμμα, ατος, τό.
operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στέγω.
operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, ὠπουργῶ.
operose, ἐπιπόνως.
operositas, τὸ ἐπίπονον, ου.
operosus, ἐνεργὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, ἐργώδης, ες, ὁ ἢ ἡ.
opertus, κρυπτὸς, ή, όν, κεκαλυμμένος, η, ον.
opes, πλοῦτος, ου, ὁ, κτημάτια, ων, τὰ, χρήματα, ων, τά.
opibus, & potentia polleo, δυνατεύω.
opifex, κατασκευαστὴς, οῦ, ὁ, δημιουργὸς, οῦ, ὁ.
opificium, χειρούργημα, ατος, τὸ, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
opificum more, δημιουργικῶς.
opilio, ποιμὴν, ένος, ὁ, προβατοῦς, έος, ὁ.
opime, πολυτελῶς.
opimus, πίων, ονος, ὁ ἢ ἡ, πιμελὴς, έος, ὁ ἢ ἡ.
opinabilis, δοξαστὸς, ή, όν, δοξικὸς, ή, όν, ἐνδοξος, ος, ὁ.
opinatio, δόγμα, ατος, τὸ, δόξασμα, ατος, τὸ.

opinio,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

opinio, δόξα, ης, ἡ, δόκησις, εως, ἡ.
opinio pervulgata, περιηχητικὴ δόξα.
ut mea fert opinio, ὡς ὁ ἐμὸς λόγος.
opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆ δόξης.
opinione falli, διαμαρτανειν τῆ γνώμης, τῆ δόξης ψεύδεσθαι.
ab opinione deduco, μεταβιβάζω, μετατίθω.
opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
opinionem mutare, δόξαν μεταθέσθαι.
præter opinionem, παραδόξως.
opinionis fruſtratio, ἀτοχία, ας, ἡ.
opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
opinor aliud, quam revera ſit, ἀλλοδοξέω, ῶ.
opipare, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
opiparum convivium, ἀγαθὴ δαίς. Homerus. ὀψὶς θάλεια. θάλεια, ας, ἡ.
opiparus, πολυτελὴς, έος, ὁ ἡ, δαψιλὴς, έος, ὁ ἡ.
opis, opem, ope, ἡ ἐπικουρία, βοηθείας, δυναμένους. opem fero, βοηθέω, ῶ, συλλαμβάνω, συνεργέω τινί, ἐπικουρέω, ῶ.
opitulatio, ἀλέξησις, εως, ἡ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ἐπικούρημα, ατος, τὸ, ἀντίληψις, εως, ἡ, σωτηρίληψις, εως, ἡ, σύλληψις, εως, ἡ, σύμπραξις, εως, ἡ.
opitulator, ἐπαρωγὸς, ὁ, ἡ, βοηθὸς, ὁ, ὁ, ἐπίκουρος, ὁ, ὁ ἡ, παρωσάτης, ὁ, ὁ, ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ.
opitulatrix, παρασάτις, ιδος, ἡ, ἐπίκουρος, ὁ, ἡ.
opitulor, ἀλέξω, ῶ, ἐπικουρέω νόσοις morbis. παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præſidio adſum.
opium, ὄπιον, ὁ, τό.
oportet, δεῖ, χρή. ἄξιόν ἐστι.
oppedo, ἀντιποπέρδω, κατιποπέρδω, κατιπέρδω.
opperior, περμένω, προσδοκάω π.
oppeſſulatus, μοχλωθείς, έντος, ὁ.
oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελεύτην.
oppidanus, πολίτης, ὁ, ὁ. ὁ κατὰ τὴν πόλιν.
oppidanus, a, um, πολιτικὸς, ὁ, ὁ.
oppidatim, κατὰ πόλεις.
oppido, valde, κομιδῆ, λίαν.
oppidulum, πολίχνιον, ὁ, τό.
oppidum, πόλις, εως, ἡ, κώμη, ης, ἡ, ἄστυ, εος, τό.
oppigneratio, ἐνεχυρασμὸς, ὁ, ὁ, ἐνεχυρεσμὸς, ὁ, ὁ.
oppignero, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
oppleo, ἀναπλήρω, ῶ.
oppletus, ὑπερπλήρωτος, ὁ, ὁ, περιπλεσθὴς, έος, ὁ ἡ.
oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
opportune, ἐν καιρῷ, ἐν τῷ δέοντι. εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.
non opportune, ἀκαίρως, παρὰ καιρὸν, ἀπὸ καιροῦ.
opportunitas, εὐκαιρία, ας, ἡ, κάλλιον, ου, τό.
opportunus, εὔκαιρος, ὁ, ὁ, ἐπίκαιρος, ὁ, ὁ, ἐπιτήδειος πρός π.
non opportunus, ἄκαιρος, ὁ, ὁ ἡ.
opposite, ἀντιπαθῶς, ἀντιπεπονθότως.
oppoſitio, ἀντίθεσις, εως, ἡ, ἐναντίωσις, εως, ἡ.
ex oppoſito, ἀντικειμένως.
oppoſitum, ἀντικείμενον, ὁ, τὸ, ἐναντίον, ὁ, τό.
oppoſitus, ἐναντίος, ὁ, ὁ, ἀντίξους, & ἀντίξους, ὁ, ἀντίπορος, ὁ, ὁ, ἀντίθετος, ὁ, ὁ ἡ, ἀντίστροφος, ὁ, ὁ ἡ, ἀντικείμενος, ὁ, ὁ.
oppreſſio, καταθλίψις, εως, ἡ, καταπόνωσις, εως, ἡ.
oppreſſor, καταθλίβων, οντος, ὁ, καταπιέζων, οντος, ὁ.
oppreſſus, καταπεσθεὶς, έντος, ὁ, καταπεσθεὶς, έντος, ὁ.
opprimere incautum, ἐπιλαμβάνεσθαι.
opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω.
opprobriis affici, ὀνείδη ἔχειν.
opprobrium, ὄνειδος, εος, τὸ, μῶμος, ου, ὁ.
opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι, ὕβρει.
oppugnabilis, μαχητὸς, ὴ, ὸν, ἐπίμαχος, ου, ὁ, ἐπιμαχίμος, ου, ὁ.
oppugnare urbem, τὴ πόλει προσβάλλειν.
oppugnatio, πολιόρκησις, εως, ἡ, προσβολὴ, ῆς, ἡ.
oppugnationem ſuſtinere, προσβολὴν ὑπομένειν.
oppugnator, πολιορκητὴς, οῦ, ὁ.
oppugno, πολεμέω, ῶ, μάχομαι, ἀντιμαχόμαι τινι, πολιορκέω, ῶ, προσβάλλω.
opſonator, ἀγοραστὴς, οῦ, ὁ, ὀψώνης, ου, ὁ.
opſonia apparo, condio, ὀψαρτύω, ὀψοποιέω, ῶ, & ὀψοποιέομαι, ῆμαι.
opſonia emo, παραγοράζω, ὀψωνέω, ῶ, ὀψέα, ῶν.
poſt paulum panis multum opſonii edere, ἐπιθύειν μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψου.
opſoniis reponendis locus, vel ſportula iis ferendis, ὀψων, ωνος, ὁ.
opſoniolum, ὀψάριον, ου, τό.
opſoniorum inſtructor, ὀψαρτυτὴς, οῦ, ὁ.
opſonium, ὀψώνιον, ου, τὸ, ὀψάριον, ου, τό.
opſonor, ὀψωνέω, ῶ.
optabilis, ἀγλαϊτὸς, ὴ, ὸν, αἱρετὸς, ὴ, ὸν, ἐπήρατος, Poetice. δυκτὴ ἄξιος, δυκτὸς, ὴ, ὸν, ἱμερόεις, εντος, ὁ.
non optabilis, ἄνδυκτος, ὴ, ὸν.
optabiliter, δυκτῶς, δυκτέως.
optabilius eſt, αἱρετώτερόν ἐστι.
optandus, δυκτέος, α, ὸν, αἱρετέος, α, ὸν.
optativus modus, δυτικὴ ἔγκλισις.
optatio, κατ' εὐχὴν.
optatus, ἀσπαστὸς, ὴ, ὸν, & Poetice, ἀσπάσιος, α, ὸν.
optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀρεστῆς.
optimatum regimen, ἀριστονομία, ας, ἡ, ἀριστοκρατία, ας, ἡ.
optime, ἄριστα, βέλτιστα, καλλιστα, κράτιστα.
optimus, παναγαθος, ὴ, ὸν, ἄριστος, η, ὸν, βέλτιστος, η, ὸν, κράτιστος, η, ὸν.
optio, αἵρεσις, εως, ἡ, εὐχὴ, ῆς, ἡ, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ.
optionem dare, ἔξουσιαν δίδοναι.
opto, εὔχομαι, πεύθω, ἐπιθυμέω, ῶ.
opulenter, πλησίως.
opulentia, εὐπορία, ας, ἡ, πλοῦτος, ου, ὁ.
opulento, πλουτίζω.
opulentus, εὔπορος, ὴ, ὸν, πολυχρήματος, ὴ, ὸν.
opus, operis, ἔργον, ου, τὸ, ἐργασία, ας, ἡ, κτίσμα, ατος, τὸ, ποίημα, ατος, τὸ, πρᾶξις, εως, ἡ.
opus divinum, θειουργία, ας, ἡ.
opus facio, ἐργάζομαι.
opus urgeo, ἐργοδιωκτέω, ῶ.
opus, liber, poema, σύγγραμμα, ατος, τὸ.
nihil opus eſt, οὐκ ἔργον ἐστὶ μόνον.
opus eſt hac re, χρεία ἐστὶ τούτε.
opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
opus eſt, δεῖ, cum genitivo, χρή.
opus habeo, δέομαί τινος, χρείαν ἔχω τινός.
opuſculum, ποιημάτιον, ου, τό.

O R.

ora, ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, ὄρος, ου, ὁ.
ora maritima, αἰγιαλὸς, ὁ, ὁ, ἀκτὴ, ῆς, ἡ, παραθαλάσσιον, ου, τὸ, πόρος, ου, ὁ.
ora veſtis, οὐα, ας, ἡ, ſive, ὠα, ᾶς, ἡ, vel ὤα, ας, ἡ.
oracula edens, χρησμολόγος, ὁ, ὁ.
oracula edo, χρησμολογέω, ῶ, χρησμῳδέω, ῶ, φοιβητδῶ, χράω, & χρέω.
oraculum, χρυσμὸς, ὁ, ὁ, χρησμῳδία, ας, ἡ, μαντεῖον, ου, τό.
oraculum peto, μαντεύομαι.
oraculum reddo, ἐπιθεσπίζω.
oraculo admoneor, χρηματίζομαι.
oraculorum interpres, χρησμολόγος, ὁ, ὁ.
oraculum conſulo, διαμαντεύομαι, χράομαι, χρηστηριάζομαι.
oram littoris legere, παραλέγεσθαι.
oratio, λόγος, ου, ὁ, ῥῆσις, εως, ἡ, λέξις, εως, ἡ.
oratio fedata, λέξις σεσιμος. Ariſtoteles.
oratio accurata & exquiſita, ἀκριβὴς λόγος. ῥητορεία, ας, ἡ.
oratio copioſa, λόγος διεξοδικός.
oratio extemporanea, αὐτοχεδιασμὸς, ὁ, ὁ.
oratio humilis & abjecta, ταπεινολογία, ας, ἡ.
oratio miſerabilis ad miſericordiam excitandam, ἐλεεινολογία, ας, ἡ.
oratio veruſtatem quandam redolens, δυπινὴς λόγος.
oratio indignabunda, νεμεσήμων μῦθος.
oratio conciſa, τραχὺς λόγος, & ſimpliciter, ὁ τέμνων, οντος.
oratio intricata, λόγος ὁ περιβάλλων.
oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
orationem publice habeo, διαλέγομαι. Iſocrates.
orationem habere, λόγον, ſeu ἀγορὰν ἀγορεύειν, λόγον λέγειν. εἰπεῖν κατὰ, περὶ, πρός τινα.
orationem componere, λόγον συντιθέναι.
orationis genus, χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ.
orationis ſtructura, ἁρμονὴ, ῆς, ἡ.
oratiuncula, λογίδιον, ου, τὸ, λογάριον, ου, τό.
orator, ἀγορητὴς, οῦ, ὁ, λογογράφος, ου, ὁ, λογιὰς, άδος, ὁ, λογοποιὸς, οῦ, ὁ, ῥήτωρ, ορος, ὁ.
oratoria ars, ῥητορικὴ, ſubaudi τέχνη.
oratoriam artem exerceo, ῥητορεύω.
oratorie, ῥητορικῶς δίκην.
oratorio more, ῥητορικῶς.
oratorius, ῥητορικὸς, ὴ, ὸν.
orbatio, χήρωσις, εως, ἡ.
orbatus, ἔρημος, ου, ὁ ἡ. ἐρημωθεὶς, α, ὸν, cum genitivo.
orbatus ſum, ἀποφανίζομαι.
in orbem, ἑλικηδὸν, ἐκ περιόδου, ἐκ περιτροπῆς, ἀπειρηδὸν, σφαιρηδὸν.
per orbem univerſum terrarum, οἰκουμενικῶς.
in orbem ago, κυκλόω, ῶ.
orbes in menſa, κύκλοι, οἱ.
orbicularis, κυκλοτερὴς, έος, ὁ ἡ, περιφερὴς, έος, ὁ ἡ, κυκλοφορητικὸς, ὴ, ὸν, & κυκλοφορικὸς, ὴ, ὸν.
orbiculatim, κυκληδὸν.
orbiculus, σφαιρίδιον, ου, τό.
orbis, κύκλος, ου, ὁ, σφαῖρα, ας, ἡ.
orbis terrarum, οἰκουμένη, ης, ἡ.
orbita, τρόχια, ης, ἡ, τροχιὰ, ᾶς, ἡ, ἁρματροχιὰ, ᾶς, ἡ.
orbitas, ὀρφανία, ας, ἡ, ἀτεκνία, ας, ἡ.
orbo, ὀρφανίζω, ἀποστερέω, ῶ.
orbo liberis, ἀτεκνόω, ῶ.
orbus, ἄτεκνος, ου, ὁ, ἄπαις, ὁ, ὁ, ὀρφανὸς, ὴ, ὸν.
orbus parentibus, ὀρφανὸς, ὴ, ὸν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σέρρες

orcheſtra, ὄρχηστρα, ης, ἡ.
ex orco, & erebo, ἐρεβόθεν.
orcus, φόρυς, υ, ὁ, ἔρεβος, υ, ὁ.
ordinarius, τακτὸς, ὴ, ὸν, τεταγμένος, η, ον.
ordinate, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
ordinator, κοσμήτωρ, ορος, ὁ, κοσμητὴς, οῦ, ὁ, διατάκτης, ου, ὁ, & διατάκτωρ, ορος, ὁ, διαθετὴρ, ῆρος, ὁ.
ordinatus, τακτὸς, ὴ, ὸν, εὔτακτος, ος, ον.
ordine, adverb. ἐν τάξει, κατὰ τάξιν, ἑξῆς, ἐφεξῆς, καθεξῆς, παρεξῆς, ἐπιχερῶ, Poetice. εἰρμὸς, στοιχηδὸν, μεταστοιχεί.
ordine inverſo, ἐναλλαγμένως, ἐναλλὰξ.
ordine ſervato, τεταγμένως.
ordinem relinquere, τὸν τάξιν ἐκλείπειν.
ordines militum, τάξεις, αἱ, στίχοι, οἱ.
ordines ſervare, εὐτακτεῖν.
in ordinem redigo, κατατάττω.
ordinibus quatuor conſtans, τετράστοιχος, ος, ον. quinque, πεντάστοιχος, ος, ον.
ordinis perturbatio, ἀταξία, ας, ἡ.
ordinis conſervatio, εὐταξία, ας, ἡ.
ordino, διατάττω, & ἁμαι, κοσμέω, ῶ, εὐτρεπίζω.
ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
ordo, κόσμος, ου, ὁ, τάξις, εως, ἡ, ὁρμαθὸς, οῦ, ὁ, στοῖχος, ου, τὸ, στίχος, ου, τὸ, συντάξις, εως, ἡ, εὐταξία, ας, ἡ.
ordo equeſtris, ἱππὰς τάξις, ἱππεῖς, οἱ.
ore amplo præditus, πλατύστομος, ος, ον, εὐρύστομος, ος, ον.
ore aureo loquens, χρυσόστομος, ος, ον.
ore hiante, χανδόν.
ore rotundo loquor, στρογγυλίζω, εὐστομέω, ῶ.
pro ore, ἀπὸ μιᾶς, ſubintellige φωνῆς. ἐξ ἑνὸς στόματος.
in ore habere, ἀεὶ στόμα ἔχειν, ἐν στόματι ἔχειν, vel διὰ στόματος.
in ore eſſe, celebrari, διὰ στόματος εἶναι.
ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος.
orea, κημὸς, ου, ὁ, στόμιον, ου, τὸ.
organice, ὀργανικῶς.
organicus, ὀργανικὸς, ὴ, ὸν.
organum, ὄργανον, ου, τὸ.
orgia, ὄργια, τὰ. orgia celebrare, ὀργιάζειν.
ori admovere, προσφέρειν.
orichalcum, ὀρείχαλκον, ου, τὸ.
oriens, ἀνατολὴ, ης, ἡ.
ad orientem, πρὸς ἕω.
orientalis, ἀνατολικὸς, ὴ, ὸν, ἠῷος, ος, ον.
orificium, στόμα, ατος, τὸ.
originalis, προκατηρκτικὸς, ὴ, ὸν.
origo, γένεσις, εως, ἡ, αἰτία, ας, ἡ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
orion, ὠρίων, ωνος, ὁ.
orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπαναπέλλω.
oriri facio, ἀναπέλλω, ἐξαναπέλλω.
oris petulantia, ἀθορυβία, ας, ἡ.
oris diductio, διαστόμωσις, εως, ἡ.
oris dignitas, σεμνοπροσωπία, ας, ἡ, ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, τὸ ἀξιοπρεπὲς, ἐος, σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, τὸ σεμνοπρεπὲς.
oris feſtivitas, εὐστομία, ας, ἡ.
oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος, ἐκφυὴς, ὑος, ὁ.
ornamentum, κόσμημα, ατος, τὸ, κόσμος, ου, ὁ.
ornate, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
ornator, καλλιωτὴς, οῦ, ὁ, κοσμητὴς, οῦ, ὁ.
ornatu decenti, εὐσχαλῶς.
ornatus, a, um, κόσμιος, ου, ὁ, κεκοσμημένος, η, ον.
ornatus, us, κόσμος, ου, ὁ· κόσμησις, εως, ἡ.
orno, cohoneſto, honore afficio, σεμνύω, ἀποσεμνύω, τιμάω, ῶ.
orno, κοσμέω, ῶ, cum acculativo. περιστέλλω.
ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
oro, peto, δέομαί τινι τοῦτο, παρακαλέω δίκαια, juſta. αἰτῶ σε σῖτον, &c.
orare pro aliquo, ὑπερεύχεσθαί τινος.
orphanorum alendorum locus, ὀρφανοτροφεῖον, ου, τὸ.
orphanus ſum, ὀρφανεύομαι.
orphanus, ὀρφανὸς, ὴ, ὸν.
orthodoxa religio, θεογνωσία, ας, ἡ.
orthodoxus, ὀρθόδοξος, ος, ον, cui opponitur κακόδοξος, ος, ον.
orthodoxi, ὀρθόδοξοι, οἱ.
ortus, natus, γεγονὼς, ὁτος, ὁ, πεφυκὼς, ὁτος, ὁ.
ortus, γένεσις, εως, ἡ, ἀνατολὴ, ῆς, ἡ.
oryza, ὄρυζα, ης, ἡ.

O S.

os, oris, στόμα, ατος, τὸ, στόμιον, ου, τὸ.
os, vultus, ὄμμα, ατος, τὸ.
os aperire, ἀνοίγειν στόμα.
os diducere, διαίρειν τὸ στόμα.
os claudere, στόμα ἐμφράττειν.
os procax, λάβρον στόμα.
os effrene, incontinens, ἀχαλίνωτον, ὸν, τὸ, ἀκρατὲς, ἐος, τὸ, & ἀπύλωτον στόμα.
os obturo, ἀποστομόω, ῶ, & ἀποστομίζω.
os, oſſis, ὀστέον, ου, τὸ.
oſcitanter, ῥᾳθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
oſcitatio, χάσμη, ης, ἡ.
oſcitator, χασμώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
oſcito, χασμάομαι, ῶμαι, ἀναχαίνω.
oſculatio, φίλημα, ατος, τὸ.
oſculor, φιλέω τινά. κυνέω, ῶ, κύω.
oſculum, στομάτιον, ου, τὸ, φίλημα, ατος, τὸ.
oſor, μισητὴς, οῦ, ὁ.
oſor honeſti, μισόκαλος, ου, ὁ.
oſor mulierum, μισογύνης, ου, ὁ.
oſor populi, μισόδημος, ου, ὁ.
oſſeus, ὀστινος, η, ον, ὀστώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
officulorum ludus, ὀστομαχία, ας, ἡ, vel ὀστομάχιον, ου, τὸ.
officulum, ὀστάριον, ου, τὸ.
oſſifragus, ὀστοκόπτης, ου, ὁ, ὀστολάστης, ου, ὁ.
oſſis medulla, ὀστέου μυελὸς.
oſtendo, ἀποδείκνυμι. προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
oſtendo in exemplum, δειγματίζω.
oſtenſio, ἀναδείξις, εως, ἡ, ἔνδειξις, εως, ἡ.
oſtenſor, δείκτης, ου, ὁ.
oſtenſus, πεφασμένος, η, ον.
oſtentabunde, ἐνδεικτικῶς.
oſtentabundus, σεμνὸς, ὴ, ὸν, ut σεμνοὶ λόγοι. Euripides, Ariſtophanes.
oſtentare me cupio, ἐπιδεικτιάω, ῶ.
oſtentare ſapientiam, ſapientiæ ſpecimen edere, ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆ σοφίας.
oſtentatio, ἀλαζονεία, ας, ἡ, κομπασμὸς, οῦ, ὁ.
oſtentatio ingenii apud turbam, ἀγώνισμα, ατος, τὸ.
oſtentationis amans, φιλαλάζων, ονος, ὁ. Budæus in Epiſt.
oſtentator, ἀλαζὼν, όνος, ὁ.
oſtento, προσαποδεικνύω. pro jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
oſtentum, τέρας, ατος, τὸ.
oſtia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
oſtia ſeptem habens, ἑπτάπορος, ος, ον, ἑπτάπορος, ος, ον.
oſtia centum habens, ἑκατόστομος, ος, ον.
oſtiaria, θυρωρὸς, ὸς, ἡ.
oſtiarius, θυρωρὸς, ὸς, ὁ.
oſtiatim, κατὰ θύρας.
oſtii annulus, κορώνη, ης, ἡ, ῥόπτρον, ου, τὸ.
oſtiolum, θύριον, ου, τὸ, θυρίδιον, ου, τὸ.
oſtium, θύρα, ας, ἡ, εἴσοδος, ου, ἡ.
oſtraciſmus, ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ.
oſtreæ, πελωρίδες, αἱ.
oſtreum, βέρβεξ, εος, τὸ, κόγχη, ης, ἡ, κόγχος, ου, ὁ ἢ ἡ, ὄστρεον, ου, ſive ὄστριον, ου, τὸ.
oſtrum, ὄστρον, ου, τὸ.

O T.

otio deditus, σχολαστὴς, οῦ, ὁ, σχολαστικὸς, ὴ, ὸν.
otio frui, καρπᾶσθαι τὴν σχολὴν.
otio langueo, ῥᾳθυμῶ.
in otio, per otium, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολὴν, ἐπὶ σχολῆς.
otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
otioſe, ἀργῶς, σχολῇ.
otioſus, σχολαῖος, ου, ὁ. ἀπράγμων, ονος, ὁ.
otium, σχολὴ, ῆς, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ, ἀργία, ας, ἡ, ἀπραγμία, ας, ἡ.
otium dare, σχολὴν δίδωμι.
otium eſt mihi, σχολὴν ἔχω.
per otium, ἐπὶ σχολῆς, & κατὰ σχολήν.

O V.

ova parere, ὠοτοκῶ.
ovans, θριαμβεύων, ονος, ὁ.
ovatio, θρίαμβος ἐλάττων.
ovibus abundans, εὔμηλος, ος, ὁ, πολύμηλος, ος, ον.
ovile, ποίμνιον, ου, τὸ, αὐλὴ, ῆς, ἡ.
ovillus, μήλειος, ος, ὁ & ἡ, οἴειος, ος, ον, προβάτειος, ος, ον.
ovina pellis, μηλωτὴ, ῆς, ἡ, κῶας, ατος, τὸ.
ovinus, προβάτειος, ος, ον, μήλειος, ος, ον.
ovis, πρόβατον, ου, τὸ, μῆλον, ου, τὸ, οἶς, οἰὸς, ἡ.
ovium cuſtos, μηλόφυλαξ, ακος, ὁ.
ovium grex, ποίμνη, ης, ἡ, ποιμανδρεῖον, ου, τὸ.
ovium paſtor, μηλωτὴς, οῦ, ὁ, μηλάτης, ου, ὁ.
ovo, lætor, ἥδομαι, χαίρω.
ovum, ὠὸν, οῦ, τὸ.

P A.

PAbulatio, προνομὴ, ῆς, ἡ, νομὴ, ῆς, ἡ.
pabulator, ὁ περὶ νομὴν πορευόμενος.
pabulatum educere, ἐξάγειν πρὸς νομάς.
pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
pabulor, νέμομαι.
pabulo carens, ἄχιλος, ος, ὁ ἢ ἡ.
pabulum animi, τρίφησις, εως, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

pabulum præbeo, χιλόω, ῶ.
pabulum, χιλὸς, ὔ, ὁ, τροφὴ, ῆς, ἡ, βορὰ, ᾶς, ἡ.
pacatus, εἰρωικὸς, ὴ, ὸν, εἰρωδύης, ες, ὁ.
pacem facere, εἰρήνην ποιεῖν, εἰρηνεύειν συγγράφειν, εἰρήνην τίθεσθαι.
pacificatio, εἰρηνοποιία, ας, ἡ.
pacificator, εἰρηνοποιὸς, ὔ, ὁ.
pacifice, διακτόρως, εἰρηνικῶς, εἰρηνικῶς.
pacifico, εἰρηνοποιεῖ, ῶ.
pacificus, εἰρηνοποιὸς, ὔ, ὁ.
pacis studiosus, εἰρηνικὸς, ὴ, ὸν.
paciscor, συμφωνέω μετά τινος, σωτίθεμαι, ὁμολογέω περί.
paco, εἰρηνοποιέω, ῶ, ἐλάσκομαι.
contra pacta, παραπόνδως.
pacta servare, ἐμμένειν τοῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
pactis non stare, ἀναπεριαίζειν, ἀσυνθετεῖν.
quo pacto? πῇ δέ; πῶς;
pactum inire, ἀνθομολογεῖν, & ἀνθομολογεῖσθαι.
pactum, συμβόλαιον, ν, τὸ, συνθήκη, ης, ἡ.
pæan, παιὰν, ᾶνος, ὁ.
pæanem citare, vel canere, παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
pædagogus, παιδαγωγὸς, ὔ, ὁ, παιδοτρὶς, ὔ, ὁ.
pædor, αἰχμὸς, ὔ, ὁ, ῥύπος, εος, τὸ, & ῥύπος, ου, ὁ.
paganus, κωμήτης, ου, ὁ, ἰδιώτης, ου, ὁ.
pagatim, κατὰ κώμας.
pagella, σελίδιον, ν, τὸ.
pagi præfectus, κώμαρχος, ν, ὁ, vel κωμάρχης, ου, ὁ.
pagina, σελὶς, ίδος, ἡ.
pagus, κώμη, ης, ἡ, πάγος, ου, ὁ.
pala, σκάφη, ης, ἡ.
pala annuli, δακτυλήθρα, ας, ἡ, ἕλιξ, ικος, ἡ, πυελὶς, ίδος, ἡ, σφενδόνη τοῦ δακτυλίου.
palabundus, περιφερόμενος, ν, ὁ.
palæstra, παλαίστρα, ας, ἡ, ἀγωνιστήριον, ν, τὸ.
palæstræ magister, παιδοτρίβης, ου, ὁ.
palæstræ peritus, παλαιστρικὸς, ὴ, ὸν.
palæstricus, παλαιστρικὸς, ὴ, ὸν.
palam, ἀνδὸν, ἀντικρὺ, ἄντα Poetice. ἀπολελυμμένως, ἀπαραλύπτως, ἐπιῤῥήδην, πεφασμένως, φανερῶς, ἀναφανδὸν, ἀναφανδὰ, ἀποπεφασμένως.
palam est, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερὸν ἐστι.
palam facio, φανερόω, ῶ, προφαίνω, δῆλον ποιέω.
palans, vagus, σποραδικὸς, ὴ, ὸν.
palatium, βασίλειον, ν, τὸ, παλάτιον, ν, τὸ.
palatum, ὑπερῷον, ν, τὸ.
palea, ἄχυρον, ν, τὸ, κάλαμος, ου, ὁ.
palearum collectio, καρφολογία, ας, ἡ.
palearum excussio, ὑποκαρφισμὸς, ὁ, ὁ.
palinodia, παλινῳδία, ας, ἡ.
palinodiam canere, παλινῳδεῖν.
palla, χλαῖνα, ης, ἡ, φᾶρος, εος, τὸ.
pallas, Παλλὰς, ἄδος, ἡ.
palleo, ὠχριάω, ῶ, χλωρίζω.
pallesco, ὠχριάω, ῶ, κατωκριάω, ῶ.
palliatus, τριβωνοφόρος, ν, ὁ.
palliditas, ὠχρὸς, ὰ, ὸν, ὠχρωμα, ατος, τὸ, ὠχρότης, ητος, ἡ, χλώρασμα, ατος, τὸ.
pallidus sum, χλωρίζω, ὠχριάω, ῶ.
pallidus, ὠχρὸς, ὰ, ὸν, χλωρὸς, ὰ, ὸν, ἄχρως, ω, ὁ.
palliolum, ἱματίδιον, ν, τὸ, ἀμπεχόνιον, ν, τὸ.
pallium tritum gesto, τριβωνοφορέω, ῶ.
pallium, τρίβων, ωνος, ὁ, περίβλημα, ατος, τὸ.
pallor, ὠχρίασις, εως, ἡ, ὠχρία, ας, ἡ.
palma, θέναρ, αρος, τὸ, παλάμη, ης, ἡ.
palma, pro victoria, νίκη, ης, ἡ, pro arbore, φοῖνιξ, ικος, ἡ.
palma, præmium certaminis, ἀγώνισμα, ατος, τὸ, νικητήριον, ν, τὸ.
palmaris, σπιθαμιαῖος, ν, ὁ.
palmes, κλῆμα, ατος, τὸ.
palmus, σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, δορυμὴ, ῆς, ἡ.
palo affigo, παοταλόω, seu παττηλόω, παοσακίζω, σωρόω, ῶ, ἀποσωρόω, ῶ.
palor, aris, ἀλάομαι, ὦμαι, πλανάομαι, ὦμαι.
palpabilis, ψηλαφητὸς, ὴ, ὸν.
palpatio, ψηλάφησις, εως, ἡ, κολακεία, ας, ἡ.
palpator, πθωσσύτης, ου, ὁ, seu πθασσύτης, ου, ὁ.
palpebra, βλέφαρον, ν, τὸ, βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, καλύμματα.
palpebra superior, κοιλὶς, ίδος, ἡ, ἐπικοιλὶς, ίδος, ἡ.
palpebra inferior, ὑπόκοιλον, ν, τὸ.
palpebræ, βλέφαρα, ων, τὰ.
palpitatio, πλασμὸς, ὔ, ὁ, σκαρθμὸς, ὔ, ὁ.
palpito, τρέμω, πάλλομαι, σκαρθμῶ.
palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
palpum obtrudo, αἰκιλλάω.
paludamentum, χλαμὺς, ύδος, ἡ.
paludatus, χλαμυδωτὸς, ὴ, ὸν.
paludosus, ἑλώδης, ες, ὁ ἡ, ὸ.
palum depango, σαμρόω, ῶ.
palum figo, παοσκαλεύω, seu παττηλεύω.
palumbes, φάττος, ου, ὁ, φάσσα, ης, ἡ.
palus, udis, λίμνη, ης, ἡ, ἕλος, ους, ὁ, τὸ.
palus, i, pedamentum vitis, κάμαξ, ακος, ὁ, ἡ, οἰνωτρος, ου, ὁ.
palus, fudes, σκώλοψ, & σκόλοψ, οπος, ὁ, πάττηλος, ου, ὁ, κάμαξ, ακος, ἡ, παοσάκιος, ου, ὁ, καττυπὴ, ῆνος, ὁ, σαμρὸς, ὸν, ὁ, χάραξ, ακος, ὁ, χαράκιον, ν, τὸ.
palustris, ἕλειος, ου, ὁ, ἑλώδης, εος, ὁ ἡ, ὸ.
pampinaceus, οἰναρώδης, εος, ὁ ἡ, ὸ.
pampinarium, οἴναρον, τὸ.
pampinatio, βλαστολογία, ας, ἡ.
pampino, οἰναρίζω.
pampinus, κλῆμα, ατος, τὸ, οἴναρον, ν, τὸ.
pan, πὰν, πανὸς, ὁ.
panarium, ἀρτοθήκη, ης, ἡ.
pancratiastes, παγκρατιαστὴς, ὔ, ὁ.
pandectæ, παδέκται, αἱ.
pandere portas, ἀναπετάννυμι πύλας, Sophocles; τὰς θύρας ἀναπετᾶν, Lucianus.
pandere secreta, ἀποπέμπειν τὰ πόῤῥητα.
pandiculatio, σκορδινισμὸς, ὔ, ὁ.
pandiculor, σκορδινᾶσθαι.
pando, as, κυρτόω, ῶ.
pando, is, πετάννυμι.
pandus, a, um, κυρτὸς, ὴ, ὸν, κυφὸς, ὴ, ὸν.
pane alo, ἀρτοτροφέω, ῶ.
pane vescor, ἀρτοσιτέω, ῶ, ἀρτοφαγέω, ῶ.
panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
panegyricus, adject. πανηγυρικὸς, ὴ, ὸν.
panegyris, πανήγυρις, εως, ἡ.
panem distribuo, ἀρτοδοτέω, ῶ.
panem vendo, ἀρτοπωλέω, ῶ, ἀρτοπώλης, ου, ὁ, qui panem vendit; & in fem. ἀρτοπῶλις, ίδος, ἡ.
panem facio, ἀρτοποιέω, ῶ.
pango, πήγνυμι.
panicus, πανικὸς, ὴ, ὸν. πανικὸς φόβος, vel θόρυβος, panicus terror.
panifex, ἀρτοποιὸς, ὔ, ὁ, σιτοποιὸς, ὔ, ὁ.
panificium, ἀρτοποιία, ας, ἡ.
panis, ἄρτος, ου, ὁ.
panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
panis siligineus, σιλιγινίτης ἄρτος.
panis azymus, ἄζυμος, ν, ὁ.
panis butyro illitus, βυτυρίτης, ου, ὁ.
panis nauticus, νωτικὸς ἄρτος, δίπυρος ἄρτος. Ital. *biscotto*.
panis frustum, ψωμὸς, ὔ, ὁ, θρύμμα, ατος, τὸ.
panis parvus, ἀρτίσκος, ου, ὁ, ἀρτίδιον, ν, τὸ.
panis inopia, ὀλιγαρτία, ας, ἡ. Suidas.
panivorus, τρωξάρτης, ου, ὁ ἀρτοφάγος, ν, ὁ.
panniculus, ῥάκος, εος, τὸ.
pannis obsitum esse, ῥυπαρῶς διακεῖσθαι.
pannosus, ῥακώδης, εος, ὁ ἡ, ὸ, καταῤῥαφος, ν, ὁ.
pannus, ῥάκος, εος, τὸ.
panther, πανθὴρ, ηρος, ὁ.
pantheum, πάνθεον, ν, τὸ.
papæ, παπαὶ, βαβαί.
papæ, quid ego audio? φεῦ τῆς λύπης;
papæ qualem pulchritudinem, φεῦ τῆς κάλλους.
papaver, μήκων, ωνος, ὁ.
papilio, ψυχὴ, ῆς, ἡ.
papilla, θηλὴ, ῆς, ἡ, μαζὸς, ὔ, ὁ.
pappus, πάππος, ου, ὁ, γήρειον, ν, τὸ.
papula, ἐξάνθημα, ατος, τὸ.
papyracea charta, βιβλίον, ν, τὸ.
papyraceus, βίβλινος, ν, ὁ.
papyrus, πάπυρος, ν, ἡ.
par, æqualis, ἴσος, ν, ὁ, vel ἴσος, ου, ὁ, ἰσαῖος, ν, ὁ, ἰσήρης, εος, ὁ ἡ, ἔπισος, ου, ὁ, παῖσιος, ν, ὁ, ὅμοιος, ν, ὁ, ὁμοῖος Poetice. ἰσόῤῥοπος, ν, ὁ, ἐφάμιλλος, ν, ὁ, ἐναμιλλος, ν, ὁ.
par longitudine, ἰσομήκης, εως, ὁ ἡ.
par numero, ἀνισωθεὶς πλήθει· ἰσάριθμος, ν, ὁ.
par viribus, ἀντίπαλος, ν, ὁ.
par impar, ἄρτιον ἡ περιττόν.
par est, ἄξιόν ἐστι, εἰκὸς ἐστι.
par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν, ἀμοίβεσθαι, ἀμείβεσθαι τοῖς ἔπεσι, τοῖς ἴσοις ἀμοίβεσθαι, ἴσον εἰσφέρειν.
par impar ludere, ἀρτιάζειν. Hinc ἀρτιασμὸς, ὔ, ὁ, talis ludus.
par, idoneus, sufficiens, ἱκανὸς, ὴ, ὸν.
ut par est, ὡς εἰκὸς, ὥσπερ εἰκὸς. κατὰ τὸ προσῆκον, ὀρθῶς.
magis quam par fit, τῆ δέοντος μᾶλλον.
minus quam par fit, ἐνδεῶς.
par, δυὰς, άδος, ἡ, ζεῦγος, εος, τὸ.
par alarum, συζυγία πτερύγων.
par, satis sum, ἱκνέομαι, ἀρκέω ἐπὶ τοῦτο.
parabilis, εὐπόριστος, ν, ὁ.
parabola, παραβολὴ, ῆς, ἡ.
paradisus, παράδεισος, ν, ὁ.
paradoxa loquor, παραδοξολογέω, ῶ.
paradoxum, παράδοξον, ν, τὸ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

paradromis, παραδρομὰς, ἴδος, ἡ, ambulatio.
paragraphus, παραγραφὴ, ῆς, ἡ.
parallelus, παράλληλος, ε, ὁ.
paralysis, παράρσις, ἴως, ἡ, παράλυσις, εως, ἡ.
paralyticus, παραλυτικὸς, ἡ, ὁ.
pharpherna bona, ἐξωπροικα, τὰ, παράφερνα, τά.
paraphrasis, interpretatio, παράφρασις, εως, ἡ, παραφράζω, interpretor, pluribus explico.
parare prandium, vel cœnam, πένεσθαι ἄριστον, δεῖπνον πένεσθαι, τοῦζεσθαι δόρπον, ὀπτίζεσθαι, & κοσμεῖν δόρπον, περὶ δόρπα πονεῖσθαι. Omnia Poetice.
parasanga, παρασάγγας, sive παρατάγγης, ε, ὁ.
parasitor, παρασιτέω, ῶ, κολακεύω.
parasitus, παράσιτος, ε, ὁ, κόλαξ, ακος, ὁ.
paratu difficilis, δυσπόριστος, ε, ὁ & ἡ ὁ. paratu facilis, εὐπόριστος, ε, ὁ.
paratus, qui est in promptu, ἑτοιμος, ἑτοῖμος, ε, ὁ, sive ἑτοίμος, ε, ὁ.
paratus, promptus, succinctus, πρόχειρος, ἐος, ὁ & ἡ. Euripides. ὠκάλης, ἐος, ὁ, ἡ, εὔτρεπὴς, ἐς, ὁ & ἡ.
paratus ad dicendum, ἑτοιμος λέγειν.
parca, μοῖρα, ας, ἡ, αἶσα, ης, ἡ.
parce, φειδομένως, φιλαλφίτως, γλίσχρως, ὑφειμένως, σπανίως, ὀλίγως.
parcere nemini, πάντας ἀφειδῶς κολάζειν.
parcere pecuniis, φείδεσθαι χρημάτων.
parcissime, ὀλιγίστως.
parcitas, φειδωλία, ης, ἡ.
parco, is, ere, φείδομαί τινος, ἀφεῖναί τινι, συγγινώσκω, συγγνώμονέω, ῶ.
parcus, φειδωλὸς, ἡ, ὁ.
parcus sum, φείδομαι.
pardus, πάρδος, ε, ὁ.
ad parendum promptus, πειθαρχικὸς, ἡ, ὁ, εὐάρχος, ε, ὁ, εὐπειθὴς, ἐς, ὁ & ἡ.
ad parendum tardus, βαρυπειθὴς, ἐος, ὁ & ἡ, βραδυπειθὴς, ἐος, ὁ & ἡ.
parens, genitor, γωνεὺς, ε, ὁ, γωνετὴς, ῆρος, ὁ, γονεὺς, ἑος, ὁ.
parentalia, κτερίσματα, τὰ, ἐναγίσματα, τά.
parentatio, κτέρισμα, ατος, τὸ, κτέρος, εος, τὸ.
parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκεῖς.
parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
pareo, ἀκὼν, ὑπακὼν, ἄρχομαι, cum genitivo. πειθαρχέω, ῶ, πείθομαι, cum dativo.
parere consilio alicujus, πείθεσθαί τινι.
parere dominio alterius, δεσπόζεσθαι.
paria facere, ἀμείβεσθαι τοῖς ὁμοίοις.
paria tria amicorum, αἱ κατὰ ζεῦγος φιλίαι τρεῖς.
pares, οἱ ἐξ ἴσου.
paries, τοῖχος, εος, τὸ, τειχὶον, ε, τὸ, θρίγκος, ε, ὁ.
parietem communem habens, ὁμότοιχος, ε, ὁ.
parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
parilis, ἴσος, ε, ὁ.
parilitas, ἰσότης, ητος, ἡ.
pario, τίκτω, κύω, pro comparare, περιποιέομαι, ἁμάω.
pario labore, δυσπονέω, ῶ, & διαπονέομαι, ἁμάω.
pariter, ἅμα, ἐναμίλλως, ἰσάκις, ἐπίσης, ἐξίσης, cum genitivo.
pariter, pari numero, ἀρτάκις.
pariter ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
parius lapis, πάρειος λίθος.
parma, πέλτη, ης, ἡ.
paro, apparo, instruo, ἀρτέομαι, ἅμαω, παραρτέομαι, ἅμαω, ἀλεγύω, Poetice. ἑτοιμάζω, & ἑτοιμάζομαι, παρασκευτύω, ἐθολμερίζω, ὀτρεπίζω, πορίζω, ὑπλίζω Poetice. σκοδαίζω, & σκοδαίζομαι, παρασκοδαίζω, τεύχω Poetice. ὀτρεπίζομαι.
paro me ad interrogandum, ἀναγόμαι εἰς ἐρωτήσων.
paro, acquiro, comparo, πορίζω, & πορίζομαι, παρασκοδαίζω, πάω, vel potius πάομαι, πώομαι, Euripides.
parochus, πάροχος, ε, ὁ.
parochi munus, παροχὴ, ης, ἡ.
parodia, παρῳδὴ, ης, ἡ, παρῳδία, ας, ἡ.
paropsis, τρύβλιον, ε, τὸ, aut τρυβλίον, ε, τὸ.
parricida, πατροκτόνος, ε, ὁ, πατροφόνος, ε, ὁ.
parricidium, πατροκτονία, ας, ἡ.
pars, μέρος, ἐος, τὸ, μερὶς, ἴδος, ἡ, μοῖρα, ας, ἡ.
pars tertia cujuslibet rei, τριτημόριον, ε, τὸ. quarta, τεταρτημόριον, ε, τὸ. quinta, πεμπτημόριον, ε, τὸ.
parsimonia, φειδωλία, ης, ἡ.
pars, seu partibus carens, ἀμερὴς, ἐος, ὁ & ἡ, ἀμέριστος, ε, ὁ.
ex utraque parte, ἀμφὶ περὶ, ἀμφὶς.
neutra ex parte, ἀδετέρωθεν.
ex parte, ἀπὸ μέρους.
ab una, ab altera parte, ἔνθεν, ἐνθένδε, cum genitivo. ἔνθεν μὲν, ἔνθεν δὲ.
pro mea virili parte, τὸν ἐμὸν μέρος.
pro rata parte, πρὸς μέρος.
aliqua ex parte, μέρος τι, ἐκ μέρους.
in partem alteram, alio, ἑτέρωσε.
neutram in partem, μηδετέρωσε, ἀδετέρωσε.
in utramque partem, ἀμφοτέρωσε, ἑκατέρωσε.
partem accipio, particeps sum, μείσομαι, μερίζομαι.
partem tribuo, ἐπιμοιράω, ῶ, ἐπιμοιράομαι, ωμαι.
in omnes partes, ἀπαντιχόσε, παντιχόσε, πανταχοῖ.
partes, factio, studia, μερὶς, ἴδος, ἡ.
partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι.
partes primæ, τὰ πρῶτα, πρωτεῖον, ε, τὸ.
partes primas obtineo, πρωτεύω, ἄκρα, φέρω.
partes primas mihi vendico, πλεονεκτῶ ἀξιῶ.
partes secundæ, τὰ δεύτερα, δευτερεῖα τά.
partes secundæ in dicendo, δευτερολογία.
partes secundas ago, δευτερεύω.
partes secundas fero, δευτερόω.
partes, officium, munus, τάξις, εως, ἡ. tuæ sunt partes, σὸν ἔργον. σὸν χρέος. meæ sunt partes perpendere, &c. ἔργον ἔχω σκοπεῖν.
partialis, μόριος, ε, ὁ, ἀποδάσμιος, ε, ὁ.
a partibus alicujus stare, σωτηρίαι τινι, μετά τινος εἶναι, πράττειν τινί, φρονεῖν τὰ τινος.
particeps, μέτοχος, ε, ὁ, κοινωνὸς, ὸν, ὁ, μεταίτιος, ε, ὁ.
particeps sum, μετέχω & φιλίας, amicitiæ, μοιρόδοκέω, ῶ.
participatio, κοινωνία, ας, ἡ, μετοχὴ, ῆς, ἡ.
participem facere aliquem, συμμετεσχεῖν ποιεῖν.
participium, μετοχὴ, ἡ.
participo, κοινωνέω, ῶ, μετέχω & νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
particula, μερὶς, ἴδος, ἡ, μόριον, ε, τὸ.
particularis, μερικὸς, ἡ, ὁ.
particulatim, μερικῶς, κατὰ μέρος.
partim, κατὰ μέρος, παρὰ μέρος, partim, partim, τὰ μὲν, τὰ δὲ. τῇ μὲν, τῇ δὲ.
partim quidem, partim vero, τὰ μὲν, τὰ δὲ. τῇ μὲν, τῇ δὲ. πῃ μὲν, πῃ δὲ. πως μὲν, πως δὲ.
partior, μερίζω, διαιρέω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
partite, μεμερισμένως.
partitio, μερισμὸς, ὁ, ὁ, ἀνομασμὸς, ὁ, ὁ.
partitio inæqualis, ἀνωμάλωσις, εως, ἡ.
partitor, divisor, μεριστὴς, ὁ, ὁ.
partu felix, εὐώδιν, ινος, ἡ.
partu immaturo editus, ἀωρότοκος, ε, ὁ.
partu infelix, αὐτοτόκος, ε, ὁ.
in partu laboro, μογοστοκέω, ῶ.
partum acceleratus, ὠκυτόκιον, ε, τὸ.
parturio, ὠδίνω, τοκάω, ῶ.
partus, a, um, τετοκυμένος, ε, ὁ, κεκτημένος, ε, ὁ.
partus, us, τοκετὸς, ε, ὁ, κύησις, εως, ἡ. τόκος, ε, ὁ.
partus difficilis, δυσκία, ας, ἡ. partus facilis, εὐτοκία, ας, ἡ.
parvifacio, parvipendo, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, παρὰ βραχὺ ἡγεῖσθαι, ἀμελεῖν τινος.
parvitas, μικρότης, ητος, ἡ, σμικρότης, ητος, ἡ.
parum, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
parum abest, quin, μικρὸν ἀπέλιπον ἢ μὴ. παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parum abfuit, quin mortuus essem.
parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
parvulus, ἄγαν σμικρὸς. τυτθὸς, ὴ, ὁ.
parvus, μικρὸς, ε, ὁ, σμικρὸς, ε, ὁ.
pascere animum, ἔτειμον τὸν νοῦν.
pascere spe vana, ἐπελπίζειν.
pascha, πάσχα, τὸ, est nomen indeclinabile. ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.
pascito, διανέμω.
pasco, σιτῶμαι, βόσκομαι, νέμομαι.
pasco, h. e. cibum præbeo, νέμω, βόσκω, σιτίζω.
pascuis abundans, εὔβοτος, ε, ὁ.
pascuis carens, ἄβοτος.
pascuum, βόσκημα, ατος, τὸ, νομὸς, ὸ, ὁ, νομὴ, ῆς, ἡ.
passæ uvæ, σταφίδες, αἱ, σαφυλαὶ, αἱ.
passer, στρθὸς, ὸ, ὁ.
passerculus, στρθίον, ε, τὸ.
passim, πάντη, ἐκάστοτε, παντοῦ.
passive, passiva voce, παθητικῶς.
passivum verbum, παθητικὸν ῥῆμα.
passus, βῆμα, ατος, τὸ.
per passus metiri, τοῖς ποσὶ μετρεῖν, βηματίζειν. Budæus.
passus, latus, expansus, πεπτασμένος, ε, ὁ, Poetice ἀναπεπταμένος, ε, ὁ per syncopen, pro ἀναπεπτασμένος, ε, ὁ.
passus, perpessus, τλὰς, ἄντος, ὁ.
passus multa, πολύτλας, αντος, ὁ, Homerus.
pastinaca, σαφυλῖνος, ε, ὁ.
pastinatio, σκαφτὸς, ὸ, ὁ, σκάφος, εος, τὸ.
pastinator, σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ.
pastino, σκάπτω.
pastor, ποιμὴν, ένος, ὁ νομεὺς, ἑος, ὁ, βόσκων, ντος, ὁ.
pastoralis, ποιμαντικὸς, ἡ, ὁ, βουκολικὸς, ἡ, ὁ.
pastoritius, βουκολικὸς, ἡ, ὁ, ποιμενικὸς, ἡ, ὁ, ποιμαντικὸς, ἡ, ὁ.
pastus, us, πάτησις, εως, ἡ, νομὴ, ῆς, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

pate-

patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω · pro palam facere, γνωρίζειν.
patefactio, ἀνακάλυψις, εως, ἡ, φανέρωσις, εως, ἡ.
patefactus, ὑπάγγελτος, ν, ὁ, πεφασμένος, ν, ὁ, ἔκφαντος, ν, ὁ.
patefio, γνωρίζομαι, ἀνακαλύπτομαι, διακαλύπτομαι, φανερομαι.
patella, λεκάνιον, ν, τό.
patella in genu, μυλη, ης, ἡ, ἐπιγυνὶς, ίδος, ἡ, sive ἐπιγυναπὶς, ίδος, ἡ, aut ἐπιγονατὶς, ίδος, ἡ.
patens, ἀνερρωγὼς, ότος, ὁ, ἀνεργμένος, ν, ὁ.
late patens, εὐρύοδος, ν, ὁ, εὐρυόδους, ν, ὁ.
patentes litteræ, διπλώματα, ων, τά.
pateo, es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
pater, πατὴρ, τέρος, & τρὸς, ὁ, γονεὺς, έος, ὁ.
patera, κρατὴρ, ῆρος, ὁ, δέπας, αιος, αος, τό.
paterculus, παππίας, ν, ὁ, παππίδιον, ν, τὸ, πατρίδιον, ν, τὸ, πατέριον, ν, τό.
paterfamilias, οἰκοδεσπότης, ν, ὁ.
paterne, πατρικῶς.
paternus avus, πάππος ὁ ἐκ πατρὸς.
paternus, πατρῶος, ν, ὁ, πατρικὸς, ὴ, ὸν.
patefco, ἀνακαλύπτομαι.
patibulum, σαυρὸς, ὁ, ὁ.
patiens laborum, φερέκακος, φερέπονος, τλησίπονος.
patienter, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
patientia, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, τλημοσύνη, ης, ἡ.
patina, λεκάνη, ης, ἡ, λοπὰς, άδος, ἡ.
patior, πάσχω, ὑπομένω, cum accusativo.
patior me vinci, ἥττον προσίεμαι.
patior me verberari, καρπερῶ τυπτόμενος.
patrare cædem, φόνον ἐκτελῶ.
parre carens, ἀπάτωρ, ορος, ὁ.
a patre, a parte patris, πατρόθεν.
patres, majores, οἱ πατέρες.
patres conscripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
patria, πατρὶς, ίδος, ἡ.
patriæ amor, φιλοπατρία, ας, ἡ.
patriarcha, πατριάρχης, ν, ὁ.
patrimonium, οὐσία, ας, ἡ, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
patrimonium consumere, τὰ πατρῷα καταφθείρειν.
pattimus, & matrimus, ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ.
patrio more, ἐπιχωρίως.
patrisso, πατρῴζω.
patritius, εὐπατρίδης, ους, ὁ, πατρίκιος, ν, ὁ.
patrius, paternus, πατρῷος, ν, ὁ, & πατρῴος, Poetice, πατρικὸς, ὴ, ὸν, πάτριος, ν, ὁ.
patrius, vernaculus, ἐπιχώριος, ν, ὁ, ἔγχωρος, ν, ὁ.
patro, as, διαπράττομαι.
patrocinari alicui, συνηγορῶν, & συναγορεύειν τινὶ, συνιστῶ τινι, συνηγορῶ ὑπέρ τινος.
patrocinio destitutus, ἀσυνηγόρητος, ν, ὁ.
patrocinium, συνηγορία, ας, ἡ, προστασία, ας, ἡ.
patrocinor, συνηγορέω τινὶ, συνδικῶ τινι, προστατέω, ῶ, προίσταμαι.
patronus, προστάτης, ν, ὁ, προστατῶν, οντος, ὁ.
patruelis, ἀνεψιὸς, ὴ, ὸν, ἐξάδελφος, ν, ὁ.
patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
paucis, adverb. βραχέως, ἐν βραχεῖ, διὰ βραχέων, δι' ὀλίγων.
paucis absolvere, διὰ βραχέων ποιῆσαι τὸν λόγον.
paucissimus, ἐλαχιστος, ν, ὁ.
paucitas, ὀλιγότης, ητος, ἡ.
pauculus, παυρίδιος, ν, ὁ, ὀλίγος, ν, ὁ.
paucus, ὀλίγος, ν, ὁ, ὀλιγάριθμητος, ν, ὁ, μέτριος, ν, ὁ, παῦρος Poetice. σπανὸς, ὴ, ὸν, & σπάνιος, ν, ὁ.
pavefacio, θαμβέω, ῶ.
pavesco, περιφοβέομαι, θαμβέω, ῶ.
pavide, περιδεῶς.
pavidus, περιδεὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, περίφοβος, ν, ὁ.
pavimentum, ἔδαφος, εος, τὸ, βάπεδον, ν, τό.
pavimentum vermiculatum, ἔδαφος, ταῖς ψηφῖσι διαμειμένον, Basilius.
pavio, παίω, λιτραίνω, & λιτρῶω, ἀρπεδίζω.
pavito, ἐκπλήττομαι.
paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχύ.
paulifper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
paulo ante, μικρὸν προδύοντος ἡλίου, Solis occasum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
paulo post, ὀλίγῳ, vel μικρῷ ὕστερον.
paulo minus, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγον ἧττον.
paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκὴς.
paululum, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
pavo, & pavus, ταὼς, ῶ, ὁ, ταὼν, ῶνος, ὁ.
pavoninus, ὁ Ͳ ταῶνος.
pavor, δεῖμα, ατος, τὸ, δειλία, ας, ἡ, θάμβος, εος, τό.
pauper, πένης, ητος, ὁ, πτωχὸς, ὴ, ὸν, εὐδαὴς, έος, ὁ, & ἡ.
pauper sum, πεντοῦμαι, πένομαι, πτωχεύω.
pauperem facio, πτωχίζω.
pauperior, πενέστερος, ν, ὁ.

pauperrimus, πενέστατος, ν, ὁ.
paupertas, πενία, ας, ἡ, πτωχεία, ας, ἡ.
in paupertate vitam dego, ἀποζῶ, ῶ.
paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
pauperum amans, φιλόπτωχος, ν, ὁ.
pauxillum, ὀλίγον.
pax, εἰρήνη, ης, ἡ, ἡσυχία, ας, ἡ.
paxillus, πασσαλὸς, ν, ὁ.

P E.

peccare in aliquem, ἁμαρτάνειν εἴς τινα.
peccare facio, ἐξαμαρτάνω, l. 1. Reg. 10.
peccati expers, ἀναμάρτητος, ν, ὁ καὶ ἡ, ἀμαλάκιστος, ν, ὁ, ἀμπλάκητος, ν, ὁ.
sine peccato, ἀναμαρτήτως.
peccator, ἁμαρτωλὸς, ὴ, ὸν.
peccatum, ἁμαρτία, ας, ἡ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, σφάλμα, ατος, τὸ, παράπτωμα, ατος, τὸ.
peccatum committere, ποιεῖν ἁμαρτίαν.
pecco, ἁμαρτάνω, ἁλίσκω, ῶ, πταίω, πλημμελέω, ῶ.
pecoris dives, βωπάμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, πολυπρόβατος, ν, ὁ.
pecorosus, πολυθρέμμων, ονος, ὁ.
pecten, κτὴς, ενὸς, ὁ, κτένιον, ν, τὸ.
pecto, κτενίζω.
pectorale, περισήθιον, ν, τό.
pectoralis fascia, στηθόδεσμον, ν, τό.
pectore audaci præditus, θρασυκάρδιος, ν, ὁ.
pectore toto, toto animi robore, παυθυμαδὸν, Homerus.
pectorosus, εὐρυστήθης, εος, ὁ ἡ ἡ, εὐρύστερος, ν, ὁ.
pectus, oris, στέρνον, ν, τὸ, στῆθος, εος, τὸ, θώραξ, ακος, ὁ.
pectus callidum habens, ποικιλόστερος, ν, ὁ.
pecualis, pecuarius, κτηνώδης, εος, ὁ & ἡ.
pecudum more, κτηνηδόν.
peculator, κλέπτης Ͳ δημοσίου.
peculatus, τὸ Ͳ δημοσίου κλέμμα.
peculiari modo, περιουσίως, vel περιττῶς, ἰδιοτρόπως.
peculiaris, ἴδιος, ν, ὁ, ἰδιόκτητος, ν, ὁ.
peculiariter, ἰδίως, ἰδίᾳ.
peculium, ἴδιον, ν, τὸ, ἰδιόκτητον, ν, τό.
peculor, κλέπτω, τὸ δημόσιον.
pecunia, ἀργύριον, ν, τὸ, τὰ χρήματα.
pecunia careo, ἀχρηματέω, ῶ, ἀχρημονέω, ῶ, ἀχαλκέω, ῶ.
pecunia mumerata vendo, ἀργυροπωλέω, ῶ.
pecunia usuraria, χρήματα ἐνεργά. Basilius.
pecunia instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων.
pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος, ν, ὁ.
pecuniæ serviens, δοῦλος χρημάτων.
pecuniæ coactio, ἀργυρολογία, ας, ἡ, χρηματισμὸς, ὴ, ὸν, χρηματισμὸς, ὴ, ὸν.
pecuniæ penuria, ἀχρηματία, ας, ἡ, ἀχρημοσύνη, ης, ἡ.
pecuniam exigere, ἀργυρολογεῖν, ἀποτιναύεσθαι, & ἀποτινύεσθαι.
pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
pecuniosus, πολυχρήματος, ν, ὁ.
pecus, oris, & udis, θρέμμα, ατος, τὸ. βόσκημα, ατος, τὸ.
pedalis, ποδιαῖος, ν, ὁ.
pedamentum, κάμαξ, ακος, ἡ, χάραξ, ακος, ἡ.
pede collato, ἐκ ποδὸς. συμβόλου, συμβολὸν.
pedem confero, συμβαίνω, συμέρχομαι.
pedem figere, ἐρείδεσθαι, ἀπερείδειν τινὶ βάσιν.
pedem inferre, ἐμβατεύειν.
pedem referre, ἀπελαύνειν, ἀναποδίζειν, ἐπανατρέφεσθαι, ἐπιστρέφεσθαι, ἐπιστρέφειν, τρέπεσθαι, ἀναχωρεῖν, ἀναίγειν ἐπὶ πόδα, ὑπὸ πόδας χωρεῖν.
pedes, πόδες, οἱ.
pedes decem longus, δεκάπους, οδος, ὁ.
pedes mensæ, πόδες, οἱ.
pedes trahere ægre post se, ἐπισύρεσθαι.
ad pedes usque demissus, ποδήρης, εος, ὁ. Homerus. ποδοφόρος, ν, ὁ, ποδήρης, εος, ὁ.
ante pedes, ἐν ποσὶ, παρ' ποδὸς, & παρὰ ποσὶ Poetice. παρὰ πόδας, πρὸ ποδῶν, ἐμποδών.
pedes, itis, πεζὸς, ὴ, ὸν.
pedester, πεζὸς, ὴ, ὸν.
pedestres, copiæ, πεζικὴ στρατιὰ, πεζὴ, διώκιμος.
pedestris, πεζικὸς, ὴ, ὸν.
pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
pedestris pugna, πεζομαχία, ας, ἡ.
pedestri itinere, ἐμβαδὸν Poetice. πεζῇ, πεδοῖ.
pedestri oratione, πεζῶς.
pederentim, κατὰ πόδας, βάδην.
pedibus carens, ἄπους, ἄποδος, ν, ὁ ἡ ἡ, ἄσπους, οδος, ὁ, νέπους, οδος, ὁ, Poetice. Νέπους, οἱ, pedibus carentes, parvos pedes habentes Odyss. ὁ.
pedibus celer, ὠκύπους, οδος, ὁ, ταχύπους, οδος, ὁ, ὠκύπους, οδος, ὁ, ὠκυπόδης, εος, ὁ & ἡ, ποδώκης, εος, ὁ ἡ ἡ, ποδωκέστατος, ν, ὁ, & ποδάρκης, εος, ὁ καὶ ἡ, Poetice.
pedibus claudicans, χαλαίπους, οδος, ὁ.
pedibus iter facio, πεζεύω, τοῖν ποδοῖν παρέρχομαι, πεζοπορέω, ῶ.
pedicis vincio, πεδάω, ῶ, ἐμπεδάω, ῶ, seu ἐμπεδέω, ῶ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

pedica, ποδοσφάβη, ης, ἡ, πέδη, ης, ἡ.
pedicularis morbus, φθειρίασις, εως, ἡ.
pediculari morbo laboro, φθειριάω, ῶ.
pediculosus, φθειριζων, ουσα, ὁ.
pediculus, parvus pes, πεδίον, ου, τὸ, & ποδάριον, ου, τό.
pediculus vermis, φθείρ, ρὸς, ὁ.
pedisequa, ἀκόλουθος, ου, ἡ, ἀμορβὰς, άδος, ἡ, ἑπέτις, ίδος, ἡ.
peditatus, τὸ πεζὸν, τὸ πεζικόν.
pedo, is, βδέω, πέρδω.
pedum dolor, ποδαλγία, ας, ἡ.
pedum pernicitas, ποδωκεία, ας, ἡ, & ποδωκία, ας, ἡ.
pedum integritas, εὐποδία, ας, ἡ.
pedum, καλαύροψ, οπος, ἡ, ῥάβδος ποιμενική.
pegasus, πήγασος, ου, ὁ.
pejeratio, ἐπιορκία, ας, ἡ.
pejero, ἐπιορκέω, ῶ, ἐπόμνυμι.
pejor, κακίων, ὁ ἡ, κακίον, τό.
pelagus, οἶδμα, ατος, τὸ, Poetice, πέλαγος, ους, τὸ, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, ὑγρὰ κέλευθος, Homerus.
pellacia, ἐπαγωγὴ, ἡ.
pelle nudo, δέρω, ἀναδέρω, ἀποδέρω, δέφω.
pellex, παλλακὴ, ῆς, ἡ, & παλλακὶς, ίδος, ἡ.
pellibus amictus, ὑποδίφθερος, ου, ὁ.
pellicator, προσαγωγεὺς, έως, ὁ.
pellicatus, παλλακόσις, εως, ἡ, παλλακόσμα, ατος, τό.
pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
pellicula, δερμάτιον, ου, τό.
pellis, δέρμα, ατος, τὸ, θορὲι, ᾶς, ἡ, διφθέρα, ας, ἡ, ῥινὸς, ου, ὁ, vel ἡ.
pellis cruda, ὠμοβοὴ, sc. δορὰ. Herodor.
pello, is, ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
pello sedibus, ἐξανίστημι, vel ἀνίστημι ἐξ ἡθέων, μεταναίστημι.
pelluceo, διαφίλβω, διαφανὴς εἰμι.
pelluciditas, διαφάνεια, ας, ἡ.
pellucidus, διαφανὴς, έος, ὁ ἡ, διαυγὴς, έος, ὁ ἡ.
pelluvium, λέβης, ητος, ὁ, ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, & ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ.
pelta, πέλτη, ης, ἡ.
peltatus, πελτασὴς, ὰ, ὸν.
pelvis, λεκάνη, ης, ἡ, λαπὰρ, ῆρος, ὁ.
penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι. & pro dubitare, ἀπορέομαι, ἀπορῶ.
pendere animis, πλανᾶσθαι τῷ νῷ. ἀρτᾶσθαι.
pendo, is, ere, ζυγῶ, ζυγώμαι. & pro solvere, ἀποτίνω, ἐκτίσαι.
pendulus, ἐκκρεμὴς, έος, ὁ ἡ, μετέωρος, ου, ὁ.
pene, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν.
penes me est, ἐπ' ἐμοὶ ἐστι.
penetrabilis, διάπορος, ου, ὁ.
penetrale, μυχὸς, ὁ, ὁ, ἐνδόμυχον, ου, τό.
penetro, εἰσδύω, διατείρω.
peniculus, & penicillus, σπόγγος, ου, ὁ.
peninsula, χερρόνησος, ου, ἡ, alii, χερσόνησος, ου, ἡ.
penis, ἀνδρεῖον, αἰδοῖον.
penitissimus, ἐσώτατος, η, ὸν, ἐνδότατος, η, ὸν, μυχώτατος, η, ὸν, & μυχοίτατος, η, ὸν.
penitus, caudam habens, κερκώδης, ους, ὁ ἡ, ὸν.
penitus, a, um, ἔνδος, ου, ὁ, ἐνδότερος, α, ὸν.
penitus, omnino, τὸ παράπαν, παντελῶς, ἀνωμπερὲς, πάντως.
penna, πτερὸν, ῦ, τὸ, κάλαμος, ου, ὁ.
pennarum mutatio annua, πτίλωσις, εως, ἡ.
pennas varias habens, ποικιλόπτερος, ου, ὁ, πτεροποίκιλος, ου, ὁ.
pennatus, πτερωτὸς, ὴ, ὸν, πτερόεις, εντος, ὁ.
pensatio meritorum, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ.
pensator, ζυγωμάχος, ου, ὁ.
nihil pensi habens, ἀλόγιστος, ου, ὁ ἡ, ὃτιν ὀδεμίαν ἔχων. ὃ οὐδὲν ζυγωμενον.
nihil pensi habere, ὅτιν ὀδεμίαν ἔχειν.
pensiculate, ἀκριβῶς.
pensilis, μετέωρος, ου, ὁ, κρεμαστὸς, ὴ, ὸν.
pensio, onis, καταβολὴ, ῆς, ἡ, ἔκτισις, εως, ἡ.
pensionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
pensitatio, ἔκτισις, εως, ἡ.
pensito, ζυγώμωμαι.
pensum, πεπαγμένον, ου, τὸ, ζυγωθὲν, ἔκτισις, τό.
pentateuchus, πεντάτευχος βίβλος.
pentecoste, πεντηκοστὴ, ῆς, ἡ.
penuaria cella, ὠφεῖον, ου, ὁ, ταμεῖον, ου, τό.
penula, φαινόλης, & φαιόλης, ου, ὁ.
penula militaris, στρατικὴ μανδύη, ης, ἡ.
penulatus, ὁ ἐν φαιόλῃ μανδύῃ, περιβεβλημένος.
penultimus, παραπάλυστος, η, ὸν, penultimus fum, παραλήγω. penultima syllaba, ἡ παραλήγουσα, ης.
penuria, ἀπορία, ας, ἡ, σπανιότης, ητος, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, ὑστέρησις, εως, ἡ, ἐπίλειψις, εως, ἡ.
penuria rerum neceſſariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων.

penus, us, & hoc penu, βίος, ου, ὁ. τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, τεμάχιον, ου, τὸ.
in penu repono, ταμιεύομαι.
peplus, vel peplum, πέπλος, ου, ὁ.
peplum fluxum & longum geſtans, ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ.
pepo, onis, πέπων, ονος, ὁ.
per, διὰ, gen. οῦ, dativ. οἷς, accuſ. ἐπὶ, genit. κατὰ, & πρὸς, genit.
per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
per me facio, ὠτυργέω, ῶ.
per me, δι' ἐμέ.
per ſe, ἐφ' ἑαυτῷ, καθαυτὸν, & καθ' αὑτὸν.
per omnia, κατὰ πάντα, καθάπαν, κατὰ τὸ πᾶν.
per, adjurantis, ὑπὲρ, πρὸς, cum genitivo. rogo te per Chriſtum, ὑπὲρ Χριστοῦ δέομαι. Gregorius.
pera, πήρα, ας, ἡ.
pera paſtoralis, καδίον ποιμενικόν.
peracta re conſilium capere, ἐπιμηθεύεσθαι.
peractio, ἐπιτελείωσις, εως, ἡ, τελείωσις, εως, ἡ.
peractio ſacrorum, ἁγιστεία, ας, ἡ.
peractus, completus, τελεσιούμενος, η, ὸν.
peracutus, κάπτυξις, εος, ὁ.
peragere reum, ἐλέγχεσθαι, & καταλαμβάνειν τινά.
peragere ſacra, ἱερουργῶ.
perago, διαπράττομαι, τελέω, ῶ.
peragratio, περιοδησις, εως, ἡ.
peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
peragro & luſtro mente, περιοδεύω.
peramabilis, μεγήρατος, ου, ὁ.
peramanter, προσφιλῶς.
peramarus, ἔπικρος, ου, ὁ, πατάπικρος, ου, ὁ, ὑπέρπικρος, ου, ὁ. & Poetice περιπόικρος, έος, ὁ ἡ, ὸν.
perambulo, διοδεύω, παρέρχομαι.
peraridus, κατάξηρος, ου, ὁ, ὑπέρξηρος, ου, ὁ.
perbeatus, πολύολβος, ου, ὁ, ὑπέρολβος, ου, ὁ.
perbellus, περίκαλλος, ου, ὁ.
perca, piſcis, πέρκις, ίδος, ἡ, & πέρκη, ης, ἡ.
percalidus, πολύθερμος, ου, ὁ.
percanto, decanto, ἐξᾴδω.
percelebris, ἀγακλεὴς, ὲς, ὁ, πολυκλεὴς, ὲς, ὁ, ἀγακλυτὸς, ὴ, ὸν, περίκλυτος, ου, ὁ.
percello, περιτρίπτω, ἐκπλήσσω.
percello metu, ἀτύζω. metu percellor, percellor dolore, βολῇσι πέφθει, ἀτύζομαι.
percellor admiratione, ἐκπλήττομαι.
percenſeo, ἀπαριθμέω, ῶ, διέρχομαι, ἐπεκλογίζομαι, ἀπολογίζομαι.
perceptibilis, intelligibilis, νοητὸς, ὴ, ὸν.
perceptio, cognitio, ἀντίληψις, εως, ἡ.
perceptio, κατάληψις, εως, ἡ.
perceptu difficilis, δυσπρόσεκτος, ου, ὁ, δύσληπτος, ου, ὁ. facilis, εὔληπτος, ου, ὁ, εὐπρόσεκτος, ου, ὁ.
percepſus, λῆπτος, ου, ὁ.
percipere commodum, εὐπάρχειν.
percipio, capio, fruor, λαμβάνω, ἐκλαμβάνω, καταλαμβάνω, τυγχάνω, ῶ.
percipio, intelligo, ſentio, ἀντιλαμβάνομαι, ἐπαισθάνομαι cum acculativo, αἰσθάνομαι, διαισθάνομαι, καταγινώσκω, συλλαμβάνω, μανθάνω, συμφρονέω, ῶ.
percipio ſenſu, αἰσθάνομαι.
percipio auribus, ἐνωπίζομαι.
percitus, ἐκκινούμενος, η, ὸν.
percitus furore, μαιμάκτης, ου, ὁ.
percolatio, δίεσις, εως, ἡ, διήθησις, εως, ἡ.
percolo, as, are, διυλίζω, διηθέω, ῶ.
percommode, πάνυ εὐκαίρως.
percontatio, ἀνάκρισις, εως, ἡ, ἐρώτησις, εως, ἡ.
percontator, πυσθανόμενος, η, ὸν, πύστης, ου, ὁ.
percontor, ἀνέρομαί σε τοῦτο, πυσθάνομαί τινος, ἀναμείνω.
percrebreſco, διαθρυλλέμαι.
perculſus, ἐκπλαγὴς, έντος, ὁ, ἐμβρόντητος, η, ὸν.
perculſus metu, καταπλὰς εἰς φόβον, ἔκφοβος, ου, ὁ, ἔμφοβος, ου, ὁ.
percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
percurrere oratione, διέρχεσθαι, ἐπιτρέχειν τῷ λόγῳ.
percurro, διατρέχω, διέρχομαι.
percuſſio, πλῆξις, εως, ἡ, ἐπίκρουσις, εως, ἡ.
percuſſio pectoris, ἀραγμὸς τῶν στέρνων, στερνοτυπία, ας, ἡ.
percuſſor, πλήκτης, ου, ὁ, πληκτὸς, ὴ, ὸν.
percutio, καταπλήσσω, πλήσσω, κόπτω, λιθοβολέω, ῶ, lapide Percutio.
percutio, cudo, κόπτω, καταπλήσσω.
perdifficilis, παγχάλεπος, ου, ὁ.
perdiſco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
perdite amare, ἐρωτομανῶ, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
perditio, ἀπώλεια, ας, ἡ, ὄλεθρος, ου, ὁ.
perditor, λυμεὼν, ῶνος, ὁ, λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, λυμαντὴς, έος, ὁ ἡ, ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ.
perditus, corruptus, φθίμενος, η, ὸν, ἀποφθίμενος, η, ὸν, πανόλεθρος, ου, ὁ.
perditus, perdendus, deploratus, δύσλοος, ου, ὁ ἡ, ὸν, ἐξώλης, ους, ὁ ἡ, ὸν, ἄσωτος, ου, ὁ, ſeu ἄσωστος, ου, ὁ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ς, ὁ, ἐπίτριπτος, ε, ὁ, παιώλης, ου, ὁ ☞ ἡ.
perdives, πολυχρήματος, ε, ὁ.
perdix, πέρδιξ, ικος, ὁ ☞ ἡ.
perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, φθείρω, ὄλλυμι, ὀλεθρεύω.
perdoceo, ἀναδιδάσκω.
perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, ε, ὁ, πολυμαθής, ους, ὁ ☾ ἡ.
perdomo, καταδαμάζω.
perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
perduellio, συωμοσία, ας, ἡ.
perduellis, πολέμιος, ε, ὁ.
perduro, χρονίζων διατελῶ, περιμένω.
peredo, περιτρώγω, κατεδίω.
peregre abeo, ἀποδημέω, ῶ, ἐκδημέω, ῶ, ἐυστοιχίζω.
peregre venio, ἐπιδημέω ἐκ τ ἀποδημίας, παρεπιδημέω, ῶ, ἐπιξενόομαι, ωμαι.
peregre abfum, ἀποδημέω, ῶ.
peregrinatio, ἀποδημία, ας, ἡ, ἀποικία, ας, ἡ.
peregrinator, ἀπόδημος, ε, ὁ.
peregrinitas, ξενία, ας, ἡ.
peregrinari fcientiæ gratia, καθ' ἱστορίαν πλανᾶσθαι.
peregrinor, ἀποδημέω, ῶ, ἐκδημέω, ῶ.
peregrinus, ξένος, η, ὁ, ξενικὸς, ὴ, ὸν, ἀλλοδαπὸς, ὴ, ὸν, ἀλλότριος, α, ον, ἀλλόφυλος, ε, ὁ.
perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
pereleganter, παγκάλως, πάνυ κομψῶς.
perendie, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
perennis, ἀΐδιος, ε, ὁ, διετήσιος, ε, ὁ.
perennitas, ἀϊδιότης, ητος, ἡ.
pereo, ἀπόλλυμι, διαφθείρομαι, ὄλωλα, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
perequito, διιππάζω.
pererro, περιπλανάομαι, ῶμαι.
pererudítus, πολυμαθής, έος, ὁ ☾ ἡ.
perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
perfecte, τελέως, ἐντελῶς.
perfectio, abfolutio, conſummatio, ἄνυσις, εως, ἡ, ἀπάρτισις, εως, ἡ, κατάρτισις, εως, ἡ, κεφαλή, ῆς, ἡ, διάκρισις, εως, ἡ, ὑποπεράτωσις, εως, ἡ, πλήρωμα, ατος, τὸ, τελείωσις, εως, ἡ, ſeu τελέωσις, εως, ἡ, αὐτοτελεία, ας, ἡ.
perfectio, integritas, αὐτοτέλεια, ας, ἡ, ἐντελέχεια, ας, ἡ, τελειότης, ητος, ἡ.
perfector, τελειωτὴς, ε, ὁ, τελεσιουργὸς, ε, ὁ.
perfectus, τέλειος, α, ον, ἔντελὴς, ές, ὁ ☞ ἡ.
perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀναπλάω· pro nuntiare, ἀγγέλλειν. pro ſuſtinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
perficio, ἀποτελέω, ῶ, διαπραττομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
perfide, ἐπιόρκως, ἀπίστως, παρασπόνδως.
perfidelis, πολυπις☞, ε, ὁ.
perfidia, ἀπιστία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ.
perfidioſus, ἄπις☞, ε, ὁ, παράσπονδ☞, ε, ὁ.
perfidus, ἄπις☞, η, ὁ, ἀγνώμων, ον☞, ὁ, ἄσπονδ☞, ε, ὁ, μετὰ ἀπιστίας.
perflo, διαπνέω, ῶ, καταπνέω, ῶ.
perfluo, καταῤῥέω, ῶ.
perfodio, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
perforatio, τρῆσις, εως, ἡ, ἀνάτρησις, εως, ἡ, διάτρησις, εως, ἡ, κατάτρησις, εως, ἡ, συώτρησις, εως, ἡ.
perforatus, συώτρητος, ε, ὁ, διάτρητος, ε, ὁ, ἀνάτρητος, ε, ὁ, τρητὸς, ὴ, ὸν.
perforo, τρυπάω, ῶ, διαπείρω, διατρέω, ῶ.
perfoſſio, διόρυξις, εως, ἡ, ἀνάτρησις, εως, ἡ.
perfractio, ἀποθρυπτὶς, εως, ἡ.
perfricare caput, τρίβειν τὴν κεφαλήν.
perfricta fronte, ἀπηρυθριασμένως.
perfrictæ frontis eſſe, τὸ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
perfringo, διαῤῥήγνυμι.
perfruor, κρατιπολαύω.
perfuga, αὐτόμολ☞, ε, ὁ, πρόσφυξ, γ☞, ὁ.
perfuga ſum, ἀπωτομολέω, ῶ.
perfugio, καταφεύγω.
perfugium, καταφύγιον, ε, τὸ, καταφυγὴ, ῆς, ἡ.
perfunctio, λειτουργία, ας, ἡ, ἐνέργεια, ας, ἡ.
perfunctorie, πρὸς ἀφορμὴν.
non perfunctorie, ἀνυβότως.
perfunctorie ago, σκαιοπραγῶ, ῶμαι.
perfunctorius, ἀφορμαῖ☞, α, ον.
perfunctus magiſtratu, ἀπαλλαγεὶς τ ἀρχῆς.
perfunctus periculo, κίνδυνον ἐκπλήσας.
perfundo, διυγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω, ῶ.
perfungor, ἐπιτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω, ἀποτελέω τὸ καθῆκοντα.
perfuſio, βροχὴ, ῆς, ἡ, δίεσις, εως, ἡ.
perfuſus, διαβεβρεγμέν☞, η, ον.
pergere viam, ἀμείβειν τὴν ὁδόν.
pergere in inſtituto orationis curſu, κατατείνειν.
pergo, πορεύομαι, ποσεύδω, ἔρχομαι. pro perſevero, διατελέω, ῶ, ἐμμένω.
pergratus, πάνυ ἡδύχαρις.

perhibeo, dico, καταφημι, καπηχυρεῖζομαι, pro dare, δίδωμι.
perhibere teſtimonium, μαρτυρεῖν τινα.
perhonorifice, πολυτίμως.
perhonorificus, πολύτιμος, ε, ὁ.
perhorreſco, καταθαμβέομαί τινα.
perhumanus, πάνυ φιλανθρωπ☞.
periclitari vita, τρέχειν περὶ ψυχῆς.
periclitatio, κινδυνεύμα, ατος, τὸ.
periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπέρ τιν☞, κίνδυνον ὑποδύομαι.
periclitor, periculum facio, ἐξελέγχω, ἀποκινδυνεύω, πειράομαι, ῶμαι, πειράζω.
in pericula ſe conjicere, δίδναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in periculis verſari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
ſine periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
periculoſe, ἐπικινδύνως.
periculoſus, ἐπικίνδυν☞, ε, ὁ, ἐπισφαλὴς, ές☞, ὁ ☾ ἡ, κινδυνώδης, ες☞, ὁ ☾ ἡ.
periculum, κίνδυνος, ε, ὁ, κινδύνευμα, ατος, τὸ.
ſalus, libertaſque mea in periculo eſt, ὑπὲρ σωτηρίας, καὶ ἐλευθερίας κίνδυνος με καταλαμβάνει.
periculum, ſpecimen, πεῖρα, ας, ἡ.
periculum ſuſcipio, κίνδυνον κινδυνεύω.
periculum facio, ſpecimen do, πεῖραν ποιῶ, ἀποκινδυνεύω, ἀποπειράω, ῶ, πεῖραν δίδωμι ἐμαυτ☞, mei ipſius.
periculum ſubire, ἐμβαίνειν εἰς τὸν κίνδυνον.
periculum dare, κίνδυνον, ὑπολαμβάνειν, aut ποιεῖσθαι.
periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.
extra periculum eſſe, ἔξω, vel πόῤῥω τῶν κινδύνων εἶναι.
perilluſtris, ὁ πάνυ λαμπρός.
perimo, ἀναιρέω, ῶ, κατάρεω, ῶ.
perinde, ὡσπερεί, ὅτως τε.
perinde ac ſi, ὥσπερ, ὡσπερανεί.
periodus, περίοδος, ε, ἡ.
peripateticus, περιπατητικὸς, ὴ, ὸν.
periphraſis, περίφρασις, εως, ἡ.
periſcelis, περισκελὶς, ίδος, ἡ.
perite, ἐπισταμένως, ἐμπείρως.
peritia, ἐμπειρία, ας, ἡ, πεῖρα, ας, ἡ, ἐπιστήμη, ης, ἡ.
peritiſſimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
peritum eſſe alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινός.
peritus, ἔμπειρος, α, ον, ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἐπιστημονικὸς, ὴ, ὸν, δαήμων, ονος, ὁ, εἰδὼς, ότος, ὁ.
peritus ſum, ἐπίσαμαι, cum acculativo, ἐμπειρέω, cum genitivo.
perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
perjurium, ἐπιορκία, ας, ἡ.
perjuro, ἐπιορκέω, ῶ.
perjurus, ἐπίορκος, ε, ὁ, ἐπιορκητικὸς, ὴ, ὸν.
perlætus, πάνυ ἡδρανόμενος.
perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγνώσκων διεξέρχομαι.
perlevis, ὑπερελαφρὸς, ε, ὁ.
perlino, ἐναλείφω, καταλείφω, διαχρίω.
perluceo, διαλάμπω.
perlucidus, διαφανὴς, ές, ὁ ☾ ἡ.
perluſtro, κατασκοπέομαι, ἐξετάζω.
permadeo, διαβρέχομαι.
permagnus, ὑπερμεγέθης, ες, ὁ ☾ ἡ, νεανικὸς, ὴ, ὸν.
permaneo, μένω παρά τινι. pro perſeverare, μένειν ἔν τινι, ἐπί τινι.
permano, as, καταῤῥέω, ῶ, διαῤῥέω, ῶ.
permanſio, διαμονὴ, ῆς, ἡ.
permeabilis, διεκπὸς, ὴ, ὸν, διοδώσιμος, ε, ὁ, πορώσιμος, ε, ὁ, πορώτος, ε, ὁ.
permeatio, διάδυσις, εως, ἡ.
permeo, as, διαδύω, διέξειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
permiſceo, μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
permiſſio, συγχώρησις, εως, ἡ, ἄφεσις, εως, ἡ.
permiſſus, licitus, θεμιτὸς, ὴ, ὸν.
permiſſu ejus, αὐτ☞ συγχωρήσαντος.
permiſtio, κρᾶσις, εως, ἡ, διάμιξις, εως, ἡ.
permittere rem arbitrio amicorum, ἐπιτρέπειν τοῖς φίλοις.
permittere ſe alicui, παραπέμπειν ἑαυτὸν τινι.
permitto, concedo, ἐάω, ἐπιτρέπω.
permixtio, κρᾶσις, εως, ἡ, διάμιξις, εως, ἡ.
permixtus, σύμμικτος, ε, ὁ.
permodeſtus, ἔμμετρος, ε, ὁ.
permoleſtus, ὁ πάνυ χαλεπός.
permotio, παρόρμησις, εως, ἡ.
permoveo, διακινέω, ῶ.
permoveor modice aliqua re, μετριοπαθῶ τινι.
permulceo, καταψάω, ῶ, καταψήλεω, ῶ.
permultum, πάμπολυ.
permultus, παμπληθὴς, ές☞, ὁ ☾ ἡ, πάμπολλυς, πόλλη, ὁ, παμπόλλη, ης, ἡ, πάμπολυ, πόλλυ, τὸ.
permutare argentum auro, ἀλλάττειν χρυσὸν ἀργύρου.
permutatio, διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, διάλλαγμα, ατ☞, τὸ.
permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, ſententiam, ἀμείβομαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

perna, πέρνη, ης, ἡ, πεπασὼὶ, ὀνῶ, ὁ.
pernavigo, διαπλέω, ῶ.
perneceſſarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖῶ.
pernego, ἐξαρνέομαι, οῦμαι.
perniciem affero, λυμαίνομαι, cum dativo. κατακλυμαίνομαι, προσλυμαίνομαι, ὀλοθρῶω, & ὀλεθρόω, cum accuſativo.
in perniciem, ἐπὶ κακῷ, ἐπὶ βλάβῃ.
pernicies, ὄλεθρῶ, ου, ὁ, βλάβη, ης, ἡ, ἐξώλεια, ας, ἡ.
perniciosus, ὀλεθρίος, ου, ὁ Ꞓ ἡ, βλαβερος, ᾱ, ὁ, πανολεθρος, ᾱ, ὁ.
pernicissime, ἀγαπτερέως.
pernicitas, ὠκύτης, ητος, ἡ, ταχύτης, ητος, ἡ.
perniciter, ταχῶς.
pernio, μαλάκη, ης, ἡ, χείμεθλον, ου, τὸ, ſeu χίμετλον, ου, τό.
pernionibus laborare, χιμετλιᾶν, ſeu χιμετλιᾶν.
pernix, ἀκὺς, έος, ὁ, ταχὺς, έος, ὁ, ωκύπτερος, ου, ὁ.
pernoctatio, παννυχὶς, ίδος, ἡ.
pernocto, ἀπονυκτερῶω, διαχρυπνέω, ῶ.
pernoſco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
pernox, παννυχιος, ου, ὁ, πάννυχος, ου, ὁ.
pero, onis, αἱ ἀσκέραι.
peropportune, πάνυ εὐκαίρως.
peropportune venis, ὡς ὡπὸν τὸν καιρὸν πάρει.
peropus eſt, πάνυ χρέων ἐστί.
peroratio, ἐπίλογος, ου, ὁ, ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ.
peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω, ῶ.
peroſus, διαμισῶν, ῶντος, ὁ, ὑπερσυγέων, οντος, ὁ.
perparum, πάνυ σμικρὸν.
perpaucus, ὀλίγιστος, η, ὁ.
perpello, ἐπαναγκάζω.
perpendicularis linea, κάθετος, ου, ὁ.
ad perpendiculum, κατὰ κάθετον.
perpendiculum, κάθετος, ου, ὁ, διάμετρος, ου, ἡ.
perpendo, ἐξετάζω τὶ, σαθμάομαι, ῶμαι, λογίζομαί τι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum: σκοπέω τι παρ' ἑαυτῷ, διανοέομαι, οῦμαι.
perpendo rem bene, ὀρθῶς βουλεύομαι.
perpenſio, ἐπίσκεψις, εως, ἡ.
perperam, κακῶς, πονηρῶς, παρὰ in compoſitione.
perpeſſio, ὑπομονὴ, ης, ἡ, πάθος, εος, τό.
perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
perpetrator, πράκτωρ, ορος, ὁ Ꞓ ἡ, πράκτωρ φόνου, perpetrator homicidii.
perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
perpetuitas, ἀϊδιότης, ητος, ἡ, διωνεκὲς, έος, τό.
perpetuo, ἀεὶ, δηθὰ, Heſychio Poet. διὰ παντὸς, & διαπαντὸς, διωνεκῶς, & Poetice διωνεκέως, ἀπλετέως, διαμπερὲς, Poetice.
perpetuum, αἰεὶ, εἰς αἰῶνα.
perpetuus, διωνεκὴς, έος, ὁ, ᾗ ἡ, ἀΐδιος, α, ὁ.
perplexe, πολυπλόκως.
perplexitas, ἀπόρημα, ατος, τὸ, πλοκὴ, ῆς, ἡ.
perplexus, ἀμήχανος, ου, ὁ, ἐπίπλοκος, ου, ὁ, ἄπορος, ου, ὁ.
perplexus hæreo in aliqua re, ἀμηχανῶ τι.
perpolio, διαξέω, ῶ.
perpolitus, κατατέχνος, ου, ὁ.
perpoto, διαπίνω.
perpulcher, ὁ πάνυ καλὸς.
perquam, ὡς σφόδρα.
perquiro, διαζητέω, ῶ, διερευνάω, ῶ.
perraro, πάνυ, σπανίως.
perrepo, καθέρπω.
perrumpo, διεξέρχομαι, διεξελαύνω, διαστεῖχω, ῶ, διαῤῥήγνυμι.
perſcindo, διαῤῥήγνυμι.
perſcribo, ἀναγράφω, καταγράφω, ἀπογράφω.
perſcriptio, διαγραφὴ, ῆς, ἡ, ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ.
perſcriptor, ſcriba, ἀναγραφεὺς, έῶ, ὁ.
perſcriptus, ἀναγραπτος, η, ὁ, καταγραπτος, η, ὁ.
perſcrutatio, ἐξερεύνησις, εως, ἡ, ἔρευνα, ης, ἡ.
perſcrutator, διερευνητὴς, οῦ, ὁ, ἐξερευνητὴς, οῦ, ὁ, ἰνιχνευστὴς, οῦ, ὁ.
perſcrutor, ἀκριβόω, ῶ, διερευνάω, ῶ.
perſeco, διατέμνω.
perſecutio, δίωξις, εως, ἡ, διωγμὸς, οῦ, ὁ.
perſecutor, διώκτης, ου, ὁ, διώκων, οντος, ὁ.
perſentio & perſentiſco, διανοέομαι.
perſequi judicio, ἐλαύνειν.
perſequi oratione, ἐπεξέρχεσθαι, διεξέρχεσθαι τῷ λόγῳ.
perſequor, ulciſcor, μετατορεύομαι. τὸν φόνον τῆ πατρὸς μετατορεύεσθαι, perſequi mortem patris.
perſequor, παρακολουθέω τινὶ. διώκω τινά. διαμένω ἔν τινι. μετέρχομαι.
perſeveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
perſeverantia, ἐπιμονὴ, ῆς, ἡ, καρτερία, ας, ἡ.
perſevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliqua re, προσκαρτερέω, ῶ.
perſimilis, παραπλήσιος, ου, ὁ, πάνυ ὅμοιος.
perſiſto, διωνεκῶς ἀρίσαμαι.
perſolvo, ἐκτίνω χρήματα, pecuniam. διαλύω, ἀποδίδωμι.
perſolutio, ἀπόδοσις, εως, ἡ, διάλυσις, εως, ἡ, ἔκτισις, εως, ἡ, ἀπόδοσις χρέους, perſolutio debiti.

perſona, πρόσωπον, ου, τὸ, ὑπόστασις, εως, ἡ, ἰδιότης, ητος, ἡ.
perſona, larva, προσωπεῖον, ου, τὸ, ſeu προσώπιον, ου, τὸ, προσωπὶς, ίδος, ἡ, δείκελον, ου, τὸ, vel δεικηλον, ου, τὸ, περίθετος κεφαλή.
perſonalis, προσωπικὸς, ῆ, όν.
perſonarum acceptio, προσωπολημψία, ας, ἡ.
perſonarum acceptor, προσωπολήπτης, ου, ὁ.
perſonarum rationem habere, προσωπολητῶ.
citra perſonarum reſpectum, ἀπροσωπολήπτως.
perſonam imponere, πρόσωπον ὑποτίθεσθαι. Polybius.
perſonam alicujus agere (de hiſtrionibus) ὑποκρίνεσθαί τινος. ὑπέρχεσθαι τὸν Δία, perſonam agere Jovis.
perſonatus, ὁ ὢν προσωπεῖῳ.
non perſonatus, αὐτοπρόσωπος, ου, ὁ, ἀπρόσωπος, ου, ὁ.
perſono, ἠχῶμαι.
perſpectio, διόψις, εως, ἡ, διάσκεψις, εως, ἡ.
perſpectu difficilis, δύσκατανόητος, ου, ὁ, δυσνόητος, ου, ὁ.
perſpectu facilis, εὐνόητος, ου, ὁ, εὐκατανόητος, ου, ὁ, εὐσύνετος, ου, ὁ, εὐδιόπτος, ου, ὁ.
perſpectum habere alicujus animum, διανοιᾶν τινος διαγνῶναι.
perſpectus, δεδοκιμασμένος, η, ὁ.
perſpicacia, συνέσις, εως, ἡ, εὐσυνεσία, ας, ἡ.
perſpicacitas, πολυδέρκεια, ας, ἡ, ὀξυδέρκεια, ας, ἡ.
perſpicax, ὀξυδερκὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, καττυπτικὸς, ἡ, όν.
perſpicio, συνοράω, ῶ, διοράω, ῶ, διαβλέπω, διασκοπέω, ῶ, καθορῶ.
perſpicio, cognoſco, perpendo, ἀναθρέω, ῶ, καταθρέω, ῶ, διοίδω, ἀναθεωρέω, ῶ, διοράω, ῶ, καθοράω, ῶ, διασκέπτομαι.
perſpicue, φανερὸς, σαφῶς.
perſpicuitas, σαφήνεια, ας, ἡ, εὐδηλον, ου, τό.
perſpicuus, φανερὸς, ᾱ, όν, δῆλος, η, ον, καταφανὴς, έος, ὁ, ἡ.
perſpiratio, διαπνοὴ, ῆς, ἡ.
perſpiro, διαπνέω, ῶ, & διαπνέομαι, οῦμαι, διαΐημι, διαΐεμαι.
perſtare in ſententia, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
perſto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
perſtrepo, ἐπιτυπέω, ῶ, περιτυπέω, ῶ.
perſtringo, valde ſtringo, διασφίγγω, σωρίγω.
perſtringo, artingo, breviter perſtringo, θίγω, ἀκροθιγεῖς διεξέρχομαι, ἀκροθιγγάνω.
perſtringo, leviter laucio, καταμύσσω, ἐπιγράφω, χράω. Homerus.
perſtringo, inceſſo, taxo, κωθάπτομαι, θίγω.
perſtringo viſum, δυσωπέω, ῶ.
perſuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινὰ, ὑπάγομαι, ἀνάγω, δυσωπέω, ῶ.
perſuaderi cui facile poteſt, εὐμετάπειστος, ου, ὁ, εὐπαράπειστος, ου, ὁ, εὔπειθῶ, ους, ου, ὁ, εὔπειστος, ου, ὁ.
perſuaderi cui difficulter poteſt, δύσπειθῶ, ους, ου, ὁ, δυσκατάπειστος, ου, ὁ.
perſuadeor, πείθομαι, ἀναπείθομαι, ἐπιπείθομαι, συμπείθομαι, ἀναγινώσκομαι.
perſuaſibiliter dicere, πιθανῶς λέγω.
perſuaſio, πείσις, εως, ἡ, πειθὼ, οῦς, ἡ, πίσις, εως, ἡ.
perſuaſor, πειστὴρ, ῆρος, ὁ, πειστικὸς, ἡ, όν.
perſuaſorius, πειστικὸς, ἡ, όν.
perſuaſum habeo, πέπεισμαι.
perſuaſus, πεπεισμένος τινὶ τινα.
perſulto, σκιρτάω, ῶ.
pertædet, ἀδημονεῖται.
pertæſus, ἐξαπορήμενῶς, ου, ὁ.
pertendo, διατείνω.
pertento, διαπειράομαι, ῶμαι.
pertenuis, ὑπέρλεπτος, ου, ὁ.
perterebro, διατρυπάω, ῶ.
perterrefacio, φοβέω τινὰ, ἐκπλήσσω.
perterrefactio, ἐκπληξις, εως, ἡ.
perterrefio, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
perterritus, καταπλαγεὶς, έντος, ὁ.
pertexo, διυφαίνω, καταεργάζομαι.
pertica, κάμαξ, ακος, ἡ, πάττυλος, ου, ὁ.
pertimeo, ἐκφοβῆμαι.
pertimeſco, κατιδοίδω, περιδοίδω, περιφοβέομαι, οῦμαι.
pertinacia, αὐθάδεια, ας, ἡ, ἄπειστος, ου, τὸ.
pertinaciter, ἐπιμόνως.
pertinaciter reſiſto, αὐθαδίζομαι.
non pertinaciter, ἀφιλονείκως.
pertinax, αὐθάδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, δύσπειστος, ου, ὁ.
non pertinax, ἀφιλόνεικος, ου, ὁ.
pertineo, pertingo, διατείνω, pro attinere, προσήκει μοι τινὸς, & τινων, id eſt hoc, vel hæc ad me pertinent.
pertingo, διικνέομαι, οῦμαι, ἀνήκω.
pertractatio, διαχείρισις, εως, ἡ.
pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
pertraho, ἑφέλκω, καθέλκω.
pertranſeo, διαβαίνω, διέρχομαι, οῦμαι.
pertranſeundo, percurrendo, adv. διεξοδικῶς.
pertriſtis, πολυοδύνος, ου, ὁ, πάνυ λυπηρός.
pertritus, περιτριβὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ.

per-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

pertundo, διακόπτω, ἀναπιτράω, ῶ.
perturbatæ res, τεταραγμένα πράγματα.
perturbate, τεταραγμένως.
perturbatio, ταραχή, ῆς, ἡ, πάθος, εος, τὸ, σύγχυσις, εως, ἡ.
perturbatione carens, ἀπαθὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ, ἀτάραχος, ος, ὁ.
sine perturbatione, ἀταράχως.
perturbator, θορυβῶν, οντος, ὁ, ταρακτὴς, οῦ, ὁ.
perturbatorius, ταρακτικὸς, ἡ, ὁ.
perturbatus, ταρακτὸς, ὴ, ὁ, ἄτακτος, ος, ὁ, πλημμελὴς, ἐος, ὁ.
perturbatus rerum ſtatus, ἀκοσμία, ας, ἡ.
perturbo, ταράττω, θορυβέω, ῶ, συγχέω, ῶ.
pertuſio, διάπρησις, εως, ἡ.
pertuſus, διάτρητος, ος, ὁ, δίτρητος, ος, ὁ, & Poetice εὔπρητος, ος, ὁ, συμπρητός, ος, ὁ.
pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω, ῶ.
pervagatus, περιαγητικὸς, ὴ, ὁ, & περιαγητικὴ δόξα, pervagata, ſeu pervulgata opinio.
pervagor, περιφέρομαι, περιπατέω, ῶ.
pervaſto, περιπερθέω, ῶ.
perveho, διακομίζω, κατάγω.
pervenio, παρήκω, ἀφικνέομαι, ἥκω.
pervenio incolumis, ἀποσώζομαι, εἰς ἑλλάδα, in Græciam.
perverſe, διαστρόφως, κακοηθῶς.
perverſio, παραγωγὴ, ῆς, ἡ, παρεκβίημα, ατος, τὸ, in Hippiatria.
perverſitas, διαστροφὴ, ῆς, ἡ, κακοήθεια, ας, ἡ.
perverſus, διάστροφος, ος, ὁ, πονηρὸς, ὸν, ὁ.
perverto, διαστρέφω, παραμπέσομαι, ἥκω, παραστρέφω, παραστύρω, παρακινέω, ῶ.
perveſtigatio, ἀνίχνευμα, ατος, τὸ, ἀνίχνευσις, εως, ἡ.
perveſtigator, ἀνιχνευτὴς, οῦ, ὁ.
perveſtigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω, ῶ.
pervicacia, αὐθάδεια, ας, ἡ.
pervicaciter, ἐνεστικῶς.
pervicax, αὐθάδης, ες, ὁ καὶ ἡ.
pervigil, πανύχιος, ος, ὁ, ἀγρυπνητικὸς, ὴ, ὁ.
pervigilatio, pervigilium, πανυχὶς, ίδος, ἡ.
pervigilium celebro, πανυχίζω.
pervigilo, διαγρυπνέω, πανυχίζω.
pervius, διαβατὸς, ὴ, ὁ, πορώσιμος, ος, ὁ, ἐμβατὸς, ὸν, ὁ, εὔπορος, ος, ὁ, περάσιμος, ος, ὁ.
perunctus, χριστὸς, ὴ, ὁ, ἔγχριστος, ος, ὁ, κατάχριστος, ος, ὁ.
perungo, χρίω, ἐπιχρίω, καταλείφω.
pervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
pervolvo, διακυλινδέω, ῶ.
perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
perurgeo, διανάγκω.
peruſtio, σύγκαυσις, εως, ἡ, κατάκαυσις, εως, ἡ.
peruſtus, περικαὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ.
peruſtus Sole, ἡλιόκαυστος, ος, ὁ, ἡλιοκαὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ, διηλιωθεὶς, έντος, ὁ.
perutilis, πάγχρηστος, ος, ὁ, μεγαλωφελὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ.
pervulgatio, ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ.
pervulgatus, ἀνάπτυστος, ος, ὁ ἧ ἡ, περίπτυστος, ος, ὁ ἧ ἡ.
pervulgo, διαπτέρω, ἐπιφημίζω.
pes, πούς, ποδὸς, ὁ, βάσις, εως, ἡ, κῶλον, ου, τὸ, σφυρὸν, οῦ, τὸ, τέρμα, ατος, τὸ, τέρμις, ιος, ὁ, ἶχνος, εος, τὸ.
pes lecti, κλινόπους, οδος, ὁ.
peſſime, κάκιστα.
peſſimus, πονηρότατος, ος, ὁ, κάκιστος, ος, ὁ.
peſſulum obdo, μοχλόω, ῶ, & μοχλόω.
peſſulus, μοχλίον, ου, τὸ, μοχλὸς, οῦ, ὁ.
peſſum eo, retrocedo, ὑποφέρομαι, pro in fundum ire, χαμαὶ πίπτω, καταφέρομαι.
peſſundo, καταπατέω, ῶ.
peſte lab oro, λοιμώττω.
peſtifer, ἀλιτηριώδης, εος, ὁ ἧ ἡ.
peſtilens, λοιμώδης, εος, ὁ ἧ ἡ.
peſtilentia, λοιμὸς, οῦ, ὁ.
peſtis, λοιμὸς, οῦ, ὁ.
peſtis, ideſt, peſtilens, & exitialis homo, ἀλιτήριος, ου, ὁ, λοιμὸς, οῦ, ὁ. ſic Ariſtides, λοιμοὶ, ἧ φθόροι πόλεως, homines exitiales, & corruptores civitatis, quos Ariſtophanes vocat φθόρας ἀνθρώπους, pernicioſos homines.
petaſo, πέτρα, ας, ἡ, πέτασος, ου, ὁ.
petaſus, θολία, ας, ἡ, πέτασος, ου, ὁ.
petax, αἰτητικὸς, ὴ, ὁ.
petere aliquem lapide, βάλλειν τινὰ λίθῳ.
petigo, λειχὼ, ηνος, ὁ.
petiolus, μίσχος, ου, ὁ.
petitio, αἴτημα, ατος, τὸ, αἴτησις, εως, ἡ.
petitor, αἰτητὴς, οῦ, ὁ.
peto, oro, αἰτέω, ῶ, vel αἰτέομαί σε δῶναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: pro proficiſcor, χωρέω, εἰς Κόρινθον, Corinthum.
peto hoc abs te, αἰτῶ τοῦτο παρὰ σοῦ.
petra, πέτρα, ας, ἡ, πέτρος, ου, ὁ, λάος, εος, τὸ. eſt m. g. λάος, ου, ὁ, Cyrillus.
petroſus, πετρηρεφὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ, πετρώδης, εος, ὁ ἧ ἡ, πετρῶσις, ῦς, ὁ, πετρήεις, εντος, ὁ.
petulans, ὑβριστὴς, ὴ, ὁ, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀσελγὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ, ἀναιδὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ, προπετὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ.
petulanter, ὑβριστικῶς, ἀναιδῶς.
petulanter me gero, ἀκολαστάνω, ἀκολαστέω, ῶ, ἀτακτέω, ῶ.
petulantia oris, ἀθυροστομία, ας, ἡ.
petulantia juvenili audeo, νεανιεύομαι.
petulantia linguæ utor, ἀθυροστομέω, ῶ.
petulantia, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ὕβρις, εως, ἡ, φλυαρία, ας, ἡ.
petulcus, κορυπτίλος, ος, ὁ, & κορυπτύλης, ος, ὁ, & κορυπτύλος, ος, ὁ, κυλίπτολος, ος, ὁ.
pexus, διεκτενισμένος, ος, ὁ, κτενωτὸς, ὸν, ὁ, πεκτὸς, ὸν, ὁ.

P H.

Phalangarius, vectiarius, μοχλοῦτὴς, οῦ, ὁ.
phalanx, φάλαγξ, αγγος, ἡ.
phaleræ, φάλαρα, ων, τὰ.
phaleras aureas habens, χρυσεοφάλαρος, ος, ὁ.
phanaticus, σὺνθεος, ος, ὁ, συνθυσιῶν, ωντος, ὁ.
phantaſia, φαντασία, ας, ἡ.
phantaſma, φάντασμα, ατος, τὸ.
phanum, ſeu fanum, templum, νεὼς, ὼ, ὁ.
pharetra, φαρέτρα, ας, ἡ, βελοθήκη, ης, ἡ.
pharmacopola, φαρμακοπώλης, ου, ὁ.
pharmacum, φάρμακον, ου, τὸ.
phaſianus, φασιανὸς, οῦ, ὁ.
pheretrum, φέρετρον, ου, τὸ, & φέρτρον, ου, τὸ.
phiala, φιάλη, ης, ἡ.
philomela, φιλομήλη, ης, ἡ.
philoſophia, φιλοσοφία, ας, ἡ.
philoſophice, φιλοσόφως.
philoſophicus, φιλοσοφικὸς, ὴ, ὁ.
philoſophor, φιλοσοφέω, ω.
philoſophus, φιλόσοφος, ου, ὁ.
philtrum, φίλτρον, ου, τὸ.
phlebotomia, φλεβοτομία, ας, ἡ.
phlebotomum, φλεβότομον, ου, τὸ, μαχαιρὶς, ίδος, ἡ.
phoca, φώκη, ης, ἡ.
phœbas, vaticinatrix, φοιβὰς, άδος, ἡ.
phœbeus, φοίβειος, ος, ὁ, & φοιβήιος, ος, ὁ ἧ ἡ.
phœniceus, punicus, φοινίκεος, ος, & contracte φοινικοῦς, φοινικόεις, εντος, ὁ.
phœnix, φοίνιξ, ικος, ὁ.
phraſis, φράσις, εως, ἡ.
phraſis concinna, & elegans, φράσις, εως, ἡ, aut λέξις μεμουσωμένη.
phreneſi laboro, φρενητιάω, ῶ, & φρενητίζω.
phreneſis, φρένησις, εως, ἡ.
phreneticus, φρενητικὸς, ὴ, ὁ.
phthiſis, φθίσις, εως, ἡ.
phthiſi correptus, φθισιώδης, εος, ὁ ἧ ἡ.
phyſicus, φυσικὸς, ὴ, ὁ.
phyſiognomon, vel phyſiognomus, φυσιογνώμων, ονος, ὁ.
phyſiognomia, φυσιογνωμία, ας, ἡ.

P I.

Piacularis, καθαρτήριος, ος, ὁ.
piaculo obnoxius, προσεχόμενος τῷ ἄγει.
piaculum, expiatio, καθάρσιον, ου, τὸ, κάθαρσις, εως, ἡ, καθαρμὸς, οῦ, ὁ, κάθαρμα, ατος, τὸ, ἀποκάθαρμα, ατος, τὸ, ἀφοσίωσις, εως, ἡ, ἀποτροπίασμα, ατος, τὸ.
piaculum, ſcelus, ἄγος, εος, τὸ, μίασμα, ατος, τὸ, ἀνόσιον, ου, τὸ.
piaculum committere, ἐργάζεσθαι, aut πράττειν, ἐσέβημα.
piamen, & piatio, ἀφοσίωσις, εως, ἡ. V. piaculum, expiatio.
pica, κίττα, ης, ἡ.
picatum vinum, κωνίας οἶνος, πισσίτης οἶνος.
picea, æ, πίτυς, υος, ἡ.
piceus, πισσώδης, εος, ὁ ἧ ἡ.
pico, πισσόω, ῶ.
picus, δρυοκολάπτης, ου, ὁ.
pie, θεοσεβῶς.
pietas, εὐσέβεια, ας, ἡ, εὐλάβεια πρὸς τὸν θεὸν, θεοσέβεια, ας, ἡ, θεοφροσύνη, ης, ἡ.
pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεούς. τὸ εὐσέβειν ἀσκεῖν.
pictor, γραφεὺς, έος, ὁ, ζωγράφος, ου, ὁ.
pictoria ars, ζωγραφικὴ, ſc. τέχνη.
pictorius, ζωγραφικὸς, ὴ, ὁ.
pictura, γραφὴ, ῆς, ἡ, ζωγραφία, ας, ἡ.
pictus, ζωγραφήμενος, ος, ὁ, κατάγραπτος, ος, ὁ, πολυγράμμος, ος, ὁ.
pictus acu, κεστὸς, ὸν, ὁ, Homerus.
piger, ὀκνηρὸς, ὸν, ὁ, ῥᾴθυμος, ος, ὁ, ὀκνώδης, εος, ὁ, ἧ ἡ, ἀργὸς, ὸν, ὁ, νωθρὸς, ὸν, ὁ, δύσκινος, ος, ὁ.
piger ſum, νωθρῶ, ὀκνέω, ω, & Poetice ὄκνέω.
piget, καταοκνέω, ῶ, μεταμέλει μοι.
piget me facere, κατοκνῶ ποιεῖν, & κατοκνήσω, ἀκηδῶ τοῦ ποιῆσαι,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θῆ, non me pigebit vera dicere, Demoſthenes.
pigmentarius, μυροπώλης, ου, ὁ.
pigmentum, φύκος, εος, τὸ, ἄλειμμα, ατος, τὸ, χρίσμα, ατος, τὸ, σύντεμμα, ατος, τὸ.
pigmenta oratoria, λήκυθοι, εἱ.
pigneratio, ἐνεχυρασμός, ου, ὁ.
pignori do, ὑποτίθημί τί τινι.
pignoro, ἐγχυράζω.
pignus, ἐνέχυρον, ου, τὸ, ἀσφάλισμα, ατος, τὸ, σωθήκη, ης, ἡ, ὁμηρεία, ας, ἡ.
pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
pigre, ὀκνηρῶς, ὑποκνίως.
pigreſco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κμτενέω, ῶ.
pigritia, ὀκνία, ας, ἡ, ὄκνησις, εως, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ.
pila, mortarium, λίγδος, ου, ὁ, ἴγδη, ης, ἡ, θυεία, ας, ἡ, ſive θυία, ας, ἡ.
pila, æ, pro ſphærula, σφαῖρα, ας, ἡ, σφαιρεῖον, ου, τὸ.
pila ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
pilam repello, ἀπεσφαιρίζω.
pilæ ludus, σφαίρισις, εως, ἡ.
pilæ luſor, σφαιριστὴς, οῦ, ὁ.
pilaris, a pilus, τριχίτης, ου, ὁ, & fœmin. τριχῖτις, ιδος, ἡ.
pileum geſtare, πίλιον φορεῖν.
pileus, πίλιον, ου, τὸ, πῖλος, ου, ὁ, vel πίλος, ου, ὁ.
pilis horreo, ἀναφρίσσω.
pilorum defluvio laboro, τριχορρυέω, ῶ, & τριχορρύω, ῶ.
pilos criſpos habens, κλόθριξ, ικος, ὁ, flavos, ξανθόθριξ, ικος, ὁ, raros, ψεδνός, ή, όν.
piloſitas, δασύτης, ητος, ἡ.
piloſus, τριχώδης, ες, ὁ ἡ, παραπλόκαμος, ου, ὁ.
pilula, κατάπότιον, ου, τό.
pilum, γρόσφος, ου, ὁ, πῖλος, ου, ὁ, vel πίλος, ου, ὁ.
pilus, θρὶξ, τριχὸς, ἡ.
pincerna, οἰνοχόος, ου, ὁ.
pincerna ſum, οἰνοχοέω, ῶ.
pingendi elegantia, κομψογραφία, ας, ἡ.
pingendi peritus, γραφικὸς, ή, όν, δγραφὴς, έος, ὁ ἡ.
pingere acu, βελόνῃσι ποικίλλειν.
pingo, is, γράφω, ζωγραφέω, ῶ.
pingue, στέαρ, ατος, τὸ, πίμελη, ης, ἡ.
pinguedine diſtendo, διαπιαίνω.
pinguedo, λιπαρία, ας, ἡ, πιμελὴ, ῆς, ἡ, στέαρ, ατος, τὸ.
pinguefacio, λιπαρὸν, aut πίονα ποιῶ.
pinguefio, παχύνομαι.
pinguefio ſupra modum, ὑπερπαχύνομαι.
pingueſco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
pingui Minerva, παχυτέρᾳ μαθῇ.
pinguis, παχὺς, έος, ὁ, λιπαρὸς, ή, όν, πίων, ονος, ὁ.
pinguis ſum, λιπάω, ῶ.
pinguior, πιότερος, α, ον, pinguiſſimus, πιότατος, η, ον.
pinguiter, λιπαρῶς.
pinguiuſculus, ὑπολίπαρος, ος, ον.
pinna murorum, ἔπαλξις, εως, ἡ, θρηγκὸς, ου, ὁ.
pinna, πτέρυξ, υγος, ἡ, πτερύγιον, ου, τὸ.
pinnaculum templi, πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ.
pinnatus, πτερωτὸς, ή, όν.
pinnis carens, ἄπτερος, ος, ον, ἀ κῆ ἡ.
pinnula, πτερύγιον, ου, τὸ.
pinſito, ἀναμάττω.
pinſo, is, μάττω, ἀλεάω.
pinus, πίτυς, υος, ἡ, πεύκη, ης, ἡ.
pio, as, ὀσιόω, ῶ.
piper, πέπερι, ιος, & εως, τὸ.
pipio, proprium eſt pullorum, πιππίζω.
pirata, πειρατὴς, οῦ, ὁ.
pirata ſum, πειρατεύω.
piratica manus, τὸ πειρατικόν.
piraticus, πειρατικὸς, ή, όν.
piratis infeſtus locus, πειρατήριον, ου, τό. ſignificat etiam ſedem piratarum.
piſcarius, ἁλιευτικὸς, ή, όν.
piſcatio, ἁλίσιμα, ατος, τὸ, ἁλιεία, ας, ἡ, σαγηνεία, ας, ἡ,
piſcator, ἁλιεὺς, έως, ὁ, ἀγκιστρεὺς, έως, ὁ, ἀμφιβληστρεὺς, έως, ὁ, γερραῖος, έως, ὁ, γερραῖων, ονος, ὁ, λινοπλόκος, ου, ὁ.
piſcatoria ars, ἁλιευτικὴ, (ſubaudi τέχνη) ἀμφιβληστρευτικὴ. Et in Epigr. γερραῖος τέχνη.
piſcatorius, ἁλιευτικὸς, ή, όν.
piſcatura, ἁλιευτικὴ, ῆς, ἡ.
piſciculus, ἰχθύδιον, ου, τό.
piſcina, ἰχθυοτροφεῖον, ου, τὸ, κολυμβήθρα, ας, ἡ, ποτόμιον, ου, τὸ, σκάφος, εος, τό.
piſcis, ἰχθὺς, ύος, ὁ, ἔλλοψ, οπος, ὁ.
piſcium vivarium, ἰχθυοτροφεῖον, ου, τό.
piſcor, ἁλιεύω, ἰχθυάω, ῶ.
piſcoſus, ἰχθυώδης, ες, ὁ ἡ, ἰχθυόεις, εσσα, εσσαν, ὁ.
piſtillo tundo, κοπανίζω.
piſtillum, ὔτερος, α, ὁ.
piſtor, ἀρτοκόπος, ου, ὁ, μάκτης, ου, ὁ, μαγγὸς, έως, ὁ, μυλωθρὸς, ου, ὁ, δαιτροπόνος, ου, ὁ, σιτοπώλης, ου, ὁ, ἀρτοπρίς, ίδος, ὁ.
piſtoriam artem exerceo, ἀρτοκοπέω.
piſtrinum exerceo, ἀρτοκοπέω, ῶ.

piſtrinum, μύλων, ωνος, τὸ, μύλη, ης, ἡ, ἀλφιτεῖον, ου, τὸ.
piſtrix, ἀρτοκόπος, ου, ὁ, μυλωθρὶς, ίδος, ἡ, & μυλωθρὶς, ίδος, ἡ.
piſtura, ἀρτοποιία, ας, ἡ.
piſtus, tuſus, ἐπισμένος, η, ον, πεπιθὴς, ῆτος, ὁ.
piſum, πισὸν, οῦ, τό.
pitiſſo, ſeu pityllo, ἀποχυδόμαι.
pituita, κόρυζα, ης, ἡ, φλέγμα, ατος, τὸ.
pituita abundans, pituitoſus, φλεγματικὸς, ή, όν, φλεγματώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
pituitoſus, φλεγματώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
pius, δοσεβὴς, έος, ὁ ἡ, δόλαβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, θεοσεβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ.
pius ſum, δοσεβέω, ῶ, θεοσεβέω, ῶ.
pix, icis, πίσσα, ης, ἡ.

P, L.

placabilis, δίλαστος, η, ον, δυσίλαστος, η, ον.
ægre placabilis, δυσμείλικτος, η, ὁ, βαρύμηνις, ιδος, ὁ ἡ.
placabilitas, δυσαρέστησις, εως, ἡ.
placamen, ἐξίλασμα, ατος, τό.
placatio, ἐξιλασμὸς, ὁ, ὁ, ἐξίλαστις, εως, ἡ, ἵλασμὸς, οῦ, ὁ.
placatu facilis, εὐμείλικτος, ος, ον, difficilis, δυσμείλικτος, ος, ον.
placatus, ἡδέσμιος, ος, ον.
placendi ſtudioſus, ἄρεσκος, ος, ον, ἀνθρωπάρεσκος, ος, ον, ἡ ἡ.
placenta, θρυμματὶς, ίδος, ἡ, ἐνθρυμματὶς, ίδος, ἡ, ἔνθρυπτον, ου, τὸ, μάζιος, εως, ἡ, πλακοῦς, οῦντος, ὁ, πλακόεις ἄρτος.
placentula, πλακούντιον, ου, τό.
placeo, ἀρέσκω τινὶ, δόκιμέω, ῶ.
placeo mihi, κομψεύομαι, ἐγκομψεύομαι, περιττεύω.
placet mihi ludere, ἀρέσκει μοι παίζειν.
placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
placide, ἡσύχως, εἰρηνικῶς.
placiditas, ἡμερότης, ητος, ἡ, πιότης, ητος, ἡ.
placidus, ſedatus, πρᾶος, ος, ον, ἥμερος, ος, ον, ἥσυχος, ος, ον, ὄμμενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, γαληνιαῖος, α, ον.
placidus, non undoſus, ἀκύμων, ονος, ὁ, ἀκύμαντος, ος, ον.
ad placitum loquor, ἡδυλογέω, ῶ.
placitus, ἀρεστὸς, ή, όν.
placitum, decretum, ἀρεστὸν, οῦ, τὸ, ἀρεσκόμενον, ου, τό.
placo, ἀδέομαι, ἀρέσκω, & ομαι, ἐξαρέσκομαι, ἐξαρεσκόνομαι, ἐπαρέσκομαι, κρατερεύω, ἱλάομαι, ἱλάσκομαι, ἐξιλάσκομαι, ἀπομειλίσσω, πραΰνω.
plaga, æ, πληγὴ, ῆς, ἡ, πλῆγμα, ατος, τὸ, ἔκπληξις, εως, ἡ.
plaga, pro regione, κλίμα, ατος, τὸ, χώρα, ας, ἡ.
plagæ, arum, retia, ἄρκυες, οἱ, vel ἄρκυα, τά.
plagas, id eſt retia tendere, σαλιδεῦν, & ἀποσαλιδεῦν.
plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί.
plagiarius, ἀνδραποδιστὴς, οῦ, ὁ.
plagium, ἀνδραποδισμὸς, οῦ, ὁ.
plangor, κοπετὸς, οῦ, ὁ, τυπετὸς, οῦ, ὁ.
planctus, κοπετὸς, οῦ, ὁ, θρῆνος, ου, ὁ.
plane, omnino, ἀκριβῶς, σαφῶς. pro penitus, σάντως, πάνυ βε.
planeta, πλανήτης, ου, ὁ.
plango, tundo, κόπτομαι. pro lamentari, θρηνεῖν. τὸ στέρνον πλήττω.
planities, ὁμαλότης, ητος, ἡ, πεδίον, ου, τὸ.
planta, φυτὸν, οῦ, τὸ, φύτευμα, ατος, τὸ.
planta pedis, πέλμα, ης, ἡ, πέλμα, ατος, τὸ.
plantas colo, φυτεργέω, ῶ, φυτουργέω, ῶ, ſeu φυτουργέω, ῶ.
plantas tranſplantare, τὸν σπερματισμὸν μεταφέρειν.
plantis conſitus locus, φύτευμα, ατος, τὸ, φυτοτήκιον, ου, τό.
plantatio, φύτωσις, εως, ἡ.
planto, as, φυτόω, φυτεργέω, ῶ.
planum facio, demonſtro, ἀποδείκνυμι, ἀπόδειξιν ποιοῦμαι.
planum facio, h. e. æquo, ἐξομαλίζω.
planus, ὁμαλὸς, ή, όν, τραχὺς, ύς, ύ. pro manifeſtus, σαφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ.
platanetum, πλατανῶν, ῶνος, ὁ.
platanus, πλάτανος, ου, ἡ.
platea, πλατεῖα, ας, ἡ, εὐρύπορος, ὁδός.
plaudo, κροτέω, ῶ, κροτελίζω, ἀνακροτέω, ῶ. κρότησατε, ἀλαλάξατε, plaudite.
plaudo ſuper aliqua re, ἐπιπλατυγέω, ῶ.
plaudo alicui, κροτῶ τινα.
plauſibilis, κεκροτημένος, η, ον.
plauſito, ἀποκροτέω, ῶ.
plauſtrarius, ἁμαξήρης, ες, ὁ ἡ ἡ.
plauſtrorum fabricator, ἁμαξοπηγὸς, οῦ, ὁ, ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ.
plauſtra fabricor, ἁμαξοπηγέω, ῶ, & ἁρματοπηγέω, ῶ.
plauſtro vehor, ἁμαξεύομαι.
plauſtro trita via, via vehicularis, ἁμαξιτὸς, οῦ, ὁ, vel ἁμαξητὸς, οῦ, ὁ, Herodot.
plauſtrum, ἅμαξα, ης, ἡ, ὄχημα, ατος, τό.
plauſus, κρότος, ου, ὁ, κρότημα, ατος, τό.

plau-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

plausus capto, ὀροδεκυμοσύνη, & ὀροδεκυμί.
plausu dignus, προτεινόμενος ἀξίως.
e plebe, δημοθεν.
plebecula, δημίδιον, ου, τό.
plebejus, δημοτικός, ή, όν, ἰδιώτης, ου, ὁ, idem ac vulgaris, τυχών, ούσα, όν.
plebem solicitare ad res novas, ὀχλαγωγεῖν.
plebicola, δημοτικός, ή, όν, δημοκηδής, ές, ὁ, ἡ.
plebiscitum, ψήφισμα, ατος, τό. χειροτονία, ας, ἡ.
plebs, οἱ πολλοί. το πλῆθος, ους. ὄχλος, ου, ὁ.
plecto, is, κολάζω, πυρέω πινά.
plectrum, πλῆκτρον, ου, τό.
plejades, πλειάδες, αἱ.
plene, ἁπαρτί, ἀπηρτισμένως, ἐκπλέως, τελείως, seu πελέως, παντελῶς.
plenilunium, παντσέλληνον, ου, τό.
plenissimus, παχύτατος, η, ον.
plenitudo, πλήρωμα, ατος, τό, πλήρωσις, εως, ἡ.
plenus, μεστός, ή, όν, cum genitivo. ἀνάπλεως, ω, ὁ, ἡ ή, πλήρης, ες, ὁ, ἡ ή.
plenus sum, γέμω, πληθύω, cum genitivo.
plerique, οἱ πολλοί, πάμπολλοι.
plerunque, ἐπὶ πολύ, τὰ πλείστα.
pleuritis, πλευρῖτις, ιδος, ἡ.
pleuriticus, πλευρητικός, ή, όν.
plexilis, χηλούτος, ου, ὁ.
plexus, πλεκτός, ή, όν, χηλούτος, ου, ὁ.
plexus, us, ἔρσις, εως, ἡ.
plica, πτύξ, χός, ἡ, πτύγμα, ατος, τό, πτύξις, εως, ἡ.
plicatilis, πλεκτός, ή, όν, ἁπλοκος, ος, ὁ.
plicatio, πλοκή, ῆς, ἡ, πτυχή, ῆς, ἡ.
plicatura, πτύξ, υχός, ἡ, πτύχη, ης, ἡ, πτύξις, εως, ἡ.
plicatus, complicatus, πτυκτός, ή, όν.
plico, πλέκω, πτύσσω.
plorabundus, κλαυθμώδης, ες, ὁ, ἡ ή.
ad plorandum inducere, κινεῖν δάκρυα, εἰς δάκρυα ἄγειν.
plorare cupio, κλαυσιάω, ῶ.
ploratrix, præfica, ἐπιλεμίστρια, ας, ἡ.
cum ploratu, οἰμωκτί, & οἰμωκτεί.
ploratus, κλαυθμός, οῦ, ὁ, κλαῦμα, ατος, τό, ὀλοφυρμός, οῦ, ὁ, ὄδυρμος, ου, ὁ, κώκυμα, υτος, τό.
ploro, κλαίω, κλαύω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
pluma, πτίλον, ου, τό, χνύς, ύος, ἡ.
plumbeus, μολύβδινος, η, ον.
plumbum, μόλυβδος, ου, ὁ, & μόλιβδος, ου, ὁ.
plumesco, πτερύομαι.
plumeus, πτίλινος, η, ον.
plumipes, πτερόπους, οδος, ὁ.
plumo, πτίλοω.
pluo, βρέχω, ὀμβρέω, ῶ, ψεκάζω, & ψακάζω. ψεκαζόμενοι, madefacti.
plurali numero, adv. πληθυντικῶς.
plures, οἱ πλείονες.
multo plures, παραπλάσιοι, οἱ.
pluribus, διὰ πλειόνων, cui opponitur διὰ βραχέων paucis.
plurimi æstimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
plurimum, πλεῖστον, ου, τό.
plurimus, πλεῖστος, η, ον.
quamplurimus, παμπληθής, ές, ὁ, ἡ ή, ὅτι πλεῖστος. παμπληθὴς χρόνος, quamplurimum tempus. Demosthenes.
ut plurimum, ἐπίπαν, ὡς ἐπιπλεῖ, ὡς ἐπιτοπολύ, τὸ πολύ, κατὰ πολύ, πολλάκις.
pluris æstimare, τιμᾶσθαι πλείονος.
Plus, πλέον, πλεῖον.
plus æquo audeo, insolesco, πλεονάζω.
plus, minus, πλέον, ἔλαττον.
plus satis, πλέον ἢ μέρη.
plus quam, πέρα ἢ φυσικῆ, ἢ μετρέω, plusquam natura, & modus exigit.
plus quam decet, μᾶλλον ἢ δέοντος.
plusculus, παραπολύς, ύ, όν.
Pluto, onis, Πλουτεύς, έος, ὁ, Ἀΐδης, εος, ὁ.
pluvia, ὑετός, ή, όν, βροχή, ῆς, ἡ.
pluvia aqua, ὕδωρ, ατος, τό. Xenoph. Aristot. ὑδάτιον, ου, τό.
pluvia carens, ἀνεμβρος, ος, ὁ, ἄβροχος, ος, ὁ.
pluviæ penuria, ἀνομβρία, ας, ἡ.
pluviosus, ὑετώδης, ες, ὁ, ἡ ή.
Pluvius, & pluvialis, ὄμβριος, ου, ὁ, ὑέτιος, ου, ὁ.

P O.

pocillator, οἰνοχόος, ου, ὁ.
inter pocula, ἐπὶ τῇ κύλικος.
pocula ministrare, οἰνοχοεύειν Διΐ, Jovi.
poculentus, ποτός, ή, όν, ὁ.
poculum, ποτήριον, ου, τό, ἔκπωμα, ατος, τό, δέπας, αος, τό.
podagra, ποδάγρα, ας, ἡ, ποδαλγία, ας, ἡ.
podagra laboro, ποδαγρέω, ῶ.
podagricus, ποδαγρικός, ή, όν, ποδαγρικός, ή, όν.
podex, icis, πρωκτός, ή, όν, κῶλος, ου, ὁ.
poema, ποίημα, ατος, τό, ῥῆμα, ατος, τό, γράμματικόν, ή, τό.

poemation, ποιημάτιον, ου, τό.
pœna, τιμωρία, ας, ἡ, τίμημα, ατος, τό, ζημία, ας, ἡ, δίκη, ης, ἡ.
pœna affici, δίκῃ τινεῖν, τιμωρίαν δοῦναι, δίκῃ ὑπέχειν, τιμωρίαν ὑφίστασθαι, ἀπαιτεῖσθαι δίκῃ, εἰσπράττεσθαι τιμωρίαν.
pœna dignus, ἀξιότοινος, ου, ὁ, ἡ η.
pœnæ debitæ eximo, ἀποινάω, ῶ.
pœnæ inflictio, τιμώρησις, εως, ἡ.
pœnam exigere, ἐπαιτεῖν δίκῃ.
dare pœnas, τιμωρίαν δοῦναι, δίκῃ ἑκοῦσι ἐκτίειν, ἐκτελεῖν τὴν δίκην.
pœnas sumere de aliquo, δίκας αἱρεῖσθαί τινος.
pœnas infligere, ἐπιτιθέναι τιμωρίαν.
pœnas repetere, ἀπαιτεῖν ποινάς.
pœnis afficere, κολάζειν τινὰ ζημίαις.
pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
pœnitendus, μεταμελητέος, ου, ὁ.
non pœnitendus, ἀξιόχρεως, ω, ὁ, ἡ ή.
pœnitentia, μετάνοια, ας, ἡ, μεταμέλεια, ας, ἡ.
pœnitentia sera, ὑστεροβουλία, ας, ἡ.
pœnitentia ducor, μεταμέλομαι.
pœnitet, μεταμέλει μοι τινος, μετανοέω, ῶ, μεταγινώσκω.
poesis, ποίησις, εως, ἡ.
poeta, ποιητής, οῦ, ὁ, ἀοιδοπόλος, ου, ὁ, ἀοιδοθέτης, ου, ὁ, ὑμνοθέτης, ου, ὁ, ὕδης, ου, ὁ, ἀοιδός, οῦ, ὁ.
poeticus, ποιητικός, ή, όν.
Poetria, ποιήτρια, ας, ἡ.
Polenta, ἄλφιτον, ου, τό.
Poli, πόλοι, οἱ.
Polio, ξέω, & ξύω, λειαίνω.
Polite, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία, ας, ἡ.
Politicus, πολιτικός, ή, όν.
Politio, σίλβωσις, εως, ἡ.
Politura, ξέσις, εως, ἡ.
Politus, ξεστός, ή, όν, ξυστός, ή, όν, γλαφυρός, ή, όν.
Polleo, valeo, ἰσχύω. δύναμαι μέγα, potentia valeo.
Polleo auctoritate, & gratia, δυνατέω, ῶ.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ, ειρος, ὁ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλά, ἐγγυάομαι, ῶμαι.
polliceor, me docturum, ἐπαγγέλλομαι διδάξειν.
polliceri sibi de aliquo, βλέπειν εἴς τινα, vel πρός τινα.
pollicitatio, ὑπόσχεσις, εως, ἡ, ἐπάγγελμα, ατος, τό.
pollicitationem implere, τὴν ὑπόσχεσιν ἐπιτελεῖν, ἀναπληροῦν τὰς ἐπαγγελίας, πράττειν τὰ καθωμολογημένα.
pollinctor, ταριχεύς, έος, ὁ, κηδευτής, οῦ, ὁ.
pollis, nis, vel pollen, γύρις, εως, ἡ, παλάμη, ης, ἡ.
polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
polluo me cæde, μιαφονέω, ῶ.
Pollute, μιαρῶς.
pollutus, μεμιασμένος, η, ον, ἀνίερος, ος, ὁ.
non pollutus, ἀμίαντος, ος, ὁ.
polus, πόλος, ου, ὁ.
polypus, πολύπους, οδος, ὁ.
poma fero, ὀπωροφορέω, ῶ.
pomarium, παράδεισος, ου, ὁ, ὀπωροφυλάκιον, ου, τό.
pomeridiano tempore, ἐπιδείελα.
pomeridianum tempus, δείλη, ης, ἡ.
pomeridianus, δειλινός, ή, όν.
pomerium, πωμήριον, ου, τό.
pomifer, ὀπωρόφορος, ος, ὁ.
Pompa, πομπή, ῆς, ἡ.
cum pompa incedo, πομπεύω.
Pompam ducere, καταγεῖν πομπήν, πομπεύειν, πομπὴν πέμπειν, πομπαγωγεῖν.
Pompaticus, πανηγυρικός, ή, όν. pompatice, πανηγυρικῶς.
Pomum, μῆλον, ου, τό, ὀπώρα, ας, ἡ.
Pomus, gen. fœm. μηλέα, ας, ἡ.
Ponderatio, τυλάντωσις, εως, ἡ.
Pondere, pondo, σήδην.
Pondero, libro, ἵστημι, ζυγοστατέω, ῶ, καθιστάνομαι, ῶμαι, σταλαντεύω.
Ponderose, ἐμβριθῶς.
Ponderosus, βαρύς, έος, ὁ, ὑπερβριθής, ές, ὁ, ἡ ή.
Pondo, μνᾶ, ᾶς, ἡ, λίτρα, ας, ἡ, ὁλκή, ῆς, ἡ.
Pondus, graviras, onus, ἄρμα, ατος, τό, ἄχθος, εος, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ, βρίθος, εος, τὸ, βάρος, εος, τὸ, βάρημα, ατος, τό.
Pondus quod appenditur, ὁλκή, ῆς, ἡ, σταθμός, οῦ, ὁ.
Pondus adjicio, gravius reddo, βαρυσταθμίζω.
Pone, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Pone sequens, ὀπισθοπέλαθος, ου, ὁ, ὀπιθότονος, ος, ὁ.
Ponere operam in re aliqua, σπουδάζειν περί τινος.
Pono, is, τίθημι, ἵστημι, ὑφίσταμαι.
Pons, γέφυρα, ας, ἡ. ζεῦγμα πλοίων, pons fluvii.
Pons navis, ἀναβάθρα, ας, ἡ, διαβάθρα, ας, ἡ, ἀποβάθρα, ας, ἡ.
Ponte jungere fluvium, γεφυρᾶν, vel ζεύγνυσθαι ποταμόν.
Ponticulus, γεφυρίς, ίδος, ἡ.

pon-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

pontifex, qui pontem facit, γεφυρωτὴς, οῦ, ὁ, γεφυροποιὸς, οῦ, ὁ.
pontifex, ἱεράρχης, ου, ὁ, ἀρχιερεὺς, έως, ὁ.
pontificatus, ἀρχιεροσύνη, ης, ἡ.
pontificius, ἀρχιερατικὸς, ὴ, όν.
pontigradus, θαλασσοπόρος, ου, ὁ, vel θαλαττοπόρος, ου, ὁ, ποντοπόρος, ου, ὁ.
pontivagus, ἁλιπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, ἁλίπλαγκτος, ου, ὁ.
pontus, πόντος, ου, ὁ.
popellus, δημίδιον, ου, τὸ, δημακίδιον, ου, τό.
popina, ὀπτανεῖον, ου, τὸ, καπηλεῖον, ου, τό.
popinalis, culinarius, ὀψαρτυτικὸς, ὴ, όν, ὀψοποιϊκὸς, ὴ, όν.
poples, ἰγνύα, ας, ἡ, ἰγνὺς, ύος, ὁ.
popularis, ἰδιωτικὸς, ὴ, όν, δημοτικὸς, ὴ, όν. pro charus populo, ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.
popularis auræ captatio, δοξοκοπία, ας, ἡ.
popularitas, δημαγωγία, ας, ἡ, δημαρχία, ας, ἡ.
popularitèr, δημοτικῶς.
populatio, πόρθησις, εως, ἡ, δενδροτομὴ, ῆς, ἡ.
populator, ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ.
populeus, λεύκινος, η, ον.
populi favorem aucupor, δημαγωγῶ.
populi rector, ἀρχέλαος, ου, ὁ, & ἀρχέλαος, ου, ὁ.
e populo, δημόθεν.
in populo versor, δημοτροφέω, ῶ.
populo jucundus, δημοτερπὴς, έος, ὁ, ἡ.
populor, aris, ari, ἀναιρεῖσθαι ποιεῖν τὰς πόλεις, πορθῶ τὴν πατρίδα, patriam, ἐκπορθέω, ῶ, λεηλατέω, ῶ.
populorum domitor, λαοδάμας, αντος, ὁ.
populum mihi concilio, δημαγωγῶ.
ad populum referre de aliqua re, χρηματίζειν περί τινος. ἀποδιδόναι ἐς τὸν δῆμον. ἀποφαίνειν πρὸς τὸ δημόσιον.
in populum distribuere, κατανεμομερίζειν.
populus, δῆμος, ου, ὁ, λαὸς, ου, ὁ, ὄχλος, ου, ὁ.
populus arbor, αἴγειρος, ου, ὁ.
populus alba, λεύκη, ης, ἡ.
populus nigra, αἴγειρος, ου, ἡ.
porca, ὖς, ὑὸς, ἡ.
porcarius, suum pastor, ὑοβοσκὸς, ὴ, όν.
porcinus, χοίρειος, ου, ὁ ὑϊκὸς, ὴ, όν.
porculus, & porcellus, χοιρίδιον, ου, τό.
porcus, ci, χοῖρος, ου, ὁ.
pori in corpore humano, πόροι, οἱ.
porrectio, ἐπέκτασις, εως, ἡ, παράτασις, εως, ἡ.
porrectus, ὀρεκτὸς, ὴ, όν.
porrigere supplices manus, τὰς χεῖρας προΐσχειν.
porrigere dexteram, τὴν δεξιὰν προτείνειν, vel ἀνατείνειν, δεξιοῦσθαι.
porrigo, extendo, protendo, προΐσχω, διατείνω, παρατείνω, προτείνω, ὀρέγω, & ὀρέγνυμι. ἐκτείνω.
porrigo, offero, præbeo, trado, δίδωμι, ἐνδίδωμι, ὀρέγω, & ὀρέγνυμι, προσφέρω, παρέχω.
porrigine laboro, πιτυριᾶν.
porrigo, inis, λεπὶς, ίδος, ἡ.
porro, cæterum, verum, vero, δὲ, δὴ, γέμιν, sed postponitur alicui verbo, μὲν, ἢ μὴν μὲν, ἦν, τοίνυν, φέρε δὴ, age porro.
porro ago, παρελαύνω, cum accus. προΐημι.
porro, procul, longe, πόρρω.
porro sane, γέμιν, μέντοι, πόρρω.
porrum, πράσον, ου, τό.
porta, πύλη, ης, ἡ, θυρέον, ου, τό.
portæ custos, πυλωρὸς, οῦ, ὁ, πυλωρὸς, ὸῦ, ὁ.
portas aperire, ἀναδεικνύναι πύλας.
portatus, us, κόμισις, εως, ἡ.
portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
portentose, περατωδῶς, περατικῶς.
portentosus, περατώδης, εος, ὁ, ἡ, πράσιος, ου, ὁ.
portentum, πέρας, αντος, τὸ, σῆμα, ατος, τὸ, σημεῖον, ου, τὸ, διοσημεία, ας, ἡ, seu διοσημία, ας, ἡ, φάσμα, ατος, τό.
porticus, στοὰ, ᾶς, ἡ, παραστὰς, άδος, ἡ.
portio, μέρος, εος, τὸ, μερὶς, ίδος, ἡ, συμμορία, ας, ἡ.
portisculus, κελευστὴς, ὴ, όν.
portitor, πορθμεὺς, έος, ὁ, νωῦλος, ου, ὁ.
portiuncula, particula, μερὶς, ίδος, ἡ, μόριον, ου, τό.
porto, as, αἴρομαί τι, φέρω, βαστάζω.
portorium, πορθμεῖον, ου, τὸ, παραγώγιον, ου, τὸ, ἑλλιμενίον, ου, τό. portorium exigere, παραγωγιτίζειν, ἑλλιμενίζειν.
portu carens, ἀλίμενος, ου, ὁ, ἡ, ἀλιμένωτος, ου, ὁ.
in portu sum, ἑλλιμενίζω, λιμενίζω.
in portu navigare, ἐν λιμενὶ πλεῖν.
portum tenere, προσέχειν τῷ λιμένι.
in portum pervenire, καταντᾶν εἰς λιμένα.
portuosus, λιμενώδης, εος, ὁ, ἡ.
portus, us, λιμὴν, ένος, ὁ.
porus, πόρος, ου, ὁ.
posco, αἰτῶ σε δίκας, a te pœnas: ἀξιῶ, ῶ.
positio, positura, κατάθεσις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ, θέσις, εως, ἡ.
positive, affirmative, θετικῶς.

positus, θετὸς, ὴ, όν.
possessio, κτῆσις, εως, ἡ, κτῆμα, ατος, τὸ, κωμητὴ, ῆς, ἡ.
possessor, κεκτημένος, ου, ὁ, κτήτωρ, ορος, ὁ.
possessus, ἐγκτητὸς, ὴ, όν.
possessiva nomina, κτητικὰ ὀνόματα.
possibilis, δυνατὸς, ὴ, όν, οἷος, ου, ὁ.
possideo, κτῶμαι, ῶμαι, κατέχω, νέμομαι.
possum, οἷός τ' εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμὲ ἔστι δύνασθαι.
non possum, ἀδυνατέω, ῶ, ἀδυνατῶ, ῶ.
non possum non facere, οὐ δύναμαι μὴ ποιεῖν.
post, ἐπὶ, μετὰ, cum accusat. pro postea, ἔπειτα, ὕστερον.
non multo post, οὐκ εἰς μακράν.
haud ita multo post, κατὰ βραχύ.
paulo post, μετ' ὀλίγον, μετὰ μικρόν.
postcœnium, ἐπίδειπνον, ου, τὸ, & ἐπιδειπνὶς, ίδος, ἡ.
postea, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον.
posteaquam, μετὰ ταῦτα, ὡς, ἐπὸπε, ἐπεί.
postera dies, ὑστεραία sc. ἡμέρα. postero anno, τῷ ὕστερον ἔτει.
posteri, orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ, οἱ ἐπίγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
posterior, & us, ὕστερος, α, ον, ὕστερον, ου, τὸ, μεταγενέστερος, α, ον.
posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
posteritati commendare, παραδιδόναι τῇ διαδοχῇ τὸν χρόνον.
in posterum, αὖθις, εἰς αὖθις, εἰσέπι.
postes, παραστάδες, αἱ, σταθμοὶ, οἱ.
posthabeo, ἐν ἀδενὶ λόγῳ τίθημι, ὀλιγωρέω, ῶ, δεύτερα, aut ὕστερον νομίζω.
posthac, μετὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
posthinc, ἔξης, ἑξῆς.
posthumus, ὀψίγονος, ου, ὁ.
postico fallere, τῇ κηπαίᾳ ἀποχωρεῖν.
posticum, ψαλδόθυρον, ου, τὸ, πλαγία θύρα, ὀπισθόδομος, ου, ὁ. cui opponitur πρόδομος, ου, ὁ, anticum.
posticus, a, um, ὀπίσθιος, α, ον.
postis, παραστὰς, άδος, ἡ.
postliminio redire, κατέρχεσθαι.
postliminium, ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, ἀναπόμπιμον, ου, τὸ.
postponere res domesticas publicis negotiis, ἐπαίειν τοῖς δημοσίοις τὰ οἰκεῖα πράγματα.
postponere aliquid alicui, ὕστερόν τι ποιεῖν τινος, vel ὕστερόν τι τίθεσθαί τινος.
postpono, περὶ ἐλάττονος ποιῶ τι pro omittere, παραλιπεῖν τι.
postquam, ἐπειδὴ, ἐπὰν, ὁπότων.
postremitas, ἐσχατία, ας, ἡ.
postremo, τὰ ὕστατα, τὸ τελευταῖον.
postremus, ὕστατος, η, ον, ἔσχατος, η, ον.
postridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
postulatio, αἴτησις, εως, ἡ.
postulator, αἰτητὴς, οῦ, ὁ.
postulatum, ἀξίωμα, ατος, τὸ, αἴτημα, ατος, τὸ.
postulo, καλῶ, ῶ, δέομαι, αἰτέομαι. tum idem ac accusare, αἰτιᾶσθαι δίκην.
potabilis, πόσιμος, ου, ὁ, πότιμος, ου, ὁ.
potatio, ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ πόσις.
potator, φιλοπότης, ου, ὁ.
potens, ἰσχυρὸς, ὴ, όν, δυνατὸς, ὴ, όν, ἐγκρατὴς, έος, όν, & ἡ.
potenter, δυνατῶς, κραταιῶς, ἐγκρατῶς.
potentia, δυνάμις, εως, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ, κράτος, εος, τὸ.
potentiam magnam sibi comparare, ποιεῖσθαι ἑαυτὸν ἐπ' ἐξουσίαν.
fieri potest, ut, δυνατὸν, sequente infinitivo.
potest fieri, pro possibile est, οἷόν τε, δυνατὸν.
potestas, δυνάμις, εως, ἡ, ἐξουσία, ας, ἡ.
potestas regia, βασιλεία, ας, ἡ.
potestatem dare, ἐξουσίαν διδόναι, ἐξουσίαν ποιεῖσθαι, ἐξουσίαν ἐφιέναι.
in potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποτάττεσθαι.
potio, πόσις, εως, ἡ, πόμα, ατος, τὸ, πόσιμα, ατος, τὸ.
potior, iris, κρατέω, ῶ, cum genitivo, vel dativo, ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινός.
potior, melior, κρείσσων, ονος, ὁ, βελτίων, ονος, ὁ.
potissime, potissimum, μάλιστα.
potissimus, κράτιστος, η, ον, ὁ, βέλτιστος, η, ον, ὁ.
potius, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
potius quam, ἢ, μᾶλλον ἤ.
poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω, ῶ.
potor, πότης, ου, ὁ.
potu parco utor, ὀλιγοποτέω, ῶ, μετριοποτέω, ῶ.
potum do, ποτίζω τινὰ ποτὸν.
potus, πόσις, εως, ἡ, ποτὸν, οῦ, τό.
potus immodicus, πολυποσία, ας, ἡ.

P R.

præ, præpositio, πρὸ, cum genit. πρὸ λύπης, præ dolore.
præ cæteris, ἔχα, ἔξοχα. Homerus.
præ me fero, προβάλλομαι, ἐνδείκνυμαι, & ἐνδείκνυμι, προΐσαμαι, προΐσχω, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
præ oculis, πρὸ ὀμμάτων, vel ὀφθαλμῶν.
præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
præacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.

præbeo,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

præbeo, χορηγέω, ῶ, παρέχω, παρέχω.
præbibo, προπίνω.
præbitio, παροχή, ῆς, ἡ, παρακωχή, ῆς, ἡ.
præbitor, παρέχων, ων, ὁ.
præcaveo, προφυλάττομαι.
præcautio, προφυλακή, ῆς, ἡ.
præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
præcellens, ἔξοχος, ος, ον, ὑπέρχος, ος, ον.
præcello, προέχω τῶν ἄλλων τῷ ὄψει, forma aliis; διαφέρω, ὑπερβαίνω.
præceps, præruptus, pronus, προκρήμνων, ων, ὁ, κρημνώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, ἀπόκρημνος, ος, ὁ, κατακρημνος, ος, ὁ, ἀπότομος, ος, ὁ, κρωμακώδης, ους, ὁ, vel κλωμακώδης Poetice. προπετὴς, ὲς, ὁ, ἡ, κατωφερὴς, ὲς, ὁ, ἡ.
præceps agor, καταφερομίζομαι.
in præceps, κατωφερῶς.
præceps, præproperus, ταχὺς, ὲος, ὁ.
præceps, temerarius, audax, ἰτης, ος, ὁ, ἰσπιλὴς, ὲς, ὁ, ἰτάμος, ὲς, ὁ, πρωνώπης, ὲος, ὁ, ἡ, πέρτερος, ος, ὁ.
præceps in loquendo, πρόλαλος, ος, ὁ.
præcepta dare, παραινεῖν, ὑποτιθέναι.
præceptor, διδάσκαλος, ὲ, ὁ, παιδαγωγὸς, ὲ, ὁ.
præceptum, παράγγελμα, ατος, τὸ, ἐντολὴ, ῆς, ἡ.
præcerpo, προαφαιρέω, ῶ.
præcido, ὑποτέμνω, ἐπικόπτω.
præcinctus, περιεζωσμένος, ος, ὁ.
præcingo, περιζώννυμι.
præcino, προᾴδω.
præcipio, prævenio, προλαμβάνω. pro jubere, ἐπιτάττειν, κελεύειν τινά.
præcipitanter, ἐπικεφαλὴν, προπετῶς.
præcipitantia, præcipitatio, προπέτεια, ας, ἡ, κατακρήμνισις, εως, ἡ.
præcipitatus, πρὸνιχθὲις, ἐντος, ὁ, in Epigr.
præcipitem ago, καταπρημνίζω, κατακρημνάω, ῶ, ἐπὶ κεφαλὴν ὠθῶ.
præcipitium, ἀπόκρημνον, ου, τὸ, κρημνὸς, ὲ, ὁ.
præcipito, καταπρημνίζω. ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare se præcipitare.
præcipue, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
præcipuus, ἐξαίρετος, ος, ον, πρόκριτος, ος, ον, ἐπίλεκτος, ος, ον, προκρίμενος, ος, ον, κράτιστος, ος, ον, ὑπέροχος, ος, ον.
præcise, συντόμως.
præcise caveo, διασύλλογιζομαι.
præcisio, ἐπικοπὴ, ῆς, ἡ, ἐπίτμησις, ῆς, ἡ.
præcisus, ἐπίτμητος, ος, ον, ἐπίκοπος, ος, ον.
præclare, καλῶς.
præclamo, προβοάω.
præclarus, ἐνδοξος, ος, ον, θαυμάσιος, ος, ον, γνώσιμος, ος, ον.
præcludo, διακλείω, διείργω.
præco, κλήτωρ, ορος, ὁ, κήρυξ, υκος, ὁ, φοίτης, ου, ὁ.
præco Dei, θεοκήρυξ, υκος, ὁ. præco populi, sive publicus, δημοκήρυξ, υκος, ὁ. præco sacer, ἱεροκήρυξ, υκος, ὁ.
præcognosco, προαναγινώσκω, ὑπαναγινώσκω, προγινώσκω, προείδω, & προειδέω, ῶ.
præcolligo, προσυλλέγω.
per præconem edico, κηρύσσω, & Attice κηρύττω. διαγορεύω.
præconis voci subjicior, vendor sub præcone, πιπράσκομαι ὑπὸ κήρυκι. ἀποκηρύττομαι.
præconium, κήρυγμα, ατος, τὸ, ἀνακήρυξις, εως, ἡ. pro laude, ἔπαινος, ου, ὁ.
præcoquo, προέψω.
præcordia, ἐπίφρενα, τὰ, περικαρδία, τὰ.
præcox, πρόϊμος, ος, ὁ, πρώϊνος, η, ον.
præcurro, προτρέχω.
præcursor, πρόδρομος, ου, ὁ.
præda, λεία, ας, ἡ, λησταία, ας, ἡ.
prædam agere, λείαν ἄγειν, vel ἀπελαύνειν. prædam capere, λείαν λαβεῖν.
prædabundus, λαφυραγωγῶν, ῶντος, ὁ.
prædatio, λησταία, ας, ἡ, αἰχμαλωσία, ας, ἡ.
prædationibus infesto, προνομεύω.
prædator, λαφυραγωγὸς, ὲ, ὁ, λῃστὴς, ὲ, ὁ.
prædatorius, λῃστικὸς, ὴ, ὸν.
prædestinatio, προορισμὸς, ὲ, ὁ.
prædicatio, κήρυξις, εως, ἡ, ἀπόρρησις, εως, ἡ.
prædicator sui, ὑποβόητος, ος, ὁ.
prædico, as, celebro, ἀναγορεύω, cum accusativo. καταλογάδην, ῶ, κηρύττω.
prædico, is, ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
prædictio, προάγγελμα, ατος, τὸ, προφητεία, ας, ἡ.
prædiolum, χωρίδιον, ου, τὸ.
prædisco, προμανθάνω.
præditus dignitate, ὠχυρώμενος ἀξιώμασι.
præditus, ἔχων, ουσα, ὁν, λαγχάνων, ουσα, ὁν.
præditus bona indole, εὐφυὴς ων.
prædives, ὑπερπλούσιος, ος, ον, παμπλούσιος, ος, ον, πολυόλβιος, ος, ον, ἑκατόμνιος, ους, ὁ.
prædium, χωρίον, ου, τὸ, κτῆμα, ατος, τὸ, ἄγρος, ου, ὁ.

prædo, onis, λῃστὴς, ὲ, ὁ, πειρατὴς, ὲ, ὁ.
prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
prædor, λᾴζω, & λᾴζομαι, ἀποσυλάω, ῶ, ἁρπάζω, ἁρπάσω, συλάω, ῶ.
prædurus, ὑπέρσκληρος, ος, ον.
præco, προάγω, ἀφηγέομαι, ἡγήσομαι, προηγέομαι, ἡγήσομαι, ὑφηγέομαι, ἡγήσομαι, προϊχωδω, ᾠδω, ῶ, προᾠδω, προπορῴδομαι. Poetice vero, εἶμι πρόπαροιθε.
præexcito, προεγείρω.
præexisto, προυπάρχω.
præfari, προοιμιάζειν, προλέγειν.
præfatio, προοίμιον, ου, τὸ, πρόλογος, ου, ὁ.
præfectura, ἐπαρχία, ας, ἡ, προστασία, ας, ἡ.
præfectus, προεστὼς, ὼτος, ὁ, ἐπιστάτης, ου, ὁ, ἡγεμὼν, ὀνος, ὁ, ἔπαρχος, ου, ὁ, σατράπης, ου, ὁ.
præfectus sacrorum, ἀρχιθέωρος, ου, ὁ.
præfectus annonæ, σιτάρχος, ου, ὁ, vel σιτώρχης, ου, ὁ.
præfero, προφέρω, προκρίνω, προίσταμαι, προτιμάω, ῶ.
præferratus, προσεπιδηρημένος.
præferre aliquid alicui, ἀγαπᾶν τι ἀντί τινος, vel πρό τινος.
præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
præficio, ἐφίστημι, καθίστημί τινα ἐπὶ τὰ μείζονα, προΐστημι.
præfiguro, ὑποτυπόω, ῶ.
præfinio, προορίζω.
præfinitio, προορισμὸς, ου, ὁ.
præfoco, περιάγχω, πνίγω, ἀποπνίγω, καταπνίγω.
præfodio, προσβάττω.
præfractus, ἀτερᾴμων, ονος, ὁ, ἡ, καρτεράφρων, ονος, ὁ, sive κρατερόφρων, ονος, ὁ, αὐθάδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ.
præfringo, προρρηγνύω.
præfulgeo, προλάμπω.
prægnans, ἔγκυος, ος, ὁ, ἡ, ἐγκύμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ.
prægnans fum, κυέω, κυοφορέω, ῶ.
prægrandis, ὑπέρμεγας, ὁ, περιμήκης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, δύμεγέθης, ους, ὁ, ἡ, ἡ.
prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
prægredior, προέρχομαι.
prægreſſio, προπόρευσις, εως, ἡ, πρόβασις, εως, ἡ.
præguſtator, προγευδὴς, ὲ, ὁ.
præguſto, προγεύομαι.
præhendo, λαμβάνω, & λαμβάνομαι.
præitio, ἡγεμονία, ας, ἡ, ἡγεσία, ας, ἡ, ὑφήγησις, εως, ἡ.
præjudicialis cauſa, προαγωνιστικὸν, ου, τὸ.
præjudicium, προκατάγνωσις, εως, ἡ, πρόκριμα, ατος, τὸ.
præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
prælatio, πρόκριμα, ατος, τὸ, πρόκρισις, εως, ἡ.
prælatus, πρόκριτος, ος, ον.
prælectio, ἐξήγησις, εως, ἡ, προανάγνωσις, εως, ἡ.
prælector, ἐξηγητὴς, ὲ, ὁ, προαναγνώστης, ὲ, ὁ.
prælego, προαναγινώσκω.
prælior, μαχέομαι.
prælium, μάχη, ης, ἡ, πόλεμος, ου, ὁ, συμβολὴ, ῆς, ἡ.
in prælium exire, διὰ μάχης ἰέναι, Thucydides.
prælium inſtaurare, ἀναμάχεσθαι.
prælium terreſtre, πεζὴ μάχη.
prælium navale, ναυμαχία, ας, ἡ.
prælium committere, μάχεσθαι πρός τινος, μάχεσθαι μάχῃ ἀξίαν λόγου, memoria dignum.
prælongus, προμήκης, ες, ὁ, ἡ, ἡ.
præluceo, προφαίνω. pro facem præferre, δᾳδοχεῖν.
præludium, προοίμιον, ου, τὸ.
præludium cantus, προφδμα, ατος, τὸ. certaminis, προαγὼν, ὠνος, ὁ.
præludo, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζω.
præmando, is, προμασσάομαι, ωμαι.
præmature, πρωΐζω, Poetice.
præmaturus, πρώριος, ος, ον.
præmeditatio, προμελέτησις, εως, ἡ.
ſine præmeditatione, ἀπαρασκεύως.
præmeditor, προμελετάω, ῶ.
præmiſſio, προπομπὴ, ῆς, ἡ.
præmitto, προπέμπω, προΐημι.
præmia proponere, ἆθλον τιθέναι.
præmium, ἆθλον, ου, τὸ, γέρας, ατος, τὸ.
præmium accipere, χάριν φέρεσθαι.
præmium reportare, ἀποινᾶσθαι, Euripides.
præmolior, προϋποβάλλω, προσικονομέω, ῶ.
præmoneo, προπαραγγέλλω.
præmonſtro, ὑποδείκνυω.
præmortuus, προφθίμενος, ος, ον.
præmunio, προασφαλίζω.
prænomen, πρωνυμία, ας, ἡ.
prænuntiatio, προάγγελμα, ατος, τὸ, προάγγελσις, εως, ἡ, προαγόρευσις, εως, ἡ.
prænuntio, προαγγέλλω, προσαγγέλλω.
prænuntius, προάγγελος, ος, ον.
præoccupatio, πρόληψις, εως, ἡ, προκατάληψις, εως, ἡ.
præoccupo, προκαταλαμβάνω.
præparatio, παρασκευὴ, ῆς, ἡ.
præparatus, ἐμπαράσκευος, ος, ον.
præparare ſe, προτελεῖσθαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

præparcus, κυρτοσκιμβιξ, ικος, ὁ, μισκελος, ου, ὁ, κυφονυσοφραντης, ου, ὁ, συσποδισης, ου, ὁ.
præparo, παρασκευάζω.
præpedio, παρεμποδίζω.
præpes, ωκύπτερος, ου, ὁ.
præpinguis, αὐλιτης, εος, ὁ, ἡ, καταπίμελος, ου, ὁ, καταπίων, αντος, ὁ, ζατρεφης, εος, ὁ, ἡ.
præpollentia, ἐπικράτησις, εως, ἡ.
præpolleo, ὑπερέχω.
præpondero, ὑπερβαρέω, ῶ. pro pluris esse, προτιμᾶσθαι.
præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προίσαμαι, προτιμάω, ῶ, pro præficio, ἐφίστημι.
præpostere, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
præposterus, πρωθύστερος, ου, ὁ.
præpotens, ὑπέροχος, ου, ὁ, μέγα δυνάμενος.
præpropere, λίαν ταχέως.
præproperus, σπερχνος, ου, ὁ.
præputium, ἀκροβυστία, ας, ἡ.
præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
prærogativa, πλεονέκτημα, ατος, τὸ, προνομία, ας, ἡ, προτέρημα, ατος, τό.
præruptus, ἀπότομος, ου, ὁ, κρημνώδης, εος, ὁ, ἡ.
præs, prædis, ἐγγυητής, οῦ, ὁ.
præsagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
præsagium, προμάντευμα, ατος, τὸ, προφητεία, ας, ἡ.
præscindo, πρατέμνω, & Poetice πρατέμνω.
præscio, præsciſco, προγινώσκω.
præscitum, προγνωστικον, ου, τό.
præscius, πρεσβαὶς, ὑος, ὁ.
præscribo, προγράφω.
præscripta dies, διοφία, ας, ἡ.
præscriptio, ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ.
ex præscripto legis, ἐκ τῶ νόμω, κατὰ νόμον.
præscriptum, προγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίταξις, εως, ἡ.
præseco, ἀποκόπτω.
præsegmen, ἀπόκομμα, τό.
præsens, παρὼν, όντος, ὁ, ὑγιεὼς, ὁτος, ὁ.
in præsens, in præsentia, αὐτίκα.
præsens animus, θάρσος, εος, τό.
præsens venenum, ἐφήμερον φάρμακον.
præsensio, προνόησις, εως, ἡ, μαντικὴ, ῆς, ἡ.
præsentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
præsenti animo, adverb. παραστατικῶς, δικαρδίως, ἐρρωμένως.
præsentia animi, θάρσος, εος, τὸ, θάρρος, ους, τὸ, δυθαρσεια, ας, ἡ, θυμὸς, ου, ὁ, προθυμία, ας, ἡ, παράστημα, ατος, τὸ, λῆμα, ατος, τό.
præsentia, um, τὰ ὄντα τυσί.
præsentia, æ, παρουσία, ας, ἡ.
præsentio, προαισθάνομαι.
præsentisco, προγινώσκω, προπαθαίνομαι.
præsentissimum medicamentum, ἀκυσπαστατον, seu δραστικὸν φάρμακον.
præsepe, φάτνη, ης, ἡ, κάπη, ης, ἡ.
præsepio, περιφράττω.
præsertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
præsertim si, ἄλλως τε κἂν.
præses, πρόεδρος, ου, ὁ, ἔφορος, ου, ὁ, πρεσβὺς, ὑος, ὁ, ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ἐπιστάτης, ου, ὁ.
præsideo, προεδρεύω, seu ἡγέομαι τῆ πόλεως, urbi, προεδρεύω.
in præsidia se recipere, εἰσω τῶν ὅπλων γενέσθαι, Syneſius.
præsidia in civitates collocare, φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθίσαι.
præsidiarius, φρουρὸς, ου, ὁ.
in præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
præsidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινά.
præsidium, milites præsidiarii, ἐφεδρεία, ας, ἡ, φρουρὰ, ᾶς, ἡ, φυλακτήριον, ου, τό.
præsidium, arx, munitio, φρουρὰ, ᾶς, ἡ, φρούριον, ου, τὸ, φυλακτήριον, ου, τὸ, ἕρυμα, ατος, τὸ, ὀχύρωμα, ατος, τὸ, & ἐχύρωμα, ατος, τὸ, περιοχὴ, ῆς, ἡ.
præsidium, refugium, tutamen, πρόβλημα, ατος, τὸ, σκέπη, ης, ἡ, ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, & Poetice ἀλκὴ, ῆρος, τό.
præsignifico, προσημαίνω.
præsignis, ἔξοχος, ου, ὁ.
præstans, προίσάμενος, ου, ὁ, πρόσημος, ου, ὁ, ἔξοχος, ου, ὁ, ὑπερέχων, οντος, ὁ, διάφορος, ου, ὁ.
præstanter, ἀξιολόγως.
præstantia, ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
præstantia animi, θυμὸς, ου, ὁ, παράστημα, ατος, τὸ.
præstantior, ἀρείων, ονος, ὁ, ἡ, ἀρείστερος, α, ον, βέλτερος, α, ον, βελτίων, ονος, ὁ, κρείσσων, ονος, ὁ, vel κρίττων, ονος, ὁ, κάρβων, ονος, ὁ, μείζων, ονος, ὁ, πρύτιμος, α, ον, & Poetice φερέτερος, & φερτέρος.
præstantissime, ἄριστα, κράτιστα.
præstantissimus vir, ἀποτετελεσμένος ἀνὴρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν.
præstantissimus sum, ἀρίστευω, τὸ πρωτεῖον φέρομαι.
præstat, ἄμεινον, aut κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
præsterno, προστορνύω.
præstigiæ, μαγεία, ας, ἡ, γοητεία, ας, ἡ, φλυαρία, ας, ἡ.
præstigiæ verborum, τερατολογία, ας.
præstigiator, γόης, ητος, ὁ, ἀγύρτης, ου, ὁ, ἀπάπλανος, ου, ὁ, τερατοποιὸς, ου, ὁ.
præstigiatoria ars, θαυματοποιία, ας, ἡ.
præstigiis illudo, fascino, γοητεύω, ἐκγοητεύω, περιθρύλλομαι.
præstituo, προσείλω, ἀφορίζω.
præstitutus, προθέσμιος, ου, ὁ. præstitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα, προθεσμία ἡμέρα, & simpliciter προθεσμία.
præsto, as, antecello, διαφέρω τινός. ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos. & pro perficere, ἐμμένω τοῖς εἰρημένοις, ea, quæ dicta sunt, διαπράττω, ἐπιτελέω, ῶ.
præsto sum, ἀπαντάω, ῶ, πάρειμι, παρίσαμαι, ἐμὶ μετά τινος.
præstolor, exspecto, περιμένω τι, προσδοκάω τι, ὑπομένω.
præstringo, περιστέλλω, ἀμβλυόω τὰς ὄψεις, oculos.
præstructio, προκατασκευὴ, ῆς, ἡ.
præstruo, προκατασκευάζω.
præsul, præses, πρόεδρος, ου, ὁ, ἀρχιερεὺς, έως, ὁ.
præsultatio, προσπήδησις, εως, ἡ.
præsum, ἐπίσταμαι, ῶ, ἐφίσαμαι, ἐπάρχω, προΐσταμαι, ῶ. διωκεῖν Ρ'ώμης, præsum Romæ.
præsumo, προλαμβάνω.
præsumptio, πρόληψις, εως, ἡ, πρόλημμα, ατος, τὸ.
præsuo, προράπτω.
præsuppono, πρυποτίθημι, & πρυποτίθεμαι.
prætego, προκαλύπτω.
prætendere aliquid turpitudini, προβάλλεσθαί τι πρὸς τὴν αἰσχύνης.
prætendo, προτείνομαι. quandoque exhibeo, παρέχω. prætexo, προτείνω.
prætensus, προτεινὴς, έος, ὁ, ἡ.
prætento, προπειράομαι, ώμαι.
præter, παρὰ, cum accus. πλὴν, & χωρὶς, cum genitivo.
præter, contra, παρὰ, cum accusativo, & Poetice ὑπὲρ.
præter modum, πέρα τῦ μέτρυ, vel τῦ δέοντος.
præter expectationem, πέρα ὧν προσδεχόμεθα.
præter æquum, παρὰ τὸ δέον.
præter decorum, παρὰ τὸ καθῆκον.
præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
præter spem, παρ' ἐλπίδα.
prætercurro, παρατρέχω, παραθέω, ῶ.
præterea, ἐπὶ τέτοις ἄλλοις, ἀλλά τε, ἄλλως τε, ἔτι.
præterea vero, χωρὶς δέ.
prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
prætereo silentio, παραλείπω, σιωπάω, ῶ.
præterequito, παρεππάζω.
præterfluo, παραρρέω, ῶ.
prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
præteritio, παράλειψις, εως, ἡ.
præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
præteritus, παροιχόμενος, ου, ὁ.
præterlabor, παραρρέω, ῶ.
prætermissio, παράλειψις, εως, ἡ.
prætermissus, ἐκλιπὴς, ές, ὁ, ἡ.
prætermissum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
prætermittere occasionem, παρείναι ἔργυ τινὸς καιρὸν.
prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
prætervigo, παραπλέω, ῶ.
præterquam, πλὴν ἢ, πλὴν εἰ μὴ.
præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἢ.
prætervectio, παρακομιδὴ, ῆς, ἡ.
prætervehor, παραφέρω, παράγω.
prætervehor, παρακομίζομαι, παραμείβω, vel παραμείβομαι, παρελαύνω, παρεκνέομαι, ὕμαι, παρανίσσομαι, παρανέομαι, ὕμαι, παραπλέω, ῶ.
prætervolo, παραπέτομαι.
prætexo, πρυφαίνω. pro prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
prætextata toga, περιπόρφυρος, ου, ἡ.
prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
sine prætextu, ἀπροφασίστως, ἀπροφάτως. specioso prætextu, ὑποφασίστως.
prætextum quærere, προφάσεις ζητεῖν.
prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
sub prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
prætextus, πρόσχημα, ατος, τὸ, πρόφασις, εως, ἡ.
prætor, toris, ὁ στρατῦ ἄρχων, ἔπαρχος, ου, ὁ.
prætorianus, πραιτωριανὸς, ου, ὁ, ἡγεμονικὸς, ου, ὁ.
prætorium, βασιλοτύπειον, ου, τὸ, στρατηγεῖον, ου, τὸ.
prætura, æ, πραιτωρία, ας, ἡ, ἐπαρχία, ας, ἡ.
prævaleo, ὑπερισχύω, κατισχύω, ἐπικρατῶ τινος.
prævalide, πάνυ ἰσχυρῶς.
prævalidus, ὑπερισχύων, οντος, ὁ, ὑπέροχος, ου, ὁ.
prævaricatio, transgressio, ἀθέτημα, ατος, τό.
prævaricatio, causæ desertio, καθύφεσις, εως, ἡ.
prævaricator, κατυπροίεμενος τὴν δίκην.
prævaricor, transgredior, ἀθετέω, ῶ. Proverb. c. 2.
prævaricor, καθυφίημι, κατυπροίεμαι τὴν δίκην.
prævenio, φθάνω, προσέρχομαι.

præverto, προφθάνω.
prævideo, προοράω, ῶ, προβλέπω.
prævisio, πρόοψις, εως, ἡ.
prævisus, πρόοπτος, ος, ον.
prævius, ὁδηγός, ὸς, ὁ, χειραγωγὸς, ὸς, ὁ, πρόοδος, ὁ.
præut, ὥσπερ.
prandeo, ἀριστάω, ῶ, ἄριστον ποιοῦμαι.
prandio excipio, ἀριστίζω.
prandium, ἄριστον, ου, τὸ.
prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
pratenſis, λειμωνιος, ος, ὁ, λειμωνὶς πόα, pratenſis herba.
pratulum, λειμώνιον, ου, τὸ.
pratum, λειμὼν, ῶνος, ὁ.
prave, στρεβλῶς, πονηρῶς.
pravitas, πονηρία, ας, ἡ, κακία, ας, ἡ, φαυλότης, ητος, ἡ.
pravus, πονηρὸς, ὰ, ὸν, φαῦλος, η, ον.
precario, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
precarius, δεδανεισμένος, η, ον.
precatio, δέησις, εως, ἡ, δέημα, ατος, τὸ, εὐχὴ, ῆς, ἡ.
preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας θεοῦ, προσκυνεῖν τῷ θεῷ.
preces publicæ, πάνδημος ἱκετεία.
preces, precum, δέημα, ατος, τὸ, δέησις, εως, ἡ.
precibus inſto, πρόσκειμαι δεόμενος.
precor, δέομαι σε τινος, hoc a te. εὔχομαι τοῖς θεοῖς. παρακαλέω τινά.
precor diras, καταεύχομαι.
precor fauſta, εὐφημέω, ῶ.
prehendo, αἱρέω, ῶ, δράσσω, ſeu δράττω, ἐπιδράττομαι, ἔχομαι, cum genitivo. προσθιγγάνω, κρατέω, ῶ, poeticum. λαμβάνω, & λαμβάνομαι, ἐπιλαμβάνομαι, πιάζω, & Poetice λάζομαι, vel λάζυμαι, & μάρπτω.
prehenſatio, ambitus, παραγγελία, ας, ἡ.
prehenſio, λῆψις, εως, ἡ, λαβὴ, ῆς, ἡ, ἐπίληψις, εως, ἡ, σύλληψις, εως, ἡ.
prehenſo, ambio, δεξιόομαι, ῶμαι, παραγγέλλω.
prelum, πιεστὴρ, ῆρος, ὁ, πιεστήριον, ου, τὸ.
premo, ἐπεμβαίνω, cum dativo. θλίβω, παραθλίβω, πιέζω, πιάζω, στραγγίζω.
premo, affligo, crucio, θλίβω, καταπιέζω.
premo, urgeo, ἐπείγω, κατεπείγω.
premo fugientem, ἐπίκειμαι, πρόσκειμαι.
premo, inſequor, κατέχω. pro occultare, καλύπτω.
presbyter, πρεσβύτερος, ου, ὁ.
presbyterium, πρεσβυτέριον, ου, τὸ.
preſſe, πεπιεσμένως.
preſſio, πίεσις, εως, ἡ.
preſſo, καταπιέζω.
preſſorium, πιεστήριον, ου, τὸ.
preſſus, πιεστὸς, ὴ, ὸν.
pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in pretio habere, πολλοῦ, ἐν τιμῇ ἄγειν.
pretio juſto vendere, διαμεῖν τὴν καθεστηκυῖαν τιμὴν. τὴν ἀξίαν ἀποδίδοσθαι.
nullo in pretio eſſe, μηδαμοῦ εἶναι.
pretioſe, τιμίως.
pretioſus, ἔντιμος, ος, ὁ, πολύτιμος, ος, ὁ, ἄξιος, α, ον.
pretium, τιμὴ, ῆς, ἡ, τίμημα, ατος, τὸ.
pretium redemptionis, λύτρον, ου, τὸ.
pretium ſolvere, τῷ τιμῷ ἀποδιδόναι.
prex, cis, ci, cem, δέησις, εως, ἡ, εὐχὴ, ῆς, ἡ.
pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
pridianus, ἔωλος, ου, ὁ.
pridie quam, τῇ πρότερον.
prima occaſione, ὅταν τάχιστα.
prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
primæ, arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
primævus, πρωτόγονος, ος, ὁ.
primarie, πρωτίστως, πρώτως.
primarius, πρῶτος, η, ον, ὁ, ἀρχικὸς, ὴ, ὸν, ὁ, δυνάστης, ου, ὁ.
primas obtinere, πρόεχειν, πρωτεύειν.
primas alicui concedere, δευτερεύειν τινί.
primates, οἱ πρωτεύοντες, οἱ μαγιστᾶνες.
primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινί.
primatus, πρωτεῖον, ου, τὸ, ἄρχειον, ου, τὸ.
primicenium, πρωτοθρονία, ας, ἡ.
primigenius, πρωτότοκος, ος, ὁ, πρωτογενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲν.
primigenus, πρωτόγονος, ος, ὁ.
primipara, πρωτοτόκος, ος, ὁ.
primipilaris, πρωτοστάτης, ου, ὁ.
primipilus, πρώτης πίλης ἀρχων.
in primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγμένοις, τὰ πρῶτα.
primitiæ, ἀπαρχαὶ, αἱ, τὰ πρωτεῖα.
primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
primitias ſolvo, ἀπάρχομαι.
primitivus, πρωτότυπος, ος, ὁ.
primitus, ἐξαρχῆς.
primo, ἀρχῶ, πρώτως.
primo quoque tempore, ὅταν τύχῃ, ὅτε τύχοι.
primogenituræ jus, πρωτοτοκεῖα, τὰ.
primogenitus, πρωτότοκος, ος, ὁ.
primordia, ἀρχαὶ, αἱ, προϋφεστικότα, τὰ.
primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
primus, πρῶτος, η, ον, pro optimo, κράτιστος, η, ον.
princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχων, οντος, ὁ, δυνάστης, ου, ὁ, ἀρχὸς, ὸς, ὁ, κορυφαῖος, α, ον.
principalis, ad principem pertinens, κοιρανικὸς, ὴ, ὸν, κύριος, α, ον, ἡγεμονικὸς, ὴ, ὸν.
principalis, primarius, προκαταρκτικὸς, ὴ, ὸν.
principaliter, ἀρχικῶς.
principatus, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, πρωτεῖον, ου, τὸ, ἡγεμονία, ας, ἡ.
principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in principio, ἐπ' ἀρχῆ.
principium, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, προκαταρξις, εως, ἡ.
prior, πρότερος, α, ον.
prior injuriam facio, προάρχω τῆς ἀδικίας.
priſcus, ἀρχαῖος, α, ον, παλαιὸς, ὰ, ὸν, παλαιόγονος, ος, ον.
in priſtinum ſtatum, εἰς τὸ ἀρχαῖον.
priſtinus, παλαιὸς, ὰ, ὸν.
privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
privata vita, ἰδιωτεία, ας, ἡ.
privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
private, vel privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
privatim, & publice, δημοσίᾳ, & ἰδίᾳ.
privatio, στέρησις, εως, ἡ, ἀποστέρησις, εως, ἡ.
privativus, στερητικὸς, ὴ, ὸν.
privatus, orbus, ἔρημος, η, ον, ὁ, ἡ.
privatus, ἴδιος, α, ον, ἰδιώτης, ου, ὁ, ἰδιωτικὸς, ὴ, ὸν.
privatus homo, ἰδιώτης, ου, ὁ.
privigna, πρόγονη, ης, ἡ.
privignus, πρόγονος, ου, ὁ.
privilegium, προνομία, ας, ἡ, προτέρημα, ατος, τὸ.
privo, γυμνόω, ῶ, ἐρημόω, ῶ, cum genitivo, ἀποκείρω, ἀμείρω, ἀπαμείρομαι, νοσφίζομαι, νοσφίζω, ὀρφανίζω, παύω apud Xenophontem, ἀποπαύω. & Poetice μέρδω, μεγαίρω, ἀπέμβω, στερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
prius, πρότερον, πρίν.
priuſquam, πρὶν ἢ. πρότερον ἤ.
pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, cum gen.
proavia, προτιθὴ, ης, ἡ.
proavus, πρόπαππος, ου, ὁ, τετραπάτωρ, ορος, ὁ.
proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
probabilis, πιθανὸς, ὴ, ὸν, εἰκὼς, ὸτος, τὸ.
probabilitas, πιθανότης, ητος, ἡ, εὔλογον, ου, τὸ.
probabiliter, εἰκότως.
probatio, δοκιμασία, ας, ἡ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
probatus, δεδοκιμος, η, ον, ὁ, δοκιμαστὴς, ἐντος, ὁ, δόκιμος, ου, ὁ, ὸν.
probe, καλῶς, εὖ δοκίμως.
probitas, χρηστότης, ητος, ἡ, καλοκἀγαθία, ας, ἡ.
problema, πρόβλημα, ατος, τὸ.
probo, exploro, βασανίζω, δοκιμαίζω, ἐξετάζω.
probo, demonſtro, ἐλέγχω.
proboſcis, προβοσκὶς, ίδος, ἡ, μακτὴρ, ῆρος, ὁ, apud Ariſtotelem. προνομαία, ας, ἡ, Suidæ.
probris afficior, λοιδορέομαι, οῦμαι.
probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
probroſe, αἰσχρῶς, ἀκλεῶς, ἐπονειδίστως.
probroſus, ἐπονείδιστος, ος, ὁ, ἀνείδιστος, ος, ὁ.
probrum, ὄνειδος, εος, τὸ, ὕβρις, εως, ἡ, αἶσχος, εος, τὸ.
probus, χρηστὸς, ὴ, ὸν, δόκιμος, η, ον, ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, εὐδόκιμος, ος, ον.
procacitas, ἀκόλαστον, ου, τὸ, ὕβρις, εως, ἡ.
procaciter, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
procax, ἀσελγὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ἀναίσχυντος, ος, ον.
procedere obviam alicui, εἰς συναντησιν προχωρεῖν τινι.
procedo, προβαίνω, προχωρέω, ῶ, προέρχομαι.
procella, θύελλα, ης, ἡ, ἄελλα, ης, ἡ, καταιγὶς, ίδος, ἡ, λαίλαψ, απος, ἡ, ζάλη, ης, ἡ.
procelloſus, ἀελλώδης, ες, ὁ, ἡ, θυελλώδης, ες, ὁ, ἡ.
proceres, οἱ δυνασταύοντες, πρεσβάται, οἱ.
proceritas, πρόμηκες, ους, τὸ.
in proceritatem creſcere, ὀρθοφυεῖσθαι.
procerus, ὄμμηκης, ες, ὁ, ἡ, μέγας, ἀλὴς, ὁ, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν.
proceſſio Spiritus Sancti, ἐκπόρευσις τ ἁγίυ Πνεύματος, Nazianzenus.
proceſſus, πρόβασις, εως, ἡ, προχώρησις, εως, ἡ. pro profectu, προκοπὴ, ῆς, ἡ.
procidentia, πρόπτωσις, εως, ἡ.
procido, προσπίπτω, καταπίπτω.
prociduus, πρόπτωτος, ος, ὁ, προπετὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲς.
in procinctu eſſe, ἐν προβολῇ εἶναι.
procinctus, us, προβολὴ, ῆς, ἡ.
proclamatio, ἀνάῤῥησις, εως, ἡ.
proclamator, ἀνακηρύττων, οντος, ὁ.
proclamatus, ἀναῤῥηθὶς, ἐντος, ὁ.
proclamo, ἀναβοάω, ῶ, ἐκκηρύττω.
proclino, καταπελίνω.
proclivem eſſe, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονὰς, ad voluptates.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

proclivis, declivis, ἐκκλινὴς, ἐος, ὁ ☞ ἡ, πρηπετὴς, ἐος, ὁ ☞ ἡ.

proclivis, pronus, deditus, ἄοκρος, ε, ὁ ☞ ἡ, ἐκκλινὴς, ἐος, ὁ ☞ ἡ, ῥᾴδιος, α, ὁ, ἐπιῤῥεπὴς ἐπί τι, ad aliquid. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, ad iram. καταφορὸς, ὰ, ὸν, καταφερὴς, ἐος, ὁ ☞ ἡ, ἐπίφορος, ὰ, ὁ, ἀγώγιμος πρὸς ἡδονὰς, pronus ad voluptates.

proclivis, labilis, εὔπτωτος πρός τι. pro facile factu, οἷον τε.

proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, ας, ἡ, εὔπτωσις, εως, ἡ.

proclivitet, εὐπτώτως.

pro confesso habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.

proconsul, ἀνθύπατος, ε, ὁ.

proconsularis, ἀνθυπατικὸς, ὴ, ὸν.

proconsulatus, ἀνθυπατεία, ας, ἡ.

procrastinatio, ὑπερημερία, ας, ἡ, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.

procrastinator, παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, μελλητὴς, οῦ, ὁ, διαμελλητὴς, οῦ, ὁ.

procrastino, ἀναβάλλομαι, ἀναπίθεμαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.

procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.

procreatio liberorum, παιδοποιία, ας, ἡ.

procreator, γεννήτωρ, ορος, ὁ, γεννητὴρ, ῆρος, ὁ.

procreo, γεννάω, ῶ, δημιουργέω, ῶ.

procubitor, φρουρὸς, ε, ὁ.

procudo, παραλοιδόπτω.

procul, ἄποθεν, πόῤῥω, cum genitivo.

procul ab urbe, πόῤῥω τῆ πόλεως. non procul ab Ægypto, οὐχ ὑπὸ πρόσω, & Poetice πρόσσω, ἀπορθλε.

proculco, κολετράω, ῶ, apud Aristophanem. καταπατέω, ῶ.

procul dubio, ἐμολογημένως, ἀναμφιβόλως.

procumbere facio, καταισκάζω.

procumbere in genua, ὀκλάζειν.

procumbo, κατάκειμαι, προπίπτω.

procurare prodigia, ἀποσοπαὶς ποιεῖσθαι. ἀποδιοσημεῖσθαι.

procurare alicui omnia commoda, μηχανᾶσθαι τινὶ ἀγαθὰ πάντα.

procuratio, ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, διοίκησις, εως, ἡ.

procurator, ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, ἐπίτροπος, ε, ὁ, ἐπισάκης, α, ὁ.

procuro, ἐπισατδόω, ἐπιτροπδόω, ἐπιμελᾶσθαι, διοικέω, ῶ, κήδομαι.

procurro, προτρέχω, προδέω, ῶ.

procursus, ἐκδρομὴ, ῆς, ἡ.

procurvus, καμπύλος, ε, ὁ.

procus, μνηστὴρ, ῆρος, ὁ.

prodeambulo, προπεριπατέω, ῶ.

prodeo, πρωδάω, ἐξέρχομαι, παρέρχομαι, προέρχομαι, πρόειμι, παρίημι, ἐκφοιτάω, ῶ, & Poetice πρυμολέω, ῶ, & προμόλω.

prodeo adversus hostes, ἐξέρχομαι εἰς τοὺς πολεμίους. prodeo in publicum, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον. prodeo in medium, παρέρχομαι. prodeo in lucem, φαίνομαι, ἐκφαίνομαι. prodeo obviam alicui, ἐξέρχομαι, ἀπαντάω, ῶ, ἀντιάζω τινί.

prodere memoriæ, ἱστορέω τὰ πεπραγμένα, res gestas, παραδδοναι γραφῆ.

prodigalitas, ἀσωτία, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ, λαφυγμὸς, ε, ὁ.

prodige, ἀσώτως.

prodigia procurare, ἀποσοπαὶς ποιεῖσθαι. ἀποδιοσημεῖσθαι.

prodigiator, περατεσκόπος, ε, ὁ.

prodigiose, περατικῶς.

prodigiosus, περατώδης, εδ, ὁ ☞ ἡ, περάσιος, ε, ὁ.

prodigium, τέρας, ατος, τὸ, περάσιον, ε, τὸ.

prodigo, καταπελίσκω.

prodigus, ἄσωτος, ε, ὁ, ἀκόλαστος, ε, ὁ.

proditio, προδόσια, ας, ἡ, πρόδοσις, εως, ἡ.

proditor, προδότης, ε, ὁ, προδοτικὸς, ὴ, ὸν.

proditorie, προδοσικῶς.

proditorius, προδοτικὸς, ὴ, ὸν.

proditrix, προδότις, ιδος, ἡ.

proditus, proditione traditus, πρόδοτος, ε, ὁ.

proditus, editus, ἔκφορος, ε, ὁ, ἐκφορικὸς, ὴ, ὸν.

prodo, edo, expono, ἐκφέρω, ἐκτίθημι, ἐκτίθεμαι, ἀναγγέλλω, καταλαλέω, ῶ, ἀπολέγω.

prodo, proditione trado, παραδίδωμι, προδίδωμι.

prodo literis, ἀναγράφω, ἱστορέω, ῶ.

prodo, ostendo, ἐκφέρω, ἐκφαίνω.

prodromus, πρόδρομος, ε, ὁ.

produco, παρατείνω, ἐπεκτείνω, παρέλκω. producere testes, παράγειν τοὺς μάρτυρας. pro venum exponere, πράγειν, προαγωγδεύειν.

produco, in medium adduco, profero, παράγω, προβιβάζω, συμβιβατέω, ῶ, προχειρίζομαι, παραφέρω.

produco, edo, emitto, gigno, προβάλλω, ἀπογεννάω, ῶ, ἀνίημι, φέρω.

produco, extendo, μηκύνω, ἀπομηκύνω, ἐκτείνω, παρατείνω.

producte, ἀποτόμως.

productio (in medium) παραγωγὴ, ῆς, ἡ, (in rerum naturam) παραγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀναδόσις, εως, ἡ.

productio, extensio, ἀπότασις, εως, ἡ, ἔκτασμα, ατος, τὸ, ἔκτασις, εως, ἡ, ἔντασις, εως, ἡ, παράτασις, εως, ἡ.

productor, προβολὸς apud Dionysium Areopagitam, & Gregorium.

profanatio, βεβήλωσις, εως, ἡ.

profanatus, βεβηλωθεὶς, ἔντος, ὁ.

profano, βεβηλόω, ῶ.

profanus, ἀνίερος, ε, ὁ, βέβηλος, ε, ὁ.

non profanus, ἀβέβηλος, ε, ὁ.

profectio, πορεία, ας, ἡ, ὁδοιπορία, ας, ἡ.

profectitius, ἐπελθυτικὸς, ὴ, ὸν.

profecto, ὄντως, ἀληθῶς.

ita profecto, ἦ μάλα, in responsionibus. non profecto, οὐ μεντᾶν, οὐ μὰ δία.

profectus, προκοπὴ, ῆς, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.

profero, ἐξαγοράω, προφέρω, παρέχομαι. pro prolatare, παρεπτείνω, ἀναβάλλω.

profero, dico, enuntio, ὀνομάζω, προφέρω, φθέγγομαι.

professio, ἐξομολόγησις, εως, ἡ.

ex professo, ἐκ τῆ προφανῶς.

professor, ἐπαγγελτὴς, ὰ, ὁ, καθηγητὴς, ῆ, ὁ, διδάσκαλος, ε, ὁ.

proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν. προκόπτω σοφίᾳ.

proficiscor, πορεύομαι, διοδδύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.

profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω, ῶ. pro artem aliquam docere, διδάσκειν τῆς ἄλλης τέχνης τινά.

profligatio, ἀπέλασία, ας, ἡ.

profligator, ῥαίστης, ε, ὁ.

profligatus, perditus, διαφθαρεὶς, ἐντος, ὁ. profligatos homines dicimus ἀπονενοημένους.

profligo, καταεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.

profluentia, ἀπόῤῥοη, ης, ἡ, ἀπόῤῥοια, ας, ἡ.

profluens, πρόῤῥεων, οντος, ὁ.

profluo, ἀπορῥέω, προῤῥέω.

profluvium, καταῤῥοὴ, ῆς, ἡ.

profluvium verborum, λογοδιάῤῥοια, ας, ἡ.

profore, ὠφελήσειν.

profugio, ἀποφεύγω.

profugium, καταφυγὴ, ῆς, ἡ, κρησφύγετον, ε, τὸ.

profugus, ἀστόμωλος, ε, ὁ, ὑπερόριος, ε, ὁ.

profunde, βαθέως.

profunditas, βαθὺ, ύος, τὸ, βάθος, εος, τὸ, βαθύτης, ητος, ἡ, βυσσὸς, εος, τὸ.

profundo, ἀπορέω, προχέω, cum genit. & accus, προχύω, καταπροχέω.

profundo, absumo, prodigo, πρίημαι, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω, ῶ.

ex profundo, adverb. βυσσόθεν.

profundum facio, βαθύνω.

profundus, βαθὺς, ύος, ὁ, ἄβυσσος, ε, ὁ ☞ ἡ.

profuse, κατακεχυμένως.

profusio, πρόχυσις, εως, ἡ.

profusio, prodigalitas, ἀσωτία, ας, ἡ.

profusor, ἐγχύτης, α, ὁ.

profusus, ἔκχυτος, η, ὁ.

profusus, prodigus, δαπανηρὸς, ὰ, ὁ, δάπανος, ὁ, ☞ ἡ, δεσπὸς, ᾶ, ὁ, προετικὸς, ὴ, ὸν.

progeneratio, γένεσις, εως, ἡ.

progenero, γεννάω, ῶ, προγενάω, ῶ.

progenies, γενεὰ, ᾶς, ἡ, γένημα, ατος, τὸ.

progenitor, πρόγονος, ε, ὁ.

progenitus, πρωτότοκος, ε, ὁ.

prognatus, γεγονὼς, ὸτος, ὁ, ἀπόγονος, ε, ὁ.

programma, πρόγραμμα, ατος, τὸ.

progredi sapientia, προκόπτειν σοφίᾳ. Luc. 2.

progredi longius, πορῥωτέρω προσελθεῖν.

progredi obviam, ἀντιάζειν τινὶ, ἀπαντᾶν.

progredior, διεκπορεύομαι, ὁδοποιέομαι, πρόειμι, προέρχομαι.

progredior, profilio, ἐλαύνω, προκόπτω. εἰς ἄκρον παιδείας ἑλληνικὰς, qui eruditissimus evasit. Plutarch.

progressio, progressus, προκοπὴ, ῆς, ἡ, πρόβασις, εως, ἡ.

progressu temporis, προϊόντος τ῀ χρόνου, προβαίνοντος χρόνου.

progressu orationis, προϊόντος τ῀ λόγου.

progressum facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδδναι πρὸς ἀρετὴν.

proh, φοῦ.

prohibeo, arceo, εἴλω, seu εἴλλω, ἄργω, ἀπείργω, & ἀπέργω, ἀπελαύνω, ἀποκωλύω, ἀπωθέω, κωλύω τινά τῶν κακῶν.

prohibere aliquem aliqua re, ἀποκλείειν τινὰ τινος. εἴργειν τινὰ ἀπό τινος. εἴργειν τινά τι.

prohibeo, impedio, καταδέω, κωλύω, ἐπικωλύω, διακωλύω, πεδάω, & πεδέω, cum genit. Verbum Poeticum.

prohibeo, interdico, veto, ἀπαγορδύω, ἀπαυδάω, εἴργω, διακωλύω.

prohibeo te, ne facias, παύω σε μὴ ποιεῖν.

prohibitio, κώλυσις, ως, ἡ, εἰργμὸς, οῦ, ὁ.

non prohibitus, ἀκώλυτος, ε, ὁ ☞ ἡ.

projectio, projectus, πρόβλησις, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

projectitius, ἀποβλητός, ᾱ, ὁ, ἐκβλητός, ᾱ, ὁ,
projicere extra fines, ὑπερέσσειν ῥίψαι.
projicio, ἀπορρίπτω, ἀποβάλλω.
proinde, δὴ κάτοι, διὸ, τοίνυν.
proin, πρίγαρᾱ, τοίνυν.
prolabor, προάγομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram, ὀλισθάνω.
prolapſio, πρόπτωσις, εως, ἡ, ὀλίσθημα, ατος, τό.
prolatio, pronunciatio, προφορά, ᾶς, ἡ, ut προφορὰ ῥημάτων.
prolatio, ὑπέρθεσις, εως, ἡ.
prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.
prole carens, ἄπαις, ἀπαρῆς, ες, ὁ, ἄπαις, παιδός, ὁ.
proles, γενεά, ᾶς, ἡ, γονή, ῆς, ἡ, γενεά, ᾶς, ἡ, γενεά, ᾶς, ἡ, γένος, εος, τό.
proletarii, παράζυγες, οἱ.
prolificus, ἔμβρυος, ᾱ, ὁ, de inanimaris. παιδογόνος, ᾱ, ὁ, τελεσιγόνος, ᾱ, ὁ, ἀξιέτοκος, ᾱ, ὁ.
prolixe, ἐκτενῶς.
prolixitas, μῆκος, εος, τό.
prolixus, μακρός, ᾱ, ὁ, δυμήκης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
prologus, πρόλογος, ᾱ, ὁ.
prolongatio, μάκρωσις, εως, ἡ.
prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
proloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
proludo, προαγωνίζομαι.
proluere ſe plenis poculis, λάπτειν ἑαυτόν.
proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
proluſio, προγύμνασμα, ατος, τό.
proluvies, λύμα, ατος, τό.
promano, ἀπορρέω.
promercalia, ὠνεια, ων, τὰ, Xenophon.
promereor, δυεργετέω, ῶ.
promereri gratiam, χάριν ἔχειν.
promeritum, μισθός, ᾱ, ὁ, ἄξιον, ᾱ, τό.
prominens, προεξεχηκὼς, ότος, ὁ, προπαγὴς, ἐος, ὁ, προπετὴς, ἐος, ὁ.
prominentia, ἔξοχη, ῆς, ἡ, ὄγκος, ᾱ, ὁ.
promineo, ἐνέχω, ἐξέχω, προίχω, προύπτω, προνεύω.
promiſcue, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
promiſcuus, ἀδιάφορος, ᾱ, ὁ, συμμιγὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἡ.
promiſſa ſervare, τὰς ὑποχέσεις ἐπιτελεῖν.
promiſſa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
promiſſio, promiſſum, ἐπαγγελία, ας, ἡ, ἐπάγγελμα, ατος, τό.
promiſſis ſtare, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις.
promiſſus, longus, prolixus, τετανὸς, & Poetice τανυμήκης in Epigr.
promitto, ἐπαγγέλλομαι, ὑπιχνέομαι, ὔμαι.
promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
promo e theſauro, ἐκθησαυρίζω.
promontorium, ἄκρα, ας, ἡ, ἀκρωτήριον, ι, τό.
promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam. προβαίνω, προχωρέω, ῶ.
promovere ad honores, ἀναβιβάζειν εἰς τιμάς.
promotus, ἐλλακὼς, ότος, ὁ, προηγμένος, ι, ὁ.
prompte, προθύμως, ἑτοίμως.
promptiſſime, προχειρότατα.
promptitudo, δύθυμία, ας, ἡ, ἑτοιμασία, ας, ἡ.
in promptu, παρὰ πόδας, παρὰ πόδα.
in promptu ut ſit facio, ἑτοιμάζω, ἕτοιμον ποιῶ.
res eſt in promptu, πρόχειρόν ἐστι.
in promptu habere, πρόχειρον ἔχειν.
promptuarium, ταμιεῖον, ι, τό, ἐκδοχεῖον, ι, τό.
promptus, πρόχειρος, ᾱ, ὁ, πρόθυμος, ᾱ, ὁ, ἕτοιμος, ι, ὁ, πρόφρων, ονος, ὁ.
promptus ſum, προθύμως εἰμὶ πρὸς τοῦτο.
promulgatio, ἀνακήρυξις, εως, ἡ, ἀνακήρυσις, εως, ἡ.
promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον, legem.
promus, ταμίας, ᾱ, ὁ.
pronepos, ἀπέγγονος, ᾱ, ὁ, ἀπόγονος, ᾱ, ὁ.
proneptis, προεγγόνη, ης, ἡ.
pronitas, καταφορικὸν, ὰς, ἡ.
pronuba, προμνηστρὶς, ίδος, ἡ.
pronuntiatio, ἐκφώνησις, εως, ἡ.
pronuntiatum, ἀξίωμα, ατος, τό.
pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ῶ, ἀπαγγέλλω.
pronuntio memoriter, ἀπὸ μνήμης ἔπω.
pronus, καταφερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἐπιπρωὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἡ, ἕτοιμος, ι, ὁ, πρόχειρος, ι, ὁ, δύκατάφορος, ι, ὁ.
proœmio uti, προοιμιάζειν, ἀμφιβακχεύειν, προοιμιάζεσθαι, φροιμιάζεσθαι.
proœmium, προοίμιον, ι, τό.
propagatio, παραφυὰς, εως, ἡ, παρέκτασις, εως, ἡ.
propagatio vitium, τῶν ἀμπέλων κατάθεσις.
propago, inis, παραφυὰς, άδος, ἡ, ἔπφυὰς, άδος, ἡ, ἀπογονὴ, ῆς, ἡ, pro ſtirpe, φυλον, ι, τό.
propago, as, παραφύω, ἐπαυξάνω. pro dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
propatulus, προφανὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἡ, καταφανὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἡ.
prope, ἐγγὺς, ύος, ὁ, cum genitivo. πρὸς, cum dativo. Sine caſu adverbium eſt, ἐγγύς. item σχεδὸν, παρὰ μικρόν.
prope, ferme, propemodum, ὁμῶ, σχεδὸν, ὡς, ἐγγύς.
prope dixerim, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὡς εἰπεῖν.
propediem, αὐτίκα, ὀν βραχεῖ.
propello, arceo, depello, ἀμυνῶ, & ἀμυνόμενος, ἀπαμύνω, ἀνείργω, ἀπορύω, vel ομαι, ἐνείργω.
propello, progredi cogo, protrudo, σοβέω, ἀπέρχω, ἐκπιαπέρχω, ἐπιαπαδύω, ὠθέω, προωθέω, ὁρμάω.
propemodum, ὀλίγου δεῖν, παρὰ βραχύ, παρὰ μικρόν.
propendeo, ῥέπω πρός τι.
propendere facio, κύπτω.
propenſio, προθυμία, ας, ἡ, ἐπιῤῥοπὴ, ῆς, ἡ.
propenſitas, δυκατάφορία, ας, ἡ.
propenſo animo, προφρονέως.
propenſum eſſe ad rem aliquam, προθύμως ἔχειν πρός τι.
propenſus, benevolus, πρόφρων, ονος, ὁ, Poetice.
propenſus, δυκατάφορος, ᾱ, ὁ, ἐπιῤῥεπὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
properans, ἐπείγων, ουσα, ὁ.
properanter, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
properatio, σπουδὴ, ῆς, ἡ, καταπειξις, εως, ἡ.
properato, ἐπειγμένως.
propere, ταχὺ, ταχέως.
propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
propheta, προφήτης, ᾱ, ὁ.
prophetia, προφητεία, ας, ἡ.
propheticus, προφητικὸς, ᾱ, ὁ.
prophetiſſa, προφῆτις, ίδος, ἡ.
propinatio, πρόποσις, εως, ἡ, πρόπομα, ατος, τό.
propinator, προπότης, ᾱ, ὁ.
propino, προπίνω τινί.
propinquitas, ἀγχιστεία, ας, ἡ, συναφεια, ας, ἡ.
propinquitatis jure ad ſucceſſionem venio, ἀγχιστεύω.
propinquius, ἀγχοτέρω.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
propinquus, οἰκεῖος, ᾱ, ὁ, συγγενὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, ἐγγὺς, ύος, ὁ, παραπλήσιος, ᾱ, ὁ.
propior, & propius, ἐγγύτερος, ᾱ, ὁ, ἐγγύτερον, ι, τό.
propitiatio, ἱλασμὸς, ᾱ, ὁ, ἐξιλασμὸς, ᾱ, ὁ.
propitiatorium, ἱλαστήριον, ι, τό.
Propitiatorius, ἱλαστήριος, ᾱ, ὁ.
Propitio animo, adv. ἱλέως.
Propitio, placo, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ω, ὁ, ἡ ἡ, ἐπήκοος, ι, ὁ.
Propitius ſum, δυιλατόω.
Propius, ἐγγυτέρω. & ἄσσον, Poetice.
Propola, μεταβολὸς, έως, ὁ, προπώλης, ι, ὁ.
Proponere præmium, πρόθεναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀναλογον, ι, τό, ἀναλογία, ας, ἡ.
Proportionabilis, ἀναλογητικὸς, ὴ, ὁ.
Propoſitio, πρόβλημα, ατος, τό, πρότασις, εως, ἡ.
recedere a propoſito, ἀναμῤῥέθεσθαι.
Propoſitum, πρεαίρεσις, εως, ἡ, σκοπὸς, ὗ, ὁ, πρόθεσις, εως, ἡ, ὑπόθεσις, εως, ἡ.
Propoſitum eſt mihi hoc facere, προαιρέομαι τοῦτο. προαιρέομαι πράττειν τοῦτο.
Proprætor, ἀντιστρατηγὸς, ᾶ, ὁ.
Proprie, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ητος, ἡ, ἰδιοπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἡ.
Proprium facio, mihi vendico, ἐξιδιόομαι, ὦμαι, ἰδιοποιέομαι, ὦμαι, ἐξιδιοποιέομαι, ὦμαι.
proprius, ἴδιος, ᾱ, ὁ, οἰκεῖος, ᾱ, ὁ, κύριος, ᾱ, ὁ.
Proprius, non metaphoricus, κύριος, ᾱ, ὁ. κύριον ὄνομα, nomen proprium.
Propter, διὰ, cum accuſ. χάριν, ἕνεκα, cum genitivo. ἐπὶ, cum dat. περὶ, & πρὸς, cum accuſ.
Propter, juxta, παρὰ, cum accuſativo.
Propter quod, διὰ τοῦτο, διόπερ, τούτων ἕνεκα, ἀφ' ὧν, ἐκ τοῦ, ἐφ' ᾧ.
Propterea, ἀτὰρ ἤν, διὰ τοῦτο ἤν, καθ' ὅ.
Propudium, αἰσχύνη, ης, ἡ.
Propugnaculum, προβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιτείχισμα, ατος, τό, φρούριον, ι, τό, ἐχύρωμα, ατος, τό.
Propugnatio, ὑπεραπισμὸς, ᾶ, ὁ.
Propugnator, ὑπερασπιστὴς, ᾶ, ὁ, πρόβολος, ᾱ, ὁ.
Propugno, ἀμυνόμενος, ὑπερασπίζω τινός, pro aliquo. προπολεμέω, ῶ, προμαχέομαι.
Propulſatio, ἐξώθησις, εως, ἡ.
Propulſator, ἀμυντὴρ, ορος, ὁ.
Propulſatrix, ἀλεξήτειρα, ας, ἡ.
Propulſatus, ἀπωσθεὶς, ᾶ, ὁ.
Propulſio, δίωσις, εως, ἡ, ὠσμὸς, ᾶ, ὁ.
Propulſo, ἀμυνω, κωλύω.
Propulſare injuriam, ἀπαμύνεσθαι.
Proquæſtor, ἀντιταμίας, ᾱ, ὁ.
Prora, πρῶρα, ας, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς.
e prora, πρῶθεν.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, έως, ὁ, πρωρᾶτης, ι, ὁ.
Prorex, ἀντιβασιλεὺς, έως, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκφορέω, ῶ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

profitatio, ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ.
prorito, παροξύνω.
prorogatio, ἀναβλησις, εως, ἡ, ὑπερημερία, ας, ἡ.
prorogator, παρελκυστὴς, οῦ, ὁ.
prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
prorſus, πάνυγε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
prorumpo, διεξελαύνω.
proruo, καταβάλλω.
proruptio, ἐκβοήθεια, ας, ἡ, apud Thucydidem.
proſa oratio, πεζὸς λόγος.
proſa oratione, adverb. καταλογάδην.
proſa oratione ſcribo, πεζογραφέω, ῶ.
proſapia, γενεὰ, ᾶς, ἡ, γυνὴ, ἡ, τὸ, τὸ.
proſcenium, προσκήνιον, ου, τὸ.
proſcindo, καταπόπτω, κατατέμνω. pro convitiis laceſſere, ὑβρίζειν τινὰ, διασύρω, διαβάλλω σε.
proſcribo, προγράφομαι, δημόω. pro in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινά.
proſcriptio, προγραφὴ, ῆς, ἡ, δήμωσις, εως, ἡ.
proſcriptor, προγραφεὺς, έως, ὁ.
proſelytus, προσήλυτος, ου, ὁ, ὁ.
proſequi donis, δεξιοῦσθαι δώροις.
proſequi honore, ἄγειν διὰ τιμῆς, vel ἐν τιμῇ· τιμαῖς περιέπω.
proſequi humanitate. V. humanitas.
proſequor, καταπολουθέω, ῶ, ἐπιδιώκω.
proſerpina, περσεφόνεια, ας, ἡ.
proſilio, ἐκθορέω, ῶ, ἀναπηδάω, ῶ.
proſilire e lecto, ἀναθορεῖν τῆ σκίμποδος, vel ἐκ τῆ σκίμποδος.
proſpecto, περισκοπέω, ῶ.
proſpectus, πρόοψις, εως, ἡ, ἄπωψις, εως, ἡ.
proſpectus in omnem partem, περιφάνεια, ας, ἡ.
proſper, εὐήμερος, ος, ὁ, εὐτυχὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ.
proſperæ res, εὐροια, ας, ἡ.
proſpere ago, εὐημερέω, ῶ.
proſpere, εὐτυχῶς.
proſperitas, εὐημερία, ας, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
proſpero fortunæ ſtatu utor, εὖ πράττω.
proſpero, ὀλβιόω, ῶ, εὐδαίμονα ποιῶ.
proſpicio, πρόορω, προσκοπέομαι, προγιγνώσκω π, προβλέπω.
proſpicio, provideo. conſulo, προβουλεύω, προνοέω, five προειδέω, ῶ, προμηθέομαι, ῆμαι, & προμηθεύομαι, προνοέω, ῶ, & προνοέομαι, ῆμαι, cum genitivo. προσκοπέω, ῶ, cum accuſativo.
proſterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
proſtibulum, πορνεῖον, ου, τὸ. & pro meretrice, ἑταίρα, ας, ἡ.
proſtituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
proſto, προΐσταμαι.
proſtratio, καταπόρωσις, εως, ἡ.
proſum, ὠφελέω, ῶ, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi, χρήσιμός εἰμι, ῶ.
protectio, ὑπεράσπισμὸς, οῦ, ὁ.
protectus, σκεπασθεὶς, έντος, ὁ.
protego, προαμύνω, ἀμφιβάλλω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβάλλω.
protelo, ἀπελαύνω.
protendo, προτείνω.
protenſus, ἐκτεταμένος, ου, ὁ, παράτονος, ου, ὁ, τετονὸς, οῦ, ὁ, & Poetice ἠνεκὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ.
protenus, πλεθρὶ.
protero, καταπατέω, καταπατείβω.
proterve, ἀκολάστως.
proterve ago, ἀσελγέω, ῶ, ἀκολασταίνω.
protervia, ἀκολασία, ας, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ.
protervitas, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ.
protervus, ἀσελγὴς, ές, ὁ, ἡ, ἀκόλαστος, ου, ὁ.
proteſtor, διαμαρτύρομαι.
protinus, αὐτίκα δὴ μάλα.
protractio, prorogatio, παρέλκυσις, εως, ἡ.
protraho, παρέλκω, ἐφέλκω. pro differo, ἀναβάλλω.
protrudo, προσωθέω, ῶ, ἐξώθω.
protruſio, πρόωσις, εως, ἡ.
protubero, προβλώσκω.
proturbo, ἀποθέομαι.
provectio, προαγωγὴ, ῆς, ἡ.
provectus ætate, προβεβηκὼς τῆ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος, ου, ὁ.
provehere ad dignitates, προάγειν εἰς ἀξίωμα.
proveho, προάγω.
provenio, προέρχομαι. pro naſci, φύεσθαι.
proventus, πρόσοδος, ου, ἡ, ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ.
proverbialis, παροιμιώδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ.
proverbio trita eſt ſententia, παροιμιώδης λόγος.
ut eſt in proverbio, τὸ λεγόμενον, κατὰ τὴν παροιμίαν.
proverbium, παροιμία, ας, ἡ.
provide, ἐκ προνοίας.
providentia, πρόνοια, ας, ἡ, πρόγνωσις, εως, ἡ.
provideo, προνοέω, ῶ, προοράω, ῶ, προγινώσκω. aliquando proſpicio, προνοέομαι τῆς οὐσίας, fortunis meis.
providus, πρόνοος, ου, ὁ, προνοητικὸς, ὴ, όν.
provincia, ἐπαρχία, ας, ἡ.
provinciæ præfectus, ἔπαρχος, ου, ὁ, σατράπης, ου, ὁ.
provincialis, ἐπερχικὸς, ὴ, όν.
pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
proviſio, πρόοψις, εως, ἡ, προμελέτησις, εως, ἡ.
proviſo, πρὸς τὸ ὁρᾶν προέρχομαι.
proviſor, προνοητὴς, οῦ, ὁ.
provocatio, irritatio, ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ, ἔκκλησις, εως, ἡ, πρόκλησις, εως, ἡ, παρακέλευσις, εως, ἡ, Thucyd.
provocatio, appellatio, ἔφεσις, εως, ἡ.
provocator, ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ.
provocatus, πρόκλητος, ου, ὁ.
provoco, laceſſo, ἐκκαλέω, ῶ, ἐκκαλέομαι, οῦμαι, συνεκκαλέω, ῶ.
provoco, appello, ἐπικαλέομαι, οῦμαι. ἐκκαλέομαι τὴν δίκην, vel κρίσιν.
provocare ad certamen, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα, vel εἰς μάχην, ἐρεθίζω.
provolvere ſe ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
provolvo, προκυλίω.
prout, ὥσπερ.
proxeneta, προξενητὴς, οῦ, ὁ.
proxime, ἐγγύς, ἐγγύτατα.
proximitas, ἐγγύτης, ητος, ἡ.
proximum eſt, ut, ἐπόμενόν ἐστι.
proximus, ἐγγύτατος, η, ον, ὁ, ἐχόμενος, η, ον, πρόσεχὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ πέλας, ὁ πλησίον.
prudens, εὔβυλος, ος, ὁ, σώφρων, ονος, ὁ, φρόνιμος, ος, ὁ, ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, διάφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ. συνετὸς, ὴ, όν.
prudens ſum, νοέω, ῶ, ἐχέφρονέω, ῶ, σωφρονέω, ῶ.
prudenter, φρονίμως, εὐφραδέως.
prudenter me gero, σωφρονέω, ῶ.
prudentia, φρόνησις, εως, ἡ, σωφροσύνη, ας, ἡ, εὐβυλία, ας, ἡ, σώφρων, ονος.
pruina, πάχνη, ης, ἡ.
pruinoſus, παχνώδης, ες, ὁ, ἡ.
pruna, ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, ἄνθραξ, κος, ὁ.
pruna agreſtis, ἀγριοκοκκύμηλα, ων, τὰ.
prunum, κοκκύμηλον, ου, τὸ.
prunus, κοκκυμηλος, ου, ὁ.
prurigo, κνηθμὸς, οῦ, ὁ, κνησμὸς, οῦ, ὁ.
prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησιάω, ῶ.
pruritus, κνησμὸς, οῦ, ὁ, κνίσμα, ατος, τὸ.

P S.

Pſallo, ψάλλω.
pſalmus, ψαλμὸς, οῦ, ὁ.
pſalterium, ψαλτήριον, ου, τὸ.
pſittacus, ψίττακος, ου, ὁ, ψιττακὴ, ης, ἡ.
ptiſana, πτισάνη, ης, ἡ, & πτισσάνη, ης, ἡ.

P U.

Puber, ἡβητὴς, ου, ὁ, ἥβητὴρ, ῆρος, ὁ.
puber ſum, ἐφηβόω.
pubertas, ἐφηβία, ας, ἡ, ἥβη, ης, ἡ.
pubes, πρόσηβος, ου, ὁ, ἥβη, ης, ἡ.
pubeſcentia, ἐφηβεία, ας, ἡ.
pubeſco, ἡβάσκω, ἡβάω, ῶ.
publica via, λεωφόρος ὁδὸς.
publicanorum menſa, τελώνιον, ου, τὸ.
publicanus, τελώνης, ου, ὁ.
publicatio, δήμωσις, εως, ἡ.
publice, κοινῇ, δημοσίᾳ.
ſumptu publico, ἐκ δημοσίᾳ.
publico, φανερόω, ῶ, δημοσιόω, ῶ. pro in populi poteſtatem redigere, δημόειν τὰ χρήματά τινος. pro in lucem edere, ἐκδιδόναι βίβλον, aut βιβλίον.
in publicum prodeo, ἐπιδημέω, ῶ.
publicus, δημόσιος, ος, ὁ, ἐπιδήμιος, ος, ὁ, κοινὸς, ὴ, όν.
pudeſco, αἰδέομαι, αἰσχύνομαι.
pudendum, αἰδοῖον, ου, τὸ.
pudendus, a, um, αἰσχυντηλὸς, ὴ, όν.
pudenter, αἰδημόνως.
pudet, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
pudibunde, αἰσχυντηλῶς.
pudibundus, αἰδήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ.
pudice, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
pudicitia, ἁγνεία, ας, ἡ, ἁγνότης, ητος, ἡ.
pudicus, ἁγνὸς, ὴ, όν, σεμνὸς, ὴ, όν.
pudicus ſum, σωφρονέω, ῶ.
pudor, αἰδὼς, οῦς, ὁ, ἡ, αἰσχύνη, ης, ἡ, ἁγνεία, ας, ἡ.
pudor ruſticus, δυσωπία, ας, ἡ.
pudore afficior, ἐγκαλύπτομαι, δυσωπέομαι, ἐντρέπομαι.
pudore afficio, ἐντρέπω.
pudore ſuffundor, ἐντρέπομαι.
ſine pudore, ἀδυσωπήτως.
puella, κόρη, ης, ἡ, κοράσιον, ου, τὸ.
puellaris, κορασιώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ.
puellariter, κορασιωδῶς.
puellula, κοράσιον, ου, τὸ, κορίδιον, ου, τὸ, κόριον, ου, τὸ, κορίσκη, ης, ἡ, & κορίσκιον, ου, τὸ, παιδίσκιον, ου, τὸ.

puer,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

puer, παῖς, δός, ὁ, κόρος, ου, ὁ, παιδίον, ου, τό.
puerilis, παιδαριώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, μειρακιώδης, ους, ὁ ἢ ἡ.
pueriliter, παιδικῶς.
pueriliter me gero, νηπιάζω, Poetice νηπιάχω, & νηπιαχόω.
puericia, παιδία, ας, ἡ, παιδικὴ, ῆς, ἡ.
a puericia, a puero, ἐκ βρέφους, παιδόθεν, ἐκ νέας, ἐκ παιδὸς, ἐκ νεὸς, ἐκ παίδων.
puerorum curam gero, παιδοπομέω, ῶ.
pueros inſtituo, παιδαγωγέω, ῶ.
puerpera, λεχὼ, οῦς, ἡ, τεκοῦσα, ας, ἡ.
puerperium, λοχεία, ας, ἡ, ἀπόκυησις, εως, ἡ.
puerulus, παιδίον, ε, τὸ, παιδάριον, ου, τό.
pugil, πύκτης, ου, ὁ, ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ.
pugilaris, πυκτικὸς, ἰδος, ἡ, πυκτικίδιον, ου, τό.
pugilatus, & -atio, πυγμαχία, ας, ἡ, πυγμὴ, ῆς, ἡ.
pugillus, δραξ, ακὸς, ὁ.
pugilor, πυκτεύω.
pugio, ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, ξιφίδιον, ου, τό.
pugna, μάχη, ης, ἡ.
pugna equeſtris, ἱππομαχία, ας, ἡ. pedeſtris pugna, πεζομαχία, ας, ἡ. navalis pugna, ναυμαχία, ας, ἡ.
pugna verborum, λογοδηρία, ας, ἡ, λογομαχία, ας, ἡ.
pugna ſtataria, ἡ συνταδὸν, vel συνταδὸν μάχη.
pugna velitaris, ἀψιμαχία, ας, ἡ.
abſque pugna, ἀμαχεὶ, ἀμαχῶς.
pugnaciter, συναπτικῶς.
pugnæ habilis, μάχιμος, ου, ὁ. pugnæ inutilis, ἀπόμαχος, ου, ὁ.
pugnam committere cum hoſtibus, συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις.
pugnam conſerere, προσμιγνύναι, πίεσθαι μάχῃ, Heſiodus. σακέεσιν ὀσμίνην, σακέεσιν ἄρχειν. Homerus.
puguare aperto Marte, ἰθυμαχίᾳ ποιεῖσθαι.
pugnare pro patria, ἀμυνέσθαι περὶ πατρίδος.
pugnator, μαχητὴς, οῦ, ὁ.
pugnax, μαχήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ.
pugno, συμβάλλω, cum dativo. μάχομαι, ἀγωνίζομαι, πολεμέω, ῶ, ἀθλέω, ῶ, μωλέω, ῶ. & Poetice μάρνημαι, δηριάω, ῶ, & δηριάομαι, ῶμαι, ἀεθλεύω, ἀθλεύω. pugno pro aliquo, πεμαχέω cum genitivo, & accuſativo. μάχομαι, vel συμβάλλω τοῖς πολεμίοις, pugno cum hoſtibus. ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
pugno percutio, καπαυσυλίζω.
pugnum ingerere alicui, κονδύλους ἐντείνειν.
pugnus, δραξ, ακὸς, ὁ, κόνδυλος, ου, ὁ.
pulcher, καλὸς, ὴ, ὸν, περικαλλὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, ἐκπρεπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ.
pulcher aſpectu, καλὸς ὀφθῆναι, καλωπὸς, ὴ, ὸν, εὐπρόσωπος, ου, ὁ, καλλιπρόσωπος, ου, ὁ.
pulcherrime, κάλλιστα.
pulcherrimus, κάλλιστος, η, ὁ, πανκαλος, ου, ὁ.
pulchre, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
pulchricoma, καλλιθειρα, ας, ἡ.
pulchritudinis ſtudioſus, φιλόκαλος, ου, ὁ.
pulchritudo, κάλλος, ους, τὸ, καλλώπισμα, ατος, τό.
pulchritudo artis, καλλιτεχνία, ας, ἡ.
pulex, ψύλλα, ης, ἡ, Ψύλλος, ου, ὁ.
pulices venor, ψυλλίζω.
pulicoſus, ψυλλώδης, ους, ὁ ἢ ἡ.
pulla veſtis, ὄρφνιον, ου, τὸ, & ὀρφνὶς, ἴδος, ἡ.
pullatio, πολιοτοιέα, ας, ἡ.
pullatus, μελανείμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, μελάγχλαινος, ου, ὁ.
pullinus, πωλικὸς, ὴ, ὸν.
pullorum excluſio, ἐκλέπισις, εως, ἡ.
pullulatio, ἀνάδοσις, εως, ἡ.
pullulo, παραφυέω, ῶ, βλαστάνω, θάλλω.
pullus, πῶλος, ου, ὁ, νεοττὸς, οῦ, ὁ.
pullus, a, um, φαιὸς, ᾶ, ὸν.
pulmentum, ὄψον, ου, τό.
pulmo, onis, πνεύμων, ονος, ὁ.
pulpamentum, προσφάγιον, ου, τό.
pulpitum, ἀκροατήριον, ου, τὸ, ἀναβαθρον, ου, τό.
puls, κέμμυς, υος, ὁ, πύλτος, ου, ὁ.
pulſare citharam, κρούειν, vel κρέκειν, vel κροτεῖν κιθάραν.
pulſare januam, παταγεῖν τὴν θύραν. Ariſtophanes.
pulſare terram pedibus, κρούειν τοῖς ποσὶ τὴν γῆν.
pulſatio, κρῦσις, εως, ἡ.
pulſator, κρουσὴς, οῦ, ὁ.
pulſator citharæ, κιθαριστὴς, οῦ, ὁ.
pulſatus, κροτητὸς, ὴ, ὸν, ἐπίκροτος, ου, ὁ.
pulſo, κρούω, τύπτω.
pulſo, mico, ſalio, (de arteriis, & corde) σφύζω.
pulſus, motus cordis, & arteriarum, σφυγμὸς, οῦ, ὁ. σφύξις, εος, ἡ. pulſus inordinatus, σφυγμὸς ἄτακτος.
pulſus ex aliquo loco, ἀναπαυσις ἐκ τινος τόπου. ὠθισμὸς, οῦ, ὁ.
pulſus, us, κρῦσις, εως, ἡ.
pulte veſcor, ἀλφιτοσιτέω, ῶ.
pulticula, παπταλημάριον, ου, τὸ, πολτάριον, ου, τό.
pulvere aſpergo, κονιάω, ῶ, διακονίω.
in pulvere eodem verſor, συγκονίομαι, & συγκονίεμαι, ῦμαι.
ſine pulvere, ἀκονιτὶ, & metaphorice, ſine labore.
pulverem excito, κονιέω, ῶ, & κονιόω, ῶ, κονιορτὸν ὄρνυμι.
in pulverem redigo, ἀμαθόω.
pulverulentus, κονιορτώδης, ους, ὁ ἢ ἡ.
pulvinar, προσκεφάλαιον, ου, τὸ.
pulvinatus, προσκεφαλαιώδης, ους, ὁ.
pulvinus, κνέφαλον, ου, τὸ, προσκεφάλαιον, ου, τό.
pulvis, κόνις, εως, ἡ, κονιορτὸς, οῦ, ὁ.
pulviſculus, κονιορτίδιον, ου, τὸ.
pumex, κισηρὶς, ἴδος, ἡ.
pumice defrico, lævigo, καπακισηρίζω.
pumico, κισηρόω.
pumicoſus, κισηροειδὴς, ους, ὁ ἢ ἡ.
pumilio, νάνος, ου, ὁ, ναυώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, πίθηξ, ηκος, ὁ.
punctim, στιγδὸν.
punctio, στῖξις, εως, ἡ.
punctis diſtinctus, κεντητὸς, ὴ, ὸν, στικτὸς, ὴ, ὸν.
punctō temporis, ἐν ἀκαρεῖ χρόνου. ἐν ἀκαρεῖ τ῀ χρόνου, & ἐν ἀκαρεῖ fine adjectione.
punctum, ἄτομος, ου, ὁ, στιγμὴ, ῆς, ἡ.
punctum temporis, χρόνου ἀκαρὲς.
punctus, a, um, κεντητὸς, ὴ, ὸν, νυγὲις, ῶσσος, ὁ, στικτὸς, ὴ, ὸν.
pungo, νύττω, κεντέω, ῶ, κατανύσσω.
punica malus, ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, & ῥοιὰ, ᾶς, σίδη, ης, ἡ.
puniceus, φοινίκιος, ου, ὁ.
punio, κολαίζω, τιμωρέω τινά. ζημιόω, ῶ.
punitio, κόλασις, εως, ἡ, κόλασμα, ατος, τὸ, τίσις, εως, ἡ, τίσμα, ατος, τό.
punitor, κολαστὴς, οῦ, ὁ, τιμωρητὴς, οῦ, ὁ.
punitorius, κολαστικὸς, ὴ, ὸν.
pupa, æ, παιδισκάριον, ου, τὸ, κοράσιον, ου, τό.
pupilla, κόρη, ης, ἡ, γλήνη, ης, ἡ.
pupillaris, ὀρφανικὸς, ὴ, ὸν.
pupillorum curam gero, ὀρφανίζω.
pupillus, ὀρφανὸς, ου, ὁ.
puppis, πρύμνα, ης, ἡ.
pupus, παιδάριον, ου, τό.
pure, καθαρῶς.
purgatio, ἰνηθμὸς, οῦ, ὁ, καθαρμὸς, οῦ, ὁ, κάθαρσις, εως, ἡ, καθαρτήριος, ου, ὁ, ἀνακάθαρσις, εως, ἡ, ἀποκάθαρσις, εως, ἡ, ῥύψις, εως, ἡ.
purgatio, excuſatio, ἀπολόγημα, ατος, τό.
purgativus, purgatorius, καθαρτικὸς, ὴ, ὸν, καθάρσιος, ου, ὁ, καθαρτήριος, ου, ὁ.
purgator, καθαρτὴς, οῦ, ὁ.
purgatorius ignis, πῦρ καθαρτήριον.
purgo, mundo, σαίρω τὴν οἰκίαν, domum, καθαίζω. pro excuſare, ἀπολογέομαι.
purificatio, καθαρισμὸς, οῦ, ὁ.
purificatus, ἁγνισμένος, η, ὸν.
purifico, καθαρίζω.
puriſſimus, πανάγνος, ους, ὁ ἢ ἡ.
puritas, ἁγνεία, ας, ἡ, καθαρότης, ητος, ἡ.
puritas, caſtimonia, caſtitas, ἁγνεία, ας, ἡ, (ἄγνευμα Poetice) καθαρότης, ητος, ἡ.
puro & nitido ſermone uti, καθαρῶς διαλέγεσθαι.
puro, as, καθαίζω.
purpura, πορφύρα, ας, ἡ, φοινικὶς, ἴδος, ἡ.
purpurarius, πορφυρεὺς, έως, ὁ, πορφυρβαφὴς, οῦ, ὁ.
purpuraſco, φοινικίζω.
purpuratus, πορφυρίδα περιβεβλημένος.
purpurea veſtis, ἀλουργὶς, ἴδος, ἡ, ἀλουργὸν, ſubaudi ἱμάτιον, περίπορτον, ου, τὸ, πορφύρα, ας, ἡ, πορφυρὶς, ἴδος, ſcil. ἐσθὴς, φοινικὶς, ἴδος, ἡ.
purpureus, πορφύρεος, η, ὸν, πορφυροῦς, οῦσσα, οῦν.
purpuro, πορφυρίζω.
purulentus, πυώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, πυοειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ.
purus, ἄθολος, η, ὸν ἢ ἡ, καθαρὸς, ὴ, ὸν, εἰλικρινὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, ἄτρυγος, η, ὸν ἐ ἡ.
purus a ſordibus, ἀπίνης, ἐος, ὁ, ἢ ἡ, ἄθολος, η, ὸν. purus a ſcelere, καθαρὸς, ὴ, ὸν, & καθαρὸς τῶν ἐγκλημάτων. purus mente, καθαρὸς τὴν διάνοιαν. purus a cæde, ἁγνὸς φόνου.
purus, impermixtus, ἄκρατος, η, ὸν, ἀμιγὴς, ἐος, ὁ ἐ ἡ. ἀνόθευτος, η, ὸν, καθαρὸς, η, ὸν.
purus ſum, ἁγνεύω.
purus, caſtus, ſanctus, ἅγιος, η, ὸν, ἁγνὸς, ὴ, ὸν, ζ ἁγνὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, apud Poetas) ἁγνὸς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, καθαρὸς, η, ὸν, ἀσπίλος, η, ὸν, ἀσπίλωτος, η, ὸν, φοίβος, η, ὸν.
purus, & dilucidus ſermo, δίκαιος λόγος.
pus, uris, πῦον, ου, τό.
pus effundo, πυορρέω, ῶ.
puſillanimitas, ἀκαυδία, ας, ἡ, μικροθυμία, ας, ἡ.
puſillanimus, ἄθυμος, η, ὸν, μικρόθυμος, η, ὸν, ἀκαυδὴς η, ὸν, ὀλιγόφρων, ονος, ὁ.
puſillum, βραχὺ, ύος, τό.
puſillus, πάμμικρος, η, ὸν, μινυρὸς, ὴ, ὸν, & Poetice τυτθὸς, ὴ, ὸν, μικκύλος, η, ὸν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

pusio, onis, παιδάριον, ου, τό.
pustula, φλύκταινα, ης, ἡ, φλυκτὶς, ίδος, ἡ, ἐξάνθημα, ατος, τό.
pustularum eruptio, ἐξάνθισμὸς, οῦ, ὁ, φλυκταίνωσις, εως, ἡ.
pustulosus, φλυκταινώδης, ες, ὁ ἢ ἡ.
putamen, κέλυφος, εως, τὸ, λέπισμα, ατος, τό.
putaminosus, κελυφανώδης, ες, ὁ ἢ ἡ.
putandum est, ὑπολητέον, ὀλητέον.
putatio, κλάσις, εως, ἡ, κλάδευσις, εως, ἡ.
putator, κλαδευτὴρ, ῆρος, ὁ.
putatorius, τμητικὸς, ἡ, όν.
puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω, ῶ.
puteolus, φρεάτιον, ου, τό.
puteum fodio, φρεωρυχέω, ῶ, & φρεορυκτέω, ῶ.
puteus, φρέαρ, ατος, τὸ, βόθρος, ου, ὁ, βόθυνος, ου, ὁ.
putide, μυδαλέως.
putidus, μυδαλέος, α, ον, δυσώδης, ες, ὁ καὶ ἡ.
puto, inutilia ex arboribus reseco, ἄχρηστα κλαδεύω. item pro considerare, διανοεῖσθαι, ἐπισκοπεῖν τι. pro existimo, οἴομαι, & calculum subducere, λογίζεσθαι.
putor, δυσωδία, ας, ἡ.
putredo, σαπεία, ας, ἡ, σαπρότης, ητος, ἡ.
putreo, σήπομαι.
putrefacio, σήπω, πύθω.
putrefactio, μύδησις, εως, ἡ, σῆψις, εως, ἡ.
putrefactus, σηπόμενος, η, ον, σηπεδονώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, σαπρὸς, ὰ, όν, σαθρὸς, ὰ, όν, σηπτὸς, ὴ, όν.
putrefio, κατασήπομαι, ἀποσήπομαι, κατασήπομαι, φλιδάω, ῶ.
putrescens, πελόμενος, η, ον, θερπώδης, ες, ὁ ἢ ἡ.
putresco, κατασήπομαι, σαπεύω.
putridum oleo, σαπεύω.
putridus, putris, σαπρὸς, ὰ, όν, σαθρὸς, ὰ, όν, ῥυφώδης, ες, ὁ ἢ ἡ.
putus, a, um, καθαρὸς, ὴ, όν.

P Y.

pyra, πυρὰ, ᾶς, ἡ.
pyramidatus, πυραμιδωτὸς, ὴ, όν, πυραμιδοειδὴς, ές, ὁ ἢ.
pyramis, πυραμὶς, ίδος, ἡ.
pyrum, ἄπιον, ου, τό.
pyrus, ἄπιος, ου, ὁ.
pyxis, πυξὶς, ίδος, ἡ, πυξίδιον, ου, τό.
pyxis medicamentaria, κυλικὶς, ίδος, ἡ, κυλίχριον, ου, τό.

Q U.

QUa, adver. ἧ, ὅπη, πῆ.
quacumque, ὅπη ἄν. ὅπου ἄν.
qua de causa, ἀνθ' ὧν, διότι, τούνεκα χάριν.
qua ratione, πῇ, ὅπη, ἧ.
si qua ratione, ἄν πῃ.
qua fronte, ποίᾳ φωνῇ.
quadantenus, ἔστιν ὅπως, ἔστιν ὅπη.
quadra, πινακίδιον, ου, τὸ, τετράγωνον, ου, τό.
quadragenarius, τεσσαρακονταέτης, ους, ὁ ἢ ἡ, & τεσσαρακοντούτης, ου, ὁ.
quadragesima, τεσσαρακοστὴ, ῆς, ἡ.
quadragesimus, τεσσαρακοστὸς, ὴ, όν.
quadragies, τεσσαρακοντάκις, sive τετρακοντάκις.
quadraginta, τεσσαράκοντα.
quadrangulus, τετράγωνος, ου, ὁ.
quadrans, τετρημόριον, ου, τὸ, κοδράντης, ου, ὁ.
quadrans, conveniens, ἁρμόττων, ουσα, ον, ὁ.
quadrantarius, τετρημορεμβολὸς, ου, ὁ.
quadratarius, τετραγωνιστὴρ, ῆρος, ὁ.
quadratio, in quadram formam redactio, τετραγωνισμὸς, οῦ, ὁ. convenientia, ἁρμονὴ, ῆς, ἡ.
quadratus, τετράγωνος, ου, ὁ.
quadratura, τετραγωνισμὸς, οῦ, ὁ.
quadriennium, τετραετία, ας, ἡ.
quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῇ.
quadrifidus, τετραχιδὴς, ὲς, ὁ.
quadriforis, τετράθυρος, ου, ὁ.
quadriga, τέθριππον, ου, τὸ, τετράβαμον ἅρμα.
quadrijugus, τετράορος, ου, ὁ, & τέτρορος, ου, ὁ, τετράρυμος, ου, ὁ.
quadrimus, τετραετὴς, ετὲς, ὁ ἢ ἡ.
quandringentesimus, τετρακοσιοστὸς, ὴ, όν.
quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
quadripartitus, τετραμερὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ.
quadriremis, τετρήρης, ους, ἡ.
quadrivium, τετράοδος, ου, ὁ.
quadro, τετραγωνίζω. pro consentire, ἁρμόζειν.
quadrupes, τετράπους, οδος, ὁ.
quadruplator, ἐνδεώνυμος, ου, ὁ, συκοφάντης, ου, ὁ.
quadruplex, τετραπλοῦς, ῆ, όν, τετραπλάσιος, ία, ον.
quadruplicatio, τετραπλασιασμὸς, οῦ, ὁ.
quadrupliciter, τετραχῶς.
quadruplico, τετραπλασιάζω.

Q U

quadruplum, τετραπλοῦν, τό.
quadruplus, τετραπλάσιος, ία, ον.
quæ, fœm. ἥτις, ἥτερ.
quæ, plur. neut. ἅ, ἅπερ, ἅπινα.
quæcunque, ὅσα ἄν.
quærito, ἐπιζητέω, ῶ.
quæro, ζητέω, ῶ, μεταλλάω, ῶ. pro interrogare, ἐρωτᾶν. quæro hoc ex te, πυνθάνεσθαι, ἐξετάζειν, ἀναζητέω.
quæsitor, ζητητὴς, οῦ, ὁ.
quæsitu difficilis, δυσζήτητος, ου, ὁ.
quæsitum, ζήτημα, ατος, τὸ, πύσμα, ατος, τὸ.
quæso, δέομαι, ἱκετεύω.
quæstio, quærendi actio, ζήτημα, ατος, τὸ, ἐρώτημα, ατος, τὸ, ζήτησις, εως, ἡ.
quæstio, criminis inquisitio, βάσανος, ου, ἡ, βασανισμὸς, οῦ, ὁ, ἐξέτασις, εως, ἡ, ἀνάκρισις, εως.
quæstio, quæsitum, ἐρώτησις, εως, ἡ, ἐρώτημα, ατος, τὸ, πύσμα, ατος, τὸ, ἀπορία, ας, ἡ, ἀπόρημα, ατος, τὸ, πρόβλημα, ατος, τό.
quæstionem proponere, προβάλλειν, διαπορεῖν, cum dativo, & simpliciter, διαπορεῖν.
in quæstionem venire, διαπορεῖσθαι.
quæstionem habere de aliqua re, ἐξετάζειν τι. ζητεῖν τι.
quæstionem adhibere, στρεβλοῦν, βασανίζειν.
ad quæstionem exponere, ἐξαιτεῖν εἰς βάσανον.
quæstio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
quæstiuncula, ἐρωτημάτιον, ου, τὸ.
quæstor, ταμίας, ου, ὁ.
quæstor ærarius, ἀργυρολόγος, ου, ὁ, δασμολόγος, ου, ὁ, πορισὴς, οῦ, ὁ, πράκτωρ, ορος, ὁ, ταμίας, ου, ὁ.
quæstor, quæstitor criminum, ζητητὴς, οῦ, ὁ.
quæstui habere, κατασκεδάννυμι, κατακλύζειν cum accusativo.
quæstum facere in aliqua re, ἐργολαβεῖν τινι. ἐργάσιμα ἐργάζεσθαί τι τινος. κερδαίνειν ἔκ τινος.
quæstuose, κερδαλέως.
quæstuosus, κερδαλέος, ου, ὁ.
quæstura, ταμιεύτικὴ, ῆς, ἡ, ταμίευσις, εως, ἡ.
quæstus, us, χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, κέρδος, εος, τό.
qualis, οἷος, α, ον, ὁποῖος, α, ον. Ponitur & interrogative, ποῖος τις.
qualis, talis, ὁποῖος, α, ον, τοιοῦτος, α, ον.
qualiscumque, ὁποιόσδη, ὁποιόσπερ.
qualitas, ποιότης, ητος, ἡ. ποιὸν, οῦ, τό.
qualitate præditus, πεποιωμένος, η, ον.
qualitates propriæ corporum, ἐπιτηδειότητες τῶν σωμάτων.
qualiter, οἷα, οἷά περ, οἷόν περ.
qualitercumque, ὁποιωσοῦν.
qualus, κάλαθος, ου, ὁ, ταῤῥὸς, οῦ, ὁ, vel ταρσὸς, οῦ, ὁ.
quam, conjunct. ἤ, ὅσον μάλιστα, quam maxime.
quam, admirantis, πῶς, ὡς. πῶς δυσκόλως; quam difficile! πῶς δυσχερῶς; quam graviter!
quam, in comparatione, ἤ, ἤπερ.
quam, intensivum, ἤ, ὅσον, ὅτι, ὅπως, ὡς, & ὡς ὅτι.
quam celerrime, ὡς, vel ὅπως τάχιστα, ὅσον τάχος. quam brevissimo tempore, ὅτι ἐν βραχυτάτῳ. quam optime, ὡς ὅτι βέλτιστα.
quam primum, ὅσον οὐπώ. οὐπὼ δὴ μάλα. τὼ τάχει. ὡς τάχιστα.
quam maxime fieri possit, ὡσαχῆπερ ἂν ἧ δυνατὸν. ἐνδεχομένως.
quamdiu, ἕως, & Poetice ἕως, μέχρι οὗ. ἄχρις οὗ ἕως. E interrogative, ἐφ' ὅσον χρόνον, ἐφ' ὅσον.
quamobrem, ἀνθ' ὧν. παρ' ὅ. διὰ τοῦτο, διότι.
quamobrem? ἵνα τί; vel ἵναπερ; δι' ὅτι, vel διότι; διὰ τί παρὰ τί; πρὸς τί;
quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς τὰ πολλά.
quamvis, καίτοι. καὶ εἰ.
quando? πότε, & Dorice πόκα; πηνίκα, & ὁπηνίκα, Poetice πῆμος.
quando, cum, ὅτε, ὅτε, & Poetice ὁππότε. ἡνίκα.
quando, quandoquidem, ἐπεί, ἐπειδὴ, ὁπηνίκα.
quandocunque, ὁπότανοῦν, ὁπότε γοῦν.
quandoque, ἐνίοτε, ὅπου μὲν, ὅπου δέ.
quandoquidem, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
quanquam, καίπερ, ὅμως, εἰ δὴ πω.
quanti, πόσου διδάσκει, docet?
quantillus, σμικρὸς, ὴ, όν, ὅσος, η, ον, πηλίκος, η, ον.
quantitas, ποσότης, ητος, ἡ.
quantitas syllabarum, χρόνος, ου, ὁ.
quantitatis expers, ἄποσος, ου, ὁ.
quanto magis, ὅσῳ μᾶλλον.
quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
quantopere, ὡς ἔνι, εἰς ὅσον γε.
quantulumcunque, ὁσουοῦν.
quantulus, ὁσίγχος, η, ον, Theocritus, ἠλίκος, η, ον.
quantum, tantum, ὅσον. vel ὅσσπερ, τοσοῦτον.
quantum in me est, ὅσον ἐπ' ἐμοὶ. τόγε εἰς ἐμὲ ἦλον, τόγε εἰς ἐμὲ ἦκον μέρος. τὸμὸν μέρος. τὸ παρ' ἐμέ. ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοί. δι' ἐμέγε.
quantum ad me attinet, τὸγ' ἐμόν. τὸ κατ' ἐμέ.
quantum fieri potest, καθ' ὅσον οἷόν τε. ὡς θέμις τε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

quantum poſſum, κατ' ὅσον δύναμαι.
quantum vis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
in quantum, κατὰ, μέχρι πόσου.
quantus, ὅσος, η, ον, ἡλίκος, η, ον, οἷος, α, ον, & interrogative, πόσος, η, ον, πηλίκος, η, ον.
quantuſcunque, ὁπησοσῦν.
quapropter, ἀνθ' ὅτου, διὰ τοῦτο.
quaquaverſus, παντοχόσε.
quare, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, ὅθεν, δι' ὃ δή.
quarta dies, τετρὰς, ἀδος, ἡ.
quartanus, τεταρταῖος, α, ον.
quarto, & um, τεταρτῶς.
quartus, τέταρτος, η, ον.
quaſi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
quaſi vero, ὡς ἄν, ὥσπερ ἄν, ὥσπερ ἄρα, ὡς ἂν δηλαδή.
quaſi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ ἔπει.
quaſillus, καλαθίσκος, α, ον, σαυρὶς, ίδος, ἡ.
quaſſatio, σεισμὸς, α, ον, σεισμα, ατος, τὸ, σεῖσις, εως, ἡ, πυγμὸς, α, ον.
quaſſator, πυνάκτωρ, ορος, ὁ.
quaſſo, διαιρραδαίνω, ἀνασείω.
quatenus, παρ' ὅσον, καθ' ὅσον.
quater, τετράκις.
quaterni, τέσσαρες, α.
quaternio, τετρὰς, ἀδος, ἡ, τετράδιον, ου, τὸ, & τετραδεῖον, τὸ.
quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, ῶ, θρώω.
quatriduanus, τετραήμερος, ου, ὁ, τεταρταῖος, α, ον.
quatriduum, τετραήμερον, ου, τὸ.
quatuor, οἱ καὶ τέσσαρες.
quatuordecim, δεκατέσσαρες.
que, τε, καί.
quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθώς. pro quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
queo, δύναμαι, οἷός εἰμι.
quercus, δρῦς, υὸς, ἡ.
querela, ἐπιχορία, ας, ἡ, αἰτίασις, εως, ἡ, κατηγορὶα, ης, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τὸ, μεμψιμοιρία, ας, ἡ, μομφὴ, ης, ἡ.
ſine querela, ἀμέμπτως.
querelam ad amicum defero, κατηγορῶ τῷ φίλῳ. Thucydides.
querela lugubris, θρηνῳδία, ας, ἡ.
queribundus, μεμψιμοιρικὸς ἐοικώς.
querimonia, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
queritor, διαμέμφομαι.
quernus, δρύϊνος, η, ον.
queror, μέμφομαί σοι, de te, ὀδύρομαι.
querule, ἐγκληματικῶς, ὀδυρτικῶς.
querulus, ἐγκληματικὸς, ὴ, όν, μεμψίμοιρος, α, ον, ὀδυρτικὸς, η, ον.
querulus animus, νεμεσήμων θυμός.
querulus ſum, ἐγκλήματα δῶν.
queſtus, & querela, μέμψις, εως, ἡ, μομφὴ, ης, ἡ.
qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, & ὅστις, ἥτις, ὅτι.
qui, pro quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
qui fieri poteſt, ut &c. πῖς μηχανὴ, ſequente infinito. qui fieri iſtod poteſt? πῶς δὴ τοῦτο;
quia, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
quicquid, ὁπῳονῦν, ἅπαν ὅ.
quicunque, πᾶς ἕκαστος, ὅστις ἄν.
quid, τί.
quid eſt quod? τί ὅτι;
quid igitur? τί δῆτα;
quid iſthuc? τί τοῦτο;
quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν;
quidam, ὁ δεῖνα, τὶς, τινὸς, ὁ.
quidam, nonnulli, ἔνιοι, αἱ.
quidem, μὲν, γε, γεδὴ, γᾶν, ἤτοι.
quidem certe, μὲν δὴ, μὲν δῆτ.
ego quidem, ἐγώ γε.
& quidem, καὶ μάλα.
ne quidem, οὐδέ.
ne unus quidem, μηδ' ἂν εἷς.
ſi quidem, ſi modo, εἴ γε, εἴπερ, εἰ δή.
quidnam, τίποτε, ὅ, τι, τί μή; πῶς δ' οὔ; τί μῶν;
quidni? τί μή; πῶς δ' οὔ; πῶς γὰρ οὔ, vel οὐ;
quidni enim? πῶς γὰρ οὔ; πῶς γὰρ οὐχί;
quidquid tandem illud ſit, ὁπηπῖον.
quid tum poſtea? εἶτα τί;
quidvis, ὁπῖον.
quies, ἡσυχία, ας, ἡ, ἠρεμία, ας, ἡ, πᾶσις, εως, ἡ, εἰρὴνη, ης, ἡ.
quieſco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἄγω, ἀναπαύομαι· pro dormio, κοιμάω, ῶ.
quiete, ἡσυχῇ, ἡσύχως, ἠρέμα.
per quietem, ὄναρ, κατ' ὄναρ. ὀνειρώττω, καθ' ὕπνον.
quieti indulgeo, ἀποσχολάζω.
quietis amans, φιλησυχος, ου, ὁ.
quietiſſimus, ἡσυχώτατος, η, ον.
quietus, ἥσυχος, ου, ὁ, ἡσυχαῖος, α, ον.
quilibet, ὁ τυχὼν, όντος, ὁστιοῦν, πᾶς.
quimatus, πεντεκαιδεκὰς, ἀδος, ἡ.
quin, τί μή· ἢ μὴν, ἀλλὰ μὴν, μὰ, ἦχί, pro etiam, καί.
quin etiam, ἢ μὴν, ἔτι δὲ μὴν, ἀλλάγε.
quinarius, πεντάδικος, η, ον. quinarius numerus, πεντὰς, ἀδος, ἡ, πεντάδιον, ου, τὸ.
in quincuncem diſpoſitus, πεντασχημος, ου, ὁ.
quindecies, δεκαπεντάκις.
quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
quingenteſimus, πεντακοσιοστὸς, ὴ, όν.
quingenti, πεντακόσιοι, αι, α.
quini, οἱ πέντε.
quinimo, ἀλλὰ δὲ καί. ἔ μὴν καί.
quinquagenarius, πεντηκοντούτης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, & πεντηκοντάτης, ου, ὁ.
quinquageſimus, πεντηκοστὸς, ὴ, όν.
quinquaginta, πεντήκοντα.
quinque, πέντε.
quinquefolius, πεντεπέταλος, ου, ὁ.
quinquennis, πεντετήρης, ου, ὁ.
quinquennium, πεντετία, ας, ἡ, πεντετηρὶς, ίδος, ἡ.
quinqueremis, πεντήρης, εως, ἡ.
quinquies, πεντάκις.
quintanus, πεμπταῖος, α, ον.
quintuplus, πεντάπλοος, ῆ, όν.
quintus, πέμπτος, η, ον.
quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, η, ον, δέκατος, η, ον, πέμπτος, η, ον.
quippe, οἷα, ἀλλὰ, ἐπεί.
quippiam, τί.
quiritatio, σχετλιασμὸς, ὁ, δεινολογία, ας, ἡ.
quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
quirito, σχετλιάζω, ποτνιάομαι, ῶμαι.
quis, quæ, quid, interrogative, ποῖος, ποία, ποῖον, τίς, τινος.
quis tandem, τίς πότε.
quiſnam, ὅστις, ἥτινος, ὁ, ὁποῖος, α, ον.
quiſpiam, τὶς, δεῖνα, ὁ, ἡ, τό. quiſpiam alius, τὶς ἄλλος.
quiſquam, τὶς, τινὸς, ὁ, εἰς τις.
quiſque, πᾶς τις, ἕκαστος, η, ον.
quiſquiliæ, περικαθήματα, τὰ.
quiſquis, ὅστις, ἥτινος, ὁ.
quivis, ὅστις, ἥτινος, ὁ, ὅστις ἔν, πᾶς ὅστις.
quo, ποῖ καταφεύξω, quo fugiam.
quo pacto, ἔν τρόπον, vel τίνα τρόπον.
quominus, ὡς ἂν μὴ τι διαζῇς, dubites.
quoad fieri poteſt, κατὰ τὸ δυνατόν.
quoad, μέχρις οὗ.
quoad vixero, διὰ βίου.
quocirca, διὸ ὅτι. διὸ ὅ. παρ' ὃ.
ex quo, ἐπεί.
quo terrarum? ποῖ γῆς;
quocumque modo, ὁποίως, ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπόσως, ὁπωσιοῦν.
quod, ὅτι, διότι.
quod quidem ad me attinet, τὸ μὲν ἐμόν.
quod ſi, εἰδὲ, εἴπερ γάρ.
quodammodo, ἔστιν ὡς.
quodcunque, ὅ, τι ἄν. πᾶν ὅ, τι.
quolibet modo, τυχόντως.
quomodo, ὃν τρόπον, τίνα τρόπον.
quomodocunque, ὁποίως ἄν.
quonam? ποι;
quondam, πάλαι.
quoniam, ἐπεί, ὅτι, διότι.
quoquam, ποί.
quoque, ἢ ἔτι τε.
tertio quoque die, διὰ τρίτου, ſubintellige ἡμέρας, παρὰ τρίτην ἡμέραν. tertio quoque menſe, παρὰ μῆνα τρίτον.
quoquoverſus, πάντη, παντοχόσε.
quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
quorſum, καὶ τί. ποῖ τι ὄφελος, ἢ δὲ ἕνεκα.
quot, πόσοι, αι.
quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. κατ' ἔτος.
quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν. ὀσημερινὸς, η, ὁ, ἐπίθιστος, ον, ὁ, ἐφημέριος, α, ον, ὁ.
quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ὀσημέραι.
quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
quotieſcunque, ὁσάκις ἄν.
quotlibet, ὁπόσοι ἄν.
quotquot, ὅσοι, ὁσοιπερ, ὅσοι δή.
quotuplex, ποσοπλάσιος, α, ον, ποσαπλᾶς, ῆ, ὁ.
quotus, πόσος, η, ον, ὁποσοστὸς, ὴ, όν.
quotuſquiſque, πόσος, η, ον, ὁποσοσῦν, ut ὁποσοσῦν βάρος, quantalibet gravitas. Ariſtoteles.
quovis, adverb. παντοχόσε, παντοχοῦ.
quouſque, ἐς τί. μέχρι ὅ ἄν. ἕως ἄν.
quum, ὅτε, ὅταν, ὁπόσε, ὁπόταν.

R A.

RAbide, λυσσομανῶ.
rabidus, λυσσώδης, ἐος, ὁ, ἡ, ὴ.
rabie agitor, λυσσόομαι, ώμαι, & λύσσομαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

rabies, λύσσα, ης, ἡ, λύττα, ης, ἡ, μανία, ας, ἡ.
rabiosus, λυσσώδης, εος, ὁ ἡ, ὁ, μανικός, ή, όν.
rabula, δικολόγος, ου, ὁ, δικορράφος, ου, ὁ.
racemarius, βοτρυικός, ή, όν.
racematio, βοτρύωσις, εως, ἡ.
racematus, βοτρυωτός, ή, όν.
racemifer, βοτρυφόρος, ου, ὁ.
racemo, as, ἐπιφυλλίς, ίδος, ἡ.
racemosus, καλαμώδομαι, ῶμαι, ἐπιφυλλίζω.
racemulus, βοτρυώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
racemus, βότρυς, υος, ὁ, σταφυλή, ῆς, ἡ.
radiatio, ἀκτινοβολία, ας, ἡ.
radices ago, ῥιζοβολέω, ῶ, ῥιζόω, ῶ.
radicitus, ῥιζόθεν. pro penitus, πάντως, ὁλορρίζει, ἐκ ῥιζῶν.
radicitus adhæreo, ῥιζόομαι, ῶμαι.
radicitus evello, ἀποῤῥιζόω, ῶ, ἐκριζόω, ῶ.
radicor, ῥιζόω, ῶ, ῥιζοβολῶ.
radicosus, ῥιζώδης, εος, ὁ.
radicula, ῥίζιον, ου, τὸ.
radii in rota, ῥάβδος, ου, ἡ, κνῆμαι, ῶν.
radio, as, are, ἀκτινοβολέω, ῶ, λάμπομαι.
radio calco fila, κερκίζω.
radiosus, ἀκτινώδης, εος, ὁ ἡ ἡ.
radius, ἀκτὶν, ῖνος, ἡ. pro instrumento textorio, ῥίζα, ης, ἡ.
radius rotæ, κνημία, ας, ἡ.
radix, ῥίζα, ης, ἡ.
rado, ξέω, ἐπιξέω, ῶ.
rado novacula, ξυράω, ῶ, seu ξυρέω, ῶ.
radula, κνῆστις, εως, ἡ, κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, κνηστήριον, ου, τὸ, λίστρον, ου, τὸ, ξεσμὸς, ου, ὁ, ξυήλη, ης, ἡ, ψηκτὴρ, ῆρος, ὁ, & ψήκτρα, ας, ἡ.
ramentum, ῥίνημα, ατος, τὸ, περίψημα, ατος, τὸ.
rameus, κλαδινος, η, ον.
ramex, κήλη, ης, ἡ.
ramosus, κλαδώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, πολύζος, ου, ὁ.
ramos amputo, κλωνίζω.
ramulus, κλαδίσκος, ου, ὁ.
ramus, κλάδος, ου, ὁ, κλαδὼν, όνος, ὁ, ζῶζος, ου, ὁ.
ramus fluminis, κέρας, ατος, τὸ.
ramusculus, κλαδίσκος, ου, ὁ, βλάστημα, ατος, τὸ.
rana, βάτραχος, ου, ὁ.
ranceo, σαπρὸς εἰμι.
rancide, σαπρῶς.
rancidus, σαπρὸς, ή, όν.
ranunculus, βατράχιον, ου, τὸ.
rapa, & rapum, χοιρύλη, ης, ἡ, γογγυλὶς, ίδος, ἡ.
rapaciter, ἁρπαστικῶς.
rapacitas, ἁρπαστικὸν, ῆ, τὸ.
rapax, ἅρπαξ, ακος, ὁ, ἁρπαστικὸς, ή, όν.
raphanus, ῥάφανος, ου, ὁ.
rapide, ὁρμητικῶς.
rapidus, ἁρπαλέος, α, ον, ὁ, ταχὺς, ύος, ὁ, ὁρμητικὸς, ή, όν, ὀξὺς, ύος, ὁ.
rapina, ἅρπαγμα, ατος, τὸ, ἁρπαγμὸς, ῆ, ὁ.
rapinis infestare, περικόπτειν, λωποδυτεῖν.
rapio, ἁρπάζω, ἁφαρπάζω, διαρπάζω, παραφέρω, ἀνερρίπτω, vel ἀνερείπτομαι Poetice.
rapio ad poenam, ἀπάγω, ἀναρπάζω.
rapio, vim affero, βιάζομαι.
raptim, ἁρπαγδὸν, ἁρπαστικῶς.
raptitius, ἁρπαστὸς, ή, όν.
rapto, as, ῥυσάζω. Homerus.
rapto vivere, λῃστεύειν.
e rapto vivens, ἁρπαξίβιος, ου, ὁ.
raptor, ἁρπάκτωρ, ῆρος, ὁ.
raptrix, ἁρπάκτειρα, ας, ἡ.
raptus, us, λεία, ας, ἡ, λάφυρον, ου, τὸ, ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ.
rare, ἀραιῶς.
rarefacio, ἀραιόω, ῶ, μανόω, ῶ.
rarefactio, ἀραίωσις, εως, ἡ, μάνωσις, εως, ἡ.
rarefco, σπανίζομαι.
rariffime, σπανιώτατα.
raritas, μανότης, ητος, ἡ, ἀραιότης, ητος, ἡ, pro paucitate, σπανία, ας, ἡ, σπανιότης, ητος, ἡ.
rarius, ἐλαττονάκις.
raro, μανάκις, ὀλιγάκις, ὀλίγα, πωμάκις, πώμα, σπανίως.
non raro, οὐκ ὀλιγάκις.
rarus, non denfus, ἀραιὸς, ᾶ, ὁ, μανὸς, ή, όν, ὁ.
rarus, infrequens, σπανὸς, ή, όν, σπάνεος, α, ον, ὁ, & Poetice σπαρνὸς, ή, όν.
rafilis, ξεστὸς, ή, όν, ὁ.
rafio, χνόος, ου, ὁ, & contracte χνῶς, ῶ, ὁ.
raftrum, ξύστρον, ου, τὸ, λίστρον, ου, τὸ.
rafura, ξέσμα, ατος, τὸ.
raſus, κνηστὸς, ή, όν, ὁ, λισσωτὸς, ή, όν, ὁ, ξεστὸς, ή, όν, ὁ, ξυστὸς, ή, όν, ὁ, ψηστὸς, ή, όν, ὁ.
ratio, mens, λόγος, ου, ὁ, λογισμὸς, ῆ, ὁ.
ratio dictat, ὁ λογισμὸς αἱρεῖ. Æſchines.
ratio, cauſa, αἰτία, ας, ἡ, αἴτιον, ου, τὸ, νόος, ου, ὁ, apud Syneſium.

ratio, cura, ὄθη, ης, ἡ. rationem habere, ὀθέειν, & Poetice ὀθεσθαι.
ratio, modus, via, μέθοδος, ου, ἡ, ὁδὸς, οῦ, ἡ, πεῖρα, ας, ἡ, πόρος, ου, ὁ, τρόπος, ου, ὁ.
ratio pecuniæ comparandæ, πόρος χρημάτων.
ratio, ſupputatio, λογισμὸς, ου, ὁ.
ratio conſtat, οὐ ἔχει λόγος.
non congruit ratio, οὐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
ratiocinatio, λογισμὸς, ου, ὁ, συλλογισμὸς, ου, ὁ.
ſine ratiocinatione, ἀσυλλογίστως.
ratiocinativus, συλλογιστικὸς, ή, όν.
ratiocinator, λογιστικὸς, ή, όν, ὁ, λογιστὴς, ου, ὁ.
ratiocinium, λογισμὸς, ου, ὁ.
ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
rationabilis, λογικὸς, ή, όν, ὁ, νοητικὸς, ή, όν.
rationalis, λογικὸς, ή, όν.
rationarium, ἐφημερὶς, ίδος, ἡ.
ratione præditus, λογικὸς, ή, όν, ὁ, λογιστικὸς, ή, όν.
a ratione aberrare, ἀλογεῖσθαι.
alia ratione, ἄλλως, ἑτέρη, ἑτέρως, & Poetice ἑτέρηφι.
aliqua ratione, ἔῃ ὅπη. Herod.
certa ratione, κατὰ ῥυθμὸν, cui opponitur παρὰ ῥυθμόν.
cum ratione, λογικῶς, ὀλόγως.
nulla habita ratione, ἀπονενοημένως.
ſine ratione, ἀλόγως.
rationem alicujus habere, πρόνοιαν ποιεῖσθαι περί τινος, κήδεσθαί τινος, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινὸς, λόγον ποιεῖσθαι τινος, ἀποβλέπειν εἰς τι. Et Poetice ἀλέγειν τινὸς, vel τινά, vel ὑπέρ τινος.
rationem exigere, λόγον ζητεῖν, vel ἐπαιτεῖν τινος, al cujus rei.
rationem inire cum aliquo, διαλογίζεσθαι πρός τινα.
rationem reddere, λόγον δοῦναι, ὀθόνας διδόναι, vel πέκειν.
rationes conferre cum ſervis, συναίρειν λόγον μετὰ τ δούλων.
rationes ſubducere, ſupputare, συλλαμβάνεσθαι, λογίζ σθαι.
rationi conſentaneus, σύλογος, ου, ὁ.
rationi contrarius, ἄλογος, ου, ὁ.
rationis carentia, ἀλογία, ας, ἡ.
rationis redditio, ἀπολογισμὸς, ου, ὁ.
rationis expers, ἄλογος, ου, ὁ ἡ ἡ.
rationum codex, ἀπολογισμὸς, ου, ὁ.
ratis, σχεδία, ας, ἡ.
ratum facio, κυρόω, ῶ, κύριον ποιῆμαι, προσκυρόω, ῶ.
ratus, a, um, κύριος, ου, ὁ, νομιζόμενος, η, ον.
rauceſco, βραγχιάζω.
raucitas, βράγχος, ου, ὁ.
raueus, βραγχώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, βραγχαλέος, α, ον.
ravus, a, um, χαροπὸς, ή, όν.

R E

ab re, ἀδίκως, μάτην.
non ab re, οὐκ ἄλλως, οὐκ ἀπὸ σκοπῆ.
e re nata, ἐκ τῶ παρατυχόντος.
re infecta ἀπράκτως.
reædifico, ἀνοικοδομέω, ῶ, ἀνακτίζω, ἀνοικίζω, ἀνορθόω, ἀνασκευάζω.
realis, πραγματικὸς, ή, όν, ut πραγματικὴ ἀλήθεια ap Areopag.
reapſe, τῷ ὄντι.
reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
rebellator, ἀφιστὴς, ου, ὁ.
rebellio, onis, ἀποστασία, ας, ἡ.
rebellis, ἀποστατὸς, ή, όν, ὁ, ἀφεστὼς, ῶσα, ὸς.
rebello, ἀφίσταμαι, ἀντιμαχόμαί τινι.
reboo, ἀντικλάζω, παραμυκάομαι, ῶμαι.
recalcitro, ἀναλακτίζω.
recalvus, ἀναφαλαντίας, ου, ὁ.
recantatio, παλινῳδία, ας, ἡ.
recanto, as, are, παλινῳδέω.
recedo, ἀπέρχομαι, ἀπίημι, ἀφίσταμαι, ὑποχωρέω, ῶ, πόχωρέω, ῶ.
recens, νέος, α, ον, ὁ, νεαρὸς, ή, όν, ὁ, πρόσφατος, ου, ὁ ἡ, πρόσφατος, η, ον, ὁ, ὑπόγυμος, η, ον, ὁ.
recens memoria, ὑπόγυμος μνήμη.
recenſeo, καταλέγομαι. & pro narrare, ἀπομνημονεύειν διηγεῖσθαι. pro enumerare, καταριθμεῖν.
recenſio, ἀπαριθμησις, εως, ἡ, ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, ἐξέτ σις, εως, ἡ, καταλογὸς, ου, ὁ.
recenſus, ἐξέτασις, εως, ἡ, καταλεξις, εως, ἡ.
recentiores, οἱ κατω.
receptaculum, ἐνδοχεῖον, ου, τὸ.
receptio, εἰσδοχὴ, ῆς, ἡ.
receptrix, δέκτειρα, ας, ἡ.
receptum eſt more, νενόμισται, κατὰ τὸ εἰωθὸς.
receptui canere, ἀναληπτικὸν σημαίνειν.
receſſio, ὑποχώρησις, εως, ἡ, ἐρωὴ, ῆς, ἡ.
receſſus, ἀναχώρησις, εως, ἡ.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

recidivæ febres, ὑποτροπιάζοντες πυρετοί.
recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
recido, rescindo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
recipere se, retrocedere, μεθίστασθαι ἐπὶ πόδα.
recipiendus, δεκτέος, α, ον, ἀποδεκτέος, α, ον.
recipio, rursum accipio, κομίζω, ἀνακομίζομαι, ἀνακτάομαι, ῶμαι, ἀναλαμβάνω, ἀπολαμβάνω.
recipio, consequor, reporto, ἄρνυμαι, ἀπέχω, λαμβάνω.
recipio, admitto, δέχομαι, ἀναδέχομαι, ἐνδέχομαι, καταδέχομαι.
recipio, polliceor, ὑποδέχομαι, cum accusativo. vel futur. infin. ὑφίσταμαι.
recipio in me eventum rei, ἐγγυῶμαι τὸ μέλλον. Demosthenes.
recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
reciprocatio, παλινδρομία, ας, ἡ, ἀντιστροφή, ῆς, ἡ.
reciproce, ἀντιστρόφως.
reciprocus, ἀντίστροφος, α, ον.
recisio, ἐπιτομή, ῆς, ἡ, ἀπότμησις, εως, ἡ.
recisus, τομαῖος, α, ον.
recitatio, ἀνάγνωσις, εως, ἡ, ἀναγγελία, ας, ἡ.
recitator, ἀναγνώστης, ου, ὁ.
recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.
recito memoriter, ἀπαγγέλλω, ἀποστοματίζω, ἀπὸ μνήμης ἔπω.
reclamatio, κατιβοή, ῆς, ἡ.
reclamo, ἀντιβοῶ, ἀπλέγω.
reclinatio, ἀνάκλισις, εως, ἡ.
reclinatus, ἀνάκλιτος, η, ον, ᾱς ἡ.
reclino, ἀνακλίνω.
recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
recoctus, δίεφθος, ον, ὁ, ᾱς ἡ.
recognitio, ἀναγνώρισις, εως, ἡ.
recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω. pro corrigo, διορθόω, ῶ.
recolligere se, animum, vel vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν, & apud Homerum ἀγείρεσθαι θυμὸν ἐς φρένα.
recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
recolo, ἀναμιμνήσκομαι. pro meditari, μελετάω.
recompensatio, ἀπόκλεισις, εως, ἡ.
recompenso, ἀντικαταλλάττομαι, ἀντιμείβομαι.
reconciliatio, καταλλαγή, ῆς, ἡ, ἀνάστησις, εως, ἡ.
reconciliator, διαλλακτής, ου, ὁ.
reconcilio, καταλλάττω τινὰ εἰς ἀλλήλους, inter se: διαλλάττω.
reconcinnatio, καταρτισμός, οῦ, ὁ.
reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
reconditorium, θήκιον, ου, τό.
reconditus, κρυπτός, ή, όν, κρύφιος, α, ον, ἀπόθετος, ος, ον.
recondo, καλύπτω, κρύπτω.
recondo in crastinum, εἰς αὔριον τεμενίζομαι.
recordari facio, ἀναμιμνάω, ῶ, seu potius ἀναμιμνήσκω.
recordatio, ἀνάμνησις, εως, ἡ.
recordor, μέμνημαί τινος, & περί τινος, ἀναμεμνήσκομαι.
recreatio, ἀνάκτησις, εως, ἡ, ἀνάψυχη, ης, ἡ, ἀνάληψις, εως, ἡ, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, ἀναπόδυσις, εως, ἡ.
recreatus a morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τοῦ νόσου, ἀναληφθείς.
recreor, ἀναστυφόω, ἀναζωπυρέω, ῶ, ἀνακομίζω.
recreor, ἀνηβάω, ῶ.
recriminatio, ἀντικατηγορία, ας, ἡ, ἀντέγκλημα, ατος, τό.
recriminor, ἀντικατηγορέω, ῶ, ἀνθυπάγω, ἀντεγκαλέω, ῶ.
recrudesco, ἐξωμόομαι, ώμαι, ἐξαγριαίνομαι.
recta, adverb. ὀρθία, ὀρθύ, κατορθύ, ὀρθύς, ίθύ, & ἰθύς, ἀπαραπέπτως.
recte, directe, non oblique, ὀρθυβόλως, κατ' ὀρθείαν, ἀπ' ὀρθείας, ἐξ ὀρθείας, ὀρθείαις, subintellige ὁδῷ, vel γραμμῆς, ἰθέως.
recte, bene, convenienter, ὀρθῶς, εὖ, καλῶς, ὑγιῶς.
recte habeo, ὑγιαίνω.
rectio, ἴθυνσις, εως, ἡ.
rectitudo, ὀρθότης, ητος, ἡ, ὀρθυωρία, ας, ἡ, ὀρθόνοια, ης, ἡ, ὀρθοφυΐα, ας, ἡ, rectitudo, proceritas.
rector, πυβερνήτης, ου, ὁ, διοικητής, οῦ, ὁ.
rector provinciæ, ὕπαρχος, ου, ὁ.
rectore carens, ἀπαιδαγώγητος, ος, ον, ᾱς ἡ.
rectrix, ἰθυντήρια, ας, ἡ.
rectum facio, ὀρθόω, ῶ.
rectus, arrectus, ὀρθός, ή, όν.
rectus status corporis, ὀρθόστασις, εως, ἡ.
rectus, non obliquus, ὀρθύς, εῖα, ύ, ἴθυς, έος, ὁ, ὀρθός, ή, όν, ὀρθυδρεπής, ές, ὁ, ᾱς ἡ.
recubitorium, κλισμός, οῦ, ὁ, ἀνακλισμός, οῦ, ὁ.
recubitus, ἀνάκλισις, εως, ἡ.
recubo, ἀνάκειμαι.
recumbere juxta facio, παρακατακλίνω.
recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
recuperatio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
recuperatio valetudinis, ὑγίασμα, ατος, τό, ἄκεσις, εως, ἡ.
recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
recurrens, παλίνσος, ον, ὁ, ἀπέδρομος, ον, ὁ.
recurro, παλινδρομέω, ῶ, περιστροφὴν ποιῶ, ἐπαναστρέφω, ἀναθέω, ῶ.
recursus, ἀναδρομή, ῆς, ἡ.
recurvatio, ἀγκύλωσις, εως, ἡ.
recurvus, καμπύλος, η, ον.
recusatio, ἀνάρδυσις, εως, ἡ, παράκτησις, εως, ἡ.
recuso, ἀρνέομαι, ῆμαι, παραιτέομαι, ῆμαι.
non recuso, δέχομαι.
recutitus, ψιλὸς, ῆ, όν.
redactio in servitutem, δούλωσις, εως, ἡ, ἀνδραποδισμὸς, οῦ, ὁ.
redactus in potestatem, ὑποχείριος, α, ον.
redamatio, ἀντιφίλησις, εως, ἡ.
redamo, ἀντιφιλέω, ῶ, ἀνεράω, ῶ.
redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
redargutio, ἀπέλεγμος, ου, ὁ.
reddere beneficium, ἀντιποδίδόναι τινί.
redditio, προσαπόδοσις, εως, ἡ.
reddo, ἀναδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίω, pro efficere, κατεργάζομαί τι, διατελέω.
redemptio, λύτρωσις, εως, ἡ, ἀπόλυσις, εως, ἡ.
pretium redemptionis, λυτρον, ου, τὸ, ἀντίλυτρον, ου, τό.
redemptor, λυτρωτής, οῦ, ὁ, ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ.
redemptor vectigalium, τελώνης, ου, ὁ.
redempturas facio, ἐργολαβέω, ῶ.
redeo, ἀπανέρχομαι, ἀναστρέφω, εἶμι ἐκεῖ, illuc.
redeo ad me, ad sanam mentem, ἀναίνομαι, μετανοέω, ῶ.
redeo ad me, me colligo, ἀναφέρομαι, καθίσταμαι.
redeo in gratiam cum aliquo, καταλλάττομαί τινι, vel πρός τινα, διαλλάττομαί τινι.
redhibeo, ἀνάγω. Plato.
redhibitio, ἀναγωγή, ῆς, ἡ, apud Platonem.
in suam redigere ditionem hostes, λαμβάνειν τοὺς ἐχθροὺς ὑπηκόους. ποιεῖν τοὺς ἐχθροὺς ἐφ' ἑαυτῷ.
redigere ad insaniam, περιτρέπω εἰς μανίαν.
redigere ad inopiam consilii, διατρέπω, cum accusativo. Polybius.
redigere in potestatem, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα. ὑποτάττω τῇ πόλιν, urbem.
redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem: καθίστημι, περιάγω.
redimiculum, χαλλωντρον, ου, τό.
redimio, corono, ἀναπλέκω, στεφανόω, ῶ, περιστέφω.
redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
redintegratio, ἀνανέωσις, εως, ἡ, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω.
redire peregre, ἐπιδημεῖν ἐκ τῆς ἀποδημίας, παρεπιδημεῖν.
redire ad aliquid in sermone, aut disputatione, ἐπανίημι, vel ἐπανιέναι ἐπί τι.
redire ad se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
reditus, proventus, πρόσοδος, ου, ἡ, τὸ προσιόντα.
reditus percipio, προσοδοῦμαι.
reditus, reversio, ἄφιξις τινος οἴκαδε, in patriam. ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ.
redivivus, παλίμβιος, ος, ον.
redoleo, ἀπόζω.
reduco, ἀνάγω, κατάγω.
reductio, ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, καταγωγὴ, ῆς, ἡ.
redundans, περιττὸς, ή, όν, περίπλεως, εος, ὁ, ᾱς ἡ.
redundantia, πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, περισσεία, ας, ἡ.
redundanter, ἐπιπολαιοτικῶς, περισσῶς, seu περιττῶς.
redundo, ἀναπλημμυρέω, ῶ, περισσεύω pro recidere, περιπίπτειν.
redux, ἀνάστροφος, ος, ον, παλίντροπος, ος, ον.
refectio, ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, ἀνάληψις, εως, ἡ.
refectio virium, ἀνάληψις, εως, ἡ.
refector, μεταποιητής, οῦ, ὁ.
refellere sententiam, ἀνατεῖναι γνώμην.
refelli qui facile potest, εὐεξέλεγκτος, ος, ον, εὐαντίλεκτος, ος, ον, ὁ.
refelli qui non potest, ἀνεξέλεγκτος, ος, ον.
refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
refercio, ἐμπλήρόω, ῶ, ἀναπλήρόω, ῶ.
referio, ἀντιπαίω, ἀναπαίω, ἀναπλήττω.
refero, reporto, ἀνακομίζω, ἀναφέρω. referre ad senatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον. pro numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ὄν. referre in Deorum numerum, ἀποθεόω τινά. aliquid narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω. aliquando dico, λέγω.
refero, similis sum, παρεμφαίνω, cum accusativo. παρεμφέρω, cum dativo.
referre acceptum aliquid alicui, ἀναπιθέναι τινί τι, refero tibi hoc acceptum, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
referre pedem, ἀμποδίζειν.
refert, interest, διαφέρει μοι ἅττο, οὐδὲν διαφέρει.
refertus, ἔμπλεως, ος, ον, πλέος, ος, ον.
reficio, renovo, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω. pro recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινά, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.
refigo, ἀποκαθηλόω, ῶ, πάλιν πήγνυμι.
refingo, ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, μεταπλάσσω.
refixio, ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ.
reflagito, ἀναιτίζω.
reflecto, is, ἀνακάμπτω. pro revocare, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέφειν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

refle-

reflexio, ἀνάκαμψις, εως, ἡ, ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, ἀμφισβητήσεως, ἡ.
reflexus, reversio, ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ.
reflexus, ἀνακεκαμμένος, ἐντὸς, ὁ.
refloresco, ἀναθάλλω.
refluo, ἀναῤῥέω, ῶ.
refluus, ἀνάῤῥους, ους, ὁ.
refluxus, ἀναῤῥοὴ, ῆς, ἡ.
refocillatio, ἀνάκτησις, εως, ἡ, ἀνάψυξις, εως, ἡ, ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ.
refocillatorius, ἀναπτητικὸς, ὴ, ὸν, ἀναληπτικὸς, ὴ, ὸν.
refocillo, ἀναζωπυρέω, ῶ, ἀναπτύω τινά.
reformatio, ἀνάπλασμος, ου, ὁ, ἀνάπλασις, εως, ἡ, ἀνατύπωσις, εως, ἡ.
reformator, ἀνάπλαστης, ου, ὁ.
reformidatio, φόβος, ου, ὁ, ὀῤῥωδία, ας, ἡ.
reformido, ὀῤῥωδέω, ῶ, φοβέομαι τοῦτον.
reformo, διαπλάττω, ἀναπλάττω.
refoveo, ἀναθάλπω.
refractarius, ἀνάτυπος, ου, ὁ, ἀπειθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ.
refractio, ἀντανακλασμος, ου, ὁ, ἀνακλασις, εως, ἡ.
refractus, παλίγκλαστος, ου, ὁ.
refrænatio, κολασμὸς, ου, ὁ.
refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, ῶ, σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.
refragari cui nemo poteſt, ἀναντίλεκτος, ου, ὁ.
refragatio, ἀντίθεσις, εως, ἡ, ἀντίπραξις, εως, ἡ, ἀντιχειροτονία, ας, ἡ.
refragor, ἀντιλέγω τάττοις. ἀντειπεῖν, refellere.
refrico, ἀναψάω, ῶ, ἀνακνίζω.
refrigeratio, ἀνάψυξις, εως, ἡ, ψυγμὸς, ου, ὁ.
refrigerator, ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, ψυχρὸς, ὸν, ὁ.
refrigeratorius, καταψυκτικὸς, ὴ, ὸν.
refrigeratus, καταψυκτος, ου, ὁ.
refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
refrigeſco, ἀναψύχομαι.
refringo, ἀνακλάω, ῶ, κατακλάω, ῶ.
refugio, ἀποφεύγω. pro detrectare, ἀποδιδράσκω, ἐκκλίνω.
refugium, καταφυγὴ, ῆς, ἡ.
refulgeo, ἀναλάμπω, ἀπολάμπω.
refundo, ἀναχέω, ῶ, πάλιν ἐκχέω.
refundo multo cum fœnore, id eſt fertilis ſum, πολυχοέω, ῶ, cui opponitur ὀλιγοχοέω, ῶ.
refuſio, ἀναχοὴ, ῆς, ἀνάχυσις, εως, ἡ.
refutantis more, ἐλεγκτικως.
refutatio, ἀνασκοὴ, ῆς, ἡ, διάλυσις, εως, ἡ.
refutatoria oratio, ἀντιῤῥητικὸς λόγος.
refuto, ἀποσκεδάζομαι, ἀπολύομαι.
regalis, βασιλικὸς, ὴ, ὸν, βασίλειος, ου, ὁ.
regem conſtituere, ἐπάγειν βασιλέα. creare Regem, βασιλεῦσαι βασιλέα, 1. Reg. 8.
regeneratio, ἀναγέννησις, εως, ἡ.
regenero, ἀναγεννάω, ῶ.
regere habenas, εὐθύνειν ἡνίας.
regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
regero, ἀνακυκλίζω, ἀναδίδωμι.
regi facilis, εὐάρχος, ου, ὁ. regi difficilis, δύσαρχος.
regia, τὰ ἀρχεῖα, βασίλεια, ας, ἡ, βασίλειον, ου, τὸ.
regimen, ἐπισασία, ας, ἡ, διοίκησις, εως, ἡ.
regina, βασίλισσα, ης, ἡ, βασίλεια, ας, ἡ.
regio, χώρα, ας, ἡ, χωρίον, ου, τὸ. κλίμα, ατος, τὸ.
e regione, κατεναντίον, ἐξ ἐναντίας.
e regione poſitus, ἀντίος, ου, ὁ.
regionem adminiſtro, χωρονομέω, ῶ.
regionem deſcribo, χωρογραφέω, ῶ.
regis amans, φιλοβασιλεὺς, έως, ὁ.
regis more ago, βασιλίζομαι.
regius, a, um, βασιλικὸς, ὴ, ὸν.
regnans late, εὐρυκρείων, ονος, ὁ, εὐρυμμέδων, ονος, ὁ.
regnator, κρείων, ονος, ὁ.
regno, βασιλεύω τινός. ἄρχω, τυραννεύω.
regnum, ἀνακτορία, ας, ἡ, βασιλεία, ας, ἡ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
regnum affectare, βασιλεύειν.
rego, ἐπισατέω, ῶ, διοικέω, ῶ, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, Aſiam.
regredior, ἐπαναχωρέω, ῶ, ἀπαναστρέφω.
regreſſus, ἀναχώρησις, εως, ἡ.
regula, κανὼν, όνος, ὁ, γνώμων, ονος, ὁ.
ad regulam dirigo, κανονίζω.
regularis, κανονικὸς, ὴ, ὸν.
regulariter, κανονικως.
regulus, βασιλίσκος, ου, ὁ.
rei divinæ faciendæ ſtudioſus, φιλοθεὸς, ου, ὁ.
rei familiaris dilapidatio, οἰκοφθορία, ας, ἡ.
quid rei agis? τί χρῆμα χρᾷς; Sophocles.
rei ſumma, τὸ ὅλον.
rejectamentum, ἀπόβλημα, ατος, τὸ.
rejectio, ἀνωγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, ἔκπεσις, εως, ἡ.
rejectitius, ἀθετήμενος, ου, ὁ.
rejector, ἀποβολεὺς, έος, ὁ.
rejectus, ἀποδεδοκιμασμένος, ου, ὁ.
rejicio, ἀποτίθεμαι. pro reſpuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω, ῶ. pro differre, ἀναβάλλεσθαι π.

reipſa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
reipublicæ adminiſtratio, δημαγωγία, πολιτεία, ας, ἡ, πράγμα, ατος, τὸ, apud Thucydidem, & Iſocratem.
reipublicæ faveo, δημοκρατίζω.
reipublicæ ſtatus, πολιτεία, ας, ἡ.
reiteratio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
reitero, ἀναλαμβάνω.
relabor, ἀναπίπτω, ἐναπίπτω, ἐπανήκω.
relatio, ἀναφορὰ, ας, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.
relatio, vocabulum Logicum, ἡ πρός τι διάθεσις.
relatio expenſi, ἀπολογισμὸς, ου, ὁ.
relatio gratiæ, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ.
relativus, ἀναφορικὸς, ὴ, ὸν.
relaxare animum, ἀνιέναι τὴν Ψυχήν.
relaxatio, ἄνεσις, εως, ἡ, ἀναχαλασμὸς, ου, ὁ.
relegatio, ἐξορισμὸς, ου, ὁ, στρατισμὸς, ου, ὁ.
relego, as, ἀποικίζω, ἀποπέμπω, ἐκπέμπω. pro in exilium ejicio, στρατίζω, ἐξστρατίζω, φυγαδεύω.
relego, is, ἀναγινώσκω.
relevo, ἐπαίρω. pro recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύειν.
relictio, καταλειψις, εως, ἡ, ἀπόλειψις, εως, ἡ, λεῖψις, εως, ἡ.
religatio, ἔρσις, εως, ἡ, & ἔρσις, εως, ἡ, ἀνάδεσις, εως, ἡ.
religatus, ἀνάδετος, ος, ὁ.
religio, δυσέβεια, ας, ἡ, θρησκεία, ας, ἡ, δυλαβεία, ας, ἡ.
religio eſt mihi, δυλαβέομαι, οῦμαι.
religione teneor, δεισιδαιμονία περιέχομαι. δυλαβοῦμαι.
religioni deditus, θεραπδυτὴς, ου, ὁ, & θεραπδύτωρ, ῆρος, ὁ.
religioſe, δυσεβῶς, θεοσεβῶς.
religioſe colo Deum, δυσεβέω τὸν Θεόν.
religioſe inſtituo, & obſervo, θρησκδύω.
religioſitas, δυσέβεια, ας, ἡ.
religioſus, δυσεβὴς, έος, ὁ & ἡ, δυλαβὴς, έος, ὁ & ἡ.
religo, as, ἀναδέω, ῶ, ἀναδεσμδύω.
relino, ἀλοίγω, ἀναστομόω, ῶ.
relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
reliqua (neut. plur.) τἄλλα.
reliqui, cæteri, οἱ λοιποὶ, οἱ ὑπομένοντες.
reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκαταλείμματα, ατος, τὸ.
reliquiæ exercitus, τὸ περιὸν τοῦ στρατοῦ.
reliquum facio, ὑπολείπω, περιλείπω.
reliquum eſt, λοιπὸν, ἀκόλυθον, ſubintellige ἐστὶ.
reliquus, λοιπὸς, ὴ, ὸν, ἐπίλοιπος, ου, ὁ.
reluceo, διαλάμπω, ἀποσίλβω.
reluctatio, ἀντίστασις, εως, ἡ, ἀντίτασις, εως, ἡ.
reluctator, ἀντιστάτης, ου, ὁ.
reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντηχῶ.
rem familiarem augere, περιουσίαν ποιεῖν.
rem familiarem dilapidare, οἰκοφθορεῖν, exhaurire, καταοἰκοφθορεῖν. adminiſtrare, οἰκοδεσποτεῖν, οἰκονομεῖν.
rem divinam facere, ὀργιάζεσθαι.
rem bene gerere, ὀρθοῦσθαι, κατορθοῦν.
rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα ἢ γυναῖκα.
rem gerere infeliciter, ἀτυχεῖν.
ad rem nihil faciens, ἀπροσδιόνυσος, ος, ον.
nihil ad rem, οὐδὲν πρὸς ἔπος.
remaneo, διαμένω, περιλείπομαι.
remanſio, διαμονὴ, ῆς, ἡ, καταμονὴ, ῆς, ἡ.
remedium, φάρμακον, ου, τὸ, θεραπεία, ας, ἡ.
remedium afferre, ἄκος ποιεῖσθαι.
remeo, ἐπανέρχομαι.
remetior, ἀναμετρέω, ῶ, ἀντιμετρέω, ῶ.
remex, ερέτης, ου, ὁ, κωπηλάτης, ου, ὁ.
remigatio, remigium, ἐρεσία, ας, ἡ.
remigio inſtructus, ἐπίκωπος, ου, ὁ.
remigium alarum, ἐρεσία πτερῶν.
remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω, ῶ.
remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.
reminiſcentia, ἀνάμνησις, εως, ἡ.
reminiſci facio, ἀναμιμνήσκω, cum acculativo perſonæ, & genitivo rei, ὑπομιμνήσκω.
reminiſcor, ἀναμιμνήσκομαι.
remiſceo, ἀναμίγνυμι.
remiſſe, βλακικῶς, ἀγενῶς, ἀνειμένως, ἀνέτως, ὑπανειμένως, παρειμένως, ὑφειμένως, ἐκλελυμένως, μαλακῶς, ἐπισεσυρμένως, ἀτόνως, καταβλακωμένως.
remiſſe ago, ἐπισεσυρμένως ποιῶ, μεθίημι.
remiſſio animi, μεθημοσύνη apud Homerum. ἀμβλύνσις, ητος, ἡ, ῥαθυμία, ας, ἡ, ἀνάπτωσις, εως, ἡ.
remiſſio, condonatio, ἄφεσις, εως, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ. remiſſio alieni remiſſio, ἄνεσις τῶν χρεῶν.
remiſſionis expers, qui non remittitur, ἀνάνετος, ος, ὁ, ἡ.
remiſſo animo, καταβλακωμένως, ἀγενῶς, ῥαθύμως.
remiſſus ſum, ἀναπίπτω, ῥαθυμέω, ῶ.
remiſſus, laxatus, laxus, παρετὸς, ὸς, ὁ, ἀσιώτατος, ος, ὁ, ἄτονος, ος, ὁ, ὑγρὸς, ὸν, ὁ.
remiſſus, languidus, lentus, ἀσιώτατος, ος, ὁ, ἄτονος, ος, ὁ, ἀμβλὺς, έος, ὁ, ἀνειμένος, ος, ὁ, παρειμένος, ος, ὁ, ἥκιστος, ος, ὁ, μαλακὸς, ὴ, ὸν.

remit-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

remitto, retro, vel rursum mitto, ἀποπέμπω, ἀντιπέμπω, ἀναπέμπω, ἀντιπροσβάλλω.
remitto, laxo, relaxo, ἀνδίδωμι, ἀνίημι, ἐπανίημι, ἐφίημι, παρίημι, ὑφίεμαι, λύω, ἐπιπέμπω, χαλάω, ῶ, ἀποχαλάω, ῶ.
remitto, remissum, ac languidum reddo, ἀνίημι, παρίημι, cum accusativo.
remitto, condono, ἀνίημι, ἀφίημι. χαρίζομαι cum dativo personæ, & accusativo rei. ἀνιέναι τὰ χρέα, remittere debita.
remolior, ἀποσείω.
remollesco, ἀναμαλάττομαι.
remora, ἐποχὴ, ῆς, ἡ, παρέλκυσις, εως, ἡ.
remoror, ἀναβάλλω, ἐφίστημι, ἐπέχω.
remotus, χωρίζομαι τινος, ab aliqua re.
removeo, ἀφίστημί τινα τινὸς. ἀναιρέω, ῶ, ἀποκινέω, ῶ.
rempublicam administro, πολιτεύω, & πολιτεύομαι, διαπολιτεύομαι, δημηγορέω.
rempublicam moderari, τὸν δῆμον ἄγειν, & ὀρθοῦν.
ad rempublicam accedere, προσέρχεσθαι τοῖς κοινοῖς, vel πρὸς τὰ κοινά.
remuneratio, ἀντιδώρημα, ατος, τὸ, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ.
remunero, ἀντευεργετέω, ῶ, ἀμείβομαί τε δωρεᾷ, te dono, ἀντιδωρέω, ῶ.
remus, ἐρετμὸς, ὁ, ὁ, κώπη, ης, ἡ.
renarro, ἐπάνειμι.
renascentia, παλιγγενεσία, ας, ἡ.
renascor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι, ῶμαι.
renatus, παλιγγενὴς, ἐος, ὁ, ᾗ ἡ, παλιμφυὴς, ἐος, ὁ, ᾗ ἡ.
renavigatio, ἀνάπλους, ὁ, & contract. ἀνάπλους, ὁ, ἀπόπλους, ὁ, ὁ.
renavigo, ἀποπλέω, ἀναπλέω, ῶ.
renes, νεφροὶ, οἱ.
renideo, φαιδρύομαι.
renitens, ἀντίτυπος, ὁ, ἡ, ὁ, in Epigr. ἀντίτυπος, ὁ, ἡ, ὁ, & ἀντιτυπὴς, ἐος, ὁ, ᾗ ἡ.
renitor, ἀντείρομαι, ἀντιβαίνω, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαι, ἀνίστημι, ἀντιπίπτω, ἀντιπράσσω, & ἀντιπράττομαι, ἀντωθέω, ῶ.
renixus, ἄντωσις, εως, ἡ, ἀνταπάθησις, εως, ἡ, ἀντάτωσις, εως, ἡ, ἀντέρεισμα, ατος, τὸ, ἀντέρεισις, εως, ἡ.
renovatio, ἀνανέωσις, εως, ἡ, ἀνακαίνωσις, εως, ἡ.
renovatus, νεατὸς, ὴ, ὸν, seu νέατος, ὁ, ὁ, ἀνανεωθεὶς, ἐντος, ὁ.
renovo, ἀνανεόω, ῶ, καινοποιέω, ῶ.
renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.
renuntiatio, ἀπαγγελία, ας, ἡ, ἀπόταξις, εως, ἡ.
renuntiatus, ἀναρρηθεὶς, ἐντος, ὁ. renuntiatus sum consul, ἀνερρήθην ὕπατος.
renuntio, designo, declaro, ἀναγορεύω, προσαγορεύω, ἀποφέρω.
renuntio, valere jubeo, ἀποτάττομαι.
renuntio, nuntio, refero, ἀναγγέλλω, ἀπαγγέλλω, ἐξαγγέλλω, εἰσαγγέλλω, ἀπερεῶ (in præsenti inusit.) ἀνακηρύττω.
renuo, ἀνανεύω, ἀνανεύομαι.
reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.
repagulum, μοχλὸς, ὁ, ὁ, βαλβὶς, ἰδος, ἡ.
repandus, ἀμφίκυρτος, ὁ, ὁ, ᾗ, ὸν, ἀνάσπαστος, ὁ, ὁ, ᾗ ἡ.
reparatio, ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, ἀνακαίνωσις, εως, ἡ.
reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
repastinatio, ἀναβωλοτροφία.
repello, ἀποδιώκω, ἀναστέλλω τι. ἀπωθέω, ῶ, ἀντικρύω. ἀποκρύω cum accusativo, & genitivo, Μενέλεω τὸ βέλος ἀποκρύω, a Menelao telum repello.
repello a me, ἀποσείω, vel potius ἀποσείομαι.
rependo, retribuo, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ῶ, ἀποτίω, ἀντατοδίδωμι.
repens humi, χαμερπὴς, ἐος, ὁ, ᾗ ἡ.
repensio, recompensatio, ἀντισήκωσις, εως, ἡ.
repensus, ἀντίδοτος, ὁ, ὁ, ᾗ ἡ, ἀντεξαιρίζομενος, ὁ, ὁ.
repente, αἰθρόως, ἐκ προσαίας, προσαίως, ἄφνω, ἄφνης, αἰφνιδίως, ἐξαίφνης, ἐπὶ μηχανῆς.
repentinus, αἰφνίδιος, ὁ, ὁ, ἐξαίφνιδιος, ὁ, ὁ.
repercussio, ἀντανάκλασις, εως, ἡ, ἀντίτυπία, ας, ἡ, ἀντωπικὴ, ῆς, ἡ.
repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρύω.
reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
repertorium, inventarium, ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ.
repetere memoria, ἀναλαμβάνειν εἰς μνήμην, & εἰς τὴν διάνοιαν.
altius repetere, ἄνωθεν ἄρχεσθαι. μικρὸν ἄνωθεν, paulo altius.
repetere aliquid ab aliquo, ἀπαιτεῖν τινά τι, vel τὶ παρά τινος.
repetitio, ἀπαίτησις, εως, ἡ, ἐπανάληψις, εως, ἡ.
repetitio, schema Rhetoricum, ἀνάληψις, εως, ἡ.
repeto, reposco, ἀπαιτέω, ῶ.
repeto, itero, δευτερόω, ῶ, ἐπαναστρέφω, ῶ, ἀνακυκλέω, ῶ, ἐπαναλαμβάνω, ἀναλαμβάνω. mecum ipse dicta repeto, πρὸς ἐμαυτὸν ἀνακυκλῶ τὰ ῥηθέντα. Lucianus.
repeto unum & idem verbum sæpius, βατταλογέω, ῶ.

repeto, redeo, ἀναφοιτάω εἴς τινα τόπον, locum aliquem.
repetundarum accusare, κρίνειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
repetundarum accusatus, ὑπὲρ τῶν δίκην ἀπολογούμενος.
repetundarum damnatus, κλοπῆς ἕνεκα τὰς δίκας ἀφλητικὰς. Æschines.
repetundarum damnari, δίκας διδόναι.
repleo, ἀναπλήθω, ἀναμεστόω, ῶ.
repletio, πλησμονὴ, ῆς, ἡ, πλήρωσις, εως, ἡ. repletio, saturatio, χορτασμός.
repletus, ἀναπληρωθεὶς, ἐντος, ὁ.
repletus cibo, πολύστιος, ος, ον.
replicatio, ἀνάπτυξις, εως, ἡ, ἀντιδιαπλοκὴ, ῆς, ἡ.
replico, ἀναπτύσσω.
repo, ἕρπω, ἑρπίζω.
repono, ἀνατίθημι, ἀποτίθημι.
repono, rependo, ἀντεμβάλλω.
reportare laudem, δόξαν λάβειν.
reportare infamiam, κακὴν φάτιν αἴρεσθαι, Sophocles.
reportatio, ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ.
reporto, ἀνακομίζω, ἐκφέρομαι.
reposco, ἀπαιτέω, ῶ, ἐξαιτέω, ῶ.
repositio, ἀπόθεσις, εως, ἡ, παράθεσις, εως, ἡ.
repositorium, θήκη, ης, ἡ, ταμιεῖον, ου, τὸ.
repotia, orum, τὰ ἐπαύλια.
repræsentatio, παράστασις, εως, ἡ, ὑποτύπωσις, εως, ἡ.
repræsento, παρίστημι, ἀποδείκνυμι.
reprehendendus, νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, ἐγκλητὸς, ὴ, ὸν.
reprehendere aliquid in aliquo, ἐπιτιμᾶν τί τινι.
reprehendo, ἐπικαταλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον, μωμάομαι, ῶμαι, μέμφομαι.
reprehensibilis, ἐπίμεμπτος, ος, ον, μωμητὸς, ὴ, ὸν.
reprehensio, ἐπίπληξις, εως, ἡ, ἐπιτίμησις, εως, ἡ.
sine reprehensione, ἀνεμεσήτως, ἀνελέγκτως.
reprehensione dignus, ἐλεγκτὸς, ὴ, ὸν.
reprehensor, μῶμος, ος, ὁ, ἐπιμητὴς, ῆ, ὁ.
reprehensus, ψεκτὸς, ὴ, ὸν.
reprimere insaniam alicujus, ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς τινὸς μανίας.
reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram, καταστέλλω, καταπαίζω, ἀνείργω.
reprobatio, ἀθέτησις, εως, ἡ, ἀποδοκιμασία, ας, ἡ.
reprobatus a Deo, θεοβλαβὴς, ἐς, ὁ, ᾗ ἡ. Budæus.
reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθερίζω.
reprobus, ἀδόκιμος, ος, ον, ἄθεστος, ος, ον.
reptatio, ἕρψις, εως, ἡ, ἑρπυσμὸς, ος, ὁ.
reptator, ἑρπυσὴς, ῆς, ὁ, ἑρπυστὴρ, ῆρος, ὁ, ἑρπηστὴς, ῆ, ὁ.
reptilis, ἑρπετὸς, ὴ, ὸν.
repto, ἑρπύζω, vel ἑρπίζω.
repubesco, ἀνηβάω, ῶ.
in republica versor, πολιτεύω, ἐμπολιτεύω, & ἐμπολιτεύομαι.
a republica alienus, ἐπολίτευτος, ος, ον, ἡ.
repudiatio, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀπόταξις, εως, ἡ.
libellus repudii, βιβλίον ἀποστασίου.
repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem, pro recuso, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
repudium, ἀπόπεμψις, εως, ἡ, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀποστάσιον, ος, τὸ.
repueraſco, ἀναηπιάομαι.
repugnantia, ἐναντίωσις, εως, ἡ, ἀντιλογία, ας, ἡ.
repugno, ἀντιμαχόμαι τινι. ἐναντίον σοι ἐν τούτῳ, in hac re tibi.
non repugno, χαίζομαι.
repullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύομαι.
repulsa, ἀνάδυσις, εως, ἡ, ἀπόδυξις, εως, ἡ.
repulsam pati, ἀπελαύνεσθαι τῶν ἀρχῶν, ἀποτυγχάνειν, Aristoteles Rhet. l. 1. c. 196.
repulso, ἀπωθίζω.
repulsus, us, ἄπωσις, εως, ἡ.
repungo, ἀντιτίζω.
repurgatio, ἀποκάθαρσις, εως, ἡ.
repurgo, ἀναικαθαίρομαι, καθαίρω.
reputatio, ἀναλογισμὸς, ος, ὁ, διαλογισμὸς, ος, ὁ.
reputo, ἀναλογίζομαι. pro recensere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτεσθαι.
requiem dare alicui a laboribus, ἀναπαύεσθαί τινα. & παύεσθαί τινα τῶν πόνων.
sine ulla requie, ἀπαύστως, ἄπαυστί.
requies, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ.
requiescere facio, ἀναπαύω.
requiesco, ἀναπαύομαι, καταπαύω.
requiescere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
requietus, ἀναπαυμένος, η, ον.
requiro, ἐπιζητέω, ῶ. pro interrogare, πυνθάνεσθαι, δέεσθαι, ἀπαιτέω, ῶ.
rerum novarum studiosus, καινοτόμος, ος, ὁ, νεωτεριστὴς, ὴ, ὸν.
rerum novarum molitio, καινοπραγία, ας, ἡ, καινοποιία, ας, ἡ, νεωτερισμὸς, ος, ὁ.
rerum potiri, ἐπικρατεῖν τῶν πραγμάτων.
rerum status, πρᾶγμα, ατος, τὸ, κατάστασις πραγμάτων.
rerum summa, τὸ πᾶν. vel πᾶν, vel τὰ πράγματα.

res,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

res, ἔργον, ου, τὸ, πρᾶγμα, ατος, τὸ, χρῆμα, ατος, τό.
res gerenda, πρᾶξις, εως, ἡ, quod significat etiam res gesta.
res bene, vel male se habet, τὸ πρᾶγμα οὕ, vel καλῶς ἔχει.
res ita se habet, πράγματα οὕτως ἔχει.
res familiaris, τὰ ὑπάρχοντα, ὐσία, ας, ἡ, τὰ ὄντα, ἡ ὑπάρχουσα ὐσία.
res divina, ἁγιστία, ας, ἡ.
res judicata, κατασδίκη, ης, ἡ.
res vana, λῆρος, ου, ὁ, vel λῆρος, εἰ.
res adversæ, τὰ ἀνιαρὰ, ἀβλήτα πράγματα, τὰ δεινὰ, τὸ δυσαέτημα, ατος, τὸ ἀντίπτωτον, τὰ πράγματα, δυσπραξία, ας, ἡ, δυσπραγία, ας, ἡ, ἀτυχία, ας, ἡ.
res est indigna, indignum est, δεινὸν ἐστι.
res secundæ, ἀγαθὰ πράγματα, εὐροια, ας, ἡ, βασιλὴ, ης, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ, εὐπραγία, ας, ἡ, εὐτυχήματα, τά.
res arduæ, δισλυγία πράγματος.
res humanæ, τὸ ἀνθρώπινον, ου.
res dubiæ, ἀπορία, ας, ἡ.
res meæ, τὸ ἐμὸν, τὰ ἐμὰ, τἀμὰ, τὸ περὶ ἐμέ.
res bellicæ, τὰ πολέμου.
res controversæ, ἀμφιλεγόμενα, ων, τά.
res domesticæ, τὰ οἰκεῖα, τὰ ἐν οἰκίᾳ.
res fortuitæ, τὰ παρὰ τὴν τύχην δοθέντα.
res gestæ præclare, τὰ καλῶς πραχθέντα.
res ipsa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
res novas molior, νεωτερίζω, νεωχμέω, ῶ, seu νεωχμάω, ῶ, καινοτομέω, ῶ.
res feliciter gestæ, κατόρθωμα, ατος, τὸ, κατόρθωσις, εως, ἡ.
res sic se habet, οὕτως ἔχει.
resaluto, ἀντιπροσαίζομαί τινα.
resarcio, ἀναῤῥάπτω, ἀκέσομαί τι.
resarrio, ἀναστκάλλω.
rescindo, ἀναχίζω, ἀποτέμνω· pro non ratum habere, ἀκυρεῖν ἀποκόπτειν.
rescisco, μανθάνω, γινώσκω τι. ἀναγνωρίζω.
rescissio, ἀναίρεσις, εως, ἡ, ἀναίρεσις τῶν νόμων, rescissio legum.
rescissus, ἀναδας, ος, ὁ, παράλυτος, ον, ὁ.
rescribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
rescriptio, rescriptum, ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ.
rescriptum, ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ.
reseco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
resecro, ἀντιβολέω.
resectio, ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, ἀποστομὴ, ῆς, ἡ.
resegmen, ἀπόκομμα, ατος, τὸ.
reseratio, ἄνοιξις, εως, ἡ.
reseratus, ἀνεμος, ος, ον, ὁ.
resero, aperio, ἀνοίγω, ἀνεμοκλδέω.
resero, is, ἀναφυτδύω.
reservo, τηρέω, διαφυλάττω.
reses, idis, segnis, χολαὸς, ὴ, ὁ, ναυδὴς, ἐος, ὁ ἧ ἡ.
reseccatio, ἀναξήρανσις, εως, ἡ.
resicco, ἀναξηραίνω, & Poetice ἀνξηρόω.
resideo, καδίζομαι ἐπί τι. ἀνάκειμαι.
resido, ἀνακαδίζομαι.
residuum, τὸ λοιπόν.
residuus, λοιπὸς, ὴ, ὸν, ὑπόλοιπος, ον, ὁ.
resigno, λύω, vel ἀπολύομαι ἐπιτολὴν, ἀνασφραγίζω.
resilio, ἀναπηδάω, ῶ, ἀναθρώσκω.
resimus, ἀνάσιμος, ον, ὁ.
resina, ῥητίνη, ης, ἡ.
resinatus, ῥητινωτὸς, ὴ, ὸν.
resipere facio, πινύσσω, & πιγύσκω, Poetice. ἀναινῆφω.
resipio, ἀναφρονέω, ῶ, μετανοέω, ῶ.
resipio, saporem refero, ἀπόζω.
resipiscentia, μετάνοια, ας, ἡ.
resipisco, ἐκνήφω, ἀναφρονέω, ῶ, μετανοέω, ῶ.
resistentia, ἀντίπραξις, εως, ἡ, ἀντίτασις, εως, ἡ.
ad resistendum par sum, ἀνταρκέω, ῶ.
resisti cui nequit, ἀνυπόστατος, ον, ὁ.
resisto, ἀνθίσαμαι, ἀντίστημι, ῶ, ἀνταίρω, ἀντείνω.
resolvo, ἀναλύω. pro mollire, μαλακύω. pro destruere, καταλύω.
resolutio, ἀνάλυσις, εως, ἡ, ἔκλυσις, εως, ἡ.
resolutus, παράλυτος, ον, ὁ.
resonanter, κλαγγηδὸν, κομαχηδά.
resonans, προσηχὴς, ές, ὁ ἡ, κομαχὸς, ὴ, Poetice.
resonantia, ἀπήχημα, ατος, τὸ.
resonare facio, καταφωνέω, ῶ.
resono, ἀντηχέω, ῶ, ὑπηχέω, ῶ, κτυπέω, ῶ, Poetica autem sunt σπαραγέω, ῶ, σπαραγίζω, κοναβέω, ῶ, ποναβίζω, κομαχίζω, καρκαίρω, ἀντιάζω, seu ἀντιαχέω, ῶ, κομαχέω, ῶ, κομαχίζω.
resorbeo, ἀναῤῥοφέω, ῶ.
respecto, ἀναβλέπω, & Poet. παπταίνω.
respectus, λόγος, ου, ὁ, ἐπίσκεψις, εως, ἡ.
respergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
respersio, ῥαντισμὸς, ὸ, ὁ.
respicio, ἀποβλέπω εἴς τι. ἀφοράω ὡς τὸ· ἀναλογίζομαι, ἀναλύπτω.
respiratio, ἀνάπνευσις, εως, ἡ.
sine respiratione, ἀπνευτί.

respiro, ἀναπνέω, ῶ, ἀμπνύω.
respiro, interquiesco, metaphorice, ἀναπνέω, ῶ, ἔμπνυμαι, ἀναψύχομαι, λωφάω, ῶ.
resplendens, αἰθαλόεις, εντος, ὁ.
resplendeo, ἀποσίλβω, ἐκλάμπω.
respondeo, ἀποκρίνομαί τινι. ἀμείβομαι, ἀναφωνέω, ῶ.
responsare, ἀνειπεῖν.
responsum, & responsio, ἀπόκρισις, εως, ἡ, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ. pro oraculo, χρησμὸς, ὸ, ὁ, θέσφατον, ου, τὸ.
respublica, τὸ κοινὸ. τὸ δημόσιον. ἡ πολιτεία.
respuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
restagno, πλημμύρω, & πλημμυρέω, ῶ, λιμνάζω, ἐλλιμναίζω, ἀναπλημμυρέω, ω.
restat, λοιπόν ἐστιν.
restauratio, ἀνάστωσις, εως, ἡ, ἀνάστασις, εως, ἡ.
restauro, ἀναστώζω, ἀνίστημι, ἀνορθόω, ῶ.
restinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω, ῶ.
restio, καλωσρόφος, ου, ὁ, χοινοτρόπος, ον, ὁ.
restis, χαῦνος, ου, ὁ, κάλως, ω, ὁ.
restituere in eundem statum, καδίστανα εἰς τὸ αὐτό, ἀποκαδίστανα, sine adjectione.
restituo, reddo, ἀναδίδωμι, ἀποδίδωμι, ἀποκαδίστημι, ἀποκαδίστανω, ἀποκαδίσταμαι, restituor.
restituo, restauro, iterum constituo, καδίστημι, καδίσταμαι, ἀνοικοδομέω, ῶ.
restituo in integrum, seu in statum pristinum, ἐπανορδόω, ῶ, καδίστημι, ἀποκαδίστημι, ἀποκαδίστάνω, cum accusativo.
restitutio, redditio, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
restitutio in integrum, ἐπανόρδωμα, ατος, τὸ, ἐπανορδωσις, εως, ἡ, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
resto, supersum, περίειμι, περιλείπομαι.
resto, resisto, ἀνθίσταμαι, ἀντίστατέω, ῶ, ἀντάω, ἀνατένω, ἀντιμάχομαι.
resto, pro in loco aliquo remanere, ἐφίσαδαι.
restrictus, περισφιγχθεὶς, έντος, ὁ, κατασταλὴς, έντος, ὁ.
restringo, κρατυνέλλω, pro coerceo, ἐπέχω, φείδομαι.
resudo, ἀνιδρόω, ῶ, ἀνεπιδέω.
resultatio, saltatio, ἅλσις, εως, ἡ.
resumo, ἀναλαμβάνω.
resupinatio, ἀνάπτωσις, εως, ἡ, ὑπτίασμα, ατος, τὸ.
resupino, ἐξυπτιάζω.
resupinor, ἐξυπτιάζομαι, ἀναβάλλομαι.
resupinus, ὕπτιος, ον, ὁ.
resurgo, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι.
resurrectio, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἔγερσις, εως, ἡ.
resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
resuscito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
retardatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, διατριβὴ, ῆς, ἡ.
retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
retaxo, ἐγκαλέω.
rete, δίκτυον, ου, τὸ, σαγήνη, ης, ἡ.
retectus, ἀκάλυπτος, ον, ὁ ἡ.
retego, ἀνακαλύπτω.
retentio, ἐπίσχεσις, εως, ἡ, ἐποχὴ, ῆς, ἡ.
retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
retiarius, δικτυοφόρος, ον, ὁ.
e retibus evado, διαλινέω, ῶ, ἐκλινέω, ῶ.
reticentia, ἀποσιώπησις, εως, ἡ, ἐκμυδία, ας, ἡ.
reticeo, σιωπάω, ῶ, ἀποσιωπάω, ῶ.
reticulatum opus, δεδικτυωμένον ἔργον.
reticulatus, δικτυωτὸς, ὴ, ὸν.
reticulum, parvum rete, δικτύδιον, τὸ.
reticulum, ἄρκυα, τά. pro vitta mulierum, κεκρύφαλος, ου, ὁ.
retinaculum, ἔγκλα, ατος, τὸ, πεῖσμα, ατος, τὸ.
retineo, cohibeo, detineo, ἔχω, κατέχω, κωλύω, ἀνέχω, ἀντέχω, ἐνέχω, ἐπέχω, ἐπιλαμβάνω, ἀναλαμβάνω, καταλαμβάνω, & Poetice ἐρητύω, καπερητύω.
retineo, asservo, non amitto, σέγω, συγκροτέω, ῶ, ἀπαιρέω, ῶ, θησαυρίζω, κατέχω.
retineri qui difficulter potest, δυσεπίσχετος, ον, ὁ.
reris jactus, βόλος, ου, ὁ.
retorqueo, ἀνασρέφω, τρέπω.
retorquere manus post terga, περιάγειν τὰς χεῖρας ὀπίσω.
retortus, ἀνεγραμμένος, ον, ὁ.
retractare dicta, ἀντιπερισπᾶν τοὺς λόγους.
retractatio, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, παλινῳδία, ας, ἡ.
retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω. pro renovare, ἀνανεόω, ῶ. pro palinodiam canere, παλινῳδῶ.
retrabo, ἀνέλκω, πάλιν ἀναστῶ.
retribuo, ἀμείβω, & ἀμείβομαι, ἀντιποδίδωμι, ἀντιποτίω.
retributio, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, ἀντιπόδοσις, εως, ἡ.
retrimentum, ἀποκέρμα, ατος, τὸ, ἀποθλιμμα, ατος, τὸ.
retro, ὕστερον, ὀπιθεν, ἄψ, Iliad. α.
retro ago, ἐπέχω, ἀνακρούω, vel ἀνακρούομαι, ἀναποδίζω. ἐπιστρέφω, ἐπανακάμπτω.
retro se convertere, παλινστρέπεσθαι.
retroactio, ἀνάκρισις, εως, ἡ.
retrocedere cogo, ἀναστρέφω, ἀνακρούω, vel ἀνακρόομαι.
retrocedo, ἀναποδίζω, ἀρκαλίζω, & ἀναχαλίζομαι, ὑποποδίζω, ἀγάγω.

retro-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

retrocessio, ἀναδυσις, εως, ἡ, ἀναποδισμος, ου, ὁ.
retrograde, ἄψορρον. Homerus.
retrogradior, ἀναποδίζω.
retrogradus, ὀπισθοπορος, ου, ὁ.
retrorsum, & retrorsus, επὶ πόδα, & ἐπιπόδα, ἀναπαλιν, εἰς τὰμπαλιν.
retundo, hebeto, ἀμβλόω, ῶ, ἀμβλωῶ, ἀποξυτρόω, ῶ, ἀποσομίζω, ἀποσομόω, ῶ.
retundo, reprimo, repello, κολέω, ἀνακόπτω, ἀντικόπτω, ἐπισκόπτω, ἀντιπρέω.
retusus, qui acutus non est, ἄξυρος, ου, ὁ, ἡ, sive ἀξυρὴς, ἐος, ὁ & ἡ.
revalesco, ἀναρρώννυμι, ῥαίζω.
reveho, ἀνακομίζω.
revelate, aperte, ἀναμεσκελυμμενως.
revelatio, ἀνακάλυψις, εως, ἡ.
revello, ἀναστάω, ῶ.
revelo, γνωρίζω, κρυπτογραφῶ τῷ φίλῳ, amico, ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
revenditio, ἀνάπρασις, ἐως, ἡ.
revenditor, ἀναπράστης, ου, ὁ.
revendo, ἀναπιπράσκω, ἀναπαλέω, ῶ.
revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
reverbero, ἀνατυπέω, ω.
reverendus, αἰδέσιμος, ου, ὁ, σεβάσμιος, ου, ὁ, αἰδοῖος, ου, ὁ, ὀλαβητέος, ου, ὁ.
reverenter, ὀλαβῶς.
reverentia, αἰδὼς, ὁος, & ῦς, ἡ, αἰδὼς, οος, τὸ, θεραπεία, ας, ἡ, σέβασμα, ατος, τό.
reverentia dignus, αἰδέσιμος, ος, ὁ ἡ, & αἰδοῖος, ος, ὁ, Poetice, αἰδέσσιος, ος, ὁ.
cum reverentia, σεμνῶς.
revereor, αἰδέομαι, ῆμαι, ἐμπάζομαι, & ὀπίζομαι, Poetice cum genitivo. δυσωπέομαι, ῆμαι, ἐντρέπομαι, ἀλεγίζομαι τὸν Θεὸν, Deum.
reveritus, ἐπαιδεσθεὶς, ντος, ὁ.
reversio, ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, ἀναχώρησις, εως, ἡ.
reversus, ὀπίσω κομιζόμενος. ὑπότροπος, Poetice.
reverti ad aliquid (in sermone) ἐπανιέναι ἐπί τι.
reverti cogo, ἀναστρέφω.
revertor, ἐπάνειμι, ἀνακάμπτω, ἀναστρέφω, ἐπανακάμπτω, κομίζομαι, ἀνακομίζομαι, ἀναλύω, ἀπονέομαι, ἀπονοστέω, ἀναστρέω, ῶ, & Poetice ἀπονοστέω, ῶ.
revincio, ἀναδέω, ῶ.
revinco, ἐξελέγχω.
revirefco, ἀναθάλλω.
reviso, ἐπισκέπτομαι.
revivifcentia, ἀναβίωσις, εως, ἡ.
revivifcere facio, ἀναβιώσκομαι.
revivifco, ἀναβιόω, ῶ, ἀνακομίζομαι.
reum facio te hujus criminis, δικάσκω σαυτῷ τῶν δίκων, seu γραφῶ, vel ταύτης τ' δίκης. κρίνω σε τότε ἐγκλήματος.
reum furti facere, δίκην κλοπῆς.
reum peragere, ἐπεξιέναι τινὶ, ἐνδικάζεσθαι, καταλαμβάνειν.
reum esse omnium scelerum, σχοχον εἶναι πάσης τ' ἀδικίας.
revocare pedem, ἀναστρέφειν.
revocare se, παλινδρομεῖν.
revocatio, ἀνάκλησις, εως, ἡ, ἐπανάκλησις, εως, ἡ.
revocatorius, ἀνακλητικὸς, ὴ, ὸν.
revocatus, ἀνάκλητος, ου, ὁ.
revoco, retro voco, redire facio, ἀνακαλέω, & ἀνακαλέομαι, ῆμαι, ἀποκαλέω, ῶ, ἐπανακαλέω, ῶ, μετακαλέω, ῶ, (ἀντιπεριστάω, ῶ, verbum caftrenfe) καταστρέφω.
revoco in memoriam, ἀναμνήσκω, μνάω, (μιμνήσκω Poetice) ἀπομνημονεύω, διαμνημονεύω, ἀναγεῖραι τῇ μνήμῃ, ὑπομιμνήσκω.
revoco, retraho, abduco, ἀπάγω τι ἀπό τινος, aliquid ab aliqua re. μεθίστημι cum genitivo rei. παρίστημι, cum accufativo. ἀποτρέπω, ἀναγκαίζω.
revoco a peccatis, ἀποτρέπω τῶν ἁμαρτημάτων.
revoco, retracto, ἀναπίθεμαι.
revolo, ἀναπέτομαι.
revolubilis, ὄντος, ὄν, ὁ.
revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ῶ, ἀναστρέφω.
revolutio, ἀνέλιξις, εως, ἡ, ἀνακύκλωσις, εως, ἡ, στροφὴ, ῆς, ἡ.
revolutus, ἀναστραφεὶς, ἐντος, ὁ.
reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων, ὁ ἀπολογούμενος, ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν, σοχος, ου, ὁ, ὑπαίτιος, ου, ὁ, ὑπόδικος, ου, ὁ.
reus læsæ Majestatis, ἀπεσαγγελίας φεύγων δίκην.
reus fum, κινδυνεύω, fine cafu, apud Plutarchum, φαίνομαι, φεύγω, cum genitivo.
reus pœnæ capitalis, ἐπὶ θανάτῳ φερόμενος. Plutarchus.
reus damni illati, ὑπόδικος τ' βλάβης.
revulfio, ἀπόσπασμα, ατος, τό.
revulfus, ἀποσπασθεὶς, ἐντος, ὁ.
rex, ἄναξ, ακτος, ὁ, ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, βασιλεὺς, ἐως, ὁ, τύραννος, ου, ὁ. Poetica autem fere funt ποιμὴν λαῶν, λαοσσόος, ου, ὁ, κρείων, οντος, ὁ, κράντωρ, ορος, ὁ, ἐσθλὸς, ἠῶιος, ὁ, ἥρανος, ου, ὁ.

rex fummus, rex omnium, παμβασιλεὺς, ἐως, ἡ.

R H.

rhapfodia, ῥαψῳδία, ας, ἡ.
rhapfodus, ῥαψῳδὸς, οῦ, ὁ.
rheda, ζεῦγος, εος, τὸ, ῥαιδὸν, ου, τὸ, ῥαιδίον, ου, τὸ.
rhedarius, ζευγηλάτης, ου, ὁ.
rhetor, ῥήτωρ, ορος, ὁ, σοφιστὴς, οῦ, ὁ.
rhetorica, ῥητορικὴ, ῆς, ἡ.
rhetoricam profiteor, σοφιστεύω, ῥητορεύω.
rhetorice, ῥητορικῶς.
rhetorices ftudiofus, φιλορρήτωρ, ορος, ὁ.
rhetoricoteros, magis rhetor, ῥητορικώτερος, ου, ὁ.
rhetoricus, ῥητορικὸς, ὴ, ὸν.
rheuma, ῥεῦμα, ατος, τό.
rheumaticus, ῥευματικὸς, ὴ, ὸν.
rhinoceros, ῥινόκερως, ωτος, ὁ.
rhombus, figura, ῥόμβος, ου, ὁ, τρόμβος, ου, ὁ. pifcis nomen, ῥόμβος, ου, ὁ.
ronchiffo, ῥογχάζω.
ronchus, ῥόγχος, ου, ὁ.
rhythmicus, ῥυθμικὸς, ὴ, ὸν.
rhythmus, ῥυθμὸς, οῦ, ὁ.

R I.

rictus, χάσμα, ατος, τό.
ridendus, γελασέος, α, ον, γελοῖος, α, ον.
rideo, γελάω, ῶ, ἀναγελάω, ῶ. rideo de aliqua re, γελῶ ἐπί τινι.
rideo effuse, καγχάζω, καγχλάζω, ἀναγχλάζω.
rideo, irrideo, ἐγκαγχλάζω, γελάω, ῶ, καταγελάω, ῶ; cum genitivo, & dativo. ἐπιγελάω τινί.
ridere cupio, γελασείω.
ridicula dico, γελοιάζω.
ridicule, καταγελάστως.
ridiculus fum, καταγελάσομαι, ὦμαι.
ridiculus, καταγέλαστος, ου, ὁ, γελοῖος, α, ον.
rigatio, δόμαι, ατος, τὸ, ἀρδευσις, εως, ἡ.
rigeo, ῥηγόω, ῶ, πέπηγα.
rigefco, σκληρύνομαι, φελέττω.
rigide, firmiter, immote, ἀτρέπτως, & Poetice, ἀσφαλέως, seu ἀσειφῶς.
rigide, fevere, αὐθεκάστως, ἀκοινωνήτως, ἀναστικτικῶς.
rigiditas, ἀτροπία, ας, ἡ, ἀκαμψία, ας, ἡ.
rigidus, feverus, αὐθέκαστος, ου, ὁ, ἀκοινώνητος, ου, ὁ, αὐστηρὸς, ὰ, ὸν, ἀρεύθυτος, ου, ὁ, ἄκρατος, ου, ὁ, ἀμείλικτος, ου, ὁ, ἔντονος, ου, ὁ, ὠμὸς, ὴ, ὸν.
rigidus, durus, inflexibilis, ἀκαμπτος, ου, ὁ, ἀκαμπὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἄγναμπτος, ου, ὁ, ἀκλινὴς, ἐος, ὁ ἡ, γαῦρος, α, ον, ἀκόλιτος, ου, ὁ, ἀμετάλακτος, ου, ὁ, ἀμάλθακτος, ου, ὁ, στιφρὸς, ὰ, ὸν, στερεὸς, ὰ, ὸν, συφορὸς, ὰ, ὸν, ἄτρεπτος, ου, ὁ, ἄτροπος, ου, ὁ.
rigo, δόω, βρέχω.
rigor, ῥῖγος, εος, τὸ, περίψυξις, εως, ἡ. pro duritie, σκληρότης, ητος, ἡ.
rigor juris, ἀκρίβεια, ας, ἡ.
rigor febris, ῥῖγιον πάθος.
rigoris acceffio, ἐπιβολὴ ῥίγους.
rima, κλειθρία, ας, ἡ, ῥῆγμα, ατος, τὸ, χίζα, ης, ἡ.
rimor, aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
rimofus, κλειθρώδης, εος, ὁ ἡ, πολύτρητος, ου, ὁ.
ringo, τῷ ῥίνα συστέλλω, σήρω, σέσηρα.
ripa, ὄχθη, ης, ἡ, χεῖλος ποταμοῦ.
rifu concutior, βράσσομαι ὑπὸ τ' γέλωτος.
rifu dignus, γελαστὸς, ὴ, ὸν, γελάσιμος, ου, ὁ, γελοῖος, α, ον, καταγέλαστος, ου, ὁ.
rifui habere, ἐν γέλωτι τιθεῖσθαι.
fine rifu, ἀγελαστί.
rifum compefcere, vel tenere, ἀποσοβεῖν γέλωτα.
rifum movere, γέλωτα ἐπάγειν, ποιεῖν γέλωτα, γέλωτα μηχανᾶσθαι, γέλωτα παρέχειν.
rifus, γέλως, ωτος, ὁ, & γέλως, ω, ὁ, καταγέλως, ωτος, ὁ, μείδημα, ατος, τὸ.
rifus effufus, ἔκγελως, ωτος, ὁ.
rifus immodicus, quo ita concutimur, ut venter doleat, βρασματώδης γέλως.
rifus fardonius, σαρδάνιος, vel σαρδόνιος γέλως.
rite, δικαίως, οῦ, καθηκόντως, ἐκνεμέως, καθηκόντως, κατὰ κόσμον, & Poetice σεμφραδέως, καλῶς, θεόντως.
ritu, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
ritus, θεσμὸς, οῦ, ὁ, θεσμοθεσία, ας, ἡ.
ritus facros inftituo, ἱεροθετέω, ῶ.
rivalem effe alicui, ἀντερᾶν τινι.
rivalis, ἀντεραστὴς, οῦ, ὁ, ζηλότυπος, ου, ὁ.
rivos duco, ὀχετηγέω, ῶ, ὀχετεύω, ἀποχετεύω.
rivulus, ῥύακιον, ου, τὸ.
rivus, ῥύαξ, ακος, ὁ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, οῦ, ὁ.
rixa, ἔρις, ιδος, ἡ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, ἀντιλογία, ας, ἡ.
rixæ amans, φιλόνεικος, ου, ὁ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

rixor, ἐρίζω, ἐπαγωνίζομαι.
rixosus, ἐριστικός, ή, όν, φιλόνεικος, ος, ον.

R O.

robore immani præditus, ἀνοβίας, ου, ὁ, ἄβιος, ος, ον ᾗ ἡ.
robore egregio præditus, καλλιόβιος, ος, ον, ὁ, ἡ.
roboreus, δρύϊνος, η, ον.
roboro, κραταιόω, ῶ, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κρατιόω.
robur, arbor, δρῦς, υός, ἡ.
robur, vires, potentia, βία, ας, ἡ, ἰσχύς, ύος, ὁ, κράτος, εος, τὸ, ῥώμη, ης, ἡ, ὠρωσία, ας, ἡ, ῥῶσις, εως, ἡ, ῥωμαλεότης, ητος, ἡ, σθένος, αος, τὸ, σάωσις, εως, ἡ, & Poetice σθένος, εος, τὸ, μένος, εος, τὸ, κάρτος, εος, τὸ, κίκυς, υος, ἡ, ἴς, ἰνός, ἡ, βελμή, ῆς, ἡ, ἀδροσύνη, ης, ἡ.
robur animi, παράσημα, ατος, τὸ, ῥώμη τῆ Ψυχῆς, ἀνδρεία, ας, ἡ.
robur acquiro, ῥωμαλεόομαι, οῦμαι.
robur alicujus frango, ἀσθενόω τινά.
robuste, ἀνδρικῶς, καρτερῶς, ἐῤῥωμένως, ὠρωΐως, & Poetice σιβαρῶς.
robusto corpore sum, εὐσωματέω, ῶ. εὐσώματος εἶναι τῷ σώματι.
robustum reddo, ἰσχυρόω, ῶ, ἰσχυροποιέω, ῶ, σθενόω, ῥωμαλεόω, ῶ, & Poetice βρεάω, ῶ.
robustus, ἀκμαῖος, α, ον, ῥωμαλέος, α, ον, ἀνδρεῖος, α, ον, ἰσχυρός, ά, όν, εὐσθενής, ές, ὁ, ᾗ ἡ.
robustus sum, ἰσχύω, νεάζω, εὐσθενέω, ῶ, & Poetice βρεάω, ῶ.
rodo, βρύκω, θηλάζω, τρώγω, & Poetice τένδω, sive τένθω.
rogandus, δεητέος, α, ον.
rogatio, δέησις, εως, ἡ, ἱκεσία, ας, ἡ, ἐρώτησις, εως, ἡ.
rogationem ferre, γραφὴν ψήφισμα.
rogito, πολλὰ δέησιν ποιοῦμαι.
rogo, oro, peto, precor, αἰτέω, ῶ, & αἰτέομαι, οῦμαι, ἀξιόω, ῶ, δέομαι cum genitivo. ἐρωτάω, ῶ, παρακελεύω, ῶ, cum genitivo. λιπαρέω, ῶ, χρῄζω.
rogo, interrogo, quæro, ἐρωτάω, ῶ, & ἐρωτάομαι, ῶμαι, ἔρομαι, & Poetice εἴρομαι, & ἐρέω. ἀναιρέω, & Poetice ἀγκείνω.
rogus, πυρά, ᾶς, ἡ.
roma, Ῥώμη, ης, ἡ.
romane, ῥωμαϊστί.
romano more, romana lingua, ῥωμαϊκῶς.
romanus, Ῥωμαῖος, α, ον.
rore aspergo, δροσίζω, ψακάζω, ψακιδίζω, & ψεκάζω.
roro, ψακάζω, ψεκάζω.
rorulentus, δροσερός, ά, όν, πολύδροσος, ος, ον.
ros, roris, δρόσος, ου, ἡ, ψεκάς, άδος, ἡ, ἕρση, ης, ἡ.
rosa, ῥόδον, ου, τό.
rosaceus, ῥοδόεις, εντος, ὁ, ῥόδιος, α, ον.
rosarium, rosetum, ῥοδωνιά, ᾶς, ἡ, ῥοδών, ῶνος, ὁ.
roscidus, δροσερός, ά, όν, ἑρσαῖος, α, ον.
roseo aspectu præditus, ῥοδωπός, ή, όν, & in fœminino ῥοδώπις, ιδος, ἡ.
roseo colore tingo, ῥοδίζω.
rosetum, ῥοδών, ῶνος, ὁ.
roseus, ῥοδόεις, εντος, ὁ, ῥόδινος, η, ον, ῥόδιος, α, ον.
rosio, τρῶξις, εως, ἡ.
rosis abundans, πολύῤῥοδος, ος, ον.
rosmarinus, ni, λιβανωτὶς, ίδος, ἡ.
rostellum, ῥυγχίον, ου, τό.
rostra in foro Romano, αἱ ἔμβολοι.
rostratus, ῥυγχωτός, ή, όν.
rostrum, ῥύγχος, εος, τὸ, ῥάμφος, ους, τό.
rostrum navis, ἔμβολον, ου, τὸ, vel ἔμβολος, ου, ὁ, ἐπισωτὴρ, ῆρος, ὁ, ἀκρωτήριον, ου, τό.
rostrum suis, ὄρυχη, ης, ἡ.
rota, τροχός, οῦ, ὁ, κύκλος, ου, ὁ.
rota Ixionis, sidus quoddam, ἐραυίσκος, ου, ὁ. Aratus.
rota pœnalis, τροχός, οῦ, ὁ.
rotæ vestigium, τροχιά, ᾶς, ἡ, ἁρματροχία, ας, ἡ, τόρμη, ης, ἡ. Eustathius.
rotam impellere, τροχηλατέω.
rotam pede circumagens, figulus, ποδοτρόχαλος.
rotarum agitatio, τροχηλασία, ας, ἡ.
rotarum concursus, ἁρματροχία, ας, ἡ.
rotatio, κυκλοφορία, ας, ἡ.
rotis agitatus, τροχήλατος, ος, ον.
roto, γυρόω, ῶ, κυκλόω, ῶ, κατατροχάζω.
roto fundæ more, σφενδονάω, ῶ, seu σφενδονέω, ῶ.
rotula, τροχίσκος, ου, ὁ.
rotundatio, στρογγύλωσις, εως, ἡ.
rotundatus, σφαιρωτὸς, ή, όν.
rotunde, στρογγύλως.
rotunditas, στρογγυλότης, ητος, ἡ, περιφέρεια, ας, ἡ.
rotundo, σφαιρόω, ῶ, στρογγυλόω, ῶ.
rotundus, τροχηλὸς, ή, όν, τροχοειδὴς, ές, ὁ, ᾗ ἡ.
rotundus ex omni parte, ὁλοίτροχος, ος, ον, & ὁλοσίτροχος, ος, ον.

R U.

rubedo, ἐρύθρημα, ατος, τό.
rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
rubefactus, φοινικόεις, εντος, ὁ.
rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθρεύω, ῶ.
ruber, ἐρυθρὸς, ή, όν, ᾗ ἡ, (ἐρύθριος, ία, ον. Poet.) ὑπερυθρὸς, ος, ὁ, ᾗ ἡ, ἐρυθρίας, α, ὁ, ἔμπυρος, ος, ὁ, & Poetice φοινίξ, ικος, ὁ, φλόγεος, α, ον, φλογερὸς, ή, όν, φλογώνυξ, υχος, ὁ, φλογώδης, εος, ὁ, ᾗ ἡ.
rubeta, σφῶνος, ὁ.
rubetum, βατὼν, ῶνος, ὁ.
rubeus, ruber, ἐρυθρὸς, ά, όν, ἐρυθρίας, α, ὁ, φοινίκεος, α, όν.
rubicundus, ἐρυθραῖος, α, ον.
rubigine consumo, ἀπερυσιβόω, ῶ, ἰόω, ῶ.
rubigine vitior, ἐρυσιβόομαι, οῦμαι.
rubiginem contraho, ἰόομαι, οῦμαι, καπνόομαι, οῦμαι.
rubigini obnoxius, ἐρυσιβώδης, εος, ὁ, ᾗ ἡ.
rubiginosus, ἰώδης, εος, ὁ, ᾗ ἡ, ἐρυσιβώδης, εος, ὁ, ᾗ ἡ.
rubigo, ἰὸς, οῦ, ὁ, ἐρυσίβη, ης, ἡ.
rubigo segetum, μίλτος, ου, ἡ.
rubor, ἐρύθρημα, ατος, τὸ, ἐρυθρότης, ητος, ἡ.
rubore suffundor, ἐρυθρεύω, ῶ.
ruborem depono, ἀπερυθρεύω, ῶ.
rubrica, μίλτος, ου, ἡ.
rubrica tingo, μιλτόω, ῶ.
rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
rubus, bi, βάτος, ου, ἡ.
ructatio, ἐρεύγμος, ου, ὁ, ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, ἔρυγη, ης, ἡ.
ructo, & ructor, ἐρεύγω.
ructus, us, ἐρυγὴ, ῆς, ἡ, ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ.
rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν καπηλογον.
rudem esse alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινός.
rudens, πρόσπανος, ου, ὁ, κάλως, ω, ὁ.
rudes, σπάθη, ης, ἡ.
rudes litterarum, ἀγράμματοι, οἱ.
rudimenta doceo, κατηχίζω, κατηχέω, ῶ, ἀναστοιχειόω, ῶ, στοιχειόω, ῶ.
rudimenta disco, κατηχέομαι, οῦμαι.
rudimentorum traditio, στοιχείωσις, εως, ἡ.
rudimentum, προπαιδεία, ας, ἡ, εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ.
rudis, imperitus, ignarus, ἄπειρος, ος, ὁ, ἀμαθὴς, ές, ὁ, ᾗ ἡ. ἀπαίδευτος, ος, ον.
rudis, inelaboratus, ἀκατέργαστος, ος, ὁ, ἀδιέργαστος, ος, ὁ, ἄσημος, ος, ὁ, αὐτοσκόλυος, ος, ὁ, ἄτεχνος, ος, ὁ.
rudis ad hæc, ἀμαθαίνων εἰς τοῦτο.
rudis sum, ἀδιωτεύω, ἀμαθαίνω.
rudis literarum, γραμμάτων ἄπειρος, ἀγράμματος, ος, ὁ, ἀπαίδευτος, ος, ὁ, ἀδίδακτος, ος, ὁ, ἀπαίδευτος μαθημάτων. ἠμιμαὴς παιδείας μετεσχηκώς, ἀνυθέτητος, ος, ὁ, ἄπειρος τῆ παιδεύσεως.
rudis, virga, σπάθη, ης, ἡ.
ruditas, artificium nullum, ἀτεχνία, ας, ἡ.
ruditas, imperitia, ignorantia, ἀμαθία, ας, ἡ, vel ἀμαθεία, ας, ἡ, ἀπειρία, ας, ἡ.
ruditor, βρομητὴς, οῦ, ὁ, βρομήτωρ, ορος, ὁ, βρομήτης, ου, ὁ, ὀγκητὴς, οῦ, ὁ.
ruditus, βρόμησις, εως, ἡ, ὀγκηθμὸς, οῦ, ὁ.
rudo, ere, asinorum est, ὀγκάομαι, ώμαι, βρομάομαι, ῶμαι.
rudus, eris, ἐρείπιον, ου, τό.
rufeo, rufus sum, ξανθός εἰμι, πυῤῥίζομαι.
rufo, πυρόω.
rufus, ξανθὸς, ή, όν, πυῤῥὸς, ή, όν, ἐρυθρὸς, ά, όν.
rufus aspectu, ξανθωπὸς, ός, όν.
rufus sum, πυῤῥιάω, ῶ.
ruga, ῥυτὶς, ίδος, ἡ.
rugæ frontis, ὠμαρυγαὶ, αἱ, σωλὶς, ίδος, ἡ, ῥυτὶς, ίδος, ἡ.
rugæ vestium, φλιδόνες, αἱ, σωλίδες, αἱ.
rugas contraho, φλιδάω, ῶ, περιφλιδάω, ῶ.
rugatio, ῥύσπωσις, εως, ἡ.
rugatus, σωλιωτὸς, ή, όν.
rugio, βρεμάομαι, βρεμάω, ῶ, βρυχάομαι, ῶμαι.
cum rugitu, βρυχηδὸν, adverbium.
rugitus, βρυχηθμὸς, ου, ὁ, βρύχημα, ατος, τό.
rugo, ῥυτιδόω, ῶ.
rugositas, ῥυσσωτὴς, ητος, ἡ.
rugosus, ῥυτιδώδης, εος, ὁ, ᾗ ἡ.
ruina, πτῶσις, εως, ἡ, πτῶμα, ατος, τό.
ruinam minor, κλίνομαι.
ruinam sibi ipsi accersere, πτωματίζειν ἑαυτόν.
ruinosus, πτώσιμος, ος, ον, εὐπτωτος, ος, ον.
rumen, κεκρύφαλος, ου, ὁ.
ruminatio, μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ.
rumino, & ruminor, ἀναμηρυκάομαι, ῶμαι. pro in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
rumor, φήμη, ης, ἡ, ἀκοὴ, ῆς, ἡ, φάσις, εως, ἡ, λόγος, ου, ὁ.
rumor pervasit de aliquo, περί τινος λόγος διῆλθε.
rumor est, λόγος ἐστὶ, λόγος διῆλθεν.
rumorem spargere, διακατήρειν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

rumores disseminare in vulgus, λόγους διαδιδόναι.
rumpo, ῥηγνύω, καταράσσω, σχίζω.
rumpor, ἀγνυμαι, ῥήγνυμαι, διαῤῥήγνυμαι.
rumpus, καλάβη, ης, ὁ.
runcatio, βοτανισμὸς, ου, ὁ.
runcator, βοτανιστὴς, ου, ὁ.
runco, βοτανίζω.
rvo, ἐρέπτω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: pro præceps ferri, ὁρμῶν.
rupes, ἀπότομη, ης, ἡ, πέτρα, ας, ἡ.
ruptio, ῥῆξις, εως, ἡ, ἀγὴ, ῆς, ἡ.
ruptor, ῥηκτὴς, ου, ὁ.
ruptu difficilis, δυσραγὴς, ἐος, ὁ. ruptu facilis, ῥαῳδὸς, ου, ὁ, εὐῤῥαγὴς, ου, ὁ.
ruptura, ῥῆξις, εως, ἡ, ῥῆγμα, ατος, τὸ, ῥαφὴ στέγους, εως, ἡ.
ruri, ἀγροῖ, ἐν ἀγρῷ.
ruri ago, ἐπ' ἀγροῦ διατρίβω. ἐπὶ τῶν ἀγροῖκων οἰκέω.
ruricola, γεωργὸς, οῦ, ὁ, ἀγραυλὴς, ου, ὁ.
ruris studiosus, γεωργικὸς, ὴ, ὸν.
rursum, αὖ, αὖθις, ἐμπαλιν.
rus, ruris, ἀγρὸς, οῦ, ὁ, ἀγροικία, ας, ἡ, χωρίον, ου τὸ.
rustica, χωρίτις, ίδος, ἀγρότις, ίδος, ἡ.
rusticæ rei peritus, γεωργικὸς, ὴ, ὸν.
rusticanus, ἀγροικικὸς, ὴ, ὸν, χωρίτης, ου, ὁ.
rustice, ἀγροίκως.
rustice ago, vel loquor, ἀγροικίζομαι.
rusticis moribus sum, ἀγροικεύομαι.
rusticitas, ἀγροικία, ας, ἡ, ἀγρότης, ητος, ἡ.
rusticitate plenus, ἀγρῷ πλέως.
rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
rusticus, ἀγροιώτης, ου, ὁ, γεωργὸς, οῦ, ὁ, γεωργικὸς, ὴ, ὸν.
rusticus, a, um, γεωργικὸς, ὴ, ὸν, ἀγροικικὸς, ὴ, ὸν.
rusticus, illepidus, incivilis, ἄγροικος, ου, ὁ, ἄγελος, ου, ὁ, ἡ ἡ, ἀγροδίαιτος, ου, ὁ, ἀμαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἡ, ἄμουσος, ου, ὁ, ἄπολις, ιος, ὁ, ἡ ἡ.
ruta, πήγανον, ου, τὸ, ῥυτὴ, ῆς, ἡ.
rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
rutilus, πυρσὸς, ου, ὁ, πυῤῥὸς, οῦ, ὁ, ἐρυθρὸς, ὸν, ὁ, ξανθὸς, ὸν, ὁ.
rutilus aspectu, πυρωπὸς, οῦ, ὁ.

S A.

SAbbatum, σάββατον, ου, τὸ, ἑβδόμη, ης, ἡ.
sabulosus, ἀμμώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
sabulum, ἄμμος, ου, ἡ, ψάμαθος, ου, ὁ, vel ἡ.
saburra, ἔρμα, ατος, τὸ.
saburro, ἐρματίζω.
sacellus, βελάστιον, ου, τὸ.
saccharum, σάκχαρον, ου, τὸ.
saccis induti, σάκκοις ἀπεσθυόντες.
sacculus, θυλάκιον, ου, τὸ, θυλακίσκος, ου, ὁ, καρύκιον, ου, τὸ, σάκκιον, ου, τὸ, μασσύπιον, ου, τὸ.
per saccum excolo, σακκίζω, σακκελίζω.
saccus, σάκκος, ου, ὁ, σακκίον, ου, τὸ.
sacellum, ἱερὸν σμικρὸν, παίδιον, ου, τὸ.
sacer, ἱερὸς, ὸν, ὁ, ἅγιος, ἁγνὸς, ἐος, ὁ, ἡ ἡ, ὅσιος, ου, ὁ. pro scelesto, κατάρατος, ου, ὁ.
sacerdos, ἱερεὺς, ἱέος, ὁ, ἱερεύτης, ου, ὁ, ἱεροτελεστὴς, οῦ, ὁ, θεοφάντωρ, ορος, ὁ, & in fœminino ἱέρεια, ας, ἡ, ἱερήτειρα, ας, ἡ, & ἱρήτειρα, ας, ἡ, ἱέρη, ης, ἡ, ἱερὶς, ίδος, ἡ. Poetice autem ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, ἀρήτειρα, ας, ἡ, βωμίστρια, ας, ἡ, νηποίλος, ου, ὁ.
sacerdos sum, ἱερώομαι, ώμαι.
sacerdos summus, ἀρχιερεὺς, έως, ὁ, & ἀρχιερὶς, ίος, ὁ.
sacerdotalis, ἱεροφαντικὸς, ὴ, ὸν.
sacerdotio fungor, ἱεράομαι, ώμαι, ἱερατεύω, ἱερατεύομαι. & Poetice ἱεράσσομαι, ῶμαι.
sacerdotissa, ἱέρεια, ας, ἡ.
sacerdotium, ἱερωσύνη, ης, ἡ, ἱερατεύμα, ατος, τὸ.
sacra, ἱερὰ, τὰ, ὄργια, τὰ.
sacra doceo, μυσταγωγέω, ῶ, cum accusativo, ἱεροφαντέω, ῶ.
sacra facio, ἱερουργέω, ῶ, & ἱερουργέομαι, οῦμαι, θύω, ἱερατεύω, ῶ.
sacramento adstringo aliquem, ὁρκίζω τινά.
sacramentum, ὁρκωμοσία, ας, ἡ.
sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ου, τὸ, ἄδυτον, ου, τὸ.
sacratissimus, πάνθυτος, ου, ὁ.
sacricola, ἱεροποιὸς, οῦ, ὁ.
sacriferus, ἱεροφόρος, ου, ὁ.
sacrifica, θυσιὰς, άδος, ἡ, σφάκτρια, ας, ἡ.
sacrificatio, θυσία, ας, ἡ.
sacrificatus Deo, θεόθυτος, ου, ὁ.
non sacrificatus, ἄθυτος, ου, ὁ, ἡ ἡ, ἀνατέρρεκτος, ου, ὁ.
sacrificiis placare Deum, ὀργιάζειν τὸν θεὸν, apud Platon.
sacrificium, ἀρεστήριον, ου, τὸ, θῦμα, ατος, τὸ, θυσία, ἱέος, τὸ, ἱερὸν, ου, τὸ, θυητόλιον, ου, τὸ, ἀνάφορσις, εως, ἡ.
sacrificium facere, ποιεῖν θυσίαν, & θυσίαν θυσίαν.
sacrifico, ἱερουργέω, ῶ, & ἱερουργέομαι, οῦμαι, θύω, θυσιάζω, θυάζω, (ἐπιθύω, Poetice) καπνθύω, ἱερεύω, ἀναῤῥύω, vel ἀναῤῥύομαι, σφαγιάζομαι, σφαγιάζω, &

Poetice ῥέζω, ἐπιῤῥέζω.
sacrificulus, ἱεροποιὸς, οῦ, ὁ.
sacrificus, ἱεροποιὸς, οῦ, ὁ, ἱεροφάντης, ου, ὁ.
sacrilege, ἱερόσυλως.
sacrilegium, ἱεροσυλία, ας, ἡ, θεοσυλία, ας, ἡ.
sacrilegium committere, ἱεροσυλέω.
sacrilegus, ἱερόσυλος, ου, ὁ, θεοσυλὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἡ.
sacris operor, τὰ ἱερὰ χειρουργέω, ἱερουργέω, ῶ.
sacris initio, μυέω, ῶ, καθιερόω, ῶ.
sacro, ἱερόω, ῶ, ἱεροποιέω, ῶ, τελειόω, ῶ, seu τελεόω, ῶ.
sacrorum antistes, seu præfectus, ἱερομύστης, ου, ὁ, ἱεροφάντης, ου, ὁ.
sacrorum peractio, ἁγιστεία, ας, ἡ, ὀργιασμὸς, οῦ, ὁ.
sacrosanctum, ἐκτεθειασμένον, ου, τὸ.
sacrosanctus, ἀβέβηλος, ου, ὁ, ἱερὸς, ὸν, ὁ, ἄσυλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, & Poetice ζάθεος, ου, ὁ.
sacrum facio, ἁριερίζω, ἱερόω, ῶ, τελεόω, ῶ, τελειόω, ῶ, ἱεροποιέω, ῶ.
sacrum, θυσία, ας, ἡ. pro templo, ἱερὸν, οῦ, τὸ.
sæculum, αἰὼν, ῶνος, ὁ, γενεὰ, ας, ἡ.
sæpe, πολλάκις, & Poetice πολλάκι, πυκνῶς, συχνὰ, συχνῶς, συνεχῶς, θαμινά.
sæpissime, πλειστάκις.
sæve, ὠμῶς. ἀναλγήτως, apud Sophoclem.
sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
sævire in aliquem, αἰκίζεσθαί τινα. αἰκίζεσθαι αἰκίαν τινὶ τινος.
sævitia, ἀπηνία, ας, ἡ, χαλεπότης, ητος, ἡ.
sævus, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, δεινὸς, ὴ, ὸν, ἀπήνης, ἐος, ὁ, ἡ ἡ.
saga, φαρμακίς, ίδος, ἡ, μάγος, ου, ἡ.
sagacitas, ῥινηλασία, ας, ἡ, pro astutia, ἀγχίνοια, ας, ἡ, συνέσις, εως, ἡ.
sagacitatis multum habens, πολυώνιος, & πολυώνυς, ὁ.
sagaciter, ἀγχίνως, δεξιῶς.
sagatus, σαγηφόρος, ου, ὁ.
sagax, ῥινηλάτης, ου, ὁ, δυμηχανος, ου, ὁ.
sagena, σαγήνη, ης, ἡ.
sagena includo, σαγηνεύω.
sagina, λῖπος, εος, τὸ.
saginarium, σιτεύτηριον, ου, τὸ.
saginatio, λιπασμὸς, οῦ, ὁ.
saginatus, σιτωθεὶς, έντος, ὁ, σιτευτὸς, οῦ, ὁ.
sagino, σιτίζω, σιτόω, λιπαίνω.
sagio, ῥινηλατέω.
sagitta, τόξευμα, ατος, τὸ, οἰστὸς, οῦ, ὁ, βέλος, ους, τὸ, ἰὸς, οῦ, ὁ.
sagitta confici, κατατοξεύω, cum accusativo.
sagitta trajicio, διατοξεύω, κατατοξεύω.
sagittæ jactus, τόξευμα, ατος, τὸ.
sagittandi ars, τοξεία, ας, ἡ.
sagittandi arte celebris, κλυτοτόξος, ου, ὁ.
sagittam dirigo in aliquem, τοξεύω εἴς τινα.
sagittarius, τοξότης, ου, ὁ, τοξευτὴς, οῦ, ὁ.
sagittifer, βελοφόρος, ου, ὁ.
sagittipotens, βελοκράτωρ, ορος, ὁ.
sagittis peto, τοξεύω, κατατοξεύω, cum accusativo, & Poetice τοξάζομαι, οἰστεύω.
sagitto, τοξεύω, βάλλω.
sagulum, περιθωρακίδιον, ου, τὸ.
sagum, σάγος, ου, ὁ, ἐσθὴς στρατιωτική.
sal, salis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ. pro urbanitate, εὐτραπελία, ας, ἡ, ἀστεϊσμὸς, οῦ, ὁ.
salacitas, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀφροδισιαστικὸν, οῦ, τὸ.
salamandra, σαλαμάνδρα, ας, ἡ.
salarium, μισθὸς, οῦ, ὁ.
salax, ἀφροδισιαστικὸς, ὴ, ὸν, λάγνης, ου, ὁ, sive λάγνος, ου, ὁ, seu λάγνιος, ου, ὁ, ἀσελγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ.
sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, vel ἐκρήγματα.
salebræ, difficultates, ἄκανθαι, αἱ.
salebrosa loca, τραχήλια, τὰ.
salebrosum reddo, ἐκχαραδρόω, ῶ, χαραδρόω, ῶ.
salebrosus, χαραδρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, τραχὺς, έος, ὁ, τραχώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, ῥηχώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, (παπαλόεις, εντος, ὁ, Poetice) ἀνωμαλος, ου, ὁ, ἀνωμαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ.
sales, facetiæ, ἅλες, οἱ, σκώμματα, τὰ.
salibus utor, σκώπτω.
salicetum, saliétum, ἰτεὼν, ῶνος, ὁ.
salientes, κρουνοὶ, οἱ.
salignus, ἰτέινος, ου, ὁ, αἰσύϊνος, ου, ὁ.
salina, ἁλοπήγιον, ου, τὸ.
salinum, ἁλοδόχος, ου, ὁ, ἁλοδοχεῖον, ου, τὸ.
salio, is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem: σηκάρω, σκιρτάω, ῶ.
salio, sale condio, ἁλίζω.
salis expers, ἄναλος, ου, ὁ.
salis saporem refero, ἁλμυρίζω.
salitura, ἁλισμὸς, οῦ, ὁ.
salitus, ἁλισὸς, ὴ, ὸν. Epigr. non salitus, ἄναλος, ου, ὁ, ἄναλτος, ου, ὁ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροιας

ſaliva, σίαλον, ου, τὸ, πτύελον, ου, τό.
ſalivam emitto, σιαλίζω, vel πτυελίζω.
ſalivarius, σιαλικὸς, ὴ, όν.
ſalivatum, τυροπότισμα, ατος, τό.
ſalix, icis, ἰτέα, ας, ἡ, οἰσύα, ας, ἡ.
ſalſamentarius, ταριχοπώλης, ου, ὁ, & ἡ.
ſalſamentum, τάριχος, ου, ὁ, & ἡ, & τάριχος, εος, τὸ, ὀξύγαρον, ου, τό.
ſalſe, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
ſalſe dicere, σκώπτειν, διαβάλλεσθαι.
ſalſedo, ἅλμη, ης, ἡ.
ſalſuginoſus, ἁλικὸς, ὴ, όν, ἁλμυρώδης, εος, ὁ, & ἡ.
ſalſugo, ἅλις, ἴδος, ἡ, ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, ἅλμη, ης, ἡ.
ſalſum dictum, χαριεντισμὸς, ου, ὁ.
ſalſus, ἁλικὸς, ὴ, όν, ἁλμυρὸς, ὰ, όν. pro faceto, ἀστεῖος, α, ον.
ſaltatio, χορεία, ας, ἡ, ὄρχησις, εως, ἡ.
ſaltatio geſticulatoria, χειρονομία, ας, ἡ.
ſaltatione celebro, ἀναχορεύω, cum accuſativo.
ſaltatione aliquid repræſento, ὀρχέομαί τι.
ſaltationem accommodo canenti choro, ὑπορχέομαι, ούμαι.
ſaltator, ὀρχηστὴς, οῦ, ὁ, ἀλτικὸς, ὴ, όν.
ſaltatoria ars, ὀρχηστικὴ, ſubintellige τέχνη, ὀρχήσεως, εως, ἡ.
ſaltatrix, ὀρχήστρια, ας, ἡ, ὀρχηστὰς, ίδος, ἡ.
ſaltem, ἀλλά γε, ἀλλὰ μήν.
ſaltito, σκαίρω, σκαρίζω, ἀσκαρίζω.
ſalto, ὀρχέομαι, οῦμαι, χορεύω.
ſalto ad cantum, μέλπομαι. Hom.
ſaltuarius, δρυμοφύλαξ, ακος, ὁ, ἁλσονόμος, ου, ὁ.
ſaltuoſus, βησσήεις, εντος, ὁ, & πολύκηπος, ου, ὁ, Poetice.
ſaltus, locus ſylvoſus, βῆσσα, ἡ, δρύος, εος, τὸ, Poetica ambo. νάπος, εος, τὸ, & νάπη, ης, ἡ, ἄλσος, εος, τό.
ſaltus, ſaltandi actus, ἅλμα, ατος, τὸ, ἅλσις, εως, ἡ, ἐξάλσις, εως, ἡ, ὅρμημα, ατος, τὸ, πήδημα, ατος, τὸ, πήδησις, εως, ἡ, σκαρθμὸς, ου, ὁ, σκαρισμὸς, ου, ὁ, σκίρτημα, ατος, τό.
ſalvatio, σωτηρία, ας, ἡ.
ſalvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
ſaluber, ὑγιεινὸς, ὴ, όν, σωτηριώδης, εος, ὁ, & ἡ.
ſalubris ſum, ὑγιαίνω.
ſalubritas, ὑγίεια, ας, ἡ, ὑγιεινὸν, ου, τό.
ſalubriter, σωτηρίως.
ſalve, χαῖρε, οῦ πράττε.
ſalvere jubeo aliquem, ἀσπάζομαί τινα.
ſalum, mare, ἅλς, ὸς, ἡ, λοὺ, ῆς, ἡ.
ſalvo, σώζω τινά, διασώζω.
ſalus, σωτηρία, ας, ἡ. & Poetice φῶς, ωτὸς, τὸ, φόως, φωὸς, τὸ, ἀρτεμία, ας, ἡ.
ſalutandi neglectio, ἀπροσηγορία, ας, ἡ.
ſalutare per litteras, κελεύειν χαίρειν, ἀσπάζειν.
ſalutare aliquem verbis alicujus, ἀσπάζεσθαί τινα παρά τινος. κελεύειν χαίρειν παρά τινος. προσεικεῖν τινα παρά τινος.
ſalutaris, σωτήριος, ὰ, όν, σωτηριώδης, εος, ὁ, & ἡ, ἀλεσφόρος, ὰ, όν, ζωηφόρος, ὰ, όν, & Poetice φερέσωος, ὰ, όν.
ſalutatio, ἀσπασμὸς, ου, ὁ, προσηγορία, ας, ἡ.
ſalutator, προσήγορος, ὰ, όν.
ſalutatus, πρόσρητος, ὰ, όν.
ſaluti Reipubl. conſulere, σώζειν τὰ κοινά.
ſalutifer, ἅλιος, ὰ, όν, ζωηφόρος, ὰ, όν, φερέζωος, ὰ, όν, σωτηριώδης, ες, ὁ, & ἡ, ἀλεσφόρος, ὰ, όν.
ſalutis auctor, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
ſaluto, προσαγορεύω, προσηγορεύω, ῶ, ἀναγορεύω, ἀσπάζομαι, χαιρετίζω, χαίρειν κελεύω. omnia cum accuſativo. χαίρει κέλευε παρ' ἐμοῦ, ſalutem dic meo nomine, προσφώνει, ῶ.
ſalvum præſto, σόω, σώζω, διασώζω, διασῶζομαι, cum accuſativo. σώω, ῶ, & ἐρύομαι, cum accuſativo, Poetice.
ſalvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
ſalvum conſervare, σώζειν τινά.
ſalvus, σῶος, ὰ, όν, & σόος, ὰ, όν, σῶς, σῶ. ὁ, & ἡ, ὑγιὴς, ἐος, ὁ, & ἡ.
ſalvus pervenio, ἀπεσώθην.
ſalvus conductus, ἀσφάλεια, ας, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ.
ſanabilis, ἰάσιμος, ὰ, όν, εὐθεράπευτος, ὰ, όν.
ſanatio, ἄκεσμα, ατος, τὸ, ἄκεσμὸς, ου, ὁ, ἄκεσις, εως, ἡ, ἐξάκεσις, εως, ἡ, ἄλθος, εος, τὸ, ἄλθεξις, εως, ἡ, θεραπεύσια, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ, ἴαμα, ατος, τὸ, ἴασις, εως, ἡ.
ſanator, θεραπεύτης, ου, ὁ, θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ.
ſanatu difficilis, δυσθεράπευτος, ὰ, όν, δυσίατος, ὰ, όν, δυσαλθὴς, έος, ὁ, & ἡ.
ſanatu facilis, εὐαλθὴς, έος, ὁ, & ἡ, εὐθεράπευτος, ὰ, όν, εὔιατος, ὰ, όν.
non ſanatus, ανιάτρευτος, ὰ, όν.
ſancio, is, κυρόω, ῶ, & κυρίομαι.
ſancire leges, νόμων θέναι, νομοθετεῖν.
ſancitus, νομιζόμενος, η, ον.
ſancte ago, διαγίω, ῶ. Theocritus.
ſancte juro, εὐορκέω, ῶ.
ſancte polliceor, κατευχομαίζω.
ſancte, ὁσίως, ἁγίως.
ſanctificatio, ἁγίασμα, ατος, τὸ, ἁγιασμὸς, ου, ὁ.
ſanctifico, ἁγιάζω, ἁγιεύω, ἁγιόω, ῶ.
ſanctimonia, ἁγιότης, ητος, ἡ, ἁγιωσύνη, ης, ἡ, ἁγιστεία, ας, ἡ, ἁγιστεία, ας, ἡ, ὁσιότης, ητος, ἡ, σεμνότης, ητος, ἡ.
ſanctio, διάταγμα, ατος, τὸ, διάταξις, εως, ἡ, διαταγὴ, ῆς, ἡ.
ſanctio legis, νομοθέτημα, ατος, τὸ.
ſanctio fœderis, συνθεσιῶν, ης, ἡ, Homerus.
ſanctitas, ἁγιότης, ητος, ἡ, ἁγιασμὸς, ου, ὁ, ὁσιότης, ητος, ἡ, ἁγιωσύνη, ης, ἡ, ἀκηράσια, ας, ἡ, σεμνότης, ητος, ἡ.
ſanctuarium, ἁγιαστήριον, ου, τό.
ſanctum reddo, ἁγιόω, ῶ, ἀφιερίζω, ὁσιόω, ῶ, καθοσιόω, ῶ, ἐξοσιόω, ῶ.
ſanctus, ἅγιος, ὰ, όν, δικαίως, έος, ὁ, & ἡ, ὅσιος, ὰ, όν, σεμνὸς, ὴ, όν.
ſandalium, σανδάλιον, ου, τὸ, σάνδαλον, ου, τό.
ſane, μέντοι, ὄντως, ἀληθές.
ira ſane, ὦ μάλα, in reſponſione.
ſane quidem, μὰν ὄν.
ſanguinatius, φιλαίματος, ον, ὁ, αἱματοχαρὴς, έος, ὁ, & ἡ.
ſanguine abundans, πολύαιμος, ον, ὁ, πολυαίματος, ον, ὁ.
ſanguine carens, ἀναιμος, ον, ὁ, ἀναίμων, ονος, ὁ, ἀναίματος, ον, ὁ.
ſanguine deſtitui, λειφαιμεῖν.
ſanguine abundo, πολυαιμέω, ῶ.
ſanguine conſperſus, αἱματόρραντος, ον, ὁ, αἵματι φοινικόεις apud Heſiodum.
ſanguine tinctus, αἱματοβαφὴς, έος, ὁ, & ἡ.
ſanguine junctum eſſe alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
ſine ſanguine, & ſudore, ἀναιμωτί.
ſanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
ſanguineus, ſanguinolentus, αἱματώδης, ες, ὁ, & ἡ.
ſanguinipota, αἱματοπότης, ου, ὁ, & αἱματοπότης, ου, ὁ.
ſanguinis effuſio, αἱματεκχυσία, ας, ἡ.
ſanguinis eruptio, αἱμορραγία, ας, ἡ.
ſanguinis abundantia, πολυαιμία, ας, ἡ.
ſanguinis miſſio, φλεβοτομία, ας, ἡ, ἀφαίμαξις, εος, ἡ.
ſanguinis ſuffuſio in oculo, ὑπόσφαγμα, ατος, τό.
ſanguinis conjunctio, συγγένεια, ας, ἡ.
ſanguino, αἱμορρέω.
ſanguinolentus, αἱματηρὸς, ὰ, όν, ωἱματόεις, εντος, ὁ, αἱματώδης, εος, ὁ, & ἡ, αἱματος, ον, ὁ, κρυπτοφακικὸς, ὴ, όν, & Poetice λυθρώδης, εος, ὁ, & ἡ.
ſanguis, αἷμα, ατος, τὸ, λάθη, ης, ἡ, & Poetice ψυχὴ, apud Ariſtophanem, ἔαρ, & ἐαρ, αρος, τό.
ſanguiſuga, βδέλλα, ης, ἡ.
ſanies, ἰχὼρ, ῶρος, ὁ, βρότος, ὰ, όν, μύξα, ης, ἡ.
ſanioſus, ἰχωρώδης, εος, ὁ, & ἡ, ἰχωρροειδὴς, έος, ὁ, & ἡ, βροτόεις, εντος, ὁ, & ἡ.
ſanitas, ὑγίεια, ας, ἡ, ὑγεία, ας, ἡ, ὠρωσία, ας, ἡ, ῥῶσις, εως, ἡ.
ſanitas mentis, σωφροσύνη, ης, ἡ.
ſanitati reſtituo, ἐξυγιαίνω τινά.
ſanitatis recuperatio, ὑγίασμα, ατος, τὸ, ἄκεσις, εως, ἡ.
ſannio, onis, χλεύαστης, ου, ὁ.
ſano, ἰάσμαι, ώμαι, ὑγιάζω, ἐξακέω, ῶ.
ſanor, ἰάσμαι, Mar. 5. ἄλθομαι, & ἀλθέσμαι Poetice.
ſanus, ὑγιὴς, έος, ὁ, & ἡ, ὠρωτὸς, ὰ, όν.
ſapa, ἕψημα, ατος, τὸ, σίραιον, ου, τό.
ſapere facio, πινύω.
ſapidus, a, um, δύχυλος, ὰ, όν.
ſapiens, σοφὸς, ὴ, όν, ὃν νῷ ἔχων, ἔμφρων, ονος, ὁ, φρένιμος, ὰ, όν, ἔννους, ὰ, όν, νηνεχὴς, έος, ὁ, & ἡ.
ſapiens qui ſibi videtur, cum non ſit, δοκησισόφος, ὰ, όν.
ſapiens cœleſtia, μετεωροφρων, ονος, ὁ.
ſapiens puerilia, ἀτηλὰ φρονέων. Heſiodus.
ſapientem reddo, σοφόω, ῶ, σοφίζω.
ſapientet, πινυτῶς, σοφῶς, φρονίμως.
ſapientia, σοφία, ας, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ, & τὸ σοφὸν, εὐβουλία, ας, ἡ, φρόνησις, εως, ἡ.
ſapientiæ amor, φιλοσοφία, ας, ἡ.
ſapientiam doceo, σοφίζω.
ſapientiſſimus, πάνσοφος, ὰ, όν.
ſapio, prudens vel ſapiens ſum, φρονέω, ῶ, εὐφρονέω, ῶ, σοφός εἰμι. νοέω, ῶ, & Poetice πνύμαι, πεπνυμαι.
ſapo, onis, σμήλη, ης, ἡ, σμηγμα, ατος, τὸ.
ſapor, oris, χυλὸς, ὰ, όν, χυμὸς, ὰ, όν.
ſapor gratus, εὐσομία, ας, ἡ, εὔχυλία, ας, ἡ.
ſapor ingratus, δυσχυλία, ας, ἡ.
ſaporem gratum habens, εὔσομος, ὰ, όν, εὔχυλος, ὰ, όν. ingratum, ἄσομος, ὰ, όν, δύσχυλος, ὰ, όν.
ſaporem acrem habens, δριμὺς, έος, ὁ.
ſapphirus, σάπφειρος, ὰ, όν.
ſarcaſmus, σαρκασμὸς, ου, ὁ.
ſarcina, σκεῦος, εος, τὸ. ἐπίσαγμα, ατος, τὸ.
ſarcinas cuſtodio, σκευοφυλακέω, ῶ.
ſarcinator, ῥαπτὴς, οῦ, ὁ.
ſarcinula, ἀποσκεύαριον, ου, τὸ.
ſarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι, ῶμαι. pro inſtaurare, ἀνασκευάζειν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ζειν, καταρτίζειν. pro damnum ſolvere, ἀντεμβάλλειν.
ſarcire damna rei familiaris, τὰς ἀπορίας ἀκεῖσθαι.
ſarculo terram verſare, διασκαλεύειν.
ſarculum, σκαλὶς, ίδ῟, ἡ.
ſardius lapis, σαρδὶ῟, ε῟, ὁ, vel σάρδιο῟ λίθο῟.
ſardonius riſus, σαρδὶ῟, ε῟, ὁ, vel σαρδώνιο῟, ε῟, ὁ, vel σαρδόνιο῟ γέλως.
ſardonium rideo, σαρδάζω, σαρδωνίζω, διασαρδονίζω.
ſardonyx, σαρδόνυξ, υχο῟, ὁ, & σαρδώνυξ, υχο῟, ὁ.
ſariſſa, σάρισσα, ης, ἡ.
ſarmentis luxurio, ὑλομανέω, ῶ, κλημασιόομαι, ῶμαι.
ſarmentoſus, κλη μα τώδης, εσ, ὁ, ἡ῟ ἡ.
ſarmentum, κλήματις, ίδος, ἡ, φρύγανον, ε῟, τό.
ſarrio, σκαλίζω.
ſarritio, σκαλισμὸς, ου῟, τὸ, σκάλσις, εως, ἡ, σκαλεία, ας, ἡ, σκαλισμὸς, ε῟, ὁ, σκάλισις, εως, ἡ.
ſarritor, σκαλεὺς, έως, ὁ.
ſarta tecta, ἐπισκευαὶ & κατασκευαί.
in ſartagine coquo, τηγανίζω, ταγηνίζω.
ſartago, τήγανον, ε῟, τό.
ſartor, ακεσ῟ης, ε῟, ὁ.
ſartoria ars, ἡ ἀκεσικὴ, ſc. τέχνη.
ſartorius, ἀκεσικὸς, ὴ῟, όν.
ſarrix, ἀκέσεια, ας, ἡ, ἠπητεία, ας, ἡ.
ſat, ἱκανῶς, ἄλις.
ſatagere rerum, σπουδαῖος τοῖς ἰδίοις πράττειν.
ſatago, διαπονέω, ῶ, & διαπονέομαί τι, vel εἴ τι, & περί τι, ἐκπονοῦμαι, σπουδάζω τινί, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω, ῶ.
ſatanas, σατανᾶς, ᾶ, ὁ.
ſatelles, δορυφόρος, ε῟, ὁ, ὑπηρετικὸς, ὴ῟, όν.
ſatellitium, δορυφόρημα, ατος, τό.
ſatiabilis, κορεσὸς, ε῟, όν.
ſatiatus, ſatur, διάκορος, ε῟, ον, διακορὴς, έος, ὁ, & ἡ.
ſatietas, κόρος, ε῟, ὁ, πλήρωσις, εως, ἡ, ἄδος, ε῟, ὁ.
ſatietatem afferens, πρόσκορος, ε῟, ὁ, προσορὴς, έος, ὁ, & ἡ.
ad ſatietatem, εἰς κόρον, ἄχρι κόρε, κατακόρως.
ad ſatietatem comedo, ἀδδηφαγέω, ῶ, ſeu ἀδηφαγέω, ῶ.
ſatio, onis, σπορὰ, ας, ἡ.
ſatio, as, are, κορέω, ῶ, κορ σύνυμι, χορτάζω.
ſatior, ἐμφορέομαι, cum genitivo.
ſatis, ἄλις, ἱκανῶς, διακόρως, ἄδδην.
de his ſatis ſuperque, ἄδδην τῶν τοιούτων.
ſatis eſt, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανὸν ἐστι.
ſatis ſum, αὐταρκέω, ῶ, ἐξαρκέω, ῶ.
ſatis ſuperque, ὑπερφυῶς.
quantum ſatis eſt, ἐξαρκούντως, ὅσον μέτεστιν.
ſatisaccipio, μετεγγυάω.
ſatisdatio, μετεγγύησις, εως, ἡ.
ſatisdatione obſtringo, μετεγγυάω, ῶ, cum accuſativo.
ſatisdationem offero, ἐγγύας παρέχω.
ſatisdato, adverb. ὑπεγγύως. ſatisdato promittere, ὑπεγγύως ὑποσχέσθαι.
ſatisdo, ἐγγύας παρέχω, ἀσφάλειαν ποιῆμαι.
ſatisfacio, φυλάττω τὰ τῇ νόμῳ, legi: ἐξαρκέω, ῶ, πληροφορέω, ῶ. pro placo, ἀρέσκω.
ſatisfactio, πληροφορία, ας, ἡ.
ſatius eſt, αἱρετώτερόν ἐστι.
ſativus, σπόριμος, ε῟, ὁ, ἡ, κηπευτὸς, ὴ῟, όν.
ſator, σπορεὺς, έως, ὁ, φυτευτὴς, ε῟, ὁ.
ſatrapa, σατράπης, ε῟, ὁ.
ſatrapicus, σατραπικὸς, ὴ῟, όν.
ſatum, i, σπόριμον, ε῟, τό.
ſatur, ἔμπλεος, ε῟, ον, κορεσθεὶς, ῶτος, θ῟.
ſaturatio, χορτασμὸς, ε῟, ὁ.
ſaturitas, πλησμονὴ, ῆς, ἡ, κόρος, ε῟, ὁ.
ſaturnalia, τὰ Κρόνια.
ſaturnius, κρονικὸς, ὴ῟, όν, κρόνιος, ε῟, ον.
ſaturnus, Κρόνος, ε῟, ὁ.
ſaturo, κορεννύω, χορτάζω.
ſatus, us, σπόρος, ε῟, ὁ, σπορητὸς, ὴ῟, όν.
ſatyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
ſatyri, σάτυροι, οἱ.
ſatyrice, σατυρικῶς.
ſatyricus, σατυρικὸς, ὴ῟, όν.
ſauciatio, κατάτρωσις, εως, ἡ, τραῦμα, ατος, τό.
ſaucio, as, κατατραυματίζω, τρώω.
ſaucius, τραυματίας, ε῟, ὁ.
ſaxatilis, πετραῖος, ε῟, ὁ, πέτρινος, ε῟, όν.
ſaxeus, λιθώδης, εος, ὁ, ἡ, λίθινο῟, ε῟, ὁ, πέτρινος, ε῟, όν, & Poetice λίθεος, ε῟, όν.
ſaxoſitas, λιθωδία, ας, ἡ.
ſaxoſus, πετρώδης, εσ, ὁ, ἡ῟ ἡ, ὑπόλιθος, ε῟, όν.
ſaxum, λίθος, ε῟, ὁ, πέτρα, ας, ἡ, πέτρος, ε῟, ὁ. Attice.

S C.

Scabellum, ὑποβάθρα, ας, ἡ, ὑποβάτης, ε῟, ὁ, ὑποπόδιον, ε῟, τό, σκίνπους, οδος, ὁ, χελώνη, ης, ἡ, & Poetice σφέλας, ατος, τό, θρανίον, ε῟, τό, θρῆνυς, υος, ὁ.
ſcaber, ψωραῦθης, εσ, ὁ, ἡ῟ ἡ, τραχὺς, έσ, ὁ.

ſcabie laboro, ψωριάω, ῶ.
ſcabies, ψώρα, ας, ἡ, ψωρίασις, εως, ἡ.
ſcabioſus, ψωρώδης, εσ, ὁ, ἡ῟ ἡ.
ſcabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
ſcabritia, & ſcabrities, τραχύτης, ητος, ἡ.
ſcabroſus, τραχώδης, εσ, ὁ, ἡ῟ ἡ.
ſcabrum reddo, λεπρόω, λεπρόω, ῶ.
ſcala, κλίμαξ, ακος, ἡ, ἀναβαθρον, ε῟, τό.
ſcala navis, ἀναβάθρα, ας, ἡ, διαβάθρα, ας, ἡ.
ſcalæ gradus, ἀναβαθμοὶ, οἱ.
ſcalmus, κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, σκαλμὸς, ε῟, ὁ.
ſcalpellum, ἐγκοπὸς, έως, ὁ, σμίλιον, ε῟, ον, φλεβοτόμιον, ε῟, τό.
ſcalper, σμίλη, ης, ἡ.
ſcalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
ſcalprum ſutorium, σμίλιον σκυτικόν.
ſcalprum, κολαπτὴρ, ῆρος, ὁ, σμίλη, ης, ἡ.
ſcalptor, κολάπτης, ε῟, ὁ, κοπεὺς, έως, ὁ.
ſcalptura, γλυφὴ, ῆς, ἡ.
ſcalprus, ξεσὸς, ε῟, ὁ, ξυσὸς, ε῟, ὁ.
ſcamnum, βάθρον, ε῟, τό.
ſcandalum, σκανδαλον, ε῟, τὸ, πρόσκομμα, ατος, τό.
ſcandalum præbeo, σκανδαλίζω.
ſcando, is, ere, ἀναβαίνω.
ſcanſim, ἀναβαδὸν.
ſcanſilis, ἀναβατὸς, ὴ῟, όν.
ſcanſio, ἐπίβασις, εως, ἡ.
ſcapha, σκάφη, ης, ἡ, ἐφόλκιον, ε῟, τό.
ſcapula, ὠμοπλάτη, ης, ἡ, νῶτον, ε῟, τό.
ſcapulis contractis incedere, συσπώμενον βαδίζειν.
ſcapus, σῦλος, ε῟, ὁ, καυλὸς, ε῟, ὁ, in herbis.
ſcarabæus, κάνθαρος, ε῟, ὁ.
ſcarificatio, ἄμυξις, εως, ἡ, γραπτὺς, ύος, ἡ, ἐπίκνησις, εως, ἡ, σχάσις, εως, ἡ, κατασχισμὸς, ατος, τό, κατασχισμὸς, ε῟, ὁ, ἐγχάραξις, εως, ἡ.
ſcarifico, σκαριφάομαι, ώμαι, ἐπιξύω, ἀποσχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
ſcarus, piſcis, σκαρὸς, ε῟, ὁ, σκαρὶς, ίδος, ἡ.
ſcatebra, βλυσμὸς, ε῟, ὁ, κρουνὸς, ε῟, ὁ.
ſcateo, ſcaturio, βλύζω, περιβλύζω.
ſcateo aquis, πηδύω, & πιδύω.
ſcaturiginibus riguus, νασμώδης, εος, ὁ, & ἡ.
ſcaturigo, ἀνάβλυσις, εως, ἡ, λιβὰς, άδος, ἡ, νᾶμα, ατος, τὸ, χύσις, εως, ἡ, & Poetice νασμὸς, ε῟, ὁ.
ſcaturio, βλύζω, & βλύω, Poetice, ἀναβλύζω, ἀποβλύζω, ἐκβλύζω, βρύω, βρυάζω, νάω, πηγάζω, ἀναπιδύω, διαπιδύω, & διαπηδύω.
ſcaturire facio, πηγάζω, cum accuſativo.
ſcaurus, σκαῦρος, ε῟, ὁ.
ſcelerate, κακούργως, ἀνοσίως, σχετλίως.
ſcelerate ago, ἀλιτραίνω. Heſiodus.
ſceleratiſſimus, πονηρότατος, ε῟, ὁ, μιαρώτατος, ε῟, ὁ, ἐξάβιστος, ε῟, ὁ.
ſceleratus, κακότεκτος, ε῟, ὁ, ἐπάρατος, ε῟, ὁ.
ſceleri obnoxius, προσεχόμενος τῷ ἄγει.
ſcelero, μιαίνω.
ſceleſte, πονηρῶς.
ſceleſtus, ἀνόσιος, ε῟, ὁ, μιαρὸς, ε῟, ὁ, πονηρὸς, ε῟, ὁ, ἀθέμιτος, ε῟, ὁ, ἡ῟ ἡ, ἀλιτρὸς, ε῟, ὁ, ἐξάλιτος, ε῟, ὁ.
ſcelus, ἀσέβημα, ατος, τὸ, κακὸν, ε῟, τὸ, παρανομία, ας, ἡ, ἀδίκημα, ατος, τὸ, πανούργημα, ατος, τὸ, κακία, ας, ἡ.
ſcelus admittere, ἐργάζεσθαι, aut πράττειν ἀσέβημα, φαῦλόν τι πράττειν.
ſcena, σκηνὴ, ῆς, ἡ, θυμέλη, ης, ἡ.
ſcenice, σκηνικῶς.
ſcenicus, σκηνικὸς, ε῟, ὁ.
ſceptrifer, σκηπτροφόρος, ε῟, ὁ.
ſceptrum, σκῆπτρον, ε῟, τό.
ſcheda, σχέδη, ης, ἡ.
ſchedula, σχέδιον, ε῟, τό.
ſchema, σχῆμα, ατος, τό.
ſchiſma, σχίσμα, ατος, τό.
ſchœnobates, σχοινοβάτης, ε῟, ὁ.
ſchœnobaticus, σχοινοβατικὸς, ὴ῟, όν.
ſchola, διδασκαλεῖον, ε῟, τὸ, παιδευτήριον, ε῟, τὸ, φροντιστήριον, ε῟, τὸ, γυμνάσιον, ε῟, τό.
ſcholæ præeſſe, σχολαρχεῖν.
ſcholam frequentare, φοιτᾶν εἰς τὸ διδασκαλεῖον.
ſcholarcha, σχολάρχης, ε῟, ὁ, σχολῆς ἄρχων.
ſcholaſticus, σχολαστικὸς, ὴ῟, όν.
ſcholium, σχόλιον, ε῟, τό.
ſciens, εἰδὼς, ότος, ὁ, ἐπιστάμενος, ε῟, ον.
ſciens, & volens, εἰδὼς & ἑκών.
ſcienter, εἰδότως, εἰδημόνως, ἐπισταμένως, ἐπιστημόνως. ἐπιστάδὸν Poetice.
ſcientia, γνῶσις, εως, ἡ, (δαημοσύνη, ης, ἡ, Poetice) δύναμις, εως, ἡ, εἴδησις, εως, ἡ, ἐπιστημοσύνη, ης, ἡ, ἐπιστήμη, ης, ἡ, (ἰδρία, ας, ἡ, Poetice) φρόνησις, εως, ἡ.
ſcientiæ cupidus, φιλειδήμων, ονος, ὁ.
ſcientiſſimus, ἐπισταμενέστατος, ε῟, ὁ.
ſcilicet, δῆτα, δηλαδὴ, δηλαδήποτε, ἆρα δή.
ſcilicet, ironicum, δῆ, δῆθεν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

scindere arva aratro, διατμήξασθαι ἀρότροις, Apoll. Rhod.
scindi in contrarias studia, διασχίζεσθαι, σχίζεσθαι.
scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
scintilla, σπινθὴρ, ῆρος, ὁ, ἐμπύρευμα, ατος, τό.
scintillatio, σπινθηρισμὸς, οῦ, ὁ.
scintillo, σπινθηρίζω.
scintillula, σπινθηρίδιον, ου, τό.
scio, οἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γινώσκω.
scio me habere, ἐπίσταμαι ἔχων.
scipio, σκῆπτρον, ου, τὸ, ῥάβδος, ου, ἡ. Βακτηρία, ας, ἡ. Βακτηρία γεροντικὴ, baculus senilis.
scirpeus, βύβλινος, η, ον.
scirpus, σπάρτη, ης, ἡ, σχοῖνος, ου, ὁ.
scisscitator, πολυδιώ, ιῶ, ὁ.
scisscitor, inquiro, ἐρωτάω, ῶ, πυνθάνομαί τι, aliquid.
scisco, χειροτονέω, ῶ, ἐπιχειροτονέω, ῶ, ψηφίζομαι, ἐπιψηφίζομαι.
scissilis, δικέας, ου, ὁ, sive δικάτος, η, ὁ ἢ ἡ.
scissio, σχίσις, εως, ἡ.
scissu facilis, δυχίστος, η, ον. difficilis, δύσχιστος, η, ον.
scissum esse in varias factiones, μερίζεσθαι, διαμερίζεσθαι.
scissura, σχίσις, εως, ἡ, σχισμὴ, ῆς, ἡ, ῥωγμὴ, ῆς, ἡ.
scissus, σχιστὸς, ὴ, όν.
scitamentum, ἥδυσμα, ατος, τό. scitamenta coquorum, μαγειρικὰ ὀψοποιῶν.
scitamentum, speciosus sermo, κόμψευμα, ατος, τό.
scite, ἐπιδεξίως, δεξιῶς, ἐπισημόνως, κομψῶς, μουσικῶς, ἐμπείρως, & Poetice τεχνικῶτερ, ἐμπειρέστερ, ἐπισταδόν.
scite aliquid dico, aut facio, κομψεύομαι. σοφίζομαι, cum accusativo.
scitum, ψήφισμα, ατος, τὸ, δόγμα, ατος, τό.
scitus, elegans, κομψὸς, ὴ, ὸν, χαρίεις, εσσα, εν, ὡραῖος, α, ον.
sciurus, σκίουρος, ου, ὁ.
scobs, ῥίσμα, ατος, τὸ, περίψημα, ατος, τό.
scombrus, σκόμβρος, ου, ὁ.
scomma, σκῶμμα, ατος, τὸ, ἅλλος, ου, ὁ.
scommata jacere in aliquem, γερυσίζειν τινὶ, ἀποσκώπτειν, vel διασκώπτειν τινά.
scommate illudo, ἐρεχελέω, ῶ, cum accusativo.
in scommatis dicendis dexter, εὐσκώμμων, ονος, ὁ ἢ ἡ.
scopæ, σάρωθρον, ου, τὸ, κόρμα, ατος, τό.
scopis purgare domum, σαρεῖν οἰκίαν.
a scopo aberrare, ἀστοχεῖν, cum genitivo, & metaphorice, τ προθέσεως διαμαρτάνειν.
non procul a scopo, οὐκ ἀπὸ σκοπῆς.
scopulosus, σκοπελώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
scopulus, σκόπελος, ου, ὁ, σπιλὰς, άδος, ἡ.
scopum attingere, βάλλειν ἐπὶ τ σκοπὸν, & βάλλειν σκοπόν.
veluti scopum præfigo mihi aliquid, ὁρίζομαί τι. κατασχάζομαί τινος.
ad scopum collineare, στοχάζεσθαι τ σκοπῆς, κατασχάζεσθαι cum genitivo, & Poetice πτύσκεσθαι.
scopum non attingere, ἀστυγχάνειν τ σκοπῆς.
scopus, meta, σκαπὸς, οῦ, ὁ.
scopus, propositum, intentio, finis, ὅρος, ου, ὁ, πέρας, ατος, τὸ, σκοπὸς, οῦ, ὁ, πρόθεσις, εως, ἡ, & Poetice πέκμωρ, ορος, τό.
scoria, σκωρία, ας, ἡ, τρυξ, υγὸς, ἡ.
scoriam admixtam habens, κίβδηλος, ου, ὁ ἢ ἡ. cui opponitur ἀκίβδηλος, ου, ὁ, ἡ ἢ ἡ.
scorpius, σκορπίος, ου, ὁ.
a scorpione percussus, σκορπιόπληκτος, ου, ὁ.
scortatio, μοιχεία, ας, ἡ.
scortator, ἑταιρικὸς, οῦ, ὁ, πόρνος, ου, ὁ.
scortor, πορνεύω, ἑταιρέω, ῶ.
scortum, πόρνη, ης, ἡ, ἑταίρα, ας, ἡ.
screatus, χρεμψὶς, εως, ἡ, πτυαλισμὸς, οῦ, ὁ.
screo, as, χρέμπτομαι.
scriba, γραμματεὺς, έος, ὁ, γραμματικὸς, οῦ, ὁ.
scribendi elegantia, καλλιγραφία, ας, ἡ.
scribere de aliqua re, γράφειν περί τινος.
scribere ad aliquem, ὑπαγορεύειν πρός τινα.
scribo, is, γράφω, λογογραφέω, ῶ, ἀναγράφω. pro literas exarare, γράφειν πρός τινα.
scribo, compono, συντίτημαι, γράφω.
scriniolum, κιβώτιον, ου, τό.
scrinium scriptorium, γλωσσοκομεῖον, ου, τὸ, Galenus.
scrinium, κίστη, ης, ἡ, & κιστὲς, ίδος, ἡ, κιβώτιον, ου, τό.
scriptio, γραφὴ, ῆς, ἡ, συγγραφὴ, ῆς, ἡ.
scriptis mando, ἀναγράφω, συγγράφω.
scriptor, συγγραφεὺς, έως, ὁ.
scriptor annalium, χρονογράφος, ου, ὁ, ὡρογράφος, ου, ὁ.
scriptor causarum, δικογράφος, ου, ὁ.
scriptor fabularum, μυθογράφος, ου, ὁ.
scriptor legum, νομοθέτης, ου, ὁ.
scriptorius, γραφικὸς, ὴ, όν. μέλαν γραφικὸν, atramentum scriptorium.
scriptum, scriptura, σύγγραμμα, ατος, τὸ, γραφὴ, ῆς, ἡ.
scriptura elegans, καλλιγραφία, ας, ἡ.
scripturæ sacræ libri, τὰ ὠγιόγραφα.
scriptus, γραπτὸς, ὴ, όν, ἐγγράμματος, ου, ὁ, ἔγγραφος, ου, ὁ.
scrobs, ῥυγμὰ, ατος, τὸ, βόθρος, ου, ὁ.
scrofa, χοιρὰς, άδος, ἡ.
scrofula, χοιρὰς, άδος, ἡ.
scrotum, σχεῖα, ας, ἡ.
scrupulose, ὑπερακριβῶς.
scrupulositas, ὑπερακριβὲς, έος, τὸ, δυσχέρεια, ας, ἡ.
scrupulosus, πολύψηφος, ου, ὁ, λιθακώδης, εος, ὁ ἢ ἡ. pro anxio, ὑπερακριβὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, δυσχερὴς, έος, ὁ ἢ ἡ.
scrupulum injicio, sollicitudine afficio, κνίζω, cum accusativo.
scrupulus, ψηφὶς, ίδος, ἡ. pro sollicitudine, ἀπορία, ας, ἡ, δυσχέρεια, ας, ἡ. Est etiam exigua pars ponderis, γραμμάριον, ου, τό.
scrupus, λίθαξ, ακος, ὁ, ψῆφος, ου, ἡ.
scuta, orum, τὰ γρύτεα, τὰ γρυτάρια.
scrutarius, γρυτοπώλης, ου, ὁ ἢ ἡ.
scrutatio, ἐξέτασις, εως, ἡ.
scrutator, ἐξέτασὴς, οῦ, ὁ.
scrutinium, investigatio, ἐξερεύνησις, εως, ἡ.
scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, ῶ, μετελλάω, ῶ, διακρίνω, διερευνάω, ῶ, ἰχνεύω.
sculpo, is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
sculptile, γλυπτὸν, οῦ, τὸ, εἰδώλιον, ου, τό.
sculptor, γλύπτης, ου, ὁ, ἐκτυπωτὴς, έως, ὁ.
sculptorius, γλύφανος, ου, ὁ, in Epigr.
sculptura, γλυφὴ, ῆς, ἡ, γλυφὶς, ίδος, ἡ.
sculptus, ἀνάγλυπτος, ου, ὁ ἢ ἡ.
scurra, βωμολόχος, ου, ὁ, ἀκόλαστος, ου, ὁ.
scurram ago, βωμολοχεύομαι, γελωτοποιῶ.
scurrile dictum, vel factum, βωμολόχευμα, ατος, τὸ, βωμολόχημα, ατος, τό.
scurrilis, βωμολοχικὸς, ὴ, όν.
scurrilitas, βωμολοχία, ας, ἡ, γελωτοποιία, ας, ἡ.
scurror, aris, βωμολοχεύω.
scutatus, ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ.
scutella, πινακίσκος, ου, ὁ.
scutica, σκυτάλη, ης, ἡ.
scutifer, θυρεοφόρος, ου, ὁ, σακεσφόρος, ου, ὁ, φερεσπαθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ. omnia Poetice. ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ.
scutum, θυρεὸς, οῦ, ὁ, ἀσπὶς, ίδος, ἡ.
inter scyphos, παρ' οἶνον.
scyphus, σκύφος, ου, ὁ.
scytha, σκύθης, ου, ὁ. scythicus, σκυθικός.
scythice potare, ἐπισκυθίζειν, σκυθοπιεῖν.

S E.

se, ἑωυτὸν, αὐτόν.
sebaceus, στεατώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
sebum, στέαρ, ατος, τό.
secare mare, ἐργάζεσθαι γλαυκιὼ δυσπέρατον. Hesiodus.
secedo, ἀναχωρῶ, μεθίσημι ἀπό τινος, ἀποχωρέω, ῶ.
secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
secessio, & secessus, ἀναχώρησις, εως, ἡ, παραχώρησις, εως, ἡ.
secius, ἧττον, ἧσσον.
secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
seclusus, ἀπεχθεσισμένος, η, ον.
seco, τέμνω, πρίω, κόπτω.
secreta pandere, ἐκπομπεύειν. V. arcana.
secretarius, ὁ τῶν ἀπορρήτων γραμματεύς.
secretio, ἔκκρισις, εως, ἡ, ἀπόκρισις, εως, ἡ.
a secretis, ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων.
secreto, κρυφῆ, κατ' ἰδίαν.
secreto loqui cum aliquo, ἰδιολογεῖσθαί τινι.
secretum, ἀπόκρυφον, ου, τὸ, ἀπόρρητον, ου, τὸ.
secretum, secessus, ἀπόκρυφον, ου, τό.
secretus, sejunctus, χωριστὸς, ὴ, όν.
secta, αἵρεσις, εως, ἡ.
sectæ auctor, αἱρεσιάρχης, ου, ὁ. vel αἱρεσιάρχος, ου, ὁ. sectæ auctor fui, αἱρεσιαρχέω, ῶ.
sectilis, σχιστὸς, ὴ, όν.
sectio, τομὴ, ῆς, ἡ, τμῆμα, ατος, τὸ, σχίσις, εως, ἡ.
sectator alicujus, ὁ ἀμφί τινα.
sectatorem alicujus esse, προσέχειν τινί.
sector, τομεὺς, έως, ὁ.
sector, aris, ἀκολουθέω, ῶ, παρακολουθέω, ῶ, πλησιάζω, cum dativo. ἕπομαι, ζηλόω, ῶ, θηρεύω.
sector studia literarum, πλησιάζω τοῖς λόγοις.
sector studiose, ἐπιτηδεύω, cum accusativo.
sectu difficilis, δύστμητος, ου, ὁ ἢ ἡ. sectu facilis, εὔτμητος, ου, ὁ.
sectus, τομαῖος, ου, ὁ, (τμητὸς, ὴ, όν, Poetice) κητσὸς, ὴ, όν.
sectus per medium, μεσότμητος, ου, ὁ, & Poetice μεσσότμητος, ου, ὁ.
secubo, ἀποκοιμῶμαι, κοιμῶμαι.
ante secula, πρὸ αἰώνος.
seculares ludi, οἱ αἰώνιοι.
secularis, ὁ κατ' αἰῶνα γινόμενος.
seculi hujus homines, οἱ νῦν, subintellige ἄνθρωποι.
seculo nostro, ἐπὶ τ ἡμετέρας γενεᾶς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

seculum, αἰών, ῶνος, ὁ, γενεὰ, ᾶς, ἡ.
secum, πρὸς ἑαυτὸν, παρ' ἑαυτῷ.
secum reputare, διελθεῖν πρὸς ἑαυτόν.
secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
secunda fortuna uti, εὖ, aut καλῶς πράττειν.
secundæ, τὰ δεύτερα, τὰ δευτέρεια, τὸ δεύτερον.
secundarius, δευτεραῖος, α, ον.
secundas fero, δευτεροῦμαι.
secundo, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
secundo, ὑποτίθω, ῶ.
secundum, præpos. κατὰ, μετὰ, & παρὰ, cum accusat.
secundum, post, μετὰ, cum accusativo.
secundus sum, δευτεροῦμαι.
secundus, δεύτερος, α, ον, ὕστερος, α, ον. pro prospero, εὐήμερος, α, ον.
secundus, inferior, δεύτερος, α, ον, ὕστερος, α, ον.
secure, absque cura, ἀμερμνεῖ, ἀφρόντιστως.
secure, absque metu, tuto, ἀδεῶς, ἀσφαλῶς, & Poetice ἀσφαλέως.
securi percutere, πελεκίζειν, τῷ πελέκει πατάσσειν.
securim impingo, πελεκίζω.
securis, ἀξίνη, ἀξίνη, ης, ἡ, γόμφος, υος, ὁ, κοπὶς, ίδος, ἡ, κύβηλις, εως, ἡ, πέλεκυς, υος, & εως, ἡ.
securitas, ἀσφάλεια, ας, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ.
in securitate agere, ἄδειαν ἄγειν. ἀφρόντιστως ἔχειν.
securum esse de aliqua re, ῥᾳθυμεῖν περί τινος.
securum esse, ἀφρόντιστως ἔχειν.
securus, ἀσφαλὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἐς, ἀδεὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἀκίνδυνος, ον, ὁ, θάρσων, ουσα, ον, ὁ. pro negligente, ὀλίγωρος, ον, ὁ, ἀφρόντιστος, ον, ὁ.
secus, juxta, παρὰ, cum dativo. pro aliter, ἄλλως. ἀλλωστὶ ἢ, secus atque.
secus ago, quam par est, παραπραίσω, vel παραπράττω.
sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, δὲ, καίτοι.
sed enim, ἀλλὰ γάρ.
sed neque, ἀλλὰ μὴν οὐδέ.
sed sane, ἀλλά τε, ἀλλὰ δέ.
sed tamen, ἀλλὰ δή. ἀλλὰ γὰρ ὡς. ἀλλ' ὅμως.
sedare, ἡρεμαίω.
sedatio, κατάστασις, εως, ἡ, παῦσις, ᾶ.
sedatio irati animi, πραΰνσις, εως, ἡ.
sedator, παυστὴρ, ῆρος, ὁ.
sedatu difficilis, δυσπότητος, ον, ὁ, δυσκατάπαυστος, ον, ὁ, δυσκατάστατος, ον, ὁ.
sedatus, ἥσυχος, ον, ὁ, ἡσυχαῖος, α, ον.
sedecim, ἑκκαίδεκα, δεκαέξ.
sedem figo apud, παρασκηνόω, ῶ, cum dativo.
sedem habeo in, ἐγκαθίδρυμαι, cum dativo. ἐνοικέω, ῶ, cum accusativo.
sedentarius, ἑδραῖος, α, ον.
sedeo, κάθημαι, ἑδράω, καθίζομαι, ἑδριάσμαι, ῶμαι. pro morari, ἐμμελέω τινί.
sedere jubeo, ἑδρύω, ἵδρυμαι, καθίζω.
sedere otiosum, καθῆσθαι.
sedeo una, συγκαθίζομαι.
sedere facio, ἀνέζω, ἕζω.
sedes, ἕδρα, ας, ἡ, ἕδρασμα, ατος, τὸ, καθέδρα, ας, ἡ.
sedes, domicilium, ἕδρα, ας, ἡ, κατοικητήριον, ον, τὸ.
sedes patriæ, τὰ ἤθη, ab ἦθος.
sedibus pulsus, ἀνάστατος, ον, ὁ, ἡ.
sedicula, ἑδράριον, ου, τὸ.
sedile, καθέδρα, ας, ἡ, ἕδραινθον, ου, τὸ.
sedimentum, ὑπόστημα, ατος, τὸ.
seditio, στάσις, εως, ἡ, διχοστασία, ας, ἡ.
seditionem concitare, στάσιν ποιεῖσθαι, στασιάζειν.
veterem seditionem redintegrare, τὴν παλαιὰν αὖθις στάσιν στασιάζειν.
seditionibus agitari, ὀχεῖσθαι στάσει εἶναι.
seditionis auctores, στασιάρχαι, αἱ.
seditiose, στασιωτικῶς.
seditiosus, στασιώδης, ες, ὁ.
sedo, as, παύω τῆς ὀργῆς, sedo iram: κατασβέννυμι, κατέχω, ἡρεμίζω.
seduco, ἀπάγομαι. pro decipio, ἀποπλανάω, ῶ, ἐξαπατάω, ῶ, περιτρέπω.
seductio, ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀποπλάνησις, εως, ἡ, ἀπάτη, ης, ἡ.
seductor, ἀπατηλὸς, ὸν, ὁ, πλάνος, ον, ὁ.
sedulitas, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, ἀκρίβεια, ας, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
sedulo, ἀτεχνῶς, περφρονημένως.
sedulo rem gero, σπουδάζω.
sedulus, ἐπιμελὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἐς, ἀκριβὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἐς, σπουδαῖος, α, ον, φιλεργὸς, ὸν, ὁ, ἐνεργητικὸς, ὸν, ὁ.
sedulus sum, φιλεργέω, ῶ.
sedum, ἀείζωον, ου, τὸ, genus herbæ, semper viva Gazæ.
seges, ἄροτος, ου, ὁ, νέατος, ον, ὁ, λήϊον, ου, τὸ.
segmen, & segmentum, ἀπόκομμα, ατος, τὸ.
segnis, e, ἀργὸς, ὸν, ὁ, ῥᾴθυμος, ον, ὁ, σκηρὸς, ὸν, ὁ.
segnis sum, νωθρεύω, ῶ, & νωθρόω.
non segnis, ἄοκνος, ον, ὁ, ἡ ὄν.
segniter, ῥᾳθύμως.
segnities, ἀργία, ας, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, νωθρία, ας, ἡ.
segnitiei se dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν.
segregatio, χάσις, εως, ἡ.
segrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
sejunctio, διαζύξις, εως, ἡ, ἀποχώρησις, εως, ἡ.
sejunctus, ἀπεχωρισμένος, η, ον, ἀφωρισμένος, η, ον.
sejungo, χωρίζω, διίστημι, διαρέω, ῶ.
selectio, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ. ἀπόκρισις, εως, ἡ.
seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω, ῶ.
sella, ἕδρα, ας, ἡ, καθέδρα, ας, ἡ, θρόνος, ου, ὁ.
sella curulis, δίφρος ἡγεμονικός.
sellula, θρονίδιον, ου, τὸ, καθέδριον, ου, τὸ.
semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
semel in die, ἅπαξ τῆς ἡμέρας. semel in anno, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. semel in vita, ἅπαξ ἐν τῇ ζωῇ.
semen, σπέρμα, ατος, τὸ, σπόρος, ου, ὁ, & apud Theophrastum καρπὸς, οῦ, ὁ, φύτευμα, ατος, τὸ.
sementis, σπόρος, ου, ὁ.
semestre spatium, ἑξάμηνος, ον, ὁ, (subintellige χρόνος) τὸ ἑξάμηνον (scil. μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ.)
semestris, ἑξάμηνος, ον, ὁ.
semesus, ἡμίβρωτος, ον, ὁ.
semet, ἑαυτὸν.
semialbus, ἡμιλεύκος, ον, ὁ.
semianimis, ἡμιθανὴς, ἐος, ὁ, ἡ ές.
semibarbus, μιξοβάρβαρος, ον, ὁ.
semibarbatus, ἡμιγένειος, ον, ὁ.
semicircularis, ἡμικυκλιος, α, ον, ὁ.
semicirculus, ἡμίκυκλον, ου, τὸ.
semicoctus, ἡμίεφθος, ον, ὁ.
semiconcretus, ἡμιπαγὴς, ἐος, ὁ, ἡ ές.
semicrematus, ἡμίφλεκτος, ον, ὁ.
semicubitalis, ἡμιπηχυαῖος, α, ον, ὁ.
semidea, ἡρωίνη, ης, ἡ.
semideus, ἥρως, ωος, ὁ.
semidivisus, ἡμιδαὴς, ἐος, ὁ, ἡ ές.
semiebrius, ἡμιμέθυσος, ον, ὁ.
semiferus, μιξόθηρ, ηρος, ὁ.
semihomo, ἡμιάνθρωπος, ον, ὁ.
semihora, ἡμιώριον, ου, τὸ.
semimortuus, ἡμιθνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ ές, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, ἡ ἡμιθανὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἐς.
seminalis, σπερματώδης, ες, ὁ, ἡ ἐς, σπερματικὸς, ὸν, ὁ.
seminarium, φυτώνιον, ου, τὸ.
seminatio, σπορὰ, ας, ἡ.
seminator, σπορεὺς, έως, ὁ.
seminatus, σπαρτὸς, ὸν, ὁ.
semino, σπείρω, φυτεύω. pro divulgo, διασπείρω.
seminudus, ἡμίγυμνος, ον, ὁ.
semiplenus, ἡμιδὴς, ἐος, ὁ, ἡ ές, ἡμίμεστος, ον, ὁ.
semiratus, ἡμιξόρητος, ον, ὁ ἡ.
semirutus, ἡμίπτωτος, ον, ὁ.
semis, semissis, ὕμισυς, ὑμίσεια, ἥμισυ.
semisapiens, ἡμίσοφος, ον, ὁ.
semita, ἄτραπὸς, ὸν, ὁ, τρίβος, ον, ὁ.
semivacuus, ἡμιδὴς, ἐος, ὁ.
semivir, ἡμίανδρος, ον, ὁ, ἡμιάνωρ, ορος, ὁ, γωνὶς, ιος, ὁ.
semivivus, ἡμίζωος, ον, ὁ.
semiustus, ἡμιδαὴς, ἐος, ὁ, ἡ ές, ἡμίκαυστος, ον, ὁ, ἡμίπυρος, ον, ὁ, ἡμιφλεγὴς, ἐος, ὁ, ἡ ές.
semotis cæteris, δίχα τῶν ἄλλων.
semotus procul, πολυπόρρωθος, ον. Sophocles.
semoveo, ἀποκινέω, ῶ, ἀποχωρίζω.
semper, ἀεὶ, ἐς ἀεὶ, διὰ παντὸς, & διαπαντὸς, ἀεί ποτε, πάμπροτε, τὸ παῦ apud Lucianum. Poetica autem sunt, διαμπερὲς, διαμπερέως, αἰεὶ, αἰέν.
semper & ubique, ἑκάστοτε.
sempiterne, ἀϊδίως, ἐς ἀεί.
sempiternus, ἀϊδίος, ον, ὁ, αἰώνιος, ον, ὁ ἡ.
senarius numerus, ἑξάς, άδος, ἡ.
senator, βουλευτὴς, οῦ, ὁ, γερουσιαστὴς, οῦ, ὁ.
senator sum, βουλεύω.
senatorius, βουλευτικὸς, ὴ, ὸν.
senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινα, ὦ συγκλῆτε ἐκβάλλω.
senatum habere, βουλὴν προθεῖναι.
in senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
senatus, βουλὴ, ῆς, ἡ, σύγκλητος, ον, ἡ, γερουσία, ας, ἡ.
senatusconsultum, βούλευμα, ατος, τὸ, τὸ διαβεβουλευμένον.
senecio, γερόντιον, ου, τὸ, γρυπάλιον, ου, τὸ, sive γρυπάνιον, ου, τὸ.
senectus, γῆρας, ατος, τὸ.
senectus cui viridis, & cruda est, ὠμογέρων, οντος, ὁ.
senectus anguium, λεβηρὶς, ίδος, ἡ.
senectus extrema, πανύστατον γῆρας.
senectute conficior, παραγηράω, ῶ.
senectutem agens extremam, ἐσχατογήρως, ως, ὁ.
senesco, γηράσκω, γηράω, ῶ, παρακμάζω.
senex, γέρων, οντος, ὁ, πρεσβύτης, ου, ὁ, γηραιὸς, ὰ, ὸν, ὁ.
senex capularis, τυμβογέρων, ου, τὸ.
senex morosus, κρόνος, ου, ὁ.
senex decrepitus, ὑπεργήρως, ως, ὁ.
seni, οἱ ἕξ.
senilis, γεροντικὸς, ὴ, ὸν, γερόντειος, α, ον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

seniliter, γεροντικῶς.
senio confectus, παρηλιξ, ικος, ὁ.
senior felix, δυνήρως, ω, ὁ.
senior, γεραίτερος, α, ον, πρεσβύτερος, α, ον.
senior sum, πρεσβεύω.
seniores Ecclesiæ, οἱ πρεσβύτεροι.
senium, γῆρας, αος, τό.
sensibilis, αἰσθητός, ή, όν.
sensibiliter, αἰσθητῶς.
sensibus captus, ἀναίσθητος, ος, ὁ ἡ ἡ.
sensim recedere, ὑπαναχωρεῖν, ὑποχωρεῖν.
sensim, ἀκροθιγῶς, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
sensu affici alicujus rei, αἴσθησιν λαμβάνειν τινός.
sensu percipio, διαισθάνομαι, cum accusativo.
sine sensu, ἀναισθήτως.
sine sensu sum, ἀναισθητέω, ῶ.
sensum acrem habens, δυσαίσθητος, ος, ὁ ἡ ἡ.
sensum hebetem habens, δυσαίσθητος, ος, ὁ ἡ ἡ.
sensum orationis assequi, ὑπακούειν τοῖς λόγοις, Plato, ἐκδέχεσθαι τὸν νοῦν τῆ ἐπιστολῆς, epistolæ sensum assequi.
sensus, sentiendi actus, αἴσθημα, ατος, τὸ, αἴσθησις, εως, ἡ.
sensus, sententia, διάνοια, ας, ἡ. Plutarchus, quæ scripta fuerant, hunc sensum habebant, διάνοιαν τοιάδε εἶχε τὰ γεγραμμένα.
quis sensus est horum verborum? νοῦν δ' ἔχει τίνα;
sensus expers, ἀναίσθητος, ος, ὁ ἡ ἡ.
sensuum labefactatio, δυσαισθησία, ας, ἡ.
sensuum hebetudo, δυσαίσθητον, ος, τό.
sententia, dictum, γνώμη, ης, ἡ, ῥῆμα, ατος, τὸ, ῥητὸν, ος, τὸ, ἀπόφασις, εως, ἡ, φάσις, εως, ἡ, ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, & Poetice φάτις, εως, ἡ.
mea quidem sententia, κατ' ἐμὲ γνώμην.
de sententia deduco, μεταναγινώσκω, & μεταναγινώσκομαι, deducor de sententia.
ex animi sententia, κατὰ γνώμην, κατ' ὀργὴν, πρὸς θυμὸν, καταθυμίως, & apud Homerum κατὰ θυμὸν, κατὰ νοῦν.
ex animi sententia loqui, ὑθιαθέτως λέγειν.
ex sententia, μετὰ νοῦ, κατὰ γνώμην.
in ea sum sententia, οὕτω γνώμης ἔχω.
a sententia dimovere, μεταπείθειν τινά.
sententiæ ejusdem qui est, σύμψηφός τινι, συγγινώσκων, οντος, ὁ, συγγνώμων, ονος, ὁ, ὁμογνώμων, ονος, ὁ, ὁμοδοξῶν, οντος, ὁ.
sententiæ latio, ψηφοφορία, ας, ἡ.
sententiæ mutatio, μετάγνωσις, εως, ἡ, μετάγνοια, ας, ἡ.
sententiæ contrariæ qui est, ἀντιγνώμων, ονος, ὁ, ἀντιδοξάζων, οντος, ὁ.
sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθημι.
sententiam muto, ἀναπίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
sententiam dicere, πίθεσθαι γνώμην, ψηφίζεσθαι.
sententiam ferre adversus aliquem, καταδικάζειν τινός.
sententiam rogare, διαγνῶναι.
sententiam in eandem descendere, συγκαταπίθεσθαι τὴν δόξαν.
per sententias, adv. γνωμηδόν.
sententiola, γνωμίδιον, ος, τὸ, ῥοίδιον, ος, τό.
sententiose, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
sententiosa oratio, τολύοικα, ας, ἡ.
sententiosus, γνωμικὸς, ὴ, όν, ἀποφθεγματικὸς, ὴ, όν, λάκυρος, ος, όν.
sentiendi facultas, ἡ αἰσθητικὴ δύναμις.
sentina, ἄντλος, ου, ὁ, ἀντλία, ας, ἡ, & ὠντλία, ας, ἡ.
sentinam exhaurire, ἀντλεῖν.
sentio, sensu percipio, αἰσθάνομαι, ἐπαισθάνομαι, ἀντιλαμβάνομαι.
sentio clamorem, αἰσθάνομαι χρυγῆς.
sentio frigus, αἰσθάνομαι τῆ ψύχους.
sentio, animadverto, cognosco, intelligo, αἰσθάνομαι, ἐπαισθάνομαι, καταισθάνομαι, ἐπαΐω, φρονέω, ῶ.
sentio me ferri, αἰσθάνομαι φερόμενος ἔξω ℘ καιρῦ.
sentio, existimo, judico, opinor, statuo, δοξάζω, νομίζω, διανοέομαι, οἶμαι, φρονέω, ῶ.
sentio recte, ὀρθοδοξῶ.
sentis, ἄκανθα, ης, ἡ, βάτος, ος, ἡ.
sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
sentus, λάσιος, α, ον, δασὺς, έος, ύ, τραχώδης, εος, ὁ ℘ ἡ.
seorsim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτόν.
separabilis, χωριστὸς, ὴ, όν.
separatim, διηρημένως, δίχα, ἀποκεκρυμμένως, χωρὶς, cum genitivo.
separatio, ἀφορισμὸς, ὁ, ἀπόκρισις, εως, ἡ.
separatus, μονος, η, ον, ἀπεχωρισμένος, η, ον, τομαῖος, α, ον, χωριστὸς, ὴ, όν.
separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διίστημι, διαιρέω, ῶ.
sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
sepem prætendere, ἐρύεσθαι.
sepes, sepimentum, φραγμὸς, ὁ, φράγμα, ατος, τὸ, ℘ περίφραγμα, ατος, τὸ, περίβολος, ος, ὁ.
sepia, σηπία, ας, ἡ.
sepio, φράττω περιβάλλομαι.
sepio me potentia & copiis, περιβάλλομαι δυνάμει.
sepono, παραιδῶ, ἀποτίθημι.
sepositus, ἀπόκεκος, η, ὁ ἡ ἡ.
septem, ἑπτά.
in septem partes, ἑπτάχα, ἑπτάχῆ.
in septem partes distribuere, ἑπτάχα διαμοιράσθαι.
september, μεμακτηριών, ῶνος, ὁ, σεπτέμβριος, α, ον.
septemdecim, ἑπτακαίδεκα.
septemplex, ἑπτάπλους, ους, ὁ.
septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
septenarius, ἑπτάδικος, ος, ὁ.
septenarius numerus, ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, ἑπτὰς, άδος, ἡ.
septeni, οἱ ἑπτά.
septentrio, ἄρκτος, ος, ὁ ἡ, ἅμαξα, ης, ἡ.
septentrionalis, ἀρκτικὸς, ὴ, όν.
septicollis, ἑπτάλοφος, ος, ὁ.
septimana, ἑβδομὰς, άδος, ἡ.
septimus, ἕβδομος, η, ον.
septingentesimus, ἑπτακοσιοστὸς, ὴ, όν.
septingenti, ἑπτακόσιοι.
septitius, ἑρκεῖος, α, ον.
septuagenarius, ἑβδομηκονταέτης, ους, ὁ, ἑβδομηκοντούτης, ος, ὁ.
septuagesimus, ἑβδομηκοστὸς, ὴ, όν.
septuaginta, ἑβδομήκοντα.
septum, φράγμα, ατος, τὸ, ἕρκος, εος, τό.
septus, ἐερυμένος, η, ον, περίφρακτος, ος, ὁ, φρακτὸς, ὴ, όν.
septus navibus, ναυφράκτος, ος, ὁ.
septus lignis, ξυλόφρακτος, ος, ὁ.
sepulcralis, ἐπιτάφριος, α, ον.
super sepulcro positus, ἐπιτύμβιος, ος, ὁ, ἐπιτυμβίδιος, ος, ὁ.
sepulchri jactura, ἀπαφία, ας, ἡ.
sepulchrum inane, κενοτάφιον, ου, τό.
sepulchrum, τάφος, ου, ὁ, μνῆμα, ατος, τὸ.
sepultura, ταφὴ, ης, ἡ, ἐνταφιασμὸς, ὁ, ὁ.
sepultus, τεθαμμένος, η, ον, ταφεὶς, έντος, ὁ.
non sepultus, ἄταφος, ος, ὁ.
sequacitas, ὁλκὴ, ης, ἡ.
sequela, ἀκολουθία, ας, ἡ, τὸ ἑφεξῆς.
sequens dies, ὑστέρα ἡμέρα.
sequens dies festum, μεθέορτος ἡμέρα.
sequente anno, τῷ ἑξῆς ἔτει.
sequente die, τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ.
sequester, προσκωγωδὸς, ὁ, προξενητὴς, ὁ, μάντις, ος, ὁ, μέσος, η, ον.
sequestratio, μεσιτεία, ας, ἡ.
apud sequestrem depositum, τὸ μεσεγγυηθὲν, έντος.
sequi aliquem, id est, ejus exemplo aliquid facere, ἀκολουθεῖν τινι.
sequor, ἕπομαι, cum dativo, ἀκολουθέω, ῶ, & παρακολουθέω, ῶ, cum dativo, vel cum præpositione μετὰ, & genitivo. Poetica autem sunt ὑμαρτέω, ῶ, & ἀνηδάω.
sequor e vestigio, παδαγωγέω, ῶ.
quæ sequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
sera, κλεῖθρον, ου, τὸ, σειρὰ, ας, ἡ, κλεῖθρα, ων τό.
serenitas, εὐδία, ας, ἡ, γαλήνη, ης, ἡ.
serenitas vultus, γαλήνη, ης, ἡ.
serenitas diei, εὐημερία, ας, ἡ.
sereno, αἰθριάζω, γαληνόω, ῶ.
sereno vultu, γαληνῷ βλέμματι.
serenum cœlum, εὐδία, ας, ἡ.
serenus, αἴθριος, α, ον, εὔδιος, α, ον, εὐήμερος, ος, ον.
aer serenus, & sudus, αἰθὴρ, έρος, ὁ, αἴθρα, ας, vel Jonice αἴθη, ης, ἡ.
serenus sum, γαληνιάω, ῶ.
seria, orum, τὰ σπουδαῖα.
seria cogitans, ἐχυρόφρων, ονος, ὁ.
serica vestis, σηρικὴ ἐσθὴς, σηρικὸν ὕφασμα, σηρικὸν νῆμα, σηρικὸν, ὸν, τὸ, σηρικὰ, τά.
sericum, σηρικὸν, ὸν, τό.
sericus, a, um, σηρικὸς, ὴ, όν.
in eadem serie locatus sum, συστοιχέω, ῶ.
serie eadem, συστοίχως, ὁμοταγῶς.
serie perpetua, adv. ἑξῆς, ἐπαλλήλως, ἰωνικῶς, μεταστοιχεῖ, διωνεκέως.
series, τάξις, εως, ἡ, ἁρμὸς, ὁ, ὁ, ἁρμὸς, ὁ, ὁ.
series continuata, συνειρμὸς, ὁ, ὁ, παρασιχὶς, ίδος, ἡ, παρασιχίδιον, ου, τό.
serio, σπουδῇ, ℘ σπουδῆ.
serio sermone uror, σπουδομολογέω, ῶ.
serio ago, vel loquor, σπουδάζω.
serium dictum, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
serium esse, σπουδὴ ποιεῖν.
serius, a, um, σπουδαῖος, αία, ον, ος, ὁ, ἡ, τὸ, σεμνὸς, ὴ, όν, ος, ὁ, ἡ, τό.
serius, adv. βραδύτερον, ου, τὸ, βραδίων, ον, τό.
sermo, ᾠδὴ, ῆς, ἡ, βάξις, εως, ἡ, λαλιὰ, ᾶς, ἡ, λέξις, εως, ἡ, λόγος, ου, ὁ, μῦθος, ου, ὁ, φάσις, εως, ἡ, φάτις, εως, ἡ.
sermo frigidus, ψυχρολογία, ας, ἡ.

ser-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

sermo gravis, σεμνολογία, ας, ἡ.
sermo honestus, σύλογία, ας, ἡ.
sermo levis, κηφολογία, ας, ἡ.
sermo longus, μακρολογία, ας, ἡ.
sermo subtilis, λεπτολόγημα, ατος, τὸ, λεπτολογία, ας, ἡ.
sermo, i. e. rumor, λόγος, ου, ὁ.
sermocinatio, διάλεξις, εως, ἡ, λέσχη, ης, ἡ, προσομιλία, ας, ἡ.
sermocinator, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, διαλογιστὴς, οῦ, ὁ, λογικὸς, οῦ, ὁ, προσομιλητικὸς, οῦ, ὁ.
sermocinatrix facultas, προσομιλητικὴ δύναμις.
sermocinor, ὁμιλέω, ω, διαλέγομαι.
in sermone omnium versari, πᾶσι διὰ στόματος εἶναι.
sermone eleganti, χαριεντισμῶς.
frigido sermone uti, ψυχρολογεῖν.
sermonem disseminare, θρυλλεῖν, π.
sermonem spargere, θρυλλεῖν, θρυλλίζειν, θρυλίζειν.
sermones conferre cum aliquo, συμβάλλειν τινὶ λόγους, κοινολογεῖσθαί τινι.
sermonis elegantia, καλλιέπεια, ας, ἡ.
sermonis suavitas, εὐγλωττία, ας, ἡ.
sero, adv. βραδέως, ὀψὲ, χρονίως, ὀψιαίτερον.
sero venire, χρονίζειν.
sero facio aliquid, ὀψίζω.
sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
serosus, ὀρρώδης, ες, ὁ, ἡ, ὀψιμος, ον, ὁ, ἡ.
serotinus, ὄψιμος, ον, ὁ, ἡ, ὄψιος, ον, ὁ.
serpens, anguis, ὄφις, εως, ὁ, ἑρπετὸν, οῦ, τὸ.
serpentigena, ὀφιογενὴς, ες, ὁ, ἡ.
serpigo, ἑδηδὼν, όνος, ἡ.
serpo, ἕρπω, ἑρπίζω.
serpyllum, ἕρπυλλος, ου, ὁ, ἕρπυλλον, ου, τὸ.
serra, πρίων, ονος, ὁ.
serra secare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
serrati dentes, ἐπαλλάσσοντες ὀδόντες.
serratos dentes habens, καρχαρόδους, οντος, ὁ.
serratus, πριονώδης, ες, ὁ, ἡ, πριονωτὸς, ὴ, ὁ.
serro, πρίω, πρίζω, ἀποπρίω, διαπρίω, ἐκπρίω, ἐμπρίω, καταπρίω, παραπρίω.
serticulum, στεφάνιον, ου, τὸ.
sertis redimitus, στεπτὸς, ὴ, ὁ.
sertis redimio, στεμματόω, ω, ἐπιστέφω, καταστέφω, περιστέφω.
sertum, στέφανος, ου, ὁ, στεφάνιον, ου, τὸ.
serva, δούλη, ης, ἡ, δουλὶς, ίδος, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ.
servatio, διατήρησις, εως, ἡ, ἐπιτήρησις, εως, ἡ.
servator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
servatrix ovium, μηλοτρόος, ου, ὁ.
servili ingenio præditus, ἀνδραποδώδης, εος, ὡς, ηλ ἧ.
opus servile, δρηστήριον ἔργον.
servilis, δουλικὸς, ὴ, όν, δούλιος, ου, ὁ.
serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
servio, is, δουλόω, ὑπηργέω, ὑπηρετέω, λατρεύω. omnia cum dat. personæ, vel rei, cui servitur. Dicimus etiam ἐπὶ with gen. παρά with acc. servire alicui. Herodot.
servio tempori, δουλόω καιρῷ.
servio gloriæ, φιλοδοξῶ.
servire commodis suis, τὸ ξυμφέρον θεραπεύειν.
servitia, mancipia, εἰλωτεία, ας, ἡ, δουλεία, ας, ἡ, δουλοσύνη, ης, ἡ, ἀνδράποδον, ου, τὸ, δούλωσις, εως, ἡ, Poetice δούλιμα, ατος, τὸ.
servitium, ministerium, λατρόμη, ατος, τὸ, πενεστεία, ας, ἡ.
servitium, idem ac servitus.
servitus, δουλεία, ας, ἡ, δουλοπρέπεια, ας, ἡ, λατρεία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ, οἰκετία, ας, ἡ.
in servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
in servitutem abduco, ἀνδραποδόω, ἀχμαλωτόω, ἀχμαλωτίζω.
in servitutem redigor, ἀνδραποδίζομαι.
serum lactis, ὀρρὸς, ου, ὁ.
servo, asservo, retineo, σάω, τηρέω, ῶ.
servo, conservo, incolumen præsto, ἐρύομαι, περιποιέω, ω, ῥύομαι, ῥῦμαι, σάω, τηρέω, ῶ, φυλάσσω, φυλάττω τινὰ, σαόω, παρατηρέω τινά.
servo, custodio, σάω, τηρέω, ῶ.
servo, observo, præsto, ἐρύομαι, σάω, τηρέω, ῶ.
non servo, idest frango, κατεαγέχω.
servos multos habens, πολύδουλος, ου, ὁ.
serus, serotinus, tardus, ὄψιμος, ου, ὁ, ἡ, ὄψιος, ὴ, ὁ, χρόνιος, ου, ὁ.
servulus, δουλάριον, ου, τὸ.
servus, ἄτμητος, ου, ὁ, ἀτμιὼ, ένος, ὁ, δμῶς, ωὸς, ὁ, δμωὸς, ῆ, ὁ, δοῦλος, ου, ὁ, θεράπων, οντος, ὁ, λάτρις, ιος, ὁ, ηλ ἡ, μάνης, ου, ὁ, οἰκέτης, ου, ὁ, παιδίον, ου, τὸ, πενέστης, ου, ὁ.
servus, a, um, δουλικὸς, ὴ, όν.
sese, ἑωυτόν.
sesquialiter, ἡμιόλιος, ου, ὁ, ἡμίολος, ου, ὁ.
sesquipedalia verba, βόειοι ῥήματα.
sesquipedalibus verbis utor, ληκυθίζω.
sesquipes, τεθεμιπέδιον, ου, τὸ.
sessim, ἑδρόωσε.
sessio, ἐφεδρώσις, εως, ἡ.
sessor, ἐφεδρώντες, ου, ὁ.

setæ, juba, proprie equorum, & porcorum, χαίτη, ης, ἡ.
setis horrens, φρικόθριξ, ικος, ὁ.
setosus, λάσιος, ου, ὁ, ὴ, ὸν, ἡ.
seu, ἤ, ἤτοι, εἴτε.
severe, αὐστηρῶς, αὐθεκάστως, ἀκοινωνήτως, ἀποτόμως, σεμνῶς.
severitas, σεμνότης, ητος, ἡ, διατομία, ας, ἡ.
severitas nimia, αποτομία, ας, ἡ.
severitas morum, σεμνότης, ητος, ἡ.
severus, αὐστηρὸς, ὰ, όν, σεμνὸς, ὴ, όν, ἀποτομος, ου, ὁ.
sevoco, ἀποχωλεύω, ω.
sevosus, στεατώδης, εος, ὁ, ὴ, ὸν, ἡ.
sevum, στέαρ, ατος, τὸ.
sex, ἕξ.
sexagenarius, ἑξηκοντούτης, ου, ὁ.
sexageni, ἑξήκοντα.
sexagesimus, ἑξηκοστὸς, ὴ, όν.
sexaginta, ἑξήκοντα.
sexcentesimus, ἑξακοσιοστὸς, ὴ, όν.
sexcenti, ἑξακόσιοι, αι.
sexdecim, ἑκκαίδεκα.
sexennis, ἑξαετὴς, ἐος, ὁ, ἑξέτης, εος, ὁ, & sœm. ἑξέτις, ιδος, ἡ.
sexennium, ἑξέτιον, ας, ἡ.
sextilis, λῶος, ου, ὁ.
sextus, ἕκτος, ου, ὁ.
sexus, φύσις, εως, ἡ, γένος, εος, τὸ.
sexus utriusque, γυναικάνορος, ου, ὁ, ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ.

S I.

Si, εἰ, ἄν, εἴπερ, ἐπειδάν.
si forte, εἴπως.
si modo, ἔγε, εἴπερ, εἰ δὴ, πλήν, ἐάν.
si non, εἰ μή, πλήν.
si quis, ἔστις.
si vero, ἐὰν δὲ, εἰ δ' ἄρα.
si unquam alias, εἴποτε, ἔλλοτε, εἴπερ.
sibi, ἑαυτῷ.
sibilator, ἰυκτὴς, οῦ, ὁ, συρικτὴς, οῦ, ὁ.
sibilis excipio, ἐπισυρίττω.
sibilo ejicio, συρίσσω, συρίττω, ἀποσυρίττω.
sibilo, συρίττω.
sibilus, συρισμὸς, οῦ, ὁ, σύριγμα, ατος, τὸ.
sibilus, a, um, συρίττων, οντος, ὁ, &c.
sibylla, σίβυλλα, ης, ἡ.
sibyllini libri, σιβύλλειοι βίβλοι.
sic, ἄυτως, ωντως, ὧδε, ὡδὶ, ὅτω (sequente consonante) & ὅτως (sequente seu vocali, seu consonante,) ὡς, τως.
sic ut, ὅτως, ὡς. ὅτως, ὥσπερ.
sica, ξίφος, εος, τὸ, κοπὶς, ίδος, ἡ, ξιφίδιον, ου, τὸ.
sicarium submittere, καθίσαι σφαγέα.
sicarius, φονεὺς, έως, ὁ, ξιφηφόρος, ου, ὁ.
siccatio, ἀποξήρωσις, εως, ἡ, τερσία, ας, ἡ, ψυγμὸς, οῦ, ὁ.
siccatus, σπελλὸς, ὰ, όν, σκελετὸς, ὴ, όν, σκελετόυθεὶς, έντος, ὁ, περσόμενος, ου, ὁ.
siccesco, ἄζομαι, αἴζάνω, αἰζάνομαι.
siccine, ἄτωσι.
siccitas, ξηρότης, ητος, ἡ, ξηρασία, ας, ἡ, ωχμὸς, οῦ, ὁ.
siccitas oculorum, ξηροφθαλμία, ας, ἡ.
in sicco statuere, ἐπὶ ξηρᾷ ποιεῖν.
sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
siccum dicendi genus, ξηρὰ σιώπεσις, ξηρὸς χαρακτὴρ.
siccus, ξηρὸς, ὰ, όν, ἀνικμος, ου, ὁ, ἀνιχμώδης, εος, όν, ὴ, ὸν, ἡ.
sicilia, Θρινακίη, ης, ἡ, Θρινακία, ας, ἡ.
siclus, σίκλος, ου, ὁ.
sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάν ποτε.
sicunde, εἴποθεν.
sicut, & sicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθῶς, ὅιον.
sideratio, ἀστροβολία, ας, ἡ, ἔκπληξις, εος, ἡ.
sideratus, ἀστροβλὴς, ητος, ἡ, ἀστροβόλητος, ου, ὁ.
sidereus, ἀστρῶος, ου, ὁ, ἀστερόεις, εντος, ὁ.
siderum peritus, ἀστρολόγος, ου, ὁ.
sido, καθίζάνω.
sidus, ἄστρον, ου, τὸ.
sigillaris cera, ῥύπος, εος, τὸ.
sigillaris terra, σημαντὶς γῆ.
sigillatim, καθ' ἕκαστον.
sigillo, καταλέγω.
sigillo, σφραγίζω, σφραγίδα ἐπιτίθημι.
sigillum, σφραγὶς, ίδος, ἡ, σήμαντρον, ου, τὸ.
signa cœlestia duodecim, ζώδια, τὰ.
signator, σημάντωρ, ορος, ὁ.
signatorius annulus, σφραγὶς, ίδος, ἡ.
signatura, σημασία, ας, ἡ.
signatus, σημειωτὸς, ὴ, όν.
non signatus, ἀσήμαντος, ου, ὁ.
signifer, σημειοφόρος, ου, ὁ.
significans, σημειώδης, εος, όν, ὴ, ὸν, ηλ ἡ, ὄσημος, ου, όν.
significanter, ἐμφατικῶς.
significatio, σημασία, ας, ἡ, ἔμφασις, εως, ἡ, σημείωσις, εως, ἡ.

si-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

significationem do obscuram hujus rei, αἰνίσσομαί τι, τοῦτο ἐστι.
significationem accipio, σημαίνομαι.
significationem habeo (apud Grammaticos), σημαίνω.
significativus, σημαντικὸς, ἡ, ὸν.
significo, σημαίνω, δηλόω, ῶ.
significo literis, ἐπιστέλλω.
significo allegorice, ἀλληγορέω, ῶ.
signis certis ostendo, τεκμαίρω.
signo aliquo noto, διασημαίνω.
signo, σφραγίζω : pro ostendere, σημαίνειν. ἀποδείξειν ποιεῖσθαί τινι.
signo argentum, ἀργυροκοπέω, ῶ.
signum, indicium, nota, σύμβολον, ου, τὸ, σῆμα, ατος, τὸ, σήμαντρον, ου, τὸ, τέκμαρ, ατος, τὸ, σωΐδημα, ατος, τὸ, σημεῖον, ου, τό.
signum bellicum, δαῖον, ου, τό.
signum receptui quod datur, ἀναπαλτικὸν, οῦ, τό.
signum, simulacrum, σημεῖον, ου, τὸ, σημάτιον, ου, τὸ, σημάτιον, ου, τὸ, σῆμα, ατος, τὸ.
signum, vexillum, σημεῖον, ου, τὸ, σημάτιον, ου, τὸ, σῆμα, ατος, τὸ.
signum, sigillum, σήμαντρον, ου, τὸ, σημεῖον, ου, τό.
signum, portentum, prodigium, σῆμα, ατος, τὸ, τέκμαρ, ατος, τό.
signum dare, σημαίνειν, ὑποσυμαίνειν, κατασείειν τινί.
signum imprimere, σημαίνειν, ἐπισφραγίζειν, τυπᾶν.
signum tollere, ἐνδιδόναι σωΐδημα, δέξασθαι σωΐδημα, ἐξαίρειν σωΐδημα.
signum accipere, διδόναι σωΐδημα, δέξασθαι σωΐδημα, ἐξαίρειν σωΐδημα.
silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι, σιωπῇ παροδεύειν.
silentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
silentium, σιγὴ, ῆς, ἡ, σιωπὴ, ῆς, ἡ, ἀρρησία, ας, ἡ.
silentium impero, κατασιωπάω, ῶ.
silentium indico, κατασκελεύω, κατασιωπάω, ῶ, κατασείω.
silentium altum agere, μακρὰν σιγὴν σιγλᾶν.
sileo, σιγάω, ῶ, σιωπάω, ῶ, ἐχεμυθέω, ῶ.
silesco, σιγηρὸς, γίνομαι.
silex, πυρίτης, ου, ὁ.
silicernium, senex capularis, γέρων, οντος, ὁ, τυμβογέρων, ωντος, ὁ.
siliceus, κοχλακώδης, εος, ὁ ☾ ἡ.
siligineus, σιλιγνίτης, ου, ὁ.
siligo, ὄλυρα, ας, ἡ, σιλίγνις, ιος, ἡ.
siliqua, λοβὸς, οῦ, ὁ, κεράτιον, ου, τό.
siliquaceus, λοβώδης, εος, ὁ ☾ ἡ.
siliquastrum, κερατέα, ας, ἡ.
simia, πίθηκος, ου, ὁ ☾ ἡ.
simiam imitari, πιθηκίζειν.
simila, σεμίδαλις, εως, ἡ.
similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
similago, σεμίδαλις, εως, ἡ.
similares partes corporis, ὁμογενῆ μόρια.
similem efficio, ὁμοιόω, ῶ, ἀφομοιόω, ῶ, ἐξομοιόω, ῶ.
simili modo, ἐοικότως, ὁμοίως.
similis, ἀλίγκιος, ου, ὁ, ὀπαλίγκιος, ου, ὁ, γείτων, ονος, ὁ, εἰκὼς, ὸτος, ὁ, ἐοικὼς, ὸτος, ὁ, ἰσαίτης, ου, ὁ, ὁμοιος, ου, ὁ, ὁμοῖος, ου, ὁ, παραπλήσιος, ου, ὁ. Poetice ἐικελος, ου, ὁ.
similis fui, ὅμοιος, ου, ὁ.
per omnia similis, ἀπαραλλάκτος, ου, ὁ.
similis sum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
similiter, ὁμοίως, παραπλησίως.
similiter cadens, ὁμοιόπτωτος, ου, ὁ.
similitudinem veri consequor in iis, quæ dico, εἰκοτολογέω, ῶ.
similitudo, ὁμοιότης, ητος, ἡ, ὁμοίωσις, εως, ἡ, ἀναλογία, ας, ἡ.
similitudo affectuum, ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ.
similitudo morum, ὁμοιτροπία, ας, ἡ.
similo, ὁμοιόω, ῶ.
similitas, σημάντης, ητος, ἡ, σίμωμα, ατος, τό.
simo naso præditus, σιμὸς, ὴ, ὸν, ὀυσιμος, ου, ὁ, ῥινέσιμος, ου, ὁ.
simplex, non compositus, unius naturæ, μόρος, ου, ὁ, ἀσύνθετος, ου, ὁ, μονότροπος, ου, ὁ, μονοφυὴς, έος, ὁ ☾ ἡ.
simplex, tenuis, non involutus, ἁφελὴς, έος, ὁ ☾ ἡ, λιτὸς, ὴ, ὸν.
simplex oratio, ἁφελὴς λόγος.
simplex, incautus, non solers, ἀκέφαλος, ου, ὁ ☾ ἡ, ἄκομψος, ου, ὁ ☾ ἡ, ἀμενοκῶν, ὄντος, ὁ, ἀμέγχανος, ου, ὁ.
simplex, apertus, sincerus, malitia carens, ἁπλόος, ὁ, & per contract. ἁπλοῦς, in genitivo ἁπλοῦ, ἁπλόϊκος, ὴ, ὸν, ὁ, ἁπλήγιος, ου, ὁ, ἁφελὴς, έος, ὁ ☾ ἡ, ἄκακος, ου, ὁ, ἀδιάθετος, εος, ὁ ☾ ἡ, ἀπειράκακος, ου, ὁ, Poetice ἀκακήτης, ου, ὁ.
simplicitas, ἁπλότης, ητος, ἡ, ἁφέλεια, ας, ἡ, ἀδιαθεσία, ας, ἡ, λιτότης, ητος, ἡ, ἀκεραιοσύνη, ης, ἡ.
cum simplicitate, ἁπλοϊκῶς, ἀδιαθέτως, ἀδιάθετα.
simpliciter, sine dolo, candide, ἁπλοϊκῶς, ἀδιαθέτως, ἀκράντως, ἁπλᾶ.
simpliciter ago, ἀδιαθετίζομαι.

simul, ἅμυδις, ἅμα, ἀσλαβῶς, ὁμαρτῆ, ὁμῶ, σὺν, ξύν.
simul cum, σὺν, ξύν.
simul atque dies illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
simul facio, συνεδρεύω.
simul sum, συνυπάρχω.
simul ac, ἅμα, ἅμα τε, ὡς.
simulacrum, εἴδωλον, ου, τὸ, εἰκὼν, όνος, ὁ, ἄγαλμα, ατος, τό.
simulare divitias in paupertate, σελλίζειν, σαλακωνίζειν.
simulate, παραβλήδην, ὑποκριτικῶς, ὑπούλως, πεπλασμένως, πλαστῶς, πρασσοιητικῶς.
simulatio, εἰρωνεία, ας, ἡ, ὑπόκρισις, εως, ἡ.
simulator, εἴρων, ωνος, ὁ, μιμητὴς, οῦ, ὁ, ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ.
simulatque, ἅμα, ἐπειδὴ, ἐπεὶ, ὡς.
simulatus, ἐπίπλαστος, ου, ὁ ☾ ἡ, πλασματώδης, εος, ὁ ☾ ἡ, ψοδώδης, έος, ὁ ☾ ἡ.
simulo, προσποιεῖσθαι εἶναι φίλος, me esse amicum. ὑποκρίνομαι, πλάττω.
simultas, ἔχθρα, ας, ἡ, δυσμένεια, ας, ἡ.
simultatem exerceo, ἐχθρόω, μωαίω.
simultatem gero, ἐχθρόω.
simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσαρέστως πρὸς ἀλλήλη.
simus, σιμὸς, ὴ, ὸν.
sin, εἰ δὲ, ἢν δὲ, κἂν.
sin autem, ἢν μέντοι, ἢν ἄν.
sinapi, σίνηπι, ιος, τὸ, νᾶπυ, υος, τό.
sin minus, εἰ δὲ μή.
sincere, ἀδεκαστως, ἀκεραίως, ἀπιβδήλως, καθαρεύως, εἰλικρινῶς, ἀπόθως.
sinceritas, εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ἀκεραιότης, ητος, ἡ.
sincerus, non adulteratus, purus, ἀνέφαντος, ου, ὁ ☾ ἡ, ἀνέπαφος, ου, ὁ ☾ ἡ, ἄφαντος, ου, ὁ ☾ ἡ, ἀκέραιος, ου, ὁ ☾ ἡ, ἀκήρατος, ου, ὁ ☾ ἡ, κατακορὴς, ές, ὁ ☾ ἡ, κατάκορος, ου, ὁ ☾ ἡ, διάκορος, ου, ὁ ☾ ἡ, ἀνόθευτος, ου, ὁ ☾ ἡ, ἄδολος, ου, ὁ ☾ ἡ.
sincerus, candidus, non fictus, ἄδολος, ου, ὁ ☾ ἡ, εἰλικρινὴς, έος, ὁ ☾ ἡ.
sinciput, βρέγμα, ατος, τό.
sindon, σινδὼν, όνος, ὁ.
sine, præp. ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα, cum genit.
sine causa, μάτην.
sine controversia, ἀδιαφόρως, ἀναμφιβόλως.
sine delectu, ἀκρίτως, ἀνεξετάστως.
sine discrimine, ἀνεξετάστως.
sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
sine fraude, ἀδόλως.
sine impensa, ἀδαπάνως.
sine intermissione, συνεχῶς, ἀσκελέως, ἀσπερχές.
sine judicio, ἀγνῶς, ἀγνωμόνως.
sine labore, ἀκοπίαστως, ἀσπουδεί.
sine mora, ἀμελλητί, ἀνυπερθέτως, ἀτρεμεί.
sine studio, ἀσπουδεί.
singulare certamen, μονομαχία, ας, ἡ.
singulari certamine pugno, μονομαχέω, ῶ.
singulari certamine vinco, κατεμονομαχέω, ῶ.
singulari certamine decerno, διαμονομαχέω, ῶ.
singulari modo, μονοτρόπως.
singularis, ἑνικὸς, ἡ, ὸν, ἐξαίρετος, ου, ὁ.
singularitas, μονὰς, άδος, ἡ, ἑνὰς, άδος, ἡ, ἑνότης, ητος, ἡ.
singulariter, ἑνικῶς.
singulatim, καθ' ἕνας, μονωδὸν, καθ' ἕκαστον.
singuli, ἕκαστος, ου, ὁ.
singulis diebus, καθ' ἡμέραν, καθημαξ.
singulis horis, ὥραν ὥραν.
singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
singultim, μετὰ λυγμοῦ.
singultio, λύζω.
singulto, ψυχορράγέω, ῶ, λύζω.
singultus, λυγμὸς, ὁ, λυγξ, γὸς, ὁ.
sinister, lævus, ἀριστερὸς, ὴ, ὸν, ἐπαριστερὸς, ὴ, ὸν, λαιὸς, ὴ, ὸν, σκαιὸς, ὴ, ὸν.
sinister, infaustus, ἀριστερὸς, ὴ, ὸν, σκαιὸς, ὴ, ὸν.
sinistra, σκαιὰ, ας, ἡ, ἀριστερὰ, ας, ἡ.
ad sinistram, ἐπ' ἀπιστερὰ χειρῶν, ἐς ἀπιστερὰν.
sinistre, σκαιῶς.
a sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ ὠνύμου.
sinistrorsum, ἐπ' ἀριστερά.
sino, ἐάω π, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
sino liberum abire, ἐάω.
sinuatio, κόλπωσις, εως, ἡ.
sinuatus, κολπωτὸς, ὴ, ὸν.
sinuo, κάμπτω.
sinuosus, κολπώδης, εος, ὁ ☾ ἡ.
in sinu condo, ἐγκολπίζω.
in sino teneo, ἐγκολπίζω.
in sinum recipio, ἐγκολπίζω.
sinus, κόλπος, ου, ὁ.
sinus Adriaticus, μυχὸς ἀδριακὸς.
sinus maris, κόλποι, οἱ.
sinus montium, πτυχὴ, ῆς, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

finus litorum, ἀγκών, ῶνος, ὁ.
fiparium, περιπέτασμα, ατος, τὸ.
fipho, σίφων, ονος, ὁ, διαβήτης, ου, ὁ.
fiphone evacuo, ἐκσιφωνίζω.
fiquando, εἴποτε, ἐάν ποτε.
fiquidem, εἴγε, εἴπερ, εἴπερ ἄρα.
fiquis, εἴτις, ἐάν ὁστισοῦν.
firen, σειρήν, ῆνος, ἡ.
firenum cantus, σειρήνιον μέλος.
firius, σείριος, ου, ὁ.
fiser, σίσαρον, ου, τὸ.
judicio fiftere, παρίστημι, παρίσταν, παρίστανειν.
fiſto, cohibeo, inhibeo, reprimo, παύω, παύομαι, ἐφίστημι, ἵστημι, συνίστημι, καταπραΰνω, ὦ, ἐμπίμπλαμαι, στέλλω, χάζω, χάζομαι, ἴσχω, προσβιβάζω.
fiſto gradum, ἴσχομαι.
fiſtrum, σεῖστρον, ου, τὸ.
fitibundus, διψαλέος, α, ον, ὁ, διψητικός, ῆ, όν.
ſtriculoſus, διψαλέος, α, ον, ὁ, ἀνυδρος, ου, ὁ, πολυδίψιος, ου, ὁ.
ſitim reſtinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
ſitio, διψάω, ῶ, κατατρυφάω, ῶ.
ſitis, δίψος, εος, τὸ, δίψα, ης, ἡ.
ſitu obſitus, ῥυπώσις, σεσηπώς, ὁ, ἡ, ῥυπώδης, ες, ὁ, ἡ.
ſitu obſitus ſum, putreo, marceo, ῥυπτιάω, ῶ.
ſitula, κάλπη, ης, ἡ, ὑδρία, ας, ἡ, ὑδρίσκη, ης, ἡ.
ſitum eſt in eo, κεῖται ἐν αὐτῷ.
ſitum contrahere, ῥυπτιᾶν.
ſitum eſt in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
ſitus, a, um, κείμενος, η, ον.
ſitus, αυχμὸς, οῦ, ὁ, ῥυπὸς, ῶτος, ὁ. pro poſitione loci, τοποθεσία, ας, ἡ, θέσις, εως, ἡ.
ſive, εἴτε, ἤτε, ἤκων.

S M.

ſmaragdinus, σμαράγδινος, η, ον, ἐκ σ.
ſmaragdus, μάραγδος, ου, ὁ, σμάραγδος, ου, ὁ.
ſmilax, σμίλαξ, ακος, ἡ.

S O.

ſoboles, γενεὰ, ᾶς, ἡ, τέκνον, ου, τὸ, ἀπόγονον, ου, τὸ.
ſobolis educatio, τεκνοτροφία, ας, ἡ.
ſobolefco, ὑποφύομαι, τῷ γένει αὐξάνομαι.
ſobrie, νηφαλέως, σωφρόνως.
ſobrietas, νῆψις, εως, ἡ, νηφαλισμὸς, οῦ, ὁ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
ſobrinus, ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ.
ſobrium reddo, ἀναινήφω.
ſobrius, νήφων, ονος, ὁ, ἡ, νηφάλιος, α, ον.
ſobrius ſum, νήφω.
ſocculus, πυδίον, ου, τὸ.
ſoccus, ἐμβάτης, ου, ὁ, καλοπόδιον, ου, τὸ.
ſocer, πενθερὸς, οῦ, ὁ, κηδεστὴς, οῦ, ὁ, γαμβρὸς, οῦ, ὁ.
ſocia, ἑταίρα, ας, ἡ.
ſocialis, ἑταιρικὸς, ὴ, όν.
ſocialiter, ἑταιρικῶς.
ſocietas, κοινώνημα, ατος, τὸ, κοινωνία, ας, ἡ.
ſocietas belli, συμμαχία, ας, ἡ.
facere ſocietatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
ſocietatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
ſocii in bello, σύμμαχοι, ων, οἱ.
ſocio, συμμίγνυμι, συνεγείρω.
ſocium adſciſco, προσεταιρίζω.
ſocius, ἑταῖρος, ου, ὁ, κοινωνὸς, οῦ, ὁ, σύμμαχος, ου, ὁ.
ſocordia, ἀσωτία, ας, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀκηδία, ας, ἡ.
ſocordiæ me dedo, βλακεύω.
ſocorditer, βλακικῶς.
ſocors, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, μεθήμων, ονος, ὁ, ἀμελὴς, ές, ὁ.
ſocrus, πενθερὰ, ᾶς, ἡ, ἑκυρὰ, ᾶς, ἡ.
ſodalis, ἑταῖρος, ου, ὁ, σύσσιτος, ου, ὁ.
ſodalitas, vel ſodalitium, συσσιτία, ας, ἡ, φρατρία, ας, ἡ.
ſodalitatem inire, ἑταιρίζειν, συνεταιρεύεσθαι.
ſodalitius, ἑταιρικὸς, ὴ, όν.
ſodes, ὦ τῶν.
ſol, ἥλιος, ου, ὁ, σείριος, ου, ὁ, φοῖβος, ου, ὁ.
ſol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
ſol occidit, ἥλιος δύεται.
ſolamen, ſolatium, παραγορία, ἡ, παραμύθιον, ου, τὸ, παραμυθία, ας, ἡ.
ſolanum, στρύχνος, ου, ὁ.
ſolarium, ὡρολογεῖον ἡλιακόν.
ſolarii umbra, στοιχεῖον, ου, τὸ.
ſolatio eſſe alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
ſolatium, βυκόλημα, ατος, τὸ, παραμύθιον, ου, τὸ, παραψυχὴ, ης, ἡ.
ſolator, παράκλητος, ου, ὁ, παρακλήτωρ, ορος, ὁ.
ſole abeunte, ἀφορμωμένου ἡλίου.
ſolea, ἔμβας, άδος, ἡ, κρηπὶς, ίδος, ἡ. pro piſce, βδέλλιον, ου, ὁ.
ſolenne, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.
ſolenne eſt, νομίζεται.
ſolennis, πάνδημος, ου, ὁ, ἑορτάσιμος, ου, ὁ.
ſolennitas, δημοθοινία, ας, ἡ, πανήγυρις, εως, ἡ, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.

ſolenniter, νομικῶς, ἐξ ἔθους.
ſoleo, εἴωθα, εἴθισμαι, ἔθω, ἔχω.
ſoleo facere aliquid, ἐθείρω.
ſolers, ἀγχίνους, ου, ὁ, δεξιὸς, ᾶ, όν, πανοῦργος, ου, ὁ.
ſolerter, ἀγχίνως.
ſolertia, ἀγχίνοια, ας, ἡ, δεξιότης, ητος, ἡ, περίνοια, ας, ἡ.
ſolet, ἔθω ἐστί τινι εἰθισμένων ἐστί. φιλεῖ.
ſolicitatio, ἀνίασις, εως, ἡ, πειρασμὸς, οῦ, ὁ.
ſolicitator, ἐπηκτὴς, οῦ, ὁ.
ſolicite, κηδεμονικῶς, ἐπιμελῶς, μεμελημένως, φροντιστικῶς.
ſolicitare ad defectionem, ἀφιστάναι, συνιστάναι.
ſolicito, ἀνιάω, ῶ, λυπέω σε πολλά. pro impellere, ἀναπείθειν τινά.
ſolicitudo, μέριμνα, ης, ἡ, ἀγωνία, ας, ἡ, φροντὶς, ίδος, ἡ.
ſolicitudine afficio, κνίζω.
ſine ſolicitudine, ἀμερίμνως, ἀμερμνεί.
ſolicitum eſſe, ἀσυδαΐζειν, φροντίζω περί τινος.
ſolicitus, πολυμερίμνος, ου, ὁ, μέριμνος, ου, ὁ, ἐπιμελὴς, ές, ὁ, περιδεὴς, ές, ὁ, περφροντικὸς, ῆ, όν.
ſolidatio, στερεότης, ητος, ἡ, στερέωσις, εως, ἡ, στερρότης, ητος, ἡ.
ſolide, στερεῶς.
ſoliditas, στερεότης, ητος, ἡ, τὸ στερεόν.
ſolido, στερεόω, ῶ, στερρόω, ῶ.
ſolidus, χαλκοβαρὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁλοσφυρήλατος, ου, ὁ, ἰδιοσύστατος, ου, ὁ, σύγκωλος, ου, ὁ, στιφρὸς, ᾶ, όν, σιβαρὸς, ᾶ, όν, στερεὸς, ᾶ, όν.
ſolidus, integer, perfectus, ὁλόκληρος, ου, ὁ, σύντελὴς, ές, ὁ, ἡ.
ſolis ortus, φάος, εος, τὸ.
ſolis occaſus, δυσμὴ, ῆς, ἡ, δύσις, εως, ἡ.
ſolis ſplendor, ἔλη, ης, ἡ, αἴλη, ης, ἡ.
ſolitaria vita, μοναστικὸς βίος.
ſolitarius, μοναχὸς, οῦ, ὁ, μοναστὴς, οῦ, ὁ, ἐρημαῖος, α, ον.
ſolitarius dego, μονάζω.
ſolitarius ſum, οἰάω, ῶ, οἰοπολέω, ῶ.
in ſolitudine ago, ἐρημάζω.
ſolitudinem affero, ἐπιμονόω, ῶ.
ſolitudinis amans, φιλέρημος, ου, ὁ.
ſolitudo, ἐρημία, ας, ἡ.
ſolitus, εἰωθὼς, ότος, ὁ.
ſolivagus, μονήρης, ες, ὁ, ἡ.
ſolium, θρόνος, ου, ὁ, θρονίδιον, ου, τὸ.
ſolo æquo, ἁμαλδύνω, ἁμαλάττω, ἐδαφίζω, ἀπεδίζω χθαμαλόω, ῶ, καταστρέπτω εἰς ἔδαφος.
ſolo allido, ἐδαφίζω.
e ſolo, πεδόθεν.
ſolœciſmus, σολοικισμὸς, οῦ, ὁ.
ſolor, aris, παραμυθέομαι, ἐμοὶ.
ſolſtitialis, τροπικὸς, ὴ, όν.
ſolſtitium, τροπὴ, ῆς, ἡ.
ſolſtitium facio, τροπιάζω.
ſolubilis, λύσιμος, ου, ὁ, καὶ ἡ.
ſolvendo non ſum, ἀξιόχρεως οὐκ εἰμι. πρὸς τὸν ἔκτισιν ἀπορῶ.
ſolvendo qui eſt, ἀξιόχρεως, ω, ὁ, καὶ ἡ.
ſolvere nodum, λύειν σώμματι, δεσμὸν ἀναγνάμψαι.
ſolvere navem, ἄρειν. interdum abſolute uſurpatur, interdum cum dativo νωυσὶ, aliquando cum præpoſitione ἐκ, aut ἀπὸ juncta genitivo: ἀπαίρειν, & ἀπαίρειν τῶν νεῶν.
ſolvere naulum, καταβάλλειν τὰ ποριθμία.
ſolvere mercedem, μισθὸν τίνειν.
ſolum, ſolummodo, μόνον, μόνως.
ſolum, pavimentum, humus, βάθρον, ου, τὸ, ὑπόβαθρον, ου, τὸ, δάπεδον, ου, τὸ, ἔδαφος, εος, τὸ, ἕδας, ατος, τὸ, πέδον, ου, τὸ.
ſolum fertile, γόνος, ου, ὁ.
ſolum firmum, κρατεόπεδον ἕδας.
ſolum muto, exulo, φεύγω τὴν πατρίδα, φεύγω τὴν πόλιν, ἀπαλλαγὴν ποιοῦμαι, μεταναίσσομαι.
ſolum eſſe facio, ἀπομονόω, ῶ.
ſolvo, diſſolvo, laxo, ἀνίημι, παρίημι, λύω, ἀπολύω, διαλύω, ἀναλύω, ἐκλύω.
ſolvo nodum quæſtionis, ἐπιλύω.
ſolvo, e portu proficiſcor, navigo, ἀνάγω τὴν ναῦν, ἄρω τὴν ναῦν. interdum abſolute uſurpatur, interdum cum dativo νωυσὶ, aliquando cum præpoſitione ἐκ, aut ἀπὸ juncta genitivo: ἀφορμέω, ῶ, πλέω, & Jonice πλείω, πλωίζω, πλωίζομαι, Poetice autem πλόω, & πλώμι, ἀναπλέω, ῶ, ἐπαναπλέω, ῶ, διαπλέω, ῶ, ἀποπλέομαι.
ſolvo, libero, λύω.
ſolvo, pendo, perſolvo, καταβάλλω, τελῶ, ἀποτελέω, ῶ. τίω, τίνω, τινύω, τίνυμι, ἀποτίνω, ἐκτίω, ἐκτίνω.
ſolus, μόνος, η, ον, ὁ, καθ' αὑτὸν, ἔρημος, ου, ὁ, οἷος, α, ον, ὁ.
oratio ſoluta, λογογραφικὴ, ῆς, ἡ, πεζὸς λόγος.
oratione ſoluta, πεζῶς, κατειλογάδην.
ſolutæ orationis ſcriptor, πεζογράφος, ου, ὁ.
ſolute, ἀνειμένως, ἀπολύτως, ὀκλελυμένως, ἐκλύτως.
ſolutio, diſſolutio, laxatio, λύσις, εως, ἡ, ἀνάλυσις, εως, ἡ, ἔκλυσις, εως, ἡ.

ſolu-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

solutio animi a corpore, λύσις τῆς σώματος.
solutio, explicatio, ἐπίλυσις, εως, ἡ, διάπτυξις, εως, ἡ.
solutio ænigmatis, λύσις, εως, ἡ.
solutio, liberatio, ἀπόλυσις, εως, ἡ.
solutio, persolutio, ἔκτισις, εως, ἡ.
solutivus, λυτικός, ή, όν.
solutor, λυτὴρ, ῆρος, ὁ.
solutu difficilis, δύσλυτος, ον, ὁ.
solutu facilis, εὔλυτος, ον, ὁ.
solutus curis, ἀμέριμνος, ον, ὁ.
solutus legibus, ἀνυπόδυτος, ον, ὁ, ἀνυπόδυτος, ον, ὁ.
solutus luxu, θρυπτικὸς, ἡ, όν, τρυφηλὸς, ῆ, όν, τρυφερὸς, ὰ, όν, τρυφητὸς, ὴ, όν.
somni expers, ἄλεκτρος, ον, ὁ.
somnia interpretari, κρίνασθαι ὀνείρους.
somnio, ὀνειρώττω, ὀνυπνιάζω.
somnio similis, εἰκελόνειρος, ον, ὁ, ἰσόνειρος, ον, ὁ, ὀνυπνιώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
insomnis, ἄϋπνος, ον, ὁ, ἀγρυπνος, ον, ὁ.
somniorum interpres, ὀνειροπόλος, ον, ὁ.
somniorum interpretatio, ὀνειροπολία, ας, ἡ.
somniosus, ὀνειρώδης, εος, ὁ.
somnium, ὄνυπνιον, ου, τὸ, ὄναρ, ατος, τὸ.
per somnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνον.
somno alto, & gravi oppressus, κῶθωπος, ον, ὁ.
somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
somnolentia, ὕπνος, ου, ὁ, καταφορὰ, ᾶς, ἡ.
somnolentus, ὑπνηλὸς, ὴ, όν, ὑπνωτικὸς, ὴ, όν.
somnum afferre, εἰς ὕπνον τρέπειν, ἀνάπαυσιν φέρειν.
somnum capere, ὕπνῳ τυγχάνειν, καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
somnum conciliare, ὑποποιεῖν, ὑπνῶν, κοιμῶν.
somnum ferreum dormire, κοιμᾶν χάλκεον ὕπνον.
somnum suavem dormire, ὕπνον ἡδέως ὑπνῶν.
somnus, ὕπνος, ου, ὁ, ἰαυθμὸς, οῦ, ὁ, κοῖτος, ου, ὁ.
somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
somnus profundus, κῶμα, ατος, τὸ.
sonator, ἠχητὴς, οῦ, ὁ.
cum sonitu, καναχηδὸν, κοναβηδόν.
sonitus, ἦχος, ου, ὁ, ὄβριμος, ου, ὁ.
sonitum do, ληκέω, ῶ, κοναβέω, ῶ, ψοφέω, ῶ.
sono, as, ἠχέω, ῶ, ὑπνέω, ῶ.
sono, dico, loquor, ἀπύω, ἠπύω, ἀνηπύω.
sonore, λιγυρῶς, λιγέως.
sonorum reddo, καταφωνέω, ῶ.
sonorus, ἠχώδης, εος, ὁ & ἡ, πολυηχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, ψοφώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ.
sons, ὑπαίτιος, ον, ὁ, ὑπεύθυνος, ον, ὁ.
sonum edo, φθέγγομαι.
sonus, ἦχος, ου, ὁ, φθογγὴ, ῆς, ἡ, φθόγγος, ου, ὁ.
sophisma, σόφισμα, ατος, τὸ.
sophismate circumvenio, καταισοφίζω.
sophista, σοφιστὴς, οῦ, ὁ.
sophistice, σεσοφισμένως, σοφιστικῶς.
sopio, ὑπνίζω, κοιμίζω.
sopor, ὕπνος, ου, ὁ, κοῖτος, ου, ὁ, κάρος, ου, ὁ.
soporatio, κάρωσις, εως, ἡ.
soporifer, ὑπνωτικὸς, ὴ, όν, καρωτικὸς, ὴ, όν.
soporificus, ὑπνωτικὸς, ὴ, όν.
soporo, καταυαιμίζω.
sorbeo, ῥοφέω, ῶ.
sorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
sorbilis, ῥοφητὸς, ὴ, όν, ῥοπτὸς, ὴ, όν.
sorbillo, καταῤῥοφέω, ῶ.
sorbitio, ῥόφημα, ατος, τὸ, ῥόμμα, ατος, τὸ.
sordeo, ῥυπάω, ῶ.
sordes, άσιν, ης, ἡ, ῥύπασμα, ατος, τὸ. pro immoderata parsimonia, ῥυπαρία, ας, ἡ, σμικρολογία, ας, ἡ.
sordes eluere, ῥύπτειν.
sordes aurium, κυψέλη, ης, ἡ.
sordesco, ασιλλῶμαι, ῥυπαίνομαι.
sordibus inquino, πινόω, ῶ, ἀποπινόω, ῶ, ῥυπαίνω.
sordibus purgor, ῥύπτομαι.
sordidatus, ῥυπῶν, ῶντος, & ῶντος, ὁ.
sordide, ῥυπαρῶς.
sordide, avare, ἀνελεύθερως, μικρολόγως, σμικρολόγως, μικροπρεπῶς.
sordide vestitus, δυσείμων, ονος, ὁ.
sordidus, γλοιὸς, ὸν, ὁ, θολερὸς, ὸν, ὁ, πινύεις, εντος, ὁ, ῥυπαρὸς, ὸν, ὁ.
sordidus moribus, γλοιὸς, ὸν, ὁ.
sordidus, illiberalis, avarus, ἀνελεύθερος, ον, ὁ ᾗ ἡ, ῥυπολόνυλος, ον, ὁ, κυμινοκίμβιξ, ικος, ὁ, λιμοκίμβιξ, ικος, ὁ, μικρολόγος, ον, ὁ, σμικρολόγος, ον, ὁ, μίσκελος, ον, ὁ, κατηοσκραντὴς, έος, ὁ & ἡ, συκοπερὴς, ὴς, ὁ, ῥυπώσις, εντος, ὁ, ῥυπώδης, εσα, ὁ ᾗ ἡ, ῥυπαρὸς, ὸν, ὁ, μικρόψυχος, ον, ὁ.
sorex, ἀμφιβίους μῦς.
soricinus, μύειος, ον, ὁ, μυϊκὸς, ὴ, όν.
sorites, σωρείτης, ου, ὁ.
soror, ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, ὁμόμητρος, ον, ἡ, ὁμαίμων, ονος, ἡ, αὐθόμοιμος, ον, ἡ, συμμιαίμων, ονος, ἡ, συνόμμος, ον, ἡ, συναίμων, ονος, ἡ, κασις, ιος, ἡ, ὁμόσπορος, ον, ἡ, ὁμόμμιος, ον, ἡ.
ororis loco habeo, ὡς ἀδελφὴν ἔχω.
ororicida, ἀδελφοκτόνος, ον, ὁ.
ororis filius, ἀδελφιδόος, ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ.
ororius, ἀδελφικὸς, ὴ, όν.
sors, sortitio, quod sorte obvenit, κλῆτος, ου, ὁ, κλῆρος, ου, ὁ, κύαμος, ου, ὁ, λαχμὸς, οῦ, ὁ, λάξις, εως, ἡ, λάχος, εος, τὸ, λῆξις, εως, ἡ, κλήρωσις, εως, ἡ, ἀπόμοιρα, ας, ἡ.
sors, casus, fatum, κὴρ, ρος, ἡ, πότμος, ου, ὁ.
sors, conditio, fortuna, αἶσα, ης, ἡ, μοῖρα, ας, ἡ, πρᾶξις, εως, ἡ.
sors vitæ, δαίμων, ονος, ὁ.
sors bona, εὐκληρία, ας, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ.
sors mala, κακὴ αἶσα.
sors dura, κακὴ αἶσα, δυσπραξία, ας, ἡ.
sorte accipio, ἀπολαγχάνω, λαγχάνω, κληρόομαι.
sorte adipiscor, nanciscor, κατακληρόομαι, μείρω, μερόω, ἐπιμοιράω, ῶ, κληρονομέω, ῶ, εὐτυχέω, ῶ.
sorte datus, κληρωτὸς, ὴ, όν, κληρος, ὴ, όν.
sorte distribuo, διακληρόω, ῶ.
sorte lego, ἀποκληρόω, ῶ.
sorte obtingere, λαγχάνειν.
sorte sua contentum esse, τοῖς παροῦσι συμφέρεσθαι.
sortem ducere, κληροῦσθαι.
sortes movere, πάλλειν κλῆρους.
sortilegium, χρησμῳδία, ας, ἡ.
sortilegus, χρησμῳδὸς, ὸν, ὁ.
sortior, sortes duco, κυαμεύομαι, κληρόω, ῶ, καμπιεύω, ἐλαγχάνω, παλαίστω, ἀποκληρόω, ῶ.
sortitio, κλήρωσις, εως, ἡ.
sortito, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
sospes, σῶος, η, ον.
sospitalis, σωτήριος, ον, ὁ.
sospito, σώζω, διασώζω.

SP

spado, σπάδων, ονος, ὁ, βάκηλος, ου, ὁ, ὁ, ἐκτομίας, ου, ὁ.
spargo, is, σπείρω, σκορπίζω, πάσσω.
spargere rumores, λόγον, vel φήμην διαδιδόναι.
sparsim, σποράδην, χύδην.
sparsus, σπορὰς, άδος, ὁ.
sparteus, σπάρτινος, η, ον.
spartum, σπάρτον, ου, τὸ.
spasmus, σπάσμα, ατος, τὸ, σπασμὸς, οῦ, ὁ.
spathula, σπάθη, ης, ἡ, σπάθιον, ου, τὸ.
spatio duorum dierum, ἐν δυσὶν ἡμέραις.
spatior, περιπατέω, ῶ, περιενεῶ, ῶ.
spatiositas, πλατύτης, ητος, ἡ.
spatiosum reddo, πλατύνω.
spatiosus, εὐρύχωρος, ον, ὁ, πλατὺς, έος, ὁ.
spatium, διάστημα, ατος, τὸ.
cum bona spe, εὐελπιστί.
spe erigi, ἐπαίρεσθαι ἐλπίδι.
spe fretus, εὐέλπιστος, ον, ὁ, εὐέλπιστος, ον, ὁ.
spe vana foveri, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
spe frustrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
specialis, ἰδικὸς, ὴ, όν, ἴδιος, α, ον.
specialiter, ἰδικῶς, ἰδίᾳ.
speciatim, ἰδικῶς, κατ' εἶδος.
specie ægrotantis, ἐν σχήματι νοσοῦντος.
sub specie, ἐπὶ προφάσει.
speciem præbeo, φαντάζω, ἀναφαίνω.
in speciem obsidionis, ἐν σχήματι πολιορκίας.
species, forma, εἴδαλμα, ατος, τὸ, εἶδος, εος, τὸ, ὄψις, εως, ἡ, πλάσις, εως, ἡ, φαντασία, ας, ἡ.
species oris, σχῆμα, ατος, τὸ, ὤψ, ὠπὸς, ὁ.
species, idea, ἰδέα, ας, ἡ, εἰδέα, ας, ἡ.
species, pulcritudo, εἶδος, εος, τὸ.
species, genus, εἶδος, εος, τὸ.
species, color, prætextus, σχῆμα, ατος, τὸ, πρόσχημα, ατος, τὸ, πρόφασις, εως, ἡ.
specillum, μίλη, ης, ἡ.
specimen, δεῖγμα, ατος, τὸ, δεῖξις, εως, ἡ, ἐπίδειξις, εως, ἡ.
specimen dare alicujus rei, ἀπόδειξιν δοῦναι τινός, δεῖγμα ἐκφέρειν τινός. specimen sui dare, πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, vel δοῦναι.
speciose, εἰδῶς.
speciositas, φαιδρότης, ητος, ἡ, ἁβροσύνη, ης, ἡ.
speciosus, εἰδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, ὡραῖος, α, ον, φαιδρὸς, ὰ, όν.
specioso prætextu, εὐπροφάσιστως.
speciosum prætextum habens, εὐπροφάσιστος, ον, ὁ.
spectabilis, ἀξιοθέατος, ον, ὁ, κύδιμος, ον, ὁ.
spectabiliter, θεωρητῶς.
spectaculum, θέαμα, ατος, θέατρον, ου, τὸ.
spectaculum edere, θέαμα, ἐπιδείκνυσθαι.
spectandus, θεατὸς, ὴ, όν.
spectantem viam ad Andrum conficiebant, ἔτεμον τὴν πρὸς Ἄνδρον τετραμμένην.
spectate, εὐδοκίμως.
spectativus, θεωρητικὸς, ὴ, όν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ſpectator, θεατὴς, οῦ, ὁ, ἔφορ⊛, ου, ὁ.
ſpectatrix, θεάτρια, ας, ἡ.
ſpectatu dignus, ἄξι⊛ θέας, ἀξιοθεάτ⊛, ος, ὁ.
ſpectatum venio, θεωρέω, ῶ.
ſpectatus, δοκιμασθεὶς, έντος, ὁ, δοδόκιμ⊛, ος, ὁ.
ſpecto, ὁράω, ῶ, θεάομαι, ῶμαι, ἀποβλέπω, θεωρέω, ῶ, cum accuſativo. Hoc ad me ſpectat, Τοῦτο ἀποβλέπει πρὸς ἐμέ. προσήκει μοι Τοῦτο. ſpecto quid acturus ſis, θεάομαί σέ τι ποιήσεις.
ſpecto, vergo, τρέπομαι.
ſpectrum, φάσμα, ατος, τὸ, εἴδωλον, ου, τὸ, φάντασμα, ατος, τό.
ſpecula, σκοπὴ, ῆς, ἡ, σκοπιὰ, ᾶς, ἡ.
ex ſpecula circumſpicio, περιωπίζομαι.
ſpeculabundus, κατασκοπῶν, ῶντ⊛, ὁ.
ſpecularis, κατοπτρικὸς, ὴ, όν.
ſpeculatio, θεώρημα, ατος, τὸ, θεωρία, ας, ἡ.
ſpeculatores, κατάσκοποι, οἱ, διάσκοποι, οἱ.
ſpeculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
ſpeculatorius, κατασκοπικὸς, ὴ, όν.
ſpeculatrix, σκέπτρια, ας, ἡ.
in ſpeculo me contemplor, κατοπτρίζομαι.
ſpeculor, exploro, κατασκοπέω, & ῶμαι. & pro exacte conſiderare, σκοπέω, ῶ, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
ſpeculum, κάτοπτρον, ου, τὸ, ἔσοπτρον, ου, τὸ.
intueor in ſpeculum, ἐνοπτρίζομαί τι, ἐσοπτρίζομαι.
ſpecus, σπήλαιον, ου, τὸ, σπέ⊛, έ⊛, τό.
ſpei fruſtratio, ἀσχία, ας, ἡ.
ſpelæum, σπήλαιον, ου, τὸ, σπέ⊛, έος, τὸ.
ſpelta, ζέα, ας, ἡ, ζειὰ, ᾶς, ἡ.
ſpelunca, σπήλαιον, ου, τὸ, μανδρα, ας, ἡ, ἄντρον, ου, τό.
ſpem omnem vitæ collocare in hac re, τῶι ἅπασαν ἐλπίδα τῆ βίω ἐν τούτῳ τίθεσθαι. Lucianus in proœmio.
ſpem abjicio, σφάλλομαι τῆ ἐλπίδ⊛.
ſpem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
ſpem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter ſpem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
ſpem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
ſpem afferre, ἐλπίδα ὑποφαίνειν, εἰς ἐλπίδας ἄγειν, ἐλπίδα παρέχειν.
ſpem bonam de aliquo habere, χρηστὰς ἔχειν ἐπί τινι τὰς ἐλπίδας. Lucianus in proœmio.
ſpem concipere, κατελπίζειν.
ſpem omnem abjicere, ἀπογινώσκειν, ἀπελπίζειν, σφάλλεσθαι τῆ δόξης.
ſpem alicujus fallere, σφάλλειν, ψεύδειν.
in ſpem adducere, ἐλπίζειν.
præter ſpem, ἀέλπτης, ες, ὁ ἡ, ἄελπ⊛, ον, ὁ.
ſperabilis, ἐλπιστὸς, ὴ, όν.
ſperare facio, ἐλπίζω.
ſperatus, ἐλπισθεὶς, έντος, ὁ.
ſperma, σπέρμα, τος, τό.
ſpernax, ἀπιστὴς, ὴ, ὁ ἡ.
ſpernendus, ἀποβλητ⊛, ον, ὁ ἡ.
ſperno, ἀπίζω, cum accuſativo. ὀλιγωρέω, ῶ, & παραμελέω, ῶ, & ὑπεροράω, ῶ, & ὑπερόπτομαι, cum genitivo. ἐκπαμπίλλω, ἐξτελίζω, ἐξουδενόω, ῶ.
ſpero, ἐλπίζω Τινα, δόξαν ἔχω περί τινος· pro confido, πείθω, ἔλπομαι.
ſpes, ἐλπὶς, ίδος, ἡ, πρυσδοκία, ας, ἡ, δόξα, ης, ἡ.
ſpes bona, εὐελπιστία, ας, ἡ.
ſpes certa, ἀδιάσακτος ἐλπὶς.
ſpes magna me tenet bene mihi eventurum, ὡς πολλὴ ἐλπὶς ἐστιν ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι.
ſpes vana, κενελπιστία, ας, ἡ.
ſpes fita eſt in te de re tota, ἀνάκειται πᾶν ἐς σε.
ſphæra, σφαῖρα, ας, ἡ, σφαίρωμα, ατος, τὸ.
in ſphæræ modum, σφαιρικῶς.
ſphæricus, σφαιρικοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ.
ſphæriſta, σφαιριστὴς, ὴ, ὁ.
ſphæriſterium, σφαιριστήριον, ου, τό.
ſphinx, σφίγξ, γγὸς, ἡ.
ſpica, στάχυς, υος, ὁ, ἄσταχυς, υος, ὁ.
ſpicas emitto, σταχυοβολέω, ῶ.
ſpicas lego, σταχυολογέω, ῶ.
ſpiceus, ſpicatus, σταχυηρὸς, ὰ, όν.
ſpicilegium, σταχυολογία, ας, ἡ.
ſpicilegus, σταχυολόγος, ου, ὁ.
ſpico, as, σταχυοφυέω, ῶ.
ſpiculator, δορυφόρος, ου, ὁ, ξυστοφόρος, ου, ὁ.
ſpiculo configo, κεντρόω, ῶ.
ſpiculum, λόγχη, ης, ἡ, ξυστὸν, ὸν, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ.
ſpina, ἄκανος, ου, ὁ ἡ, ἄκανθα, ης, ἡ, ἄκανθα, ης, ἡ.
ſpina dorſi, ῥάχις, ίος, ἡ, κλόνιον, ου, τό.
ſpinalis medulla, ῥαχίτης μύελος.
ſpinetum, ἀκανθεὼν, ῶνος, ὁ.
ſpinis carens piſcis, ἀπύρηνος, ου, ὁ ἡ ἡ.
ſpinis horreo, ἐξακανθίζομαι.
ſpinoſus, ἀκανθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ἀκανθικὸς, ὴ, όν.
ſpinther, κρίκος, ου, ὁ.
ſpinula, ἀκάνθιον, ου, τὸ.
ſpira, σπεῖρα, ας, ἡ.

ſpiræ in modum, σπειροδὸν.
in ſpiram contraho, σπειράω, ῶ.
ſpirabilis, πνευστὸς, ὴ, όν.
ſpiramen, φυσητήριον, ου, τό.
ſpirandi difficultate laboro, πνευστιάω, ῶ, δυσπνοέω, ῶ.
graviter ſpirans, βαρύπνους, ου, ὁ, δυσπνοὴς, έος, ὁ ἡ ἡ.
ſuaviter ſpirans, μελίπνους, ου, ὁ.
ſpirans unguenta, μυρόπνους, ου, ὁ.
ſpiratio, πνεῦμα, ατος, τὸ.
ſpiritu aſpero vocabulum noto, δασυνω.
ſpiritu fanatico agor, θεοφορέομαι, ῆμαι.
ſpiritualis, πνευματικὸς, ὴ, όν.
ſpiritualiter, πνευματικῶς.
ſpiritum duco, ἕλκω πνεῦμα.
ſpiritum extremum ducere, τὸ λοίσθιον πνεῖν.
ſpiritum contineo, ἀπνευστιάζω.
ad extremum uſque ſpiritum depugno, ψυχομαχέω, ῶ.
ſpiritus, anhelitus, halitus, ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, πνεῦμα, ατος, τό.
ſpiritus, flatus, ἄημα, ατος, τὸ, πνεῦμα, ατος, τὸ, ψυχὴ, ῆς, ἡ.
ſpiritus ſanctus, πνεῦμα ἅγιον.
ſpiritus difficultas, δύσπνοια, ας, ἡ.
ſpiritus magni, μεγαλόνοια, ας, ἡ, τὸ μεγαλόνουν.
ſpiro, vivo, ſpiritum duco, πνέω, Poetice πνέω.
ægre ſpiro, δυσπνοέω, ῶ.
ſpiro, odorem emitto, πνέω.
ſpiſſatio, πύκνωσις, εως, ἡ.
ſpiſſe, πυκνῶς, στιβαρῶς.
ſpiſſitudo, πύκνωμα, ατος, τὸ, πύκνωσις, εως, ἡ.
ſpiſſo, πυκνόω, ῶ, σωματίζω.
ſpiſſus, πυκνὸς, ὴ, όν, σωματικὸς, έ⊛, ὁ ἡ ἡ, συχνὸς, ὴ, όν.
ſpithama, δεχμὴ, ῆς, ἡ, ὀρθόδωρον, ου, τὸ, σπιθαμὴ, ῆς, ἡ.
ſplen, σπλὴν, ενὸς, ὁ.
ſplendens, στίλβων, οντος, ὁ, λαμπρὸς, ὰ, όν.
ſplendeo, λάμπω, λαμπετάω, ῶ, σελαγίζω, μαρμαίρω, στίλβω.
ſplendeſcere facio, ἀπολαμπρύνω.
ſplendeſco, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.
ſplendide, λαμπρῶς, φαιδρῶς, αὐλαιῶς.
ſplendide verba facio, λαμπρύνομαι.
ſplendide veſtitus, λαμπρείμων, ονος, ὁ.
ſplendidiſſimus, φαιδρότατος, η, όν.
ſplendidum reddo, στιλβοποιέω, ῶ, φαιδρύνω.
ſplendidus, magnificus, λαμπρὸς, ὰ, όν.
ſplendidus, & liberalis erga amicos, λαμπρὸς πρὸς τοὺς φίλους.
ſplendidus, λαμπρὸς, ὰ, όν, αὐγοειδὴς, ὲς, ὁ, αὐγαλέος, ὰ, όν, φαεινὸς, ὴ, όν, δοδόκιμος, ου, ὁ.
ſplendor, αὐγὴ, ῆς, ἡ, ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, λαμπρότης, ητος, ἡ, pro gloria, δοδοξία, ας, ἡ, δόξα, ης, ἡ.
ſplendor nominis, λαμπρότης, ητος, ἡ, δοκλεία, ας, ἡ.
ſplendore circumfundo, περιλάμπω.
ſplendorem emitto, ἀπολάμπω, προλάμπω, στίλβω.
ſplendorem reflecto, ἀνταπολάμπω, ἀνταυγέω, ῶ.
ſplendorem ſpargo longe, φεναυγέω, ῶ.
ſplendorem affero, λαμπρύνω, φωτίζω, ἐπαυγάζω.
ſplendoris expers, ἀλαμπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ἀφεγγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ.
ſpleneticus, σπληνητικὸς, ὴ, όν.
ſplenis dolorem patior, σπληνιάω, ῶ.
ſpolia abduco, λαφυραγωγέω, ῶ.
ſpoliarium, σκύλευσις, εως, ἡ, & σύλευσις, εως, ἡ.
ſpoliatio fanorum, ἱεροσυλία, ας, ἡ.
ſpoliatio mortuorum, νεκροσυλία, ας, ἡ.
ſpoliator, λαφυραγωγὸς, ὸν, ὁ, συλητὴς, ὴ, όν.
ſpoliator mortuorum, νεκροσυλος, ου, ὁ.
ſpoliatrix, σκυλήτρια, ας, ἡ.
ſpoliatus regno, ἀφαιρεθεὶς τῆ ἀρχῆ.
ſpolio, λαφυραγωγέω, ῶ, συλαγωγέω, ῶ, συλάω, ῶ, ἀπαμγράω, γυμνόω, ῶ, ἀναβίζω, ἀναίρω, ἀποκείρω, ἁλισπάζω, περισπάω, ῶ, ἀποστερέω, ῶ, διαφορῶ, ῶ, σκυλεύω, συλέω τινα τον, hunc.
ſpolio veſtimentis, ἀφιμάτόω, ῶ.
ſpolium, σκῦλον, ου, τὸ, λάφυρον, ου, τὸ, ἔνυρα, τά.
ſponda, κλίνη, ης, ἡ.
ſpondeis conſtans metrum, σπονδειακὸν μέτρον.
ſpondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινί τῆ παῖδα, filiam alicui deſpondeo: παρεγγυῶμαί σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
ſpondeo pro amico, ἐνεγγυῶμαι τῆ φίλον.
ſpondeus, σπονδεῖος ους.
ſpondylus, σπόνδυλος, ου, ὁ, σπονδύλιος, ου, ὁ, σπονδύλιον, ου, τό.
ſpongia, σπόγγος, ου, ὁ.
ſpongia abſtergo, ἀποσπογγίζω.
ſpongioſus, σπογγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, σομφὸς, ὴ, όν, σομφώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ἄραιος, ου, ὁ.
ſponſa, μνηστὴ, ῆς, ἡ, νύμφη, ης, ἡ, μεμνησδομένη, ης, ἡ.
ſponſali ritu, νυμφικῶς.
ſponſalia, μνηστεία, ας, ἡ, νύμφια, τά.
ſponſalis, μνηστευτικὸς, ὴ, όν, νυμφικὸς, ὴ, όν.
ſponſalis thalamus, νυμφεῖον, ου, τό.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

sponsam deduci ad sponsum, νυμφοστολεῖσθαι.
sponsam accipio, νυμφεύομαι.
sponsio, ἀναδοχή, ῆς, ἡ, ἐγγύη, ης, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ, ἐγγύησις, εως, ἡ.
sponsione obstringo, κατεγγυάω, ῶ.
sponsione facta libero, διεγγυάω, ῶ.
sponso, as, are, μνηστεύω.
sponsor, ἐγγυητής, ῆ, ὁ, ἀναδοχ-ῶν, ῶ, ὁ.
sponsores dare, ἀσφαλίζεσθαι.
sponsus a, um, μνηστεύθεις, είσης, ὁ, ἐγγυητός, ῆ, όν.
sponsus, i, νυμφίος, ου, ὁ, μνηστής, ου, ὁ, μνήστωρ, ορος, ὁ.
spontanea voluntate, αὐληθῶς.
spontaneus, αὐτόματος, ου, ὁ, ἑκούσι-ῶν, ῶν, όν.
sponte, ἐκ προαιρέσεως, vel προνοίας, ἑκουσίως, ἑκόντι, αὐτοματίῳ.
sponte facio, αὐτοματίζω.
sponte mea ago, αὐτοσχεδιάζω.
sponte sua, αὐτομάτως, αὐτοματί.
non sponte, ἀπροαιρέτως.
sporta, σπυρίς, ίδ-ῶν, ἡ, κόφιν-ῶν, ου, ὁ, σαργάνη, ης, ἡ.
sportula, σπυρίδιον, ου, τὸ, καλαθος, ου, ὁ, φορμίς, ίδος, ἡ.
sportula judicialis, δικαστικὸν, οῦ, τό.
spuma, ἀφρὸς, οῦ, ὁ.
spuma maris, λάχνη, ης, ἡ, ἁλὸς ἄχνη.
e spuma ortus, ἀφρογενὴς, ἐ-ῶν, όν, ὁ, ἡ, ἡ.
spumo, ἀφρίζω, ἀφρέω, ῶ.
spumosus, ἀφρώδης, εος, ὁ, ἡ, ἀφριόεις, εντος, ὁ.
spuo, πτύω, ἀποπτύω.
spurcitia, ἀκαθαρσία, ας, ἡ, ῥυπαρία, ας, ἡ.
spurcus, μιαρὸς, ὸν, όν. pro fœtido, δυσώδης, εως, ὁ, ἡ, ἡ.
spurie, νόθως.
spurius, νόθος, ου, ὁ, μοιχίδειος, ου, ὁ, ἀπάτωρ, ορος, ὁ.
spurius sum, νόθ-ῶν εἰμί.
non spurius, ἀνόθευτος, ου, ὁ, ἐ ἡ.
sputatio, πτύσις, εως, ἡ.
sputo, πτυελίζω, & πτυαλίζω.
sputum, πτύελον, ου, τὸ, πτύσμα, ατος, τό.

S Q.

squaleo, αὐχμέω, ῶ, & αὐχμάω, ῶ, ῥυπάω, ῶ.
squalide, ῥυπαρῶς.
squalidum reddo, κάρφω.
squalidus, αὐχμηρὸς, ὸν, ός, ῥυπαρὸς, ὸν, ὁ.
squalor, αὐχμὸς, ὸν, ὁ, ῥύπ-ῶν, & ῥύπ-ῶν, ος, τό.
squalor sermonis antiqui, τὸ ἀρχαίστροπος πίν-ῶν.
squalore obsitus, αὐχμῷ πλέως.
squama, λεπὶς, ίδος, ἡ, λέπισμα, ατος, τό.
squama æris, φολὶς ⚤ χαλκῆ, ⚤ θώρακος.
squamam detraho, λεπω, λεπίζω.
squamarum expers, ἄλοπος, ου, ὁ, ἡ, ἡ.
squamatus, λεπιδωτὸς, ὸν, ὁ, φολιδωτὸς, ῆ, όν.
squamea lorica, φολιδωτὸς θώραξ.
squameus, λεπιδωτὸς, ὸν, ός, φολιδωτὸς, ῆ, όν.
squamosus, λεπιδώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ.
squilla, καρὶς, ίδος, ἡ, σκίλλα, ης, ἡ, σχίν-ῶν, ου, ὁ, ἡ.

S T.

stabilimentum, βεβαίωμα, ατος, τό.
stabilio, βεβαιόω, ῶ, ἑδραιόω, ῶ, ἑδράζω, ἑρμάζω, καθίστημι, καρτιῶ, κρατυνῶ, στηλόω, ῶ, παγιόω, ῶ, διαστηρίζω.
stabilis, βέβαιος, ου, ὁ, ἡ, ἑδραῖος, ου, ὁ, βάσιμος, ου, ὁ, μόνιμος, ου, ὁ, ἔμπεδος, ου, ὁ, πάγιος, ου, ὁ, στάσιμος, ου, ὁ, καθερὸς, ὸν, ὁ, στατηρὸς, ὸν, ὁ.
stabilitas, βεβαιότης, ητος, ἡ, στερεότης, ητος, ἡ.
stabiliter, ἑδραίως, κυρίως.
stabularius, παιδοχοῦς, έως, ὁ, αὐλίτης, ου, ὁ.
stabulatio, ἐπισκήνιον, ου, τὸ.
stabulo includo, σηκάζω.
stabulor, αὐλίζομαι, ἐπισκηνόω.
stabulum, αὐλὴ, ῆς, ἡ, ἔπαυλις, ιος, ἡ, καθμὸς, ὸν, ὁ.
stadium, στάδιον, ου, τὸ, στάδιος, ου, ὁ.
stadium curro, σταδιοδρομέω, ῶ.
qui stadium currunt, σταδιοδρόμοι, οἱ.
stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
stagnum, λίμνη, ης, ἡ.
stamen, στήμων, ονος, ὁ, στημόνιον, ου, τό.
stamen duco, στημονίζομαι.
stamina necto, συγκλώθω.
stamina deduco, κατακλώθω, πλωίζω.
stamina fatalia duco, ἐπικλώθω.
stamine molli, & subtili contextus, ἁβρόπωος, ου, ὁ.
stamineus, στημόνιος, ου, όν.
stando, adv. στάδὸν, ἐπισταδόν.
stannum, κασσίτερος, ου, ὁ.
stans erectus, σταθερὸς, ὸν, όν.
stare a partibus alicujus, σωφρονεῖν τινι, σωφρονεῖσθαι, κατά τινος εἶναι, σοῦ τινι εἶναι.

S T

stare contra, ἀντᾶν.
stare ab aliquo, μετά τινος, vel σοῦ τινι εἶναι.
statarius, ἑδραῖος, α, ος, σαδιαῖος, α, ὁ.
stater, σατὴρ, ῆρος, ὁ.
statera, σαθμὸς, ὸν, ὁ, ζυγὸς, ὸν, ὁ.
ad stateram exigere, ἐπὶ τὸν σαθμὸν ἄγειν.
statim, stando, στάδὸν. pro constanter, βεβαίως. pro mox, illico, αὐτίκα, παραχρῆμα, παραυτίκα, ταχέως, αὖθις, & Poetice αὖψα, ἄφαρ.
statim a pueritia, αὖθις ἐκ παιδίου.
prima statim luce, αὖθις ἡμέρας.
statio, standi actus, στάσις, εως, ἡ, θεμαπισμὸς, ὸν, ὁ, σιωπέδρα, ας, ἡ.
locus, in quo statur, στάσις, εως, ἡ, τάξις, εως, ἡ, σαθμὸς, ὸν, ὁ.
statio militum, ὑπόστασις, εως, ἡ.
statio navium, νεώσαθμος, ου, ὁ, νεώλσχον (subintellige χώρημα.) ὅρμος, ου, ὁ, ἔφορμος, ου, ὁ.
in statione sua manere, εἶναι κατὰ χώραν.
in statione colloco, καταστάθμεω.
e statione deduco navim, ἐξορμίζω.
stationem habere, ὁρμεῖν, ἐφορμεῖν, προσορμεῖν, καταιλίζεσθαι, αὐλίζεσθαι.
in stationem subduco navem, ὁρμίζω, ὑφορμίζω.
stationem deferere, λείπειν τὴν τάξιν.
statis temporibus, τεταγμένως.
statis vicibus, τεταγμένως.
stativa, orum, σαθμὸς, ὸν, ὁ, ἕρυμα, ατος, τὸ, στρατόπεδον, ου, τό.
stativa habeo, σαθμέω, ἐπισαθμέω.
stato tempore, τεταγμένως, ἐν εἰρημένῳ χρόνῳ.
stator, κλητὴρ, ῆρος, ὁ.
stator Jupiter, στήσιος, ου, ὁ, στήσιος ζεὺς, ἐπισάσιος ζεὺς, ὀρθώσιος, ου, ὁ.
de statu dejicior, ἐξίσταμαι.
de statu dejicio, ἐξίστημι.
de statu mentis dejicio, ἐξίστημι.
in statu hoc res erat, διέκειτο ὅτω τὸ πρᾶγμα.
statua, ἄγαλμα, ατος, τὸ, ἀνδριὰς, άδος, ἡ.
statuam collocare, ἕδος ἱερὸν αἰπύ.
statuam æream statuere alicui, ἐσάναι χαλκῆν.
statuaria ars, ἑρμογλυφικὴ τέχνη.
statuarii officina, ἑρμογλυφεῖον, ου, τό.
statuarius, ἀγαλματοποιὸς, ὸν, ὁ.
statuas conficio, ἀγαλματοποιέω, ῶ.
statuere aliquid de homine aliquo, χρῆσθαί τί τινι ἀνθρώπῳ.
statuere arbitros, καθίζειν διαιτητάς.
statuere jus, ὁρίζεσθαι δίκαιον.
statuere trophæum, ἐγείρειν τρόπαιον, σῆσαι τρόπαιον.
statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινά.
statumen, χάραξ, ακος, ὁ, κάμαξ, ακος, ὁ.
statumino, χαρακόω, ῶ.
in statum pristinum restituo, ἐπανορθόω, ῶ, καθίστημι, ἀποκαθίστημι, ἀποκαθιστάνω. Restituere urbem in pristinum statum, καταγειν τὴν πόλιν αὐτὴν εἰς ἐαυτὴν.
statuo, colloco, erigo, pono, προσβιβάζω, ἔω, ἱδρύω, ἵδρυμι, καθίστημι, στηλόω, ῶ, ὑποτίθημι.
statuo, constituo, propono mihi in animo, decerno, delibero, προαιρέομαι, αἱρέομαι, βελεύω, γινώσκω, ἀπογινώσκω, κρίνω, διαλαμβάνω, ἀφορίζω, τάσσω, τάττω, διατίθημι, φράζομαι.
statuo, censeo, existimo, judico, γινώσκω, δικαιόομαι, αἱρέομαι, ὁρίζομαι, καταγινώσκω.
statuo hoc non esse faciendum, ἀπογινώσκω.
statuo, decerno, sancio, scisco, διοικέω, ῶ, ψηφίζω.
statura, μέγεθος, εος, τό.
status, a, um, τεταγμένος, η, ον.
status dies, ἡμέρα σωδοκήσα, τεταγμένη.
status, us, conditio, κατάστασις, εως, ἡ, στάσις, εως, ἡ.
status, ipsa standi actio, κατάστασις, εως, ἡ.
status rectus corporis, ὀρθόστασις, εως, ἡ.
status, constitutio, habitus, κατάστασις, εως, ἡ.
status bonus, & tranquillus, εὐεστὼ, όος, ἡ.
status corruptus reipublicæ, κακοπολιτεία, ας, ἡ.
status, constitutio causæ apud Rhetores, στάσις, εως, ἡ.
status Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆ πόλεως.
statutum, καθεστὸς, ὸτος, τὸ, νόμος, ου, ὁ, θεσμὸς, ὸν, ὁ, διατεταγμένον, ου, τὸ, δόγμα, ατος, τό.
statutum est certo mori, δέδοκταί μοι καταθανεῖν.
statutus, ἐγνωσμένος, η, ον.
stella, ἀστὴρ, έρος, ὁ.
stellæ fixæ, & errantes, ἀστέρες ἀπλανεῖς τε καὶ ἀστάθεις.
stellæ fixæ, ἠρεισμένοι ἀστέρες.
stellans, ἀστερος, α, ον.
stellarum contemplator, ἀστροσκόπος, η, ον.
stellatus, ἀστερόεις, εντος, ὁ, ἀστεροπὸς, ὸν, όν.
stellifer, ἀστροφόρος, η, ον.
stellio, ἀσκάλαβος, η, ος, ἀσκαλαβώτης, η, ὁ, γαλεώτης, η, ὁ, κωλώτης, η, ὁ. metaphorice κακοῦργος, η, ον, κακότροπος, η, όν.

stel-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

stellis amictus, ἀστροχίτων, ονος, ὁ.
stellula, ἀστερίσκος, ου, ὁ.
stemma, στέμμα, ατος, τὸ.
stercoratio, κοπρισμός, οῦ, ὁ.
stercoratus, διάκοπρος, ου, ὁ.
stercorosus, κοπρικός, ῆ, όν, κοπρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ.
stercoreus, κοπρικός, ῆ, όν, κοπρίας, α, ον, κοπρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ.
stercoro, κοπρίζω, κοπρέω, ῶ.
stercus, ἀφόδευμα, ατος, τὸ, κόπρος, ου, ὁ ἢ ἡ, κοπρία, ας, ἡ.
sterilem efficio, ἀτεκνόω, ῶ.
sterilesco, ἄκαρπος, aut στεῖρος γίνομαι.
sterilis sum, ἀγονέω, ῶ, ἀτεκνέω, ῶ.
sterilis, ἄγονος, ου, ὁ, ἄκαρπος, ου, ὁ, ἄτεκνος, ου, ὁ.
sterilitas, ἀγονία, ας, ἡ, ἀφορία, ας, ἡ.
sternax equus, καταμισὴς ἵππος.
sternere equum, ἐπισάττειν τὸν ἵππον.
sternere mensam, κοπασκοδιάζειν τράπεζαν, aut κοσμεῖν.
sterno, profterno, καταβάλλω, σορέω, ῶ, καταστορέω, ῶ, καταστρωνύω, καταστρώννυμι.
sterno, expando, καταστορέω, ῶ.
sterno, occido, καταστορέω. pro extendo, στρώννυμι κλίνω.
sternutatio, πταρμός, οῦ, ὁ.
sternutaturus jam jam, μελλέπταρμος, ου, ὁ, μελλόπταρμος, ου, ὁ.
sternuto, πταρνύω, πταίρω.
sterquilinium, κοπρία, ας, ἡ, κοπρών, ῶνος, ὁ.
sterto, ῥέγχω, κνώσσω.
stibadium, στιβάδιον, ου, τό.
stibio fuco supercilia, στιμμίζομαι.
stibium, στίμμι, εος, τό.
stigma, στίγμα, ατος, τό.
stigmata inuro, στίζω.
stigmate notatus, στιγματίας, ου, ὁ.
stilla, σταγών, όνος, ὁ, σταλαγμός, οῦ, ὁ.
caput stillat sudore, κάρα σάζει ἱδρῶτι.
stillatim, περιστελάδην.
stillatio, ἀπόσταξις, εως, ἡ, σταλαγμός, οῦ, ὁ.
stillatus, σακτός, ή, όν.
stillicidium, σταλαγμός, οῦ, ὁ.
stillo, σάζω, σαλάζω, ψεκάζω.
stillula, ψακάδιον, ου, τό.
stilus, γραφίον, ου, τό. item ὁ τῆς λέξεως τρόπος.
stimulari conscientia scelerum, ἐλαύνεσθαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῶν ἔργων.
stimulatio, κέντημα, ατος, τὸ, οἴστρησις, εως, ἡ.
stimulator, κέντωρ, ορος, ὁ.
stimulis confixus, κεντρωτός, ή, όν.
stimulo carens, ἄκεντρος, ου, ὁ ἢ ἡ.
stimulo configo, κεντρόω, ῶ, κεντέω, ῶ.
stimulo, pungo, κεντέω, ῶ, κρίω, θωπίζω, ἀποθωπίζω.
stimulo, concito, incito, παρίημι, παρίσταμαι, ῶ, παρεγείρω, ἐγκελεύω, ὁρμάω, ῶ, ἐλαύνω, ἐπεγω, παροξύνω, παροξυμάω, ῶ, παροξύω.
stimulos subdo, ὑπονύσσω, ψυχόω, ῶ.
stimulus, metaphorice, κέντημα, ατος, τό.
stimulus, κέντρον, ου, τό, κέντριον, ου, τό, λάκτις, ιος, ἡ.
stipator, ξιφηφόρος, ου, ὁ, ξιφήρης, ες, ὁ.
stipatus, δορυφορημένος, η, ον.
stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
stipem colligere hirundini, χελιδονίζειν.
stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
stipendia facere, στρατεύεσθαι στρατείαν, μισθοφορεῖν.
stipendia præbere, ὀψωνιάζειν.
stipendiarius, ὑποτελής, ές, ὁ.
stipendium, μισθός, οῦ, ὁ, μισθοφορά, ᾶς, ἡ.
stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
stipendium mereri, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.
stipes, πρέμνον, ου, τό, πρέμνος, ου, ὁ, σύπη, ης, ἡ, κορμός, οῦ, ὁ.
stipiti similis, πρεμνώδης, ες, ὁ ἢ ἡ.
stipo, ἐποίγω, στείβω, πυκνόω, ῶ.
stipo, comitor, δορυφορέω, ῶ.
stips, stipis, ἀγυρμός, οῦ, ὁ, κέρμα, ατος, τό.
stipula, καλαμη, ης, ἡ, φρύγανον, ου, τό
stipulatio, συγγραφὴ, ης, ἡ, ἐπερώτημα, ατος, τό.
stipulor, συγγράφω, διομολογοῦμαι.
stiria, σταλαγμός, οῦ, ὁ, συμπαγείς, έντος, ὁ.
stirpitus, ῥιζόθεν.
stirps, progenies, γενεὰ, ᾶς, ἡ, γονὴ, ῆς, ἡ. pro trunco, ῥιζοφυτὸν, οῦ, τό.
stiva, ἐχέτλη, ης, ἡ.
sto a partibus alicujus, σώζεμαι, φρουέω τινὰ, σωτειρέομαι, ῶμαι.
sto, as, are, ἕστηκα, ἵσταμαι, σηλόομαι, ῶμαι. stare promissis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις. stat sententia, ἔδοκται.
stoice, στωϊκῶς.
stoicus, στωϊκός, ή, όν.
stola, στολὴ, ῆς, ἡ.
stolide, ἀναισθήτως, ἀβελτέρως, ἠλιθίως, ἀστοιβήκτως, ἀνοήτως.
stolide ago, ἠλιθιάζω.
stoliditas, ἀβελτερία, ας, ἡ, ἀτυφοσυνία, ας, ἡ.
stolidus, ἀνόητος, ου, ὁ, ἀνοήμων, ονος, ὁ, μωρὸς, ᾶ, όν.
stolidus sum, χαλιφρονέω, ῶ.
stolo, μόσχος, ου, ὁ, παραφυὰς, άδος, ἡ, φύτευμα, ατος, τό, φυτευτήριον, ου, τό.
stolonem evulsum fero, ἀποφυτεύω.
stomachatio, ἀποδυσπέπτησις, εως, ἡ.
stomachi vitio laborans, κακοστόμαχος, ου, ὁ, στομαχικὸς, ῆ, όν.
stomachicus, στομαχικὸς, ῆ, όν.
cum stomacho, δυσχερῶς.
stomachor, ἀγανακτῶ ἐπὶ τίσιν, δυσχεραίνω.
stomachosus, ὀργίλος, ου, ὁ, ἀγανακτικὸς, ῆ, όν.
stomachum facio, κνίζω.
stomachus, στόμαχος, ου, ὁ, οἰσοφάγος, ου, ὁ. pro iracundia, ἀγανάκτησις, εως, ἡ, ὀργιλότης, ητος, ἡ.
storea, κάνης, ητος, ὁ, ἡ, κάννη, ης, ἡ, κάννα, ης, ἡ, ὑπερτερεία, ας, ἡ, Ψιάθος, ου, ὁ καὶ ἡ, φορμὸς, οῦ, ὁ.
strabis oculis intueor, ἰλλώπτω.
sum strabo, στραβίζω.
strabo, στραβὸν, ῶνος, ὁ, στραβὸς, ὸν, ὁ, παραβλὼψ, ῶπος, ὁ ἢ ἡ, παραβλῶπης, ου, ὁ ἢ ἡ.
strages, ὄλεθρος, ου, ὁ, φόνος, ου, ὁ, ἧττα πολέμου.
stragulum, στρῶμα, ατος, τὸ, ἐπίβλημα, ατος, τὸ, τάπης, ητος, ἡ.
stramen, κάρφη, ης, ἡ, & κάρφις, εος, ἡ, & κάρφος, εος, τό.
stramentum, ἄχυρον, ου, τὸ, στρῶμα, ατος, τό.
stramineus, καρφίτης, ου, ὁ, & καρφώδης, ες, ὁ ἢ ἡ.
strangulatio, ἄγχαλε, εος, τὸ, στραγγάλη, ης, ἡ.
strangulo, ἀποπνίχω, ἄγχω πινά.
strangulo meipsum, ἀπάγχομαι.
stranguria, στραγγεία, ας, ἡ.
stratagema, στρατήγημα, ατος, τό.
stratagemate molior, στρατηγῶ.
stratio, στρῶμα, ατος, τὸ, στρωμνὴ, ῆς, ἡ.
strator, στορεὺς, έως, ὁ.
stratum, στρῶμα, ατος, τὸ, στρωμνὴ, ῆς, ἡ, στρῶσις, εως, ἡ.
stratum mare, λειοκύμων θάλασσα.
stratura, στρῶσις, εως, ἡ.
stratus, στρωτὸς, ὸν, όν.
stratus lapidibus, λιθόστρωτος, ου, ὁ.
non stratus, ἄστρωτος, ου, ὁ ἢ ἡ.
strena, ξένιον, ου, τὸ, ἐπινομὶς, ίδος, ἡ.
strenue, ἀκμαίως, ἀνδρωδῶς, ἐνεργῶς, κρατερῶς, νεανικῶς, πραγματικῶς, ἀνδρικῶς.
strenuitas, ἀνδραγαθία, ας, ἡ, ἀρετὴ, ἀρετὰ, ας, ἡ.
strenuum me præsto, ἀρετάω.
strenuus, δρωστήριος, ου, ὁ, ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, & ἀγωνίων, ορος, ὁ, ἀνδρεῖος, ου, ὁ.
strepito, καναχέω, ῶ, κατηχέω, ῶ, καχλάζω, ἀγακαχλάζω, ὀτοβέω, ῶ, ὀτοβέω, ῶ, πατταλέω, ῶ.
cum strepitu, βομβηδόν.
sine strepitu, ἀθορύβως, ἀβρόμως.
strepitum cieo, λικέω, ῶ.
strepitum edo, ἠχῶ, βορβορύζω, καναχίζω.
strepitus acclamantium, & plaudentium, θόρυβος, ου, ὁ.
strepitus. Ψόφος, ου, ὁ, κτύπος, ου, ὁ, δῆπος, ου, ὁ.
strepo, ψοφέω, ῶ, κτυπέω, ῶ, δηπέω, ῶ.
striatura, ῥάβδωσις, εως, ἡ.
striatus, ῥαβδωτὸς, ὴ, όν.
stricte, συντόνως, σιβαρῶς.
strictim, βρύγδην, ἐπιγραβδὴν, ἀκροθιγῶς, λιγδὴν, ἐν βραχεῖ, ἐπιψαύειν.
strictim commemorare, ἀκροθιγῶς διεξέρχεσθαι.
strictura, στενωθὴρ, ῆρος, ὁ.
strideo, τρύζω, ῥοιζέω, ῶ, βρύχω.
strido, κλάζω, futurum κλάγξω. κρίζω, λίγγω, ῥοιζέω, ῶ, σμαραγέω, ῶ, τρίζω.
stridor, βρυγμὸς, οῦ, ὁ.
stridor dentium, ἄραβος, ου, ὁ, βρυγμὸς, οῦ, ὁ.
stridor ferri candentis, σιγμὸς, οῦ, ὁ, σίξις, εως, ἡ.
cum stridore, ῥοιζηδόν, ῥοιζηδά.
stridule, λιγυρῶς, λιγέως.
stridulus, ψίθυρος, ου, ὁ, λιγυρὸς, ὰ, όν.
strigil, ξύστρα, ας, ἡ, ξυστὶς, ίδος, ἡ, στλεγγὶς, ίδος, ἡ.
strigili rado, στλεγγίζω.
strigilis, ξύστρα, ας, ἡ, στλεγὶς, ίδος, ἡ.
strigmentum, στλέγγισμα, ατος, τὸ, στλεγὶς, ίδος, ἡ, στέλγιστρον, ου, ὁ, στλεγγὶς, ίδος, ἡ.
strigo, ῥιμφοτομέω, ῶ.
strigositas a fame proficiscens, λιμόψωρος, ου, ὁ.
strigosus, λαγαρὸς, ὰ, όν, σκληρὸς, ὰ, όν, στλεγνὸς, ὴ, όν.
stringo, σφίγγω, ψαύω.
stringo ensem, γυμνόω, ῶ, σπαῶ τὸν μάχαιραν.
strio, ῥιμφοτομέω, ῶ.
strix, strigis, σύρνιον, ου, τό.
structor, κατασκευαστὴς, οῦ, ὁ, τέκτων, ονος, ὁ.
structura, κατασκευὴ, ῆς, ἡ, οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ.
structura orationis, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

struere domum, οἰκεῖσθαι δῶμα.
struere epulas, δαῖτα πέσσειν.
struere fraudes, πλέκειν μηχανάς.
struere insidias, ἐφεδρεύειν.
struere, pro machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανοῦσθαι.
struere dolos, ἐνεδρεύειν τινά, ἐνέδρας θεῖναι τινί.
strues, ὄγκος, ου, ὁ, σωρός, οῦ, ὁ, θημών, ῶνος, ὁ.
strues lignorum, θέσμος, ου, ὁ.
struma, χοιράς, άδος, ἡ, σωρός, οῦ, ὁ, κρωπα, ας, ἡ.
struma laboro, κρωπάω, ῶ.
strumosus, χοιραδώδης, ες, ὁ ἢ ἡ.
struo, καταστιβάζω, συστίθημι.
struthio, στρουθός, οῦ, ὁ.
struthiocamelus, στρουθοκάμηλος, ου, ὁ.
studeo, σπουδάζω, προθυμέομαι, ἔομαι, προσέχω τὸν νοῦν. studeo virtuti, ἐπιτηδεύω τῷ ἀρετῷ, studeo Mathematicæ, σπουδάζω περὶ τὴ Μαθηματικὴ.
studeo hoc facere, ὀίζομαι τοῦτο ποιεῖν, προθυμέομαι τοῦτο.
studeo, ut placeam, σχάζομαι τῷ ἡδὺς εἶναι.
studeo alicui, hoc est faveo, συμπονέω τινί, & σπουδάζω πρός τινα.
studia literarum, λόγοι, οἱ.
studio omni agere aliquid, πάσῃ προθυμίᾳ, vel μετὰ πάσης προθυμίας ποιεῖν τι.
philosophiæ se dedere, ἀποδύεσθαι ἐπὶ τὴ φιλοσοφίᾳ.
in studio literarum versari, συγγίνεσθαι τῇ παιδείᾳ.
studiis incumbere, προσχωρεῖν τοῖς λόγοις.
studiose, σπουδῇ, ἐπιτηδές, σωτόνως.
studiosi Philosophiæ, οἱ περὶ τὼ φιλοσοφίαν ὄντες.
studiosum esse alicujus, βέλεσθαι τὰ τινός.
studiosus, σπουδαῖος, ᾳ, ον, προσέχων, ουσα, ον, ἐπιμελὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ. pro fautore, σπουδαστὴς, οῦ, ὁ. pro literarum cupido, φιλομαθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ.
studium, σπουδὴ, ῆς, ἡ, ἄσκησις, εως, ἡ, ἐπιτήδευμα, ατος, τό.
studium, favor, προσασία, ας, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
studium suum collocare in aliqua re, σπουδάζειν τι.
studium Philosophiæ, ἡ περὶ φιλοσοφίαν σπουδή.
studium in aliqua re ponere, σπουδὼ ἔχειν περί τινος.
stulte, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
stulte ago, μωραίνω, ματαιόομαι, ἔομαι.
stultiloquentia, μωρολογία, ας, ἡ.
stultiloquus, μωρολόγος, ου, ὁ.
stultitia, ἀβουλία, ας, ἡ, μωρία, ας, ἡ, ἄνοια, ας, ἡ.
ad stultitiam redigor, μωραίνομαι.
stultus, μωρὸς, ὸν, ὁ, ἄνους, ου, ὁ, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ονος, ὁ, ἀσώφρων, ου, ὁ.
stultus sum, μωραίνω, ἀνοητάω.
stupa, σύπη, ης, ἡ, & σύπη, ης, ἡ, συππίον, ου, τό.
stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω, ῶ.
stupefactus, ἐκπεπληγμένος, ου, ὁ.
stupefio, ἐκπλήττομαι τινί, παράτομαι.
stupendus, ἐκπληκτὸς, ἐος, ὁ ἢ ἡ.
stupeo, ἀνοιδήτως ἔχω, ἐξίσταμαι.
stupide, stulte sapere, μωροσοφεῖν.
stupide, ἀπεπλήκτως, σκαίως.
stupiditas, ἀνοιδησία, ας, ἡ, ἔκστασις, εως, ἡ, θάμβος, εος, τό.
stupidus, ἀγέλτερος, ου, ὁ, ἀνοίδητος, ου, ὁ.
stupidus, hebes, tardus, vecors, μεγαλανωΐτης, ου, ὁ, βαβάρας, ου, ὁ, στάσιμος, ου, ὁ, βαρυκάρδιος, ου, ὁ, λάερος, ου, ὁ, νωθὴς, ες, ὁ ἢ ἡ, παχὺς, ες, ὁ, ἄπορος, ου, ὁ, ἐμβρόντητος, ου, ὁ.
stupor, sensus vacuitas, torpor, νάρκη, ης, ἡ.
stupor dentium, γομφιασμὸς, οῦ, ὁ.
stupor, admiratio, ἔμβροντησία, ας, ἡ, θάμβος, εος, τὸ, ἔκπληξις, εως, ἡ, ἐμπληξία, ας, ἡ.
stupor corporis, & mentis, ἀποπληξία, ας, ἡ.
stupore perculsus, ἔκπληκτος, ου, ὁ, ἐμπλήκτου, ου, ὁ.
cum stupore, ἐκπληκτικῶς, καταπληκτικῶς.
in stuporem abducor ob rei novitatem, ξενίζω, ξενίζω.
stupratio, διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, καταφθορὰ, ᾶς, ἡ.
stuprator, διαφθορὺτὴς, οῦ, ὁ, μοιχοδύτης, οῦ, ὁ.
stuprum, μοιχεία, ας, ἡ, διακόρησις, εως, ἡ.
stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
sturnus, ψὰρ, ὸς, ὁ, ψάρος, ου, ὁ.
stygius, στύγιος, ου, ὁ ἢ ἡ.
stylus, graphium, στύλος, ου, ὁ, κάων, ονος, ὁ. σκάριφος, ου, ὁ, κέντρον, ου, τὸ, ἐγκεντὶς, ίδος, ἡ.
stylus, genus dicendi, λέξις, εως, ἡ.
styx, στύξ, υγὸς, ἡ.

S U.

suada, πειθὼ, όος, οῦς, ἡ.
suadela, πειθὼ, όος, οῦς, ἡ.
suadeo, πείθω σε ποιεῖν, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, ῶ, εἰσηγέομαι, οῦμαι.
suamet, τῇ ἐαυτῆ.
suapte, αὐτομάτως, τῇ ἐαυτῆ.
suapte natura, αὐτοφυῶς.
suasio, παραίνεσις, εως, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.

suasor, σύμβουλος, ου, ὁ, εἰσηγητὴς, οῦ, ὁ.
suasorius, συμβουλευτικὸς, ὴ, ὸν, παραινετικὸς, ὴ, ὸν.
suave, μελιτόμερον, ου, τό.
suaviloquus, ἡδυλόγος, ου, ὁ, ἡδυεπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ.
suavior, aris, καπηφιλέω, ῶ.
suavis, γλυκὺς, έος, ὁ, ἡδὺς, έος, ὁ, ἐμερόεις, εντος, ὁ, λειρόεις, εντος, ὁ, μειλιχὸς, ου, ὁ, νόστιμος, ου, ὁ.
suavisonus, μελίγηρυς, υος, ὁ.
suavissime, ἥδιστα.
suavitas, ἡδύτης, ητος, ἡ, γλυκύτης, ητος, ἡ.
suavitas animi, γλυκυθυμία, ας, ἡ.
suavitas sermonis, εὐγλωττία, ας, ἡ, ἡδυλογία, ας, ἡ.
suavitate afficio, ἥδω.
suavitate afficior, ἥδομαι.
suavitatis expers, ἄνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ.
suaviter, ἡδέως, γλυκέως.
suavium, oculum, φίλημα, ατος, τό.
suavius, ἥδιον.
sub, ἐπὶ, cum genitivo. κατὰ, cum genitivo. κάτω, ὑπὸ, cum accusativo.
sub dio, ἐν αἰθρείῃ, ὑπ' αἴθρῳ.
sub dio cubo, αἰθριοκοιτέω, ῶ.
sub finem belli, ὑπὸ τὼ καταλυσιν τ῀ πολέμου.
sub jugum ducere, ὑπάγειν.
sub imperio meo, ἐπὶ ἄρχοντός μου.
sub noctem, ὑπὸ νύκτα, ὑπὸ φωτί.
sub umbra, ὑπὸ προσκήματι.
subacerbus, ὑπόθερμυς, υος, ὁ.
subacidus, ὕποξυς, υος, ὁ.
subacris, ὑπόθερμυς, υος, ὁ.
subactio, macerario, φύραση, εως, ἡ.
subactio, subjugatio, χείρωσις, εως, ἡ.
subacutus, ὕποξυς, υος, ὁ.
subæratus, ὑπόχαλκος, ου, ὁ.
subagito, κηλόω, ῶ.
subagrestis, ἀγρότερος, ου, ὁ, ἀγρέως, ου, ὁ, ἄγροικος, ου, ὁ, ἄγρεος, ου, ὁ.
subalbidus, ὑπόλευκος, ου, ὁ.
subalternus, ὑπάλληλος, ου, ὁ.
subaudio, ὑπακούω.
sublandior, ἀλιχάλλω, θωπεύω, ὑποκοσμέζομαι, ὑποσαίνω.
subcallidus, ὑπόθερμος, ου, ὁ.
subcandidus, ὑπόλευκος, ου, ὁ.
subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
subcontrarius, ὑπεναντίος, ου, ὁ.
subdiaconus, ὑποδιάκονος, ου, ὁ.
subdialis, αὔθριος, ου, ὁ.
subdistinctio, ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ, ὑποδιγμὴ, ῆς, ἡ.
subdistinguo, ὑποστίζω.
subditicius, ὑπόσπαστος, ου, ὁ,
subditum esse alicui, ὑπό τινι εἶναι.
subditus, a, um, ἐπισταμένος, ου, ὁ. pro subjectus, ἀρχόμενος, ου, ὁ, ὑποτεταγμένος, ου, ὁ, ὑπήκοος, ου, ὁ, ἐπικρατούμενος, ου, ὁ.
subdivido, ὑπομερίζω, ὑποδιαιρέω, ῶ.
subdivisio, ὑποδιαίρεσις, εως, ἡ.
subdo, is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω. pro subjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιέναι.
subdole struo, συσκοτάζω.
subdolus, ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, ὑποδόλιος, ου, ὁ.
subducere rationem, λογίζεσθαι.
subducere alvum, ὑπάγειν κοιλίαν.
subducere se ex urbe, ὑπεξέρχεσθαι τ῀ πόλεως.
subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, ῶ, κλέπτω.
subductio rationum, ἐλλογισμὸς, οῦ, ὁ.
subductio, ὑφαίρεσις, εως, ἡ, λογισμὸς, οῦ, ὁ, ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ.
subdulcis, ὑπόγλυκυς, υος, ὁ.
subeo, ingredior, subingredior, δύω, δύω, παρέρχομαι, παρίσσημι, ὕπειμι, ὑποτρέχω, ὑποδύω, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι.
subeo portum, ἐγκαθορμίζομαι.
subeo, succedo, ὑφίσταμαι.
subeo, sustineo, ὑφίσταμαι, ἀποδύομαι, ὑπομένω, ὀχέω, ῶ, τλάω, ῶ, ὑπέχω.
subeo aleam, ἀποκινδυνεύω.
subeo, in mentem venio, ὑποτρέχω.
subire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τι.
suber, φελλὸς, οῦ, ὁ.
subfulgidus, ὑπολαμπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ.
subglaucus, ὑπόγλαυκος, ου, ὁ.
subgracilis, ὕπισχνος, ου, ὁ.
subjaceo, ὑπόκειμαι, ὑποτίθεμαι.
subjectio, ὑποστυγὴ, ῆς, ἡ.
subjectio, schema Rhetoricum, αὐθυποφορὰ, ᾶς, ἡ.
subjectus, subditus, ὑπεξούσιος, ου, ὁ, ἀρχόμενος, ου, ὁ.
subigo, βιάζομαι, ὑπάγω. pro domare, καταγαλίζομαι, δομάω, ῶ. pro commisceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
subjicere aliquem imperio alicujus, δαμάζειν τινὰ ὑπό τινι, vel ὑπὸ χερσί τινος.
subjicere voci præconis, πιπράσκειν ὑπὸ κήρυκι.

subj-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

subjicio, suppono, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω. pro subigo, καταργάζομαι, ὑπάγω τινί τι.
subimprobus, ὑπομόχθηρος, ος, ον.
subincurvo, ὑπογναμπτω.
subinde, εἶτα, ἔπειτα. pro frequenter, θαμά.
subingredior, δύω, παρέρχομαι, ἔρχομαι.
subinsanus, ὑπόμαργος, ος, ον.
subiraſcor, ὑποργίζομαι.
subiratus, ὑπόχολος, ος, ον.
subito, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, ὠθύς.
subitus, αἰφνίδιος, ος, ον, ἐξαπίνας, ος, ον.
subjugatio, δέλωσις, εως, ἡ.
subjugatu difficilis, δυχείρωτος, ος, ον.
subjugatu facilis, εὐχείρωτος, ος, ον.
subjugis, ὑποζυγιώδης, εος, ὁ ἢ, ζύγιος, ος, ον.
subjugo, as, are, ἕνδοτον ποιέω, ὑποτάττω, ὑποχειρόω, ῶ, ὑπιζόυγνυμι.
subjunctio, ὑπόζευξις, εως, ἡ.
subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ος, ον.
subjungo, ὑποτίθημι, ὑποζόυγνυμι.
sublamentor, ὑπαιάζω.
sublata voce, ὄρθιον.
sublatio, elevatio, erectio, ἐπανάστασις, εως, ἡ, ἄρσις, εως, ἡ.
sublatio, ablatio, ἀναίρεσις, εως, ἡ, ἄρσις, εως, ἡ.
sublatus, erectus, ἀρθὲις, ἐντος, ὁ.
sublevatio, καθισμὸς, ὁ, κάθισμα, ατος, τὸ, ἀνακούφισις, εως, ἡ, ὕψωσις, εως, ἡ.
sublevo, ὑπεξαίρω, καθίζω. pro prodesse, ὠφελεῖν ἄλλος.
sublicius pons, γεφυρα ξυλίνη.
subligar, subligaculum, περίζωμα, ατος, τὸ, περισπελὶς, ίδος, ἡ.
in sublime, ὑψόσε.
in sublime rapio, ἀωρέω, ῶ.
in sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
in sublimi, ὑψόθι.
circa sublimia laboro, μετεωροσοπέω, ῶ.
subliminare, ὑπόθηρον, ου, τὸ.
sublimis, μετέωρος, ος, ον, ἄωρος, ος, ον, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν.
sublimitas, μετεωρισμὸς, ὁ, ἡ, ὑψηλότης, ητος, ἡ.
sublimitatem orationis consector, ὑψηλολογέω, ῶ.
sublimiter, ὑψηλῶς, ὑψόσε.
sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
sublitio, ὑπάλειμμα, ατος, τὸ.
sublividus, ὑποπέλιδνος, ος, ον.
sublongus, ὑπομήκης, εος, ὁ ἢ, ές.
subloquor, ὑποφθέγγομαι.
subluceo, ὑπεκφαύσκομαι, ὑποφαύσκω.
subluſtris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
sublureus, ὑπομήλινος, ος, ον.
submergo, καταδύω, καταποντίζω.
submerſio, καταποντισμὸς, ὁ, ὁ.
submerſus, βύθιος, ος, ὁ, ὑποβούχιος, ος, ον.
subminiſtrator, χορηγὸς, ὁ, ὁ, λειτουργικὸς, ὴ, ὸν.
subminiſtro, ὑπουργέω, ω, ὑπηρετέω τινί τι, ὑπουργέω, ῶ.
submiſſa voce, σιγῇ, σιγηλῶς, σίγα.
submiſſa voce loquor, κλέπτω.
submiſſe, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
submiſſe me gero, μικρὰ φρονῶ.
submiſſio, demiſſio, χαλασμὸς, ὁ, ὁ, χάλασις, εως, ἡ, κάθεσις, εως, ἡ, ταπείνωσις, εως, ἡ.
submiſſio, obſequium, συγκάθεσις, εως, ἡ, κάθεσις, εως, ἡ.
submiſſus, ταπεινὸς, ὴ, ὸν, ὑφειμένος, ος, ον.
submittere ſe, ὑποκυπτεκλίνεσθαι.
submittere ſiccarium, καθιέναι σφαγέα.
submittere vocem, καθιέναι τὴ φωνῶ.
ſubmitto, clam mitto, καθίημι, ὑπεκπέμπω, ὑποπέμπω.
ſubmitto, ſubdo, ſubjicio, ὑπέχω, ὑφίημι, ὑποκλίνω.
ſubmitto jugo, ζυγόω, ῶ.
ſubmitto, demitto, ἀφίημι.
ſubmitto caput, ὑποκύπτω.
ſubmitto me alicui, ὑποτάττω ἐμαυτὸν τινι· ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
ſubmoleſte, ὑποδυσφόρως.
ſubmoleſtus, ὑποδυσχερὴς, έος, ὁ.
ſubmoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
ſubmordeo, ὑποδάκνω.
ſubmoroſus, ὑποδύσκολος, ος, ον.
ſubmotio, μετάστασις, εως, ἡ.
ſubmoveo, ὑπεξαίρω, ἀπαλλάττω, ἐξαποδίω, ἀποκινέω, ῶ.
ſubmoveo a me, ἐκχέρω.
ſubmurmuro, ὑπολαλέω, ῶ, ὑποτονθορύζω.
ſubnaſcor, ἀποφύομαι.
ſubnecto, ὑπεμπλέκω.
ſubnego, ὑπαρνέομαι.
ſubniger, ὑπομέλας, αινα, αν, φαιὸς, ὰ, όν.
ſubnitor, ὑπερέδομαι.
ſubnoto, ὑποσημειόω.
ſubnubilus, ὑπονέφελος, ος, ον.
ſubo, θυάω, ῶ, καπρεύω, ῶ, καπρίζω.
ſubobſcure innuo, ὑπαινίττομαι.
ſubobſcurus, ἀμυδρὸς, ὰ, όν.

ſuboleo, ὑπόζω.
ſuborior, ὑπανατέλλω.
ſubornatio, παρασκευὴ, ῆς, ἡ.
ſuborno, ὑποτιθέω, ω, ἀποκοσμέω, ῶ. pro clam ſubmittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, ὑποβιβάζω.
ſubpræfectus, ὑποδιοικητὴς, ὰ, ὰ.
ſubrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
ſubreptitius, κλοπαῖος, ος, ον.
ſubrideo, ὑπομειδιάω, ῶ.
ſubripio, ὑφαρπάζω.
ſubrogo, ἀντικαθίστημι.
ſubrogor, ἀντικαθίσταμαι.
ſubruſus, ὑπόκιρρος, ος, ον.
ſubruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
ſubruſtice, ἀγροικοτέρως.
ſubruſticus, ἀγρότερος, ος, ον.
ſubſannatio, χλεύασις, εως, ἡ, χλεύασμὸς, ὁ, ὁ.
ſubſannatrix, φωλίσεια, ας, ἡ.
ſubſanno, as, irrideo, χλευάζω τινὰ, σκώπτω, καταμωκάομαι, ὠμαι.
ſubſcribere alicui, προσέχειν τινί.
ſubſcribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
ſubſcribo, approbo, ὑπογράφω, παρίσαμαι, ἐπισημαίνομαι, ἐπισφραγίζω.
ſubſcriptio, ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, ὑποσημείωσις, εως, ἡ.
ſubſcriptio, approbatio, ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ.
ſubſellia, ἕδραι, αἱ, τὰ βάθρα.
ſubſellia in theatro, ἐδώλια, τὰ.
ſubſellium, βάθρον, ος, τὸ, ἀνάβαθρον, ος, τὸ, ὑποβάθρα, ας, ἡ.
ſubſequor, ἐφέπομαι, ἑπαιολουθέω τινί.
ſubſervio, ὑποδρήσω, ὑποδιακονῶ.
ſubſideo, ſedeo, ὑποκαθίζω, ὑφίσαμαι, ὑφεδρεύω.
ſubſidia mitto, βοηθὸς πέμπω.
ſubſidiarius, ἐπικερικὸς, ὴ, όν.
ſubſidium, ἐπικερία, ας, ἡ, βοήθεια, ας, ἡ.
ſubſido, ἵζομαι, ἵζάνω.
ſubſido, peſſum eo, ὑποκαθίζω.
ſubſignifico, ὑπεμφαίνω.
ſubſigno, ὑποσημειόω, ῶ, κατασημαίνομαι.
ſubſilio, ἅλλομαι, ἀναβρύω, πηδάω, ῶ, ἀναπηδάω, ῶ.
ſubſilire in equum, ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸν ἵππον.
ſubſiſtentia, ὕπαρξις, εως, ἡ.
ſubſiſtentiam habens, ὑπαρκτὸς, ὴ, όν.
ſubſiſto, ὑφίσαμαι, μένω, ἀντέχω.
ſubſiſto, ſum in natura rerum, ὑφίσαμαι.
ſubſolanus, ἀπηλιώτης, ου, ὁ.
ſubſono, ὑποιάχω.
ſubſtantia, ὑπόστασις, εως, ἡ, οὐσία, ας, ἡ, ὑποκείμενον, ου, τὸ. pro facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία, ας, ἡ.
ſubſtantialis, ὑπαρκτικὸς, ὴ, όν.
ſubſtantialiter, οὐσιωδῶς.
ſubſtantiatio, οὐσίωσις, εως, ἡ.
ſubſtantivus, ὑπαρκτικὸς, ὴ, όν.
ſubſterno, ὑποβάλλω, ὑποστορέω, ῶ, ὑποστορεννύω, ὑποστορέννυμι, ὑποστρωννύω, ὑποστρώννυμι.
ſubſtituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
ſubſtituo in locum alterius, ἀνθομαίομαι, ὅμαι.
ſubſtitutio, ὑποκατάστασις, εως, ἡ.
ſubſtitutus, ὑποκατάστατος, ος, ον.
ſubſto, ὑφίσταμαι.
ſubſtolidus, ὑπόμαργος, ος, ον.
ſubſtramen, ſubſtratus, us, ὑπόστρωμα, ατος, τὸ.
ſubſtratio, ὑποβολὴ, ῆς, ἡ, ὑπόβλημα, ατος, τὸ.
ſubſtringo, καταστέλλω.
ſubſtructio, ὑποτείχισμα, ατος, τὸ.
ſubſulto, ἅττω, ἐπισσοβέω.
ſubſum, ὕπειμι, ὑπάκω.
ſubſuo, ὑποῤῥάπτω.
ſubtegmen, κρόκη, ης, ἡ, κροκὶς, ίδος, ἡ, ἐφυφὴ, ῆς, ἡ.
ſubtego, ὑποκαλύπτω.
ſubtendo, ὑποτείνω.
ſubter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπὸ, κάτω.
ſubterfluo, ὑπορῥέω, ῶ.
ſubterfugio, ὑπαλδόμαι, ὑπαφδύω. ſubterfugere laborem, φεύγειν τὸ πόνον. ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
ſubterlabor, ὑπολισθάνω.
ſubterraneus, κατώγειος, ος, ὁ, καταχθόνιος, ος, ὁ, ὑπόγειος, ος, ον.
ſubtexo, καθυφαίνω, προσίθημι.
ſubticeo, ὑποκρύπτω, ὑποσιωπάω, ῶ.
ſubtilis, λεπτὸς, ὴ, όν, λεπτομερὴς, έος, ὁ ἢ, ές.
ſubtilitas, λεπτομέρεια, ας, ἡ, ἀγχίνοια, ας, ἡ.
ſubtiliter, λεπτῶς.
ſubtiliter diſſerere, λεπτολογέω.
ſubtimidus, δειδήμων, ονος, ὁ, δεισαλέος, ος, ον.
ſubtractio, ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, ὑφαίρεσις, εως, ἡ.
ſubtrahere aliquem e periculis, ἐκκομίσαι τινὰ, ἐκ τῶν κινδύνων.
ſubtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
ſubtremulus, ὑπότρομος, ος, ον.
ſubtriſtis, ὑπόλυπρος, ος, ον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

subturbidus, ὑποχυτος, ε, ὁ.
subtus, ὑπενερθε, κατω, ὑποκατω.
subucula, ὑποχίτων, ωνος, ὁ, χιτωνίσκος, ε, ὁ.
subvectio, ἀνακομιδη, ης, ἡ.
subveho, ὑποκομίζω, ἀναγω, ἀναφέρω.
subvenio, βοηθέω τινί, συλλαμβάνω σοι, ἐπικουρέω τινί.
subvereor, δέδιβέομαι, ἄρμαι.
subversio, ἀνατροπη, ης, ἡ, καταστροφη, ης, ἡ.
subverto, καθαιρέω, ῶ, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
subviridis, ὑπόχλωρος, ε, ὁ.
subula, ῥαφίον, ε, τὸ, κεντητήριον, ε, τό.
subulcus, ὑφορβὸς, ε, ὁ, ὑοβόσκος, ε, ὁ.
subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπτομαι.
suburbanus, ὁ ἄγχι παρακείμενος.
suburbium, προάστειον, ε, τὸ.
succedaneus, διάδοχος, ε, ὁ, ἀντανδρος, ε, ὁ.
succedo, διαδέχομαι περιουσίαν τινὸς, in bonis alicui: ἐκδέχομαι.
succedo, bene cedo, ἀποβαίνω, προχωρέω, ῶ.
succedo, subeo, ὑποδύομαι.
succedere magistratui, διαδέχεσθαι τὴν ἀρχὴν τινος.
succedere ex animi sententia, ἐπιτυγχάνεσθαι, ὑπακούειν.
succendo, ὑποκαίω, ὑφάπτω.
succenseo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω τινί. ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
succensio, ὑπόκαυσις, εως, ἡ.
succenturiatus, ὑποτυχθεὶς, έντος, ὁ.
succenturio, ἐπιλαγχάνω.
successio, διαδοχη, ης, ἡ, διαδεξις, εως, ἡ.
per successionem, ἀνδεχάδὸν, ἀναδοχαίως.
successionis jus, ἀγχιστεία, ας, ἡ.
ad successionem venio propinquitatis jure, ἀγχιστεύω.
successit hoc mihi, τοῦτο ὑπηκταί μοι, κατὰτυχῶ τοῦτο ἢ πράγματος.
successive, ἐκ διαδοχῆς.
successor, διάδοχος, ε, ὁ, διαδεξάμενος, ε, ὁ.
successore carens, ἀδιάδεκτος, ε, ὁ.
successu felici rem gero, κατορθόω, ῶ.
successu prospero utor, κατορθόω, ῶ.
successum habeo, κατευτυχάνω.
successus, τύχη, ης, ἡ, εὐπραγία, ας, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
succidia, παιχνία, ας, ἡ.
succido, ὑποτεμνω, ὑποκόπτω.
succincte, ἐπὶ κεφαλαίῳ, συντόμως.
succinctus, διεζωσμένος, ε, ὁ, συντομος, ε, ὁ.
succingo, ὑποζώννυμι.
succino, ὑπᾴδω.
succinum, ἤλεκτρον, ε, τό.
succisiæ, ὑποτομὴ, ῆς, ἡ.
succisivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
succisus, τομαῖος, ε, ὁ.
succlamo, ἀναβοάζω, ὑποφωνέω, ῶ.
succo abundans, εὔχυλος, ε, ὁ.
succosus, χυλώδης, εος, ὁ ἢ, ἡ, πολύχυλος, ε, ὁ.
succresco, ὑποφύομαι, ἀναλδήσκω.
succubus, ὑπόκοιτος, ε, ὁ.
succum exprimo, elicio, χυλόω, ῶ, ἀποχυλίζω.
succumbo, ἀποκλέγομαι, ὑποκέιμαί τινι· ὑποκατακλίνομαί τινι· ἡττᾶσθαι ἔρωτος, succumbere amori, ὑπυπίπτω.
succurro, βοηθέω τινί, ἐπικουρέω, ῶ, ἐξαρκέω, ῶ, ἀρωγὸν σοι. pro in mentem venire, ὑπέρχεσθαί τινί τι.
succus, χυλὸς, ε, ὁ, χυμὸς, ε, ὁ, χύλισμα, ατος, τό.
succussio, κινησισμὸς, ε, ὁ, κίνησις, εως, ἡ.
succutio, ὑποσείω.
suctio, ἐμπύζησις, εως, ἡ.
sucula, συὰς, ἀδος, ἡ, ὗς, ἀδος, ἡ.
sudariolum, ἡμιτύβιον, ε, τὸ, φωσώνιον, ε, τό.
sudarium, σουδάριον, ε, το, ῥινόμακτρον, ε, τό.
sudatio, ἵδρωσις, εως, ἡ, ἴδισις, εως, ἡ.
sudator, ἱδρωτικὸς, ε, ὁ.
sudatorium, πυελωτήριον, ε, τὸ, ὑποκαυστον, ε, τό.
sudes, κάμαξ, ακος, ἡ, δύφακτος, ε, ὁ.
sudo, ἱδρόω, ῶ.
sudor, ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ἐφίδρωσις, εως, ἡ.
sudore diffluo, ἱδρόω.
sine sudore, ἀνιδρωτί.
sudorem excitare, ἱδρῶτα παρέχειν.
sudorificus, ἰδαλμιος, ε, ὁ, ἰδαλιμος, ε, ὁ.
sudoris effusio copiosa, περίδρωσις, εως, ἡ.
sudum, ἰ, αἴθριον, ε, τὸ, δύημερια, ας, ἡ.
suesco, ἐθίζομαι.
suffectus, ἐπικαταστᾶθεὶς, έντος, ὁ.
suffero, ὑποφέρω, ὑφίσταμαι, πάσχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
sufficiens, αὐτάρκὴς, έσε, ὁ, ἡ, ἱκανὸς, ὴ, ὁ.
sufficienter, ἀποχρώντως, ἀρκούντως.
sufficientia, αὐτάρκεια, ας, ἡ, ἱκανότης, ητος, ἡ.
sufficio, possum, ἐξικνέομαι, ὕμμι.
sufficio, substituo, καθίστημι, ὑφίστημι, ἐπικρύπτω, ἀνταποδίστημι.
sufficio, satis sum, ἐπαρκέω, ῶ. ἀρκεῖ μοι τοῦτο, hæc mihi satis sunt, ἐξαρκεῖ τινι. pro subministrare, ἐπαρήγω.

sufficit, κατακρεῖ, ἀπέχει.
suffigo, προσερείδω, προσηλόω, ῶ.
suffio, θυμιάω, ῶ, ὑποθυμιάω, ῶ.
suffitus, θυμίαμα, ατος, τὸ, θυμίασις, εως, ἡ.
sufflamen, inis, ἐποχλὸς, εως, ὁ.
sufflamino, ἐποχλόω.
sufflatio, φύσημα, ατος, τὸ, φύσησις, εως, ἡ.
sufflo, φυσάω, ῶ, ῥιπίζω.
suffocatio, πνίξ, γὸς, ἡ, ἀπόπνιξις, εως, ἡ, ἀγχόνη, ης, ἡ.
suffoco, as, πνίγω, ἐμπνίγω.
suffodio, ὑπορύττω.
suffossio, ὑπορυγὴ, ῆς, ἡ.
suffragatio, ψηφοφορία, ας, ἡ, ψῆφος, ε, ἡ.
suffragia renuntiare, χειροτονίας ἀναγορεύειν.
suffragia ferre, χειροτονέω, διαφρυκτὸν, ψηφοφορέω.
suffragii latio, χειροτονία, ας, ἡ, ψηφοφορία, ας, ἡ.
suffragii lator, ψηφοφόρος, ε, ὁ.
suffragiis creatus, χειροτονητὸς, ὴ, ὁ.
suffragio absolvo, ἀποψηφίζομαι.
suffragio confirmo, ἐπιψηφίζω.
suffragiorum disquisitio, διαψήφισις, εως, ἡ.
suffragiorum vasculum, κήθιον, ε, τὸ, κηθάριον, ε, τό.
suffragium ferre adversus aliquem, καταχειροτονέω.
suffragium, ψῆφος, ε, ἡ, ψηφοφορία, ας, ἡ, γνώμη, ης, ἡ, χειροτονία, ας, ἡ.
suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
suffragor, ψηφοφορέω, ῶ, ψηφίζομαί σοι, χειροτονέω, ῶ.
suffringo, ὑποτύπτω.
suffugio, ὑποτρέχω.
suffugium, ὑπόλυξις, εως, ἡ.
suffulcio, ὑπερείδω.
suffumigatio, ὑποθυμίασις, εως, ἡ, ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ.
suffumigo, ὑποθυμιάω, ῶ, ἀποκαπνίζω, ὑποκαπνίζω, ὑπυπτύω.
suffundo, ὑποχέω, ῶ, καταχέω, ῶ.
suffundor pudore, καταδύσωπῶ.
suffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
suffusio, ὑπόχυσις, εως, ἡ.
suffusus sanguine, πελιδνὸς, ὴ, ὁ, πελιτνὸς, ὴ, ὁ.
suggero, suppedito, ἐπαρκέω, ῶ, συμβάλλω τινὶ λόγον, alicui verba. ὑπομνῆσαί τινα τινι, ὑποτίθεμαι.
suggestum ascendere. ὑπερβαίνειν.
suggestus, βῆμα, ατος, τὸ, ἀκροατήριον, ε, τό.
suggrunda, γεῖσον, & γεῖσον, ε, τό. In plur. γεῖσα, τὰ, & γεῖσοι, οἱ.
suggrundatio, γεῖσωμα, ατος, τὸ, γεῖσωσις, εως, ἡ, γεισιπόδισις, εως, ἡ.
sugillatio, ὑπωπιασμὸς, ε, ὁ, ὑβρισμὸς, ε, ὁ.
sugillatus, ὑπώπιος, ε, ὁ, ὑπωπιασθεὶς, έντος, ὁ.
sugillo, ὑπωπιάζω· pro contumelia afficio, καθυβρίζω τινά· λοιδορέω, ῶ, βλασφημέω, ῶ.
sugo, θηλάζω, μυζέω, ῶ, & μυζάω, ῶ, ἀψέλγω.
sui, gen. ἑαυτοῦ.
sui juris esse, ἑαυτῶ εἶναι, αὐτεξούσιος, ε, ὁ.
suile, συφεὸς, ε, ὁ.
suillus, ὕειος, ε, ὁ. ὕειον κρέας, suilla caro.
sulcatim, κατ' αὔλακας.
sulcator, αὐλακεργάτης, ε, ὁ.
sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
sulculus, αὐλάκιον, ε, τό.
sulcum duco, ὀγμόω.
sulcus, ὄγμος, ε, ὁ, ἕλκος, ε, χάραξ, ακος, ὁ, αὖλαξ, ακος, ὁ.
sulphur, θεῖον, ε, τὸ, θήσιον, ε, τὸ, θεῖον, ε, τό.
sulphure expio, θειόω, ῶ, διαθειόω, ῶ, περιθειόω, ῶ.
sulphureus, θειώδης, εος, ὁ ἢ, ἡ.
sum, ὑπάρχω, γίνομαι, καθίστημι, πέλω, εἰμὶ, τυγχάνω, τελέθω. πέλω Poetice, & πέλομαι.
sum ejus ingenii, ὅτως ἔχω, ὅτω πέφυκα.
sumen, ἦτρον, ε, τὸ, ἐπιγάστειον, ε, τό.
summa, κορυφὴ τοῦ λόγου, κεφάλαιον, ε, τό.
de summa rerum prælio decernere, κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων.
in summa, συλλήβδὴν, καθόλου.
summam colligere, συνάγειν τὸ κεφάλαιον.
summam rei cognoscere, ἀκροθιγῶς σκοπεῖν.
summarius, κεφαλαιώδης, εος, ὁ ἢ, ἡ.
in summas redigo, κεφαλαιόω, ῶ.
summatim, κεφαλικῶς, κεφαλαιωδῶς, συνεκτικῶς.
summatim attingo, κεφαλαιόω, ῶ.
summatim complector, συγκεφαλαιόω, ῶ.
summatim dico, ἐκκορυφόω, ῶ.
ut summatim dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ὥστε ὅλον εἰπεῖν, ὡς ἐν τόπῳ, ἁπλῶς εἰπεῖν.
summe, ἄκρως, εἰς ὑπερβολὴν, ἐσχάτως, εἰς τὸ μάλιστα.
summitas, ἄκρα, ας, ἡ, ὑπεροχὴ, ης, ἡ.
summitto, καθίημι, ὑπεκπέμπω.
summopere, μάλιστα.
summoveo, ἀποκινέω, ῶ.
summum bonum, τὸ πέρας τῶν ἀγαθῶν.
ad summum, τὸ μέγιστον, τὸ σύμπαν.
summum, ἄκρον, ε, τό,

sum-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

summus, ἔσχατος, η, ον, ὑπέρτατος, η, ον, ὕψιστος, η, ον.
sumo, is, λαμβάνω, αἱρέω, ῶ. pro arrogo, ἀπονέμω ἐμαυτῷ. pro eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
sumptio, λῆμμα, ατος, τὸ, λῆψις, εως, ἡ.
sumptu carens, ἀδάπανος, ος, ον, ἀτελής, ἐος, ὁ, ἡ, ἐς ἡ.
sine sumptu, ἀδαπάνως.
sumptum facio, δαπανάω, ῶ, πελῶ.
sumptuose, δαπανηρῶς.
sumptuositas, πολυτέλεια, ας, ἡ.
sumptuosus, δαπανηρὸς, ὰ, ὸν, πολυτελὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἡ.
sumptus, us, δαπάνη, ης, ἡ, ἀνάλωμα, ατος, τό.
sumptus facere, δαπανᾶν.
suo, ῥάπτω, ἀκέομαι, ἴαμαι.
suo more, κατὰ τὸ ἑωυτοῦ αὐτῷ.
suo tempore, ἐν δέοντι, κατ' ὥραν, δικαίως.
supellex, τὸ ἐπίπλια, κατασκοὴ, ῆς, ἡ, σκεῦος, εος, τό.
supellex pretiosa, κειμήλιον, ου, τὸ, θησαυρὸς, ὰ, ὁ.
super, ἐπὶ, ἐν, cum dat. ὑπὲρ, cum accus. vel genit. κατὰ, cum genit. adverb. ὑπερθεν.
alius super alium, ἐπάλληλος, ος, ον, ὃς ἡ.
longe super, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς.
superabilis, ὑπερβατὸς, ὴ, ὸν, δυνάκητος, ος, ον.
superabundo, ὑπερπερισσεύω.
superaddo, ἐπιπροσίθημι, προσεμβάλλω.
superædifico, ἐπικτίζω.
superascendo, ἐπαναβαίνω.
superatu difficilis, δυσπάλαιστος, ος, ον.
superatu facilis, εὐυπέρβλητος, ος, ον, εὐκατέργαστος, ος, ον.
superbe, ὑπερηφάνως, σοβαρῶς, ὑψικόμπως, κομπωδῶς, αὐθαδῶς.
superbe me gero, αὐθαδιάζομαι, ὑπαυθαδιάζομαι.
superbe incedo, ἀλαζονατέω, ῶ, παραφοβέω, ῶ, σοβαρεύομαι.
superbe infero me, βρενθύομαι.
superbia, ὑπερηφανία, ας, ἡ, ὕπερογκὴ, ῆς, ἡ, ἀλαζονεία, ας, ἡ, ἀγηνορία, ας, ἡ, ἀγερωχία, ας, ἡ.
superbia inflatus, καινὸς, ἀκὴ, ὁ.
superbia inflor, καινόομαι, ἴαμαι.
superbiæ plenus, ὑψικόμπης, ος, ον, κομπηρὸς, ὰ, ὸν.
superbibo, ἐπιπίνω.
superbiloquentia, μεγαληγορία, ας, ἡ.
superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανεύω, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι, τυφόομαι, ἴαμαι.
superbire facio, ἀναφυσάω, ῶ.
superbus, ὑπερήφανος, ος, ον, ὑπέρογκος, ος, ον, ἀλαζὼν, ὀνος, ὁ, ἡ, μεγαλοφρονὴς, ἐος, ὁ, καὶ ἡ.
supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀναστρέφειν.
supercilia crebra habere, hoc est clivosum esse, ὀφρυᾶν.
supercilii contractis, σκυθρωπὸς.
supercilio superbo qui est, σοβαροβλέφαρος, ος, ον.
supercilium, clivus, ὀφρὺς, ύος, ἡ.
supercilium, ἐπισκήνιον, ου, τὸ, ὀφρὺς, ύος, ἡ. pro superbia, ὑπερηφανία, ας, ἡ.
superemineo, ὑπερέχω.
supereſt, περίεστι.
superextendo, ὑπεραυρέω, ῶ.
superficialiter, ἀμυχί.
superficiarius, ἐπιπόλαιος, ος, ον, ὃς ἡ.
in superficie, ἐπιγρύβδην.
superficies, ἐπιπολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιφάνεια, ας, ἡ.
superflue, περισσῶς.
non superflue, ἀπερίεργος.
superfœtatio, ἐπισύλληψις, εως, ἡ.
superfœto, ἐπικυέω, ῶ.
superfluitas, περιουσία, ας, ἡ, περίσσωμα, ατος, τό.
superfluo, πλεοναζω, περισσεύω.
superfluus, περισσὸς, ὴ, ὸν, ὑπέρπλεως, ων, ὁ.
superfulgeo, ἐπιλάμπω.
superfundo, ἐπιχέω, ῶ.
supergermino, ἐπιβλαστάνω.
supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
superhumerale, ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, παρωμὶς, ίδος, ἡ.
superhumeralis, ἐξωμίδιος, ος, ον, ἐπωμίδιος, ος, ον.
superi, οἱ ἄνω, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι, οἱ.
superillino, ἐπαλείφω.
superimpono, ὑπερεπίθημι.
superincido, ὑπερπίπτω.
superinduco, ἐπεισάγω.
superinductio, ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ.
superinductus, ἐπεισαγώγιμος, ος, ον.
superindumentum, ἐπένδυμα, ατος, τό.
superinduo, ἐπενδύω.
superinfero, ἐπεισφέρω.
superinfundo, ἐπιχέω, ῶ.
superingero, ἐπεμφορέω, ῶ.
superinjicio, ἐπιπάσσω.
superior sum, πλεονεκτῶ σε τούτου, πρόφρων.
superior, altior, ἀνώτερος, η, ον, ὑπέρτερος, α, ον, ὑπερτερώτερος, η, ον.
superior, potentior, potior, ὑπέρτερος, η, ον, κρείττων, ονος, ὁ, κρείσσων, ονος, ὁ, ὑπέρροπος, ος, ον.
superior sum te in hoc, πλεονεκτῶ τοῦτο σε.
e superiore loco, ἀπὸ τῆς μετεώρου.

superiore anno, πέρυσι.
superiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
superlativus, ὑπερθετικὸς, ὴ, ὸν.
superliminare, ὑπέρθυρον, ου, τό.
superlino, ἐπαλείφω.
supernato, ἀνακολυμβάω, ῶ, ἀναπλέω, ῶ, ἐπιπολάζω.
superne, ἄνωθεν.
supernus, ὑπέρτερος, α, ον.
supero, superscando, ὑπερκόπτω.
supero, antecello, præsto, vinco, κρατέω, νεκάω, ῶ, ἀποτυχάω, ῶ, πλεονεκτέω, ῶ, ὑπερβάλλω, προβαίνω, ὑπερβαίνω.
supero, supervivo, περιγίνομαι.
longe supero, καταπερείμι, ὑπερνικάω, ῶ.
superostendo, ἐπιφαίνω.
superpono, ἐπιτίθημι.
superscando, ὑπερκόπτω.
superscribo, ἐπιγράφω.
superscriptio, ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίγραμμα, ατος, τό.
supersedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
supersedeo hoc facere, παραιτέομαι τοῦτο ποιεῖν.
supersilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω, ῶ.
superstes, περιγινόμενος, η, ον, ἐπιὼν, όντος, ὁ, περιὼν, όντος, ὁ.
superstes sum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, ῶ, περιγίνομαι.
superstitem esse pugnæ, περιλείπεσθαι τῆ πολέμου.
superstitio, δεισιδαιμονία, ας, ἡ, θελοθρησκεία, ας, ἡ.
superstitiose, δεισιδαιμονίως.
superstitiosus, δεισιδαίμων, ονος, ὁ, δεισίθεος, ος, ον.
superstructio, ἐποικοδόμησις, εως, ἡ.
superstruo, ἐποικοδομέω, ῶ.
supersum, περίειμι, περιγίνομαι. Item περισσεύω.
supervacanee, παρελκόντως, περισσῶς, περιττῶς.
supervacanea dicere, κενολογεῖν.
supervacaneum est, μάτην ἐστί.
supervacaneus, περισσὸς, ὴ, ὸν, περίεργος, ος, ον.
supervacuus, μάταιος, α, ον, περισσὸς, ὴ, ὸν.
superveho, ὑπερκομίζω.
supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
supervivo, ἐπιβιόω, ῶ, ἐπιζάω, ῶ.
supervolo, ὑπεξίπταμαι, ὑπερπέτομαι.
superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
supinatio, ὑπτίστης, ητος, ἡ, ὑπτίασμα, ατος, τό.
supine, ὑπτίως, ῥαθύμως, βλακικῶς.
supino, ὑπτιόω, ῶ.
supinor, ὑπτιάζω, ἐξυπτιάζω.
supinus, ὕπτιος, α, ον.
supinus, ignavus, ῥάθυμος, ος, ον, βλακικὸς, ὴ, όν.
supparus, περιώμιον, ου, τό.
suppeditatio, χορηγία, ας, ἡ, πορισμὸς, ὰ, ὸ, ἐπάρκεια, ας, ἡ.
suppeditare pecunias in bellum, εἰς πόλεμον παρέχειν χρήματα.
suppeditare victum, τὰ ἄλφιτα ἐκπορίζειν.
suppeditator, χορηγὸς, ὴ, ὸν, πορίστης, ου, ὁ.
suppedito, πορίζω, ἐκπορίζω π, χορηγέω, ῶ, ἐπαρκέω, ῶ, παρέχω, ὑποτίθημι.
supperiæ, ἐπικουρία, ας, ἡ, βοήθεια, ας, ἡ.
supperias fero, σωστιχύω, ἐπικουρέω, ῶ, βοηθέω, ῶ.
suppetias eo, βοηθέω, ῶ, ἐξέρχομαι.
suppetias mitto, βοηθέω, ῶ.
suppetit mihi, εὐπορέω, ῶ.
suppetunt mihi opes, & copiæ, περισσεύω.
suppetit, satis est, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
suppeto, ἐξαρκέω, ῶ.
supplantatio, ὑποσκελισμὸς, ὸ, ὁ, πτερνισμὸς, ὸ, ὁ.
supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
supplementum, πλήρωμα, ατος, τὸ, ἐκπλήρωμα, ατος, τό.
supplementum classi præbere, τὰς ναῦς πληροῦν.
suppleo, ἐκπληρόω, ῶ, ἀναπλήθω.
supplere indigentiam alicujus, πληροῦν τὴν χρείαν τινός.
suppletio, ἀναπλήρωσις, εως, ἡ.
supplex, ἱκέτης, ου, ὁ, ἱκετήριος, ος, ον, ἱκέσιος, ος, ον.
supplex accedo, ἐφικνέομαι, ἵκομαι.
supplex oro, ἱκνέομαι, ἵκομαι.
supplicatio, ἱκεσία, ας, ἡ, ἱκέτευμα, ατος, τό.
supplicationes, quibus templa, & aras Deorum frequentamus, προσόδοι, αἱ.
supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
supplicio afficio, δικαιόω, ῶ.
suppliciter, ἱκετίως.
supplicium, pro pœna, τίμημα, ατος, τὸ, ἐπιτίμιον, ου, τὸ, ζημία, ας, ἡ.
supplicium capitis constituere, τάττειν ζημίαν θανάτου.
supplicium de aliquo sumere, μετέρχεσθαί τινα.
supplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, ῶ, προσκυνέω, ῶ, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω, ῶ.
supplodo, κατακροτέω, ῶ, ὑποκροτέω, ῶ.
suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ſuppono, pono velut principium, τίθημι, ὑποτίθημι.
ſuppoſitio, ὑπόθεσις, εως, ἡ, ὑποβολή, ῆς, ἡ.
ſuppoſititie, ὑποβλήτως.
ſuppoſititius, ὑποβολιμαῖος, α, ὁ.
ſuppreſſa voce, στυγῇ.
ſuppreſſio, ἀποκρυψις, εως, ἡ.
ſupprimo, cohibeo, ἐπέχω, κατασέλλω · pro occultare, ἐπικρύπτειν τι.
ſuppullulo, ὑποφύομαι, ὑποβλαστάνω.
ſuppuratio, ἐμπύησις, εως, ἡ, ἐμπύημα, ατος, τό.
ſuppuratus, ὑπόπυος, ος, ὁ.
ſuppuro, ἐμπυόω, ῶ, πυόω, ῶ.
ſupputatio, λογισμός, ου, ὁ.
ſupputationes temporum, κανόνες χρονικοί, συγχρονισμοί.
ſupputator, ψηφιστής, οῦ, ὁ, λογιστής, οῦ, ὁ.
ſupputo, computo, λογίζομαι, ψηφίζω.
ſupra, præpoſ. ὑπέρ, cum accuſativo. ἐπί, παρά, cum genitivo. πρός, cum dativo. Aliquando eſt adverbium, ἄνω, πρόσθεν.
ſupra quam credibile eſt, πέρα πίστεως.
ſupra dictum, ὃ ἐν τοῖς πρότερον εἰρηται, προειρημένον.
ſupra modum, καθ' ὑπερβολήν. παρὰ τὸ μετρίον.
ſupra quam dici poteſt, πέρα τοῦ λόγου.
ſupra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
ſupremus, κράτιστος, η, ον, ὑπέρτατος, η, ον.
ſura, γαστροκνημία, ας, ἡ, κνήμη, ης, ἡ.
ſurculos amputo, κλωνίζω.
ſurculos emitto, ἀποφύω.
ſurculus, κλαδίσκος, ου, ὁ, φρύγανον, ου, τό.
ſurdaſter, ὑπόκωφος, ος, ὁ, δυσήκοος, ος, ὁ.
ſurdeſco, κωφόομαι, ωμαι, ἐκκωφόομαι, ώμαι.
ſurditas, κώφωσις, εως, ἡ, ἀνηκοΐα, ας, ἡ.
ſurdum reddo, κωφόω, ῶ, κωφόω, ῶ.
ſurdus ſum, κωφεύω, ῶ, κωφῶω.
ſurdus, κωφός, ή, όν, ἀνήκοος, ου, ὁ.
ſurgere facio, ἀνίστημι, διανίστημι, ἐξανίστημι.
ſurgere jubeo, ἐξανίστημι.
ſurgo, διανίστημι, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
ſurgo de nocte, νυκτηρετέω, ῶ.
ſurrectio, ἀνάστασις, εως, ἡ, διανάστασις, εως, ἡ.
ſurreptitius, ὑφαρπαστός, ή, όν.
ſurrigo, ἐπαίρω.
ſurripio, ὑφαιρέω, ῶ, ὑφαρπάζω.
ſurrogo, ἀντικαθίσταμαι.
ſurſum, ἄνω, ἐς τὸ ἄνω.
ſurſum feror, ἀνωκηκέω.
ſurſum deorſum, ἄνω καὶ κάτω.
ſurſum verſus, ἐς τὰ ἄνω.
ſus, ſuis, συς, υός, ὁ καὶ ἡ, συὰς, ἀδος, ἡ, ὗς, ὑός, ὁ καὶ ἡ, χοῖρος, ου, ὁ
ſuſceptio, ὑποδέξις, εως, ἡ, ὑποδοχή, ῆς, ἡ.
ſuſceptor, ὑποδέκτης, ου, ὁ, ὑποδοχεύς, έως, ὁ.
ſuſceptum, ἐγχείρημα, ατος, τό, ἔργον, ου, τό.
ſuſcipio liberos, ἀναιρέομαι παῖδας.
ſuſcipio, aggredior, ſubeo, στέλλομαι, ὑπομένω, συμπεριλαμβάνω, ὑφίσταμαι, ἐπανέχω.
ſuſcipio, excipio, recipio, δέχομαι, ἀναδέχομαι, ὑποδέχομαι, κομίζω.
ſuſcitatio, ἀνακίνησις, εως, ἡ, ἀναῤῥίπισμός, οῦ, ὁ.
ſuſcito, ἐγείρω, ἀναζωπυρέω, ῶ, ἀνίστημι.
ignem ſuſcito, ζωπυρέω, ῶ.
ſuſpecte, ὑπόπτως.
ſuſpectum eſſe alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
ſuſpectus ſum, ὑποπτεύομαι.
ſuſpectum habere aliquem, ὑποπτεύεσθαι, ὑφορᾶσθαι, ἀπιστεῖν.
ſuſpectus, ὕποπτος, ος, ὁ, καταύποπτος, ος, ὁ.
ſuſpendium, κρέμασις, εως, ἡ, ἀναπαύρωσις, εως, ἡ.
ſuſpendo, ἀναρτάω, ῶ, ἀνάπτω, κρεμῶ τινα ἐκ δένδρου, aliquem ex arbore: & pro differre rem, ἀναβάλλειν τι εἰς τι.
ſuſpendo naſo, μυκτηρίζω, ἐκμυκτίζω.
ſuſpenſio, ἀλώρημα, ατος, τό, ἀπαιώρησις, εως, ἡ, ἀνάρτησις, εως, ἡ, κρεμασμός, οῦ, ὁ.
ſuſpenſo animo eſſe, ἀειρίθεω, ἀείρειν.
ſuſpenſus, ἀπαμμένος, η, ον, ἐκκρεμής, ές, ὁ καὶ ἡ.
ſuſpenſus, dubius, ἐπήορος, ος, ον.
ſuſpenſus ſum deliberatione, ἀνήρτημαι. uſurpatur cum infinitivo.
ſuſpiciendus, πέλωρος, ος, ὁ, πελώριος, α, ὁ.
ſuſpicio, cis, ἀναβλέπω. pro admirari θαυμαίζω, ἄγαμαί τινα τῆς ἀρετῆς, καταλήγομαι. pro ſuſpectum habere, ὑφοράσθαί τινα.
ſuſpicio te propter virtutem, ἄγαμαί σε τῆς ἀρετῆς.
ſuſpicione vacans, ἀνύποπτος, ος, ὁ, ἀνυπόστολτος, ος, ὁ.
ſine ſuſpicione, ἀνυπόπτως.
in ſuſpicionem venio, ὑποπτεύομαι, ἦκω πρὸς ὑποψίαν.
ſuſpicionem affero, ἐνδίδωμι ὑποψίαν.
ſuſpicio, nis, ὑπόνοια, ας, ἡ, ὑποψία, ας, ὑπόληψις, εως, ἡ.
ſuſpicioſe, ὑπόπτως.
ſuſpicioſus, ὑπολητικός, ή, όν, ταχύπιστος, ος, ὁ.
ſuſpicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω, ῶ.
ſuſpiria duco, στένω, στένομαι, στοναχέω, ῶ, στοναχίζω, στεναζω.
ſuſpirioſus, ἀθμητικός, ή, όν, ὁ.
ſuſpirium, στέναγμα, ατος, τό, στοναχή, ῆς, ἡ.
ſuſpirium cum imploratione divini auxilii, ἀναστρεμμός, οῦ, ὁ.
ſuſpiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, στοναχίζομαι.
ſuſque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
ſuſtentaculum, ἔρεισμα, ατος, τό, βάσις, εως, ἡ, στήριγμα, ατος, τό.
ſuſtentatio, ὑπομονή, ῆς, ἡ, ἀποχήρεξις, εως, ἡ.
ſuſtento, ἀνέχω. pro tolerare, ὑπομένειν. pro alere, τρέφειν.
ſuſtinere impetum, δέχεσθαι τὸν ἐπέλασιν. ſuſtinere impetum hoſtium, ἀντέχειν τοῖς πολεμίοις, vel τοὺς πολεμίους.
ſuſtineo, fulcio, ὑποβαστάζω, ὑπερείδω, στέγω.
ſuſtineo, perfero, tolero, στέγω, τλάω, ῶ, ὀτλέω, ῶ, κατλάω, ῶ, ἀνάτλημι, τολμάω, ῶ, ἀναφέρω, ὑπενεγκαρῶ, ἀνέχομαι, ὑπομένω, ὑφίσταμαι, ταλάω, ῶ.
ſuſtineo, non cedo irruenti, ὑπομένω, δέχομαι, κατέχομαι.
ſuſtineo, audeo, ταλάω, ῶ.
ſuſtollo, ἀναφέρω, ἀναπίθημι, ἀναστάω, ἀνιμάω, ῶ, ἀνέχω, ἀνέχω.
ſuſurrator, ψιθυριστής, οῦ, ὁ, ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ.
ſuſurro, ψιθυρίζω, διαψιθυρίζω, τρίζω, τρύζω, θρυλλῶ, θρυλλίζω, ψυθίζω.
ſuſurro, onis, ψιθυρὸς, οῦ, ὁ, ψιθυρισὴς, οῦ, ὁ.
ſuſurrus, θρύλλος, ου, ὁ, τρυσμὸς, οῦ, ὁ, ψίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, θρόος, ου, ὁ, ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ.
ſutor, ῥάπτης, ου, ὁ.
ſutoria ars, σκυτικὴ τέχνη, σκυτοτομικὴ τέχνη.
ſutoriam artem exerceo, σκυτεύω, σκυτοτομέω, ῶ.
ſutrina, σκυτεῖον, ου, τό.
ſutrix, κηπήτρια, ας, ἡ.
ſutura, ῥαφὴ, ῆς, ἡ.
ſutus, ῥαφιδωτὸς, ὸν, ὁ.
ſuum cuique tribuere, προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι.
ſuum facere, σφετερίζειν.
ſuum grex, συβόσιον, ου, τὸ, συφόρβιον, οῦ, τὸ, συφορβιον, ου, τό.
ſuum paſtor, συοφορβὸς, οῦ, ὁ.
ſuus, ὸς, ὴ, ὸν.

S Y

ſybillini libri, γράμματα Σιβύλλεια.
ſycomorus, συκόμορον, ου, τὸ, συκομορέα, ας, ἡ.
ſycophanta, συκοφάντης, ου, ὁ, συκολόγος, ου, ὁ.
ſycophantam ago, συκοφαντέω, ῶ.
ſycophantia, συκοφάντημα, ατος, τό.
ſycophantioſe, συκοφαντικῶς.
ſycophantor, συκοφαντέω.
ſyllaba, συλλαβὴ, ῆς, ἡ.
ſyllogiſmus, συλλογισμὸς, οῦ, ὁ.
ſyllogiſticus, συλλογιστικὸς, ὴ, όν.
ſylva, ὕλη, ης, ἡ, λόχμη, ης, ἡ, δρυμὸς, οῦ, ὁ.
ſylvaticus, ὑλαῖος, α, ον, ὑλήεις, εντος, ὁ, ὑλώδης, ες, ὁ καὶ ἡ.
ſylveſco, ὑλομανέω, ῶ, ξυλομανῶ.
ſylveſter, ὑλόεις, εντος, ὁ, ὀρεινὸς, ὴ, όν.
in ſylvis degens, ὑλεώτης, ου, ὁ.
ſylvoſus, ὑλώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, δρυμώδης, ες, ὁ καὶ ἡ.
ſymbolam confero, ἐρανίζω.
ſymbolum, σύμβολον, ου, τό.
ſymbolum Apoſtolorum, σύμβολον, ου, τό.
ſymmetria, συμμετρία, ας, ἡ.
ſympathia, συμπάθεια, ας, ἡ.
ſymphonia, συμφωνία, ας, ἡ.
ſymptoma, σύμπτωμα, ατος, τό.
ſynagoga, συναγωγὴ, ῆς, ἡ.
ſynalœphe, συναλοιφὴ, ῆς, ἡ.
ſyncere, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
ſynceritas, καθαρότης, ητος, ἡ, ἀκεραιότης, ητος, ἡ.
ſyncerus, εἰλικρινὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, ἀνυπόκριτος, ος, ὁ.
ſyncope, figura Grammat. συγκοπὴ, ῆς, ἡ.
ſyncope corripior, συγκόπτομαι.
ſyndicus, συνδικος, ου, ὁ καὶ ἡ.
ſynecdoche, συνεκδοχὴ, ῆς, ἡ.
ſynedrium, συνέδριον, ου, τό.
ſyngrapha, ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, συγγραφὴ, ῆς, ἡ.
ſyngrapha cavere, συγγράφειν, συγγράφεσθαι.
ſyngraphum, συγγραφὴ, ῆς, ἡ.
ſynodus, συνόδος, ου, ἡ.
ſynonymia, συνωνυμία, ας, ἡ.
ſynopſis, συνόψις, εως, ἡ.
ſyrma, σύρμα, ατος, τό.
ſyrtes, σύρτις, εως, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

T A.

tabanus, οἶστρος, ὁ.
tabe consumo, φθέω, ῶ, φθίω, φθείρω.
tabe consumor, φθίομαι, φθισπάω, ῶ, φθίνω, φθείρομαι.
tabe laboro, φθισπάω, ῶ.
tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
tabefactio, μαρασμός, ὁ, μάρανσις, εως, ἡ, πρόσηξις, εως, ἡ, τῆξις, εως, ἡ.
tabefactus, τηκτός, ἡ, ὁ, τακερός, ἡ, ὁ.
tabefio, διακναίομαι, μαραίνομαι.
tabella, πινάκιον, ου, τὸ, πινακίδιον, ου, τό.
tabella pictoria, δέλτος, ου, ἡ.
tabella scriptoria, πίναξ, ακος, ὁ.
tabellæ judicum, δέλτοι, αἱ.
tabellarius, γραμματοφόρος, ου, ὁ, ἐπιστολεύς, έως, ὁ.
tabellio, ἐπιστολεύς, έως, ὁ, ἐπιστολιοφόρος, ου, ὁ.
taberna, οἴκημα, ατος, τό. pro diversorio, καπηλεῖον, ου, τό.
taberna vinaria, οἰνοπώλιον, ου, τό.
tabernaculum, σκηνώμα, ατος, τὸ, σκηνή, ῆς, ἡ.
tabernaculum pono, σκηνοπηγέω, ῶ, σκηνάω, ῶ, σκηνέω, ῶ.
tabernaculorum collocatio, σκηνοπηγία, ας, ἡ.
tabernaculorum fabricatio, σκηνοποιία, ας, ἡ.
tabernaculorum fabricator, σκηνοποιός, οῦ, ὁ.
tabernarius, καπηλος, ου, ὁ, ἐργαστηριάρχης, ου, ὁ.
tabes, μάρανσις, εως, ἡ, μαρασμός, οῦ, ὁ, φθίσις, εως, ἡ, φθόη, ης, ἡ, ἀτροφία, ας, ἡ, τῆξις, εως, ἡ.
tabes plantarum, ἄμανσις, εως, ἡ.
tabesco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, σωπήκομαι.
tabidus, σωπηκτικός, ἡ, ὁ, μαρασμώδης, εος, ὁ ἡ, ἡ.
tabificus, φθισικός, ἡ, ὁ, φθινώδης, εος, ὁ ἡ, ἡ.
tabula, πίναξ, κος, ὁ, πλαξ, κὸς, ὁ, σανὶς, ίδος, ἡ, δέλτος, ου, ἡ.
tabula calculatoria, σανὶς, ίδος, ἡ.
tabularium, γραμματοφυλάκιον, ου, τό.
tabulata, σανιδώματα, τὰ, ὑπερῶα, τά.
tabulata duo, vel plura habens, διετεγία, ας, ἡ, πινάκωσις, εως, ἡ.
tabulatum, ἱκρίον, ου, τὸ, κρήπιδωμα, τος, vel ιφος, ἡ, πινάκωσις, εως, ἡ.
tabulatus, σεσανιδωμένος, ου, ὁ.
tabulo, σανιδόω, ῶ.
tabum, λύθρον, ου, τό.
tacendus, σιωπητέος, α, ον.
taceo, στγάω, ῶ, σιωπάω, ῶ, ἡσυχάζω, ἀβακέω, ῶ, γλωσσοκρατέω, ῶ, ὑποκρύπτω, ὑποκρύπτομαι, στγημενάω, ῶ, ἀποσιωπάω, ῶ.
tacite, στγῇ, σιωπηρῶς.
taciturnitas, ἐχεμυθία, ας, ἡ, ἀφασία, ας, ἡ, ἀγλωττία, ας, ἡ, σιωπὴ, ῆς, ἡ, στγὴ, ῆς, ἡ.
taciturnus, σιωπηρὸς, ὸν, ὁ.
tacitus, qui tacet, σιωπῶν, ῶντος, σιωπικὸς, ὴ, ὸν. pro eo, quod tacetur, σιωπώμενος, η, ον.
tactio, ψῦσις, ιος, ἡ.
tactus, ἁφὴ, ῆς, ἡ, ψῦξις, εος, ἡ, ἐπαφὴ, ῆς, ἡ, προσαφὴ, ῆς, ἡ, θῆξις, εως, ἡ, ψῶσις, εως, ἡ, ψαλασγμα, ατος, τό.
tactus fulmine, διέβλητος, ον, ὁ.
citra tactum, ἀψωσὴ, ἀψαύστως.
sub tactum cadens, ἁπτὸς, ὴ, ὸν, ὁ.
tæda, δαὶς, ίδος, ἡ.
tædam fero, δαδοφορέω, ῶ.
tædam teneo, δαδεχέω, ῶ.
tædet, ἀχθομαι, βαρυῶμαι.
tædifer, δαδοφόρος, ον, ὁ.
tædio affectus, κατάτονος, ον, ὁ.
tædio afficio, διακναίω, διεγκλέω, ῶ, ὀχλέω, ῶ.
tædio afficior, ἀηδέω, ῶ, ἀηδίζομαι, ἀδέω, ῶ, ὀχλῆμαι, διοχλεῖμαι.
tædium capio, παρενοχλῆμαι.
tædium, ἀκηδία, ας, ἡ, ἄχθος, εος, τὸ, κόρος, ου, ὁ.
tænia, ταινία, ας, ἡ.
tæniola, ταινίδιον, ου, τό.
talaria, τὰ πέδιλα.
talaris, ποδήρης, ήρεος, ὁ, πεζοφόρος, ου, ὁ.
talea, ξυλάριον, ου, τὸ, θαλία, ας, ἡ.
talentum, τάλαντον, ου, τό.
talio, onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
talis, e, τοιοῦτος, τοῖος, τοῖος δε.
talis qualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἱόσπερ.
talis ludo, ἀστραγαλίζω.
taliter, τοιοῦτως.
talitrum, σκαιθμισμὸς, οῦ, ὁ, κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ.
talorum lusus, ἀστραγάλισις, εως, ἡ.
talpa, ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, σκάλοψ, οπος, ὁ.
talus, ἀστράγαλος, ου, ὁ, πεσσὸς, οῦ, ὁ.
tam, τοσοῦτον, ὅτως, ὡς.
tamquam, ὅσον, ὅτως, ὡς.
tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.

nec tamen, οὐ μὴν.
non tamen, οὐ μὴν γε.
sed tamen, ἀλλὰ μέντοι.
tametsi, καίπ, καίτοι, εἰ καί.
tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
tandem tamen, τέλος δὲ ὅμ.
tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι, ἁφάω, ῶ, ἀφάσσω, ἐπάπτομαι, ἐπαφάω, ῶ, προσδιγγάνω, παραθίγω, θίγω, ἐπιθίγω, ἐπιθιγγάνω, θιγγάνω, χρόϊζω, χρώζω, χρέω, χρονύω, χρώννυμι, ψαύω, ψήχω, ψάω, ψαίω.
tango leviter, παρεπιψαύω, παρεφάπτομαι.
tango obiter, παράπτομαι.
tanquam, ὡσπερανεὶ, ὁμοίως, ὥσπερ.
tanti, quanti, περὶ τοσούτε, περὶ ὅσε.
tantillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ὅσον.
tantillus, σμικρὸς ὅσος.
tantisper, donec, μέχρε ᾧ, μέχρις ἄν.
tanto, quanto, τοσούτῳ, sequente ὅσῳ, vel ὅσῳπερ
tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
tantopere, τηλικοῦτον, ὅτως.
tantum, μόνον, μόνως.
tantum abest, τοσοῦτε δεῖτου.
tantum abest, ut &c. τοσοῦτον ἐλλείπει ᾧ &c. ὅτω πόῤῥω πε ἐσηλώωται ᾧ &c.
tantundem, τοσοῦτον.
tantus, a, um, τηλικοῦτος, η, ὁ, τόσος, η, ὁ.
tantus, quantus, τηλικοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος.
tapes, τάπης, ητος, ὁ, τάπις, ιδος, ἡ.
tapes villosus utrinque, τάπης, ητος, ὁ, τάπις, ιδος, ἡ, δάπις, ιδος, ἡ, ἀμφιτάπης, ητος, ὁ ἡ, ἀμφίστιπος, ου, ὁ.
tarde, ὀψὲ, βραδέως, σχολαίως.
tardesco, βραδυῶ, βραδὺς γίγνομαι.
tardigradus, βραδύπης, οδος, ὁ.
tardissime, σχολαιότατα, σχολαίτατα, ὀψιαίτατα.
tardissimus, βραδίστος, η, ὁ, βάρδιστος, η, ὁ, βαρδύτατος η, ὁ, βραδύτατος, η, ὁ.
tarditas, βραδύτης, ητος, ἡ, βραδεία, ας, ἡ, ἀμβλύπης, ητος, ἡ, νωχελεία, ας, ἡ, νωχελία, ας, ἡ, νωθρότης, ητος, ἡ, νωθρεία, ας, ἡ.
tarditas, hoc est indocilitas, δυσμαθία, ας, ἡ.
tarditas ingenii, βραδυῶια, ας, ἡ.
tardius, βραδύτερον.
tardiusculus, βραδύτερός πως.
tardo, ἀναβάλλω, βραδυῶ, διατρίβω, ἐγχρονίζω, δηθύνω.
tardus, ὀκνηρὸς, ὰ, ὁ, βραδὺς, έος, ὁ, νωχελὴς, έος, ὁ, ἡ, μωλὼς, ωπος, ὁ, μωλὺς, υκος, ὁ, νωθὴς, έος, ὁ, ἡ, νωθρὸς, ὰ, ὁ.
tardus, hoc est hebes, μωλὺς, υος, ὁ.
tartareus, ταρτάρειος, α, ον.
tartarus, tartara, τάρταρος, ου, ὁ, τὰ τάρταρα.
taurinus, ταύρειος, α, ον.
taurus, ταῦρος, ου, ὁ.
taxario, τίμησις, εως, ἡ, ἀξία, ας, ἡ. Item reprehensio, ἐπιτίμησις, εως, ἡ.
taxillis ludo, ἀστραγαλίζω.
taxillorum lusus, ἀστραγάλισις, εως, ἡ.
taxo, reprehendo, καθάπτομαί τινος, καταμέμφομαί τινα. pro æstimare pretio, τιμῶν.
taxus, σμίλαξ, ακος, ἡ.

T E.

techna, τεχνόργαμα, ατος, τὸ, πυλάμη, ης, ἡ.
tector, κονιάτης, ου, ὁ.
tectum, ὄροφις, ου, ὁ, ὀροφὴ, ῆς, ἡ, στέγη, ης, ἡ, στέγος, εως, τό.
tectum impono, ἐρέφω, ἐτερέφω, κατερέφω.
tecta habens quatuor, τετραφόρος, ου, ὁ.
tecta habens tria, τρίστεγος, ου, ὁ.
tectus, a, um, κρύφιος, α, ὁ, ἀσαφὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, σκεπωλὸς, ὸν, ὁ, σκεπαστὸς, ὴ, ὸν, στεγανὸς, η, ὸν, στεγνὸς, ὴ, ὸν, στεγαστὸς, ὴ, ὸν.
tectus circumquaque, ἀμφιρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, Iliad. ε.
tecum, μετά σε.
teda, δαὶς, ἀδὸς, ἡ, δαΐδιον, ου, τό.
teges, φορμὸς, οῦ, ὁ, φορμὶς, ίδος, ἡ, ψίαθος, ου, ὁ, ἡ.
tegmen, προβολὴ, ῆς, ἡ, σκέπασμα, ατος, τὸ, κάλυμμα, ατος, τό.
tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω. pro abscondo, κρύπτομαι. pro conservare, ἀσφαλίζειν.
tegula, κέραμος, ου, ὁ, πλίνθος, ου, ὁ.
tegulis tego, κεραμιδόω, ῶ.
tegumentum, σκεπη, ης, ἡ, σκέπασμα, ατος, τὸ, σκέπωνον, ου, τὸ, σκεπαστήριον, ου, τό.
tela, ἱστὸς, ου, ὁ, ὕφασμα, ατος, τό.
telam ordiri, ἱστοργεῖν, ἱστὸν ἔσαθαι.
teli jactus, ἀκοντισμὸς, οῦ, ὁ, ἀκόντισμα, ατος, τὸ, ἀκον-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κόντισις, εως, ἡ, ἐξακοντισμὸς, ὁ, ἐξακόντισμα, ατος, τὸ, ἐπακοντισμὸς, ὁ, ὁ.
intra teli jactum, ἐντὸς βελῶν.
extra teli jactum esse, ἔξω βέλους εἶναι.
tellus, γῆ, ῆς, ἡ, γαῖα, ας, ἡ, χθὼν, ονὸς, ἡ.
telum, βέλος, εος, τὸ, τόξευμα, ατος, τὸ, ἀκόντιον, ὁ, τό.
telum emitto, ἀκοντίζω, ἀναικοντίζω, διακοντίζω.
telo peto, ἀκοντίζω.
temerarius, ἄβυλος, ὁ, ὁ, ἀπερίσκεπτος, ὁ, ἡ, τολμηρὸς, ὁ, ὁ.
temere, εἰκῆ, ἀπερισκέπτως, ἀβύλως.
temere factum, εἰκαῖον, ὁ, τό.
temere dictum, ἄλογον, ὁ, τό.
temeritas, προπέτεια, ας, ἡ, ἀβελτία, ας, ἡ, εἰκαιότης, ητος, ἡ, εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, θράσος, εος, τό.
temero, βεβηλόω, ῶ, μιαίνω.
temetum, μέθυ, υος, τὸ, μέθυσμα, ατος, τό.
temno, καταφρονέω, ῶ.
temo, onis, ῥυμὸς, ὁ, ὁ, ἐφόλκιον, ὁ, τὸ, πηδάλιον, ὁ, τό.
temperamentum, κρᾶσις, εως, ἡ, μίξις, εως, ἡ.
temperans, σώφρων, ονος, ὁ, μέτριος, ὁ, ὁ.
temperanter, σωφρόνως.
temperantia, σωφροσύνη, ης, ἡ, ἐγκράτεια, ας, ἡ.
temperate, σωφρονικῶς.
temperatio, κρᾶσις, εως, ἡ.
temperatus, μέτριος, ὁ, ὁ, εὔκρατος, ὁ, ὁ, εὐκρατὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ.
temperatus, hoc eſt miſtus, συγκεκραμμένος, ὁ, ὁ, ἔγκερασος, ὁ, ὁ, αὐτόκρατος, ὁ, ὁ, αὐτόκρας, ὁ, ὁ, αὐτοκρὴς, ές, ὁ, αὐτοκρὴς, ές, ὁ.
bene temperatus, εὔκερασος, ὁ, ὁ, εὔκρατος, ὁ, ὁ.
temperies, εὐκρασία, ας, ἡ.
temperies aeris, ἀὴρ, ἀέρος, ὁ.
temperies cœli, ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, εὐημερία, ας, ἡ.
temperies bona, εὐκρασία, ας, ἡ.
tempero, συγκεράω, ῶ, κεράννυμι. pro abſtinere, κατέχειν ἑαυτόν.
tempeſtas, tempus, χρόνος, ὁ, ὁ, ὥρα, ας, ἡ. pro cœli inquietiore ſtatu, χειμὼν, ῶνος, ὁ, χειμασία, ας, ἡ.
tempeſtas oritur, χειμάζει.
tempeſtate jacto, χειμάζω, χειμαίνω.
tempeſtate jactor, χειμάζομαι, χειμαίνομαι.
tempeſtive, εὐκαίρως, καιρίως, ἐγκαίρως, ἐπικαίρως, πρὸς πρὰ, ὡρέως, ἐν καιρῷ, ἐπὶ καιρῷ, εἰς καιρόν.
tempeſtivitas, πρωϊότης, ητος, ἡ, ὡραιότης, ητος, ἡ.
tempeſtivus, καίριος, ὁ, ὁ, εὔκαιρος, ὁ, ὁ, ὡραῖος, ὁ, ὁ, πρώϊμος, ὁ, ὁ, πρώϊος, ὁ, ὁ, πράϊος, ὁ, ὁ, ὡρεκὸς, ὁ, ὁ, ὄψιμος, ὁ, ὁ, ὥριος, ὁ, ὁ, ἔνωρος, ὁ, ὁ, εὔωρος, ὁ, ὁ, ἐφόρμιος, ὁ, ὁ.
tempeſtuoſus, θυελλώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ.
templi procurator, ναοποιὸς, ὁ, ὁ.
templi veſtibulum, πρόναον, ὁ, τό.
templum, νεὼς, ῶ, ὁ, ἱερὸν, ὁ, τό.
templum ædifico, ναοποιέω, ῶ.
tempora, οἱ κρόταφοι.
temporalis, καίριος, ὁ, ὁ, χρονικὸς, ὁ, ὁ.
temporaneus, πρόσκαιρος, ὁ, ὁ.
temporarius, πρόσκαιρος, ὁ, ὁ.
tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου. ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
tempore quodam, ποτὲ χρόνου.
tempore alieno, παρὰ καιρὸν, ἀπὸ καιροῦ, ἀκαίρως, ἀκαίρως, παρακαίρως.
tempore belli, παρὰ τὸν πόλεμον.
tempore conſtituto, εἰς τὸν ὡρισμένον ὥραν.
tempore præterito, προτέρου χρόνου, πρότερον.
tempore futuro, τῷ ἐπιόντος χρόνου, προϊόντος τ' χρόνου.
primo quoque tempore, αὐτίκα, αὐτόθεν, παραυτόθεν, μετανυτίκα, ἐξαυτῆς.
ex tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in tempore, ἐν τῷ δέοντι, ἐν δέοντι.
tempori ſervio, δοῦλος εἰμι καιροῦ.
temporis punctum, ἀκμὴ καιροῦ, καιροῦ ἐὸν ἐπ' ἀκμῆς.
temporis diuturnitas, χρόνου, ὁ, ὁ, χρονιότης, ητος, ἡ.
tempus, χρόνος, ὁ, ὁ, καιρὸς, ὁ, ὥρα, ας, ἡ, ἡμέρα, ας, ἡ.
tempus anni, ὥρα, ας, ἡ.
tempus conſtitutum, ὥρα, ας, ἡ.
tempus conſumo, χρονοτρίβω, ἀναλίσκω, προσαναλίσκω, καταναλίσκω, καταντρίβω τὸν χρόνον, ἀπονέμω τὸν χρόνον, ἐκκρούειν τὸν καιρόν.
tempus elapſum, χρόνος παρελθών.
tempus impendo, διατρίβω.
tempus opportunum, καιρὸς εὔκαιρος.
in omne tempus, διὰ παντός.
tempus tero, διατρίβω ἔν τινι, in aliqua re.
ad tempus, προσκαίρως.
tempus ſucciſivum, παύεργον, ὁ, τό.
temulenter, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
temulentia, οἰνοφλυγία, ας, ἡ, οἴνωσις, εως, ἡ, μέθη, ης, ἡ.
temulentus, οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, οἰνώδης, ες, ὁ, μέθυσος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, οἰνόλητος, ὁ, ὁ.

tenaciſſimæ memoriæ, μνημονικὸς, ὁ, ὁ.
tenacitas, σμικρολογία, ας, ἡ, γλισχρότης, ητος, ἡ.
tenaciter, σμικρολόγως.
tenax, ἰξώδης, εος, ὁ ἡ, ὁ. pro avaro, φειδωλὸς, ὁ, ὁ, φιλοπαρὸς, ὁ, ὁ. tenax propoſiti, ἰσχυρογνώμων, ονος, ὁ.
tendere ad ſcopum, σοχάζεσθαι, καταστοχάζεσθαι.
tendere in contrariam partem, ἀντιτείνειν.
tendere in altum, ὑπερτείνειν.
tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
tendere inſidias, ἐνεδρεύω.
tendit eo res, τείνει εἰς τι, vel πρός τι.
tendicula, παγὶς, ίδος, ἡ.
tendo, extendo, τείνω, σωττείνω. pro ire, δείκω.
tenebræ, σκότος, εος, τὸ· σκοτία, ας, ἡ, ἔρεβος, ους, τό.
tenebras induco, tenebris involvo, σκοτόω, ῶ, σκοτίζω, σκοτιάζω, ἀποσκοτόω, ῶ, ἀποσκοτίζω. ἐπισκοτεῖν τινι.
tenebras offundo, ὑποκεύπτω τι. ἀμαυρόω, ῶ, σκοτίζω.
tenebricoſus, tenebroſus, σκοτεινὸς, ὁ, ὁ, σκοτώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ.
tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος, ὁ, ὁ.
teneo, ἔχω, αἱρέω, ῶ, καταλαμβάνω τι. κρατέω τι. possidere, κατέχειν.
teneor, obligatus ſum, κατέχομαί τι.
teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
tener, ἁπαλὸς, ὁ, ὁ, τρυφερὸς, ὁ, ὁ.
tenor, τόνος, ὁ, ὁ, συνέχεια, ας, ἡ.
tenore æquali, ἰσοτόνως, ὁμοτόνως.
tenore certo procedens, εὔτακτος, ὁ, ὁ.
tenorem eundem ſervans, ὁμότονος, ὁ, ὁ.
tenorem, & ordinem non ſervare, ἀτακτέω, ῶ.
tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γυναικὸς.
tentatio, πεῖρα, ας, ἡ, πειρασμὸς, ὁ, ὁ.
tentator, πειρασὴς, ὁ, ὁ, πειράζων, οντος, ὁ.
tento, πειράζω, πειράομαί τινος, πεῖραν λαμβάνω, ἀπόπειραν ποιέμαι.
tento, hoc eſt, exploro, πειράω, ῶ, πειρητίζω, πειράζω.
tento, hoc eſt, probo, πεῖραν καθίημι.
tentorium, κλισία, ας, ἡ, σκῆνος, εος, τὸ, σκήνωμα, ατος, τό.
tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
tentorium habitare, σκηνᾶν, σκηνεῖν.
tentorium habens ſemotum ab aliis, ἀπόσκηνος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ.
tentorio carens, ἄσκηνος, ὁ, ὁ.
tentoria diſſolvere, vaſa colligere, διασκηνεῖν.
tentoriorum collocatio, κατασκήνωσις, εως, ἡ.
tenuem reddo, λεπτύνω, καταλεπτύνω.
tenuis, λεπτὸς, ὁ, ὁ, λιτὸς, ὁ, ὁ, ψιλὸς, ὁ, ὁ. pro paupere, πένης, ητος, ὁ, ὁ, ἐνδεὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ.
tenuis ſupra modum, ὑπέρλεπτος, ὁ, ὁ, διάλεπτος, ὁ, ὁ.
tenuitas, λιτότης, ητος, ἡ, λεπτότης, ητος, ἡ, περία, ας, ἡ, ἀσαφία, ας, ἡ.
tenuiter, λεπτῶς, ψιλῶς.
tenuo, λεπτύνω.
tenus, uſque ad, μέχρι, cum genitivo.
tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
tepeo, χλιαρός εἰμι, ἀλεάζω.
tepeſco, χλιαίνομαι.
tepide, χλιαρῶς.
tepiditas, tepor, χλιαρότης, ητος, ἡ.
tepidus, χλιαρὸς, ὁ, ὁ, ἀλεεινὸς, ὁ, ὁ.
ter, τρὶς.
ter felix, τρισόλβιος, ὁ, ὁ, τρισόλβιος, ὁ, ὁ.
terebella, ἀβάπτιστον, ὁ, τὸ, τερέτριον, ὁ, τό.
terebinthus, τερέβινθος, ὁ, ὁ, τερέβινθον, ὁ, τὸ, τερμινθος, ὁ, ἡ.
terebinthinus, τερεβίνθινος, ὁ, ὁ.
terebra, τέρετρον, ὁ, τὸ, τρύπανον, ὁ, τὸ, τρυπάνη, ης, ἡ.
terebratio, τρύπησις, εως, ἡ.
terebratu difficilis, δυσρύπητος, ὁ, ὁ.
terebratus circumquaque, περίτρητος, ὁ, ὁ.
terebro, τρυπάω, ῶ, τορέω, ῶ.
teredo, τερηδὼν, όνος, ἡ, δηξ, κὸς, ἡ, τρὼξ, κτὸς, ὁ.
teres, στρογγύλος, ὁ, ὁ.
terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
tergeminus, τρίδυμος, ὁ, ὁ.
tergiverſatio, τὸ νόσφι στροφή.
tergiverſator, περικάμπτης, ὁ, ὁ.
tergiverſor, στρέφομαι, ἀναστέλλομαι, ἐντροπαλίζομαι, κοπτίζω.
tergo, is, σμήχω, ὁμόργνυμι.
a tergo, ὄπισθεν.
tergum, νῶτος, ὁ, ὁ. in plur. τὰ νῶτα.
tergus, oris, σκύτος, εος, τὸ, βύρσα, ης, ἡ, δέρμα, ατος, τό.
terminatio, ὁρισμὸς, ὁ, ὁ.
termino, περατόω, ῶ, ὁρίζω, περιγράφω.
terminis circumſcribo, ὁρίζω, ἀφορίζω.
terminis circumſcriptus, ἀφωρισμένος, ὁ, ὁ, διωρισμένος, ὁ, ὁ.
terminos conſtituo, ὁρίζω, ἀφορίζω.
extra terminos expulſio, ἐξορισμὸς, ὁ, ὁ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

terminus, ὅρος, ου, ὁ, ὅριον, ου, τὸ, πέρας, ατος, τό.
ternarius, τριαδικὸς, ὴ, ὸν.
terni, τρεῖς, σωτῆρες.
tero, consumo, τείβω, σωτείβω, & σωτείβομαι, τρύχω, ψύχω. terere tempus, διατείβειν ἔν τινι, χρονοτείβειν.
terere minutissime, ἐκλεπτοτείβω, ῶ.
terra, γῆ, ῆς, ἡ, γαῖα, ας, ἡ, χθών, ονὸς, ἡ.
terra figlina, πλίνθος, ου, ὁ.
terra figillaris, σημαντὶς γῆ.
terra marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
terra culta, ἐργασιμωτὴ γῆ.
terræmotus, γῆς σεισμὸς.
terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
terrarum orbis, οἰκουμένη, ης, ἡ.
terrefacio, δειματόω, ῶ, δεδίττω, δεδιέσομαι, δειλιάω, πτοέω, ῶ.
terrenus, terrestris, γαιώδης, ες, ὁ, ἡ, ἐπίγειος, ου, ὁ, ἐπιχθόνιος, ου, ὁ.
terreo, φοβέω, ῶ, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινὰ, πτοέω, ῶ, ἐκταράττω.
terrestre animal, ἀδροβατικὸν, ὀν, τὸ, ξηροβατικὸν, ὀν, τό.
terrestri prælio certo, πεζῇ στρατεύομαι.
terribilis, φοβερὸς, ὰ, ὸν, δεινὸς, ὴ, ὸν, βλοσυρωπὸς, ὸς, ὁ, σμερδνὸς, ὰ, ὸν, κωφὸς, ὴ, ὸν, ἐκπληκτικὸς, ὴ, ὸν.
terribiliter, σμερδαλέον, δεινῶς.
terriculamentum, φόβητρον, ου, τὸ, ἐκφόβητρον, ου, τό.
terrifico, ἐκταράττω, πτοέω, ῶ, φοβέω, ῶ, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινὰ, terreo, percello aliquem.
terrificus, φοβερὸς, ὰ, ὸν, δειματώδης, ες, ὁ, ἡ, ὸν.
terrigena, βροτὸς, ὴ, ὸν, γηγενὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ὲς.
territo, δειματόω, ῶ.
territorium, ἀγρὸς, ὁ, ὁ, τοπαρχία, ας, ἡ, χωρίον, ου, τό.
tertius, ἐκπλαγὲις, ἔντος, ὁ, ἐκφοβηθεὶς, ἔντος, ὁ.
terror, φόβος, ου, ὁ, δέος, ἔους, τὸ, ἔκπληξις, εως, ἡ.
terror panicus, πανικὸς φόβος, θόρυβος, ου, ὁ.
terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαί τινι, alicui, φόβον πέμπειν.
tertius, φιτὸς, ὴ, ὸν.
tertiana febris, τριταῖος πυρετὸς.
tertio, as, τριτόω, ῶ, τριστόω.
tertius, τρίτος, ου, ὁ.
tertiunius, πεπαρτημόριον, ου, τό.
tessera, κύβος, ου, ὁ, σύμβολον, ου, τό.
tesseram dare, παρεγγυᾶν τὸ σύνθημα.
tesserarum lusus, κύβος, ου, ὁ.
tesseris lusito, κυβεύω.
testa, κέραμος, ου, ὁ, ὄστρακον, ου, τό.
testaceus, κεράμεος, ου, ὁ, ὀστράκινος, ου, ὁ.
testamentarius ῥαδιεργὸς, ὴ, ὸν, διαθηκογράφος, ου, ὁ.
testamentum, διαθήκη, ης, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ.
testamentum aboleo, ἀφανίζω διαθήκην.
testamentum condo, διαθήκην ποιοῦμαι.
testamentum suppono, ῥαδιεργέω, ῶ.
testamenti adulteratio, ῥαδιεργία, ας, ἡ.
testator, κληροδότης, ου, ὁ.
testem suborno, παρασκευάζω μάρτυρα.
testes citare, ἐπάγεσθαι, aut προβάλλεσθαι μάρτυρας.
testes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παρασῶσαι.
testes excido, ἐρχοτομέω, ῶ.
testibus adhibitis, ἐπὶ μαρτύρων, διὰ μαρτύρων.
testiculum unum habens, ἑνόρχης, ου, ὁ, μονόρχης, εος, ὁ.
testiculus, ὄρχιδιον, ου, τὸ, ὄρχις, ιος, ὁ.
testificor, μαρτυρέω τινί.
testimonio confirmo, μαρτυρέω, ῶ.
testimonium contrarium fero, ἀντιμαρτυρέω, ῶ.
testimonium, μαρτυρία, ας, ἡ, μαρτύριον, ου, τό.
testis, μάρτυρ, υρος, ὁ, κλητὴρ, ῆρος, ὁ, ἴσωρ, ορος, ὁ.
testis oculatus, αὐτόπτης, ου, ὁ.
testis, testiculus, ὄρχις, ιος, ὁ, Aristot. l. 1. Animal.
testor, μαρτυρῶ τινι, μαρτύρομαι. pro suppliciter peto, ἱκετεύω τὸν Θεὸν. pro testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
testudo, hoc est, tormentum bellicum, χελώνη, ης, ἡ, χελωνὴ, ης, ἡ.
testudo, fornix, καμάρα, ας, ἡ, ἀψὶς, ἴδος, ἡ.
testudo, animal, χελώνη, ης, ἡ.
teter, βλοσυρὸς, ὰ, ὸν, δυσώδης, εος, ὁ, ἡ, ὲς.
tetrarcha, τετράρχης, ου, ὁ.
tetricus, σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, σκυθρὸς, ὸν, ὸν.
texendi ars, πλεκτικὴ τέχνη.
texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω. pro componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
textilis, ὑφαντὸς, ὴ, ὸν, πλεκτὸς, ὴ, ὸν.
textor, πλοκεὺς, έως, ὁ, ἱματοργὸς, ὸς, ὁ, ὑφάντης, ου, ὁ.
textoria ars, ἱστουργικὴ τέχνη.
textorius, ὑφαντικὸς, ὴ, ὸν.
textrina, ἱστουργεῖον, ου, τό.
textrix, ὑφάντρια, ας, ἡ.
textus, a, um, ὑφαντὸς, ὴ, ὸν.
textus acu, ῥαφιδωτὸς, ὴ, ὸν.
textus ex auro, χρυσοῦφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὲς.

textus bene, εὔπλοκος, ου, ὁ.
textus, & textura, ὕφανσις, εως, ἡ, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, ὕφασμα, ατος, τό.

T H.

thalami consors, ὁμόλεκτρος, ου, ὁ.
thalamus, θάλαμος, ου, ὁ, θαλαμη, ης, ἡ.
thalia, θαλία, ας, ἡ.
theatralis, θεατρικὸς, ὴ, ὸν.
theatri magister, θεατρώνης, ου, ὁ.
theatrum, θέατρον, ου, τό.
thema, θέμα, ατος, τό.
themis, θέμις, ιστος, ἡ.
theologia, θεολογία, ας, ἡ.
theologus, θεολόγος, ου, ὁ, ἱεροφάντης, ου, ὁ.
theorema, θεώρημα, ατος, τό.
theriaca, θηριακὴ, ῆς, ἡ.
thermæ, θερμαὶ, αἱ.
thesaurum exhaurio, ἐκθησαυρίζω.
thesaurum colligo, θησαυρίζω.
thesaurus, γάζα, ης, ἡ, θησαυρὸς, ὸν, ὁ.
thesis, θέμα, ατος, τό.
thorace munio, θωρακίζω.
thorax, θώραξ, ακος, ὁ.
Thracius, & Thrax, θρᾷξ, ακὸς, ὁ, & apud Poetas θρῇξ, ηκὸς, ὁ.
thronus, θρόνος, ου, ὁ.
in throno colloco, θρονίζω.
collocatio in throno, θρονισμὸς, ὸν, ὁ.
thuribulum, θυμιατήριον, ου, τό.
thus, thuris, λίβανος, ου, ὁ, λιβανωτὸς, ὸν, τό.
thymum, θύμον, ου, τό.
thyrsus, θύρσος, ου, ὁ.
thyrsum gesto, θυρσοφορέω, ῶ.

T I.

tiara, πίρα, ας, ἡ, καυσία, ας, ἡ.
tiberis, τίβερις, ιος, ὁ.
tibia, αὐλὸς, ὸν, ὁ, pro instrumento musico, αὐλὸς, ὸν, ὁ, δόναξ, ακος, ὁ.
tibia canere, αὐλέω.
tibiam inflare, φυσᾶν αὐλόν.
tibiale, περικνημὶς, ἶδος, ἡ, κνημὶς, ἶδος, ἡ.
tibicen, αὐλητὴς, ου, ὁ, χοραύλης, ου, ὁ.
tibicina, αὐλητρὶς, ἴδος, ἡ.
tignus, vel tignum, δοκὸς, ὸν, ἡ, ἑκεῖον, ου, τό.
tigris, fera, τίγρις, ιδος, ἡ, & τίγρης, ητος, ὁ, tigris fluvius.
tilia, φίλυρα, ας, ἡ.
tiliaceus, φιλύρεος, ου, ὁ.
timendum est, ne, δέος ἐστὶ μὴ, κίνδυνός ἐστι μὴ.
timeo, φοβέομαι τὸς Θεὸς, Deos. περί τινος, de aliqua re. ὑπέρ τι, tibi. δειλιάω, ῶ, δειλιάζω, δίω, περιτρομέω, ῶ, ῥῤῳδέω, ῶ.
timide, φοβερῶς.
timiditas, timor, φόβος, ου, ὁ, δέος, ἔους, τὸ.
timidus, δειλὸς, ὴ, ὸν, φοβερὸς, ὰ, ὸν, ἐπιδεὴς, ἔος, ὁ, ἡ, ὲς.
timor, δεῖμος, ου, ὁ, δέος, ἔους, τὸ, φόβος, ου, ὁ, κυδοιμὸς, ὸν, ὁ, μύρμος, ου, ὁ, πάρβος, εος, τὸ.
timor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
timorem afferre, φαβεῖν, ἔμπληξιν, & δέος ἐμβάλλειν, δέος συνεργάζεσθαι, δέος ἐμποιεῖν, εἰς δέος ἄγειν, εἰς δέος καθιστάναι, φόβον παρέχεσθαι, φόβον παρασκευάζειν, φόβῳ κατασείειν, φόβον σύνθημα, ἐπισεῖον τὸν φόβον, ἐκφοβον ποιεῖν.
timorem incutio, δειλιάνω, ἀποτρίγω.
tinctor, βαφεὺς, έως, ὁ, ῥαγοὺς, έως, ὁ, βαπτὴς, ὸς, ὁ.
tinctorius, βαφικὸς, ὴ, ὸν.
tinctoria ars, βαφικὴ τέχνη.
tinctura, βαφὴ, ῆς, ἡ, βάμμα, ατος, τὸ, χρῶσις, εως, ἡ.
tinctus, βαπτὸς, ὴ, ὸν.
tinctus male, δυσχρὰὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲς.
bis tinctus, δίβαφος, ου, ὁ.
tinctus croco, κροκοβαφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὲς.
tinctus auro, χρυσοβαφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὲς.
tinea, σὴς, τὸς, ὁ, βρῶσις, εως, ἡ.
a tineis corrosus, σητόκαπος, ου, ὁ.
tineosus, σητώδης, ες, ὁ, ἡ, ὲς.
tingo, βάπτω, χραίζω.
tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, ῶ, βομβέω, ῶ.
tinnitus, κωδωνισμὸς, ὸν, ὁ, βόμβος, ου, ὁ, ἦχος, ου, ὁ.
tinnitus aurium, των ὠτων ἦχος, aut συριγμὸς, ου, ὁ.
tintinnabulum, κρόταλον, ου, τὸ, κώδων, ονος, ὁ.
tintinnabulum pulso, κωδωνίζω.
titillatio, γαργαλισμὸς, ὸν, ὁ, γάργαλος, ου, ὁ, γάργαλον, ου, τό.
titillo, γαργαλίζω, & γαργαλίζομαι, ὑποκνίζω.
titio, δυλὸς, ὸν, ὁ.
titubanter, παραφόρως, θαλερῶς.
titubantia oris, τραυλισμὸς, ὸν, ὁ.
titubatio, ὄκνησις, εως, ἡ, συγκλόνησις, εως, ἡ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

titubatio linguæ, ψελλισμὸς, ὁ, ψέλλισμα, ατος, τὸ.
titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, προσκλίζω, σφαδάζω.
titulo carens, ἀνεπίγραφος, ον, ὁ.
titulum gerens fictitium, ψευδεπίγραφος, ον, ὁ.
titulus, ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίγραμμα, ατος, τὸ.

T O.

toga, τήβεννος, ου, ὁ, ἀμπεχόνη, ης, ἡ, τέβεννα, ης, ἡ.
togam virilem sumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας ταχθῆναι.
togatus, τηβεννοφόρος, ον, ὁ.
tolerabilis, ἀνεκτὸς, ὴ, όν, φορητὸς, ὴ, όν, ἀνάσχετος, ον, ος, η, ον, τλητὸς, ὴ, όν, ὑποφόρητος, ον, ὁ.
tolerabiliter, ἀνεκτῶς.
tolerandus, ἀνεκτὸς, ὴ, όν, ἀνάσχετος, ον, ὁ.
tolerantia, καρτερία, ας, ἡ, ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, πλῆσις, εως, ἡ.
toleratu difficilis, δυσάνεκτος, ον, ὁ ἢ ἡ.
toleratu facilis, εὐφόρητος, ον, ὁ, εὔφορος, ον, ὁ.
tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι καθ. πάσχω τι, τλάω, ῶ, φέρω, διακαρτερέω, ω.
tollere de medio, ἐπεξαιρεῖν.
tollere humeris, κατωμαίζειν.
tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ῶ, ἀποσκευάζομαι.
tollor in altum, ἀκαταιόμαι, ῶμαι, μετεωρίζομαι.
tolutim, εὐδρόμως, ἐπιτροχάδην.
tomaculum, τεμάχιον, ου, τὸ, τεμαχίσιον, ου, τό.
tomentum, γναφαλον, ου, τό.
tomex, ασάρτον, ου, τό.
tomus, τόμος, ου, ὁ.
tondeo, κείρω, ξαίνω, πέκω.
tondeo ad cutem, ξυρέω, ῶ, ξυράω, ῶ.
tonitru, βροντὴ, ῆς, ἡ, βρόμος, ου, ὁ.
tonitru emitto, ἐκβροντάω, ῶ.
tono, as, βροντάω, ῶ.
tonsilis, καρτὸς, ὴ, όν.
tonsillæ, παρίσθμια, τὰ, ἀμυγδαλαὶ, αἱ.
tonsor, κουρεὺς, έως, ὁ, κορσεὺς, έως, ὁ.
tonstrina, κουρεῖον, ου, τὸ, κορσωτήριον, ου, τό.
tonsura, κουρὰ, ᾶς, ἡ, πέξις, εως, ἡ.
tonsus, καρεὶς, έντος, ὁ, κειροτόμης, ου, ὁ.
tonsus ad cutem, ξυρὸς, ὰ, όν.
tonsus circumquaque, ἀμφίκουρος, ον, ὁ.
tonum acutum habens, ὀξύτονος, ον, ὁ.
tonus, τόνος, ου, ὁ.
topazius lapis, τοπάζιος λίθος.
tophus, πῶρος, ου, ὁ.
torculare, λῳὸς, ὁ, ὁ, πιεστὴρ, ῆρος, ὁ.
toreuma, τόρευμα, ατος, τό.
tormen intestinorum, κώλη ἀνία.
tormentis subjicere, παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον.
tormentum, βάσανος, ου, ὁ, στρέβλη, ης, ἡ.
tormina, στρόφοι, οἱ, δυσεντερία, ας, ἡ.
tornatilis, διατρητὸς, ὴ, όν, τορευτὸς, ὸν, όν.
tornatile opus, τόρευμα, ατος, τὸ, διατόρευμα, ατος, τὸ.
tornator, τορευτὴς, οῦ, ὁ, τορδυτὴς, οῦ, ὁ.
tornatus, διωστὸς, ὴ, όν, ὁ, δεινωτὸς, ὴ, όν, ὁ, ἔντορνος, ον, ὁ.
tornatu facilis, εὔτορνος, ον, ὁ.
torno, τορνόω, δινόω, ῶ.
tornus, τόρνος, ου, ὁ, τόρος, ου, ὁ.
torosus, μυώδης, ες, ὁ ἡ, σαρκώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
torpedo, νάρκος, ου, ὁ, νάρκη, ης, ἡ.
torpefacio, ναρκόω, ῶ.
torpefactio, νάρκωσις, εως, ἡ, νάρκησις, εως, ἡ, νάρκημα, ατος, τὸ.
torpeo, ἀναισθητῶ ἔχω, ἀργέω, ῶ, ναρκάω, ῶ, κατοκνέω, ῶ, νωθρόω.
torpidus, ναρκώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, βλακώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
torpor, νάρκη, ης, ἡ, νάρκωσις, εως, ἡ, ἀναισθησία, ας, ἡ.
torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω, κυκλόω, ῶ, βασανίζω, ὑβρίζω τινά.
torques, ἁλύσιον, ου, τὸ, στρεπτὸς, ὸν, όν.
torrefacio, φρύγω, φρύσσω, φρύττω.
torrefactio, φρυγμὸς, ὸν, όν.
torrens, χειμάρρους, ον, ὁ, χαράδρα, ας, ἡ.
torreo, ξηράνω, φρύγω, φρύττω.
torridus, ἄνικμος, ον, ὁ, ἐκκαόμενος, η, ον.
torris, δᾳὶς, δαδὸς, ἡ.
torte, ἐσγραμμένος, πλαγίως.
tortilis, ἑλικτὸς, ὴ, όν, ὁ, ἑλικὸς, ὴ, όν, ὁ, στρεπτὸς, ὸν, όν.
tortor, βασανιστὴς, οῦ, ὁ, δημόκοινος, ον, ὁ.
tortuose, σκολιῶς.
tortuositas, σκολιότης, ητος, ἡ.
tortuosus, στρεβλὸς, έος, ὁ ἡ, ἑλικοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ.
tortus, διεγραμμένος, ον, ὁ, βασανισθεὶς, έντος, όν.
torve inspicio, τυφηδὸν βλέπω.
torvis oculis, adverb. ὑπόδρα.
torulus, στιβάδιον, ου, τό.
torum genialem sternere, στοιβαδοῦσθαι.
torus, στιβὰς, άδος, ἡ, στιβάδιον, ου, τό, pro eminentia musculorum, οἱ μυῶνες.
torvus, ἀγλαωπὸς, ὸν, όν, γοργωπὸς, ὸν, όν, δεινωπὸς, ὸν, όν.
torvus aspectus, ὑπόβλεψις, εως, ἡ, ὑπόβλεμμα, ατος, τὸ, ὑποδρασμὸς, ης, ἡ.
tostus valde, ὑπέρπυρος, ον, ὁ.
tostus, ὠπτημένος, η, ον, ὁ, φυχθεὶς, έντος, όν.
tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τοσοίδε.
tot modis, τοσαχῶς.
tot, & tanta, τοσοῦτα & τηλικαῦτα.
tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
tota cum domo, vel familia, πανοικεί.
toralis, ἑλικὸς, ὴ, όν.
totam noctem transigo, νυκτερεύω, παννυχίζω.
totidem, ἴσοι, αἱ, ἰσάριθμοι, οἱ.
totidem anni, ἴσα ἔτεα.
totidem modis, ἰσαχῶς.
totidem vicibus, ἰσάκις.
toties, τοσουτάκις, τοσάκις.
totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
toto animo, παυθυμαδὸν ὁλοψύχως.
toto pectore, παυθυμαδόν.
toto die, ὅλῳ τῷ ἡμέραν.
in totum, τὸ πᾶν, πρόπαν, δι' ὅλου.
totus, ὅλος, η, ον, ὁ, ὁλοτελὴς, έος, ὁ ἢ ἡ.
totus est in his, πᾶς ἔστιν ἐν τοῖς.
toxicum, τοξικὸν, οῦ, τὸ, θηλυτήριον φάρμακον.

T R

trabea, ἁλυργὶς, ίδος, ἡ, τήβεννα περιπόρφυρος.
trabeatus, ἁλυργίδι κεκοσμημένος.
trabs, δοκὸς, οῦ, ἡ, δοκὶς, ίδος, ἡ.
tractabilis, ἁπτὸς, ὴ, όν, ὁ, ψηλαφητὸς, ὴ, όν, ὁ, ἁπτὸς, ὸν, όν, ὁ ἢ ἡ.
commode tractabilis, εὐμετοχίστατος, ον, ὁ.
difficulter tractabilis, δυσμετοχίστατος, ον, ὁ, δυσχερὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, δυσπραγμάτευτος, ον, ὁ.
tractare dolose, διακωλωρεῖν.
tractare ut inimicos, περιέπειν ὡς πολεμίους.
tractatio, tractatus, μετοχίστασις, εως, ἡ, ψηλάφησις, εως, ἡ.
tractatio, idest, occupatio circa aliquid, ἐγχείρημα, ατος, τὸ, ἐπιχείρημα, ατος, τό.
tractatio alienarum rerum, ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ.
tractatio, h. e. commentatio, σκέμμα, ατος, τὸ.
tractatus bene, εὐκομιδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ.
tractatus, h. e. liber, κανὼν, όνος, ὁ, λόγος, ου, ὁ, μέθοδος, ου, ἡ.
tractim, ἑλκηδόν.
tractim duco, ἐπισύρω.
tractio, ὁλκὴ, ῆς, ἡ, ὁλκὸς, ὸν, ὁ, ἕλξις, εως, ἡ.
tractio in contrariam partem, ἀντισπασμὸς, ατος, τὸ.
tractio violenta, ἑλκηθμὸς, ὸν, ὁ, ῥυσμὸς, ὸν, ὁ, ὑός, ὑὸς, ἡ.
tracto, ψηλαφάω, ῶ, ἐγχειρίζομαι. pro convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν.
tracto, h. e. administro, exerceo, ἀμφέπω, ἀμπιέπω, ἐμέλω, ῶ, cum dativo rei, πράσσω, χειρίζω.
tracto negotium, χρηματίζω.
tracto artem aliquam, ἅπτομαι, cum genitivo.
tracto, hoc est, transigo, πράσσω.
tracto, h. e. differo, διαλαμβάνω.
tracto, h. e. accipio, περιέπω, μετοχίζω.
bene tractari ab aliquo, ὑπό τινος εὖ πάσχειν.
tractare aliquem humaniter, φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι.
tracto contumeliose, κατεχλευάζω, ῶ.
tractor, oris, ἕλκυστὴρ, ῆρος, ὁ.
tractoriæ machinæ, ὁλκοὶ, οἱ.
tractorius, ἑλκυστικὸς, ὴ, όν, ὁλκὸς, ὸν, όν.
tractu longo, ἐπίπρο.
tractus, us, regio, plaga, χώρα, ας, ἡ, κλίμα, ατος, τὸ. pro serpentum progressu, σύρμα, ατος, τό.
tradere in manus, ἐκδιδόναι.
tradere, h. e. docere, ὑφηγεῖσθαι.
traditio, παράδοσις, εως, ἡ.
traditio historica, ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ.
traditiones doceo, δευτερόω, ῶ.
traditionum doctor, δευτερωτὴς, οῦ, ὁ.
traditum est, ἐστόρηται.
traditur curæ meæ, ἐπιτρέπεται.
traditus divinitus, θεοπαράδοτος, ον, ὁ, θεοδόσιος, ον, ὁ.
trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω. pro scriptis mandare, & tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
trado me alicui, ἐπιδίδωμι ἐμαυτὸν τινι.
traducere classem, στόλον στρατοῦ.
traducere vitam, διαπλέειν βίον, διέρχεσθαι τὸν βίον, διάγειν τὸν βίον.
traduco, μετάγω. pro vitupero, διαβάλλω.
traduco, h. e. ostendo in exemplum, δειγματίζω, περιφέρω.
traductio, διαγωγὴ, ῆς, ἡ.
traductio vitæ, διαγωγὴ, ῆς, ἡ.
traductu, seu transportatu facilis, εὐμετακόμιστος, ον, ὁ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

tra-

tragica camœna, τραγικὴ ποίησις.
tragice, τραγικῶς.
tragice loquor, τραγικῶδομαι.
tragice narro, ἐκτραγῳδέω, ῶ.
tragicus, τραγικὸς, ὴ, ὸν.
tragœdia, τραγῳδία, ας, ἡ.
tragœdiarum ſcriptor, τραγῳδιογράφ☞, ος, ὁ.
tragœdus, τραγῳδὸς, ὴ, ὸν.
tragula, ἀκόντισμα, ατος, τὸ.
traha, ἕλκηθρον, ου, τὸ.
trahax, ἑλκητὸς, ὴ, ὸν.
trahendi vim habens, ἑλκυστικὸς, ὴ, ὸν, ἑλκτικὸς, ὴ, ὸν, ἀπαστικὸς, ὴ, ὸν.
trahens retia, ὁλκεὺς, έως, ὁ.
trahere arcum, ἀνέλκεσθαι τόξον.
trahere ſpiritum, ἑλκύειν πνεῦμα.
trahi ad mortem, ἄγεσθαι τῷ ἐπὶ θανάτῳ, ubi ſubintelligitur ὁδόν.
traho, σύρω, σπάω, ἕλκω. pro ducere, ἄγειν. pro allicere, ἀφελκύειν. pro differre, ἀναβάλλεσθαι.
traho boum more, ἀμπρεύω.
traho in contrariam partem, ἀντιμεθέλκω, ἀντισπάω, ῶ.
traho currum, διφρωλκέω, ῶ.
traho moram, προσκαπτομάομαι.
traho obtorto collo, τραχηλίζω.
trajectio, πόρθμωσις, εως, ἡ, διάβασις, εως, ἡ.
trajector, διαβάτης, ου, ὁ.
trajectu facilis, εὐδιάβατ☞, ος, ὁ ☜ ἡ.
trajectu difficilis, δυσπέμφελ☞, ος, ὁ ☜ ἡ.
trajicere claſſem, ἐκμετρῆσαι στόλον.
trajiciendo flumini deſtinata navis, πορθμίον, ου, τό.
trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω. pro tranſire, περαιοῦμαι. pro tranſfigo, διελαύνω. Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
trajicio ferro, πρέω, ῶ, πορίω, ῶ.
malatitius, κοινὸς, ὴ, ὸν.
trama, κρόκη, ης, ἡ.
trama filum duco, atque reduco, προφορέομαι, ῆμαι.
trames, στίβ☞, ος, ὁ, τρίβος, ου, ἡ.
trames rectus, εὐθυωρία, ας, ἡ.
tramite recto, εὐθύωρον.
tramo, κροκίζω.
trano, διεξελαύνω, κολυμβάω, ῶ, διακολυμβάω, ῶ, κατακολυμβάω, ῶ, νέω, νήχω, ἀποκνήχομαι.
tranquille, εὐδιεινῶς, ἡσυχῆ, ἡσύχως, ἀθορύβως, γαλλιῶς.
tranquillitate fruor, εὐδιάζομαι.
tranquillitas, εὐθυμία, ας, ἡ, βαλκύη, ης, ἡ, εὐδία, ας, ἡ, γλωμεία, ας, ἡ, ἀταραξία, ας, ἡ.
tranquillo, γαλκυάω, ῶ, διακγαλκυίζω.
tranquillo ſum animo, εὐθυμέω, ῶ, ἀτρεμίζω τῇ ψυχῇ.
in tranquillum redigere rempublicam, κατιστάναι ἐς ἀσφαλὲς τὴν πολιτείαν.
tranquillus, de mari, γαλκυὸς, ὴ, ὸν, νηΐμερος, ος, ὁ, ἀχέμαντος, ος, ὁ. pro miti, εὔθυμος, ος, ὁ, ἥσυχος, ος, ὁ.
trans, πέραν. πέρα, cum genitivo.
tranſactio, h. e. compoſitio, συμβιβασμὸς, ῦ, ὁ.
tranſactor, ὑφηγητὴς, ῆ, ὁ, καθηγεμὼν, όνος, ὁ ☜ ἡ.
tranſadigo, δύημι, πείρω.
tranſalpinus, ὑπεράλπειος, ος, ὁ.
tranſcendere facio, διαβιβάζω, ὑπερβιβάζω.
tranſcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
tranſcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
tranſcribo in aliam decuriam, vel ordinem, μετάσσω, μετεύττω.
tranſcriptio, μετεγραφὴ, ῆς, ἡ.
tranſcurro, μετατρέχω, διαδραμῶ.
tranſcurſus, παραδρομὴ, ῆς, ἡ.
in tranſcurſu, ἐν παραδρομῇ.
tranſenna, κιγκλὶς, ίδος, ἡ.
per tranſennam, id eſt, obiter, ἐν παρόδῳ.
tranſeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι, μετακωρέω, ῶ, διαπεράω, ῶ, διεκπεράω, ῶ.
tranſeo ſilentio aliquid, διαλείπω τι.
tranſeo ab uno exercitu ad alium, μεταπέπτωμαι.
tranſeo, h. e. tranſfuga ſum, μεταβάλλομαι, αὐτομολέω, ῶ, τομομολέω, ῶ, ἀπωτομολέω, ῶ.
tranſeo, h. e. mutor, ἐξίσταμαι.
tranſeo, h. e. degenero ab una ſpecie ad aliam, μεταβάλλομαι.
tranſfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμεύω, ῶ. pro interpretari, ἑρμηνεύω.
tranſfero in linguam aliam, μεταγράφω, διαπορθμεύω, μεταφράζω.
transferre litem, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
transferre ſcelus in aliquem, ἀναφέρειν μίασμα ἐς τινά.
transferri ad verbum, μεθερμηνεύεσθαι κατὰ λέξιν.
tranſfigo, διελαύνω, διαπείρω.
tranſfigo penitus, διαπείρω, διαναπείρω.
tranſfiguratio, μετασύρφωσις, εως, ἡ.
tranſfiguro, μετασυρφόω, ῶ.
tranſfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
transformatio, μετατύπωσις, εως, ἡ, μετασχηματισμὸς, ὗ, ὁ.
transformo, μετασυρφόω, ῶ.
transfreto, πορθμεύω, διαπορθμεύω, διαβάλλω.
tranſfuga, αὐτομολ☞, ος, ὁ.
tranſfugio, αὐτομολέω, ῶ, διαφεύγω.
tranſfugium, αὐτομολία, ας, ἡ.
tranſfundo, μεταχέω, ῶ.
tranſgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω.
tranſgreſſio, διάβασις, εως, ἡ, μετάβασις, εως, ἡ.
tranſgreſſio pactorum, ἀσωθεσία, ας, ἡ.
tranſgreſſor, παραβάτης, ου, ὁ.
tranſigo, διαπράττομαι, διάγω, διατελέω, ῶ, μετάγω. pro controverſias dirimere, ἐκλύειν τὴν ἔριν.
tranſigo, h. e. traduco, ἐλαύνω.
tranſigo vitam, καταβιόω, ῶ, διαβιόω, ῶ.
tranſilio, ὑπερπηδάω, ῶ, ὑπεραλλόμαι, παραλείπω, ὑπερθορέω, ῶ.
tranſilire fines alicujus rei, ὑπὲρ τὰ ἐσκεμμένα πηδᾶν.
tranſitio, διάβημα, ατος, τὸ, μετάβασις, εως, ἡ, μετακώρησις, εως, ἡ.
tranſitionem facio, ἐκχωρέω, ῶ, παραχωρέω, ῶ.
tranſitu facilis, εὔπορ☞, ος, ὁ, εὔοδ☞, ος, ὁ.
tranſitu difficilis, δυσπάρετ☞, ος, ὁ.
tranſitu arceo, ἀποτέμνομαι, cum accuſativo.
in tranſitu, ὑπερβατῶς.
tranſitum aperio, πορίζω, προσοδοποιέω, ῶ.
tranſitum difficilem facio, δυσβατοποιέομαι.
tranſitus, διάβασις, εως, ἡ, μετάβασις, εως, ἡ, διέξοδ☞, ος, ἡ.
translata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
translatio, μετάθεσις, εως, ἡ, μετωγωγὴ, ῆς, ἡ.
translatio figura, μεταφορὰ, ας, ἡ.
per translationem, μεταφορικῶς.
translatitius, μετασκευτὸς, ὴ, ὸν.
transluceo, διαφαύω.
translucidus, διαφανὴς, ἐος, ὁ ☜ ἡ.
tranſmarinus, ὑπερθαλάσσ☞, ος, ὁ.
tranſmigratio, μετοίκησις, εως, ἡ.
tranſmigro, μετοικέω, ῶ, μετοικίζω.
tranſmiſſio, μετάπεμψις, εως, ἡ.
tranſmiſſus, us, διάβασις, εως, ἡ.
tranſmitto, δίεμι, διαπέμπω. pro trajicio, διαπορθμεύω.
tranſmutatio, μετάστασις, εως, ἡ, ἐπεροίωσις, εως, ἡ.
tranſmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
tranſnato, διανήχομαι.
tranſnomino, μετονομάζω.
tranſpareo, διωγάζω.
tranſplanto, μεταμοσχεύω, ἀποφυτεύω.
tranſpono, μεταπίθημι, μετεύγω.
tranſportatio, διακομιδὴ, ῆς, ἡ.
tranſportator, διακομιστὴς, ῆ, ὁ.
tranſporto, διακομίζω.
tranſpoſitio, μετάθεσις, εως, ἡ, ὑπέρθεσις, εως, ἡ.
tranſtrum, ζυγὸν, ῦ, τὸ, σέλμα, ατος, τὸ, θράν☞, ος, ὁ.
tranſvectio, διακομιδὴ, ῆς, ἡ.
tranſvectus flumen, διαπερωθεὶς τὸ ποτεμόν.
tranſveho, διακομίζω.
tranſverſum aſpicio, παρακύπτω.
tranſverſus, a, um, πλάγι☞, ος, ὁ, ἐγκάρσι☞, ος, ὁ.
tranſverſus trahor, & rapior, παρασύρομαι.
tranſumo, μεταλαμβάνω.
tranſvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
trapezita, κολλυβιστὴς, ῆ, ὁ.
trecenti, τριακόσιοι, αι, α.
trecenties, τριακοσιάκις.
tredecies, τρισκαιδεκάκις.
tredecim, τρισκαίδεκα.
tremebundus, περίτρομος, ος, ὁ.
tremefacio, ἐκπλήττω.
tremefactus, τρομώδης, εος, ὁ ☜ ἡ, τρομητὸς, ὴ, ὸν, τρέστης, ος, ὁ.
tremefactus undique, περίτρομ☞, ος, ὁ.
tremefio, θρόω, ῶ.
tremendus, φοβερὸς, ὰ, ὸν, φρικτὸ☞, ος, ὁ.
tremo, tremiſco, τρέμω, τρομέω, ῶ, ἀμφιτρομέω, ῶ, ταρβέω, ῶ.
tremo ab omni parte, ἀμφιτρομέω, ῶ, περιτρέμω.
tremo præ frigore, βαμβαλίζω.
tremor, τρόμος, ου, ὁ, παλμὸς, ὗ, ὁ, σεισμὸς, ὗ, ὁ.
tremulus, τρομώδης, εος, ὁ ☜ ἡ, τρομερὸς, ὰ, ὸν.
trepidatio, φόβος, ου, ὁ, τρόμος, ου, ὁ.
trepide, ἐντρόμως.
trepido, τρέμω, φοβᾶμαι, φρέττω.
trepidus, περίφοβος, ος, ὁ, περιδεὴς, ἐος, ὁ ☜ ἡ, ἔντρομος, ος, ὁ.
trepidus valde, περιθαλβὴς, ἐος, ὁ ☜ ἡ.
tres, τρεῖς.
tria, τρία.
triangularis, triangulus, τρίγωνος, ος, ὁ.
triangulum, τρίγωνον, ου, τὸ.
triarii, ἐπίτακτοι, οι.
tribu motio, διαψήφισις, εως, ἡ, ἀποψήφισις, εως, ἡ.
tribulis, ex eadem tribu, φυλέτης, ου, ὁ, συμφυλέτης, ου, ὁ.
tribunal, δικαστήριον, ου, τὸ, βῆμα, ατος, τὸ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

tribunatus, χιλιαρχία, ας, ἡ, δημαρχία, ας, ἡ.
tribunitia poteſtas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
tribunitius, δημαρχικός, ή, όν.
tribunus, δήμαρχος, ὁ, ὁ.
tribunus legionis, στρατοπεδάρχης ἢ τάγματος.
tribunus plebis, δήμαρχος, ὁ, ὁ.
tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω. pro imputare, ἀναγράφειν εἰς τοῦτο.
tribus, φυλή, ῆς, ἡ, φρατρία, ας, ἡ.
tribus præfectus, φυλάρχης, ὁ, ὁ, δωδεκάρχης, ὁ, ὁ, φύλαρχος, ὁ, ὁ.
per tribus, κατὰ φυλάς.
tributarius, ὑποφόρος, ὁ, ὁ, ὑποτελής, έος, ὁ, ἡ & ἡ.
tributi collectio, δασμολογία, ας, ἡ.
tributi collector, δασμολόγος, ὁ, ὁ.
tributum, εἰσφορά, ᾶς, ἡ, φόρος, ὁ, ὁ, τέλος, ους, τό.
tributum colligo, δασμολογέω, ῶ.
tributum imponere, εἰσφορὰν προστάττειν.
tributum ſolvere, φόρον τελεῖν, vel εἰσφέρειν.
tributum imperare, φόρον τάττειν.
tricæ, οἱ λῆροι.
tricenarius numerus, τριακάς, άδος, ἡ.
triceni, οἱ τριάκοντα.
tricenteni, τριακόσιοι, αι, α.
tricenties, τριακοσιάκις.
triceps, τρικέφαλος, ὁ, ὁ, τρίκρανος, ὁ, ὁ.
tricesimus, τριακοστός, ή, όν.
triclinium, τρικλίνιον, ὁ, τό.
tricubitalis, τρίπηχυς, υος, ὁ.
tricuſpis, τριβελής, έος, ὁ, ἡ & ἡ.
tridens, τρίαινα, ης, ἡ.
tridente concutio, σωτριαινόω, ῶ.
triduanus, τριήμερος, ὁ, ὁ, τριταῖος, ὁ, ὁ.
triduo ante, πρότριτα.
triduum, τριημερία, ας, ἡ.
triennio, τρίετες.
triennis, τριετής, έος, ὁ, ἡ & ἡ.
triennium, τριετία, ας, ἡ, τριετὴς χρόνος.
triens, τρίτυς, ύος, ὁ.
trierarchus, τριηρονόμος, ὁ, ὁ.
trietericus, τριετηρικός, ή, όν.
trieteris, τριετηρίς, ίδος, ἡ.
trifariam, τριχῆ, τριχῶς.
trifidus, τριφυής, έος, ὁ, ἡ & ἡ.
triformis, τρίμορφος, ὁ, ὁ, τριώνυμος, ὁ, ὁ.
trigeſimus, τριακοστός, ή, όν.
triginta, τριάκοντα.
triginta millia, τετρμύριοι, αι.
trigonus, τρίγωνος, ὁ, ὁ.
trijugis, τρίζυξ, υγος, ὁ.
trilix, τρίμιτος, ὁ, ὁ.
trimeſtre ſpatium, τρίμηνον, ὁ, τό.
trimeſtris, τρίμηνος, ὁ, ὁ, τριμηνιαῖος, ὁ, ὁ.
trimus, τριετής, έος, ὁ, τρίζηνος, ὁ, ὁ.
trimus puer, τριετὲς παιδίον.
trimus vitulus, τριετίων μόσχος.
trineptis, τριτεγγόνη, ης, ἡ.
trini, τρεῖς, σωτρεῖς.
triobolaris, τριοβολαῖος, ὁ, ὁ, τριοβολιμαῖος, ὁ, ὁ.
triones, ἄρκτοι, οἱ, ἡ αἱ.
tripartitus, τριμερής, έος, ὁ, καὶ ἡ.
tripla portio, τεμοιρεία, ας, ἡ.
triplex, τριπλῆς, ὁ, ὁ, τριπλάσιος, ὁ, ὁ.
triplicatus, τρίπτυχος, ὁ, ὁ, τριπλεκής, έος, ὁ, ἡ & ἡ.
tripliciter, διάτριχα, τριχῶς.
tripudiator, χορευτής, ὁ, ὁ.
tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι, ἔμαι.
tripudium, χορεία, ας, ἡ, χορός, ὁ, ὁ.
tripus, tripes, τρίπους, οδος, ὁ.
triremis, τριήρης, εος, ἡ.
triremium præfectus, τριήραρχος, ὁ, ὁ, τριημάρχης, ὁ, ὁ.
triſtis, σκυθρωπός, ὁ, ὁ, λυπηρός, ὁ, ὁ, λυπρόμοιος, ὁ, ὁ. pro ſævo, ὠμός, ὁ, ὁ, δεινός, ὁ, ὁ.
triſtitia, λύπη, ης, ἡ, ἀηδία, ας, ἡ, ἀνία, ας, ἡ.
triſtitia afficio, λυπέω σε, ἀνιάω, ῶ.
triſtitia afficior, συγνάζω, ἐπισυγνάζω.
triſtor, triſtis ſum, λυπέομαι, ὅμην, ἀθυμέω, ῶ, ἄχθομαί τινος, & ὑπέρ τινος.
tritavia, τριμαμμία, ης, ἡ.
tritavus, τριπάππος, ὁ, ὁ.
triticea farina, ἄμυλον, ὁ, τό, ſubintellige ἄλευρον.
triticeus, πύρινος, ὁ, ὁ.
tritici meſſis, πυροτομία, ας, ἡ.
triticum, πυρός, ὁ, ὁ, τρύγη, ης, ἡ.
tritu facilis, δυτρεπτος, ὁ, ὁ.
triturator, ἀλοητής, έως, ὁ.
tritturo, ἀλοάω, ῶ.
trivium, τρίοδος, ὁ, ἡ.
triumphalis, θριαμβευτικός, ή, όν.
triumphator, θριαμβευτής, ὁ, ὁ.
triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
triumpho de aliquo, θριάμβον κατάγω ἀπό τινος.
in triumpho ducor, θριαμβεύομαι.

in triumphum duco aliquem, θριαμβεύω τινά, ἐς τὸν τοῦ κρατοῦντος οἶκον ἀναγαγὼν τινα.
triumphum agere, θριαμβεύειν.
triumphus, θρίαμβος, ὁ, ὁ.
triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
trochæis conſtans, τροχαϊκός, ή, όν.
trochæus, τροχαῖος πούς.
trochlea, τροχός, ὁ, ὁ, τροχίλιον, ὁ, τό.
trochulus, τροχίδιον, ὁ, τό.
trochus, τροχός, ὁ, ὁ, βόμβος, ὁ, ὁ.
tropæum, τρόπαιον, ὁ, τό.
tropæum erigere, τρόπαιον αὖ ἐγείρειν, de eo.
trophæum ſtatuo, τροπαιοῦχέω, ῶ, ἀριστεύω.
tropice, τροπικῶς.
tropice loquor, τροπολογέω, ῶ.
tropicus ſermo, τροπολογία, ας, ἡ.
per tropum, τροπικῶς.
tropus, τρόπος, ὁ, ὁ.
trucidatio, φόνος, ὁ, ὁ, σφάξις, εως, ἡ.
trucido, κατακόπτω, ὑποκτείνω, φονεύω, ὑποσφάττω.
truculenter, ἀπλῶς.
truculentus, ἀπλοῦς, έος, ὁ, ἡ & ἡ, φονικός, ή, όν.
trudo, ὠθέω, ῶ, & ὠθέομαι, οῦμαι.
trulla, τύχος, εος, τό, ἀμίς, ίδος, ἡ.
truncatio, κολόβωσις, εως, ἡ, κατακοπή, ῆς, ἡ.
truncatus, ἀποκοπείς, έντος, ὁ.
trunco, μελίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
trunculus, ἀκρεκώλιον, ὁ, τό, σελεχάριον, ὁ, τό.
truncus, στέλεχος, εος, τό, κορμός, ὁ, ὁ.
truncus, a, um, κολοβὸς τῶν χειρῶν, manibus.
truſatilis mola, χειρομύλων, ονος, ὁ.
truſio, ὤθησις, εως, ἡ.
truſor, ὠστής, ὁ, ὁ.
trutina, πλαστιγξ, ιγγος, ἡ. τρυτάνη, ης, ἡ, ζυγός, ὁ, σταθμός, ὁ, ὁ.
trutina examino, τρυτανεύω.
trutino, σταθμάομαί τι, σταθμίζω.
trux, ἀπλοῦς, έος, ὁ, ἡ & ἡ, ὠμός, ὁ, ὁ.

T U.

Tu, σύ.
tuba, σάλπιγξ, ιγγος, ἡ.
tuba cano, σαλπίγγω.
tuber, eris, ὄγκος, ὁ, ὁ, οἴδημα, ατος, τό.
tuberculum, ὀγκίδιον, ὁ, τό, φυμάτιον, ὁ, τό.
tubicen, σαλπιγκτής, ὁ, ὁ.
tubulus, σωλωνίσκος, ὁ, ὁ, σιφώνιον, ὁ, τό.
tubus, σωλών, ῶνος, ὁ, σίφων, ωνος, ὁ.
tueor, προΐσαμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω, ἀμφιέπω, διασώζομαι, διαφυλάττω, ἐκσώζω, ἐξαμύνομαι, ἔρυμαι, ἐρύομαι, περιποιέω, ῶ.
tuguriolum, καλύβιον, ὁ, τό, οἰκίδιον, ὁ, τό.
tugurium, καλύβη, ης, ἡ, σκιάδριον, ὁ, τό.
tuitio, διατήρησις, εως, ἡ, ἀντίληψις, εως, ἡ.
tum, τότε.
tum, cum, μὲν, δέ.
tum demum, τότε δὲ τέλος.
tumefacio, ἐξογκόω, ῶ.
tumefactio, διόγκωσις, εως, ἡ.
tumefactus, ὀγκωτός, ὁ, ὁ, ὀγκύλος, ὁ, ὁ, ὀγκυρὸς, ὁ, ὁ, ὀγκώδης, ὁ, ὁ, καὶ ἡ.
tumeſco, ὀγκόομαι, ὦμαι.
tumeo, οἰδέω, ῶ, οἰδάνω, ὀγκόω, ῶ. pro ſuperbire, ὀγκᾶσθαι ἐπὶ γένει, ſplendore generis.
tumeſco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι, ὦμαι.
tumide, σεμνῶς.
tumidum reddo, ὀγκόω, ῶ.
tumidum reddo, h. e. effero, inflo, διογκόω, ῶ.
tumidus, ὀγκώδης, ὁ, ὁ, ὁ & ἡ.
tumidus ſupra modum, ὑπέρογκος, ὁ, ὁ.
tumor, οἴδημα, ατος, τό, οἴδησις, εως, ἡ, ὄγκος, ὁ, ὁ.
tumulatio, τυμβεία, ας, ἡ.
tumulo, θάπτω, τυμβόω, ἐνταφιάζω.
tumulos multos habens, ὀφρυόεις, εντος, ὁ.
ſine tumultu, ἀθορύβως.
tumultuatio, ἐκ παρατυχόντος.
tumultuarium bellum, & repentinum, αὐτοσχεδιασμὸς, ὁ, ὁ.
tumultuarius, παρατυχὼν, όντος, ὁ, αὐτοσχέδιος, ὁ, ὁ.
tumultuatio, θόρυβος, ὁ, ὁ, κελάδημα, ατος, τό.
tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
tumultum ſedare, καταστέλλω τὸν ταραχὸν, καταστορέσαι τὸν τάραχον, κραυγὴν κοιμίζειν.
tumultuor, θορυβέω, ῶ, θορυβέομαι, οῦμαι, ταραχὴν ποιῶ.
tumultuoſe, θορυβωδῶς.
tumultuoſus, θορυβώδης, ὁ, ὁ, ὁ & ἡ.
tumultus, θόρυβος, ὁ, ὁ, ταραχὴ, ῆς, ἡ.
tumulus, χεῶλοφος, ὁ, ὁ, λόφος, ὁ, ὁ, ὄχθος, ὁ, ὁ. pro ſepulchro, τάφος, ὁ, ὁ.
tunc, τότε, τηνικαῦτα, ἐν τῷδε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

tunc demum, τότε δὴ τέλος.
tundo, κόπτω, ἀλοάω, ῶ, ἀράσσω.
tunica, χιτών, ῶνος, ὁ.
tunica lati clavi, πλατύσημος, ἐδής.
tunica muliebris, ἔνδυσις, ίδος, ἡ.
tunica carens, ἀχίτων, ωνος, ὁ.
tunicatus, χιτωνοφόρος, ος, ὁ.
tuo nomine, ὑπέρ σε, ἀντὶ σε.
tuopte Marte, ἐπὶ σεωυτῶ.
turba, seditio, τύρβη, ης, ἡ, ταραχὴ, ῆς, ἡ, θόρυβος, ου, ὁ. pro multitudine, ὄχλος, ου, ὁ, πλῆθος, εος, τὸ.
turba multa, ὄχλος, ου, ὁ.
turbam congrego, ὀχλοποιέω, ῶ.
turbamentum, ταραχὸς, ου, ὁ.
turbate, τεταραγμένως.
turbatio, τάραχος, ου, ὁ, ὄχλησις, εως, ἡ.
turbator, ταρακτὴς, οῦ, ὁ.
turbatus, θολερὸς, ὰ, ὸν, ὀλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
turbide, θολερῶς.
turbidus, θολερὸς, ὰ, ὸν, ὀχληρὸς, ὰ, ὸν.
turbinatio, στρόμβωσις, εως, ἡ.
turbinatus, κωνοειδὴς, ἐς, ὁ ἢ ἡ.
turbineus, δεινώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
turbo, ταράττω, δινοχλέω, ῶ, κυκάω, ῶ.
turbo, inis, στρόβιλος, ου, ὁ, βέμβιξ, ικος, ὁ, & βέμβηξ, ηκος, ὁ, τροχὸς, οῦ, ὁ. ventus, λαίλαψ, απος, ἡ.
turbulente, ταραχωδῶς.
turbulento, διαθαρυβέω.
turbulentus, θορυβώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, ταραχώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
turdarium, κιχλοτροφεῖον, ου, τὸ.
turdus, κίχλη, ης, ἡ, κίχλα, ης, ἡ.
turgeo, ὀγκοῦμαι, ὀγκῶμαι, οἰδέω, ῶ, ὀγκύομαι, οἰδάω, ῶ, πνοιδέω, ῶ, ἐποιδέω, ῶ, σφενγάω, ῶ, φυσιόομαι, ῶμαι.
turgeo superbia, φυσιάω, ῶ.
turgesco, ὀγκῶμαι.
turgidus, ὀγκώδης, εος, ὁ ἢ ἡ.
turibulum, θυμιατήριον, ου, τὸ.
turma, ἴλη, ης, ἡ, τάξις, ιος, ἡ.
turmalis, ἰλάρχης, ου, ὁ.
turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ' ἴλας.
turpiculus, ὑπαίσχρος, ος, ὁ.
turpiloquentia, αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ.
turpiloquus, αἰσχρορρήμων, ονος, ὁ, κακολέκτης, ου, ὁ.
turpis, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, αἰσχήμων, ονος, ὁ.
turpissimus, πανάισχις, ος, ὁ, πανσαθρὸς, έος, ὁ ἢ ἡ.
turpiter, αἰσχρῶς, ἀνεπαισχύντως, ἀεικῶς, κακοσχημάτως.
turpiter ago, σκαιοπραγέω, ῶ.
turpitudo, αἶσχος, εος, τὸ, αἰσχρότης, ητος, ἡ, αἰσχύνη, ης, ἡ, δυσειδεία, ας, ἡ.
turpo, as, αἰσχύνω.
turris, πύργος, ου, ὁ, οἴκημα, ατος, τὸ, πύργωμα, ατος, τὸ.
turris in modum, excelse, πυργηδὸν.
turritus, διπύργος, ος, ὁ, πυργοφόρος, ος, ὁ, πυργωτὸς, ὸς, ὁ.
turtur, τρυγὼν, ονος, ἡ.
tus, λίβανος, ου, ὁ.
tussio, is, ire, βήττω, κελύττω.
tussis, βὴξ, κὸς, ὁ ἢ ἡ.
turamen, ἄλκαρ, κήδος, τὸ, πρόβλημα, ατος, τὸ, βῦμα, ατος, τὸ, σκέπη, ης, ἡ.
tutatio, περισκόπησις, εως, ἡ, φυλακὴ, ῆς, ἡ.
tutator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ, σωτηρεώδης, ες, ὁ, σωστὴρ, ῆρος, ὁ.
tutatrix urbium, & patrona, ἐφεστιοπτόλις, εως, ἡ.
tute, σὺ αὐτός.
tutela, ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ἀσφάλεια, ας, ἡ.
tutelaris, ἐπιτροπικὸς, ὴ, όν.
in tuto collocare, ποιεῖσθαι εἰς ἀσφάλειαν.
tuto, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
tutor, ἀσφαλίζω.
tutor, oris, ἐπίτροπος, ου, ὁ.
tutum reddo, ἀσφαλίζομαι.
tutus, ἀσφαλὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, ἀκίνδυνος, ου, ὁ.
tuus, σὸς, ὴ, όν, σφωίτερος, ου, ὁ.

T Y.

Tympani pulsatio, τυμπανισμὸς, οῦ, ὁ.
tympanicus, τυμπανικὸς, ὴ, όν.
tympanizo, τυμπανίζω.
tympanum, τύμπανον, ου, τὸ.
tympanum pulso, τυμπανίζω.
typus, τύπος, ου, ὁ.
tyrannice, τυραννικῶς.
tyrannicida, τυραννοκτόνος, ου, ὁ.
tyrannicidium, τυραννοκτονία, ας, ἡ.
tyrannicus, τυραννικὸς, ὴ, όν.
tyrannidem affecto, τυραννιάω, ῶ.
tyrannidem exerceo, τυραννέω.
tyrannidem invadere, καθάπτεσθαι τυραννίδος.
tyrannis, τυραννὶς, ίδος, ἡ.
tyrannis faveo, τυραννίζω.
tyrannorum osor, μισοτύραννος, ου, ὁ ἢ ἡ.
tyrannorum studiosus, & amans, φιλοτύραννος, ου, ὁ.
tyrannum ago, τυραννεύω.
tyrannus, τύραννος, ου, ὁ, μοναρχὴς, ου, ὁ.
tyrannus crudelis, ὠμοτύραννος, ου, ὁ.
tyro, νέος στρατιώτης. pro quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ου, ὁ, ἀρχόμενος, ου, ὁ, πρωτομύστης, ου, ὁ.
tyrocinium, πρωτοπειρία, ας, ἡ, μάθησις, εως, ὁ.

V A.

VAcans, σχολάζων, οντος, ὁ, σχολαῖος, ου, ὁ. vacat mihi, διάσχολῶς ἔχω, σχολὴ ἔστι.
vacatio, ἀτέλεια, ας, ἡ, σχολὴ, ῆς, ἡ.
vacatio ab operibus, ἄθεια τῶν ἔργων.
vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
vacca, βοῦς, οὸς, ἡ, διάμαλις, εως, ἡ.
vaccinus, βόειος, ου, ὁ.
vacillatio, παραφορὰ, ᾶς, ἡ.
vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
vaco, operam do, ἐπασκέω, ῶ, σχολάζω, vacare alicui rei, σχολάζειν σέ τινι, σχολὴν ποιεῖσθαι πρός τι. pro vacuum esse, κενὸν εἶναι. non sum vacuus, διὰ σχολὴ μοί ἐστι Lucianus. vacare culpa, ἀναίτιον εἶναι.
vacuitas, κένωσις, εως, ἡ, ἀμοιρία, ας, ἡ, κένωσις, εως, ἡ.
vacuo, κενόω, ῶ, ἐνδέω, ῶ. ἀποκενόω, ῶ.
vacuus, κενὸς, ὴ, όν, διάκενος, ου, ὁ, ἀργὸς, ὴ, όν, ἀπάκενος, ου, ὁ, ὑπάκενος, ου, ὁ, κενεὸς, ου, ὁ, apud Poetas.
vade, βᾶθι, ἴθι, βάσκε ἴθι.
vadimonium, ἐγγύη, ης, ἡ, ἐγγύησις, εως, ἡ, ὁμωμοσία, ας, ἡ.
vadimonium promittere, ἐγγύᾶν ὁμολογεῖν.
vadimonium deferere, φυγοδικεῖν.
vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾶν.
vado, is, eo, βαδίζω, βαίνω, εἶμι, βατέω, ῶ, πίω, μάω, μολέω, ῶ, στείχω.
vador, aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
vadosus, πορώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, διαβατὸς, ὸν, όν.
vadum, πόρος, ου, ὁ.
væ, οἰ, οἰοῖ, φοῦ.
vafer, πανοῦργος, ου, ὁ, κακότεχνος, ου, ὁ, ποικιλόβουλος, ου, ὁ, δεινὸς, ὴ, όν, κακοσυμβέτος, ου, ὁ, κερδαλέος, ου, ὁ.
vafre, πανούργως, τεχνικῶς.
vafricies, πανούργημα, ατος, τὸ.
vagabunde, πεπλανημένως.
vagabundus, ἀλήτης, ου, ὁ, πλάνος, ου, ὁ.
vagatio, περιφορὰ, ᾶς, ἡ, πλάνη, ης, ἡ, ἀλὴ, ῆς, ἡ.
vage, διεξοδικῶς.
vagina, θήκη, ης, ἡ, κολεὸς, οῦ, ὁ, ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, ξιφοθήκη, ης, ἡ.
vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
vagitus, βάβαξις, εως, ἡ, κλαυθμυρισμὸς, οῦ, ὁ.
vagor, ἀλάομαι, ῶμαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, ῶμαι, περινοστέω, ῶ, ἀλάομαι.
vagus, πλάνης, ου, ὁ, πλανήτης, ου, ὁ, πλάνος, ου, ὁ.
vah, φοῦ, εὖ, βαβαί.
valde, λίαν, μάλα, σφόδρα.
valde bene, εὖ μάλα.
vale, ἔρρωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
valedictio, ἀποστάξις, εως, ἡ.
valedico, ἀποτάττομαί τινι, χαίρειν ἐάω, χαίρειν ἔπω.
valens, fanus, δύρωστος, ου, ὁ, ὑγιὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, ἐρρωμένος, ου, ὁ. pro potenti, ἐνεργητικὸς, ὴ, όν, ἰσχυρὸς, ὰ, όν.
valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι. pro pollere, ἰσχύειν πλέον. de pretio, ἰσχύειν πλάντων, talento.
valeo male, κακῶς ἔχω τὸ σῶμα.
valeo recte, εὖ ἔχω τὸ σῶμα, ὑγιαίνω.
valere bene, διωθεῖσθαι τῷ σώματι.
valere jubeo, ἀπογεύομαι, ἀποστάσσομαι.
valetudinarium, νοσοκομεῖον, ου, τὸ.
valetudinarius, νοσώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, νοσηρὸς, ὸν, όν.
valetudinarius sum, κακεκτέω, ῶ.
valetudine bona præditus, καλῶς διακείμενος.
valetudo bona, εὐεξία, ας, ἡ, ὑγίεια, ας, ἡ, ἔρρωσις, εως, ἡ.
valetudo adversa, ἀρρωστία, ας, ἡ, νόσος, ου, ὁ.
valide, ἰσχυρῶς, δυναστῶς, ἴφι, κραταιρῶς.
validissime, κράτιστα.
validius, ἰσχυρώτερος.
validus, δύρωστος, ου, ὁ, εὔσθενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, κραταιρὸς, ὰ, όν, ἰσχυρὸς, ὰ, όν, γενναῖος, ου, ὁ.
vallis, ἄγκος, εος, τὸ, αὐλὼν, ῶνος, ὁ ἢ ἡ, φάραγξ, αγγος, ὁ ἢ ἡ.
vallis parva, αὐλὼν, ῶνος, ὁ, ἀγκίον, ου, τὸ.
vallo, as, περιβάλλομαι, περιστοιχίζω, περιτειχίζω.
vallum, χάραξ, ακος, ὁ, πρόφραγμα, ατος, τὸ.
vallus, οὐνωτρὸς, ὰ, όν, σκόλοψ, οπος, ὁ, σκωλὶς, ὶδος, ἡ, χαράκειον, ου, τὸ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

valor, oris, pretium, τιμὴ, ῆς, ἡ.
valva, δικλὶς, ίδ⊖, ἡ.
vane, ματαίως, μαψ, μαψιδίως.
vane tempus fero, ματαιῶ, ῶ
vaneſco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
vaniloquentia, ασπερμολογία, ας, ἡ.
vaniloquus, ασπερμολόγος, ε, ὁ, ματαιολόγος, ε, ὁ, ψευδολόγος, ε, ὁ.
vanitas, ματαιότης, ητος, ἡ, εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, ψεύδος, εος, τὸ.
vanno, λικμάω, ῶ, λικμίζω.
vannus, λίκμος, ε, ὁ, λικμητήριον, ε, τὸ.
in vanum laborare, ματαιοπονῶ.
vanus, κενὸς, ὴ, ὸν, μάταιος, ε, ὁ. pro ſtulto, φιλαλάζων, ονος, ὁ. pro mendace, ψευδολόγος, ε, ὁ.
vapidus, ἀτμώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ.
vapor, oris, ἀτμὸς, ὴ, ὁ, ἀτμὶς, ίδος, ἡ.
vaporarium, ἀτμιστήριον, ε, τὸ.
vaporatio, ἀναθυμίασις, εως, ἡ.
vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω, ῶ.
vappa, ἐκτροπίας, ε, ὁ, ἐξεστηκὼς οἶνος.
vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
vari, ἴονθοι, οἱ.
variarim, πεποικιλμένως.
variatio, ποικιλία, ας, ἡ, παράλλαξις, εως, ἡ.
varicor, διατέω, aut διΐστημι τὰ σκέλη.
varicoſus, μιρσώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ.
varis, ποικίλως, πολυμερῶς.
variegatio, ποίκιλσις, εως, ἡ.
variegatus, ποικίλος, ε, ὁ.
varietas, ποικιλία, ας, ἡ, ποικιλμὸς, ὴ, ὁ, πολυειδία, ας, ἡ.
vario, diſtinguo, ποικίλλω, ἀλλοιῶμαι τὴν γνώμην, ſententiam, ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
varius, ποικίλος, ε, ὁ, πολύχροος, ε, ὁ, παντοδαπὸς, ὴ, ὸν, ἄλολος, ε, ὁ.
varix, κιρσὸς, ὴ, ὁ.
varus, ῥαμβὸς, ὴ, ὁ.
vas, vaſis, ἄγγος, εος, τὸ, ἀγγεῖον, ε, τὸ, σκεῦος, εος, τὸ.
vas, vadis, ἐγγυητὴς, ὴ, ὁ, ὄμηρος, ε, ὁ. vadem conſtituere, ἐγγυητὴν καταστήσαί τινι. vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζειν.
vaſa colligere, τὰ ἑαυτῆ συσκευάζεσθαι.
vaſa conclamare. ἀναζυγὴν σημαίνειν.
vaſculum, σκεύδριον, ε, τὸ, ἀγγεῖδιον, ε, τὸ.
vaſculum anguſti oris. βομβύλιον, ε, τὸ.
vaſorum apotheca, σκευοθήκη, ης, ἡ.
vaſtatio, πόρθησις, εως, ἡ, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἐρήμωσις, εως, ἡ.
vaſtator, πορθητὴς, ὴ, ὁ, λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ.
vaſtator urbium, περσίπτολις, ιος, ὁ.
vaſtatrix, λυμάντειρα, ας, ἡ.
vaſtatus, a, um, ἐρημωθεὶς, έντος, ὁ, λυμανθεὶς, σῶτος, ὁ.
vaſtitas, ὑπερμέγεθος, εος, τὸ, αμετρία, ας, ἡ. item ἐρημία, ας, ἡ.
vaſto, πορθέω, ῶ, ἀνάστατος ποιῶ, ἐρημόω, ῶ, λυμαίνω, πέρθω, δηϊόω, ῶ.
vaſto igni, & ferro, δηϊόω, ῶ, δηλόω, ῶ, δηϊάω, ῶ, δηΐζω.
vaſtus, ἀχανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ἡ. pro deſerto, ἔρημος, ε, ὁ, ἀνέστατος, ε, ὁ.
vates, μάντις, ε, ὁ, μάντις, ιος, ὁ, οἰωνοσκόπ⊖, ε, ὁ, χρησμολόγ⊖, ε, ὁ, ὁμφὴς, ῆτος, ὁ, ὁμφητὴρ, ῆτος, ὁ, μαντεύτης, ε, ὁ.
vates malus, ψευδόμαντις, ιος, ὁ, ἡ.
vates verus, ἀληθομάντις, εος, ὁ.
vaticinandi ars, μαντοσύνη, χρησμολογικὴ (ſub. τέχνη.)
vaticinatio, μαντεία, ας, ἡ, ὀττεία, ας, ἡ.
vaticinatrix, ἐγγαστρίμαντις, ιος, ἡ, σίβυλλα, ης, ἡ, φοιβὰς, άδος, ἡ.
vaticinium, μαντοσύνη, ης, ἡ, μάντευμα, ατος, τὸ, χρησμολογία, ας, ἡ, χρησμολόγιον, ε, τὸ, ὀττεία, ας, ἡ.
vaticinor, διαμαντεύομαι, καταμαντεύομαι, μαντεύομαι, χρησμῳδέω, ῶ, προφητεύω, χρησμολογέω, ῶ, ὀσσόμαι, vel ὀττεύομαι, σιβυλλαίνω, σιβυλλιάω, ῶ, φοιβάζω, θεσπίζω.
vaticinus, μαντε⊖, ε, ὁ, μαντικὸς, ὴ, ὸν.

U B.

uber, fertilis, ἄρθονος, ε, ὁ, ὄφορ⊖, ε, ὁ, pro mamma, ὕθαρ, ατος, τὸ, θῆλη, ης, ἡ, μαστὸς, ὴ, ὁ.
uberius, πιοτέρως.
ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
uberras, ὀπωρία, ας, ἡ, ὀφορία, ας, ἡ, εὐθηνία, ας, ἡ.
ubertim, δ' πόρως.
ubi, πῦ, ὅτε, ὅπη, ἔνθ. pro poſtquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
ubi ubi, ὅπη ἂν ἔνθα ἄν.
ubicunque, ὅπη, ποτὲ, παντεχῆ.
ubiliber, ἐκασταχῆ, ἑκαστάχη.
ubinam, πῆ κοτὲ, πῆ γῆς.
ubiprimum, ubique, ἐπεὶ τάχιστα.
ubique, καθ' ἅπαν, παντεχῆ.
ubique gentium, ἑκασταχόθι.
ubique locorum, παντεχῆ γῆς.
ubiubi, ὅπη ἂν, ἔνθα ἄν.
ubivis, ὁπουσυνῦν, ὁπηποτὲ, παντεχῆ, ὅπη ἂν βούλῃ.

U D.

udus, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, ἔφυγρ⊖, ε, ὁ, ἔφυδρος, ε, ὁ.

V E.

vecordia, παραφροσύνη, ης, ἡ, ἄνοια, ας, ἡ.
vecors, ἀνόητος, ε, ὁ, ἄνους, ε, ὁ, παράφρων, ον⊖, ὁ.
vectabulum, ὄχημα, ατος, τὸ.
vectarius, ὀχηματικὸς, ὴ, ὸν.
vecticularius, τοιχωρύχ⊖, ε, ὁ.
vectigal, πρόσοδ⊖, ε, ἡ, πόν⊖, ε, ὁ, τέλ⊖, εος, τὸ.
vectigal exercere, δασμῶν ἀπάγειν.
vectigal imponere, φέρον, aut τέλος ἐπιβάλλειν.
vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
vectigalis, ὑποτελὴς, ές, ὁ, ἡ, τελεσφόρος, ε, ὁ.
vectio, ὄχησις, εως, ἡ.
vectis, μοχλὸς, ὴ, ὁ, κλεῖθρον, ε, τὸ, μοχλίον, ε, τὸ.
vectis januæ, κλεῖθρον, ε, τὸ.
vecto, ἐποχέω, ῶ.
vector, ἐπιβάτης, ε, ὁ.
vectorius, φορτικὸς, ὴ, ὸν, ἐπιβατικὸς, ὴ, ὸν.
vectura, ἀγώγιμον, ε, τὸ, φορὰ, ᾶς, ἡ.
vectus, ὀχηθεὶς, έντος, ὁ.
vegetabilis ζωτικὸς, ὴ, ὸν.
vegeto, εὐθαλῆ ποιῶ.
vegeto eſſe corpore, εὐσωματῶ.
vegetus, εὔεξος, ε, ὁ, εὔρωστος, ε, ὁ, εὐκίνητος, ε, ὁ.
vegetus ſum, νεάζω, σφεγγάω, ῶ.
vegrandis, δυσαύξητος, ε, ὁ.
veha, ὀδὸς, ὴ, ἡ, λαοφόρος, ε, ὁ.
vehemens, σφοδρὸς, ὰ, ὸν, δεινὸς, ὴ, ὸν, βίαιος, ε, ὁ, γενναῖος, ε, ὁ, διολύγιος, ε, ὁ, ἔμ ἡ, δικαιτὸς, ὴ, ὸν, κραταιὸς, ὰ, ὸν, κρατερὸς, ὰ, ὸν, μέγας, μεγάλη, ὸ, ζαφελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, ἐπιζάφελος, ε, ὁ.
vehementer, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν, καρτερῶς, κραταιῶς, ἰσχυρῶς, ἐπιζαφέλως.
vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
vehementia, σφοδρότης, ητος, ἡ, δεινότης, ητος, ἡ.
veheſ, is, ὄχημα, εος, τὸ.
vehiculum, ὄχημα, ατος, τὸ, φορεῖον, ε, τὸ, ἅρμα, ατος, τὸ.
vehiculum meritorium, ζεῦγος μίσθιον.
veho, ὀχέω, ῶ, κομίζω, βαστάζω.
veho deorſum, κατοχυρόω, ῶ.
veho navi, νωυσελέω, ῶ.
veho ſurſum, ἀναάγω.
vehor curru, διφρεύω.
vehor equo, ἱππάζομαι.
vehor plauſtro, ἁμαξεύομαι.
vel, ἤτοι, ἠτε, εἴτ' εἰ.
vela contrahere, καθαιρῶ τὰ ἱστία.
velamen, κάλυμμα, ατος, τὸ, σκέπασμα, ατος, τὸ.
velamentum, κάλυμμα, ατος, τὸ.
velandus, ἀποκρυπτέος, ε, ὁ.
velarium, παραπέτασμα, ατος, τὸ.
velatio, κατακάλυψις, εως, ἡ.
velatura, προκάλυμμα, ατος, τὸ.
velatus, κεκαλυμμένος, ε, ὁ.
veles, ἀψίμαχος, ε, ὁ.
velifer, ἱστοφόρος, ε, ὁ.
velificatio, πέτασις ἱστίων.
velifico, ἱστοδρομέω, ῶ.
velificus, ἱστοδρομῶν, ῶντος, ὁ.
veliratis, γυμνητικὸς, ὴ, ὸν.
velitatio, ἀκροβολισμὸς, ὲ, ὁ, ἀψιμαχία, ας, ἡ. rixa, λογομαχία, ας, ἡ.
velites, ἀψίμαχοι, οἱ.
velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω, ῶ. pro rixari, λογομαχέω, ῶ.
vellicatio, πλμὸς, ὲ, ὁ, λοιδορία, ας, ἡ.
vellico, παρατίλλω, ἀποκνίζω. pro accuſare, διασύρομαι.
vello, is, πάλλω. vello radicitus, ἐκριζόω, ῶ.
vellus, eris, πόκος, ε, ὁ, κώδιον, ε, τὸ, μαλλὸς, ὴ, ὁ.
aureum vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
velo, as, rego, σκεπάζω, καλύπτω. pro veſtire, περιβάλλω. pro abſcondere, ἀποκρύπτω.
velociras, ταχύτης, ητος, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, σφοδρότης, ητος, ἡ.
velociter, διὰ τάχης, ταχέως, ἐν τάχει, μογεῶς, θοῶς, κραιπνῶς, ὀξὺ, ταχὺ, ταχὺ, ἐπιτρόχως, ωκέως.
velox, ταχὺς, έος, ὁ, ὠκὺς, έ⊖, ὁ, ὀξὺς, έος, ὁ, θοὸς, ὴ, ὸν.
velum, σκέπασμα, ατος, τὸ, ἱστίον, ε, τὸ, περιπέτασμα, ατος, τὸ.
velum demittere, χαλῶν ἱστίον.
veluti, ὥσπερανεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷονπερ.

Ve-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

veluti, exempli gratia, ὅσον, παραδείγματος χάριν.
vena, φλέψ, βός, ἡ.
venabulum, προβόλιον, ου, τὸ, ὑσσός, οῦ, ὁ, ἄκων, ονος, ὁ.
venæ argenti, φλέβες ἀργυρίτιδες, αἱ.
venæ sectio, φλεβοτομία, ας, ἡ.
venalis, πράσιμος, ος, ον, ὠνήσιμος, ος, ον, ὠνητός, ὴ, όν.
venaliter, ὠνητῶς.
venalitiarius, ἀνθρωποκάπηλος, ου, ὁ.
venalitium, ἀνθρωποκαπήλειον, ου, τὸ.
venalitius, idem ac venalitiarius.
venalitius, idem ac venalis.
venam seco, φλεβοτομέω, ῶ.
venans, θηρῶν, οντος, ὁ.
venarum sectio, φλεβοτομία, ας, ἡ.
venaticus, θηρευτικός, ὴ, όν, κυνηγετικὸς, ὴ, όν.
canis venaticus, κύων θηρευτικός.
venatio, θήρα, ας, ἡ.
venatio, & aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
venatibus amans, φιλοκυνηγος, ος, ον.
venator, ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, θηρατὴς, οῦ, ὁ.
venatorius, θηρευτικός, ὴ, όν.
venatrix, κυνηγέτειρα, ας, ἡ, θηράτειρα, ας, ἡ.
venatus, us, θήρα, ας, ἡ.
vendax, φιλοπράτης, ου, ὁ.
vendibilis, πραλφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ὠνητὸς, ὴ, όν.
vendicatio, ἐκδίκησις, εως, ἡ, ἐπίληψις, εως, ἡ.
vendico mihi, ἐπιγράφομαι.
vendico, ἰδιοποιοῦμαι, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, honorem. προσποιέομαι, ὦμαι, ἀποδίδωμι ἑκάστῳ τὸ προσῆκον, suum cuique tribuo, ἀντιλαμβάνω.
venditare se cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτόν τινι, χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
venditarius, πραστικὸς, ὴ, όν.
venditatio, ἐπίδειξις, εως, ἡ, ἀλαζονεία, ας, ἡ.
venditator, πωλητὴς, οῦ, ὁ, πώλης, ου, ὁ, ἀπεμπολήτης, ου, ὁ, πρατὴρ, ῆρος, ὁ.
venditio, πωλὴ, ῆς, ἡ, ἀπεμπολὴ, ῆς, ἡ, πράσις, εως, ἡ.
vendito, ἀπεμπολάω, ῶ, πωλέω, ῶ.
venditor, πωλητὴς, οῦ, ὁ, πράτης, ου, ὁ.
vendo, περάω, ῶ, πιπράσκω, ἀποπερατίζομαι, ἐμπιπράσκω, κατὰπιπράσκω, μεταβάλλομαι, ἐξαργυρίζω, καταλλάττομαι, πωλέω ὀλίγου τι, parvo pretio: ἀποδίδομαί τι.
vendo sub hasta, κηρύττω.
venefica, φαρμακὶς, ίδος, ἡ, φαρμακεύτρια, ας, ἡ.
veneficium, γοητεία, ας, ἡ, φαρμακεύσις, εως, ἡ.
veneficus, a, um, φαρμακωδὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ.
veneficus, φαρμακεὺς, έως, ὁ, γοητικὸς, ὴ, όν.
venenarus, φαρμακώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, ὠδὴς, ὲς, ὁ & ἡ.
veneno, as, φαρμακεύω.
veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις, φαρμάκοις ἀπολλύειν τινά.
venenosus, ἰώδης, ες, ὁ καὶ ἡ.
venenum, φάρμακον, ου, τὸ, τοξικὸν, οῦ, τὸ, δηλητήριον, ου, τὸ.
veneo, vendor, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
venerabilis, σεβάσμιος ὑπὸ τῆς ἡλικίας, ætate, αἰδέσιμος, ος, ον, σεμνὸς, ὴ, όν, σεβαστὸς, ὴ, όν.
venerabilitas, αἰδέσιμον, ου, τὸ.
venerabundus, σεβόμενος, ου, ὁ.
venerandus, σεβασθὲς, ὴ, όν, ἠθεῖος, ου, ὁ, προσκυνὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, μεγαλεῖος, ου, ὁ, πότνιος, ου, ὁ, σεβάσμιος, ου, ὁ, σεπτὸς, ὴ, όν, πολύπτος, ου, ὁ, αἰδέσιος, ου, ὁ.
veneratio, σέβασμα, ατος, τὸ, αἴδεσις, εως, ἡ.
venerator, σεβαστὴς, οῦ, ὁ.
veneratus, σεβαστὸς, ὴ, όν.
venereus, ἀφροδισιαστικὸς, ὴ, όν.
veneror, σέβομαι, αἰχμιῶμαι, αἰδέσμαι τὸς φίλους, amicos, θεραπεύω.
venia, συγγνώμη, ης, ἡ, ἐξουσία, ας, ἡ.
venialis, συγγνώμης ἄξιος.
veniam dare alicui, συγγνώσκειν τινί.
veniam consequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
veniam meretur, συγγνώμη ἐστί.
veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
venio, ἔρχομαι, παραγίνομαι, ἐλεύσομαι, ὦμαι, ἥκω, ἱκνέομαι, φοιτάω, ῶ, ἥκω οἴκοθεν; ex domo: ἀφικνέομαι πρός τινα, ad aliquem.
venor, ἀγρεύω, θηράομαι, ῶμαι, θηρεύω.
venosus, φλεβώδης, ες, ὁ καὶ ἡ.
venter, tris, γαστὴρ, ῆρος, ἡ, κοιλία, ας, ἡ, λαπάρα, ας, ἡ.
venter imus, ὑπογάστριον, ου, τὸ.
ventilabrum, πτύον, ου, τὸ, λικμητήριον, ου, τὸ.
ventilatio, ῥιπισμὸς, οῦ, ὁ.
ventilator, λικμητὴς, οῦ, ὁ.
ventilo, λικμάω, ῶ, καπυπνέω, ῶ.
ventitatio, φοίτησις, εως, ἡ.
ventito, φοιτάω, ῶ.
ventito ad aliquem discendi causa, φοιτάω, ῶ.
vento secundo proveho, impello, ἐπουρίζω.
vento secundo uti, νεφρεῖν.
ventosus, ἀνεμώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, ἀνεμόεις, εσσα, εν. pro inflato, κενὸς, ὴ, όν.
ventrale, ἐπιγάστριον, ου, τὸ.
ventri deditus, γάστρις, ιος, ὁ, γαστρίδουλος, ος, ον.
ventricosus, γαστρώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, γαστροειδὴς, ὲς, ὁ, καὶ ἡ.
ventriculus, γαστρίδιον, ου, τὸ, ἡ ἄνω κοιλία.
ventrosus, γαστρώδης, ες, ὁ καὶ ἡ.
venturus, ἐλευσόμενος, η, ον.
ventus, ἄνεμος, ου, ὁ, πνεῦμα, ατος, τὸ, ψύχος, ους, τὸ, αἴητης, ου, ὁ.
ventus contrarius, ἀντίπνοια, ας, ἡ.
ventus secundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
venula, φλέβιον, ου, τὸ.
venundatio, ἀπεμπόλησις, εως, ἡ.
venundo, πολέω, ῶ, ἀποδίδομαι.
venus, ἀφροδίτη, ης, ἡ, κύπρις, ιδος, ἡ, κυθέρεια, ας, ἡ.
venustas, εὐχαριτία, ας, ἡ, κοσμιότης, ητος, ἡ. pro gratia, χαρισμὸς, οῦ, ὁ.
venuste, χαριέντως, σεμνῶς.
venusto, καλλύνω.
venustus, ἐπαφρόδιτος, ος, ον, χαρίεις, εντος, ὁ.
veprecula, ἀκάνθιον, ου, τὸ.
vepres, ἄκανθα, ης, ἡ.
vepretum, ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ.
ver, ἔαρ, ατος, τὸ, ἦρ, ρος, τὸ. vere, ἐν ἦρι, ἔαρος.
veracitas, ἀληθεία, ας, ἡ.
veratrum, ἐλλέβορος, ου, ὁ.
verax, ἀληθινὸς, ὴ, όν.
verba bona dico, εὐφημέω, ῶ, εὐφημίω, ῶ.
verba vana fundo, κενοφωνέω, ῶ.
verba intransitiva, ἀμετάβατα ῥήματα.
verba do, παραχωρίζομαι.
verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
verbalis, ῥηματικὸς, ὴ, όν.
verbascum, φλόμος, ου, ὁ.
verbena, ὁ περιστερεών, ῶνος, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
verber, ris, μάστιξ, ιγος, ἡ, ἄκισμα, ατος, τὸ.
verberatio, μαστίγωσις, εως, ἡ, ῥαβδεία, ας, ἡ.
verbero, μαστιγόω, ῶ, τύπτω, παίω, δέρω.
verbero, onis, μαστιγίας, ου, ὁ, μάσθλης, ου, ὁ, μάσθλη, ης, ἡ.
verbi gratia, λόγου χάριν.
verbose, πολυλόγως.
verbositas, πολυλαλία, ας, ἡ.
verbosus, πολυλόγος, ου, ὁ, πολύμυθος, ου, ὁ.
verbum de verbo, αὐτολεξεί, κατὰ λέξιν.
verbum, λέξις, εως, ἡ, ἔπος, εος, τὸ, ῥῆμα, ατος, τὸ, λόγος, ου, ὁ.
ad verbum, κατὰ λέξιν.
vere jam appetente, πρὸς ἔαρ ἤδη.
vere, ἀληθῶς, ἀληθινῶς, ἀτρεκέως, ἐτύμως, ἀτειχῶς.
verecunde, αἰδημόνως.
verecundia, αἰδὼς, όος, ῦς, ἡ, αἴδεσις, εως, ἡ, αἰσχύνη, ης, ἡ.
verecundia afficior, αἰδέομαι, ὦμαι, ἐπαιδέομαι, ὦμαι.
verecundiam incutere, κατωδῶν.
verecundus, αἰδήμων, ονος, ὁ, αἰδέσιμος, ος, ον.
veredus, ἵππος ταχύδρομος.
verenda, orum, τὰ αἰδοῖα.
verendus, αἰδέσιμος, ος, ον, δυλαβητέος, α, ον.
vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δέδια, δυλαβέομαί τι.
vergiliæ, αἱ πλειάδες.
vergo, σωτένω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τι. ἀποκλίνω, νδω, ἀπόνδω, πελαντόομαι, τρέπω.
vergo deorsum, καταῤῥέπω.
vergo in contrariam partem, ἀντῤῥέπω.
veridicus, ἐτυμολόγος, ος, ον.
verisimilis, εἰκὼς, ὸτος, ὁ, πιθανὸς, ὴ, όν.
verisimile est, εἰκὸς ἐστι.
verisimiliter, πιθανῶς.
Non verisimiliter, ἀπεικότως.
verisimilitudo, πιθανότης, ητος, ἡ.
veritas, ἀλήθεια, ας, ἡ, ἀτρέκεια, ας, ἡ, ἐντιμία, ας, ἡ, ἀψοδία, ας, ἡ.
veritatis amicus, φιλαλήθης, ες, ὁ καὶ ἡ.
veritatis amor, studium veritatis, φιλαλήθεια, ας, ἡ.
veritus, a, um, αἰδεσάμενος, η, ον.
vermibus obnoxius, σκωληκόβρωτος, ος, ὁ & ἡ.
vermibus scateo, σκωληκιάω, ῶ.
vermiculatio, σκωληκοφαγία, ας, ἡ.
vermiculato opere sternere, ψηφολογεῖν.
vermiculatus, σκωληκωθεὶς, εντος, ὁ, διαπεποικιλμένος, η, ον.
vermiculor, σκωληκίομαι.
vermiculus, σκωλήκιον, ου, τὸ.
vermina, τρόφος, ου, ὁ.
verminatio, σκωληκίασις, εως, ἡ.
vermino, σκωληκιάω, ῶ.
verminosus, σκωληκώδης, ες, ὁ καὶ ἡ.
vermis, σκώληξ, ηκος, ὁ.
verna, æ, οἰκοτραφὴς, ὲς, ὁ & ἡ, οἰκότεμος, ου, ὁ.
vernaculus, οἰκογενὴς, ὲς, ὁ & ἡ, ἐπιχώριος, α, ον.
vernilis, δουλοπρεπὴς, ὲς, ὁ & ἡ.
verniliter, δουλοπρεπῶς.
verno, as, ἐαρίζω, ἀναβλαστάνω.
vernus, ἐαρινὸς, ὴ, όν, ἠρινὸς, ὴ, όν, ἠεριὸς, ὴ, όν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

vero, ſane, μέντοι, δῆλον, γέτοι.
at vero, ἀλλά τοι, ἀλλὰ μήν, ὁ γὰρ ἀλλά.
jam vero, καί.
verpum facio, ἀποψιλόω, ῶ.
verpus, ψιλός, ᾶ, ὁ, λειποδέρμος, ος, ὁ.
verres, χοῖρος, ου, ὁ, ἄρρην, ενος, ὁ, κάπρος, ου, ὁ.
verriculum, σαγήνη, ης, ἡ, γαγγάμη, ης, ἡ.
verro, is, traho, ἑλκύω, ἕλκω. pro ſcopis purgo, κορῶ τι, σαρόω, ῶ.
verruca, ἀκροχορδών, όνος, ὁ, Galen.
verrucis infeſtari, μυρμηκιῶν.
verrucoſus, ἀκροχορδόνων μεστός, item βυνώδης, ες, ὁ, ἡ.
verſari in litteris, τοῖς λόγοις πλησιάζειν.
verſatilis, παλίνδρομος, ος, ὁ, στρεπτός, ᾶ, ὁ, δινωτός, ᾶ, ὁ.
verſatilis ingenii, στρόφις, ιος, ὁ, πολύτροπος ἀνήρ.
verſatio, δίνωσις, εως, ἡ, περιστροφή, ῆς, ἡ.
verſatus, circumactus, κυλισός, ή, όν.
verſicolor, ποικίλος, η, ον.
verſiculus, στιχίδιον, ου, τό.
verſificatio, ἐποποιία, ας, ἡ.
verſificator, ἐποποιός, ᾶ, όν.
verſifico, ἐποποιέω, ῶ, ραψῳδέω, ῶ.
verſio, στροφή, ῆς, ἡ.
verſipellis, ποικιλόμητις, ιος, ὁ.
verſo, κυκλέω, ῶ, κυκλοφορῶ, στρέφω. pro volvo, κυλίω. verſare animo aliquid, διανοεῖσθαί τι.
verſo in gyrum, ἐπιδινέω, ῶ.
verſor cum aliquo, συνδιημερεύω.
verſor in republica, πολιτεύω.
verſor, διατρίβω ὧν τινι, ἐμὶ ὢν πολλῇ πενίᾳ, in magna paupertate. διάγω, στρέφομαι.
verſura, στροφή, ῆς, ἡ, καμπή, ῆς, ἡ. pro mutatione creditoris, μεταλλαχὴ τῶ δανειστῆ.
verſuram tradere, τόκον ἐντίθειν.
verſus librorum, ideſt, lineæ, στίχοι, οἱ.
verſus duos habens, δίστιχος, δίστοιχος, ος, ὁ.
verſus facio, στιχηρέω, ῶ.
verſus, carmen, ετος, εος, τὸ, μέτρον, ου, τό.
verſus, præpoſ. πρός, cum genit. εἰς, cum accuſ.
verſute, πανούργως.
verſutia, πανουργία, ας, ἡ, διπλόη, ης, ἡ, κερδαλεότης, ητος, ἡ, κερδοσύνη, ης, ἡ, στραγγαλιά, ᾶς, ἡ, τέχνη, ης, ἡ, πολυτροπία, ας, ἡ.
verſutiis uror, στροφέω, ῶ.
verſutiloquus, ἐπίκλοπος, ος, ὁ.
verſutus, πανοῦργος, ος, ὁ, στρεβλὸς, ὸν, ὁ, στροφαῖος, α, ον. ἀγκυλομήτης, ες, ὁ, παλίντροπος, ος, ὁ.
bene vertat tibi, πρὸς ἀγαθῆ γίγνοιτό σοι.
vertens, στρέφων, οντος, ὁ.
vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
vertebræ, σπόνδυλος, ου, ὁ, ἀστράγαλος, ου, ὁ.
vertebratus, σπονδυλοειδής, ές, ὁ, ἡ.
vertere ſe in omnes facies, μεταβάλλεσθαι πᾶσαν μεταβολήν.
vertere ſolum arando, μεταβάλλειν τὴν γῆν.
vertere ſolum, ideſt migrare, ἀποδιδράσκειν πολεμίαν.
vertex, στρόβιλος, ου, ὁ, δίνη, ης, ἡ. pars ſumma, κορυφή, ῆς, ἡ, ἄκρα, ας, ἡ.
vertex capitis, μεσόκρανον, ου, τό.
vertices montium, ἀγκῶνες, οἱ.
verticalis, κορυφαῖος, α, ον.
verticillum, σπονδύλιον, ου, τό.
vertigine corripi, ἰλιγγιᾷν, σκοτοδινιᾷν.
vertigine laboro, καρηβαρέω, ῶ, ἰλιγγιάω, ῶ.
vertiginoſus, σκοτωματικός, ή, όν.
vertigo, ἴλιγξ, ιγγος, ὁ, ἰλιγγὸς, ου, ὁ, περιδίνησις, εως, ἡ, σκότωμα, ατος, τό.
verto, στρέφω, τρέπω.
verto deorſum, περικαταστρέφω.
verto in contrariam partem, ἀναστρέφω.
verto in fugam, τρέπω εἰς φυγὴν, φοβέω, ῶ, καταπτήσσω.
verto in melius, περιστρέπω.
verto ſolum, ideſt, exulo, φεύγω τὸν πατρίδα, φεύγω τὴν πόλιν.
verto terga, κλίνομαι, ἀναστρέφω.
verto vitio, ἐγκαλῶ, ἐπικαλέω, ῶ, μέμφομαι.
veru, ὀβελὸς, οῦ, ὁ.
vervactum, νέατος, η, ον.
veruculum, ὀβελίσκος, ου, ὁ.
verveceus, κριόμυξος, η, ον.
vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
verum, ἀληθὲς, δίκαιον, ἐπιεικές.
verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
verum, adv. γέμην, δέ, καίτοι, ἀλλὰ, ὅμως.
verumenimvero, ἦ μὴν ἀλλὰ, ὁ γάρ τοι ἀλλά.
verumtamen, ἦ μὴν δή, ἦ μὴν ὅτε.
verus, ἀληθὴς, ές, ὁ, ἢ, ἀκριβὴς, ές, ὁ, ἡ, ἔτυμος, η, ον. pro veridico, ἀληθινὸς, ή, όν. pro nativo, γνήσιος, η, ον.
verutum, ὀβελὸς, οῦ, ὁ.
veſane, ἀπονενοημένως, ἀποπλήκτως.
veſania, παραφροσύνη, ης, ἡ, μανία, ας, ἡ.
veſanio, μαίνομαι, παραφρονέω, ῶ.
veſanus, παράφρων, ονος, ὁ, μανιώδης, ες, ὁ, ἡ.
veſcor, ἐρέπτω, ἐρέπτομαι, πάω, πάομαι, στεποιῶ, στεποιοῦμαι, ὕμνα, κωτυσιτέομαι, ὑμνα, ἐδίω, στεποιέομαι καρπὸν, veſcor fructu. ἔδομαι, τρέφομαι.
veſcor pane, ἀρτοσιτέω, ῶ.
veſcor carne, ζωοφαγέω, ῶ.
veſcus, a, um, ἐδώδιμος, η, ον.
veſica, κύστις, ιος, ἡ, κύστη, ης, ἡ, φύση, ης, ἡ.
veſicula, φύσκιον, ου, τό.
veſpa, ἀνθρήνη, ης, ἡ.
veſparum examen, σφηκία, ας, ἡ.
veſper, ἕσπερος, ου, ὁ.
veſpera, ἑσπέρα, ας, ἡ, δείλη, ης, ἡ.
ante veſperam, προδιείλου, ου, ὁ.
a mane ad veſperam, μέχρι δείλης ἐξ ἑωθινοῦ.
ſub veſperam, πρὸ δείλης.
veſperaſcit, ἑσπέρα γίνεται.
veſperat, ἑσπεραίζει.
veſperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
veſpertilio, νυκτερὶς, ίδος, ἡ.
veſpertinus, ἑσπερινὸς, ή, όν, ὄψιος, α, ον.
veſpillo, νεκροφόρος, ου, ὁ, συναφιαστὴς, οῦ, ὁ.
veſta, ἑστία, ας, ἡ.
veſtales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
veſter, ὑμῶν, ὑμέτερος.
veſtiarium, ἱματοφυλάκιον, ου, τό.
veſtiarius, ii, ἱματοφύλαξ, ακος, ὁ.
veſtiarius, a, um, ἱματικὸς, ή, όν.
veſtibulum, πρόδομος, ου, προπύλαιον, ου, τό.
veſtibulum aulæ, πρόαυλον, ου, τό, προαύλιον, ου, τό.
veſtibulum templi, τὸ ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ, προτεμένισμα, ατος, τό.
veſtigatio, ἰχνηλασία, ας, ἡ, ἴχνευσις, εως, ἡ, μαστεύσις, ύος, ἡ.
veſtigator, ἰχνευτὴς, οῦ, ὁ.
veſtigiis imprimo, στιβεύω.
veſtigiis inſiſtere, ἐχεσθαι τῶν ἰχνῶν.
veſtigio impreſſo, ἐντυπὰς, ἐντετυπωμένως.
e veſtigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαπίνης.
veſtigium, ἴχνος, εος, τὸ, ἴχνιον, ου, τὸ, βῆμα, ατος, τὸ pro cujuſque rei indicio, σημεῖον, ου, τό.
veſtigo, ἰχνεύω, στιβεύω τι, aliquid.
veſtimentum, ἱμάτιον, ου, τὸ, ἐπίβλημα, ατος, τό.
veſtio, ἱματίζω, ἐνδύω.
veſtis, ἐσθὴς, ητος, ὁ, ἔσθημα, ατος, τὸ, περιβολὴ, ῆς, ἡ, ἱμάτιον, ου, τό.
veſtis attrita, λαῖφος, εος, τό.
veſtis exterior, φᾶρος, εος, τό.
veſtis pellicea, εἷμα ἐμποιημένον.
veſtis ſimplex, ἁπλοῖς, ίδος, ἡ.
veſtis vilis, τρίβων, οντος, ὁ, ῥάκιον, ου, τὸ, ῥάκωμα, ατος, τό.
veſtitus, ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, στολισμὸς, οῦ, ὁ.
veſtitus, a, um, ἱματισμένος, η, ον.
veſtitus bene, & eleganter, εὐείμων, ονος, ὁ, εὐείματος, ον, ὁ, εὐειμένος, η, ον.
veſtitus ſplendide, λαμπρείμων, ονος, ὁ.
veſtras, ὑμεδαπὸς, ή, όν.
veteranus, πρεσβύτης, ου, ὁ.
veteranus miles, ἀπεστρατευμένος, η, ον.
veteraſco, παλαιοῦμαι.
veterator, παλίμπρατος, ου, ὁ, πανοῦργος, ου, ὁ.
veteratorem ago, κερκωπίζω.
veteratorie, πανούργως.
veteratorius, πανουργικὸς, ή, όν.
veteres, οἱ παλαιοί.
veterno obnoxii, κωτωφορᾶς ἄπποι.
veternoſus, ληθαργικὸς, ή, όν.
veternus, λήθαργος, ου, ὁ, καταφορὰ, ᾶς, ἡ.
vetero, as, γηράσκω.
vetitum eſt, ἀπείρηται, ἀπερρήθη.
vetitus, ἀπαγορευθεὶς, έντος, ὁ.
veto, as, κωλύω, παραγγέλλω, εἴργω, εἱργνυμι, κατεκωλύω.
vetula, γραῦς, αὸς, vel εος, ἡ, γραῖα, ας, ἡ, γραιδίον, ου, τό.
vetulus, γερόντιον, ου, τό.
vetus, παλαιὸς, ά, όν, ἀρχαῖος, α, ον, γηραιὸς, ᾶ, ὁ.
vetuſtas, ἀρχαιότης, ητος, ἡ.
vetuſtate confectus, παλαιώμονος οἶνος, vinum.
vetuſte, παλαιῶς.
vetuſteſco, παλαιόομαι, ῶμαι.
veruſtus, ἀρχαῖος, α, ον, παλαιὸς, ᾶ, όν.
vexatio, κάκωσις, εως, ἡ, σπάραγμος, ου, ὁ.
vexator, κακοῦργος, ου, ὁ, λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ.
vexillarius, σημειοφόρος, ου, ὁ.
vexillifer, σημειοφόρος, ου, ὁ.
vexillum, σημεῖον, ου, τό.
vexo, σκολιοπωρέω, ῶ, κακόω τινὰ, περιλαυνῶ, ἀνιάω, ῶ, ἐνοχλέω, ῶ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

V I.

Via, ὁδὸς, ἡ, ἡ, πορεία, ας, ἡ.
via compendiaria, συντομὴ, ῆ, ὁ, ὁδὸς, ὁ, ἡ.
via difficilis, δύσοδος, ος, ὁ, ἡ, δυσοδία, ας, ἡ.
via facilis, εὐοδία, ας, ἡ.
via publica, ἀμαξιτὸς, ὴ, ὸν.
via recta, adverb. κατ' εὐθύ.
A via deflectere, ἀποτρέπεσθαι τ ὁδοῦ.
viam aperio, ποριζω.
viam capeſſere, ἔχεσθαι τ ὁδοῦ, & τ ὁδοιπορίας.
viam conficere, προέρχεσθαι ὁδόν.
viam facere, ὁδοποιεῖν.
viam munio, ὁδοποιέω, ῶ.
viam patefacio, προοδοποιεῖν, ῶ.
viam præbeo, προοδοποιέω, ῶ.
viaticor, ἐφοδιάζομαι.
viaticum, ἐφόδιον, ου, τὸ, μεθόδιον, ου, τὸ.
viaticum accipio, ἐφοδιάζομαι.
viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
viator, ὁδίτης, ου, ὁ, ὁδοιπόρος, ου, ὁ.
viator, apparitor, κλητὴρ, ῆρος, ὁ, ἐκβιβαστὴς, οῦ, ὁ.
viatorius, ὁδοιπορικὸς, ὴ, ὸν.
vibex, μώλωψ, ωπος, ὁ.
vibratilis, κλαδαρὸς, ὴ, ὸν, κραδαλὸς, οῦ, ὁ, παλτὸς, ὸν, ἁ.
vibratio, πάλος, ου, ὁ, πυκνωμὸς, οῦ, ὁ.
vibrans, παλλων, οντος, ὁ.
vibratus, πεπαλμένος, η, ον.
vibro, κραδαίνω, σείω, ἀναπάλλω.
vibro jaculum, ἀγκυλίζομαι, ἀκοντίζω.
vicarius, ἀμοιβαῖος, α, ον.
vicarius Epiſcopi, χωρεπίσκοπος, ου, ὁ.
vicatim, κατὰ κώμας.
vice alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρου εἶναι.
vice verſa, ἐμπαλιν, ἀντιστρόφως.
vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σου. ἀπάχθομαί σου. σωφαλγεῖν τινι, vicem alicujus dolere.
vicenarius, εἰκοσὸς, ὴ, ὸν.
viceni, εἴκοσι.
Per vices, ἀμοιβαίως, ἀνθυποχάζω, ἐκ περιτροπῆς.
vicefimus, εἰκοστὸς, ὴ, ὸν.
vicia, βικία, ας, ἡ.
vicies, εἰκοσάκις.
vicinia, γειτονία, ας, ἡ, σωοικία, ας, ἡ.
vicinior, πλησιαίτερος, α, ον.
vicinitas, γειτνίασις, εως, ἡ, σωοίκησις, εως, ἡ.
vicinus, γείτων, ονος, ὁ, ἡ, σώοικος, ὴ, ὸν.
vicinus, adject. ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
vicinus ſum, γειτονέω, ῶ, παράκειμαι.
vicis, αὐτὶ, cum gen. ἐν τάξει.
vicifſim, ἀμοιβαδὸν, ἐναλλὰξ, ἐναλλαξάβδην.
viciſſitudines temporum anni, ἀλλαγαὶ ὡρῶν.
viciſſitudo, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, μεταβολὴ, ῆς, ἡ.
victima, ἱερεῖον, ου, τὸ, θῦμα, ατος, τὸ, σφαγὶς, ίδος, ἡ.
victimam ferio, κατάρχομαι.
victimarius, θύτης, ου, ὁ.
victimas jugulo, σφαγιάζομαι.
victito, σιτέομαι, ῆμαι.
victor, νικητὴς, ου, ὁ.
victoria, νίκη, ης, ἡ, κράτος, εος, τὸ, χάρτης, εος, τὸ, φάος, εος, τὸ.
victoriam comparare, κρατεῖν.
victoriam inſignem reportare, τὸ καλλίνικον φέρεσθαι.
victrix, νικήτειρα, ας, ἡ.
victu frugi utentes, λιτοδίαιτοι, οἱ, ὀλιγοδίαιτοι, οἱ.
victui vili, & tenui aſſuetus, λιτοβόρος, ου, ὁ.
victum comparare, βίον ποριζεσθαι, & σκηλεύεσθαι, & κτήσασθαι, & ποιεῖσθαι.
victum quærere, βίον ποριζεσθαι, & συλλέγεσθαι, & κτήσασθαι, & ποιεῖσθαι, ἐργάζεσθαι τὸν βίον, ποριζειν τροφὴν, πορίζειν.
victus, us, τροφὴ, ῆς, ἡ, βίοτος, ου, ὁ, δίαιτα, ης, ἡ, τὰ ἐπιτήδεια.
victus quotidianus, τὰ καθ' ἡμέραν ἐπιτήδεια.
victus, a, um, νικηθεὶς, ῆσσος, ὁ.
viculus, κώμιον, ου, τὸ.
vicus, κώμη, ης, ἡ, ῥύμη, ης, ἡ.
vide, ἰδὲ, ἴδε.
videlicet, ἀμέλει, δηλαδὴ, ἤγουν.
videndi cauſa venio, ἔρχομαι θεατής.
video, βλέπω, ὁράω τι. δέρκω, θεωρέω, ῶ, ἀποβλέπω εἴς τι, ὄπτομαί τινα.
videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι. pro appareo, δοκέω, ῶ, φαίνομαι.
videtur faciendum, ἔδοτεον.
videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε. viſum eſt, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
vidua, χήρα, ας, ἡ, ὄνις, ιδος, ἡ, Euripides.
vidua ſum, χηρεύω.
viduitas, χηρεία, ας, ἡ, χήρωσις, εως, ἡ.
viduo, χηρω, ῶ, ἀποστερέω, ῶ.

viduus, χῆρος, ου, ὁ.
viduus ſum, χηρεύω.
vieo, ligo, λυγίζω.
vietor, λυγιστὴς, οῦ, ὁ.
vietus, παρετὸς, ὸν, ὁ, μαλακὸς, ὴ, ὸν.
vigens, ἀκμάζων, ουσα, ὸν.
vigentes corporibus, εὐσωματοῦντες, Ariſtophanes.
vigeo, ἐπακμάζω, ἠβάω, ῶ, & ἠβάσκω.
vigeo ætate, ἀκμάζω.
vigeſimus, εἰκοστὸς, ὴ, ὸν.
vigil, adject. ἐγρηγορὼς, ὸτος, ὁ, ἄγρυπνος, ὴ, ὸν.
vigil, ſubſtant. φρουρὸς, ὴ, ὁ, φύλαξ, ακος, ὁ.
vigilandum, γρεγορητέον.
vigilans, ἀγρυπνῶν, ῶντος, ὁ.
vigilanter, ἐπιμελὼς, ἐγρηγορότως.
vigilanter ſe tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑωυτ φυλακῇ.
vigilantia, & vigilia, ἀγρυπνία, ας, ἡ, ἐγρήγορσις, εως, ἡ, φυλακὴ, ῆς, ἡ.
vigilantius, γρηγορώτερον, ου, τὸ.
vigilia, ἀγρυπνία, ας, ἡ, νυκτερινὴ φρυρὰ.
vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τ πόλεως.
vigiliæ, νύχωμα, ατος, τὸ.
vigiliæ nocturnæ, νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ.
vigilias ago, παρακοιτέω, ῶ.
vigilo, ἀγρυπνέω, ῶ, γρηγορέω, ῶ.
viginti, εἴκοσι.
viginti millia, δισμυρίοι, αι.
viginti millia equitum, δισμυρία ἵππων, ἡ.
vigor, ἀκμὴ, ῆς, ἡ, ῥώμη, ης, ἡ, ἀχὺς, ύος, ἡ, δύναμις, ας, ἡ, σθένος, εος, τὸ.
vigor ætatis, ἀκμὴ, ῆς, ἡ.
vigorem amittere, παρακμάζειν.
vileſco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω τινά.
vili pretio, εὐώνως.
vilis, φαῦλος, η, ὁ, εὐτελὴς, έος, ὁ, & ἡ, ἄτιμος, ου, ὁ, οὐδενὸς ἄξιος.
vilitas, εὐτέλεια, ας, ἡ, εὐωνία, ας, ἡ, φαυλότης, ητος, ἡ.
viliter, εὐώνως.
villa, ἔπαυλις, εως, ἡ, ἐπαύλιον, ου, τὸ, ἀγροικία, ας, ἡ.
villaris, χωρικὸς, ὴ, ὸν.
villaticus, ἀγροικικὸς, ὴ, ὸν.
villica, χωρίτις, ιος, ἡ.
villicatio, ἀγροφυλακία, ας, ἡ.
villico, & villicor, ἀγρωυλέω, ῶ.
villicus, ἀγρονόμος, ου, ὁ, αὐλητὴς, οῦ, ὁ.
villoſus, τριχώδης, ος, ὁ, ἡ, τριχωτὸς, ὴ, ὸν.
villum, dim. a vinum, οἰνάριον, ου, τὸ.
villus, θρὶξ, genit. τριχὸς, ὁ, λάχνη, ης, ἡ, τρίχωμα, ατος, τὸ.
vimen, οἰσύα, ας, ἡ, ῥὶψ, πὸς, ὁ, λύγος, ου, ὁ.
viminalis, λυγώδης, ος, ὁ, ἡ.
vimineum vas, ῥῖπὶς, ίδος, ἡ.
vimineus, οἰσύινος, η, ον, λύγινος, η, ον.
vinaria taberna, οἰνοπώλιον, ου, τὸ.
vinarius, οἰνοπώλης, ου, ὁ.
vinarius, adj. οἰνηρὸς, ὰ, ὸν, cella vinaria, οἰνὼν, ῶνος, ὁ.
vincibilis, νικητὸς, ὴ, ὸν.
vincio, ligo, δέω, δεσμόω, δεσμέω, ῶ.
vinco, νικάω, ῶ, καταπολεμέω, ῶ, cum accuſativo. κρατέω, ῶ, ἐπικρατέω, ῶ, περιγίνομαι, ἥττάω, ῶ, ὑπερέχω, cum genitivo. καπηχύω, cum genitivo, & accuſativo.
vinco viribus, διϊσχύω.
vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio. κρατέομαι, οῦμαι, νικάομαι, ῶμαι.
vinctus, δεδεμένος, η, ον.
vinctus ferro, σιδηροδέτος, ὸς, ὸν.
vincula, δεσμωτήριον, ου, τὸ.
vincula laxare, χαλᾶν δεσμά.
in vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, θεῖναι, ἀπάγειν, εἴργειν, κατακλείειν, καταθέσθαι.
in vinculis eſſe, δεδῆσθαι, ἐμβεβλῆσθαι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
vinculis æreis conſtrictus, χαλκόδετος, ὸς, ὸν.
vinculum, δεσμὸς, οῦ, ὁ.
vindemia, τρυγητὸς, οῦ, ὁ.
vindemiator, τρυγητὴς, οῦ, ὁ.
vindemiatorius, τρυγητικὸς, ὴ, ὸν.
vindemiæ tempus, τρυγητὸς, οῦ, ὁ.
vindemio, τρυγάω, ῶ, δρέπω.
vindex, πρωορὸς, ὸ, ὁ, ἐκδικος, ὴ, ὸν.
vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
vindicatio, ἐκδίκησις, εως, ἡ.
vindiciæ, ἐλευθέρωσις, εως, ἡ.
vindico, as, ἐκδικέω σε, πρωορέω σοι, ἀμύνομαι. pro ab injuria defendere, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν.
vindicta, ἄμυνα, ης, ἡ, ἐκδίκησις, εως, ἡ, πρωορία, ας, ἡ.
vinea, ἀμπελὼν, ῶνος, ἡ, οἰνόπεδον, ου, τὸ.
vinearius, ἀμπελινὸς, ὴ, ὸν.
vinetum, ἀμπελόφυτον, ου, τὸ.
vinipotor, οἰνοπότης, ου, ὁ.
vinitor, ἀμπελουργὸς, οῦ, ὁ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Vinitorius, ἀμπελουργικός, ῆ, όν.
Vino abundo, οἴνου ἐυω, ῶ.
Vino carens, ἄοινος, ος, ον ὁ ἡ.
Vino deditus, ἥττων οἴνου.
Vino obrutus, κατοινωμένος, η, ον.
Vinolentia, μέθη, ης, ἡ, οἰνοφλυγία, ας, ἡ.
Vinolentus, ἔοινος, ος, ον, πάροινος, ος, ον, οἰνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ.
Vinosus, οἰνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, φίλοινος, ος, ον.
Vinum οἶνος, ου, ὁ.
Vinum austerum, αὐστηρὸς οἶνος.
Vinum meracum, ὕδωρ μέθυ, ἄκρατος οἶνος, οἶνος ἀκέραιος.
Vinum merum, χάλις, ιος, ὁ, ἄκρατος οἶνος.
Vinum nigrum, μέλας, αινα, αν.
Vinum novum, ἀπαλὸς οἶνος.
Vinum vetus, οἶνος πεπαλαιωμένος.
Vinum vile, μίσυλλος, ου, ὁ.
Vinum redolens, οἰνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ.
Vinum redoleo, οἰνίζω.
Vinum vendo, οἰνοπωλέω, ῶ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω, ῶ, οἰνοχοΰω.
Vinum poto, οἰνοποτέω, ω.
Viola, ἴον, ου, τό.
Violaceus, ἰοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ.
Violatio, βιασμὸς, ου, ὁ, ὕβρισμα, ατος, τό.
Violator, βιαστὴς, ου, ὁ.
Violator legis, παραβάτης, ου, ὁ.
Violatus, βεβιασμένος, η, ον, βιαθείς, έντος, ὁ.
Violenter, βιαίως, βιαστικως.
Violentia, βία, ας, ἡ.
Violentus, βίαιος, α, ον, βιαστὴς, ου, ὁ, ἀνπίβιος, ος, ον, ὄβριμος, ος, ον.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ῶ, ὑβρίζω, λωβάομαι, ῶμαι.
fœdera violo, τὰς σπονδὰς λύω. παρασπονδέω, ῶ, τὰς σπονδὰς ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ιος, ἡ, ἔχιδνα, ης, ἡ.
Viperinus, ἐχίδνειος, α, ον.
Vipereus, ἐχιδναῖος, α, ον.
Vir, ἀνὴρ, ἀνέρος, ἀνδρὸς, ὁ, φὼς, φωτὸς, ὁ. Iliad. β.
Vir sum, ἀνδρίζομαι.
Virago, ἀνπάνειρα, ας, ἡ.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκὴ, ης, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ, δυνάμεις, εως, ἡ.
Vires corporis, ῥυθμὸς τοῦ σώματος.
vires acquiro, ῥωμαλεάνομαι.
Vires frango, παρίημι, ἀδθενόω, ῶ.
Vires intendo, ζωμενέω, ῶ.
Vires remitto, ὑποχαλάομαι.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
Virefco, θαλλέθω, θάλλω.
Viretum, ἑλαμενὴ, ης, ἡ.
Virga, ῥάβδος, ου, ἡ.
Virgam geſto, ῥαβδοφορέω, ῶ.
Virginalis, παρθενικὸς, ὴ, όν.
Virgineus, παρθενικὸς, ὴ, όν.
Virginitas, παρθενία, ας, ἡ, κορία, ας, ἡ.
in Virginitate dego, παρθενδω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, inis, παρθένος, ου, ἡ, κόρη, ης, ἡ.
Virgo matura viro, ἐπιτελὴς γυνὴ, γυνὴ ὡραία γαμεῖσθαι.
Virgo nubilis, ἀκμαία παρθένος.
Virgula, ῥαβδίον, ου, τό.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ου, τὸ, ῥαβδίον, ου, τό.
Virguncula, παῖς, αιδὸς, ἡ, κόρη, ης, ἡ.
Viribus deficio, ἐξαθενέω, ῶ.
totis viribus, κατὰ τὸ δυνατὸν.
Viribus intentis, δύπνως.
Viribus magnis præditus, μεγαλοσθενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ.
Viribus paribus præditus, ὁμοσθενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ἰσοσθενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ.
Viribus paribus, ἰσοπαλῶς.
Viribus æquis, & ancipiti Marte pugnare, ἰσοπαλῶς ἀγωνίζεσθαι.
pro viribus, εἰς δυνάμιν, κατὰ δυνάμιν, καθ' δυνάμιν, ἐς τὸ δυνατόν.
Viridarium, ἀλωὰ, ᾶς, ἡ, ἀνθών, ῶνος, ὁ, ἄλσος, εος, τό.
Viridis, χλωρὸς, ὸν, ὁ, ὐθαλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ. pro florente, ἀκμαστικὸς, ὴ, όν.
Viriditas, χλωρότης, ητος, ἡ, θάλεια, ας, ἡ. pro vigore, ἀκμὴ, ης, ἡ.
Virilem ætatem attingere, ἀνδρίζεσθαι.
Virilem togam ſumere, ἀνδρωθῆναι, εἰς ἄνδρας τάττεσθαι.
Virilia, hoc eſt pudenda, αἰδοῖα, τὰ, σαθὴ, ης, ἡ.
pro virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis, ἀνδρεικὸς, ὴ, όν, ἀνδρεῖος, α, ον.
Virilis ætas, ἀνδρεία, ας, ἡ.
Virilis facies, ἀρρενωπὸν, ου, τὸ, ἀρρενωπία, ας, ἡ.
Virilis proles, τὸ ἄρσεν.
Virilis animus, ἦτορ, ατος, τὸ, ἀρρενωπὸν, ου, τὸ, ἀρρενωπία, ας, ἡ.
Virile robur, ἀνδρώδες, ους, τὸ, ῥωμαλεότης, ητος, ἡ.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ας, ἡ, ἀνδρότης, ητος, ἡ.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ' ἄνδρας.
Virium refectio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
Viro matura virgo, ἀνδρὸς ὡραία, ἐπιτελὴς γυνὴ.
Viror, χλωρότης, ητος, ἡ, χλώρασμα, ατος, τὸ, χλωρώσις, εως, ἡ, χλώασμα, ατος, τό.
Virosus, δυσώδης, ες, ὁ ἡ ἡ.
Virtus, ἀρετὴ, ῆς, ἡ, δύναμις, εως, ἡ, ἀνδρότης, ητος, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ἐρβόλος, α, ον.
Virus, venenum, ἰὸς, οῦ, ὁ, βρόμος, ου, ὁ, δυσωδία, ας, ἡ.
Virus genitale, quo piſces ova ſpargunt, θορὸς, οῦ, ὁ.
Vis, violentia, βία, ας, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ, δύναμις, εως, ἡ. pro multitudine, πλῆθος, ους, τό.
Vis, facultas, robur, βία, ας, ἡ, δύναμις, εως, ἡ, ἰσχὺς, ύος, ἡ.
Vis dicendi, ῥώμη τοῦ λέγειν.
Vim facere, βίαν ποιεῖν, βιάζεσθαι.
Vim afferre virgini, βιαζορᾶν, διαφορᾶν, & διαφορεῖν τὴν παρθένον.
per vim, βίᾳ, πρὸς βίαν.
Viſcator, ἰξεύτης, ου, ὁ.
Viſcatoria arundo, ἰξευτικὸς κάλαμος.
Viſcatrix, ἰξεύτρια, ας, ἡ.
Viſcera, τὰ σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
Viſceratio, σπλαγχνοτομία, ας, ἡ.
Viſco aves capio, ἰξεύω.
Viſcoſus, γλοιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ἰξιόεις, εντος, ὁ.
Viſcoſus fio, γλισχραίνομαι.
Viſcus, vel um, ἰξὸς, οῦ, ὁ, γλοιὸς, οῦ, ὁ.
Viſcus, eris, ἔντερον, ου, τό.
Viſendus, ἐπισκεπτέος, α, ον.
Viſibilis, ὁρατὸς, ὴ, όν.
Viſio, ὄρασις, εως, ἡ, ὄψις, εως, ἡ.
Viſitatio ad puniendum, animadverſio, ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ.
Viſitatio ad opem ferendam, ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ.
Viſito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viſo, ἐπισκέπτομαι.
Viſorius, ὀπτικὸς, ὴ, όν.
Viſu dignus, θεατὸς, ὴ, όν, & Poet. θητὸς, ὴ, όν, & θειτὸς, ὴ, όν.
Viſum eſt mihi hoc facere, ἔδοξέ μοι τοῦτο ποιεῖν.
Viſum imbecillum habens, νωψ, ωπὸς, ὁ, & νωψ, ωπὸς, ὁ.
Viſum, ὅραμα, ατος, τὸ, φάσμα, ατος, τό.
Viſum acutum habens, ὀξυωπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ὀξυωπὸς, ὴ, όν.
Viſum perſtringo, δυσωπέω, ῶ.
Viſurus, ὀψόμενος, η, ον.
Viſus, ὄψις, εως, ἡ, ὅρασις, εως, ἡ.
Viſus acumen, ὀξυβλεψία, ας, ἡ, ὀξυδέρκεια, ας, ἡ, ὀξυτύτη ὄψις, ὀξυωπία, ας, ἡ.
Viſus hebetudo, ἀμβλυγμὸς, ὴ, όν.
Viſus privatio, ἀόρασία, ας, ἡ.
Vita, βίος, ου, ὁ, ζωὴ, ης, ἡ, βίοτος, ου, ὁ.
Vita defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vita anteacta, τὰ προβεβιωμένα.
Vita bene acta, καλῶς βεβιωμένως βίος.
in vita, ἀνὰ τὸν βίον.
Vita migrare, μετοικίζειν βίον, Poetice.
ab honeſtiſſima vita ad diverſam aliquem avocare, ἐπ' ἄλλον βίον τοῦ βελτίστου παραπρέψαι τινά.
Vitæ inſtitutum, βιοτεία, ας, ἡ.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγή.
Vitæ brevis, βραχύβιος, ος, ον ὁ ἡ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
Vitabilis, φευκτὸς, ὴ, όν.
Vitalis, βιώσιμος, ος, ον, βιωτικὸς, ὴ, όν, βιωτὸς, ὴ, όν.
non vitalis, ἀβίωτος, ος, ον.
Vitalis ſum, βιωσίμως ἔχω.
Vitaliter, βιωσίμως.
Vitam agere, βίον βίον, διαβιῶσαι.
Vitam finire, καταπρέψαι. vitam finire in ſtudiis literarum, ἐντελευτᾶν τοῖς μαθήμασιν.
Vitam tolerare, διαζῆν.
per totam vitam, διὰ βίου.
Vitam tranſigere, βίον διατελεῖν.
Vitandus, ἀλεεινὸς, ὴ, όν, ἀπόκτος, ὴ, όν, ἀπώμοτος, ος, ον.
Vitatio, ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ.
Vitellus, λέκυθος, ου, ὁ, τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργέω.
Viteus, ἀμπέλινος, η, ον.
Vitex, ἄγνος, ου, ὁ, λύγος, ου, ἡ.
Vitiare virginem, διαφορᾶν τινα.
Vitiatio, διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, φθορὰ, ᾶς, ἡ.
Vitiator, φθορεὺς, έως, ὁ.
Vitiatus, ἀνάπηρος, ος, ον ὁ ἡ ἡ, διαφθαρεὶς, έντος, ὁ.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Viticeus, λυγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, λύγινος, η, ὁ, ἀγγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ.
Viticula, ἀμπέλιον, ι, τὸ, κλημάκιον, ι, τό.
Vitifer, ἀμπελοφόρος, ος, ὁ.
Vitigineus, ἀμπέλινος, η, ὁ ἡ ἡ.
Vitile opus, πλόκαμον, ι, τὸ, πλοκαμὶς, ίδος, ἡ.
Vitilis, λυγιστικὸς, ὴ, ὁ.
Vitilitigatores, συκοφάνται, οἱ.
Vitiligo alba, λεύκη, ης, ἡ.
Vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λωβάομαι, ῶμαι.
Vitio verrere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἐγείδαι τι.
Vitio ſtupro, βιάζομαι, διακορεύω, λυμαίνομαι. κατεσχύνω τὰς γυναῖκας, ſtupro mulieres. φθείρω, λωβάομαι, ῶμαι.
Vitioſe, κακῶς.
Vitioſe loqui, σολοικίζειν.
Vitioſitas, κακία, ας, ἡ.
Vitioſum reddo, ἐκπονηρόω.
Vitioſus, κακὸς, ὴ, ὁ, πλημμελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, φαῦλος, η, ὁ.
Vitis, ἄμπελος, ι, ἡ, οἴνη, ης, ἡ, οἰναρὸν, ὴ, τό.
Vitis putata, προαρημένη ἄμπελος. vitis non putata, ἄμπελος ἄτμητος, ἄμπελος ἀκλάδ.
Vitium, vitioſitas, κακία, ας, ἡ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, βλάβη, ης, ἡ, κακότης, ητος, ἡ.
Vitium afferre virgini, κατεσχυμένην παρθένον.
Vito, βλαβῆμαι, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
Vitriaria officina, ὑαλεργεῖον, ι, τὸ, & ὑελεργεῖον, ι, τό.
Vitreus, ὑάλινος, η, ὁ.
Vitriarius, ὑαλεργὸς, ὴ, ὁ.
Vitricus, πατρυὸς, ι, ὁ.
Vitrum, ὕαλος, ι, ὁ ἡ ἡ, ὑάλη, ης, ἡ.
Vitta, ταινία, ας, ἡ, κερύφαλος, ι, ὁ.
Vittatus, ταινιωθεὶς, έντος, ὁ.
Vitula, μόσχος, ι, ἡ, δαμάλη, ης, ἡ.
Vitulinus, μοσχήιος, η, ὁ.
Vitulus, μόσχος, ι, ὁ, πόρτις, ιδος, ὁ, δάμαλις, ιος, ὁ.
Vituperabilis, ἐπίψογος, ι, ὁ, μωμητὸς, ὴ, ὁ.
Vituperatio, μέμψις, εως, ἡ, ψόγος, ι, ὁ, ὕβρις, εως, ἡ.
Vituperator, ψέκτης, ι, ὁ, καταῤῥήτωρ, ι, ὁ.
Vituperatorius, καταλογικὸς, ὴ, ὁ, ψεκτικὸς, ὴ, ὁ.
Vituperio dignus, ψεκτὸς, ὴ, ὁ.
Vituperium, ψόγος, ι, ὁ.
Vitupero, ψέγω, ἐπιμέμφω, ῶ, ἐπιπλήττω, διαμέμφομαί τινα ἐπ' ἀχρειοσίᾳ.
Vivacitas, μακροβιότης, ητος, ἡ, ἀζωΐα, ας, ἡ.
Vivaciter, ἐμψύχως.
Vivarium, ζωήρειον, ι, τὸ, ζωοτροφεῖον, ι, τό.
Vivax, μακρόβιος, ι, ὁ, ζωπικὸς, ὴ, ὁ.
Vivendum eſt, βιωτέον.
Viverra, ἶκτις, ίδος, ἡ.
Vividus, ἀκμαῖος, η, ὁ, ζωπικὸς, ὴ, ὁ.
Vivificatio, ζώωσις, εως, ἡ.
Vivificativus, ζωοποιητικὸς, ὴ, ὁ.
Vivifico, ζωοποιέω, ῶ.
Vivificus, ζωοφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, ζωαρκὴς, ες, ὁ ἡ ἡ.
Viviradix, μόχθημα, ατος, φυτοδυτήριον, ι, τό.
Viviſco, βιώσκομαι.
Vivo, βιόω, ῶ, βιοτεύω, ζάω, ῶ.
Vivo delicate, θερμερυώμαι, θρύπτομαι.
Vivo parce, ac tenuiter, ἀποζάω, ῶ.
Vivus, ζωὸς, ὴ, ὁ, ζῶν, ῶντος, ὁ, ἐμψυχος, ι, ὁ.
Vix, μόγις, μόλις, σχολῇ.
Vix tandem, μόλις, τελεύταιον.

U L.

Ulceratio, ἕλκωμα, ατος, τὸ, ἕλκωσις, εως, ἡ.
ulcerativus, ἑλκωτικὸς, ὴ, ὁ.
ulcero, ἑλκόω, ῶ, ἑλκοποιέω, ῶ.
ulceroſus, ἑλκώδης, ες, ὁ ἡ ἡ.
ulciſcor, ἐκδικῶ σε, τε: τιμωρέω, ῶ, vel τιμωρέμαί σοι, injuriam tibi factam.
ulcus, ceris, ἕλκος, εος, τό.
ulcuſculum, ἑλκύδριον, ι, τὸ, & ἑλκύδιον, ι, τό.
uliginoſus, ἔνικμος, η, ὁ.
uligo, ἰκμὰς, άδος, ἡ, ἰκμαῖα, ας, ἡ.
ullus, τὶς, τινός.
ulmeus, πτελεώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, πτελέινος, η, ὁν.
ulmus, πτελέα, ας, ἡ.
ulna, ὠλένη, ης, ἡ, ἀγκάλη, ης, ἡ.
ulna, menſura, ὄργυια, ας, ἡ.
in ulnis capio, ἀναγκαλίζομαι.
in ulnis puerum geſtare, πρὸς ταῖς ἀγκάλαις τὸ παιδίον κομίζειν.
ulnas duas longus, διόργυιος, η, ὁ.
ulnatim, hoc eſt ulnis amplexando, ἀγκαλικῶς.
ulterior, προσώτερος, η, ὁν, πέραν.
ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.
ultime, ἐσχάτως.
ultimum, ἔσχατον, η, τό.
ultimus, ὕστατος, η, ὁν, ἔσχατος, η, ὁν, νεώτατος, η, ὁν.
ultio, ἐκδίκησις, εως, ἡ, τιμωρία, ας, ἡ, ἀμοιβὴ, ης, ἡ.
ultor, τιμωρος, ι, ὁ, ἐκδικος, ι, ὁ.
ultra, πέραν, & πέρα, πόρρω, cum genitivo.
ultra decorum, παρὰ τὸ πρόσηκον, πέρα τῆ δέοντος.
ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
ultrix, τιμωρητικὴ, ῆς, ἡ.
ultro, inſuper, προσέτι. pro ſponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
ultroneus, ἐθελοντὴς, ὴ, ὁ, ἑκὼν, όντος, ὁ, ἐθελοντὴρ, ῆρος, ὁ.
ulva, θρύον, ι τό.
ululatus, ὀλολυγμὸς, ὴ, ὁ, ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ.
ululo, ὀλολύζω.

U M.

Umbella, σκιάδιον, ι, τό.
umbilicaris, ὀμφαλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ.
umbilicatus, ὀμφαλωτὸς, ὴ, ὁ, ὀμφαλοὶς, εντος, ὁ, ἐπομφάδιος, η, ὁν.
umbilicus, ὀμφαλὸς, ὴ, ὁ.
umbilicus Veneris, herba, σέργηθρον, ι, τό.
umbo, ὀμφάλων, ι, τό.
umbra, σκιὰ, ᾶς, ἡ, σκίασμα, ατος, τό.
umbra, conviva non invitatus, σκιὰ, ᾶς, ἡ.
umbraculum, σκίωμ, ης, ἡ, σκέπασμα, ατος, τό.
umbraculum coriaceum, δερρίδιον, ι, τό.
umbræ, αἱ Ψυχαί.
umbratilem vitam dego, σκιατροφῆμαι.
umbratilis, σκιαρὸς, ὴ, ὁν, ἐπίσκιος, η, ὁν.
umbratilis vita, ἐπίσκιος βίος, σκιατροφία, ας, ἡ.
umbroſus, σκιαρὸς, ὴ, ὁ, ἐπίσκιος, η, ὁν.

U N

Una, ſimul, ἅμα, ὁμῶς, ὁμοῦ.
unanimis, ὁμοψυχος, ι, ὁ, ὁμόθυμος, η, ὁν.
unanimitas, ὁμοψυχία, ας, ἡ, ὁμόνοια, ας, ἡ.
unanimiter, ὁμοθυμαδόν.
uncia, ἐγκία, ας, ἡ, δωδεκατημόριον τῆ ὅλου.
uncialis, ἐγκιαῖος, η, ὁν.
unctio, χρίσις, εως, ἡ, χρίσμα, ατος, τὸ, ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ.
unctor, ἀλείπτης, ι, ὁ.
unctorius, ἀλειπτήριος, η, ὁν.
unctura, ἄλειμμα, ατος, τὸ, χρίσμα, ατος, τό.
unctus, χριστὸς, η, ὁν, ἀλλελιμμένος, η, ὁν.
uncus, i, ἄγκιστρον, η, τὸ, τρίαινα, ης, ἡ.
uncus, adject. ἀγκύλος, η, ὁν. uncos ungues habens, γαμψώνυχος, η, ὁν.
unda, κῦμα, ατος, τὸ, ῥεῦμα, ατος, τό.
undabundus, κυμάτιας, η, ὁν.
undatim, κυμοτοειδῶς.
unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ οὗ.
unde? πόθεν.
unde niſi, πόθεν ἀλλοθεν ἤ.
undecies, ἑνδεκάκις.
undecim, ἕνδεκα.
undecimviri, οἱ ἕνδεκα.
undecimus, ενδέκατος, η, ὁν.
undecunque, ὁπόθεν ἂν.
undeliber, ἑκασαχόθεν, ὅθεν ὁν.
undenam? πόθεν;
undenarius numerus, ἑνδεκὰς, άδος, ἡ.
undeni, οἱ ἕνδεκα.
undequaque, ἁπαντῆ, & Poetice πάντοθεν.
undevis, ἁπανταχόθεν.
undiſonus, πολύφλοισβος, ι, ὁν.
undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
undoſus, κυματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ.
undularus, κυματοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ.
ungo, ἀλείφω, χρίω.
ad unguem exigere, ἀκριβῶς ἀκριβῶν, ὀνυχίζειν, ὀξυνυχίζειν.
unguenta ſpirans, μυρόπνους, ι, ὁν.
unguentarius, μυρεψὸς, ὁ, ὁ, μυροπώλης, ι, ὁ.
unguentis delibutus μεμυρισμένος, η, ὁν.
unguentis illino, μυρίζω.
unguentulum, μυρίδιον, ι, τό.
unguentum, μύρον, ι, τὸ, μύρωμα, ατος, τὸ, χρίσμα, ατος, τό.
ungues reſecare, ἐξονυχίζειν.
unguiculus, ὀνύχιον, ι, τό. a teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ονύχων.
unguis, ὄνυξ, υχος, ὁ. ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίσασθαι. ad unguem factus, ἀκριβὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ.
ungula, ὁπλὴ, ῆς, ἡ.
unice, μόνως.
unicolor, ὁμόχρως, ι, ὁν.
unicornis, μονοκέρως, ω, ὁ.
unicus, μόνος, η, ὁ, μοναδικὸς, ὴ, ὁ.
uniforis, μονόθυρος, ι, ὁ.
uniformis, μονοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ.

uni-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

unigena, μονογενὴς, ἐος, ὁ, ἡ.
unigenitus, μονογενὴς, ἐος, ὁ, ἡ.
unimanus, μονόχειρ, ειρος, ὁ.
unio, μαργαρίτης, ου, ὁ.
unio, is, ire, ἑνόω, ῶ.
uniremis navis, μονήρης πλοῖον.
unitas, μονὰς, ἀδος, ἡ, ἕνωσις, εως, ἡ.
unitio, ἕνωσις, εως, ἡ.
unitivus, συνθετικὸς, ὴ, ὸν.
univalvis, μονόθυρος, ος, ὁ.
universalis, καθολικὸς, ὴ, ὸν, ὁλικὸς, ὴ, ὸν.
universaliter, καθολικῶς.
universe, καθόλου, ἐν κύκλῳ, συλλήβδην.
universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
in universum, παντὸς μᾶλλον, ὁλικῶς, καθολικῶς, παράπαν, καθάπαν, ἐπίπαν.
universus, σύμπας, αντος, ὁ, ἁπαξάπας, ανσος, ὁ.
unius causa, παρ' ἕν.
uniusmodi, μονοειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ.
uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
unquam, ποτέ.
unus, εἷς, ἑνὸς, ὁ. pro solus, μόνος, η, ον.
unus & alter, εἷς καὶ δύο.
unusquisque. πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.

V O.

Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
vocabularium, λεξικὸν, ὸν, τὸ, subaudi, βιβλίον.
vocabulum, λέξις, εως, ἡ, ὄνομα, ατος, τὸ.
vocalis, φωνήεις, εντος, ὁ.
vocalis litera, φθόγγος, ου, ὁ, φθογγὴ, ῆς, ἡ.
vocandus, κλητέος, α, ον.
vocatio, κλῆσις, εως, ἡ.
vocativus, κλητικὸς, ὴ, ὸν.
vocator, κλήτωρ, ορος, ὁ.
vocatus, κλητὸς, ὴ, ὸν.
voce submissa, σιγῇ. voce submissa loqui, μύθοις ὑποκλέπτειν, Poetice.
vocem attollere, διαίρειν τὴν φωνὴν, ἰαχεῖν φωνῇ.
vocem edere, φωνεῖν, & Poetice ληκεῖν.
vocem submittere, καθιέναι τὴν φωνὴν.
vociferans, κράζων, οντος, ὁ, βοῶν, ὠντος, ὁ.
vociferatio, κραυγὴ, ῆς, ἡ, βοὴ, ῆς, ἡ.
vociferator, βοὴς, ὁ, κραύγασος, ου, ὁ, λαρυγγιστὴς, οῦ, ὁ.
vociferatrix, λακέρυζα, ης, ἡ.
vociferor, κράζω, βοᾶν, ῶ, ἀλαλάζω.
vocito, ὀνομάζω.
voco, καλέω, ῶ, φωνέω, ῶ. ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν, Lucianus.
voco in jus, εἰσαγγέλλω, δικάζομαι, κλητεύω, ἐγκαλέω, ῶ, προκαλέομαι, οῦμαι, & προσκαλέω, ῶ.
voco, appello, nomino, ἀποκαλέω, ῶ, ἐπικαλέω, ῶ, ὀνομάζω, προσαγορεύω, & Poetice προσκαλέω, ῶ, & ἐπικικλέω.
vocula, λεξίδιον, ου, τὸ.
voculatio, προσῳδία, ας, ἡ.
vola, θέναρ, αρος, τὸ, κοτύλη, ης, ἡ, γύκλον, ου, τὸ.
volatilis, πτιλὸς, ὸν, ὁ, πτερόεις, εντος, ὁ.
volatus, πτῆμα, ατος, τὸ, πτῆσις, εως, ἡ, ποτὴ, ῆς, ἡ.
volens, ἑκὼν, οντος, ὁ, βυλόμενος, ου, ὁ.
volito, ἀναπέτομαι.
volo, as, ἵπταμαι, πέτομαι.
volo, vis, βύλομαι, θέλω, ἐθέλω.
volsella ad ossa evellenda, ὀστάρια, ης, ἡ. ad evellendos pilos, τριχολαβὶς, ἰδος, ἡ, τριχολάβιον, ου, τὸ, & μαδιστήριον, ου, τὸ.
volubilis, ἐπίτροχος, ος, ὁ, εὔτροφος, ου, ὁ, κινητὸς, ὸν, ὁ.
volubilitas, εὔτροφον, ου, τὸ, εὐτροχία, ας, ἡ.
voluliter, εὔτρόχως.
volucer, πετεινὸς, ὸν, ὁ, πτερόεις, εντος, ὁ. pro veloce, ταχὺς, έος, ὁ, ὠκὺς, έος, ὁ.
volucris, ὄρνεον, ου, τὸ, πτῶσις, εως, ἡ, πετεινὸν, ὸν, τὸ.
volumen, σωτάγμα, ατος, τὸ, βιβλίον, ου, τὸ.
volumen, involucrum, spira, εἵλιξ, ικος, & ἕλιξ, ικος, ἡ, ἕλυτρον, ου, τὸ, & ἕλυτρον, ου, τὸ, τροφὶς, ἴδος, ἡ.
voluntarie, ἑκουσὶ, ἑκουσίως.
voluntarius, ἑκὼν, οντος, ὁ, ἑκούσιος, ου, ὁ, αὐτόματος, ου, ὁ.
voluntas, βυλὴ, ῆς, ἡ, θέλημα, ατος, τὸ, βύλημα, ατος, τὸ.
præter voluntatem, ἀκουσίως.
volvo, verso, κυλίω, κυλίζω. pro cogitare animo, ἐξετάζειν.
volupe, ἡδὺ, ύος, τὸ, τερπνὸν, ὸν, τὸ.
voluptarius, hoc est voluptatem afferens, τερπνὸς, ὸν, ὁ.
voluptarius, hoc est, voluptatibus deditus, φιληδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, φιλήδονος, ου, ὁ, ἡδυπαθὴς, ἐος, ὁ, & ἡ.
voluptas, ἡδονὴ, ῆς, ἡ, τέρψις, εως, ἡ, τερπνότης, ητος, ἡ.
ad voluptatem, κεχαρισμένως.
voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναὶ.
voluptates sectari, φιληδεῖν.
voluptatibus se dedere, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
voluptuarius, hoc est voluptatibus deditus, ἡδονικὸς, ὴ, ὸν, τρύφηλος, ος, ὁ, τρυφητὴς, οῦ, ὁ, ταῖς ἡδοναῖς προσηρτημένος.
voluptuosus, φιλήδονος, ος, ὁ.
volutabrum, κυλίστρα, ας, ἡ, κύλισμα, ατος, τὸ.
volutatim, διὰ κυλίσματος.
volutatio, κύλισμα, ατος, τὸ.
volutim, ἑλίγδην.
voluto, στρέφω, κυλινδέω, ῶ. pro accurate perpendo, ἐξετάζω.
volvulus, morbus intestinorum, εἰλεὸς, οῦ, ὁ.
vomer, ὖης, εως, ἡ, σύλακα, ης, ἡ, οφρὺς, ἴδος, ἡ.
vomica, ἀπόστημα, ατος, τὸ.
vomitio, ἔμετος, ου, ὁ.
vomito, πολλάκις ἐμῶ.
vomitorius, ἐμετικὸς, ὴ, ὸν.
vomitus, ἔμετος, ου, ὁ, ἐξέρυγμα, ατος, τὸ.
vomo, ἐμέω, ῶ, cum accus. ἐξερεύγομαι.
voracitas, πολυφαγία, ας, ἡ.
cum voracitate, φαρυγγίδην, & φαρυγγίνδην.
voraciter, λάβρως, λίχνως.
voraginosus, βαραθρώδης, ες, ὁ, ἡ.
vorago, βάραθρον, ου, τὸ, χάσμα, ατος, τὸ.
vorator, λιχνὸς, ὴ, ὸν, & Poetice τένθης, ου, ὁ.
vorax, πολυφάγος, ος, ὁ, παμφάγος, ου, ὁ.
voro, as, βρώσκω, καταφάγω.
vortex, βέμβελξ, βέμβηξ, & βέμβιξ, κος, ὁ, δῖνη, ης, ἡ, δῖνος, ου, ὁ, ἕλιγμος, ου, ὁ, ἕλιξ, κος, ἡ, ἑλιγξ, γγος, ἡ, & ἰλιγγὸς, οῦ, ὁ, στροφάλιγξ, γγος, ἡ, στρόβιλος, ου, ὁ.
in vorticem ago, εἰλέω, ῶ, εἰλυφάω, ῶ, δινέω, ῶ.
vorticosus, δινήεις, εντος, ὁ, δινὸς, ὸν, ὁ, ἑλικὸς, ὸν, ὁ, ἑλικτὸς, ὸν, ὁ.
vos, ὑμεῖς.
vota facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι, εὐχὰς εὔχεσθαι, cum dativo, ut εὐχὰς ποιεῖσθαι τοῖς Θεοῖς, vota facere Diis. eodem sensu dicitur εὔχεσθαι τοῖς Θεοῖς, & εὔχεσθαι περὶ τῶν Θεῶν.
vota persolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
voti compos, κατατυχὼν, οντος, ὁ, cum genitivo.
voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
votivus, εὐκτὸς, ὴ, ὸν.
voto potiri, εὐχῆ χρῆσθαι, εὐχῆς τυγχάνειν.
pro voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
votum, εὐχὴ, ῆς, ἡ, εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, ἀρὰ, ᾶς, ἡ.
ad votum, κατ' εὐχὴν, πρὸς εὐχήν.
præter votum, ἀτυχῶς.
votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
voveo, εὔχομαι.
vox, φωνὴ, ῆς, ἡ, & Poetice αὐδὴ, ῆς, ἡ, θρόος, ου, ὁ, ἰωὴ, ῆς, ἡ, σοῦα, ης, ἡ, ὄψ, ὀπὸς, ἡ, φθέγμα, ατος, τὸ.

U P.

Upilio, ποιμενὶς, ίδος, ὁ.
upupa, ἔποψ, οπος, ὁ.

U R.

Urania, Οὐρανία, ας, ἡ.
urbane, ἀστείως.
urbanitas, ἀστεϊσμὸς, οῦ, ὁ, ἀστειότης, ητος, ἡ, εὐτραπελία, ας, ἡ.
urbanitate uti, ἀστείζεσθαι.
urbicus & urbanus, ἀστεῖος, α, ον. pro faceto, χαρίεις, εντος, ὁ, εὐτράπελος, ος, ὁ.
urbs, ἄστυ, εος, τὸ, πόλις, εως, ἡ.
urceolus, κεράμιον, ου, τὸ.
urceus, κέραμος, ου, ὁ, κεράμιον, ου, τὸ.
uredo, ἐρυσίβη, ης, ἡ, καυθμὸς, οῦ, ὁ.
ureter, οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ.
urgens, ἐπείγων, οντος, ὁ.
urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισπέρχω.
urigo, καῦσις, εως, ἡ.
urina, οὖρον, ου, τὸ.
urinæ difficultas, στραγγουρία, ας, ἡ.
urinam non facere, δυσουρεῖν, οὐ δύνασθαι.
urinarius, urinam ciens, οὐρητικὸς, ὴ, ὸν, ὁ.
urinator, κυβιστητὴρ, ῆρος, ὁ, κολυμβητὴς, οῦ, ὁ.
urinor, κυβιστάω, ῶ, κολυμβάω, ῶ.
urinum ovum, ὠὸν οὐρινὸν, quod & ὑπηνέμιον, ου, τὸ, & ζεφύριον, ου, τὸ.
urna, κάλπη, ης, ἡ, πελλὶς, ίδος, ἡ.
urna mortuorum, σορὸς, οῦ, ὁ, ἡ.
urnula, καλπίδιον, ου, τὸ.
uro, φλέγω, καίω. pro cruciare, περικαίειν.
ursa, ἄρκτος, ου, ἡ, qua voce etiam cœleste sidus significatur.
ursinus, ἄρκτειος, ου, ὁ.
ursus, ἄρκτος, ου, ὁ, ἡ.
urtica, ἀκαλήφη, ης, ἡ, κνίδη, ης, ἡ.

aurus, ἔρ, ᾰ, ὁ.

U S.

Usitate, εἰθισμένως.
usitatum est, εἰθισμένον ἐστί.
usitatus, εἰθισμένος, η, ον.
uspiam, πῆ.
usquam, πῆ.
usque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
usque ad hoc tempus, μέχρι τοῦ νῦν.
usque adeo, ὅτως, ἕτω, ὅτωσι.
usque adhuc, μέχρι τῆδε τοῦ χρόνου.
usque dum, μέχρις ἕως, & μέχρ ἕως, περὶ ὅτε, ἕως ὅ, & Poetice εἰς ὅτε, μέσφα, ὄφρα. usquedum? ἕως τότε.
usque eo, παρὰ τοσοῦτον, ὅτως.
usquequaque, πάντη, πάντως.
usquequo, ἕως ὅ, εἰσότε.
utilis, καύσιμος, ον, ὁ ἡ ἡ, καυστὸς, ὴ, όν, & καυτὸς, ὴ, όν.
utilio, καῦσις, εως, ἡ.
utilis, μαλερὸς ὴ, όν, Poetice.
utor, ἐμπρησὴς, ὴ, όν.
utulatio, φλογισμὸς, ὁ, ὁ, & φλογμὸς, ὁ, ὁ.
utulatus, φλογισὸς, ὴ, όν.
utulo, καίω, καυτηριάζω.
utus, κεκαυμένος, η, ον, ὁ ἡ ἡ.
utus a Sole, διηλιωθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ.
utucapio, χρῆσει ἰδιοποίημα.
usura, χρῆσις, εως, ἡ. item τόκος, ου, ὁ, δανεισμὸς, ὁ, ὁ.
usuras accipere ab aliquo, λαμβάνειν, vel κομίζεσθαι τόκους παρά τινος.
usuras solvere, τοὺς τόκους ἀποδοῦναι, τὸ δάνειον ἀρχαῖον ἀποδοῦναι.
ad usuram dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ χρήματα.
usurarius, δανειστὴς, ὁ, ὁ.
usurpatio, ἰδιοποίησις, εως, ἡ.
usurpo, λαμβάνω, χράομαι, ῶμαι.
usurus, χρησόμενος, η, ον, ὁ.
usus, a, um, χρησάμενος, η, ον, ὁ.
usus, us, χρῆσις, εως, ἡ, χρεία, ας, ἡ.
usu attero, ἀποχράομαι, ῶμαι.
usus postulat, χρεία ὑπαγορεύει.
ususfructus, ἐκκάρπωσις, εως, ἡ.
usuvenire solet, ἐνδέχεται.

U T.

Ut, ὡς τε, ὅπως, ἵνα.
ut, pro postquam, ἐπεί.
ut, pro sicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
ut, pro quamvis, ἵνα, cum conjunctivo.
ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
ut par est, ὡς τὸ εἰκὸς. κατὰ τὸ πρόσηκον.
ut est apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
ut est in proverbio, τὸ τῆ λόγῳ, ὥσπερ ἡ παροιμία.
ut ajunt, ὡς λόγος, ὡς ἂν ἔποι τις.
ut fama est, ὡς λόγος.
ut plurimum, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τὸ πολύ.
ut fieri solet, ὡς ἔχει.
ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
ut quid? ἵνα τί?
utcunque, ὡς ἔτυχεν, ὅπως δή.
utendum accipere, χρήσασθαι.
utendum dare, χρῆσαι, κιχρᾶναι, ῶ.
utensilia, τὰ χρειώδη, σκεῦος, εος, τὸ, ἔπιπλα, τά.
uter, utris, ἀσκὸς, οῦ, ὁ, ἄσκωμα, ατος, τό.
uter, a, um, πότερος, α, ον, ὁπότερος, α, ον.
utercumque, ἑκάτερος, α, ον.
uterina soror, ὁμομητρία, ας, ἡ.
uterinus frater, ὁμομήτριος, ου, ὁ.
uternam, πότερος γε.
uterque nostrum, ἑκάτερος ἡμῶν.
utervis, ὁποτερονοῦν.
uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
uterus, μήτρα, ας, ἡ, ὑστέρα, ας, ἡ, δελφὺς, ύος, ἡ.
ut, uti, ὡς, ὥσπερ.
utilis, ὠφελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ὠφέλιμος, ον, ὁ, χρήσιμος, ον, ὁ, εὔχρηστος, ον, ὁ, ὀνήσιμος, ον, ὁ, σύμφορος, ον, ὁ.
utilis sum, ὠφελέω, ῶ, cum accus. συμφέρω σοι.
utilitas, ὠφέλεια, ας, ἡ, εὐχρηστία, ας, ἡ, χρησότης, ητος, ἡ, ὄφελος, εος, το, λυστελεία, ας, ἡ.
utilitatem capere ex re aliqua, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
utiliter, εὖ, χρηστῶς, συμφερόντως.
utinam, αἴθε, εἴθε, ὡς ante ὤφελες, &c. cum infinitivo.
utique certe, ἄρα, γέμην, δήπου.
utor, χράομαι, ῶμαι. uti aliquo familiariter, χρῆσθαί τινι. προσομιλεῖν τινι. συνδιατρίβειν.

utpote, οἷα δή. οἷανεί.
utramque in partem disputans, ἀμφισβητόγλωσσος, ον, ὁ.
utriculus, ἀσκίδιον, ου, τό.
utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
utrobique, ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωθι.
utroque, ἑκατέρωσε.
utrum, an, ἆρα, πότερον.
utrum nec ne, πότερον, ἢ μή.

U V.

Uva, σταφυλὴ, ῆς, ἡ.
uvas lego, τρυγάω, ῶ.
uvas calco, τραπέω, ῶ, Poetice.
uveus, σταφύλινος, ου, ὁ.
uvidus, διερὸς, ὸν, ὁ.
uvifer, σταφυληφόρος, ον, ὁ.

V U.

Vulcanius, Ἡφαίστειος, ον, ὁ.
vulgari lingua uti, ἰδιωτοῦσθαι.
vulgaris, τυχὼν, όντος, ὁ, δημώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ἰδιωτικὸς, ὴ, όν.
vulgariter, κοινῶς, τυχόντως.
vulgator, διαφημιστὴς, οῦ, ὁ.
vulgatus, δημοσιοῦσθαι, ἐντος, ὁ.
vulgi fabula quod est, θρύλλημα, ατος, τό.
ex vulgi opinione, λαοδογματικῶς.
vulgo, as, διαφημίζω, διαθρυλλοῦμαι, δημοσιοῦμαι.
vulgo, κοινῇ, παυδημεί, παύδημον.
vulgus, οἱ πολλοί. πλῆθος, εος, τό.
vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
vulnerarius, τραυματικὸς ἰατρός.
vulnerarius, a, um, τραυματικὸς, ὴ, όν.
vulneratio, τραῦμα, ατος, τὸ, τρῶσις, εως, ἡ.
vulneratrix, πύτειρα, ας, ἡ, Poetice.
vulneratus, τρωθεὶς, έντος, ὁ.
vulneribus conficio, καταπτρώσκω.
vulnero, πτρώσκω τινά.
vulnificus, τρωτικὸς, ὴ, όν.
vulnus, eris, τραῦμα, ατος, τό.
vulnus recens, & vetus, τραῦμα νέον, ἢ χρόνιον.
vulnus infligo, εἰσφέρω τινὶ πληγήν.
vulnus accipere, περιπίπτειν πληγῇ.
vulpecula, ἀλωπέκιον, ου, τό.
vulpes, ἀλώπηξ, εκος, ἡ, κερδὼ, όος, ἡ.
vulpinor, ἀλωπεκίζω.
vulpinus, κερδῷος, α, ον.
vulsella ad ossa evellenda, σάγρα, ης, ἡ, ad evellendos pilos, τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, τριχολάβιον, ου, τό, μαδιστήριον, ου, τό.
vulsilis, πλατὺς, ὺ, ύ.
vulsio, πλμὸς, οῦ, ὁ, πλσις, εως, ἡ, πλμα, ατος, τό.
vulsura, πλμα, ατος, τὸ, πλμὸς, οῦ, ὁ.
vulsus, πεπλμένος, η, ον, ὁ.
vultu tristi sum, σκυθρωπάζω, & Poetice σκιδμένω.
vultu hilari præditus, εὐπρόσωπος, ον, ὁ, & Poetice γαληνοπρόσωπος, ὸν, ὁ.
vultum demitto, κατωπτεύω, ῶ.
vultuosus, πρασωπώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, σεμνοπρόσωπος ον, ὁ.
vultur, γὺψ, γυπὸς, ὁ.
vulturinus, a, um, γύπειος, α, ον, ὁ.
vulturnus, εὖρος, ον, ὁ.
vultus, βλέμμα, ατος, τὸ, πρόσωπον, ον, τὸ, ὤψ, ὠπὸς, ὁ.
vulva, μήτρα, ας, ἡ, δελφὺς, ύος, ἡ, ὑστέρα, ας, ἡ.

U X.

Uxor, γυνὴ, ῆς, ἡ, ἄκοιτις, ιδος, ἡ, ἄλοχος, ον, ἡ.
uxorcula, γυναικάριον, ου, τό.
uxorem alicui dare, ἄγεσθαι γυναῖκά τινι.
uxorem ducere, γαμεῖν, γαμεῖν γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
uxorius, γυναικεῖος, α, ον, ὁ. pro eo, qui uxori nimis inservit, γυναικίας, ου, ὁ.
uxorius fio, γυναικοκρατέομαι, οῦμαι.

X A.

Xanthos, ξάνθος, η, ον.

X E.

Xeniolum, ξένιον μικρόν.
xenium, ξένιον, ου, τό.
xenodochium, ξενοδοχεῖον, ου, τό.
xerampelinæ vestes, ξηραμπέλινα χιτώνια.

Δημόσια Καντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

X I.

Xiphias, ξιφίας, ου, ὁ.

X Y.

Xylinum, ξύλινον, ου, τό.
Xylinus, ξύλινος, η, ον.
Xylobalſamum, ξυλοβάλσαμον, ου, τό.
Xylophagus, ξυλοφάγος, ου, ὁ.
Xyſticus, ξυστικὸς, ὴ, όν.
Xyſton, i, ξυστὸν, οῦ, τὸ, παραδρομὶς, ίδος, ἡ.
Xyſtus, ξυστὸς, οῦ, ὁ.

Z E.

ZEa, ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Zelo, as, & Zelor, aris, atus ſum, ζηλόω, ῶ.
Zelotes, ζηλωτὴς, οῦ, ὁ.
Zelotypia, ζηλοτυπία, ας, ἡ.
Zelotypia laboro, ἐπιζηλοτυπέω, ῶ, ζηλόω, ῶ, cum accuſativo.
Zelotypus, ζηλότυπος, ου, ὁ.
Zelus, ζῆλος, ου, ὁ.
Zephyrius, ζεφύριος, ου, ὁ.
Zephyrus, ζέφυρος, ου, ὁ.
Zeugma, ζεῦγμα, ατος, τό.

Z I.

Zingiber, vel Zingeberi, & Zimpiberi, γιγγίβερις, ιος, ἡ, γιγγίβερι, ος, τό.
Zizanium, ζιζάνιον, ου, τό.
Zizipha, ζίζιφα, τά.

Z O.

Zodiacus, ζωδιακὸς, οῦ, ὁ.
Zona, ζώνη, ης, ἡ.
Zonam ſolvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνιοπλόκος, ου, ὁ.
ſector Zonarius, ζωνοτόμος, ου, ὁ, βαλαντιοτόμος, ου, ὁ.
Zonula, ζώνιον, ου, τό.
Zoographia, ζωγραφία, ας, ἡ.
Zoographus, ζωγράφος, ου, ὁ.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος, ου, ὁ.
Zoophyta, ζωόφυτα, τά.
Zoſter, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ.

Z Y.

Zythum, ζυθὸν, οῦ, τὸ, & ζύθος, ου, ὁ, & ζῦθος, ου, τό.

ΓΝΩΜΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΡΑΧΕΙΑΙ, Ρωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι,

Πάσας τὰς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τὰ Ἑλλάδος ῥήματα τοῖς νεωτέροις ἀμαθέστερα γένηται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκλεβέστερον πίπτοντα.

BREVES SENTENTIÆ GRÆCÆ, Latinæ explicatæ,

Quibus omnia Græcæ Linguæ primitiva quocunque modo incluſa comprehenduntur, ut eo facilius omnes Græcæ linguæ radices a junioribus edifci; eoque tenacius memoriæ infigi poſſint.

ΚΕΦ. ά.

Θεὸς, Θεοσέβεια, καὶ Λατρευταὶ αὐτῶν.
Εὐθελοθρησκεία, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.

CAP. I.

Deus, Cultus, & Cultores ejus. Superſtitio, Cœlum, Stellæ.

Ἀρχὴ ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν μόσσων ὁ Χριστός.
Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαῖρα ὁ κόσμος ἔνει.
Χωρὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττουσι.
Οὔπα Διὸς μὴ ἀλέγουσι φῶκαι.
Θεῶ διδόντος εὖ καὶ ἐχθροὶ φθόνος.
Καὶ μὴ διδόντος, εὖ καὶ ἐχθροὶ πόνος.
Ῥῆμα θεῖον κακῶν βίε.
Οὓν φιλεῖ Θεὸς, θνήσκει νέος.
Αἴθρου οἱ ἀστέρες μαρτύρουσι.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρόν ἐστι καὶ ὃν ὕψει νεύοντος.
Εἰ Θεόν τις ἀνὴρ ἔλπεται τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
Οἵαξ καὶ βίε ὁ νόμος Θεοῦ.
Τὸ ἅγιος χῶρος ὲν ναῶ.
Εὐχαὶ ἀγαθόχων ψυχὰ ἔμπροσθεν καὶ Θεοῦ.
Νέφος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίει.
Πίστεώς ἐστιν ἔρκος ἡ σφραγίς.
Οἱ αὐτῶν δάκη λήψεται.
Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τὸς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεὺς, ὑθ' ὕων πάντας ἀνδάνει, ὐδ' ἀνέχων.
Ἐν ἅλσει καὶ πίστεως νάβλα ☾ ναίρον.
Χόνδρος καὶ πίστεως παντοχῆ βιαζάνει.
Τῆ Θεῦ δεξιὰ διάμπαξ ἀσσίδι ἀλιγκία.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς ταὶς καὶ σωτηρίας πηγάς.
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.
Χηραμὸς, καὶ ἦτρον καὶ χθονὸς διέρχεται ἀλέα.
Μυήμενοι βίε ἁγιότητα λαμβάνουσι.
Τῆτο δράε, καὶ μάκαρ ἔσῃ.
Εὐχαὶς τοῖς Θεοῖς, ἢ βόας θύε.
Ἑκὼν ὁ ἄκρος καὶ δεινὰ παλαιστὴς ἐπίκαιρός ἐστι.
Ὀξὺς Θεῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάνθ' ὁρᾶν.
Οὐχ ἅδει καὶ Δαίμονος ἄσσον τὸ θρησκεύειν.
Πέντιθ' ὁ Ζεὺς ταὶς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾶ.
Ἵλαθι τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, καὶ ὀλύμπε αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει.
Οὐδεὶς ἀθημονεῖ περὶ καὶ ἀλιτεῖν, πλὴ ὁ ἀπορῶν καὶ ἐλεῖν.
Οὐδεὶς εὖς πλὴ καὶ Θεοῦ.
Οὐ μὰψ ὀμόσει ὁ Θεός.
Μετὰ θάμβυς ἡδέσει ἀκήκοεν ὀμφῆς.
Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν εὖ δέχεται.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.
Ἴσε ὲν ἔστι μείωσις Ζηνὸς σημείων.
Ἀγαθόεντος κρίσις μῦθος Ζηνὸς ὕψιστε.
Διὸς ὅπιν ἀλέγειν δεῖ.
Ῥᾴδιος ὁ Ζεὺς ἀγλώσσα κάρφει.
Σῶσε ἐξ ἐρέβευς ἄντρα θνητὸς ἅπασιν ὁ Σωτήρ.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.

ΚΕΦ. β'.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί.

CAP. II.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

Ὅτι μερόπων γένος ὄλλυσι πονηρία.
Ζῆλος ζῆλον ἔτε τίκτων.
Κελαρύζει φαῦλος πλὴ σωιδήσιν κεντύμενος.
Ἰασπίδα καὶ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾶ.
Ἄβρότη, ἔρως, καὶ οἶνος μεγάλων πημάτων αἴτιοι.
Μυρία κρύπτει κακὰ μυχός.
Σκιταλὺς ἀλίξει ἀκινάκης.
Κακῶς ποιήσας, ἀεί τι μώσεται.
Νωλεμέως κρίνει σωιδήσις κακή.
Οὐκ ἔστι ταὐτὸ λεῖον καὶ χέρσον.
Οὐ δέρυσι ἄγλωσσοι οἱ ἀχέτλιοι.
Φεῦγε τὸς φαγομόχους ἐλέφαντας.
Στέφει σώφρονας αὐτὸ ἀρετή.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γυρτὸν ποιῆσι. ὀλίγοι δ' ἀνάπαλιν.

Eee Καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κ' φαύλοις κ' ἀγαθοῖς ἄστυ ἀγυιὰς οἴγει.
μέλεις πέλεσθαι ὀφείλομεν.
τρίμμης ἐπ' ἀρετὴν οἴμῳ πολλὸς πτοεῖ.
Θεσμὸς συνείδησιν θίγει.
Μάτην πολλὰ μεμπτῷ μυθεῖται.
Παῖδες παίζουσι κτερίοις, γέροντες δ' ὅρκοις.

ΚΕΦ. γ'.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια.

Ἐν σκότῳ πλίονων πόδας σφάλλει, καὶ πλανᾷ ἕπεται.
Ἀγρὸς κ' πόλεως Σοφίη, κ' νῆα κυβερνᾷ.
Τὸ θαμὰ πταίειν ὄλισθον φέρει.
Μηΐδα ἀποκρυφὸν μὴ εἴπῃ χέε.
Περὶ Ἰλίου ἱστορίων Ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις Τέχνη.
Φίλη ταῖς Μούσαις αὐλή.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.
Θήρει φρενὸς τὸ εὖ Τεχνῶν.
Ὀλίγη ὁμιλία κ' φωτὸς κ' ζόφου.
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.
Ὕδωρ ἄθει μωρός.
Ἀργύρῳ σεσμένοι ἴαμβον ἰάλλομεν.
Ἀρύει ὕδωρ κρησέρῃ, ὁ ἀνὴρ βίβλου μανθάνων.
Ἀντὶ τῶν γονέων γόητας πίστι βροτοί.

Μαθητὴς προτέρης ὕστερος ἐστιν ὁρθρῳ.
Ἁπλῶν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τ' ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὼν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.
Ῥήτωρ πονηρὸς τὰς νόμους λυμαίνεται.
Χορδὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.
Αὐτὸ σχεδὸν πάσχουσι μῶκος, μέλεος, κ' μῶλυς.
Μέγα μὲν πνεῖ δ' μωρὸς, ἰσχὺς δ' οἱ μικρή.
Ψέγειν ἅπαντες ἥδιστον.
Γράφος γράφον δύσισει.
Μέλει τῷ μέλποντι περὶ μετρέων, ἀλλὰ περὶ μέτρων.
Μύρῳ κ' μῶμος, ἢ νόθος ἀλείφεται.
Λωβὴ ἐστὶν ὀλιγίστη, ἐὰν ὁ μάννον φέρων μικρὸς.
Καλὸν ἠθὸς πολλάκις Σοφίαν φέγει.
Πρέσβυς λοῦσαι τὸ πρόσω κ' ὀπίσω.
Ποδηνὸς ἐν ὁδῷ δέλετρον.
Χέρρος μὲν πρώτον εἰς παιδείαν εἶμος, ἀλλ' εἶτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.
Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.
Τυγιεῖς πάντας τὰς νοσοῦντας ἰασόμεθα.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.
Πολλὸς ἔπλαγξε ἄνοια.
Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄκος ῥάπτει.
Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.
Ἀνὴρ ἠλεὸς ἄγυιαι τερμοῦσι ὁμοῖ.
Οὐ σφὶγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.
Τί βαναύσῳ, καὶ σοφῷ;

Φίλυρα γελγίδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.
Τυφλὸς τυφλὸν ἄγων εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' ὠκὺ ῥίπτει.
Τῶν θείλων ἀπέχου.
Πώγων πρᾶγμα μὲν ἐστι, ἀλλ' οὐ νοῦς σοφός.
Ἀμαρτάνει κ' σοφὸς σοφώτερος.
Θέσσιν θῆτα κύριος τιμᾷ.

ΚΕΦ. δ'.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονὴ, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον.

Ἐξ ἁλικος θοίνη ἡδὺ μορσῦ.
Βρένθος μερόπων ὄλλυσι γένος.
Βράζει κάρμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγείται.

Οὐ κηλίδας ὁμόρξει καμάλυμμα.
Ὀλίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.
Κράμβη δὶς ἑψομένη πότμον φέρει.
Ἵνα μὴ μορφοῖ, ἢ ἐθέντες μωρώτατοι αἴτια, μορόχθους πάσχοντα.
Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέει, πρὶν ἀλλ' ἔξεις.
Ὥσπερ τῶν κόνιν νότος, ὅτω καὶ φαύλης τρυφὴ κύκλει.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις, ἔξεστι.
Μὴ αἰσχροῖς οἴφειν πρέπει.
Μήτε γαμοκλοπεῖν, μὴ ἀσελγέα κύπριν ὀρίνειν.

Δίκη νέκταρ δίψαν, πεινὰν τ' ἄρτος.
Ἀγέρωχοι ἐν δωμοῖς ἠλίθιοί εἰσι.
Ἤρεμοι, ὧ ἥπιοι ἤθεμεν.

Urbs vicos tam malis, quam bonis, aperit.
Simplices nos, & integros esse decet.
Aspera ad virturem via multos perterrefacit.
Lex conscientiam tangit.
Frustra multa prætendit reus.
Pueri ludunt nucibus, senes vero juramentis.

CAP. III.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

IN tenebris ambulans pedes offendit, & errorem sequitur.
Agros, & civitates Sapientia, & navim gubernat.
Crebro impingere lapsus indicium est.
Consilium arcanum mulieri ne aperias.
Ilias Homeri de Troja historiam continet.
Portus infelicitatis Ars est mortalibus.
Aurora Musis amica
Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Incitat mentem ipsa Artium dulcedo.
Exigua est consuetudo inter lucem, & tenebras.
Errantem in viam reducito.
Stultus aquam colat.
Argento destituti mittimus carmen.
Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Parentum loco præstigiatores in honore sunt apud mortales.
Discipulus est prioris posterior dies.
Duplum videt, qui didicerunt litteras.
Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio vero ne trabem quidem animadvertimus.
Orator improbus leges subvertit.
Chordas pulsare novit cantor.
Ejusdem ferme sunt farinæ irrisor, stultus, & ignarus.
Magnum quidem spirat stultus, robur vero ipsi parvum.
Reprehendere omnes sciunt.
Fatuus fatuum invenit.
Non sericum Poetæ, sed versus curæ sunt.
Momus, aut nothus unguento non ungitur.
Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestat, stulte se gerit.
Sæpe eriam vile vestimentum Sapientiam tegit.
Videt senex ea, quæ ante, & a tergo sunt.
Dux viæ laterna est.
Aspera quidem primum ad eruditionem via est, sed postea fit plana.
Non præclarum agit rhetorem, qui obtusa est voce.
Sani omnes ægrotos sanamus.
Propria cures.
Multos errare fecit dementia.
Sibi ipsi stultus, ac mulierosus dolorem consuit.
Ferula disciplinæ sceptrum est.
Vir stultus vasi perforato similis est.
Non est Sphinx absque tumultu.
Quid commercii habet artifex sedentarius cum homine docto?
Tilia allii caput habens futura prædicit.
Cæcus cæcum ducens in foveam seipsum cum illo præcipitat.
Ab ignavis abstine.
Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.
Peccat & sapiente sapientior.
Vaticinum servum dominus honorat.

CAP. IV.

Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus.

EX alica confectum epulum ventrem implet.
Perdit genus hominum fastus.
Fervet curmi, quando in comessationibus luxus dominatur.
Non maculas absterget meretrix.
Pauca abunde mediocribus sufficiunt.
Brassica bis cocta mortem fert.
Ne formam, aut vestes fœdent turpiter amati, morochthos habent.
Ne præsentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.
Sicut Notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
Ludere non adolescentibus, sed infantibus licet.
Non turpiter coire decet.
Ne furtivis nupriis vaces, nec Venerem obscœnam exerceas.
Sitim expellit nectar, panisque famem.
Superbi homines in conviviis stulti sunt,
Placidi, ac mites nusquam.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐν δὲ τῷ ἥκιστα τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.
Γυναῖκα αἰδῶς, ἢ κόμμεος κάζει.
Εἴ τις ὑπ' ἐλαπίνην πολὺ πλεῖστον πίνει μεθύων, καὶ φῶτα ἄλλον κελεύῃ, πασῶν ἀξιώτατος ἀρέτων κρίνεται.

Ἀντὶ τ' βορᾶς γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.
Τὰ ἐμέσματα τῶν χοιρίων κύων.
Ἄρτος καὶ ζύθος ἢ βίος χιλοῖς εἰσιν.
Ἀβάλε μὴ γένοιτο ἄβρος μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

Ἄωτον εἰ μὴ ἀεὶ γλυκὺ, θρῴσκοις ἀμαλοῖς φέρει.
Νώγαλα μὴ πᾶς τένδει.
Πορφύραν ἐνδύσαμενος ὁ πένης ὤφθη ἀμνηστεῖ.
Ψαλὸς ἐστι, ἢ φάγεται πρέμνα.
Βάκχῳ βλύζει κάνθυ λυαίῳ.
Μάει νῆστις λιμὸν εἶναι.
Ὄργια ἐκ παλαιῶν ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγένετο.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, ἢ τὸ κραιπαλᾶν.
Οὐθαρ ὄψιν τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει.
Κείρουσι μίσκους κυῖες.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμὸς κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.
Μηδὲν ἄγαν.
Σύβαριν στρεγνῶσαν ἔτρυε ἡδονή.
Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει.
Ἄρτος ἐκ κρέμνης ὀλίζωι τέρψιν ἔχει.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αὐτία ἐστί.
Τραχήλῳ ἀκεῖσθαι νόσον μολοβρὸς ἐ δύναται.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.
Ἄγυριν εἰς φόλγητο.
Κρωβύλη κόσμος λύγος.
Βρύτε καυχήσιον μεσὸν ἄλγη διώκει.
Ἀλλᾶντος ἐ γεύσεται ὁ ἀθετῶν δεῖπνον.
Ἀλοὰ γαστὴρ ἐκ ἀλέγει ῥήματα.
Κάσσα θὴρ χείρισος ἀκόνη δάκρυα σμάει.
Γλαῦκες καὶ ἀκρίδος κρέας σῖτός εἰσι φέρτερος.
Κολάζειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.
Ἄρτων μὲν κορεῖσθαι σῶμα, ἀλλ' ἐκ ὀφθαλμοὶ πολλάκις δύνανται.
Ψωμῷ ἄρτων παράσιτος ἐλεύθερίαν πωλεῖ.

Κ Ε Φ. ε.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κρίτης, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι.

Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέρους, ἀλλ' ἐπὶ χώρας ἕδις ἔσσαι, δυσπαλές.

Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ' ἐ λαθίμι.

Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνευ αἰτιέων.
Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν.
Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.
Ἀρχὴ τ' πόλεως κύβη ἐστί.
Σκώπτοντι τέμβων ἔπεσον.
Θέμιγλα Θέμιδος ἐν Ἀκαδημείαις κεῖται.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγυιᾶς.
Μὴ τ' μέδειν ἐμεῖρεται, λώβιμ τυλῶν μὴ δυνάμενος.
Μηθένα ταθάσεις.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα,
Καὶ πρὸ ἐκείνου ἄγνωστον ἐκ ἀγάπα.
Εἷς ἐστι δῶλος οἰκίας ὁ δεσπότης.
Διώκει δέσποτα δοθιήνα.
Νάσσει τὴν δίκιμ ἀδικία.
Ὃς μυθεῖν ἐκ οἶδεν, μὴ ἄρχειν.
Ἀκολαθησάτωτῳ δεσπότῃ δῶλος, τῇ δὲ δεσποίνῃ ἄβρα.
Ἀτμένου κριθὶ ἀλοῶντα ἐ μέμψει.
Βαλανεὺς τωὶ τῷ πυέλῳ τὸν τ' ἀγαθὸν, τόν τε κακὸν λάει.
Αἰόλον ὁ μάγγανον ἀσείρει.
Λῆροι ἐ λημαστὴς εἰσι τέκμαρ.
Ὁ ἀρχὴν ἀγαθὸς, κοινὸν ἀγαθὸν ἐστί.
Αἷ τεχνῶν κενῶν! φοῦ δόλων ἀνεριθμήτων!
Σπένδει μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.
Αὐστηρὸς ἀπφὺς βλωμὸν παίδεσι βλίττει.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαύειν, ἐδὲ τὸ αἰάζειν.
Τὸ ξυὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτάω.
Λίτρα δικαία δίκην φυρεῖ.

In Sepulcro vero reliquis similes.
Verecundia mulierem, non color fucatus ornat.
Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, & alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
Pro cibo lac fugit infans.
Evomita iterum vorat canis.
Panis, & cerevisia sunt vitæ pabulum.
Utinam non sit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Nisi suaviter spirent flores, luctum mollibus afferunt.
Non quivis suavis suavia comedit edulia.
Purpura indutus pauper sui ipsius immemor est.
Apella est, non vescitur carne.
Vino Bacchi poculum manat.
Famem jejunus nimium expellere cupit.
Sacra Liberi in montibus olim, & vallibus facta sunt
Fabas indulcat fames.
Melius est sobrium esse, quam crapulari.
Uber infantibus obsonium præbet.
Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Multo plures satietas, quam fames, perdidit viros.
Ne quid nimis.
Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Quilibet in propria pelle latitat.
Panis ex farina crassiore exiguam delectationem habet.
Luxus semper tumultus causa.
Colli sanare morbum gulosus non potest.
Flava poma placent.
Voluptas esca malorum.
Cedat unus multitudini.
Virga cincinnorum puerorum decor.
Poculum cerevisia plenum dolores expellit.
Lucanicam non gustabit, qui cœnam aspernatur.
Venter cæcus verba non curat.
Meretrix fera pessima cote abstergit lachrymas.
Mustum, & cicadæ caro cibus sunt optimus.
Resecare comam potius, quam nutrire, virum decet.
Ornat corpus quidem vestis, faciem vero pudor.
Os quidem panibus satiari, sed non oculi sæpissime possunt.
Frusto panis libertatem vendit parasitus.

CAP. V.

Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi.

FAcile quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursum collocare, difficile.
Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Non est dominus absque servo.
Rege dormiente populi ferociunt.
Veloces sunt latronum pedes.
Det locum superiori inferior.
Magistratus civitatis caput est.
Cavillatorem sequitur injurius.
Justitiæ fundamenta in Academiis sunt posita.
Curæ est certamen præsidi.
Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Neminem irridebis.
Ne doleas propter patrem absentem,
Neque ignotum illi præferas.
Unus est servus domus herus.
Dodra furunculum persequitur.
Justitiam injuria premit.
Qui nescit dissimulare, nescit regnare.
Dominum servus, & dominam sequatur famula.
Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Balneator in eodem solio & probum, & improbum lavat.
Varias spargit præstigias præstigiator.
Ineptiæ non sunt animi *virilis indicium*.
Bonus princeps commune bonum est.
O fallaciæ inanes! *heu doli innumeri!*
Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
Austerus parens pueris buccellam vi aufert.
Neque flere, neque lamentari regem decet.
Commune quod est, ne tuum solum dicas.
Ne injuste opes possideas.
Libra justa justitiam servat.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΕΦ. ε'.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία.

Ἄγλαὸν ἥρωα μῶλος οὐδενὸς τερεῖ.
Στύλος οἶκου παῖδες εἰσὶν ἄρρενες.
Λίνυς γίγαντος βραχίονι.
Θωμιζόμενον παῖς τύπτοιεν.
Οὐδεὶς δειλὸς δαΐκτης.
Ὑπὲρ δὲ βωμοῦ ἐσχάρας μαίρωσο.
Θάρσος μετανοίας ἄπις.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Ἥμισύ μευ τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
Σῶσόν μυ βασιλεῦ μυσερὸν ἡμίτομον.
Ἔνθα δ' ἐνθ' ἕλκει ἄκοντα δυσκτός.
Γνὰς σώματος ἰσχὺν κάμπτει.
Λοιμὸν ἔνδον ἕλκουν ὀρεξ ἄπελος.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη καὶ μένος δύνυσι.
Οὐκ ἐς πάλιν ἀλαζὼν ἅβλα ἀσκεῖ.

ΚΕΦ. ζ.

Πόνος, Ἀπραξία, Τύφος, Ἐπιμέλεια.

Ἔλαφος καὶ λαγωὸς περὶ ταχείας ἐρίζουσι.
Ὁ φεύγων μύλαν, ἄλφιτον οὐχ ἅλφει.
Οἱ δαρθάνοντες νεκροῖσιν ὁμοιοῖ εἰσιν.
Οἷος ἄτρακτος, τοιαύτη γλακεότη.
Κακῶς ἐρῶσι ἐκπονεῖ τὸν ἀλωᾶν.
Ἡ σύριγξ νυσάζουσιν ἀργοί.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηστόν.
Πάλαι ὕτην ἰδὲν τὰ ὑγιῆ ἀρθρα ἔλθει.
Φέρτον βραδὺ ἐπιτίθεσι κάνθωνι.
Σχολὴ γλαυκέα δέρει.
Πλάνη βίον πίθησι σωφρονέστερον.
Ὀπάζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.
Φιλόπονον ζῶον μυρμηξ.
Ἔκχυσ ὃν ᾧ ἐκλήθη, ὃν πάτῳ μενέτω παρὰ θεῷ.

Γεωργὸς μὴ λείποι ἀλύων.
Οὐδὲν τὸ πᾶν.
Οὐχ ἅπας τύλας ἡλὶξ αἴρει.
Μόνη ἡ μέλισσα πιθαμβάσσει.
Καὶ κτῆνος, καὶ ὁ ἀρῶν ἥσυχος ἔσται ταῖς κυρίαις.
Τῷ νέῳ, ἄστυ νικᾶν ῥᾴδιον.
Ἡφαιστᾶ ἔργα ἀκ ἄτερ ἦχε.
Σίδηρος, ἐ χαλκὸς ταῖς ἁφαῖς τῶν χειρῶν ἐκτείβονται.
Πρόβατα καὶ αἶγας φρουτὶς φυλάττει.
Οἷας ὁ ποιμὴν ἐθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ ἁρπάζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.
Σχολὴν θλίβοντα κύδος κιχεῖ.
Ὅπου ἀκ ἔστι τρύγη, ἐκεῖ ἀκ ἔστι ταῖς.

Καλῶς εἶχον ὀφέλλει ἄοκνος ἀνήρ.
Ἀ ἐθλε ἄδρι ἀεθλων ἀδρὸν ἔστ.
Τῶν δειλῶν ἀπέχε, γνὺς, ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.

Χαλεπὸν ἀγορὸς μόθον χειάζει.
Διὰ ἀκτῆς κῆτος λαΐζεσθαι ἀχ ἅπαντος.
Ἀτενεγόνες ὕδατος πέτραν κοιλαίνουσι.
Ἡ μέριμνα τὸν καρδίαν ἐθείει, ἐ μὲν ὠφελεῖ.
Ἄνευ ἴδυος καὶ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον.
Ὅπου πλέων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή.
Μάτην ὁ Σίσυφος πέτραν ἀλίει.

ΚΕΦ. η.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπεχθεία, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλευθεροπρέπεια, Φιλαργυρία.

Σκαίζοντι ὁμιλῶν, καὶ αὐτὸς σκαίζειν μανθάνεις.

Χεὶρ χεῖρας νίπτει, δάκτυλός τε δάκτυλον.
Ἀγκὰς ἕλκει ἔχον μέλλοντι, ὃ ὃν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμιλεῖται.
Φύγει ἕρωτα μισος.
Μὴ φεύγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.
Ἑωλοι ὀυεργεσίαι οὐδέποτ.
Ἄρτι ἀνάξιός ἐστιν ὁ θώπτων.
Μήτε γραῦν ποτε τοῖσι κακοῖσι δέξαιο μιαιάθρια.
Ξένος πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.
Πενθερὸν νυὸς στυγεῖ.
Νύμφιον μισεῖ πενθερά.
Πολλὴ χλοὴ τὸ φιλίης δεσμὸν λύει.

CAP. VI.

Fortitudo, Imbecillitas.

Illuſtrem heroa bellum nulla re privat,
Columna domus filii ſunt mares.
Gigantis robur in brachio eſt.
Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Nemo timidus audax eſt.
Pugna pro aris, & focis.
Audacia pœnitentiæ comes eſt.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una fame premitur, pars altera nulla et
Dimidium ſerva rex miſerate tonum.
Huc illuc trahit invitum potens.
Sanguis crudus corporis flectit robur.
Multam intus lamentationem ulcus excitat.
Membra, & animum fortem in certamine haſt
ſtendit.
Non in certamine adoleſcentiam exercet jactator

CAP. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

Cervus, & lepus de pedum celeritate contend
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis ſimiles ſunt.
Qualis fuſus, talis colus.
Peſſime colit vineam aper.
Quiete dormiunt otioſi.
Etiam fuſus inſtrumentum utile eſt.
Præter ſomnum nihil ſanis membris medetur.
Onus ſegni impone aſello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit modeſtiorem.
Perſequitur veritatem ſomnium.
Laborioſum animal formica eſt.
Unuſquiſque in eo, in quo vocatus eſt, maneat
Deum.
Ne linquat agricola lignum, cui ſtiva infigitur.
Curæ nihil impoſſibile eſt.
Non quilibet callum, & clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumentum, & arator quietus erit diebus do
cis.
Nendo ſuperare civitatem, non facile eſt.
Non abſque ſonitu fiunt opera Vulcani.
Æs, & ferrum manuum contrectationibus att
tur.
Oves, & capras cura cuſtodit.
Congregat oves paſtor bonus, ne lupus eas
pet.
Otioſum dedecus comprehendit.
Ubi triticum non eſt, ibi non eſt farina tritic
qua ſubacta.
Egregie domum juvat vir impiger.
Magnum certamen magnum meretur præmium.
Ab ignavorum conſortio abſtine, ſciens ignav
exiguam eſſe gratiam.
Moleſtum laborem manus recuſat.
Non cujuſvis eſt, cete in litore capere.
Aquæ guttæ ſaxa excavant.
Sollicitudo cor devorat, & nihil prodeſt.
Abſque ſudore, & labore nullum opus perfectur
Ubi major labor, illic major voluptas.
Fruſtra ſaxum volvit Siſyphus.

CAP. VIII.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adula Invidia, Liberalitas, Avaritia.

Claudicantis converſatione utens, ipſe quoque
dicare diſces.
Manus manum lavat, & digitus digitum.
Qui odium in præcordiis fovet, viperam amp
ſimilis eſt.
Attenuat odium amorem.
Ne fuge ſocium in malis conſtitutum.
Heſterna gratia dormit.
Cibo indignus eſt aſſentator.
Ne unum improbam tuis unquam ædibus recip
Hoſpites panperes ne negligas, cum videris.
Vile donum, vilis gratia.
Socrum nurus odit.
Flagrat nurus odio ſocrus.
Multus riſus amicitiæ ſolvit vinculum.

260

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὅταν ἀσπάζεται ὁ ἀκόλλων, ἀλώπηξ ἐστί.
Στέργει μῦς γαλέην.
Δεῖ τοὺς υἱεῖς ἄζεσθαι τοκῆας.
Μητρυιὴ μὲν ψυχὴ γε δολίη, πατρὸς δὲ λέκτρα γονῆος.
Οὐ ἔρως φρένας πλέκει.
Λαμβάνει ἄδην μόνος ὁ μνησθεὶς τῆς χρηστύος.
Εἰσὶ καὶ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.
Μάμμα βρέφος ἔρωτα φέρβει.
Ἔτης, ἡ ψολόεσσα ἄγκυρα ἐχυρά.
Χάρις χάριν τίκτει.
Βρόχος τέκνει ὁ ἑταῖρος ἀμύλου.
Εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμεν, καὶ μὴ σκολιὰ φρονέειν.
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι.
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι.
Χαλεπώτερον δὲ πάντων
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντος.
Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.
Πτωχὸς πτωχῷ μεγάρει.
Οὐ νοῦσος ὀφείλει.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.
Στέργε ἀδελφὸν, καὶ μητρὸς ἀθέτει μήδεα.
Μαντὴ ὀρνὶ χθονὶ ὄρνις ἢ χάρις.
Τίλᾳ σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.

Assentator, cum salutat, vulpes est.
Amore felem mus prosequitur.
Venerari parentes liberos decet.
Novercæ ne attingas secundos patentis tui lectos.
Amor mentes nectit.
Abunde accipit solus is, qui beneficii memor est.
Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Infantis avia amorem pascit.
Socrus fidelis anchora tuta est.
Gratia gratiam parit.
Retia sodalis blandus struit.
Sincerum oportet esse sodalem, & non obliqua animo volvere.
Et non amare durum est.
Et est amare durum.
Durissima omnium res,
Amare, nec potiri.
Neminem tibi adjungas amicum, priusquam exploraveris, quomodo prioribus amicis sit usus.
Mendicus mendico invidet.
Qui annuit, debet.
Odium amicitiam findit.
Fratres dilige, & matris consilia non aspernare.
Rara avis in terris est gratia.
Ulula cum lupis, cum quibus conversaris,
Multi mensæ amiçi sunt, pauci veritatis.

ΚΕΦ. Θ'.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

Κισσῷ μὲν διόνυσος ἀγαλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς.
Οἱ ναέται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις.
Μύρτος ἄλγεα φέρει.
Πόρκῳ ξιφίαν, δελέασι μωροὺς ἁλιεύω.
Καὶ μὴ κληθεὶς ἵκτερος ἱκνεῖται.
Ὀλοφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.
Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.
Ἔρημον ἦθος οἰκίην ἀΐξει, ἔτος μινύθει.

Βόστρυχον ἡπίαλος πλέκει.
Τὸ τ' ἀμείλιξ κράτος ἀμύμονα ποιεῖ.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀλεξᾶ.
Δίσκοισι τέρποντο καὶ αὐγαυίῃσιν ἰήπτες.
Στήθεα κρύε, καὶ μὴ ἀκηδήσετον.
Οὐκ ἐᾷ πένθος ἐλῆσαι βυλάς.
Θωύσσοντος ἑνὸς θωύσσει δὴ ἕτερος.

Βλώσκοντος τῆς κινδύνῳ τὸ γηθεῖν ὄλλυται.
Στήθεος ἀλλάσσει χαρὰν ἀγία.
Μάτην ἰάσει θεωρός.
Καγχάζει χωλὸς λαγόνα κλάσντος ὀρθῆς.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.
Πραπίδας πάσσει λύπη οἰκεία.
Ἠλίθιος καὶ ἄτερ λύρας κελαδεῖ ἄλλεται.
Χέλυς καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.

Οὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ἀνόμενος.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

HEdera quidem Bacchus delectatur, capella vero Jupiter.
Incolæ hospitibus, ipsa vero urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, esca stultos capio.
Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans consolatione indiget.
Curas cithara tollit.
Desertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Non omnia vulnera sunt sanabilia.
Discis delectabantur, & jaculis jaculantes.
Pectus pulsa, & flebilis vocula audietur.
Non sinit maturare consilia luctus.
Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium tristitia.
Frustra tempus terit spectator.
Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
Angusta via est, quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.
Stultus vel absque lyræ sono saltat.
Oblectant animum doloribus irretitum chelys, & fides.
Non purgat peccata, qui negat.

ΚΕΦ. ί.

Ἐλπὶς, Φόβος.

Ὅπλα ἑέτω ὁ δειλός.
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.
Φόβον τίκτει φάρμακον.
Οὐρανὸν βροντὴ καὶ αἶαν, θῆράς τε πτοεῖ.
Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.
Θαλπει χαρεῖς ἐλπὶς τέλεσσος.
Ῥᾳδίως δειλὸς πτοεῖ ψόφος.
Μετὰ τὰ ἑωυτοῦ ἥξας ἥλιπας δὲ πωλεῖ.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρέζον.
Ταφομένῃ μελαθρον πλησίον καὶ τὸ σὸν κινυνοῦες.
Νεφέλιον κλονεῖ σώσει.
Καλύπτειν τὰ νόσον, λυγρόν.

CAP. X.

Spes, Timor.

QUi metuit, arma induat.
Terret strix infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum, & terram tonitru, & feras terrefacit.
Sponde, prope est damnum.
Favor fovet spem miseri.
Facile timidos terret strepitus.
Post festum veniens calceos *non* vendit.
Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Accensa domo proximi, tua quoque periclitatur.
Attonitum servabit cavea.
Occultare morbum, funestum.

ΚΕΦ. ιά.

Ἀπιώεια, Φιλανθρωπία.

Ζαφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.
Ἱκέτευ ἰάλεμον εὐδεῖς αὖτᾳ.
Πλατεῖα κόπτει αἰθέρα ὁ χολὴς πρηθύμως.
Σκιώεσσον θυμὸν σημεῖον.
Στέρνον κρυὸς ἀπλάγχνον ὑπάρχει.
Ὀλόπτειν τὰ πρόβατα ἐν ἕξει ἀσπαίρω ποιμένος.
Μισεῖ τοὺς ὀδυσσαντας ὁ Ὀλύμπιος κηρής.

CAP. XI.

Sævitia, Misericordia.

VEhemens cum vehementi optime conversatur.
Supplicis lamentationem nemo aspernatur.
Latum verberat æthera, qui ira flagrat.
Cilium iræ indicium est.
Pectus misericordiæ fons est.
Deglubere oves non est probi pastoris.
Irascentes odit conditor Olympi.

Digitized by Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κᾶν ἀνείγωσί τινες ἃ δεῖ ἀμεινόεσθαι ἀπώνισα.

Στρεπτὸς σύρβῃ ὄρει, μεῖρις λύσταν.
Σεύτης ἔχει σπαραττόμενον κύων δηκτικός.
Τίγριδος ἄλλει ἑταιρείαν.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Στυγερὸς μῖσος κότον τε τέλλει.
Τύραννοι αἱσυλοι ἐ λόλων Ⓕ σῖτα, ἀλλ' αἵματος ἀνθρωπίνου χορταζονται.
Νάνος θελᾳ ἀπειλεῖ.
Γ'κῦπον τένδων κάυτὸς ἐκβήσῃ ἰκτῖν.
Πάπτανε, ᾧ πρᾶος ἦθι ἄμαξαν διφῶν.
Σμικρὸς βασιλεὺς ἰὸς ἐκ ἐστι, ᾧ ἐ σίζει.
Ἐρινυὸς αὐὴ θῶκ ἐν κόλπῳ βόει.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαλωμένων πονηρία τέλλεται.
Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἐσῶ ἔνοχος.
Νάνῃ παιδὸς σμῶδικας παρακαλεῖ.
Ἐλεὸς ἔλεος ἐκ οἶδεν.
Οἵα ἡ ὀϊζὺς πρὸς οἶκτον κέλευθος.

ΚΕΦ. ιβ'.

Πόλεμος, Εἰρήνη.

Ἀ Ἠδὼν μὴ εἰς μῶλον κελεύσῃ Ἀ'ετόν.
Ὄμμορος πλῶ πενδυῶν ἐᾷ ἐν κερδαίνει.
Αἰτία νεικέω νεῶν.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα αἴφνη.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει λίθῳ.
Ὀλίγον Ἄρης ὀργεῖ ὄλβον, ὄκμια δὲ πλείσω.

Τετύσκονται πολέμιοι τύρσει ἐν αὐτῇ.
Ὃν θεῶν ἐκ ὤλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.
Νικᾷ ἕνα πιτάνα.
Ἀμαμάκητον ἅμα ᾧ ἀγκυρὸν μῶλῳ δαμῷ.
Ἰθὺς ᾧ λοξὸς ἀλλήλοις μάχονται.
Ὁ ἰσχὺς θνατὸς ἔντεα βαστάζειν ἐ δαίεται.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.
Εἰρὴν ταχαθὰ ἀλδεῖ.
Ὀαρα κακὸν ὀβολῷ ἐκ ἂν ὠνόμην.
Ἀμφὶ κραίνε ἔριδα βάλλων σμερδαλέαι ἔρυγε.
Μετὰ ἀναλὺν ὕπτιοντα ἄκοντες.

ΚΕΦ. ιγ'.

Φήμη, Δυσφημία.

Ῥ Ἀδίως οἱ φαῦλοι κακόστομοι αἰσυῶσι τὸν ἀπαθαίνε.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φῶρ ἐστι.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κύδος, ᾧ χρόνῳ ἅμα.
Οὐκ ἀβρότονον, οὐδ' ἄβρυκα, ἢ σικάμινα, οὐδ' ἀβυρτάκη τέρπει, ἀλλα φήμη καλὴ κῴγαθή.
Διωλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.

Τὸν ἱδρύοντα, ἵδρυε, ᾧ τιμὴ σοὶ ἔσεται.

Μῦς ᾧ αἶνος ἐγκώμιον ἄγυσε.
Ἀμβλύνει ἐὰν μὴ εἶδαρ πίγεται φρήν.

ΚΕΦ. ιδ'.

Μισθὸς, Ποινή.

Β Οτρύας ἐ κεῖ ἄκανθα.
Οἱ διφῶντες, ἐν πάντῳ λιθὶδα ἀκάτῳ χρῶνται.

Μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
Πληγὴ νώτῳ φίνῃς.
Ποινὴν φῶρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αὐωρῆται.
Ὀρταλὶς ᾠὸν πίπτουσα ἐλεύθερα ἐστί.
Οὐχ ἅπαντες πάρες ἄξιοι.
Λαιμὸς Γεέννης πέλωρ χάσκει.
Οἱ ἀιδόντες Ⓕ πλαδὸν γλίχονται.
Βακτηρίαν ἀείρων ἀπείλει ἀπειλεῖ.
Μόχον μὲν πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' ἐκ ἄγραν ὀρέγει.
Ἐν σαθρῷ σωτηρίας λοίθιος ὁ πρῶτος ἐν βραβεῖον λήψονται.
Μισθὸς ἀρετᾶ κάπος.
Αἰκία ᾧ μώλωψ.
Ἑλὼ ἕκαστος μαιθάκλω κομίζει.
Ἄξιον Ⓕ χύτρας πῶμα.
Κολάζει μερόπων λήγοντα.
Κοιλίαν οὐδέποτε πληροῖ τάρταρος.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.
Μώλωψ ἐν σώματι, ὄγμασι ἐν ἀγρῷ.
Τὸ ἡδὺ μάστιγος δίκῃ χείρες δοκεῖ.

Quamvis jubeant quidam, non tamen ſævis opem fe
re decet.
Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam canis mordax.
Tigridis evita ſodalitatem.
Lædit virum animus in iram lapſus.
Odium, iramque crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, ſ
humano ſanguine ſatiantur.
Pumilio terribilia minatur.
Milvum comedens & ipſe milvus eris.
Circumſpice, & mitis ſis, qui plauſtrum quæris.
Apum examinis regi jaculum non eſt, neque pungi
Damnum in ſinu horribilis Furia paſcit.
Laxatis diſciplinæ habenis malitia oritur.
Homicida judicio obnoxius eſt.
Patris matriſque ſoror vibices pueri ſolatur.
Neſcit miſereri menſa coquinaria.
Sola miſeria ad miſericordiam via eſt.

CAP. XII.

Bellum, Pax.

NE ad pugnam provocet Aquilam luſcinia.
Præter pericula obſes nihil lucratur.
Rixa rixæ cauſa eſt.
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Sagittarius abſque pharetra.
Fundæ lapillo Goliath cadit.
Paucas Mars opes præbet, truncos vero corporis pl
rimos.
Ad ſcopum collimant hoſtes turri in alta.
Quem bellum reformidans non perdidit, a morbo t
bulatur.
Superat unum turma.
Inſuperabilem pariter, & debilem bellum domat.
Rectus, & curvus adverſus invicem pugnant.
Homo macilentus arma gerere non valet.
Quævis terra convitiatorem alit.
Pax auget facultates.
Uxorem malam obolo non emerem.
Circum caput contentionem jactans terribilia eruct
Poſt acclamationem bellicam jacula volant.

CAP. XIII.

Fama, Infamia.

FAcile improbi malitia ſua aſpergunt probos.
Qui ſemel furatur, ſemper fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace del
ectat, ſed fama bona, & honeſta.
Magna fama, & longe, lateque ſe extendens id, qu
nihil eſt, eſſe facit.
Sedere jubeas eum, qui tibi ſedile præbet, & e
tibi gloriæ.
Turpitudo, & ſcelus laudem ſuffocant.
Pertranſit, niſi ſuffocetur ſtatim, fama.

CAP. XIV.

Præmium, Pœna.

NOn producit racemos ſpina.
Prædam in mari quærentes, actuario utunt
navigio.
Ne judices videns pulchritudinem, ſed mores.
Plaga dorſi auriga eſt.
Pœnam fur non agnoſcit, niſi ſurſum tollatur.
Gallina ova pariens libera eſt.
Non omnes tiara digni ſunt.
Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Cantores amant humores.
Baculum attollens verbera minatur.
Laborem quidem ſinguli dies, ſed non prædam præbe
In ſtadio ſalutis ultimus, & primus unum accipi
præmium.
Merces virtutis laus eſt.
Verbera & vibex.
Suam quiſque pellem portat.
Dignum patella operculum.
Ceſſantem punit flagellum.
Nunquam ventrem explet tartarus.
Minor culpa, minor pœna.
Vibex in corpore, ſulcus in agro.
Quod dulce eſt ſcuticæ inſtar porcos impellit.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΕΦ. ιέ.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.

Εἰ πᾶν τὸ λαλῶν ἄνθρωπός ἐστι, κὶ ἡ ψιττάκη ἔσται.
Ἄκκὼ, κἂν ζειρᾶ κοσμηθεῖσα, τὰ ἀνδάνοντα μὴ λαλεῖ.
Ἔπαινον φίλων μᾶλλον, ἢ σωυτῆ, λέγε.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος.
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ οὐκ ἐάχει.
Ἀκέρδεια λέλογχε θαμινὰ κωκηγόρης.
Τηΰσιος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.
Ξίφος μὲν πτρώσκει σῶμα, νῦν δὲ λόγος.
Λόγοις ἀμείβου τὸν λόγοις πείθοντά σε.
Λόγος αἰσελγὴς ἐθηγάλιει μειράκων.
Μολυνεῖ ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.
Αὐδὴ ἔγχελυς δηλεῖται.
Βράγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει.
Ῥίψας λόγον τὶς οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.
Ἐχθρὸς μέν μοι κεῖνος ὁμῶς αἰδοῖος πύλῃσιν,

Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Βαμβαίνειν ἔξεστι ἕως ἂ λαλεῖν δυνάμεθα.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.
Μῦθος δὲ πείθεται πείνα.
Ἀκριβὴς λέσχη κοιράνῳ οὐ ὄχλῳ ἅπτεται νέῳ.

Φθείρει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίαν.
Οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀφρύη.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.
Ἐρεχελῶνται ἐρεχέλες.
Οὐδεὶς κρώζειν λωίτερον οἶδεν, ἢ κακκάβη.

ΚΕΦ. ις'.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ φυτικὰ, Ζῶα.

Δέχεται τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δὲ κίναδον γαλέα.
Χείρισα φέρει κόμασθε μῆλα.
Ἐκ κέρκη καρβατίνη.
Τί κηφῆσι οὐ μελίσσαις;
Λύκῳ κάστωρ ἔσπε.
Τὸ κίρρον χροὰ ἐράσμιος.
Κάγχρυος κεκλομένης, τὰ κακὰ κέλλει.
Κατάλιψον οἶκον κρηπίς.
Κάνιπτον δὲ δεῖ κόρον.
Εἰ μή σοι κόσος ἐστὶ, ἰαγλοῦ σε Πὰν παρελθόντα.
Σίσαρον ἔσται σισύμβριον, ὅταν πικέριον δίδωσι σίδη.

Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλμα μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷν.
Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.
Φίλυ μὲν ψάμμος, ἀλλ' οὐκ οὐ ὀφθαλμοῖς.
Καρύκλῳ βρῦκος ἐρυθάκῃ τ' ἀθετεῖ.

Βυσσῷ δ' ἐνδικὸν κὶς λείπει.
Βρύον μὲν ἔλλος, ἀλλ' οὐκ ἐλλέβορον ἔδει.
Γραβὶς δ' δεῖται βίσσος, ὅτε βούλει.

Φασιανὸς πρύνης πρύτανις.
Φέρβει ψῆσταν φακῆ.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν, χρόνου, δὲ παρέλθῃ, Ζητῶν σύρησις δ' ῥόδον, ἄλλα βάτον.
Ἀγρὰς βαῖον δ' φέρει.
Βαῖταν σήδυες βαιόνες.
Τὸ ποππύζειν σκίγγον νάρκῃ τ' δ' διώκει.

Τὸ ἄγαν ὕειν πυρὸν σήπει.
Ἴβις ὄφεις σκώληκας, ἀκυιθαλὸς μελίττας.
Πλίνθον πλώει ὁ κόραξ. κηθαρίζων.
Τὸ μὴ δοῦν, πῦρ οὐκ ἔστι.
Ἐν κολωνοῖς θρίδαξ ἦπαρ ἀκμὴν μόγις εὑρίσκεται.
Γῆπις σμικρὸν ζῶον μεγάλων, πολλάκις κακῶν αἰτία.
Καπομένη ὄσλιγξ κρηδέμνῳ οὐκ ἐμπάζεται.
Διώνει ὁρόσος χλόαν, ἡ δὲ χλιόνει ἕλη.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.
Λήσυλλον οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μετεώρου ἀέρος πετῶνται.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.
Οὐδεμία ὁμφακος χρεία.
Κολοκυνθης κίκυος κοινὴ ἀγνωσία.
Ἐν πλέθροις πλέθρα πολλὰ ἴσασι.

Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.

CAP. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.

SI omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Acco, licet mitra ornata, non loquitur, quæ placere possint.
Amicorum magis, quam tuam ipsius laudem prædica.
Lingua mala acutior cuspide gladii.
In opere existens fur non vociferatur.
Noxia sortitur crebra maledicos.
Inanis est vulgi sermo.
Gladius quidem corpus vulnerat, mentem vero sermo.
Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Impudicus sermo deliciis adolescentum frangit mores.
Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Voci anguilla nocet.
Raucedo vocem inhibet.
Jaculatus verbum aliquis non recipit rursum.
Inimicus quidem mihi ille est, æque ac portæ inferorum,
Qui aliud occultat animo, aliud vero loquitur.
Balbutire licet, donec loqui possimus.
Sicut fur furans clamavit.
Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
Verbis fames non obtemperat.
Accurata sermocinatio principis, & populi tangit mentem.
Corrumpit mores honestos turba impudentium.
Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
Sermo doloris remedium est.
Cavillatorem illude.
Nemo melius crocitare novit, quam perdix.

CAP. XVI.

Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.

EXcipit fumum caminus, vulpem vero spelunca.
Pessima arbutus fert poma.
Ex cauda calceamentum vile.
Quid fuci commercii habent cum apibus?
Lupo similis est fiber.
Fulvus color amabilis est.
Appellente hordeo in furno tosto, mala appellunt.
Fundamentum domus trabs est.
Sambuci flos cimicem non expellit.
Si tibi sostus non est, præteribit Pan diversorium tuum.
Quando ex malo punico butyrum elicitur, siser in serpillum sylvestre mutabitur.
Minimum animal pulex saltu maximum superat elephantem.
Apes fumus abigit.
Grata quidem arena est, sed non in oculis.
Lydorum condimentum, apumque cibos bruchus aversatur.
Hordeum madefactum, & piper eis relinquit.
Muscum quidem hinnulus, sed non elleborum devorat.
Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.
Phasianus pruni custos, atque inspector est.
Nutrit lenticula Latum piscem.
Rosa senescit brevi tempore, ubi vero transierit,
Inquirens invenies non rosam, sed rubum.
Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
Bæoni pisci lanam ex corio consutam induit.
Sibilando crocodilus terrestris, & torpedo non fugantur.
Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
Laterem lavat, qui corvum mundare conatur.
Quod non urit, ignis non est.
In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
Mustela sylvestris animal non magnum magnorum sæpe malorum causa est.
Scintilla urens vittam non curat.
Irrigat ros herbam virentem, & calor solaris tepefacit.
Arbore dejecta quilibet ligna colligit.
Grave onus asini portant.
Variæ aves per sublimem aera pennis volitant.
Non omne forum capras habet.
Fructus immaturi nullus est usus.
Cucurbitæ vis cunilæ ignota est.
Pulcherrima sunt jugera, quæ in humidis, & herbosis locis sunt.
Non est regio, quæ vermibus careat.

Sanes

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὥσπερ τὸ λαλεῖν ἢ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶσθαι βοός.
Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία τριβὴ ἐνθυμεῖται.
Ὅπου πολλαὶ μῆλοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.
Καρκίνου βάδισμα μιμεῖται.
Οὐκ ἔχει φολίδας ῥυθμοῦ.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.
Μὴ ῥᾳδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρήσεις.
Ὁ ὄμφαλος ἐν μέσῳ.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αὐθημερόν.
Ἴδα φύει ἰβίσκον, ἴονθ' ἡδὺν ἵπποις βοράν.

Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.
Ἄμπελον ἴξε, μὴ ἰμάντα ἔπτει.
Γαῖαν ψεκὰς εὔκαρπον ποιεῖ.
Νεβρὸν ποδωκείᾳ νικᾷ χελώνη.
Μὴ ἐκ ζέας μέθυ ξηρὸν γίνηται.
Βαύζοντος ἑνὸς αὐτίκα βαύζει καὶ ἕτερος κύων.
Χρεμετίζει πῶλος ἵππῳ ἀπούσῃ.
Τὰ ὑγρὰ φιλεῖ νῆττα.
Οἰδεῖ καὶ ὄλυνθος.
Οὐ τὸ μέλαν ἀμέρξει κόραξ.
Χωρὶς μίσχου ἀ γίνεται μῆλον.
Ζαλείας κραδὴ κρέον τέρπει.
Λεβηρίδι ὄφις ἀπὸ κάλῳ κρεμωμένῃ πτοεῖται.
Γέρρον ἰξοὺς θραύει.
Γέντα κλιβάδιον θεραπεύει.
Εἰ πρόσω χειράγρα αἴρεται, οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρεία ἔχομεν.
Ψῆττα φορύων νοτίδα ἕξεις.
Θοαὶ κυψέλης μροί εἰσιν ἀγγεῖα θαλοῦς, καὶ ἀνθρηνή.
Ἐκ πόρτεως βοῦς γίνεται.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.
Ὄρροβοι, ἄκοσι, καὶ τὰ ἄλλα ὅσπρια ζώων σηπέζυσι βιοτήν.
Ζωῆς σῆμα κρότος.
Ἐν νήσῳ σκωρεύουσι.
Χειμῶνα φεύγοντες, καὶ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοὰς ὠκεανοῦ.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.
Μυδᾶσι μήλυζα κυκισμένη.
Νάρδον ἀμέλγει ἄπειρος.
Ἄγριος ἐρίφῳ φύλαξ ὁ λύκος.
Λόφος, κἂν λισσὸς ᾖ, μάθῃ ὀφείλεται.

Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λεύκον, οὐ καλόν.
Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.
Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.
Μηκᾶσθαι πρόβατα, οὐκ ἄνθρωποι ἔθνη.
Τὰ ὦτα ὄνου δηλοῖ.
Κόσμον προσθεῖσι κάλυξ σίγλοι τε.

Ἵππει λήϊον ὗν πολλή.
Κυρτῷ ῥάμφει σῦλλω αἰγύπιος ἁρπάζει.
Κόπρῳ ἁλίσγει οἶκον κολοιός.
Εὐλάκαν ἄμβη ἤδη κάμαξ οὐκ ἰαύσει.

Γαργαίρει θυννος ἐν καττάβῳ.
Θάλει δ' ἱέραξ τοὺς πώλους αὖθι.
Ὀξέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγουσι.
Αἰγωλιὸς ἐν ἀσσείρῳ κοράκων.
Χαίρει λέων μεγάλης ἁγρας κύρσας.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.
Ὀνᾶται μόνος ὁ κάνθων.
Στελεὶς πίτυος ἰὸς.
Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος οὐχ ἕξει.
Γαγλίον ἕρπος θάλλον οὐκ ἀκέσεται.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσός ἐστι.
Χῆνα ἀποστέλλας χῆνα ἀναλήψῃ.
Οὐ φυσᾶται μολγός.
Κῶλος τῶν οἴων ἡγεμών ἐστι.
Θρόνα ἐν ὄρχῳ πολλῷ ἡδονῷ πέπτει.
Ὀρμιᾷ μέμνανα ῥᾳδίως δήσεις.
Ὀρχηνται κλάδοι ὀρπηκος κοφθέντος.
Σκίλλαν σκολοπένδρα σκίβει.
Ἡ λύζουσα ὀρταλὶς οὐκ οὖθέως νοσεῖα ἔχει.
Θυμὸν ἰαπτοῦντα εἰς κεῖνόν σε μὴ ἰάπτειν.
Καὶ ὀρυντίῳ ὀνὸς χρηστός.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλεώψις.
Οὐ τρέφει θασσος θάψον.
Δεῖσα σῦσον φθίει.
Τείρει στόμαχον τοῦθος.
Κηλεῖ ἔγκατα, ἰσχιν' ἰσίκιον.
Οὐχὶ ἅπας μαρμαίρων μήκωνα δρέπει.
Νωθὴς κακκάβη οὐκ ἔστι, εἰ μὴ κάμοι.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ γαίζει μέλι.
Ἔνθεν δ' ἀράχνης ἀνὸν ἰὸν πίει.
Ἀψίνθιον, καὶ ἀμάρακος ἕξεις ἄφθας, ἐπέγκρι.

Κέδματα, καὶ κίσσαν μόνον γαῖρον μύγις αἴρει.

Ἑλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.

Quemadmodum loqui hominis eſt proprium, ita mugire boum.
Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ubi multi ſunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Cancri marini inceſſum imitatur.
Caret ſquamis rubeta.
Porcellum alens porcum habebit.
Non facile friabilem invenies lapidem.
Umbilicus medium occupat.
In fluviis, & ſtagnis mergi.
Ida mons ibiſcum producit, violaſque capris pabulum gratiſſimum.
Ex juncis facti ſunt labyrinthi.
Vitem, non lorum Ix lædit.
Terram ros fertilem reddit.
Hinnulum teſtudo pedum celeritate vincit.
Non fit ex ſpelta vinum merum.
Latrante uno, latrat ſtatim & alter canis.
Hinnit pullus equa abſente.
Humida quæ ſunt anas diligit.
Turget etiam groſſus.
Non abſterget nigredinem corvus.
Abſque pediculo pomum non creſcit.
Laurus Alexandrinæ ſurculus arietem delectat.
Exuviis anguis in ligno ſuſpenſis perterretur.
Ferit lumbos ſentum Perſicum.
Medetur viſceribus clibadium.
Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
Latum piſcem pinſens humorem habebis.
Acuti ſunt alvearis apum inſpectores, parus, & crabro.
Ex vitulo bos fit.
Mel diligit urſus.
Ervum, hordeumque, & alia legumina animalium corroborant vitam.
Vitæ ſignum pulſus eſt.
In inſula oletum punctim cædit.
Frigus fugientes, & imbres grues ad oceani fluenta volant.
Una hirundo non facit ver.
Putreſcit allii caput reſectum.
Nardum immature capit imperitus.
Optimus hædi cuſtos eſt lupus.
Cervix jumentorum, licet glabra ſit, tamen habenis debetur.
Alabaſtrum, niſi album fuerit, non eſt bonum.
Non omnis aſinus lineas nigras in collo habet.
Junguntur cum tritico zizania.
Balare oves ſolent, non homines.
Ex auribus cognoſcitur aſinus.
Flos quo tingitur purpura, atque inaures ornatum ſuperaddunt.
Lædit nimia pluvia ſegetes.
Adunco prædam roſtro vultur rapit.
Stercore polluit nidum monedula.
Vitis pedamentum, & ſupercilium petræ non exilarant vomerem.
Splendet in olla teſtacea thynnus.
Nutrit etiam accipiter pullos ſuos.
Oſſa pinguedine obducta feles arrodunt.
Ululæ in cœtu corvorum.
Gaudet leo, ubi magna præda potitus eſt.
Oleam in horto fovens ſolus amurcam exprimit.
Solus aſinus rudit.
Viſcum pini ſudor eſt.
Qui ſmaridem aſpernatur, neque cetum habebit.
Nervi contortionem planta virens non ſanat.
Non omne id, quod fulget, aurum eſt.
Anſerem emittens, anſerem recipies.
Flatu diſtendi bulga nequit.
Aries ovium dux eſt.
Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Tenui funiculo facile aſinum ligabis.
Tripudiant ſurculi ſtolone amputato.
Calcat ſquillam ſcolopendra.
Singultiens gallina non ſtatim pullos habet.
Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Orontii quoque ſuccus utilis eſt.
Haud ſimilis eſt ciceri galiopſis.
Thaſus inſula herbas ad tingendum aptas non habet.
Corrumpit lilium fœtor.
Affligit ſtomachum loligo.
Mulcet viſcera, lumbumque ificium,
Non quivis anxie cogitans papaver decerpit.
Non eſt tarda perdix, niſi ægrotat.
Apibus quidem dulce ſtillat mel roſa.
Inde vero aranea grave venenum bibit.
Abſinthium, & amaracus ordine exulcerationes in oris ſuperficie perſequuntur.
Diuturnos ex defluxione affectus, & picam vix tollit garum.
Naſcitur in hortorum areis elleborus.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΕΦ. ιζ.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Τελμαπωρία, Κοσμήματα.

In Infelicitatem.

Πλοῦτος Ἀριστείδη βάμαλις μία, ἠ τριχόμαλλος
Ἦν δ' οἶος. ἐκ τῶν λιμὸν ἔλασσε θύρας.
Ἠμβροτε δ' ἀμφοτέρων. ἀμελῶ λύκος ἔκτανεν, ὠδὶς
Τλῶ δάμαλιν. πενίης δ' ὤλετο βυκόλιον.
Πηρόδετῳ δ' ὄγ' ἰμάντι κατ' αὐχένος ἄμμα λυγώσας,

Οἰκτρὸς ἀμίκτητος κάτθανε παρ' καλύβῃ.
Χρυσός τοι κόνις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφίδι θαλάσσης.
Λύη καὶ φεύγοντα δράσσει.
Τ' ἀπὸ τ' ἀνάγκης δυλοῦται ταχὺ πάντα.
Μένει ἕκαστον ἆθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.
Οὐκ ἀεὶ ποθῇ κόχλαξ ἀκοληθεῖ.
Χίλιαί ποτε δυάες εἰσὶ παρὰ ἄλεισον καὶ χίλιαι.
Οὐδεμία δύη ἦκει μόνη.
Ἰοῦ, ἰοῦ φεύγουσα ὄρνις βρόχῳ ἔκυρσε.
Νᾶρα Ἄρης ἄργυρος.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.
Τὰ χρήματά ἐστι ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.
Κάλλιστος θυτάνων κόσμος ἱλύς.
Ὁ νέμμος ἐστὶ ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἀνδὶ ζημίας.
Τοῖχον χρέα κάζει.
Μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.

Αἰπεῖς πύργοι ἄστεός εἰσι κόσμος.
Ἄβγαλέον πενία κακὸν, ἄσχετον, ἀμήχανον δάμνησι λαόν.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκις ἀλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.
Τύχης κινδύνης θαμὰ οὐ πράττομεν.
Λιμὸς, λιμὸς, καὶ πόλεμος λαῶν εἰσι λοιγοί.
Λίθοις καὶ ἀγαλλόχρυσον πάλλακες τίθεσι, καὶ πρεσβύτερον.
Γῆδεια ἑστία πάντων ἄριστον.
Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον αὖ αἱρεῖ.

Χρήματα ἀνήρ.
Εἶμαι ἀνήρ.

ΚΕΦ. ιή.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός.

Ἕσπερος τ' ἠμέρας τέρμα.
Τέρσεται πράσιες ὀπώρας μολύσης.
Ὀπώρην ὑ καλύπτει κρόταφος.
Χιτῶνα χλαῖναν τε χιὼν καλεῖ.
Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἄτρεκὲς ἄνθει.
Ἔχει ὁ ἐνιαυτὸς μῆνας δύω καὶ δέκα.
Μνᾶς ἔτη προδίδωσι.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσαι, ἔρχεται χεῖμα.
Τέκμαρ ἀλῶν οὐκ εἰδεῖ.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, ἕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.

Ὀλόλυξε σαῦ λύκοις καιρῷ ἀναγκάζοντος.
Ἀλεῖ λείρια ῥῖγος.
Τὸ εἶθαρ χρόνῳ μακρότητα βραχύνει.
Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην.
Ἔργα νέων, βιλαὶ δὲ μέσων, βουλαὶ δὲ γερόντων.
Χειμὼν ὅταν παράσχεται, θώρακα μὴ θρύπτε.
Ἄχεις ἂν φίλβῃ ἠοῖ, θρόνα μείρακες ὀτρυνόμενοι λέγετε.
Γῆνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.
Τῶ ἀκμῶ ἴονθος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.
Τὰ ὠγύγια ἄριστα.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν οὖ πεῖς.

Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.
Δείλη τὸ πλέον ἡτεῖν φαίνει.
Πολιαὶ τρίχες σκύλλειν, ἀσεβές.
Ὥρα ὥραν μενύθει.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.

CAP. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseriæ, Ornamenta.

In Infelicitatem.

OPes Aristidæ bucula una, & lanigera
Erat ovis. His famem expulit a janua.
Privatus autem est utraque. Ovem enim lupus occidit, partus
Buculam: pauperis vero perdidit armentum.
Peræ vero corrigia hic circa cervicem nodum flectens,
Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.
Aurum sane, & argentum pulvis sunt, & ipsi
Lapides in calculosa maris crepidine.
Infortunium etiam fugientem comprehendit.
A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.
Manet unumquemque id, quod passurus est.
Lubrici sunt fortunæ gressus.
Non semper desiderio satisfacit calculus.
Vel mille calamitates sunt inter calicem, & labra.
Nullum infortunium solum.
Eheu, viscum fugiens avis in laqueum incidit.
Nervi belli argentum est.
Fortunato omne solum patria est.
Omnes in malorum mari navigamus.
Opes sunt vita improborum hominum.
Pessimus fimbriarum ornatus est cœnum.
Nummus est anima, & lætitia mortalium.
Non omnis dies damni expers est.
Parietem color exornat.
Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.
Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Grave paupertas malum est, & intolerabile, quæ magnum domat populum.
Orphani sicut venti sæpenumero vagantur non habentes jus esculentum.
Fortuna cardinem movente bene nobiscum agitur.
Fames, pestis, & bellum populi sunt pernicies.
Gemmas, & Arabicum lignum juvenes, senesque in pretio habent.
Propria domus omnium optima.
Mortem Parca affert, opes rursus, ac facultates aufert.
Divitiæ virum faciunt.
Vestis virum facit.

CAP. XVIII.

Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.

VEspera diei terminus est.
Arefit gramen veniente Autumno.
Ætatem non regunt tempora.
Tunicam nix, lanamque accersit.
Urit mature urtica vera.
Habet annus menses duos, & decem.
Lanugo annos prodit.
Non semper æstas erit, venit hyems.
Finem ævum ignorat.
Sicut aurum ignis, ita etiam amicos tempus judicat.
Ulula cum lupis, quando tempus postulat.
Exsiccat lilia frigus.
Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Feræ instar annus currit.
Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Cum approperat hyems, thoracem *non* lacerabis.
Cum aurora fulget, moniti adolescentes flores colligite.
Incurvat genu senectus.
Ætatem plerumque indicat lanugo.
Antiqua sunt optima.
Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Grave senectus est hominibus pondus.
Si præsens bene collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Vigor ætatis fluit, ut flos veris.
Vespera, quanta pars staminis confecta sit, ostendit.
Molestiam exhibere canis crinibus, impium est.
Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ubi glacies, ibi hyems.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΕΦ. ιθ'.

Ὕλη παμμιγής.

Ἄγηρον μὲν φάρμακον ἀναίσεται ἀμνίον, αὐτὰρ
βάλσαμον οὐδέποτε.

Βλάπτει ἴλλυς ἀγλὴ, ἀκτίνων Ϟ ἡλίῳ σιλβόντων.

Οἱ ὑφῶντες ἄγνυθας ἢ λείπουσι.
Γέλγη ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται.
Κακίστη ἐκ μύξης ἑμὰς μύρει.
Βαρύτερον μολίβδου ἐστὶ, Ϛ πτίλου ψιλώτερον.
Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὦτα κωφοῦσθαι μανικόν.
Ὠχροὶ, ἰσχνοὶ, πτυαλίζοντες, ἐν τετέσιστι ἐν ὕπνοισιν ἱδρῶτες ἀγαθοί.
Οὐ δεῖκει ῥῖγος ψιαθος.
Τί αὖγῃ ϛ ψέρει;
Ἀκὼ μᾶλλον, ἢ τὸ κεμπύλον, ὀλέσει ἄρβηλος.
Τόσον διαφέρουσι κοτύλη ϛ βαιβοειδὲς, ὅσον τὸ ἀργὸν Ϛ τὸ μέλαν.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.
Φλιὰ οἰκίας γέμμα.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ μάραι εἰσὶ κῶπαι.
Μαγὰς πῶρον φυγαδεύει.
Πύθει μαμμηρὰ σαθρέον.
Ψύχει ὀδὼς πῶμα ψιθος.
Ἀθρόαι ἢ πάχει χάλαζαι ἀθῆρ.
Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.
Ναρτάλη λώιον κάρδοπος.
Λύκιος Ϟ λύγις ἐχθρός.
Οὐ κόβυλις βρόβυλα μινύθει.

Ξίφος δίκλω μύδρος ἐστίν.
Ἴβδῃ ἐν πυθμένι ναὸς μάλα.

Ἀγκύλη ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθύας οὐ κλέψεις.
Τὸ ὅλον ψωθὶς μεῖζον.
Κρίνον σφῦρα μὴ κραυέι.
Ἀπελαὶ ἔρρει ἀμαλλὴ κρόνου ὕθλοι.
Μὴ νόσφι νοτίδος νόστος.
Κάμπτει ὡς ποτε γωμφίλιος ὁ ἀσάνδης.
Χαλκείῳ πόδας πίβλῳ πίθηκι.
Ψαλίδι τρίχα ἢ τρυχῆς.
Τὰ ἔδεα ἀθρόαν ἀδαήμονα, παυέτω.
Κοίρανος δακτύλων λιχανός ἐστι.
Ἀνὴ ἅρματος ἵππος χράεται ἱππεύς.
Οὐκ ἄνδυ ἀσχμῆς δόρυ.
Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βυσός.
Βορέαν ἄλως, ἔποτε ὀδίαν πίθηκι.

Μητέρος εἰκὼν θυγάτηρ.
Ἔλινος λώϊος ἢ δίεται.
Δρέπων κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασέων ἀχλαΐζεται κηλ μυσικὰς ἐν ἀώτῳ.
Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωστον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἑμάτια ἀνθρώπων.
Ἀμαυρὸν ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς εἰζυρός.
Λίπτει ἐκμαίδος ἄγγειρος.
Κὴρ μὲν σῖτον κόμπος, ἀλλ' ἢ λιμὸν ἐλεφαίρει.

Νίφει γύαν ψιαὶς.
Ἀεὶ τὸ ἔχασον κέρκος.
Γτρια κύσιν ἔχει.
Θηρείοις νάπος ἤθη δίδωσιν.
Ἐκ μυελῶ ἄλκη ὥσπερ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.

Λετβιάζειν κοάλεμον λάπη ἀναγκάζει.
Σύφαρ ἶσον ψαφαρὸν ποιεῖ.
Θωμαζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.
Σπολὰς πείρινθος ἀμείνων.
Καμβὸν μυκτῆρα ὁ λέων φρονεῖ.
Ψὶξ ὠμὸν κρέατος στόμαχον βλάπτει.
Κάλων τὸ κύαρ ἢ λήθεται.
Πέλεκυς ἀρτάμης ὄργανον, ὥσπερ Ϟ σιδηρουργὸς ἄρα.

Φυρομένη οἴνη φύσις ἔρρει.
Ἀβάρας ποθοῦσι ἀμόρας θ' οἱ ἐν ἡδοναῖσι ζῶντες.

Πρὸς ἠιόνα πίπτων ἀκρέμων γῆν Ϟ ἅλα κινεῖ.

Σπέος ἐκ ἄνδυ δύφω.
Σὰ φωνὴ κρατίστη ὀρνίθων συβεῖ ἀπάσας.
Σπόλος θόλῳ μιαίνει.
Ἀθρεῖ ὁ βραχίων ὠτωμένῳ ἀγαθὸς.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.
Λιγὺς Λίγυς πελέκεως σμικρὸν σφάλλει.
Ὁ Κρόνος κρόνων γενετήρ.
Τόξῳ ἄκων τρίζει, πρὸς πάντος δὲ ἔποτε.
Λάτρις ἀμβλὺς λεκίθῳ χρίμπτειν λόγχιν ὀφείλει.

CAP. XIX.

Miſcellanea.

FŒtum involvens membrana auſterum quidem renuit medicamentum, ſed nequaquam balſamum.
Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.
Ponduſcula textrinarum non linquunt textores.
Variæ merces in foro quæri ſolent.
Peſſimus humor ex mucore fluit.
Plumbo gravius eſt, & penna levius.
In febre acuta fordeſcere, furioſum.
Pallidi, graciles, ſputantes, in his per ſomnum ſudores boni ſunt.
Non propulſat frigus ſtorea.
Quæ ſplendori cum tenebris communio eſt?
Aciem potius, quam curvitatem, ſcalprum amittet.
Tantum eſt diſcrimen inter concavitatem, & convexitatem, quantum eſt inter album, & nigrum.
Fragmentorum cuſtos ſporta eſt.
Veſtibulum domus ornamentum eſt.
Urinatori manus ſunt remi.
Expellit luctum magas.
Putrefacit mamera fatherium.
Frigefacit ſuaviter corpus ſuſurrus.
Coacervatam non patitur grandinem ariſta.
Puſillum fermenti totam conſperſionem fermentat.
Mactra nartalo vaſe melior eſt.
Adverſatur tenebris lucerna.
Pruna damaſcena non comminuit radula caſeo deſtinata.
Ferrum ignitum inſtar gladii eſt.
Clavum, quo educto aqua e navi effluit, in navis fundo quæras.
Curvo fine hamo piſces non capies.
Totum parte majus eſt.
Lilium malleus non perficiet.
Conciones ſacræ manipulo delirorum nugæ ſunt.
Non eſt auſter ſine pluviis.
Flectit interdum ſententiam curſor.
Aheno pedes ſupponit tripus.
Forfice pilum non reſecabis.
Pulmentum edere qui neſcit, deſinat.
Princeps digitorum medius eſt.
Loco currus equis utuntur equites.
Non eſt haſta abſque cuſpide.
Non eſt collis ſpadonibus anchora.
Orbis circa Lunam præſupponit ventum, non ſereitatem.
Matris imago filia eſt.
Habena ramus non ligatur.
Decerpens ſummitates ex ſingulis virtutibus etiam Muſices in flore reſplendet.
Tabellarii in ignotam profecti regionem veſtes hominum mirantur.
Obſcurum infauſtus numerus regit.
Gaudet humore populus.
Cor quidem aliquando crepitus, ſed non famem decipit.
Madefacit arvum roris gutta.
Cauda ſemper extremum eſt.
Imæ parti ventris veſica ineſt.
Luſtra feris ſaltus præbet.
E medulla robur tanquam ex fonte ſalit.
Lesbiorum mores obſcœnos imitari ſtultrum cogit pituita.
Anguis exuvium ſuber aridum reddit.
Colunt Seres audientes Satyros.
Veſtis pelliçea crate melior eſt.
Mutilatum naſum lavans ſapit.
Fruſtulum etiam crudæ carnis ſtomacho nocet.
Non admittit rudentem foramen acus.
Securis lanii inſtrumentum eſt, ſicuti fabri ferrarii malleus.
Mixti vini natura perit.
Placentas appetunt, & coctas melle ſimilas, qui in deliciis vivunt.
Prope littus cadens grandis ramus terram, & mare movet.
Spelunca non eſt tenebrarum expers.
Tua vox ſorrior omne volucrum genus abigit.
Sordes turbidæ ædificium conſpurcant.
Ubi vulneratus eſt cubitus, brachium eſt infirmum.
Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Teſſeræ præcipitium minantur.
Argutus Ligur ſecuris ictum decipit.
Saturnus moroſorum eſt genitor.
Arcus jaculum ſtridet, hinnuli corium nequaquam.
Servus obtuſus vitello ungere gulam debet.

C 5

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὃς διαζεσθαι δ' θέλει, λιτὸς θήσεται.

Qui ſtamini, quod deeſt, addere non vult, ſubtili ac tenui linteo carebit.

Γάσον θίβῃ μὴ ἔμβαλλε.
Οὐδὲν πλωτείῳ ἰκρίον ὠνήσῃ.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ τίλης δ' πωλεῖται.

Gæſum fiſcellæ ne immittas.
Nullam denario tabulam emes.
Nauta qui es, Neptunum placato.
Scalprum magnum quidem non eſt, attamen minimo pretio non venditur.

Ἰνεῖ χαμηλὸν κᾶμνος.
Κόαξ τοὶ σπάτιγγον ἄγουσι.
Τῦ, ὗ, πυθαλέη ῥὶς αὐδὴ ἐστι.
Οὐδ' ὁ δεῦνα ὁ δεῖνα ἐποίησεν, ἀλλ' ἐγώ.
Ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμου ἡ Εὔα γεγένηται.
Ἐρωεῖ ἑλλέβορος λειχῆνα.
Σπαργᾶν χοῖνιξ λέγεται οἴνῳ πληρωθεῖσα.
Οὐκ ἂν πεισαίμην ἐγὼ λόγῳ βροτόν.
Ὀδόντας τριάκοντα ὁ δύω ἔχει ἄνθρωπος.
Δέπας τῷ Διονύσῳ, ὁ τῷ Πλούτῳ βάραθρα.
Ἤραν ἰσάλη δ' καίζει.
Σχοῖνὶξ χυλὸν, δ' φελλὸς δίδωσι.
Ὅπου δαγὼς, ἐκεῖ κρύος.
Λεκάνης ὁ ἀμβικὸς χρείαν τυμίας οἶδεν.
Σφαλερὸν ἕδεσμα νεφρός.
Ἄγχι ἀγυιαὶ λέμβος θέοιτο.
Μαγείρου σῆμα τομεύς.
Κροσσὸς ἐσθῆτα κρατεῖ.
Σφύζεσι ἀρτηρίαι γινομένῳ κινήματος.
Ἥκει ἄρδει ἀμάρα ὕπειρον.
Οἰχομένῳ σέλαπ ὲν ἔρᾳ αὐγαὶ δνόφος ἕπεται.

Fimbria veſtem continet.
Facto motu arteriæ ſaliunt.
Leniter irrigat aquæ ductus terram continentem.
Decedentem ſplendorem denſa in terris caligo ſequitur.

Ἅμαξα τέρμης τερμιόεν ὄλλεται.
Θόρυβον γίγγρας θιασόν τ' ὐκ ὄρει.

Petit currus modiolo rotæ privatus.
Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.

Τὸ ῥέγχειν ὲ κοιμᾶν ᾗ αὐτῇ ζῴᾳ εἰσὶν ἔργα.
Βάπτει μὲν ἀσκὸν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν δ' δύει ποτέ.

Stertere, & dormire ejuſdem animalis opera.
Mergit quidem utrem, verum aquam humidam haud ſubit.

Κώθωνι λαμία κύβιτον βλάπτει.
Ξύλον ἄνθραξ δ' πρήθει.

Poculo ſaga os cubiti lædit.
Lignum carbo non accendit.

ΚΕΦ. κ'.

CAP. XX.

Ζωὴ, Θάνατος.

Vita, Mors.

Κίρσὸν κναίειν κινδυνώδες.
Ἐκ ᾗ κεράμου μέροπες εἰσὶν ἅπαντες.
Ὡς χόρτος, ὕτω δ' βροτὸς σπέλλεται.
Κύφη σκιὰ, δ' ἀσμὸς ἐστὶν ἀνδρῶν βίος.
Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, ὥσει ἀγέλη βοῶν λαοσσόων σφαζομένων.
Φοξὸς, ὑγιὴς δ' ἐπτε νοσεῖ.

Varicem ſcindere periculoſum.
Ex argilla omnes homines facti ſunt.
Ut fœnum, ita & homo arefit.
Vana umbra, & vapor eſt hominum vita.
Omnes morti ſervamur, velut armentum boum ſaginatorum mactandorum.
Si ſanus is eſt, cui caput acutum eſt, nequaquam ægrotat.

Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος, δ' πέμφιξ.
Ἁπάντων Χάρων κάλπιν βάπτει.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτει.
Τῶν θνητῶν βίος ἀποδὸς ἐστι, ὲ καπνός.
Οἱ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
Ζάγκλη μοῖρα ὀξεῖα πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.
Βέβαιον ἐδὲν ὲν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
Νεκρὸς δ' δάκνει.
Οὐδεμία πόα, ἣ βία ᾗ θανάτῳ βέλη κλάει.
Πρωὶς χθόνα ἀρεῖ.
Οἷπερ φύλλων γενεὴ, τοίηδε δ' ἀνδρῶν.
Ἀέζειν δεῖ ὃν βάσανος ᾗ ἄδε πιέζει.

Cinis homo eſt, flos, & bulla.
Omnium Charon urnam ſubmergit.
In fruticeto mortuum ne ſepelias.
Vita mortalium cinis eſt, & fumus.
Sua cuique vita obſcura eſt.
Falce mors acuta omne mortale genus metit.
Conſtans nihil in vita videtur eſſe.
Mortuus non mordet.
Nulla herba, aut vis mortis tela frangit.
Pronus terram ſpectat.
Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.

Νοῦσος κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.
Λυκάβαντας μιμνύει φαρκίς.
Πάντα γέλως, δ' πάντα κόνις, ὲ πάντα τὸ μηδέν.
Σμύχει πρόκα τίλεχος σμίλαξ.

Patrui exequias ne omnino aſperneris.
Annos ruga indicat.
Omnia riſus, & omnia pulvis, & omnia nil ſunt.
Celeriter cadaver taxus venenata conſumit.

Dicta ſeptem Græciæ Sapientum.

Solon — Γνῶθι σεαυτόν. Noſce teipſum.

Chilon — Τέλος ὁρᾶν μακρᾶ βίᾳ. Finem videre vitæ longævæ.

Pittacus — Καιρὸν γνῶθι. Occaſionem cognoſce.

Bias — Οἱ πλείονες κακοί. Plures ſunt mali.

Periander — Μελέτη τὸ πᾶν. Induſtriæ nihil impoſſibile.

Cleobulus — Ἄριστον μέτρον. Modus eſt optimus.

Thales — Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη. Sponde, prope eſt damnum.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti, ſive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ Gentium, quæ a lingua communi in nonnullis variant, nimirum Attica, Jonica, Dorica, Æolica: præter quas ſuam Dialectum, & idioma in quibuſdam habuerunt Poetæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis ſpectat, ſequentibus tabellis ſubjiciuntur. In reliquis vero cum tanta ſit varietas, ut regulis comprehendi vix poſſit, ſingularum proprietates inſigniores breviter proponere ſufficiat.

Attici mutant
- σ in ξ, ut ξωὶ pro σωί. ος in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα. σ in ρ, ut ἄρρω pro ἄρσω, vir. contractionibus vero in primis gaudent.

Jones ponunt
- η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia.
- ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo.
- & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, ſeco.

Ex conſonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς. π pro φ, ut ἀπαιρῆμαι pro ἀφαιρῆμαι. contractionibus prorſus abſtinent, & diphthongos reſolvunt.

Dores uſurpant
- pro η, ut φάμα pro φήμη, fama.
- pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, premo; γα pro γε, ut ἔγωγα, pro ἔγωγε.
- α pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, Muſarum. πρᾶτος pro πρῶτος, primus.
- α pro ει, ut κλᾷδας, pro κλεῖδας, claves.
- η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν, & pro ει, ut κοσμιῆ pro κοσμεῖν.
- ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, Muſa, & pro ε, ut ὦνεκα pro ἕνεκα, propterea.
- αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, utinam.
- ᾶ pro ου, ut ἁλᾶμαι pro ἁλοῦμαι, ſaliam.
- οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex conſonantibus σδ pro ζ, ut συείσδω pro συείζω; σ pro θ, σεὸς pro θεός: κ pro τ, ut πόκα, ὅκα, pro πότε, & ὅτε, aliquando: & contra τ pro κ, ut τλῶος pro κεῖνος, ille.

Æoles utuntur
- ω, pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puella.
- & contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, amor.
- ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia.
- αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, bonas.

Ex conſonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, oculi: & β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, cento.

Accentum in priores ſyllabas retrahunt, ut κάλος, pro καλὸς; & aſpirationem rejiciunt, ut ἥλιος pro ἧλιος: atque pro ι conſonantem ſequentem geminant, ut στέῤῥω pro στείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poetæ non ſolum peculiarem in quibuſdam habent Dialectum, ſed etiam Dialectos commiſcent: Homerus Jonicæ, qua maxime utitur, reliquas admiſcet; Pindarus Doricus alias etiam Dialectos adjungit; Ariſtophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æſchylus in choris, & cantilenis ſubinde ſunt Dorici.

FIGURÆ DICTIONIS.

Proſtheſis.

PRoſtheſis eſt littera, vel ſyllaba principio dictionis addita, ut παγὼν pro ταγὼν, a τάζω, apprehendo; σμικρὸς, parvus, pro μικρός.

Aphæreſis.

Aphæreſis eſt, cum littera, vel ſyllaba principio dictionis ſubtrahitur, ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, feſtum; ἰρὸς pro ἱερὸς, ſanctus.

Syncope.

Syncope litteram, vel ſyllabam e medio dictionis ſubtrahit, ut ἀράμην pro ἀρησάμην, inveni; ἐγένατο pro ἐγενήσατο, natus eſt.

Epentheſis.

Epentheſis eſt, cum medio dictionis littera, aut ſyllaba interjicitur, ut ἔλαβε pro ἔλαβε, ὁπόταρος pro ὁπότερος, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ pro δῶμα, domus; ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, Neptunum; βεῖ pro βελαρόν.

Paragoge.

Paragoge eſt, cum extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur, ut ἦθα pro ἦς, eras; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, verberabat.

Metaplaſmus.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu, ut κλαδὶ pro κλάδῳ, ramus. Metaplaſmus vero generis eſt quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antitheſis.

Antitheſis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) eſt literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, procul; θάλαττα pro θάλασσα, mare.

Metatheſis.

Metatheſis eſt litterarum ordo immutatus, ut ἔρξω, faciam, pro ῥέξω; ἔφραθον pro ἔπαρθον, a πέρθω, vaſto; ἔδρακον pro ἔδαρκον, a δέρκω, video; καρτερὸς pro κρατερὸς, fortis; κάρτος pro κράτος robur.

Synalœpha.

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram *in* diverſis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, mea; τἔνομα pro τὸ ὄνομα; ϑοιμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, veſtimentum.

Anadiploſis.

Anadiploſis (id eſt, reduplicatio) eſt primarum, vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐπήτυμον, pro ἔτυμον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS CHIENSIS

TRACTATUS

DE RESOLUTIONE VERBORUM.

Ἡ γνωστικὴ καὶ ἀναλυτικὴ τῶν ῥηματικῶν πτώσεων χρησολογία, hoc est, Modus singularis inflexa verba cognoscendi, & illa in sua Themata brevissime, & sine errore deducendi. In quo fructus Regularum percipitur, & unitas conjugationis barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis, quibus Themata flectuntur in cæteris personis, & modis, docuimus modum compositionis verborum, hic vero docemus modum solutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum, seu Thema facile reperitur. Ex supradictis igitur Regulis facile est deprehendere, quod illa sua flexione, & formatione tripliciter immutentur, nimirum:

In initio, (licet hoc non omnibus contingat) in fine, & in medio, idque in omni voce, Activa vid. Pass. & Media, & in initio, quia solent recipere incrementa syllabica & temporalia, ut λείπω, ἔλιπον, λέλειφα, ἐλελείφειν, in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit una syllaba, & in altero duabus a parte antea; & ᾄδω, ἤδον, ἦχω, ἤχειν, in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium crescit: hoc est vocales producuntur, sicut & ἐγγύζω, ἤγγυκα· ὀρύσσω, ὤρυχα. nam α, ε, & ο in præsenti sunt breves, & in præteritis mutantur in longas.

In fine vero, quia solent recipere terminos, necnon consonantes terminales, quibus Thema crescit interdum una syllaba, ut τύπτω, τύπτομεν, interdum duabus, ut τυπτόμεθα. primum vero & secundum futurum cujuslibet verbi in passiva voce crescunt tribus syllabis in fine, nulla habita initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα. idem numerus invenitur etiam in illis verbis, quæ incipiunt ab una consonante, vel a duabus, quarum prima est muta, & secunda liquida, habita ratione initii, & finis, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα, a verbo λείπω. Nam illa verba, quæ recipiunt incrementa temporalia, ut & illa, quæ nulla admittunt, non crescunt ultra duas syllabas, ut ᾀδόμεθον, ἤσμεθον, a verbo ᾄδω, & ἥσμεθον, ᾀδύμεθον, a verbo ᾄδω, excepto tamen primo, & secundo Futuro Passivæ vocis, ut supra diximus.

Præterea accidit, ut figurativæ consonantes verborum rejiciantur, quæ sunt Dentales, ut ᾄδω, ᾄσω. πλήθω, πλήσω. αὐτω, αὐσω. aliquando mutantur in alias consonantes, nimirum in suas affines vel saltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθω, λήβω, ἐλήφθω, λέλειμμαι, & λέλημμαι, in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatam fuisse in aspiratam suam affinem φ in Aoristo primo Pass. & in μ proximam suam affinem in Præt. perfecto Pass. quemadmodum & β figurativam verbi λήβω mutatam fuisse in φ in Aoristo primo Pass. & in μ in Præt. perfecto Pass. Etenim quamvis consonans μ sit ex ordine immutabilium, affinis tamen est Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronuntiatur. Præterea accidit, ut vocales figurativæ, vid. breves in longas mutentur in aliis temporibus, quæ sunt α, ε, ο, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω, ἀπορέω, ἀπορήσω, πληρόω, πληρώσω.

In medio tandem, quia solent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur aliquando in breves, & vice versa breves in longas, ut λήβω, ἔλαβον, ψάλλω, ἔψηλα, & aliquando subjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην, & aliquando præpositivæ, ut λείπω, ἔλιπον, φεύγω, ἔφυγον, & aliquando subjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα, στέλλω, ἔστειλα. & aliquando nil rejicitur, aut producitur, sed tantum fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα, τρέφω, ἔτροφα.

Quoniam vero σ inter terminales consonantes (quæ una cum illo sunt sex, vid. θ, κ, μ, ν, ς,) pro vario usu diversimode consideratur, necesse est, ut illud accuratius hic examinemus, & nominibus idoneis donemus, quæ ejus officia significent, eo vid. fine, ut in investigando Themate Regulæ plenius intelligantur.

In nostris Regulis mentionem fecimus τοῦ σ, quod in genere, & χαθόλου vocavimus servile, ob ipsius multiplicem, & maximum usum. Postea subdistinximus illud in Explicitum, Implicitum, & Potentiale: hoc σ invenitur in Activa, & Media voce. Præterea in Pass. voce tribus (diversis a prioribus) modis consideratur. Nam in secunda persona Præter. perfecti Passivæ vocis reperitur σ, quod (si placet) vocetur terminale, eo quod semper sit annexum suo termino ω, vid. σαι, ut τετύφθαι, τετύφησαι. Dein datur σ, quod semper subsequitur dentalem aspiratam θ, nam si quis velit inspicere terminos omnes Pass. vocis, qui solent incipere a θ, vel ab α, & ε, quas vocales subsequitur, nullum reperiet, qui non habeat hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, τετύφησθον, vel figurativam Thematis ut ἔψαλθον. Et hoc σ (si velis) vocetur Philothetum, & reperitur etiam in voce Media. Datur postremo σ, quod requiritur in prima persona Præt. perfecti Passivæ vocis, & interdum non, (prout in regulis nostris declaravimus) quod ideo nominabitur Hotethetum. In his, quæ de σ diximus, elucescit utilitas, & potestas τοῦ σ, quam omnes Grammatici nominarunt, & nullus hactenus (quem scio) manifestavit.

Hoc præterea non ignorandum est, figurativas verborum (vid. Labiales, & Palatinas) posse etiam dici Implicitas, & Explicitas: nam in duplice consonante ψ tres Labiales implicantur (vid. β, π, φ,) & in Ξ tres Palatinæ, vid. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur; tamen ubi σ Implicitum est, ibi quoque sunt prædictæ figurativæ Implicitæ, ut in λείψομαι, π est Implicita, & per consequens β & φ ob affinitatem: & in ἐλεξάμην, κ est Implicita, & eadem de causa γ & χ. Verum in ἐτυπόλην π, & in ἐλεγόμην γ sunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ Futuri Activæ vocis, & σ terminale Pass. vocis fieri Implicitum, quando Labiales, & Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι, λέξω, λέλεξαι.

His

Ἐπιστημονικὴ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

His præmissis, ut facilius inveniatur Thema, quæ sequuntur, observanda sunt.

1. Primo rejiciantur a parte ante incrementa syllabica, seu temporalia (si adsint). Si enim nulla sunt, nulla datur dubitandi causa.

2. Secundo rejiciantur a parte post termini, nec non terminales consonantes, ut & σ, quocunque modo consideratur.

3. Tertio non omittendum est, fieri mutationes vocalium, quæ inveniuntur in medio verbi: vid. α, restituatur in suam η, ω, vel ε, ubi opus fuerit, ut ἔλαβον, λήβω. ἔπραγον, πράγω. ἐτράπλω, τρέπω. quemadmodum & ε rejiciatur, vel addatur, ubi necessitas postulaverit, & ο vertatur in ε, vel addatur υ, ubi opus erit, secundum regulas traditas de incrementis verborum.

4. Observandum est præterea, quod rejectis terminis a parte post in Pass. voce, & in Media, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa, vel affinis ei: si vero restat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen Dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duo σσ, & per consequens duo ττ, vel aliquam vocalem mutabilem α, ε, ο, quæ ambiguitas non potest tolli, nisi inquisitione Dictionarii, vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa maxima ex parte diminuetur.

Nota igitur, rejecto ς terminali, vel Hoterheto, seu Philorheto, si restat diphthongus, illa est figurativa: si vocalis ε, & verbum sit hyperdissyllabum, tum semper ζ; si vero α, tunc aliquando ζ, aliquando σ est figurativa: si vero restat η, vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ, videlicet η vertitur in α, vel ε, & alterutra erit figurativa. Præterea ω vertitur in σ, quod est figurativa. si vero restabit α, ε, vel ο, sæpissime illæ sunt figurativæ. His igitur bene observatis, & omnibus extrinsecus rite rejectis, terminatur verbum Barytonum Activæ vocis per ω, Pass. vero, seu Mediæ per ομαι, & verbum in μι claudetur per terminum μι Activæ vocis, & Passivum, seu Medium per μαι.

Hæc sane magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porro ut facilius intelligantur, quæ hactenus diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur, hujusce linguæ candidatum in legendis auctoribus incidisse in has dictiones; ἐξαλείψαι, ἐστεφθε ὑπεστοίχθω, διηράξαντο, κεκλῶσθαι, διειλυθότες, μεθαρμοσθέντα, κεκρίσθαι, διεχρισάμην, πεπυκασμένα, σεσηρότες, ἐπορσε, παθήναι, ἐπεσημασμένης, ἐπανασεισθῶσι, ἐπιτετροπδυμένοι, ἐπιτυρωσθαι, ἐρεωφόσθω, ἀπολαθέσθαι, ἀναίρομαι, κρυβίω, κρυτικῶς, ἀπέδρα, παρέδη, &c.

Ἐξαλείψαι. Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoscitur esse Aor. 1. Act. vocis, Mod. infinit. a termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto una cum σ, quod in ψ erat implicitum, restabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω, restabit verbum ἐξαλείπω. quod si quæratur in Dictionario, non invenietur, sicut & ἐξαλείβω. dicam igitur esse ἐξαλείφω, deungo, & per metaphoram, doleo. Nam φ, sicut & β, ob σ extrinsecum Futuri primi ζ a quo Aoristus primus formatur) mutatur in π ob εὐφωνίαν.

Ἐστέφθε. Videmus esse Præteritum plusq. pass. ex duplici incremento syllabico εε, uno duplicato Perfecti, & altero simpliciter repetito plusq. perfecti, & ex termino uno cum terminali θ, ut ἐπίτυφθε, quibus rejectis, & adjuncto termino communi ω, vel ομαι, restabit κόφω, vel κόφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque κόβω, vel κόπω. quod si π addas τ ob εὐφωνίαν, invenies κόπτω, comedo. nam π, sicut & β, mutantur in φ ob θ sequens terminale.

Ὑπεστοίχθω. Est aor. 1. Pass. vocis, qui cognoscitur ex termino, & θ terminali θω, & incremento syllabico ε, ut ἐτύφθω. Etenim in omni Imperfecto, & Aor. primo & secundo Modi indicativi nusquam reperietur ε in initio verbi, quod fit vocalis thematica, quia in illis juxta regulam vertitur in η. Excepta tantum licentia Poetica, ut apud Homerum Ἰλιαδ. ϛ. ν. ἐρητύνοντό τε λαοὶ, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, coerceo. Poetæ si quidem relpuunt incrementa temporalia, & syllabica, ut ibidem ϛ. χ. ὃν πέκτεν ὠκὺς, pro ὃν ἔπεκτεν ὠκὺς, quem peperit ipse. Θεὸς ὀνόμηνεν ἅπαντες, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, nomino, ϛ. ξ. Si igitur rejiciatur incrementum ε, & terminus cum consonante terminali θω, addito termino generali ω, restabit σάχω, quod si quæras in Dictionario, non invenies; imo neque σάχω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum est σώτω, servo, & ὑπερσώτω, satis superque ouero. nam σ, & ε figurativæ ζ quæ virtualiter concipiuntur interdum in ζ, vel duo σσ) soleut mutari in χ ob sequens terminale θ, sicut λέγω, λέλεχθα, πάσσω, ἔπαλεχθα.

Διηράξαντο. Constat esse Aor. 1. Mediæ vocis a termino σαντο, una cum σ, quod erat implicitum in ξ, ut ἐτύψαντο, quo rejecto, & addito termino communi ω, restabit διηράω, quod non invenies in Lexico, neque διηράω, διηράχω, aut διηράζω, vel διηράσσω. Debes igitur concludere, te non advertere incrementum temporale η, quod si vertas in ε, dein quæras retum, ne tum quidem invenies; verso vero in α reperies esse ἀράσσω, amputo, abscindo, illido, & metaphorice impetro; ut ἐνείδεσιν ἀράσσειν πινὰ, convitiis impetere aliquem: cujus generis verba in Præteritis pariunt Tyronibus amplam difficultatem. Etenim quindecim verba sunt illis inquirenda. scil. ἐράγω, ἐράκω, ἐράχω, ἐράζω, vel ἐράσσω. præterea ἀράγω, ἀράκω, ἀράχω, ἀράζω, sive ἀράσσω, & quinque superiora, sc. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, sive ἠράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas, addito σ ex parte Futuri, efficerent in illo ξ juxta regulam, quæ vero habent pro figurativis ζ, vel σσ, ut ex ordine δολιπροτέντων, poterant habere ξ in Futuro. Præterea juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε, vel α verteretur in η, & hoc modo unum verbum in Præteritis immutatum, si Thema ipsum, & ipsius significationem ignorer, merito Tyroni, imo & cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non potest superari aliter, nisi usu. Beatior sane est lingua Latina, quia longe natura facilior, sed χαλεπὰ τὰ κάλα, difficilia, quæ pulchra.

Κεκλῶσθαι. Præteritum pert. pass. Inf. rejiciatur incrementum syllabicum κε, & terminus αι, a parte post cum terminalibus consonantibus σθ, restat κλω, σ vero indicabit esse aliquam figurativam Dentalem, vel ζ, vel σσ, sed non erit nisi κλώθω, glomero, vel neo; quia dissyllabum, ut & πεπρῶσθαι, a πρήθω, incendo.

Διειλυθότες. Constat esse Participium Præteriti perfect. Mediæ vocis numeri pluralis, generis masculini a termino ότες, & figurativa præsentis, quibus rejectis una cum ειλύω Attica priorum litterarum Thematis, & verso incremento temporali η in ε & addito termino ω, restabit διελύθω; sed hoc non est nisi addatur præpositiva ε, ut fiat diphthongus εὐ, qua addita Thema est διελεύθω inusitatum, pro quo διέρχομαι, prætereo, & per metaphoram differo, seu oratione percurro; in formando hoc Præterito Medio ε rejicitur, non per regulam communem, quia penultima Præt. Med. non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει, θάλλω, πίθηλα. κλάζω, κέκληγα· φάσκω πέφνα· νέμω, νένεμα, & λάπτω, λέλεπα. sed rejicitur more Atticorum, & κατ' ἐπανάληψιν priorum litterarum præsentis, idque in verbis hyperdissyllabis, in quibus corripitur penultima ut ἐλύθω, ἤλυθα, communiter, & ἐλήλυθα, Attice ἔκτα, ἧκα, & Attice ἀκήκοα, ἀκήκοε, πέφρικα, κέκληγα, & similia.

Μεθαρμοσθέντα. Particip. Aor. 1. Pass. unde rejiciendum est σθεντα, σ indicabit esse aliquam Dentalem, vel σσ, vel ζ, & erit μεθαρμόζω, coapto, quia trisyllabum, ut ἐξεργασθέντα, ab ἐργάζομαι, perficio.

Κεκρίσθαι. Est Infinitivus Præteriti perf. Pass. vocis, cognoscitur a tono in penultima, incremento duplicato κε, & termino una cum terminali θ, & Hoterheto ς, quibus rejectis, & addito termino ω, fit κρω------quod cum non sit, neque erit κρίθω, κρίθω, κρίτω, seu κρότω, restat esse κρόζω, orno, & decoro, verbum Poeticum, & apud Homerum Ἰλιαδ. ϛ. ν. Τῶν σε γήρεος πλῆτο τε καὶ φάσι κεκρόσθαι. Horum te, senex, divitiisque, & filiis ajunt exornatum fuisse.

Διεχρισάμην. Aor. 1. Med. rejiciatur ε, terminus σάμην, & qui restat ι, & verbum est polysyllabum, ideo ζ est figurativa, scil. διαχρίζω, tracto, ut ἐπερισάμην, a περίζομαι, seu περίζω, comparo.

Πεπυκασμένα. Est Particip. perf. & plusq. perf. Pass. quare rejiciendum est incrementum syllabicum πε, & in fine μένα, una cum σ Hotherheto, quod est indicium ejus figurativam esse Dentalem, vel ζ, vel σσ, & est quidem ζ, vid. πυκάζω, denso, seu rego, quoniam polysyllabum.

Σεσηρότες. Est particip. perfect. Med. Quare rejicienda est duplicatio in initio σε, & in fine terminus Participialis ότος, & quoniam η habet ε subscriptum, ideoque cum sit impropria diphthongus, vertetur in propriam, vid. αι, & addito termino generali ω, verbum erit σαίρω, scopis purgo. ut περηνῆτες, a φαίνω. Verba hujusce ordinis, sc. immutabilium, felicius, & citius reperiuntur, quam cætera, quia servant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod soler mutari interdum vel in γ, vel in μ, prout in Regulis videre est.

Ἐπῆρσε. Vocabulum in Homero, & juxta meas Regulas video esse Aor. 1. act. voc. ob ς Explicitum. Præterea puto ε esse incrementum syllabicum, quo rejecto una cum σε, & addito ω, restabit πίρω quo quæsito & haud invento, concludam π non esse Thematicam literam, sed præpositionis ἐπί, qua rejecta, restabit πρω

Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρω, quod si quæram, non inveniam: dicam igitur esse temporale incrementum. Quod si vertam in ε, erit ἔρω, quod tamen non est, quia est ἄρω, apto, cujus Futurum facit communiter ἀρῶ, & Æolice ἄρσω, & ex hoc ἦρσεν, & cum præpositione ἐπὶ, ἐπῆρσεν, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ϕ. ξ.

Ἔστιν τοι θάλαμος, τὸν τοι φίλος υἱὸς ἔτυξεν
Ἥφαιστος, πυκινάς τε θύρας καθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Παθήναι. Est Aorist. 1. Infin. Med. ideoque αθαι rejecto, & versa η impropria diphthongo in αι propriam, & termino Pass. voc. adjecto, erit παθαίνομαι, vehementer afficior.

Ἐπημμένος. Cognoscitur esse Particip. Aor. Med. per terminum αμένη, in quo σ potentiale subintelligitur: quare rejecto termino αμένη, & versa impropria diphthongo η in αι, & addito generali termino ω, fit ἐπισημαίνω, indicium facio, seu significo.

Ἐπασεισθήναι. Cognoscitur esse A. 1. Pass. per terminum θῶμαι, quo rejecto, σ Hotothetum indicabit esse verbum tertii, vel quarti, vel saltem sexti ordinis, & ultimum erit. nam illo termino cum σ rejecto & addito communi termino Pass. ομαι, erit ἐπασεισμαι, adversus aliquem concutior, a σέω.

Ἐπιτετραπόμενος. Hæc vox est Particip. Præt. perf. Pass. a qua rejecto μένος, & duplicato τ a parte ante, & addito termino Act. ω, vel Pass. ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω, vel ἐπιτροπεύομαι, procuro, administro, in tutela habeo. Hujusce generis verba recte, nulloque negotio inveniuntur propter diphthongum figurativam ευ.

Ἐπεπυργώμεθα. Est plusquam perf. Pass. unde rejecto in initio incremento επε, & in fine μεθα, restat πύργω. deinde ω in ο verso, additoque terminali ω, fit πυργόω, munio, seu turribus urbem instruo, a nomine πύργος, turris. Hujus generis verba nulla difficultate deprehenduntur; quia omnia fere sunt derivata a Nominibus, ac proinde solent mutare figurativam ο Præsentis in ω in ipso Futuro, ut videre est in Regulis nostris de Futuro Activæ vocis.

Ἐρρωφήσθω. Constat esse in Perfecto Pass. Med. Imperat. tert. pers. Quare rejiciendum est ε una cum ρ, & in fine θω cum σ Philotheto, & verso η in α, & addito communi termino ω, fit ϕοφάω, quod etiam & ϕορέω recte dicitur, sorbeo, & exhaurio. Id genus verba facile etiam deprehenduntur. Nam η figurativa longa est indicium, quod figurativa primitiva erat α, vel figurativa longa est indicium, quod figurativa primitiva erat α, vel ε; neque σ vobis dubium creet, quod licet non admittatur in prima persona Præt. perf. Pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ terminalis subsequitur, ibi σ desideratur, atque ideo vocatur σ Philorhetum.

Ἀπηλάσθιζεσθαι. Est Fut. 1. Pass. Inf. quare θήσεσθαι rejecto, restat α figurativa, cui addito termino ω fit απελάω inusitatum, pro quo ἀπελαύνω, abigo: in hoc Verbo debuerat esse σ Hotothetum, ut γελασθήσεσθαι, a γελάω, πεπασθήσεσθαι, a πετάω, secundum Regulam; sed ελάω, pello, facit ἤλασμαι, & ἔλασμαι.

Ἀναδραμοῦν. Est Aor. 2. Act. ων Participii termino rejecto, versoque α in ε, una cum termino ω, fit ἀναδρέμω inusitatum, pro quo ἀναδρέχω, recurro.

Κατεβίω. Aor. 2. verbi in μι. Rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit καταβίωμι, vivo. Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνῶμι. Aor. 2. ἔγνων, ἔγνως, sic & βίωμι. Aor. 2. ἐβίων, ως, ω, &c.

Κατεαγείς. Aor. 2. Pass. a quo rejecto εις termino participiali, & addito communi termino ω, fit καταάγω, confringo, inusitatum, pro quo καταγνυμι.

Ἀπέδρας. Aor. 2. Act. cujus incremento rejecto, & figurativa α versa in η, & cum termino Verborum in μι, fit ἀπόδρημι, aufugio. Hoc esset ἀπέδρη juxta Regulam, quia Aor. 2. solet servare figurativam longam, sed unum est eorum, quæ excipiuntur.

Παρέβη. Aor. 2. Act. verbi in μι, qui cognoscitur a figurativa η, quare incremento ε rejecto, & addito termino μι, fit παράβημι inusitatum, pro quo παραβαίνω, transgredior.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

Архіві Київської Великої Ради